Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
Box 3636
WINNIPEG, MAN.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., JANUARY 15, 1954. ВИННІПЕГ, МАН., 1-го СІЧНЯ, 1954. ЧИСЛО (967) 1

Христос Народився!

Согласно співайте,
Ісуса витайте,
На землю Він зійшов
І пролив за нас кров.

Радуйся Маріе,
Ось чужі царіе
За звіздою прийшли,
Щедрий дар принесли.

Марія Пречиста
Породила Христа,
У яслах зложила,
В пелени повила.

Христос нас полюбив,
З пекла нас викупив,
Царство нам дарує,
Де сам все царствує.

Дивная новина:
Ціні Діва Сина
Породила в Вифлеємі
Марія єдина.

З Назарета міста
Се Діва Пречиста
І родила і повила
Його як невіста.

На руках тримає
І Йому співає —
Всемогучим Створителем
Його називає.

Будемо молити
І Христа просити,
Щоби дав нам в своїм Царстві
На вік віків жити.

Славіте!

ВПреосв. Владикам нашої Церкви і цілому сі Проводови, всім Вірним, всім Читачам „Вістника", і цілому Українському Народови пересилаємо з Різдвом Христа сердечний привіт і найщирійші побажання —

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Редакція „Вістника"

ФРАНЦІЯ И АМЕРИКА.

Американський секретар (міністер) державний, Дуллес, заявив Франції, що коли не згодиться на загальний оборонний плян, то Америка повідтягне своє військо з передових оборонних місць в Европі. Французи не годяться, щоби Німці озброювалися.

СВЯТОЧНА ПРОМОВА КОРОЛЕВОЇ

Королева Єлисавета виголосила промову до народів своєї імперії з міста Овкленд, в Новій Зеляндії, в передодень Різдва.

НАВАЛА РІЗДВЯНОЇ ПОЧТИ.

В Винипегу, лише 18-го грудня перейшло через машини, що бють печатки, 1 міліон, 76 тисяч і 500 коверт з святочними картками.

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦІЇ.

Новим президентом Франції вибраний 71-літний Рене Коти.

БЕРІЮ РОЗСТРІЛЯЛИ.

Вістка з Москви говорить, що 23-го грудня розстріляли Лаврентія Павловича Берію і шістьох його однодумців. Через 15 літ був головою тайної поліції, міністром внутрішних справ. Берії і другим вакидали, що вони приготовляли в Росії переворот, щоби завести інший лад. "Вит. Трибон" каже, що за подібне в Канаді не карали би, Тут большевики владжують пікніки.

АМЕРИКА ВІДДАЄ ОСТРОВ ЯПОНІЇ.

На латинське Різдво Америка віддала Японії остров Амамі, де є 200,000 Японців. Америка мала остров три роки, і весь час мешканці робили проти Америки демонстрації і протестували голодівкою.

ТРОЄ БЛИЗНЯТ НА РІЗДВО.

На латинське Різдво народилося в Винипегу троє близнят. Мати Р. Дж. Кузенс.

СВЯТОЧНІ ВИПАДКИ В КАНАДІ.

До першого дня латинських свят згинуло в Канаді 38 осіб, з чого на дорогах 32. В Онтарії 18, в Квебеку 10, в Бр. Коломбії 5, в Н. Скошії 4, в Манітобі 3, в Саскачевані, Альберті і на північи по 1 особі. В Америці до Різдва було вбитих 249, але се ще не всі.

В ЦЕРКВІ ЗГИНУЛО 23.

На Різдво рано повстав в церкві, в селі Тулюці, в Мексику, огонь, коли там було коло 3,000 людей. Вийшов перестрах, в якім згинуло 23 особі, а коло 200 було ранених. Погинули не від огню, але пхаючися до дверей.

БАГАТИЙ ЩЕДРИЙ РОБІТНИК.

В Шефіяд, в Англії, Е. Тейлор виграв 210,000 долярів, але дальше розвозить по місті молоко. На Різдво кожному, де молоко привозить, подарував від себе курку, — всіх 240 курок.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ПРИГОТОВАННЯ ДО ПОВНОГО ЦЕЛІБАТУ.

Було багато способів, якими латинізатори і польонізатори промощували дорогу целібатови. Вони захвалювали целібат як вищий спосіб досконалости й опльогавлювали жонатих священників вуличними прозвиськами. Вони писали про те в своїх газетах, а окремо в своїх книжочках і книжках. Разом в тим **почали насильством примушувати богословів до целібату, не оглядаючись на протести богословів і цілої загалу.**

"В Імя правди".

Така целібатна книжочка, **"В Імя правди"**, появилася 1911 р. з підписом свящ. Щепковича. "Діло", ч. 212, 1911, каже, що та брошура се дійсно твір самого еп. Хомишина, бо тут відома всім його мова, його лайки, його прозвиска. Каже "Діло", що з тої брошури чути було голос Хомишина в сторону Риму, Відня і Поляків:

"Слухайте! Зпоміж руських владик я один памятаю декрети Львівського Собору (пофальшовані!) та виконую їх з найбільшою докладностею", — він. заводить целібат.

Каже "Діло", чому Хомишин став целібатом:

"Якби не здоровий "гарбуз" дівчини, був би Хомишин звичайним гречкосієм, "дармоїдом - кадильником" як жонатий священик. Тепер хоче других затягати до целібату".

Видно, що поділя з "гарбузом" була відома. А Хомишин називав жонатих священників "дармоїдами-кадильниками".

"В імя правди" — в "Нива".

Багато про ту брошуру пише католицька "Нива" з 1911 р. на стор. 573-576. Вона не каже, що автором брошури є Хомишин (вона, як катол. орган, не могла б того сказати), але ее справи не заміняє. Коли вуличник обороняє Хомишина, то знак, що Хомишин є його приятелем.

"Нива" протестує проти того, що деякі "вибраці" з духовенства приписують лише собі право толкувати католицизм.

"Сим добродіям здається, що тільки вони, вибранці неба, розуміються на католицизмі, що се їх монополія (виключне право), а прочим засі... Коли б бодай вони розумілися, а то читаючи статі в "Руслані" (Хомишинова газета) і публікацію о. Щепковича, приходиться здивувати раменами".

Найширше розводиться Щепковичем над питанням целібату, а се непотрібне, каже "Нива". І коли хтось з священників може целібат захвалювати, то другим вільно з целібатом не годитися.

"Але не вільно о. Щепковичеви ображати нашого жонатого духовенства, яке більше має заслуг для своєї Церкви і свого народа, ніж дейкде можнате духовенство для своєї суспільности і своєї Церкви На легковаження себе і обиджування себе не позволимо нікому".

Натякає "Нива" на "непатріотичні і некультурні вискази" Щепковича, і спинюється на його виступі проти "Рідної Школи" і других українських інституцій, бо хтось в приватній гімназії розкидав соціялістичну брошуру. Каже "Нива":

"Через розкидування соціялістичної брошури в якійсь там приватній гімназії виступали проти "Рідної Школи", се трохи за відважно, бо се заведло би нас за далеко. Пропагувати (ширити) між нашим духовенством клич: **проч з всіми нашими інституціями, хоч би і як пожиточними, бо — "нема певної запоруки, чи вони не будуть причинятися до підкопування основ християнських", — се годі називати інакше як деморалізованем нашого духовенства".**

Вкінці "Нива" спиняється на брудних, вуличних висловах брошури, яких там повно. Каже:

"Мусимо напятнувати стиль автора брошури "В Імя правди". Честь священника вимагає, щоби він уживав слів приличних, щоби з тих слів віяло християнською любовію, а не ненавистю і фанатизмом. Тимчасом в брошурі подибуємо на кожній майже сторінці слова того рода як: **жидівський конкубінар, набльование, комедіянти, дикі попи, пайдократизм** (дітвацтво), **нацьяль-демократи, плюгаве закінчення, треба упасти низше скота, шмата** ("Діло"), **тумани, глупій, безхарактерний, злобний, ложний і перфідний** (зрадливий), **морально упавший, запорожці дівольскі, безголове, інтриги** (підступи), **брутальність, розбій моральний і мерзенна робота, безличність всяких перфідних проводирів і релякцій** і т. д. і т. д. без кінця і міри.

"А се разом таке низьке, таке погане, таке некультурне, так нехристіянське, так обижаюче (зневажаюче) честь нашого кляру, що читач мусить аж паленіти зі стиду за автора.

"Незнесенне вкінці для нас загадкою є — якого лиха о. Щепкович свій поронений твір понасилав враз із чеками (рахунком) кождіському священикові".

***

З наведеного ціла справа виходить дуже ясною. Що автором брошури був сам Хомишин, се всім було ясно, бо в брошурі всім відома його мова. Коли б Хомишин був гідним чоловіком, то і Щепковичам не позволив би писати про справи по вуличному та виступати проти українських інституцій. А коли б хто таке для його справи написав, він "паленів би зі стиду", протестував би.

Але такого не було. Подібних брошур і більших книжок появлялося більше, що захвалювали целібат і плюгавили жонате духовенство, хоч деякі були менше вуличні, але зате нахабні, крутаґерські.

"Нива" відповідав Хомишинів "Русланові" довгими статтями (чч. 14—17), де "В імя правди" називає "цінною книжкою", дуже боронить чести Хомишина і його роботи, і не жалує подібних прозвищ, які були в згадній брошурі.

Такими способами приготовлялося дорогу до заведення насильного загального целібату. А що Хомишин був таким, яким його вже в 1911 році малювали, се потвердила його робота в дальших літах.

Хомишин силує теольогів до целібату.

"Діло", ч. 187, 1911 р., говорить, що в Римі виховують 16 українських теольогів, а між ними 5 Хомишинових. Отже ті пять:

"Одержали недавно через свій ректорат зазив від еп. Хомишина, щоби дали декларації (заяви), що висвятяться в целібаті. Коли ж хто не схоче, то не буде йому дозволено кінчити студій в Римі, ані також не буде принятий до семінара в Станиславові. До принятя у Львові або Перемишлу не мають права".

До того додає "Діло": "Такими способами Хомишин насаджує целібат. Затягає людей, дає їм стратити кілька літ часу, і тоді виходить з своїм целібатом".

Пятомці декларацій не підписали, отже опинилися в трудним положенню. Окремо "Діло" говорить:

"Навіть католицькі круги висказуються про целібат як про жерело зіпсуття і відчуження священства, а з ними і Церкви від народу".

Ще дальше говориться, що духовенство обурене поступком Хомишина, готовить віче в Станиславові, і що ту справу будуть обговорювати на дієцезальнім синоді (соборі).

Згадана стаття також пригадує, що наперекір **"Доставі"**, священичий торговли (церковними річами) Хомишин заснував свою, назвавши її: **"Штука церковна, торговля дієцезальна Непорочного Зачатя Пр. Діви Марії в Станиславові".** Над "Доставаю" він не мав контролі і хотів її ослабити.

Хомишин і москвофіли Марков.

Хомишин вже від молодих літ ходив манівцями і вязався з ворогами українського народу, тому не дивно, що ворогам служив ціле своє життя.

"Діло", ч. 234, 1911 р., приносить, що визначний москвофіл Марков писав в "Прикарпатській Руси" про Хомишина.

Каже Марков, що Хомишин був товаришем Маркова в духовнім семінари. Хоч українофіл, розуміється не з "ярих" (не зі щирих), то се не перешкаджало йому жити в дружбі з товаришами русофілами. З ними стрічав і заходив до руссофільського "Академічного Кружка", де мав таке довіря, що голова кружка дав на його руки 200 корон заномоги для страйкуючих руссофілів. З москвофілами він був і пізнійше.

***

"І на становищи адміністратора (пароха) — коломийської парохії Хомишин остав вірним своїм принципам (москвофільським). В політичнім житю майже не брав участи. **Схилявся навіть в нашу сторону і був частим гостем в домі Дудикевичів** (передовик москвофілів). Ще в духовній семінарії на становищу ректора (голови) Хомишин в початках здавався нашим чоловіком".

Дальше Хомишин змінився, каже Марков, і став найкрасшою особою в Шептицького і львівських Єзуїтів, і говорили, що він кандидат на епископа. Головним режисером (поводатором) Хомишина став Шептицький.

Ставши епископом Хомишин дістав помічника, — Василіянина Ломишського (завзятого латинізатора) за свого "ангела-хранителя", і Ломницький "почав переконувати богословів про розкоші практичної полігамії" (многоженства).

***

Таким був Хомишин, якого висунули наперед, щоби почав заводити целібат, а за ним пійде Коциловський і Шептицький.

Марков знав Хомишина вблизька, отже мусів бути певним, що Хомишин не заперечить того, що Марков писав. Адже Хомишина і другі знали, на яких Марков міг покликатися.

Мусів добре знати Хомишина і Шептицький, коли ставив його епископом,— знав, що товариш москвофілів буде також вірно служити Римови і Полякам. І знав його опісля, бо зі Львова до Станиславова недалека дорога. Дотого ж Шептицький мусів мати референтів, що йому про все доносили.

Та се не справа одного Хомишина, але справа цілої Церкви. Куди такі провідники її вели? Яку силу давали Церкві? Вони її силу ослабляли. А Шептицькому, Єзуїтам і Полякам взагалі треба було таких Хомишиних, і тих, що тих Хомишиних на провідні місця ставляли.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

53.

Мої сусіди.

Найблизшим моїм сусідом був селянин Гордій Шур, що дуже любив мене. Письменний і незвичайно чемний. Часто заходив до мене, щоби бодай хвильку поговорити. Мовляв, — не йшла йому моя робота, коли зі мною не поговорив. А парафіяльний сад межував з його чверть-морговим садком, густим мов гай. І Шур говорив:

"Того райку не дав би я за нішо. Як мило літом в неділю вийти до садку, лягти в тіни і відпочивати".

Одинком він зі свого садку мав тільки користи, що тінь і кілька гарців сливок. Сливи були високі, тоненькі, долом без галузя, і лише верхи родили по кілька сливок. Подібно було запущений і парохіяльний сад.

Не знаю я, чи залишуся в Лагодові, але взявся до роботи в саді, — використував молоденькі сливочки, щоби сад породити, і попересаджував їх 5 метрів одна від другої. Помасаджував овочеві дерева по межах і де було місце. Бачучи Шур аж за голову хопився.

"Була гуща як душа радувалася, а отець все псують. Де густо, там не пусто!" — На те я:

"Де тісно, там пісно".

Вкінці переконав я Шура і він вкорчував коло одної сливочки 5 менших і пересадив. По трох роках, коли я був в Жирові, привіз мені пів воза сливок і дякував. Побачив, що коли сливка має багато простору, то зародить більше, ніж цілий густий садок.

***

З селянами жив я добре, а з панами не так. Ті пани по селах були здебільша Поляки, а з Українців "хлоп і поп".

Правда, місцевий дідич, нотар Залецький, був людиною високої культури, якої не мала більшість польських дідичів.

До Лагодова приїжджав рідко і на коротко, і тому я бував в нього рідко. Він був завсіди занятий. Ставався до мене ввічливо і казав:

"Тішуся, що ви є в Лагодові. Тут люде дуже змінилися. Про те всі говорять і хвалять вас".

Сказавши таке приносив вина, ягоди і тутірка продовжалася. Але я заходив до нього не часто, щоби не забирати йому часу.

Перемишлянський старосста був також лепський (добрий, милий) чоловік. Австрійський урядник, але не переслідував мене і моїх парохіян за громадську працю. Зате польський патрон з Вижлян, каноник Пугальський, що мав в Лагодові 300 латинників і кілцицю, хотів позбутися мене. Він не хотів, щоби Українці горнулися до рідної церкви, і щоби латинники до неї заходили. Бажав всіх бачити в себе і щоби гр. католики помогли йому костел збудувати.

Він я прийшов до Лагодова, то приєднав він свого сотрудника, а дальше сам привіджав, бо сотрудник повідомив його, що до капанії приходить 3—4 латинники, а всі решта йдуть до церкви. Він приїздив, лаяв і виклинав тих, що не приїжди, але се не помагало.

На Йордан ходив він зі свяченою водою, хоч се не польський звичай, просив, намовляв, грозив, щоби приходили до капанії, а не до церкви. Але з того було мало користи. Тому ненавидів мене і рад був, щоби я найскорше забрався.

Колятор і презента на парохію.

(Колятор, се дідич, що приймає пароха-на парохію, або, як кажуть, — дає "презенту").

В 1900 р. львівська консисторія огосила конкурс на парохію в Лагодові і Жирові. Я мав право внести подання (зголошення), але сумнівався, чи хто з польських панів дасть мені презенту. І я вніс дві подання, — в справі Лагодова і Жирова.

До журівського колятора, дідича Стефана Тустановського, я не міг поїхати, бо се було далеко і коштовно, тому просив я мого тестя, о. М. Бачинського, якому було близько, щоби він до Тустановського звернувся. До лагодівського колятора, Залецького, я сам поїхав, хоч не мав надії на успіх.

Лагодівські селяне вже передтим ходили до Залецького просити, щоби ливши мене в Лагодові, однак він нічого не обіцював. Тоді пустилися на хитрощі й післали до нього свої жінок. Думали, що він жіночого голосу скорше послухає. Вони не знали, що на лагодівську парохію вже був приготований кандидат, якого признали всі, які були тим заінтересовані і мали рішаюче слово.

КІЛЬКА СВЯТОЧНИХ ПРИГАДОК

Різдвяна Свята Вечера пригадує час і події, що вяжуться з народженням Христа, а також вяже нас з нашими предками.

Дідух (солома на земли, чи сіно на столі) нагадує будинок, де Христос народився.

Колач — нагадує Христа. Свічка — зорю, що вела мудрців до Христа.

Сніп у куті (коли він є, "дід"), очевидно нагадує наших предків.

Дванадцять страв, — можуть нагадувати 12 Апостолів, а також показують, що се не буденна, але Велика Вечеря, в память великої події.

Кутя — знак життя. Зерно пшениці, се хліб, а те зерно, кинене в землю, приносить нові зерна, новий хліб. А Христос якраз приніс хліб для нашої душі.

Риба — нагадує Христа. Християне в часах переслідувань малювали рибу, яка їм Христа нагадувала, бо в грецькій мові риба звесь "істіс", отже букви слова нагадують початок слів: Ісус Христос Божий Син Спаситель.

Зібрані кругом стола пригадують тих, які до Христа приходили.

Коляди нагадують пісні Ангелів.

Раніше Богослужения нагадує час ночи, коли Ангел об'явив пастухам, що Христос народився.

Колядники нагадують тих, що розносили вістку про народження Христа.

Отже бачимо як Різдвяна Вечера і цілі Свята подрібно пригадують нам багато подій.

Що до страв, то звичайно кутю ставлять на перше місце, а за нею приходить риба. Дальше їдять всякі страви. Хоч в деяких сторонах української землі були малі ріжнищі. До страв належали голубці, пироги кількох родів — варені і печені, сушена (варені овочі, вар, узвар), грибн, пампушки і ще дещо. Який старіші подрібно розкажуть молодшим, як і що вони, чи їх матери готовили.

На Святий Вечер кождий "Вечеру" до родичів, що дальше живуть, до дідусів і бабунь, до хрестних родичів, а в деяких сторонах і до сусідів.

Дідуха, що розстелений на земли, палять раненько на дворі другого дня Свят (на Собор Богородиці). Значіння того звичаю нині тяжко пояснити.

Перед Святою Вечерою всі вмиваються, моляться разом, а тоді сідають до вечері.

Є ще деякі народні святочні звичаї, яких не треба забувати. Вони урізноманітнюють і збогачують зміст святкования.

Різдвяний час тягнеться до Йордану.

ДЕЯКІ КОЛЯДИ

1.

Новая радість світу ся явила,
Пречиста Діва Сина породила.
У Вифлеємі місті дуже рано
Христа витати пастирям казано.

2.

Радість нам ся явила,
Діва Сина родила.
Небеса (3) славлять, славлять,
І Ангели прославляють,
А пастирі поклін дають
Народженому.

3.

Предвічний родився від Діви,
Щоб люде світ його узріли.
Він нас із тьми виведе.
І до світла приведе
Заблудших.
Новий час уже починаєть,
Новий Цар на престіл вступає.
Убого ся народив,
Багатого засмутив
Ірода.

4.

Дар нам нині пребогатий
Із небес пришлов, —
Наче капля роси з неба
На землю зійшов.
В дівоче лоно
Сам Бог оселився,
Через неї невидимий
Світови явивсь.

5.

Радуйтеся усі люде,
Радість з неба нам всім буде.
Веселая нам новина,
Породила Діва сина
Марія (3).
Йдуть до Него славні царі,
Поклін дають, кладуть дари
Веселая...

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ

Ювілейний Календар **"РІДНА НИВА"** на 1954 рік — Видання Української Греко Православної Церкви в Канаді. Містить в собі Церковний Устав на цілий рік, цікаві статті, відомости про громади і інші матеріяли. Багато ілюстрований.

Ціна з пересилкою $1.00

АПОСТОЛ. Се книга читань "апостолів" на неділі і свята цілого року та на всякі потреби.

В добрій, тревалій оправі з золотими витисками.

Ціна з пересилкою $5.00

Замовлять: в Консисторії УГПЦ, 7 Ст. Джанс Евню, Вінніпег, Ман., або в священиків нашої Церкви.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
о. Є. Грицина.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Прометей".
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю: $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 5820, — Winnipeg, Man.

НАЙПЕРШИЙ ОБОВ'ЯЗОК РОДИНИ — ВИХОВАТИ СВОЇХ ДІТЕЙ

Смиренний і з в і р о м, Митрополит Української Православної Церкви в Канаді до всього Всесучого Духовенства, Преподобного Монашества та до всіх Боголюбивих Вірних, —

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

З предвічного Божого призначення відбувався свого часу в нашому людському світі велика Тайна Боговтілення, — Син Божий на землю прийшов і тіло прийняв від Діви Марії, і став Людиною, і з нами жив, і нас навчав. Христос з Неба зійшов на землю, щоб показати людям, як належить жити на цьому світі, щоб одержати праведне спасіння і щоб бути щасливим.

І Син Божій, Ісус Христос, народившися з Діви Марії і ставши Людиною, не перестаючи бути Богом, як Богочоловік, показав нам зразок, як має жити кожна християнська родина. Прибраним батьком-опікуном був Його старенький Йосип, який, як каже церковне Передання, був теслею. І Христос 30 років повоювався в Родині Святій, у місті Назареті в Галилеї.

Як бачимо з Святого Письма і як свідчить стародавнє церковне Передання, Родина, в якій жив Ісус Христос, пильно виховувала Його, пильно навчала Його, щоб дати Ісусові все те, що повинні дати родителі своїм дітям. І все це Йосип, а особливо Мати Марія, давали молодому Ісусові, і пильно виховували Його.

Найперше, навчали Ісуса своєї старозаконної В і р и, і завжди водили Його до Храму. І знаємо, що Ісус глибоко Святе Письмо ще з молодечих літ, бо Його навчали Родителі.

Знаємо також, що Ісус пильно виконував усі з а в і ч а ї свого рідного галилейського народу. Виховував, бо так Його навчали найперше Родителі. І через це Ісус Христос сильно любив свій ізраїльський народ, і навіть тоді, коли вже виступив з прородною проповіддю на служіння народові, то заявив: "Я посланий тільки до загинулих овечок дому Ізраїлевого" (Матвія 15.24). Це глибоке свідчення національного патріотизму, якого навчає всіх нас сам Ісус Христос.

Родителі ж перші навчили Ісуса Христа рідної м о в и, вживаної тоді в Галилеї, — і Христос говорив мовою свого народу, мовою арамейською. Цією мовою говорили й Його Апостоли (пор. Матвія 26.73). І в найтяжчу хвилину, помираючи на Хресті, Ісус скрикнув останні слова Свої на землі також своєю рідною мовою: "Ілі, Ілі, — лама савахтані?" (цебто: "Боже мій, Боже мій, — нащо Мене Ти покинув?" Матвія 27.46).

А треба знати, що того часу всю Палестину займали були римляни, і багато ізраїльтян говорили там мовою переможників або мовою грецькою. Але Христос любив і поважав мову свого рідного народу, і проповідував тільки своєю мовою. Бо так навчали Його Родителі.

Отже, як бачимо, Родителі Ісусові зробили все, щоб належно виховати Його на вірного сина свого народу. І Євангелист Лука (2.20) подає про Ісуса величне, й глибоке свідчення: "І Дитина росла та зміцнялася духом, набираючись мудрости. І Благодать Божа пробувала на Ній".

Оцим усім Син Божий подав і всім нашим родинам великого й глибокого прикладу, бо він показав, як ми всі належно виховувати своїх дітей, щоб стали вони правдивими синами свого українського народу. Ми тепер так багато нарікаємо, що українська молодь в Канаді ніби винародовлюється, забуває українську мову і ніби мало національна. І це все сильно вдаряє нас непокоїть за нашу будучину.

Дорогі батьки і матері, — ми самі найперше в цьому винні! Діти завжди будуть такими, якими ми їх виховаємо в своїй родині. І наш найперший обов'язок, — належно виховати своїх дітей. Це святий обов'язок кожної родини дати своїй дитині все потрібне, щоб вона стала українцем, а не кимсь іншим. І нікого іншій цього обов'язку, крім родини, не виконає.

А виховувати своїх дітей треба в повній любові, з повним терпінням. Світ іде вперед, а з ним і діти наші потребують поступу, — і їх треба в цьому зрозуміти. Апостол про це навчає: "Батьки, не дратуйте дітей своїх!" (Ефес. 6.4). Люблячи дітей своїх повною любовю, ми легче виховаємо їх, як виховати повинно.

Найперше, батько й мати повинні навчити своїх дітей ще від малечку своєї української В і р и, цебто Віри Православної. Повинні навчити дитину належно молитися, причастя її до Церкви Божої й пильнувати її, завжди водячи її на Богослужби. Недільна й Рідна українська школа, а найбільше Церква, доповнять усе це, і допоможуть родині закінчити релігійне виховання дитини. Без належного релігійного виховання ніхто повновартісною людиною ніколи не буде.

По-друге, кожна родина обовязана дотримуватись своїх рідних українських з в и ч а ї в у Святах, у календарі, у житті, в убранні мешканця, в одежі і т. ін. Нехай ваша дитина всього цього навчається в своїй рідній хаті, у своїй рідній родині, від своїх рідних батька й матері, тоді ці звичаї справді будуть для неї рідними, своїми, українськими. Тільки родина, тільки батько-мати можуть прищепити своїй дитині свої українські звичаї, а тим зробити її українцем. Поза родиною ніхто цього не зробить.

По-третє, у кожній нашій родині мусить бути в хаті тільки своя українська м о в а. Не заїзуймо того, що наказує Святе Письмо: "Щоб кожен чоловік був паном у домі своїм, і говорив мовою свого народу"! (Естер. 1.22). Цебто, каже Святе Письмо, наказує вам, батьку й матері, щоб ви говорили в домі своїм тільки українською мовою. Дорогі матірки, — починаючи від колиски, найперше ви говоріть до своєї дорогої дитини тільки українською мовою. І так само й далі ввесь час говоріть до неї тільки українською мовою, щоб ця мова стала дитині-вашій справді "матірньою" мовою. І ще від колиски співайте дітям вашим тільки наших українських пісень. Ті, мати, найбільше прищепили своїй дитині свого рідного, і та перша вихованість її на українця.

Ось тільки так, належно виховуючи свою дитину в самій родині і навчаючи її від малечку своєї Віри, своїх звичаїв та своєї мови, можна виховати українську дитину належно, щоб вона стала правдивим сином чи донькою свого українського народу, щоб вона стала повновартісною людиною. А вже до того, що дитина одержить у родині своїй, дасть свого і школа, і Церква. Але найперше виховання завжди буде те, чого навчиться дитина в родині своїй. Що одержить удома, те й понесе з собою на все життя.

І-пам'ятаймо всі, що кожен, хто винародовлюється і пристає до чужого, там він своїм ніколи не стане і зцілений у чужому ніколи не буде. Там він

МАТИ В ДОЧКИ НА СВЯТАХ

(Дійсне з канадійського життя).

Була в родичів найстарша дочка, — дівчина гарна, та ще і розумна. Всі зверталися на неї увагу.

Та прийшов час, що вийшла замуж і забралася з чоловіком дбленко від матери. Жалувала мати, жалувала громада.

Минуло кілька літ і мати вибралася до дочки, щоби з нею Різдво святкувати. Але не повідомляла, що прийде, хотіла зробити несподіванку. І прийшла до дочки вечером, коли от-от буде Свята Вечера.

Та яке було розчарованння матери, коли не застала того, чого сподівалася. Глянула кругом і говорить:

— Дочко! Кілько я всього доброго тобі надавала, а ти все так змарнувала.

Здивувалася дочка і каже:

— Що ж я змарнувала? Адженж одяг не вічна, ходжу в ній, то вона нищиться. Так і в вас. Таке з черевиками і з усім.

Похитала мати головою і каже:

— Я дала тобі щось важнійше ніж одежу і черевики. Я дала тобі таке, що не повинно знищитися.

— Та що ж воно таке?

Тоді мати:

— Я дала тобі нашу українську мову, а ти її знищила. Твої діти української мови вже не знають і я не можу з ними говорити як зі своїми внуками. А хіба ж наша мова не вартійша ніж найдорожча одежа? Тепер я для твоїх дітей чужа. Я чую, що я в чужих людей.

Ніяково стало дочці, а мати дальше:

— Я дала тобі наші Різдвяні Звичаї, а ти є вони в тебе? Коли б були, то ти при них і нас згадала би, а без них кого ти згадаєш? В тебе нема Різдвяних Свят.

— Та ми, мамо, памятаємо, що то наші Свята, але діти хочуть, щоби ми скорше святкували, — тоді як усі...

— Отже бачиш, — говорить знов мати, — замість ти маєш дітей вести, то вони вже тебе ведуть. Так,їх виховуєш! А з того яка користь, що ти наші Свята памятаєш? Ані в тебе сіна на столі, як було в нас...

— З сіном, мамо, порох до хати наноситься, — перебила дочка.

— Ге! Порох наноситься... Але то святий порох! І там був порох, де Христос народився. Він того пороху не боявся, а ти боїшся. Ти повинна просити Бога, щоби дозволив дочекати тобі до того святочного пороху. А де хутя? В ній нема пороху. Де колачі, де свічки, де голубці, пироги... Отже що я тобі дала, ти все промарнувала.

Слухаючи дочка розплакалася, а там каже:

— Може воно і так, не перечу. Я пішла за другими, та тепер бачу, що зле. Колись вдома я була Українкою, а тепер не знаю, хто я така. Та добре, що ви приїхали.

Жаль стало матери дочки і вона:

— Сталося, то сталося, але ти тепер послухай моєї ради і не йди за чужим розумом, але за своїм. До дітей говори лише своєю мовою, говори їм, що то їх мова, і твоя, і їх бабуні і дідуня. А мови англійської вони навчаться без тебе. І затримуй всі наші звичаї так, щоби ти були примірои для других, а не другі для тебе. Нехай вони під тебе вчаться. Покажи, що ти розумніша від них...

— Добре, мамо, — каже тоді дочка, — буду робити, як кажете. Бачу, що я дле зробила. Тільки татові про мене не кажіть. А коли знов приїдете, то здивуєтесь.

Хоч ті свята не були такі, якими повинні бути, але мати тішилася дочкиною обіцянкою. Одно, що тепер Свята нагадувало, то Коляди. Але не дуже тішилася.

Коли ж мати вілїздила, то дочка наказувала:

— Приїдьте, мамо, як не скорше, то на свята, з татом приїдьте, а я сама вам дорогу заплачу. Мовче приїдьте!...

І справді на друге Різдво мати вже з батьком приїхала і здивувалася. І діти по українськи говорили, і було вже сіно, кутя... все було. І каже тоді мати:

Аж тепер розкажу батькови, що я минулих Свят застала. А тебе похваляю, що ти моєї ради послухала. Ти все повідходила те, що я тобі колись дала. Тепер для мене і для твого дому справді — **Христос народився!** Се великі для мене Свята, і нехай тебе Народжений Христос благословить... **К. П.**

РІЗДВЯНИЙ ЛИСТ СВЯЩЕНИКА

Львівське "Діло" з 1925 р. подавало лист православного священика з Волині, що була під Польщею, де між іншим говориться:

"Над братією монастиря насильство. Приказано правити Різдвяну Службу по новому стилю (разом з Поляками), хоч народ буде святкувати по старому стилю.

"Який тяжкий настрій був в мене. І все те наробив наш митрополит Діонізій, що наказав по монастирях правити по новому стилю.

"Почаївська Лавра і др. монастирі відправили Службу Божу, але і дальше постять до свого Різдва. Служба правилась без народу. Се робиться, щоби догодити Полякам. А нарід тревожиться...".

Так Українці дорожили там своїми святами!

Але і в Канаді є Діонізії, що силуються в греко-католиків завести святкування Різдва разом з Поляками і вже дехто з Поляками святкує. Хоч є і такі, що свого цирю боронять. Таким похвала належить. І сказати їм: Христос народився!

З РІЗДВОМ ВІД КАТЕДРИ ПРЕСВ. ТРОЇЦІ В ВИННІПЕГУ

ВПреосв. Владикам нашим, Консисторії, Священикам, Колегії св. Андрея, Жертводавцям і Прихильникам Катедри, Церковним Громадам, "Вістникові" й "Українському Голосові", Членам инших українських організацій, Всім українцям тут, на рідних землях і розкиненим по світі, — засилаємо зі Святом Різдва Христового сердечний привіт і щирі побажання на все добре. Святкуйте радісно, і з надією на красше в наступному Українському Новім Році.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Управа Катедри Преєв. Трійці.

ДАКІВСЬКІ КУРСИ В ВИННІПЕГУ

Всюди треба дяків, отже Консисторія Української Православної Церкви Проголосила, що наука дяківства почнесь 15-го січня і буде тревати до 15-го квітня.

Кандидати можуть бути обох полів. Курсанти будуть мешкати в Колегії. За сяму науку не треба платити. За харч і перезід курсанти платять самі, чи громада, або разом вони і громада.

Кандидати нехай повідомляють Консисторію, а дістануть більше пояснень. Адреса Консисторії 7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

РІЗДВО В РІЖНИХ НАРОДІВ

В Україні — Різдвяні Свята мали чисто релігійний зміст. Не було ялинок (хіба десь по містах), не було "Миколая" з дарунками. Важною була Свята Вечера, Богослужения в церквах і Коляди.

В Греції — Різдво свято релігійне. Нема ялинок ні віночків (як в Англії), ні "Миколая". Богослужения на Різдво опівночи. По домах світять оливою і кадять ладаном. Страв мають багато. Дарунки дають на Василія.

В Сирії — Різдво є строго релігійним святом. Нема ялинки ні "Миколая". Страв мають багато. Зате Великдень святкують свобідніше, дають дарунки, весело забавляються.

В Норвегії — починають святкувати вже кілька днів перед Різдвом. Вся родина збирається разом. На Різдво дають дарунки. Є багато забав і відвідин і гостин.

В Голяндії — вже два тижні перед Різдвом є "Миколай" і широке святкування.

В Німців — є ялинка. Вона з Німеччини поширилась по світі. Важне в них — давати дарунки.

В Скотляндії — Новий Рік важніший ніж Різдво.

В Італійців — важний на Різдво "вертеп", що є в кожній хаті. З вертепами ходять вулицями. Люде в містах йдуть з церкви до церкви, де оглядають вертепи.

В Французів ялинка менше важна. Але там і родинне святкованння занепадає, по містах багато вечерне в ресторанах.

В Еспанців — Різдво крикливе. Всюди є вертепи, а хлопці мусять мати бубни, труби, свисталки, отже на вулицях великий вереск. На Святий Вечер рибні страви. Всюди гучні забави.

Виходить, що найпобожнійше святкують Різдво православні народи.

В нас в часі Різдвяних Свят поздоровляють: "Христос народився!", а відповідають: "Славіте", або "Славіть Його". Се початок церковної пісні: "Христос народився, славіте!"

Свята Вечера "пісна", хоч різнородна.

Український звичай перед Вечерою обкаджувати стіл ладаном. Ладану можна дістати в церкві.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Речей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

СМЕРТНА КАРА — ЧИ НІ?

В парламенті в Оттаві застановляються, чи смертної кари не скасувати. Одні кажуть, що смертна кара се варварство, нехристиянство, що невинний може так згинути, що смертна кара не відстрашає злочинців. Другі кажуть, що злочинці смертної кари бояться, а краї, де смертну кару були скасували, описів знов її встановили, коли бачили, що чисало злочинців збільшалося. Правники є за смертною карою. Покицо справа не вирішена.

ЗГОРІЛО 10,000 ХАТІВ.

На латинське Різдво згоріло в Гонг Конгу, в Азії, понад 10,000 хатів, де мешкали головно втікачі з Китаю. Згоріло три особі, 51 раненних, а лишилося без хатів 60,000 осіб.

ЗАЛІЗНИЧІ НЕЩАСТЯ.

В часі латинського Різдва було на світі чотири залізничі катастрофи, в яких згинуло понад 350 осіб. В Новій Зеландії поізд впав до ріки і втопилося 166. В Чехословаччині зударилися два поізди і згинуло 186. Ще були два випадки — в Перу і Пакістані.

ВКРАЛИ 20,000 ДОЛЯРІВ.

З видавництва "Фрі Прес" у Винніпегу, вкрали 20,000 долярів. Арештовано двох. Один з них, Болоячук, працював в Фрі Прес.

РОСІЙСЬКІ "ВЕТА".

Росія дотепер вживала в Обединених Нациях своє "вета" (заборони) 56 разів, щоби спинити небажану для неї одностайну ухвалу. Тепер сподіються цього вета в справі Ізраіля і Йорданців.

ОСКАРЖУЮТЬ ПОЛІЦАЯ.

Вбивників 6-літнього Гріпліза стратили, а з 500,000 долярів викупу, які батько дав Галови, який застрілив хлопця, знайдено лише половину. Тепер оскаржують поліцая Долана. Коли він арештував Гала, то повинен був забрати його валізки, де були гроші, а він валізок не доручив поліції. Долан каже, що доручив, а другі кажуть, що валізок не доручено.

БРАТ ЗАСТРІЛИВ БРАТА.

В Ешери, Мак. старші сини родини Копів ходили сріляти зайці. Коли вернулися і поставили рушниці, 7-літній їх брат взявся рушницю, вона вистрілила в його 6-літнього брата, який зараз помер.

СНІГ В ЄРУСАЛИМІ.

Грудня 19-го впав сніг в Єрусалимі, що там в такій порі не буває.

СИН МАВ ВБИТИ БАТЬКА.

Коло Нанаймо, Б. К., арештували 19-літнього Роя Кеня, закидаючи, що вбив свого батька. Рой випустили за запорукою 10,000-долярів.

СПРАВА СУЄЗЬКОГО КАНАЛУ.

Єгипет хоче Суєзький Канал взяти в свої руки з рук англійських. Чорчил тепер заявив, що він буде твердо стояти на тім, щоби Англія канал затримала.

НАЙСТАРШИЙ ГРІБ.

В Єгипті відкопали піраміду(де хоронили фараонів, царів), збудовану перед 6,500 літами з тесаного каменя. Се найстарша відома будова.

ЧИ ПРИНЯЛИ БИ МАРІЮ І ЙОСИФА?

Священик Злученої Церкви, в Вишлегу, на збранню Ротарійців і Ківанійців питав, чи вині мали б вони місце для Марії і Йосифа? Чи є лише місце для гучної забави, пиятики, гулянки? Чи таке святкованння Різдва не є поганським святкуванням?

ДИТИНА З ДВОМА ГОЛОВАМИ.

В Індіянополіс, в Америці, народилася хлопець з двома головами, двома шиями і чотирма руками. Поживу приймає дитина двома ротами. Решта тіла як має бути. Дитина цілком здорова.

В Белью Горізонте, в Бразилії, народилась дитина з двома головами, чотирма руками і трома ногами. Має окремі серця і відливні частини, але корисний систем один. Мати Геральда Франціска де Єзус.

РОЗДІЛЕНА ДИТИНА ВДОМА.

В Шікаго перед 27 місяцями лікарі розділили двох хлопців зрослих головами. Один з них помер по 34-ох днях, а другий живе. Цілий час дотепер був він в шпиталі, а тепер лікарі дозволили родичам (взяти його додому на свята, бо вже досить сильний. Звесь він Родней Броді.

ЗГОРІЛО ПЯТЕРО ДІТЕЙ.

В Марінет, Вис., згоріло пятеро дітей родини Дегейнерів.

ЗГИНУВ СИН ФЕЛЬД-МАРШАЛА.

Одинокого 37-літнього сина бувшого Фельд-маршала, Вейвела, застрілили в Африці повстанці "мав-мав", в часі битви. Він був майором.

РОДИННЕ СВЯТО.

Кириленка Лейк, Онт. — Радісний день для молодого подружа, коли народилися їм дитинка. Такий радісний день переживали наші молоді громадяне, Михайло і Вероніка Сусли, коли в них народилася донечка.

А в неділю 29-го листопада запросили вони своїх приятелів на Свято Хрещення їх доненки — Магдалинки-Анни. Хрестив о. П. Запарнюк.

В часі гостини куми і гості склали щирі побажання подружжю, побажали їй Многих Літ, і всего доброго побажали її родичам. Але не забули про щирий народний обовязок. На бажанне п. Григорія Черепахи зложили грошову жертву — 21 долар, і подзвеле так: по 5 долярів на Український Голос і Вістник, в 11 дол. на Колегію св. Андрея в Вінніпегу Жертвували

Родичі новохрещеної 10 дол.; Бабуся 5 дол.

По 2 дол.: п-во Урбани, п-во Горшки, п-во Черепахи.

Жертводавцям щира подяка, а малевький Магдусик Много літ! Щоби виросла родичам на втіху, а українському народові на славу.

Пєть.

З ВЕСІЛЛЯ НА ДОБРУ ЦІЛЬ.

Саскатун, Саск. — Дня 24-го листопада 1953 р. відбулося вінчання Васили і Леон Ілліпів в Українській Православній Церкві Св. Духа. Вінчав о. Володимир Слюзар.

Весільне прийняття було в домі п-ва Маковіїв. По прийнятю були промови, а наприкінці о. В. Слюзар говорив про Тайну Супружжя, та поборов присутних зложити жертви на добру ціль.

Зложили по 2 дол. п-во В. І Л. Пилипові, А. і М. Пилипові, І. і К. Пилипові, М. і А. Пидилові та В. і К. Орищаки. По 1 дол.: о. В. Слюзар, Мих. Маків, С. Маків, О. Орищак та Т. Богай.

Збірку розділено: на Катерду Преєтятої Трійці у Вінніпегу $16.00. На Український Голос і Вістник 7 долярів.

Жертводавцям сердечна подяка, а молодим щастя, здоровля і многих літ! **Гість.**

На Ювілейний Фонд

УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНО° ЦЕРКВИ В КАНАДІ

жертвували:

Збірка о- Ф. Легенюка в Аркрн, Саск. По 2 дол.: Д. Броадо, Я. Пісєнка; по 1.20: А. Ласько; по 1 дол.: І. Чех, І. Кушнірюк, І. Чорнейко, Г. Хрещення їх доненки — Магдалинки-Анни. Хрестив о. П. Запарнюк.

В часі гостини кумн і гості склали щирі побажання подружжю, побажали її Многих Літ, і всего доброго побажали її родичам. Але не забули про щирий народний обовязок. На бажанне п. Григорія Черепахи зложили грошову жертву — 21 долар, і подзвеле так: по 5 долярів на Український Голос і Вістник, в 11 дол. на Колегію св. Андрея в Вінніпегу Жертвували

Родичі новохрещеної 10 дол.; Бабуся 5 дол.

По 2 дол.: п-во Урбани, п-во Горшки, п-во Черепахи.

Жертводавцям щира подяка, а малевький Магдусик Много літ! Щоби виросла родичам на втіху, а українському народові на славу.

Пєть.

З ВЕСІЛЛЯ НА ДОБРУ ЦІЛЬ.

Саскатун, Саск. — Дня 24-го листопада 1953 р. відбулося вінчання Васили і Леон Ілліпів в Українській Православній Церкві Св. Духа. Вінчав о. Володимир Слюзар.

Весільне прийняття було в домі п-ва Маковіїв. По прийнятю були промови, а наприкінці о. В. Слюзар говорив про Тайну Супружжя, та поборов присутних зложити жертви на добру ціль.

Зложили по 2 дол. п-во В. І Л. Пилипові, А. і М. Пилипові, І. і К. Пилипові, М. і А. Пидилові та В. і К. Орищаки. По 1 дол.: о. В. Слюзар, Мих. Маків, С. Маків, О. Орищак та Т. Богай.

Збірку розділено: на Катерду Преєтятої Трійці у Вінніпегу $16.00. На Український Голос і Вістник 7 долярів.

Жертводавцям сердечна подяка, а молодим щастя, здоровля і многих літ! **Гість.**

Українська Православна Громада, Мазепа, Саск. 100.00

Жіноче Т-во ім. М. Марковича, Канора, Саск. 50.00

Д. Клюкевич, Мичак, Саск. 10.00

Жіноче Т-во ім. О. Басараб'юкої, Годсов Бей, Саск. 10.00

П-во Анни і А. Шумовської Вінніпег, Ман. 5.00

Жіноче Т-во ім. Л. Українки, Гилберт Плейнс, Ман. 8.00

Гилберт Плейнс, Ман. 5.00

Федор Ємчук, Вест Форт Вільям, Онт. 5.00

Всеч. о. Іов Скавалький, збірка в Сх Лукаят, Онт.: Микола Штогрин 20 дол., Григорій Шкраба 20 дол., Дмитро і Параскевія Кашы 10 дол., А. і Дора Гусак 5 дол.; по 2 дол.: В. Борис, М. Кукурудза, Марія Кононшак, Марія Вавряк і Ф. Зубай 65.00

Винагородили Боже всім, що зложили вищі суми в фонд на Ювілейний Фонд Святої Православної Церкви в Канаді. **Консисторія.**

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Катедри Пресвятої Трійці, Вінніпег

СІЧЕНЬ:

3. Неділя, 9 рано Утреня, год. 10 Служба Божа. Вечером Концерт Гостина сх. о. Миколая.

8. Середа. Святий Вечір. 9 рано Царські години і Вечірня, 11 год. в ночі — Повечерје Велике.

7. Четвер. **Різдво Христове.** 10.15 в ночі Архиерейска Сл. Божа.

8. Пятниця. **Собор Богородиці** — Служба Божа 10 год. рано.

9. Субота. **Прпк. Стефана.** Служба Божа 10 год. рано.

10. Неділя. 9 рано Утреня. 10 год. Служба Божа.

14. Четвер. **Новий Рік.** 10 год. рано Служба Божа.

17. Неділя. 9 рано Утреня. 10 год. Служба Божа.

18. Понеділок. **Шедрий Вечір.** 9 год. рано Царські Години, Вечірня і Свячення Води. Вечером год. 9 Велике Повечіря.

19. Вівторок. **Богоявлення** (Йордан) 9 рано Утреня, 10 год. Архиерейська Служба Божа і Йорданське Свячення Води.

о. Кость Желізкевич.

ПАНАХИДА

по бл. п. Миросласови Стечишинови.

В неділю, 13 грудня, 1953, в Катедрі Пресятої Трійці у Вінніпегу, за старанням родини відправлено по Службі Божій Панахиду по бл. п. Миросласови Стечишинови.

Панахиду відправив і промову про повійного сказав парох громади о. К. Желізкевич. Катедральний хор співав на панахиді кілчаки з знаних співів „Вічная пам'ять".

Н. Н.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Г. Васківа

СІЧЕНЬ:

3. Неділя Сх. Отців — Федора.

7. **Різдво,** 12 год. ночі — Редвотер. 10 год. рано — Восетна.

Вегіріна 2 год. попол.—Єгремонт

8. **Собор Богородиці** — Радвей.

9. Субота. **Стефана** — Торгіад.

10. Неділя — Гленела.

14. Четвер. **Нов. Рік** — Ніюрик.

17. Неділя — Єгремонт.

18. Понеділок. **Йорд.** Святий Вечір — Федора.

Свячення Йорданської Води:

12 год. в полудне — Федора.

1 год. попол. — Редвотер.

2 год. попол. — Єгремонт.

3.30 год. попол. — Восетна.

19. **Йордан.** 12 год. ночі — Редвей. 10 год. рано — Торгіад.

20. Середа. **Івана Хрест.** — Ніюрик.

24. Неділя — Редвотер.

31. Неділя — Восетна.

Вох 188, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

О. Л. В. Лячини

СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Йорктон

7. Четвер. **Різдво** — Йорктон Велике Повечіря год. 11 в ночи на Святий Вечір.

8. Пятниця. **Собор Богор.** — Мазепа

9. Субота. **Стефана** — Горлнд

10. Неділя — Брентон

14. Четвер. **Новий Рік** — Сторновей

17. Неділя — Йорктон

19. Вівторок. **Йордан** — Райн

24. Неділя — Йорктон

31. Неділя — Мазепа

110 Великитон авс. Йорктон, Саск. Тел. 786.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинніпезького Округа
СІЧЕНЬ:

7. Четвер. **Різдво Христове** — Пайнер Парк. — Гонор. — Пембіна.
8. Пятниця. **Собор Пр. Бог.** — Стед.
9. Субота. **Стефана** — Тинзід.
10. Неділя — Су Лукант.—Дуфрост
14. Четвер. **Новий Рік** — Ст. Мартин.
17. Неділя — Ісг Селхірк.—Ледянн.
19. Вівторок. **Йордан** — Гонор — Пайнерфілд.
24. Неділя — Сендгіл.
31. Неділя — Пайнерфілд—Гонор і Ст. Джанс стр. Вьюлдер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Александра Хомяка
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Фостон
7. Четвер. Різдво — 12 год. вночі Ватсон. — 9 год. рано — Валіна
8. Пятниця. **Собор Богор.** — Київ
9. Субота. **Стефана** — Вімер
10. Неділя — Кьєбр
14. Четвер. **Новий Рік** — Ватсон
17. Неділя — Вімер
19. Вівторок. **Йордан** — Фостон
24. Неділя — Вадина
31. Неділя — Кьєбр
ЗАУВАГА В Навечерю Різдва і Богоявлення Богослужения буде в Ватсон і о 9 год рано
Адреса: Ватсон, Саск. Тел. 146

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Толстой
7. Четвер. **Різдво.** Гарденгтон: 7 год. Толстой: 10 год.
8. Пятниця. **Собор Бог.** — Сенькін
9. Субота. **Стефана** — Роза
14. Четвер. **Нов. Рік.** Толстой: 7 год. Гарденгтон: 10 год.
17. Неділя — Роза.
18. **Щедрий Вечір:** Водосвятня — 9 год. Семакін: 11 год. Роза.
19. Вівторок. **Йордан:** 7 г. Гарденгтон 10 год. Толстой.
24. Неділя — Гарденгтон.
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Норт Бетафорд
7. Четвер. **Різдво** — Гефорд
8. Пятниця. **Собор Бог.**—Пескінщ
9. Субота. **Стефану** — Гласкин
10. Неділя — Мурфіз Лейк
14. Четвер. **Новий Рік** — Вілкки
17. Неділя — Кокдор
19. Вівторок. **Йордан** — Витків
20. Середа. **Івана Хрест.** — Редфілд (свячення води)
24. Неділя — Гефорд
31. Неділя — Гласкин
Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Дафрін
6. Середа. **Св. Вечір** — Дафрін 8-ма год. вечора
7. Четвер. **Різдво** — Венлан
8. Пятниця. **Собор Богор.** — Ешнід
9. Субота. **Стефана** — Сифтон
10. Неділя — Велюй Ривер
14. Вівторок. **Новий Рік** — Кбєль
17. Неділя — Дафрін
18. Понеділок — Год. 11 рано — Освячення води — Дафрін
19. Вівторок. **Йордан** — Дрифтінг Ривер.
24. Неділя — Рокгтон
31. Неділя — Вірдель
УВАГА: По Богослужению катехізація дітей.
Адреса: Box 586, **Дафрін, Man.**
Телефон 4704.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гуреа
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Арбакка, ап. П. і Павла
7. Четвер. **Різдво Хр.** — Вайта
8. Пятниця. **Собор Бог.** — Сонданн
10. Неділя. **Стефана** — Сірко.
14. Четвер. **Нов. Рік.** Арбакка. Утк.
17. Неділя — Вайта.
19. Вівторок. **Йордан,** Арбакка Ап.
20. Середа. **Ів. Хрест.** — Сірко
24. Неділя — Сонданн.
31. Неділя — Арбакка, п. св. Мин.
Адреса: **Вайта (Утка), Man.**
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гаїцького
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Сенкі Лейк.
7. Четвер. **Різдво**—Онаборн 6 год.
8. Пятниця. **Собор Бог.**—Гленн Елмо
9. Субота. **Стефана** — Менві.
10. Неділя — Сів.
14. Четвер. **Новий Рік** — Вікта.
17. Неділя — Росборн
19. Вівторок. **Йордан** — Сенкі Лейк.
24. Неділя — Енгусина.
31. Неділя — Онкоборн.
Адреса: Онкборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Крайгенд
6. Середа. **Свят Вечір,** Всенощне — Сарепа
7. Четвер. **Різдво** — Сарепа
8. Пятниця. **Собор Богор.** — Норал
9. Субота **Стефана** — Бойя
10. Неділя — Вондер Ривер
14. Четвер. **Новий Рік** — Трескленд
17. Неділя — Лак Ла Бінщ
19. Вівторок. **Йордан** — Бойя Вечірня й освячення води в 4-ій год. попол. — Крайгенд
20. Середа. **Івана Хрест.** — Норал
24. Неділя — Сарепа
31. Неділя — Крайгенд
Адреса: Box 216, Лак Ла Бінш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Іспас
7. Четвер. **Різдво** — Боянн
10. Неділя — Шанінні
17. Неділя — Гейрінгка
19. Вівторок. **Йордан** — Давнінг
24. Неділя — Гемлин
31. Неділя — Давнінг
Адреса: **Нкавінгтон. Алта.**

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Єлов Крік
7. Четвер. **Різдво І. Хр.** — Аквана
8. Пятниця. Собор Бог. — Кадворт
9. Субота. **Стефана** — Вакна
10. Неділя — Ст. Джулієн
41. Четвер. **Новий Рік** — Смате
17. Неділя — Єлов Крік
19. Вівторок. **Йордан** — Термопіль
24. Неділя — Кадворт
31. Неділя — Вакна
Адреса: Почт. скр. 4. Вакна, Сакв.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кришталовича
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Мелвіл
6. Середа. **Свят Вечір** — Айтуна
7. Четвер. **Різдво Христове** — Айтуна.
8. Пятниця. **Собор Богор.** — Гудів
10. Неділя — Фенгуз
14. Четвер. **Новий Рік** — Вишарт
19. Вівторок. **Йордан** — Айтуна
24. Неділя — Поничка
31. Неділя — Гудів
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пяхолкова
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Мічам
7. Четвер. **Різдво** — 11 г. Громанд Пінічі; 6 год. Кодет.
8. Пятниця. **Собор Бог.** — Брускбі
9. Субота. **Стефана** — Громанд річ
10. Нед. — Громанд Ричка
14. Четвер. **Новий Рік.** — Вонда.
17. Неділя — Мічам
19. Вівторок. **Йордан** Громанд Річка і Брускбі.
20. Середа — Відвідання домів з свяченою водою.
24. Неділя — Кодет
31. Неділя — Громанд Пінічна
Адреса: Box 47, Громанд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
СІЧЕНЬ:

6. Середа. **Свят Вечір** 12 год. — Принс Альберт; Різдвяна відправа буде через радіо С.К.В.І.
8. Пятниця. **Соб. Бог.** — Гонейміун
9. Субота. **Стефана** — МекЛеод
10. Неділя — Пінічні
14. Четвер. **Новий Рік** — Сембург
17. Неділя — Вірдель
19. Вівторок. **Йордан** — Пінічні
24. Неділя — Принс Альберт.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Шіго-місто.
7. Четвер. **Різдво Хр.** — Шіго пол.
8. Пятниця. **Собор Бог.**—Пасічники
10. Неділя — Жучкани.
14. Четвер. **Нов. Рік** — Едмор.
17. Неділя — Інсінгер,—Гайвей.
19. Вівторок. **Йордан** — коло Ріки.
24. Неділя — коло Куперовських.
31. Неділя — Льорз' (Лисенко).
Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Фоме Лейк.
6. Середа. **Свят. Вечір** — Шіго-місто. Різдв. Вечірня 4 год. пол.
7. Четвер. **Різдво** — коло Кушк.
8. Пятниця. **Собор Бог.** — Федвик.
10. Неділя — Інсінгер-місто.
14. Четвер. **Новий Рік** — Вест Брук.
17. Неділя — Вінкуд.
18. Понеділок. **Св. Вечір** Шіго-пол. — Вечірня і освяч. води в 2 год.
19. Вівторок. **Йордан**—Шіго місто
24. Неділя — Тізор-місто.
31 Неділя — Едмор.
Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїл Горгіца
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Петлюра
7. Четвер. **Різдво**—Гіберт Плейнс
8. Пятниця. **Собор Бог.** — Робінн
9. Субота. **Стефана** — Грендюо
10. Неділя — Шортгейл
14. Четвер. **Новий Рік** — Шелвелей
17. Неділя — Робінн
18. Понеділок. **Навечерія** — Велике водосвятя: год. 10 — Робінн: год. 12 — Шортдейл; год. 2 — Петлюра; год. 4 — Грендюо; год. 6 — Гіберт Плейнс
19. Вівторок. **Йордан** — Ленард
20. Середа. **Івана Хр.** Гіберт Плейнс
24. Неділя — Зелена
31. Неділя — Грендюо
Адреса: Гіберт Плейнс, Ман. Тел. 153.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Етелберт
7. Четвер. **Різдво** — Пайн Ривер.
8. Пят. **Собор Богор.** — Етелберт.
9. Субота. **Стефана** — Гарленд.
10. Неділя — Дрей Ривер.
14. Четвер. **Новий Рік** — Боян (Водосвятя).
17. Неділя — Вора (Водосвятя).
19. Вівторок. **Йордан** — Етелберт.
20. Середа. **Івана Хр.** — Пайн Ривер.
24. Неділя — Етелберт.
31. Неділя — Ривер.
Адреса: Етелберт. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сашевича
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Бойн Лейк
7. Четвер. **Різдво** — Смокі Лейк.
8. Пятниця. **Собор Богор.** — Белс
9. Субота. **Стефана** — Сведен
10. Неділя — Стрнп
14. Четвер. **Новий Рік** — Смокі Лейк
17. Неділя — Смокі Лейк
19. Вівторок. **Йордан** — Вільна
20. Середа. **Івана Хр.** Сенді Реплдс
24. Неділя — Вергсайт
31. Неділя — Сведен
Велике освячення води в понеділок вечір: Смокі Лейк 12 год. — Белс 2 год. Сведен 4 год.
Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта. Тел. 22.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Мейбридж
7. Четвер. **Різдво** — 12 год. ночі — Арран: 9.30 рано — Гавс.
8. Пятниця. **Собор Бог.** — Норквей
9. Субота. **Стефана** — Глен Елдер.
10. Неділя — Стівен
14. Четвер. **Новий Рік** — Вайтбік
17. Неділя — Сван Плейн
19. Вівторок. **Йордан** — Дорбен
20. Середа. **Івана Хр.** — Арран
31. Неділя — Кобар
Адреси: Арран, Саск. Тел. 32 —Б
Адреса: Box 124, Арран, Саск. Тел. 32

Календар Українських Свят
СІЧЕНЬ:

1 П 19 Преп. Ілй Печерського
2 С 20 Свщмч. Ігнатія Богоносця
3 Н 21 **Нед. св. Отців. Мч. Юлиані**
4 П 22 Вмчч. Анастасії, Теодотії
5 В 23 10 муч. в Криті, Павла еп.
6 С 24 **Святий Вечір. Мч. Евгенії**
7 Ч 25 **Різдво Ісуса Христа**
8 П 26 **Собор Прсвя. Богородиці**
9 С 27 **Стефана Первомученика**
10 П 28 **Нед. по Різдві.** 20,000 мч.
11 П 29 14.000 дітей уб. Іродом
12 В 30 Мч. Анисії діви, мч. Зотика
13 С 31 Прп. Меланії Римлянки
14 Ч 1 **Новий Рік. Василія Вел.**
15 П 2 Прп. Сильвестра Печер.
16 С 3 Прор. Малахії, мч. Горгія.
17 Н 4 **Н. п. Пі.** Собор 70 Апост.
18 П 5 **Свят Вечір.** прп. Сави осв.
19 В 6 **Йордан (Богоявлення Гос.)**
20 С 7 **Собор Івана Хрестителя**
21 Ч 8 Прп. Григорія Печер.
22 П 9 Мч. Полівкта і Неврка
23 С 10 Григорія еп. Нисського
24 Н 11 **Нед. по Бог. Прп. Теодосія**
25 П 12 Свят. архіеп. Серобського
26 В 13 Мч. Ермила і Стратоника
27 С 14 Пр. Отців вбитих в Синаї
28 Ч 15 Преп. Павла Тивейського
29 П 16 Поклон. кайданам ап. Павла
30 С 17 Прп. Антонія Великого
31 П 18 **Нед. 31 по З. Св. Атанасія**

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Брендон.
7. **Різдво Христ.** 7 год. рапку — Брендон.
8. **Другий День Різдва** — Брендон.
10-17 Неділі — Брендон.
14-19. **Новий Рік і Богоявлення,** 7 год. рапку — Брендон.
24. Неділя — Портедж ля Прейрі.
31. Неділя — Брендон.
ЛЮТИЙ:
7. Неділя — Брендон.
14. Неділя — Портедж ля Прейрі.
21-28. Неділі — Брендон.
Адреса: 318 Песпфік ave., Тел. 2826 Брендон, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Вилкгдон
7. Четвер. **Різдво** — 7 год. рано Андрію — 10 год. Вилкгдон
8. Пятниця. Собор Богор. — Лужани
9. Субота. **Стефана** — Прут
10. Неділя — Андрію
14. Четвер. **Новий Рік** — Пено
17. Неділя — Завале
19. Вівторок. **Йордан** — Всенічна й Водосвятя — 12 год. в ночі — Катвиц; в год. рано Андрію — водосвятя; — 10 год. рано Вилкгдон, Служба Божа й молебен.
20. Середа. **Івана Сресг.** — Катвиц
24. Неділя — Борівці
31. Неділя — Лужани
Адреса: Box 158 — Вилкгдон, Алта. Тел: 48 — Вилкгдон.

Церковний Устав
СІЧЕНЬ:

3. Нед. св. Отців. Год. 7, УЄ 13. Літ. Ап. Жид. 11: 9-10, 17-40. Євап. Матея 1: 1-25.
7. Різдво Христа. УЄ Матея 1: 18-25. Літ. Ап. Галят 4: 4-7. Євап. Матея 2: 1-12.
8. **Собор Богородиці.** УЄ Луки 1: 30-49. 56. Ап. Жид. 2: 11-18. Євап. Матея 2: 13-23.
9. **Стефана.** Літ. Діян. 6: 1-15, 7: 1-15, 47-60. Євап. Матея 21: 33-42.
10. Нед. по Різдві. Год. 8, УЄ 11. Ап. Галят 1: 11-19. Євап. Матея 2: 13-23.
14. **Новий Рік. Василія.** УЄ Івана 10: 9-16. Літ. Ап. Кол. 2: 8-12 і Жид. 7: 26—8: 2. Євап. Луки 2: 20-21, 40-52 і Луки 6: 17-23.
17. Нед. перед Йордапом. Год. 1. УЄ 1. Літ. Ап. 2 Тим. 4: 5-8. Євап. Марка 1: 1-8.
19. **Йордан.** УЄ Марка 1: 9-11. Літ. Ап. Тита 2: 11-14 і 3: 4-7. Євап. Мат. 3: 13-17.
20. **Собор Івана Хрестителя.** Літ. Ап. Тита 2: 1-10. Євап. Івана 1: 29-34.
24. **Нед. по Богоявленню.** Год. 2. УЄ 2. Літ. Ефес. 4: 7-13. Євап. Матея 4: 12-17.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD
Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD Box 3636 WINNIPEG, MAN.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., JANUARY 15, 1954 ВИННІПЕГ, МАН., 15-го СІЧНЯ, 1954. ЧИСЛО (958) 2

РІЗДВО В ВИННІПЕГУ.

На саме українське Різдво в Виннінпегу не було великого зимна, але заряз зимно почалося, що через кілька днів доходило до 30 Фаренгайта нижше зера (коло 35 Цельзія) і предсказують, що буде дальше.

В Катедрі Богослужения на Різдво почалося заряз по 12-ій вночи. Правили Митрополит Іларіон та со. Савчук, Гриценна і Желишкевич.

В церкві Архистр. Михаїла Богослужения почалося заряз по 7-ій рано. Відправляли прот. Дмитрів і Кудрик.

В Соборі Покрови со. Метюк і Хоменко.

Виннінпегські англійські газети багато писали про українські свята.

ПРОТИ АРХІЕП. ФІШЕРА.

Головою Англіканської Церкви в Англії є др. Джофрей Фішер, його катедра в Кентебурі. Проти нього виступив священик Торитон Трап, ставлячи закид, що Фішер до організації масонів належить і був навіть головою англійських масонів. Трап заявив: "Коли Фішер масон, то се певне, що його погляди незгідні з Церквою, і дуже небезпечні тим, що він їх не виявляє немасонам. Отже нехай він справу з масонством вияснить. Доки того не зробить, не будемо йому вірити".

Тую справу зачінали вже через три роки на церковних соборах. Масонство може бути причиною, що в катедрі Фішера є настоятелем більшевик Гюлет Джансон. Мясонів, оскільки відомо, не є приятелями християнства.

35-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ВИННІПЕГУ.

Грудня 30-го, 1953 р., три православні громади в Виннінпегу святкували разом 35-ліття повстання Української Православної Церкви в Канаді. Поза Богослуженнями була Вечера з промовами митр. Іларіона і священиків — Савчука і Кудрика.

ЗГИНУЛО 15 АТЛЕТІВ.

В Англії підчас заметілі літак вдарився до гори, отже згинуло 15 атлетів (борців, силачів). Двох витягнули з розбитого літака й один з них помер, в другий небезпечно ранений.

ДУХОБОРИ ГОТОВЛЯТЬСЯ

В Бр. Коломбії 300 до 400 духоборів готовиться йти гуртом до парляменту в Вікторії і домагатися випущення 35-ох їх дітей, яких уряд тримає.

СНІГОВИЦІ В ЕВРОПІ.

В Европі була знов сніговиця через три дні, що повсипала дороги і відродила багато сіл від світа. На морю згинуло 20 осіб. В Полудневій Німеччині дороги засипані снігом, а сотні сіл відтяті. В Альпах обрив снігу заспав чоловіка. В Бельгії сніги відтяли від світа 13 сіл. Сніги також в північній Італії. Також в Америці сніги від Заходу до Сходу, в деяких місцях досить багато.

З Українським Новим Роком

Сійся, родися усе добре
на широкій українській ниві!
На щастя, на здоровля усім!
Редакція „ВІСТНИКА"

ЧОГО ХОЧЕ АЙЗЕНГАВЕР.

През. Айзенгавер заявив, що треба деякими відомостями про атомічну бомбу поділитися з державами, які стоять разом з Америкою. Хоче, щоби комуністів, яких засуджено, позбавити горожанства. Він сказав, що за його правління усунено з державних урядничих становищ понад 2,200 осіб, яких уважали непевними.

ВИПАДКИ З ЛІТАКАМИ.

В Вилімспорті, Па., в Америці, пятрольний літак впав на дім. Летун мало пожалічився, але сам виліз з літака.

В Шрівпорті, Люізіяна, впав літак і згинуло 12, що їздили стрільяти качки.

Коло Порто Аццуро, в околиці Ельби, впав літак в море і згинуло 35 осіб. Виходить, що літак в воздусі експлодував.

СНІГ В НЬЮ ЙОРКУ.

Багато снігу є в Ню Йорку й околиці і сподіються, що буде коло 15 цалів.

ОГОНЬ — 90,000 ШКОДИ.

В Виннінпегу згоріло фотографічне заведення — Дейвидсон Фото Студіо, а шкоду числять на 90 до 100 тисяч долярів. Причина огню покищо невідома.

В КОРЕЇ МОЖЛИВА ВІЙНА.

Ген. Тейлор заявив, що в Кореї може початися знов війна, коли б большевики спротивились випущенню на волю 22,500 полонених корейців і китайців, які не хочуть вертатися до большевиків. Американське військо стоїть готове.

СНІГ — ЗАСИПАНІ ДОРОГИ.

Другого дня Різдвяних Свят впало в Манітобі 4 цалі снігу і декуди більше. Вітер був 30 миль на годину, отже деякі головні дороги позасипувані, поїзди на кілька годин спізнилися, літаки не могли літати.

ЗГИНУВ ПІД КАМЕНЕМ.

Коло Лакпорт, Ман., згинув 29-літній Михайло Баран, з Виннінпегу. Він віз кількатонний камінь і трок зсунувся в рів, а камінь його привалив. Зостався жінку.

НОВІ АТОМІЧНІ ПРОБИ.

Америка приготовляє нові атомічні проби на островах Маршалла на Тихім океані. Се будуть строго тайні проби, мабуть з водною бомбою.

УРЯДОВЕ ОГОЛОШЕННЯ

ЮВІЛЕЙНИЙ РІК ПРОДОВЖЕНО.

За благословенням ВПреосв. Митрополита Іларіона і рішенням Консисторії продовжено Ювілейний Рік нашої Церкви до кінця червня 1954 року, щоб цим способом дати змогу всім церковним громадам гідно відсвяткувати роковини.

Поручається всім парохіям і Всеч. Духовенству відбути всюди ювілейні торжества там де їх не було, виключаючи вірних зложити щедрі дари на Ювілейний Фонд.

Дано 10-го січня, 1954 р.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Гриценна.

ПОМЕР СВЯЩ. ЛЕВ КУШНІР.

В день Різдва Пресвятої Богородиці, 21-го вересня, 1953 року, помер в Арнольд, Па., в Америці, священик Лев Кушнір, що належав до перших священиків Української Православної Церкви в Америці.

Священиком став 1919 р., і того ж року прибув до Канади, а саме до Вайти, в Манітобі, де був якийсь час. Опісля вернувся до Америки, бо не дозволено йому взяти родини до Канади. Отже старші Українці тих сторін, де він перебував, його памятають.

Був дбалим, щирим священиком і терпеливо переносив ті труднощі, які треба було переносити, головно в перших роках після заснування Церкви. Священиком був 33 роки.

В 1952 р. заслаб на серцеву недугу, отже полишив Пітсбургську парохію і перебував в дочки в Арнолд, де і помер. На похороні був архіеп. Мстислав і 16 священиків.

ЗАМЕТІЛЬ В ФРАНЦІЇ.

Січня 9-го в середній Франції були снїжні заметілі і на дорогах є снігу до 13 стіп. В одній місци застряло в снігу 12 троків.

РИБА ЗІЛА ДОЧКУ.

Француз Перін розсліджував ріку Амазонку в Перу, в полудневій Америці. Він був з дочкою. Коли човен перевернувся, риба дочку зїла. Тамошні власти арештували його як недбалого і вигнали з краю.

ТРОК З МАСЛОМ.

В Виннінпегу поліція знайшла трок, в нім масло вартости 9,000 долярів. Вісьмох трока ночували в готели і забрався кудись, залишивши поліції ключ від трока. Чому він трок зоставив, покищо невідомо.

ВИДАТКИ УРЯДУ НА ПАРАЛІЖ.

Манітобський уряд видав в минулім році 400,000 долярів на лічення спаралїжованих. Озоремо видав 150,000 на апарати для віддихання, коли самі слабі не можуть віддихати.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

НАПАД СВЯЩ. КАМІНСЬКОГО НА ЕП. ХОМИШИНА.

В 1911 р. сталася голосна подія в історії гр. кат. Церкви.

Жовтня 10-го, 1911 р., вайшов до еп. Хомишина в Станиславові, свящ. Павло Камінський, кинувся на Хомишина з ножем і покалічив, чи побив.

Причиною мала бути злоба Хомишина. Хоч Камінський був вже 15 літ священником та не тільки не дочекався сталої парохії, а в часі перед згаданим нападом казав йому Хомишин забратися до трох днів з тимчасової парохії і йти за сотрудника, де буде діставати 30 корон місячно, без треб. Видно, що Камінський Хомишинови чимсь не вгодив, отже же Хомишин на нім мстився. (Про те в "Ділі", ч. 225, 1911 та в дальших числах).

Виходить, що 15-літня поневірка довела Камінського до крайної розпуки. Він вдовець, мав два сини в школі і треба було їх утримувати і самому жити.

"Діло" пригадує, що коли Камінський просив сталої парохії, бо в нього діти, то Хомишин мав точно так по простацьки сказати: "Я тобі дітей не... Сталої діти мене не обходять". І тому Камінський при нападі мав кричати: **"Ти хотре Ти дрібе! Я тебе забю! Ти знищив мої діти!"**

Брат Камінського, також священик і професор, був передтим в Литишевського і Хомишина й остерігав, що така робота може мати небажані наслідки, на що почув: **"Ми собі з того нічого не робимо! Ми погроз не боїмося!"**

Закінчення цілої справи.

Камінського лікарі оглядали, чи він не варіят, дальше Камінського судили, однакож суд припинив. Очевидно не хотіли, щоби більше Хомишинових гріхів виявилося.

Камінський був без парохії 4 місяці. Коли ж вдався до Шептицького, щоби той прийняв його до своєї епархії і пішов до Хомишина за "відпускною грамотою", то мусів підписати заяву, що він "морально упавший человік".

Хомишин сказав, що все йому прощає, однакож се була брехня, бо приказав своїм священикам, щоби заяву Камінського в церквах народови читали.

Се була кара, а не прощення! І ту заяву, як говориться в "Ділі", здожили при бічниці Хомишина разом з Хомишином. "Діло" мусіло мати вісти від священиків, що про все точнійше знали. Але певна річ, що в заяві промовчано, що Камінський 15 літ був без сталої парохії.

Як розголошували напад.

"Діло", ч. 34, 1911, каже, що ціла та справа повна крутійства. Зараз по нападі Хомишинова консисторія повідомила священиків, що:

"Камінський в приступі помішання ума вдерся до палати... та Провидіння Боже чувало над нетикальностею Божого помазанника, бо напасник не мов позбавлений зору навіть не догледнув Преосвященного й упав безпритомний".

Отже ціле чудо! А Камінський варіят. Описля ж в заяві стояло, що Камінський не варіят, але "морально упавший человік". І питає „Діло": „Камінського заслипило помішание ума, але що заслипило владику?", — що перше говорив одно, а потім друге.

Що писав "Русланъ".

Попри других писав про Камінського і "Руслан", який служив роботі Хомишина. В ч. 227, з 13-го жовтня, 1911, подав він першу вістку про напад в "Новинках", і там вже мовив ведро помій на Камінського хоч справа не була ще розслідження.

Каже "Руслан", що Камінський ще в гімназії грозив професорови, що його застрілить. Як питомець і як священик наносив сором духовній рясі. Свою жінку довів до смерти пияцтвом і картогравством. Будучи сотрудником в Богородчанах, був посміховищем міста. До церкви приходив пяний і раз при проповіди заснув. Його батько і брат померли неприродною смертию. Він Поляк, що вже в силі віку перейшов до гр. кат. обряду.

Але того не міг Хомишин стерпіти і мусів його покарати (по 15-ох літах священства!), і за те Камінський напав на Хомишина.

"Руслан" все згадує, та одно промовчав, — що Камінський 15 літ не мав сталої парохії. Цілих 15 літ міг переходити з місця на місце. Така поневірка навчила, що вже в силі віку перейшов до гр. кат. Церкви.

"Русланова" писанина висувала кілька питань: "Чому Хомишин того "Поляка" з такою поганою історією поставив священиком? Чому в перших літах священства не судив його, а коли б непоправився, чому не позбувся його цілком? Пощо взагалі тримав священика, який всюди наносив сором? І чому аж тепер хотів його покарати?

Що казав брат Камінського.

В "Руслані" ч. 234, з 21-го жовтня, 1911, є лист о. Якова Камінського, де він оповідає про свого брата Павла і каже, що він (Яків) ходив в справі свого брата до Хомишина і говорив з Ломницьким, оповідав їм, що брат дуже розденервований, а Ломницький (дорадник Хомишина) назвав се **фальшивими поглядами**. Говорив про матеріяльний стан **грозами**. Говорив про матеріяльний стан брата, який в школі має двох хлопців, а в Залучу, куди має забиратися, буде діставати 30 корон місячно.

Дальше говорить, що від кількох літ його брат цілком змінився, працює щиро, підніс життя парохії і каже: "Нехай мене судять, коли я що злого зробив".

Знову же "Діло" зазначувало, що коли Камінського судили, то громада, в якій дотепер Камінський був, настоювала щоби Камінський в неї зостався; коли ж ні, то перейде на православ'є. Також каже, що Камінський не Поляк, бо кож каже, що Камінського не Поляк, бо священик з Водник, а мати Камінського посвоячена з родиною Олександра Барвінського, отже також визначного Українця.

Багато матеріялу.

Про Камінського і Хомишина чимало писала українська і польська преса, де згадано багато Хомишинової роботи, — його простацтво, його говорення священиком через "ти", відтручування світською інтелігенції, диктатуру над священиками, виступи Хомишина проти Шевченка, і др., отже провини, як на єпископа, більші, ніж провини закидувані Камінському.

Коли б же Хомишин по нападі повів дався добрі пересічно по людськи, то можна би сказати, що може напад був на невинного чоловіка, але за Хомишином і дальше росли золоті верби так, як". І питає „Діло": „Камінського заслипило помішание ума, але що заслипило владику?", — що перше говорив одно, а потім друге.

Де був Шептицький?

Загальна поведінка Хомишина була голосною коло 30 літ, отже про неї знав і Шептицький, але чи звертав на неї увагу? Чи спинив Хомишина? Про напад Камінського зараз почув навіть далекий Відень і там в парляменті говорили, що може Хомишина треба ізгнати з єпископства. А зо Львова, де був Шептицький, до Станиславова дуже близько, та і без того обовязком Шептицького було добро Церкви догледіти...Се ж не особиста справа одного Хомишина, але справа цілої Церкви, якої Шептицький був головою.

Виходить, що Шептицькому треба було чоловіка, який робив би заколот.

Такий був стан гр. кат. Церкви, але про те мовчать католицькі церковні історики. В них все було добре, гарно. І Хомишин дуже гідний чоловік, а тепер ще і мученик.

Подія з Камінським була великого значіння, але хто нині про неї зна? Се ж було перед 40 літами. Чи знають про неї бодай греко-католицькі священики, головно з молодших? Ні! А треба про те всім знати. Та подія показує яких провідників мала гр. кат. Церква.

Еп. Бандурский — польський патріот.

Вже дотепер було показано, якими патріотами були польські єпископи — Більчевський і Твардовський. Тепер маємо ще один образок польського єпископа — Бандурського.

Львівське "Діло", ч. 168, 1912, порівнує патріотизм польського еп. Бандурського з патріотизмом гр. кат. єпископів, і каже воно:

Бандурський 26-го липня, 1912, святкував 25-літній ювілей свого священства і того дня отримав понад 1,500 листів і телеграм з поздоровленнями. Того ж дня перейшли через його салон сотки визначних польських дівчін і делегацій з поздоровленнями, і "Діло" зазначує, що він на те заслужив, бо —

"Се ж єпископ патріот. За час свого єпископства переїхав здовж і вшир цілу східну Галичину, не оминув ні однієї місії, ні одного патріотичного торжества, ні одного польського свячення. "Сокола", ні читальні "Товариства Школи Людової", — всюди ширив ідею ягайлонської Польщі.

"Його патріотично-релігійна агітація була освячена авторітетом його високого становища. І певне, що наші народні більше чув і видів еп. Бандурського, як своїх владик, бо Бандурський радо їхав в найдальші закутини краю, як розходилося о поширення римського елементу на Руси. Еп. Бандурський посвятив недавно в Бобреччині, в чисто українській селі, Березовицях, звичайну липянку, призначену на читальню "Тов. Школи Людової".

Так згадуючи роботу Бандурського для Поляків, "Діло" дає порівнання нагадує роботу гр. кат. єпископів для українського народу. І каже воно:

"А в нас? Ми добре пригадуємо собі, як один з наших владик прогнав від себе січову бандерію (кінну почетну сторожу на конях), що виїхала йому на стрічу. Наші організації знають, як то тяжко на найбільші наші національні торжества допроситися до участи в церковних церемоніях не то єпископа, але мітрата (старшого священика, що вбирає мітру).

"Та не тільки се. **Деякі наші ерархи (єпископи) втікають просто від народу, не хотять навіть дивитися на сцені кроки його відродження.** Замість йти в народ, вблизитися до нього, виробити в нім силою своєї повяги і власти любов до Церкви і нашого обряду, — сидять у своїх палатах, окружені німбом (сяевом, ареолею) визначністю і відрізу від визначної величі (велічі византійських царів), допускаючи до себе лиш "ізбраних" (вибраних).

Тут "Діло" пригадує слова Шептицького, які він сказав на могилі Маркіяна Шашкевича, а то:

"Він (Маркіян) перший кинув клич: **"В народ і з народом!"** Сим вказав шлях грядучим (дальшим) поколінням нашого духовенства". Шкода тільки, "Діло" зазначує, що тим шляхом на шкоду нашого народу і Церкви йдуть покинцю... Бандурські".

Про кого йшла мова?

Говорить "Діло" про "наших владик", але поіменно їх не вичисляє, та се певне, що воно мало на гадці Шептицького може найперше. Гарне слово він зрікгідно сказав, але чи сам він йшов "в народ"? Чи бодай других посилав? Ніі Коли за нової Польщі Поляки йшли татарським наступом на Українців, то він видавав заборони гр. кат. священикам, щоби до української політики не мішалися, щоби не протестували проти польського наступу.

Він перший почав 1918 р. заводити частинний целібат, не зважаючи на протест народу. Він 1920 р. мав тайних нарадах з Хомишином і Кончаловським рішив завести загальний целібат. Він не протестував проти конкордату, яким пала віддав гр. кат. Церкву в польські руки. Він з другими своїми єпископами присягнув, що буде дбати про інтереси польської держави, отже про польські інтереси...

"Діло" мусіло мати на гадці найперше Шептицького. Таке начальство мала гр. кат. Церква! Таких патріотів єпископів! Самі не йшли "в народ" і других не впускали. Не хотіли польським Бандурским загородживати дороги на українській землі. Нехай йдуть і будують тут польську силу.

Голос "Діла" — голос народу.

Хтось міг би сказати: "Діло" не було церковним органом і могло собі писати, що хотіло". Та ні! "Діло" було найповажнійшим органом народної справи, органом народу і більшости священиків. "Нива", що була церковним органом, давнійше гірко нарікала, що має лише 800 до 900 передплатників, бо **священики волять читати "Діло" і "Літературно-Науковий Вістник".** Та не тільки вони читали, але певне, що і містили в нім свої статті, звичайно, не подаючи свого імени. І може бути, що статтю про Бандурського написав священик, бо священників неробство гр. кат. владик найперше болїло.

Що "Діло" не було для Шептицького безбожним, показує те, що за нової Польщі він навіть деколи містив в нім свої "Архиепархіяльні Відомости".

Робота Бандурського була: ще за австрійського пановання, отже подібної роботи і гр. кат. єпископи Австрія не забороняла, однакож вони тоже і тоді не хотіли Полякам шкодити. А що було, коли Польща звявилася, — тоді вже не тільки сиділи собі в своїх палатах, але почали щиро працювати коло знищення Українців і їх Церкви. І таке воно було від початків унії аж до кінця недавної Польщі.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

56.

Дальша вандрівка за парохією.

До лагодівського колятора (що дає парохію священикови), нотаря Залецького я пойхав до Перемишля і відразу приступив до справи. Запитав, чи можу внести подання на лагодівську парохію. Я просив, щоби був щирий зі мною, — так, або ні! І він відповіе без надуми:

"Жаль, що мушу відмовити вашій просьбі. Ксьондз каноник Пугальський з Вижлян, що є моїм сердечним приятелем, сказав мені: "Заклинаю тебе на нашу приязнь, не підписуй презенти на лагодівську парохію Пристаєви. Бо як підпишеш, то за 10 літ не буду мати я Лагодові ані одної римо-католицької душі. Маєш віз і перевіз. Або підпишеш презенту Пристаєви, або втратиш мою приязнь. Мій шкільний товариш, декан К. Вінтоняк, просив мене, щоби я підтримав кандидатуру на Лагодів його зятя о. Теодора Сахна. Тому вибачте за отвертість. Підписавши вам презенту я втрачу приязнь Пухальського".

Я подякував Залецькому за його щирість. Я був переконаний, але і задоволений отвертістю Залецького. Ліпший отвертий противник, ніж обманчивий приятель.

Тепер слід доложити старань, щоби дістати бодай незавидну капелянію (старшу парохію) Журів. Годі ж вічно тягатись, перевозитися, ніевчити меблі, хоч їх було в мене небагато. Красне, хоч і де, сидіти на одним місци і працювати для громади, ну, і для себе. І камінь на одним місци поростає.

В Журові був шкільний приятель з дрогобицьких часів та з Семинарії, о. Іван Созанський. Жонатий був а дочка судового радника Березинського. Він був дуже очитаною людиною і мав здорові погляди на світ і людей.

Созанський і його дружина були музикальні і мабуть тому подобалися журівському дідичеви (панови) Ст. Тустановському. Він виїздкав за кордон, а вер нувши заїощував до Созанських, які розвеселювали його співом і музикою. Созанський був добрий співак і грав на гітарі, а його дружина на фортепяні, мала ніжний голос. Тустановський захоплювався українськими піснями.

З Созанським він приятелював, хоч вони деколи сперечалися в розмовах на політичні теми. Бо о. Іван був щирим українським патріотом і не давався своєму політичному противникови збити з пантелику. Навпаки, — пригадував навіть своєму дідичеви його українське походження.

А батько Тустановського, Юлїян, власник Княгинич, Васичина і Воскресінець, був ще записаний в метриках греко-католицької Церкви.

По кількох роках багато зміннілося в Журові. Дідич С. Тустановський оженився, а о. Созанському померла дружина. Повдовівши він перенісся до Черча, в Рогатинщині, а на його місце прийшов до Журова на завідателя (тимчасово) о. Володимир А.

Тепер я мав Журів на увазі і надіявся, що Созанський, як приятель Тустановського, мені допоможе Журів дістати. І я дістав, хоч тому помогли також інші причини, що самі собою склалися.

МАШИНА ДО ВИРОБУ АТОМІЧНИХ БОМБ.

В Америці мають будувати 10 разів більшу машину до виробу атомічних бомб, ніж дотепершні машини. В обводі буде вона мати півмілі. Часть її буде під землею. Буде коштувати 200 міліонів долярів, а будувати будуть шість літ.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ЦЕРКВА В ЛОНДОНІ

Газетка "За віру православну", що виходить в Лондоні, в Англії, подає, що большевики в Лондоні мають свою церкву. Се очевидно не те, щоби Англійці бачили, що большевики церковні люде.

В Лондоні членів совітської амбасади є 700 до 800 осіб. В центрі сидять головні провідники, тут відділ репатріації і пропаганди, радіостанція, тут мовок совітського Союзу в Англії. Решта мешкає по цілім Лондоні.

Є совітський священик Блюм (рідня Молотова), аз ним ніхто не сідкує, ані з другими совітськими людьми взагалі. І вони мають свою церкву разом з "Російською Зарубіжною" (заграничною) Церквою. Одну неділю править о. Никодим, другу Блюм. Кбли Никодим, то мало бувае людей, коли Блюм, то повно. Се члени совітської амбасади, англійські комуністи з англійськими книжками, де Сх. Божа переведена на англійське. Приходить і "сторожіки міру" (також комуністи).

Блюм згадує королівський дім, московського патріярха Алексія і Родину-Росію. Про Сталіна, чи Маленкова не згадуєсь. А по Службі амбасада починае роботу: організовують базарі, танці, концерти, промови про "рай". Вони мають діточі кяси, школи, спортові гри. В травни робили манїфестацію, йшли рядами лондонські комуністи, а напереді Блюм.

Сербський священик в Лондоні, се син члена російської Думи — Родзянка.

Москалі, білі і червоні, дружно живуть між собою. На площах їх книгарень є і совітська преса і білоемоеська.

Таке в Англії. А в Росії амбасадори других держав не мають права поза Москву далеко виїхати. І дивно, що ті другі держави, отже й Англія, не приказують московського закону і до большевиьких амбасад.

КОГО В РОСІЇ ПОСТРІЛЯЛИ.

Лойдонський Сондей Таймс обчислив, що в Росії постріляли таких передових комуністів:

З міністрів 1936 року —9; з 7-ох президентів виконавчого комітету — 5; з 53-ох секретарів комуністичної партії — 43; з 27-ох, які прилагоджували конституцію 1936 року — 15; з 80-ох членів ради — 70; від 1917 з кожних 5-ох маршалів большевицької армії — 3; всіх членів з Ленінового Політбюра крім Сталіна.

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ

Ювілейний Календар **"РІДНА НИВА"** на 1954 рік — Видання Української Греко Православної Церкви в Канаді. Містить в собі Церковний Устав на цілий рік, цікаві статті, відомости про громади і інші матеріяли. Багато ілюстрований.

Ціна з пересилкою $1.00

АПОСТОЛ. Се книга читань "апостолів" на неділі і свята цілого року та на всякі потреби.

В добрій, тревалій оправі з золотими витисками.

Ціна з пересилкою $5.00

Замовляти: в Консисторії УГПЦ, 7 Ст. Джанс Ейвню, Вінніпег, Ман., або в священиків нашої Церкви.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
о. Є. Грицина.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Держить і видає Видавнича Спілка "Ґрінґз"
(Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the
Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
in Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте
The HERALD, Box 3025, — Winnipeg, Man.

СВЯТА І ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

Як тільки приходять більші свята, то мусить пригадатися і справа церковного календаря.

Щойно календар був завсіди важною справою. Ним має за собою довгу історію ще від часів, як зладжено новий (Григоріянський) календар. Вже тоді були заходи зі сторони явних ворогів, щоби викинути з української Церкви той календар; який має за собою сотні літ, і завести новий — Григоріянський.

Від того часу Поляки і їх поміченики з Українців, як до наших часів, силувалися нажинути Укр. Церкві новий календар. В Галичині ся. Хомишин окремо старався новий календар завести, а коли-не вдалось, бо загал тому противився, — **то всеж Хомишин приняв для себе новий календар і святкував разом з Поляками.** Показав свою вірність Полякам.

В Канаді бувше греко-католицьке, а тепер лише „українсько-католицьке" начальство, силувалося віддавна і нині силується завести до гр. кат. Церкви новий календар. Але се не зовсім вдається. Деякі церковні громади приняли новий календар; деякі були ніби приняли, але вкінці треба було парохам тих громад вернутися до старого церковного календаря. Нарід на новий календар не годиться. А є такі, що твердо стоять при своїм церковнім календарі.

* * *

Розумієсь, що зміна календаря веде до неладу, — непотрібного, дурного і смішного. Батько піймав за новим календарем, а син чи дочка не йде, і вже нелад в родині. Один сусід святкує по новим, другий по своїм церковнім календарі, — отже один Різдво святкує, а другий на подвірю дрова рубає. Й оба Українці, й оба католики. Один йде на новий Великдень до церкви і поздоровляє сусіда: „Христос воскрес!", а сусід: „В тебе воскрес, а в мене ще ні, — в мене ще Великий піст!" Гарне поздоровлення і відповідь! Кличуть новокалендарці на своє Різдво (що разом з Поляками!) свою рідню, чи близьких до себе вірою-ну, а ті відповідають: „Святкуйте без нас! В нас ще Пилипівка. Ми маємо своє Різдво".

А важне, що ті, які стоять при своїм календарі, дивляться зневажливо на тих, які новий календар приняли. Кажуть, що в головах тих людей чогось бракує.

* * *

Пригадується час, коли в Канаді деякто і з некатоликів захопився був новим календарем, і в „Українськім Голосі" велася довга і завзята календарна полеміка. І дивне захоплення руко опанувало розсудок одинець до тої міри, що несотворені річи виписувалося проти церковного календаря. „Він пережитий. Українці з ним лишилися позаду культурних народів. З Українців цілий світ сміється. Церковний календар ненауковий. Через нього всі лихо. А новий календар принесе нам добро і славу..."

Вифантазувані фрази щоби добитися свого. Бо світови байдужий наш церковний календар. І вченим байдуже, чи ми будемо мати не то наш церковний календар, але чи ми будемо мати Церкву, релігію, неділю, Різдво чи Великдень. Вони, як казав Русо, дбають лише, щоби їм в їхніх наукових закладах було тепло.

Не бралося на увагу і-того, що якраз вороги українського народу і їх присуджники з Українців завсіди говорили Українцям те, що прихильників нового календаря в Канаді.

Та се були одиниці. Всеж календарна справа викликала тільки зайнтересованість, що її зглядно і на Соборі нашої Церкви. Але дискусій не було, бо дехто відразу, всі як один, заявилися за церковним нашим календарем.

І нідоме, що навіть свідомі греко-католики хвалили за те православних Українців. І вони дотепер противляться введенню нового календаря до своєї Церкви.

* * *

Се справа, яку треба пригадувати, якої не треба забувати.

Розумні люде на світі знають, що **кожний нарід на світі має свої окремі церковні і культурні права, яких не може зрікатися. Має свої історичні і культурні вартости, які мусить зберігати й обороняти, коли в нього є здоровий розум і ні хоче забезпечити себе як нарід.**

Дострюювання себе до чужого, се дорога до народної загибелі. Хто нині зрікається свого одного, то завтра зрікається другого, пятого, десятого, аж всіми всього зречеться і перестане бути народом. Загине.

А розумний нарід знає, **що оборона свого вимагає завсіди праці, витревалости і жертви. Він за дріоні хвилені вигоди, за „миску сочевиці" не буде зрікатися того, що є тревалою силою його життя.**

Англійський нарід має багато такого, що може видаватися нерозумним, некорисним, а навіть шкідливим, але він того не зрікається, бо се його історичні та народно-культурні вартости. Не зрікається давного свого правопису зі спеллінгом, ані термометра Фаренгайта, ані своїх мір, ані своєго "галовіну"... До „культурнього світа" не пристосовується. І світ з нього не сміється.

Розумні люде не зрікаються своїх прав навіть тоді, коли в даних обставинах не можуть тими правами вповні послуговуватись. Коли б Жиди були зрекалися права до Палестини, то вині не мали би держави.

Хто свого права раз відрікся, то вже не може його відновляти, бо він безправний. Але хто свої права задержує, з тим світ числиться як з властителем тих прав.

Таке з усім, таке і з церковним календарем. Се наша народна історична, церковна. І взагалі культурна власність. І він є основою нас, як народу. Се нам треба завсіди памятати.

БУЛО ЯК В КУМА НА ПРАЗНИКУ

Князь Данило коронувався!...

Раз один кум вприсився до другого в гостину. І не без того, що той кум дав своєму гостеви попоїсти, почастував чарков, а потім добре набив. Ледви битий вирвався без шапки з хати. Але потім всюди хвалився: „Алеж як там мене гощувдували, як нарували!" Радощів було повно. А про те, що били, не згадував.

Таке і з радощами католицьких політиків, що тішаться Данилового коронацією. Їм ходить лише про коронацію, а те, що Данило той коронації не хотів, байдуже. Що Данило, не діставши папської помочи проти Татар, пішу з його короною злегковажив, не згадують.

Данило і без корони був князем. Йому треба було помочи проти Татар. Се головне! А в папи було головним, щоби взяти Данила в свої руки.

Коли ж Данило папу злегковажив, тоді **папа почав Данила проклинати** (як кум вертаючи додому), **і готовив проти нього війну.** Татари зі Сходу, папа з Заходу. По апостольськи! Ніділі фарисейство!

* * *

Принити папську корону, се знак підданства, страт власних прав.

Колись папи мали велику силу. Коли пануючий папі не вгодив, папа "інтердиктом" забороняв правити Богослуження, вінчати, ховати померших, а народови голосив, що тому вінчати пануючого чий, отже не треба пануючого слухати. А темний нарід папі вірив.

Було, що німецький цісар Генрик 4-ий (1056—1106) не вгодив папі Григорію 7-му, отже мусів через три дні перед папським замком, Каносою, поки мігпану побачити і перепрошувати.

Перемишський еп. Пелеш в своїй "Історії Унії" (видана по німецьки) говорить:

" В тих часах було лише дві силі, **яких галицький князь міг боятися; — римського папи, від якого всі князі аж до Карпат і Буга (ріки) були залежні, і Татар... Посередніх лише велике Галицьке князівство задержувало свою незалежність, за яку боялося, що кожної данини може її стратити."** — Т. 1, стор. 276).

Отже Данило дорожив своєю незалежністю! А нині католицькі політики радіють, що приняли корону Данило стратив незалежність.

* * *

Але за Данилом є велика дійсна заслуга в тім, **що папі не піддавався!** Не дав ти помочи моєму народови, так те-бе мені не треба! Розумним чоловіком був Данило!

Римські політики повинні плакати і проклинати Даниза, що не хотів папі піддатися; що не хотів позбутися самостійности.

* * *

"Америка", ч. 237, 1943, каже, що в Парижу заснувався латронат (покровительство) Данилового свята, де е: пантельський нунцій Марелля; архіеп. Бучко; амбасадор Лерскіє; Антоніядє і Рене Пінон. Один Бучко, а решти чужі. Чи їм ходить про добро Українців?

Коли Потій і Терлецький 1595 року піддавалися папі, то крім них двох були лише Поляки, Італійці. Коли Шумлянський проголошував у Львові унію, то з Поляками, з польською військом, а без Українців. Таке і тепер.

Крутарство ясне! Папа Данила проклявши відступника, а латинізатори се промовчують і тішаться, бо нібито Данило піддався і став папським невільником. З господаря наймитом.

Також час коронації Данила непевний. Про се згадує Грушевський. "Благовісник", ч. 2-3, 1953, з Парижу, згадує французьку католицьку розвідку, одобрену католицьким начальством, де сказано, що коронація була 1255 року, бо тоді папа прислав корону. Отже тоді треба би святкувати.

Так ціла справа стоїть. Та дяко, що і дехто з Українців некатоликів над справою коронації не застановляється.

АПОСТОЛИ І ЕВАНГЕЛІЇ

Наіменування Христа — Василія — Новий Рік.

В Листі (Жид. 7: 26—8: 2) говорить ап. Павло, що над всіми священиками Христос є Первосвященником, який сів по правиці престола велич на небесах.

В Евангелії Луки (2: 20-21, 40-52 і Луки 6: 17-23) оповідається, як 12-літній Ісус розмовляв в церкві з законоучителями. А вернувшись до дому, був послушний Марії і Йосифови.

Дальше Христос пригадує ученикам, що вони світло для світа. Тому нехай світло ваше світить перед людьми, щоби бачили ваші добрі діла і прославляли Небесного Отця. І давні християне дбали, щоби кожний і кожна просвічували людям добрими ділами. Добрі діла є світлом

В Жидів 8-го дня по народженню хлопця відбувався обряд „обрізання", так давали хлопцеви ім'я, отже се обряд наіменования, як хрещення.

Василій Великий.

Де великих церковних правителів називав Василій Великий. Родився 308 року в Кесарії. Батько Василій, мати Емілія. Се була така свята родина, що Церква шанує і тих родичів, і сестру Василія Макрину і братів і Григорія і Петра. А ще один брат, Навкратій, був пустинником.

Першу науку про віру дала Василієви його бабка Макрина, а книжної науки вчив батько. Дальше Василій вчився в школах, де зі своїм товаришем Григорієм жив так примірно, що всі дивувалися. Важними для них була лише школа і церква.

Коли ширилась аріянська ерись, Василий виступав рішно проти неї. Проти нього ставали тодішні грецькі царі, але він ім не піддавався. Він помагав бідним ставав в їх обороні. Помер кесарійським епископом 358 року.

Новий Рік.

Українська Церква має свій церковно-народний Новий Рік, по якому святкує свої свята. Вороги українського народу старалися нераз його Церкві навиї календар накинути, але нарід завсіди оборонив своє право мати свій календар. І тим він оборонав своє народне життя перед ворожим наступом.

З Українським Новим Роком звязані деякі народні звичаї, як „Маланка", „щедрування" Василів, „сіяння" по хатах.

Неділя перед Йорданом.

В Листі (2 Тим. 4: 5-8) ап. Павло пригадує Тимотеєви його праведну бабку Лоїду і матір Евнїку, і каже: Наслідуй їх!

В Евангелії Марка (1: 1-8) говориться, що Іван Хреститель був Божим післанцем, щоби приготовив дорогу для Христа. Він проповідував, а тих, що постановляли антихристову віру, хрестив в Йордані. І пригадував Христа кажучи: За мною іде Сильнійший від мене, якому я негідний розвязати ремінців його обуви. Він буде хрестити вас Духом Святим.

Йорданська Вечера.

Йорданська Вечера подібна до Різдвяної. І той Вечер і Вечерю рідко називають: Щедрий Вечер, Голодна Кутя. Вечером співають Щедрівки, а є ще й інші звичаї. Також святять воду в церкві чи на ріці, й окроплюють нею доми і другі будинки.

Йордан — Богоявлення.

В листі (до Тита 2: 11-14 і 3: 4-7) ап. Павло каже, що Божа ласка, яка зявилася, навчає, щоби ми жили поміркованно, справедливо і побожно.

В Евангелії Матея (3: 13-17) оповідається, як Христос прийшов до Івана хреститися, але Іван казав: Ім мене мігби хрестити, а це я тебе. А Христос: Зробім, як хочу, бо так треба. Коли ж Іван його охрестив, явилися Дух Святий в виді голубя і почувся голос Бога Отця: Се сим мій любий, котрого я собі вподобав. Так зявилося наразтри Божі Особи — Отець, Син і Дух Святий. Тому се свято звесь також Богоявленням.

І тут знов є свячення води, яку люде додому приносять і заховують.

Неділя Тридцять-перша.

В Листі до Тимотея (1 Тим. 1: 15-17) запевнює ап. Павло Тимотея, що Христос прийшов, щоби грішних спасти.

В Евангелії Луки (18: 35-43) оповідається, що коло Єрихону сидів сліпий чоловік. Коли Христос туди переходив, сліпий кликав: Ісусе, помилуй мене! Його зацитькували, але він дальше кликав: Ісусе, помилуй мене! Тоді питає його Ісус: Чого хочеш? А той відказав: Хочу бачити. І говорить Христос: Прозрій! Віра твоя спасла тебе. І той прозрів.

Наука: Треба сильної віри, треба безнастанного старання, щоби чогось досягнути. Не треба зневірюватися, не треба зупинятися.

* * *

З УКРАЇНСЬКИМ НОВИМ РОКОМ

Кінець Року, се час обрахунків. Що зробилося, чого не зробилося, що страчено, що зискалося, а дальше плянування на працю для наступного року. Що ж важного можна покласти в плянн 1954 року?

Перше — "Вістник". Багато ще є тих, що "Вісника" не читають, отже читачі "Вістника" повинні подбати, щоби "Вістник" був в кожній православній хаті. Чейже кожного стати на передплату "Вістника". Кілько ж люде видають на те, без чого можна обійтися.

Треба "Вістник" поширювати і між тих, що не є православними, але є Українцями. Чому вони не мали би знати, що в "Вістнику" пишеться? Чому їм від православних відгороджуватися. Коли багато з них не боїться читати англійських газет, то чому їм боятися українського "Вістника"?

Друга справа — українська мова, український дім, українське письмо, українська культура, українська школа і Церква. Треба до дітей говорити по українськи від колиски; вчити українського письма ніж підуть до публичної школи; вчити молитов; брати їх до церкви; вчитати їм українські оповідання; вчити своє шанувати і заставляти до читання. Коли ж є українська школа, то туди їх посилати. Вчити українських пісень. Вчити гарно всюди поводитися.

Третя справа, — не давати дітям чужих імен, і других опамятувати, щоби не давали. Хіба Українці такі бідні, що своїх гарних імен не мають? А чуже ім'я, то латка там, де її не треба.

Четверте, — постаратися про добрі українські книжки і для себе і для дітей. Дім повинен мати свою бібліотеку.

— П'яте, — дбати щоби громадська справа не занедбала. — церква, Народний Дім, Жіноча Організація, Сумківська... Треба бути тими відважними, щоби несвідомим і байдужим пригадувати їхні обовязки і звертати їх до того, що повинні робити.

З загальних справ є справа Колегії, яку треба піддержувати.

Є справа добудови Катедри Пресвятої Трійці в Вінніпегу. Є ще другі організації, яких роботі треба помагати.

Се були би ті справи, які треба поставити на програму праці нового року. А можуть бути і ще деякі, які тут не згадані.

Отже до тих справ треба поставитися з твердою постановою, з почуттям обовязку, а тоді новий рік, що починається, буде успішним роком. Хто щиро працює, тому і Бог помагає!

* * *

РІЗНІ ЗАСЛУГИ СВЯТИХ

Коли переглядати життя Святих, то бачимо, що багато Святих має окремі додаткові імена, відповідно до окремих своїх заслуг.

Так св. Миколай відзначався найперше тим, що найбільшою його журбою було помагати людям в їх великих потребах. І тому цілий християнський світ знає його як цирого помічника.

Згадується Кир і Іван, з 3-го століття, як "Безсребренники". Вони були лікарями і від нікого не брали заплати за лічення, — не брали срібла.

Самсон, що жив в 8-ім столітті, зветься "Странноприємець". В мові церковній, що в нас була, "странник", се чужинець, чоловік з чужої сторони, захожий. А в тих часах було багато тих, що, пішки подорожували. Отже Самсон визначався головно тим, що всіх подорожих приймав на нічліг, годував. Се була велика поміч убогим подорожним.

Александрійський патріярх Іван, з 7-го віку по Христі, зветься "Милостивим", бо він всіх дуже жалував і всім помагав. При свої вигоди не дбав, але все давав, щоби другим помагати. Вимарочи, він сказав: "3 травня, яке я застав в патріярший касі, і з жертв, які прийшли до моїх рук, лишився мені ще малий гріш, дайте бідним, бо він до них належить".

Косма і Даміян, брати, були лікарями і лічили людей безплатно, тому звуться "Безсребренниками". Вони лічили і разом вчили Христової віри.

Архієпископ царгородський Іван, з 4-го століття, зветься "Золотоустим", бо мав він великий дар проповідництва. Його проповіди пяли з його уст як чисте золото, і тому він "Золотоустим" зветься.

Василій, епископ Кесарійський, називний "Великим" за велику працю, яку він виконував ціле життя для добра Церкви, коли вони переживала великі труднощі. Помер 358 року по Христі.

Царгородський архієпископ Григорій, з 3-го віку по Христі, визначався великими знаннями християнської науки, і взагалі великим розумом, тому названо його "Богословом".

Йосиф, священик з 9-го віку, зветься "Піснописцем", бо написав багато побожних пісень.

Деякі святі мають ще імена „Рівноапостольних", бо їх праця була до апостольської подібна. А дуже багато Святих мають ім'я "Мучеників", бо вони перетерпіли великі муки, або і життя дали обороняючи віру в Христа.

Ще були "Безмолвники", себто ті, що визначалися мовчанкою; був Теодор Трихин, що одягався лише в трихину, — волосяну просту одіж. Був Іван Ветхопещерник, що жив довго в стрій печері (ветхий — старий). Був Серапіон Синдонит, що подарував свій плащ (синдон) убогому старцеви в часі зимна. Була Марія Єгипетська — Преподобна, себто високозаслужена, велика провідниця. Були Святі — Чудотворці. І багато таких додаткових імен мають Святі, а ті імена нагадують їх окремі заслуги.

БАБУСЯ ДІТЯМ ПРО ЙОРДАН

Дві дівчині і хлопчик вечером посіділи коло бабусі Насті та просять:

— Бабусю, розкажіть нам щонебудь, бо ви багато знаєте. А ми нічого не знаємо.

— Що ж вам розказати? — каже бабуся, — може про Йордан. Бо завтра Йорданський Святий Вечер.

— Добре, добре; розкажіть! — і бабуся почала.

— Той Йорданський Святий Вечер зветься також Щедрий Вечер, бо тоді старші діти ходять меншим щедрувати. А буває, що і старшим щедрують, такі пісні співають.

— А вам співали, коли ви були малі?

— Співали. А коли я була більша, то я другим співала.

— Що ж ви співали?

— Дівчині співала, що вона пасла чотири воли і шитенько шила, вишивала, а воли кудись пішли. Зачала шукати і не знайшла. Тоді пішла додому і сказала, що волів нема.

— То певно й були, — каже хлопець, — сварили.

— Ні дитино. Але самі пішли волів шукати і таки знайшли.

— То добре, що знайшли! — говорить хлопець. — А хлопцям що ви співали?

— Я співала, як хлопець, вже великий, пішов косити, і косив та косив. Вже батько кликав, щоби він йшов додому, і мати кликала,і сестра, а він таки косив.

— Бо він любив косити, — зауважує хлопець. — І я так буду косити, як виросту.

Погладила бабуся хлопця по голові, а він знов питає:

— А що то таке Йордан?

— То ти ще не знаєш? — заговорила дівчинка, — то так человік називається.

— Ні дитино, — почала бабуся, — то така ріка. Широка, води в ній дуже багато, а та вода дуже чиста. І в тій ріці святий Іван хрестив людей. Він й Ісуса охрестив.

— А чому він не хрестив в церкві? — питає хлопець. — Чому Ісуса Христа аж до тої ріки понесли хрестити?

— Ні дитино, — говорить бабуся, — Ісус Христос був вже великий і сам туди пішов.

— Такий великий, як ми? — питає дівчина.

— Ні, дитинко, він був такий, як всі великі люде.

І дивно було дітям, що великий йшов сам хреститися.

— А хто був той святий Іван, чи він був священик? — знов допитується хлопець.

— Він був ще більшим ніж священик, він був святий. І був дуже розумним чоловіком, дуже добрим.

— Хто ж кавав йому хреститн? — питає хлопець.

— То багато оповідати, — говорить бабуся. — Він довго ходив поміж людьми і бачив, що між ними є багато злих людей. Є такі діти, що не хочуть тата і мами слухати, є злодії, пияки, брехуни, є такі, що ніколи не моляться. Як він на те надивився, то пішов і кодо Йордану, коло тої ріки, побудував собі маленьку хатинку і там жив, молився, та думав якби людей навчити, щоби злого не робили.

— А що він ів? — питає дівчинка, — хто йому варив?

— Він їв ягоди, що там росли, — говорить бабуся, — і то все. Він про інше не дбав. А як люде довідались, що там такий святий чоловік жие, то зачали до него приходити. Приходили і добрі і злі, і такі діти як ви.

— І злодії і пияки приходили? — питає хлопець.

— Приходили. Всі приходили.

— А чому злодії приходили, — знов хлопець допитуєсь.

— Ну, хіба ти не знаеш, — зауважила дівчина, — щоби щось вкрасти.

— Ні, ні, — поправляе бабуся, — вони приходили, бо їм було цікаво..Хотіли побачити як святий Іван вигляда. А він говорив їм, що Бог буде їх карати, коли будуть красти, що вони повинні бути добрими людьми.

— А чи вони його слухали? — питае дівчина.

— Були такі, що слухали і казали, що більше не будуть красти. Були і такі пияки, які казали, що більше не будуть пиякми. І від таких хрестив.

— А то пицю? — питае хлопець.

— На те, дитино, щоби їм показати, що вони повинні бути такі добрі і чисті, як той человік, що вимеєься.

— А як він хрестив Ісуса Христа, — питае дівчина, — чи так як других?

— Так, дитино, але воно було не так. Як він Ісуса Христа охрестив, то над головою Ісуса Христа зявився голуб, а то був Дух Святий. А потім отворилося небо і чути було голос Бога Отця, який казав: Ісус Христос, то мій любий Син і люде повинні його слухати. То так воно було. І ми маємо Йорданські Свята, щоби все те нагадувати.

— Тепер ми вже будемо знати, — говорить дівчина, — а завтра ви нам ще більше розкажете.

— Розкажу, а тепер, любі діточки, ідіть уже спати.

Розумна була бабуся. Таких нам треба.

С-к.

СТАРОДАВНІ КОЛЯДКИ І ЩЕДРІВКИ

Український нарід має багато таких пісень, як стародавні Колядки і Щедрівки. Нераз годі сказати, котра з них Колядка, а котра Щедрівка, і мабуть їх співали і в часі Різдва і Йордану. Тут згадаємо деякі стародавні Колядки-Щедрівки.

1.

Діва Марія церкву строїла, Радуйся!
Ой радуйся земле, Син Божий
(народився!

Із трома дверями, із трома вікнами.
(Повторюється: Радуйся, ой радуйся...)
В перше вікно вскочило сонце.
В друге вікно ясен місяченько.
В трете вікно ангел воннув.
Ангел вринув, злізоньку зринув.
З тої слізоньки Дунай розлився.
По тім Дуная човен пливе.
В тому човні молодий Іванко.
Стрілочки струже, лучок малює...

2.

Ой у поли при дорозі...
Щедрий вечір, добрий вечір!
Там Василько сіно косить,
Щедрий...
Сіно косить, коню носить.
Ой пий коню, ой їдж коню.
Буде тобі три дороги,
Що перша — до батечка.
А другая — до матінки.
А третя — до дівчини.
До батечка — по шапочку,
До матінки — по сорочку.
До дівчини — по хусточку.

4.

Дане господарю, вставай з постелі!
(Ой дай Боже!
Вставай з постелі, відчиняй двері!
Розставляй столи все тисовії.
Стели скатерки все купковії.
Кладн колачі з ярої пшениці.
Будять же тебе як троя гостей.
Що перший гостьо — ясний місяцьо.
А другий гостьо — красне сонечко.
А третий гостьо — дробен дощицу.
Чим ся похвалиш ясен місяцю?
Ой як зійду я коло півночи,
То зрадується весь звір у лісі,
Чумак в дорозі, худоба в возі,
Худоба в возі, а риба в воді.
Чимся похвалиш ясне сонечко?
Ой як зійду я в неділю рано
Задзвонять в церквах на Божку хвалу.
Чим ся похвалиш дробен дощицу?
Ой як я впаду тричі у млу,
То зрадується жито й п. ниця.
Жито-пшениця, всяка пашниця.
А за сим словом та бувай здоров.
Не сам з собою — з дітьми, женою,
З дітьми, женою та з челядкою,
Та з челядкою і з худібкою.

4.

Ой в Єрусалимі рано задзвонили.
Щедрий вечір, добрий вечір,
Та добрим людям на здоровля!
Ой сів Христос та вечерявти,
Ой прийшла д'Ньому Божая Мати.
Ой сідай Мати та вечерявти.
Спасибіг Синку за сю вечерінку.
Дай мені Синку золотій ключі;
Треба рай і пекло та повідникати,
Праведніі душі тай повипускати.

Маланка.

На галицькім Покутю є звіяза — Маланка, що відбуваесь вечером перед Новим Роком. Один парубок перебираесь за **Маланку**, другий за діда, третий за **Цигана**, а ще одного прибирають як Козу. Те товариство ще з другими йде попід вікна щедрувати, а коли запросять до хати, то виробляе всякі збитки. Або нема діда, але Василь, человік Маланки. Ось частина пісні, що тоді співають:

Ой черчику Васильчику,
Посію тя в городчику.
Буду тебе шанувати,
Тричі на день поливати...
Іваночку наш паночку,
Потягни ти та в кешеньочку.
Потягни ти та в кишеню,
Та витягни грошей жменю,
Та витягни грошей жменю,
Маланочці на вечеру.

ПЕРШИЙ ПЯНИЙ ЛЕТУН.

У Бостоні арештували Г. Торилея, летуна, що був пяний. Се перший випадок в летунстві.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Речей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

СПРАВА ПЯНСТВА.

Недавно 49 "молодих ліберадів" голосувало в Манітобі, щоби закон про алькоголічні напитки зміяити так, щоби алькоголічні (горівчані) напитки можна пити в нічних клюбах, в готельних закамарках, чи спочивальних і мішаних гуртах, де є чоловіки і жінки. Взагалі рух йде за тим, щоби всюди жінки могли пити нарівні з чоловіками.

Певне, що того треба тим, що на такій мішаній пиятиці зароблями би більше грошей. Не без того, що тут є і большевицька робота, — щоби людей розпячувати.

Та вже нині кілько злочинів є через пянство, кілько випадків не-дорогах, по домах і всюди. Пиякам байдуже, але добрі люде мусять через пиняків терпіти. А тоді до пянства будуть привикати і ті, що без того не привикли би.

Як тоді було би, показують приміри в Онтарії, а ще більше в Америці. Жінка ставить візок з дитиною на хіднику, а сама йде пяти і виходить пяною. Було вже таке, що напившись скидала з-себе всю одіж догола.

Дехто каже, що жінка повинна мати права рівні з чоловіком, але се балачка. Повинна мати рівні права в добрім, але не в злім. Чоловіком увійде навіть, коли буде лежати пяний в болоті, але нехай би жінка в болоті лежала. Вона ж вихователька дітей, вона повинна собою добрий приямір показувати.

Зрівнати чоловіків і жінок не можна, бо вони природно відмінні. Вони мають відмінні обовязки, відмінну відповідальність, отже як їх рівнати? Бувае, що чоловік пияк, але твереза жінка виховае дітей дуже гарно. Але як виховае пиячка, коли б навіть ей чоловік був тверезим.

І тому багато людей є за тим, щоби пянство обмежувати, а не поширювати.

ЩО КАЖУТЬ ПРО ТЕЛЄВІЗІЮ.

Знавці Обединих Націй заявляли, що з телевізії може вийти багато школи. Коли телевізія буде достроюватись до смаку найбільшого числа загалу, то буде дивати таке, що якість загалу буде погіршуватися. Крім того телевізія буде відтягати дітей від науки.

В Америці на 15 осіб є одна телевізія, а в Росії на 2,400 осіб. В Англії і Франції телевізійні образки показують 32 години тижнево, а в інших краях 18 годин денно, як в Америці. Америка має 22 міліони телевізійних апаратів, а решта світа 2,750,000. Телевізію уважають таки і лихом.

ЩО В ІНДОНЕЗІЇ.

Індонезія, се недавна держава-республика, що повстала перед 4-ма літами, і складаесь вона з островів, що на полудне і східне полудне від східно-полудневої Азії. Має вона 3,000 островів, а з тих важнійші Борнео, Целебес, Суматра і Ява. Твердий лад там ще не заведений. Назагал вона проти большевиків.

ЯПОНЦІ ХОЧУТЬ СУДИТИ ТРУМЕНА.

Японці готовляться судити Трумена й американський уряд і домагатися відшкодования за жертви в Гіросімі і Нагасакі. Трумен казав кидати атомічні бомби, а се було протизаконне. За вбитих будуть домагатися 3,000 дол. за особу для їх родин, а за ранених по 600 доларів. В Гіросімі згинуло 60,000, в Нагасакі 40,000, а тілько було і ранених.

ЗА СОРОМНИЙ ФІЛЬМ 25,000 ДОЛ.

В Голливуд засудили виробників фільму "Французька лінія" на кару 25,000 долярів. Католицькі власти були проти того фільму, а адміністратор нагиднув над фільмами заявив, що фільм огидний "поганими вигинами" в часі танцю. Мабуть голі танцювали. Коли б таких виробників карали не гріши, але "хлопським параграфом", то всі боялись би такі фільми виробляти.

ЛІТАКИ НЕДАВНІ.

Америка купила для себе перший військовий літак в 1909 році, отже перед 45 літами. А кілько літаків має вона нині.

ОЛИВА (НАФТА) НА ПІВНОЧИ.

Росліди показують, що на далекій півночи, в околицях бігуна, може бути в землі більше нафти, ніж нині в Альберті. Є там велике багатство для Канади. Одне питання, — як її добувати і спроваджати в полудневі сторони.

МІЖНАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

Президент Айзенгавер плянує зробити торговлю більше міжнародною, а тоді всі держави на світі мали би ширші ринки для продажі своїх виробів.

РОЗВОДИ В АМЕРИЦІ.

Нині розводи в Америці стають буденною справою. В Америці на кожних 40 жінок одна розведена. Багато розводів є і в Канаді. Брак розумового і морального виховання нинішнього часу. Таке було колись в Римській державі, коли вона тратила силу.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
250 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone - 696 869

АДРЕСА КОЛЕҐІЇ. СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
250 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

ДЕНЬ НАРОДИН МАЛЕНКОВА ПРОМОВЧАЛИ.

Пятниця 8-го січня була днем народин Маленкова, 52-га річниця, але большевицька преса се промовчала. Лише одна російська агенція се згадала, однак зараз большевицькі редактори дістали приказ, щоби не згадувати.

Видно, що се важне в большевицькій політиці, — щоби не давати подрібних відомостей про особи, які виступають в большевицькій роботі. І навіть дають їм нові імена, щоби не можна дошукатись їх походження та історії, яка є за ними. Дають світови голе ім'я. Се тоді, коли в краях поза Росією дають про чоловіка найдрібніші відомости, які кому забагнеться знати. Дають і таке, чого цілком не треба. На вулицю все витягають.

ОДНОДЕННИЙ СТРАЙК.

Коло 2,000 електротехніків в Англії проголосили, що неновзі буде одноденний страйк електриків в цілім краю. Вони домагаються більшої платні. Той страйк болюче відобється на атомічних і подібних заведеннях. Електротехніки належать до юній, якої головою є комуніст.

РОЗГЛЯД СТАНУ ХРИСТІЯНСТВА.

Англійська Злучена Церква починае в проповідях розглядати нинішний стан християнства, — чи воно має силу, чи занепадае. Архієпископ Англіканської Церкви в Канаді, Варфут, видав заклик, щоби молоді спосібні люде ставали священиками. Каже він, що минула церковна історія Церкви славна, бо тоді люде вживали своєї сили і памятали про силу Божої помочи. А нині люде будують високі семейтрії, елементичні сгоми, вежі, але треба ще одної високої вежі — церковної. Вона буде контролювати всю іншу працю для добре людей.

ТОЧНІСТЬ В АНГЛІЇЦІВ.

Українці, головно тепер, рідні все звести точно до одних правил, або, як говорять, треба все "уніфікувати". Нічого не допускати. прим. в правописи. Зате Англійці в себе більше податливі і виросумілі.

Є в Канаді закон "Кровс Неет Пес", про допомогу Сіпіярської Компанії, і той закон рівно рівно в писанню називають. Одні пишуть: "Кров'є Неет Пес", другі "Кове Неет Пес", трегі "Кровс-неет Пес". І так рівно пишуть в державних документах, але з того нічого собі не роблять, бо як, чи так, але всі знають про що йде справа. І того їм досить. Розсудні люде. Про зміст їм ходить.

ЗНАЙШЛИ ЗАКАМЯНІЛ КОНІ.

В Колорадо знайшли закаменілі малі коники, що жили мабуть перед 50 міліонами літ, кажуть вчені. Задні ноги в них мають три пальці, середній найбільший. Коні високі були коло 20 цалів.

ЧИТАЙТЕ — ЩОБИ СЛУХАЛИ.

Не досить привчати когось до читання. Нетільки дітей, але і старших, які не привикли до читання, треба самому читати, щоби показувати комплся про що в книжках та газетах пишеться. Коли ж вони присутаються, то і самі захочуть читати.

Доводилося мені чути і знати про тих старших, що дітьми, молодиці, й то і старшим читали.

Одна дівчина (нині адвокатка) оповідала:

„Тато заставляли нас всіх вкома, щоби як слухали як вони будуть читати „Український Голос". І ми слухали. А коли мені було щось дуже інтересне, то я сама ще раз перечитала."

Знаю батька, що всім вдома читав вголос Історію України.

Чув я недавно таке:

Був жонатий человік, який казав, що читанням не інтересується, але інтересувався чим другим, — тим-очим в таким як сам. Що заробляв, те промарнював. Та знайшовся хтось, що перечитав йому якусь інтересовался книжками і почав сам читати. І від тоді став іншим человіком. Вже не пив, заробляв гроші, і за якийсь час купив собі хідну. Читанки його перемінило. Але хтось мусів сам найперше читальним зайтересувати його книжкою.

Знаю матерей, що читають своїм дітям, поясняють, толкують, отже такі діти будуть собі самі рано читати.

Така мати е дійсною учителькою своїх дітей. І коли вона читае і розуміе, то і сама вчиться і виробляе спосіб до пояснень і толкувань. Вона тоді приладу собі багато в своєму житті, що може при пояснюванню дати. І те що бачила і що від людей чула. Вона сама поширюе свій розум і передае його тим, яким читае. Вона навчиться вибирати що варте, навчиться його гарно обговорювати, додасть від себе своє приміри, і так зайтересуе тих, що слухають.

Самого заставлювання до читання мало. Найперше треба самому зайтересувати когось читанням.

Аду українські матери, та і батьки, почніть своїм дітям і молоді читати, а побачите мабуть добре ви зробите. Великі розумники і думакомки стануть ті, яким ви будете читати. Ви їх так на гідних людей виховаете.

Се почніть з нашим Українським Новим Роком!

Ссенн.

УКРАЇНСЬКЕ СЕСТРИНСТВО В ЕНДРУ.

При православній церкві в Ендру, Алта., є Сестринство Пресятої Богородиці. Воно існуе від 1-го лютого 1953 року.

Його ціль — працювати на користь української православної церкви в Канаді, і приклав вповні цілковиту самостійність.

Відбувається місячні збори, і до сеї пори було девять сходин. В їх відбувають Службова вділять вечірки, розіграють, шитя, бібліо, представлення і т. п.

До першої побудує два престолики. В цієї цветься деяку суму грошей.

До заряду на 1954 рік вибрані:

Голова — пані М. Андрух; її заступники пані Р. П. Гунцяк; секретарка-касієрка — пані Р. І. Гунцяк. Свєщенство тішиться благословенним Митр. Іларіона.

Р. І. Гунцяк, писарка.

єлов крік, саск.

Громада Української Православної Церкви св. Петра і Павла в Єлов Крік, Саск., відзначувала 35-літній Ювілей Нашої Церкви, 8-го листопада 1953 року.

Свято почалося Богослуженням, яке відправив о. В. Апокнос. По Богослуженню відбулося спільний обід, що приготовило жіноче товариство.

По обіді відбувся програмок свята, в яку входили: короткі промови старших членів громади про почин і працю в громаді. Пісні дуже жили — голова Жіночого Товариства та голова Української Народного Дому. Хор виступав з кількома точками.

На закінчення промовили о. В. Апокнос. Слідувала вечірка на Ювілейний Фонд Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Жер тувала

Церковна Громада св. Петра і Павла 20 дол.

По 5 дол.: Пані Марія Зін, В. Свячук і В. Гоб.

По 2 дол.: Евстахій Соротівський, Никола Дороші, Юрко Кухта, Никола Пяць і Б. Стельмащук.

По 1 дол.: В. Войцеховський, Андрій Борса, Григорій Костюк, Григорій Романів, Йосиф Зін, Михайло Гриба, Марта Савчук, Юрко Кіндрачук, Семен Гриба, Михайло Кіндрачук, Михайло Вербиний, Іван Ніхая, Юлія Борса.

Разом на суму 60 доларів.

В. Свячук.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Катедри Преєвятої Трійці, Вінніпег
СІЧЕНЬ:

17. Неділя, 9 дівно Утреня. 10 год. Служба Божа.
18. Понеділок. Шедрий Вечір. 9 год. рано Царські Години, Вечірня і Свячення Води. Вечером год. 9 Велике Повечір'я.
19. Вівторок. Богоявлення (Йордан) 9 рано Утреня, 10 год. Архиєрейська Служба Божа і Йорданська Свячення Води.

о. Кость Желішневич.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підмонтеського Округа
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — 1ст Сеніжір.—Недзвн.
19. Вівторок. Йордан — Гимор — Панахрфіяс.
24. Неділя — Сендгна.
31. Неділя — Пет. Панахрфіяс—Гомор.
7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Йорктон
19. Вівторок. Йордан — Райн
24. Неділя — Йорктон
31. Неділя — Мадела
110 Велінгтон ave., Йорктон, Саск. Тел. 796.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Васильва
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Ермонт.
18. Понеділок. Йорд. Свяшй Вечір — Федора.
Свячення Йорданської Води:
12 год. в полудне — Федора.
1 год. попол. — Редвотер.
2 год. попол. — Ермонт.
3.30 год. попол. — Восетка.
19. Йордань. 12 год. ночі — Редвей.
10 год. рано — Торгіла.
20. Середа. Івана Хрест. — Нюбрук.
24. Неділя — Редвотер.
31. Неділя — Восетка.
Вох 198, Редвей, Алть. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Вінер
19. Вівторок. Йордан — Фостон
24. Неділя — Вадіка
31. Неділя — Клейр
Адреса: Ватсон, Саск. Тел. 146

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Дафрін
18. Понеділок — год. 11 рано — Освячення води — Дафрін
19. Вівторок. Йордан — Дрифтінг Ривер.
24. Неділя — Рорктон
31. Неділя — Вевкан
УВАГА: По Богослуженню катехизація дітей.
Адреса: Вох 550, Дафрін, Ман. Телефон 4704.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Вайть
19. Вівторок. Йордан, Арбакка Ал.
20. Середа. Ів. Хрест. — Сірко
24. Неділя — Сондаля.
31. Неділя — Арбакка, п. св. Мих
Адреса: Вайть і Віа), Ман.
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Розз.
18. Шедрий Вечір. Водосвятя — 9 год. Семьків; 11 год. Розз.
19. Вівторок. Йордан: 7 г. Гарденгтон
10 год. Толстой.
24. Неділя — Гарденгтон.
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновенського,.
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Кридор
19. Вівторок. Йордан — Витків
20. Середа. Івана Хрест. — Редфіда (свячення води)
24. Неділя — Гефорд
31. Неділя — Гласлин
Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Лак Ла Біш
19. Вівторок. Йордан — Бойл
Вечірня в освячена води в 4-ів год. попол. — Кройгена
20. Середа. Івана Хрест. — Норал
24. Неділя — Сарєй
31. Неділя — Кройгена
Адреса: Вох 216, Лак Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Алонюка
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Єлов Крік
19. Вівторок. Йордан — Терноніль
24. Неділя — Калворт
31. Неділя — Вакав
Адреса: Ватсон, Саск. 4. Вадав, Свєл.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Мічам
19. Вівторок. Йордан Гроквил Річка і Брукфід.
20. Середа — Відвідання домів з свяченою водою.
24. Неділя — Кодет
31. Неділя — Гроквил Північна
ЛЮТИЙ:
7. Неділя — Вокда
12. П'ятниця. Трьох Святих—Врушсей
14. Неділя — Кодет
15. Понеділок. Стрітення — Гроквил (північна)
21. Неділя — Мічам
28. Неділя — Гроквил (північна)
Адреса: Вох 47, Гроквил, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Гейгринд
19. Вівторок. Йордан — Давінг
24. Неділя — Гемкин
31. Неділя — Давінг
Адреса: Вілінгтон, Алть.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гілького
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Росборн.
19. Вівторок. Йордан — Сенді Лейк.
21. Неділя — Енгусина.
31. Неділя — Оакборн.
Адреса: Оакборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребелюка
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Ірдейл
19. Вівторок. Йордан — Шимен
24. Неділя — Принс Альберт.
854 - 7 Ст. Іст., Принс Альберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кришталовнча
СІЧЕНЬ:

19. Вівторок. Йордан — Айтуна
24. Неділя — Пошчай
31. Неділя — Гудів
Адреса: Вох 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковсвичча
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Інспігер„Гайвей".
19. Вівторок. Йордан — коло Ріки.
24. Неділя — коло Купровськ.
31. Неділя — „Льоно" (Лісенко).
Адреса: Шпо, Саск., Вох 59, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковквнча
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Вегкод.
18. Понеділок. Св. Вечір Шпо-пол. — Вечірня і освяч. води в 2 го-л
19. Вівторок. Йордан—Шпо місто
24. Неділя — Тідор-місто.
31 Неділя — Едмор.
Адреса: Шпо, Саск., Вох 59, Тел. 81.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїл Горгіша
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Робини
18. Понеділок. Навечерія — Велике водосвятя: год. 10 — Робини. год. 12 — Шортдейл; год. 2 — Петлюра; год. 4 — Грендю; год. 6 — Гілберт Плейнс
19. Вівторок. Йордан — Ленард
20. Середа. Івана Хр. Гілберт Плейнс
24. Неділя — Зелена
31. Неділя — Гренлю
ЛЮТИЙ:
7. Неділя — Ленард
12. П'ятниця. Трьох Святих — Шортдейл
14. Неділя — Шелевелй.
15. Понеділок. Стрітення — Гілберт Плейнс.
21. Неділя — Робина
28. Неділя — Гренлю
БЕРЕЗЕНЬ:
7. Неділя — Петлюра
14. Неділя — Зелена
21. Неділя — Ленард
28. Неділя — Гилберт Плейнс
Адреса: Гилберт Плейнс, Ман. Тел. 163.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Ворд (Водосвятя).
19. Вівторок. Йордан — Етельберт.
20. Середа. Івана Хр. — Пайн Ривер.
24. Неділя — Етельберт.
31. Неділя — Ремвер.
Адреса: Етельберт. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Завале
19. Вівторок. Йордан — Вселічна й Водосвятя — 12 год. в ночі — Катвин; 8 год. рано Андрю — водосвятя; — 10 год. рано Вилнгтон. Служба Божа й водосв.
20. Середа. Івана Сресг. — Катвин
24. Неділя — Борівці
31. Неділя — Лужани
Адреса: Вох 158 — Вилнгтон, Алта. Тел. 49 — Вилнгтон.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легеноюка
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Сани Пялйн
19. Вівторок. Йордан — Дорбен
20. Середа. Івана Хр. — Арран
31. Неділя — Кобар
Адреса: Арран, Саск. Тел. 32 —5
Адреса: Вох 124, Арран, Саск. Тел. 32

Календар Українських Свят

СІЧЕНЬ:

16 С 3 Прор. Малахій, мч. Горди
17 Н 4 Н. п. Пл. Собор 70 Апост.
18 П 5 Свят Вечір. пр. Сави осв.
19 В 6 **Йордани (Богоявлення Гос.)**
20 С 7 Собор Іоанн. Хрестителя
21 Ч 8 Прп. Григорія Печер.
22 П 9 Мч. Полієвкта і Неврея
23 С 10 Григорія еп. Нисського
24 Н 11 **Нед. по Бог.** Прп. Теодосія
25 П 12 Сави архіеп. Сербського
26 В 13 Мч. Ермила і Стратоніка
27 С 14 Цв. Отців вбитих в Сихві
28 Ч 15 Прп. Павла Тивеського
29 П 16 Покл. кайданам ап. Павла
30 С 17 Прп. Антонія Великого
31 Н 18 **Нед. 31 по З. Св.** Атанасія

ЛЮТИЙ:

1 П 19 Прп. Макарія, Лаврентія
2 В 20 † Прп. Евтимія Великого
3 С 21 Прп. Максима Ісповідника
4 Ч 22 Препяч. Анастасія Печер.
5 П 23 Свщмч. Климента еп. Анк.
6 С 24 Прп. Ксенії, муч. Вавилон.
7 Н 25 **Нед. 32 по Зел. Св.**—Закхея
8 П 26 Прп. Ксенофонта і Марії
9 В 27 † Перен. мощів Іоанна Зол.
10 С 28 Прп. Ефрема Печерського
11 Ч 29 Перен. мощей Ігнатія Богон.
12 П 30 **Трох Святих** Вас. Григ. Зл.
13 С 31 Никити еп. Новгород.
14 Н 1 **Нед. Митаря і Фарисея**
15 П 2 **Стрітення Господнє**
16 В 3 Прп. Ісидора Пелус.
17 С 4 Семенна Богопримиця
18 Ч 5 Муч. Агафії, Теодосія
19 П 6 Вукола еп. Смирни
20 С 7 Партенія еп. Лівіи.
21 Н 8 **Нед. Блудного Сина**
22 П 9 Прп. Панкратія затвори.
23 В 10 Прп. Прохора Печер.
24 С 11 Муч. Власія еп. Севаст.
25 Ч 12 Мелетія еп. Антіохійського
26 П 13 Прп. Мартиніяна, Зої
27 С 14 Рівноап. Кирила уч. Словян
28 Н 15 **Нед. Мясоп.** Прп. Пафнутія

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о, Ю. Турковинського
СІЧЕНЬ:

24. Неділя —.Портедж ан Прейрі.
31. Неділя — Брендон.
ЛЮТИЙ:
7. Неділя — Брендон.
14. Неділя — Портедж ан Прейрі.
21-28. Неділі — Брендон.
Адреса: 518 Пенсфіяя ave., Тел. 2826 Брендон, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
СІЧЕНЬ:

17. Неділя — Сисові Лейк
19. Вівторок. Йордан — Вільна
20. Середа. Івана Хр. Сенді Репидс
24. Неділя — Ворслайт
31. Неділя — Сандеи
Велике освячення води: В понеділок на 18-го: Сисові Лейк 12 год. — Белс 2 год. Сисові 4 год.
Адреса: Вох 809, Сисові Лейк, Алта. Тел. 22.

Церковний Устав

СІЧЕНЬ:

17. Нед. перед Йорданот. Гол. 1. УЄ 1. Лїт. Ап. 2 Тим. 4: 5-8. Єван. Марка 1: 1-8.
19. **Йордань.** УЄ Марка 1: 9-11. Лїт. Ап. Тита 2: 11-14 і 3: 4-7. Євап. Мат. 3: 13-17.
20. Собор Іоанн Хрестителя. Лїт. Ап. Тита 2: 1-10. Євап. Іоанна 1: 29-34.
24. Нед. по Богоявленню. Гол. 2. УЄ 2. Лїт. Ефес. 4: 7-13. Євап. Матея 4: 12-17.
31. Нед. 31. Гол. 3 УЄ 3. Лїт. Ап. 1 Тим. 1: 15-17. Єв. Луки 18: 35-43.

ЛЮТИЙ:

6. Нед. 32 по З. С. Голос 4. УЄ 4. Лїт. Ап. 1 Тим. 4: 9-15. Єван. Луки 19: 1-10.
12. Трох Святих. УЄ Іоан 10: 9-16. Лїт. Ап. Жидів 13: 7-16. Євап. Матея 5: 14-19.
13. Нед. Мит. і Фар. Гол. 5. УЄ 5. Лїт. Ап. 2 Тим. 3: 10-15. Євап. Луки 18: 10-14.
15. Стрітення. УЄ Луки 2: 25-32. Лїт. Ап. Жидів 7: 1-17. Євап. Луки 2:22-40.
20. Нед. Блуд. Сина. Гол. 6. УЄ 6. Лїт. 1 Кор. 6: 12-20. Єв. Лу. 15: 11-32
27. Неділя Мясоп. Голос 7. УЄ 7. Лїт. Ап. 1 Кор. 8: 8-13 і 9: 1-2. Євап. Матея 25: 31-46.

Український релігійний тиж.-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

THE HERALD
Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

PIK XXXI. WINNIPEG, MAN., FEBRUARY 1, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЛЮТОГО, 1954. ЧИСЛО (969) 3

ПОМЕР АНДРІЙ ЛІВИЦЬКИЙ.

Січня 17-го помер в Німеччині Андрій Лівицький, — Президент Української Народної Республики і голова Державного Центру на еміграції. Родився 1879 року в Полтавщині. За ним важні становища в уряді України після 1917 року. Коли примущений був виїхати до західної Европи, то і там весь час стояв наперед державницької праці з вірою, що вкінци Україна стане вільною. І ще 13-го січня, 1954, будучи в шпиталі, доложив зяклик (заповіт), де закликає дбати про українську справу віряни що: "З Божою помічпо український нарід переможе".

ЗАКІНЧЕННЯ СВЯТ У ВИНІПЕГУ.

Різдвяно-Йорданські Свята закінчилися в Винінегу Спільними Вечерями. Першу Вечеру мав Собор Покрови в неділю 17-го січня. Громада Катедри Преєв. Трійці мала Вечеру 18-го січня в понеділок. Громада Архистр. Михаїла мала Вечеру 24-го січня в неділю. Всюди були промови і коляди. На вечері в церкві Михаїла співали також стародавну коляду: "Ходімо браття до господаря".

МАТИ БАЧИЛА СМЕРТЬ СИНА.

Вістка з Інтернешинал Фалс, Мінн. говорить, що там старі родичі, Ленфорди, сиділи і бачили, як дальше від них підносився літак із 40-літнього сина, як експлюдував в воздусі і впав. Мати предчувала, що се може для неї лихо, але була в такім місци, що аж за 3 дні могла дати знати дальше, що літак впав. І показалося, що там згинув її син.

ОБОРОНЦЯ РОЗЕНБЕРГІВ ХОЧУТЬ ВИКЛЮЧИТИ.

Адвокатська Рада Ню Йорку робить заходи, щоби адвоката Блока, який оборонив Розенбергів, що були покарані смертю за шпіонажу, позбавити права бути адвокатом. Він говорив, що покарання смертию Розенбергів було — "вчинком холодного, упланованого морду", через президента Айзенгавера.

ВИПУСТИЛИ ПОЛОНЕНИХ В КОРЕЇ.

Січни 22-го випустили на волю полонених, яких забрали з большевицької армії в Корей, всіх понад 22 тисячі. З усіх полонених рішили вернутися до большевиків 21 американців, одни англієць і 327 полудневих корейців. Думають, що випущені Китайці підуть до армії Кай Шека, на Формозу, а північні Корейці в полудневу, корейську армію.

ЗНАЙШЛИ ЗАКОЛЕНОГО ЧОЛОВІКА.

В домі на передмістю Вінніпегу, Ст. Джеймс, знайшли в хаті заколеного чоловіка, Ясінського. Виходить, що жінка пробила його ножем через серце, бо між ними була сварка, чи бійка.

ОТРОЇВСЯ ЩОБИ НЕ ПОВИСНУТИ.

В Корнвал, Онт., мали повісити Генрі Сегвіна, злочинця, та він годину перед повішенням отроїв собе цианідом (сильна отрута). Де він отруї дістав, не знати.

ПІД СНІГОМ ЗГИНУЛИ СОТНІ ЛЮДЕЙ.

Послідні вісти кажуть, що сніги понасипали в середній Европі, головно в гірських околицях, залізничі поїзди, дороми і залізничі стації, на які горн снігу позсувалися. Снігові обрвини позасипали домп і цілі села в Швайцарії. Велікі сніги є в Німеччині, а також в Мадярщині. Багато снігу впало в Америці. В Европі згинуло понад 200 осіб.

РАБУНОК НА ВУЛИЦІ.

В Винінегу вулицею йшла Елисавета Стесей, коли нараз чоловік вдарив її ззаду по голові, вихопив торбинку, де було 7 доларів, і втік.

З ГУЗЕНКОМ ВЖЕ ГОВОРИЛИ.

Американські представники слідчої комісії вже з Гузенком говорили, та певне, всего не огодошуєсь, що він сказав. Але мав сказати, що в Америці і Канаді є сотні російських шпіонів. Вони не дбають, що можуть попастися в руки, бо наперед до того приготовані. Росія кожного року видає мілюни на шпіонську роботу.

ЖІНКА ПОМЕРЛА ЗА ЧОЛОВІКОМ.

В Гай Ривер, Алта., 72-літній Реймонд Смит відкидав сніг і з перемучення помер. Се так вразило його жінку, що померла годину пізнійше. Нараз було два похорони.

БАГАТО ЗГИНУЛО НА ЗЕЛІЗНИЦІ.

В Пакістані, в Азії, на північ від міста Карачі, здарилися два поїзди. Число вбитих чи ранених числять на около 300. Міністер заграничних справ Пакістану, Зафруля Хан, виїшов в того нещастя неушкодженим. Він, як побожний магометянин, відмовляв ранішні молитви в своїм відділі в вагові, коли сталася та катастрофь.

ПАРАЛІЖ В 1954 РОЦІ.

Від початку року до 25-го січня зараховано в Манітобі шість осіб на параліж. А двоє спаралізованих померло.

МОЛОДЬ В ВАНКУВЕРІ.

Судія Сміт заявив в Ванкувері, що дуже багато молоді вживає опіюму і подібного і серед молоді провадиться розпуста на велікі розміри.

МІЛІОНОВА ШКОДА ВІД ОГНЮ.

В Сінтел, в Америці, згоріли збіжники нафти, чи газолїни Стандарда Ойл Компаній. Шкоду числять на більше як мілїон долярів.

ВЖЕ АТОМІЧНА СУБМАРИНА.

В Гротон, Конн., в Америці спустили на воду першу атомічну субмарину, що збудована коштом 55 мілїонів долярів. Вона вже буде порушатися атомічною силою. Важить 2,800 тонів, а 300 стіп довга. Скорість ей буде два рази більша, ніж дотепершіних підводних. Може плавати коло 50 днів не набираючи пилива. За той час може перепливти 30 тисяч миль. Се дая военної морської сили має велике нове значіння.

НАРАДИ ЧОТИРОХ.

В Берліні почалися наради представників Англії, Америки, Франції та Росії. Росія домагається, щоби на нарадах були большевицькі представники з Китаю, що було би визнанням їх уряду. Західні держави проти того. Також проти того, щоби були представники східної Німеччини. За справи до обговорення ставлять — полагодження справи цілої Німеччини та справу Австрії. Але дехто думає, що ті наради не принесуть великої користи.

ЖИДИ І СВИНЯЧЕ М'ЯСО.

В жидівськім "кнесеті" (парляменті) в Ізраїли дебатували над тим, чи не їсти б Жидам свинячого мяса. Куряче дороге, дороге і яловиче, а свинячє таніше. Але жидівський закон забороняє свинячє мясо істи.

Дотепер жидівський уряд позволяв плекати свині в околицях Назврету, але є охочі плекати свині і в других околицях. І в ресторанах побіч "кошерного" (дозволеного) мяса є також свинина. Але фунт курячого мяса коштує коло 2 долярн.

Уряд дивиться лише з чисто практичної сторони, а нарід з релігійної. За часів 2-ої війни було в Палестині заглале голосования в тій справі і 78 проц. населення заявилося проти свинячого мяса, отже 780 на тисячу.

ДОХІД МАНІТОБИ З НАПИТКІВ.

Від цвітня 1-го 1953 до березня 31-го 1953 р. манітобський уряд дістав з продажі напитків 8 мілюнів, 481 тисяч і 169 долярів. Розумієсь, що прийшло багато більше, але се пійшло на оплату продажі.

ВИПАДКИ З ЗАЛІЗНИЦЕЮ.

В Напані, Онт., залізничий поїзд вдарив автомобіль, отже згинуло 8 осіб, в тім троє дітей. Одна дитина не вбилася і в шпиталп не зже чується.

В Винінегу пекарський трок переїхав через залізничу дорогу, коли надїхав залізничий поїзд і вдарив трок. Їздець згинув. Се вже другий подібний випадок в Винінегу в 4-ох днях.

ПОПАДАЛИ З РИШТОВАНЬ.

В Лябрівіл, Кве., завалилося риштованнй, отже 8 робітників впало з висоти 80 стіп (фітів) і відразу побилися.

АРЕШТУВАЛИ КОМУНІСТІВ В ГРЕЦІЇ.

Грецька поліція арештувала чодпрох визначних комуністичних провідників. Крім них поліція дістала імена других комуністів, які прийшли до Греції з фальшивими паспортами. 3

ЧИТАЧІ В АНГЛІЇ

Статистика показує, що Англія має найбільше число тих, що читають газети, а таксамо книжки з бібліотек.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Перемиський "Український Голос".

В тих часах перемиський "Український Голос" (крім ще других), придавчував церковним справам мабуть більше уваги ніж "Діло", так, що і священники важили його релігійним часописом.

Священичий орган "Нива", ч. 7-8, 1924 р., відповідаючи оборонцям целібату каже:

"Фактом є, що "Укр. Голос" з усіх теперішних українських світських часописів є **найбільш релігійний**, сприяючий Церкві і духовенству. А що "Укр. Голос" критикує сумні для нас церковні події, або хвалить поспішаючі, на те він є газетою".

Також Товариство ап. Павла в резолюції з 1-го липня, 1924 року, заявляє, що хоч би духовенство про целібат мовчало, то — "світські люде будуть боронитися проти тої (целібатної) акції, і додає: **"видно се вже з перебігу сеї боротьби в часописах "Український Голос" і "Діло", "Загравa", "Новий Час" і інші"**. Ясне, що священичне Т-во ап. Павла годилося зі становищем тих газет.

Священики на деканальних зборах.

Деканат, се округ де є пересічно від 10 до 16 священиків. Старший священик в деканаті се декан. Він скликає священиків на наради, повідомляє їх про важні справи і др. Отже послухаймо голосу священиків на деканальних конференціях.

Постанова **Войнилівського** деканату: Нехай Т-во ап. Павла скличе Надзв. Заг. Збори, де священики заявлять своє становище відносно целібату.

Заява Заг. Зборів **Т-ва ап. Павла** 1-го липня, 1924 р.: — "Заявляємося якнайсильніше рішучо проти вводження загального обов'язкового целібату".

Збори **Тухлянського і Скільського** деканату стояли на становищу Т-ва ап. Павла.

Збори **Унівського** деканату осудили брошуру "Жонатий клир" і заявилися за становищем свящ. Костельника (редактора "Ниви") і свящ. Лаби, які були проти целібату.

Соборчики **Тернопільського і Микулинецького** деканату осудили згадану брошуру і заявилися проти целібату.

Соборчик **Перемишлянського** деканату проти целібату і за Костельником.

Зборівський і Денисівський деканат за Костельником і Лабою.

Наведені приміри (а таких є більше) показують як загал священників стоїв однодушно проти заведення целібату. — (Наведені приміри з "Ниви" 1924 року.

Що писалося в "Ниві".

Тут дещо зі стать в "Ниві" 1924 року.

Стаття **"Наша оборона"**: "Маємо природне право боронитися перед закидами, що ми, жонаті, наносимо шкоду Церкві..." В 2-ій половині 18-го віку польські діячі в перемиській епархії домагалися целібсів до українських церков.

Стаття **"Лист до крилошанина"**: Тою реформою (целібатною) наша Церква дуже легко може все стратити".

Стаття **"Жонатий священик нежонатому"**. Згадуєсь щирих працівників священників. Один з них, що завзято виступав проти коршем, аж за 106-им подзвоням дістав парохію. Ще згадуєсь гр. кат. епископ Ступницький (перемиський, епископом від 1782 р.), що ніщив триразменні хрести, — **"і не вагався сам личню лизити по престолах сільських церков і домати придлюно ті хрести на соболязнь сільського люду"**, Є згадка, що колись навіть епископи були жонаті, та що тоді був найкращий розцвіт Церкви.

Автор пригадує професора богословів, Черлюнчакевича, який з університетської катедри голосив, що — **"жінки священиків, то наложниці, а їх діти — байстрюки"**.

Згадана стаття обнимає 22 сторонні в "Ниві", ч. 10-11, 1924 р. Багато є в ній матеріялу. Таких стать було більше.

Реколекції целібсів.

Перем. "Укр. Голос", ч. 46, 1923, згадує як Хомишин скликав целібсів-священиків на реколекції, — "на яких обдумувано якраз похід проти жонатого духовенства і вилито цебри вуличних епітетів (прозвищ) питомих станиславівському владиці: полова, сміття, некай вигибне..."

*Описля записякено целібсів, що: **"відтині зрівають з жонатим клиром всякі зносини"**. Заборонено входити в доми жонатих священиків, давати їм духовну поміч, належати до товариств, займатися збірками на національні цілі... Наслідки тих "реколекцій вже слідні, — целібси починають обминати жонатих священиків наче прокажених...".

Так Хомишин організував силу проти жонатих священиків, щоби скорше завести целібат.

Священик про Хомишина.

Є в "Укр. Голосі", ч. 10, 1924, велика стаття п. з. **Маняки**, з підписом "Священик". Говориться там, що автором целібатних брошурок був Хомишин, хоч мають вони підписи різних авторів, а се видно зі стилю і змісту. "Маняком", себто підголовком називає Хомишина автор статті і каже:

"Маняче! А які священики були протягом цілої пертої тисячки літ аж до Григорія 7-го, безженні, чи переважно жонаті?

Маняче! А хто милійший Богу, чи законна жінка, чи "господині", "сестричка", "сестра", або яка там інша "сповичка" майже кожного без вийнку безженного священика. У кого зі священників можлива більша: "повнота світла й радости св. Духа", — в того, що завізався з жінкою сь. Тайною супружества, чи в того, що "завізався" приватним контрактом?"

Маняком, підголовком був Хомишин для священників і для народу, але для Риму і Поляків він був великим чоловіком. Та його робота була не так роботою "маняка, як роботою яничара. І він належав до гр. кат. епископату!

Віча проти целібату.

Священики протестували на деканальних зборах (соборчиках) і в пресі, а народ протестував на вічах.

І так на віче в Перемишлі (де жив Кощелковський?) зібралися 25-го січня, 1925 р. Українці з перемиського округа, зпід Станиславова, знад Збруча (се вже східна Галичина), зпід Кракова (тодішні скитальці)), але поліція віче заборонила.

Згадати, що і свящ. Майба никликав, щоби люде на віче не йшло, бо воно **"проти Церкви"**, хоч наділі віче було в **обороні Церкви**. Мабуть мав він приказ "згори" таке говорити. Але те віче відбулося 1-го лютого, 1925.

Віче у Львові (де жив Шептицький) відбулося 8-го лютого, 1925 р.

Віче в Станиславові (де жив Хомишин) відбулося 8-го лютого, 1925.

Віче в Сяневідську було в лютім, 1925.

Тих віч було більше, але і тут згадані показують взаінтересування і становище народу до справи целібату і епископів. На одній стороні стоїв весь нарід і священики, а на другій три епископи і жменя целебсів. (Про ті віча в перем. "Укр. Голосі" з 1925 року).

БОГОСЛОВИ ВИСТУПАЮТЬ З СЕМІНАРІЙ.

"Нива", ч. 2-3, 1925, повідомила, що 5-го березня, 1925, теольоги 1 і 2-го року виступили з перемиського семінара і передали еп. Коцілковському протест, мовляв якраз похід проти жонатого духовенства і вилито цебри вуличних епітетів (прозвищ) питомих станиславівському владиці: полова, сміття, некай вигибне..."

Тут почався останочний бій між епископами і цілим народом.

Хамство Хомишина.

Є в "Укр. Голосі", ч. 15, 1925, стаття п. з. **"Хамство"**. Каже "Укр. Голос", що "Діло подало вістку про хамство Хомишина, але "Укр. Голос" не довіряв і звернувся до Станиславова за інформаціями та довідався:

"Між виступившими з семінара е богослов Лоточинський. Має він малого брата — сироту, котрий був в сиротськім захисті. Того самого дня коли питомці виступили з семінара, закликав ректор (голова) духовного семінара того хлопця-сироту, і дав йому гроші на залізницю зі словами: **"Преосвященний казали щоби ти сейчас виносився; як твій брат такий мудрий, що не хоче бути целебсом, то най тебе удержує."**

"На просьбу хлопчини щоб йому дозволено перебути якийсь час в захисті, щоб собі пошукав якого приміщення, йому категорично (рішучо) відмовлено і лише дозволено переночувати, бо вже була пізна пора і тогді було дитину серед ночи викинуто."

Переказавши се "Укр. Голос" говорить дальше:

"Питаємо якнайострійше се нечуване хамство перед цілим громадянством й апелюємо до громадян Станиславова, щоб заопікувались безборонною жертвою хама. На вістку про те хамство один з о. деканів прислав до нашої редакції жертву 20 зол. зі словами обурення против нелюдяности. Просимо о дальші датки для "жертви хамства".

Про те хамство "Укр. Голос" пише більше, але нам і того досить. Видно, що коли б давна католицька інквізиція вернулася, то нинішні хами палили би людей, як давні хами палили колись цілі тисячі. Тепер такі хами палили би під головством Шептицького.

Хто були майстри целібату.

В перем. "Укр. Голосі", ч. 2-3, 1925, є стаття **"Целібатна реформа і її маєтки"**, де між іншим говориться:

"Показалося, що целібат форсує (накидає) не станиславівське "Т-во безженних священиків", **але весь наш епископат в тійсній лучности і порозумінню.**

Епископат не думав уступити, як слідує з заяви перем. епископа: **"Я приготований навіть на таке, що на 4-ий рік (богословія) через кілька літ може нікого не бути, але я тоді буду знати кого і якого я маю".**

Значить: аж приготовить з низших років целебсів до 4-го року і тоді буде їх висвячувати.

Говориться, дальше, що целебсами звуть інтелігенцію, яка е проти целібату, "невіруючою", хоч — "перше епископи ставили на вазір релігійних інтелігентів, з якими навіть приятелювали." А дальше:

"Т-во безженних священиків" вручило Дженокію меморіял до Ап. Престола, щоби завів целібат, а інші (зн. гр. кат. епископи) проти того не тільки не протестували, але пійшли за ставиславівським епископом, хвалячи його діло.

В промові еп. Коцілковський казав: **"Не думайте, що я осуджував станиславівського ексцеленцію Хомишина. Бо Преосв. Хомишин має власть не з Риму, але впрост від Ісуса Христа".**

"Загальне переконання суспільности, що чинників, котрий форсує целібат, е Поляки. З тої реформи тільки Поляки будуть мати користь.

По походах на школу йде похід на Церкву.

"Давно відносилися люде до "природи" (женячки) з **погордою**, бо мали діточі поняття про природу. В природі нема нїякого грішного акту.

"Внигубила нашу молодь війна, ломлять її нещасні політичні обставини по війні, а тепер свої князі (церковні) ломлять нашу молодь.

"В нас на подвірю вогонь, і довколя вогонь, а подвижники целібату ще й у сему хату кидають вогонь.

"Шептицький один має право змагатися, щоби жонатих заступити безженними. Його відношення до Риму і Польщі спеціяльні (зн. як Поляка!).

"Один з оборонців целібату говорив редакторові "Ниви": **"Ми приготовані на те те, що (через целібат) дві трети відпаде від Церкви, — але не уступимо! Епископи не уступлять!"**

"Дженокі заявив прилюдно, що тішиться, що в нас целібат доступає".

Се з одної статті, що обнимає 22 сторонки "Ниви", отже з наведеного можна уявити собі її повний зміст. А таких стать було більше в "Ниві", в "Ділі", в перем. "Укр. Голосі" і других газетах.

Ясне, в якім страшнім положенню знаходилася гр. кат. Церква в Галичині і в яких мала епископів. Се були явні, безбожні вороги Церкви і народу. Вовки, що прийшли в церковну загороду не вовітьми, але через пліт. Тільки в них було християнства і епископства, що на голові мітри, на плечах мантії та омофори, а в душі "думки ворожі".

І хто знає, чи не рука Божа задержала їх в Галичині (крім Шептицького) на те, щоби їх большевики забрали. Готовили гірку чашу другим, отже самі з тої чаші мусіли пити.

ФРАНЦУЗИ ПОБИЛИ БОЛЬШЕВИКІВ.

В Індо-Хінах Французи сильно побили большевиків. Багато вбили і взяли в полон. Се здержить большевиків на якийсь час. Однаком в Франції є думки, чи не помиритись би з большевиками, бо війна провадиться там вже сім літ. Хоч дехто каже, що на тім лише большевики скористали би.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАН

57.

Справа з Тустановським.

Я зверинувся до Созанського, щоби він попросив Тустановського, щоби підписав мені презенту на Журів. Але були перешкоди. Тустановський вважав мене чомусь Москалем. Врешті Созанський переконав його, що я Русин-народовець. Та була і друга перешкода.

Завідатель Журова, Володимир А., мав гарний голос, що дуже подобався пані Тустановській. Вона мала вплив на чоловіка і він обіцяв презенту о. Володимирові. І був би се зробив, коли б...

У світі так буває, що державами правлять королі і президенти, але вони самі є під правлінням своїх жінок. Впрваді о. Володимир не мав ще конкурсового іспиту, однак і на те знайшлася рада.

Мій тесть, Бачинський, просив також Тустановського, але той сказав, що презенту обіцяв о. Володимирові. Що ж до іспиту, то він попросить митрополита о продовження конкурсу, а митрополит се зробить для нього.

Отже Тустановський вже зобрався до Львова. Директором був о. Володимир і Тустановським.

В Журові ледви животіла читальня "Просвіта", я о. А. за намовою своєї жінки заснував кооперативну крамницю і зібрав на те 100 ринських. Того було мало, бо і так в Журові було сім жидівських крамниць. Тому о. Володимир звернувся до Тустановського і той дав 300 ринських, а о. А. обіцяв йому три чверті доходу.

А Тустановський був лакомий на гроші. Такі ж були всі галицькі ідіячі, а їх кешенях цілий рік вітер віяв. Вони розвеселювалися в Парижу, в Остенді, в Монте Карльо, доки "дробних" стало. На зиму верталися і нудилися. А навесні знов їхали на Рів'єру (надморська околиця в Італії, де їде багато туристів). Так було, доки банки не відмовили їм позички. Кінець був звичайно такий, що згодом Жиди винаймали, або й купували панський маєток. А панські звичаї були і в Тустановського.

По році крамниця хиталася до упадку. Директором був о. Володимир і його дружина все купувала в крамниці без грошей. А їх своїх був крамарем.

Довідався Тустановський, що крамниця перед банкрутством і хотів бачити книжки діловодства, але о. Володимир йому не показав, і се охолодило Тустановського. Тоді підписав мені презенту на журівську парохію.

Виїзд з Лагодова.

В лютім 1900 р. розійшлася вістка, що Сахно дістав презенту на Лагодів, отже я мушу забратися. Приїшлося чекати розлуки. Березня 5-го, 1900 р. я відправив послідну Службу Божу і прощався назавжди з моїми добрими парохіями. В церкві було людей як на відпусті. Були і гатинники. В церкві не вмішалися. Я почав прощальну проповідь:

"Дорогі мої, вже прийшла нам пора розстатися. І хто знає, чи ще побачимося колись на сій земли сліз і горя..."

Дальше я не міг говорити, бо народ розплакався і заглушив мої слова. Я ждав, щоби втихомирилися, але плач постійно переривав мене. Тому я тільки склонив голову і попрощався з моїми вірними. Ще ніколи в життю не було мені так сумно як тоді:

Другого дня коло 10-ої години перед полуднем виїхав з Лагодова віз, де сиділо двоє людей. А за тим возом йшла ціла громада, гази, газдині, молодь і шкільна дітворя. Всі плакали ніби за мерцем. Супроводжали мені і дорікали тим, що причинилися до нашої розлуки.

Віз покотився, а народ стояв як вкопаний, доки віз не зник з очей.

СОЛОМОН А ХРИСТОС.

Цар Соломон був славний. Був багатий. Мав величаву палату, багато слуг, дорогі річи. Чужі володарі йому кланялися. Соломон в людських очах був Великим.

Але Христос був більшим, та чим же?

Його одяг звичайна, як всіх людей. Його палата — звичайна хата столяра, або рибацька хатинка. Його присуга— 12 рибаків. Його карита? Ходив пішки, а при одній нагоді їхав на позиченім ослі. Убожество, коли глядіти людськими очима.

Але в яку красу одягнувся він, коли переобразився на Таворі. Його палатою було небо. Коли рибаки були його учениками, то ангели були Його слугами. Він їхав на ослі, але він ходив по воді і спиняв бурі. Мудрість Соломона є гарною наукою, але наука Христа стала законом для мільонів людей. Христос умер і воскрес і показав людям, що й вони воскреснуть, а Соломон лише умер. Ось в чім велич Христа!

БОЖА ВСЕВИДЮЧІСТЬ.

Про давнійшого англійського маляра Ліча читаємо, що коли родичі дали його до школи, то не могли його відвідувати. Такий був закон. Але мати сина дуже любила і конче хотіла його бачити. І що ж вона зробила?

Винайняла кімнатку коло школи, звідки було видно ціле шкільне подвіря і коли ученики виходили побавитись, вона з вікна могла побачити свого сина.

Але він матери не бачив. Не знав і не думав, що мати пильно на нього дивиться.

Так і Всевидючий Небесний Отець дивиться на нас, але нам і на гадку не приходить, що чийсь очи на нас дивляться і слідять за всіми нашими рухами.

ПАМЯТАЙ, ЩО ТИ ЦЕЗАР.

Юлій Цезар, се визначний правитель давної римської держави. Цезар, — се цар, цісар, державний володар.

Каже історія, що коли приходили державні трудноші, що Цезаря смутили і непокоїли, то він звертався до себе і казав: "Памятай, що ти Цезар!" Се піднесило його духову силу.

Подібно і давні християне пригадували собі, що вони стоять на високім християнськім становищу. Таке і нині цирі християни собі пригадують.

ВОРОГИ ДУШЕВНОГО ЗАДОВОЛЕННЯ

Славний італійський поет, Франческо Петрарк (1904—1374) казав:

"Чоловік має пять ворогів, які не дають йому душевного спокою, а то: лакомство, бажання себе вивисшувати перед людьми, зависть, гнів і зарозумілість (гордість). Коли б чоловік тих ворогів позбувся, його душа була би вповні задоволена і щаслива.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
250 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone - 596 862

АДРЕСА КОЛЕГІЇ СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
250 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границю: $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 5026, — Winnipeg, Man.

ЯК ЗДОБУВАТИ СВІДОМІСТЬ

"Сто разів по сто".

Народови треба свідомих людей. І більше, — треба, щоби свідомість цілого народу стояла високо.

А свідомости набираються люди або в висших школах, або читанням розумних книжок, або промовами на збори, раз,"те бесідами з свідомими людьми.

Для широкого загалу жерелом свідомости є книжка, газета. Але є люде, які думають, що досить книжку перечитати раз і дого досить. Так се хибна думка.

Коли б ученик в школі сказав: "Я раз книжку перечитав і того мені досить", то кілько він з перечитаного знав би? Що міг би сказати при існиті? І яке свідоцтво дістав би?

В школі кажуть читати аж поки студент подрібно не запамятає що він читав. Тоді має він з чим стати до існиту і між людей.

Перечитати книжку раз, се лише основа, а не зміст книжки. Коли ж читаєте книжку другий раз, то знаходите важні річи, на які ви перше не звернули увагн. За третим читанням знайдете ще більше.

Перечитавте "Історію України" раз, ви трошки для себе знаєте. Але перечитайте три рази, то можете виступати з відчитом. Тоді ви багато знаєте.

Перечитайте Шевченкового "Кобзаря "раз, ви мало знаєте. Перечитайте кілька разів, а ви вже знаєте деякі місця дослово напамять. Таке з усяким читанням. Се розуміють свідомі люде і тому книжки більше разів перечитують.

В магометан є релігійна постанова, що кожний магометанин повинен час від часу перечитати "Коран", — магометанську біблію, і тому кожний магометанин своє свяге письмо добре знає. Ось де причина, що магометан тяжко наверта ти ся християнство!

Але того, що своє знає лише поверхо, легко повести куди хто хоче. До того прийде добре підготований агент, наговорить багато, і повів чоловіка за собою.

В Жидів є давна постанова, що треба читати Талмуд (додаток до Біблії) багато разів. Говориться, що і сам Бог Талмуд читає, оскільки ж більше повинен його читати звичайний Жид.

І в тім їх сила. Хто багато знає і добре знає, того годі збаламутити. В нього великий запас знання і він розуміє що кому відповісти. Він вміє широко думати.

І тому треба мати добру домашну бібліотеку, де були би добрі книжки. Не на те, щоби вони стояли в шафі (коли шафа ще є), а на те, щоби їх час від часу перечитувати. І не одна особа в родині нехай перечитує але всі. Перечитувати треба, бо каже приказка: "Читай — то навчишся; читай — бо забудеш".

Студенти читають багато разів, тому багато знають. Так повинні робити і нестуденти. І тому в деяких народів в кожній хаті є родинна бібліотека, — книжки, журнали, газети. Є не на показ, але для перечитування.

Не те в малосвідомих. Ті або не читають нічого, або раз перечитав і дві нову набирались. Без висших шкіл. А їх сусіди, що не читали, або мало читали, були несвідомими. Несвідомий міг своїм господарством рівнатися зо свідомим, але в його голові було убожество. Хоч звичайно свідомий вмів також розумніше господарити.

Згадати б купчинецького селянина, Павла Думку, в Галичині, що їздив по вічах і виголошував промови. Він був і послом в соймі. Дуже свідомим був його сусіда, Гарматій, як і взагалі вся родина Гарматій.

Були в старім краю, а також в Канаді одиниці, що без школи навчилися читати, — "самоуки", а який великий був в них розум! Бо мали багато добрих книжок, багато читали і так багато розумом набрялися. З ними і той, що був в висших школах, мав про що говорити.

Взагалі були селяне, яких звали **"сільськими інтелігентами".** З ними сходилися і міські інтелігенти і важні справи обговорювали.

Погляд, що поза школою не треба вчитися, хибний погляд. Треба вчитися ціле життя. Вільний час треба посвячувати на здобуття більшого розуму. А чоловік з більшим розумом чує себе певніїшим, він дальше світ бачить, отже він всюди напереді.

Людям треба не тільки грошевого майна, але і розумового. Розум, се великое майно, і його також треба працею здобувати. Тому думаючі люде не жалують праці на здобуття розуму.

Колись студентка в інституті П. Могили оповідала: "Тато перечитували "Український Голос" усім в хаті і всі сміхали. А коли там було щось дуже інтересне, то я ще раз для себе перечитувала". Так набиралася розуму ціла родина. Але родина не набралась би розуму, коли б батько лише для себе потихо перечитав.

Відомий примір, де батько перечитував "Історію України" вголос цілій родині. Тут знов ціла родина познайомлювалася з "Історією України"

Ще примір малої свідомости. Давнійше подавала преса таку історію: Компанія хотіла купити в чоловіка землю, де був вугель, чи нафта, і ту землю, чоловік хотів мілюн грошей. Того було для компанії за багато. Вінця післала до чоловіка хитрого агента і той питає чоловіка: "А кілько то є мілюн?" На те чоловік: "Сто рази по сто". І дістав сто разі по сто, отже суту часть мілюна. А міг дістати більше, коиб був свідомійшим.

Таке в справах грошевих, таке в політичних, також в церковних. Всюди для несвідомого "сто рази по сто", то мілюн".

Се треба і самому памятати і другим казати. Треба і себе підносити і підносити других кругом себе, а тоді буде з ким працювати. А свідомі не будуть вже "духовними пролетарями", але "аристократами духа", — поважними і потрібними людьми.

ДЕЩО ПРО ВИХОВАННЯ

(За Талмеджом).

Занадто велика строгість, або занедикий попуск! В деяких родинах є діти, що правлять домом. Вони є авторитетом (начальством). Вже високе крісло, на якім сидить мала дитина, є престолом правителя. Єї вереск і траскання є ні скіпетром (палицею правителя). Другі діти є паряжентом, в якім батько і мати не мають голосу. Такі діти виростають на драпти.

Діти, що не навчилися розумно думати, непотрібні світови. Вони е клопотом для Божої Церкви і нещастям для світа. Діти, що не навчилися слухати людського авторітету, не хочуть слухати і Божого авторітету. Вони не будуть поважати родичів, коли їх авторітету не поважають.

Хто се та молодь, яка волочиться вулинками, і заложивши палець за камізельку, зве свого батька "старий чоловік" (од мен), "стара морда" (олд чеп), а матір звуть "стара жінка" (стара баба)?

Мусить бути згідність між правлінням батька і матери в вихованню. Батько може бути занадто строгий. Мати може бути за великим попуском. Єї вдача меншя, податливійша. Се діти знають і кричать, щоби свого добитися. Плачуть, щоби її розжалобити. Але мати не повинна прихильбуватися дітям, не повинна бути податливою, де власть родичів повинна бути правлячою силою.

В життю кожної дитини приходить хвиля що має вирішити, чи правителями в хаті мають бути родичі, чи дитина. Коли дитина переможе, то батько-мати мусить перед нею гнутися. Се страшне! Я таке бачив. Бачив я стару матір, що тряслася зі страху перед сином, який проклинав єї старий волос, зневажав єї поморщене лице, і завидував єї куска хліба, який мала в беззубім роті.

Але також не можна допускати занадто великої строгости на лад військового ладу. Не можна злих приимі перемагати своїми злими примхами. Не можна вимагати від дітей всього до найменших подробиць. Діти не можуть бути в усім досконалі. **Нам не треба бачити всього, що вони робять.** Коли в нас самих є слабі сторони, то не треба занадто дітям дивуватися. Коли ми були малими, то також не були святі, але родичі вірили, що з нас будуть добрі люде. Вони нагинали нас до доброго, але також дбали, щоби ми не зломилися.

Не повинна бути ані за велика строгість, ані за великий попуск. За міру треба мати святу середину. Треба розсудно, обдумано, а разом і поважно і з видимою щирістю і любовію до дітей відноситися. А діти відчують і той батьківський розсудок, і ту щирість і ту любов, і будуть самі піддаватися проводови розумних і добрих родичів.

ФРАНЦІЯ — КОМУНІСТИЧНИЙ ОСЕРЕДОК.

В Туреччині викрили большевицьку роботу, отже виявилося, що комуністи приходили з Франції з фальшивими паспортами. Знак, що Франція є осередком большевицької роботи в других краях.

ЗЕМЛЕТРУС НА АЗОРАХ.

На Азорських островах землетрус повторився 24 квітня кілька разів так, що розхитані дзвони дзвонили. Багато будинків пошкоджених, але людських жертв не було.

АПОСТОЛИ І ЄВАНГЕЛІЇ

НЕДІЛЯ ТРИДЦЯТЬДРУГА.

В Листі (1 Тим. 4: 9-15) напомнає ап. Павло Тимотея, щоби він був в поведенню взором для всіх, щоби багато читав і розумував.

В Євангелії (Лука 9: 1-10) оповідаєсь, що коли Христос переходив через Єрихон, то старший над митниками (збирачами податків), Закхей, який був малого росту, виліз на дерево, щоби Ісусови приглянутися. І каже Ісус: Закхее, злізи, бо хочу в твоїм домі бути гостем. Коли ж Ісус був в домі Закхея, дехто нарікав, що до грішника Христос заходить. А митників всі вважали грішниками, бо вони надіяру обдирали людей.

Але Закхей уважав щастям, що має такого гостя і каже: Половину майна даю убогим, щоби вчетверо винагородити покривдженим. І каже Ісус: Нині спасення зійшло на сей дім. Я прийшов шукати і спасати грішників.

Наука: Хто душею щиро до Ісуса наблизиться, того Ісус переміннть на гідного чоловіка.

ТРОХ СВЯТИХ.

Се свято в память трох великих Святих, — Василія Великого (308—358), Григорія Богослова (328—390) та Івана Золотоустого (344—402).

В Царгороді почалася була суперечка між християнами, — одні вважали Василія більшим святим, другі Григорія, треті Івана. В 1083 р. явилися згадані Святі в сні єпхаїтському епископови Іванови і заявили, що вони перед Богом рівні, отже нехай встановить спільне свято, щоби не було суперечок. Тоді се свято встановлено

Наука: Не людни судити те, що Бог красше знає. Бог дивиться на щиру волю чоловіка і щиру працю, якої люде не можуть зрозуміти й оцінити.

В Євангелії (Мат. 5: 19-19) Ісус наближає до добрих діл, а вони будуть світлом. І хто те світло побачить, буде прославляти Небесного Отця.

НЕДІЛЯ МИТАРЯ І ФАРИСЕЯ.

Се неділя, що приготовляє вірних до Великого Посту. В Листі (2 Тим. 2: 10-15) ап. Павло пригадує Тимотеєви, що ті, які хочуть жити побожно, будуть переслідувані, але повинні бути витревалі.

В Євангелії (Лука 18: 10-14) каже Христос: до церкви прийшли — виконоучитель-фарисей і грішник-митар. Фарисей гордо пригадував, як він точно все виповняє. Не так, як митар (митник). А митар признавався до своїх провин і просив в Бога прощення. І каже Христос, що митар став вище перед Богом, бо хто вивисшає себе, той буде понижений, а смиренний буде підвисшений.

СТРІТЕННЯ ГОСПОДНЕ.

Був в Жидів закон, що першу дитину, хлопця, треба принести до церкви 40 днів по народженню, щоби поручити його Богу. І складали жертву, — багаті ягня, а вбогі два голуби. І Діва Марія два голуби принесла.

Був тоді в церкві старий праведний Симеон і старенька праведна Анна. Вони пізнали, що дитина, — се Ісус Спаситель. Симеон взяв Ісуса на руки і каже: Тепер, Господи, я можу спокійно вмерти, бо мої очи вже бачили твое спасення... Анна ж оповідала людям, що вона вже бачила Спасителя

НЕДІЛЯ БЛУДНОГО СИНА.

В Листі (1 Кор. 6: 17-20) ап. Павло пригадує, що наше тіло, то храм (церква) Святого Духа, отже треба той храм гідним держати.

В Євангелії (Лука 15: 11-32) каже Христос, що молодий син взяв часть батькового майна, пійшов між чужих людей і все промарнував.

Тоді прийшлось йому бути пастухом свиней. І доперва тут почав думати. Згадав своє понижения, своєю долю, свій гріх, і каже: Вернусь до батька, щоби бути його наймитом. Все ж буде мені там красше.

Коли ж вернувся, то батько прийняв його як доброго, і сказав: Сии мій був помер, а тепер ожив, був пропав і знайшовся.

Наука: Коли чоловік покається і стане добрим, то Бог приймає його як доброго.

НЕДІЛЯ МЯСОПУСТНА.

О Страшнім Суді.

В Листі (1 Кор. 6: 8-13, 9: 1-2) остерігає ап. Павло, щоби легковаженим посту ми не викликали в других злих думок.

В Євангелії (Мат. 25: 31-46) говорить Христос про Послідний Суд. Там розділить він всіх на дві части, — на добрих і злих. І скаже добрим: Коли я був в ділі, ви мене нагодували, одягнули, відвідали, додому приняли, отже ввійдіть в моє Царство. А ті скажуть: Господи, коли ж ми Тебе бачили? Ніг те Христос: Що доброго ви другим зробили, те мені зробили.

Подібно скаже і до злих, додаючи: чого доброго ви не зробили другим, того не зробили мені, отже вам належиться кара.

Наука: Господь діячть людей лише на добрих і злих. Кожне добре діло для людей, се жертва самому Богу.

ГОТОВЛЯТЬСЯ ЗДОБУВАТИ СХІД

Маю на гадці Рим. Коли не може вратувати свого Заходу, то готовиться здобувати Схід, а вже головно Україну.

Римська Церква вже нераз робила заходи до здобуття цілого православного Сходу. Хрестні походи мали за ціль здобути для Риму Схід силою. Та не вдалося.

Заходи були нераз "злучити" православний Схід, але також не вдалося. Завсіди виходило, що папам не злуки треба, але щоби Східна Церква їм підвдалася. А піддача не є злукою, се невдача.

Коли б папа сказав: поєднаймося так, що ви будете правити собою без мене, а я без вас, але разом сходімося, радьмося, в спільних справах разом працюймо, то се була би злука, поєднання. Але сказати: "Звяжіться зі мною, а я буду над вами панувати, бо я маю власть від Христа і Петра", се не є злука. Се підданство.

Папи нераз робили заходи, щоби здобути православних Українців, але також не вдалося. Українці папів розумілн. Папи здобули трохи через полоську унію, але і этого не вийшло багато користи, коли стару Польщу порозбирали. Католицькою лишилася Галичина, та і там були нарікання на Рим і серед народу була свідомість, що не католицизм, але Православна Церква була дійсно українською Церквою.

Намагання робить Рим і тепер. Відновив забуту память про Кунцевича. Трубить про коронацію князя Данила, фальшуючи історію. Католицькі газети накликають православних до піддачі Римови, а він, мовляв, поможе відбудувати українську державу.

Все те пусті балачки. Бо через кого Україні не мають держави, як не через католиків? Хмельницький творив українську державу, але Польща вживала всіх сил, щоби української держави не було. Де була тоді папська поміч? Папи полякам помагали.

А коли після 1917 р. творилася українська держава, то чи католики Полякн не йшло проти української Держави? Йшли проти неї так як і більшевики. І не чути було щоби папи їх спинялн.

Папа поможе, кажуть, він має силу. Але чому не спинив протестантизму за Лютра? Чому не спинив французької революції? Чому не спинив недавної війни в Еспанії? Чому не вратував любої йому Польщі? Австрії, Хорватії, католицької Німеччини? Де ж та папська сила? За другої війни сам збирався вже з Риму тікати.

Але Рим таки готуесь здобувати Україну. Приготовляє місіонарів, щоби туди слати, коли б Україна виходила на волю. І вже Скоропадський був згодився, що дасть волю на Україні католицьким місіонарям. Про те свого часу преса писала. А пійшли би туди папські місіонарі, то робили би заколот, ненависть між людьми.

Читаємо, що багато українських студентів виховуесь нині в Бельгії, а Еспанії, мабуть і в Римі. Дехто тим тішиться, мовляв, наша молодь не пропаде. Але запитати: коли чужі виховали Українців на добрих Українців? Чи виховувала Москва? Чи виховували Поляки? Чи Мадяри? Чи Румуни? Чи виховують большевики? Виховували на яничарів. А тепер чи католицькі бельгійці й еспанці виховають інакше як Поляки? Таксамо! Всюди однакове єзуїтське виховання.

Коли зважемо разом все дотепер згадане, то стає ясно, що Рим веде свою заборчу політику, як вів завсігди. І в способах не перебирає. Мясних слів не жалуе. Мистить. Але хто має розум, то мясним словам не повірить.

Рим не нинішний. За ним е довга історія, а вся вона однакова. Така, що самі католики її або промовчують, або фальшують. Се повинні ми мати перед очима

Українець.

КАНАДІЙСЬКА МУКА ДО АЗІЇ.

В сім році Канада може продати багато муки народам Азії. Найбільше канадійської муки купує Японія і Филипини. Менше купують і другі народи далекого Сходу.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Речей „Провидінь".
Просимо писати по іформації і ціни до —
Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ВІЛЬНІ ХВИЛИНИ.

Вільні хвилини, се один з найкращих Божих дарів. Нема примусу, отже вибирай, що тобі до вподоби.

Але і розум є даром Божим. Він дає, як вільного часу вживати. Та багато людей не йде за розумом, але за пустими забаганками і приказками, як діти. Хіба не знаємо тих, що в вільним часі лише забавляються, граються в карти, п'ють, сміхи виробляють, читають безвартне, або слухають.

Та ще більше лихо, що старші втягають до того і дітей. Те марнування вільного часу стає приміром для дітей, які чогось красного не мають нагоди бачити.

Світ має багато взнелих ідеалів, багато перед, що могли би збагатити життя, коли б хвилини вільного часу їх здобути.

Українці мають багато тих перел, — історія України, друга література, музика, пісні звичайні, колядки, пісні побожні, вишивки, писанки... Є чим звітерезуватися, в що вложити віднесе чоловіка понад буденщину

Можна знайти батька, який хвалиться: "Але як мій Івась в карти грає!" Та коли б того Івася навчити чогось красного, тоді люде казали би: "Але ж то Івась! Як гарно по українськи говорить, як читає, як пише, як співає, як всім поважним інтересується..." Се була би похвала Івасеви і родичам.

Кілько знання можна здобути в вільних хвилях; як високо можна культурно піднестися. І коли хтось буде старий, тіло ослабне, але розумом він буде здоровий і сильний. Душа буде молода. Се і по його лиці буде видно.

Хто ж не здобув ширшого знання, не поширив свого розуму, то настарости буде чутися безсилим і тілом і душею. А коли пригадає давне своє життя, то хіба скаже: "Коли б я ще раз жив, то знав би як жити."

Українка.

СИН ПРО МАТІР.

Недавно прочитав я гарний примір як син поважав матір.

Французький історик Мішель пише в своїй книжці:

"Коли се пишу, то маю на гадці жінку, якої сильний і поважний розум і нині був би для мене великою помочею. Вона заставила мене перед 30 літами, я був ще дитиною, однакож память про неї живе в моїх споминах безнастанно.

"Ми були убогі і вона терпіла разом зі мною, я тепер не можу з нею своїм добром поділитися. Малим я був причиною її журби, а тепер не можу ті потішити. Я не знаю навіть де її кости спочивали, бо я був такий убогий, що не міг навіть купити для неї малого місця, щоби ті поховати

"Я завдячую мойй матери все, мою вдачу, мої почування, і безнастанну згадку про тих других, яких нині вже нема.

"Чим я відплачуся за все добре, яке вона для мене зробила і мені передала? А я сам старіюся. Хіба одним, за що вона може мені подякувати, в то, що я стаю в оборонї жінок і матерей."

Який гарний примір гідного сина і гідної матери! Таких матерей нам треба і таких синів та дочок.

Читач Від. Молоді.

ХОЧЕСЬ ЖИТИ.

На сім красним Божою світі
Втіха і печаль:
Нині цюється кругом тебе,
Завтра біль і жаль.
В сльозах часто проминають

Твої дні і ночи,
Та хоч тяжко в світі жити,
А все жити хочеш!

Нині щастя на сорочку
Лен дрібний пряде,
Завтра-твоя радість марно
Мов квіточка схне.
Наповнюсь душа горем,
Мокрі твої очі,
Та хоч тяжко в світі жити,
А все жити хочеш!...

Данило Мамка.

СПОМИНИ ЗПЕРЕД ДЕСЯТКІВ ЛІТ

Невидима Рука.

Вчить церковна наука, що кожний чоловік має свого Ангела Хоронителя, який звертає чоловіка до доброго, а відвертає від злого. Але навіть давні погани досвідчили і вірили, що так воно є. Згадати фільософа Сократа, — він твердо вірив, що коло нього є невидимий дух, який шепче йому що треба робити, а чого ні.

Я в моїм життю мав більше випадків, де відчув в присутність того Ангела Хоронителя.

Вибирався я до Канади майже перед півсотнею літ. Виїзджав в грудни, а приїхав в січни. До Винніпегу приїхав вечером сам один. Більше імігрантів не прийшло.

Пригадую, як на старій ще Сіліркірській стації почув я себе самотним, опущеним. Ані англійської мови не знаю, ані в Винніпегу не маю знайомих. Коли б приїхало було більше імігрантів, то певно вийшов би проти них еміграційний урядник, а тут нікого не було.

Нараз приступає до мене незнайомий і починає по німецьки питати, — хто я, звідки приїхав і до кого їду. Німецька мова була мені відома, отже я втішився, що вже можу розмовитися.

Чоловік той був Мадяр, з фаху краватець, чоловік широко освічений. Зараз він запитав про поїзд, і коли довідався, що відходить за два дні, то каже:

— Не журися! Перебудеш в мене два дні, а тоді поїдеш. Я відвезу тебе на стацію.

І взяв мене до свого дому.

Я вже квазь, що чоловік був освічений, як і ціла його родина. На стінах в нього були образки мадярських визначних людей, політників, письменників. І я чувся там як між своїми, і говорити було про що. Колись я читав оповідання "Шнурок ката", що написав мадярський письменник Петефі, отже вже було знайома цитка, що вязала мене з Мадярами.

Перебув я в нього два дні безплатно, бо не хотів заплати. Третого дня завів мене на стацію, купив для мене білет, завів до поїзду, і я поїхав.

Перебувши таке я нагадав собі приказку "Де біда найбільша, там поміч Божа найбільша". І та поміч прийшла до мене несподівано. Я відчув, що побіч мене є Рука, яка помагає мені тоді, коли я сам не можу собі помогти.

Тут згадаю ще мій виїзд з Европи.

В неділю прибув я до міста Освенціма, що був коло тодішної німецької границі. По другій стороні трошки дальше від границі, було місточко Нойберунь, яке Поляки звали "Нови Берунь". Приїхав десь після полудня. І тут почався клопіт.

Я не мав ніяких документів на виїзд, отже стало передомною питання: "Як перейти німецьку границю?" Можу напитати собі клопоту. І хто може мене порадити? Кого я можу про те питати?...

Я почув себе наче перед стіною, що загородила мені дорогу.

З такими клопотами я зайшов до якоїсь корчми, чи "пропінації", — се ж публичне місце для всіх.

Застав я там забуть коло 8 мазурів-робітників, що балакали, забуть при чарках. Я сів близько порога. На мене не звертали вони уваги.

За хвилю всі вони вийшли, а з них зостався тільки один. І я подумав:

— Може се той, що має мене порадити. Треба з ним поговорити.

Однакож я не відважився, бо ануж... За хвилину він також вийшов. І знов в мене думка:

— Коли б він вернувся, то се буде певний знак, що він має мене порадити.

І він вернувся, але я таки не відважився з ним говорити. Вийшов він знов і знов вернувся; вийшов і третий раз. І тоді я почав робити собі докір:

— Господь дає мені поміч, а я не беру.

І вже перестав надіятися, що чоловік ще раз вернеться. Та він вернувся і я тепер почав з ним балачку про щось звичайне. Недовго се було як він питає:

— Ти може їдеш до Америки?

— Поїхав би, кажу, та не знаю, чи можна через границю перейти...

— Чому не можна, каже він, ходи і я покажу куди.

Вийшли ми і він показав рукою:

— Оттам дорога до "Нового Берунь". Тут люде свобідно переходять сюди і туди, ніхто їх не спиняє, коли нічого не несуть з собою.

— Я нічого не маю, — кажу.

— То добре, — говорить він. — Йди завтра коло 9-ої годинн рано, йди безпечно, на нікого не оглядайся. Ніхто тебе не зачепить.

Поцікував я чоловікови, дав йому дещо за пораду, хоч виглядало, що він безінтересовно мене радив, як добрий чоловік.

Все те мені нераз пригадується, як велика для мене подія. Хто ж поміг мені тут як не Божа Рука? Бо не мій розум. Я стояв як перед муром, що заго-родив мені дорогу.

І в дальшому моєму життю я мав ще подібне, про що нині не згадую, але воно показало мені, що побіч мене є "невидима рука", яка мені помагає і вказує що мені робити.

Родину Мікерів я згадав, бо її добре памятаю. Гарна, свідома, культурна була родина. Господарила подальше від Нойберуня. І рада була, що ми знов зустрілися.

Але жалую, що нині не знаю імени до мене несподівано. Я відчув, що побіч мене є Рука, яка помагає мені тоді, коли я сам не можу собі помогти.

Тут згадаю ще мій виїзд з Европи.

В неділю прибув я до міста Освенціма, що був коло тодішної німецької границі. По другій стороні трошки дальше від границі, було місточко Нойберунь, яке Поляки звали "Нови Берунь". Приїхав десь після полудня. І тут почався клопіт.

Я не мав ніяких документів на виїзд, отже стало передомною питання: "Як перейти німецьку границю?" Можу напитати собі клопоту. І хто може мене порадити? Кого я можу про те питати?...

Я почув себе наче перед стіною, що загородила мені дорогу.

З такими клопотами я зайшов до якоїсь корчми, чи "пропінації", — се ж публичне місце для всіх.

Застав я там забуть коло 8 мазурів-робітників, що балакали, забуть при чарках. Я сів близько порога. На мене не звертали вони уваги.

За хвилю всі вони вийшли, а з них зостався тільки один. І я подумав:

— Може се той, що має мене порадити. Треба з ним поговорити.

Однакож я не відважився, бо ануж... За хвилину він також вийшов. І знов в мене думка:

— Коли б він вернувся, то се буде певний знак, що він має мене порадити.

І він вернувся, але я таки не відважився з ним говорити. Вийшов він знов і знов вернувся; вийшов і третий раз. І тоді я почав робити собі докір:

— Господь дає мені поміч, а я не беру.

І вже перестав надіятися, що чоловік ще раз вернеться. Та він вернувся і я тепер почав з ним балачку про щось звичайне. Недовго се було як він питає:

— Ти може їдеш до Америки?

— Поїхав би, кажу, та не знаю, чи можна через границю перейти...

— Чому не можна, каже він, ходи і я покажу куди.

Вийшли ми і він показав рукою:

— Оттам дорога до "Нового Берунь". Тут люде свобідно переходять сюди і туди, ніхто їх не спиняє, коли нічого не несуть з собою.

— Я нічого не маю, — кажу.

— То добре, — говорить він. — Йди завтра коло 9-ої годинн рано, йди безпечно, на нікого не оглядайся. Ніхто тебе не зачепить.

Поцікував я чоловікови, дав йому дещо за пораду, хоч виглядало, що він безінтересовно мене радив, як добрий чоловік.

Все те мені нераз пригадується, як велика для мене подія. Хто ж поміг мені тут як не Божа Рука? Бо не мій розум. Я стояв як перед муром, що загородив мені дорогу.

І в дальшому моєму життю я мав ще подібне, про що нині не згадую, але воно показало мені, що побіч мене є "невидима рука", яка мені помагає і вказує що мені робити.

Родину Мікерів я згадав, бо її добре памятаю. Гарна, свідома, культурна була родина. Господарила подальше від Нойберуня. І рада була, що ми знов зустрілися.

Але жалую, що нині не знаю імени того Мадяра, що поміг мені в Винніпегу. Його імя й адреса загубилася і нагадати її я не міг. А то зайшов би був до нього з окремою подякою.

Грудень-січень... Се час, коли я опинився в Канаді, і се час, коли я ті важні для мене випадки переживав, а з ними пригадую невідомого робітника в Освенцімі, Мікерів і доброго Мадяра-кравця. Вони належать до історії моїх переживань.

Нагадуючи все те, я пригадую собі, що коло мене була і є невидима Божа Рука, яка мені помагає. Мені і всім людям, які дотику тої руки сподіються і за її проводом йдуть.

Старий імігрант.

[illegible]

Була в "Вістнику" стаття "Української Вісти" і "Мазовіздне", і на нині "Укр. Вісти", ч. 46, відповіли статею "Редактор "Вістника" і його страх перед Інквізицією". Ціла стаття, то лише купа слів, нарікань, закидів

Інквізиція... Чи "У. Вісти" пояснювали коли своїм читачам, що се таке інквізиція? Ніколи! Хоч се важна справа.

Інквізиція, се було судження і кара-ння людей, які не так думали, як папа хотів. Тяжих спалили на стосах цілі тисячі, а ще більше покарали вязницею. Один лише інквізитор, монах Торквемада (1420—1489) спалив тисячі в Еспанії. А таке було і в других краях. Отже ніби тої інквізиції редактор "Вістника" боїться.

Кажуть "У. Вісти", що нині інквізиції на Заході нема, але є вона в більшості. Так! Католицька Церква добре навчила большевиків як інквізицію провадити.

Говорять "У. Вісти", що редактор "Вістника" вже 40 літ всіх бе, чужих і своїх. Та ві! Се вони самі себе бють своєю роботою, а редактор лише їх роботу нагадує і розбирає. Про католицьких, — від Потія до Шептицького і Хомишина, — бере головно з католицьких жерел, бо вірить, що ті жерела правдиві. Брехливі вони хіба для "У. Вістей". Виходило би, що з католицьких жерел мабуть одні одиноки "У. Вісти" ще правдомовні, або як в приказці говорив циган: "Нема більше правди, — лише в мені і в Бозі трошки".

Коли "Укр. Вісти" не бояться інквізиції, то чому важні справи промовчують?

Чому не пишуть, що Потія і Терлецького Поляки посклали до папи?

Чому не подають листа Сапіги до Кунцевича?

Чому не згадують, що писав Камінський ("В оборони Потієвої Унії")?

Чому не оповідають як заводжено унію в Галичині?

Чому не пояснюють, як се сталося, що унияти прийшли під Австрію голі, босі і простоволосі, цілком заголошені, хоч прийшли знід католицького панування?

Чому не подають своїм читачам польського "Проекту на зніщенє Русі"?

Чому не згадують нофальшування ухвал Львівського Собору з 1891 року?

Чому не розводяться над польським душехвавтством, що проводилося сотні літ?

Чому не згадують, як митр. С. Сембратович присягувався Полякам?

Чому не згадують про польський "Пастерскі Ліст" Шептицького до Поляків греко-католиків, яких на світі не було?

Чому не згадують про його тайні наради щоби завести целібат?

Чому не згадують, що еп. Хомишина ненавиділо і галицьке духовенство і цілий нарід?

Чому не згадують, що папа Конкордатом передав гр. кат. Церкву в руки Поляків?

Чому не згадують тайних "Правил" еп. Будки?

А засилування Галичини польськими костелами, а нищення українських шкіл, а переслідування гр. кат. ставщеників і народу Поляками, а польська кольонізація, а пацифікація, а запровінування польських арештів Українцями, а масові протести греко-католиків...

Се важні справи, отже чому "У. Вісти" про них не згадують? Бояться інквізиції? А редактор "Вістника" хоч і "боїться", але таки згадує! "У. Вісти" повинні радіти, що бодай він згадує.

Коли "У. Вісти" такі важні справи промовчують, то можна лише висновувати, що вони ведуть польсько-римську латинізаційну політику, ворожу українському народови.

ДЕ ПРИЧИНА СЛАБОСТИ ЗУБІВ.

В середніх віках половина людей не знала, що се таке біль зубів. А тіпнійше прийшло, що тяжко знайти чоловіка зі здоровими зубами

Кажуть дентисти, що в теперішнім столітю в Европі два рази слабість зубів була зменшилася, а то в часі першої і другої війни.

Чому ж? Тому, що тоді зменшилося вживання цукру і пожива стала простою, невибагливою, головно хліб.

Ескімоси не мають слово на біль зубів, бо доки не прийшла до них нинішня цивілізація, зуби ніколи їх не болили.

В деяких швайцарських селах, де люде їдять разовий житній хліб і молочні страви, три четвертині мають здорові зуби

На Гебридах в 1933 році одна дитина в селі на 100 мала попсовані зуби. Але в містах на 100 було 32 з попсованими зубами. Тут пожива була більше "цивілізована"

Причиною псування зубів є головно цукор, що люде їдять нині з усякою поживою, а також білий хліб. Се найголовніїше. А давнійше один лікар доказував, що безнастанне витирання зубів щітками також зубам шкодить з поживи насідає на зуби тонесенька верства пожиги, що охороняє зуби, а люде ту верства стирають. Добре бодай раз на день виполоскати зуби чистою водою без витирання. Се добра охорона зубів.

Але нині люде від колиски обгодовують дітей цукром з рідними дошмішками на лихо зубам.

КАВА ДОРОЖІЄ.

В Канаді і Стейтах кава дорожіє. Причинною може бути, що в Бразилії був недорід кави

ЮРІЯ ВІНТОНИК

(Посмертна згадка).

Стоповєй, Сиск. — Листопада 20, 1953, помер в фортонсельмім шпиталі Юрій Вінтоник, син Теодорі і

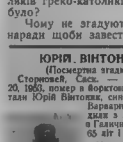

Юрій одружився 1909 р з Докією Живчин, також з Городенки, і так жили до 1945 р., коли Докія померла, полишивши мужа, сина Романа і дочки: Марію, Дину і Василину, всі заміжні.

Варварію, що походив з Городенки, в Галичині. Прожив 65 літ і 5 місяців

Народився в Городенці 1888 року, а до Канади прибув 1904 р. з родичами, маючи 16 літ. Вони поселилися на фармах на схід від Порктону, де тепер Стоповєй і Вовстон і тут фармували

Юрій проживав на фармі самотнім два роки, а дальше одружився з Анастазією Ткачук і жив з нею до смерти.

Громада в Стоповєй втратила одного з щирих працівників. Юрій був організатором і фундатором української православної церкви в Стоповєй, яку побудували 1927 р. Помагав правдою і грішми, був комітетовим церкви. Був шерошевим Інституту Петра Могили, радним в муніципалі 4 роки. Притім занимався купівлею скоту через 30 літ. Жертвував багато на українські цілі.

Полишив дружину і її сина, Олексу, в якім жив дуже добре, свого сина, три кочки, чотири внуки; вість

братів — Михайла, Івана, Дмитра й Онофрія, що живуть коло Стоповєй, та Петра в Едмонтоні. Також сестри: Василину, Катерину й Анну та дальшу родину.

Похорон був 23 листопада, 1953, при великім здвизі народу. Правив о. Дячина в церкві в Стоповєй, а відправами п Любомі з Гудів і п Ягольницьким з Мазепа. Парастас в оба були в хаті його дружини. Покійний спочив на цвинтарі Петра і Павла побіч першої дружини.

При „последнім цілованію" на закінк парохи прийсли уложили на невизуний вінець $46.35, які зложено: на „Український Голос" 15 дол., на Колегію св. Андрея 15 дол., на „Вістник" 6 дол., а на місцеву церкву 10 доларів

Тут від імени дружини, дітей, брата і сестер покійного Юрія сердечно подяка жертводателям за їх щирість і послідну прислугу покійному. Окремо подяка парохови Дячині і дякам за їх присугу. Подяка всім, що чимбудь причинилися в чім сі потворну

А від нас усіх: ти мужу мій, і тату наш, і брате наш, спочивай під Божою опікою і нехай земля буде тобі легкою.

Вічна Тобі Память!

Брат М. Ф. В.

ПЕТРО СТАХАРУК

(Посмертна згадка)

Онкава, Онт — Упокоївся в Бозі Петро Стахарук 23 грудня, 1953, на 80-ім році життя. Уродився в селі Топорівцях на Буковині. Полишив в смутку вже другу жінку і 8-ро дітей: шість синів і дві дочки та де-

ТАК ДЕЩО.

Нарікає лінивий чоловік:

— Добре жити панам, що па них другі роботу роблять, а я мушу сам встати щоби нагодуватися.

Сварлива жінка:

— Ова! Хіба то так тяжко сваритися! Сварусся ніби співаю. Але все ж кожих раз ціла громада мене вчепилася, то я ледви відсварилася. Але таки відсварилася!

— Здоров Петре, де тут взявся?

— Здоров Іване!...

Приглядаються (се було вночи). Я там перший:

— Ну, що то ніч! Аж тепер бачу, що я не Іван, а ти не Петро. Я не я, а ти не ти.

Яке "Помагайбіг", таке "Дай Боже здоровля".

Хто нині непотрібне купує, той завтра буде потрібне продавати.

Вчитися треба не до старости, але до смерти.

Ліжи мої губи коли вони гіркі, а не тоді, коли солодкі. (Поможи, коли мені біда).

Бесєдна ніч вдесятеро довша ніж треба, а сонна десять разів коротша ніж повинна бути.

МОРОЗИ В ВИННІПЕГУ.

Зараз по Різдві почалися морози в Винніпегу і вже так тревають до 26-го січня, та ще не скінчилися. Змінно стоїть між 20-30 нивше зера в Винніпегу. В місті три головні водопроводні лінії мороз попсував і треба направляти. Впадо троки снігу, та не надто багато, але морози по провінції вітер позадував.

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ

Ювілейний Календар "РІДНА НИВА" на 1954 рік — Видання Української Греко Православної Церкви в Канаді. Містить в собі Церковний Устав на цілий рік, цікаві статті, відомости про громади і інші матеріяли. Багато Ілюстрований.

Ціна з пересилкою $1.00

АПОСТОЛ. Се книга читань "апостолів" на неділі і свята цілого року та на всякі потреби.

В добрій, тревалій оправі з золотими витисками.

Ціна з пересилкою $5.00

Замовлять: в Консисторії УГПЦ, 7 Ст. Джанс Евню, Винніпег, Ман., або в священників нашої Церкви.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

о. Є. Гринчина.

сить внуків. Похорон відбуде 26 грудня з церкви св. Івана в Оушві во Службі Божій, котру відправив о. М. Фин. Пан відповідними чинами всього родини, приятелі, а також однокелькане з Ню Торонто. Спи наш друже, тяту, і діду, а нехай землі легкою буде тобі легкою!

Д. В.

НА ФОНД „ВІСТНИКА"

Айтуна, Саск. — На Запомінальній Службі Божій по бл. п. Петрі Богаєвськім в дні на Різдвяний Фонд „Вістника".

І. Богай 2 дол.; по 1 дол.: Петро Богай, Дмитро Богай, Іван Ст. Богай, Катерина Шуз. Разом 6 дол.

За щирі жертви серцева подяка жертводавцям!

Н. Н.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД
Укр. Прав. Церкви

Громада Мирошн, Алта.
(зібрав о. С. Греділь)

85.00 дол.: — Петро Кицарчук.

По 25.00 дол.: — П-р Василь Лопатинюк тереди Метрупель-Долінський

21.00 дол.: — Василь Щербань.

По 10.00 дол.: — Карп Новальковський, Василь Яремчук, Василь Котишин, Ярослав Котишин, Пестя Метрунець, прицінал Франц Шишко, Михайло Мізанчук

7.00 дол.: — Василь Чорний.

По 5.00 дол.: — Георгій Гузьва, Василь Чапельський, Михайло Яремчук, Іван Кшенко, Микола Богдарський, Антін Бохан, Петро Яремчук, Іван Митрунець, Антін Ліпковський, о. С. Греділь, Стефан Кривак, Іван Романчук, Іван Вакарук, В. Кукалюк, Федір Пишко.

По 4.00 дол.: Іван Максимюк, Хрістина Пишка

По 3.00 дол.: — Василь Мельник, Онуфрій Одинський.

По 2.00 дол.: — Пилип Гузьва, Микола Семенюк, Михайло Дах, Тимко Пішюк, Стах Пішюк.

По 1.00 дол.: Григорій Варвара, Домін Геманик, Ірина Максимюк.

Все разом 8285.00.

Громада Гебел, Алта.
(зібрав ск С. Греділь)

8.00 дол. — Іван Гузьва, Михайло

ДО ІСТОРІЇ УНІТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Ще кілька голосів з преси.

В "Ділі", ч. 59, 1925, є стаття **"Теплює Гавдепс"** (третій тішиться), де читаємо:

"Целібатну реформу насильно переводять єпископи і гурток їх прихильників. Першим виновником є Рим! Вислідом буде "Льос фон Ром" (Геть з Риму!).

В "Ділі", ч. 61, 1925, є стаття **"Станиславівський терор"**, де говориться, що зараз по виступі богословів еп. Коциловський своїм письмом відав виступаючих богословів військовій владі в руки.

В "Ділі", ч. 65, 1925, в статті "На переломі" читаємо, що вже вияснилося, —

"Що се затія Риму. Рим в категоричній (рішучій) формі зажадав здійснення примусового целібату, покликуючись на успіхи станиславівського владики" (Хомишина).

"Папський делегат Дженокі, який удавав великого приятеля Українців, теж відограв чималу ролю в целібатній затії".

В "Ділі", ч. 96, 1925, говориться, що в пресбитеріянській костелі в Станиславові було багато людей і їм подобалося Богослужения українською мовою. А дальше:

"Ціла станиславівська громада обурена на свого владику. Дійшло до того, що на Великдень підчас архиерейської Служби церква світила пусткою, а на пресбитеріянським богослуженню великі маси народу".

До наведеного треба додати, що в Хомишиновій діецезії найбільше ширилося сектанство. Се тадицька преса часто підчеркувала. Не тільки целібат, але вся робота Хомишина була така, що народ мусів його ненавидіти. Виходило, що Хомишин пляново так робить, щоби народ розбивався, розходився, а тоді не буде мати сили Полякам протиставитися. Полякам було того треба. Сектантство творив Хомишин своєю роботою.

**

В "Ділі", ч. 222, 1925, є стаття: **"Церковні справи — ще про целібат і наших богословів"**, де читаємо:

"Вже півроку минуло, як наші молоді клірики під брутальним насильством виступили з духовних семінарій в Станиславові і Перемишлі. В оборону їх стала однодушно вся наша суспільність... Після того пійшло до римського престольного представлення від українського світського громадянства, від духовенства і зокрема від Народного Комітету, домагаючися охорони запорученних нам через Рим прав.

"Але настає вже новий шкільний рік, а ми не маємо ніякої відповіди з Риму. Тимчасом накинені нам реформатори ведуть своє діло вперто дальше, не зважаючи на голос всього духовенства і народу. Спираючись на польський уряд і користаючи з загального зубожіння, з усування наших людей з публичних посад, з безробіття інтелігентських сил...

"Знаменні слова одного целібатного достойника: **"Тепер саме догідна хвиля для переведення у нас загального целібату, — коли для наших молодих людей замкнені всі другі поля і остало лише одно богословіє; примусім їм ніж до горла і скажім: вибирайте целібат, або не будете священиками".**

В перем. "Укр. Голосі", ч. 9, 1925, в статті **"Замітки до промови еп. Коциловського"**, де згадуються такі слова з тої промови:

"В першій мірі маю на увазі ваше (зн. целебсів) спасення. Я чую голос Божий, так Бог каже мені робити. Від Ісуса Христа дістав я те обявлення".

Тут пригадати, що і Хомишин покликався на Ісуса Христа, і се якраз було свідоцтвом їх безбожности. Але ті, що виступили проти безбожної роботи Хомишина, Коциловського і Шептицького, могли сміло сказати, що Бог каже їм так робити. Вони ж оборонял свій народ, оборонял Церкву, оборонял слушну справу, робили що совість і справедливість наказувала, — отже робили те, що Бог приказує робити.

"Неподільне серце священика".

Треба ще згадати більшу книжку, яка обороняла целібат, книжку п. з. **"Неподільне серце священика"**, сторін 396, надрукована в Жовкві, в Галичині, 1935 року. Автор о. П. Мартинюк.

Про неї треба би писати окрему розвідку. Се намагання робити як кожному кроці з чорного біле, а з білого чорне. Попри целібатні справи зачіпає він багато інших справ і дає їм своє толкования. Наводить чимало висловів (цитатів) давних отців Церкви, Соборів і др., а все зводить до того, що папи, будучи Христовими намістниками, мають право робити як хочуть, на нікого не оглядаючись.

І там на стор. 230-231 читаємо:

"Дня 21-го жовтня, 1929 р., зісталя отворена конференція руського епископату в головнім домі Т. І. (Єзуїтів) в сусідстві Ватикану і Конгрегації для Східної Церкви. Одною з перших квестій, над котрою розпочато обрадп, **є справа введения целібату для руського клиру".** (Підчеркнення автора книжки). — Дальше говориться, що проти целібату папа дістав багато скарг і протестів, — **"на які остаточно на виразне припоручения якраз сего св. Вітця Пія XI,** св. Конгрегація для Східної Церкви відповіла було, **що реформа семінарів в станиславівській і перемиській діецезії на точці целібату є похвальною і правною".**

Отже чорне на білім, що папа був за целібатом в гр. кат. Церкві. Не треба доказувати, що за целібатом були і Потоцкі, і Шептицький, як польський політик. А Хомишин і Коциловський робили чого Рим і Поляки хотіли.

Були наради в Римі, в Єзуїтів, отже з Єзуїтами. Чейже три галицькі єпископи не їхали до Риму, щоби там втрох нарадкувати ся.

Целібат — справа українська, галицька, а Рим в Італії. Там чужі Українцям люде, — **і ті чужі, з трома галицькими** єпископами (між ними Шептицький Поляк!) **вирішують справу целібату для галицької гр. кат. Церкви.** Чи не глузи?! Чи це не насильство?! Вирішують без Українців! З ними справи не обговорюють, з ними не радяться, не зважають на їх протести, словом, — відносяться до Українців по больщевицьки.

Не радяться з Українцями Рим, не радяться Шептицький і два другі. Вони їдуть до Риму з Єзуїтами нараджувати ся. А в дома Шептицький брехнею защитькує Українців, що "целібат нікому і не сниться".

Се ж явний розбій в білий день на гладкій дорозі! Се не єпископи, а дурисвіти!

Але згадана книжка вартна бодай тим, що висвітлює і такі справи, які були невідомі, або мало відомі, а які ясніше показують махінації Риму та Шептицького. Та книжка може колись ще придатися.

Не чути було жіночого голосу.

Впадає в очи, що в матеріялах тих часів не знаходимо жіночого голосу. Целібатники звали жінок священників "сплювачками" та "наложницями", а їх дітей "байстрюками" (незаконними), отже жінки мали і Боже і людське право протестувати проти морального бандитизму целібатників. І жінки священників і їх матери, і сестри, і знакомі, і все свідоме жіноцтво.

Мали право протестувати не тільки словом і письмом, **але йти бодай з мітлами на тих, що їх оплюгавлюють, і на тих, що дозволяють оплюгавлювати. Йти бодай з мітлами...**

Се була би велика оборона жіночої гідности. Був би голосний протест. Його почув би і Рим з Єзуїтами, почув би широкий католицький і некатолицький світ. Про нього почулось би багато голосів думаючих людей, що осуджували би римську політику.

Та жінки на таке не спромоглися, а шкода! —

Незорганізована оборона.

Взагалі справа оборони не була зорганізована. Хто йде наступом, той наперед добре зорганізується і приготовиться, а хто лише обороняється, той наперед не приготовляється. Він аж в послідній хвилі, коли бачить перед собою ворога, починає ніби готовитись і хапає в руки лише те, що перед ним, а того замало. Се не є зорганізована оборона. І тоді буває, що коли ворог на хвилину зупиниться, то нападений радіє і спочиває думаючи, що може на тім одним ударі все закінчилося. Таке в політиці церковній, таке в усякій.

Таке і тут було. Українці не здобулися на те, щоби цині збирати сили на завтра і позавтра. Не готовилися стати до рішучої боротьби. Їх паралізувала також надія, що може Рим стане в їх оборонї; що може зворушить його серце чолобитні просьби, згадки давних його запевнень, і пригадки, що через легковаження Українців може ціла Римська Церква дуже потерпіти. В бодай декого тяжіла втовкмачена вихованням "унія" й "Апостольська Столиця", якої треба триматися навіть тоді, коли б та "Столиця" проводила політику Юди Іскаріота. Коли б не те, **то бодай не висловлювали би надій на папську поміч і не виправдували би папи незнайством та чужими впливами.**

Певна річ, що і матеріяльне положення і воркі католицькі хмари з усіх сторін придушували живу думку так, що вона не могла на повний ріст випростатись. Се все Поляки і Рим використовували. З обезсиленим не треба рахуватися. Можна рішати для нього без нього.

Священики були розбиті.

Однокою священичую організацією було Т-во ап. Павла, але Поляки його розвязали, отже священики не були вже звязані в одну зорганізовану силу. Певна річ, що і Рим і Шептицький приклали свої руки до розвязання того Товариства, бо його голос міг завсігди проти їних стати.

Силою були би єпископи, коли б були гідні України, але вони такими не були. Один був Поляк, а два другі його помічники. Священики-стовпи з народом, а єпископи були їх ворогами. Церква була народною власністю, але ей начальство було чуже і вороже, включаючи і Рим. Начальником для гр. кат. Церкви був і польський уряд, якому папа конкордатом передав Церкву в руки.

В такім страшнім положенню знаходилася гр. кат. Церква, ей духовенство і весь український нарід в Галичині. Католицька політика готовила їм загибіль.

Хто нині все те нагадує? Хто з молодших про те знає? Ніхто? І тому всякі католицькі Нагаєвські відважуються писати в своїх Історіях Церкви, що гр. кат. Церква була сильна і виховувала борців для оборони народних справ. А несвідомі в те вірять.

На тім справу целібату можна покинцо закінчити і перейти до іншої важної справи.

ЗІ СПОМИНІВ О. ЮРИСТАЯ

Вигляд Журова.

В місто, ні село. І звідси вода і звідти вода, в середині біда, говорили журівчане.

Журів був над ставом, а через село перепливала ріка Свіряк. Тому тут були хмари комарів. А друге — малярія (слабість), що найбільше чіплялася новоприбулих. І мрави бували тут цілими днями, як в Лондоні. Вода в ріці плила дуже поволи, а в часі повени Журів був серед озера.

Земля була родюча, але користь була лише в сухі, або не дуже дощисті роки. В слотливий рік вимакало. Трава для худоби була і її косили два рази в році. Але повени заподівали багато шкоди.

Хліб люде мали, хто свій, а хто зароблений. Сіяли жито, пшеницю, ячмінь, овес, гречку, горох, біб, бобик, сочевицю, кукурузу. Садили бураки, брукву, рапу, моркву, а найбільше бульбу (барболі).

Пасовиск було мало, тому мало худоби. Пересічно було господар пару коней, дві корові, і кілька штук яловинку (молодої худоби). Гусей було багато, бо була вода. І курей було багато.

Кругом було багато лісів, тому не треба було їхати далеко за паливом.

Мешканці Журова були маломіщане, дрібні крамарі й барішвинники та інтелігенція. Тут жили поруч Українців греко-католиків, що їх було 317, і латинників, яких разом з Поляками (себто з польськими священиком, учителем, почтовим урядником, діднчем і дворською прислугою) було поверх 250, та Жидів, яких було понад 200.

Українці, крім священика, були самі хліборобн. Тільки частина з них мешкала в самому містечку, а більшість засмішувала так звану Федорівку, що була ніби передмістям Журова. Але на журівськім ринку творили Українці більшість. Крім них було тут трока Жидів і тільки один Поляк, Войцеховський, що вернувся з Америки.

Між греко-католиками й латинниками не було ріжниці, бо одні і другі однаково одягалися, жили однаковими способами, всі говорили українською мовою, крім кількох справників. Поляків і дворської служби.

А Жидів як Жидів, — мали невеличку божницю (синагогу, жидівську церкву), мали невеличкі крамнички, взагалі торгували. Ходили в халатах (довгих верхніх одягах), молилися до Єгови, по жидівськи "любими" Українців, вислугувалися панам і жили між собою у зразковій згоді.

Всі Українці жили й одягалися нанів по міщанськи, а напів по селянськи. Журівські чоловіки не спускали сорочок поверх штанів. Мали камізельки і довгі суконні кафтани та фільцові (шерстяні) капелюхи. Деякі мали довге волосся, а інші стриглися на коротко. Мали чоботи, а дівчата черевики.

Начальника громади звали війтом, він урядував в своїй хаті. Не було громадської канцелярії ані решту. Війтом був Йосиф Озарків, й жінка була латинничка. Він був свідомий український патріот і дідич.

Родина Тустановських.

Батько журівського дідича, Юліян, чомусь покинув свій обряд і нарід. Любов взяв примір від багатьох інших українських князів, бояр і панів. До нього належали Підмихайлівці, Воскресінці, Васичин, Журів і місточко Книгиничі. Се був заможний чоловік.

Мав трох синів. Юліян був старшиною при австрійськім війську, пив, гуляв і через те заслаб та в 30-им році життя помер. Михайло дістав Підмихайлівці, Стефан дістав Журів. Другі села затримав собі батько, що був вдівцем, і жив в Воскресінцях.

Побіч Журова я мав і дочерну церкву в Підмихайлівцях, тому мав я двох клияторів: журівського дідича, Стефана, і його старшого брата Михайла, власника Підмихайлівців. Які вони були, дальше колись розкажу

ІМЕНА БОГА І ДРУГЕ

Коли Александер Великий (род. 356 р. перед Христом) був в Вавилонії, то зібрав священиків з країв, які завоював, і питав:

— Чи ви поважаете найвисше Божество?

— Поважаємо, — сказали всі.

— А як ви його називаете?

— Називаємо Брагма, — говорить священик з Індії, — а се значить Великий.

— Ми називаємо Ормуз, — каже священик з Персії, — се значить Світло.

— Ми зовемо його Єгова-Адонай,— говорить священик з Юдеї, — се значить Господь, котрий був, є і буде.

Подібно і другі священики звали Бога своїми мовами.

Невдоволений став Александер і говорить.

Коли на земли маєте одного царя, і всі називаете його Александром, то і Бога повинні одним іменем називати. Його імя повинно бути Зевс (по грецьки).

Але ж ми звикли так звати, то як нам наші назви переміняти?

— Ні, мусите змінити!

Виступив тут старий Брагман і каже.

— Царю, позволь мені денцо сказати.

— Говори, — каже Александер.

Звертається тоді Брагман до священиків.

— Чи на всіх вас світить сонце?

— На всіх, — відповідають.

— А як його звете?

Тут кожний назвав по своєму. І питає тоді Брагман Александра.

— Чи не повинні вони всі звати і сонця одним іменем — Геліос? (По грецьки).

Ніяково стало Александрови і він говорить.

— Нехай всі звуть Бога своєю мовою, бо всі ті назви до того Божества звертаються. Виходить, що той один Бог має тільки багато імен, коли я маю лише одно імя. (Крумлахер).

ДОМАШНЕ ВИХОВАННЯ,

Святому Василієви дала тверде релігійне виховання його бабка Іван Золотоустий завдячував своє виховання своїй матери. Побожна мати святого Августина завернула його з грішних манівців. Тарас Шевченко вже малим хлопцем почав поважно думати, коли слухав оповідань свого діда про важні події.

Мати поета Байрона була лихої вдачі, злісна, жорстока, і се передала вчасти синови. Мати Лорда Бейкода, визначного фільософа письменників, була дуже розумна і побожна. Мати цісаря Нерона була убійниця і син був такий. Мати першого славного американського президента, Вашингтона, була дуже побожна, чесна і справедлива і виховала визначного сина.

Се показує, що який дім, а головно мати, такі бувають діти.

БОГ ДИВИТЬСЯ НА ЩИРІСТЬ СЕРЦЯ.

Раз сказав хтось українському фільософови Сковороді.

— Я чув як прості люде моляться. Слова перекручують, додають свої неладоші. Смішно робиться, коли таку молитву слухати. Чи думаєш, що Бог таку молитву прийме?

А чи вони щиро моляться? — запитав Сковорода.

— Вони моляться щиро, се правда, — відповів чоловік, — але їх молитва се нісенітниця. — На те Сковорода:

— Ти чув молитву їх уст, але не чув молитви їх серця. Уста недоладно говорили, але їх серце висловлювало найкращу молитву. Бог не дивиться на слова, ані на граматику, але на щире серце чоловіка.

ЩО ГОВОРИВ РИМО-КАТОЛИЦЬКИЙ СВЯЩЕНИК.

В Вишингтоні 21-го січня, 1954 р., говорив на зібранню римо-кат. священик, Емметт МкЛявлин, пояснюючи чому він виступив з римо-кат. Церкви. Він казав, що в рим. кат. Церкві і ей інституціях брак милосердя, голодно в шпиталях католицьких сестер. А він був директором шпиталю в Фінікс, в Арізоні.

Говорив, що там церковна наука розходиться з ділами. Там неприродність і шкідливість католицької науки щодо целібату. Там лакомство на гроші

Дальше казав, що 30 процент римокат. священиків покидає Церкву, і він особисто знає 100 тих, що Церкву покинули. Але число тих, що відходять, стараються тримати в тайні.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

АДРЕСА КОЛЕГІЇ СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавниче Спілка "Прометей".
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Tr.dent Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
in Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3028, — Winnipeg, Man.

ПОЧАТКИ І ЗНАЧІННЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Вже минає 35 літ, як Українська Православна Церква зорганізувалася (1918 року). Але для Українців, що прибули до Канади пізніше, або недавно, невідомо які були причини до її повстання.

Звичайно думають, що події після 1917 р. на Україні були причиною її постання, але се мильна думка. Причини були тутешні, і були вони вже довго перед 1918 роком. Вже в 1913-1914 році було багато дописів в "Українськім Голосі", де були ясні вислови, що Українцям в Канаді треба мати свою Церкву, незалежну від чужих, — ее тільки від Французів, що слугувались греко-кат. Церквою орудувати, але і від Риму. А Французи явно писали, що коли візьмуть в руки греко-католиків, то се скріпить також їх політичну силу. (Тоді український загал в Канаді творили галицькі Українці греко-католики, і православні з Буковини).

Ще перед прибуттям еп. Будки до Канади Французи готовили Француза Сабуріна на гр. кат. єпископа, але бачучи настрій Українців, свій плян залишили.

Греко-католики були невдоволені з Французів і Бельгійців, що тут ставили гр. кат. священиками і греко-католики дали їм ім'я "піпія". Не знаючи добре української мови ті священики казали "я ваша піпа".

Виявлення тайних латинізаційних "Правил" еп. Будки з 1915 р. показало греко-католикам до чого їх ведуть

Ще згадати, що віру в католицизм захитало і відношення Шептицького до вбивства Потоцького Січинським в Галичині 1908 р. Українці вважали Січинського героем, що вбив ворога, а Шептицький осуджував Січинського як великого злочинця. І тому коли Шептицький прибув до Канади 1910 р., то зустрів велике недовіря до себе

В 1918 р. події на Україні були мало відомі, а зокрема церковні. Там все тоді тільки колотилося. Хоч будуча доля України інтересувала тутешніх Українців. А вже пізніше, коли наша Церква була, події на Україні могли частинно мати вплив на тутешню церковну роботу. Вони вже були більше відомі, ясніші, і тамошня церковна справа набирала ясніший вигляду.

* * *

Яке ж значіння мала Українська Православна Церква для тутешнього українського життя.

До 1918 р. греко-католики стояли як на леді, і не знали куди повернутися. І тому легко було залізати між них сектантам. Для Українців з Буковини, що були православними, тутешня Російська Церква була одиноким пристановищем

Коли ж Українська Православна Церква створилася, то створився для всіх свій український церковний грунт.

Так наша Церква загородила сектантам доступ до Українців. Вона дала український церковний грунт недоволеним чужою опікою греко-католикам. До неї почали приходити буковинські Українці, полишаючи Російську Церкву.

Коли ж мешце свідома частина греко-католиків залишилася при гр. кат. Церкві, то Українська Православна Церква розкривала проти-українську роботу католицьких політиків і паралізувала її. Можна сміло сказати, що не будь нашої Православної Церкви, то нині в Канаді був би хіба спомин про греко-католиків Українців.

Таке значіння має наша Православна Церква в Канаді. Вона створила український церковний грунт незалежний від чужих, на який зібрала велике число українського загалу, що перше не мав під ногами грунту, жда не знаючи чого, або розходився по всіх дорогах.

Та і нині в нашій Церкві двері відчинені для тих, що схочуть від чужої опіки увільнитися

Такою є ваша Українська Православна Церква в Канаді

ДЕЩО ПРО ВИХОВАННЯ

(За Талмиджом).

II.

Хто був Талмидж.

До визначних релігійних діячів належав в своїм часі Томас Де Вит Талмидж. Родився 1832 р., а жив 83 роки. Про свій рід говорив, що не було там князів, баронів з відзнаками, його родичі належали до середно заможних, але визначалися тим, що були дуже релігійні, розсудні, розумні і примірні.

Один рік студіював право, а дальше теольогію. Був великим промовцем. Їздив багато по світі і написав багато великих книжок, де обговорював релігійно-моральні справи для щоденного практичного життя. А до змісту дався відповідні малюнки-образки, що були на кожній другій-третій сторінці. І зміст завсігди був дуже різнородний

Хтось запитав матір як могла вона виховати такі добрі діти і вона пояснила:

"Коли рано вивалювались, то молилася, щоби Господь обмив їх своєю кров'ю. Коли одягала, молилася, щоби Господь одягнув їх в одіж праведного життя. Коли давала їсти, просила Бога, щоби нагодував їх небесною манною. Коли висилала до школи, молилася, щоби Господь провадив їх гідною стежкою вище і вище. Коли клала спати, молилася, щоби Спаситель обнив їх своїми руками".

"Се старомодний звичай", — зауважив питаючий.

"Так, відповіла вона, але я тим звичаєм гідних дітей виховала".

Нині хлопці виростають з думкою, що долар стоїть вище всього. При вихованню дітей релігію ставиться на дальше місце. Бажне, щоби навчилися здобувати гроші.

Скажіть, чи стануть діти гідними і поважними людьми з таким вихованням? Кілько дітей з таким вихованням сходить на дрантя.

Так тисячі дочок сходять на бездорожа. Для них найважніше — мода. Виховують так, що для них поважна історія є нудною, а драматична любовна історійка за 50 центів дуже інтересна. При добрім вихованню з них були би гідні провідниці, славою для родичів, а без того їх життя змарноване, їх краса приносить їм прокляті і несливу.

В часі війни в церкві стояв офіцер побіч дочки губернатора Каролайни. Вони вінчалися. Нераз впала бомба, вбивала і ранила вісьмох, а з ними ранила молоду. Але вона не забула чого сюди прийшла і сказала-священикови, щоби докінчив слюбний обряд. Коли священик запитав: "Чи до смерти будеш вірною?, вона відповіла: "Буду", і за дві годині померла.

Тут бомба знищила тіло, але не тверду постанову. Але бувае, що з хвилею слюбу гине ціле життя дочки.

Оженився хлопець з дівчиною і чекає на смерть батька, щоби забрати його майно. І починаєсь марнования того майно, аж поки обоє не опиняться в нужді. Ледачий чоловік тоді оглядається щоби жінка його годувала, і вона працює як невільниця.

Я завсіди звертаю увагу на те, як пропадають діти. Дивлюся через вікно в неділю (в місті) і бачу гурти дітей немитих, нечесаних, неподібних до християн. Чи хто про них дбає? Чи хто за них молиться? Чи хтось заговорить до них ласкавими словами?

Знаю таке: священик йдучи до церкви почув як хлопець клене, отже говорить хлопцеві: "Сину, не клені! Будь добрим, йди до церкви..." На те хлопець: "Добре вам говорити, коли ви вбрані, а я... Хто про мене дбає?" Так! Ті, що повинні дбати, не дбають і діти пропадають.

В часі французької революції в Бурже гурток хлопців робив військові вправи і мав прапор з написом: "Дрожить лиході, бо ми вирастаємо" А що на своїм прапорі можуть виписати ті занедбані, але виховані діти? Вони будуть Богу грозити. Такі будуть наслідки, коли хто не подбае, щоби виховати дітей на добрих християн і гідних людей

БОЖЕ ПРОВИДІННЯ.

Є таке давне оповідання... Коли пустинник бачив, як невинного пастуха вбив грім, подумав, що Бог несправедливо людські справи вирішує. І покинув пустиню та пішов в світ.

Подорожі зустрів подорожнього (а то був ангел) і пішли разом. Першого дня ночували в визначного графа, якого дитину ангел задушив.

Другої ночи в доброго багатого чоловіка, в якого ангел взяв дорогоцінну чарку і подарував її третої ночи чоловікови, який ледви позволив їм ночувати в стайни. Коли ж переходили через міст, ангел струтив якогось чоловіка в воду і той потопився. Тут пустинник подумав, що його товариш, се злий дух.

І тоді говорить йому ангел:

Господь все добре робить. Втоплений чоловік був би виконав великий злочин, коли б йшов дальше. Батько задушеної дитини розпустив би її так, що вона була би лихом для людей. Коли б я не взяв дорогої чарки, то ей властитель став би великим пияком. Вбитий пастух був би став провідником розбійшак. А подарована чарка покарае чоловіка за його самолюбство.

Зрозумів тоді пустинник Божу справедливість і вернувся в свою пустиню.

ОБІКРАЛИ КРАМНИЦЮ.

Вчасним ранком 7-го лютого злодії обікрали в Виннипегу крамницю Василя Біленького, забравши дечого на коло 900 долярів. Се книгарня, де були і другі річи, годинники, перстені, музичні інструменти і др. Злодії розбили бічне вікно коло входових дверей і туди влізли до середини. Річи не були засекуровані. Забрали головно годинники і перстені.

АПОСТОЛИ І ЄВАНГЕЛІЇ

НЕДІЛЯ СИРОПУСТНА.

В Листі (Рим. 13: 11-14 і 14: 1-4) говорить ап. Павло, що коли хто увірував в Христа, то для нього ніч минула і наблизився день. Ночею творяться всяке зло, а діла дня повинні бути ясні, чисті. Отже жийно не в забавах і пиястві, не в розпусті, не в сварках. Прийміте до себе і тих, що слабші в вірі, не робіть їм докорів, коли девчим відмінно від вас думають.

В Євангелії (Мат. 14-2) говорить Христос, щоби люде прощали одні другим їх провини. А про піст каже Христос, що не на те повинні ми постити, щоби людям показатися, але щоби показати Богу свою щирість. І щоби ми не привязувались дуже до земних скарбів, які крадуть злодії і ржа нищить; треба збирати ті скарби, що їх і до Бога понесемо.

ВЕЛИКИЙ ПІСТ.

Найважнішим є Великий Піст. Перші його тижні пригадують сорокденний піст Христа в пустині, а послідний тиждень Христові муки і смерть.

І встановлений він на те, щоби люде здержались від забав, від розкоші і всього неконечного, надто тілесного і непотрібного, і щоби застановились над душевними справами. Щоби старалися бути здержливими і примірними; щоби запанували над своїми пристрастями, перелляли свое життя і старалися піднести себе на вищий степень доскоиалости. Ворогуючі нехай поєднаються; байдужі нехай стають діяльними; лакоми: нехай стають щедрими; лихі нехай стараються бути лагідними; вибагливі невибагливими.

Найперше візьме себе чоловік в руки, коли наложить на себе піст, а вже за тим візьме другі зобовязання. Так поправляючи себе він гідно буде зустрічати Христове Воскресення, як добрий християнин.

Наші предки Великий піст дуже дбало заховували. З початком посту навіть все в хаті пильно перемивали, — і воно має бути чисте. Саме те перемивання було поважним обрядом, який пригадував, що так і своє життя треба дбало очищувати. Зупинялися забави, скидалися прикраси, не співалися веселі пісні, щоби все було скромне, невибагливе. Так люде вчилися бути поважними і здержливими.

Найстрогійше заховувався перший тиждень посту і послідний. В Великім Пості всі сповідалися і били поклони при молитвах. Се ж час покаяння перед Богом. Час, поправи. Час наближення себе до Бога.

Певна річ, що нині не завсіди можна так постити, як би хотілося, але нехай кожний робить по своїй можности. Щиру волю Бог почислить за великий вінок.

І заслуга не лише в одній пості, але і в тім, що люде на кожнім кроці будуть себе поважніше вести, і дяк себе і на гарний примір другим.

ПЕРША НЕДІЛЯ ПОСТУ.

В Листі (Жид. 11: 24-26, 32-40 і 12: 1-2) ап. Павло пригадує, яку велику силу в людському житті має велика віра, велика постанова. Він наводить приклади, де люде з великою постановою перемагали великі труднощі і протиборства, велику працю виконували.

В Євангелії (Івана 1: 43-51) читаємо, як Христос покликав за собою Филипа. І Филип пішов до Натанаїла, знакомого чи приятеля, і каже: "Ми знайшли того, якого предсказували пророки, се Ісус з Назарету". А Натанаїл: "Хіба з Назарету може що добре бути?" "Ходи і подивись", говорить Филип.

Коли Наатаїл прийшов, говорить Ісус: "Се Ізраїльтянин, в якім нема обманства". І каже Натанаїл: "Звідки мене знаєш?" На те Ісус: "Я бачив тебе під смоковницею ніж покликав тебе Филип". Тоді Филип каже: "Бачу, що ти Син Божий", і пішов за Ісусом.

Так Христос збирав кругом себе добрих людей, — так, що в житто пам'ятали про Бога і бажали його проводу.

СТРІТЕННЯ ГОСПОДНЄ

По виході Ізраїльтян з Єгипту був встановлений закон, що першого хлопця, який народиться в родині, треба сорокового дня після народження принести до церкви, щоби окремо посвятити його Богу. Притім приносили в жертву — богатійші, ягня, а убогі двое голубів.

Отже Пречиста Діва в 40-ий день принесла до церкви Ісуса Христа, де зустріли Його священик Захарія. Також натхнений Духом Святим, на зустріч Христови прийшов тоді праведний старець Симеон і побожна стара жінка Анна.

Перекав говорить, що коли Симеон читав слова пророка Ісаії: "Ось діва почне в утробі і породить сина" (7:14), то сумнівався, бо як незамужна діва може бути матірю? Та почув голос Божий: "Він написаны словамі і знак тобі буде, що не умрещ, поки своїми очима не побачиш народженого від діви".

Минали літа і Симеон нетерпеливо чекав сповнення Божого голосу. Кожного дня приходив він до церкви, нагадуючи Божі слова.

Аж якінци прийшов день, коли Діва Марія принесла до церкви свого сина Тут Симеон, по натхненню Божому, пізнав хто се та дитина. Він взяв тоді Христа на руки і промовив:

"Тепер, Господи, можу вмерти спокійно, бо сповнилося слово Твое; бо вже бачили мої очи Твое Спасення, яке приготовив Ти усім людям, — світло на просвіту невірних і на славу народу Твого".

Опісля Церква почала споминати на вечірнім Богослуженню ті слова Симеона

Бачила Ісуса і праведна Анна, славила Господа й оповідала всім, що вже прийшов на світ Той, якого добрі люде віддавна сподівалися.

Довгий час після того в Єрусалимі згадували кожного року ту зустріч, але загальне святкування тої події було встановлене аж 542 року.

В Византії й її околицях зявилася страшна слабість, тисячі людей вмирали і вже тяжко було всіх хоронити. Знов же в Антіохії був великий землетрус, де рівнож багато людей погинуло.

Тоді одному побожному чоловікови було відкрито, що Церква повинна встановити свято Стрітення Господнього. І свято встановлено. Воно почалося Всеночною відправою і процесійним походом. І тоді слабість зупинялася і землетрусу вже не було

Відтоді свято Стрітення Господнього стало загальним святом. Воно пригадує ту славну зустріч Христа в церкві; пригадує праведних Симеона й Анну, а дальше і ті події, що довели до загального святкования події в Єрусалимській церкві

Свящ. Кость Желішкевич.

ПОЧТА МОЖЕ ПОДОРОЖІТИ.

В Оттаві е на черзі справа почтова, щоби оплату листів піднести з 4 на 5 центів.

ДЛЯ ВАЖНІ КНИЖКИ

На книжковім ринку появилися недавно дві книжки, а це: Календар "Рідна Нива", на 1954-ий рік і "Апостол".

Календар ювілейний... Якраз минуло 35 літ існування Української Греко-Православної Церкви в Канаді і він важний тим, що містить матеріяли звязани з тою подією. Має він багато інформацій, ілюстрацій і добрих статей. Як книжка, Календар має вартість, бо ціна його дуже маленька з огляду на його обем. Конспіторія УГПЦ видала його не числячи на зарібок. Хто купить собі сей календар, буде мати багато цікавих інформацій, вартісних на довші часи.

Ціна його $1.00. Можна його набути в Конситорії, або в священиків Української Православної Церкви

Вийшов з друку давно бажаний і очікуваний "Апостол"; у якому є читання на "апостолів" на всі неділі, свята і ріжні потребн. Гарний друк; добрий папір. Ціна одного примірника в оправі $5.00.

Кожна громада нашої Церкви повинна собі закупити ДВА примірники. Один примірник повинен бути для вжитку для дяків, а другий сховний. Бувае часами, що не можна "Апостола" найти на ту хвилю, коли його треба. Оттоді береться той, що е в сховку. Відтак пошукується за затраченим. А в церкві, коли відправляється Богослужения, нема коли шукати книжки, хіба стримувати Богослужения. Отже для практичности варто мати найменше два примірники "Апостола" в кожній церкві:

Ту книжку повинен купити собі кожен дяк, і кожен, хто любить в церкві співати. Перед Богослуженням, вдома, треба прочитати раз або й більше разів "Апостола", щоб у церкві читати його плавно, виразно, поважно так як годиться читати СВЯТЕ ПИСЬМО.

Також ту книжку варто мати в своїй бібліотеці. Отже замовляйте її в Консисторії і спішіться поки е ще на складі.

о. Єрицина...

В ВИННІПЕГУ ПОТЕПЛІЛО.

Зимно було до кінця січня, а з 1-им лютим потеплило так, що через кілька днів зарядом тепла було вдень 34 до 40 вище зера. Та певна річ, що зима буде ще багато.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшим Укр. Складі Церковних Речей „Провидіння".
Просимо писати по іформації і ціни до —
Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

НАБЛИЖАЄСЬ ВЕЛИКЕ НАРОДНЕ СВЯТО.

Вже недалеко час, як Україні будуть святкувати память Великого Сина України — Тараса Шевченка. Будуть нагадувати його життя і його працю, якою він пробудив сплячих українців і дав сильну віру зневі́ченим. Він дав своє життя на жертву, щоби дати силу своєму народові.

Що доводилося йому переживати, покаже нам вірш, який він написав на заслано, себто в неволі. Як він тут давне нагадує, як вигляда́є, щоби хоч вістку від близьких дістати, а ві́сті нема і нема. Все ж-таки журбі не піддається. В нього є українські пісні, а коли він їх заспіва́є, вони його потішать. Ось той його вірш:

І знов мені не привезли
Нічого почта з України!
За гріхи́ні мабуть діла
Караюсь я в отсій пустині
Сердитим Богом. Не мені
Про тее знать, за що караюсь,
Та й знать не хочеться мені...

А серце плаче як згадаю
Хоч невеселі случаї
І невеселі ті дні,
Що проне́слися надо мною
В моїй Україні колись...
Колись божи́лись та клялись,
Братались, сестрились зо мною,
Поки — моя хвиля розійшлись,
Бе сліз — роси тої святої.

І довелося знов мені
Людей на старости... Ні, ні!
Вони з холери повимирали,
А то б хоч клаптик переслали
Того паперу.

Ой із журби-та із жалю,
Щоб не бубнить, як читають
Листи їй — погуляю,
Погуляю понад морем
Та розкажу своє горе,
Та Україну згадаю,
Та пісе́ньку заспіваю
Люди скажуть, люди зрадять,
А вона мене порадить, —
І порадить і розважить,
І правдо́вольну мені скаже!

Тарас Шевченко.

Пояснення:

Щоб не бачить як читають — значить, що другі́ подіставали листи від своїх близьких і їх читають, а до нього ніхто не пише. Було таке, що і його приятелі боялися писати до нього листи, щоби і собі і йому біди не напитати.

Погуляю — "Гуля́ти" в нас те, що "танцюва́ти". Гуля́ти значить, мати вільний час, піти собі куди хочеться, або взагалі провести час без праці. Так і в пісни співається, "Гуляй мила, гуляй чорнобрива, поки моя головонька жива; бо як моя головка схибиться, тоді твоє гуляння зми́неться". Значить: коли мене не стане, то не зможеш піти собі куди схочеш. Не буде на те часу.

"Гуля́ти" можна колинебудь, себто проходжуватися, відвідувати кого хочемо, наговорити́ся, в "танцюють" лише тоді, коли музики грають.

Пронесли́ся надо мною — перебі́гли, проминули ті дні, що я їх переживав.

Читач.

ЯК МИ ХОДИЛИ НА ЦВИНТАР.

В старім краю мав я щирого приятеля — Гриця, що звали його "Семенком". Ми товаришували, багато читали, багато чого обговорювали, хоч се було по хлопчачому. Бо ми були ще молоді хлопці.

А в молодих е велика уява. Вони хотіли б бути героями, сиґачами, дуже відважними, мудрійшими від усіх. Хотіли би чуда творити.

І раз надумали ми: пі́йдемо вночи на цвинтар і не будемо боятися. І пі́шли.

Прига́дую, що місяць не світив, а тільки зорі. І коли вже входили в цвинтарну браму, то мені страх пі́йшов поза плечі, та певно, що і моєму товаришеві. Та все ж ми йшли, страх перемагали.

Йшли цвинтарною доріжкою, побіч якої росли корчі. І прига́дую, що як тільки зачепив я яку гилку, то здавалося, що се мене померший зачепив.

Йшли ми не дуже далеко і вернулися. Але все ж нам лишилася згадка про те наше хлопяче геройство. Ми і другим оповідали, що серед ночи ми не боялися пійти на цвинтар. Не так як другі.

Давно се було, але не забулося. І тепер я ще вам про те оповіда́ю.

Гриць товарищ.

ПРИКАЗКИ.

Коли будеш памятати про Бога, то і Бог буде про тебе памятати.

Кому Бог поможе, той все переможе.

І Бог не поможе тому, хто не хоче працювати.

Людей питай, а свій розум май.

Батько збира́є, а син розки́дає.

Одинак, — як не злодій, то пи́як. (Одного сина розпещують і він виросте на дранця)

Яке дерево, такий клин; який батько, такий син.

З порожнього не налиєш. (Коли в голові порожньо, то з нічим перед людьми показа́тися).

Подертого куди не вивертай, а все дірки видно. (Коли щось недобре, то всі се бачать).

Брехнею світ перейдеш, але назад не вернешся.

ЯК КНЯЗЬ БУДУВАВ ЦЕРКВУ

Є таке давне оповідання...

Жив колись князь, що дуже любив багатство. Вся його робота йшла лише на те, щоби більше майна назбирати. Вже він багатійший був від усіх на світі, а ще збира́є. Вже в нього найкращі палаци, конéй, худоби, овець... Вже повні скрині золота, срібла, дорогих каменів, шовкових одеж, а він ще збира́є і збира́є. Замало йому того, що ма́є.

Аж раз зайшов до нього старенький побожний пала́мник, що цілі свої́ життя подорожува́в і багато світа бачив. Заінтересувався ним князь і говорить:

— Розкажи мені старче Божий де ти був і що видав. За твого довгого життя ти мусів всього багато бачити.

— Був я і в Єрусалимі, був на Атонській горі, був і в Єгипті. Бачив ті пірамі́ди, що колись побудували єгипетські царі — фараони. Вже пять тисяч літ вони стоя́ть, а ще немов недавно побудовані. І певно що пять тисяч літ ще постоя́ть.

Подумав цар і каже:

— Пять тисяч літ постоя́ть... Значить... і мої́ костя́ки їх не буде. Розсипля́ться.

— Та вже ж, — говорить старець, — що людські́ руки будують, те не вічне. Лише те, що Господь збудує, ніколи не зни́щиться.

Знов подумав князь і говорить:

— А я збудую таке, що перестоя́ть ті пірамі́ди, які ти бачив. Таке, що буде вічно стоя́ти.

—Не вір собі́ князю, каже старець, — бо в тебе лише людська сила. І ти не вічний і твоя будова не вічна. Нині вона є, а завтра вже ї́ нема...

— А я таки збудую! — каже князь, ще за свого життя побачиш, що я правду говорив.

І почав князь церкву будувати. Покликав найславніших будівничих, які на світі були, назбирав найдорогшого матеріялу, — зеліза, мармору, твердого каміння, добірного дерева. А на прикраси наготовив багато золота, срібла, дорогих каменів.

І почала церква будуватися. Будівничі всього догладають як ока в голові, тисячі народу працюють. Робота йде як в муравлиску.

Минуло кілько́сь часу і церква готова. Стіни з білого мармору, бані покриті золотою бля́хою. Всередині все блищить, все сіє як світло сонця. Кругом церкви широка площа засаджена цвітами, а дальше розкішний сад. Ще жадна церква на світі не була такою гарною. Князь радіє і думає.

— Не знав старець, що говорить. Все те сотні тисяч літ перестоїть і люде будуть мене сотні тисяч літ споминати і прославляти.

Вночи не спить князь і думає про те, що завтра має бути. Нараз чує страшний гук, аж земля затряслася. Вибіг він надвір, глянув, а з церкви лише хупа румовища. Завалилася.

Збирає він ранком будівничих і говорить грізно:

— То так ви збудували?' Я нічого не жалував, а ви, капарники, ось як збудували! Мусите життям за ваше недбальство заплатити!

— Ні, князю, — говорять будівничі, більше не можна дбати, як ми дбали, а чому вона завалилася, ми не знаємо.

Нараз зявляється тут той старець і говорить:

— Задумайся, князю! Будівничі невинні, але ти..

— Я? — крикнув князь, — чому я?!

— А тому, — говорить старець, що ти будував, але забув, що кожна будова тільки тоді сильна, коли збудована не на гордости, не на самолюбстві, але на щирости людського серця. А в тебе тої щирости не було. Ти будував не для Бога, але для себе, щоби тебе люде хвалили. Тому твоя будова така слаба. Ти будував без Бога.

Подумав тоді князь і каже:

— Тепер я бачу, що ти правду мені колись говорив. Я мав на гадці лише свою силу, а не думав, що ще є й Божа сила. Тепер я вже почну не для себе, а для Бога будувати.

СУХОТИ І РАК.

В 1952 році на 100,000 вимирало від сухіт 18. Се маде число. На рака вимирало на 100,000 в 1941 р. понад 92. а в 1951 р. коло 124.

ЗА РОЗВОЖЕННЯ ГОРІВКИ.

В Вінніпе́гу покарали Самуїла Вовка, який тро́ком розвозив горівку і пиво і продавав, так, що має заплатити 1,000 долярів і кошта, або сидіти три місяці, а також забрали його трок. Се найбільша кара за подібне в двох рока́х. Вовк вже мав за собою менші кари за таке.

ВСІ ДЕРЖАВИ ГРОМАДЯТЬ ЗОЛОТО.

Золото е нині забезпеченою вартости на світі і тому всі держави закуповують золото. Господарська сила держави, міряється золотом, яке вона ма́е. Америка ма́е багато золота, з якого продала 1953 року за 1 біліон і 158 мілионів долярів. Канада ма́е золота на один біліон. Англія купила 1953 р. золота за 480 мілионів, Бельгія за 52, Швайцарія за 60, Аргентина ба 85 мілионів.

СИН РОЗЕВЕЛТА В КЛОПОТІ.

Джеймс Розевелт, син бувшого президента, кандидував в Каліфорні на конгресмена з демократичної партії, але підне́слися голоси проти нього. Його покинула жінка і домагаєсь щоби окремо її удержував. Закидає йому знакомство з 12-ма іншими жінками, отже який буде з нього конгресмен.

ЗЕМЛЕТРУС В МЕКСИКО.

Сильний землетрус в Мексико западівів вчера знищення чотирох містам, де згинуло багато людей. Простір, на якім був землетрус, ма́е в промірі 50 миль. Зараз літаки повезли туди ліка́рів, норя́ і медицини.

ЖЕРТВИ ПОВЕНИ В ГОЛЯНДІЇ І ДР.

Обчислили, що на весні 1953 р. в Голяндії згинуло в часі повени коло 1,500 людей, понад 50,000 всякої худоби, а пошкоджених, або цілком знищених домів було 48,000. В Англії згинуло тоді 307, в Бельгії 22. Тепер в Голяндії окремо спомина́ли те лихо, що було перед роком. Але в 1421 р. в часі повени згинуло там 10,000 людей і 72 сели опинилося в воді.

НОВИЙ ЛІК НА СУХОТИ.

В Ню Йорку знайшли нове ліка́рство на сухоти. Дотепер були два ліка́рства, що трохи помагали, а коли тепер зазичили їх разом, то показалося, що вони мають багато більшу силу. Робили проби на мишах і стало видно, що те нове ліка́рство цілком сухоти ни́щить. Розуміється, що треба робити проби довше, щоби запевнити, чи можна вживати його в ліченню людей

ЦІНА ЗОЛОТА.

В Канаді одна унція золота коштує трошки понад 33 доляри, а в Америці рівно 33. Фунт коштує 528 долярів. Але треба памятати, що золото 19 разів тяжше від води, отже фунт золота дуже невели́чний

[illegible] І ЕСПАНІЯ.

Державний й оборонний департаменти в Вашінгтоні заявляють, що в випадку, війни Америка буде могла вживати еспанські важні місця для военних потреб. Порозуміння з Еспанією ще нема, але до нього прийде.

ВИПАДКИ НА ДОРОГАХ В САСКАЧЕВАНІ.

В 1952 році було в Саскачевані випадків на дорогах 9,123, а в 1953 р. 10,240. В послідних трох місяцях минулого року згинуло там 25 їздців (шоферів) і пасажирів, а 947 було ранених. Отже випадки на дорогах збільшаються.

ДЕНЬ ПОДЯКИ.

Сего року День Подяки (Тенксгівінг Дей) призначений на 11-го жовтня. Той день кожного року окремо вирішують.

РОСІЯ В ОБЄДНАНИХ НАЦІЯХ.

Нині Росія ма́е 22 своїх представників на високих становищах в Обєднних Націях, тепер же старається мати більше. Вона може мати їх там від 116 до 155, але покищо вдоволяється меншим числом. Видно, що і ті своєю роботою й вдоволяли.

МАШИНА ДО РАХУВАННЯ ДАВНОГО ЧАСУ.

Манітобський університет винайшов машину, яка показує вік річей, як давні кости, рослини і подібне. Вона може означувати до 40,000 літ назад. Дотепершні машини могли означувати до 20,000 літ. Коли сотрудник много е кости, жило перед 40,000 літами, то вона ще покаже, а далі вже ні.

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ

Юбілейний Календар **"РІДНА НИВА"** на 1954 рік — Видання Української Греко Православної Церкви в Канаді. Містить в собі Церковний Устав на цілий рік, цікаві статті, відомости про громади і інші матеріяли. Багато ілюстрований.

Ціна з пересилкою $1.00

АПОСТОЛ. Се книга читань "апостолів" на неділі і свята цілого року та на всякі потреби.

В добрій, тревалій оправі з золотими обрізами

Ціна з пересилкою $5.00

Замовляти: в Консисторії УГПЦ, 7 Ст. Джанс Евню, Вінніпег, Ман., або в священиків нашої Церкви.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

о. Є. Гриціна.

СПРАВА СПОРТУ.

Тут в Канаді послідними часами спорт став для молодих хлібом насущним. Для доброї праці тяжко молодих притягнути, а за спортом ідуть 50 миль, коли не дальше. Тому хтось ви е ліпши чи можна спорт до важних справ зачислити? — Н. К.

Відповідь — В повному значенню спорт має мало місця в вільни часі́ поважні́шої люде і молоді знаходять поважні́ші справи на які вільний час посвячують.

Коли ж люде байдикують, коли перестають думати, то шукають дешевих способів щоби час заповнити. Одні пьють, другі в карти граються, трет байкують, бавть без цілі світами, четвертї спортом занимаються. Так марнують час, який можна на щось краще використати.

Історія оповіда́є, що в старинніи Римі було багато тих, що кричали „Хочемо хліба і цирку!" Більше про нищо не думали і більше нічого не хотіли. Але се був час, коли слава римська держава йшла до упадку.

Се можна прикладати і до спорту. Ніхто спортом не ро́бить не здобуде. Ніхто спортом не виховався на великого чоловіка.

І нині побік нас е люде, яких молодь спортом дуже мало интересується, вате е в ній рогуль. І той рогум видно на кожній кроці Хто сіє, може і́х ві́пожати.

ЧИ ЛЮДЕ СТАЮТЬ НЕПИСЬМЕННИМИ?

Прига́дую, що давнійше було багато дечого про те, що по громадах робиться Що там добре, що зле; що е, а чого треба би. Завтра-вось увагу на багато справ і помі́ркували другі околиці про цілий стан околиці.

А тепер найважні́ше що хтось вмер, що зробили комусь несподі́ванку, або що хтось оженився. Чи вже поза тим нема інших справ про які люде думають?

Виходило би, що люде перестають думати і жи́ють тільки щоби жити. Але хто писав би, то вчився б думати. Він шукав би за матеріялом в житті, то і життя лучше розумів би.

А писати можна би прим. чи в Народнім Домі що робиться. Коли ні, то яка причина. Що можна би робити, коли б хто до роботи взявся. Яка там молодь. Яке виховання дають люде своїм дітям А також господарські справи можна згадати.

В житті е більше такого, що можна над ним застановитися і свої ми думками з другими поділитися

Можна згадати яке співжиття православних з грекo-католиками, чи може його зовсі́м нема. Чому нема? А казав Шевченко

Тяжко вдасти у кайдани,
Умирать в неволі.
А ще гірше — спати, спати,
І спати на волі.

Отже не треба спати. А коли хто заснув, нехай пробудиться

Т. Д. Г.

ГАРНИЙ ВЧИНОК.

Член нашої церкви Симеон Сторожук з Арбакн, Ман., у вересні минулого року обходив 80-ліття своєго життя. В тому намірі відбулася Служба Божа в місцевій церкві Апостолів Петра і Павла. Крім комітета і його дружини Марії, яка ма́е 79 літ, на Службу Божу прибули сипгородинне з Арбакн. щоб засвідчити йому своє пошанування і помолитися за здоровля його в дружини

Замість ювілейного приняти, Симеон Сторожук приробив справити для церкви нове священичне облачення, ціною 90 долярів

Облачення було готове на свято Різдва Христового і присвячялося до звільнення цього Свята Всі парафіяне з того задоволені і разом із своїм о. пароxом бажають йому Сторожукам многих літ!

о. С. Г.

СТЕФАН САВЧЕНКО

(Посмертна згадка)

Вінніпег, Ман. — Дня 23 січня упокоївся Стефан Савченко. Він народився в Галичині, в селі Залісєю, повіт Борщів, 30-го квітня 1889 р До Канади приїхав 1902 року, до Пайн Ривер, Ман. Пізнійше переживав в Арран, Сиск., Ростерн, Сиск., Ватсон, Сиск. і Бетафорд Сиск., а від осени в Вінніпегу

Покійний багато покаже працї в організуванню Української Греко-Православної Церкви.

Похорон відбувся в Катедрі Пресвятої Трійці у Вінніпегу, дня 27-го січня. Правив о. Кость Желінський. Тіло похороненно на цвинтарі Всіх Святих.

Покійний оставив жінку Катерину, трох синів і три дочки Вічна йому память!

К.

ЯКІВ ВІРЧАР

(Посмертна згадка)

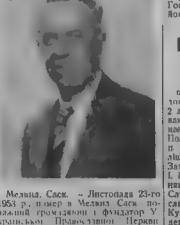

Мелвіль, Саск. — Листопада 23-го 1953 р., в віці 78 літ, упокоївся Яків Вірчар, взаємний громадянин і фундатор Української Православної Церкви в Мелвілю. Похорон відбувся в неділю, 29 листопада. Покійний був членом Братства Церкви Різдва Христового і Братства Воскресіння Христового. Покійний був родом з Буковини, з якої вийхав 32 роки. Мали вони трох синів — Йосифа, Василя і Павла, та дочку Анну, яка закінчила життя в автомобілевім випадку. Полишив також трох внуків і брата Константина та перку сестру Домцю (Мороз). в Едсон, Алта. Покійний був широко відомий і поважаний в сій околиці

Листопада 25-го 1953, Паландюк з Йорктону відсвятив о Дячука в трупарні, а 26-го листопада похоронне Богослужения було в укрїнській православній церкві при великім числі народу. Похоронний на міським цвинтарі.

Збірку на „вічний вінець" розподілено так: на фонд „Вістника" $5.00, а на Катедру Пресв. Трійці $5.00.

Жертводавцям щира подяка, як і взагалі тим, що були участниками похорону, в останнього надій прийде Господь до Царства Свого. — Вічна йому память!

Н. Н.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД Укр. Прав. Церкви

Збірки на Юбілейний Фонд:

о. Прот. Є. Чміль, збірка в Лозтоні Онт.: о. Є. Чміль 5 дол.; по 2 дол.: В. Красновольський, М. Сілвак, А. Рибка, Н. Ковальчук, Я. Соснак, П. Фіщенко, О. Ковальчук, П. Полищук, І. Цаль, Ірина Парашенко, п. Фіщенко, І. Ковальчук, П. Полищук, І. Цаль, Ірина Парашенко, п. Заторенчук, п. Чайківський; по 1 дол.: І. Патлань, І. Скаженко, М. Жеденяк, Т. Коба (1.25), Рая Данчй, Л. Слозар, В. Давидовський, І. Мазанюк, К. Пашенко, А. Каптіла, К. Кузьменко, І. Куловський, Т. Педенко, О. Яременко, П. Цуркан, І. Бабенко, О. Романко, М. Шийка, Я. Новобранець, А. Співак, п. Вітик, п. Романко, п. Вінокребель, М. Неденко, Аф. Пороцяк, Гал. Пєрожак, п. Мойсеенко. Разом 56.25

Ст. Томас, Онт. К. Лисинський, 2 дол. і в Інвічгу 2 дол. 5.00

Кічинер, Онт. І. Лаврінюк і Воз. Моєор по 2 дол. та А. Свой 1.50 — разом $5.50. Всіх зібрано 66.75

УГП-Громада св. Петра і Павла в Єлоу Крік, Саск. По 5 дол.: пані Марія Зім, В. Савчук, В. Гой; по 2 дол.: Евст. Сороти́ський, Н. Дорош, Ю. Кутта, Н. Пать, Б. Стельмащук; по 1 дол.: В. Войцехівський, А. Бор-

ся. Г. Костик, Г. Рималь, П. Зм. | Марта Савчук, Ю. Ківарачук, С. Гриба, М. Кондрачук, М. Вербовий і Новак і Ю. Бокса. Сама і громада зложила 20 дол. Гроші переслав п. В. Савчук 60.00

Всім о. П. Стефюк, Толстой, Ман. від себе 5 дол. Збірка: По 1 дол.: А. Шальний М. Жудовський В. Фостій М. Арсеній М. Даниленко П. Олійник, П. Назаренич В. Воронюк. І. Антонщика Катерина Ткачик, Н. Арсеній, О. Матійчук І. Ткачик. Василина Соколовська 50 ц. — Разом 18.50

Семьків, Ман. (Іван Тимко Чубей 5 дол., о. П. Стефюк 4 С. Гаврилюк по 2 дол. По 1 дол.: С. Рибух, С. Сенук, Д. Рибух, В. Салямандик, Ангелина Гаврилюк, І. Путеза, Юстина Гаврилюк, І. Костур, М. Антонюк, Анастасія Антонюк, Марія Рибух, І. Чубей.

Ювілейний Фонд Української Православної Громади св. Івана в Ошаві, Онт.

Церковна Громада св. Івана в Ошаві може бути оправдано гордою багатьох великих громад нашої Церкви, як вона дбає за побільшення фондів на розбудову всієї Церкви Повищі імена та суми свідчать самі за себе:

Григорій Васькіль 50 дол.
По 25 дол.: Теодор Тихий, Дмитро Котелко, Іван Тимочко.
По 20 дол.: Олекса Лучка, Іван Кетела, Іван Гаря, Михайло Старчевський, Олекса Нікіфорук.
По 15 дол.: Анд. Бізовс
По 10 дол.: Павло Василів, Франко Франків, Іван Крайдуба, Тома Маняко, Володимир Григоренко, Олекса Мага, Григорій Цимбалюк, Михайло Маселяк, Андрій Сеник, Василь Гриців, Павло Пашина, Іванусів Божеський, Микола Турильний, Петро Гуска, Деонізій Куба, Петро Сабат, Іван Кунин, Андрій Гриців, Йосиф Семенів, Прот. М. Фик, Микола Конинський, Олекса Марчук, Яків Шпик, Антон Фурик.
По 6 дол.: Олександер Сосна
По 5 дол. Юрій Романчук, Михайло Шадей, Вол. Хомінський, Василь Іваськів, Йосиф Шпученко Стах Скіфов, Семен Кучир, Гр. Дяжджора, Ю. Мисак, Павленюк, Іван Наумець, Микола Гасюк, Федір Кірчук, Семен Юськів, Едокія Лисан, Михайло Мурин, Василь Антоніщук, Іван Завруй, Анастасія Манцал, Іван Костюк, Вол. Зелінський, Михайло Котуньлй, Юрій Кобельник, Іван Леник, Микола Горецький, Петро Кріль, Володимир Грещук, Василь Семенко, Григорій Балик, Степан Боренький; Василь Дроздюк 3 дол., а Микола Котуньлй 2 дол. — Разом 641.00

Визнаючи всім Боже, що жертвували, збірали і чим будь причинялися до тієї збірки.

ПОВІДОМЛЕННЯ ВІД КАТЕДРИ

Повідомляється, що в суботу 27 лютого в Катедрі Пресвятої Трійці в Вінніпегу відправиться Заупокійну Службу Божу й Парастас за померших членів й жертводавців Катедри.

Просяться прислати Поминальні з іменами померших на адресу: 1175 Мейн стрит, Вінніпег

о. К. Желіховський, парох

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підканадського Округа
ЛЮТИЙ:

21. Неділя — Су Лукат — Дуфорет
28. Неділя — Гомор — Пінчерфілд
7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
ПРОТ. ПЕТРА БІЛОНА.
Ціна $1.50.
Замовляти
Rev. P. BILON.
1206 Penn Ave., Jeannette,
Pa., U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ЛЮТИЙ:

21. Неділя — Кінбо
28. Неділя — [illegible]
Адреса. Ватсон, Саск. Тел. 146

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
ЛЮТИЙ.

21. Неділя — Сомдаи
28. Неділя — Вайта
БЕРЕЗЕНЬ
7 Неділя — Арбака, св. Миколая
14 Неділя — Сірко
21. Неділя — Вайта.
28. Неділя — Арбака, ап. П. і П.
Адреса. Вайта (Vita), Ман.
Телефон. число 14

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
[illegible]
21. Неділя — Рєза
28. Неділя — Гардентон
БЕРЕЗЕНЬ
7 Неділя — Толстой
14 Неділя — Толстой
21 Неділя — Роза (Сповідь)
28 Неділя — Гардентон (Сповідь)
Адреса Гардентон. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гаїнського
ЛЮТИЙ
21. Неділя — Росборн
28. Неділя — Ольсборн
Адреса Ольборн. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ЛЮТИЙ.

21. Неділя — Медоп Лейк
28. Неділя — Гефорд
БЕРЕЗЕНЬ.
7 Неділя — Ветафорд
14. Неділя — Гаселвуд
21 Неділя — Крикер
28 Неділя — Гефорд
Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїл-Горгіца
ЛЮТИЙ.
21. Неділя — **Робліи**
28. Неділя — **Гренфелл**
БЕРЕЗЕНЬ:
7. Неділя — **Петлюра**
14 Неділя — **Зелена**
21 Неділя — **Лепкара**
28. Неділя — **Гладвет Плейнс**
Адреса. Гладвет Плейнс, Ман.
Тел. 183.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
ЛЮТИЙ:
21. Неділя — Пайн Ривер
28. Неділя — Етелберт
БЕРЕЗЕНЬ
7. Неділя — Пайн Ривер
14 Неділя — Етелберт
21. Неділя — Пайн Ривер
28 Неділя — Етелберт.
Адреса: Етелберт Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Комінтановича
ЛЮТИЙ:
21. Неділя — Гудів
28. Неділя — Фенала
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ЛЮТИЙ:
21. Неділя — Принс Альберт
28. Неділя — Нілвіли
554 - 7 Ст. Іст., Принс Альберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ЛЮТИЙ:
21. Неділя — Порцей
28. Неділя — Стінен
Адреса: Box 124, Арран, Саск, Тел. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака,
Адреса. Box 158 — Вилмінгтон, Алта
Тел. 40 — Вилмінгтон.
ЛЮТИЙ:
21 Неділя — Прут
28 Неділя — Катакин
БЕРЕЗЕНЬ.
7. Неділя — Вилмінгтон
14 Неділя — Андрю
21. Неділя — Пено
28 Неділя — Лумакн

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Васьківа
ЛЮТИЙ:

21. Неділя — Редвотер
28. Неділя — Тростна
БЕРЕЗЕНЬ.
7. Неділя — Редвотер
14. Неділя — Радвей
21. Неділя — Ермонт
27. Субота. Шкільна молодь — Торгилд (Сповідь)
28. Неділя — Торгилд
УВАГА: Суботами: в першу в Радвотер, другу, третю й четверту від полудня з дітьми лаузи в Торгилд-Box 198, Радвей, Алта. Тел. 18.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубинського.
ЛЮТИЙ
21. Неділя — Гресленд
28. Неділя — Сарпіль
БЕРЕЗЕНЬ.
7. Неділя — Крайгленд.
14 Неділя — Бойл
21 Неділя — Лак Ла Біш
28 Неділя — Сарпіль
З початком Великого посту по всіх громадах по Св. Божій парастас за померших. У Великий Піст по всіх громадах Св. Сповідь.
Адреса: Box 216, Лак Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Семишина.
ЛЮТИЙ
21 Неділя — Торсбі
28. Неділя — Едмонтон-Інститут
БЕРЕЗЕНЬ
7 Неділя — Калмар
14. Неділя — Атабаска, Вел. сповідь
21. Неділя — Торсбі, Вел. сповідь
28. Неділя — Себа Бїч, Вел. сповідь
КВІТЕНЬ:
4 Неділя — Калмар, Вел. сповідь
7. Середа Благовіщення — Вигода Великодня сповідь
11 Неділя — Оновей, Вел. сповідь
18. Неділя — Вайлдвуд, Вел. сповідь
22 Четвер — Торсбі — Страсти 7-ма год. вечер
23. Пятниця — Вінос Пашенниці.— Калмар — 12 год.
Оновей — 1-та год. попол
Себа Бїч — 6-та год. вечером
24 Неділя Субота — Ричмонд Парк 9.30 рано Служба Божа і св. пасок
Атабаска — 12-та год. св. пасок
Бірчез — 2.30 год. свяч. пасок
Едмонтон — 4.15 год свяч. пасок в Інституті
Оновей — 6.00 год. свяч. пасок
Вайлдвуд — 8.00 свяч. пасок
Себа Бїч — 9.00 год свяч пасок
25 Великдень — Торсбі 12-та год.
В ночі: Ранні відправи і свяч. пасок: Калмар 8.30 год. рано — Служба Божа і свячення пасок
26. Світ. Понеділок — Себа Бїч. 9.30 рано. Проводи
27 Світ. Вівторок — Оновей 9.30 рано Проводи.
Адреса 11004-82 Авеню, Едмонтон Тел. канцелярії 932520 або 30045

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ЛЮТИЙ:
21. Неділя — Мічам
28. Неділя — Гренфел [illegible]
БЕРЕЗЕНЬ:
7 Неділя — Вонда
14 Неділя — Мічам
21 Неділя — Ковет
28. Неділя Громниця, пізнична
Всюди в суботу Вел. Посту сповідь.
КВІТЕНЬ
4. Неділя — Мічам
7. Середа. Благовіщення — Ковет
Вечером в 7 год. Поцюни
11 Неділя — Вонда
18. Неділя Квітна — Брукобі
22. Страст. Четвер — Громниця-пізн.
7 год. вечером.
23 Пятниця. Вінос Пашенниці — Громниця-пізна з Громниці пізнична
25. Великдень — Громниця (ранна і пізня) | Брукобі.
26. Світлий Понеділок — Брукобі
27 Світлий Вівторок — Ковет
Адреса: Box 47, Громниця, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
БЕРЕЗЕНЬ
7. Неділя — Бовин
14 Неділя — Пінчакі
21 Неділя — Гейрвіла
28. Неділя Іспас — (сповідь)
Адреса. Вилмінгтон, Алта.

Календар Українських Свят

16	В	3	Преп. Ісидора Пелус.
17	С	4	Семенов Богоприимця
18	Ч	5	Муч. Агафії, Теодосія
19	П	6	Вукола еп Смирни
20	С	7	Партенія еп Лами
21	Н	8	Нед. Блудного Сина
22	П	9	Преп Памфатія затвор.
23	В	10	Преп. Прокопа Печер.
24	С	11	Муч Власія еп Севаст.
25	Ч	12	Мелетія еп Антіохійського
26	П	13	Преп. Мартиніана, Зос
27	С	14	Ромила, Кирила уч. Словіи
28	Н	15	Нед. Мясоп. Преп. Пафнутія

БЕРЕЗЕНЬ

1	П	16	Муч. Памфила, Валента
2	В	17	Преп. Теодора Мовч. Печ.
3	С	18	Агапита еп. Сина. Льва еп.
4	Ч	19	Еп. Артема, Фламінова
5	П	20	Льва, еп. пр. Агатона чуд
6	С	21	Преп Тимотея Еретарха
7	Н	22	Нед. Сирол. Муч. Маврикія
8	П	23	Поч. Посту Свящч. Полікарп.
9	В	24	† Перше† і друге зн. г. в. Хр.
10	С	25	Тарасія, архіеп. Цареград.
11	Ч	26	Преп. Порфірія еп. Газськ
12	П	27	Преп. Тита Печерського
13	С	28	Преп. Касиана Іспов'ідника
14	Н	1	† Нед. В. Посту. муч Нестора
15	П	2	Свящч Теодота еп. Кир
16	В	3	Свящч Гатровія, Каєсніка
17	С	4	Муч. Конона, прп. Марка
18	Ч	5	Преп. Герасима Вовос.
19	П	6	42 муч. Амор'єйських
20	С	7	Свящ. Херсонських. Васіся
21	Н	8	2 Нед. В. П. Теофілакта еп
22	П	9	† 40 муч Севастійських
23	В	10	Муч Конрата. Кипріяна
24	С	11	Софрона патр Єрусал
25	Ч	12	Теофана ісп., Григорія
26	П	13	Нікифора, патр Цареор
27	С	14	Ростислава кн Київського.
28	Н	15	3 Нед. В. П. Хрестопока.
29	П	16	Серапіона архіеп. Новгород.
30	В	17	† Преп Олексія, чол. Бож.
31	С	18	Кирила архіеп. Єрусалим.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ЛЮТИЙ
21. Неділя — Кадворт
28. Неділя — Вакая
БЕРЕЗЕНЬ
7. Неділя — Ст. Джуліен
14. Неділя — Еллоз Крік
21. Неділя — Кадворт
28. Неділя — Вакая
Адреса Почт. скр. 4. Вакая, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
БЕРЕЗЕНЬ:
7. Неділя — Інсінгер, місто
14. Неділя — Фоли Лейк
21. Неділя — Винярд
28 Неділя — Шіго, околиця
Адреса: Шіго, Саск., Box 52. Тел. 21.
Телефон 30645

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
БЕРЕЗЕНЬ
7. Неділя — Шіго, місто
14 Неділя — Інсінгер, „гайвей"
21. Неділя — Тідор, місто
27. Субота — Елмор, сповідь
28. Неділя — Елмор
На перший тиждень Вел. Посту, від понеділка 8 березня до четверга 11 березня (включно), в Шіго-місто, о 4-ій год. попол'удні, буде відправлятися Велике Повечір'я з Каноном св. Андрія Критського.
Адреса: Шіго, Саск., Box 52. Тел. 21

Церковний Устав

20. Нед. Вауд. Сими. Год. 8. У€ 6. Лт. 1 Кор. 5: 12-20. Ев. Лу. 15: 11-32
26. Неділя Мясоп. Госпос. 7, У€ 7. Лт. Ап. 1 Кор. 8: 8-13 і 9: 1-2. Євап. Матея 25: 31-46.

7. Нед. Сиров. Год. 8. У€ 8. Лт. Ап. Рим. 13: 11-14 і 14: 1-4. Євап. Матея 6. 14-21.
14. І Нед Посту. Год. 1. У€ 9. Лт. Ап. Жидів 11: 24-26, 32-40 і 12: 1-2. Євап Іоанн 1: 43-51.
21 2 Нед. Посту. Год. 2. У€ 10. Лт Ап Жид 1: 10-14 і 2: 1-3. Євап. Марка 2: 1-12.
28. 3 Нед. Посту. Год. 3. У€ 11. Лт. Ап Жидів 4: 14-16 і 5: 1-6. Євап. Марка 8: 34-38 і 9: 1.

Український релігійний [illegible] в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

WINNIPEG, MAN., MARCH 1, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го БЕРЕЗНЯ, 1954. ЧИСЛО (961) 5

СВЯЩ. Г. МЕТЮК ДІСТАВ МИТРУ.

Соборна громада Покрови, в Виннепегу, обдарувала свого пароха Гр. Метюка в день його народин митрою, що має 110 кольорових камінників. Се сталося 14-го лютого. Митру передав йому Н. Кушнірик, голова церковної громади. Свящ. Метюк є священиком 24 роки. Архипресвітером поставлено, його 1940 року і відтоді він міг мати митру. А що стару митру вже поношив час, громада обдарувала його новою митрою. При тім були привіти о. Гриценка, сестрична, дітей, від теольогічного відділу Колегії св. Андрея і ще декого.

СПРАВА В КУРОКІ ЗАКІНЧЕНА.

Справа в Курокі, Саск., тягнеться вже довго. Громада мала свого православного священика, а свящ. Віталій Сагайдаківський при допомозі кількох прихильників залія ночево до церкви. Коли більше людей прибуло, почався рух і Сагайдаківського потурбували. Тепер справа закінчилася, коли не можна було доказати, що Сагайдаківський мав право йти до церкви. Сагайдаківський програв. Адвокат Ю. Стечишин оборонив заскаржених.

З ПОДОРОЖІ КОРОЛЕВОЇ.

В Лисмор, в Австралії, 30 до 40 тисяч людей так обступили були автомобіль Королеви Єлисавети, що автомобіль не міг рушитися. Треба було нарід розсувати, щоби дальше їхати.

ДОЛЕС ПОЯСНЮЄ НАРАДИ.

До Вашингтону вернувся представник Америки Долес і поясновав, що хоч наради в Берліні не досягнули чого треба, то все ж Америка дещо скористала. Про наради в Женеві казав, що страху нема. Америка не признає китайського уряду в Китаю і не допустить китайських большевиків до Обединих Націй.

ДІТИ ЗАМКНУЛИСЬ В СКРИНІ.

В Торонті двоє дітей, 3 і 5 літ, влізли до скрині (куфра), що назаді автомобіля, і замкнулися. Батько хлопця, 5 ілсел, не знаючи нічого, поїхав до міста, потім до театру. Коли вертався, почув що щось стукає і кличе: "Тату". Тоді запитав як діти чуються, а почувши, що добре, поїхав до дому, взяв ключ і скриню відомкнув. Дітям нічого не сталося, хоч могло статися.

НА ФАРМУ ВПАВ ЛІТАК.

Коло 40 миль від Виннепегу впав військовий літак, 14 мінут по вилеті з Виннепегу. Летун, Джан МекЛенан, 22 літ, спускався з літака близько землі, але вбився. Літак впав недалеко фармерських будинків.

ПОВІНЬ В АВСТРАЛІЇ.

Сильна буря і повінь була в Австралії, в якій згинуло понад 30 осіб. Залізницю повінь перервала в 40 місцях. Багато худоби потопилося. Повінь залила великі простори і декуди лише верхи домів видно. Впало 10 до 20 цалів дощу.

МАТИ-КОРОЛЕВА ДО КАНАДИ.

Мати-Королева має в жовтни прибути до Америки, щоби побачитись з Айзенгавером і його жінкою. Сподіються, що вона і Канаду відвідає.

ЗУДАР ПОЇЗДІВ В КВЕБЕКУ.

В Ст. Клет, Кве., один сіпіярський поїзд вдарив другого, отже 87 осіб було ранених, а один чоловік згинув. Два чоловіки були приїняті 6 годин і поки їх увільняли, а лікарі запускали їм поживу в жили. Се тому, що ті два ранені стратили багато крови. Одному подомляло ноги, другому покалічило голову, але стан їх не злий. Однакож ніхто не був поважно раненій. Причина — снігозамця.

ЧЕСЬКІ ЛІТАКИ КОЛО ГРАНИЦІ.

Від чеського летуна вийшла вістка, що коло чеської границі з західної сторони є 360 російських літаків.

ЗАПАДАЄТЬСЯ В ЗЕМЛЮ ФАБРИКА.

В Виндзорі, Онт., западається в землю фабрика хімікалів, що коштувала 6 мілюнів доларів. З під землі рикала вода і валила частину фабрики, до висоти 22 стіп. Деякі домн запалися, інші хилаться, або залиті водою. З сусідних домів сотні людей позабиралися. Земля далше поволи западається.

ЗГОРІЛО СІМ ОСІБ.

В Гартфорд, Міш., в Америці, згоріло 7 осіб в домі для тих, що по слабости приходять до здоровля.

ОБРАБУВАЛИ ШОФЕРА.

Два чоловіки замовили в Виннепегу таксівку, щоби завезла їх де хочуть. Коли там заїхали, кажуть шоферові: "Ми не платимо; ми заберемо те, що маєш." Ві один вдарив шофера склянкою від пива і шофер дав рабівникам 15 доларів.

ПЕРЕГОВОРИ І БІЛЬШЕ НІЩО.

Недавні переговори Англії, Франції й Америки, що були в Берліні, закінчилися нічим. Тепер мають бути переговори в Женеві, в Швайцарії, де вже мали би бути і представники большевиків з Китаю. Се заключотало декого в Вашингтоні, до допущення большевиків, се вже частинне їх признання. Проти того виступив й уряд полудневої Кореї та Кай Шек. Хоч представник Америки, Долес, каже, що страху нема. Та се певне, що коли наради не мали би вийти на користь Росії, то нічим скінчаться.

ЗГОРІЛО 25 ШТУК ХУДОБИ.

В Керол, Ман., запалилися стайня фармера Андерсона і згоріло 25 штук худоби.

ДВА ЗГИНУЛИ В ВАГОНІ

В Ейл, Б. К., повстав огонь в вагоні. Коли його отворили, були там два мертві чоловіки. Горіла солома, що там була, отже чоловіки подушилися. Очевидно вони крадьком залізли до вагона, щоби кудись їхати.

СПИРИТУАЛІСТАМ 69 ТИСЯЧ.

Марія Ернес Бур записала групі спиритуалістів 69,000 доларів, бо вони дбали до того, що вона могла порозумітися зі своєю померлою матірю. Таке сказано в її завіщанню. Хтось зі своїх старався уневажнити той запис, але суддія в Торонті признав запис слушним. Спиритуалісти доказують, що вони з душами померших порозумівяються.

ЗГИНУЛО 30 ОСІБ.

В Діямантіна, в Бразилії, бас зударився з залізничим поїздом, отже згинуло 30, а 6 осіб було поважно раненых.

ТОРГОВЛЯ ДІТЬМИ.

В Монтреалі арештували адвоката і кілька жінок, що мали торгувати дітьми, продаючи їх людям з Америці. Адвоката арештували, коли мав відлітати з жінкою до Ізраїлю. За 10 літ продано понад 1000 дітей. Був широкий кружок торговців, де входили доктори, правники і др. Жидівських дітей не продавали. Тую торговлю обчислюють на 3 мілюони доларів.

КАЖЕ ВЖИВАТИ АТОМІЧНИХ БОМБ.

Бувший голова воздушного штабу в Англії, Смісбор, говорив недавно, що коли б війна почалася, то Англія і Стейти повинні вживяти атомічних бомб, щоби ворога нищити. Про Німеччину говорив, що переговори до нічого не доведуть. Треба так робити, як робіть большевики., значить — йти перебом..

РОСІЯ ХОЧЕ ТОРГУВАТИ.

Міністер Гов говорив в Оттаві, що коли Росія хоче поширити свою торговлю з Канадою, то вона має на гадці свою політику, а не торговлю. Росія з тим до Канади звертала і до країв в Европі, а до Америки ні. Очевидно думає, що там ей хитрість не вдасться.

ПОВІДОМЛЕННЯ

За благословенням ВПреосв. Митрополита Іларіона продовжено ЮВІЛЕЙНИЙ РІК нашої Церкви до кінця червня, 1954 р.

Після закінчення Ювілейного Року буде виданий Повний Звіт окремою книжечкою, в якій будуть поміщені інформації про святкування і збірки приславі на ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД Української Грекo-Православної Церкви в Канаді.

Подаємо се всім до відома, а рівночасно закликаємо весь свідомий український загал зложити двір на згадану ціль. Нехай не буде ні одної душі, ні одної Громади, яка не зложила б бодай найменшої лепти на велику ціль. Хто бажає причинитися своїм даром щоб збільшити Ювілейний Фонд, нехай складає його на руки священиків, або шле впрост до канцелярії Консисторії.

Дано в Вінніпегу, 27 січня, 1954.

Консисторія Української Грекo Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Гриценя.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ШЕПТИЦЬКИЙ ЗВ'ЯЗУЄ УКРАЇНЦЯМ РУКИ

"ЗАКОН О ПОПЕРЕДЖАЮЧІЙ ЦЕНЗУРІ КНИГ".

Коли страшні ворожі хмари сунули на Україніъ (Целібат, Конкордат і др.) і треба було Українцям якнайбільше сил до оборони, тоді Шептицький видав закон, яким хоче звязати Українцям руки, щоби не могли обороняться. Той закон назвав він — **"Закон о попереджаючій цензурі книг". Виданий 6-го квітня, 1925 року.**

Тим законом забороняє він і священикам і світським писати без його дозволу про щонебудь звязане з релігією, — отже забороняє писати про злодіїв, розбишак, брехунів, дурисвітів, насильників, а вже особливо **про польські насильства над Українцями**, про нахабне наклепання целібату, про польські пляни і римське лицемірство, бо ж всі ті справи міряються релігійною міркою. Звичайно, що і священикам забороняють релігію. А священикам забороняють і про світські справи писати. Отже забороняє через письмо порозумюватися, справи обмірковувати і вияснювати. Лише лютий ворог Українців міг такий закон видумати. Ось важливіші постанови того закону...

Параграф 1. Під назвою книги розуміє сей закон всі книжки, брошури, часописи і якінебудь письма видавані другом.

Пар. 2. Без попереджуючої церковної апробати (дозволу) **не вільно навіть світським видавати** а) Письма Святого, коментарів (пояснень) до него, перекладів або трактатів (розвідок) о нім. б) Книг, що відносяться до Богословія, Історії Церкви, Права церковного, Природного Богословія, Етики (загальної моралі) **і інших наук стоячих взязки з релігією і моральністю**, книг богослужебних молитовників, пісень, **моральних, містичних** (про таємні сили), **і взагалі всяких писем, в яких міститься щось, що може яку звязь з релігією і обичайністю.** в) Образки, образки з молитвами або й без них. г) Листки зі списом відпустів наданих Апост. Престолом.

Пар. 5. Не вільно священикам без позволення Ординаріяту (консисторії), монахам же без позволення своїх настоятелів і Ординаріяту видавати книжок **навіть світського змісту;** не вільно їм видавати і редагувати часописів, **або дописувати до них.**

Пар. 6. В часописах, які містяться статті проти католицької віри і христ. обичайности, **не вільно і світським католикам дописувати,** хіба із справедливої якоїсь причини, про яку має судити Ординаріят.

Пар. 7. Хто би зі священників допускав до такого часопису, стягне на себе суспензу.

Пар. 8. В ту суспензу паде кожний священик через сам факт написання в такім часописі без дозволу Ординаріяту якої небудь статті, навіть безименної, і про предмет, що не має звязи з вірою. Зі рівнозначне з написанням узнає сей закон **підписання або подиктування, або інспірування** (піддавання гадки) **такої статті.**

Пар. 13. Назначені Митр. Ординаріятом цензори мають обовязок видавати свій осуд опираючись тільки на догматах католицької віри, на науці Вселенських Соборів і Апостольського Престола.

Пар. 16. Авторам не має бути знане ім'я цензора, який видав прихильний осуд.

Пар. 18. Сей закон зобовязує всіх священників Львівської АЕпархії і поза її територією, а священиків чужих Епархій на територіях Львівської АЕпархії.

Пар. 20. Сей закон обовязує від 1-го мая 1925 н. ст.

Під тим законом підписані:

Андрей Митрополит, †Йосиф, еп. Л. Пом., **Олександер Бачинський,** Генер. Вікарій, **Андрій Білецький** Препозит М. Капітули.

"Нива" цензурі покорилася.

Шептицький добився того, що "Нива" перестала про целібат писати. Мусіла покоритися. Та все ж на закінчення завила, що свого становища не зміняє і додала деякі уваги.

Каже вона, що закон Шептицького строгійший ніж закон Римської Церкви. В Шептицького є заборона **"Взагалі всяких писем, в яких міститься щось, що має звязь з релігією і обичайністю",** а Рим. Церква того не має. І питає "Нива": **"Але що не має якоїсь звязи з релігією і обичайністю"?** Нема в римськім законі "успехів"! І це дечого. Окрело "Нива" говорить:

"Кожному ясно, що сей закон виданий по причині тресвящ., на якій ми опинилися під целібатної реформи і кампанії проти неї. Така наша доля! Ось Сцилля і Харибда (небезпека куди повернешся), — відвічна біда в усякій боротьбі."

А закінчує "Нива" заявою, що свого становища супроти целібату не зміняє, вона каже.

"Нива" в справі целібату вже не має нічого засадничого сказати понад те, що сказала. Остається нам бути тільки сумним обсерватором (глядачем), як споживатиметься все те, що ми передбачили."

"Український Голос" про цензуру.

"Нива" замовкла, але світські газети не тільки що на той цензурний закон не оглядалися, але його розбирали, осуджували, звали безглуздям і виданим на лихо Українцям.

І так в перем. "Укр. Голосі", ч. 19, 1925, є стаття: **"На 400 літ назад — Галуко-німа політика наших владиків",** де говориться, що коли почався целібатний наступ, то —

"На денне світло вилізло чимало невідомих ширшому загалови позакулісових махінацій (крутарської роботи) високих духовників української і римської церковної єрархії". Все те було "не під смак нашим владикам, які **позачинялися у своїх палатах, відсунулись від громадянства, і почали глядіти на себе, як на індійських божків, яких під карою страшних мук нікому не вільно торкнути.** І вони рішили замкнути роти не тільки священикам, але й світським членам української Церкви, — щоб мертва глухоніма тишина запанувала, а серед неї панували вони — наші нинішні церковні владики — теж глухі й сліпі."

Дальше говориться, що подібного закону як "цензура", не мала ще на світі жадна Церква, а той закон є такий **"соромний і ганебний документ!"**

Також зауважує "Укр. Голос", що коли би братя ту "цензуру" поважно, го -

"Повинні припинити свій вихід всі українські часописи і всі друкарні зaперестати друк українських книжок. Бо в яким виданню не кажеться про щось, що має звязь з релігію, Церквою, в етикою, з моральністю; де **не знаходилось би слово Бог, небо, пекло, чорт, любов, подруже, крадіж, пянство, розпуста; про сім гріхів головних і сім чеснот, про віру і надію, про земне і позаземне життя?**

"Всі редакції і всі видавництва мусять покоритися цензорови митрополичої консисторії. А до святого Юра (до палати митрополита) день вдень мають тягнути паломинчі- каравани грамотних людей, які схотять скористати з друкарського станка (скочуть щось надрукувати)."

Значить, — і всі світські люде мусіли би зречися свого власного розуму і робити лише те, що дозволить митрополича консисторія. Подібне і з священиками, бо і вони ж письменні. І виходить що:

"Священикам **не** вільно писати (пар. 5): про носатину в коней, прицицю в коров, мотилицю в овець, угри в свиней (зн. про слабости тих звірят), про збіжений недорід і про штучний гній, про сільську кооперативу, про виставу "Наталка Полтавка" в місцевій Читальни, про шкільні справи, ані взагалі про якінебудь громадські гаразди. Адже сказано виразно, що без дозволу **"не вільно видавати книжок навіть світського змісту"** і не вільно дописувати до часописів.

"Затє парагр. 6-ий накладає на митрополичий Ординаріят обовязок видати "Індекс" (виказ) часописів, які виступають проти "віри й обичайности", а всі люде, світські чи духовні, мають як вогню берегтися тих виклятих часописів. Священикови не вільно не тільки писати до такої газети, але навіть говорити з кимнебудь, хто міг би використати ту розмову (напр. про пожежу в селі, шкільний плебісцит, або про самоволю наказного війта) і написати про те до такої небезпечної газети: тоді якстій грозить такому бунтареви суспенза (заборона священствувати) і всякі репресійні кари (парагр. 7 і 8)."

Дальше зауважує "Укр. Голос", що коли б митрополичі цензори мали перечитувати і належно оцінювати всі матеріяли, які хто хоче друкувати, мусіли би володіти таким знанням, — **"супроти якого Соломон і всі критики і фільософи світа всіх народів і часів такому були безпросвітними дурнями".** Мусіли б вони розумітися на всіх галузях науки, на політичних тонкостях, на всіх родах літератури, мистецтва... І люде мусіли би ждати місяцями ніж би дочекалися дозволу щось друкувати. Дальше йде така оцінка тої "цензури":

"Чимдальше розглядати той "закон", тимбільше абсурду (дурноти) і несвітлиць виявлюється. Се не закон, а **просте божевілля.** Той, хто писав його, доказав проречисто, що є людиною не тільки без найменшого суспільного змислу, але — **взагалі без пяти здорових клепок,** а ті, що покляли під сей закон свої підписи, виявили карикатурне легковаження власного престіжу (власної гідности).

"Сей "закон" належить до того роду розпорядків, які видаються згоря на те, щоби ніхто їх не тримався.

"Не можуть тримитися його і самі владики, бо тоді прийшлось би їм напротязі найблизших тижнів виключити з рядів Церкви кількасесять тисяч передплатників і читачів української преси і засуспендувати 90 процент священства, яке не схоче зрезигнувати з примітивних прав культурної людини.

"Якщо наші владики дальше підуть тим самим шляхом, то швидко появиться в "Епархіяльних Відомостях" "закон", по якому при висвячуванню питомців будуть вирікатися ім язик і перебивати руки (щоби не писали), а над усіми новонародженими дітьми при хрестинах скажуть переводити операцію здорової голови".

Так гірко і слушно висмівав "Укр. Голос" (та не лише він!) той божевільний митрополичий "закон", бо було що висміювати. Поминувши те, що він був вимірений на лихо українського народу, то його зміст сам собою був крайньо безглуздий. А його складав митрополит зі своєю консисторією. І під ним підписався.

***

Пригадує "Укр. Голос", як перед 400 літами в Відні рядив король Карло V завів перший виказ заборонених творів. А 361 літ ділить нас від 1-го церковного "індексу либрорум прогібіторум" (виказу заборонених книг). "По нинішний день існує при кардинальській колегії інституція "Конгрегацію індіце" задля нагляду над світовою літературою."

"Всетаки навіть у найтемнійших часах середновіча не було нігде й ніколи духовної **превенційної** (попереджаючої) цензури друкованого слова для духовних і світських членів Церкви. Митрополича капітула завертає нас на 400 літ назад і ще дальше, у найглибші нетри духового обскурантизму" (ворожнечі до просвіти).

Можна згадувати, що статтю, з якої маємо виривки, написав священик, бо те, що в ній згадусть, подрібнійше відоме священикам ніж світським. Зрештою і більше священників писало про ті справи зазначуючи лише, що се "з вищенич кругів", чи подібно

Ще дальше говориться, що львівські владики "стали більше папськими, ніж папа Пій V, Павло IV, і всі інші сподвижники духовної католицької цензури." А нинішні українські владики:

"Замість здвизатися до народу відмовляючись від рабського послуху тим, що діялось явно на шкоду народови, наші владики йдуть дальше, ніж їхні римські вдохновителі."

Закінчується стаття словами еп. Коциловського, які він сказав громадянам, що хотіли його опамятати: "Я радився Христа і він сказав мені се робити." І питає "Укр. Голос", чим поясниить Шептицький свою "цензуру"? З ким він радився?

[illegible]

58

Підмихайлівський ідіяч, Мих. Тустановський, був високий, стрункий. Подовгастє лице з приємними рисами, задумливі очи, грецький ніс, чорне волосся, коротко стрижена борода. Се був приступна і лагідна людина. Радо ставав до розмова з кожним, — з паном чи Іваном. Не дивав на себе довго чекати, коли хтось хотів його бачити. В розмові привітний, поважний і щирий. Не послугувався викрутасами, що — якось то буде, прийдіть пізнійше, я надумаюся... Сказав що було, не викручувався. Не був "двоначчним".

Він не любив бездільно перебувати закордоном, де шляхта марнувала гроші. Правда, виїзджав на місяць закордон для відпочинку, але не мав часу бавитися в пана, бо мав багато праці в своїм господарстві та в Повітовім Господарськім Товаристві, де постійно був предсідником.

Любив господарство і природу. На поле ходив здебільшого пішки. Студіював агрономію, багато читав. Любим його вайнттям був вирій домашнього вина з агресту і порічок, — вироблив бочками й обдаровував своїхів і приятелів. Мене завсігди гостив тим вином.

Політика була йому ніби чужа, але добре в ній розбирався. Назверх Поляк, але серце билося мабуть більше українським Дяком. Передплачував "Діло" і слідив за українськими справами. Обурювався на краєву владу, що нехтувала права Українців.

Мав одного сина Юліяна, та невідомо, що з ього вийшло.

***

Різдвяний страйк.

В 1905 р. вибухнув в Східній Галичині великий страйк через тяжкі відносини на селі, що пригнобили по дворах (в дідичів). Польські і жидівські дідичі платили женцям по 35 до 40 сотиків (35 до 40 центів) за 13 годин денної праці. Косарям 50 сотиків денно. Се було немилосердне використовування людей, отже українське священство і студентство постановило помогти селянам.

Повстали комітети, що закликали до бойкоту і страйку в сінокоси і жнива В Рогатинщині комітет розвивав таку діяльність в Журові, Підмихайлівцях, Григорові, Королині, Чагрові, Чернові і др. До комітету належав о. П. Петрицький, його парохіянин Василь Калина, визначний селянський бесідник. І я.

Але серед дідичів був один, що вже платив робітникам трошки більше ніж другі, а то Мих. Тустановський. І багато помагав селянам. Тому ми рішили вдатися до Тустановського з порадою, щоби він сам підвисшив платню робітникам. Я мав з ним поговорити, бо жив з ним близько. І дружина його, хоч Полька, була культурною жінкою. Заходила до селян і помагала, своїми кіньми привозила лікаря, помагала грішми. Єї служи Україні мусіли ходити до церкви, а Поляки до костела. А коли хтось без причини до церкви не пішов, то мусів клястися на лаву, а Тустановська оперізувала його нагаєм. Тому всі боялися і шанували її

***

По Службі Божій пійшов я до Тустановського, все оповів. Він спокійно вислухав і каже, що він і без того думав платню підвисшити. І буде платити так, як страйковий комітет хоче. За оглядність до нього подякував. Справа вирішена.

Нараз увійшла дідичка і каже холодно:

"А ксьондз пробощ, як чуємо, організують страйк... — Єї бесіду перервав Тустановський:

"Ні, бо о. Пристай сповіщає, що в нашому дворі страйку не буде." Тоді звернувся до мене: "Ходили по селі поголоски, але я не вірив. І я тішуся, що Русини розумно стоваляться до справи. А їх домагання слушні. Я годжуся. Треба жити, і другим дати змогу жити."

В Михайла і Михайлини жила чесність, що тепер рідко буває.

Тустановський згодом продав маєток в Підмихайлівцях о. Л. Туржинському, і той залишив собі тільки двір (забудування), а решту розпарцелював поміж селянами.

ДЕЩО ВОНО НЕ ТАК!

"Український Народний Союз" в Америці видав ювілейну книжку п. з. "Українці у вільному світі", де на 204-ій сторінці говориться про Українську Православну Церкву в Канаді, і там показується багато не таким, як воно є.

Пишеться, що в 1918 р. гурт інтелігентів в В. Свистуном і М. Стечишиним в проводі, зорганізували Українську Автокефальну Православну Церкву, а "дотогочасом до їх праці послужила Українська Православна Церква, що почала організуватися в Україні..."

Але так воно не було! Причини, що довели до зорганізування Укр. Прав. Церкви в Канаді, були канадійські, і почалися ще перед приходом еп. Будки, коли Французи силувалися взяти греко-кат. Церкву в свої руки і Французька готовилася на греко-кат. єпископа. А вже десь від 1914 р. в пресі було багато дописів а нарікнянями на Рим, висувалися вже думки про свою Церкву, незалежну від чужих. До того було багато причин місцевих, довголітніх. Події на Україні тут ніпричому.

Дальше говориться про незгоду Свистуна з еп. Будкою, бо Будка "не допускав світського чинника у виключно церковні справи".

Що з того можна розуміти? Які справи? Будка, що був на "французькім хлібі", силувався збирати в руки всі громадські справи, якими мали би, певна річ, орудувати Французи зі своїми французько - бельгійськими "пінями". Проти того був цілий наш загал. Чи се були "виключно церковні справи", чи чужа політика?

Сказано, що на зборах в Саскатуні 1918 р. порішили що "в новозаснованій Церкві священики могли бути женаті." Чи не неаналь..ічина? Адже навіть гр. кат. Церква від початків унії мала женатих священників, понад 300 літ. А целібат в Галичині заведено насильством, проти чого були і всі греко-католики в Канаді, крім еп. Будки та Французів.

Говориться також, що "Недавно консисторія УГПЦ проголосила в пресі, що святитиме всіх тих кандидатів, які відбудуть однорічний богословський курс".

Такого не було! Говорилося лише про тих, що вже мають вищу освіту, а не про всіх! Редактори згаданої книжки переборщують, отже просте викривлюють.

Про "Українську Католицьку Церкву в Канаді там пишеться, що в ній працюють: **Василіяни, Редемптористи, Студити, Брати Християнських Шкіл, Облати, Сестри Служебниці і Сестри Місіонярки."** Недармо перемінено греко-католицьку Церкву на "Українську Католицьку". А дальшу зміну можна предвидіжувати...

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
250 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

АДРЕСА КОЛЕҐІЯ СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
250 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавничі Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—218 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3625, — Winnipeg, Man.

КАТОЛИЦЬКА РОБОТА В ХОРВАТІЇ

Галицька преса нераз говорила, що католицька політика хоче розбити Українців на Сербів і Хорватів. Значить, — хоче завести ненависть, як завела між Сербами і Хорватами.

Серби і Хорвати то один нарід, бо одні і другі мають тусаму мову і культуру. Але Серби православні і пишуть письмом як наше, а Хорвати римо-католики і пишуть латинкою. Лише тим ріжняться. Але ворожнеча між ними велика. (Багато Сербів жило і в Хорватії).

"Благовісник"..в Парижу, ч. 2-3, 1953 року, за французькою книжкою **"Вбивники в ім'я Боже"**, подає приміри як в роках 1941—1945 відносилися Хорвати до Сербів.

Згадати, що є також книжочка видана в Канаді, **"Рейзенінг вуаєс"** (Пажерливі вовки), де оповідаєсь про хорватські жорстокости в 1941-1943 роках. Тут беремо дещо в "Благовісника".

***

Хорвати сидували Сербів, які були в Хорватії, до католицизму, а епископська друкарня в Дякові закликала православних Сербів, щоби якнайскорше вернулися в католицькій Церкві, бо тільки тоді зможуть лишитися в своїх домах, провадити свої справи і виховувати дітей.

Були епископські рішення, що: **"грубо думати, що боротьба проти зла (проти православних) повинна провадитися шляхотними способами і в рукавичках".**

І боротьба проти "зла" почалася. — "Уязнення, концентраційні табори, побої киями, нагинки всіх форм змусили тисячі православних приняти католицизм". В Загребі зорганізовано комісію для конфіскати майна православної Церкви.

Католицькі священики (подаю і їх імена) приймали участь у вбивстві православних, які були замучені на руїнах своїх святинь. А 80-літнього епис. Петера Зімовіча, з Сараєва, зарізали в концентраційнім таборі в м. Ясеноваці. Еп. Доснфея з Загребу **били** і тортурували доки не зійшов з розуму.

Архіеп. Платона з Баня-Луки підкували як коня, а коли впав, вирвали бороду, розложили на грудях огонь, добили сокирою і винуяли до річки Вбрашії.

Італійська газета "Ресто дель Карліно" (1951) писала, що в місті Граках: — **"повна католиків з католицьким священиком виломила двері православної церкви, в якій заховалося більше (ніж) 500 Сербів; вбившости жінок і дітей, і вимордувала всіх до одного."**

Франціщканин, Анте Клярич, голосив на проповіді: "Ви старі баби і повинні вдягнутися в спідниці, бо ви ще досі не забили ані одного Серба. Коли не маєте зброї, то послуговуйтесь сокирами і серпами, а де спіткаєте Серба, перерїжте йому горло."

"Пісня пімразки Сербів почалися вислані Сербів в концентраційні табори. В серпни 1941 р. уставі (поліція) знищили православні церкви в селі Сухополько-Горово. Дзвони і цінне майно сконфісковано, а камінь й інший матеріял продали."

В селі Рякованці вбили 52-ох Сербів. В селах Дракуличі і Моните уставі під проводом кат. монаха Філіповича вбили 1500 Сербів, — чоловіків, жінок і дітей.

Подібного більше наводить "Благовісник" за згаданою французькою книжкою. Говорить, що загалом замордовано до 800,000 православних Сербів, а 240 тисяч силою переведено на католицизм. Спалено 1,500 православних церков, або перемінено на костели. Три епископи і сотні священників замордовано. За те був винен й архіеп. Степінач.

***

Годі думати, що все те видумки. Католицька Церква і цілий католицький світ запротестував би проти таких видумок і піддержали би його некатолики, які противляться неправді. Але такого протесту ми не чули. Та і як протестувати, коли факти говорять.

Вірити, що так мусіло бути, кажуть нам також польські католики. Аджеж в 1928 році в одній Холмщині вирядовано двох місяців Поляки знищили понад 100 православних церков. А кільно знищили на Волині, кільно на костели перемінили. Кільно православних примушували до католицизму, переслідували, арештували, в Жабчу й днів тримали людей замкнених в церкві.

А вже в 1919 і 1920 р. Поляки були заарештували 375 гр. кат. священиків, 44 монахів, 6 богословів і 41 монахиню. А кільно повбештували і покарали в дальших роках. Се вже не православних, але таки католиків! А що сказати про нарід...

Се робили Поляки, а що Українці? В Лежайську голосили гр. кат. проповідники на відпусті: **"Коли твій батько православний, відречися його!"** Чи се не хорватська політика?

***

Католицька політика, як показують факти, веде до того, щоби розбити Українців на Сербів і Хорватів ,— на два ворожі табори. Вже та заборона сходитися греко-католиків з православними Українцями, читати їх книжки, — що вона показує?

Показує, що римські політики представляють православних перед греко-католиками як бузовірів, розбишак, підозрілих, непевних, як злочинців і безбожників, і тому забороняють з ними сходитися. Та хто, який має здорові клепки, повірить, що православні є такими? Чи православіе є злочином?

Але ніхто не чув, **щоби вони забороняли з Поляками сходитися.** Поляки добрі люди. Гідні довіря, хоч вони відносилися до Українців так, як Хорвати до Сербів.

І тут стає питання: **Яким правом римські політики можуть уважати православних Українців злочинцями? Яким правом можуть їх нівечити і не дозволяти греко-католикам Українцям з православними сходитися? І яким правом вони показують греко-католикам, що Поляки гіднійші, ніж православні Українці? Яким правом?**

Нехай самі греко-католики над тим задумаються.

ДІЄЦЕЗІЯЛЬНИЙ ФОНД

Кожна людська установа, від найменшої родини почавши, а на державі скінчивши, потребує грошей на провадження своїх справ. Одна установа потребує їх менше, друга більше; однак нема одної, що могли б існувати без них. Тому на Соборах нашої Церкви постановлено складати гроші на Дієцезіяльний Фонд.

Кожна громада від себе і кожний член від себе обовязані щорічно складати гроші на потреби Церкви. Про те прекрасно знають православні Українці. Про той Дієцезіяльний фонд часто нагадують священики, часто про нього говорять на зборах церковних Громад, часто Заряди Церковні ним клопочуться.

Від 1953-го року той фонд уліпшов у нову фазу (вигляд). Установлено бюджетовую систему; вимірено кілько потрібно грошей Церкві і розложено їх на всі наші Громади.

Від згаданого року Громада вплачує одну визначену суму до Консисторії. І в тю суму вчислюється збірки на "писанку" і "коляду", що їх зариджується з нагоди одних чи других свят.

Наближається Великдень.

Є в нас прекрасний звичай — давати "писанку" на загальні народні потреби; дають її побожні християни на Церкву. Отже й сього Великодня, або найблизшої нагоди буде зариджена збірка на "писанку" для нашої Церкви. А що вона зачислюється в визначену суму Буджету Громади на Дієцезіяльний фонд, то її треба складати значнішими жертвами, а не маленькими датками, як це звичайно практикується.

Найблизшого Великодня зложимо більші суми на "писанку" для нашої Української Православної Церкви. На заклик наших священиків, чи Консисторії, чи будь кого з провідних Громадян, треба ту цедру жертву, не найменшу, не відчінюго, не про людське око, але таку, на яку нас стати, таку, щоб була даром нашого серця і любови для Церкви, яка нас убагородніше, і виховує і дає життя-дайні середники на наше майбутнє.

ОЕГ.

В справі фільми про Лютра

В Канаді тепер почали в театрах виставляти фільму про Лютра. В Квебеку, де самі католики, ту фільму забороняють виставляти, а деінде виставляють. В Вінніпегу зібрався вже був гурт, що проти виставі той фільми протестував.

Виходить, що католики боятся своєї власної історії. Мартин Лютер був католицьким монахом, та коли папа Лев 10-ий (папою від 1503 до 19513 р.) почав за гроші відпускати гріхи (справа індульгенції), Лютер проти того запротестував, а вінци покинув католицьку Церкву, а з ним покинуло багато вірних, і так повстав протестантизм, що розбив католицьку Церкву на двоє. Ще згадати, що історія говорить про Льва 10-го, як про безрелігійного чоловіка, що Христову науку називав байками, отже папа причинився до створення протестантизму. На нього католики повинні нарікати більше ніж на Лютра.

Що в католицькім Квебеку ту фільму католики забороняють, се зрозуміле, але протестувати там де загал релігійно мішаний, се на шкоду католиків. Протестантів се скріпить і багатьох католиків заохотиться бачити ту фільму.

Та все ж лишаєсь, що католики своєї церковної історії боятся.

АПОСТОЛИ І ЄВАНГЕЛІЇ

ДРУГА НЕДІЛЯ В. ПОСТУ.

В Посланню (Жид. 1: 10-14 і 2: 1-3) ап. Павло вказує на величність і силу Божу. Каже він: "Сходили ти основи землю, і пілом дух твоїх е небеса. Вони минуться, постарються, але Твої літа не скінчаться". І тому закон Бога вічний.

В Євангелії (Мр. 2: 1-12) оповідаєсь, що коли Ісус був в Капернаумі в одній хаті, віїшлось багато народу. І прінесли слабого, але годі було через нарід дотиснутися до Ісуса. Тоді через отвір в стелі спустили слабого до хати. І каже Ісус слабому: "Відпускаються тобі гріхи твої". А законоучителі, що там були, кажуть: Він Бога зневажає. Лише Бог відпуске гріхи. На те Ісус: Чи не однакове: Відпускаються тобі гріхи, або: Стань здоровим. І каже слабому: Бери постіль твою і йди. І слабий став здоровим.

Христос показав, що коли він може слабому тілу дати здоровля, то може і душу оздоровити.

Окремо говориться, що Христос бачив велику віру тих, які слабого принесли, і за ту віру їх він оздоровив слабого. Велика віра багато здобуває.

НЕДІЛЯ ТРЕТЯ ВЕЛ. ПОСТУ.

Се неділя **Хрестопоклонна.** На Утрени священик виносить хрест на середину церкви, а люде співають: "Хресту Твойму поклоняємось Владико і святе Воскресення Твоє славимо."

Хрест, се прапор християнства. Знак, що пригадує життя, муки і смерть Христа і славне Його воскресення.

Тепер той хрест ми зрочисто перед собою ставимо і всі разом йому кланяємося. Що варта воїн, який не шанує свого прапору? Що варта християнин, який не шанує хреста?

А той Хрест пригадує і Христову науку, і його терпіння, і смерть, і Воскресення Його, яким запевнив нас, що і ми воскреснемо. І він пригадує нам наші християнські обовязки.

В Посланню (Жид. 4: 14-16 і 5: 1-6) каже ап. Павло, що ми маємо Великого Первосвященика Ісуса, який співчуває нашим немочам. Нам треба на нього надіятися.

В Євангелії (Мар. 8: 34-38 і 9:1) говорить Христос, що коли хочемо Його науку гідно виповнити, то треба відрікатися багато того, що хвилево нас до себе притягає.

НЕДІЛЯ ЧЕТВЕРТА ВЕЛ. ПОСТУ.

В Посланню (Жид. 6: 13-20) говорить ап. Павло, що те, яке Бог обіцяв добрим людям, е певною запорукою для нас, що ми від Бога те дістанемо. Його слово вірне.

В Євангелії (Мар. 9: 17-31) говориться, що ученики Христові не могли слабого оздоровити, і Христос сказав: За сила відганяється лише молитвою і постом. Значить, — треба цілу свою душу вложити в те, чого ми хочемо досягнути.

БЛАГОВІЩЕННЯ.

В тижни по 4-ій неділи е свято Благовіщення. В Євангелії описаєсь, що явився Дівї Марії ангел Гавриїл і сказав: "Радуйся благодатная, Господь з тобою". І Діва Марія злякалася. Тоді ангел: Не бійся! Ти знайшла в Бога ласку; ти породиш сина і назвеш його Ісус. Він Сином Найвисшого буде зватися.

І каже Марія: Як се можливе, коли я не маю чоловіка? Тоді ангел: Дух Святий зійде на тебе і сила Божа окриє тебе, тому сни твій назветься Сином Божим. І каже Марія: Я слуга Господня і нехай буде як ти сказав.

Се важна, свята подія, де бачимо, що Господь вибрав Марію на Матір Христову.

***

ПОКЛОНИ.

В середу по 4-ій неділи вечером в церкві Богослужения, що звемо Поклонами. Співається тоді Великий Канон св. Андрея Критського, де по кожнім тропарі співають: "Помилуй мя Боже, помилуй мя". І люде б'ють поклони. І також приспів: "Преподобний Отче Андрее моли Бога за нас", та "Преподобне мати Маріе моли Бога за нас".

Поклони пригадують нам наші лікі вчинки, і заставляють до гідного життя.

А Марію Єгипетську згадуєсь, як великую праведницю. Вона молодою вела грішне життя, але опісля покаялась, пішла в пустиню і жила там десятки літ. Там зустрів її праведний старець, монах Зосим, і про ей життя від неї довідався. Церква вважає її великою праведницею і приміром до наслідування

НЕДІЛЯ ПЯТА ВЕЛ. ПОСТУ.

В Посланню (Жид. 9: 11-14) ап. Павло пригадує, що "кров Христа очистить нашу совість від мертвих діл для служби Богу".

В Євангелії (Мар. 32-45) оповідаєсь, як Христос говорив ученикам, що Його мають замучити і по трох днях він воскресне. Тоді два ученики просили, щоби в Церстві Божім сиділи вони поруч з Ним. І сказав їм Христос, що такого не дарується, але треба його собі заслужити. Хто хоче стати високо, нехай себе принижує.

ЧОГО НАМ ЩЕ ТРЕБА?

На увагу читачам. — Хочемо тут зазначити, що нижше подану інтересну статтю написала українська дівчина, яка родилася в Канаді і скінчила середну англійську школу. Редакції "Вістника" вона добре знайома як самостійно думаюча Українка, і що написала, то без чужої допомоги. Се вже не перше ей писання. Знайома з українською літературою і щиро інтересується українськими справами.

Свою українську свідомість завдячує своїмому домови, родичам, а головно матери. Се доказ, яку силу має свідомий дім. — **Редакція "Вістника".**

***

Мрії перших українських поселенців в Канаді здійснилися. Маємо гарні церкви, Народні Доми, добре імя в Канаді. Можна радіти. Але чи все те набудуче забезпечує істнованнн нас, як народу? Чи вже дальшої праці не треба?

Церкви, доми, се матеріяльні здобутки ідейних працівників; вони е і будуть, але ідейні люде минаються. А нам треба найперше ідейних працівників. Вони е основою, фундаментом всего. Будуть ідейні люде, — все друге буде. Тоді страху нема.

А фундаментом нашого дальшого життя е діти, молодь. Вони мають бути будучими народними працівниками, будучою громадою, будучим народом. Вони повинні продовжувати ту народну працю, яка провадиться нині. Се важне!

І тому найважнішим обовязком е таке виховання дітей і молоді, щоби з них було дальше покоління таке, як повинно бути. Чого ж до того треба?

Треба, щоби вже від колиски виховувати дітей в українськім культурнім дусі. Треба виховувати на гідних Українців Українок. Дім повинен бути першою доброю Школою, де батьки і матери е ідейних учителями.

Треба дальше українських шкіл та ідейних учителів зі щирою українською душею.

Треба, щоби діти і молодь вчащали до церкви, а там втягати їх до церковного співу.

Треба, щоби молоді належали до українських організацій.

Треба подбати про культурну працю в Народнім Домі, в якій має бути молодь побіч старших, а не щоби грала в "бейс-бол", або взагалі дуріла коло Народного Дому.

Треба, щоби вже діти, а ще більше молодь читали українські книжки і газети, щоби була свідома, думаюча. Щоби знала українську історію, літературу, щоби знала свої народні ціли й обовязки. Щоби знала, що вона належить до великого українського народу.

Треба, щоби молоді знали нашу релігію, наші свята і святочні звичаї, і щоби ті свята гідно святкували.

Треба, щоби наші хлопці і дівчата поважно і гідно поводилися. Щоби йшли за своїм здоровим розумом, а не за другими

Але щоби таке було, треба найперше ідейних, дбалих батьків:

І треба, щоби погляди старших змінилися, навіть тих, що ніби свідомі і беруть живу участь в громадському житті. Самі ніби сідомі, але їх діти по рідному не вміють добре говорити. Не вчили. Бо не старалися. І виправдуються, що не можуть, бо вулиця веде їх дітей за собою. Але се не виправдання. Де люде дбають, там дім сильніший від вулиці. Він перший. Він охороняе дітей від вулиці і вказуе дітям, що на вулиці е недобре.

Треба, щоби батьки не думали, що "добрі діти" то вимки, що то окремий дар від Бога. Всі діти дар від Бога, але "вимки" мали добру школу вдома. А другі не мають.

До матеріяльної сили треба ще і духової, розумової сили і ту силу треба дбало виховувати. А хто ей не виховує, той грішить перед Богом, перед своїми дітьми, перед народом, і перед тими, які щиро дбають, щоби повести нарід до красшого.

Молода Українка.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Речей „Провидінн".
Просимо писати по іформації і ціни до —
Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЯК ЧОЛОВІК ВІД КУРЕННЯ ВІДУЧУВАВСЯ.

Курці говорять, що від курення тяжко відзвичаїтися, але хто наважить, той відзвичаїться. Відомий в Виннipегу випадок, як чоловік від курення відучувався і відвичався.

Щоби бачити тютюн, як свого ворога, він купив пачку тютюну, повісив його на видному місці в хаті, і як тільки захочуєсь йому курити, він звертався до тютюну в пачці і починає:

Ere! Ти мій ворог, я се знаю. І знаю, чого ти від мене хочеш. Хочеш, щоби я тобі піддався. Та-ні! Не дочекаєш того! Я за тобою не пійду! Ти других ведеш, але не поведеш мене. Ти мені примилюєшся, але я знаю, що ти мій ворог..

На такий лад чоловік говорив голосно при домашніх, а його собі жартували, але вкінці побачили, що він курення дідком закинув. Тепер і "ворог" вже не висить, а чоловік без курення обходиться.

Се смішний спосіб, але дуже розумний. Чоловік дивився на свого ворога і пригадував свому розумови, що за ворогом не треба йти. Так повторювана бесіда виробила в нього тільки сили, що вже ворог не міг його спокусити. Чоловік став переможцем.

Такий в людському житію є закон, що багато разів повторювана постанова набирає великої сили. Так другі виховують в людей свої думки, так і сам чоловік може в себе вговорити, коли свою думку багато разів повторює.

***

Тепер зайшла мода на загальне куріння, а з тим і на вживання напитків; ків як опіюм і другі.

Донедавна жінки цілком не курили Про куріння і не думали. Всі вважали, що коли жінка курила, то вона належить до найгірших, до розпустниць, до повій. І так воно було!

Нині жінки курять явно, але се не є на їх славу! Що варта мати, яка має своїми дітьми курить? Вона не показує, що нехай і вони курять. Вона і малій дитині скаже: "Ану, потягни собі трошки".

Така мати, такі будуть і діти.

Лихо і в тім, що нині і на оголошеннях малюють жінок з цигаретою. Заохочують жінок до куріння.

Що куріння не є чимсь добрим, покаже такий приклад: коли чоловік прийде до поважного чоловіка, до єпископа, міністра, короля, чи відважиться він там закурити?

Урядови куріння байдуже, бо уряд з куріння має великі доходи, але люде мають велику страту, то-то грошеву, і моральну, і на власнім здоровлю. Се треба памятати.

Добре було би, щоби ті, які бачать в курінню лихо, а також ті, що курення залишили, про те в газетах писали. Се було би для других наукою. **Ч.В.М.**

СТАРИЙ ЕФРЕМ

(За Николою Устиянович.)

I.

Никола Устиянович родився в Галичині, 1811 року, в Николаєві, в Жидачівськім повіті. Був приятелем Маркіяна Шашкевича. Умер священником 1885 р.

***

Як то мило зі старими людьми поговорити, які були в "бувальщях", світа багато бачили, багато навчилися і розуму набрялися. Вони знають таке, якого в книжках нема

З таким старенькому чоловіком я познакомився в молодих літах, на Гаухівщи за Львовом. Недалеко, того села, де, я родився. Звався Ефрем і мав понад сто літ

Не був письменним, але Святе Письмо було в його душі, а в голові великий розум. Бував світами ще за Марії Терези, бував на війнах і натерпівся багато.

Ще малим забігав я до Ефрема, а його бесіда була як вода з Бескида, як чисте золото. Хотілося його слухати.

Посиджий раз був я в Ефрема, коли був я вже в місті в школі.

Приходжу і застаю Ефрема на призпі під хатою. Вже був дуже подався. Волосся як молоко, лице висхло, але дуже миле, — бо лице чесного чоловіка завсігди миле як сонце при заході. Очи ослабли. Але видно, що в слабім тілі живе гарна душа.

Поздоровив я його, а він:

То ти сину... Я думав, що вже більше тебе не побачу. Ходи, нехай поцілую за те, що ти не забув старого Ефрема.

— Як міг би я забути, — кажу, — я ж люблю вас як свого вітця.

Нечий тебе за те Бог любить! — і поцілував мене в голову, а я його в руку. І почав він:

— Мило мені, що я тебе побачив, бо люблю тебе за твою чесність. Хто знає чие завтра. Глянь! — руки як сопілки, не можуть вдержати, ноги ослабли, не можуть до Божого Дому мене занести; голова похилилася; груди не стягують. Все хоче спочинку. Та коби прийшла та щаслива хвиля, щоби я пійшов до мого Сотворителя.

— Тепер, — кажу, — я думав, що чоловік ніколи не хоче вмирати.

Ere! Молоді так думають, а мені старість не радість. Сотий літ вже давно минуло. Нема сили до праці. Ноги не хочуть носити старих костей по землях.

А хіба не добре собі полежати, — кажу, — маєте при чім.

Дитино! Ще в школах всего тебе не навчили. Що варта життя без руху, без праці? Доки я працював, то був веселий і життя хотілося, а тепер... Де руку нема, там смерть приходить.

Сів я побіч Ефрема і він говорить дальше

І місяць, і звізди і сонце ходить. А нехай би котре з них стало, то вийшло би заміщання. І коли річка пливе, то яка ладна вода, здорова, а де стоїть, то що варта? І вітер працює, щоби все освіжав для життя.

Трошки відотхнув Ефрем, а там знов

— Чув я, що в Америці карали злочинців неробством. Замкнуть, дають смачно їсти, вберуть, але не дозволяють працювати. Сидить чоловік, усе має, ніким не журиться і тішиться. Але за час стає йому нудно. Хотів би руку, хотів би щось робити, ходити, а навіть чимбудь журитися. А тут година стає роком. І просить, щоби дали яку працю. А коли дадуть, то бересь до неї як голодний до хліба. Завзято працює. Вже сама натура тягне чоловіка до праці. Так Бог призначив. Тільки треба, щоби чоловік чесно і розумно працював. Бо нечесна праця вбиває людську душу і нівечить тіло. Я в моїм житті старався завсігди чесно працювати, чи на своїм, чи на чужім

— А люде кажуть, що праця силу забирає, знов кажу я.

Ні, не він, — каже Ефрем, — вона силу дає. Чому права рука сильніша від лівої? Бо права рука більше працює. Хіба надміра працять нищить силу, але помірована праця ні.

Ще я хотів щось питати, але Ефрем каже

— Прийди, сину, завтра, бо тепер я хочу спочити.

ОБРЯД ПОБРАТИМСТВА В АФРИЦІ.

Капітан Буртон, описуючи Африку, таке оповідає:

Коли там один чоловік приведе другому до голови, то заключують "побратимство". Обряд до того є такий: оба сідають на землю один проти другого, зі своєю зброєю. Для них варіяють вівцю, або козу, печуть зі серце, перекроюють надвоє і їм приносять.

Тоді один з них розтинає груди над серцем другого і кровю з рани мастить свою половину серця і їсть. Подібно робить і другий.

Тоді один бере кров з рани другого і мастить свою рану, а таксамо робить другий. Тут обряд побратимства скінчився.

Від тої хвилі кожний з них уважає, що другий, то він, а він то другий. Наче вони були би вже одною особою. Коли один з них буде в клопоті, то другий уважає, що се його клопіт, і помагає йому як собі самому. Се найтісніша непорушна дружба. Один про другого дбає, один другому помагає й обороняє.

"Побратимство" і "посестрицтво" було давнійше, а може і недавно також в Болгарії, але відбувалося при церковнім обряді. І вже дівь, що перше були приятелями, ставали тепер братами на ціле життя.

І дівчата таким же ладом брали собі других за сестер.

Та бувало, що і хлопець брав собі дівчину за сестру, хоч се вже рідше бувало.

Се була ознака високої культурности. В житті воно мало поважне значіння.

А таке братерство і сестрицтво повинно бути і між християнами тому, що вони християне. І між Українцями тому, що вони Українці. На них лежать такі зобовязання

БОГ ПРО ВСЕ ДБАЄ.

Тюксбрі оповідає таке: два чоловіки подорожували в швайцарських Альпах і йшли побіч глибокої пропасти. І каже один:

— Чи ти не боїшся туди йти?

— Ні, каже другий, вірю, що Бог не хоронитель.

— А я не так, каже другий, я сам себе бережу без Бога. Я сам про себе дбаю.

— А я вірю, що і те дерево на краю пропасти виросло за Божою волею, каже другий.

Нісенітниця! Впало зерно, чи хто кинув і дерево виросло.

Тут зблизився він до дерева, але земля почала осуватися і чоловік хопився за дерево і так вратувався. Тоді каже другий:

— Чи ти сам себе тут вратував?

— Ні, відповідає чоловік, тут вже мабуть є рука Божа. Видно, що треба і самому бути осторожним і на Бога надіятися.

ДАВНІ РИМСЬКІ НАГОРОДИ.

Коли давні Римляни перемогли ворога, то найбільше відзначення воякам давали нагороди чи відзначення. Діставав "відзначення той, хто перший вилїз на оборонний ворожий мур, хто перший вступив до ворожого табору ітд.

Але найбільше відзначення було тому, хто вратував життя римського горожанина. Йому належав вінок з дубового листя на голову, де був напис: "За горожанську прислугу". Він міг сидіти в сенаті підчас важних урочистостей. А коли входив, то всі перед ним вставали.

Так Римляне цінили заслужених людей, а вже голобно тих, що рятували життя своїх горожан.

В АНГЛІЇ НЕ БУДЕ ПАЙКОВАННЯ.

Ще нині в Англії мясо і солонину продають за картками, але се в липни скінчиться. Тоді всяку поживу можна буде купувати як у нас.

ЗАМОВТЕ ЕОБІ ЗАВЧАСУ
„Покаянний Великий Канон св. Андрея Критського"

що його буде Вам потрібно в першім тижні Посту і на Похвали (пятий тиждень Великого Посту.

Церковні Громади, співаки, дяки повинні мати цю книжечку. Вона на добрім папері, а ціна її дуже низька;

тільки $1.00

Замовляти в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді:
Прот. Є. ГРИЦИНА.

СТАН ЖИТТЯ В АНГЛІЇ.

Нині в Англії є лише 36 мільонерів. Минулого року було понад 1000. Дохідовий податок мільонерів кинцить. Загра в Англії витрачує тепер багато грошей на куріння, пиятику, їзду і льотерійні згадування ато виграє в "футбалі" і як повпшається. Се забирає багато грошей, бо вгадувачі платять свої гроші сподіваючись, що коли вгадають, то великому суму виграють. Минулого року з збірників так грошей прийшло 54 мільйон доларів урядови. Але люди видали кілька разів більше

ВИСИЛАЮТЬ МІСІОНАРОК НА СХІД.

Тепер вийхало з Канади 8 католицьких місіонарок на Схід, а то: до Гонг Конгу, до Манілі і до Японії. Рим тратить вірних в близьких сої країн, а хоче здобувати вірних в краях далеких.

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ

Ювілейний Календар **"РІДНА НИВА"** на 1954 рік — Видавник Української Православної Церкви в Канаді. Містить в собі Церковний Устав на цілий рік, цікаві статті, відомости про громади і інші матеріяли. Багато ілюстрований.

Ціна з пересилкою $1.00

АПОСТОЛ. Се книга читань "апостолів" на неділі і свята цілого року та на всякі потреби.

В добрій, тревалій оправі з золотими витисками

Ціна з пересилкою $5.00

Замовляти: в Консисторії УПТЦ, 7 Ст. Джанс Евню, Виннipег, Ман., або в священників нашої Церкви.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

о. Є. Грицина.

50-та РІЧНИЦЯ ПОДРУЖЖА.

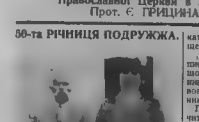

Пайн Ривер, Ман. — В суботу 7-го листопада, 1953 р. вібрався був численна родина, приятелі і знайомі в домі Сотера Цюника, щоби відзначити 50-ту річницю Якова й Анни Цюників.

Коли приятелі привезли ювілятів то вже все було приготоване, — стіл прикрашений цвітами, посередині стояв коровай. Ювілятів привітано щирим „На многі літа".

Дальше була вечера і промови, де прихильно довголітню працю ювілятів, — і виховання дітей і церковну та громадську їх працю, і висловлювалися щирі побажання. Притім господар зверг поворотів о мертвім на широці громадські справи, отже зложено $25.30, які розділено: пів „Вістник" 6 доларів, на „Український Голос 5 дол., а на Катедру Преси. Трофеї $15.30

Ювілятам щирі побажання, а господам сердечна подяка за жертвы.

Присутній.

ЗАЛИШАЮТЬ ДО ХАТІВ ЧЕРЕЗ ПОШТУ.

Як залишить? Я дістав три листи через почту з Вадіни, 18 миль від мене, прислав мені мій приятель, але свого імени не подав. Хто він, не видно. Бо скритих приятелів не маю, але є „приятелі, що висилають питинки в „Українських Вістей", не подаючи свого імени

Видно, що їх коле в очи „Маловідоме", але не кажуть що се та „Маловідоме".

Є багато „маловідомого", якого греко-католики не знають, бо його не читають А треба читати тоді як — „Нужа Рука", історичні Матеріяли", „Маловідоме з історії греко-католицької Церкви", „Подія єдиної Христової Церкви", „Віра і Культура" і ще дещо. Тут знайдуть багато їм маловідомого

А римські родичники кажуть своїм, щоби нічого не читали, або лишця їх видання, де пишесь, що увів єдиної християнство, що князь Данило приняв з короною

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД
Укр. Прав. Церкви

ВПреп. о. Прот. Є. Грицина, збірка в Пембіні Н.Д. США: Іван Бодненюк (Ст. Винсент, Мінн.) 3.ІА. 10 дол. Іван Пастух і Н. Клим по 5 дол. П. Пастух і І. Бородюнюк (м.) по 2 дол., по 1 дол.: Т Ленчук, п. Захарук. Г. Борденюк, В. Затарів, Г. Вевницук Олександра Пастух, А. Домінчук, Тетяна Кириляк, Анна Іринчук пані Качьюк, пані Богач, П. Медвінська, А. Кириляк, пані Данфорт, Мир Деманишин Дрібними

Разом $19.00

Громада Кодет, Сакс. (зібрав о. М. Пахолків)

5.00 дол.: — Михайло Романишин

$1.50: — пані Василина Мадорка

По 1.00 дол.: — Іван Юзва, Іван Галуханюк, Петро Шолтер, Микола Кодузь, Володимир Гудима, Михайло Кодузь, Іван Григор, Анд. Дмитерко, Василь Кодузь, Мих. Дмитерко

По 50ц — Петро Григор, Іван Козунь, Н. Н.

25ц: — Василь Зизодецький

Разом $19.25.

Громада Калнар, Алта.

По 5.00 дол.: — Ст. Моргенд, Тео. Чубата, Ст. Олексий

3.00 дол.: — Ів. Когут

По 2.00 дол Із Харш, Вас. Сич, Вас. Шурко, Андрій Ганчак.

По 1.00 дол.: — Вас. Лабь, Мих. Воркун, Ст. Сівора, Мих. Олексий, Із Яремко, Ів. Лабь, Пет. Гудим, Мих Мригпод, Н. Сич, Марко Харкин, пани А Фарашук (з Торсей), пані К. Назар (з Торсей), пані А. Яремко, пан Марія Сич.

Дрібними $1.70. — Разом $41 70.

Громада Різдва Прсв. Богородиці в Оушн, Онт.

(зібрав о. П. Запарнишин)

10.00 дол Іван і Марія Лучин

По 5.00 дол.: — Н Мех, К. Пшеничний. Л. Ковтенко. І. Томаш, К. Мельничук А Возинарський, Н. Н.

По 2.00 дол — пані П Кінчевська, С. Сокач, М. Яцура, А. Дверничук, М. Банщацький, Н Пибузяк, Н. Хомин, С. Чернес, О. Кошура

$1.25 — пані Г. Мехайлюк

По 1.00 дол —Й. Дацюк, М. Зайвер, М. Брайн, Г. Брицюк, С. Регер, Н. Хашевський, С. Олексюк, Т. Бикалю, Н Н. пані Васильчик, пані Томчук, пані М. Черкатий, пані Турецька, пані М Пибузяк, панна Олєнка Брицюк, панна Домка Павлечук, пані Томчук

Дрібними 75ц. Разом $62.00

Громада в Дорбен, Ман.

(збірав о. Легецин)

По 5.00 дол — І. Гетман, Д. Митрак, І. Шур, А. Еленко, П. Осадчук.

Разом $25.00.

Громада Вайтфіл, Сакс.

(збірав о. Легецин)

По 5.00 дол — І. Легецин, П. Цвір, І. Гузик

По 2.00 дол.: — В. Білан, П. Гелінський.

По 1.00 дол.: — Д. Гелінський, пані І. Гоповіта, В. Марцинюк, В. Коколовський, П. Штирна, П. Федірчук, Д. Костур, Г. Коколовський, пані Костурук, М. Гелінський.

По 50 цен: — пані В. Марцинюк, В Пажлак

25 цен: — пані Гузик.

Разом $30.25

Громада Брендон, Ман.

(збірав о Туржанський)

По 20.00 дол — Іван Чесник, Іван Скорий.

По 10.00 дол.: — Церковна Громада, Український Народний Дім.

По 5.00 дол — Жіноче Товариство, Забавовий Комітет, Із Семчак, К. Кузьмишин, Я Козак, Ол Очеко, Вас. Бобик, Богдан Бобик, С. Хлапинук, А. Хладичук, Із. Хлапчук.

По 3.00 дол.: — Із. Кисорик, Гео. Бажан

По 2.00 дол — Т Бабський, К. Шевчук, І. Мельник, Із Козак, Із. Іхок, Із. Матушик, Дм. Бернюк, Ст Комарниця, Н. Калинчук, Гр. Мікка, Дм. Шурко, Н. Верок, добр О Семчук (Вінніпег). Ол Пилепда.

По 1.00 дол.: — П. Повшак, А. Козлод, Г. Осьмак, М. Козак, А.

Загоровський, П. Перкуляб, Ів. Гаврут, А. Остапюк, А. Ваць, О. Петраш, П. Самжак, Л. Корінь, М. Брєчка, Н. Омельченов, Т. Печка, П. Іванків, К. Войцюк, Я. Федорук, П. Бариляк, А. Перкуляб, М. Шевчук, А. Чемаданов, М. Костецька, М. Лавер, Л. Качоцо, М. Гаркот, П. Дорощук, П. Повшик, Ф. Бонк, В. Шурко, Е. Бичок, добр. з Торонтенська, М. Омельченко, Н. Корінь.

По 50 цен.: — І. Дорощук, Д. Ваць — Разом $184.00.

Громада Ваваль, Саск.

100.00 доп.: Відділ Союзу Українок Канади ім О. Басарабівної.

35.00 дол.: — Церковна Громада у [redacted]

$32.75: — збірка з обіду.

По 5.00 дол.: — В. Підух, п-во Чорнівські, Стефан Шевчук, Іван Михайлюк, Василь Кіндячук, п-во І. І. Лушок.

По 1.00 дол.: — Зеновій Котелко, В. Фідич, Г. Сарновський, Лесь А. Михайлюк, Василь В. Лушок, Олекса Шевчук, панї Бідокруки, Іван Марковський, панї В. Лушок, Дмитро Федорик, панї Марія Олексик, Лесь Олексик, панї І. Лушок, п. Рінік, панї В. Гомонюк, Василь Олексик, панї П. Бальон, панї Г. Балон, панї В. Михайлюк, панї Г. Ференюк, Василь Михайлюк, Г. Котелко, панї М. Лушок, О. Гренчук.

Дрібними $2.71. — Разом $206.46.

Громада Глен Елмо, Ман. (збірка о. Гащінський)

По 10.00 дол.: — Сестрицтво при церкві.

По 5.00 дол.: — Н. Карпінелюк (Росборн).

По 2.00 дол — Ф. Бельбас.

По 1.00 дол.: — Ів. Гасюк, Н. Кобилка, І. Стрільницький, Ів. Семенюк, панї Анна Ф. Бельбас, С. Баранецький, П. Кузенко, Т. Стрільницький, панї Олена Семенюк, В. Кузенко, Мих. Пастя. — Разом $28.00

Громада Сенді Лейк, Ман. (збірка І. Гащінський) на Ювілейний Боголужбовий Дім

$80.25 на Ювілейний Боголужбовий Дім обіцяли.

По 10.00 дол.: — Мих. Клим (Елфінстон)

По 5.00 дол.: — Ник. Солоничний, Ів. Бойчук Оз Саніцький, Ів. Федорків

По 2.00 дол. — А. Демчук, панї Колтунська, Ю. Чайковський, О. Дидик, п-во Петро і Петруня Мендзо.

По 1.00 дол.: — Панї Ф. Бойчук, панї М. Ярема, В. Яковенко, К. Антюк, М. Левандовський, панї Я. Колтунська, Е. Мудрака.

Разом $129.25.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Шаманітського Округа
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Пакард Парк—Пембіна
14. Неділя — Гнілай—Мст Селкірк
21. Неділя — Су Лукавт—Дуфрост
28. Неділя — Гонор—Пакпарківа

КВІТЕНЬ:

4. Неділя — Пакпарківа—Гелзвін
11. Неділя — Пембіна—Гнілай
18. Неділя — Су Лукавт—Дуфрост

7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Арбіка, св. Миколая.
14. Неділя — Стрво.
21. Неділя — Вайтв.
28. Неділя — Арбіка, вш. П. і П.

Адреса: Box [redacted] Man.
Телефон: число 14.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
ПРОТ. ПЕТРА БІЛОНА.
Ціна $1.50.
Замовляти:
Rev. P. BILON.
1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефа
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Толстой
14. Неділя — Толстой
21. Неділя — Роза (Споділь)
28. Неділя — з ардентов (Споділь)

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гіщького
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Сенді Лейк
14. Неділя — Енгусвіл — Споділь
21. Неділя — Сте — Споділь
28. Неділя — Омборн — Споділь
30. Вівторок Св. Олексіи — Вікта Споділь

Адреса: Онкборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновенького,
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Петлюра
14. Неділя — Зелена
21. Неділя — Леонард
28. Неділя — Гайберт Плейнс

Адреса Гайберт Плейнс, Ман. Тел 163.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїл Горгіца
[redacted]ЕНЬ:

7. Неділя — Петлюра
14. Неділя — Зелена
21. Неділя — Леонард
28. Неділя — Гайберт Плейнс

Адреса Гайберт Плейнс, Ман. Тел 163.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Пайн Ридер
14. Неділя — Етельберт
21. Неділя — Пайн Ридер
28. Неділя — Етельберт.

Адреса: Етельберт, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Прінс Альберт
14. Неділя — Вірдель. По Богослужженні Концерт Шевченка у Народнім Домі
21. Неділя — Прінс Альберт
28. Неділя — Гонельмут. По Богослужженні Концерт Т. Шевченка

564 - 7 Ст. Ісг., Прінс Альберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Вайтбін
14. Неділя — Арран
21. Неділя — Глен Елдер
28. Неділя — Споділь — Глес

Адреса: Box 124, Арран, Саск. Тел. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
[redacted]

7. Неділя — Вишнгдон
14. Неділя — Андрю
21. Неділя — Пеко
28. Неділя — Лумсяны.

Адреса: Box 158 — Вишнгдон, Алта
Тел 40 — Вишнгдон

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Редютер
14. Неділя — Радвей
21. Неділя — Егремонт
27. Субота, Шкільна молодь — Торгіад (Споділь)
28. Неділя — Торгіад

УВАГА: Субботами: в першу в Редютер, другу, третю й четверту від полудня з дітьми науки в Торгіад

Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Корнитановича
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Мелвіл
14. Неділя — Гуділ
21. Неділя — Айтуна
28. Неділя — Габлрд

По Службі Божій катехизація в молодо

Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хом[redacted]
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Вінкер.
14. Неділя — Ватсон
21. Неділя — Вадіна
28. Неділя — Фостон

Адреса: Ватсон, Саск. Тел. 146

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Кройфелд.
14. Неділя — Бойд
21. Неділя — Лак Ла Бяш
28. Неділя — Сарепа

З початком Великого посту по всіх громадах по Св. Божій парастас за померших. У Великий Піст по всіх громадах Св. Споділь.

Адреса: Box 216, Лак Ла Вяш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Калмар
14. Неділя — Атабаска, Вел. сповідь
21. Неділя — Лорсесі, Вел. сповідь
28. Неділя — Себа Бічі, Вел. сповідь

КВІТЕНЬ:

4. Неділя — Калмар, Вел. сповідь
І Середа Благовіщення — Бергид
Великодня сповідь.
11 Неділя — Оновей, Вел. сповідь
18 Неділя — Вайкнуд, Вел. сповідь
22 Четвер — Торобі — Страсти 7-ма год. вечер.
23 Пятниця — Вилос Плащениці:—
Калмар — 12 год.
Оновей — 3-та год. попол
Себа Бічі — 6-та год. вечером
24. Вел. Субота — Ричмонд Парк 9.30 рано Служба Божа і св. пасок
Атабаска — 12-та год. св. пасок.
Бергид — 2.30 год. свяч. пасок
Едмонтон — 4.15 год. свяч. пасок в Інституті
Оновей — 8.00 год. свяч. пасок
Найтхуд — 9.00 свяч. пасок
Себа Бічі — 9.00 год. свяч. пасок
25. Великдень — Торобі 12-та год. в ночі. Ранні відправи і свяч. пасок: Калмар 8.30 год. рано — Служба Божа і свячення пасок
26 Свят. Понеділок — Себа Бічі, 9.30 рано. Проводи.
27. Свят. Вівторок — Оновей 9.30 рано Проводи

Адреса 11024-82 Авеню, Едмонтон Тел. канцелярії 362330 або 35045

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Паковкова
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Вонда
14. Неділя — Мічам
21. Неділя — Кодет
28. Неділя Громніц, північна

Всподи в суботу Вел. Посту сповідь.

КВІТЕНЬ:

4 Неділя — Мічам
7 Середа Благовіщення — Кодет Вечером в 7 год. Поклони
11. Неділя — Вонда
18 Неділя Квітна — Брукбі
22. Страст. Четвер — Громніц-півн., 7 год. вечером.
23. Пятниця, Винос Плащениці — Громніц-річка і Громніц північна
25. Великдень — Громніц (річка і північна) і Брукбі.
26 Світлий Понеділок — Брукбі
27 Світлий Вівторок — Кодет

Адреса: Box 47, Громніц, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
БЕРЕЗЕНЬ:

7 Неділя — Бонин
14. Неділя — Шипинці
21 Неділя — Гайрічгл
28 Неділя Іссас — (споділь)

Адреса: Нилгілгов, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
БЕРЕЗЕНЬ:

7 Неділя — Сс. Дмухівці
14. Неділя — Едов Крік
21 Неділя — Кадворт
28. Неділя — [redacted]

Адреса. Почт скр 4. Вавал, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Інспігор, місто
14. Неділя — Фовм Лейк
21. Неділя — Вишнрк
28. Неділя — Шіго, околиця

Адреса: Шіго, Оаск., Box 53. Тел. 21. Телефон 35045.

Календар Українських Свят

БЕРЕЗЕНЬ:

1 П 16 Муч. Памфила, Валента
2 В 17 Преп Теодора Моач. Печ.
3 С 18 Агапита еп. Сика. Льва ев.
4 Ч 19 Ев Архипа, Филимона
5 П 20 Льва, еп., прп. Агапіта чуд
6 С 21 Преп. Тимотея, Ерстахія
7. Н 22 Нед. Сироп. Муч. Маврикія
8 П 23 Пер. Посту Свщенч Полікарп.
9 В 24 І Перше і друге зв. є Зв. Хр.
10 С 25 Тарасія архіеп. Іларгорда
11 Ч 26 Преп Порфірія еп. Газськ
12 П 27 Преп. Тита Печерського
13 С 28 Прп. Василія Ісповідника
14 Н 1 І Нед. В. Посту. мч Нестора
15 П 2 Свщнч Теодота еп. Кир.
16 В 3 Свщнч. Євтропія, Каполіка
17 С 4 Муч. Конона, прп. Марка
18 Ч 5 Прп. Герасима Болог.
19 П 6 42 муч. Амморійських
20 С 7 Свч. Херсонських: Василя
21 Н 8 2 Нед. В. П. Теофілакта еп.
22 П 9 40 муч Севастійських
23 В 10 Муч Конрада, Куприяна
24 С 11 Софрона патр. Єрусал.
25 Ч 12 Теофана ісп., Григорія
26 П 13 Никифора патр. Цариор
27 С 14 Ростислава кн. Київського
28 Н 15 3 Нед. В. П. Хрестовпока
29 П 16 Серапіона архіеп. Новгород.
30 В 17 †Прп. Олексія чол. Бож
31 С 18 Кирила архіеп. Єрусалим.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
БЕРЕЗЕНЬ:

7. Неділя — Шіго, місто
14. Неділя — Інспігор, „Райвей"
21. Неділя — Тідоф, місто
27. Субота — Елмор, споділь
28. Неділя — Елмор

На першім тижні Вел. Посту, від понеділка 8 березня до четверга 11 березня (включно), в Шіго-місто, о 4-ій год. полудневі, буде відправлятися Велике Повечірня з Канонон св. Андрія Критського.

Адреса: Шіго, Оаск., Box 53. Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
БЕРЕЗЕНЬ:

7 Неділя — Сноні Лейк
14. Неділя — Белс.
18. Вівторок. Заупокійна Служба Божа — Сенді Рапідс
21. Неділя — Сноні Лейк
28. Неділя — Сендей

УВАГА: В кожній громаді о 10-ій годині ранку Великодня Споділь.

Адреса: Box 806, Сноні Лейк, Алта. Тел. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турчинського
БЕРЕЗЕНЬ:

7—14 Неділі — Брендон
21 Неділя — Портедж ля Прейрі — Споділь.
28 Неділя — Брендон.

КВІТЕНЬ:

4. Неділя — Брендон (Споділь)
11. Неділя — Портедж ля Прейрі (Споділь)
18. Неділя Квітна — Брендон
22. Страст Четвер — 7.30 год. вечір — Страсти — Брендон
23 Страст Пятниця — 2 год. по обіді Плащанниці — Брендон
25 Великдень: До 12 год. північі Полуночники, 12 год. Утреня і Служба Божа та свячення Пасок — Брендон
7.30 рано Утреня та свячення Пасок — Портедж ля Прейрі

Адреса: 318 Пеєфік вис., Тел. 2826 Брендон, Ман.

Церковний Устав

БЕРЕЗЕНЬ:

7. Нед. Сирол. Гол. 8. УЄ 8. Лт. Ап Рим 13: 11-14 І 14: 1-4. Єван. Матея 6: 14-21.
14. І Нед. Посту. Гол. 1. УЄ 9. Лт Ап Жовів 11: 24-26, 32-40 І 12: 1-2 Єван. Іванз 1: 43-51.
21. 2 Нед. Посту. Гол. 2. УЄ 10 Лт. Ап. Жид. 1: 10-14 І 2: 1-3. Єван Марка 2: 1-12.
28. 3 Нед. Посту. Гол. 3. УЄ 11. Лт. Ап. Жовів. 4: 14-16 І 5: 1-6. Єван Марка 8: 34-38 І 9: 1.

Український релігійний [redacted] в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., MARCH 15, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го БЕРЕЗНЯ, 1954. ЧИСЛО (962) 6

ДОРОГА ПЕРЕДПОСТНА ЗАБАВА.

В Бразилії в Ріо де Янейро, справляли бразилійці чотириденну забаву, себто передпостне пущення, чи карнавал. В часі того карнавалу згинуло 60, а треба було літчитів попад 4,200 ранених осіб. Видно, що щиро приготовлялися до посту. Так вони і будуть постити.

ЗАВОРУШЕННЯ В СИРІЇ.

По усуненню диктатора, Гахема Бея Ель Аттасі, вибухнули в багатьох місцях Сирії заворушення, в яких одна особа згинула, а багато було ранених.

ЕКСПЛЬОЗІЯ ВБИЛА 5.

В Філядельфії, Па., коло реставранту вибухнула бомба і знищила два будинки. Згинуло троє дітей і двох дорослих Ранених було 20, а між ними два фаєрмани. Експльозія піднесла дах одного будинку високо і кинула на дім.

НАГІБ ЗНОВ ПРЕЗИДЕНТОМ.

Єгипетського президента Нагіба буз усунув силою гурт офіцерів, однакож за Нагібом була інша сила і він знов вернувся на своє становище. При тім вийшла бійка, в якій попад 20 осіб було вбитих, а попад 100 раненних.

ЖІНКА ЗАСТРІЛИЛА ТРОХ І СЕБЕ.

В Рокенвіл, Саск., Ефі Гювит застрілила свого чоловіка, 49-літнього, та сина 19 і дочку 15 літ. А дальше і себе застрілила. Зосталося ще двоє дітей, яких вдома не було.

ЗНАЙШЛИ СКЛАД ЗБРОЇ.

У Нью Йорку поліція знайшла склад зброї Кубанців, противників кубанського президента Батіста. Була всяка зброя; навіть проти танків, були рушниці, гранати. Декого арештовано

ПРОСТРІЛИЛИ ПОСЛІВ.

В вашингтонськім парляменті три особи почали стріляти з парляментарної галереї і ранили чотирох послів. Се були особи з Пуерто Ріко, і стріляючи кричали: "Наш край не є вільним! Дайте волю Пуерто-Рікоан!" Пуерто Ріко, се острів, який в руках має Америка. Кажуть, що се робота большевиків.

ВИПАДКИ НА ДОРОГАХ В НІМЕЧЧИНІ

Минулого року в Німеччині згинуло в випадках на дорогах 12,000 людей, а коло 310,000 було раненних. Се на 100 припадає 138. Такого великого числа випадків нема ані в Америці, ані в Англії.

ЩО ДІЄСЬ ПРИ ПИЯТИЦІ.

В Вінніпегу в домі Соколівського гурт напивався. Коли вибила сварка, Антонишин хотів сокиру і побив вікна, меблі і другі річи. Його засудили на місяць арешту, а властителя дому покарали заплаченням 200 доларів, а додатково заплатив ще 50 доларів і кошта за напитки, що неправно купив.

ЗГОРІЛО ДВА ГОТЕЛІ.

В Вінніпегу згоріли два готелі, а школу числять на 150,000. Коло них згоріли ще деякі будинки. Стіни погорілих будинків цілком повалилися. Людських жертв не було, але багато з тих, які в готелях мешкали, повтікали в тім, в чім могли. Решта, що мали, згоріло.

МОЛОДІ ПОНИЩИЛИ БУДИНОК.

В Лондоні в Англії, був великий будинок, де молоді збиралися, будинок для молодих. І на той будинок напав гурт різнок молодих і дуже його понищив. А будинок коштував 280,000 доларів. Видно, що в тім будинку добра робота провадилася, коли там священик був директором

БЕЗРЕЛІГІЙНІСТЬ В АНГЛІЇ.

Били Грейгам поїхав з Канади до Англії, щоби там ширити релігійність. Казав він, що тепер Англія стала такою безрелігійною, якою ще ніколи не була.

БУДУТЬ СУДИТИ БАТЬКА ЗА СИНА.

В Калгарі мають судити батька Дональда, що дуже побив 11-літнього сина і на рани яких він побитого сипав соль. Хлопець був непослушний і зваг батька брехунком. Батько цілу годину говорив з хлопцем на розум, а коли хлопець стояв на своїм, батько його побив.

МАЮТЬ 124 ПОТОМКИ.

В околиці Прісвіл, Саск., живе подружжя Шарфенберґів, що побралося перед 64 роками, і нині мають 124 потомків: 44 внуків, 69 правнуків і 2 праправнуки.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 20.

В Франції розбився літак до гори, отже згинуло 20 Американців. Розбитий літак вже знайдено.

СУЛТАН РАНЕНИЙ БОМБОЮ.

В Марракеш, в Мароко, в Африці, в мошеї (в магометанській церкві), кинувн бомбу на султана (короля), що звався Сіді Могамед Бен Муляй Афіра, 65 літ, і поранили голову. Се вже другий замах на його життя

ЧИСЛО ЗЛОЧИНЦІВ ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ.

В манітобськім соймі обговорювали справу молодих злочинців і прокуратор, Іван Шульц, казав, що число молодих злочинців від 15 до 23-го року дуже зростає в цілій Канаді, в Америці й Англії і виглядає, що не знають, як се спинити. — Та мабуть зупинили би, коли б вжили дуже радикальних способів.

АМЕРИКА КАЙ ШЕКОВИ.

Недавно уряд Америки дав Кай Шекови голові китайської національної армії, яка перебуває на острові Формозі, два воєнні кораблі. Помічник американського державного секретаря (міністра) заявив: "Віримо, що ті кораблі причиняться скоро до того, що Китай буде належати до Китайців, а не до наїзників".

ЗГИНУЛО 9, РАНЕНИХ 14.

В Франції залізничний поїзд зіскочив з шин і скотився з насипу, причім 9 осіб згинуло, а 14 було ранених.

УМОВО ХОРІ В САСКАЧЕВАНІ.

Найбільше умово хорих в Канаді має Саскачеванська провінція. В 1952 році було в Саскачевані 4,915 умово хорих, себто 583 особі на 100,000 мешканців. В інших провінціях було менше.

ВЕЛИКИЙ СХОВОК В ГОРАХ.

Америка побудувала великий сховок в горах, 65 миль від Вашінгтону. Сховок вибудований в гірських скалах. На випадок війни там буде все найважнійше, , чого толі буде потрібно для керування важними справами. Будували три роки, коштом 35 мілїонів доларів.

КОМУНІСТИ В ЯПОНІЇ.

Наскоки поліції на большевицькі осередки в Японії визвали, що там большевики зорганізовані на військовий лад, головно молоді. Знайдено пляни, мапи і подібне. Виходить, що вони вживають всіх способів, щоби Японцям перешкаджати, якби большевики напали на Японію. Перешкаджати Америці, коли б тут вживала своєї сили проти нападів комуністів. Викликати загальний страйк в цілій Японії. Японський уряд готовиться подрібно все те оголосити.

ЖИДИ В ОБОРОНІ ЖІНОК.

Жидівський уряд в Ізраїлю рішив, що вже брати жінок чи дівчат до служби в армії, до шпиталів й імігрантських таборів. Проти того булй протести в синагогах, а був також протестаційний похід, в якім арештували 7 осіб. Жиди кажуть, що проти такої жіночої служби є релігія і традиція.

В КАНАДІ БІЛЬШЕ МОЛОКА.

В 1953 році кількість молока збільшилася в порівнанню з 1952-им роком. Обчислюють, що в 1953 році молока на виріб масла в молочарнях було 16 білїонів, 424 мілїони і 800 фунтів (16,424,800,000). В році 1952 було не цілком 16 білїонів.

ЩУРІ І СКАЖЕНИНА.

В Отаві застановляються, чи щурі не переносять скаження. Коли б щурі скаженною заразилися, то могли би її розносити.

ЧИ МАСТЕ КНИЖКУ „МАЛОВІДОМЕ"?

Усім треба знати, що діялося в греко-католицькій Церкві від її початків, а про те оповідає книжка **"Маловідоме з історії греко-католицької Церкви"**. Се перша книжка, в недовозі появиться і друга.

Тут є матеріяли, яких деінде не зайдете. Тепер час, щоби про те знати. Ціна книжки 75 центів.

Замовляйте пишучи до:
Ecclesia Publishing Co.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ГОЛОС Д-РА БОГД. БАРВІНСЬКОГО.

В двох числах "Діла", ч. 190-110, 1925 року, є стаття д-ра Богдана Барвінського, п. з. **"В обороні свободи науки"**, де говориться, що заборона Шептицького хвоїтична — **"писане на коліні"**. Разговориться, що заборона для всіх, то знов виходить, що лише для священиків. Священикам за непослух є кара, а світським кари нема.

З той **"цензури"** виходить, каже автор, що митрополичі цензори непомильні, се тоді, — **"коли митр. ординаріят не має відповідних людей для порядного зредагования свого "Шематизму"** (опису парохій), **чого доказ — "Шематизм" на 1924 рік, котрий, як виказали критики, є просто скандалом"**. А високопоставлена особа (очевидно Хомишин) ширить в своїх письмах єресі. Яка непомильність в католицьких авторітетів, пригадує нам справа з Галілеєм (якого Рим примусив заперечувати оборот землі), та папські були про чари і чарівницю.

Шептицький забороняє писати про все, що належить до науки, отже питає автор: "Що се наука"?, і каже: "Се твір людського духа, а дух людський — Божа іскра, що нею Творець оживляє фізичний організм людини". А дальше:

"Людське тіло можна скувати, але людського духа не скує ніяка сила. Та чого ніхто смертний не вспіл вчинити, до того підіймається митр. ординаріят. Він позволяє собі, як за найтемніших часів середновіччини, й забороняє свобідно заніматися науками стоячими вправи з релігією і моральністю. "Наука" не може бути нічим виключним монополем. Тому то митр. ординаріят не має права вставляти монополів і видавіти патентів щодо певних родів наук.

"На якій основі "не вільно" світським католикам видавати "писань, в яких міститься щось, що має звязь з релігією і обичайністю?" В польській Академії Наук в Кракові є комітет для видавання писем грецьких Отців Церкви з-го віку, а редакцію писань Григорія Назіянзенського займають два фільольоги (вчені), світські люди, Проф. Сінко і проф. Штернбах, з котрих останній не є навіть християнином".

Автор розглядає "цензуру" всебічно і показує яка вона безглузда. Чого не можна писати, про те не можна і з людьми говорити, отже треба перестати дудніти.

Барвінський розбиває "цензуру" дуже основно, а висновок, — що вона виміряна на лихо українському народови.

Можна би навести з Барвінського багато інтересних висловів, але на те треба більше місця. Та і наведене показує, як Барвінський на заборону Шептицького дивився.

"На чий млин вода?"

Під таким заголовком є стаття в "Ділі", ч. 97, 1925 р., де говориться:

"Цензорій практики найприкрійше відобються на ідейних, рухливих, робітящих одиницях (священиках).

"В світлі того закону ("цензури") всі священики являються підозрілими. Вони не можуть видавати творів і про справи народні, про рух освітній, кооперативний...

"Досі тільки вороги проголошували, **що наші священики агітатори, "боротелі", "вархоли"** (що роблять заколот), **"гайдамаки", тепер тесане проголошує церковна влада".**

Де була оборона жонатих священиків?

Шептицький видав заборону писати, але коли целібатники плюгавили жонатих священіків, — звали їх дармоїдами, кадильниками, маточниками, непотрібними і шкідниками Церкви; коли звали їх жінок сплювачками, наложницями, а їх дітей байстрюками, то Шептицький мовчав. Не забороняв. Плюгавіть — нехай плюгавлять" Йому було того треба.

Значить, — він вповні годився з тими, що жонатих священиків оплюгавлювали. Мовчанкою помагав ім. Плюгавте, а скорше по нашому буде. Але коли жонаті обороняли себе, Церкву і народ, то вийшов з острійшою заборонію ніж має навіть Рим.

ШЕПТИЦЬКИЙ — УКРАЇНЕЦЬ ЧИ ПОЛЯК?

Каже прйповідка: "Як ти видять, так ти пишуть; як ти чують, так ти сходять".

Коли Шептицький став митрополитом, то вже обережні Українці питали, чи се не польський політик замаскував себе і вліз між Українців, щоби їх нищити, як колись Валерод, що вліз до хрестоносців, щоби їх знищити. Або як Троянський кінь.

Але короткозорі раділи, що ось граф Шептицький до Українців вернувся і багато добра зробить.

За Шептицьким ще за австрійських часів була і **протиукраїнська робота і протиукраїнське неробство.**

Саме те, що він для Українців був лише **"церковником"**, який не мішається до української політики"; те, що він лише приготовляє поширення унії на Схід, було протиукраїнською роботою. Замикались в церковщині тоді, коли вороги готують загибіль і Церкві і народови, — чи се не протиукраїнська робота? Поширювати унію, коли та унія, яка вже була, копала гріб Українцям, — чи се не протиукраїнська робота? Наражувати з польськими єпископами у Львові, Кракові, Варшаві та на Велеградських унійних зїздах, в Римі з єзуїтами, а не **наражуватися з гр. кат. священиками і народом,** — чи се не протиукраїнська робота?

А мовчанка в багатьох важних справах, а зокрема коли повинен був жонатих священиків обороняти А целібат, а "Цензура", чи не протиукраїнська робота?

А "Музеї" і всі другі дрібні "добродійства" Шептицького серед тодішніх грізних дня Українців обставин, — чи не протиукраїнська робота? Він тими "добродійствами" закривав своє польське лице.

А відсувався від української політики, коли та політика була оборонною Українців перед наступом ворогів, — чи се не протиукраїнська робота?

Разом целібат і **"цензура"**, — два громові удари в українську хату. Чи не Шептицький кидав ті громи?

Се тоді, коли **польські єпископи** політикують і працюють з закоченими руками насаджуючи на українській землі польську силу; коли **польські ксьондзи** мають повну волю політикувати, агітувати, писати, засновувати на українській землі протиукраїнські польські організації; зневажати Церкву, плюгавити гр. кат. священиків і народ, перетягати Українців до костела, — тоді Шептицький звязує руки гр. кат. священикам, щоби не могли обороняти себе, Церкви і народу, — чи се не **явна протиукраїнська робота?** Хто з гідних Українців се заперечить?

Який з того висновок?

Колись Валерод пійшов до ворогів свого народу — до німецьких хрестоносців, удавав їх приятеля, став в їх проводі, щоби їх силу знищити. Коли ж польський поет Міцкевич писав про того Валерода, то чи Поляки не додумались, що і їм такого Валерода треба? Не були вони ж такі дурні, щоби не додуматися.

Чим Шептицький був для Українців, показує його робота, і ту роботу треба додай тепер переглянути. Не спускатися на те, що католицькі політики про нього говорять. Вони і без того на кожнім кроці фальшують історію, а Україні поневінні мати історію непофальшовану. І таку історію вони повинні самі написати, збираючи історичні матеріяли.

Дотепер ми переглянули роботу Шептицького, почули голоси священиків і народу про його роботу, в з того виходить лише одно:

ШЕПТИЦЬКИЙ СЕ ЗАМАСКОВАНИЙ ПОЛЬСЬКИЙ ПОЛІТИК, ЯКИЙ ЧЕРЕЗ ВАСИЛІЯНСЬКУ ФІРТКУ ЗАЛІЗ МІЖ УКРАЇНЦІВ ЩОБИ ІХ НИЩИТИ! ВІН ЛИШЕ ПОЛЯК! ВІН ПОЛЬСЬКИЙ ВАЛЕНРОД.

Будь на місци Шептицького гідний Українець, в він зробив би багато добра Голос митрополита далеко чути. Він радився б зі своїми священиками, з народом, а не з ворогами народу, і се була би одноціла-велика сила. Він був би не Князем лише Церкви, але Князем всего народу.

Та не таким був Шептицький з Хомишином і Кожилевським. Се були чужі люде. Йдуть проти волі народу, з чужими радяться. Народ протестує, зневажає їх своїми ворогами, а їм байдуже. Мають за собою силу, то осуд народу їм-ніщо. Чи се були українські єпископи, а бодай християне?-Ні!

До історії заборон.

До поневолення або знищення народу вороги вживають всюди заборон.

Царський уряд забороняв священикам в українських церквах по українськи говорити. Указами з 1863 і 1876 забороняв друкувати українські книжки виголошувати українські промови, співати на концертах українські пісні... А большевиків і не згадувати.

Ще за Австрії Поляки в Галичині вживали заборон, а за нової Польщі все забороняли, — української школи, української мову, організації, сходки, конфіскували газети...

Тут і Шептицький додав свою заборону. Поза ним його єпископи і Лемківські гр. кат. Адміністратори видавали також заборони, а кожна з них була довбнею в українську голову.

Все те пригадує нам польський **"Лист Пастерскі"** Шептицького з 1904 р. **"до Полякуф обжондку грецко-католіцкего"**. Там Шептицький казав "Полякам, що походять з руського роду", що буде боронити їх-"прав, мови, переконань і національности", отже виступав як польський політик-патріот. Він, що нібито вернувся до Українців, не казав тим Полякам: "І ви вертайтеся!" А для українців був лише "церковником". Чи се не покидує, хто він був?

Ще згадати католицькі заборони в західній католицькій Европі. Папа Павло 4-ий видав 1557 р. спис забороненних книжок (Індекс експурґаторіюс). Тоді заборонено 61-ій друкарні друкувати і заборонено книжки, що там друкувалися. Тридентський Собор (1545-1564) поширив ту заборону. Багато книжок попалили. В Англії поза Лондоном дозволили мати друкарню лише в Оксфорді і Кембриджу. Друкарні ломали.

І нині для Українців греко-католиків є заборона — не сходитися з православними Українцями, не читати їх книжок і газет.

Такі були і є ті заборони.

ЗІ СТОЛІТНЯ О. ПРИСТАЯ

60.

Брат Мих. Тустановського, Стефан, власник Журова, був вже іншій. Рікнився навіть вигладом. Середнього росту, сильний, рухливий і честолюбивий. Мав великий вірменський ніс між баренячими очима.

Був шляхтичем-гулякою. Коли оженився, то трохи устаткувався, але ждав на смерть батька, щоби дістати багаті Воскресінці. Хотів бути магнатом. І придбав собі титул паньского шамбеляна, не за заслуги, а певно за немалі гроші.

Господарством мало інтересувався, а коли виїджав на поле, то каретою.

Його жінка також була великою пінею, а на те треба грошей. Шляхецькі обороняли бюти коштовнійші, і тому Тустановський деколи продавав збіжже на пни. А дальше почав продавати поле, ліс. Продавав селянам, а також спроваджав мазурів. Помер скорше ніж його брат Михайло.

З історії Журова.

В 1789 р. пожежа знищила Журів і згоріла церква та мешкання священика. Бідні люде-не могли побудувати церкви і священик переєдналося до Підмихайлівців. Тут парохіяне скоро побудували приходство (дім і другі будинки для свого священика). Так Журів став дочерною церквою. Тодішній парох, мабуть Лозинський, замешкав в Підмихайлівцях.

Парох доїзджав до Журова і відправляв в костелі. Коли спізнився, то приїзджав в полудне. Люде нетерпеливились і часто розходилися додому, а священик читав Службу Божу в порожньому костелі. А було, що польський ксьондз навмисне продовжав Богослуження, щоби люди, вислухавши його, не потребували чекати на Службу Божу.

Українці ходили до костела, вчилися польських літаній, молилися в рукавицях, носили шкеліри, і відмикали від свого обряду. Молодші помагали органістому співати на хорах в часі "міші" (Св. Божої) і "нешпорів" (Вечірні). Українці так заінтересувалися польським співом, що пізніше майже вони самі співали.

Українським Богослужень не було для кого відправляти. Ніхто з Українців не взивів по українськи та церковному читати, і не знав українських співів.

Старенький парохіянин, Стах Беркій, оповідав, як польський ксьондз зробив з нього першого костельного співака.

Так Журів спольщився. Українці ходили тільки до костела. Навіть говорили по польськи. Але святкували і польські і свої свята. Гр. кат. священик почав заїздбувати своїх парохіян цілком. Але Боже Провидіння повело справу на добре.

В 1876 р. згоріло приходство в Підмихайлівцях і парохіяне спішилися нове побудувати. Журів і Підмихайлівці цілком підупали. Львівське консисторія ними не цікавилася і не призначала окремого пароха, — казала, щоби сусідні пароху по черзі туди доїздживали. В Підмихайлівцях не було костела і латинників, але людей розплачувала коршма. А священикам було невигідно туди їздити, отже звернулися до Консисторії, щоби назначила пароха.

о. Андрій Пеленський.

Мабуть 1891 р. консисторія призначила о. Андрія Пеленського на адміністратора Журова. Він походив з Комарна. Оженився з Меланією Раковською, дочкою пароха з Боднврова.

Пеленський був стрункий, врунний і рухливий. Його волосся і бистрі очи були темні. Ніс рівний і короткий. Характером був непохитний, послідовний і немяклявий. Був підприємчивий, був знаменитим бесідником. Послугувався простими, але переконливими аргументами, якими захоплював слухачів. Завсігди був певний себе й обережний.

Тому, як то кажуть, ворогови годі було зловити о. Пеленського на "полову".

Отець Андрій любив господарство і причинявся своїму народови господарськими порадами. А знов йому помагав порадами в господарстві Михайло Тустановський, — як набути расову худобу, як її плекати.

Знав, що Боже Провидіння призначило його на те, щоби він привів до життя те українське життя, що вже замирало.

ПОВІДОМЛЕННЯ

За благословенням ВПреосв. Митрополита Іларіона продовжено ЮВІЛЕЙНИЙ РІК нашої Церкви до кінця червня, 1954 р.

Після закінчення Ювілейного Року буде виданий Повний Звіт окремою книжечкою, в якій будуть поміщені інформації про святкування і збірки прислані на ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Подаємо се всім до відома, а рівночасно закликаємо весь свідомий український загал зложити двір на згадану ціль. Нехай не буде ні одної душі, ні одної Громади, яка не зложила б бодай найменшої лепти на велику ціль. Хто бажає причинитися своїм даром щоб збільшити Ювілейний Фонд, нехай складає його на руки священиків, або шле впрост до канцелярії Консисторії.

Дано в Вінніпегу, 27 січня, 1954.
Консисторія Української Греко Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ЗАМОВТЕ СОБІ ЗАВЧАСУ

„Покаянний Великий Канон св. Андрея Критського"

що його буде Вам потрібно в першім тижні Посту і на Поклонки (п'ятий тиждень Великого Посту.

Церковні Громади, співаки, діяки повинні мати цю книжечку. Вона на добрім папері, а ціна її дуже низька;

тільки $1.00

Замовляти в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді:
Прот. Є. ГРИЦИНА.

ПАЛЛАДІЙ І САГАЙДАКІВСЬКИЙ.

В "Громові України", ч. 6, була новина про те, що в Торонті зорганізувалася нова парохія і прадбяла церкву. Мало бути її посвячення, де буде архієп. Палладій, тепер архієп. Української Православної Церкви в Канаді, що є в єдинстві з Вселенською Православною Церквою. Між священиками, що мали з ним служити, буде й протоєрей Вітяній Сагайдаківський, звісний з історії в Курокі.

З того приводу появилася в катол. "Укр. Вістях" довша стаття.

Конечне, щоби хтось з Торонтонців подрібнійше розказав в "Вістнику" про ту Церкву Палладія з Сагайдаківським!

СВЯЩЕНИКИ БОЛЬШЕВИЧАТЬСЯ.

Ватикан робив таку пробу: призначив них 100 священників, щоби працювали як робітники в фабриках, в портах і вугленх копальнях і щоби там мали вплив на робітників. Таке тягнулося 10 літ. Тепер Ватикан се припинив, бо деякі священики самі ставали большевиками, замість привертати большевиків до християнства.

СОБАКИ І СКАЖЕНИНА.

В Америці було багато випадків скаженини собак, отже і в Вінніпегу побоюються того, тому постановлено, щоби собак самопас не пускати, а підозрілих ловити. Перша ознака скаженини, що собака покидає дім і йде кудись.

СНІГОВИЦЯ В ОНТАРІО.

В полудневій части Онтаріо з початком березня був сніг з вітром, що мяв 40 миль на годину і понадував насипи 8 до 10 стіп високі. Позасипав дороги.

СТЕРЕЖУТЬ КОРОЛІВСЬКУ ПАЛАТУ.

З Лондону є вістки, що поліція пильно стереже королівську Бекінгамську Палату, також парлямент і дім Чорчилля. Тепер час, що бувають всюди напади.

ЗНАЙШЛИ РАБУНИКІВ.

Грудня 21-го, 1953, в видавництві "Фрі Прес" в Вінніпегу, рабівники взяли 24,000 долярів готівкою, а 2,000 долярів чеками. Тепер рабівників зловлено в Америці в Санта Аніта, де вони дуже розкішно жили, як великі пани. В Канаді деякого з них випустили за запорукою і вони повтікали до Америки. Їх арештували і привезли до Канади. Головний з них Клифорд Орр, і при нім знайшли 2,000 долярів. Його вже засудили на 5 літ. Він має 22 роки. Других мають судити.

ПАПА ЗДОРОВШИЯ.

Вістки говорить, що по довшій слабости папа стає здоровший. Березня 2-го йому було 78 літ.

ЦЕРКВИ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
1175 Main St., Winnipeg, Man.
Phone: 528 946

АДРЕСА КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
269 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 802

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

„ВІСТНИК"
Рідний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3585, — Winnipeg, Man.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

1814-1861 — 1954.

Коли в березни Українці кожного року святкують память великого Сина України — Тараса Шевченка, то саїд пригадати дещо більше.

Українці давнійше мали дві великі Народні Свята, що рівнялися майже з церковними святами, а то — **"Свято Шевченка"**, і **"Свято скасования панщини"**. Се последнє було святом лише Галицьких Українців (вже і Буковинських). Свято Шевченка було загальним, а Свято скасования панщини галицьким.

Панщину скасовано в Галичині 1848 року, і тоді люде в кожнім майже селі ставили хрести і фігури на память тої хвилі, коли вони з невільників стали вільними. І через довгі літа день скасування панщини святкувався дуже врочисто. Перед хрестом, чи фігурою, що нагадувала ту важну хвилю, збирався нарід, де священик відправляв Молебен, певно і з відповідною промовою. В школі не було того дня науки, щоби і діти могли брати участь в тому святі. Се було дійсне велике народне історичне свято Галицьких Українців.

І велика шкода, що його оспіся занехали, хоч дехто (мабуть Франко) зверта увагу, що його треба задержати. Се свято припадало в травни (маю), бо в постанові тодішнього цісаря, Фердинанда I-го, сказано, що панщина має скінчитися "15-го Мая, 1848 року". Про подібне свято на Придніпрянщині, де панщину (крепацтво) скасовано 2-го березня 1861, не знаємо.

***

Коли б український нарід не мав Шевченка, то хто знає, чи нині вже жив би. Бо коли Шевченко народився, то вже Українці не вірили, що вони як нарід, будуть жити. Думали — зносокошаться.

Та видно, що Бог післав Шевченка, щоби Українців пробудив. Його голос то був голос Пророка. Він пригадав славні гетьманські часи; пригадав славну історію України та нинішну її красу і гірку недолю. Він заговорив живим українським словом та осудив тих, що Україну поневолюють. Він закликав до української праці тих, що зневірилися. До його часу нічого подібно не говорив. Тим, що Україні готовили загибіль, він

> Не смійтеся чужі люде!
> Церква-домовина
> Розвалиться, і запід неї
> Встане Україна.
> І розвіє тьму неволі,
> Світ правди засвітить,
> І помоляться на волі
> Невольничі діти!

До того часу ніхто так не говорив. А се вже голос українського провідника! Були добрі люде, але провідника не було. А тепер він зявився. Є вже за кими йти. Він вірить в визволення України. Се віщий голос!

А тих, що Україну поневолювали, він осуджує. А їх же дотепер всі поважали. Про Петра і Катерину він каже:

> Кати, кати людоїди,
> Наїлись обоє,
> Накрадися, — а що взяли
> На той світ з собою?
> ...Подивися!
> Церкви та палати!
> Веселися лютий кате,
> Проклятий, проклятий!

Так заговорила велика українська душа одного одинокого чоловіка, а за нею почали дальші душі його слова повторяти. І вже кінчилося поважання до московських царів.

Закликає він Українців, щоб читали не московську, а свою історію:

> Не минайте ані титла,
> Ані тії коми,
> Все розберіть та спитайте
> Тоді себе: що ми?
> Чиї діти? Яких батьків?
> Ким за що закуті?

За тим покликом почалася вже українська праця. Українські душі оживали, підіймалися і шукали української скіли, на якій могли би твердо стати.

Так розкочувався поклик Шевченка дальше і дальше, а вже за час не було закутка, де не чули би його животворного слова. І все раділо, все набирало українського життя.

Навіть тоді, коли 10-го березня, 1861 року Шевченко тілом помер, його душа осталася живою. Вона тепер ще голосніше голосила всюди справу України. І голосить донині. Його слово невмируще

Тому-і нині Шевченко нам такий близький, немов би ще вчора жив. Немов він нині живе.

Не дивно, що український нарід так врочисто його споминає. Се ж **невмируший ПРОРОК УКРАЇНИ!** А святкуючи його память відновляє віру що:

> Встане Україна!
> І розвіє тьму неволі,
> Світ правди засвітить,
> І помоляться на волі
> Невольничі діти!

ВАЖНЕ ПИТАННЯ

Нині перед багато думаючими Українцями в Канаді стоїть важне питання: "Що буде, коли нас старших не стане? Хто буде продовжувати ту працю, яку ми робимо? Хто переверне в руки те, що ми збудували?"

Се велике питання і над ним кожний повинен застановитися. Адже дотепер вложено багато праці і грошей в те, що маємо, а що буде дальше?

Менше думаючі тішаться, що вони можуть ще працювати, забуваючи, що вони минуться. А тоді? Кого на свое місце зоставлять?

Який же вихід? Яка відповідь на те важне питання? Але відповідь є, коби тільки була щира воля.

Берімо за примір державу. Се великє господарство, що потребує багато різних робітників, — урядовців, політиків, офіцерів, професорів, учителів, механіків, лікарів та ще всяких фаховців. Але і тут ті робітники міняються і треба на їх місце нових.

Се державні провідники знають, отже безпастанно виховують нових, які заступають місце тих, що відходять. В тім звбезпеке держави. А загал дає гроші, щоби на місце старших виховувати молодих

Так повинен і нарід робити, коли хоче бути народом і не згинути. Не збанкротувати. Повинен виховувати молодих так, щоби в усім заступили старших і продовжували їх працю.

А щоби виховувати, він повинен давати потрібну працю. Коли міг збудувати те, що дотепер збудував, то чому не міг би виконати ще одної важної праці — виховати молодих на своїх добрих наслідників? А ще більше тепер, коли український нарід став досить заможним супроти того як було давнійше.

***

Щб ж робити? Від чого зачинати.

Треба зачинати від дому, се найперше. Треба дбати, щоби дім був українським не з імени, але дійсним українським домом. Діти повинні тут навчитися добре української мови, українського письма і читати українські книжки і газети. Українського письма треба навчити ним пійдуть до української школи.

Треба мати і для себе і для дітей українські книжки і газети. Дім повинен мати добру українську бібліотеку. І самому треба вголос читати, щоби діти і молоді прислухувалися. Треба їм багато свого оповідати. Треба їх заінтересувати. Се буде основа тої забезпеки, яка нам потрібна.

Треба брати дітей до церкви й повчити дечого про церкву і поведенця в церкві.

Коли є українські організації, то молоді повинні там належати.

Треба подбати про Українську Школу, де діти могли би навчитися того, чого дім не навчив.

Треба на кожнім кроці дітям. І молодшим пригадувати українські обовязки. На кожнім кроці!

Треба самим старатися бути добрим примірком до наслідування. Се дуже важне! Тоді можна сказати: "Робіть, як я роблю!"

Втягати молодих до громадської праці, щоби приучувалися, привикали.

Не давати дітям попуску змалку, але нагинати до того, що буде завтра потрібне.

Треба самим сходитися й обговорювати всі ті справи, про які висше згадусь, — обмірковувати, виробляти пляни, захочувати других до того, що конечне. Се дуже важне. Одинцем можна думати і журитися, але се не робота, а в гурті доперва робоґа приготовляється і робиться. Один найзавзятіший вояк на війні не воює. Треба їх багато.

Ось що треба робити! А самою журбою і нарікванням ніхто нічого не зробив. Все, що зробилося дотепер, то зробилося не журбою, але працею. Гуртовою працею.

***

Лихо не в тім, що буде, а в тім, що нині є. Коли нині нема потрібної праці, то лихо є вже нині, а вінні за нього ті, що байдужі. На себе треба нарікати! Як собі хто стелить, так буде спати.

Хіба не бачимо кругом себе людей, що в подібнім положенню як ми, але вони про свое будуче дбають. Для будучого працюють. Молоде покоління так виховують, що воно їх вповні заступить. Хіба і нас на таке не стати? Хіба ми таки убогі і слабі, що не стане в нас затії

ВІДДІЛ МОЛОДІ

МАТИ ЯК УЧИТЕЛЬКА.

Деколи нарікають матери, що не мають літератури для дітей, але воно трохи не так. От приходить більш свята, то повинні вони розказати дітям про значіння тих свят. І діти зацікавляться і запам'ятають. Вони ж учителькин дітей. Не чекати як в церкві діти дещо почують. Те, що добра мати, чи батько розкаже, буде дітьмы більше зрозуміле, ніж те, що в церкві.

Багато з того, що в "Вістинку" пишеться, дає матерям багато матеріялу. Дещо можна їм прочитати і повсягти, а дещо і широко розказати. Се буде для дітей наука і колись вони за те свою добру матір згадають.

В кого ще є Біблія, чи Євангелія, виберіть щобудь з того і розкажіть. А діти зависідки радо слухати. Те що і допильнуються.

Так навчите добре і своєї мови і рєлігійности. Будете тоді мати такі діти, що ними всюди зможете похвалятися.

Читачка Від. Молоді.

ТО ДАЛЕКЕ.

Деякі несідомі українці в Канаді кажуть, що їм не треба інтересуватися тим, що тепер на Україні діється, бо все те від них далеко, а багато з того давно д'лося. Але для людей свідомих ніщо не є задалеке, ані давне.

В школах вчать і давної чужої історії, — що діялося в давній Греції, в Єгипті, в Персії, в Сирії, в Палестині, в Китаю, в Індії, в давній римській державі. Ніхто не каже, що це чуже, далеке, давне, то його нинішним не треба знати.

Вчать, що робилося пізнійше в Туреччині, в европейських державах аж до нинішних часів.

І чині вчені відкопують старі міста, що давно ніхом і землею позасипувані, і видобувають старинні записки та всякі давні речі, щоби довідатися як жили давні народи. Добувають засипані піраміди, розкопують стародавні могили, щоби і там добути те, що поможно би їм давний спосіб життя, давну культуру давніх народів.

Чому ж тоді для України українські справи не мали би бути неінтересними, далекими, чи давними?

Надіні вони для України повинні бути ще інтересніїшими, ще важнійшими, ніж історія Єгипту, чи Вавилону, чи Індії, чи Греції, чи давного Риму, чи Франції, чи Еспанії, чи взагалі яких других держав або народів.

Але — що для свідомого важне, те для несвідомого неважне і непотрібне. І доки він "далеке" є минуле буде легковажити, доти свідомим не стане

Читач Від. Молоді.

АКАДЕМІЯ МОВЧАНКИ.

Давно в Персії була "Академія Мовчанки". Мала 100 членів з найрозумніших людей. Вони повинні були багато думати, менше писати, а ще менше говорити. Мало їх бути лише 100.

Сталося, що один член помер і треба було знайти нового, і знайшли одного, що хоч дуже вченій, але був балакуном.

Тоді далеко в Персії жив дуже вченій чоловік, Зеєб, і він вибрався до тої Академії, але тут вже місця для нього не було. І всі зажурилися.

Коли Зеєб увійшов, голова Академії взяв скляну і налив води так повно, що коли б додати хоч краплю, то вода витікала би.

Зеєб розумів значіння того, що для цього нема місця. Та він побачив на землі листочок з рожевого цвіту, підніс його і положив на воду. Знав, що тут на дещо є місце, бо вода не розлилася.

Се всіх так зачарувало, що прийняли його в члени, хоч се було проти правил. Коли принесли книжку, де Зеєб написав "1", отже вийшло 1100. Тим показав, що Зеєб збільшив собою вартість Академії вдесятеро.

Так колись розумні люде вигиддяли і так ціняли цінн великий розум і скромність.

СТАРИЙ ЕФРЕМ

(За Николою Устиновичем.)

II.

— Прийдя, сину завтра, то ще погомарюємо, — сказав мені Ефрем, і я збирався вже до відходу, як Ефрем зверкнувся в сторону дверей і кликнув:

— Ганусю! Ганусю, моя дитино! Ходи до діда та поможеш зайти до хати. Щось я дуже знемігся. Господи, які то довгі ночі!

На той голос вибігла чорнобрива мила блілявка, глянула на мене, чемненько вклонилась, та взявши старця мягенькою рукою під плече, повела до світлиці.

Багато думав я здучи додому і дуже поважні були мої думки. Думав я, —

— Розум чоловіка то таблиця, на якій мудрість свої прадідй пише. Коли та таблиця чиста, то написи стоять на ній звізди на сизім небі; кожну пісню як звізди на кожну барву на білім полотні. Але коли тая таблиця захляпана болотом, то хто схоче читати те письмо?

Таке буває і з людьми. Всіх нас створив Бог з чистою таблицею, але не всі люде дбають щоби вона була чиста... А світ — школа велика і широка, — кількох там можна навчитися, кількох доєсіду набратися, коли хто здоровими очима на світ глядить...

Другого дня рано був я вже в Ефрема, як лиш праведне сонце світ освітило, а гори і долини засіяли в золотих ризах. А птичики співали хвалу своєму Творцеви

Ефрема не застав я в хаті, казали, що пійшов за садок молоді цвіти (яблиночки) підзивати. І подумав я:

— Чи треба йому того? Чи дочекає він яблочка з тої щепинки? Чого йому треба? Чотири дошки та кусень земли... Але він таки працює... Для дурних, для нерозумних? Ні, Ефремови батьківщина — люде скажуть: "Се Ефрем тую яблінку посадив і підливав. Щира була душа!" І внукам та правнукам будуть про нього розказувати. Він і дальше буде жити в людських споминках...

Пустився я йти в садок, щоби побачити Ефремову працю, та спинившись оподалік, не те я побачив. Під широким деревом стояв Ефрем на колінах і молився. І виглядав він наче святий, якого душа вже до неба належить.

Коло нього клячала та дівчина, яку я вчора бачив. Одежа її біла як молоко, а голови спливало чорниве волося і стелилося шовком по плечи. Але а лиця можна було вичитати журбу.

Схиливши головку і заложивши на грудях руки як дві свіжі цвітки на серци, шептала вона молитву

Тихенько обоє молилися, а дальше Ефрем підняв руки, коли якраз ранішне сонце пустило на нього перші промені, і почав голосно молитися:

"Боже, Сотворителю наш! Коли твоє царство прийде до нас на землю? Розкажий Господи ласку твою на всіх, — на праведних і грішних, терплячих, опущених, на нещасних і дай їм твою поміч. І на ту сироту, що любіч мене, глянь Боже ласковим твоїм оком, дай їй доленьку ясну, дайнику щасливу, а царству твому сила і слава на віки вічні, амінь".

Такої молитви нема в книжках. Вона є лише з душах правдивих людей.

Перехрестився Ефрем, поклонився до землі і став на ноги. А в очей дівчини покотилося дві слізки. Вона обтерла їх, хотила коновочку і побігла за водою, не бачивши мене.

Тепер підійшов я до Ефрема, а він:

— Добре, сину, що прийшов! Відвідав ще старого. Але що тебе так рано в постелі підняло? Пани не люблять рано вставати.

— Пани не люблять, — відповів я, — але я не панська дитина, самі знаєте. Я син бідного селянина. Я селянин. А може і не всі пани добрі сплять.

— Так, сину, так, — потакнув Ефрем, — не всі, а може найбільше такі, що їм до забави дим не стає. Від таких день божий тікає як злодій, і забирає з собою все те добро, що його треба зберігати. Я бачив таких. І здоровля їх забирає і розум і все. Я таких бачив. Але ти, сину, не з тих. Я знаю. І батька твого і матір знаю. Гідні люде!

Слухаючи Ефрема я побачив як вже дівчина наближалася до нас несучи в коновчи воду.

НЕОДЯГНЕНІ СТІНИ.

Є оповідання, що раз гетьман Мазепа зайшов був до одного священика. Оглянув хату, а вона така убога. І каже він священикови:

— Чому ти не прибереш своєї хати? Стіни голі і все таке убоге. Хіба не стати тебе на таке? Я бачив багато священних хатів, але твоя найубожша.

На те відповів священик:

— Так, моя хата убога і ні миг би її хоч трохи прибрати. А може навіть ніг би вкрити стіни килимами...

— Чому ж не вкриеш? — перебив Мазепа.

— А тому, — відповів священик, — що я взяв не виховання трое сиріт і вони перші, що їх треба належно одягнути. Стіни мертва річ, а се живі діти, сироти. Отже я їх одягаю, а не стіни.

Задумався Мазепа і каже:

— Ти добре розсуджуєш, тому я можу тобі і стіни одягнути. Нехай одягнені діти мають в одягнені стіни.

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ

Ювілейний Календар "РІДНА НИВА" на 1954 рік — Видання Української Греко Православної Церкви в Канаді. Містить в собі Церковний Устав на цілий рік, цікаві статті, відомости про громади і інші матеріяли. Багато ілюстрований.

Ціна з пересилкою $1.00

АПОСТОЛ. Се книга читань "апостолів" на неділі і свята цілого року та на всякі потреби.

В добрій, тревалій оправі з золотими витисками.

Ціна з пересилкою $5.00

Замовлять: в Консисторії УГПЦ, 7 Ст. Джанс Евню, Вініпег, Ман., або в священиків нашої Церкви.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

о. Є. Грицина.

НЕ МОЖНА МОВЧАТИ!

Приходило помало мені в руки 34 число "Українських Вістей" з датою 28 грудня 1953 р. і хочу подітитися з читачами "Вістинка" тим, що я там прочитав. На сторінці 7-ій сего числа находиться майже на три шпальти з в трьох розділах статті з під пера о. М. С. під заголовком **Що шукати джерел і почитків церковного відмінна.**

Тут автор статі старається доказати, що початки Церковної Унії не [illegible] як 1596 р., як се каже історія, але на властиві історії України М. Грушевського і Д. Дорошенка, що княгиня Ольга прибула до Риму. Отже автор дошно жалується що єдинення В. Кирик дуже перекручує історію в книжочці "Маловідоме". Насувається питання, що ми католицька держава приймала на Україні ще перед Берестейською Унією (1596 р.) то все само собою зрозуміле, що се була римо-католицька, а не греко-католицька, бо такої ще тоді не було ні слід, ні, та наше було Берестейської Унії для українців, як вони вже були католиками? Варто б аналізувати.

Говорить автор „У. В." на підставі історії, що княгиня Ольга приїхала тоєдіи від папа. Тимчасом тут є такого, щоби могло нас переконати, що вій каталицького заходу, а не від Вселенської православної християнства. І нема того жерела, щоб довказало, що ми приняли християнство від папи, бо нас сама назва „грекo" каже, що ми приняли християнство від грехів, а не з Риму. Тому то і жерела греко-католицької церкви стараються що раз менше уживати слова „грекo", а називати прямо „католик". Варто б греко-католиків над сим подумати і розпитати чому воно так?

Хоче о. С. доказати, що римська церква є одинока Христова Церква що самим, а видавництвом Церкви то відступництво. Тут насувається питання кому належить той титул „відступництва". Чи Візантійській церкві, де є і церква Александрійська, Антіохійська і Єрусалимська, чи таки римській церкві? Чи не вона відступництво?

Пише автор на закінчення, що як свящ. Кудрик не історик то нехай не береться до історії. Я також не є часописним кореспондентом, а фармером, котрий вже перешов 67 літ, а в згаданій статті, не можна мовчати.

Калина, Сасе. — І. Л.

З ХРЕСТИН НА ПРЕСУ

Брендок, Ман. — В неділю 28-го лютого дібре-ві-ві відбулися хрещення першого їх сина. Тайну Хрещення довершив о. Юрій Турженський, місцевий пароз. Новоокрещений одержав ім'я Михайло Володимир. Хрещення батьками були: Мирон Бурачок і Аделіна Кононівська. Після хрещення співав для Івана Касюрак з присутніми гостями.

Треба ще згадати, що Вол. Шурко є головою Народного Дому, а його мама довший час головою сестринства при нашій православній церкві. Після гостини о. Ю. Турженський закликав присутних, щоби з нагоди хрещення зложили щедру жертву на нашу пресу. Жертвували:

По 2 дол.: Володимир Щурко і Лм Щурко.

По 1 дол.: о. Ю. Турженський, П. Перкуляк, М. Бурмосюк, М. Щурко, Н. Касюрак, П. Бачок, Н. Пекучнюк, Ст. Щурко, Н. Скорий, Р. Кучер, Лм. Бесс і Павло Перкуляк.

Разом із дол., які розділено: 8 дол. на „Український Голос" і 8 дол. на „Вістинк".

Жертвователям сердечне Спасибі. а новохрещеному Михайлу Володимиру многих, многих літ! А родичам чотіки з сина.

Пість Т.

Менкі, Ман. По 1 дол М. Друзь, Ст. Чавалюк, П. Друзь і П. Пиль. Дрібними 75 центів.

Прот. Ст. Горгіш. Гилберт Плейнс, Ман. По 1 дол Н. Мирко, М. Гавенчишин, Ст. Мишко, І. Жуковський, І. Кирилюк, В. Дроздовин, П. Гущак, Ф. Козар, А. Скоморовський і Прилуцк, С. Бабюк. Дрібними 25 центів

Роблін, Ман. Панове: Василь Лясак, С. Остапковський і Петро Горбай по 5 дол. По 2 дол.: В. Барабаш і О Гавриляк По 1 дол.: А. Хмь, Г. Ільь, А Гавриляк, П. Господарик, А. Горбай А. Сигельський, І. Гевдевич, А Бисюк, О Шийбовський, Іван Барабаш, Родина Стибл, Е. Сигельський Оз Шийбовський, М. Мендро, Евд. Курчак. Дрібними 1.05 дол.

Шевченкей, Ман. По 1 дол І. Господарик І Щиц, А. Мирончук, Н Грамлок, Д Прокопець О. Курчак, Ст Щиц, Д Лунгуз, В Прокопець, Ілля Кузьминський, С Бащучкий, Петро Кравченко, Степан Стороженк, Максим Хам, Андрій Гощук, Николай Сарамага, Теодор Варан, Дмитро Стебліївський, Дзвид Марцінів, Михайло Бонас, Михайло Мандзюк, Степан Семюк.

По 3.00 дол.: — Пані Ева Чорній, Григорій Мигаль.

По 2.00 дол.: — Іван Нагорний, Степан Чуба, Г. Стецюк, Конрад Бейнерс, А. Хомін, Волюрмир Жура, Ю. Н.

По 1.00 дол А Куца, Яворський, М. Іваніщ, М. Курич, М. Токарин, Н. Душко, С. Вербівський, Г. Райвалюк, М. Стефанюк, С. Пилипчук, Л. Пасічник. — Разом $447.60.

БОГОСЛУЖЕННЯ
в Катедрі в Вінніпегу.

Великоностні Богослужіння в Катедрі Преєв. Трійці в Вінніпегу будуть відправляться так: Кожної п'ятниці Великого Посту в 10-ій год. рано: Служба Божа Нашкрая Осьмиці Дарів (Прик.деволюційна), починаючи від п'ятниці 13-го березня.

Від п'ятниці 19-го березня почнуться правити Імені кожної п'ятниці. Перша відправа Імені 19-го березня в 7.30, буде правити Вінеосвящ. Митрополит з духовенством Вінніпегу. На відправах Імені будуть Великоностні Проповіді. Хто може, повинен приходити.

о. Ю. Мелитинович, парох

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвищення Святого Хреста
ЖИТЕЛЬ

4. Неділя — Су Лукав — Пембіна
7. Середа Благовіщення — Ст. Мартин
11. Неділя — "Палапа Пари — Гендал
18. Неділя — Ледакт — Ісг Селкірк.
24. Вел. Субота — Свячення пасок: Гендал — Септон — Сендгил — Пальмер Парк.
25. Великодня — Пембіна—Дуфрост — Пальмерфілд — Гонор — Ісг Селкірк.
26. Світлий Понеділок — Степ — Сендгил.
7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

БЕРЕЗЕНЬ:
21. Неділя — Вайта.
28. Неділя — Арбакл ат П. і П
Адреса: Вайта (Уіка), Ман.
Телефон: число 14

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гаїцького

БЕРЕЗЕНЬ:
21 Неділя — Сч — Свовіда
28 Неділя — Свовбори — Свовіда
30 Вівторок. Св. Євангел — Вівта Свовіда.
Адреса: Свовбори, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїл Горгіша

БЕРЕЗЕНЬ:
21. Неділя — Лашенде
28. Неділя — Гилберт Плейнс
Адреса: Гилберт Плейнс, Ман.
Тел. 163.

Українок Канада ім. О. Бисаработок.

По 11.00 дол.: — Збірка на великодній кінок бл. п. Єлени Тхір; Іван Воробкевич.

По 10.00 дол.: — Николай Пашкевич, Константин і Тутканюк, Семен Пудак, др Іван Вацик, Михайло Вемчук Іван Ланцик, Матвій Сторож, Василь Микулик, Василь Чирхо, Григорій Гриб, Василь Гелевий, Йосиф Бобко, Н. Н.

По 8.00 дол.: Йосиф Пасіцинок.

По 6.00 дол.: Степан Романовський.

По 5.00 дол.: Теодор Холодняк, Василь Кристанович, Кирилко Чеховий, Леон Кшет, Іван Ковальчук, Іван Турубчук, Василь Камиш, Павло Андрусь, Микита Лисий, Юлиян Заболоцький Павло Пилюлюк, Мих Антонишин Михайло Василюк, Іван Катерина Дутка, Семен Пасічник, Янко Вишневський, Іван Гладун, пан Елена Павлюк, Василь Мельник, Ілля Кузьминський, С Бащучкий, Петро Кравченко, Степан Стороженк, Максим Хам, Андрій Гощук, Николай Сарамага, Теодор Варан, Дмитро Стебліївський, Дзвид Марцінів, Михайло Бонас, Михайло Мандзюк, Степан Семюк.

По 3.00 дол.: — Пані Ева Чорній, Григорій Мигаль.

По 2.00 дол.: — Іван Нагорний, Степан Чуба, Г. Стецюк, Конрад Бейнерс, А. Хомін, Волюрмир Журба, Ю. Н.

По 1.00 дол А Куца, Яворський, М. Іваніщ, М. Курич, М. Токарин, Н. Душко, С. Вербівський, Г. Райвалюк, М. Стефанюк, С. Пилипчук, Л. Пасічник. — Разом $447.60.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД
Укр. Прав. Церкви

Громада Форт Фремсес, Онт.
(зібрав о. Ю. Турженський)

По 25.00 дол. — Жіноче Товариство ім. Лесі Українки, Українська Православна Громада св. Юрія.

По 15.00 дол.: — Товариство св. Юрія.

По 10.00 дол.: — Відділ Союзу Українок ім. Доньки Україні, Товариство Читальня „Просвіта", Юрій Підгрубний, Антін Бучо.

По 5.00 дол.: — Максим Олійник, Матвій Нестюк, Теодор Андрушко, Михайло Єачин, Юрій Лупин, Марія Деменів. Володимир Андрушко ім. Івана Гогола, Василь Бобків, Василь Т Осадчук, Василь Крештанович, Гарій Сенів, Дмитро Котик, Семен Бобчук, Варвік Гогол (Варвік, Онт.)

По 3.00 дол.: — Марія Тибінська, Юрій Бадюк, Василина Пазюсій, Григорій Федик, Михайло Демянів, Василь Осадчук, Данило Кінух. Алекс. Бобчук.

По 2.00 дол — Іван Кобцин, Ференц Мігайлук, Петро Пилипчук, Микола Андрушко, Іван Кушак, Том Гейвіс, Дмитро Гущуляк, Йосиф Гаврилюк, Юрій М. Гущуляк, Том Осадчук, Іван Пасюрб

По 1.00 дол.: — Елена Гринюк, Пані А. Пшетовська, Петро Будовиц, Теодор Гущуляк, Анна Осадчук, Оксана Верлинюк, Стефанія Майлик, Петро Ковальчук, Карола Боярчук, Сем Гущуляк (Барвік, Онт.).

Разом $236.00.

Громада в Сч, Ман.
(зібрав о. Гашалюк)

По 5.00 дол.: — Ст. Мамулак, Вас. Мамулак, Мих. Мамулак.

По 3.00 дол.: — Нік. Штульський.

По 2.00 дол.: — Мих. Із. Мамулак, Ант Сторожук.

Разом $22.00

Громада церкви Благовіщення, Форт Віллям, Онт.
(зібрав о М Юрківський)

По 05.00 дол.: — Товариство „Просвіта".

По 25.00 дол.: — Жіноче Т-во церкви Благовіщення, Відділ Союзу

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
БЕРЕЗЕНЬ:
21. Неділя — Рома (Словіндж)
28. Неділя — Гардентон (Словіндж)
Адреса: Таласей, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Мяйбі.
БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Пайн Ривер
28 Неділя — Етельберт
Адреса Етельберт Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
БЕРЕЗЕНЬ:
21. Неділя — Пено
28. Неділя — Лужани.
Адреса Box 158 Вилмінгтон, Алта
Тел. 49 Вилмінгтон

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Васьківа
БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Ерімонт
27. Субота, Шкільна молодь — Торонто (Словіндж)
28. Неділя — Торонто
УВАГА: Суботяни: в першу в Редвотер, другу, третю й четверту від поїздна з дітьми науки в Торонто.
Box 126, Радлей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького,
БЕРЕЗЕНЬ:
21 Неділя — Лак Ла Біш
28 Неділя — Сарсіз
З почетком Великого посту по всіх громадах по Сх. Божій парафії на помешкань. У Великий Піст по всіх громадах Сх. Словіндж.
Адреса: Box 216, Лак Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
БЕРЕЗЕНЬ.
21 Неділя — Кривор
28 Неділя — Гефорд
Адреса Гефорд, Сас.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Принс Альберт
28. Неділя — Гонейвич До Богоса
Адреса: Т Шевченка
564 - 7 Ст Іст., Принс Альберт, Сас.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Гасч Елдер
26. П'ятниця — Словіндж — Гасс
28. Неділя — Сван Плейн
КВІТЕНЬ:
4 Неділя — Дорбей
7 Середа Благовіщення — Вайтбір
11 Неділя — Морквей
18. Неділя — Стінен
22 Вел. Четвер. Страсти — Арран
23 Вел. П'ятниця. Вінос Плащ. — Арран — Кобзар
24 Вел. Субота — 9 год. рано Сх Божа — Морквей і св. пасок — Дорбей
25. Великдень — 12 год. ночи — Арран й год. рано — Гасс
26 Св. Понеділок — Мейбрідж
27 Свят. Вівторок — Сван Плейн
Адреса. Box 124, Арран, Саск Тел 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
БЕРЕЗЕНЬ:
21. Неділя — Вадна
28. Неділя — Фростон
Адреса Ватсон, Саск Тел. 146

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
БЕРЕЗЕНЬ:
21. Неділя — Казворт
28. Неділя — Вакав
Адреса: Вест. скр. 4. Вадав, Окся.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
ПРОТ. ПЕТРА ЕЛІОНА.
Ціна $1.50.
Замовляти
Rev. P. ELION.
1206 Penn Ave., Jeannette,
Pa., U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Мельничука
БЕРЕЗЕНЬ:
21. Неділя — Гейрнгем
28. Неділя — Кенора — (словіндж)
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Брендей, словіндж
7 Середа Благовіщення — Кенора
11 Неділя — Шеллінґ, словіндж
18. Неділя — Бонніс, словіндж
25. Великдень — Бонніс 12 годинна; Свячення пасок Гейрнгем 4 год; Кейленд 5 год; Шеллінґ 6 год; Брендей 7 год Гемлін 8.30 год.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Паховкова
БЕРЕЗЕНЬ.
21 Неділя — Кодет
28 Неділя Громадз північчи
Вихід в суботу Вест Посту словіндж
КВІТЕНЬ.
4 Неділя — Мікам
7. Середа. Благовіщення — Кодет
— Вечером в 7 год Поклони
11. Неділя
18. Неділя — Кітінґ — Брускої
22. Страст. Четвер — Громадз-півн.
— 7 год. вечором
23. П'ятниця, Вінос Плащениці — Громадз-річка і Громадз північ
25. Великдень, — Громадз Ч-річка і північ) і Брускої.
26. Світлий Понеділок — Брускої
27. Світлий Вівторок — Кодет
Адреса. Box 47, Громадз, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Вінкер
28. Неділя — Шіго, подзалева
КВІТЕНЬ:
3. Субота — Жучакан словіндж
4 Неділя — Шіго-місто, словіндж
7 Середа Благовіщення — Вест Брук, словіндж
10 Субота — За Рікою", словіндж
14. Неділя — Шіго місто словіндж
17. Субота — Інсінгер „Лайєн" словіндж
18. Неділя — Фовм Лейк, словіндж
22 Вел Четв, — Шіго-місто, Страсти
23 Вел Пят — Вінос Плащениці в Шіго-місто. — Емпір
25 Великдень — Шіго-місто
26 Св. Понед. — Емпір
Адреса. Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21. Телефон 35045

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
БЕРЕЗЕНЬ:
21. Неділя — Емпір місто
27. Субота — Емпір, словіндж
КВІТЕНЬ:
3 Субота — коло Куропаських, словіндж
4 Неділя — Інсінгер-місто, словіндж
7 Середа Благовіщення — Пасчаки, словіндж
10 Субота — Лорд-Лисенко, словіндж
11. Неділя — коло Кушіх, словіндж
17 Субота — Фелдон, словіндж
18. Неділя — Вонард, словіндж
21 Середа Тафнел, словіндж
24. Вел. Пят. Вінос Плащениці — Шіго подзалева
25. Великдень — Вест Брук
26 Св. Понед. — Шіго повчарева
Адреса: Шіго, Саск., Box 62, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячини
БЕРЕЗЕНЬ:
21 Неділя — Йорктон (Рідна і Неділька Школи)
28. Неділя — Райн
Перед Великоднім Словіндж.
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Йорктон (СУМК)
7 Середа Благовіщення — Малета
11 Неділя — Брокстон
18. Неділя — Горлиці
22 Вел. Четвер. Страсти — Йорктон
23. Вел. П'ятниця — Вінос Плащеніщ — Йорктон.
24 Вел. Субота — Словіндж і Причастя — Сторновей
25 Великдень — І посвячення пасок 12 год в ночі Йорктон; 4 год. рано — Райн, 5 год. рано — Малета, 7 год Сано — Горлиці, 8 год рано Служба Божа — Йорктон
26 Св. Понеділок — Сторновей
27. Св Вівторок — Райн
110 Велингтон авс, Йорктон, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Семішина.
БЕРЕЗЕНЬ:
21. Неділя — Торсей, Вел. словіндж
28. Неділя — Себа Біч, Вел. словіндж
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Кезнар, Вел. словіндж
7. Середа Благовіщення — Варгид Великодні словіндж
11 Неділя — Оновей Вел словіндж
18. Неділя — Вайлунд, Вел словіндж
22 Четвер — Горсей — Страсти
7-ма год вечер
23 П'ятниця — Вінос Плащениці: — Кезнар — 12 год.
Оновей — 3-та год. попол.
Себа Біч — 6-та год вечером.
24 Вел Субота — Ремонд Парк Служба Божа і св. пасок Атабаска — 12-та год. св. пасок Варгид — 2.30 год. свяч. пасок Гамертон — 4.15 год свяч. пасок в Інституті.
Оновей — 6.00 год свяч пасок
Вайлунд — 8.00 свяч пасок
Себа Біч — 9.00 год свяч пасок
25 Великдень — Торсбі 12-та год. в ночі Ремні відправи і свяч. пасок Кезнар 8.30 год рано — Служба Божа і свячення пасок
26 Свят. Понеділок — Себа Біч, 9.30 рано Проводи.
27. Свят. Вівторок — Оновей 9.30 рано Проводи.
Адреса 11024-82 Авеню, Едмонтон.
Тел. канцелярії 392320 або 35045

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
БЕРЕЗЕНЬ:
14 Неділя — Великий Ривер, словіндж
21 Неділя — Сифтон, словіндж
27. Субота — Дрифтвуд Ривер, словіндж
28. Неділя — Вевлан, словіндж
КВІТЕНЬ:
4 Неділя — Дальфін, словіндж
7 Середа Благовіщення — Рорктон словіндж
11. Неділя — Косіів словіндж
17 Субота — Вашкі, словіндж
18. Неділя — Дальфін словіндж
22 Вел Четвер — Дальфін. 7.30 вечерні Страсти
23 Вел. Пят. — Рорктон, свячення и ос Плащениці 2 год попол
24 Вел. Пят. — Роквілл, свячення пасок 4 год вечером
25. Великдень — Утреня Вевлан. 12 год ночи і свячення пасок
25 Великдень - Дальфін. 8-ма год рано Велнест і свяч пасок
25 Великдень — Елвінгтон. 2-га год. ночі Вельвудська Вечірня
26 Свят. Понеділок — Елвінгтон
27 Свят. Вівторок — Великий Ривер
При час свячення пасок в інших громадах буде повідомлено в порозумінню з парядами громад.
Адреса. Box 5360, Дансвіл. Ман.
Телефон 4704.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
БЕРЕЗЕНЬ.
16. Вівторок — Заупокійна Служба Сенсі Репнс
21. Неділя — Смокі Лейк
28 Неділя — Сиджен
КВІТЕНЬ:
4 Неділя — Воресайт
7 Середа. Благовіщення — Смокі Лейк
11 Неділя — Стрій
18 Неділя — Вільна
22 Вел. Чет. Страсти — Смокі Лейк
23 Вел. П'ятниця — Вінос Плащен: 2 год Смокі Лейк; 4 год Белін; 6 год Сиджен
24. Вел. Субота. Богослуження та свяцъ 9 рано — Бойн Лейк
Свяч пасок і год. Бойн Лейк; 1 год Вільна; 5 год Стрій, 7 год. Ворсайт;
25. Великдень: Утреня 12 год. — Сиджен, 3 год. — Белін; Літе Богослужіння 6 год. Смокі Лейк
26 Свят. Понеділок — Стрій
27. Свят. Вівторок — Белін
УВАГА: В кожній громаді о 9 год. ранку Св Словіндж
ТРАВЕНЬ
2 Неділя—Проводи — Белін
9 Неділя—Проводи — Смокі Лейк
16 Неділя—Проводи — Стрій
23 Неділя — Смокі Лейк
30 Неділя—Проводи — Сиджен
Вечірня—Проводи о 5-ій годині —Бойн Лейк
Адреса: Вест 3209, Смокі Лейк, Алта. Тел. 83.

Календар Українських Свят
БЕРЕЗЕНЬ:
16 В 3 Священ. Євтропія, Клеоніка
17 С 4 Муч. Конона, прп. Мирка
18 Ч 5 Прп. Теразина Волог.
19 П 6 42 муч. Амморійських
20 С 7 Свят. Херсонських: Васіля
21 Н 8 2 Нед. В. П. Теофілакта ен.
22 П 9 † 40 муч Севастійських
23 В 10 Муч Кондрата, Кипріяна
24 С 11 Софронія патр Єрусал.
25 Ч 12 Теофана ісп., Григорія
26 П 13 Никифора патр Цареєр.
27 С 14 Воскресіння ікн Київського
28 Н 15 3 Нед. В. П. Хрестопоклона.
29 П 16 Серапіона архіеп Новгород.
30 В 17 † Прп Олексія чов. Божг.
31 С 18 Кирила археп Єрусалим.

КВІТЕНЬ
1 Ч 19 Муч Хризанта і його карея
2 П 20 Отців: Івана, Сергія, Патр.
3 С 21 Іоан Дистиненка, Якова.
4 Н 22 4 Н. Посту. Свячені Васілія
5 П 23 Прп Никона Печер
6 В 24 Прп Агапіона ісп. Седев.
7 С 25 Благовіщення Пр. Богор.
8 Ч 26 Собор арх Гавриїла
9 П 27 Матрони Солунської
10 С 28 Прп Ізаріона Іспов'ядника
11 Н 29 5 Н. Посту. Марія еписк.
12 П 30 Муч. Ератей, прп. Зосима
13 В 31 Марії Єгип. прп. Героніїв
14 С 1 Прп. Тита, зч. Амфіяна
15 Ч 2 Прп. Никити ісп. Ширка

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турківського
БЕРЕЗЕНЬ:
21 Неділя — Портедж ля Прейрі — Словіндж
28 Неділя — Брендон.
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Брендон (Словіндж)
11 Неділя — Портедж ля Прейрі (Словіндж)
18 Неділя Квітна — Брендон
22 Страст Четвер — 7.30 год. вечір Страсти — Брендон
23 Страст Пятниця — 2 год. по обіді Плащиниця — Брендон
25 Великдень: До 12 год. північ Позночинця, 12 год Утреня і Служба Божа та свячення Пасок — Брендон
7.30 рано Утреня та свячення Пасок — Портедж ля Прейрі
26. Світлий Понеділок — Брендон
Адреса 514 Пасифік авс. Тел 2826 Брендон Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кошитановича
БЕРЕЗЕНЬ:
21. Неділя — Айтуна
28. Неділя — Габара
КВІТЕНЬ:
4 Неділя — Медиса
7 Середа Благовіщен. — Полячай
11 Неділя — Гудзя
18 Неділя — Айтуна
22. Вел. Четвер, С. Божа Страсти — Фенауд
23 Вел. П'ятниця, Плащениці — — Айтуна
24. Вел. Субота, Св. Божа, Словіндж, посв пасок — Вишварт
25 Великдень — 12 год. в Айтулі; 2 год. свячення пасок в Габара; 4 год Утреня і свяч пасок в Гудзі; 6.30 свяч пасок в Фенауд; 8 год Сх. Божа в Медиса. — Вечірня в Айтулі в 4 год.
26. Світлий Понеділок — Фенаун
27 Світлий Вівторок — Габара.
Через квітень словіндж в усіх церквах.
Адреса. Box 143, Айтуна, Саск.

Церковний Устав
БЕРЕЗЕНЬ
21 2 Нед. Посту Гол 2. УЄ 10. Лт Ап Жив 1: 10-14 І 2: 1-3. Євав. Марка 2: 1-12.
28. 3 Нед. Посту. Гол. 3. УЄ 11. Лт Ап Жив 4: 14-16 І 5: 1-6. Євав. Марка 8: 34-38 І 9: 1.

КВІТЕНЬ:
4 4 Нед Посту Гол 4. УЄ 1 Літ Жив. 6: 15-20 Євав Марка 9: 17-31
7 Благовіщення УЄ Луки І: 39 49, 56 Лт Ап Жив 2: 11-18 Євав Луки І: 24-38.
11. 5 Нед. Посту. Гол. 5 УЄ 2 Ап Ап. Жив 18 9: 11-14. Євав. Марка 10 32-45.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

Office of Publication 1 St. John's Ave. Winnipeg, Man.

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

THE HERALD

Authorised as second class mail, Post Office Department. Ottawa.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., APRIL 1, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го КВІТНЯ, 1954. ЧИСЛО (963) 7

СВЯЩЕНИКИ В ЮГОСЛАВІЇ.

Югославський уряд оголосив, що в югославських арештах є 158 священиків а то 124 римо-католиків, 32 православних і 2 протестантські Минулого року випустили 101. Уряд завдає їм, що в минулій війні помагали Німцям, або що тепер неприхильно ставляться до Тітового большевицького ладу.

ЗНАЄ ЧОГО ТРЕБА.

Коли судія Патер в Вінніпегу засудив 17-літнього Андрейчука і 16-літнього Смита, — першого на три, а другого на 2 роки арешту за крадіж автомобіля, то сказав: "Думаю, що обох треба би взяти до школи поза домом і добре набити, і то помогло би, але, на нещастя, я не можу того зробити". Значить — закон не позволяє. Але він знає чого треба

КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА ЗНАЄ ТАЙНУ.

В Австралії Королеву Єлисавету витали первісні мешканці Австралії таким танцем, значення якого не можна жінкам, а головно білим виявити. Їх віра є строго заборонене Але на сей раз собі дозволили. Коли Королева прирекла, що той тайни жадний білий жінці не виявить і сказали її тую тайну Отже вона має її лише для себе знати. Тих людей уважають "дикими", але як вони свої закони бережуть!

ЗАБРАЛИ 2,370 ДОЛЯРІВ.

В Вінніпегу 65-літній Іван Зборолюк вийшов пізним вечером до школи за дровами, і тут напали на нього два молоді рабіжники, вдарили по голові, і забрали в кешені 40 долярів, а решту, що мав заховані на грудях під сорочкою. Всего взяли 2,370 долярів.

СИЛА ВОДНОЇ БОМБИ.

Недавно американці робили пробу з водною бомбою і показалося, що вона 600 разів сильнійша від тої, що в минулій війні кинули на Гіросіму. Огонь її вибуху підносся 17 миль. На японський рибальський корабель, що був 90 миль далеко від місця експлозії, почав падати порох чи попіл від експлозії, і він затрощ рибаків і рибу, яку мали Невдовзі почала червоніти і чорніти їх шкіра і нині волосся в шинтали. А 4,400 фун тів риби треба було знищити. Така сила тої бомби.

ПРИМУСОВИЙ РОЗВІД.

Давнійше деякі Англійці, що були в Росії, поженилися з росіянками. Коли ж в Росії виїздили, то большевики їх жінок затримали. Тепер большевики оголосили, що ті жінки розведені з чоловіками, отже чоловіки не мають до них права.

ПЕРЕМІНА ЧОЛОВІКА НА ЖІНКУ.

Бувають дуже рідкі випадки, що дитина є напів мужеського, а напів женського роду Тепер в Велянд, Онт., доктор Стюарт Вілсон перевів операцію, якою 21-літнього Кенета Джеферсона переміна на Йосефіну Джеферсон Такі діяла бувають.

ПОЧТА ПОДОРОЖЕ.

Від 1-го квітня оплата листів подорож. На місцеві листи, і уніця тягару буде 4 центи, а 2 ц. за кожну додаткову унцію. На дальші листи в Канаді 5 ц за першу унцію, а по 3 ц. за кожну додаткову унцію. Почтова картка в Канаді 4 центи. Святочні картки, отворені циркуляри — 2 ц. за перші 2 унції. Коли хтось окремо посилає газету. (одиниця), то 2 ц. за перші 4 унції.

ЗА ПРИЗНАННЯ БОЛЬШЕВИКІВ В КИТАЮ.

В урядових кругах Канади висувають думку, що треба би признати комуністичний уряд в Китаю Кажуть, що Канада буде стояти за тим рядом в Англією. Америка є проти.

КІЛЬКО БІБЛИ РОЗІЙШЛОСЯ.

На річній конференції Британського і Заграничного Біблійного Товариства в Канаді, головний секретар Товариства заявив, що за рік розійшлося в Канаді 381,530 Біблій в 70 мовах.

МНОГОЖЕНСТВО В ЄГИПТІ.

Єгиптяне мають магометанську релігію, що дозволяє мати більше жінок. Тепер тих многоженців є понад 70 тисяч Єгипетський уряд готовить закон, яким хоче заборонити мати більше жінок, як одну Нині в Єгипті 50,000 чоловіків мають по дві жінці, 12,000 три, а 5,000 по чотири Більше їх релігія не дозволяє мати.

ДІТИ ЗІЛИ 40 АСПІРИН.

Двоє дітей родини Песів, в Вінніпегу, дістались до шафки, зіли 40 аспірин і зараз позаслабли. Одно 4, друге 2 і пів року Їх забрали до шпиталю, де помпували з них аспірину і вратували. Се показує, як треба перед дітьми все замикати.

ХОЧУТЬ ЗІБРАТИ 4 МІЛІОНИ.

Англійська Злучена Церква в Канаді постановила зібрати 4 мілюни долярів на місійну і взагалі церковну роботу, а се з нагоди 30-ліття повстання сеї Церкви.

НАФТОВА КЕРНИЦЯ ЕКСПЛЬОДУВАЛА.

В Літал, Алта., вертіли керницю шукаючи за нафтою. Нараз вибухнув з землі газ і заладився, огонь підносився 150 стіп в гору. Ніхто з людей не потерпів. Впродовж одного дня згоріло тільки газу, що ним можна би огрівати 8-кімнатний дім 30 літ. Гук огню чути 3 милі. Треба тижня часу, щоби огонь загасити.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 18.

В стейті Мериленд, в Америці, в часі дощу літак впав на ліс, отже згинуло 18 осіб, які на літаку були. Тіла порозкині широко по лісі.

ПРЕЗИДЕНТ І ЙОГО ЗАСТУПНИК.

Давнійше в Америці заступник президента не мав нікого дійсного уряду і стояв далеко від урядової машини З ним ніхто не радився, ніхто не закликав на наради Тепер заступник Айзенгавера, Ричард Никсон, є правою рукою президента Він заступає Айзенгавера там, де Айзенгавер не може бути Никсон знає всі справи, які знає Айзенгавер. І всі бачать, що праця Никсона є дуже видна і корисна.

ЗАВЗЯТІ КИТАЙЦІ.

Більше як 100 Китайців, які в Кореї не хотіли вертатися до большевиків, перейхали на остров Формозу, де президентом є Кай Шек, і там зорганізували групу очайдухів, які цілком не здають за своє життя, коли нападуть на комуністів в Китаю

ЯПОНЦІ І ЖИДИ.

Японці напали в Палестині на жидівський бік і вбили 11 осіб. Але Жиди давнійше були напали на японське село і вбили понад 60 осіб Жиди тепер оскаржують японців, що ті їм відплачуються.

КІЛЬКО ПЕРЕВЕЗЛИ ЛІТАКИ.

Компанія Трене-Канада Ейр Лайнс, в 1953 році перевезла літаками 1 мілюн, 307 тисяч і 810 осіб.

ЦИГАНИ В ВИНІПЕГУ.

Від якогось часу Вінніпег має чимало Циганів, які займаються, звичайно, ворожінням. Вони мешкають в 19-ох місцях, і буває, що в одній кімнаті мешкає 10 до 12 душ. Інші мешкають в місцях на склепи, де нема того, що звичайне мешканця потребує. Тим заінтересувався міський уряд і Цигани кажуть, що в квітні позабираються

ВИДАННЯ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ „ЕККЛЕЗІЯ"

1. Нарис Історії Християнської Церкви. Д Дорошенко Ціна $1.00
2. Життя Йосафата Кунцевича. В. Кудрик. Ціна 0.50
3. Історичні матеріяли. В Кудрик 0.50
4. Маловідоме з історії Греко-Католицької Церкви Ціна 0.75
5. Вифлеєм Катехизм для дітей. Прот. П. Мельничук Ціна 0.20

Пишіть на адресу:
Ecclesia Publishing Co.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ЧИ МАЄТЕ КНИЖКУ „МАЛОВІДОМЕ"?

Усім треба знати, що діялося в греко-католицькій Церкві від її початків, а про те оповідає книжка **"Маловідоме з історії греко-католицької Церкви".** Се перша книжка, а невдовзі появиться і друга.

Тут є матеріяли, яких деінде не зайдете Тепер час, щоби про те знати. Ціна книжки 75 центів

Замовляйте пишучи до:
Ecclesia Publishing Co.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ

КОНКОРДАТ РИМУ З ПОЛЬЩЕЮ

НОВИЙ ГРІМ В УКРАЇНСЬКУ ХАТУ

Разом з нелібатом і "цензурою" впав на гр кат Церкву ще один грім, з ним був **Конкордат**, – угода папи з Польщею. А ми що до церковних справ в Польщі. А хоч гр кат Церква була окремою Церквою зо своїм обрядом і своїми окремими правами, то Рим з Українцями цілком не рядився і рішав для Українців без Українців. Для них без них.

Повний зміст Конкордату помістила "Нива" в ч 4, 1925, а "Діло" в ч 41-42, 1925 року.

Конкордатом дав папа гр кат Церкву Полякам в руки немов свою власність. Продав чужу хату не питаючи про те властителя хати.

Загальний вигляд Конкордату.

Заголовок Конкордату звучить: **"Конкордат Польщі з Апостольським Престолом. В ім'я Пресвятої і Нероздільної Трійці".**

Має він 27 артикулів (параграфів) і додаток "А" (заключ), за яким мусіли бути і другі додатки, відомі лише папі і Полякам, та невне з гр. кат. єпископам Тайни додатки

Конкордат виготовлено в Римі, 10-го лютого, 1925 року, а його підписали: **Н. і еспарі, В. Сишинські, С. Грабскі,** один Італієць і два Поляки.

Для **польської римо-кат.** Церкви той Конкордат не мав великого значіння, бо Поляки свої церковні справи вирішували завсігди самі, на папів не оглядаючись, а то і наперекір папським побажанням. Дотого ж в Конкордаті ясно зазначено, **що папа буде дотримуватися до бажань польського уряду.**

Але для гр. кат. Церкви Конкордат був зрадливе, що мала розторощити Церкву і вбити Українців в грекО-католиків.

Главною на важнійші артикули (параграфи) Конкордату, що були ударом для гр. кат. Церкви

Артикули Конкордату.

Артукул 7. В неділі і в день свята 3-го мая священики, що відправляють Богослуження, будуть відмовляти літургічні молитви на інтенцію польської республіки і її президента.

Арт. 11. Вибір архієпископів і єпископів належить до св Столиці (Риму) **Його Святість зголосується установити до президента польської республики перед призначенням архієпископів і дієцезійних (правлячих) епископів, коадиторів (єпископів-помічників) та полевого єпископа, щоби впевнитися, що президент не має проти того вибору замітів політичної натури.**

Арт. 12. – Повисші ординарії (правлячі епископи) перед обняттям своїх чинностей зложать на руки президента польської республики присягу вірности на основі отсеї формули

"Перед Богом і на св. евангелію присягаю і прирікаю, що годитись епископови, вірність польській республиці. Присягаю і прирікаю, що з повною льояльністю шанувати буду уряд установленний конституцією, та що причиниося щоби його шанувало моє духовенство. Крім того — присягаю і прирікаю, що не буду брати участи в якомусь порозумінню, ані не буду присутний при якихсь нарадах, які могли би привести школу польський державі або державному порядкові. Не дозволю моїому духовенству брати участи в таких починах. Дбайливий за добро й інтереси держави, буду старатися ухилити від нього (він інтересу держави)всілякі небезпеки, про які я знав би, що йому загрожують.

Арт. 19. На землях польської республики не можуть одержувати церковних бенефіцій (парохій і доходів з них)... особи, яких діяльність є суперечна з безпекою держави

Перед довершенням номінації на ті бенефіції **духовна влада засягне відомостей від компетентного міністра республики, щоби впевнитися, що ніяка з причин непередбачених... не стоїть тому на перешкоді.**

Арт. 20. В ним говориться, що коли б ординарій (в справі священика) не погодилися, то Рим **назначить двох духовних — "які в згоді з двома делегатами президента польської республики доведуть до остаточного вирішення".** Українська преса зазначувала, що певно з Рим і польський президент назначать своїх, а ті вирішать все як Полякам треба

Арт. 21. Право патронату, як державного, та і приватних осіб, лишається в силі аж до нової умови. Представлення гідного духовного на вільне (опорожнене) становище буде довершуване патроне) становище буде довершуване патроном і представлене єпископові протягом 30-ти днів згідно зі списком трох призвищ представлених ординарієм

Ще згадати б **Арт. 4-ий,** де говориться, що **Цивільні власти дават имуть свою поміч при виконуванню церковних постанов і декретів...** "

Значить, старости, їх секретарі, комісарі, полиція і др буде також здати про "виконання церковних постанов і декретів" Всі від верха аж до можливих низів Середнева опінка!

Треба згадати ще Арт. 22-ий, де говориться **"Ніяка зміна в мові, уживаній в дієцезіях латинського обряду до пропонованих Богослужень і інших відділ, додатковим Богослужень і інших викладів не буде довершена інакше як за спеціальним уповноваженням конференції епископів латинського обряду."**

Про мову в гр кат Церкві нема згадки Очевидно тут мову можна змінити чи на польську, чи і латинську "в додаткових Богослуженнях".

Інші Артикули, що тут не наведені, стоять в рамцях того, що тут згадано, отже підходять під силу наведених

Се важнійше, що в тім Конкордаті говориться

ГОЛОСИ ПРЕСИ ПРО КОНКОРДАТ.

Польська преса.

"Нива", стор 142, 1925, наводить голос краківського "Часу", де писалося:

"Конкордат скреслює власть львівського гр кат митрополита поза границями його дієцезії, яка в часі війни була поширена навіть на "кресы".

"Уняти з Підляшя будуть від тепер підлягати епископові латинському (любліньскому), а нових гр кат. епископів уже (там) не буде.

"Православні, що приймають католицьку віру будуть приниматі до римо-католицької Церкви, а се очевидно дає (Полякам!) на будуче ріжні принципи виглядн. **Сею справою апостольська столиця дуже уважно інтересується, а Конкордату не можна належно оцінити, коли на нього не дивитися із сеї точки погляду".**

Отже те, чого Полякам треба! Бо і тих православних, які приймають "католицьку віру". — очевидно найперше "уженлову унію", яку польський уряд створив для навернених з православія, — папа Конкордатом дає під власть польських епископів. Для них унитських епископів не буде, а сею справою Рим "дуже уважно интересується".

Голос "Українського Голосу".

В перемиській "Укр. Голосі", ч. 37, 1926 р. є стаття **"Для нас — без нас"**, з підписом о. С. С., і там говориться:

"Конкордат постановляє, що епископів для нас іменує сам папа в порозумінню з польським правительством. З формального боку все в порядку. Така постанова видається природною для чоловіка європейської суспільности. В наших відносинах є вона для нас дуже небезпечна.

"Ми становимо частину Церкви **східної.** Ми маємо, як орієнтали (належачі до східного обряду) свої окремі права, свою окрему традицію. Того ми ніколи не зречемося

"По канонам Східної Церкви в виборі епископа беруть участь сусідні епископи (очевидно грецького обряду), духовенство і заступники народу. Так вибраного висвячувала церковна влада і потверджувало правительство

Такий спосіб вибору епископів і канонічний і рациональний (оправданий, розумний), дарма, що хтось бавить в сьому "большевицькі методи". Коли були "большевиками" христіне перших віків, була Східна Церква з своїми Вітцями, коли були наші предки, так мусимо й ми бути такими "большевиками" Західної латинської дисципліни, західних звичаїв і канонів ми ані не хочемо, ані не потребуємо Нам мусять вернути те, що загарбали ."

Так висловлювалися про Конкордат і гр кат священики і свідомий загал, однакож з Рим, і Шептицький зі своїми ті голосі священиків і народу легковажили Бо вони були для Українців чужими людьми! Вони дбали лише про свої інтереси Дальше в тій же статті говориться:

"Постанова Конкордату ще з іншого боку для нас кривдяча й небезпечна Між нами і нашими сусідами (Поляками) йде завзята боротьба Проекти для знищення нас кожному відомі.

"Тимчасом Конкордат постановляє, що епископа іменує папа в порозумінню з **правительством.** Як се "порозуміння" в практині виглядає? Кого тут треба розуміти фактично (на ділі), а не формально (як на папери написано) під тим "правительством?"

"А вжеж нікого іншого, як польських біскупів, польських єзуїтів, польських воєводів, старостів і поліцаїв, а передовсім польські народові організації. Отже згода всіх тих чинників буде рішати про вибір українського епископа.

"Зате тих, для яких епископ має бути поставлений, **ані не запитають.** Бо і на що? Всюди тільки право сильнійшого

Нас інтересованих жах збирає за нашу Церкву в найближній будучности"

Благодати Конкордату.

З наведеного бачимо чим був Конкордат для Українців Епископів для гр кат Церкви нас начальувати папа з Поляками, Українців не питаючи Епископами греко-католиків мають бути такі, які Поляки і Римови потрібні

Подібне і з священиками. Патронат себто опікунство польських діячів, які приймають гр. кат. священика до чужої їм Церкви, і патронат уряду силою Конкордату лишається дальше. Вони будуть рішати, якому священикови дати парохію, а якому ні. Хто служить Полякам, або бодай мовчить, тому ще дадуть, а гідний Українець парохії не дістане Хочеш парохії — служи Полякам Про справу пароха буде рішати польський уряд, старости, поліція

Що ж ев те Шептицький зі своїми? Замість стати з священиками і народом против того розбишацького Конкордату й обороняти Церкву і нарід, - **вони присягнють що будуть робити все, чого польський уряд закоче.** Коли скаже "Ніпште Українців!" — вони готові Чи се не розбишацтво?

Хто був для них авторітетом?

Може хтось сказати.. "Польща примушувала гр. кат. епископів до того, що вони робили, Рим примушував". Але се не так!

Першим авторітетом для Епископа є Божий Закон, наука Христа й Апостолів. Тут найперший обовязок епископа! Епископ, як слуга Христа, повинен стояти на справедливости і проти несправедливости — і державного уряду і папи. Каже ап. Яков: "Наша боротьба з властями і правителями світа"

Св. Іван Золотоустий виступав явно проти грішної роботи царині Евдоксії. Українець, православний епископ Мадієвич осуджував царицю Катерину, не дбаючи що вона на ним пместиться І вона заморила його голодом на смерть. Римо-кат. еп Штросмєр мав відвагу на Соборі в Римі 1870 р. сказати при папі, що багато папів були злочинцями, що він не вірить в папську непомильність, що Христос не поставив Петра старшим отже і папа не є наслідником Петра, і що перебування Петра в Римі, се байка А давні християне йшли на муки і смерть, а не корялися вимогам поганських пануючих.

Та ще одно. . Коли звичайні гр. кат священики і вірні **які не мали візників оборони,** виступали проти насильства Польщі і фарисейства Риму, то оскільки більше епископи повинні були проти того виступати! А не виступали! Ще і приєднгали на повну вірність Польщі

Знак, що вони не були навіть християнами, а не то епископами. На голові митра, в руках жезл, а в душі облуда. Шептицький польський політик, а другі звичайні хлібоїди.

ЗАКИДИ ПРОФЕСОРОВИ.

Відомому науковцеви, Айнштайнови, закидають, що він збирав гроші для большевицької роботи і він радив одному, якого мали брати на тюрму, щоби не відповідав на питання: "Чи ти комуніст?" Комуністична група приготовляла свято 75-ліття Айнштайнови.

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ

Ювілейний Календар "РІДНА НИВА" на 1954 рік Видання Української Греко Православної Церкви в Канаді. Містить в собі Церковний Устав на цілий рік, цікаві статті, відомости про громади і інші матеріяли. Багато ілюстрований.

Ціна з пересилкою $1.00

АПОСТОЛ. Се книга читань "апостолів" на неділі і свята цілого року та на всякі потреби.

В добрій, тревалій оправі з золотими витисками.

Ціна з пересилкою $5.00

Замовляти: в Консисторії УГПЦ 7 Ст Джанс Евню, Вініпег, Ман., або в священників нашої Церкви.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

о. Є. Грицина.

ЗІ СПОМИНІВ В. ПРИСТАЯ

61

Неоціненим помічником о. Андрія була його дружина Мелянія. Середнього росту, більондинка з румяними на лицях, мала лагідну вдачу й жадобу знання і помагала мужеви дуже щиро. Мала вдома багато праці, але була діяльною і в громадському житті. Працювала між жінотцтвом і освідомляла його. Одягаючись по народньому, ходила до читальні, де голосно читала всім книжки і часописи Окремо працювала між дівчатами, вчила їх

Тому читальню і байдужі почали інтересуватися і читальня гарно розвивалася.

❦

По війні прийшло лихолиття. Почали (Поляки) переслідувати наших патріотів. Тоді впали жертвою священики - Нижанковський, Галібей, Петришин і десятки инших Одних (Поляки) розстрілювали, другі вимирали по тюрмах.

Також Пеленський два роки скривався по селянських стайнях, стодолах й оборогах Його дружина намучувалася до нього, не зважаючи на сніговиці і мороз, отже застудилася і захорувала. Автим раз донесли їй, що її мужа зловили І вона серед ночи пустилася вдорогу в часі, заметіль, щоби добитися до мужа, але запізнилася життям. Недуга злямала її сили і вона по кількох днях померла.

Праця Пеленського.

В Журові не застав Пеленський ні церкви ні хати А ще гірше, що Українці вже зчатичилися. Слабодухий священик був би знеохотився і хотів би забратися, але не Пеленський. Він найперше попросив польського священика, щоби повозив йому відправити в костелі Потім повідвідував парохіян, а ще дальше рішив взятися до будови церкви. Хоч не було грошей ні площі під будову і не було з ким братися до будови Але нічім прийшла від Того, що сказав: "Я, Господь, кріпко тебе в день журби."

Поміжними знайомств в Федорівці в скупого багатира Івана Фарнеги, що мав сварливу жінку Вона немилосердно докучковала Пеленському, що примістився в кімнаті, яка була ім спальнею, їдальнею, кухнею, а також і канцелярією Вони були комірниками, тому вона помітувала ними Головно Пеленська багато натерпілася, навіть за помальованим фарбою підлоги. Але не доріклала мужеви. Прийшлося шукати якоїсь хати

Мелянія була сильна духом і піддержувала мужа А о. Андрій не згинувся під важким хрестом Сей герой Христа вирпстувався і завзявся боротися з недбачею І Бог допоміг йому

Стефан Тустановський продавав громади свій заїзний дім на школу, і почав Пеленський намовляти громаду, щоби дім купила і громада згодилася купити. Тоді Пеленський замешкав в ліплянці, що дотепер була школою. Хоч та ліплянка запалася в землю, але тут було ліпше ніж в Фарнеги

Але і тут був клопіт Польський ксьондз Боиковський, довідавшись, що Пеленський перебрався до ліплянки, прикликав до себе своїх латинників і намовляв щоби внесли протест до рогатинського старостна Мовляв, руський піп безправно присвоїв собі старий шкільний будинок, який є власністю громади А ксьондз Боиковський мав гарне муроване мешкання, де було 4 кімнати

Але парохіяне Боиковського тільки покивали головами, — може жаль їм було гр. кат священика. Милосерднійши були ніж їх священик, що не мав милосердя для свого брата у Христі, забувши слова Христа: "Люби ближнього як самого себе".

Так заміри Боиковського не стали ділом Його парохіяне вислухали його і не сказали ні сяк, ні так, розійшлися, залишивши о. Пеленського з спокою.

ХТО ПОВИНЕН ДАВАТИ ПИСАНКУ

Бувають збірки на всякі цілі; люди складають свої датки, хто менше, хто більше. За це вони належитись признання і подяка.

Однак є група людей, що ніколи ніде ні на що не складає ніяких жертв, навіть вони не належуть до даної парохії чи гуртy. Наш нарід зложив дуже розумну приповідку "Сидиш у ряду, давай коляду" Це означає, що людина від справи, при якій стоїть, не може відсунутися, не може казати "це не моя справа", а-бо "мои хата з краю, нічого не знаю", чи "мене нічого не обходить".

Раз ми є православні Українці, то ми належимо до Української Православної Церкви в Канаді Раз ми належимо до цієї церкви, то й маємо обовязок її підтримувати вкладьми, працею і жертвами на всі справи, що їх видвиге життя

При нагоді Великодніх Свят будуть збирати гроші на "Писанку" для нашої Церкви Буде заклик у церкві, при "Спільних Святих", чи при яких инших нагодах. Заклик закінди відноситься до всіх, хто є в церкві, коли в церкви оголошують збірку, коли вона оголошена при "Спільним Святим", то всі, хто там є, повинні зложити дар на "Писанку"; коли ще є дебудь при більшим чи меншім гурті людей, то всі мають обовязок дати жертву Не найменшу але найбільшу

Чиси тепер такі, що люди все мають гроші; за це треба бути вдячним Богові, а ту вдячність повяжемо добротою свого серця, добрим ділом, коли пожертвуємо на справу стільки, скільки нам можливо

Звільнені від цього обовязку ті, хто не має нічого в кишені

Писанку для Церкви дають, старші і молодь, чоловіки і жінки, інтеленгенти і звичайні люди, все навіть діти, бо ж і вони мають обовязок давати милостиню на добрі справи; ніхто не буде перечити, що Церква це найважніша і найсвятіша справа, яка зясктує на різнородні і повсякчасну підтримку

Всі зложивши, цих Великодних Свят, щедру "Писанку" для нашої Церкви.

о. Є. Грицина.

ПОВІДОМЛЕННЯ

За благословенням ВПреосв. Митрополита Іларіона проложено ЮВІЛЕЙНИЙ РІК нашої Церкви до кінця червня, 1954 р.

Після закінчення Ювілейного Року буде виданий Повний Звіт окремою книжечкою, в якій будуть поміщені інформації про святкування і збірки присилані на ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Подаємо се всім до відома, а рівночасно закликаємо весь свідомий український загал зложити дари на згадану ціль. Нехай не буде ні одної душі, ні одної Громади, яка не зложила б бодай найменшої лепти на велику ціль. Хто бажає причинитися своїм даром щоб збільшити Ювілейний Фонд, нехай складає його на руки священників, або шле впрост до канцелярії Консисторії.

Дано в Вініпегу, 27 січня, 1954.

Консисторія Української Греко Православної Церкви в Канаді.

Прот. Є. Грицина.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавничий Спілка "Тризуб"
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3025, — Winnipeg, Man.

ПЕРЕД ВЕЛИКОДНІ АРХИПАСТИРСЬКІ ПОРАДИ

З ласки Божої єм. МИХАЇЛ, Архиепископ Торонто і Східньої Канади.

До моїх дорогих Сопастирів і Вірних Св. Православної Української Церкви

Високопреподобні Отці, Браття, Сестри — старші й молодші, Школярі й Діточки!

Після святкових радостей ось ми вже вступаємо у Великий Піст. Ми — люди, обложені тілом, тому багато робимо не те, що завідав нам Господь Бог, а цим переступаємо Заповіді Божі і грішимо, ображаючи Бога. Коли б не любов Божа, то людство давно загинуло б. Але Господь не хоче нічиєї загибелі (Мф. 18,14). Він навіть не пожалів Сина Свого Єдинородного, щоб кожний, хто увірує в Нього, не загинув, а мав життя вічне. (Ів. 3, 16). Для того він дав нам право ПОКАЯННЯ, як тому БЛУДНОМУ синові.

Як бачите, слова Христові стосуються до всіх віриих, а в тому числі і до нас, бо й ми ж увірували і в Христа одягнулися в Св. Хрещення. Ось, що Він нам каже:

"Хто Мені служить, нехай іде слідом Моїм; де Я, там буде й слуга Мій. І хто Мені служить, його вшанує Отець Мій." (Ів. 12. 26).

Св. Апостоли завжди запрошують нас іти за Христом і поступати так, як Він. А як же Він поступав?

Після Охрещення Він пішов у пустиню і сорок діб нічого не Їв і не пив, а весь час був у молитві. Він, як людина, відчув голод, але жив словом Божим. Він терпів, бо йшов спасти нас своїм терпінням. Далі, Він у тяжких обставинах навчав людей, сцілив недужих і калік і навіть воскрешав мертвих. Він взяв на себе гріхи і провини всіх людей і за них перетерпів страшні муки й смерть на хресті для того тільки, щоб дати нам життя вічне. Чи не треба нам хоч скільки-небудь заплатити Йому нашою любовю та покорою?

Немає для Нього більшої радости, як радість за грішника, який покається. (Мф. 18, 12-13). Даймо ж Йому цю РАДІСТЬ!

Підімо слідом Його. Він постив для нас і страждав. Попостьмо трошки для Нього і трошки обмежмо себе, приборкаймо пристрасті нашого тіла й нашого язика. Візьмімо цей новеличний хрест свій і ходімо за Ним, за Його наукою. Він прощав, простімо й ми. Та Він навіть молився за тих, що Його розпинали. (Лк. 23. 34). Невже нам так тяжко простити тим, які може тільки словом образили нас?

То ж, Браття мої, знаймо, що Він з любови Своєї до нас постраждав, щоб спасти нас: Нашо Він це зробив і чого Він хотів? Про це Він ясно каже в Своїй Архиерейській Молитві до Отця. Ось Його слова:

"Отче! хочу щоб ті, яких Ти дав Мені, були там, де Я. Щоб і вони були зі Мною та щоб бачили Славу Мою, яку Ти дав Мені, бо полюбив Мене перше, ніж заснував світ". (Ів. 17, 24).

Ідучи на страждання і смерть, Він на Тайній Вечері в четвер, взяв хліб, переломив, поджякував Богу, поблагословив, роздав ученикам і сказав:

"Прийміть і споживайте, це тіло Моє, що за вас ламається на відпущення гріхів."

Так само подав і чашу з вином, поблагословивши, сказав:

"Пийте з неї всі: це Кров Моя, що за вас і за МНОГИХ проливається на відпущення гріхів." (Мф. 26, 26-28). "Робіть це на спомин Мені". (ЛК. 22, 19).

Зверніть особливу увагу на слова: наказано: ПИЙТЕ ВСІ, а проливається за МНОГИХ, а не за всіх. Чому? А тому, що знав Господь, що не всі підуть до ПРИЧАСТЯ. Трапеза корисна тим, хто споживає, бо в них і поширюється про щення гріхів. А ті, що під усякими відмовками не приступають, тим нема прощення гріхів.

Яке велике значення надав Христос ТАЇНІ ПРИЧАСТЯ! "Хто їсть Моє Тіло і пе Мою Кров, той у Мені перебуває і Я в Ньому." "Тіло Моє то ПРАВДИВА поживa і Кров Моя, то ПРАВДИВЕ Питво". (Ів. 6, 55-56). Через ПРИЧАСТЯ встановлюється єдність життя з Богом. "Як послав Мене Живий Отець і Я живу Отцем, так і той, хто буде їсти Мене, буде жити Мною". (-57). Очевидно, що життя те не поширюється на тих, які не приступають до св. Причастя. Апостол навчає, як треба приступити до Св. Причастя, він каже:

"Нехай перевірить себе людина"...

Цебто: нехай людина передумає, як вона живе й поводиться, і коли не добре, то нехай покається. Це покання робимо на Св. Сповіді перед священиком, хоч сповідаємося Богові, а не священикові, бо він тільки свідок, але йому дано право від Господа прощати людям гріхи, коли вони каються: "Що розв'яжете на землі, буде розв'язано й на небі" (Мф. 18, 18). То ж через Сповідь ми очищаємося і стаємо достойні св. Причастя. А хто недостойно приступає, той осуд собі їсть і пе, бо стає винуватим перед Тілом і Кровю Христовими. (1 Кор. 11, 23-30).

Господь і Сам через Апостолів сказав, що нам робити, щоб наблизитися до Нього і жити з Ним. В минулому році багато-багато з вас приступило до Св. Причастя, чи не відчули ви тоді в душі своїй якоїсь іншої чистої Радости, не такої, як звичайна радість? То ж і цей рік всі приступіть. Кожна родина в цілому. А ви церковні ЗАРЯДИ покажіть приклад.

МОЛОДЬ! Покажіть, що ви діти Народу БОГОНОСЦІВ! УЧИТЕЛІ И УЧИТЕЛЬКИ, говійте-причащайтеся разом зі всією школою. Так завжди було в Україні.

Ви ж, мої БРАТТЯ СОПАСТИРІ в ХРЕСТОПОКЛІННУ СЕРЕДУ прибудьте до Катедри, щоб нам разом ПРОСЛАВИТИ И СПОЖИТИ Тіло і Кров ПАСТИРЕЧАЛЬНИКА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА. Для всіх — День ПРИЧАСТЯ, нехай буде світлим днем РАДОСТИ.

Памятайте всі, в яких часах живемо. Будьмо з Христом, а не проти Христа, бо Він переможе, а не хто інший.

ЙОМУ слава на віки. Амінь.

Дано Р. Б. 1954 м. лютого в 28 день в нашому Архиерейському Домі, м. Торонто, Онт.

(З уваги на обмежене місце в "Вістнику) вимушене подані Постні Поради Редакція трошки скоротила).

АПОСТОЛИ І ЕВАНГЕЛІЇ

ВЕЛИКДЕНЬ.

В Діяннях Апостолів говорить Євангеліст Лука, що в Євангелії, яку він написав, він оповів все як до часу, коли Христос вознісся на небо.

В Великодній Євангелії Христос називається Словом, яке було в Бога, а те Слово було Богом. В Євангеліях Христос називається багатьома іменами: Хліб Життя, Світло, Добрий Пастир, а імя Слово-Христос обнимає повноту Христової особи, — Його Божеську предвічність і Його життя на земли аж до його Вознесення. Його Воскресення се лише одна велична подія з Його земного життя.

В Євангелії на Великий Вечірни оповідають, як Христос по Воскресенню перший раз явився Апостолам, між якими не було Томи.

СВІТЛИЙ ПОНЕДІЛОК.

В Діяннях оповідають, що на місце Юди Іскаріота, який зрадив Христа і відобрав собі життя, Апостоли вибрали Матія, отже знов так було 12 Апостолів

В Євангелії Івана говориться, що юдейські священики питали Івана Хрестителя, хто він такий, то він відповів, що він ані Христос, ані Ілія, — але той, що накликає людей до праведного життя. Ще питали: Чому ти хрестиш, коли ти не Христос, а Іван відповів: Я хрещу вас водою, але за мною прийде той (Христос), що буде вас хрестити Духом Святим .

ВІВТОРОК СВІТЛИЙ.

В Діяннях переповідають промова апостола Петра.

В Євангелії Луки оповідають, що зараз по смерти Христа йшли з Єрусалиму два чоловіки, які нераз слухали Христової науки, і говорили про смерть Ісуса. До них наближався Ісус, але вони Його не пізнали. І питає їх: Про що розмовляєте? Вони ж почали оповідати про все, що сталося.

Тоді Ісус пояснив їм, що все, яке сталося, було давно предсказане пророками.

Надходив вечер і кажуть ті два Ісусови: Заночуй з нами. Коли ж вечеряли, взяв Ісус хліб, поблагословив, переломив, — і тоді вони пізнали Ісуса. Але він зник. Так явився Ісус воскресувши з мертвих.

ВАРТІСТЬ БАГАТСТВА.

Давний грецький цар прислав скитському королеви, Нугасові, дорогі дарунки, щоби його собі приєднати. Але Нугас дивився на багатство розумно. І він запитав тих, що дарунки принесли:

Чи ті дарунки можуть мене вилічити, коли я заслабну? Чи від тої корони перестане мене боліти голова? Чи вони не допустять мене до смерти?

— Ні, відповіли ті, вони не мають такої сили

— То значить, що вони не такі дорогі, як ваш цар думає. Вони мені в моїх клопотах не поможуть.

І цар не міг його дарунками собі приєднати. Але є люде, що багатство цінять високо, а за дарованє зроблять що хто хоче.

Тому і Христос говорить, щоби до багатства не привязувати великої ваги.

АТОМІЧНА ГАРМАТА.

Вже в далекій північній Канаді є гармата, з якої можна вистрілювати атомічні бомби, або звичайні.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

1814-1861 — 1954.

Родився Шевченко 9-го березня, 1814 року в селі Моринцях, а виростав в с. Кирилівці, куди його родичі перебралися. Батько його Григорій, мати Катерина, дід Іван.

Коли Тарас мав 9 літ, померла мати, і прийшла мачуха зі своїми дітьми. Вона кривдила Тараса. Коли було йому 11 літ, помер батько, і Тарас блукав аж поки взяв його за послугача дідич Енгельгардт. І він дав хлопця вчитися малярства, — до Вильна, до Варшави, а вкінци до Петербурга.

Тут добрі люди викупили Тараса на волю (він же був крепак) зіплативши Енгельгардтови 3,000 рублів (як 3,000 доларів). І тепер почав Тарас вчитися малярства в Академії. Сходився з розумними людьми, читав дуже багато і став дуже мудрим чоловіком. І почав писати вірші.

Зайшов раз до Шевченка Українець, Мартос, щоби Шевченко намалював його портрет, побачив ті вірші і питає, що се. А Шевченко:

— Коли нудьга нападе, то пишу.

Взяв Мартос вірші, з другими їх перечитав і пішли їх надрукувати. Але Тарас каже:

— Будуть з мене люде сміятися. — Вкінци згодився.

Так появився "Кобзар" 1840 (перед 114 літами), невеличка ще була книжочка. Але і вона здобула славу для Шевченка. Він писав дальше.

В Київі заснувалося тайне Кирило-Методіївське Братство". На донос студента Петрова уряд арештував братників і Шевченка. Се сталося 5-го квітня, 1847 року. Найтяжче покарали Шевченка за те, що осуджував царів, — взяли до війська на ціле життя, -заслали в Орську кріпость, а звідти до Новопетровського форту.

Новий цар, Олександер 2-ий, на просьбу Толстого і других, 2-го квітня, 1857 року, пустив Шевченка на волю, і він вернувся до Петербурга дуже знищений. Був на засланню 10 літ.

В червни 1859 р. поїхав на Україну. Думав побудувати хату, оженитися і жити тихим життям. І чутками, що панщина скінчиться, дуже тішився.

В 1860 р. тяжко занедужав, а 10-го березня, 1961 р. помер. Поховали його в Петерзурзі, а недовзі перевезли його тіло на Україну, поховали над Дніпром, насипали високу могилу і хрест високий поставили.

І Шевченкова могила стала святою для Українців, — до неї тисячі народу сходилися літом, щоби їй поклонитися. Її відвідував і дехто з Галичан та Буковинців. Того царський уряд настравшився і поставив вояків, щоби людей до могили не допускали

Большевики ту могилу знищили. І його писання фальшують, — Шевченко і ім страшний. Вони знають, що Шевченко Пророк України. Але Шевченко живе в душах Українців. Тудн ніякий ворог не добереться.

Посліднй вірш Шевченка.

Слабуючи Шевченко написав послідний вірш в лютім 1861 року, в якім на початку говорить до своєї Музи, — до богині поетів:

Чи не покинуть нам небого,
Моя сусідонько убога,
Вірші мічені віршувать,
Та заходиться рештувать
Вози в далекую дорогу?...
На той світ, друже мій, до Бога
Почимчикуєм спочивать...
Втомилися і підтоптались,
І розуму таки набрались,
То й буде з нас!
Ходімо спать.
Ходімо в хату спочивать...
Весела хата, щоб ти знала!

Се початок вірша. Свідомо чи несвідомо поет вже спокійно готовиться на смерть. І невдовзі перестало битися його серце.

Грузини і Шевченко.

Грузини (анг. Джорджіенс), се кавказький нарід, що має свою мову.

Мабуть в 1912 р. в Київі справляли Шевченкове свято, хоч уряд забороновав. І на тім святі було багато грузинських студентів. Іх повертували і почали питати:

— Ти хто такий?

— Я Українець! — відповідає Грузин.

— Адже ж ти Грузин! — кажуть йому.

— Але я також Українець, — знов говорить Грузин. — Шевченко був великим чоловіком, а що він був Українцем, то і я хочу Українцем бути.

Так навіть Грузини поважали Шевченка, отже ще більше мусять поважати його Українці.

ЗЛОЧИННІСТЬ В НЮЙОРКСЬКИХ ШКОЛАХ

Газета "Нью Йорк Нюз" помістила ряд статт про те, що діється в нюйоркських школах, а вищенаведена "Фрі Прес" передає з покоління в покоління. В родині Вилсонів він був від 1705 року. Збудований в Лондоні, а до Канади привезли його 1912 р. Ріде дуже точно. Старинна річ.

"Ганювання мільканадцять - літник (тін еджерс) пересилило шкільний лад в Нью Йорку на великий інкубатор (вигрівач) злочину, в якім ті, що йдуть самопас і злочинні молодики, дістають "охорону" виродовж літ, поки не стануть вправними криміналістами.

Студентські банди, числом не надто великі, але яких велика сила в їх крайнім зіпсуттю, дійсно опанували багато шкіл; їх застрашені учителі зрекалися свого авторітету, який від них силою видерто.

"Урядові очи заимкені, або відвертаються, щоби не бачити як збільшаються напади зі смертельною зброєю...

"Хоч урядово се закривають, але відомі насильства над жінками, рабунки, рубіжські вчинки (вандалізм), бандитські напади, поширювання наркотиків і загальна злочинність.

"Коли директори шкіл (принципали) і другі наглядачі закривають ті випадки, щоби се не кинуло темної тіни на їх урядування, — то се заохочує молодих бандитів до нових і більших легковажень закону. Опановані розпукою учителі кажуть, що того бояться не тільки тисячі (незіпсованої молоді) і їхні родичі, але ті бандити вчать молодих студентів легковажити всяку владу.

"Учителі бояться шкільних директорів, директори бояться суперинтендентів (висших шкільних начальників), суперинтенденти бояться шкільних рад, а дітваки нікого не бояться."

Се показує, як злочинність запанувала над школами в Нью Йорку. Досить щоб згадати, що те, що студенти за рік з розмислом поничують в школах, виносить півмільона долярів шкоди.

Ще говорить "Нью Йорк Нюз", що є домагання, щоби все точно розслідити, але є і такі, що раді все те закривати, очевидно хочуть, щоби бандити вихо-

ЗЛОЧИННІСТЬ В НЮЙОРКСЬКИХ ШКОЛАХ

вувалися. Вже нераз і давнійше американські вісти подавали, що там учителями в школах є багато большевиків.

Згадане повинно звінтересувати тих між Українцями в Канаді, які кажуть: "Молодь має свої погляди, відмінні від поглядів старших. Молоді не можна примушувати, щоби йшла за поглядами старших. Молоді треба дозволити і давати все, що вона любить і чого вона хоче. Молодь не може жити поглядами старших. Молодь, се нове, поступове покоління..."

Такі свідомо, чи несвідомо ведуть до того, що бачимо в Нью Йорку. Там дають молодим все, що молоді любять і чого вони хочуть, і там молодь показує чого вона хоче та який в неї розум.

ДОРОГА ГАЗЕТА.

Передплата великого англійського денника — "Нью Йорк Таймс", що виходиться в Нью Йорку, коштує в Америці річно $27.50, а в Канаді 32 доляри. І є люде, що ту газету передплачують.

ДЛЯ ЛІТАКІВ НЕМА ГРАНИЦЬ.

Американські і канадійські военні літаки перелітають границю сюди і туди вільно, бо справа оборони однаково важна для Канади й Америки.

СТАРИННИЙ ГОДИННИК.

Г. Д. Вилсон, в Ленгрут, Ман., має великий годинник, якому вже 249 літ і ніколи ще не треба було його направляти. Се родинний годинник, що передавався з покоління в покоління. В родині Вилсонів він був від 1705 року. Збудований в Лондоні, а до Канади привезли його 1912 р. Ріде дуже точно. Старинна річ.

ХЛОПЕЦЬ ЯК МАЛПА.

Преса з острова Формози подає, що там заловили 13-літнього хлопця, який подібний життям до малпи. Одвакож він голий, коли малпи покриті волоссям. Він ходить на руках і ногах, зручно лізить по деревах, їсть вужі і комахи. Видає незрозумілі звуки. Думають, що малпи захопили малу людську дитину і виховали між собою на свій лад. Тепер нові вихователі стараються вчити хлопця нових способів і мови, і виглядає, що буде можна його навчити.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Речей „Провидіня".

Просимо писати по інформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

КОЛИ МОЛОДІ БУДУТЬ РОЗУМНІМИ?

Багато молодих думає, що вони дуже розумні, але воно не так. Молоді як тоді будуть розумні, коли будуть знати що вони молоді, що вони не знають того, що знають старші. Тоді вони будуть до старших прислухуватися, і тоді кожний скаже, що ті молоді дуже розумні.

Христос показав нам малий розум молодого чоловіка. Був син, який взяв від батька трохи маєтку, пішов в світ і все промарнував. Як тоді побачив свій нерозум. Змарнував маєток і до батька сором вертається. Але переміг себе і вернувся. І певно від того часу вже слухав батькового розуму. Аж тепер став розумним.

Коли наша молодь буде мати все те на увазі, то буде розумною. І той ей розум всі побачать. Кожний скаже: "Українська молодь дуже розумна!"

Читач Від. Молоді.

ВИСКАЗИ РОЗУМНИХ ЛЮДЕЙ.

В молодого і розум молодий.

Молодому море по коліна.

Молодий вік є на те, щоби вчитися, а старший, щоби працювати.

Батько женячи збирає, а син пригорщами розкидає. Аж коли стане старшим, то починає шукати за тим, що порозкидав. І думає: Коли б я мав колись той розум, що тепер, то не був би розкидав".

Молодий вік як те молоде дерево, що кожний вітер погне його в свою сторону.

Перед молодим є багато доріг і стежок, а найбільше тих, якими не треба йти. А старші вже вміють добрі дороги вибирати.

Хто замолоду шукає розуму, з того пізнійше буде дуже розумний чоловік. А з впертих і непослушних не будуть розумні люде.

Молоді не думають, що їм треба на старшінь готовитися.

Казав давний римський мудрець: "Я в молодости старався чесно жити, а в старости чесно вмирати."

К. П.

ГІДНІСТЬ ЧОЛОВІКА ПЕРША СПРАВА.

Грецький історик і філософ, Ксенофон (435-454 перед Христом) оповідає, що коли перський цар Кир (помер 401 року перед Христом) взяв був в полон вірменського князя і його жінку, то запитав князя кілько він заплатив би, коли б пустити його на волю. На те відповів князь:

— Про себе я не дбаю, але коли б ти пустив на волю мою жінку, то я готов дати свою голову. Вбий мене, але пусти її.

— Хіба ж вона вартійша від тебе? — запитав Кир.

— Так, — відповів князь, — вона така гідна жінка, добра і розумна, що другої подібної не знайти. — Тоді Кир.

— Коли так цінши ей гідність, то і ти гідний чоловік, отже обох вас пускаю на волю.

Коли пізнійше запитали ту жінку, що вона про Кира думає, вона відповіла:

— Про Кира я не думаю. Я бачу тут лишє двох гідних людей, — мого чоловіка, і другого гідного, який пустив нас на волю.

Так тоді цінили гідних людей.

БЕЗРОБІТНІ В АМЕРИЦІ.

Безробітних в Америці числять тепер на 2 мілюони і 179 тисяч. Се два рази тільки, як було в тім же часі минулого року.

СТАРИЙ ЕФРЕМ

(За Николою Устиновичем.)

III.

Дівчина підійшла, глянула на мене, чемненько поздоровляла, спустила очи, взяла збанок, що тут стояв, набрала в коновки води і каже:

— Дідусю, ми можна вже підіймати?

— Ні, Ганусю, — каже Ефрем, — тобі інакше діло, треба ж нашого гостя прияти. Учора ми не погостили його як би належало.

Гануся зиркнула очком на мене і на Ефрема, ніби хотіла виправдатися, зачервонілася як ягідка тай побігла скоренько до хати. А Ефрем взяв збанятко, почав підіймати і каже:

— Вибачай, сину, що я перше пильную деревинку. Кожна річ має свою пору. Коли не підіймеш ним пригріє сонце, то вже ні час підіймати. Таке і з людьми. Коли не напоїш дитини змалку добрую наукою, то пізнійше дарема твоя праця.

А дальше почав про дівчину:

— Добре дівчатко, чесного роду, але бідне сирітка. Ні батька; ні матери, ні сестри, ні брата. Одна на світі як самотна билинка. Отець ей був священиком, та помер молодим, а за ним недовзі і мати пійшла до гробу. Батько був дещо прибрав, але прийшла смерть і відвинно винні, а через те капотня.

— Не гріши сину, — каже Ефрем, — люде як люде. Але панщина... Господарство підданого (панщинника) і його і не його; земля ніби власна, а ніби панська. Чого тоді від людей вимагати. Тоді і роботящому працювати не хочеться. Але коли б він був вільний, то не те... Дотого ж нарід темний. А я бувпючи по світі бачив кілько шкіл мають інші народи... А в нас?...

БОРОТЬБА ДВОХ ГРУП В АМЕРИЦІ.

Нині в Америці дві групи ведуть між собою звязяту боротьбу. В першій групі передовим є сенатор МкКарті, який є головою сенатської комісії, яка розшукує большевиків. В другій групі нині є Адлай Стівенсон, який в послідних виборах кандидував на президента. Побіч Адлая є також секретар (міністер) армії Роберт Т. Стівенс, який став проти розшуків большевиків в армії.

В другій групі є ті, які хочуть, щоби большевицької роботи не розшукувати, отже ті всею силою нападають на МкКарті. Напідав на нього і большевицька преса в Росії.

Недавно Адлай виголосив промову, де говорив, що МкКарті робить нелад в Америці, викликає недовіря до Америки других країв, знищить демократію і його дехто називає "червоним". В відповідь МкКарті виголосив промову, де згадував 20 фактів, що відносяться до Адлая і його групи, які були зрадою Америки. І таке діялося впродовж 20 років, казав він.

Боротьба прибирає широкі розміри і певне, що вона розкриє багато такого, що до тепер не було відоме. Абізагавер, беручи назагал, розшукуванню большевиків не противиться.

МкКарті готовиться приїхати також до Канади, де мав би говорити в Торонті до 20 березня. Вже зголосилося там понад 800, які хочуть його послухати.

ЗАМОВТЕ СОБІ ЗАВЧАСУ

„Покаянний Великий Канон св. Андрея Критського"

що його буде Вам потрібно в першім тижні Посту і на Поклони (пятий тиждень Великого Посту.

Церковні Громади, співаки, діяки певинні мати цю книжечку. Вона на добрім папері, а ціна її дуже низька; тільки $1.00

Замовляти в Конспекторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді:

Прот. Є. ГРИЦИНА.

23-та РІЧНИЦЯ ЖІНОЧОГО ТОВАРИСТВА

В неділю 21-го березня Жіноче Т-во Сьомих Каболицького, що при церкві Архістр. Михаїла в Вінніпегу, обходило 23-тю річницю свого існування і свою храмі.

Після Служби Божої була Панахида по членах Товариства, які відійшли з цього світу. Людей в церкві було багато.

Після того був Обід в церковній салі, де промовляли делегатки від других Жіночих Товариств, а також і кількох чоловіків. Дуже гарно і ясно представив на вступі роботу Товариства голова церковної Громади, п. Кравчук, так, що ойсся всі промовці його слова згадували.

І дійсно згадане Товариство зробило дотепер дуже багато і для Церковної Громади і для нашої справи нова громадсько. Воно працює тихо, але ревно і дбало, і за те заслужилося всяку щиру признанню. Промовляли також священики: пароха Дмитра І. І-ть Кудрик. Головою Т-ва в цім Марія Медведюкова. а секретарюю пані Зеновія Стасишин.

(Мандатори за панщини були ніби судді для справ між панами і панщинниками).

Не хотів я згадувати, що родичів уже нема між живими, щоби не вразити серця старих. І знов звернув на мандаторів, та згадав, що і деякі люде завидно лінивні, а через те капотня.

— Не гріши сину, — каже Ефрем, — люде як люде. Але панщина... Господарство підданого (панщинника) і його і не його; земля ніби власна, а ніби панська. Чого тоді від людей вимагати. Тоді і роботящому працювати не хочеться. Але коли б він був вільний, то не те... Дотого ж нарід темний. А я бувпючи по світі бачив кілько шкіл мають інші народи... А в нас?...

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ В АРРАН, САСК.

Дня 5-го березня, о Українській Православній Церкві в Аррен, Саск., о. Ф. Легенюк на бажання родини відправив в першу річницю смерти Слузебу Божу за упокій душі бл. п. Семена Савчука. Церкву заповнили по берегти вірні. Отець пароx сказав відповідну проповідь та згадав теплими словами Семена як піоніра в організаторя Української Православної Церкви в Канаді. По Богослужженню відбулося обід в Народнім Домі. На закінч о. Легенюк архітуні закомпи на Катедру Пресвятої Трійці у Вінніпегу 17 дов. Жертвователями щира подяка, а подібному Семенові Вічна память.

Дня 6-го березня, відбулося друге поминальне Богослужження в Укр. Православній Церкві в Арран, в річницю річницю смерти бл. п. Емілії Чорнейко, дружини Михайла

По Богослуженню відбувся обід в Народнім Домі, де гарну промову сказав о. Легенюк, згадав покійну Емілію як гідну добру матір, працьовитицю христіянку. Наприкінці покрилися жалюгідні жертви на Всеканадійську Катедру Пресвятої Трійці у Вінніпегу і присутні заложили $11.60. Жертводавцям щира українська спасибі, а покійній Емілії Вічна память.

О. Ф. Легенюк.

ГРИГОР КРАВЧУК

(Посмертна згадка)

Пайн Ривер, Ман. — Лютого 2-го п. р. спочив тут в Бозі Григор Кравчук. Прибув до Канади тому 50 літ з Залізн. пов. Борщів, і поселився на гомстеді в Пайн Ривер, Ман. Заставив жену Ганю, з родини Ковальчуків та 11-ро гарно вихованих дітей, що на самостійних становищах.

Був провідником українського Відродження в Пайн Ривер. Був вернішк організатором, членом, будівничим і кількаразовим головою Укр. Народного Дому. Був першим організатором і кількаразовим головою Церковної Громади. Інтересувався в канадійськими справами.

Був читачем Українського Голосу і Вістника від їх появи і старався їх поширювати.

Похорон відбувся в пятницю 5-го лютого. Його смерть оплакує нетільки його родина, але і Українська Православна Громада і ціла наша колонія, а то певно жалують його всі, а взнам в житію страчися. — Вічна йому память!

Учинок похорону.

ПОДЯКА.

Вдова по бл. п. Григорію і діти висловлюють всім добрим братам і сестрам, що так численно притбули на похорон і заспівали співчуття в горю та повали спільну руку в поспільній присязі.

Анна Кравчук і діти.

КОЛЯДА

Української Православної Церкви в 1954 році.

о. С. Зуяк, Вінніпег, Б. К. — Дмитро Мамуток 20 дов. п. Андрій Бакк, і Онуфрій Кінжеалик по 5 дов По 2 дов.: Ф. Богдан, В. Новосад, Марія Костюк, М. Рінак, Вол. Фещенко, Ф. Бантрот, Г. Берлав, Е. Кутик, В. Кінтишинай, П. Шевальський. По 1 дов.: І. Чорний, Марія Шарик, В. Шваїнінський, Анна Чорнога, В. Яловега, В. Гнатюк, В. Пашко, Ю. Завісінський, П. Мисько, І. Тортлав, Л. Яремчук, В. Мамотюк І. Тхір, М. Ласкота, В. Москаль, М. Стишин, С. Москаль, Ф. Мінко, Василина Гуменюк, Анна Макар, Еда. Друль, Текля Пелех, І. Горудка і дрібними 50 центів.

о. С. Гродзіь, Мирнам, Аств. По 1 дов.: С. Митрущь, І. Ящишо, В. Медьник, І. Максимюк, д-р В. Лопатинка, А. Кривин, П. Гуда, Т. Минцюнь, П. Кацик, С. Мозьник, І. Кацик, М. Яремчук, М. Мізанчук, Т. Ташко, К. Котинин, Настя Мінчук, Текля Халаєва, К. Новаловський, С. Кривий, В. Щербань, В. Чепельський, М. Бедиркський, о в. Орест Костишин 2 дол. Дрібними 1 долар.

Мирний, Аств. По 1 дол.: Ф. Гоженовський, П. Саганюк, О. Сорохан, М. Гринів, М. А. Мандрусяк, В. Кінарчук, М. Сорохан, М. Мандрусяк, К. Войчук, І. Жилюк, І. Луканюк. Дрібними 50 центів.

Слава-Повулянка, Аств. По 1 дол П. Запарнюк, Ю. Григусяк, Л. Заславський, Анна Скаяк (Перевіт), І. М. Тарновський. Дрібними $1.80.

Слава-Пшачна, Аств. По 1 дол.: О. Войтаць, Марія Пухка, М. Лучкий, Д. Рожко, І. Дутка, Ан. Калинчук, Д. Лишка. Дрібними $1.80.

Мусклорп, Аств. По 1 дол.: М. Кечмар, А. Колісник, П. Кечмар, І. Кечмар, Р. Левацинук, І. Костюк, О. Сорохан, В. Ф. Ільків, Д. П. Ільків, І. Лишовський, Д. Богайчук, В. А Ільків, І. Кошута і В. Я. Ільків

(Продовження буде)

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД

Укр. Прав. Церкви

Гремяцька ск. Володимира, Вест Форт Вільям, Онт.

(зібрав о. М. Юрківський)

По 25.00 дол.: — Відця Союзу Українок Канади ім. О. Басарабової

По 10.00 дол.: — Василь Сурмай, Теодор Дуткя, Степан Ткач, Павло Палинка

По 7.00 дол.: — Михайло Горбаченький

По 5.00 дол.: — Дмитро Бейко Василь Сторожук, панна К. Кінтаєл, Семен Варин, Ілія Федорик.

По 3.00 дол.: — В. Бриланівський

По 2.00 дол.: — Н. Бриланівський Емілія і Онуфрій Левінські, пані Агафія Роборецька, М. Зануда, Мих. Гуцик.

По 1.00 дол. — О. Мельниченко. Рівом $109.00.

Громада Сиптс, Саск.

25.00 дол.: — Церковна Громада

По 10.00 дол.: Йосип і Юлія Іван Кельдишів

По 5.00 дол.: — Михайло Кінгр Максим Щербань, Петро Гроніх

3.00 дол.: Іван Козак

По 2.00 дол.: — Василь Кінар, Іван Щербань. — Разом $67.00

Громада в Онівборн, Ман.

(зібрав о Гайцький)

По 5.00 дол.: — Ф. Тутманюк, Відділ Союзу Українок ім. Л. Українки.

По 2.00 дол.: — І. Чорний, Марія Гринишин і Ольга Ліпка. Головою Т-ва в цім Марія Медведюкова. а секретарюю пані Зеновія Стасишин.

По 1.00 дол.: — І. Кіндрат, Ф. Мінко, Василина Гуменюк, Анна Макар, Еда. Друль, Текля Пелех, І. Горудка і дрібними 50 центів.

Прот. Петра Мельничук.

Недавно Покійного о. Петра Бог прийняв до осель праведних, а ми возіставшись ще на цьому світі вшановуємо Його пам'ять сороміни дарами, щоб йому поставити гідний памятник, на який він собі заслужив, будучи свящ.-сповідником нашої Церкви.

На Памятник і Таблицю зложили дар:

Збірка Прот. М. Фенка у Бетгрвел, Аств.

М. Байдала 2 дол. В. Пашничук $1.50. По 1 дол.: Ф. Музика, П. Заверс, М. Кіріняюк, О. Макарук, М. Никифорук В. Сидк і Шевчук і Воробець, Ф. Федорук, В. Зарубій, І. Сапьчук, П. Демчук, А. Балаєк, В. Полюк, В. Кіріняюк, М. Семелюк, І. Пасека, А. Заярнс, М. Саварюк, І. Савчук, І. Гобаль, Ів. Балчук, І. Шенко, Д. Шевчук, С. Запорожан, Іллі Малофій, М. Гошко, Іллі Семеткевич, М. Макар, В. Підручний, М. Вишнічук, арот. М. Фаяк. Пані Н. Байдала, Стелла Пашничук, Віра Федорук, М. Макар, Марія Ромчан, І. Зубрецька По 50ц.: пані Е. Балчук і К. Лавар. Пані М. Чернявська 35ц.

— Разом $42.85.

Січ-Коломия, Аств.

По 1дол.: П. Воробець, Д. Івасюк, І. Онищук, Н. Є. Петрук, Г. Семотюк, Я. Гаврилюк, В. Бакош, М. Юськів, В. Юраско. По 50 ц.: С. Семотюк, І. Пашничук, Т. Петрук і Т. Воробець. — Разом $11.00.

Ту Гілс, Аств. По 1 дол.: Н. Довганюк, В. Сорокан, А. Палієнюк, В. Пономарюк, Н. Пухній, С. Музьк, І. К. Опійник ($1.50), М. Покиг. І. Ф. Ільків, С. Орлецький, І. Гайдук, А. Котишин, І. Гелета, І. Гуцьк, А. Антонюк і Л. Дацинський по 25ц. — Разом $15.00.

о. Ф. Керницький, Виндзор, Онт.

Мих. Бойчук 10 дол. о. Ф. Керницький 5 дол. По 2 дол.: С. Ліпецький і пані В. Бейлас. По 1 дол.: М. Лящик, В. Сапач. П. Сапач, Л. Свинтак, В. Буксл. Ф. Гопт, К. Томас, пані А. Бодиарчук, С. Воробець, М. Іваїв, В. Турчин, С. Стойко, І. Копиальник, Катерина Нітоф, К. Сікора, Н. Капшин, Я Гайда, М. Чабурак, С. Сірий, П. Свинтак, Анна Текуч, А. Тарнопольський, П. Загарія, В. Прокопчук, Ю. Квасницький, В. Костишин, С. Семійко, В. Федчук і В. Бодюх Дрібними $10.80. — Разом $58.80.

(Продовження буде)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Іп. Стефюка.

КВІТЕНЬ

3. Субота — Толстой, сповідь попол
4. Неділя — Толстой
6. Вівторок — Роза, сповідь попол.
7. Середа Благовіщення — Роза; 7.30 веч. Служба — Толстой
10. Субота — Сіньків, сповідь 2 год попозднії
11. Неділя — Сіньків
16. Пятниця — Толстой, сповідь молод. 2 год. попол.
17. Субота. Лазаря — Толстой
18. Неділя квітна: Гарденгов 7 год Толстой 10 годин
19. Понеділок — Гарденгов. сповідь молодж. 2 год. попол.
20. Вівторок — Гарденгов, Струбба
22. Четвер — Толстой Служба, 7.30 Страсти
23. Вел. Пятниця, Пасіонниця: Гарденгов 2 год. попол; Толстой 5 годин
24. Вел. Субота: 11 рано свяч васок 8 год. і попол. Драй Ривер
25. Великдень: 7 рано Етелберт, 9 год. Гарленд; 10 Пайн Ривер.
26. Вел. Понеділок — Етелберт, Вечірня в 5 годин
27. Вел. Вівторок — Ворд

ТРАВЕНЬ

2. Неділя — Пайн Ривер, проводи
9. Неділя — Етелберт, проводи
16. Неділя — Гарленд, проводи
23. Неділя — Етелберт, проводи
30. Неділя — Драй Ривер, проводи

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Тарновського, КВІТЕНЬ

4 Неділя — Норт Бетлфорд
7 Середа Благовіщення — Гласлин
11 Неділя - Мелоз Лейк
18 Неділя — Редфіля
25 Великдень — Гефорд
26 Сайт. Понеділок — Бетлів
27 Сайт. Вівторок — Бетлів

Адреса: Гефорд, Сааск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Петра Зубрицького.

КВІТЕНЬ

4. Неділя — Гресленд
7. Середа Благовіщення — Вондерінг Ривер
11. Неділя — Норах
18. Неділя — Лак Ла Біш
22. Вел. Четвер — Крейгенз. Св. Божа в 10; Страсти 7 година
23. Вел. Пятниця: Пасіонниця 10 рано в Сарейв; 4 попол. в Крейгенз
24. Вел Субота: Сарейв Св. Божа і свяч. васок; Норах свяч. васок 2 попол.; Бойд свяч. васок 5 год.; Вондерінг Ривер свяч. васок 8 веч.; Лак Ла Біш 11 год. веч.
25. Великдень: Крейгенз 3 год вечорні; Гресленд 8 рано Св. Божа
26. Сайт. Понеділок — Бойд, 9 рано
27. Сайт. Вівторок — Норах

Адреса: Box 218, Лак Ла Біш, Аств.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Г. Васьківа

КВІТЕНЬ:

3. Субота — Редвотер, (Сповідь шкільна молодж)
4. Неділя — Редвотер (8.30 рано Сповідь)
7. Середа Благовіщення — Федора (9 рано Сповідь)
11. Субота — Торгинк 7 годзина Полкони
10. Субота — Радвей (шкільна моз.)
11. Неділя — Радвей (8.30 рано — Сповідь)
17. Субота — Восетна (Вечірня і Сповідь 7 год.)
18. Неділя — Восетна Вечірня і Сповідь — Відиа Крік
19. Понеділок — Відиа Крік
22. Вел. Четвер — Егрімонт (Страсти 7 год. веч.)
23. Вел. Пятниця — Винос Плащениці; Торгинк 12 в полудне; Егрімонт 2 год попол.; Редвотер 4 год.; Радвей 6 год. вечорні
24. Вел. Субота — Вінбрук (Сповідь 8.30 рано); Свячення васок — Відиа Крік — 12 год. вполудне; Торгинк — 2 год. попол.; Егрімонт — 3 год. попол.; Восетна — 5 год. попол.
25. Великдень: Радвей 12 год. вполудні; Редвотер — 8.30 рано; Федора Вечірня — Восетна 7 год. веч.
26. Сайт. Понеділок — Торгинк
27. Сайт. Вівторок — Егрімонт

Субботами: в першу в Редвотер, другу, третю і сеедру 21 від полудня, з дітьми науки в Торгинк

Box 128, Радвей, Аств. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Івана Майбн.

Адреса: Етелберт, Ман.

КВІТЕНЬ

3. Субота — Пайн Ривер, сповідь і Причасте дітей
4. Неділя — Пайн Ривер
7. Середа Благовіщення — Гарленд, сповідь
Етелберт (Поклони)
10. Субота — Етелберт, сповідь
11. Неділя — Етелберт
18. Неділя Пьятниц — Ремнер
19. Понеділок — Ворд, сповідь
20. Вівторок — Драй Ривер, сповідь
21. Середа — Бокн сповідь
22. Вел. Четвер — Етелберт, Св. Божа і 7 год. веч. Страсти
23. Вел. Пятниця Винос Плащениці: 10 год. рано Етелберт; 11 год. Пайн Ривер, пасая
24. Вел. Субота: 11 рано свяч васок Ворд; 1 попол. Драй Ривер
25. Великдень: 7 рано Етелберт, 9 год. Гарленд; 10 Пайн Ривер.
26. Вел. Понеділок — Етелберт, Вечірня в 5 годин
27. Вел. Вівторок — Ворд

ТРАВЕНЬ

2 Неділя — Пайн Ривер, проводи
9 Неділя — Етелберт, проводи
16 Неділя — Гарленд, проводи
23 Неділя — Етелберт, проводи
30 Неділя — Драй Ривер, проводи

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Пасіяновського Округа
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Ст. Лукаш — Пембіна
7. Середа. Благовіщення — Ст. Мартин.
11. Неділя — Пакард Парк — Тунідас.
16. Неділя — Ледяни — Ст Сезюрс.
24. Вел. Субота — Свячення пасок: Тунідас — Сентон — Сенгрос — Пакард Парк.
25. Великдень — Пембіна—Дуфрост — Пакардфілс — Говор — Ст Сезюрс.
26. Світлий Понеділок — Стед — Сенгрос.
7 Ст Джанс стр. Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
КВІТЕНЬ.
4. Неділя — Сміт.
7. Середа. Благовіщення — Алвена
11. Неділя — Кенворт
16. Пятниця — Ст. Джулієн (Спосіб молоді)
17. Субота — Вакав, Спосіб молоді
18. Неділя — Вакав
22. Вел. Четвер — Горнонтіс
Адреса: Поч. пр. 4. Вакав, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боляручука
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Канора
7. Середа. Благовіщ. — Боржиче
Адреса: Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
КВІТЕНЬ:
3. Субота — Принс Альберт, спосіб Недільної і Рідної Школи і старших, Сх. Божа і Причастя
4. Неділя — Принс Альберт, спосіб
7. Середа. Благовіщення — Вірдей, спосіб.
11. Неділя — Шеллвін, спосіб і Служба Божа
18. Неділя — Сенбург, спосіб
22. Вел. Четвер — Принс Альберт. Рано Сх. Божа і спосіб. Страсті 7 год. вечером.
23. Вел. Пятниця — Принс Альберт Вінос Пашенниці в 2 год. попол В Неділю 7 веч. спосіб.
24. Вел. Субота — Неділя. Сх. Божа, спосіб і свячення пасок в Шеллвін свяч пасок 2 год.; в Вірдеях 4 год.: МкДовал 6 год
25. Великдень: Утреня і свяч. пасок 12 год в ночи Сенбург: 2 год. Гонеймун, 5 год рано в Принс Альберт
26. Світ. Понеділок — Гонеймун
27 Світ. Вівторок — МкДовал.
Зб4 - 7 Ст Ісг., Принс Альберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Дауфін, спосіб
7 Середа Благовіщення — Рорктон, спосіб
11. Неділя — Косіс, спосіб
17. Субота — Ешава, спосіб
18 Неділя — Дауфін, спосіб
22 Вел. Четвер — Дауфін, 7.30 веч. Страсті.
23. Вел. Пят. — Рорктон, свячення нос Пашенниці 2 год. попол
24 Вел. Пят. — Рокстон, свячення пасок 8 год. вечером.
25 Великдень — Утреня Вегдала, 12 год. ночи і свячення пасок
25. Великдень — Дауфін, 8-ма год. рано Богосл. і свяч пасок
26 Великдень — Ешава, 2-га год. попол Великодня Вечірня
26. Світ. Понеділок — Ешава
27. Світ. Вівторок — Белий Ривер
Про час свячення пасок в інших громадах буде повідомлено в порозумінню з зарядами громад.
Адреса: Box 560, Дауфін, Ман.
Телефон 4704

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
ПРОТ. ПЕТРА БІЛОНА.
Ціна $1.50.
Замовляти.
Rev. P. BILON.
1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турконяського
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Брендон (Спосіб.)
11. Неділя — Портедж ля Прейрі (Спосіб.)
18. Неділя Кайза — Брендон
22. Страст. Четвер — 7.30 год. вечір Страсті — Брендон
23. Страст. Пятниця — 2 год. по обіді Пашанниця — Брендон
25. Великдень: До 12 год. нічні Полуночниця; 12 год. Утреня і Служба Божа та свячення Пасок — Брендон
26. Світлий Понеділок — Брендон
Адреса: 518 Пасифік авс., Тел. 2826 Брендон, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїл Горгіца
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Гредяво—Спосіб.
7. Середа. Благовіщення — Петлюра — Спосіб.
8. Четвер — Гилберт Плейнс — Полюдник, 7 год. веч.
11. Неділя — Шортгрейз—Спосіб
18. Неділя — Робліи — Спосіб
22. Четвер — Гилберт Плейнс — Страсти 7 год веч.
23. Пятниця — Гилберт Плейнс — Вінос Пашенниці, 12 год. попл.; Гредяво — 2 год попол
Робліи — 4 год. попол.; Ленарт — 6 год. попол.
24. Субота — Шортгрейз — Свячення пасок 2 год. попол.; Петлюра — 5 год.; Зелена 7 год. веч.
25. Великдень: — Гилберт Плейнс, Утреня і Свяч. пасок 12 год. ночі; Гредяво — Св. пасок 4 год. рано; Робліи — Свячен. пасок 7 год.; Ленарт — Св.Божа і Свяч. пасок 9 год. рано.
Світ. Понеділок — Робліи
27. Світ. Вівторок—Гилберт Плейнс
Адреса: Гилберт Плейнс, Ман
Тел. 163.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
ім. Л. В. Дячини
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Йорктон (СУМК)
7. Середа. Благовіщення — Маделя
11. Неділя — Брокстон
18. Неділя — Горлиці
22. Вел. Четвер. Страсти — Йорктон
23. Вел. Пятниця — Вінос Пашенниці — Йорктон
24. Вел. Субота — Сповідь і Причастя — Сторноевей.
25. Великдень — І посвячення пасок: 12 год. в ночі — Брокстон; 4 год. рано — Райн; 5 год. рано — Мадяна; 7 год. рано — Горлиці; 8 год. рано Служба Божа — Йорктон
26. Св. Понеділок — Сторноевей
27. Св. Вівторок — Райн
110 Вежинтон авс., Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
КВІТЕНЬ:
3. Субота — коло Куприовських, спосіб.
4. Неділя — Інсінгер-місто, спосіб
7. Середа. Благовіщення — Пасіяки, спосіб.
10. Субота — Лора-Лисенко, спосіб
11. Неділя — коло Кучик, спосіб
17. Субота — Федаик, спосіб
18. Неділя — Виперд, спосіб
21. Середа — Тафіел, спосіб
22. Вел. Пят. — Вінос Пашенниці— Шіго полудневе
25. Великдень — Вест Брук
26. Св. Понед. — Шіго полудневе
Адреса: Шіго, Саск., Box 59, Тел. 81

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Мічим
7. Середа. Благовіщення — Кодет Вечерня в 7 год. Поклони
11. Неділя — Вокда
18. Неділя Кайза — Брумхіл
22. Страст. Четвер — Громкид-півн., 7 год. вечером.
23. Пятниця. Вінос Пашенниці — Громкид-річка і Громкид північна
25. Великдень — Громкид (річка і північна) і Брумхіл.
Світлий Понеділок — Брумхіл
27. Світлий Вівторок — Кодет
Адреса: Box 47, Громкид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кривитковича
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Малява
7. Середа. Благовіщ. —Пелючей
11. Неділя — Гудів
18. Неділя — Айтуна
22. Вел. Четвер. С. Божа Страсти — Фенвуд
23. Вел. Пятниця, Пашенниця — — Айтуна
24. Вел. Субота, Св. Божа, Сповідь, посв. пасок — Вишворт
25. Великдень — 12 год. в Айтуні; 2 год. свячення пасок в Габера; 4 год. Утреня і свяч. пасок в Гуяла: 6.30 свяч. пасок в Фенвуд; 8 год. Св. Божа в Мелвіл. — Вечірня в Айтуні в 4 год.
25. Світлий Понеділок — Фенвуд
27. Світлий Вівторок — Габерд
Через квітень сповідь в усіх церквах.
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
КВІТЕНЬ:
3. Субота — Жучкник, спосіб
4. Неділя — Шіго-місто, спосіб
7. Середа. Благовіщення — Вест Брук, спосіб.
10. Субота — „За Рікою", спосіб
11. Неділя — Тідор-місто, спосіб
17. Субота — Інсінгер „Гайвей", спосіб
18. Неділя— Фоми Лейк, спосіб
22. Вел. Четв. — Шіго-місто, Страсти
23. Вел. Пят. — Вінос Пашенниці— в Шіго-місто, і Вишерд
25. Великдень — Шіго-місто
26. Св. Понед. — Кимор
Адреса: Шіго, Саск., Box 58, Тел. 21. Телефон 35045.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Порбей
7 Середа. Благовіщення—Вайтбіч
11. Неділя — Норквей
18. Неділя — Сгінея
22. Вел. Четвер. Страсти — Арран
23. Вел. Пятниця. Вінос Пашн. — Арран — Кобар
24. Вел. Субота — 9 год. рано Св. Божа — Норквей і св. пасок — Лорбей
25. Великдень — 12 год. ночи — Арран 8 год. рано — Гекс
26. Св. Понеділок — Мейбрідж
27. Світ. Вівторок — Сван Лейк
Адреса. Box 124, Арран, Саск. Тел. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Медьнічука
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Брешлей, спосіб
7. Середа. Благовіщення — Іспас
11. Неділя — Шепвиці, спосіб
18. Неділя — Боянн, спосіб
25. Великдень — Боянн 12 година; Свячення пасок: Гейрнгтн 4 год.; Кейзена 5 год.; Шепвиці 6 год.; Брешлей 7 год.; Гекзіл 8.30 год.; Лавнгр 10 год.
26. Світ Понеділок — Лавнгр.
Адреса: Вальктон, Алт.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Саєвича
КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Борсдайт
7 Середа Благовіщ. — Сяокі Лейк
11. Неділя — Стрий
18 Неділя — Вільна
22. Вел. Чет. Страсти — Сяокі Лейк
23. Вел. Пятниця — Вінос Пашенн.: 2 год Сяокі Лейк; 4 год. Белкс; 6 год. Сеадея
24. Вел. Субота, Богослужіння та співів 9 рано — Вовк Лейк Свяч. пасок: 1 год. Вовк Лейк; 3 год. Вільна; 5 год. Стрий; 7 год. Борсдайт;
25. Великдень: Утреня 12 год. — Сеадея; 3 год. — Белкс; Літ Богослужіння 8 год. Сяокі Лейк
26. Світ. Понеділок — Стрий
27. Світ. Вівторок — Белкс
УВАГА: В кожній громаді о 9 год. ранку Св. Сповідь.
ТРАВЕНЬ:
2. Неділя—Проводи — Белкс
9. Неділя—Проводи — Сяокі Лейк
16. Неділя—Проводи — Стрий
23. Неділя — Сяокі Лейк
30. Неділя—Проводи — Сеадея
Вечірня—Проводи о 5-18 годині —Вовк Лейк
Адреса: Box 109, Сяокі Лейк, Алт. Тел. 83.

Календар Українських Свят
КВІТЕНЬ:

1	Ч	19	Муч. Хрисанта і його вірич
2	П	20	Отців: Ісаія, Сергія, Петр.
3	С	21	Івана Лествичника, Якова
4	Н	22	4 Н. Посту. Сидяч. Василія
5	П	23	Преп. Никона Печер.
6	В	24	Преп. Артемона єп. Селев.
7	С	25	Благовіщення Пр. Богор.
8	Ч	26	Собор арх. Гавриїла
9	П	27	Марії Єгип. преп. Зосима
10	С	28	Преп. Іларіона Іспов.Іллина
11	Н	29	5 Н. Посту. Марка еписк.
12	П	30	Марії, Захарії, прав. Зосима
13	В	31	Марії Єгип. преп. Геронтія
14	С	1	Преп. Тита, зч. Амфіма
15	Ч	2	Преп. Никити ісп., Іларіа
16	П	3	Преп. Йосифа многобол.
17	С	4	Муч. Агатонода і Теодула
18	Н	5	Н. Цьвітна. Преп. Марка
19	П	6	Методія уч. Саонів
20	В	7	Преп. Нефонта єп. Новгор.
21	С	8	Муч. Епископія, зч. Андрея
22	Ч	9	Великий Четвер — Страсти
23	П	10	Велика Пятниця
24	С	11	Велика Субота
25	Н	12	ВЕЛИКДЕНЬ
26	П	13	Світлий Понеділок
27	В	14	Світлий Вівторок
28	С	15	Ап. Аристарха. Трофима
29	Ч	16	Муч. Кандіди. Ніки. Калина
30	П	17	Свячич. Симеона єп. Перс.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.
КВІТЕНЬ.
4. Неділя — Калмар, Вел. спосіб
7. Середа Благовіщення — Баргид Великодна спосіб.
11. Неділя — Оновей, Вел. спосіб
18. Неділя — Вайвуд, Вел. спосіб
22. Четвер — Торсей — Страсти 7-ма год. вечер.
23. Пятниця — Вінос Пашенниці:— Калмар — 12 год.
Оновей — 3-тя год. попол
Себа Біч — 6-та год. вечером
24. Вел. Субота — Ричмонд Парк 9.30 рано Служба Божа і св. пасок Атабаска — 12-тя год. св. пасок Баргид — 2.30 год свяч. пасок Едмонтон — 4.15 год. свяч. пасок в Інституті
Оновей — 6.00 год. свяч. пасок Вайвуд — 8.00 свяч. пасок Себа Біч — 9.00 год. свяч. пасок
25. Великдень — Торсей 12-та год. в ночі, Разні літурзії і свяч. пасок: Калмар 8.30 год. рано — Служба Божа і свячення пасок
26. Світ. Понеділок — Себа Біч, 9.30 рано. Проводи.
27 Світ. Вівторок — Оновей 9.30 рано Проводи
Адреса 11024-92 Авеню, Едмонтон Тел. канцелярії 382320 або 35045

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гайського
КВІТЕНЬ:
3. Субота — Сакві Лейк, спосіб
4. Неділя — Сенді Лейк, спосіб
7. Середа Благовіщення — Родвил, спосіб.
11. Неділя — Мейгі, спосіб.
18. Неділя — Глен Елмо, спосіб
24. Вел. Субота — Свячення пасок: 12-30 попол. Глен Елмо; 2 год. Росборн; 3 год. Вестс; 4.30 Сяч; 5.30 Мейгі; 6.30 в хаті Пірака Елфінстон; 8 вечером Сенді Лейк, 12 ночі Оквобрн.
25. Великдень — Ентузіяни
26. Світ. Понеділок — Оквобрн
27. Світ. Вівторок — Росборн
Адреса: Оквобрн, Ман.

Церковний Устав
КВІТЕНЬ:
4. 4 Нед. Посту. Гол. 4. УЄ 1. Літ. Жив. 6: 13-20. Єван. Марка 9: 17-31
7. Благовіщення. УЄ Лукн 1: 39-49, 56. Літ. Ап. Жид. 2: 11-18. Єван Лукн 1: 24-38.
11. 5 Неділя Посту. Гол. 6. УЄ 2 Ап. Жид. 9: 11-14. Єван. Марка 10: 32-45
18. Нед. Цьвітна. Гол. 8. УЄ Матея 21: 1-11, 15-17. Літ. Ап. Фил. 4: 4-9 Єван. Івана 12: 1-18.
25. Великдень. Ап. Діяння 1: 1-8. Єван. Івана 1: 1-17.
Євангелія Вечірні на Великдень Івана 20: 19-25.
26. Світ. Понед. Ап. Діян. 1: 12-17, 21-26. Єван. Івана 1.: 19-28.
27. Світ. Вівт. Ап. Діян. 2: 14-21. Єван. Лукн 24: 12-35.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., APRIL 15, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го КВІТНЯ, 1954. ЧИСЛО (964) 8

ХРИСТОС ВОСКРЕС

Воскресения день, просвітімось люде! Пасха, Господня, Пасха, бо від смерти до життя, і з землі до неба Христос Бог привів нас, пісню перемоги співаючих.

Сей урочистий і святий день, єдиний днів Цар і Господь, Свято із Свят і Торжество із Торжеств, і в сей день хвалімо Христа по віки.

Світися, світися, новий Єрусалиме, бо слава Господня над тобою зійшла! Радій тепер і будь веселий Сіоне! А ти Чистая пишайся, Богородице, за Воскресення Сина Твого.

Христос воскрес із мертвих, смертію смерть здолав, і тим, що у гробах, життя дарував.

Христос воскрес!
Христос воскрес!
Радість у неба сяє ясна,
Зявилася Пасха красна,
Радуйтеся ящиро нині,
Бог дав щастя всій родині,
Бог дав радість нам з небес,
Христос воскрес (2).

Христос воскрес!
Христос воскрес!
В правді Божій просвітімся,
В правді Божій звеселімся,
Щезла вже гріха неволя,
Зявилась красна доля,
Доля Божая з небес
Христос воскрес (2).

Христос воскрес!
Христос воскрес!
Радуйтеся Божі люде,
Най між нами гнів не буде,
Най цвяте любов та Божа,
Чистя, щира, як цвіт-рожа,
Бо любов прайвала з небес,
Христос воскрес (2).

З ВЕЛИКИМ СВЯТОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

Редакція Вістника пересилає щирі Поздоровлення Нашим Владикам в Канаді, Консисторії, Священикам, Вірним і Цілому Українському Народови:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

КАТЕДРА ПРЕСВ. ТРОЇЦІ В ВІННІПЕГУ
ВПреосв. Владикам — Митрополитови Іларіонови, Архиепископови Михаїлови, Світлій Консисторії; Колегії Св. Андрея, ВПреп. Отцям, Членам, Жертводавцям і Прихильникам Катедри, Церковним Громадам, "Українському Голосови" і "Вістникови", Проводови і членам наших світських організацій, і всім, що складають свої жертви на будову Катедри Пресв. Трійці у Вінніпегу — засилаємо щирий Великодний привіт.
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Управа Катедри Пресвятої Трійці у Вінніпегу.

З Світлим Христовим Воскресенням Президія Наукового Товариства ім. Шевченка й Видія Європейського Відділу вітають українських Преосвященних Владик і Духовенство, Головний Виділ і Виділи НТШ в Нью Йорку, Торонто і Сиднеї, всіх Членів, Добродіїв і Співпрацівників НТШ, українські Установи й Пресу та всіх Українців на Рідних Землях, на засланні й на еміграції найкращими побажаннями і радістю:
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Президія НТШ і Видія ЕВ НТШ
Сарсель, Франція.

ІНДО-ХІНИ — ПОВАЖНА СПРАВА.
Большевики в Індо-Хінах виявили велику силу і можуть все забрати, отже в Вашінгтоні готовляться вислати туди свою силу проти комуністів. Америка стала на тому, що не можна Індо-Хіни дати большевикам, бо се загрожувало би і дальшому світови. Державний секретар Америки, Далес, полетів до Англії і Франції, щоби ту справу обговорити. Ідеи каже з тою справою зачекати до конференції в Женеві. Так Америка може почати в Індо-Хінах з большевиками війну. Там Росія підтримує большевиків.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

КОНКОРДАТ РИМУ З ПОЛЬЩЕЮ

ВАТИКАНСЬКА ОБЛУДА.

В перем. "Укр. Голосі", ч. 14, 1925 р. в статті **"Чи ми раби?"**, з підписом М. М., де говориться:

"Заключений конкордат, який положив важку руку на нашу Церков, викликав велике обурення громадянства під адресою Ватикану (папи) і його облудної політики. Нехтування прав і достойності нашої Церкви, се нехтування нашого національного життя.

"Сей крок Риму мусить стрітити з нашої сторони гідну відповідь, тим більше, що ціле наше громадянство вже як надто переконане, **що Рим сідомо ділає на нашу школу, ідучи по лінії "польського папи".**

"І непростимим гріхом" було би, **коли б новійша наша епископат, духовенство і цілий народ.** Коли "польський папа" вірить лише в католицизм Поляків, — то нам не з ним дорога; а коли крім поникуючих гідність нашої Церкви артикулів конкордату тайними клявзулями (захованими додатками) йде на знищення нас, **то грімкий голос протесту громадянства нехай стане відповіддю на ватиканську облуду..."**

Закінчуєсь стаття так: — **"Митрополит пригадає Римови, що Христос голосив основи правди.... А за митрополитом стане духовенство, стане муром народ... Ми вже не раби, нехай знає Рим."**

Се очевидно пригадка людям, що митрополит повинен би так зробити, а дальше: Гляньте, люде, чи дим хоч пальцем рушить... Але не рушив!

Без полуди на очах.

Спинімося на конфесійних статтях в "Ділі", ч. 43-45, 1925 р., п. з. **"Без полуди на очах"**, де говориться:

"Затаюваний, на чотири спусти заточений в закамарках Ватикану Конкордат є фактом довершеним.

"Великим ударом, просто обухом, є для нас поведінка римської курії, а також здержливість Риму в наболілих питаннях Церкви в Галичині.

"Конкордат з 10 лютого (1925) доказує, що між польською світською владою, не згадуючи про духовну, і римською курією існує повна гармонія, одностайна думка, один фронт.

Дальше пригадують, що коли українська Галичина має 3 гр. кат. епископи, а Волинь і др. жадного, то Поляки на тих українських землях мають 5 епископів, 5 дідицезій: **львівську, перемиську, пінську, луцьку і підляшську.** Також мають **львівську вірмено-польську,** якої епископом є Поляк, отже відібности мають 6 епископів. Хоч на тих землях Поляки в меншости.

Читаємо там, що в комісіях про конкордат говорив Грабські так:

"Переговори (в справі конкордату) тревали лише 4 місяці, коли переговоря з Баварією 4 роки, а з Румунією 3 роки. Тревали коротко тому, що **на щастя для Польщі** теперішній папа (ПІЙ 11-ий) **був перелтим нунцієм** (папським вибасадором) у нас і цілу ту справу взяв в свої руки. Св. Отець **поняйме дуже глибоко почування для Польщі і в цілому його розумінню Польща повинна відогравати велику ролю як держава внутрішно сильна. Се незвичайно облегчило порозуміння."**

Значить, — папа був вповні за Польщею, отже віддав гр. кат. Церкву в руки Полякам.

Стаття згадує і присягу, якою **"епископ мусить присягнути, що поставить себе поза рамки громадянського життя, не буде брати участи в ніякому порозумінню, не буде присутний на нарадах, які могли би принести шкоду державі".** Він буде дбати, щоби духовенство шанувало польський уряд, розуміється хочби він був найгіршим, отже без застережень.

Таких постанов не знає ані один Конкордат з жалюгідною державою світа. Є се тільки привілей Польщі".

Згадує стаття забезпечення священиків (Арт. 14 і 26 Конкордату), яке є не забезпеченням, а кривдою, і стаття показує в чім та кривда.

"Найвищий час сказати Римови без обмінків, що ми не дозволимо порушати своєю національною гордістю, не допустимо до девастації (знищення) нашої національної Церкви. Можемо спокійно заявити, що **всі шляхи ведуть до Риму, але всі дороги ведуть також і з Риму!"** (Стаття має підпис Ф.Ф.).

Хто в Галичині плакав за католицизмом?

Голоси преси, священики і протести народу ясно показують настрій гр. католиків супроти католицизму. Знов же римські подітики голосить, що якто греко-католики липли до католицизму. Готові за ним в огонь скакати. Та чи се правда?

Бо чому було тільки **протестів і плачів** проти папи з його поміччиками?

Чому звали Рим **крутарським, облудним, фарисейським?**

Чому казали, що **Рим стоїть тісно з Поляками?**

Чому ширилося в Галичині **православіє,** а навіть **протестантизм,** коли католицизм був Українцям такий дорогий?

Се показує, що греко-католики готові були йти хочби до кого, щоби від католицької опіки відвязатися. Він же ім в лице плював, по голові бив. За що мали вони католицизм любити?

***

І бачачи, що з приходом большевиків Україні за католицизмом ревно плакали, се пуста балачка. Хто плакав? Могли плакати крайно несвідомі люде, збаламучені латинізаторами, але такі не знають що роблять. На їх план не можна покликатися.

Могли плакати латинізатори, целебсомани і польсько-римські прислужники.

Але священики, беручи загалом, не мали за чим плакати, бо вони вже досить наплакалися і натерпілися від католицизму панування, — від католицьких польських ксьондзів, від католицьких учителів, поліцаїв, урядників, паніфікаторів, по тюрмах...

Не мав за чим плакати і свідомий народ, бо і він день-денно плакав від католицьких побоїв.

Одинаюк священики і народ могли гірко плакати, що злів католицького насильства йдуть під двуге большевицьке насильство, — а їм же хотілося вийти на волю... От чому могли плакати!

Католицизм з галицькими фарисеями Поляками і Римом був їх лютим ворогом. а тут вже другий лютий ворог бере їх в руки. Було чого плакати! Недармо ж і в 1929 р. звали Шептицького **Валєнродом,** — замаскованим Поляком. як згадує се перем. "Укр. Голос", ч. 34, 1929.

Під Австрією було латане лихо, а під широ-католицькою Польщею було ціле пекло. Як було, показують факти.

З теки еретика.

В Перем. "Укр. Голосі", ч. 13, 1925, була стаття **"З теки еретика"**, автор священик, як видно зі смісту, і там говориться:

"Христос з вибором кандидатів на епископів безумовно не має нічого спільного. Якби так були Христь в тім ділі до голосу допустили, безперечно не в одному випадку вибір кандидата був би випав цілком інакше."

Дальше згадуєсь, як "владика" говорив, що **добрим священником може бути лиш нежонатий.** І про того нежонатого каже автор:

"Якщо іхюю (ознакою) "доброго священика" має бути те, що він 3—4 години денно відчитує молитви з Часослова і по півгодини або і більше щодінни хрестом лежить в церкві перед престолом, або в себе в хаті перед святим образом, то я до такого священика, як до виховання і керманича народу, позволю собі висловити великий сумнів. Се добре для монаха.

Се робить вражіння актерства і полудування (здавання) на святого, та нагадує польську приказку — "модлі се под фігуров, а ма дябла за скуров" (молиться під фігурою, а має дівола за шкірою).

"Жонатий священик таких річей робити не буде, бо стидався б перед жінкою свого комедійства. Як кожному Українцеви, так і мені целібат осоружний. Але може його суть не розумію. Колись я вивчився латини, та не розрізнюю добре тих двох виразів: **"целібат"** і **"конкубінат"** (життя з незаконною жінкою)".

Се натяк на те, що целебси звичайно мають неслюбних жінок, яких звуть господинями, сестрами, свояченками та ще як. Та вже й еп. Хомишин заборонив своїм целебсам їздити явно з своїми "господинями". Ще дальше:

"Часи середньовічної аскези (строгого монашества) і містики (побожної уяви) давно вже минули. Крім деяких ідіотуф (дурнів, що неба досягають) ніхто по тій рецепті жити не буде, хіба що схоче лицемірити і блахманити.. Добрий священик буде жити життям природним, вільним від обладунків. Над аскетами і містиками має він ту неоцінену висність, **що має серце для других людей.** Лиш такий священик може мати вплив на вірних. Для аскетів і ревнителів тепер, коли вже костирі перестали горіти (на яких католики людей палили), поля для попису чема".

Се голос священика. Подібно думали й Апостоли і давні християне. І тому ап. Павло говорив про женатого епископа. І в перших християнських часах, коли Церква була дуже сильною, епископи були женаті. Згадуючи до чого римські політики ведуть, каже автор статті:

"Прийдуть ще до нас мабуть рікні культуртрегери" (просвітителі), як Фляманді, Бельгійці і Бог знає, які ще заволоки в характері рідних місіонарів, і поломаною українською мовою, від якої уха будуть тріскати, будуть нам проповідувати Боже Слово. А як Бельгійців забракне, прийдуть Китайці, Японці і Бог знає які ще куцохвості мализ Азії й Африки, і будуть на свій лад обучати наш народ в Божому Законі, — **народ, що від тисячі літ визнає віру Христову і не визнавався ніколи ані насильством** (як католики), **ані кровожадністю, ані розбишацтвом..."**

Згадуючи Фляманділя і Бельгійців автор мав на гадці тих Фляманділя і Бельгійців, що вже тоді в Галичині були і виголошували проповіди по місіях. Відсували Українців.

Якраз те, що було і в Канаді, — і тут вже гр. кат. священиками були Французи і Бельгійці, яких надіа звав "піпами". І мова їх була така "ломана", що хоч з церкви тікай.

Гр. кат. "Національна Церква".

Слуги Риму, а за ними недумаючі Українці, голосять, що аж в Галичині гр. кат. Церква піднялася на висоту "Української Національно Церкви", стала якоюсь незалежною від чужих, самостійною, українською знову. Але чи се правда?

На основі історично-народних прав **Українська Церква** була завсіди власністю українського народу, чи була вільною, чи поневоленою. Як й українська земля. Та земля завсіди була **наша,** хоч і **не своя,** як казав Шевченко.

І гр. кат. Церква була наша, але не **своя.** Від початку унії нею орудували чужі, отже кілько власних прав вона мала? А під Польщею стратила всі права, які ще мала. Для неї ж й єпископів ставили чужі, нікого з Українців не радячись. Писалося в перем. "Укр. Голосі", ч. 34, 1929, що між гр. кат. епископами в Галичині — **"мали ми лише одного чоловіка, Сигурського, а решта були зідачі хліба, котрі шаблонново** (для відчинного) **сповняли свої обовязки".**

Отже питання: коли гр. кат. Церква в Галичині стала суто національною, стала твердинею, "піемонтом", як її величають? Коли позбулася чужої опіки і правила сама собою? Коли сама вирішувала свої права? Ніколи!

Правда, в Галичині духовенство національно освідомилося, але Церква як інституція з церковним проводом, до того не причинилася. Якраз той провід був ворогом національного освідомлення і ворогом освідомлених.

Священиків освідомило українське життя, українські почування, українська історія, а не церковні впливи. А католицизм освідомлять хіба додатково своїми насильствами.

Гр. кат. Церква, як інституція, не стала "національною твердинею", національною силою. Вона була невільницею чужих. Безправною і нещасною.

І тому бадячка, що гр. кат. Церква в Галичині стала дійсною "Українською Національною Церквою", се байки для дітей. Чим і в чім вона піднеслася? Коли? Як?... Але е навіть досить письменні люде, що тим байкам вірять.

ВИХОДЯТЬ ЗНОВУ СТАРОЗАКОННІ ТИПИКИ

Видані на мімеографі, 46 стор. і мають такий зміст: Утреня в Страсний Четвер. Служба Божа в Великий Четвер Страсти. Вечірня Великої Пятниці (Винос Плащениці). Утреня Великої Суботи. Служба Божа в Велику Суботу. Освячення Пасок на Великдень. Освячення Артоса. Похорон на Великому Тижні. Молебень і Панахида на Великому тижні.

Ціна книжечки $2.00.

"Покаянний Великий Канон Св. Андрея Критського", видано друком, ціна 1 долар.

Просимо поспішитися з замовленнями.

П.С. Хто замовить Службн Божі Страсного Тижня за готівку, платить $1.75 за примірник. При більших замовленнях — більший опуст.

За Президію Консисторії УГПЦ:
о. Є. Гришина, голова.

ЯК ОТЕЦЬ ОЛЕКСАНДР О. ПРИСТАЙ

ред.

Щоби не бути коміряком в костелі, о. Андрій постановив ариступити до дубови церкви. Але з чим?

Напротн старої школи був 10-метровий город латинника Яна Голацкого. Се був бездітний поважний господар. Город межував з ринком. Пеленський почав обережно переговорювати з Голіцким, щоби він замінав той город за инжу з церковного поля. А громадді радив, щоби відступили той "ринок" під будову церкви. Окремо приєднував радних.

Врешті громадська рада і голіцкий згодилися. За кілька місяців староство потвердило уховду.

Силами постанова о половинного успіху, а вона в о. Андрія була. Він не хотів бути коміряком в костелі. А ксьондз ще заговорював, що досить вислухати одну Службу Божу, бо "міша" і Служба Божа то одно.

Дальше о. Андрій поїхав де митрополита і випросив будівельного матеріялу на церкву. Також предложив до підпису відозву за збірками. Митр. С. Сембратович дозволив брати матеріял з митрополичих лісів в Перегінську і підписав відозву до всіх архиєпископів, князів, епископів обох обрядів, щоби дали жертви на будову церкви. І сам дав гроші жертву.

Журівчани бачили працю пароха і се їх заохотило. Він згадав їм слова Шевченка, що — в своїй хаті своя правда і сила і воля.

Пеленський розсилав відозви. До ліса пійшли підводи (возы) за матеріялом. Подбали про камінна на фундамент. І почали будувати. В містечку запамував великий рух. Будовою зацікавилися навіть байдужі, навіть латинники. Ціла околиця дивувалася. Бо журівські Українці були вже вмерли для своєї Церкви і народу, а тепер воскресли.

Правда, в Галичині духовенство національно освідомилося, але Церква як інституція з церковним проводом, до того не причинилася. Якраз той провід був ворогом національного освідомлення і ворогом освідомлених.

Священиків освідомило українське життя, українські почування, українська історія, а не церковні впливи. А католицизм освідомлять хіба додатково своїми насильствами.

Гр. кат. Церква, як інституція, не стала "національною твердинею", національною силою. Вона була невільницею чужих. Безправною і нещасною.

І тому бадячка, що гр. кат. Церква в Галичині стала дійсною "Українською Національною Церквою", се байки для дітей. Чим і в чім вона піднеслася? Коли? Як?... Але е навіть досить письменні люде, що тим байкам вірять.

ВЕЛИКДЕНЬ В УКРАЇНЦІВ

Коли інші народи святкували Великдень назверх дуже величано, то нарід український святкував може найбільше побожно, а затим вже і величано.

Цілий Великий Піст був часом очищення і щирого покаяння. Вороги мирилися, образи забували. Всі щиро сповідалися. Дбало постили.

А останній тиждень був одним святим часом, — се ж час, коли Христос терпів й умер. В четвер правляться Страсти, де читаються Євангелії про муки Христа і всі, хто лише може, на Страсти приходить. Страсти починаються вечером і кінчалися коло 10-ої години вночи, або і пізнійше.

В Пятницю Винос Плащениці. І люде відвідували Плащеницю також в суботу, а дехто і більше разів. Від положення Плащениці церква ні в день, ні в ночи не зачинялася, бо люде відвідували Плащеницю і пізно вночи. В церкві весь час хтось був, що догладав свічок і лямпів.

Було, що Плащеницю обставляли квітцями, в яких довго перед тим сіяли овес, який тепер вже був великий і густий. І між той зелений овес ставили лямпи. Се гарно виглядало.

Були люди, що постили і пятницю і суботу, аж до свяченого. Се була щира побожність.

***

Найважнішою ознакою Великодня була "Пасха", що очевидно нагадувала Воскресшого Христа. Кожна господиня дбала, щоби Пасха була найкрасша, а у-

сякими виробами на верху, — а всередині з родзинками, ямбіром, шафраном. Се був великий гарний хліб, багато більший, як буває хліб звичайний.

Побіч Паски були Баби, Бабки, се менші святочні печива. Їх пекля звичайно в усяких посудинах.

Був ще третій рід печива, — перепічки, це вже невеличкі гарні хліби.

Був звичай, що приготовляли і печене порося з хріном. Крім того приготовляли ковбасы, шинки, печінку і багато другого, — се ж для великого свята!

***

Величавим обрядом було Свячення Пасок і всього другого. Привозили чи приносили Паски, баби, всякі роди мяса, сир, масло, яйця і крашанки, сіль, перець, хрін, — ставили все кругом церкви рядами і священик все те, при молитвах і співах "Христос воскрес", окроплював свяченою водою. Все те разом звали "свячене".

Три дні свят нарід переводив коло церкви, — хоч і не в усіх сторонах однаково. Може найкрасше було там, де коло церкви співалися гаївки. Се дівочі обрядові пісні. Дівчата співають, то сторічи на місци то ходячи на всякі означени люди, а старші і хлопці слухають, приглядаються. Було, що і старші жінки стають до "гаївки", нагадуючи своє дівування.

Окремо парубки і менші хлопці час від часу дзвонять в дзвони, або владжують деякі забави. Так і цілі три дні.

І тому Великдень був найвеличавішим святом цілого року. До того причинялася і весна своєю красою.

А слабі просили Бога, щоби дозволив їм до "свяченого" дожити.

Та певне, що ніхто нема на українських землях такого Великодня, коди безбожний ворог взяв в руки українську землю і нарід. Там Великдень проводиться споминами, плачем і журбою.

Але коли по муках і смерти Христа прийшло радісне воскресення, то мусимо вірити, що і воля українського народу воскресне до радісного і свобідного життя" "Ніч минеться і день настане", — казав Апостол.

НА ДЕНЬ ПОМИЛИВСЯ.

Перед 5 літами, Р. Л. Гопкінс, в Шрівпорт, в Америці, купив собі на цвинтарі місце, поставив там собі надгробний памятник і написав, що він родився 24 жовтня 1866 р., а помер 25 березня, 1954. І памятник собі стоїв, а Гопкінс жив дальше. Вкінци помер 24 березня, 1954, замість 25-го. На один день помилився

ВРАТУВАВ 150 ЛЮДЕЙ.

Коло Порт Бей, Онт., коди перервала залізну дорогу так, що шини висіли в воздусі. Властель заведення для туристів світлом спинив залізничий поїзд 150 вірдів перед місцем, з якого поїзд полетів би в озеро.

ЕКСПЛОЗІЯ БОМБИ В ШКОЛІ.

В Мінеоли, в нюйоркськім стейті, в Америці, в школі експлодувала бомба, яку зробили два хлопці, 13 і 15-літні. Другу бомбу знайшли в шафі тих хлопців. Бомба наробила трохи школи, але людей не зачепила. Прокуратор Кульота заявив, що директор (принципал) школи аж по 8-ох годинах повідомив поліцію, коли мати одного з тих хлопців справу виявила. Кульота казав, що в минулім році було подібних випадків може 20, але їх промовчують. Тепер будуть арештувати тих, що замовчують такі випадки. Ще прокуратор говорив, що дві школі повідомили поліцію, що поліції не позволять студентів допитувати і навіть на шкільне подвіря не впустять.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Вказівниче Єпіскоп "Тризуб"
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimontly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum.
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3625, — Winnipeg, Man.

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ

Смиренний ІЛАРІОН з Божої Ласки Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, до Всечесного Духовенства, Преподобного Монашества, та до всіх Боголюбивих Вірних Української Православної Церкви в Канаді, —

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

У сьогоднішній великий і світлорадісний день, що його сотворив Господь на радість та возвеселення нам, у світлоносний Великодній День Господнього воскресення та про воскресення свого укропиомово одни одному:

— Христос Воскрес!

У цей світлоносний день очистьмо свої серця й свої душі від усього буденного, і хоч трохи подумаймо і про своє воскресення та про воскресення свого українського народу. Рік річно ми радісно святкуємо найбільше наше Свято, — Свято Воскресення Господнього, яке мусить нагадувати нам і про наше воскресення.

Воскрес Господь – воскреснемо й ми до кращого, до належного життя. Своєю хресною смертю і славним Воскресенням Господь визволив нас від первородного гріху, від кайданів вічної смерти, і дав нам усім змогу усовершенствувати, удосконалювання, і зробив усіх нас синами Божими.

І ми, як вірні свои Божі, як слухняні діти свого Отця-Сотворителя обовязані думати і про свое власне воскресення, і про воскресення свого рідного народу українського, до якого ми належимо.

Душею кожного народу є його рідна мова, і коли ми завсіди уживаємо її в повно живемо в ній, то ми стріно на добрій дорозі до воскресення. У нашій історії не раз бувало, коли народ наш сильно занепадав, коли вороги наші накидали нам усе свое, щоб задушити нашше, і здавалося — смерть уже приходить нам, як окремій нації.

Але український народ ніколи не втрачав живої душі своєї, — своєї рідної мови, і тому по ворожих тяжких страстях усе приходило нам світле Воскресення.

Приходило, бо живою була серед нас рідна наша українська мова, яка завжди воскрешала наш гонимий народ, яка завжди була нам цілющою водою.

І рідна мова українська відзвана стала в нас засобом національного воскресення, засобом незмирущости. І коли ворогам уже здавалося, буцім вони винародовили Україну, виходила на верх, ставала на сторожі наша невмируще, безсмертна українська мова, і громом немов труба Архангела, устами наших рідних пророків голосно і владно провіщала всім:

— Христос Воскрес!

І гонимий народ знову воскресав до свого невмирущого національного життя.

Бо мова — то серце народу: гине мова — гине народ. Гине мова — гине й історія, як історія окремого народу.

Хто цурається своєї рідної мови — той у саме серце вразить свій народ. Той веде його до смерти!

Рідна мова — це мова наших прабатьків і мова народу, з якого ми вийшли. Рідна мова — то найголовніший наріжний камінь існування народу, як окремої нації: без окремої мови нема самостійного народу. Бо рідна мова — то основа нашої історії, як душа цього народу.

Ось тому не цураймося своєї рідної української мови, як не цурався Своєї мови Ісус Христос, як не цурався її й Апостоли, — і всі говорили своєю таки живою мовою, мовою свого рідного народу.

Цуратися своєї рідної мови — то цуратися свого рідного народу, а цуратися народу, то жидати свою Віру та Церкву.

Цуратися української мови й забувати її, — то найбільший гріх супроти свого народу, то найболючіша рана, яку ми йому завдаємо!

Ось через усе це, у день світлоносного Свята, у Великодній радісний день, я нагадую всім:

— Бережімо й любімо свою українську мову!

Любімо її в усьому у своїм повсякденнім житті, у книжці, у пісні. Ніколи не цураймося її, де б то не було: чи в себе вдома, чи серед чужих.

І не вільно ніде ховатися з рідною мовою, заступаючи її без потреби кимось.

Рідна мова — то душа народу, і хто цурається її — той душі своєї цурається!

Любима без рідної мови — то людина без душі!

І в цей радісний Великодній день, усіх вітаючи святим привітом:

— Христос Воскрес!

я звертаюся до всіх наших вірних з великим Архипастирським нагадуванням:

Бережімо й любімо свою рідну мову. Вживаймо її всюди, де вона допоможе воскреснути і нам, і нашому обездоленому народові!

Звертаюся до всіх родин, до всіх батьків і матерів:

Навчайте своїх дітей української мови, бо ви найперші відповідаєте за винародовлення їх! І нехай українська мова буде вашою постійною й єдиною родинною мовою!

Звертаюся до всієї нашої молоді:

Любіть свою українську мову, як свою душу! Любіть і навчайте її, і серцем ставте її понад усе: це ж матірня наша мова! Організуйтеся в товариства рідної мови, і вивчайте її, пізнавайте її велику красу! І вірте, — скоро вже настане той час, коли українська мова буде в великій пошані.

Звертаюся до всіх наших Церковних Зарядів:

Христос Воскрес, — воскреснімо й ми, і станьмо до пильної праці біля нашої молоді, щоб вона душею своєю полюбила нашу українську рідну мову. І ми всі допоможімо їм у цьому!

Звертаюся до всього нашого Всечесного Духовенства:

— Христос Воскрес, — нехай воскресне й українська мова то всіх наших рідних, по всіх наших молодечих установах, як єдина своя мова! А ви, Духовенство, обовязані у цьому воскресенні скрізь перед вести, показати й навчити. Додержіть усіх сил своїх, щоб молодь наша знала свою українську мову!

У своїх проповідях від Святого Престолу часто вияснюйте велику й конечну потребу збереження серед українського народу рідної мови, як душі нашої нації.

І скрізь без виключення по Божих Храмах всіх громад перечитайте це моє Архипастирське Послання, і всім передайте моє радісне:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

† Іларіон,
Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.

Року Божого 1954-го, квітня 25 дня, у Святий і Світлоносний день Христового Воскресення.

Неканадійська Митрополитальна Катедра Православної Тройці в Вінніпегу.

ІГУМЕН ДАНИЛО НА ВЕЛИКДЕНЬ В ЄРУСАЛИМІ

Від заведення християнства на Україні багато Українців відвідувало Єрусалим і ті місця в Палестині, де жив Христос. Тих відвідувачів звали "паломниками", бо вони вертаючись додому приносили пальмові гилки. Нині таких звено "відпустовиями", що йдуть "на відпуст".

В роках 1106—1108 відвідав Єрусалим український ігумен (настоятель монастиря), Данило, й описав свою подорож. Він прожив в Палестині два роки. Сам він походив, як виходить, з Чернігівщини.

Данило був не тільки українським монахом, але і патріотом своєї землі і народу, як се бачимо з його оповідання про Великдень в Єрусалимі. Ось що він записав:

"Пійшов я в Велику Пятницю до князя Балдуїна і він сказав: "Чого хочеш український ігумене?" Я ж відповів: "Прошу тебе задля Бога й українських князів, позволь поставити лямпу — за всю українську землю, за всіх християн української землі".

"І князь дозволив поставити лямпу. І сказали мені, — економ і ключар Гробу Господнього, — принести лямпу з олією. І я купив велику склянну лямпу, налив чистої оливи та вечером приніс до Господнього Гробу.

"Ключар відчинив двері Господнього Гробу, казав скинути "каліги" (чоботи) й увів мене босого, — і я поставив лямпу своїми грішними руками в ногах, де лежали пречисті ноги Господа нашого Ісуса Христа, й з любовю та сльозами обцілував те святе і чесне місце, де лежало тіло Господа нашого...

Дальше оповідає, як на Великдень (в ночи, дуже рано) чудесний огонь запалив його лямпу, коли з латинських лямп жадна не засвітилася.

Данило повідвідував й інші святі місця поза Єрусалимом і про них оповідає.

Важне з Данилового опису, що монах Данило був представником української землі і народу в найсвятішім для християн місці, і в часі найбільшого християнського свята — Великодня, зря Господніх Гробів.

Монах відрікається світа, а навіть свого хресного імени, але Данило не відрікся. Опинившись в далекій стороні, між чужими людьми, Данило памятає свій нарід, свою землю і своїх князів, і від них та за них складає жертву, де колись спочивало тіло Ісуса.

Се була жертва від цілого українського народу!

(Згадати, що Данило вживає всюди назви "Русь, руська земля", але та назва означала "Україна, українська земля", бо тоді ще Росії не було, яка повстала аж пізніше).

НА ПРИКРАСУ ЦВИНТАРЯ.

В Америці вдова по фабрикантови мила, Л Киркманова, записала несповна мілйон доларів на фонд для прикрашування цвинтаря в Баристебл, Масс.

ПИСАНКА

"Щедроти є рядне давати, як приймать".
(Діян. 20:20).

Церква часто накликає людей жертвувати гроші на пережині ціли, але на перше місце ставить свої власні справи. Церква є основою всього людського життя; перестане вона існувати, тоді за нею перестане існувати все інше, а щоб до цього не допустити, треба найперше підтримувати своїми грошевими дарами — Церкву.

З нагоди Великодня будуть збирати "писанку" на Церкву, на нашу Українську Православну Церкву, то найбільшу, найщирішу жертву зложимо для Неї.

Зложена сума на "писанку" — зачислюється на будівет даної Громади. Ось кілька Громад нашої Церкви зложили поважну "коляду" з нагоди Різдва Христового так, що цим оплатили всю суму, що від тої громади треба було післати до Консисторії.

Тепер при нагоді Великодня можна також зложити поважну суму на "писанку" і тим способом виконати наложений на нашу громаду обовязок.

Трапляються добрі, свідомі, щирі люди, що дають по 20, 15, 10 і 5 доларів на "коляду" для Рідної Церкви; це можна, і варто, і треба зробити при нагоді збірки на "писанку".

Питають: чому то я маю давати дари на Церкву й інші справи? Відповідаємо, що давати частину свого достатку є обовязком людей від непамятних часів; давно люди давали багато, десятину свого майна. Праведники і святі давали більше, третину а то й половину. А були такі, — що все віддавали, бо мали благородне серце, справді любили Бога і людей, дійсно віддавали себе для справи. Можемо і тепер те саме робити, бо краще є давать, жертвувать, чим прохать, приймать.

Не дають дарів тільки самолюби, люди обмежені, некультурні і духово нерозвинені.

Треба давати дари "не з жалю, ані примусу. Бо веселого дателя любить Бог. А Бог у силі обогатити нас усякою ласкою, щоб у всім маючи всякий достаток, збагачувалися ви всяким дїлом. (2. Кор. 9: 7-9). о. Є. Грицина.

ЗНАЧІННЯ ВЕЛИКОДНЯ

Знов Бог допоміг нам діждатися Великодня, свята радости, надії і віри в перемогу добра над злом.

Великдень! Свято Христового воскресення. Того, що приготовив нам вічне спасення. І наша уява бачить Христову працю, Христові терпіння, а дальше Голгофту, де бачимо Христа розпятого на Хресті.

Відчуваємо, що зло перемогло добро, що на горі стоїть неправда, а правда в гробі. І велика зневіра могла зродитися в тих, які все те бачили.

Але правда не стратила своєї сили. Коли неправда раділа, нараз Христос виходить із гробу, а з Ним його всемогуча правда. Яка велика радість тим, які шукають правди!

Розумієчи Божу любов до нас, який післав для нашого добра свого Сина, ми в пості по змозі постили, молилися, жили поважнійшим життям, здержували себе, — а коли прийшов Великдень, ми радіщо готовились по християнськи до Великого Свята. Ми ж християне!

З Великоднем вяжеться і наше національне життя. Се ж поважна частина нашої народної культури, наших звичаїв й обрядів, переданих нам нашими предками. І ті звичаї зазначують, що ми окремий нарід, який має свою культуру, свою історію, своє окреме життя, яке Бог дав на те, щоби ми його зберігали. Великдень вяже нас в один нарід.

Великень... Ми переживаємо його кінці. Ми своєю уявою бачимо його на українських землях, якими він завсігди був, переживаємо його в споминах. Як дівчата — Дочки Українського Народу, - співають гаївки, як старші хлопці приділяються і прислугуються. Як дзвонять дзвони, — в всіди радість і задоволення. Така радість, як була в Апостолів, коли довідалися, що Христос воскрес

А писанки, а крашанки... Кілько в них святочности, кілько нашої дорогої культури!

А Пасха... Вона господиня великодних страв, рівнож святочних. Заберіть їх від нас, а Великдень без них стане убогий.

Христос воскрес... Воістину воскрес!... яке се велике поздоровлення! Святе поздоровлення.

Великий День — Великдень! Як високо підносить він тих, що щиро його святкують. Кілько дає він радости, побожности і культурности. Вяже нас з днем, коли Христос воскрес. Вяже нас з нашими предками і цілим нашим народом. Вяже нас з Всекрешим Спасителем. Се справді Великий і Святий День!

І треба жалувати тих, які не переживають Великодня по християнськи, по розумному, бачать в Великодни лише час для звичайної забави.

Але е і такі, що цілком свого Великодня не святкують, але ходять всякими манівцями, думаючи, що там знайдуть правдиве щастя, — на манівцях

Читачу і Читачко! Святкуйте Великодний час так, як повинні. Як ваша совість вам наказує. В тім знайдете щастя. Вчіть своїх дітей, щоби гідно святкували, — а тоді привіт: "Христос воскрес", принесе благословення до ваших домів

Молода Українка.

ВЕЛИКДЕНЬ В АТЕНАХ

Ціла Греція православна, а столицею Греції є Атени

В Страстний тиждень позачинювані в місті всі театри. В Велику Пятницю в місті повно повившуваних праворів, спущених до половини, — на знак сумy. Позатим повно руху. Сотки тисяч овець готять люде до різні, бо кожний дім мусить мати овече мясо. Кораблі привозять яйця з Туреччини, з Болгарії, Румунії, бо і їх багато треба.

В суботу кожний Грек обовязково купує новий соломяний капелюх, він конечний для Великодня. Крім того купують дуже багато "фаєрверків" (фаєрверкерс), і малих і великих (фаєрверкерс), що вистрілюють високо вгору. І таке в цілій Греції. Побіч фаєрверків е ще кольорові сірники та смолоскипи, — взагалі різні штучні огні.

Коло півночи, коли в церквах заспівали "Христос воскрес", і низко і високо в воздусі літають штучні огні різних барв і вигладів, і се надає Великодньому незвичайної величавости. Вони звіщають, що Христос воскрес!

Великодні печива грекині не дуже вибагливі, але їх прикрашують червоними крашанками. Крашанок всюди дуже багато. Більші родини купують цілі вівці та по 200 крашанок. Але Греки святкують від неділі до четверга.

Ціла Великодна ніч (з суботи на неділю) повна руху та шуму. Безнастанно під небо летять ракети, на долині менші різнобарвні огні. Церковні бані освічені, вікна домів освічені, вулиці освічені різнородними світлами, ціле місто освічене, а навіть гора побіч міста з "акрополем" (старинні будівлі та звалища) ярко освітлені. Такої другої ночи нема в цілому році.

Коли ж додати звуки дзвонів з 92-ох церков, які є в Атенах, то можна собі уявити як величаво виглядає Великдень в Атенах

Не менше величаві і Богослужения в церквах з окремими великодними обрядами і церемоніями.

Раником від хати до хати ходять музики з трубами і люди обдаровують їх грішми, крашанками та ще чим. Також люде обдаровують одні других поздоровляючи з Христовим Воскресінням.

ШЕВЧЕНКО НА ВЕЛИКДЕНЬ

Тут початок Шевченкового листа з Новопетровська, писаного 1857 року до Михайла Лазаревського:

Христос воскресе, Орате мій любий! Удався ж мені сьогорічний Великдень! Такого святого радісного Великодня у мене ще в роду не було. Якраз 7-го апріля прийшла до нас почта і привезла твою дорогу посилку і Твое радосне письмо.

Я трохи не здурів прочитавши його, та ще як закурив твою цигару, то так мені, друже єдиний, запахло волею, що я заплакав як тая дитина.

От що Ти наробив з моїми старими очима! Нехай Тобі Господь милосердний заплатить за твою сердешну роботу!

Та ж сама почта привезла мені письмо з Чорноморії і 25 грошей від Кухаренка. Тая ж почта з Петербурга привезла мені письмо і 16 руб. від А. Марьєнича...

Так от який у мене був Великдень! І чим я завдячу Вам, брати мої, земляки мої щирі, чим заплачу я вам за моє вічне свято, за мої сердечній радості сльози? Сльозами... і нічим більше...

НЕ ХОТІЛА ІХАТИ ДО РОСІЇ.

В фінляндській "Америці" було недавно, що в Дитяйні засуджено військом комуністів на 4 до 5 літ вреште і заплачення 10,000 доларів. До присуду було додано, що вся кара їм даруеться, коли заявлять до двох місяців, що виїдуть до Росії і будуть тами жити. Але шіпіони заявили, що до Росії не хочуть їхати. Волять бути тут в тюрмі, коби не в большевицькім раю.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ПАСХА ГАНУСІ

(За Николою Устиновичем.)

IV.

Бесіду перебила Гануся, що принесла нам сніданок. За нею йшов хлопець, може десяти літ і ніс ослонець (малу лавку). Гануся ослін застелила, положила рядочок разовий, але красний хліб, поставила масло жовте як віск, а дальше молоко. А хлопчина побіг до хати і виніс два деревяні пугарчики (горнятка).

— А чому ти не взяв третього, Федуню? — запитав Ефрем

— Гануся не казала брати, — відповів хлопець.

— Якже так, а хіба Гануся не наша, — каже Ефрем, — і вона буде з нами снідати. Іди і принеси ще один пугарчик.

Отта дбалість Ефрема за бідну сироту так мене зворушила, що я поцілував руку старця. Він того вартo

— Хіба ти Ганусю не хочеш з нами снідати? — звернувся Ефрем до Гануси

— Ні, дідуню, я потім, — відповіла дівчина, — я йду до роботи.

— До якої?

— А сорочка...

— Лиши сорочку, — каже Ефрем, — ти очи виплакала над тою сорочкою.

— Але ж ви дідуню казали, щоби завтра була готова.

Взяв Ефрем її за руку і каже:

— Лиши. Нехай Настуня шие. З твоїх рук не буде для мене на смерть сорочки

— От якая то сорочка, — подумав я, — Недармо Ганусю стали сльози в очах.

Та чув я ще колись, що Ефрем вже давно зробив собі домовину своїми руками і витесав з каменя хрест на свій гріб. І вибрав на цвинтарі місце, де має бути похований та посадив два ясені, — ніби один в головах, а другий в ногах. А тепер бачу, що й одежу готовить

З того видно, яким праведним чоловіком був Ефрем. Дбав щоби гідно ним (тому смерть для нього то наче свято, до якого він також готовиться. Хто навить з учених може з ним зрівнятися? Всі думають лише щоби добре жилося, а про смерть бадзює.

Чуючи, що Ефрем сказав, дівчина почала плакати. Бачучи це Ефрем каже:

— Не плач, Ганусю. Памятай, що хто старий, тому треба вмерти. Така божа воля. Бог знає, що робить. Але не журися. Я собі гoтую все на смерть, а для тебе я вже приготовив все, що тобі до життя потрібне. Не журись. Я знайшов для тебе добрих людей, для яких ти будеш як рідна дитина Може ще сего тижня розідземось.

Злякалася Гануся і каже:

— А чому ж таточку мій дорогий хочете мене від себе відослати? Я...

Не відповів Ефрем, а каже:

— Не час нам про те перед гостем говорити та плакати, бо він не схоче до нас більше зайти. Я сам з тобою поговорю. А ти подай гостеви, що там наготовила

Почала Гануся набирати молоко і сльози котилися по ей личку. А мені було дивно, що Ефрем хоче віддалити Ганусю, яка привязалася до нього як до рідного батька. Та і він її любив як рідну, хвалив; жалував.

Пив я молоко, але в душі було таке, що розказати тяжко. Шкода ж сироти. Вона ж і мені стала близькою, бо вона сирота, а в мене також нема родичів. Та я дію собі раду, а вона? Що з нею буде? А добра дівчина! Довго треба за такими шукати. Жаль стало мені Гануси, великий жаль...

Не йшла нам бесіда. А коли-я відходив, каже Ефрем:

— Там у Львові є старий, вислужений чоловік, гідна душа... Але нехай! Прийди ще завтра.

Прощаючись з Ефремом я сказав ще до Гануси потихо:

— Рад би я завтра застати тебе веселійшою.

— Може Бог дасть! — мийже шепнула Гануся, і глянула на мене так, що в ей очах я бачив цілу ей щиру чисту душу.

ВЕЛИКОДНІ ОБРАЗКИ

Як селянин орав на Великдень.

Є оповідання, де розказується, як за панщини пани на Великдень виганяли людей на поле орати. І в одним оповіданню говориться:

— Рано, ще сонце не зараз зійшло, як на Великдень вийшов селянин на панське поле орати. В церкві не був, свячено не їв. Неволя, то не порадить.

Але ось же він сівенцює Великдень, хоч і при роботі. Попричіплав волам до рогів свічки, поставив свічку на греділь плуга, позасвічував й оре, та "Христос воскрес" співає. Свічки горять, бо кругом тихо,і великодній спів розкочується по полях.

Прийшло полудне, чоловік дав волам їсти, а сам добувае з торбини хліб, перехрестився і каже:

— Боже, не мій я бути в церкві, де Паски святили, отже ти посвяти мені тут отсей хліб.

І він перехрестив хліб три рази кажучи: "Христос воскрес! Христос воскрес! Христос воскрес!" Потім звернувся до волів і говорить:

— І ви, мої други, і я, мусимо нині працювати, хоч се велике свято, але не наша воля. Мусимо! Та святкуймо як можемо. Отже і вас я поздоровляю з сим Великим Празником: Христос воскрес! Христос воскрес! Христос воскрес!

Відпочивши він знов позасвічував свічки і дальше оре.

**

Перед вечером вийжав пан на поле. Коли побачив свічки, каже:

Що се ти видумав? Нащо тих свічок?

— На те чоловік:

— Я так споконвіку і Божу волю і вашу. Вам оріо, а Богу свічки свічу, бо се ж нинні Великдень.

Покрутив пан головою і каже:

Тобі ще Бога забагаесь? Ти уважай на мої прикази, бо як візьму тебе в руки, то і Бог тобі не поможе!

Наговорив такого і поїхав.

**

Іде він, і вже до села недалеко, як несподівано надбіг заяць. Хіба заець такий страшний?, — але коні напоголовах і почали стрімголов летіти через межі, через рови. І нема сили їх спинити. Нараз візок перевернувся і пан полетів на землю.

Коли селянин вертавсь вечером з поля, то довідався, що пана привезли до дому напів мертвого, а ніж збіжаючи їхати за лікарем, він вже не жив.

Так побожний селянин працюючи святкував Великдень, а пан безбожно-го пана Великдень був смертию.

ПАСОЧКА З РУБЛЯМИ

В "Новім Часі" з 1926 р. оповідає учителька І. Блажкевичева як 1915 р. прийшли до Залужки в Галичині російські сапери (військові копачі ровів, роблення насипів, будови мостів, і др.). В Блажкевичевої замешкав начальник, Іван Томин з жінкою, Марією Івановною.

Та Марія була розумною і дуже доброю. Коли приходив Великдень, придумала спосіб, щоби цілому відділови (роті) напечи пасок, в всіх треба було 300. І Блажкевичева мала їх спекти, чи сама, чи при допомозі других, а за те дістане 30 рублів.

Коли послідні паски треба було допечь, Марія взяла одну з неспеченних і щось запхала в тісто..

**

Перебувaючи тут, Марія познакомилась з вдовою, Параньковою. Чоловік ей згинув на початку війни, а в неї четверо дітей. Страшно бідувала. А Параньска була добра і цінра жінка, і Марія її жалувала.

Коли ж прийшов Великдень, то в Параньки тільки й було, що бараболі. Се в неї і паска, й баба, і ковбаса і все. Гіркий Великдень.

**

На Великдень після Богослужения кожний салдат ніс з церкви паску.

Повибігали Параничині діти, дивлять-ся, а Паранька відвернулася від вікна. Не може на чужі паски дивитися.

Нараз вбігає до хати хлопець з клуночком та

— Мамо дивіться! Салдат дав!

Розвязують, а тут паска, ковбаса і крашанки. Несподіванка. Радість дітям, а Параньку заплакала.

Сіят не без добрих людей, — каже.

Застелила стіл, змовила з дітьми молитву і сідають до свяченого. А паска гарна, з хрестом. А вже діти які раді.

Почали краяти паску, аж там щось тверде. Добувае, а то чотири срібні рублі, а за ними ще 20-рублевий банкнот (паперових 20 рублів, як 20 долярів).

Добра мати остовпіла, розпитує, хто се дав та діти знають одно: "Салдати!" А вони всі однакові. Як відшукати того, хто дав? Кому подякувати?

Коли команда саперної роти сідала до стола зі свяченим, питає Марія Іванівна того, котрому поручила передати свячене бідній вдові:

— Доручили?

— Так, точно с доручія що прінадлежності, — відповів запитаний. (Так точно доручив як було треба).

Можна згадувати якою радістю наповнялося тоді і серце Марії Іванівни Вона ж на Великдень таке добре діло зробила.

ЩО МОЖЕ БУТИ ЗА РІК—ДВА.

Голова атомічної комісії в Вашингтоні, Страус, недавно говорив, що Росія могла виробляти водні бомби навіть скорше ніж Америка, і може мати більше, ніж Америка. Очевидно американські шпіони-атомісти могли скорше передати Росії способи виробку, ніж давали Америці. Дальше казав, що за рік-два може бути тих бомб тілько, що в Америці і Росії можуть бути поницені всі більші осередки людности і всякої продукції, отже більші міста, фабрики, а також поля.

ВИДАННЯ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ "ЕККЛЕЗІЯ"

1. Нарис Історії Християнської Церкви, Д. Дорошенко. Ціна $1.00
2. Життя Йосафата Кунцевича. В. Кудрик. Ціна 0.50
3. Історичні матеріяли. В. Кудрик 0.50
4. Маловідоме з історії Греко-Католицької Церкви. Ціна 0.75
5. Вифлеєм — Катехизм для дітей. Прот. П. Мельничук. Ціна 0.20

Пишіть на адресу:

Ecclesia Publishing Co.

7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД
Укр. Прав. Церкви

(Продовження)

Катедральна Громада Преєд. Трійці у Вінніпегу.

25.00 дол. — Відділ Союзу Українок ім. Л. Українки.

20.00 дол.: П. Німчук (Алоза).

15.00 дол.: Ф. Якимішин.

По 10.00 дол.: — О. Вайванець, Р. Бучковський, І. Чорний, А. Цісик, Вас. Довжинів, пання Доця Гавриленя, Е. Сліпець, Вас. Кисіль, А. Касімчук (Трапіскова), П. Кіпрай, П. Кінах, д-р П. Кондра, М. Кверцальський, А. Новак, М. Остряннюк, А. Павлин, Мих. Прокічук, С. Савчен-ко, д-р С. В. Сінчук, А. Шорган, А. Шуновський, о. І. Сахалайський, К. Ф. Сайнець, Г. Соболєта, І. Р. Соломон, І. Соломон (Шутяк), І. Сінчиче, Ів. Трач, І. Р. Воробець, С. Юськів, д-р П. Загус, о. К. Жевінгевич, А. Брик, М. Соломяна, М. Русин, Ів. Вакник

По 5.00 дол.: В. Баницький, проф. Л. Вівецький, М. Бойко, Назар Боднарчук, панна Соня Будник, П. Ковтун, Іван Долинчук, пання Анна Фигус (нан А. Гаталєвська (фдин Фаон), о. с. Гринюна, панна Озарія Гринюна, М. Кармазинюк, Вас. Кедрдівський, панна Е. Керелюк, пані Керницька, Дм. Кляпа (Су Лукат), панна Д. Козак, М. Колодський, П. Крепківський, о. Ів. Кудрик, С. Легенюк, К. Левицький, Д. Любай, Г. Мачуля, Рос. Малковнч, М. Марцінюк, пані Л. Марцінюк, панна М. Марко, Петро Мех (Сетгоп), панна Олександра Остяйнів, О. Пилібора. М. Пішш, М. Ревуцький, М. Романів, В. сина Шевчук, С. Скоруцький, І. Соломон, Р. Соломон, П. Совсун, Н. Совсун, Ів. Стенцишин, В. Стефюк, Н. Страшин, добр. С. Стратійчук, Ів. Сирник, пані М. Таванах, Ф. Теваргський, Ів. Турхевич, П. Вала, пані Ольга Войценко, Г. Войценко, М. Ярмій, пані Павлина Яременюк, Іван Юрців, П. Заломецький, М. Завісканні Елисавета Зучкан, Н. Вала, П. Павлюченко, М. Ревуцький (Овчбенці), Вас. Сарчук

По 1.00 дол.: — пані Єлисавета Еленчук, Іван Прокічук, Ф. Тесаргський Павлина Бартівська, Пилип Колтунк, пані Ірина Крачук, пані Д. Павлюченко, Михайло Крачук, пані Ольга Долинчук, панна Марусн Колтунк, панна Єлисавета Олійник, Володимир Богонос, Поєн Гадас-Стефан Саражинк, Мих. Ковчук.

Разом $740.00

Громада св. Михаїла у Вінніпегу.

По 10.00 дол: — о. Ів. Дмитрів, Н. Долинчук, Іван Фещук, П. Калушка, Ст. Кольбів, д-р Є. Колісниченко, І. Кізавук, Я. Дучук, В. Терновецький (Вінніпер), М. Винник, Сестринство Преєд Богородиці Відділ Союзу Українок ім. О. Кобилянської

По 5.00 дол: — Вас Блажкевич, Н. Біланюк, панна Ольга Дмитрів, Г. Фотій Емерсон), пані В. Горяк, Ю. Гриньо, Теодор Галдій, Ф. Гепьовнк, Іван Губка, Ю. Іванів, Н. Касіян, П. Кісіян, пані Фроснна Комарницька, Ю. Мидюк, С. Мазурин, Ю. Медвелюк, Ю. Мітешко, пані М. Морелі, П. Павлячнок, Волод. Савчук. В. Сайгар, Теодор Стасенюк, Василь Тасьний. — Разом $235.00

Громада св. Володимира, Келгарі, Альберта.

(збірав о. О. Фтень)

По 5.00 дол.: — Дмитро й Надія Кобильани, Оксана Пасічник, Т. Кєьондзинь, Іван Садовник, Іван і Ванєанна Григорів, Стефан і Марія Конит

По 3.00 дол.. — Петро й Катерина Біланнй.

По 2.50 дол .. — Михайло й Елена Ковалъ

По 2.00 дол.: — Ірина Мартинюк. Іван Сайтик, Іван Ковать

По 1.00 дол.: — Фелікс Ткачук, Петро Сайтик, Петро Курчаба, Юлія Курчаба, Юрій Бзовий, Андрій Подроснюк, Катерина Сушинська, Стефан Пугник, Григорій Комарницький, Мирослав Данилович, Василь Боднарук.

По 50 п.: — Наталя Литвинець, Катерина Бокзук, Юстина Підодворяк.

По 25 ц.: — Ганус

Разом $54.25.

КОЛЯДА
Української Православної Церкви в 1954 році.

(Продовження)

о. П. Зубрицький. Норед, Алта. Пан Іван Паланик 5 дол. По 1 дол: М. Волянський, Ю. А. Горделі, Г. Боднарський, М. Кишьний, Г. Скорейко, В. Кравчук, Василина Войчук, Алла Василичук, П. Коч, С. Сисло, В. Федунь, П. Дуфоранік' і дрібними $1.40.

Крайленд, Алта. По 1 дол.: П. Бабяйок, П. Гепнер, Д. Кушк, В. Струпарин, І. Салагуб, Іван Береза і дрібними 25 цен.

Гресленд, Алта. По 1 дол.: І. Кобилячук, А. Грешук, Д. Садовник, Ф. Якобчук і дрібними 50 цен.

Протопресвітер Тит Яковшинч, Фокам Лейк, Саск. По 1 дол.: Т. Дмитрійчук, М. Морчатт, І. Кириляюк, В. Рапочий, Т. Брикса і дрібними 25ц.

Шіго-полуднем, Саск. По 1 дол.: Д. М. Думанський, Д. С. Думанський, В. Гудима і дрібними 3 дол.

Інспігер (коло Кудлак), Саск. По 1 дол.: Г. Сайчар, Д. Кущей, Д. Федусяк, Д. Федусяк 2-ий і І. Паланик

Парадокс (коло Фелдвік), Саск. Петро Кєзсинця 2 дол. По 1 дол.: М. Федак, М. Воронюк, І. Мазний, Ст. Волощанюк, І. О. Барабецький

Інспігер-місто, Саск. С. Дорош 2 дол По 1 дол.: С. Поменко, В. Русєнк, П. Кошман, В. Доменко, Д. Федорчук, В. Кириляюк, В. Коляк і Д. Коваль.

Паркерзбо (коло Жучкапів), Саск. По 1 дол.: А. Онуфрейчук, Г. Некорак, М. Назорик, А. Сидорій, С. Онуфрейчук, Мих. Добко, В. Проц, К. А. Брик і дрібними 50ц.

Камлоп, Саск. По 1 дол.: І. Остапович, В. Іваюк, В. Ковальчук, А. Галюк, М. Кітцул, І. Кітцул, М. Грицьк і І. Томашівський, П. Онуфрейчук

Вест Брук, Саск. По 1 дол А. Івасюцця, І. Кітцул, І. Половик С. Маховнна і дрібними 50ц.

Тідор (за рікою), Саск. По 1 дол. Я. Марчук і Прокоп Загарія. Дрібними $1.25

Тідор (місто), Саск. По 1 дол.: І. Гарасимюк І. Радиш і С. Андрусяк

Шіго (коло Купровськ), Саск. Іля Остапович 1 дол. і дрібними $1.50.

Інспігер (Гейвел), Саск. По 1 дол.: С. Гунцяк, С. Гудника, Гео. Гаяюк і дрібними 50ц

о. А. Хрусгавка, Едмонтон, Алта. По 5 дол.: Василь Велецкук, Микола Клапій, Теодор Тетюк і Федь Бойко По 2 дол.: П. Василишин, Іаіє Кирінк, В. Бурвинк Я Давидюк, І. Кузьків, Н. Л. Голубійський, Іван і Марія Рогожа. По 1 дол.: о. А. Хруставка, д-р Ф Гомад, Н. Мендрик, П. Бартко. О Гавалюк, Гі. Бурмань Н. Пидужний, Н. М. Соловин, Марія Стратійчук, Г. Сєкєсарук, П. Т. Романко, І. Очкша, Ева Чєлєщин, Анастасія Пітуїова, З. Паранин, Аяісія Боєнк, Є. Костів, М. Бонжк, Г. Миханлишин, М. Середа. Дрібними 50ц

Прот. К. Желябужснч, Катедра Преєв. Трійці, Вінніпег. Пєтро І. Р. Соломон 20 дол. По 10 дол.: Т. І. Марко, Петро Слобоцін і М. Остряник. По 5 дол.: П. Павлюченик, Петро Остафійчук, Надія Мантіяк, Іван Чорний, І. Ю. Карасевич. По 3 дол.: Петро Качч і Анна Зінчук По 2 дол.: Н Вала, А. С. Брик. Елисавета Жучкан, П. Манастирський П. Ковтун, Ем. Керницк. По 1 дол.: М. Совсун, А. Соболєта, М. Марко, В. Кисіяк, М. Остряннюк, Гр. Соломон, А. Крипякевнч, М Ревуцкий, А. Косурнся, В. Новосад, В. Батинський

о. Ю. Турчанський, Брендон, Ман. По 2дол.: Пані Шмегельська і Катерина Бчадт. По 1 дол.: Лідо Мелцея, М. Бричка, П. Перкулаб, І. Кисірак, Н. Верун, Я. Кіочко, І. Корнет, С. Хлавнчук, А. Прєведя, Бабський, Парасна Іваськів, Марія Костешька, Н. Бурачок, І. Бурачок, пання А. Онкзнюк, К. Кухарчнюк, Я. Онкзнюк, В. Шурко, М. Бурачок, С. М. Олексєн. І. Олексяюк, Ю. Кожан, К. Шевчук, А. Зволєвський, Ф. Повчан, В. Бобик, І. Гаркот, пані Павлюшик, Д. Бонк, Т. Кісяй, Н. Н і дрібними 90ц.

ВИКАЗ ЗБІРКИ
на Памятник пок. о. Мельничка.

(Продовження)

о. М. Пахолків.

Брукфєл, Саск. $10.50. Мілєт, Алта. $10.00. Мілєт, Саск $6.30; Громада над річкою $8.05; Вайда, Саск $6.75, Громада (пікнік) $4.10. Разом $49.70.

о. А. Хрустенко.

Едмонтон, Алта — $47.57.

о. Ю. Турчанський.

Робліс, Мих. $19.75; Петлєєр, Ман $9.65, Гінберт Плейнс, Ман $13.85. - Разом $43.25

о. Ю. Ференсік.

Рузаївка (кож. $11.23; Нотліз, Сськ $10.00 (Ліон Т-во), Кентлєк Саск $7.15, Ніпігін, Саск $5.14, Лєпнік, Саск. $2.07. — Разом $35.59

Громада Росборн, Ман.

(збірав о. Гайдьний)

По 5.00 дол.: — П-во Н. Лєсюки, О Фостаковський, С. Нєторос, Жінчук Товариство

По 2.00 дол — Ф. Курчаба, О. Лєсюк Д. Калінюк

По 1.00 дол — І. Кінь із Мамаліга В Стрижака із Друзь, Із. Семенюк, пані С Українців П Гузєк, М. Смєцьнюк, Гр. Солтис, К Довганць, Із. Антонійчук, Гр. Войчук Разом $38.00

Громада Вегрепна, Алта.

(збірав о М Фаик)

$33.40 — Живче Т-во сь. кн. Ольги

25.00 дол.: — В. Сиук

15.00 дол.: — Микола Байзала

10.00 дол.: — Василь Пшрутний, Андрій Зварич, Олександер Гордєй, Іван Машбобрський

По 5.00 дол.: — Прот. о. М Фтик, Микола Кирилюк, Данило Шевчук, Юрій Шевчук, Теодор Мушкад, Іля Мандрик, Дитїв Бялюк, Семен Зєпорожин, Дмитро Савчук, Петро Сугбот, Юрій Файчук, Петро Дадарлат.

3.00 дол.: — Василь Колодзявчук

По 2.00 дол.: — Василь Хорук, Микола Федорук, Василь Кирилюк Семен Самуїл

По 1.00 дол.: — Стефан Никифорук, Григорій Бєлдаз, І. Пазагінюк, Іван Соколовський, Юрій Гордійчук, Мирон Семотюк, Ілля Семотюк Разом $194 40

Громада Медов Лейк, Саск.

По 1.00 дол.: — Ів. Разміван (Марія Кріл), А. Гриць, Із. Ступка, Оз. Пазенчук, Мих. Кульчицький, Із Івашишин. Іллю Пилат, А Кульницький

Розам $8.00

(Продовження буде)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турчанського

КВІТЕНЬ:

18. Неділя Квітна — Брендон
22. Страст. Четвер — 7.30 веч. вечір Страсти — Брендон
23. Страст. П'ятниця — 2 год. по обід: Панщепиця — Брендон
25. Великдень: До 12 год. північ Повутреня; 12 год. Утреня і Служба Божа та свячення Пасок — Брендон
7.30 рано Утреня та свячення Пасок — Портедж ля Прейрі
26. Світлий Понеділок — Брендон
Адреса: 518 Пєсіфік ave., Тел. 2926 Брендон, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

КВІТЕНЬ

18. Неділя Квітна — Ватсон
22 Страсний Четвер Страсти 7 год. вечерня у Ватсон
23. Вел Пятниця Вінніпег Панщепиці Ватсон 10 год. рано; Вінпер 12 полудня; Кєлер 2 попол.; Вайда 4 год. попотудні
24. Вел Субота — 2 рано Св Божа Ватсон
25. Великдень: 11.30 вечні Вайпа, 8 год. рано — Вінпер
26 Світ Понєдїок — Кєлер
27. Світ. Вівторок — Київ

ТРАВЕНЬ

2 Неділя — Кєлер. Провести
9 Неділя — Вайпа. (День Матері)
16 Неділя — Вінпер
23 Неділя Ватсон
30 Неділя — Київ.

Адреса. Ватсон, Саск. Тел. 146

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Антонійчака

КВІТЕНЬ:

16. П'ятниця — Ст. Джуліян (Спомнення пєнзії)
17 Субота — Вайпа, Сповідь молоді
18. Неділя — Вайпа
22. Вел. Четвер — Теронтів
23.В ея П'ятниця — Елєн Крік, 2 год. попол. винос Пашєнниї.
24. Вел. Субота — Елєн Крік 9 год. рано свячення пасок; Теронтів 1 рано; Алдєна 2 попол. Свяге 7 вечером.
25. Великдень: — Кадвдрт 7 рано; Вайпа 8 рано; Ст. Джуліян 10 рано
26. Світ Понєдїок — Елєн Крік
27. Світ. Вівторок — Теронтів

ТРАВЕНЬ

2 Неділя — Удвена
6. Четвер Юрія Ст. Джуліян
9 Неділя Вайпа
16. Неділя — Кадвдрт
23 Неділя Теронтів
30. Неділя — Елєн Крік

Адреса: Почт. скр. 4. Вайпа, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького

КВІТЕНЬ:

17. Субота — Ешпка, сповідь
18. Неділя — Давфин, сповідь
22. Вел. Четвер — Давфин, 7.30 веч. Страсти
23. Вел. Пят. — Ровктов, свячепе пасок К год. вечером.
25. Великдень — Утреня Великая, 12 год ночі і свячепа пасок
26. Великдень — Давфин, 8-ма год. рано Богосл. і свяч. пасок
27. Великдень — Ешпка, 2-га год. попол Великодня Вечірка
28. Світ. Понєдїок — Ешпка
27. Світ. Вівторок — Велий Ривор

Про час свячепня пасок в інших громадах буде повідомлено в порозумінню з зарядами громад.

Адреса: Box 536, Дєффин, Мав. Телефон 4704

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Борися Якобовичча

КВІТЕНЬ

17 Субота — Фєдаки, сповідь
18 Неділя — Вінкарь, сповідь
21. Вел. Вівторок — Тафєда, сповідь
23. Вел. Пят. — Винос Плащєниці— Шіго Полуднем
25. Великдень — Вест Брук
26. Св. Понед. — Шіго полудпем

ТРАВЕНЬ

2 Неділя — Жучкани
9 Неділя — Тідор, місто
16 Неділя Інспігер „Гайвел"
23 Неділя — Фовм Лейк
30 Неділя — коло Купровських'

Адреса: Шіго, Саск., Box 53, Тел. 81

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Еммануїла Горгіца

КВІТЕНЬ:

18. Неділя — Робліс — Сповідь
22. Четвер — Гилберт Плейнс — Страсти 7 год. веч
23. Пятниця — Гилберт Плейнс — Винос Плащєниці, 12 год. пол.; Гредво — 2 год. попол.
24. Субота — Робліс — 4 год. попол.; Лєнярд — 6 год. попол.
25. Великдень: — Гилберт Плейнс, Утреня і Свяч пасок 12 год. ночі; Гредво — Св. пасок 4 год. рано, Робліс — Свячєп. пасок 7 год.; Лєнярд — Св і Свяч. пасок 8 год. рано.
26. Світ. Понєдїок — Робліс
27. Світ. Вівторок—Гилберт Плейнс

Адреса: Гилберт Плейнс, Мап. Тел. 163.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова

КВІТЕНЬ:

18. Неділя Квітна — Брукфєл
22. Страст. Четвер — Громкид-гівн, 7 год вечером
23. Пятниця, Винос Плащєниці — Громкид-річка і Громкид шінґєлз
25. Великдень — Громкид (річка і пашіф) і Брукфєл.
26. Світлий Понєдїок — Брукфєл
27. Світлий Вівторок — Кодет

Адреса: Box 43, Громкидж Сшгз.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ в Катедрі Пресвятої Трійці у Вінніпегу:

21 неділя — Страсна Середа: 9-та год. рано Служба Божа. 10 рано Служба Божа. Проклятий Вівресей Митрополит Перемиш Мирон.

22. Страсний Четвер: 9-та рано. Двнарт Служба Божа. Свячення Мира й Автомідіса; 7 веч. Страсти.

23 Велика Пятниця: 9-та рано Царські Години; 2 полудні Вечірня і Винос Плащениці. Буде Митрополит.

24 Велика Субота: 9 рано Служба; 10 Служба Божа; 8 веч. Свячення паски.

25. ВЕЛИКДЕНЬ: 5 рано Полунощниця; 6 Утреня; 7 Архиер. Служба Божа По Св. Божій Свячени паски. 1 полуд. Вечірня.

26 Світлий Понеділок: 9 год. рано Утреня 10 Служба Божа

27 Світлий Вівторок: 9 год. рано Утреня 10 Служба Божа

2 грудня Неділя Томина: 9 рано Утреня 10 Служба Божа

Після Служби Божої Спільне Свячене для всіх

о. К. Желішневич,
парох

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Північнього Округа

КВІТЕНЬ

18. Неділя — Ледяя — Іст
Селькірк.
24. Вел. Субота — Свячення паски: Тинда — Сентон — Сендвіч — Пасцаар Парк.
25. Великдень — Пембіна—Дуфрост — Пилайфіда — Гомор — Іст Селькірк.
26 Світлий Понеділок — Стеа — Сендвіч
7 Ст Іжанс стр. Вінніпег, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Івана Майбн.

Адреса: Етелберт: Ман.

КВІТЕНЬ

18 Неділя Цьвітня — Ревнер
19 Понеділок — Ворд, сповідь
20 Вівторок — Драй Ривер, сповідь
21 Середа Божи сповідь
22 Вел Четвер — Этелберт Ст Боніфас; 7 год. веч. Страсти
23 Вел. Пятниця. Винос Плащениці 10 год. рано Этелберт; 11 год. Пайн Ривер, паски
24 Вел. Субота: 11 рано свяч. паски Ворд; 1 полуд Драй Ривер
26 Великдень: 7 рано Этелберт; 9 год. Гарденгк; 10 Пайн Ривер
26 Вел. Понеділок — Этелберт, Вечірня в 5 годині
27. Вел. Вівторок — Ворд

ТРАВЕНЬ

2. Неділя — Ст
9 Неділя — Сендвіч Лейк
16 Неділя — Гарденгк, проводи
21 Неділя — Этелберт, проводи
30 Неділя — Драй Ривер, проводи

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

КВІТЕНЬ

18 Неділя — Сембургг, сповідь
22 Вел. Четвер — Принс Альберт, Рано Св. Боже і сповідь. Страсти 7 год. вечером
23 Вел. Пятниця — Принс Альберт. Винос Плащениці в 2 год полуд В Нипавін 7 веч сповідь.
24. Вел. Субота — Нипавін. Св Боже, сповідь і свячення паскн; в Шіпмен свяч. паски 2 год.; в Вірдейл 4 год.; МкДовал 8 год.
25 Великдень: Утреня і свяч. паски. 12 год. в ночі Сембург; 2 год. Гонейвуя; 5 год. рано в Принс Альберт.
26 Світ. Понеділок — Гонейвуя
27. Світ. Вівторок — МкДовал
564 - 7 Ст. Іст., Принс Альберт, Саск.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
ПРОТ. ПЕТРА БІЛОНА.
Ціна $1.50.
Замовляти.
Rev. P. BILON.
1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Стефюка.

КВІТЕНЬ

16. Пятниця — Толстой, сповідь молебні, 2 год. полуд.
17. Субота Лазаря — Толстой
18 Неділя каятна: Гарденгк 7 год. Толстой 10 година
19. Понеділок — Гарденгк, сповідь молебні, 2 год. полуд.
20. Вівторок — Гарденгк, Служба
22. Четвер — Толстой Служба; 7.30 Страсти
23. Вел Пятниця. Плащениця: Гарденгк 2 полуд.; Толстой 3 полуд.
25. Великдень: 12 в ночі Синьків; 1 год Розд; 6 Гарденгк 9 Толстой 10 Вечірня в Толстой 3 год.
26 Вел. Понеділок — Гарденгк
27 Вел. Вівторок — Розд
Адреса: Толстой, Man.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Тарновецького,

КВІТЕНЬ.

18. Неділя — Редфіл
25. Великдень — Гефорд
26. Світ. Понеділок — Вітиль
27. Світ. Вівторок — Вінкн
Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Дячини

КВІТЕНЬ

4. Неділя — Йорктон (СУМК)
7. Середа. Благовіщення — Мазепа
11. Неділя — Брокетон
18. Неділя — Горгнда
22. Вел. Четвер. Страсти — Йорктон
23. Вел. Пятниця — Винос Плащениці — Йорктон.
24. Вел. Субота — Сповідь і Причастя — Сторновей
25. Великдень — І посвячення паскн. 12 год з ночі — Йорктон; 4 год. рано Райн; 5 год. рано — Мазепа, 7 год. рано — Горинці; 8 год. рано Служба Божа — Йорктон
26. Св. Понеділок — Сторновей
27 Св. Вівторок — Райн
110 Вешнгтон ave., Йорктон, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Гайшого

КВІТЕНЬ

18 Неділя — Гаєн Елмо, сповідь
24 Вел. Субота — Свячення паскн; 7.30 полуд Гаєн Елмо; 2 год. Рослюрня; 3 год. Вистя; 4.30 Січ; 5.30 Мекзі; 6.30 в хаті Пранка Гефана; 8 вечором Сейкі Лейк; 12 вночі Оакборн
25 Великдень — Енгусвил
26 Світ. Понеділок — Оакборн
27. Світ. Вівторок — Росборн

ТРАВЕНЬ

2 Неділя — Січ
9 Неділя — Сейкі Лейк
16 Неділя — Оакборн
21 Неділя — Гаєн Елмо
30. Неділя — Мекзі
Адреса: Оакборн, Man.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Легенюка

КВІТЕНЬ:

18. Неділя — Сейнев
22. Вел. Четвер. Страсти — Арран
23. Вел. Пятниця. Винос Плащ. — Арран — Кобзар
24. Вел. Субота — 9 год. рано Св. Боже — Норкрейї Св. паскн — Дорбен
25. Великдень — 12 год. ночи — Арран. 8 год. рано — Гакс
26. Св. Понеділок — Мейбрайк
27. Світ. Вівторок — Сван Лейк
Адреса: Вох 124, Арран Саск Тел. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Тита Яковвевича

КВІТЕНЬ

17 Субота — Інсінтер „Гайвей", сповідь
18 Неділя— Фовм Лейк, сповідь
22 Вел Четв — Шіго-місто, Страсти
23 Вел Пят — Винос Плащениці— в Шіго-місто і Вишярд
25 Великдень — Шіго-місто
26 Св. Понед. — Езмор

ТРАВЕНЬ:

2 Неділя —Вакенсер, місто
9 Неділя — „коло-Лудких"
16 Неділя — Тафнел
23 Неділя — Вишярд
30. Неділя — Шіго, полудневa

Адреса: Шіго, Саск., Вох 52, Тел. 21, Телефон 33043.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Зубрицького.

КВІТЕНЬ:

18 Неділя — Лак Ла Біш
22. Вел. Четвер — Крейтена, Св. Божа в 10; Страсти 7 година
23. Вел. Пятниця. Плащениця 10 рано в Сарепі; 4 полуд. в Крейтена
24. Вел. Субота: Сарепа Св Божа і свяч. паски; Норал свяч. паски 2 полуд.; Бойл свяч. паски 5 год.; Вондерінг Ривер свяч. паски 8 вес.; Лак Ла Біш 11 год. веч.
25. Великдень: Крейтена 3 год. вночі; Госселєєз 8 рано Св. Божа
26. Світ. Понеділок — Бойл, 9 рано
27. Світ. Вівторок — Норал
Адреса: Вох 216, Лак Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

КВІТЕНЬ

17. Субота — Восетна (Вечірня і Сповідь 7 год.)
18. Неділя — Восетна
Вечірня і Сповідь — Відел Крік
19. Понеділок — Відел Крік
22. Вел Четвер — Вгрімонт (Страсти 7 год. веч.)
23. Вел. Пятниця — Винос Плащениці, Торгнгд 12 в полудне; Вгрімонт 2 год. полуд.; Редвотер 4 год.; Радвей 6 год. вечром.
24. Вел. Субота — Неюбурх (Сповідь 8.30 рано): Свячена паскн — Відел Крік — 12 год. вполудне; Торгнгд — 2 год полуд.; Вгрімонт — 3 год. полуд.; Восетна — 6 год. вполудні
25. Великдень: Радвей 12 год вночі; Редвотер — 5.30 рано; Федора 8.30 рано.
Вечірня — Восетна 7 год. веч
26 Світ. Понеділок — Торгнгд
27 Світ. Вівторок — Бгремонт
Вох 125, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Криштановича

КВІТЕНЬ:

18 Неділя — Айтуна
22 Вел. Четвер. С. Божа Страсти — Фенвуя
23. Вел. Пятниця, Плащениця — — Айтуна
24. Вел. Субота, Св. Божа. Сповідь, посв. паскн — Вишарт
25. Великдень — 12 год. в Айтуні; 2 год. свячення паскн в Габбрз; 4 год Утреня і свяч. паскн в Гуэіз, 6.30 свяч паскн в Фенгуз; 8 год Св Боже по Мелвнл — Вечірня в Айтуні в 4 год
26 Світлий Понеділок — Фенвуя
27 Світлий Вівторок — Габбрд Через квітень сповідь в усіх церквах.
Адреса: Вох 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мелынчука

КВІТЕНЬ:

18 Неділя — Бояни, сповідь
25 Великдень — Бояни 12 година; Свячення паскн: Гарфілд 4 год.; Кевденз 5 год.; Шикнині 6 год.; Бренделл 7 год.; Гемлни 8.30 год.; Давнинг 10 год.
26 Світ Понеділок — Давнінг.
Адреса: Вилкітлен. Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Сенишина.

КВІТЕНЬ

18 Неділя — Вейвуд, Вел. сповідь
22 Четвер — Торсбі — Страсти
7-ма год. вечер.
23. Пятниця — Винос Плащениці— Кламар — 12 год.
Оновей — 3-тя год полуд
Себа Біч — 6-та год вечером
24 Вел Субота — Ричмонд Гил Оновей 9.30 рано Служба Божа і св. паски
Атабаска — 12-та год. св. паски
Баринг — 2.30 год. свяч. паски
Едмонтон — 4.15 год. свяч. паски в Інституті
Оновей — 6.00 год. свяч. паски
Вайлдуд — 8.00 свяч. паски
Себа Біч — 9.00 год. свяч. паски
25. Великдень — Торсбі 12-та год. в ночі. Ранні вікрарни і свяч. паски: Кламар 8.30 год. рано — Служба Божа і свячених паскн
26 Світ. Понеділок — Себа Біч 9 30 рано Проводи
27 Світ. Вівторок — Оновей 9.30 рано Проводи.
Адреса 11024-82 Авеню, Едмонтон. Тел. канцелярії 362200 або 35045

Календар Українських Свят

КВІТЕНЬ

16 П 3 Преп. Йосифа многобол.
17 С 4 Муч. Агатодора і Теодула
18 Н 5 Н. Цьвітна. Преп Марія
19 П 6 Методія уч Словян
20 В 7 Преп Нафонта єп Новгор.
21 С 8 Муч. Євпсихія, мч. Андрея
22 Ч 9 Великий Четвер — Страсти
23 П 10 Велика Пятниця
24 С 11 Велика Субота

25 Н 12 ВЕЛИКДЕНЬ
26 П 13 Світлий Понеділок
27 В 14 Світлий Вівторок
С 15 Ап. Аристарха, Трофима
Ч 16 Муч. Каліди, Піяа, Гадіяна
П 17 Сашяч. Симеона ев. Парс.

ТРАВЕНЬ:

1 С 18 Преп. Івана Іспов'ідника
2 Н 19 Нед. Томина — Проводи.
3 П 20 Муч. Гавриіла отрока
4 В 21 Свящч. Теодора І
5 С 22 Теодори Сасеота, ви. Луки
6 Ч 4 Великич. Георгія (Юрія)
7 П 24 Преп. Саві Печерського
8 С 25 Ап Марка, Македонія митр.
9 Н 26 Нед. Мир. Свящч. Василія
10 П 27 Прет. Стефана єп. Волод.
11 В 28 Кирила єп. Туров., ви. Ясона
12 С 29 Муч. 9 в Кизику, Теогніди.
13 Ч 40 Ап. Якова Заведеного.
14 П 1 Макарія митр. Київського
15 С 2 Перен. мощ. Бориса і Гліба

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Сацевича

КВІТЕНЬ:

18. Неділя — Вільна
22 Вел. Чет. Страсти — Сноні Лейк
23. Вел. Пятниця — Винос Плащен. 2 год. Сноні Лейк; 4 год. Белс; 6 год. Сполен
24. Вел. Субота. Богослужения та сповідь 9 рано — Бойл Лейк Свяч. паски: 1 год. Бойл Лейк; 3 год. Вільна; 5 год. Стрий; 7 год. Ворслайт;
25. Великдень: Утреня 12 год. — Сполен: 3 год. — Белс; Шлє Богослужения 6 год. Сноні Лейк
26. Світ. Понеділок — Стрий
27. Світ. Вівторок — Белс
УВАГА: В кожній громаді о 9 год рапку Св. Сповідь.

ТРАВЕНЬ

2 Неділя—Проводи — Белс
9. Неділя—Проводи — Сноні Лейк
16. Неділя—Проводи — Стрий
23. Неділя — Сноні Лейк
30. Неділя—Проводи — Сполен
Вечірня—Проводи о 5-ій годині —Бойл Лейк
Адреса: Вох 1509, Сноні Лейк, Алта. Тел. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

КВІТЕНЬ

18 Неділя — Сірко, сповідь
22 Вел. Четвер — Вайта. Страсти 7-ма год. вечора
23. Вел. Пятниця. Плащениця — Вайта, винос Плащениці в 2 год. 4 В інших громадах — в порядку місцю з місцевими зарядами
25 Великдень — Вайта, Служба Б і свячення паскн год. 7 рано Арбажа св. Мик. 12 год ночи Арбажа Петра і Павла 2 год в Сірко — 4 год. Ночи;
Сокдал — 6 год рано
Вечірня, 4 год. полуд. в Сірко.
26. Світ. Понеділок — Сокдал
27. Світ. Вівторок—Арбажа св. П. і П.
Адреса: Вайта-(Vita), Man.
Телефон: сисдо 14.

Церковний Устав

КВІТЕНЬ:

18. Нед. Цьвітна. Год. 6. УЄ Матея 21: 1-11. 15-17. Літ. Ап. Фил. 4: 4-9 Єван. Івана 12: 1-18.
25. Великдень. Ап. Діяння 1: 1-8. Єван. Івана 1: 1-17.
Євангелія Вечірня на Великдень Івана 20: 19-25.
26. Світ Понед. Ап. Діян. 1: 12-17. 21-26. Єван Івана 1: 18-28.
27. Світ. Вірт. Ап. Діян. 2: 14-21 Єван. Луки 24: 12-35.

ТРАВЕНЬ

2. Нед. Томина. Год. 1. УЄ 1. Літ Діян. 5: 12-20. Єван Івана 20: 19-31
6. Георгія (Юрія) УЄ Луки 12 2-12. Літ. Ап. Діян. 12: 1-11. Єван Івана 15: 17—16: 2.
9. Нед. Мироносиць. Год. 2. УЄ Мир. 16: 9-20. Літ. Діян. 6: 1-7. Єван. Марка 15: 43-47 і 16: 1-8.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., MAY 1, 1954. ВИННІПЕГ, МАН., 1-го ТРАВНЯ, 1954. ЧИСЛО (965) 9

ЦЕРКОВНИЙ СОБОР В АВСТРАЛІЇ.

В місті Мельборні, в Австралії, відбувся 26-29 грудня, 1953 р. Перший Собор Української Автокефальної Православної Церкви, на якім обрано владику Сильвестра на правлячого єпископа Церкви, давши йому титул Архиепископа Мелборнського й Австралійсько-Новозеландського. Сильвестер став на місце помершого єпископа Івана

ПЕРЕНЕСЛИ ТІЛО МИТР. ПОЛІКАРПА.

Липтого 9-го 1954 р. перенесли тіло покійного митр. Полікарпа з тимчасового місця до вимурованого гробівця на цвинтарі Пер Ляшез, в Парижу, в Франції.

ЖИДИ ПЕРЕШКАДЖАЛИ ПАЛОМНИКАМ.

До святих місць в Палестині на свята, як Різдво і Великдень, збираються тисячами паломники з далеких сторін. Тепер, коли на латинське Різдво пішли римокат. паломники до церкви Воскресіння, яка є на жидівськім боці, Жиди не пустили провідника паломників, францішканського монаха, Евгена Гуда і він вернувся. А паломників пильно допитували. Можна сподіватися, що недовзлі вожи християн до святих місць цілком не допустять, або лише за оплатою.

ГАЙЛЕ СЕЛЯСІ ДО КАНАДИ.

Голосний давнійше Гайле Селясі, цісар Етіопії буде в Америці і відвідає також Канаду. Один день буде гостити в Оттаві.

ДРУГИЙ ГУЗЕНКО.

В Австралії урядовець російської амбасади, Петров, покинув амбасаду і видніс сотні большевицьких документів, як давнійше Гузенко в Канаді. Ті документи переклядають на англійську мову. Вони можуть розкрити большевицьку роботу не тільки в Австралії, але і дальше по світі.

ЖИДІВСЬКІ СВЯТА.

Сего року латинський Великдень сходився з жидівським святом Пасхи, що встановлене на памятку виходу Жидів з египетської неволі на волю. В часі сего 8-денного свята Жиди не їдять хліба, а тільки "мацу" (мацот), як "сола-бисквітс".

ЩОСЬ НИЩИТЬ ВІКНА АВТОМОБІЛІВ.

Коло Сіятель, в Америці, щось нищить вікна в автомобілях. Вони тріскають, щось робить в них дірки, широбає і лишає знаки. Таке було з тисячами вікон. Але не зачіпає вікон в домах, ані окулярів. Люде думають, що може тому винна водна бомба, та вслїнне вгадують. Подібне було давнійше в Англії на одній мили дороги. Ні полїція, ні вчені не можуть причини дошукатися.

ЛІТАКИ — ЗГИНУЛО 37.

В Мус Джо зударився військовий літак з пасажирським, що летів з Монтреалу до Ванкувеpу, отже згинуло 39 осіб. Пасажирів 35 Один літак впав на площу, де грають голф, другий на хату. Два доми згоріли. Вже і в воздусі стає тісно.

ЯК НЮ ЙОРК МАВ БИ ТІКАТИ.

В Нью Йорку виробляють плани на втечу в Нью Йорку. Коли б ворог почав десь кидати водні бомби, то варто з Нью Йорку вивозити бік людей в дальші сторони. А всїх людей є там 8 мілїонів. А кількох арештантів. А 50,000 слабих в шпиталях. І думають, що за три дні можна всїх вивезти. Обчислюють кількість в місті є автомобілїв, трюків і др. Розуміється, що крім людей є там другі важні річи, гроші в банках, цінні річи в музеях, бібліотеки і др., чи і те вдалось би вивезти?

СКОЧИЛА З 6-го ПОВЕРХА.

Елеонора Конюкович, 54-літна, в Нью Йорку, скочила з 6-го поверха готелю Валдорф Асторія.

ЗГОРІВ КОРАБЕЛЬ — ВРАТУВАЛОСЯ 1500.

На Середземнім морю на кораблї Емпайер Вінднрані повстав вибух в відділі машинерії, отже вогонь охопив скоро цілий корабель, на якім було коло 1500 пасажирів. Всї були головно воїнки і їх жінки. Всї врятувалися крім чотирох.

ВЕЛИКА ПОВІНЬ В ІРАКУ.

Ріка Тигрис, велика частину міста Багдаду, столиці Іраку, в Азії, з'в самім місті повінь наробила шкоди на 10 мілїонів долярів. А на полях по околицях шкоду числять на 40 мілїонів долярів.

НАЛОГОВІ ПИЯКИ В КАНАДІ

Всїх налогових пияків в Канаді числять на 400,000, а з того 20,000 має Манітоба На кожних 6 налогових пияків припадає одна жінка. З усїх пияків до крайного пияства приходить 85 процент пияків між 30 і 55-им роком.

КОМУНІСТИ В ТОРОНТІ.

Торонтонський "Глоб енд Мейл" подає, що в Торонті є 500 большевицьких груп разом з тими, що мають якісь звязки з комуністами. Каже, що 169 "націоналістичних" груп, 39 релігійних сект і коло 15 робітничих юній вяжуться з комуністами. В Онтаріо є 12 комуністичних

Вістка дуже загадочна. Треба би подрібнїше знати які се "націоналістичні" групи і секти. Чи сами большевики таких вісток не ширять для своїх цілей

РОМАН КОРДА В БОЛЬШЕВИКІВ.

Українець Роман Корда був в Харбіні і там оженився з Українкою, що в Китаю народилася. Працював як книговодчик. В вересни 1951 р. мав виїздити з Шангаю до Гонг Конгу, а дальше до Канади, але большевики його задержали, як казали, на кілька днів. Жінка з дитиною відїхала і тепер в Вінніпегу. І вже півтора року не має про чоловіка вістки. Таке роблять большевики!

ГОТОВЛЯТЬСЯ ПРОТИ НАПАДУ.

Думають, що російські літаки можуть колинебудь напасти на Америку й Канаду, отже на далекій північи і на морях Америка прилагодили ставії з радаровими апаратами, що мали би давати знати. коли б російські літаки летіли.

СИЛА ВОДНОЇ БОМБИ.

Про силу водної бомби є тепер більше вістей. Недавно робили пробу з'водною бомбою на острові півмилі довгім, а чверть милі широкім. Цілий остров зник, а під ним повстала така глибока яма, як 17-поверховий будинок високий.

Така бомба зничила б все в проміні трох миль. Дальше до сім миль проміру було б поважне зничення, а до 10 миль лекше зничення. В послідній пробі хмара диму піднеслася в 10 минутах коло 25 миль, і її частнин розширялася на 100 миль.

НАЙБІЛЬШИЙ ОРГАН.

В Лондоні, в Англії, в Королівській Гостинній сали, поставили орган, що коштує 150,000 долярів. Се найбільший орган, який є на світі.

ВБИВ ЖІНКУ І ПАСЕРБА.

Березня 25-го Антон Войтишин, літ 64, в Вінніпегу, вбив ножем свою жінку і пасерба Ореста Остановича, завдавши обом багато ран. Передтим були в них сварка. Поліцію повідомив 14-літний син Войтовича.

ВИПУСТИЛИ ЯПОНЦІВ.

Большевики випустили 400 Японців, бувших вояків, яких вони тримали як робітників. Вони повинні були давно їх випустити, але не хотіли.

КАМПАНІЯ ЗА РОСІЙСЬКОЮ МОВОЮ.

Тепер йде большевицька кампанія за тим, щоби російську мову зробити міжнародною — мовою соціялізму. Давнійше штучну мову "есперанто" думали зробити міжнародною мовою. Тепер в большевій в усїх школах рїжних народів, які там е, вчать російською мовою.

ПРИВІТ З НІМЕЧЧИНИ.

З нагоди великого торжества Воскресення Христового засилає Всехкальний Редакції найсердечнїший наш привіт — ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Молю господа Ісуса Христа і бажаю найбільших успіхів у видавнию цінного нашого часопису "Вістника", який так багато користи приносить для всїх нас православних Українців розсіяних до цілому світі

Декан о. Д. Васильчук.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПресвященшший Митрополит Іларіон відвідає такі громади:

Тиндал, Ман. — неділя, 30 травня.
Вінніпег, Собор св. Покрови, з нагоди 30-літнього Ювілею, — неділя, 6-го червня.
Вінніпег, Катедра Пресв. Трійці, — в нагоди храмового свята, — неділя Пресв. Трійці (Зелені Свята).
Дуфрост, Ман. — неділя, 20-го червня.
Кридор, Саск., — неділя, 27-го червня.
Кіндерслей, Саск. — неділя, 4-го липня.
Прілейт, Саск., — середа, 7-го липня (храмове свято) св. Іванів.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Еп. ГРИГОРІЙ ХОМИШИН

Приходимо тепер до еп. Григорія Хомишина, який має за собою велику і цікаву історію.

Еп. Хомишин, син селян з Гадиновець, в східній Галичині, родився 1876 року. Єпископом з Станиславові був від 1904 року, на місце Шептицького, що забрався з Станиславова до Львова, ставши митрополитом.

Українська Енциклопедія зазначує, що Хомишин був **"прихильником римської орієнтації"**, себто латинізаторам. А римська орієнтація йшла впарі з польською орієнтацією, отже з польонізацією.

Як Хомишин став єпископом.

В перем. "Укр. Голосі" з 1925 р. є стаття в трох числах — 16, 17 і 18-ім, п. в. **"З історії останньої обсади епископських престолів в Станиславові і Перемишлі".** Автор Кость Осипович, та се очевидно прибране ім'я священика. Зміст статті показує, що її писав священик, бо ляше священик міг церковні справи добре знати.

Оповідаєсь в тій статті, що коли Україні запитали Шептицького кого поставить в Станиславові єпископом на свое місце, то Шептицький відповів, що поставить "ліпшого від себе".

Були погодоски, що єпископом стане о. Платонід Філяс, але він був занадто Українцем, отже проти нього стали москвофіли. Вони вдялися зразу до Поляків (до графа Анд. Потоцького) та до Шептицького і той зміняв свою думку та почав шукати іншого кандидата.

Але не радився Шептицький з Українцями, тільки поїхав до свого дядька (вуйка), польського кардинала Пузини в Кракові за порадою. І взяв з собою о. Льва Туркевича та одного з молодших священиків. Говориться в статті, що той молодший ще живе і міг би посвідчити правдивість того, що оповідаєсь. А Пузина дав Шептицькому таку пораду

"Kozacie! weźb biskupem chłopa! Ona ci za mitrę we wszystkiem będzie powolny. Nie mianój synów księży, bo u nich jest tradycja, bo synowie księży to ludzie z charakterem".

(Ромене! Зроби єпископом хлопа. Він тобі за митру в усім буде послушний. Не іменуй священичих синів, бо в них є традиція, бо сини священиків, то люде з характером).

Перше, що в бесіді Пузина бачимо, то ім'я **Роман.** Се було зрестне ім'я Шептицького, і коли для Українців він принав ім'я Андрія, то для Поляків лишився і дальше Романом. Лишився незмінним Поляком.

Друге ще важнійше: Пузина радить поставити єпископом **безхарактерного хлопа,** а той буде по найвитівки слухняний тому, хто його поставив. Безхарактерний чоловік має бути єпископом для Українців.

"Традиція", яку Пузина згадував, се традиція родинна, почуття родинної поваги, яка не дозволяє нікому по найменшій служити.

Так за порадою Пузини і волею Шептицького єпископом в Станиславові став "безхарактерний хлоп". Такого Шептицькому і взагалі Полякам та Римови було треба.

Від сотрудництва до епископства.

За часів як Шептицький був в Станиславові, Хомишин був там сотрудником, де в травни виголосив 30 проповідей, що часто мали дразливу форму. Шептицькому він подобався, але —

"Загал Хомишина не любив задля його терикої вдачі, браку товариських форм і вихования. Поштурхували ними крикошане і ігнорували (легковажили) його".

По уступленню Шептицького, генеральний вікарій, архипрезвитер Фащієвич, переніс Хомишина на адміністратора парохії в Коломиї.

Тут почав Хомишин гостити в домі д-ра Володимира Дудикевича (передового москвофіла), і —

"Виціловував руки його дружині, перебував часто на вечері, так, що Дудикевич рішився предложити його як кандидата на владику в Станиславові. Коли партійні товариші (москвофіли) Дудикевича стримували, він відповідав: "Я його пізнав знаменито. Се наш чоловік! Волю його як Мишковського, бо той своїм католицизмом і лемківською впертістю більше пошкодить "русскому ділу" як поможе".

Так той "безхарактерний хлоп" відразу вязався з ворогами українського народу, — з москвофілами! І Дудикевич ходив з тією справою до Потоцького, в певне, що з Потоцьким говорив про Хомишина і Шептицький, каже автор.

Дальше поставив Шептицький Хомишина ректором (головою) духовного семінаря у Львові, де всякі його "промахи і нетакти" вирівнував заступник ректора др. Йосиф Жук, а також оо. Із. Дольницький, Б. Ярема й Із. Паньківський. Вони, як дуже культурні люде, усували неодну "катастрофу над семінарією".

Та ще передзїздом Хомишина з Коломиї до Львова Дудикевич був зібрав усю москвофільську громаду на залізничім дворці і прошався його з цвітами. Дудикевичу промостив Хомишинов дорогу до епископства.

Певна річ, що про те знав Шептицький, але москвофіли мали в Шептицького велику ласку.

Як ставилося духовенство.

Каже автор, що вістка про іменования Хомишина епископом в Станиславові —

"Громом вразила тамошне духовенство і християн. Покійний архиєпископ Литвинович, чоловік дуже обережний в словах і висококультурний в поведенню, не стерпів і сказав у ширшім товариствї: "Отже дав нам митрополит ліпшого епископа від себе! І кому вже нині вірити? Йдуть тяжкі часи! На владичих престолах засіли люде, котрі не мають традиції і котих нїщо не вязало з життїм ані працею духовенства. Відбувається "відмолоджування армії" серед духовенства, де на епископських престоли треба людей з відповідним віком, досвідом, тактом і розумінєм. За нову обсаду станиславівського престола пекай Бог простить митрополитові! Се тяжкий його гріх!"

Але Шептицький, певна річ, був вдоволений. Пузина радив поставити епископом "безхарактерного хлопа", отже такого він поставив. Такого, що перше стояв з москвофілами, а дальше буде стояти з Полаками. На те ж він безхарактерний.

Початки Хомишинової роботи.

Крилошане поставились до Хомишина як до епископа, але він зараз "почав з ними війну". Сам хвалився, що "виграв" архипрес. Фащієвича. Таке було і з архидіяконом Литвиновичем. І коли той заслаб, Хомишин тішився.

По простацьки повівся Хомишин в церкві при людях з третим крилошанином, Гробельським, який колись гарно проповідав Хомишина, коли той був ще сотрудником в Станиславові.

"Дня 27-го квітня, 1905 р. відбувалася в соборній церкві, в Великий Четвер, церемонія миття ніг, на котру прибув крил. Гробельський і занов своє місце, не передчуваючи, що єпископ його нарочно при запрошенню промине.

Коли єпископ побачив крил. Гробельського, крикнув в церкві, що доти не приступить до миття ніг, доки крилошанин Гробельський не покине свого місця.

Можна уявити собі яке згірщення викликала та сцена в церкві серед вірних. Вона й була предметом інтерпеляції (запиту) в австрійськім парляменті.

Поведення владики супроти мітрата Фащієвича, архид. Литвиновича і других крилошан чи священників, що походили з священичого роду, або визначалися тактом, досвідом і стояли здалека від людей, що не вміли схлібляти, або підлизуватися, — межувало часто з невиїменим (боже вільним) бажанням доскулювання.

"На нових становищах окружив себе Хомишин людьми, що доносили йому кожну сплетню на немилих йому і собі людей. Почало витворюватися пекло, йшла розтіч між духовенством."

Все дотепер переповіджене взяте лише з першої половини першої статті, та кілько тут сказано! І мусіло воно бути правдою, бо коли се писалося, то еп. Хомишин ще жив і міг не заперечувати, але не заперечував. Міг потягнути автора статті, або виславництво, до суду, але того не зробив. Очевидно не міг, бо се були дійсні факти, відомі священикам та багатьом світським. Мусіло се бути відоме і Шептицькому, бо ж його обовязок слідити за тим, що під його правлінням діється, але і той мовчав

Каже автор, що коли таке було, то до "Руслана", який стояв на службі Хомишина, напливали статті, які Хомишина величали. Згадує автор, що коли про Христа говоримо: **"Христос одородився, Христос пїшов..."**, то про Хомишина писали з нагоди посвячення церкви в Гвинківцях: **"Їх Преосвященство станули на підвисшенню і глянули на захід сонця..."** Словом, в "Русланї" цвіло балахвальство, каже автор. "Вивисшувано чоловіка зненавидженого серед суспільности".

Дві утечі Хомишина.

Говорить, що Хомишин удавав апостола, але війна розбила його апостольство, коли він утік два рази зі своєї епархії, а то — в серпни 1914 і в червни 1916 р., коли царські війська зближалися до Станиславова. Хоч лишився Шептицький і Москалі його вивезли. Не втік й еп. Чехович.

Хомишин 1914 р. утік до Відня і замешкав в готелю. Його відвідав о. др. Йосиф Жук (Українець), а коли Хомишин тішився "що таки втік", Жук сказав: "Кво вадіс, Домне" (Куди йдеш, пане?). Добрий пастир не кине свого стада".

Спаленів Хомишин і почав, що приятелі склоняли його до того, щоби разував своє "шіне" життя. Свідком цеї розмови був о. др. Пеліх. А дальше:

"Мітратови Жукови дехто брав за зле його вистуи, і щойно в 1916 р., коли еп. Хомишин задруге кинув свою столицю й опинився в монастири оо. Василіян у Львові, навіть вороги о. Жука мусїли признати, що на єпископський престол засів не апостол, а де звичайний... "трус".

Коли в 1915 р., австрійці відобрали часть Галичини, Хомишин вернувся до Галичини. Здавалося, що по тій утечі притихне, але ні, — він уводить в своїй епархії новий (григорїянський) календар, і се викликало рівкий протест цілого громадянства. І багато священиків не послухало розпорядку Хомишина.

Селяне почали бойкотувати відправу в латинські свята, а на свої свята приходили до церков, хоч нераз дармо вичікували священика. Чимало селян опинилося через Хомишина в тюрмі. І Хомишин мусїв новий календар відкликати. (Але сам при новім календарі залишився). Святкував з Поляками.

А коли Хомишин в червни 1916 р. знов утікав з Станиславова, — "посипались за ним окличи чи взив із собою календар".

Але робота Хомишина на тім не скінчилася Знов же зі сторони Шептицького не було видно заходів, щоби він ту роботу зупинив.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

63.

Мабуть один рик був Созанський в в Журові, але встиг зробити більше, ніж дехто за ціле життя. Досить освідомив парохіян, оснував читальню, де вчив церковного співу, мав викладя з історії України та говорив на господарські теми.

А в тім, як було сказано, помагала йому його вірна дружина.

З коляторами (дідичами, що приняли його на парохію) жив дружно і використовував їх принязь.

В Журові не було приходства (дому для священика), а не було й відповідної площі, та Созанський знайшов вихід.

Піддав думку дідичови Степанови Тустановському, щоби той замінив кусень своєї землі недалеко церкви за церковне поле, що межувало з панським ланом. Се була відповідна площа на хату і будинки для священика.

Дальше звернувся до підмихайлівського дідича, Мих. Тустановського, щоби вимінявся церковні поля, що були розкинені між дворськими ланами, отже замінив 20 кусків порозкиданих за 20-морговий лан.

Врешті взявся до будови приходства Вже поклав камяний фундамент, як підмихайловецькі парохіяне пригадали, що в них було приходство журівського на рока 87 літ, отже запротестували проти будови в Журові.

Крім того померла його дружина і Тустановські порадили Созанському перейти до Черча, де скорше може забути своє горе. І він перейшов та все ж до смерти був сумовитий. Але для громади зробив багато добра. Помер 1916 року.

Новий священик в Журові.

До Журова призначила консисторія о. Володимира А., що був спокійний, нерухливий. Лише мав гарний теноровий голос. А його жінка хотіла бути великою панею. До читальні не зайшла, але зате влаштовувала в себе гостини з музикою і танцями. Сусідним священикам се не подобалося і вони запестали о. Володимира відвідувати.

Тоді вона почала запрошувати почтових і залізничих урядників і підурядників, щоби було з кім задовольняти свої прихоти. Та збиранина їла, пила і гуляла та в кулак сміялася з руського по-

па і попаді. А в них було тілько грошей як в галицького шахтича. Бо о. Володимир не був господарем і поле давав людям "на спілку". Журівська парохія була бідна.

А його жінка брала в читальниній краминци все на борг, де ей муж був директором, і нїкому боргу не сплачувала.

Тому читальня стояла пусткою. Церковний хор знїк. Ширилась пиятика, розпуста. Попівство повинно бути світлом, але воно було темрявою, тому темрява навгла на парохію.

СТАРИЙ ЛЕВКО

(За Николою Устиновичем.)

V.

Другого дня було свято, Спаса; і з півдня вибрався до Ефрема. А зі заходу надтягали хмари, видно було, що буде дощ.

Коло хати стрітив я Ганусю. Сиділа з книжкою в руках; мабуть се книжка її матери. Перекидала картки і брала в руки листочки і засохлі цвітки, які мабуть материна рука там поклала. "Щукаєш щастя, сказав я собі, і нехай тобі Бог поможе!"

Гануся схопилася, румянець покрив її личко, і повела мене до хати. Тут застав я двох незнакомих мені чоловіків. Один старший, поважений, а другий молодший, неприятний. Побачивши мене, повставали щоби забратися.

— Слава Ісусу Христу, — сказав я, — і незнайомі спинялися.

— Рад я, що ти приїйшов, — заговорив Ефрем, — а ви мої гості сідайте.

— А може ви маєте щось важне обговорювати, — сказав я, — то я вийду.

— Ні, ні, — спинив мене Ефрем, — вони прийшли мене відвідати, спасибі їм! А ти Гапусю подай столець гостени.

На дворі падав дощ, а між нами розвелася довга бесіда, — про конечність школи, про дітей, а до всего того Ефрем додавав, що він в далеких сторонах бував. Інтересно було слухати. Вкінци дощ перестав падати і два чоловіки пійшли додому.

Я зостався з Ефремом і Гапусею. Сидїв і щось думала. Може думала, що на світі так гарно, а в ей душі так пусто і холодно. І дрібненька сльоза зявилася в ей оку, чиста, як свята роса на листоку цвітки. Хоч деколи вже перемагала сьогар, що був на ей душі, і відважнійше підносила голову. Лихо ей було повнійше ніж вчора. І заговорив Ефрем.

— Сідайте дїти. Сідай Гапусечко. Поговоримо. Я старий і дні мої почислені. Але така Божа воля. І тому я тебе, Гапусю, передам такому другому як я. Він про тебе подбає. Не журися. Бог тебе не забуде. Таке наше життя. В молодих є надія, а в старших не те. Молоді гаразду шукають, се їх ціль, але гаразд буде в них лиш тоді, коли будуть розумно вдоволятися тим, що мають. Мені оповідав колись один Турок про свою віру...

Тут Ефрем задумався, нагадував, а дальше каже:

— Таку науку про щастя він мені дав... Каже: Гайшов я далеко, де сонце сходить і знайшов великий гарний сад. Люде там все малн, але ще таки щастя бажали. Не були вдоволені

Пійшов я в іншу сторону, а там широке море і на нім човни, кораблі, що багато грошей коштували. Що ви тут робите?, запитав я, а вони: "Щастя шукаємо".

Коли я ще кудись пійшов, побачив широке поле, а на нім гробів і памятників. Гайнув я за памятник, а там написано: "Гробн гаразду". Ге! Там і ті, що щастя шукали, вдоволені.

— Се вам, діти, на науку. Шукайте і вам щастя, але розумного. Вдоволяйтеся тим, що знайшли. Тоді буде у вас щастя. Я так в життю робив, отже був вдоволеним. А тепер, коли треба буде сей світ покинути і перейти в інший світ, я також вдоволений. Так, діти! В переміс в життю багато хрестів, але ніс їх відважно і витревало, тому вони не були тяжкі. А другі вкоде під лежними хрестами падали. І ти доненко, і ти сину, — запамятайте собі науку старого Ефрема, вона вам придасться. Не бійтеся. Беріть хрести на наші плечі відважно і несіть витревало, а будете вдоволені...

Я розумів, що Ефрем хоче приготовити Гапусю до розлуки з ним і до того, що вже її дальше. Він нею журився. Та й мені його наука дуже придалася і я в дальшім житю її нераз нагадував. І згадував праведного Ефрема.

[illegible]

"Любіть свого ближнього мов самого себе", — наказав Господь Ісус Христос, але се заповідь мабуть не надається для унїятського архієпископа Бучка.

Прийхив він на останню візитацію вкрай розлученій. Не привитавшись навіть з громадянством, що вийшло його зустрічати, взяв під руку інж. Д. Скоропадського і пійшов до авта

В місті Лайстер (?) підчас проповіди в церкві вилив всю свою злість на православних зневажаючи нашу Церкву. Присутні православні демонстративно вийшли геть.

Своїх вірних теж потягнув батогом: "Хто не платить членської вкладки, того по його смерти будемо хоронити як бидло".

З його благословення підвалині дому душпастирї голосять, що греко-католицька Церква зазнала перша переслідування з боку комуністів, а потім вже інші.

В англійських католицьких часописах зявилися інформації про те, що Православна Церква стала знаряддям комунізму.

Говорять, що все те наслідки папського послання й провокації в Енциклопедії Українознавства; Собору в Київеці, й скріплення та розросту українського православія.

Видана була Арх. Бучком брошурка, де він докоряе вірним, що вони не хочуть платити внесків (вкладок) й унїяти мусять вистягати до чужинців, а ті дивуються, що така сильна на словах унїятська Церква виявляється немічною; й очевидно, не хочуть вже давати грошей на підпирання безнадійної справи.

Д. Савкевич.

ІХАВ 85 МИЛЬ — 65 ДОЛЯРІВ.

В Виннипегу В. Мківан на головній улиці їхав 85 миль скоро, і поліція не могла здогонити доки серед автомобілевого руху Мківан не почав поволіше їхати. На запит чому так скоро їхав, відповів: "А хіба я скоро їхав?" За те заплатив 65 дол. і кошта, і три місяці не має автомобілем їхати.

ВИДАННЯ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ "ЕККЛЕЗІЯ"

1. Нарис Історії Християнської Церкви. Д. Дорошенко. Ціна $1.00
2. Життя Йосафата Кунцевича. В. Кудрик. Ціна 0.50
3. Історичні матеріали. В. Кудрик 0.50
4. Мадоводіме з історії Греко-Католицької Церкви. Ціна 0.75
5. Вифлием — Катехизм для дітей. Прот. П. Мельничук. Ціна 0 20

Пишіть на адресу:

Ecclesia Publishing Co.
1 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Гомуд"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3505, — Winnipeg, Man.

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ АРХІЄП. МИХАЇЛА

З Ласки Божої Єм. МИХАЇЛ, Архиепископ Торонта й Східної Канади.

До Високопреподобних Отців Парохів, о. Дияконів, Хвальних Зарядів і всіх вірних.

Улюблені в Господі мої Сопастирі, Дорогі Брати й Сестри, Молодь, Діточки,

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Мов електричний струм проймає серце від тих двох вічних слів! Який в них незгибимий зміст! Який близький до серця і як він захопляє і підносить душу!!! Немає подібного слова на людській мові, щоб так радісно зворушувало душу, як ті слова: ХРИСТОС ВОСКРЕС! Найкращі вісті (бесідники) світу не в силах словами окреслити сили змісту тих слів, бо він такий глибокий, як сама Любов Божа, як змисл буття всього світу й людства в ньому. Ось той зміст:

Воскрес Господь і смерть повалена! Воскрес Господь і впали демони. Воскрес Господь і радіють Соборні Ангелів! Воскрес Господь і життя ожило! Воскрес Господь і в гробах не лишилось нікого! Так говорить св. Золотоуст.

Така сила ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО! Ось те, що так зворушує наші душі. Бо Він з собою воскресив тих, що повірили до хвилі Його воскресення і довірують їм рай (1 Петра 3, 19-20), а живим і тим, що народяться, дав право й силу дітьми Божими стати через віру в Нього (Ін. 1, 12). Тому то Св. Іоан Дамаскин голосить:

"Воскресіння День! Просвітімось люди. Пасха! Господня Пасха! Бо від смерти до життя, і від землі на небо Христос Бог нас перевів..."

Через те в цей День "Все наповнилося світлом, Небо і земля і безодня".

Бо коли радіють Ангели за спасіння навіть однієї душі (Лк. 15,7), то яка ж була їх радість, коли Христос привів в Небесні Оселі увесь рід людський!!

А нам чи треба радуватися? Нам же Христос відкрив дорогу до вічної радости в раю. Не тільки відкрив, але і кличе нас: "Прийдіть до Мене всі струджені й знеможені..." і найдете спокій душам вашим" (Мф. 11, 20-29).

А що каже Апостол?

"Ви приступили до гори Сіону (небув), до міста Бога живого, до Єрусалиму небесного, до безлічі Ангелів, до Святкуючого Собору Церкви Первенців, записаних на небесах, до Судді тих всіх, Бога, до духів праведників, що досягли досконалости" (Євр. 12, 22-23). "Бо ви вже не странники, не захожі, а спільники святим і свої Богу, збудовані на основі Апостолів і Пророків, на Основному КАМЕНІ — Самім Господі Ісусі Христі" (Еф. 2, 19-20).

Але ви, мої любі, стали ще близькі Богові, коли на протязі Посту приступили до Св. Причасти і поєднялися з Сином Божим, і освятили себе. Коли так, то якже не радіти нам? Як не веселитися? Як не буде зворушувати радість наше серце, коли заспіваємо "Христос воскрес із мертвих і нам дарував життя вічне!"

Вітайте одні других цим святим вітанням ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Може притихли ті святі вітання там на нашій святій Батьківщині і в нашому Єрусалимі-Києві? Але тільки притихли, а не замовкли, бо й там нишком співають, нишком вітають одне одного з сльозами на очах, ждучи вільного часу, щоб скрикнути на всі груди: "Христос воістину воскрес". Зате ви, тут на вільній землі, з цілу Україну співаєте: "ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Згадуйте слово Господнє до Апостолів: "Смілні будьте, бо Я п е р е м і г світ", (Ін. 16, 33). Його побіда вічна. Сатана насуває свої хмари і робить в душах темряву, але СОНЦЕ-ПРАВДИ-ХРИСТОС розсіє її і настане ясний і радісний день.

Тому святкуйте повною радістю, як діти Божі, як спільники Святим.

Радійте ви, Батьки й Матери. Радійте Юнаки й Дівчата, бо ж ви продовжите рід наш з його славою. Радійте Діти й Діточки, бо ж нас так любив Господь.

Бо цей урочистий, Святий День Господь дає нам, щоб ми раділи і веселились у ньому.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!!!

Дано р. В. 1954 на День Святого Христового Воскресіння, 25 квітня, в палаці Архиерейському дому, в м. Торонті, Онт.

ВЕЛИКДЕНЬ В КИЇВІ 1920 РОКУ

(Частина Спомину Купчинського).

Галичане прибули до Київа в березні 1920 р. і приєдналися де хто міг. Купчинському та ще декому допомагала дружина драматурга Карпенка-Карого. Про сам Великдень оповідає Купчинський:

Велика Субота. Ждемо на північ, коли вдарять дзвони.

Нарав в Софійськім Соборі бімкнув дзвін – один, другий, третій... За Софією Лавра, дальше Володимирський Собор та другі.

"Христос воскрес!" — сказали ми собі з радістю в душі

І пійшли в Софійський Собор. А там справді Великдень: Українці-Автокефалісти відбирають церкву від Москалів

Там тьма народу. І большевики в червоних шапках. Комуна комуною, але на Великдень до церкви треба пійти.

Українці скорше заступили церкву і відпихають Москалів. Не поможе їм й сам митрополит Алексій.

— Не дамо! — кричать — то наше! — Ридіть собі в Москву! — вигукує хтось.

Натеред поважний о. Липківський, Митрополит Автокефальної Церкви. Заступив старечими грудьми двері і не пускає Москалів

І Москалі пійшли правити до маленької каплиці.

***

Софійський Собор заясніє тисячними огнями і почалася відправа українською мовою

Служба Божа. Митрополит Липківський станув в архиерейських ризах при престолі.

На початку було Слово, і Слово було Богом, і Бог було словом...

Київляне дивом дивувалися слухаючи українського Євангелія. І ще більше дивувалися, коли почули, що хор відповідає по українськи. А який хор! Голоси так зливалися, ніби се була гра на якім інструменті.

Ми вернулися додому, щоби приготовити великодній сніданок. Але... На столі лежала карточка з запрошенням до пані Тобілевичевої.

Пійшли ми і застали що нам голодним хіба в сні увиділося. На столі лежала — великодна ковбаса.

Божий голос до народу

Коли не слухав Ізраіль
(Як є в Писмі Святому)
Слів Божих, то Святий
Не важив на його грому,
А словом він з пророчих уст
Сказав поважно й тихо:

На вас ледачих кину я
Страшнійше грому лихо!
Я заберу від вас всіх тих,
Що в розумі їх силе, —
І де була колись скала,
Зявиться там могила!
Візьму від вас дорадників,
Що розсудком славились,
І гідних суддів заберу,
Що правдою судили.
Візьму мудрця, що виводив
Заблудших на дорогу,
І відважного воєвника,
Що зупиняв тревогу.
Пророків заберу від вас,
Що правду вам казали
І будівничих, що для вас
Твердині будували.
Візьму священиків від вас,
Що чисті серцем й умом,
І дам ледачих, що будуть
Вам докором й глумом... -

Всіх заберу! І дам я вам
На місце тих великих —
Недоростків! У провід вам
Поставлю хлопців диких.
Візьму розумних! З дітваків, —
На місце великанів, —
Поставлю я у провід вам
Учителів й гетьманів.
Не ви, а підростки за вас
Будуть правоо ваш нести,
І заведуть вас, де нема
Ні сили, ані чести.
На край безодні заведуть
Усіх вас, й вашу долю
Занапастять... Ви впадете
В найтяжшую неволю.

Се присуд мій! І ви його
Повинні зрозуміти!
Коли б се сталось... Але ви
Упертії моя дітки.
Опвитайтеся ще поки час! —
Промовив Господь грізно, —
Щоб не дожити того дня,
Коли буде запізно.

Онофер.

ДОБРІ ДІЛА НЕ ЗАБУВАЮТЬСЯ.

Чув я від мами, що в селі був старий чоловік, а коло його городу була кернця, куди зимою жінки сходилися прати. Коли ж був сильний вітер і сипав снігом на руки жінкам, то чоловік той обставляв кернцю снопками (соломою), щоби жінкам було тепло прати. Ніхто йому за те не платив, ніхто не просив, щоб він таке робив. Лише його добре серце казало так робити. Буде тому може 80 літ, або більше, але добре діло чоловіка памятається. Се заслуга перед людьми, а певно ще більша перед Богом.

В.К.

В ЧІЛЄ ЗНАЙШЛИ МУМІЮ.

В Горах Андах, в Чілє (Полудньова Америка), знайшли мумію (тіло) королеви давних Інків, які мали там свою державу. Послідного короля Інків, Атагуальпу, вбили еспанські кольоністи 1532 рок. Мумію знайшли високо в горах, де столі лежало там яких 500 літ. Тіло виглядає як живе. Навіть очи не позападалися. В руках має торбинку з пірям червоної папуги. Тіло замерзло. Держава Інків захопляла і часть Бразилії.

АПОСТОЛИ Й ЄВАНГЕЛІЇ

НЕДІЛЯ ТОМИНА (ПРОВІДНА)

В Діяннях Апостолів говориться, що коли кругом Апостолів збиралося щораз більше вірних, то провід жидівський подавив Апостолів до вязниці. Але Ангел відчинив вязницю і сказав: Ідіть і проповідуйте.

В Євангелії (Іван 20; 19-30) оповідається, що коли Христові ученики були зібралися в домі, явився їм Ісус. Але між Апостолами не було Томи. Коли ж Тома прийшов, кажуть ученики: Ми бачили Господа! На те Тома: Коли не побачу його ран, не повірю.

Аж знов явився Ісус і каже Томі: Глянь на мої рани і не будь невірний, але вірний. Тоді Тома: Ти Господь і Бог мій! На те Ісус: Ти побачив й увірував; але блаженні ті, що не бачили, а повірили.

НЕДІЛЯ МИРОНОСИЦЬ.

В Діяннях говориться, що було нарікання, що Апостоли замало дбають про бідних. Тоді кажуть Апостоли: Виберіть сімох гідних мужів, щоби про бідних дбали. І вибрано сімох, між якими і був Степан, що згадується як "первомученик".

В Євангелії (Марка 15: 43-47) і 16; 1-8) оповідається, як поважний муж, Йосиф з Арімятеї поховав Ісуса в гробі висіченім в скалі. А Марія Магдалина і Марія Йосієва дивилися, де Христа поховоно. Не згадає навіть Апостолів. Були мабуть лише ті, що конче потрібні.

Якже минула субота, то Марія Магдалина, Марія Якобова і Саломія, дуже рано вийшли до гробу, щоби намістити тіло Ісуса дорогим миром. І журилися: Хто відвалить нам камінь від гробу? Але застали гріб отворений. Коли ж увійшли, побачили Ангела, який сказав Нема Ісуса, він встав! Ідіть і розкажіть про те Апостолам.

НЕДІЛЯ РОЗСЛАБЛЕНОГО.

В Діяннях оповідається, що в Йопії була побожна жінка, Тавита, і вона померла. Тудн покликали Петра. Кругом стояли діві вдови, якими Тавита помагала, і плакали. Тоді каже Петро: Тавито, встань! — і вона встала. І про те рознеслася вістка кругом.

В Євангелії (Івана 5: 1-14) говориться, що в Єрусалимі була купіль, в якій ангел час від часу порушував воду, і хто перший вліз, одужував. А був там чоловік, що слабував 38 літ. І питає його Ісус: Хочеш одужати? Хочу, каже слабий, але ніхто не вкладе мене до води, вже хтось вліз. Тоді Ісус: Встань, бери постіль і йди. І чоловік одужав.

ЖИТТЯ ВУЛИЦЬ

(За Талмиджом).

Вулиця вражає мене найперше своїм рухом. Вже раненько повно руху, — ідуть вози сюди і туди, спішать скоро люде. На кожнім лиці бачу цілу, бачу обовязок, який треба сповнити, справу залагодити. Там мурують, там копають яму під будинок, там побивають дах гонтами, там годинникар лагодить годинник, швець шие черевики... Всюди одна пісня: працю! праці.

А побачите тут і немічних, й убогих, які не можуть працювати. Їм треба помочи тих, в яких є сила до праці. І хто їм поможе, хто про них подбає, на того на другому світі вкажуть вони пальцем: "Отой чоловік мені поміг! Отта жінка мені помогла!"

Вулиця світ, де люде працюють і шукають праці; здобувають хліб для тіла.

Але є ще інше місце, де люде шукають Бога. Шукають спокою. Тим місцем є церква. І в тіни тихого ліса душа твоя чує голос Божий. Там є Бог і спокій.

***

Але я бачу другу сторону вулиці.

Кільку тут всяких покус, що готові звести людей, головно молодих, на манівці. Кільку того, що розбудкує лакомство. Того, що веде до мариотравства. Там стежки до пияцтва, там до карт, там стежка до того, що блискуче, але непоправне. Там стежка до забав, де люде марнують дорогий час і гроші. Там прилад до крадежі і рябунку...

Вулиця є тим великим важним виром, де багато кораблів розбивається. І місцем бурі, де не кожний встоїться твердо на ногах.

А кільку тут місця до неадоволення, що чоловік не може мати всього того що бачить.

Коли воєнний корабель вертається з війни, в якій переміг ворога, але не пропав. Він герой! І тому сходяться люде оглядати його. І числять: Там знаки від удару ворожих куль. Там знов знаки. А на прапорі, що висить, також знаки. Але корабель вийшов переможцем. Не пропав. Патріотичне почуття в них пробуджується. Клонять головн.

Та ще низше треба схилити голову перед чоловіком, який 30 літ був виставлятний на спокуси вулиці, але не піддався і задержав свою гідність

В ЖАБЧУ — ПЕРЕД 25 ЛІТАМИ

Переказуємо за католицькою львівською "Нивою", ч. 3, 1929 року, які насильства над православними Українцями діялися під римським католицизмом.

Село Жабче 40 кільометрів від Луцька, на Волині. Частника мешканців, неадволена парохом, перейшла на польську "панську віру".

Та хоч в селі було 500 православних, в лише 58 уніятів, то польський уряд дав уніятам православні парохіяльні будинки, й уніяти ще хотіли захопити православну церкву.

Після Покрови 1928 р. уніяти земинували православних в церкві і держали їх там три дні. Вкінци полякн їх випустили і церкву запечатали. Відтоді до 20-го лютого, 1929, уніяти і православні мали Богослужения в приватних домах.

Того дня (20 лютого) православні побачили, що печатки на церковних дверях нема і колодки розбиті, отже ввійшли з священиком до церкви. Не застали золотої чаші і багато других річей, і постановили, що з церкви не вийдуть доки уряд не признає, що церква їх власність.

Прийшла поліція, але не можна православних силою усунути, бо вони замкнулися і священик почав правити Богослуження. Було коло 300 людей.

В церкві перебули вони до 1-го березня (марта), доки поліція силою їх не усунула. Хто вийшов з церкви, того поліція не впускала назад. Ні харчів, ні води урядова охорона до церкви не допускала. Так сиділи люде на морозі і в холоді 8 днів.

Дня 28-го лютого поліція усунула двері, щоби морозом змусити православних дяків з церкви, але і се не вдалося. Тоді увійшло до церкви двох уніятів і почали людей бити. За ними увійшла поліція.

Православні всі хорі, лежали на земли, а священик, що не міг вже стояти, на колінах відправляв Службу Божу. Всі присягли вмерти за свою віру.

Поліція силою очистила церкву і знов запечатала, а 7 людей, недужих з голоду і побиття, отже і священика, закували в кайдани і відставили до тюрми в Луцьку.

В дни, коли "очищували" церкву, був староста, комісар поліції, 38 жандармів, 4 агенти і лікар з Луцька.

Вигляд людей, що видержали 8 днів в церкві при найтяжших морозах, страшний. Вони почорніли були як вуголь і лежали без сил.

Чи далеке се від того, що колись католики тисячами людей палили і вбивали. Тоді Великдень був 8-го травня, отже гарний Великдень мали православні.

РОЗУМНІ ВИСКАЗИ.

"Не малпуй других!" Так говорять тим, що своїм розумом не думають, але наосліп роблять лише те, що другі роблять.

Найбільший розум, то власний розум, коли його хто має.

Здоровий розум чоловіка видно по цілім чоловіковім, — по його поважнім лиці, по очах, по бесіді, по ході і по цілім його поведенню.

ЛІТАК ЯК ГЕЛІКОПТЕР.

В Америці будують літаки, що можуть підноситися просто в гору, як гелікоптери. Але також летять як звичайні літаки.

ВЕСЕЛА НОВИНА

Уже дружується давно очікуваний ТРЕБНИК, для вжитку священиків, дяків і вірних всіх, хто хоче більшу участь брати в Богослуженнях, Таїнах і Благословеннях Церкви.

Буде на добрім папері, в добрій оправі, друкований читкими друком, а ціна його буде дуже низька.

Слідіть за оголошеннями.

КОНСИСТОРІЯ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Гринцина.

ЧИ МАЄТЕ КНИЖКУ „МАЛОВІДОМЕ"?

Усім треба знати, що діялося в грекокатолицькій Церкві від її початків, а про те оповідає книжка **"Маловідоме з історії греко-католицької Церкви"**. Се перша книжка, в недовзі появиться і друга

Тут є матеріяли, яких дешде не зайдете. Тепер час, щоби про те знати. Ціна книжки 75 центів

Замовляйте пишучи до:
Publishing Co.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшим Укр. Складі Церковних Речей „Провидіння".
Просимо писати по інформації і ціни до —
Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

ПОВАЖНА ГОСТИНА.

П-во Олекса і Анна Рудих.
Едмонтон, Алта. — Мир в господу бути б-го березня на Українському Свят 35-літнього подружжа п-ва Олекси і Анни Рудих в Едмонтоні. Знайомі і сусіди зібрались в новозбудованій хаті ювілятів Несподіваку приготовано і тому, що ніхто подружнього ювілею було і друге — ювілятів сві знак перепинсь з ювілярута Радвей до Едмонтону на старий побут во новозбудованої дітьми Маяковали вони до Української Православної Церкви від початків і були її цінними і щедрими членами.

Господарем вечера був Іван Рудих. Він повсяно цієї збірками, подякував зміленні дочекатися 50-літнього ювілею, та подякував присутнім за участь, тут відсіднію юнілятам Многолітія. Покличав також Семена Павлюка, який висловив від себе й родини всього доброго для свого вуйка і вуйни Це затьше вказання о дикона Іллакова і той для перебіг життя во чиїв на національній земли. — зе вимовив свою підпісь щирою чесною прикою, як трудівній ісонії і сільдові Україні.

Окремо додав, що молоде покоління пошанує брати примір з їх життя, як сіяомої родини.

Вадиці заходи праці державні і народні потреби, завізвав до жертв на Видавничий Фонд Українського Голосу та вшанував дані знімання Вожого благословення

Жірку дерева господар І. Рудих, що принесла $16.50, а чого призначено $6.50 на „Укр. Голос", а $5.00 на „Вістник". Жертвували:

Олекса Рудих 2 долі.; по 1 дол.: Я іванин І. Рудих, Ю. Слесько, М. Рудих І. Шевчик, П. Нетко С. Пилипський, Мих. Мазурик, Мих. Андрусів, Ст. Шевчук, В. Мальований, Олекса П. Балицуг по 50с. С. Пилипюк, В. Федщук, Іван Шевчук.

Присутніх.

МОЇ ВІДПУСТКИ.

Я в Канаді пять літ, і від початку читаю пресу православну і грекокатолицьку і бачу, коле питання: Чому гр. кат. священики, люде освічені, так нападають, ненавидять і тонучть все, що православне. В їх помитно воно негідне, сізнзматицьке. Голосить братерство, пеклікається на апостолів.

І ще я ворогом гр. кат. Церкви Сама я з діда-прадіда православна, чоловік мій був грекО-католик (згинув трагічно 1953 р.). Брат мій (в Австралії) женатий з грекО-католичкою. Факт, що ми не були ворогами, не був фактичним, хоч тато дув 40 літ священиком на Волині

Читаю в „Свято" в Календарі Васіяліс, вид. в Торонті, і др. і не можу вмістити в голові, як можна писати і змовлювати, що від Володимира Великого Київ. Почалів. князь К. Острожський і все зтуят вважати католицьким. Адженж чи сах Володимира гр. кат. віри не було Отже сперше дають братню руку ворогам Полякам, аби не православним

В Календарі „Свята" на 1954 р. пишуть, що свяєтьися лише ті, що перебувають в католицькій правдивій вірі (а гр. кат. ні?). Недарно кажуть мудрі люде: вчимуть все, що нагадує сміхний гр. кат. обряд. А сказано в Св. Письмі: В мене нема ані Грека, ні Юдея.

Стоять коло святого вівтаря і говорять: любіть ближніх і ворогів а не так робити, чи се не фарисейство?

Давно-давно золотоверхий Київ гр. кат.-Церкви не мав, маріх був православний, а й вони з того народу походять, а тепер вони хочуть православні сліни за собою затерти. Не хочуть свого давнього вгадувати.

Може вчитаюся, а хто інакше розумію ласкай повсунть.

М. П.

КОЛИСЬ, А НИНІ.

Приїхала я в минулім лості. що коли ходив до школи в селі на Буковині, то читав в книжці таке коло села Шипинців на Буковині є кругле болото, чи болотне озерце. Луже давно на тім місці було село, а люде в тім селі були дуже погані, — безпорядні люнки. І в Великий Пист нікого не западесь вона там, як кождого тє село?

Про те люде не думають, а треба щоби подумали.

Г. Шкрумеда.

ПРАЦЯЩИЙ ВЕЧЕРОК.

Вітків, Саск. — Дня 18 жовтня 1953 р. члени Церковної Громади, Народного Дому і Жіночого Товариства в Вітково, Саск. влаштували працюючий вечерок для п-ва Гербузів, коли вибирались на стадій побут до Ветафорд.

Вечерок зібрав були активними членами нашої Церкви і Народного Дому в селі і Вітково.

Прот. С. Герус, Сандина, Ман., дав 38.00. Вайта, Алта. $7.45; Сірко, Ман. $1.55 — Разом $20.90

Прот. Г. Кристанович, Мелвила, Саск — Напис нечитний 2 дол. По 1 дол.: Жетарук, І. Костюнин, Іван П. Ебанчук, М. Хомазенко, Ю. Козакевич, С. Пилипюк, М. Пилипюк, І. Гудій — Разом $10.00

Прот. І. Ярмусь, Саск — По 5 дол.: В. Гресюній, О. Чобан, Ф. Богай, і П. Богай — Разом $4.00.

Сромада, Друга, Саск. $3.25. — Разом $17.25.

Степан Ярмусь, від Громади Самар, Алта. $17.35

о. Ів. Швець, збірка в Громаді Друз. Саск. $7.86, збірка в Громаді Езгівор, Саск. $6.5— Разом $16.40

о. П. Архангельський, збірка в Громаді св. Покрови, Монтреал Кат. $16.00.

Прот. Т. М. Кисілюк, Соборян, Онт. — По 1 дол.: Прот Т. М Кисілюк, Марія Скоморосська Настя Непрон, О Макаренко, В Макарєв ський, П Пічкур, П. М. Пилипюк, О. Тимошенко, М. Марченко, Анна Іванчик, І. Чубковський, Павлина Мисиченко, Мелв. Ісько О і М. Котик $4.20. Дібнини $3.50. — Разом $19.00

Прот. Т. М. Горбай. — Збірка в Сель Бич, Алта. — По 1дол.: Я. Минайль, Б. Коласєвський, П. Сенько, Ф. Вістюк, В. Вістюк, В. Рудник, Н. Гаровець, П. Рудник, С. Лищук, і Громадки По 20с. А. Шевчук, Ф. Вістюк, Володько, П. Лиханюк, М. Свищук, Н. Кравчук, Ф. Казуля, П. Вістюк, І. Горбай К. Андрєєвич, Вол. Лиханюк, В. Клапковський, Н. Березюк В. Баковчук і Лисак. А. Володко, В. Бобрчук Дрібні суми від М. Онищук і А. Маніс Разом $11.45

Нова Крк. Алта По 1 дол А Кобза, А. Березовський, П. Сенько, І. Савчук С. Бабка, А. Маофров І. Крокотчук і 50с. — Разом $6.50

о. Ф. Легейнок, від Громади в Гасс, Саск. — $16.00

о. В. Сливарь, збірка в Громаді, Гасватун, Саск. — $13.65.

о. П. Зубрицький, Бойл, Алта. — По 1 дол.: І. Ярема і М. Рубінський. По 50с.: М. Свічок, І. Гуменний, П. Никитюк — Разом $3.50.

Лук Ів. Віш, Алта. с. Любей 1 дол. В. Іванчук $1.50. По 50с.: Геня Заружна І. І. Говірко. Дрібні суми. В. Гринчук І. І. Сизинук. — разом $3.85.

Громада Сарепта, Алта. Від 50—дві цьої. зложили: М. Гевко, А. Кочан, І. Пегарєвський, Л. Сузьо, Анна Гевко, І. Шевч, Кочан, А. Гевко, П. Писик, С. Писик, В. Наворот, М. Писик, п. Михайенко, п. Кочан і Н. Н. — Разом $6.30

І реселєнд, Алта. — Д. Садовик і дол. — Разом $13.35.

Прот. Т. А. Горбай. Оконей, Алта. По 1 дол.: Ф. Тишук, пані П. Поріська, Л. Шабала, І. Бакич, А. Шабала. Присутніх зложили жертву на невинчий вінок. Було зібрано $34 14, як розділено так, що Катерина Прел Тробіш в Вінніпегу 10 дол, на „Український Голос" $14.34, і на „Вістник" 10 дол.

Покійний Михайло полишив у смутку двох братів, Йосифа в Вегина і пять сестер, Анну, Пашалну, Магді, Наталку в Доклін

Жертводавцям щира подяка, а покійному Михайлові нехай буде легкою земля в чічих пакетах!

Присутній.

КОЛЯДА

Української Православної Церкви в 1954 році.

(Продовження)

Прот. В. Дерлюк, Ком — Вакин, Саск. $10.35; Елзон Київ, Саск. $7.85; Сент. Джулієн, Саск. $6.72; Сент. Саск. $5.00, Торнгілл, Саск. $1.40. Разом $43.33.

Прот. П. Сидорчук, — Сигові Лейк, Алберта $10.65; Сиедеп, Алта $6.35. — Разом $41.40

Олекса Дуб, Гаеслин, Саск. — від Громади $30.50.

Пр-преєвітер Т. Яворовинчук, Шіго, Саск. від Громади у Вимерд $22.60.

о. Ю. Пучкорнин, Ню Торонто, Онт. Збірка по 1 дол. о Ю Пучкорнин, Ю. Марко, С. Сдовь, Н. Чорський, Ю. Ценик, пані Пінчук, пані Борисюрич, пані Гавринчук, С. Довганин, І. Ленюк, пані В. Довгун, пані Гавринчук — разом $21.30.

Прот. С. Герус, Сандина, Ман

ЮВІЛ ФОНД

А. Борисевич, І. Сосєнцись, С. Довганик, М. Лелик, М. Кошовер, Н. Мозров, П. Пінчук, І. Дмитрів, П. Гайовський, М. Федорів, В. Кулик, І. Олексієвич, М. Шкварук, І. Білоус, А. Лихонін, В. Борисевич, М. Іванчук, П. Кмирук, П. Зарудний, А. Пукорник. Дрібними 50с.

о. І. Гнидюк, Вадіз, Б. К. Ф 6 дол 5 дол. І Н І 1 дол Дрібними 84 90

Ф. Романюк, Брентфорд, Онт. По 2 дол.: С. Шибульський, В. Ярешій І Ратушняк. 3 дол.: М. Радвань. По 1 дол.: Г. Осьмак, І. Завацький, П. Савальський, П. Іванів, І. Тимошевський І. Бордейний, Л. Мороз, М. Кушнір І. Хомишський І. Ярешій П. Мелник, С. Фашурук, Ф. Цісміструк, М. Доф, С. Фесюк, О. Ярешій, М. Селезень, В. Паньків, Н. Н. і дрібними 40.10

о. П. Сацевич, Сноші Лейк, Алта. По 2 дол.: М. В. Гавинчук і Ів. Лупиш. По 1 дол.: М. Мацьків, І. Чеменюк, Ів. Красовитий, С. Попович, Ст. Мартинюк, В. Клим, І. Вітейчук, Т. Прелій, Ст. Ткач, Ю. Котик, Павло В. І. Родой, Ст. Хобас і дрібними 1 дол.

Стрий, Алта. По 1 дол.: Т. Малий, З. Тиф, Г. Вегнич, П. Галюк, І. Ніщо, І. Романчук, В. Тиф, М. Хінк, О. Стободзян, В. Ніщо, І. Кашчак, І. Хінко, М. Тиф, П. Бунда, пані Л. Підлужна, І. Підлужний, В. Кашчук, І. Гелько і дрібними 25 ц.

Сандей, Алта. По 1 дол.: В. Музика, А. Мазийчук, В. Страшок, З. Крук, В. П. Сарод, А. Марковський, С. Завадюк, І. Паколок, А. Карюк, А. Возняківський, Я. Лесько і Романець. Дрібними 1 дол

Вільна, Алта. По 1 дол: І. Чорногуз, Т. Ворис, Г. Бачо, І. Палапіш, І. Волинський пан К. Рожанчук, П. Шапка, Г. Залитний, В. Бачій. Дрібними 45 ц.

Воркпайт, Алта. По 1 дол. І. Вешшук Ат. дж. пані Р. Семенюк, Р. Онишук І. Турчинів, Ст. Онишук, Грибовин 1 дол

Громада Воркпайт, Алта.

По 2.00 дол. от. Турчинів Резеник (Онишук)

По 1.00 дол. І. Стободзян пані Бачій пані Семенюк І. Цимбалюк, пані Дін, пані Писклинець. Разом 13 дол

Белнс, Алта.

По 5.00 від Андрій Пелех, Іван Чернецький

По 1.00 дол. І. Осельник С. Чорних, І. Марія Пилипчук, пані Р. Пилипчук Стефан Пелех, А. Пелех, Ф. Хатан Кость Мелешко, І. Ташук, Іван Соколюк, Іван Ярешук А. Чернівчан, І. Чорочан

Разом 21 дол

Бойн Лейк, Алта.

По 5.00 дол.: С. Позницький, Іван Гуз

По 2.00 дол. Іван Хандій

Разом 12 дол

Сноші Лейк, Алта.

По 10.00 дол. от. Стободзян

По 5.00 дол. Н. В. Гавинчук, С. Гончарик І. Мороз Мих. Гончарик

По 2.00 дол. Стеф. Ясь, Стефан Хобас, пані Марія Стоцкий

По 1.00 дол. І. Крис пані

Разом 47 дол

Слейт, Алта.

По 10.00 дол. Гр. Пасешький (Бойн Лейк) Гр. Крук, Дм. Комгер, Андрій Ковк І. Гриць М. Кромиш, Ф. Леськів Іван Паколок, Гр. Романчук В. Страшок, В. Мучка Гр. Мацишук

По 5.00 від І. Онишук Антоній Марковський, Вас. І. Сирот, А. Мазийчук, А. Возняківський Ф. Паколок, М. Конецький

1.00 дол.: Вас. Романюк

По 1.00 від І. Мельничук, Л. Хомяк

По 2.00 дол., Іван Романчук Дм. Паколок

Разом 169 дол

Громада св. Володимира, Вест Форт Вилліям, Онт.

10.00 дол.: Ярослав Кравковський. По 1.00 дол.: Омелян Куцій, паші

Громада св. Софії, Монтреаль, Кве. 0430.00

Громада св. Духа, Саскатун, Саск. 400.00

Громада в Принс Альберт Сетт. 125.00

Громада Ню Торонто, Онт. 100.00

Громада Гровнна, Саск. (спільні) 42.40

Громада Сін-Коломбя, Алта. 26.00

Громада Брукерґілль, Алта. 21.25

Громада Глен Елдер, Саск. 20.00

Громада св. Петра й Павла Гардяна, Саск. 20.00

Громада св. Трійці, Сарнія, Онт. 20.00

Громада Бросов, Алта. 10.00

Громада Вест, Ман. 10.00

Громада Шортдейл, Ман. 10.00

Жіноче Т-во ім. Л. Українки, Шортдейл, Ман. 5.00

Жіноче Т-во ім. Л. Українки Васон, Саск 5.00

Т. Харинда, Порт Колборн, Онт 5.00

Катерина Ташок

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

У Вістнику ч. 5, з 1-го березня, 1954 в справі на Ювілейний фонд нашої Церкви: було помилено жертводавців разом на суму $43.30, з не подано місцевости.

Має бути Мекиз, Мин. Здібало зіжоче товариство ім. Л. Українки в Мекиз.

У Вістнику ч. 4, з 15-го лютого, нашої Церкви, у вказі з громади 1954 р зібрад на Ювілейний фонд св. Івана в Оушкі — пропущено ім'я О. Чередарина, який зложив $10.00 Нічийно що Іван Тимочко жертвував $25.00, а мог бути $20.00

ВИКАЗ ЗБІРКИ

на Пам'ятник пок. о. Мельничук.

(Докінчення)

50.00 дол з-р і Верхунки Ради монтен Алта.

25.00 дол.: — Жіноче Товариство при Катедральній Громаді св. Івана Езмонтон, Алта.

По 10.00 дол.: Ф. Г. Фарина, Едмонтон Алта, А. Шевель, Вовстад, Алта; Мих. Сенгарук, Мурсдем, Саск. І. Пінкура, Мекіґрен, Ман.

5.00 дол: Яцик Кізьолко Гаммонтон Онт

Т-во у Видінгтон, Алта; Жіноче Товариство ім. О. Кобилянської у Тодор, Саск (місто); Жіноче Товариство ім. Л Українки, Мусґорд, Алта.; вр. С. Тимошенко, Вінніпег Ман.; Трохим Михальчук, Пенокана; Микола Шик, Монтреаль, Кве. Е. Оборонів, Лашін, Кве.; о. І. Пінець, Гордон Бей, Саск., Пос. Подгорай, Стефан Вечко, А. Пелех, Ф. Хатан Кость Мелешко, І. Ташук, Іван Соколюк, Іван Ярешук А. Чернівчан, І. Чорочан

Разом 21 дол

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Підвинилезького Округа

ТРАВЕНЬ

2. Неділя — Тиндал. (Спільне Свячення). — Су Лукаш

9. Неділя — Паплао Парк. — Пембіна.

16. Нед. — Дуфрост — Іст Селкирк

23. Неділя — Гонор

30. Неділя — (Архієрейська візит) 7 Ст Джанс стр. Вінніпег, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. П. Гаїцького

ТРАВЕНЬ:

2. Неділя — Сін

9. Неділя — Сенді Лейк

16. Неділя — Онаборн

23. Неділя — Глен Елло

30 Неділя — Мекіз

Адреса Оквбоун, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Олександра Хомяка

ТРАВЕНЬ:

2. Неділя — Кінґбр, Проводи

9. Неділя — Вадіна (День Матері)

Вадіна і Вінкер)

16 Неділя — Вінкер

23. Неділя Вегсон

30. Неділя — Кіта.

Адреса: Ватсон, Саск. Тел. 146

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Апонюка

ТРАВЕНЬ:

2. Неділя — Аливе

6 Четвер. Юрів — Ст. Джулієн

9. Неділя — Вакав

16. Неділя — Кваворт

23. Неділя Терволлэйз

30. Неділя — Елсон Крік.

Адреса Почт. скр. 4. Вакав, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. П. Сацевича

ТРАВЕНЬ

2. Неділя—Проводи — Бєлс

9 Неділя—Проводи — Сноші Лейк

16 Неділя—Проводи — Стрий

23. Неділя — Сноші Лейк

30 Неділя—Проводи — Сладей

Вечірня—Проводи о 8-ій годині —Бойн Лейк

Адреса: Вох 309, Сноші Лейк, Алта Тел. 35.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Петра Зубрицького.

ТРАВЕНЬ:

2. Неділя Том. — Сарепт Проводи Год. 4 цикл. Гресленд Проводи

3. Понеділок — Крейґсенд Св. Божа Проводи

9. Неділя — Крейґсенд

16. Неділя — Вондер Ривер. Проводи

22 Субота — Норад. Проводи

23. Неділя — Бойд. Проводи

30 Неділя — Лак ле Біш. Проводи

Увага до всіх громад: В неділю 9-го травня по Св. Божій відбудеться День Матері в Нар. Домі громади Крейґсенд. Запрошуємо всіх

Адреса: Вох 216, Лак Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Г. Василіва

ТРАВЕНЬ

2. Неділя Томи — Весегна

3 год. Вечірня й парастас в Тудор

9 Неділя Мир. — Федорів. 4 год парастаси на гробах Едморена.

16. Неділя Розсл. — Радвей. 3 год Вечірня й парастаси Ермонт

23. Неділя Самар — Торнтод. 2 год Вечірня і парастаси Вілєз Крік

30 Неділя Сайнор. — Реквотер. 3 г. Вечірня і парастаси Наобрук.

ЧЕРВЕНЬ

3 Четвер. Вознесення — Радвей (Хрон)

6. Неділя св. Отців — Торґінд

11. Нед. Преєв. Трійці — Редвотер (Хрон)

14. День Св. Духа — Федорів (хрон)

20. Неділя Всіх Святих — Федорів (Хрон)

Вох 138, Радвей, Алта Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Г. Кришталовича

ТРАВЕНЬ

2. Неділя Томи — Мелвна

9 Неділя Айтуна

16 Неділя Стрів

23 Неділя — Фенвэй

30 Неділя Вишаут

Адреса Вох 144, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Івана Майби.

ТРАВЕНЬ:

2. Неділя — Пайн Ривер, проводи

9. Неділя — Етельберт, проводи

16 Неділя — Гарленд, проводи

23. Неділя — Етельберт, проводи

30. Неділя — Дрей Ривер, проводи

Адреса: Етельберт. Ман

ВИПУЩА З ДРУКУ КНИЖКА

„СПОГАДИ"

ПРОТ. ПЕТРА БІЛОНА.

Ціна $1.50.

Замовляти:

Rev. P. BILON.

1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A.

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ

1 С 18 Пред. Івана Іспов'ідника

2 Н 19 Нед. Томина — Проводи

3 П 20 Муч. Гавриіла отрока

4 В 21 Свщмч. Теодора і м. його

5 С 22 Теодора Сикеота, ап. Луки

6 Ч + Великих. Георгія (Юрія)

7 П 24 Преп. Сави Печерського

8 С 25 Ап. Марка, Мяхеллнів митр

9 Н 26 Нед. Мир. Свщмч. Василія

10 П 27 Преп. Стефана сп. Волод

11 В 28 Кирила еп. Туров., ап. Йосипа

12 С 29 Муч. 9 в Кизику, Теогнида,

13 Ч 30 + Ап. Якова Заведеєвого

14 П 1 Макарія митр. Київського

15 С 2 Перен. мощ. Бориса і Гліба

16 Н 3 Нед. Розсл. Пр. Теодосія

17 П 4 Пеларія дяк. свщмч. Єрмила

18 В 5 Вілмч. Іринн, муч. Гавла

19 С 6 Преп. Ірини многостр.

20 Ч 7 Зиа. Чесн. Хреста в Єрус

21 П 8 + Ап. Івана Богослова

22 С 9 Перенес. мощів св. Николая

23 Н 10 Нед. Самар. Ап. Симона З.

24 П 11 Равноап. Кирила і Методія

25 В 12 Епіфанія еп. Кипру

26 С 13 Муч. Гликерії діви

27 Ч 14 Никити зотв. Печерського

28 П 15 Пахомія Великого, ісайї еп

29 С 16 Преп. Теодора освящен.

30 Н 17 Нед. Сліпор. Ап. Андронника

31 П 18 Муч. дів. Александри, Юлії

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. О. Новицького

ТРАВЕНЬ

1. Субота — Вегсон. Проводи

2. Неділя — Дрифтінг Ривер — Проводи

9. Неділя — Давфин. Храм. Свято

16. Неділя Косів

23. Неділя — Сифтон

30. Неділя Рокатон

Адреса: Вох 550, Давфин, Ман. Телефон 4704

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Бориса Яковкевича

ТРАВЕНЬ

2. Неділя — Жучкин

9 Неділя — Тіхор, місто

16. Неділя Інсінґер „Гайвей"

23 Неділя — Фовм Лейк

30 Неділя коло Куприовських"

Адреса. Шіпо Саск., Вох 58, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Тита Яковкевича

ТРАВЕНЬ

2 Неділя — Шіпо, місто

9 Неділя — „коло Кущах"

16 Неділя — Тафіел

23 Неділя — Вемарі

30 Неділя — Шіпо, полуднева

Адреса: Шіпо, Саск., Вох 58, Тел. 21. Телефон 35045

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Пехомова

ТРАВЕНЬ

2 Неділя Томина — Мічам

9 Неділя — Колет

16 Неділя — Вонза

23 Неділя Гроклід північна

30 Неділя — Брукфєлд

ЧЕРВЕНЬ

3 Четвер Вознесення — Гроклід північна (Хрон)

6 Неділя Мічам

13 Неділя. Зелені Свята — Гроклід північна (Хрон)

14 Понеділок Св. Духа — Брукфєлд

20 Неділя Вонза

27 Неділя Колет

Адреса Вох 47, Гровнна, Саск.

Церковний Устав

ТРАВЕНЬ:

2. Нед. Томина. Год. 1. УЄ 1, Літ. Діян. 5: 12-20. Єван. Івана 20: 19-31.

6. Георгія (Юрія) УЄ Літ. Діян. 2-12. Літ. Ап. Діян. 12: 1-11. Єван. Івана 15: 17—16: 2

9. Нед. Мироносиць. Год. 2. УЄ Мар. 16: 9-20. Літ. Діян. 6: 1-7. Єван. Марка 15: 43-47 і 16: 1-8.

16 Нед Розслабленого Год 3. УЄ Луки 24 1-12. Літ. Ап. Діян. 9. 32-42 Єван Івана 5 1-15.

21 Нед. Самаряни. Год. 4. УЄ Івана 20 1-10 Літ Діян 11: 19-26 і 29-30. Єван Івана 4: 3-42

30 Нед. Сліпорожденого. Год. 5. УЄ Івана 20 11-18. Літ. Діян 16. 16-34 Єван. Івана 9: 1-38.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., MAY 15, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ТРАВНЯ, 1954. ЧИСЛО (966) 10

ВАЖНУ ТВЕРДИНЮ ЗАБРАЛИ БОЛЬШЕВИКИ.

В Індо-Хінах большевики забрали важну твердиню Діен Бієн Пгу, а в ній 8,000 воїнів, які твердиню боронили. І забрали французького коменданта, генерала Кастріса. Се великий удар для цілої політики західних держав.

ЧОГО ХОЧЕ ЧУ ЕН-ЛАЙ.

В Женеві на нарадах представник Китаю Чу Ен-лай домагається, щоби західні держави признали для комуністів Індо-хінської країни Вієтмінг, Ляос і Камбоджо. Щоби західні краї забрали з Індо-Хін все-своє військо, отже полишили все для комуністів. І другі домагання подібні. Цікаво, що з того вийде. В Америці пляшуть поставити рішучий опір большевикам, коли б дальше посувалися.

В ФРАНЦІЇ ЗАВОРУШЕННЯ.

Упадок французької твердині в Індо-Хінах викликав в Парижу заворушення і були зударя з поліцією. Товпа кричала: "Нехай живе де Голь! Дати йому провід!" Уряд може зрезигнувати.

РОСІЯ ХВАЛИТЬ ЧОРЧІЛА.

Недавно Чорчіл говорив, що Англія повинна дбати про тісні зв'язки з Росією, а рівночасно стояти в західніми державами. В Росії його промову хвалили.

АМЕРИКА МОЖЕ ВИЙТИ З ОБЄДНАНИХ НАЦІЙ.

Вувший американський генерал Вемеєр заявив, що коли б представників Китаю приняли до Обєднаних Націй, то Злучені Держави можуть з Обєднаних Націй вийти.

АЗІЙСЬКІ СТУДЕНТИ В БОЛЬШЕВІ.

Є вісти, що в російських школах є 10,000 студентів з Корей, з Китаю, і решно, що там вчать їх на большевицький лад, большевичать.

ЗЕМЛЕТРУС В ГРЕЦІЇ.

Великий землетрус був в середній Греції, в якім згинуло 26 осіб, 5,000 будинків було знищених, а загальну шкоду обчислюють на 10 мілїонів долярів. Землетрус ще повторювався і знов наробив шкоди.

ПАЙКОВАННЯ В АНГЛІЇ СКІНЧИТЬСЯ.

Ще від 8-го січня 1940 р. пайкования було в Англії цілий час менше чи більше. Треба було все купувати за карткими. Тепер все пайкования скінчиться 3-го липня. Тоді вже і мясо і товщі можна буде без карток кудувати. Аж до 15 літах.

ПОГИНУЛИ В КОПАЛЬНИ.

В Ріболи, в Італії, повстав вибух в копальни вутля, отже згинуло коло 50, а 20 є ранених.

КАРА СМЕРТИ ЗА ЗАХОПЛЕННЯ.

В Сан Франціско два бувші детективи захопили Л. Московича і вимагали пів мілїона долярів за його увільнення. І їх засуджено за те на смертну кару.

КОРОЛЕВА ВЕРТАЄТЬСЯ ДО АНГЛІЇ.

Королева Єлисавета виїхала з Лондону 2 червня, була в Австралії, Новій Зеландії, Африці, а тепер вертається в своїм мужем до Лондону. Має приїхати в суботу 15-го травня. Вже робляться приготовання до її зустрічі.

"СВЯЩЕНИК ЗАСТРЕЛИВ ЖІНКУ.

В Сінтел, в Америці, священик конгрегатської Церкви, Строумеєр, нехотячи застрілив свою жінку. Другого дня вони мали їхати кудись, а вдома лишалося троє дітей. Жінка вже спала і він готовався йти спати, але нагадав, що треба рушницю вилядувати, щоби завтра діти не наробили лиха. Як вилядовував, наступив на шпильку і з болю притиснув язичок, отже рушниця вистрілила в головку жінки.

РАБІВНИКІВ ЗЛОВИЛИ.

В Детройт арештували Рейнонда Ля Тура і його жінку, коли обрабували жінку, забравши в неї гроші і годинник, зв'язавши її линчохами і ручником. Вони також признавися, що 16-го квітня ограбували в кліпу в "Ст. Боневрас, коло Вінніпегу, 1,600 долярів. Видно, що рабівниче ремесло неневне.

КОРОК ВРАТУВАВ ДІВЧИНУ.

Коло Мемфіс, Тенн., 10-літня дівчина, Дарліна, впала до ріки Мисисіпі, і вода несла її понад три годині, але дівчина не втопилася. Вона мала в руках великий кусень корка, як половина скрінки на великі цигарети і се її вратувало. Се ука для тих, що ліздуть в воду, а не вміють плавати.

КАТОЛИКИ ДО ПРОТЕСТАНТІВ.

Газета "Крінцен Гервлд" каже, що в Америці за послідних 10 літ до протестантів перейшло 4 мілїонів католиків.

ПАРАЛІЖ В АМЕРИЦІ.

В послідних чотирох тижнях число нових, що на параліж в Америці заслабли, було багато вище, як попередних тижнів. А від початку сего року було 25 процент вище, ніж колинебудь в послідних пятьох літах.

ЧОГО НЕ ВИРОБЛЯЮТЬ!

В Вінніпегу 1-го травня, в суботу, в трох годинах було 15 закликів, щоби фармани приїздили. Коли приїхали, огню не було. Хтось робив собі жарти, але жарти злочинні.

ВЗЯЛИ В БАНКУ 21,000 ДОЛЯРІВ.

В Ню Вестмінстер, Б. К., три бандити обрабували "Бенк оф Канада" на 21 тисяч долярів. Забравши гроші виїхали автомобілем, який дальше полишили.

ПОКАРАЛИ 28 ІЗДЦІВ.

В Вінніпегу одного дня 28 їздців автомобілями заплатили 345 долярів, головно за скору їзду.

ВЕЛИКДЕНЬ В ВІННІПЕГУ.

В середу перед Великоднем впало в Вінніпегу 4 до 5 цалів снігу, але до Великодня стопився В церкві Михаїла святили паски надворі коло церкви, хоч було холодно. В Страстну пятницю було трошки дощу. В ночи Світлого Понеділка дощ. В середу по Великодни дощ падав цілий день. В четвер трусив сніг. В неділю 2-го травня дрібний сніг падав цілий день. А ночами і дальше приморозки, а вдень холодний вітер.

РАДИТЬ ВБИВАТИ МОРФІНОЮ.

Др. Гилс, в Торонті, каже, що злочинців треба би вбивати запускаючи в тіло досить морфіни. Каже він, що можливе, що повішений зараз тратить свідомість, але його серце бється ще від 22 до 45 минут, та під морфіною человік зараз спокійно засне. Про кару на електричнім кріслі казав, що вбивання таким способом дуже жорстоке, неможливе.

ВБИТО ВИННІПЕҐСЬКУ ЖІНКУ.

В Летбрідж, Алта., арештували Михайлав Кузьмака, як підозрілого, що мав вбити Мінні Ейгель, вдову, що походила з Вінніпегу. Мешкала з человіком на Редвуд вух., 715. Кажуть, що Кузьмак хотів з нею женитися, але вона не годилася. Мабуть була з українського роду.

ЧОЛОВІК НА ФАРМІ ВТОПИВСЯ.

В околиці Мус Джов, Саск., втопився Петро Гречка, 23-літній, коли їхь сполокався, на якім Гречка "кав, і забіг у виконану яму сім стіп глибоку.

МОНТРЕАЛ ПРОТИ СВІДКІВ ЄГОВИ.

Судія Роберт в Монтреалі рішив, що єговісти не мають права без дозволу шнрити своєї літератури і потягнув трох єговістів до суду.

ПО 300 ДОЛЯРІВ КАРИ.

В Вінніпегу три брати Михалюки заплатили по 300 долярів кари і конти за продажу напитків. Поліція знайшла в них 57 скринок пива.

ЗА 5,000 ВБИЛИ ЧОЛОВІКА.

В Монтреалі мають судити брата і сестру та ще двох, які вбили властителя реставранту, щоби забрати 5,000 долярів. Питого, що з ними буде, поліція ще шукає

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосвященіший Митрополит Іларіон відвідає такі громади:

Тиндал, Ман. — неділя, 30 травня.
Вінніпег, Собор св. Покрови, з нагоди 30-літнього Ювілею, — неділя, 6-го червня.
Вінніпег, Катедра Пресв. Трійці, — з нагоди храмового свята, — неділя Пресв. Трійці (Зелені Свята).
Дуфрост, Ман. — неділя, 20-го червня.
Кридор, Саск., — неділя, 27-го червня.
Кінґерслей, Саск. — неділя, 4-го липня.
Прінлейт, Саск., — середа, 7-го липня (храмове свято) св. Івана.
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Гриценка.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Хомишин і целібат.

Коли не зміг Хомишин завести "мового календаря", то почав заводити целібат, а ним

"Розбив духовенство на "женате" і "нежонате". Жінок священників почали називати "сплювачками" та всякими хамськими прозвищами. Зневажувано священичі родини.

"Молоді недосвідчені целебси подобідали найкрасші парохії.

"Зі Станиславова вийшла затроєна гнівною брошура про жонате духовенство, про яку високий церковний достойник сказав: "Дай дурневи писати брошуру, то більше нею пошкодить, як поможе".

"Делегацію (до Дженокія) вислало Т-во безженних священників ім. св. Йосафата, яка вручила Дженокію меморіял з підписами 52 целебсів. Одначе на зборах сего Товариства целебси, яких підписано без їх відома, запротестували проти надужиття їх імен. Ось як у нас фабрикується меморіяли до Риму за целібатом!

"У своїй впертости еп. Хомишин ніколи не числився з голосом вірних, відтручував від себе щиро відданих йому. На проповідях не умів заховати достойного тону, а своє перо оплозорював (отоганював) лайкою. Вироспо плазунство і розтік. І нині епископ з кільканайдітьма підхлібниками дивиться, як ширяться хаос (безладдя), як падає Церква. Коли на таможній престолі буде засідати "апостол" (так звав Хомишина Дженокій), то до пітьми йог защите в його епархії евангельська Церква...

Ще оповідаєсь, як Хомишин подер інституційний декрет (згоду на парохію) о. Олександра Базилевича, і коли про те Базилевич оповідав своїй жінці, упав мертвий зі словами: "Тяну з руки владики!"

Таку характеристичку особи і роботи Хомишина подає перша стаття. З того бачимо, що на владичім стільки сидів ді Коцилевський вступив до монастиря. Але еміграція їх поєднала. В Відни був Хомишин і Коцилевський. І коли там Коцилевський виголосив проповідь прихильну Хомишинові, то Хомишин — "розгорівся з утіхи і сказав: "А дивіть! Я мишин і Коцилевський. Вони правителі Я його "вижер" з семинарії та "загнав" до монастиря, а він став в мойй обороні".

Так Хомишин піддержав кандидатуру Коцилевського на перемиського єпископа. Його висвятив Шептицький по повороті з Росії в 1917 році. Мав тоді Коцилевський 39 літ. Загал не був проти Коцилевського, бо думав, що він не буде таким як Хомишин. Одначе не так вийшло.

Робота Коцилевського.

Подібно як Хомишин, почав Коцилевський війну з капітулою (з єпископською радою). Голову капітули, архипресвітера Волошинського, 71-літнього, що правив епархію по смерти еп. Ступницького і Чеховича, відсунув (суспендував) Коцилевський від духовних відправ, без подання причин. Се був скандал. Зноя 75-літному крилошанинови Войтовичови відобрав реферат (урядову чинність). Коли ж ті вдалися до папського нунція, то Коцилевський мусів суспензу відкликати. Тоді дехто почав пригадувати деякі непохвальні події з молодости Коцилевського.

Третього крилошанина, Мирона Подолинського, на засіданнях капітули немилосердно понижував. Перед смертю Подолинський говорив, що скорий розвій його слабости спричинив йому Коцилевський. Він казав:

"Я по можливі засідаючи клав вимочені зимні обкладки на голову, бо гадав, що дістану ураження мозку. Бог[а] надно зіслав на мене обложну (довгу) недугу, щоби я не мусів слухати на засіданнях простацтв владики".

"Крилошанин Подолинський помер в таким жалем до владики, як кінчили своє життя крил. Волошинський і Войтовичі. Ще за життя Волошинського іменував епископ своїм генеральним вікарієм найомолодшого крилошанина, тридцять кільканітного, д-ра Богачевського (род. 1884 р.), а по його виїзді до Америки на епископство д-ра Григ. Лякоту (род. 1883).

"Тепер владика веде війну з дальшими трома крилошанами: Зубрицьким, Мриком і Василем Левицьким, і хоче їх ломити так, як ломив інших членів капітули.

"Знаємо, що досі владика не зробив нічого ані для Церкви, ані для громадянства ,і він згадним крилошанам непідпару заслугами, віком, тактом, культурністю, досвідом і розвагою."

Дальше згадуєсь, що Коцилевський пішов слідами Хомишина і заводить в себе примусовий целібат, потішаючи себе, що хоч дві третини від Церкви відпадуть, але тим, що зостанеться, він заволоє цілу Україну.

Пригадує ще автор, що коли в 16 і 17-ім віку був в православній Церкві нелад, то один письменник нарікав, що Церковою правили "дзетєки і сироки" (дітиска і смердюхи), яким молоко на устах не засохло. І кінчить статтю:

"В нас повторилося те саме з початку 20 віку. Престоли в Станиславові і Перемишлю опинилися в руках молодих людей, нерозважних, приховатих, що верзуть нісенітниці про обновлення вісдане їм самим Христом, про власть, яку дістали не з Риму, а від самого Христа, а котрим брак потрібного такту, культури, досвіду, щоби могли взагалі сповнити архипастирський обовязок та спинити Церкву перед розвладом й упадком."

Чорний обриз.

В історії, що її дотепер переповіжено, стоять впереді — Шептицький, Хомишин і Коцилевський. Вони правителі Церкви і їх обовязком було Церкву захищати і дбати, щоби в ній був лад і справедливість. Вони відповідають за положення Церкви.

Та який образ виходить з їх правління? Чорний-чорний, як темна ніч!

Їх робота викликує не пошану до них, але нарікання, докори, осуд, і страх за дальшу долю Церкви.

Колись папський історик, кардинал Бароній (1538-1607), писав, що в деяких папів не було і волосочка епископського. Тесвие можна сказати і про тих епископів, про яких тут говориться. Що в них було епископського? Хіба їх титули, митри і жезли. Відберіть від них ті зверхні ознаки, а вони серед свідомого загалу не будуть мати місця навіть як звичайні люде.

Та в якім стані знаходиться гр. кат. Церква з такими правителями? Се був страшний стан, мученицький. А мучителями були епископи. Та не тільки вони, але і той Рим, в руках якого була вся власть над гр.-кат. Церквою. Хіба ж він не знав, що там робиться? Хіба ж грекокатолики не посилали до нього скарг, просьб, протестів? Хіба ж не було в Польщі папського представника, якого обовязком про все довідуватись і доносити папі? Але Рим на скарги і протести і не відповідав, а тих, що таке робили, звав "апостатами". Значить, — всі вони були

одна тісна спілка, що завзялася Церкву й Українців знищити.

Та одну увагу можна зробити до закінчення статті. Говориться там, що Хомишин і Коцилевський були надто молодими, недосвідченими і т.п., та воно може бути не так! Не в тім лихо, що вони були молоді, недосвідчені, а в тім, що вони були хами! В тім, що вони були люде безхарактерні, самолюби, люде без совісти і почуття сорому. А горбатого і могила не випростує.

Хіба між всіми гідними священиками не було багато молодих віком, але дуже гідних? А Маркіян Шашкевич зі своїм гуртом, чи се не були молоді люде, і ле яку велику і гідну працю виконали!

Дядько Шептицького, кардинал Пузина, розумів чого треба до піднесення Церкви і народу. Поставав для проводу людей безхарактерних, хамів, людей без почуття сорому, а вони будуть провадити хамську, руйнацьку роботу. Їх не зміниться на красше ані вік, ані досвід. Кавав Шевченко, що: "раз добром налите серце ввік не прохолоне", вже не зміниться на красше і те серце, що налилося хамством. Таким воно і загине.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

64

Рідкі щастя.

Є рідкі щастя. Інше а місіонера, інше а робітника, інше а лікаря, інше а молодої дівчини, а інше в ві мамі.

Я був щасливим, коли пастушком витягав з огню бараболі і їв з душинною, а потім напився води і простягався на земли.

В школі я бачив щастя, коли складу матуру (послідний іспит). Але... Товариші поїхали студіювати до високих шкіл, а я поїхав в тяжкі гори на приватну лекцію. Був там 14 місяців

Знов радість, коли прийняли мене до духовного семинара. Став я священиком, але не було для мене парохії півроку, поки я став безплатним сотрудником в Поляка, що був гр. католицьким священиком. Була морока не ліягі. і сижні. По пятьох рожах прийшла примусова відпустка. Не стало дороги до щастя. Вкінці я опинився в Журові.

Багато щастя! І як змінялося. Та було одно праздне щастя, — я всюди старався бути задоволеним. Згадує Вайт слова чоловіка: "Я нарікав на долю, коли не мав за що купити чобіт, але побачивши каліку без ніг, я став задоволений". І деякі товариші завидували мені, а я смівся, хоч в женени віяли бувні вітри.

Ліплянка в Журові.

Згадував я ліплянку, в якій я жив, а тепер її опишу.

Її підвалини давно погнили і вона згорбилася, розсілася. Стріха зеленіла від моху. Вікна маленькі, одно низше другого.

З другого боку була попідпирана сімома підпорами. До сіней входилося як до пивниці. Ліворуч двері до шкільної сені, де кожний кут мав іншу висоту. Коло сінешної сторони мав піч (піч) з глини до огрівання. Напроти двері до кухні.

Ліплянка була похилена назад, тому кухонні двері вдарьли до стрихи з лоскотом. В кухни маленьке вікончце, що вар цабом сягало до земді.

Праворуч двері до мешкання учителя, що складалося з двох кімнат, в одній два вікончця, в другій одно.

Тут літом бувало дуже душно, а зимою студінь. А в часі дощу... Моя дружина приносила всю посудину і підставляла, так текло. А яка музика була, коли дощ лився в банаки.

Коли я в Америці чув орхестру, то мені та музика в ліплянці пригадувалася.

Направляти стріхи не було можна, бо все погнило і могло все розсипатися. Треба було думати про будову нової хати.

(Подальший опис показує, як деякими священиками приходилося будувати. Одинакож між ними були такі, що будучи були великими патріотами і працівниками).

ПЕЧАТКИ І ФІГУРКИ

(За Николою Устиновичем.)

VI.

Коли Ефрем давав нам таку науку, на дворі був знов дощ і громовиця. Се неначе нам пригадувало, що і нам в житю треба буде нерва громовицю переживати.

І

Коли Ефрем кінчив, Гануся накрила стіл і вийшла за двері. За хвильку вернулася і каже:

— Дідусю, якийсь гість приїхав.

— Слава Богу, — каже Ефрем, — гість в дім, Бог в дім!

Ледви Ефрем се вимовив, як до хати входить уже старий чоловік, поважний, ніби міщанин, ніби військовий, та.

— Як там, Ефреме? Ще дихаєш?

Ефрем скопився з лавочки шосна та давай витатися і поцілувалися. Знав близькі приятелі.

— Куди ж ти вибрався? — п[illegible] Ефрем, — та в таку негоду.

— До тебе друже. Хотів таки ще тебе побачити. Та наше давне згадати. Минулося, але в душі воно записане. Нераз пригадується та нема з ким про те поговорити. Ти ще мені один зостався, Ефреме, друже мій.

І почали згадувати.

Я довго не забавлявся і пішов до сестри. Дощ вже зупинявся.

***

Другого дня я ще раз зайшов до Ефрема, бо слідуючого дня я мусів до Львова відїздкати.

Доходячи до хати Ефрема я побачив, що коні його гости запряжені, знать будуть відїздити. Увійшов я до хати, а там Гануся заливалась сльозами та лебедить:

— Як мені вас лишати татуньку дорогий? Чи знов іти мені між чужі люде? Чому ж не можу бути з вами доки Господь дає вам віку? Як пійду, а хто вас доглянє, хто постіля постелить, хату зимете, сорочку випере? Другі так зроблять. А коли б ви занедужали, хто води вам подасть? Не буде кому, не буде!

— Цить, дочко, — каже Ефрем, — я знайшов тобі такого другого як я, він буде добрим твоїм татом. Він мій приятель, отже такий як я. Не журися Про тебе він подбає...

Але Гануся не вспокоїлася.

— Я знаю, але з ким же ви зостанеся. Хто вас догляне так, як я? Хто вам буде тепер донькою! Не віддаляйте мене!

Видно, що важко було Ефремови, але не піддавався. Каже:

— Ти, Гануся, була мені дочкою, і будеш дальше, і я за тебе буду щиро молитися. Ти добра дитина. Ти не будеш в моїй хаті, але будеш в моїй душі. А коли Бог візьме мою душу до себе, то прийдь на мій похорон.

Годі описати яка болюча була та хвиля, коли Гануся покидала Ефремову хату. Рідно плакала вона, плакав Ефрем і мені довелося плакати. І годі я що більше побачив яка благословенна душа в той доброї дівчини. Більше немічним Ефремом журилася ніж сама собою.

Коли вже сіли на віз, каже Ефрем.

— Приятелю, я передаю тобі в руки отту божу квітку, а ти дбай про неї, як я дбав. Бачив ти вже, яка в неї щира душа. Дбай, щоби вона марно не зівяла, а Бог тобі дасть велику нагороду. А коли я помру, то прибудь з нею на мій похорон. Кінче прибудь.

Коли віз покотився, то Ефрем довго ще дивився за возом. Вже віз і сховався за горбком, а він ще дивився. Чого не бачили його очі, те бачила його чиста душа. А сльози капали з його очей.

За час звертається він до мене:

— Добре, що та дитина буде мати там захист, а мені коби скорше закінчити земну подорож. А ти сину також не забувай мене, згадуй...

Попрощався я з Ефремом і пішов з важкими думками.

Оповідали мені опісля люде, що Ефрем невдовзі помер. Ще сам замовив священика на похорон, висповідався, розпорядив майном, яке мав, збувся з сочку, яку Гануся шила і без болю заснув...

А Гануся? Три роки була в Ефремового приятеля і він посилав її до школи, тай сам учив, бо се був вчений чоловік. Я знаю, бо і я до нього заходив. Дбав він про Гапусю як рідний батько. Її Ефрема всі ми згадували.

Що ж дальше з нею сталося? — запитаєте. На те відповідь коротка: вона стала моєю дружиною. І якою доброю була колись, такою є і нині. — добра, щира, розсудна. Дякую Богу, що Він мене нею обдарував. І щасливі ми, хоч майно в нас невеличке. Ефрем навчив нас бути щасливими. Згадуємо його частенько. І кожного року панахиду за його душу служимо

\- - -

ЧОМУ НЕ СТАВ ХРИСТІЯНИНОМ.

Король Мавріїв — Аголяд, воював з королем Каролем Великим (742—814), і Кароль сказав: "Стань християнином, і будеш мати спокій. Лиха тобі не буде".

На те Аголяд згодився і прибув на двір Кароля. Тут побачив багато бідних і запитав.

— Хто вони такі? — На те Кароль:

— Се Божі слуги. Я їх годую й одягаю. Вони Божі. — Подумав тоді Аголяд і каже:

— Як се, що твої слуги багаті і гарні, а Божі слуги такі нещасні. Чи Бог ними не клопочеться? Коли так, то я лишився при своїй вірі.

КОМУНІСТИ В ФРАНЦІЇ.

"Українець-Час", ч. 46, 1953, подає відомости про роботу комуністів в Франції. Вони позасновували організації, які дбають, щоби до публічних бібліотек напихати якнайбільше большевицьких книжок, й французький уряд дає на те гроші. В 1,800 міських і сільських громадах призначено для бібліотек 5,750,000 долярів. Головно дбають про літературу для дітей і й достарчають комуністи Туди Рим повинен би звернути свою увагу і працю, а не на православних Українців, щоби їх до католицизму притягати.

ВИДАННЯ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ "ЕККЛЄЗІЯ"

1. Нарис Історії Християнської Церкви. Д. Дорошенко. Ціна $1.00
2. Життя Йосафата Кунцевича. В. Кудрик. Ціна 0.50
3. Історичні матеріяли. В. Кудрик 0.50
4. Маловідоме з історії Греко-Католицької Церкви. Ціна 0.75
5. Вифлеєм — Катехизм для дітей. Прот. П. Мельничук. Ціна 0.20

Пишіть на адресу:

Ecclesia Publishing Co.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Провід"
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the
Trident Press Ltd.
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адреса:
The HERALD, Box 3064, — Winnipeg, Man.

РОБІТНИКИ НА ЧУЖІЙ НИВІ

Може здаватися, що коли б гр. кат. єпископи і священики хотіли, то все так налагодили би, що греко-католики і православні Україні жили би в найкращий згоді.

Але коли справу добре розглянути, вийде, що вони не могли би того зробити хочби й хотіли. Чому? А тому, що вони не є господарями в гр кат Церкві. Вони не мають тут голосу для вирішування

Гр. кат Церква, як інституція, є власністю папи, се його господарство Вони одни з своїми помічниками вирішує, що в гр кат Церкві має робитися

Ясне, що найміт, чи робітник не може господарських справ вирішувати Як довго він від господаря залежний; доки є на його хлібі, доти мусить робити лише те, що господар прикаже. І тому люде, які мають власну справу, здаються з нею до господаря, а не до його робітників

Подібне як з армією Коли хтось має військове діло, то вдягає не до воєнка, не до капрала, не до інших офіцерів, а до правничої команди

Таке і з гр кат єпископами і священиками Як довго вони Римови служать і признають йому свою власть, так довго мусять робити лише те, що Рим прикаже

Нам може здаватися, що вони наші, бо ж вони з українського роду, по українськи говорять, живуть між нами, але надія вони тих, які їх для свої праці поставили.

Римська-власть добре організована. Там ціла головою командою є не додатків: помічники і порадники є командою поставили генерали, офіцери, капрал, скажуть військовою мовою; є вищі і низші урядники. і всі вони дивляться стають приказ з головної команди, що і як мають робити, і дають звіти з того, що зробили і що робиться. Є нагладачі, що окремо слідить за тим, що хто робить

Зрозуміло, що хто господарові вірнійше служить, тому господар щедрійше платить та обдаровує всякими ласками, — достоїствами, титулами, відзнаками. А є також на світі люде, що на все те дуже лакомі, і за ті дарунки готові зробити все, що господар прикаже.

Менші урядом і менше ширі дістають менше, а ще менше щире дістають тільки, щоби було на прожиток.

Гр. кат. провідники мають обовязок працювати для того, хто їх поставив до праці і хто забезпечує їм прожиток, — а їх поставив чужий Українцям Рим, а не воля українського народу. При їх поставленню голосу українського народу не було. Для них український нарід є лише полем, на якім мають працювати для господаря, який їх на те поле післав.

Не треба і доказувати, що коли робітник не сповнює волі господаря, то господар його нажене, а тоді треба шукати чи иншого господаря, чи братися за самостійну працю. Та що буде, коли робітник до иншої праці не підготований, або не має відваги самостійною працею давати собі ради?

Все ж можна думати, що між гр. кат. священиками є і такі, що не дуже радо римський сідлом служать, але служать тому, обставинами. До чого підготовані, того тримаються.

Відомі випадки, де гр кат. священик, привязаний з Європи, оповідав людям як за скитальщини гр. католики з ними разом сходилися, помагали собі, православни сходилися, помагали собі, отже і тут такого треба. І люде радо слухали думаючи, що і тут таке заведеться. Але за короткий час тії ж священики говорили вже цілком инакше, — що перше було добре, те тепер зле. Мабуть пішов на них донос і начальство взяло тих священиків в тверді руки.

Певна річ, що коли б гр. кат. загал більше був свідомий, то сказав би своє тверде слово, а воно помогло б і тим священикам і загальній справі.

Такою показується справа, про яку хотів, коли над нею застановитися.

***

Однакож з того не виходить, що треба виправдувати тих, які чужим служать на лихо свому народови.

Що варта чоловік, який все міряє лише хлібом, вигодами, пронятком, почевстями! Про таких казав Шевченко.

За шмат гнилої ковбаси
У вас хоч матір попроси,
То отдасть

Українська історія має багато доріканць тим, що "для лакомства нещасного чужим служили Їх уважалося чужими і ворогами народу Се нічо, що вони по українськи говорили

Гр католицькі провідники можуть заприсягнутися тим, що в Римі є "Апостольська Столиця", що папа наслідник Петра і заступник Христа, отже треба йому служити але се балачки для балачки Світ дом добре знають, котрий папа, а Україні на своїй шкірі вправі відчували як святість і гр католицькі священики в Галичині нераз говорили про облуду і фарисейство Риму.

І тому коли католицька сторона заподіває Українцям лихо, то засіли треба мати на увазі також і господаря Рим, бо він вирішує те, що робиться.

Розпущені діти — розпущені старші.

Тепер легко розпустити. Дозволяти на все, чого хочуть, не спинати, давати чого забажають, а вже мабуть розпущені їх дітей.

І як вони поводяться? На нікого не оглядаються, нікого не слухають, хвильки тихо не посидять, все беруть без дозволу, затрачують одні других, викривляють лише на всі лади, кричать ... Все одно, чи вдома, чи на вулиці, чи в чужій хаті, чи в церкві.

Недумаючі матери дітей розпускають уважаючи дітей за „золото". Але ... Добрі діти, в карности виховані — то золото, а зле виховані — ніяке золото.

***

Такі діти і старшими поводяться подібно. Тепер їх дикі і дурні забаганки стали ще дикійші. Дітьми забагали меншого, тепер більшого. Малі не відходили від дому далеко, а тепер їдуть на збіговиска десятки миль. Малі хотіли дрібних грошей, а старші хочуть долярів, щоби було що пропускати. Малими хотіли цукорків, гами, чоколядки, а тепер хочуть долярів на горівку, на танці.

Тепер ніхе спинити, бо в руках є сила, а голова порожна. Вони і батька і матір готові побити. До чогось гідного їх не притягнете, розумного читати не хочуть, розумного слова не хочуть слухати. Одна в них думка — ходити самопас.

Знаю примір. Хтось звертає батькови увагу, що син його зле поводиться, а батько "Він? Коли я був такий, то дорослий не дав людям перейти. Беру камінь і в голову" Як такий виховає? Але потім на злого сина нарікає.

Нехай батьки і матери над тим застановляться. Нехай не думають, що їх діти хорошо. Коли в карности виховають, буде золото, а коли розпустять, буде болото.

Бувша учителька.

З ХОРОТ ГОЛОВИ НА ЗДОРОВУ

Останніми часами збільшилися напади українських фанатиків воюючого католицизму на православіє й Українську Православну Церкву Ось приклади

Вересня 21-го, редактор п. Рань виголосив через радіо з Буфало, Зл. Держави, доповідь на тему оборони православної преси, де перед ведуть такі як пп. Чубатий, Босий, о. Наґаєвський і др.

Рань говорив рівно, наводячи на приклад факти дискримінації (відоремлювання) Православної Церкви та виложив перекручені факти проти католицької кампанії

Для України, який поважає справедливість, доповідь п Рання була цінною, бо тут висловлося речі важні для кожного українця

На те другого дня з бандерівської газети п Шрвань з Буфало загуло на голос про небезпечний виступ для католицьких п Рання Але не спростовували фактів поданих п Рання, не давали своїх документів Не було се дискусією, бо й казати, що не будемо дискусувати Був лише виступ обурення та обвинувачення, що п Рань провокує (дражнить)

Се була звичайна демагогія (баламучення людей) Казали, що п. Рань зі своєю статтею "достойно вшанував" обрання президентом УПРади "католика" Галичина нераз говорили про облуду і фарисейство Риму.

Але се Витвицького не натягання. Про п Витвицький не належить до закручених католиків, як чубати, шараневич др, от цього Сам його вибір на представника України, без огляду на його церковну приналежність, а за ним були і православні, був дідом великого для нього пошанування

Закидають п Рання провокацію.. Коли всякого роду чубаті нападають в пресі на православних, зневажують православних духовних, то се в них не провокація. А коли православні боронять, то се провокація. Хто має право їм противитися?

Бо ж не таке коли католицькі "наукові" фальшують історію, плетуть ніс священикам про Володимира, уніо, то всі мусять тому вірити. Але коли православні ту фальш розкривають, то се провокація.

Задумали унієти святкувати коронацію князя Данила, щоби тим зміцнити своє католицтво, і сплуженось до святкування втягнути православних, щоби надати всеукраїнський характер. І фальшують історію, щоби показати яке велике значіння та коронація мала для цілої України.

Але коли православні вказують на фальшування; коли історичними фактами доказують що коронація була дрібною і вимушеною подією, яке не принесла України добра, то се провокація. Але історія я говорить, що **не нещастя** католиків папа Данилови не поміг проти Татарів, а Данило на щастя України унії з Римом не приняв. Але для чубатих, босих, шараневських се провокація.

Крутарська мораль! Що більше можна про те сказати?

Православний торонтонець.

АПОСТОЛИ І ЄВАНГЕЛІЇ
НЕДІЛЯ САМАРЯНКИ.

В Діяннях Апостолів говориться як Апостоли розійшлися по світі проповідувати і багато народу до Христа приверталося. А в Антіохії наверненці Апостоли найперші почали зватися христіянами.

В Євангелії (Івана 4: 5-42) оповідається, що Христос з Апостолами коло міста Сихару коло криниці спочивав. А Апостоли пішли до міста.

Тоді приходить Самарянка за водою і говорить їй Христос: Жінко, дай мі води. Здивувалася жінка і каже: „Як ти що ти Жид, а просиш в Самарянки води, бо Жиди з Самарянами не сходяться І каже Христос Коли б ти знала хто я, то просила би в мене і я дав би тобі води живої А жінка: Криниця глибока, а ти не маєш чим води досягнути Тоді Христос: Хто не отсю воду, то знов хоче пити, а хто напеє моєї води, ніколи пити не схоче

Жінка знов: Дай мені тієї води, щоби я не мусіла за водою приходити На те Христос: Йди покличі твого чоловіка А жінка Чоловіка не маю І говорить їй Христос Пять чоловіків ти мала, а той, що маєш, не чоловік тобі.

Здивувалася жінка і каже Бач, що ти пророк На тій горі наші батьки клалися Богу, а ви кажете, що Бог треба в Єрусалимі клатися Як же єсть?

Тоді сказав Христос ті важні слова Вір мені, що приходить час, коли ні на горі, ані в Єрусалимі, але на кожному місці будуть люде клатися Богу не самими поклонами, але духом і правдою Праведним життям.

Жінка ще сказала, що коли Месія прийде, то все вияснить і тоді Христос виявив їй, що се він Месія

Жінка пішла зараз до міста і сказала людям. Ходіть і подивіться на чоловіка, який все знає, і він сказав мені, що я в житю злого зробила. І прийшло багато людей, слухали Христових слів і багатьох увірували в нього як Спасителя

Наука: Сказав Христос, що де люде праведно живуть, там місце таке святе як Єрусалим

Друге жінка. Не була вона злою, але не знала як праведно жити Коли ж Христос вказав на єдиний вічний, вона не обурилась, а зраділа Се була для неї жива вода, яку вона радо прийняла І певно дальше ее життя було гідне і заслужіла на те, що вона дотепер згадується. Вона є приміром для людей як ширя жінка, яку треба наслідувати.

НЕДІЛЯ ПРО СЛІПОГО.

В Діяннях оповідається як Юдеї посадили Павла і Силу в темницю, як їх били. Але серед ночи затряслась земля, і кайдани з усіх посипалися та двері поотварялись. Сторож думав, що всі повтікали і хотів себе вбити, але Павло каже: Не робити того! Ми тут! І почав Павло проповідувати Христа. Сторож прийняв його науку і цілий його дім охрестився.

В Євангелії (Ів. 9. 1-38) говориться про слїпого зроду, про якого учеників питали Христа: Чи він, чи родичі його согрішили, що слїпим родився? На те Христос Слїпий він на те, щоби слава Божа на нім явилася Бо я світло для світа

І Христос плюнув на землю, зробив болото і помастив очи слїпого та каже Йди і вимийся в Силоамській купелі Коли ж чоловік вимився, прозрів.

Всі дивувалися і питали чоловіка, хто дав йому зір, а чоловік каже: Той, що звесь Христос.

А се була субота, отже говорили: Той чоловік не від Бога, бо суботи не шанує, в суботу сціляє. На те чоловік: Коли б він не був від Бога, то очей моїх не отворив би, бо здих Бог не слухає

Розумно чоловік думав Розумів, що Христові діла показують хто він такий

ВОЗНЕСЕННЯ ГОСПОДНЕ.

В Діяннях оповідається що Христос сорок днів показувався Апостолам, а вкінци, давши їм науку, піднісся на небо. І явилися їм два мужі, які сказали Ви бачили як він відходив, так він знов колись прийде

В Євангелії оповідається як Ісус явився Апостолам, ів з ними, навчав, і казав сидіти в Єрусалимі, поки зійде зм нову велику силу Тоді вивів їх до Вифтанії і піднісся на небо. І ту всилу подяко Церква врочисто святкує і Христа прославляє.

Церква архиеп. Палладія

На те, що писалося в "Вістнику" про Церкву Архиеп Палладія в Торонті, дістали ми такий допис:

В сім було чутка, що архиеп Палладій посвятить дійсну „канонічну" свою церкву, підпорядковану царгородському патріархови Оповістила також і преса і радио, що посвячення буде при участи священиків Романюка, Василика, Мусія, Мигала і Сагайдак всього

Лютого 7-го я туди прийшов, а ціла Сагайдаківська застрічаючи Палладія говорив „Ми дотепер були переслідувані, нашу церкву містили в гаражі, а нині, вперше посвяти сей храм в честь Андрея Первозванного й Богородиці й України"

Ті нова церква, то впереднім польський костел на другій підлозі

Зі згаданих священиків не було Мусія, був з Тагомо — що не бачив участи Богослужения було російською мовою, тільки Василів виголошував по українськи.

Всіх з хором і дітьми я нарахував 83

Палладій промовляв по українськи Клав натиск на „канонічність", згадав "експеримент" з 1921 р. як "нечувале нарушення канонів" (се Церкву митр. Липківського). Згадував царг. патріярха, його екзарха Михаїла, Діонісія, Богдана.

Після проповіди прибули священики грецький та македонський з хором. Була панахида за героїв під Крутами і Молебен.

Кінчучи до себе на обід Сагайдаківський російською мовою виправдувався, що не може всіх забрати.

Про пізнійші Богослужения я чув, що впродовж трох тижнів було коло 40 осіб. Описав Сагайдаківський огологосив, що Богослужения буде вже не по російськи, але по українськи.

Назагал торонтонці на ту церкву не звертають уваги, а Катедра св. Володимиру не вміщає вірних.

Так виглядає та церква оскільки знаю, а коли се нінщо то з уваги на „Приятелів", які тою церквою пишаються, та щоби загал знав більше про ту нову церкву.

Н. Веремяшук.

ЧИ МАЄТЕ КНИЖКУ „МАЛОВІДОМЕ"?

Усім треба знати, що діялося в греко-католицькій Церкві від її початків, а про те оповідає книжка **"Маловідоме з історії греко-католицької Церкви"**. Се перша книжка, а невідомі появиться і друга.

Тут є матеріяли, яких деінде не зайдете. Тепер час, щоби про те знати. Ціна книжки 75 центів.

Замовляйте пишучи до:

Ecclesia Publishing Co.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

НОВИНА

Уже продається книжочка **"АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ И АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ"**, Сторін 80 Ціна $1 00.

При замовленнях найменше пятьох примірників за готівку дасмо 10% опусту

Книжечка дуже потрібна Духовенству і всім, хто працює в церкві.

Замовляти в
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Canada.

ПРО ТИХ, ЩО ЛІЗУТЬ ДО ДОМІВ

В "Винніпегській Фрі Прес", 15-го лютого, є Лист до Редакції, де говорить ся про Квебек і Свідків Єгови. В Квебеку заборонюють Свідкам Єгови вести пропаганду Говориться в листі до редактора між іншим,

„Чи ти коли жив в Квебеку? Чи хто стукав до твоїх дверей і давав тобі літературу, яка плюгавить релігію, до якої ти належиш? А се робить закривочись свободою релігії Чи стукав хто до твоїх дверей щоби його вислухати, а він буде переганяти кривди (рекорди) дивлячись для релігії, до якої належу? І коли б ти такого не впустив, а він висилав би твої домки і вірування, які є для тебе святими, чи признав би ти, що він може се робити на основі права релігійної свободи, або права слова?

„Я жив в Квебеку і такого досвідчив багато разів, а також досвідчило багато других Святість мого дому нарушували так далеко, що висилювали знеславляли ні мої святощі в пристистости мойх дітей ..."

Се те, що ми могли би і тут сказати І тут готовісти лізуть до домів, плюгавлять свою літературу і нахабно сперечаються та зговорюють в якості свою політику. І тяжко їх з хати позбутися

Може і тут хотіся заборонить їм таке робити але ним до того прийде, то в кожним домі треба їм сказати "До моєї хати не маєте вступу! І з подвіря моєго забирайтеся! На мої фарму моєго не ступайте!"

Не треба з ними говорити, ані сперечатися, ані оборонятися чи що Одно коротке "В сій хвили забирайтеся!" і більше нічого Ані слова більше! І показать двері, чи ворота і не буде клопоту За вами право вашої хати, вашої родини і вашої релігії. **Маніторбець.**

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшим Укр. Складі Церковних Речей „Провидіння".

Просимо писати по формації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

ЧУДО СПІЗНИЛОСЯ.

В Неаполю, в Італії, є в катедрі кров мученика, св. Януарія, якому втяли голову 305 року по Христі. Кажуть, що та кров завсіди першого трвання стає плинною, а коли плинною не стає, то це ворожить велике лихо. Тепер мала вона стати рідкою в суботу, але сталя аж в понеділок. Це вважають знаком лихо. Коли в 1940 р. кілька годин спізнилася, то Мусоліні оголосив нещасну війну. Не спізнилася 1944 р., і тоді був великий вибух вулькану, Везувія. Коли не зникла 1884 року, то вибухла велика холера. А коли не зникла 1827 р., то велика пошесть знищила коло половини населення в Італії. Побачимо, що буде.

ВШАНУВАЛИ ЗАСЛУЖЕНИХ ГРОМАДЯН.

Гізберт Пайнс, Man. — Вечором 25-го березня зібралося в Нар. Домі ук. прав. громади в Гізберт Пайнс коло 200 православних, щоб вшанувати своїх заслужених громадян Василя і Марію Дроздовичів, що виїжджають до Дауфіну на стале місце.

Коли п. Дроздовичі прибув сюди з родичами, то застав лише одну українську родину Павла Шлемка.

Працюючи вір в кооперативі і бравши живу участь в українському житті, Наважся до основання Нар Дому в 1934 р і одно клопотався будовою першим в 1953-3 роках.

Чоловік вже розумний, розважний, не бажав почеплі і тихо сповняв свої обовязки. Майже постійно був членом місцевих організацій, взав добре кінгосподство. Виступав в промовах. Був також радником, головою, членом заступником мейора, заступав його в його неприсутності. Його повважали і свої і чужі.

В Нар. Домі прийшла Дроздовичів пані А. Мішукова, зайдчиня вечерка. Дальше були два фільми, Праця фармера в Українські Різдвяні Звичаї.

Дальше почався перекуска молитвою пароха о. Горгія, а закінчилася молитвою о. Сави. Опісля відправлено оцю вітальню. Після того пані Мішукова передала Дроздовичам адресу від зборівців.

Тепер промовав о. пароха, приглядчи заслуги Дроздовичів для громади і від цілого передав побажання.

П. Павло Шкоць пригадав піонірські часи, як тяжко приходилось йому і Дроздовичам закладати підвалини для української хати.

О. Савчук казав, що таким щирим людям завдячую все наше, що в Камлі збудовано. Та вас, дорогі подружжя, покидаєте не лише українські школи, а се веде до вимарудіння. Вже треба дбати про Різду Школу, і щоби молоді записувалися на Літні Курси в час вільний, а не в час Великого Посту. Кажіть сп. Андрея. Також молодь, що на університеті в Вінніпегу, щоби брала українську мову як предмет.

На закінк о. пароха зібрано на Колегію 13 долярів.

Присутний

З ХРЕСТИН НА ПРЕСУ.

Рейні Ривер, Онт. — В Квітну Неділю по Вечірні зібралися рідні і гості в домі пані Анни Макарук-новой, де відбулося хрещення двох дітей, — сина Йосипа й дочечки Соні. Окрестив о. Войнар. Давньої гостина з Многоліттям для окреслених, і родичів і гостей.

Бабуся хрещеників, пані Анна Макарук, дякувала членка укр. праці громади і довголітня передплатниця Ча Укр. Голосу і Вістника, не забуває свою пресу, зложила для Укр. Голосу 4 доляри, а для Вістника 5 доляр. Ще жертву щира подяка, дітям Многіх Літ!

Присутний.

З ХРЕСТИН „ПИСАНКА".

Редюетор, Акта. — П-во Дмитро і Наталка Скалюжни простили сина — Ришарда-Дмитра. Хрестив о. Василь. Куми Григорій Хаба і Гася Богай.

Дмитро, син Михайла і Параскевії, що походить з Красного дов. Калуш, з Галичині, дійсний громадянин; Наталя, дочка Григорія і Богдани Верхрани, пов. Рава Руська, основателя укр. прав. громади в Егремонт, Акта. При обід пароха попросив о жертви на „писанку" для нашої Церкви, отже зложили 12 дол. слідуючі: о. Василь, гр. Хаба, Михайлина Скалюжни, Параскевія Скалюжни, Григ. Богай, Еленка Хаба, Гася Богай, Дм. Скалюжни, Ярослав Хаба, Василь Дроздовичів прибув сюди з родичами, то застав лише одну українську родину Павла Шлемка.

Працюючи вір в кооперативі і бравши живу участь в українському житті. Наважся до основання Нар Дому в 1934 р і одно клопотався будовою першим в 1953-3 роках.

Чоловік вже розумний, розважний, не бажав почеплі і тихо сповняв свої обовязки. Майже постійно був членом місцевих організацій, взав добре кінгосподство. Виступав в промовах. Був також радником, головою, членом заступником мейора, заступав його в його неприсутності. Його повважали і свої і чужі.

В Нар. Домі прийшла Дроздовичів пані А. Мішукова, зайдчиня вечерка. Дальше були два фільми, Праця фармера в Українські Різдвяні Звичаї.

Дальше почався перекуска молитвою пароха о. Горгія, а закінчилася молитвою о. Сави. Опісля відправлено оцю вітальню. Після того пані Мішукова передала Дроздовичам адресу від зборівців.

Тепер промовав о. пароха, приглядчи заслуги Дроздовичів для громади і від цілого передав побажання.

П. Павло Шкоць пригадав піонірські часи, як тяжко приходилось йому і Дроздовичам закладати підвалини для української хати.

О. Савчук казав, що таким щирим людям завдячую все наше, що в Камлі збудовано. Та вас, дорогі подружжя, покидаєте не лише українські школи, а се веде до вимарудіння. Вже треба дбати про Різду Школу, і щоби молоді записувалися на Літні Курси в час вільний, а не в час Великого Посту. Кажіть сп. Андрея. Також молодь, що на університеті в Вінніпегу, щоби брала українську мову як предмет.

На закінк о. пароха зібрано на Колегію 13 долярів.

Присутний

З ХРЕСТИН НА ПРЕСУ.

Рейні Ривер, Онт. — В Квітну Неділю по Вечірні зібралися рідні і гості в домі пані Анни Макарук-новой, де відбулося хрещення двох дітей, — сина Йосипа й дочечки Соні. Окрестив о. Войнар. Давньої гостина з Многоліттям для окреслених, і родичів і гостей.

Бабуся хрещеників, пані Анна Макарук, дякувала членка укр. праці громади і довголітня передплатниця Ча Укр. Голосу і Вістника, не забуває свою пресу, зложила для Укр. Голосу 4 доляри, а для Вістника 5 доляр. Ще жертву щира подяка, дітям Многіх Літ!

Присутний.

З ХРЕСТИН „ПИСАНКА".

Редюетор, Акта. — П-во Дмитро і Наталка Скалюжни простили сина — Ришарда-Дмитра. Хрестив о. Василь. Куми Григорій Хаба і Гася Богай.

Дмитро, син Михайла і Параскевії, що походить з Красного дов. Калуш, з Галичині, дійсний громадянин; Наталя, дочка Григорія і Богдани Верхрани, пов. Рава Руська, основателя укр. прав. громади в Егремонт, Акта. При обід пароха попросив о жертви на „писанку" для нашої Церкви, отже зложили 12 дол. слідуючі: о. Василь, гр. Хаба, Михайлина Скалюжни, Параскевія Скалюжни, Григ. Богай, Еленка Хаба, Гася Богай, Дм. Скалюжни, Ярослав Хаба, Василь Дроздовичів прибув сюди з родичами, то застав лише одну українську родину Павла Шлемка.

Працюючи вір в кооперативі і бравши живу участь в українському житті. Наважся до основання Нар Дому в 1934 р і одно клопотався будовою першим в 1953-3 роках.

Чоловік вже розумний, розважний, не бажав почеплі і тихо сповняв свої обовязки. Майже постійно був членом місцевих організацій, взав добре кінгосподство. Виступав в промовах. Був також радником, головою, членом заступником мейора, заступав його в його неприсутності. Його повважали і свої і чужі.

В Нар. Домі прийшла Дроздовичів пані А. Мішукова, зайдчиня вечерка. Дальше були два фільми, Праця фармера в Українські Різдвяні Звичаї.

Дальше почався перекуска молитвою пароха о. Горгія, а закінчилася молитвою о. Сави. Опісля відправлено оцю вітальню. Після того пані Мішукова передала Дроздовичам адресу від зборівців.

Тепер промовав о. пароха, приглядчи заслуги Дроздовичів для громади і від цілого передав побажання.

П. Павло Шкоць пригадав піонірські часи, як тяжко приходилось йому і Дроздовичам закладати підвалини для української хати.

О. Савчук казав, що таким щирим людям завдячую все наше, що в Камлі збудовано. Та вас, дорогі подружжя, покидаєте не лише українські школи, а се веде до вимарудіння. Вже треба дбати про Різду Школу, і щоби молоді записувалися на Літні Курси в час вільний, а не в час Великого Посту. Кажіть сп. Андрея. Також молодь, що на університеті в Вінніпегу, щоби брала українську мову як предмет.

На закінк о. пароха зібрано на Колегію 13 долярів.

Присутний

НЕБУВАЛА ПОДІЯ.

Діється се в українській православній церкві, що в Неділю Православія Ісповіді, але третій рік ходили ксьондзи з Іконою Пресвятої Богородиці по хатах. Ісповіді Євангелію за 165 дол.

Початок до того дала пані Лебедзинчева з Ґрунт Лісок, і від неї проводом колядували першого року. Другого року колядували з дітьми пані Гасенчова. Третього року вступили і п. П. Горбай.

Нині на світі час тісенько спорожнів, бігають, а не навиперекін, борються, підносять тягарі, „рекордами" здобувають. Нинішній світ все здається за тісне на тіло, а душа — без неї можна обійтися. Тому виділено, що цілий світ з тіла „рекордами" живе. Колись нині здоченість між молодими. Се також ті, що „рекордами" здобувають.

Але можна і треба виховувати інший світ, красший. Й ось примір, де діти здобули також „рекорд" моральний, купуючи для церкви здорогу річ. І треба наслідувати. З такої дітей будуть гарні люде.

Такі діти, тихі ж і батьки. Батьки виявляють тому ділу, що і діти.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Північного Округа
ТРАВЕНЬ
16. Неділя — Гонор — Дуфрост
23. Неділя — Іст Селкірк і Ледаль
30. Нед. — Тишада (Арлінер, Візит)
ЧЕРВЕНЬ:
6. Неділя Су Дукаут — Ст. Мартін
13. Неділя Зелені Свята — Поплар Парк (храм)
13. Неділя Зелені Свята — Поплар-Фітч храм)
13. Неділя Зелені Свята — Гонор (храм)
14 Понеділок. Св. Духа — Сендгіз (храм)
20. Неділя Дуфрост (Арлінерські Вчительці) — Ледаль
27. Неділя — Поплярфілд — Гонор
7 Ст. Дивис стр. Вінніпег, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гаіцького
ТРАВЕНЬ
16 Неділя — Оквбори
23. Неділя — Глен Емо
30 Неділя — Меші
ЧЕРВЕНЬ
3. Четвер Вознесення—Сендз Лейк
6. Неділя — Енгусина — (храм)
13. Неділя Зелені Свята — Вікта (храм)
14 Понеділок. Св. Духа — Січ
20. Неділя — Госбори
27. Неділя — Оквбори
Адреса: Оквбори Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ТРАВЕНЬ
16. Неділя — Вімер
23. Неділя Ватсон
30. Неділя — Кіпь.
Адреса Ватсон, Саск Тел. 146

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ТРАВЕНЬ
16. Неділя — Квзворт
23. Неділя Термопіль
30. Неділя — Елов Крік.
Адреса. Почт стр. 4. Вакал, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ТРАВЕНЬ:
14 Неділя - Косів
21 Неділя — Сифтон
30. Неділя — Рорктон
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Ешвил (храм)
6. Неділя — Давфин
13. Неділя. Зелені Свята — Сифтон (храм)
14 Понеділок Св. Духа — Велий Ривер (храм)
20. Неділя — Дрифтінг Ривер
27. Неділя — Косів
ЛИПЕНЬ
4. Неділя — Вевил
7 Середа — Івана Хр. — Дрифтінг Ривер (храм)
11 Неділя — Рорктон
12. Понеділок. Петра й Павла — Косів (храм)
18. Неділя — Давфин (Полеве богослужіння)
Неділя Везий Ривер
Адреса: Box 850, Давфін. Man. Телефон 4701

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ТРАВЕНЬ:
16. Неділя — Норт Бетафорд
23 Неділя — Гроклиз північна
30 Неділя — Брускбі
ЧЕРВЕНЬ
3 Четвер Вознесення — Гроклиз ріка (Храм)
6. Неділя — Мічаз
13. Неділя Зелені Свята — Гроклиз північна (Храм)
14 Понеділок. Св. Духа — Брускбі
20. Неділя — Вокда
27. Неділя — Кодет
Адреса: Box 47. Гроклиз, Саск.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
ПРОТ. ПЕТРА БІЛОНА.
Ціна $1.50.
Замовляти
Rev. P. BILON.
1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Саченюка
ТРАВЕНЬ
23 Неділя — Сокові Лейк
30 Неділя — Проводи — Следен Вечірня—Проводи о 5-ій годині) — Войн Лейк
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер Вознесення — Сокові Лейк (храм)
6. Неділя — Вільна
13. Неділя Зелені Свята — Следен (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Стрий (храм)
15. Вівторок Івана Сучавського — Белис (храм)
20. Неділя — Сокові Лейк
27 Неділя — Воресвіт
Адреса Box 309, Сокові Лейк, Алта. Тел. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ТРАВЕНЬ
23. Неділя Самар. — Торгіша, 2 год Вечірня і парастас Відал Крік
30. Неділя Слідів. — Редвотер, 3 г. Вечірня і парастас Ньобрук.
ЧЕРВЕНЬ
3. Четвер Вознесення — Радвей (Храм)
6 Неділя св. Сгуда — Торгіша
13. Нед. Пресв. Трійці — Редвотер (Хрем)
14 День Св Духа — Ньобрук (храм)
20 Неділя Всіх Святих — Федора (Храм)
Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кришталовича
ТРАВЕНЬ
16 Неділя — Гуділ
23 Неділя — Фенвуд
30 Неділя — Вінніпег
ЧЕРВЕНЬ
3. Четвер. Вознесення — Поличай
6. Неділя — Мелвна
13. Неділя Зелені Свята — Айтуна
14. Понеділок. Св. Духа — Гуділ
20 Неділя — Вінніпег
27. Неділя — Габрієл
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
ТРАВЕНЬ
16 Неділя — Гарленд, проводи
23. Неділя — Етельберт проводи
30. Неділя — Драй Ривер, проводи
ЧЕРВЕНЬ
3. Четвер Вознесення — Бойн
6. Неділя — Драй Ривер
13. Неділя. Зелені Свята — Етельберт
14 Понеділок Св. Духа — Реннер
20. Неділя — Гарленд
27. Неділя — Етельберт
ЛИПЕНЬ
4 Неділя — Пайн Ривер
7. Середа. Івана Хр. — Гарленд (храм)
7 Середа Івана Хр. — Драй Ривер (храм)
11. Неділя — Етельберт
12 Понеділок. Петра і Павла — Етельберт (храм)
18 Неділя — Дафин
25. Неділя — Етельберт
Адреса Етельберт., Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарковецького,
ТРАВЕНЬ
23 Неділя — Конкор
30 Неділя — Кінгсор
ЧЕРВЕНЬ
3 Четвер Вознесення — Гаеланн
6 Неділя — Редфіл
13. Неділя Зелені Свята — Гефорд
14. Понеділок Св. Духа — Вигтіл
20. Неділя — Мелоз Лейк
27. Неділя — Кінгсор (Вакталіе)
Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ТРАВЕНЬ
16. Неділя — Калдер
23 Неділя — Рорктон
30 Неділя — Сторнове
ЧЕРВЕНЬ
3. Четвер Вознесення — Брокстон
6 Неділя — Рорктон
13. Неділя. Зелені Свята — Мазена (храм)
14 Понеділок Св. Духа—Сторнове
15 Вівторок. Івана Сучавського — Калдер
20. Неділя — Рейн (храм)
27. Неділя — Рорктон
110 Велінгтон авс., Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїл Горгіца
ТРАВЕНЬ
16 Неділя — Роблин
23. Неділя — Шелівелл
30 Неділя — Гільберт Плейнс
ЧЕРВЕНЬ
3. Четвер. Вознесення — Зелена
6 Неділя — Роблин
13. Неділя. Зелені Свята — Левард (храм, проводи)
13. Неділя Зелені Свята — Шорт-дейл, о. Майка (храм)
14. Понеділок Св. Духа — Петлюра о. Майка (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Шелівелл (проводи)
20. Неділя — Гренджно (храм)
27 Неділя — Гільберт Плейнс
Адреса: Гильберт Плейнс, Ман. Тел. 163
Адреса: Гильберт Плейнс, Ман. Тел. 163

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
ТРАВЕНЬ
23. Неділя — Гардентон
30. Неділя (Проводи) — Сенькія.
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Роза
6. Неділя — Толстой
11 Зелені Свята — Толстой (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Онуцькя
20. Неділя — Роза
27. Неділя — Гардентон
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ТРАВЕНЬ
16. Неділя — Тафіел
23 Неділя — Вимарз
30. Неділя — Шіро, полудневя
ЧЕРВЕНЬ
3. Четвер. Вознесення — Бестбурк (храм)
6. Неділя — Тізор місто
13. Неділя. Зелені Свята—Пасічники
14. Понеділок. Св. Духа — „Льора" Лисенко
20. Неділя — Тафіел (храм)
27 Неділя — Фовм Лейк
Адреса: Шіро, Саск., Box 58. Тел. 21, Телефон 35045.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ТРАВЕНЬ
16. Неділя Інсінгер „Гайвей"
23 Неділя — Фовм Лейк
30 Неділя — „коло Купровських"
ЧЕРВЕНЬ
3 Четвер. Вознесення — Федики
6 Неділя — „коло Ріки"
11 Неділя Зелені Свята — Інсінгер місто (храм)
14 Понеділок. Св. Духа — Шіро полудневя
15. Вівторок. Івана Сучавського — коло Кушк" (храм)
20 Неділя — Едмор
27 Неділя — Вимарз
Адреса Шіро, Саск. Box 52. Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенищина.
ТРАВЕНЬ:
16. Неділя — Калмар (Проводи)
23 Неділя — Ричмонд Парк (Пров.)
30 Неділя — Мусіюра (Окружний Ухід)
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Себа Біч
6. Неділя — Торсбі
13. Неділя Зелені Свята — (храм) о. Т. Горбай — Гленлеон (Окружний Ухід)
14 Понеділок. Св. Духа — Баргна о. Т. Горбай (храм)
14 Понеділок. Св. Духа — Оповей о. А. Хрусівка
20. Неділя — Атабаска
27. Неділя — Вайлауз
Адреса 11024-82 Авеню, Едмонтон Тел. канцелярії 992230 або 35045

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турківського
ЧЕРВЕНЬ
6 Неділя — Портедж ля Прейрі
13. Неділя. Зелені Свята — Брендон (Храм)
—27 Неділя — Брендон
ЛИПЕНЬ
4 Неділя — Брендон
11. Неділя — Портедж ля Прейрі
18—25 Неділі — Брендон
Адреса: 518 Пенсфік авс., Тел. 2826 Брендон, Ман.

Календар Українських Свят
ТРАВЕНЬ
16 Н 3 Нед. Ровсь. Пра. Теодосія
17 П 4 Великої рівн. свящч. Ермнпа
18 В 5 Вакмч. Іринн, мруч. Гавнна
19 С 6 Прен. Йова ісповідня
20 Ч 7 Зиял Чесн Хреста в Єрус
21 П 8 † Ап Івана Богослова
22 С 9 Перенос мощів св. Миколая
23 Н 10 Нед. Самар- Ап Симеона З
24 П 11 Рівноап. Кирила і Методія
25 В 12 Епіфанія рв. Конгур
26 С 13 Мруч. Гавнерії дівн
27 Ч 14 Никнти затв Печерського
28 П 15 Пахомія Великого, Ісаії ен
29 С 16 Прен. Теодора освящен
30 Н 17 Нед. Сліпор. Ап. Андронника
31 П 18 Мруч дів Александра, Юлії
ЧЕРВЕНЬ
1 В 19 Свящч Патрикія еп
2 С 20 Мруч Таллея, Александра
3 Ч 21 Вознесення Господне
4 П 22 Мруч Василиску, Маркеяи
5 С 23 Препмуч Михаїла Черниг.
6 Н 24 Нед. св. Отців Собору 325 р.
7 П 25 З-те знайд гол Івана Хр
8 В 26 Ап Карпа й Алфея з 70-ти
9 С 27 Свящмуч Тимотея Серб
10 Ч 28 Прес Никити ісповід.
11 П 29 Прен. Теодосій кіяв
12 С 30 Прен. Іоаннн Даматського
13 Н 31 Зелені Свята — Трійця
14 П 1 День Святого Духа
15 В 2 Вавнл. Івана Сучавського
16 С 3 Мруч. Лукіяна з ним Клавдія
17 Ч 4 Митрофана патр. Цареград
18 П 5 Сашмч Дорофея еп Тир
19 С 6 Мруч. Висаріона Єгипет.
20 Н 7 Нед. 1. — Всіх Святих
21 П 8 Ефрема патр. Антіох.
22 В 9 Кирила архіеп. Александр
23 С 10 Прен. Сказнна еписк. Печ.
24 Ч 11 † Ап. Вартоломея і Варнавн
25 П 12 Прен. Онуфрія Великого
26 С 13 Мруч. Акакнна, прен. Анни
27 Н 14 Нед. 2 по Зел. С. ім. Мстис.
28 П 15 Прор Амоса мруч Літа
29 В 16 Прен Тихона Духов.
30 С 17 Мруч Мануіла, Савела

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ТРАВЕНЬ:
16. Неділя — Вондер Ривер. Проводи
22 Субота Нірал Проводи
23 Неділя Бойл Проводи
30 Неділя Лак зе Біш Проводи
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Сарсбі
6 Неділя — Гресленд
13. Неділя. Зелені Свята — Бойл (храм)
14 Понеділок. Св. Духа — Крейгенз
20. Неділя — Вондер Ривер
27. Неділя — Лак Ля Біш
Адреса: Box 216, Лак Ля Біш, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ТРАВЕНЬ
16 Неділя — Івен Гадер
30 Неділя — Свян Плейн
Адреса Арран, Саск Box 124. Тел. 32
Адреса: Box 124, Аррая, Саск. Тел. 12

Церковний Устав
ТРАВЕНЬ
16. Нед Розсадкднього. Гов. 3. УЄ Луки 24 1-12 Лп Ап Діян. 9. 32-42 Євви Іоана 5 1-15.
23. Нед Самарянин. Гов. 4. УЄ Івана 20. 1-10. Лт. Діян. 11: 19-26
1 26-30. Євви. Івана 4: 5-42.
30 Нед Сліпорожденого. Гов. 5. УЄ Івана 20: 11-18. Лт. Діян. 16: 16-34. Євви. Івана 9: 1-38.
ЧЕРВЕНЬ:
3. Вознесення. Ує Марка 16: 9-20. Діян 1 1-12. Євви. Луки 24. 36-53
6. Нед Св ОО Гов 6. УЄ Івана 21 1-14 Лт Діян. 20.16-18 1 26-36
Євви Іоана 17. 1-13
13. Зел Свята Гов 7. УЄ Івана 20. 19-23 Лт Діян 2: 1-11 Євви Іоана 7 37-52 1 8. 12
14 Понед Зел Свят Лт Ап Еф. сан 5. 9-19 Євви Матея 18: 10-20
15 Івана Сучавського. УЄ Івана 20. 1-10. Ап Петра 3: 1-18. Євви Івана 19: 25-27 1 21: 24-25
20. Нед. 1 по Зел. Св. 1 Всіх Свя тих. Гов. 8. УЄ 1. Ап. Жов. 11: 33—12: 2. Євви Матея 10: 32-33, 37-38;
27 Нед. 2. Гов 1 УЄ 2 Лт Ап
27. Нед. 2 Гов. 1 Уе 2. Лт. Ап Рим. 2: 10-16. Євви. Матея 4: 18-23

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

HERALD ox 3626 IPEG, MAN.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., JUNE 1, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЧЕРВНЯ, 1954. ЧИСЛО (967) 11

НАРАДИ В ЖЕНЕВІ.

Коротко сказати, що наради в Женеві не довели ще до нічого. Важка там справа Кореї та Індо-Хін. Так комуністи здобули одну твердиню, а тепер йдуть на другу. Америка є за тим, щоби скоро дати поміч Індо-Хінам, Англія знов каже, що найперше треба наради закінчити, а вже потім справу Індо-Хін обміркувати. Дехто з американців каже, що некай Америка рішає без Англії. Дехто в Америці підозрів, щоби Америка не помагала тим державам, які торгують з большевиками і дають їм велику поміч. До тих на першім місці належить Англія. Такий загальний стан західної політики.

ІНДОХІНЕЦЬ ДАЛЬШЕ ПОСТИТЬ.

До Женеви, в Швайцарії, прибув індохінець, розпінявв шатро, і до 21-го травня постив вже 18 днів та каже, що буде постити, доки індохінська справа не вирішиться в користь Індо-Хін. Звесь він Во Санг Тгіет. Коли він досить ослаб, взяли його до шпиталю, де він дальше постить. Лікарі дивуються, що він за той час ще більше не ослаб, і кажуть, що його сильна воля тримає.

НЕ ДОЗВОЛИЛИ БОЛЬШЕВИКАМ ТАНЦЮВАТИ.

До Парижу, в Франції, прибуло з Москви 40 большевицьких танцюристів і 15 їх помічників, але уряд не дозволив їм танцювати і вони забралися до Москви

БОЛЬШЕВИКИ І ФОРМОЗА.

Большевики агромаджують літаки напроти острова Формози, де є Кай Шек з армією, мабуть щоби на Формозу нападати. Але Америка стоїть на тому, що в часі потреби буде Формозу оборонняти.

ЯКА СИЛА РОСП.

Обчисляють, що Росія може мати 20,000 літаків в активній службі, а 20,000 в запасі, коли Америка має 33,000. Російську силу обчислюють приблизно.

ЗАВОРУШЕННЯ В ПАКІСТАНІ.

В Нараянгунд, в Пакістані, були заворушення в фабриці виробу грубого прядива, отже 300 людей згинуло, 300 було ранених, 100 арештованих. Кажуть, що комуністи довели до заворушень.

УПЕРЕДЖЕННЯ ДО КАТОЛИЦИЗМУ В АМЕРИЦІ.

На зборах членів католицької організації — "Лицарі Колюмба", говорив католицький священик Вінсент Дженен, що в Америці проявляється упередження до католицизму. Католики не стоять в світі наперед, а дарма, що вони не знають добре своєї релігії і не знають добре світа поза Церковою. Отже повстає байдужість.

ПРО НИНІШНУ НАУКУ.

Папа сказав в недавній промові, що скорий нинішній науковий розвій веде світ до загибелі. Всі здають тепер про матеріяльні здобутки, а про духові справи не здають. Позібне вже нераз висловлювали й інші думаючі люде.

СВЯЩЕНИК ІВАН ДМИТРІВ ПОМЕР

В неділю 16-го травня свящ. Іван Дмитрів цю справив Богослужения, а слідуючого дня, 23-го травня рано вже помер. Прожив 59 літ. Сталося так, що 21-го травня відправляючи свою дочку Ольгу до шпиталю, в шпиталі заслаб і там мусів зостатися. А 23-го травня вже не жив Вдома зосталася сама його дружина.

Походив з Черча, пов. Рогатин, з Галичини. Брав участь в українській визвольній війні. По війні прибув сам до Америки, там став священником й обслуговував українські православні парохії. Опісля перебрався до Канади й обслуговував парохії в Альберті, опісля ж в Саскачевин Брускбі-Громлиз, околицю Шіро, околицю Толстой, Ман., а вкінці першим Архистр. Михаїлі в Вінніпегу через 15 літ. Довгі літа був членом і секретарем Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

В послідних літах його здоровля почало занепадати, а 1953 року мусів йти до шпиталю. Пізніше здоровля тільки поправилося, що міг в церкві служити, хоч свящ. Кудрик йому допомагав.

Його дружина, Анна, прибула з Галичини вже до Канади з домовою Ольгою, одинокою їх дитиною

Покійний був чоловіком розсудним, вмів жити з людьми згідливо, і за те поважали його не тільки православні, але і греко-католики, які його близше знали, а також і римо-католики, які з ним стрічалися. І тому його смерть всім сум принесла.

Похорон в церкві Михаїла. В пятницю 28-го вечером похорон, в суботу Сл. Божа і похід на цвинтар

ВІЧНА ПЯМЯТЬ!

НОВИЙ СПОСІБ ОПЕРАЦІЇ СЕРЦЯ.

Операція серця тяжка, а тепер знайшли новий спосіб для операцій. Той спосіб випробовували на 70 собаках. Спосіб такий, що коли серце одного собаки оперували, то його завязували, щоби кров через нього не переходила, а головну жилу оперованого лучили з серцем другого собаки. Те друге серце працює тоді для оперованого. Така проба і з людьми показалася успішна.

ПОЛІЦАЯ ЗБИВ БАНДИТА.

В Вінніпегу поліцай застрілив 17-го травня відомого бандита, Теодора Росиуса і два його помічники були арештовані. Вони в "Медикал Артс Білдінг" забирали касу, в якій було 700 доларів і 3,000 доларів чеками. Росиус мав грозити поліцаєві, що його застрілять. Росиуса передше були арештували за різні злочини і випустили за запорукою 30,000 дол. Його батько казав, що Теодор був вдома на фарві добрим хлопцем, а місто його зовсім.

ПРОТИ БОЛЬШЕВИЦЬКИХ ЛІТАКІВ.

Канадійський міністер оборони, Клекстон, заявив, що коли б большевики нападали літаками на Америку, то з 10-ох їх літаків 9 були би знищені ним долітілиби. Се коли би нападали з північ-ночи через Канаду. Але сама Канада менше приготована ніж Америка і мусить приготовлятися.

ПОЇЗД ЗЛЕТІВ ВДОЛИНУ.

Дальше від Принс Джордж, Б. К., вода перервала залізничну дорогу, отже дьокомотива і 4 вагони впали в долину 30 стіп глибоку. Поранилося 8 осіб, одна дуже сильно. Паляч має поломину ногу, потовчений хребет, а також попікся. Машиніст впав на бік без поранення, а 34-ом особам нічого не сталося.

ЗГОРІЛА ВИГРІВАЛЬНЯ КУРЕЙ.

В Ст. Агат, Ман., згоріла вигрівалня курей, а в ній 2,000 курят. Дві родині з будинка повтікали. Шкода 15,000 доларів.

ЗАБРАВ ЦЕРКОВНІ ГРОШІ.

В Гренд Репідс, Міш., 29-літній син церковних колегій, Люберса, зайшов до церкви, і після колекти, що принесла 900 доларів, взяв тацу з грішми і вийшов. Люде думали, що він несе їх до сховку. Подібне зробив і в церкві в Зіледі, де взяв 500 дол. колекти. Вийшли його арештували.

ВОДА ЗАБРАЛА ГРЕБЛЮ.

В стейті Масачусетс, в Америці, були довг. дощі, отже вода прорвала греблю і вода залила місто Пібоді так, що в місті було води 6 стіп високо і багато людей потягло.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосвященнішій Митрополит Іларіон відвідає такі громади:

Тиндал, Ман. — неділя, 30 травня.
Вінніпег, Собор св. Покрови, з нагоди 30-літнього Ювілею, — неділя, 6-го червня.
Вінніпег, Катедра Преся. Трійці, — з нагоди храмового свята, — неділя Пресв. Трійці (Зелені Свята).
Дуфрост, Ман. — неділя, 20-го червня.
Кридор, Саск., — неділя, 27-го червня.
Кіндерслей, Саск. — неділя, 4-го липня.
Прілейт, Саск., — середа, 7-го липня (храмове свято) св. Івана.
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. С. Грицина.

ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ХОМИШИНІАДА.

Коли б позбирати все, що еп. Хомишин виробляв і що Українці про нього говорили і писали, то вийшла би велика книжка. Нехай Кунцевий перед ним сховається. Він же по линчарськи прислужувався Полякам і Римові, а за послугування брав собі Жидів. Вже дотепер про Хомишина багато сказано, а дальше ще дещо почуємо.

В перм. "Українськім Голосі", ч. 4, 1929 р. є допис зо Станіславова, де говориться:

"Виступ еп. Хомишина проти календаря "Рідної Школи" за поміщення православного календаря (прав. свят) мотивований (оправдуваний) тим, що ми греко-католики привикаємо до православія.

"Ні! Ми радше до юдаїзму (до жидівства) привикаємо, бо еп. Хомишин дідом учить нас привикати до юдаїзму.

"Була вже згадка, що синдиком (правним заступником маєткових справ) єпископа є Жид.

"Каменицю епархіяльного фонду будував жидівський інжінер.

"Капланцю в духовнім семінярі (в Станіславові) малював Жид.

"Епископальну палату побивав блихар Жид.

"Не виступаємо проти Жидів, — ми лиш констатуємо (стверджуємо), що замість до православія привикаємо до юдаїзму."

Наведені факти дають нам образок Хомишинової політики. Хто чужий не був би, але для Хомишина він ближший ніж Українці.

В Львівськім "Ділі" в 1936 року писалося:

"В четвер 14-го лютого с. р. був Станіславів місцем незвичайної події. Перед суд зайхав самоходом еп. Хомишин, і пішов до салі розправ судді д-ра Бонїковського, щоби особисто взяти участь в процесі, що його сей епископ веде проти українських селян Мощерників з Ворохти.

"Проти українських селян епископ Українець вносить позов і процесові письмо по польськи. На розправі заступає його адвокат **др. Лякс, Жид**, що має проти себе в окружному суді в Станіславові православний акт обвинувачення в численних обманах (за обманки!) на великі суми."

В суді Хомишин мав право вжівати української мови, але мова польська була йому солодша. Друге, що Лякса були вже арештували і покарали за обманства ще в 1934 р., отже Хомишин його добре знав. Але видно, що коли дві однакові душі зійшлися, то побратялися, — греко-католицький епископ і шахрай Лякс.

Вінніпегський "Вістник", ч. 21, 1936 р. подає за европейською пресою ("Ділом", або пер. "Укр. Голосом") таке:

"Перед городським судом в Делятині ведеться процес проти станиславівського гр. кат. епископа Хомишина, о. Миколи Куницького і Мих. Гасюка. Першу сторону заступає український адвокат Осип Левицький, а сторону епископа і тих, що з ним, — жидівський адвокат Мотьо Вергер. А в Делятині є 5 адвокатів Українців, і то ревних греко-католиків".

Дотепер бачимо, що "вибраним народом "для Хомишина не були Українці, але Жиди. А побіч Жидів Поляки. В своїм органі — "Новій Зорі" з 1-го квітня, 1937 р. помістив він заяву, де говорилося:

"З самого початку коли повставала польська держава, я завсіди пропагував льояльність (вірність). Моя льояльність спирається й спирається на розумі і на вірі в Провидіння Боже". — В іншій статті каже: "Власть та (польська!) може бути нам прикра і трактувати по мачошинському, одначе належить заховати льояльність супроти неї, з винятком випадків, де йшло би про справи противні вірі й Церкві".

Таку науку дає греко-католикам еп. Хомишин! Вас трактують по мачушиновому, кривдять, нівечать, та ви не оборонийтеся, не обурюйтеся, але будьте льояльними для кривдителя... В нього кривда не є противна вірі й церкві! Але Христос дорікав кривдителям, звав їх родом гадючим. Знак, що для Хомишина Польща стояла вище Христа. Або простійше, — він в Христа не вірив.

Хомишин — Лякс.

Щоби ще краєше приглянутися Хомишинови, пригляньмося приятелям Хомишина Ляксови, що цілі літа був помічником Хомишина.

В львівськім "Ділі" з 1-го липня, 1937 року, була велика стаття про Лякса і Хомишина, а приводом до неї було, що 19-го червня, 1937 р., Лякса засуджено на три роки тюрми за шахрайства. **А також те, що три дні по тім, як Лякс почав відсиджувати кару, Хомишин відвідував його і мав з ним довгу бесіду.**

Історія Лякса: родом з Корнича, пов. Коломия, в Галичині, добре володіє українською мовою. Коли по першій війні Лякс так переводив купно, що Овчарський стратив каменицю і лишився без нічого. А Лякс став богачем. І надбав повяги через Хомишина. Каже "Діло":

"Опінія про Лякса в місті стала якнайгірша: сотки і тисячі людей, яких він знищив, розголошували всюди про його безсоромність, нахабність і жадобу грошей й один перестерігав другого перед Ляксом".

"Грунт під ним зачав горіти. Але якийсь час ратувала його приязнь та приятельські еп. Хомишина."

Але в червни 1934 р. Лякса арештували і він сидів 4 місяці в слідчій тюрмі. Потім випустили за запорукою 50,000 злотих. Вкінци засудили на 18 літ, а дальше зменшили на три роки. "Діло" навмисне дивилося суду про Лякса:

"Лякс, опутавши свої жертви майстерно павутинням, виссав від них всі якості, став власником їх підприємств, позбавив їх маєтку. Вживав крутих доріг. Ашов найстрашнійшим маніяком..."

Каже "Діло", що Лякс не дуже обходив би українців коли б не те, що гр. кат. епископ цілі літа вязався з Ляксом, та **ще й тепер вяжеться.** Він то (Лякс):

"Довгі літа жирував на церковнім маєтку станиславівської епархії, зразу як синдик (правний заступник в маєткових справах) і правний дорадник епископа; потім як необмежений плєнипотент (повновласник) епископа, завідувач богородчанських дібр та епископських каменищ в Станиславові.

"Не тисячі, а десятки тисяч пляли з епархіяльної каси до кешені того нівчайного обманця. Лякс був в епископа всім, першою по епископови особою в дієцезії. **Вже по випущенню Лякса зі слідчої вязниці, підчас ведення слідства, вислав його епископ як свого повновласника до провірки книг в Земельнім Банку у Львові.**

"Підчас карних процесів Лякса **вимовав владика різних заходів в користь Лякса.**

"Вже після затвердження присуду Іздив Хомишин (кажуть, що з послом Волянським і Ляксом) **до найвищих чинників в державі просити увзаконення для того обманця.** І коли 10 днів арештовано Лякса, владика замовк(нів)ставував (виявив) прилюдно своє почування до нього довгими відвідинами в вязниці, — **дарма що досі ніколи того не робив, хоч нераз у вязниколи того не робив, хоч нераз у вязниці, серед слідства, сидїли поважні священики, і такої моральної підтримки не діждалися".**

Адвокат Ліндав, який Лякса оборонив, покликувався на Хомишина й еп. Литишевського, кажучи:

"Оскаржений Лякс помимо прошів мусїв мати деякі добрі прикмети, коли еп. Хомишин від ряду літ вживав його як свого дорадника; а також о. епископ суфраган (помічник) Литишевський жиє з оскарженим в довголітній приязни".

Два гр. кат. епископи і всім відомий шахрай й обманець Лякс живуть собі в тісній приязни, — і певно всї Хомишинові священики могли такої приязни завидувати, бо з ними Хомишин поводився жорстоко.

Хомишин і Хамайдес.

Цілі літа жив Хомишин в тісній дружбі з шахраєм Жидом Ляксом, але вкінци Лякса не стало і прийшлося йому шукати другого приятеля та дорадника. І знайшов.

В "Ділі" з 21-го вересня, 1937 року, появилася була така новинка:

"Гарний повновласник: Дня 15-го с. м. (вересня) відбулася в станиславівському суді ліцитація дому п. Ф. Мандзюка. До ліцитаційного купна зголосилася також греко-католицька Духовна Семинарія у Станиславові, використовуючи як свого повновласника п. **Кароля Хамайдеса** — бувшого нотаріяльного писаря, **засудженого свого часу за обман на 4 роки тяжкої вязниці.**

"Діло" не згадує, хто се Хамайдес, але другі часописи зазначували, що Хамайдес також Жид. Зрештою саме ім'я се показує.

Всюди були українські адвокати, але Хомишин не хоче з ними нічого мати, — він шукає чужих, та ще і шахраїв. Видно, що лише шахраї його приятелі!

Лякса засудили на 3, а Хамайдеса на 4 роки, разом 7 літ, — Хомишинових приятелів. Але коли б Українці мали власть судити, то на кілько літ треба б було засудити Хомишина за його роботу? Не на 7, але три рази по 7, себто на 21 рік.

Однаком на роботу Хомишина мовчки дивився Шептицький, мовчки дивився Риму Коциловський, мовчки дивився Рим і тому нині пуста вся балачка, що гр. кат. Церква в Галичині стала дійсною національною українською Церквою, твердинею українства. Се балачки католицьких фальшивників історії, які болото побілюють, щоби люди болота не бачили. За Хомишином є довга історія хрунівської роботи. Шептицький був Поляк. Еп. Коциловський подібний до Хомишина, і кілько скарг засилали на нього до Риму, і кілько осуду було зі сторони загалу. В чім же була та сила "дійсної національної Церкви!"

Ще одно... Коли Хомишин і Коциловський відносилися до православних Українців-втікачів, чи емігрантів, і до православія взагалі по крайню рожому, — то Ляхи і Хамайдеси могли бути їх приятелями, дорадниками, помічниками, хоч вони не були ані християнами, ані Українцями. От який се був епископ і який Українець!

Права і обовязки Шептицького.

Як ставився Шептицький до роботи Хомишина і Коциловського? Дивився і мовчав, а се знак, що з ними годився.

Адже целібат був його справою, бо він вже в 1918 році половину місць в духовнім семінари призначив целебсам. В 1920 р. на тайних нарадах з Хомишином і Коциловським рішив заводити загальний целібат. А коли на все інше дивився мовчки, то знак, що з тим годився. Хто мовчить, той годиться.

Може хтось сказати: "Шептицький не мав права мішатися в справи другої дієцезії, других єпископів..." Але воно не таке!

Чи має хтось формально надане право чи не має, але до доброї чужої праці не треба мішатися. **Однаком коли хто робить зло, то кожний чоловік має право й обовязок до його роботи мішатися.** І не треба йому нічийого дозволу, бо за ним є **природне право життя.** Зля робота не є особистою справою одного чоловіка серед потирьох стін, — вона розтягається на родину, на громаду, на околиці, на державу. Всім вона загрожує, всі від неї терпіть, отже право проти неї витупати.

Зля робота Хомишина, Коциловського, Шептицького і Риму розтягалася на цілу гр. кат. Церкву і всіх греко-католиків, всі від неї терпіли, — тому то без дозволу згори виступали проти неї і священики і нарід, і ніхто не казав, що вони мають на те права. Вони мали природне право, — право оборонити себе і свою справу.

Справою Шептицького була найперше ціла гр. кат. Церква, а не тільки його дієцезія. Коли Хомишин зі своїми целебсами плюгавив жонате духовенство, звав "маточниками, нездарами, кадильниками"; коли жінок священників звав "сплювачками", то се відносилося і до священників Шептицького. Коли поведення Хомишина і Коциловського було хамське, то се наносило зневаги цілій Церкві, **отже обовязком Шептицького було проти того рішуво виступати!** А то виходило: його священників обкидають болотом, його Церкву нівечать, а він мовчить. Се тоді, коли і священики і нарід не мовчали. **Отже мовчанкою він помагав тій хамській роботі, яка робилася!**

***

За Шептицьким були більші права ніж две Рими, — було право його становища як сторожа добра Церкви. Було право **християнина.** Право **українського громадянина,** коли б він був Українцем. Право **справедливого культурного чоловіка,** коли б він таким був.

Епископ Штросмаєр, для якого справедливість була найвищим авторітетом, не питав в папи дозволу і 1870 р. на Соборі перед 800 католицькими епископами **папу заявив, що — папа не є наслідником Петра і заступником Христа; що папа не є непомильним; що папу і папів було злочинцями...** Бо йому ходило про **справедливість,** про **правду і слухність.** Чи та справедливість не вимагала і від Шептицького, щоби він став в її обороні?

Але Шептицький в своїм польськім Пастирськім Листі з 1904 р. заявляв Полякам, що буде обороняти **права їх нації, переконань, народности,** бо се права — "яких нікому не вільно відбирати". Чому ж **права українських переконань** він не обороняв?

Відповідь коротка: Поляки були його рідні брати, а Українці були йому чужі і він їм чужий. Їх треба знищити для добра Поляків: От чому він мовчав!

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

55

Старосвітська господарка.

Церковні поля в Журові застав я в дуже поганому стані. Мій попередник о. Володимир поле визнавав людям "на спілку". Вони засівали, а з того, що вродилося, давали половину священикови.

Лихо було в тім, що люди не вміли господарити. Зорати якбудь, засіяти, а решта... Як Бог схоче, то на камени вродить... Забували, що Бог казав: "В поті чола будеш їсти хліб свій". Нерз сіяли коли земля вже добре висохла і воно довго не сходило. Бурянів не пищили. Було багато осету, а від гірчиці жовтіялися цілі поля. Гірчиця дозрівала, висипалася і другого року знов росла.

Занедбані були і сіножати, там були мочари, росла трощ, шувар. По церковні лісі худоба худоба і здала верхи молодих деревець, нищила. Таке я Журові застав.

Сусіди — се повітря.

Казав Гол: "Товариство е повітрям для душі. З нього надихуємося або вдоровля, або слабости."

За 4 роки в Підгірцях я мав двох священиків-сусідів, що розуміли мене, —одни о. Д. Таначкевич з Закомаря, знавий патріот та о. Є. Дубіцький, в Ожеську. Інші були байдужі до моєї роботи. А були і старші з ненависних, які казали: "Не маєш ше парохії, отже пощо зводити боротьбу за права народу?"

А священики-москвофіли були проти всякої освітної роботи, казали: "Хлоп доти добрий і покірний, доки темний..." Я з ними не сходився.

Бувши в Гологорах і в Лагодові, я не мав нїодної душі, перед якою я міг би висповідатися з моїх радощів і болїв. Там священики були до всього байдужі.

В Журові не те. Тут кругом були священики, від яких я міг багато навчитися. От рогатинський декан Степан Городецький. Се був старший, дїяльний, всіми поважний чоловік. До смерти був парохом в Вербліївцях коло Рогатина. Середного росту, худощавий, рухливий, відважний, характерний. Кругом нього гуртувався весь освітній рух в Рогатинщині. В 1922 р. переживав тяжкі страждення, — тюрма загнала його в могилу.

З молодших були А. Пеленський в Княгиничах, І. Созанський в Черчу, П. Петрицький в Колоколині, К. Ковальський в Явчу, М. Бачинський в Григорові і Боднар в Свнстільниках.

В кожного з тих священиків була в селі читальня "Просвіти", що мала свій власний дім, крамницю, позичкову касу, хор, аматорський кружок і т. п.

Тут було видно кілько доброго може зробити щирий чоловік. І людям добро зробить і сам вдоволений, що своє життя не промарнував. І люде згадують. А недбалий: "однаково — чи жив, чи загинув", як казав Шевченко.

КАРА ЗА РЕВОЛЬВЕР.

В Вінніпегу Ернест Агоф заплатив 50 долярів кари за те, що мав при собі револьвер, на який не мав дозволу.

СКОВОРОДА СВОТМ СЕКРЕТАРЕМ

(З переказів).

Відомо, що один з царських генералів, з титулом князя, дуже обважав українського мудрця — Григорія Сковороду. І раз ставить йому таке питання:

— Чи згодився б ти бути головним секретарем такого то міністерства?

— Ні! — відповів мудрець.

— А секретарем царя?

— Також ні!

— А секретарем митрополита?

— Також ні!

— А секретарем самого патріярха?

— Також ні!

— А чи згодився б бути їх дорадником?

— Також ні!

— А тепер скажи мені чому ти не хотів би бути.

На те мудрець:

— Тому, що я тоді перестав би, бути секретарем і дорадником нїжайшого між вони всі.

— Хто ж той важнїйший?

— Тим важнїйшим є вільний чоловік.— Сковорода! Я є його секретарем і дорадником.

Задумався князь, а там каже:

— Тепер ще одно питання: чи хотів би бути приятелем тих, яких я згадував?

Подумав мудрець і говорить:

— Міг би ним бути, коли б вони підчеслися до тої висоти, щоби могли моїми приятелями стати.

Тоді говорить князь:

— Друже, я вповні тебе розумію. Є богато людей з титулами, а ти маєш один титул: „Вільний Чоловік Сковорода", і той титул стоїть вище всіх других титулів. Мало є тих, що можуть в тобою зрівнятися. Я тепер ще більше тебе повважаю.

Таким великим чоловіком був Сковорода!

КОРОЛЕВА БУЛА БОСА В ЦЕРКВІ.

Коли подорожуючи Королева Єлисавета була на острові Цейлоні, то хотіла побачити буддийську церкву в середині. А що там вимагається, щоби до церкви входити босими ногами, то і Королева, і ей чоловік, Князь Едінбургу, входили до церкви босими ногами. Скотляндська Церква (Вільна Пресвітерська) стала проти того і назвала се "ідолопоклонством", і конференція тої ж Церкви рішила вислати Королевій письмо з вимком "смутку і перестороги". Також канадійський премієр Сен Лоран подорожуючи, входив до буддийської церкви босим.

Коли добре подумати, то Королева нїчого злого не зробила. Вона входила до церкви як гість, а гості всюди пристосовуються до звичаїв дому, в якім хочуть бути гостями. Чи розумно було би Лорди проти звичаїв того дому?

ПЯТЬ ЛІТ ЗА КРАДЇЖ.

Спільник Розмуса, якого застрілив поліцай, за спілку з Розмусом, і другі крадежі та рабунки; дістав 5 літ тюрми.

ВИДАННЯ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ "ЕККЛЄЗІЯ"

1. Нарис Історії Християнської Церкви. Д. Дорошенко. Ціна $1.00
2. Життя Йосафата Кунцевича. В. Кудрик. Ціна 0.50
3. Історичні матеріяли. В. Кудрик 0.50
4. Маловідоме з історії Греко-Католицької Церкви. Ціна 0.75
5. Вифлием — Катехизм для дітей. Прот. П. Мельничук. Ціна 0.20

Пишіть на адресу:
Ecclesia Publishing Co.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Провід"
Передплата в Канаді - $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum.
in Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адреса:
The HERALD, Box 3025, — Winnipeg, Man.

СКАСОВАННЯ ПАНЩИНИ 1848 РОКУ

Українець, де він не був би, повинен знати історію українського народу, — і загальну й окремих її частин. Тут згадаємо важну подію в житті українського народу, який був під Австрією.

Минає 106 літ як в Галичині, на Буковині і Закарпатю скінчилася панщина. В Галичині скінчилася 15 травня, 1848 р., а на Буковині і Закарпатті того року в осени.

Під Польщею панщина почалася з кінцем 14-го століття. В заводили королеві, перше один день, дальше два, аж прийшло до тижня. Люде стали невільниками.

Вільному тяжко неволю зрозуміти, як ситому голод. Каже Шевченко: —

Немае гірше як в неволі
Про волю згадувать. А я,
Про тебе воленько моя
Отсе нагадую. Ніколи
Ти не здавалася мені
Такою свіже молодою,
І прехорошою такою
Як на далекій чужині,
Та ще в неволі . . .

Тому народ зустрічав волю як велику Божу ласку. На памятку тої великої події народ по селах ставив камінні фігури, хрести і виродовів десятки літ день скасування панщини (15-го травня) був днем святим. В церкві було Богослуження, дати того дня не йшли до школи, але до церкви, і перед памятковим хрестом був Молебен з окремою промовою.

І шкода, що те свято орлеця зникло. Ані церковний провід, ані інтелігенція не подбали, щоб його затримати. Іван Франко, та може ще дехто, заявляв, що треба те свято продовжувати, але тих голосів було мало. Се велика шкода, бо те свято стояло в ряді майже з церковними святами, але українська думка не була тільки розвилася, щоби значіння того свята розуміти.

А таких свят народовців треба, і були історичні події для тих, чи подібних свят в Галичині могло не бути примість Маркіяна Шашкевича на Буковині Федьковича Свято Шевченка, се ще свято для всіх Українців. От Жиди святкують досегер вихід з єгипецької неволі, або свята Гамана, хоч воно своїм змістом не є релігійним святом.

***

Патент скасування панщини був виданий 17-го квітня, 1848, і перед 15-им травнем був відомий, отже вже 2-го травня заснувалася у Львові перша Українська організація — „Головна Руська Рада", при участи понад 300 Українців. Прибули були і Поляки, щоби перешкаджати, але їх випросили.

Се також була велика подія. Історія каже, що учасники зборів — „з радости при розході цілувалися, а старші тішилися як діти, бо надія і молодість стала перед ними".

І в день, коли панщина скінчилася, появилася відозва Гол. Рус. Ради, де говорилося:

„Ми Русини Галицькі належимо до великого руського народу, що говорить одною мовою і числить 15 мілионів. Той нарід був колись самостійний, рівнався славою найсильнішим народам Европи, мав своїх князів . . ."

Говорилося дальше, що треба українську мову завести до шкіл, треба обороняти права українського народу. . .

Се був початок самостійної української праці, яка вже не переривалася. В. 1848 р. галицькі Українці вибрали були вже 36 своїх послів до парламенту, а буковинські Українці 5. Се було перед 106 літами. До того підготовила Українців робота "Руської Тріади" з Маркіяном Шашкевичом, що почалася вже 1831 року.

В Росії скасували панщину (кріпацтво) аж 1861 року також на весні, отже могло створитися спільне з Галичанами Свято Скасування Панщини, або Свято Волі. А шкода що не створилося.

Нинішньому молодому поколінню тяжко зрозуміти як панщина витлядала. Нарід був невільником і мусів на панів працювати. Земля, яку селяни для себе обробляв, була також панською. Пан міг робити з народом що хотів і скаржитися не було куди. Тому не дивно, що нарід привітав волю як велике благословення і щиро дякував Богу за визволення.

І тому тої дні не можна забути. Може добре було би, коли б тут бодай до якоїсь міри відновити те свято, яке вже було, а потім занехаяне. Воно окремо ушоровано би українську свідомість, познайомлювало би його з українською минувшиною. Розуміюсь, що до того треба наперед відповідно приготовитися.

„ПРО „БУНТАРІВ ПРОТИ БОГА".

В бразилійській "Нашій Вірі" (4 сторони на мімеографі) з 15-го вересня 1953 р. як Орган Укр. Авт. Прав Церкви в Бразилії Америці", в статті "Як караються бунтарі проти Бога", статті автора Ураки

Був в дозвілля в Америці пресвятий зрінен Миколай. Він помер. Тепер зостався єп. Олексій (Пищишин), який має там противників. Не будемо про єп. Олексія говорити, а розглянемо „органи" його Церкви, чи його прихильників.

Говориться там найперше як Бог покарав Корея, Датана й Авірона. Стаття каже, (що подібна кара буде всім, які виступають проти свящества, бо се виступ проти Бога.

В Буенос Айресі Братство св. Покрови виступило проти еп. Олексія, отже нібито нібіщо дорогою Корея, воно— побажало поставити себе вище Церковної Влади, посміло уневажнювати постанови Головної Церкви, постанови св. Соборів, Святих Отців, Канонів, Церковних Правил, та своїми "указами" відміняти постанови Соборів Церковних. І рано чи пізніше, а кара Божа не мине тих братських бунтарів". А дальше

„Перший бунтар, що посмів виступити проти Вищої Церковної Влади, встановленої Богом, архієп. Миколай, вже понес заслужену кару. Він помер. . . не дочекав тих церковних лакотів, на які благословляв збунтованих братчиків."

Такі дітячі висенітниці плете орган Одеської Церкви.

Що церковному житію влади, чи проводу треба, і в Церкві і всюди, се зрозуміле, але знаємо, що провід складається з людей і люде той провід вибирають. Тому в усякий провід можуть дістатися люде невідповідні, а то і хитрунки, що силу власти для себе використовують. Христос же згадував про тих, що лізуть до огорожи через пліт і вдають пастирів. Христос осуджував законоучителів. Канони забороняють епископам присвоювати собі церковне майно. Знак, що такі були, А в „Нашої Віри" виходить, що всі церковні служителі то Мойсеї.

Безглуздям треба назвати балачку, що Бог покарав архіепс. Миколая за бунтарство. Звітки „Наша Віра" про те довідалася? Сам же Миколай належав до церковної влади будучи архієпископом. Се степень влади! Очевидно він виступав проти еп. Олексія, отже нікого від себе, — може за ту політику, яку „Наша Віра", отже мабуть й еп. Олексій, проповідував, а то:

„Коли членам клиру церковного (священикам) рішучо забороняється сказати що зле на епископа, то і зло вже говорити про святських Святським людям зовсім не вільно вмішуватись в справи церковного управління. **Лише вибрани громадою вірних, та затверджених епископом, дозволяється допомагати(!) членам клиру церковного в справах лише господарчих".**

Точно як було в Росії, або і в римський католицькій Церкві.

Така політика обрахована на пострах людям. Вона відбирає від вірних Церкви всі права навіть в господарчих справах. Слухай, мовчи, помахуй головою і виконуй що тобі прикажуть.

Римська Церква голосить, що ніхто з людей не має права судити папи, бо він заступник Христа, але чи не судили папів? Чи не наганяли? А були папи, яких треба було нагнати, але не було кому.

Не треба говорити про еп. Олексія, бо орган його Церкви, чи його групи за нього говорить. З того, що говорить „Наша Віра"- таки виходить, що були слушні причини до „бунту".

КАЖЕ — РОДИЧІ ВИННІ

Артур Кендел був 18 літ детективом в Лондоні, а тепер він в Америці слідить за молодими злочинцями і недавно він заявив, що в Виннігеу за шість місяців він знайшов тільки злочинків як за 18 літ в частині Лондону, де він працював. І має він на гадці злочинців від 8 до 18 літ. В Виннігеу є навіть клюб злочинців, отже організація.

І дав приклад як деякі родичі на злодиціїв дивляться: коли сказано одній дітей не вчать як заховуватися, не вчать що добре, що зле, не вчать морали. А де таке, там чорт робить свою роботу.

Все те повинно бути наукою й осторогою для родичів. А то буває, що коли родичі в розпущенних дітьми прийдуть до знайомих, то або таких гостей з їх дітьми виганяють, або самим з хати забираїся. Коли ж прийдуть до церкви, то те саме.

Коли ж розпущені діти підростуть, то повно нарікань: „Син не слухає родичів, дочка не слухає . . ." Але хто тому винен?

ПОНЕДІЛОК ЗЕЛЕНИХ СВЯТ.

В Апостолі (Ефес. 5:9-19) ап. Павло напоминає християн, щоби були синами світла, щоби жили чесно, праведно. Щоби, поводилися не як немудрі, а як мудрі. Щоби вином не впивалися, але заповняли час побожними співами

В Євангелі (Мат. 18:10-20) каже Христос, що коли брат твій провинився перед тобою, скажи йому се в чотири очи; коли не послухає, скажи при двох-трох свідках. Коли не послухає, скажи при громаді. Коли ж і тут не послухає, вважай його поганином і грішником. Та ще: Де двоє, чи троє збереться в ім'я моє, там я є між ними.

Сей день присвячений окремо пошані Святого Духа

Зеленими Святами називаються ті свята тому, що християне прикрашують свої доми і церкви зеленими галузками і цьвітами, як в Старім Завіті свята того ж часу доми зеленими галузками прикрашували. Може і кімната Апостолів була так прикрашена.

НАЙБІЛЬШИЙ КРАТЕР.

В Квебеку е великий кругла яма, 30 миль в'ярока, про яку вчені кажуть, що ту яму (кратер) зробив великий метеор, що впав з надземних просторів на землю перед мілионами літ. Дотепер знали кратер в Квебеку, 2 милі широкий. (Метеор, се падаюча звізда. З тих, що на землю падають, видно, що се камінна та залізо).

АПОСТОЛИ Й ЕВАНГЕЛІЇ
НЕДІЛЯ СВ. ОТЦІВ.

В Діяннях говориться, що ап. Павло приїхавши до Ефесу священиків і напоминав їх, щоби стояли твердо при правді, були витревалими. Він пригадував, як він всюди стояв твердо, не зважаючи на своє життя, щоби лише скінчити свою службу гідно.

В Євангілї (Іван 17: 1-13) є молитва Христа коли готовився на смерть.

Та неділя пригадує перший Вселенський Собор в Нікеї 325 року, а там було 318 епископів. Важною справою на тім Соборі була справа Арія, якого там вдарив св. Отець Миколай Собор важний був і тим, що там було багато мучеників за Христа, — сліпі, покалічені, яких ще недавно нередтим погане мучили. Цар Константин підходив і цілував тих мучеників.

ЗЕЛЕНІ СВЯТА.

В Діяннях говориться, що коли кінчилися Жидівські свята, всі Апостоли в домі зібралися. Нараз почувся шум і над головами Апостолів показалися огні. Тоді Апостоли почули силу, якої перше не мали, і почали говорити різними мовами.

Тоді до Єрусалиму було зібралося багато людей з різних далеких країн, отже Апостоли вийшли і почали мовами тих людей про Христа говорити. Всі дивувалися і велике число увірувало в Христа.

В Євангелії (Іван 7:37-52 і 8:12) оповіщаєсь як Христос говорив, що хто щиро піде за його наукою, той його серця буде течи жива вода. Я світло для світа, казав Христос, і хто піде за мною, не буде в тьмі ходити, але буде мати вічне життя

Ся неділя присвячена Святій Трой ці, бо тут вас і третя Особа Божа, Дух Святий, явився в новий свої могучости

ПОНЕДІЛОК ЗЕЛЕНИХ СВЯТ.

В Апостолі (Ефес. 5:9-19) ап. Павло напоминає християн, щоби були синами світла, щоби жили чесно, праведно. Щоби, поводилися не як немудрі, а як мудрі. Щоби вином не впивалися, але заповняли час побожними співами

В Євангелії (Мат. 18:10-20) каже Христос, що коли брат твій провинився перед тобою, скажи йому се в чотири очи; коли не послухає, скажи при двох-трох свідках. Коли не послухає, скажи при громаді. Коли ж і тут не послухає, вважай його поганином і грішником. Та ще: Де двоє, чи троє збереться в ім'я моє, там я є між ними.

Сей день присвячений окремо пошані Святого Духа

Зеленими Святами називаються ті свята тому, що християне прикрашують свої доми і церкви зеленими галузками і цьвітами, як в Старім Завіті свята того ж часу доми зеленими галузками прикрашували. Може і кімната Апостолів була так прикрашена.

НАЙБІЛЬШИЙ КРАТЕР.

В Квебеку е великий кругла яма, 30 миль в'ярока, про яку вчені кажуть, що ту яму (кратер) зробив великий метеор, що впав з надземних просторів на землю перед мілионами літ. Дотепер знали кратер в Квебеку, 2 милі широкий. (Метеор, се падаюча звізда. З тих, що на землю падають, видно, що се камінна та залізо).

ПРО ДІЄЦЕЗІЯЛЬКИЙ ФОНД

Часто священики пригадують в церкві про Дієцезіяльний Фонд. Про нього писалося в "Вістнику". Нерідко і Консисторія нагадує про нього.

Кожна установа на землі потребує фондів на свої потреби. Потребує грошей і Церква. Кожна парохія має видатки, бо утримує церковний будинок, його часто відновляє, сплачує асекурацію й інші видатки, та утримує священика, дяка й іншу потрібну услугу.

Так, як парохія мусить мати фонди на свої потреби, таксаме Церква, а згляду ні й Провід (Консисторія), мусить мати фонди, щоб оплачувати утримання для архиереїв, приміщення для Консисторії, працівників у канцелярії, організаційні видатки, видання книжок для Богослужень, навчання священників і вірних, та все інше.

Парохія збирає фонди від членів і підприємств, які в себе устрює. Звідки Церква, а згляду Консисторія, одержує фонди? Вона не має окремих членів так, як парохія, не може рядкувати підприємств, які чогось подібного, бо не має змоги.

Щоб се все оплатити, то Собори нашої Церкви, як найвищі її установи, подбали про фонди на ті потреби. Собори, устами представників парохій постановили, щоб парохії фінансово підтримували Консисторію, щоб вона могла виконувати наложені на неї обовязки. Отже Собори постановили, що кожна громада має обовязок надсилати до Консисторії гроші на так званий Дієцезіяльний Фонд.

Колись було установлено складати по $1.00 від кожного члена і від кожного Богослуження. 1952 року було подвоєно висоту того фонду від кожної громади. А від 1953 року є установлена одна сума від парохії, в яку вмісюються збірки з нагоди Різдва (колядa) і Великодня (писанка).

Хто каже, що того фонду Церкві не треба, той або бажає пошкодити її, або не розуміє потреб Церкви.

Хто не хоче складати грошей на Дієцезіяльний Фонд, - той ворог своїй Церкві.

Парохія мусить мати фонди; мусить мати гроші щоб Церква, а згляду Консисторія, яка стоїть на проводі ої, й відповідає за всю її адміністрацію.

Гроші треба надсилати кожного року і повно визначену суму. Котра громада з яких причин цього обовязку не могла виконати одного року, вона має обовязок виконати його найблизшого часу. Котрій громаді тяжко за один раз вислати належну скількість грошей, вона може розложити собі на части і сплачувати квартально або й місячно; але ні одна громада не може казати: **ми не мусимо платити того фонду, або не хочемо, чи не можемо.**

Дієцезіяльний Фонд е основою, фундаментом існування нашої всієї церковної роботи, від нього ніхто не може відмовитися, а напивки має обовязок точно і на час надсилати до Консисторії, щоб ій помогти добре, точно і належно виконувати завдання, які на неї наложив Собор

КОНСИСТОРІЯ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді
Прот. Є. Гришина, голова Президії.

БУДДИЙСЬКИЙ СОБОР.

В Рангуні, в Бірмі, почався 17-го травня буддийський собор, що буде тревати два роки. Будда, за якого науші-записувалася буддийська релігія, помер перед 2,498 літами. Тепер хочуть зладити буддийські свяні книги в мові "палі", якою говорив Будда.

НОВИНА

Уже продається книжочка **"АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ Й АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ".** Сторін 80. Ціна $1.00.

При замовленнях найменше пятьох примірників за готівку даємо 10% опусту.

Книжечка дуже потрібна Духовенству і всім, хто працює в церкві.

Замовляти в
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Canada.

ЖІНОЧІ ПРИКРАСИ.

Жінки, що дуже любили моди і всякі прикраси, питали священика, чи се гріх дуже по модньому вбиратися і дуже себе прикрашувати. На те священик:

— В одежі і прикрасах гріха нема. Але коли б ви дбали найперше, щоби ваша душа була гарно прикрашена, то ви про зверхню моду не дуже дбали би. І вашу гідну душу люде бачили би навіть через звичайну одежу.

ЩО СТУДЕНТИ ВИРОБЛЯЮТЬ.

В Нью Йорку кілька сотень студентів висших шкіл, хлопці і дівчата, поїхали поїзд. Бігали з вагону до вагону, били вікна, розбивали лямпи, домали все, що вдалося поломати. Поліція арештувала яких 100, решта повтікала. Виходить, що до того не було ніякої причини, а робили се, щоби потішитися нищенням. Що з таких буде, коли не бандити? І що з того, що вони в школах вчаться?

МОЖЕ ЛЕБЕДІ ЩОСЬ ВОРОЖАТЬ.

В Англії е пара "королівських" лебедів. Коли королева Єлисавета коронувалася, вони вивели молодих, а тепер, коли вернулася з подорожи, вже молодих лебедят вивели. Дехто вважає се ознакою чогось доброго.

ДИКА ЖОРСТОКІСТЬ.

В Кендел, Н Дж., два брати 7 і 9-літні, вертаючи зі школи, стрінули на них напав молодий хлопець, вибив тих школярів і старшого попрокльовав олівцем 200 разів в груди і в плечі. Се показує як виховання мають нині молоді.

ДОЧКА З НОЖЕМ ДО МАТЕРИ.

В Ст. Юстис, Ман., пяна Делія МкКей грозила своїй матери ножем і дістала за те три місяці арешту.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Речей „Провидіння".
Просимо писати по інформації і ціни до —
Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

ДВА ВІРНІ ПРИЯТЕЛІ

Маємо дивне оповідання про двох вірних приятелів, яких на світі не багато буває.

На острові Сицилії було грецьке місто Сиракузи, велике, гарне, але небезпечно було в ньому жити. Над ним панував самовладець (тиран) Діонісій, що був дуже жорстоким і немилосердним чоловіком. Він позбавив життя багатьох людей, які не були йому милі.

Се було в четвертім віку перед Христом. Жили там два щирі приятелі, Дамон і Пітій. Були вони дуже розумні, чесні, і такі правдомовні, що кожний, хто їх зив, вірив їх словам як словам божим.

Раз Пітій чимсь не вгодив Діонісієві і той засудив його на смерть, — щоби Пітія повісити.

А Пітій мав в Греції родину і маєток, отже каже Діонісієві:

— Позволь мені поїхати до Греції і розпорядити, що має бути з моїм маєтком, а тоді я вернуся і ти мене повісиш. — На те Діонісій:

— Не здуриш ти мене. Коли я тебе випущу, то вже не вернешся.

— Коли так думаєш, — говорить Пітій, то я зоставлю свого приятеля на своє місце. Коли б я не вернувся, то його повісиш.

— Але чи ти маєш такого приятеля? — питав Діонісій.

— Маю, — говорить Пітій.

— Добре, — каже Діонісій, ——— його.

Діонісій не вірив, що такий приятель знайдеться.

Пітій покликав свого приятеля, Дамона, і говорить до нього Діонісій:

— Чи ти готов зостатися в моїх руках поки Пітій вернеться?

— Готов! — каже Дамон.

— Добре, — говорить Діонісій, — але коли Пітій не вернеться, тоді ти згинеш. Чи на те готов?

— Готов, — відповів Дамон, — бо я знаю, що він вернеться. Його слово святе як Боже слово: коли б не вернувся, то хіба був би до того перешкоди, отже він не буде тому винен.

— Нехай так буде, — говорить Діонісій. Коли б же він вернувся після того, як ти згинеш, то я дарую йому кару.

А Діонісій одно говорить, а друге думав. Він думав так: першу провину йому подарую, але за те, що зрадив товариша, я таки його повішу.

І Пітій поїхав до Греції.

**

Минуло тільки часу, що Пітій повинен був вернутися, але його нема. Ще пождали, а Пітія таки нема. Тоді Діонісій приказує повісити Дамона.

За містом поставили шибеницю, зібралося багато народу, прибув і Діонісій та привели Дамона. І говорить Діонісій:

— Бачиш, Дамоне, що сталося. Ти вірив своєму приятелеви, а він тебе ошукав.

— Ні, — відказав Дамон, — я вірив і вірю в його слово. Його слово святе. А коли його нема, то були перешкоди, яких він не міг перемогти.

І вже готувалися, щоби Дамона повісити. Та в хвилин, коли кат мав закладати шнурок на шию Дамона, люде побачили, що далеко від них біжить чоловік, махає руками і кричить. Побачив його і Діонісій і казав зждати.

Се був Пітій. Коли він прибіг, питає Діонісій, чому він спізнився, а Пітій каже:

— Коли я вертався, велика буря постала на морю і тревала кілька днів. Вона мене спинила. Але я щадливий. Цупом прибув на час і врятував життя мого приятеля. Тепер його пустіть, а мене вішайте.

Се дуже зворушило Діонісія, бо він до того часу не вірив, що є на світі такі щирі і гідні приятелі. І каже він:

Коли ви такі щирі приятелі і такі чесні люде, то жийте на світі якнайдовше. Світ таких гідних людей потребує. А мене прийміть за свого третього приятеля.

Так гідність тих товаришів перемогла навіть жорстоку вдачу Діонісія. Він аж тепер зрозумів, що значить бути чесним чоловіком.

Се великий приклад і велика наука на всі часи для всіх людей. І щасливі ті громади і народи, що мають між собою таких гідних людей, як був Пітій і Дамон

Хто помер?

В дивних історіях оповідається, що одно надморське грецьке містечко складом обставин дуже розбогатіло. Люде за кільця літ з бідаків стали богачами. А разом з тим зародилося в них самолюбство, шукання вигод, байдужість, отже почали церкву занедбувати.

Найперше почали до церкви спізнятися, дальше щораз менше приходити, аж одної неділі ніхто не прийшов.

А священиком був там розумний, побожний, щирий чоловік, але досить убогий, отже не рівня богачам.

Думав він і надумав, що робити.

Слідуючої неділі почав він дуже ранценько дзвонити і дзвонив безперестанку годину, дві, три. Всі звернули на те увагу і подумали, що мусів хтось дуже богатий померти. По бідаку так не дзвонили бн.

Коло полудня зібралася коло церкви велика громада. Коли священик зійшов з дзвінниці, питають:

Мабуть хтось помер?

— Так, помер, каже священик.

— Молодий чи старий?

— Такий, що міг би ще довго жити.

— Шкода! Хто ж се такий?

— Померла наша церковна громада.

І говорить священик, — і я отсе закликав людей, щоби відслужити по ній Панахиду, насипати побіч церкви високу могилу, хрест поставити і написати на ній "Люде добрі, моліться за мене грішну". Ось я і лопатки приніс, щоби ви помогли мені тую могилу насипати.

Більше нічого не говорив, але люде зрозуміли свій гріх і свій неробу, і вже дальших неділь церква була завсіди повна людей.

АМЕРИКА ОБНИЖАЄ ЦІНУ ЗБІЖА.

Уряд Америки нагромадив забагато збіжа, як кукурудза, овес, ячмінь і жито, а тепер рішив продавати світови все те по 10 до 15 центів нидше як платиться в Америці. Се відносилось би і до пшениці, лену та ще чого. Значить, уряд ту стратту покриває би державними гріщми. Та се відобється на Канаді, бо і вона мусіла би подібно робити, щоби світови своє збіже продавати.

ЧИ МАЄТЕ КНИЖКУ „МАЛОВІДОМЕ"?

Усім треба знати, що діялося в грекокатолицькій Церкві від її початків, а про те оповідає книжка **"Маловідоме з історії греко-католицької Церкви".** Се перша книжка, а неодовзі появиться і друга.

Тут є матеріяли, яких деінде не зайдете. Тепер час, щоби про те знати. Ціна книжки 75 центів.

Замовляйте пишучи до:

Ecclesia Publishing Co.

7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

СИЛА ЗАПОВІДЕЙ БОЖИХ.

Потоптання Божих Заповідей завело людство на берег пропасти.

Нині знаємо багато мов, маємо радіо, авта, літаки, електрику, знукові кіна, багато бібліотек, школи, атомічні бомби, а вчені ще дальше застановляються над тим, як нас ущасливити, але виходить, що всього того замало. Теперішній чоловік приголомшений розвоєм цивілізації. Каже, що перемігнув природу, але сам хорий. Ніби десь вісь землі заломилася.

Скаже хто: Заповіди Божі перестарілі, вони вперед 3000 літ, тепер іншого треба.

Але завсіди розумні люде казали, що твердою основою суспільности, чи державн не є машинки чи гроші, але чесні і гідні люде.

Заповіди Божі дають як людський рід Господь написав їх найперше в серцю перших людей, а потім на кам'яних таблицях, щоби чоловік мав їх перед очима і тому будуть вживати тисячі літ, люде засіплять землю ще дивнійшими винаходами, але Заповіди Божі будуть завсіди добрі і конечні.

Божі Заповіди відносяться не лише до давних поколінь, які повинні були шанувати батька й матір, не вбивати, не красти, не розпустувати, фальшиво не свідчити, ні, — вони е основним каменем не одного народу чи покоління, але всього людства на всі часи.

Застановитися над станом людства, особливо станом втікачів й уявити собі будучність, то огортає журба. Всюди блуканина, ненависть, заздрість, підозріння, безрадність, упадок морали.

Хто ж винен? Той, хто кинув клич: „Непотрібно нам перестарілих Заповідей Божих", той, хто відважується розбивати таблиці, на яких Божі Заповіди виписані. Відломки тих таблиць зранили людей й ослабили основи життя цілого людства

Мілюни законів, тисячі сторожів не запевнить цпасливого життя, але запевнить Заповіди Божі.

о. Е. Ў. Приступа.

ВИСЛОВИ ПРО НЕРОБСТВО.

Багато людей хотіло би майна на те, щоби нічого користного не робити, Щоби дармувати.

В давних Атенцїв був закон, що коли родичі виховали дітей на ледарів, на нероб, то ні дітей не накладалося оборонну помагати родичам в нещастю або в старости.

— Від чого твій брат помер? — запитав Маркіз Спіноли Горація Вера.

— Він помер від неробства, — відповів той.

Казав визначний французький публіцист Монтеєкіе:

— Людське життя без розумної і корисної праці се пекло, на якім дівол запевнить грішні буряки. А коли вони почнуть цвисти, то їх насінням е злочинці.

НЕБЕЗПЕЧНА НОВИНА

Уже друкується давно очікуваний ТРЕБНИК, для вжитку священників, дяків і взагалі всіх, хто хоче більшу участь брати в Богослуженнях, Таїнах і Благословенях Церкви.

Буде на добрім папері, в добрій оправі, друкований читким друком, а ціна його буде дуже низька.

Сидіть за оголошеннями.

КОНСИСТОРІЯ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ОГОЛОШЕННЯ Епархіяльної Ради Східньої Епархії У.Г.П.Ц.

З благословення Високопреосвященішого Владики Архиепископа МИХАЇЛА, цим повідомляємо:

Уладик нашої Епархіяльних Зїздів, щоб придбати фарму для церковного осередку Східньої Епархії, здійснює Епархіяльна Рада зорганізувала Українське Православне Товариство, яке за благословенням Високопреосвященійшого Владики Митрополита ІЛАРІОНА, купило фарму на 100 акрів землі в 5 будинків, з садом, над річкою між Тонвонтом і Гімлитоном, при дорозі Дондес. На фармі має бути для нас для старших, літні відпочинки для шпіл, для духовенства та бажаючих.

Фарму названо:

"Український Православний Осередок Київ".

Офіційне відкриття Осередку київ призначено на неділю, 5-го червня ц. р. за тиждень перед Зеленими Святами.

Запрошено всі парафії Східньої Епархії та Отців Настоятелів прибути з їх вірними і хорами

Архиєрейська Соборна Служба Божа на відкритім серед дерев почнеться о 11-ій годині, перед обідом Після неї Владика Михаїл виголосить довгий на тему: **"Потреби нашої Церкви".**

Після Богослужения вірні й гості будуть мати можливість обідати в приміщенню ресторані, що організується на терені фарми та відпочити серед чудової природи і гарного лісу фарми. Музична оркестра запрошена для розваги

Намічається гарно концертова програма. Участь беруть хори кількох парафій Східньої Епархії

Подія історичного значення для Східньої Епархії. Тому запрошуємо всіх вірних нашої Церкви в Канаді і з З.П.А. особливо молодь прибути на Свято Відкриття та збільшити його урочистість.

З Христіянським привітом,

Епархіяльна Рада, Трости й Дідовий Комітет.

СПІЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ І СВЯТО МАТЕРІ В ПОПЛАР ПАРК, МАН.

В неділю 9 травня обібувося тут Спільне Свячене разом з Святом Матери Службу Божу відслужив о. Іов. Скакальський, що навязуючи до Неділі Мироносиць згадав, як Христос високо підніс значіння жінки, бо після Воскресення найперше явився жінкам, що Христос Воскрес

Співав власний хор з співаків з Тимдал і Гонор, а в світській частині в хорі брали участь також вірні з Поплар Парк. Хором проводив п. Мороз, що за два місяці часу зміг високо поставити спів. Тут велика заслуга і співаків, які не дивлячись на далеку віддаль, були готові відбувати проби

Після Богослужения, в Народному Домі було спільне Свячене; сідає буфет перепічений, на дві змінн зібрані мусіли засідати ко столах Присутніх було до 350 осіб.

Ужиблений наш діло п. Марко зложив від громади всім подяку за участь. Були також представники від Громади Гонор і Тимдал, і вірні з близького околиці.

Дальше почалася концертова частина з виступу хору, солоєспівів і танців. Годі перечислити імена учасників концертової частини, одних треба стверднти, що все було відповідне щиро і з чуттям.

Пан П. Кониківський з Вінніпегу, голова ТУС., дав велике признання хорові й диригентові п. Морозові і закликав допомагати моральво та матеріяльно. Дальше виявав, що суспільство зрадцо може багато зробити; ще то дає такий приклад: десятеро людей шукали в густій траві й Овчар, Т. Бабський, Е. Остапюк, І. Гаркут, С. Чорномуз, Ю. Хвалуча, Г. Бурачок, А. Гнатишин, Т. Осмик, пані А. Гануля, С. Бурачок. Н. Н. і Н. Н. Дрібними 50 центів.

Реферат „Мати в народній творчости" виголосив п. М. Бойко з Вінніпегу, наводячи як наш народ у піснях, поезії та приповідках високо цінить їмя: Мати.

Учасник.

В РІЧНИЦЮ СМЕРТИ МАТВІЯ ДМИТРИКА.

Егремонт, Алта. — Вже рік, як в Божій славі й вічності добрий батько муж і дяк громади бл. п. Матвій Дмитрик.

Дружина з родиною не забула помянути померлого, отже в день св. Юрія була в церкві на Егремонт заруок. Служба Божа, на яку зібралися майже всі парохіяне й навіть поїзди, які забралися до Горгіда, що колись з Матвієм працювали коло відродження Укр. Прав. Церкви в сій околиці Всі вони думками і молитвами спомнали того, що рік тому був відданий нашій церковній справі

На обіді в домі пані А. Дмитрикової голова громади п. Іван Вдовиченка підав думку, щоб і сей спомин увінковити, отже зібрати на „поминку", бо кожінній був вирнім жертводавцем—і зібрано 12 дол., за що парох, о. Василів цілий молебен з жертвословом, а вдові, дітям і внукам побажав здоровля і дав надію, не забувають того, що був їм найбільшим. Господь же нехай прийме покійного між праведників.

Присутній.

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ В РЕДВОТЕР, АЛТА.

Коли п-во Іван и Анна Васильки сего року довідалися, що в Галичині родичі пані Василикової померли, то зарядили поминальну Службу Божу в Парастасом на суботу і-го травня, яку відправив о. Гр. Васильків з Радвей. І зібралося багато родні навіть зблизка, як з Атабаски і Едмонтону, а також сусіди з людьми

Опісля був поминальний обід в домі п-ві Василики в часі якого п-во Василики дертували від себе 15 долярів, а то — 10 дол. на приділку, 5 дол. для „Українського Голосу", якого п. Василик є щирим прихильником

П-ву Василикам щира подяка, а покійним Вічна Память

Присутній.

ПОЧИТАННЯ РОДИЧІВ.

Багато е людей, що обовязково і урочисто згадують родичів час від часу. Ось примір: пані Настуня Бурдет, з Розбери, Ман., з листом до Консисторії переслала 10 дол. на Ювілейний Фонд нашої Церкви, з дописком: „для спомину моїх родичів Гната й Евдокії Галушків, що мешкали і спочивають в Толстой, Ман.

Вам, дорогі Родичі, ця моя вічний спомин!

Консисторія.

ПИСАНКА на фонд Української Православної Церкви в Канаді 1954 рік.

Виногороди Боже всім, що жертвують на потребн Рідної Церкви і тим причиняються до її розросту та скріплення

о. Ю. Турчанський, Брендон, Ман. Іван Сюрс 5 дол. П. Шиґєльська 3 дол. По 2 дол.: Д-р В. Зайцев і М. Мартинюк, Т. Мисько, С. Комар, І. Шесінок, А. Халанчук, К. Шевчук, І. Кисорак, М. Костельна, Н. Бейн, М. Задних, І. Корінь, М. Бурачок, А. Овчар, Т. Бабський, Е. Остапюк, І. Гаркут, С. Чорномуз, Ю. Хвалуча, Г. Бурачок, А. Гнатишин, Т. Осмик, пані А. Гануля, С. Бурачок. Н. Н. і Н. Н. Дрібними 50 центів.

Реферат „Мати в народній творчости" виголосив п. М. Бойко з Вінніпегу, наводячи як наш народ у піснях, поезії та приповідках високо цінить їмя: Мати.

Учасник.

ПИСАНКА на фонд Української Православної Церкви в Канаді 1954 рік.

Виногороди Боже всім, що жертвують на потребн Рідної Церкви і тим причиняються до її розросту та скріплення

о. Ю. Турчанський, Брендон, Ман. Іван Сюрс 5 дол. П. Шиґєльська 3 дол. По 2 дол.: Д-р В. Зайцев і М. Мартинюк, Т. Мисько, С. Комар, І. Шесінок, А. Халанчук, К. Шевчук, І. Кисорак, М. Костельна, Н. Бейн, М. Задних, І. Корінь, М. Бурачок, А. Овчар, Т. Бабський, Е. Остапюк, І. Гаркут, С. Чорномуз, Ю. Хвалуча, Г. Бурачок, А. Гнатишин, Т. Осмик, пані А. Гануля, С. Бурачок. Н. Н. і Н. Н. Дрібними 50 центів.

Реферат „Мати в народній творчости" виголосив п. М. Бойко з Вінніпегу, наводячи як наш народ у піснях, поезії та приповідках високо цінить їмя: Мати.

Учасник.

ОГОЛОШЕННЯ Епархіяльної Ради Східньої Епархії У.Г.П.Ц.

З благословення Високопреосвященішого Владики Архиепископа МИХАЇЛА, цим повідомляємо:

Уладик нашої Епархіяльних Зїздів, щоб придбати фарму для церковного осередку Східньої Епархії, здійснює Епархіяльна Рада зорганізувала Українське Православне Товариство, яке за благословенням Високопреосвященійшого Владики Митрополита ІЛАРІОНА, купило фарму на 100 акрів землі в 5 будинків, з садом, над річкою між Тонвонтом і Гімлитоном, при дорозі Дондес. На фармі має бути для нас для старших, літні відпочинки для шпіл, для духовенства та бажаючих.

Фарму названо:

"Український Православний Осередок Київ".

Офіційне відкриття Осередку київ призначено на неділю, 5-го червня ц. р. за тиждень перед Зеленими Святами.

Запрошено всі парафії Східньої Епархії та Отців Настоятелів прибути з їх вірними і хорами

Архиєрейська Соборна Служба Божа на відкритім серед дерев почнеться о 11-ій годині, перед обідом Після неї Владика Михаїл виголосить довгий на тему: **"Потреби нашої Церкви".**

Після Богослужения вірні й гості будуть мати можливість обідати в приміщенню ресторані, що організується на терені фарми та відпочити серед чудової природи і гарного лісу фарми. Музична оркестра запрошена для розваги

Намічається гарно концертова програма. Участь беруть хори кількох парафій Східньої Епархії

Подія історичного значення для Східньої Епархії. Тому запрошуємо всіх вірних нашої Церкви в Канаді і з З.П.А. особливо молодь прибути на Свято Відкриття та збільшити його урочистість.

З Христіянським привітом,

Епархіяльна Рада, Трости й Дідовий Комітет.

СПІЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ І СВЯТО МАТЕРІ В ПОПЛАР ПАРК, МАН.

В неділю 9 травня обібувося тут Спільне Свячене разом з Святом Матери Службу Божу відслужив о. Іов. Скакальський, що навязуючи до Неділі Мироносиць згадав, як Христос високо підніс значіння жінки, бо після Воскресення найперше явився жінкам, що Христос Воскрес

Співав власний хор з співаків з Тимдал і Гонор, а в світській частині в хорі брали участь також вірні з Поплар Парк. Хором проводив п. Мороз, що за два місяці часу зміг високо поставити спів. Тут велика заслуга і співаків, які не дивлячись на далеку віддаль, були готові відбувати проби

Після Богослужения, в Народному Домі було спільне Свячене; сідає буфет перепічений, на дві змінн зібрані мусіли засідати ко столах Присутніх було до 350 осіб.

Ужиблений наш діло п. Марко зложив від громади всім подяку за участь. Були також представники від Громади Гонор і Тимдал, і вірні з близького околиці.

Дальше почалася концертова частина з виступу хору, солоєспівів і танців. Годі перечислити імена учасників концертової частини, одних треба стверднти, що все було відповідне щиро і з чуттям.

Пан П. Кониківський з Вінніпегу, голова ТУС., дав велике признання хорові й диригентові п. Морозові і закликав допомагати моральво та матеріяльно. Дальше виявав, що суспільство зрадцо може багато зробити; ще то дає такий приклад: десятеро людей шукали в густій траві

ЗВІДКИ ПОХОДИТЬ ВІДОМЕ ПРИСЛІВ'Я:

І Соболта, Вінніпег, Ман. $5.00
Н. Дирбавка, Дуфрост, Ман. 5.00

Прот. Т. А. Горбай, Гвендон, Алта.

По 1 дол.: Ю. Павлюк, Г. Спасюк, С. Филипчук, Н. Ватрик, І. Ротар, І. Березовський, І. Онщут, А. Стасик, П. Гуцик, П. Лукінич, А. Горячих, А. Вівчук, Г. Ватрик, В. Онщут, Ю. Ватрик, С. Котецінчук, В. Кондракевич, Р. Орішук, В. Фединчук, А. уклад, А. Малюк, І. Кожчук, п. Сорохан, А. Кондракевич, А. Кондрат, П. Бойків, М. Григорашук, І. Горячих, В. Костюк, Н. Костинюк, А. Боровець.

Прот. К. Квасницький, Лівінн, Кне.

По 2 дол.: Вол. Кучмішнне По 1 дол.: о. К. Квасницький, Е. Кламба, К. Новосад, П. Мнца, П. Борсюкок, І. Михайлюк, Н. Романко, І. Полішук, Н. Лютак, І. Задерацький, Г. Мисюк, С. І 5 дол. від „Українського Голосу", якого п. Василик є щирим прихильником

П-ву Василикам щира подяка, а покійним Вічна Память

Присутній.

ПОЧИТАННЯ РОДИЧІВ.

Багато е людей, що обовязково і урочисто згадують родичів час від часу. Ось примір: пані Настуня Бурдет, з Розбери, Ман., з листом до Консисторії переслала 10 дол. на Ювілейний Фонд нашої Церкви, з дописком: „для спомину моїх родичів Гната й Евдокії Галушків, що мешкали і спочивають в Толстой, Ман.

Вам, дорогі Родичі, ця моя вічний спомин!

Консисторія.

ПИСАНКА на фонд Української Православної Церкви в Канаді 1954 рік.

Виногороди Боже всім, що жертвують на потребн Рідної Церкви і тим причиняються до її розросту та скріплення

о. Ю. Турчанський, Брендон, Ман. Іван Сюрс 5 дол. П. Шиґєльська 3 дол. По 2 дол.: Д-р В. Зайцев і М. Мартинюк, Т. Мисько, С. Комар, І. Шесінок, А. Халанчук, К. Шевчук, І. Кисорак, М. Костельна, Н. Бейн, М. Задних, І. Корінь, М. Бурачок, А. Овчар, Т. Бабський, Е. Остапюк, І. Гаркут, С. Чорномуз, Ю. Хвалуча, Г. Бурачок, А. Гнатишин, Т. Осмик, пані А. Гануля, С. Бурачок. Н. Н. і Н. Н. Дрібними 50 центів.

Реферат „Мати в народній творчости" виголосив п. М. Бойко з Вінніпегу, наводячи як наш народ у піснях, поезії та приповідках високо цінить їмя: Мати.

Учасник.

ОСОБИСТО ПРИСЛАЛИ ПИСАНКУ:

І Соболта, Вінніпег, Ман. $5.00
Н. Дирбавка, Дуфрост, Ман. 5.00

Прот. Т. А. Горбай, Гвендон, Алта.

По 1 дол.: Ю. Павлюк, Г. Спасюк, С. Филипчук, Н. Ватрик, І. Ротар, І. Березовський, І. Онщут, А. Стасик, П. Гуцик, П. Лукінич, А. Горячих, А. Вівчук, Г. Ватрик, В. Онщут, Ю. Ватрик, С. Котецінчук, В. Кондракевич, Р. Орішук, В. Фединчук, А. уклад, А. Малюк, І. Кожчук, п. Сорохан, А. Кондракевич, А. Кондрат, П. Бойків, М. Григорашук, І. Горячих, В. Костюк, Н. Костинюк, А. Боровець.

Прот. К. Квасницький, Лівінн, Кне.

По 2 дол.: Вол. Кучмішнне По 1 дол.: о. К. Квасницький, Е. Кламба, К. Новосад, П. Мнца, П. Борсюкок, І. Михайлюк, Н. Романко, І. Полішук, Н. Лютак, І. Задерацький, Г. Мисюк, С. Зарицький, Р. Зубченський, Я. Гаврищук, Н. Гнид, Ол. Вівозерський, П. Казюк, Мик. Комариницький, М. Гут, В. Павлосьмий, І. Козінський, Н. Гела, пані М. Тимченко, Н. Душишин, пані Вівозерська, Н. Фолуляк, Д. Чобан, А. Гут, М. Дашкевич, І. Лашин пані М. Недержнук, Д. Яковчук, Г. Гаврилюк, В. Нікля. І. Головко, П. Кісленко, І. Бишлей, Н. Гут, М. Михайлюк, Д. Николюк і П. Калішук. Дрібними 9 дол.

Прот. С. Гребенюк, Сенбурґ, Саск.

По 1 дол.: Г. Дюкман, Ф. Молдован, Н. Бівецький, Г. Петрашук, Н. Кось — Р. Ковцюк, о. Василюк, І. Лабюк, Н. Паскарук, О. Гаванка. Дрібними 1 дол

Прот. І. Мандрона, Сенк. По 1 дол.: М. Боровський, Д. Дмитрунець, В. Нелзів. Н. Жук Г. Гринюк (Принс Альберт), Гео Гринюк, М. Томпз, М. Матрук, Г. Савків. Дрібними 50п.

о. В. Бойчук, Форт Франсес, Онт.

М. Олійник 3 дол. По 2 дол.: А. Бузр, М. Настюк. В. Соколотюк, Єстас Полонай, Д. Котнк. В. Лиаяй, М. Погайчук, Вол. Андрушко, В. Кришталюнюк, Н. Т. Осадчук, Том Осадчук, І. Кіцул, М. Демянів, пані П. Татарин $1.25 По 1 дол.: М. Ковальчук, Н. Гушуляк, Лиза Гушуляк, І. Фрунчак, Н. Н., Ю. Підзубний, Г. Кіщук, Ф. Іванюшко (ЗДА), І. Демянів, І. Запорожан, М. Балюк, Т. Гушуляк, І. Павлюк, пані Т. Осачук, Гут Андрюшко, В. Кінцраг, Настя Гушуляк, І. Ф. Гушуляк, І. Шевчук, М. Демянів, Марія Одокійчук, Анна Пахта, М. Гогоцак, М. Вінніпький, В. Балюк, М. Пасечко, пані М. Зелена, пані В. Малиц, Ф. Лялик, Ф. Мірійчук, пані М. Демянів пані М. Табінська, Н. Рогожа Вевнина Піхасей, Вероніка Ф'янчук Гушино В. Бойчук, Геня Ковальчук, С. Майданюк М. Авдрушко, М. Новіченний, пані М. Марцн, І. Кіцак, пані Пархо, Марія Кришка, І. Кінуг І. Бузка Н. Н. Н. Дюник, пані Нет Вінніпька пані Е. Гринюк, пані І. Гуська, І. Сокіл, Н. Н., І. Кобцан М. Дробот Євдокія Войцк, Анна Уклайло І. Бойчук І. Гоголюк С. Бурак, М. Добрянський, І. Т. Скалка Н. Н. Лаз Грабовська М. Ф. Гушуляк І. Андрушко Софія Гушуляк пані Наталрук, Том Чорний Г. Федик пані Н. Н., Н. Н. пані Ф. Карасюк, І. Осадчук, Г. М. Гушуляк І. М. Гушуляк Дріб $9.60

КІНДЕРСЛЕЯ — ВІДКРИТТЯ ЦЕРКВИ.

Сим повідомляємо, що в неділю 4-го липня, відбудеться в Кіндерслей, Саск., врочисте відкиття новозбудованої церкви. Програма:

В 8.30 рано врочисте отворення церкви в Утреня

В 10-ій год. Архиєрейська Служба Божа Вірнеся. Митрополита Іларіона з участю о. Гнатюка, Ференьска і Гребенюка.

По Службі Божій спільний обід з промовами. Буде перерва, а дальше концерт.

На се свято запрошуємо Українців з Сесватуну, Гаскана, Прінс, Норт Бетфорд, —Оше, і всіх, що можуть прибути. Нас громада нечисленна, але щиро прищемо. Приїдьте!

Заряд Громади:
о. Ю. Ференьо, пароx; Іван Конишевич, голова; І. Мисик, секретар, М. Охрій, касир.

Рейні Ривер, Онт. Ф. Теоврський

2 дол. По 1 дол.: Є. Кораїм, Н. Стойко, Марія Мазур, В. Пешпінко Н. Петрик, Ю. Турецький, А. Фістюк, В. Турецький, А. Пастух (Самлин), І. Жучкан, Ю. Завітний. Е. Алексюк. Дрібними 50п.

п. І. Ю. Вінік, Бордєн, Саск. По 1 дол.: С. Литвин, Р. Шиповин, Розалія Вінік, А. Дрозд (Радисон), С. Шиповин, С. Вінік (Радисон), Е. Шиповин, Анна Лаворко, Д. С. Дербрдак, Анна Мигдаленко (Редбєрі Парк). Дрібними 30 ц

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД Укр. Прав. Церкви

(Продолженія)

Громада Пресвятої Тройці Кінгер, Саск.

По 10.00 дол.: Д-р А. Данильчук, о. М. Водарчук.

По 5.00 дол.: Виктор Ременяк, Володимир Мисюк, Орест Мисюк, Петро Мисюк, Кемер, Гео. Дерда, Николай Колак, Петро Котик, Дмитро Худяк, Василь Стигла

По 4 дол.: — Олексєв Овчар

По 3.00 дол.: Гео. Ф. Стратійчук, Олексєв Денис, Павло Орлинський, Василь Барон, Петро Мельничук, Митро Антонюк, Михайло Обідик.

По 2.00 дол.: — Р. Стратійчук, М. Николайшин, Теодор Денис, Йосиф Трембак, Н. Чабан, М. Дутка, І. А. Хабровий, Ст. Кобилюх, Ед. Кемер, М. Козорій, їв. Анонімочка, Гео. Дучак, Н. Цимбалістий, Дм. Олійна, їв. Жеманів, їв. Вацик, Вас. Крайчин, Дм. Завісінн, їв. Дячук, Дм. Денис, Дм. Деревянко, М. Горечка, Н. Деревянко, Ол. Берегуяк, Вас. Гаванський, Андрій Анняк

По 1.00 дол.: Гр. Резниковський, Гео. Дюдяк, Вас. Рудей, Н. Анапа, С. Трембак, Д. Цалій, їв. Кічєн, П. Смутнно, Тед. Скибінський

Разом $151.00

Кінгер, Саск.

По 10.00 дол.: Николай Гушуляк.

По 3.00 дол.: — Михайло Котик, Стефан Ковальчук.

По 3.00 дол.: — Николай Скибінський, Рос. Лавовой

По 2.00 дол. Нестор Оргінчук, Василь Кнба, Мих. Мандзюк, Ст. Козорій, їв. Козорій, Гр. Козорій, Вас. Скибінський, Вас. Стратійчук, їв Коман, П. Романов, Анд. Сапнарчук, Вас. Гринюк, Ст. Красюк, Мих. Денис, П. Холодюк, їв. Лепянук, Яким Гоидзьола, Ф. Васильків, Мнх Кушнір.

По 1.00 дол.: — Вас. Данильчук, Митро Бабюк, П. Баран, М. Гомеюк, Вас. Кушнірук, Я. Резниковський, П. Мнчуляк, Ед. Кондрат, Гнат Бабюк. — Разом $73.00

Громада Рейні Ривер, Онт.

(зібрав о. В. Бойчук)

$10.00 Українська Православна Громада св. ап. Петра і Павла

По 5.00 дол.: — Евген Кораїм, Іван Жучкан. М. Лучик, Василь Турецький.

По 2.00 дол — Юрій Турецький, Анна Мндзрнук, пані М. Федорук.

По 1.00 дол.: — Юрій Гаврилюк, І. Петрюк. — Разом $38.00.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підмонтенського Округа
ЧЕРВЕНЬ:
6. Неділя Сх. Лукаш — Ст. Мартин
13. Неділя. Зелені Свята — Поплар Парк (храм)
13. Неділя. Зелені Свята — Поплар-філія храм)
13. Неділя. Зелені Свята — Гонор (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Сендгата (храм)
20. Неділя — "Дуфрост (Архиерейська Візитація) — Ледюкь.
27 Неділя — Поплар філія — Гонор 7 Ст Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гайшького
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Сенні Лейк
6. Неділя — Епгусвил — (храм)
13. Неділя Зелені Свята — Вікта (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Січ
20. Неділя — Росбори
27. Неділя — Оквборн
Адреса: Оквборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Комінка
ЧЕРВЕНЬ.
3. Четвер Вознесення — Вімер (храм) (храм)
6. Неділя — Клейр
13. Зелені Свята — Фостон (храм)
14. Св. Духа — Вімер. (Після Богослужения окружний базар у Вимері — досіх пір ранжевлю).
20. Неділя — Бадлєй. (Посвячення хлопоть і Евангелії — перший храм)
27. Неділя — Кнгя
Адреса: Ватсон. Саск. Тел. 146

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апостинова
ЧЕРВЕНЬ
3. Четвер. Вознесення — Вокав
6. Неділя — Кадзорт
13. Неділя. Зелені Свята — Сметс (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Терновіль (храм)
15. Вяторок. Ів. Сучкн. — Вокав
20. Неділя Азвела (храм)
27. Неділя — Ст. Джулєн
Адреса: Почт. скр. 4. Вавал, Осен.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ЧЕРВЕНЬ.
3. Четвер. Вознесення — Ешвка (храм)
6. Неділя — Даффін
13. Неділя. Зелені Свята — Сифтон (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Велкй Ривер (храм)
20. Неділя Домфтінг Ривер
27. Неділя — Косів
ЛИПЕНЬ:
4. Неділя — Вевкя
7. Середа — Івана Хр. — Дрифтінг Ривер (храм)
11. Неділя Роркton
12. Понеділок. Петра й Павла — Косів (храм)
18. Неділя — Даффін (Полеве Богослужения)
25. Неділя — Велкй Ривер
Адреса: Вех 880, Даффін, Ман. Телефон 4704.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолюка
ЧЕРВЕНЬ
3.Четвер Вознесення — Гроклнд річка (Храм)
6. Неділя — Мінды
13. Неділя Зелені Свята — Гроклнд, пімічна (Храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Брусселі
20. Неділя — Вонда
27. Неділя — Кодет
Адреса: Вох 47, Гроклнд, Саск.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
ПРОТ. ПЕТРА БІЛОНА.
Ціна $1.50.
Замовляти:
Rev. P. BILON,
1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Саневича
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Смокі Лейк (храм)
6. Неділя — Вальз
13. Неділя Зелені Свята — Сведен (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Стрий (храм)
15. Вяторок. Івана Сучавського — Бєлє (храм)
20. Неділя — Смокі Лейк
27 Неділя — Ворспайт
ЛИПЕНЬ:
4. Неділя — Смокі Лейк
7. Середа. Івана Хр. — Ворспайт (храм)
11. Неділя. Польове Богослужения — Гарне Лейк-Сведен
12. Понеділок. Петра й Павла — Сведен.
18. Неділя — Смокі Лейк
УВАГА: 11 неділя: Вралі непогоди
25 Неділя — Бєлє
Служба Божа відбудеться в Стрий, а Польове Богослужения перенеситься на неділю 18 липня, на що запрошуємо українське громадянство.
Адреса: Вох 309, Смокі Лейк, Алта. Телефон.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ЧЕРВЕНЬ.
3. Четвер. Вознесення — Радвей (храм) —
6. Неділя св. Отців — Торгард
13. Нед. Просв. Трійці — Ревзотер (Храм).
14. День Св. Духа — Нінбрук (храм)
20. Неділя Всіх Святих — Федора (Храм)
27. Неділя. Рядвей, Алта. Теф 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Каштановича
ЧЕРВЕНЬ
3. Четвер. Вознесення — Повичай
6. Неділя — Мелвід
13. Неділя Зелені Свята — Айтуна
14. Понеділок. Св. Духа — Гудів
20. Неділя — Вишорт
27. Неділя — Габард.
Адреса. Вох 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Боян
6. Неділя — Драй Ривер
13. Зелені Свята — Шордейд (храм)
14. Св. Духа — Петакров (храм)
20. Неділя — Гарвена
27. Неділя — Етелберт
ЛИПЕНЬ
4. Неділя — Пайн Ривер
7. Середа. Івана Хрест. — Гарвена (храм)
11. Неділя — Реннер
12. Понеділок Петра і Павла — Етелберт (храм)
18. Неділя — Даффін (Полеве Богослужения)
25 Неділя — Етелберт
Адреса Етелберт. Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Гласвін
6. Неділя — Редфіда
13. Неділя Зелені Свята — Гафорз
14. Понеділок. Св. Духа — Вигкіз
20. Неділя — Медов Лейк
27. Неділя — Кридор (Візитація)
Адреса Гефорз, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Гонебмун
6. Неділя — Мінданні
13 Зелені Свята — Принс Альберт (храм)
14. Св. Духа — Сембург (храм)
20. Неділя — Шкнман (храм)
27. Неділя — Принс Альберт.
ЛИПЕНЬ:
4. Неділя — Кмдерслей (Візитація)
7. Середа. Івана Хрест. — Вірдела (храм)
11. Неділя — Принс Альберт
12. Понеділок. Петра і Павла — Гонебмун (храм)
18 Неділя Гонебмун (Візитація)
25. Неділя — Сембург
564 - 7 Ст. Іст., Принс Альберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Евмунїа Горгіза
ЧЕРВЕНЬ:
3 Четвер. Вознесення — Залеша
6 Неділя — Родалю
13 Неділя Зелені Свята — Ленард (храм, провідн)
13 Неділя Зелені Свята — Шорт-лейд, о. Майбд (храм)
14 Понеділок Св. Духа — Петлюра о. Майбд (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Шелвасе (провідн)
20 Неділя — Грендаю (храм)
27. Неділя — Гилберт Плейнс
Адреса: Гилберт Плейнс, Ман. Тел. 163

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Роза (храм)
6. Неділя — Толстой
13. Зелені Свята — Толстой (храм)
14 Понеділок. Св. Духа — Онуська
20 Неділя — Роза
27 Неділя — Гарлінгтон
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Бестбрук (храм)
6. Неділя — Тікор місто
13. Неділя Зелені Свята—Пасічники
14 Понеділок. Св. Духа — „Льора" Лисенко
20 Неділя - Тафнел (храм)
27 Неділя - Фовч Лейк
Адреса Шіро, Саск., Вох 52, Тел. 21. Телефон 35045

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Федяки
6 Неділя — „коло Ріки"
13. Неділя Зелені Свята — Інсінгер місто (храм)
14 Понеділок. Св. Духа — Шіро
15. Вяторок. Івана Сучавського — „коло Куших" (храм)
20 Неділя — Едмор
27 Неділя - Винярд
Адреса: Шіро Саск., Вох 52, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенинина.
ЧЕРВЕНЬ.
3. Четвер. Вознесення — Себа Бів
6. Неділя — Торобі
13. Неділя. Зелені Свята — (храм) о Т. Горбай.
— Гленвон (Окружний Збір)
14. Понеділок. Св. Духа — Варгид о. Т. Горбай (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Ополей о. А. Хрусталев
20. Неділя — Атабаска
27 Неділя — Вайлвуд
Адреса 11004-82 Авеню, Едмонтон Тел. канцелярії 362320 або 35045

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
ЛИПЕНЬ:
4 Неділя — Брендон
11. Неділя — Портедж ля Прейрі
18—25 Неділі — Брендон
Адреса: 518 Пасифік ave., Тел. 2826 Брендон, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Прут (храм)
6. Неділя — Вилінгдон
13 Зелені Свята — Кагкин (храм)
14. Св. Духа — Вилінгдон (храм)
20. Неділя — Андрю
27. Неділя — Лужани
ЛИПЕНЬ:
4. Неділя — Вилінгдон
7. Середа. Івана Хрест. — Пемо (храм)
11. Неділя — Прут
12. Понеділок. Петра і Павла — Андрю (храм)
18. Неділя — Кагкин
25 Неділя — Зэвале
Адреса: Вох 158 — Вилінгдон, Алта Теф 49 — Вилінгдон

Календар Українських Свят
ЧЕРВЕНЬ:
1 В 19 Священ. Петрицкін еп.
2 С 20 Муч. Таваліон, Александра
3 Ч 21 Вознесення Господнє
4 П 22 Муч. Василиска, Маркіяни
5 С 23 Препяч. Михайла Черкор
6 Н 24 Нед. сп. Отців Собору 325 пі
7 П 25 3-тє знайд. гол. Івана Хр.
8 В 26 Ап. Карпа й Алфея з 70-ти
9 С 27 Священ. Терентія Сербс.
10 Ч 28 Прп. Никити Ісповід.
11 П 29 Прп Теодосії Двн
12 С 30 Прп Іоавкія Далматського
13 П 31 Зелені Свята — Трійця
14 П 1 День Святого Духа
15 В 2 Велик. Івана Сучавського
16 С 3 Муч. Лукіяна з ним Кизикія
17 Ч 4 Митрофана патр. Цяргород
18 П 5 Священ Доротея ев. Тир.
19 С 6 Муч. Вісаріона Єгипет.
20 Н 7 Нед. 1. — Всіх Святих
21 П 8 Єфрема патр Антіох
22 В 9 Кирила архіеп. Александр
23 С 10 Прп. Силувяна схим. Печ
24 Ч 11 ч Ап. Вартоломея і Варнави
25 П 12 Прп. Онуфрія Великого
26 С 13 Муч. Акакнпя, проп. Анни
27 П 14 Нед. 2 по Зех. С. кн. Метис
28 В 15 Прор Амоса, муч Віта
29 Р 16 Прп Тихона Лухов.
30 С 17 Муч Мануіла, Савела

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Арбакка св. Альєксія
6 Неділя — Сірко
13 Зелені Свята — Вайтя (храм)
14 Св. Духа — Арбакка (Миколяя)
20 Неділя — Сірко (храм)
27. Неділя — Сокалкі
Адреса: Вайтя і Уна), Ман.
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Вроктон
6 Неділя — Порктон
13 Неділя Зелені Свята — Мазепа (храм)
14 Понеділок. Св. Духа—Стрюковей
15. Вятороок. Івана Сучавського — Каллер
20 Неділя — Райн (храм)
27 Неділя — Порктон
110 Вєлнгтон ave Порктон. Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ЧЕРВЕНЬ
3. Четвер. Вознесення — Сарепа
6. Неділя — Гресленд
11 Неділя Зелені Свята — Бойя (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Крейгенд
20. Неділя — Вонзер Ривер
27. Неділя — Лак Ла Біш
Адреса: Вох 216, Лак Ла Біш, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ЧЕРВЕНЬ:
3. Четвер. Вознесення — Кобзар (храм)
6. Неділя — Нокрвей-Стівен.
Грес — Вечірня 7 год.; після Вечірні відчит.
13. Зелені Свята — Арран (храм)
14. Св. Духа — Вайтбік (храм)
20. Неділя — Дорбен (храм)
27. Неділя — Мейбрукс
Адреса: Арран, Саск. Вох 124, Тел. 32
Адреса: Вох 124, Арран, Саск. Тел. 32

Церковний Устав
ЧЕРВЕНЬ:
3. Вознесення. Уе Марка 16: 9-20 Діян 1: 1-12 Еван Луки 24: 36-53
6 Нед. Сх. ОО Гот. 8. УЄ Івана 21:1-14. Літ. Діян 20.16-18 і 28-36 Еван. Івана 17: 1-11
13. Зел. Свята Гол 7 УЄ Івана 20: 19-23. Літ Діян 2. 1-11 Еван Івана 7 17-52 і 8 12
14 Понед Зел Свят Літ. Ап. Ефесян 5: 9-19 Еван. Матея 18: 10-20
15.Івана Сучавського. УЄ Івана 20: 1-10. Ап Петра 3: 1-16. Еван. Івана 19: 25-27 і 21: 24-25.
20 Нед. 1 по Зех. Сх і Всіх Святих. Гол. 8. УЄ 1. Ап. Жид 11: 33—12 2. Еван. Матея 10: 32-33, 37-38; 27. Нед 2 Гол. 1 Уе 2. Літ. Ап Рим. 2: 10-16. Еван. Матея 4: 18-23.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD
Box 3426
WINNIPEG, MAN.

THE HERALD
Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., JUNE 15, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ЧЕРВНЯ, 1954. ЧИСЛО (968) 12

НАРАДИ В ЖЕНЕВІ.

Відколи почалися женевські наради, нічого важного не вирадили. Тепер радять як зупинити війну в Індо-Кнаї, та надії на успіх нема. Большевики воюють, здобувають, а в Женеві балакають.

ІРЛЯНДІЯ І КОМУНІСТИ.

З усіх держав найменше комуністів є в Ірляндії, бо всіх нараховують 150. І нема там офіційної комуністичної партії.

ГРОЗИТЬ БОЛЬШЕВИКАМ.

В Пакістані (сусід Індії) губернатором вибрали Іскандера Мірзу, чоловіка сильної волі. Він заявив, що постарається до большевиків якнайстрійше. Перед вибором були завору́шення, в яких згинуло 500 осіб. Міраа заявив, що фабрики, де будуть страйки, він позамикає. Пакістан має 76 мілюнів населення, все мусульманське (магометанське).

БІЙКА В ЯПОНСЬКІМ ПАРЛЯМЕНТІ.

Премієром в Японії є Шігеру, чоловік сильної волі, і соціялісти та певно і большевики стоять проти нього, так, що його безнастанно стереже 30 людей. Недавно в парляменті в Токіо повстала така бучa, що здерли штани зо "спікера", побили посолок жінок, 50 осіб було раненних. Треба було 200 поліцаїв, щоби привернути спокій. Соціялісти хочуть дістати уряд в руки.

ЮРДАНЦІ ОСКАРЖУЮТЬ ЖИДІВ.

Сусіди Ізраіля, Юрданці, оскаржують Жидів, що ті через границю стріляють на Юрданців. І так — стріляли на доглядачів худоби; два рази стріляли на село Кальквідія, а також на село Кватана.

ГОТУЮТЬ СВІТОВУ РЕВОЛЮЦІЮ 1973 РОКУ.

Американський сенатор Новленд дістав таємний большевицький документ, де большевики готують світову революцію на 1973-ий рік і тоді думають здобрати в руки цілий світ. Є там плян, як большевики мають вести свою політику до того часу. А небольшевики мають будуть до того часу вести перегово́ри.

ВТОПИЛОСЯ 30 ОСІБ.

Коло берегів полудневої Кореї перевернувся перевозовий човен і втопилося 30 осіб, з того 22 пасажири.

РЕЛІГІЙНА ПРАЦЯ В АНГЛІЇ.

Перед трома місяцями поїхав з Америки до Англії евангелиський місіонар, Грейгем, почав проповідницьку працю і вже звернув на себе увагу навіть і деяких політиків. Голова Англіканської Церкви, архіеп. Фішер, заявив, що Англіканська Церква повинна вчитися від Грейгема як треба шириги релігійність. В нього чути вялику силу духа, якої нема в других. До Грейгема збираються люде великим числом, щоби його послухати і переживаються його словами. Всі бачать за ним великі успіхи.

ПАПА ПІЙ 10-ий СВЯТИМ.

Травня 29-го, суботу, 1954, Папа Пій 12-ий, проголосив папу Пія 10-го святим. На тій церемонії було понад 200 тисяч осіб Закордонних паломників і туристів прибуло на ту церемонію понад 70,000 осіб Пій 10-ий є 78-им папою, якого проголошено святим. — Коли виходило би, що коли папи є "Заступниками Христа", то всіх треба би святими вважати.

Родився Пій 10-ий 2-го червня, 1835 року, папою став 4-го серпня, 1903, а помер 20-го серпня 1914 р. Коли знаємо, якою є римська політика, то можна думати, що свято проголошення папи святим грошевої сторони полягалося. Коль 6 70,000 туристів і паломників поплатили там більше по долярові, то було би вже 70,000 долярів. Але полишимо більше. Се також важне.

ЕКСПЬОЗІЯ ПОРАНИЛА 52.

В хемічній фабриці в Чарлстон, В. Ва, в Америці, повстала велика експльозія, що поранила 52 особі, а пошкодила будинками на просторі 15 миль. Та експльозія нагадувала атомичну експльозію.

ДО ОСЕНИ НІМЕЧЧИНУ ОЗБРОЯТЬ.

Американський уряд заявив, що до осени західна Німеччина буде озброєна. Коли Франція і дальше буде тому противитися, то Америка сама про те побіже

ВЗЯЛИ 30,000 ДОЛЯРІВ.

В Нью Йорку рабівники дуже рано зайшли до готелю і забрали з каси 30 тисяч долярів. Цілі готелеві робітники зв'язали і спокійно відійшли.

АРЕШТУВАЛИ 7 ВИЗНАЧНИХ КОМУНІСТІВ.

В Америці арештували недавно сім визначних комуністів, а то Сімон Сізерман, Якоб Боллінг, Сидней Зусман Резнік, Джеймс Шерман Тате, Альфред Лео Мардер, Джозеф Дінам і Роберт Екнс

НАУКОВЦІ ХОЧУТЬ РЕЗИГНУВАТИ.

Атомові науковці заявили Айзенгаверови, що будуть резигнувати, коли науковця Опенгаймера відсунеться від атомічної праці, як се оголошено. А проти Опенгаймера виступають американці, що Обединені Нації не допустять до війни Його держава, Етіопія, має 19 мілюнів населення.

БОЯТЬСЯ РОБИТИ ПРОБУ.

Виробники атомичних бомб в Америці зробили тепер такі дві атомічні річи, що бояться робити з ними проби. Чи се нові бомби, чи щось подібне, того не оголошено Мабуть воно щось таки страшне.

ЦІСАР СЕЛАСІ В КВЕБЕКУ.

З Америки прибув етіопський цісар, Селасі, до міста Квебеку. Плив на уряловім кораблі і йому співав хор з 25 моряків. В Квебеку захотів купити дві пари черевиків, отже принесли йому до готелю 15 пар до вибору. Вибравши заплатив за одну пару 20, за другу 30 долярів Звідтам має їхати до Віндзору.

ЧИСЛО КОМУНІСТІВ В КАНАДІ

Число голосів при виборах показує, що большевицьких голосів було 63 тисячі. Се приблизно вказувало би на число большевиків в Канаді. Розуміється, що большевики може бути трохи більше. Та треба розуміти, що'в число 63,000 входять рязні люде, — є й Українці, але нема ним є всяка збіранина з різних народів.

ЦІСАР СЕЛАСІ В КВЕБЕКУ.

З Америки прибув етіопський цісар, Селасі, до міста Квебеку. Плив на уряловім кораблі і йому співав хор з 25 моряків. В Квебеку захотів купити дві пари черевиків, отже принесли йому до готелю 15 пар до вибору. Вибравши заплатив за одну пару 20, за другу 30 долярів Звідтам має їхати до Віндзору.

"ДОСИМЕТЕР".

Канадійський уряд готовиться видати 300,000 маленьких інструментів, „досиметрів" заопасних оловяш, щоби при атомічній нападі можна мірати силу промінів, які полишаються після експлозій. Експлозія нищить, гарячо спалює, але пізнійше лишаються всюди і в усіх річах промені, які поволи діжають на тіло, як сильні промінні совяш. Ті „досиметри" показували би в якій околиці є найбільше тих шкідливих промінів.

МУРИНКА АДВОКАТКОЮ В КАНАДІ.

Альберта має вже мурнику адвокатку, а нею є Вайолет Павлін, Кінг. Має 24 роки. Народилася в Калгарі. Се перша мурнинка адвокатка в Канаді.

КАЖЕ — ПАРАЛІЖ МОЖНА ЛІЧИТИ.

В Ванкувері, Б.К., хіропрактор, д-р Дан, заявив на конвенції хіропрактиків, що він знайшов спосіб лічити спаралїжовані. В його клініці була спаралїжована дівчина, яка по його способі лічення за півгодини почала ходити Можливе, що Дан дійсно знайшов спосіб лічення спаралїжованих. Діточий параліж не є заразливий, се стверднли лікарі в Нью Йорку.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосвященніший Митрополит Іларіон відвідає такі громади:

Вимипег, Катедра Пресв. Трійці, — з нагоди храмового свята, — неділя Пресв. Трійці (Зелені Свята).
Дуфрост, Ман. — неділя, 20-го червня.
Кридор, Саск., — неділя, 27-го червня.
Кіндерслей, Саск. — неділя, 4-го липня.
Прілейт, Саск., — середа, 7-го липня (храмове свято) св. Івана.
Гемілтон, Онт. — Неділя, 11-го липня
Гонебмун, Саск. — Неділя, 18-го липня.
Келгарі, Алта. — Неділя, 25-го липня.
Вроктон, Саск. — Неділя, 1-го серпня.
Дрифтинг Ривер, Ман. — Неділя, 8-го серпня.
Крейгенд, Алта. — Неділя, 15-го серпня.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ДО ІСТОРІЇ УНІТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ХОМИШИНОВА ЗАБОРОНА СВЯЩЕНИКАМ.

Удар в українську голову.

З двох сторін летіли ворожі удари в українську голову, — від Поляків з Риму, і від гр. кат. єпископів. Бо і гр. кат. епископи час від часу також брали довбню в руки і гатили Українців по голові.

В 1925 р. Шептицький заборонив священикам писати і друкувати без його дозволу, а навіть з людьми про важні справи говорити. Се був удар по голові.

Ударом в українську голову був цілібат, був конкордат. Ударом було спроваджування чужих Редемптористів до гр. кат. Церкви.

Сильний удар дав в українську голову ен. Хомишин ("Діло", ч. 244, 1937), — **коли 1937 р. заборонив гр. кат. священикам належати до світських організацій і помагати їм в їх роботі.** Тим, що довгі літа вчилися, забороняв вживати тої науки для добра українського народу. В тій забороні говорилося:

"Забороняється канонічним послухом усім священикам, як душпастирям (парохіяльним), так і на інших ставницях, належати до світських товариств та установ якогонебудь роду, в яких виділ (заряд) і голова вибрані голосами членів, а вимком тих товариств і організацій, де священик з уряду, а не з вибору, має вступ, або які мають на цілі підтримувати справи Церкви і стоять під впливом Церкви". ("Діло", 4 листопада, 1937).

Дальше сказано, що священик може бути членом лише фінансових установ, мати там уділи, але не може там мати ніякого уряду.

***

Се було тоді, коли Поляки створили в Східній Галичині дві свої сильні організації для наступу на Українців, а то — **"Секретаріят Порозумевавчи Польських Організацій Сполечних"**, та **"Обуз Зеднюваня Народового"** (ОЗОН). Про те писав посол С. Баран в "Ділі" 25-го листопада, 1937 року:

"В тих обох політичних установах польське римо-кат. духовенство бере якнайбільшийшу участь, ті обі установи на наших землях здійснюють вшехпольську ідеольогію (польські пляни), **до якої досі належала велика більшість польського рим. кат. духовенства. Та не тільки там, але й у всіх національних (польських) організаціях,** що діють серед нас і фронтом звернені проти нас".

Отже ясно: коли польські ксьондзи працюють проти Українців в усіх польських організаціях, тоді Хомишин заборонив гр. кат. духовним до українських організацій належати. **Чи не хрунівська робота?!** Ще каже Баран:

"Безоглядний польський націоналізм має своїх визнавців між більшістю польського світського духовенства, і мабуть чи не в загалу численних чернечих орденів (монастирів) ,з оо. Францішканами з Непокалянова з їхнім (українокрим) "Малим Дзенік-ом" у провідці. Так є нині по польському боці!" ,

Отже, коли польські ксьондзи і монахи працюють над знищенням Українців і їх Церкви, Хомишин заборонив своїм священикам Українців оборонятн. Чи се не удар в українську голову?!

Українська преса про ту заборону.

"Діло", ч. 245, 1937, каже, що Хомишинова робота вже довела до того, що в його дієцезії є більше сектантів і більшевників, ніж в других дієцезіях, а що буде дальше? Що ж до згаданої заборони, то:

"Нам невідомо, щоби який католицький ярарх (епископ) якогобудь народу видав подібну заборону своєму духовенству. Не чували ми також ніколи про подібну заборону якогось польського церковного достойника. Всі знаємо, якими горячим патріотизмом навіяне польське духовенство, як тісно співпрацює воно з світською інтелігенцією".

Отже Поляком вільно Українців бити, а Українцям не вільно обороняться. Епископ заборонив.

Подібно про ту Хомишинову заборону писали і другі українські газети, в гумористичний "Комар" дав такий влучний рисунок:

На великій могилі пасеться шість білих овець з написами: **Кооператива, Читальня Просвіти, Сокіл, Сільський Господар, Районова Молочарня і Луг.** Священик, як пастир, з великою палицею, тікає від овець, а три вовки наближаються. Під образком підпис: **"Станіславівський Владика видав розпорядок, що священикам не вільно належати до міяких світських товариств і установ під канонічною відповідальністю."**

А зі сторони вовків йде голос: **"Відважно, товариші, до роботи! Бачите, що пастир покинув своє стадо."** Се голос Поляків. А якраз Хомишин відогнав пастиря, щоби вовкам не перешкаджати.

Що казав про заборону Рим.

Коли Хомишин своєю забороною вдарив Українців по голові, то Рим тішився і вихваляв Хомишина за відвагу. Греко-католики ходили заголошені, а папа плескав вдолоні.

В січни 1938 р. папський нунцій (представник), Кортезі, оповістив листом, що Хомишин зробив добре діло видавши таку заборону і за те належить-ся йому похвала. Той лист появився в "Вістнику Станиславівської Епархії" і в польських газетах. Там Кортезі каже, що розпорядок Хомишина і дуже мудрий **і найвідповідніший в теперішнім часі.** А кінчить так:

"І тому, що за добрі вчинки належиться заслужена похвала, я з правдивим задоволенням трактую В. Ексселенцій (Хомишинови) **за зроблену постанову. Бо справді те зарядження від повідає цілком частим вказівкам і наказам римських папів".** — ("Діло", 16-го січня, 1938).

Отже чорне на білім! Кортезі каже, що папи часто приказували таку хрунівську роботу. **"Заступник Христа"**, як папа себе називає, нераз приказував пастирям, щоби свого стада не обороняли. А Христос казав, що добрий пастир дає душу свою (життя) за вівці, але то "що інпего".

Розуміємо, що папа приказував лише Українцям, а не Полякам. Бо папи завсіди стояли з вовками (з Поляками), в не з вівцями, — не з Українцями.

Хомишинів молитовник.

Куди Хомишин повернувся, то робив хрунівську роботу. В 1928 р. видала його консисторія молитовник: "Да прийдет царство твое", і про той молитовник пише о. і. П. в "Укр. Голосі", ч. 1, 1929:

"Такого архилатинізуючого (до безміри латинізуючого) молитовника ще не мають ані римо-католики. І тут справджується стара правда, що: "Іновірці гірші від своїх Турків". Все, що типово латинське, тут доцільно зібране, щоби "правдиво охатоличити" нашу Церкву... Євангельське "Льогос" (Слово Боже, Син Божий), грецьке "Софія" (Премудрість Божа) **мають уступити місце змаперіялізованій побожности латинської жовнарської душі... Серце Христове, кров** Христова, вода з ребер Христових, тіло Христове, верзиния (пацьорки), хрестна дорога, рани Христові, гріб Христовий, **серце Марії**, — таке стається головним предметом релігійного почитання. Міняємо грецькі брилянти за латинські цегли. Перебудовуємо нашу Церкву на латинську."

Таке робилося на кожнім кроці. Треба цілібату, бо він є в латинників. Треба латинських пацьорків. Треба Українцям нового календаря, бо він є в Польщі; треба всього, що мають латинники. — Вичисляє о. і. Т. що є в тім молитовнику:

"Молебен до Найсв. Серця Ісуса; Щоденне пожертвования себе Серцю Христовому; Акт задосить учинення Найсвятішому Серцю Христовому; Інтронізація, або суспільне панованя Найсв. Серця Ісуса в християнських родинах; Акт винагородження Найсв. Серцю Ісуса; Пісня в честь найсолодшого Серця Ісусового.

Дотого ж є там: Свята Година, Хресна Дорога (Дрога Кшижова); Молитва на вервиці; Ангел Господень (Анйол Пяньскі), Зі святих найшли там місце тільки Преч. Діва, Св. Йосиф і св. Йосафат. Св. Йосафата введено в кожний "отпуст" зараз по Преч. Діві — яким правом?

Каже о. і. Т. що є там й агітаційні вічеві клічі:

"Нехай жие Серце Ісуса, нашого Царя і нашого Отця". Ще я не чув, щоби в молитвах Христа називано "Отцем", і щоби в молитвах було написано: "Нехай жие Бог, або Христос!"

"Новий молитовник каже молитися **"о добрих священиків"**. Се тінь, що йде за целібатом (то нема подостатком священиків, що скандали часті). а якраз такого було треба і Поляжам, і Римови, і Шептицькому, як польському політикови. Тому Шептицький лише пригнідявся роботі Хомишина і мовчав.

А для папи Хомишин був "апостолом", і можливе, що Рим зачислить його до святих побіч Кунцевича, назвавши його **"патроном Польські і Русі"**.

МкКартi і Стівенс.

В Америці ворожнеча сенатора МкКартія і секретаря (міністра) арміі, Стівенса, продовжується. Стівенс каже, що МкКарті не має права розсліджувати що в арміі діється. А МкКарті недавно казав Стівенсові: "Ти доживеш до того, що будеш жалувати того, при чім тепер стоїш."

ЯПОНСЬКІ РИБАКИ ПІДДУЖУЮТЬ.

Відомо, що коли була на морю проба з водною бомбою, то від пороху, чи попілу з неї, який падав на японський рибацький корабель 80 чи 90 миль далеко, заслабло 23 рибаки. Думали, що деякі з них помруть, але тепер приходять вони до здоровля.

Його додаткова віра до католицької віри. Як при таких умовинах могли би ми в православнім Українцям злучитися в одна організм, — се тайна Хомишина. Якби се було, коли б православні наші брати відплачувалися нам тимсамим: що катол. Церква — царство Сатани, а католики — "дідьки".

"Календар! Мусимо зрадити тайну. **Римо-кат. календар, се календар, по якому еп. Хомишин святкує свята, — се його календар!** Він зірвав зі своєю Церквою і святкує по "латинському" календару. **Чи є ще таке диво демедудь на світі?"**

І се робота Хомишина.

В дописи з Ласківців, пов. Теребовля, поміщеній в перем. "Укр. Голосі", ч. 7, 1929, говориться, що там став парохом Хомишинів целебс, о. Антін Барницький, і —:

"Від самого початку виступає против наших установ і людей, які в них працюють. Майже кожної неділі виголошує, що ані кооператива, ані читальня не заведе людей до спасення. Своєї енергії вживає на простацькі лайки, як: свині, худоба, дотри...

На свята Різдва, Нового Року і Йордану правив тільки читану (тиху) Службу Божу, а на Новий Рік дістали ми отсі бажання: **Ви бунтівники, злодії, бандити, ахотри, я ще маю тільки сили, щоби вас здусити".** Опісля заявив, що доки він з нами, то співаної Служби Божої не буде".

На таких Хомишин своїх целебсів виховував, — на крунів, на моральних бандитів. Та таких було більше, як дальше побачимо.

В дописи говориться, що громада вдавалася до Хомишина, щоби ту справу з Барицькими розслідив, але годі чогось діждатися.

Тут пояснення тим, що того не знають. В латинських, отже і в польських костелах, є завсіди лише "тиха" (читана) Служба Божа, отже латинізатори старалися і в церкві мати лише "тиху" Службу Божу, щоби так Церква ставала до костела подібна. А тоді буде можна завести і латинську Службу Божу, бо всеодно не будуть ні чути.

***

Така була Хомишинова робота, — робота янічара. Се був чоловік хамської вдачі, без совісти, без почуття сорому, а якраз такого було треба і Полякам, і Римови, і Шептицькому, як польському політикови. Тому Шептицький лише пригнідявся роботі Хомишина і мовчав.

***

З СЕЛЯНСЬКОГО ЖИТТЯ

65

Сусіди Поляки.

Тепер оповім про Поляків-сусідів, священика, дідича, учителя і "сестер". Опишу їх сумлінно як на сповіди.

Визначнішою особою був ксьондз Бонковський. Низький, з грубим лицем, набряклим і червоним. Мав малі вуха, товщем обкладені очи, коротку грубу шию і ясне волося. Вдачі незгідливої, а вже не любив українських священників. Я хотів з ним мирно жити, але не вдалося і ми стали ворогами.

Дідич Степан Тустановський був чоловіком буваличм, забавним, честилюбним. Він оженився, то запризвичився був з свящ. Созанськими. Коли ж оженився, то його жінка, що походила аз старої шляхетської родини і була дуже горонра, мабуть причинилася також до того, що відносини між Тустановським й українським священиком погіршились.

В Журові і застав слїпого учителя, якого в школі заступала його дружина, — сухенька, пригноблена, що пози своїми клопотами світа не бачила.

Були в Журові і польські монахині Феліціянки, три їх, в часом чотири. Вони дбали про лад в костелі, ходили за рідні автомобілів. На цвинтарі промовляли оо. Горус і Юрківський та посол Соломон.

Коли люде вертались з цвинтаря, знов почав дощ падати.

По похороні з цвинтаря була в церковній сали перекуска, де був і Владика Іларіон. Крім господаря перекуски, Ю. Маряна, промовляв В. Таский.

Покійній доставив дружину Аншу (з роду Залипка) і дочку Олю, яка лежала в шпитали, коли її отець помер, але на похороні була.

Більше літ священ. Дмитрів послабовував, дивився, але дожилося покинути світ скорше, ніж сподівався. Нехай же Господь приймє його між праведних, а память його буде жити довго між людьми. — Вічна йому Память!

Він був дуже добрий до людей, але не вмів обходитися з Поляками. Ті, як побачили, що він не дасть собою помикати, почали ставити йому перешкоди. Не вдалося їм його вигнати, бо він був добре поставлений, але вони не спочивали, доки не вигнали Тустановського.

Тустановський був чоловіком буваличм, забавним, честилюбним. Він оженився, то запризвичився був з свящ. Созанськими. Коли ж оженився, то його жінка, що походила аз старої шляхетської родини і була дуже горонра, мабуть причинилася також до того, що відносини між Тустановським й українським священиком погіршились.

В Журові і застав слїпого учителя, якого в школі заступала його дружина, — сухенька, пригноблена, що пози своїми клопотами світа не бачила.

Були в Журові і польські монахині Феліціянки, три їх, в часом чотири. Вони дбали про лад в костелі, ходили за рідні автомобілів. На цвинтарі промовляли оо. Горус і Юрківський та посол Соломон.

Коли люде вертались з цвинтаря, знов почав дощ падати.

По похороні з цвинтаря була в церковній сали перекуска, де був і Владика Іларіон. Крім господаря перекуски, Ю. Маряна, промовляв В. Таский.

Покійній доставив дружину Аншу (з роду Залипка) і дочку Олю, яка лежала в шпитали, коли її отець помер, але на похороні була.

Більше літ священ. Дмитрів послабовувався

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3625, — Winnipeg, Man.

МІШАНІ ПОДРУЖА

Серед свідомих народів, культурно сильно зорганізованих, мішані подружа не допускаються, бо вони ведуть нарід до занепаду і загибелі.

Польська політика в відношенню до Українців завсіди стояла на тому, що Поляки мають дружитися з Українцями, щоби-так Українців польщити і їх майно на польську сторону перетягнути. Вона знала, що Українець, чи Українка, зв'язавшись з Поляками, спольщиться Таким ладом в великій мірі спольщили вони українських бояр (шляхту).

Тепляе мала на увазі і московська політика, — зв'язатися Москалям з Українцями і так їх московщити.

І тому свідомий нарід є проти мішаних подруж. Се висловив Котляревський в „Наталці Полтавці," де Наталка говорить возьному: „Дружися кінь з конем, а віл з волом".

***

Побич загального лиха, що приносить мішані подружа, багато лиха приносять такі подружа, і тим, що побираються і їх рідним.

Неоднакові чоловік і жінка вічно відчувають що вони чужі. Одно з другим не може про „справи свого народу погоговорить. Нідля одної сторони чужий сторої другій. Церква одної сторони може бути чужою сторої другій. Одна сторона і друга (чоловік і жінка) є чужими народами одної чи другої сторони

А кілько журби мають родичі, коли сини чи дочка з чужими вяжуться А кілько нарікань можна почути пізнійше від чоловіка чи жінки, що нерозумно побрався. Кілько через те пекла в хаті, кілько розводів.

Подібне і з дітьми До якого народу вони вповні належать? До якої церкви мають пітн? А правило, що нехай хлопці підуть за батьком, а дівчата за материю, се латанина, бо всеж в хаті непотрібно виховуються дві групи дітей. Так в Галичині виховувалися, деколи в одній хаті Українці і Поляки. Чи було се розумне? Чи на добро?

Бувае, що жінка піде до своєї церкви, а чоловік до своєї, отже йдуть розбіжними дорогами. За порітьми розходяться. І часто бувае, що щоби не мати додаткового клопоту, то родичі до ніякої церкви не ходять і дітей до церкви не ведуть. Так родина деморалізується.

***

І тому родичі перші повинні мати се на увазі й обговорювати такі справи вже при менших дітях, щоб виробити в них ясний погляд на ту справу Повинні пригадувати молоді, ім вона подружиться, щоби і вона мала се на увазі. Пригадка в послідній хвилі небагато помагае.

Справу тую треба порушувати на відчитах, на всяких збірках, в церквах. Се важна справа, і важна та широка тема до обговорення.

Окремо тим повинна зінтересуватися свідома молодь. Вагу сеї справи природно відчувала молодь в старім краю, коли се вложила в зміст пісень:

Пане-брате товаришу, одну раду майму,
З того боку на тамтой бік дівчини не дайму!

Не палила не варила, на вприпічку жар-жар, —

Як піду я з сего села, комусь буде жаль-жалі!

Так сама молодь відчувала, що недоброе, коли ей товариші і товаришки далеко розходяться. Чому не бути їм близькими і в дальшім їх житті?

Пригадати треба ще одно: дуже часто молоді вирішують а ким їм побиратися, на танцях, на збіговиськах. Чиж там місце для вирішування важних справ? Там можна лише найдурнійші і найпоганійші справи вирішувати. А справа подружа, се справа великої ваги, що вимагае поважної застанови, а то і поради досвідчених людей. Не на танцях таку справу вирішувати!

Звязки зі своїми, се перша заторука родинного щастя. Тут і при малих достатках можуть люде бути щасливими, коли в мішаних подружах і при більших достатках може бути вічне невдоволення

Се повинні мати на увазі і родичі, і свідома молодь, і передові громадські людо, і при всяких нагодах ту справу пояснйти. Се ж велика загальна народна справа.

КИЇВЩИНА СТАН ДЕЯКИХ ЦЕРКОВ

Коли **большевики забрали** в руки більшу половину Европи, то тим порозбивали і народи і їх Церкви.

Нині якась частина кожного народу, який є під большевиками, знаходиться на вигнанню, на скитальщині. Так на примусовій скитальщині є Україні, Білорусі, Литовці, Поляки, і ще багато других. І ті скитальні частини на чужих землях організують своє життя, працюють і піддержують його з надією, що там їх нарід стане вільним і вони — одні на свої землі повертаються, а другі створять знизки з головою силою свого народу.

Большевики подібно розбили і Церкви тих народів. На Церкви, які вони забрали, положили свою залізну руку, свою контролю, большевичать їх і ведуть до того, щоби їх цілком знищити. Головно Церкви христіянські.

Знов же скитальці, що походять з тих поневолених народів, організують між собою ті Церкви, які мали в рідним краю, — „свої Церкви на вигнанню", так можна би їх називати.

І коли на рідній земли була одна Церква, то на скитальщині, де скитальці порозходяті і порозсіяні по широкім світі, кожна Церква діляться звичайно на кілька частин, а яких кожна найперше собою клопочеться. Та се зрозуміле, природне. Бо і кожна група скитальців найперше собою клопочеться. Се для неї перша конечність. Однакож ті окремі частини одної Церкви всеж таки творять одну Церкву, хоч і не звязані одним адміністратівним (правлячим) церковним проводом. Провід — одно, а Церква — друге.

Беремо, православних Українців. Їх групи знаходяться нині в усіх частинах світа, — е вони в Канаді, в Злучених Державах, а полудневій Америці, в Австралії і ще де. І там організують вони свої Українські Православні Церкви І найперше дбають, щоби в своїй сторові свою церковну справу поставити на сильні підвалини.

Безсумнівну нині найсильнійшою Українською Церквою пова Українює є Українська Православна Церква в Канаді, яку зорганізували українські еміґранти ще 1918 року. Найсильнійша вона і числом громад та числом вірних, й обставинами серед яких знаходиться, й своїм ладом, який ще найбільше відповідний для потреб нинішнього життя і часу.

І вважне, що впродовж 35 літ ей існування не було в ній нінких потрясень, нінкого розбиття. Коли і були одиниці, що хотіли розбитя викликати, то вагал за ними не пішов і ті одиниці поза вагалом опинилися.

Томуто можна вірити, що коли на Україні большевицька сила впаде, то канадийська Українська Православна Церква зможе дати багато помочи Українській Православній Церкві на українській землі.

„ПАТРОН ПОЛЯКУВ І РУСИНУВ"

Є велика польське книжка — **„Життя Сьвятих Панськіх"** (Життя Святих Божих), сторін 1,262, видана 1895 року, потверджена католицькими єпископами — Ліковським і Шпаєром.

Там між святими є і Куницевич. — Є також його образок, на якім Куницевич тримае сокиру в руці.

Говориться там, що папа Пій 9-ий зарахував Куцевича до святих, — **„дае нікому невідомо де його тіло поділось".**

Інтересний висліл Аджеж в часі, коли ту книжку готовили, бодай епископи польські були знати де тіло Куцевича знаходиться. Тоді не було причини а його тілом ховатися. Та ще в тім найбільшого з святих, як тепер його величають.

Отже виходить, що десь те тіло загубилося, бо кому його було треба? Аж коли українська свідомість почала підноситися і загрожувати польському і римському панованню, треба було про таке тіло постаратися, щоби було чим Українців балямутити.

І найпевнійше, що Поляки взяли тіло якогось польського „бращіма" й оголосили, що се тіло Куницевича. Таке виходить. Та хиба не однаково для політиків чие се тіло?

Опис життя Куцевича закінчуеть так: **Йозафат ест патроном Поляків І Русінув. — (Стор. 1066).**

Се вважне! Вже перед 60 літами Поляки знали, що Куницевич е **патроном Поляків і Русинів,** а гр. кат. священики ще нині про те не знають. Коли б знали, то певно оголосили б своїм вірним, що **Йосафат е патроном** (поміччиком) **і відвічних ворогів українського народу — Поляків, І Русинів, яких Поляки сотні літ мучили. Святий на два боки!** Поляким помагае, щоби Українців добре нівечили, **і Русинам помагае,** щоби Поляки корилися і мовчки терпіли.

Коли б знали, то і в молитвах згадували би: „Святий Йосафате, патроне Польщі і Руси, молися за нами!"

Коли б знали... А то не знають, що він **Польсько-руский святий!**

КОМУ МАЙНО ПОРОЗДАВАЛА.

В Винніпегу померла вдова Анна Велман і зоставила майна 105,000 долярів. З того 45,000 призначила 20-ом своїкам, а решту на інші справи, як — на протестантський сиротинець 5,000; Місійному Товариству Англіканської Церкви 5,000; англійській церкві Пресвятої Трійці 5,000 долярів. Решта на інші справи, які пообділювала меншими сумами.

ЗАМАЛО НОРСІВ.

В Монтреалі др. Ров говорив недавно, що канадійським шпиталям треба тепер 8 до 9 тисяч норсів, а їх нема. Шпиталі тратять норсів коли ті йдуть замуж.

АПОСТОЛИ І ЕВАНГЕЛІЇ

НЕДІЛЯ ВСІХ СВЯТИХ.

Було багато Святих, яких імена не записані в людських книжках, отже ся неділя призначена для спомину і тих, яких імен ми не знаемо.

В Апостолі ап. Павло пригадуе, як люде з великою вірою великі труднощі перемагали. Під вірою він розуміе сильну людську постанову і невпинну працю коло того, що вони вважали великим і гідним.

В Евангелії (Мат. 10. 32...) говорить Христос, що коли хто покине батька, матір, жінку, діти задля його імени, то всього прийме нагороду. Се треба так розуміти: Коли перед ким стане більша справа, ніж особиста, ніж родинна, то треба покинути меншу справу для більшої. Справа цілої Церкви, чи цілого народу е більшою ніж справа одної родини.

НЕДІЛЯ ДРУГА ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ.

В Апостолі говориться, що навіть поганій, які добре чинять, показують, що діло закону написане в їх серцях.

В Евангелії (Мат. 4: 18-23) оповідаеть, як Христос збирав перших учеників. Найперше покликав двох братів — Петра й Андрея, потім знов братів — Якова й Івана. Вони зоставили свої заняття і пійшли за Ісусом, щоби готовитися до більшої праці ніж їх власна.

НЕДІЛЯ ТРЕТА ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ.

В Апостолі говориться, що хто щиро повірив в Христа, той наблизився до Бога, до його ласки і може тим тішитися.

В Евангелії (Мат. 6: 22-33) порівнуе Христос ясність очей з ясною душею, каже: Коли твое око темне, то кругом тебе тьма, а коли душа твоя темна, то кругом тебе ще більша темрява. Ще дальше говорить: Шукайте найперше Царства Божого і правди його, що значить будьте гідними, праведними людьми. Коли такими будете, то легко здобудете все, що до життя потрібне.

СВ. ІВАН СУЧАВСЬКИЙ.

Св. Іван був купцем, а до того дуже праведним християнином. Родився коло міста Трапезунту над Чорним морем.

Коли 1332 р. подорожував кораблем, капітан корабля, Італіець-католик, зле ставився до св. Івана як православного. І коли прибули до міста Акерману, капітан намовив тамошних турків, щоби перевезли св. Івана на магометанство. Коли ж св. Іван стояв твердо при своїй вірі, його замучили.

Його поховали в Акермані. В 1402 р. молдавський воевода Олександер Добрий, переніс тіло Святого до Молдавії.

В 1686 р. польський король, Ян Собеский, вертався з походу на Турків, і до нього прилучився митрополит Досифей, який мав з собою тіло св. Івана. Досифей спинявся в Стрию, в Галичині, а коли перебрався до Жовкви, то забрав туди тіло Святого і примістив в монастирі. Тоді Галичина була православною. До Жовкви приходило багато народу, щоби тілу Святого поклонитися.

В 1783 р., 30 червня, забрано тіло Святого з Жовкви і перевезено на Буковину, де заложено його в митрополичій церкві в Сучаві.

Так тіло св. Івана спочивало в Галичині майже 100 літ (97), але коли його забрали, память по нім забулася. Гр. кат. церковне начальство перестало його споминати.

Все ж коли зверно ся. Івана Сучавським, то можна звати його і Жовківським, бо в Жовкві він спочивав майже 100 літ і Галичани його дуже поважали.

З ЦЕРКОВНОГО ЖИТТЯ.

Нові священослужителі.

Ради Духовенства Української Греко-Православної Церкви в Канаді збільшилися. В Страстний Четвер, 22-го квітня, в. р., ВПреосв. Митр. Іларіом засвятив в Катедрі Пр. Трійці в Вінніпегу теольога Івана Куліша на диякона. При архиерейській Літургії целебрували прот. Є. Гринчина, прот. К. Желішкевич, парох Катерари і о. Я. Скакальський.

В Провідну Неділю, 2-го травня, той самий о. дияком, І. Куліш, отримав сан священика з рук Впреосв. Митрополита, в соборі св. Покрови в Вінніпегу. При Літургії асистували протопр. о. Г. Метюк, парох собору.

Того самого часу ВПреосв. Митрополит засвятив на дияконя теольога Михайла Мацукевича.

На свято св. Юрія, 6-го травня, були висвячені: о. дияком М. Мацукевич в сан священика, а теольог Андрій Тетеренко на дияконя. Участь у архиерейській Літургії брали: прот. Є. Гриценка, прот. К. Желішкевич і о. В. Слюсар, с Саскатуну.

Треба радіти, що ради праівників побільшуються а се запевне нас, що Церква зможе успішніше задоволяти бажання і потреби наших вірних. Побажаймо новопосвяченим треба доброго здоровля, сили й успіхів на ділянці їхньої праці, а до Бога заносити теплі молитви, щоб дарив їх своїми ласками.

Побудовали нову церкву.

Громада в Восетин, Альберта, збудувала нову прекрасну церкву. На Великодні Свята відбулася там відправа Хоч для повного викінчення будови треба матеріялів і грошя, та вже є місце для зеручинків і прославлення Бога. Усім членам, жертводавцям і парохови, о. Василеву, велике признання за доконане діло.

Нова Церква в Шіго, Саск.

Парохія Пр. Трійці в Шіго, Саск., приступае до будови нової церкви, на горбку, де досі стояла мала, скромна церковця. Мають уже матеріял і плян, отже незабаром там буде лишатися церква, що своєю величною і вигляду буде рівна іншим, будованим в теперішній час. Радіемо і висловлюемо щирі побажання успішно довершити почате діло. Нехай Господь поможе в добрій ділі!

Консисторія УГПЦК.

РОЗСЛІДИ В АТОМІЧНІЙ КОМІСІЇ.

Є вісти, що головному знавцеви виробу атомічних бомб в Америці, Опенгаймерови, закидають, що він комуніст, чи взагалі нелевий чоловік. Його брат з жінкою комуністи, й Опенгаймер оженився з комуністкою. Його близький товариш був комуніст і сам Опенгаймер стоїть близько комуністичної роботи. Разом є закиди що декому в атомічної комісії і кількох ей членів готовиться з комісії виступити

БУРЯ В МАНІТОБІ.

Сильний вітер, що почався в понеділок 7-го червня надвечером і віяв цілу ніч та ще трохи в вівторок, був дійсно бурею, бо доходив до 72 миль на годину. В Винніпегу поривав електричні дроти і деякі частини міста не мали світла, поломня трохи дерев, на діточім шпиталю поривши дах, а також на інших будинках. Є короткі вісти, що буря наробила багато шкоди по фармах, дахи повирівала. Вітер був з доцем. Буря зачепила і західне Онтаріо. Послідними часами Манітоба мае забагато дощу, а замало тепла.

Архиерейська Літургія і Архиерейська Візитація

Рецензія.

Вийшла в світ нова книжка, видання Української Греко-Православної Церкви в Канаді, під назвою „АРХИЕРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ І АРХИЕРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ". Сторінок 80. Вінніпег 1954.

Книжку по благословив для вжитку ВПреосвященний Іларіон, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади. Зміст її наглядно-практичний. В ній читач бачить повну картину Архиерейської Літургії, та набирае практичних вказівок до успішної підготовки й переведення ей.

Книжка подкена на пять частин, а кожна частина на окремі підзаголовки, що дае читачеви змогу одразу знайти в ній те, чого він потребуе. Напр. частина перша: 1. Підготовка до архиерейської візитації. 2. Прибуття Архиерея до громади. Ті розділи — найкращий порадник О О. Парохам і Церковним Зарядам у підготовці свята. Все тут передбачено і подано багато практичних порад. З ними кожний легко й повно може виконати своє завдання.

Друга частина книжки подае порядок зустрічи Архиерея при Церкві в День Свята й порядок Архиерейської Літургії І тут як Заряд, так і оо. Парохи мають підручну інструкцію як належить правильно й безпомилково поводитися на своїому становищі в день візитації. Особливо докладно подані вказівки для співслужачих Архиерею священослужителів.

Бувае, що при візитаціях Архиерей удяне священослужителями ризогод, або висвячуе в духовний сан. Книжка й цього не оминула. В ній докладно описано, як відбуваються всі ті чинности і з того погляду вона цікава для мирянина, а цінна для священослужителя як інструкція.

Мова, зміст і уклад книжки дуе жадного закиду. Її повну треба радо вітати і придбати її не тільки кожному Священикови та Зарядови, а й кожному вірному У. Г. П. Церкви в Канаді. Достойному ж авторови цієї книжки сердечна подяка!

Протоерей.

ВЕЛИЧЕЗНИЯ ЛІТАК.

В Винніпегу відбуваються пробні лети величезного літака, на якім зміститься 74 особі. Є на нім всякі можливі вигоди.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Речей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

РОЗУМНА ЖІНКА

Се давна історія, записана тими жидівськими мислителями, які внесли Талмуд. — історія, що має багато науки.

Був великий богач, Кальба, а в нього була дуже розумна і гарна дочка Рахиля. Кальба мав череди овець, яких доглядав неписьменний пастух Акіба.

Рахиля сподобала собі того пастуха. І постановила вийти за нього замуж, хоч батько тому дуже противився. І зробила як хотіла.

Рахиля була дуже розумною і бачила, що в Акіби є велике розумова сила, велика духова сила, коли б її розвити, а тоді Акіба став би великим чоловіком. Се було в неї важніше, ніж стала овець, ніж золото. Вона бачила в Акіби будучого великого чоловіка.

Й виховувала в палаті, де було багато слуг, де вона мала все, чого забажала, — а тепер забралася до найбідніших хатинах, де жив Акіба. Вона згодилася на убоге життя, на терпкту дорогу, бо вірила, що тою терпкістю дорогою вона з своїм чоловіком вийде на рівну дорогу, обсадженку дібтами.

Відувши. Було таке, що збирали соломку і суху траву коло дороги, щоби вистелити собі постіль. І тоді то пророк Ілія прийшов на себе вигляд бідака, застукав до дверей хатини і каже:

— Люде добрі, може дістанби я в вас трохи соломи, бо жінка моя слаба, то хотів би вистелити їй м'яку постіль.

Коли Рахиля й Акіба таке почули, дали всю свою соломку і говорять:

— Ми щасливі, бо здорові, а є люде слабі . . . Ми багаті, коли можемо другим помагати. Та є й ще одно бажання. Каже Рахиля, — щоби сила, яку тобі Бог дав, розвилася і піднеслася. Як цьому розвинутися і мавіть всіх до себе, щоби і ти став таким величним і славним.

Слова жінки вдалися глибоко в душу Акіби. Аджеж світ такий широкий, великий, кільо в ньо неробітний, таємничого, славного . . .

Раз побачив Акіба коло керниці камінь, на якій безвістанно спадала вода краплями, і здивувався, що в камени була глибока ямка.

— Звідки взялася та ямка? — запитав він кого, а той каже:

— Се ті краплі, що падають, ту ямку видовбали.

Се була велика наука для Акіби, і він подумав:

— Коли м'яка вода твердий камінь видовбує, то тому я не мало стати великим чоловіком, пропідником мого ціпрозду? Буду сидіти многих мудрців, прислухуватися, вчитися, і Бог поможе мені досягнути того, чого бажає і моя добра жінка.

Коли ж він відкрив жінці свою постанову, вона зраділа. Він рушив в світ і вона мусить бідувати, але се нічого, — бо терпкиста дорога веде до великих успіхів. Пройде кілька літ і ей чоловік вернеться не пустуком, а славним вченим. А тоді і ей батько побачить, що вона гідного чоловіка собі вибрала. І каже чоловікови:

— Не марнуй часу, а йди шукати того, що цінніше над багатство. Бо і пророк сказав: „Ото мій слуга стане славним мудрцем і високо піднесеться."

***

Минуло 12 літ відколи Акіба розлучився з жінкою. Вона заробляла на життя, прко бідувала, але не нарікала По-терпінях прийде спокій і радість.

Вкінці до неї почали приходити вістки, що дась далеко є славний мудрець, — може се ей чоловік! Може... Слова його такі глибокі, що всі дивуються, а так присті, що і дитина їх зрозуміє. Фаєрмани були з цілого міста. Помп було 42. Такого пожару в Виннипегу ще не було. І це було би його тепер, коли б не бурний вітер, що підував огонь.

Поліція на Портедж загородила два бльоки, спинила весь рух і не пускала туди людей. До Ітона рано прийшло 4,500 робітників і вернулися додому. З сусідних будинків люде теред ночи повибирались, бо огонь кожної хвилі повибирались, бо огонь кожної хвилі не мав ніяких перекинутися. Щастя, що на тім скінчилося. З людей ніхто не згинув.

З ВОЗДУХА ВПАВ ЛІД.

В Англії, в Бристолі, на хату впала брила леду, пробила дах і наробила трохи шкоди. Людей не зачепила. Думають, що лід впав з літака, який туди перелітав.

МИНАЮТЬСЯ ЗАВАЛЬНІ ЗИМИ.

Кажуть, що Канада стає теплішою, ніж була колись. Преса пригадує дуже завальну зиму (коли було багато снігу) 1906-7, та 1915-16 року. В лютім 1916 р. сніг був засипав залізничий поїзд коло Мерифілд, в полуднево-східнім Саскачевані так, що 60 людей три дні той поїзд відкопували. Але тепер весна зимна.

МОЖУТЬ НЕ ДАТИ ПОМОЧИ.

Державний міністер Америки, Далес, заявив, що Америка готова не дати помочи Франції й Італії, коли вони будуть противитися озброєнню Німеччини. Головно Франція думає, що добре озброєна Німеччина буде мати велику силу, отже буде і Франції загрожувати, тому противитись озброєнню Німців. Але ж жині великою загрозою є Росія, а не Німеччина — буда би поважною силою проти Росії.

ВБИТІ НА ДОРОГАХ 1953 РОКУ.

Статистика показує, що в минулім році в Канаді згинуло на дорогах 3,000 осіб в автомобільних випадках. А асекураційні компанії виплатили за пошкоджені автомобілі коло 85 мілйонів долярів.

КОМУ МОЛИТИСЯ, КОМУ ЩО ДРУГЕ.

В селі Бачелєй, в Англії є церква збудована перед 800 літами Ей не вазикали ні ждень зі вночи, а тепер нанїч будуть замикати. Показалося, що ночами сходяться сюди молоді і пиячать.

ВЕЛИКИЙ ПОЖАР В ВІННІПЕГУ.

В вівторок, 8-го червня, був в Виннипегу пожар, що знищив 5 великих будинків, одни з них 7-поверховий Шкода коло 3 мілюни долярів. Огонь почався по 1-ій годині вночи, коли була буря, бо скорість вітру доходила до 72 миль на годину.

Пожар був на Портедж вул. коло Ітона і сам Ітон був поважно загрожений, бо з одної сторони горячо помішало вікна в будинку Ітона. Горячо було тяже, що воду, яку фаермани пускали на огонь, горячо завертало на фаермаиів.

„ВІД ЧУЖОГО ЗЛОГО ВЧИМСЯ СВОГО"

Деякі матери кажуть, що нема відповідних книжок для домашної науки дітей, нема з чого вчити. Але я згадаю такий случай з мені примір:

В місточку йде пиний чоловік, заточується. Тоді одна мати стала коло своєї хати з дітьми, які вони на пивного дивляться і вона їм щось тихо розказує. Певно пояснювала якими злом, яким соромом є пянство. Се було: „від чужого злого вчися свого".

Такі і подібні випадки, то матеріял для науки. І новинки про злодїв, про грабіжників, се матеріял для науки. І новинки про непослушних дітей, се матеріял, який думаючи мати може використати для науки дітей.

Знає мати одних чужих дітей, що гарно по українськи говорить, а інші говорять погано,— отже нехай з дітьми про те поговорить, нехай нахже їм котрі діти красиш. Нехай добрих хвалить, а діти будуть тих добрих наслідувати.

В „Вістнику" завсіди є таке, що треба читати не тільки собі, але і дітям, і молодим, . про те окремо поговорить, а се буде наука. І з свого боку можна дещо розказує, а діти все радо слухають коли тільки вміло розказувати.

Се на пригадку матерям.

Українська Мати.

ЯК БІДАК ПОБУДУВАВ ЦЕРКВУ.

В давних народів Сходу будова церкви вважалася великим і святим ділом. І того, хто своїм коштом церкву збудував, вважали великим праведником. Таке розуміння було і в Україниців.

Є оповідання, що в часі, коли ще Татари не понищили України, приходить до священика побожний, але убогий селянин і каже:

— Я думаю збудувати церкву.

— Се святе діло, — потакнув священик, — але ж ти убогий чоловік. На будову треба грошей.

— Я убогий, — говорить селянин, — я убогий для себе, але не для Бога. Перед 40 літами ми, я і жінка, постановили, що мусимо церкву збудувати і ми почали збирати потрібне для будови. Непотрібного не купували, без некочинного обходилися, вибагливого не їли, нічого не змарнували, отже назбирали тільки, що можемо почати будову.

І збудували. От що значить сильна людська постанова!

КОМУНІСТИ І ЧАПЛІН.

Чого комуністи не фальшують? Шевченка перероблюють на большевика і великого любителя московщини. Тепер в східній Німеччині в театрах показують Чапліна, відомого комедіянта, як борця з капіталізмом. А Чаплін (Жид) сам намежить до капіталістів, як історійки з його життя, що бували в пресі, показують.

ЧИ МАЄТЕ КНИЖКУ „МАЛОВІДОМЕ"?

Усім треба знати, що діялося в грекокатолицькій Церкві від її початків, а про те оповідає книжка **"Маловідоме з історії грекокатолицької Церкви"**. Се перша книжка, а невдовзі появиться і друга.

Тут є матеріяли, яких дейнде не найдете. Тепер час, щоби про те знати. Ціна книжки 75 центів.

Замовляйте пишучи до:

Ecclesia Publishing Co.

7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ПИСАНКА

на фонд Української Православної Церкви в Канаді 1954 рік.

о. М. Хоменко, Сенґлєр, Man. По 1 дол.: К. Сапюк, І. Салюк, Юлія Гавко, І. Вахрищук, Т. Годовський, Стефанія Куздеба, І. Гудима, І. Куздеба, Микола Вахрищук, Г. Бошко, І. Бойко, В. Лисогір, І. Куздеба.

о. Ів. Шевць, Стоґрейдж, Саск. По 1 дол.: І. Басарда, Н. Колот, О. Рижик, Д. Кужура, І. і Анеля Кошицькі, Павлина Гуцина, Ю. Кожупець, п-ні Анеля Бабюк, Людина Шайбелюфер, С. Кижериц, Т. Безкоровайний, П. В. Аннна, П. Юзик, М. Клубок, В. Я. Гуцина, Анна Кожерид, П. Кузик. Дрібними 2 дол.

Ермул, Саск. Стах Демяґа 5 дол., І Голяк 2 дол. По 1 дол.: М. Шыгельський, Марія Шкільківська, Д. Вивягин, П. Бігун і П. Гаже. Дрібними $1.20.

Годсон Бей, Саск. По 1 дол.: В. Гузик, С. Медвідь, І. Малюта, С. Ригалюк, В. Сновський, І. Кузик, І. Топорівський Дрібними 25 ц.

Прейрі Ривер, Саск. По 1 дол.: В. Зводза і П. Рудайчук. Дрібними 85 центів.

Пасажира присилена почтою:
Василь Дудар, Торонто, Онт. 1.00
П. Пенцак, Торонто, Онт. 1.00
І. Ф. Лівачинук, Мисісдора, Альта 1.00

Прот. Пт. Трісна, Бюкенен, Саск. По 1 дол.: Емілія Василь, І. Федак, Мих. Гриців, С. Кінецук, Г. Спижавка. Дрібними $3.85

Мавороуд, Саск. По 1 дол.: І. Олійник, В. Русняк, І. Павлюк, В. Гогошак, С. Юзик, Д. Дробот. Дрібними $6.60.

Рама, Саск. По 1 дол.: В. Романюк, М. Крисак, А. Кальницький, Н. Гронд, І. Савчук, К. Савчук, Г. Котик, І. Котик, Г. Микитишин, С. Котик, І. Семенюк, О. Мальований. Дрібними $1.75.

Прот. Г. Крилатковнч, Айтуан, Саск. По 2 дол.: П. Крушельницькі, Е. Бурвинк. По 1 дол.: Т. Березюк, П. Базюк, М. Березюк, І. Гронюк, Н. Вавруч, М. Калинчук, А. Татарин, І. В. Павлусг, Софія Базюк, п. Спільчик, М. Базюк. Дрібними 25ц

Вишкрт, Саск. Григорій Шевчук 5 дол. По 1 дол.: П. Семчик, М. Чельчук, К. Чеберин, І. Кук, З. Гуськ, І. Мельничук, Г. Скорак і П. Мельничук.

Мелвна, Саск. По 1 дол.: А. Пилипів, В. Кошман, М. Галик, С. Пилипів, В. Гоховатч, І. Жигарук, С. Березовський, М. Козаковнч. Дрібними 1 дол.

Фенвуд, Саск. По 1 дол.: В. Кошман, М. Стельмахович, С. Столяр. Дрібними 1 дол.

о. Ів. Шевць, Ендовер, Саск. — Збірка 4 дол.

Годсон Бей, Саск. Б. Стрільчук 1 дол.

о. Ю. Цукарник, Нто Торонто, Онт. п. І. Сребній 2 дол. По 1 дол.: І. Богун, С. Зарудна, І. Дедюх, Ю. Кожняч. Н. Горецький, А. Лялювич, П. Кінчук, А. Гудима, А. Медвідь, Г. Кохуб, А. Борисаневич, Юл. Богун, В. Кидик, М. Савчук, П. Пінчук, М. Гайдук, П. Ленюк, С. Комінь, Е. Лучкасевич, М. Калинчук, М. Журавель.

Н. Р. Верезняк, Гефорд, Саск. По 1 дол.: О. Вінтоник (Антіохія), В. Палагійський, Ф. Калин, Н. Гендзій, М. В. Семчук, Д. Семко, М. Бордаш, І. Онцінок, М. Н. Сухотницький, Д. Сиччик, К. Федейко, А. Токарик, Ф. Андрушак, В. О. Ткачук, Т. Дмитрко (Редісон), В. Якімчук, М. Токарик, В. Л. Сиччик, І. Бінак (Бордей), Д. Бовчук, А. Германк, Ів. Гарбуз І. Павлюк, І. Д. Котсіді, П. М. Ларчорик. Г. Бартко, В. Нягорний, В. Яковлчук, А. Гаджович, Н. Р. Верезняк | Фабрик

о. І. Майба, Етелберт, Man. По 3 дол : Н. А. Григорчук, М. Н. Григорчук і Николав Гижадовський. По 2 дол.: М. Пелеглтий і Ю. Карвик. По 1 дол.: М. Карапаш, пані М. Юзик, К. Юзик, Д. Грабовнй, В. Бурдейний, В. Гончарук, пані Ю. Карпик, В. Кицицук, І. Журов, К. Яцовета, В. Сенюк, Ю Джьвала, П. Пелеглтв, Н. Козад, В. Васьвасюк, М. Пацюрівський, І. Воробець, Е. Лемко, Л. Гой, І. Громінчук, С. Яловета, В. Журовський, І. Дікшал, М. Федірчук, І. Пінькін, І. Бурдейний, М. Яловета, Д. Бейлик. Дрібними 75ц.

Богдан, Man. 52.85

Гарленд, Man. По 1 дол.: В. Карпик, Стефанія Карпик (Торонто), І. Шевчук Дрібними $2.20

Реннер, Man. По 1 дол.: В. Цимиструк. Я Іванчук, М. Адамчук, І. Михальчук і Д. Воронка Дрібними 50ц.

Пайн Ривер, Man. Пані М. Тополовська 2 дол. По 1 дол.: П. Арсенчук, І. Василюк, П. Довбуш, Е. Василюк, І. Присяжнюк, Г. Гарболінський, В. Ілзнік, Петрунгька Довбуш, І. Ворончак, Анна Костчцька, Гапина Соловій, М. Тополовський, І. Кійко, О. Соловій, Ксеня Вегер, П. Кравчук, Марія Бачинська. Дрібними 4 дол.

Йосафат Дзьобко, Вудворт, Man. $15.00

о. Йов Сікальський, Тандал, Man. По 1 дол.: М. Гнатюк, С. Мамчуд, М. Чура, А. Козір, п-ні Чорки, І. Мамчур, М. Лесалюк, П. Гнатюк, П. Кавалюк, Т. Вавринюк, Н. Чорко. Дрібними 75 ц.

Стед, Man. По 1 дол. М. Адамчук, С. Завалюк, О. Романчук. Дрібними 50 ц

Папаярфіла, Man. По 1 дол.: І. Ставичний, Н. Торський, П. Стасюк, (Вінніпег) Стасюк, Г. Жіжкевич, Г. Бойжук, А. Лепко, Антоніа Кучма, М. Кивлз Гриців, С. Кінецук, Г. Спижавка. Дрібними $3.85

Мавороуд, Саск. По 1 дол.: І. Олійник, В. Русняк, І. Павлюк, В. Гогошак, С. Юзик, Д. Дробот. Дрібними $6.60.

Рама, Саск. По 1 дол.: В. Романюк, М. Крисак, А. Кальницький, Н. Гронд, І. Савчук, К. Савчук, Г. Котик, І. Котик, Г. Микитишин, С. Котик, І. Семенюк, О. Мальований. Дрібними $1.75.

Прот. Г. Крилатковнч, Айтуан, Саск. По 2 дол.: П. Крушельницькі, Е. Бурвинк. По 1 дол.: Т. Березюк, П. Базюк, М. Березюк, І. Гронюк, Н. Вавруч, М. Калинчук, А. Татарин, І. В. Павлусг, Софія Базюк, п. Спільчик, М. Базюк. Дрібними 25ц

Вишкрт, Саск. Григорій Шевчук 5 дол. По 1 дол.: П. Семчик, М. Чельчук, К. Чеберин, І. Кук, З. Гуськ, І. Мельничук, Г. Скорак і П. Мельничук.

Мелвна, Саск. По 1 дол.: А. Пилипів, В. Кошман, М. Галик, С. Пилипів, В. Гоховатч, І. Жигарук, С. Березовський, М. Козаковнч. Дрібними 1 дол.

Фенвуд, Саск. По 1 дол.: В. Кошман, М. Стельмахович, С. Столяр. Дрібними 1 дол.

о. Ів. Шевць, Ендовер, Саск. — Збірка 4 дол.

Годсон Бей, Саск. Б. Стрільчук 1 дол.

П. З. Драган, Кридор, Саск. По 1 дол.: М. Ткачик. А. Мишо, Д. Михайлюк, В. Зарожний, С. Михайлюк, пані К. Гнатюк, В. Зачьосюкий, Драган. Дрібними 50 п. **Елейн Лейк:** По 1 дол.: П. Дорошевич, М. Цьома, П. Чоланюк, В. Костюк, П. Парчевський і П. Тваринський

Прот. Г. Васьвів. Оттавський, Онт. Дмитро Салямчик і В. І. Дверничук по 2 дол. По 1 дол. В. Пясічний, В. Шкільний, М. Сирник В. Павлечко, К. Никитюк, Селожки Шкільна, М. Пошак, К. Іващик, І. Василюк, С. Федорик, Ю. Гриньо, Ул. Германк, М. Салямчик, А. Домський, І. Крайчий, І. Струк. Анна Сирник, Ілько Сакал, А. Вінтоник, І. Кочан, В. Шумський, М. Хоба, В. Свинк, Н. Крайчий, І. Онуцько, Анна Хоба, Ф. Хоба, В. Гриць, П. Лис, І. Кирілак, А. Гуцуляк, І. Худо, С. Поліщ, І. Сайбчик, пані Михайлюк, О. Мигун, Марія Мигун, (Едмонтон) М. Іващик. І. Мигун. Дрібними $1.75. З зрештою сим Дмитра і Наталки Салямчик, Редвотер — 12 дол

Весстед, Алта. — Доця Антонюк 2 дол. По 1 дол.: В. Зінюк, О. Денисюк, пані Бойко (Рідвей), А. Деград, пані Г. Рогожа, І. Лопатинський, (Ворсплят), І. Чорний, пані І. Яницук, М. Павальчак, І. Петрик, М. Мафкович, Мей Кузьмичська, Розалія Котилик, І. Карпюк, Г. Лопушинський, А. Карпюк, І. В. Волянь, Ф. Карпінський, Н. Шлемко, пані І. Фоска, (Сарсуфіла), М. Зень, Д. Зінюк, Г. Камінський, В. Мандрусюк, пані Кінщ, Н. Деголь, О. Бонюк, Д. Котчак, Д. Денисюк, М. Зінюк, І. Мулик, П. Зінюк, М. Онищук (Едмонтон) І. Камінський, Сь-Камінський, І Ніпенко пані Г Старчук (Барнет) І Рогожа, Я Хвалг (Ліймон). Н Ф Мельник О. Якімчук, Ю Богдан (Голова Лейк). Марія Семеляк. (Сноки Лейк). Н. Захарюк, В. Тимошйчук (Ворсплят), І. Зінюк, Н. Козак, Г. Семенюк, Едмід? (вечитає). Дрібними $4.50.

Толмгтр, Алта. — Василь Надурак 2 дол. По 1 дол.: Д. М. Яковець, А. Остафійчук, П. і Франціна Шевчук, І. Ворсльський, Н. Клебак, І. Гавриляк, І. В. Олійник, С. Бондарчук, Д. Вархола, І. Кош (Мелвов), Г. Волжан, п-ні М. Шпуяк, І. Салюк, Зофія Макарчук, І. Лопушинський, М. Сидловський, пані Кош, пані А. Романюк (Едмонтон), П. Стефанюк, Анна Радомський, пані К. Войценко, (Еділ), Катерина Біцак, Анна Телешко. М. Остафійчук, А. Харюк, І. Романський (Едмонтон), Л. Стефанюк, В. Мазурецко (Рідвей), Т. Макарчук, Анна Сильвій. Дрібними $4.50

Едмонтон, Алта. По 1 дол.: І. Ткачук, І. Василюк, Марія Мандзюк, Г. Богай. П. Павлюк, Агнес Дмитрик, М. Лучасевич, С. Вігорай, Ю. Фрицюк, М. Богай, Л. Мицюк, Наталка Пацюк, М. Мандзюк, пані К. Цимшук, Марія Біцак, Текля Лучасевич, Анна Сильвій, Г. Юзьвів, Пецюк, М. Гавриляенко, В. Васьсиченко, В. Недзюк, А. Мончевський, І. Продзинюк, М. Шидловський, Г. Іваз, О. Недзюк. Дрібними $4.35.

Рідвей, Алта. По 1 дол.: П. Небожинський, добр. М. Васьвів, Н. Безбородько, І. Татарин, П. Литвин, М. Коваль, В. Мончаковський, Д. Мулик, С. Кацюк, Я. Бойко, Г. Віруш (Весетед), О. Мудак, Н. Чорней, п. Стефанюк, (Едмонтон), п-ні Топайчуки, С. Бачечко (Едмонтон), А. Гуцуляк, І. Матвіїв (Едмонтон), М. Ніпіль, М Семйчук, Марія Дорош. Дрібними 2 дол.

Необрайт, Алта. По 1 дол.: С. Чучман Ю. Грамнюк, М. Лозовський, Катерина Кабан, Парасскевія Марко, В. Лозовський, Ю. Лозовський, С. Онищук, М. Лозовський, С. Затарук, Н. Шелечко, І. Марко, С. Шелечко. Дрібними $2.50.

Федорв, Алта. — Д. Кіндерслей (Рейлей) 2 дол. По 1 дол.: Я. А. Крищук, І. Магера, І. Василюк, В. Белезюк, М. Пікота, (Коронадо), А Кіндерслей (Блумор), п-ні А Варварюк, І. Лучка. Дріб. 50ц.

о. Л. В. Дячина, Йорктон, Саск. По 1 дол.: Г. Бромінський. Анна Крилатиця, Е. Балюзо, В. Дужка, пані Сайс, Ю. Гершак, К. Кінь, Г. Солтис, Ф. Курчаба. С. Натарос 2 дол. Дрібними 50 центів

Громада Гримсбі, Онт. По 1 дол.: В. Балюс, І. Хребто, В. Бабчук, Д. Шушерко, С. Кухарук, Ф. Дяконський, Л. Хоростинський, Н. Томазо, М. Шмигирук, І. Шипітовський, В. Гринько, І. Лах М. Бартко, Ю. Омеличенко, І. Костів, П. Мирончик, Д. Стефан, П. Дяконський, П. Шипітовський. По 2 дол.: І. Литвиненко (Тімоне) і Д. Курилик. Дрібними $1.25.

КІНДЕРСЛЕЙ — ВІДКРИТТЯ ЦЕРКВИ.

Сим повідомляють, що в недїлю 4-го липня, відбудеться в Кіндерслей, Саск., врочисте відкиття новозбудованої церкви. Програма:

В 8.30 рано врочисте отворення церкви й 10-ий год. Архиерейська Служба Божа в Церкви. Митрополита Іларіона з участю сс. Гриців, Фарнесіна і Грабовського.

По Службі Божій спільний обід з промовами. Буде перерва, а дальше концерт.

На се свято взаправду Українців з Саскатуну, Гласґов, Прінс Рірт, Норт Батфорд, Онт. і всїх, що можуть прибути. Нас громада зелезника, але щиро прошемо. Приїдьте!

Заряд Громади:
о. Ю. Ференсік, парох; Павло Кошевич, голова, Василь Василюк, секретар;
М. Охрій, касір

Р. Яцканич, В. Рошка, П. І. Коцупський, І. Бойчук, Д. Гнатюк, Т. Василенко, П. Мендзор, М. Федорів. Франкенгам, пані Н. Прокопчук, П. І патьюк Пі. Сліпчичий О. Дидик, А. Заведцук, С. Домдальский, В. Безчерепний, пані Сікляр, А. Василенко, І. Федорів, М. Левадовський, В. Янковнно, Г. Ростефанюк, пані П. Замецук, Т. Мандзюк, В. Григорцик, Т. Демчук, С. Босс, В. Демчук, Е. Мазник, М. Коцїк, пані М. Якобенко, Н. Н. Дрібними 50 центів.

Онкобори, Man. — П. Тутуник 2 дол. По 1 дол.: Т. Іванко, І. Надольський І. Грицак, Ю. Карасевич, М. Шваюк, Ф. Зюбрик, М. Гірчк, Арт. Друзь, Н. Бубийський, М. Піщ. Д. П. Коваль, М. Тутканюк, А. Слонь, П. Пікота, П. Матіящик, Н. Зюбрик, П. Коваль, С. Черезюк, А. Ковальчук, О. Омелько і М. Кузь. Дрібними 75ц.

Бігусова, Man. По 1 дол.: Д. Собєський, Г. Бурдейний, В. Дяконський, І. Фещук, В. Бузьвиський, Е. Сягур, Д. Собєський, Богдарчук, Б. В. Тимків, Н. Галик, І. Балаґурець, М. Качеп, Л. Халатурник і М. Тимків. Дрібними $1.10

Менісі, Man. По 1 дол.: І. Ф. Друзь, П. Друзь, О. Пелеплюк, І. Свинелюк, І. Друзь, І. Рошко, Петро Друзь, М. Пелеплюк, М. Рождєль, В. Гриньк, А. Свинелюк, С. Друзь, А. Чаброс.

Сїч, Man. По 1 дол.: М. Макуляк, І. Г. Сторожук, М. Новицький, В. Пасічник, С. Мацюк, Дрібними 25ц.

Вевєт, Man. Пані М. Бійінська, пані Катерина Стаценьк, П. Туткалюк, В. Ничик і С. Бійінський.

Глен Елмо, Man. С. Барвенчьний, І. Комик, Ф. Бездід і Г. Комик.

Роєборн, Man. По 1 дол І. Мамалига, П. Гасюк, А. Фостяковський, М. Лесюк, В. Гершак, А. Кінь, Г. Солтис, Ф. Курчаба. С. Натарос 2 дол. Дрібними 50 центів

Громада Гримсбі, Онт. По 1 дол.: В. Балюс, І. Хребто, В. Бабчук, Д. Шушерко, С. Кухарук, Ф. Дяконський, Л. Хоростинський, Н. Томазо, М. Шмигирук, І. Шипітовський, В. Гринько, І. Лах М. Бартко, Ю. Омеличенко, І. Костів, П. Мирончик, Д. Стефан, П. Дяконський, П. Шипітовський. По 2 дол.: І. Литвиненко (Тімоне) і Д. Курилик. Дрібними $1.25.

Архиєрейська Візитація

ВПреосвящ. Митрополита ІЛАРІОНА

відбудеться

в церкві Успіння Пр. Богородиці

20-го червня, 1954 р.

в Дуфрост, Ман.

Утреня, год. 8:30 рано (заяч. час).
Зустріч Владики — 9.30

Архиєрейська Служба Божа — год. 10 рано, з участю священиків прот. С. Гуцуляк з Вайтв, Ман., і прот. Є. Гриців з Вінніпегу. Буде співати церковний хор з Вайтв, Ман.

По закінченню Богослужіння буде Спільний обід у Народнім Домі.

Після обіду буде відповідна програма з промовами ВПреосв. Митрополита, священиків і гостей

Усіх українців, з ближчих і дальших околиць, запрошуємо на це торжество.

Заряд укр. прав. парохії Успіння Пр. Богородиці в Дуфрост, Ман.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 61 978

АДРЕСА КОЛЄҐІЯ СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
269 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 598 862

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
1175 Main St., Winnipeg, Man.
Phone: 523 946

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Національного Округа
ЧЕРВЕНЬ.
13. Неділя Зелені Свята — Поплар Парк (храм)
13. Неділя Зелені Свята — Поплар-Фліз храм)
13. Неділя Зелені Свята — Гонор (храм)
14. Понеділок Св. Духа — Сенґклєр (храм)
20. Неділя — Дуфрост (Архиєрейська Візитація) — Ледьюк.
27. Неділя — Поплярфілд — Гонор і Ст. Джемс стр. Вінніпеґ, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гаїнського
ЧЕРВЕНЬ:
13. Неділя. Зелені Свята — Вікта (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Січ
20. Неділя — Росборн
27. Неділя — Оквборн
Адреса: Оквборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ЧЕРВЕНЬ:
13. Зелені Свята — Фостон (храм)
14. Св. Духа — Вімер. (Після Богослужения окружний Базар у Вімері — доход на реновацію).
20. Неділя — Вадена. (Косимічеми хотята і Сенґґрей — перший храм)
27. Неділя — Київ
Адреса Ватсон. Саск. Тел 146

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ЧЕРВЕНЬ:
13. Неділя. Зелені Свята — Сифтон (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Велий Ривер (храм)
20. Неділя — Дінфінґер Ривер
27. Неділя — Кочі
ЛИПЕНЬ:
4. Неділя — Некава
7. Середа — Івань Хр. — Дрифтінґ Ривер (храм)
11. Неділя — Рорктон
12. Понеділок Петра й Павла — Кочі (храм)
18. Неділя — Лавфорд (Полеве Богослужения)
25. Неділя — Велий Ривер
Адреса: Box 660, Дінфінн, Ман, Телефон 4704.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
ЧЕРВЕНЬ:
13. Зелені Свята — Тостоф (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Онуцько
20. Неділя — Роза
27. Неділя — Гарденґтон
Адреса: Тостоф, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майбн.
ЧЕРВЕНЬ:
13. Зелені Свята — Шордейн (храм)
14. Св. Духа — Петвора (храм)
20. Неділя — Гарленд
27. Неділя — Етельберт
ЛИПЕНЬ:
4. Неділя — Пайн Ривер
7. Середа. Івана Хрест. — Гарленд (храм)
11. Неділя — Ревнер
12. Понеділок. Петра і Павла — Етельберт (храм)
18. Неділя — Дафрен (Полеве Богослужения)
26. Неділя — Етельберт
Адреса: Етельберт. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ЧЕРВЕНЬ:
13. Неділя. Зелені Свята — Гронанд пізнича (Храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Брускбі
20. Неділя — Вокза
27. Неділя — Кодет
Адреса: Box 47, Гронанд, Саск.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
ПРОТ. ПЕТРА БІЛОНА.
Ціна $1.50.
Замовляти
Rev. P. BILON.
1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ЧЕРВЕНЬ:
13. Неділя. Зелені Свята — Інсінґер місто (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Шіго околиця
15. Вівторок. Івана Сучасного — „коло Кущах" (храм)
20. Неділя — Ґамор
27. Неділя — Вінґард
ЛИПЕНЬ
4. Неділя — Тідор місто
7. Середа. Івана Хр. — коло Кущовських.
11. Неділя — Фовм Лейк (храм)
12. Понеділок. Петра й Павла — Пасічники (храм)
18. Неділя — Шіго околиця
25. Неділя — Вест Бруґ
Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ЧЕРВЕНЬ:
13. Зелені Свята — Принс Альберт (храм)
14. Св. Духа — Сембурґ (храм)
20. Неділя — Шіпмани (храм)
27. Неділя — Принс Альберт.
ЛИПЕНЬ:
4. Неділя — Кимберлей (Візитація)
7. Середа. Івана Хрест. — Відділ (храм)
11. Неділя — Принс Альберт
12. Понеділок. Петра і Павла — Гонейкмун (храм)
18. Неділя — Гонейкмун (Візитація)
25. Неділя — Сембурґ
564 - 7 Ст. ікт., Принс Альберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Атонюка
ЧЕРВЕНЬ.
13. Неділя. Зелені Свята — Смітс (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Терпінь (храм)
15. Вівторок. Із. Сучас. — Вакве
20. Неділя — Адмен (храм)
27. Неділя — Ст. Джулієн
Адреса: Шеф. стр. 4. Ваква, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ЧЕРВЕНЬ:
13. Неділя Зелені Свята—Пасічники
14. Понеділок. Св. Духа — „Льора" Лисенко
20. Неділя — Тафнел (храм)
27. Неділя — Фовм Лейк
ЛИПЕНЬ:
4. Неділя — Жучкин
7. Середа. Івана Хр. — Тідор зе Ріжкою (храм)
11. Неділя — Інсінґер „Гайнел" (храм.
12. Понеділок Петра й Павла — Ґамор
18. Неділя — коло Кущих
25. Неділя — Вінґард
Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21. Телефон 35045.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
13. Нед. Просл. Трійці — Редвотер (храм).
14. День Св. Духа — Нюбрук (храм)
20. Неділя Всіх Святих — Федора (храм)
ЛИПЕНЬ:
4. Неділя Редвотер. (Полеве Окр. відпуст)
7. Середа. Івана Хр. — Егремонт (храм)
11. Неділя — Радвей
12. Понеділок. Петра й Павла — Торгнід (храм)
18. Неділя — Нюбрук
25. Неділя — Восетна
Box 138, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Крипітановича
ЧЕРВЕНЬ:
13. Неділя Зелені Свята — Айтуна
14. Понеділок. Св. Духа — Гудін
20. Неділя — Вондот
27. Неділя — Габзра
Адреса: Box 143. Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновенького.
ЧЕРВЕНЬ:
13. Неділя Зелені Свята — Гефора
14. Понеділок. Св. Духа — Вітків
20. Неділя — Медов Лейк
27. Неділя — Кридор (Візитація)
Адреса: Гефора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Саневича
ЧЕРВЕНЬ:
13. Неділя. Зелені Свята — Споден (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Стрий (храм)
15. Вівторок Івана Сучасного — Белс (храм)
20. Неділя — Смокі Лейк
27. Неділя — Ворсплят
ЛИПЕНЬ:
4. Неділя — Смокі Лейк
7. Середа. Івана Хр. — Ворсплят (храм)
11. Неділя. Польове Богослужения — Гарне Лейк-Споден
12. Понеділок. Петра й Павла — Споден.
18. Неділя — Смокі Лейк
УВАГА: 11 неділя: Вранці неділоги
25. Неділя — Белс
Служби Божа відбудеться в Стрий, а Польове Богослужения переноситься на неділю 18 липня, на що запрошуємо українське громадянство
Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта. Тел. 98.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Семенишина.
ЧЕРВЕНЬ:
13. Неділя. Зелені Свята — (храм) о. Т. Горбай
— Гендзон (Окружний Злъа)
14. Понеділок. Св. Духа — Баргид о. Т. Горбай (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Оновей о. А. Хрусталка
20. Неділя — Атабаска
27. Неділя — Вайвуд
Адреса 11024-92 Авеню, Едмонтон. Тел. кишеньковий 3052580 або 35045

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турковського
ЛИПЕНЬ
4. Неділя — Брендон
8 Неділя Поїзджк до Прейрі
15—22—29 Неділі — Брендон
Адреса: 518 Пасіфік ave., Тел. 2826 Брендон, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
ЧЕРВЕНЬ
11 Зелені Свята — Кагвин (храм)
1 Св. Духа — Вінґгзон (храм)
20 Неділя — Андрю
27 Неділя — Лужани
ЛИПЕНЬ
4. Неділя — Вінніпеґ
7. Середа. Івана Хрест. — Пено (храм)
11. Неділя — Прут
12. Понеділок. Петра і Павла — Андрю (храм)
18. Неділя — Кагвин
25 Неділя — Завала
Адреса Box 158 - Вінніпеґ, Алта Тел 40 — Вінніпеґ

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
ЧЕРВЕНЬ:
13. Зелені Свята — Вайта (храм)
14. Св. Духа — Арбакка (Миколая)
20 Неділя — Сірко (храм)
27 Неділя — Сондаєн
Адреса: Вайта (Віта), Ман.
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ЧЕРВЕНЬ:
13. Неділя. Зелені Свята — Мазепа (храм)
14. Понеділок. Св. Духа—Сторнозей
15. Вівторок. Івана Сучасного — Кадзер
20. Неділя — Рейн (храм)
27. Неділя — Йорктон
110 Вєлінґтон авє., Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ЧЕРВЕНЬ:
13. Неділя. Зелені Свята — Бойя (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Крейґенд
20 Неділя — Вонзер Ривер
27 Неділя — Лак Ля Бишь
Адреса: Box 216, Лак Ля Бишь, Алта.

Календар Українських Свят
ЧЕРВЕНЬ

16	С	3	Муч Лукіяна з ним Канадів
17	Н	4	Митрофанія патр Цареґород.
18	П	5	Свщнч Доротея сп Тир.
19	С	6	Муч. Висаріона Єгипет.
20	П	7	Нед. І. — Всіх Святих
21	В	8	Ефрема патр. Антіох.
22	Ч	9	Кирила архіеп. Александр.
23	С	10	Преп. Сисоя Великого. Печ.
24	Ч	11	† Ап Варлоломея і Варнави
25	П	12	Преп Онуфрія Великого
26	С	13	Муч. Акиліни, прп. Аліи
27	П	14	Нед. 2 по Зош. С. ця. Мстис
28	П	15	Прор. Амоса, муч. Віта
29	В	16	Прп. Тихона Луков.
30	С	17	Муч., Мануїла, Савела

ЛИПЕНЬ:

1	Ч	18	Прп. Леонтія канон. Печ.
2	П	19	†Ап Юди брата Господ.
3	С	20	Память утод. Землі Водяї.
4	П	21	Нед. 3 по З. С. Мч. Юліяни
5	П	22	Свщнч. Евсевія
6	В	23	Муч. Агрипини дівн
7	С	24	Рядво Івана Хрестителя
8	Ч	25	Преп. Февронії і Леонтія
9	П	26	Прп. Давида Солунського
10	П	27	Преп. Самсона странноир.
11	П	28	Нед. 4 по З. С. Прп. Сергія
12	П	29	Св. Петра і Павла — Ап.
13	В	30	Собор 12-ти Апостолів
14	С	1	Косми і Даміяна безсрб.
15	Ч	2	Покош. Чес. ризи Д. Марії
16	П	3	Свщмч. Азинта, Марка
17	С	4	Андрея архіеп. Критського
18	П	5	Нед. 5 по З. Св. мч. Аіини
19	П	6	Преп Сисоя слиня. Печер.
20	В	7	Прп. Тодра, Малелна
21	С	8	Вавил. Пророків, сп. Теод
22	Ч	9	Свщнч. Павкратія і Теодора
23	П	10	†Прп. Антонія Печер.
24	С	11	Смерть зш. кн. Ольги
25	П	12	Нед. 6 по З. Св. Мч Прокла
26	П	13	Собор Архан Гавриїла
27	В	14	Ап. Акилн з 70-ти
28	С	15	†Володимира Великого
29	Ч	16	Свщмч. Атиногена
30	П	17	Вавк. Мариил, мч. Сперата
31	С	18	Івана і Памин затвор. Печ

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїл Горгіца
ЧЕРВЕНЬ:
13. Неділя Зелені Свята — Ленарт (храм проповіді)
13. Неділя Зелені Свята — Шортейд, о. Майбл (храм)
14. Понеділок Св. Духа — Петавора о. Майбл (храм)
14. Понеділок. Св. Духа — Шелвне (провода)
20 Неділя — Гредвю (храм)
27 Неділя — Гайберт Пайнс, Ман. Тел. 163
Адреса: Гайберт Пайнс. Ман. Тел. 163.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ЧЕРВЕНЬ:
13. Зелені Свята — Арран (храм)
14. Св. Духа — Вайтейн (храм)
20. Неділя — Дорбен (храм)
27 Неділя — Мейбрайт
Адреса: Арран, Саск. Box 124, Тел 39
Адреса: Box 124, Арран, Саск. Тел. 32

Церковний Устав
ЧЕРВЕНЬ:
15.Івана Сучасього. УЄ Івана 20: 1-10. Дія. Петра 3: 1-16. Євап. Івана 19: 25-27 і 21: 24-25.
20. Нед. 1 пп Зел. Св. І Всіх Святих Гол. 8. УЄ І. Ап Євр. 11: 33—
12: 2. Євап. Матея 10: 32-33, 37-38;
27. Нед. 2. Гол. 1 УЄ 2. Лїт. Ап Рим. 2: 10-16. Євап. Матея 4: 18-23.
ЛИПЕНЬ:
4. Нед. 3. Гол. 2. УЄ 3. Лїт. Рим 5: 1-10. Євап Матея 6: 22-33.
7. Рядво Івана Хр. УЄ Луки 1: 24-25, 57-68, 76-80 Лїт. Ап. Рим 13: 12—14: 4. Євап. Луки 1: 5-25, 57-68, 76-80.
11. Нед. 4. Гол. 3. УЄ 4. Лїт. Ап Римлян 6: 18-23. Євап. Матея 8: 5-13.
12. Петри-Павла. УЄ Ів. 21:15-25. Лїт. 2 Кор. 11: 21-33 і 12: 1-9. Євап. Матея 16: 13-19.
18. Нед. 5 Гол. 4. УЄ 5. Лїт. Рим 16: 1-10 Євап. Матея 9: 28-34 і 9: 1
25. Нед. 6 Гол. 5 УЄ 6 Лїт Рим 12: 6-14. Євап. Матея 9: 1-8.
28 Володимира Вел. УЄ Івана 10 9-16. Лїт. Ап Галят 1: 11-19. Євап. Івана 10: 1-9.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., JULY 1, 1954. ВІННІПЕҐ, МАН., 1-го ЛИПНЯ, 1954. ЧИСЛО (969) 13

КОРОЛЕВА БУЛА В НЕБЕЗПЕЦІ.

Передтим ніж почалися в Лондонській перегони, Королева Єлисавета зі своїм мужем, князем Едінбургу, та ще декто з членів королівської палати, їхали дуже скоро на конях на площі перегонів. Муж Королеви був наперед і зауважив, що телефончний дріт був так низько, що можна його головою зачепити, отже схилив свою голову і крикнув до Королеви: "Схиляй голову!" Вона схилила і так небезпеку обминула. Могло всяке статися. — Багато можна би про те сказати, а перше: як сталося, що ніхто не догляну, що дріт так низенько? А можна і більше сказати.

ДОМАШНА ВІЙНА В ҐВАТЕМАЛИ.

Ґватемала на полудне від Мексика, і там почалася домашня війна проти уряду, що вдалі є більшевиньким. Повстанці здобули два важні морські порти і два більші міста та одно мале. В армії є також невдоволення з уряду, отже повстанцям наруку.

НОВИЙ ПРЕМІЄР ФРАНЦІЇ.

Франція має нового премієра – Пєра Мендеса-Франца. Він обіцяє, що до місяця повидодить справу в Індо-Хінах Сам він соціяліст.

ІЗРАЇЛЬ І ЙОРДАНЦІ.

Час від часу бувають перестрілки між жидівськими і йорданьскими воїнами на граници Ізраїля і Йордапії. Видно, що хтось шукає зачіпки.

В ҐВАТЕМАЛИ ДАЛЬШЕ ВІЙНА

Найновійші вісти кажуть, що в Ґватемали війна продовжується. Повстанці скидають з літаків зброю в ті околиці, де нові поставчі відділи організуються. Вчасти військо переходить до повстанців. Америка забирає в Ґватемалі Американців

СПРАВА ІНДО-ХІН ДУЖЕ ВАЖНА.

Ніякі справу Індо-Хін вважають головною, та вона не вирішена. Переговори кінчаться вічим, а більшевики в Індо-Хінах роблять свою роботу і готові забрати цілі Індо-Хіни. А се було би великим ударом в світову політику. Та мабуть Америка з деякими другими вирішить, як до індо-хінської справи поставиться.

ЗНАЙШЛИ ЯПОНСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ.

Недавно затонув японський корабель для перевозу літаків, мабуть пошкоджений торпедою чи бомбою. Тепер його знайшли 80 стіп під водою. І 20 літаків, що є на нім, непошкоджені.

ВІДНОВА ЦЕРКОВ В МОСКВІ.

В "Нью Йорк Таймсі" була вістка з Москви, що большевицький уряд в слідуючім році призначить суми на відновку старих церков в Москві. Се має бути вістка лише для заграниці, щоби показати світови, що Москва релігій не легковажить. На тій вістці може все скінчитися. Але нема і вістки, що треба відновляти церкви в Київі. А в Москві може відновлять дещо на показ чужинцям.

ЗНЕВАГА СВЯЩЕНИКА В БОЛҐАРІЇ

Вістка з Відня доносить, що в Болґарії три урядовці комуністичної партії запросили додому православного священика і там втяли йому бороду. Там православні священики носять бороди. Такий вчинок, се явне насильство, велика зневага, кому би такого не заподіяти. Большевицька газета "Отечествен Фронт" каже, що тих трох засуджено за такий вчинок на арешт і видалили їх з комуністичної партії, але така балачка може бути обчислена на ошиз, що там довгу священики уряд оборонне. Але згадний вчинок показує які там настрої супроти священиків.

ХОЧЕ ПОСИЛАТИ СВЯЩЕНИКІВ ЗА ЛЮДЬМИ.

Англіканський архіеп. Бр. Колюмбії, Ґародд Сексгон, говорив недавно, що він вироблює плани, щоби його священики йшли за людьми. Тут люде часто переходять з місця на місце, а ліках повставіть табори рубачів, заявляються нові копальні, де збираються робітники інш. отже треба щоби священики йшли за ними, жили між ними і піддержували релігійність тих людей. Не лишати їх, як ждати щоби ті люде приходили до священиків. За людьми треба йти священикам.

ТЕЛЕВІЗІЯ В АМЕРИЦІ.

Нині в Америці є 379 телевізійних станцій, а люде вже мають 30 мільонів своїх вінних апаратів в своїх домах. Англія має 7 станцій, а 3,500,000 телевізій по домах. Канада має 7 станцій і 750,000 апаратів в домах. В Манітобі є 3,500 телевізій в домах. Виходить, що телевізія ширяться як поширяться, та чи принесе вона користь, чи шкоду, то інше питання

СЕНАТОР ПРОСТРЕЛИВСЯ.

В сенатській канцелярії в Вашинґтоні знайшли сенатора Лестера Ганта, губернатора стейту Вайомінґ, з простріленою головою. Видно, що сам хотів застрілитися, бо довший час послабовував. Його стан майже безнадійний.

ОПЕРАЦІЯ ЗРОСЛИХ ВДАЛАСЯ.

В Голяндії народилися дві зрослі дівчині і лікарі їх розділили. Операція тревала годину і 42 мінути і її робило 8 докторів. Виглядає, що розділені діти будуть жити, бо після операції чулися добре, пили молоко.

ВИКОПАВ ТІЛО ДЛЯ ЛІЧЕННЯ.

В Нью Йорку, "спіритуалісті", Титус Ривере, який є оголошував, що лічить людей вірою, з другим, Амосом Свинтом, викопали на цвинтарі тіло 87-літної жінки. Коли домовину відчинили, Свинтутік, а Ривере забрав тіло додому, порубав, і частину намочив в алькоголя з домішкою коріння люкрації і тою мішаниною мастив собі голову і руки, щоби мати силу до лічення. Хтось дав поліції число автомобіля, на яке Ривере брав тіло, і так поліція його арештувала. Ривере каже, що він родом з Етіопії. Мабуть там так лічать.

БУДУЧІ ЖНИВА В КАНАДІ.

Виглядає, що сего року жнива в цілій Канаді не будуть добрі. Весни, як весни майже не було. Було багато дощів, мало сонця і тепла, і багато поля є незасіяного, або засіяне пізно. Таке і з городами. Одно сіно, що росте, але також питання, чи буде погода щоби його скосити і зібрати. І дороги всюди дуже позамакалися.

ІЗДЕЦЬ ВДАРИВ ЖІНКУ І ВТІК.

В Вінніпеґу чоловік з жінкою переходили через вулицю, коли надійхав автомобіль. Чоловік скочив на бік, а жінку автомобіль підкинув в стіп (фліґа) вгору і поїхав дальше. Ніж вона впала, то автомобіль попід неї переїхав, отже не вбив. Жінка має зломану ногу та троха всюди потовкласа. Чоловік ві ее має числа автомобіля, а тільки знглад автомобіля. Поліція має в руках того їздця.

ДРУГА ПОВІНЬ.

Около Керот Ривер, 250 миль на північ від Кемсак, знайстала вже друга повінь сеї весни. Перша приплила сіянця, а друга мабуть спинить всяку працю на полі сего літа. Через дощі доріг не можна заїздити.

В САСКАТУНІ РЕЛІҐІЯ В ШКОЛАХ.

Рада публичних шкіл в Саскатуні, Саск., рішила одноголосно завести релігійну науку до публичних шкіл, для клас від 1-ої до 8-ої. Кожного дня рано учителі будуть читати учинкам розділи з Біблії.

ОГОНЬ В МОНТРЕАЛІ — 150,000.

В вирібни штучного леду у Монтреалі повстали чотири експльозії, отже огонь знищив будівлю, заподіявши школи на 150,000. Дим з вимовно утруднював гашення.

ЗРОСЛІ ДІТИ ПОМЕРЛИ.

На Ст. Боніфасі, коло Вінніпеґу народилося трое близнят, а двоє з них, хлопці, були зрослі так, що операційно не можна було їх розділити. Матір Івана Муся. Зрослі хлопці мали дві здорові ноги, а трета була мало розвита Вони народилися передчасно і невдовзі померли

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосвященнійший Митрополит Іларіон відвідає такі громади:

Кіндерслей, Саск. — неділя, 4-го липня.
Прілейт, Саск., — середа, 7-го липня (храмове свято) св. Івана.
Гемилтон, Онт. — Неділя, 11-го липня
Гонейкмун, Саск. — Неділя, 18-го липня.
Келґарі, Алта. — Неділя, 25-го липня.
Брокстон, Саск. — Неділя, 1-го серпня.
Дрифтінґ Ривер, Ман. — Неділя, 8-го серпня.
Крейґенд, Алта. — Неділя, 15-го серпня.
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ХОМИШИНОВІ ПОМІЧНИКИ.

о. Др. Аксентій Бойчук.

Тяжкий був Хомишин, таких збирав собі помічників. Тут треба згадати головну духовного семінаря в Станиславові — о. Д-ра Аксентія Бойчука.

Вже передше згадувалося перемиського судцю Ромцля Дмоховського. Се був щирий і видний католик, бо ж мав навіть титул оборонця "Церкви і папи". Але Дмоховський був свідомим і щирим Українцем і дуже свідомим чоловіком.

Коли ж єпископи в Галичині почали насильством заводити целібат, Дмоховський дуже рішучо виступив проти того. Він то і написав драматичний твір "Приписовий Целебс". Коли ж еп. Хомишин з сиротинського захисту взяв сироту, — брата одного богослова, який не годився на целібат, то Дмоховський різко осудив вчинок Хомишина, як хамський, як протихристіянський. Тоді дістав він від голови духовного семінаря в Станиславові, — Бойчука, такого листа:

Вп. Роман Дмоховський
"приписовий целебс"
Przemyśl — Sad okręgowy.

Ваше Преосвященство!

Хто пише "драматичні посланія", дає наставлення і "вітцівські" поради питомцям і ректорам, а рамени кого екскомунікується Епископів і Митрополитів, той мусить бути патріярхом, як не українським Папою.

Мене Ваша Святість не застали вдома. Я їздив закладати вже девятий християнський захист в Станиславівській діецезії; тому нехай Ваша Свячість будуть ласкаві заявити неприсутність Вашого вірного підданого.

Зазначу, що я при тій нагоді Вашу Святість виручив грошево.

Особо висилаю Вашій Святости статут нашого товариства до ласкавої апробати.

Цілуючи Вашій Святости капці — очікую дальших наставлений і вітцівських порад, остаю в покорі — найнижший слуга Вашої Святости.

о. Др. Аксентій Бойчук
Станиславів 11/4 1925

П.С. Дякуючи за памятковий образок Вашої Святости — осміляюся похвалитися, що я таких образків разодної днини вислав аж 18,000 штук в дієцезію.

Дмоховський оголосив той лист в перемиському "Українськім Голосі", ч. 24, 1925 року.

Що до згаданого образка, то Дмоховський чув, як Бойчук на рекольекціях говорив про конечність милосердя, але його слова розходилися з його ділами. Будучи в Станиславові, Дмоховський хотів Бойчука бачити, а коли не застав вдома, то в листі чемно звернув йому увагу і додав образок, де Христос пригортає дітн до себе. На те Бойчук відповів наведеним листом.

Як бачимо, то лист крайно безличний, хамський. Такі листи пишуть хіба ті, що "плюй їм в очи, в вони кажуть, що дощ йде", як каже приповідка. А тут такий лист пише вихованок римської Церкви і "західної культури", яку римські політики так вихваляють. Бойчук же визначна особа в гр. кат. Церкві, бо, як каже Дмоховський, — **не якийсь гультіпака-блазень, а Ректор духовної семінарії і Доктор Св. Богословія, права рука Еп. Григорія"** (Хомишина).

Лист Хомишина!

При Бойчуковім листі згадує Дмоховський також еп. Хомишина, який —

"В пастирськім листі до духовенства Станиса. Епархій сказав мене за "приписового целебса", а мого брата "в сурдуті" за промову на протицелібатовім вічу, і болотом обригався все громадянство. В тім листі каже еп. Григорій, — що ціла наша преса, не виключаючи церковної "Нивп", безбожною ложею і терором перфідно (зрадливо) веде боротьбу проти Церкви й епископів; всіх без винятку називає (Хомишин) духовними большевиками. Найкращих синів народу, відданих цілим серцем і душею народно-церковній справі, називає штубацькими арроґантами (зарозумільками), а священників бувшого тов. Св. Ап. Павла моторами (дічками) і інструкторами той деструктивної (руйнівської) роботи, які цілує (виявляє) лож, облуда і терор (застрашування) і зависть (Хомишин) цілому громадянству, що бажає рядянсько-большевицької церкви".

Отже маємо два однакові листи — Бойчука і Хомишина, обі однаково хамські. Окремо вказує Дмоховський на Хомишинову брехню в його листі, кажет

"Дальше в тім листі є категорично (рішуче) заперечення будьтоби котрий з Епископів урядово проголосив целібат; що нікого з питомців не змушується насильством до целібату і не приkладається револьвера до голови, а тільки представляється питомцям взнеслість і хосенність целібату... Я подав лист пастирський Преосв. Григорія, котрий має власть не з Риму, але від самого Христа (таке Хомишин говорив!). Хто цікавий, нехай собі його лист в цілости перечитає".

Лист польського епископа.

Переповіщи зміст Хомишинового листа Дмоховський порівнує той лист з пастирським листом перемиського польського епископа Новака, і каже:

"Яке там багатство взнеслих думок, які там слова батьківської любови, якими звертається він до підчиненої собі пастви. Він витається з членами Капітули, як своїми дорадниками, благословить не тільки своїх вірних, він витає не лиш грекo-католіків, але і тих, котрі відпали від єдности з католицькою Церквою, тих Поляків, котрі є протестантами, маріявітами. А у нас ганьбиться на проповідях наших братів Придніпрянців, називаючи їх вульгарно (по простацьки) цікавитськими, котрі всі мають пійти до пекла.

"Я, не зважаючи на громи в пастирськім листі Преосв. Григорія, буду дальше виступати проти всіляких лицеміріе і фарисеїв, котрі публично голосять, що нікого, лишень Христа о раду питають і з Христом розмовляють".

Другий лист Бойчука.

Каже Дмоховський в 35 ч. перем. "Укр. Голосу", 1925, що він написав лист до Бойчука з задитом, чи се він лист написав, чи може хтось інший, а тільки Бойчука підписує. Коли б таке було, то треба би вишукати, хто се. Але минуло два місяці і Бойчук на запит не відповів, зате вислав другий лист такого змісту:

"Роман Дмоховський, приписовий целебс в Перемишлп.

"Ваша Святосте! — Спішу зложити Вашій Святости найсердечніші гратуляції, що вдалося Вашій Святости так скоро і так легко зорганізувати свою церков. Вже навіть є прибічна Рада — а як "колегіюм" (нівче колегія) кардиналів. І навіть свої ріднї — питомці назвали Ваша Святість дібрали "Вязен-Гультіпака". Що за помиса, що за ум острий. Подякую Вашу Святість. Дійсно дібрані назви відповідно до Вашої Архиблазенської-Гультіпатської Шановної Особи.

"Ще столицю мусить собі Ваше Архиблазенство-Гультіпатство дібрати. Перемишль за малий і за далеко від осередка. От якби мене Ваше Архиблазенство-Гультіпатство хотіли раз послухати, — я я маю, як знають Ваше Архиблазенство-Гультіпатство, через несогірші помисли, та радивбим десь так ближше Львова, напр. Кульпарків (шпитальо божевільних, варіятів), е там великі забудовання, — е там відразу і вірні. Прошу сказати, чи зляй помисл. Правда, що відповідає Вашому Архиблазенству-Гультіпатству.

"Ага. Щобн я не забув: "жертва насильства" (вигнаний сирота), над котрою Ваше Архиблазенство-Гультіпатство так уболівали (журилися), є вже від Великодня в найліпшій опіці в нашим Захисті; тому прошу о прислане нам зібраних грошей з "Приписового целебса", які Ваше Архиблазенство-Гультіпатство були ласкаві жертвувати з розпродажі 30 примірників; а пастотелеви "Селянській Бурсі" прошу надати якийсь ордер і аванс, що "пригнав" нам назад ту бідну "жертву хамства" в своїй великодушности.

"Ваше Архиблазенство-Гультіпатство е своїй доброті були ласкаві мене негідного раба публично похвалити за мій гладкий і високий стиль і за дібрані слова; то не моя заслуга: я лиш взорувося на оргапі Вашого Архиблазенство-Гультіпатства.

"Нинні кінчу, бо боюся, що Ваше Архиблазенство-Гультіпатство не будуть мати часу дати се письмо до прилюдної відомости в своїм архиблазенськім-гультіпатськім органі.

"Просячи о благословенство Вашого Архиблазенства-Гультіпатства остаю в покорі Вашої Святости найнижший слуга, — о. Др. Аксентій Бойчук вр. (власною рукою). Станиславів 13/6, 1925."

Лист Терешкуна.

Зараз по Бойчуковім листі дістав Дмоховський лист від Бойчукового вихованка, молоденького катехита при школі СС. Василіянок в Станиславові, Терешкуна, і подає той лист точно, навіть з правописними похибками. Зміст листа такий:

"Роман Дмоховський в Перемишлп.

"Антихристе дай вигнати з себе диявола! Покинь олікуватися св. Церквою! Диявол має власть над тобою прожеия його в стадо свиний. Послухай мої ради. Най Бог помилує тебе молюся о твое спасеие. о. Іван Терешкун."

Чотири листи однакові.

Дмоховським поклав перед гр. кат. загалом в Галичині чотири листи, один Бойчукового помічника, а четвертий Бойчукового вихованка, учителя релігії, Терешкуна, — і всі вони однаково вуличні, хамські. Не можна сказати, що вони фарисейські, бо фарисеї все ж хотіли, щоби їх люде повважали і звали учителями. А тут ні. Автори тих листів, се люди без почуття сорому. Самі мішок друть і самі кричать.

І коли б не показати чорного на білім, то певно ніхто на світі не повірив би, щоби епископ, дальше ректор духовного семінаря, а ще дальше учитель релігії такі вуличні листи писали. А се ж люди, що довго в школах вчилися і поставлені на те, щоби других вчити. Та хіба нема вчених хрунів та моральних бандитів? Зрештою католицьким політикам такі потрібні. І каже дальше Дмоховський:

"Ліквід галицька церковна провінція, що мають таких людців на найвищих почесних місцях. Читай письмо Ректора семінарії, вглубліюйся в повагу, яка повинна бути слідна (видна) з письма такого високого достойника. Се пише Ректор духовної семінарії, — ректор, се людина, яку здавнини ми привикли бачити кандидатом на владичий престол.

"Бачу, як по діявольськи регочеться "невидима рука" (Поляки і Рим), до чого довела наші найвисші церковні круги... Тепер недавно, що сидяться пєани (голосні похвали) по дивну і похвали (Поляків) для "убіцкого біскупа" за його пастирський лист".

**

В якім страшнім стані знаходилася гр. кат. Церква, коли в її проводі стояли моральні бандити. Побіч Хомишина, з його помічниками і вихованцями, такими же був і Кошиловський; такими були Адміністратори (також епископи) Холмщини, як дальше побачимо.

А Шептицький лише дивився і мовчав, хоч його обовязком було проти такого морального бандитизму виступити і спинити. Та йому, як польському політикові, було треба роботи тих хамів.

Але не було би того хамства, коли б гр. кат. Церква не була в папськім ярмі, — коли б самі Українці вибирали собі епископів. Тоді ані такі хами, ані Шептицькі, не мали би місця в Українській Церкві.

Спокійна смерть

Лікарі кажуть, що релігійні люде дуже спокійно вмирають, а злі люде смерти бояться.

Славний лікар. Еммето, записав та-

Був я в домі дуже релігійних людей, де дочка, дівчина, лежала на смертельній постели. Вона знала, що має вмерти. І запитав її батько.

— Ти знаєш, що скоро розлучимося, чи страшно тобі?

— Ні, — відповіла дівчина. — Бо знаю, що переїду до іншого, красшого світа, де є мій Спаситель.

За хвилю каже вона:

— Тату, лягайте коло мене.

І батько ліг, а вона холодними руками обняла його. І питає батько:

— Що тобі тепер здається? — на що дочка:

— Я щаслива. Я бачу вже гарну країну, що є поза тою рікою, яку звуть "смертию". Там гарно. Я чую такі гарні голоси, яких я дотерер ніколи не чула і вони кличуть мене до себе. Одно мені жаль, що ви тату без мене зостанетеся. Але ми там знов побачимося.

Сказала се і померла. І говорить Еммето:

— Чи може мати хтось щасливійшу смерть? Я сам хотів би так вмирати.

ДИВНЕ ЛІКАРСТВО.

Тепер **винайшли таке лікарство**, що коли дати його людині, то їй здається, що вона вернулася до свого дитячого віку. Вінчить себе мадою і все, що було в її дітячім віку, стає перед нею дуже ясно. Думають, що се придасться до лічення тих умово хорих, які цілком забули, що з ними давно було.

[redacted]

66

На пріо! — На спротив!

Поляки, що пожалізали на українські землі, не вважали себе тут чужими. Вони поводилися як господарі, якими Українці мають по рабському коритися і їх слухати. Хто ж в Українців не хотів коритися, той був бунтівником, гайдамакою. Бо нащо Українцям свобода-і вільний розвиток? Вони мають бути тільки послушними польським панам.

Такою була і польська інтелігенція в Журові. Бонковський обминав українських священників, а признавався до них лише на "свентего Станіслава". Тоді в костелі був відпуст, де йшли й Українці, отже Бонковський запрошував й українських священників, щоби сповідали і відправили для них Службу Божу. А потім насихався з нашого обряду, народу й української мови.

Українці чули від кожного ксьондза, що нема рінниці між "руською" і "латинською" вірою, тому Українці йшли і їздили на польський відпуст вдаліть з далеких сторін цілими гурмами.

**

Я пильно прочитав "Політику Поляків в відношенню до Русинів", Качали, та "Проект на знищення Руси", отже розумію польську політику, або — куди стежка в горох.

Ксьондзи притягали багато Українців проповідями, а також сповідями, бо й вони Українців сповідали. Все зводили вони до того, щоби притягати до латинського обряду. Так по відпусті 1905 р. одна ціла родина з Колоколині перейшла на латинський обряд. Таких випадків було багато в Рогатинській повіті.

І ксьондзи і всякі "матечки" "спасали руські душі", а нєсвідомі люде, калялися, плакали і дали себе переконати, щоби перейшли до латинського обряду. Нєсвідомих легко баламатутити.

В Журові був костел і ксьондз, був "матечки" Фенціянки, польська школа, був панський двір з поличачами. А я мав лише трьох свідомих парафіянів, то була вся моя поміч. Треба було думати і я надумав...

В день св. Станіслава припадала в нас память Євангелиста Марка, — чому ж в нас не може бути відпуст? Я через митрополичу консисторію звернувся до Риму за дозволом на відпуст 8-го травня, також на 28-го серпня (Успення Богородиці) й 8-го листопада (Димитрія). Три відпусти в році. І я дістав дозвіл на них 1901 року.

Видів читальні купив великий заїзний дім за 800 гульденів, і тут примістилася читальня, де була сцена на представлення. Примістилася тут читальня-на крамниця, шпихлір, каса Райфазена. Того нам треба.

До св. Марка недалеко; а в часі відпусту має бути і посвячення читальняного будинку. Роботи було багато. Я порозсилував листи до священників і просив, щоби проголосили наш відпуст і звохотили нарід. Запросив громади з процесіями і священиків до помочи. Також мої парохіяне взялися до праці, щоби все гарно прилаголити. І всі чекали як наш відпуст вдасться.

ЯК МОЛОДІ ПРАЗНИКУЮТЬ.

З Віндзору, Онт., є вістка, що молоді нишше 20 літ справляли собі празник в Ст. Клейр Біч, і так поводилися, що мусіли вмішатися поліція. Вийшла бійка з поліцією, була стрілянина. Всіх було коло 100, з них 20 арештували, а другі повтікали. Були там і дівчата від 14 до 16 літ, і такі пяні, що ледви могли йти. Таке молоді виробляють!

„ВІРА І КУЛЬТУРА"

Зміст 8-го числа за червень 1954 року місячника Українського Наукового Богословського Товариства "Віра й Культура": † **Іларіон:** Працюймо для розвитку нашої Церкви. — **Митрополит Ніканор:** Догматично-канонічний устрій Святої Православної Вселенської Церкви. — **Іван Гончаренко:** Роля сім'ї у вихованні дитини. — † **Іларіон:** Похорон Архиєрея. — **Прот. Ю. Шумовський:** Загублені нащадки народу Божого. **Горлій Мироненко:** Бог карає за зраду Православію. — Д-р **Ю. Мулик-Лущик:** Філологія на службі релігієзнавства. — † **Іларіон:** Сучасна українська літературна мова. — † **Іларіон:** Криниця любови: Служити народові, то служити Богові. — † **Іларіон:** Як поводитися в Божому Храмі. — Церковна хроніка. — Православна Духовна Академія в Вінніпегу.

І. О.: Серед книжок. — Обряди й звичаї Православної Церкви. — З хроніки українського культурного життя. — Читачі про наші видання. — Нові книжки. **І. Качуровський.** До Голготи. — **Оя. Степовий:** Як здіймали дзвони з наших церков.

Річна передплата 4.00 дол. Окреме число 35 центів. Адреса

"Віра і Культура"
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man., Canada.

СТАЮТЬ В ОБОРОНІ ЗВІРЯТ.

В вінніпегській англійській пресі було вже більше голосів в оборонї звірят, яких в вінніпегським парку держать на поїзд людей. Є лєви, що обгороджені на вузкому місці; є білі медведі в такім місці, що медвідь не має куди пройтися. Є і другі звірі. Отже говоряться, що так мучити невинні звірята лише на те, щоби люде на них дивилися, се не полюдському. Треба дати їм більший простір, де вони чулись би свобіднійшими, отже менше терпіли би. Дехто каже, що самі відвідувачі парку зложили би потрібну суму на таке владження. Такі голоси цілком оправдані.

ЛІК НА ЗАТРОЄННЯ ГАЗАМИ.

В Америці винайшли лік на лічення затроєних газом, він зветься атропін Перше вироблали його багато в Росії, а тепер виробляє й Америка багато. Той лік всюди придається, а певно ще більше придається у війні

ЗГОРІЛО ПЯТЕРО.

В Лівсрпулп, Нова Скотія, згорів батько Том Вилс, його жінка і трое дітей, 10,8 і 7 літ. А сусідка 15-літна дівчина врятувала двоє дітей, 11 і 15 літ. Зосталася ще одна дитина, що була в сусідів.

ЗГИНУВ РЯЧУЧИ ДЕРЕВО.

В околиці Люіс, Ман., згинув Одекса Задорожний, 34 літ, коли зі своїм братом різав дерево ручною пилою. Він хотів щось поправити, як пила його схопила і він згинув.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone - 51 978

АДРЕСА КОЛЕГІЇ СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
250 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 696 862

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
1175 Main St., Winnipeg, Man.
Phone: 528 946

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Гражду"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimantly by the
Trident Press Ltd.,
at 210—218 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
in Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3025, — Winnipeg, Man.

300-ЛІТТЯ ПЕРЕЯСЛАВСЬКОЇ УМОВИ

Большевицькі брехні.

Сего року большевики дуже врочисто і голосно святкують „возсоединение", себто злуку України з Московщиною 1654 року за гетьмана Богдана Хмельницького. І це минулого року надкручували большевицькі ряд затягнених, понакручуваних і нефальшованих документів, щоби доказати, що Українці від давних часів дуже старалися здатися з Росією.

Але дійсні причини до союзу Хмельницького з Москвою були такі:

Лютими ворогами України були католики Поляки і їм хотілося цілком поневолити Україну. Хмельницький обороняється і сильно побиває польських нападників, але вкінці його сила вичерпалася. А що уважав Поляків за найбільших ворогів, то почав оглядатися за союзниками. Були Турки, але вони християн переслідували. Були Татари, але вони доказали, що їх словам не можна вірити. Лишився один сусід, — Москва. Дотого ж Москва була православною. Здавалося, що їй ще найбільше можна вірити.

І так 1654 р. зібралася в Переяславі рада і там обмірковували чи увійти в союз з Москвою. А тоді-якраз і Поляки і Татари знов готовилися йти на Україну. І багато було тих, що проти Москви заявлялися.

Навіть коли цар заявив, що буде шанувати права України, то народ не був вдоволений. Проти Москви було й українське духовенство.

Каже історія, що 1654 р. прибули до Богдана посли від Москви, Туреччини та Польщі і привезли дорогі дарунки, щоби гетьмана собі приєднати. Польські дарунки були обвиті жидівським, турецькі шовком, а московські „рогожкою" — мабуть матою, з рогозини (що росте на мочарах).

Проти договору з Москвою сильно стало українське духовенство, і його речник, протопоп Гурський, в промові сказав: московські дари в рогожці, отже, звязавшись з Москвою, і ми будемо в рогожку одягатися . . . і за Гурським заявилося багато козаків.

Коли ж угода з Москвою була довершена, то Київський митрополит, Сильвестер Косів, заявив: „Хоч гетьман підда'ся цареві, то він (митрополит) з духовенством цареви не піддається і живе з духовенством окремо, незалежно власне тепер". А дальше сказав боярам: „Ждіть мене, а самі побачите, що над вами скоро буде «кінець». І так українське православне духовенство не піддавалося Москві 32 роки, аж поки Москва не взяла його в руки 1686 р.

Та коли угода з Москвою („Переяславський Трактат") була довершеною, то цар знехтував свої запевнення дані Українцям і почав уважати Україну своєю власністю, яка не має окремих прав. Невдовзі Москва прислала на Україну свое військо і воно рабувало та нищило українське добро. Се спонукало Хмельницького до того, що він почав готовитися до війни з Москвою, але смерть перешкодила його замірам.

***

Так коротко представляється отте „добровільна злука" України з Московщиною, яка вийшла не з доброї волі, але під загрозою Поляків. Подібно як князь Данило під загрозою Татар "добровільно злучився" з папою. Два подібні приміри. А за ними дальші два видні факти, — що нині і большевики, як представники Москви, і католики врочисто святкують річниці тих двох примусових „злук", і все зводять до того, що Українці мають бути залежні то від Москви, то від Риму, коби лише не були вільними.

Українці Московщини ніколи не любили, бо вона була дика, жорстока, некультурна. Згадати, що вже після Хмельницького добре любив був Москалів гетьман Іван Виговський, але Поляки не дали діла довести.

А вже великим виступом проти Москви був воєнний виступ гетьмана Івана Мазепи 1709 року. Та хоч Мазепа війну програв, але зостався великий історичний доказ, що український нарід Москви не потребує.

Бажання мати Україну вільною набрало великої сили з появою Шевченка й охопило навіть кожись байдужих і несвідомих, — і те бажання вилилося ділом після 1917 р., коли Україні проголосили Україну самостійною державою.

***

Супроти згаданих фактів Переяславський договір з 1654 р. в пустим зерном,— він же був довершений під напором трудних обставин, отже, і проти волі Хмельницького, і волі козацтва, і волі народу.

Але большевицькі політики мають на увазі свої цілі. Хоч вони збільшости не Москалі, але хочуть Москалям пригодобатися; та ще вважніше, що хочуть вмовити в Українців що їм не треба добиватися волі, бо вони мають бути під панованням Москви. Хочуть Українців спаралізувати.

Вкінці хочуть вмовити в світ, що Україна повинна до Москви належати, бо вона завсіди того хотіла.

Нині Україна стоїть між двома ордами, — московсько-большевицькою і католицько-польсько-римською. Перша тягне Україну в московське підданство, друга в польсько-римське. Бо і Поляки воюють в світ, що до них повинна належати Бодай Галичина з Львовом.

Зрозуміле, що Українці мусять розкривати перед світом брехливість одних і других, і твердо стоятн на тім, що Україна завсіди добивалася і дальше буде добиватися волі, — не зважаючи на апетити ворогів і рішення чужих політиків.

—

Радіо — телевізія — бібліотека

Нині нема майже дому, де не було би радія. Тепер починають люде купувати телевізійні апарати.

Але коли взяти розсудно, то і радіо і телевізію, можна зачислити до цінних приладів там, де є всякі витріщки, акробатика, їзда на деревляних конях та на всяких коловоротах. Пиндь чоловік, заплатив, подивився і з тим але додому.

Колись вподі були фонографи, потім грамофони. За ними прийшло радіо, а тепер приходить телевізія. І ті, що всі ті інструменти виробляли, добре на тім заробили, бо про те їм ходило.

Всім тим люде заповняють вільний час, або точнійше, — ті прилади обрабовують людей з часу. Сидів чоловік, не думав нічого, і слухав , і на тім все кінчилося. Тепер же буде сидіти і дивитися на телевізію.

А голосною будуть дивитися діти і марнувати час, а час — дорога річ для всіх.

В школах знать не грамофонами, не радіями, не телевізією, але книжками. Се одно жерело, з якого можна набиратися розуму.

І до поважних хатів і родин належать не ті, що мають радія і телевізій, але ті, що мають добрі домашні бібліотеки,— отже ті, що багато читають. Лише ті багато знають.

Я думаю, що на світі "невидима рука" веде свою політику на такий лад, щоби відтягти від читання і думання, отже від здобування розуму. А люде ласі на витрішки

Так колись за панщини пани не жалували панщизнякам горівки, але не давали шкіл. І звісно, що нині в Росії горівки не жалують, але не дозволяють на самостійне здобування розуму. Обгороднли всіх залізною куртиною, щоби чоловік не догляднув що на світі робиться. Але горівку пий! „Невидимий рукі" того треба . . .

К. П.

УКРАЇНСЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ В ВИННІПЕГУ

В неділю 20-го червня, заходом Комітету Українців Канади, відділу у Винніпегу, відбулась в Винніпегу маніфестація з нагоди 300-ліття Переяславського договору (1654 р.), а точніше — маніфестація протесту проти Росії, яка Переяславський договір для своєї поневолюючої політики використовує.

День був ясний, навіть трохи гарячій. Коло парляменту зібралося коло 3,000 народу, головно Українці, бо се була маніфестація, але були також і Словаки, Естонці, Литовці, Білоруси і Латвійці. Після зложення вінка "невідомому воякові" коло памятника (цеиотафу) погибших в війні, де промовляв голова КУКа, А. Яремович, зібрані пішли до Аудиторії, де виведено програму зібрання.

Вступне слово мав І. Кирилюк, а дальше довгу промову виголосив професор Саскачеванського університету, Г. Симпсон. Він то відзначив українських справами інтересується і їх знає; він читає навіть українські книжки, — отже його промова вповні відповідала цілі маніфестації.

Другим, що говорив досить довго, був В. Колкн.

Окремо були привіти від других народів, а то: від Словаків дав привіт священик І. Рексн; від Естонців С. Йогансон; від Литовців Малінковас, від Лотишів (Латвійців) Е. Іванс. Від Білорусів мав бути Т. Сільванович та його не було. Від Українців, чи від УПА, о. С. Ґжик.

Крім того виступали два хори, — під проводом В. Кардаша та Ю Ткача.

На маніфестації були також православні і гр. кат. священики.

Так Українці громадно виявили свою волю супроти большевицького панування і всеї їх рубіжницької роботи. А резолюції звертаються до канадійського уряду, щоби він окремо звернув увагу на справу України, як справу, що також сильно зважає в нинішній загальній світовій політиці.

Значіння сеї маніфестації і в тім, що неукраїнський загал її бачив, про неї заговорить й англійська преса, і познакомить своїх читачів подрібніше з українською справою.

Довідаються про неї й Українці поза Канадою, що певно дасть їм заохоти до подібної праці.

І голос тої маніфестації запишеться в історії як голос поважної частини українського народу.

АПОСТОЛИ І ЄВАНГЕЛІЇ

Різдво Івана Хрестителя.

Євангелія на Утрени (Луки 1:24-25, 25-68, 76-80) і на Літургії оповідає історію народження Івана Хрестителя.

В Апостолі на Літургії (Рим. 13:12 і 14:4) каже ап. Павло, що коли хто увірував в Христа, то він близький до спасення. З вірою ніч минула і день настав, тому треба жити чесно, не в бабівах і пиястві, не в розпусті, не в сварках і зависті. А хто слабший в вірі, того приймати між себе без докорів, розсудно, і не заводити суперечок за поглядн. Один так щось розуміє, другий трошки відмінно, але перед Богом вони обо можуть бути гідні. — Апостол до дрібних річниць не прикладає великого значіння. Се і нині кожний християнин повинен мати на увазі.

Історія народження Івана Хрест.

Був священик Захарія і жінка його Єлисавета, обоє дуже праведні, і не було в них дітей. А тоді люде розуміли, що Бог не любить тих, які дітей не мають.

Коли раз Захарія відправляв Богослужения, явився ангел і каже: Твоя молитва вислухана, твоя жінка народить сина і назвеш його Іваном. І буде він великим учителем свого народу. На те Захарія: Як се може бути, коли ми старі. І відповів ангел: Мене Бог післав звістити тобі се, а що ти не повірив, то німий будеш аж доки сни не народиться.

Коли ж Захарія вийшов перед народ, то вже не міг говорити.

І сталося, що коли дитина народилася, то близькі радили назвати її Захарією, але мати хотіла назвати Іваном. Колиж запитали батька, той написав: Нехай Іваном називається. Тоді Захарія знов почав говорити. І взявши дитину на руки він сказав: Ти дитино пророком Божим назвешся, будеш приготовляти йому дороги . . .

Наука: Діти, се дар Божий і тому треба дбати про їх гідне виховання, як про власність Божу. А дальше, — батько не про те думає, чи сни його буде багатим, але про те, що він має бути гідним, має народ на добрі дороги наводити. Гідність людська стоїть вище майна.

Неділя Четверта по Зел. Святах.

В Посланню (Рим. 7:18-23) ап. Павло каже християнам, що як перше служили вони злим вчинкам, так тепер повинні служити таким вчинкам, які заведуть до життя вічного.

В Євангелії (Мат. 8:5-13) читаємо, що прийшов до Ісуса військовий римський сотник і просив, щоби Христос одздоровив його слугу. На те Христос: Піду й оздоровлю його. І каже сотник: Не заслужив я, щоби ти йшов до мене. Я тебе розумію, бо я військовий і не мушу сам всюди йти, але посилаю других. Таку власть і ти маєш.

Говорить тоді Христос: Навіть між Ізраїльтянами не знайшов я такої віри, такого здорового розуму. А ти йди, каже сотникові, і буде тобі по вірі твоїй. І слуга став здоровий.

Наука: Широкий розум, здоровий розсудок, далекосяглий погляд, це зміст великої віри, се велика вартість чоловіка.

Петра і Павла.

В Посланню (2 Кор.11:23 і 12:1-9) ап. Павло згадує кільо ейи перетерпів проповідуючи Христа. Але не дня самопохвали се згадує, бо знає він і свої недостачі.

В Євангелії (Мат. 16:13-19) читаємо як Христос питав учинків за кого люде його мають. І говорить Петро: Ти Христос, Син Бога Живого! Тоді каже Христос: Се Отець, що на небі, объявив тобі те. Ти Скала (Петро) і на тій скалі збудую мою Церкву.

Дивні Отці Церкви говорили, що Христос мав на увазі не Петра як особу, але ту віру, яку Петро висказав. На тій вірі, це вона буде, а не ся особі, буде стоятн Христова Церква.

Петро належав до 12-ти Апостолів і визначався великою щирістю. І віном був мабуть старший, отже поважаний.

Ап. Павло став Апостолом по смерти Христа, а Св. Іван Золотоустий говорить, що Павло стоїть вище других Апостолів, йому ніхто не дорівняє. Він же написав 14 великих послань, коли Петро написав дві короткі.

Так Церква поважає Петра за його щирість а Павла і за його велику працю і за його великий розум.

—

ВИЗАНТИЙСЬКА А ЗАХІДНА КУЛЬТУРА

Що діється в Еспанії.

Католицькі політики зговорюють в православних Українців, що український нарід менше культурний ніж західні европейські народи. За причину подають те, що Українці були під впливом византійської (грецької), головно церковної культури, в якій було мало культурности, а західні народи черпали культуру з папської римської Церкви, а тим культурности було багато. Коли ж православні піддаються папі, то зараз тої західної культури наберуться.

Лише гідна, що Українці західну культуру добре знають Хто розбивав українську державу? Азіяти зі Сходу, а католики Поляки зі Заходу!

Азіятам не дивуватися, але Поляки були вихованками західної культури, а що вони вирobляли? Кілько насильств назнали від них Українці, кілько зневажили мук, кілько кровопролиття. Самі ж папи заохочували Поляків: "Не жалуйте огню і меча, нищіть Українців!" Чи се культурність?

Франція -була осередком західної культури, але згадаймо "Ніч св Бартоломея", себто різню Гугенотів (протестантів), що почалася 24-го серпня 1572 року. Тоді в одній Парижу вбили 4,000 Гугенотів, а в цілій Франції до 70,000. І папа дуже тим тішився та справляв великі благодарственні торжества в Римі. А нині західна папська культура Францію збольшевичила.

Еспанія була дуже католицькою, але там лише один папський інквізитор, Домініканець Торквемада (1420—1498), за 18 літ спалив понад 10,000 людей, а 97,321 - одних мучив в тюрмах, других повигнавши з краю, третіми повбивав майно. Гарна культура!

А як західна культура виховувала самих папів, коли між ними було багато найбільших злочинців

***

В "Винніпег Фрі Прес", з 10-го червня, 1954, Ференк Морис оповідав, що він недавно бачив в столиці католицької Еспанії, в Мадриді.

Бачив він відомий цілому світови еспанський спорт — **боротьбу людей з биками.** Се було в неділю пополудні. Народу зібралося коло 35,000, а між ними були і священики. Для боротьби було призначено шість биків.

Найперше випустили на арену (боєву площу) одного бика і "тореадори" (борці) почали його дразнити жовтими і червоними плахтами. Дальше виїхали на конях "пикадори" (кінці борці) і боротьба почалася. Пикадори сталевими списами кололи бика, він боронився і проколов рогами два коні. Бика прокололи шість разів і він через страту крови досить ослаб.

Тереор проти бика пішли "тореадори" (піші). Дразнили його і прокололи мечами 9 разів. Бик вже ледві на ногах тримався. Тоді тореадор проколов шию бика десятий раз і бик впав. Рогу конаючого потягнули на бік, щоби на його місце вивести другого. Така забава мала тревати дві години.

Морис дивився на те 25 мінут, але довше не міг дивитися, таке було воно болюче, дике, жорстоке. Але тисячі людей ревіли в утіхи, давали тореадорам признання і звохочували до дальшого кровопролиття.

І зауважив він, що подібного дикунства не дозволюють нігде поза латинськими краями, і школа, що Товариство Охорони Звірят не має сили того дикунства спинити.

***

Ось вам та західна культура, якої недостає православним Українцям.

Але в Святім Письмі сказано, що: "Благословенний чоловік, який жалує звіряти".

Чому ж папа того дикунства в Еспанії не забороннть? Чому католицька Церква дотепер не виховала Еспанців на гідних християн і дійсних культурних людей? Колись в Римі "гладіятори" боролися і вбивали себе для втіхи товпи; колись поганські привителі кидали християн між голодних звірів; колись католики тисячами вбивали і палили людей, — та і до нині в католиків та жорстокість не перевелася. Але католицькі фальшівники історії все те промовчують і захваляють західну дикунську культуру.

В католицьких краях борються "атлети" (борці), але се їх воля. Хочете — боріться, бийтеся! На те також тисячі людей дивляться (се також не виявляє високої культурности!), та все ж тут нема еспанської жорстокости.

Але в Еспанії . . . Що невинні бики і коні людям винні? За що їх мучити, кололи, кров їх точити і невинно вбивати? Яка се дурнота, безсердечність, жорстокість! Нема сили вбивати людей, палити їх на стосах, то бодай на безборонних звірятах покажуть свое "західне" дикунство.

Однак український нарід має свою красиву, високу, дійсно християнську культуру, вироблену до якоїсь міри византійськими впливами. В нього **нікоди не було той жорстокости і безбожности, яка була в західній культурі. А з кількасотлітніх переживань він памятає, як західна культура надіслі виглядає, отже знає, що нема на що лакомитися. Без еспанських бичачих видовищ він обійдеться.**

—

І НІМІ СВАРЯТЬСЯ.

В Тулсі, в Оклагомі, посварилося в реставранті двох глухонімих. Сварилися способом глухонімих, пальцями рук, й один другого ножем покалічив. Розумієсь, що ніхто з тих, що сварки слухав, не може свідчити, що один другому казав

ВИДАННЯ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ "ЕККЛЕЗІЯ"

1. Нарис Історії Християнської Церкви. Д. Дорошенко. Ціна $1.00
2. Життя Йосафата Кунцевича. В. Кудрик. Ціна 0.50
3. Історичні матеріяли. В. Кудрик 0.80
4. Маловідоме з історії Греко-Католицької Церкви. Ціна 0.75
5. Вифлием — Катехизм для дітей. Прот. П. Мельничук. Ціна 0.20

Пишіть на адресу:
Ecclesia Publishing Co.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

РОЗУМНА ЖІНКА

II.

Аж нараз розійшлася вістка, що той славний вчений мудрець має прибути в ті сторони, де жила Рахеля. Зібрався багато народу, прибуле і вчені́шні люде, щоби слі́в великого вченого послухати.

— Се мусить бути мій чоловік, — думала Рахеля, — але чи він для мене такий, як був колись? Він славний, його всі поважають, а я бідачка, нещасна, змо́рена... Чи він схоче до мене пізнатися? Його поважають вчені, перед ним клонять голови багаті, а я... Чи схоче він на мене глянути? Може лучше було би, щоби я не дожила тепе́ше́ньких хвиль. Я бідачка, а він славний на цілий світ...

Коли зібралося багато народу, то прийшов і батько Рахилі. Він не знав, що той вчений, то бувший його пастух.

Коли Акіба зявився перед народом, то всі низько кланялися, але його очи шукали когось. Нараз побачив свою бліду жінку, що стояла далеко між бідаками, одягнену в латану одежу і заплакав:

Моя Рахиле! Моя Рахиле! — і побіг в сторону, де була його жінка. Розступіться люде, розступіться, нехай вона прийде до мене. Вся моя слава їй належиться. Се ві заслуга, що я став тим, чим я нині єї... Розступіться!:

Ох, се мій чоловік, мій вірний друг! — сказала Рахиля, обнявши Акіб'ю з привітом, — тепер я зрозуміла слова Соломона: "Я належу до мого любого, і його цирі бажання є для мене".

Чого ж ти плачеш? — запитав Акіба, — се ж для нас щасливий день.

Будь спокійний, — говорить Рахиля, — бо се сльози не смутку, але рядости. Час терпінь і журби минає і дальші наші дні будуть щасливі. Я уже вдоволена. Ти приніс мені найбільше щастя.

Сталося, чого батько Рахилі ніколи не сподівався, — що його пастух стане вченим великої слави. Тепер мусів пізнати, що його дочка вачила в тім пастуху такі цінні прикмети, яких він не бачив. І зрозумів, що його дочка руководилася не тільки почуттям любови, але-і великим розумом.

Стало на тому, що Кальба дав дочці велику часть свого майна. Так Акіба при щирій пораді жінки здобув три цінні річи: любов чесної жінки, велику частину земного майна і великий розум

Тепер обоє зажили спокійним життям. Час терпінь і праці приніс їм велику нагороду.

Колись пізнійше запитав Акіба своїх вчених приятелів, кого можна звати багатим чоловіком. Вони рі́жно відповідали, а один з них сказав:

— Колю хто має сто виноградників і сто слуг, та широкі поля, яким не видно кра́ю, то він багатий чоловік. — На те Акіба відповів:

— А я розумію, що найбогатійшим є той, хто має чесну і розсудну жінку. Вона і в щастя і в нещастю є багатством.

І се він завсігди проповідував.

Акіба дожив до пізної старости, а помер як мученик в руках Римлян, перед якими завзято оборонив свій нарід.

ДВОЯКІ БАТЬКИ І ДІТИ

Хочу тут кількома примірами показати як виглядають двоякі батьки, їх доми і їх діти, а як недбалі.

Батьки мають будуче життя своїх дітей в своїх руках.

Батьки, їх дім, се осередок, кругом якого кружляє життя дітей.

В дбалім домі діти вчаться думати, відріжняти добре від злого, гарне від поганого. Вчаться і розумом і серцем. Тут діти виростають як росинки, які дбала рука доглядає, підливає й охороняє.

Не те в недбалих домах. Там діти виростають як бурян, про який ніхто не дбає.

В добрім домі змалку вчать молитов, вчать про Бога, про Церкву. Старші́ни, ніж ще підуть до школи, вчать свого письма, заставляють до читання і самі окремо читають, щоби дітей зацікавити читанням і добре навчи́ти своєї мови.

Не так в недбалих домах. Там нічого такого не вчать, а то навіть говорять, що свого не треба знати.

В свідомих домах тримають дітей добре в руках, там є карність. Дітей не просять, а приказують. І за непослух карають. Тут діти послушні і поважають своїх розумних родичів.

В несвідомих домах діти роблять що хочуть, нераз "по головах ходять", як говоряться. І батьки нарікають, що не можуть з дітьми ради дати. Тут діти знають, що коли вирутеся, то по їх будже.

В свідомих домах говоряться дітям про добрих і злих людей, про добрі і злі людські вчинки, оповідають гарні приміри, які треба наслідувати. Вчать обовязку, витривалости, вчать опанованости, готовлять дітей на будучих добрих громадян.

Подібного нема в байдужім домі. Там лише дають їсти, щоби діти росли, а виховуйся собі як хочеш і де хочеш. Нехай їх хто чужий вчить, коли хоче. А коли чужі навчать читати, то батьки купують дітям "комики", — якраз те, чого свідомі не хочуть в руки брати. А коли хоч сяк-так підросло, то збирайся на танці. Рідн на "шови". А коли вже "олд мен", се по модному. На старших не треба оглядатися, бо то "старомодні".

З таких нічо добре не виростає. Ні Богу, ні людям, ані навіть родичам. Гріх перед Богом і посміховище перед людьми.

Памятайте се батьки і другим пригадуйте!

Українка.

Я МАТИ МОЛИТЬСЯ

Коли Турки йшли колись проти християнської держави, батько пішов проти турків. Відходячи наказав, що його діти мають без нього робити.

Коли опісля запитав хтось дітей, що вони робляють, кожне оповідало, що воно робить.

— А що мама роблять? — було дальше питання.

— Мама варять нам їсти, працюють на городі і моляться, щоби Господь помі́г Турків відогнати і щоби тато здорові додому вернулися.

Се була гарна відповідь! Була разом і праця і молитва.

Сила молитви матери

Є таке давне оповідання: Була побожна вдова і мала одного сина. Та коли збиралася з молодими, то пішов їх дорогою.

І вже не було забави, не було танців, де він не був би. І хоч мати спиняла, хоч зговорювала, — не помагало. Молодий нерозум бував єпертий.

Раз каже син:

— Нині мушу гарно збиратися, бо буде велика забава з танцями, а я маю вести в усім перед.

Подумала мати і каже:

— Йди, але я піду з тобою. Хочу побачити як ви будете забавлятися, — чи розумно, чи гідно.

— Ні, — каже син, — не йдіть, бо ви будете нам перешкаджати.

— Як? — питає мати, — адже я танцювати не буду, я буду лише дивитися.

І тим будете перешкаджати, — говорить син. — На вас всі будуть оглядатися.

І що ж, — говорить знов мати, — коли ви будете примірно забавлятися, то я похвалю; а коли негідно, то нашо такої забави? Се не забава але злочин. Та коли не хочеш, щоби я там була, я не піду, але запамятай одно: весь час, як будеш забавлятися, я буду молитися, щоби Господь тебе опанував. Забавляйся і думай про те! Бо і я буду про тебе думати.

І син пійшов, а з ним пійшли материні слова. Забавляєся, але про матір думає. І сесі бачили, що він не такий, як був колись. Вкінци запитав його хтось про причину, і син каже:

— Тут є моя мати! Я забавляюся, а вона мурується і молиться за мене. Єї думка є тут. Се вже послідний раз я з вами забавляюся.

І вже більше з таким товариством не сходився.

ТРОХ ЗАМОРДОВАНИХ.

Коло Порт Артура, Онт., побіч залізниці горіла хатина. Коли люде прийшли до огню, побачили, що жінка видобувається з хати і єї руки звязані шнуром. Невдовзі померла, отже не сказала хто руки звязав. Згоріло також двоє дітей. Батько родини, Коплін, був далеко при роботі і він завязка, що жив з жінкою дуже згідливо. Вони недавно приїхали до Канади.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ЧИ МАЄТЕ КНИЖКУ „МАЛОВІДОМЕ"?

Усім треба знати, що діялося в грекокатолицькій Церкві від її початків, а про те оповідає книжка **"Маловідоме з історії грекo-католицької Церкви".** Се перша книжка, а неводовзі появиться і друга.

Тут є матеріял, яких деінде не зайдете. Тепер час, щоби про те знати. Ціна книжки 75 центів.

Замовляйте пишучи до:

Ecclesia Publishing Co.

7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ПИСАНКА

на фонд Української Православної Церкви в Канаді 1954 рік.

(Продовження)

Петро Крипакевич, Вінніпег, Ман... $5.00

П. Д. Пригорницький, Торонто, Сск. Володимирець. Пані Марія Лозин 10 дол. По 5 дол.: Іван Бурек, Іван Шлапак. По 2 дол.: вчі Василина, М. Гайда, Г. Кушнір, Агафія Іваків, О. Мандзюки, М. Материн, П. І. Павка, В. Пердюк, Ю. Салагуб, Д. Сачківський, М. Скелецький, Телека Шах. По 1 дол.: В. Бачинський, Д. Бінях, М. Бітинський, І. Борисюк, В. Бровенюк, В. Войцішковий, З. Войцінюк, Харитина Годелчук, П. Гончарик, О. Горбулєй, Н. Грабовський, Б. Григорик, І. Граблюк, п. Гринишина, В. Гудзь, Е. Давидюк, О. Євстійчук, Т. Жаботинська, П. Захарків, Марія Ісика, С. Кошиця, М. Мука, Т. Остапчук, п. Остафійчук, Пелех Параска, Параска Поліжка, Ольга Сабець, К. Сімаковський, п. Сінько, П. Тапіщ, К. Трояцюк, Т. Федорак, Н. Цапин, П. Шевчук, п. Шкурупій, П. Мокрук. Дрібними 55 дол.

Прот. Т. М. Кисіюк, Лондон, Онт. По 1 дол.: Д. Слюсар, П. (Давиденко, М. Кудлавський, Ф. Мамбаєнко, І. Чайківський, Елена Коба (старша), В. Давидовський, І. Воротний, П. Тищенко, М. Зелінька, П. Фінченко, Марія Сакович, І. Федоренко, І. Анна Лисенко. Дрібними 30-45

Прот. Е. Горгіца, Робінз, Ман. — Петро Горбай 5 дол. А. Шпилельський і Петро Чиж по 2 дол. По 1 дол.: Анна Шилянівська, І. Гилко, І. Гаврилюк, В. Шульгин, Анна Горбай, І. Гаденич, П. Мацюк, Н. Нюк, А. Болмар, С. Гаврилюк, М. Новчук, Н. Бордянн, Н. Нюк, І. Кулик, Д. Онищенко, В. Шкільчук, П. Шилянівський, В. Онищенко, Н. Бурбан, П. Мацюк, Г. Гашцук, І. Мензюр, О. Шпилянська, Т. Мінзюк, В. Лозинець, Г. Нюк, М. Слюсар, В. Болянрук, підпис нечитний. Дрібними 35

Зелена, Ман. По 1 дол.: Калина Розник, П. Прочик, Вікторія Стибо Г. Стибо, І. П. Бугель, С. Прокоп, В. Шпарінський, І. Сорочук, В. Цуриг Розина Гзитик, В. Сопгис, С. Литак, Г. Богуцький. Дрібними 50 ц

Ленард, Ман. Збірка підчас посвячення воєн 20 дол.

Гилберт Плейнс, Ман. По 1 дол.: С. Минко, М. Дзинлюк, В. Липка, П. Стахник, А. Макарюк, І. Робак, А. Скоморівський, М. Гаврилишин, В. Бабак, Марія Шмонь. Дрібними $1.10

Петзюрв, Ман. По 1 дол.: В. Стадник, П. Шпидяк, Н. Продасюк, Д. Сінишн, Ф. Фурлядо, М. Комарницький П. Гурецький П. Кузик

Шортлейд, Ман. По 1 дол. Н. Баласюк, І. Фарион М. Калюцький, В. Яремко. С. Гаврилюк, Дрібні датьи $1.55

о. Ю. Ферезюк, Ріджайнь, Сасх. Пан П. Бігун 3 дол. По 2 дол.: І. Вільмельник, Ф. Катрусяк, М. Єлинюк По 1 дол.: М. Тополянський, К. Пашта, Г. Баранюк, В. Яковец, В. Веселовський, Я. О. Масинин, С. Стажинський, В. Варанюк, Н. Янович, С. Масюк, Н. Шкапук, І. Середюк, К. Онитюк, М. Залуцька, П. Юзик, І. Грегорі, І. Шепелюк, В. А. Мудрий, Г. Денюк, П. Патрілюк, два призвища нечитні. Дрібними 75ц

Прінвіт, Сасх. А. Пазичнук, 5 дол Мирон Пазичук 2 дол. По 1 дол.: І. М. Рейчнба, І. Чарнецький, К. Доля А. Фінк, К. Ясюк, М. Чарнецький, М. Салик, Ф. Чарнецький, Мик. Чарнецький, І. Р. Фінк, Ю. Товтий, Я. Чарнецький, І. Т. Райнда, І. Пазичук, Марія А. Фінк і О. Гівел.

Кендлер, Сасх. В. П. Іжок, П. Пазичич, І. Шишковський, П. Шепелик, М. Шепелик, Я. Федунак, А. Барабаш, А. Барабаш, Д. Шишелик, П. Гелета, І. Ф. Шепелик, П. В Іжок. Дрібними 81.35.

Мус Джо, Сасх. Н. Нестор 2 дол. По 1 дол.: В. Калитка, Г. Василишин, І. Кобилянський, Е. В. Ягольницький, В. Шепелик, Г. Жодинець, В. Нестор, К. Подільська пані І. Ветаска, П. Мавчук, І. Нестор, І. Кудлач Дрібними $2.25.

Н. Кульчицький, Медов Лейк, Сасх. По 1 дол Н Кульчицький, А Кузьчицький А Гаврилів, А. Пилат, А. Пелечук, М. Кульчицький, Дм. Радзівон, Ю Квасюк. Дрібними 75 центів

Прот. І. Дмитрів, Вінніпег, Ман. (Св Миколая) По 5 дол. П Федунк, Ю. Залавний, М. Медень. По 2 дол.: Іван Давидюк і В. Тасний. По 1 дол.: Галька Тасна, Галина Тасна, Анна Жегало, І. Вожик, Г. Богданівський, І. Данчук, І. Кушнірук (Єфрос. Сасх), Д. М. Савчук, пані Ю. Москалюк, В. Копельницький, Н. Москалюк в Литвинів, пані Н. Бурак, Н. Кудрик, сином. В. Кудрик, Марія Сакнун, Ольга Дмитрів, Ю. Ілюк, Ольга Горбосевич (Мушара), п. Котик, Т. Феделейчук, Г. Фотій (Емерсон), Христина Лесюк, І. Ярема, В. Іжок, С. Яковець, Н. І. Малайчук, Н. Касіян, В. Бурбейний, Катерина Заторська, Марія Мерис, С. Мазурик, Я. Пічук, Н. Андрійчук, Вікторія Марія, М. Колісовський, Г. Медведюк з но Федцун (Іст Сґ Паул), П. Сліпяк, Марія Нетрич, В. Савчук, П. Кравчук, Ф. Горбатюк, І. Сорохан. Дрібними 75 центів

о. І. Магас, Верхов, Б. К. По 2 дол.: С. Микитюк, А. Домеєт, П. Лучак, Ф. Барнско, Р. Крипакевич, По 1 дол О. Скорець, М. Михайлюк, Т. Пушкаренко, І. Чижевський, І. Гунка, Т. Мигалець, К. Пилипчук, Н. Чепежь В. Ракман, І. Остафійчук, Д. Пасенький й Михайло, Г. Пишок, І. Іванчук А. Саніцький, П. Василик, І. Пилипчук, І. А. Чоботар, Д. Полонський й Микитюк, М. Лучак, І. Малащ, А. Мазяк М. Калинчук, І. Пазлинин О. Грищенко, В. Дручак, п. Смук, Б. Хапецька Н. Кучурик, П. Дубець, О. Ірічук П. Стельмащук, В. Гавриляк Ан Смук Н. Н.

З Аровейг: М. Стефюк, А. Тимрик і Т. Тимрик

З Армстронг: А. Демчук, Н. Ловський, В. Лостівка

З Келовни і Якоблюк і А. Осовецький

З Оми. Д. Мазій

З Ревелстон. П Бабицький

Дрібними $ дол

Митр. Прот. Є. Гриціна, Дуфрост, Ман. Пан Іван і Фрося Бугери по 2 дол. По 2 дол.: п-во П і Повална Ткачик, п-во О і Домна Підбродні (Нінніпег), Ю. Васильний (Толстой) По 1дол.: Л. Лівсник, В. Волошин М. Шпинко, А. Тофик І. Вилюк, І. Кінах Ф. Бзад, Мит. Мавчуленко, О. Мазчуленко, Н. Ткачик, Мих. Негребицький, Мені Мавчуленко М. Мавчуленко Іринз Мавчуленко Марія Кенівка. З Тостой. Нест Тополянська, В. Коломійський, Тетяна Тополянська, Анна Титар, О Колодзейський, І Н. Н

Прот. К. Желішкевич, Вінніпег (Св. Трійці). По 5 дол І Ю Карасевич, п Остапенков І. Драбинстий, Моррис Семковина С Сидяк. І. Бєскевич, І Чорній По 2 дол Г. Шевчук, Марія Трач і А Пінин. По 1 дол.: І. Галлас, І Чорній Ф. Войтович, І. Трач, Н. Котелко, А. Крипакевич, Г. Содомон, М. Гаврилишин, Н. Вард. М. Войко, Н. Котелко, Анна Зінчик, С. Соломон Ю. Ковари, Н. Котелко, С. Галтис Софія Страйчук, М. Крипакевич Ф. Батинський, М. Проютчук Дрібними $1 75

Церковна Громада Принс Альберт, Сасх. По 1 дол.: д-р. М. Савіцький, В Гаук. К. Новосад, Н. Іванчишин М. Дах. С. Митайлюк, Г. Гринюк О. Мисюк, В Ошинин, В. Романович С. Лучок, К. Косович, Д. Лучак, Г. Богач. В. Чернівський, С. Тайдук, В. Лозинюк, Н. Литвинець, М. Сапчюк, Н. Мартинів І. Романівський, Ф. Кандрачук, М. Дідух, П. Салабін, Ф. Марусяк, І. Дипгарс, М. Гучешюк. Гео. Паскаруч і О. Фучко

Церковна Громада Семкінз, Ман. По 1 дол.: В Салавацинк. К. Новальський, Г. Лакуста, І. Рибух, І. Стороюк. Іс. Салавацинк, М. Антонюк, В Андрусик, Марія Андрусик, П. Чубєй, С. Рибух і Д. Рибух. Дрібними $2.05.

о. І. Салавацький, Гомор, Ман. По 1 дол. М. Одесюк, М. Лазарук І. Настоюк, В Ілюк, І. Довнук і В Гуцуляк. Дрібними 80.50

о. В. Сапюк, Саскатун, Сасх. Пан А.Михайленко 5 дол. По 2 дол.: Н. Завадюк, А. І. Колобань, М. Лубенюк, О. Воєвід, І. Ю Стечишин По 1 дол.: В. Н. Бальон, Д. Новошавський, І-р. М. Байковичі, П Васильцюк, А. Воробець, О Гавриш, А. Гандзюк, А. Грабовний, М. Гринсвич, Н. Гунцяк, С. Гринцун, В. Гриба, М. Даниляшук, І. А. Доктор, С. Дутка, І. Дутчак, А. Дутчинський, Л. Заяєлечук, А. Завацук, І. Заярнс, В. Калин, В. Катеринич, Ф. Кандрачук, П. Кибз, о. Т. Ковальницький, Р. Ковальчук, І. Козовик, Т. Король, М. Косс, П. Котелко, Ю. Кривенко, Н. Кревчук, І. Крінкий, А. Курант, В. Лавсровин, І. Лущик, М. Михіль, С. Михіль, Л. Максимюк, І. Максак, В. Михайлюк, Феделейчук, Г. Фотій (Емерсон), Христина Лесюк, І. Ярема, В. Іжок, С. Яковець, Н. І. Малайчнк, Н. Касіян, В. Бурбейний, Катерина Заторська, Марія Мерис, С. Мазурик, Я. Пічук, Н. Андрійчук, Вікторія Марія, М. Колісовський, Г. Медведюк з но Федцун (Іст Сґ Паул), П. Сліпяк, Марія Нетрич, В. Савчук, П. Кравчук, Ф. Горбатюк, І. Сорохан. Дрібними 75 центів

Пані Маріся Гарбуз, Норт Бетафорд, Сасх. По 1 дол.: Ф. Залізко, В. Блюк, П. Січ, Ф. Підвербецький, І. С Друль, Р. Кандрачук, С. Кандрачук, С. Громик. С. Гарбуз, І. Новосяк, Н. Садовський Дрібними 1 дол.

о. І. Гуцький, Велей, Б. К. — Ніколя Горбай, 5 дол. Петро Демик і Нік. Сторожук по 2 дол. По 1 дол.: С. Новарук, Д. Васильонк, Ю. Волошюк, Нік. Воронюк, пані Воронюк, В. Дмитрук, І. Варовик, В. Чепіль, В Москалюк, В. Ткачук, Н. Н. І дрібними $7.60

Мишин Сент, Б. К. — Петро Гарваш і Григорій Ірідатюк (Едерґров) по 5 дол. По 1 дол.: С. Ричацк, С Шкрабл, П. Шевчук, М. Мочко, Ф. Цесенський і дрібними $2.47.

Чьюкстон, Б. К. — М. Григорчук 2 дол.: І. Скрипалик, А. Пемокошко, І. І Анна Кропивенний, Н Трояк, І. Вишний $2.25

Прот. О. Іванюк, Оттава, Онт. По 1 дол. М Дороф'як і Токарик В Чижівський, А Ткачук Г. Момюк, Ю. Бобрівник, Пані Мочнчк І Ковш В Дальсть, Б. Рудик, Едвп Гозвінь. М. Чижівський, К. Мосійчук, З. Семеніь. В. Костянтинюк, В. Мушинз Христя Моюнх, Тетяна Чаба, В Чижівський, І. Савченко, Ніна Гаврилів М. Титор, І. Давиденко, І. Коварчинський, В. Сидор, П. Лащук. Дрібними $7.95.

Церковна Громада Сирній, Онт. Колєда і Писанка 33.32 дол.

Прот. С. Гребенюк, Відділ, Сасх. По 1 дол.: І. Косович, М. Цапук, В. Бакаєв, Д. Запарнюнок, В. Лисик, К. Кисьлан К Захарків, М. Запарнюнок П. Цапук, Г. Ткачук, М. Запарнюнок Г. Царук, І. Запарнюнок і В. Костинюк.

Прот. Г. Василів: Додаткова Писанка з Радвей Арта. По 1 дол. П Латвин, Анна. Боєчко, Катерина Дитасф, О. Крекотник, Д. Сінка, В. Крипакевич, Г. Содомон, М. Гаврилишин, Н. Вард. М. Войко, Н. Котелко, Анна Зінчик, С. Соломон Ю. Ковари, Н. Котелко, С. Галтис Софія Страйчук, М. Крипакевич Ф. Батинський, М. Проютчук Дрібними $1 75

Церковна Громада Принс Альберт, Сасх. По 1 дол.: д-р. М. Савіцький, В Гаук. К. Новосад, Н. Іванчишин М. Дах. С. Митайлюк, Г. Гринюк О. Мисюк, В Ошинин, В. Романович С. Лучок, К. Косович, Д. Лучак, Г. Богач. В. Чернівський, С. Тайдук, В. Лозинюк, Н. Литвинець, М. Сапчюк, Н. Мартинів І. Романівський, Ф. Кандрачук, М. Дідух, П. Салабін, Ф. Марусяк, І. Дипгарс, М. Гучешюк. Гео. Паскаруч і О. Фучко

Церковна Громада Семкінз, Ман. По 1 дол.: В Салавацинк. К. Новальський, Г. Лакуста, І. Рибух, І. Стороюк. Іс. Салавацинк, М. Антонюк, В Андрусик, Марія Андрусик, П. Чубєй, С. Рибух і Д. Рибух. Дрібними $2.05.

Батлай І С Павлюк, С. Російчук, А. Побірник, С Іващук пані І Королюк, І. А Ватейчук і пані М. Ватейчук. Дрібними $2.45.

Сендель, Алта. І. Кожгир й Лесюк, Д. Пінас й Музика. А Волянський, В. П. Сирохій, П. Романюк, С Завадюк, В. Горбай, Д. Хомяк, О Остапів і Писецький А. Матайчук, В Стронюк. І Романчук і дрібними 75 ц.

Воркслейт, Алта, Іван Вацук 5 дол. По 1 дол.: пані Ю. Багрій, Т. Російчук, Анна Дан, Ад Дан, В. Свинцук, А. Осінчук, Г. Семенюк, пані М. Побірник і дрібними 63.70

Белмс, Алта. Ан. Пазех 2 дол. По 1 дол.: Г. Андрюк, І. С. Черненкин, пані Д Шевчук, Н. С. Черненкин, Д. Солтис, пані С. Безумко, пані Яремчук, Г. Завацюк, Н. Н., і дрібними $1 15

о. С. Зуник, Вегнсбург, Б. К. По 5 дол Т. Максим і В. Чорномуз По 2 дол Ф. Богдан, С. Семеський, З. Гошко, В Новосад. І. Лучук, Н. Сидорович, Ю. Федак, Ю. Федорук, пані Скрітець, Ф. Мілєва, М. Костюк, М. Джонс, Н. Власюк, Н. Сайбель, Ю. Вазюк, П. Фіуш, П. Клюкевич, А. Антіюк, М. Рілак, М Стасюк, В Вакарюк, А. Курим, В Лиєк $1.50.

По 1 дол.: Р. Зайсюцький, П. Мисько, В. Мамотюк, П. Шидлюсський, В. Пелех, П. Лубець, В. Гоменюк, В. Гунцяк, І. Кологон, Н. Вальсюк, С. Москаль, М. Кучерюк, М. Москаль, С. Пивлюк, І. Пилят, Е Кушак, О Гомоляк, А. Бабюк, І. Турко, В. Драбинський, І. Тютюк, А. Чадюга, В. Задорожний, М. Скрипецць, А. Прнчуя (Тиндал, Ман.). І. І. Гаворин, П. Серезнак, В. Шидлюсський, М. Стасюк, пані Чопей, Т. Гузик, В. Комсюський, М. Вітата, Ф. Сірий, Кропивницький, В. Воробець, В. Янчейко, І. Тхір, А Кіжок, А. Мишко, А. Круд, Т. Стечишин, Н. Н. і Н. Н.

о. В. Семкінз, Сіба Бїч, Алта. По 1 дол.: Н. Кос, В. Баворчук, Анна Бакалюк, І. Шевчук, Б. Лищук, Н. Беремюк, П Мишюк, Ред. Рудник, А Волошко, Ф. Хацуль, Д. Дивлучук, А Бергей, С. Онищук, Г. Онищук, К. Бобрчук, А Волошко, Н. Бенько, В Рудюк, Ю. Лавринюк, В. Рудник, І. А. Мотиль Дрібними 81.25

Оновей, Алта. По 1 дол.: А. Козар, А. Бобрівник, А. Артимюк, П. Шабалюк, В. Козар, А. Шабага, П. Янбаєв.

Атабаска, Алта. Василь Галій 5 дол., а Петро Дорошенко 2 дол. По 1 дол.: А. Е. Васюник, І. Гоцалюк, Ю. Російчук, К. Радомський, М. Ковальчук, В. Жюкевич, М. Ковальчук, В. Жюкевич, Марія Галій, Н. Литвинець. Дрібними 25 ц.

Громада св. Михайла, Вінніпег Гео. Інкч. 5 дол. і в. Д. Вакацко 2

Громада Пресв. Трійці, Вінніпег (додатково): А. С. Брик 5 дол., М. Ревчуцький (Онк бенк, Ман) 5 дол., І. Бабенець 1 дол.

Прот. В. Апанюк, Вазва, Сасх. Ю. Мачугпав 2 дол. По 1 дол.: М. Д. Лучюк, В. Фінич, І. В. Лучюк, Ф Тишюк, С. Михайлюк, М. Пилат, Сас. С. Котелко, пані П. Бальон, В. Г. Чопюк, М. Остапович, В Шлух, І. Ю. Кандрачук, В. Д. Лучюк, М Мудрий, Ю. Сернковський, пашя Леся Бойчук, Д. Чопюк, Ю. Котелко, М. В. Лучюк, М. Юрцюк, Ю Блюк, В. Кандрачук, В. Лучюк, Д І. Михайлюк, Г. Матвійчик, В. Гибрій, А. Свинцький, В. Комаєвнко, А Ревчуцька, Пресви Лучюк К Мирний, І. Ярлас, М. Гибрій. Дрібними 2 дол.

Адвенс, Сасх. По 1 дол.: І. Стефанюк, Н. Юник, І. Котелко, Л. Е. Сталник, О. Бойчук, В. Бокшовзан, М. Амбурнин, П. Сорокин, С. Гавриляюк пані А. Стефанюк, М. Боднар, Н. Сорока

Квінсгет, Сасх. По 1 дол.: І. Гринцюк, В. Бурбка, М. Івасюк, В. Трисгівський, В. Табачнюк, Г. Федінчук, В. Васнчук, І. Трембіч, Р. Разумюк, Н. Ірицюк, Ф. Ірицюк, Г. Сарчук, В. Струтин, В. Трицук, Ф Іванишин, П. Трицук, С. Трицук, І Кандрачук Дрібними $1.45.

Ст. Джуліян, Сасх. І. Кандрачук і С. Михайлюк по 1 дол.

о. Іван Шевць, Ермун, Саск. Андрій Редушка 5 дол. По 1 дол.: Микола Івак, Ю. Никанець, М. Дуда і ві. Шупенюк, Дрібними 50 ц.

Прот. С. Гребенюк, Питавин, Саск. По 1 дол : І григор, В. Ковач, П. Зелемський, Марія Глуханюк, Софія Проценко, Ф. Новошинський, І. П. Старачук, Софія Черепушак, М. Пилідор, Н. Глуханюк, В. Пєчеля М. Мохорук і Прокоп пані Мокоп і дрібними ві 22.

п. І. Фінь, Прілейт, Саск. По 1 дол . Пані Марія Фінь і В. Фінь.

о. В. Мельничук, Шінанді, Алта. По 1 дол : Г. Белзей, А. Тхір, Т. Стефук, С. Іваніюк, А. Стефан, І. Русин. Дрібними 65 ц. Разом 22.70.

Прот. Е. С. Улин, Валенд, Онт. — По 2 дол.: Я. Пуала, М. Дженкінс, Г. П. Демедюк. По 1 дол.: С. Прийма, О. Кіг, І. Чернійська, І. Качан, М. Головач, Т. Харчинд, Г. Соніх, Ліза Завалій, Г. Буць, Т. Татарчук, С. Яковець, Параска Таяк, пані Коляк, Ліза Лучів, Анна Мешль, Д. Кеу, В. Чорний, І. Керелюк, Марія Міхелина, Л. Чак. Дрібними $1.50.

Нігтарп Фалс, Онт. — Василь. Сінайб 5 дол По 2 дол : В. Петрашук, П Камінський, Д Пекик По 1 дол : І. Сарофюк, Анастасія Жеровська, Г. Газдаюк, Д. М. Губка, І. Гаванюк, П. Корбань.

КІНДЕРСЛЕЙ — ВІДКРИТТЯ ЦЕРКВИ.

Сим повідомляємо, що в неділю 4-го липня, відбудеться в Кіндерслей, Саск., врочисте відкиття новозбудованої церкви. Програма

В 8.30 рано врочисте отворення церкви й Утреня.

В 10-18 год. Архиєрейська Служба Божа Вирсел. Митрополита Іларіона в участю оо. Гриценка, Ференсіка і Гребенюка.

По Службі Божій спільний обід в промовами. Буде перерва, а дальше концерт.

На се свято запрошуємо Українців з Саскатуну, Гаслєм, Прінс'ят, Норт Батфорд, Онт. і всіх, що можуть прибути. Нас громада дебелика, але щиро прикличемо. Приїдьте!

Заряд Громади:
о. Ю. Ференсік, парох; Павло Конашевич, голова; І. Мацюк, секретар; М. Огрій, касієр.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Північно-Американ Округа

ЛИПЕНЬ

3. Субота — Пальмер Парк — Заупокійна Служба Божа (О. Запотоцького)
4. Неділя — Пальмер Пшш
7. Середа. Івана — Стед (храм)
— Пембіна (храм).
10. Неділя — Ст. Мартин (храм)
— Тимлей (храм)
18. Неділя — Дуфрост — Легкин
25. Неділя — Гонор — Паплерфілд — Ісг Седжорг.
7 Ст. Джанс стр., Вікнінг, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Олександра Хомінка

Адреса: Ватсон, Саск. Тел. 146

ЛИПЕНЬ

4. Неділя — Ватсон
7. Середа. Івана Хр. — Київ
11. Неділя — Кембр (храм)
12. Понеділок. Петра й Павла — Вимер (Окружний Базар)
18. Неділя — Фостон (Окружний Збір)
26. Неділя — Вадіна
26. Середа. пп. Володимира Вел. — Ватсон

ЗАУВАГА: Річка і Недільна школа від 1 липня до 17 липня проводитись в Народньому Домі в Вимер, від год. 9.30 — 3.30 для дітей громад Вимер і Ватсон.

Адреса: Толстой. Ман.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА

„СПОГАДИ"

ПРОТ. ПЕТРА БІЛОНА.

Ціна $1.50.

Замовляти:

Rev. P. BILON.

1206 Penn Ave. Jeannette, Pa., U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ол. В. Дячини

ЛИПЕНЬ

4. Неділя — Йорктон
7. Середа Івана Хрест. — Йорктон
11. Неділя — Горанд (храм)
12. Понеділок Петра й Павла — Сторонвей (храм) Прот. С. Тріска
12. Понеділок Петра й Павла — Кандер (храм)
18. Неділя — Разіньою (храм)
25. Неділя — Мачела

СЕРПЕНЬ:

1. Неділя — Брюкстон (храм) — Вознгайд
2. Понеділок. Ілії Пор. — Рейн
8. Неділя — Йорктон
15. Неділя — Сторновей
19. Четвер. Преображення — Горанд
22. Неділя — Йорктон (храм)
28. Субота. Усп. Богород. — Мазепа
29. Неділя — Кандер
110. Велентгея вав., Йорктон, Саск. Тел. 736

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Пихолюка

ЛИПЕНЬ:

4. Неділя — Мічи
7. Середа. Івана Хрест. — Гронлид
11. Неділя Колет (храм)
12. Понеділок. Петра й Павла — Ґронлид (храм)
18. Неділя — Гронлид над Річкою
25. Неділя — Громада Пінічна

СЕРПЕНЬ:

1. Неділя — Брускоп
8. Неділя — Громада Пінічна
14 І 15. Субота і Неділя — Колет
19. Четвер. Преображення (Спаса) — Громада Пінічна
22. Неділя — Громлид над Річкою
28. Субота. Успення Богородиці — Мічи (храм)
29. Неділя — Вояя

Адреса Box 47. Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ю. Туржинського

СТРИПЕНЬ:

1. Неділя — Брендон
8. Неділя Поттедж ля Прейрі 15—22 29 Неділя Брекенок
Адреса. 514 Песпфік ave Тел 2826 Брендон, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка

ЛИПЕНЬ:

8 Неділя — Кіндерслей (Візитація)
7. Середа. Івана Хрест. — Вірдель (храм)
11. Неділя — Прінс Альберт
12. Понеділок. Петра і Павла — Гонельмут (храм)
18. Неділя — Гонельмут (Візитація)
25. Неділя — Сембурт
564 - 7 Ст. Ісг., Прінс Альберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. О. Новицького

ЛИПЕНЬ.

4. Неділя — Вегдаль
7. Середа. Івана Хр. — Дрифтінг Ривер (храм)
11. Неділя — Рокстон
12. Понеділок. Петра й Павла — Кокіс (храм)
18. Неділя — Девфін (Полеве Богослужіння)
25. Неділя — Вегдаль Ривер

Адреса: Box 850, Дауфін, Ман. Телефон 4704.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. П. Галіського

ЛИПЕНЬ:

4. Неділя — Мелі
7. Середа. Хр. Івана — Вистс
11. Неділя — Семці Лейк (храм)
12. Понеділок. Петра й Павла — Січ (храм)
18. Неділя — Онкборн
25. Неділя — Грей Елмо

Адреса: Онкборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Емануїл Горгіша

ЛИПЕНЬ:

4. Неділя — Ленорд
7. Середа. Хр. Івана — Шелвелий (храм)
11. Неділя — Роблин (храм)
12. Понеділок. Петра й Павла — Зелена (храм)
18. Неділя — Девфін (Полеве Богослужіння)
25. Неділя — Шортгейт

Адреса: Гнлберт Плейнс, Ман. Тел. 163

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Гегенюка

ЛИПЕНЬ:

4. Неділя — Сенд Ривер
7. Середа. Івана Хр. — Гавс (храм)
11. Неділя — Арден
12. Понеділок. Петра й Павла — Сенд Плейн (храм)
18. Неділя — Норвей (храм)
18. Неділя — Стівен — Вегфнлд 7 год. веч., після Вечірні відчит
25. Неділя — Дорбен

Увага Сенд Ривер й Околиця! — В неділю 4 липня відбудеться в Сенд Ривер перше Богослужіння в місцевій сані, з цілю організування церковної громади. Проситься взяти українську частину участь

Адреса: Арден, Саск. Box 124, Тел. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Петра Зубрицького.

ЛИПЕНЬ:

4. Неділя — Гресленд
7. Середа. Хр. Івана — Норад
11. Неділя — Крейгленд
12. Понеділок. Петра й Павла — Сарепй (храм)
18. Неділя — Лак ля Бінж
25. Неділя — Бобтн
28. Середа. Князя Володимира — Вондерінг Ривер

Увага: Запрошується блинчі і дальших громад УГПЦ прибути на храмове свято на 12 — Петра й Павла у громаді Сарепй, Алта.

Адреса: Box 216, Лак Ля Бінж, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Геруса

ЛИПЕНЬ:

4. Неділя — Вейта
11. Неділя — Сірко
12. Понеділок. Петра й Павла — Сонлнна (храм)
12. Понеділок. Петра й Павла — Арбакка (храм) о. Стефюк
18. Неділя — Арбакка, св. Николая
25. Неділя — Вайта

Адреса: Вайта (Vitia), Ман.

Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Дмитра Лучака

ЛИПЕНЬ:

4. Неділя — Вінніпегдон
7. Середа Івана Хрест. — Пелю (храм)
11. Неділя — Прут
12. Понеділок. Петра і Павла — Анзюр (храм)
18. Неділя — Катвин
25. Неділя — Завале

Адреса: Box 158 — Вінніпегдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. П. Сапсвича

ЛИПЕНЬ:

4. Неділя — Смокі Лейк
7. Середа Івана Хр. — Ворсгайт (храм)
11. Неділя. Похьова Богослужения — Гарпер Лейк-Спедея
12. Понеділок. Петра й Павла — Спедея
18. Неділя — Смокі Лейк

УВАГА: 11 неділя: Вранї неногди 25 Неділя — Вейс

Служба Божа відбувається в Стрей, в Похьове Богослужіння перенесене на неділю 18 липня, на що запрошуємо українське громадянство.

Адреса: Box 809, Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Апокюка

ЛИПЕНЬ:

4 Неділя — Вадна
7 Середа. Івана Хр. — Калворт
11 Неділя — Смітс
12. Понеділок. Петра й Павла — Елон Крік (храм).

Адреса: Почт. скр. 4. Вадна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Г. Василіва

ЛИПЕНЬ:

4 Неділя Похьова Відправа коло Гарнер Лейку — Спедея
7. Середа Івана Хр. — Ермонт (храм)
11. Неділя — Радвей
12. Понеділок. Петра й Павла — Торгнна (храм)
18. Неділя — Радвей
25. Неділя — Восстна

Box 198, Радвей, Алта. Тел. 10.

Календар Українських Свят

ЛИПЕНЬ:

1 Ч 18 Преп. Леонтія канов. Печ.
2 П 19 Нед. Юди брата Господ.
3 С 20 Память отод. Земді Волин.
4 П 21 Нед. 8 по Зі. С. Мч. Юлиана
5 П 22 Свщмч Евсевія
6 В 23 Муч. Агрипини дів.
7 С 24 Різдво Івана Хрестителя
8 Ч 25 Преп. Февронії і Леонтія
9 П 26 Преп Давида Сокунського
10 С 27 Преп. Самсона стримкор.
11 П 28 Нед. 4 по Зі. С. Прп. Сергія
12 П 29 Св. Петра і Павла — Ап.
13 В 30 Собор 12-ти Апостолів
14 С 1 Косми і Даміяна безсріб.
15 Ч 2 Плодн Чес. різи Д. Марії
16 П 3 Муч. Аникта, Марка
17 С 4 Анарея архіеп. Критського
18 П 5 Нед. 5 по Зі. С. мч. Анни
19 П 6 Прп. Сисоя єлнан. Печер.
20 В 7 Прп. Тоюи, Маланія
21 С 8 Вихід. Прокопія, єп. Тесл.
22 Ч 9 Свщмч Панкратія і Теодора
23 П 10 Прп. Антонія Печер.
24 С 11 Смерть упр. кн. Ольги
25 П 12 Нед. 6 по Зі. С. Мч. Прокла
26 П 13 Собор Архан. Гавриїла
27 В 14 Ап. Акнли з Прта
28 С 15 Володимира Великого
29 Ч 16 Свщмч. Атиногена
30 П 17 Вихід. Мармон, мч. Сперата
31 С 18 Івана і Павла затвор. Печ.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Г. Кришталовича

ЛИПЕНЬ:

4. Неділя — Медвіл
7. Середа. Івана Хр. — Гудзів
11. Неділя — Айтуна
12. Понеділок. Петра й Павла — Фенвуд
18. Неділя — Гудзів
25. Неділя — Пенфнлд

Адреса: Box 143. Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Івана Майбк.

ЛИПЕНЬ:

4 Неділя — Пайн Ривер
7. Середа. Івана Хрест. — Гарвелд (храм)
11. Неділя — Ремзер
12. Понеділок. Петра і Павла — Ітельберт (храм)
18 Неділя — Девфін (Полеве Богослужіння)
25 Неділя — Ітельберт

Адреса Ітельберт. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Тита Яконкевича

ЛИПЕНЬ:

4. Неділя — Жучкани
7. Середа Івана Хр. — Підор ва рікою (храм)
11. Неділя — Інсінгер „Гайвей" (храм
12. Понеділок. Петра й Павла — Емор
18. Неділя — коло Куших
25. Неділя — Вимарк

Адреса: Шіго, Саск., Box 58. Тел. 21. Телефон 35043.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Бориса Яконкевича

ЛИПЕНЬ:

4. Неділя — Підор місто
7. Середа. Івана Хр. — коло Кушрокських.
11. Неділя — Фовм Лейк (храм)
12. Понеділок. Петра й Павла — Пасічники (храм)
18. Неділя — Шіго покупок.
25. Неділя — Вест Бруз

Адреса: Шіго, Саск., Box 58. Тел. 21

Церковний Устав

ЛИПЕНЬ:

4. Нед. 3. Гол. 2. УЄ 3. Лт. Рим. 5: 1-10 Єван Матея 6: 22-33.
7 Різдво Івана Хр. УЄ Луки 1: 24-25, 57-68, 76-80 Лт. Ап. Рим 13: 12—14 4 Єван Луки 1: 5-25, 57-68, 76-80.
11. Нед. 4. Гол. 3. УЄ 4. Лт. Ап. Рим. 6: 18-23 Єван. Матея 8: 5-13.
12. Петра-Павла. УЄ Із. 21:15-25. Лт 2 Кор 11: 21-33 і 12: 1-9. Єван. Матея 16 13-19
18 Нед 5 Гол 4. УЄ 5. Лт. Рим. 10, 1-10 Єван. Матея 8: 28-34 і 9: 1
25. Нед. 6 Гол. 5. УЄ 6. Лт. Рим 12 6-14 Єван Матея 9: 1-8
28 Володимира Вел. УЄ Івана 10: 9-16 Лт. Ап. Галят 1: 11-19. Єван. Івана 10: 1-9.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., JULY 15, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ЛИПНЯ, 1954. ЧИСЛО (970) 14

ЩО КАЖУТЬ ПРО ІНДІЮ.

Індійська держава недавна, отже ее політики мають мало державного досвіду. Відомий індійський провідник Неру, рад і большевиків не дразнити і з другим мирно жити. Вірить, що — „якось то буде". Уряд Індії багато уваги звертає на дрібнійші справи, — друкувати багато книжок, заснував Академію Танцюристів, дуже підтержує "культурні місії". В висшій палаті парламенту е визначний фільмовий актор, чи актор-ка, а також визначний танцюрист. Гіндуську мову так змодернізували для радія, що декому тижко її зрозуміти. На найменшу річ треба дозволу уряду. Таке говорить преса.

Се тоді, коли Індія і цілий світ потребує найперше здорового політичного розуму. Воно вчасти нагадує деяких наших "державників", які хочуть заінтересувати світ Україною через "українські" народні танки та співи

ПРОТИ ДОПУЩЕННЯ КОМУНІСТІВ.

Сенатор Новленд заявив, що коли б Америка згодилася на допущення представників китайських комуністів до Обединих Націй, то ЗІН зрезигнує і буде дальше вести боротьбу з тою згодою. Він домагався вже, що колиб комуністи там увійшли, то Америка не повинна більше підтержувати Обединих Націй гропши. Але вже й Ейзенгавер і Далес заявилися проти допущення комуністів до Обединих Націй. Однаком Англія е за допущенням комуністів.

АМЕРИКА МОЖЕ ЗДЕРЖАТИ ПОМІЧ.

Американська сенатська комісія для загранічних справ рішила, що Америка повинна перестати давати помічі Італії і Франції, коли вони не зголосяться на оборонний європейський плян, на який годяться другі держави. Головно ходить про західну Німеччину, якій другі держави годяться дати мабуть повну самостійність. Того немає оборонна справа. Можна думати, що в Італії і Франції большевики і їх покровителі мають велику силу, отже стоять при тім, що Росії потрібне.

БУРМА БАЧИТЬ НЕБЕЗПЕКУ.

Бурма це нова держава між Індією і Сіямом. І бурмейці сподіються, що коли в Індо-Хінах заключиться війна чи перекотого большевиків, чи замиренням, то зараз большевики підуть проти Бурми. А в Індо-Хінах Франнузи ледам чи встоються.

ІЗРАЕЛЬ НАПАДАЄ НА ЙОРДАНЦІВ.

Є вістка, що відділ жидівського війська перейшов границю Йордапії і напав на відділ йорданського війська. Чотирох йорданців вбили, інших ранили Жиди кажуть, що їх військо було заблудило.

НА ОЗБРОЄННЯ КОЛО 29 БІЛІОНІВ.

Американський сенат назначив на озброєння в слідуючім фіскальнім (грошевім) році суму 428 білюнів, 800 мілюнів, 125 тисяч і 476 дол. (28,800,125,846). Фіскальний рік починається в Америці 1-го липня.

ДАЛЕС НЕ БУВ В ЖЕНЕВІ.

Спрану Індо-Хін еде в Женеві новий премієр Франції, Мендес-Франс. Він заявив, що зможе зробити з большевиками в Індо-Хінах мирову угоду, якої тріпно. Але на женевські наради не прибув державний секретар (міністер) Далес, отже Мендес тим занепокоєний. Очевидно Далес має на тому, що коли Мендес каже, що все налагодить, то нехай і налагодить, а вже Америка побачить як він лагодить. Далес не вірить большевикам.

БЕЗКОРИСТНІ ВІДВІДИНИ.

Недавно відвідали президента Айзенгавера — Чорчил й Ілен. Вони мали полагодити політичні непорозуміння між Англією й Америкою Та виходить що не полагодили, або дуже мало.

ДИПЛЬОМАТИ СТРІЛЯЛИСЯ.

В Лондоні, в Англії, два дипльомати при амбасаді Домінікапської республіки при обіді посперечалися і почали стріляти. Один з них згинув, а другий дуже важно ранений.

НЕ ВДАЛОСЯ ЗГИНУТИ.

В Нію Йорку 63-літня Іда Стелаєв хотіла скочити з шестого поверху і згинути, але замотала ногу в шнур, при помочи якого висакувала і на шнурі повисла Її знили і взяли до шпиталю на ревматизми

СПЛЯЧКА В ЯПОНІЇ.

Тепер в Японії зявилася слабість сплячки. В місті Окінава було дотепер понад 100 слабих і половина з того померли.

БОРОТЬБА З БИКАМИ В МЕКСИКУ.

Недавно писалося про боротьбу людей з биками в Еспанії, а тепер е вістка про подібну боротьбу в Мексику. Вона була в місті Хуарез, в неділю. Тут з биками боролася 23-літня актірка Бет Форд. Вона вбила два чорні бики, що важили по 700 фунтів. І наріг дуже ей перешкодив над биками олівкувався. — Але ви не красше любби такі відважні вчинки своєї сили для якоїсь корисніїшої праці ніж на б'ротьбу з биками. Нехай бики з биками борються, а людям бики виручати не треба.

ПЯНІ ХЛОПЦІ ВБИЛИ ЧОЛОВІКА.

На передмістю Нію Йорку, Бруклин, два хлопці, 16 і 17 літ, пили пиво в 1-ій годині по півночи. Туди переходив 40-літній чоловік і щось сказав. Хлопці повалили його на землю, почали копати ногами і так замучили на смерть. Зостався четверо дітей без батька

ГОРЯЧО В ВІННІПЕГУ.

Доперва недавно зупинялися в околицях Вінніпегу безчастинні дощі і хмарні дні, і настали ясні горячі дні, а кожедними дощами. І тепер вже все почнне расти так, як же давно повинно було расти. В неділю 11-го липня було в Вінніпегу 88 степенів горячо, отже близько 90. Се до того часу найгорячіший день.

ЩО ЗРОБИЛИ З ЦВИНТАРЕМ В ВИННІПЕГУ.

В Вінніпегу є давний "Елмвуд-цвинтар", і там на гробах в ногах помершого були камінні плитки, що показували де хто похований. Десятками літ ті камінні знаки ставлено і ніхто з урядовців не звертав на те уваги. Аж тепершні урядовці приглянулися, що ті камінні знаки неодпакові, не такої міри, як инші хотілось би, і казали ті камінні знаки пообшбирати і на кулю скидати.

Багато людей обурилося, що се і зевата цвинтаря і так, чиї близькі там поховані. Коли десятки літ дозволялося людям ті камінні знаки ставити, то з яким правом можна тепер ті знаки нищити? Закон має силу лише від того часу, коли він постановлений, і нам не можна судити того, що перед встановленням того закону дозволялося.

ЗА ТЕ, ЩО НЕ ПУСКАЛИ ДОЧКИ.

В Вінніпегу 18-літній Вилиям Ємлямс прийшов до дому одних родинів І хотів, щоби дочка кудись з ним йшла. Йому сказали, що не пійде, бо минулої ночи прийшла дуже пізно. Хлопець вийшов і за хвилю прийшов з револьвером. Мати сказала, що дочки нема, тоді хлопець настанив револьвер і вистрілив до хати. Нараз батько схопив хлопця, а коли полїція прийшла, хлопець лежав на землі, де батько його тримав. Хлопець може дістати за те 5 літ арешту. Таке нині діється!

ПОВЕНІ В МАНІТОБІ.

Сего року е багато повеней в Манітобі, що позавиняли багато фармерських околиць, як околиці Брендону, Портедж ля Прейрі тї инших. Повени спричинили великі доші, що переповнили ріки. Вода порозривала охоронні вали, де вони були, і порозливалися по фармах.

В КАНАДІ ЗАМАЛО УЧИТЕЛІВ.

До шкіл в Канаді, инше університетів, ходить 2,700,000 учеників, але учителів е замало. І йде до того, що буде ще менше. Шкільні власти шукають способів як би притягати молодих людей до учительської професії.

ЛИШЕ КАПІТАН ВТОПИВСЯ.

Коло індії корабель, Сан Мардено, вдарився до землї і пробився. На кораблик було 40 осіб і всі врятувалися. Капітан Торнер був послідний, якого бачили на кораблї, а він вже не врятувався — а кораблем потонув.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосвященшший Митрополит Іларіон відвідає такі громади:

Гонейміун, Саск. — Неділя, 18-го липня.
Келгарі, Алта. — Неділя, 25-го липня.
Вронктон, Саск. — Неділя, 1-го серпня.
Дрифтінг Ривер, Ман. — Неділя, 8-го серпня.
Крейґлед, Алта. — Неділя, 15-го серпня.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Гриценя.

ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ

"Благорозуміє" Хомишина.

До того, що про Хомишина вже було сказано, ще треба дещо додати.

Березня 11-го, 1925, видав Хомишин Пастирський лист **"Про грозячі небезпеки"**, а 11-го квітня, 1925, відозву **"До духовенства Станиславівської Епархії"**, отже два Пастирські Листи. І про них пише священик з перем. "Укр. Голос" (ч. 26 і 27, 1925) так:

"Читав я в своїм житті Архиерейські Послання і Пастир. Листи... одначе ще читав і не чув ніде таких і що до форми і змісту, як писання Епископа, доктора богословія — Григорія Хомишина... Для пригадки не лишнім буде повторити хоч деякі (вислови): дика пристрасть, сліпа лють, штубакована ярогнівія і вуличний терор, загумінкова політика, перший лінший письмака, зарозуміле дальоріть, отчайдухи, нелегальний, дикий, розбійничий проступок, деприваційна і тростація, овечий розгін і т. п. Такі вислови лицюваві би може якому "письваці", якому ярмарковому крикунови, але не докторові богословія, не епископови.

"З поведенки Еп. Григорія навіть з священиками, що діждалися в ревній праці св. Церкви патріяршого віку, з його писань і посланій проявляється гордість, упертість, недостача милосердя і пієта. В своїй гордости й авторократичности уважає себе Еп. Григорій Церквою, хоч адіфесности є ві служителем..."

Так Хомишин писав, так говорив, так поводився, так справи вирішував, — все на той лад, щоби вести Церкву до занепаду. Навести треба ще одно місце зі згадної статті, де говориться, як погрожувано богословця, що коли відмовляється від целібату, —

"тоді займуть опорожнені місця Редемптористи, Бенедиктини й інші Французи та Бельгійці! Оттоді отворилися нам очи звідки то взялося таке замилування тих, нашому народови зовсім чужих, приходців, до русько-кат. обряду; клясичного відгротьованого вже кількадесяти Голяндзкіх приміщення в дух. семінарії, — всі ті мають бути помостом до латинщення нашої Церкви, а по тім помості дасться вже легко довести до спокушення нашого народу".

Наведеного досить, щоби уявити собі повний зміст статті — про Хомишина. А таких статей було багато, та і в тім, що дотепер про Хомишина сказано, його особи виступає вповні такою, якою була.

ЕПИСКОП КОЦИЛОВСЬКИЙ

Родився Коциловський 1876 р., в перемиськім епископстві став 1917 р. з іменем Йосафата. Як вже було сказано, на перемиського епископа готовався Хомишин, та коли не вдалося, то поміг Коциловському дістати Перемишль. Очевидно бачив, що буде матти доброго співробітника.

І не помилився. Коциловський почав в усім Хомишине наслідувати. Найперше почав війну з капітулою (Конзисторією), як се вже було згадано передше. Дальше голосною його робото було насильне заволодіння целібату. Се був акт явного розбою.

Дійшло до того, що і духовенство і загал почав дивитися на Коциловського як на ворога Церкви і народу.

Пише священик в перем. "Укр. Голос" (ч. 49, 1926 р.), що приятелі Коциловського скликали були до Перемишля "деяких" священиків, щоби ратувати повагу Коциловського. Отже —

Прийхало нас небагато тай то під примусом. А під примусом, бо такі чвани настали, що боїмося... Буя і я подивитись на ту комедію, слухав сльозливих слів референта, — я думав собі що іншого. І сей добродій назвіть виголосив "ворогів церкви". Він вам стане тепер і Торкемадою.

"Господи! — подумав я, коли епископський авторітет як такі люде боронить, то ми справді банкроти. Бо в світі мужі в дієцезії, де передовні священики? Вони мовчать, бо мусять.

"Про все говорилося, але дійсної правди не можна було почути. Сверділо мене винати "Діло", прочитати вісше згадану статтю і сказати: "Перединсусуйно ту статтю по правді і совість. Як в ній є що неправдою, кинъте анатему."

Розуміють, що та нарада не тільки не піднесла повази Коциловського, але ще її понизила. Бо як підносити повагу того, хто сам свою повагу топче.

Отвертий лист до Коциловського.

Коля робота Коциловського показалася ясно роботою ворожою і Церкві і народови, проф. Петро Карманський і помістив в "Українськім Хліборобі", що видавався в Бразилії, **"Отвертий Лист до Епископа Йосафата Коциловського в Перемишлі"**. Вінніпегський "Православний Вістник" (описів лише "Вістник"), за травень, 1925 р., передрукував вповні той лист, і звідси тут частинно наводиться.

Каже Карманський, що повинен би звертатися до Коциловського через "ти", як до давного приятеля, але тепер "пірва нас ділить". І починає лист:

"Коли 1917 р. вирину: справа Вашого іменования епископом, наше громадянство обурилося і запротестувало. Виходило з погляду, що Ви ніякого невідомі, що Ви панок, який не відчуває душевних потреб нашого народу, що Ви як такий, що не був участи в нашому національному житті, можете легко піти на службу Полякам. Вам відомо, що против Вашого іменовиния запротестували перед австрійським міністерством епоходіоння найвизначніші наші громадяне і представник духовенства."

Так епископство Коциловського починалося. Дальше Карманський говорить, що він стан в обороні Коциловського, бо вірив, що час навчив його трохи розуму. Якже Карманський описля Коциловського відвідав, то той просив, щоби Карманський був його доладником. Коли ж подяї їх розлучили і Карманський опинився в Бразилії, а тепер довідуєсь про погану роботу Коциловського, то звертаєсь до нього з порадою. І каже:

"Знаємося доволі і не від сьогодня. Знаю, що загнало бувшого атлета, спортсмена, гуляку і падикала (був співробутником Мйх. Павлика) спершу до Василіян, відтак до Риму на богословські науки, а врешті на професора богословія в Станиславові, — і знову до Василіян і на епископський престол. Листи пок. Федоничка з Парижа, Вічного зчата, виясняли сю справу (Ваше минуле. І саме тому я взяв в оборону Вашу кандидатуру, бо сподівався, що людина, яка пережила все — дівчатами, гулянками, балями починаючи, а на невірстві кінчаючи, — наверпувшися, зможе бути народолюбним пастирем... Але я сильно помилився.

"Камо грядеши?" (Куди йдеш?) — питаю Вас в обличу всего нашого народу. Куди ведете повірене Вам стадо в хвилі, коли рішається ваше питання буття й небуття?

"Хіба Вашого лиця не печуть ще й сьогодня ті образи (висловта), які кидали на Вас українські богословам в очи папа Пій X? Хіба ви забули се потоптання по нашій душі українських богословів в Римі наших наставників, рижовських Саутів?

"Хіба Ви не добачали, **що Рим вважає нас чимсь гіршим від протестантів і цілою душею нас ненавидить тільки тому, що ми не латинники?**

"І чому Ви всею силою пхаєте наш нарід в кігті латинства, а тимсамим в кігті польщення? Чому Ви йдете слідо по слідами оперетковго Кир Григорія (Хомишина)?"

Дальше говорить Карманський про целібат, який Коциловський заводить, і про привілей гр. кат. священиків бути женатими, — **"привілей, який морально ставить наше духовенство о цілу висше від духовенства латинського".** І ще каже: "Коли б Ви мали змогу подивитися на моральну руйну, яку представляє собою Ваш брат Январій в Бразилії (очевидно священик), колишній гуляка. Вам би кров в жилах згуста і Ви були би остання, що проти целібату протестував би.

Вкінці висловлює надію, що може Коциловський опамятається, коли ж ні, "Шкода, що Ви не залишилися австрійським офіцером, яким були." Уніон да Вікторія, марець 1925.

П. Карманський.

З наведеного листа не виходить, щоби Карманський мав колись непорозуміння з Коциловським і тепер хотів йому досолити, ні, — він пише до свого давного приятеля. Непорозуміння викликав Коциловський своєю роботою, ворожою українському народови.

Та яка подібність між Хомишином і Коциловським. Хомишин вязався з москвофілами поки став епископом, а Коциловський буцнув гуляка, спортсмен і вакінці епископом сів служить Полякам.

Тут знов питання: чи були б такі епископами в Українській Церкві, коли б Церква не залежала від чужих? Ні! Українці вибрали б найгідніших на епископів, а чужі ставляють таких, що не народови, але їм служать.

Самбірський скандал в церкві.

Як еп. Коциловський поводився, покаже отсей примір. В Самбері відбувалося в днях 25 до 28 серпня, 1928, свято коронації образа Матери Божої. Народу були тисячі. Були два епископи українські і два польські.

В неділю вечером запрошено доброго проповідника о. Є. Кульчицького з Вощанець. Він не тільки сильний проповідник, але і великий патріот і громадський працівник.

Проповідь була сильна. Проповідник згадував багато визначних осіб, що діяставили повіи Діви Марії, дуже її поважали, а вкінці згадав відомого українського письменника Андрія Чайковського, як той кожного року приїжджає до Самбора перед образом Богородиці помолитися, тут сповідається і причащається.

Почувши ім'я Чайковського еп. Коциловський почав тупотіти ногами, стукати жезлом і кликати, щоби Кульчицький злів з проповідниці. В церкві наробився заворушення, а Кульчицький заявив, що він проповідь добре виведе, одначе се не помагало. Коциловський дальше тупотів і кричав.

Коли ж Кульчицький злів, Коциловський назвав місцевому священикови, Рабієви) проповідь докінчити. — (Перем. "Укр. Голос", ч. 38, 1928).

Се був великий скандал! Про нього заговорила польська преса використовуючи його проти Українців. Заговорила й Українська преса. Такого скандалу в церкві ще мабуть історія не знає.

Що про те перем. "Укр. Голос".

В тому ж числі "Укр. Голосу" в редакційній статті читаємо:

"Самбірський скандал не здивував перемиських громадян, — до таких і подібних виступів ми вже привикли. Не маємо і надій, щоби колись було инакше. Чому ж не маємо надій? Перемиські громадяне подали до відома Ватикану (папи) цілу низавку подібних фактів, і Ватикан скиртав авторів листа до Риму, а Владику (Коциловського) відзначив великими похвалами.

"Ядро справи в тій злощій трагедії, яку переживає перемиська дієцезія, — в тім толтанині владичого авторітету своим Владикою. Самбірський інцідент (випадок) се лиш одно коліщо в довгім ланцюгу подібних інцідентів.

"От перед святом місіонами в перемиськім духовнім семінари була виголошена перед священиками, які відбували реколекції, така промова, що один з визначних священиків назвав її черговим скандалом. І духовенство таки в часі реколекцій зібралось на нараду що йому робити...

"Перемиська трагедія страшна. В дієцезії 40 парафій, перейшло на варшавське православіє. Десятки сіл находяться в стадії (в стані) агітації щоби вступити в сяди тамтих парохій. Сельробівщина (большевизм) робить поступ щодня..."

Отже мають Українці епископа! За ним повно скандалів, а Рим дає йому похвали. Тішаться і Поляки, бо коли парохії стають православними, то лишаються майно гр. кат. Церкви, до якої належали, отже його можуть забрати Поляки, як майно католицької Церкви. Таким коштом. Люде його подивили, воно католицьке, отже треба його забрати.

Та хоч таке діялося і в Станиславівській і Перемиській дієцезії, то преса не згадує, що в ті справи вмішувався Шептицький, що спинив ту рубіжницьку роботу. Не дуже, бо не було що згадувати. Шептицький дивився на все те, мовчав, певно що тішився, і на Белградських зїздах виробляв пляни на поширення унії на цілу Україну. А попинів би, то ясюди було би таке як було в Галичині.

РОЗУМНА ВІДПОВІДЬ.

Хтось напитав старого чоловіка пощо він садить яблінки, коли з них не буде їсти яблок, бо мабуть до них не доживе, і старець відповів:

— Я відаю те, що мені другі дали. Хтось садив яблінки коли я ще не народився і я їв з них яблока, а тепер я саджу щоби їм ті, які прийдуть після мене.

ЗНАЙШОВ СТАРИННИЙ ГРІБ.

Археольог Захарія Гонейм знайшов в пірамідї, в Єгипті, старинний гріб, але порожний. Та він вірить, що дальше мусить бути гріб, де похований привітель Єгипту, Санхет, що жив 2750 літ перед Христом. Порожний гріб він вважає перед-гробом до дійсного. Все ж тому гробовн 4704 роки.

У [illegible] ЧИТАЛІ

67.

Український відпуст.

Прийшов день 8-го травня, 1903 р., коли мав бути в костелі польський відпуст, а в церкві перший український. Українці ждали того дня нетерпеливо. Місточко величаво прибралося. Дім читальні був відновлений, вибілений, замаюваний, на нім жовто-блакитний прапор та герби України.

Церква замаєна, з українськими рушниками. Кругом липи, які посадив свящ. Созанський. Нарід прибрався як на Великдень й очікував першої процесії (походу з другого села з хоругвами). Ніхайдаш ждала на неї журівська процесія. Нараз відозвалися дзвони, знак, що процесія надходить.

"З Колоколина!" — гукнув парубчак, що стояв на варті.

Ледви зійшались обі процесії, а вже йде процесія з Григорова, за нею третя з Підмихайлівців, дальше з Черкеза, з Букачівців, з Вишнева, з Воскресінець...

Перед церквою сидять жебраки і каліки, що також довідалися про наш відпуст. Цілий майдан (площа) був повний народу, наче купа мурашів.

В церкві почалася Служба Божа з трома священиками і двома діяконами. Вишколений хор співав з нот. Друга Служба Божа правилася надворі. Перед "Благословення Господне на вас" почулося: "Люде, виходіть! Надворі буде проповідь. А дальше буде посвячення читальні."

Після проповіди залопотіло в воздусі кількадесять хоругов і процесія рушила до читальні, а напереді жовтоблакитний прапор. А читальня наче тверднія окружена муром народу.

Скінчилось Водосвяття і почалось посвячення. Свящ. Пеленський з Книгинчина почав:

"Веселитися і радуватися нам треба, коли мертвий тай брат оживе, а пропавший знайдеться. Повтрі 30-літ не було в Журові церкви, нарід ходив до костела, там слівав, забув свій обряд. Тепер вернувся до своєї церкви, як блудний син і прирікає, що її не залишить...

Якраз тоді закінчилася Служба Божа в костелі, а якого вийшло коло 50 осіб, головно кольоністів. Бо місцеві латинники прийшли на відпуст до церкви. Потім вийшло з костела 5 польських ксьондзів, та з кольоністами пригадалися, що в нас робиться

Гаяпуув а їх сторону і подумав, що якто в світі все може змінитися. Зрештою так і повинно бути, - щоб у своїй хаті була своя правда і воля!

В усіх залишився милий спомин, а журівці були горді, що їх заходи увінчалися такими успіхом. Показалося, що плачем і наріканнем нічого не зробиться, але все зробиться працею.

Так в Журові були вже три українські відпусти, а до церкви приходили і римо-католики, не зважаючи на заклики Бонковського. Українців вже не захоплялп "пиньокри й рожанці", і Фелічіанки зривалися жебранна. А Бонковський другого року забрався.

Такі славні були наслідки наших відпустів!

АСТРОНОМИ НЕ ІДУТЬ ДО РОСІЇ.

Коли мало бути затьміння сонця, то большевицька Академія Наук просьба канадійських астрономів, щоби до Росії приїхали затьміння оглядати, а життя там не буде їх нічого коштувати. Але астрономи відмовились. Може думають, що там і сонце огороджене "залізною куртиною".

Фанатик відрубав собі руку

В Де Пе, Ман., сталася така подія: Йосиф Шартранд, 26-літній син вдовеи, говоріи матери, що чує його чіпляється, а Бог, приказує, щоби Шартранд відтна собі руку. І він сокирою руку собі відтяв. Се було 24-го червня.

Коли прийшла поліція і лікар, Шартранд сидів на кріслі, а мати завязувала йому руку. Відтята рука лежала на землі, а також сокира. А на столі була Біблія отворена там, де є слова: "Коли рука твоя веде тебе до злого, відотни її. Шартранд брав ті слова буквально, як беруть ті, що все біблійними "стихами" міряють. Слідні фанатизм темних людей!

Несвідомих людей легко доводити до фанатизму не тільки релігійного, але і всякого. Каже народна приповідка: "Заставдурного поклони бйть, а він голову собі розбе."

Всякі провідці фанатики (не згадуючи вже хитрих політиків) виключають фанатизм (загорілість) в тих, які є під їх впливом, — фанатизм релігійний, політичний і всякий. Доводять людей до божевілля.

До крайного фанатизму доводять прим. большевицькі агітатори, — здалакмутять чоловіка так, що найсильнішим доказя не переконають його, що в Росії є пекло, а не рай. Своєю агітацією вони вирубують з голови чоловіка і той малий розум, який в чоловіка був, а тоді чоловік готов голови відрубувати тим, на якого агітатори вкажуть.

Слідними фанатиками були католики, які палили людей на стосах, або десятками тисяч вбивали некатоликів.

Слідними фанатиками були Москалі, що силою перехрещували Українців, яких звали "обливанцями".

Такими були Турки, що знищили славну Александрійську бібліотеку і обвивали тих, що не хотіли стати магометанами

Таким слідним фанатиком був Кунцевич, що насильно примушував православних до католицизму і казав, що вільно православним втинати голови, вільно зневажати православні церкви. Католицькі політики робили його до такого божевілля.

Виходить, що до всякої справи, яка близько інтересує людей, треба не тільки ширости, але і здорового розуму, треба розсудку. Все треба здоровим розсудком розбирати і розумом міряти.

Назагал беручи, то в українського православного наріду не було релігійного фанатизму. Українці брали релігійні справи розсудно, — тому між Українцями не творилися секти, як прим. між Москалями, в яких було більше фанатизму між розумом. Українців захоплював дух релігійний, праведне життя, а Москалів написана буква, за яку хапалися.

З ЛІТАКОМ ЗГИНУЛО 14.

В Каліфорні літак в часі мраки вдарився до гори, отже згинуло 7 летунів і 7 пасажирів. Літак згорів.

ВИДАННЯ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ "ЕККЛЄЗІЯ"

1. Нарис Історії Християнської Церкви. Д. Дорошенко Ціна $1.00
2. Життя Йосафата Кунцевича. В. Кудрик. Ціна 0.50
3. Історичні матеріяли. В. Кудрик 0.50
4. Маловідоме з історії Греко-Католицької Церкви. Ціна 0.75
5. Вифлием — Катехизм для дітей. Прот. П. Мельничук. Ціна 0.20

Пишіть на адресу:

Ecclesia Publishing Co.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1 го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Трибуна"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 810—818 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 5425, — Winnipeg, Man.

СВІТОВА РАДА ЦЕРКОВ

Вже давнійше засклався "Екуменічна (Світова) Рада Церков", що мала би скликати представників всіх Церков на конференції, обговорювати деякі спільні справи і наближати ті Церкви до себе. Така конференція мав відбутися в Евенстоні, Ілл., в Америці, в серпни (15 до 31).

І дехто тою Радою Церков поважно інтересується, маючи на увазі слова Христа про одного пастиря й одне стадо; інші говорять про практичні користи з будучого наближення Церков до себе.

Але є треті, які кажуть, що в тій Раді може бути большевицька рука. Тую ж Раду засновали протестанти, а відомо, що деякі протестантські Церкви є занадто під большевицьким впливом. Навіть настоятелем головної катедри в Англії є відомий большевик Гюлет Джонсон.

В Америці деякі більші протестантські Церкви належать до тої Ради і деякі поважні їх представники, навіть єпископи, відомі з того, що виступали проти конгресової комісії, яка в Америці вишукує передових большевиків і шпіонів (методисти, пресбітеріне, епископали).

Розумість, що на ту конференцію прибудуть і представники Церков, які є під большевицькими правлінням, отже чого від такої збіранини сподіватися?

Англійська преса подає, що в Америці проти тої Ради Церков виступає організація бувших вояків, та багато патріотичних організацій, маючи на думці, що большевики мають ціль залізати до Церков і їх для себе використовувати.

* *

Коли ходить про слова Христа про одного пастиря й одно стадо, то Христос розумів, що він Пастир, а ті, що підуться його науці, це його стадо. Не розумів Христос, що тим Пастирем має бути чоловік, як папа, — Іван, Петро, Степан, Семен.... Історія оповідає, як такі "пастирі" нераз самі Церкву розбивали.

Коли ж християнство на більше Церков поділилося, то могли бути переправдані причини, але були й оправдані. Рим через свою захланність відорвався від Східної Церкви, але Українці після 1917 року мали слушну причину відорватися від Церкви Російської і створити Українську Православну Церкву. В Канаді були слухні причини до створення Української Автокефальної Православної Церкви. І хоч вона формально з патріярхами Церквами не звязана, все ж вона Православна, — Христа признає вона своїм Пастирем, як і другі православні Церкви.

* *

В деяких людей є нахил без потреби тузити себе до других; як ніби важніших, вязатися з ними, підбадритися їм, але се покаже вузький людський розум. Часом громади, чи організації мають свої доми, незалежні від других, але вони є членами громади чи організації; і в важних справах разом працюють, не зрікаючись своєї особистої, чи родинної самостійности.

Коли б Українська Православна Церква в Канаді була від початків вязалася з другими Православними Церквами, чи їх проводами, то нині не було би нашої тут Церкви. Православні Українці не вибрали чужих признань, ні благословень, але спускалися виключно на свою працю і збудували що їм було потрібне. Власна сила і праця, — се найбільша сила.

А звязки з чужими власну силу ослаблюють. Грецька Церква й Англіканська вже наближалися до себе, але опісля розходилися, коли стало видним, що Англіканська Церква хоче грецьку (православну) використовувати. Се признавали самі Англікани.

Та не диво. Церква Божа институція, але нею правлять не ангели, але люде, а ті люде по людськи думають. Вони мають свою церковну і народну, чи державну політику, а своя сорочка близша ніж чужа.

Отже найперше для кожної Церкви повинно бути, щоби вона дбала в себе найкращий лад. Щоби в ній було дійсне християнське життя і християнське відношення до сусідів. Всякі звязки з другими, всякі уніі, чи церковні, чи інші, — справа непевна. Що дала Українцям унія з Римом? Яке добро вийшло з Переяславського поєднання з Москвою? Та і залежність від патріярха закінчилася продажею Москві Української Церкви. Тому народна мудрість каже, що — "Ліпша своя хата, ніж чужа палата".

Се треба мати на увазі, коли створилася "Світова Рада Церков" і дехто може радити з нею вязатися. Пощо шукати собі непотрібного клопоту?

ЩО ПСУЄ ДІТЕЙ

Др. Альварез, в "Виннипег Трибюн", звертає родичам увагу на одну важну причину що псує дітей. Ось дещо з того, що він говорить:

"Психіятри нині голосно доказують, що старший злочинець став злочинцем, коли був ще дитиною. Коли се правда, то чи в нас є розум коли день-денно позволяємо дітям дивитися на образи, де повно насильства, вбивства, стріляння, вішань, скопльовань і подібного.

"Читаю, що нині в Америці є понад один мілюн дітей яких треба би арештувати за їх злочинне поведення. Се страшне! Нині найбільше злочинців є в віку 12 до 17. Читаю, що діти повсякчасно одного з якими бавилися. І чому не мали би повісити, коли подібне бачать кожного дня на образах? Або чому дитина не має взяти батькового ліса і товариша застрілити, коли бачить на шовах і телевізіях як стріляються? Подібне бачить і на малюнках.

"Нині почування дітей такі затверділи, що можуть дивитися ні неглу смерть і се їх не зворушить. Вони, як люде в Середніх Віках, що любили приглядатися як людей палили, як били до смерти, або як людей кіньми розривали. Се викликало в людей сміх, і родичі добре платили за передні місця, щоби їх родина могла зблизька все те бачити і тішитися.

"Бувають гарні образи для дітей на "шовах", але закінчуєсь поганим страшним образом. Нащо? Проти того треба протестувати..."

Се важна осторога родичам. Коли діти ни гарне, на приміре, на гідне дивляться, то їх душа прибирає гарні форми і вони хочуть гарне наслідувати, а коли надивляться на карикатури, на злочини, то їх душа стає до того подібна і з них виростають злочинці

ЩО ТРЕБА ЗНАТИ ПРО БІБЛІЮ

Біблією можна вчити людей, але можна і балямутити коли хто хоче. Так сектантські агенти балямутить несвідомих, так атеїсти балямутить.... Балямутять малосвідомих.

Щоби Біблію зрозуміти то не досить її читати. Хто читає Біблію лише для побожности, то се добре, але коли забереться її розтолковувати, а він до того непідготований, то може вийти на манівці. Так толкователі Біблії потворили сотні сект і кожна з них-говорить, що вона одна добре Біблію розуміє. Чи можна тому вірити?

Звичайні толкователі (не чужі агенти, бо ті свідомо балямутять) беруть лише деякі місця Біблії, — одні беруть одно, другі друге, треті трете, і їм здається, що охопили зміст цілої Біблії. І на окремих місцях засновують свої секти.

Розумні ж люде стараються найперше зрозуміти дух Біблії, себто ті основні ціли і правди, до яких Біблія веде. Про те найперше ходить, а не про подинокі вислови. Такі кажуть, що Біблія дуже розумна книжка, але для розумних людей.

Розумні допускаються як Біблія постала, серед яких обставин, хто її писав, які цілі ставив він в ей зміст.

Роздивляються на які частиці Біблії, головно Старий Заповіт, ділиться. Тут є звичайна жидівська народна історія, бо Жиди окремої історії свого народу не писали. Друга часть — релігійні закони. Третя — науки Пророків та інших. Четверта — приміри побожного життя. П'ята — Псальми, молитви, пісні, в яких є також і наука й жидівська історія. Се поетична часть і сюди належить також „Пісня Пісень". А є також патріотична частина, як прим. книга Естери, де показується як патріотка — Естера ратувала свій нарід від загибелі. Цілий же Старий Завіт має в основі жидівську політику. Все зводиться там до того, що Бог Жидів вибрав щоби над світом панували. Се чиста політика.

І про Новий Заповіт треба багато знати щоби добре його зрозуміти.

* *

Треба і те памятати, що люде, які Біблію писали, не знали ширшого світа, не мали нинішнього досвіду. В них земля була рівна, стояла на воді, сонце ходило кругом землі. Земля мала край, берег. Все уявляли собі так, як бачили. І Бог в Старім Заповіті був лише Богом гуртка Жидів і маленької Палестини, а решта світа не інтересувався. Всі другі народи поза Жидами ненавиділи, бо Жиди всіх ненавиділи. Так тоді люде Бога собі уявляли, не думаючи, що Бог таким не може бути.

Коли хтось буде мати сеї-на увазі, то вже Біблією не збалямутиться. Він зрозуміє, що все, що було добре для Жидів, буде і для нас добре, коли його відповідно до нас прикласти. А є там таке, що нам непотрібне, що нині неможливе. Взагалі ж Стар. Заповіт показує історію жидівського народу в давних часах, тодішні обставини, тодішний людський світогляд і лад.

Отже що суто жидівське, те для Жидів лишити. Їх свята не для нас, обрізання не для нас. Але: поважай батька-матір, не кради, свято поважай і подібне, се є вселюдське і таке треба брати. А такого там дуже багато.

ЩО ДІТИ ЗРОБИЛИ.

В Ві Колумбії два хлопці, 5 і 7-літній, на закруті Сінаєрської залізниці наклали на шини дерева і каміння, отже льокомотива і три вагони зіскочили з шин.

АПОСТОЛИ Я ЄВАНГЕЛІЇ

Неділя Пята по Зел. Святах.

В Посл. (Рим 10 1-10) каже ап. Павло, що серцем треба вірувати в Христа, а устами його визнавати, тоді спасенося.

В Євангелії (Матт 8 28-34) оповідають як Ісус оздоровив двох слабих, вигнавши з них злих духів. Коли ж ті духи перейшли в свині і свині потопилися, то властителі свиней прийшли до Ісуса і просили щоби забрався а їх сторін.

Видно, що людям було байдуже, що мають перед собою того, який має власть і над злими духами, їм важнійше було їх майно. Науки Христової вони не хотіли.

Неділя шеста по Зел. Святах.

В Посланню (Рим. 12:6-14) говорить ап. Павло, що люде мають різні дари й обовязки, отже нехай кожний виконує свій обовязок гідно і щиро. Хто проповідує — то як віра йому наказує; хто прислугує, хто вчить, хто потішає, хто допомагає, хто є начальником, — всі нехай виконують свій обовязок якнайдобрійше. Нехай любов одних до других буде щира. Пристававйте всюди до доброго.

В Євангелії (Матт. 9:1-8) говориться, що коли Христос побачив слабого, то каже йому: Прощаються тобі гріхи твої. Тоді говорить дехто з фарисеїв: Він Бога зневажає, бо один Бог може гріхи прощати. На те Ісус: Щоби ви знали, що я можу прощати гріхи, то глянь-те! — і говорить слабому: Встань, і ходи! І слабий встав. Значить: хто може оздоровляти тіло, той може оздоровляти душу від гріхів.

Свято Володимира Великого.

Українці вірили колись в багатьох богів, а найвірший між ними був Перун, бог громів. Але поволи почало християнство заходити на Україну. І так вже княгиня Ольга (946-960) була християнкою.

Та розійшлася вістка, що внук Ольги, князь Володимир шукає лучшої віри тих поганська, і до нього почали приходити місіонарі, — від Турків, Жидів Римлян, щоби його до своєї віри пригнятнути Але Володимир був обережний.

Він вислав в світ 10 розумних людей, щоби приглянутися різним вірам. Коли ж ті вернулися, то сказали, що найкраща віра грецької Церкви. Тоді Володимир прийняв віру від Греків, охрестився й з ним й український народ, найперше в Київі. Се було 988 року. Так Українці є вже християнами 966 літ. Ще 34 роки і буде 1000 літ.

Тепер почав Володимир ширити християнство поза Київом і незабаві ціла Україна була християнською. І християнство зєднало окремі українські племена (групи) в один нарід. Тоді почалася писати українська історія, ширилася освіта, життя народу ставало гарнійш, культурнійш.

Володимир жив 63 роки і помер 1015 року в селі Берестові. Похоронено його в Київі в Десятинній церкві побіч його жінки Анни, що померла 1011 року. Церква зачислила Володимира до святих і назвала „рівноапостольним".

В Посланню (до Галят 1:11-19) каже ап. Павло, що не від людей навчився він про Христа, але сам Христос себе йому відкрив. Тому не йшов зараз до Апостолів, бо уважав себе дійсним апостолом. І в своєму житті лише двох Апостолів бачив — Петра й Якова.

В Євангелії (Івана 10:1-9) говорить Христос, що дійсний пастир овець входить воротьми, а злодій лізе через пліт. За пастирем вівці йдуть. І дальше говорить Ісус: Я двері вівцям. Хто через мене війде, той спасеться.

Неділя Сема по Зел. Святах.

В Посланню (Рим. 15:1-7) ап. Павло напоминає християн, щоби одні другим радо помагали а тоді буде в них добро.

В Євангелії (Матт. 9:27-36) оповідається як Христос приборкує сіру двом слїпим. Також оздоровив опанованого злим духом. І народ дивувався, бо такого дотепер не було.

Міхал Анджело і мармор

Чоловік міряє кожну річ висотою свого знання. Що для свідомого вартне, те для несвідомого може бути безвартне.

Раз славний італійський різьбар і маляр, Міхал Анджело, переходив бічною вулицею з своїми приятелями і побачив, що з землі виставав брила мармору. І почав він зараз відгортати землю, аж поки того мармору не видобув.

— Нащо тобі того каменя? — питали приятелі. Бачили, що його хтось викинув як непотрібну річ.

— Викинув, — каже Анджело, — бо не знав, що то ангел. Колись ви того ангела побачите.

І забрав мармор додому та взявся до праці. Коли за час його приятелі завідали до нього, побачили незвичайної краси ангела виробленого з того мармору.

Але хтось був його викинув як безвартну річ. Мудяр був би вложив його в стіну. Візник був би потовк його і висипав на болотнисту дорогу. А великий майстер зробив з того мармору річ, що мала велику вартість.

ДОДЕРЖАННЯ СЛОВА.

В Мавріі, які були завоювали Еспанію, додержання данного слова було великою справою. Еспанські історики оповідають такий випадок:

Еспанський офіцер в сварні збив Мавра і почав тікати. Тікаючи скочив в город Мавра, побачив там властителя городу і просив його на колінах щоби той його заховав. І розказав все що він зробив. Мавр розлутив тоді на двоє бронсвинко і дав одну половину Еспанцеви кажучи:

— Ідиї Се знак, що я тебе охороню. І ві завів його до безпечного схорону з тим, що ночею поможе йому дальше втечи.

Та нещодавні люде принесли до того Мавра тіло вбитого і Мавр побачив, що то його син. Що ж він тепер робить? Мовчить.

Коли ж прийшла ніч, дав він офіцерови коня і каже:

— Я дав тобі слово, що тебе охороню і я слова дотримую. Одно тобі скажу: що се ти збив мого сина. Але я хочу, щоби моє слово було перед Богом святе. Отже тікай, а до ранку будеш вже в безпечній стороні.

НЕВИНЧАНІ МАТЕРИ.

Др. Шавфлер говорив недавно в Сан Франсиско, що в Америці зростає число незамужних дівчат, що мають дітей. Головно між дівчатами нижше 20 літ віку, і то серед визначійших — серед студенток висших шкіл, серед тих, що мають поплатні занятя. Менше є між убогими. А до того веде нинішне преса і література, що всюди висуває наперед полові (сексуальні) справи.

ЗГИНУЛО 7 РИБАКІВ.

В часі припливу морські филі в Міцніганськім заливі досягли 20 стіп висоти, отже сім рибаків втопилося. Такі филі спричиняє сильний вітер.

Александер І Діоген

Раз Александер Великий розмовляв з грецьким фільософом Діогеном, а вкінці говорить Александер мудрцеви:

— Проси в мене, чого хочеш, а я все тобі дам. — На те Діоген:

— Дай мені таку силу, щоби я жив вічно, або поки сам захочу.

— Такого я дати тобі не можу, — говорить Александер, — бо ж навіть для себе самого такої сили не маю. Нині з тобою говорю, а завтра можу вже не жити.

— Коли ж так, — каже Діоген, то пощо думаєш завоювати цілий світ? Пощо тобі цілого світа, коли ти можеш завтра померти? Чи не досить тобі того, що нині маєш?

В ОДНІМ ТІЛІ ДВА ФИЛИПИ.

Оповідають, що Македанський король Филип раз когось судив, коли був пяний, і засудив на повязку кару. Засудженний запротестував і каже:

— Я не годжуся з засудом, бо вважаю себе невинним, отже зроблю відклик до висшого від тебе.

— Хто ж є висший від мене? — запитав Филип. — Хіба не знаєш, що король Филип висший від усіх? — На те засудженний:

— Висший від Филипа пяного є Филип тверезий, і я до нього звернуся. Його суд буде справедливий.

Подумав Филип і каже:

— Коли так, то можеш завтра їти на суд до Филипа тверезого.

І коли другого дня Филип тверезий розібрав справу, то показалося, що чоловік невинен

ШУКАТИ ЛЮДЕЙ НА МАРСІ.

Віддавна астрономи сподіються, що на планеті Марсі є люде. Виглядає, що там є великі канали, отже людська робота. Липня 2-го Марс був лише 40 мілїонів миль від землі, отже 14 обсерваторій по світі Марсовим приглядалися і на всі лади фотографували, щоби довідатися, чи там є люде. А в 1956 р. Марс буде ще блізше, бо 35 і пів мілїона миль. Що то людська цікавість!

КІЛЬКО ЛЮДЕЙ НА СВІТІ.

Найновійші обчислення показують, що всіх людей на світі є 2 білїони і 460 мілїонів (2,460,000,000), себто коло півтретя білїона. Хоч те число не є точне, але воно найблізше до дійсного числа.

ВИЙШЛИ НА ГОРУ, АЛЕ . . .

В Гімалайських горах є гора Апі, на верху якої ще ніхто не був, отже до сї верха вибралася італійська експедиція. І вдалося на верх горн вийти, але з 4-ох, що силувалися туди вийти, трох згинуло.

ВІТЧИМ ВБИВ ПАСЕРБИЦЮ.

В Пентикшин, Б. К., 40-літній Герард Армстронг вбив свою 14-літну пасербицю, якій народилися близнята. Отже молоденьку маму. Опісля вбив себе.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КОЛЕГІЇ СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
200 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
1175 Main St., Winnipeg, Man.
Phone: 528 946

ФАРМАЗОНИ

Повість "Фармазони" написав буковинський поет Юрій Федькович. Майже перед 20 літами фармазони друкувалися в "Вістнику", але хто нині се пам'ятає. Старші повабували, а молодші про них і не чули.

А се повість великої вартости. Там бачимо і несвідомих та байдужих людей; бачимо і свідомих, розумних, які освідомляли несвідомих і зробили їх гідними людьми. А несвідомі і свідомі завсігди були; а вони і в Канаді.

Дотого ж та повість так вміло написана, що нею зайтересуються і діти, і молодь, і старші. Для моральної сторони життя Фармазони будуть завсігди мати велику вартість.

Тепер "Вістник" Фармазони знов передрукує і додасючи потрібні уваги і пояснення яких перше не було.

І.

ЩО ВАСИЛЬ НЕСТЕРЮК В СВОЇМ СЕЛІ БАЧИВ.

Не діялося воно ані в Німеччині, ані в Туреччині, але в нашій Галичині, в селі Срібнарові, в одну Божу неділеньку, зараз по Вечірни. А на Вечірни були: мельник Дмитро Складан і його жінка Анна; його дочка Катерина; присяжний (сільський поліцай) Іван Правдарюк; пінламар, дяк, священик, а більше нікого.

Бо в Срібнарові було три корішмі, в шинкарі — Герцико Сюк, Мортко Ізінькбах і Мошко Гуліс давали горівки кілько хто хотів. Отже деякі люди таки з церкви пішли з жінками до корішми, а зними і вийт, Павло Дзюб, що до корішми приходив перший і виходив послідний. Тут при горівці і суди громадські відбувалися. І хто більше горівки поставив, того була правда.

Тут перебував і присяжний, Сварливий, що багато людям помагав. Хоч вийт замкне декого до фурдиги (до арешту), а він як почне вйта молити, то вийт випустить. Такому доброму человіковіком також нігто горівки не жалував.

Лише згадай, які були на Вечірни, до корішми не пішли, сиділи собі коло церкви і щось говорили.

Василь Нестерюк.

Нараз стає перед ними чорнявий человік, по військовому вбраний, з золотим хрестиком на грудях. Всі наче дригнулися, а він каже:

— Добрий вечер вам! Чи не Іван Правдарюк та Дмитро Складан, щоби здорові були?

— Щоби й ви здорові були, - відповів Складан, — та звідки ви нас знаєте?

— Звідки? Таже я Василь, син покійного Петра Нестерюка, що перед 14 літами до війська пійшов

— О, то ви Петрів син, - каже Складан, — колись мізерний, а тепер!... Та правда, що в військо не тримали вас над книжкою як то покійний ваш тато, дай йому Боже царство Небесне, бо праведний человік був. Мені нераз було жаль як він по цілій днині вас над книжкою мучить щоби яку паньску дитину.

— За те дай йому Боже легкий супочинок, бо що з мене було би, коли б я не вчився, — каже Василь. — Поли я сюда не було, а лише городець і хата. А покійний вчивив мене кілько сам знав, в війську я ще довчився-і дослужився того, що і прощей собі заложив. Тепер можу пани купити і завести господарство.

— Який розумний був батько, такий і син, — каже Правдарюк. — Хата твоя і город в добрім пошанівку, там живе бідний, але гідний человік. Коли схочеш, він зараз виберається. — На те Василь

— Ні! Гріх був би його з хати виганяти, коли він її 14 літ догляда. А дуже мою вону хату збудувати, а покищо буду з ними жити. Там і так є діві хаті через сіни.

— А чи Запотічний в обох хатах мешкає, Анно? — звернувся Запотічний до жінки.

— В одній, тату, — обізвалася дочка його Катерина, а тій на лєво... Сказала і вся почервоніла.

— Та чого соромишся? — каже Анна, - се ж Василь, що тебе малою на руках носив та по книжках образки показував! А раз йому чорнило перевернула... Забула?

- Та бо ви мамо все... — каже Катря ховаючись за маму...

— За ті збитки, — говорить Василь, - музить мені Катерина господиною бути Та... От і втікла...

Така несміла і соромлива вдалася, що годі сказати, — каже Складаниха, — та я йду готовити вечерю, а ти приходи, будеш в нас гостем.

— Прийду, панімагко, — каже Василь, — але покищо хочу тут ще з честними господарями поговорити.

2

ЗАГАДОЧНИЙ РОЗУМ БОСОГО

В Торонті виходить "Український Християнський Робітник", розумієсь католицький. І з 23 ч. того "Робітника" є стаття Володимира Босого п. заг. „Українське серце і московський розум" де Босий говорить, що хбч в Україні було українське серце, то розум був московський. Статти вчасти на лад тих, що пишуть Сапіги, Брадовині й подібні, а то що треба Українцям брати розум з Заходу, тоді все буде добре. Бо на Заході і розум і все добре.

Може в Босого в українське серце, але не вгадаєте який в нього розум. Се мабуть таки нижкий розум!

От кажем'він, що між Українцями були великі люде з українським розумом, найстарійші постаті України, але московський розум, що спасував Україні, представляє тих великих людей як урядників, а т о ось яких: **"короля Данила, святого Кунцевича, митрополіта Могилу і Шептицького, Гетьмана Мазепу, Генералів Орлика і Тарнавського та поетів і письменників як Шашкевича, Липинського, Томашівського, Назарука і т. п."**

Видно, що Босому помішалося в голові коли таке писав.

Бо короля Данила нараз пепе зваг зрадником і проклинав, а не Українці.

Могили зрадником Українці не звуть, але великим православним чоловіком.

Кунцевича осуджували навіть Сапіга, який мав західний розум. І Кунцевич так Українцям прислужився, що навіть папежі його спеціяльним заступником Польщі. І того „великого" Кунцевича вважіть гр. кат. провід, який має західний розум, був цілком забув як яких 200 літ, як се звичайли жовнірські Василівни в західнім розумом.

Шептицький своєю роботою і своїм нерозбором доказав, що він польський політик.

Мабуть Українці поважають як великого українського патріота, що хотів зневолити Україну з московської неволі.

Не знуть зрадником Орлика і Тарнавського.

Шашкевича Українці поважають як борця з тими, що мали західний розум (польсько-римський), а ті з західним розумом його переслідували і передчасно до гробу загнали.

Липинський був Поляк римо-католик. Він казав, що чоловік, хто ані Українець, а Українцем, отже Поляк, Москаль, Жид, Турок, Сбато — розумів географічних Україна. Він писав: Хто пова Україною, то хочби в йому живих текла українська кров, він не Українець. Отже і Босий для Липинського не є Українцем.

Про Томашівського писала львівська священична католицька „Нива", що се „великий пустомель". А „Нива" чейже мала західний розум.

Назарук, редактор Хомишинової "Нової Зорі" був точно такий, як і Хомишин зі своїми Ликавці і Хамайдесами. Назарук Хомишинови помагав, його обороняв, піддержував Хомишинову хрущівську політику.

Видно, що Босий всего того не знає, про те і не чув, і пяте що до голови приніс. Дійсно годі згадати який таме розум в Босого. Не московський, не східний, не полудневий, не західний... Мабуть таки нікий.

І таких оборонців має католицизм!

ЩАСЛИВИЙ ОСТРОВ.

Британський Музей вислав був молодого вченого, Бредлея, на остров Ренел, в групі Соломонових островів, щоби наловив тамошних птахів і комах. Бредлей каже, що нова цивілізація людей там не зачепила. Люде мають подостатком поживи, мало праці, не потребують грошей, нема там інфлюенци (флю), не курять, не пють алькоголю, не здять кіса, бо його там і нема. Здять лише рибу, овочі і городину. Словом — рай! Таке лише людям в Росії може снитися

32-ЛІТНА ВЧИТЬСЯ НА ЛІКАРКУ.

В Ню Йорку в шпитали працює 32-літна Олі Балк, що приготовляєсь на лікарку. Ей діти вчаться в вищій школі. Свою науку відкладала, поки діти не підросли. Думала бути хірургічною (операторкою), але тепер вчиться на звичайну лікарку. На ній справджуєсь, що ніколи не пізно вчитися.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

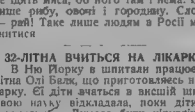

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Речей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

ВСІМ ВАМ ЩИРА ПОДЯКА!

Хоч в своїх серцях ми виносили відчували цілу подяку для тих, що нам колимебудь а вже голосно в часі похорону сина Івана Дмитрова, а вимовлено - мужа і батька, — допомагали, та тепер коли вже ще публічно всім подякувати, і так щиро дякуємо Дирекси Митрополитам Іларіонови за участь в похороні. Отцям і братії за поховання зарядження й участь в похороні. Другим Пінотцям, що помагали в приготовлянню до похорону. Всім місцевим і священикам, прибувшим з дальших сторін, що були участь в похороні.

Щиру подяка вінніпегським дяцям і Катедральному Хорови.

Щира подяка Громаді Архістратига Михаїла, чоловікам і жінкам, за всю поміч, яку вони давали в часі слабости Покійного, і в часі його похорону. Окрема подяка за гарні рази, які громада дала для одягнення Покійного, і за все після похорону.

Дякуємо тим, що взяли численну участь на Панахиді перед похороном і в часі похорону. І всім, що відпровадили тіло Покійного на вічний спочинок і всім, що вислали квіти чи свої співчуття.

Всім дякуємо, а Господь нехай вінагородить їх за їх щирість.

Полишені після смерти Покійного

Анна — дружина,
Оля — дочка.

40-ДЕННЯ СПОМИН ПО о. І. ДМИТРОВІМ.

Суботу 3-го липня було в церкві Архістр. Михаїла в Бенінгелду. Заключна Служба Божа. В 40-денний спомин по покійнім довголітньім пароховні сеї громади, бл. ман. свящ. Іванови Дмитровім. Службу Божу правив свящ. Кирило, в відповідною проповіддю, а на Престасі прийшов також свящ. К. Желіщевич, отже повний Парастас відправлено двох священиків.

Перед „Вічная Пам'ять" свящ. Желіщевич, який не мав нагоди промовляти на похороні, виголосив гарну промову, згадуючи покійного як йому душе близького; згадав його трудні переживання і працю побудований сам пішйше там, де був о. Дмитрів. Промова була гарна, відповідала до такого спомину.

Щоб Богослужіння відбулося поважно, і людей зібралося було досить як на будний день.

Після Богослужіння була перекуска в церковній сали, де зібрався ті, що були в церкві.

***

Коли згадуємо покійного, то ви місці буде згадати і що друге. Життя покійного скінчилося й одно, що йому ще належиться, то вічна пам'ять і вічний спокій.

Але є ще друга справа... Покійний слабував більше літ (від 1948 р.) то ходячи, то лежачи на довший час. В—кінци зимо заслаб так, що довелося бути довший час в шпиталі, а пізнійше лежати вдома, поки здоровля тільки поправилося, що міг знов правити Богослужіння. Та вже не надовго.

Зложимо, що все те забрало його доходи, — і лікарь і лікарство, і шпиталь.

Так зостався дві справи, — пам'ятник та його дружина і дочка. Треба тепер їм якось здалити своє життя. Покищо жінчить в рідній хаті, але треба почати іншого пристановіска. А засобів до того є мало

Отже постороння окрема помічна би придалася, а її можливо дати по змозі найтерше громади, де покійний був, і взагалі ті, що покійного знали. Се було би велике доброгуднє діло. Громада по жигні, а вічному спокою.

Се згадати я вважаю своїм християнським обовязком.

В. К.

З ПОХОРОНУ — НА ФОНД КОНСИСТОРІЇ.

Всечесний о. Д. Лупак започаткував добре діло присилаючи з похорону бл. п Георгія Куліни у Вілмінгтон, Аляска, відіру в сумі 15 долярів. В чисті пише: „призначено на Консисторій 15 дол.

Нехай цей почин стане загальним, бо наша Церква стоїть перед великим завданнями, а до виконання їх потрібно чимало грошей

Нехай Бог покійного прийме до осель праведних, а всім щирим жертводавцям вінагородить своєю ласкавою рукою.

Консисторія У. Г. П. Церкви в Канаді.

АНАСТАЗІЯ БРИК.

(Посмертним згадкам).

Червня 22-го упокоїлася в Вінніпегу старенька Анастазія Брик, уродженця 96 літ. Похорон зі Збаражської церкви з Іваничів. До Канади приїхала до сина 1928 року. Чоловік її помер в старому краю.

Похорон відбувся 26 червня, відправили священики Митюк і Жебушевич.

Зостався три сини в Канаді і дочка в старім краю

Похоронець на цвинтарі Всіх Святих

Н. Н.

ПИСАНКА

на фонд Української Православної Церкви в Канаді 1954 рік.

(Продовження)

Сокдаль, Ман. По 2 дол. Ф. Халаґурник В Бзінч, Анастазія Івик І Івик, І Герцфельд Марія Стрий білько По 1 дол О Соколик, О Білавич, Д Білавчук, Марія Білавчук, Олена Білавчук, пан І Олексюк, В Гошуляк, Т Івик, Вол Івик, Н. Андрусик, Марія Качуровська, Н Дубчик

Сірко, Ман. По 1 дол.: Олена Чобанчук, С. Соколик, В. Медьничук, Г. Андрусик, К. Медьничук, М. Черпавійо, І. Настюк, Н. Шепіт. Дрібними 4 зол

Арбака, Ман. (Св. Николая). По 1 дол.: Т. Давидюк, В. Давидюк, І. Деревяк, Т. Стефюк, І. Дуцевіло, Г. Івюк, М. Бадюк, а п. Лукіян Любінський 2 зол.

Арбака, Ман. (Св. Петра і Павла). По 1 дол.: С. Сторожук, Г. Скоруцяк, М. Григорійчук, Н. Тацчук (Пембіна), Д. Чорноліський, І. Шербак

п. Ф. Летешок, Арран, Саск. По 1 дол.: І. Чиж, С. Григорик, І. Іванчук Д. Деременівський, Г. Д. Стратійчук, А. Пашинцин (Бенето), Д. Бродер, А. Рубашевський, В. Чорнейко, А. Зеленецький Й. Савчук, (Бенето) Н. Бурлик, А. Дацко, М. Тимрик, Б. Стратійчук, К. Стратійчук і М. Н. Дрібними 25 центів

Вайтфіл, Саск. П. Васіяик, (Свян Пайнс), 2 дол. По 1 дол.: П. Цвір, П. Гоїнзітій, І. Кроспавський, І. Гучак І. Гоїнзітій В. Коссаловський. М. Гоїнзітій. П. Федорчук, М. Ківаляк, І. Губіцкий (Крейвік, Ман). І. Штирка. І. Пінгет, Д. Гоїнзітій. Дрібними 75 центів.

Стівен, Саск. По 1 дол.: Т. Сельхук, Т. Ігнатюк, І. В. Аннака, М. Окітва, В. Гуцал, Т. Юкальчук, Е. Маценький, М. Аннак, Ан. Чемерик. Дрібними 50 центів

Гленс, Саск. По 1 дол. А. Стефюк, Іван К Юрків. Е. Юрків А Юрків

М. Мітельницький, М. Антрасик, П. Куриовський С Герега Дрібними 20 центів

Арран Кобзар, Саск. По 1 дол.: Ф. Фесюк, Р. Грицай О. Жабинський А. Ретуло Г. Косолавський, В. Фетчук, пан Е. Несторук, І. Горвль Несторук

Мейбрюн, Саск. По 1 дол. В Сич, П. Кузьмик, І. Грушка, І. Губо, Ф. Гередюк, І. Сушко Дрібними $1.25

Глен Елмер, Саск. По 1 дол.: М. Федорук, Р. Федорук, А. Федорук, Ф. Федорук Г. Федорук, І. Коземенк, І. Івашук. Дрібними $1.25

о. П. Поплавський, Ватерфорд, Онт. По 2 дол.: П Фарнінюк, П. Ферченко, К. Гвлик, Д. Іванів, По 1 дол: Пані Литвин, пані Бар, М. Дрозд'янський, М. Затушний Г. Осьчик, С. Кошік, І. Михайлевич о. Іваньківський, Д. Нитрянський, п. Войко, п. Гаврилик п. Прокіп, п. Гантко, п. Продан М. Стасчик, В. Лавлук, В. Перетятко С. Дворник, С. Гулько В. Продан М. Коломиєк, М. Шебета М. Гулько, М. Іванейко С. Кушнірий А. Панасюк. І. Гулик Б. Федорчук М. Щербій. І. Замілянин П. Рись, В. Данильчик Ю. Войко С. Тимотейський М. Сокира, Ю. Трояк. Дрібними 3 дол.

Брентфорд, Онт. — М. Іванець 3 дол. С. Цибульський 2 дол. По 1 дол.: І. Довгошій, Я. Кушніко, Л. Савицький, П. Немеровський, Е. Самарик, І. Бурдейний, І. Балійчук, Ю. Пальцюк, О. Яремій, Г. Оськик, І. Ковальський Г. Бизник, В Самець Дрібними $7.65

Престон, Онт. По 1 дол. П Нич, В. Гузель, Р. Тачук, О. Милотик, Ф. Пінчук, М. Прокопський М. Серед, П. Залізняк, К. Кравчук, І. Кожанівіо, І. Дерид Р. Шмигановський, О. Нич, Л. Стопінецький. Дрібними 50 центів.

о. І. Пестух, Кичинер, Онт. Метод І Гоюшлов 4 дол

п М. Прилюк 2 дол п М. Дезбут 1.25 дол. По 1 дол.: В. Гончарук, В. Носюк, Марія Сюй, І. Середа, С. Романюк, Б. Войтович, П. Вітрук, Марія Рженецька, Оксана Борисюк, Пані Судійчук, п. Савицький, п. Бродзік, Галина Данилюк, М. Ющецько. Дрібними $1.05.

Прот. О. Новицький, Дафрін, Ман. — По 1 дол.: І. Дудинщин, В. Комарило, В. Продозюк, В. Дрозд'янський М. Гашпал, Д. Гринь'як, К. Горчинський, О. Котик, Михайлина Котик, Ф. Гофрей, С. Кварт, Параска Балецька, С. Бзовий (Ріпер), Дрібними $1.75.

Ґрейс, Ман. По 1 дол.: Д. Заяшник, О. Іванічньско, В. Тур П Гвоздецький, А. Бзецький Д. Лінтесюник, Н. Гуцуляк, Г. Городовий, М. Притула пані М. Гончарик, І. Чорнобай, В. Шперт, А. Павлик, Марія Боечко, Нелі Романюська. — Дрібними $1.25.

Косів, Ман. По 1 дол.: П. Буранковський, В. Гапко, М. Сенчик, А. Галобарда, Стасик Войду, Марія Буранковська. Дрібними $1.50. Пан Дмитро Романів 2 дол.

Роркотон, Ман. По 1 дол.: Д. Заяшник, О. Іванічньско, В. Тур П Гвоздецький, А. Бзецький Д. Лінтесюник, Н. Гуцуляк, Г. Городовий, М. Притула пані М. Гончарик, І. Чорнобай, В. Шперт, А. Павлик, Марія Боечко, Нелі Романюська. — Дрібними $1.25.

Арбака, Ман. (Св. Николая). По 1 дол.: Т. Давидюк, В. Давидюк, І. Деревяк, Т. Стефюк, І. Дуцевіло, Г. Івюк, М. Бадюк, а п. Лукіян Любінський 2 зол.

Арбака, Ман. (Св. Петра і Павла). По 1 дол.: С. Сторожук, Г. Скоруцяк, М. Григорійчук, Н. Тацчук (Пембіна), Д. Чорноліський, І. Шербак

п. Ф. Летешок, Арран, Саск. По 1 дол.: І. Чиж, С. Григорик, І. Іванчук Д. Деременівський, Г. Д. Стратійчук, А. Пашинцин (Бенето), Д. Бродер, А. Рубашевський, В. Чорнейко, А. Зеленецький Й. Савчук, (Бенето) Н. Бурлик, А. Дацко, М. Тимрик, Б. Стратійчук, К. Стратійчук і М. Н. Дрібними 25 центів

Вайтфіл, Саск. П. Васіяик, (Свян Пайнс), 2 дол. По 1 дол.: П. Цвір, П. Гоїнзітій, І. Кроспавський, І. Гучак І. Гоїнзітій В. Коссаловський. М. Гоїнзітій. П. Федорчук, М. Ківаляк, І. Губіцкий (Крейвік, Ман). І. Штирка. І. Пінгет, Д. Гоїнзітій. Дрібними 75 центів.

Стівен, Саск. По 1 дол.: Т. Сельхук, Т. Ігнатюк, І. В. Аннака, М. Окітва, В. Гуцал, Т. Юкальчук, Е. Маценький, М. Аннак, Ан. Чемерик. Дрібними 50 центів

Гленс, Саск. По 1 дол. А. Стефюк, Іван К Юрків. Е. Юрків А Юрків

М. Мітельницький, М. Антрасик, П. Куриовський С Герега Дрібними 20 центів

Арран Кобзар, Саск. По 1 дол.: Ф. Фесюк, Р. Грицай О. Жабинський А. Ретуло Г. Косолавський, В. Фетчук, пан Е. Несторук, І. Горвль Несторук

Мейбрюн, Саск. По 1 дол. В Сич, П. Кузьмик, І. Грушка, І. Губо, Ф. Гередюк, І. Сушко Дрібними $1.25

Глен Елмер, Саск. По 1 дол.: М. Федорук, Р. Федорук, А. Федорук, Ф. Федорук Г. Федорук, І. Коземенк, І. Івашук. Дрібними $1.25

о. П. Поплавський, Ватерфорд, Онт. По 2 дол.: П Фарнінюк, П. Ферченко, К. Гвлик, Д. Іванів, По 1 дол: Пані Литвин, пані Бар, М. Дрозд'янський, М. Затушний Г. Осьчик, С. Кошік, І. Михайлевич о. Іваньківський, Д. Нитрянський, п. Войко, п. Гаврилик п. Прокіп, п. Гантко, п. Продан М. Стасчик, В. Лавлук, В. Перетятко С. Дворник, С. Гулько В. Продан М. Коломиєк, М. Шебета М. Гулько, М. Іванейко С. Кушнірий А. Панасюк. І. Гулик Б. Федорчук М. Щербій. І. Замілянин П. Рись, В. Данильчик Ю. Войко С. Тимотейський М. Сокира, Ю. Трояк. Дрібними 3 дол.

Брентфорд, Онт. — М. Іванець 3 дол. С. Цибульський 2 дол. По 1 дол.: І. Довгошій, Я. Кушніко, Л. Савицький, П. Немеровський, Е. Самарик, І. Бурдейний, І. Балійчук, Ю. Пальцюк, О. Яремій, Г. Оськик, І. Ковальський Г. Бизник, В Самець Дрібними $7.65

Престон, Онт. По 1 дол. П Нич, В. Гузель, Р. Тачук, О. Милотик, Ф. Пінчук, М. Прокопський М. Серед, П. Залізняк, К. Кравчук, І. Кожанівіо, І. Дерид Р. Шмигановський, О. Нич, Л. Стопінецький. Дрібними $1.05

ВОСЕТНА — ПОСВЯЧЕННЯ УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ

В неділю 25-го липня, 1954, відбудеться в Восетні, Алта. в 9-ій годині
ПОСВЯЧЕННЯ УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ
Української Православної Церкви ім. Володимира Великого.
Буде Соборна Служба Божа при участи кількох священиків.
По Богослуженню Спільний Обід і дальша програма. Проситься вірних з дальших околиць прибути і заночувати се важе свято.
о. Прот. Г. О. Василяк,
Андрей Шевець, голова.
Николай Деголь, секр.

УВАГА! УВАГА!
Дрифтінг Ривер, Ман.

Зарад Української Православної Парафії в Дрифтінг Ривері цим має честь запросити усіх своїх парафіян, як рівнож усіх українців з Дафферу Гадберт Плейнс, Гренфель, Родейл, Етельберт та цілий Дафферинський Церковний Округ на Урочисте Посвячення нової-збудованої церкви, яке довершить в неділю 8-го серпня Високопреосвященний Владика ІЛАРІОН, Митрополит Вінніпегу і усієї Канади в співучасті нашого пароха і довколишніх отців.
Початок Богослужіння в годині 10-ій рано. По Богослуженню відбудеться спільний обід. Всі людей доброї волі радо витаємо.
о. Новицький Ов, парох.
Іван Максимець, голова.
Василь Лесюк, секретар.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Інжинпегського Округа
ЛИПЕНЬ:
18. Неділя — Дуфрост — Леслінг
25. Неділя — Гонор — Пінкафілд — Ест Селькірк.
7 Ст. Джанес стр., Вінніпег, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
Адреса Ватсон, Саск. Тел. 146
ЛИПЕНЬ:
18. Неділя — Клейр (храм)
25. Неділя — Вадим (Сакунжний Збір)
28. середа. Св. Володимира — Вимер (Спомідь Молитвенна дітей з Ватсон і Вимер, год. 9 рано).
СЕРПЕНЬ:
1. Неділя — Кінь
8. Неділя — Ватсон
15. Неділя — Вимер
19 Четвер. Спаса. — Київ (храм)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїл Горгіца
ЛИПЕНЬ:
18. Неділя — Дафрін (Полеве Богослуження)
25 Неділя — Шортгедія
Адреса: Гилбурт Плейнс, Ман. Тел. 163

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
ЛИПЕНЬ:
18. Неділя — Дафрін (Полеве Богослуження)
25. Неділя — Етельберт
28. Середа. Св. Володимира — Етельберт.
СЕРПЕНЬ:
1. Неділя — Пайн Ривер
2. Понеділок. Іліі — Ворд
8. Неділя — Етельберт
15. Неділя — Гарленд
19 Четвер. Преображення — Спаса
Пайн Ривер (храм)
22 Неділя Реннер
28. Субота. Успіння Богородиці — Бойз (храм)
29. Неділя — Ворд (храм)
ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Пайн Ривер
11 Субота Успокоєння — Етельберт
12 Неділя — Дрей Ривер
19 Неділя — Гарленд
21 Вівторок. Різдво Богородиці — Реннер (храм)
26. Неділя — Етельберт
27 Понеділок Чесного Хреста — — Пайн Ривер (храм)
Адреса: Етельберт. Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
ЛИПЕНЬ:
18. Неділя — Арбакка, св. Николая
25 Неділя — Вайт
Адреса: Вайт (Уїка), Ман.
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ЛИПЕНЬ:
18. Неділя — Лак ла Біш
25 Неділя — Бойл
28. Середа. Князя Володимира — Вондерінг Ривер.
СЕРПЕНЬ:
1 Неділя — Лак Ла Біш
2 Понеділок. Іліі — Вондерінг Ривер (храм)
8. Неділя — Сарепта
15. Неділя. Митр. Вознесіння — Крайсена
19 Четвер. Преображення. Окружна Св. Бока і Пікше — Гресента
22. Неділя — Норая
25. Субота. Успіння Богор. — Норая (Служба Божа і Сповідь для дітей Недільної Школи).
29. Неділя — Бойл
Запрошуються всіляких і дальших на Вознесіння, 15-го серпня.
Адреса: Box 216, Лак Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ЛИПЕНЬ:
18. Неділя — коло Куних
25. Неділя — Вікнард
СЕРПЕНЬ
1. Неділя — Інсінгер місто
8 Неділя — Підор місто
15. Неділя — Фоам Лейк
19. Четвер. Спаса — Пасічники
22. Неділя — Вест Брук
28. Середа. Усп. Богор. — Шіро полудня (храм)
29. Неділя — „коло Куповських" (храм)
Адреса: Шіро, Саск., Box 59, Тел. 21. Телефон 85045.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ЛИПЕНЬ:
18. Неділя — Шіро полудн.
25. Неділя — Вест Брук
СЕРПЕНЬ:
1 Неділя „коло Куних"
2 Понеділок. Іліі — Жучакин — (храм)
8 Неділя — Федакін
15. Неділя — Шіро місто
19 Четвер Спаса Інсінгер Гайнея
22 Неділя — Вінкард
28. Субота Успіння Богород. — „Льорд" (храм)
29 Неділя Самор (храм)
Адреса Шіро, Саск., Box 59, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюа.
ЛИПЕНЬ
11. Неділя — Сенькі
12. Понеділок. Петра й Павла — Арбакка (храм)
18 Неділя — Роза
25. Неділя — Гарденгон
26. Середа Володимира Великого — Толстой
СЕРПЕНЬ
1 Неділя — Толстой
2. Понеділок. Пророк. Іліі — Толстой
8 Неділя — Сенькі
15 Неділя — Роза
19. Четвер. Преображення — Толстой
22. Неділя — Гарденгон
28. Субота. Успіння Богородиці — Гарвентон (храм)
29. Неділя — Толстой
Адреса: Толстой. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василяка
ЛИПЕНЬ:
18. Неділя — Радвей.
25. Неділя — Востеня
СЕРПЕНЬ:
1 Неділя — Федора
8 Неділя — Егремонт
15. Неділя — Торгіяд
19. Середа. Преображення (Спаса) — Редактор
22 Неділя — Радвей
28. Субота. Успіння Богородиці — Нюбурк (Збори громади)
29 Неділя — Востеня
Box 138, Рятвей, Алта. Тел. 10.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
ПРОТ. ПЕТРА БІЛОНА.
Ціна $1.50.
Замовляти:
Rev. P. BILON.
1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сапевича
ЛИПЕНЬ:
25. Неділя — Балс
СЕРПЕНЬ:
1. Неділя — Смокі Лейк
8. Неділя — Стрий
15. Неділя — Балс
19 Четвер Преображення — Спаса — Смокі Лейк
22. Неділя — Вилна
28. Субота. Успіння Богородиці — Стрий
29. Неділя — Бойл Лейк
УВАГА! Катехизація і Рідня Школа відбувається в слідуючих громадах Смокі Лейк від 19—30 липня; Стрий від 2—7 серпня; Балс від 9—14 серпня; Сокілки від 23—28 серпня.
Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта. Тел. 82.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ЛИПЕНЬ:
18. Неділя — Громляна над Річкою
25. Неділя — Громляна Підгірна
СЕРПЕНЬ:
1. Неділя — Брумсбі
8 Неділя — Громляна Підгірна
14 і 15. Субота і Неділя — Колет
19. Четвер. Преображення (Спаса) — Громляна Підгірна
22. Неділя — Громляна над Річкою
28. Субота. Успіння Богородиці — Мічан (храм)
29 Неділя — Вокна
Адреса: Box 47, Громляна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ЛИПЕНЬ:
18 Неділя — Гомельвуд (Вінніпег)
25. Неділя — Сембург
564 - 7 Ст. Ісг., Принс Альберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гайшького
ЛИПЕНЬ:
25. Неділя — Глен Емо
СЕРПЕНЬ:
1 Неділя — Онаборн (храм)
8 Неділя — Рособорн (храм)
15 Неділя — Сенді Лейк
19 Четвер Спаса — Мензі (храм)
22 Неділя Енгусвіл
28. Субота Успіння Богородиці — Глен Емо (храм)
29 Неділя Онаборн
Адреса Онаборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ЛИПЕНЬ:
18. Неділя — Норкрей (храм)
18. Неділя — Сінет — Вейбрн 7 год. веч. після Вечірні відчит
25 Неділя — Дорбен
Увага Сам Ривер й Окопинці! — В неділю 4 липня відбудеться в Сам Ривер перше Богослужіння в цій новій церкві, з цілковим організованим церковної громади. Просяться вісі окопичанецішу участь.
Адреса: Арран, Саск. Box 124, Тел 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кришталовича
ЛИПЕНЬ.
18. Неділя — Гуйн
25. Неділя — Пончукай
Адреса: Box 143, Аятуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
ЛИПЕНЬ:
18. Неділя — Кагани
25 Неділя — Завале
Адреса: Box 158 — Вайнгартен, Алта — Тел 49 — Вайнгартен

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ЛИПЕНЬ:
25. Неділя — Ст. Джуліен
26. Середа. Володимира — Вакав
СЕРПЕНЬ:
1. Неділя — Кадворт
2. Понеділок. Іліі — Аквена
8. Неділя — Лінія Осели над Вакавським озером
14 Субота. Хрещення України — Єлюв Хрік
15 Неділя — Вакав
19 Четвер. Преобр. Госп. — Сматс
22. Неділя — Кадворт
28. Субота. Успіння Богор. — Вакав (храм)
29 Неділя — Ст. Джуліен
Адреса: Почт. скр. 4. Вакав, Саск.

Календар Українських Свят
ЛИПЕНЬ:

15	Ч	2 Подоск. Чес. рани Д. Марії
16	П	3 Муч. Акинта, Марка і
17	С	4 Андрея архіеп Критського
18	Н	5 Нед. 5 по З. Св. муч Акин
19	П	6 Преп Сисоя схими. Печер.
20.	В	7 Преп Томи. Малеїна
21	С	8 Ямим Прокопія, св Теод.
22	Ч	9 Свщмч Панкратія і Теодора
23	П	10 Преп Антонія Печер.
24	С	11 Смерть упр. кн Ольги
25	Н	12 Нед. 6 по З. Св. Мч. Прокопа
26	П	13 Собор Архан. Гавриїла
27	В	14 Ап Аквил з 70-ти
28	С	15 Володимира Великого
29	Ч	16 Свщмч Атинагена
30	П	17 Вмчк. Марини, мч Спиридона
31	С	18 Івана і Павла затвор. Печ.

СЕРПЕНЬ:

1	Н	19 7 Н. по З. Св. Пр. Макрини
2	П	20 Ілії Пророка
3	В	21 Преп. Онуфрія мовчальника
4	С	22 Різдво. Марії Магдалини
5	Ч	23 Мч. Трохима, Теофіла і 13
6	П	24 +Мч Бориса й Гліба
7	С	25 +Успіння прп Анни
8	Н	26 Н 8 по З Св. Прп Мойсея
9	П	27 Вмчк Пантелеймона
10	В	28 Ап. з 70-ти Прохора і др.
11	С	29 Муч. Калиника Кіев.
12	Ч	30 Ап. з 70-ти: Сили і Силуана
13	П	31 Прав. Єлисавета Каппад
14	С	1 Успіння Україїни
15	Н	2 Н. 9. по З. Пер. Стефана

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ЛИПЕНЬ:
18 Неділя — Дафрін (Полеве Богослуження)
25. Неділя — Велий Ривер
СЕРПЕНЬ
1 Неділя — Ешава
8 Неділя — Дрифтінг Ривер (Посвячення церкви Владикою Митрополитом)
15 Неділя — Дафрін
19 Четвер Преображення — Спаса — Ешава
22 Неділя Рокртон
28 Субота Успіння Богородиці — Сифтон
29 Неділя — Дафрін
Від 2-го серпня до 6-го включно о годині 9:15 рано беріми через радіостанцію Дафрін на релігійні теми
Адреса: Box 150, Дафрін, Ман. Телефон 4704.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турканського
СЕРПЕНЬ:
1 Неділя — Брекнон
Неділя Портаж ля Прейрі
15—22—29 Неділі — Брендон
Адреса: 519 Пестфут ав., Тел 2826 Брендон, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Ш. Л. В. Дячини
ЛИПЕНЬ:
18 Неділя — Редьюно (храм)
25. Неділя — Манета
СЕРПЕНЬ:
1 Неділя — Брокстон (храм) — Вінтаїн.
2. Понеділок. Ілії Пророк. — Райн
8 Неділя — Рокртон
15. Неділя — Сторноквей
19. Четвер Преображення — Горанд
22. Неділя — Рокртон (храм)
28. Субота Усп. Богород. — Манета
29 Неділя — Каллер
110 Великотон ав., Рокртон, Саск. Тел 798

Церковний Устав
ЛИПЕНЬ:
18. Нед. 5. Год. 4. УЄ 5. Літ. Рим. 10: 1-10. Єван. Матея 8: 28-34 і 9: 1.
25. Нед. 6. Год 5. УЄ 6. Літ. Рим. 12: 6-14. Єван Матея 9: 1-8.
26. Володимира Вел. УЄ Івана 10: 9-16 Літ Ап Галят 1: 11-19 Єван. Івана 10: 1-9
СЕРПЕНЬ:
1 Нед 7 Голос 8. УЄ 7. Літ. Ап. Римлян 15 1:7 Єван Матея 9: 27-35.
2 Прор. Ілії. УЄ Луки 11: 47-54. Літ Ап. Якова 5: 10-20 Єван. Луки 4: 22-30
8. Неділя 8. Голос 7, УЄ 8. Літ. Ап. 1 Коринтян 1: 10-18. Єван. Матея 14: 14-22.
15. Нед. 9. Год. 8. УЄ 9. Літ. Ап. 1 Коринтян 3: 9-17. Єван. Матея 14:

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HER Box 3 WINNIPG

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., AUGUST 1, 1954. ВИННІПЕГ, МАН., 1-го СЕРПНЯ, 1954. ЧИСЛО 1) 15

МИТР. ТЕОДОРОВИЧ В БРАЗИЛІЇ.

В четвер 30-го червня, митр. Іван Теодорович виїхав в Нью Йорку до Бразилії, щоби відвідати там громади, які зійшлися під його зверхністю, переважно від 1926 до 1930 року. Певна рі, що тепер буде він там довший час, бо громади порозкидані по широких просторах Бразилії. А „Хлібороб" з Куритиби з 20-го червня має вістку, що митр. Теодорович вже в Бразилії.

РЕЛІГІЯ В РОСІЇ.

Англійська преса подає, що "Правда", урядовий орган з Москви, в великій редакційній статті називає релігію "лихим і шкідним капіталістичним залишком", і важливе до витревалого походу проти релігії. Каже, щоби комуністичні організації почали широку "науково і безбожницьку пропаганду", щоби відрочим показати їх хибний погляд на релігію. Отже вістки, що в Росії є релігійна свобода, є неправда. Так йде похід проти релігії, щоби ей цілком знищити, очевидно релігію християнську. А московський патріярх є лише для заманювання світови очей.

АРХІЄП. ВАСИЛЬ ЛАДИКА.

В червні 1954 р. гр. кат. архієп. В. Ладика святкує 25-літтє свого висвячення на єпископа для Канади Родився в Дрогобичи, в Галичини, 1884 р. До Канади прибув 1909 р. тут вчився і був в Едмонтоні душпастиром до 1929 р., і тоді а став єпископом Його заходами почали видаватися „Українські Вісті" в Едмонтоні. В 1948 папа підвіс його до архієпископства.

ГОВОРИВ ПРО НЕБЕЗПЕКУ.

В Вашингтоні сенатор Симмінтон говорив недавно в сенаті, що перед Америкою і світом є поважна небезпека. Каже, що Росія далеко поступила в виробі водних бомб; думає, що Росія вже виробляла їх передше ніж Америка; вона виробляла тоді, як ні Америка вменшила видатки на оборону; перед тими бомбами нема схорону. А нагадати що пред. Труман заявляв, що Росія буде водну бомбу мати як 1952 року, отже страху

ВПАВ ЛІТАК — ЗГИНУВ СВЯЩЕНИК.

Коло Кокрейн, в Альберті, коли пилотаря впав літак і згинув католицький священик, який був на нім. Летуном був прокуратор Альберт Мейнард, який вийшов живий, але з головаломною рукою Се був його власний літак.
літак зачепив електричний дріт.

НЕЩАСНА РОДИНА.

В Ешсрнідж, на Алясці, була родина Смітів, чоловік жінка і три сини Занимались ловлею і зб. Після 1930-го року втопився в морі батько і тіла його не знайшли. Мама вирочувала синів і перед тромя роками втопився один син на місці, де втопив ся батько. Минулого року втопився другий син. Недавно втопився третий син-підліок на місці, де батько втопився. Зостався лише сліпа мати самісінька.

КОГО В РИМІ ДО ЦЕРКВИ НЕ ВПУСКАЮТЬ.

Є вимоги приказ щоби до церкви св. Петра в Римі не впускати жінок в чоловічих штанях та в одежі без рукавів. Жінки повинні бути прилично вбрані. Та вийшов клопіт з скотландійськими еспаданами, які як знаємо, ходять з голими колінами. Їх також не хотіли впустити, але опісля впустили, коли ті сказали, що їх епископи дозволяють їм бути в церквах з голими колінами.

ЗГОРІВ З ДОЧКОЮ.

В Брендоні в домі Биріна повстав огонь. Батько розбив вікно і скочив до хати щоби врятувати 5-літну дочку, обвив її плащем, але вже з хати не вийшов, обоє згоріли. А 14-літня дочка вибігла, коли горіла на ній одежа, отже досить попекласи. Бирінова жінка нещадно померла.

ВІЙНА В ІНДОХІНАХ СКІНЧИЛАСЯ.

Війни війна в Індохінах, що тревала 8 літ, закінчилася рішенням женевської конференції так, що північну часть Індохіни признали большевиками. Подібно як в Кореї. Се дійсно перемога большевиків. Росія і її прихильники тішаться, а противники большевизму кажуть, що індохінська подія не ворожить добра.

МЕДВІДЬ ПОРАНИВ ХЛОПЦЯ.

В звіринця в Торонті, 9-літній хлопець давав білому медведеви оріхи (гіпаци). Нараз медвідь схопив його за рамя і почав тягнути до середини серед огорожу. Присутні почали бити медведя та колоти його ніс ножиком поки пустив. Рамя сильно покалічив. Білий медвідь не дається ані троха ознотіти.

ДВА МАЛІ БРАТИ ВТОПИЛИСЯ.

В Вінніпегу втопилися два брати, 8 і 14 літ, сини офіцера Трешера. Вони були на привязьмі човні. Коли молодший хлопець упав у воду, старший хотів ратувати й оба втопилися. В родині більше дітей нема.

РОСІЯ БУДЕ РОБИТИ БОМБИ.

Російський міністер оборони, Буганін, заявив, що Росія буде виробляти атомичні і водні бомби доки Америка не перестане їх виробляти, та Росія не дається захопити несподівано і неприготовичою.

КОСАРКА ВІДТЯЛА НОГУ.

В Вівайка, Ман., фармер Рос косив косаркою, коли нараз 2 і півлітній його синок забіг перед косарку, і та відтяла йому праву ногу.

15-ЛІТНІЙ ВБИВ 9-ЛІТНЬОГО.

В Шрусбурн, в Англії, 15-літній провідник діточої злочинної банди камінним вбив 9-літнього хлопця, який також був членом тої банди. Видно, що 9-літній чинись проти законів тої банди прогрішився. Вбивника засудили на 5 літ арешту. Се показує якість нинішнього виховання.

З ЖАРТІВ СМЕРТЬ.

Вістка з Естевен, Саск. доносить, що був день іменин 22-літнього Ришарда Фрайштада. Зібралося товариство. Коли Ришард стоїв в купелевім одязі на дошках, звідки скачуть в воду, і товариші жартом в воду його тругили, хоч він казав, що не вміє плисти. Він пірнув в воду і втопився. Хотіли ратувати та не вдалося. Такий був день його іменин.

ПОЇЗД ПЕРЕВЕРНУВСЯ—75 РАНЕНИХ.

З Небраски залізничний поїзд їхав до Шікаго, коли рано почув китаїнся і 8 вагонів звернулося. Лишилися на колесах 3 вагони. Поранилося понад 75 пасажирів. З тих 61 особу треба було затримати в шпиталі довше. А в усіх тяжко раменних було коло 18.

МЕРТВА ДИТИНА В СМІТТЮ.

В Торонті в кулі сміття, яке вивозять в місто і палять, знайшли в пачці неживу дитину. Вигладає, що зараз по народженню дитину вбито і туди покладено. Кажуть, що мабуть тяжко буде дошукатися, хто се зробив.

ПЯТЕРИНЯТКА ЛИШИЛА МОНАСТИР.

Одна з відомих сестер пятерінят родини Діонів, вступила була до монастиря, але тепер монастир лишила, чи на час, чи на завсіди. Кажуть, що верпулася до родинів, щоби ратувати здоровля, та се може бути видумана причина, бо ніяк було би сказати, що не хоче бути монахинею.

АРМІЇ ХРОБАКІВ.

В Манітобі і Міннесоті зявилися цілі армії хробаків, ни гусенниць, що машерують як військо і все їдять, — траву, збіже, обідають листя на деревах, нищать городи. Коли все знищать, то дальше переходять. Можуть спричинити мілионові школи. В Манітобі є вони в кількох околицях.

ПОВЕНІ В ЕВРОПІ.

Сего літа були великі повені в Европі. Ріка Дунай підвелася було понад 10 ярдів і позатоплювала околиці в Німеччині, Австрії, Чехословаччині і Мадярщині. Потонуло багато рогатої худоби. Було тепле, що дощі падали 88 годин, себто неспівна три дні. З Лінцу мусіло забратися 24 тисячі мешканців.

ПОКРАЛИ КОЛЕСА.

В Вінніпегу названі дому т. Губерта злодії вкрали дві колеса з переду його автомобіля. Перед тиднем і колеса відчепили.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосвященніший Митрополит Іларіон відвідає такі громади:
Брокстон, Саск. — Неділя, 1-го серпня.
Дрифтінг Ривер, Ман. — Неділя, 8-го серпня.
Крейґена, Алта. — Неділя, 15-го серпня.
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

СКАРГА ДО РИМУ НА КОЦИЛОВ-СЬКОГО.

Своєю роботою еп. Коцилівський довів до того, що перемиські Уніяти вислали на нього скаргу до Риму 14-го грудня, 1926 р., де в 28-ох точках описують його негідну роботу. Під скаргою підписалося 40 визначних осіб, як — гімназіяльний професор С. Бобелян, адвокат П. Войтович, адвокат О. Гнатишин, проф. гімн. Д. Греголяньский, надрядник суду Роман Дмоховський, лікар С. Дмоховський, судія Є. Подлуський і другі подібні.

І підписані домагалися, **щоби Рим їх скарги розслідив, щоби переслухав і оскаржуючих і оскарженого і їх свідків.**

Що ж Рим? Він оскаржуючих цілком не переслухував, але зразу заявив, що Коцилівський дуже гідний чоловік, вини за ним нема, а винні ті, що скаргу підписали. Вони погани!

Тоді, підписані на письмі до папи, видали рід Отверторго Листа під заголовком **"ПІД ПРИЛЮДНИЯ ОСУД!", як "Додаток" до "Українського Голосу"** (перемиського, ч. 45, 1927), де на повних 4-ох газетних сторонах цілу справу вияснюють. Є там вступні пояснення; є повний зміст листа до Риму; є відповідь Римови, і є вступна стаття "Католицького Проводу".

Пригадують також, що подібні скарги на Коцилоського, хоч лише в справах, які їх зачіпали, вислало до Риму Т-во "Українська Шладниця" і Т-во Взаїмного Кредиту.

Зміст скарг.

Скарги містяться в 28 точках, що займають більшу часть "Додатку", і на початку говориться:

"Ми змушені самим Владикою відкликатися до Найвисшого Церковного Зверхника й Голови і просимо:

"Св. Апос. Престол зволить через переведення канонічного слідства провірити правдивість наведених тут фактів і в результаті усунути Епископа Д-ра Йосафата Коцилоського з Перемиського Владичого Престола, бо про справжню відносини між названим і Його вірними, Його підчиненими, — при богопротивним автократизмі Преось. Йосафата, при Його безмежній гордости й упертости, і мови бути не може".

Беручи загально, то в скаргах говорилося, що Коцилоський старається забирати інституції з майном, до яких не має права, або виходить тим інституціям, старших священиків дико зневажає. От коли старші священики поздоровляли його з Різдвом, то так їх зневажив, що мусіли зараз забратися. Процесуєсь, що не личить єпископови.

Задержує платню деяким священикам не подаючи до того причин. Заборонив теольогам в церкві співати. Не дає звітів з таких грошей, з яких повинен звіти давати. Осуджує інтелігенцію, що ніби вона тягне до православія, хоч се неправда. Заборонив Богослужения по Івнові Франкови, хоч католики Франка хоронили.

Насильством заводить целібат кажучи: **"Най загал відпаде і при мені лишиться тільки горстка, а я не відступлю від свого зарядження, яке я робило по обявлению самого Христа".**

Згадують також Отвертий Лист Карманського до Коцилоського.

На такий лад є більше скарг, та нема місця їх переповідати. А закінчують своє письмо так:

"Просимо о розслідження справи й усунення зла. — Нас страшно болить політичне поневолення нашої Церкви, і що мимо всеї правди і всіх законів, які за нами говорять, мусимо таку велику номилю (несправедливість) терпіти.

"Якби в нас була своя держава, а бодай своя територіяльна влада, то такого роду шкідники-єпископи ані хвалі не сміли би збещещувати нашого старинного славного Епископського Престола (в Перемишлі)".

Що відповів Рим.

В "Додатку" подана відповідь Риму, яку Коцилоський оголосив, і м говориться, що —

"Конгрегація для Східної Церкви подала до відома Еп. Коцилоському всі заходи зроблені проти нього, висловлює також о пояснення в тих справах з достовірних джерел і від осіб поважних та вищих понад всякий заміт...

"Конгрегація змушена тепер заявити, що зі всіх тих закидів деякі не мають ніякої основи і є тимсамим безпідставні; в других ходить о вчинки Епископа слушні і поправні, які зле толкуються, або навіть перекручуються; в інших приписується епископови вина, котру належало б приписати другим, — а вкінці в інших закидах вміняється (ставиться) йому в вину те, що не було вчинки іншим як тільки сповненням його пастирського обовязку і дисциплом його світлої ревности".

Але нині папські прислужники говорять православним по фарисейськи: "Підлайтеся пані, а він поможе українську державу збудувати".

Коли брати на здоровий розум, то **папа повинен би найперше помогти збудувати українську державу,** а вже тепше, що тоді православні, бачучи його щирість, за його поміч хапались би, вважаючи його великим своїм добродієм.

Але папа починає з того кінця, як Москаль в Шевченковім "Кавказі":

Як би ви з нами подружились,
Багато б дечого навчились,
У нас же й світ!...
Та ще хочем
Других просвітити,"
Сонце правди показати
Сліпим, бачиш, дітям.
Все покажем, — **тільки дайте Себе в руки взяти...**

Обравшися папа, бо певно думав: "Знаю я вас! Мали б ви державу, а тоді не міг би я моркви на ваших головах стругати. Бунтівники проти Бога! Вам треба неволі безконечної! Ярма на шию, кайдан на руки, а на ваші хребти батога!" Таке виходить.

На папську відповідь про целібат.

Про те, що папа відповів про целібат, кажуть підписані:

"Целібатське зарядження Коцилоського стрінулося з великим признанням Риму. Тому не чудуємось бо знаємо, що в теперішних часах змагання до латинізації нашої Церкви, — що відтак мало би бути етапом (кроком) до засимілювання (спольщення) нашого народу, — є в Римі мило бачене (Рим з того радіє, того хоче)".

Отже насильне накидування целібату в Галичині, се папська справа, папський плян, а Коцилоський лише виконує волю папи. Се Рим насильно, проти волі народу, целібат накидає руками свого прислужника — Коцилоського. Целібатне насильство йде з Риму, ну, і від Поляків, яким того целібату дуже треба.

Що кажуть про римську відповідь.

Підписані кажуть, що римська відповідь крутарська. В судах культурних народів **вислухують оскарженого й оскаржену сторону з їх свідками і тоді справу вирішують,** а Рим без переслухання оскарженого видає вирок в користь оскарженого. Подібно як виправдувати рабіннів не випитавши обрабованого.

Вдодатку Рим не пояснив, чому обох сторін не переслухував, а в культурних людей таке не допускається, бо —

"Без подання мотивів (причин) отречення (вироку) суду стає актом самоволі. **Мотивів до своїх отречень не подавали трибунали св. інквізиції** (коли людей палили), **а в новітніх часах суди большевицькі".**

Рим каже, що виявдувався в якихсь свідків, але не каже в яких, не дає імен, а подібне було — **"в процесах інквізиції та в большевиків".** Можна думати, що одинокими свідком був Коцилоський.

Значить, — Рим робить нині точно так, як колись робили папські інквізитори, а нині роблять большевики.

Рим проти української держави!

Підписані зазначують як дуже Рим образився їх словами: **"Якщо ми мали би власну державу...",** і в своїй відповіди папа назвав той вислав "ТЕМНИМ, НЕСТЕРПІВНИМ І НЕГІДНИМ". Яким правом може Українець про свою державу думати?!

Але нині папські прислужники говорять православним по фарисейськи: "Підлайтеся пані, а він поможе українську державу збудувати".

Коли брати на здоровий розум, то **папа повинен би найперше помогти збудувати українську державу,** а вже тепше, що тоді православні, бачучи його щирість, за його поміч хапались би, вважаючи його великим своїм добродієм.

Але папа починає з того кінця, як Москаль в Шевченковім "Кавказі":

Як би ви з нами подружились,
Багато б дечого навчились,
У нас же й світ!...
Та ще хочем
Других просвітити,"
Сонце правди показати
Сліпим, бачиш, дітям.
Все покажем, — **тільки дайте Себе в руки взяти...**

Обравшися папа, бо певно думав: "Знаю я вас! Мали б ви державу, а тоді не міг би я моркви на ваших головах стругати. Бунтівники проти Бога! Вам треба неволі безконечної! Ярма на шию, кайдан на руки, а на ваші хребти батога!" Таке виходить.

ВІДБИРАТИ ГОРОЖАНСТВО.

Айзенгавер заявив, що тим, які працюють щоби американський уряд перевернута (большевиками), відбирати горожанство, чи вони горожанами вроду, чи натуралізовані. Та мабуть се мало поможе. З такими треба поступати так, як Росія поступає.

ВИДАННЯ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ "ЕККЛЕЗІЯ"

1. Нарис Історії Християнської Церкви. Д. Дорошенко. Ціна $1.00
2. Життя Йосафата Кунцевича. В. Кудрик. Ціна 0.50
3. Історичні матеріяли. В. Кудрик 0.50
4. Маловідоме з Історії Греко-Католицької Церкви. Ціна 0.75
5. Вифлеєм — Катехизм для дітей. Прот. П. Мельничук. Ціна 0.20

Пишіть на адресу:

Ecclesia Publishing Co.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

Тут додати, що скарг було 28, а Рим в своїй відповіди згадав лише три, а решту промовчав, отже і підписані лише три точки в відповіди Римові обговорюють. А закінчують тим, що **вирішення Риму несправедливе, отже воно не зобовязує.**

Се все разом важна подія і вона поважна буте записана в історії не тільки уніятської Церкви, але і в загальній українській історії. Але католицькі історики її не запишуть, як взагалі подібного волі не записують, отже і тим фальшують історію.

Де корінь лиха?

Коли поставимо собі перед очи цілу історію скарги на Коцилоського, то стане ясно, що **головне лихо не в Коцилоськім, але в Римі, в папі. Там жерело лиха!**

Коцилоський, як і Хомишин, се лише наймити, що прикази Риму виконують. А Рим приказує, що вони мають робити і як робити.

З відповіди Риму бачимо, що Рим **є за целібатом;** що Рим навіть против самої української думи **про українську державу;** що Рим **рушницьку протиукраїнську роботу Коцилоського** вважає доброю роботою, а Коцилоського гідним чоловіком.

Ще дальше, бачимо, що для нього його наймит, ворожий Українцям, вартніший ніж 40 поважних передових Українців, які письмо до папи підписали. А для них же українська справа, — се їх **справа, се справа їх народу, се частина їх життя, їх народна власність,** а не власність Коцилоського ні папи!

Але що вся ідейна інтелігенція в цілій Галичині, і весь сьідомий загал подібно думав, як ті 40, — то надіяв папа плюнув в лице усій інтелігенції і цілому сьідомому загалови.

Коцилоського як і Хомишина, можна осуджувати лише за те, що вони, — хоч зроду Українці, — все згодилися виконувати яничарську роботу, подиктовану їм ворожими Українцям людьми. Шептицького не зчислятн, бо він, як польський політик, не мав для Українців ніяких обовязків. Його обовязки були польські

Але Коцилоський і Хомишин зроду Українці, отже їх робота яничарська. Злегковажили свій нарід, злегковажили своїх батьків, дідів, прадідів, прапрадідів, і пішли служити тим, які саму думку Українців про українську державу, звуть "нетїдною". Тим, які раді, щоби український нарід був вічно в чужій неволи, або пропав.

Ось за що їх треба осуджувати!

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

По нашій перемозі.

Наш відпуст поставив Українців високо, а ляхів Поляків. Ксьондз Бонковський невдовзі забрався в друге місце і по двох роках там помер. Фелішенок не могли вже затягати Українців на польські "пацьорки й розанці", і їх жебранина врятувала.

До Журова прийшов новий Ксьондз Сьвйонтковський, ґарячий ягеллонський адепт. З ним був його батько, бувший суддя, тепер на пенсї, неговіркий, і він був рад, коли його син не ириятелював зі мною. Але я жив з Сьвйонтковськими в добрих зносинах. Жили так, що ні вприв, ні вмерз. Ми зустрічалися, говорили, одни другому давав напророки. Релігійних і національних справ ми не зачіпали, отже не було спорів. Не виникали вовка в лєса.

І другі польська місцева інтелігенція вдячна нашу перемогу, отже вже не бунтувалася, але повитони польські головач з Рогатина на давали нам спокою. Завсігди шукали зачіпки. Вони тут потайки нараджувалися з місцевими Поляками, певно макчи нас на увазі.

Ванська хитрість і хлопська мудрість.

Мабуть 1900 р галицький сойм (парламент) ухвалив якусь суму грошей на підмогу для господарських, позичкових й освітніх товариств, але Українці не вали щастя до того фонду, зате мали щастя Поляки. Одначок Українці вже знали, що їм належиться.

Заряд читальні в Журові рішив заскаргувати масу Райфайзена (позичкову касу) і 1-го квітня, 1903 р., звернувся до крайового (галицького) заряду, щоби, він тій касі дав на початок безпроцентову позичку.

Що був заряд цієї тимяе не відповідь, се нікого не дивувало. В тих часах всі цісарсько-королівські урядники відкладали всякі подання на тижні, місяці і роки. А коли справа була не дуже смачна Поляком, то хтось до смерти не дочекався відповіди.

Головою (шефом) фонду був польський патріот Стефчик і він давав ради своїм як не допустити до основання нашої каси в Журові. Йому було гірко, що до тої справи вдалися Українці, а не польські кольонїсти. Буде наша каса, то вже не зможуть Поляки мати своєї, бо дві касі в одним місци не можуть бути.

Стало відомо, що Стефчик запитував ксьондза Сьвйонтковського чому Поляки не вдалися до тої справи, а ксьондз відповів, що між Поляками нема до того відповідних людей. Отже дальший польський плян був, щоби добрий нам перешкодити, отже щоби не було в Журові такої каси.

Минав рік і я почав тратити надію на красну поміч. Почав я роздумувати якби роздобути бодай тисячку на початок для нашої каси. Аж 31-го березня, 1904 р., Стефчик повідомив, що 1-го квітня, 1904, будуть збори каси Райфайзена в Григорові, отже щоби ми післали туди свого відпоручника. Вихолило, що нас хочуть прилучити до Григорова.

А Григорів був польський осередок,— там були польські кольонїсти, був граф Розторовський. Було досить тих латинників, що молилися по польски, а сварилися по українськи. А були кольонїсти і лоза Григорівом, отже Поляки мали надію, що не допустить, щоби Українці захопили григорівську касу в свої руки.

Журів, се місточко, а Поляком хотілося, щоби всі міста мали польський характер. І знали, що журівський гейдамака (себто я) може ані справою здвигнеся до сойму, або і до віденського парламенту, отже хотіли нас приокоськати, прилучити до каси в Григорові. Се була хитра лятка.

Але я се розумів і був в того задоволений. При нашій розумній роботи ми могли скористати і мати свою касу і в Григорові і в Журові, бо Українці і тут і там творили більшість. А місцеві латинники скорше йшли з Українцями ніж з кольонїстами. На кольонїстів надіялися. А григорівські і журівські Українці були добре зорганізовані.

„Зєдинений" про православних

В католицький „Америці", ч. 121, 1954, є стаття о. Вол. Білинського: „Зважки на часі", де повно вигадок для православних. Ось кільком висловів з тої статті:

"Так моляться **незединені** Українці— Українські **незединені владики** — Візантійсько-московська схизма полонята **незединому** церковну владу — Впертість і закамянілість **незединених** владик — **Незединені так звані православні владики,** з рижих **ніби православних церков...**"

А висновок в Білинського, що коли б православні владики шукали Царства Божого, то — **„визнали б Одного Пастиря, Намістника Христового"** (папу).

Видно, що Білинський або фанатик без третої клепки, або наслідує Хомишина, Коцилоського, ректора Бойчука, Терешкуна...

За основу бере Білинський слова з Сл. Божої Золотоустого: **„Соединить їх в святій своїй соборній і апостольській Церкві".** Але Золотоустий не каже, що та Церква в папі.

В часах Золотоустого була одна Церква, бо Рим був ще від неї не відорвався Схід все вирішував і вирішив, що **папа не має верховної власти.**

Але в Служеб Божій говориться про **"єдність віри",** — отже чи Рим нині є в єдности віри з першою Апостольською Церквою? Ні!

Апостольську Церкву творить **„єдність віри",** а не папи, з яких деякі **"нині** віри не мали. Та і нині дійсної віри там мало видно.

Рим не є в **„єдності віри",** отже він **"незединений",** він схизматик.

А **"зединені"** (уніяти), се **поневолені.** Поляки думали приятнали їх предків до католицизму.

З ким же Рим зединений? З православними ні! З протестантами ні! З італійськими і французькими большевиками ні, — а се ж будші католики. А в свій Римській Церкві була така єдність, що було по двох і трох папів нараз, а в часах Лютра вона ся двоє розколола.

* * *

Каже Біл.: "Візантійсько-московська схизма... Але основи „єдности віри" встановлено, коли Москви на світі не було, та й Рим тих справ не вирішував. Вони вирішувалися на Сході. Та нашо показувати пальцем на православних, коли кат. еп. Штросмаєр на папському Соборі 1870 р. говорив, як історія доказує, що папи не має верховної власти.

Коли ж православні з папами не єднаються, то причина, — що вони знають історію папів. Може Білинський не знає, але з того не виходить, що всі не мають знати і бути дурнями.

Папство, се „Апостольська Столиця", голосить римські агенти, але чудасія виходить з тою „Апостольською Столицею". Коли папа заступник Христа, то в Римі повинна бути „Христова Столиця".

(Докінчення на 6-ій стороні)

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
in Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адреса:
The HERALD, Box 3444, — Winnipeg, Man.

ІНТЕЛІГЕНЦІЯ І ЦЕРКВА

В Европі була різка межа між звичайним народом й інтелігенцією. Нарід був малосвідомий, а інтелігенція се виховники вищих шарів, на певних становищах. Яке ж відношення було між Церквою й інтелігенцією?

Говорилося, що в Росії інтелігенція стоїть поза Церквою. Поверхово з Церквою зв'язалися ті, що мали для цього нагоду. Але де була того причина? Причина була найперше в тім, що тамошній церковний лад не давав інтелігенції місця в Церкві. Церква, як інституція, мала бути на найменше свідомих.

Були голоси навіть російського духовенства, що російська церковна влада відгонила інтелігенцію від Церкви.

Інтелігенція, як свідомійша кляса, не мала в Церкві місця. Церковний лад зачислив й інтелігенцію до „дисонанс"ів,— до тих, яких треба лише знити і провадять, отже ставив інтелігенцію нарівні з малосвідомим загалом. Наверху стоїть високоосвічений церковний провід, який має всі церковні права в своїх руках, а надолині безправний загал з безправною інтелігенцією. І та безправна долина мала лише обовязки, — ходити до церкви, сповідатися, постити, нести свічки в церковних походах, давати жертви. Інтелігенти „як знакові ноти, могли ще співати в церковнім хорі. Чи могла тим інтелігенція вдоволитися?

Проти леду в Російській Церкві були поважні заклики. Про ті виємні проводи казали, що вже відгородилися від народу і вяжеться лише з державним урядом; що вже життя народу не знає; що вже замкнулося в своїм вузькім гурті, на широкий світ не дивиться і живе лише спомнами давнини. Говорилося про „некомунність" в Російській Церкві. А все вело до того, що Російська Церква наближалася до церковної революції. Се були і голоси духовних.

* * *

Подібно було і в Галичині, і тут не давали інтелігенції права інтересуватися церковними справами. На Львівський Синод (Собор) 1891 р., ледяй допустили одного світського, д-ра Шараневича, який мав теольогічну освіту, але все ж не дозволяли йому тут говорити.

Вище церковне начальство, і в Росії і в Галичині, навіть священиків уважало безправними, і певно, що було би їх цілком позбулося, коли б могло без них обійтися. Висловляти своїх поглядів про вагомі церковні справи вони не мало права. А священики, се також інтелігенти.

В Галичині церковне начальство свідомо вело Церкву до загибелі, — хотіло Церкву замкнути костелом, а Україні спольщити.

І показалося, що в таким грізним положенню та безправне але здібна інтелігенція стала спільною силою до оборони Церкви. Вона освідомляє нарід про небезпеку, скликає вічі, пише в часописах, йде в делегаціях, виготовляє протести... Вона робить те, чого навіть дуже здібні священики не могли зробити, бо їм церковне начальство руки звязувало. Вона виручає священиків і стає в їх оборони.

Тут вираз показалося яке місце більше свідомі люде повинні мати в Церкві. Не досить того, щоби прийти до Церкви, бо се зробить і неписьменний чоловік; для свідомійшого, для інтелігента повинно бути в Церкві місце і права відповідно до його свідомости, до його сили. Свідомійшого конче потрібно там, де вирішуються важні справи, де перед Церквою стоять трудноші і небезпеки.

Тому галицькі священики при обговоренню важних церковних справ старалися мати між собою світських інтелігентів (на соборчиках), а чому церковне начальство дуже противилося.

Після першої війни показалась дуже ясно роля інтелігенції в Церкві, — а вже окремо в Галичині, на Волині і Холмщині. Багато було тих, що визначилися як відважні оборонці Церкви, не зважаючи на те, що їм заборонили в церковні справи мішатися. А се знак, що не інтелігенція була чужою Церкві, але Церква чужа інтелігенції.

Правда, були одиниці, що стояли проти Церкви і релігії, але і до того між істинуючий церковний лад причинялися.

* * *

А в Канаді - - Тут інтелігенція, отже свідомійші, клопоталась Церквою від перших початків.

Тут інтелігенція - „не навернулась до Церкви, за що треба її похвалити", бо вона тут зо свідомою частиною загалу **зорганізувала і збудувала Українську Православну Церкву.** Без її праці певно не було би тут нині і гр. кат. Церкви, ані Костел, або хоч пів-костел.

Але був час, що зі сторони церковного проводу на Соборі в Саскатуні був піднесений заклик проти інтелігенції, — **що вона хоч багато добого зробила для Церкви, але наробила багато зла.** Се очевидно вело до того, що в Церкві не повинна інтелігенція бути, а коли б і була, то не повинна мати жадних прав. Як було в Европі. Заклик робили ті, що рухом пальця не причинилися до збудования тутешньої Церкви. Розумість, що за те дістали належну відповідь.

Церкві треба нетільки добрих побожних людей, але також і свідомих. Бо Церква жива частина людського життя, широке поле для праці. Тут можна старе поправляти і нове добудовувати, та поширювати церковний грунт і зміст. Після недавної домашньої еспанської війни визначні католицькі церковники робили Римській Церкві закиди, що вона в Еспанії годувала своїх вірних лише церемоніями, парадами, процесіями і так спинялася живу людську думку. Наслідок був, що люде з такої тісної огорожі вирвалися і йшли, хочби і манівцями. Се довело до домашної війни.

Так і московське церковне начальство спинало хід українського життя і довело до подій 1921 року.

З самими мало свідомими може церковному начальству бути добре якийсь час, але не завсіди. Свідомість загального життя росте, обставини змінюються, а се зачіпає і Церкву. А вже в-трудних часах чи самі мало свідомі, або сама горстка церковних провідників зможе Церкву оборонити. Колись козацтво оборонило Церкву під проводом інтелігентних провідників.

В Галичині не церковний провід, але головно безправні, яяте ідейні інтелігенти поставили Церкву на український ґрунт (в 1830 і 1840-их роках). І за нездавної Польщі інтелігенція вложила чимало праці в оборону Української Церкви.

* * *

А в Канаді інтелігенція з свідомим загалом нетільки що Церкву зорганізувала і збудувала, **але вложила в неї ширший зміст, — поширила в Церкві права і на вірних, а чого давній церковний лад не допускав.**

Самий церковний провід сам собою не є ще Церквою, — Церкву творять усі вірні разом. Церква, се широке поле. Коли наше козацтво оборонило Церкву перед унією і Поляками, то козаком ходило і про Церкву і про волю народу, права народу, життя народу. І старо-звітні Пророки чи другі визначні тодішні мужі були також великими патріотами свого народу.

З наведених примірів бачимо, що інтелігенція потрібна Церкві, як і взагалі народови, як і державі. Життєва конечність дає їй там місце, чи хто з людей того хоче, чи не хоче.

* * *

На закінчення треба ще сказати, що в Канаді рівного поділу на інтелігенцію і народ нема. Тут всюди є висша школьна освіта. Тут люде з високою освітою не так привязані до своїх посад і занять, як в Европі. Тут чоловік з низшою освітою був нетільки послом в парляменті, але і міністром. Здоровий сильний розум тут завважує, а не самі шкільні свідоцтва. Тут учитель за час берець до торговлі або фармерства. Учителька йде замуж за фармера. Чоловік по свідченню правничих студій береть до торговлі... Се тут звичайна річ.

І сам український звичайний загал освітою стоїть тут вище, — читає газети, має книжки, бував на вічах, на зїздах, тому між ним є визначні інтелігенти одиниці, — отже межа між звичайним народом й інтелігенцією тут затирається. Бо в Україні, що на висших становищах, звичайно перейшли всі щаблі від фармерського, чи робітничого життя поки стали вище, і тому в них є більше життєвого досвіду, ніж в виховання самої школи...

УСІ ДОПОМОЖІМ СВОЇЙ БОГОСЛОВСЬКІЙ ШКОЛІ

† Смиренний Іларіон; з Божої Ласки Митрополит Української Греко-Православної Церкви в Канаді, до Всечесного Духовенства та до всіх благочестивих вірних. — Мир вам усім у Христі!

Богословська Школа для кожної Церкви — це важлива основа її, це той камінь наріжний, на якому вона стоїть. Бо це те джерело, з якого приходять Священики, а вони — душа Церкви.

Де Богословська Школа добре поставлена, там вона дає свою потрібну нуку, там належно Священики богословськи освічені, там Церква духово сильна.

Ми, православні, в Канаді живемо серед густого іновірного моря, головно моря протестантського та католицького, в тому поза нашими ожаженим до нашої Віри проснажить чужі, особливо протестантські та католицькі впливи. Боротися з ними, щоб ісповідувати чисте Православіє, обовязана вся Церква, а в першу чергу її Духовенство. А головою й розумом Духовенства є його Духовна Школа. Через це кожен Священик і кожен свідомий православний обовязаний добре заопікуватися Богословською Школою, як школою своєю, як своєю школою улюбленою.

Досі в нашій Українській Греко-Православній Церкві в Канаді те було Богословської Школи, як постійної Вищої Школи. Прийшовши, з вибору Собору 1951-го року, до праці в нашій Церкві, як Первоєрарх її, негайно першу свою увагу звернув я на організацію для нашої Церкви постійної Вищої Духовної Школи. І Милостивий Господь щедро допомігши мені, — з того часу наша Духовна Академія, Богословський Відділ при Колегії Св. Андрея, належно розвивається й зростає, як наша Вища Богословська Школа.

Але на дорозі до кращого розвою нашої Духовної Академії як стояли, так і стоять дві головні причині: 1) брак потрібних фондів, і 2) недостача потрібних кандидатів на студентів Академії.

Вища Богословська Школа потребує великого щорічного бюджету не своє нормальне продовження, — треба утримувати велике помешкання, заплатити за його податок, треба оплатити о. Настоятеля, треба заплатити професорам і лекторам Школи, треба набувати потрібні книжки для Богословської Бібліотеки. А до цього всього потрібно хоч кілька постійних стипендій, як матеріяльну допомогу більш успішним студентам, — потрібний нам Стипендійний фонд.

Друга наша перешкода в праці, — це гостра недостача кандидатів на студентів нашої Духовної Академії. Студентів у нас усе мало, тому й утримання Богословської Школи коштує високо. Звичайно виставляється дві головні причини, чому молоді люди не хотять віддаватися Духовному Званню: недостатне матеріяльне положення нашого Духовенства, а друге — його ніби завелика залежність від Громади. Обидві ці причини тямчасові й перебільшені, і вже не відповідають дійсності, бо Вищий Церковний Провід багато сил своїх покладає на удільнення стану нашого духовенства.

Ось тому цим Пастирським Листом своїм я звертаюся до всього нашого Всечесного Духовенства і до всіх наших вірних з гарячим закликом всіма своїми силами допомагати розвиткові нашої Богословської Школи.

Для цього благословлюю всьому Духовенству протягом трьох бажучих місяців: липня, серпня й вересня тильно виконати таке мое зарядження.

1. Відслужити в одну з неділь цих трьох місяців Св. Літургію в намірені нашої Богословської Академії, конче перечитати прилюдно в Церкві оце Послання, сказати докладну проповідь про значення Вищої Богословської Школи для Церкви, і зробити матеріяльну збірку на Стипендійний фонд цієї Школи, якій засновується при Консисторії. Теку Літургію зараджую відслужити по всіх Громадах нашої Св. Церкви.

2. Благословлюю зараз таки конче повести організовану працю пільнуючи кандидатів до нашої Богословської Школи, для чого всі три місяці Духовенство конче говорить про це у своїх церковних проповідях та в усіх своїх приватних словах, і всі ці три місяці веде належне усвідомлення всіх вірних про цю пекучу й велику справу. І я глибоко вірю, що кандидати знайдуться.

І треті — нашій нашій Богословській Школі конче потрібно богословської книжки, — з історії православної Церкви, з богослов, книжки богословські (і мовою церковнослов'янською), і т. ін. І благословлюю нашому Духовенству заохочувати вірних, щоб вони дарували ці книжки Бібліотеці нашої Богословської Школи й посилали їх просто на адресу Колегії Св. Андрея в Вінніпегу.

Голосно кличу вас наше Духовенство й усіх наших вірних узяти глибоко до серця й зрозуміння оце мое Пастирське Послання. Добра Вища Богословська Школа — це основа сили та зросту нашої Церкви. Без неї наша Свята Церква належно розвиватися не буде, належно вперед не піде. Треба, щоб кожен зрозумів, яку велику вагу має ця справа.

Цей мій Пастирський Лист благословлено прочитати в кожній Громаді за відповідною Св. Літургією протягом трьох місяців. І за такою Службою сказати проповідь про конечність посилати своїх молодих людей, що скінчали 11-ий чи 12-ий гред нормальної школи, на навчання на Священиків. Усі зібрані на Стипендійний фонд матеріяльні суми посилати до Консисторії.

Про виконання цього мого зарядження кожен Священик докладно повідомить мене окремо своїм листом.

І нехай будуть милості Великого Бога і Спаса нашого Ісуса Христа до всіма вами!

† ІЛАРІОН,
Митрополит Вінніпегу й усієї Канади.
Року Божого 1954, червня 28-го дня.
Всеканадійська Катедра Св. Троїці,
в Вінніпегу.

АПОСТОЛИ І ЕВАНГЕЛІЇ

ПРОРОК ІЛІЯ.

Славний пророк Ілія жив коло 900 літ перед Христом. Є оповідання, що перед народженням сина батькови сказав, що його обрані люде годували дитину огнем. Се було предсказання, що слово його сина буде сильне як огонь.

В часі, коли Ілія почав проповідувати, ізраильським царем був Ахаав, що обдумував церкву божкови Ваалови та примушував нарід до віри в Ваала. Тоді стає перед ним Ілія і каже:

„За твої вчинки через три роки не буде дощу, аж доки я не скажу". Перед гнівом Ахаава Ілія скриває коло потока Хорафта, а коли той потік висихає, йде до міста Сарептя. Тут просив бідну вдову, щоби його накормила, та вона сказала, що має лише трошки муки й оливи. Тоді каже Ілія: „Підн і спечи мені і собі хліб, бо мука й олива в тебе не вичерпаються". Так і було і вдова з сином й Ілією мали весь час кормитися.

Сталося було, що син вдови помер, та Ілія молитвою привернув йому життя.

Через 3 роки і 6 місяців не було дощу і нарід почав розуміти, що то кара за гріхи. Пішов тоді Ілія до Ахаава, а той каже: „Чому ти робиш лихо народови? Ні те Ілія: Не я, але ти своїми гріхами вчинками".

Щоби доказати народови, що Ваал не є Богом, сказав Ілія священикам Ваала: „Порубайте воли, положіть на жертівник як жертву, і просіть Ваала, щоби зіслав на нього огонь. А я подібне зроблю з моїм волом". Ваалові священики молилися, але огню не було, коли ж Ілія помолився, зійшов огонь і спалив жертву. Тоді Ілія помолився і впав сильний дощ.

В св. Письмі багато оповідається як Ілія виступав проти зла і наводив нарід на добру дорогу.

Коли мав покидати сей світ, знайшов собі наслідника, Єлисея. З ним і другими 50-ма пішов над Йордан і тут спустився з неба огненний віз і забрав Ілію. Ілія явився в Христом при Його переображенню.

В Посланню (Яков: 5:10-2) Апостол каже щоби ми брали Пророків за примір, їх працю, терпеливість. Молімось щиро, а молитва має велику силу, як мала молитва Ілії. Коли провинитесь, признайтесь до провини.

В Євангелії (Лук. 4: 22-30) Ісус згадує про Ілію та каже, що ніякого з Пророків в його рідній країні не повалили, хоч через них промовляв Дух Божий. Як багато було тих, що не поважали Ісуса, кажучи: „Хіба ж не знаємо чий він син?" І тому деякі чуючи, слова Христові, запалилися гнівом

Індохіни поділені.

Важною подією в нині, що 8-літня війна в Індохінах закінчилася дійсно перемогою большевиків. Женевська конференція, за старанням французького премієра Пера Мендеса-Франца, признала північну часть Індохіни большевикам. Подібно як в Корві. Большевики і їм прихильний світ тішаться, а світ противний большевикам каже, що се удар для тих, хто не хоче комунізму. Так премієр Індії, Негру, заявив, що се великий мировий здобуток. (Індія хвалиться до Росії). Він за той „здобуток" похвалив англійських заграничних міністрів, Росію, Францію, комуністичний Китай та індохинських большевиків.

Французька преса хвалить Мендеса, а в парляменті большевики тішаться, а небольшевики жадоволені.

Англійські поважні газети кажуть, що нема чим тішитися. Се удар в „вільний світ". Поважна італійська преса каже, що се не заорожить добра, — тепер Росія може вірити, що і з західною Европою так стоиметься. Америка стаметься до тої події більше холодно, відчуваючи большевицьку перемогу.

* * *

„Демократичному" світови минула війна не дала нічого, а дала Росії. „Демократи" ми замасковані прихильники Росії, помогли їй забрати кільки цілих держав, а дальше дали часть Німеччини, часть Берліну, часть Австрії, часть Трієстру, північне часть Корві, а тепер часть Індохін.

По війні „демократи" лише наражувалися, переговорювали, а большевики в тім часі лише воювали і здобували. А що здобули, те „демократи" стягнули.

Ляхо, що не всі „демократичні" уряди є вповні демократичними, бо хилять ся в сторону Росії. Можливе найрізкійше против большевизму стоїть нині уряд Америки.

Західніми демократам ходить головно про те, щоби між Заходом і Росією не прийшло до війни, отже полусліють Росії за Сході. Там Росія росте, а вони мліють. Та-коли-ходіть про те, щоби на Заході війни не було, то треба дати Росії половину тої Европи, якої вона ще не має, половину Лондону, половину Нью Йорку, половину Суецького та Панамського каналу, половину Аляски, а війни певно не буде. Тоді Росія без війни все забере.

Такі думки серед нинішнього положення насуваються.

ПОЛЯКАМ НЕ ВДАЛОСЯ ВТЕКТИ.

Шість Поляків тікало від большевиків до західного Берліну, та большевицька поліція одного вбила, а пять зловила.

ЧИ МАЄТЕ КНИЖКУ „МАЛОВІДОМЕ"?

Усім треба знати, що діялося в греко-католицькій Церкві від її початків, а про те оповідає книжка **"Маловідоме з історії греко-католицької Церкви".** Се перша книжка, а певдовзі появиться і друга.

Тут є матеріяли, яких дехто не зайдете. Тепер час, щоби про те знати. Ціна книжки 75 центів.

Замовляйте пишучи до:
Ecclesia Publishing Co.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ФАРМАЗОНИ

Васьль розвідуесь про село.

— Скажу вам, я нашого села не пізнаю, — почав Василь, — що тут сталося? Гіршого села я не бачив. А школи мабуть таки нема . . .

—Нема, — говорить Правдарюк. — Я кільнос разів згадував громаді, та вона на мене як зарєвіла: „Нащо нам школа? І так податки великі, Жиди нас обдирають, а ніж ще школи. Платити учителєм щоби дітям баки забивав".

— А може дик вчать, як було давнійше.

— Ні, Василю! Дик вічно пяний. Він не такий як покійний Лука, він був Божий чоловік. Вчив

— А чи священик нічого не каже?

— Чому ні, але що один чоловік зробить. В очи потякнуть, а своє робить. Лихо, що й вийта такого маємо, що йде за Мортком та писарем Обдзіржевичом. Пянюга!

— Хто ж тепер вийтом?

— Павло Дівий. Ото його знаєш.

— Знаю! Та він і колись пив . . .

— Пив трохи, а потім цілком розпився.

— Як же се сталося?

— Просто так з одного боку писар пянюга, а з другого шинкар, обі притчують до пиятики, балянсують, підбунтовують, і чоловік сам не знає коли зайшов на манівці. О! Лихе товариство то великий ворог чоловіка. І так вийт не і громада не.

— А коли в вас вечором коршми зимкаються? Там де я був, в девятій вечером.

— В нас, Василю, не так. Всі пють доки хочуть.

Таке говорили і Василь багато чого довідався.

Що Васьль робить.

Другого дня взяв Василь фіри в Скалдану, поїхав до міста, а вечором привіз два великі скрині та ще дечого багато. І купив город та почав міряти: тут буде хата, там комора, там стайня, там стодола, там пасіка . . .

Людям дивно і ціле село посходилося, прийшли і шинкарі. Всі питаються, до коршми просять. А Василь до всіх чемно

— Я, панове, зроду горівки не ню, а скільнау пива чи вина в велике свято . . .

— Ай вай, версти (чуєш?), — кричнули шинкарі, а Василь:

— Чого Вам дивно? По других краях селяне не пють, а які багаті і здорові. Таке на Моравії, в Чехах, в Тиролю. А земля там гірша ніж у нас.

— Ну! — кажуть шинкарі, — як може бути, щоби працюючий чоловік чарки горівки не випив? — А Василь:

— А як жили люде доки чорт горівки не видумав? А як живуть ті, що не пють?

— Кім Мойше (ходи Мошку), — каже Смок до Гуліса, тай забрялися, і дорогою руками розмахували та плювали. А Василь каже людям:

— Бачите?! Потягніть його полином, а він не розсердиться так, як коли про горівку зле скажете. Во горівка тягне до нього чоловіка з його местком. А в криминалі цілими сідають через горівку. Бо де крадіж, розбій, рабунок, там і горівка буває. Та . . . ніхі день робочий, а він завдіть в неділю, то поговоримо. Я нікий мушу ще бути в священика.

Людські балачки.

Люде розходилися, ставали гуртками і говорили.

— Що се за пан такий, — каже Федор Чоботар, — і звідки? Ма ж його батька знаємо. Ми просимо його на честь (на пиятику), а він дле нам науки як дітям. Що десь був . . . Ова!

— Ова! — повторив Гарасим Величко, — а може він не має крейцара (цента) при душі, то сорониться в нами до коршми зайти. Мусів би і він честь поставити (горівки купити) та нема звідки.

— Ова! — обізвався Гриць Сомин, — і в був при війську, і таких бачив. Купить з Жида пару цінових медаликів і хвалиться. Побачимо доки того пашства буде! Коби наші Мортко здоров і його в свої руки дістав!

— Та що ви люде кажете! — обізвався Гнат Лаба, — Василь розумно говорить. Хиба ви не бачили, як шинкарі перестрашились? Від тепі моя нога в коршмі не буде!

— І моя таксамо, — потякнув Семен Нарівник. — Добре, що такий чоловік знайшовся. Буду до нього заходити, щоби мени читав та розумне розказував . .

Такі були балачки, а Василь своє робив. Заходить лише до пянотця, до Складана і Правдарюка, та до громадської канцелярії, де рахунки переглядає. Війт не позволяв, та Василь дістав від старости (від уряду в місті) таке письмо, що писар аж побліз.

Нова несподіванка.

Наразі тійшла по селі балачка:

- Таже в нього тільки грошей, що ніхто не може їх порахувати.

— Іге, ге! Запотіжного Марусин на свої очи бачила, що в нього грошей міхами.

— Звідки ж він їх набрав?

— А чи ти не чув, що Василь фармазон? Фармазони дущу чортови записують, а він дле їм грошей кільно хочуть.

— Та як мене довги прислали, то я і за душу не дбав би, — каже один.

— Я таксамо, — говорить другий.

— Іге! — говорить третий, — меши ж Запотічний оповідав, що скоро вечер настане, Василь вимна позатикає, двері позамикає, і доки жури не запіє, до якого часу не голосно говорить аж хата дрожить. А конюшок в нього тільки, що на віз не забрав би. Ге! А одна така велика що аж страшно, а чорна-чорна!

— Се таке пезно від того . . . щоб бі — А від кого ж? Але як се, коли Василь до церкви ходить, хреститься і хрест цілує.

— Е! Дівол може таке зробити, що ти бачиш Василя в церкві, а він сидить вдома та хрест святий кожем коле.

— Та, так! — каже Гнат Соснарка, — а він несамовитий (не без чорта). Чув я про ті фармазони, та я ще в нього розуму попробую.

Таке говорили, а Василь своє робив. Майстрів з міста спровадив і такі будинки йому побудували, що не надивишся. Навіть священик їх оглядав, а Складанова Катерина казала, що і в пана не може бути краще.

ОГОЛОСИЛИ ВОЄННИЙ СТАН.

В Фінікс Сіті, в Алябамі, в Америці, проголошено воєнний стан. Там розвелося дуже багато злочинности і недавно вбито там прокурора Петерсона. Тамошня поліція не могла, або не хотіла спинити злочинности. Відділ війська прибув до міста, відобрав зброю від поліції і приказав, щоби віддали зброю всі люде, які її мають. І проголошено воєнний стан.

„ЄДИНЕНИЯ" ПРО ПРАВОСЛАВНИХ.

(Докінчення з 3-ої сторінки)

або „Столиця Христового Заступника".

Чому пала має за апостольські плечі хватався, а не Христові?

* * *

Ще одно безглуздя Білинський проповідує, коли каже, — що православним єпископам нільно думати як думають, бо вони **заламороченні**, —

„Одначе не вільно їм ні в імени Христа, ні в імени України щось подібне голосити і так впроваджувати в блуд український народ, який не визнається на вперткости і закаменілости нездинених владик."

Чи се не божевілля? Звідки „запаморочення" можуть знати що їм вільно а чого ні?" Нехай би Білинський сказав, що він „запаморочений", то чи хто осуджував би його писанину? Ні! Всі жалували би, що чоловік збожеволів.

- А здоровий чоловік має право говорити, що розум диктує. От і гр. кат. священики писали про римську обдудну роботу, бо такою її бачили.

Але запитати всяких Білинських, яким правом зневажають вони мільони православних Українців, — звуть їх „нездиненими", "схизматиками", а Православну Церкву „смердючим цолоч"? Хиба правом хамства, хрунівства, нечарства.

Ще говорить Білинський, що православні владики один других анафемують, та воно дещо не так. Є непорозуміння між деякими, а дехто стається анафемувано, одержливо. Але колись пани з усієї сили анафемували одні других.

Нині ж пани проклинають православних „трубним голосом". Вони встановили на те „прокляттущій" закон де говориться, що коли хто каже — що папа Римський не є наслідником св. Петра . . . **нехай буде проклятий".** (Додаток до Прот. Собору 1891, ст. 18). Панам можна проклинати . . . То "що нінего".

* * *

Коли б ходило про одного Білинського, то можна би сказати: „збожеволів чоловік", але „єдинені" католицькі політики всі є Білинськими. Навіть те, що „Америка" помістила статтю Білинського, багато говорить.

Тому стоя статтю є відповідію воїм Білинським, які з білого роблять чорне, а з чорного біле. Тим, що все фальшують якоюсь Риму, а на шкоду українського народу.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Речей „Провидіня".

Проснмо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ГОТУЙМОСЯ ДО ДЯНІВСЬКИХ КУРСІВ

Від довшого часу в нашій Церкві відчувається пекуча недостача добре вишколених дяків. По деяких Парохіях є добрі дяки, які вповні відповідають своїм завданням, але таких Парохій небагато. Ми були щасливі, що знайшлися добрі люди з рядових верств нашого громадянства, які ратували спів у наших церковних громадах; були се фармери, робітники або люди інших занять, учителі, адвокати, що дуже багато приспиняються Церкві як дяки.

Однак з кожним роком зауважується, що справа стає гіршою. Теперішні дяки старіються; інші лишають нас, ідучи на сточинок, а то просто вмирають; буває і таке, що чоловік перебільшить. Наслідок цього такий, що справа стає все гіршою.

На щастя самі вірні співають у Церкві і ратують до певної міри церковний спів, але бракує провідників, щоб відважно співати, а загал за ними буде співати, бракує тих, що розуміли б устав, що, де й коли заспівати чи прочитати, щоб Богослуження виходило поважно, прилично й побожно.

Уже є Громади, де нема відважних прочитати Апостола, співати Тропарі, а до Похоронів треба просити з інших окодиць дяків. Стан такий досить загрозливий, бо церковне життя таки не може обійтися без дяків.

Дотепер були поодинокі спроби якось справі зарадити. На місцях вичувано охочих до співу, і цим займалися поодинокі Священики нашої Церкви. Тому трошки дякуди дяківство поліпшилося.

На Курсах Українських, що були зараджені Інститутом ім. П. Могили в Колегіюм св. Андрея, у програму вставлено, як предмет навчання, „Церковний Спів" (дяківство). Одним цього замало.

Зимою 1954 р. Консисторія Української Греко- Православної Церкви, за благословенням нашого Високопреосвященішого Митрополита Іларіона, заряднла Курс Дириґентури й Дяківства, на який згологилося повяжне число учасників (та не всі приїхали), і який тривав від половини січня до кінця березня.

Директором Курсу Вл. Митрополит призначив Протоєрея С. Грицину, а на себе взяв загальний провід. Було оправдано широкий план навчання і заангажовано ряд видатних учителів, для виховань в науці. Справу навчання поставлено було дуже повязно.

Охоплено такі предмети: Церковний Спів (тут включено історію музики, Теорію музики, Інтонацію, Ритміку, спів на голоси і практичний спів), Дириґентура, Дяківство, Літургіка, Церковний Устав, Катехизм, Історія Церкви, Старий і Новий Заповіт, Пастрольтія, провідництво.

Крім того курсанти практично допускалися, биручи участь у Богослуженнях і требах у Катедрі Пресвятої Трійці та парохіях Вінніпегу.

Навчання відбувалося кожного дня від 9-ої год. рано до 4-тої год. дня, з перервою на обід, вечорами і в суботу по обіді.

Загально цей перший Курс був зовсім успішним.

Учасники Курсу дуже пильно й уважно вчилися, тому й для учителів була приємність навчати. Годинки минали непомітно, а при занятях нерва не звичайно дзвінку, що голосила перерву.

Усі учасники добре підготовлялись, і маємо вісти в місць, що вони справді стали дяками, і Громади мають здоволені.

Цим ми дуже радіємо. Цей перший організований крок для поправи церковного співу і наладнання дяківства в нашій Церкві зволочує нас дальше продовжувати цей спосіб, щоб наша Церква стало була забезпечувана добрими дяками, щоб всюди був добрий церковний спів.

Отже, ми слідуючу зиму 1955-го року зновь будемо мати в Вінніпегу Курс Дириґентури і Дяківства. Гаже тепер закликаємо охотників записуватися на цей Курс церковного співу й усього, що з ним зяжеться. Нехай ніхто занехтує праці на Курсах, щоб опісля поправити церковні справи в своїх Громадах.

Уже від тепер кличемо записуватися на цей Курс. Хто має слух і голос, хто має охоту і любить співати, — записуйтесь на Курс!

Ця справа церковного співу — це не є справа тільки Консисторій, чи Священика або Церковного Заряду, — вона є наша загальна справа, що однаково має всіх інтересувати й однаково мають про неї дбати всі, кому зижить на серці добро нашої Церкви і її світла будучність.

Родичі — нехай вже тепер звозочують своїх дітей на цей Курс. Нехай уживають своїми дітьми так, щоб з половиною наступного січня могли-поїхати до Вінніпегу на 2½ місяця. Священики вже тепер повинні звернути пильну увагу на молодих співаків у своїх парохіях, заохочувати їх і переконати, щоб посвятилися послуженню Церкві, як провідники церковного співу. І щоб вони конче їхали на ці Курси до Вінніпегу.

Наш загал не сміє байдуже до цього ставитися, що воно „якось буде", що маємо Єпископів і Духовенство, які повинні цим клопотатися. Ні, ми всі маємо обовязок зробити все, щоб наша Церква завжди мала добрих провідників співу при Богослуженнях.

Подаємо до відома, що навчання на **Курсі безплатне.** Треба тільки мати гроші на дорогу і на оплату мешкання і харчів під час науки. Наука подається на кошт Церкви, а ці кошти не малі, бо Курси високо поставлені.

Подаємо це звздалегідь до відома на те, щоб якнайбільше Громад скористали з Курсу Дириґентури й Дяківства, що буде зимою 1955-го року, і конче вислати до Вінніпегу своїх кандидатів на дяків.

УЖЕ ВІДТЕПЕР ГОТУЙТЕСЯ ДО ЦЬОГО КУРСУ!

За Президію Консисторії УГПЦ
о. Є. Грицина,
голова.

30 червня 1954 року.

РАДІСНА ХВИЛЯ
в Кирклєнд Лейк, Онт.

Дякувати Богові й жертвенним вірним, ми в Кирклєнд Лейку, вже дождалися тої радісної хвилини: молимося у власній Церкві. Від тепер у нас починається нове життя, до якого дали підставу минулі роки безперервної праці. За нову церкву ми заплатили три тисячі долярів, а ще маємо дати дві.

Малі ми в своїй громаді велику перешкоду, але при єдности сили і думки ті перешкоди стають меншими. Нова церковна вносить настрачав для нас, розширює пятдесять два через двадцять стіп фіть.

Дальшою головною ціллю турботою буде її прикрасити та вибудувати огнівлом до православної церкви.

Перед нами тяжка праця, але знаєва усе радісна, бо в ній ми служимо Богові та Українському Народові.

Г. Черешка, голова.

ПИСАНКА
на фонд Української Православної Церкви в Канаді 1954 рік.

(Продовження)

Прот. С. Гарук, Вайта, Ман. І. Малдзюк (Онтаріо), Іван Вик (Онт.) А. Фігус, по $2. По $1.: Олена Дорош, В. Федорюк, К. Калинюк, В. Андрушко, С. Олійник, В. Костюнюк, М. Кадзюк, Анна і А. Тесарський, М. М. Сторожук, І. Макоєвський, Е. Возняруик, Н. Божик, М. Зушмець, Є. Подольський, К. Бугера, М. Дмитр. О. Пядушний, М. Мігайчук, В. Цісмиструк, С. Тимчук, А. Андрушко, М Колодрубський, П. Юзефович, В. Олійник, М. Тимчак, С. Б. Шийдельський, Я Підзубний, М. Федчук, В. Струмбицький (Вінніпег), П. Подольський, Ф. Кудлачівський, А Бурдейний, пані К. Ковальчук, І. Письструк, У. Крамченко (Пайн, Ман). Н. Ковальчук, В. Оленко, І. Дожів Бацюк, Н. Н Дрібними 2.00 дол.

о. Д. Лучак, Ендру, Алта. В. Мацюнівни, Д. Воробець, Н. А. Мельник, В. Дмитрук, І. О. Матіїчук, С. В. Чорний. О. Гунцук, Марія Савицька, Марія Олійник, Г. Маркевич, В. Федорак, О. Матійчук, І. В. Гунцук, І. Малиновський, П. І. Андрук. Дрібними 50 ц.

Вилюнгтон, Алта. По 2 дол.: Гео Гринюк (Чипман), Василь Гринюк (Чипман). По 1 дол.: А. Дзюрко, В. Футятей, І. Бута, В. Бабюк, Д. Шевчук (Вегревіл); О. Горгійчук (Едмонтон).

Лукавець, Алта. І. Сидор 2 дол. По 1 дол.: В. Винограшюк, Н. А. Гунцюк, І. В. Жупанський, Л. Горгійчук, В. С. Горгійчук, І. Мельник, М. Демчук, В. Гунцюк, М. Кривацевець, Н. Бурак, В. Бурак, В. Бакюк, Г. Тупичок, Ф Миюк. Дрібними 50 ц.

Борівці, Алта. І. Жупанський, П. А. По 1 дол.: М. В. Жупанський, П. А. Лучик. С. Душинський, Н. Макарецький

Завалє, Алта. По 1 дол.: Пані М. Палімар (Ст. Майєса), Е. Боднарчюк, І. Никифорук, Г. Мойсей (Ендру), С. І. Сорохан, О. Гунька, Марія Воробець, І. Лакуста, Н Єремій, Н Воробець, В. Танасійчук (Восток), І. Гнідан, Д. В Никифорук Дрібними 1 дол.

Кітчнер, Алта. По 1 дол.: Г. Кирейчук, Л. Мигаєй, Г. Соровський, В. Сторожук, І. Макоєвський, Е. Возняруик, Н. Божик, М. Зушмець, Є. Подольський, К. Бугера, М. Дмитр. О. Пядушний, М. Мігайчук, В. Цісмиструк, С. Тимчук, А. Андрушко, М Колодрубський, П. Юзефович, В. Олійник, М. Тимчак, С. Б. Шийдельський, Я Підзубний, М. Федчук, В. Струмбицький (Вінніпег), П. Подольський, Ф. Кудлачівський, А Бурдейний, пані К. Ковальчук, І. Письструк, У. Крамченко (Пайн, Ман). Н. Ковальчук, В. Оленко, І. Дожів Бацюк, Н

Окружний Церковний в Йорктоні

За благословенням ВПреосвященнішого Митрополита ІЛАРІОНА відбудеться в вівторок, 3-го серпня, 1954 року у Йорктоні, Саск.,

ОКРУЖНИЙ ЦЕРКОВНИЙ ЗІЗД відпоручників громад, що входять у склад Округи: Айтуна, Шіго Бленкені, Голосов Бей Арран, Канора і Йорктон та їх околиць.

Зїзд почнеться Соборною Службою Божою в місцевій церкві о годині 9-ій ранок.

Нехай будуть у Народолю Божім зарана по Богослуженню.

Участь у Зїзді має представників громад як і Духовенства обов'язкова.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Прот. Є. Гришень.

УВАГА! — УВАГА!

Дрифтінг Ривер, Ман.

Заряд Української Православної Парафії в Дрифтінг Ривері цим має честь запросити усіх своїх парафіян, як рівнож усіх українців з Дафіну Гімбер Пасіфік, Гренлею, Роблін Стеблер та цілий Дауфінський Церковний Округ на Урочисте Посвячення нової-добудованої церкви, яке довершить в неділю 8-го серпня Високопреосвященніший Владика ІЛАРІОН, Митрополит Вінніпегу і усієї Канади в супроводі нашого пароха і довколишніх отців.

Початок Богослужень о годині 10-ій рано. По Богослуженню відбудеться спільний обід. Всіх людей доброї волі дуже щиро запрошує

о. Новицький Ос., парох,
Ілько Максимець, голова,
Василь Лесюк, секретар.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвінніпегського Округа

СЕРПЕНЬ:
1. Неділя — Пайн Ривер — Су Лунвут
8 Неділя — Сендгілс — Даллас
15. Неділя — Твіддл — Ст Мартин
22. Неділя — Гембінг — Селкірк
29. Неділя — Пайнер Парк — Гонор — Дуфферст (храм) — Лідлоу (храм)

7 Ст. Джемс стр., Вінніпег, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олексндра Хомина
Адреса: Ватсон, Саск. Тел. 146

СЕРПЕНЬ:
1. Неділя — Кіф
8. Неділя — Ватсон
15. Неділя — Вінер
19. Четвер Спаса — Кіф (храм)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емяуїла Горгіня

СЕРПЕНЬ:
1 Неділя — Гімберт Пасіфік (храм)
8. Неділя — Пелагор (Відчит)
15. Неділя — Гренлей
19 Четвер Преображення — Лелярд
22. Неділя — Гімберт Пасіфік
28. Субота Успення Богородиці — Шортгейд
29. Неділя Роблин

Адреса: Гімберт Пасіфік, Ман. Тел. 163

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

СЕРПЕНЬ
1 Неділя — Нівавін
8 Неділя — Прінц Альберт
15 Неділя — Госелмур
19 Четвер Спаса — Сембург
22 Неділя Прінц Альберт
28. Субота Успення Богородиці — Нівавін (храм)
29. Неділя Шеллбрук

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

СЕРПЕНЬ.
1 Неділя — Кадворт
2 Понеділок. Іллі — Аделя
8 Неділя — Літня Оселя над великим озером
14 Субота Хрещення Україні — Еделя Кри.
15. Неділя — Вакаа
19 Четвер Преобр. Госп. — Сматс
22 Неділя — Кадворт
28. Субота. Успення Богор. — Вакаа (хром)
29. Неділя — Ст. Джулиан

Адреса: Нотр. стр. 4. Вакаа, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.

СЕРПЕНЬ:
1. Неділя — Пайн Ривер
2 Понеділок. Іллі — Ворд
8. Неділя — Стеблерт
15. Неділя — Гарленд
19. Четвер Преображення — Спаса
Пайн Ривер (храм)
22. Неділя — Реннер
28. Субота Успення Богородиці — Вони (храм)
29. Неділя — Лорд (храм)

ВЕРЕСЕНЬ:
Борнбіттем.
5 Неділя — Пайн Ривер
11 Субота Успокоєння — Стеблерт
12 Неділя — Драй Ривер
19 Неділя Гарленд
21. Вівторок. Різдво Богородиці — Реннер (храм)
26. Неділя — Стеблерт
27 Понеділок. Чесного Хреста — — Пайн Ривер (храм)

Адреса Стеблерт Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

СЕРПЕНЬ:
1 Неділя Арбакса (Петра-Павла)
2 Понеділок. Іллі — Сірко (храм)
8 Неділя — Сокдаел
15 Неділя — Вайте
19 Четвер Преображення — Арбака (Миколая)
22 Неділя — Сірко
28. Субота. Успення Богородиці — Арбакса (Петра і Павла)
30. Неділя — Сокдаел

Адреса: Вайта. Ман. Тел. 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковенка

СЕРПЕНЬ:
1 Неділя — Інсінгер місто
8 Неділя — Пальо місто
15 Неділя — Шемп Лейк
19 Четвер. Спаса — Пасічники
22 Неділя — Вест Брук
28. Серед. Усп. Богор. — Шіпго покупчена (храм)
29 Неділя — Домо Куровський (храм)

Адреса: Шіпо, Саск. Box 59. Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковенка

СЕРПЕНЬ:
1 Неділя — „коло Кущів"
2 Понеділок Іллі — Жучкани (храм)
8 Неділя — Фелкнн
15 Неділя — Шіпо місто
19 Четвер Спаса — Інсінгер Гайней
22 Неділя — Вінніпрд
28. Субота. Успіння Богород. — „Люра" (храм)
29 Неділя — Домор (храм)

Адреса: Шіпо, Саск., Box 59, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.

СЕРПЕНЬ:
1. Неділя — Толстой
2. Понеділок. Прор. Ілії — Толстой
8 Неділя — Сінькін
15. Неділя — Рода
19. Четвер Преображення — Толстой
22. Неділя — Гардентон
28. Субота. Успення Богородиці — Гарзентон (храм)
29. Неділя — Толстой

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

СЕРПЕНЬ
1. Неділя — Федора
8 Неділя — Гересмонт
15 Неділя — Торгнад
19 Серед. Преображення (Спаса) — Редвотер
22 Неділя — Радвей
28. Субота. Успення Богородиці — Нурбрук (Збори громади)
29 Неділя — Восетта

Box 135, Радвей, Алта. Тел. 10.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА

„СПОГАДИ"

ПРОТ. ПЕТРА БІЛОНА.

Ціна $1.50.

Замовляти:

Rev. P. BILON,
1906 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турківського

СЕРПЕНЬ:
1 Неділя — Брендон
8 Неділя Портедж ля Прейрі
15—22—29 Неділі — Брендон
Адреса: 518 Пасіфік авє., Тел 282н
Брендон, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кришталовича

СЕРПЕНЬ:
1 Неділя, Св. Вовка під ідентифі — Борнбіттем.
8 Неділя — Айтуна
15 Неділя — Гудзя
22 Неділя — Вишерт
29 Неділя Табарі

Адреса: Box 163, Айтуна, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова

СЕРПЕНЬ.
1. Неділя — Брускбі
8. Неділя — Гроздиця Пінячна
14 і 15. Субота і Неділя — Кокет
19 Четвер. Преображення (Спаса) — Гроспіка Пінячна
22 Неділя — Гроздиця над Річкою
28 Субота Успення Богородиці — Мітвам (храм)
29 Неділя — Вонда

Адреса Box 47. Гроздиця, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бодиврчука

СЕРПЕНЬ.
1. Неділя — Мостьяв
2 Понеділок Іллі — Горлиц (храм)
8 Неділя — Канора
15 Неділя — Кемсек
19 Четвер Преображення Госп. — Тоннеа (храм)
22 Неділя Тоннеа (коло Лепьки о. прст. П. Трскза)
28 Неділя — Канора
28 Субота Успення Богор. — Успенська (храм)
29 Неділя — Вермуякс

ВЕРЕСЕНЬ:
5 Неділя — Кемсек
12 Неділя — Канора
19 Неділя — Мостьяв
21 Вівторок Різдво Богородиці — — Канора
Неділя — Домвел, коло Скарнуха
27 Понеділок. Воздвиження Ч. Хр. — Кемсек

Адреса: Скр. 425, Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка

СЕРПЕНЬ:
1. Неділя — Гаєн Ендер (храм)
8 Неділя — Тавс, 7 год. Вечірня з вівчіпом
15. Неділя Кобзар
15 Неділя — Стінер
19 Четвер Преобр. Госп. — Аррен
22 Неділя — Райтбіл
28. Субота Успен. Богор. — Дорбен
29. Неділя — Мелбрідж (храм)

Адреса Аррен, Саск. Box 124, Тел 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сапсевича

СЕРПЕНЬ.
8. Неділя — Стрий
15 Неділя — Белле
19 Четвер Преображення — Спаса — Смоки Лейк
22 Неділя — Вілна
28. Субота Успення Богородиці — Сегеєн
29 Неділя — Бойл Лейк

УВАГА Катехизація і Різдва Школа відбувається в слідуючих громадах Смоки Лейк від 19 —30 липня; Стрий від 2 —7 серпня. Белзс від 9—14 серпня. Сегеєн від 23—28 серпня

Адреса: Box 809, Смоки Лейк, Алта. Тел. 82

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.

СЕРПЕНЬ:
2. Понеділок. Іллі. — Вондерінг Ривер (храм)
8 Неділя — Сарсіл
15. Неділя. Митр. Вівтаніїв — Кольфілд
19 Четвер Преображень. Окружна Св. Вовка і Пікніч — Гресленд
22. Неділя — Норвуд
28. Субота. Успіння Богор. — Норвуд (Служба Вовка і Сповідь для дітей Недільної Школи).
Неділя — Бойл

Звертаються близших і дальших на Вівтаніїв. 15-го серпня

Адреса: Box 216, Лак Ла Біш, Алта

Календар Українських Свят

СЕРПЕНЬ:

1	Н	19	7 Н. пс. 3 Св. Пр. Макрина
2	П	20	Ніїл Пророка
3	В	21	Пред. Онуфрія новгальчина
4	С	22	Равноап Марії Магдалини
5	Ч	23	Мч Трохима, Теофіла і 13
6	П	24	Мч. Бориса й Гліба
7	С	25	Успіння пред Анни
8	Н	26	Н К по 3 Св. Прп Мойсея
9	П	27	Взяття Пантелеймона
10	В	28	Ап з 70-ти: Прохора і др.
11	С	29	Муч. Калініка Кпд.
12	Ч	30	Ап з 70-ти Сили і Силуана
13	П	31	Прав Евдокима Калінід.
14	С		І Хрещення України
15	П	2	Н. 9 по 3 Пер Стефана
16	П	3	Прп Іоанне, Дальната
17	В	4	Сім молодців в Ефесі сви.
18	С	5	Муч. Евстигія, Каптитія
19	Ч	6	Преображення Господня
20	П	7	Прпч. Дометея
21	С	8	Прп. Емілініна Ісповід.
22	П	9	Н. 10 по 3. Св. Ап. Матея
23	П	10	Муч. врчи. Лаврентія
24	В	11	Прпч. Василія і Теодора
25	С	12	Муч. Фотія, Памфіліна
26	П	13	Прп. Максима Іспов.
27	П	14	Прор. Мілея
28	С	15	Успіння Пресв. Богородиці
29	П	16	Н. 11 по З. Св. Нер. сб. і Єк.
30	П	17	Прп. Алтія Іконоп. Печер.
31	В	18	Муч. Флора і Лавра

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького

СЕРПЕНЬ
1. Неділя — Ешнва
8. Неділя — Дрифтер Ривер (Посвячення церкви Владикою Митрополитом)
15 Неділя — Дафін
19 Четвер. Преображення — Спаса — Вегаал
22. Неділя — Йорктон
28. Субота. Успення Богородиці — Сифтон
29 Неділя — Дафін

Від 2-го серпня до 6-го включно о годині 5:15 рано беседи через радіостанцію Дафіна на релігійні теми.

Адреса: Box 580, Дафін, Ман. Телефон 4704

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гайнього

СЕРПЕНЬ
1. Неділя — Оакборн (храм)
8 Неділя — Роосборн (храм)
15 Неділя — Сенкі Лейк
19. Четвер. Спаса — Мікпі (храм)
27. Неділя — Бегусвіл
28. Субота. Успення Богородиці — — Гдея Елмо (храм)
29 Неділя — Оакборн

Адреса: Оакборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячина

СЕРПЕНЬ:
1. Неділя — Вроктон (храм) — Вінтапія
2 Понеділок. Іллі Прор. — Райя
8. Неділя — Йорктон
15 Неділя — Стоунвол
19 Четвер Преображення — Горлиц
22 Неділя Йорктон (храм)
28 Субота Усп. Богород. — Мівена
29 Неділя — Каллер
Ню Велінгтон авє., Йорктон, Саск. Тел. 796

Церковний Устав

СЕРПЕНЬ:

1. Нед. 7. Голос 6. УЄ 7. Літ. Ап. Римлян 15: 1-7. Єван. Матея 9: 27-35.
2. Проп. Ілії. УЄ Лутки 11: 47-54. Літ. Ап. Якова 5: 10-20. Єван. Лукин 4: 22-30.
8. Неділя 8. Голос 7. УЄ 8. Літ. Ап. 1 Коринтян 1: 10-18. Єван. Матея 14: 14-22.
15. Нед. 9. Гол. 8. УЄ 9. Літ. Ап. 1 Коринтян 3: 9-17. Єван. Матея 14: [illegible].
19. Преобр. Госп. Спаса. УЄ Лукн 9: 28-36. Літ. Ап. 2 Петра 1: 10-19. Єван. Матея 17: 1-9.
22. Нед. 10. Голос 1. УЄ 10. Літ. Ап. 1 Коринтян 4: 9-16. Єван. Матея 17: 14-23.
28. Успення Прсв. Богор. УЄ Лук. 1: 39-49. 56. Літ. Ап. Филип. 2: 5-11. Єван. Лукн 10: 38-42, 11: 27-28.
29. Нед. 11. Гол. 2. УЄ 11. Літ. Ап. 1 Коринтян 9: 2-12 Єван. Матея 16 23-36.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., AUGUST 15, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го СЕРПНЯ, 1954. ЧИСЛО (972) 16

ЗАВОРУШЕННЯ СТУДЕНТІВ В ІНДІЇ.

В місті Індор, в Індії, з одної колегії забрав уряд директора (принсіпала) в інше місце, отже студенти, числом 3,000, запротестували і владпали демонстрацію та запалили судовий будинок. З ними зібралася велика товпа і вийшла буча, в який 8 осіб вбито, а 40 було раненних.

БОЛЬШЕВИКИ НАСТУПАЮТЬ НА БУРМУ.

Бурма, се держава побіч Індії, і тепер большевицькі банди починають з Китаю нападати на Бурму і стараються частину Бурми забрати. Вже назначили уряд для тої частини. А коло границі Бурми громадять военні припаси.

МОНАХИ ПОВТІКАЛИ З МОНАСТИРЯ.

В полуднево-східній Тібеті (в Азії) з монастиря (будийського) втікало перед повенею коло 100 монахів, забравши святі образи і другі релігійні річи. Перед повенею вужі тікали до людських домів, і від їх укушення згинуло понад 50 осіб.

ІРАН Й АНГЛІЯ ПОГОДИЛИСЯ.

Рафінерії нафти в Ірані були зачинені коло три роки. Тепер Англія й Іран дійшли до порозуміння і вже приготов ляють рафінерії до роботи. Але пригтовання потребують до кінця року і самі приготовлян будуть коштувати від 50 до 70 мільонів долярів.

МОЖЕ ВОНО І ТАК.

Недавно в англійській пресі говорилося, що англійський премієр Чорчіл, відвідуючи Америку, заявив, що він „Сіоніст". А сіоністи, се жидівська політика. Сіоністами є лише Жиди.

В ЗАВОРУШЕННЯХ 20 РАНЕНИХ.

В Бейрутї, в Азії, хтось видав брошуру проти магометанської релігії, отже вийшли заворушення. Тисячі магометан йшли вулицями з прапорами і кольми, кричали і вибивали вікна в сторінках. В заворушеннях 20 осіб було раненних.

КІЛЬКО ЗГИНУЛО В ІНДОХІНАХ.

Війна в Індохінях тревала майже 8 літ і коштувала 8 білюнів долярів. Вбитих французьких і місцевих вояків було 92,000.

ПОВЕНІ ПО СВІТІ.

В Мадярщині вода Дунаю позалівала широкі околиці. В північно-західній Мадярщині 1,500 моторових човнів ратують людей. Широкі околиці позалівали ріки — Жовта ріка і Гвант, в Китаю. Понад 60,000 мешканців прибережних містів ратується при допомозі 2,000 човнів і кораблників.

ДВА СВЯЩЕНИКИ З БОЛЬШЕВИКАМИ.

Коли большевики забрали північні Індохни, то два римо-католицькі священики добровільно там залишилися, хоч інші повтікали. Мабуть думають, що вдасться їм там щось для своєї Церкви робити.

ЗАСУДИЛИ ПРАВОСЛАВНОГО МИТРОПОЛИТА.

В Цетині, в Чорногорі, що нині в большевицьких руках, большевики засудили православного 71-літнього митрополита Арсенія Брадваревіча на 11 і пів року тяжкої праці за те, що був проти югославського уряду.

МАБУТЬ БОЛЬШЕВИКИ СХОПИЛИ.

В західнім Берлині пропав голова німецької розвідки, Отто Джон, і думали, що його схопили большевики. Тепер виявляється що він був большевик і поніс німецькі тайни до большевії.

АРХЕПИСКОП ПРОТИ ПРОПАГАНДИ.

Об Америки прибув з Англії голова Англійської Церкви, архіеп. Джоффрей Ф. Фішер. Тут він говорив, що пияцтва про паганда дуже балямутить людей, а крім того прибиває людей моральний занепад.

УСУНУЛИ УРЯДОВУ СЕКРЕТАРКУ.

В Вашінгтоні усунули секретарку при відділі сигналів, Аґнеу Лі Мос, якій Мк Карті закидав комунізм. Вона мала доступ до важних державних тайн. Довший час противники Маккартія вживають всіх способів щоби не дати йому вишукувати большевиків.

СВІДКИ ЄГОВИ В РИМІ.

На конвенції в Торонті Свідки Єгови заявили, що слідуючого року будуть мати конвенцію в Римі Казали: Пійдемо як Данпіл до ями льва. Коли вдасться, то решту „добудемо". Їх політика — йти нерозбоєм.

ПОКАРАЛИ ЗА КНИЖКИ.

В Англії учитель Джордж Бел написав три книжки з деморалізуючим змістом. Його арештували. А видавця книжок засудили на 9 місяців арешту.

ЛІТАК ВПАВ НА ДІМ.

В Тель Авів, в Ізраїлі, літак впав на будинок, де Жиди зібралися для спомину в війні, поглинувши Жидів. Згинуло 14, 21 було ранених.

З ВОРОГАМИ ЯКОСЬ ЖИТИ.

Методиський епіскоп Вчл. Мартин говорив недавно в Америці, що треба старатися якось мирно жити з ворогами, коли не хочемо, щоби наша земля була знищена. Ясно, що йому хотіло про большевиків. Дехто говорить, що методисти є під сильним впливом большевиків.

ПОСТРІЛЯЛА ДОЧКИ.

В Вилмінгтон, Огайо, 36-літня Тельма Ватсон застрілила дві свої дочці і сама смертельно поранилася.

ПОЗАХОПЛЮВАЛИ ЯПОНСЬКІ ЧОВНИ.

Від весни дотепер большевики заздоволи 211 японських рибалів і 32 рибальських човнів коло Курильських островів, які є в руках большевиків. З тих випустили 91 рибалів і віддали 19 човнів, а решта мають в руках.

РАДА ЦЕРКОВ В ІВЕНСТОНІ.

Від 15 до 31-го серпня будуть нарали „Світової Ради Церков", в Івенстоні, в Америці. Будуть там протестанти, будуть, певна річ, і православні зпід большевиків. Чи можна від такої мішанини багато добра оподівтися?

ЗАБРАЛИ З БАНКУ 35,000.

В Монтреалі два озброєні рабівники застрашили шістьох банкових службовців Доміньон Банку і забрали 35,000 долярів. В тім же банку рабівники в 1924 році забрали 142 тисячі.

РЖА В САСКАЧЕВАНІ.

В деяких околицях Саскачевану є так багато ржі на пшениці, що знищить 20 проц. пшениці; а е і такі місця, що ніж знищить. Се головно там, де пшениця пізно засіяна.

ГРАД В МАНІТОБІ.

На полудне від Портеж ля Прері, Ман., великий град знищив засіви від 30 до 50 процент, побив кури, повибивав вікна.

ГРАД В САСКАЧЕВАНІ.

Від Реджайни 175 миль, на полудневий захід великий град понищив майже цілий таборин, поминаючи збіже від 50 процент до 100, отже навіть цілком.

ХОЧУТЬ ПОШИРЕННЯ ПИЯТИКИ.

В Канаді обговорюють справу пиятики і багато є тих, які хочуть, щоби пиятика була всюди і для всіх доступна. Щоби з жизки з чоловіками могли пити Тоті раз Канаді тепер треба.

ВІЙСЬКОВА КРАДІЖ.

В Кавебеку арештували 16 військових та ще деяких торговців, яким закладають, що обкрадали військову власність, головно військові меблі. Забирали їх послугуючись підробленими документами.

ЗГОРІЛА ВЕЛИКА ФАБРИКА ГОРІВКИ.

В Пекин, Ілл., в Америці, буря з громами запалила склад горівчаної фабрики, отже згоріло 110,000 бочок горівки. Були сильні експлозії, що кидали дахами і стінами будинків вгору. Один чоловік вбитий, кількох нема, отже мабуть згинули, а понад 30 є ранених. Огонь бо до видно 75 миль далеко. Фермани забралися були мерть мілі від огню, по бонючись новіх експлозій.

ДИТИНА ЗАГИНУЛА НЕСПОДІВАНО.

В Детройті 3-літня дочка родини Бенедиктів бавилася з дітьми. Коли мати закликала її на обід, дівчина бігла та сміялася. Нараз трок з молоком почав сам котитися згори, завернув на подвірю Бенедиктів і дитина згинула під його колесами.

ХОЧУТЬ 30 МІЛЬОНІВ НАСЕЛЕННЯ.

Канадійська Торговельна Рада в Монтреалі заявляла, що Канада повинна приймати багато імігрантів, так, щоби коло 1975 р. мала 30 мілюнів населення.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ВУЛИЧНА СТАТТЯ „КАТОЛИЦЬКОГО ПРОВОДУ".

„Додаток" („Під прилюдний осуд"), дає статейку з "Католицького Проводу", присланну туди з Перемишля. Статейка крайно вуличана, хамська. Ось зміст тої статейки:

* * *

„Перемишль, Східна Галичина, 28 мая с.р.

„Сюди наспіло батьківське уміння з Риму, від св. Конгрегації Східних обрядів.

„Уміння заверше проти укр. бунтівників з Перемишля. Вони на ганьбу собі і своєму народови, для власної наживи, не маючи в серцю ні віри, ні встиду, підшлись під скіру сохоронників Католицької Церкви. Підняли в часописах крик проти свого епископа преосвященного Йосафата Коциловського.

„Бурхли нарід, скликали проти-церковні мітінґи, хотіли бодай трохи церковного майна загарбати. А що нарід їх роботу осудив і священики вбільшости з обуренням проти них виступили, то у своїм засліпленю гадали, що бодай намісника Христового вдасться перетягнути на свій бік. Думали, що Святійший Отець похвалить їх ворохобню. Внесли до него скаргу на Епископа.

„Давідять і вісім закидів зробили йому. Ще й не встидались живити **своє** хамство перед **Ним.** На публіку світа відгрожувались святійшому Вітцеви пишучи до него таке: „Якщо ми малиби свою власну державу або хочби ей заряд, то сего року Епископи ні хвилини не могли би удержатись на своїм Епископськім Престолі"!

„Но дістали за свою зухвалість добру відправу. За двадцять вісім закидів дисциплінарки ж ганьби стягнули на себе.

„Двайцять вісім закидів приняв Отець святійший як двайцять і вісім ложей (брехень) пізних ворохобників.

„Оригінальне письмо св. Конгрегації, що прийшло в Риму на руки Преосвященство Кир Йосафата і осуджує злощасну роботу ворожих синів нашої Церкви, помістимо в слідуючім числі нашого часопису".

* * *

Хто був автором тої статті, невідомо, але до ей вуличним змісті можна вгадувати, що се стаття самого Коциловського. Се ж відома його мова. Коли б же написав її хтось з прибічників Коциловського, то се лише показало би, що Коциловський окружився людьми без почуття сорому; на той лад як і Хомишин з його Бойчуками і Терешкунами. Се показувало би, що перемиське єпископство стоїть на моральнім багні, на розбишацтві. Чим наведена стаття різнитьсе від хамських листів Бойчука до судії Дмохівського? Нічим!

„Католицький Провід", се очевидно католицький двотижневик, що почав виходити 1927 р. в Шікаго, в Америці, отже і він належить до тих моральних низин, коли містить таку статтю. Знак, що все провідництво гр. кат. Церкви висше і низше, ближше і дальше, було однакове. Подібне до Риму.

Бо і Рим не має лиця, не має почуття людського сорому, коли давав відповідь 40 підписаним на скарзі до Коциловського. Не важкав, що се поважні представники української нарду, яких той нарід знає, і які не боялися підписати своїх імен на скарзі. Не ховалися

І зрозуміле, що вони післали свою скаргу до Риму апрост, а не через Коциловського, отже Рим повинен був прислати до них відповідь, а не до Коциловського, як він зробив. **Се показує як зневажливо ставився Рим до представників українського народу, отже і до всього народу українського загалом.** Він всі брехуни, ви всі крутарі, ви всі баламути! — виходить посередно з його відповіди. — Ви маєте ще і тільки в лавці, що вам в власної держави забракається! . . .

Тут вповні показалося римське фарисейство і нахабство, яке Рим силуєсь закрити „Апостольською Столицею".

Сорок поважних Українців дало свої імена, але папа не вимив імен тих „свідків", в яких вібито розвідувався про справу Коциловського. Чому ж не вимяв? Може боявся, значіть, що цілий український нарід давно вже тих свідків осудив як своїх ворогів. Між ним пяти Хомишина, Бойчука, Шептицького, Назарука; між питати Поляків; та найможливійше, що однаким „свідком" був Коциловський, оскаржений. Рим же в відповіди каже, що: **„Ап. Престол і св. Конгрегація, котра вже перше знала і знає все, що еп. Коциловський зробив і зарядив в своїй епархії . . ."** Значить: Рим давно добре знав те все, що в скарзі говорилося.

Недармо ж і гр. кат. священики нераз казали, що Рим є чорною хмарою, де збираються всякі крутарі, брехуни та фарисеї, ворожі українському народови. А папа, як виходило, є головою того чорного збіговиска.

Про наведений статті „Катол. Провід" і згадці листів Бойчука треба ще додати, що такий же вуличний лист писав також епископ Алімпіятор Лемішівший, та про те буде далше.

Спосіб нищити Церкву і нарід.

Який господар, таке господарство. Яка військова влада, така армія. Який церковний провід, така Церква. Будуть провідники гідні, то все буде гідне, а будуть вони погані, то все під їх управою буде нищитися.

І так щоби Українську Церкву знищити, чужі опікуни, Рим і Поляки, старили для неї проводу людей безхарактерних, готових прислуговуватися тим, як їх поставили. Такі своїм особистим поведенням наносить сором; вони переслідують красних священиків; вони організують руйнищу силу з таких як самі, щоби їм помагали; вони викликують серед вірних незадоволення, непевність, внесвару і розлуку, а гідних провідників народу безчестять. Так з усіх сторін підкопують силу Церкви і народу взагалі.

Коли б Українці самі вибирали провідників для своєї Церкви, то вибирали би найгідніших, однакож Поляки умію поставили греко-католиків (уніятів) а становище безправних сиріт, недопостків якими мають чужі орудувати

Рим і Польща були завсіди одною тісною спілкою, і під їх опікою були українські сироти-уніяти. І ті опікуни позумілли, що коли уніятська Церква опиниться серед великого неладу, то Поляки легко будуть взяти уніятів в руки. Вони підбудять до уніятів в масними словами і скажуть:

„Вячите, брата, на що ваша Церква здійшла? Страшно і подумати! Жаль нам вас! Гляньте які ві ваші! Чи можете ві вірити? А в нас такого нема, в нас лад. Наші епископи примірні люде, правдиві Божі слуги. Отже щоби вашу Церкву відвести з занепаду, ми даємо вам на вашчість чає наших епископів а вони переведуть в вашій Церкві реформу і гарнізвязь зведуть. Того ж вам якраз треба. Адже ми католики і ви католики, тіти одного Святійшого Отця Папи. Мусимо одні другим помагати . . ."

І почнуть так помагати, що греко-католики стануть латинниками, Церква стане Костелом, а Україні Поляками.

Якраз такі плани мусіля мати Поляки з Римом, щоби Церкву й Україну знищити.

Заборони Коциловського.

Греко-кат. Церкву, під пановання Польщі, гр. кат. начальство щедро обдаровувало заборонами. Заборони видає Шептицький, видає Хомишин, видає Коциловський, видають Адміністратори Лемківщини. Се був додаток до тих заборон, що видавали самі Поляки.

В перемиськім „Українськім Голосі", ч. 45, 1936 р., є стаття „Три укази", підписана буквами: (м. с.), де говориться про „укази", себто заборони Коциловського.

Стаття починається тим, що Поляк, Станіслав Грабскі, автор конкордату Польщі з Римом, може на радощах руки затирати. „День підписання Конкордату він назвав найкрасшим днем в своїму житті. Православну Церкву зробив „автокефальною" (залежною від Варшави), а на гр. кат. сп. в батіг в Конкордаті. Се була робота Поляків. А як було в самій гр. кат. Церкві? Ось як:

„В Галіци станіславівського Єпископа (Хомишина) пійшов перемиський. Обі вони заживлялися в своїх палатах, позували якісь завзяті з високою суспільністю, окруженись дрібними людьми, і від часу до часу випускають в світ „укази" (накази), які щораз більше поглибляють прогасть між ними і суспільністю. Виявляється суспільність, хвилюється духовенство, що відчуває небезпеку, яка грозить Церкві через „політику" станіславівського та перемиського єпископів. Падає авторітет Церкви, обезсилюється її сила в житті нації".

Автор говорить дальше, що в одному числі „Перемиських Епархіяльних Відомостей" є аж три „укази" Коциловського

Перший указ зверінений проти святкования памяти Франка (хоч Франка хоронили католики). Франка дає Коциловський безбожників, отже заборонив священикам брати участь в святочних обходах з нагоди 10-ліття смерти Франка.

Прилягає автор, що давніше були виступи Консисторії проти святкования памяти Шевченка, а тепер прийшла черга на Франка

Каже автор дальше, що в усіх народів були письменники, які не завсігди йшли тісно в Церквою, були й атеїсти; в Польщі також є. Мицкевич, Словацький, Красінський, Сьо Пушкін, Гоголь, Толстой, Достоєвський, але московська Церква не рахунок цілу користну працю тих письменників, отже повинне їх. А праця Франка була така, що . . . де ми сьогодня були би без Франка? Прямо революційно виклика: він (до кращого!) в житті Галицької України, тяжко затроєній випарами з сусідньої багнюки!" (польської).

Дальше пригадує, що святкования памяти Франка требають вже від року й обхопили всі українські землі.

Другий указ в справі відкликання священиків з заводу (видиву) "Української Шадниці" в Перемишлі. За причину взяв Коциловський те, що в будинку „Бурси св. Николая" православні емігранти з України вілдили свій „Святий Вечер", а на Великодні Свята мали Великодне Богослужения. Ті, які дали на се дозвіл, уважали, що красше дати своїм братам Православним місце тут, ніж мали б вони шукати місця в Жидів, чи Поляків. (Про те є окремі стаття в ч. 44, „Укр. Голосу", 1926, п. з. **„Де розвага?".** Там показано фактами як Коциловський справу перекрутив).

Не дивно, говориться в статті, що „з еп. Коциловським ціле перемиське громадянство зірвало всякі взаємини".

Третий указ в справі перемиського „Українського Голосу", де Коциловський говорить:

„Заказуємо Всім. Духовенству читати та передплачувати перемиський часопис „Український Голос" та поручаємо щоби Всі. Отці старалися всіми силами від його читачів і передплачування відклонятя вірних . . . в обсязі на зтрівення своїх вірних, яке спричинює читання часопису ворожого католицькій вірі і св. Катол. Церкві".

Подавши се, автор статі говорить від себе про „Укр. Голос" так:

„Укр. Голос" стоїть на сторожі чистоти нашого обряду і боронить прав гр. Кат. Церкви.

„Укр. Голос" всіціло погоджується зі становищем найбільшого . . . (єпископу) серед сучасного нашого духовенства — о. . . а Костельника . . .

„Укр. Голос" виступав, виступає і буде виступати проти злочинної ватиканської (папської) дипльоматії, яка кождого часу, наше духовенство і наш Церков безпастанно, а в останньому часі насаджує в нас „нову унію". І . . . ськими хоче ту ватиканську унію (погане оз . . . ня папи) утоотожнювати з католицькою вірою і Церквою . . .

Ук . . . що вже в . . . упав і буде виступати про . . . ального долгання канонів . . . Церкви сп. Хомишином і Ком . . . ю (погане оз . . . ня папи) утоотожнювати з католицькою вірою і Церквою . . .

Ук . . . що вже в . . . упав і буде виступати про . . . ального долгання канонів . . . Церкви сп. Хомишином і Ком . . . ю (погане оз . . . ня папи) утоотожнювати з католицькою вірою і Церквою . . .

„Все те не подобається перемиському єпископови і він записує нас між вороги релігії і католицької Церкви", але таке можна говорити не . . . ним, темним девятаком (залучанням . . . ложних кликам), а не свідомим громадянином.

По „указах".

Видали „укази" видав Коциловський і вложну руку, не радячись з консисторією. Він не признає Консисторії.

Справу відступлення сеї православними перемиське громадянство передало вівському богословському факультетові до осуду, чи справді в тім вчинку . . . .

А вважає, що читачі перем. „Укр. Голосу" мають протести проти заборони читати „Укр. Голос". Так пр. селяне з . . . ловине (пов. Мостиска) виготовили „Отвертий Лист до Коциловського", („Укр. Голос", ч. 47, 1926), де говорять . . . .

. . . . . ру заборону читати „Укр. Голос". Заборона вразила нас болючо будучи від початку здо . . . ня сего високого нього сталими передплатниками, бачили ми, що він чим і де доброго правити, оборонив справу нашої . . . ви, обряду і Церкви . . ."

Лист дотиб і має 47 підписів

Були і листи від священиків. Я очи . . . них є, що розповідку епископа не . . . ухає.

І . . . . . собі Коциловський . . . .

ВИДАННЯ РИТАРИЧНОЇ СПІЛКИ "ЕККЛЕЗІЯ"

1. . . . . 1.00
2. . . . . В Кудрик. Ціна 0.50
3. Історичні матеріяли. В. Кудрик 0.50
4. Маловідоме з історії Греко-Католицької Церкви. Ціна 0.75
5. Вифлием — Китеж-ім для літей. Прот. П. Мельничук. Ціна 0.20

Пишіть на адресу:

Ecclesia Publishing Co.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

З СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

Вийшли в дітах повідомлення, що в Григорові відбудуться збори в справі заснування там каси Райфайзена, отже щоби ми післали туди свого представника.

Я зараз скликав своїх і ми справу обговорили, а вечором поїхав до Григорова, щоби там людей приготовити.

Другого дня я поїхав до Григорова з зарядом читальні. Збори мали бути в тісній хаті кольонста. Ми застали вісце вих мазурів, за час прийшли дальші кольоністи і прийхав Стефчик.

Стефчик ставив предсідником зборів Графа Розтворовського, але я сказав, що предсідник повинні вибрати збори, і Розтворовського вибрали.

Тут я запитав Стефчика, коли приїде до Журова на оснований каси Райфайзена, бо ми маємо все готове. На те Стефчик:

— В Григорові має бути спільна каса для Григорова, Журова і других сіл.

— На те я:

— Не Журова і Підмихайлівці вже вирали . . . виповнили деклярації . . .

— Коли так, то попоїдуни будуть в Журові, — сказав Стефчик.

Дальши наради йшли при малій числі людей, бо мазури не інтересувалися касою, отже повиходили надвір. Показалось, що не було кого вибирати навіть до управи, отже все нічим закінчилося.

Попоїдуни прибув Стефчик до Журова. Предсідником був о. М. Бачинський.

Все обійшлося без клопоту.

Один підмихайлівський господар запитав Стефчика:

— Ві . . . підмихайлівецька громада . . . ві . . . ідомлюють, коли б каса . . . ювала?

Се було вправку Стефчикови і він каже:

— Розумієсь, що ви не дістали би ані . . . ломаного гроша. — Тоді той господар:

— Коли так, то ми підмихайлівчане . . . маємо тут чого шукати. Хлопи, за . . . Бо такої каси нам непотрібної!

І зараз 30 підмихайлівських селян . . . вийшло, а тільки три зостався:

Одинок журівські України добре . . . ригнався і їх 40 зібралося, а також . . . ви підмихайловецьки. Отже і Підмихайлівці стали членом каси.

Збори закінчилися о . . . ночі, але пригода з підмихайлівцями вразила мене. Показалося як люди не розуміють своєї . . . ири.

Адже наша каса була би їм помочею і тоді чужі їх не анкористовували би. Але несвідомий завсігди скорше повірить чужому, ніж своєму. А стало відомим, що їх баламутив місцевий Поляк Собінський, багач, що позичав гроші на великі проценти, навіть на 12 процент. З додатком кільках днів роботи.

Та всеж ми на своїм поставили. І ми перемогу додавала нам відвати до дальшої праці.

ГІШОВ НА ГОРУ — ЗІЙШОВ НА ДОЛИНУ.

Винніпезький студент, Джек Нелсон, побувавши в Бенф, хотів вийти на верх тяжко доступної гори, отже взяв з проводиря, глибоку 900 стіп. Тепер стараються його тіло забрати до Бенф, але тяжко його забрати з того місця, де воно знаходиться.

СПЛЯЧКА МІЖ КІНЬМИ.

В Саскачевані в околиці Гамбольдт появилася кінська сплячка, що в 1953 році була по цілій провінції. Також в Альберта і в Саскатуні. Дотепер в Саскачевані уряд защепив відповідне лікарство 30,000 коням, але се лише десята частина всіх коней.

ПРО ДВІ СТАТТІ.

„Віра і Культура", ч. 9, 1954, подає дві статті, що в основі далеко розходяться. Одна — **Догматично-канонічний устрій Святої Православної Вселенської Церкви"**, митр. Никифора. В ній на основі давніх вислобів, (цитатів) показуєсь, як давній церковний лад встановлявся, які права признавалися епископам, священикам і дияконам, та які обовязки супроти них мали вірні.

Стаття сама собою історична, — то-кажуєе як колись люде думали, як справи розуміли, і відповідно до того який церковний лад для свого часу заводили.

Між іншими подані там висловзи св. Ігнатія Богоносця як визначного між першими мужами християнства. (Ігнатій замучили коло 107 р. по Христі).

Для історії цитати потрібні, їх і нам треба, але на давних цитатах не завсігди можна теперішній лад будувати, — церковний чи державний. Як не можна додрослого вбирати в одежу дитини.

Поодинокі цитати мають ту слабу сторону, що нами можна знайти відмінні цитати, навіть ім противні. Життєві факти можуть також змісг давніх висловів заперечувати.

Треба також тямити, що приведники давніх вповні бажано того ідеалізували, а що описи показалося не дуже ідеальним. Бернмо слова Ігнатія:

„Підпорядковуйтесь усі Епископу як Ісус Отцеві, Пресвітерам (священикам) як Апостолам, а Дияконів шануйте як „Заповідь Божу".

„Молю вас, чинять усе в світі Божому під керуванням Епископа замість свого Бога, Пресвітерів замість Собору Епископів, Дияконів мені милих, що їм доручено служіння Христа".

В такому дусі написана згадана стаття.

* * *

Ігнатій був великим проведиком; а певне, що епископи і священики, яких він знав, були взірцевими христіянами, тому богочовклик до послуху був оправданий. І він певно вірив, що всі дальші наступителі Церкви такими будуть.

Але час показав, що дальше не все було таке гідне, як Ігнатій собі уявляв. І певне, що коли б Ігнатій ще раз жив бажано і чийше, то говорив би може як Іван Вишенський (оборонець Правос. Церкви перед ріжею), або Саваморіля (Продовження на стор. 7-ій)

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по інформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить раз в 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3605, — Winnipeg, Man.

ДО ІСТОРІЇ „ВІСТНИКА"

Ним, коли видавництво „Вістника" Консисторія перебирає від 1-го вересня в свої руки, на місці переповісти дотепершу історію „Вістника".

Від 1918 р., коли Українська Православна Церква заснувалася, до початку 1924 р., „Український Голос" заступав справи Української Православної Церкви, даючи в себе дуже багато місця церковним справам, поки є він був церковним органом. Цілих шість літ. Се була велика необхідна повчи і без неї церковна справа не була би так успішно поступала як вона поступала.

Тоді Українська Православна Церква мусіла видавати нашаду противників з усіх сторін. Вивши вирнула думка, що їй треба би мати свій окремий орган, присвячений виняк церковним справам, однакож Церква не мала змоги такого органу видавати. Тоді Видавництво „Український Голосу" згодилося видавати церковний орган своїм коштом з тим, що Консисторія назначує редактора і буде дбати про зміст і напрям такого органу, а до „Українського Голосу" належить дище кошти видавання.

І так вересня 1924 р. появилося перше число Православного Вістника, як місячника. Доперва 1928 р. „Прав. Вістник" названо лише „Вістником" і тоді став він виходити два рази в місяць.

В.д початку редактором „Вістника" був о. Савчук. Се була для нього додаткова праця, бо ж він був і Адміністратором Церкви і на нього спадала вся Консисторська праця, в якій він не мав ніяких помічників. Дотого ж він ще мав й обовязки пароха. Додатковий клопоти були і в тому, що коли не було консисторського дому, то з родиною Консисторською канцелярею треба було тулитися по чужих домах. А разом з тим матеріяльна сторона була тоді така, що для власного прожитку тяжко було зводити кінці з кінцями.

Від 1941 р. до теперішнього часу редактором „Вістника" був свящ. Кудрик.

* * *

Коли говоритися що „Укр. Голос" своїм коштом видавав „Вістник", то треба памятати, що се з його сторони була **велика жертва для Церкви, — бо він цілі літа мусів зі своїх скупих доходів докладати до видавання „Вістника". Але тоді** церковна справа стояла тісно в ряді всіх других важних українських справ, отже треба було і про неї дбати. Тоді церковна справа була вповні „народною справою"

Зпочатку, та і більше літ, „Вістник" не мав тільки передплатників (хоч читачів мав більше) щоби передплата покривала кошти видання. А оголошень він не містив. В кінці же матеріяльны положенню був також „Укр. Голос", видно хоиби з того, що він аж послідними літами спромігся на власний будинок та набуття деяких нових конечних машин. Було таке, що й о. Савчук за редагування не діставав нічого, бо не було звідки.

Доперва в послідних 4-5 роках справа остільки поправилася, що „Укр. Голос" вже не потребував до видавання „Вістника" докладати.

Але при всіх своїх труднощах „Укр. Голос" помагав Церкві морально від самих ей початків. Він свого додавав, а Церква користала „Вістник", як перо своїм орган, був конче потрібний і він вповні був великою працею основоположників самостійної „Вістнику" і зібрав досить подрібно історію Української Православної Церкви в Канаді від самих ей початків.

Все ж згадати треба, що зі сторони церковного проводу чути було вислови, що „Вістник не є органом Церкви", що „він не є дійсним органом ж тої, коли буде видавати його Консисторія.

Можна сказати, що такі закиди не бу ли справедливі, бо і при консисторському видавництві „Вістник" беручи вародовлять, ледви чи дробинки більше як він дробив. „Укр. Голос" до зміст „Вістника" не вмішувався цілком, полишаючи зміст для самого редактора. Зрештою про роботу „Вістника" нехай судять читачі, і ті, що справами Церкви близше інтересувалися.

* * *

На послідньім Соборі в Вінніпегу 1951 р. рішено щоби Консисторія перебрала видавання „Вістника" в свої руки, і щоби виняко назначила Редакційну Колегію, — однакож не означено ясно що та Колегія має робити. Колегію вибрано, було кілька нарад тої Колегії, але все зводилося до того, що про напрям і зміст органу видавати. Тоді Видавництво „Українського Голосу" згодилося видавати церковний орган своїм коштом з тим, що Консисторія назначує редактора і буде дбати про зміст і напрям такого органу, а до „Українського Голосу" належить дище кошти видавання.

І так вересня 1924 р. появилося перше число Православного Вістника, як місячника. Доперва 1928 р. „Прав. Вістник" названо лише „Вістником" і тоді став він виходити два рази в місяць.

В.д початку редактором „Вістника" був о. Савчук. Се була для нього додаткова праця, бо ж він був і Адміністратором Церкви і на нього спадала вся Консисторська праця, в якій він не мав ніяких помічників. Дотого ж він ще мав й обовязки пароха. Додатковий клопоти були і в тому, що коли не було консисторського дому, то з родиною Консисторською канцелярею треба було тулитися по чужих домах. А разом з тим матеріяльна сторона була тоді така, що для власного прожитку тяжко було зводити кінці з кінцями.

Від 1941 р. до теперішнього часу редактором „Вістника" був свящ. Кудрик.

* * *

Коли говоритися що „Укр. Голос" своїм коштом видавав „Вістник", то треба памятати, що се з його сторони була **велика жертва для Церкви, — бо він цілі літа мусів зі своїх скупих доходів докладати до видавання „Вістника". Але тоді** церковна справа стояла тісно в ряді всіх других важних українських справ, отже треба було і про неї дбати. Тоді церковна справа була вповні „народною справою"

Зпочатку, та і більше літ, „Вістник" не мав тільки передплатників (хоч читачів мав більше) щоби передплата покривала кошти видання. А оголошень він не містив. В кінці же матеріяльны положенню був також „Укр. Голос", видно хоиби з того, що він аж послідними літами спромігся на власний будинок та набуття деяких нових конечних машин. Було таке, що й о. Савчук за редагування не діставав нічого, бо не було звідки.

Доперва в послідних 4-5 роках справа остільки поправилася, що „Укр. Голос" вже не потребував до видавання „Вістника" докладати.

Але при всіх своїх труднощах „Укр. Голос" помагав Церкві морально від самих ей початків. Він свого додавав, а Церква користала „Вістник", як перо своїм орган, був конче потрібний і він вповні був великою працею основоположників самостійної „Вістнику" і зібрав досить подрібно історію Української Православної Церкви в Канаді від самих ей початків.

Все ж згадати треба, що зі сторони церковного проводу чути було вислови, що „Вістник не є органом Церкви", що „він не є дійсним органом ж тої, коли буде видавати його Консисторія.

Можна сказати, що такі закиди не бу ли справедливі, бо і при консисторському видавництві „Вістника" беручи вародовлять, ледви чи дробинки більше як він дробив. „Укр. Голос" до зміст „Вістника" не вмішувався цілком, полишаючи зміст для самого редактора. Зрештою про роботу „Вістника" нехай судять читачі, і ті, що справами Церкви близше інтересувалися.

* * *

На послідньім Соборі в Вінніпегу 1951 р. рішено щоби Консисторія перебрала видавання „Вістника" в свої руки, і щоби виняко назначила Редакційну Колегію, — однакож не означено ясно що та Колегія має робити. Колегію вибрано, було кілька нарад тої Колегії, але все зводилося до того, що про напрям і зміст органу видавати. Тоді Видавництво „Українського Голосу" згодилося видавати церковний орган своїм коштом з тим, що Консисторія назначує редактора і буде дбати про зміст і напрям такого органу, а до „Українського Голосу" належить дище кошти видавання.

Так було від появи „Вістника" аж до часу, коли його має видавати Консисторія.

СЛОВО НА ЗАКІНЧЕННЯ.

З 1-им вереснем 1954 р., видавання „Вістника" переходить вповні в руки Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а тим моя редакторська праця кінчиться. Як „Вістник" дотепер видавався, се оповідають в ньому статті.

Я став редактором „Вістника" з початком 1941 року, а до того часу редактором був о. Савчук.

Якими „Вістник" був за час мого редагування, найкраще знають ті, що його читали і мою методу.

Зі своєї сторони я старався виконувати свою працю щиро, вимір моїх сил і вільно давали мені можність обставини.

Певна річ, що могли бути читачі, яких „Вістник" не міг вповні вдоволити, та і не дивно, — бо я був один, а читачів було багато, і дехто міг вимагати того, чого не вимагав би, коли б був близше мене і „Вістника", отже знав би те, чого без того не міг знати.

Можливе, що треба і можна було дещо більше зробити як зробилося, хоч і небагато, але що того треба було більше відповідної посторонної помочи

Коли брати справу нашої Церкви, то я старався вести свою працю по лінії її добра. Мавши рівнож на увазі, що роке життя українського загалу, я старався давати йому те, що вважав для нього користним. — І знаю, що читачі назагал були „Вістником" вдоволені. Словом, я старався дати загалови все добре, вважаючи за ніг дати.

Згадаю ще одно . . .

Повищуючи за „Вістнику" матеріяли о. з. „До Історії Унїятської Церкви", я вистерігав, що ті матеріяли Українцям для нинішнього і завтрішнього життя конче потрібні. Досі ж вони порозкидані по ріжних, нині мало доступних жерелах, вони майже безвартні.

І тому я т. матеріяли вишукував, збирав, помищував в „Вістнику", і частина їх вже надрукована книжкою п. з. **Маловідоме з Історії Греко-Католицької Церкви**". Том І. Нехлопи появиться друга книжка (Том ІІ). А що готового матеріялу є вже і на початок третої книжки, то я буду старатися вже поза „Вістником" збирати дальші матеріяли для допоміжних третої книжки. Се на увагу тим, які тими матеріялами інтересуються.

Се моє слово на закінчення моєї праці при виданню „Вістника".

Свящ. Василь Кудрик.

Дотеперішна мова „Вістника";.

Ним в Україні є дві письменницькі мови, два правописи, — давнійша мова і недавна, витворена в східній Україні. Се вже мова школи, техніки, фабрик, дипломатів, і привички до того, що ви творили в українському житті московські впливи. Зміст тої недавної мови доповнюють окремо моні критики і реформатори своїми новотворами та чужомовними словами.

Виглядає, що творці і прихильники,но вої мови се окрема наднародна, чи позанародна кляса, яка виховалася в українсько-московській атмосфері, тому тяжко їй з московщиною, до якої привикла, розвивати.

І новий правопис зладжений під більше вицьким наглядом. Більшість тих, що правопис виробляли, були проти такого правопису, який тепер є, однакож мусіли згодитися на такий, якого більшевики хотьли.

„Вістник" дотепер вживав давнійшої („старої") мови бачучи, що „нова" мова має багато такого, з чим тяжко погодитися тим, ми не були під панованням Росії. Візьмімо кілька приміїв . . .

Гими, — се московщина, і то погана Україні пова Росією завсігди вживали „гимн".

Мавки, манастир, — московщина. Чому не монах, моністир.

Вишиця, напів московське. — Доведавна було Вишиця.

Письмо від 1-го січня, — московщина. Україні пова Росією відавна писали: „з 1-го сечя"

Чому не писати. Українець, Грек, Шведи . . ., як Українці вже давно писали, але на лад московський: українець (малорос), грек, швед . . .

Ходить, робить, писать . . ., — московська форма.

А те Г-кання, що не допускає „г" навіть до слів в чужих мов, і робить з Гаиса і Гаиса одного Гаиса, з Гута і Гута одного Гута, з Гонору (мисточко) і Гонору один Гонор, з Гайнесу Гайнес . . . Се виглядає на дітвацтво.

Зачитав, заслухав, сказавь, — отже коли так Україні говорили? І кілько їх було? А „зараз" замість „тепер". А нове Г-кання: вісті, допісі, батькові, зам. „батьковий" (кому, чому). І ще чимало чого.

Чіткий, — очевидно під московського „чітать" (читати) Українці вже писали „читкий".

Збігці, чому не втікачі.

В імена німецьке двоточкове „ у" беруть за „ю", хоч Німці те „у" римують з „і", а не з „ю". Пишуть Мюнхен, Фюрер... бо Москалі так пишуть. Не оглядаються на глядіцькіх Українців, які знали Німців близше, отже писали: Мюнхен, Фірер...

Женитися на кім, — московщина, а её деколи вживають, хоч воно для України шкідливе

Христити, — а чому не „хрестити" як було від Володимира дотепер Було уже вести дитину в хрест, а тепер в „христ".

Ремонт (направа), — взяте з росій-

ського. Київська „Рада" той „ремонт" висміювала.

Вже не „влізти", але „влізти" . . .

А кілько слів з чужих мов, на які є добрі українські слова . . .

Такого можна навести довгий ряд. Вжиця „апостроф" (значки над буквами — б'ю, п'ю, м'ясо . . .) Чи не однаково вимовлясь як з апострофом, чи безнього? Більшість тих, що правопис складали, були проти апострофів, але більшовики на своїм поставили.

Ось чому „Вістник" дотепер не переходив на нову мову.

АПОСТОЛИ Й ЕВАНГЕЛІЇ

Неділя осьма.

В Посланню (1 Кор 1-10-18) ап. Павло напоминає християн щоби в них не було сварів, а дальше говорить про хрест „Слово про хрест для погибаючих є глупотою, а для тих, що спасаються, силою Божою".

В Євангелії (Мат. 14:14-22) оповідається, як Христос пятьма хлібами і двома рибами нагодував пять тисяч народу. Се показує, що Христос мав на увазі і земні потреби людей, а то, що їм треба і хліба, отже всього, що для життя потрібне. Тому казав Апостолам: дайте голодним їсти! І про те здайте.

Неділя девята.

В Посланню (1 Кор. 3 9-17) ап Павло каже: Ми Божі помічники, а ви Божа ріля й кладу підвалини, а ви дбайте щоби гідно будувати. Але головна підвалина — Христос. Будуйте як кому дано, чи з золота, чи срібла чи з дерева, чи соломи . . . Значить чи твоя праця більша, чи менша, а будуй дбало.

В Євангелії (Мат. 14:22-34) оповідається, що коли Христос на горі молився, Апостоли були в човні на озері. Се була ніч і зірвалася велика буря. Коли ж побачили, що хтось йде до човна, настрашилися, — а се був Христос. І каже Ісус Не бійтеся, се я! Тоді Петро: Коли се ти, то дозволь мені прийти до тебе по воді. І говорить Христос Ходи! Коли ж Петро пішов, то настрашився і почав потопати. Христос взяв його за руку і каже. Чому ж ти стратив надію, коли я з тобою? І вітер затих. Тут Христос пригадав, що коли з ким є Христос, то ви не повинен знеохочуватися.

Преображення Христа.

В Євангелії оповідається, що Христос вийшов на гору з Петром, Якобом та Іваном, щоби їм показати свою Божеську велич. Тут лице Христа засяяло як сонце, одежа стала біла як сніг, а побіч явилися Мойсей й Ілія. І в великім захопленню каже Петро: Господи, збудуємо три хатини щоби тут жити. Нараз почув ся голос з неба: „Се син мій, його слухайте".

Ученики попадали на землю, а коли встали, Ісус був вже звичайним як завсігди. Так Христос хотів скріпити їх віру.

Неділя десята.

В Посланню (1 Кор. 4-9-16) ставить ап. Павло за приклад Апостолів „Ми голодні, жаждучі, і наги, і биті, і нимаємося і працюємо своїми руками. Нас лають, а ми благословимо, переслідують, а ми терпимо". Значить: така терпеливість у вас повинна бути.

В Євангелії (Мат. 17:14-23) оповідається, що Апостоли не могли слабого оздоровити, отже питали чому вони не могли На те Христос Через ваше невіряство. Коли б у вас була сильна віра як зерно гірчиці, ви гори переносили би. Значить: сильна віра велике діло виконує Вона буде творчою силою в усякій людській праці.

Успення Богородиці.

Коли Діва Марія мала покинути сей світ, все собі приготовила до похорону І зібралися всі апостоли крім Томи. Коли ж ви прийшов по похорони і хотів тілоДіви Марії бачити, тіла вже не було Так Апостоли розумили, що Ангели вже ли душу Діви Марії з її тілом. Таке говорить переказ.

Неділя Одинадцята.

Пригадує ап Павло вірним (1 Кор. 9-2412), що хто коло чого працює, то мусить з того жити Коли Апостоли сіють Боже слово має вірними, то вірні повинні помагати їм прожитись.

В Євангелії (Мат. 18.23-35) каже Христос, що господар обчислив кілько його слуги йому винні. Один був винен поважну суму, а що не міг видати, то господар казав продати його з жинкою і дітьми в неволю. Якже той почав дуже просити, господар все йому подарував

Але той слуга мав довжника, який небагато був йому винен і той просив: Заждя я тобі віддам, — однакож слуга не слухав і зараз почав його дусити. Коли ж господар довідався, то каже: Я тобі велике подарував, а ти заждати не хочеш! І тяжко його покарав. Наука: коли Господь прощає нам більше, то чому ми менного другим не прощаємо?

* * *

ЦЕРКВА АП. ТОМИ В ІНДІЇ.

Історія каже, що ап Тома проповідував в Сирії та в Індії і там заснував християнську Церкву. Недавно був в Вінніпегу єпископ Церкви ап. Томи, що в Індії, Філіпос Мар Хризостом. Тую Церкву уважають частиною Сирійської Церкви. Вона має понад 2 мільони вірних.

Давно священики тої Церкви уважали світ злом, отже закривали очи васолоною, щоби не бачити світа, але перед 200 літами зрозуміли, що се Бог створив світ, отже в тім світі треба працювати, а не відгороджуватися від нього. Тепер очей не закривають. Таке оповідав Хризостом.

В Церкві Хризостома, як і в сирійських, вірні співають наперемину з священиками!

АНГЛІКАНСЬКА ЦЕРКВА І ПРАВОСЛАВНІ.

В „Укр. Прав. Слові" з Америки є Послання єпископа (заступника патриярха) Царгородської Церкви, де говориться, що хоч Православна Церква добре відноситься до Церкви Англіканської, однакож духовенство тої Церкви перетягає православних до себе, а то і незнов миропомазує православних дітей, хоч їх православні священики хрестили і миропомазували. Англіканський єпископ каже, що православне миропомазання невважне.

Виходить, що в нім не єднайся, а він тебе використовує. Тому то Шевченко казав, що лише: „в своїй хаті своя правда, і сила, і воля".

КОЛИ Б РОСІЯ НАПАЛА НА КАНАДУ.

Кажуть знаєш, що Росія могла би вислати 400 літаків з бомбами та ще чим, просто з пінючи, або з моря Нині всюди є радари стаци, що літаків побачили би і давали би знати про напад. Очевидно напад був би на міста, отже тут знали би 30 мінут перед нападом. За рік відтепер могли би знати 2 години наперед.

РОСІЙСЬКІ ПІДВОДНІ.

Американський адмірал (головний командант фльоти) каже, що Росія може мати 375 підводних кораблів (субмарин), а з того 90 є на Тихім океані. Се велика загроза.

Вже появився „ТРЕБНИК" видання нашої Церкви.

ТРЕБНИК (перша частина) виданий нашою Церквою появився з друку і можна замовляти тільки в Консисторії УГПЦ. Ця книга друкована на доброму папері, має 340 стор. в оправі коштує $6.50, а бронзурований $5.00.

Поручається нашим церковним громадам, священикам, дяками і вірним цю книгу негайно замовляти, щоб виручити гроші й приступити до видання другої частини.

Замовляти:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg, Canada

ЩО СЕ ІНДОХІНІ.

Індохіни зложені з трох країн: Віет Нам, Ляос і Камбоджія. Простір 127,300 квадр. миль, населення 23 мільони. Там управляли найбільше рижу на світі. Є залізо, вуголь, цинк і др. Тепер большевики забрали північний Віет Нам, 61,000 кв. миль, і 13 мілюнів людей.

ПРИПАДОК ЧИ ПРИЗНАЧЕННЯ?

Цікава новинка .. В Фріпорт, Ілл., четири дитини Марії Фогльфорд народилися кожна 3-го серпня. Всі дівчата дуже до себе подібні. При народженню кожної був тобіком доктор, а мати кожного разу була в тій самій кімнаті в шпиталі. Тяжко вірити що се припадок.

ПОМЕР ВИНАХІДНИК АВТОМОБІЛЯ.

В Англії помер 81-літний Сер Ернест Петер, який зі своїм братом збудував перший автомобілевий мотор в роках 1895-1896. Але треба було ще два роки поки парлямент дозволив їздити автомобілем дорогами. Так автомобілі недавні.

ПО 53 РОКАХ — ПОБАЧИЛИСЯ.

Перед 53 роками прибув до Канади 18-літний Алекс Вайнд з Мадярщини, і зостався в дома 10-літнього брата Филипа Тепер Фрэнк прибув до Канади, отже два брати по 53-ох роках побачилися. Інтересно!

ПРАЦЮЙТЕ ЩОБИ ДОВГО ЖИТИ.

В Англії д-р Дайбор заявив, що навть старі люде повинні по своїй силі працювати, а сё продовжить їм багато літ життя Чоловік без праці слабне. Він дійшов до такого висновку розглядаючи життя багатьох старих.

ВУЛКАН СЕРЕД ЛЕДІВ.

В Ісландії є багато вулканів серед гір покритих ледом. Тепер головний з них, Гикзюти, почав сильно вибухати. А наслідок буде, що леди будуть топитися і повставнуть ріки, що будуть текти через низші околиці. Гикзюти високий 5,659 стіп. Від 9-го століття дотепер в Ісландії було понад 100 вулканічних вибухів, і деякі наробили багато лиха.

ЧИ МАЄТЕ КНИЖКУ „МАЛОВІДОМЕ"?

Усім треба знати, що діялося в греко-католицькій Церкві від її початків, а про те оповідає книжка **"Маловідоме з історії греко-католицької Церкви"**. Се перша книжка, а невдовзі появиться і друга.

Тут є матеріяли, яких дешде не зайдете. Тепер час, щоби про те знати. Ціна книжки 75 центів.

Замовляйте пишучи до:
Ecclesia Publishing Co.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ФАРМАЗОНИ

Готовляться в Фармазони.

Василь лишив Запотічних а старій хаті, а сам перебився до нової. Аж одного вечора приходить Степан Притуляк.

— Гарно побудувався! — каже Степан.

— Коби ти бачив як в Німеччині будуються, то знав би що то гарно.

— Боже! А ми в таких кучах поневіряємося.

— Хто ж вам винен?

— Та ми самі, бо за ті гроші, що приживемо, міг би кожний мати таку хату як ти.

— Е! Каменицю міг би мати.

— Василю! Як то ми з малих хлопців товаришували, чи не сказав би ти мені одної річи, що тебе запитаю?

— Скажу.

— Чи ти, брате фармазон?, як кажуть кажуть.

Василь подумав та:

— Фармазон! Але ти тримай язик за зубами, бо з нами фармазонами жарту нема.

— А коли б хто з нас хотів в фармазони записатися?

— Коли б вас було 30 наразі, тоді можна.

— І більше знайшлось би. Мене вже багатьох просило щоби я з тобою поговорив. Та чи можна нам щастя і гараду сподіватися, коли ми записаними?

— Навіть великого гараду. Але треба найперше фармазонську пробу витримати.

— А яка ж та проба?

— Треба сім літ, сім місяців і сім неділь по фармазонських заповідях жити.

— А вони тяжкі? І кількох їх?

— Десять. Вони легкі. Але на них треба присягу зложити.

— В кого?

— В нашої старшини.

— А де ж вона?

— Де її треба. І тут може прийти.

— Коли?

— Коли схочете. Навіть в отсю неділю що прийде.

— То поклич ту старшину, братчику. Нам біда так вже надоїла, що хоч гинь. Та як ми довідаємося коли і де прийти?

— Коли мене в неділю в церкві не буде, то маєте вечором зійтися до моєї хати, до отсе! сигілині. Світа так не буде, але то нічо. А коли почуєте що в другій кімнаті вдарило щось як молотом по ковалі, виходіть відважно, а вам і волос з голови не спаде. Лише нікто не сміє тої днини нікого напитку навіть покупати, бо такий наш закон.

— То приходити в неділю?

— Так! Коли мене не буде в церкві.

Потрібні числа „Вістника" і „Українського Голосу".

Щиро просимо наших зірних прислати на адресу Консисторії для потреби заложення річників слідуючі числа „Вістника"

1945 рік 15-го червня і 1-го липня.
1946 рік 1-го і 15-го серпня і 1-го листопада
1947 рік 1-го січня, 1-го березня, 15-го квітня і 15-го липня.
1948 рік: 15-го березня.
1950 рік: 1-го жовтня.
1952 рік: 1-го лютого.

„УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС", за 1951 рік числа 1, 2, 3, 4, 6, 19, 20, 36, 35 і 41.
За 1952 рік 15, 17, 26.
За 1953 рік: 4, 15 і 17.

Коли пересилку і сповістіть являючи числа „Вістника" і „Українського Голосу", після одержання, заплатить Консисторія.

Посилати на адресу

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg, Canada

Що було дальше. . .

Притуляк пійшов радий-радий. Бесідував з одним та другим, раднився, ходили

А Василь щось читав, писав, потім пійшов до священника, де довго забавився. Тудн поклицали і Складана та Правдорюка. А в неділю поїхав Василь до міста.

Неділя була гарна, народу в церкві повно. А Притуляк такий радий, що Василя нема в церкві. Ви з деким перемогнувся, щось шепнув. А шинкарі не нидкуються чому тільки газдів в коршмі не було, а навіть ті, що прийшли, не пють.

— Ай вай, вусидус! (вусидус: що те таке)! Чому ти Тимку не береш горівки, і ти Федоре, і ти Якове, і ти Грицю?... Таж ти бувало ним до церкви пійдеш, то калатиеш собі півшкатирки.

Коли мені так вилало, щоби и не пив! — каже Тимко Крук.

— Герсти? Чому не пити? Ви служите одного дурня, сварите, що вони каже же щоби не пити? Воно наврали дурне, воно паном хоче бути, ну, ну... А ви будете господарями як і були

— А якби і нас закортило панами бути, — відозвався Федор Антонік, один з найбідніших господарів.

Господи! Як розсердиться наш Мошко та як трісне ярмуркою (пляшкою) до землі, аж лопнуло.

— Ти паном бути? Цвиного! Що і сорочки доброї на плечах не маеш! Герсти, Сурі! (чуеш Суро). Чуете пане вийте, що воно йому дурне рохкає? Геть мен з корчми, бо тобі зараз голову розвало!

— Щобисьте люде знали, каже Федір, — що се послідний раз моя нога в коршмі. Бачу, що Василь правду говорив. А ти коршмо хоч в землю западайся!

На таких бесідах зійшла неділя. Тричість господаря зійшлося в Петрику вечером, а Притуляк перший. Тільки зявувало, що був тут і Складан і Правдорюк і ще дехто в багатійших.

А дивно подумав собі не один, багачі кортить ще більше забагатіти.

— А що дальше вийде, то всім стане не терпляче, і страшно, і цікаво, що буде дальше. Всі сидять без сьпіта.

МАТИ ВБИЛА ДИТИНУ.

В Нью Йорку Маргарета Магони карауючи 2 і півріччного сина, вбила його на смерть. Казала, що він обмочив штани, отже хотіла його покарати. Діло тому було в синіцях, були синці недавні і давніщі. І дитина була дуже змарена.

СКРИВАВ ТІЛО ПОМЕРШОЇ СЕСТРИ.

В Ст. Томас, Онт., померла 11 літня сестра фармера Петра Джансона, 74-літнього. Він заховав тіло померлої в шопі, вкрив соломою і вже по більше як тиждень се вивязь. Казав, що боявся великих похоронних видатків, бо памятав, що коштував похорон другої сестри, яка померла давнійше.

ПЕРЕПЛИВ ВОДОПАД.

В Ніягара Фалс, Онт., Лойд Гил замкнувся в сталеву бочку і переплив Ніягарський водоспад. Всеж поліція його взяла на допити. Се така проба, що завсіди скорше можна згинути, ніж вийти живим, але є люде і на таке готові.

З ВИСОТИ в МИЛЬ.

Коли недавно в Англії запатентився джет-літак на висоті 41,000 стіп. летун скочив з парашутом і опустився на землю перелетівши коло 8 миль. Тоді було 67 степенів зимна низше зера наголо. Летун дихав киснем (оксигеном), який мав в збірнику.

ЯК УВОДЯТЬ В БЛУД ЛЮДЕЙ.

(Надіслане з Америки

В газеті „Укр. Християнський Робітник" з Торонта, є рецензія на книжку М. Ярмолюка: „Католицька корона у Краю" (Буенос Айрес) 1954.

Ми книжки не читали, але досить нам імени автора, ворога православія, та рецензії. В Куриласа, який вже „дуже дуже дуже

рєсидувати і передчасно положили в могилу...»

Очевидно «Америка» хоче Мар'яном підкинути католицизм, мовляв «бачите дядюнько, що се наш католицький «отець» став провідцем українського народу». Але се наївність та накручування. Католицизм не спонукував Шашкевича до народної праці, але протилежно, - утруднював ту працю. Шашкевича переслідував. Не церковне католицьке «отцівство» заставляло його до народної праці, але його українська свідомість, українська душа, заставляла долю його народу (викликуючи народну працю він йшов проти католицької політики годівниць плекать набобських «отців».

Отже як можна нині до Мар'яна лізити католицьке «отцівство»? Що спільного мало воно з його народною працею? Лізити те «отцівство» хіба на те, щоби Шашкевича приписати і коштом його понизження підносити католицизм.

Чи нині Тарас Шевченко потребує додаткових титулів, — благородне, Високоблагородне, Світлейшество...? Ні! Він своєю працею підвісся понад усіх тих, що такі і подібні титули мають, але жоден з них не дасться «Тараса Шевченка» не підвісить. Додаткові урядові титулю обмежували би його велич.

Таке саме і з Мар'яном Шашкевичем!

ДІЄЦЕЗАЛЬНИЙ ФОНД
Укр. Прав. Церкви в Канаді.

$25.00 — Всеч. о. С. Гребенюк, Принс Альберт, Саск.
$25.00 — Ів. Мамотюк, Гайдт Віч, Саск.
$10.00 — Всеч. о. Е. Преступа, Калдер, Саск.
$10.00 — Пані Настуня Бурдет, Ромбент, Ман.
$5.00 — Петро Михайлів & Софія Середохід, Ліндстон, Онт.
$5.00 — Ів. Гладун, Камора, Саск.
$5.00 — І. Сьомик, Монтреал, Кве.
$2.00 — Вікторія Василин, Віндзор, Онт.

Громкин Просв. Тройці у Сторджонд Саск.

По 1.00 дол.: — С. Ківеритс, Ів. Кінзнук, В. Н. Грутина, О. Рімпіх, П. Кузяр, П. Юзьк, М. Клубок.
Разом $7.00

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Південнього Округа
СЕРПЕНЬ:
22. Неділя — Пембіна Сеймур
29. Неділя — Пампер Філд — Гокор Дуфрост (храм) — Ледяне (храм)
7 Ст. Джанс стр. Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомика
СЕРПЕНЬ:
19. Четвер. Преображення — Київ (храм)
22. Неділя — Келвінгтон
28. Субота. Успіння Богор. — Кларк
29. Неділя — Вадена
Адреса: Ватсон, Саск. Тел. 148

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
СЕРПЕНЬ.
19. Четвер. Спаса — Сембург
22. Неділя — Принц Альберт
28. Субота Успіння Богородиці — Ярославль (храм)
29. Неділя — Шіпмэн

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Криштановича
СЕРПЕНЬ.
22. Неділя — Вінкарт
28. Неділя — Гібард
Адреса Вох 143 Аттума, Саск.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
ПРОТ. ПЕТРА БІЛОНА.
Ціна $1.50.
Замовляти:
Rev. P. BILON.
1206 Reko Ave., Jeanette, Pa., U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
СЕРПЕНЬ:
19. Четвер Преображень. Окружна Св. Бока і Пакик — Гресленд
22. Неділя — Норад
28. Субота Успіння Богор. — Норад
29. Неділя — Бока
ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Лак Ла Біш
11. Субота. Успіх. Гол. Ів. Хрест. — Норад
12. Неділя — Саройя
19. Неділя — Вондерінг Ривер
21. Понеділок Різдво Богородиці — Журейєк
26. Неділя — Гресленд
27. Понеділок Водохр. Ч. Хреста — Бока
Адреса: Вох 216, Лак Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
СЕРПЕНЬ.
19. Четвер. Преобр. Госп. — Смітс
22. Неділя — Калворт
26. Субота. Успіння Богор. — Ваказ (храм)
29. Неділя — Ст. Джуліен
ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Ланкастер
11. Субота. Успіх. Гол. Ів. Хрест. — Торонтіль
12. Неділя — Елен Крік
19. Неділя — Смітс
21. Вятророк. Різдво Богородиці — Калворт
26. Неділя — Ваказ
27. Понеділок. Водохр. Чесн. Хреста — Ст. Джуліен
Адреса: Почт. скр. 4. Ваказ, Онт.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржинського
СЕРПЕНЬ:
15—22—29 Неділі — Брендон
ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Брендон
12 Неділя - Портедж ля Прейрі
19—26 неділі — Брендон
ЖОВТЕНЬ.
3. Неділя — Брендон
10. Неділя — Портедж ля Прейрі
17—24—31 неділі — Брендон
Адреса: 518 Пессфін ave., Тел. 2826 Брендон, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Остапа Фляка
ВЕРЕСЕНЬ:
19. Неділя — Дімфін
11. Субота. Успіх. Гол. Ів. Хрест. — Кінгз
12. Неділя — Великий Ривер
19. Неділя — Ваказа
21. Понеділок. Різдво Богородиці — Горкетон (храм)
26. Неділя — Сифтон
Адреса: Дімфін, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
СЕРПЕНЬ:
19. Четвер. Спаса — Пасічняки
22. Неділя — Вест Брук
28. Середа Усп. Богор. — Шіро полудневе (храм)
29. Неділя — „коло Куприовських" (храм)
ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Тізор, зх Рікою
11. Субота. Успіх. Гол. Ів. Хрест. — Жучкин
12. Неділя — Федаки
19. Неділя — Інсінгер, Гайлей
21. Вятророк. Різдво Богородиці — Шіко, полудн.
26. Неділя — Вінніпег (храм)
27. Понеділок. Водохр. Чесн. Хреста — коло Кучих.
Адреса: Шіро, Саск., Вох 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
СЕРПЕНЬ:
19. Четвер. Спаса — Інсінгер Гайлей
22. Неділя — Вінніпег
28. Субота. Успіння Богород. — Льюра (храм)
29. Неділя — Елмор (храм)
ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Інсінгер, місто
11. Субота. Успіх. Гол. Ів. Хрест. — коло Куприовських
12. Неділя — Тізор, місто
19. Неділя — Пасічники
21. Вятророк. Різдво Богородиці — Вест Брук
26. Неділя — Тафнел
27. Понеділок Водохр. Чесн. Хреста — Елмор.
Адреса: Шіро, Саск., Вох 52, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Евмнуїл Горгіца
СЕРПЕНЬ:
19. Четвер Преображення — Лідер
22. Неділя — Гладбер Пасбас
28. Субота. Успіння Богородиці — Шортгейв
29. Неділя Робакн.
Адреса. Гладбер Пасбас, Ман.
Тел 181

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
СЕРПЕНЬ.
19. Четвер Преображення — Толстой
22. Неділя — Гардентон
28. Субота. Успіння Богородиці — Гардентон (храм)
29. Неділя — Толстой
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
СЕРПЕНЬ.
19. Четвер Преображення — Спаса Пайн Ривер (храм)
22. Неділя — Ревнер
28. Субота. Успіння Богородиці — Пайн Ривер (храм)
29. Неділя — Ворз (храм)
ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Пайн Ривер
11. Субота. Успіхновення — Етелберт
12. Неділя — Дрей Ривер
19. Неділя — Гарленд
21. Вятророк Різдво Богородиці — Ревнер (храм)
26. Неділя — Етелберт
27. Понеділок. Чесного Хреста — — Пайн Ривер (храм)
Адреса: Етелберт, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука
СЕРПЕНЬ.
19. Четвер. Преображення Госп. — Донівел (храм)
22. Неділя — Донівел (коло Леньска с. прот П Тріска)
22. Неділя — Камора
28. Субота. Успіння Богор. — Успенська (храм)
29. Неділя — Борджис
ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Кемсек
12. Неділя — Камора
19. Неділя — Мелвіл
21. Вятророк Різдво Богородиці — Камора
26. Неділя — Донівел, коло Скварока
27. Понеділок. Воздвиження Ч. Хр. — Кемсек
Адреса Скр. 425, Камора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
СЕРПЕНЬ:
19. Четвер Преобр. Госп. — Арран
22. Неділя — Вайтфіш
28. Субота. Успен. Богор. — Дорбен
29. Неділя — Мейбриан, (храм)
Адреса: Арран, Саск Вох 124, Тел. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
СЕРПЕНЬ:
19. Четвер Преображення — Спаса Сноу Лейк
22. Неділя — Вилп
28. Субота Успіння Богородиці — Спелен
29. Неділя — Войл Лейк
УВАГА: Катехизація і Рідна Школа відбувається в слідуючих громадах: Сноу Лейк від 19—30 липня; Стрий від 2—7 серпня; Белс від 8—14 серпня; Спелен від 23—28 серпня
Адреса: Вох 309, Сноу Лейк, Аль. Тел. 82.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
СЕРПЕНЬ:
19. Четвер Преображення (Спаса) — Громкид Пінячня
22. Неділя — Громкид над Річкою
28. Субота. Успіння Богородиці — Мінак (храм)
29. Неділя — Вонда
Адреса: Вох 47, Громкид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гайцького
СЕРПЕНЬ:
19. Четвер. Спаса — Менді (храм)
22. Неділя — Ентусіаз
28. Субота. Успіння Богородиці — — Таєм Елмо (храм)
29. Неділя — Онкборн
Адреса: Онкборн, Ман.

Календар Українських Свят
СЕРПЕНЬ:
16 П 7 Прп. Ісаакія, Далмата
17 В 4 Сім молодців в Ефесі спл.
18 С 5 Муч. Евсигнія, Камердія
19 Ч 6 **Преображення Господнє**
20 П 7 Прпмч. Дометея
21 С 8 Прп. Еміліяна ісповід.
22 Н 9 Н 10 по З Св. Ап. Матея
23 П 10 Муч. архід. Лаврентія
24 В 11 Прпч. Василія і Теодора
25 С 12 Муч. Фотія, Памфила
26 Ч 13 Прп. Максима іспов.
27 П 14 Прор. Михея
28 С 15 **Успіння Преєв. Богородиці**
29 Н 16 Н. 11 по З. Св. Нер. об. І. Хр.
30 П 17 Прп. Азинія іконоп. Печер.
31 В 18 Муч. Флора і Лавра

ВЕРЕСЕНЬ:
1 С 19 Муч. Андрея Стратилата
2 Ч 20 Прор Самуїла, мч. Севіра
3 П 21 Прп. Аврамія, еп. Тавен
4 С 22 Муч. Агатоніка, Зотика
5 Н 23 Н 12 по З Св Іринея еп
6 П 24 Перенс м. Петра. Митр. К.
7 В 25 Ап Тита з 70-ти
8 С 26 Муч Адріана і Наталії
9 Ч 27 Прп Ілярія прст. Печер.
10 П 28 †Знайд. мощ. Ріова Почаїв.
11 С 29 **Успін. год. Івана Хрестит.**
12 Н 30 Н. 13 по З. Св. Ілярія патр.
13 П 31 †Положення пояса Богород.
14 В 1 †Симеона стовпника
15 С 2 Муч. Мамапта, Іоанна прст.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
СЕРПЕНЬ:
19 Четвер Преображення — Арбакл (Миколая)
22 Неділя - Сірко
28 Субота Успіння Богородиці — Якбакса (Петра і Павла)
30. Неділя — Сондаєн
Адреса Вайта. Ман. Тел. 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Васильва
СЕРПЕНЬ:
18. Середа. Преображення (Спаса) — Ребютер.
22 Неділя — Радлей
28. Субота. Успіння Богородиці — Йокбурн (Збори громади)
29 Неділя — Босетте
Вох 129, Радлей, Аль. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
СЕРПЕНЬ:
19. Четвер. Преображення — Спаса Велкам
22. Неділя — Рорктон
28. Субота Успіння Богородиці — Сифтон
29. Неділя — Давфін
Від 2-го серпня до 5-го включно о годині 9.15 рано бесіди через радіостанцію Давфін на релігійні теми.
Адреса: Вох 850, Давфін, Ман.
Телефон 4704

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячини
СЕРПЕНЬ:
19. Четвер Преображення — Горгиц
22. Неділя — Йорктон (храм)
28. Субота Усп. Богород. — Мавена
29 Неділя — Калдер
110 Великтон ave., Йорктон, Саск. Тел. [redacted]

Церковний Устав

СЕРПЕНЬ:
19. Преобр. Госп. Спаса. УЄ Луки 9: 28-36. Літ. Ап. 2 Петра 1: 10-19. Єван. Матея 17: 1-9.
22 Нед. 10. Голос 1. УЄ 10. Літ. Ап і Коринтян 4: 9-16. Єван. Матея 17: 14-23
28 Успення Преєв. Богор. УЄ Лук. 1: 39-49, 56. Літ. Ап. Филип. 2: 5-11. Єван. Луки 10: 38-42, 11: 27-28.
29. Нед. 11. Гол. 2. УЄ 11. Літ. Ап. І Коринтян 9: 2-12. Єван. Матея 18 23-35

ВЕРЕСЕНЬ:
5 Нед. 12 Голос 3. УЄ 1. Літ. Ап і Коринтян 15: 1-11. Євал. Матея 19 16-26.
11 Успін. год. Ів. Хрест. УЄ Мат. 14: 1-11 Літ. Дівн. 13: 25-32. Євал. Мар 6: 14-30.
12. Нед. 13. Голос 4 УЄ 2. Літ Ап. І Коринт. 16: 13-24. Євал. Матея 21: 33-42

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

• 7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 1, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ВЕРЕСНЯ, 1954. ЧИСЛО (873) 17

СЛУЖІМО ГОСПОДЕВІ

Для доброго розвою Церкви конче необхідна й належна своя преса. В сучасних умовах нового життя церковний преса — одна з головних помічниць церковної праці взагалі. Без добре поставленої своєї церковної преси нема що й говорити про ширший розвій церковного життя.

Українська Православна Церква в Канаді знаходиться в особливому стані свого розвою, — вона оточена іншовірними Церквами, які різно ставляться до нас. Для доброго розвою Православної Віри в Канаді потрібна розвинена широка місійна праця, яка належно вписувала б усім велике значення Православної Віри взагалі, а для українського народу в Канаді зокрема, вписувала б також ролю інших Церков, а в тому й ролю чисельних розкладових сект, які оточують нас на канадійській землі. Для всього цього потрібна нам своя церковна преса, добре поставлена й широко розповсюджена серед наших вірних.

Сьогоднішній день у житті Української Православної Церкви в Канаді — великий історичний день, — „Вістник" з сьогоднішнього дня стає органом, якого видає й за зміст якого відповідає Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Такий орган нам конечно потрібний, і про це поставнив останній наш Собор.

Цим моїм Архипастирським Листом благословляю „Вістник", як церковний орган нашої Української Православної Церкви в Канаді. Молю Милосердого Господа, щоб Він зослав Свого „Духа премудрости, Духа розуму, Духа страху Божого" на всіх працівників оновленого „Вістника", і щоб вони могли вільно й спокійно працювати на Славу Великого Бога і на добро й спасіння нашого українського народу.

Беручи на себе велику відповідальність за видавання офіційного органу, Консисторія й усі співробітники „Вістника" глибоко вірять, що ввесь наш православний народ у Канаді, а передовсім люди доброї волі широко допоможуть своїму церковному органові і матеріяльно, і духово.

І ніколи не забуваймо заклику Пророка Псалмоспівця:

„Служить Господові зо страхом.
І радійте з тремінням!"

Благодать вам та мир від Бога, Отця нашого (Еф. 1. 2).

Року Божого 1954-го, серпня, 20 дня
Катедра Преєв. Трійці в Вінніпегу.

†МИТРОПОЛИТ ІЛАРІОН,
Ваш постійний богомолець.

Вічне джерело.

Не старайся щось добути а себе самого. Чому помпати воду звідтам де нема криниці, набирати воду де нема джерела? Приходь радше до вічного джерела, до вічної криниці. Приходім до Христа.

НАШЕ СЛОВО

У ім'я Боже, і за благословенням нашого ВПреосв. Митрополита Іларіона, оце здійснено постанову останнього Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, і перебираємо „на себе видання офіційного органу УГПЦК", це перше число „Вістника", яке виходить у світ, видане вже Проводом нашої Церкви, — Консисторією.

Мітрат С. В. Савчук,
перший редактор „Вістника".

На цім місці почуваємося до милого обовязку зложити щиру подяку Видавничій Спілці „Гризуб", яка до цього часу друкувала „Вістник". Були це часи тяжкі, важко було пробиватися крізь життя й фінансові недостачі через

Прот. Василь Кудрик,
другий редактор „Вістника".

довгих тридцять літ. За це наша Церква вдячна всім людям тої Спілки. Вона частинно й після своїх сил половину страту, що її понесло Видавництво.

Також складаємо щиру подяку Всечесним оо. Редакторам, а це Впрел Прот. С.В. Савчукови і Впрсв. Прот. В. Кудрикови за працю коло „Вістника". Вона була не легка — треба було побороти немалі труднощі. Треба було показувати ціль вірним нашої Церкви, як також обороняти її перед нападами противників. Це завдання було виконане.

Здаємо собі справу з того що, приступаючи до видання „Вістника", беремо на свої плечі великий тягар. Ми свідомі цього, як також і розуміємо, що нині мусимо цей тягар двигати. Надіємося, що Господь Бог поблагословить нас і поможе в нашій нелегкій і відповідальній праці. Надіємося, що нас підтримають наші Архиереї, наше Духовенство, наші Вірні. Маючи цю надію, — не страшно нам, а навпаки, з піднесеними чолами, з вірю в краще завтра для нашої Святої Церкви в Канаді і для нашого народу українського починаємо важну, а заразом дуже відповідальну, працю.

Цим зчетвертаємося до всього нашого православного загалу в Канаді, до духовних і світських: поможіть нам статтями на релігійні й церковні теми, поможіть чистим з місць, спомнинами й описами, що вяжуться з Вірою, Релігією й Церквою.

Сподіваємося, що „Вістник" буде вислужливим приятелем усіх вірних, членів нашої Церкви; усіх, — без огляду на вік, пол чи заняття (професію). Надіємося, що з його науки будуть користати українці й інших релігійних угруповань, які найдуть у ньому науку й пораду на заспокоєння душ їхніх.

Сподіваємося, що його будуть радо читати всі, - - і ті, що були його читачами, і ті, які не мали нагоди його досі читати. Наше гасло: служба Української Греко-Православній Церкви в Канаді і Українському Народові; наука, згідно з Євангелією Ісуса Христа, Спасителя нашого, на спасіння душ і на Божу славу.

Просимо всіх о молитви до Бога, щоб нам помагав, нас просвічував, давав надхнення, щоб працювати у відповідальній праці і був захистником нам, де цього буде потрібно.

Просимо приєднувати нам нових передплатників і не забувати за Пресовий фонд. Його нам надсилати, бо без цього не зможемо виконати ясліз нашого завдання.

Від цього числа наша нова адреса: „Вістник", 7 Ст. Джанс Авню, Вінніпег 4, Манітоба. Отже, усі переписки, усі справи й гроші за передплати чи на Пресовий фонд, керувати на нову адресу.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ХТО ТИ?

Один місіонар порівнив діяння деяких християн до трох човнів — веслового, вітрильного і моторового. До веслового човна подібний християнин, що бажає служити Богові однак поволі; до другого, вітрильного човна, подібні ті християни, які дають відповідно куди вітер віє; а до моторового човна подібні християни, які наповнені святим Духом, що хочуть слухати Спасителя так скоро як це можливо й виконують Його волю без найменшої проволоки.

НАУКА В ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ БОГОМАТЕРІ

8-го вересня (ст. ст.)

Народження Твоє Богородице Діво, радість звістило усьому світові . .

(Тропар)

Улюблені в Христі брати й сестри!

Коли ми почуємо про якусь знамениту людину, то не задовольняємося тільки нею одною, а силкуємося дізнаватися хто були її родителі, що могли виплекати таку славну людину. І це природно, бо каже Христос: „погане дерево не приносить доброго плоду". (Мат. 7: 17-18). Коли ж це так про кожну більш-менш славну людину, то скільки більше нам треба знати хто були родителі Пренепорочної Матері Господа Нашого Ісуса Христа, Цариці Неба й землі, Богообрання Діви Марії, народження Якої ми сьогодня святкуємо.

Тож приєднаймося, що про них оповідає церковний історик! В місті Назарет, недалеко від Єрусалиму, жило молоде, але праведне подружжя Яким і Анна. Рід св. Якима виводився від роду св. царя й пробока Давида, а рід св. Анни від первосвященика Аарова, бо й діди були первосвященниками при храмі Єрусалимському; родом їхній теперішній і ось вони — Яким і Анна жили у бідному й не значному місті Назареті, як прості люди, трудилися, як і всі, мали невеликий достаток, але рід свій вони памятали і всією силою душі старалися оберігати честь його.

Вони не пишалися своїм високим походженням і не поводилися гордовито з людьми. Ні, їхне оберігання чести свого роду полягало в іншому. Вони старалися зберігати вірність Богу. Вони любили храм Божий в Єрусалимі і не пропускали жадного свята, щоб не бути в храмі на Богослуженню. На кожне свято вони приносили Богу жертви й щедрою рукою роздавали милостині убогим. А дім їх був пристановищем для сиріт, вдів, немічних і нещасних. Що заповіль вони приймали від родителів своїх. Тай сами вони знали заповіді Божі й навчання святих книг. Не марно звучали для них слова через пророків „Милостині хочу . ." (Осії 6: 6). Дід майна твого подавай милостиню і нехай око твоє не шкодує коли будеш творити милостиню". Ні від якого нищого не одвертайся, тоді й від тебе не одвернеться Господь (Тов. 4:7). „Шануй Господа всім серцем твоїм і давай (Радн Господа) найкраще з усіх прибутків твоїх, тоді наповняться засіки твої до верха й винотоки твої новим вином (Прит. 3: 9-10).

Все це виконували вони з любовію й радістю і Господь благословив їх достатком, а люде оточили їх великою пошаною. Безмежне любили вони одного, і як добрі чесні шанували своїх родителів. Вони були щасливі одно в одним, але одно їх почало потроху турбувати: не посилав їм Господь дітей. Це почало трохи смутити їх, і вони з надією стали все більше благати Бога. Йдучи в Єрусалим на свято, вони бачили, що інші подружжя, ведуть своїх гарних діток, приобраних закитчених, а вони самотні. Не раз св. Анна нишком плакала. Не раз вони вже розмовляли між собою в безсонні ночі, що вже й постарілися, а діток немає, не буде кому й передати свій достаток, не буде при кому прихилити свої постарілі голови.

Та не це їх смутило, було багато свояків, можна прийняти когось з рідних, але св. Яким і Анна добре знали книгу пророка Даниїла де написано, що Месія Христос прийде через сімдесять сімнин (Дан. 9: 24). Ці сімнини вже наближаються до кінця. Незабаром прийде Небесний посланець і почнеться Царство Боже на земли. Всі роди Ізраїльські увірують у те Царство, а вони Яким і Анна не мають кого лишити, умруть як безплодне дерево, і нікого сліду не лишать після себе. Це не тільки засмучувало їх, а й турбувало. Не диявічись на своє праведне життя, вони думали, що вони недостойні Божої милости і вже не раз, молячись Богу, гірко плакали. Та горе їх збільшилося: вони стали помічати, що люди, бачучи їх безплідними, стали помітно відчувати сь, що мовляв, Господь до них не благоволить, коли не дає ні дітей. Навіть ніхто з охотою приймали від них милостиню чого св. Яким і Анна не могли не помітити.

Одного разу, на свято Кучок св. Яким вибрав найкраще теля і повів у Єрусалим, щоб принести на жертву Богу. Черга була велика, і він став у чергу. Коли прийшла його черга, священик глянув на нього і каже: „Ти відступи в сторону з своєю жертвою, бо ти безплідний, твоя жертва не вгодна Богови".

А той, що стояв у черзі за ним, з презирством худотливому його сказавши образливе слово. Страшно прикро стало святому Якимови. Гіркі сльози стали в очах. Бачив він щасливі обличчя інших, а себе почував таким тяжким грішником перед Богом, що не сміє дивитися на світ Божий. При кінці всіх і його жертва була прийнята до жертівника.

Гірко плакав св. Яким і з тривогою дивився, чи не постоїться то землі дим від його жертви як колись од жертви Каїна. Скінчивши все по закону, він не міг вернутися до дому. Тяжко йому було про все те розповісти св. Анні. І сів пішов на свій хутор де пасся його худоба. А тим часом вернулися з Єрусалиму ті, що ходили на свято і розказали св. Анні, що було в Єрусалимі з Її чоловіком. Здавалося, три ножі вонзилися в Її серце: „Це я винна," в сльозах промовила вона. Вийшла в сад не бачучи світу. Аж ось бачить гніздо і пташка годує своїх пташенять . . . „Господи! скрізь вона, не вже ж я не варта щастя істи пташки, я Ти позбавив мене тої втіхи?"

Вона впала, на коліна і, обливаючись сльозами, взивала. „Господи, зглянься на нас очи знеможу! Господи зглянься на наші сльози. Дай нам дити, тоді ми Тобі поверемо Тобі, що посвятимо його. Ще багато промовляла св. Анна плачучи. Аж ось Ангел Господній став перед нею, та й каже: „Анно, не плач, твою молитву почув Господь і мене послано сказати тобі: що Господь дарує Вам дитя, ти породиш дочку і назвеш її Марія. Велику радість принесе вона світові. А ти завтра біжи в Єрусалим і там стрінеш чоловіка твого на ганку храму. Він тепер на хуторі молиться і я тіду сповіщу й йому"!

Ангел став невидимий, а св. Анна, мов би омліла і так клячала, дивлячись горіючими очима на зоряне небо. В тім хвилини св. Яким клячав на полі молився і гірко плакав. Він казав: „Господи, як що я чимсь винний перед Тобою то пошли когось, щоб сказав мені чим свне я винуватий, щоб я міг покаятися й очиститися. Аже почуй мою молитву, зніми з мене ганьбу, що зневажу, бо я не знесу її".

Аж ось і перед ним Ангел, і тихо каже: „Не плач, Якиме! Господь уже почув вашу молитву. Анна породить тобі дитя і ти назвете його Марією. Буде Вам радість велика, але та радість буде всьому світові. А ти завтра біжи в Єрусалим і там стрінеш на ганку церкви свою дружину, вона ждатиме тебе"!

Ангел став невидимий, а св. Яким упав на лице і плакучи, мов дитина, радувався й дякував Богові. На ранок він пішов до Єрусалиму і на ганку Храму стрінув Анну. Яка була їх радість, коли вони розказали одне одному, що їм сказав Ангел, того не можна переказувати. Вони принесли Богу жертву, як подяку за таку несподіванку милість, і так вернулися до Назарету.

Коли надійшов час, св. Анни породити дитя і назвали його Марією, як сказав Ангел Яка була радість цих — оттця Якима та Анни, яка їх була втіха, хто зможе це переказати? Раділи з ними і всі в Назарети. Але то було тільки видиме. Та радість охопила небо й землю. Зраділи всі небесні сили, бо відчули, що народилося незвичайне дитя. Зраділи й Адам з Євою, бо відчули, що наблизилося визволення. Зраділи давні пророки, бо відчули, що вже почало здійснюватися те, про що вони пророкували. Ось як співає в цей день Свята Церква „Це день Господній, радуйтеся люди! бо ось світла храм і книга живого Слова із утроби народилася. Вона Двері, що на схід, бачені Єзекіїлом, і жде виходу Спасителя Великого. Вона Едина і Єдиного виводить Христа у вселенну на спасення душ наших".

Тому й наша радість у цей день така світла, така приємна, така велична, коли співаємо: „Народження Твоє Богородице Діво, радість сповістило всьому світові!"

Та не тільки одну радість приносить нам оце велике свято Богоматері. Воно дає нам велику й високу науку. Гляньте, друзі мої, на Якима й Анну, придивіться до їхнього життя і розумійте, за що Господь покрав їх такою несказанною милістю та честю.

Правдиве слово Христове, що Господь сторицею віддає тим, що любять Його. То ж особливо ви молоді подружжя дивіться на св. Якима й Анну. Ви сподіваєтеся дітей, ви хочете, щоб ті ваші діти були гарні, здорові й щасливі. Але ж ви бачете, за що Господь благословив таким щастям св. Анну? За любов їх до Господа, за їх милостині, за їх пошану до батьків, за любов до людей, ви любов до Храму Божого, за праведне життя й молитви, ось за що. А коли так, рідні мої, то навчіться ж від них жити, навчіться шанувати одно одного. Вільміть їх собі за взірців, тоді Господь благословить вас щастям у ваших дітях. Амінь.

†АРХИЄПИСКОП МИХАЇЛ.

Практичний провідник.

Людина, що виконує те, що проповідує є відома з того, що говорить коротко і просто.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

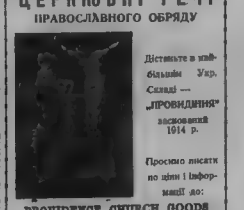

Дістанете в найбільшім Укр. Складі — „ПРОВІДІНИЯ" заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

НЕВДЯЧНІ ДІТИ

Ти не принесеш мені жертв, ні віддав мені пошани . .

(Іс. 43: 24).

Наближалася ніч, ставало темно, в лічниці тільки малі світла кидали свої промені недалеко, а тіні їх — вирівали і кляли, і корчі, і прилягли одного старця, що вже довший час лежав там.

А старець оповідав про своє розбите, нещасне життя. Прикований до ліжка, безпомічний, розказував про свій жаль, про біль серця, а його уста дрібнили і в вишалих очах сльози світилися . . .

Дітки? Так, в него діти були, навіть переходили по при него, по при ліжко свого батька, що так довшо там лежав і ждав на них, на їх відвідини, на втіху, на добре слово . . . Ті діти нерва переходили по при батька до своїх нових приятелів, нових приятелів, з якими вони сходилися та забавлялися. І що більше, — ті діти несли очі, несли інші ласощі тим новим приятелям, тесли по при ліжко батька, але не давали йому нічого, не осолодчували його болю, його стогнань, його ожидань . . . А вони ж були його дітьми, життя своє від него одержали, за його трудами зросли, науку одержали . . . А ще як вони їх любили . . .

Приятель відійшов, настала ніч темна, а ще темніше стало в серцю бездітного — бо відреклися його діти — батька. Що ж окажемо про таких дітей? Що ж можна сказати? Чи вартують такі діти світла, сонця, води, воздуху?

Люди відчувають невдячність, пониження, байдужність. Але, мабн так попросту сказати, і Господь Бог відчуває невдячність. Як багато рядків св. Письма, сторінка за сторінкою, просто голосом трудним, голосом жалю, голосом, то Його діти не відповідають на Його любов. Загляньмо в Старий Заповіт і найдемо незчисленні жалі Божі проти „вибраного народу". Той нарід повбивав пророків, що кликали його до навернення до свого Батька. „Слухайте, небеса й зважай, земле, бо Господь говорить: Я виховав синів і дав їм зріст, а вони зворохобилися проти мене. Віл знає господаря свого, й осел ясла пана свого, а Ізраіль не знає мене." (Іс. 1:1-2) І до тих дітей кличе: „Ти не приносив мені жертв, не віддав мені пошани . . ."

Так було колись. А як нині? Чи не треба знов повторяти ті слова? Чи не відносяться вони до мене? Коли нас створив небесний Отець і дав жити в раю, коли по гріхі відкупив нас Син Божий Своєю найсвятішою Кров'ю, коли з любови до нас життя Своє віддав за наше життя, чи не минали ми Його неділями, святами, чи відвідували Його в Його храмі, чи спішили з дарунками до наших свіжих, нових приятелів щоби з ними побавитися? Чому ми забуваємо про нашого найлучшого Приятеля? Чому спричиняємо Йому жаль, біль? Чи не легковажимо Його любови?

Як є в нас діти — чи знають вони про Того Учителя, Хто так дітей любив? Чи вміють вони перехреститися та помолитися? Чи не повинні ми споминати їм Отця нашого Небесного найперше в ранні і на вечірку перед спанням?

Він жде на наші дарунки-дари вдячності Йому. Здорові ми були минувший рік — чи не повинні ми заложити нашого дарунку на Його дім-церкву в своїй громаді, чи на Кітедру? Або на шпиталь, чи для Червоного Хреста? Були ми хорі і Він дарував нам ще прожити, чи не варта дати Йому дарунок? Як ми носилися з дарунками на різні забави — чи не винні ми Йому більше за Його ласку, ласку, за життя, за приятелів? Були ми десь на праці поза домом, вернули ми щасливо чи з вдячности на дамо дарунку на поширення Його царства на землі? Не мали ми нагоди відвідувати Його в Його домі-церкві десь між чужими, а повернули щасливо до своєї церковиці — чи відвідуємо її з порожніми руками?

Болько серце батька, що його діти минали, не показували своєї вдячности, не обдаровували його так, як дарували чужих, — чи ми будемо собі від них приклад брати?

Господь пішає нас високо, призначив на своїх приятелів, ні, на своїх дітей і наслідників небесного царства — чи відречемося Його і станемо безбожниками? О, допоможи нам немічним стати дійсними дітьми Твоїми, Отче Небесний.

Священик.

ГАЛАС В ЕДМОНТОНІ

Недавно українська католицька преса в Канаді широко розписалася про „виставу Іконостасу в Едмонтоні", а в „Новому Шляху" ч. 64 навіть зроблено звязок тамошнім мешканцям, а що найважливіше священикам, що цілковито не оглядали цього Іконостаса. Як інформує нас преса, то цей Іконостас зроблено для католицької парохії в Вільна, Алта.

В цім часописі пишеться, що на Іконостасі нівть є „полтавські орнаменти', а дальше подається, що Іконостасу були в Київській Добі, за гетьмана Б. Хмельницького, но і треба додати, що вони і сьогодні є в усіх українських православних церквах, але на жаль не всюди вони є в українських католицьких церквах. Їх почали валити, точити, так само як поляки на Холмщині в 1935-1939 рр., тутешні католицькі владики своїми таїнними наказами, які їм дали їхні звержинки з Риму. От наприклад: у минулому році знищено Іконостас з української (греко) католицької Церкви в Вайта, Ман., і коли почалася сильна боротьба зарних проти цього, та наспіло опам'ятання католиків, щоб не знищити Іконостасів, цього року почали Іконостас на ново вставляти. А зрештою, в самому Едмонтоні, бува Іконостас, потім його знищили, а тепер знову ставили.

Тому нічого дивного, що оглядати Іконостас в Едмонтоні пішло тільки триста осіб, бо православні бачать його кожен раз у церкві, а рідні католики, мабуть, не хотіли порушитися, бож вони памятають добре, як це їм відібрано, потоптано, і як зрештою признає католицька преса, ту велику цінність українських церков.

Інша справа, що цей Іконостас міг бути мистецько виконаний українськими малярами, і коли так — ми їм гратулюємо і стискаємо руку за їх працю наших свіжих, нових приятелів щобн

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50
Редакційні числяє для України в Канаді.

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

НА ПОЧАТКУ ШКІЛЬНОГО РОКУ

Скінчилися шкільні вакації (feriadelle). Після двомісячної перерви в навчанні, знов сонячне життя в шкільних будинках; класи наповнилися молодню, щоб під проводом своїх учителів учитися, набувати знання, що його не можже вода забрати, огонь спалити або вкрасти злодій.

Для українських дітей мусимо самі подбати про навчання рідної мови і релігії. На це є кілька способів.

Де можливо там треба провадити українську школу і зорганізувати на школі державній; треба скликати дітей, знайти для них час і місце для науки, подбати про учителя. При тім треба глядіти, щоб місце науки чи це буде Народній Дім, чи яке інше приміщення, було привітне, чисте, пристосоване до потреб школи. Провід школи, так учитель як і комітет, повинні здавати собі справу, яке велике завдання мають, вони — учити дітей української мови.

Родичі також повинні розуміти яка це велика справа — мова нашого народу, при помочі якої вони впровадять дітей своїх у святиню українського народу, де діти будуть набирати сил і свідомости найкраще жити і бути корисними для свого народу і держави, в якій проживають. Для української школи не можна нічого жалувати; для неї треба пожертвувати все, що маємо, бо від неї залежить будучність наших найдорожчих дітей.

Де не можна мати регулярної школи там зробити те, що тільки можна, щоб усі діти українських родичів навчилися своєї мови. Добрий батько і мати знайдуть все гроші на те, щоб придбати все потрібне дитині, щоб вона навчилася своєї мови. Вони й найдуть час, кожного дня, щоб з дитиною поговорити своєю мовою і її навчити по своєму писати й читати.

Релігія — найважнійший чинник у житті людини; вона не приходить сама, її треба набувати. Малому родині вчить дитину релігії. І нема нічого величнішого і кращого, коли бачиться дитинку, як вона клячить і говорить невинними устами і щирою душею молитву до Бога, Творця неба і землі.

Дім — це перше місце де навчається релігії; тому батько і мати мають завдання самі бути практикуючими християнами й цим дати приклір дітям бути релігійними. Усе життя в домі мусить бути пересяяне християнством. І тут треба находити час, щоб дітям розказати про Бога, навчити їх молитви, заохотити їх відвідувати церкву, та провадити своє життя після Божих Заповідей і науки Церкви.

Поза домом мусить бути окреме навчання релігії. Треба порозумітися з пароном, означити час і місце навчання релігії наших дітей. Можна вчити релігії в публічних школах, порозумівшися вперед з управою даної школи. Можна зорганізувати Недільну Школу і в суботи або неділі, в певний час учити релігії. Можна вчити дітей релігії в церкві використовуючи пору перед або по Богослуженню. Можна в часі вакацій мати школу релігії.

Однак не можна уряджувати навчання релігії в часі Богослужень. Декуди вчать дітей релігії в часі Утрені або в часі Служби Божої до закінчення проповіді священика. Цей спосіб має багато від'ємних прикмет і шкідливий на довшу мету, тому його конче треба замінити.

Хто має вчити релігії? Перший обовязок мають родичі; вони самі мусять бути добре обучені в ній; а дальше релігії учить найбільш компетентні — священики. Коли вони часто не можуть собі дати ради з цим через певні обставини, тоді вони поручають цю працю помічникам, яким дають певні вказівки і навчання контролюють.

Наступний рік треба використати, щоб наші діти навчилися релігії і мови. Коли цього не буде — ріж буде страчений.

ДУХОВЕНСТВО І З'ЇЗДИ

Священики нашої Церкви мусять багато гроша витрачувати на участь у Соборах і Конференціях. Собори відбуваються що пять літ, а попри них бувають деколи Надзвичайні Собори, як це було 1947 і 1951 рр. Конференції відбуваються щорічно. Бувають вони обласні, що вимагають менше коштів, але є і загальні, з цілої Канади, і тоді видатки досить великі.

Поза те бувають Окружні Церковні З'їзди, або свята де бере участь більше число священиків, а це завдає подуження з видатками

Бувають добрі люди, що якось помагають священикам ці видатки покривати, однак це буває не всюди, хоч варто, щоб було все і всюди.

Крім того священики також беруть активну участь у світських організаціях і можна їх бачити на З'їздах Союзу Українців Самостійників, або його складових організацій як Союз Українок Канади чи Союз Української Молоді Канади, або Інститутів чи Колегії.

Загально відомо, що участь Духовенства в усіх З'їздах побажана і приємна. Люди радо бачили наших священиків між собою всюди, а тим більше на всенародніх зібраннях

Самі священики радо хотіли б брати участь у всіх Соборах, Конференціях, і церковних З'їздах і взагалі в усіх З'їздах, бо, як пастирі, вони повинні бути всюди, де бувають їхні вірні; вони повинні бути поінформовані яро всі актуальні справи, про бажання людей, про їхні потреби і стремління. Однак „рада душа до раю та гріхи її не пускають"; раді священики всюди бути, але чи на все вони мають фонди? Та на це є рада. Люди повинні висилати священикові своїх, як делегатів від громад чи організацій на всякі З'їзди, чи збірання, і ці делегатам платити їхні видатки, так, як оплачують взагалі своїм відпоручникам, чи делегатам на З'їзди.

Напевно це причиниться до того, що наші священики будуть все на З'їздах і в більшім числі. Вони зможуть взяти живу участь у нарадах, подати добрі інформації, чи ради. А приїхавши на місце зможуть зложити точний звіт з нарад і принести думки з З'їзду, які напевно будуть корисними для загалу.

Отже на будуче стараймося нашого священика вислати на З'їзд делегатом від нашої громади, товариства чи гуртка. Легко нам розложити кошти на більше людей; оплатім йому дорогу й буде він на З'їзді, там участю своєю багато зробить добра, а приїхавши на місце, домів, він нам докладно розкаже про все, що було, над чим радилися, що рішили, й видатки буде учити вірних і провадити їх найкращою дорогою в інтересах Церкви і Народу.

Напевно найдуться люди, що будуть цьому противні. Їх треба зрозуміти і повчити, що користь з того буде всім, коли наше Духовенство буде всюди з нами, буде найкраще поінформоване про те чим живе і про що думає загал, буде давати напрям для дальшого нашого громадського життя, так церковного як і світського.

МІСІЙНА ЦЕРКВА

І.

Погодимемося з засадою, що наша Церква місійна; багато ще є в ній місця для тих, що з якихсь причин находяться поза нею. Є цілі околиці, а й території, які очікують місіонарів, священиків, щоб їм принесли науку Ісуса Христа й життя, повне руху і чинів для добра і спасення душ та й на Божу славу.

Однак треба розглянутися кругом нас; побачимо, що кругом нас, на фармах і по містах, де красно, буйно розвивається церковне й народне життя, є богато душ, що чекають, щоб їх полонити до нашої Церкви, щоб тут вони під її крилами й духовою опікою жили корисним життям.

І ми нам думки, що тих людей нам не треба, бо вони не були з нами від початку, а могли бути. Часто від них вимагаємо додаткових оплат (на вступне чи щось подібне), щоб їх примусити до участи в церковнім житті. Деколи хочемо, щоб вони прийшли до нас, нам ниточько поклонилися а тоді ми вже їх приймали б.до нашої Ієрархії Можна навести багато більше подібного.

Коли Церква місійна то обовязок її членів є шукати тих, що не є в ній, приключати до неї і запрошувати, а навіть переконувати кого треба, щоб були в Церкві, і з ними разом йшли дорогою Христа Спасителя.

Ісус Христос приймав грішників і з ними їв. За те „негодували фарисеї та книжники (на Нього), що Він грішників приймає і з ними їсть". (Лк. 15:2) Щоб краще Його зрозуміти Він розказав притчі про загублену вівцю, про жінку, що згубила гріш, про блудного сина. Показав радість у всіх случаях з приводу знайденої вівці, монети і повернього сина. А тим нам наказав бути місіонарями, шукати за всіми, що згубилися від нашої Церкви і їх приводити до неї. Не нам судити людей за минулий час; це лишім Богові. А кожного і кожному, що знайдемо і приведемо до нашої Церкви витаймо як брата, як сестру і тішмося, що ми вирятували їх від загину, що ми їх напровадили на добру спасенну дорогу.

НАЙПЕКУЧІША ПОТРЕБА

У теперішній час наша Церква потребує сильних священичих сил до праці в ній. Є парохії без духової обслуги; з нових поселень приходять просьби прислати священика. Старші священики просять звільнити їх від праці, знемагають.

Нормальне життя Церкви вимагає сталого напливу нових сил для праці над вглаготовленими людських душ, над вихованими людей, у навчанні віри й моралі.

До цього часу наша Церква була щаслива; Господь надслав їй душпастирів і кандидатів на священиків; кандидати вчилися в нашій Богословській Школі після чого висвятилися на священиків і вже сповняють обовязки в своїх парохіях.

Віримо, що Бог і на дальше не забуде за нас; Він пішле Своїй Церкві надійних, молодих, здібних і щирих кандидатів на священиків. Богословська Школа, яка отворилася в початком місяця жовтня, стоїть отвором для всіх молодців, що скінчили 11-у клясу публичної школи в Канаді, або середну школу в Европі. Наша Церква помагає кандидатам на священиків тим, що дуже сплачувати половину коштів утримання в Богословській Школі. Отже треба тільки мати добру волю і бажання — бути священиком нашої Церкви, а є всі дані це високе і відповідальне становище осягнути.

Зголошення кандидата приймає Колегія св. Андрея або Консисторія нашої Церкви. Напіся час над цим подумати, зробити рішення і зголоситися до треба, щоб приготовитися на священика і працювати для Української Православної Церкви і свого народу.

На слідуючий шкільний сезон треба стати в ряди богословців, кандидатів на священиків Церкви Христової, що народові нашому вже послужила на протязі віків для його найбільшого добра і щастя.

Хто молодий, хто має в своїм серці любов до Бога і свого народу, хто хоче своє життя посвятити для Церкви — нехай стане священиком.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ДВАНАДЦЯТА НЕДІЛЯ.

У Посланню до Коринтян (15:1-11) св. ап. Павло пояснює яку саме Євангелію він звіщає; він самий її прийняв і передав, що „Христос умер задля наших гріхів як було писано, і що Він був похований, і третього дня воскрес як було писано (пророковано)".

Дальше апостол подає, що Христос явився св. Петрови, дванадцятьом (апостолам) а відтак пятьсот братьми, „з которих многі живуть дотепер (у часах св. Павла), а інші уснули (померли)." І йому явився Ісус.

Св. Павло упокорює себе за минуле своє життя; він свідомий злого власного поступування, бо він колись переслідував христіян „Церкву Божу" книжники (на Нього), що Він грішників приймає і з ними їсть". (Лк. 15:2) Щоб краще Його зрозуміти Він розказав притчі про загублену вівцю, про жінку, що згубила гріш, про блудного сина. Показав радість у всіх случаях з приводу знайденої вівці, монети і повернього сина. А тим нам наказав бути місіонарями, шукати за всіми, що згубилися від нашої Церкви і їх приводити до неї. Не нам судити людей за минулий час; це лишім Богові. А кожного і кожному, що знайдемо і приведемо до нашої Церкви витаймо як брата, як сестру і тішмося, що ми вирятували їх від загину, що ми їх напровадили на добру спасенну дорогу.

ТРИНАДЦЯТА НЕДІЛЯ.

У Посланню до Коринтян (16:13-24) св. Павло закликає їх бути добрими христіянами; „будьте мужні, будьте сильні" як христіяни, говорить їм. Дальше взиває пізнувати них, що першими були працівниками місіонарями. Варто застосувати подібне і нині. Перші працівники для нашої Церкви на околицях, парохіях чи інших становищах у Церкві заслуговують на особлившу пошану. Тільки ті перші мусять бути скромні, не все себе пригадувати, що вони перші, що їм належиться спеціальна увага, особливше поважання; про це голосить Євангелія і ті, що мають на це авторитет.

Коли приходять нові, свіжі члени в громаду цим треба радіти, так як тішиться цим св. апостол, коли до коринтянє прибули Степан, Фортунат й Ахаїк, які доповнили собою недостачу яка, в коринтянах, була.

Поздоровлення від других христіян в інших околицях були чимсь величним, за часів св. Павла як це видно з цього послання. Воно й таким повинно бути й нині. Воно й таким і буде коли всі христіяни будуть жити й любитися як браття, як сестри, тоді й будуть усім милі, приємні поздоровлення як це бувае серед рідних, бо ж ми одна велика родина де Отцем наш ми Бог.

Закінчує свого листа св. Павло дуже гарно бо всім бажає ласки Божої і запевнює всім свою любов. Чого більшого і кращого можна бажати христіянам? І тепер завсіди повинно бути приємним коли ласка Божа на нас сповнює чи в нас перебуває і коли серед усіх є правда любов.

Молодий чоловік мав у собі слабе місце і про це це запо Христос; Він йому порадив продати майно і роздати бідним. Почувши це — він (молодець) відійшов. Бо любив своє майно більше як треба. Таких в світі багато.. Він сподівався те майно й побільшити. Цього треба шистерігатися. Бо зверемо куди скінчили 11-у клясу публичної школи в Канаді, або середну школу в Европі. Наша Церква помагає кандидатам на священиків тим, що дуже сплачувати половину коштів утримання в Богословській Школі. Отже треба тільки мати добру волю і бажання — бути священиком нашої Церкви, а є всі дані це високе і відповідальне становище осягнути.

Зголошення кандидата приймає Колегія св. Андрея або Консисторія нашої Церкви. Напіся час над цим подумати, зробити рішення і зголоситися до треба, щоб приготовитися на священика і працювати для Української Православної Церкви і свого народу.

На слідуючий шкільний сезон треба стати в ряди богословців, кандидатів на священиків Церкви Христової, що народові нашому вже послужила на протязі віків для його найбільшого добра і щастя.

Хто молодий, хто має в своїм серці любов до Бога і свого народу, хто хоче своє життя посвятити для Церкви — нехай стане священиком.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ДВАНАДЦЯТА НЕДІЛЯ.

У Посланню до Коринтян (15:1-11) св. ап. Павло пояснює яку саме Євангелію він звіщає; він самий її прийняв і передав, що „Христос умер задля наших гріхів як було писано, і що Він був похований, і третього дня воскрес як було писано (пророковано)".

Дальше апостол подає, що Христос явився св. Петрови, дванадцятьом (апостолам) а відтак пятьсот братьми, „з которих многі живуть дотепер (у часах св. Павла), а інші уснули (померли)." І йому явився Ісус.

Св. Павло упокорює себе за минуле своє життя; він свідомий злого власного поступування, бо він колись переслідував христіян „Церкву Божу" книжники (на Нього), що Він грішників приймає і з ними їсть". (Лк. 15:2) Щоб краще Його зрозуміти Він розказав притчі про загублену вівцю, про жінку, що згубила гріш, про блудного сина. Показав радість у всіх случаях з приводу знайденої вівці, монети і повернього сина. А тим нам наказав бути місіонарями, шукати за всіми, що згубилися від нашої Церкви і їх приводити до неї. Не нам судити людей за минулий час; це лишім Богові. А кожного і кожному, що знайдемо і приведемо до нашої Церкви витаймо як брата, як сестру і тішмося, що ми вирятували їх від загину, що ми їх напровадили на добру спасенну дорогу.

ТРИНАДЦЯТА НЕДІЛЯ.

У Посланню до Коринтян (16:13-24) св. Павло закликає їх бути добрими христіянами; „будьте мужні, будьте сильні" як христіяни, говорить їм. Дальше взиває пізнувати них, що першими були працівниками місіонарями. Варто застосувати подібне і нині. Перші працівники для нашої Церкви на околицях, парохіях чи інших становищах у Церкві заслуговують на особлившу пошану. Тільки ті перші мусять бути скромні, не все себе пригадувати, що вони перші, що їм належиться спеціальна увага, особливше поважання; про це голосить Євангелія і ті, що мають на це авторитет.

Коли приходять нові, свіжі члени в громаду цим треба радіти, так як тішиться цим св. апостол, коли до коринтянє прибули Степан, Фортунат й Ахаїк, які доповнили собою недостачу яка, в коринтянах, була.

Поздоровлення від других христіян в інших околицях були чимсь величним, за часів св. Павла як це видно з цього послання. Воно й таким повинно бути й нині. Воно й таким і буде коли всі христіяни будуть жити й любитися як браття, як сестри, тоді й будуть усім милі, приємні поздоровлення як це бувае серед рідних, бо ж ми одна велика родина де Отцем наш ми Бог.

Закінчує свого листа св. Павло дуже гарно бо всім бажає ласки Божої і запевнює всім свою любов. Чого більшого і кращого можна бажати христіянам? І тепер завсіди повинно бути приємним коли ласка Божа на нас сповнює чи в нас перебуває і коли серед усіх є правда любов.

Колегія св. Андрея в Вінніпегу
ФАКУЛЬТЕТ ТЕОЛЬОГІЇ

оцим проголошує КОНКУРС на прийняття студентів на КУРС БОГОСЛОВІЯ (теольогії), на академічний рік, що починається 1-го жовтня, 1954 р., а кінчається 30 квітня, 1955 року.

Оплата:

1) Для студентів-теольогів, які є членами Української Греко-Православної Церкви в Канаді, та які дадуть зобовязання, що, скінчивши теольогію та ставши священиками, вони будуть працювати для Української Греко-Православної Церкви в Канаді, — оплата за науку в утримання (харчі й помешкання) виносить тільки $35.00 на місяць.
2) Для всіх инших студентів теольогії.
   За науку $100.00 на рік.
   За харчі й помешкання — $50.00 на місяць.

УВАГА: Колегія має приміщення для обмеженого числа студентів і студенток університету та для инших студентів, що будуть вибирати науку поза Колегією. Оплата за харчі й помешкання — $50.00 на місяць. Зголошення висилати на адресу:

REGISTRAR
St. Andrew's College in Winnipeg
259 Church Ave., Winnipeg 4, Man.

А всі повинні перебувати в Христі Ісусі, — що є найвищим ідеалом християн усіх часів. Перебувати в Христі Ісусі, значить жити так, щоб усі наші прояви життя були найсвятіші, найчистіші, найблагороднійші, щоб виглядало, що через нас до Сам Спасителя.

Бажання, гідне великого апостола Церкви.

У Євангелії (Мт. 21:33-42) подана притча про невдячних виноградарів. Мова тут про ізраїльський нарід, який був упривілійований і вибраний, однак це все він своїм поведенням знехтував.

Християнин тепер належать до упривілійованих людей; маємо Євангелію, Бог посилає нам Свої ласки, подає нам дари, та чи це все цінимо? А чи ходимо і живемо в світлі Євангелії, чи ми гідні тих дарів і ласк від Бога? Багато християн живуть так наче б і не знали Бога. А які плоди нашого християнського життя? Всі це бачимо і знаємо. Однак терпеливість Божа хоч велика має вона і свої границі.

Наслідки неадячности ізраїльського народу зглядом Бога нам відомі; багато країв і народів на протязі церковної історії відновчували своє недбальство відносно спасення. Те саме стягся нам. Хто знає чи все, що діється за завісною куртиною не є покутою за недбальство багатьох християн у відношенню їх до святих духових справ.

Що притчу розумів фарисеї і книжники і знали, що це мова про їх народ. А чи відповідно вони поступали? Ні.

Є люди, що кожної неділі слухають науки в церкві, знають дуже добре, що це про них мова, що вони на милений дорозі, однак вони не мають відваги це признати. Вони не хочуть визнати своїх помилок, не хочуть взяти хрест і йти за Христом Спасителем.

Коли розумємо, що ми грішимо, обовязком нашим поправитися ще тепер, поки ми живемо. Бо колись може бути за пізно.

ВИДАННЯ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ "ЕККЛЕЗІЯ"

1. Нарис Історії Християнської Церкви. Д. Дорошенко. Ціна $1.00
2. Життя Йосафата Кунцевича. В. Кудрик. Ціна 0.80
3. Історичні матеріяли. В. Кудрик 0.60
4. Маловідоме з історії Греко-Католицької Церкви. Ціна 0.75
5. Вифлием — Катехизм для дітей. Прот. П. Медьянчук. Ціна 0.20

Пишіть на адресу:
Ecclesia Publishing Co.
7-St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ТУРБОТИ ЦЕРКВИ ПРО МОЛОДЬ

„Пустіть дітей, і не бороніть їм приходить до Мене, — бо Царство Небесне належить таким". (*Мт.* 19-14).

Хто з нас не знає цих слів Спасителя! Хто не захоплювався ними! Кому з нас незідомий образ-малюнок з Нового Заповіту — Христос благословляє дітей! Зауважено, що євангельське оповідання в церкві про цю зворушливу подію завжди якось радісно сприймається слухачі. Діти, від час катехізації, чи недільної школи, так само люблять коли про це їм говорити, а особливо зацікавленими зростає коли оповідання ілюструється гарною картиною в кольорах. Чим це пояснити?

Так св. Євангелія подає нам чимало інших прекрасних оповідань, тому також в більшости сприймаються з увагою, але при цім — вищезазначені, виразно бачили як розпогоджуються обличчя старших, а личка дітворн аж сяють. Очевидно справа в тім, що наші родичі, взагалі старші, усвідомлюють собі в цьому моменті, що найбільшим і найщирішим скарбом, якими обдарувало рід людський Боже Провидіння — це діти, а ці останні, ставлячи себе в ролю євангельських дітей, що їх благословляв Христос, чуються особливо близькими до Христа і до Церкви. Наколи уважно вдумаємося в слова Спасителя, що їх було наведено на початку цієї доповіді, то якраз вони, — ці слова і акт благословення дітей Христом, є найкращим доказом турботи й співчування про дітей, про молодь, невиданого Голови нашої св. Церкви і Пастирначальника Господа Ісуса. Цю опіку над дітьми, над молоддю, Спаситель, через Апостолів, заповів Церкві — Своїй наслідниці і заповіт Його був є і буде для церкви святим і непорушним.

Св. Іван Золотоустий в своїх творах багато присвячує уваги справі виховання дітей і молоді. Він каже, що той хто добре виховує своїх дітей робить велике діло і тим здобуває собі нагороду як від Бога так і від людей. Великий митрополит Петро Могила, в належнім християнськім і національнім вихованню молоді, вбачав одиноких порятунок від наступу польського католицизму на Україні і в цілі цією метою заснував Київську Колегію, що потім розгорнулася в Київо-Могилянську Академію, і стала осередком духовної культури взагалі. Школи ці як Колегія так і Академія, виховали тисячі нашої молоді, дали їй освіту і забезпечили на довгі часи Церкву на Україні ерархічним і національним проводом. Не з іншою метою як виховання нових кадрів української молоді, дещо скорше, заснував високу школу в своїм Острозі і князь Константин Острожський. Гетьман Мазепа так само був великим меценатом шкільництва і його постійною турботою було дати освіту і виховання української молоді. На підставі цієї короткої екскурсії в минуле Християнської Церкви, та в минуле Української Церкви і українського народу, а прикладів можна було дати ще більше, насильки не помилимось коли стверднмо, що Церква, в особах своїх кращих представників, чи то духовних, чи світських, завжди здавала і здає собі справу, що молодь це той чинник від якого залежить майбутнє життя Церкви і життя народу. Що якою є молодь сьогодні, такім завтра буде життя Церкви і народу. Отже саме через це справа виховання молоді є і буде вічною проблемою кожної церкви і кожного народу.

Загально прийнятим є, що виховують дітей-молодь три чинники, а саме: дім, церква і школа. Через те, що між цими чинниками, в справі виховання молоді, мусить бути співпраця, то хоч тема моя виразно відноситься до Церкви, дозволю собі,одначе, навести приклад як вихованням молоді турбується й дім — родина. В місячникові „Даві", що видає його Братство Св. Покрови УАПЦ., в Аргентині, появився переклад з англійської під назвою „Молитва батька". Цим батьком є генерал Доглас Мек Артур, і ось так він молиться:

„Зрости мені, Господи, сина, щоб мав він досить сили, щоб знати, коли бувае слабкий, і досить відваги, щоб стати віч-на-віч проти себе, коли лякатиметься...

Зрости мені; Господи, сина, щоб був він гордий і непохитний у часові поразці, і щоб був він смиренний й великодушний у перемозі.

Зрости мені, Господи, сина, щоб у нього не було хреща там, там де має бути хребет. І щоб знав він Тебе, і щоб знав він себе — бо це ж наріжний камінь знання.

Веди його, молю, не дорогою легкої праці та втіхи, а під напругою та натиском труднощів та змагань. Дай навчитися йому витримувати бурі та співчувати тим, хто впав.

Зрости мені, Господи, сина, щоб було у нього серце чисте, а мета висока.

Зрости мені сина, що зуміє опанувати себе ще перше, ніж захоче опанувати інших. Зрости його мені таким, щоб він умів сміятися, але ніколи не забував умінням плакати; щоб умів сягати в майбутнє, але ніколи не забував минулого.

А коли це все Ти даш йому, дай йому, молю і благаю, почуття гумору, щоб він завжди умів бути поважним, але ніколи не брав сам себе занадто. Даруй йому смиренність, щоб він завжди пам'ятав про простоту справжньої величі, щоб він завжди мав відкритий розум справжньої мудрости, щоб він завжди мав спокій справжньої сили.

Тоді і я, його батько, озвуся до Тебе лошенки: „Дякую Тобі, Господи, що я прожив не даремно!"

Справжньою, болючою, одиначасно величною турботою про виховання й зростання дитини але з рідкісно цієї батьківської молитви; колиб народи мали більше таких батьків, щоб так розуміли вагу виховання своїх дітей, то національ спокійнішою та більше надійною було б майбутність людства. На жаль переважний є багато людей, які не розуміють сили виховання. Не розуміють, чи не хочуть побумити, що вихованим, як то кажуть, і царства можна здобути, коли хто вміє виховувати. Забувають, що діти і молодь це головна з якої можна вирізьбити, вилляти найкращий твір мистецтва, а можна й нічого не зробити.

Тепер, що робить і може зробити наша рідна Церква в справі виховання молоді?

Як було вже сказано, основним і важним завданням Церкви, як Божої установи, є опіка над молоддю, безперестанний вплив на моральне і релігійне її виховання. Наша українська православна молодь в Канаді цей благодійний вплив своєї Церкви мала змогу відчути і мабуть відчуває на кожнім кроці. Вже від самих початків, відколи відродилася Українська Православна Церква в Канаді, при парафіяльних громадах почали відкриватись для молоді недільні та рідні школи. Поруч з рідної громадської й культурної організації, що відограє і тепер відграють величезну роль в збереженні релігійних і національних святощів, національних традицій українського народу. Церква в Канаді мала і тепер має на своєму обовязку багато праці. Вона зберігає не тільки основи здорової моралі нашої молоді і цілого нашого народу, але й крім цього обережає сам основи наших національних святощів рідну мову, рідну пісню, рідні звичаї і взагалі рідну національну культуру серед чужих національних культур. Як дотепер, це завдання Українська Православна Церква в Канаді виповнила з честю, про що насамперед свідчить факт існування численних церковних громад, де зосереджена велика культурна і громадська праця.

По другий світовій війні можливости Української Православної Церкви в Канаді значно зросли. Наша Церква в Канаді вже має свій незалежний ерархічний провід. Число священиків зросло удвое. Там де колись був один священик, або й зовсім не було, є тепер два, а то й три. Існує Рада Української Школи. Церква видає корисні книжки В більших містах зорганізовались сильні громади, які ведуть перед в церковнім і народнім житті. Продовжують свою цінну працю, що до навчання й виховання молоді, Колегія Св. Андрея, зокрема її Богословський Відділ та Інститути — імени Петра Могили і Св. Івана. Поспіли остаточно свою діяльність, як дають зауважити, Союз Української Молоді Канади. Далеко не на останнім місці, в ділі виховання української дітвори і молоді, стоїть наше зорганізоване при церквах жіноцтво.

На особливу увагу нашого громадянства заслуговує пособорне послання Іларіона, зокрема та частина послання в якій наш Митрополит звертається до української молоді з закликом щоб вона ставала в ряди своєї рідної Церкви. „До тебе, українська молоде, моє батьківське слово". Так починається заклик Владики. „Гуртуйтеся коло своєї Церкви і беріжіть її, як свою найдорожчу святиню. Церква—душа нації. Ставайте ж біля старших, всі разом працюйте, щоб ця душа була справді живою й величною, щоб вона справді достойно оживляла й духово годувала ввесь наш український народ. Станьте вірними синами своєї Церкви, а вона буде вам найрідшою матір'ю. Усі навчайтеся своєї рідної української мови, і добре запитайте, що без неї та без рідної Церкви ваше виховання буде криве й однобоке, а це зіпсується на вашому житті і на житті вашого українського народу. Станьте вірними синами своєї Церкви, а вона буде вам найрідшою матір'ю. Усі навчайтеся своєї рідної української мови, і добре запитайте, що без неї та без рідної Церкви ваше виховання буде криве й однобоке, а це зіпсується на вашому житті і на старших літах. Нехай уся наша молодь вступає до Рідних Шкіл і працьовито навчається в них своєї національної свідомости, бо це перший її обов'язок".

На цім, властиво, я свою доповідь міг би й скінчити. Безперечно, що турботи Церкви і її заходи які робляться в справі виховання дітей і молоді є багато більші як мені вдалося з'ясувати, але й те про що згадалось в достатній мірі свідчить про велику роботу Церкви в ділі виховання молоді. Самофор Церкви покриває так само виховну працю багатьох наших організацій і установ і це виходить тільки на користь нашій українській молоді і цілому нашому українському суспільству.

Прот. Борис Яковленич.

ЧИ МАЄТЕ КНИЖКУ „МАЛОВІДОМЕ"?

Усім треба знати, що ділялося в греко-католицькій Церкві від її початків, а про те оповідає книжка **"Маловідоме з історії греко-католицької Церкви"**. Се перша книжка, а недовзі появиться і друга

Тут є матеріяли, яких деінде не зайдете. Тепер час, щоби про те знати. Ціна книжки 75 центів.

Замовляйте пишучи до:

Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

З ЖИТТЯ ЦЕРКВИ

Занедужання митрополита.

ВПреосв. Митр. Іларіон занедужав у четвер 12-го серпня, ц. р. до тої міри, що мусів перервати канонічні візитації, пити до шпиталю і піддатися операції. Дякуючи Господу Богові, лікарям та й шпитальному доглядові Владика перебув щасливо операцію; вже вийшов в шпиталю і поволі видоровляється.

Поручається ласці, Духовенству і Вірним нашої Церкви, молитвами просити в Бога здоровля і сили для нашого митрополита.

Поздоровляємо його після перебутої операції і бажаємо здоровля і сили для несення відповідальної праці в нашій Церкві на довгі літа.

ПЕРЕМІЩЕННЯ СВЯЩЕНИКІВ.

Цього року, в кінцем місяця серпня наступили переміщення таких священиків нашої Церкви:

Свящ. С. П. Сичинки — Ванкувер, Б. К.
Прот. К. Желіньківеич — Келгарі і Летбридж, Альберта.
Свящ. С. Зузак — Ватсон, Саск., і околиці.
Свящ. О. Хомяк — Гефорд, Сесх., і околиці.
Свящ. А. Тетеренко — Гронлид, Саск., і околиці.
Свящ. Е. Приступа — Айтуна, Саск., і околиці.
Свящ. О. Фляк — Давфин, Ман., і околиці.
Свящ. М. Юркінський — Катедра Пр. Трійці, Вінніпег, Ман.
Прот. Є. Герус — Церква св. Михаїла, Вінніпег, Ман.
Прот. Є. Крищанівович — Отава, Онт.
Прот. О. Новіцький — Форт Вільїям, Онт.
Свящ. М. Піхожжів — Порт, Артур, Атмонеї і Су Лукавт.
Прот. М. Тарновецький — Сев. Алта. Кіндерслей, Вонда і Мічем, Саск.
Свящ. Ю. Цукорник — Вест Торонто.

ОКРУЖНІ ЦЕРКОВНІ З'ЇЗДИ.

До цього часу відбулися чотири Окружні Церковні З'їзди в місяці серпні, ц. р. в таких місях: Порктон, Сесх., 3-го серпня; Давфин, Ман., 9-го серпня; Сиокі Лейк, Алта, — 17-го серпня, і Едмонтон, Алта, — 18-го серпня.

Від проводу Церкви на двох перших З'їздах брав участь ВПреосв. Митр. Іларіон що виявив дві пекучі потреби Церкви в теперішній час. У Альберті він не був з причини недуги. На всіх З'їздах був також голова Президії Консисторії прот. Є. Грищина, який подав ряд інформацій і вияснив на бажучі справи та відповідав на відвисені в часі нарад справи. Треба відмітити, що всі З'їзди були дуже успішні, чисельні і живі. Підносили голоси, що таких З'їздів треба частіше.

Сані З'їзди дуже корисні під оглядом виховним тому а будучиний вони ширше і сильніше будуть оголошені, а на їх опублікування будуть зарядженні збірки, що кожен раз давали значні сумн.

НОВА ЦЕРКВА В ВРОКСТОНІ, САСК.

На схід від Йорктону, при головній дорозі до Манітоби є маленьке місточко Вроктон. Живуть там вже вишими православні українці. До недавна вони учащали до церкви, що була дві милі на полудне від містечка. Перестояла вона довгі літа. Постарілася. Добрі парохіяни побудували нову церкву. І її обдудували в 1-го стрпня, ц. р. -була там візитація ВПреосв. митр. Іларіона у співслуженню пароха о. Л. Дячини і о. Грищини та посвячення церкви.

Ця церква є справжньою окрасою самого містечка; але вона й пригадує всім, що там живуть православні українці, які люблять красу, а своїм нащадкам на пам'ятку лишили церкву, збудовану великими трудами і коштом, за яку будуть їм згадувати добрим словом довгі літа.

ВЕЛИКЕ СВЯТО В ДРИФТИНГ РИВЕР, МАН.

Нема такої місцевости в Канаді під такою назвою. Є школа, що її так назвали в від школи названо й дистрікт. В цім дистрікті, чотири милі на захід від пошти Венлав у Манітобі є церква, новісінька, непочуткова, що як любо а ній помолитися. Вибудовано її цього літа. Коло неї працювали, мов мурівлі, члени тої громади. Вложили багато грошва і труду. Нині — вже можна вийти до церкви і в ній прославляти Небесного Отця нашого.

Осьмого серпня ц. р. відбулося її отворення й освячення а заразом відбулася й візитація ВПреосв. митр. Іларіона, а з ним служили: парох о. О. Новицький і о. О. Грицина.

Було це небуденне свято. Для громади — було воно дуже радісним; вріш, мігти свою нову церкву, здійснилася. На довгий час ціла околиця матиме можливість відповідно і спокійно виконувати свої релігійні повинности. Для всього православного українського загалу — це доказ великої ласки Божої й Його благословення, що всюди росте, цвіте й виявляє обильні плоди Українська Православна Церква.

НЕБУВАЛЕ СВЯТО В КРЕЙГЕНДІ, АЛЬБЕРТА.

Чотиринадцять миль на полудне від Лек Ла Біч у Альберті розстелилася гарна околиця де розгосподарювалися українці від ряду літ а між ними значне число й православних. Вони побудували собі церкву й коло неї згуртувалися все духове й освітне життя.

Завершенням цього вони хотіли мати в себе митрополита ВПреосв. Іларіона. Отже було їм оприязнено день 15-го серпня. На той день приготовили все і спросили гостей; приїхав навіть хор з Ричмонд. Та не могли вони мати сподіваного Гости. Митрополит не прибув з за недуги одпав свято відбулося як було пляновано. Відбулася Соборна Служба Божа під голим небом, бо людей було стільки, що ніяк не вмістилися би були в церкві Служили три священики: парох о. П. Зубрінський, о. Т. Ковалишин з Едмонтону і о. Є. Грицина з Вінніпегу. Співав хор з Ричмонду під проводом дирігента п. Хруна

По Богослуженню відбувся спільний обід у Народнім Домі а дальше програма відповіда до свята.

Поза те, що відчувалося брак Архиєрея, свято відбулося як пляновано. Написано всі учасники були вдоволені і підчесені на дусі. Всі висловлювали надію, що ще прийде час, що зможуть побачити свого духовного провідника і повитати в брамі своєї церкви ВПреосв. Митрополита.

Потрібна самоконтроля

Подають часописи, що в Чікаго, в Америці передчасно закінчив життя молодий, зрілий чоловік. Мав він добрих батьків (тата й маму). Скінчив школу. Ходив до церкви. Мав вигідне помешкання. Мав і гроші. Словом мав усі дані, щоб бути корисним для всіх і життя що довго, а помер.

Він піддався спокусам світу. Ів, пив і мав „гут тайм" (веселився). Мав подостатком грошей; а за гроші можна всячини дістати. Отже розпічався, прийшло зіпсуте товариство і кінець звичайний у таких випадках

Дім — добрий, гідний, моральний, великне добро.

Церква — незаміснима установа доброго, доцільного виховання.

Школа — заведення, де можна набути великої духові скарби.

Для людини вони добрі, позитивні і конечні; але потрібно таки себе держати в руках не йти самопо за забаганками і принадами цього світу. Не все собі дозволяти. Часто слухати голосу родичів, щирих приятелів, а понад все голосу Бога, який до нас промовляє внутрі, або різними проявами життя.

Зний дух і дальше робить своє діло; тільки раз закурить, тільки одну чарку випити, тільки раз піти на...зяу дорогу, тільки раз попробувати гріха... так себе потішає невинно душа, і піде за голосом його. А дальше вже йде все своїм ходом, аж на дно пропасти звідки нема виходу.

Тримай себе в руках. Слухай родичів, священиків, учителів. Оминай але товариство. Не йди за порквами тіла і світу. Будь обережним

О.

ЩО ТАКЕ „СВІДКИ ЄГОВИ"?

Недавно найвищий суд провінції Квебеку дав вирок, який є дуже важний; для нас православних християн він потверджує те, що ми не раз твердили про так званих „свідків Єгови". Вони відомі нам бо стрічаємо їх і вони частенько напихаються до наших домів у гості. Ми твердили і підчеркували, що ця секта не має нічого спільного з релігією. І це орік судом Юдиєм Маркі.

Нікакого Царства Божого вони не несуть людям, а радше неспокій та непримиренности. Їхні збіговиска, — це майстерно зорганізовані бізнеси для збирання грошей на пропаганду безцерковности і безрелігійности.

До правдивого християнства вони ані не вилився.

Варто їх ознайомити з вироком цього суду бо це дуже важне. Між ними є ненависні жертви замінені „грушками на вербі" і їх треба виратувати з обідмів шкідливого думання і діяння.

Коли їх беремо під увагу то питаймо себе: яка користь з них нашій державі? Чи громадський спрвіз? Або що стратила б Канада, чи наш нарід коли б їх зовсім не було?

Яка користь окопиці де вопе є? Чи там є яка громадська праця? Чи є які добродійні установи? Що робить вони на поза те, що збирають гроші на свої егоїстичні потреби?

Вони не „видають Богові Божого, а цісарві, цісаревого"; Знають себе і дня себе вони живуть, дінть і пранюють. Отже вони найбільші самолюби, яких коли світ бачив і знав.

Найкращі християни це ті, що самі стараються себе поправити; вони не ганять інших.

Замовляйте найновіші видання нашої Церкви

ТРЕБНИК, 1-ша частина, в твердій оправі з золотими витисками	$ 6.50
Цей же ТРЕБНИК, брошурований (неоправлений)	5.00
АПОСТОЛ, на всі дні й свята, оправлений	5.00
АРХИЕРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ й АРХИЕРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ, брошурована	1 00
ДОБРИЙ ПАСТИР, молитовник для старших, оправлений ...	2.75
ПРИЯТЕЛЬ ДІТЕЙ, молитовник для дітей, оправлений	1.00

Замовляти:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ГРОМАДА, ЯКИХ МАЛО.

Це Громада Пр. Трійці в Калкарі, Альберта. В неділю 15-го серпня по-дала як Окружніе Згласі в Едмонтоні, що там відбудеся 18-го серпня празник Громади возможна:

На Катедру в Вінніпегу $936.00.
На Український фонд УГПЦК $1.00.
На Допомоговий фонд УГПЦК 6.00.
На Колегію св. Андрея в Вінніпегу 60.00.
На Студенційний фонд (Богословську Школу) 25.00.
На памятник дня о. П. Медвецького 17.35.
На полюбу коло Підкови Лейк 335.00.

Це все за 14 місяць. Пова те Громада має свої власні видатки, які мусить оплачувати.

Такій Громаді належиться похвала і признання за дійсно велику жертвенність за загальні справи. Мій спонукує, що є більше Громад нашої Церкви, що подібно поможуться, варто, щоб і вони це зробили. Це потрібне, щоб показати іншим, як треба підтримувати громадське діло і їх зволотити роботе сане.

Додати треба, що ця Громада належить не до великих Громад нашої Церкви. Однак чи більш чи менші громади, — вони повинні виконувати після своїх сил належні обов'язки; коли вони так виконувати й ми ці, в Канаді, тоді наша Церква могла б з виконувати всі завдання, що перед нею стоять.

Честь і слава вдалим братам і сестрам.

БУДОВА ЦЕРКВИ В ШІГО САСК.

21 червня 1954 р. розпочато будову нової церкви в м. Шіго — „на горбі", на місці малої старої церкви, яку відсунено дещо наперед. Будова розпочалась копанням „слідзу" розміром 46Х22 ф. На виготовлення і спорудження слідзу 19 липня б. р. розпочато будову. Майстром був п. Многоятний. За 3 тижні праці, яку широ й безкоштовно виконували місцеві робітники-парафіяне й вожаль з С. У. А. К.-у вирослі стіни церкви, в котрій в неділю — 22 серпня вже відбулося перше Богослужіння.

Богослужіння відправив місцевий парох о. Т. Яковлевич в асисті о. Номінського з Дафіну. Після прочитання св. Євангелії і відповідної перемови о. парох, а керуючий Вакдиц Митрополита, прочитав відзиву Його до Зарядц і церковної Громади в Шіго з нагоди цієї події.

Хоч перед неділею два дні падав дощ, але в самий день, — в неділю, було мирчуд короля погода, так що зібралося велику кількість народу, як місцевої парафії, так і з околиць округа Шіго і запрошених гостей.

По Богослужінці, що закінчилося „многолітвою" Зарядові, Церковній Громаді і всім присутнім, всі фотографувалися біля тої церкви, та подалися до Народного Дому, де відбуває спільний обід, приготовлений місцевими Жіночим Товариством. Учасі обіду було багато промов, з котрих найцінну, мабуть цілу годину, виголосив суддя Стефанюк.

В промові підкреслювалося заслуги коло будови: Зарядц церковного, робітників парафії, між котрими були 70-80 літні старці і молоді з С. У. А. К.-у що в такий короткий час збудували величну Святиню. На особливе признання й похвалу заслужив секретар Громади П. Теодор Корнопатицький, що був не тільки працівником, а й організатором і доставником потрібних матеріялів, що душею цієї будови.

Не мало причинилося до підсоснення як дуже робітників місцеве Жіноче Товариство, котре щоденно, по черзі, приносили для робітників, на місце будови „поїм" для фізичного покріплення, а робітників було платять 20-30.

Закінчилась святочна урочистість відспіванням: майстрові і Многоятньому, Зарядові і всім присутнім „Многії літа", і врученим п Многоятньому дару від громади Шіго.

На дані праце біля внішнього будови, перерішається на час полових робіт, а по жнивах, з Божою допомогою, після вона знова у рух.

о. Т. Я.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Шаповальського Округа

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Пилипо Парк—Сарто
12. Неділя — Пембіна — Тавада
19. Неділя — Дуфрост — Бет Селкірк — Сенклер.
26. Неділя — Гонор — Пилипфілд

7 Ст. Джакс ave., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Легенюка

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Сван Ривер
11. Субота. Успокоєння Год. Ів. Хр. — Кобор
12. Неділя — Аррад
19. Неділя — Норвей
19. Неділя — Стівен, 7 год. Вечірня з вівчинком.
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Гей Елдер
26. Неділя — Сван Пайн
27. Понеділок. Чесного Хреста — Гавс

Адреса: Аррад, Саск. Box 124, Тел. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Тарновецького,

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Норт Бетафорд
12. Неділя — Бетлів (Етеграей)
19. Неділя — Гласкіс
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Вата
26. Неділя — Кендо
27. Понеділок. Чесного Хреста — Гефорд

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Гайшового

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Сенді Лейк
12. Неділя — Січ
19. Неділя — Бетгевел
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Вата
26. Неділя — Мелві
27. Понеділок. Чесного Хреста — Овербрук

Адреса: Овербрук, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ст. Зуника

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Вакер
12. Неділя — Вадіна
19. Неділя — Кіф
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Фостов
26. Неділя — Клейр
27. Понеділок. Чесного Хреста — Вятсон

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Зубрицького.

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Лек Ла Біш
11. Субота Успок. Год. Ів. Хрест. — Нораз
12. Неділя — Сарепа
19. Неділя — Вондерінг Ривер
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Крейтена
26. Неділя — Грасленд
27. Понеділок. Воздвиж. Ч. Хреста — Ебба

Адреса: Box 216, Лек Ла Біш, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Остапа Фляка

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Дільдин
11. Субота. Успок. Год. Ів. Хрест. — Косів
12. Неділя — Велий Ривер
19. Неділя — Векліа
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Рорктон (храм)
26. Неділя — Сефтон

Адреса: Дільдин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Стефюка.

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Толстой
11. Субота. Успокоєння Год. Ів. Хр. — Толстой
12. Неділя — Сондавн. (Збір жіночий)
19. Неділя — Роза
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Синьків (храм)
26. Неділя — Гардентон
27. Понеділок. Чесного Хреста — Толстой

ЖОВТЕНЬ:
3. Неділя — Толстой
10. Неділя — Синьків

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Тита Яковлевича

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Тідор, на Рікою
11. Субота. Усп. Год. Ів. Хрест, — Жучкани
12. Неділя — Федяки
19. Неділя — Інсінгер, Гайвай
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Шіго, покуда.
26. Неділя — Вінгард (храм)
27. Понеділок. Воздв. Часн. Хреста — коло Кущів.

Адреса: Шіго, Саск., box 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковлевича

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Інсінгер, місто.
11. Субота. Усп. Год. Ів. Хрест. — коло Купровських
12. Неділя — Тідор місто
19. Неділя — Паєвичині
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Вест Бруно
26. Неділя — Тефіела
27. Понеділок. Воздв. Часн. Хреста — Едмор.

Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Івана Майбн.

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Пайн Ривер
11. Субота. Успокоєння — Етеаберт
12. Неділя — Дрей Ривер
19. Неділя — Гарвела
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Ретнер (храм)
26. Неділя — Етеаберт
27. Понеділок. Чесного Хреста — — Пайн Ривер (храм)

Адреса: Етеаберт, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Бодначручка

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Кемсек
12. Неділя — Кінорс
19. Неділя — Могила
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Капора

Адреса: Сар. 425, Капора, Саск.

26. Неділя — Довлел, коло Скларука
27. Понеділок Воздвиження Ч. Хр. — Кемсек.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Євмелія Гербіша

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Шелевий
11. Субота. Успокоєння Год. Ів. Хр. — Зелена
12. Неділя — Гредлер
19. Неділя — Ленадо
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Робінн
26. Неділя — Гайберт Пайнс
27. Понеділок. Чесного Хреста — Петаков

Адреса: Гайберт Пайнс, Ман. Тел. 163

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Лічнин

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Йорктон
11. Субота Успокоєння Год. Ів. Хр. — Йорктон
12. Неділя — Малена
19. Неділя — Йорктон
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Сторонвей
26. Неділя — Райн
27. Понеділок. Чесного Хреста — — Горкін

ЖОВТЕНЬ:
3. Неділя — Йорктон
10. Неділя — Йоркстон
14. Четвер. Покров — Малена
17. Неділя — Йорктон
24. Неділя Кедар
31. Неділя — Горкін

По всіх громадах, по Богослуженню Недільна школа дітей і молоді
110 Белінгтон ave., Йорктон, Саск Тел 798

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Адвенз
11. Субота. Усп. Год. Ів. Хрест. — Терноттон
12. Неділя — Єлов Крік
19. Неділя — Сватс
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Калворт
26. Неділя — Вакав
27. Понеділок. Воздв. Часн. Хреста — Ст. Джуліен

Адреса: Почт. скр. 4. Вакав, Саск.

Календар Українських Свят

ВЕРЕСЕНЬ:

1	С	19	Муч. Андрея Стратилата
2	Н	20	Прор. Самуїла, вч. Самра
3	П	21	Преп. Авраамія, ап. Тадея
4	С	22	Муч. Агатоніки, Зотика
5	Н	23	Н. 12 по З. Сх. Іринея еп.
6	П	24	Перенс. м. Петра Митр. К.
7	В	25	Ап. Тита з 70-ти
8	С	26	Муч. Адріяна і Наталії
9	Ч	27	Преп. Пимена пост. Почер.
10	П	28	†Знайд. мощ. Йоана Хрестит.
11	С	29	Усіких. год. Івана Хрестит.
12	Н	30	Н. 13 по З. Сх. Пилая патр.
13	П	31	†Положення пояса Богород.
14	В	1	†Семенна ст. чинна
15	С	2	Муч. Маманта, Іоана пост.
16	Ч	3	Свщмч. Антима еп. Никод.
17	П	4	Свщмч. Вавили еп. Антіох.
16	С	5	Прав. Захарії в Єлисавети
19	Н	6	Н 14 по З. Сх. Чудо арх. М.
20	П	7	Предпраз. Різд. Богор.
21	В	8	Різдво Богородиці
22	С	9	Богоот. Якима в Анни
23	Ч	10	Муч. Мінодора, Митродора
24	П	11	Преп. Теодора Сікеонца.
25	С	12	Свщмч. Автонома епіск.
26	Н	13	Н. 15 по З. Сх. Пр. В. Ч. Х.
27	П	14	Воздв. Чесного Хреста
28	В	15	Вчч. Никити, зч Порфирія
29	С	16	Вчмч. Ератвії, Кипріяна
30	Ч	17	Муч. Вірн Надії і Любови

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Е. Т. Приступи

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Мелвіл
11. Субота. Успокоєння Год. Ів. Хр. — Фезант
12. Неділя — Мелвіл
19. Неділя — Вишарт
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Гудів
26. Неділя — Понічай
27. Понеділок. Чесного Хреста — Габард

Адреса: Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Васильва

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Ергемонт
12. Неділя — Торнтон
19. Неділя — Гантгер
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Радвей
26. Неділя — Восетня
27. Понеділок. Чесного Хреста — — Федора

Вох 138, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Брендон
12. Неділя — Портедж ля Прейрі
19—25 неділі — Брендон

ЖОВТЕНЬ:
3. Неділя — Брендон
10. Неділя — Портедж ля Прейрі
17—24—31 неділі — Брендон

Адреса: 518 Песпфік ave. Тел. 2824 Брендон, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Принс Альберт
12. Неділя — Вірден
19. Неділя — Принс Альберт
21. Вятворок. Різдво Богородиці — Гоменбург
26. Неділя — Сембург
27. Понеділок. Чесного Хреста — Шіпмен

Церковний Устав

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Нед. 12. Голос 3. УЄ 1. Літ. Ап. і Коринтян 15: 1-11. Євап. Матфея 19: 16-26.
11. Усіких год Із. Хрест УЄ Мат. 14: 1-13 Літ Діян 15: 25-32. Євап. Мар 6. 14-30
12 Нед 13. Голос 4 УЄ 2 Літ Ап. 1 Коринт 16: 13-24. Євап. Матея 21: 33-42.
19. Нед. 14. Голос 5. УЄ 3. Літ. Ап. 2 Коринтян 1: 21—2: 4. Євап. Матея 22: 1-14.
21. Різдво Богор. УЄ Луки 1: 39-49. 56. Ап. Филип. 2: 5-11. Євап. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.
26 Нед. 15. Голос 6. УЄ 4. Літ. Ап. 2. Коринтян 4: 6-15. Євап. Матея 22: 35-46.
27. Воздв. Чесн. Хреста. УЄ Івана 12: 28-36. Літ. Ап. 1 Корин. 1: 18-24. Євап. Івана 19: 6-11, 13-20, 25-28, 30-35.

Український релігійний — в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 15, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ВЕРЕСНЯ, 1954. ЧИСЛО (974) 18

З ЖИТТЯ ЦЕРКВИ

ПЕРЕМІЩЕННЯ СВЯЩЕНИКІВ.

ВПреп. о. прот. М. Овчаренко призначений парохом для парохій Великдень і Ніагара Фолс, Онтеріо

ВПреп. о. прот. Е. С. Улян перебирає духовну обслугу в парохії св. Юрія в Ст. Катеринс, Онтеріо.

Свящ. І. Пестун призначується парохом Округа Кірклеид Лейк, Онтеріо.

ПОСВЯЧЕННЯ КАТЕДРИ СВ. ВОЛОДИМИРА В ТОРОНТІ.

Катедра ця, після встановлення пишного Іконостасу і вималювання внутрі — виглядає дуже величо і заслуге на те, щоб близькі і далекі православні українці її відвідали, а цій домолилися і перекопались, що ми в Канаді зростаємо в цю країну, і в нет справді вкладемо скарби нашої української душі.

Тепер наступає черга й посвятити. Отже плянують з тої нагоди устроїти величаве свято з участю наших Владик ВПреосв. Архиеп. Михаїла і ВПреосв. Митр. Іларіона, численного духовенства, а головно тих священиків, що працювали в парохії як пароxи. Крім цього рівнож почувається дещо іншого для збільшення торжества. Можна сподіватися, що це все відбудеться в своїм часі. Побажати б усім успіхів у намірених планах.

РЕЛІГІЙНІ ВПРАВИ.

Бувають розумні постанови шкільних рад. От така шкільна рада в Саскатун місті постановила впровадити ще один предмет навчання в школах того міста. Це буде — релігійні вправи.

Будуть навчати релігії, покищо в обмеженім виді, о цім крок цей гідний признання. Це початок. Треба надіятися розвою цього як предмету і поширення на всі школи і всі міста в Канаді й цілім світі. Це ж найважніший предмет для тих, у кого хочемо витворити найкращий характер. А характер без релігії і моралі нічого не варта.

РІВНОПРАВНІСТЬ ЖІНОК У АНГЛІКАНІВ.

Відбувся конгрес англіканів у Міннеаполісі. Між уходами одна була цікавинка: признали рівноправність жінкам, вони вже можуть займати всі посади в їх Церкви за винятком пасторів.

Цим англіканн показують, що їхня Церква достоюється до нинішніх вимог життя. Жіноцтво в світі всюди має рівні права з чоловіками. Йому й належить мати більше прав у релігійнім і церковнім житті.

Напевно й наші Церкви це саме зроблять, що роблять англіканн.

НОВИЙ ПАРОХ КАТЕДРИ.

Свящ. о. М. Юрківський прибув у пятницю 27-го серпня, 1954 р. з дружиною і дітьми до Вінніпегу, з Форт Вільяму.

У суботу, в день Успення Пр. Богородиці відслужив перше Богослужіння в Катедрі.

Громада набула нову резиденцію для свого пароха і він осівся в ній під ч. 166 Смитфілд Евню, Вест Кілдонен, Ман.

До всіх Ш. Приятелів „Вістника"

З днем 1-го вересня 1954 р. наша Церква перебрала Адміністрацію і Редакцію "Вістника", який від того часу є власністю нашої Церкви.

Нашим бажанням є, щоб цей двотижневик був живою трибуною Православних Українців і на своїх сторінках відображував повне життя нашої Церкви та думки вірних. Щоб цей орган поставити на такий рівень, — треба нам мати охочих людей, щоб для тієї справи дали умові послуги, і не жалували часу вложити свої думки на папір, чи записати цікаві події та переслати до використання у „Вістнику".

Ось цим запрошуємо Вас до співробітників „Вістника" і щиро просимо, в міру своїх можливостей, подавати час-від-часу матеріяли з церковного життя Вашого Округа, з життя наших церков, свої спостереження в терені; матеріяли, які ще не були друковані: оповідання, описи, згадки, біографії визначних церковних діячів, та все те, що звязане було чи є з церковним життям, як також матеріяли близькі богословським наукам.

Як всім відомо, що українське друковане слово в Канаді фінансують читачі й вірні своїми датками, тому Редакція „Вістника", покищо, не буде мати змоги гонорувати статтей: щиро просимо робити це в ім'я доброї волі.

Кожна редакція є обмежена місцем, тому просимо наперед бути терпеливими, коли в найближчому числі „Вістника" статти не буде помішена, або буде скорочена. Будемо старатися мову автора задержати без зміни.

В надії на Вашу щиру співпрацю ми розпочали видавати „Вістника" з тим переконанням, що він за Вашою допомогою з кожним числом усе буде кращим.

Редакція.

ВІД'ЇЗД ПРОТ. К. ЖЕЛІШКЕВИЧА.

У понеділок, 23-го серпня, 1954 р. від'їхав парох Катедри Пр. Трійці в Вінніпегу на нове місце праці до церкви св. Володимира в Калгарі, Альберта.

В неділі на Вашу щиру співпрацю ми розпочали видавати „Вістника" з тим переконанням, що він за Вашою допомогою з кожним числом усе буде кращим.

Редакція.

ВІД'ЇЗД ПРОТ. К. ЖЕЛІШКЕВИЧА.

У понеділок, 23-го серпня, 1954 р. від'їхав парох Катедри Пр. Трійці в Вінніпегу на нове місце праці до церкви св. Володимира в Калгарі, Альберта.

В неділі на Вашу щиру співпрацю ми розпочали видавати „Вістника" з тим переконанням, що він за Вашою допомогою з кожним числом усе буде кращим.

Редакція.

На спільній дверець вийшли попрощати його з добродійку прот. Кудрик, о. Грицина з дружиною, панство Завісляки, П. Крипякевич, Г. Соломон і ще кількоро.

Побажали їм щасливої дороги й успіхів у новій парохії.

КАПЛИЦЯ В ОСЕРДКУ „КИЇВ".

У провінції Онтеріо, при дорозі між Торонтом і Гемилтоном закуплено простору фарму з будинками, й посвячено на весну і заживають її на місце відпочинку, розривок і наук для парохій нашої Церкви її членів і організацій, близьких до неї.

Тим збудували і Каплицю. Має вона містити около 200 людей.

Плянується її прикрасити якнайкраще і пристосовати її так, щоб вона була справжнім місцем молитви і приблизувала молящих до Бога.

Землю кругом каплиці вирівняно. Є в плянї побудувати браму напроти неї, з хрестом на верху і з написом „Київ".

ПРОТОПРЕЗВІТЕР О. НОВИЦЬКИЙ ПЕРЕЇХАВ ДО ФОРТ ВІЛЛІЯМУ.

У четвер, 26-го серпня, 1954 р. через Вінніпег переїхав Протопрезвітер О. Новицький з родиною до Форт Вільяму.

З Дафіну на нове місце досить далеко, а що їхали автом то спинялися на кілька годин у Вінніпегу.

Плянували на другий день прибути на місце.

ЩЕ Є В СВІТІ НЕПИСЬМЕННІ (АНАЛЬФАБЕТИ).

Здається Нації подають, що в світі є 45 до 55 процентів населення вище 10 літ неписьменного.

Хвалимося поступом, цивілізацією, одначе подані числа тверять, що ще далеко до того, щоб люди були щасливі. Майже половина населення світу — неписьменна. Яка школа, що люди не черпаються навчаннями Спасителя: Любити ближнього як себе самого! Коли таке велике число неписьменних то це показує, що нема правдивої, християнської любови серед людей. Інакше не допустили б до такого стану половини своїх ближніх.

Бути неписьменним у теперішні часи — велике нещастя.

Дякуймо Богові, що ми належимо до щасливих людей, що вміємо читати й писати.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосвящ. Митрополита ІЛАРІОНА:
Неділя, 3-го жовтня — Невкувер, Б. К.
Неділя, 10-го жовтня — Едмонтон, Алта.
Неділя, 17-го жовтня — Вінніпег, Ман.
(Собор св. Покрови).

Консисторія УГПЦК.

Повідомлення

Духовна Конференція всіх священиків Української Греко-Православної Церкви відбудеться 19-21 жовтня, 1954 року у Вінніпегу.

Початок її в вівторок, о год. 1-ій по обіді, в салі Катедри Преса. Трійці.

Голова Президія Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді відправе в день Чесного Хреста, то є в понеділок 27-го вересня, громаду Овсборн, Ман.

Того дня візьме участь у Богослужінні, а дальший порядок буде оголошений в церкві.

Консисторія УГПЦК.

Колегія св. Андрея в Вінніпегу
ФАКУЛЬТЕТ ТЕОЛЬОГІЇ

Цим повідомляється всіх заінтересованих, що виклади в Православній Духовній Академії почнуться в понеділок, 4-го жовтня, 1954.

Всі студенти-теологи є зобов'язані прибути на час.

Деканат.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

І.

Духовенство брало чинний уділ в повстанні.

Повстання Богдана Хмельницького проти Польщі, чи правдивіше — народ ни революція, що за його продовжувалась десять літ (1648 - 1657), спалахнуло всю Україну від її серця аж до найбільших ниви, і перероділо до не пізнання самого духа всього українського народу. Це була перша революція Сході великого розмір, і то революція повна за волю духа (волі Віри), за волю соціальну й за волю національну. „Не хочемо уніі, хочемо волі для своєї Православної Віри! Хочемо жити без пана, хочемо бути незалежні від чужої нам польської опіки!" Це були найголовніші гасла десятилітньої боротьби Хмельниччини, вони ж позостали головним заповітом для дальшої боротьби й наступним поколінням. І кобзарі, і повстанці народ називали в народних думах, і повстанці народ називали польське, але ствох не тільки власне польське, але часом і власне власне, коли тільки воно було проти нього.

А найперше гаслом, за яким пішла вся Україна, було: „Не хочемо уніі!" Соціальні гасла відійшли пізніш.

Для нас дуже цікаве питання, — як же тримало себе в цю велику народно революцію наше українське Духовенство чи пішло всю разом з народом у його смертельній боротьбі за волю Православної Віри та за свою волю, чи може було проти нього, або було бездіяльне? Вияснення цього важливого питання я й присвячую оцю свою розвідку.

Православне Духовенство в „Україні за той час було своє, щиро національне, було Духовенство справді народне, що глибоко знало своє славне минуле й бережно берегло свої православні традиції. Воно жило одним життям зо своїм народом, і свою долю ніколи не відривало від долі свого братів. Православне Духовенство й народ було тоді ніби, нерозривне, нерозділене, найтіснішим пов'язане одне з одним. Ось тому в повстанні Хмельницького 1648-1657 р.р. православне Духовенство брало велику й діяльну участь, бо без чого й сама ця революція може не мала б належного успіху, бож Духовенство мало тоді великий і вельми цінив на народ.

Богдан Хмельницький був правнимим православним, бу людиною глибоко віруючою, і він добре розумів значення Православної Церкви й Духовенства, та його силиві й глибокі впливи на народ. Ось тому в 1646 - 1647 роках, коли ображений за Суботів Хмельницький об'їздив українські землі й готував їх до повстання, він відразу відчув, що вносить український народ міцне боронити свою Православну Віру проти уніі, тому він звернув велику й пильну увагу на православне Духовенство, і сильно втягував поміж ним та відкривав йому свої плани. І з гордістю за наше тодішнє православне Духовенство можна стверднти, що Духовні не зрадливали Богданові, і не доносили на нього ляхам, як то не раз робили йому особи світські.

Про повстання Хмельницького є багато записів сучасників його, або осіб, що чули оповідання сучасників Самуїл Гродецький, що особливо знав Хмельницького, у своїйому записок 1676 в (видрукований в Пенті 1789 р.) докладно описує агітацію його на повстання. Богдан казав до Духовних „Я постановив поміститн панам ляхам війною не тільки за свою кривду (відібрання хутора Субтотова), але й за потоптання нашої Руської (щебто Православної) Віри та за знущання з нашого українського народу. Я сам безсилий, тому ви, брати, допоможіть мені. Зберіться, і пошліть мені хоч по два чи по три чоловіки з кожного села"!

Йому з захватом Духовні обіцяли: „Повсякчасно ми молимо Бога, щоб Він послав кого на помсту за наші нещастя. Бери зброю, — станемо з тобою! Повстане Українська Земля, як наколи ще не повставала!"[1]

Року 1646-го Хмельницький скликав таємно вадбув десь у яру перші збори своїх приятелів. У гарячій агітаційній промові Богдан, між иним, говорив: „Але найжахливше полякн перестали тільки нашу Віру Православну, а неволять нас до уніі, руйнують наші Церкви, продають людям посуд церковний, зневажають Євангиліо та Священиків, виганяють Архипастирів"[2].

Оборона своєї Православної Віри й знищення всього ненавидженої уніі, це було найвищий й провідні підстави всього повстання Хмельницького „Подаймося, брати, — закликав наш вождь Богдан. повстанньмо за Церкову та за Віру Православну, знищимо єресь (унію) та напасть"[3].

Коли Хмельницький утік на Січ, і почув там, що коронний гетьман Потоцький послав на нього окремого відділа, в якому було 300 козаків, він зараз послав до них двох своїх спільників, які агітували: „Чого ви на своїх злете? У нас же справа не про себе, а про Благочестиву (Православну) Християнську Віру. Знайте це! Коли ви йдете за одно з ляхами на Благочестиву Віру, так ви за не дасте Богові одвіт!" І ці козаки повстали й приєдналися до Хмельницького, покинувши поляків[4].

А сам Хмельницький на Запоріжжі року 1646-го те саме говорив сіромі. „Погибнбленна Віра свята (Православна), і чесних Єлисконя та иноків віднято, хліб насущний. Над Священиками знущаються. У нічти не стоять з ножем на шию. Єгуїти з безместям переслідують нашу батьківську Віру. Над проханними нашими сейм погузмяється, й недопоміг сейм погузмяється, й недопоміг відає нам зневажливим ім'ям схизматиків"...[5].

Уманський полковник Гандзя вночі з 3 на 4 травня 1648 р тихо забрався по реєстрових козаків, що були висланні против Хельничього, й оглушав серед них: „Ми йдемо за Віру й козацтво, та з нею народ української Хіба не одна Мати Україна породила нас? За що кривдите вим стоятн: за Костьоли, чи за Церкви Божі? Короні Польській будете допомагати, яка заплатить всім неволею, чи своїй Матері Україні?" Реєстровики перейшли до Хмельницького, і він їх стрів, сказочи на білому аґамковій з білим прапором, на якому було написано: „Спокій Християнству" (щебто Православію)[6].

А 5 травня 1648 р., перед Жовтоводською бою, Хмельницький збірав все військо й говорив до нього: „Лицарі-молодці, славні козаки-запорожні! Прийшов тепер час за Віру Православну постояти грудньої! Сам Господь вам допоможе!. . . Хто за Бога, за того й Бог"[7].

Ото ж, як бачимо Богдан Хмельницький уже на самому початку повстання скрізь підкреслював, що ним повстає для оборони Православної Віри, проти всякої Українцю ненависної уніі. І власне Українцю ненависної уніі. І власне це гасло широко розійшлося тоді по всій Україні, й майже цілило її, — широкі народні маси, глибоко ображені поляками за знущання з їх Православної Віри, за насильне зробіне запровадження уніі, найбільш розумівши тільки що причину свого повстання й своєї помсти панам.

І українське православне Духовенство чесно виконало свої приречення й своє пастирське завдання служити рідному народові, і взяло найдіяльнішу участь у Хмельниччині, — воно сердьо готувало народ до повстання, як настоювала на тому Богдан Хмельницький. А року 1648-го, по Жовтоводській і Корсунській перемозі, коли справді настав найкращий час для визволення, Духовенство повело надзвичайно широку пропаганду, щоб уся Україна вставала за свою Православну Віру та за волю. Сучасник Альберт Вими Белдучезе в 1671 році пише, що українське Духовенство заликало: „Настав час, бажаний час! кричали Священики, час вернути волю й честь нашої Православної Віри! Минає віки, а Православна Віра наша терпіла пожежначе приниження. Нам не давали мати приміщення на Молитву. Усі наші парафії, церкви, монастирі, епархії — в руках латинян та унітен . . . Латиняни дають доходні місця, а бідаки православні сидячого Благочестя страждають у злидарстві. Жиди для панів лишні за нас, — жиди керують їх маєтками й тиснуть бідних христин. Пора, — озбройтесь за свое життя! Бог вам поблагословить вас і допоможе вам!"[8].

Коли в 1651 р. уся Польща готувалася до смертого бою з українським народом, то з Афону, з Черчеї Республіки, прибули монахи, що „ходили по містах та селах, і закликали православних на оборону своєї Святині"[9]. Думаю, що це були монахи українці, яких завжди багато пробувало в Русиконі на Св. Афонській Горі. Православні монахи на службі повстанню Хмельницького взагалі виконали велику прислугу, — вони були його вірними послами в усіх таємних справах. Скажемо, українець патріот Василь Верещака, що служив у Нарцзві при королівському дворі, часто посилав Хмельницькому таємні шифровані донесення про варшавську настрої та задуми, а листи ці Богданові возили православні монахи Кіїв цього, резидентом Богдана Хмельницького в Стокгольмі в 1654 р. при шведському дворі був Афінський ігумен грек Данило.

[1] Historia belli cosaco-polonici. 1678, 45
[2] Там само
[3] Літопись Самовидца о войнах Богдана Хмельницкого. Москва. 1846 р ст 7
[4] Ад Рингельмана Літописное повѣствованіе о Малой Россіи 1786 р ст 104
[5] Православну Віру, того часу часто звали Благочестивою. У Православній Церкві й на Св Літургії вимовлє Господь: спаси благочестивих (щебто Православних) і вислухай нас
[6] Н Костомарів Богдан Хмельницький вид. 4 1904 р. т 1 ст 252
[7] Н Костомарів, т. 1. ст. 253.
[8] Там само ст 272
[9] Там само, ст. 274-275

[1] Historia delle guerre civile di Polonia. Венеція 1671 р ст 25.
[2] Н. Костомаровъ: Богдан Хмельницкій, историческая монографія, вид. 4 т. 2. С. Пб. 1904 р.
[3] Samuel Grondski: Historia belli cosaco-polonici, 1678 р вид 1789 р ст 268. Н. Костомарів. т III. ст 239 і 241 В Липинський Україна на переломі, 1920 р., ст. 176-178.
† Laplon.

(Дальше буде).

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.

Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.

Окреме число 35 центів.

Адреса.

"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

СВЯЩЕНСТВО В СВІТЛІ СВ. ЕВАНГЕЛІЇ

1. Священство-установа Божа, започаткована іще в Ст. Заповіті.

Священство є Божою установою, і з волі Бога. Вже пророкові Мойсеєві наказує Господь Бог, щоб узяв Арона і синів його та пообливав їх водою, злив миро на їх голови і посвятив їх на священників. (Левіт, 8). Тож Мойсей скликав громаду і посвятив Арона на Первосвященика, „яко його на священників, а всіх чоловіків з роду Левія на десятіна, то є призначивши при Скинії Старого Заповіту.

Були строгі приписи, що ніхто іншій не сміє присягувати при Скинії, бо „хто чужий наближиться до неї, тому буде смерть". (Числа, 1:51)

Священство Ст. Заповіту, що служило ради приношувани кровних жертв, було прообразом (символом) священства Нового Заповіту, що оповіне безкровну жертву, бо Спаситель наш Господь Ісус Христос, принісши Себе, в одноразову кровну жертву на хресті за спасення людського роду, вповні задоситтучинив Божій справедливості за первородний гріх прародичів. „Але Христос, Первосвященик майбутнього доброго, прийшов із більшою й досконалішою Скинією, нерукотворною, цебто не цього утворення, і не з кровію козлів та телят, але з власною кровію вийшов до Святині один раз, та й знайшов вічне відкуплення.„ (Жид. 9:11,12).

2. Священство Нового Заповіту.

Господь Ісус Христос установив Новий Заповіт і установив Священство, доповнюючи його тільки новим змістом. Спаситель каже: „Я не прийшов знищити закон й пастир, наставник і перший порадник своїх пароxиян. Він є проповідником Божого Слова і навителем, а св. Письмо наказує йому бути примірком для вірних у всьому.

а) Д и я к о н.

Дияком є помічником у Богослужінню єпископа і священика. Служба дияка є звичайно переходова; звичайно він готується до того, щоб бути священиком.

4. Завдання Священства.

Ісус Христос учив, що апостоли мають йти і навчати всі народи; бути сіллю землі; світлом для світу.

Високий і достойний є стан священика, бо він є установою Божою. Як усі апостоли закінчили своє життя на землі мученичою смертю за віру Христову, так іхні наслідники пострадали за неї вірних переслідуванням і смертю з боку невірних і поган, як у перших віках християнства, так на протязі двадцяти століть. Нині ми є свідками великого числа мучеників від сучасних безбожників. Це й предсказав Ісус Христос: „І будуть ненавидіти вас всі люди Мого імени; хто ж витривав до кінця, той буде спасений; коли ж будуть переслідувати вас у цім місті, втікайте в другеє". (Мт. 10:20,23)

Тож духовенство, сідомі свого високого завдання, маючи цілою опасення людей, — несе терпеливо свій хрест, що йому призначив Бог, і буде його нести аж до кінця світу.

Духовенство є першим і найважливішим чинником св. Церкви Христової на землі, що про неї Він сказав. „Збудую Церкву Мою і пекельні сили не одолють її". (Мт. 16:18). А св. Пастир навчає так: „Пасіть стадо Боже, що між вами, доглядаючи (його) не з примусу, але добровільно, по Божому, ані для поганого зиску, а з доброго серця, ані як володарі над вибранними, будучи взором для стада". І коли появиться начальник пастирів, приймете невянучий вінець слави." (1 Пет. 5:2-4). **Прот. К. Квасницький.**

Нова адреса „Вістника".

Усі посилки, грошеві й письма посилайте на тому адресу:

THE HERALD
7 St. Johns Ave. Winnipeg, Man.

СВЯТО В САРТО, МАН.

На полудне від Вінніпегу, за Стейнбахом, розложилася оволиня Сарто. Поміж школа, катольцька церква і Народний Дім та й кілька крамниць творять ядро її далеко від залізниць, але телєфон, коли є добрі сторони цього вспішкання, не відчувають ані Жиаут з гарно розташованими Зажито всюди добрі забудування, трактори на полі, а дома, на подвірї трок або авто.

Колись у цій околиці відбувалися Божослужения, які відправляли священики нашої Церкви, рядко, через невиясненні причини припинялися і ак цього року відновлено їх.

На 18-го липня ц. р. було там перше, після довгої перерви, Богослужения Йордана з Вінніпегу. Воно відбувалося в Народнім Домі. Зібралося поважне число моляших. Були годи не тільки з Сарто, але також з сусідніх околиць, з цілої з Вінніпегу. Членів, прихильників приявилися і ак цього року відновлено їх.

На 18-го липня ц. р. було там перше, після довгої перерви, Богослужения Йордана з Вінніпегу. Воно відбувалося в Народнім Домі. Зібралося поважне число моляших. Були годи не тільки з Сарто, але також з сусідніх околиць, з цілої з Вінніпегу. Членів, прихильників приявилися і ак цього року відновлено їх.

Після Богослужения була обід, а по обіді були промови. Промовляли: Ів. Цесмиструк, С. Швігельський, П. Подольський і Негрич з Вайти, П. Крипякевич, А. Брик, Дмн Грицина і А. Стратійчук з Вінніпегу; В. Волошин з Дуфросту; ніяк Бінна і В. Бінна с Свидвин. На кінці говорив о. Грицина.

Промовці подавали добрі і розумні думки, і висловлювали побажання, щоб зімірки парохи дійсними, щоб громада збудувала свою церкву, в якій буде включати Бога і виховувати молоде покоління Богові на славу; при Божім благословенню і добрім вплині християнської релігії і моралі, члени можуть бути спокійні за будучність.

Священик виклав дещо з історій, показав великі заслуги нашої Церкви для нашого народу, і чому українець мусить належати до Української Церкви, а не до якої иншої.

(Проводив святом о. Никифорук, голова парохії. Свято замінчено молитвою „Достойно є..."

Учасник.

ПРИЗД ПАРОХА ДО ЦЕРКВИ СВ. МИХАЙЛА.

На 29-го серпня прибув до Вінніпегу, щоб працювати як парох церкви св. Михайла, при Дарфелі вулиці, Елрел. о. С і герус.

До цього часу він душпастирював у околичних Вайта в Манітобі, де перебув останніх чотири роки.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістанете в найбільшім Укр. Склад —
„ПРОВИДІННЯ"
заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum.
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50
Редійний часопис для українців в Канаді.

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ВЕЛИКИЙ НАРОДНИЙ ОБОВЯЗОК

Нарід ніколи не буде великим народом, як не буде берегти своїх великих надбань, одиначених від своїх предків. Без різниці чи це на рідних землях, чи на еміграції, не може легковажити культури своєї батьків, бо якими ви буде окремими народами? Не знаючи своєї історії, звичаїв і обичаїв, а не більше не знаючи чи своєї мови, як же можна себе у готовити новати з народом, що його кров і кість вяже?

Український нарід, якому Бог дав волю жити і розвиватися, загине безслідно, як не буде свій народний обовязок виконувати так, як належиться. Виявити легко, але чи так робити є славно?

В цій нашій, дорогій, прибраній вітчині Канаді ми знайшли все: змогу доробитися маєтків, рости на здорових людей, вишколювати себе в школах. Маємо змогу як рівний з рівним правити цим краєм. За все це треба дякувати Богові і народові цього краю, що прийняв нас і дав нам волю і привілеї, які самий має. І, відносно цього краю ми поступаємо справедливо. Виконуємо обовязки, які цей край на нас налагає. Та це не все, чого від нас вимагає людяність. Ми забуваємо, що ми не індіяни, а українці, і як українці ми маємо також обовязки супроти України. На жаль, ми, як українці, все більше і більше занедбуємо свої обовязки супроти краю, з якого ми, або наші батьки, прийхали до Канади. Ми минаємо свої українські імена, щоби нас не пізнали, що ми українці. Свої звичаї і обичаї занедбуємо; своїх свят церковних і народних не святкуємо, своїх славних предків не славимо, бо своєї історії і літератури не знаємо. Але найбільше грішимо коли пляшко нехтуємо українську мову. Не реагуємо, коли молодь при нашій помочі орієнтується лише для соціальних цілей, без пошани до української мови, історії, звичаїв і обичаїв. Надаремно підуть вуйкам старших, як молодь не буде продовжувати того, що було дороге, українське для їх родичів. На українському громадянстві лежить велике завдання подбати, щоби наші діти, підростаючи покоління щоколвіт не пропали, як діти українців.

Треба признати той факт, що якась частина української спільноти в Канаді не мала змоги виховати своїх дітей у знанню свого рідного ані знанню чужого у вищому змисли. Хто з меншим талантом, в того менше вимагається. Однак дуже велику криводу робить своїм дітям та свідомо національно частина громадянства, що не звертає найменшої уваги і не противиться збочению молоді та дороги свого рідного буття.

Забуваються накази і просьби нашого великого генія і вчителя Тараса Шевченка

Учітеся, брати мої
Думайте, читайте
І чужому научайтесь, —
Свого не цурайтесь:
Бо хто матір забуває,
Того Бог карає . . .

Чомусь такі наші, такому благанню великих наших історичних людей, тут на еміграції, вина класа і менше очень громадяни не приділяють всякої ваги. Мабуть матеріяльне багатство взяло верх над розумним поведенням. А так не повинно бути.

Отож поки ще не пізно треба нам бити у дзвін тривоги і кричати „Нас рідний край, Україна кличе не забувати своєї мови того скарбу, що робить кожний нарід народом. Будьмо людьми, а не попіном других!

Петро Василишин.

МІСІЙНА ЦЕРКВА

2.

Кожна Церква старається захопити якнайбільше число вірних під свої покров. Це природне. То ж і наша Українська Православна Церква має багато й особливі і життя, й багато добрих подобних українців горнуться до неї і збільшують лави її членства.

Одним бувають вияви, що членство деколи забуває про місійні завдання нашої Церкви і є парохи, що не бажають себе збільшувати, не вик христовують належ, щоб кожен до себе приманювати, виїздити і члени, а разом спільно працювати для спасення.

У Канаді, новій країні, заселилися люди з різних околиць рідних земель, різні характери. Всякі погляди і уподобання мають люди.

І ось зародилася парохія нашої Церкви. Двадцять кілька родин стали в ряди УПЦК. Однак у околиці, якими були три рази, а то й більше, українців і вони живуть собі, господарюють, стрічаються з церковниками (членами парохії), а до парохії не приступають.

Варто б знайти причини цього, а вони бувають різні; в багатьох случаях люди просто недбалі, і до Церкви їх нічого не тягне. Вони вдоволені своєю працею, любить свою фарму, свою родину, худобу, машинерію і все инше; а поза тим світ божого не бачуть.

Інші не люблять громадського життя. Ще інші, скупі, й тому не йдуть між люди, бо знають, що там треба щось дати. Ще інші залітовані проти Церкви ворожими чутками, а бувають і такі, що мають якісь спомини з давніх літ, що їх відштовхує від неї. Всіх причин не можна перечислити.

Отже ці люди стоять осторонь церковного життя. Та бувають потреби, а-ля яких вони апелюються до обслугово до Церкви. Хочуть охрестити дитину, або звінчати, чи хоронить похоронити і вдаються до священиків або до заряду парохії і тут починається клопіт. Думки членів бувають подібні. Один парохіянин каже, що ім дати церковну обслугу, а ін. проти цього. Звичайно священик має неприємності, бо люди неґодують, що він обслугове нечесно.

Що бувають недоволювання з приводу цього не дивуємося. Люди стало підтримують церкву. Складають гроші на будову, на прибори, на всякорашню, духовну обслугу, і це виносить нераз чимало сумку. А інші всього того не знають, ничим не клопочуться, і приходять аж тоді, коли їм потрібно священика чи церкви.

У таких випадках треба мати на увазі, що наша Церква має обовязок усіх до себе пригортати. І тих, що приходять вперше, не відштовхувати. А, кажуть, вин прийшов за потребою, його обслужимо і знов його не будемо бачити. І таке буває. Але буває, що з людиною по людськи обійтися кілька разів, і вона тоді вже стає в ряди статочних людей, „має лице", бо бачить, що її шанують і добре до неї відносяться. Один людині пістане раз сказати, раз пригадати, раз попрацювати і вона вже приєднується до парохії, інший треба кілька разів робити, з не треба показувати якогось неґодування до таких, а з вирозумінням їх трактувати.

Буває, що людина прозріває аж тоді, коли їй щось трапиться. Аж треба духовної обслуги і тоді нагадує собі, що десь є церква, є священик і люди, але коли люди тактовні, вирозуміли, то не дискують такого чи таку для свого гурту. Не можна відкидати людей, коли вони були до цього часу не з нами, а шукати нагоди, щоб їх притягнути до нашої Церкви. Будуть усі в нашій Церкві, тоді буде дещо інше світло для всіх нас, а на небі буде велика радість, як учив нас наш Спаситель Ісус Христос.

А чому вони стоїли на боці? Чому не платили складок? Чому не ходили до церкви, не будували її, не підтримували її? Чому? Питає допитливий розум. На те можна найти багато усяких пояснень, та чи вони будуть вичні, задоволючі? Отже найкраще це лишити.

Перед нашими очима мусить бути все одне і люди, молодші і старші, що повинні бути в рядах нашої Церкви, як так найкращих християн і українців; коли ніде не є ні в якій релігійній уставі поза нами, знайомити ряди наші дніпрових нашої загальних справ, релігійних груп. Їх здобути для нашої Церкви це найперше й найважніше завдання наше в теперішній час.

Олександер Воронин.

КУЛЬТ СВЯТИХ У ЦЕРКВІ ХРИСТОВІЙ

Церква земна й Церква Небесна

Свята Церква Христова не обмежена лише членами її, які в даний час перебувають на землі. Видима земна Церква — це тільки частина великого містичного Тіла Христового, повного Церкви, що сягає далеко поза межі часу й простору фізичного світу. До містичного церковного Тіла належить і Церква Небесна, знане Церква Святих, або Церква Слави.

У Бога нема померлих; для Нього всі живі — ті, що перебувають тілом і душею на землі, і всі ті, що, померши тілом, відійшли від земного життя (Мт 22: 32 Лк 20:38; 2 М 3:6). То ж і після тілесної смерти людини активне життя її душі не припиняється, хоч і не має тієї повноти яку осягне після злання з тілом у загальному воскресінні У Церкві Небесній продовжують своє життя душі праведників і святих у сподвиги прийдешнього дня воскресення і початку нового життя у Божому Царстві. Церква Небесна — основа й провідниця цього майбутнього вічного життя, де Бог буде все і у всьому (1 Кор 15:28).

Між Церквою на землі й Церквою Небесною завжди існує нерозривний звязок і єдність. Це, власне, є підставою культу святих у Вселенській Церкві — одного з проявів її містичного життя.

У шістичних рядах ми коротко подаємо огляд Православного вчення про шанування святих, засвоюємо його з нами і провіни, а також порівнюємо з нашою инших християнських вірозвязань.

(Дальше буде) (Віра і Знання)

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ЧОТИРНАДЦЯТА НЕДІЛЯ.

У Євангелії (Мт. 22:2-14) читаємо притчу Ісуса Христа про гостей весільних. Їх запрошено на весілля, — до Царства Небесного, що Господь приготовив для всіх. „Та вони легковажили (запросині) і порозходилися, той на поле своє, а той на свій торг" Інші були нечемні, бо ображали Бога то є пророків, учителів, священиків і пастирів зневажали, а були випадки грубого насилля.

Дальше Господь звелів запросити всіх, без розбору. Був же час коли тільки вибранці Божі, ізраїльський нарід мав ласку у Бога і ніхто привілеї, коли той нарід показався недбалим тоді свою ласку Небесний наш Отець зробив доступною всім, до християнства без винятку всім прийти Нема обмежень ані границь.

Одначе і між тими знайшлися гості не одягнені у весільну одежу. Одяг це обнова життя людини в християнстві. „Тепер у Господі я настоюю і урочисто заявляю, що ви мусите покинути жити як погани, бо їх ум (життя) даремні, їх розумові здібності затемнені, вони є відчужені від життя Божого через незнання, яке виторвало затвердість їхніх сердець, люди які не вважано себе покинули й віддалися розпусті з жадобою чинити нечистоту у кожним виді і формі А це не так ви ви зрозуміли значення Христа (бо це Христос про Якого вас учили, бо це в Христі вас навчено - в правдин и Христі, ще є в Ісусі), мусите відложити на бік старому взаєму, що належав до переднього способу життя, ту вдачу, яка валиться до руїни під напором пристрастей моральної обману, а бути відновленими в духу вашого розуму, одягнувшися в нову людину, той образ божий, що був створений у чесній і побожній характер Правди." (Еф 4 17-24) Таку одежу мають одягнути на себе християни

Ця одяг може заплямитися гріхами і безбожним, нечесним життям й можна очистити кайтям за гріхи і покутою у св Словоди. Пр і нет говорить св Іван Золотоуст „Весільний одяг, це правдива віра, яку набуваємо через віру в Ісуса Христа і правду Його".

Отже, щоб бути одітими в цю одяг, маємо вірувати в Ісуса Христа і Його Правду, хто ж не вірує той не має весільної одежі.

Інший святий Церкви, Єронім, голосить, що весільна одяг це Божі Заповіді, які виконуємо і слухняні є Євангелій А хто не буде вдягнений у цю одежу, той почує голос на Страшнім Суді „друже, як ти ввійшов сюди, не маючи одежі весільної?" От тому, коли ми йде в дорозі на весілля, йде це кожного час, молимося до Господа „Просвіти очи моя Світлодавче, і спаси її". Спаси, любі, хоч і запрошеним, не дізнати судьбу тому слугам, що не мав відповідної одежі.

ПЯТНАДЦЯТА НЕДІЛЯ.

У Євангелії (Мт 22:35-46) розказує св. Євангелист про те, яку відповідь дав Син Божий, коли Його запитали, „котра заповідь найбільша в Законі (Божім)?"

Спаситель відповів: „Люби Господа Свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всім розумом Це найбільша і найперша заповідь. А друга до неї подібна. Люби свого ближнього, як себе самого".

Бог полюбив нас і задля „нас, людей, і для нашого спасення" для Свого Сина, щоб кожний, „хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне". (Ів 3:16). За те ми обовязані бути вдячними Богові Ту вдячність повинні ми показувати любовію Його Церкви, і всіх Його заряджень у світі.

Люди, що не тямлять про це, живуть так, щоб нічого не заважати за Господа Бога. Колись людям, християнам, грозили, щоб вони слухали кого іншого, не Бога, грозили їм засланням в чужі краї, конфіскували їхнє майно, судили на смерть, вони не попадали в розпуку, а радо приймали все, бо любили Бога. Вони могли сказати за св. Павлом „Хто нас розлучить від любови Христової? Чи недоля, чи біда, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч"? (Рим. 6 35)

Ми їх повинні наслідувати, і ніхто, і нікщо не повинно нас відлучувати від Бога.

Також маємо любити наших ближніх. Треба до инших бути навчливим, чемним усім сприяти, до всіх ставитися з вирозумінням, любовію і прихильністю.

Пьля того, коли будемо любити ближніх буде пізнати, що ми є учеників Христа Спасителя, а Він учив, що „ніхто більшої любови не має над ту, як хто власне життя покладе би за друзів своїх" (Ів. 15:13).

НАУКА РЕЛІГІЇ

МОЛИТВА.

Відчуваємо потребу молитися. Як люди, що створені Богом, якому ми вдячність, любов і службу, хочемо ці наші почування виявити, і виявляємо молитвою.

Люди, які не знали правдивого Бога, а не були християнами, від давних часів молилися; молилися ідолам, більш поступові незнаному Богові, а ми, християни молилися Богові, що Його добре знаємо, Який обявився, і Якого називаємо нашим Отцем, Небесним Отцем, Всевишнім, Господом Богом, Сином Божим, Ісусом Христом, Владикою, Спасителем, Небесним Царем, Святим Духом і т. д.

Отче наш, говоримо в молитві, якої навчив апостолів Ісус Христос.

Часто в молитвах говоримо — Небесний Отче.

У книжках, пісних Бога звуть - Всевишнім.

Коли з усього серця люди кличуть до Бога, то починають так: „Господи, Боже мій, Царю мій"

У церквах співаємо „Господи помилуй", то це означає те саме, що „Боже помилуй".

Ісусе, Сину Божий, помилуй нас, — кажучемо пісні Акафисту, (Богослуження), то цим ми звертаємося до другої Особи Пресвятої Трійці, тимсамим до Бога.

Також часто кличемо до Бога. Владико, Господи! або Владико неба і земли, чи Владико Сотворителю, чи Владико Вседержителю. Це прикмети Бога Сотворитель, бо Він усьо сотворив; Вседержитель — все удержує, усьо тримає, всьо є під Його контролею.

Бога називаємо Спасителем, і найбільше це відносити до Ісуса Христа, бо Він виратував, (спас) людей від вічного осуду, від того, що люди заслужили собі на осудження, що перестоупили знехтували, з'ігнорували Божий розпорядження. Коротко Спасителя називаємо „Спасом", або „Спас".

Бога називаємо Небесним Царем, бо Він перебуває в небі Він є царем не тільки Небесних але й Земських, цілої Вселенної, цілого світу.

Святий Дух, Дух Правди, Святий Крілний, Безсмертний, — це все імена Бога

Напевно є багато инших назв, якими людська мова означає, називає Бога.

Це назви Бога в зарібних формах: Господоньку, Божечко, або з прикметами Його Бог Праведний, Милосердний Милостивий, Всемогучий, Благословений, Безначальний те саме, що Безпочатковий (начало старе слово початок), Святий і т. п.

З поданих назв видно, що християни знають Бога дуже докладно і до Нього вертають свої молитви, (молимся, молебні.).

Молитва — це нема чинність, даяни людини; сами знаємо коли молимося то мусимо пристати, спокійно захоплюватися, звернуть свої очі вгору, або до образа чи хрести, і говорити, співати або тихенько-шепотом, а навіть думкою розмовляти з Богом, чи Його прославляти, величати, або Його просити.

Тому в катехизмах поясняють, що молитва це розмова душі з Богом.

Молитвою виявляємо те, що ми памятаємо про Бога, Його не забуваємо; нею і показуємо нашу любов до Нього, бо розмовляємо з Ним Як люди, що люблять і знитають одні за одних, розмовляють одні з одними, так ми, як діти Бога, показуємо нашу любов і памятаємо про Нього коли молимося

Християни мають обовязок молитися.

ДОБРЕ ДІЛО.

„Тільки що вернув з відпустки, що тривала два тижні і спішу написати мілка слів Я був у Судбурах і там бачив о. Чикова Там праця пішла повним ходом і за пару місяців стане там-прекрасна церква, що недалеко відбивать від вигляду церкви в Гемілтон Вже стелем стоїли стоїли і готувалися до мурування, стін. Дух між парафіянами прекрасний, бадьорий і всі незвичайно раді о. Чикові. "

о. М. Подольський.

Колегія св. Андрея в Віннінпегу
ФАКУЛЬТЕТ ТЕОЛЬОГІЇ

оцим проголошує КОНКУРС на прийняття студентів на КУРС БОГОСЛОВІЯ (теольоґії), на академичний рік, що починається 1-го жовтня, 1954 р., а кінчається 30 квітня, 1955 року.

ОПАЛАТИ

Для студентів-теольоґів які є членами Української Греко-Православної Церкви в Канаді, та які дадуть зобовязання, що, кінчивши теольоґію то стануть священиками вони будуть працювати для Української Греко-Православної Церкви в Канаді, **оплата за науку й утримання (харчі й помешкання) виносить тільки $35.00 на місяць.**

Для всіх инших студентів теольоґії:
За науку — $100.00 на рік.
За харчі й помешкання — $50.00 на місяць

УВАГА Кількість має прилюдення для обмеженого числа студентів і студенток університету та для инших студентів, що будуть обирати науку поза Колегією. Оплата за харчі й помешкання — $50.00 на місяць.

Заголовки вислати на адресу:
REGISTRAR
St. Andrew's College in Winnipeg
250 Church Ave., Winnipeg 4, Man.

Потрібні книжки:
1. Нарис Історії Християнської Церкви. Д. Дорошенко Ціна $1.00
2. Життя Йосафата Кунцевича. В. Кудрик Ціна 0.90
3. Історичні матеріяли. В. Кудрик 0.80
4. Маловідоме з Історії Греко-Католицької Церкви. Ціна 0.75
5. Вифлеєм — Катехизм для дітей. Прот. П. Мельничук. Ціна 0.20

Пишіть на адресу:
Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ВОЗДВИЖЕННЯ ЧЕСНОГО І ЖИВОТВОРЧОГО ХРЕСТА

„Хресту Твоєму поклоняємось, Владико, і святе воскресення Твоє славимо".

Кожного року 27 вересня наша Церква святкує свято Хреста. Тоді Хрест, прибраний квітами, виноситься вірним на поклонення. Так діє наша Церква вдень, це потребують її вірні. Це вона робить для того, щоб не тільки віддати пошану Хресту, а щоб вірні усвідомили собі те велике діло, яке довершив на Хресті Син Божий Ісус Христос.

Дивлячись на св. Хрест, ми в своїй уяві відтворюємо все земне життя Господа Ісуса від Вифлиємських ясел аж до Голгофти. Хрест — це неписана християнська книга, що говорить нам про Ісуса, про Його науку, смерть і воскресення. Християнство і Хрест це щось єдине. Без Хреста нема християнства, як нема світла без того джерела, що світло подає. З того приводу ап. Павло в своїй проповіді про Св. Хрест так вказує: „Слово про хрест тим що гинуть—дурощі, а для нас, що спасаємося, — сила Божа" (І. Кор. 1: 18)

Дійсно, для віруючих людей Хрест - велика сила Божа. Не можна в кількох словах окреслити повні науки, яку подає нам Св. Хрест. Її треба вдячно своїм серцем, бо вона — все дало Христове, довершене на землі. Хрест для християнина велика святість. Це наша радість в-за спасіння, це печатка нашого синівства з Богом, зброя на диявола і всіх злих духів, це надія на перемогу правди над неправдою і потіха в терпіннях.

Хрест-християнський прапор. Подібно тому, як кожний нарід має й цвіте свій національний прапор, так само послідовники Христа прийняли знак Хреста за найсвятішу емблему своєї віри, щоб той знак постійно нагадував їм ту жертву любови, яку склав за людей на Голгофті Господь наш Ісус Христос.

Святим Хрестом ще з глибокої давнини християни прикрашували свої церкви, зображали його на ріжах Богослужбового начиння, знаком Хреста хрестилися, його носили й носять на своїх грудях і ставляють на гробах померших.

Богу вгодно було, щоб на Хресті сталося задуманення світу, щоб Хрест став жертвеником, на якому прийде Себе в жертву Ісус Христос. А Старозавітний Жертвенник був великого святістю.

Про будучу пошану Хреста були численні пророцтва. Цар Давид у своїому псалмі так каже: „УВИДЕМО ДО ДОМУ ЙОГО, ПОКЛОНИМОСЬ ПІДНІЖЖЮ НІГ ЙОГО". Під підніжжям ніг Господніх треба розуміти Хрест. Це видно з пророцтва Ісаії: „ЗАСВІТИТЬ ЗІРКА ЛИВАНОВА ПРИЙДЕ ДО ТЕБЕ, КИПАРИС І КЕДРИ І СОСНА УКРАСЯТЬ МІСЦЕ СВЯТОСТИ МОЄЇ І ПРОСЛАВЛЮ Я ПІДНІЖЖЯ НІГ МОЇХ" (Ік. 60.13). Далі той самий пророк ще ясніше пророкує про майбутнє прославлення Хреста: „І ПРИЙДУТЬ ДО ТЕБЕ В ПОКОРІ СИНИ ТИХ, ЩО ТЕБЕ ПРИГНІТАЛИ І ПРИПАДАТИМУТЬ ДО СТІП НІГ ТВОЇХ ВСІ, ЩО КОЛИСЬ ТОБОЮ ГОРДУВАЛИ" (Ік. 60.14).

Так дійсно й сталось. Колись Хрест був знаряддям ганебної смерти й люди гордували ним, а від того часу, як на Хресті було розп'ято Спасителя, він став знаменом нашого оправдання, знаком славни Сина Божого. „ОТЧЕ, ПРИЙШОВ ЧАС, ПРОСЛАВ СИНА СВОГО", молився Ісус перед Своїми стражданнями. Зійшли бачимо, що свої страждання на Хресті Ісус Христос назвав прославленням своїм. Якщо сам Спаситель свої страждання на Хресті назвав славою, то чи можемо ми до знаряддя тієї слави, — ХРЕСТА, відноситись інакше, як думав Сам Ісус Христос?

Ми не можемо йти всупереч волі Господа. Те, що пройшов і вдобрав Сам Господь, те, що провістили пророки, те, що проповідували апостоли, — все те є для нас найсвятішим Законом.

Шанування Хреста нерозривно зв'язане самим християнством. Воно сприймається разом з Вірою Христовою. Так, що Свято Хреста в нашому народі таке давнє, як давня сама віра. Свято Хреста наш нарід святкує урочисто і з вчотом. Може тому, що в історичному житті нам часто товаришила недоля, свято Хреста набрало серед нашого народу великої пошани і стало нашим українським символом спільним святом, святом надій і потіхою в терпіннях.

Де ж прихована потішаюча сизволична сила Хреста? Пригадаймо Ісуса. Його розп'яли. Вороги тішилися, але ціла віра обернулася в сміток, бо ВІН ВОСКРЕС. Звідси перенесли свій погляд на нашу минувшину. І згадаймо, як вороги нищили нашу Православну Віру. І нераз здавалось, що вони її вбили і сказали до гробу, але вона воскресла. Ось в цьому прихований символ Хреста для нас. Навіть тепер, коли світ попав у таку непевність, коли нажруги ми бачимо велику загрозу для життя і Віри, то теж подумаймо про це в межах символу Хреста. Ви впевнені нас, що так вічно не буде, що так не може бути. Прийде час, і все зміниться на краще. Там, де тепер панує неправда, де насильство і страждання, там запанує правда Божа, там настане воля і радість.

Словиться ще раз пророцтво Ісаії: „І ПРИЙДУТЬ ДО ТЕБЕ В ПОКОРІ СИНИ ТВОЇ, ЩО ТЕБЕ ПРИГНІТАЛИ, І ПРИПАДАТИМУТЬ ДО ПІДНІЖЖЯ НІГ ТВОЇХ ВСІ, ЩО КОЛИСЬ ТОБОЮ ГОРДУВАЛИ".

о. с. г.

ЧУЖЕ МАНИТЬ НАС

Пишуть нам: „Тут відбувся шлюб. Цілий обряд шлюбу перейшов так, як воно повинно бути в нашій українській церкві. Був урочистий настрій. Священик сказав при кінці гарну науку, заспівали „на многі літа" молодим і вже рушали з церкви.

Та нараз на хорах залунала пісня, яку почала співати одинцем (сольо) співачка співачка. Прислухуємся, а це „Аве Марія" в англійській мові."

Інший лист: „Тут відбулося вінчання дітей, знаних в околиці наших громадян. Відбулося воно знаките як це при вінчанню буває. Знаю, що молодої, обоє, прийшли разом до церкви, а вже разом молодий пішов самий коло священика став, а пізніше надійшла молода, і її та-то за під руку впровадив до церкви; привів коло молодого і там лишив."

Оба листи свідчать про те, що в наш прекрасний, і так чесно визволений, обряд, вкрадаються звичаї, що його можуть обезцінити.

Обі пригоди рвуть кожного, хто любить наш обряд і ним дорожить. Ці, що таке роблять, чи заряджують взбути думають, які то вони „доступові", як то вони вдуть з духом часу і пристосовуються до теперішніх обставин.

Не можемо собі уявити, що спільного має пісня „Аве Марія" з св. Тайною Вінчання! Коли вже варто щось співати при кінці тої святої Тайни, то якусь пісню з самої Тайни. Не можемо зрозуміти тому при ній треба співати пісню на честь Пресвятої Богородиці. Так, як не можемо зрозуміти чому люди перекручують свої імена на інший лад, коли того нікто від них не вимагає, або закидає свою мову, чи культуру, так само не можемо зрозуміти кому потрібно цього, і що воно додає до краси і велич нашого обряду?

Сидять люди, чекають міщя пісні. Співачка співає „Аве Марія". Відспівала. А в душі багатьох якось не так як воно буване в таких часі в церкві. Добре буде коли люди знехтують той непотрібний додаток.

Від давніх часів до церкви йдуть обоє молоді разом до шлюбу з дружбами і дружками. На це варто подивитися. Йдуть спокійно, поволі, поважом. Це наш обряд і звичай.

Звідкись береться новість: тато веде доньку за підручку до тетрядку. Попереду нього машерують дружки, гусаком, ніби підтупцьовуючи. Дивиться на цю комедію та й плакати хочеться"що гарне, поважне, урочисте змінюють за смішне і неподібне до церковного.

Ага, кажуть, вам треба впроваджувати деяко-новости, які мають другі народності. Але розумні люди другої народності не чіпають нічого до свого, а зберігають своє, як велику святість. То й нашим обовязком є своє шанувати, нічого не додавати, бо ці чужі нюні, ці звичаї це „штани до красної одежі", що тільки її обезцінюють і поганять.

Пригадати треба всім, що кто з інших народностей буває в наших церквах і бачить наші обряди, дуже хвалять і ще величають, то ми тимбільше повинні затримати красу і велич нашого, рідного, величного обряду.

С.

НОВИНКИ З КАТЕДРАЛЬНОЇ ГРОМАДИ.

ВПреп. о. Д. Стратійчук приїхав до Вінніпегу, після довшої поїздки по Західній Канаді. Плянує побути декілька тижднів на відпочинку, щоб знов вийхати за даремне на будову Катедри.

У неділю 29-го серпня, служив Службу Божу в Катедрі Всеч. о. Й. Скакальський.

Перше недільне Богослужения відслужив новий парох о. Юрківський у неділю 5-го вересня разом зо о. Д. Стратійчуком.

У вівторок 7-го, ц. м. відбулися наради Комітету Недільної Школи; тим обговорили плян навчання й напитали пожвавлення навчання і побільшення числа дітей.

Виїздіт СУМК відбув свої, перші в осінньому сезоні, збори, щоб намітити плян праці та пустити організаційну машинерію в рух.

Замовляйте найновіші видання нашої Церкви

ТРЕБНИК, 1-ша частина, а твердій оправі з золотими витисками	$ 6.50
Цей же ТРЕБНИК, брошурований (неоправлений)	5.00
АПОСТОЛ, на всі дні й свята, оправлений	5.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ й АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ, брошурована	1.00
ДОБРИЙ ПАСТИР, молитовник для старших, оправлений	2.75
ПРИЯТЕЛЬ ДІТЕЙ, молитовник для дітей, оправлений	1.00

Замовляти:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada

St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ХОР У ВАЙТІ, МАН.

Українська православна парохія в Вайті належить до перших і найстарших парохій нашої Церкви; складається вона з здібних членів і гарно поставлена церковна справа в ній.

Від якогось часу громада має неабияке щастя; має серед свого членства доброго диригента п. Миковецького, який стало проводить церковний хор і ним прикрашує Богослуження не тільки в Вайті, але також і в інших громадах.

Була візитація в Сірко 31-го травня, 1953 р. Там співав хор з Вайти; того самого року, 5-го липня, була візитація в Пембіна, Н. Д. по американському боці від Емерсону, що в Манітобі, і там приїхав той самий хор. Була візитація 20-го червня, 1954 р. у Дуфрості; туди прибули хористи зо своїм диригентом; мало було Богослуження в Сарто на 5 вересня; про це довідалися наші добрі члени в Вайті; самі запропонували, що приїдуть на Богослуження з хором. І хто зміг би відмовитися мати на Богослуженню гарний, вишколений, з добрими й милими голосами — хор? Просять і заїжди щиренько дякують.

Цей хор має добру систему. Спільно наймають баса; знаходять місце для нехористів в своїй громади і весело їдуть на Богослуження; уявіть собі до Пембіни, до Дуфросту і до Сарто заїздяне синій бас, з нього зсідають хористи і інші. Мьмоволі росте дух, робиться приємно на душі, збільшається повага свята і торжественність його.

Треба ще додати, що хористи належать до здібних; вони сплачують самі баса, з власних кишень; а позате вони дають жертви на першій і найстарших парохій нашої Церкви; складається вона з здібних членів і гарно поставлена церковна справа в ній.

Від якогось часу громада має неабияке щастя; має серед свого членства доброго диригента п. Миковецького, який стало проводить церковний хор і ним прикрашує Богослуження не тільки в Вайті, але також і в інших громадах.

Була візитація в Сірко 31-го травня, 1953 р. Там співав хор з Вайти; того самого року, 5-го липня, була візитація в Пембіна, Н. Д. по американському боці від Емерсону, що в Манітобі, і там приїхав той самий хор. Була візитація 20-го червня, 1954 р. у Дуфрості; туди прибули хористи зо своїм диригентом; мало було Богослуження в Сарто на 5 вересня; про це довідалися наші добрі члени в Вайті; самі запропонували, що приїдуть на Богослуження з хором. І хто зміг би відмовитися мати на Богослуженню гарний, вишколений, з добрими й милими голосами — хор? Просять і заїжди щиренько дякують.

Цей хор має добру систему. Спільно наймають баса; знаходять місце для нехористів в своїй громади і весело їдуть на Богослуження; уявіть собі до Пембіни, до Дуфросту і до Сарто заїздяне синій бас, з нього зсідають хористи і інші. Мьмоволі росте дух, робиться приємно на душі, збільшається повага свята і торжественність його.

Треба ще додати, що хористи належать до здібних; вони сплачують самі баса, з власних кишень; а позате вони дають жертви на першій і найстарших парохій нашої Церкви; складається вона з здібних членів і гарно поставлена церковна справа в ній.

Від якогось часу громада має неабияке щастя; має серед свого членства доброго диригента п. Миковецького, який стало проводить церковний хор і ним прикрашує Богослуження не тільки в Вайті, але також і в інших громадах.

Була візитація в Сірко 31-го травня, 1953 р. Там співав хор з Вайти; того самого року, 5-го липня, була візитація в Пембіна, Н. Д. по американському боці від Емерсону, що в Манітобі, і там приїхав той самий хор. Була візитація 20-го червня, 1954 р. у Дуфрості; туди прибули хористи зо своїм диригентом; мало було Богослуження в Сарто на 5 вересня; про це довідалися наші добрі члени в Вайті; самі запропонували, що приїдуть на Богослуження з хором. І хто зміг би відмовитися мати на Богослуженню гарний, вишколений, з добрими й милими голосами — хор? Просять і заїжди щиренько дякують.

Цей хор має добру систему. Спільно наймають баса; знаходять місце для нехористів в своїй громади і весело їдуть на Богослуження; уявіть собі

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Річні загальні збори Катедральної Громади Пресвятої Трійці в Вінніпегу відбудуться в неділю 3-го жовтня ц. р. в годині 2.30 пополудні в сали Катедри. Всі члени і членки повинні обовязково прийти на збори.

Нових членів радо витаємо.

П. Павлюшевич, голова.
Гр. Солонюк рек. секретар.

Святочне відкриття
Недільної Школи
Катедри Пресвятої Трійці
1175 Мейн вул., Вінніпег.
в неділю, 26 вересня,
2.30 год. пополудні.

— Молебень відслужить ВПреосв Митрополит ІЛАРІОН і Всеч о. М. Юрківський, пароx Катедри
— Перша наука 1954-55 сезону
— Реєстрація учнів

БАТЬКИ і МАТЕРІ! В день відкриття Недільної Школи прийдіть зі вступа членами своєї родини. В протягу року дбайливе, щоб Ваші діти були постійними учасниками науки та щоб користали з виховавчих відділів нашої Катедри й нашої Церкви Не позбавляйте дітей Христової науки!

Комітет Недільної Школи.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підмитрополита Онуфрія
ВЕРЕСЕНЬ
19 Неділя — Дуфрост — Ісх
Селкірк — Сендгед
26 Неділя - Гомор — Папіафіда
27 Понеділок Ч. Христа — Стед
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя Папіар Парк—Сентон
10 Неділя Тінтал — Нембін
17 Неділя Сендгед — Ледаун
24. Неділя Дуфрост — Ісх Селкірк
31 Неділя Гомор — Папіафіда
7 Ст. Джанс авє, Вінніпег Ман.

УВАГА! Вайта й Околиця!
Священик Д. Ф Стратійчук, як місіонар буде мати Богослужения в слідуючих громадах:
ВЕРЕСЕНЬ
19 Неділя - Вайта
21 Вівторок **Різдво Пресв. Богор.** Сірко.
26. Неділя — Арбакса (Петра і Павла)
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя — Арбака (Миколая)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
ВЕРЕСЕНЬ:
21 Вівторок **Різдво Богородиці** — Сінкьюк (храм)
26. Неділя Гарвентон
27 Понеділок **Чесного Хреста** — Толстой
ЖОВТЕНЬ.
3. Неділя — Толстой
10. Неділя — Сінкьюк
14 Четвер **Покрова** — Толстой
17 Неділя — Роза
24 Неділя - Гарвентон
Адреса. Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячинин
ВЕРЕСЕНЬ:
19. Неділя — Йорктон
21 Вівторок **Різдво Богородиці** — Стерновей
26. Неділя - Райн
27 Понеділок. **Чесного Хреста** — Горанд
ЖОВТЕНЬ
3 Неділя — Йорктон
10. Неділя — Йорктон
14 Четвер **Покрова** — Малена
17 Неділя — Йорктон
24 Неділя Кадзер
31 Неділя — Горанд
По всіх громадах, по Богослуженню Недільна школа дітей і молоді
110 Вежинтон авє., Йорктон, Сас. Тел 798

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Еммануїл Горгіян.
ВЕРЕСЕНЬ
19 Неділя — Ледаун
21 Вівторок **Різдво Богородиці** — Робанк
26 Неділя — Гилберт Плейнс
27 Понеділок **Чесного Хреста** — Петлюра
Адреса: Гилберт Плейнс Ман
Тел. 163

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
ВЕРЕСЕНЬ
19—26 неділі — Брендон
ЖОВТЕНЬ
3 Неділя — Брендон
10. Неділя Поортедж ла Прейрі
17—24—31 неділі Брендон
Адреса. 51й Пасіфік авє, Тел. 2826 Брендон, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Мялбн.
ВЕРЕСЕНЬ:
21 Вівторок **Різдво Богородиці** — Ревівер (храм)
26. Неділя — Етелберт
27 Понеділок **Чесного Хреста** — — Пайн Ривер (храм)
ЖОВТЕНЬ
3 Неділя — Пайн Ривер
10 Неділя — Етелберт
14 Четвер **Покрова** — Етелберт
17 Неділя — Гарленд
24 Неділя — Ревівер
31 Неділя — Драй Ривер
ЛИСТОПАД.
7 Неділя — Пайн Ривер
8 Понеділок **Св. Димитрія** — Гарленд
28 Неділя - Ревівер
Адреса: Етелберт, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Васкалія
ВЕРЕСЕНЬ:
21 Вівторок **Різдво Богородиці** — Радвей
26 Неділя — Востена
27 Понеділок **Чесного Хреста** — — Федора
Вос 128. Радвей. Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. Т. Приступи
ВЕРЕСЕНЬ:
21. Вівторок **Різдво Богородиці** — Гудз
26. Неділя — Пончай
27 Понеділок **Чесного Хреста** — — Габбард
ЖОВТЕНЬ:
3 Неділя — Аветума
10 Неділя — Мелвіл
14 Четвер **Покрова** — Пончай
17 Неділя — Гудз
24 Неділя Фенвіл
31 Неділя — Габбард
Вест Брук
Адреса Аветума. Сас.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ВЕРЕСЕНЬ
19 Неділя - Принс Альберт
21 Вівторок **Різдво Богородиці** — Помейчук
26 Неділя — Сембург
27 Понеділок **Чесного Хреста** — Шіпуї
Адреса 551-7 Ст і Принс Альберт

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Остапа Фляка
ВЕРЕСЕНЬ
19 Неділя — Вентав
21 Вівторок **Різдво Богородиці** — Крейтед (храм)
26 Неділя Сифтон
Адреса Давфін Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубліцького.
ВЕРЕСЕНЬ
19 Неділя — Вонтворт Ривер
21 Вівторок **Різдво Богородиці** — Крейтед
26 Неділя Грєслена
27 Понеділок **Возвиж. Ч. Хреста** — — Боба
Адреса Вох 216 Лек Ла Биш, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Якожевича
ВЕРЕСЕНЬ
21. Вівторок **Різдво Богородиці** — Шіпуї полуун
26 Неділя Вимоут Гарвей
27 Понеділок **Возд. Чесн. Хреста** — коло Кунік
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя - Мюнінг місто
10 Неділя — Портедж ла Прейрі
14 Четвер **Покрова** Мюнінг—Гайнея
17 Неділя — Тітчер, місто
24 Неділя — Шіпуї, полуд.
31 Неділя — Гізмор
Адреса Шіпуї, Саск., Вох 52. Тел 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гайцького
ВЕРЕСЕНЬ
19 Неділя — Бакусвад
21 Вівторок. **Різдво Богородиці** — Виста
26. Неділя — Мензі
27 Понеділок **Чесного Хреста** — Оквборн
ЖОВТЕНЬ
3 Неділя — Сенді Лейк (Сумішський шлях)
10. Неділя — Росборн
14 Четвер **Покрова** — Сич
17 Неділя — Бакусвад
24 Неділя — Гуен Елмо
31 Неділя — Оквборн
Адреса Оквборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ВЕРЕСЕНЬ
19 Неділя — Норквей
19 Неділя — Стівен, 7 год. Вечірня з відчитом.
21 Вівторок **Різдво Богородиці** — Глен Елден
26. Неділя - Сван Плейн
27 Понеділок **Чесного Хреста** — Гас
Адреса Арран, Саск Вох 124, Тел 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ВЕРЕСЕНЬ
19 Неділя — Гласгов
21 Вівторок **Різдво Богородиці** — Вигкав
26 Неділя — Кендо
27 Понеділок **Чесного Хреста** — Гефорд
Адреса Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука
ВЕРЕСЕНЬ.
19 Неділя Монаєа
21 Вівторок **Різдво Богородиці** — Канора
26. Неділя — Домжел, коло Скварока
27 Понеділок **Воздвижения Ч. Хр.** — Кемсек
Адреса Скр 425, Канора. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковлевича
ВЕРЕСЕНЬ:
19 Неділя Пасічники
21 Вівторок. **Різдво Богородиці** — Канора
26 Неділя — Тафмел
27. Понеділок **Возд. Чесн. Хреста** Рімор
ЖОВТЕНЬ
3 Неділя Шіпо, місто
9 Субота **Івана Бог.** — к Куропов
10 Неділя Фомм Лейк
14 Четвер **Покрова** — Федаки (храм)
17 Неділя Жучкани
24 Неділя Вінярд
31 Неділя Вестбрук
Адреса: Шіпо, Саск., Вох 52. Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ВЕРЕСЕНЬ:
19 Неділя — Форт Вилліям
21 Вівторок **Різдво пресв. Богор.** — Вест Форт Вилліям
26 Неділя Вест Форт Вилліям
27 Понеділок **Воздвижения Ч. Хр.** Голосльорр — Форт Вилліям
ЖОВТЕНЬ
3 Неділя — Форт Вилліям
10 Неділя — Вест Форт Вилліям
11 Четвер **Покрова** — Ф Вилліям
17 Неділя — Форт Вилліям
24 Неділя Вест Форт Вилліям
31 Неділя Форт Вилліям
Адреса 541 Принц Артур. Бульвар Тел 1-8568, Форт Вилліям, Онт.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ВЕРЕСЕНЬ·
19 Неділя — Сванс
21. Вівторок **Різдво Богородиці** — Кадворт
26 Неділя — Вавав
27 Понеділок **Возд. Чесн. Хреста** Ст Джуліен
ЖОВТЕНЬ
3 Неділя Алвена
10 Неділя — Термонділь
14 Четвер **Покрова** — Ст. Джуліен (храм)
17 Неділя — Кадворт
24 Неділя - Вавав
31 Неділя Елов Крік

Календар Українських Свят

		ВЕРЕСЕНЬ·	
16	Ч	3 Свщмч. Антима еп. Никод.	
17	П	4 Свщмч Вавили еп. Антіох.	
18	С	5 Прав. Захарії и Елисавети	
19	Н	6 Н 14 по 3 Сх Чудо арх. М.	
20	П	7 Предпразд. Рожд Богор.	
21	В	8 Різдво Богородиці	
22	С	9 Богоот Якима й Анни	
23	Ч	10 Муч. Мінодори, Митродори	
24	П	11 Прп. Теодори Олександ.	
25	С	12 Свщмч. Антонима еписк.	
26	Н	13 Н. 15 по 3 Сх. Пр. В. Ч. Х.	
27	П	14 Возд. Чесного Хреста	
28	В	15 Вмч Никити, чч Порфирія	
29	С	16 Вмчч Євтимій, Кирилів	
30	Ч	17 Муч Віри Надії і Любови	
		ЖОВТЕНЬ·	
1	П	18 Прп. Ермелая мч. Клими	
2	С	19 Муч. Трофима. Савватія	
3	Н	20 Н. 16 по 3 Вмч Євстафія	
4	П	21 Ап Кондрата з 70-ти	
5	В	22 Прп. Отців в пещ. Антонія	
6	С	23 Лик св Івана Хрестителя	
7	Ч	24 Різдво. Текли, Корнія	
8	П	25 Прп Євфросини Александ.	
9	С	26 Івана Воїнолова мч. Хари	
10	П	27 П 17 по 3 Сх Мч Каллістр.	
11	В	28 Прп. Харитона ісповід.	
12	В	29 Прп Кирика отшель.	
13	С	30 Михаїла 1-го митр Київ.	
14	Ч	1 Покров Пресв. Богородиці	
15	П	2 Андрея Христа ради юрод.	

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Тетеренка
ВЕРЕСЕНЬ
21 Вівторок **Різдво Богородиці** — Форкс (храм)
26 Неділя — Кадет
27 Понеділок **Ч. Хреста** — Ніпавін
ЖОВТЕНЬ
3 Неділя - Гроулд (Середня)
10 Неділя — Гроулд (Північ)
Спільні наради представників усіх громад Громівського Округа
Адреса Вох 47, Гроулд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ск. Зуська
ВЕРЕСЕНЬ
21 Вівторок **Різдво Богородиці** — Фростон
26 Неділя - Клейр
27 Понеділок. **Чесного Хреста** — Вотсон
Адреса: Ватсон, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
ВЕРЕСЕНЬ
21 Вівторок **Різдво Пресв. Богор.** — Прут
26 Неділя Кивани
ЖОВТЕНЬ:
3 Неділя - Вилвіндсон
10 Неділя Андрю
11 Четвер **Покрова** — Борівці — (храм)
17 Неділя — Завале
24 Неділя — Лудкан
31 Неділя — Нево
ЛИСТОПАД
7 Неділя — Вилвіндсон
8. Понеділок **Св. Димитрія** — Лужкан (храм)
14 Неділя — Андрю
21 Неділя **Михаїла** — Завале — (храм)
28 Неділя Катлин
Адреса Вох 158 — Вилмгадон, Алта Тел. 49

Церковний Устав

ВЕРЕСЕНЬ·
19. Нед. 14 Голос 5. УЄ 5. Літ. Ап 2 Коринт 1: 21-24. 2: 1-4 Єван. Мат. 22: 1-14
21 **Різдво Богор.** УЄ Луки 1: 39-49 .56 Ап. Филип 2: 5-11 Єван. Луки 10: 38-42 І 11. 27-28
26 Нед 15 Голос 6. УЄ 4 Літ. Ап. 2 Коринтян 4 6-15. Єван Матея 22: 35-46.
27 **Возд. Чесн. Хреста.** УЄ Івана 12: 28-36. Літ Ап І Корин 1: 18-24 Єван Івана 19: 6-11, 13-20, 25-28, 30-35
ЖОВТЕНЬ·
3. Нед 16. Голос 7. УЄ 5. Літ. Ап 2 Коринтян 6 1-10 Єван. Матея 25: 14-30
10 Нед 17 Голос 8. УЄ 6. Літ. Ап 2 Корин 6: 16-18; 7: 1. Єван. Матея 15 21-28
14 **Покров Богор.** УЄ Луки 1: 39-49. 56 Літ Ап Жид 9: 1-7. Єван. Луки 10 38-42 І 11. 27-28.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave,
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., OCTOBER 1, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЖОВТНЯ, 1954. ЧИСЛО (975) 19

Десять літ на ниві Христовій
о. М. Юрківський.

Народився в Єлов Крік, Саск., 28 грудня, 1916 р Народну (публічну) школу скінчив в околиці Мічем, Саск., а середню (гай-скул) в Гефорд, Саск., де його вчителем був і Ілля Шклянка

Виїхавши 1939 р. до східної Канади, о М Юрківський працював у Престон, Галт і в Торонті, Онт., до 1944 р Одночасно він не переривав своїх дальших студій, відбуваючи заочні курси на протязі своєї праці.

В 1942 р. одружився з панною Стефанією, донькою п-на Данила і Юстини Стефанів, які довгими роками жертвенно працювали в Народному Домі і в Православній Громаді в Престон, Онт та в Православній Громаді св. Юрія в Гримзбі, Онт., де саме тепер перебувають

Богословські студії о Юрківський докінчив у 1944 р. у Вінніпегу

8 жовтня, 1944 р був рукоположений архиєпископом Іоаном і связаний в церкви св Михаїла у Вінніпегу.

Як священик, о Юрківський до осени 1945 р. не душпастирську опіку в громаді св Володимира в Гемілтон, Онт де причинився до підготовних кроків до будови теперішньої Катедри. Там таки він одночасно ще й обслуговував громади: Катерфорд, Гримзбі і Престон.

В 1946-1948 рр працював як парох підмитрополичого округи Нам добродійка Стефанія в той час була першою настоятелькою Дівочого Інституту Колегій св. Андрея у Вінніпегу.

В 1948-1951 рр о Юрківський трудився як парох у Фт Френсес, з ній вперше замешкавий місцевости а також — у Пайн Ривер, де побудував церкву. Крім цього, як душпастир послужив ще й громаді в Атікокан, яку сам таки й організував.

В 1951-1954 рр. працював як парох громади Благовіщення Пресвятої Діви Марії і св Володимира у Фт Вилліям, Онт.

В 1954 р призначений на парохію Катедри Пресвятої Трійці у Вінніпегу.

Впродовж 10 ох років своєї душпастирської праці о М Юрківський багато потрудився на ниві церковній та громадській Попрацював він значно більше, ніж це подають згідно тут офіційні факти з його життя Це вправа моя чи місійний характер Через свою вродженх скромність о Юрківський ярі нодно не згадує про такі свої добрі діла на церковній та громадській ниві, що мають в описаних характер, без досі вказали не були зроблені Виглядить згадати хоча б той факт, що перша на цілу Канаду укр. вська православна вакаційна оселя повстала у Фт. Френсес (1949 р.) і в вона дідом труду о Юрківського, який кожного року, до 1954 р. виключно, організовував так осель, що є вдячним і відповідним полем для душпастирсько-місійної праці.

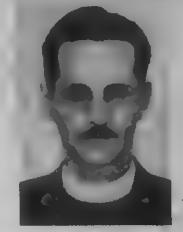

о. М. Юрківський,

о. М. Юрківський з панною Стефанією й родичами трьох дітей: синів Степана (9 літ) і Дионісія (7 літ) та доньочки Орисі (6 літ)

Поза своєю душпастирською те громадською працею, о Юрківський — людина непересічної інтелігенції, культури, освіти й етики глибоко зацікавлений теологією та й живим відношенням до всіх многогранних проявів людського життя.

ВПреосв. МИТРОПОЛИТ ІЛАРІОН ГОРОЖАННИНОМ КАНАДИ.

У пятницю, 24 вересня, Митрополитом Іларіоном вручено канадійський Перепрват Горожанства Митрополит приняти його в ясист. о М Юрківського, пароха Катедри Пресвятої Трійці у Вінніпегу Цього ж дня на засіданні Професорської Ради Теольогічного Відділу Православної Духовної Академії при Колегії св Андрея у Вінніпегу о. прот д-р С В Савчук від імени Професорської Ради з цієї нагоди заложив Митрополитові. Іларіонові сердечні побажання В подякувальній відповіді Владика Митрополит сказав, що він працює всюди тим, де має можливість працювати серед дійсних українців, а за таких в и має також і українців у Канаді Тому вважав за дошлине стати тут на твердому ґрунті канадійського громадянина

Митрополит Іларіон пе перед отриманням горожанства Дня відзначений Коронаційною Медалею

ЗНАЙДЕННЯ ГРОБУ ЖИДІВСЬКОГО ВЧЕНОГО.

Жидівські археольоги відшайшли недалеко міста Назарету, місця, де за молодих літ перебував Ісус Христос, гріб рабина Юди, який жив у перших віках християнства Славний він тим, що ціла його діяльність була спрямована до того, щоб якнайбільше вияснити та видати старинні жидівські устні закони тому около 1800 літ

Властиво відшайдено тільки написи, що показують місце поглебання його сина, які також були рабінами

Добре є ставити написи на гробах померших Ось по так довгих літах з них довідуються про те, що людям ним вартне й цікаве.

До відома передплатників „Вістника"

Зміна адреси коштує 10 центів Тому кожний раз, коли повідомляєте Адміністрацію "Вісника" про зміну адреси, ласкаво долучіть 10-центову поштову марку (значок)

Адміністрація.

УКРАЇНСЬКА МОВА У ВИЩІЙ ШКОЛІ

З початком цього шкільного року найбільшась можливість студентам вищої школи у Канорі, Саск., які вчащають де девятої кляси, слухати викладів української мови У девятій класі всіх студентів є 63, але остаточного числа побіраючих українську мову І ще не осягнено Учителем української мови є п Нестор Войцехівський, В А.

Всі студенти, від 9-ої до 12-ої кляси включно, є понад дві сотні, в цьому числі 80 душ українського греко-православного віроісповідання.

У складі учительського відділу в публічній і вищій школах серед 18 вчителів 11 є українського походження; шкільна рада, яка складається з пяти осіб, включає 4 українців, а секретарем шкільного юниту є також українець

о. М. Б.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосвящ. Митрополита ІЛАРІОНА:
Неділя, 10-го жовтня — Едмонтон, Алта.
Неділя, 17-го жовтня — Вінніпег, Ман. (Собор св Покрови).

Консисторія УГПЦК.

Повідомлення

Духовна Конференція всіх священиків Української Греко-Православної Церкви відбудеться 19-21 жовтня, 1954 року у Вінніпегу

Початок в вівторок, о год. 1-ій по обіді, в сали Катедри Пресв. Трійці.

Консисторія УГПЦК.

Колегія св. Андрея в Вінніпегу

ФАКУЛЬТЕТ ТЕОЛЬОГІЇ

Цим повідомляється всіх заінтересованих, що виклади в Православній Духовній Академії почнуться в понеділок, 4-го жовтня, 1954.

Всі студенти-теологи є зобовязані прибути на час.

Вписи продовжуються.

Деканат.

Нова адреса „Вістника".

Усі посилки, грошеві й листи посилайте на таку адресу:

THE HERALD
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА
ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

(Продовження)

Особа цього Данила дуже цікава [9], — це грецький емігрант червець, який пізніше зветься Одиль-берг де Грекані. Він вірно служив Богдану Хмельницькому, і багато зробив, особливо в найважчі стосунків до Швеції. Був Данило послом з до Ракочія, і до інших осіб у Молдавії та Валахії, постійно наражаючи своє життя на смертельну небезпеку. Він був автором грунтовних меморіялів до тих держав, куди посилав його Богдан. Служив о. Данило й за Виговського, займаючи уряд військового секретаря.

При самому Богданові Хмельницькому, не боючися його різнякового поводження, працювало не мало осіб духовних, в особливо світських осіб з духовних родин; працювали вони й на інших місцях. Черниць Гощського монастиря о. Петроній Лєско, з Волинського шляхетського роду, людина високо освіти, близько співпрацював з православним православним воєводою Адамом Кисілем, і часто бував його посильцем до Богдана. По смерті А. Киселя позостався в українській службі.[11]

Відомий наш православний полеміст Григорій Мужиловський мав брата Силуяна, який служив при Хмельницькому, займаючи посаду писаря в головній військовій канцелярії; пізніш він був суддею Ніженського полку.

Брат православного Архимандрита Овруцького монастиря Феофана, Іван Крехівецький був писарем Корсунського полку, а пізніш став полковником і генеральним суддею. [12]

У березні 1651-го року в Вінниці були оточені польським військом українські повстанці, і ні за що не хотіли здаватися. Поляки кричали: „Це з ними ченці!" І так справді було.[13]

Навіть Київські православні черниці виготовили „хоругов багату, шовкову, цяцяну золотом гаптовану" і доручили її Брацлавському полковникові Данилу Нечаєві.[14]

Взагалі, багато тогочасних звісток свідчать, що православні Священики працювали навіть у самому війську, — звичайно, тільки як особи духовні. Так, по славній перемозі під Корсунем Духовенства відслужило 16 травня 1648-го року вдячного Молебня за перемогу над „поляками-апостатами".

А перед Пилявським боєм у вересні 1648 р. православні Священики правили в війську Молебні й готували релігійний настрій серед козацтва, для чого говорили відповідні проповіді. Та й сам Богдан їздив поміж козаками й коротко пригадував, що вони воюють за Віру Православну."

І нікого з учнїтів серед провідників Хмельниччини не було. Це сумне, але правдиве стверджения.

По Зборівському Трактаті 9 серпня 1649 р., особливо по універсалі короля 16 січня 1650 р. до звісткою, що Трактат цей затверджений сеймом, польське панство почало сміло вертатися в Україну на свої маєтки, і це сильно дражнило повстаний народ. Знаємо такий цікавий приклад. У свої волинські маєтки вернувся тоді й князь Самуїл Корецький, полковник, той Корецький, що в 2.000 своїх жовнірів утік був 1648 р. з-під Корсуня, і тим дошів поляків до порвани. Телер він посміляв і став сильно карати своїх православних підданців, і багатьох з них посадив на палю. Смілий відпор повстали, і їх звольнували міщани православний священик гарячою промовою: "Ось нагорода за все, що ми терпіли! — говорив Священик: От до чого довала нас наша кров, пролята за те, щоб добути волю й скинути а себе обридле польське ярмо! Оце вам панська ласка! Ось вдячність польської слави„ — трупи наших братів на полях... Не перемогли ляхи нашої мічі силою, так перемагають обманом!... Лисиця звіряна, та й та не йде вдруге в сітку, і пташка не полетить удруге на приманку... У панських дворах обман дохлаєшся, і коли не можна кого перемогти силою, то пани перемагають обманом, та ще тим і вдячаються... Погляньте на наших братів, — вони ще на палях, може ще дишуть, — вони кличуть вас самим берести себе, й стати слугами Божими на праведну помсту за їхні муки!"

Ця гаряча промова Священика згрутувала селян, надала їм сили й відвагу, вскінці вони розбили вже військовий відділ Корецького, що сором но втікав від безборонного селянства..."[15]

Коли переможний Хмельницький проїздив Українською Землею, скрізь православне Духовенство радісно стрічало його, звичайно в святковому церковному облаченні, й радісно били дзвони гетьману на славу. Коли 24 грудня 1648 р. Хмельницький врочисто в'їхав до Києва, на зустріч йому висипало все місто, радісно дзвонили всі дзвони, а в стінах Св. Софії поважно зустрів його й повітав сам Митрополит Сильвестер Косів зо всім своїм Духовенством, і всі соборно відправили вдячного Молебня.. Бурсаки Академії й інших шкіл співали й читали на честь Богдана латинські та українські вірші.[16] Духовенство, вітаючи Хмельницького, звало його Костянтином Великим[17], цебто бачила в ньому оборонця Православної Віри

II.
ПРАВОСЛАВНА ГАЛИЧИНА В ПОВСТАННІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

Галичина в той час у своїй переважній більшості не була ще унїятською, — у Львові унія вперше відкрито оголошена була тільки аж 29 червня 1700-го року, — а тому й галицьке православне Духовенство так само масово пристало до повстання Богдана Хмельницького. Взагалі повстала вся православна Галичина, і в цьому повстанні взяли участь усі українські тодішні стани: шляхта, Духовенство, міщанство й селянство.[18] Розпочався повстання в північно-східніх околицях, ближчих до Волині, — тоді звідти і кликали поляки, галичани переймали їх і вбивали.

Звичайно першими повставали міщани й селяни, а з ними й місцеве православне Духовенство. Збори відбувалися в церквах. Духовенство провадило живу агітацію й передавало „від попа до попа" найсвіжіші відомості, які отримувало з центру, з Києва. На Богослужіннях у Галичині молилися: „Господи, допоможи братії нашій, козакам!" І це тоді було звичайною річчю, що в повстання вийшло все село за проводом свого православного Священика. На Калущині провідницком повстання стала навіть попадя Пісочничка з Довгого. Поповині грали видатну роль, і ставали на чолі своїх сіл. Повстання 648 р. охопило більшість православної тоді Галичини, і навіть карали тих, хто не хотів брати в ньому участи. Тільки місто Львів та його ближчі околиці не повстали, бо тут була велика сила поляків, що позбігалися сюди зо всієї Галичини.

Повстання в Галичині скрізь мало виразний релігійно-національний характер: проти католицтва, проти унії й проти поляків! Найчерше кидалися на католицькі Костьоли, й грабували їх дощенту, а то й палили. Святощі часто були потоптані. Усе католицьке з ненависти вишукось, навіть фігури по дорогах. Кожного захопленого католика або вбивали, або продавали татарам у неволю. Прихильники унії поховались або повтікали.

Того часу скрізь що Галичині по містах були озброєні замки, і до них хотіли вдалися католики зо своїм майном. Повстанці на них нападали й усіх забивали, а збрію забирали собі, а й там було не мало. Часом поляки, втікаючи, віддавали своє майно на переховання Священикам, прихильним до унії, але селяни його забирали.

Повстання в Галичині розгоріюся головно тоді, коли в неї вступив Хмельницький зо своїм військом. Козаки відразу розсипалися по краю, й скрізь піднімали народ на католиків. Духовенство наперебій закликало до себе Хмельницького та його старшин, щоб визволяв їх від католиків. І щедро їх гостило в себе. Про якусь унію ніде в Галичині й згадки не було тоді, а хто був унїятом, той ховався.

Коли Хмельницький опустив Галичину, стала вертатися до сіл польська панота, часто з військом. Повстанці завзято не впускали панів, і мужньо боронились, особливо під проводом відомого повстання Висовича. А де війська було більше, поляки стали сильно карати всіх українців, — брали їх на тортури, пекли вогнем, палили, вбивали, виймали очі, саджали на палю й т. п. Галичина знову залилася кров'ю... І знову заговорили про унію й прихильники.

На кінець 1648-го року Галичина сильно опустіла, бо багато з населення її, боячися помсти, повтікало в Україну або на Волощину. Взагалі ж, Хмельницький зробив дошкульну помилку в Західній Україні: покидаючи її, не поставив своїх окупаційних військ, бодай малих для організації місцевого населення. Це довело до скорого повного спинення революції в Галичині. Року 1649-го Галичина ще трохи кипіла, але далі втратила чедію на Хмельницького, й стала заспокоюватись. А коли р. 1655-го Хмельницький вдруге появився в Галичині, народ за ним уже не пішов...

(Далі буде)

[9]. В. Липинський: ст 109. Див. ще Пам'ятники Київської Комиссіи, т. І, ч. 143, 217. Н. Костомарів пше його монахом Хутсткого манастиря в Молдаві" Лишком.
[10]. В. Липинський, ст. 112 і 111.
[11]. Там само, ст. 157.
[12]. Там само, ст. 312.
[13]. Н. Костомарів, т. II, ст. 1, т. 4, ст. 209.
[14]. Н. Костомарів, т. II,"ст. 213-215.
[15]. Історія о втаєзальної брани Богдана Хмельницкого. Див. Літопис Григорія Грабянки, вид. 1854 р. Київ.
[16]. В. Липинський, ст. 81.
[17]. Матеріяли про участь православної Галичини в повстанні Хмельницького подав Д-р С. Томашівський у своїй праці. „Народні пути в Галицькій Русі 1648 р.", див. „Записки НТШ" т. XIII, і окремо 1898 р. Див. ще В. Будзиновський: „Хмельниччина в Галичині", Львів 1917 рр.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:
„ВІРА й КУЛЬТУРА"
місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

Проповідь на Свято Покрову

Дорогі брати і сестри!

Свято Покрови — це традиційне та особливе свято українського народу. Хоч воно прийшло до нас із Греції, де встановлене було з приводу чудесного з'явлення у Влахернській церкві Богородиці з омофором, що молилася за рід людський, то проте ні в якій іншій країні це свято не відчувається так урочисто і ніде не ввійшло в народний побут так глибоко, як в Україні та між українським народом взагалі.

Наш народ високо підніс постать матері.

В нашій Православній Церкві, в історії України і в побуті нашого народу жінка-мати завжди займає почесне місце. З поставою матері у кожного з нас повязані найтепліші, найсердечніші спогади.

І хоч які ми інколи черстві душею буваємо, то кожний з нас однак вироджених, ще з свого теплу ласку матері ва собі відчуває. Наша пімять зберігає тихі сльози матері; ці сльози, що пролляла їх вона під час розлуки з нами, з її дітьми, як ми до війська йшли, в найбутне невідоме, за океани. Як ішли, несучи в душах віру, що нас "молитва матері з дна морв вирятує", як каже мудрість нашого народу

Тому Тарас Шевченко так передав думку нашого народу: "Хто матір забуває, того Бог карає..."; та що "У нашім раї на землі нічого кращого немає, як тая мати молодая з своїм дитяточком малим..."

Божа Мати, як Скорбна Мати, що зазнала стільки болів та сліз через люте переслідування її Сина, через розпяття Його та смерть, особливо близька й зрозуміла для нашого народу, що завжди віддавав найкращих синів на смерть за правду та Віру рідну Православну і за Батьківщину свою.

Свою любов і святі почуття до рідної матері ми переносимо на Матір усіх матерів, бо вона найкраще може зрозуміти і бовязі, і дітей, і молодих, і старих, — усіх, хто в радості і хто в журбі перебуває.

Нарід наш шукав і постійно шукає захисту й підтримки у Богородиці; і бачить він ласку її і любов до нього також і в чудесних знаменнях — у тих чудотворних іконах Богородиці, що є по всій Україні і що нарід наш найбільше їх шанує. Він побудував величні храми, монастирі на честь Богородиці; він склав багато пісень і кантів, щоб славити її як "Пречисту Діву — Матір нашого краю".

Дума про Почаївську Божу Матір (в того часу, коли "турки з татарами брами облягали, стали мяйстир руйнувати"), згадує, як "отець Заліво (Св. Йов Почаївський) із келії вийшов, сльозами умлівае: "Ой, ратуй, ратуй, Божа Мати, — монастир загибає..." І вийшла, вийшла Божа Мати, на хресті стала, кулі вертала, турків вбивала, монастир ратувала..."

У Січі військо Запорозьке збудувало було Покровську церкву; а йдучи на захист своєї Віри й Народу, козаки співали в пісні маршовій: "Нам поможе Святий Юрій і Пречиста Мати турка звоювати"!

Церква Св. Покрови на Січі, як духовна й найбільша святість Запорожжя, нерозлучно повязана з усією Історією козацтва. Ось чому Т. Шевченко згадує в поемі "Іржавець", що

"Як покидали запорожці
Зелений Луг і Матір-Січ,
Взяли з собою Матір Божу,
А більш нічого не взяли...

Найбільше козацьких церков та монастирів на Україні було побудовано в честь Св. Покрови, і деякі з них збереглися по наші часи. Найкращим зразком між ними — це в Полтаві Покровська Козацька церква, що стоїть як найвимовніший свідок прекрасного українського стилю та високої української національної культури за часів Козаччини.

Суспільно-економічні умовини життя нашого народу також причинилися до того, що Покрова одночасно стала святом, наскрізь повязаним із побутом. І так "до Покрови", цебто до дня Св. Покрови, заробітчани наймалися по фільварках; Покрова стала святом, коли підсумовували та підраховували дари Божі — плоди своєї хліборобської праці. Від Покрови починаючи, надходив час святань та весіллів

Українська Православна Церква своєю соборною постановою визнала Покрову святом свойого відродження; це тому, що саме на Покрову 1921 р., зібрався Собор у Києві, що проголосив волю та церковну незалежність, цебто відновив автокефалію, Української Православної Церкви.

Дорогі брати і сестри!

Стараймося докладати зусиль, щоб свято Покрови ввійшло у наш побут, у наше родинне, шкільне й громадське життя, як наше церковно-національне свято, щоб воно єднало нас із нашими побожними і Богом берженими предками та з їхніми славними національними традиціями; щоб міцніла Свята Віра наша і наша Церква на славу Господа нашого.

Так нам усі, Боже, допоможи! — Амінь.

І. Д.

ПАРОХІЯ СВ. СОФІ В МОНТРЕАЛІ КУПУЄ МАЙНО.

На днях парохія закупила прекрасну, просторну, в дуже вигідній місці, в дільниці „Ровзмаунт" площу під будову нової церкви; стара церква при вул. Делормер замалонька.

Крім того, парохія набула 200 акрів землі, „над гарною рікою, в Ляврентійських горах, віддалених від міста 56 миль, яку мають приготувати на літню оселю.

На цю ціль парохія плянує зібрати сто тисяч долярів.

Дуже приємною появою при цім показалося те, що молодшім і середня жертвенність парохіян зявилася аж купівлею згаданого майна; і не тільки зявилася, але взяла на себе „цьому частину праці на свої плечі".

Чергова справа для парохії, це збірка грошей. Напевно самі члени її і прихильники підпрутъ щедрими й обильними грошевими дарами це велике та корисне діло. Монтреальці все вміли правильно оцінювати справи і їх підтримувати. Напевно й цим разом покажуть це своїми жертвами.

Треба надіятися, що наш православний загал також і поза містом Монтреалем, з інших околиць Канади, поможе своїми дарами нашим братам і сестрам, членам Громади Св. Софії в Монтреалі.

СТАН ЛЮДИНИ, ЩО ЗАБУВАЄ БОГА.

„Коли нечистий дух виходить з людини, воно ходить по сухих місцях, шукаючи відпочинку і його не знаходить. Тоді каже вона: Вернуся в свій дім, звідки я вийшла; і прийшовши, знаходить його порожним, вимеченим і прибраним. Тоді йде і приводить з собою сім інших духів, лютіших від себе, і увійшовши, там живуть. І останній стан людини буде гіршій від першого. Таке буде також цьому зіпсованому родові." Мт. 12:43-45).

Тут повчає Ісус, що коли людина перестає жити так, як Бог приказав,

МУДРИЙ ГОЛОС У СПРАВІ „СТИПЕНДИЙНОГО ФОНДУ".

Наша Церква започаткувала збірку на Стипендійний Фонд Української Православної Богословської Школи у Вінніпегу, і сами збірок від громад, на ці цілі присилають свої дари. Нижче містимо листа жертводавця.

„Хоч би як високої культури була народ, але коли він не має гідних духових провідників, — то і він є овечками без пастуха.

Стипендійний Фонд при Високій Богословській Школі Української Православної Церкви в Канаді повинен дійти до таких розмірів, щоб забезпечити безплатне навчання і цікавите утримання студентів аж до закінчення студій.

Хоч мій даток на згадану ціль не прирокує так багатого фонду, то все таки дай Боже, щоб той фонд вирік до таких розмірів, щоб виставлене на всі потреби школи. В тому щасти Вам Боже.

М. Котульський, Торонто, 9. 9. 1954 р."

Як нам відомо, п. М. Котульський є недавно в Канаді, але щиро відносується до церковних і громадських справ. Дай Боже, щоб таких людей серед нас було більше.

За щирий дар — щира подяка.
Консисторія У.Г.П.Ц.

СМИРЕННІСТЬ.

Смиренність — це совершенний спокій серця. Бути смиренним значить не мати клопотів. Не хвилюватися, сердитися, ні туватися, ні розмарновуватися. Це — нічого не сподіватися, не дивуватися тим, що мені вчинено, не відчувати, що щось вчинено проти мене. Бути спокійним коли ніхто мене не підносить, які величає, ані тоді, коли мене обвинувачують чи зневажають. Це значить мати благословенний дім в Ісусі Христі, коди можна знати, клякнути перед Отцем в тайні, Значить мати спокій такий, як глибоке море

КАТОЛИКИ НЕ МАЮТЬ УСПІХІВ У ЗДА.

Часто можна вичитати в католицьких газетах, які то великі постуни робить католицька Церква в Америиці, і що їх там більше, як інших віроісповідань.

Проповідник Бейдер з Нью Йорку, що є секретаром Світової Конвенції Церков Христа, виявив у Витбі, Онт., що протестанти стоять вище від католиків щодо числа в ЗДА.

Він подав процентово, що 35.1 населення Америки — це протестанти, а католиків е-19.8

Той проповідник теж сказав, що протестантизм є заборолом перед комунізмом, та з ним, на нашу думку, не можна годитися, бо між провідниками його є багато явних симпатиків комунізму, а що говорити про звичайних членів.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

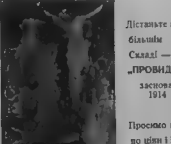

Дістанете в найбільшім Укр. Складі — **„ПРОВІДІННЯ"** заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum.
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50
Редійший часопис для українців в Канаді.

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

Наука Православної Церкви про поминання померших

Свята Православна Церква навчає молитися Господеві, й святим не тільки за себе і живих ще ближніх наших, але також і за померших батьків і братів наших. Тим самим Свята Церква вчить нас, що духовне єднання має між нами і померщими не переривається з їх смертю і звязок скріплюється наша Віра в життя і наша любов до всіх ближніх у Христі.

Вчення про необхідність молитви за живих і померших має свою тверду основу в Слові Божім, в писаннях св. Отців і церковних переданнях. Сам Господь наш Ісус Христос Своєм власним прикладом і наукою заповів св. Апостолам і всім вірующим в ім'я Його молитися не тільки за себе, але й за всіх ближніх, не роблячи тут різниці між приятелями і ворогами (Івана 17,9,20; Мат 7,7, 5.44. Таких же молитов навчають нас і Св. Апостоли в своїх богонатхнених Писаннях (Яків 5,16; І Тим. 2,1, Івана, 16). І дійсно, вас і перших часах християнства, в Апостольських часах, ми знаходимо появу звичаю вірних молитися за живих і померших.

До молитви за живих і померших побуджує нас і наше ним християнина, а також наші віра в загробне життя. Господь наш Ісус Христос у Своїй великій любові й християнім страждальним та смерти визволив нас від рабства й прокляття, „що словами Апостола, зробив нас синами Божими (Івана 1, 12), зєднав усіх нас „в одне" (Івана 17,20), у велику братню родину. (Івана 10,16). Ми всі спасені любовію із тією любовію ми повинні відноситися до всіх наших братів по вірі. Та любов усіх нас на землі є ще тісно між собою і зобовязує, щоб один одному допомагав для осягнення спасіння, і не перестає між нами діяти тут на землі й тоді, коли вона переходить з тогочасного життя в життя вічних осель, у вічний спокій.

Бо за словами Апостола, "любов ніколи не гине" (І Кор 13.8) Покійні, ближні наші, яких Бог велить нам любити так, як самих себе (Мар. 12,31). Бог не сказав, щоб любити ближніх лише поки вони між нами на землі, а це вказує, що Господь не обмежує любови до ближніх тільки на землі; Він хоче, щоб ця любов перейшла й за гріб

Тільки поминанням-молитвою за померших можемо доказати свою любов до них, яка за словами Апостола, покриває багато гріхів (І Петр. 4,8).

Ми повинні любити померших ближніх наших і цю любов засвідчувати постійним піклуванням за їх спасіння, бо вони за нас там не забувають. Вони згадують нас і співчувають нашим турботам, що нас зустрічають на шляху життя Доказом цього служить нам приклад у Євангелії: багач, перейшовши у вічність, згадав своїх братів, співчуваючи, що й вони — багачі - ще прийдуть у вічність; і турбується, як привести їх до покаяння (Лука 16,28). Що вчинив цей багач, це без сумніву роблять і вони спочивши у Бозі Св Апостол Петро, відходячи від цього життя, обіцяв своїм співучасникам, памятати за них і по смерті. „Я пильнуватиму, щоб ви й по моєму відході завжди мали це в памяті." (2 Петр 1,15), писав цей Апостол в одному із своїх послань

Любов до ближніх, з якою добрі люди переходять у вічність, не більше поглиблюється Там ті люди видніше бачать, які тяжкі наслідки чекають людину через її земські пристрасті, які спокуси сатани, вони бачать і співчувають нам, бажаючи нам спасіння, і молитвою Господеві Богові, щоб послав нам поміч Тому побажаймо й ми, щоб наші ближні не забували за нас і молилися за спасіння наше, коли ми відійдемо від цього життя

Щоб усе це здійснилося, треба нам любити наших ближніх померших. „Бо якою ви мірою міряєте, такою відміряють вам" (Лука 6,38) говорить Слово Боже Тому кожного, хто поминає покійника, поминає і Бог, і люди поминають потім його відхід від цього світу Велика потіха й нагорода тому, хто поминає ближнього, одержати прощення гріхів Але й нагороду одержить той, хто щирими молитвами поможе ближньому одержати прощення гріхів і участь в Царстві Божого визволитися з безодні вічного страждання і осягнути вічне блаженство!

МІСІЙНА ЦЕРКВА

Кожна Церква виконує завдання, яке вона має від Свого Основателя Ісуса Христа Завдання це — виховувати людей, через науку Спасителя, на гідних, добрих, побожних дітей Божих, щоб вони свято жили на цім світі і могли удостоїтися Царства Божого після своє смерти

Цю науку подає вона через проповідування Слова Божого в церквах, при Богослуженнях та відповідних нагодах; друкованим словом і навчанням релігії (Закон Божого), де тільки можна

Ісус Христос навчав людей. Він поручив навчати їх і Своїм наслідникам „Ідіть, робіть усі народи за учнів Моїх (навчайте їх)" (Мт 28 19) Він також поручив наслідникам Своїм уряд священичий, цебто відправити Службу Божу, дав власть відпускати гріхи, і поручив як бути причетими Бо без навчання не може бути приймання святих Тайн, ані не можна бути здібним керувати церковними ділами.

До навчання, священодіяння і пастирювання потрібні люди, молоді, чиїх Церква кличе до того високого завдання їх вичає, висвячує і посилає на працю.

Отже наша Церква, що має широке поле до праці, потребує місіонарів, у церкві через священиків Стало їй потрібний напливи свіжих сил, нових священиків У добі матеріалізму мало є охотників, щоб хотіли працювати на духовній ниві, у винограднику Христа, а все ж знаходяться люди, навіть з сторонніх де переважає поганство, що відчувають у собі іскру Божу і йдуть, не оглядаючись на світ і його примани, служити Богові, то тим більше в краю такій, як Канада, де переважає християнський дух, повинні найтися юнацькі украпці, які схотіли б стати працівниками в Христовій Церкві.

Побіч них наша Церква потребує і світських працівників, місіонарів, цебто людей, без особлившого свячення (без св Тайни Священства), які посвятили б працю свого часу для Церкви.

Нині обставини є такі, що Духовенство не в силі охопити всіх духових людських життя, ані не має змоги виконати всю працю для добра Церкви, хоч як того бажає, тому до помочі в цім мають стати світські члени її, — миряни.

Світські люди можуть учити церковного співу, так дуже потрібного в наших парохіях, вони можуть відвідувати хворих, що чекають відвідин своїх ближніх, можуть поучувати несвідомих, заблуканих, легковірних, сумнівающихся і т п, можуть писати добрі статті, листочки, брошурки, можуть взагалі робити те, що потрібне для добра нашої Церкви і її поширення

Наша Українська Православна Церква в Канаді багато завдячує свому Духовенству, що так було і гарно розвинулася але не мало має опарської роботи для неї зробили в минулому добрі, ревні, світські і чесні українці, що громадянства, як учителі, фармері, робітники й люди інших занять.

Нині нашій Церкві, ще більше, як коли, потребує багато священиків і багато світських людей для праці, яку вона має виконати.

Церква земна й Церква Небесна.

Свята Церква Христова не обмежена лише членами її, які в даний час перебувають на землі Видима земна Церква це тільки частина великого містичного Тіла Христового, повноти Церкви, що сягає далеко поза межі часу й простору фізичного світу. До містичного церковного Тіла належить і Церква Небесна, інакше Церква Святих, або Церква Слави

З Бога немає померлих; для Нього всі живі. ті, що перебувають тілом і душею на землі, і всі ті, що, померши тілом, відійшли від земного життя (Мт 22 32, Лк 20 38; 2 М, 3 6) Тож і після тілесної смерти людини **активне життя** її душі не припиняється, хоч і не має тієї повноти, яку осягне після недавання з тілом у загальному воскресінні. У Церкві Небесній продовжують своє життя душі праведників і святих у сподіванні прийдемінного дня воскресіння і початку нового життя з Божому Царстві. Церква Небесна основа й провідниця цього майбутнього вічного життя, де Бог буде все і у всьому (І Кор. 15: 28).

Між Церквою на землі й Небесною завжди існує нерозривний звязок і єдність. Це, власне, і є підставою культу святих у Вселенській Церкві одного з проявів її дієтичного життя

У наступних уривках ми коротко подаємо огляд Православного вчення про шанування святих; засвоємо його самі і прийми, а також порівняємо з наукою інших християнських віровчень.

(Д.Б.)

("Віра і Знання")

Фронтом до Рідної Книжки й Преси!

Найбільш мірогайною ознакою високої культури людини та народу є високий ступінь цього пацькавлення доброю книжкою та пресою, а перш усього — рідним друкованим словом. Тож і забиваємо всіх, свідомих цієї важливої справи, плянтовувати наше звичаєве Свято Книжки і при цій нагоді робити збірки на Пресовий Фонд "Вістника"

Адміністрація.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ШІСНАДЦЯТА НЕДІЛЯ.

У Євангелії (Мт. 25: 14-30) подана притча Ісуса Христа про таланти. В ній оповідається про чоловіка, що наділив талантами своїх слуг, відповідно до їх здібностей "І дав він одному пять та талантів, другому два, а іншому один..." Це Господь Бог наділив нас, людей, слуг Своїх, талантами

Таланти — це ріжні Божі дари. Це наше життя, здоровля, розум і т. д. Дальше є дари внутрішні як віра, надія і любов і ласка Божа осяйнуюча нас, яку ми набуваємо через приношення святих Тайн Можна вичислити й інші дари, як майно, всяке добро, що ним користуємося, а треба тут вичислити наші прикмети, що ми належимо до українського народу, до святої Православної Церкви

Звідки це все? Чия рука це все нам дала? Чому ми є тим чим ми є? Є одна тільки відповідь на це Все, що маємо, чим ми є — це від Бога

Дуже замітним є те, що нема людини без Божого дару.

Отже всі ми отримали від Бога дари.

Притча повчає, що один, побільшуючи чи помножуючи ці дари Інші їх зложивають, робить злий хлопок з них Коли ми занедбуємо нагоду славити Бога, не молимося, не святкуємо неділі або свята, не віримо, дбаємо тільки про матеріяльне, живемо без пастирювання, шукаємо розривок, коли ми законтемо тягнути наше в землю Хто цуратеся свого народу, забуде рідну мову, не є членом св ві Української Православної Церкви той робить злий хлопок з Божих дарів

Треба памятати, що прийде час коли треба буде здати звіт з вложення доріг від Бога Добрі слуги Бога, християни, що живуть по слід Божих Заповідей, дістають похвалу і нагороду від Нього Увійдуть у "радощі пана свого"

Зле християнин, нехтуючи слуги Бога, будуть осуджені; бо він, як "непотрібні" вкинені до "зовнішної темряви", де будуть мучитися, де "буде плач і скрегіт зубів".

І не буде нікого оправдання для них

Отже зробім твердо постанову не вдовольнитися тільки тим, що ми християни, але будемо практичними християнами Не тільки говорім про релігію, але творім її за, гідні нашого достоїнства, яке ми маємо перед Богом. Лукавий слуга не був людий і убивник, ані не закривав таланта Він нікого не робив і це було тим його рушною Не будемо християнами, що нічого не роблять Помножуймо дари Божі, а Господь нагородить нас

СІМНАДЦЯТА НЕДІЛЯ.

У Євангелії (Мт. 15 21-28) описана стріча Сина Божого з жінкою в околицях Тиру і Сидону, яка благала Бога, щоб удоровив її доньку

Тут виявилася велика віра людини, яка була з інших сторін і з нашого, не вибраного Богом народу; віра в Ісуса Христа, як Всемогучого Бога і Небесного Лікаря, що має силу людей здоровляти

За її велику, непохитну віру вона була нагороджена Божою ласкою, Господь удоровив її дитину.

Хоч зараз, негайно вона не удостоїлася від Спасителя помочи, вона не падала духом, дальше просила небесної помочи, надіючись на милосердя Боже Цим вона дає вир для нас, християн, що обізнані з наукою Божою, що обізнані з наукою Божою, що обучені правдами св Євангелії щоб бути людьми великої віри, щоб ми до Бога звертались о поміч у наших потребах, і виявляли таку надію, якою відзначалася ота жінка хананеянка.

Кожна людина, без ріжниці хто вона, яке становище займає, потребує помочі Бога Це розумів Спаситель, тому учив. "Просіть і буде вам дано" (Мт 7: 7).

Хананеянка відзначилася великою покорою, просячи і о помочі. Нам також потрібна покора, коли вдаємося до Господа за Його ласкою і помочю.

У молитві мусимо бути сталі, витривали Значить, маємо молитися до Бога безперестанно. Це не треба розуміти, що все маємо покинути, нашу працю, заняття і тільки молитися Треба працювати, виконувати обовязки свого звання, одначе треба і молитися, тоді коли на це є пора.

Образець витривалої молитви подав нам Спаситель у притчі про приятеля, що прийшов вночі просити хліба в сусіда Він не переставав просити друга, навіть тоді коли той не уступав, приятель позичив йому хліба. "Хоч він не встане і дасть задля того, що є другом йому, то встане і послужить задля стійчивости (настоювання, витривалости)" (Лк 11: 8).

Перед ми молилися. Але перед брались нам покори і належного довіря до Всемогучого Бога. Стараймося, щоб від тепер наша молитва була такою, якою була та хананеянка Тоді Господь і нам скаже, тоді й отримаємо те, о що просимо Його

Покрова Пресвятої Богородиці

Для могутньої Візантії настали тяжкі часи Ісфраз ближче від її столицю підступають венгри та оточують цей вишний балтин Християнського Сходу тісним кільцем

В 910 році за Візантійського імператора Льва сарацини обляли Царгород і мішо стали від його мурами. Вистарчить ще одного з звичного штурму і нечисленне боротьбою місто буде в руках ворога

Нікто не лишиться живий А казкові багатства і неповторні памятники мистецтва, культури й науки стануть здобичю чиєї орди або лишуть попелом..!

У молитві до Бога, на цей епічний моментунок, зібралось населення міста у Влахернському храмі і палко молило і сподівалося охоронити перед страшною небезпекою дітей, жінок і немічних, бо всі мужчини, здібні носити зброю, прикрили лише через свої труни пустити ворога в місто.

У Храмі був і св. Андрій за своїм учнем Епіфаном. У палкій молитві він гнався очі догори і побачив Матір Божу, як вона від богомільцями розпостерла свій омофор „Чи бачиш, брате?"

запитав Святий свого учня "Бачу, вже той нас охороняє Мати Божа"

В цю мить уся церква побачила Пречисту Діву

Тоді в пасливому заохопленні люди попадали на колина та дякували Богові та Матері Божій за свою визволення, бо тепер уже всі знали, що небезпека минула, що вони вже під охороною Богородиці і що ні один волос не упаде їм з голови!

Сарацини також бачили над містом ці дарідородної сили сяйво і, сповнені містичного жаху, знялася облогу та відступили від міста.

У память цього чудесного спасіння царгородці посвятили місто своє Матері Божій, та на знак цього на головній брамі почепили її образ.

А за імператора Константина Порфіородного по всі Греції Св Церковю було встановлено на честь Богоматері це одно Свято, яке назвали Святом **Покрови Пресвятої Богородиці.**

У нас в Україні Свято **Покрови** з незапамятних часів у великій пошані.

Ще Великий Князь Ярослав Мудрий (1019-1054), як будував у Києві „Золоті Ворота", поставив на них капличцю на честь Святої Богородиці та під її опіку видав усю свою державу. А на початку 17-го століття на нашій Українській Землі трапилася подія, яка вказує, що і нашу Землю, як колись — Грецію, Мати Божа має в своїй ласці та опіці. У цей час турки обложили були Почаївську Лавру, одну з найбільше прославлених українських Святинь, в який перебувала Чудотворна Ікона Божої Матері, і їй заграожала та сама доля, що колись Царгородові

Але, коли турки вже були готові вдертись до Монастиря, з'явилась Божа Мати і врятувала Святиню Цей факт чудово зафіксований у козацькій думі-кантаті: „Ой, лишіла зоря вечерова, над Почаєм стала ..."

Шевченко чудовими віршами виспкав, що для запорожців найдорожчим був образ **Покрови**, і тільки його вони взяли з собою, як залишали Січ. Покинули Запорожці все, а лише образ **Покрови-Матінки** понесли з собою у нелегку мандрівку, між чужі люди, в чужі краї

Як колись гетьмани Мазепа і Орлик, а згодом і запорожці, так і ми пішли в чергову мандрівку-емігрицію, „у світ за очі".

І кожний з нас, хоча він може цього й не усвідомлює собі, понес з собою у своїй душі Образ Богоматері Пресвятої **Покрови**. Бо ж не випадково в Канаді повстають церкви на честь Покрови.

Бережімо цей рідний, дорогий, духовий Образ! Шануймо Його, як шанували наші предки, і твердо вірмо, що він нас і діток наших охоронить, як уже охоронив у найтяжчу хвилину нашого життя, а може допоможе побачити й Рідну Землю, а на ній свою рідну хату

Україну Державну.

М. Б.

РУЙНУЮЧА СИЛА ЛЮДИНИ І ВСЕМОГУТНИЙ БОГ.

У руки людства дісталося джерело страшне сили — розділення атом. Руйнівний заміток атомичної сили був добре здемонстрований в часі і після Другої Світової Війни Одначе тепер науковці працюють, щоб запрягти цю застрашливу смерпюю для добра людства

Є фантастичні пророкування. Передбачують літаки, що будуть мати атомичний запас паливa величини цегли, які зможуть облетіти земську кулю кілька разів без наливання паливом. Автомобіль будуть потребувати моторів величини кулі люлської руки Коли ж би розкололи атом вуглія, тоді він буде потребувати лише одну шесту „вишка" вугілля на цілий рік огрівати його.

Чи ці предсьвування означають, що проблеми людини вже зовсім розвязуються тоді? Що людина буде мати цілу вселенну під своєю контролею? Ні, вживання атомичної сили є дрібничкою в порівнянні до безгранічної сили Всемогучого Бога. (З англійського).

Коли не можем прийти до Спасителя з вірою і каяттям, то прийди до Нього за вірою і каяттям, Він може дати обоє тобі

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

ВЕРНОН НА ПАМЯТНИК БЛ. П. о. П. МЕЛЬНИЧУКА.

Любов і пошана до працьовитих пастирів своїх — довготривала, і ці, що остались на землі, довго не забувають за них.

Спочивший у Бозі о. П. Мельничук у Вернон, Б. К., минулого року, був дуже шанований вірними. Доказом того є те, що збірки та пожертви на памятник покійному ще не припинялись. Пан С. Б. Микитюк переслав збірку зі срібного весілля п-ва Мазаїв в сумі $36.25. Сестринство при УПЦеркві у Вернон, Б. К., зложило дар 10 дол., в п. М. Лучак 1 дол. на памятник покійному.

Нехай Бог всім винагородить Своєю щедрою рукою, а память по покійному нехай буде завжди між нами!

Д-р Сидні Сунт, президент торонтонського університету, на річному з'їзді абсольвентів цієї школи підкреслив потребу навчання релігії в університетах.

Світова Рада Церков в одній з резолюцій домагається заборони водневих і атомних бомб та іншої зброї масового винищування

Радіо Київ 6 серпня ц. р. передало статтю з часопису "Радянська Україна" п. з. "Широко розгорнути науково-атеїстичну пропаганду".

"Учительська Газета" з 14 серпня ц. р. оскаржує советських учителів, які — на її думку — мають бути свідомими безбожництва, "найбільше тримаються релігійних пересудів і забобонів"; вони мають ікони на стінах у своїх помешканнях ,беруть шлюбн в церквах, хрестять своїх дітей і ходять до церкви.

На християнство навернулося в Палестині 4,000 жидів на протязі 1953 р.

"Журнал Московской Патриархии" (ч. 4, 1954), між ін. пише: "На так званих нових польських землях (над Одрою і Найсою) ... між вними поселенцями є багато православних...."

Очевидно, це ті ломки, що не бажали вийхати до СССР і були силою вивезені поляками на ці землі. Їхній єпископом у Вроцлаві від 1953 р є Степан Рудик.

Цей самий журнал інформує, що у Варшаві (на Праві) направлено відомий Собор та утримується духовну семінарію з 64 студентами.

Розуміється, панує там російщина. Отже православні українці опинилися в такому стані, що мають тільки одну на світі свою богословську школу, а саме — факультет Теольогії при Колегії св. Андрея у Вінніпегу.

Чи нова "залізна заслона"? Такий наголовок одної із статтей в "Канадійському Фармері" з 27 вересня ц. р., де сповіщається про це, що ось недавно в Брязилії провід католицької Церкви заборонив українцям-католикам брати участь в богослужениях інших вірюспоповідань, а також і в богослужениях так званих "православних"; а також забороняв їм сходитися з людьми інших віроизнань, а в тому й з православними українцями в ближчі життєві взаємини, навіть на громадському полі.

На 33 проценти побільшилася в ЗДА кількість видвідуючих церкви людей, порівнявши від 1940 р., — подає американська преса.

В Єгипті уряд недавно заборонив мусульманським духівникам виголошувати свої власні проповіді в святинях (мошеях). Тепер вони діставатимуть готові проповіді з міністерства релігійних справ.

"Сектанство та його реакційна роля", — таку статтю 5 серпня ц. р. передало радіо Станіслав (Станиславів).

Соціальне обезпечення духовенства в ЗДА стало вже можливим завдяки недавно ухваленому додатковому законові про соціальне обезпечення. Коло 30,000 священників у ЗДА зможуть цим користуватися, — під умовою, що платитимуть 3 проценти від своїх прибутків.

"Правда" з 24 липня ц. р. помістила передову статтю: "Ширше розгорнути науково-атеістичну пропаганду".

"Голос Свидетеля" (вересень, 1954 р.) приніс статтю о. Мих. Шудло: "Всі Східні Католики Мають Дорожити Своїм Обрядом". Стаття складається з витягів єпископів, якими папи нібито забороняють українським уніятам міняти свій греко-український обряд на латинський.

Якою ж єпископською "заборонено" перемину терміна "греко-католик" на "католик", старий стиль святкування на новий, будується церкви в латинському стилі, усувається з церков іконостасі і т. д.?

"Хрестовий Похід Проти Комунізму" — так називається організація, очолена о. прот. В Профетою. До управи ви входить архиепископи Богдан та Григорій і Сігмон Рі, президент Східньої Кореї.

ОРГАНИ В ПРАВОСЛАВНИХ ЦЕРКВАХ.

Доносять нам, що у двох великих грецьких церквах в Лос Еджелес, Каліфорнія, та й деяких сербських запроваджено органи. Поява їх у православних церквах багатьох дивує, бо цей інструмент впровадила Західна (католицька) Церква, а інші Церкви обходилися без нього

Коли ж впроваджують органи до своїх церков православні, то на це мають причину. Знижають хори, що були окрасою Православних Богослужень. Минаються люди, що співали в церквах. Молодші волять прийти до церкви і не мати нічого обовязку в ній. Видя один; щоб Богослуження затримало красу і урочистість мусили впровадити музику. Воно в части рятує справу, однак хорального співу не заступить жіночий інструмент, ані ніяка орхестра. А шкода, що люди молодіючуються і перестають православати Бога всіми способами.

Дитина Бога має бути серіозною без квасности, і щасливою без глупости.

ЩО ТАКЕ ПРАВОСЛАВІЄ?

Сама назва за себе говорить — „правильно славити Бога"; цебто так, як навчає Христос і як навчали апостоли. Тому то в Символі Віри й кажемо" „Вірую ... в Єдину Святую Соборну і Апостольську Церкву". Вірувати в Церкву значить — з повною вірою приймати її ученє.

Завдяки походить слово „православіє"; православний?

Ще в перших віках християнства появилися були єретики, що навчали вірувати не так, як учив Христос і апостоли. Вони мали своїх послідовників з-поміж тих людей, які не знали правдивого вчення Церкви Христової. Всіх їх звали єретиками, т. зв. такими, що навчають незгідно з наукою Христа; а тих, що правильно вірували, т. з. вірували згідно з наукою Христовою і апостольською, звали православними; звали їх так і на Сході, і на Заході. І тільки починаючи з одинадцятого століття назва "православні" лишилася виключно на Сході, а на Заході закріпилася назва "католицька", т. з. вселенська. А втім, і Східна Церква також задержала ту ж назву „католицька", що також означає — вселенська.

Пізніше, після відділення Західньої Церкви від Східньої, католицьку прийняла деякі нові догми (вчення) й звичаї, що були незнані на Сході; так повстали деякі різниці у вірі та в обрядах. Одначе ці розходження аж не такі вже, щоб мали доводити до запечення Церкви Церковою, особливо тепер, коли безбожництво загрожує всьому Християнству; при християнському, євангельському наставленні вони можуть жити в добрих братських взаєминах, поважаючи одна одну.

Тепер більш приємна любов і згода між людьми, аніж ворожнеча. Краще пильнувати, щоб люди жили й служили Богові так, як заповідає Господь через апостолів...

† Михаїл.

АРХИЕПИСКОП ФІШЕР У ВІННІПЕГУ.

У вівторок,23 вересня, відвідав Вінніпег кентерберійський архиепископ Фішер. На англіканській урочистості в міській Авдиторії архиепископ Фішер у своїй промові між иншим підкреслив, що вчені знов щораз більше починають говорити мовою релігії, бо вони переконуються, що людське розумове знання ще далеко не є остаточним словом у життєвих справах та що людина є важнішою, аніж матеріяльні речі. Він вдоволено стверднв також, що тепер світ більше числиться з голосом Церкви, ніж досі, і більше уваги звертається на це, що що про важливі справи життя думають ті, які вірують у Христа.

Замовляйте найновіші видання нашої Церкви

ТРЕБНИК, 1-ша частина, в твердій оправі з золотими витисками $ 6.50
Цей же ТРЕБНИК, брошурованій (неоправлений) 5.00
АПОСТОЛ, на всі дні й свята, оправлений 5.00
АРХИЕРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ й АРХИЕРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ, брошурована 1.00
ДОБРИЙ ПАСТИР, молитовник для старших, оправлений ... 2.75
ПРИЯТЕЛЬ ДІТЕЙ, молитовник для дітей, оправлений 1.00

Замовляти:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave, Winnipeg 4, Man.

ВИДАННЯ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ "ЕККЛЕЗІЯ"

1. Нарис Історії Християнської Церкви. Д. Дорошенко. Ціна $1.00
2. Життя Йосафата Кунцевича. В. Кудрик. Ціна 0.50
3. Історичні матеріяли. В. Кудрик 0.50
4. Маловідоме в історії Греко-Католицької Церкви. Ціна 0.75
5. Вифлеєм — Катехизм для дітей. Прот. П. Мельничук. Ціна 0.20

Пишіть на адресу:
Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Сторінка Дописувачів

ПРОЩАЛЬНЕ СЛОВО ПАРОХА, Української Греко-Православної Церкви в Канаді, Ман.

(Подане через радіо 6 серпня, 1954)

Слава Ісусу Христу! Дорогі православні, Брати і Сестри у Христі! Вчиніше моє слово ділове звернення в першу чергу до моїх любих парафіян, бо нині я вже останній раз проповідую до Вас через радіо, в зв'язку з моїм переїздом на становище пароха деінде в околиці Церкві.

І так Боже Провидіння кличе мене до праці в іншому місці, але на тій самій нашій Рідній Церкві. Здається що так недавно, з Божої ласки і за бажанням вірних Церковного Округа Дауфін, може було призначено Консисторією нести духовну опіку серед Вас, а тим часом хоть не вже минуло довгих чотири роки, але здається, немаче тільки вчора приїхав до Вас по довгій скитальщині, — парежницю зі своєю родиною вивіз жах останньої світової війни.

Раділа душа, що нарешті я і моя родина зможе в прибраній, новій Батьківщині-Канаді, знова працювати на славу Божу і добро України-Народу. Перша моя зустріч з Вами, усіма парафіянами, була мила, приємна, а вже особливо зворушливо мене Ваші Церкви та фермах, що так сильно нагадували мені недавно втрачену Батьківщину ... І нерад мені здавалось я [illegible] Дрифтінг Ривері, Векленді, Коронові чи Ешлеї, рідніс Богослуження, що я не в Канаді, але в рідній Україні...

Яку силу й значення для життя має Рідна Церква, дає нам яскравий приклад таки Ваше життя в Канаді. Багато поправляли тут наші пізніри для своєї власної, від чужих незалежної Церкви, але зате які по-слідки! По десятках років всі знаємо і бачимо, що осягнулося. Разом з церковною працею і під її впливом зародилася загальна свідомість в з нею поширилась ясна громадська сила організаційно праця і культурна, і ще громадське життя набрало повнішого культурного змісту. Рідна Церква стала об-єднуючим чинником православного українського суспільства.

Пригадаю це тому, що більшість наших людей не застановляються над тим, яку організаційну й творчу силу має Церква, як релігійна інституція. І сила багато більша, ніж будь якої іншої організації. Знаємо як що членам Церкви є постійні ідеї проводирі, ідеї народи Поза Церквою можуть стояти хіба одиниці, но немає ті десятки, поодинокими армію, ходять самопас по безодровню. Нема на світі такої сили, щоб могла знищити Церкву, бо не Вона устояла.

Христова Церква ... це богатство всіх народів б. Христос вирізняючи Своїх учнів проповідувати сказав: „Даль, навчайте всі народи ... навчайте їх додержувати все що я заповідав вам". ... Що ж заповідав Христос апостолам, а через них і всім народам такого, що його повинні всі народи додержувати? Це заповідано — каже своїм учням Христос — щоб ви любили о дин одного. З того знатимуть усі, що ви мої учениці, коли матимете любов поміж собою".

Отже головний Заповіт Христа до всіх народів — це той щоб вони жили між собою в любові, в згоді й братерстві, щоб спільними силами будували братерське життя на світі себто Царство Боже. Але єдиний шлях, щоб досягнути цього всесвітнього братерства народів — це той, щоб спочатку кожний народ сам із себе уворив Христове братерство — уторив свою Рідну Церкву

Продовжуючи з вами, прошу Вас дорогі Брати й Сестри ніколи не забувати, що тільки наша Рідна Церква може дати такі потрібні нам духові сили, без яких не може бути успіху в нашій боротьбі за національну волю, за право жити на Божому світі. І користуватись вільно всіма тими добрами, що їх Бог вложив у наші землі для добра цілого народу.

Рівнож пам'ятайте зможи, що — як каже сп. Кирпіяк: „Церкву створив народ, обединений в пастирях; єпископ у Церкві, а Церква в єпископові", — тим то конечно бути єдиними між народом, священством і єпископом. — І всі вірні нашої Святої Української Греко-Православної Церкви в Канаді повинні підтримувати себе, своїх єпископів, священників — все піддержати вороними підмогами ...

Прощаючи усіх Вас, буду молитись до Всевсучого і Вселаскавого Бога, щоб усі ті наші Церковні Громади, які були на протязі останніх кількох років під моєю духовою опікою, були ще сильнішими ось здоров'ям, ще потрібніші ним моральних і духовних сил! Дай же Боже, щоб серед усіх Вас ще краще змішалися Брати любов і взаємна пошана, — щоб не пускалися ніяді люди, тут — на вільній землі канадійській, — на дрібні й сторонищі ві непорозумінь та сварки, а всі єднялися під стягом Христа, щоб разом, що сповіли спільну злагоду вали нашої Богослуження. Середечне Спасибі усім Сестрицтвам при наших церквах за їхню жертвенну працю при церкві, а всім Вам, моїй дорогі парафіяне милій вонше Го, спокуй многих і щасливих літ!

о. Новицький Олександер.

НЕБУВАЛА РІЧНИЦЯ.

У неділю, 19 вересня, Українське Запомогове Братство св. Михаїла (відділ старший), що існує при церкві св. Михаїла у Вінніпегу, святкувало своєю 24 річницю

Святочну Службу Божу, з співанкою за померших членів Братства, відслужив парох о. С. Герус. Церква була переповнена богомільцями. Співав хор під управою п-ни О. Дмитрів.

На Богослуженні був присутній Преосвященніший Митрополит Іларіон, який через брак повного часу не міг приняти участи у Братській Учті. Це була перша прикрість для Владики від відбутій ним перший і всі вірні радо вигляд достойного Гостя

По Службі Божій у церковній салі відбулися громадський обід. Владика Митрополит приймав участь в обіді і був запрошений до слова. Своєю Владики, виголошене просто й сильно, підвело дух Братчиків і надало йому більше поваги, коли Владика звернув свою увагу на Братства. Голова Братства (видатну молодшість) п. В. Таєний представив о. Геруса Канадянам Братства. Свято закінчилось многолітвою Преосв. Владині Митрополитові

ПРИМІРНІ ХРЕСТИНИ.

Вимер, Сиск. — В неділю, дня 19 вересня ц. р., панство Мирослав і Марія Данилович одвезлися свого сина, який при хрещенні отримав ім'я Давило-Амброзій Таїни Хрещення довершив парох о. Кость Желібченко. Хрестинин батьками були: пані Марія Ощипок і п. Петро Столовід.

Панство М. Даниловичі запросили гостей до свого дому на обід, де зібралось повний дім гостей. Перед обідом молитву провів о. К. Желібченко. Після обіду о. Желібченкий сказав привітальну промову

Треба згадати, що панство Данилевичі є вітаємі своїй рідній Церкві. Це вони одійчили від своїх батьків — поміжною Михайла та Анни. Напрікал вони помертвували до церкви злаки й при його свячені назвали іменем свого батька „Михайло"; цим вони виразили сильну любов й пошану до свого поміжного батька. Пан Мирослав Данилович є тепер головою української православної громади в Кьлгарі і є взагалю шановний громадою

Дальші привітні вложили: п. Ро-

Все-Канадійська Українська Греко-Православна КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ у Вінніпегу

Осінній час не тільки час великого руху в полі й в городі, а пора також активної праці в громаді та організаціях. Цього скликають учіть; або мінає! Як у більшости громад, так і при Катедрі почнеться рух-приготовлення на новий активної праці.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ членства Громади в Катедрі проголошені на неділю 3-го жовтня. Початок буде о год. 2.30 пополудні. Надіємось, що всі дотепер записані члени прийдуть вирішувати справи Громади та Катедри — і надіємось, що всі ці, що думають стати членами Катедральної Громади, зголосяться і приймуться до вирішення питань в програмі Збори Громади .

НЕДІЛЬНА ШКОЛА почала регулярну науково-виховну працю. Цього без виховання відділів не можуть існувати. Виховання дітечок і молоді — це найбільше завдання Церкви, отже й найперщою обов'язкою Церковних Громад. Катедра має свої окремі відділи, особливо — Недільну Школу. Ця Школа за завдання надчати дітей Православної Науки в Вірі. Вона має дві Школи: одна в Катедрі, друга в Норвуді. Хто нею покористується? Тільки ці діти, яких батьки й матері повязують себе! Тільки ці діти, яких родичі привязують дітей на науки кожного дня науки, не завважили на труд. Якщо діти залишатся без виховання, то це не тому, що може немає Школи, а тому, що діти в Школі не будо.

НАРОДНА ШКОЛА поміжна до Недільної школи своєю ціллю для українців. Не сміємо висилати дітей у світ без духовної зброї. А часто таке буває, коли конечно посвята родичів. Ми запрошуємо користуватися Школою

ВИКЛАДИ ПРАВОСЛАВНОЇ НАУКИ. Недільна катіхіза від години 7.30 до години 8.30 вечора Отець Парох буде викладати практичну науку Православної Церкви. На викладки запрошуються всіх громадян, особливо молодь. З огляду на те, що поважне число наших молодших членства вийхали до Вінніпегу на науку і на працю, просимо ся зголосити. Їх імена та адреси до отця пароха, який буде вісчадати духовної опіки, щоб і вони могли користати з наших викладів. Не відзивалися вислали коній цих викладів до кожного, хто зголоситься, а тим одіан, що зобовязується почути кошти дружу та рощти Дружинні вислали можна отримувати в українській мові, і в разі потреби — в англійському тексті. Подайте нам адреси молоді в школах поза домом

СУМК при Катедрі почав латинну працю. Молодь сходиться кожного вівторка. Найперше буде слухати викладів Православної Науки, а після викладів відбувається свої забави. Витаємо всіх новозголошених членів СУМК, запрошуємо всіх тих, що ще не зголосилися.

ЖІНОЧЕ ТОВАРИСТВО СУК ім. Лесі Українки відбуває сходини раз в місяць, кожного четверга. Сходини подібні о. О. Хомяк тепліші словами зга-

---

вилено від їх мети. Один вечір приділяється на загальні сходини ТСК раз вечір Культурно-Осьвітній. Другий вечір — це вечір офіційних зборів членів Відділу. Третій — це вечір сходин усього жіноцтва, а четвертий, — на інші перебій. Тут не подаються точно визначений порядок, а лише програма в загальному, щоб подивитися Вас із приємного широго й щедрого жіноцтва.

БАЗАР ГРОМАДИ відбудеться в днях 28, 29 і 30 жовтня. В останній день проголоситься, хто-бу щасливий на голосах ("розіграш") авта Рожгрими займається Спортовий Клюб на користь Будівельного Фонду Катедри. Хто не має нагоди злучити долярову пожертву на Базар, може зголосити своє бажання через канцелярію Катедри.

Адреса парохи Катедри.
Вєр. о. М. Юрашевський
1175 Smithfield Ave.
Winnipeg 4, Man.
Тел. 56-5373
Адреса Катедри:
Holy Trinity Ukrainian Greek-Orthodox Cathedral
1176 Main St. Winnipeg, Man.
Тел. 52-8046

ТОМА КСЬОНДЗИНА.

(Посмертна згадка)

Келгари, Алть — Дня 2 вересня ц. р. упокоївся в Бозі, абсолютований Св Тайнами, Тома Ксьондзина. Він народився 1903 в селі Голубівок, пов. Борщів, і галичина. До Канади приїхав 1899 р. з родичами, які поселилися в Мідлдо, Саск., а пізніше переселились до Чимер, Саск., звідки 1953 р. перенеслися з родинною до Келгарі, Алть. де жив до смерти.

Покійний був загідної вдачі, завжди виявляв свої ідеї інтересу в житті українськими справами і Вимер, Саск., стояв у рядах з тими, що клали перші основи під Українську Православну Церкву. Нині у Вимер ві з мурований Народний Дім. Покійний Тома прикладав своїх зусиль для розвитку Вознесенської парохії, яка була побудована. Отже покійний відійшов у другий світ з добрими ділами.

Похорон покійного відбувся 7-го вересня з української православної церкви св. Володимира. Похорон і Службу Божу відправив парох о. К. Желібченко і виголосив проповідь, де згадав заслуги покійного. На проводжу о. пароха при поєднанні прощальні присутні заложили по невеликій вінець посібному 40 дол., а родина вложила 25 дол. Збірку розділено так: на Колегію св. Андрея 30 дол., на „Вістник" 20 дол., на „Український Голос" 15 дол. Всіх разом 65 дол

Про покійного залишено в моглу на Київ Парк цвинтарі. Покійний оставив двумцу Катерину, 3 синів, 5 дочок і 11 внуків.

Вічна Йому пам'ять!

о. К. Ж.

ПЕСМЕРТНА ЗГАДКА.

Вимер, Саск. — В неділю, 5 вересня в церкві св. Вознесення у Вимер по сл. Літургії о. О. Хомяк вом з о. С. Зуханом, новим парохом відслужив панахиду за упокій душі бл. памяти Томи Ксьондзина.

Так дуже дорогими для Вознесенської Громади були поміжній Тома, тому всі вірні по Службі Божій залишилися на Панахиду, в часі якої Всеч. о. О. Хомяк теплими словами зга-

дав про покійного і на його заклик зложили вірші на незвичний вечір по покійному Тоді $114.00, що згідно з бажанням зарду переслано на „Вістник", як Оркан нашої Церкви.

Хай пам'ять по покійному Тоні зберігається довго між нами, а душу покійного хай Сам Господь прийме й осесть в оселях Святих

о. С. З.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

В понеділок, 9-го серпня, розійшлась по Дмфрісі й його околицях сумна вістка, що у Вінніпезькій лікарні помер Олександер Лисун, знаний фармер півнір з Бішкіс Ман 1911 року і фармерував у Ешлед до 1952, тоді господарювання передав своєму синові Йосифові, а сам з дружиною Анною з дому Хома переїхав на постійне життя до Дмфрісу, де купив собі хату. Та недовго судив Бог йому спочивати по трудах праведних... По довгій і тяжкій недузі, добрий муж і тяжкій слабости відійшов у вічність бильно залишивши в смутку не тільки свою родину, але й своїх приятелі.

Дня 12 серпня, по відправі Богослужіння в укр. прав. церкві св. Юрія Переможця в Дмфрісі, його при великому здвизі людей було похоронно на місцевому цвинтарі. Чину похоронну служив о. О. Новицький, а дяктував п. М. Кирик.

На цьому місці родина складає сердечну подяку о. Новицькому, ім, на похороні, о також дякує дякові п. Карпикові й всім присутніх-ові Спасічеві за його опіку в часі слабости.

Як „маленький вінець" на гріб дорогого мужа й батька, родина зложила $10 на пресовий фонд „Вістника" і $5 на „Український Голос".

Офіровцям щира подяка, а покійного слугу Божого Олександра нехай Господь оселить в Своїх оселях Вічна Йому Пам'ять!

о. О. Н.

Все-Канадійська
Українська Греко-Православна
Катедра Пресвятої Трійці
1175 Мейн стріт, Вінніпег.
Священноєпископ — ВПресоч. ІЛАРІОН, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.
Парох — Всеч. о. М. Юрійський
ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
В с е н і ч н і 24-го передодня Свят від год. 7.30 вечора.
У т р е н і — в день Свята і в Неділі від год. 9-ої рано
Св. Літургія — у Свята й Неділі від годзини 10-ої рано
Чини Тойсте і виконані Богослужіння — вікне умовні в отцем пароха.
Адреса пароха:
Телефони: — в Катедрі — 52-8946
Rev Fr M Yurkiwsky
166 Smith-st Ave.
Winnipeg 4, Man.
Телефони — в Катедрі — 52-8946
— резиденція — 56-5371

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Північнобережного Округа
ЖОВТЕНЬ

10 Неділя - Нембіна
17 Неділя — Сенгіна — Ледяни
24 Неділя - Дафферт — Ст. Сельвіре
31 Неділя Гонор — Пандарфіда
7 Ст. Джанс ave., Вінніпег, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
ЖОВТЕНЬ

10. Неділя — Етельберт
14. Четвер Покрова — Етельберт
17 Неділя - Гарленд
24. Неділя — Ренвер
31. Неділя — Драй Ривер
ЛИСТОПАД:
7 Неділя — Пайн Ривер
8. Понеділок Св. Димитрія — Гарленд
14. Неділя — Етельберт
21. Неділя. Арх. Михаїла — Драй Ривер
28. Неділя — Ренвер

У В А Г А !

о Деф Стрепівчук, як Місіонар, відслужить Богослужіння в слідуючих громадах:
ЖОВТЕНЬ
3 Неділя Арбак (Св. Миколая)
10 Неділя — Сондови.
17. Неділя — Райта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ЖОВТЕНЬ
3 Неділя — Аквена
10. Неділя — Термоліз
14. Четвер. Покрова — Ст. Джуліян (храм)
17 Неділя - Казимір
24 Неділя - Вакар
31 Неділя — Єлоа Крік

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя — Форт Вилліям
10. Неділя — Вест Форт Вилліям
14. Четвер Покрова — Ф. Вилліям
17. Неділя — Форт Вилліям
24. Неділя — Вест Форт Вилліям
31. Неділя — Форт Вилліям
Адреса: 641 Принц Артур Бульвар, Тел 3-8568, Форт Вилліям, Онт.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гіщького
ЖОВТЕНЬ
3 Неділя — Сенді Лейк (Сумішаний хор)
10 Неділя — Росборн
14 Четвер Покрова — Січ
17 Неділя — Ватсуан
24 Неділя — Глен Елмо
31 Неділя Онаборн
Адреса Онаборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя — Інґнерг, місто
14 Четвер Покрова — Інґнерг—Гайленд
17 Неділя — Пдор, місто
24 Неділя — Шіто, полуд
31 Неділя — Ґамер
Адреса: Шіто Сакс., Box 52. Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя — Шіто, місто
6 Субота Іван Бог. — с. Куров
10 Неділя — Фома Лейк
14 Четвер Покрові — Федяки — (храм)
17. Неділя - Жучкани
24 Неділя — Вінард
31. Неділя — Вестбрук
Адреса: Шіто Сакс. Box 52 Тел 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
ЖОВТЕНЬ
3 Неділя — Вілмінгтон
10 Неділя — Андрю
14 Четвер Покрова — Борівці — (храм)
17 Неділя - Завале
24 Неділя - Дуклин
31 Неділя — Вілмінгтон
ЛИСТОПАД:
7 Неділя — Рилінгем
8 Понеділок Св. Димитрія — Дуклин (храм)
14 Неділя — Андрю
21 Неділя Михаїла - Завале — (храм)
28 Неділя — Кагвіл
Адреса Box 158 — Вілмінгтон, Алта Тел. 48

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ЖОВТЕНЬ
3 Неділя — Рудвей
10. Неділя — Торгилд
14 Четвер Покрова — Егремонт
17 Неділя — Ридактор
24 Неділя — Фалєва
З год. по под. Вечірня Нюбурк (Збори громади)
31 Неділя В'єтенбо
По відправі рекам відслужиться Молебен Почкам
ЛИСТОПАД:
7 Неділя Торгилд
8 Понеділок Димитрія — Нюбурк (Поблагочие базару)
14 Неділя Ридактор
7 год. веч. Вечірня — Востепе
21 Неділя Михаїла — Рудвей — (Поблагочие базару)
28 Неділя — Егремонт
ГРУДЕНЬ
4 Субота Введення — Торгилд
5 Неділя Востепе
12 Неділя Егремонт
19 Неділя Миколая — Ридактор
25 Середа Зачаття Рудвей
26 Неділя Фестор
Box 138, Рудвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Теперика
ЖОВТЕНЬ:
3 Неділя — Гронлід (Середина)
10 Неділя — Гронлід (Нішній)
Спільні наради представників усіх громад Громадського Округа.
Адреса: Box 47, Гронлід, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турканського
ЖОВТЕНЬ:
3 Неділя — Брендон
10. Неділя — Портедж ля Прейрі
17—24—31 неділі — Брендон
Адреса: 518 Пенсфон ave., Тел. 2826 Брендон, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячини
ЖОВТЕНЬ:
3. Неділя — Йорктон
10 Неділя — Йоркстон
14. Четвер. Покрова — Мазепа
17 Неділя — Йоркстон
24. Неділя Кадзер
31. Неділя — Горлиці
По всіх громадах, по Богослуженню Недільна школа дітей і молоді.
110 Велінгтон ave., Йорктон, Саск Тел 795

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефіка.
ЖОВТЕНЬ.
3 Неділя — Толстой
10. Неділя — Сінклів
14 Четвер Покрова — Толстой
16 Неділя — Рівн
24 Неділя — Гарлентон
Адреса Толстой, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ЖОВТЕНЬ:
3. Неділя — Лак Ля Біш
10. Неділя — Сарепа
14. Четвер Покрова — Норел — Кокапо.
17. Неділя — Крейгенд
24 Неділя — Грескленд
31. Неділя — Бойл
Адреса: Box 216, Лак Ля Біш, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Еммануїла Горгіяна
ЖОВТЕНЬ:
3. Неділя — Шортедейл
10 Неділя — Ленґлі
14 Четвер Покрова — Шелвейл
17 Неділя — Роблин
24. Неділя — Гилберт Плейнс
31 Неділя — Гренлвю
ЛИСТОПАД:
7. Неділя — Зелена
8. Понеділок Димитрія — Петлюра
14. Неділя — Роблин
21. Неділя — Ленард
28. Неділя — Гилберт Плейнс
ГРУДЕНЬ
4 Субота Введення — Шортедейл (храм)
5 Неділя П Грядущ
12. Неділя — Роблин
1 Неділя — Ленард
22 Середа Зачаття Зелена
26. Неділя Гилберт Плейнс
Адреса Гилберт Плейнс Ман Тел 161

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. Т. Приступи
ЖОВТЕНЬ:
3 Неділя — Айтуна
10 Неділя — Гудзн
14 Четвер Покрова — Поничай
17 Неділя — Мелвил
24 Неділя — Фелвуд
31 Неділя
Адреса Бакс 143, Айтуна, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Остапа Фляка
ЖОВТЕНЬ:
3 Неділя — Данфін
10. Неділя — Ешлед
14. Четвер Покрова — Данфін
17. Неділя Дрифтінг Ривер
24 Неділя Данфін
31 Неділя — Роквуд
Адреса: Box 550, Данфін, Ман. Тел 4704

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ст. Зучка
ЖОВТЕНЬ:
3 Неділя — Вічер
10. Неділя — Кіфа
14. Четвер Покрова — Вадіна
17 Неділя — Ватсон
24. Неділя — Фостон
31. Неділя — Кагір
Адреса: Ватсон, Саск. Тел 201

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ:
1 П 16 Прп. Евмеміа мч. Іринея
2 С 19 Мчк. Трохима, Савватія
3 Н 20 Н. 16 по З. Вмч. Евстафія
4 П 21 Ап. Кондрата з 70-ти
5 В 22 Прев. Отців в тех. Антонія
6 С 23 Зач. св Іоана Хрестителя
7 Ч 24 Рівноап. Теклі. Копрія
8 П 25 Прп Єфросинія Алексіївна,
9 С 26 Івана Богослова, муч Хари
10 Н 27 Н. 17 по З. Св Мч. Калістр.
11 П 28 Ірпев. Харитона ісповід.
12 В 29 Прп. Кирика отшель.
13 С 30 Михаїла 1-го митр. Київ.
14 Ч 1 Покров Пресв. Богородиці
15 П 2 Андрея Христа ради юрод.
16 С 3 Прп. Дионісія лят. Печер.
17 Н 4 Н. 18 по З. Св Свщм. Єротея
18 П 5 Муч. Харитини прп Дам.
19 В 6 Ап. Томи, муч. Єротіяи
20 С 7 Муч. Сергія і Вакха
21 П 9 Ап Якова Алфеєвого з 12
21 Ч 8 Прп. Пафнії, єв Тайсн
23 С 10 Муч. Евдаиія й Евлампії
24 Н 11 Н. 19 по З. Св Ап. Филипа
25 П 12 Муч. Прова, Тараха
26 В 13 Муч. Карпа, прп. Миикити
27 С 14 Прп. Паїсієвої Серб.
28 Ч 15 Прп Евтихіе Новгор.
29 П 16 Муч. Лонгина сотника
30 С 17 Память Отців 7-го В. Соб.
31 Н 18 Н. 20 по З. Св. Ап. Луки

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомика
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя — Порт Бетфорд
10 Неділя — Редфіл
11 Четвер Покрова Кридор
17. Неділя — Гаселяя
24. Неділя — Гефорд
31 Неділя — Вигвіз
Адреса: Box 163 — Гефорд, Саск. Тел. 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ЖОВТЕНЬ
3 Неділя - Принс Альберт
10 Неділя — Сембург
14. Четвер Покрова І. День Подяки — Відділ
17. Неділя — Шпанєя
24 Неділя — Принс Альберт
31 Неділя Гонефмун
Адреса 1564-7 Ст Е Принс Альберт

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя — Кінора
10. Неділя — Кенсак
14. Четвер Покрова. — Бородже— Молебен Подяки й обід.
17 Неділя — Кінора
24 Неділя Божкиан
31 Неділя Ловлед — (коло Лелька) Молебен Подяки й обід
ЛИСТОПАД:
7 Неділя — Кінора
8 Понеділок Димитрія — Сандова (храм)
Адреса: Скр. 425, Кінора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ЖОВТЕНЬ:
3. Неділя — Вайтфіл
10 Неділя — Аргаю
14 Четвер Покрова. Сван Плейн
17 Неділя — Нонвелл
24 Неділя — Гаєс. 7 год. Вечірня з в уютом
24 Неділя — Дорбен
31 Неділя — Мейбрайк
Адреса Аргаю, Саск. Box 124, Тел. 32

Церковний Устав

ЖОВТЕНЬ:
3. Нед. 16. Голос 7 УЄ 5. Літ. Ап. 2 Коринтян 6: 1-10. Єван. Матея 25: 14-30.
10. Нед. 17. Голос 8. УЄ 6. Літ. Ап. 2 Корин. 6: 16-18; 7: 1. Єван. Матея 15: 21-28.
14 Покров Богор. УЄ Лук 1: 39-49, 56 Літ Ап Жид. 9: 1-7. Єван. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.
17. Нед. 18. Голос 1. УЄ 7. Літ. Ап. 2 Коринтян 9: 6-11. Єван. Луки 5 1-11
24. Нед. 19. Голос 2. УЄ 8. Літ. Ап. 2 Коринтян 11: 31-33 і 12: 1-9. Єван. Луки 6 31-36.
31. Нед. 20. Голос 3. УЄ 9 Літ. Ап. Галят 1: 11-19. Єван. Луки 7: 11-16.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., ОСТОБЕР 15, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ЖОВТНЯ, 1954. ЧИСЛО (976) 20

ІДЕЯ ЦЕРКОВНОГО ОБ'ЄДНАННЯ — ЖИВА.

Другий Конгрес Світової Ради Церков (протестантів) в Евенстоні, ЗДА, почався 15 серпня ц. р. і тривав два тижні. Норвезький єпископ Берґав висловив там надію, що всі християнські віровизнання згодом таки об'єднаються. Не можна цього одначе зробити шляхом самих тільки заяв та резолюцій, себто механічним способом. Між іншим він сказав також, що Православна Церква не приступила до Світової Ради Церков тому, що — згідно зі стверджуючим Православної Церкви — об'єднання може наступити тільки тоді, коли всі християнські віровизнання "повернуться до східнього християнства".

Вислів еп. Берґава "повернутьсй" вличний. Православна Церква дійсно говорить про "повернення", а не про "навернення"; про повернення на лоно першої, найстарщої, основаної Христом Церкви, що як Православна Церква зберігається в незмінній чистоті. Правильно також підкреслив єп Берґав, що об'єднання не можна осягнути тільки заявами та резолюціями Поки не будуть усунені ці причини, що довели до роз'єднання, поєднання не буде можливе. Про ці причини доказно пише Митрополит Іларіон у праці "Подол єдиної Церкви Христової та перші спроби її поєднання"

Одначе Православна Церква не може не радіти ідеєю та спробами поєднання, що їх проявляє Світова Рада Церков. Православна Церква завжди молиться й працює в тому напрямі, щоб було "одно стадо й один пастир", неминущий Пастир єдиної Церкви Ісус Христос, і твердо вірить, що таке поєднання таки наступить.

СПОРТОВІ ГРИ І ЗАБАВИ В СВЯТІ ДНІ.

Спорт -- це добра річ, але його треба практикувати так, щоб не шкодити духовній частині нашої істоти. Спорт у ведлю відтягає людей від Богослужіння, від молитви і всіх духовних справ, для яких неділя і свято призначені, отже цим спричиняє шкоду людству. А він такий модний, такий популярний, так багато грошей коштує всіх, ним захоплених. Недавно відбувалася в одній місті гра, в часі зливного дощу, і велику маси людей мокли на дощі та пригладялися грі,

Церковні люди також бачать у цім шкоду для нас. Вони не є проти спорту, який потрібний для природного здоров'я людини, її тіла, але протестують, щоб у святі дні його практикувати, та й ним людей загалакувати і відтягати від найважнішого обовязку — памяти! ти про Бога і спасіння власної душі.

Домагаються розумні люди спортову гру не передавати неділями через радіо. Слушно. Один день у тижні радіо повинно стриматися від передачі того, що суєтенше святість; а всі люди, духовні і світські, повинні день святий святкувати так, як навчає Церква, бо це вийде всім на добро.

30-ть ЛІТ НА СЛУЖБІ РІДНІЙ ЦЕРКВИ

Прот. о. Вол. Слюзар.

З нагоди 30-літнього служіння на Ниві Христовій Прот. о. Володимира Слюзара, Консисторія УГПЦВК привітчається до гарячих молитов у цей день до вірних парафії Св. Софії у Монреалі та бажає о. Володимирові багато сил у дальшому служінні Рідній Церкві.

Прот. В. Слюсар народився 20 січня 1895 р. в с. Чунів, пов. Заставна на Буковині. Державну гімназію закінчив у Чернівцях, там же студіював право, а потім теольогію в Чернівецькім Університеті.

До Канади прибув у листопаді 1923 р. і в церкві Гудзв, Саск. в жовтні 1924 р. був рукоположений Владикою Іоном Теодоровичем в сан священика. Працював на парафіях Шіго, Тідор, Йорктон, Ярослав-Радомно, а від 1926 року до тепер в парафії Св. Софії Монтреал.

Протягом 30-ти років довелося зазнати доброго та злого, треба було труднитися, жертвуватися, але це о. Володимира не більше гартувало та захочувало до праці на Ниві Христовій

Вітаємо ВПреп. о. прот. Володимира з нагоди цих роковин і бажемо кріпкого здоровля та Многих Літ.

Морські ліхтарні не дзвонать, ані не стріляють, щоб звернути увагу на свое світло... вони тільки світять.

Молитва, це не миттяча, короткотривала справа. Це не голос незмітний, ані нечутний в тишині. Це голос, що доходить до уха Бога, і живе так довго, як довго серце Бога живе для святих справ. (З мудрости книги.)

Молодий законник, защитуючи Спасителя, поставив правильний запит, запитав властиву Особу, дістав правильну відповідь, але зробив неправильний висновок." (З прочитаного).

До відома передплатників „Вістника"

Зміна адреси кожтує 10 центів. Тому кожний раз, коли повідомляєте Адміністрацію „Вістника" про зміну адреси, ласкаво долучіть 10-центову поштову марку (значок).

Адміністрація.

ЖИВІ СТОРІНКИ „ХАТИ ДЯДЬКА ТОМИ.

Повість „Хата дядька Томи" описує расово-суспільний гнет негрів у ЗДА в давніших часах. У наших часах ще існують живі прояви цього явища, хоч і в легшій формі. Відома, навр., дискримінація негрів у Південно-Африканській Юнії.

Ще донедавна в деяких стейтах ЗДА діти негрів не мали права ходити до тих самих шкіл, що діти білих. Недавно закон ЗДА цю несправедливість приневнив. Та що ж, закон на папері — це одно, а життєва практика — друге. Бо ось по 5-ох днях шкільної науки, 14 вересня ц. р. в місті Гінбрайер, Вест Вірджінія, на рашуче й масове домагання родичів та учнів гай сказ пешеходних сімою виділено знов до окремих шкіл.

Отже стає ясно, що не закони творять суспільні, а тільки суспільні форми мають закони. Коли молодіж не буде виховувана Божими законами, то небагато ломокуть закони держави.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПресоєпіск. Митрополита ІЛАРІОНА:
Неділя, 17-го жовтня — Вінніпег, Ман. (Собор св. Покрови).

Повідомлення

Духовна Конференція всіх священиків Української Греко-Православної Церкви відбудеться 19-21 жовтня, 1954 року у Вінніпегу.

Початок її в вівторок, о год. 1-ій по обіді, в салі Катедри Преєв. Трійці.

Консисторія УГПЦВК.

Колегія св. Андрея в Вінніпегу
ФАКУЛЬТЕТ ТЕОЛЬОГІЇ

Цим повідомляється всіх заінтересованих, що виклади в Православній Духовній Академії почнуться в понеділок, 4-го жовтня, 1954.

Всі студенти-теологи є зобовязані прибути на час.

Вписи продовжуються.

Деканат.

Нова адреса „Вістника"

Усі посилки, грошеві й письма посилайте на таку адресу:

THE HERALD
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ДУХОВЕНСТВО - Й ЦЕРКВА
ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

Ш.

ВИЩЕ ПРАВОСЛАВНЕ ДУХОВЕНСТВО ТРИМАЛОСЯ ПАТРІОТИЧНО.

Вище українське православне Духовенство так само було патріотичне, і рішуче повстало проти повстання Хмельницького за волю Православної Віри проти унії. Сучасник повстання, Самуїл Грондський у своїй Historia belli cosaco-polonici 1676 р. подає, що на зборах Хмельницького во своїми прибічниками в 1646 році всіх присутніх сильно підбадьорила важлива звістка Богдана, що його задуми побагословення єм Митрополит Київський Петро Могила перед своєю смертю († 1 січня 1647 р.). І то не тільки побагословив сам почин, але й загорожував прокляттям кожному, хто в справі оборони Православія не візьме діяльної участи, бувши в змозі помагати розумом або зброєю, і щебто заключив і зателегенцію, і селянство на повстання.

Якуб Михаловський видав за старовавним рукописом Мориштина: "Księga pamiętnicza", а в ній розповідає: „Полоцей козаки показали під торгуванн, що його Львівський Владика (православний) Арсеній Желиборський тайно послав козакам порох, кулі та цину. Те саме робив і Луцький православний Владика Афінасій, а також, між іншим, прислав Максиму Кривоносу декілька гармат, що звалися „гаєвицями". А Православні Священики листувалися поміж собою, і переднавали один одному вістки, і за їх допомогою по всій Україні знали, що робиться в тому чи іншому місці, де знаходяться козацькі чи польські військові сили, і згідно з тим поступали" (за вибранки 1864 р. ст. 93, Кривіх).[1]

Українська православна Ієрархія відразу визнала владу Богдана Хмельницького за свою владу, а це впливало на все Духовенство, і воно стало по боці гетьмана. Це мало вирішальну рольо в Богдановій справі, бо тягло до нього українські серця й українські низки. І повідано твердить Б. Лиїнинський: "Рішучу роль відіграло признання української світської влади гетьманської українською духовною. Небувалий в цій історії він перед тим, ані після того величезний підйом духовий: національний ідеалізм толщіх верств, провідників нації, що всю свою силу, весь свій вплив на народні маси й усе своє захоплення вложили на створення духовної єдності національної між тими, хто править і тими, ким правлять, аїг в основу морального авторитету державної двержавної влади в очах народніх мас. Оцей, владою духовною створений, моральний авторитет матеріально сильної державної української влади, ось відроджена маєстичність України остаточно приєхилала до неї найкультурніші й політично та національно найцінніші елементи."[2]

Так об'єдналася вся Україна, бо вона повстала проти знеонаджуючого католицтва, проти унії, за Віру Православну. Це було вже й реальне гасло, яке підняло всю Україну на повстання.

Київського Митрополита Сильвестра Косова поляки й інші не раз упрошували бути посередником у переговорах з Богданом Хмельницьким. Коли року 1650-го з Хмельницьким від переговори православний Воєвода Адам Кисіль, він упросив Митрополита вище переговорити з гетьманом, що той і виконав, правда, недадно.[4] Те саме бачимо і на початку 1651 р., коли польське посольство до Хмельницького просить Митрополита Косова допомогти справі їхніх переговорів.[5] Але, вдається, Митрополит Косів у близьких стосунках з Хмельницьким не був, то все ж змушений був самий подіями не раз брати в них уділ.

Коли Богдан Хмельницький року 1655-го облягав Львів, то до нього вивався Львівський православний Єпископ Арсеній Желиборський, і в ім'я Христа благав гетьмана не руйнувати українського православного народу. Хмельницький послухався, і наказав на Львів тільки окуп, що сильно пошкодило дальній військовій справі.

Патріотичне ставлення українського Православного Духовенства яскраво виявилося в справі присяги його на вірність московському цареві, що Переяславський Радо. Московські посли 14 січня 1654 р. врочисто в'їхали в переповнені Київ. Їх змушене було стрічати й Духовенство: Митрополит Київський Сильвестер Косів, Єпископ Чернігівський Зосима, Печерський Архимандрит Йосип Тризна, ігумени й намісники різних українських монастирів. Деякі джерела говорить (напр Банпиш-Каменський: Історія Малой Россіи, 1842 т. І. прим. 320), ніби Митрополит виголосив відповідну промову, але православний Священик самовидець свідчить зовсім про інше: „Отець Митрополита од жалю обумирав, і все бившее з ним Духовенство за слезами сита не виділи"..." І власне це свідчення більш відповідає правді, бо вище Духовенство, як чолі во своїм Митрополитом, рішуче не поділяло думки Хмельницького піддатися під руку московського царя, а тому й присягати йому вріклося.

По Молебні московський посол, боярин Василь Бутурлин грізно й нечемно спитався Митрополита Косова: „Чому Ваше Преосвященство ніколи не писали до царя й не шукали собі царської милості тоді, коли гетьмани Богдан Хмельницький і все Військо Запорозьке не раз просили великого государя, його царську величність, прийняти їх під свою високу руку?"

Митрополит спокійно відповів: „Мені не відоме листування між гетьманом та государем".

І Священство рішуче відмовилося присягати. Костомарів про це пише так: „Митрополит уживав різних викрутів, казав, що в них немає маєтків, і тому ім присягати не годиться, говорив, що боїться помсти польського короля супроти того Духовенства, що було в інших землях Речі Посполитої, і не хоче відповідати за невинні душі, посилаючись на Печерського Архимандрита, а Архимандрит посилався на нього. Митрополит не погодився й тоді, коли думний дяк Лопухин погрожував йому царською немилістю та гетьманським гнівом. Навіть на пропозицію Лопухина заяснити цю справу з боярином Бутурлиним Митрополит рішуче відказав, що йому нема чого ані бачитися, ані говорити з боярином."[6]

І тільки наступного дня, 19 січня 1654 року напівсилою змушені були присягнути т. зв. митрополичі люди: слуги, дворові, козаки й шляхта, але вище Духовенство московському цареві таки не присягнуло.

Мало того, Митрополит Косів наказав своїому ченцеві Печерського монастиря Макарію Кримінському офіційно записати в Луцьких городських книгах протеста проти московського насильування присягати цареві, що той і виконав. Кримінський розповідає, що Богдан Хмельницький і його генеральний писар Іван Виговський присягнули цареві московському, а московські посли присягнули Богданові.[8]

Причини, чому Митрополит Сильвестер Косів відмовився присягати, добре виясняє В. Липинський: „Причиною опозиції українського (православного) Духовенства було між іншим і те, що воно боялось (як потім показалось — слушно) утрати незалежности Української Церкви тоді, коли Митрополит Київський стане підлягати Патріярхові Московському. Крім того, присяга разом з Військом Запорозьким цареві тоді, коли велика частина Київської Митрополії оставалась ще за межами козацької України в залежности від Речі Посполитої, потягала за собою віддання Православної Церкви на ній некозацький території, тобто на Волині, Поділлі (західньому), Галичині й Холмщині в руки польські, що було рівнозначним заведенню в тих краях скрізь релігійної унії і конфіскаті величезних маєтків, які там Церква Православна посіла. Воно так дійсно пізніше за часів Руїни й сталося."[10]

Духовенство, особливо вище, добре знало тяжкий стан Духовенства Московського, тому й дивилося на українсько-московське поєднання, як на поневолення своєї Церкви. Ось через це Митрополит Київський зо своїм вищим Духовенством рішуче заявили, що „волять померти, а чим присягнути цареві"...[11]

Настрій українського Духовенства добре знаний з листа Чорнобильського на Київщині Протопопа з січня 1654-го року: „Хмельницький видав усіх нас у неволю Московському цареві по Володимир і по Турів, і ще й далі. Місто Київ під мечевим каранням силою довів до того, що присягнули всі, та Духовенство присягло. Сам бачив своїми очима, як Москва наїхала Київ".[12]

Коли Московське військо, з допомогою Хмельницького, зайняло Білорусію, то зараз же, 15 вересня 1654-го року Єпископ Білоруський, що весь час знаходився під владою Митрополита Київського, був силою приключений під владу Московського Патріярха,[13] а це спонушило й настоожило все українське Духовенство, і навіть тих, хто був до Москви прихильні.

Торочасні документи часто оказують, що Богдан Хмельницький поєднання з Москвою не обмірковував належно зо своїм вищим Духовенством, а це сильно вадрило всю справу Хмельниччини.

---

[1] Н.Костомаровъ: Богданъ Хмельницкій, 1884 р. т. І. ст 249. В. Отечественныя записки, видання 1789 р. ст. 47-52.
[2] Н. Костомаріь, т. І. ст. 317.
[3] Реляція й Цевлаєв в Історії України, Філядельфія, 1925 р. ст. 70-71.
[4] Н. Костомаріь, Н. 218.
[5] Там само. ст. 278.
[6] Там само, т. ІІ. ст. 212.
[7] Рукопис Ізмаграт. Пуфа. Бібліотеки, сіпонавичне, Miscel No. 63. Костомаріь. Ш. 134.
[8] Костомаріь, Н. 135
[9] В. Липинський: Україна на переломі, Відень, 1920 р., ст. 268. Див. Московські „Чтенія" 1861 р. т. ІІ.
[10] Там само, ст. 268.
[11] Акты Южной и Западной России, т. XIV.
[12] З рукопису Архіву Чарторийських у Кракові. Див В. Липинський, ст. 258.
[13] Акты Южной и Западной России, т. XIV, ст. 354.

(Далі буде)

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Повзволеного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., квартярічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.

Адреса:
"VIRA i KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД

Почалася наука в Богословській Школі при Колегії св. Андрея в Вінніпегу. Почалася дуже важка праця нашої Церкви для підготування нових священиків, які після скінчення науки, підуть на ниву Христову працювати, щоб спасати людські душі і ширити Боже Царство на землі.

Питомці Шкоди — незаможні. Щоб дати їм змогу досягнути мети, скінчити науку і бути пастирями нашого побожного, українського, православного загалу, Церква хоче їм матеріяльно помогти. Дяитого Конституція Української Грекo-Православної Церкви в Канаді нелвно постановила заізлнити питомців Шкоди від половини оплати їхнього утримання.

Постанова гідна похвали. І на часі. Тепер, більше як коли, потрібно нашій Церкві священиків. Коли ж є кандидати до духовного стану, а вони незаможні, й тому не можуть посвятитися для цієї благородної праці, то обовязком Церкви є цьому зарадити.

Отже є постанова і її мусимо виконати. Вже за місяць жовтень Консистерія обовязана зложити певну суму на утримання своїх будучих священиків. А звідки візьме гроші на це Консисторія?

Частину грошей на цю ціль уже зложили деякі вірні нашої Церкви, і деякі громади. В цей спосіб при Консисторії УГПЦК повстав окремий фонд під назвою Стипендійний Фонд. Його стало буде треба збирати, і на нього інше не можна буде вживати, тільки на оплату утримання студентів Богословської Школи, які будуть священиками нашої Церкви.

Отже заключається всіх, кому добро і світла будучність нашої Церкви лежить на серці, — зложіть свій дар на Стипендійний Фонд.

Громади нашої Церкви по всій Канаді є обовязані пожертвувати відповідну суму на цю ціль.

Подобні члени і членки наші Церкви, підуть слідами наших доброчинців у минулому, і також не відмовляться принимати своєю частиною на Стипендійний Фонд.

Організації при наших парохіях також не забудуть тої преважної справи, від чого залежить дальший розвиток і добро православних українців у Канаді

При нагодах родинних свят, храмових обідів, виступів перед загалом — заряджувати треба збірки грошей на Стипендійний Фонд.

Стипендійний Фонд — це потреба яка буде завсіди себе нагадувати. Наука в Богословській Школі почалася і вона буде тривати до закінчення шкільного року, але, після перерви на вакації, вона дальше буде тривати доки буде наша Церква, а вона вічна.

Тому про Стипендійний Фонд треба стало памятати й безперервно, кожного року його поповнювати.

Гроші слати моней ордером чи чеком до канцелярії Консисторії УГПЦК, 7 Ст. Джанс Елнно, Вінніпег 4, Ман., — з зазначенням на Стипендійний Фонд.

Усіх жертводавців імена і всі збірки будуть поміщені в пресі, на більші суми виставимо посвідки.

Консисторія Української Грекo-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є.-Грицина.

Той, хто вміє прясту за свого провідника, обовязок — за ціль (мету), може безпечно довіряти себе Божому Провидінню, що його буде правильно провадити по дорозі життя.

Паскаль.

НОВИЙ ПРОВІД СВІТОВОЇ РАДИ ЦЕРКОВ.

У склад новообраного проводу Світової Ради Церков на шість літ входять: Джордж К. А. Бел, єпископ з Чічестер (Англія); архиеп. Михаіл — від Сілянх яні, після скінчення науки, підуть на ниву Христову працювати, щоб спасати людські душі і ширити Боже Царство на землі.

Питомці Шкоди — незаможні. Щоб дати їм змогу досягнути мети, скінчити науку і бути пастирями нашого побожного, українського, православного загалу, Церква хоче їм матеріяльно помогти. Дяитого Конституція Української Грекo-Православної Церкви в Канаді нелвно постановила заізлнити питомців Шкоди від половини оплати їхнього утримання.

Постанова гідна похвали. І на часі. Тепер, більше як коли, потрібно нашій Церкві священиків. Коли ж є кандидати до духовного стану, а вони незаможні, й тому не можуть посвятитися для цієї благородної праці, то обовязком Церкви є цьому зарадити.

Отже є постанова і її мусимо виконати. Вже за місяць жовтень Консистерія обовязана зложити певну суму на утримання своїх будучих священиків. А звідки візьме гроші на це Консисторія?

Частину грошей на цю ціль уже зложили деякі вірні нашої Церкви, і деякі громади. В цей спосіб при Консисторії УГПЦК повстав окремий фонд під назвою Стипендійний Фонд. Його стало буде треба збирати, і на нього інше не можна буде вживати, тільки на оплату утримання студентів Богословської Школи, які будуть священиками нашої Церкви.

Отже заключається всіх, кому добро і світла будучність нашої Церкви лежить на серці, — зложіть свій дар на Стипендійний Фонд.

Громади нашої Церкви по всій Канаді є обовязані пожертвувати відповідну суму на цю ціль.

Подобні члени і членки наші Церкви, підуть слідами наших доброчинців у минулому, і також не відмовляться принимати своєю частиною на Стипендійний Фонд.

Організації при наших парохіях також не забудуть тої преважної справи, від чого залежить дальший розвиток і добро православних українців у Канаді

При нагодах родинних свят, храмових обідів, виступів перед загалом — заряджувати треба збірки грошей на Стипендійний Фонд.

Стипендійний Фонд — це потреба яка буде завсіди себе нагадувати. Наука в Богословській Школі почалася і вона буде тривати до закінчення шкільного року, але, після перерви на вакації, вона дальше буде тривати доки буде наша Церква, а вона вічна.

Тому про Стипендійний Фонд треба стало памятати й безперервно, кожного року його поповнювати.

Гроші слати моней ордером чи чеком до канцелярії Консисторії УГПЦК, 7 Ст. Джанс Елнно, Вінніпег 4, Ман., — з зазначенням на Стипендійний Фонд.

Усіх жертводавців імена і всі збірки будуть поміщені в пресі, на більші суми виставимо посвідки.

Консисторія Української Грекo-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є.-Грицина.

ВІД НАУКИ ДО РЕЛІГІ.

Від релігії до науки і від науки до релігії — оце дві правди, що невідлучні одна від одної. Тільки Церква дала людству науку й школи. А з другого боку, глибока наука не тільки не веде до безбожництва, але навпаки, — вона скріплює і поглиблює релігійність. Завдяки добрій освіті, людина має можливість ґанебне приглядатися до світу в вічними його таємницями і переконатися, що він не міг початися без Творця. Ось чому великі геиії науки завжди релігійні. До таких належить також і відомий Альберт Айнштейн, якому тепер 75 років. Він сказав, що наука і релігія виробляв та раз незвидзи устійнили його відношення до життя і смерти. Він признає, що Бог, є Богом космічної гармонії, порядку та ясности.

Нам не слід забувати, що Українська Православна Церква завжди була і є учительною Церквою.

КОМАНДАНТ АРМІЇ СПАСІННЯ.

У Канаді є релігійна організація Армія Спасіння. Вінук основника тої організації Вільяма Бута буде командантом її на Канаду. Називається він Віклиф Бут.

Давніше він стояв на чолі тої Армії в Норвегії.

Організація тої назви відома в протестантських краях. Мало вона конкуруе з церковними установами, зате більшу увагу звертає на самаританську роботу, виключуєи безробними, опущеними, нещасними.

Є и ній і українці в невеликім числі. Беручи участь в ній, вони зовсім покинули Церкву своїх предків: а шкода, бо Церкви правдивої, Христової, Православної не може заступити ніяка релігійна організація. Тільки Церква Православна провадить людей до Христа і спасіння.

МУДРІ ДУМКИ.

Діямант не можна виглалити без тертя (потирання); так само людина не може удосконалитися (усовершитися) без випробовування.

Китайська приповідка.

Штука висловитися правильними словами. — це благородний спосіб, який ніколи не зайде з моди; ніколи він не перестане бути приємним, і засягне найсмиріших.

Ф. В. Фабер.

ПРИТЧІ СПАСИТЕЛЯ

СКАЛКА І КОЛОДА.

„Не судіть, щоб вас не судили. Бо яким судом судите, такиме осудять і вас, і якою мірою міряте, відміряють і вам. І чому бачиш скалку в оці брата твого, а не бачиш колоди у власім оці? Або, як скажеш до свого брата: нехай вийму скалку з твого ока, коли в твоїм оці колода? Гіпокрите, перше вийми колоду з власного ока, а тоді побачиш як вийняти скалку з ока брата твого." (Мт. 7:1-5)

У цій притчі учить Ісус, що ми перше повинні судити себе замість судити інших.

БУДІВНИЧ НА СКАЛІ І НА ПІСКУ.

"Отже кожний, хто слухає цих Моїх слів і виконує їх, подібний до розумного чоловіка, що дім свій побудував на скалі. Прийшов дощ, налійшла повінь, повіяли вітри і вдарили на той дім, але він не завалився, бо був побудований на скалі.

А кожний, хто слухає ці Мої слова і їх не виконує, подібний до нерозумного чоловіка, що свій дім побудував на піску. Упав дощ, настала повінь, повіяв вітер і напирали на той дім; і він розвалився і велика була руїна". (Мт. 7 24-27)

Тут виясняє Спаситель конечність слухати Його науки і до неї пристосуватися.

ПРИЄМНЕ З ПОЖИТОЧНИМ.

Кожне слово існує на те, щоб виражати дяний сенс, — такий сенс, якого немає в іншому слові. Напевен завжди клав натиск не те, щоб вживати слово в його властивому сенсі.

Одного разу Наполеон хотів дістати з полиці книжку і не міг, бо було зависоко. Тоді приступив до нього дебелий, старшина сказавши:

„Позвольте, я дістану книжку, — я більший".

„Ні, заперечив імператор, я є більший, а як лише вищий".

ЗІЯЧ І ЗЕРНО.

"Ось вийшов сіяч сіяти. І коли сіяв, то трохи (зерна) впало при дорозі і прилітали птиці та й його поїли. Трохи упало на кам'янисті місця, де не було багато землі, посходило, бо не було глибокої землі. Коли ж зійшло сонце, зсяяли, а тому, що не мали коріння, вони всохли. А трохи їх упало між тернину, і виросле терниня і заглушила їх. Одяак інші впали на добру землю і видали зерна, одні сто разів стільки, інші шістьдесять, а деякі тридцять." (Мт. 13:3-8)

Цею притчою виясняє Христос, як приймають люди науку Спасителя. Щоб вона принесла нам користь, мусимо її приймати щиро й отверто, і вона повинна видавати плоди-діла.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — **„ПРОВІДІННЯ"** заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum.
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50
Редакційні часописи для українців в Канаді.

Адрес уйте!
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

НАША ЦЕРКВА

Ісус Христос установив Церкву Свою на землі й тому часто вона називається Христова.

До Христової Церкви належать люди цілого світу; люди з усіх сторін Землі і країв. До неї належать і українці. Це є велике щастя, що в Х. стол. світло Христа Спасителя осяяло наш побожний український нарід і від того часу він виховується під впливом Світа Божого, вивчає найкращу Православну Віру, й дістає найдорогшу і найсвятшу духовну поживу для свого дальшого життя.

Наша Українська Православна Церква виховує наш нарід; вона його обороняє від усього злого; вона йому оприділяє про Бога, про Його найвище його, заохочує виконувати волю Творця Небесного, й наближає жити згідно з Науков св. Євангелії і Божими Заповідями.

Належати до святої Української Православної Церкви, що є правдивою Христовою Церквою — це велике щастя і привілей.

Наша Церква — для нас, українців, найважніше установа, бо вона Божа установа. І наука — для нас закон, якого не можна легковажить ні нехтувать, ані ламати.

Покинути Церкви — не може заступити поклику будь-якої іншої світської організації.

Нашої Церкви не можна замінити на яку іншу церкву в світі.

І услуга для нас щось велике, важне, високе, гідне і свяге, що ані в думці не можемо мати, що ми можемо подібну услугу дістати будь де інде.

Ясніше — всі св. Таїни, які благословення і які освячення приймаємо тільки в своїй Церкви. То значить молитися, прославляти Бога, шукати духовного корму для нашої душі маємо тільки в своїй Церкві. Вінчатися, лучитися на все життя з вибраними нашого серця, маємо тільки в своїй Церкві. Господь побласловить нас дитьми, охрестити його, наш найбільший скарб, називають, його пожертвувати Богові маємо в своїй Церкві. В житті християнина завжди бувають справи, які він повинен виконувати так як учить Церква. Отже обудує дім, його треба освятити. Ще в далеку дорогу — треба благословлення Божого. Умре хтось треба похоронити. Часто треба церковної услуги жилай людині. І ці всі і подібні услуги приймає добрий, розумний, свідомий християнин тільки у своїй Церкві.

Говорити, що кожна Церква добра, що можна до будь котрої Церкви належати, можна у будь котрій хрестити, вінчати, хоронити, це значить давати свідоцтво або несвідомости, або чогось гіршого.

Таке говорити рівняється говоренню горожанина якоїсь держави, що всі держави в світі добрі. Або говорити, що всі справи добрі. Або всі люди добрі тгд.

Хоч в різні держави в світі, то напр. для канадійського горожанина Канада є найдорожча; є справ дуже багато, але один є найдорожший: друзі менше покинні, ніж трильон; люди є дуже гарні, благородні а навіть свині, але є ані люди, ані держава — є одна Церква найкраща, найсвятіша, найблизча його душі і серцю — це Українська Православна Церква, у якій він освячується при святій Таїні Хрещення, у ній зберігає найкраще і найсвятіше свій релігійний і національний характер, у якій він находить відновлення, щастя і потіху.

Нема іншої Церкви для українця, яка могла б йому заступити Українську Православну Церкву.

СТОРІНКИ ДЛЯ ІСТОРІЇ...

Українська Православне Церква відома зі своєї толерантности супроти инших віровизнань, а в тому й супроти української католицької Церкви. Коли здається нам, що ці останні, то в своїй толерації супроти них УПЦерква керувалася не тільки християнською етикою терпимости та вирозуміння, але й також бажанням не розбивати єдности нашого народу.

Є такі люди одначе, що всяку злобливість, терпимість, вирозумність та все те, що вилливе з християнської етики, трактують як ознаки слабости. І такого погляду є, як виявляється, й провідні люди української католицької Церкви. Нехіть Української Православної Церкви до релігійної ворожнечі вони почали вважати за ознаку якоїсь уявленої слабости нашої рідної Церкви. Та ці розрахунки вояючих католиків зовсім помилкові. Українська Православна Церква в потребі завжди вміє оборонити себе. Про це свідчить між іншим також полемічна література, що була видана в редукт проти унитсько-польських посягань на нашу предковічну Віру, зелію й націю.

Здавалося б, що "часи змінюються і ми змінюємося з ними". Але — ні! Часи змінюються, одначе католицький натиск на нашу Українську Православну Церкву не змінюється. УПЦерква мусить постійно стояти на сторожових позициях. Майбутні бездоробні історики знайдуть і з наших часів документи-сторінки для історії, що свідчитимуть про наступ на УПЦеркву навіть у вільному світі та про її самооборону.

До таких документів належать і ці, що нам прислали з Торонта і що ми їх друкуємо без змін.

„Ми, православні українці при Катедрі Св. Володимира в Торонті, заслуховши ряд доповідей на церковно-історичні теми, що їх зорганізувало наше Братство, констатуємо — що вони дали розгорнутість в останньому часі в церковно-релігійному житті української еміграції, виявили зненацька в кожного свідомого українця. Ми є свідомі посилної католицької акції проти Української Православної Церкви.

Методи, якими послуговується католицька акція, що веде до розбиття української єдности та поспаблення національного фронту, ми вважаємо антихристиянськими та антиукраїнськими, і як такі засуджуємо.

Ми, православні українці, що належимо до подавляючої більшости української нації, закликаємо всіх братів і сестер у відповідь на це вороже завізання міжнього завою стануги навколо нашої Святої Церкви, допомагаючи Церковному Проводові у зміцненні її, заключаємо підтримувати всі міропримства, які запроваджує наша Свята Церква, завжди бути готовими до оборони її, як це робили наші предки.

Ми закликаємо наших братів грекo-католиків, що вже не раз давали докази толерантного ставлення до Української Православної Церкви, а тим самим до загально-української справи, пригадати і згадати собі основними мотивами не-розсварити нас на релігійному полі.

Ми, відрані, висловлюємо глибокий жаль, що Провід Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, вищетавши в світ таке репрезентативне видання, як „Енциклопедія Українознавства", що мало б бути джерелом правдивої інформації про Україну, допустився тенденційного насвітлення історії Української Православної Церкви, а в багатьох випадках що історію сфальшував, і не зважаючи на численні протести з боку православних українців з усього світу, не пішов не виправив цих помилок і фальшувань, для чого до цього можливости, але цілковито ігнорував ці протести.

Ми домагаємось, щоб у новому виданні, а зокрема у виданні англійською мовою, Провід Н. Т. Ш. доповнював, щоб матеріали про історію Української Православної Церкви було подано об'єктивно і в належному обрамленні."

Треба стверднти факт, що навіть ті з-поміж православних українців, які досі, завдяки своїй релігійній толерації та в ім'я національної єдности, не добачували або в своїй довготерпеливості не хотіли добачувати сумної дійсности з боку католицької Церкви в її скрайно ворожому відношенні до Укр. Правосл. Церкви, тепер широко більше приходитимуть із запізнім своєї невтральности на, позиції оборони своєї рідної многостраждальної Церкви. З цілим спокоєм членів 40-мільйонової Української Православної Церкви можемо стверднти, що в нас є досить покликаних до цього людей, щоб оборонити свою рідну Церкву.

ПРО ЄДНІСТЬ СВ. ПИСЬМА

Найголовніша книга християн — це БИБЛІЯ. Слово Біблія—грецьке і означає воно—КНИГИ. Найважливіша вона тим, що в ній міститься весь закон, даний в різних часах людям від Бога. Книга Біблія поділяється на дві частини: Старий Завіт і Новий Завіт (або Заповіт). Старий Завіт охоплюють книги, написані богонадхненими людьми-пророками ще до приходу Христа Спасителя на землю. Це: 5 кн. Мойсея, Ісуса Навина, Суддів, 4 кн. Царів, 2 кн. Параліпоменон, 2 кн. Ездри, Естер, Йова, Псалтир, Притчі Соломона, Екклезіаст (проповідник), Пісня пісень, кн. пророків: Ісаії, Єремії, Єзекіїля, Даниїла і кн. 12 малих пророків: Осії, Іоіля, Амоса, Авдія, Йони, Михея, Наума, Аввакума, Софонії, Аггея, Захарії, Малахії. До Старого Заповіту ще входять моралевчительські книги: Товіт, Юдіти, Премудрости Соломона, Премудр. Ісуса, сина Сірахового, три книги Маккавеїв і пророча 3-тя кн. Ездри. Ці останні не ввійшли в давній єврейський канон і тому їх звуть „неканонічні"; тому однак, що і в них знаходимо Боже пікування про людей, і ту ж божественну науку, що і в інших книгах, то св. Отці постановили внести їх у список книг Старого Завіту як науку тим, що аступатимуть у Церкву Христову.

Книги Старого Завіту, крім науки про Боже пікування про створений Ним світ, та, головно, про людей, містять записаний Закон, даний самим Богом на Горі Синай через Мойсея і повторений частинами через інших Святих Мужів, пророків. В них містяться також численні Обітування Божі про прихід Спасителя світу Христа Божого на землю, щоб цим Новий Завіт (Заповіт) та спасіння людство від владя сатани, що оволодів людством через гріх прабатьків у-сього людства Адама та Єви. Ці Обітування Дух святий висловив через пророків. (2 Петра 1,21; Діян. 1,16) і вони (пророки) записали все те в свої книги також під надхненням Духа Святого.

З цього бачимо, яке величезне і святе значення для нас мають книги Старого Завіту. Без них Новий Заповіт взагалі б без підвалин, повислий в повітрі. Всі ті кн. Старого Завіту все Християнство розуміє як Святе Письмо. Сам Христос, Син Божий, надяв ся. Старого Завіту величезного значення. Він каже людям: „Досліджуйте Письма, бо ви через них надіяться мати життя вічне, а вони свідчать про Мене (Із. 5,39). І в іншому місці: ...Належало сповнитися всьому написаному про Мене в Законі Мойсеєвім і в пророків, і в Псальмах". Тоді розкрив їм розум розуміти Писання... (Лук. 23, 44-45) і (Лук. 24, 25-27) Дивно, що після такого ясного виявлення і завіщання у деяких християн повертається язик сказати, що Старий Завіт для нас не важний і що то „жидівська політика"...?

Починаючи від Апостолів, Церква Христова з найбільшою пошаною ставиться до Св. Письма Старого Завіту. Ап. Павло пише до Ап Тимофія: „Ти з дитинства знаєш священні Писання, які можуть умудрити тебе на спасіння вірою в Христа Ісуса **Все писання Богонадхненне** і корисне для науки, на виявлення (гріхів), на виправлення та на провадження в праведности" (2 Тим. 3, 15-16). Вивчаючи книги Старого Завіту, ми готовимо себе до розуміння книг Нового Заповіту, бо без того багато дечого стало б для нас незрозумілим (Звернім увагу на послання Ап Павла до Євреїв). Вселенські Собори ніяк визначили, які книги треба вважати за Святе Письмо і як до них ставитися. Заперечувати ці постанови православний християнин не може. Тому то в теологічних школах дуже уважно й довго вивчають книги Старого Завіту, особливо Пророцтва та Псальми.

Архиепископ Михаїл.
(Продовження буде)

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ВІСІМНАДЦЯТА НЕДІЛЯ.

Св. Євангелист Лука (5:1-11) оповідає про Ісуса Христа як Він увійшов у човен, попросив Симона, щоб відчалив від берега, і з човна голосив Слово Божому. Після того поради відплисти ще дальше й закинуте сіти, щоб ловити рибу. Були здивовані рибаки-апостоли такою порадою Спасителя, бо не було місце, де довго ловили рибу і нічого не виловили. Та цим разом надзвичайно багато риби наловили. „Страх обняв... усіх... ізза ловлі риб". Але Син Божий їх успокоїв. „Не бійся, — сказав до Симона, — від тепер будеш ловить людей". І пішли тоді апостоли, що до цього часу займалися риболовлею, „оставили все і пішли за Ним (Ісусом Христом)", посвятилися, так би мовити, ловлі людей до Царства Божого.

При цих обставинах каже Господь апостолів до праці на ниві Христовій, щоб учити людей, їх освячувати і провадити дорогою праведности, до їхньої мети, — до повної звершенности. І вони пішли за Ним, віддалися шляхотно на службу Богові та видержали на своїх становищах, яким Юди, до кінця свого життя.

При дивних обставинах каже Господь апостолів до апостольства св. Павло. Світло осяяло його на дорозі до Дамаску. Сам Ісус Христос його назвернув з дороги гріху, на дорогу святости.

Нині Церква стоїнне ту ролю і, як колись Син Божий, так вона каже людей, одних до апостольської праці, у ряди священників, других до святости, праведности і побожного, правдивого християнського життя.

Церква каже нас своєю проповіддю, проповідуванням Божого слова, розясненнями прав Божих, заохочуванням до добрих діл, до посвяти до совершенства заохочує вона нас „йти за Христом".

Церква кличе нас своїми Богослуженнями, обрядами, писмо бути дітьми Бога, любовію і праведно жити, хоронити себе від усякого зла і тим способом „йти за Христом".

Церква кличе нас голосом дзвона. Цим дає знати, що вона жиле, що в ній відбувається свяге діло, люди моляться, душі свої підносять до Бога, очищують їх від усякого зла, щоб „йти за Христом". І нас вона кличе, щоб до себе пригорнути і знаститися від неволі нашого спасіння.

Церква кличе нас своєю тишиною. Тихо в ній, коли не відбувається Богослужіння. Але ця тиша якась таємнича, навіює вона дивні почування на душу, в світ; наче глядять на час з образів, і кличуть „ми пішли за Христом" і ти „йди слідом за Ним... будеш щасливий і добро тобі буде"...

Не инакше церкви. В неділю чи свято спішам до неї, щоб там слухати Божого поклику і слідувати за Ним через усе наше життя.

ДЕВЯТНАДЦЯТА НЕДІЛЯ.

У Євангелії (Лк. 6:31-36) кличе Христос усіх нас, християн, до відмінення від усіх инших, від поган, від грішників, і від усіх инших, що не знають науки Спасителя, непросвічені Божим Словом, що живуть поза Христовою Церквою.

Християнин має керуватися не власною виголою, не власним добром, не власним задоволенням у своїх поступованнях з людьми. Він має завсіди обовязок глядіти зо становища, що він вибранець Бога, наслідник Божого Царства, якого завданням є жити для инших, служити їм добром, чим він відзначиться від усіх, що керуються себелюбством і власними користями у своїм житті.

Любов — це головна християнська чеснота.

Любовію треба керуватися в усіх наших чинах, поступованнях, ділах. Але вона мусить бути така як її описує св. Павло. „Коли б говорив язиками людськими й ангельськими, а любови не мав, став би я моя мідь звенячя або кимвал бренячий. І хоч би я мав дар пророцтва і знав усі таїни і все знання, і хоч би я мав усю віру, так, щоб гори переносити, а любови не мав, то я ніщо. І хоч би я роздав ввесь свій маєток, і хоч би віддав моє тіло на спалення, а любови не мав, ніщо мені це поможе. Любов є довготерпеливив, любов є ласкава, не завидує, не чваниться, не надувається, не сороромолее, не є користолюбна, не сердиться, не задумує зла, не тішиться неправдою, а тішиться правдою. Все знощить, всему зірить, всього надіється, все перетерпить. Любов ніколи не гине."

Кого любити? Усіх ближніх! "Любіть ворогів ваших і добре робіть, і позичайте, нічого за те не сподівайтесь..."

Хтось спитає яка мені користь з того що ми підшли за Ним, віддалися шляхотно на службу Богові та видержали на своїх становищах, юрби Юди, до кінця свого життя.

Задля нагороди від Бога маємо відзначуватися як християнин між усіми людьми. Бог нас нагородить. „Він милосердний до невдячних і злих" то очікуємо Він лишній, милосердніший до праведних, до добрих, до тих, що своїм життям заслуговують на спинство Бога.

Справді варто бути кращими людьми чим погани, грішники, й инші що не просвічені світлом св. Євангелії.

ДВАДЦЯТА НЕДІЛЯ.

У Євангелії (Лк. 7:11-16) описана сумна подія. Коли Син Божий з апостолами приближався до міста Наїну, зівстріли несли на цвинтар помершого сина матері, що була вдовою.

Це був похорон. А похорони все сумні. Тут сини, надія немічної матері, та й ще одинокий син, помер; Бого відносила на вічний спочинок. Нещастя. Та одних треба памятати звідки нещастя прийшло на землю, у світ? Його спричинив у світі гріх. Бог не створив його коли створив був світ, який був, і все инше, „дуже добрим". Гріх є причиною всієї біди і всього нещастя на землі. „Через одного чоловіка гріх у світ прийшов", коли Адам упав," а через гріх (прийшла) смерть." (Рим. 5.12).

Не вільно нам забути цього. Світ повний смутку Слабости, болі, немочі, убожество, праця, кпноти товаришать людям на цій життєвій дорозі. Нема родини де не було б плачу, суму і біди. А звідки це все прийшло? Гріх є джерелом і коренем того всього. Не було б сліз, ані турбот, ні слабостей. ні смерти, ні похорону на землі коли не гріх. Дякуймо Богові за рятунок на це все, який находимо в св Євангелії, бо наше життя тут на цім світі ще не все.

Одно памятаймо, що гріх причиною всякого зла на землі. То ж його маємо ненавидіти і зависть його любити, його бажати. з ним бавитися, його виправдувати, треба його ненавидіти найбільшою ненавистю

Гріх великий убійник і злодій, ограбує і нещастя світу. Поборіймо його.

ТРИВОЖНІ ОЗНАКИ УПАДКУ ХРИСТИЯНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ.

Дж. Едгар Гувер, директор Федерального Бюра Інвестигацій, заявив, що в ЗДА на протязі першого півріччя 1954 р. кількість більших злочинів зросла на 88,850, це значить на 8.5 процентів. За час від січня до червня ц. р. було доконано 1,136,140 тяжких проступків. Отже кожної 13.8 секунди в ЗДА допускаються одного більшого злочину. Від 1 липня 1953 р. до 30 червня 1954 р. кількість населення ЗДА побільшилася тільки на 2 процента, а кількість тяжких злочинів за 8 місяців зросла аж на 8.5 процентів! Кількість злочинів зоза міст сто (села й фарми) збільшилася на 11.9 процентів, а з міста на 7.2 процента. За перших 6 місяців ц. р. кожного дня 35 осіб були замордовані і 252 злочинно покалічені, 48 знасильнені, вкрадено 608 авт і вилм місце 197 грабунків. Такі числа кожного дня!

До речі, Гувер наводить тільки ці потовані злочинів. А скільки їх є ще не занотованих?

Це факт, що злочинність зросла особливо серед молоді.

Розуміється, це саме сумне явище існує і в СССР, але про нього більшевики не пишуть в пресі. Застрашаюче зростає злочинність і в Англії, і взагалі всюди в наших часах.

Чому? Коли людина перестає вірити в Бога, то тим самим перестає мати собі Його за опікуна своєї душі та її чесноти. А Ангела-Хоронителя не заимить і тяжча поспідність, що мали б пильнувати чистоти людської душі.

Вже вийшов з друку і продається календар
„РІДНА НИВА"
НА 1955 РІК.
Він містить у собі календарієм, церковний устав, вірші, описи громад тгд., багато ілюстрований.
Ціна його $1.00.
Замовляти в священиків нашої Церкви або в Консисторії:
THE HERALD
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

СТОРІНКА МОЛОДІ

ДІТИ ПІД ДУХОВНУ ОПІКУ.

В неділю, 25 вересня, о год. 3 по полудні катедра Преся. Пройшу у Вінніпегу заповнилася дітьми та їхніми родичами. Після літнього відпочинку починається святочне відкриття Недільної Школи. Воно почалося молебенем, що його відслужив Вл'ясов. Митрополит в співслужении пароха о. М. Юрківського та о. О. Геруся, пароха церкви на Дарфелі. Владика Митрополит гарною бесідою й зворушливо сказав до дітей свое Слово, змикнучи знак хрестотрипертя, отого „одного з найобтрішних символів Божих", як сказав Владика, він вкладає його значення.

Вірні дозвідаялся, що в часах переслідування перших християн поганами, християни при зустрічі тричі поздоровляли себе знаком хреста і за це погани карали їх, мов за якийсь проступок. Владика вияснив, що католики виконують знак хреста цілою долонею, і цей символ має в них інше значення, ніж Трипертя в православних.

Владика ще раз пригадав, що всі ми православні повинні особливо пам'ятати на собі знак хреста перед сном, після сну, перед працею та після праці, і хай брак часу ніколи не перешкодить нам промовити хоч кілька молитовних слів, хоч хоча б, наприклад: „Господи, Ісусе Христе, помилуй і бережи мене"! На це не треба багато часу. Вдавнину український князь Мономах постійно навчав своїх дітей побожности, і щоб вони перед кожним діялом клали на собі знак хреста, промовляючи кілька молитовних слів.

Побагословивши дітей та розадавши їм ікони кожному зокрема, Владика вияснив значення благословення: Воно має велике значення. Через благословення передається благодать від Творця. Родичі благословляють своїх діточок під звязь (на цілий), в дорогу та в кожному випадку, важливому в їх житті. В католиків натомість тільки папа має право благословляти, а що до владик та священиків, то вин тільки найвищенко, рідко-коли дозволяє їм благословляти вірних.

Після молебеня родичі численно записували своїх дітей на науку в Недільній Школі.

Олександер Брик.

РЕЛІГІЙНА НАУКА

Молитва.

Молитва — це розмова наша з Богом, як учать св. Отці Церкви. Коли мовимося, тоді свій розум, свої бажання, почування й серце відносимо до Бога. Їх підносимо до Бога тоді, коли покидаємо світові справи, перестаємо про них думати чи їх бажати, а побожно, з вірою керуємо наше ціле єство до Бога.

Людина все молилася, бо молитва потрібна людській душі; душа людини не може жити без молитви: Часами настає такий стан душі, а на це бувають причини, коли вона байдуже до молитви, але це є хвилеве, бо приходить час, коли під напором досвіду, переживань, старости, примірів інших — людина звертає свої думки до Всевишнього Бога і в Ньому шукає ратунку, потіхи, полекші, заспокоєння і тільки в Ньому й находить їх.

Молитва — це свідомість присутности Бога; це переконання, що людина духово спілчується з своїм Творцем.

Є різні роди молитов. Розрізняємо їх в огляду на зміст, або потребу. Молитвою прославляємо і величаємо Бога й таку молитву називаємо похвальною або хвали.

Похвальною молитвою славимо Бога як Найвищого й Найдосконалішого чи Найсовершеншого Єства та його найчудрших діл; нею ми бачимо славу, величч і силу Бога, і величаємо Його милосердя, доброту з любов.

Природа величає Бога: Небеса голосять Божу славу, а про діла рук Його звіщає небозвід" (Пс. 18:2). „Славу Господню голоситимуть мої уста, кожне тіло нехай благословить ім'я Його Святе по вік". (Пс. 145:21). „Усе, що дише, нехай хвалить Господа". (Пс. 150:6).

До похвальних молитов зачислені: „Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі"; або „Слава Отцю і Сину і Святому Духові..", Слава Богові в вишні, . . ., "Слава Тобі, Господи, слава Тобі", і т. п.

Отже, „усе, що живе, нехай хвалить Господа", „кожен та дячата, старі з молодшими", бо "хвала Йому на земні і на небі".

Усі прославляємо Господа — вдома, в церкві, в кожнім часі, молитвами, піснями, проведеним нашим і всім нашим життям. Завжди ім'я Боже вимовляймо з великою пошаною і побожністю. Про святі Божі справи розмудрюймо і змагаймо все, що нас тягне до байдужности, або занедбування того, що для нас є найбільше важне у цім і в другім світі.

Часто практикуймо похвальні молитви, бо це є найкращий спосіб молитви.

ДОСВІД УЧИТЬ, ЩО...

Браком розсудку є невідрікнення малих речей від великих, суттєвих — від несуттєвих.

Браком культури й етики є неоцінювання чужої праці, виконаній у добрій волі.

Не дискутуй з тим, хто не знає предмету дискусії, хто неспокійно кричить, або — хто свідомо відходить від правди.

Дивімся не на те, хто подобається чи не подобається нам особисто, а на те, яка з цього користь суспільству взагалі.

"ЩО ВИ ДУМАЄТЕ ПРО ХРИСТА"?

Молодь: Ми замадто веселі, щоб про це думати — ще є багато часу.

Старші: Ще маємо час про це думати — перше коби більше грошей.

Дозрілі: Ми надто стурбовані думати про таке — журимося роботою.

На схилі віку: Ми застарі про це думати — ми вже маємо свої вироблені переконання.

Перед смертю: Ох, ми за слабі про таке думати — ми тяжко мучимося.

При смерті: Запізно думати — душа відійшла.

У вічності: Вічно думати — день Божого суду.

(з англ.)

ЧИТАЙТЕ „ВІСТНИК"

ДО ВП. П. СПІВРОБІТНИКІВ „ВІСТНИКА"

Як уже було подано до відома раніше, систему дописування „Вістникові" матеріялів для друку побудовано на базі широкого співробітництва. У звязку з тим ще раз просимо Вп. П. Співробітників мати на увазі слідуюче:

Редакція застерігає собі право в міру потреби скорочувати надіслані матеріяли і поправляти їх мову та

Матеріяли мають бути подані тільки на одній стороні аркуша і писані не машиною, а коли можна то дуже виразно; між стрічками (лініями) має бути відстань на два інтервали (пропуски).

Авторам не повертається рукописів, тому нехай кожний залишає собі копії.

У справі рукописів ні Адміністрація, ні Редакція не листуються з авторами, і тільки у виняткових випадках відстрочують від цього правила.

Коли хто перестулив границі цих вимог, то, з одного боку, наражує Адміністрацію та Редакцію „Вістника" на зайвину витрату часу й зусиль; а з другого боку, через ці недотримування технічних вимог, деякі матеріяли, хоч вони й цінні змістом, та жаль, не можуть появитися другом.

За пошанування вищеподаних вимог дякуємо Вп. П. Співробітникам заздалегідь.

Адміністрація і Редакція.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА.

В катедрі Пресвятої Трійці у Вінніпегу 30 вересня д-р В. Чернявський доповідь про Малаю. Доповідь відбувався з ініціятиви складових організацій Союзу Українців Самостійників у Вінніпегу.

Д-р В. Чернявський, відомий спеціяліст у галузі патологічної росли, недавно вернувся з Малї, де працював на дослідних з рамени Плянту Коломбо. Своєю надзвичайно цікаву доповідь перед численними слухачами ілюстрував кольоровими образками.

Архиєрейська візитація Митрополита Іларіона в Едмонтоні 10 і 11 жовтня д. р. відзначилася небувалим досі в таких випадках великим вірних та спонтанною маніфестацією православних українців глибоко прив'язаних до своєї рідної Церкви й Душпастирського Проводу, а зокрема до Владики Митрополита.

Ширше про це буде подано в найстрункому числі „Вістника".

Визначення резиденції для священиків. — Українська православна парохія в Канорі, Саск., на днях визначила дві горішні кімнати в своїй звільнені свого священика і цим дала можливість родині звільнене розмістити, а священикові спину відпочинку призначити на канцелярію.

Приїзно й деякі інші удіяснення в цій. Мають, у плині виробляти і воду до хати.

За це все належиться велике признання сільській і кращій громаді нашої Церкви.

„Український Вістник" ч. 2 інформує, що після двох конференцій архіяп. Сильвестра, правлячого парафа УПЦ в Австралії, в архіяп. Теофілактом Церкви Царгородської Патріярхії, Української православна єпархія в Австралії підлягатиме під юрисдикцію Константинопільського Апостольського Патріярхату.

Головна Рада Української Центральної Репрезентації в Аргентині на сесії 7 серпня видала комунікат, в якому заслуває дивність епископа О Пилипенка (УАПЦ) в Аргентині за „підривну" діяльність м. і. також за допомогою „диплостаїчного листка вуличного стилю, і вважаючи низького морального рівня, що носить помилкову назву „Наша Віра" — „органи Української Православної Церкви в Аргентині".

Точних і ближчих інформацій про це не маємо.

„Православний Українець" (ч. 25-26) повідомляє, що на Малій Раді УАПЦ (група архіеп. Григорія) в днях 1-9 серпня ніяк іншим було вирішено висилати представників на 3-ІЗд Світової Ради Церков в Іванстон, Ілл. З інших джерел відомо, о воно висилати двох спостерігачів.

Д-р А. Фіголь, представник з Еврони від НТШ, Союзу Укр. Пастухів і видавництва „Молоде життя", прибув до Канади, щоб зорганізувати матеріяльну допомогу для українського наукового осередку в Сарсель (Франція). Но його зустрічі з українськими громадянством у Торонті 19 вересня деякі громадяни поставили питання в справі відомого викривлення Енциклопедію Українознавства деяких фактів з обсягу Української Православної Церкви. Д-р Фіголь заявивив, що в англійську мову перекладі цієї енциклопедії ці недотягнення будуть виправлені.

Питання: чи д-р Фіголь може заявивить, що ці викривлення були до пущені неодмінно? Як тяжкість цих „камінсів" ніяк не мають безпосереднього впливу на діяльність серед молоді.

Може ставити якісь інше твердження той „великий", якого вибрали самі вислали „камінсів"? Ні! Цьому нещастю ледве чи міг би запобігти навіть керівний цензор. Оживлення розвитків — це здавалі заборонити законом усякі „камінси". А поки це ще не сталося, розвиток Церкви і чисел повинні самі відгородити молодь від цієї ганебної примари — „камінсів".

З благословення Вп'єпоса. Никанора, дитрипонента УАПЦ на чужині, почалися приготування до Собору УАПЦ в Европі.

Амбасадор Роберт Морфі, помічник державного секретаря, з доручення президента Д.Д. Д. Айзенхавера прибрав на мовленні архіеп. Мстислава, що від імени Української православної Церкви в З.Д.А. перебувають у справі правного положення нової еміграції в США, особливо в справі полагодження неточностей в особистих даних (імя на прізвиці, місця народження тощо), що із скитальці дехто допускалися зі страху перед примусовою репатріяцією до СССР.

Д-р Артур Рейволдс, проповідник Замученої Церкви, написав книжку, в якій каже, що англіканська ця протестантської правди, а його духовенство часто перешкоджає людині в шуканні Бога. Ваз каже, що і протестантизм, і католицизм вийшли з одного джерела, а проте католики сміють називати протестантів еретиками та поганами.

Уряд Індії заборонив допускати нові християнські місії для поширення християнського мешканця краю.

Д-р Деніел А. Полінг, редактор „Крищіян Геральд" (Нью Йорк) написав д-ра Йосифа Л. Громадку большевицьким „запрошенням" в комкутрії Світової Ради Церков". Д-р Й. Л. Громадка з Праги був представником Євангельської Церкви Чеських Братів на II Конгресі СРЦ в Івангстон, Ілл. Він домагався співжиття християнства з комуністами, але ніхто з ним не погодувався

Близько півтора року тому коло Вад'Кумрин у Трансйорданії знайдено давній рукопис Старого Заповіту, писаний на шкіряному й папірусному матеріялі старою гебрейською мовою.

„Наша Мета" з 16 вересня ц. р. пише: „Українські національні провідники, що всю свою діяльність присвячують майже виключно одним тільки політичним справам, повинні в кру своєму діянню вважити конечно і проблему нашого церковного обєднання. І то негайно, бо небезпека наближу велика".

Як „А. М." розуміє це обєднання? А так сось: щоб усі не-католики „дізнали світла в правду та з'єдналися з видимим Головою Церкви" — папою.

Чи „А. М" така певна, що чимало „українських національних провідників"-католиків нічого в цьому напрямі не робить?

Три конференції духовенства Української Православної Церкви в США відбулися в червні й липні ц. р. в Пітсбурґу, Цінцінаті й Нью Йорку, з участю архіеп. Мстислава, а в Чікаго — також з участю архіеп. Геннадія. Мета конференцій — обговорення християнства перед агентами большевицької Москви, що творять невидиму перешкоду у співпраці всіх християнських Церков.

СТРАШНА ПРИМАНА КАМІКСІВ.

Д-р Фредерик Бергтем, лікар-психіятр, заявив, що „Камікси" фінансується капіталом $120,000,000, мають 20,000,000 молодечих читачів та що 80 процент „камікси" має зачинену дешевизну. На його думку, „камікси" є рішальною причиною зростання серед молоді — суми 20,000,000 молодечих читачів. Доповідь цього лікаря спудили 500 людей.

Не відомо як там буде правдивість ця добровільна „цензура", бо пошанці цензор Мерфі вже твердить, що „камікси" нічого не мають безпосереднього впливу на злочинність серед молоді.

Може ставити якісь інше твердження той „великий", якого вибрали самі вислали „камікси"? Ні! Цьому нещастю ледве чи міг би запобігти навіть керівний цензор. Оживлення розвитків — це здавалі заборонити законом усякі „камікси". А поки це ще не сталося, розвиток Церкви і чисел повинні самі відгородити молодь від цієї ганебної примари — „камікси".

Залю запомнили що берегть Господаря буд п. Іван Садовник, який сказав пригутнім про цінь цього вечірка — ми прощаємо наших дорогих членів і председника нашої церковної громади.

Усі пісні за приготовані столи і після молитви спожили вечерю. Після вечері п. Садовник попросив до слова мист. голови громади п. Мирославa Данизовичa, який пропшав пашого Боднар від громади та подякував їм за працю і відвагу праці для Рідної Церкви і побажав їм усього доброго на новому місці.

Пану Юлія Бурчаба повернала пашого Боднарів від жіночого товариства і подякувала лінії Боднар за її працю.

Дальше сказали побажання: п. П. Стодоля, Ю. Строган, п. Олійник, пані Стельська, п. М. Козлик і пані Данилович.

Напрінінці промовляв п. І. Садовник передав на пам'ятку гарний дарунок від церковної громади Жіночого Т-ва і всіх присутніх.

Довго ще продовжувалась товариська гутірка і всі розійшлися додому.

Членка.

З ХРИСТИН НА ФОНД „ВІСТНИКА".

Кракгелд, Алта. — Дня 21-го вересня 1954 р. в день Різдва Пресвятої Богородиці відбулася Служба Божа в місцевій церкві, а потім відбувся хрещення Лілі Ратцої, доньки Васьки та Анни Ратцоїв, яке дозвершив місцевий пароя о. П. Зубрицький Кумами були: М. Кулар, О. Берзіл, Параска Кучченко та Анастасія Салагуб Снісля родичі охрещеної Лілі запросили кумів та знайомих до своєї хати на обід.

Пізнє веселої розмови по обіді місцевий парох закликав присутніх, щоби з нагоди хрестин дали пожертву на церковний орган „Вістник". І присутні склали $4.50, а дідусь охрещеної Лілі Ратцої, п. Кулар, „від" внучечки дав пожертву „на бідного" на одни пів.

Вели жертводавцям щира подяка, а охрещеній Лілі многих літ проживи на радість батькам.

с. П. З.

З ПОХОРОНУ НА „ВІСТНИК"

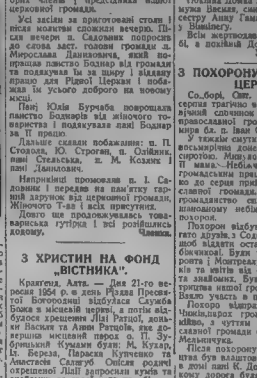

Бойн Лейк, Алта. — В неділю, 19-го вересня р. р. в місцевім шпиталі в Лейк Ойлет відійшла у вічний спокій п. ст. п. Ольга Романюк. Покійна народилася 1885 р. в селі Яструб'ячі нов. Сокаль в Зах. Україні, виходила з родини Був. Краєві недостатки змусили покійну залишити свою рідню та рідне своє подвір'я село і йти в далекий світ за океан шукати кращої долі, яку й пізнавала у відділі Канаді. До ЗДА покійна прибула 1910 р., а в ЗДА перебувала до Канади в 1912 перебуваючи до Канади і замешкую у Вінніпегу Того ж самого року одружується з Василем Романюком. В 1917 р. обоє переходять на сталий побут на фарми в Бойн Лейк, де пожйна прожила до останнього року свого життя.

Похорон відбувся 22 вересня в місцевій українській православній церкві. Похоронні відправи відслужили місцевий парох Всеч. о. П. Сабрович, в тайні останні похоронного та православним цвинтарі в Спедеп.

При останнім цілуванні о. Сабрович звабив присутніх до збірки на пресу. Збірка принесла 18 дол., що їх оприлюднено на „Вістник".

Покійна Домка залишила в смутку мужа Василя, сина Назарія та рідну сестру Анну Гамарик, яка проживає у Вінніпегу.

Всім жертводавцям велике спасибі, а покійній Домці вічна память.

Учасник похорону.

З ПОХОРОНУ ДЛЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ.

Со.-борі, Сяск. — У неділю, 29 серпня трагічно відійшов від нас на вічний спочинок член української православної громади св. Володимира Гл. п. Іван Сиротенко.

У тяжкім смутку залишилась його восьмирічна донечка Галя ярчуком сиротою. Минулого року залишила її мама — Небіжчик був відданим громадським працівником та близьким до серця прийма життя православної громади. Все українське громадянство сильно вважувало шановному небіжчикові величавий похорон.

Похорон відбувся 1 вересня. Багато друзів з Содбор кинуло працю, щоб віддати останню присугу небіжчикові. Були також друзі з Торонта і Монтреалу. Було багато вінків та квітів від організацій, друзів та знайомих. Був вінок і від Сестрицтва нашої громади. Коло 40 авт Важко участь в похороні.

Похорю відправив о. прот. Е. Чемківь,парох громади. Гарно, спокійно, з чуттям співав хор православної громади під управою п. О. Медвідчука.

Після похорону заходами Сестрицтва був влаштований обід-поминки в домі пані К. Довгої. Збійшся всі, кому дорога була пам'ять померлого, щоб помянути його душу за обідом, як велить нам український звичай. За обідом о. прот. Чемків заклинав силости помягнути на цілину-невинчий вінок нашого Кирила, який тепер вирад будується. Жертводавців щира подяка, а покійному Іванові вічная пам'ять.

Присутній.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „ВІСТНИКА".

В неділю, 19-го вересня р. р. під час хрещення доньки п-ва Івана й Авни Лучків, Дівня, в Сьятс Лейк, Алта., о. І. Куліш зібрав на „Пресовий Фонд" Вістника 7 дол. По 1 дол. зложили: о. Ю. Куліш, Д. Денис, І. Лучків, Денис, В. Денис, М. Петрусяк і Софія Лучків. Всім щира подяка, а малій Дівні щасливих років життя.

Дня 25-го серпня р. р. в парафіяльним домі в Алтуйк, Саск. відбувся празднічний прот. Г. Кушпетеровича. М. М. Божих слізок відкапали при хрещ. Ірини Григорія з Ірини та залишив зібраних зложити датки на „Пресовий Фонд Вістника", що принесло $9.00

Прот. К. Жилішевич, збірка на похороні бл. п. Томи Кельдяшин, Келгарі, Алта. $20.00
К. Гандзьолка, Бюкенен, Саск. 1.00
о. Зузак, збірка в часі Панахида за покійного Тому Келдяшину в церкві; Вимер, Саск. 11.24
Прот. О. Новицький, збірка на похороні бл. п. Олександра Цикуна в Ешленд, Ман. 10.00
Прот. К. Жилішевич, збірка в часі хрестин п-ва Мир. Давидовича в Келгарі, Алта. 7.00
о. П. Зубрицький, збірка на хрестинах у п-ва Л. Рацоїв, Крайсенд, Алта. 4.50

Всім, що причутували, збирали і пересилали — Консисторія щиро дякує При нагоді надсилаючи „Вістникові".

ПОДЯКА.

Почувають до милого обовязку складаєть сердечну подяку від себе і добродійки громадянам Бюкенської Округи за дружне співзвитти на прощальний день від і теплі прощання з нами дня 22 серпня ц. р.

Неділя 22 серпня лишається в нашій памяті приємним спомином на цілє життя. О. М. Возьдружені, Церковники Зарожан, Жіночому Товариству, дітям Рідної Школи і всім

учесникам прощального вечора дня 29-го падолиста на честь провожаних за проможи з всім разом наша щира подяка за дарунки, якими Ви нас обдарили згадного дня.

Нехай Господь Бог винагородить Вас усіх сторицею за Ваше щире співчуття з нами і за ціні дарунки

о. Йосиф Тріска і Добродійки.

ПОДЯКА.

Щиро дорогою хочемо зложити щиру подяку всім тим, що співчували нашому горю по утраті мойого чоловіка і батька бл. п. Томи Кельдзюка.

Сердечно дякуємо всім тим, що відвідували пошійного в лічниці. Дякуємо Всеч. о. О. Фінкові, що уділяв Св. Тайн на лоні смерти. Дякуємо Всеч. о. Прот. К. Желіховському за відправлення Служби Божої й похоронної відправи та за зворушливу проповідь. Дякуємо всім тим, що зложили вінки і квіти на домовину покійного.

Дякуємо пані Дмикловичі і всім іншим, що поспішали нас в часі нашого горя. Дякуємо Церковній Громаді св. Володимира і Жіночому Товариству за вінок і підмогу в першій до похорону, та всім тим, що прийшли востаннє віддати прислугу покійному.

Дякуємо тим, що несли домовину, а це: п. Гр. Кудрикові, п. М. Скірі, п. Н. Волянові, п. Дж. Джексонові, п. Е. Бросманові і п. Арнольдові Кєзонцяні.

Всім Вам від нас щира подяка!

Дружина Катерина і діти.

ПОДЯКА.

Цією дорогою спішу зложити щиру подяку всім тим, що мене пригнали на дякуї у Вінніпегу, коли я від'їзджав на нову парохію до Кельгарі, Альберта.

Сердечно дякуємо Пер о. Митрополиті Є. Іпатію і його Дружині, Вер. о Прот. Василеві Кудрикові, п. Н. Кудрикові, пані К. Ковальчук, Вер. о. Мітр. Гр. Ма'ковій, Вер. о І. Скакальському, п-ну Завіслакам, п. Гр. Соломонові, п. П. Крипкевичеві і всім іншим, яких може не з'ємі ми собі пригадати. Щира Вам від нас подяка в класному виматі до нас.

Сердечно дякуємо Церковному Зарядові і членам в Кельгарі, що так громадно зустріли нас на дворці в Кельгарі, за підвезення нас до парохіяльної хати, де вже все було приготоване для угощення нас, — це справді була несподіванка для нас.

Нехай Господь пошле Вам усім за більше добре відношення до нас щастя і здоров'я!

Щира від нас Вам подяка!

о. К. Желіховський з дружиною.

ОГОЛОШЕННЯ.

Хто має на продаж „Українську Загальну Енциклопедію"?

Зголошуйтеся до Адміністрації „Вістника", подавши ціну за всі три томи.

Все-Канадійська Українська Греко-Православна Катедра Пресятої Трійці

1175 Мейн стріт, Вінніпег.

Священнослужителі: — Вірхоєя ІЛАРІОН, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади

Парох — Всеч. о. М. Юрківський.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ:

В е щ і р н і — на передодні Свят від год. 7.30 вечора.

У т р е н і — в день Свята і в Неділі від год. 9-ої рано.

Св. Літургія — у Свята й Неділі від години 10-ої рано.

Чини Таїнств і замовлені Богослужіння — після умови в отцем парохом.

Адреса парохії:

Телефони: — в Катедрі — 52-8046

Rev. Fr. M. Yurkiwsky

168 Smithfield Ave.

Winnipeg 4, Man

Телефони: — в Катедрі — 52-8046

— резиденція — 56-5373

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підмитрополичого Округа

ЖОВТЕНЬ

17. Неділя — Сенґіна — Леґвін

24. Неділя — Дуфорст — Ст Сесилрок

31. Неділя — Гомор — Пампарфіла

7 Ст. Джемс ave., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Турконяського

ЖОВТЕНЬ

17—24—31 неділі Брендон

ЛИСТОПАД:

7. Неділя — Брендон

14. Неділя — Портедж ля Прейрі

21-28 неділі — Брендон

ГРУДЕНЬ:

5-12 неділі — Брендон

19. Неділя. Михайла — Портедж ля Прейрі (храм)

26. Неділя — Брендон

Адреса: 819 Песіфік ave., Тел. 2826 Брендон, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Івана Майби.

ЖОВТЕНЬ:

17. Неділя — Гарленд

24. Неділя — Ремнер

31. Неділя — Драй Ривер

ЛИСТОПАД:

7. Неділя — Пайн Ривер

8. Понеділок. Св. Димитрія — Гарланд

14. Неділя — Етелберт

21. Неділя. Арх. Михаїла — Драй Ривер

28. Неділя — Ремнер

ГРУДЕНЬ:

4 Субота — Вовк-Воря

5. Неділя — Пайн Ривер

12. Неділя — Етелберт

19. Неділя Св. Николая — Гарленд

22. Середа Анни — Пайн Ривер

26. Неділя — Ремнер

Адреса: Етелберт. Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Тита Яковкевича

ЖОВТЕНЬ:

17. Неділя — Тідор, місто

24. Неділя — Шіго, полуд.

31. Неділя — Едмор

ЛИСТОПАД

7. Неділя — Шіго, місто

8. Понеділок. Вхід. Димитрія — „коло Кущів"

14. Неділя — Інсінґер, „Гайвей"

21. Неділя Михайлів — Вінярд

28. Неділя — Тідор, місто

Адреса. Шіго, Саск., Box 83, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ЖОВТЕНЬ:

17. Неділя — Жучкалян

24. Неділя — Вінярд

31. Неділя — Весперрук

ЛИСТОПАД:

7. Неділя — Інсінґер, місто

8. Понеділок. Вхід. Димитрія — „Дьора" (Ліскенко)

14. Неділя — Фрим Лейк

21. Неділя Михайлів — Шіго, місто

28. Неділя — Едмор

Адреса: Шіго, Саск., Box 83, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Дмитра Лучака

ЖОВТЕНЬ:

17. Неділя — Завале

24. Неділя — Лужани

31. Неділя — Пево

ЛИСТОПАД:

7. Неділя — Вишиґдон

8. Понеділок. Св. Димитрія — Лужани

14. Неділя — Андрю

21. Неділя. Михайла — Завале — (храм)

28. Неділя — Катаєи

Адреса: Box 158 — Вишиґдон, Алта Тел. 48.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Стефюка.

ЖОВТЕНЬ:

17. Неділя — Роза

24. Неділя — Гарметон

Адреса: Толстой, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

ЖОВТЕНЬ:

17. Неділя — Кедвор

24. Неділя — Вінар

31. Неділя — Елов Крік

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Піччини

ЖОВТЕНЬ

17. Неділя — Морітон

24. Неділя Калдер

31. Неділя — Горнці

По всіх громадах, по Богослуженню Недільна школа дітей і молоді.

110 Велінґтон ave., Морітон, Саск Тел 796

У В А Г А !

о Д. Ф. Стратійчук, як Місіонар відслужить Богослуження в слідуючих громадах:

ЖОВТЕНЬ

17 Неділя — Райва.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького

ЖОВТЕНЬ

17. Неділя — Форт Вілліям

24. Неділя — Рест Форт Вілліям

31. Неділя — Форт Вілліям

Адреса: 641 Прінц Артур Будлар, Тел. 3-4566 Форт Вілліям. Онт

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Гайдишого

ЖОВТЕНЬ.

17. Неділя — Ентузиа

24. Неділя — Ґлен Елмо

31. Неділя — Оквборн

ЛИСТОПАД:

1. Неділя — Ентузиа

8. Понеділок. Св. Димитрія — Вінста

14. Неділя — Мекгі

21. Неділя Михаїла — Сенді Лейк (Храм)

28. Неділя — Оквборн

Адреса: Оквборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ЖОВТЕНЬ.

17. Неділя — Редвотер

24. Неділя — Федора.

3 год. по пол. Вечірня Ноябрим (Збори громади)

31. Неділя — Вовстіна.

По відправі всюди відсувається Молебен Подяки

ЛИСТОПАД:

7. Неділя — Торгілд

8. Понеділок. Димитрія — Ноябрим (Поклінення базару)

14. Неділя — Редвотер

3 год. пол. Вечірня — Вовстіна

21. Неділя Михаїла — Радвей — (Поклінення базару)

28. Неділя — Ерремонт

ГРУДЕНЬ:

4 Субота. Введення — Торгілд

5. Неділя — Вовстіна

12. Неділя — Ерремонт

19. Неділя Миколая — Редвотер

22. Середа. Зачаття — Радвей

26. Неділя — Федора

Box 138, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Зубрицького.

ЖОВТЕНЬ

17. Неділя — Крейґвей

24. Неділя — Весперрук

31. Неділя — Бойз

Адреса: Box 216, Лек Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Емілуяна Горгіша

ЖОВТЕНЬ:

17. Неділя — Робзки

24. Неділя — Ґлейбет Плейнс

31. Неділя — Ґренфелд

ЛИСТОПАД:

7. Неділя — Зелена

8. Понеділок Димитрія — Петлюра

14. Неділя — Робзки

21. Неділя — Ленард

28. Неділя — Ґлейбет Плейнс

ГРУДЕНЬ:

4 Субота. Введення — Шортдейл (храм)

5. Неділя Різдвяна

12. Неділя — Робзки

19. Неділя — Ленард

22. Середа. Зачаття — Зелена

26. Неділя — Ґлейбет Плейнс

Адреса: Box 163, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Е. Т. Приступи

ЖОВТЕНЬ

17. Неділя — Мелвіл

24. Неділя — Фенвуд

31. Неділя — Габара

Адреса: Box 1470, Мелвіл, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Остапа Фляка

ЖОВТЕНЬ:

17. Неділя — Дрифтінґ Ривер

24. Неділя — Лінфорт

31. Неділя —Рокетон

Адреса: Box 550, Дінфонн, Ман. Тел. 4704

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ст. Шумака

ЖОВТЕНЬ:

17. Неділя — Вітсон

24. Неділя — Фостон

31. Неділя — Кайр

Адреса: Васон, Саск Тел. 201

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ:

15 П 2 Андрея Христа ради юрод.

16 С 3 Прп. Йоанніа лат. Печер.

17 Н 4 Н 18 по З. Св. Єпіщи. Ерентея

18 П 5 Муч. Харитіни преп. Дан.

19 В 6 Ап. Томи, муч. Еротейа

20 С 7 Муч. Сергія і Вакха

22 П 9 Ран. Якова Алфеевого в 12

21 Ч 8 Прп. Пелагії, св. Таїси

23 С 10 Муч. Евлампія й Евлампії

24 Н 11 Н 19 по З Св. Ап. Филипа

25 П 12 Муч. Прова, Тараза

26 В 13 Муч. Карпа, прп. Миняти

27 С 14 Прп. Парського Серб.

28 Ч 15 Прп. Евтимія Нового

29 П 16 Муч. Лонгина сотника

30 С 17 Память Отців 7-го В. Соб.

31 Н 18 Н 20 по З Св. Ап. Луки

ЛИСТОПАД:

1 П 19 Влаж. Каєопатри і Іліна

2 В 20 Вмч. Артемія, зч. Єворе

3 С 21 Врех. Іларіона Великого

4 Ч 22 Ріван Апостол еп. Еросол.

5 П 23 Ап. Якова брата Господ.

6 С 24 Прп. Арети. Сисая Печер.

7 Н 25 Нед. 21 по З. Св. Марківна

8 П 26 Димитрія Великомученика

9 В 27 Мч. Нестора, прп. Нестора

10 С 28 Мч. Терентія й Неонілая

11 Ч 29 Препнч. Анастасії Римл.

12 П 30 Мч Зинонія і Зиновії

13 С 31 Прп. Сампсонова Печер.

14 Н 1 Нед. 22 по З. Св. Косми

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Олександра Хомина

ЖОВТЕНЬ:

17. Неділя — Гассанз

24. Неділя — Гефорд

31 Неділя — Вітлів

Адреса: Box 163 — Гефорд, Саск. Тел. 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ЖОВТЕНЬ:

17. Неділя — Шипьон

24. Неділя — Прінс Альберт

31. Неділя — Гонейвуя

Адреса 554-7 Ст Е. Прінс Альберт

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ЖОВТЕНЬ.

17. Неділя — Канора

24. Неділя — Божевля

31. Неділя Покрова — (коло Лелька) Молебен Подяки в обід

ЛИСТОПАД.

7 Неділя — Канора

8 Понеділок Димитрія — Свидова (храм)

Адреса: Скр. 425, Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Легенюка

ЖОВТЕНЬ:

17. Неділя — Норквей

17. Неділя — Гакс, 7 год. Вечірня з відчитом

24. Неділя — Дорбен

31 Неділя — Мейбрайк

ЛИСТОПАД:

7. Неділя — Гакс

8. Понеділок. Св. Димитрія — Стінен (храм)

14. Неділя — Сван Ривер, Ман.

21. Неділя. Михайла — Арран

28. Неділя — Кобалд

ГРУДЕНЬ:

4. Субота. Введення — Майбрайк

5. Неділя — Гакс

12. Неділя — Горсвей

19. Неділя. Миколая — Ґлен Едвор

Середа. Зачаття — Арран

26. Неділя — Дорбен, Ман.

Адреса: Арран, Саск. Box 134, Тел. 32

Церковний Устав

ЖОВТЕНЬ:

17. Нед. 18. Голос 1. УЄ 7. Літ. Ап. 2 Коринтян 9: 6-11. Єван. Луки 5: 1-11.

24. Нед. 19 Голос 2. УЄ 8. Літ. Ап. 2 Коринтян 11: 31-33 і 12: 1-9. Єван. Луки 6: 31-36

31. Нед. 20. Голос 3. УЄ 9. Літ. Ап. Галят 1: 11-19. Єван. Луки 7: 11-16.

ЛИСТОПАД:

7. Нед 21 Гол 4 УЄ 10. Літ. Ап. Галят 2 16-20. Євин. Луки 8: 5-15.

8 Димитрія УЄ 10: 15-22 Літ. Ап. 2 Тимотея 2 1-10. Єван. Іоанна 15: 17-27 і 16 21.

14. Нед. 22. Гол. 5 УЄ 11. Літ. Ап. Галят 6: 11-18 Єван. Луки 16: 19-31.

Український релігійний в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 1, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЛИСТОПАДА, 1954. ЧИСЛО (977) 21

ВСЕКАНАДІЙСЬКА ДУХОВНА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ.

У вівторок, 19 жовтня почалися Всеканадійська Духовна Конференція Української Греко-Православної Церкви в Канаді. На Конференцію прибули єпископи нашої Церкви з усієї Канади. Під високим проводом свойого Митрополита Високопреосвященнійшого Владики Іларіона, а також Високопреосвященнійшого Владики Михаїла, Архиепископа Торонта і Східної Канади, і Духовної Консисторії з її Головою Президії, о. Прот. Є. Грицином, Конференція буде займатися важливими справами нашої Церкви. Ширше заломення з перебігу Конференції буде подано в наступному числі „Вістника".

ТІТО ПЕРЕСЛІДУЄ ПРАВОСЛАВНУ ЦЕРКВУ.

Комуністичні диктатура, московські чи не московські, — всюди однакові. Однакове також і ворожнє відношення до всякої релігії. Тіто, комуністичний диктатор Югославії, за большевицьким приказом, почав шораз більше переслідувати Церкву. Оце недавно комуністи в Югославії засудили на 12 літ вязниці Чорногорського Митрополита Православної Церкви, Архиепископа Антонія, якого, 72-літнього старця, мовито за „підготову повалення комуністичного устрою в Сербії"... Православна Сербська Церква в ЗДА молиться за свого нового мученика.. А в той час той самий Тіто отримує матеріяльну допомогу від „капіталістів", а в тому і від ЗДА. Розуміється, що доволі могу вин отримує і грошей американських податковців, до яких належать теж і горожани православного вироізнання

ЗАЛІКУВАЛИСЯ...

Українських греко-католиків, які не бажали виїздити з окупованих Польщею українських земель на захід від Бугу й Сяну, полякн вивезли на західні землі. Відомо, що ці греко-католики не мають там свого духовенства. Бруно Туш у своїй книжці „Переслідування церкви в Польщі" — видана ц. р. в Мюнхені (Західна Німеччина) та витримує ся в дуже ласкавому для поляків і католиків дусі, а ніше, що польські католики „...лікувалися" цими українськими унітами.

Тимчасом, відомо, яка це „опіка". Унітам навіть не дозволяють відправляти богослужіння в свойому обряді. І ніхто з католицького боку не підносе голосу протесту з приводу цієї насильної полонізації українців.

ЧИ ЗАМАХ НА ВЕЛИКОГО ПОКІЙНИКА?

Недавно в Парижі публично вшанували вдову по Шварцбардові, що вбив св. п. Отамана С. Петлюру. Урочистість відбувся в салі жидівського народного університету в Парижі. Не ній урочистості були також офіційні представники французької влади. Там таки винесено резолюцію, в якій домагаються усунути напис з могили С. Петлюри.

О. ПРОТОПРЕСВІТЕР ГРИГОРІЙ МЕТЮК

Місяця грудня, дня 24-го, 1951 р. ради Духовенства Української Греко-Православної Церкви в Канаді збільшилися ще одним священиком; ним є Прот. о. Григорій Метюк, парох Собору св. Покрови в Вінніпегу.

Поки о. Григорій включився в ряди Духовенства нашої Церкви в Канаді, він довший час був священиком Православної Церкви в Польщі, після скінчення Факультету Православної Теології у Варшавському Університеті та рукоположення в сан священика 27 вересня (старим стилю 14. IX), 1924 р. в православному Митрополитальному Соборі у Варшаві в Празі.

Довший час він був священиком на Холмщині й Підляшші.

Від 1941 р. працював у Холмі і там був членом Консисторії, потім її головою, а теж і членом Митрополитальної Ради та професором Холмської Духовної Семінарії, якої опісля став ректором.

За свою ревну й щиру працю на ниві Церкви в Європі о. Григорій удостоївся всіх доступних для священика нагород, до сану Протопресвітера включно.

Одночасно о. Григорій постійно поглиблює свою освіту; після отримання ступеня магістра теології у Варшаві 1929 року, він в наступні два роки студіює також теологію та фітософію в університеті в Берні (Швайцарія).

Під час війни емігрує на захід і по тяжких трудах 2 травня, 1948 р. приїздить до Канади і тут стає парохом Собору св. Покрови в Вінніпегу. На цім становищі працює до нині. Разом з цим він є професором Богословського Факультету Колегії св. Андрея в Вінніпегу та секретарем Президії Консисторії УГПЦ.

Біжучого року, у місяці вересні, проминуло 30 літ від цієї хвилі, коли о Григорій взяв на себе обовязки священика. Сповнює він їх ревно. Господь неторопливе його успіхами в сам він перебуває в заслуженій пошані й прихильності своїх парохіян та всіх тих, хто знає його.

Бажаємо ВПрел. о. Григорієві кріпких сил, здоровя та ласк від Бога на будуче.

До відома передплатників „Вістника"

Зміна адреси коштує 10 центів. Тому кожний раз, коли повідомляєте Адміністрацію „Вістника" про зміну адреси, ласкаво долучіть 10-центову поштову марку (цейлінка).

Адміністрація.

ПРОТ. о. СЛЮЗАР ОТРИМАВ ВИСОКЕ ВІДЗНАЧЕННЯ.

В день свойого 30-літнього ювілею Високопреподобний Протоєрей о. Володимир Слюзар, Парох Української Православної Свято-Софійської Церкви в Монреалі, на знак загальної пошани і загального признання за свою 30-літню жертвену працю для рідної Церкви й народу був нагороджений Високопреосвященнійшим Митрополитом Іларіоном Митрополичою Грамотою дня 23 жовтня, 1954 р.

ВЕЛИКА РІЧНИЦЯ, ЩО ЦЕ СВЯТКУЄТЬСЯ.

В серпні ц. р. минає 120 років від часу скасування в Канаді невільництва; Канада приверпула в себе неграм людську волю на 40 років раніше, ніж ЗДА.

Багато людей на Заході називають себе „ідеалістами", але не всі знають, що таке ідеалізт. Ідеалізт — це той, хто вірить в існування Бога та живе згідно з Його волею.

За благословенням Високопреосвященнішого Митрополита ІЛАРІОНА відбудеться

в вівторок 9-го листопада 1954 року ЦЕРКОВНА НАРАДА ДУХОВЕНСТВА І ЗАРЯДІВ ГРОМАД

: Інституті ім. П. Могили в Саскатуні, Саскачеван, священиків і зарядів громад таких округів: Гронлід, Гефорд, Прінс Альберт, Ріджайна, Саскатун, Під-Саскатунтун, Ванкал і Ватсон

Рано о год 9-ій Молебень в Інституті.

Год. 10-та — Наради в салі Інституту.

Наші завдання — доклад Впреосвящ. Митр. Іларіона

Звіти і привіти — відпоручників Громад.

Життя і вимоги Церкви — прот. Є. Грицина.

Запити і дискусії

Інші справи

Резолюції.

Участь у зїзді — священників і зарядів обов'язкова. Просимо прибути

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ:

Прот. Є. Грицина, голова Президії.

Нова адреса „Вістника"

Усі посилки, грошеві й письма посилайте на таку адресу:

THE HERALD

7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

Взагалі ж українське Духовенство ставилося дуже недоброзичливо до Москви аввесь час. Так, польські посли після пізо Львовом у 1656-м році запитували, що о. духівник гетьмана Богдана по обіді читав Молитву, але не згадав у ній імени Московського царя.[14]

Звичайно, Богдан Хмельницький, поєднавшися з Москвою, тягнув туди й нашу Церкву, чого зовсім не хотіло чимало Духовенство, особливо вище.

IV.
НЕПОРОЗУМІННЯ МИТРОПОЛИТА СИЛЬВЕСТРА З МОСКОВСЬКИМИ ВОЄВОДАМИ.

Правдивий настрій українського вищого Духовенства до підданства Москві ще сильніш виявився в новій справі, що за два місяці наспіла по першій. Призначені з Київ московські воєводи кн. Федір Куракин та кн. Волконський в березні 1654 р. скаржаться перед, що Митрополит Сильвестер не дозволяє їм будувати фортецю на горі поруч з Софійською Катедрою, на тому місці, що було нібіто призначене на це.

Ходило про 820 квадратових сажнів землі, але Митрополит твердив, що земля ця з найдавнішого часу є власність Софійського Собору, манастирів Михайлівського й Микольського та Десятинної церкви. Воєводи вимагали Митрополитові, що ця фортеця (острїг, город) потрібна їм на охорону князя, а іншого відповідного місця нема, але Митрополит на те незадоволено відповів, „Оберігайте їх верст за двадцять чи далі від Києва, а на цій землі будувати я не позволю".

Воєводи відтяли, що коли Митрополит не позволить, то збудують і без того. Подражований Владика з гнівом до них: „Коли будете будувати проти моєї волї, то я лочну з вами битися!"...

Воєводи нагадали Митрополитові про підданство царєві, а той їм відрік: „Гетьман з Військом Запорізьким піддався під високу государську руку, а я зо всім Собором не посилав до царя бити чолом про це. Ми, духовні, живемо самі собі під чиєю владою". На те воєводи: „Ти перше був під королівською владою, а тепер став під государською високою рукою, а тому слухайся государського наказу, і не чини нам в государевих справах ніякої перешкоди, розводу"...

Митрополит; „Я був під королівською владою, а тепер буду під тією, під якою зволить мені Бог. Як тільки бачите початок, — почекайте кінця!"...

На це воєводи аж крикнули: „Ти ти, Митрополите, Бога не боїшся, що таке говориш? Видно, що ти ніякого добра не бажаєш Государеві, ніби від зради"... Митрополит розпалився й заговорив по-польському: „Почекайте, почекайте! Скоро вам кінець буде!" — „Бачимо, бачимо", — на те воєводи, — „від тебе. Митрополите, зло та зраду, я скажемо просто: Не слухаємо твого наказу, а слухаємо свого государя, і будемо ставити фортецю на тому місці, де показано".

Воєводи покинули Митрополита, і зараз запросили до себе Київську владу, і розповіли їй про ввесь випадок з Митрополитом. Влада пішла до Владики й уговорила його таки погодитися. Не це воєводи сказали: „За його прикрі слова до нас нехай йому Бог простить. А от, що він нахвалявся, ніби буде битися з царськими людьми, і інші неприємні слова, так цього затаїти не можна." І вони про все послали донесення в Москву, а фортецю таки розпочали будувати.

Але Москва вважала краще почи що мовчати. Від неї прийшов наказ оголосити Митрополитові, щоб він не турбувався за взяту землю, бо Софійському двору буде дана інша земля. Митрополит мусїв зо всім примиритися, але ставився й далі неохоче до царських воєвод, і в наступному місяці квітні ті знову скаржаться, на Київського Владику, що він з ними не радиться ні про жодну справу.

А коли прийшли вістки про царські перемоги в Литві, то Київське Духовенство змушене було служити з цього приводу вдячного Молебня, але Митрополит на Молебні не був, відговорюючись недугою. Тоді воєводи пішли до Митрополичої палати, й оголосили Владиці про царську урочистість, і Митрополит таки змушений був наказати стріляти на радість із гармат у своїм Софійськім манастирі[1]. І гармати стріляли на честь царя, але тільки з приказу.

І як знаємо, Духовенство таки не підпорядкувалося Москві аж до 1686 р., та й то тому завжди кривим оком дивилися на неї, і постійно бували на цьому тлі різні непорозуміння до кінця XVIII-го століття.

Взагалі сильно кидається в очі, що гетьман Богдан Хмельницький оминав Митрополита й вище Духовенство, і не радився з ними; і взагалі не видно, щоб гетьман мав який ясно окреслений план, щодо церковної справи. Це сильно било всю Хмельниччину.

V.
ГРЕЦЬКЕ ДУХОВЕНСТВО В ПОВСТАННІ ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

Приглянімося тепер докладнїш, як поставилося грецьке Духовенство до найбільшої події в усій нашій історії, — до повстання Богдана Хмельницького проти унії за Віру Православну. Власне це ставлення покажуе, що Грецька Церква щиро побивалася за своєю Донькою.

В Україні часто бували інше Східне Духовенство, що так само дуже прихильно поставилося до повстання Хмельницького, благословляло його на боротьбу за Православну Віру, під яким гаслом і вибухло саме це повстання. Терпіши багато від турків, воно добре знало тягар чужоземного гнету. Так, коли 24 грудня 1648 р. Хмельницький урочисто приїхав до Києва, він там застав нежданого гостя: Єрусалимського Патріярха Паісія.

Патріярх повітав Хмельницького від усього православного світу на Сході, і заохочував його на нову війну проти панізму.[2] І тут же відбулася подія, що сильно вплинула на дальшу політику Богдана Хмельницького: Патріярх Паісій, нагнане по нараді з українським вищим Духовенством і Митрополитом та світською інтеліґенцією, поблагословив Богданові високого титула: „Князь Руси". Звичайно, „збоку було видніше", і це Патріярх Паісій влучно вказав Богданові його дальшу політичну дорогу, а тим сильно підняв його авторитет в Україні.

Рїч вона, сходне Духовенство добре знало українську політичну ситуацію, і належно звертало Богдану Хмельницькому увагу на зв'язок з Молдавією, Валахією й Седмиградом та з їхнім чверховником Турцією. Зв'язок України з Туреччиною був тоді зовсім реальний, і ніс Патріяршові Царгородському та всій Східній Церкві великі надії й можливості; цей українсько-турецький зв'язок мало що виносив собі гетьман Богдан, але пізніше його свідомо розумів гетьман Дорошенко та його політичний учитель Митрополит Йосип Тукальський, тільки за їхнього часу зв'язок цей був уже завязненим.

Трохи пізніш, коли в лютому 1649 р. до Чигирина прибули комісари від польського короля, то Богдан Хмельницький зо зворушенням згадував про це незабутнє патріярше благословення: „Мене, — казав Хмельницький, — сам Патріярх на цю війну поблагословив. Він мені велить кінчати ляхів, — як же мені не слухати такого великого старшого, голови нашого, гостя любого?"[3]

Року 1651-го вся Польщє збуялася війною. Папа вишлався в війну й прислав повне відпущення гріхів кожному, хто піде на війну проти православних українців. По всіх Костьолах правилися врочисті Служби про перемогу над українцями за честь Католицтва. Війна приймала виразний релігійний характер.

При такому наставленій в гетьману Хмельницькому треба було подбати про церковні благословення. Київський Митрополит Сильвестер Косів, старий вік, кому, був мало діяльний, зате православний Схід не забув про Хмельницького. Костянтинопільський Патріярх прислав гетьману грамоту, в якій хвалив його Благочестя, похвалив війну проти ворогів, осповників унії та гнобителів Православія. Цю грамоту Патріярх передав своїм послянцем Микитою Михайловичем. Була заохочуюча грамота й до Київського Митрополита, щоб він допомагав вадумові Хмельницького[4].

В Україні гостював тоді Назаретський Митрополит Гавриїл, — він поблагословив Богдана на боротьбу проти унії за Православну Віру, поблагословив також і його військо.

Крім того, в Україні перебував тоді Коринтський Митрополит Йосаф, — він привіз Хмельницькому меча, освяченого Єрусалимськими Патріярхом на самому Гробі Господньому, дав йому часточку святих Мощів із Греції, а військо поклонив святою водою й заохочував надією на Божу поміч. Цей Митрополит вносився й з Московським царем Олексієм Михайловичем, і сильно допомагав у справі зносин України з Московією. Він рішуче заявив гетьманові, що в Духовенством їде сам з ним на війну, і Хмельницький погодився на це.

Наближався страшний бій під Берестечком, червень 1651 р. Король польський Ян Казимир дітав по своїому табору, а з ним була Холмська чудотворна Ікона Божої Матері. Ікону поставили в сідлому наметі, зробили Вівтяр й правили Служби Божі. Цю чудотворну Холмську Ікону дали королеві свої ж духовні унієти, — щоб Вона допомогла йому побити українців православних!

[1] Акты Южной и Западной России, т. X. 387—390. Лнь мою працю: Українська Церква, т. II. 1942 р.

[2] Н. Костомарів, т. II. ст. 206.

[3] Н. Костомарів, т. II. ст. 54-55.

[4] Н Костомарів, т. II., ст. 74.

[5] Н Костомарів, т. II., ст. 301-302.

[6] Н Костомарів, т. II., ст. 305

(Далі буде)

Св. Павло і Сила були катовані і вязнені. Вони не попадали в розпуку, але „молилися і співали пісні", а вязні їх слухали.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:
„ВІРА й КУЛЬТУРА"
місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA i KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

ПРАЦЯ ДЛЯ ЦЕРКВИ

У пресі і книжках пишуть і говорять, що наша Церква виконала багато роботи за короткий час свого існування в Канаді.

Вона згуртувала вірних у сотки парохій; вона проповідями, живим словом при різних нагодах, і друкованим словом навчала їх Закону Божого; вона потворила Недільна Школа, в якій учиться велике число організацій, і підтримувала та підтримує громадську багатогранну працю для виховання культурного й національного рівня нашого народу в цій країні.

Додати до того треба конфесії церковні будинки, що так густо вирослі по фармах і містах Канади, Колегію св. Андрея в Вінніпегу, хорові гурти співацькі, аматорські кружки, товариства, свята, з'їзди, Собори, — це велика праця, якої не годен заперти гріхами, праця, що коштує багато часу, труду і грошей. І її виконали вірні нашої Церкви з любови до неї і до Основателя її — Бога.

Чи вже закінчена праця Церкви?

Ні. Церква установа Божа; вона вічна і праця її та дні неї ніколи не кінчиться; вона мусить виконувати працю і для неї мусимо без перерви працювати.

Нині, більше як коли, наша Церква потребує працівників, бо її поле праці ширше, а в одні і більші завдання.

У заряді парохії, в Недільній Школі, хорі, в гуртках що мають певні завдання, в комітетах приєднання нових членів, несення помочі немічним, бідним, сиротам, осиротілим малограмотних або неграмотних праця ніколи не кінчиться. Вона чекає охотників.

Праця для Церкви бувае і вищого типу. Це праця пером, словом, для удосконалювання людських душ, для виховання їх у високих християнських чеснотах; вона дуже важна і її виконувати можуть спеціально до цього приготовані люди.

Праця, яку виконуємо для Церкви, бувае такого роду, що її можуть виконувати або тільки світські люди (миряни), або тільки духовні; однак одна і друга дуже важна, тому всіх, хто працює в Церві і для Церкви, треба повважати й їм помагати.

Те, що осягнено до тепер, — це великі досягнення. А це повинно заохотити нас працювати ще рішуще, ще охотніше і ще більше, як наші попередники, вони мали пісні труднощі, яких ми тепер не знаємо. Мали меше практики, менше підготовання, але зробили багато добра; з вдячности для них і для їх памяті законуємо руками, ставаймо до праці в Церкві, кожний і кожна там, де нас найбільше треба, де найбільше надаємося. Для всіх нас є місце в Церкві і для всіх є праця.

Пам'ятаймо, що праця для Церкви дає правдиве вдоволення; люди її цінять і шанують тих, хто трудиться в ній; а Господь за це нагородить усіх.

Праця для Церкви — важна, благородна і свята.

РЕЛІГІЯ, КОНСТИТУЦІЯ І ПРАКТИКА В СССР.

Стаття 124 конституції СССР з 1936 р. стверджує: „З метою забезпечення громадянам свободи совісти, церква в СССР відділена від держави, а школа від церкви. Свобода виконування релігійних культів та свободу антирелігійної пропаганди признається всім горожанам".

На перший погляд здавалося б, що тут відділення Церкви від держави має гуманний самий характер, що й у деяких демократичних державах; здавалося б також, що між віруючими та невіруючими є вільна конкуренція (компетиція) і що вона забезпечена правом та урядом.

Так одначе не є. Вже в самих поясненнях до конституції СССР релігію називають „пережитком" та „забобоном", який треба поборювати, але цілком пропаганди та освіти (за допомогою школи), і робити це постуново.

Теже роз наставленим урядує! При такому наставленні не може бути жадної вільної конкуренції, бо уряд — безбожницький, він не тягнеться з цим, що хоче знищити релігію, до того ж ще, вічне силу. Правда, на папері (в конституції) уряд нібито обіцяе не вживати сили, а тільки вживати слова для поборювання релігій, цебто „послуговуватися пропагандою. Одначе він бачимо і бачить це уряд СССР, що сама пропаганда не дае і діти не може комуністам бажаних успіхів. Чи це значить, що комуністи зрезигнують з замірів знищити релігію? Ні! Ко ли не дае успіхів пропаганда, вони вживають брутальну силу.

ЗНОВУ . . . „ЦІЛЬ ОПРАВДУЄ ЗАСОБИ".

У неділю, 10 жовтня, відбулося в салї Дому УНО (Українського Національного Обединання) зібрання Свідків Єгови. Всім є відоме відношення цієї секти до громадських та національних справ, тому треба дивуватися, що національні вимагають ві свій Дім та цим самим фактично допомагають Свідкам Єгови в їх пошпрюванні сектярства.

Дехто може сказати, що Національний Дім побудований для національно-культурних цілей, але щоб УНО могло здобути фонди, то кожний бизнес є „добрий". Але таке оправдання було б неправдивим. Вибудувало Наш Дім для Свідків Єгови, УНО в цьому випадку робить таку роботу, яка різко суперечить тим завданням, яке УНО поставило в своїй програмі. Дай Боже, щоб „високі цілі" не втопилися в невисоких засобах!

НАГОДИ ТРЕБА ВИКОРИСТАТИ.

Кажуть, що жиди, будучи у вавилонській неволі, коли їх вавилонці попросили заспівати пісень, „сиділи і плакали, — стратили одну з найкращих нагод, бо своїми піснями й молитвами могли були ьохотити тогди вавилонських пізнати Бога з наслідками поза нашою увагою. Бог вибирае нас для служби, а не на те тільки, щоб ми радувалися Його ласкою.

Св. Петро був у вязниці. Був приковений до двох сторожів. Зявляється янгел і каже: „Скоро вставай"! Апостол не плакав і не квав, що це неможливе, бо ж був прикований до двох сторожів. Ві встав, ланцюги обпали, ани вийшов з вязниці і проповідував науку Ісуса Христа.

ШАНУЮТЬ СЕБЕ — ШАНУЮТЬ І ЇХ

Під час святкування жидівського свята Йом Кіпур (Судний День) в Ню Йорку кілька чоловік приморилася до цього свята. Всі бюра реестрації виборців, що мають голосувати 2 листопада ц. р., були замкнені. З усіх своїх дзвиниць у Ню Йорку, на знак смутку до жидів, протестанти передавали молитву „Кол Нідре", якою починається в Судний День 24-годинний піст у жидів.

СИН МІСІОНАРЕМ СВОГО БАТЬКА.

Кажуть, що Елдо Толєті, син проводника італійських комуністів став релігійною людиною та намагається навернути до Бога свого батька-атеїста.

ЧАСОПИСНІ ЗАПИСКИ

Католицька "Наша Мета" в 4 вересня ц. р. у статті „Розділений Світ", атакуючи І. Петера, що очолював делегацію мадярських протестантів на II Конгрес Світової Ради Церков в Івенстоні, ЗДА, пише, що цього Петера нібито "Мадярські емігрантські круги назвали "агентом мадярської тайної поліції" (комуністичної).

Порівняймо тепер ощо нотатку з іншою.

Н. Чоловський у своїому журналі (російському) "Скітель" (серпень, 1954 р.) пише: "А. Светлов" — Алексій Ставровський. Цей "Светлов", "відомий (за висловом о. Филипа де Режіс) російський, богослов", а в дійсности цей всім несвідомий у теольогічних справах Ставровський, у чч. 2—3 журналу "Русский Католический Вестник" за 1951 рік написав передмову і коментар до енцикліки св. Отця Пани Пія XII — "Про містичне тіло Христове".

Чи можна собі уявити ще щось більш нейновірне, як цей факт? До величного послання Голови Католицької Церкви, Св. Отця Папи Римського, передмову та пояснення пише совєтський агент, єпископ і тестаповець Ставровський?! І хто що справу доручив йому? Відповідь ясна.

Питання: доказані фактами ці взаємні оскарження, чи гра пристрастєй?

Для унітських мельхітів, що їх нараховують коло 200,000 у Сирії та 25 тисяч у ЗДА, Рим тримае 1 патріярха, 5 митрополитів та 7 епископів, а для унітських сирійців, яких є 70.000 у Мезопотамії та Сирії, — 1 патріярха, 6 архиепископів та 4 епископів.

"Новий Шлях" з 24 вересня; 1954 р., пишучи статтю з нагоди Евхаристійно-Марійського Конгресу Східних Обрядів Католицької Церкви, що має відбутися 23—24 жовтня ц. р. у Філядельфії, додає в примітці: "До речі, коли б до загальних українців приміяти відношення таке, як, наприклад, до мельхітів, то вони не мали б **одного**(!) єпископа, а — 2 патріярхів, 12 митрополитів і 17 епископів. А коли б до "найчисленнішої групи з усіх східних Церков", шість мільйонів українців-католиків приміяти відношення таке, як до сирійців, то українці мали б 85 патріярхів, 510 архиепископів і 340 епископів."

Додаймо: Православні українці (коло 40,000,000) мали б у такому відношенні: 3,400 патріярхів, 20,400 архиепископів і 13,600 епископів.

Очевидно, всі вони мусіли б перебувати на Сибірі або . . на емігрантї.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

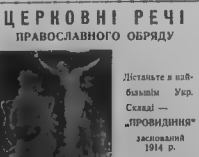

Дістанете в найбільшім Укр. Складі — „ПРОВИДІННЯ" заснованій 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50
Релігійний часопис для українців в Канаді.

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

СВЯТА ЦЕРКВА

„Вірую . . . в святу Церкву . . ."
(Символ Віри).

Собором нашої Церкви постановили: „Українська Греко-Православна Церква в Канаді є частиною Єдиної, Святої, Соборної і Апостольської Церкви, головою якої є Господь Бог наш Ісус Христос". Це є основна засада нашої Церкви. Вона свята — бо основою її є Господь Бог.

Таку Церкву зорганізували побожні українці в Канаді, до якої ми себе зарахуємо, нею тішимося і горді, що ми є її членами.

Наша Церква — свята. бо голосить світу науку Спасителя, яка міститься в св. Євангелії, що є на кожнім Престолі, кожної нашої церкви в Канаді.

Вона свята — бо уділяє святі Тайни, благословення і освячення. Во кожна річ, яку вона вживає — освячена, кожна особа, що належить до Духовенства — освячена, бо ціль її — святість у світі, святість серед її вірних, святість у серцях і чинах; вона свята, бо кожний Божий Дім освячений, нічого вона не діє без молитви. І має одиноку ціль — служити Богові.

Свята наша Церква, тому вона щоборює зло. Вона бридиться гріхами; тих, що упали, зтрішами, вона старається під'нести з цього гріховного стану. освятити і скерувати на дорогу. по якій має кожна людина йти.

Вона свята, бо веде боротьбу не тільки зо злом кожної одиниці, але вона борється зо злом народнім, а дальше і світовим.

Церкву треба шанувати; завсіди вживати її „славною Церквою, що не має плями або пороку (дефекту) або чого такого" (Еф. 5:27), повинувати їй, виконувати все, чого вона навчає й другим заохочує до того ж.

Церкву треба любити. Нераз називаємо її нашою Матірю; отже так як любимо матір нашу. так маємо любити і Церкву. Для Церкви ми повинні бути готові віддати все, а взором для нас у цім Сам Христос. Любив її так „як і Христос полюбив Церкву, і Себе віддав за неї". (Еф. 5:25), для себе розпяти. Ніяка жертва, навіть найбільша не повинна бути для нас страшною для Церкви. Такими були християни в перших віках, такими й ми маємо бути.

Церкву треба слухати. Так навчав Спаситель. „Коли ж (хто) і Церкви не послухає, нехай буде тобі як поганин і митар" (Мт. 18:17). Треба її слухати, бо вона щось величне. славне; хто в ній живе, той має „Духа премудрости та відкриття для пізнання Його (Ісуса Христа)", той покликаний „у багате і славне Його наслідля в святих".

І треба слухати, бо „Бог Господь на нашого Ісуса Христа, Отець слави . . . воскресивши із мертвих Його, й посадивши на небі праворуч Себе, вище від усякого уряду, і влади, і сили, і панування, і всякого імени, що назване не тільки в цім віці, але й будучому. І все упокорив під ноги Його, і Його підніс найвище за все — на голову Церкви." (Еф. 1:17-22). Церкву треба слухати, бо вона сама собою найвища Божа установа на землі, а „додатку головою її є Христос.

Церкві ми винні вірність (льояльність). Ми окрещень тою ся. Тайною приймати в ряди і члени Церкви. Цього не можна змінити ані затерти. Хіба гріхами ми зломчемо своє членство й участь у Церкві. Хто розумний — хоче грішити, хоче себе понизити. плямити, обезцінювати? Ніщо не сміє нас відлучити від Церкви. Злий дух не спочивав Ви навіть Сина Божого спокушував; він часто нас спокушує тепер, обіцюючи всякі блага, вигоди, користи, спокій, вдоволення, коли ми покинемо Церкву. Він проповідує до нас через приятелів, близьких, рідних, через пресу, літературу, всіх учників уяви, щоб нас відтягнути від Церкви. А ми всіх сил і способів уживаймо, щоб бути в рядах Церкви, ніколи її не лишати, бо ми маємо бути вірні їй до кінця свого життя.

Є.

ПРО ЄДНІСТЬ СВ. ПИСЬМА

Тут мусимо звернутися до тих, що в Книгах Старого Завіту хотять вбачати „жидівську" політику". Перше — до назви: **Жиди**. Чи книги Старого Завіту це "жидівські" книги? Коли повстала назва "жиди"? Історично були такі нащадки Семіти від першого Ноевого сина Сема. До цієї раси належать не одні сучасні жиди. Пізніше Єврейи або Євреї від 4-го правнука Семового Евера. І тут бачимо, що Євреї не одні сучасні жиди. Далі Авраам 6-ий від Евера. І до Авраміїв належать ще й інші народи, а не тільки сучасні жиди. Потім Якв-Ізраіль, його діти (12 синів), а потім і все їх покоління звалися ізраільтяни, а не жиди (Юдеї), бо тільки його 4-ий син завався Юда. Отже й Мойсей не був жидом, бо жидів тоді ще не було, були Ізраільтяни, не жиди. Тільки після Соломона за сина його Ровоама, коли царство чи держава Гебреїв-Ізраільтян розпалася на дві, ця частина, де було покоління Юди та Веніямина, почала зватися Юдеєю з столицею Єрусалим. Назва "Юдеї" — стосувалася тільки для нащадків Юди. Ап. Павло з покоління Веніямина, він не жюде. Суто ж Юдеями за часів Христа звала себе верхівка. Тому ми бачимо, що Євангелисті Іоан відріжне Юдеїв (нещо законників) від загалу народнього. Народ завжди і скрізь був коло Христа, а Юдеї-Законники тільки час від часу приходили до Нього, щоб змагатися за Закон. Отже в часи Христа назва Юдеї не поширювалася на весь народ, а пошерювалася назва „Ізраільтяни". Це видно із слів Ап. Павла до Коритян, про тих, що хвалились своїм походженням: "Вони Євреї, і я, вони Ізраільтяни, і я, вони сини Авраамове, і я . . ." (2 Кор. 11,22). А не каже: "вони юдеї і я", і в іншому місці: „Я бажав би сам бути відлученим від Христа за братів моїх рідних мені по тілу, цебто Ізраільтян, яким належить установлення і слова, і заповіти, і законоположення і богослужіння і обітування, що їх Отці і від них Христос по тілу, Вічний над усіма Бог, Благословенний навіки. Амінь." (Рим. 9,3-5).

З цього бачимо, що і в часах Апостолів усі звалися "Ізраільтяни", а не юдеї, хоч політично країна звалася Юдея. Тільки після зруйнування Єрусалиму та розсіяння ізраільтян по світі законники ані в 250 році зібралися в м. Тіверіаді в Палестині над Озером Галилейським, і довго розважали над тим: чому Бог пролгнівався на народ і розсіяв його по світі? Не бажаючи визнати своєї помилки, що не увірували у Христа, вони прийшли до висновку, що це за те, що не додержували в повноті закону та батьківських переказів. Тоді то й було виповнено талмуд (правила віри та проведінки). Ті, що прийняли ту науку, стали по праву зватися юдеї (жюде) жиди, а ті, що не прийняли, не мали права зватися жюде, і мають і тепер інші назви, напр. караїми та ін. Таким чином жиди, це значить талмудисти. Ясно, що ні Христос, ні Богоматір, ні Апостоли та Християни не були. Тому не можна сказати, що вони "з жидів". Вони з Ізраільтяни, бо був Народ Божий. Не зважаючи на всі блуди пройдених верств, народ цей в мавзолеї явища, то не для позвали, а для осуду на науку вірним. А в Біблії найсвятіші книги це — Євангелія Господа нашого Ісуса Христа. Йому слава навіки. Амінь. Архієпископ Михаїл.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ДВАДЦЯТЬ ПЕРША НЕДІЛЯ.

У Євангелії (Лк. 8:5-15) читаємо про сіяча. Змальована вона дуже зрозуміло, виразно і правдиво. Вийшов сіяч сіяти, а зерна падали на різнородний грунт і видали відповідні до землі, на яку впали, плоди.

Цю притчу виясняє Ісус Христос. Він є той Сіяч, що сіє зерно, що ним є Боже Слово, Його Наука. Земля — це людські серця; і як земля є неоднакова, так і людські серця є різні. Тут Син Божий подав чотири якости земель, що під ними треба розуміти чотири здачі людських серць.

Серця деяких людей наче дорога. Вони необережні, не перейматься ся Словом Божої Науки? Чи горе, чи тіснота. чи переслідування, чи голод, чи спека, чи втрата. чи біда, чи меч? . . . Бо я певний, що ані смерть, ані життя, ані ангели, ані начальства, ані висота, ані глибина ані яке інше сотворіння не зможе відлучити нас від любови Божої, що є в Христі Ісусі, Господі нашім." (Рим. 8:35, 38, 39.)

ДВАДЦЯТЬ ДРУГА НЕДІЛЯ.

У Євангелії (Лк. 16:19-31) є притча про багача і Лазаря. В ній представлене життя їх обох у цім світі. а відтак їх перебування в другім світі.

У притчі є наука, що Господь глядить не на стан-вигляд людини й після того її нагороджує, але Він дивиться на душу і на діла. Багатий жив для себе; себе бачив, забавляюся, одягався в пишні одежі, бенкетував щодня. Його долею був бідний. але для нього він не мав ані крихітки милосердя. Бідний був терпеливий, задоволений тим, що йому дав Господь.

У цій притчі розкрив Христос тайну життя поза гробом. Певно, що будемо дальше жити після нашої смерти. Будемо бідними, місця і бачити інших, розуміти положення.

Видно те, що там уже нічого не можна буде змінити. Доля людини після смерті така, як зрубаного дерева. Як дерево впаде, чи то на полудню, чи на північ, воно там і лежати буде. де впало". (Екл. 11:3). Де нас поставить, так будемо перебувати. Як дуже бажав багач хоч дрібку облегчити свою долю, але не міг. „Велика пропасть утвердилась", у другім світі між одними, щасливими, і другими. осудженими.

Усі живі, що є на цім світі, мають змогу своїм побожним життям, своїми чеснотами. вірою в Бога, любовю Небесного Отця нашого, надією на Його ласку, — добрими ділами запевнити собі місце „на лоні Авраама".

Творім добрі, спасенні діла доки день; (поки живемо); прийде ніч (кінець нашого земського життя), коли ніхто не зможе (нічого для свого добра і спасення в вічності) робити". (Ів. 9:4).

Це дуже важне для нас — не відкладати добрих діл на пізніше; бо не знати коли наступить для нас „ніч" — смерть, кінець земського життя, кінець даного нам часу для заслуження собі щастя в другім світі, „бо не знаєте ні дня, ні години" (Мт. 25:14). „Уважайте, . . . щоб не найшов на вас той день несподіяно" (Лк. 21:34).

Є.

ТРЕБНИК

Цього року появився Требник; це дуже важна церковна книжка. якої брак довгий час відчувався послідними часами. Були Требники, які хто міг так собі набував; дуже часто були вони переписані машинково або рукою. Одних їх було дуже мало; деяні священики якось собі давали раду, і мусіли їх мати: дяки і світські люди полягували за ним, але його не було. Ось цього року наша Церква Требник випустила і він є у продажі.

Консисторія має на складі більшу кількість Требників, оправлених і брошурових. Ціна справленого Требника $6.50; брошурований (неоправлений) Требник коштує $5.00

Ціна його дуже пристутна, беручи під увагу папір, кошт друку, оправу і виклад.

Требник мусить бути в руках кожного священника нашої Церкви, кожного дяка. І кожного, хто любить співати в церкві і помагати при сл. Таїнах, похоронах, Парастасах, благословеннях і освяченнях, чини яких є подані в ньому.

Требник мусить бути в кожній парохії нашої Церкви. А щоби слів був більше повний по наших церквах, то варто купити по кілька Требників для кожної парохії, щоб цим способом дати нагоду співати більшому числу співаків.

Хто може собі купити Требник для себе, повинен це найскорше зробити.

Співаїв з замовленнями, Гроші, з поданим кілько Требників вислати, — слати до Консисторії. Требник конче мусить бути вичуплений, щоб дати змогу Церкві відобрати вложені гроші на видання його, щоб набувши їх, можна приступити до видання дальших церковних книг, що їх дуже нам потрібно. На черзі є друга часть Требника, Псалтир, Мінеї і т. д.

Замовляйте Требник десятками приміриків; нехай не лежить він без ужитку на полиці, але нехай буде він там, де йому місце.

Священик.

Для Бога нема чужих країв; нема народів, яких Він не любив би. Він постановив спасти все людство через Сина Свого, Ісуса Христа. А ми, Його ученики, маємо завдання розголошувати добрі вісті спасення до „всіх кінців землі".

Вже вийшов з друку і продається календар
„РІДНА НИВА"
НА 1955 РІК.
Він містить у собі календарієм, церковний устрій, вірші, описи, громад етц., багато ілюстрований.
Ціна його $1.00.
Замовляти в священиків нашої Церкви або в Консисторії:
THE HERALD
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

гатти Бога, щоб розкрив нам розум до розуміння, як чинили Апостоли. Помиляється той, хто, схопивши одне якесь речення, думає, що він уже всі глибини пізнав. Тільки Церква в цілому володіє повним пізнанням, тому не можна йти врозріз з наукою Святої Вселенської Православної Церкви. Ті, що не тримаються цього правила, збилися на манівці і ось витворили тисячу сект, суперечних собі. Непомильність є тільки у Вселенській Церкві тому, що нею керує Дух Святий. Іоан 14: 16. Саме тому й каже Христос, що коли хто Церкви не слухає (а творить собі якусь окрему науку), то нехай буде тобі, як поганин" (Мф. 18,17). Отже стаймо всі, що Біблія в цілому є Божественна й СВЯЩЕННА Книга, вища над усі книги на землі. Якщо в ній якоїсь описується й сі свої зберіг Закон Божий, даний Богом для всього людства. Не можна його оттоговнювати з жидівством. Жидівство відкинуло обітованого через пророків Христа, а Ізраільтяни з нетерпінням ждали Його. І можна навіть християнами в надії, як звемо Ісвію пророка „старозавітним євангелистом". Отже вони були християнами в надії, так як ми — насіння Авраама по благодаті і НОВИЙ ІЗРАЇЛЬ. Рим. 9,6,8.

Друга частина Біблії — це книга НОВОГО ЗАПОВІТУ. В неї входять Книги 4-х Євангелистів Матфія, Марка, Луки і Іоана, Кн. Дівнь Апостольських, Соборні послання Апостолів: Якова одно, Петра два, Іоана три, Юди одно 14 послань Ап. Павла: до Римлян одно, до Коринтян два. До Галатів одно, до Ефесян одно, до Філіпіян одно, до Колосян одно, до Солунян два, до Тимофея два, до Тита одно, до Филимона одно, до Євреїв одно, і пророча книга Одкровіння або Обявлення Іоана Богослова.

Чотири Євангелії це — безпосередня наука Господа нашого Ісуса Христа. Дівнив Апостолів це історія проповіді а апостолів між народами. Соборні послання писані до всіх народів. Послання Ап. Павла хоч адресовані до окремих міст чи країн, але писані для всіх послідовників Христа. Одкровіння, або по грецьки Апокалипсіс, — то Обявлення Боже Ап. Іоану про будучі судьби Церкви Христової. Ці святі книги написані Апостолами під проводом Духа Святого. Іоана 14,26. Там нема мудрувань людських або егоістичних чи пристрасних думок. Немає там і національних тенденцій. Вся наука їх вища над всі земні людські міркування; вона безполітична, безрасова, вона універсальна і всеядська (рівна для всіх людей світу). З цих причин не можна з цих книг виділяти для себе якісь вигідніше. В них усе наука Божа і кожне речення, кожне слово є Священне. Але разом з тим, не можна виривати собі вигідні речення і на них будувати свое пояснення, як це робить деякі секти. Святе Письмо неорозривне, — так, що одно речення пояснює инше, тому вся наука береться в сукупності. Пишення Старого Завіту і писання Нового Завіту — то єдина наука Єдиного і Тріединого Бога, дана людям для їх спасіння, в різні часи. Старий і Новий Заповіт — це нерозривні частини Одного Цілого. Перший став підготовою і підвалиною другого, тому вони однаково для нас СВЯЩЕННІ й цінні. Всі наші молитви, все наше Богослужіння й пісніспіви основані на Писаннях цих обох Заповітів, бо розірвати їх не можливо.

Особливість цих Божественних Писань та, що вони ніколи не старіються. Скільки б раз ви їх не читали, ви завжди будете пізнавати все нове й нове, бо Наука Бога невичерпна. Але ці Святі Книги не можна читати так, як читаємо романи або інші книги. Треба завжди бля-

Він сам побожних родичів. Це були часи, коли поганство було горою; поганини були на перших місцях; їм присвячувала світла будучність. Для християн не було доброго слова, ні пошани. ані якого зглядку. Було небезпечно бути християнином. а родичі святого не оглядалися на приказні світу, вони бачили вищі справи і бажали дитину виховати для Бога а не для світу.

І св. Дмитрій дістав добре виховання. здобув науку, осягнув високе становище в державі. Однак він не дався за світом, за молодими, за добрим тоном. Не гнувся він перед можними світу цього, але відважно визнавав себе християнином. Цим він був взором для багатьох інших, що любили, так як він, бути християнином серед поганського окруження.

Влада цього не любила. Його змушували відречися Христа. покинути віру, відречися всього добра. чого навчили його родичі і вихователі. Він волів смерть, чим вречися Бога, чим перестати бути християнином, чим зітти за модою світом і його приказами.

Третє століття — це був вік переслідування християн. Хто явно славно виявив себе християнином, того переслідували, мучили і вбивали. Така доля постигла св. Дмитрія. Він був замучений за віру в Христа, за те, що був християнином, що поставив Бога вище світу, і молодість, і особистих користей. Він стратив життя, але від Бога одержав вінець слави і тому у день його памяті будемо співати: „Величаємо тебе, святий Великомученику Дмитрію, і шануємо чесні страждання твої. що їх за Христа ти перетерпів".

А самі дивлячися на життя і муки святого, будемо слідувати за св. Павлом, який писав: „Хто відлучить нас від любови Божої? Чи горе, чи тіснота. чи переслідування, чи голод, чи спека. чи біда, чи меч? . . . Бо я певний, що ані смерть, ані життя, ані ангели, ані начальства, ані висота, ані глибина ані яке інше сотворіння не зможе відлучити нас від любови Божої, що є в Христі Ісусі, Господі нашім." (Рим. 8:35, 38, 39.)

ДВАДЦЯТЬ ДРУГА НЕДІЛЯ.

У Євангелії (Лк. 16:19-31) є притча про багача і Лазаря. В ній представлене життя їх обох у цім світі. а відтак їх перебування в другім світі.

У притчі є наука, що Господь глядить не на стан-вигляд людини й після того її нагороджує, але Він дивиться на душу і на діла. Багатий жив для себе; себе бачив, забавляюся, одягався в пишні одежі, бенкетував щодня. Його долею був бідний. але для нього він не мав ані крихітки милосердя. Бідний був терпеливий, задоволений тим, що йому дав Господь.

У цій притчі розкрив Христос тайну життя поза гробом. Певно, що будемо дальше жити після нашої смерти. Будемо бідними, місця і бачити інших, розуміти положення.

Видно те, що там уже нічого не можна буде змінити. Доля людини після смерті така, як зрубаного дерева. Як дерево впаде, чи то на полудню, чи на північ, воно там і лежати буде. де впало". (Екл. 11:3). Де нас поставить, так будемо перебувати. Як дуже бажав багач хоч дрібку облегчити свою долю, але не міг. „Велика пропасть утвердилась", у другім світі між одними, щасливими, і другими. осудженими.

Усі живі, що є на цім світі, мають змогу своїм побожним життям, своїми чеснотами. вірою в Бога, любовю Небесного Отця нашого, надією на Його ласку, — добрими ділами запевнити со-

Кандерлей, Саск.	18.00
Прінлей, Саск.	16.00
Кенлік, Саск.	8.00
Редвілль, Саск.	11.20
Лепнн, Саск	8.50
о. П. Ташький, збірки: в Онкборн, Ман.	12.75
Ешгувіль, Ман.	4.00
Прот. В. Апонюк, збірки. в Єлов Крік, Саск.	14.75
Термінль, Саск.	9.00
о. С. Гредль, збірки:	
Мирнам, Алта.	10.00
Топорнш, Алта.	7.17
Мекстора, Алта	5.00
Слава, Алта (Північ).	3.50
Сакна, Алта (Північ).	3.38
Брассо, Алта	3.30
о. Ю. Турчинський, збірки.	
Бредлок, Ман.	18.00
Портедж Ля Прейрі, Ман. ..	13.51
о. І. Магас, збірка в Верпон Б. К	55.30
Прот. Є. Чижів, — збірка в Содбрі, Онт.	25.25
Разом	365.31

Попередньо оголошено 216.74
Загально 612.05

Допомагайте Високій Богословській Школі.

Жертви слати на адресу:
UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns St. — Winnipeg 4, Man.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД У.Г.П.Ц.К.

Жертви зібрані в часі Окружнього Церковного З'їзду в Сиокі Лейк, Алта 17-го серпня, 1954 р.

По 25.00 тот — Церковна Громада в Андрю, Алта., Церковна Громада в Відлайтон, Алта., Церковна Громада в Сиокі Лейк, Алта.

По 15.00 тот — Церковна Громада в Сенді Рейк.

По 10.00 дол.: — Церковна Громада в Гленмор, Церковна Громада в Редвей, Церковна Громада в Шилонті, Іван Вотощук — Вороспліт.

По 5.00 дол.: — Церковна Громада в Мирнам, Василь Стрільчук в Седен, Степан Попович, Микола Глинчук, Вас. Лазарук, з Сиокі Лейк, Ля Кукша з Крейгена; Іван Ткачук, з Дівайн; Іван Онуст, Василь Вожаківський з Глендон; Іван Гнидюк з Гленфер, Михайло Бочечко, Федько Юрків, з Редвей; Іван Урдін з Барвик; Гео. Фуштей з Шилтро, Іван Василенко з Еренст; Ів. Борушький, з Ель Повіст, Церковна Громада в Кагарн, Нук Біміок з Торгард, Церковна Громада в Стрей; Церковна Громада з Васеги;

По 3.00 дол — Ніж. А. Мельник з Ендру

По 2.00 дол От. Матвійчук з Спедден, П. Лужан, Григорій Спасюк, з Глендон, пан Настасія Шимшак, з Сиокі Лейк; Василь Шашка, з Вільна.

По 1.00 дол: — Всев. о. Ів. Кузіїв, Ди Мицак, з Глендон; Мих. Галицький, з Сиокі Лейк; Фед. Пахолик, з Спеден; пані Анна Коваль з Редвей, Ди. Борис, з Вільна; Дм. Кахмайлюк, з Стрей

Разом $250.00

ПРЕСОВИЙ ФОНД „ВІСТНИКА".

Збірка в нагоди 25-ліття подружжя пайстав Карасюків з Сенді Рейкас, Алта. Зібрано $4.50. Збірку переслав п. Іван Кицц, Ля Корі, Алта. Щасти Боже Ювілятам!

Др-р М. В. Чепасюк, Торонто $1.00

З нагоди 25-ліття подружнього життя пайстав Петра і Анни Тваринських, переслав п. П. Дорошенюкець в Басін Лейк, Саск. ф24.73. Многих літ Ювілятам!

З нагоди Володимира Галятовського з Мапіеіо Фешонк, переслав п. Іван Галятовський, Торонто, Онт. 10 дол. Щасливого життя молодій парі!

Для ушанування св. пам'яті Матері моєї в Б. Анни у першу річницю її смерти (на Україні), жертвую десять долярів на Пресовий Фонд „Вістника".

Марія Капчайчихін,
Вермонт Іут. США

Пресовий фонд „Вістника" — не огрова, завдяки чий він буде поширений і кожний потребує.

Жертви слати:
UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns St. — Winnipeg 4, Man.

ОГОЛОШЕННЯ.

Хто має на продаж „Українську Загальну Енциклопедію"?
Зголошуйтеся до Адміністрації „Вістника", подавши ціну за всі три томи.

Все-Канадійська Українська Греко-Православна Катедра Пресвятої Трійці
1175 Мейн стріт, Вінніпег.
Самшеноначальствуюча — Вп'ясеол. ІЛАРІОН, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади
Парох — Вєнч. о. М. Юрківський

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ:
В с е щ а н і — на передодні Свят від год. 7-30 вечоре.
У т р е н і — в день Свята і в Неділі від год. 9-ої рано.
Св. Літургія — у Свята й Неділі від годинн 10-ої рано.
Чінні Чести і заповіді Богослужбові — після умови з отцем парохом.
Адреса парохи:
в Катедрі — в Катедрі —
Телефони: — 52-8946
Rev Fr M Yarkimwsky
166 Smithfield Ave.
Winnipeg 4, Man
Телефони: — в Катедрі 52-8946
— резиденція — 56-5372

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Підвишенського Округа
ЛИСТОПАД

7. Неділя — Папзар Парк — Ленбіш
14 Неділя — Сарто — Стед
21 Неділя Дуфрост — Іст Селкірк
28. Неділя — Гонор — Пантерфіст

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ЛИСТОПАД.

7 Неділя Норт Бетлфорд
8 Понеділок Димитрія — Мінкн
14 Неділя — Мелоз Лейк
14 Неділя — Гетерлей служить о Перенчук
21. Неділя — Кендо (храм)
21. Неділя — Гасєцкн — служить Перенчук
28 Неділя — Гефорд
Адрес: Гефорд Box 163, тел. 55

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турчинського

ЛИСТОПАД
7 Неділя — Брендон
11 Неділя — Портедж Ля Прейрі
21-28 неділі — Брендон
ГРУДЕНЬ:
5-12 неділі — Брендон
19 Неділя Миколая — Портедж Ля Прейрі (храм)
26. Неділя — Брендон
Адреса: біля Пезіфік ave., Тел. 2826 Брендон, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майбн.

ЛИСТОПАД
7 Неділя — Лівін Ривер
8. Понеділок. Св. Димитрія — Гарленд
14 Неділя — Етельберт
21. Неділя Арх. Михаїла — Драй Ривер
28. Неділя — Резвер
Адреса: Етельберт, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

ЛИСТОПАД
7 Неділя — Канора
8. Понеділок. Димитрія — Сапілова (храм)
Адреса: Сер. 425, Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

ЛИСТОПАД
7. Неділя — Йорктон
8. Понеділок. Димитрія — Райн Веллі
14 Неділя — Мачела
21 Неділя — Сторн Лейк
28 Неділя — Кізлер
110 Велінгтон ave., Йорктон, Саск. Тел. 798

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Остапа Фяяка

ЛИСТОПАД
7 Неділя — Косів
Год. 7 веч. Вечірня в Дайфин
8 Понеділок Димитрія — Еспанда
14 Неділя Вечірні Ривер
Год. 7 веч. Вечірня в Дайфин
21. Неділя. Михаїла Вечірня
Год. 7 веч. Вечірня в Дайфин
28 Неділя — Дрифтпн Ривер.
Адреса: Box 350, Дайфин Ман Тел 4704

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ЛИСТОПАД
7. Неділя — Ст. Джуден
8. Понеділок. Димитрія — Сматс
14. Неділя Кадворт
21 Неділя Вавай
28 Неділя — Єлов Крік
ГРУДЕНЬ
4 Субота Введення — Кадворт
5. Неділя — Ст. Джуден
12 Неділя — Вавай
19 Неділя — Тарновіль
22 Середа. Св. Анни — Аделєна
26 Неділя — Єлов Крік.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о Е. Т. Приступи

ЛИСТОПАД
7 Неділя — Артуго
8. Понеділок. Димитрія — Вішард
11 Неділя Мелина
21 Неділя — Гудзн
28 Неділя — Поничей
Адреса. Айтуго. Box 143; тел. 57

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїла Горгіїва

ЛИСТОПАД.
7. Неділя — Зелена
8. Понеділок. Димитрія — Петаюра
14 Неділя — Робліи
21 Неділя — Ленард
28. Неділя — Гилберт Плейнс
ГРУДЕНЬ:
4. Субота. Введення — Шортдейл (храм)
5. Неділя Я Грезаю
12 Неділя — Родаки
19 Неділя — Ленард
22 Середа. Зачатія — Зелена
26. Неділя — Гилберт Плейнс
Адреса: Гилберт Плейнс. Ман. Тел 163

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.

ЛИСІОНА І
7. Неділя — Лак Ля Биш
8. Понеділок. Димитрія Крайленд (храм)
10 Середа. Преп. Йова Почаївського — Гредель
14. Неділя — Норал
21 Неділя — Сарепа
28. Неділя — Вавілерінг Ривер
ГРУДЕНЬ.
4. Субота. Введення — Норал
5. Неділя — Лак Ля Биш
12. Неділя — Войд
13. Понеділок Миколая — Вавілерінг Ривер
26. Неділя — Крайленд
Адреса: Лак Ля Биш, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ЛИСТОПАД.
7 Неділя — Торгард
8. Понеділок. Димитрія — Нюбурн (Доміщення базару)
14 Неділя — Редвотер
7 год. веч. Вечірня — Восетна
21. Неділя Михаїла — Редвей — (Доміщення базару)
28. Неділя — Ерземонт
ГРУДЕНЬ:
4 Субота Введення — Торгард
5 Неділя Восетна
12 Неділя — Ерземонт
19 Неділя. Миколая — Редвотер
22 Середа Зачатія — Редвей
26 Неділя — Фелора
Box 128, Редвей, Алта Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гапського

ЛИСТОПАД.
7. Неділя — Енгусвіл
8 Понеділок. Св. Димитрія — Вісга
14 Неділя — Менді
21. Неділя Михаїла — Сенді Лейк (Храм)
28 Неділя — Онкборн
Адреса: Онкборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легеннока

ЛИСТОПАД.
7 Неділя Гасс
8. Понеділок. Св. Димитрія — Стінсн (храм)
14. Неділя — Свап Ривер, Ман.
21. Неділя Михаїла — Арран
28. Неділя — Кобдор
ГРУДЕНЬ:
4 Субота. Введення — Мейбриджі
5 Неділя — Гасс
12 Неділя — Норкнйф
13 Неділя. Миколая — Глен Елдер
22 Середа. Зачатія — Арран
26. Неділя — Дорбдн. Ман.
Адреса: Арран. Саск. Box 124, Тел. 32

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД

1 П 19 Блаж Каєопатра і Іляка
2 В 20 Вічч Артемія, мч. Єлора
3 С 21 Преп Іларіона Великого
4 Ч 22 Рівап Аверкія єп. Еровов. і
5 П 23 Ап Якова брата Господ.
6 С 24 Преп Арсен. Сиськ Печер.
7 Н 25 **Нед. 21 по З. Св. Маркіяна**
8 П 26 **Димитрія Великомученика**
9 В 27 Мч Нестора, прен Нестора
10 С 28 Мч. Гермтія й Неонілн
11 Ч 29 Преп.ч. Анастасії Рим.
12 П 30 Мч. Зиновія і Зиновії
13 С 31 Прен. Спиридона Печер.
14 Н 1 **Нед. 22 по З. Св. Косми**
15 П 2 **Мч. Акиндина, Пасікія**
16 В 3 Мч. Акиндина епис.
17 С 4 Прен Йоаннна Белзк.
18 Ч 5 Мч Галактіона й Епістимії
19 П 6 Павла архіеп. Царгород.
20 С 7 Св. 33 муч. в Мелітині
21 Н 8 Нед 23 по З. Св. Соб СгА
21 Н 8 **Нед. 23. Соб. Арх. Михаїла**
22 П 9 Онисифора єпнск. Печер.
23 В 10 Ап. в 70: Ераста, Сілвія
24 С 11 Мч. Мінни, прен. Теодора
25 Ч 12 **Св. Іоана Милостивого**
26 П 13 Іоанна Золотоус. арх. Цар.
27 С 14 Ап Филипа з 12-ти
28 Н 15 **Нед. 24 по З. Св. Мч Гурія**
29 П 16 Євангел. Матея (Лежік з 12)
30 В 17 Григорія еп і чуд. Неокес.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

ЛИСТОПАД.
7 Неділя — Шіго, місто
8. Понеділок Вламч. Димитрія — коло Куших
14 Неділя — Інсінгер, „Гайвей"
21 Неділя Михаїла — Вінніпег
28. Неділя — Тідор, місто
Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ЛИСТОПАД:
7 Неділя Інсінгер, місто
8 Понеділок Влнмч. Димитрія — Лівері (Лисенко)
14 Неділя — Форт Лейк
21 Неділя Михаїла — Шіго, місто
28 Неділя — Ешмор
Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака

ЛИСТОПАД.
7 Неділя — Вілінгдон
8 Понеділок. Св. Димитрія — Лужани (храм)
14 Неділя — Андрю
21 Неділя Михаїла — Завале — (храм)
28 Неділя — Кагарн
Адреса: Box 158 — Вілінгдон, Алта. Тел. 49.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тетеренка

ЛИСТОПАД
7 Неділя Грозьид (над річ ю)
8 Понеділок Димитрія — Гронілд (нівнй)
11 Неділя — Копет
21 Неділя — Ліндсей
28 Неділя — Гронілд (нівнй)
Адреса Box 47, Гронілд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчуки

ЛИСТОПАД:
7 Неділя — Канора
7 Неділя — Кемсек. Вспночне 7-30 вечір
8. Понеділок. Димитрія — Свнзова (храм)
14 Неділя Кемсек
21 Неділя. Михаїла — Рома (храм)
28 Неділя — Канора

Церковний Устав

ЛИСТОПАД
1 Нед 21. Гов. 6. УЄ 10. Літ. Ап. Галят 2: 16-20 Євап. Лукн 8: 5-15.
8. Димитрія. УЄ 10: 16-22. Літ. Ап.
2 Тимотея 2: 1-10. Євап Іоанна 15: 17-27 і 16 21.
14 Нед 22. Гов. 5. УЄ 11. Літ. Ап. Галят 5: 11-18. Євап Лукн 16: 19-31
21. Нед. 23. Собор Арх. Михаїла. Гов. 6. УЄ Літ. 28: 16-20. Літ. Ап. Ефес. 2: 4-10 і Жид. 2: 2-10. Євап. Лукн 9 26-39 і Лукн 10: 16-21.
28. Нед. 24. Год. 7. УЄ 2. Літ. Ап. Ефес. 2: 14-22. Євап. Лукн 8: 41-56.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 15, 1954. ВІННІПЕГ, 15 ЛИСТОПАДА, 1954. ЧИСЛО (978) 22

ДЕНЬ АНГЕЛА ВЛАДИКИ МИТРОПОЛИТА

День Ангела Високопреосвященнішого Владики Митрополита Іларіона у біжучому році випав у середу, 3-го жовтня. Стареньский заслужений Архипастир рішив відсвяткувати цей день тихо і скромно у своїй Митрополичній Палаті.

Увечорі цього дня найвидатніші представники УГПЦК, науковців та суспільних діячів, духовних і світських, мужчин і жіноцтва, — у числі понад десять осіб, урочисто й тепло привітали Владику. Привітальне слово коротко й щиро від імени делегатів сказав о. Митр. Прот. Є. Грицина, Голова Президії Консисторії, вручаючи Владиці символичний дар

Зворушений Владика у своїй відповіді підкреслив, що мета його життя це праця для Української Православної Церкви та для християнства взагалі. У Канаді йому значно легше виконати це своє нелегке завдання тому, що в цій країні більше, ніж в якій новій — світські громадяни сильним фронтом стоять за своєю рідною Церквою

За святочною вечерею, що мала теплий родинний настрій, о. Прот. Метюк відчитав надіслані письмені привіти. На першому місці був з повагою висловлений урочистий Архипастирський привіт Владики Михаїла.

Владика Митрополит помітно приходить до повного здоров.

Адміністрація і Редакція „Вістника" щиро бажає нашому Первоієрархові многоліття

ПРАВОСЛАВНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ В ТРАНСКОНІ.

Дня 7 листопада ц. р. о. Прот. Є. Грицина відправ в Трансконі урочисте Богослужения. Це є перше православне Богослуження в цій місцевості по довгій перерві.

З огляду на таке його історичне значення, в наступному числі „Вістника" буде поміщено про це більше подробиць.

ЗНОВУ „ЗАТРИВОЖЕНІ".

Українські часописи, католицькі чи католицького наставлення, вдарили на тривогу, що Ватикан своїм віднесенням оце недавно католиків українців (вірників також), що перебувають у Франції, піддав під юрисдикцію (церковну залежність) архиепископа Парижа, що ним є кардинал Маврикій Фелтін. Католики українці з тривогою питають (один одного!), чи українці у Франції визначені з під юрисдикції арх. Бучка, якому вони перше підлягали?

Очевидно, що вирішення. Не можуть ті самі вірні підлягати двом юрисдикціям одночасно. Але чого тривожитися? Ватикан і тут „неломильно' докаже їм, що це було для їх вадсього „добра'. І вони ще самі ж таки стануть Ватикан оправдувати. Хіба ж не було так, коли папня оттожники був недавно мосьалів з українцями?

Прот. Дмитро Ф. СТРАТІЙЧУК

Один із наших піонірів-священників це о. Дмитро, що в березні 1920 р. був висвячений на священика й від того часу до тепер працює для нашої Церкви.

Він, разом з нашими священиками з УГПЦК, клав першу скибу на ниві Христа в Канаді. Не легка було це праця. Треба було починати від основ, вишукувати людей, гуртувати їх у парохії, будувати церкви, до них набувати все, що потрібне, і побірюватн труднощі. А тоді було не мало

Сучасна Альберта була розмаїто де вні працював А Зальше Райн-Гентсон, Принс Альберт, Під-Саскатун і Шіго в Саскачевань Вегревил, Алта., Данфин, Ман. і Канора в Саскачевані та Онкборн, Ман.; останні роки як місіонар їздить з рамені Катедри Пресв. Трійці, приймаючи дачі на її будову

Часто був членом Консисторії УГПЦК і тепер ним є.

Належить до тих, що виконують працю, а не городу одержують копись Звичайно не вимагав почестей, не шукал, не зловлювався, коли може сповнити завдання, яке йому припоручить провід

Тепер він обіздкає всі околиці і парохії нашої Церкви. Відвідує вдіх і просить дару на Катедру Пресв. Трійці. Це великий труд і посвята. Знаючи довгі літа праці, немолодий вік о. Дмитра треба дати йому веелике признання за виконану працю до цього часу, та побажати сили і витревалости та найбільших успіхів на будуче.

ТАКОЖ... ЦЕРКОВНЕ СВЯТО В СССР!

Митрополит Київський і Галицький Іоан (Соколов), екзарх московського патріярха в Україні, з нагоди Переяславського договору видав послання (розуміється, в формі наказу) до духовенства, в якому називає Переяславський договір „великим церковним святом" та взиває до відправлення по всіх церквах України вдячних молебенів, з поголошенням многоліття советському урядові та вічної памяти богдановим Хмельницькому).

До відома передплатників „Вістника"

Зміна адреси коштує 10 центів. Тому кожний раз, коли повідомляєте Адміністрацію „Вістника" про зміну адреси, маєте долучіть 10-центову поштову марку (вимки).

Адміністрація.

ПРОФ. ЛЕОНІД БІЛЕЦЬКИЙ ВАЖКО ХВОРИЯ.

Проф. Д-р. Л. Білецький важко занедужав і 28 жовтня був відвезений до лікарні на Сен-Боніфас, під лікарським доглядом доктора Столяра. Стан здоров'я нашого заслуженого вченого, Професора Богословського Факультету Колегії св. Андрея в Вінніпегу, як на його поважні літа і навал праць, яку він виконує для добра української науки та рідної Церкви, дуже важкий, але — після операції лікаря — на щастя, не загрозливий.

Щиро бажаємо Проф. Білецькому якнайскоршого повороту до здоров.

ЗАСУДЖУЮТЬ РЕЛІГІЙНЕ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ В СССР.

УККА (Український Конгресовий Комітет Америки) виніс резолюцію, що гостро засуджує релігійне переслідування в СССР. Конгресмен Джон Рушей, з Ню Йорку, 18 липня зголосив цю резолюцію до протоколу Конгресу ЗДА. Цю саму резолюцію 19 липня вніс також конгресмен Тадеуш. Мачовнч.

БОЖЕВІЛЬНИЙ ВИДАЄ СЕБЕ ЗА ХРИСТА.

В Турс (Південна Франція) один спенсіонований урядовець, збожевільнівши, почав твердити, що він... Христос. Накілько нього повстала еже секта „лунів Христа з Монфавет".

Такі богохульні збочення стають щораз частішими в нашому модерному світі. Атеізм та комунізм і всякі інші „зми" починають називати „революціями" всяких „вождів" мають за якихсь „продовків" і т. д. І чинять це багато людей, яких вже чомусь не називають божевільними, а навіть величають їх.

Людина має нахил говорити про це, як не повинно бути, але рідше-коли говорять про це, як повинно бути. А коли й скаже, як повинно бути, то не скаже, як це практично здійснити.

Не розвалюймо старого, коли ми не певні, що збудуємо нове і краще Не доложимо на видатки, коли не вказуємо на джерело прибутків.

Нова адреса „Вістника"

Усі посилки, грошеві й письма посилайте на таку адресу:

THE HERALD
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА
ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

(Продовження)

Те саме було й у козаків, бо вони в справі билися за волю своєї Православної Віри. Митрополит Йосаф, що весь час перебував серед козачого війська, грецьким звичаєм, їздив на коні в повному архиєрейському облаченні, з благословом козацьке військо, золочуване до бою. Перед Митрополитом несли церковні Корогви, а Духовенство кадило.

А коли козацьке військо перетворювало на Хмельницького й зовсім втратило дисципліну, серед них являвся Митрополит Йосаф з Духовенством, і заспокоював військо.

Польські джерела вказне цього Митрополита вважають причиною того, що обложені козаки так мицно й довго трималися. І це на останку, коли вже мало було надії не то на перемогу, але й на саме спасіння, являвся серед козаків Митрополит Йосаф з Хрестом у руці, і хотів спинити козаків, що втікали.

У цей час якийсь католик підбіг до Митрополита, але не міг його взяти живим, чого так хотілося поляках, і тому законлов Святителя... Поляки принесли до короля його церковні речі: Митру, Євангелію в золотій оправі, дві Чаші, Дикірія й Трикірія, Хреста, Омофора, срібного Жезла та священного меча. Всі ці церковні речі склали в наметі перед чудотворною Іконою Холмської Божої Матері, бо Її силі приписували перемогу над козаками. Король наказав похоронити Митрополита в суміжній православній Церкві зо всіма його церковними речами[1].

Пізніш, року 1653-го, король Казимир брав чудотворну Холмську Ікону й під Жванець, але там Вона вірно йому не помогла, і розгніваний король вернув Ікону назад до Холма уніятам.

Року 1654-го до України прибув Антіохійський Патріярх Макарій, і він привіз Богдану Хмельницькому Чашу Святого Миро; історики прирікають, що воно готувалося для коронації Богдана[2].

Треба тут ще раз згадати про грецького емігранта чеха Даніла, що довгий час вірно служив Хмельницькому, як його посол по різних країнах, а найбільше в короля Шведського, — це він наладнав шведсько-українські стосунки[3]. І не він одни вірно служив Хмельницькому; польський дипломат Мясковський 1649 року доносив своїму урядові, що грецькі чернці, в допущенні Богдана, „бігали з України на Волощину, і до Тугайбея", і з ними комісари Польщі, указівці, вели таємні наради, запросивши на них і Митрополита Косова[4].

1920 року.

Взагалі треба підкреслити, що грецьке Духовенство грало помітну ролю в церковному й політичному житті України, й завжди й допомагало, і/в. Липинський правильно підкреслив, що варто було б глибше все це з'ясувати[5]. У всякому разі це Духовенство часто життя своє клало в обороні Православної Віри проти Католицтва й уній, що сильно руйнували Україну.

[1] Там же, ст. 270, примітка 112.

VI.
ЗНУЩАННЯ КАТОЛИКІВ НАД ПРАВОСЛАВНИМИ.

Довгий час католики знущалися над Православною Вірою українців, і тиснули її, як тільки могли. Запровадження уній тільки підлило олии до загального незадоволення, бо унія була для поляків виключно справою політичною, — вони виправдовити нею українців і зробити з них поляків. Козаки повстали головно в обороні своєї Православної Віри та знищення всіма ненавидженої цієї унії, тому зрозуміла та помста, яку вони виявляли супроти всього католицького: ініціли костьоли й виганяли, або й убивали ксьондзів. І це робилося не тільки на Волині, Поділлі, Брацлавщині й Київщині, але й у Галичині. Так, у Камінці Струмиловій селяни серебили поляків, повигрудували ксьондзів і ініціли католицьку Службу. У серпні 1648 р. сучасник пише: „Уся Русь лише злобою до всього католицького й шляхетського".[1]

Волинська православна шляхта в 1646 році, обираючи посла на сейм, склала відповідну постанову, в якій розлучливо писали, що Православна Віра „в хонстинській державі, в Речипосполитій вільній і свобідній, знаходиться в такому положенні, якого не зазнають навіть греки в неволі бісурменській", і зобов'язала своїх послів „честно, присягою й сумлінням" не приступати на сеймі до жодних державних справ, поки „ця тяжка кривда не буде заспокоєна".[2] Це ще було на передодні повстання Хмельницького.

Сучасник католик волинян року 1648 пише про цей час: „Ми сидимо з жінками й дітьми під страхом напасти удень і вночі, кожної хвилини. Дорослі головки й жінки товпляться по костьолах, а ксьондзи возносять Молитви, щоб Бог відвернув Свій гнів. Усі ми боїмося Грецької Релігії. Можна з певністю сказати: хто тільки належить до цієї Релігії, той чекає Хмельницького з любов'ю, як визволителя".[3] Так католики-поляки допекли всій Україні своєю унією!

Справді, католики-поляки поводилися з православними так, що викликали до себе загальне обурення. Року 1647-го Богдан Хмельницький писав до коронного гетьмана Потоцького про свого посла Чаплинського, що „коли той стрінув де Священика, то не полишить його без того, щоб не вирвати волосся або бороди, і добрим порядком не порахувати ребра києм або й обухом".[4]

Сучасник пише про польного гетьмана Калиновського в 1651-му році: „Калиновський вішав селян, четвертував, палив повільним огнем. Не проминав і Божих (православних) Церков, і наказував здіймати церковні дзвони й перелигати їх на гармати винання православних Священників".[5]

До загальної ненависті супроти всього католицького багато оливи долив тий жорсткий український народу, князь Єремія Вишневецький. Його зрадливе поступування всім було таємне. Правда його, Дмитро Вишневецький, основник Січі, і батько його, Михайло, були православними, православним був і Єремія, але, навчаючись у Львівській єзуїтській Академії, молодий князь піддав під єзуїтські впливи, й Єремія кинув батьківську Віру й став католиком, і то надзвичайно горливим. Він мав свої великі маєтки в Галичині, на Волині та в Україні, а особливо багато їх було в нього в теперішній Полтавщині: в Прилуці, Лубнах, Ромні, Лохвиці, і скрізь по своїх маєтках молодий неофіт будував костьоли та силою загонав до Католицтва та уній, і сильно переслідував Православне. Звичайно, Єремію, як зрадника, ненавиділи кожен, хто хоч трохи був свідомий свого рідного,

[1] Костомарів, т. І ст. 343.
[2] В. Липинський: Україна на переломі, ст. 80; Його ж: Z dziejów Ukrainy, 1912 р. ст. 186 -198
[3] Костомарів: т. І. 341
[4] Літопис Величка т. І, ст. 41.
[5] Літопис Самовидця, ст. 19.

особливо ненавидно його українське Православне Духовенство, за що тепер, нарешті, вповні заслужено. На Україні, він мстився з підкресленою лютю над православним Духовенством.

Так, увірвавшись у містечко Погребище, Єремія Священиком, „мечтоже сорегрешить", свердлом повисвердловав очі..."[6]

В 1648 році Хмельницький писав до польського сейму, що „він Єремія Вишневецький по-варварському тиранив та мучив християн, і наказував катять наших Священиків саджати на-палю".[7]

Коли на початку серпня 1651 р. війська Радзивіла окупували Київ, католики сильно пограбували місто, насилуваючи жінок та дівчат. Особливо знущалися вони над православними Святинями, свідком чого повостаялися в Києві й до сьогодні. Так, вони пограбували Братський козацький монастир, а чудотворну Братську Ікону Божої Матері зовсім понівечили.[8]

Коли в жовтні 1648 р. Хмельницький сбліг Львів, то католики знущалися в місті з православних українців (тоді у Львові унітів ще не було). Таким знущанням особливо вславилися бернардинські монахи, що обманом жбивали українців, коли ті шукали захисту в їхньому манастирі. Згадувана вже "Історія о презъльной брани" розповідає таке: „Бернардинські монахи спорядили в суботу обіда, і поставили дві столи: на одному їжа була скоромна, а на другому пісна. Католики в суботу постять, тому монахи, припрошуючи людей до їжі, казали: „Ходіть, хто є вас русин, сідайте й їжте м'ясо, а хто поляк, тому їжа рибна з маслом". Православні, не пречуваючи підступу, сіли за окремий від католиків стіл. Тоді монахи стали викликати їх по одиниці, ніби хотять щось сказати, і виводили за ворота, а там, у глухому дворі, була колодязь, званий бараньги. Біля колодязя стояв бернардин. Монах підводив русина до колодязя й казав: „Ану поглянь туди!" Русин нахиляв голову, а бернардин рубав його по шиї, і тіло зараз же скидав у колодязь. От уже декільком чоловіка таким чином пришли сидом за монахом, і ніхто не знав, що сталося з тим, хто вийшов перед ним. Нарешті русини завполокілися, і дехто встав і погляну, що то робить монахи. А довідавшись, усі русини з криком кинулись через стіни, і просто подалися в козацький табір, де викликали загальний шал. Розгніваний Хмельницький грозився спалити все місто, але потім заспокоївся, і послав попередити всіх православних мешканців Львова, щоб вони в час штурму, яким він погрожував, захоплялися до Церквах".[9]

[6] Н. Костомарів, І. 327, 329, 331. Історія о презъльной брани Богдана Хмельницкого с поляки, вид. 1854 р.
[7] Н. Костомарів, т. І. 350.
[8] Там само т. II. ст 408.
[9] Н. Костомарів, т. II. ст. 25—26.

(Далі буде).

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., півріччя 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.

Адреса:
„VIRA i KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

РИМ, УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ Й НАВЕРНЕННЯ „НАРОДІВ РОСІЇ"

Українська Православна Церква на протязі довгих століть об'єднувала весь український народ. Був один народ і одна Православна Віра. Українська Держава виключала тої єдности ти її підтримувала, бо це було в інтересах Церкви й Держави. Коли ж на Україну насунули зо Сходу татари, а з Заходу поляки, то настали тяжкі часи як для Держави, так і для Церкви. Справді, татари не дуже вмішувались до справ церковних, але грабували народ своїми даннями, а тим самим паралізували також працю церковну, бо підривали економічні основи народнього життя. Значно гіршою й тяжчою була навала польська, бо Польща не тільки руйнувала нас політично й економічно, але посягнула на душу нашого народу — Православну Віру, яка була підставою національного життя нашого народу.

Від самих початків свого історичного існування Польща вірно служила Римові й була на його услугах, бо вважала, що це лежить в її державних і національних інтересах. Про це свідчить уся історія наших взаємо-відносин з нашим польським сусідом аж до останніх часів, коли то на Холмщині й Підляші було зруйновано у варварський спосіб понад 160 церков, не мало в тому великої історичної вартости, ограбовано Українську Православну Церкву з Й майна, за яке папа дістав „відшкодовання" в сумі 2,500,000 золотих ($500,000).[1] Гвалтом провадженo українців до польських костелів, а нарешті гвалтом викинуто цілком за Буг, а в Галичині поширювано й пропагувано всіми способами польську унію ("газета „Поляк Греко-Католик"), провадженo інтенсивну роботу зміни „руського обряду на латинський", що було рівнозначним з повним укінченням та на ґвалт будовано на українських землях польські римо-католицькі костели. Про це маємо свідоцтво польської преси, яка про розбудову польщини серед католицького життя на українських землях (перед другою світовою війною) подає такі статистичні дані: „В часах останніх архиепископ львівський Йозеф Більчевський побудував у католицькій львівській 328 костелів і каплиць, а також заснував 117 римо-католицьких парафій".[2])

Щодо акції зміни „руського обряду на латинський" також в останніх часах, напередодні другої світової війни, маємо таке свідоцтво органу Львівської Архидієцезії „Нива": „Акція за переходом на латинський обряд". „Акція за переходом населення на латинський обряд ведеться дальше, і нині вона **прибирає велитенський розмір.** Бо перетинається нині не лише одиниці, а цілі громади всіляними способами. Наша преса стало подає про це багато фактичного матеріялу, а нині парафіяльні уряди одержують щорічно від адміністративних урядів цілі стирти повідомлень про „зміни обов'язку" (зміну обрядів) **наших парохіян**..."[3])

Для православних українців нема тут нічого дивного, бо вся історія нашого народи й його рідної Церкви свідчить нам виразно"), що завданням уній **було відвернути українців від Києва, а повернути їх лицем до Варшави і Риму.** І тільки тому, що Польща, розминувшись на своїй історичному шляху разом зо всіми словянами були оборонним валом проти татарсько-турецької мусульманської навали на християнський світ, пішла на службу Римові й цілими століттями воювала з поневоленим нею українським і білоруським народами та їх Церквою в ім'я римських інтересів, які вважала також своїми державними інтересами, — впала, греко-католицька Церква аж часів Австрії трохи відкпла, але не надовго... В 1918 році, в наслідок першої світової війни, Польща відзискала свою незалежність, і знову лучить свої державні інтереси з інтересами Риму, стаючи його знаряддям в поході на Схід, а в першу чергу для завоювання Православної України. Польські епископи, зібравшись у Вільні в 1927 році, зробили тому постанову щодо акції польського римо-католицького Костела серед православного населення „Польська епископія повинні рішуче стремітти до позискання православних для католицької віри".[4]) Ця ухвала польського епископату дуже сподобалась папі римському, який, довідавшись про акцію, похвалив її заохочує польський епископат до „акції навернення" своїм листом від 26 листопада 1928 року такими словами: „Але у Вашому спільному листі є ще щось іншого що ми дуже цінимо: то та, очевидно, характерна для Вас, епископів латинських і руських спільна однодумність і одноздібність волі, щоб росіяни дисиденти (треба розуміти українців та інші національні групи, але для Риму — всі росіяни. — Прим. автора), які замешкують у Польщі, навернути на лоно Матері Костела. Є це найбільшим прагненням усіх людей доброї волі, щоб ці навернення були якнайбільше численних... Посилаю Вам сердечне в Возі апостольське благословення".[5])

[1]) „Нива", Львів, 1927, вересень
[2]) Курер Поранни", Варшава, 1928 грудня 29 і ч. також Воскресне чтеніе, ч. 2, 1929 „Ватикан і польський епископат оголосили війну Православію» в Польщі".

Заболіло — і проговорилися

На нашу замітку в ч. 17 „Вістника" п. н. „Галас в Едмонтоні", Українські Вісті" в ч. 36 дали відповідь, повторюючи наголовок нашої замітки, і ми їм відповідаємо: „Апостольський Престіл потвердив наші правдиві церковні обряди і загарантував ще в 1595 р. " А далі пишуть: „Але автор ... випає за поодинокими випадками блудів, вчинених з тої злої волі, робить з того закидн ..." О тут і проговорилися. Не ми православні „чіпаємося за поодинокі випадки", ми боронимо чистоту нашого обряду, коли його інші брати роблять тощо, то знову видвигаються, коли треба, і діють, як „євангельський фарисей", змішуючи попередню заббону на злодіїв.

Не ми православні „з того робимо закон", а ВИ „поодинокими чужими стопами" розпорядками своїх владик постановили вже давно повикидати Іконостаси з українських католицьких Церков. Ось вам цей закон": „Правила Руського-Католицької Церкви в Канаді" — розпорядок Єп. Никити Будки з дня 23 січня 1915 р.; на сторінці 52-ій сказано: „Кожна громада повинна старатися о Іконостас до церкви, котрий МУСИТЬ МАТИ ОДНАК ОКРЕМУ АПРОЛАТУ Ординаріяту"... Ніби сказано, що треба мати Іконостаса, але на це треба дозволу. Чому? Чи ж справді вірні католицької Церкви такі дикуни, що не знають, як і де поставити Намістник Образ? Ні. Це здійснення уходи Замойського Соборз з 1720 р., який скликав був унівітський митр. Лев Кішка (1714-1729), на якому був папський нуніцій Гримальді, 7 епископів, архимандрити і 129 священиків. На цьому Соборі рішили впроваднти ТИХУ СЛУЖБУ БОЖУ („ніху мшу") та ВИКИДАТИ ІКОНОСТАСИ З ЦЕРКОВ. З цього видно, що підготування провадилося вже давно, Його в Галичині не відважувалися вводити, але в Канаді його спритно почали „рубі отечества чужого" вводити в життя. Не тільки оминаєтесь Іконостася, але вже в цілком іншому стилі будується в церкви.

Архітектурне будівництво головної української католицької катедральної церкви св. Володимира і Ольги в Вінніпегу вже нічого не нагадує українського, — це вже костел. Є там при вході сповідальниця та органи, брак Іконостаса, та ізолонї нічого не нагадує, що її будували українці, за тяжко запрацьований гріш, нащадки славних батьків: православного гетьмана Загайдачного і багатьох інших.

В розмові зо сторожем тієї катедри ми почули: „Світ нас пізнав — сказав він, — через будову цієї катедри". Іншими словами, щойно тепер чужинці дозідались, що українці також уміють будувати „костели". Це здійсн „прогрес", на який треба було чекати 600 років, щоб його тепер здійснити.

Чому ж цю катедру не назвали ім. Йосафата Кунцевича, але Володимира і Ольги? Це явне але обсмецьовання цінностів української історії, культури, а тепер вже й обряду.

На Ісг Килдонан у Вінніпегу б'ється українська католицька церква, з парох її запевне вірних і приятелів, що в ній „обовязково буде Іконостас". З цього видно, що ще є духовні серед католиків, у яких на все це не заплющо сумління і вони тепер хотіли б напрездити кривду, заподіяну українському народові в католицтвом.

Нехай цей злочин супроти обряду батьків наших судить історія, а ми тільки остерігаємо, що ще не прийшла остання хвилина, щоб вирікатися всього того, що нас різнить від чужинців

Можна було б це помилути мовчанкою. але нам болячо, що на живому українському організмі „унійний римський гвалтівс" точить живе тіло, не оглядаючись на наслідки цього. Вже обрахували історію, а Св. Володимира Великого зробили „католиком", хоч пятьсот років пізніше почали насильно заводити унію, та з ким? З нащадками Володимира Великого, як „католиками"? То годі уміє не має жадного сенсу! Але ні, „єзуїти" за чужі гроші перекручують історію, а пятьсот років пізніше „ми собі перечать „унією". Де ж правда? Це не від Бога правда, а від злого духа. Православні українці мусять вдарити на сполярм і не дозволити знущатися над історією українського народу.

Ми вже давно прийшли до переконання, що коли щось родиться без початку, воно не може мати й кінця. Так і „греко-католицтво" мусить творити коштом української історії легенди, щоб тим дурити народ і чекати шістсот років, щоб викинути назву "грекo-католики", а вже по-модерному себе називати „католик", бо це назва панська.

Що ж до пітеру: «або, як жук, що нова.... сміттям «овця не бачить", то ми православними честь не зганять подібним відповідати. Скажемо лише одне, що це подібне до дитячого поступування, коли не може доказати рації, то показує язика, або дуже Зрештою, цього роду висловп притаманні тоталітарному душевно, як ось в СССР: вчора „приятель", а сьогодні „зрадник". Одним словом — «бий свого, щоб чужий боявся".

М. Б.

[1]) Прот. В. Кудрик. Життя Йосафата Кунцевича. Вінніпег, Канада 1948. стор. 144.
[2]) „Голос Польскі", торонто, 8 вересня 1954, статтяі „Лькув місто „завше верне".
[3]) „Нива", Львів, березень 1938.
[4]) Чит. Історія України-Руси — М. Грушевського, Великия Історія України. Вид. Із. Тиктора. Вінніпег, 1949.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50
Рекламні часопис для українців в Канаді.

Адресувати
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ПОДЯКУЙМО ГОСПОДЕВІ

Живемо в державі з християнською культурою. Одною з ознак тої культури є пам'ять про Бога, про Його ласку, благословення і дари. Щоб усім людям, про це памятати, установлено в Канаді свято „День Подяки", яке звичайно буває в місяці жовтню, коли поспішає пізня осінь роботи. Держава, через свій парламент, ухвалює, що певний день призначує на те, щоб подякувати Богові за всі добра, які Він на край нашої і на весь нарід, у Своїй безграничній доброті, зіслає.

День призначений для всіх горожан нашої держави. Кожний має повну свободу ту подяку виявити на такий час, який буде вважати найкращим. По церквах, правда не всіх, люди сходяться на Богослужения, щоб подякувати Богові за Його дари. Та не у всіх церквах люди моляться. Деякі моляться домашній день проводять на розривках, гостинах, забавах, спортах, і звичайно преса і радіо відтак рапортує, що ось стільки то людей згинуло в час того "Дня Подяки."

Ми рідко звертаємо увагу на той день. Він для нашої Церкви не є святом, а що воно припадає на час гарячої і пильної праці, то ми тоді зайняті. Рідко де свято куємо „День Подяки" в наших приходах так, як треба.

Однак, коли дата „Дня Подяки" для нас невигідна, то його варто пересунути і зарядити в листопаді місяці, коли менше-більше нам вигідно відбути його, і роботи наші на полях, городах і в садах — покінчені.

Одно важне, що ми повинні подякувати Богові за всі дари, які за переживтий рік нам Він зіслав. За пожадь, що виросла на полі, в городі і в саді. Чи був це більший чи менший пожиток це не грає ролі, — але це дар Бога; за це, що Господь нам прикрасив землю квітами, зеленню, рістнею, що чими радувалися душа цілє літо; за приємне полотрів, за сонящне тепло, за дощ, легідний вітер, за погідні дні і спокійні ночі, за здоровля, за спокій у нашім краю, за все.

І на те ми повинні відложити один день; покинути всяку нашу працю чи в офісі, чи при господарстві, чи при ремеслі, — зговоритися з нашим священиком, установити день і відсвяткувати його так, як це годиться добрим християнинам і розумним людям. „Дядіть, якби вам оглядно ходити, не яко немудрі, а як мудрі . . . споминяйте себе Духом, бесідуючи між собою псальмами та піснями духовними, співаючи та виграючи в серцях ваших Господеві, дякуючи всякого часу за все в ім'я Господа нашого Ісуса Христа і Отцеві". (Еф. 15:20).

Сповнити себе Духом Божим, псальмами, піснями духовними, виграючи в наших серцях можемо Богослуженими. Таке Богослужение найменше раз у році конечно зарядити і його урочисто відбути.

Кожна парохія має спосооби, як найкраще Свято Подяки устроїти. Певно, що варто потрошки тих дарів принести до церкви і їх, після св. Літургії, освятити. Можна долучити Вдячний Молебень. Отець духовний може приготовити відповідну науку. Дуже побажанним згадати, того дня померших, вже долучити і Парастас. Закінчити спільним обідом для всіх, де вся громада, як одна родина, засівши разом до стола знимить любов один до одного і цим підчеркне свою вірність Господеві.

„Достойно поднякуймо Господеві", нераз закликають нас у нашій Церкви, отже треба мати на увазі кому дякуємо, за що дякуємо, хто дякує, і як. Дякуємо Найвищому Володареві Вселенної, дякуємо за Його дари, Який Одинокий ці дари нам, без наших заслуг, подає; дякуємо ми, творіння рук Його, Його діти, яких Він найбільше в світі любить; дякуємо так, як Йому це найменше, — молитвами, псальмами і піснями духовними, з яких складається кожне Богослужения нашої Церкви.

Брате, Сестро, — раз уже конче один день відложити, щоб застановитися над добром, яке нам Господь подає, і щоб подякувати Йому за нього; а ним ми знайдемо ласку в Бога, щоб Він ще обильніше нас обдаровував в будучому.

Коли нам часами вигладає, що цих дарів не так багато, або не такі, як ми бажаємо — то і тоді дякуймо Богові, бо Він добрий, бо повік ласка Його", бо все, що Він зарядкує — воно тільки для нашого добра і спасення.

■

ДУХОВНЕ ЖИТТЯ СВЯЩЕНИКА

Особисте життя і поведінка священої людини залежить від того, як вона сама на себе дивиться, як себе розуміє. Так само й поведінка Пастиря Церкви Христової. Священика залежить від того, за кого він себе вважає і перед ким він здає звіт зі своєї поступки. Особиста поведінка його — це і є вияв його самооцінки.

Ми, Священнослужителі, мусимо твердо знати, що Священство установив Сам Бог, а не люди (Дия. 2 М. розд. 28). І Сам же Бог сказав через Мойсея, якими повинні бути священики: „Вони повинні бути святі для Господа і не повинні безчестити імени Бога свого, бо вони приносить жертву Господу, Хлїб — Богові Своєму, тому повинні бути святі (ЗМ. 21, 6).

І в іншому місці сказано: Для вас Священики ціл заповідь: „Уста Священика повинні зберігати знання (Його слов'я). Люди з уст його шукають, очакаючи закону, бо він вісник (ангел) Господа Вседержителя" (Малах. 2, 7).

Сим Божий Господь наш ніде не відмінив інституту Священства, лише одкрив його і дав йому такі права, яких старозавітні священики не мали. Ці права дав Він Апостолам, коли явився їм після Свого Воскресіння. Він сказав: „Мир вам! Як послав Мене Отець, так і Я посилаю вас. І промовивши це, дунув на них і сказав: Прийміть Духа Святого. Кому відпустите гріхи, одпустяться, на кому зоставите, зостануться" (Із. 20, 23-25).

Ще раніше сказав: „Істину кажу вам: що ви зв'яжете на землі, буде зв'язано і на небі, і що розв'яжете на землі, буде розв'язано й на небі". (Мв. 18, 18.).

Христос, за словами Ап. Павла, є Вічний Архиерей, не за чином Аронa (осв'яченого через Мойсея), а за чином Мальхеседека, освяченого Самим Богом. (Евр. розд. 7). Це Священство й права передав Христос Церкві Своїй через Апостолів, поднявши на них Духом Святим.

Як же дивилися самі Апостоли на це Священство? Ось слова Ап. Павла, який у своїх писаннях завжди має духовне прозріння від Духа Святого. А ви кажe: Я від Самого Господа прийняв те, що й передав вам" . . . (1Кор. 11, 23), і „Так кожний чехай розуме нас, як Служителів Христових та Звершителів Тайн Божих". (1Кор. 4, 1).

А до пресвітерів Ефеських сказав: „Зважайте на себе і на все стадо (вірних), над яким Дух Святий застановив вас Пастирями, — пасти Церкву Господа і Бога, що Її здобув Він Собі Своєю Кров'ю." (Дія. 20, 28).

Ап. Петро, який разом зо всіма Апостолами прийняв від Господа Христа Духа Святого в дарах і обов'язками Священика, не відрізнене себе від тих Пастирів, яких уже настановили Апостоли, а навпаки він каже: „Пастирів вших умоляю я — Сопастир їх і свідок страждань Христових та співучасник у славі, яка має відкритися: Пасіть стадо Боже. . А Господа Христа він зве — Пастиреначальником, ц. т. Початком і Владикою Пастирів. „І коли явився Пастиреначальник, ви одержите невінчуний вінок слави".

Тож бачимо, яке надзвичайно високе звання і честь посідаємо ми Священчні! Є за що трудитися і переносити різні неприємності, які часто диявол підсунить нам.

Новозавітне Священство не Церква сама з себе установила, а Сам Син Божий, Правічний Архиерей. Тому служіння Священика не є громадське служіння, з вибору людського. Священик одержує освячення від Бога через Таїнства Священства, покладаним на нього рук Архиерея, як наслідника благодаті Божої від Апостолів. І тому то почерез це рукоположення сходить на ставленика Благодать Духа Святого (Діяння 8, 17; 14, 23; і 9. 6), яка дає йому право довершувати найсвятіше Таїнство Св. Евхаристії та передавати людям Тіло і Кров Господню. (Св. Амвросій каже: „Та, Господи, робиш руки мої престолом Собі (Єрейський вкаф. до Прич.). Також освячувати воду і нею все освячувати, благословляти вінцем Господнім; прощати гріхи в Таїні Сповіді, породжувати благодатне життя в Таїні св. Хрещення та інш.

Архіеп. Михаїл.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ ДВАДЦЯТЬ ТРЕТЯ.

Одного разу Ісус Христос зо своїми учнями прибув до землі Гадаринської, напроти Галилеї (Лука 8, 26-39). І як ни землю Він вийшов, зустрів Його один чоловік із міста, що довгі літа мав демонів. Ісус Христос зволів нечистому духові вийти з нього. Уздоровлюючи безчастного, тим самим Він вибавив мешканців цієї країни від жахливих страхіть, які цей біснуватий спроваджував на них. Здавалось би, що за таке велике добродійство, що його Ісус Христос учинив для них, будуть вони радісні Йому, як своєму Доброчинцеві. Але сталось щось цілком противного, бо вони просили Його, щоб пішов Він від них. Одні зробили це тому, що не вірили в Його Божественне післанництво, думаючи так, як фарисеї, що Він „силою Вельзевула виганяє бісів", а інші знову — вже з ходности до Нього, бо занадто були привязані до матеріяльних скарбів, побоюючись, щоб Христос, коли вони приймуть Його, не відтягнув їх від турбот про дочасні вигоди.

Недвячних людей ніколи не бракувало на світі Божому, але особливо багато розвелось їх у наших часах. І справді, коли вдавнину чоловік безбожний тільки в серці своїм думав, що Бога нема, то тепер він є свідками жорстокої боротьби з Богом та всіма святими на великих просторах, до яких належить також наша Батьківщина-Україна, які опановані безбожним комунізмом.

На жаль, недвячних людей ми бачимо не тільки там, де заперечується саме існування Бога, але чавіть серед тих, які це святе ім'я хрисиян носять та тим самим ім'ям перед іншими вихвалюють себе. Тяжко буває їм здобутись на відповідну до їх матеріяльного стану жертву на діло Боже й народне, так тяжко буває їм прийти до храму Божого, так тяжко буває їм прийти до св. Сповіди й св. Причастя, так тяжко покласти знак святого хреста на своє чоло, на свої груді, на свої рамена, щоб цим знаком хреста освятити початок і закінчення кожного дня. А нарешті, так тяжко буває для них засвідчити перед іншими про ті великі добродійства, якими Господь обдарував їх, щоб пити за їх прикладом удзородженого.

Такі християни повинні добре пам'ятати слова напімення ій перестороги Христа Спасителя нашого: „Не кожен, хто говорить до Мене: Господи, Господи, увійде до Царства Небесного, але той, хто виконує волю Мойого Отця, що на небі". (Мав. 7,31). Отож, не тільки ми маємо признаватися до Христа, але маємо також виконувати волю Його, щоб усе життя наше було подякою за всі добродійства, якими Він нас обдарує. І тоді Господь не лишить нас, як тих гадаринських мешканців, а буде з нами повсякчасно своєю благодатю та своїми великі й багатими щедротами.

Уважаймо ж, щоб ми не опинилися серед тих, до яких Христос Спаситель може звернутись з такими словами: (написані вони на стіні одного християнського храму в Європі).

„Ви називаєте Мене Світлом, а не бачите Мене;

„Ви називаєте Мене Учителем, а не слухаєте Мене;

„Ви називаєте Мене дорогою, а не йдете за Мною;

„Ви називаєте Мене Життям, а не вчитесь від Мене;

„Ви називаєте Мене Мудрим, а не любите Мене;

„Ви називаєте Мене багатим, але не приймаєте скарбів Моїх;

„Ви називаєте Мене вічним, а не шукаєте Мене;

„Ви називаєте Мене милостивим, а не довіряєте Мені,

„Ви називаєте Мене благородним, а не служите Мені;

„Ви називаєте Мене Богом, а не боїтесь Мене;

„Коли б Я осудив вас, — то не винуйте Мене."

НЕДІЛЯ ДВАДЦЯТЬ ЧЕТВЕРТА.

Про дні великі чудесні подій оповідає сьогоднішня св. Євангелія (Лк.8, 41-56)— уздоровлення кровотечивої й воскресіння дочки Яїра, начальника синагоги, який припав до ніг Ісусових та благав про уздоровлення його дочки, яка була вже при смерті. Обидві ці події навчають нас, щоб ми, коли тільки захочемо, найперше звертались за допомогою до Бога, Отця нашого небесного, який є Лікарем наших душ і тіл. Що таке власне поступування подобається Богові, ми бачимо це з такого оповідання, яке знаходиться в Старому Заповіті (2 книга Царів, розд. 20).

Одного разу занедужав юдейський цар Єзекія, і то смертельно занедужав. І сь прийшов до нього пророк Ісаія, який від імени Господа Бога сказав йому: Упорядкуй дім свій, бо вирощ, не одужаєш. Дуже засумував цар, обернувся обличчям до стіни та й став щиро молитись до Бога, а нарешті голосно заплакав. У мішчасі пророк Ісаія вийшов з царської палати, але не встів він ще вийти за огорожу палати, як почув голос Божий: „Вернись та промов до Єзекії, князя народу Мойого: Так говорить Господь Бог: Я почув молитву твою й побачив сльози твої. Оце ж Я уздоровлю тебе. На третій день підеш до храму Божого." Пророк передав ці слова цареві Єзекії, який дійсно через два дні видоровів та прожив ще 15 років.

Отож, ніколи не забуваймо піччас нашої хвороби пер усього звертаїть а широю молитвою про видоровлення до Господа Бога. За нашим стародавнім християнським і українським звичаєм не забуваймо також принести Богові сердечне покаяння та запричастити. Найсвятіших Тіла й Крові Господа нашого Ісуса Христа.

Освячуючи себе молитвою й Святими Тайнами, звертаймось за допомогою до лікаря. У Святому Письмі про них так говориться: „Коли ти занедужеш, не будь недбалим (до лікаря), але молись до Господа і Він тебе вздоровить". Підчас хороби „користай з помочі лікаря, бо також його створив Господь, і нехай він не відділяється (нехай опікується тобою), бо він є потрібним для тебе" (Сирах. 38).

Кровотечива жінка, про яку ми згадували на почаку, двинадцять років лікувалась у лікарів і на це лікування стратила весь свій маєток Господь Ісус Христос не тільки не осудив її за це, але навіть не зробив їй за того приводу якоїсь чавіти.

Отож, також перед обличчям Божим лікування у лікарів є для нас, людей, корисним, а Богові вгодним

о. ГМ,

ВСЕКАНАДІЙСЬКИЙ СОБОР ДУХОВЕНСТВА УГПЦК.

Конференція (Собор) Духовенства Української Греко-Православної Церкви в Канаді відбулася в днях 19-21 жовтня ц. р. у Вінніпегу, під проводом Владик — ВПреосв. Митрополита Іларіона, ВПреосв. Архіеп. Михаїла з Торонта, та о. Митроф. Прот. Є. Гриценка. Головні Президії Консисторії. Секретарював о. Герус, а председниками були: о. Самець, о. Метюк і о. Юрківський.

Наради почалися в понеділок о 2-ій годинах дня 19 жовтня; на початку був відслуженний обома Владиками молебень в Катедрі Пресвятої Трійці. Сослужили з Владиками: о. М. Юрківський, парох Катедри, і о. Протоієрей. Г. Метюк, парох Собору св. Покрови.

Після Молебня Владика Митрополит виголосив доповідь: „Пастирська праця Священника". Доповідь, що тривала понад одну годину, містила в собі цю основну ідею, по якій має йти УГЦ Церква в Канаді. Це Слово Владики Митрополита охоплювало собою всі галузі життя УГПЦК, не минаючи ніяких, що відносяться до Церкви Христової в цілому світі. Це дозволяє нам, найперше звернутись за допомогою до Бога, Отця нашого небесного, який є Лікарем наших душ і тіл. Що таке власне поступування подобається Богові, ми бачимо це з такого оповідання, яке знаходиться в Старому Заповіті (2 книга Царів, розд. 20).

Священикість поінформовано про все, що вже виконав Провід Церкви і які найвальше стоять перед ним завдання до здійснення. Провід Церкви дівідався про осяки священиків та про їхні потреби як духовні так і матеріяльні, а зокрема — щодо забезпечення їхніх родин на випадок слабости.

Дальше, широко було обговорено справу Колегії св. Андрея, а особливо її Богословського Факультету, як також живо дискутовано справу „Вістника" — офіційного органу УГПЦК.

Справа взаємовідношення між Церквою та світськими угрупованнями також виявилася дуже важною.

Дня 20 жовтня (у середу) всі учасники Конференції-приступили до св. Сповіді та Причастя на Архиерейській Службі Божій, яку відправив Владика Михаїл в сослужении о. Скакальського, о. Сапевича, о. Хомика і о. Фотія.

Учасників Конференції дуже достойно пошанували гостиною такі Церковні Громади: Катра Пресвятої Трійці — першого дня, Собор св. Покрови — другого дня, Церква св. Михаїла — третього дня.

На знак пошани та признання за відзначну працю о. Є. Гриценя на почесному, але важкому та відповідальному становищі Голови Президії Консисторії, а останньо ще й разом з тим відповідального редактора „Вістника", учасники Конференції одночасно рішили обдарувати його митрою.

Взаємними подяками священства для Проводу Церкви, а передовсім для обох Владик, як також подякою Проводу Церкви для Духовенства, що наступило після відчитання резолюцій Конференції, ці важливі наради закінчилися о 3-ій год. у четвер, 21 жовтня.

МУДРІ ДУМКИ.

Кращий добрий шевць, ніж поганий лікар. Добрий шевць пошие нам добрі чоботи, що охоронять наше тіло перед холодом та скаліченням. Поганий лікар може тільки пошкодити нашому здоровлю; він несвідомо чинить зло ближньому, а деколи й самому собі, бо відповідає перед державним законом.

Тож не оцінюймо людини за її фахом, а оцінюймо її на підставі цього, чи фах добро приносить ближньому.

Чи думаєте ви, що той, кого ненавидять, кого осуджують та ганьбать його, не мріє про це, як і ви, щоб бути любленим, шанованим та доброчинним? Коли він не може, то поможіть йому це зробити, а ви будете вдячний. „Майте самі серце і дивіться в серце" мудрого (А. Мицкевич). Все це має ви увазі сь. Письма, коли велить вам любити ворога вашого

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

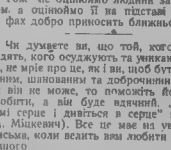

Дістанете в найбільшім Укр. Склепі —
„ПРОВІДНИЯ"
1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

СТОРІНКА МОЛОДІ

МОЛОДІ, ЦЕРКВА КЛИЧЕ ВАС!

Серед нашого народу ще й досі поширене погляд: „Моя хата скраю, — я нічого не знаю", або: „Без мене якось там обійдеться". Найчастіше думають і говорять так ці, які з тих чи інших причин не хотять працювати на церковній та громадській ниві.

Ми живемо в Канаді, де особливо сильно рухливе суспільне життя; зокрема ж кожна етнічна група в своєму середовищі провадить дуже оживлену церковну діяльність. Тож на підставі такого чи іншого відношення до рідної Церкви нас оцінюють наші співгорожани иного походження.

Без сумніву в наших громадах можуть бути такі люди, що не зовсім по душі нам та ми їм. Може бути й таке (а це мусимо щиро сказати собі увіч!!), що дехто десного з нас може помилково уважати за меншевартісну одиницю. Можуть бути також такі випадки, що не зовсім подобаються нам, і т. д. Усе це одначе є справи чисто життєві, які є всюди та у всіх, і їх треба направляти. А зробити це можна не инакше, як тільки особистою участю в церковно-громадському житті.

Тут слово до вас, молоді!

На справді вартіону одиницю як тодину, на дійсного члена свого народу та на повноварт'сного громадянина нашої держави, в якій живемо, може нас виробити тільки активна участь у церковно-громадському житті.

Молоде наше! Найбільша турбота наша, що зранне спокій і сон у очей ваших батьків і дідів, — це справа вашого відношення до Віри ваших батьків, до нашої Українсько-Греко-Православної Церкви в Канаді. Радіють серця наші, коли бачимо вас на Богослуженнях, на концертах та нерідко й на сходинах. Але здебільшого це буває так, немов би ви приходили як тимчасові гості... Ні, це заміло! Ви повинні почувати вдома. Ви повинні ставати молодшими господарями. вам треба брати в свої молоді й дужі руки ініціятиву.

Ми, старші, стаємо щорез більше знеможені. Пройдений нами життєвий шлях оправдує цю знемогу. Це не був легкий шлях! І що стається б, якби так одного дня і наш, старших, запал заходів і спонелів? Уся ця важка й складна машинерія наших організацій та інституцій, що ми їх з нелюдським накладом труду й коштів збудували, раптом спинилися б! І тоді ви, молоді, які нераз на все це дивитеся обабіжливим оком, напевно зраз відчули б, що вам чогось бракує; бракує якогось грунту для душі, а навіть для тіла. Так, ви напевно болюче це відчули б! Відчули б всюди: на ниві вашої праці, ваших студій, у відношенні до вас з боку ваших співгорожан.

Молоде! Церква взиває Тебе! Не допусти, щоб наші святині колись, як ми відійдемо безповоротно, дихали холодною пустков! Щоб стежки до церков наших не поросли травою! Щоб попелом забуття не присипалася пам'ять про страждання батьків ваших!

Молоде, ставай це ними в ряди-чачени вірних нашої рідної Церкви!

Олександер Брик.

Св. Письмо каже що коли хто твердить, що любить Бога, а брата свойого ненавидить, то він брехун. А поглянь-те на деяких людей нашого безталанного народу: вони кажуть, що люблять Україну, але ненавидять своїх земляків. Вони за здрібнілу безчестять та вбивають їх. Яку ж Україну вони тоді люблять? Україна — це перш усього — всі наші земляки.

СВЯЩЕННА КНИГА АПОСТОЛ

Минулого року Церква видала книжку під заголовком — як инше; це є читання „Апостолів" на неділі і свята цілого року та на всякі потреби.

Книжка ця дуже потрібна для Богослужень у церкві. При них читає священик Євангелію, а дяк, чи хто, що вміє співати, читає Апостола.

До цього часу ми радили собі, як знали і як уміли; тепер ми щасливі. Маємо прекрасну книжку, добре оправлену, золотом витиснений на ній напис і хрест, найкращий папір, читкий друк з наглядом, отже маємо тяжу книжку „Апостола", що гордимося нею. За неї мусимо бути вдячні В'Преосв. Митрополитові Іларіонові за приготування, а Церкві — за видання. Однак цього замало. Треба розкупити цю книжку, щоб Консисторія, придбавши гроші з розпродажі її, могла дальше видавати конечні книжки, що дуже потрібні для Богослужень.

Ціна Апостола $5.00

Кожна парохія мусить мати „Апостола". І тепер не лише шукати того читання десь у старечніх книжечках, чи читати з инших карток, неправильним читанням, з дивним наголосом, бо зіпсло що взяти в руки. Отже кожна парохія, коли ще досі не закупила собі „Апостола", нехай негайно собі його замовить у Консисторії.

Можна попросити священика, і він це на приділює цю книжку для парохії.

Можна „Апостола" купити для себе особисто. Скільки з нього доброї науки! З нього можна навчитися правильно читати і вимовляти українські слова. Отже подвійна користь з нього буде кожному, — собі від власності купити цю добру, пожиточну і святу книжку.

Спішіть з замовленням!

Священик.

ДІЕЦЕЗІЯЛЬНИЙ ФОНД.

Усі Церкви в світі розвивають свою діяльність так, як цього вимагає їхня потреба; всі вони мають на те більші чи менші фонди, які здобувають переважними, достойними справи, способами. І наша Українська Православна Церква в Канаді має „Дієцезіяльний Фонд" — для сплати видатків на свої потреби.

На початках існування нашої Церкви, коли не було багато парохій і священиків, не дуже відчувалася потреба окремого фонду. Коли було потрібно грошей, дуложено дякам до вірних членів Церкви, і вони кожен раз складали більше грошей, ніж було потрібно.

Пізніше виринула потреба більше зрівняючи часу для праці в центрі Церкви, в Консисторії. Тут потрібно було мати людину, що полагоджувала б організаційні справи, нагляділа за всім, здала про все, що вяжеться з церковним життям. Це був священик, який не міг бути одночасно і парохом, і адміністратором Церкви. Пароходьна праця священика забирала весь його час; але й адміністрація Церкви, яка вже начислювала десятки громад і священослужителів, також вичагала безнастанної і сталої праці. Тому виринула потреба окремого працівника в Консисторії і окремого фонду, який стало напливав би до каси Церкви, і з якого можна б сплачувати всі потреби Церкви.

Довго ішли про це розмови; були різні думки і були всякі сугестії, що і як робити, щоб мати потрібні фонди. Ця справа була завершена на Шестім Соборі УГПЦК., який відбувся в Йорктоні, Саск., 1930 р.

На згаданім Соборі обговорено докладно з усіх сторін фінансове становище Церкви і рішено започаткувати Дієцезіяльний Фонд, який складали б парохії з вірні та духовенство. Навіть установлено висоту цього фонду. І тчк: парохії мали складати одного доляра від кождого відбутого Богослужения, членії Церкви мали складати одного доляра річно; а священики по $15.00 річно.

Так повстав Дієцезіяльний Фонд нашої Церкви. Почали наливати гроші до каси Консисторії, а вона вже могла розпоряжати певними фондами для церковних справ; уже можна було поставити в Консисторії окремого священика-адміністратора; він, будучи вільним від парохіяльних справ, міг полагоджувати справи загально-церковні, які вже з тім часі були дуже чисельні.

Як збирано Дієцезіяльний Фонд.

Весь тягар збирання цього Фонду спочивав на плечах священників. І вони його колектували в церквах, після Богослужень, при стрічах, видаючи відповідні посвідки, або собі записували, хто скільки зложив, та вдтак помішували в „Вістнику".

Це була конечна робота. Але мала вона неприємні сторони; люди не любили колекторів, а таки священики, після їхньої думки, не повинні мати діла з грішми.

Гроші напливали, однак не в такій скількості, як їх було потрібно. Громади виплачували з своїх кас потрібні суми, однак не дуже регулярно. Найточніше платили на Фонд священики. Вони спасували його на час.

Прийшла пора, щоб збирання того фонду припоручити тим, хто найбільше до цього покликаний. Люди, бачучи, які трудноші мають священики через те, що займаються збиранням цього Фонду, як нераз наражуються на неприємності, виливали думки, що Дієцезіяльний Фонд повинні збирати Заряди Парохій.

(Дальше буде)

ДУХОВНИЙ СОБОР У МОСКВІ.

Ще від 1948 р. московський Патріярх Алексій, у порозумінні з советським урядом, плянував скликати Світовий Православний Собор у Москві. Зиючи надією його політичні большевицькі цілі, відмовилися взяти участь у цьому Соборі чотири православні Патріярхи Близького Сходу. Не поїхав до Москви Константинопільський Патріярх Атенагорас. Участь у Соборі взяли тільки ці ієрархи, які живуть у поневолених большевиками країнах, а це: з Болгарії — Патріярх Кирило, з Румунії — Патріярх Юстиніян, вищі ієрархи з Фінляндії і т. д. З вільних країн прибув тільки один Патріярх, а це Александрії III, Патріярх Антіохійський, якому на ласці Москви залежить. Саме він тепер і перебуває на Соборі в м. Загорському під Москвою, у величавій палаті, де цей Собор відбувається в приміщенні Вельшева, міністра відповідника СССР

ТАСС, величаючи Патріярха Александра „Патріярхом Антіохії і цілого Сходу", хоче Соборові в Москві надати значення „Світового Православного Собору", яким він зовсім не є.

Не тільки поневолених православних, але й інші відповідання большевики силою намагаються використати для політичних цілей, як ось напр. католиків у Польщі — під фірмою т. зв. „кельондзів патріотів".

В Африці є ще такі дикі племена, що їхня „религія" вчить їх так думати й поступати: „Коли хто в мене вкраде, то це — гріх, а коли я в кого вкраду, то це добре діло".

Серед цивілізованих людей теж є такі, що так думають і чинять.

КОЛЯДА.

Зближається час Різдвяних Свят. Він найприємніший у році. А щоб таким він був, треба до нього приготовитися, бо нічого не вдасться без приготовання.

У Пилипівку (пість перед Різдвом, що триває шість тижнів), треба вивчати колядки. У домах чи салях треба сходитися, переспівувати колядки, щоб, коли прийде час, ми знали правильно співати наші найкращі в світі колядки.

Варто підсвчити їх більшої скількости. Всіма способами мусимо старатися їх затримати серед нашого народу в Канаді, — це наше велике завдання.

Але не сімемо забувати, що попри місію-колядку належить зложити в часі Різдва дар-колядку; найперше треба дати коляду на місцеву церкву, бо це є джерело приходів парохій. З цього очолачують розходи, які парохія звичайно має; від добре зібраної коляди залежить, у певній мірі, праця в парохіях. А щоб коляду добре зібрати, треба також перед зорганізувати її, вибрати охотників-співаків, щоб пішли в колядою, вибрали авта, щоб ними можна повозити колядників, приготовити листу і плян відвідин з колядою. Все, коли добре приготоване, дасть вдоволення і користь.

Коляду дають на різні загальні цілі; до перших цілей, що заслуговують на найбільшу увагу, належить Церква в Канаді. Отже поза іншим, треба зложити коляду для Консисторії, що звичайно зраховується до будшету від громади, чим вні зменшується на суму присланої коляди.

Отже готовися! Заряджуйно проби колядні

Пляніймо, скільки маємо зложити для місцевої парохії, для Церкви, на Рідну Школу, на Визвольний Фонд і на інші загальні потрібні.

Однак не забуваймо, що дар-колядка це велика, дорогоцінна і свята справа; до неї мусимо гідно поставитися так, як нього вимагає наша честь і наше становище.

Вже вийшов з друку і продається

„РІДНА НИВА"

НА 1955 РІК.

Він містить у собі календарйком, церковний устав, вірші, описи громад тд., багато ілюстрований.

Ціна його $1.00

Замовляти в священників нашої Церкви або в Консисторії:

THE HERALD

7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА.

З професора університету місіонером в Індії став недавно Петро Реєдді. Він назвав себе „вандрівці", що значить — пілгрімів на землі.

Нову українську православну церкву посвячено в Сіракузах, США.

На різні юрисдикції розділилися в дві православні парафії в Сан Паузо (Бразилія). Одна належить до Вселенської Патріярхії, а друга до Російської Церкви закордонної (УАПЦ), з осідком в Європі.

„Як відбувалися Собори в давній Українській Православній Церкві", — такий наголовок праці проф. І. Власовського, виданої 1954 р. в т. 1-ій.

Відкрили старовинську святиню (поганську) зперед 1.800 років у Йоктові коло копани нівецюю (бейсмент) під новий дім. Рубіж збережені добре. Затих домагається затримати їх як пам'ятку, однаке ті, що рішають, знищать їх.

Церкву Світового Миру на конт. похорять вірних усього світу збудовано в Японії (Японія). Це мігто було знищено першою атомовою бомбою в 1945 р.

Про переслідування Української Православної Церкви в СССР свідчили Владика Мстислав перед Комісією Кергетна в США в жовтні ц. р. Переказаємо був від М. Іпатка.

УАПЦ будує церкву в Парижі. Головою Комітету Будови є п. Петро Пуґавко.

Душпастирі... спортовцями! Весною ц. р. єпископ д-р. Ю. Лепйор уперше ноги в м'яч відрили нагорілі спортові ігрища в своїй дієцезії (Залізна Нівеччина). В. м. Пазефор (Зах. Нім.) о. деван Сутер показав себе як добрий крайовий в футбольній дружині. Грає у цій таки дружині стан також проф. д-р. д-р. д-р. Ермеке, професор філософічно-теологічного факультету в згадному місті. о. Вальтер, 50-літній парох з Дільзам (Бавсрія, — Нім.), є тренером футбольної команди. У Франції о. Аббе Сімон — відомий як добрий спортсмен у всіх родах спорту. Таких прикладів багато.

Знищена історичний цвинтар розкидані хлопчиська у Філядельфії, що цвинтарі були воєводи волків з часів війни за незалежність Америки.

Євангелію домбея Ярослава Мудрого недавно виставлено на показ в Національній Бібліотеці в Парижі, разом з іншими цінними рукописами. Цю Євангелію привезла була до Реймсу донька Ярослава Мудрого, Анна, яка, одружившись з Анрі Першим, стала королевою Франції.

Кончет Нов відшедений, — так казку, дещо більше було б поставити на Віри, то читач очікував би, що тут буде мова місця представник Православної Віри. Цього сподівався б логічно очікував би не тільки кожний православний українець, але й німець, француз, хто хоче, коли він він знає, якого обряду основна маса населення Східної України.

Ні, в Барки цього не знайдете Справжній представник потаємно відучених людей у його творі — це не православний українець, а... католик Адам Скаржинський, що довгими роками носить при собі посвідчення „Найсвятішого Отця", видані римським, вивозе це послання напамять і кладе поруч Розп'яття під час молитви (стор. 180).

І якже виділяється це постать: він і великий патріот української нації і дуже освічений і людина без зарзни та пороку.

А також типу вірчучого представника українського православного народу в жаді, серед коло 40 мільйонів православних українців, немає. Немає там представника мученної Української Православної Церкви! Ні вони ві! Є їх десятки мільйонів, але ніяким в творі Барки, що його в ЗДА видало „Свобода". І шкода річ коли Барка хоче показати, що найрішучій для совєтської системи, то він каже, що... римський кардинал! (стор. 71). Це його, римського кардинала большевики найбільше боятьсі! Подумайте! Не письменника Барки, українського патріота; не українських народних мас, а одніє особи: римського кардинала, як вібито — перед Музолині — єдиного найгрізнішого ворога СССР! Таюож логіка.

Та, розуміється, в цьому свою логіку є, але логіка вправної технічні; в деякий (але не дуже) спосіб книга намагається протиставити на Україну стежку католицький „міст". А там же чекає на неї один місіонар — Адам Скаржинський Чекає, але не в Україні над Дніпром, але в творі Барки та в мріях ціх, під сугестією яких Барка такі речі написував.

П. Скаржинський.

Редакція просить прислати книжки до рецензії.

З РОКОВИН НА ДОБРУ ЦІЛЬ.

В неділю 26 вересня ц. р. Добр. Мельничук і родина відбули чайне прийняте з нагоди річниці смерти о. Прот. Петра Мельничука. Долід був приявний на катедру св. Петра в Едмонтоні.

Того ж дня до Служби Божій по о. Христофа. Т. Коваленки, о. дияконі Важук. відправили панахиду

ЖИТЕВІ ПРАВДИ.

Старі римляни казали: „Помилятися — це людська річ". Отже немає людини, щоб не помилялася. Коли ми осуджуємо когось, не забуваймо, що ми можемо помилятися. Як помучується ця людина, яка ближнього свого покарала каюою смерти, а потім переконалася, що її жертва була невинною істотою? Хто їй поверне честь цій людині, яку ми знеславимо через помилку?

ЦІКАВІ КНИЖКИ НА ПРОДАЖ!

Видавнича Спілка „Еклезія" має на продаж книжки: Історичні Матеріяли — .50; Мілоліоме з історії грекo-католицько. Церкви .75 ц. і Життя Йосафата Кунцевича .75 центів.

Ціна трьох згаданих книжок разом $1.75.

Хто замовить їх, три разом, дістане їх за $1.25, отже оцадить 50 центів.

Спішіть з замовленнями. Оферта ця на короткий час.

Гроші „моней ордерами" шліть з замовленнями до:

Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Замовляйте ці прецікаві книжки для себе і знайомих. Дайте їх у дарі на свята або на свято Миколая.

за покійного о. Прот. Петра, 3-ій години вечорами в домі Добр. Мельничуків о. Т. Ковалишин провів молитву і отворив чайне прийняття. Багато гостей прибуло тудн від годин 3-ої до 10-ої та зложили суму $94.50 що була передана до каси ев. Івана.

З нагоди роковин, збір Мельничук вислав $10.00 на Стипендійний Фонд Богословської Школи при Колегії св. Андрея, а $5.00 на Пресовий Фонд „Вістника".

Усім учасникам згадного прийняття, і тим, які будьким способом причинилися до його успіху, складається щиросердечну подяку. Також надіюму подяку складаються катедральному хорові, який відспівав Панахиду.

Добр. Ю. Мельничук і родина.

ЯКІВ ФЕНЮК.

Посмертна згадка

Шіго, Саск. 17-го жовтня б. р. у Фовм Лейку, в шпиталі, помер довголітній дяк Шіговської Св. Успенської Церкви, 87-літній Яків Фенюк. Останні роки, через глуху старість і втрату пам'яті, обслуги вже не виконував. Покійний народився в с. Вікно на Буковині і до Канади приїхав з дружиною Марією трьома малолітніми сиротами і одною дочкою в 1902 році.

Поселився в Шіго на фармі, де працював поки хватило сил і здоров'я, виховуючи дітей на добрих християн і громадян бо й сам таким був. 20 років назад подався і переселився до міста Шіго Покійний полозставив 6 синів і 5 дочок, які з глибокою жалем оточували його гріб дівчат Богослужіння і похоронної відправи Полостався багато внуків і правнуків.

20 жовтня, по Божественній в св. Успенській церкві в Шіго попут і похоронній відправі що відправив о. Т. Яковлевич, тіло покійного перенесено до місця вічного спочинку на місцевім цвинтарі.

На закид о. парота родина й приятелі покійного зложили на невинучий вінець — (дошс у „Вістнику") $10.00

Жертвували по $1.00: Росини О садчук, Васько Фенюк, Михайло Фенюк, Георгій Фенюк, Степан Моздаяк, Василь Березовський і Катерина Мелюк додатково $5.00 Вічна йому пам'ять!

Присутній.

ОГОЛОШЕННЯ.

Хто має на продаж „Українську Загальну Енциклопедію"?

Зголошуйтеся до Адміністрації „Вістника", подаючи ціну за всі три томи.

Все-Канадійська Українська Греко-Православна Катедра Пресвятої Трійці
1175 Мейн стріт, Вінніпег.

Священнонастоятель — ВПресол. ІЛАРІОН, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади

Парох — Вчн. о. М. Ірчийський

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ:

В с е н і ч н і — на передодні Свят від год. 7:00 вечора.

У т р е н і — в день Свята і в Неділі від год. 8-ої рано.

Св. Літургія — у Свята й Неділі від години 10-ої рано.

Інші Тайнства і замовлені Богослужіння — після умови з отцем пароха.

Адреса пароха:
Rev. Fr. M. Yurkiwsky
166 Smithfield Ave.
Winnipeg 4, Man.

Телефони: — в Катедрі — 52-8946
— резиденція — 56-5373

ПОВІДОМЛЕННЯ

Річні збори української православної церковної громади у Васкатун, Алта. відбудуться 5 грудня, 1954 року, після Богослужіння — зачин рр. обід!

Всіх ПП Членів конечне просимо прибути бо є дуже важні справи до обговорення. Просимо теж Жіноче Товариство належно поготовитися для прийняття учасників і обслуги.

За Зарят:
А. Шишць, голова.
М. Дигота, рек. секретар
А. Гавриляк, фін. секр.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Вакансійського Округа
ЛИСТОПАД:

21 Неділя — Дафкот — Іст Сазкіпс
28 Неділя — Гомор — Пінчарріфід

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомина
ЛИСТОПАД:

21 Неділя — Кенідо (храм)
28 Неділя — Гаскінз — служить о. Вернчук

28 Неділя — Гефорт
Адреса Гефорт. Box 163, тел. 55

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турконяка
ЛИСТОПАД.

21-28 неділі — Брендон
ГРУДЕНЬ:
5-12 неділі — Брендон
19 Неділя Миколая — Портедж ля Прейрі (храм)
26 Неділя — Брендон
Адреса: 318 Пасифік авв., Тел. 2826 Брендон, Ман
Адреса. Етельберт. Ман,

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїла Горіцка
ЛИСТОПАД:

21 Неділя — Ленара
28 Неділя — Гальберт Плейнс
ГРУДЕНЬ:
4 Субота Введення — Шортедж (храм)
5 Неділя Пр. Гредню
12 Неділя — Робляк
19 Неділя — Ленард
22 Середа Зачаття — Зелена
26 Неділя — Гільберт Плейнс
Адреса: Гільберт Плейнс Ман
Тел. 161

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ЛИСТОПАД:

21 Неділя — Сірейл
28 Неділя — Бландерінг Ривер
ГРУДЕНЬ.

4. Субота. Введення — Норад
5. Неділя — Лак Ла Біш
12. Неділя — Бойл
19 Неділя Миколая — Вандерінг Ривер
26. Неділя — Крайтена
Адреса: Лак Ла Біш Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ЛИСТОПАД:

21 Неділя Михайла — Радвей — (Тімберлейк Бздрн)
28 Неділя — Егремонт
ГРУДЕНЬ:
4 Субота Введення — Торгила
5 Неділя Вокстна
12 Неділя — Егремонт
19 Неділя Миколая — Редвотер
22 Середа Зачаття — Радвей
26 Неділя — Федора
Box 128, Радвей. Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гінького
ЛИСТОПАД:

21 Неділя Михайла — Сенді Лейк (Храм)
28 Неділя — Онкборн
Адреса: Онкборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ЛИСТОПАД:

21 Неділя Михайла — Арран
28 Неділя Кобзар
ГРУДЕНЬ:
4 Субота Введення — Мейбридж
5 Неділя Гсес
12 Неділя — Порквей
19 Неділя Миколая — Гаен Кедер
22 Середа Зачаття — Арран
26 Неділя — Гобден, Мак.
Адреса: Арран, Саск. Box 124, Тел 42

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
ЛИСТОПАД:

21 Неділя Михайла — Завале храм
28 Неділя — Кітвен
ГРУДЕНЬ:
5. Неділя — Вілмінгтон
4. Субота Введення — Воріндж
5 Неділя Хедлю
19 Неділя — Новий Прут
27 Неділя — Пело
Адреса: Box 158 — Віндигдом, Алта
Тел. 49.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апостюка
ЛИСТОПАД:

21. Неділя Нікая
28. Неділя — Біла Крік
ГРУДЕНЬ:
4 Субота Введення — Кадворт
5 Неділя — Ст. Джулеп
12. Неділя — Ванна
19. Неділя — Термопіль
22. Середа. Св. Анни — Аланта
26. Неділя — Єлен Крік

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Богданчука
ЛИСТОПАД:

21 Неділя Михайла — Рома (храм)
28. Неділя — Кампоа

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. Т. Приступи
ЛИСТОПАД:

21. Неділя — Руайн
28 Неділя — Поінчей
Адреса. Айтуна. Box 143; тел. 57

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ЛИСТОПАД:

21. Неділя — Вест Форт Вилям
28 Неділя — Форт Вилям
ГРУДЕНЬ:
4 Субота Введення — Фт. Вилям
5 Неділя Вест Фт. Вилям
12 Неділя — Форт Вилям
19 Неділя Вест Форт Вилям
26 Неділя Форт Вилям
Тел 1-3568, Форт Вилям, Онт

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сапевича
ЛИСТОПАД:

21. Неділя — Смокі Лейк
28 Неділя — Стрий
ГРУДЕНЬ:
4 Субота Введення — Смокі Лейк
5 Неділя Велес (Річні збори)
12 Неділя Стрий (Річні збори)
19 Неділя Смокі Лейк (Річні збори)
22 Середа Зачаття Смокі Лейк
26 Неділя — Вільна (Річні збори)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Остапа Фляка
ЛИСТОПАД:

21. Неділя. Михайла — Вевлав Год. 7 веч. Вечірня в Даффін
28 Неділя — Даффінс Ривер
ГРУДЕНЬ:
4 Субота Введення—Велий Ривер
5 Неділя — Даффін
Год. 7 веч. Вечірня в Даффін.
12 Неділя Елфінь
Год. 7 веч. Вечірня в Даффін.
19 Неділя — Сифтон
22 Неділя Зачаття — Даффін
26 Неділя — Роквстон
Адреса Box 550, Даффін Ман.
Тел 4704

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Якимовича
ЛИСТОПАД:

21. Неділя. Михайла — Вшнрд
28. Неділя — Пілор, місто
ГРУДЕНЬ:
4 Субота Введення — Вес Брук
5 Неділя Вешнер місто
12 Неділя — Фоми Лейк
19 Неділя — Фоми Лейк
26. Неділя. Миколая — Жучкавіс
22 Середа Св. Анни — Шіго, околиця
26. Неділя — Пілор, місто
Адреса: Пілор. Сакач. Box 52. Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Борнса Яковкевича
ЛИСТОПАД:

21. Неділя. Михайла — Шіго, місто
28. Неділя Езмонд
ГРУДЕНЬ:
4 Субота. Введення — „За Якою"
5. Неділя — Шіго, місто
12 Неділя Інсінса „Гайвей"
19. Неділя. Миколая — коло Кущах
22 Середа Св. Анни — Елмор
26 Неділя Вінніпг
Адреса: Шіго, Сакач. Box 52. Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ЛИСТОПАД:

21 Неділя Михайла — Атіконкан (храм)
28. Неділя — Порт Артур
ГРУДЕНЬ:
5. Неділя — СУ Лукает
12 Неділя — Порт Артур
19 Неділя Миколая — Атіконкан
26. Неділя — Порт Артур
Адреса: 122 Лейк Стр., Фт. Вилям

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД:

16 В 3 Мч. Акакієвих Фіщ.
17 С 4 Преп. Йоаникія Велик.
18 Ч 5 Мч Галактіона й Епістимії
19 П 6 Пам'ять архіеп. Царгород.
20 С 7 Сп. зі муч в Мелітині
21 Н 8 Нед. 23 по З. Сх. Соб. СрА
21 Н 8 Нед. 23. Соб. Арх. Михаїла
22 П 9 Онисифора Ісповід. Печер.
23 В 10 Ап. в 70: Ераста, Олівна
24 С 11 Мч. Мини, преп. Теодора
25 Ч 12 Св. Івана Милостивого
26 П 13 Івана Золотоус. арх. Цар.
27 С 14 †Ап Филипа з 12-ти
28 Н 15 Нед. 24 по З. Сх. Мч. Гурія
29 П 16 Єлиарх. Матеи (Леви з 12)
30 В 17 Григорія еп. і чуд. Неокес.
ГРУДЕНЬ.
1 С 18 Св. муч Плутона, Романа
2 Ч 19 Прор. Авдія, арх. Варлаама
3 П 20 Преп. Григорія Декаполита
4 С 21 **Введення в храм Пр. Богор.**
5 Н 22 **Нед. 25. Ап. Филимона**
6 П 23 Амфілохія еп. Іконійського
7 В 24 Вмчк. Катерини
8 С 25 Климента ер. Риму
9 Ч 26 Преп. Якова пустин.
10 П 27 Мч. Якова Перс.
11 С 28 Прпмч. Стефана Нового
12 П 29 **Нед. 26. Мч. Парамона**
13 П 30 †Ап Андрея Первозван
14 В 1 Прор Наума, ев. Филарета
15 С 2 Прор Авввкума. Атанасія

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ЛИСТОПАД.

21. Неділя — Вонда
28. Неділя — Оен. Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ст. Зузака
ЛИСТОПАД

47. Середа — церковний базар — Вимер
21 Неділя. Арх. Михаїла — Ватсон (Храм)
28. Неділя — Фостон
29. Неділя — Ватсон (Річні збори)
Адреса: Ватсон, Саск. Тел. 201

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Тетеренки
ЛИСТОПАД:

21. Неділя — Гроплнд (пінніе)
28. Неділя — Гроплнд (пінніе)
ГРУДЕНЬ:
4 Субота Введення — Гроплнд (над рікою)
5 Неділя — Брукгсй
12 Неділя — Ківат
19 Неділя Гроплнд (пінніе)
22 Середа Зачаття — Брукгсй
26 Неділя Нпплнпн
Адреса Box 47, Гроплнд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
ЛИСТОПАД:

21 Неділя Арх. Михаїла — Драй Ривер
28. Неділя — Ревнер
ГРУДЕНЬ:
4 Субота — Боян-Вора
5 Неділя Пайн Ривер
12 Неділя Елгабберн
19 Неділя Св. Николая — Гарленд
22 Середа. Анни — Пайн Ривер
26. Неділя — Ревнер

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ЛИСТОПАД:

21 Неділя — Стормовей
28. Неділя — Калдер
ГРУДЕНЬ:
4 Субота. Введення — Стормовей
5 Неділя Йорктон
12 Неділя — Йорктон
19 Неділя Йорктон
22. Середа. Зачаття Пр. Б. — Калдер
26. Неділя — Малвств

Церковний Устав

ЛИСТОПАД.

21 Нед. 23. Собор Арх. Михаїла. Гол. 8. УЄ Мат. 28: 16-20. Літ. Ап. Ефес 2. 4-10 і Жов 2: 2-10 Єван. Луки 8. 26-39 і Луки 10: 16-21.

28. Нед. 24 Гол. 7. УЄ 2. Літ. Ап. Ефес 2. 14-22 Єван Луки 8: 41-56

ГРУДЕНЬ:

4. Введення: УЄ Луки 1: 39-49 і 56 Літ. Ап Жнтія 9: 1-7 Єван. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

5. Нед. 25 Гол. 8. УЄ 3. Літ. Ап. Ефес 4: 1-6 Єван Луки 10: 25-37.

12. Нед. 26. Гол. 1 УЄ 4. Літ. Ап. Ефес. 5: 9-19. Єван. Луки 10: 16-21.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., DECEMBER 1, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ГРУДНЯ, 1954. ЧИСЛО (979) 23

І НА ЗЕМЛІ БУДУЙМО ЦАРСТВО БОЖЕ.

У своїй знаменній доповіді на Духовній Конференції УГПЦК 19 жовтня Високопреосвященніший Митрополит Іларіон між іншим підкреслив, що наша турбота за організаційні церковні справи, а також за наше будуче життя вічне, не повинна рівночасно притіснювати нас і цієї мети Церкви, що вона її має на землі і що ця мета має здійснюватися завжди в нашому щоденному житті. Отже до Церкви Христової належить також будувати суспільне життя на засадах християнської справедливости. Владика сказав: „І на землі будуймо Царство Боже".

ВЛАДИКА МИТРОПОЛИТ З МОЛОДДЮ.

Високопреосвященніший Владика Митрополит Іларіон, не зважаючи на недужне переобтяження працею, якої вимагає Архіпастирська опіка над великою паствою Української Греко-Православної Церкви в Канаді, завжди знаходить час для безпосереднього контакту з молоддю та для святительського пильнування нею.

Тож в дня 13 листопада ц. р., підчас відкриття Провінціального Манітобського З'їзду Союзу Української Молоді Канади, Владика був разом зі своєю улюбленою молоддю, до якої сказав своє тепле, батьківське слово християнського наставлення.

У неділю дня 14 листопада, підчас Богослужіння, що його відправляли в Катедрі Пресвятої Трійці в Вінніпегу Всеч. о. Прот. д-р С. В. Севчук, о. М. Юрківський Парох Катедри і о. Диякон Балажук, Владика Митрополит особисто благословив численно зромадженну молодь.

ВИМОВНА ЗАБОРОНА.

Як відомо, в СССР тепер почалася найбільша після війни протирелігійна агітація. В зв'язку з тим Н. Хрущов на сторінках „Правди" оголосив „заборону" вживати всякого насилля над духовенством та віруючими людьми, а займатися агітацією тільки шляхом переконування. На думку Хрущова, всяке насилля над релігійними громадянами СССР провадить лише до взаємної ворожнечі між народом, а крім того ще більше зміцнює релігію.

Нашо ця друга „заборона", коли така заборона вже має місце в конституції СССР? Значить, не зважаючи на конституцію, комуністи таки вживали жорстокого насильства над релігійним населенням і Церквою взагалі.

Досвід показує, що в СССР троха завагітнюють натиск на Церкву тільки тоді, коли СССР опиняється в якійсь великій небезпеці. Яка ж це велика небезпека загрожує большевиком тепер? Вільний світ, а зокрема Захід Европи, розбудовує проти СССР сильний фронт. А з кол російської еміграції походять лярмуючі вістки, що озброєний большевиками червоний Китай починає поважно загрожувати Росії, посягаючи по всі її азійські території.

ПРОТ. [illegible] СИЛЬ АПОНЮК

На терен Вакансійського Округа працює від ряду літ.

Висвячений на священника 4-го вересня, 1932 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Егрімонт. Альберта. І від того часу щиро і вдало працює в рядах Духовенства нашої Церкви.

Перша парохія, де почитав він душпастирську працю, була Толстой у Манітоб. Далі приїшлося працювати в Канорі, Гроналді, Аррані, Гефорді, а тепер у Вакаві, Саскачевн

Двадцять два роки проминуло при праці над облагороднюванням поверених йому вірних; не минув він ні одної нагоди, щоб нести світло Христової науки між вірних, потішу і духовну розраду.

Тепер у Вакаві над озером розкинулося літнисько „Зелений Гай"; і як настане літо, оживає в ньому життя не тільки птахів, але також прибувають люди, молодь і старші на розривку й відпочинок.

У часі вакацій прибувають діти для яких під керівництвом кваліфікованих виховників провадять науку й вчать, а найголовніше вливають у їхні серця віру і національну свідомість. Важка це праця багато труду вкладає в неї о. Василь.

Усі, хто стрічав його, кажуть, що його бачив і хто його знає, потверджують, що він тихої, лагідної і спокійної вдачі. Переживання лихолиття на рідних землях і негоди тутешніх обставин побілили його буйний волос.

З надією на краще завтра, на більші успіхи, на кращі обставини глядимо в будуче і бажаємо о. Василеві великих досягнень і успіхів на ниві Христа.

Нова адреса „Вістника"

Усі посилки, гроші й листа посилайте на таку адресу:

THE HERALD
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

До відома передплатників „Вістника"

Зміна адреси коштує 10 центів. Тому кожний раз, коли повідомляєте Адміністрацію „Вістника" про зміну адреси, сказано долучіть 10-центову поштову марку (вимоги).

Адміністрація.

ОКРУЖНА ЦЕРКОВНА НАРАДА В САСКАТУН.

У Ваторох, 9-го листопада, 1954 р. тут відбулася нарада зарядів церковних громад і Духовенства південно-західного Саскачевану. Було поважне число учасників-делегатів, були священики й гості.

Наради почато Молебном, який відслужили парох Саскатуну Всеч. о. В. Слюзар.

Від Консисторії брав у нарадах участь Прот Є Гринцина

Програма наради була вповні вичерпана. Були виголошені промови, і слідувала оживлена дискусія.

Вирішено ряд важних питань.

На кінці була збірка на Організаційний Фонд нашої Церкви, яка принесла сто долярів.

Молитвою замінчено наради.

НОВА ЦЕРКВА.

У неділю, 21-го листопада, день Архистратига Михаїла в Прейрі Ривер, Саск. (що лежить на захід від Годсон Бей), доконано отворення і благословення новозбудованої церкви св. Михаїла.

Чину отворення доверщив, за благословенням ВПреосв. Митр. Іларіона, парох округа Годсон Бей, Всеч. о. Ілля Швець.

Треба радити здобутком наших братів і сестер преріївської парохії; а сама будова церкви, в цій часті провінції, є наглядним доказом зросту нашої Церкви, великої любови і пристязання до неї побожних та свідомих українців тої околиці.

СЕКТАНТСТВО, ТЕМНОТА І ТРАГЕДІЯ.

Часом і ці люди, які мають себе за освічених, через помилку попадають у сектанство, але таке трапляється рідше. Найчастіше причиною сектантства є темнота і вона почерез це сектанство часто веде до трагедії. Ми вже були свідками вбивства дітей фанатичними сектантами і т. д.

Секта Свідки Єгови, як відомо, забороняє вживати медичних ліків („медицини"). Тому в Парижі померла від кору дівчинка Шанталь Дарремон, бо її родичі, члени секти Свідки Єгови — не подали їй лікарської помочі. Тепер мати покійної дівчинки п-ни Дарремон буде відповідати перед судом.

*

Є такі промовці, які говорять не тому, щоб зробити добро ближнім, а тому, щоб досхочу наговоритися й показати себе. Тому вони найчастіш говорять задовго. Вони не знають, що перше слово це золото, друге — срібло, а третє — мідь.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА

ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

(Продовження)

При кожній найменшій спробності Хмельницький гостро протестував проти католицьких знущань над православним Духовенством, і мордував-ли його при кожній можливості, хоч і бачили, що це викликує також і пімсту православних. В 1657-му році 22 січня Богдан Хмельницький писав до царя в Москву: „Іноки вновь въ Пинскомъ присудъ монастыри попалили, православного Архимандрита Лещинского отца Іосифа (Тукальського) мало не убили, чернцовъ его побили на смерть".[11]

Повстання Хмельницького було пімстою католикам за довголітнє знущання з Православної Віри, тому бодай зрозумілим було його руйнування всього католицького. Але польське панство при першій відповідній нагоді скіно продовжувало свою попередню лінію, руйнувало все, що православне. Оце головна причина, що на Сході слов'янства й досьогодні така глибока ненависть пічьк православними та католиками-поляками.[12]

УТИСКИ ПРАВОСЛАВЯ — ГОЛОВНА ПРИЧИНА ПОВСТАННЯ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

I.

Польща нищила Українську Православну Церкву всіма силами.

Ми якраз переживаємо тепер 300-ліття найбільшої доби в історії України, тієї доби, що за своїм головним провідником, гетьманом Богданом Хмельницьким, зветься Хмельниччиною. Це справді була „велика доба (1646 - 1657), яка цілком переродила і Україну, і її дальшу історичну ідеологію, і на все українське життя надяла вже й має глибокий вплив.

При вивченні Хмельниччини завжди на перше місце ставиться питання: які саме причини довели до такого небувалого повстання України проти Польщі, в границі якої вона входила? Що саме могло так глибоко вкарбувати Україну, що повстав справді ввесь український нарід? Чим саме можна було підняти на одчайдушне пориання всю Україну?

Питання це дуже важливе, бо від цього його легче розуміти або що взагалі добу, всю Хмельниччину, легче зрозуміти, чому вона довела до Переяславської Ради 1654-го року.

Більшість дослідників однозгідно правдиво вирішує цю справу: головною причиною повстання Богдана Хмельницького був тяжкий утиск Польщі на Православну Віру. Так вирішували це питання всі сучасники Хмельниччини, виднагаючи релігійні причини на перший плян, так вирішує і більшість історичів пізніших, історіків об'єктивних.

І дійсно, утиски католицької Польщі на Православне були неситній, а що Вони нарастали з кожним королем, вони дальше, прибирали на силах все більше, побільшувалися з кожним десятиліттям. Чавіла на Православне вся Польща, всі можні й класи: уряд, шляхта й Духовенство. Особливо великої сили прибрав католицький утиск на Православну Віру в XVI віці, коли на православних українців Польща кинулась справді всіма своїми силами.

Почалося з утисків на Віру, але незабаром воно захопило й соціяльне та громадське життя. Коли стали тіснити Віру, то не була ж вона чимсь тільки ідеологічним та відірваним від життя: Віру Православну сповідували живі українці, і їх почали всіма способами переслідувати, переслідувати в усьому, щоб змусити таки «помнути Православіе та перейти на Католицтво. Утиск Віри природно тягнув за собою різні соціальні утиски.

Року 1413-го 2-го грудня відбувався т. зв. Городельська Унія Польщі й Литви, яка дала всі права тільки католикам; коли укр'їнець чи Білорус хотів мати які права, мусів прийняти Католицтво. Це був один з тяжких ударів на Українську Православну Віру. Але українці таки вільно приймалися своєї Віри, хоч і почали втрачати свою інтелігенцію, яка, рада посходів єпіскьих, зрадкувала рідному Православію й переходила на Католицтво.

Городельська Унія 1413-го року, яка єднала Литву з Польщею, надавала привілеї тільки «руським» (українським і білорускім) панам усі права, які мали поляки, але тільки тоді, коли вони ставали католиками. І власне з того часу починається тяжка й дуже сумна сторінка „руської" шляхетній, частина її помалу зрадкує Віри батьків, кидає Православіе й переходить на Католицтво, а незабаром такі відступники зрадкували й народ свій, і ставали поляками Головною політикою Польщі було онолячити всіх неполяків своєї держави.

Та простий народ вільно тримався Православія, за що не якого посипались найрізніші громадські та соціяльні утиски.

Коли в Польщі з року 1570-го появилися Єзуїти, вони перше виступали проти сектантів, але скоро побачили, що головна ворожа їм сила — в Православії, яке не бувале Папи. І єзуїти кинулись всіма своїми силами на православіе, постаравши собі ціллю перетягнути їх до Католицтва. У боротьбі проти Православія єзуїти помалу об'єднали все польське Духовенство, а через них і всю польську шляхту. І цим об'єднанім фронтом тиснули православних, відбираючи їм усі права до спокійного життя.

А Папа дуже зручно й уміло керував усією цією акцією, не дбючи, щоб „схизматики" мали в католицькій Польщі якнебудь права. Польща завжди була найголовнішою Папи державою, і вірно слухалася всіх його відкритих і таємних зарядженнь. Ніхто Україні не приносив і не приніс стільки кривди та удаків, як ласкаве Римський Папа. І коли сучасні історики заховують це чи замовчують, то вони не об'єктивні історики. Не забуваймо бо того, що в XVI-XVII віках Віра більше проймала всіх, як тепер.

А вінці справа з непокірними „схизматиками" дійшла аж до Берестейської унії 1596-го року, запровадженої в життя з наказу Папи насильством польського уряду. Це страшна подія потрясла всією Україною, і всю її поставила на ноги. І направду це була страшна подія: кільках православних Єпископів, морально так надто низьких, не питаючись ні народу, ні Духовенства, таємно підготовили „якусь унію", і при допомозі Папи та польської влади стали силою гнати народ у цю унію.

Унія була страшною підступною видумкою Папи, єзуїтів та поляків. Папа постановив скатоличити ввесь слов'янський Схід, але православна Москва і слухати не хотіла папських приказів. Оставася Україна. І Папа кинув на неї військо своїх єзуїтів.

А Польща вхопилася за унію з інших причин, — своїх державних. Думка була, що унія — переходова стація, і що українів легко буде перевести на католицьке, а потім і на полоське. А поки те буде, унія кидала „русина на русина": і сильно обезсилювала український нарід у Польщі. Замість набувати собі сторонників, тепер головою перед українською інтелігенцією та Духовенством пішли розбори.

Мізочи на думці через унію онолячити українців, Польща гвала їх в унію силою, як тільки могла: переслідуваннями, відбиранням церков, забороною Богослужб, відбиранням громадських прав і т. ін.[1]

[1] Див. В. Антоновичъ. Що принесла Україні Унія. Вінніпег, 1952 р.

(Дальше буде)

КОЛЯДА

Колядки, наші пісні, — які вони гарні! Всі чекаємо Різдва Христового, щоб священик у церкві нам почав „Бог Предвічний ..". А на Святий Вечір, при святій вечері, чекаємо, щоб заспівати коляду, і тоді той час якийсь такий незвичайний, святочний, приємний . . .

Чи вміємо їх співати?

Час пошукати за нотами, коли вміємо їх читати, і з них співати; тоді, набувши їх, зможемо правильно заспівати коляду. Але є інші способи вивчити колядувати. Треба попросити старших, щоб нам заспівали колядок яких тепер, іще перед Різдвом. Можна попросити вчителя, як є такий в околиці, щоб нас навчив колядувати.

Треба попросити священика, щоб нам помів навчитися заспівати кілька коляд.

А на Різдво, і по Різдві, як до свята Стрітення (15-го лютого), можна колядувати; то ж не минаймо нагоди прийти до церкви і тут разом з усіми заколядувати бодай кілька колядок.

Дуже добре навчитися колядки співати на два голоси. Вони ж такі гарні, приємні, незабутні . . .

Одним не забуваймо за дар-коляду, яку ми повинні зложити на місцеву церкву, для Консисторії та на загальні важні, народні справи.

Коляду треба дати, і то відповідну до нашого становища, нашої свідомости і нашого християнства. Хто дає коляду як „відчепне", той дає собі але сміховище. Дати коляду — це велика честь і гідність. Її збувати доляром у теперішні часи не годиться. Найменше треба дати бодай пять долярів.

Коляду даємо раз у рік. То вона повинна бути повязана і значна, щоб нас за це шанували і щоб справа, якій помагаємо, скористала. Даймо рідну коляду цього року!

Учені створили цілу науку про красномовство. Хто ж дійсно гарно проповідує? Латинський відомий оратор Цицерон сказав: „Промовець — це є чоловік добрий".

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.
Орган Науково Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.

Адреса:
"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

[11] Н. Костомаровъ, т. III. ст. 214.
[12] Акты Южной и Западной России, т. VIII. ст. 365.
[13] Вдов. Антоновичъ: Що принесла Україні Унія. Вінніпег, 1952 р. — докладно подав знущання над православними.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ДВАДЦЯТА ПЯТА НЕДІЛЯ.

Знавець Старозавітнього Закону приступив до Господа і поставив питання: „Що маю чинити, щоб наслідити життя вічне?"

Господь знавцю, що запитаючий е знавець заповідей Божих, відповів запитом: „У Законі що написано, як читаеш?"

Знавець Закону відповів: „Люби Господа твого всім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всією думкою твоєю, та ближнього свого, як себе самого".

Господь йому відповів: „Правдиво ти сказав — так чини і житимеш".

Законник тоді ставить питання: „Хто е мій ближній?"

У відповідь Господь дає звоєрушуюче оповідання про Милосердного Самарянина. Переходячи з Єрусалиму до Єрихону, без сумніву, юдей, бо лише юдеї ходили на прощу до Єрусалиму, попався по дорозі розбійникам. Вони обдерли його до всього, і вважо поранивши, лишили ледве живого при дорозі. Проходили тією дорогою Священик, а потім левит юдейський, ті, що близько Закону Божого, і мусли б знаходитися своїм земляком юдеєм, та вони пройшли мимо. Надійшов згодом самарянин чоловік другого племени, з якими у юдеїв була вікова ворожнеча, і він можно заопікувався нещасним: обмив та ліками новостав рани побитого, перев'язав їх, посадив нещасного на свою худобину, і привіз до міста, до гостинниці, і віддав раненого господареві. А відїжджаючи, дав гроші гостинникові, щоб ним заопікувався надалі.

Оповівши це законникові, Господь запитав його: „Хто з цих трьох здається тобі, ближній тому, що попався розбійникам?"

Законник мусів відповісти: „Той, хто зробив милість йому".

Сказав тоді Господь: „Іди, і ти чини так"!

Наведене оповідання ставить перед нами завдання любови до Бога і ближнього. Вона дає вказівки, як наша любов має себе виявити.

Християнство за ближнього вважає всіх людей, навіть ворогів, але особливо наказує любити близьких по Вірі.

Особливо ми повинні любити свій український нарід. Цю любов повинні проявити в заховання Православної Віри, усіх українських звичаїв та обрядів.

Українець не може ненавидіти другого українця, а повинен йому у всьому допомагати, навіть тоді, коли він на це своїм захованням до нас не заслужив.

Поміж ця повинна бути проявлена в добрині про матеріяльне забезпечення потребуючого, про його душу й про його добре ім'я.

Дбаючи про душу, не можемо бути байдужими, коли наш українець лишає цілком Бога, лишає свою Святу Церкву й Віру, і стає безвірником. Нашим обов'язком е: навернути всіх відступників від Віри й народу, дбати про скріплення в них любови до свого рідного, та дбати про моральне, християнське їх виховання.

Ми мусимо ширити з любови до ближнього добрі християнські й українські книжки, а особливо Св. Письмо в українській мові.

Ми мусимо з любови до ближнього дбати про велич і красу нашого Богослужіння, і про високий авторитет нашої Церкви.

Особливо повинні остерігатись того, що може собласнити нашого ближнього.

Христос себе віддав за нас, а ми віддаймо свою працю й сили ради Христа на служіння ближнім своїм.

НЕДІЛЯ ДВАДЦЯТЬ ШОСТА.

(Луц. 12, 16-21).

Часто-густо Господь наш Ісус Христос, повчаючи людей, приводив приклади з людського життя для того, щоб Його наука западала глибше до серця тих, хто Його слухав. Отож і сьогодні Христос оповідає притчу про багатого чоловіка, що йому багато вродила нива і він замість того, щоб подякувати Богу за врожай і набрати охоти подїлитися дарами Божими з бідними голодними людьми, міркував про себе й казав: що не маю куди зібрати плодів своїх, але оце я зроблю: порозвалюю клуні свої й просторніші поставлю, й позбираю туди все пшеницю свою та свій достаток і скажу я душі своїй: душе, маєш багато добра, на багато літ зложеного. Спочивай, їж та пий і веселись. Багач цей знав тільки себе, він думає, як би самому наситити свій шлунок, він мріє про те, що він буде лежати, спочивати, нічого не має куди зібрати плодів своїх, але оце я зроблю: порозвалюю клуні свої й просторніші поставлю, й позбираю туди все пшеницю свою та свій достаток і скажу я душі своїй: душе, маєш багато добра, на багато літ зложеного. Спочивай, їж та пий і веселись. Багач цей знав тільки себе, він думає, як би самому наситити свій шлунок, він мріє про те, що він буде лежати, спочивати, нічого не робити, тільки пити, їсти, веселитись; а що навколо нього нуждарі голодні будуть просити куска хліба: то його зовсім не обходить. А Господь йому говорить: „не розумний, що ти пишаєш, чоловіче, ти так захоплюєшся земним достатком, чого ти сам'ятаєш тільки про себе, а не думаєш, що тієї ночі ось душу твою зажадають від тебе, й кому ти позоставиш те, що ти був наготовив? З чим душа твоя стане перед Богом на Його суд. Чи ти все це забереш з собою? А як ні, то кому позоставиш?"

Отож так бувае з кожним з нас: чоловік працює, збирає, з сил вибивається й то все для того тільки нещасного тіла, а про душу зовсім забуває. Помолитися не має часу, до Храму Божого йти не вибирається, за роботу никому грошу, або куска хліба не дасть, бо все каже, що сам мало має. Про це забуває, або не хоче знати, що душа у нього е, що прийдеться сьогодні чи завтра вмирати й стати на суд Божий: з чим з'явишся туди? Хто хоче мати свій маєток з собою, хоче на віки вічні користати із своєї праці? Нехай вдкладає кожний раз по грошеві, або по кавалкові хліба для майбутнього позагробового свого життя. А як? Давай бідному, удвий у Богом, дай на Храм Божий. Ото е та скарбонька, в яку ти накладаєш для себе гроша, то е та клуня, чи комора, де ти накладаєш збіжжя чи хліба. Коли Господь покличе тебе до себе; то підеш на готове, там все своє знайдеш і тим можеш сказати: душе, маєш багато добра.

І так всі, хто тільки має дари Божі, нехай ці дари не складає для себе тільки одного, а нехай дає з них тим, хто їх не має, хто потребує. Бо тільки тоді зможе почути голос Христа Спасителя: „Прийдіть благословені Отця мойого й наслідуйте царство небесне, бо як я був голодний, то ви мене нагодували, а коли я прагнув, то ви мене напоїли".

Часописні записки

З „Дзвонів" Львівського Собору 1946 року стали відомими такі постанови делегатів греко-католицької Церкви в Західній Україні.

1. відрікатися від римської (папської) Церкви. 2. повернутися до прадідівської православної віри, і 4. „возєднатися з Всерускою Православною Церквою в Радянському Союзі" (стор. 43).

І „стихійним піднесенням рук Собор одноду шно прийняв ці історичні рішення . . . повернулося колесо історії" (стор. 43) і „греко-католицькі пяностіі стали православними священиками" (стор. 43).

Наводячи так ці факти та коменту-ючи їх, о. А. В., ЧСВВ в статті „Большеницький Церковний Собор у Львові 1946 р. („Америка" з 16 вересня, 1954 р.) доводить, що згаданий Собор не був виявом волі греко-католицької більшости Галичини. А було це рішення неуповажнених та залякань одинець та душпастирів „відступників" тіпу о. Г. Костельника.

У постановах сказано, що на цьому Соборі „повернулося коло історії".

Тож повернімо його до 1696 р., — до року Берестейської Унії.

Коли деякі православні владики, без відома народу, потаємно стали приготовляти унію, то — як каже М. Грушевський — „старий князь (Острозький) плятував цих владиків як бездітних і беззаконних зрадників, і злодїв, і заклинав усіх православних до безоглядного опору, обіцюючи з свого боку всяку поміч і вірність старому православію та запевняючи, що при однодушній опозиції православних їм ніхто не може накинути тієї унії проти їх волі".

Тоді „на Собор в Берестї, скликаний на день 6 жовтня, відпоручники православної шляхти й міщанських громад привезли інструкції, а їх зміст, то слова Соборного Універсалу, зводився до оцих трьох точок: „Духовні, що найшли на свою руку, приватно, з-під зверхности патріярха, мають бути покарані відбраннем від них урядів. Унія з західньою Церквою не може переводитися на таїм частковім, не годнім до загальної відомости синоді, без згоди патріярхів і всієї східної Церкви . . .", і т. д.

Та що ж . . . Уніятсько-католицькій стороні треба було довести, що унїяти поступили законно й похвалько, а опозиція православних і спеціяльно їх Собор (окремий протестаційний Собор православних) у Берестї був не правосильним і беззаконним".

(Тексти в лапках взяті з „Історії України-Руси", 1907 р., VI. М. Грушевського).

Порівняймо ці два історичні акти нарада над Українською Православною Церквою. Раз силою тягнуть її до Риму, то знов силою до Москви.

КУТИК РОЗВАГИ.

Так, це не підлягає сумнівові, що вміти добре висловлюватися — це не тільки природний талант, але й також здобуток освіти й культури, здобуток неоцінений праці над собою. Без уміння добре висловлюватися може тратитися ось хоч би такий випадок.

Один чоловік вітаючи свого приятеля в річницю його подружжя, побажав йому багато щастя, многоліття, здорових духом і тілом діточок, а також . . . розуму!

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

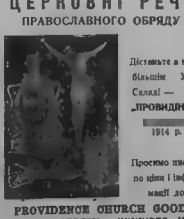

Дістаньте а найбільшім Укр. Складі —
„ПРОВИДІННЯ"
1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

СТОРІНКА МОЛОДІ

НЕДІЛЬНА ШКОЛА.

(Промова, виголошена д-р Н. Голубцьким в Едмонтоні, 10 жовтня, 1954 р.)

Мені доручено на сьогодні референувати справу Недільної Школи. Ця справа під кожним оглядом не є маловажною. Я вважав би, що від цю пору вона мабуть є одною з найважливіших і найскучніших до всіх справ, що наша Церква має перед собою. Чому? Бо Недільна Школа має на меті виховати нам нашу молодь, в від якости виховання молодь залежить уся наша майбутність. Коли тепер вдається нам виховати свою молодь на будучих добрих та свідомих свого завдання громадян, то Церква наша може сподіватися постійного відсвяження новими відповідальними членами. Так майбутність її буде забезпечена. А коли б ми виховали молодь зле, то ціла структура наших теперішніх змагань розлетиться наївець.

Завдяки тому, що ще від перших років існування нашої Церкви в Канаді й чільніші члени усвідомили собі цю істину, почали повставати Недільні Школи по деяких наших громадах, головно в тих, що знаходяться в більших осередках. Ці школи дальше існують і розвиваються, але , на жаль, е ще багато громад, де таки школи ще не практикуються і, на мою думку, е ще багато добрих членів нашої Церкви, які ще не змогли належно зрозуміти повної ваги такого виховного чинника, як Недільна Школа. І власне до таких громад і одиниць цей мій реферат мав би бути спрямований.

І що це таке: Недільна Школа? Мабуть найкраще змогу я представити вам цілу цю справу Недільної Школи, коли розложу я її на чотири частини. В першій частині постараюсь пояснити вам що ми маємо розуміти під Недільною Школою. В другій частині обговорю завдання трьох шкіл. В третій коротко перекажу, що вже в нашій Церкві зробилося в цій справі. А в четвертій подам свої вказівки, як поправити теперішній стан Недільної Школи в нас так, щоб ми всі могли витягнути з неї якнайбільшу користь.

Приступимо тепер до першого розділу моєї теми з питанням: що ми маємо розуміти під Недільною Школою? У відповідь на це питання я сказав би, що під Недільною Школою ми розуміємо організоване тіло, створене певною церковною громадою для постійного передавання своїй молоді цих наук, що голошені даною Церквою, а в цім випадку — Українською Православною Церквою.

Таке тіло складається з двох частин, а саме: з навчального персоналу, себто учителів, і з членів управи. До управи звичайно входять люди солідного характеру; справа виховання молоді лежить їм на серці, і вони готові прийняти Вісце е управі — і то не з потреби почести, але з посвяти. Завданням управи є підшукувати відповідних учителів чи учительок, подбати про фінансові потребування, що часом виринають. І взагалі мати загальний нагляд над школою, щоб все могло відбуватися в гармонійним тоні

До учительського персоналу вибирається в громаді тих, хто надається до такої роботи. В кожній громаді такі одиниці знайдуться. Розуміється, найкращим кандидатом на такого учителя е той, хто має нахил до навчання і хто є переяжений ідеями своєї Церкви

Щоб уникнути всяких непорозумінь, то управа мала б настоювати на цьому, щоб уся діяльність Недільної Школи провадилася лише за згодою і впробою того парока згадапої громади.

СВІДКИ ЄГОВИ

ХТО ВОНИ, І ЯКА ІХ НАУКА?

Watch Tower, "International Students' Association", "Jehovah Witnesses", "Kingdom Hall", "Theocratic Kingdom"! Що це за рух, що цими часами провокує між нами стільки дискусій і що, нарешті, звернув увагу і Найвищого Державного Суду? Що це за люди, що озброєні книжками, памфлетами, підручними фонографами, завзято ходять від хати до хати і так надто уперто твердять, що вони е одинокими правдивими християнами і мають єдино-правдиве пояснення Біблії? Яка їхня наука? Що це за секта? і як є має ставитись до неї? Такі питання і багато інших питань виринають у думках думаючих, що прилягають до релігійного руху.

Основники секти.

Треба згадати, що „Свідки Єгови" — це більш-прибране ім'я секти сформованої вже на кінці 19 століття чоловіком на ім'я Чарлз Т. Росел. І спершу члени цієї секти за його імям так і називалися „роселітами". Росел помер 1916 року і провід руху перебрав Йосиф Ф. Рутерфорд, що завтно перенищив свого попередника — як у літературним русі, так і в організаційній здібності. Рутерфорд помер 1942 р., і покищо провідника на міру двох перших секта ще не має. Всеж таки, вона й далі в поході з її головними канцеляріями в Брукліні та Нью Йорку, і заповідає програму надзвичайного руху, головно друкованою пропагандою.

Засади.

Притягаються до деяких головних принципів і вірувань цієї секти, щоб можна було відповідно до них поставитись. Зверніно увагу на головніші речі, що йдуть врозріз із головними Християнськими Церквами.

„Ми найкращі".

Перше: Всі релігії, крім їхньої, кажуть Свідки Єгови, є хибними і мають свій початок у дияволі.

Вони навчають, що всі християнські віровизнання, Православне, Протестантські й Католики, становлять один із трьох відламів того, що називають „Організацією Сатани". Нікто не може бути спасенним, коли що істинне від цих організацій і буде ідентифікувати себе із ручком роселістів, отже стаючи членом так званого „Теократичного Царства".

Чи ви вірите в це? Як ні, то не можете ставати в ряд із цією групою. Коли ви будете читати Новий Заповіт, а головно „Дії Святих Апостолів", і якщо ви будете обізнані із всесвітньою історією, ви довідаєтесь, що Христос ніколи не казав, що тільки ставати в ряди, чи, заплющивши якусь групу, людина може дійти до Його царства, але скорше „новим народженням" (Івана 3:3, 1:12). Він не навчав, що для спасіння конче потрібно приходити до якоїсь певної організації, але щоб приходити до Нього (див. Матея 11:28). Він виразно сказав „Я дорога... Я дорога і правда і життя" (Івана 10:9; 14:6). „Хто віруе в Мене, той має життя вічне" (Івана 6:47).

„Всяка влада від диявола".

Друге: Всі цивільні уряди добрі чи злі, також від диявола, — кажуть Свідки Єгови; отже, нікто з членів „Теократичного Царства" не повинен мати з ними нічого спільного.

Уряди держав, за вченням Свідків Єгови, творять другий відділ „Організації Сатани". І вони відмовляються шанувати державний прапор, голосувати, брати вибори у державі, займати урядову посаду, бути у військовій службі. Вони або цілком не беруть участи в громадських чи соціяльних рухах суспільства, а якщо й беруть, то в дуже малій мірі.

Чи ви годитесь переслідувати Новий Заповіт і уникати участь обов'язку й відповідальности? Упротивень до Їхньої химери, Господь навчав, що ми повинні „віддавати: що кесареве, — кесареві, а що Боже, — Богові" (Мат. 22:21).

І тут роселіти непослідовні і лицемірні. Коли вони мають переконання, що громадський уряд е організацією сатани, то як же вони можуть вживати і користатись із вигод і привілеїв, що їх нам дають ці уряди, як от публічні дороги, парки, шпиталі, освітлення вулиць, поліційна охорона? Вони ж їх називають „в страсі Божому" оминати, коли ці речі дивольського походження.

„Торгівля — гріх".

Третє: „Свідки" вважають, що всякий продаж і взагалі торгівля, — це гріх.

Торговля, говорять, третій відділ „Організації Сатани". Коли хто стає Свідком Єгови, він мусить покинути таке зайняття. Можна бути фармером, кравцем, професійним чоловіком, але не можна бути крамарем-продавцем чи купцем.

Фактично, роселіти, хоч і в деякій мірі, є досить своєрідній формі, незадоволені, хотячи і злегка, на наш демократично-капіталістичний лад. Ми хотіли б запитати їх: „Що ж ви можете дати взамін?" „Ми охоче признаємо, що наша система не належить до найдосконаліших, але при виборі ми готовно не змінюємо її за комуністичну.

Правду сказати, то гріх криється не в торгівлі, як такій, але він лежить у серцях людських. І направе не прийде зо зміною системи, коли християнська любов не оживить серця людини.

О. Т. Ковалишин.

ПОМЯНИК ЛИСТОПАДА.

До краю того, де предки родились,
Боже, вільних наших душ! —
До зір пенахидних, битрав голосних,
— Неси, Боже, душі до краю.

В одній призабутій, старослій могилі
Там легінь гір синіх над плаєм,
А в другій — це син із-під сонця Поділля,
— Всіх інших, мій Боже, не знаю ..

До краю, де зорі осіяні-яснодан,
В жалобі калина у лузі,
Неси, Боже, душі у ніч Листопада
До тих, що вимирали за друзів.

О. Ксенин.

Ви — християни? Тоді вам мабуть відомо, що Христос сам умив ноги своїм учеників. Тож правдивий християнин не повинен вилизувати себе.

Вже вийшов з друку і продається

„РІДНА НИВА"

НА 1955 РІК.

Він містить у собі календарієм, церковний устав, вірші, описи громад тощ., багато ілюстрований.

Ціна його $1.00.

Замовляти в священиків нашої Церкви або в Консисторії:

THE HERALD
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ТВЕРДИНІ ХРИСТИЯНСТВА ЗРОСТАЮТЬ.

Українсько Греко-Православна Церква в Канаді розростається в мірі. У великих і малих містах від моря до моря вимостяться щораз то нові святині. По їх національному українсько-візантійському стилі легко можна пізнати, до якої Церкви вони належать.

Саме будування храмів Божих — це радісний прояв і святкова ключність взорових українців. Але, крім цього, треба тут підкреслити ще один важний факт, будування церков є одночасно зовнішнім виявом релігійного духа народу. Він є живим духовевої потреби. І цей релігійний дух веде також до дорібкування та великих пожертв віриих при будовані святинь.

Під цим оглядом одно з передовиків між забувати є православні українці в Новому Торонті. Після довгих років емігрантської і воєнної підготови, в цьому році вони власними силами почали будувати новий великий храм св. Дмитрія Мироточця. Настоятелем парафії є о. Ігумен Олександер Щербашин

КОРОТКІ ВІСТІ.

ВШАНУВАННЯ ОСНОВОПОЛОЖНИКІВ ЦЕРКВИ: в неділю 7-го листопада 1954 р. в Рорктові відбулося урочисте свято в честь перших основоположників церковної Громади св. Преображення. Владика Митрополит перший пионірів него родин Митрополитальними Грамота мит, а Консисторія від себе вислала сердечний привіт.

Це дома, що праця наших батьків і матерей в Канаді на церковному і громадському полі дала свої овоці, на яких молоде покоління виходується на свідомих громадян.

Пам'ять по цьому пріщіяннях ніколи не гине

У вівторок, 2 листопада, о год. в вечері БУК у Вінніпегу вказав радіозвідницю з нагоди національного свята Першого Листопада. В першій частині радіопрограми Янов ецерелі діяпеєсових фірм: ним вони торгують, що продають і т. д. Аж в другій частині щодно звінчаних святин і дистолах Керівником цієї звітної був митоніцький священик

Неяже Братство Українців Католиків не могло подбати, щоб хоча на цей раз, в річницю 1 Листопада, перший було таке свято, а не бізнес?

ПОЧАЛИСЯ БОГОСЛУЖЕННЯ В ТРАНСКОНІ.

На сході від Вінніпегу, у відділі кількох миль, розложилося невеличке місточко Транскона. Там Сі-Ен-Ар побудував майстерні, а коло них розбудували собі хати робітники з тих околиць.

Між ними є багато українців.

Є там і православні українці, які до цього часу корилися з духовенством обслуги священиків у самім Вінніпегу. Недавно повстала тут думка розпочати церковну працю на місці. Зверхнене прот. Є. Гришку з Вінніпегу, щоб відслужив Богослужіння

Таке Богослужіння було заряджено на неділю 7-го листопада в будинку ім. Шевченка. Здійснося повідомлення через школярів, які подбожно вислухали Богослужіння і уважно вислухали науку священика.

При кінці відбулася Панахида за Полеглих.

Після Богослужіння зарядженого збори, на яких остався всі учасники Богослужіння. На зборах вирішилося цілими і будучих дискусій. Промовляли: пп. Н. Стефанюк, А. Касинчук, Масляник й інші з Трансконе, а свій Є. Гришка та А. С. Брик і П. Кривицький з Вінніпегу. Висліди дискусій бу вин членів. Вирішилося 26 родин.

Вибрано тимчасовий Зарад, до якого входить: Н. Стефанюк, — голова, Гр. Масляка — секретар, М. Галицький — касир.

Старшою Сестрицею вибрана Анастасія Крамна.

Вирішено давньше приходити для згуртування всіх православних українців у Трансконі в громаду і мати сталеве Богослужіння на другу неділю грудня; всі, відмічені на дусі й тілі, розділяючи долю.

Честь усім учасникам того першого, (по довгих роках перерви) історичного Богослужіння. Дав би Господь Бог, щоб цей скромний почин увінчався видимих добрим й корисним успіхами для Церкви й нашого народу.

Це добрий і правильний почин нашим сьогочим братів і сестер у Трансконі. Витаємо цей крок і бажаємо успіхів

Присутній.

ПОШТОВА СКРИНЬКА:

ВП. О. Петруч. — Виндзор, Онтаріо: Православні українці багато пишуть і говорять про якесь сфальшування католиками в якійсь українській енциклопедії фактів про Українську Православну Церкву. Прошу мені вияснити, що воно та

Відомість: НТШ (Наукове Товариство ім. Шевченка) в Німеччині видає „Енциклопедію Українознавства". Редакція цієї Енциклопедії очолена католиками. У першому томі (17-ий розділ, 618 сторінка) там між іншим сказано, що поміжній Владика Полікарп, Митрополит УАПЦ на еміграції свого часу „приніяв над собою зверхність московського патріярха

Тим часом в 1942 р. заперечив був це сам Владика Полікарп, а в ... році сам він раз умерлий Митр. Ніканор, наступник Митр. Полікарпа

Фармер з Альберти. Дописів, що не цікавий справжніх цілей та призначень, це цікавий. Правда, на більшості авторів, а окремих випадках можемо відстунити від цього правила, але однаково Редакція мусить знати правдиве прізвище автора.

Ваше питання належить до тих, що турбують нас усіх. Ми не маємо передбачити цієї справи на якось неозначене далеке майбутнє. Однак завоз справа представляється так, що УПЦІ в Канаді за богослужбову мову має мову тільки України. Тільки в окремих випадках задовольняється відстуи від цієї постанови, але не треба мати благословення Митрополита

ЄЛЕНА ШЕВЧУК-КУЧЕРЯВА

(Посмертна згадка)

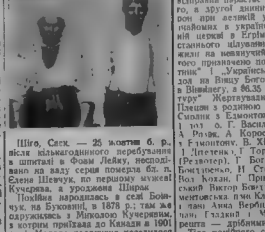

Ніпго, Саск. — 25 жовтня б. р., після кільканадцятого перебування в шпиталі в Фовм Лейку, несподівано на виду серця померла бл. п. Елена Шевчук, по першому мужеві Кучерява, з уродження Шпрак.

Покійна народилась в селі Бойчук, на Буковині, в 1878 р.; там же одружилась з Миколою Кучерявим, з котрим приїхала до Канади в 1901 році. Молоде подружжя поселилося на фармі в околиці Ніпго, Саск. На фармі працювали до 1936 р., після чого переселилися до міста Ніпго. В 1942 р. покійна подолала. Життя її було тяжке й скорботне, бо крім молодша похоронала 9 дітей. В 1952 р. покійна вступила в другий подружа з Іваном Шевчуком, з котрим жила спокійно в Ніпго, а за місяць перед смертю перебувала в резиденції мужа в Фовм Лейку.

В глибокім смутку покійна позостановила мужа і двох дітей: сина тям. Ілью Кучерявого в Ніпго і дочку Параскевію Гунчак у Ванкувері, як рівнож шестеро внуків.

27 жовтня тіло покійної було перевезено з Фовм Лейку до Народного Дому в Ніпго, де прийшло з родини (одна дочка приїхала з Ванкувер), і великої кількости народу, було відправлено окрему панахиду. На другий день тіло покійної, з церковною процесією, було перевезено до св. Успенської церкви в Ніпго похорон. Там, після Богослужіння і похоронної відправи, було потоваро на місцевім цвинтарі, біля могили першого мужа покійної.

Богослужіння й похорон відправляв парох о. Т. Яковенко, а дякували і керував хором о. Б. Яковенчук.

На цвинтарі о. парох прочитав заповіти на невинучий вінець по покійній на пресовий фонд „Вістника" $10.00 і дол. зложили: Іван Кучерявий, В. Головатий і Т. Костинюк, решта — зрібками.

По похоронній всіх присутніх було запрошено до Народного Дому, де родина покійної гостила їх перекускою.

Всім жертводавцям та всім приїжджим, що вшанували память покійної, щира подяка, а родині (Ілья Кучерявий, В. Головатий і Т. Костинюк, решта — зрібками.

МИХАЙЛО ПЛЕЦАН.

(Посмертна згадка)

В пятницю 2-го жовтня в. р. в Радвейському цвинтарі упокоївся бл. п. Михайло Плецан на 74 році життя. Походив з Вигничан коло Чортков. В 1910 р. прибув до Канади й поселився на фармі коло Торонто, на якому прожив до смерти. В 1924 р. одружився з Розалією з родини Шпрт, яка прибула до Канади з с. Нижнів, повіту Ярослав.

В Канаді Господь побагословив їм 9 дітьми, з котрих 7 живі і 2 дочки. Покійний був широко і гідно людиною. Від самих початків належав до Української Православної Церкви в Канаді, був жертвенний і совісний. Перед самою смертю хотів до нього до шпиталю грекокатолицький священик і представився, що він є священиком ще з рідного краю—думав щось скористати, бо при тому впадував про бувшого того нового церкви та при ній нагоді хотів ще й висповідати, але покійний відмовився, заявивши, що він є православний і має свою українську церкву на Еґліентайн та свого священика Всев. о. Г. Васильчина. І дійсно, о. Г. Васильчин зв'язався з ним і відправив йому Св. Тайни

Похорон в Канаді був трудний, але на старші літа дуже подібний. Михайловій почала вращати. Мав тільки поміж з дітьми.

В неділю вечером о. Г. Васильчин відправив парастас в хаті номерного, а другої днини відбувся похорон при великій участи родини і знайомих з української православній церкви в Еґліентайн. Під час останнього цілування присутні зложили на невинучий вінок $16.35, з того приписано по 5 дол. на „Вістник" і „Український Голос", 20 дол. на Вишу Богословську Школу в Вінніпегу, а 86.35 на „Вівру й Культуру" Жертвували слідуючі: пані Плецан з родиною і Пари, Немирівка Плецан з Едмонтону по 5 дол. По 1 дол. о. Г. Васильк, С. Торончук (Редактор), А. Коростіль, М. Гадзюк з Едмонтону, В. Хіжак, Є. Чежик, І. Дяченко, І. Торончук, Р. Рзицько (Редактор), Г. Богай В. Клим С. Бонтарчук, Н. Стефан (Редактор) Вол. Кожан, Г. Прилипа П. Радомський Василь Бонтарчук пан. Клим (Смоєї Лейк) і пані Анна Вербицька з Вінніпегу з родиною і М. Лукашевич, а решта — дрібними.

Тіло покійного спочило на цвинтарі Радвейському в рядах з іншими піонірами цієї околиці, що також були всенілі в нашій Божій спрові. По похоронні відбувся помінальний обід в хаті пані Плецан

Покійний залишив у смутку дружину, сестру Домку в краю, Анну Вербицьку у Вінніпегу і М. Гадзюка в Едмонтоні та сина і дочок.

Жертводавцям щиро подяка, а покійному нехай Бог нрявне зо осель праведників і надлить вічною щас-

Близький

Православні Хрестики

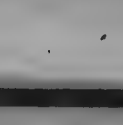

Хрестик з ланцюжком (позолоченій) ціна $6.50
Хрестик і ланцюжок з 10К золота ціна . . . $12.50
Хрестик з 14К золота, з ланцюжком з 10К золота, ціна ... $15.00
Замовлення з гривнами просимо слати до

UKRAINIAN TRADING CO.,
786 Main St., Winnipeg 4, Man.

З ОБІДУ НА СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД.

Мельв. Саск. В неділю, 14 листопада, відбувся обід в домі пивства Вінчарів, в річницю дорогого Мужа і Тата, і при тій нагоді не забули і за свою Церкву. Всі присутні долучили $17, зібрано зайвлатне новое і Костинюк і Н. Гудій, зворотні: Н. Гудій, С. Вінчар, п. Гібберт, пані Гібберт, Р. Вінчар, В. Вінчар, Ніпар, Павло Вінчар, Ю. Гайн, М. Мигалчук, П. Іванов, о. Е. Т. Приступа, В. Пилот, К. Вінчар, Н. Кукшелишний, І. Костинюк, пані М. Вінчар

Сумний дружині пані Марії і дітям, і всім жертводавцям сердечна по-

о. Е. Т. Приступа.

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД НАШОЇ ЦЕРКВИ

З великою радістю довідуємо дальше відмічено жалю Громад та тішемо осіб, що заснували свої двори на Стипендійний Фонд Богословської Академії у Вінніпегу.

Пр.-Пресв. Т. Яковенчин — збірка в громадах:

Інсінгер, Саск. (Гобнель)	$13.00
Шіго, Саск. (к. Пасічники)	13.70
Оленя Лей. Саск.	12.65
Тафтет Саск.	7.85
Нестбурн, Саск.	4.00
Фомерд, Саск.	25.00
Інсінгер, Саск. (місто)	8.50
Пакрвілл, Саск.	87.00
Тідор, Саск.	10.00
Шіго, Саск. (к. Федьків)	14.00
Шіго, Саск. (Пасічні)	14.15
Тідор, Саск. (к. Льорн)	5.30
Ельмор, Саск.	10.65
Інсінгер, Саск. (к. Кущик)	10.30

в. В. Бойун, збірка в громадах:

Рейні Ривер, Онт.	10.20
Форт Фрейсес, Онт.	35.10
Громада Ст Катерінс, Онт.	30.00

о. Ф. Легенюк, збірка від громад:

Арбор, Саск.	15.00
Норкрей, Саск	15.85
Сан Пшейн, Саск.	23.00
Гакс. Саск	13.25

о. І. Швець, збірка в громаді Фелн Фонн, Ман. 16.20

Прот. В. Апонюк, збірка в громаді Ст. Джуден, Саск. 16.15

о. І. Пестуч, збірка в громаді Гримлей, Онт. 4.00

Жіноче Т-во „Донським Україні" — Вернон, Б. К. 54.00

Прот. Г. Васильк, збірка на похорон бл. п. М. Плецана, в Торгтмл. 20.00

о. А. Тетеренко, збірка в громадах:

Громлей, Саск. (к. річки)	12.48
Громлея, Саск (північ)	9.00
Кадет, Саск.	31.00
Нашвілл, Саск.	9.60
Брукфл, Саск.	10.98

Прот. Е. Горгіш, збірки в громадах:

Шел Ривер, Ман.	25.50
Гилберт Плейнс, Ман.	36.20
Ленард, Ман.	22.45
Гренфел, Саск.	19.95
Петлюра, Ман.	17.40
Шортлейд, Ман	30.10
Роблин, Ман.	80.50
Добродійка Ю. Мельничук, Едмонтон, Алта.	10.00

о. І. Куліш, збірки в громадах:

Глендон, Алта	14.00
Сенді Рівлек, Алта	20.00
Лесзара, Алта.	10.35

Щира подяка всім, що жертвували, збірали і пересилали

Жертви слати на адресу:

UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns St., — Winnipeg 4, Man

В СПРАВІ ОДНОЇ ПРИКРОЇ ПОМИЛКИ.

В моїй книжці Українське Національне Відродження в Ботанія, що ще недавно вийшла з друку, трапилась дуже прикра помилка. Від автора, де висловлено подяку всьому нашим професорам, а між ними і проф. Дорош і Оглоблині, прочущено його теперішній високий духовний титул Митрополита. Не вносе з многих може бути надписане так: Проф. Дорош і Оглоблин-Митрополитові Іларіонові. За цю помилку дуже жалую і Владику Митрополита щиро перепрошую.

М. Боровський

Від РЕДАКЦІЇ: Вже після надрукування статті, через „Український Голос" дом. інж. М. Боровський надіслав спростування в справі помилкового, як він каже, пропущення духовного титулу Владики Митр. Іларіона. Тимчасом на обгортці книжки п. М. Боровського є вміщувані найзрізніші помилки в ім „Заумілені помилки" однаке не має згадкової помилки" вказує ти туду Владики Митр. Іларіона. На цій підставі в ІОК. автор статт „Всі дороги ведуть до Рим" не вважалося ні автором книжки, ні її редактором за повилки. В зв'язку з цим М. Боровського цінує вірним а одночасно зазначимо, в якій тяжкій ситуації доводиться працювати нашим православним ученим, коли взяти під увагу факти, подані в статті п. ОІС

ПРЕСОВИЙ ФОНД ВІСТНИКА.

З нагоди 25-ліття Ювілею пожертвено життя п-ня Стефана і Марії Майдак у Монтреалі, Кв. 25 вересня, 1954 р. зложено дар на Пресовий Фонд „Вістника" - $10.00 Благословення Боже на многі літа на цих щирих Ювілята

ОГОЛОШЕННЯ.

Хто має на продаж „Український Загальну Енциклопедію"?

Зголошуйтеся до Адміністрації „Вістника", подаючи ціну як вісти тим

Все-Канадійська Українська Греко-Православна Катедра Пресвятої Трійці
1175 Мейн стріт, Вінніпег.

Священнонастоятель ВПреосв. ІЛАРІОН, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.

Парох — Всеч. о. М. Юрійський.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ.

В с е н і ч н і — на передодні Свят від год. 7.30 вечора.

У т р е н і — в день Свята і в Неділі від год. 9-ої рано

Св. Літургія — у Свята й Неділі від години 10-ої рано.

Чини Таїнств і замовлені Богослужіння — після умови з отцем парохом.

Адреса парохa:
Rev. Fr. M. Yurijewsky
166 Smithfield Ave.
Winnipeg 4, Man

Телефони: — в Катедрі — 52-8046
— резиденція — 56-5373

ПОВІДОМЛЕННЯ

Річні збори української православної церковної громади у Васестна, Алта. відбудуться 6 грудня, 1954 року, після Богослужіння, зараз по обіді

Всіх ВП. Членів конечно просимо прибути, бо є дуже важні справи до обговорення. Просимо теж Жіноче Товариство належно приготуватися для прийняття учасників збору.

За Зарад:
А. Шпонь, голова
М. Дитюк, рев. секретар
А. Гавриляк, фін. секр

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о Мих. Таляновській
ГРУДЕНЬ:

4. Субота. **Введення** — Кіндерфілд
5. Неділя — Окн, Алта
12. Неділя — Мінеа
19. Неділя — Вонда

Адреса: 401 Мейн стріт, Саскатун

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвінницького Округа
ГРУДЕНЬ:

5. Неділя — Лайлар Парк — Ледкин — Нембоїз
12. Неділя — Тімаскома — Тінділ
19. Неділя **Миколая** — Гонор — Іст Сесекачк
26. Неділя — Гонор, Пандарфіта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомина
ГРУДЕНЬ:

4. Субота. **Введення** — Рефрід
5. Неділя — Порт Бетафорд (Річні збори)
12. Неділя — Кридор
12 грудня — о год. 8-й вечір — Різдвяний концерт укр. дітей недільної і рідної школи в Кендо
19. Неділя — Вітаїн
19 грудня — о год. 7 веч. Миколайський вечір в церковній салі в Гефорд.
25. Субота **Зачуття** — Гласлин
26. Неділя — Гефорд — Медов Лейк

Грудень Ріней—

Адреса: Гефорд, Box 164, тел. 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ГРУДЕНЬ:

4. Субота **Введення** — Кадворт
5. Неділя — Сент Джозеп
12. Неділя — Вакле
19. Неділя — Терноп'ль
25. Середа. **Св. Анни** — Адарна
26. Неділя — Елов Крік

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ГРУДЕНЬ:

4. Субота **Введення** — Мейбриджі
5. Неділя — Гасс
12. Неділя — Н. рамей
19. Неділя **Миколая** — Глен Елдер
25. Середа **Зачуття** — Арран
26. Неділя — Добрий Ман

Адреса: Арран Сект Врх 124, Тел. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
ГРУДЕНЬ:

5. Неділя — Вічнінгтон
4. Субота. **Введення** — Борівці
12. Неділя — Кедро
19. Неділя — Йонгз Прут
27. Неділя — Пено

Адреса Box 15 — Вілмігдон, Алта Тел. 49

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Саленчука
ГРУДЕНЬ:

4. Субота **Введення** — Сокої Лейк
5. Неділя — Вест Лейк (Річні збори)
12. Неділя — Стрий (Річні збори)
19. Неділя — Сокої Лейк (Річні збори)
25. Середа. Зачення — Сокої Лейк
26. Неділя — Вільна (Річні збори)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковенійча
ГРУДЕНЬ:

4. Субота. **Введення** — Вест Брук
5. Неділя — Інгінгер, місто
12. Неділя — Фокс Лейк
13. Неділя — Фокс Лейк
19. Неділя. **Миколая** — Жуковіна
25. Середа. Св. Анни — Шіго, полуд.
26. Неділя — Тігор, місто

Адреса Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василева
ГРУДЕНЬ:

4. Субота **Введення** — Торчил
5. Неділя — Росетна
12. Неділя — Ерремонт
19. Неділя **Миколая** — Редактор
25. Середа. **Зачуття** — Радвей
26. Неділя — Федора

Box 158 Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о Е. Т. Поистуни
ГРУДЕНЬ:

4. Субота. **Введення** — Ірокстон—(фашин)
5. Неділя — Сатана
19 Неділя. **Миколая** — Габард
12. Неділя — Мелвіл (крам)
25. Середа. Зачуття — Фемвуд
26 Неділя — Гудзя

Адреса: Айтуна, Box 143; тел. 57

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о О. Новицького
ГРУДЕНЬ:

4. Субота. **Введення** — Фт. Вилиям
5. Неділя — Вест Фт. Вилиям
12. Неділя — Форт Вилиям
19. Неділя — Вест Форт Вилиям
26. Неділя — Форт Вилиям

Тел. 3-8366. Форт Вилиям, Онт.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Остапа Фалка
ГРУДЕНЬ:

4. Субота. **Введення**—Велкі Ривер
5. Неділя — Лавфін
Год. 7 веч. Вечірня в Давфин.
12. Неділя — Ешвал
Год. 7 веч. Вечірня в Давфин.
19. Неділя — Сифтон
22. Неділя. **Зачуття** — Давфин
26. Неділя — Роркетон

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 4704

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ГРУДЕНЬ:

4. Субота **Введення** —, За рікою'
5. Неділя — Шіго, місто
12. Неділя — Інсінгел „Гайвей"
19. Неділя. **Миколая** — коло Кущих
22. Середа. **Св. Анни** — Елмор
26. Неділя — Вичард

Адреса: Шіго, Саск., Box 58, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о М Пахолкова
ГРУДЕНЬ:

5. Неділя — Су Лундат
12. Неділя — Порт Артур
19. Неділя. **Миколая** — Атікокан
26. Неділя — Порт Артур

Адреса: 122 Лейт Стр., Фт Вилиям

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Тетеренка
ГРУДЕНЬ:

4. Субота. **Введення** — Гронаїс (над річкою)
5. Неділя — Брукесбі
12. Неділя — Кадет
19. Неділя — Гронаїс (північ)
22. Середа. **Зачуття** — Брукесбі
26. Неділя — Нипавін

Адреса: Box 47, Гронаїс, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Тупчиївського
ГРУДЕНЬ:

5-12 неділі — Брендон
19. Неділя **Миколая** — Портедж ля Пейрі (храм)
26. Неділя — Брендон

Адреса: 318 Пасифік ave., Тел. 2826 Брендон, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїла Торгіна
ГРУДЕНЬ:

4. Субота. **Введення** — Шортлейн (храм)
5. Неділя Пі Гревіо
12. Неділя — Роблин
1. Неділя — Ленора
22. Середа. **Зачуття** — Зелена
26. Неділя — Гилберт Плейнс

Адреса: Гилберт Плейнс, Ман. Тел. 163

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Мальби.
ГРУДЕНЬ:

4. Субота — Вовк-Ворд
5. Неділя — Пайн Ривер
12. Неділя — Етелберт
19. Неділя **Св. Миколая** — Гарленд
22. Середа. Анни — Пайн Ривер
26. Неділя — Ренвер

Адреса Етелберт Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Лячини
ГРУДЕНЬ:

4. Субота. **Введення** — Сторонвей
5. Неділя — Йорктон
12. Неділя — Ірокстон
19. Неділя — Йорктон
22. Середа **Зачуття Пр Б.** — Кандер
26. Неділя — Мазепа

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
ГРУДЕНЬ:

4. Субота **Введення** — Гемпин
5. Неділя — Бовін
12. Неділя — Шпинцш
19. Неділя — Кайлена
26. Неділя — Давнінг

Адреса: Гейри Гил. Алта

Календар Українських Свят
ГРУДЕНЬ:

16	В	3 Мч	Аникіта єпис.
17	С	4 Преп.	Йоаникія Велик.
18	Ч	5 Мч	Галактіона й Епістимії
19	П	6 Попла	архиєп. Царгород.
20	С	7 Св.	Ді муч. в Мелітині
21	Н	8 Нед.	23 по З. Св. Сов. Отц.
22	П	9 Онисифора іспов. Печер.	
23	В	10 Апь.	з 70: Ераста, Силіяна
24	С	11 Мч	[illegible] прп. Теодора
25	Ч	12 Св.	[illegible] Миколаївського
26	П	13 Івана	Золотоуст. арх. Цар.
27	С	14 Ап.	Филипа з 12-ти
28	Н	15 Нед.	24 по З. Св. Мч. Гурія
29	П	16 Єванг.	Матея (Успін в [illegible])
30	В	17 Григорія еп. і чуд.	Неокес.
16	Ч	3 Прор.	Софонії при [illegible]
17	П	4 Ілінич	Варвари і Юліяни?
18	С	5 Прев.	Сави Освящ.
19	Н	6 Нед.	27. Св. Миколая Чуд.
20	П	7 Амвросія	еп. Медіол
21	В	8 Преп.	Йоаліїя, вп. з 70
22	С	9 Зачатія	Преся. Богородиці
23	Ч	10 Мч.	Мокія, Єротея
24	П	11 Преп.	Нікона Данила
25	С	12 Пр.	Спиридона еп. Тріміф.
26	Н	13 Нед.	Праотців. Мч. Евгенія
27	П	14 Мч.	Горгія, Пимена і Акиніі
28	В	15 Свщмч.	Елевтерія і матері
29	Ч	16 Прор.	Аггея, зч. Мармена
30	Ч	17 Прор.	Даніїла і Акиніі
31	П	18 Мч.	Севастіяна і воніїв його

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ГРУДЕНЬ:

4 Субота. **Введення** — Норва
5 Неділя — Лак Ла Біш
12 Неділя — Атабаска
13. Понеділок **Андрея** — Ріммонд Парк.
19 Неділя **Миколая** — Бойд
26 Неділя — Сарепа

Адреса Лак Ла Біш, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о.-Фр Гайського
ГРУДЕНЬ:

4 Субота **Введення** — Глен Елмо
5 Неділя — Сент Лейк
12 Неділя — Росборн
19 Неділя. **Миколая** — Вигусмы — Ричі Церковні Збори
26. Неділя — Оакборн

СІЧЕНЬ

Адреса: Оакборн. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука
ГРУДЕНЬ:

5. Неділя — Борднис
12 Неділя — Камора
19 Неділя — Дотвел
26 Неділя — Кемсек

Адреса Скр 425, Камора, Сасн.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
ГРУДЕНЬ:

4 Субота. **Введення** — Толстой
5 Неділя — Толстой
12 Неділя — Сінклів
19 Неділя **Миколая** — Роза
22 Середа **Зачуття** Толстой
26 Неділя — Горкетон

Адреса Толстой, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ГРУДЕНЬ:

4 Субота **Введення** — Шікман
5. Неділя — Принц Альберт
12 Неділя — Гонейвуя
19 Неділя. **Николая** — Пр Альберт
22 Середа. **Зачуття** — Сембург
26. Неділя — Вірдейл

Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

Церковний Устав
ГРУДЕНЬ

4 Воведення УЄ Луки 1: 39-49 і 56 Лит Ап Жизія 9 1-7. Євав. Луки 10: 38-42 і 11 27-28.

5 Нед. 25 Год. 8. УЄ 3. Лит. Ап. Ефес 4. 1-6 Євав. Луки 10: 25-37.

12. Нед. 26. Год. 1. УЄ 4 Лит. Ап. Ефес. 5. 9-19. Євав. Луки 10: 16-21.

19. Нед. 27. Николая. Год. 2. УЄ 5. Лит. Ап. ефес. 6: 10-17 і Жиз. 13: 17-21 Євав. Луки 15: 1017 і Луки 6 17-26.

26 Нед. Праотців (28). Год. 3. УЄ 6. Лит. Ап. Колос. 3: 4-11. Євав. Луки 14. 16-24.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXI. WINNIPEG, MAN., DECEMBER 15, 1954. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ГРУДНЯ, 1954. ЧИСЛО (980) 24

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ НА СХОДІ КАНАДИ.

Високопреосвященіший Владика Митрополит Іларіон, в асисті Всеч. о. Митроф. Прот. С. Гришина, удостоїв своєю Архиєрейською візитацією Східню Канаду.

Дня 28 листопада ВПреосв. Владика в Торонті відслужив урочисте Архиєрейське Богослужіння в співслужінні численного духовенства при великому здвизі вірних.

По Богослужінні, пічас обіднього прийняття ВПреосв. Владика зробив 1-годинну доповідь на тему: За що воював Богдан Хмельницький.

Переповнена саля не могла помістити великої кількости слухачів.

У середу, 1-го грудня, Сестрицтво м Торонта просило свого Архипастиря, щоб дозволив їм ще раз, окремо стрічати його. До цього прилучилися й Братчики. На їхньому прийнятті Владика Митрополит виголосив науку про виховування молоді.

Дня 2 грудня наш Первоієрарх прибув до Монтреалю і тут в оточенні всіх місцевих священиків відправив урочисте Архиєрейське Богослужіння в Свято-Софійській Церкві, до якої прибули настоятелі з вірними Свято-Юріївської в Лишині і Свято-Покровської Церков.

Пічас Малого Входу ВПреосв. Владика Митрополит прочитав Митрополичу Грамоту, якою переіменував Св.-Софіївську Церкву в Монтреалі на Собор

За празниковим обідом ВПреосв Владика подав науку: Як працювати в новому Соборі.

Потім на честь Владики Митрополита був влаштований концерт. Два дітячих делегатів склали привіти своїм Архипастиреві, який в програмі цієї хронікетсти виголосив Слово. Великі заслуги Православної Церкви перед українським народом.

ВПреосв Владика, на запрошення „Голосу Канади", дав радіо-інтервію про будучий розвиток Українсько Греко-Православної Церкви в Канаді, представив стан Православної Церкви в Україні, а також передав по радіо свої Архипастирське Різдвяне Слово в Україну

Вірні нашої Святої Церкви дали доказ того, що Архиєрейська Візитація підносила й скріпила їх у християнському дусі.

— — —

ЧЕСТЕРТОН ПРО ЦЕРКВУ И ДЕРЖАВУ.

На думку відомого англійського письменника Джільберта Кайта Честертона, християнство не було і ніє є непорушно повязане з суспільною системою. Доказом цього є факт, що коли дана держава (як напр. римська імперія) розвалюється, то Церква Христова, яка була в цій державі, залишається та існує дальше

Честертонове спостереження є правдиве. А разом з тим це осторога для тих, що хотіли би бачити неорганічну єдність між Церквою та державою.

Свящ. Андрій Тетеренко

Народився 14-го жовтня, 1932 р. в Берестечку на Волині. Коли підріс, зазнав воєнного лихоліття й скитання, яке пережинав, прибувши 1948 р. до Канади

У тих неспокійних часах удалося йому відбувати науку в школі та складати іспити. Великим бажанням молодого Андрія було стати священиком і до того він постійно примірявь. У 1952 р. записується на науку в Богословській Школі Української Греко-Православної Церкви в Канаді, успішно й звичне весною 1954 р. і досягає мети свого життя — висвячується на священика

19 лютого, 1954 р одружується з Галиною Липка в Гилберт Плейнс, Ман.

У свято св. Юрія, 6-го травня, 1954 року висвячує його на диякона ВПреосв. Митр. Іларіон у Катедрі Пр. Трійці у Вінніпегу.

У Катедрі Пр. Трійці у Вінніпегу діяв стале священик о. диякон Андрій на священство тим самим Митрополитом.

Через літо набуває практики і від вересня 1954 р. призначений парохом округа Гронаїс у Саскачевані

Молодому, енергійному й надійному о. Андрієві стелиться милий шлях праці у виноградинку Христа.

Всі, хто знає його, певні цього, що він їх надій й сподівання виправдає, а головно буде памятати, що наша світ Церква яка з довірям піднесла його до нього стану й давала йому опіку в часі студій завжди прийме його вдячність для всі.

— — —

НТШ І МАРІЙСЬКИЙ КОНГРЕС.

Проф. Р. Смаль-Стоцький голова Наукового Товариства ім. Т. Шевченка (НТШ) і д-р Ю. Федицький - секретар НТШ в ЗДА, обидва католики, з нагоди католицького Марійського Конгресу в Філядельфії вислали до архиєп. Кир. Константина лист з запевненнями в „сердечній пошані та синівській відданості". Лист датований 6 листопада, 1954 р. Аж десять членів НТШ брали участь в Марійському Конгресі як офіційні представники НТШ.

Усе це під іменем православного Т. Шевченка

УРОЧИСТІСТЬ 37-ЛІТТЯ ХРАМУ СВ. МИХАЛА В ВІННІПЕГУ.

Дня 21 листопада, 1954 р. Православна Громада Св. Михаїла в Вінніпегу урочисто відсвяткувала 37 річницю свойого храму

О год. 9.30 рано Високопреосвященіший Митрополит Іларіон прибув до церкви, де його зустріла процесія на чолі з ВПреосв. о. Прот. В. Кудриком. Біля церковно удекорованої вітальної брами — з написом **„Витай нам Владико"** — голова Громади п. Кравчук склав Владиці привіт. Відповівши на привітання, Владика направляється до церкви. Між тим він ще приймає привіт Пароха Прот. о. С. Геруса, і під спів „Достойно есть" та під звуки дзвонів вступає до церкви.

При великому здвизі народу починається Архиєрейське Богослужіння. З Владикою співслужать: о. д-р С. В. Савчук, Всеч. о. Прот. Кудрик, Парох о. Прот. С. Герус і диякон о. Блажук. Присагрують 4 студенти-богослови в стихарях. Владика висвячує двох студентів теольогій в іподіяконів.

По Богослуженні відбувається гостина, після якої делегати склали привіти. Промовляє ряд визначних гостей. Сильне Слово виголосив ВПреосв. Митрополит Іларіон. Глибоку змістом промову сказав Дост. Бачинський — посол і спікер Манітобського Парляменту.

Урочистість закінчено многоліттям Високопреосвященному Владиці Митрополитові

Члени Громади та Сестрицтво церкви Св. Михаїла зробили все для того, щоб ця урочистість зилася якнайкраще.

— — —

Коли людина знайде матеріяльне багатство, то вона не хоче поділитися ним з своєм ближнім Але коли вона побачить, що дає гарне, то кличе іншу людину й каже: „Подивися, яка це краса!" Коли вона не зробить цього, то її радість буде недовершена, бо вона буде заслонена. Отже митець помышляє, себто відчуття краси, в людині є безтерестовні, це самолюбій. Тож музика, спів, мелярство, поезія, краса природи і т. д. милять людину. Добре це знали старі греки

(З філософії Е. Канта)

ДЯКІВСЬКІ КУРСИ

З благословення Високопреосвященного Митрополита ІЛАРІОНА, Консисторія Української Православної Церкви цим проголошує

ДЯКІВСЬКІ КУРСИ

На Курси приймаються особи, що мають належний слух та голос. Початок навчання 20-го січня 1955 р. Незможним курсантам дається стипендія й приміщення в Колегії св. Андрея в Вінніпегу.

Прохання про прийняття на Курси подавати на адресу

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.
Президія Консисторії
У.П.ПЦ в Канаді
о. Є. Гришина, голова

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА
ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

(Продовження)

Уся Україна зненавиділа унію ще на початках її, тільки чекала відповідного часу, щоб виступити збройно проти неї. Український народ кипів не тільки проти поляків, але й проти унітів, що намагались нищити батьківську Віру, і тим допомогти полякам перевести на католицтво ввесь український народ і здеморалізувати його.

Разом з утиском Віри більшали й утиски соціяльні. Жити українцеві в Польщі ставало неможливим. У таку напружену годину досить було малого могикану, щоб запалити ввесь український народ. Нарешті появився Богдан Хмельницький, — і запалала вся Україна, а з нею й Польща, і кров потекла сторіжми.

2.

Яка була головна причина повстання Богдана Хмельницького.

Звичайно, причин повстання Богдана Хмельницького було багато: соціяльні утиски Польщі проти православних не знали меж. Але кривди релігійні були найбільшими, і кожен розуміє, що ще з них випливають і кривди соціяльні. Релігійна рана на православному тілі в українців в Польщі ніколи не заживала, хоч часом з поверхні ніби й затягалась. Ця рана вічно кровавилася, і підбурювала ввесь український народ проти поляків та їхніх вихованців - унітів.

Наш найбільший історик Михайло Грушевський з першої ясно поставив питання, яка була головна причина повстання Хмельницького, і вирішив це так, що на перше місце поставив причини соціяльні, національні й інші.[1] М. Грушевський необ'єктивно робить усе, щоб переначити свідчення сучасників, і шукає першопричин таки соціяльних, хоч джерела ясно вказують на переслідування Православної Віри, як на першопричину.

Але своєї позиції М. Грушевський не витримує, і заявляє: „І не зважаючи на це все, першим окликом, під яким зірвався повстанець, і з яким потім пішло воно в традицію, усе таки був оклик: „За Віру!" Досить це несподівано по тім усім, що ми бачили вище (неповним ором, Ів.), але кінець кінцем не буде дивним, коли ми пригадаємо з одного боку — цілий ряд огнищ релігійної боротьби, особливо на білоруській і західній українській території, дрібної місцевої війни, яка місцями безпосередньо перейшла в повстання в війну Хмельниччини. З другого, візьмімо на увагу те, що з різних мотивів роздражнень і невдоволень, які підіймали людність проти польського режиму і шляхетського панування, релігійний мотив був найбільш популярний, найбільш ідеальний, який найкраще міг служити для оправдання й освячення повстання в очах своїх і чужих.

З легкої руки Грушевського й інші нові історики стали шукати першу причину повстання Богдана Хмельницького не конечно в релігійних утисках; так робить напр. Дм. Дорошенко[2] й інші. Це шляком не відповідає дійсності, — як я чодав вище, — першою причиною все були релігійні утиски, з яких логічно поставали й всякі інші утиски, як малі так і тяжкі.

Релігійні утиски чи утиски Віри, — це поняття дуже широке. У той час слово „Православна Віра" об'єднувало все духове життя нашого народу, — його культуру, його національність, його традиції й звичаї, його життя громадське й т. ін. І незалежно зо словом „Православна Віра" (або: Віра Благочестива) поєдався й соціяльний стан її вірних. Поняття „Православна Віра" мало-помалу злилося з назвою „руський" (українець), і коляки добре знали, що винищуючи Православ'є, вони тим самим винищують і небезпечний їм український народ.

Сучасні історики унітів часто або баламутять нам історію Хмельницького, неправдиво освітлюючи її, або зовсім оминають питання утиску Православної Віри й ролі унії в ньому. Сучасні совєтські історики значно про Віру не чіпають ані слівця, бо їм писати про те заборонено. А навіть православні історики часто питання Віри, найголовніше в Хмельниччині, навмисне оминають, „щоб не вносити подражнення братам".

Такий стан вивчення найвеличнішої доби нашої історії не тільки шкідливий, але й гріховний: Своя історія перестає бути учительською українців. На своїх давніх помилках треба навчатися, щоб не повторювати їх, й не затоваги їх. А в науці це все не дає нам правдивого малюнку. Хмельниччина, яка зачалася й всю Україну запалила одним тільки гасло: „За Православну Віру, проти унії"

3

Сучасники Хмельниччини свідчать, що Богдан бився за волю Православія проти унії.

Український козацький Літописець „Самовидець" докладно описав усі кривди, які терпів православний український народ від католиків поляків, і він „на першім місці поставив ворожнечу православних з унітами, і прикрості від ренегатів Православної Віри", признане навіть Грушевським.[3] Оце була перша причина повстання Богдана, ворожнеча православних з унітами."

„Самовидець" найкраще знав правдиві причини повстання Хмельницького, бо був самовидцем його, а сам Літописець написав десь року 1672-го, по 25 літах мовчазности. Коли вже можна було погляньти на Хмельниччину спокійніше. І він і виставив першою причиною повстання 1648-го року утиск Православ'я.

„Самовидець" починає свою історію Хмельниччини правдивим свідоцтвом: „Початок і причина війни Хмельницького есть єдино от ляхов на Православіе гоненіе і козаков отягощеніе".[4] І це Самовидцеве „єдино" тут багато промовляє нам.

Самовидець був сучасником і свідком тяжких кривд, які терпів православний народ від відступників унітів та від поляків. Він пише: Для православних у Вірі Руській була помішка велика від унітів і ксьондзів, бо вїже не тільки ки в Литві та на Волині, але і в Україні" унія (за допомогою польської зброї) почала рору брати. У Чернігові унітські Архимандрити одни по одному настановали, по інших містах православні церкви запечатували. У тім унітам помічниками були шляхта, уряд і ксьондзи, бо вже в Україні що город, то костьол був. У Києві теж не малий утиск чинили церквам Божим старожитним, — тодішній воєвода Тишкевич, а також єзуїти, домініканн, бернардини й інші заборонявши. Чисто вже не відрізняли старорускую Православную Віру від поганства, бо вже більше пошанування було якому ласкуному жидові, ніж найлипшому християнинові русинові. А найгірше глузування та утиск народ терпів від тих, хто з Руської Віри приняв Віру Римську".[5]

Це страшне свідчення, але справедливе...

Королівський історик того ж самого, також сучасник і самовидець, К о х о в с ь к и й, передає скаргу самого Богдана Хмельницького, і пише, що „блаженної пам'яти приводом для повстання нашого самперед виставляється Грецька Віра, якій — казав Хмельницький — діялися гіркі зневаги від унії. Владичі маєтності й маєтності черничі повідбирані. Священики в пониження, — унітами, захопивши духовну юрисдикцію, прикладають їм ніж до горла. Де в якім кутї зістається ще правдива батьківська Віра, там єзуїтські проповідники пускають у рух різні наклепи. Усі благання православних на сеймах зістаються даремними, або відкладаються з одного сейму на другий, — сама згадка про Православну Віру викликає гнів. Нема границь тїрської неволї, в панування обрізного жидівського роду робить її ще ненависнішою.[6]

Це в високій мірі велике джерело, сам королівський історіограф ствердже, що утиск Православія унітами виставляється найпершою причиною повстання Хмельницького.

---

[1] Історія Самовидця, видання 1878 р., ст. 11 У Грушевського там само, ст. 50-51

[2] Annalium Poloniae climacteres. 1683 р., І. ст. 25.

У „З'ЄДИНЕНИХ" ТАКОЖ Є РОЗЄДНАННЯ

Католицький часопис „Америка" (з 30 вересня, 1954) пише: „Церкви теж одної не тримаються. Є в нас одна Католицька, але чомусь окремо для Галичина, а окремо для Закарпатців".

Додаймо питання: Чи погодився б на те Рим, якщо б католики з Галичини захотіли обєднатися з католиками з Закарпаття в одну Церкву?

На Закарпатті має блестит католицька Мадярщина, а на Галичину — католицька Польща. Яке становище займає тут Рим?

СВОБОДА РЕЛІГІЇ В ІТАЛІЇ

Ще не так давно в Італії бували такі факти, що некатолицькими місіонерам, а конкретно — протестантам, урядовою дорогою забороняли ширити Слово Боже. Та ось у цих днях повідомляють, що Палата Рад — найвищий адміністраційний трибунал — вирішила, що уряд Італії повинен у практиці проводити конституційну свободу релігії для всіх віровісповідань.

Добре було б, якби в тому була зацікавлена католицької Церкви в Італії.

Усі читайте й перекладуйте новий журнал:

„ВІРА І КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., квартьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.

Адреса:
"VIRA I KULTURA".
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

---

[3] Див. його „Історія України-Руси". Київ, 1922. т. VIII ч. 2, ст. 79-81.

[4] М. Грушевський, т. VIII ч. II ст. 116-117

[5] Історія України, 1933 р. т. II ст. 8.

[6] Напр. А. Яворівів: Договір Богдана Хмельницького з Москвою 1654 р., Нью-Йорк, 1954 р. - оцінює релігійні справи як основні, а тому це праця — суб'єктивна.

[7] Історія України-Руси, т VIII ч. II ст 81.

[8] Там само, ст. 79.

[9] Цебто на Київщині.

РИМ, УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ Й НАВЕРНЕННЯ „НАРОДІВ РОСІЇ"

(Продовження)

Але так само, як наш народ ніколи не приняв своєї боротьби за відзискання своєї державної незалежности, так само ніколи не приняв своєї боротьби за **привернення релігійної єдности** яка ісnувала до накинення нашому народові гвалтом релігійного роз'єднання. Доказом цього є відродження Української Православної Церкви поза межами України в країнах вільного світу, як Америка, Канада та ін, коли то велика частина нашого народу, опинившись на волі, відкинула унію, як пам'ятку польського політично-релігійного поневолення українського народу.

Ми міцно віримо, якщо тільки Україна звільниться від чужої опіки, релігійна єдність українського народу Православній Вірі прийде сама собою. Добре розуміє це Рим, а тому з одного боку радіє з кожного поєднення української вірархії латинщення уній, а з другого боку вигадує себе ніби оборонцем Православного Сходу.

Для прикладу візьмім насильне впровадження целібату, який завзято побоювали вірні греко-католицької Церкви в Галичині. Як Рим міг боронити жовтого священства, коли він сам занехав це порушення загварантованих свого часу прав Унїятської Церкви?

Я знаю особисто кількох священиків греко-католиків, що опинились на скитальщині, які звертались до єпископів в Америці й Канаді з просьбою спровадити їх до цих країн для душпастирської праці. Більшість з них не отримала навіть відповіді, і то від своїх бувших товаришів з теологічних студій. І коли ми маємо кількох жонатих священиків греко-католиків, які працюють тут, то вони завдячують своє тут перебування майже виключно (як не виключно) своїй рідні. А коли ми священиків дали тут душпастирську працю, то хіба тільки тому, що могли вони в противному разі піти до Православної Церкви.

Рим не чує нарікань, глибокого жалю, а навіть розпуку жонатих греко-католицьких священиків, які чесно працювали для свого народу на рідних землях, а в наслідок військових подій опинились поза межами своєї Батьківщини. Але цілеспів, що мали своїх господинь за прикладом римо-католицьких священиків, радо втекли й сповадкували для праці в їх дїецезіях...

Або ось візьмім сяму назву Церкви. По візантині частини українців від Православної Церкви названо їх унїятами або греко-унїятами. Трохи пізніше вже зустрічаємо назву греко-католиків, а ось недавно впровадженою назву українців католиків. Треба сподіватись, що незадовго процесс „наближення" буде завершений прибавленням слова „римо".

Що ж до самого слова „православний", то процес цілковитого викреслення його з Богослужбового вжитку ще не завершений, але там, де слово православний могло б зворушити на себе увагу, його вже не існує, хіба тільки для пропагенди. Ото історія така:

На перших початках по запровадженні уній слово православний лишилось у Богослужбових Книгах так, як воно було в Православних Книжках, бо це ж була унія православних з римо-католицькою Церквою. Але поняття православія ступенво стало затемнюватись словами унія, греко-католицтво, католицтво. Коли ж ворожі кордони, які ділили українські землі, по Першій Світовій Війні впали, і українці всіх земель в боротьбі за вільність і незалежність своєї держави пригадали собі також свою єдність релігійно-православну, провід греко-католицької Церкви перелякався: **Та ж вони всі почувають себе православними.**

І ось греко-католицькі священики, з наказу своєї єрархії, починають поволи вживати слово православний, щоб воно не пригадувало греко-католиком їх вікамн сильної зо всею Українною Православної Церкви. Найперше вживали слово православний з помикання на Великому Виході під час Служби Божої. Замість „всіх вас, православних християн"... стали виголошувати **„всіх вас, православних християн".** Коли ж віри стали уподобнятись за словом православний, то священники стали виголошувати **„всіх вас християн".** Але це також видалось небезпечним. бо тут можуть бути не тільки православні християни, але також протестанти, а навіть сектанти. Тому не тільки стали опускати православний чи праовірний, але навіть „всіх християн", залишаючи на разі з цілого помикання тільки „всіх вас" (Молитовник для молоді „Кличе до неба", Вінніпег 1952). Тут мимоволі пригадується мені байка Крилова про маленького козла, на якого напали вовки. які пожерли того козлика, так що залишились тільки рожки та ніженята.

Так було в Галичині, так було і в Канаді та інших країнах українського поселення. Але в Римі сидить спеціяльна Комісія Про Росєю, яка укладає плани позискання для Риму не тільки України (зрештою, для Риму існує тільки єдина неділима Росія, як про це ми знаємо з папського послання до народів Росії), але також Росії. Рим так захопленість тепер справою завдання уній на великих просторах совєтської імперії по її розвалі, що він **на разі, натурально до певного часу, як це ми бачимо з історії уній в Галичині, готовий є лишити все православним за ціну признання над собою влади папи римського.**

Про особливіше заінтересування Риму російським народом, до якого, натурально, зараховано також український народ, римо-католицький журнал „Екслюлар" за місяць травень-червень 1953 (виходить в Америці) так пише: „Його Святість стоїть на місті Христа і Сам Христос діє через нього. Він більше стурбований проблемою навернення Росії й миром всього миру, як якабудь інша істота на землі. Це видно з його Послання від липня минулого року (1952), з якими він звернувся до російського народу... Найперше, наприкінці минулої Другої Світової Війни на світ на честь Марії **Папа передав під особливу опіку Непорочного Серця Марії** Церкву, світ і **Росію**... **Присвячення самої Росії непорочному серцю Марії** було предметом **знаменитого липневого посвячення** (який викликав протести навіть з боку державно думаючих українців католиків (примітка автора)[10]). Але це ще не все. Має наступити ще третє посвячення..."[11]).

---

[10] Про неї „Трагічний документ Ватикану і поміч у поєднанні російського цеви до влади Росії" („Голос України" від 6 вересня 1952 року) Багато свого часу писала наша преса. Про опінії Риму та його апологетів в українських силах дуже добре свідчить також книжка, Address and Sermons by the Most Reverend Amleto Giovanni Cicignani Apostolic Delegate to the United States. Paterson, N.J. 1952. На сторінках 279-296 цієї книжки уміщена промова цього апостольського делегата з приводу 25-ліття нашого єпископства присвяти К. Богачевського, про якого говориться що він є „Apostolic Exarch for the Catholic Galicians of Byzantine Rite in the United States", а про Церкву є мова, як „Ruthenian"; Ruthenian Communities". Але нема там мови про українську католицьку Церкву, а місто Холм названо польським, Chelm

Правда, у другій промові цього римського достойника (на сторінках 359-368) з приводу завершення Семінарії у Вашингтоні вже є згадка про українців католиків, але це вже ми інших, бо все говориться про „the education of Ruthenian Clerics, Greek Ruthenian Rite", Ruthenian College of St. Josaphats „Ruthenian Church Ruthenian Subcarpathian Church", „Podcarpathian Ruthenians", а вкінці ці промови завершуються таким зрочистим твердженням „The Ruthenian Church will surely continue on its mission".

[11] The Scapular — Nationale Catholic Magazine „Our Lady's Home Journal" 1943.

о. ГМ,

ПРО ПРАЦЮ СЛІВ ПАРУ.

Вступаючи з вами в ту коротку розмову, я ні на хвилину не забуваю того, що я також був молодий і пригадую собі всі дні своєї молодости, мов нині. Тому я певний, що розумію вас. Перш усього, я вірю, що кожна й кожний з вас прагне бути щасливим, чесним, освіченим і може також заможним. Дехто з вас може мріє про славні на ввесь світ подвиги.

Звичайно вони починаються у вас як мрії, немов сни. Ви прагнете йти до цієї цілі простим, чесним шляхом. Але при зустрічі з дійсністю, з щоденним суворим життям, ці молодечі мрії найчастіше розносить вітер, мов зимний подув весняний цвіт.

У таких випадках дехто має сильність зневі рітися у власні сили. Він готов повірити, що на світі панує тільки зло, що правда й справедливість не оплачується; бо — мовляв ви каже наша приповідка — «неправда сидить за столом, а правда в кутку за дверима".

Якесь почуття підсти ни всі і вся одгортає тоді таку зневі рену душу. Тоді він шукає собі скороченого шляху до цілі, щоб стати заможним й отримати розголос, хоча б і злий.

Така зневі ра не є оправдана. Бо „короткий шлях веде до криміналу, а довгий — до цілі". Гляньте на мурашку: 60 разів вона пробує перенести важке для неї бревенце, аж врешті освягає свою ціль.

Дармо на світі не приходить нічого. Все те, що прийде дарма, палевно добре вам не принесе. Бог створив людину духом і тілом так, що вона мусить працювати. Хто не працює, той іде проти закона Божих і проти своєї власної природи. А лінивство мститься викривленим характеру, що часто, приводить до злочинів. Праця натомість дає моральне обезпечення Праця дає почуття самовпрятости одинці. Праця від молодих лет вчить людину стояти на своїх власних ногах. А коли самостійною стає одинця, то духово й матеріяльно самостійним стає ввесь народ. Жадна державно-політична самостійність не осягнеться без усамостійнення одинці. А коли й осягнеться, то довго не втримається. Бо одинці з несамостійною душею не вміє оглядатиметься то на Москву, то на Варшаву, то на Берлін, то на Рим

Першу побічаговано Бог. І тому й на Українська Церква Православна Заклинає молодь до праці. Молись, трудись, бадьорись — ось до чого закликає вас наша Свята Церква. З ним кличами, при сильній вірі в Бога, ви осягнете свою ціль, якщо вона шляхотна. І через соломку звиродніння сучасного звиродніло модерного життя атомової ери від знамення хреста пройдете як ясні світлині постаті лицарів Христових

Олександер Брик.

ПАТРІОТИЗМ ГРЕЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Делегацію греків з Кипру до Об'єднаних Націй очолює архиепископ Кипру Маканій. Її делегація буде домагатися, щоб ОН дали Кипрові право самовизначення, а тоді він заявився б за злуженою з Грецією.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50
Релігійний часопис для українців в Канаді.

Адресуйте
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ПЕРЕД РІЗДВОМ.

Зближаємося до великого свята Христової Церкви — Різдва Ісуса Христа. Живемо в країні, де далеко до Різдва коляндують на радіо. Часописи прикрашують, кількох днів ще до „Цілого місяця", щоб спішити робити закупи. Пошта повідомляє, коли посилати посилки, щоб перед Святами або на самі Свята були доручені адресатам. Часописи повні оголошень, відповідно уложених і вистилізованих, щоб перекопати покупців, що товари найкращі, а особливо надаються для дарунків на Свята. Торгівля святочними картками, а повніє русі.

Така метушня в світі, кругом нас, як було в Вифлеємі перед народженням Спасителя. Всі зайняті всім іншим, а не тим, чим треба.

Правдиві християни приготовляються до свят Народження Ісуса Христа на інший лад.

Вони постять. Менше уваги звертають на їду, на тіло, а більше дивляться на власну душу. Вони більше моляться. Більше бувають у церкві на Богослуженнях. Більше роздумують над Ділом приходу Месії в світ, для спасення людського роду. Більше застановляються над тим, щоб бути кращими людьми, горожанами свого краю, свого народу, достойніше виконати обов'язки і повинності свого звання, свого стану і людини-християнина.

Правдиві християни плянують послати привітання з нагоди Свят. Але ці привітання відзначаються скромністю і вкиненні на картках, що нагадують Бога.Ісуса Христа і Його Святе Народження.

Вони дають дарунки як знак любови й пошани, але не розраховують на кращі зворотні дари.

Вони особливо нагадують собі рідних батька й матір, щоб при нагоді цього Свята виявити їм велику, щиру любов; нагадують собі рідню, приятелів та знайомих і шукають способу, щоб їм виявити прихильність, симпатію й пошану.

Правдиві християни стараються з нагоди цих Свят побільшити християнські чесноти, щоб цим способом заслужити собі ласку в Бога, Який з небес зійшов, щоб нас рятувати й принести щастя в цім і другім світі; отже обовязково приступають до сп. Сповіді і приймають святе Причастя.

Правдиві християни приготовляють свої церкви до Свят. Прикрашують їх, набувають кращі прикраси, ікриборя і взагалі стараються місце для Богослужения й молитви прикрасити, щоб надати йому святочного вигляду.

Вони приготовляють пісні й коляди, щоб саме Богослужения зробило на молящих таке враження, яке викликає велике Свято Різдва, — глибоке й незбутне.

Вони обмислюють усі можливості, щоб дати коляду на церкву, для Консисторії і на інші важні громадські справи.

Взагалі правдиві християни дивляться на Свято Різдва Христового як на християнське Свято, коли увагу треба звернути на Бога Творця й духові справи. Так і ми будемо стрічати цьогорічне свято Народження Ісуса Христа.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ДВАДЦЯТЬ СЕМА НЕДІЛЯ.

У св. Євангелії (Лк. 13:10-17) оповідається про удоровлення недужої жінки; а що це був святий день, то це не подобалося настоятелеві божниці. Ісус Христос це зауважив і відповідно повчив того настоятеля, а цим і нам лишив науку, як правильно ми повинні проводити святі дні.

Треба знати, що в Старім Завіті були інші святі дні, а інші установила наша свята Церква в Новім Завіті. От у Ст. Завіті святковано суботу; ми святкуємо неділю. Були перед приходом Ісуса Христа інші свята, крім суботи, і ми маємо наші свята, ще поза святкуванням неділі.

Правдою є, що в теперішних часах легковажать неділі та свята. Це гріх. Як неділі так і свята треба проводити так, як навчає Церква. Коли ж люди не пристосовуються до науки Церкви, вони тим ставлять себе в становище меншевартних християн або просто грішників, які не огидаються на Бога, на Церкву та наїздки.

У святі дні треба найперше прославляти Бога молитвою, Богослуженням у церкві та вчинками такими, що милі, приємні Богові. Приступи до св. сповіді; прийми святе Причастя; попроси священника, щоб відслужив Панахиду за померших. Молебень за здоровля живих; відвідай немічних і слабих чи то вдома. чи в лічниці, прочитай хоч кілька стихів з св. Письма, добру книжку, часопись, а також дай жертву. У церкві йдуть старші брати чи сестри за збіркою; зложи дар, бо так годиться. Є щось у церковній салі чи Народньі Домі, якийсь відчит, концерт, вистава піди туди, щоб там зложити ленту на підтримку доброго діла та й нате, щоб чогось навчитися й побувати з людьми.

Це не все, що треба робити в святі дні. Все ж, коли будемо хотіти гідно їх провести, напевно проведемо. Совість наша нам скаже, що робити, а чого випередитися.

СВЯТИЙ НИКОЛАЙ.

Дев'ятнадцятого грудня святкуємо свято на честь св. Николая. Проживав він у місті Мир, провінція Лікія, то звичайно в церковних книжках та й в календа зивають його: „Мир Лікійський (Мирлікійський)" Чудотворець.

Походив він з побожного дому. Наслідком цього було те, що він був дуже побожний і себе посвятив на службу Богові і Церкві, покінчив школи, висвятився на священика, а потім став єпископом і архиепископом.

Про нього пишуть, що він старався про чесноти, „які правдиво прикрашують людину і приближують до Бога. Життя його було невинне, думки все чисті, рука милосердна, а серце наскрізь перепнене любовю. Молитва, піст і читання св. Письма були його улюбленим „дійством."

Відомий св. Николай як любляний податель дарів у потребі. І тому знають про нього в усім християнськім світі та й у день св. Николая діти дістають дарунки. Про нього зложені прекрасні церковні пісні. Поза тим, що він помагав бідним і потребуючим, він також вславився як добрий громадський діяч. Бе-

ручи участь у всіх справах і завжди сіючи добро. За це Господь його звеличав даром творення чуд і Церква його величає як Святителя і Чудотворця.

Маючи його за взір, ми повинні бути також прикрашені добрими чесностями, жити побожно й богоугодно (приємно для Бога), творити тільки добрі діла й бути милосердними, готовими дати жертву на кожну добру справу.

Молитва мусить бути обовязкова.

Піст маємо заховувати після приписів нашої Церкви.

Побожне читання має бути для нас найприємнішим заняттям.

А понад усе даваймо жертви до границь десятини. Бо давно Господь установив міру, скільки люди повинні жертвувати, і ця міра донині незмінена.

Живучи правильно, віддаємо Богові те, що повинні.

НЕДІЛЯ ПРАОТЦІВ

У Євангелії (Лк. 14:16-24) є притча, повна глибокої науки. Нею пригадує Господь, що люди запрошені до Божого Царства, і вони це запрошення легковажать або ігнорують, а через те пропадають навіки.

Господь зробив велике заряджения для спасення людських душ; Євангелія містить у собі все, чого потрібно нам до спасення; Він дає нам прощення гріхів, освячення серця, ласку Свою для прославлення. Нема нічого, — говорить церковний писатель,—чого б серце обтяжене гріхами бажало, або змучена совість хотіла, і що було б недосяжним у великій обильності в Христі; „Христос, одним словом, є сума і матерія „великої вечері". Він заявляє: „Я хліб життя; хто до Мене приходить, не буде голодувати, а хто вірить у Мене, не буде прагнути ніколи". Або: „Бо Моє тіло — правдивий корм, а кров Моя — правдивий напій. Хто їсть Моє тіло і пє Мою кров... житиме повіки" (Ів. 6:35-55-58).

Притча повчає, що євангельське запрошення дуже широке і далекосяжне. Послав Свого слугу в часі вечері сказати запрошеним вірним, що вже все готове".

Бог усе чинить, щоб людину спасти; коли вона не осягне спасення, то вина є по її стороні. Бог Отець готовий прийняти всіх, хто до Нього приходить; Бог Син готовий очистити від гріхів усіх, хто з вірою до Нього приходить. Бог Дух Святий готовий освятити всіх, хто про Нього просить. Бог безграничо бажає спасти людину, коли вона цього хоче.

Люди запрошені, але відмовляються через надмірне привязання до світу, і себе оправдують тим чи іншим; одначе нема зимовки, що оправдала б людину відмовити Богові прийти до Нього.

Питаймо себе, чи ми належимо до запрошених. А як ми запрошення це трактуємо? Відповідь на це можемо самі дати.

є.

АЙЗЕНГАВЕР ДАЄ ЖИДАМ ПРИЗНАННЯ.

Вітаючи жидів з їх Новим Роком, през. Д. Айзенгавер підкреслив, що жидівський народ, відколи він існує, був для всього людства подивугідним прикладом вірности засадам справедливости й свободи, а також взірцем відданости праву й свободі визивати свою релігію. Президент сказав, що такі заслуги жидів повинні бути прийняті всім людством, щоб здійснити його змагання до миру та злагоди між народами.

Жиди святкують тепер 300-ліття свого поселення в ЗДА. Триста літ назад прибуло до Америки 23 жиди. Нині є їх там поверх 5 мільйонів.

СВІДКИ ЄГОВИ
„ДРУГИЙ ПРИХІД ХРИСТА ВІДБУВСЯ"

Четвертий; Росселіти кажуть, що другий прихід Христа був духово сповинений в 1874 р. із започаткуванням їхнього руху, а золотий вік Царства Христового був у 1914 р.

Россел довгими роками пророкував, що буквальне і фізичне установлення Христового Царства відбудеться в 1914 році. Але ж яка іронія! Той рік, замість стати початком епохи всесвітнього спокою і добробуту, приніс першу страшну Світову Війну. Виглядало наче Бог хотів поглузувати з ненадіяненного „пророка". Такий кардинальний провал цього пророцтва розчарував багатьох із його послідовників, і рух мало що не розвалився. Одначе Россел скоро по тім трагічним році помер: його ж наслідник, Рутерфорд, вийшовши з повними доктринами пояснення, зумів відживити вимираючу секту і влити в неї нову енергію. Головне пояснення полягало в тім, що царство почалося не матеріяльно, а духово таки в 1914 р. В тім році Христос зачинав Давидів трон, і золотий вік відкрито. Ось тайни маленьким перетасування Рутерфорд зумів затримати розбитків при житті.

Чи ви вірите, що Христос вернувся духово в 1874 р., і згодом відкрив своє всесвітне царство в 1914 році? Подивімся, що нам про це говорить Біблія:

1. Христос сказав, що Його прихід не буде знаний, бо не буде відкритий чоловікові: (Дії 1:7; Мар. 13:32; Лука 12:40; 21:34, 35; Матея 24:36, 42,43; 25: 13; Відкр. 16:15).

2 Прихід Христа буде видимий, утілений (не тільки духовий), з многими явищами (Дії 1 11, Мат 24 29, 30, Мар. 13 24-27, Люк 21 25-27, Відкр 1:7).

3. Коли ми розглядаємо хаотичний стан світовий подій і студіюємо Святе Письмо, де ілюструються обставини, що звіснують у царстві Христа (Ісаії 2:2-4; 11:1-7), ми ніяк не можемо повірити, що вже знаходимось у золотім віці.

4. Як далеко сягає духове царство, — воно почалося не від 1914 року, але яких 19 сот літ тому назад (Івана 3:3; Кол. 1:13; Рим. 14:17); і, як ми вже бачили, людина входить в це царство не тому, що належить до спеціяльної групи, до „Свідків Єгови", але через правдиве покаяння і віру в Христа (Мар. 1:14, 15; Івана 1:12).

Невірна наука про Ісуса Христа.

Пяте: Доктрина Свідків Єгови про Христа жахливо відмінна від того, як навчає Святе Письмо і чого придержується наша, та інші Церкви, довгі століття. Вони:

1. Навчання Церков про Пресвяту Трійцю зважидають, висміюють, вважаючи йому поганське походження.

2. Христос, за їх наукою, істота створена — (архангел Михаїл).

3 Христове втілення, кажуть вони, полягає в тому, що Він полишив Свій духовий стан і став звичайною людською істотою.

4. Визнають, що Чоловік-Христос був знищений, і що Його смерть фактично покутує гріх Адама.

5. Твердять, що тіло Ісуса ніколи не вийшло з гробу. Бог міг був сховати його в якомусь місці і задержати для показу в часі золотого віку. Воскресення Христове значить для них, що Він ще раз став духовою істотою.

Чи може правдивий християнин увірити в таку дивну доктрину про Господа Ісуса Христа? Вірішальним і фундаментальним питанням в релігії є, — „Закого вважає народ Сина Чоловічого" (Мат. 16:13). Бо тут в основі росселізм ріжниться від інших християнських релігій. І кожний, хто правдиво розуміє св. Письмо і є христолюбивим, буде вважати Свідків Єгови не лише помильними, але по части і блюзнірськими. Ми поясняємо своє твердження:

1. св. Письмо вчить що: а) Отець є Бог (Кол. 1:1). б) Ісус Христос є Бог (Ів. 1:1; 5:18; 20:28; Рим. 9:5; Фил. 2:6; Тита 2:13; II Петра 1:1; I Ів. 5:20). в) Дух Святий є Бог (Ів. 4:24; II Кор. 3: 17); — прямим доказом — (Дії 5:3, 4; Жидів 9:14; Пс. 139:7-10; I Кор. 2:10, 11; Мат. 12:31; — непрямим доказом.

Чи св. Письмо, отже, вчить про потійгізм? Та певно, що ні (I Кор. 8:4-8). Воно утверджує власне монотеїзм, а говорить про Отця, і Сина, і Святого Духа, то тим лише підкреслює Трійєдиність Єдиного Божества. Є тільки один Бог (одна есенція), але Він існує і прославляє Себе в трьох певних Особах.

2. Христос не міг бути сотворений чимсь, що вже перед тим було створене. Він Самим. (Ів. 1:3; Кол. 1:16). Як ми доказували попередньо. слова Святого Письма ясно приписують Христові абсолютне Божество.

3. Чистий абсурд казати, що Христос покинув Свою духову істоту, щоб стати людиною. Перед своїм приходом на світ Він був духовою істотою. Як же міг Він залишити єдиноісуще, а тим і непромінальне своє Божеське Буття? В такім разі, нічого не прийшло на світ. Новий Заповіт навчає, що було дійсне втілення. „І Слово сталом тілом". Божество увійшло і було зєднане з тілом (Ів. 1:14; I Тим. 1:15; 3:16; Ів. 3:16; 8:58).

4. Смерть Христа була правдивим умилостивленням за гріхи цілого світу (Жидів 9:22; I Ів. 2:2; 1:7; I Петра 2:24; 3:18; Ic. 53:5, 6; і т. д.). Коли б помер був на хресті звичайний чоловік, як твердять росселіти, тоді правда, що його смерть могла допомогти тільки одному чоловікові — Адамові. Але це була смерть Бого-чоловіка, Христа Сина Божого, що помер на хресті (I Кор. 15: 3-4). Отже Його смерть є вистарчальною і потрібною для покутування за всі гріхи світу.

5. Христос правдиво встав із мертвих в тім самім тілі, що Його було розпято. Це не було тільки звичайне духове воскресення, як твердять егоїсти. Порожній гріб і яких 13 доказів по воскресенні можуть доказати це понад усякий сумнів (Лука 24:39). Тільки фальшиве толкования ними Святого Письма може привести до фальшивих висновків

о. Т. Ковалишин.

ПРОТЕСТАНАСЬКА ТЕОЛЬОГІЯ В РИМІ.

У папському університеті Григоріянум започатковано студії протестантської теольогії. що їх викладає голландський єзуїт о. д-р Вітте. Він є членом Католицької Вселенської Конференції, яка шукає можливостей контакту між Римом і протестантською Світовою Радою Церков.

Яким чином цей „контакт" може навязатися? Хіба що шляхом якоїсь нової „унії", — цим разом уже з протестантами. Ледве чи це вдасться

ВІДНАЙДЕНІ ГРАМОТИ ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

У державних архівах Польщі відкрито чимало оригіналів старих українських документів, з яких 75 передано до Києва. Між ними є вісім грамот гетьмана Богдана Хмельницького, що досі не були відомі науці. Серед них є одна грамота дружини Б. Хмельницького — Ганни Хмельницької. У цих документах говориться про надання привілеїв православним монастирям в Україні

Цікаво, для якого нового фальшу вжинуть большевики ці документи?

КОЛЯДА

Коли народився син Божий у Вифлеємі, Йому принесли дари пастирі з довколишніх пасовиськ і мудреці-царі з далекого Сходу. Святкуючи свято Народження Спасителя, нагадуємо собі і тих пастирів і мудреців-царів, і їх наслідуємо, даємо дари-презенти нашим рідним, близьким і знайомим. Це гарний звичай. Але даючи дари родині і приятелям, забуваємо найважніше, — забуваємо дар зложити Богові, а це наш перший обов'язок.

Найкращий дар наш для Бога буде, коли ми себе віддамо на службу Богові; коли ми будемо провадити правдиве, побожне, християнське життя; коли сенсість Єдиного Божества. Є тільки один Бог (одна есенція), але Він існує і прославляє Себе в трьох певних Особах.

А дальше дар для Бога — це коляда на Церкву. Її треба розділити на дві частини: одну треба дати на місцеву церкву, а другу на всю Церкву (до Консисторії).

Першу треба зложити колядникам, які будуть тій колядувати від парохії. Другу треба зложити на заклик священика, чи кого іншого в церкві, у відповідну коверту, підписати на ній своє ім'я й дати адресу.

Одну і другу часть треба дати в такій висоті, щоб виглядало, що даємо дар на високу й гідну справу — складаємо дар для Церкви, яка є установою Бога, отже заслуговує на поважний дар.

У нас від якогось часу вважається один доляр поважним даром, коли його жертвуємо на церковну справу. На все інше одначе цей один доляр — це незначна. дрібна. монета. І воно справді це невелика монета, коли хочемо купити авто, одежу, поживу чи яке майно. Отже таким самим він є, коли його жертвуємо на Церкву. Тому, коли будемо давати коляду на місцеву церкву або для Консисторії Церкви, то зложимо **більше як одного доляра, а сюльки саме — то це подиктує нам наша совість . . .**

3,3000 РОКІВ ВІЙНИ.

Учений теолог і астроном, д-р Фінлі Кнокс, адвентистський проповідник, у своїому викладі про світові війни Єгипту, Вавилону, Персії, Сирії, Греції й Риму, а також про війни в Середніх віках та в нових часах аж по наші дні, сказав, що на протязі 3.500 років тільки 200 років був мир. а 3,300 років людство провело у війнах.

Високе становище людини, що звязане з високими титулами. схоже на велику висоту в горах: коли людина осягне її, мусить уважати, щоб їй не закрутилася голова.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

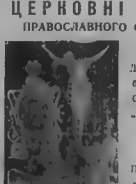

Дістанете в найбільшім Укр. Складі —
„ПРОВІДИНІЯ"
1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

СТОРІНКА МОЛОДІ

НЕДІЛЬНА ШКОЛА.

(Продовження)

Другий розділ моєї теми відносить ся до завдання Недільної Школи. В загальнім розумінні я вже натякнув на це в першій частині. Там я сказав, що завданням Недільної Школи мало б бути: передавати нашій молоді науку, голошену нашою Церквою. Тут подрібно покажу, що я сам під цим розумію.

Кожна Церква, крім загальних християнських засад, відзначається ще й певними такими прикметами, що є її власні. Це такі речі, що їх в других Церквах не знайдете. Такі властивості прикмет має і наша Церква. Через них наша Церква ріжниться від інших Церков. Які є ці прикмети і скільки їх є, — в це я тут не буду входити, лише зазначу, що коли ми хочемо, щоб наша Церква самостійно могла існувати, ми мусимо не тільки самі знати ці прикмети, але ще й подати, щоб наші діти знали їх. Ролю поширення свідомости щодо цих питомих питань посеред нашої молоді мала б узяти на себе наша Недільна Школа.

Може часом виринути серед нас питання: Чи то треба аж Недільної Школи, щоб дитина могла пізнати всі ці прикмети своєї Церкви та перейнятися всіма тими науками, що їх Церква проповідує? Ось у Старім Краю Недільних Шкіл ми не мали, та якось повиростали ми на добрих християн і то ще православних. Що в Старім Краю виростали ми на добрих православних християн і без Недільної Школи — це правда; але не треба забувати, що там обставини були зовсім відмінні від тих, серед яких ми живемо в Канаді. В Старім Краю — Церква була наповненому удержанню, і, як така, вона здавала зрозумілу підтримку в рідних формах. Одна з таких підтримок була подібною до неї, що римо-католицька Церква використовує тут в Канаді через свої сепаратні школи. Друга характеристика старокрайнна відносини, що існувала в тих часах серед нашого народу, була та, що тоді по всіх усюдах існувала лише одна домінуюча Церква, грекo-католицька в величині чи православна на Україні. Перебуваючи в такій атмосфері, кожна дитина не могла віддати далеко від держави і від своєї Церкви, хоч би навіть не отримувала ніякої релігійної науки. В Канаді обставини зовсім відмінні. Церква є цілком відлучена від держави і від тої державної жадної підтримки не отримує. В державних школах релігійного виховання не дозволяється, хіба як вже було згадано, в римо-католицьких сепаратних школах. До того ще треба додати, що на канадійській землі, через необмежену волю, намножилась так багато різних сект, що перелічити. І кожна з тих сект уживає різних способів, щоб довити в свої сіті якнайбільше молоді. Розумієтеся, та молодь, що найменше обробна науково тими сектами, найлегше падає жертвою пропаганди тих сект. І не дивно, що такі знайомі нам секти як: Свідки Єгови, Пятидесятники, і тому подібні, так добре зарепрезентовані нашою українською молоддю. Недільна Школа цьому лиху могла б запобігти.

Тепер глянемо, що в нашій Церкві робиться на полі Недільної Школи. Мушу признатися, що під тим оглядом я найменше поінформований. Знаю, що таких шкіл у нас в Едмонтоні дуже багато та що їх багато і по інших великих центрах. Як вони в тих центрах провадяться і чого в них навчають, — мені не відомо, бо, перегладаючи наші "церковно-релігійні видавництва, нігде не помічав чогось більш інформативного про них, хіба зрідка. згадку, що такі школи існують. Не виключаю ни те, що так хочеться вірити в добру, щиру й корисну роботу тих шкіл, є одначе багато підстав думати, що всі ці школи ще замало розвинені, а їх робота замало пляново ведеться, і що найбільше між школами, які вже існують, відчувається великий брак належної координації.

Тепер приступаю до останньої частини мого реферату з питанням: Що робити, щоб стан нашої Недільної Школи поправити? Моя відповідь на це питання була б така: не треба чекати, щоб ж Собор наш нам це питання розвязав. Нам треба братися до цієї справи зараз так, щоб ми мали відповідь вже тоді, коли Собор сколичеться. Найперше треба негайно створити Комітет для вироблення „курікулуму" Недільної Школи. Як такий комітет мав би працювати, я в те не буду входити. До такого Комітету повинні входити попри священників також і світські люди. Відповідальність за заснування такого Комітету повинна взяти на себе наша Консисторія. Комітет такий не мусить бути в Вінніпегу. — він може бути в Едмонтоні, в Саскатуні, в Торонті, а члени можуть бути з різних місцевостей.

Завдання такого Комітету мало б бути: опрацювати певний плян для Недільної Школи Української Православної Церкви в Канаді для вжитку в усіх наших Недільних Школах. Коли б ми могли таке здійснити, тоді наша Нед'"на Школа зможе провадити роботу більш плянново, чим вона досі це робила, і результат сим би добрий по всіх закутинах Канади. А що найважніше, з такою виробленою програмою ми могли б знати, по якій лінії наша молодь виховується, та з бігом часу пізнавали б свої помилки й уникали їх. Без програми ми цього не зробимо.

На тім я закінчу свій реферат. На таку тему, як Недільна Школа, можна б більше сказати. Можна б ще зачепити таку справу, як дітова література для Церковно-релігійного вмісту, без якої годі провадити Недільні Школи як слід. Брак такої літератури відчувається в нас дуже болячо вже тепер і над самим цим питанням, можна б дискутувати годинами. Але про це можна при іншій нагоді.

Д-р Н. Голубінський.

ПОШТОВА СКРИНКА

ВП. О. Петрук, Виндзор. — Питання: Православні українці багато коли і говорили про своє обрусіння католиками в житті українській енциклопедії фактів про Української (Православну Церкву. Прошу мені вияснити, що воно таке властиво таке.

Відповідь НТШ (Наукове Товариство ім Шевченка) в Німеччині видає Енциклопедію Українознавства. Редакція цієї Енциклопедії складає католики. У першому томі (7-ий розділ, 618 сторінка) там між иншим сказано, що покійний Владика Полікарп, Митрополит УАПЦ на еміграції, свого часу прийшов над судьбою зверхництво московського патріярха".

Томасом в 1942 р. заперечив був це сам Владика Митр. Полікарп, а в бібліотеці рода це ще раз заперечив Митр. Никанор, наступник Митр. Полікарпа.

Фармер з Альберти. — Дописів, що не відповідні справжньому їхньому призначенню, не містимо. Правда, на бажання автора, в окремих випадках можемо відступити від цього правила, але одинаково Редакція мусить знати правдиве призначення автора.

З БУКВАРЯ ЧЕМНОСТИ.

Не мила це річ закрутне комусь увагу на відступні правила чемности; особливо не мила вона тоді, коли відомо, що дана людина їх знає й звичайно притримується, але розходиться з ними в менті передержування. Одночасно видається це річ звертати комусь увагу на „абуку" чемности там, де саме вроджене відчуття й делікатність підказує, як треба поводитися культурно. Бо ж не всі люди мають такий вроджений дар.

Все те мамо на увазі, коли звертаємо увагу на той писання в католицький редакції Відповідь новим редактором „Вістника" (Голос Спасителя" ч. 11 12 1954 р.)

Ми знаємо „Шановне Редакторство, (вибачте, що зву Вас „Шановне", бо не знаю, чи Ви духовні особи чи ні) Для інформації доводимо до відома, що Редакційна Колегія „Вістника" складається з 3 духовних і 3 світських. Головним редактором є о. Василь Сенета, а секретарем — о. Митроф. Прот. Є. Гришко.

Нитомість для застереження щодо якихсь можливих якого напасників, ще повідаю вам, що покійний Владика Полікарп, Митрополит УАПЦ на еміграції, свого часу прийшов над судьбою зверхництво московського патріярха".

Томасом в 1942 р. заперечив був це сам Владика Митр. Полікарп, а в бібліотеці рода це ще раз заперечив Митр. Никанор, наступник Митр. Полікарпа.

Фармер з Альберти. — Дописів, що не відповідні справжньому їхньому призначенню, не містимо. Правда, на бажання автора, в окремих випадках можемо відступити від цього правила, але одинаково Редакція мусить знати правдиве призначення автора.

З БУКВАРЯ ЧЕМНОСТИ.

Не мила це річ закрутне комусь увагу на відступні правила чемности; особливо не мила вона тоді, коли відомо, що дана людина їх знає й звичайно притримується, але розходиться з ними в менті передержування. Одночасно видається це річ звертати комусь увагу на „абуку" чемности там, де саме вроджене відчуття й делікатність підказує, як треба поводитися культурно. Бо ж не всі люди мають такий вроджений дар.

Все те мамо на увазі, коли звертаємо увагу на той писання в католицький редакції Відповідь новим редактором „Вістника" (Голос Спасителя" ч. 11 12 1954 р.)

Ми знаємо „Шановне Редакторство, (вибачте, що зву Вас „Шановне", бо не знаю, чи Ви духовні особи чи ні) Для інформації доводимо до відома, що Редакційна Колегія „Вістника" складається з 3 духовних і 3 світських. Головним редактором є о. Василь Сенета, а секретарем — о. Митроф. Прот. Є. Гришко.

Нитомість для застереження щодо якихсь можливих якого напасників, ще повідаю вам, що покійний Владика Полікарп, Митрополит УАПЦ на еміграції, свого часу прийшов над судьбою зверхництво московського патріярха".

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА.

Українська Православна Громада в Новому Торонті почала будову нової церкви св. Димитрія Мироточця. Будова відбувається під проводом настоятеля парафії о. Іларіона Олександра Щербака. Управи Громади в складі: Василь Лялько — голова, Євген Лукасевич — секретар, та Будівельного Комітету в складі: Іван Лелик — голова, Стефан Школьний — секр. **Православна Громада св. Володимира** в Торонті скликала свого Українського Жіночого Комітету з метою ц. р. влаштувати виставу старину українського народного мистецтва. Виставка відбувала під проводом голови УЖК пані Калнин Сакалюк. Головну доповідь мала пані Сабела Стечишин із Саскатуну.

Руїни старовинного храму, десь з 7-го до половини 10-го століття, викопали археологи на горі Тепсень у Криму. Археологічні дані довозяють догадуватися про звязок цього нового храму з культурою найстарших часів Київської Руси.

Богословських книг в СССР в 10-ті Духовні Академії (в Москві й Ленінграді) та 8 Духовних Семінарій: в Москві, Ленінграді, Києві, Луцьку, Одесі, на Кавказі й ін. Подаючи ці дані за „Журналом Московської Патріярхії", журнал „Віра й Культура" (Winnipeg) пи ше так: „У порівнянні з тим, що було до Совєтів, це тільки капля в морі. Ось статистика духовних шкіл в Росії на 1891 рік. Духовних Академій було 4, а в них студентів 769. Духовних Семінарій було 65, а в них учнівся 17246 кандидатів на священиків. А т. зв. Духовних Шкіл було 185, а в них 29,619 учнів.

Церковна преса в Совєтах зовсім незначна, — пише „Віра й Культура": 1) „Журнал Московської Патріярхії"; 2) „Православний Вісник" (Львів); 3) „Голос Православія" (Чехословаччина).

Для зміцнення протирелігійної боротьби в Україні міністерство культури УССР прийняло (совєтською з Москви) особливий плян Згідно з тим, в 1955 р. має бути видана й масово поширена протирелігійна література, а в цьому тижні Ленінграда Сталіна, Маркса та Енгельса.

Не цуряється політики жидівське духовенство. Рабін Вениямін Шульзінгер організував масовий похід на Вашингтон на доказ симпатії до сенатора Маккарті, який стоїть перед небезпекою бути виключеним з сенату за „непристойні свідчі поведінки" з поборником комунізму.

Під юрисдикцію Царгороду пішов Архиєпископ Сильвестер, який очолює Церкву УАПЦ в Австралії („Український Вістник" ч. 2)

У тюрмах червоного Китаю — з цього, що досі відомо — в-повіж духовенства зтинуло: 5 єпископів, 8 її не кривиться у важних. Вже сенько з Китаю 70 єпископів і 60 священників, монахів і монашок китайського походження.

Католицький священик, італієць Андрео Гаттеро, мабуть був єдиним таким комуністу що за всіх своєго священослужіння, коли як свяще ник він на власну руку поїхав до Варшави на т- зв. „Конгрес Миру" в 1950 р. Щойно після цього Рим суспокоївшись його. А тепер Гаттеро одержав „сталінську нагороду ми ру".

Другий Екіменічний Собор УА-

ПЦ (т. зв. Соборницькі)", — труда архіяк. Григорій) відбувся 15-17 жовтня ц. р. в м. Чікаго, США. Головою Собору (конференції) був Владика Богдан (Шпінька), який є в юрисдикції Константинопільського Патріярха.

Хвиля безбожницької пропаганди котиться по всій Україні. „Радянська родина" (ч 9, 1954 р.) повідомляє, що протирелігійна кампанія почалася тепер в Кривому Розі.

Корінь церковної єдности — у спільній традиції, — така була проміння думка доповіді на тему „Церковна єдність у світлі нашої спільної традиції", що її виголосив проф Йоганідес з Атенського Університету (Греція), на Другій Конференції Світової Ради Церков у США 15-30 серпня ц. р. Цей грецький учений, як православний, відзначив, що єдність усіх християнських Церков має вияв тися передусім у збереженні спільної християнської традиції (перекл. зимна)

Владика Никанор спростував. Фр. Гойвер у своїй книжці „Православна Церква в Україні від 1917 року по 1945" подав таку інформацію. За часів німецько-гітлерівської окупації України, Московський патріярх намовляв Владику Никанора, щоб він не виїзжав на еміграцію, а залишився в Києві.

Відділ Інформації УАПЦ, очолюваний Митр. Никанором, в Західній Європі повідомляє, що Владика Никанор жадних переговорів з Московським патріярхом ніколи не мав ("Рідна Церква" з жовтня 1954 р.)

З Єрусалиму повідомляють, що живильну віру мають тепер приблизно десять тисяч хлопців.

Згід Білоруської Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії відбувся в м. Бредфорді 17-го липня 1954 р.

Місячник „Християнський Еволюціонер" повідомляє, що в США число вірних дуже зросло. При кінці минулого року парафій нараховувало 95 мільйонів членів. Досі це ніколи в такому відношенні до приросту населення не збільшувалося число вірних.

„Жінець католицької еспрації в Чехословаччині" під таким заголовком „Наша Мета" (2 жовтня 1954) сповіщає про увязнення останнього кат. єпископа в цій державі — Тротія.

У Лебанові (Ліван - країна на Середньому Сході де половина населення є християнська, а половина мусульманська) точаться проти боротьби між християнами й мусульманами. Взагалі мусульмани останнього часу більше проявляють ворожість до перевиш від християнами.

ДРУГА РІЧНИЦЯ СЕСТРИЦТВА СВ. ПОКРОВИ.

Сестринство св. Покрови при Українській Греко-Православній церкві в Тімбер Гіллі відзначило свою другу річницю свого існування.

Місцевий парох о. Флик відслужив Богослужіння, а вечором в Укр. Нар. Домі відбулося святочний вечерю. Сестрині привітали численних гостей, на чолі з о. Пароком і панею добродійкою, що привезли з собою смачні страви. Господарем вечери був ві. Грозік.

На цей врочисту вечір обрав Пречистої Божої Матері, в кругом нього горіючі свічки виглядали святочно-молитовно настрою.

По вечері Пантелеймон сказав коротку промову, закінчивши до згоди в любові християнської, якої брак тут так дошкульно відчувається. Після того своє привітання склали також і Сестрениці — голова Церковної Громади. Дальше, ці молодечий аплавтан — пання Олеся Торгічська і панна Дарусь Павлюк, чудово відспівали чудові „Рапок" і „В горах Карпатах".

З черги, пані Павлюк — голова Сестринства вислала привітальну картку Папі Римському словом Подібне вчинили ві. Василь і Сван Ревко. Мин.

По цьому останньому вітанню на закінчив о Пароха присутні зложили на невинучий вінець 48 дол. З того 30 дол. на добудову Катедри в Просп. Трощі в Вінніпегу, 10 дол. на „Вістник" і 8 дол. на „Укр. Голос".

Всім учасникам похорону й тим, хто причинився до полегшення горе родини в її великому смутку і жертводавцям сердечна подяка: а душу Марії нехай Господь Милосердний прийме в свої небесні оселі.

Вічна їй память!

О. Ф. Л.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Четвер, Онтаріо. В листопаду 5 відспівала ц. р., упокоївся в Бозі Іван Вишневський, проживши 62 роки. Помер несподівано на ледучу серця, залишивши в смутку не тільки свою родину, але й своїх приятелів. Похорон відправив парох о. Г. П. Церкви о. Керницький з Вінніпегу.

Як невинучий вінець по похороні присутні зложили $20.00. З того, згідно з бажанням жертводичка, призначено $5.00 на „Вістник". Решту $15.00 передано о. Пароху.

Передплата на один рік $2.00; для заграниці $2.50

Адресуйте так:

THE HERALD
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

З ХРЕСТИН НА БОГОСЛОВСЬКУ АКАДЕМІЮ.

В неділю, 31. жовтня ц. р. відбулося в Преподо хрещення Мелані, доньки п-ва Василя і Сільві Бездих. Чину хрещення довершив о. Т. Пастух, парох церкви Покрови Пресв. Богородиці в Вінніпегу, в присутності численних парафіян і в їх дітоньки до Божої Благодаті.

При цій родинній радісній святі о. Парох згадав присутнім гостям про хрещення своїх власних дітей, і що вони своєчасно повинні не забувати свого духовну матір, рідну Церкву і сердечно про її годовину 50-ліття Богословську Академію, що не може тягнути без помочі православного загалу. Гості відповіли щедрими щирими жертвами — Ол П. Михайло Бездих зібрав кошти — тридцять — пять толярів, брати Бабюк по долярові Іван Трофименко — Таміт Трофименко по 2 доляри, Василь Трофименко — Николай Трофименко — Ярослав Трофименко, відтак батько Василь Бездих та о. Григорій Тіоногу Теодор Тисейко Дмитро Демчук і Василь Мельниченко Разом 71 толярів.

Новонароджена хай скоро росте в жертводавницю щирої спільноти!

Присутній.

РІЧНИЦЯ СМЕРТИ

Бл. п. Мелянії Тимко

Дня 13 листопада ц. р. в церкві в Вілей Ривер, Ман. була відслужена Заупокійна Св. Літургія в Пам'ять покійної Мелянії Тимко. По Св. Літургії панна молодіж відправила свій традиційний обряд Богданої Ранки, на подібної не забуто в ново. Ві. Василь Мельниченко від імени парафії і від імени своєго Господаря висловив слова подяки.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Марія Балин

Дня 18 жовтня в м. тракторному смертю померла 32-літня Марія Балин, лишивши по собі на цім світі трьох дітей. Покійна народилася в Райфілд Фарм, пов. Чернігів на Україні. До Канади приїхала в 1911 р. В 1921 р. вийшла за Антонія Рожанчук. В 1926 р. родина Чоботар переїхала на стало до Едмонтону. Покійна була дуже тихої й лагідної вдачі.

В тяжкому смутку залишили по собі: 11-річну доньку Марію й дітей й сестру. На похоронні ці забрали з нею 71-річну матір, чоловіка й 3

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підкомітетського Округа
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя. **Миколая** — Гомор — Дуфрост
26. Неділя — Гомор — Пангарфілд.
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Ісї Сендерс
7. П'ятниця. **Різдво Ісуса Христа** Гомор — Пембіна — Сендгіл
8. Субота. **Собор Преєв. Богор.** Дуфрост — Стед
9. Неділя **Первич. Стефана** — Транскона Паспарт Парк — Тандал
14. П'ятниця. **Новий Рік** — Дуфрост
16. Неділя — Сарто — Ледюк
19. Середа **Богоявлення** — Гомор Пангарфілд
23. Неділя — Ст Мартин — Сентон
30. Неділя — Гомор — Пангарфілд — Пембіна

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. Т. Приступи
ГРУДЕНЬ:
10. Неділя. **Миколая** — Габрал (храм)
22. Середа **Зачиття** — Фелнуд
26. Неділя — Гудзя
Адреса: Айтуна, Вох 143; тел 57

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя — Сюжі Лейк (Річні збори)
22. Середа. **Зачиття** — Сюжі Лейк
26. Неділя — Вільна (Річні збори)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя Николая — Роза
22. Середа Зачиття — Толстой
26. Неділя — Гарденгтон
Адреса: Толстой, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя — Вест Форт Вилліям
26. Неділя — Форт Вилліям
Тел. 3-8566, Форт Вилліям, Онт.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Тетеренка
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя — Гронлянд (північ)
22. Середа. **Зачиття** — Брускої
26. Неділя — Нипавин
Адреса: Вох 47, Гронлянд, Сас.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Атомюка
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя — Термонтія
22. Середа. Св. Анни — Аджена
26. Неділя — Елов Крік
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Кадворт
7. П'ятниця. **Різдво Ісуса Христа** Ст. Джуздек
8. Субота. **Собор Преєв. Богор.** Нікол
9. Неділя. **Первич. Стефана** — Сміте
14. П'ятниця **Новий Рік** — Аджена
16. Неділя Термонтія
19. Середа. **Богоявлення** — Елов Крік
23. Неділя — Кадворт
30. Неділя — Ваказ

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турконяського
ГРУДЕНЬ
19. Неділя **Миколая** — Портедж ля Прейрі (храм)
26. Неділя — Бременон
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Брендон
7. П'ятниця. **Різдво Ісуса Христа** 12 год. Повечірня і Сл. Бож — Брендон
8. Субота. **Собор Преєв. Богор.** 8.30 рано — Портедж ля Прейрі
9 Неділя **Первич. Стефана** — Брендон
14. П'ятниця. **Новий Рік** — Брендон
16 Неділя Брендон
19. Середа **Богоявлення** Брендон
23. Неділя — Портедж ля Прейрі
30. Неділя — Брендон
ЛЮТИЙ
6. Неділя — Бременон
13. Неділя — Портедж ля Прейрі
20—27. Неділі Брендон
Адреса 514 Пеннфта ave Тел 7826 Брендон, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ГРУДЕНЬ:
19 Неділя Вітка
19 грудня о год 7 веч. Миколаївський вечір в церковній салі, в Гефорд.
22. Середа. **Зачиття** — Гансвіль
26. Неділя — Гефорд — Медоа Лейк — Служить о. Тарновський
Просимо родичів покійних своїх дітей до Різдв та Недільної школи так і в Гефорді як також у Норт Бетафорді. Кожен з Вітків
СІЧЕНЬ:
2 січня о год. 7.30 веч. річний концерт Недільної та Різдвяної Школи в Норт Бетафорд в Народньому Домі
2. Неділя — Бланш
7. П'ятниця. **Різдво Ісуса Христа** Гефорд
8. Субота. **Собор Преєв. Богор.** Кридор
9. Неділя. **Первич. Стефана** — Норт Бетафорд
9 січня о год. 7 в Нар. Домі у Гефорд СУМ відзначе „Вафельєвську Ніч".
14. П'ятниця. **Новий Рік** — Редфіх
16. Неділя — Гетедей
19 Середа. **Богоявлення** — Вітків
20. Четвер. **Собор Іо. Хрестителя** Гетедей
23. Неділя — Гласлин
30. Неділя — Гефорд
Заувага: В Новеєри Празників — Різдва та Богоявлення Служба Божа о год. 8.30 в Гефорд; на Новий Рік Вечірня і Молебен в Гефорд о год. 7 вечером. На випадок снігів та хмелець може наступити зміна в порядку Богослужень.
Адреса: Гефорд, Вох 163; тел. 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя — Йорктон
22. Середа. **Зачиття** Пр. Б. — Кадзер
26. Неділя — Мачета
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Райн
7. П'ятниця **Різдво Ісуса Христа** Йорктон
8. Субота. **Собор Преєв. Богор.** Мазепа
9. Неділя. **Первич. Стефана** — Стоуновелл
14. П'ятниця **Новий Рік** — Кадзер
16. Неділя — Йорктон
19. Середа. **Богоявлення** Йорктон
23. Неділя — Вроктон
30. Неділя — Горацц

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ст. Зузака
19. Неділя. **Миколая** — Рима
22. Середа **Зачиття** — Кобб
26. Неділя — Ватсон
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Вадена
7. П'ятниця **Різдво Ісуса Христа** 12 год. вночі — Ватсон
7. П'ятниця **Різдво Ісуса Христа** 10 год рано Вадена
8 Субота **Собор Преєв. Богор.** Вімер
Год 7.30 веч. Різдвяний Концерт дітей.
9. Неділя. **Первич. Стефана** — Фостон
14. П'ятниця. **Новий Рік** — Рима
16. Неділя — Ватсон

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя. **Миколая** — Глен Елзер
22. Середа **Зачиття** — Арнор
26. Неділя — Поплен, Ман.
СІЧЕНЬ
2 Неділя — **Свят Ривер**
Глен 12 год. вночі
7 П'ятниця **Різдво Ісуса Христа** Арнор — 9.30 рано
8. Субота. **Собор Преєв. Богор.** Кобург
9 Неділя **Первич. Стефана** — Морквей
14 П'ятниця. **Новий Рік** — Пено
16. Неділя — Кагівіл
19 Середа **Йордан** — Стінен
20. Четвер **Собор Іо. Хрест.** — Глен Елзер
23. Неділя — **Мелбурнік**
26. Неділя — Дорбен
Адреса: Арнор, Сиск. Вох 124, Тел 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Еммануїл Горгіон
ГРУДЕНЬ
1. Неділя — Ленард
22 Середа. **Зачиття** — Зелена
26. Неділя — Гилберт Плейнс
Адреса: Гилберт Плейнс. Ман.
Тел. 183

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Остапа Фляка
ГРУДЕНЬ
13 Неділя — Сидртон
22 Неділя **Зачиття** — Данфин
26. Неділя — Роркетон
Адреса: Вох 350, Данфин, Ман.
Тел. 4704

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя. **Миколая** — Жучкани
22. Середа Св. Анни — Шіго, полуд.
26. Неділя — Тідор, місто
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Федюки
6. Четвер. Св. Вечір — Шго місто Вечірня
7. П'ятниця. **Різдво Ісуса Христа** Шіго місто
8. Субота. **Собор Преєв. Богор.** коло Куцих
9. Неділя. **Первич. Стефана** — Вест Брук
14 П'ятниця. **Новий Рік** — Талмей
16. Неділя — Вакард
19. Середа. **Йордан** — Жучкани
23. Неділя — за річкою
30. Неділя — Елмор
Адреса: Шіго. Сасск. Вох 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ГРУДЕНЬ:
19 Неділя. **Миколая** — коло Куцих
22. Середа. Св. Анни — Елмор
26. Неділя — Винніпег
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Льюїс-Лексленд
7. П'ятниця. **Різдво Ісуса Христа** Інсінгер гайвей
8. Субота. **Собор Преєв. Богор.** Пастюкки
9. Неділя. **Первич. Стефана** — Юнсінгер місто
16. Неділя — Фоєм Лейк
19. Середа. **Йордан** — Шіго полуд.
23. Неділя — коло Куприовських
30. Неділя — Тідор місто
Адреса: Шіго. Сасск., Вох 52. Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ГРУДЕНЬ:
19 Неділя. **Миколая** — Бойд
26. Неділя — Сарепа
СІЧЕНЬ:
2 Неділя — Лак Ля Бишп
6. Четвер. Навеч. **Різдва Христ.** Свят Вечір — Кройтсед
7. П'ятниця. **Різдво Ісуса Христа** Бойд
8. Субота. **Собор Преєв. Богор.** Сарепа
9. Неділя. **Первич. Стефана** — Грессленд
14 П'ятниця **Новий Рік** Ричмон Парк
16. Неділя Атабаска
19 Середа **Йордан** — Крайгенд
21. Неділя — Норад
30. Неділя — Сарепа
Адреса: Лак Ля Бишп. Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
ГРУДЕНЬ
19. Неділя — Новий Друт
26. Неділя — Пено
Адреса: Вох 158 — Вакінгтон, Алта
Тел 49
СІЧЕНЬ:
2 Неділя — Вакінгтон
8. Субота. **Собор Преєв. Богор.** 8 год рано Вакінгтон
Пуджин
9 Неділя. **Первич. Стефана** — Андрю
14 П'ятниця **Новий Рік** Пено
16. Неділя — Кагівіл
18. Нав. Шез. Вечір — Волосовятте: 3 год. попол. — Друт
4 год попол — Лукашн
19 Середа **Йордан** — 8 год рано — Амаро (Волосовятте)
10 год. рано — Вакінгтон
20. Четвер **Собор Іо. Хрестителя** — Борівні
Неділя Друт
Неділя — Залозе

Календар Українських Свят
ГРУДЕНЬ
16 Ч 3 Прор Софонії пр. Іоана
17 П 4 Вавил Варвари І Юліяни
18 С 5 Прп Сави Освящ
19 Н 6 Нед. 27. Св. Николая Чуд.
20 П 7 Амвросія єп Медіол
21 В 8 Прп Наталія, ап з 70
22 С 9 Зачати Преєв. Богородиці
23 Ч 10 Мч Мини Єрофея
24 П 11 Прп Іоакима. Да ібя
25 С 12 Пр. Спиридона єп Трімф
26 Н 13 Нед. Протопр. М Євгенія
27 П 14 Мч Тирса, Левкія, Каллиника
28 В 15 Свящ Євстерія і матері
29 С 16 Прор Аггея, мч Марина
30 Ч 17 Прор Даниіла і Анании
31 П 18 Мч Севастіана і воїнів його

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майбн.
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя. Св. Николая — Гарленд
22. Середа. Анни — Пайн Ривер
26. Неділя — Рельвер
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Пайн Ривер
7. П'ятниця. **Різдво Ісуса Христа** Етельберт
8. Субота. **Собор Преєв. Богор.** Пайн Ривер
9. Неділя. **Первич. Стефана** — Гарленд
14 П'ятниця **Новий Рік** — Бонн
16. Неділя — Драй Ривер
19 Середа. **Йордан** — Пайн Ривер
20. Четвер **Собор Іо. Хрестителя** — Етельберт
23. Неділя — Воре
30. Неділя — Етельберт
Адреса: Етельберт. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гліцького
ГРУДЕНЬ.
19. Неділя Николая — Бигусвіл — Річні Церковні Збори.
26. Неділя — Оквборн
СІЧЕНЬ.
2. Неділя — Сін
7 П'ятниця **Різдво Ісуса Христа** Оквборн
8. Субота. **Собор Преєв. Богор.** Мемі
9. Неділя. **Первич. Стефана** — Сенді Лейк
16. Неділя — Росборн
19. Середа. **Йордан** — Оквборн
23. Неділя — Бигусвіл
30. Неділя — Оквборн
Адреса: Оквборн, Ман., Тел. 336
Адреса: Оквборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя. **Миколая** — Редвотер
22. Середа. **Зачиття** — Радвей
26. Неділя — Фелтон
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Росетта
7. П'ятниця **Різдво Ісуса Христа** Повеч. 12 вночі — Торгінд
9 год рано Радвей
Вечірня й Служба 7 год веч. — Фелтон
8. Субота. **Собор Преєв. Богор.** Редвотер
9. Неділя. **Первич. Стефана** — Ерремонт
14. П'ятниця. **Новий Рік** — Нікбурк (Річні Збори)
Пятниця. **Навеч. Богояв. Госп.** Федора Свят вода. 12 год. — Федора — 1.30 попол. Торгінд — 3.00 попол. Радвей.
19. Середа. **Йордан** — Вел. Повеч. 11 год. вночі — Редвотер — Йордан 9 год. рано — Росетта
20. Четвер **Собор Іо.Хрестителя** — Ерремонт
21. Неділя — Торгінд
30. Неділя Федора
Вох 198 Радвей Алта. Тел 10

Церковний Устав
ГРУДЕНЬ:
19. Нед. 27 Николая. Год. 2. Уб 5, Пт Ан Ефес 6: 10-17 і Жит 17: 17-24 Євн Луки 11 1017 і Луки 16: 17-24
22. Зх. Пр. Богор. Уб Луки 1: 39-40, 56 Діт. Гал. 4: 22-31. Євн Луки 1: 26-38
26. Нед. Прощення (28) Год 3. Уб 6 Діт Ап Колос. 3: 4-11. Євн Луки 14 16-24.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., JANUARY 1, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го СІЧНЯ, 1955 ЧИСЛО (981) 1

Христос Родився!

Славіте Його!

ПОДАЙМО БРАТНІ РУКИ ОДИН ОДНОМУ

† Смиренний Іларіон

в Божої ласки Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, до всього Всечесшного Духовенства й Преподобного Монашества та до всіх вірних Української Православної Церкви в Канаді, —

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

"Люби свого ближнього, як самого себе!"
(Луки 10 27).

Свято Боговтілення, цебто Народження Ісуса Христа, Господа нашого, в людському тілі, це величезна й велична всесвітня подія, яку тяжко охопити людським розумом. Догмат Боговтілення - один з величних догматів Православія, бо він охоплює всю нашу Віру, всю нашу релігійну ідеологію. Передвічний Син Божий, з волі Свойого Отця, зійшов з Неба на землю, тіло прийняв від Діви Марії, і став повною Людиною, не перестаючи бути Богом. Це Догмат IV Вселенського Собору 451-го року, 1500-ліття якого ми ось недавно святкували й святкуємо.

Син Божий зійшов на землю — і людське тіло прийняв, став правдивою Людиною, а тим самим високо піднявся людську істоту, бо не погордував нею Бог на землю зійшов, щоб Людину возвести на Небо, — і нема нічого вищого понад це, бо це найвище піднесення значення Людини Своїм оволодінням усі ми бинькі одни одному І за Божою Заповіддю всі ми обов'язані любити власне кожного з них, як самого себе

Ворог окупував наш Рідний Край, нашу рідну Україну, і сини її, рятуючи своє життя, змушені були розсіятися по всьому вільному світі, і тільки багато осе лилося в Канаді, і взагалі в Америці. Це наші новоканадійці, це наші новоамериканці, які громадно оселилися серед нас, і помалу входять в тутешнє українське життя старожилів. Увійти в нове життя дуже нелегко, бо це ж життя нове й маловідоме. Але новоканадійці вас глибоко входять до

новоканадійці прийшла тепер у нас у Канаді на ґрунт Це Догмат IV Вселенського Собору 451-го року, 1500-ліття якого ми ось недавно святкували й святкуємо.

Син Божий зійшов на землю — і людське тіло прийняв, став правдивою Людиною, а тим самим високо піднявся людську істоту, бо не погордував нею Бог на землю зійшов, щоб Людину возвести на Небо, — і нема нічого вищого понад це, бо це найвище піднесення значення Людини Своїм оволодінням усі ми бинькі одни одному І за Божою Заповіддю всі ми обов'язані любити власне кожного з них, як самого себе

Ворог окупував наш Рідний Край, нашу рідну Україну, і сини її, рятуючи своє життя, змушені були розсіятися по всьому вільному світі, і тільки багато осе лилося в Канаді, і взагалі в Америці. Це наші новоканадійці, це наші новоамериканці, які громадно оселилися серед нас, і помалу входять в тутешнє українське життя старожилів. Увійти в нове життя дуже нелегко, бо це ж життя нове й маловідоме. Але новоканадійці вас глибоко входять до

Хто нам ближній, якого ми обов'язані любити, як самого себе? Найперше, — це близькі нам люди, як і саме слово це показує. Україна — Держава соборна, і сам народ український — народ людський істот, бо не погордував нею Бог на землю зійшов, щоб Людину возвести на Небо, — і нема нічого вищого понад це, бо це найвище піднесення значення Людини Своїм оволодінням усі ми бинькі одни одному І за Божою Заповіддю всі ми обов'язані любити власне кожного з них, як самого себе

Ворог окупував наш Рідний Край, нашу рідну Україну, і сини її, рятуючи своє життя, змушені були розсіятися по всьому вільному світі, і тільки багато осе лилося в Канаді, і взагалі в Америці. Це наші новоканадійці, це наші новоамериканці, які громадно оселилися серед нас, і помалу входять в тутешнє українське життя старожилів. Увійти в нове життя дуже нелегко, бо це ж життя нове й маловідоме. Але новоканадійці вас глибоко входять до

Хто нам ближній, якого ми обов'язані любити, як самого себе? Найперше, — це близькі нам люди, як і саме слово це показує. Україна — Держава соборна, і сам народ український — народ людський істот, бо не погордував нею Бог на землю зійшов, щоб Людину возвести на Небо, — і нема нічого вищого понад це, бо це найвище піднесення значення Людини Своїм оволодінням усі ми бинькі одни одному І за Божою Заповіддю всі ми обов'язані любити власне кожного з них, як самого себе

Ворог окупував наш Рідний Край, нашу рідну Україну, і сини її, рятуючи своє життя, змушені були розсіятися по всьому вільному світі, і тільки багато осе лилося в Канаді, і взагалі в Америці. Це наші новоканадійці, це наші новоамериканці, які громадно оселилися серед нас, і помалу входять в тутешнє українське життя старожилів. Увійти в нове життя дуже нелегко, бо це ж життя нове й маловідоме. Але новоканадійці вас глибоко входять до

нашого життя, як висококорисні члени його.

Новоканадійці громадно вступають до наших православних церков, і стають вірними й корисними членами їх І ми маємо з новоканадійців багато Священників, кілька Дияконів, багато диригентів церковних хорів, багато співаків у них, вони ж переповнили нашу Богословську Академію. Усі вони помітно підсилили нашу Православну Церкву, і нема в Канаді жодної церковної чи взагалі культурно-освітньої ділянки, де б і користю справі не працювали українські новоканадійці. І треба голосно сказати, що це новоканадійці відіслали й поширили духа старокраївців, і вже недалекий той час, коли часова різниця прибуття українців у Канаду зовсім зітреться і згладиться.

Але нині ближні українці прибули з трохи відмінного світу, з трохи відмінною культурою, і тому потрібно часу, щоб обом сторонам належно освоїтися з цим. У своїй батьківщині новоканадійці звикли були до трохи інших церковних обрядів, до трохи інших церковних звичаїв, а обряди й звичаї в Канаді часом їм не знакомі.

І треба знати, що в Православній Вселенській Церкві нема зовсім однакових усіх церковних обрядів та звичаїв, — кожна Церква, кожен народ має їх трохи відмінними, історично Україна була розмаїтована своїми сусідами, і тому український народ з бігом віків виробив на своїх розлогих землях різні церковні обряди та звичаї.

І треба нам усім міцно пам'тати найбільшу Божу Заповідь: "Люби свого ближнього, як самого себе!", і з цього повинати обряди й звичаї один одного, пам'ятаючи, що обряди де не вселенські Догмати, що обряди в Церкві мають не першорядне значення.

І не можна казати, ніби хтось є більше православний, а хтось менше православний. Наша Церква Свята й Православна, а всі ми її рівні діти.

І не треба забувати, що старокраївці виконали величний історичний чин, вернувшись до Віри своїх праотців, до Віри Православної. Їх заслуга в цьому величезна, якої ніколи не забуде історія, а ми пам'ятаймо, що їм зробити не було трудно, бо вони мали в цьому сотні тяжких перешкод, яких не знаємо ми, народжені в Православі.

Усі українці - ближні один для одного, і за Божою Заповіддю ми обов'язані любити один одного.

Українська Православна Церква в Канаді за останній час дуже розвинулася, і до цього розвою багато допомогли і новоканадійці. І я, як Первоєрарх Православної Церкви в Канаді, звертаюся до всіх українців, і старо — і новоканадійців

Подаймо братні руки один одному, і разом ставаймо до величної історичної праці, — до розбудови Української Православної Церкви в Канаді, щоб вона буйно розцвіла й стала славою на всю Вселенську Церкву!

† Іларіон,
Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.

Року Божого 1955-го, січня 7-го дня, на день Народження Христа, Сонця Правди.

Катедра Пресвятої Трійці в Вінніпезі

Вас - так мало коштує сказати приємне, ласкаве слово своєму ближньому. Промовте це слово замість неприятної мови, що тиснеться вам на уста.

РІЗДВЯНЕ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПРИВІТАННЯ

† Смиренний Михаїл,
Архиепископ Торонта і Східньої Канади.

Улюблені в Господі Сопастирі,

Брати, Сестри, Молодь і Діточки!
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Славіте ЙОГО!

У світлій радості вітаю всіх Вас з цим величним і радісним Святом! Це таке Свято, якого не може збагнути людський розум. Це велика Божої любови до нас Таємниця: „Бог явився на землі як людина" (1 Тим. 3,16) і, як каже пророк: "Отроча (Дитя) народилося нам, Сина Божого дано нам. Його ім'я: Великої Божої Наради Ангел (Вістник). Бог Всесильний. Володар Світу. Отець будучого віку. Князь миру". (Іс. 9,6).

Він зійшов до нас від Бога Отця, „як роса, що зрошує землю" (Пс. 71,6). Він.

Слово Боже, Духом Святим уселився в Діву Марію, і з неї в світ ніч народився, як людина, окрім гріха Адамового. Тож:

„Діва сьогодні Надвічного рождає, і земля вертеп Непристутному приносить, Ангели з пастухами славословлять, а волхви зо звіздою (до Нього) подорожують. Бо для нас народилося Дитя Мале-Предвічний Бог (Кондак Свята).

Тому то Св. Церква так урочисто й радісно співає: „З нами Бог! Зрозумійте народи і покоріться, бо з нами Бог!" З цього бачите, який Величний цей Свят-Вечір і Свята Ніч! Який величний і радісний День Різдва Христового!

„Небо і земля (в цей День)) радісно веселяться. Ангели й люди духовно торжествують. Бо Бог у тілі явився там, що в пітьмі й неволі сиділи... (Стихіра на літії).

Що ж можна додати до цих слів? Яка б вістка звеселила нас більше, ніж та, що сам Бог ради нас став, як ми?

Який же може бути в кожній хаті честь, ще дорожчий над Того, кого зустрічаємо в цей Свят-Вечір, над Сина Божого, Бога нашого, Творця нашого, через Якого все явилося, і ми від Нього?

Тож нехай наповняться серця й хати Вірні не радістю сьогодні, а радістю сяючою, небесною, бо Бог близько.

Підноситься в цей Свят-Вечір у радості до самого Господа. Підноситься у цей День у ваших Храмах у саме небо з піснями хвали!

„Наблизяться до Мене, каже Господь, і Я наближуся до вас" (Як. 4,8).

Тож наблизьмося хоча в цей День радости, тоді Господь Духом Святим наповнить серця ваші, і пізнаєте, який добрий Господь (Пс 33,9).

Ви діти великого й славного народу Богоносця, який уклав без'ліч святих молянь за славу Рожденного Дитяти Христа. Співайте їх за столом, співайте по хатах, колядуйте одні в одних. Особливо ви — наша молодь, бо вам належить продовжити рід наш і славу нашого народу.

Співайте ці себе, співайте й за матір-Україну, співайте за тих наших братів-ким не вільно співати так, як вам, поки ще дух Ірода буде там панувати, ганьбити Бога та Правду, а неправду величати.

Співайте й виграйте, бо й там розвіється тьма, засяє Сонце Правди, прозріють і ті, кого затьмарив батько Ірод, і схилиться Тому, Кого розпинають.

Зголодніють! Бо й вони ж діти побожних батьків. Відізветься кров предків, полуда зійде з очей і „помоляться на волі невольничі діти".

Бо не раз сатана підіймався проти Бога, але був приборканий Тож він буде приборканий і тепер. А в самих гнобителів зродяться Павли.

Бо ж не можна, щоб розумні ставали братам своїм за нерозумних тварин, маючи оці величні обітування

„Ви — рід, Богом обраний. Царственне Священство. Народ святий. Люди, настановлені Богом, щоб сповіщати славу Того, Хто покликав нас із темряви (гріха) у Своє дивне сяево" (слави). (1 Петра 2,9).

А нам, Друзі мої, випала велика честь — пронести священний вогонь Православної прабатьківської Віри через страшні хуртовини лихоліть та невіряства.

Хай нерозумний і дальше каже: „Немає Бога"..: Чому він так думає? Бо він маленьким своїм розумом хоче охопити безмежного Бога. А коли малим він не може охопити Великого, то йому видається, що Того Великого „нема".

Але Бог не так розумом пізнається, як більше серцем, — „Блаженні чисті серцем — вони Бога побачать" (Мтв. 5,8).

Але те серце, що забруднене гординею та гріховністю, ніколи не побачить і не відчує Бога. І тому такі голосять: „Бога нема..."

Правду казав пророк Ісаїя " Коли не повіряте, то й не зрозумієте" (Іс. 7,9). Та за таких ми й співаємо: „Бог Предвічний народився. Поміцнів днесь із Небес, щоб спасти люд свій весь, — вчоловічився".

Тож раділіте, співайте! Вітайте брат брата. Втішайтеся тим, що можете це робити вільно, рідною мовою, в храмах рідної своєї Православної Христової Церкви.

Продовжуйте та зберігайте свої Святі традиції, бо, зберігаючи їх, зберігаєте себе, як націю.

З нами Бог! Йому слава навіки. Амінь.

Дано Р.Б. 1954. м. грудня
в 25 день (ст. ст.). Торонто, Онт.

Бог Предвічний!

Різдвяна Ніч! Ясна. Свята!
Чудесна Ніч, незбагнута
Ген, між планетами вгорі
Блиск небувалої зорі.
Вібрує в небі гимни космічний —
Стихійна пісня "Бог Предвічний".

Різдвяна ніч! І ось мій край
Мріє завжди про Божий рай
І щастя тихого в сім'ї,
Бажаю Вам, брати мої
Я чую: Край мій героїчний,
Як все, співає: "Бог Предвічний".
Співайте ж! Заглушіть жалі!
Хваліте правду на землі!
Лелійте віру молоду,
Що об дзвінку що коляду
Заллє Ірод меч зловісний,
Кріпіться: З нами — "Бог Предвічний".

С. Столярчук,
Студ. Богосл. Колегії Св. Андрея в Вінніпегу

УКРАЇНСЬКА ВИШИВКА.
Старо-українським звичаєм
Бога умовляєм —
Господа благаєм —
З Різдвом Христовим
Свята проквіткувати,
І до Нового Року дочекати,
Боговявлення і Воскресення ліжати:
Зі святими святами на землі,
В щастю і в здоровлю проживати,
Їм про церкву нашу Різдву памятати,
А по смерти Бога Отця і Ісуса
оглядати.

Подав **Мих. П. Кузь,**
Овкборн. Ман.

Значення Різдвяних Обрядів в Історії Культури

До прийняття народом християнської Віри, в ту зимову пору, в якій тепер святкуємо Різдво Христове, також було свято, але поганське. Воно називалося Каланди (Календа) або Коляда. Це свято тривало від 1-го по 5-го січня, — свято всенародної радости, забав і багатої їжі та пиття. Чому власне з першого січня, цебто з початку року справляли це урочисте свято радости? Бо вірили, що коли весело проведуть початок року, то буде радісне життя впродовж цілого року.

Свята Коляди справляли так:

Уночі на перше січня молодь весели гуртами ходила по вулицях зі співами й жартами, стукала до вікон і дверей хат, будила господарів, показуючись їм у різних дивних одягах і масках.

Люди один одному давали дарунки й гроші; хто їх не діставав, той випрошував собі. Дітвора ходила від хати до хати, даючи господарям яблука, а за це отримувала дарунки й гроші.

Ці старовинні обряди Коляди були поганські, або — як називають їх у науці — "народньо-релігійні", засновані на примітивних давніх віруваннях. Тож нічого дивного, що християнство,застаючи в Україні ці поганські обряди, почало виступати проти них. І не тільки в Україні; постановою Трузького Собору з VI-го століття Коляди та інші поганські обряди були заборонені в цілому християнському світі. Зокрема в Греції боровся проти них цісар Юстиніян.

В старій Україні давні поганські обряди також були дуже закоріненні. Про це свідчить наш давній кодекс законів званий Коричою Книгою; цей кодекс законів, що його мусіло придержувати наше християнське духовенство, кілька разів уперто повторює постанову Трузького Собору, цебто нагадує народові, що поганські обряди повинні бути виведені з життя, бо вони суперечать християнству. Це часте й суворе нагадування свідчить про те, що народ уперто тримався цих поганських обрядів, а зокрема обряду Коляди,

Остаточно сталося так, що коли давня віра в поганських божків (ідолів) в силу природи почала під впливом християнства занижати, то старі поганські обряди залишалися тільки як зовнішня форма давньої традиції, це вже була порожня форма без змісту - без поганських в душі. Що більше, ці звичаї поступово набрали християнського забарвлення. З пісень, вишувань і т. д. поусували назви поганських божків, а всюди проникали християнські слова.

Коли Християнська Церква побачила, що в цих старих звичаях вже нема нічого такого, що суперечило б самій основі християнського вчення та його світоглядові, вона припинила свої виступи проти самої зовнішньої старої традиції, яка вже і назовні набрала християнського вигляду, і своїм змістом стала носієм християнства. Навпаки, Церква тоді ще стала сприяти цю християнізовану традицію.

Наука глибоко зацікавлена в дослідах самих коренів тих Різдвяних звичаїв у народі, що переховалися ще з поганських часів. Зацікавлена тому, що почерез них може пізнати характер і спосіб давнього поганського віруваня наших предків та їхній старий світогляд - погляд на всесвіт.

Тут треба підкреслити, що одною з властивостей поганського віруваня була так звана анімізація (від латинського "аніма" — душа). Ця анімізація полягала в тому, що народ вірив, нібито у всій природі, у тварин та рослин, є така сама душа, як і в людини. А коли — на їхню думку — у тварин і рослин є "душа", то тим самим у них є такі самі духові властивості, як у людини; це значить, що тварини нібито можуть говорити, а дерево — думати, відчувати і т. д. Ось тому то в деяких закутинах України дехто ще й досі зберіг поганське віруваня в те, що в ніч під Новий Рік худоба між собою розмовляє по-людськи. Тому також тоді ж господар сокирою лякає овочеве дерево, щоб ще краще родило цілий наступний рік; мовляв, дерево "має душу", воно розуміє людську мову та відчуває страх.

Давні поганські віруваня відзначаються ще й тим, що люди відносилися до своїх божків, витворених уявою, не з любовю, а тільки зі страхом. Якщо б вони їх не боялися, то й не чинили б. Всі обряди й жертви божкам існували нате, щоб божків задобрити, аби вони не перешкаджали в здобуванні добробуту, а то ще й помагали їм в осягнані харчів. Ці віруваня мали отже переважно користолюбивий (утилітарний) та самолюбивий (егоїстичний) характер Тому то хоч божок Мороз і був злий, отже його ненавиділи, а проте на Свят-Вечір кликали його вечеряти разом з родинною господаря.

І так, знаючи ці давні віруваня, а з ними й погляд на світ наших прадавніх предків, ми тим самим знаємо позем їхнього духовго стану і так довідуємося, як ця духовність з бігом часу розвивалася, йдучи поступово на вершини культури

В старій Україні давні поганські обряди також були дуже закоріненні. Про це свідчить наш давній кодекс законів званий Коричою Книгою; цей кодекс законів, що його мусіло придержувати наше християнське духовенство, кілька разів уперто повторює постанову Трузького Собору, цебто нагадує народові, що поганські обряди повинні бути виведені з життя, бо вони суперечать християнству. Це часте й суворе нагадування свідчить про те, що народ уперто тримався цих поганських обрядів, а зокрема обряду Коляди,

Вирішальним чинником, який причинився до того поступу культури, стало християнство.

А проте треба мати на увазі, що з книги історії розвитку духовости українського народу, почерез тисячолітя аж по наші дні, нам не вільно вирвати цих перших, найдавніших карток книги розвитку духа, бо тоді ця книга буде б неповною, без початку, і тим самим наша традиція буде б штучно обірвана.

Тож історія культури народу вимагає цього, щоб стара традиція була якомога повніше збереженою, а це тим більше, що вона вже має християнський характер.

Треба пам'ятати, що чимало наших старих чудових світських пісень, у яких згадується сонце й місяць — це давні коляди. Не слід забувати, що наша драма в літературі — це нічого іншого, як культурно розвинута форма Різдв'яних "вертепів", а ці останні — це християнізована форма дохристиянського звичаю Коляди переодягатися в ніч на перший січня.

Звичайно, тут подані тільки часткові приклади, щоб вказати на значення Різдвяних обрядів у науці.

ДОВГ ДАРОВАННЯ ДВОМ ДОВЖНИКАМ.

„Були два довжники в одного вірителя; один був завинив п'ятсот динарів, а другий п'ятдесять. І коли вони не мали що віддати, подарував їм обом... Который з них буде лишне любити вірителя?"

На це дістав відповідь: .... той, кому більше дарував". (Лк. 7.41-43).

Христос вияснив, що наша любов є пропорціональна до прощення гріхів. Коли людина більше грішна і їй Бог прощає гріхи, вона тоді більше любить Його, більше готова на жертви для Божої справи, щиріше виконує свої повинности.

Різдвяні звичаї на Слобожанщині

Особливої ряжиції в Різдвяних звичаях Слобожанщини від решти Центрально-Східних Земель України не було. Звичайно до Різдвяних Свят кожна родина готувалася заздалегідь. З надзвичайним старанням чистилось і прибиралось у хаті й надворі. Частина Святвечірніх страв готувалася напередодні, а частина в той же день. Нікому з цих страв не вільно було не лише їсти, а навіть куштувати, аж доки не сядуть до Св. Вечері. Свині образи і взагалі вся середина хати прибиралася цюнайкращими вишиваними рушниками і квітами з кольорового паперу, стіл застеляався білою вишитою скатертиною. На покутті клався охапок сіна, на яке ставилася кутя й узвар. Кутю з печи на покуть переносив батько, обов'язково в рукавицях, і при цьому промовляв відповідні слова. В Святвечірній день старші нічого не їли з самого ранку, а молодь десь перекусила похапцем, бо за стіл ніхто не сідав. Хто б де не був у відділі чи дозорі, намагався на Св. Вечір прибути додому, щоб в родинному колі зустрінути Свято. Надвечір вся родина зодягалася в найкращий одяг і йшла до церкви на Вечірню. Після Вечірні сідали до столу, де раз перед тим помолившись. По молитви ставали чергою, згідно віку й старшинства в родині: батько, мати, і т. д. Перший брав ми сестою і т. д.

Всі страви в цей вечір подавалось після Одначе їх було досить багато, а особливо горою на столі лежали пироги, і тоді батько, сідаючи за стіл, трохи пригинався й питав дітей: "Чи бачите мене, діти?" Діти звичайно відповідали: "Ні". "То щоб і на той рік не бачили!", проказував батько, махаючи на увазі такий же добрий урожай і на наступний рік. Сівши за стіл, вечерю починали з кутї та узвару, і так по черзі доходили аж до останньої страви. За столом одне місце лишалося вільним, також клалася тарілка і ложка — це для померлої душі, що полягає на Св. Вечерю, або для пізнього подорожнього, що може в цей вечір нагодитися. Після вечері все прибиралось і милось, одначе, ложок не мили, а складали до миски з кутею і так лишали на всю ніч. Чия ложка на ранок буде перевернута, той мав би перший з родини померти. Також після вечері діти несли вечерю дідусеві та бабусі з вітанням батьків, ближчим та дальшим родичам та навіть сусідам. Покидьки вечері з вечерою, вітались словами: "Добрий вечір, а Святим Вечером бути та здоровій! Батько-мати прислали вам вечерю". Господарі ніяко зичать не лишком чекають їх різними ласощами і солодощами та передають вашій вечерю батькам

На Св. Вечір ніде й ніколи не колядують. Лише вино другого дня люди поспішають до церкви на Службу Божу, і вже возвернувшись, сідають на обід, і тоді вже розколядують, одначе і тоді не зу починаючи з кутї та узвару Надвечір вже починали ходити колядники: спершу діти, потім підлітки, а за ними вже зрослі парубки та дівчата. Парубки ходили до звізди. Вона була зроблена з кольорового паперу, з китицями й дзвіночками на різках, посаджена на ось, навколо якої обертався, в середині було рідна свічка, а на передній площі, був умещений образ Божої Матері з Немовлятком. Колядували лише перші два дні Різдвяних Свят. Вже другого дня і в дальші наступні їхали родина до родини в гості та на відвідини.

Студ. Гр. Удод.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50
Релігійний часопис для українців в Канаді.

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

СВЯТО ЛЮБОВИ

Кожного року радісно святкуємо свято Народження Ісуса Христа. Щороку вчувається чарівний святочний настрій в новим дивним почуванням; наше серце не може висловити цього настрою. І це рік-річно переживаємо від того часу, коли в убогій стаєнці коло Вифлеєму тої памятної ночі Пресвята Діва Марія "в яслах положила Божого Сина"; коли ангели співали небесну пісню „Слава Богові на небі. "; коли пастирі і звіздарі принесли дари Новонародженому і поклонились Йому.

Свято Народження Ісуса Христа таке миле, бо воно голосить нам, що „Бог Предвічний народився". Бог, що створив небо і землю, все видиме й невидиме. Володар усієї вселенної зійшов з неба, і зринив у нашу природу, оселився між нами і жив серед нас. Цим Він повернув нас, яку велику вартість, гідність і честь мають люди. Ми маємо особливий привілей у Бога. Він дозволив до нас:

Отже вгору і нашим серцям!

Напевно декотрі думаємо, що ми нічого; що гріхи мають перевагу над нами; що життя наше це тільки мука, журба й клопоти; що пред нами немає світлої будучности ... але воно не так. Господь у своїй безконечній любові приготовив нам щось краще, чим земське, копкотливе наше життя. „Чого око не бачило, ані ухо не чуло, ані у серце людини не прийшло, що приготовив Бог тим, які любять Його" (1. Кор. 2:9). Доказом цього є факт, що Він Сам примирився, побувши між нами і приготовив нас для неба й вічного життя.

У Вифлеємі бачимо Боже Дитя таке рівне, так безпомічне, таке чисте, і ми захочемося до невинности, щоб його помочі у Бога й у Церкві, бажаємо бути чистими, без гріха.

У бідній стаєнці бачимо шедрість Своїх пастирів і багатих звіздарів-царів, і ми бажаємо бути щедрими для Бога і ближніх.

При народженні Христа бачимо велику доброту і цінку связь родинну, та й ми бажаємо найтіснішої связи подружніх між собою, як також рідних, батьків і дітей.

На Різдво Христове діти стають нам ще милішими, дорожчими й вартішими понад усе на світі нам хочеться вчинить визначити той День, і тому даємо дари, візвіздяться до рідних, друзів, найбільших цьому з колядою, вирішуємо вірність, які закралися в минулому.

Згадуємо народження Спасителя, не забуваємо за потребуючих нашої поміч й помочі із нещасних за тих невинних, що каються по тюрмах, кайтанах, неволях, бо бачить у нашій душі „мир на землі", доброта до людей.

Народження Ісуса Христа переконує нас, що Бог любить нас, бо „вайшов з небес, щоб спасти люд свій увесь". Він послав Свого Сина Єдинородного, бо так полюбив Бог світ ... щоб кожний віруючий у Нього не погиб, а мав вічне життя". А це заставляє нас гляднти в свою власну душу і побачивши своє власне серце, провірити свою християнськість, загляднти аж до кореня його, щоб у чистоті, добрості й невинности своїй продовжувати життя наше на славу Бога й спасення душ наших.

На Різдво будемо в церкві. Будемо там Богославленими й прекрасними колядами прославляти Народженого Спасителя. Дитячим життям нашим будемо Йому любити, а вивінчо Йому любов, співаючи:

„Ісусе Милий, ми не багаті, —
Золота в дарі не можем дати;
Но дар нинішний несем від мира —
Се віра серця і любов щира."

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ — СЛАВІТЕ ЙОГО!

З Різдвом Христовим і Новим Роком

Високопреосвященішого Владику ІЛАРІОНА, Митрополита Вінніпегу і всієї Канади; Високопреосвященого Владику МИХАЇЛА, Архиепископа Торонта; Консисторію і вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді; передплатників, читачів і прихильників „Вістника", і весь народ український, — бажаючи їм нашим предківським звичаєм: дай Боже ці Свята провести і на будучий рік ліждати, —

позволяляють:

Адміністрація і Редакція „ВІСТНИКА".

...НА ЗЕМЛІ МИР"

І знову як щороку, святкуємо свято Різдва Христового. І знову пишу повторяємо священні слова: "Слава в вишніх Богу, а на землі мир". Справжні християни, себто ці, що вірують у Бога та живуть згідно з Його заповітами, дають ці слова Євангелії, одинокі знають дійсне значення слова "мир". Це слово має для них тільки одно неподільне значення, незмінне ніде й ніколи. Християнський світ, основний на засаді чинної любови до ближнього.

Іншого значення натомість слово "мир" набрало в політиці. Для більшовицької Москви та її поплічників слово "мир" означає такий стан, коли б вони опанувала ввесь світ і поневолила його. Тому більшевики недаром послуговуються таким кличем, як "вимагання миру". За свій так званий "мир" вони готові воювати; мало того, вони мусять воювати, коли для них "мир" - це опанування ясього світу. Інакше кажучи, це що в нас має відмінне значення війни та поневолення, в більшевиків це називається словом "мир".

Серед вільних, демократичних народів, по західній бік залізної заслони і ЗДА на чолі, в сучасному положенні слово "мир" означає такий стан, коли б ніхто загрожував свій загарбаний насильством стан посідання, але не намагався ні в якому випадку їх в своєю Народи вільних народів в СССР не обходить більше пока спасіння на словах і, можливо, щире, але безцільне ... [illegible] ... віри, по західній ... [illegible] ... віра в слово "мир" ... [illegible] ... кому воно може ... [illegible] ... ставить бути жертвами ... [illegible] ... [illegible] ... [illegible]

ся у Вифлеємі, ДОРОГА ДИТЯТИ БОЖОГО. Вона одна веде до справжнього добра, вищого добра.

Наша духова радість, щастя нашої родин, добро між людьми, добро у світі, вічне життя в Царстві Божому, а також життя вільне, свобідне, в добробуті на цій землі, а вкінці воля і незалежність нашої Матері України, все це є доступне людству і нам тільки почерез подію, що сталася в містерійну ніч — РІЗДВО ХРИСТОВЕ. Там цього шукаймо, і без сумніву знайдемо.

В СВЯТА РІЗДВА ХРИСТОВОГО пригорнімо самотних; думкою, духом перейдімо всі кордони і залізні завіси — будьмо всі разом, як одна побожна українська родина, бо щоб запалити найбільшу любов до ближнього і цим привернути нас до Бога, і прийшов — народився для нас Ісус Христос.

— — —

СВЯТОГО ПЕРВОМУЧЕНИКА СТЕФАНА.
(3-й День Різдва)

Святий Євангелист Лука оповідає в Дїях Святих Апостолів про покликання апостолами перших дияконів на службу в Церкві Христовій. Між цими дияконами на першому місці стоїть св. Стефан, про якого св. Лука говорить як про "мужа повного віри та Духа Святого". Ім'я Стефан походить від грецького слова "стефанос", ц. зн. по-нашому "вінець". І справді св. Стефан був цим вінцем між дияконами, який як дальше про нього говорить св. Лука, був повний ласки та сили, чинив між народом великі знамення й чуда.

Св. Стефан як жидівин клав усі свої зусилля, щоб свій нарід вивести з манівців на правдиву дорогу, привести його до віри у Христа. Він це робив з великої любови до свойого народу, бо він бажав йому того самого пізнання, до якого й він сам прийшов. Однак нарід його не розумів, і за цю його велику любов бачить у ньому свого найбільшого ворога та підносить на нього свої руки, камінуючи його.

У мученичій смерті св. Стефана ми бачимо що найвищу, любов, про яку Сам Христос говорив: "Нікто більшої любови не має над ту, як хто власне життя покладе би за друзїв своїх" (Ів. 15, 13). Цю любов показав перше Сам Христос і цю любов показав св. Первомученик Стефан. Він своєю кровю посіяв перше зерно, з якого виріс багатий овоч. За його прикладом ішли неустрашимо на мученичу смерть перші християни, за кровї яких росла будівля Христової Церкви.

Св. Первомученик Стефан був вірний Заповітам Христа. У житті він стямсло слідував за словами Христа: "Будь вірний аж до смерти, і Я дам тобі вінець життя" (Об. 2,10).

Цей вінець невянучої слави отримує св. Стефан як плату за свою віру і свою любов. Ще за життя св. Стефана ми не дальше читаємо у сьогоднішньому Апостолі, коли він хотів народ привести до віри у Христа й переконувався його, то в той час лице його було, як лице ангела. Христос одного разу молиться за Своїх Учнїв: "Бажаю Я, Отче, щоб і ті, яких дав-Ти Мені, там зо Мною були, де знаходжуся Я, щоб бачили славу Мою, яку дав Ти Мені, — бо Ти полюбив Мене раніше заснування світу". До цих, за яких молиться Христос, належить і св. Стефан. Він бачить ще за життя свого що величну славу Божу.

І в наші часи є багато мучеників, які віддали, або віддають своє життя в обороні Христової віри й Христової Православної Церкви. Таких мучеників дав наш народ дуже багато. Тут слід згадати майже цілу ієрархію відродженої після першої світової війни Української Автокефальної Православної Церкви, священиків і всіх інших безїменних мучеників, які віддли життя своє за віру Христову і Його святу Церкву. Це все вони вчинили з любови до Бога і свого народу.

Св. Первомученик Стефан і ці мученики нашого народу лишили нам ці великі приклади любови до наслідування. Будьмо добрими їх послідовниками. Уложімо наше життя так, щоб воно було достойне назви православного християнина українця. Будьмо щедрі по відношенні до наших ближніх і до наших усіх добрих справ, а головно — щедрі для Бога Божого. Коли ми будемо цими святими слідами йти, то й нас чекає невянучий вінець слави, що приготовлений у Царстві нашого Спасителя Ісуса Христа.

о. В. Б.

СОБОР ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ.
(2-ий День Різдва).

На протязі цілого року Церква Христова святкує кілька свят, присвячених памяти Пресвятої Богородиці. Сьогоднішній день має назву "Собор Пресвятої Богородиці", що установлений Церквою на прославлення всіх памятних днів у році, які святкуються на честь Богомтері.

Однак цей день увійшов у народні традиційно як другий день Різдва Христового, і дійсно можна його за такий уважати, бо Пречиста Богоматір — це одна з головних осіб події Різдва Христового. Також св. Євангелія на сьогоднішний день є продовженням оповідання про подію, звязану з Різдвом Ісуса Христа

Різдво Ісуса Христа принесло радість цілому світові, а разом з цею радістю родиться смуток і горе "З журбою радість обнялась!" Про це оповідає сьогоднишня св. Євангелія. Коли Христос народився, то його народження прославляли ангели небесні, але с. життя Ісуса Христа на земли починається вже від ясел негінкою. Ірод, який був царем у Єрусалимі, довідується від мудреців про народження Месії, який мав би стати "Царем Ізраїля". Ірода огортає страх, що Цей, Який народився, мав би посісти його престіл. У цьому страху він задумує знищити Месію. Але замірли лукавого Ірода знає Боже Творець, тому посилає Свойого ангела, щоб остерегти в сні Йосифа перед цими замірами. Свята Родина, слухаючи голосу небесного Отця, вт. кає на чужину, щоб рятувати життя малого Ісуса.

Вже від самого народження почи- ється хресна дорога нашого Спасителя. Такий шлях веде його аж на Голготу. Сам Ісус Христос пізніше про Себе говорить: "Мають нори лисиці, а [illegible] птахи, що в повітрі, — Син же Людський не має де голови прихилити". Життя Христа починається на світі в нікчемності, бо Він приходить на світ як Людина. Його життя починається пеклом, бо Він приходить на світ, щоб знищити в Собі й цілому людстві й гріху. Світ, що без Бога, ніколи не любить правди Божої. Христос прийшов, щоб цю правду дати світові і щоб цею правдою світ обновився. І якраз за цю правду Христос зі Своїми земськими родичами мусить покинути рідну землю.

Спокій Різдва Христового перериває також плач невинних дітей. Коли Ірод спостерігає, що мудреці обминули його, розгнівався і дав приказ вибити те, що він задумав. Як віднайти у Вифлеємі новонародженого Царя, — Ірод довго не надумується. Він приказує вирубати в цілому Вифлеємі й околиці всіх дітей від двох років і менше. Ллється невинна кров дитячя, а плач — ридання матерїв розноситься далеко. Про цей плач і ридання говорить пророк Єремія: "Рахіль плаче за дітьми своїми; і не дається розважити себе, бо нема їх".

Майже дві тисячі літ проминуло від цього часу, і багато на світі дечого змінилося, але самий безбожний світ не змінився, — іроди не перевелися. Коли згадується про щось страшне з давніх часів, як от вбивство дітей у Вифлеємі, то це так не дивує людину, як зчування і морди новітніх іродів наших часів. Тоді світ був поганський, тоді Христос щойно прийшов на світ, а сьогодні Христос і Його Правда голосяться святою Церквою майже всім народам, але, не зважаючи на це, світ не змінився. Нагая новітніх безбожних іродів може найбільше відчуває на своїх плечах український нарід і його Церква на українських землях. Через ірода не один мусів покинути свою батьківщину; через ірода не одна українська Мати-Рахіль плаче сьогодні по дітях своїх, плаче над тим, що вчинили безбожні іроди

Однак не Ірод побідив, вибивши дітей, а — вифлеємське Дитя, і це Дитя побідить також ірода нашого народу. Тоді мир і спокій Різдва Христового який голосили ангельські хори, запанує і над нашим народом, а з уст Матері-Рахілі загомонить не плач, а пісня: "Слава Богу в висоті"

о. В. Б.

— — —

Можливо, що ви сьогодні радісно й весело провели день Божий Але в міжчасі не забудьте пригадати собі, що в ту саму мить є сироти, що ридають без родичів і в хорі, що не мають на ліки, які врятували б їм життя. Поставте себе в їх положення Ви переконаєтеся, що немає більшої радости над ту, як допомогти їм. Спішіться, вони чекають на вас!

— — —

Річ діється СССР

Атеїстичний агітатор ще на село шириті безбожництво, свою злочинну роботу він починає вже в дорозі, почавши переконувати свого фірмана-селянина, що бувшого Бога нема. Селянин мовчки — "по закону" СССР — вислухав промову, а потім обернувся до агітатора й питає: "Ну, добре... Але що буде тоді, коли Бог таки є?"

(За О. Вишневіо)

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

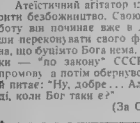

Дістанете в найбільшім Укр. Складі — „ПРОВІДІННЯ"
1914 р.
Просимо писати по ціни і інформації до:
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

СУЧАСНЕ ПОЛОЖЕННЯ УАПЦ НА ЕМІГРАЦІЇ.

Протопрєсв. В. Вишневський на церковній конференції у Франції недавно виголосив був доповідь. У ній він порушив також справу сучасного положення Української Православної Церкви на еміграції. Цей стан щодо числа єрархів він представив так: 2 епископи — Митр. Ніканор і Єпископ Пилипенко. Решта, — Архіеп. Сильвестер в Австралії перейшов під юрисдикцію Царгородського Патріярха, так само Архіеп. Ігор до цього самого Вселенського патріярха вже прохання, щоб піддатися під його юрисдикцію. Від УАПЦ відпав з цілим Братством Св. Покрови о. Рійчук в Аргентині, а в Бразилії відпали о. Куп-чинський і о. Постовий. Священиків є — у Німеччині: 18, з того непрацездатних 6, в Англії — 7, у Бельгії — 2, у Франції — 3; разом: 24 працездатних священиків. Єп. Пилипенко має в Аргентині 3 священиків, в Бразилії 1, у Венесуелі 1, разом — 5.

Протопрєсвітер Вишневський сказав: „Ми тепер стоїмо перед повною загрозою... залишитися без свого канонічного Епископату нашої національної Церкви... треба рятувати „духовенство і вірних, особливо в Европі, від розпилювання і всякання в територіяльні Церкви... Отож шукаймо всі за допомогою нашими кандидатами на епископів УАПЦ" (Благовісник" ч. 1/54).

БИЛЛИ ГРЕГАМ — НЕ БОГОСЛОВ.

Відомий протестантський проповідник з ЗДА Билли Грегам, про якого так багато пишуть часописи, сказав: „Я не є інтелектуалістом, ані теологом... Релігійне пробудження — це є оживлення між практикуючими християнами в Церкві". Безперечно, що в цьому випадку Грегам має рацію, коли кладе натиск на практичне застосування в щоденному житті євангельської науки, бо ж „Віра без добрих діл є мертва". Але з другого боку з його заяви може мимохіть виливати суґестія, нечебто це практично-життєве християнство можна було втримати без теоретичних підстав, себто без богословського знання. Ви переконаєтеся, що немає більшої радости над ту, як допомогти їм. Спішіться, вони чекають на вас!

Треба мати на увазі, що вороги релігії — воюючий комунізм та безбожництво (атеїзм), коли вони перейшли до практичного виступу, раніше підготовлялися й підготовляються теоретично, визначили всі ці питання. Німецький філософ Гегель сказав, що першою є і д е я, а вже після неї наступає ч и н. На його думку, і д е я порушує життя. А втім, найбільші міродайни для нас є той факт, що Св. Письмо каже: „На початку було С л о в о".

Окте треба підкреслити, що Церква мусить мати вчених богословів, бо вимоще не буде мати твердого грунту на яку своєї вічности. А всякі зриви практичного християнського життя, що появляються без теоретичної підстави, мають під собою хиткий грунт; тож вони є короткотривалі.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:
„ВІРА й КУЛЬТУРА"
місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

КОЛЯДА У ЛІТНІЙ НІЧ

Це діялося в 1934 році. Після девятимісячного студійного року в Віденському університеті я приїхав до свого рідного села на Кременеччині (Волинь) на літні вакації. Кременеччина просто потопала в зелені бубиній аж чорній. Здавалося, що волинський родючий чорнозем намагався рослинам передати свій мастний чорний колір. Овочі зародили так небувало рясно, що це виглядалося чимсь протиприродним. А надворі стояла навидлна, нетутешня спека. Сказав би, літер навіки відлетів в тих країв за гори, за води, у тридесяте царство. Повітря стояло мертво-непорушне як день, так ніч.

На Кременеччині шаліла жахлива епідемія холерину; вдодаток і ще вкинувся черевний тиф

Мій дядько — П. М. Н-к — двоюрідний брат моєї мами — вчився у Львові Він також приїхав на вакації у село Т. Тому, що без національно-громадської роботи в нього життя не було, то він крім інших обовязків, узяв на себе ще працю кореспондента львівського тижневика "Неділя". Працював він, за своїм звичаєм, без винагородження. Однак був в нього недостач — слабке здоровя. Хирлавий, як кажуть, був він собою. Щодо пошестних недуг, то він боявся самої згадки про них. А тим більше холерину, з якими ми зустрінся був вперше на своєму житті. Досі покищо в нас оберегалися були з давніх часів тільки легенди про несамовиту епідемічну чедугу — "білу смерть"

Як цятоте, мій дядько отримав від редакції "Неділі" доручення зібрати по Кременеччині всі можливі дані про цю пошесть: які місцевості найбільш загрожені, скільки пересічно вмирає людей на добу, які засоби лікування приймає само населення, які влада і т. д

Найбільш загрожені були міста й містечка: Кременець, Шумськ, Катербург, Вишневець, Почаїв і ін. По селах, і особливо в нашому селі, було безпечніше І ось мій дядько став немов розпятий між двома протилежностями: з одного боку в нього було ненаситимо не виконати громадського обовязку кореспондента, а з другого — він, напічно боявся вирушати в міста, містечка та більш загрожені села — у що зони смерть. Але він був людиною винахідливою

Ушов дядько собі раду, тож і тим разом зумів вийти з положення: запропонував, щоб я, вирушив його в цьому громадському обовязку

І я погодився, — трохи з почуття обовязку, трохи з молодецтва: мовляв я не боюся, а трохи із снаги побувати

Найперше подався я був у напрямі с. Тилявки, щоб на хуторі Дермищі відвідати свого близького друга з гімназії с. п. Гриня Самчука, двоюрідного брата письменника Уласа Самчука

По дорозі я бачив хати з написами на дверях, що сім'я вимерла, і тільки іноді сухоребрий кіт жалібно мявкав під вікном, а до вікон добивався хижак-голодобщя. Вряди-годи по шляху на Шумськ і по польових дорожинах поважним тягнулися довгі процесії з благальними співами, а над ціликом стояли свіжо заколані високі хрести-фігури.

З Тилявки я пішов до Кременця. Тут зустрів це давнішу веселе, розпіване місто в примарному образі повітрі середньовічних лихоліть. Кремінні позамикані наглухо, сам-там на дверях картки з написом ЕПІДЕМІЯ, вздовж вулиці Широкої — артелі міста, вимощеної кострубатим кременівим ("копчими лобами") — бігають похоронний караван; не йде, а дослівно біжить. Чорна домовина на плечах кількох осіб, а попереду мовчазний священик. Один похорон, другий, третій... На чолі одного пізнаю свого бувшого гімназійного законовчителя о. Іоана Давидовича, настоятеля Собору. Бліде, аскетичне й доброе обличчя — "не від миру сього" Невтомно й безстрашно він так підтюпцем провадить похорон за похороном цілий день, день за днем. А вимрає найменше осіб сорок денно.

Шкільні — крамниці з алькогольними напитками — повідчиняючі настіж: кожен бери й пий доскочу, ніхто не боронить. Такий наказ влади. І пили... Ось іде напроти передмиський кременчук: лице низьте, мов червона опуха, і страх вусатий який! Дай йому ще козацький осередець — і він справжній козак Мамай із старовинної картини. Іде "вальсом", широко веслує руками, — в одній тримає пляшку, ни не дематувату, й якось страшно всміхається до когось невидимого. Йде під кругу гору Вишневецької рогачки. Раптом спинається, мов укопаний, і проголошує безумно богохульні слова диким голосом:

"Я — Христос! Я все знаю, як Христос, але мовчу!"

Божевільний чи такий пяний?! Та ось він важко обгунувся на кремінна й замовк навіки. Ніхто ним не цікавився, не заопікувався. Може він діждався о Іоана Давидовича.

Під кожним дахом, де тільки були люди, зачалася смерть. Ставало моторошно на душі при самій думці про вступлення під дах: Тож упечорі я ліпше у сад зайду знайомої родини і, ні з ким не бачившись, ліг на копиці свіжого запашного сіна в кременецьких гір. Зиорений, я непомітно для самого себе заснув. І ось мені наче сниться... — десь колядують. Я сплю і свідомий того, що я в сні; і власне в сні думаю: сон це чи не сон? Виразно колядують і то десь недалеко. Розлющую очі й бачу над собою урочисте темносине небо, рясно всипане мерехтливими зорями

Так, колядують! Гурт хлопців стоїть під дверми старосвітського дімочка поміщика Цимбалюків і колядує "Вог Предвічний". Але не співи понурий, суминй переспіваний. А ори кінці, замість звичайного вишукання, один з хлопців виголошує якесь несамовите викликання колективу

Доотого дня вранці мені сказали, що не лишавши звичаєм — колядувати, щоб поогнати з міста епідемію, яка боїться зими, отже її лякали колядою.

Ю. Олексіїв.

— — —

ЗАМІСТЬ СТУДІЯ — КОМУНІСТИЧНИЙ ВИШКІЛ.

о. Д-р Деніс Дж. Слеттері каже, що католицька Церква в Нігерії (Африка) — опинається в щораз більших труднощах. Бо вона тратить своїх майбутніх провідників. Цими провідниками мала стати ця африканська молодь, що студіює заграницею. Тимчасом ці студенти їдуть до ЗДА вірними, а вертаються — комуністами. Чому? о. Слеттері каже: „Більшість африканських студентів, які вчаться в Америці, студіюють в некатолицьких (значить, у протестантських? — прим. склад.) університетах і в наслідок того відпадають від католицької Церкви".

Але о. Слеттері тут же сам собі заперечує, кажучи: „Найбільшим удобом для чорних студентів з Нігерії є факт невідповідного їх трактування в ЗДА. Тут, у відповіднні до стосунків, які панують в Африиці, їх стрічає лише холодне пойняття від католицьких організацій".

СТОРІНКА МОЛОДІ
РІЗДВЯНИЙ ЛИСТ ДО РОДИЧІВ—ПІОНІРІВ

Вінніпег, 17 грудня 1954 р.

Дорогі Родичі,

Прошу вибачити мені, що цього року я не міг прийхати до Вас на фарму, щоб як це бувало досі щороку - відсвяткувати з Вами спільно Різдво Христове. Наші Різдвяні вакації дуже короткі, а праці у нас тут у школі дуже багато. Отож, кожну використати кожний день, щоб як найкраще приготовитися до іспитів.

Крім того ще у нас тут в українській школі є такі студенти, які не мають ні свого дому, ні родини; вони не мають до кого поїхати на Різдво. Не хочу сказати, що так є напевно, але здається, що мені цього залишати їх тут самітніми в бурі(резиденції). Вони знають, що я хочу й маю родичів, але через брак часу не їду до них. То може й вони тоже забудуть про своє положення й піддадуться думці, що й вони не їдуть - з брак часу, а не через бо[illegible] родини.

У нас у школі буде спільна студентська вечірка. Наше місцеве жіноцтво буде старатися взаємодіяти нам усе по-людському і застелити нам на час Різдва матерів і сестер.

Але Ви знаєте, Дорогі Родичі, що мені Вас не зможе заступити ніхто так само, як і Вам мене. Тому будьте певні, що на Свят-Вечір я буду душею з Вами, а Ви зі мною.

Я не забуду в той Вечір, що був час коли Ви святкували Різдво Христове чимале, ніж тепер. Я собі ясно уявляю як Ви прийшли до Канади з України і як тоді накрили Вас у безлюдній дикій прерії. Ви були обоє самітні. Мешкали в якійсь зимній землянці. На Різдво кругом завівали вітер і дикі звірі, а Ви тяжко мусили працювати. Ви не мали ні куті, ні 12 страв, ні іншої близької хрещеної душі навколо. Уявляю собі той Вечір, коли при тоновій свічці мама тихо втішала сльози, щоб не бачив тато. А тато хотів згадати рідне село на Україні, ранішні колядки, дзвони, але стримався й не згадував, щоб не завдавати жалю мамі.

Коли все те згадую, сльози мені приходять до очей. Я дяку Богу, що Вам прийшов на світ, то Ви прагнули вложити в мене все: і свій далекий рідний край, і його чудове Різдво. Все те Ви хотіли вложити в мою дитячу душу, щоб потім у ній знайти все те, що Ви вклали в рідному краю. Ви тішилися, що нас у родині буде більше, і що ми будемо себе взаємно розуміти, отже Ви не будете так самітні. Може я не завжди Вас у тому випадку розумів, але тепер мені здається, що розумію Вас дуже добре.

Я вже зрозумів, що Ви пожертвувалися і поїхали до Канади для того, щоб я — Ваша дитина — мав тут краще життя, ніж Ви мали його в старому краю. І я маю краще життя чаю. Я маю [illegible] ні, як в Україні до часу [illegible] й безбожними большевиками. Я маю наше величаве Різдвяне Богослужіння в рідній мові в церкві [illegible] чую по радіо наші [illegible] колядки, читаю такі ж Різдвяні часописи, вітчизняні ясним дух і настрій і цілий православний Всесвіт.

Все те зроблено для мене Вашими стомленими святими руками. Дякую мамі Мамо і Тату, і руками інших - таких, як Ви. І тому на нас — Ваших дітей — англійці, французи, [illegible] дивляться з погляду, з якого якихось прищельців без роду.

Я ніколи не зможу віддячити Вам [illegible] не так, як Ви заслужили; але Бог, який читає в душах людських, бачить, що я з вдячности для Вас прошу Господа, щоб допоміг бути таким сином, якими Ви мріяли мене бачити.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
Ваш любячий син Івась.

ВЕРТЕП („Шопка")

Був звичай, що хлопці-школярі йшли з колядою зі „Шопкою", себто з Вертепом. Ось його виглад.

[illegible] стояв довжиною, від ширини і висоти, для [illegible] з полюбою двох дверей й одно двері, з якого образ народження Ісуса Христа. Звідси було видно в вікна на [illegible] Ангели, осел, [illegible] Марія з Ісусом на сіні, Йосиф коло неї. Ірод — убраний, як цар.

2 його намісники — убрані як високі урядники
1 Начальник сторожі — військовий
3 Сторож — військовий
2 Книжники — жидівські священики
1 Цар — довгі бороди і волос довгий, білий, в руках і корони на головах
2 Ангели — в довгих білих сорочках, з крилами
2 Пастухи — одяг одягнені
1 Жид — коршмар — як звичайно, з пейсами
1 Смерть з косою, страшна, худа чорні ребра, [illegible] голий скелет.

Вертепна ця [illegible] ться по св. Вечері.

СТОРОЖ. (входить до хати, витягає цілую): Ти господарю, уготовився — в дім твій приходим угоститися; Ірод [illegible] ще, чи ні ревнує, він є владітель людей всіх (виходить).

ІРОД (входить, сідає посередині кімнати, за ним по обох боках стоять наміснички):

НАЧАЛЬНИК (входить, стає на позір [illegible] кланяється): О, Іроде — славний царю, [illegible] вина: Народився в Вифлеємі могучий, як лев рикучий, — він є владітель Дитина!

ІРОД (до наміснників): Ви ж наміснички, що мою робити, — ох! чи Йому поклонитись, чи Його убити?

НАМІСНИЧКІ (обида): Убити Го, убити, щоб не панував; вбити Го, вбити, щоб не царствував!

ІРОД: Дати приказ всьому війську і усій старшині, щоб всі діти повбивали у Вифлеємі! (Начальник виходить)

ЦАРІ (входять, кланяються Іродові): Ми, царі з востока, прийшли завітати, де Ісус родився, — йдем поклін віддати.

ІРОД (до наміснка): Поклич книжників!

НАМІСНИК (виходить і кличе книжників; потім входять наміснки з книжниками; книжники кланяються Іродові)

ІРОД (до книжників): Чи ви знаєте, де народився Ісус?

КНИЖНИКИ (шукають у книжках): Ісус Цар Юдейський народився в Вифлеємі.

ІРОД (до царів): В Вифлеєм спішайте, а як відшайдете, — мене сповіщайте, хай я піду і поклонюсь Йому (Царі і [illegible] виходять)

НАЧАЛЬНИК (виряджує двох наміснків): [illegible] ставить вісех: начальник [illegible] з ними — смерть з косою)

ІРОД: [illegible] приказ, [illegible] в Вифлеємі! Звязати ім очки-ноги в тюрму запертн (Ніч наче мов настигає, а в сінях чути голос: співа: „Слава во Вишних Богу" і: "Во Вифлеємі вифлеєма" (Жид і книжники входять, а з ними — смерть з косою)

ІРОД: Так коротка моє життя, — [illegible] ому, що я мушу трон [illegible] новому! (Смерть підійшла, людей, торкає косою за шию [illegible])

АНГЕЛИ (виносять вертеп, за ними [illegible] всі співають):

О, Іроде безумний,
Чого ж ти так малодумний
Не виділи, не виділи того то,
Що Христос наш вічно жив,
Благодать нам свою дав, —
Ти марно загинеш.

(Один з царів віншує):

Бо вифлеємській стаєниці темної ночі
Мале Дитятко отворяло очі,
Мале Дитятко а Цар над царями
Діви вволотилася, щоби тут між нами
Науку Божу розголосити
І Царство Небесне всім отворити.
І ми прийшли до вашої хати,
Щоб вам що вість передати;
А при цій нагоді бажаємо щастя, в мирі
І всім в згоді лиха не зазнати,
А по смерти в небі Христа оглядати.

Христос Раждається!
Славімо Його!

(Колядка з села Середнє, пов. Кацуні Галичина Дане студ. О. К. Матеріяна з Укр. Літератури — народня поезія Коледж ім. Андрея у Вінніпегу)

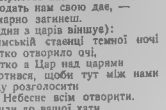

СОГЛАСНО СПІВАЙТЕ.
(Колядка)

Согласно співайте —
Ісуса витайте,
Се бо Бог істинний,
нас ради рожденний (2 рази).
Весело воскачте
і більше не плачте, -
Хай Ісус Младенець
підє з нами в тишень (2 р.).
Прийшовший Микита
хоче в небі бути:
Начинай трубити, —
буде Бог платити (2 р.)
Макарій тенора
най іде до двора,
Принесе ягнятко
Ісусу Дитятку (2 р.).
Почув се і Ларасим,
що родився Божий Син,
Ударив по струнах
Осел тее зрозумів
Сів си на двох коних (2 р.)
і кожа наклонив
Кликаймо на колина.
Гріймо Боги-Сина (2 р.)

(Запис студ. Богосл. О. К. Матеріяна з м. Буртинщина, пов. Рогатин, Галичина Праці з Укр Літератури — народня поезія — на Богосл. Вак. Коледжі св. Андрея в Вінніпегу)

ПАСЛИ ПАСТИРІЄ.
(Колядка)

Пасли пастирі вівці на горі
Та й позасипляли з тої неволі;
А один з них пробудився, —
Чогось Матвій, розкричався;
Так дуже кричав (2 рази)
Святий Михайло на даху спав, —
Злазив по драбини, ногу си зломав;
Ох, від ниві аж довжа —
Нещасливий я калька,
Вом ногу зломав (2 рази)
Пішли пастирі до шопи грати,
А святий Михайло їнов танцювати;
Зачекай но, пане брате,
Як ти будеш танцювати,
Щось ногу зломав (2 р.).
А святий Михайло на се не зважав;
Хоть кривий на ногу, болю не чував
Обернувся сюди-туда, —
Затоскалася шля буда —
Втішно танцював (2 р.)
Посиф і Марія дивляться на то,
Та й подякували пастирям за то.
Христос руки простягає,
Царство Своє обіцяє —
На тамтім світі (2 р.).

(Колядка з села Середнє, пов. Кацуні Галичина Дане студ. О. К. Матеріяна з Укр. Літератури — народня поезія Коледж ім. Андрея в Вінніпегу)

Поступ і Свято

Це вже було по Різдвяних Святах за новим стилем. Пішов я раз на ринок ("маркети") у Вінніпегу купити пшениці на кутю. Аж тут підходить до мене якийсь чоловічина — з наших такий і питає:

"А нащо вам та кутя, коли вже Різдво минуло?"

"Як для кого", — кажу.

А він:

"І ви ще святкуєте по старому стилю? І то в Канаді? Дивно! Якось усе робить поступ, а ви залишаєтеся позаді. Всі святкують по-новому. Та ж Христос родився тільки один раз для всіх"

Коло нас почало збиратися щораз більше зацікавлених людей.

Тоді кажу я тому незнайомому "доступовцеві":

"Це правда, що Христос родився тільки раз. Щодо доступовости, то це залежить, як хто розуміє поступ і як далеко та по якій дорозі він іде. Є такі "прискорювачі" — безбожники, які вважають, що Христос взагалі не родився, і вони не [illegible] Різдва Христового. А ви подивіться на життя: вони всюди дуже поступові, випереджують нас поступом у багатьох речах життя. Але в своїй релігії вони чомусь обережні з "поступом". Не знаю, як довго ви в Канаді. З України приїхав може вам дав може батько, а може й ви самі. Для історії це дуже короткий час. І ви вже [illegible] вели так скоро вимкнутися тих [illegible] у які ваші предки святкували Різдво Христове. Тимчасом жиди з Палестини винили в широкий [illegible] світами [illegible] і не [illegible] релігійні звичаї [illegible] бояться, що їх хтось назве "неноступовими". Коли в нас звичайний будничний день, а у них припадає свято, то вони перед будня-неділя замикають усі свої бізнеси, хоч за то [illegible] гратись ціні мільйони доходів.

Ще оповім вам [illegible] випадок. Працював я в одній "шопі". Було там з. трудених багато українок. На наше Різдво, себто за старих стилів [illegible] бітинні українки мимо всі не приняли на роботу, повідомивши раніше про це менаджера. Менаджер заборонив, але й не вірив, що робітниці таки не прийдуть; він думав, що побояться втратити працю та заробок. Та вони не прийшли. А по Різдві менаджер усе хотів звільнити з роботи. Хотів звільнити й мою дружину. Тоді пішов я до менаджера, щоб боронити її. Побачивши це один жид-робітник, каже до мене:

"Як така поступова людина, а боронить таких старих "забобонів", як оті Свята".

"Що ж, — кажу я, [illegible] не є певність про що розуміє під "забобоном" Є, так: "поступовці", що й правду, материнську любов, милосердя і т. д. називають "забобоном".

Цей жид-робітник був так званий "прогресивний", доказливий, кажучи комуніст.

Та ось якось не прийшов цей жид до праці. Нема його день, другий, третій. А було це на Йом Кіпур — єврейський Судний День. Коли вчепився він прийшов, а святав його дедикацію.

"Що ж це ви тее ... Вас не було на роботі. Розумію: ваше свято, але ви є "поогресист", і казали на наше Різдво, що тее ..."

"Ах, слухайте ... [illegible] — перебив він мені. — Це все моя жінка. Вона така, відчуває! Ну, як вчепилася до мене: Святкуй, що злобиш? Просто, думаю, було б некультурно не вшанувати й святочного настрою".

"І ходили до синагоги?"

"А що ж мав робити?"

"І молилися?"

"Коли моя жінка хотіла ..."

А коротко кажучи, хотів цього й сам той жид-робітник, і цілком слушно. Кожний народ повинен триматися своєї віри і своїх звичаїв.

О. Юрчук.

КОЛЯДКА КИВЩИНИ.

Ой, скликнули Янголи
На небесах согласно.
Понте пісню прекрасну.
Царю, вдарте во струни,
Розкрийте, книзі во трубн —
Христос раждається, славіте!
Язиці, розумніте,
Яко з нами Бог,
Яко з нами Бог.
Злетів Янгол з небеси
З Високого Совіта,
Показує знамення
Всім на многі літа.
Царіє, вдарте ...

ОЙ НА РІЗДВО УВЕЧЕРІ.
(Дівоча колядка)

Ой, на Різдво увечері
Ходить Христос по оселі
Ранню росу собирає,
Славні уста покропляє.
Ішов Христос дорогою,
Зустрів дівку за водою:
„Ой, дай, дівко, води пити
Славні уста покропити".
„Ой, не дам я води пити,
Бо ще вода нечиста.
Бо ще вода з-під гір брала,
З клену листя навівало",
„Ой, сама ти, дівко, нечиста,
А ци вода пречиста
Ти сім синів породила
Та в цій воді потопила"
А та дівка заплакала,
З плечей відра кинула
„Ой, стій, дівко, не лякися.
Йди до церкви й сповідайся
Ще дівка до церкви не дійшла.
По колиш в землю вийшла
Тільки дівка на поріг ступила,
В сирі землю провалилась.
Святий Петре-Гавриїле,
Вери ключі золоті,
Відчукай душі праведні
Тільки ти не лякай.
Що в неділю рано ізла
А в пятницю пісні піла.
А в суботу менаджер-порученько
Надяжла отця-священика
„Ой, я їх не лякла.
Тільки дівчинки подумали:
Подумала-погадала.
Усім людям розказала
І старому, і малому:
Молиться Духові Святому"

ПОГРОЗА ЧИ ЗАГРОЗА ХРИСТИЯНСЬКОМУ СВІТОВІ?

Новий Рік таки приносить новини. Ще несподівано сам през Айзенгавер заявився за миром співавтором з СССР, не оглядаючись на долю поневолених народів і людини. А дня останнього цього року й перелякав примірна „жовтої небезпеки" своєго заливу християнського світу збройними ордами поверх 500-мільйонового Китаю починає оживати як страшна дійсність.

При відмічені нової ночної дати, 25 вересня 1954 р. в Пейпін (Китай) ген Су-Чу нагадав слухачам, що від довгих соток літ жадна азійська армія не сягала до Європи Західньої Європи. Але тепер вона може застукати. Він сказав, що маси азійських військ через Аляску можуть залити й Америку.

Погроза коротка і ясна. А ставлення китайців, як також їх приятелів індусів з других 500-мільйонів — до християнського світу відоме. Воно нескрізь вороже

ПЕРЕМОГА ЛЮБОВІ І ПРАВДИ

Святий Вечір
В очікуванні, з серцем переповненим радістю здемо всі назустріч чуда.
Христос Народився!

Як перед двома тисячами років в убогій вифлеємській стаєнці, так і сьогодні, і щороку вирождується Бог у серцях убогих і багатих, маленьких і великих цього світу.

Як колись навколо Ісусових ясел навколішки падали царі зі Сходу і разом з пастухами та в супроводі голосів здивованої худібки дари Цареві небес і землі складали, так і тепер у Святий Вечір кругом одного стола сідають один поруч одного багатий і убогий, а серця і думки їх єднаються одною думкою. Христос Народжується, Христос з небес, Христос на земли, Спаситель світу, — мрія пророків здійснена. Він приїшов Своєю мукою і терпінням загладити гріхи світу.

Не зійшов Він з розкішних палат, але з найбідніші покиненої стріхи; зійшов не для королів і царів, але поміж людей звичайних, убогих, які одначе мають віру щиру та гарячу. Він зійшов як Той, що від земних царів сильніший.

Зійшов Бог на землю, щоб показати стежки людям, що ходили дорогами блудними; зійшов, щоб ідеал правди, рівности та братерства, — той споконвічний на торговищі людської обдуди та ненависти ідеал мукою Своєю і кров'ю освятити; духа відродити, віру в перемогу і побіду добра над злом скріпити, дороги до цієї побіди вказати.

Ісус з Назарету — Бог любови і єднання, всезнаючий і всепрощаючий, але в гніві гострий, грізний і страшний, — бо Він торгуючих з святині виганяє, для фарисеїв, книжників та гендярів у храмі всеблагальний.

Зійшов Ісус Христос віщувати перемогу любови і правди на землі. Так і ми християни з вірою незламною, як колись в минувшину наші предки з сильною вірою, встаймо від стола Святої Вечері і вірмо в побіду добра над злом, і будемо стоятн твердо на сторожі в очікуванні чуда:

Христос Народжується!

Нехай у серцях наших загостить Христос Переможець; нехай між нами й православними християнами запанує в родині і в громаді любов, правда і милість та охота до праці для святої нашої Церкви і народу.

Христос Народжується; Христос з небес, — вийдіть усі Йому назустріч!

Свящ. П. Запарничик

ДЯКІВСЬКІ КУРСИ

З благословення Високопреосвященішого Митрополита ІЛАРІОНА, Консисторія Української Православної Церкви цим проголошує

ДЯКІВСЬКІ КУРСИ,

На Курси приймається особи, що мають належний слух та голос. Початок навчання 20-го січня 1955 р. Незможним курсантам дається стипендій й приміщення в Колегії св. Андрея в Вінніпегу.

Прохання про прийняття на Курси подавати на адресу

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

Президія Консисторії
У.Г.П.Ц. в Канаді
о. Є. Грицина, голова

ЧЕСНИЙ ОСТАП

(Перед Святами Різдва Христового)

Було це в Києві під час першої світової війни. Остап жив коло Галиборки в Солоному яру. Мав дружину і трьох дітей, мав власну хатку, конячку й бричку. Жив з того, що їздив на "біржу" та перевозив пасажирів, куди кому треба.

Був візником, яких тоді були тисячі в Києві.

Про нього ходила добра слава: він був незвичайно чесний. І коли хтось помилково передав йому кілька копійок, то він носив їх доти, доки не зустрічав свого бувшого пасажира та не повертав йому ці копійки. Наближалося свято Різдва Христового. Заробітки мізерні, а родину треба прогодувати, дасвятити, огріти хату, що й стару зборую (зіпрає) належно полагодити, бо справити йому не було за що. Дружина його шила та продавала на базарі, але того вистарчало на сьогодні, а завтра не можна на дрібниці щоденного вжитку, та й то рідко, коли вдавалося зоути пошитту річ. Ходила вона дуже якого зодягнена, а діти не мали в чому вийти з хати, щоб побігати та погратися по снігу.

Був холодний туманний день. Пасажирів мало було. Остап став на своєму звичайному місці і ждав черги. Та й у черзі його неохоче брали, бо конячка непоказна, а бричка старенька. Сам він зодягнений не так, щоб показно виглядати перед посажиром і публікою.

Напроти був ресторан. Коло вікна сидьли два відомі купці. Розмова їх спинилася на Остапі, якого бачили крізь вікно. Один каже:

"Ви то правду кажуть, що цей Остап надзвичайно чесна людина, — що коли йому хто помилково дасть більше грошей, як він домовився, то хоч через рік, а він повернеться?"

Другий каже: "Так чув і я, та трохи дивуваюся, бо ж по ньому видно, що він чоловік бідний".

Перший каже: "Кажуть, — то кажуть. Може перебільшують. А ми давайте перевіримо. Ідьмо до мене, а його викличемо, щоб одвіз. Я "випадково" серед видачки книш йому 10 золотих. Якщо повернє, то тоді назад їх віддамо йому, і не додамо по 10. Нехай порадується на Свята".

"Добре, — сказав другий. — Ходім!"

Вийшли. І рушили. Остап швидко під'їхав. Сіли й поїхали, розмовляючи про се, то про те. Один запитав Остапа: "Як живеш, Остапе? Як заробляєш?"

Остап каже: "Трудно тепер, барін (пане). Нас, візників, багато, а людей мало, всі на війні. Ледве-ледве тягнемо. Ех, та на Бога надія!". І махнув рукою. Видно, тяжко йому було про те говорити.

Далечіньо було. Дім купця стояв у саду між деревами. Купці встали й заплатили срібком та міддю. Остап мав окрему кишеню і відразу в всі кидав одержані гроші. Коли стали знову на своє місце, то перелічив їх, а тоді вже одержані гроші. Коли стали знову на своє місце, то перелічив їх, а тоді вже вклав собі десь глибше, щоб не згубити, або щоб хтось не витягнув. Так зробив і тепер.

Ідучи назад, не встиг було перевезти одного пасажира. А приїхавши на своє постійне місце, він став рахувати зароблені гроші.

Який же був його жах, коли він побачив перед собою 10 золотих! Він зразу не стямився, що йому робити. Бігти додому, чи...? Але зразу подумав: це хтось помилково йому дав, і тепер десь там хвилюється. Хто ж це? Той другий пасажир? Та по ньому не видно, щоб він був багатий. Це, мабуть, ті два пани...

Відразу повертає коня і їде в напрямі до них. Але вмить у душі його почалася справжня боротьба якихось сил. Одна переконувала:

"Та скажеться! Це Бог тобі послав той, хто дав помилково, певно дуже багатий, коли золото носить разом з міддю. Він і не помітив, і забуде, а тобі ж треба".

А другий голос заперечував: "Не твоє, — не бери! Не кради! Бог покарає! Не підеш тобі на добро. Може той, хто дав, має борги і буде жалити, а ти... будеш нечесний перед Богом".

Остапові літ виступає на чолі. Він скоріше гонить конячку. Але той перший голос твердить: "Он твоя жінка скаче що холоді в черевиках. Діти голі, в хаті холодно, здуть Свята... А хомут он розлазиться, колесо кульгає. Може Бог і дав тобі саме на те..."

Вже ліва рука його готова потягти на вжжи та повернути назад, але другий голос каже: "Коли рука твоя спокушає тебе, то відрви її...", — таке він чув у церкві. Не бери нічого собі незаконно. За чесність Бог нагородить, а совість затямеш чисту..."

Він їхав далі. Той перший голос казав: "Та й жінка твоя назве тебе нерозумним і діти будуть плакати. Старшому вже треба до школи, а він удома, бо не має в що одягнутися".

Цей останній доказ вже паралізує його волю. Але вже ось дім тих панів. Він у нестямі зривається з козлів (сидіння), прив'язує коня і стрімголов біжить у сад до помешкання тих купців. Вони сиділи й дивилися у вікно. Він, не стукаючи, відчинив двері і майже скрикнув:

"Барін, ви помилково дали мені, замість двох копійок, 10 золотих. Я знаю, що це ваші, і ось я вам привіз їх назад..."

Пани сиділи приголомшені. А потім підійшов один, взяв його голову та й поцілував, а другий сказав: "Сідай, Остапе!" Остап сів, озирається; він не знав, що йому робити. Тоді один з купців каже:

"За твою таку християнську чесність, візьми собі ці 10 золотих. А це від мене тобі на Свято других 10 золотих", — і він це доложив.

"Та що ви, пане!", — скрикнув Остап. Хіба ж можна? Та якже це?..."

"Візьми, візьми, Остапе! Це Бог дає тобі за твою чесність".

Підійшов і другий купець та й каже: "І я тобі дарую на Свято 10 золотих"

"Ой, барін, я не можу", — шептав ледь-чутно Остап

"Візьми Остапе, бо тим мене зневажиш..."

Остап узяв і не знав, що з ними робити. 30 золотих.

А тепер зайди, Остапе, до кімнати, бо певно ти ще не обідав", — сказали йому. Остап схвильовано плакав. Вогстяли його як слід, і він дякував, як умів. Його провели аж до воріт. А на бричці лежала нова збруя для коня.

Київлин.

ПЕРЕДЧАСНА ГРАТУЛЯЦІЯ.

о. Біссонет, католицький священик, приділений для душпастирської обслуги чужинців католиків (родин дипльоматів і т. д.) в Москві, потратулював Хрущову за статтю в "Правді", в якій він немовбито домагається від атеїстів, щоб вони поборювали релігію тільки словом, а не переслідуванням зірних. о. Біссонет був також представлений Маленкову. Цей католицький священик є американцем

50-ЛІТТЯ ОДНОЇ МІСІЇ.

В 1954 р. минає 50 літ місійної діяльности товариства приятелів Св. Євангелій. Його осідок у Швеції. Досі воно було відоме під назвою „Товариство для розповсюдження Євангелії в Росії". Тепер воно видозмінило свою назву на „Словянська Місія". Як відомо, під час другої світової війни це Товариство видрукувало у великій кількості Новий Заповіт українською мовою в перекладі проф. д-р І. Огієнка (тепер ВПреосв. Митрополита Іларіона). Зробило воно це безкорисно, отже дуже багато українців по цілому світі змогли безплатно дістати Новий Заповіт у своїй рідній мові.

„МАВТИ-ЕВЕРЕСТ НЕ ЗДОБУТИЙ".

Як відомо, найвищу гору світу Мавти Еверест здобула англійська експедиція (29 травня 1953 р.). Не зважаючи на те, індійська преса завзято заперечує це здобуття. Індуси твердять, що вершок цієї гори таки не осягнений. Чому? Бо, на підставі індуського релігійного вірування, ця гора ніким не сміє бути здобутою. Виходячи з такого переконання, індуси вважають, що ця гора „не здобута" навіть тоді, коли вона в дійсності таки є здобута

„ЩЕ РАЗ ПРО ВІДОМІ РЕЧІ".

Так звучить один з підзаголовків С. Підгайного в „Українському Прометеї" з 2 грудня 1954 р.-С. Підгайний м. і. пише таке: „Відомо ж бо, що до теперішньої еміграції всі ті, що приходили з основної частини України до США (а їх приходило дуже небагато), як правило, являли собою національно несвідомий елемент, що ішов до „руської" православної церкви і „руських" організацій і там надавжди гинув. Національно свідомий елемент вливався у вже створені інституції українські. Це власне, ідейно й організаційно акліматизувався".

Міркування С. Підгайного правильні і тут до речі буде додати той факт, що заснування в Канаді Української Греко-Православної Церкви в основному припинило перехід від українських на московські позиції в Канаді. Те саме й в Злучених Державах Америки

Кажуть, що на шпилях гір мають свої гнізда або орли, або галюка. Так воно бувае й з людьми на високих становищах

ПРЕДИВНЕЄ НАРОДЖЕННЯ.

(Колядка)

Предивнее народження:
Діва Марія одного дня
Спородила Божого Сина.
А спородивши Божого Сина,
Взяла сповила;
А сповивши, в ясла положила
Де взялися три Янголи,
З неба летючи
Та й на тую Діву Марію
Сповна глядючи.
„Бог з Тобою, Діва Маріе",—
Це янгольський глас:
„Візьми Дитя Народжене
На руки при нас".
Що Ісус Христос народився
І усім являє у великім тілі,
Де янголи Божим Духом
Воду розлили,
А к Рожденству Христовому
Сади зацвіли.
Молітеся усі люди,
Ще й діти малі!

(З уст Віри Хуторини з Криворіжжя Східна Україна. Порядком пращ з Української Літератури в Колегії св. Андрея — Богословський Факультет записав студ. Григорій Удод).

Православна Духовна Академія

(Піврічна хроніка).

Наука в Православній Духовній Академії в Вінніпегу в цьому році почалася у вівторок, 5-го жовтня. У середу вечорі Митрополит Іларіон відправив урочистий Молебень перед початком науки. Співслужили з Митрополитом о. Настоятель д-р С. В. Савчук і о. Прот. Гр. Метюк. По Молебні Митрополит Іларіон, як Декан, виголосив перший цьогоріжний виклад: "За що бився гетьман Богдан Хмельницький". Ця урочистість відбувася в Катедрі Пресвятої Трійці. Присутніми були професори, студенти та численні гості.

У Духовній Академії навчає тепер 9 професорів і лекторів. На всіх 4-ох курсах тепер навчаються 24 студенти

12-го жовтня, у вівторок, відбулися річні збори Студентського Теологічного Товариства. Після річних звітів обрано нову управу: О. Кравченко — голова, Григорій Удод — заступник, О. Костюк — секретар, В. Дякін — скарбник.

У днях 19, 20 і 21-го жовтня відбувся в Вінніпегу Собор Духовенства Української Греко-Православної Церкви в Канаді. За благословенням Випреосв. Митрополита Іларіона, Декана Духовної Академії, студенти-богослови взяли участь в урочистому Молебні перед відкриттям Собору, а також були присутні на самому відкритті, що його зробив Випреосв. Митрополит Іларіон своєю вітрокою й глибокозмістовною доповіддю. "Найвищі потреби Української Православної Церкви в Канаді". Багато місця у своїй доповіді Владика Митрополит присвятив розбудові Богословської Школи. Після цієї доповіді промовляв Випреосв. Архиєпископ Михаїл на тему: "Духовне життя Священи... Обидві доповіді студенти вислухали з... ним зацікавленням і користю.

Міркування С. Підгайного правильні і тут до речі буде додати той факт, що заснування в Канаді Української Греко-Православної Церкви в основному припинило перехід від українських на московські позиції в Канаді. Те саме й в Злучених Державах Америки

Кожну суботу о. Настоятель С. В. Савчук відправляє Вечірню в Капличці Колегії.

22-го жовтня розпочався семінар Церковного Права. Перший реферат виголосив студент Богдан Горгіца на тему: "Флорентійська унія 1439 року". Наступними темами є: Ватиканський Собор 1870 р.; Люнська Унія 1274 р. Сім Вселенських Соборів по порядку; Іконостас; Базельський Собор; Тридентський Собор 1563 р. і Право законодавля представників; Анатема; Наш Символ Віри; Іноноборчий Собор 754 р.

Предмет Церковного Права викладає Митрополит Іларіон.

27-го жовтня, в середу, о. Настоятель д-р С. В. Савчук відправив у Капличці Колегії Вечірню й виголосив проповідь. Вечірні відправи кожної середи з проповідями започатковані з ініціятиви Теологічного Товариства, в минулому році. Ці Богослужби відправляються, як і попередньо, Священики з міста Вінніпегу на запрошення Теологічного Товариства.

Цим разом о. Настоятель виголосив проповідь на тему "Христос — Ідеал Пастиря". Як для майбутніх Пастирів, питання порушені в проповіді є дуже важливі й варті пильної уваги.

31-го жовтня, в неділю, о. Настоятель відправив у Капличці Колегії Св. Літургію. Св. Літургії в Капличці Колегії й надалі відправлятимуться в окремі неділі, свята та будні дні.

1-го листопада Колегію Св. Андрея відвідав представник ЦЕСУС-а на Америку п. В. Мардак, який прибув до Канади на запрошення Національного Союзу Канадійських Студентів на свій 18-тий конгрес, що відбувся в Торонті. Зустрівшись із студентами-богословами, п. В. Мардак подав цінні інформації про життя українського студенства в Європі як на внутрішньому, так і міжнародньому відтинку.

3-го листопада, в день Св. Варлаа... Митрополита Київського, делегація студентів-богословів привітала Випреосв. Митрополита Іларіона з Днем Ангела.

4-го листопада, у вечірніх годинах, в Колегії Св. Андрея серед студентів... побував Високопреосвященний Митрополит Іларіон. Високодостойний гість у гурті кожного студента в його кімнаті, подякував при цьому свої батьківські поради. Перед відходом із студентської резиденції Владика взяв участь у Вечірній Молитві разом зо студентами в Капличці Колегії.

2-го листопада двох студентів-богословів узяли активну участь у відзначенні СУМК-ом річниці Листопадового Свята. Студ. Григорій Удод виголосив реферат Моду декламацію, студ. Олег Кравченко прочитав вірша Шевченка із поеми І. Франка "Мойсей".

Цього ж дня о. С. Герус відправив у Капличці Колегії Вечірню й виголосив проповідь на тему "Старозавітнє й новозавітнє Священство", відзначивши церковний останнього.

12, 13 й 14-го листопада відбувся З'їзд Колегії Св. Андрея в Вінніпегу. Студенти були присутніми на більшості з його сесій. Під час З'їзду було влаштовано для студентів-богословів зроблено цікаву екскурсію до Національного Музею, де їм було показано цінні експонати. Ввечорі, в середу, 14-го листопада, відбувся в Катедрі Пресв. Трійці, після Богослужіння в неділю, в останній день З'їзду.

Від Теологічного Т-ва З'їзд привітав його голова студ. О. Кравченко.

17-го листопада Вечірню в Капличці Колегії о. М. Юрківський, виголосивши цінну й велику духовну силу християнину, якою він в першу чергу має перетягти свої власні немочі

20-го листопада о. Настоятель д-р С. В. Савчук відправив у Капличці Колегії Вечірню Службу Божу.

21-го листопада студенти взяли участь в Архиєрейській Службі Божій у церкві Св. Архистратига Михаїла, що відбулася з нагоди Храмового свята цієї церкви. Перед Богослужінням Високопреосвященний Владика Митрополит покропив чашу посвячення в Стихар, що його в читці, студ. О. Кравченка, і чашу посвячення в подушки студ. О. Костюка

24-го листопада Вечірню в Капличці Колегії в справив о. Прот. В. Кудрик. У своїй проповіді о. Протоєрей вказав на практичні речі в священичому служенні, що їх набув власним життєвим досвідом. Темою проповіді було вибло Божої Правди й Віри в людині.

28-го листопада студенти взяли участь у влаштованому в сій Катедрі Пресв. Трійці Листопадовому Святі Святочний реферат виголосив проф. Духовної Академії д-р Ю. Мулик-Луцик Читали студенти: О. Костюк — Ук... Р. Самійленка, М. Стеценко — ... "Лист до Матері", Григорій Удод — "Україно моя" А. Малишка.

30-го листопада й 1-го грудня студенти взяли участь у похоронних відправах по бл. пам. Н. Бондарчукові, щедрому жертводавцеві на Колегію Св. Андрея. Після Великої Панахиди 30-го листопада вечорі студенти: О. Кравченко, О. Костюк, М. Бова, Б. Горгіца та П. Калицун читали Псалтир над небіжчиком. Наступного дня всі студенти взяли участь у звуконійній Службі Божій.

1-го грудня, вечорі, о. Прот. Гр. Метюк на бажання студентів відправив Молебень за здоров'я професора Леоніда Білецького, що через недугу перервав свої виклади. Тимчасово заступає його проф. д-р Ю. Мулик-Луцик. Висловивши своє вдоволення із бажання студентів молитися за свого заслуженого Професора, о. Григорій виголосив проповідь на тему удосконалення самого себе в святі Христової Науки.

11-го грудня о. Настоятель відправив у Капличці Колегії звуконійну Службу Божу.

13-го грудня, в день Св. Апостола Андрія, Патрона Колегії, студенти були на Богослужінні в Катедрі Пресв. Трійці, що його відправив парох о. М. Юрківський.

10-го грудня розпочався семінар із Християнської Соціології. Першою темою було: "Намагання світської влади (держави) опанувати Церкву". Вступний реферат виголосив студ. Г. Горгіца. Беручи активну участь в дискусії, студенти всесторонньо обговорили порушену тему. Предмет Християнської Соціології викладає проф. д-р Ю. Мулик-Луцик.

15-го грудня відбулися слідуючі реферати з Християнської Соціології, які виголосили студенти: І. Мельник — "Причини поширення комунізму серед протестантських пастирів", і студ. О. Кравченко — "Причини більшого поширення комунізму в католицьких краях, ніж у протестантських". Ці теми викликали велике зацікавлення й жваву дискусію.

Студ. О. Кравченко.

Різдвяна Ніч

Різдвяна ніч в просторах синіх
Зірками запалилась...
Чи там, як тут на чужині
Різдвяна ніч скидалась?

Чи там, як тут на чужині
Вмиваються сльозами
Зірки ясні, святовечірні,
І матері за нами?

Чи там, як тут на чужині
Горять вогні горою?
Чи туга там, як тут, в нас нині
Несеться колядою?

Чи там, як тут, вилівають зорі,
За обрій спалають?
Чи смуток схлипує в просторі?
Чи ждуть нас, виглядають?

Різдвяна ніч зайшла в просторів,
Ген зірка над горою...
Несеться туга — сум мільйонів,
Над світом колядою.

Чи й нині мерехтять зірки
Над хатою старою?
Геть. Краю мій, не знаєш Ти,
Як тужу за Тобою.

С. Столярчук,
Студ. - Богосл. Колегії
Св. Андрея в Вінніпегу.

ЗНАЧЕННЯ ТРАДИЦІЇ

Одного разу сказав мені молодий [illegible] українського роду, уроджений в Канаді, таке: "Правда, Канада — країна молода. І історія там самим також молода для нас усіх, чиї діди й батьки приїхали з Европи. Отже у [illegible] не нема тієї тисячолітньої традиції, яку [illegible]ють європейські народи. Але коли м[illegible]маємо за собою тисячолітнього [illegible]ого, то тим нелегко за своїми плечима неторкані його тягару. Нам легше живеться без його тягару традиції. Ми почуваємо себе вільніше й дивимося вперед, а не [illegible]ад.

Коли подумаєш наскоро, то воно здається й правда. Люди, приїхавши до країни з глибокою традицією, вже [illegible]ого дивлень в своє минуле. І так виглядає, що вони ідуть крізь своє життя о[illegible]има назад, а плечима наперед і не загрожує їм упалком в перший [illegible]рий рів на шляху їх життя.

Та не тільки так на перший погляд. Але коли подумати трохи глибше, то воно виглядає зовсім инакше. Бог дав людині безсмертну душу. Це значить, що по смерти тіла душа призначена жити вічно в надземному світі. Але разом з тим Бог створив людину такою, що вона прагне увіковічнити себе й на землі. Увіковічнити тілом, — залишити по собі потомків, себто плинність серед самого в формі своїх дітей. Увіковічнити себе духом, — залишити якнайдовшу пам'ять по собі.

Крім того, щоб відчути свою вічність, людина хоче стверднути, що вона може жити вічно не тільки в будинчині, у славі по собі, по своїх добрих ділах, та в своїх нащадках, але й також вона хоче стверднути, що вона жила вже раніше, ще перед своїм народженням; жила в своїх предках. Тож людина хоче знати саму себе в якнайдовшому минулому. А знати це може тільки почерез пізнання предків.

І то чим глибше в минуле вона цих предків знає, то більше вічною на землі відчуває саму себе. Тут і людська потреба мати свою традицію і знати її традицію своєї родини і традицію свого народу. Ця потреба людини є природна, вложена людині богом в її істоту.

Це правда, що канадійці вже створили окрему канадійську націю, що [illegible]ує, але скоро добіжає до свого завершення. Отже ці нації вже має також і [illegible]ю канадійську традицію. Але ця традиція порівнюючи це молода. А тому, що людина має природний нахил сягати якомога в глибину традиції, то й кожна з етнічних груп Канади нав'язує до коріння традиції свого народу в "старому краю": англійці нав'язують до звичаїв Англії, французи — до звичаїв Франції і т. д. А українці? Як довго не буде здорового канадійських звичаїв, які небудь із б[illegible] англійських, чи французькі, [illegible] не належали б до зрілості та іншої традиції, а були б чисто канадійськими, так довго українець, вирікаючись своєї традиції, робить це не в користь канадійства, а в користь традиції іншої етн[illegible] або англійську, або французьку або яку іншу традицію. Але має він право це робити? Ні! Бо він не може сказати, що ця традиція є витвором його предків і що він в ній знаходить самого себе.

Отже, коли в Канаді вже є такі свята, які стали загально-канадійськими, як [illegible] свято українських в обороні Канади воїнів. День Подяки і тому подібні, то гороховим українського роду святкувать їх нарівні зі всіма. Коли ж натомість є такі свята й звичаї, що не належать до загально-канадійських, і не мають чисто канадійського характеру, а є властивістю тільки даної етнічної групи чи окремої Церкви, тоді справа інша; тоді ми, щоб бути добрими канадійцями, не мусимо приучуватися до якоїсь тільки одної етнічної групи в Канаді, щоб брати її звичаї, наприклад, занехати кутю і так далі, бо цього не мають інші групи. Навпаки, на такій самій підставі ми з рівним правом можемо пропагувати, щоб наші звичаї від нас переймали інші етнічні групи. У нас є багато таких гарних звичаїв, що могли б стати загально-канадійськими, якщо цих звичаїв нема в інших етнічних груп. Коли, наприклад, пошириться і стане усе-канадійським звичай Геловін, принесений з Ірландії, Валії та Шкотії, ці старими римськими воїнами, то чому б не міг бути так само прийнятий наш український звичай ходити на Різдво з колядою та прекрасними виноваями, або з Вертепом? Це був би тільки вклад в духову скарбницю Канади, про що стільки тепер говориться. Отже треба не викрикатися своїх звичаїв, а міцно триматися їх. Треба пам'ятати, щоб і наше Різдво було влаштоване згідно зі всіма предківськими українськими звичаями.

О. Ксенин.

КОЛЯД-КОЛЯДНИЦЯ.

(Їдучи колядка)

Коляд, коляд, коляднича —
Добра з медом паляниця,
А без меду не така, —
Дайте, дядьку, пятака!

ЗАХОДИ В СПРАВІ БЕАТИФІКАЦІЇ МИТР. ШЕПТИЦЬКОГО.

Український католицький тижневик „Шлях" з 12 грудня 1954 р. подає на основі інформацій архіеп. І. Бучка з Риму, що вже зроблені перші кроки для того, щоб Рим визнав митр. Андрея Шептицького святим.

АМЕРИКАНЕЦЬ ПРО СУЧАСНІ СВЯТИНІ КИЄВА.

Клифтон Даніель, кореспондент „Нью Йорк Таймс" у своїх репортажах про сучасний Київ згадує також про святині Києва. І так, Собор св. Софії відновляють, але є підстави думати, що його не повернуть Церкві, але відлучать як музейну пам'ятку з початку 11-го століття (з 1037 р.). У музей перемінена вже Києво-Печерська Лавра. У ній є відділи протирелігійної пропаганди.

На близько один мільйон населення Києва відкрити для вірних тільки 20 церков. У Соборі св. Володимира відправляються богослужіння.

Церкви відвідують переважно тільки старші люди, але деколи видно й дітей з батьками.

„Ніж іншим, не краще стоять справи з Євреями. З 200,000 жидів у Києві відкрита тільки одна синагога.

Клифтон Даніел свідомо чи несвідомо говорить про український Київ і його святині як про російські. Школа. Тоже протимовляння правди може викликати в думаючих читачів недовіря до його репортажів.

ДО ЗДІЙСНЕННЯ ПРАВДИ НА ЗЕМЛІ.

Дня 26 вересня 1954 р. в м. Асбурі Парк, НД/Зх., ЗДА, з нагоди переходу українських православних Владик [illegible] ВПреосв. Палладія і ВПреосв. Ігоря під юрисдикцію Вселенської Царгородської Патріярхії, відбувався Св. Літургія. Патріярший Екзарх Михаїл у своїому слові при цій оказії візвав вірних, щоб вони почерез Церкву йшли до „здійснення правди на землі".

З ПОГЛЯДІВ УЧЕНИХ НА РОЛЮ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Наш відомий історик проф. Д. Дорошенко в книжці „Православна Церква в минулому й сучасному житті українського народу" писав таке: „... Неправ доводиться нам на еміграції чути скептичні голоси щодо значіння й ролі Православної Церкви в житті українського народу, спеціально щодо наших часів і майбутнього. Ці голоси походять здебільшого від людей, байдужих до релігій й до церкви, але часом у зневірі попадають і люди, які широ прив'язані до Православної Церкви й бажають їй добра, але які не завдають собі труду вдуматись глибше в релігійне життя українського народу. Ці люди не здають собі справи з того, яку велику ролю відограла Православна Церква в історії українського народу, в розвитку його культури, як тісно була вона зв'язана з національним життям і традицією".

Висновок з цього погляду нашого великого вченого — ясний: хто бажав би повалити Українську Православну Церкву, той тим самим бажав би перекреслити все наше українсько-християнське минуле; бажав би собі цього, що ніяк не допустиме: осудити Володимира Великого, що прийняв Православіє з Греції; осудити князя Острожського, великого опікуна Української Православної Церкви та культури; осудити всю Козаччину, що боронила Віри Православної; і врешті, осудити й Тараса Шевченка, який був православним. А після цього вже як нації, треба було б свою історію почати хіба тільки від сьогодні? Хто прагне цього, той не є добрим сином українського народу.

У ВЕЛИКИХ ЦЕРКВАХ ЗАМАЛО СВЯЩЕНИКІВ.

Недавно була згадка про те, що протестантська Церква в Канаді турбується з приводу малого числа своїх священиків. Так само католицька „Наша Мета" (з 6 листопада, 1954) пише про „загрозливий брак потрібного священичого дорослу" і пропонує, щоб допущено до священослужіння женатих католицьких священиків, що прибули з Европи.

Великий брак священиків відчуває в Америці й Канаді також Українська Православна Церква.

В СССР духовенство вимушується, а у вільному світі, як пише „Наша Мета", релігійна індеферентність, чи критика духовного стану напевно тільки зразить багато ідейної молоді до священичого звання".

Треба сподіватися одначе, що ті, які дійсно посвятили себе в покликання місійній праці на ниві Христовій серед модерного поганства, не зразяться перешкодами.

БУДДИСТИ ПРОТИ ЦЕЛІБАТУ.

Загал буддистського духовенства є проти целібату (безженства) священиків. Одначе невелика частина є за целібатом. І ось три єпископи цієї меншости, коли не могли поставити на своєму шляхом переконання, почали голодовий страйк. Вони заявили, що так довго будуть голодувати, поки целібат не буде введений.

Ви християнин? Тоді ви знаєте, що Христос учив прощати. Пімста — це перемога над ворогом, а прощення — перемога вашої кращої частини істоти над гіршою. Перемогти себе трудніше ніж ворога. І перемога над самим собою це не тільки велике вдоволення і геройство, але й перш усього — це ваш обовязок християнина.

ПЕРОН ПРОТИ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ.

Ще гостре боротьба між мусуманською Церквою і диктатором Нассером у Єгипті, як уже почалася подібна боротьба між диктатором Пероном і католицькою Церквою в Аргентині. Перон виступив проти формування Церквою молодечих католицьких організацій, по радо з патріархом одного архієпископа і двох єпископів, скритикував недавну заяву Папи Пія XII про необхідність Церкви простягати свою опіку й авторите також на суспільно-політичне життя. Уряд почав обвинувачувати католицьке духовенство. Часопис „Крітіка" старається компромітувати окремих діячів Церкви, закидаючи їм брак патріотизму та співпрацю з комуністами. Журнал „Демократія" каже, що християнсько-демократична партія, [illegible]язана з кат. Церквою, є в опозиції до уряду. Серед духовенства вже почалися арешти, коли один зі священиків мав нібито з амвону назвати Перона Гітлером.

Бувають сумні випадки, коли деякі діячі цієї чи іншої Церкви підтримують владу диктатора, якщо мають на нього хвилевий вплив. Але вони роблять помилку, коли дбють на таку коротку мету. Бо в основному кожна диктатура прийде чи пізніш обертається проти Церкви

ПРОВІДНА ІДЕЯ МИТР. А. ШЕПТИЦЬКОГО.

У книжці „Митрополит Андрей та його ідея католицької України" (Філядельфія, 1953) проф. д-р М. Чубатий м. і. написав: „Митрополит Андрей був справді горячим українським патріотом та постійно ставав речником українського народу в його критичних хвилинах. А причина була та, що Митрополит Андрей більше, ніж хто інший, розумів, що в Україні доля народу та Церкви так тісно з собою повязані, що рідко де інде".

Яку ж головну мету мав Митрополит Андрей у тій своїй національно-релігійній діяльности?

Проф. М. Чубатий дає на те таку відповідь: „Вся ця назовні така широка й многогранна діяльність Митрополита Андрея йшла на кінці одну провідну ідею, а саме гаряче бажання — відродити по цілій Україні духово здорову Українську Церкву, сперту на східні традиції християнства, зокрема на традиції старого християнського Києва з часів св. Володимира та Ярослава Мудрого, себто Церкву Українську в тісному звязку із Вселенською Церквою під Христовим Намісником" (в Римі).

Така була провідна ідея життя і діяльности Митр. Андрея Шептицького

МИТРОПОЛИТ ДІОНИЗІЙ „ПОКАЯВСЯ".

Коли в Польщі після Другої Світової війни влада перейшла в комуністичні руки, Діонизій, Митрополит Православної Автокефальної Церкви в Польщі, відмовився від релігійного єднання з Москвою. При цьому він спирався на те, що Православна Церква в Польщі не має нічого спільного з Москвою: це значить, що Митрополит Діонизій стоїть на ґрунті автокефалії, яку з Константинополя в 1924 р. отримала Православна Церква в Польщі. Москва, як відомо, цієї автокефалії не визнала.

Тепер, коли Москва має в Польщі силу, вона примусила Православну Церкву в Польщі вирікатися цієї автокефалії з Константинополя. Але Діонизій довший час відмовлявся їхати до Москви та виконати її накази, хоча й побоювався під постійним большевицьким арештом з Польщі. Та арешти, які з треба було сподіватися, він таки поїхав до Москви і 2-го серпня, 1948 р. „покаявся". Після того його зняли з усіх церковних урядів, а на його місце в Православній Церкви в Польщі, але позбавили його титулу „Блаженчійший", хоч він і дальше має сан Митрополита. Сан одначе є тільки номінальний, бо фактичним Митрополитом Православної Церкви в Польщі є Мзкарій, присланий з СССР

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА.

В Браку відзначали царську панахиду з [illegible] в столиці України. У ній знайшли статті вдрів і написи. Небіж сидячись, що в цьому місці, Небі Юнас, де відспівано панахиду, був попований пророк Йона.

Церква є за введенням української мови в середніх школах. Найновіші про пропозицію від православних українців внесуть цієї осени голова СУС. вдв. Ю. Стечишин промовляючи на річному з'їзді СУС у Катедрі Преси Трійці в Вінніпегу. Від українців катехизів підніс цю справу проф. Ярослав Рудницький, голова Словянського Департаменту при Манітобському Університеті, промовляючи на з'їзді українців католиків Манітобського Екзархату в Вінніпегу 10, 11 і 12 грудня 1954 року. До речі, від одного професора на деяких з-поміж православних українців на Словянському Департаменті Університету нема. Так є в більшості університетів у Канаді, де навчаються українці.

В четвер, 9 грудня 1954 р. в ЗДА відбувся збори православного духовенства Пітсбургщини. В сербській церкві св. Юрія в цих зборах взяли участь православні священики різних національностей.

— В ЗДА тепер виходить 567 католицьких газет і журналів, — повідомляє „Католик Прес Директорі". — Друкуються вони в накладі 20.701,4122 примірників. Поміщо немає серед них жодного католицького видання англійською мовою.

— Архиєп. Нікнор, митр. Української Автокефальної Православної Церкви на еміграції дав поміч до участи представників християнських Церков різних віроісповідань. Зустріч відбулася 20 жовтня 1954 р. в м. Карльсруе (Зах. Німеччина). Взяли участь понад 30 осіб: православні українці з митр. Нікнором, євангельський єпископ д-р Бендер, від меншостей проф. Уншуу, представники різних видів реформованої та старокатолицької Церков, а також відпоручники Світового Союзу Церков і Світової Лютеранської Ради.

— „Українець-Час" (ч. 47-1954) подає, що в католицьких Матіївських хроностях прийняв участь представник Укр. Автокефальної Православної Церкви на еміграції — „Тейлі Тайме Джорнал" (Форт Вилльям) подав вістки про життя місцевої української греко-православної церкви, згадавши про фонд якої вона збирає на будову нової церкви.

— Паві Наталя Дорошенко, дружина покійного проф. Д. Дорошенка, є тепер викладачкою мистецтва слова в УВУ в Мюнхені. По домашній перерві вона знов виступила як на ниві декламатора, так і разом на Марійській академії в Мюнхені.

— Дня [illegible] квітня, що вважає за найкращий засіб, яким душа може перехати в загробний світ. Тож вони разом з повішанням хотіли й чоловік для них. Один з таких чоловік знайдено тепер коло відомої пірамиди Хеопса. Великий чоловік з недорого дерева має понад 5.000 років.

СВЯТО СВ. ПОКРОВИ В ОШАВІ.

Сестринство при українській православній церкві св. Івана в Ошаві, Онт., в неділю 10 жовтня 1954 р. святкувало храмове свято Св. Покрови. Чарки та прикладками були заповнені на це свято спеціяльним запрошенням. На цей захід прибуло до церкви надзвичайно багато людей.

По Службі Божій, яся церква відспівала духовну пісню „Воскресіння горі-доли". По відпусті настоятель церкви Прот. о. М. Фінт запросив присутніх на обід до церковної сали, що приготовили бетячки. Головним кухарем був п. Олекса Лучка. Пані Анна Манзаль, Предсідниця Сестринства, яке було заложене в 1937 р. о. протоієрей І. Зазуляком, подякувала братчикам за обсягу та передала до церковної каси ще на $1500.00.

На час обіду промовляли пані Анна Гуска, як перша предсідниця Сестринства та бувші голови Сестринства — пані. П. Колибінів, Марія Прокоп, Стефанія Білоус.

Пан Василь Гошій сказав, що молодь нашої Церкви обовязково повинна бути при церкві в цей Божо-Воскрес [illegible] прочитала з „Вістника" про значення свята Покрови. Послідньо говорив настоятель церкви, який звернув особливу увагу на обовязки й відповідальності при церкві.

По обіді був концертний відділ який складався з таких точок. О. Україні". „Спочивайте Вечерінь... Боже, всі ми Твої діти" і „Отче Наша Перове Отцьоє житейоє". Та танець „Чучак" Тріоретом Тотового хору був місцевий дяк п. Семченко.

Після концерту наш о. Протоє звернув увагу на обіцяні на церковний фонд „Вістника". яка принесе $3.75. П. Семченко.

З УРОДИН НА ПРЕСУ.

Мзкарій Хащевський.

Ошава, Онт. — В п'ятницю, 30-го жовтня родився „найбол'ший та Укр. Православна Громада Різдва Пресв. Б[illegible]ці і в Ошаві. Онт. казали з уродин панови Назарові Хащевському, найстаршому віком членові церкви. Ювілят в той день було йому 71 рік. Уменері парафіяльна сала заповнилась членами родинного кола, приятелів й прихильників церкви. Ювілят з дружиною п. Н. Хащевською й гостями з Горнсів. Торонто та Ню Торонто. По вечері родинне коло привітало ювілята й приятелі вшанували, при якій промовляли вшанували, при якій промовляли ві[illegible] Ґрінко і Панчук від Сестринства, а [illegible] Ан[illegible] та закликала до збірки; зібрано 67 доларів [illegible] ювілятові. Слід згадати, що п. Хащевський уже багато жертвує на нашу церкву, і кожне до церкви бачило речей.

При цій нагоді голова Громади „Мистця Ліра" і побажав кобзарю-ювілятові [illegible] ще на [illegible] років.

Вспівали [illegible] Многая літа" і побажали кобзареві

З ІМЕНИН НА ДОБРУ ЦІЛЬ

Виннипег, Саск. В неділю 21 листопада 1954 р. приятелі й знайомі п-на Михайла й Марії Паліврів-ре зробили вимку несподіванки. Тік в нагоди іменин пана Паліворя. Гості зібралися в Іллюмову дому. Після гостини т. Андрій Дмитерко, господар гостини, поздоровляв п-ро Паліворів і побажав їм усього найкращого. Пан Іван Проник від всіх присутніх вручив п-ну Паліворам дарунок; окремо пані Проник вручила ще дарунок від приятелів, — образ Різдва Христового. Всі присутні відспівали „На многі літа" п-ну Паліворам. Опісля промовляли: пан Паліворі, пані Паліворі і Парох о. Андрій.

П-ро Палівори переселялись до Виннипег, Саск. 1954 р. і стали активними членами Української Православної Громади.

На закінч. о. Тетерина заложив ся прес. фонд „Вістника" в „Українського Голосу" слідуючі особи: Іван Шутер 12.00 дол. Іван Проник 10.00 дол. Михайло Паліворя 5.00 дол.

По 1 дол.: Мих. Юрків, Мих. Мисик, Антін Коцуль, Василь Воронюк, Андрій Дмитерко, Г. Брежицький, А. Стадник, В. Шутер, Петро Шутер, Михайло Дмитерко, Микола Гаудзюк, Ф. Ніфальський і Василь Проник. Прийомки 4.00 дол. Разом 43.00 дол. Суму розділено пополовині: 21.50 на „Український Голос" і 21.50 на Вістник". Жертводавцям щира подяка, в п-ну Паліворам бажаємо щастя, здоровля й успіху в житті на многі літа

■

ЮВІЛЕЙ П-ВА АНАКА

Юлілей 50-ліття подружнього життя п-на Івана й Зофії Анака з м. Стенен, Саск. відбувся 14 листопада ц. р. на фармі кого м. Стенен, Саск. Пан І. Анака прибув до Канади в 1902 р., а пані З. Анака в 1906 р і тут подружилися в 1904 р. Анака своїх синів і дочок дітей виховали на добрих українців, у Православній Вірі, і дали їм змогу здобути середню й університетську освіту.

Пано Анаки мають 14 внуків і 2 правнуки. Побажання від присутніх складав староста І. Анака, найстар черемонії. Опісля промовляли пані А. Антонюк, кошіарік та о. Л. Дячина.

Пано Анаки є фундаторами Катедри Преся. Трійці у Віннінегу і Комітет св. Андрея, перепрезентованих „Вістника" та „Укр. Голосу". Пан І. Анака у теперь головою Церковної Громади св. Спиріди в Стенен, Саск.

За згодою ювілятів, пан Андрій Анака попросив присутніх, щоб зложили жертви на церковний й громадсько-освітні цілі.

Жертвували. Ювілятам — 3 дол. і 10 ш. По довірові: о. Д. В. Дячина А. Анака, М. Анака, В. Ф. Анака, Г. С. Анака О. І. Анака, По 50 ц. Г. Е. Анака М. І. Анака, В. Бесхозівський По 40 ц. М. Михалюк.

З того на Колегію св. Андрея 5 дол. на „Вістник" 5 дол.; на „Український Голос" 5 дол.

Жертводавцям щира подяка, а Ювілятам нехай Господь подає щасливих многих літ!

Свящ. Л. В. Дячина.

ЮВІЛЕЙ П-ва КИТЕЛА.

Ошава, Онт. — В неділю, 17 жовтня ц. р. Громада св. Івана Хрестителя дякувала Богові за довголітнє життя подружнього подружжя п-ва Івана і Марії Китела.

Коло 2 год. пополудні почалося число місячних і позаміських членів ювілятів прибували. В Торонта Коли Ювілятів привезли, то запросили їх до церкви, де о. прот. М. Фик відслужив молебень і подякував їм щастя і здоровля. При дякі за службу господа т. Іван Тимочко привітав їх, українськими чинами, хлібом і сіллю. В салі Ювілятів посадили на почесному місці. Пан о. Парох провів молитву.

Присутні вшанували тост за здоровля хорунов в Ювілятів та відспівали „Многая Літа". Дружбою всім, що чимбудь причинялися до був с. Бойцун, а дружкою Текля Кінджерська. По обіді господар поклонився до слова деяких членів з родини і гостей та о. Пароха і Віз сказав кілька погожих слів і, сказав щире побажання Ювілятам. Потім Іван Стезин, годова Громади виголосив вибрані побажання від Громади і вручив телеграфічні листи. Від родини були гарні дарунки як тогодня так і вчора.

Ювілятів подякували вдім тим, що принимали до відправи в неділю. Пані Китела подякувала Сестрицям за підготовку прийняття. Після цього господар свята зробив закінч до збірки на Церкву. Зібрано 47 дол. З цієї суми призначено 5 дол. на пресовий фонд „Вістника", а 5 дол. на прес. фонд „Українського Голосу".

І. Т

НАЗАР БОДНАРЧУК.

(Посмертна згадка)

У четвер, 25 листопада номер, відомий у Віннінегу й поза ним, Назар Боднарчук.

Давнище він проживав з ін. Вінніпег, Ман., де займався торгівлею, а опісля був власник готелю. Належав до перед. ших і ня ініціаторів парохії в Народного Дому та брав живу участь у громадському житті — як укра-ськім так і загальним канадійськім.

Пізніше перейшов до Віннінегу. Тут він включився в наше громадське життя і був дійсним членом ряду його своїх. Був членом церкви Св. Михаїла, а пізніше Св. Івана Преся. Рівнож, де голосував кілька літ у найважливіші час, коли починалось будувати, коли перестав працювати, то дальше забував якийсь певний уряд у парохії. Був він членом Контрольної Комісії Кооперації УГПІК.

Цілих стояв у перших рядах Союзу Українців Самостійників чай мавчи перші місця в проводах. Не менше дбайливим він був і в праці для Комітету Українців Канади.

Про чього можна сміло сказати що він свідомий українець і як християнин він сповнив належно свої повинності. Він був добрим батьком і головою свого дому. Виховав, разом з своєю дружиною Теодозію численну родину, і бог поблагословив його добрими дітьми, внуками і правнуками.

Ставши по собі праздний жаль серед рідних знайомих і друзів, а також у Православній Церкви та селянських організаціях

Похорон відбувся 1-го грудня Найпередній вечором відправлено парастас в Катедрі Преся Трійці, яким Службу Божу І. О. Архимандрит, Є. Н. Семчук, С. Герус і М. Юрківський. На Парастасі були молитви о. Юрківського, після Єлеєлей на Службі Божій приповідав о. Семчук, а перед похоронами о. Герус. Пала. На гробом проводи о. Герус. Було велике число членів похорону, — не лише від своїй популярности Покійного і поваги в цім нього перед ві-ком, на знак якої свідчили

Вічна Йому память!

О. ЗАЛЕЩУК.

(Посмертна згадка)

Вже минуло минув. як упокоївся в Бозі мій дорогий муж і тато мойх дітей. По короткій, а важкій недузі розлучився з цим світом в цвітах в Ерікоон, Ман. Похорон. при спі участі великої громади людей Сеяві Лейку і околиць, відбувся 11 жовтня 1954 в укр. го-ро-ран- ві Сеяві Лейк. Покійного похоронено на православним цвинтарі там же. Похорони. Богослужіння відправили о. Петро Ігнашкий з Овсборн. Ман. На похорон зійшлися всі діти Покійного, прибули з Альберти й дочка брата Покійного Після похорону в церкві збірка на невичий вінок принесе понеред 36 дол. на іконостас місцевої церкви. Щиро дякуємо о. Гайдьчу за похоронну відправу, як рівнож за панахиду перед похороном

Вже ще своєго присутність звеселили похорон Покійного, і всіх, що за панахиду перед похороном

Як невичий вінок на цвіну пам'ять мого мужа і тата моїх дітей зложили: перелічаємо дар на Колегію св. Андрея в Віннінегу 20 дол.; на Катедру Преся Трійці в Віннінегу 20 дол.; пр Дівочий Хор ту і Віннінегу 10 дол.; на „Український Голос" 5 дол.; на „Вістник" 5 дол.

Юзефа Залещук і діти.

АНТІН ФУРИК.

(Посмертна згадка)

По тяжкій недузі, 12 листопада 1954 р. упокоївся в Бозі, вічнопам'ятний Антін Фурик, на 60 році життя. Покійний народився 28 січня 1889 р. в м-ку Хоростків, пов. Тернопіль. До Канади приїхав 1907 р. і замешкав у Порт Гоне, Онт. Одружився в Онтесоо Гузьку 30 липня 1915 року. В 1930 р. п-ро Фурик переселився до Ошави. Покійний був мудрим (шестерня). Був щирим і вірним членом Церкви — як член громади св. Івана.

У глибокому смутку лишив він свою щиру дружину Олесю, 2 сестри в Зах. Україні і двох стрийків: брата Юрія в Онтесоі й сестру

пані Стяк в Гемптоні

14 листопада відправлено парастас в церкві Преся Трійці, яким дириговав о. Семченко, а 15 лист. о год. 10 ранку — Службу Божу, Преся рейд, де голосував кілька літ у найважливіші час, коли починалось будувати, коли перестав працювати, то дальше забував якийсь певний уряд у парохії. Був він членом Контрольної Комісії Кооперації УГПІК.

На панахиді і похоронах читав проповідь Покійного о. С. Хлопецький — головна „Вістник" і Пре-ві в Віннінегу. По обіднім помнихах зібрано 575.65, які розділено: 50 ц. на чинну церкву; 87.50 на „Вістник"; 87.50 на „Вістник" Жертводавцям щира подяка, а п. Антонії Хай Господь милосердний вічнім до осель Своїх Сині Простих відпустить Йому земні кількадіяльна буде легкою Тобі!

Із. Тимочко.

ТАРАС ПОГРАНИЧНИЙ.

(Посмертна згадка)

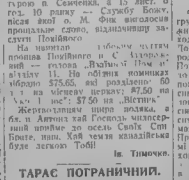

Гайдо, Алта. — Тут відбувся похорон Покійний був з Тарасівки, Тернопільщини, Галичина. Він помер 20 жовтня 1931 р. в Вегревіл, Алта і там перебував до осени родини, яка до 1936 року. Потім його родині переїхала на постійне до Гайдо. Тут пох. ходив до школи, помагав своїм родичам фармерувати та взявся на роботи. В 1954 р. оженився в Манітобі з одинокою кожаній і тут йому судилось розпрощатися зо світом, лишивши з нещасливим вдовицю. Тіло покійного спровадженно до дому 29 жовтня і звечора відбулася служба Божа. Похорон. відбувся з Англіканської церкви. Церковний хор співав. Похоронний обряд довершив о. П. Зубрицький, парох церкви Лак Ла Біш, Алта. Пічає останнього цілування о. П. Зубрицький заключив присутних сказати щирий подяку. Жінці дякуємо за 83.50; які розподілено так: 5 дол. на „Вістник", 25 дол. на придбання чаші, а 50ц. пересилка.

Всім жертводавцям щире спасибі, а покійному Тарасові вічна пам'ять. Душу його нехай Господь Бог оселить між Святих.

О. П. З.

ВАСИЛИНА БАЛОН.

(Посмертна згадка)

Дня 25 жовтня ц. р. у Бой Мадон, Саск. померла Василина Балон, прожившия 77 років. Покійна народилась в селі Бабин на Буковині, а до Канади приїхала перед 52-ма роками. Від самого початку покійна Василина любила своїми односельчанами в околиці Бой Мадон, недалеко Вакав. Тут прожила довгі роки зо своїм чоловіком та дітьми. Покійна багато показала труду при добудові Церковної Громади св. Михаїла в Лісі.

Похоронне Богослужіння відправив о. Ю. Ференція дня 29 жовтня ц. р. у місцевій церкві. В цей день учасники похорону склали $4.40 на прес. фонд „Вістника".

о. Ю. Ф.

КАТЕРИНА ПРИСТАЙ.

(Посмертна згадка)

Фенікс, Саск. У четвер, 9-го грудня ц. р. упокоїлася на 87 році життя бл. п. Катерина Пристай. Походила з села Оленин, п. Дрогобич До Канади прибула 1902 р. разом з родиною, поселившись на фармі, де Покійна прожила в околиці Фенікс 50 літ свого життя. Ще раніше помер був її чоловік і одинокий син; в 1942 р. помер і другий її чоловік і покійна була під опікою сина своєї сестри п. Миколая Парфія, який її доглядав, як свою мати. На 10-го вересня о. Е. Т. Простота відслужив парастас в домі Покійної, а 13-го відбулося похорон при участі родини і знайомих з Англіканської церкви. Похорон. відправив о. Ф. Фик. Пісні покійної здожили на неявний похорон. Разом зібрано $117.50 на Стіпендійний фонд нашої Церкви.

Жертводавцям сердечна подяка, а Покійній нехай Бог вічне до осель небесних і вічного щастя

Знайомий

НАУМ СЛОБОДЯН.

(Посмертне згадка)

Нью Лейк, Саск. — Дня 19 листопада ц. р. упокоївся в Бозі на 72 році життя п. Стефан Наум. Він народився в селі Шершинівка, повіт Борщів, Галичина. До Канади приїхав 1911 року. Жив деякий час в Онтерио, а потім, коло 1919 року, переїхав до Нью Лейку, де жив кожетел і тут жив до смерти.

Він був працьовитою людиною і трудився цілий час для своєї родини. Разом зі своєю дружиною Оленою виховав три доньки: Ірину, Малашку і Марію та одного сина Дмитра. Дідусь також 9 унуків та 2 правнуки

За життя свого був членом Української Православної Громади в Канаді (Нью Лейку) майже від самого початку її заснування.

В останніх на здоровлі, провів о-ний час свого життя в лічниці в Квін Лейку, де перед смертю на його прохання місцевий парох у-ління Наумові Св. Тайни.

Похорон відбувся 23 листопада. В похоронній пізнім участь усі діти, а також сусіді, знайомі та члени Української Православної Громади з Кін

По вітчизняній Панахиді в хаті, перевезено тіло покійного Наума до української православної церкви Св. Преображення, де відслужено похорон і Св. Літургію. На похоронах звідбувся п. Канак з Панас Лейку п. Потовіч з Ватсон. Похороном завідувась Елена, дружина покійного Наума. І Його зонка пані Ко-ко.

При останньому цілуванні, як заклав о. Парохія, зложено $12.75 на невичий вінець по Покійному, що рішено переслати на „Вістник", орган нашої Церкви.

По похороні, пані Елена, дружина покійного Наума, запросила всіх учасників похорону до себе до хати на жалібну трапезу.

Хай навіть по покійному Наумові збережається між нами вічно, а душу його хай сам Господь прийме в Свої Оселі.

Свящ. С. З.

НАД СВІЖОЮ МОГИЛОЮ В ПОРКТОНІ.

Дня 3 грудня 1954 р. упокоївся в Бозі бл. п. Іван Романюк. Покійний прибув до Канади в 1897 р. з с. Вустя, пов. Борщів, Галичина. Працював на фармі в околиці Горнінг, Саск. Дав дітям християнське виховання та середню і вищу освіту. Сам же він щиро любив свою Церкву і рідний народ і щедро допомагав їм.

Від часу заснування в Порктоні 1947 р. був вибраний старшим братом місцевої парафії. Тут він доклав багато праці біля будови Церкви і сам жертвував поважні суми. За власні гроші уфундував двері до Західньої, був добродієм Катедри Пр. Трійці у Віннінегу, передплачував „Вістник" і „Український Голос". Відвідував усякі підприємства, які вшанговувала громада.

В 1949 р померла його дружина Анастасія і від того часу покійний не мав душевного спокою. Почав підчувати на здоровлі, аж врешті зайнемів на цілі свій своє тридцяте життя. Лишив у смутку сина: Василя Дмитра та Івана, що господарить у Горлінг, Саск., а у четвертій Теодор з учителем в Вінніпегу Б. К. Дві доньки Анна і Марія мешкають у Порктоні. Покійний мав 11 внуків.

Панахида відбулася б-го грудня і тривала цілу ніч. Зібрано 2 дол. на Церкву. Похорон відбувся в неділю, 5 грудня. Разом зі своєю дружиною Оленою вічовав тут доньки: Ірину, Малашку і Марію та одного сина Дмитра. Дідусь також 9 унуків та 2 правнуки

За життя свого був членом Української Православної Громади в Канаді (Нью Лейку) майже від самого початку її заснування.

На здоровлі, провів останній час свого життя в лічниці в Квін Лейку, де перед смертю на його прохання місцевий парох у-ління Наумові Св. Тайни.

Похорон відбувся 23 листопада. В похоронній пізнім участь усі діти, а також сусіді, знайомі та члени Української Православної Громади з Кін

По вітчизняній Панахида в хаті, перевезено тіло покійного Наума до української православної церкви Св. Преображення, де відслужено похорон і Св. Літургію. На похоронах звідбувся п. Канак з Панас Лейку п. Потовіч з Ватсон. Похороном завідувась Елена, дружина покійного Наума. І Його зонка пані Ко-ко.

При останньому цілуванні, як заклав о. Парохія, зложено $12.75 на невичий вінець по Покійному, що рішено переслати на „Вістник", орган нашої Церкви.

По похороні, пані Елена, дружина покійного Наума, запросила всіх учасників похорону до себе до хати на жалібну трапезу.

Хай навіть по покійному Наумові збережається між нами вічно, а душу його хай сам Господь прийме в Свої Оселі.

Свящ. С. З.

Церковним Банком у Крідор, Саск. наші вірні назвіщують кредитівку, яка за рік часу зробила велику успіхи.

Нюша подавно витає з листа п. З. Драгана з дня 6 грудня 1953 р. „Дня 14-го жовтня 1953 р. я почав у своїм шторі Церковний Банк на такий лад: поставив на вітрині маленьку касу, що називається ві ви БАНК і написав на карточці, що кто добровільно покертвує кількоо може на початок Церковного Банку, той буде мав змогу вимати чек на цілий рік. Люди там заінтересувалися. Я знов додав, що можна складати свої ощадности на 3%, а можна позичити на 6%. За 5 тижнів записаного 131 особ, що заложили по кілько хто міг, від 25 ц до 1 дол. Разом зібрано 57.17 дол Це справа Здійсним Фондом від нашого банку. За короткий час люди зложили 1.850 дол. З тої суми я вже тричи позичив людям від 6%."

Листом з 22 лист. 1954 р. п. З. Драган подає слідуючий звіт: „Наш Церковний Банк зробив таке: Люди здобули ощадності

	$ 17,122.58
Позичили людям	8,262.50
Запас готівки	4,215.09

За вказки виплачено дивіденди і остався чистого прибутку 220 дол."

Провід Церкви радіє працюю в Громаді Крідор і подяє це до відома та закликує розвиту нашим вірним, і зарядам громад.

Коли б ми зорганізували церковні каси, вкладали до них свої ощадности та позичали, то за ті відсотки, що ми деніте платимо, — могли б мати повакні гроші для церковної праці

Подумаймо над тим!

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД УГПЦ.

Збірка на нарадах УСРКа в Саскатуні, Саск. — 9-го листопаду, 1954 р

По 10 дол.: Д. Глек — Енгельфельд, Саск.; УГП Громада в Ірвінгтон (Вайкоо), Саск.; УГП Громада в Ірвінгтон (Вайкоо), Саск.; І. Шутяк, Вокдал Саск. Ст. Сантс, Саск.

По 5 дол.: Миклє, Нипавін, Саск.; І. Мисик, Саскатун, Саск.; Ярослав Ковтик, Резіна, Саск.; УГП Громада Гроднад, (Нашвіл), Саск.; С. Ільницький, Норт Бетлфорд, Саск., П. Друзь, Норт Бетлфорд, Саск., П. Войтюк, Нипавін, Саск. Іл. Ксьондзіка, Смайт, Саск.; Д. Тимчак, Тарнонолль, Саск

По 3 дол.: — М. Цьока, Блейн Лейк, Саск.; Мих. Чомчишин, Крідор, Саск.

По 2 дол.: І. Сомчук, Вазіна, Саск.; Д. Сопатик, Вотгі, Саск., Роман Олексюк, Дьо, Сомчук, Геффорд, Саск.; І. Ант. Драгі, Реджіна, Саск.; Р. Шиповик, Бордєн, Саск.; А. Коляжник, Норт Бетлфорд, Саск. Ант. Бабчишин, Геффорд, Саск.

По 1 дол.: — о. А. Тетеренко, Гровнад, Саск.; І. Прокич, Нипавіна, Саск.; І. Байда, Смайт, Саск. Разом 100 дол.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „ВІСТНИКА"

По добр. Юр. Мельничук з ничої вошиця бл. п. о. Ю. Чмикуна, 20 серпня м. р. 83.06

Йосиф Яковець, Кенистіно, Саск. 1.00

о. О. Фик Тьйорн, Ман. з поминок бл. п. Мелані Мишко в Ведоп Ривер, Ман. 5.00

о. Т. Яковенко Шіро Саск з поминок бл. п. Елени

Дмитро Глек, Енгельфельд, Саск. 2.00

п. В. Войтюк з Вінніпегу по Подрудженого Ювілея п-на Мих. Гелени Ошійка в м. Фінлесс, Он. 10.00

Збірка на Пресовий Фонд Вістника" по церковній оправі бтте в-ні по-ві з поводом ювілею

Ним, складаємо всім, що жертвували, збираючі і пересилаючі

І. ЧМИКУНИЧ

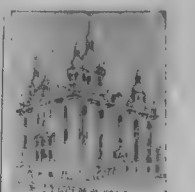

Катедра Пресвятої Трійці 1175 Мейн стр. — Вінніпег

Порядок Богослужень

Різдва Ісуса Христа:

6-го січня — 9-й ранок — Годинки, — Служба Божа.

11-й вечір — Велике Повечерія

7-го січня — Різдвяна Служба Божа в 2-й вечір, завтра по „Вельми в Повечерії" — служить Вер. Митрополит ІЛАРІОН.

8-го січня — 10-й ранок — Богослужіння

9-го січня — 9-й ранок — Утреня

10-й ранок — Служба Божа

Шевчук	14.00
о. М. Бадинський збірка з 50-ліття пастиря Анаки, і Ніни Требач з Кінгві, Саск	8.50
Збірка з похорону бл. п. Марії Чумашук, Тіндь, Саск	7.00
Гр О. І. Кусий, Канора, Саск	2.00
о. Ю. Турківський від п. С. Мальчишина	1.00
о. Ф. Лесінюк, збірка п-ві з хорон бл. п. Марії Бадан	10.00
о. Л. В. Дячина з Вінніпегу п-на І. і З. Альків з Стінен Саск	5.00
о. С. Греділь, з весілля п-на Миколи і Анни Завць у Мирнам, Алта	4.00
Пані Юзефа Зелінська Сенчебій, Ман. в память смерті свого чоловіка	5.00
о. Ю. Ференсів з хрещенець ба п. Василичі Балон і Надії Саск	4.40
о. Т. Яковенко, Шіро, Саск	
о. Юзьйо пев. Бучинський з Пірквіру, Саск. ж. Федак	12.00
п. Миколи Гудз, Шіпкі, Альта	10.00
Михайло Лебіон, Вотерфорд Онт. з врчання Вітчизни Пасхальна з Орестеєм Христом	4.60
п. Вероніки, Геффорд, Саск. з пригадкою прийняття в честь Прот. М. Тарнавського	10.00
о. А. Тетеренко, Гровнад, Саск. з Іванни п-ва Михайла, і Марії Паліврів	21.50
З нагоди 7-ліття парохування пана о. Петра Ігнашка в Онтаріо, Канада	7.00
Михайло Лебіон, Вотерфорд Онт. з врчання Вітчизни Пасхальна з Орестеєм Христом	4.60
п. Вероніки, Геффорд, Саск. з пригадкою прийняття в честь Прот. М. Тарнавського	10.00
о. А. Тетеренко, Гровнад, Саск. з Іванни п-ва Михайла, і Марії Паліврів	21.50
З нагоди 7-ліття парохування пана о. Петра Ігнашка в Онтаріо, Канада	7.00
Збірка по Літургії Ранній в Ошійці, Вінніпег, Ман	5.00
К. Тесь Гам о. Ю. Збірка по п-ва Мацюка	10.00
Дмитро Глек, Енгельфельд, Саск	2.00
п. В. Войтюк з Вінніпегу по Подрудженого Ювілея п-на Мих. Гелени Ошійка в м. Фінлесс, Он.	10.00
Збірка на Пресовий Фонд Вістника" по церковній оправі бтте в-ні по-ві з поводом ювілею	

Ним, складаємо всім, що жертвували, збираючі і пересилаючі

І. ЧМИКУНИЧ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

БАЖАЄ ЧИТАЧАМ "ВІСТНИКА"

NIPAWIN ORANGE CRUSH CO.

Box 866, NIPAWIN, SASK.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Відамінпельського Округа
СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Іст Сейкірк
7. Пятниця **Різдво Ісуса Христа** Говор — Пембіна — Сендгил.
8. Субота, **Собор Пресв. Богор.** Дуфрост — Стед
9. Неділя. **Первич. Стефана** — Транскона — Палазар Парк — Тінсід
14. Пятниця, **Новий Рік** — Дуфрост
16. Неділя — Сарто — Ледакія
19. Середа **Богоявлення** — Гомор Папіарфіда
23. Неділя — Ст. Мартінз — Сентон
30. Неділя — Гомор — Папіарфіда Пембіна

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
СІЧЕНЬ:

2 січня о год. 7.30 веч. різдвяний концерт Недільної та Рідної Школи в Норт Бетафорд в Народньом Домі

2. Неділя — Бінкн
7. Пятниця. **Різдво Ісуса Христа** Гефорд
8. Субота. **Собор Пресв. Богор.** Коридор
9. Неділя. **Первич. Стефана** — Норт Бетафорд
9 січня о год. 7 в Нар. Домі у Гефорд СУМК відограє цикл „Вифлеємську Ніч"
14. Пятниця. **Новий Рік** — Редфіш
16. Неділя — Гетерлей
19. Середа. **Богоявлення** — Вітклі
20. Четвер. **Собор Іо. Хрестителя** Гетерлей
21. Неділя — Гаделін
30. Неділя — Гефорд
Адреса: Гефорд, Box 163; тел. 55

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Кадворт
7. Пятниця **Різдво Ісуса Христа** Ст. Джуліян
8. Субота. **Собор Пресв. Богор.** Вакля
9. Неділя. **Первич. Стефана** — Сматс
14. Пятниця. **Новий Рік** — Адвента
16. Неділя — Термонія
19. Середа. **Богоявлення** — Єлов Крік
23. Неділя — Кадворт
30. Неділя — Вакля

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яколкевича
СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Льорз-Лисейно
7. Пятниця. **Різдво Ісуса Христа** Інспіктор гайвей
8. Субота. **Собор Пресв. Богор.** Пасіфікнки
9. Неділя **Первич. Стефана** — Кінгсбер місто
16. Неділя — Фоме Лейк
19. Середа. **Йорданн** — Шіго полуд.
23. Неділя — коло Куропсвських
30. Неділя — Тізор місто
Адреса Шіго. Сакс., Box 58. Тел. 31

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Тетеренка
СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Гронлиц (північ)
7. Пятниця Різдво — Каддет
8. Субота. Собор Богородиці — Гронлиц (північ.)
9. Неділя — Нипавин
14. Пятниця. Новий Рік — Брукебі
16. Неділя — Гронлиц (ві. ріпкою)
18. Вівторок. Щедрий Вечір — Каддет
19. Середа. Йордан.—Гронлиц півн.
20. Четвер. Іо. Хрест. — Нипавин
23. Неділя — Гронлиц (північ.)
Адреса: Box 47, Гронлиц, Сакс.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сапсевича
СІЧЕНЬ

2. Неділя — Ворспайт
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа— Сноки Лейк
8. Субота. Собор Богор — Вільва
9. Неділя Стефана — Стрій
16. Неділя — Сноки Лейк
18. Вівторо Навеч. Богоявлення — Велике освячення води: Сакаї Лей 12 год.; Стрій 2 год.; Безіс — 4 години попаудні
19. Середа. Йордан — Безіс
20. Четвер Іо. Хрест. — Стрій
23. Неділя — Войт Лейк
30. Неділя — Безіс

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турківського
СІЧЕНЬ

2. Неділя — Брендон
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа 12 год. Повечерня і Св. Воз — Брендон
8. Субота. **Собор Пресв. Богор.** 8.30 рано — Портедж ля Прейрі
9. Неділя. **Первич. Стефана** — Брендон
14 Пятниця. **Новий Рік** — Брендон
16 Неділя — Брендон
19 Середа. Богоявлення — Брендон
23. Неділя — Портедж ля Прейрі
30. Неділя — Брендон
Брендон

ЛЮТИЙ:

6. Неділя — Брендон
13. Неділя — Портедж ля Прейрі
20–27 Неділя — Брендон
Адреса: 518 Пасфік ave., Тел 2826 Брендон, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гяцького
СІЧЕНЬ:

2 Неділя — Сім
7 Пятниця. Різдво Ісуса Христа Оквборн
8. Субота. **Собор Пресв. Богор.** Мелвіл
9. Неділя. Первич. Стефана — Селкі Лейк
16. Неділя — Росборн
19. Середа Йордан — Оквборн
23 Неділя — Енгусвіс
30 Неділя — Оквборн
Адреса: Оквборн, Ман., Тел. 336 Адреса: Оквборн, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
СІЧЕНЬ:

2 Неділя — Федвал
6. Четвер. Св. Вечір — Що місто Бечерна
7. Пятниця Різдво Ісуса Христа Шіло місто
8. Субота. **Собор Пресв. Богор.** коло Кущах
9 Неділя. Первич. Стефана — Вест Брук
11 Пятниця **Новий Рік** — Тафлел
16 Неділя — Вінкрд
19 Середа. **Йордан** — Жучкани
23. Неділя — за річкою
30. Неділя — Елмор
Адреса Шіго, Сакс., Box 58, Тел. 31.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ст. Тузяка
СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Вадіна
7. Пятниця Різдво Ісуса Христа 12 год. вночі — Ватсон
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа 10 год. рано — Вадіна
8. Субота. **Собор Пресв. Богор.** Вінкер
Год. 7.30 веч. Різдвяний Концерт дітей.
9. Неділя. Первич. Стефана — Фостон
14. Пятниця. **Новий Рік** — Рама
16. Неділя — Ватсон

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Лячини
СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Райн
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа Йорктон
8. Субота. **Собор Пресв. Богор.** Мазепа
9. Неділя. Первич. Стефана — Сторіонєй
14. Пятниця. **Новий Рік** — Каллер
16. Неділя — Йорктон
19. Середа. **Богоявлення** Йорктон
21. Неділя — Брокетон
23. Неділя — Горатіо

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Пайн Ривер
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа Гезебурт
8. Субота. **Собор Пресв. Богор.** Пайн Ривер
9. Неділя. Первич. Стефана — Гарленд
14 Пятниця **Новий Рік** — Боян
16. Неділя — Нью Ривер
19. Середа. Йордан — Пайн Ривер
20. Четвер. **Собор Іо. Хрестителя**— Гезебурт
23 Неділя — Ворд
30 Неділя — Гезебурт
Адреса Гезебурт, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Васківа
СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Восетна
7. Пятниця **Різдво Ісуса Христа** Повеч. 12 вночі — Торгнад 9 год. рано — Радкей Вечірня й Коляди 7 год. веч. — Восетна
8. Субота. **Собор Пресв. Богор.** Редвотер
9 **Неділя. Первич. Стефана** — Ермонт
14. Пятниця **Новий Рік** — Нюбрук (Різні Збори)
18. Вівторок **Навеч. Богояв. Госп.** Федора. Свяч. води: 12 год. — Федора — 3.30 попол. Торгнад — 7.00 попол Радкей.
19. Середа **Йордан** — Вел. Повеч. 11 год. вночі — Радвотер — Йордан 9 год. рано — Восетна
20. Четвер. Собор Іо.Хрестителя — Ермонт
23. Неділя — Торгнад
30. Неділя — Федора
Box 129, Гедлей, Акта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
СІЧЕНЬ

2 Неділя — Сван Ривер
— Тіес, 12 год. ночі
7. Пятниця. **Різдво Ісуса Христа** Урман — 9.30 рано
8. Субота. **Собор Пресв. Богор.** Кобзар
9 Неділя. **Первич. Стефана** — Норкей
14 Пятниця. **Нов. Рік** — Сван Плейн
16. Неділя — Вайтбіч
19 Середа **Йордан** — Стінен
20 Четвер Собор Іо. Хрест. — Пайн Ватсн
23. Неділя — Мелбрідж
30. Неділя — Дорбен
Адреса: Урман Сакс. Box 124.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Нью
7. Пятниця Різдво — 8 год. рано — Вайнгдон
8. Субота. Собор Богор.—Лужани
9. Неділя. Стефана — Андрю
14 Пятн. Новий Рік — Новий Прут
16. Неділя — Катаян
18. Вівт. Щедрий Вечір — Водосвятіє: 1 год. попол. — Прут; 4 год. попол. — Лужани.
19. Середа. Йордан: 8 год. рано Мирно (водосвятіє). 10 год. рано — Вайнгдон
20. Четвер. Іо. Хрест. — Боріщ
23. Неділя — Пево
30. Неділя — Завале
Адреса: Box 158 — Вайнгдон, Алта Тел. 49

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Бонтін
7 Пятниця. Різдв — Шінніці
8. Субота. Собор Бого — Ліпо
9 Неділя — Кейдент
16. Неділя — Гейрінгт
19 Середа. Йордан — Давнин
23. Неділя — Брендлей
30. Неділя — Гемлін
Адреса: Гейрн Гіл, Алта
Адреса: Гейрн Гіл, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
СІЧЕНЬ

2. Неділя — Толстой
6. Свячй Вечір 10 год. рано — Толстой
7 Пят. Різдво: 7 год. Толстой, 10 год. — Гарлетто.
8. Субота. **Собор Пресв. Богор.** — Рода
9 Неділя. Первич. Стефана Семьйя
14. Пятниця **Новий Рік** — 7 год Гарленд м; 10 год. Толстой
16. Неділя — Рода
18. Вівторок Щедрий Вечір, водосвятіє 9 год Семьйя, 11 год Рода
19 Середа Йордан — 7 год. Толстой, 10 год. Гарлентон
20 Четвер Іо. Хрест — Толстой
23 Неділя — Гарлентон
30 Неділя — Толстой
Адреса: Толстой, Ман.

Календар Українських Свят
СІЧЕНЬ.

1 С 19 Свячч Богатія
2 Н 20 Нед. св. О. Свячч. Ігнатія
3 П 21 Св. Петра, митр. Київ.
4 В 22 Вавк. Анастасій
5 С 23 10 Св. Петра, митр. Київ
6 П 24 Св. Вечір. Мч. Євгенії
7 П 25 **Різдво Ісуса Христа**
8 С 26 **Собор Пресв. Богородиці**
9 Н 27 Нед по Р. Прич. Стефана
10 П 28 20,000 мучн в Никомидії
11 П 29 14,000 дітей убитих Іродом
12 С 30 Мч. Анисії здш
13 Н 31 Прев. Недавій Рима.
14 П 1 **Новий Рік. Обрізання Госп.**
15 С 2 Пред. Силвестра. Вечер.
16 Н 3 Нед. пред. Прих. Господа
17 П 4 Собор 70 Апостолів
18 В 5 **Навеч. Богоявлення Госп.**
19 С 6 **Богоявлення Господне**
20 Ч 7 Собор Іоанна Хрестителя
21 П 8 Преп. Григорія
22 С 9 Мч. Полієвкта і Неврда
23 Н 10 Нед. по Прих Григорія ев
24 П 11 Прен. Теодосія Вел.
25 В 12 Мч. Татіяни. Св. Сави арх
26 С 13 Мч. Єрмила і Стратоника
27 Ч 14 Св. Отця в уб. в Синаї
28 П 15 Прен. Павла Тівейського
29 С 16 Покл. хайданам ап. Петра
30 Н 17 Нед. 31. Пов. Антонія Вел
31 П 18 Св. Отців Афанасія, Кирила

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубницького.
ГРУДЕНЬ

19. Неділя **Миколая** — Бойл
26. Неділя — Сачебі
СІЧЕНЬ:

2 Неділя Зах. Ла Бінш
6. Четвер **Навеч Різдва Христ.** Свят Вечір — Крайгсенд
7. Пятниця. **Різдво Ісуса Христа** Бойт
8. Субота. **Собор Пресв. Богор.** Сарсбі
9 Неділя **Первич. Стефана** — Прествін
14. Пятниця. **Новий Рік** — Ричман Парк
16. Неділя — Атабаска
19 Середа **Йордан** — Крайгсенд
Неділя — Порул
Неділя — Сарсбі
Адреса: Зах Ла Бінш, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о Е. Т. Приступи
СІЧЕНЬ

2 Неділя — Вишнарг
7. Пятниця Різдво — Айтуна воч. 12 год. В год. і попол. в Гавбарт, 12 год Гуліз; 2 год. в Форкс Фермуз.
9. Неділя — Меланз і посвящення
Свячч. Фермуз
Йординської Води
Пятниця **Новий Рік** — Жучка
Йор. води
Неділя Броктон (фарми) посвящення Йор. води
Вівторок — посвящення Води: 8 год. рано, Айтуна; 10 год Гібарт, 12 год Гуліз; 2 год. в Форкс Фермуз.
Середа Йордан — Гуліз
Неділя — Гібарт
Неділя Пошнов
Адреса Айтуна, Бокс 143. Тел. 57
Адреса Айтуна, Box 143; тел. 57

Церковний Устав
СІЧЕНЬ.

2 Нед. 29. Год. 4. УЄ 7. Літ Ап. Евр. 11: 9-10, 17-40. Єван Матвія 1: 1-25.
6. Четвер. Навеч. Різдва Христ. Літ Ап. Евр. 1: 1-12. Єван. Лукн 2: 1-20.
7 **Різдво.** Утрени Єван. Матв. 1: 18-25 Літ Ап. Галат 4: 4-7. Єван. Матв. 2: 13-23
9. Нед. 30. УЄ 8. Літ. Ап. Колосян 1: 4-11 і Галат 1: 11-19 Єван. Лукн 17 :12-19 і Матв. 2: 13-23.
14. Новий Рік. Утр. Єван. Івана 10: 9-16. Літ. Св. Василія Вел.Зе 10: 9-16. Літ Ап. Колос. 2: 8-12. Єван. Лукн 2. 20-21, 40-52.
16. Нед. 31. Год 8. УЄ 9 Літ. Ап. Колос. 3: 12-16. Єван. Лукн 18: 18-27
19 **Богоявлення** УЄ Маркз 1: 9-11. Літ Ап. Тита 2: 11-14; 3: 4-7. Єван. Матв. 3: 13-17.
20. Собор Юа. Хрест. Ап. Дії св. Ап. 19: 1-8; Єван. Матв. 1: 29-34.

Катедра Пресвятої Трійці
1175 Мейн стр. — Вінніпег

Порядок Богослужень
Різдва Ісуса Христа

[illegible]

Шевчук [illegible] 14 00
[illegible] 8 50
[illegible] 7 00
[illegible] 2 00
[illegible] 1 00
[illegible] 10.00
[illegible] 5.00
[illegible] 1 40
[illegible] 1.00
[illegible] 1.75
[illegible] 1 00
[illegible] 10.00
[illegible] 21.50
[illegible] 5.00
[illegible] 10.00
[illegible] 12.00

ІХ СВЯТ
НОВОГО РОКУ
АМ "ВІСТНИКА"

Український релігійний
дво-тижневик
в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., JANUARY 1, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го СІЧНЯ, 1955 ЧИСЛО (381) 1

Христос Родився!

Славіте Його!.

ПОДАЙМО БРАТНІ РУКИ
ОДИН ОДНОМУ

†

Смиренний Іларіон

з Божої ласки Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, до всього Всечеснішого Духовенства й Преподобного Монашества й Преподобного Монашества та до всіх вірних Української Православної Церкви в Канаді. —

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

"Люби свого ближнього,
як самого себе!"
(Луки 10.27).

Свято Боговтілення, цебто Народження Ісуса Христа, Господа нашого, в людському тілі, — це величезна й велична всесвітня подія, яку тяжко охопити людським розумом. Догмат Боговтілення — один з величних Догматів Православія, бо він охоплює всю нашу Віру, всю нашу релігійну ідеологію. Передвічний Син Божий, з волі Свойого Отця, зійшов з Неба на землю, тіло прийняв від Діви Марії, і став повною Людиною, не перестаючи бути Богом. Це Догмат IV Вселенського Собору 451-го року, 1500-ліття якого ми оце недавно святкували й святкуємо.

Син Божий зійшов на землю . . . і людське тіло прийняв, став правдивою Людиною, а тим самим високо підняв людську істоту, бо не погордував нею. Бог на землю зійшов, щоб Людину вознести на Небо, — і нема нічого вищого понад це, бо це найвище піднесення значення Людини. Своїм очоловіченням Син Божий дає Людині широку путь наближатися до Господа, аби не тільки вона прагла того, аби не тільки вона пам'ятала про це на кожному кроці життя свого.

Зійшовши на землю й очоловічившись, Господь став Сонцем Правди, і навчав нас Правди Божої Своїми ділами. Навчав нас, щоб і ми могли стати повновартісною Людиною.

І для для цього Свої Божі Закони, Свої пісмінні Заповіді, а серед них одна з найперших: "Люби свого ближнього, як самого себе!" І власне ця Божа Заповідь прийшла тепер у вас у Канаді на помітне вирробовування

Хто наш ближній, якого ми обов'язані любити, як самого себе? Найперше, — це близькі нам люди, як і саме слово це показує. Україна — Держава соборна, і сей народ український — народ соборний. Придніпрянці, придністрянці, галичани, волиняки, подоляни, буковинці, холмщаки, гуцули, лемки й інші, — усі ми разом складаємо один народ, усі ми близькі один одному. І за Божою Заповіддю всі ми обов'язані любити власне кожного з них, як самого себе.

Ворог окупував наш Рідний Край, нашу рідну Україну, і сини її, ритуючи своє життя, змушені були розсіятися по всьому вільному світі, а також багато їх оселилося і в Канаді, і взагалі в Америці. Це наші новоканадійці, це наші новоамериканці, які громадно оселилися серед нас, і помалу входять в тутешнє українське життя староканадійців. Увійти в нове життя дуже нелегко, бо це ж життя нове й маловзнане. Але новоканадійці вже глибоко входять до

нашого життя, як висококорисні члени його.

Новокандійці громадно вступають до наших православних церков, і стають вірними й корисними членами їх. І ми маємо з новокандійців багато Священиків, кілька Дияконів, багато диригентів церковних хорів, багато сільських у них, вони ж переповнили нашу Українську Православну Церкву. З цього боку Академія Усі вони помітно підсилили нашу Православну Церкву, і нема в Канаді жодної церковної чи взагалі культурно-освітньої ділянки, де б з користю справ не працювали українські новокандійці. І треба голосно сказати, що ще новокандійці принесли в Канаду духа старокандійців, і вас оживили недалекий той час, коли часова різниця прибуття українців у Канаду зовсім не стреться і згладиться.

Але наші ближні українці прибули з трохи відмінного світу, з трохи відмінною культурою, і тому потрібно часу, щоб обом сторонам належно освоїтися з цим У своїй батьківщині новокандійці знікли були до трохи інших церковних обрядів, до трохи інших церковних звичаїв, а обряди і звичаї в Канаді часом уже не вміли.

І треба знати, що в Православній Вселенській Церкві нема тому єдиних, усіх церковних обрядів та звичаїв, кожда Церква, кожда народ має їх трохи відмінними Історично Україна була розмаїтальна своїми обрядами, тому український народ з богом вже виробив на своїх рідних землях різні церковні обряди та звичаї

І треба нам всемірно вчитися, ще більш Божих Заповідь "Люби ти ближнього, як самого себе", а не пригадувати обряди і звичаї, що є тому, пам'ятовати, що обряди це лише, ські Дедмати, що обряди й звичаї мають не першорядне значення

І не можна казати, щоби хтось був більше православний, з того можна називатися Православний Наша Церква. Свята і Пр... слава, а ви ми й дві зими

І не треба забувати, що... дійці викопали величні... чинів, перервали... до Віри Православної І... му величезна, як ніхто в... торія, ... ми пам'ятаємо, що ... Сині це було тяжке, бо воно ... сотні тяжких перешкод, ... мо ми, народжені в Православ...

Усі українці - бивші один для ... ного, і як Божою Заповіддю ми ... вязані любити один одного

Українська Православна Церква в Канаді, за останній час було помножується, і з цього рухомо бачить дорослих могли і новокандійці І я, як Но... рарх Православної Церкви в Канаді звертаюся до всіх українців, і старих і новокандійців

Подаймо братню руки один одному, і разом ставаймо до величезної ... ричної праці, до розбудови Укр... ської Православної Церкви в Кан... щоб вона буйно розвивала й стала ставною на всю Вселенську Церкву!

† Іларіон,
Митрополит Вінніпегу і всієї Кан...

Року Божого 1955-го, січня 7-го дня, на день Народження Христа, Сонця Правди.

Катедра Пресвятої Троїци в Вінніпегу.

Вас так мало коштує сказати привіт, ласкаве слово своєму ближньому. Промовте це слово замість не привітної мови, що тиснеться вам на уста.

РІЗДВЯНЕ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПРИВІТАННЯ

† Смиренний Михаїл,
Архієпископ Торонто і Східньої Канади

Улюблені в Господі Сині... ки!

Брати, Сестри, Молодь... ки!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Славіте ЙОГО!

У світлій радості вітаю всіх Вас з цим великим ... Святом! Це ... же Свято, що ... ...

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50
Редійний часопис для українців в Канаді.

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

СВЯТО ЛЮБОВІ

Кожного року радісно святкуємо свято Народження Ісуса Христа. Щороку якийсь чарівний святовечірній настрій наповнює душу дивним почуванням; наше серце не може висловити цього настрою. І це рік-річно переживаємо від того часу, коли в убогій стаєнці коло Вифлеєму тої памятної ночі Пресвята Діва Марія "в яслах положила Божого Сина": коли ангели співали небесну пісню: „Слава Богові на небі...", коли пастирі і звіздарі принесли дари Новонародженому і поклонились Йому.

Свято Народження Ісуса Христа також миле, бо воно голосить нам, що „Бог Предвічний народився". Бог, що створив небо і землю, все видиме й невидиме. Володар усієї вселенної зійшов з неба, прийняв нашу природу, оселився між нами і жив серед нас. Цим Він повчає нас, яку велику вартість, гідність і честь мають люди. Ми маємо особливий привілей у Бога. Він завітав до нас.

Отже вгору піднесім наші серця!

Напевно деколи думаємо, що ми нічого що гріхи мають перевагу над нами; що життя наше цілковита мука, журба й клопоти; що пред нами нема світлої будучности, — але воно не так. Господь у свій безграничній любові приготовив нам щось краще, чим земське, корокотриваюче наше життя. „Чого око не бачило, ані ухо не чуло, ані у серце людини не прийшло, що приготовив Бог тим, які люблять Його" (1. Кор 2:9). Доказом цього є факт, що Він Сам принизився, побував між нами і приготовив нас для неба й вічного щастя.

У Вифлеємі бачимо Боже Дитя таке невинне, таке безпомічне, таке чисте, і ми зворушуємося до невинности, шукаємо помочі у Бога й у Церкві, бажаємо бути чистими, без гріха.

У бідній стаєнці бачимо щедрість убогих пастирів і багатих звіздарів-царів; і ми бажаємо бути щедрими для Бога й ближніх.

При народженні Христа бачимо велику доброту і цінку связь родинну, та й ми бажаємо найтіснішої связі подружніх між собою, як також рідних, батьків і дітей.

На Різдво Христове діти стають нам ще милішими, дорожчими й вартніщими понад усе на світі; нам хочеться якимсь відзначити той День, і тому дамо дарунки, відвідуємо рідних, друзів, знайомих ідемо з колядою, вивіняємо нерівності, які закрались в минулому.

Згадуючи народження Спасителя, не забуваємо за потребуючих нашої поміч и в помочі, за вещаних, за тих невинних, що каються по тюрмах, скитаниках, невольних, бо вченить у нашій душі „мир на землі", доброта до людей.

Народження Ісуса Христа переконує нас, що Бог любить нас, бо „прийшов з небес, щоб спасти люд свій увесь". Він послав Свого Сина Єдинородного, „бо так полюбив Бог світ..., щоб кожний віруючий у Нього не погиб, а мав вічне життя". А це заставляє нас глянути в них є надія, що колись вибухла нова світова війна, яка потрясла б світом, то може була б нагода визволитися. В такій ситуації свого часу поневолені поклясися: "Про війну всіх народів благаємо Тебе, Господи!". Це молитва ... за війну. Дійсно трагічна й нехристиянська молитва. Але чи мало жорстоко поневолених народів сьогодні так моляться? За що трагедію одначе поносять відповідальність ці сильніші, що поневолюють слабших.

Ця трагедія стає на весь ріст тоді, коли побачимо, що майже з правил всі ці народи, які самі часом попадають у неволю, — коли визволяться й почують себе сильними, відразу поневолюють слабших від себе. Так було з поляками, чехами, москалями, мадярами, румунами і т. д. Так довго голосять вони клич "За нашу й вашу свободу". "Самому людині й воля володам", "Самому жити й іншому дозволити жити" і т. п. — поки вони самі в неволі. Коли ж визволяться, то дають за модним, тваринним "законом сильнішого"

Це тому, що більшість людства ще в дійсності не стала правдиво християнською. У священних бо словах "Слава в вишніх Богу, а не землі мир" і на Божові слова і на землі мир — це два фінали, що з однаковою силою з одним повинні Христ правдивого Бога славить нижче і ось з цими словами, словами та дачі в щоденному житті, себто хто є християнином не лише з назви, але й з світогляду та практичного повсякчасного життя, той завжди любитиме свого ближнього, а особливо отого слабшого без огляду на його расову, національну й релігійну приналежність, і не буде поневолювати ні його, ні буде поневолювати.

Т[illegible] всі народи [illegible] сильні, і слабі[illegible] стануть справжніми християнами, аж тоді щойно людство зозумів своєю внутрішню конечність істійснювати цей мир на основі Євангельських заповідей

Г. Карпишин.

БОРОТЬБА МІЖ ЦЕРКВОЮ И ДЕРЖАВОЮ.

Одного дня уряд Єгипту, очолений диктатором-премієром Нассером, видав заборону священикам виголошувати недільні проповіді. Ці проповіді взялся для духовенства виготовляти сам уряд. З черги, член могутньої релігійної організації звано Мусулманським Братством, доконче револьверного замаху на Нассера. Замах не вдався. Дальше, Нассер конфіскує величезне майно Мусулманського Братства й арештує сотки його членів, на чолі з його провідником Асана сль Годейбі.

Причини цієї боротьби дуже старі. Відомо, що всі так звані „народні релігії" (себто поганські) були **державним** культом. Це значить, що держава та її провідники були обожнювані. Володар держави був одночасно найвищим главрхом Церкви. Отож Церква й держава — це було одно й те саме. Тим самим Церква провадила й державно-політичні справи. Таку свою роль мусулманська Церква намагається втримати й тепер. Урядові це не подобається. Ще одна причина боротьби. Друга причина є та, що Нассер, як і всі диктатори, хотів би жити Церкву як слухняне знаряддя для своїх політичних цілей. Церква не хоче на це дозволити.

Отож вина за цю боротьбу між єгипетським урядом та мусулманською Церквою є по обох сторонах.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

Неділя Св. Отців (перед Різдвом Христовим). Знову Господь Бог допоміг нам діждати передріздвяних днів. Апостол і Св. Євангелія із цієї неділі, останньої перед Різдвом Христовим, підготовляють нас до цього великого і повного містерії СВЯТА Християнства.

У Св. Євангелії нам представляється родовід Ісуса Христа, як людини, з роду царя Давида, а Ангел Божий звіщає Йосифові, що Дитя, яке народиться від Пречистої Діви Марії, "є від Духа Святого" (Мф. 1,20), і що ім'я Його буде Ісус: "Він спасе людей Своїх від їхніх гріхів" (Мф. 1,21), і що Він є Той, про Котрого говорив пророк: "Емануіл з нами Бог" (Мф. 1,23).

Вчить нас Свята Церква і підготовляє, щоб ми розумили, що саме ми маємо святкувати в ці святкові дні. Повне усвідомлення значення Свят Різдва Христового заставить нас і належно їх святкувати та принесе нам той мир душевний, що його приніс народжений Спаситель світу

Чи сучасне людство належно підготовляється до Різдва Христового? Що стоїть у центрі уваги людей і що було в нашого народу?

Мільйони людей святкують Різдво Христове. Багато підготовляються до нього тільки поверхово-декоративно Розсилають карточки, купують дарунки, вбирають ялинку, готують багато їжі і напитків, пляшують — де мають бути на забавах тощо... Вони декорують зверхніми ознаками Свято Різдва. І тому не про радість чується, а про страшні скандали, трагічні випадки, як наслідки декоративного святкування. Знеславлюється зміст Свята

Де ж глибоке, ущасливлюючe, духовне споживання?

Не так підготовлявся наш побожний народ український до Свят Різдва Христового. Вже далеко до Свят всі члени родини переживали внутрішнє, глибоке, чисте й миле хвилювання, яке сильнішало з наближенням до Свят. Це хвилювання родилося в серці, в душі не від чого іншого, як від НАРОДЖЕННЯ ІСУСА ХРИСТА. Це хвилювання наповнює наших побожних вірних і сьогодні. З глибини віків черпається і черпається цей чар радости теплий, рідний, дорогий, що створив нашу ТРАДИЦІЮ РІЗДВЯНУ.

Колись уся хата готувалася. Все оновлювалося для Різдва Христового. В Пилипівку діти з батьком підготовляли пшеницю на кутю. Кожне бралось активну особисту участь. При цьому слухали різних різдвяних спогадів та колядували. Перейшли від батьків гарні українські колядки. Діти шукали собі друзів-колядників і направлялися справно колядувати. Готували звізди, вертепи, укладали плани та з нетерпінням очікували Свят. Це було не поверхове-холодне наближення, а внутрішнє переживання — горіння душі. Була підготова і матеріяльна, але на першому місці стояла духова справа.

Або який зобовязуючий, неписаний, але й непорушний **моральний закон** заставляв усіх — і великих, і малих — оповійно поводитися, нічого не істи в день Свят-Вечора! Яка сила! Мати готує страви, все пахне, хочеться покуштувати, а ти опановуєш себе, терпиш, бо то — гріх! Тому, що так докладно цього придержувались, тому й відчувалося, як з наближенням вечора велика святочність, наче на крилах літала вся осе село, на кожну хату і на нашу...

Кожний наперед знає, що має бути в цей день, і в вечір; що всюди чисто має бути — і на дворі, і в хаті. Все має бути вдоволене — і домашні птахи, і худоба мають бути догляднені. Що треба памятати про бідних, хворих, хреще них батьків, і нести ім Святу Вечерю. Як діти будуть виглядати вечірньої зірки, бо аж тоді можна сідати за Святу Вечерю. Як у вікнах кожної хати якесь мібито святочне світло буде блимати, як все окружения, вся вселенна наповнена очікуванням — НАРОДЖЕННЯ СПАСИТЕЛЯ світу.

Вечір. Усі в хаті миються, одягаються по-святочному. Мати ставить страви на стіл..." еш які, і де кожна буде. Кожне в сім'. -не своє місце, де кому сидіти за сто. м, які молитви будуть говорити. Знаєш кожне слово, кожний рух батька, матері, слюзи за тих, що відсутні, що померли. Котрі страви по порядку будуть їсти, що малі діти з орішками будуть робити. Все знаєш. Наче не

ся у Вифлеємі, ДОРОГА ДИТЯТИ БОЖОГО Вона одна веде до справжнього добра, вищого добра.

Наша духова радість, щастя наших родин, добро між людьми, добро у світі, вічне життя в Царстві Божому, а також життя вільне, свобідне, в добробуті на цій землі, а вкінці воля і незалежність нашої Матері України, все це є доступне людству і нам тільки почерез людину, що сталася в мистерію ніч РІЗДВО ХРИСТОВЕ. Там цього шукаймо, і без сумніву знайдемо.

В СВЯТА РІЗДВА ХРИСТОВОГО пригорнімо самотних; думкою, духом передмімо всі кордони і залізні завіси . будьмо всі разом, як одна любожна українська родина, бо щоб запалити найбільшу любов до ближнього і цим привернути нас до Бога, і прийшов народився для нас Ісус Христос

СВЯТОГО ПЕРВОМУЧЕНИКА СТЕФАНА.

(3 й День Різдва).

Святий Євангелист Лука оповідає в Ділях Святих Апостолів про покликання апостолами перших дияконів на службу в Церкви Христовій. Між цими священиками на першому місці стоїть св. Стефан, про якого св. Лука говорить, що він був повний віри та Духа Святого. Ім'я Стефан походить від грецького слова "стефанос", це значить по нашому "вінець". І справді св. Стефан був цим вінцем між дияконами, який за ціле про нього говорить св. Лука, був повний ласки і сили, чинив між людом великі знамення й чудеса.

Св. Стефан як жидовин клав усі свої вміння, щоби ціл народ навести на ту науку, яку він проповідував. Хотів його до віри у Христа. Він це робив з великої любови до свойого народу, бо він бажав йому того самого щастя, до якого й він і ним прийшов. Однак народ його не розумів, і за цю його велику любов бачить у ньому свого найбільшого ворога та відносить на нього свої руки, каменуючи його

У мученичій смерті св. Стефана ми бачимо цю найвищу любов, про яку Сам Христос і вчив "Ніхто більшої любови не має від ту, як хто власне життя покладе би за друзів своїх (Ів. 15, 13). Цю любов показав перше Сам Христос і цю любов показав св. Первомученик Стефан. Він своєю кровю посіяв перше зерно, з якого вирів багатий о воч. За його прикладом ішли неустрашимо на мученичу смерть перші християни, на крові яких росла будівля Христової Церкви.

Св. Первомученик Стефан був вірний Заповітам Христа. У житті він старало слідував за словами Христа: "Будь вірний аж до смерти, і Я дам тобі вінець життя" (Об. 2,10).

Цей вінець побожний стефан отримує св. Стефан як плату за свою віру і свою любов. Ще за життя св. Стефана, як ми дальше читаємо у сьогоднішньому Апостолі, коли він хотів народ навести до віри у Христа й переконував його, то в той час лице його було, як лице ангела. Христос одного разу молиться за Своїх Учнів: "Бажаю Я, Отче, щоб і ті, яких дав Ти Мені, там зо Мною були, де знаходжуся Я, щоб бачили славу Мою, яку дав Ти Мені, бо Ти полюбив Мене раніше заснування світу". До цих, за яких молиться Христос, належить і св. Стефан. Він бачить ще за життя свого цю величну славу Божу

І в наші часи є багато мучеників, які віддали, або віддають своє життя в обороні Христової віри й Христової Православної Церкви. Таких мучеників дав наш народ дуже багато. Тут слід згадати майже цілу ієрархію відродженої після першої світової війни Української Автокефальної Православної Церкви, священників і всіх інших безіменних мучеників, які віддали життя своє за віру Христову і Його святу Церкву. Це все вони вчинили з любови до Бога і свого народу.

Св. Первомученик Стефан і ці мученики нашого народу лишили нам ці великі приклади любови до наслідування. Будьмо добрими їх послідовниками. Уложімо наше життя так, щоб воно було достойне наших православного християнина українця. Будьмо щедрі до наших ближніх і до відношені до наших справ, а головно

шедрі для діла Божого. Коли ми будемо ними святими слідами йти, то й нас чекає невинучий вінець слави, що приготовлений у Царстві нашого Спасителя Ісуса Христа.

о. В. Б.

СОБОР ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ.

(2-ий День Різдва)

На протязі цілого року Церква Христова святкує кілька свят, присвячених памяти Пресвятої Богородиці. Сьогоднішній день має назву "Собор Пресвятої Богородиці", що установлений Церквою на прославлення всіх памятних днів з року, які святкуються на честь Богоматері

Однак цей день увійшов у народну традиційно як другий день Різдва Христового, а також можна його також уважати, бо Пречиста Богоматір - не одна з головних осіб події Різдва Христового. Також ся вважала на сьогоднішній день є продовженням оповідання про подію, звязану з Різдвом Ісуса Христа.

Пресвята Діва Христа прийшла на світ шляхом свого а також і ро- дість родительської опіки в тому з цього радість обнялась!" По це оповідає сьогоднішня св. Євангелія. Коли Христос, вже повний Божої ласки, вийшов на проповідь, тоді Пречиста Діва була вже на небесах. Вона була вже в небесному царстві, де Її Син, який був і Її Богом і Творцем, довідався від мудреців про народження Месії, який мав би стати "Царем Ізраїля". Ірод сповнився страхом, що Цей Хто народився, має бути його ворогом. У цьому страху він задумав знищити Месію. Для цього він наказав вислати добре Творець, тому послав Свого Сина, щоб остерегти в сні Йосифа перед цими замірами Ірода. Родина Ісусова повинна тікати до Єгипту. Отже, вислухавши Божого повеління Йосиф, взяв Ісуса та Марію, щоб рятувати життя малого Ісуса.

Важне для нас це народження нашого Спасителя, бо ми, люди, також є Його дітьми, бо Він прийшов на світ, щоб нас відкупити. Сам Ісус Христос пізніше про Себе і про нас: "Мавто, хто любить, Мій Отець полюбить, і Ми прийдемо до нього і оселю в нього зробимо". Людський не має де голови прихилити". Життя Христа починається на світі негинкою, бо Він приходить на світ як Правда. Його життя починається переслідуваннями, бо Він приходить на світ, щоб звільнити його з тенет темряви й гріху. Світ, що без Бога, ніколи не любить правди Божої. Христос прийшов, щоб цю правду дати світові і щоб нею правдою світ обновився. І якраз за цю правду Христос зі Своїми земськими родичами мусить покинути рідну землю

Спокій Різдва Христового перериває також плач невинних дітей. Коли Ірод спостерігає, що мудреці обминули його, розгнівався і дав приказ виповнити те, що він задумав. Як віднаїти у Вифлеємі новонародженого Царя, — Ірод довго не надумується. Він приказує вирубати в цілому Вифлеємі й околиці всіх дітей від двох років і менше. Лється невинна кров дитяча, а плач — ридання матерів розноситься далеко. Про цей плач і ридання говорить пророк Єремія: "Рахіль плаче за дітьми своїми, і не дається розважити себе, бо нема їх"

Майже дві тисячі літ проминуло від цього часу, і багато на світі дечого змінилося, але самий безбожний світ не змінився, — зроди не перевелися. Коли згадується про щось страшне з давніх часів, як оте вбивство дітей у Вифлеємі, то це так не дивує людину, як впущання і морди новітніх зродів наших часів. Тоді світ був поганський, тоді Христос щойно прийшов на світ, а сьогодні Христос і Його Правда готовиться святою Церквою майже всім народам. Але не оглядаючи на це, світ не змінився. Наша новітніх безбожних зродів може вибороти не вирізнав на своїх ділянках український народ і його Церква українських землях. Через проповідування мусів покинути свою батьківщину, серед родин не одна українська Мати-Рахіль плаче сьогодні по дітях своїх, плаче над тим, що вчинили безбожні люди

Однак не Ірод поблив, вибивши тоді вифлеємське Дитя, і це Дитя побідить також зродів нашого народу. Тоді мудрі слова Різдва Христового, який голосили ангельські хори, запанує в цілому світі, бо Христос і Мати Рахілі загомонить не плач, а пісня "Слава Богу в вишні"

о. В. Б.

Можливо, що ви з родини радісно й весело провели день Божий Але в міжчасі ви обійшли прикладати собі, що в ту саму мить є сотні тих родинних і ворожих між собою життя. Постарайте ся молитвою і ділом життя. Подумайте, що в цю хвилину в Росії переховується. Та ця мить є для Церкви, вони чекають на вас.

Рім діється СССР

Агресивний агітатор іде на село шукати безбожництво. Свою злочинну роботу він починає вже в дорозі, починаючи переконувати свого фірмана-селянина про... Однак Бога нема. Селянин мовчки "Ну, добре" Але що буде тоді, коли Бог таки є...

(За О. Вишнею)

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — „ПРОВИДІННЯ" заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

СУЧАСНЕ ПОЛОЖЕННЯ УАПЦ НА ЕМІГРАЦІЇ.

Протопресв. В. Вишневський не церковній конференції у Франції недавно виголосив був доповідь. У ній він порушив також справу сучасного положення Української Православної Церкви на еміграції. Цей стан щодо числа ієрархів він представив так: 2 єпископи — Митр. Ніканор і Єпископ Пилипенко. Решта, — Архиєп. Сильвестер в Австралії перейшов під юрисдикцію Царгородського Патріярха, так само Архиєп. Ігор до цього самого Вселенського патріярха вніс прохання, щоб піддатися під його юрисдикцію. Від УАПЦ відпав з цілим Братством Св. Покрове о. Рійчук в Аргентині, а в Бразилії відпали о. Кульчинський і о. Постоян. Священників є — у Німеччині. 18, з того непрацездатних 6, в Англії — 7, у Бельгії — 2, у Франції — 3; разом: 24 працездатних священників. Єп. Пилипенко має в Аргентині 3 священики, в Бразилії 1, у Венесуелі 1, разом — 5.

Протопресвітер Вишневський сказав: „Ми тепер стоїмо перед повною загрозою... залишитися без свого канонічного Єпископату нашої національної Церкви... треба рятувати „духовенство і вірних, особливо в Європі, від розкладу, від продів всякання і всякання в територіяльні Церкви... Отож шукаймо всі за достойними кандидатами на єпископів УАПЦ" (Благовісник" ч. 1/54)

БИЛЛИ ГРЕГАМ — НЕ БОГОСЛОВ.

Відомий протестантський проповідник з ЗДА Билли Грегам, про якого так багато пишуть часописи, сказав: Я не є інтелектуалістом, ані теологом... Релігійне пробудження — це є оживлення між практикуючими християнами в Церкві". Безперечно, що в цьому випадку Грегам має рацію, коли кладе натиск на практичне застосування в щоденному житті євангельської науки, бо ж „Віра без добрих діл е мертва". Але з другого боку з його заяви може мимохіть випливати сугестія, нечебто це практичне-життєве християнство можна було втримати без теоретичних підстав, себто без богословського знання.

Треба мати на увазі, що вороги релігії — починаючи комунізм та безбожництво (атеїзм), поки вони перейшли до практичного виступу, раніше підготовилися й підготовляються теоретично, визначаючи всі ці питання. Німецький філософ Гегель сказав, що першою є ідея, а вже після неї наступає чин. На його думку, ідея порушує життя. А втім, найбільш міродайним для нас в той факт, що Св. Письмо нема. Селянин мовчки "Ну, добре" Але що буде тоді, коли Бог таки є...

Отже треба підкреслити, що Церква мусить мати вчених богословів, бо інакше не буде мати твердого грунту на яку своєї вічности. А всякі зрини практичного християнського життя, що появляються без теоретичної підстави, мають під собою хитний грунт; тож вони є короткотривалі.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА І КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.

Адреса:
"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

КОЛЯДА У ЛІТНЮ НІЧ

Це діялося в 1934 році. Після дев'ятимісячного студійного року в Віленському університеті я приїхав до свого рідного села на Кремяниччині (Волинь) на літні вакації. Кремяниччина просто потопала в зелені бубній аж чорній. Здавалося, що волинський родючий чорнозем намагався рослинам передати свій масткий чорний колір. Овочі зароджали так неймовірно рясно, що це видавалося чимсь протиприродним. А надворі стояла навидана, нетутешня спека. Сказав би, вітер навіяв відлетів з тих країв да гори, за води, у тридесяте царство. Повітря стояло мертво-непорушне як день, так ніч.

На Кремяниччині шаліла жахлива епідемія холерину; вдодаток і ще вирнувся червений тиф

Мій дядько — П. М. Н-к — двоюрідний брат моєї мами — вчився у Львові. Він також приїхав на вакації у село Т. Тому, що без національно-громадської роботи в нього життя не було, то він крім інших обовязків, узяв на себе ще працю кореспондента львівського тижневика "Неділя". Працював він, за своїм звичаєм, без винагородження. Один був в нього недостача — слабке здоровя. Хирлявий, як кажуть, був він собою. Щодо пошестних недуг, то він боявся самої згадки про них. А тим більше холерину, з яким він зустрівся був очи-в-очи вперше на своєму житті. Досі покищо в нас зберегися були з давніх часів тільки легенди про цю несамовиту епідемічну недугу — "білу смерть".

Як наготує, мій дядько отримав від редакції "Неділі" доручення зібрати по Кремяниччині всі можливі дані про цю пошесть: які місцевості найбільш загрожені, скільки пересічно вимирає людей на добу, які засоби лікування приймає само населення, а які вдало і т. д. Мінове само населення, а які вдало і т. д.

Найбільш загрожені були міста й містечка: Кремяниць, Шумськ, Катербург, Вишневець, Почаїв т. ін. По селах, а особливо в нашому селі, було безпечніше. І ось мій дядько став немов посятий між двома протилежностями: з одного боку в нього було немислимо не виконати громадського обовязку кореспондента, а з другого він панічно боявся вирушати в місто, містечка та більш загрожені села — у ці зони смерти. Але він був людиною винахідливою

умів давати собі раду, тож і тим разом зумів вийти з положення: запропонував, щоб я вирушив його в цьому громадському обовязку.

І я погодився, — трохи з почуття обовязку, трохи з молодецтва: мовляв я не боюся, а трохи із сяги побудькувати. Звичайно, боятися то я також не боювався немало. Але погодився й вирушив у подорож пішки

Найперше подався я був у напрямі с. Тилявка, щоб на хуторі Дерманці відвідати свого близького друга з гімназії с. п. Гриня Самчука, двоюрідного брата письменника Уласа Самчука

По дорозі я бачив хати з написами на дверях, що сім вимерла, і тільки іноді сухоребрий кіт жалібно мявкав під дверми, а до вікон добивалися хмари горобців. Враяи-годи по шляху на Пересоч і по польових дорожніх поворотах тягнулися довгі процесії з блакитними співами, а над шляхом стояли свіжо заколені високі хрести-фігури.

З Тилявки я пішов до Кремяниця. Тут на чвертьрічних дорогах мінеться в примарному образі покупних селедцьовичих лихоліть. Крамниці позамикані наглухо, сям-там на дверях картка з написом ЕПІДЕМІЯ. вздовж вулиці Широкої — артерії міста, вимощеної кострубатим кременіном ("котючими дорогами") — біжить похоронний караван; не йде, а дослівно біжить. Чорна домовина на плечах кількох осіб, а попереду мовчазний священик. Один похорон, другий, третій... На чолі одного пізнаю свого бувшого гімназійного законовчителя о. Іоана Давидовича, настоятеля Собору. Бліде, аскетичне й доброе обличчя — "не від миру сього". Невтомно й безстрашно він так підтюпцем проводить похорон за похороном цілий день, день за днем. А вимрає найменше осіб сорок денно.

Шкальні — крамниці з алькогольними напитками — повідчиняні настіж: кожен бери й пий досхочу, ніхто не боронить. Такий наказ вадзи. І пили... Ось іде напроти передміський крамничук: лице пизате, мов червона опука, і страх вусатий який! Дай йому ще козацький оселедець — і він справжній козак Мамай із стеровинної картини. (де "вальсом", широко веслує руками, в одній руці тримає пляшку, чи не денатурату, й якось страшно всміхається до когось невидимого. Йде під круту гору Вишневської рогачки. Раптом спиняється, мов укопаний, і проголошує безумно богохульні слова двима голосом:

"Я — Христос! Я все знаю, як Христос, але мовчу!

Божевільний чи такий пяний?! Та ось він важко обсувається на кремініня й замовк навіки. Ніхто ним не цікавився, че звопікував. Може він дівдався о. Іоана Давидовича.

Під кожним дахом, де тільки були люди, зачіпався смерть. Ставало моторошно на душі при самій думці про вступлення під дах. Тож увечері я пішов у сад знайомої родини і, ні з ким не бачившись, ліг на копиці свіжого запашного сіна з кремяницьких гір. Зморений, я непомітно для самого себе заснув. І ось мені нче сниться... — десь колядують. Я сплю і свідомий того, що я в сні; і власне в сні думаю: сон це чи не сон? Виразно колядують і то десь недалеко. Розплющую очі й бачу над собою урочисте темносине небо, рясно всипане зверехтливими зорями.

Так, колядують! Гурт хлопців стоїть під дверми старосвітського дівочого пансіона Цимбалюків і колядує "Бог Предвічний". Але не співи полунрій, сумний, переляканий. А при кінці, замість звичайного вишування, один з хлопців виголошує якесь несамовите виклинання холерину

Другого дня вранці мені сказали, що це справжні звичаєм — колядувати, щоб прогнати з міста епідемію, яка боїться зими, отже її лякали колядою.

Ю. Олексіїв.

ЗАМІСТЬ СТУДІЇ — КОМУНІСТИЧНИЙ ВИШКІЛ.

о. Д-р Денис Дж. Слеттері каже, що католицька Церква в Нігерії (Африка) опинається в щораз більших труднощах, бо вона тратить своїх найбутніх провідників. Цими провідниками мала стати ця африканська молодь, що студіює заграницею. Тимчасом ці студенти їдуть до ЗДА віруючими, а вертаються до Африки... комуністами. Чому? о. Слеттері каже: „Більшість африканських студентів, які вчаться в Америці, студіюють а некатолицьких (значить, у протестантських? — прим. склад.) університетах і в наслідок того віддаються від католицької Церкви".

Але о. Слеттері тут же сам собі заперечує, кажучи: „Найбільшим удавом для чорних студентів з Нігерії є факт невідповідного їх трактування в ЗДА. Тут, у відношенні до стосунків, які панують в Африці, їх стрічає лише холодне тривіяння від католицьких організацій".

СТОРІНКА МОЛОДІ

РІЗДВЯНИЙ ЛИСТ ДО РОДИЧІВ—ПІОНІРІВ

Вінніпег, 17 грудня 1954 р.

Дорогі Родичі,

Прош вибачити мені, що цього року я не міг приїхати до Вас на ферму, щоб — як це бувало досі щороку — відзвітувати з Вами мильно Різдво Христове. Наші Різдвяні вакації дуже коротки, а праці у нас тут у школі дуже багато. Отож, мушу використати кожний день, щоб якнайкраще приготовитися до іспитів.

Крім того ще у нас тут в українській школі є такі студенти, які не мають ні свого дому, ні родини; вони не можуть до кого поїхати на Різдво. Не хочу сказати, що тут є якийсь дім, але щасливі ці, що мені николи залишити їх тут самітними в бурсі(резиденції). Вони знають, що я хоч і маю родичів, але через брак часу не їду до них. То може й вони не приїдуть, бо їхнє положення ні трохи не кращ, ніж моє. Вони й подумають собі, що й вони не їдуть через брак часу, а не через брак родини.

Ну, а в школі буде спільна студентська ялинка. Наше мале жіноцтво буде старатися влаштувати нам усе подібно родинному, наступити нам на час Різдва матерів і сестер.

Ах, Ви знаєте, Дорогі Родичі, що мені Ваше... Ваше... Ваше...

ЧЕСНИЙ ОСТАП

(Перед Святами Різдва Христового)

Було це в Києві під час першої світової війни. Остап жив коло Гінбочеці в Соляному яру. Мав дружину і трьох дітей, мав власну хатку, конячку й бричку. Жив з того, що їздив на "біржу" та перевозив пасажирів, куди кому треба.

Був візником, яких тоді були тисячі в Києві.

Про нього ходила добра слава: він був незвичайно чесний. І коли хтось помилково передав йому жменьку копійок, то він носив їх доти, доки не зустрічав свого бувшого пасажира та не повернув йому ці копійки. Наближався святий Різдва Христового. Заробітки мізерні, а родину треба прогодувати, зодягнути, огріти хату, ще й стару збрую (упряж) належно полагодити, бо спрацювати нову не було за що. Дружина його шила та продавала на базарі, але того вистарчало на свічки та може ще на дрібниці щоденного життя, та й то тоді, коли вдавалося збути пошиту річ. Ходила вона дуже вбого зодягнена, а діти не мали в чому вийти з хати, щоб побігати та погратися по снігу.

Був холодний туманий день. Пасажирів мало було. Остап став на своєму звичайному місці і ждав черги. Та й з черзі його неохоче брали, бо конячка непоказна, а бричка старенька. Сам він зодягнений не так, щоб показно виглядати перед посажиром і публікою.

Напроти біля ресторан. Коло вікна сиділи два відом. купці. Розмова їх спинилася на Остапі, якого бачили крізь вікно. Один каже:

Чи то правду кажуть, що цей Остап незвичайно чесна людина, - що коли йому хто помилково дасть більше грошей, як він домовився, то хоч через рік а він віднесе?"

Другий каже: "Так чув і я, та трохи дивувався, бо ж по ньому видно, що він чоловік бідний".

Перший каже: "Кажуть, — то кажуть. Може перебільшують. А ми давайперевіримо. Ідьмо до мене, а його наймемо, щоб одвіз. Я "випадково" серед мідяків кину йому 10 золотих. Якщо повернє, то тоді назад їх віддамо йому, і не додамо по 10. Нехай порадується на Святах".

"Добре, - сказав другий. - - Ходім!"

Вийшли. Гукнули. Остап швидко під'їхав. Сіли й поїхали, розмовляючи то про се, то про те. Один запитав Остапа: "Як живеш, Остапе? Як заробляєш?"

Остап каже: "Трудно тепер, барін (пане). Нас, візників, багато, а людей мало, всі на вині [illegible] тягнуть. Ех, та на Бога надія!" - махнув рукою. Видно, тяжко йому було про те говорити.

Далеченько було. Дім купця стояв у саду між деревами. Купці встали й зачалили сміхом та жартами. Остап мав окрему хищенко і відразу в нього видержані гроші. Коли стався знову на своє місце, то перевірив їх, а тоді вже клав собі десь гаманець, щоб не згубити, або щоб хтось не витягнув. Так зробив і тепер.

Ідучи назад, ще вспів було перевезти одного пасажира. А приїхавши на своє постійне місце, він став рахувати зароблені гроші.

Який же був його жах, коли він побачив серед мідяків 10 золотих! Він зразу не стямився, що йому робити. Бігти додому, чи...? Але зразу подумав: це хтось помилково йому дав, і тепер десь там хвилюється. Хто ж це? Той другий пасажир? Та по ньому не видно, щоб він був багатий. Це, мабуть, ті два пани...

Відразу повертає коня і їде в напрямку до них. Але вмить у душі його почалася справжня боротьба якихось сил. Одна перекомувала:

"Та схаменися! Це Бог тобі послав. Тоді, хто дав помилково, певно дуже багатий, коли золото носить разом з мідяками. Він і не помітив, і забуде, а тобі ж треба...

А другий голос заперечував: "Не твоє, — не бери! Не кради! Бог покарає! Не піде тобі на добро. Може той, хто дав, має борги і буде жаліти, а ти будеш нечесний перед Богом".

Останові пів виступає на чолі. Він скоріше гонить конячку. Але той перший голос твердить: "Он твоя жінка скаче по холоді в черевиках. Діти голі, розлазяться, колесо кульгає. Може Бог і дав тобі саме на те..."

Вже ліва рука його готова потягти за вожки та повернути назад, але другий голос каже: "Коли рука твоя спокушає тебе, то відітни її...", — таке він чув у церкві. Не бери нічого собі незаконно. За чесність Бог нагородить, а совість матимеш чисту.

Він їхав далі. Той перший голос казав: "Та й жінка твоя назве тебе дурнем і діти будуть плакати. Старшому вже треба до школи, а він удома, бо не має в що одягнутися".

Цей останній доказ вже паралізує його волю. Але вже ось дім тих панів. Він у нестямі привівся з коліна (сидіння), пригнув коня і стрімголов біжить у сад до помешкання тих купців. Вони сиділи й дивилися у вікно. Він, не стукаючи, відчинив двері і майже скрикнув:

Барін, ви помилково дали мені. Замість двох копійок, 10 золотих. Я знаю, [illegible] ось я вам привіз їх назад.

Пани сидели приголомшені. А потім підпанок один, взяв його голову та й поцілував, а другий сказав: "Сідай, Остапе!" Остап сів, озираючись; він не знав, що йому робити. Тоді один з купців каже:

За твою таку християнську чесність, візьми собі ці 10 золотих. А це від мене тобі на Свято других 10 золотих", - і він це додав.

Що ви, пане!", - скрикнув Остап. Хіба ж можна? Ні, ніже цеї..."

Візьми, візьми, Остапе! Це Бог дає тобі за твою чесність".

Підпанок і другий купець та й каже: "І я тобі дарую на Свято 10 золотих".

"Ой, барін, я не можу", - шепотів [illegible]

Візьми, Остапе. То тим менше чеви[illegible]

Остап узяв і не знав, що з ними робити [illegible]

А тоді зайди. Остапе, до кінця, бо певно ти ще не обідав". - сказали йому. Остап схвильовано вдякав. Вони вмів. Його провели аж до воріт. А на бричці лежала нова збруя для коня.

Київлин.

ПЕРЕДЧАСНА ГРАТУЛЯЦІЯ.

о Бісконнет, католицький священик, приділений для душпастирської обслуги чужинців католиків (родин дипльоматів і т. д.) в Москві, потратувався Хрущову статтю в „Правді", в якій він немовбито домагається від атеїстів, щоб вони поборювали релігію тільки словом, а не переслідуванням віруючих. о. Бісконнет був також представлений Маленкову. Цей католицький священик є американцем.

50-ЛІТТЯ ОДНОЇ МІСІЇ.

В 1954 р. минає 50 літ місійної діяльности товариства приятелів Св. Євангелії. Його осідок у Швеції. Досі воно було відоме під назвою „Товариство для розповсюдження Євангелії в Росії" Тепер воно правдоподібно приймає назву „Словиньска Місія". Як відомо, під час другої світової війни це Товариство видрукувало у великій кількості Новий Заповіт українською мовою в перекладі проф. д-р І. Огієнка (тепер ВПресв. Митрополита Іларіона). Зроблено воно це безкорисно, але дуже багато українців по цілому світі змогли безплатно дістати Новий Заповіт у своїй рідній мові.

„МАВТН-ЕВЕРЕСТ НЕ ЗДОБУТИЙ".

Як відомо, найвищу гору світу Мавти Еверест здобула англійська експедиція (29 травня 1953 р.). Не зважаючи на те, індійська преса завзято заперечує це здобуття. Індуси твердять, що вершок цієї гори таки не осягнений. Чому? Бо на підставі індуського релігійного [illegible] порування, ця гора ніким не сміє бути здобуту. Виходячи з такого переконання, індуси вважають, що ця гора „здобута" навіть тоді, коли вона і [illegible] сності таки є здобута

„ЩЕ РАЗ ПРО ВІДОМІ РЕЧІ".

Так звучить один з підзаголовків С. Підгайного в „Українському Прометеї" з 2 грудня 1954 р. С. Підгайний пише таке: „Відомо ж бо, що до решітки еміграції, всі ті, що приходили в основної частини України до США (а їх приходило дуже небагато) [illegible] вало, являли собою національно [illegible] домий елемент, що інов до [illegible] православної церкви і „руських організацій і там назавжди гинув. Національно свідомий елемент вливався в створені інституції української церкви, ідейно й організаційно вливався".

Міркування С. Підгайного п[illegible] і тут до речі буде додати той факт, що заснування в Канаді Української Православної Церкви в основному [illegible] винило перехід від українських [illegible] ських позицій в Канаді. Те саме [illegible] в Летинених Чежавах Америки

Кажуть, що на вилах гір мають свої гнізда або орли, або галюха. І бувае й з людьми на високих ста[illegible] шах

ПРЕДНІВНЕЄ НАРОДЖЕННЯ.

(Колядка)

Предвічное народження;
Пуча Марія одного дня
Спородила Божого Сина
А спородивши Божого Сина
Взяла сповила;
А сповивши, в ясла положила
Де взялися три Янголи,
З неба летючи,
Та й на тую Діву Марію
І повна гладючи
„Бог з Тобою, Діва Маріє".
Це янгольський глас:
„Візьми Дитя Народжене
На руки при нас".
Що Ісус Христос народився
І усім являє у великім тілі,
Де янголи Божим Духом
Воду розлили,
А к Рожденству Христовому
Сяди зашвіли.
Моліться усі люди,
Ще й діти малі!

(З уст Віри Хуторяни з Криворіжжя, Східня Україна. Поризом праць з Української Літератури в Колегії св. Андрея — Богословський Факультет, записав студ. Григорій Удод).

Православна Духовна Академія

(Піврічна хроніка).

Наука в Православній Духовній Академії в Вінніпегу в цьому році почалася у вівторок, 5-го жовтня. У середу ввечорі Митрополит Іларіон відправив урочистий Молебень перед початком науки. Співслужили з Митрополитом: о. Настоятель д-р С. В. Савчук і о. Прот. Гр. Метюк. По Молебні Митрополит Іларіон, як Декан, виголосив перший цьогорічний виклад: "Зв'язок студентів-богословів з Богданом Хмельницький". Ця урочистість відбувся в Катедрі Пресвятої Трійці. Присутніми були професори, студенти та численні гості.

У Духовній Академії навчає тепер 4 професорів і лекторів. На всіх 4-ох курсах тепер навчаються 24 студенти.

12-го жовтня, у вівторок, відбулися річні збори Студентського Товариства. Після річних звітів і вибрано нову управу: О. Кравченко — голова, Григорій Удод — заступник, О. Остюк — секретар, В. Дяків — скарбник.

У днях 19, 20 і 21-го жовтня відбувся в Вінніпегу Собор Духовенства Українсько-Канадської Греко-Православної Церкви Канади. За благословенням Вирсоєв. Митрополита Іларіона, Декана Духовної Академії, студенти-богослови взяли участь в урочистому Молебні перед відкриттям Собору, а також були присутніми самому відкритті, що його зробив Вирсоєв. Митрополит Іларіон своєю цікавою й глибокозмістовною доповіддю на тему: "Найвищі потреби Української Православної Церкви в Канаді". Багато цікавого для себе почерпнула Українська Православна Церква в своїй доповіді Владика Митрополита розбудови Богословської Школи. Після цієї доповіді промовив Вирсоєв. Архієпископ Михаїл на тему: "Духовне життя Священика". Обидві доповіді студенти вислухали з великим зацікавленням і користю.

Більшість Священиків, учасників Собору, замешкали в Колегії Св. Андрея. Тож цьому студенти мали нагоду довідатися про життя й діяльність окремих їхніх громад по цілій розлогій Канаді.

20-го жовтня, ввечорі, з благословення Владики Митрополита, о. Прот. М. Овчаренко виголосив для студентів-богословів цікаву доповідь на тему: "Віра і наука". На просьбу студентів доповідь була продовжена наступного дня.

У кожної суботи о. Настоятель С. В. Савчук відправляє Вечірню в Капличці Колегії.

— 22-го жовтня розпочався семінар Церковного Права. Перший реферат виголосив студент Богдан Горгіца на тему "Флорентійська унія 1439 року". Наступними темами є: Ватиканський Собор 1870 р.; Ліонська Унія 1274 р.; Сім Вселенських Соборів по порядку; Іконостас; Базельський Собор; Тридентський Собор 1563 р. і Право захисту для переступників; Анатема; Наш Символ Віри; Іконоборчий Собор 754 р.

Предмет Церковного Права викладає Митрополит Іларіон

27-го жовтня, в середу, о. Настоятель д-р С. В. Савчук відправив у Капличці Колегії Вечірню й виголосив проповідь. Вечірні відправи кожної суботи з проповідями започаткувані з інціятиви Теологічного Товариства в минулому році. Ці Богослужби відправляються по черговому, Священики з міста Вінніпегу на запрошення Теологічного Товариства.

Цим разом о. Настоятель виголосив проповідь на тему "Христос — Ідеал "Христос — Ідеал Пастиря". Як для майбутніх Пастирів, — власний [illegible] питання порушені в проповіді є дуже важливі й варті пильної уваги.

31-го жовтня, в неділю, о. Настоятель відправив у Капличці Колегії Св. Літургію. Св. Літургії в Капличці Колегії й надалі відправлятимуться в окремі неділі, свята та будні дні.

1-го листопада. Колегію Св. Андрея відвідав представник ЦЕСУС-а на Европу п. В. Мардак, який прибув до Канади на запрошення Національного Союзу Канадійських Студентів на свій 18-тий конгрес, що відбувся в Торонті. З [illegible] студентами-богословами, п. В. Мардак подав цінні інформації про життя українського студентства в Европі як на внутрішньому, так і міжнародному відтинку.

3-го листопада, в день Св. Іларіона, Митрополита Київського, делегація студентів-богословів привітала Вирсоєв. Митрополита Іларіона з Днем Ангела.

4-го листопада, у вечірніх годинах, у Колегії Св. Андрея серед студентів побував Високопреосвященний Митрополит Іларіон. Високодостойний гість відвідав кожного студента в його кімнаті, подякував при цьому свої батьківські поради. Перед відходом із студентської резиденції Владика взяв участь у Вечірній Молитві разом зо студентами в Капличці Колегії.

2-го листопада двох студентів-богословів узяли активну участь у відзначенні СУМК-ом річниці Листопадового Свята. Студ. Григорій Удод виголосив реферат і одну деклямацію, студ. Олег Кравченко продеклямував уривок з поеми І. Франка "Мойсей".

Цього ж дня о. С. Герус відправив у Капличці Колегії Вечірню й виголосив проповідь на тему "Старозавітне й новозавітне Священство", підкресливши деревату останнього.

12, 13 й 14-го листопада відбувся Звіт Колегії Св. Андрея в Вінніпегу. Студенти були присутніми на більшості з його сесій. Під час Звіту милу несподіванку для студентів-богословів зробила пані Кернаш, закупивши квитки на святочний обід, що відбувся в Катедрі Пресв. Трійці, після Богослужіння в неділю, в останній день Звіту.

Від Теологічного Т-ва Звіт привітав його голова студ. О. Кравченко.

17-го листопада Вечірню в Капличці Колегії о. М. Юрківський, виголосивши про вікову духовну силу християнина, якою він в першу чергу має перевагати свої власні немочі.

20-го листопада о. Настоятель д-р С. В. Савчук відправив у Капличці Колегії Службу Божу.

21-го листопада студенти взяли участь в Архиерейській Службі Божій у церкві Св. Архистратига Михаїла, що відбулася з нагоди Храмового свята цієї церкви. Перед Богослужінням Високопреосвященний Владика Митрополит [illegible] посвячення в Стихар, пребо[illegible] вл. О. Кравченка, і чину посвячення" в іподиякони студ. О. Кос[illegible]

21-го листопада Вечірню в Капличці Колегії відправив о. Прот. В. Кудик. У своїй проповіді о. Протерей вказав на практичні речі в священичому [illegible] яких, що їх набув власним життєвим [illegible] відом. Темою проповіді було [illegible] Божої Премудрости в Вірі в людині.

28-го листопада студенти взяли участь у влаштованому в салі Катедри Пресв. Трійці Листопадовому Святі. Святочний реферат виголосив проф. Духовної Академії д-р Ю. Мулик-Луцик. Деклямували студенти: О. Костюк — "Україні", В. Самійленка, М. Стеценко — "Україні", В. Самійленка, М. Стеценко — власний „Лист до Матері", Григорій Удод — "Україно моя" А. Малишка.

— 30-го листопада й 1-го грудня студенти взяли участь у похоронних відправах по бл. пам. Н. Бондарчукові, щедрому жертводавцеві на Колегію Св. Андрея. Після Великої Панахиди 30-го листопада ввечорі студенти: О. Кравченко, О. Костюк, М. Бова, Б. Горгіца та П. Калішук читали Псалтир над небіжчиком. Наступного дня всі студенти взяли участь у заупокійній Службі Божій.

— 1-го грудня, ввечорі, о. Прот. Гр. Метюк на бажання студентів відправив Молебень за здоров'я професора Леоніда Білецького, що через недугу переривав свої виклади. Тимчасово заступає його проф. д-р Ю. Мулик-Луцик. Виголосивши своє здоволення із бажання студентів молитися за свого заслуженого Професора, о. Григорій виголосив проповідь на тему удосконалення самого себе в світлі Христової Науки.

— 11-го грудня о. Настоятель відправив у Капличці Колегії заупокійну Службу Божу.

— 15-го грудня, в день Св. Апостола Андрія, Патрона Колегії, студенти були на Богослужінні в Катедрі Пресв. Трійці, що його відправив парох о. М. Юрківський.

— 10-го грудня розпочався семінар із Християнської Соціології. Першою темою було: "Намагання світської влади (держави) опанувати Церкву". Вступний реферат виголосив студ. Г. Горгіца. Беручи активну участь в дискусії, студенти всесторонньо обговорили порушену тему. Предмет Християнської Соціології викладає проф. д-р Ю. Мулик-Луцик.

— 15-го грудня відбулися слідуючі реферати з Християнської Соціології, які виголосили студенти: І. Мельник — "Причини поширення комунізму серед протестантських пасторів", і студ. О. Кравченко — "Причини більшого поширення комунізму в католицьких країнах, ніж у протестантських". Ці теми викликали велике зацікавлення й жваву дискусію.

Студ. О. Кравченко.

Різдвяна Ніч

Різдвяна ніч в прозорих сніх
Зірками запалилась...
Чи там, як тут на чужині
Різдвяна ніч схилилась?

Чи там, як тут на чужині
Вмиваються сльозами
Зірки ясні, святовечірні,
І матері за нами?

Чи там, як тут на чужині
Горять вогні горою?
Чи туга там, як тут, в нас нині
Несеться колядою?

Чи там, як тут, вилівають зорі,
За обрії спадають?
Чи смуток схлипує в просторі?
Чи ждуть нас, виглядають?

Різдвяна ніч зійшла з просторів.
Геи зірка над горою...
Несеться туга — сум мільйонів,
Над світом колядою

Чи й нині мерехтять зірки
Над хатою старою?
Гей, Краю мій, не знаєш Ти,
Як тужу за Тобою.

С. Столярчук,
Студ. — Богосл. Колегії
Св. Андрея в Вінніпегу.

ЗНАЧЕННЯ ТРАДИЦІЇ

Одного разу сказав мені молодий студент український з роду, уроджень в Канаді, таке: "Правда, Канада кра на молода. І історії тим самим також молода для нас. Усі ми, чиї діди й батьки прихали з Европи. Отже у нас нема ти сячолітньої традиції, яку мають серед пеиські народи. Але коли ми не маємо за собою тисячолітніх традицій, то тим маємо за своїми плечима ... того Ми ... Тому ... ся ... ся ... ся

З ІМЕНИН НА ДОБРУ ЦІЛЬ

Нипавин Саск. В неділю 21 листопада 1954 р. прибули в гостинні п-ва Михайла й Марії Палідворів зрібили йому несподіванку їм з нагоди іменин пана Палідвора. Гості зібралися в гостинному домі. Після гостини п. Андрій Дмитерко, господар гостини, поздоровив п-во Палідворів і побажав їм усього найкращого. Пан Іван Проніч від всіх присутніх вручив п-ві Палідворам дарунок, окремо пан Проніч вручив ще дарунок від присутніх — образ Різдва Христового. Всі присутні відспівали „На многії літа" п-ві Палідворам. Опісля продовжували пан Палідвор пан Палідвор і Пароx о. Андрій.

П-ві Палідвори пересилають до Нипавин Саск. 1954 р. і стали активними членами Українського Православної Громади.

По закінч о Тетеренка зладили із прес фонд „Вістник" в „Українського Голосу" слідуючи осо бні Іван Шутер 12.00 дол Іван Проніч 10.00 дол Михайло Палідвора 5.00 дол.

По 1 дол Мих Юрків, Мих Мисик, Антін Козуль, Василь Взрсник, Дмитрій Дмитерко, Г Бриндзький, А Сталюк, В Шутер, Петро Шутер Михайло Дмитерко Михайла Гнусінюк Ф Царинський і Ніколь Проніч Добрий дарунок 100 дол Разом 13.00 дол. Суму розписали по 2.50 дол. Усього зібрано 50.50 дол. Дякуючи щиро подяка, а п-ву Палідворам бажаємо щастя, здоровля й успіху в житті на многії літа

М.

ЮВІЛЕЙ П-ВА АНАКА

Ювілей 50 річчя подружнього життя п-ва Івана й Анни Анака з м Степен Саск відбувся в неділю 14 листопада в домі їхніх дітей в Степен. Саск Пан І Анка прибув до Канади в 1902 р. і жив у Вінніпезі. Анка в 1903 р. і тут познайомився в 1904 р.

Пан Анака своєї семеро дітей виховують на добрих християн. Пара славний Юрій і тут на місці зробив добре серцево й університетську освіту.

Пано Анаки мають 14 внуків і 2 правнуки. Побажали ім всі присутні складна старости І Анка найстарше церемонію. Оцелю промовляв пан А. Антонюк, вшанувши п-во Л. Дячина.

П-во Анаки є фундаторами Катерни Пресв Трійці у Вінніпегу і Комітет св Андрея перезвітували „Вістник" та „Укр. Голосу". Пан І Анака є тепер головою Церкомітету Громади св Дмитрія в Степен Саск.

За поклоні ювілятів пан Андрей Анака попросив присутніх щоб молитви святи ці церковні й громадські справи ще.

Жертвують Ювіляти — 3 дол і 10 п По зверненю о Л В Дячина А Анака Н Анака В Ф Анака, П С Анака, О І Анака По 50 п., Г Е. Анака М І Анаку В Бескобайней По 10 п М Михалюк.

„З того на Вістник" 5 дол; на Комітет св Андрея 5 дол; на „Вістник" 5 дол; на „Український Голос" 5 дол

Жертводавцям щира подяка, а Ювілятам многії Господь пошле щасливих многих літ!

Свящ. Л. В Дячина.

ЮВІЛЕЙ П-ва КИТЕЛА.

Ошава, Онт В неділю 17 жовтня н р Громада св Іоана хрестителя в цій місцевості святкувала ювілей Петра і Марії Китела

Коло 2 год пополудні почали прибувати численні машини з гостями з околиці Ошави, з Вінніпегу й Торонту. Коли Ювіляти привезли до церкви, то вже зібралося багато людей. Після Літургії о. протоієрей М. Фик відправив молебень і панахиду. При виході із церкви Ювіляти були привітані хлібом і сіллю. В салі Ювіляти посаджено на почесному місці. Нам о Пароx провів молитву.

Присутні вишли тост за здоровля королеви й Ювілятів та відспівали „Многія Літа". Другою річчю що зробив це вшанування було С. Войцун, а дружкою Текля звеличення похорон, вирвав

на ленчений вінець по Покійному. ви рішено переслати на „Вістник" і „Укр Голос" і нашої Церкви

По похороні пані Елена дружина покійного Назара, запросила всіх учасників похорону до себе до хати на жалібну трапезу.

Хай пам'ять по покійному Назарові зберігається між нами вічно а душа його хай сам Господь прийме в Свої Оселі.

Свящ. С. З.

НАД СВІЖОЮ МОГИЛОЮ В ЙОРКТОНІ.

ШЕЛЛІВЕЛ, Ман По 1 дол О. Мирошок П Курязь С Карпаль О Карпаль І Лапіш І Лапіш І Ушакова, Сем Ушаков О Назарюк Іван Бреневп, В Бреневп І Бреневп І Бердар А Волтар Сидь О. Стефурйовськ, П Бондарюк Н Нищ І Нищ В Сичевський Ф Федорак Іван Прок нець І Мушат По 50 п дол Пилипів Іван Антонюк І Мартин Ігнат Трофимюк По 25 п Разом 25.50 гот

ІНКЕРМЕН, Ман По 1 дол І Прокопенко Василь Лапіш По 1 дол С Бик М Сичевп К Мацко С Сидор А Гарасій В Тимчик Г Гарасій Ф Кедр В Мисак О Сидоровський П Григорюк М Мих Н Стелюк, В Прокопець В М дрій В Гарасимюк П Пилипюк А Мосій В Темчик І Кушнір І Жидовський В Дутчак По 25 п Разом 46.25 гот

ІНКЕРМЕН Ман По 1 дол В Мисак В Стогарик Г Бекал Т. Пилипчук І Гриницюк Марія Хомбак І Бобок Я Бутрим Євген Мирочюк Марія Бубик В. Пилипчук І Чернопіта К Гузик М Бекал О Бобок О Бобок С Сичевський І Пилипчук П Бобок П Фільчук Марія Бекал Леонтій Пилипчук По 50 п: В Стогарик Разом 22.50 дол.

ГРИНВОО Ман Пані Наталя Сидоська 5 гот По 1 дол І Мисак Дечик І Трейбет І Тетерчук Анастазія Богач А Кушнір Г Костюк І Богданович Г Бурдун Р Кетик М Гадзь Т Кочарчук П Требет І Коваль з Анны Мазурк Разом 20 гот

ІШЕЛЮВ Ман По 1 дол М Сичевп О Сичевп О Присяжн Г Комарницький П Кузик П Тарєвський У Отлайбась П Шокарь І Сталюк І Мацко І Шокарь Марія Лещинюк Мрія Стельмах С Сидор, Текля Кузик Ольга Сичевп Мисак Комарницька По 25п Гаврилюк Ольга Мисак, Марія Присяжн Євгенія Комарницька з М Шокаря По 10 п Разом 87.45

ЙОРКТОНІ Ман І. Григорій Кушнір 5 гот По 1 гот Ялевко М Скомаровський І Іванчук Сав Р. Шкарюк М Вишлюк І Мізюк М Скомаровський В Балюк Р Шкарюк Я Шкарюк І Форсин Г Форсин М Бігерт В А Стецілюк Василина Шкарюк В Янюк І Яновго 75 п. з Марія Бондарюк з Анна Кушнірюк по 25п Разом 320.25

РОБЛІН, Ман Пан Василь Пилипів 25 гот По 5 гот Георгій Пилипів Ксенія Кавець По 3 гот В Барабаш І І Гаврилюк Н Горбай По 1 гот М Сидор Софія Сидоп І Ярошко Гаврилюк В Кошарук С Дмитро Г Іванчук І Гаврилюк І Менцер Марія Менцер Т Перун М Перун Гриць В Тесько Н Кушнір І Кушнір О Сичевський Р Шкарюк С Хиж О Гаврилюк Катерина Гаврилюк С Фільковський О Антрусяк В Мирошок Єлена Мирошок В Стиба А Хиж І Фесгай М Дарничук Д Прокопець О Куртяк С Гаврилюк Р Новосад Марія Нищ Н Бондарюк Г Фролюк Теофан Текля Чепелюк По 50 п Т Омелченко Т Пилип Томко Бондарюк Антонина Бекель Валерія Гаврилюк Палажка Чепелюк Дубинин 70 п Разом 80.70

Громада Зелена Мрія зібрано 472.00

Збірка на хрестинах у п-ва Василя і Сільвії Бекелик в Гренлейс Мая 17 дол

Разом з Окрим Робліна Маня об рав о Г Горбая 8271.65

Щира всім подяка.

Церковним Банком у Кридор, Саск наші вірні називають кредитівку яка за рук часу зробила великі успехи

Нище подаємо витяг з листа п З Ярошка з дня 6 грудня 1954 р „На 14-го жовтня 1954 р я записав у своїм шторі Церковний Банк на малий час поставив на клятер маленьку касу, що називається ним БАНК і написав на карточці, що хто добровільно пожертвує якусь може на початок Церковного Банку, той буде мав змогу мінити чеки цілий рік. Люди тим заінтересувалися й знов дехто, що можна складати свої ощадности на %., а можна позичити на 6%. За 5 тижнів накопилося 131 особ, що вложили по кільо-сто мір, від 25 ц до 1 дол Разом зібрано 5717 дол Не стало Церковим Фондом ніт ніщо банк. За короткий час вкоди вложили 1850 дол. З тої суми я вже трохи позичив людям на 6%.

Листом з 22 лист 1954 р. п. З. Ярош дали слідуючий звіт „Наш Церковний Банк працює так Лічи ми вкоди ощадностей

	$ 17,127 54
Позички на тютях	8,262 50
Залиє готівкі	4,217 09

З вкоди виплачено дивіденди і осталося чистого прибутку 220 дол.

Проніч Церкви радо прийме з Громад Канади, витає це ту віяма та гаїбку розвалу нашим вірним і здолям громад.

Коли б ми українськими церковними клеї, вкладали до них свої ощадности та позички то за ті вигоди, що ми деколе платимо, мали б ми повсякі гроші для церковної праці

Подумайно над тим!

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД УГПЦ.

Збірка на відділах УСІЧК в Саскатуні, Саск Фіо листопада 1954 р

По 10 дол І Ілек Катерина Степен Саск, УІІІ Громада в Гренфелі Саск, УІІІ Громада в Гренфелі Саск, УІІІ Громада в Гренфелі

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвишпенського Округа
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Ісг Селкірк
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа — Говор — Пембіна — Сендгіл.
8. Субота. Собор Преєв. Богор. Дуфрост — Стеа
9. Неділя. Первмч. Стефана — Трянскона — Ланлар Парк — Тандал
14. Пятниця. Новий Рік — Дуфрост
16. Неділя — Сарто — Ледяни
19. Середа. Богоявлення — Говор — Паплярфілд
23. Неділя — Ст. Мартин — Святой
30. Неділя — Говор — Паплярфілд — Пембіна

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
СІЧЕНЬ
2 січня о год. 7.30 веч. різдвяний концерт Недільної та Рідної Школи в Норт Бетлфорд в Народньом Домі
2. Неділя — Бінкн
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа — Гефорд
8. Субота. Собор Преєв. Богор. Кридлор
9 Неділя. Первмч. Стефана — Норт Бетлфорд
9 січня о год. 7 у Нар. Домі у Гефорд СУМК відограє „Вифлеємську Ніч"
14. Пятниця. Новий Рік — Редфілд
16. Неділя — Гетерлей
19. Середа. Богоявлення — Витків
20. Четвер. Собор Іо. Хрестителя — Гетерлей
23. Неділя — Гласгов
30. Неділя — Гефорд
Адреса: Гефорд, Box 163, тел. 55

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Кадворт
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа — Ст. Джуліен
8. Субота. Собор Преєв. Богор. Ренкін
9. Неділя. Первмч. Стефана — Сундс
14. Пятниця. Новий Рік — Алдена
16. Неділя — Терновіль
19. Середа. Богоявлення — Єлоп Крік
23. Неділя — Кадворт
30. Неділя — Вакав

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Льюра-Лисенко
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа — Інспінтер гайвей
8. Субота. Собор Преєв. Богор. Лисенки
9. Неділя. Первмч. Стефана — Юнспінтер місто
16. Неділя — Фоквз Лейк
19. Середа. Йордан — Шіго пойнт.
23. Неділя — коло Купровських
30. Неділя — Тідор місто
Адреса: Шіго. Сьск., Box 32, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Тетеренка
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Гронлід (північ.)
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа — Кадет
8. Субота. Собор Богородиці — Гронлід (північ.)
9. Неділя — Нипавин
14. Пятниця. Новий Рік — Бруксбі
16. Неділя — Гронлід (м річкою)
18. Вівторок. Щедрий Вечір — Кадет
19. Середа. Йордан.—Гронлід північ
20. Четвер. Іо. Хрест. — Нипавин
21. Неділя — Гронлід (північ.)
Адреса: Box 47, Гронлід, Сьск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
СІЧЕНЬ:
2 Неділя — Порідж
7 Пятниця. Різдво Ісуса Христа — Смокі Лейк
8. Субота. Собор Богор. — Вільсон
9 Неділя. Стефана — Стрий
16. Неділя — Смокі Лейк
18 Вівторок. Навеч. Богоявлення — Велике освячення води: Смокі Лей 12 год.; Стрий 2 год.; Белйс — 4 година полудня
19. Середа. Йордан — Белйс
20. Четвер. Іо. Хрест. — Стрий
21. Неділя — Бойн Лейк
30. Неділя — Белйс

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турженського
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Брендон
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа — 12 год. Повечірня і Св. Бов — Брендон
8. Субота. Собор Преєв. Богор. 8.30 рано — Портедж ля Прейрі
9. Неділя. Первмч. Стефана — Брендон
14 Пятниця. Новий Рік — Брендон
16 Неділя — Брендон
19. Середа. Богоявлення — Брендон
23. Неділя — Портедж ля Прейрі
30. Неділя — Брендон
Брендон
ЛЮТИЙ:
6 Неділя - Брендон
13. Неділя — Портедж ля Прейрі
20 27 Неділя — Брендон
Адреса: Sty Пескфік ave. Тел 2824 Брендон, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гаїцького
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Сіу
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа — Оквборн
8. Субота. Собор Преєв. Богор. Ченчі
9 Неділя. Первмч. Стефана — Семпл Лейк
16 Неділя — Рєсбери
20 Середа. Йордан — Оквборн
23 Неділя — Енгусвил
30 Неділя — Оквборн
Адреса: Оквборн, Ман., Тел. 336 Адреса: Оквборн, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
СІЧЕНЬ:
2 Неділя — Федак
6 Четвер Св. Вечір — Шіго мист Бечирія
7 Пятниця. Різдво Ісуса Христа Шіго місто
8 Субота. Собор Преєв. Богор. вода Куцих
9 Неділя. Первмч. Стефана — Рест Брук
11. Пятниця. Новий Рік — Тарнел
16. Неділя — Вінчар
19. Середа. Йордан — Жучкани
23. Неділя — за річкою
30 Неділя — Едмор
Адреса: Шіго. Сьск. Box 82, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ст. Лучака
СІЧЕНЬ
2. Неділя — Рейвн
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа — 12 год. вечої — Ватсон
7. Пятниця Різдво Ісуса Христа 10 год. рано — Ватсон
8 Субота. Собор Преєв. Богор. Вечер Год. 7.30 веч. Різдвяний Концерт дітей.
9. Неділя. Первмч. Стефана — Фростон
14. Пятниця. Новий Рік — Рама
16. Неділя - - Ватсон

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Пячинін
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Райн
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа — Порктон
8. Субота. Собор Преєв. Богор. Мазепа
9. Неділя. Первмч. Стефана — Стоунвол
14. Пятниця Новий Рік — Кадлер
16. Неділя — Порктон
19. Середа Богоявлення — Порктон
23. Неділя — Брокетов
30. Неділя — Гогенд

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
СІЧЕНЬ
2. Неділя — Пайн Ривер
7. Пятниця. Різдво Ісуса Христа — Етелберт
8. Субота. Собор Преєв. Богор. Пайн Ривер
9. Неділя. Первмч. Стефана — Гарленд
14. Пятниця. Новий Рік — Бойн
16. Неділя - Пайн Ривер
19. Середа. Йордан — Пайн Ривер
20. Четвер. Собор Іо. Хрестителя — Етелберт
23. Неділя - Порт
30. Неділя — Етелберт
Адреса: Етелберт, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
СІЧЕНЬ:
2 Неділя - Восетна
7. Пятниця Різдво Ісуса Христа — Ласел. 12 годин - Торгилд
9 год. рано — Радвей
Вечірня й Колядн 7 год веч. — Восетна
8. Субота Собор Преєв. Богор. Ренстот
9 Неділя Первмч. Стефана — Ренстот
14 Пятниця Новий Рік Нюбрук (Рочестер)
18. Вечірня Навеч. Богояв. Госп. Фефорт Свят. води 12 год — Фефорт - 1.30 п.пол Торгилд 3:00 пол. Ренфі
19 Середа Йордан - Вел Повеч 11 год вечі. - Ренстот — Йордан 9 год. рано — Восетна
20 Четвер. Собор Іо.Хрестителя — Ренстот
21 Неділя - Терпгід
28 Неділя Фефорт
Тел. 128, Радвей Хата Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Лесюнька
СІЧЕНЬ
2 Неділя — Свят Ривер
7 Пятниця. Різдво Ісуса Христа
8 Субота. Собор Преєв. Богор.
11 Пятниця. Нов. Рік
16 Неділя
19 Середа Йордан — Свят Ривер
23 Неділя
30 Неділя

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
СІЧЕНЬ:

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
СІЧЕНЬ

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
СІЧЕНЬ

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубринського.
СІЧЕНЬ:
6 Четвер Навеч Різдва Христ.
7 Пятниця Різдво Ісуса Христа
8 Субота Собор Преєв. Богор.
9 Неділя Первмч. Стефана — Преєтвіл
11 Пятниця Новий Рік
16 Неділя
19 Середа Йордан
23 Неділя
30 Неділя - Середа

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о Г. Т. Пристуни
СІЧЕНЬ:

Церковний Устав
СІЧЕНЬ.

Календар Українських Свят
СІЧЕНЬ

Український релігійний
в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., JANUARY 15, 1955. ВІННІПЕҐ, МАН., 15-го СІЧНЯ, 1955. ЧИСЛО (982) 2

РІЗДВЯНІ МИТРОПОЛИЧІ БОГОСЛУЖЕННЯ.

Побожно-радісне й урочисте святкування Різдва Христового Українською Греко-Православною Церквою в Канаді відзначилося ще й двома величаво-традиційними Митрополичими Богослуженнями Першого дня Різдвяних Свят Високопреосвященний Митр. Іларіон відслужив св. Літургію в Катедрі Пресв Трійці в Вінніпегу, а третього дня Свят. у неділю 9-го січня Владика служив у Едмонтоні, Алта

"МОЛИТВА ЗА ПОМЕРШИХ" ВРЯТУВАЛА ЖИТТЯ.

Шолом Кац перед ІІ світовою війною був кантором у Варшаві. В 1942 р. він разом з 2.000 жидів був змушений копати братську могилу, в яких опісля в Варшаві мали всіх їх після розстрілу поховати. Коли вони могилу, кантор Шолом Кац почав співати гебрейську молитву "Молитва за померших". Німцям так сподобався його голос, що вони дарували йому життя. Тепер він живе в Злучених Державах Америки

КРИВАВА ВІДПЛАТА НАССЕРА.

В Каїрі тепер повісили 6 членів Братства Мослемів, 5 засудили на досмертну вязницю. Ідучи на шибеницю, засуджені постійно рецитували напамять Коран (священна книга мусулман) і називали себе мученіками. Між стратченими є також Мамуд Абдель Латіф, що з доручення Братств. Мослемів (Мусулманське Братство) виконав невдалий замах у Каїрі на полковника Гамалю Нассера, диктатора Єгипту

УНІЯ... ЦЕ ПОЛЬСЬКА СПРАВА.

Васильянський журнал "Світло" (ч. 21 1954 р.) надрукував статтю про прабатька уніі Іпатія Потія. До цієї статті критично підійшов український евангелицький часопис "Канадійський Рапок", і в ч. 817-818 (1954 р.) помістив про це допис п. В. Б. Після уважного й логічного розгляду фактів, поданих у католицькій статі, автор з "Канадійського Рапка" зробив такий висновок

"Як з того бачимо, таки самі наші греко-католики не дають зауважують, як у них пило вилазить з мишки, бо звичайно вони переконують наш народ, що уніа це діло українців, а тут бачимо, що це чисто польська справа."

ОГОЛОШЕННЯ

Набувайте собі цікавий і повний гарних знимок календар
„РІДНАНИВА"
в Консисторії УГПЦ Церкви
Ціна його $1.00.

Чи Ви вже зложили свою коляду на загальні потреби нашої Церкви? Коли ні, то зробіть це при найближчій нагоді. Зложіть свою коляду на руки Вашого о Пароха або пришліть просто до Консистовй УГПЦК.

Наші посвідки добр. дли „диким текс" і на славу Бога.

З Новим Роком!

Нашим передплатникам, читачам, співробітникам і всьому українському народові бажають ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Редакції, Адміністрація і Працівники „ВІСТНИКА".

ПРОТ. СТЕФАН ГРЕБЕНЮК

Тридцять чотирй роки минуло в грудні від часу, коли о. Стефан у Ст. Павл. Мінн. ЗДА. зложив обіти вірно служити Рідній Церкві. І трудиться він донині.

Працював він довший час у Саскачевані.

Канорщина, Йорктонщина, Гудив, Саскатун, Ферфорд, Брендон, Форт Вілліям, Су Лукавт, Вінніпег, Давфин, Принс Альберт це головніші осередки, де приходилося йому працювати. Позатим відомий він і в інших громадах нашої Церкви

Великий любимець дітей Для них приготовив сценічні вистави; з ними організував школи, як Рідні, так і Недільні, давав концерти і взагалі старався для них віддати найбільше труду і старань

У нашій Церкві належить він до перших плугаторів на ниві Христовій. Початки нашого церковного життя не були легкі; він та інші піонери-священники, вооружені великою любовю до свого народу, і вірою в Бога, перемагали труднощі. У великих невигодах, серед недостатків працювали для Церкви і боролися з усіма, хто ставав проти неї.

Йому і другим піонірам-працівникам духовним і світським наша Церква завдячує дуже багато; не було тоді громад, ані церков; організаційне життя мало давало обіцянок треба було бути дуже сильним, щоб видержати.

Нині, по довгих літах праці о. Стефан уже багато змінився: зуб часу зробив своє; однак і нині він ще добрий, рухливий, енергійний та й готовий служити там, де його призначать.

Треба надіятись, що Господь йому буде помагати і надалі виконувати добру і пожиточну працю для добра Церкви

ЗБОРИ ПОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ ПЦК.

Збори повної Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді відбулися в днях 28, 29 і 30 грудня 1954 року під проводом Високопреосвященного Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу і Всієї Канади, Високопреосвященного Владики Михайла, Архиепископа Торонто, і Всеч. о. Митроф. Прот. Є. Грицини, голови Президії Консисторії

Ті, що відродили Українську Православну Церкву в Канаді, основали її на правильних і сильних підвалинах та доброму грунті. Завдяки цьому вона в невідпильному висліді поступово й щораз більше розвивається. І, звичайно, цей розквіт несе з собою щораз більше важних справ на кожну наступну конференцію Консисторії. Поміж найважливішими справами цієї останньої конференції треба виряжнити справу скликання церковного Собору, що має відбутися в днях 29-30 червня 1955 р. у Вінніпегу.

АНГЛІКАНСЬКА ЦЕРКВА ПРОТЕСТУЄ.

Річний з'їзд Екзекутивної Ради Генерального Синоду Англіканської Церкви в Канаді відбувся в Торонті 16 листопада 1954 р. На цьому з'їзді англіканське духовенство сильно виступило проти цього, що католицька Церква накидає католицизм населенню далекої півночі Канади, індіянам та ескімосам. Канон Дейвіс взивав до висилання делегації до Отави і почати боротьбу проти захоплювання католицькими інституціями англіканських дітей, для яких дістають гроші за утримання. Єпископ Марш звернув увагу на те, що ескімоси були під сталим натиском католицького духовенства підчас лікування в католицьких лічницях

ЩЕ ОДИН МУЧЕНИК ЗА ВІРУ ХРИСТОВУ.

Комуністична влада в Албанії недавно виконала присуд смерти над 71-річним архиепископом Греко-Православної Церкви в Албанії, Христофом Кісіні, який до часу своєї мученичої смерти кілька років томився у тяжкій большевицькій вязниці.

ЧИ ПОГРОЗА ТОТАЛЬНОЇ БОРОТЬБИ ПРОТИ ЦЕРКВИ?

Пред Перон — диктатор Аргентини правдоподібно вже не контролює своїх нервів у боротьбі проти католицької Церкви. Недавно він кинув неймовірну погрозу; "Сам народ повинен боротися проти католицького духовенства і якщо буде треба, то я очолю цей рух народу проти тих, хто поборює уряд".

ВАЖНЕ! — МОНТРЕАЛЬ — ВАЖНЕ!

Повідомляється, що Д. Смоляк, 6708 Кантіер Ст., є представником „Вістника" й уповноважений збирати передплати та датки на Пресовий Фонд.

Просимо до нього ставитися з повним довірям і помагати йому в його відповідальній праці.

Адміністрація „Вістника".

ДУХОВЕНСТВО И ЦЕРКВА
ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

(Продовження)

Є ще одне сучасне джерело, — це „Історія козако-польської війни" С Грондського, в якій докладно вияснено той гнит, який робився українському православному народові. Автор пише „Щодо Грецької їх Релігії, то як трапляюся якомусь панові з якихнебудь причин перейти на Римську Віру (а бувало не дуже часто), то й підданих змушувано до неї. А коли вони стояли при своїм, то церкви від них відбирано силою й на потреби Римської Віри обертано. Подекуди тіла православних немерших, що давно вже на порох потліли і тільки в цинових трунах перехоронялись, виволікли з гробищів на вулиці (католицькі) місця. В інших великими способами нахиляли попів до того, щоб вони помалу перетягли народ на Римську Віру. За допомогою й унії, а коли того не могли привести до того спокійними й ласкавими способами, того силою, забираючи непожрних до в'язниць, инших відлягли від урядів, а на їхні місце настановляли инших (Свищеників), подібних убранням але дуже відмінних наукою (бодто у ХІ. ст.), і всяку владу й суд над ними присвоювали собі, під намовами чесних патрів єзуїтів. Усе це надзвичайно дратувало всіх православних, так що вони жадібно чекали тільки нагоди скинути з себе це ярмо. Коли ця нагода трапилася, вони не упустили її, але, як то кажуть, обома руками за неї вчепилися"[1].

Чи можна ще ясніше назвати перші причини, які довели Україну до повстання? Унія була цьому перша причина. Та унія, з'єднання польської уряд за допомогою католицького Духовенства та шляхти, силою накидав Україні, намірявшись тим перетягнути всю Русь-Україну в Католицтво, а вже тоді легко буде їх усіх ополячити.

На початку червня 1648-го року в таборі Хмельницького побивав московське намір повстання Хмельницького польського Кримі, і вже так они „Усіх ляхів побити в Польщі и Литві за те, що Віру Православну замали и багато православних побивали та силою вірі своїй, до лядської Віри приводили".

Або ось ще страшний документ. Янущ Радивил, гетьман Великого Князівства Литовського року 1653-го пише (а той цього листа переслав своєнаписав до Воєводського Господаря Василя шварон) Богдан Хмельницькому): „Кровопролиття велике має бути Бій буде останний або поляки погибнуть, або Русі Якщо переможуть поляки, то вже вийдуть загине рід, і Віра Руська, і вся Україна стістошена буде, і в ній оселяться з радістю и користю погані А коли переможуть козаки, то корона Польська буде в підданстві"[2].

Оце основа Хмельниччини, і тод, кожен розумів, про що йшло обидвом воюючим сторонам І хмельське Духовенство було по сторони польській

Ось так свідчать сучасними про причини повстання Богдана Хмельницького. І всі вони найголовнішою причиною ставлять релігійні утиски католиками православних, докладніше утиски від розбудливих унітів Цебто, — возднання з Римом довела до повстання всього українського народу з Богданом Хмельницьким на чолі.

Унияти в той час народу мали дуже мало, або й зовсім не мали, - до унії належали деякі Єпископи та деяке Духовенство Але все таки ці унияти примножували польському уряду таки захоплювали собі церкви та монастирі, хоч і без виразного польського короля. Архимандритом Кирило Транквіліон Рок 1643-го король польський призначив поміччика й заступника цьому Архимандритові Корицин і писав „Мало кимандритом Корицин і писав „Мало відомість, що в усій області Чернігівській нема жодного унитського монастирі, і Свята Унія міститься в одних тільки особі велебного Отця Кирила Транквіліона" Король робив це пізначення, з огляду на старий вік о Кирила, „аби з його смертю Чернігівська Архимандрития не пішала в руки схизматиків".

Так виходить, звичайно, хвилювали всю Україну!

Так розумів Хмельниччину всі сучасники, так розуміли й розуміють цю справу об'єктивні дослідники гетьмана Хмельницького — на всіх повстання гетьмана Хмельницького дивилося, як на знаряддя для Православної Віри проти унії.

М Грушевський подає до відома свідчень випадкових свідків . Запорозькі черкаси бються за Віру" пише в листі один дописок з Вільни побивали и в Бога ріки „Свирка и Бог з поляками и Литвою з черкас вилилася за Віру", по нашому пишіє, що мак кості з Вильні „Вони бються з єпископами за Віру". Один очевидець живець з Дорогобужа Ка же, що за Віру у козаків з поляками такі війни, і перет тим бувають у них так „Литвою з черкас вилилася за Віру", по нашому пишіє, що мак кості з Вильні „Вони бються з єпископами за Віру". Один очевидець живець з Дорогобужа Ка же, що за Віру у козаків з поляками такі війни, і перет тим бувають у них так „Литвою з черкас вилилася за Віру", по нашому пишіє, що мак кості з Вильні „Вони бються з єпископами за Віру".

Отже як бачимо, з инших перетасованої Хмельниччини погнести не сумніваюсь, що це саме повстав Хмельницький, за Віру Православну проти утисків католиків, а головно проти домінуючої унії

4.
Утиски Православної Віри перед Хмельниччиною не спинялися.

М Грушевський, не від'ємлючи ваги ще в психологічно причини Богданового повстання пише так: У дійсності, в тім розумінні, якого надає Хмельниччині ревізори, життя хлопське, хоч, очевидно, не стояло в рожевих барвах, але пробудило ще й так було далеко від таких нарочитих, що переживало давні часи, і саме по собі вибухнути народ до повстання"[3].

З Грушевським не може повторює й Т. Чорновіленко. На час перед Хмельниччиною, пише сучасник, які не тільки недавно потрясли цілим життям Речі Посполитої, особливо по українських і білоруських землях, тепер майже затихли після компромісу 1632 року"[4].

А коли показують що було зовсім не так як пишуть ці історики, та й насправді нема жодних фактів, щоб говорили перед повстанням було тихо, не було тиші, ні було по-старому, навпаки повстанню передувало напруження. Те ще й сам Грушевський, але пізніше, коли тут же на стор. 81—88, цей видатний історик починає говорити про православну церкву Хмельниччини

Крім цього можемо про Митрополита Петра Могилу, що цьому Духовенство до Києва 1640 р. на Всеукраїнський Со-

бор, писав у запрошенні, що Собор скликується через великі гоніння на Православних."

Що перед Хмельниччиною не було жодного релігійного спокою, про це виразно свідчать безперервні втікання нашого козацтва на схід, на землі московські, особливо по більших невдачах на рідній землі, і Москва охоче приймала таких втікачів і допомагала їм. Це було грізне явище!

Не менше грізним і показним було втікання в Московію цілих великих православних монастирів, які через унитські переслідування не могли працювати вдома, вони кидали рідні домівки і втікали в чужину, аби тільки не мати цього нестерпного переслідування й вічного страх. Утікають не тільки з Правобережжя, але навіть з Полтавщини Так, року 1638-го втік у Москву ігумен Ніжинського Густинського монастиря Василь, а з ним 70 чернців Цьому втекла ігумена Ніжинського Борківського монастиря Єлисавета з 6 черницями

Так же перед Хмельниччиною з'явилась переслідування готувати ре Переяславську Раду.

Утиск православних йшов Польщі не спиняючи, а з часу Берестейської унії 1596-го року він ще й посилився Жити в Україні стало

Дійсно, і багато українців хлопів з ковою А явище вся Україна повстала під проводом Хмельниць

5

Сам Богдан Хмельницький завжди підкреслював, що Україна повстала за волю Православної Віри проти унії.

Сам гетьман Богдан у своїх ре вах з поляками та в своїх листах перекреслює релігійні переслідування українського народу, і принищення ві переконання, ставить на перше своїх вимог Так, у листі 1647 р. ного гетьмана Потоцького Хмельницький описує, що виробляє з Чигиринським Чаплинським, якого по кривдив не тільки сеймі Так але й Православних Священик і моєю стороною бачитись з прав ним Священиком, то ви ніколи не рити його, не збезчестили, ані не будуть не вирвали з палкою рої ще й спустили"

Особливо в розмовах з москов ми послами Богдан Хмельниць заявляв підкреслював тяжкі утиски в нього релігійного уряду та від унятих як тор нить православний український нарід. На цю головно основи велися й пізніш ними Богдана пити „під високу руку московського царя"

С Соловьевъ История Россіи 1894 р т XI стр 1490

І Бутовичъ Очерки изъ исторіи православной Украины Московскаго Госуд XVII в Вип ше С Соловьевъ Исторія Россіи с т XI стр 1490-1491 Тим ще І Бутовичъ Богдан Хмельницкій 1942 р стр 164-165

С Соловьевъ, т. X ст 1490

І Бутовичъ Очерки изъ исторіи православной Украины Московскаго Госуд Варшава, 1947 р. Вступ. Слово Перша за Богдана Хмельниць

С М Соловьевъ Исторія Россіи 1894 р т XI ст 1502

Матеріали до Історії України-Руси 1954 р т I-II-III багато листів Б Хмельницького до царя та його бояр, в яких виразно підкреслює свої утиски православ ним клятвам в цьому

(Продовжено буде)

„ЗАРОБИВ" НА БЕЗРОБІТТІ.

Вінніпег, Ont. Тут відбувся судовий розгляд проти Джеймса Келлі, що обманював 15 новоприбулих безробітних імігрантів Від кожного отримав по 200 дол, обіцяючи дістати для нього роботу Так зібрав собі $3,000, але роботи не дістав, та й не шукав і

Московсько - большевицьке „Посланництво" — почерез Америку.

Стара ідея москалів уважати себе за вищих над инші народи та за носіїв найвищих, спасенних для людства ідеалів, не завмерла і серед московських большевиків. Як правдиві москалі, вони послідовно плекають це переконання, яке самі в себе вмовили, а саме віру, на чебто вони самою долею покликані для спасення світу, мовляв, вони єдині післанці найчистої правди й справедливости Це відомий московський "месіанізм" (посланництво)

Як прояви цеї традиційної віри москалів у своє „посланництво", бачимо в большевиків акцію жорстокого викорінювання „поклонства перед буржуазним Заходом", чи "гнилим Заходом", — хоч по суті тут справа відродження поневолених народів СССР від свободолюбивого й демократичного Заходу Дальшим проявом московського „посланництва" є також фальшива пропаганда, нібито всі найбільші відкрити в історі культури й цивілізації поробили перші москалі, а не мислителі Заходу

Розуміється, що й ідею вирвати по світі комунізму москалі вважають за своє посланництво, коли вірять по-своєму, що цим „спасуть" людство. В їх розумінні, буржуазія — це зло у всіх відношеннях, а комунізм, по-своєму, це „абсолютне добро" Так вони оправдують свої комуністичні злочини, що мовляв „добро комунізм" має знищити „зло-буржуазію" чи там капіталізм. Тому то й комуністичний поет П. Тичина в своїй вірші, що має програмовий характер комуністичного маніфесту, пише отверто:

„Всіх панів до дна повиби ми
Буржуїв за буржуями
Будем бить, будем бить!"
(„Партія ведє")

Ото і є стара ідея московського „посланництва" в його большевицькому переводі

Хто ж уповноважив москалів до того „посланництва"? Невіруючі большевики скажуть, що уповноважила їх до того сама природа, видавнички "стихійністю" москалів. Але віруючим москалям видавнички слово „природа" словом Бог, і скажуть, що москалів сам Бог призначив до цього „посланництва" для „рятування" людства в його гріхах. Правда, це „посланництво" сполучене з жорстоким терором Але в розумінні москаля-комуніста цей терор — це вибито „бич справедливости" Натомість в розумінні віри-релігійного москаля великий московський терор був би виявленим богомудрим вибито „бич Божий"

Таке саме „теологічне" оправдання московсько-большевицького посланництва необхідно й у католицькому українському виданнику „Америка" (ч. 207—1954), в статті „Комунізм, бич Божий", що її автором є католицький священик Р. Г-с. Він пише дослівно таке „Комунізм, це бич Божий. Там, де кінчається терпеливість і милосердя, там зводить Божий гнів і кара".

Це правда, що там, де кінчається терпеливість і милосердя Боже, там починається гнів Божий і кара Але з другого боку, всім відомо, що найгірше зовсім жертвою цього московського комунізму „бича Божого" український нарід і він найдовше терпить від нього Цей наш многостраждальний нарід, який тільки і перед приходом комунізму сотнями літ терпів жорстоке релігійне, політичне, національне, соціяльне й економічне переслідування від поляків і москалів; а ще раніш — терпів від нападів азіятів. Цей комунізм — „бич Божий" найгірше знищив Українську Автокефальну Православну Церкву сорока мільйонів українців, а потім Українську Греко-Католицьку Церкву кількох мільйонів українців Питання: Чи ми найгірші в світі? Можливо... Та одначе о. Р. Г-с кажучи, що „комунізм, це бич Божий" говорить у першу чергу про Америку та її зматеріялізування й практичне безбожництво. Значить, має на увазі як „бич Божий" для Америки, яка в матеріяльній розкоші поклоняється „золотому телцеві", забувши Бога.

Так, але ж комунізм як „бич Божий" спав таки не на Америку, а на нещасну Україну. А потім вже щойно і на інші країни найбільш на католицькі. І при цьому Церкви потерпіли найперш При чому тут „бич Божий" на Церкви?

Дальше, той, хто твердить, що "комунізм це бич Божий", той тим самим знімає всяку відповідальність з большевиків за їхні злочини. Большевики бо можуть сказати: Ми не винні, що сам Бог призначив нам бути бичем на грішний капіталістичний світ

При цьому вони можуть покликатися на згадану статтю в "Америці"

У своїй обороні автор статті „Комунізм, це бич Божий", яко католицький священик, готов посудити мене в наївності або в зумисне хибному розумінні його міркувань. Він може й готов подати окреме вияснення того, що в теології означає термін „бич Божий" Я рад бі це почути і висловити в цій справі свої думки, ясна річ, не в популярному часопису, бо тут треба було б порушити питання призначення й обмеження (детермінізму) в теології і теології від філософії, — у св. Томи з Аквіну, Августина, Плотина, Спінози, Ляйбніца, Маркса і т д.

А покищо скажу коротко: Християнська етика и право основані на пра ції вільної волі людини. Людину Творець обдарував вільною волею вибирати між злом і добром, а тим самим зробив її відповідальною за її власні вчинки Теолог Е. Рейс, розглядаючи в св. Письмі ІІ б, 37, каже: „Повязання цих обох тез у цьому самому вірші може бути легко вияснене на підставі залежности про одночасне діяння Божої любови і вільної волі" (E Reis History of Christian Theology in the Apostolic Age Vol II. London MDCCCLXXIV. стор 453).

З християнської точки погляду (крім кальвінської) большевики так само мають вільну волю в своїх діяннях і самі себе зробили бичем несправедливости (а не „Божим") для невинних жертв, особливо ж нашого українського народу. І за свої злочини дуже мусять відповісти перед Богом і людським правосуддям.

Хто робить з большевиків „бича Божого" той механістично, по-марксистськи, заперечує їм Богом дану вільну волю і здіймає з них усяку власну відповідальність за їхні вчинки. Коротко кажучи, оправдує большевиків так само, як оправдують себе самі: що вони нібито зівше послані карати грішний капіталістичний світ.

І таке оправдання виходить з боку представника католицької Церкви. Чому? Може тому, щоб зняти відповідальність з москалів, звалюючи їх вину на... призначення згори бути „бичем Божим" Нащо не „оправдання" для москаля? Чи не тому, щоб позискати їхні симпатії для майбутніх спроб ширення уніі в Росії? Можливо Але, коли це правда, то такі далекобудучі плани з великим ризиком оплачуються наперед і то кошом страждань українського народу, перед яким представляється большевиків як нібито невинне караюче знаряддя в руках Божих.

Г. Олексіїв.

„КНЯЖИЙ ДАР".

Термін „княжий дар" у довоєнній Україні увійшов був у традицію. „Княжим даром" називали вийнятково високу — як на матеріяльні спроможності жертводавця — суму грошей, зложену на якусь високу й загальну ціль

Історія УГПЦК записала й знає вже окреслену кількість „княжих дарів" на рідну Церкву.

Недавно число „княжих дарів" побільшилося щедрими жертвами Івана Базара 1000 дол., пані Максименко — 500 дол і пані Ф. Фридрих — 500 дол. (Всі з Солдорі) на будову своєї місцевої церкви, де парохом є о. Прот Є. Чижів.

СУСПІЛЬНІ ТУРБОТИ АНГЛІКАНСЬКОЇ ЦЕРКВИ.

Мінеаполіс, Мінн., ЗДА В серпні ц. р відбувся тут Конґрес Англіканської Церкви На Конґресі ухвалено резолюції проти обмеження народин (бірт-контрол), проти розводів, проти мішаних подружж і проти ширзаз дальше йдучої сегрегації (виділення від Церкви) в школах та виховних інституціях.

Православна Церква від найдавніших часів в Україні успішно здійснювала ці християнські напрями і взагалі цього роду суспільні питання постійно лежать на серці всього християнства

ЧИ НОВЕ ХОЖДЕНІЄ З ЗАКРИТИМИ ОЧИМА?

В Англії останньо відкрився сезон уоди на поїздки до СССР Після політиків і промисловців, туди подалися ще англіканські духівники на чолі з каноніком Чарлсом Рейвеном. Запрошені партіярхом „Московським і усієї Русі" Олексієм, вони перебували в СССР від 16 листопада до 1 грудня 1954 р. Перебуваючи в Москві й Ленінграді, вони розмовляли з патріярхом Алексієм та митрополитом Миколаєм і представниками ріжних віровизнань. Відвідали православні церкви, католицький костел, синагогу та домі молитви баптистів. Були ще у відділі релігійних культів при Раді Міністрів СССР, у Советському комітеті оборони миру, в редакції журнала „Новости" і т д

Розуміється, що вони побачили там це, що большевики хотіли, щоб вони побачили.

ДЯКІВСЬКІ КУРСИ

З благословення Високопреосвященішого Митрополита ІЛАРІОНА, Консисторія Української Православної Церкви цим проголошує

ДЯКІВСЬКІ КУРСИ

На Курси приймається особи, що мають належний слух та голос. Початок навчання 20-го січня 1955 р. Незможним курсантам дається стипендія й приміщення в Колегії св. Андрея в Вінніпегу.

Прохання про прийняття на Курси подавати на адресу

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

Президія Консисторії
У.Г.П.Ц. в Канаді
о. Є. Грицина, голова

---

[1] Historia belli cosacco-polonici 1789 р. ст 29 і далі Див М Грушевський в VIII ч. II ст 83.

[2] Див. про це докладно Проф В Антоновича Що принесла Україні Унія Вінніпег 1952

[3] Акты Ю З России, т II ст 216

[4] Акты Ю З России т II ч 337 Воссоединение, т II ст 264

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

THE HERALD
Published Semi-monthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50
Редакційний часопис для українців в Канаді.

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

З НОВИМ РОКОМ

...ироздумливими

ШАНОВНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ!

Від початку 1955 року "Вістник" буде виходити побільшений вдвоє, на 16 сторін.

Робимо це на бажання передплатників, які від довшого часу того домагались.

Ми вдоволені, що можемо виконати бажання наших передплатників, бо зможемо вчистити в "Вістнику" більше матеріялів і різнороднішого змісту.

З побільшенням "Вістника" збільшуються кошти його видавання, тому передплата підвищується. Від 1-го лютого 1955 року передплата за нього буде виносити $3.00 в Канаді, а за границею $3.50 річно.

При висилані передплати просимо не забувати ці Пресовий Фонд "Вістника". Сам вісник до нього нема платників, через що він мусить висилати на Вашу підтримку з цього Фонду. Цим самим і найбільш[ші] жертводавці[в]

[...] з цього, що всі передплатники цей ваш орган повністю [...] вісник. Ми певні, що "Вістник" [...] не лише в церковній [...] але й національній [...] вищої і вищої [...] вісник [...] [...] [...]

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50
Релігійний часопис для українців в Канаді.

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

З НОВИМ РОКОМ

Вступаємо в новий рік
І знову проминув один рік нашого життя. Який він був для нас, — знаємо. Був він щасливий для одних, для інших — звичайний, без більших, замітних пригод, а ще для інших — нещасливий

Зачинаємо новий рік.

Вступаємо на незнану дорогу; що стрінемо — ніхто цього не знає; які пригоди будемо мати — один Бог це знає.

Важніше від того, що стрінемо, куди зайдемо — це свідомість того: чи є з нами і хто буде йти з нами по дорозі нашого життя.

З нами Бог!

Він буде йти з нами по незнаній і мінливій дорозі будучности. З любовю і силою Бога — наша життєва дорога буде приємна, повна досвідів і увінчається прекрасними й пожиточними успіхами.

З нами наша свята Церква!

З нами люди, злучені одною ідеєю — бути найкращими людьми і дітьми Бога; злучені однією метою — найкраще служити Богові і нашому народові.

Коли з нами Бог і свята Церква то чого маємо боятися? Наша будуччина світла і певна.

Мусимо бути переповнені правдивою, християнською вірою, себе поручаючи Богові. Віра говорить нам іти вперед у цім новім році, розглянути проблеми, предпринімати певні завдання, себе посвятити пригодам, що новий рік нам принесе.

При всьому бути свідомими, що цього хоче Бог; Він з нами. Він поможе нам, бо ми Його діти, а Він наш Отець З Ним усе добре є можливе для нас!

Запевнити собі можемо опіку і присутність з нами Бога — свідомість служіння, величання і прославляння Бога. Вслід за цим будемо кращими членами нашої Церкви, частіше будемо брати участь у Богослуженнях, привітливими будемо до наших рідних і знайомих та й **вирозумілішими** будемо до загальних потреб нашого народу

У цім році будемо більше жертвенними на загальні потреби Церкви нашого народу, як у минулому. Коли в чімсь недописали — поправимо.

„І це Я з вами . . ." запевнює нас Спаситель. (Мт. 28:20).

У цім році „відложивши всякий тягар і гріх, що нас обмотав, з терпеливістю біжім до боротьби, що нас чекає, дивлячися на Ісуса Творця і завершителя віри . . ." (Євр. 12:1,2.)

Завжди будемо просити Бога, щоб продовжував зливати на нас Свої ласки, хоч ми їх не заслужили, поблізнював нашу віру і помагав нам ту віру показувати в збільшанні Його у наших ділах.

— —

„Найбільше для людини є зло те що вона призвичаюється до зла".

Шатобріян

ШАНОВНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ!

Від початку 1955 року "Вістник" буде виходити побільшеним вдвоє, на 16 сторін.

Робимо цечна бажання передплатників, які від довшого часу того домагались.

Ми вдоволені, що можемо виконати бажання наших передплатників, бо зможемо вмістити в "Вістнику" більше матеріялів і різнороднього змісту.

З побільшенням "Вістника" збільшуються кошти його видавання, тому передплата підвищується. Від 1-го січня 1955 року передплата за нього буде виносити $3.00 в Канаді, а за границею $3.50 річно.

При висилянні передплати просимо не забувати за Пресовий Фонд "Вістника". Самі знаєте, що в ньому нема платних оголошень, через що він мусить числити на Вашу підтримку в виді "Пресового Фонду". І наймепші, і найбільші дари радо приймаємо з подякою.

З надією, що всі передплатники цей наш крок повітають, глядимо сміло наперед. Ми певні, що "Вістник" причинився до більшого зросту і поглиблення релігійної й національної свідомости нашого народу в Канаді, і своїм збільшеним обемом та матеріялом з багатшим змістом буде краще виконувати завдання, які на нього накладає Українська Греко-Православна Церква в Канаді.

Адміністрація.

Що таке національна Церква?

У нас постійно вживається терміни "українські національні Церкви". Ось письмак хоче б до рук часопис "Нова Україна" ч. 5(8) . 1954 р. і там в реляції зїзду членів СВВСК м. і. читаємо про привіт "найвищим приводам українських національних Церков". Здавало ся б, що все ясно, мовляв, кожна Церква, що при своїй назві додає слово "українська", тим самим є національною

Тим часом однаке з наукової точки погляду справа представляється трохи інакше. Науково цією справою займається соціологія релігій. Ця наука за національну Церкву вважає тільки таку Церкву, що має в даного народу національний характер і, крім того, вона незалежна від жадного проводу назовні, напр. від Риму, цебто її найвищий і остаточний провід є національний. В цьому науковому розумінні національною не є тепер православна Церква на українських землях, бо її провід чужий у Москві Не є національна жадна, крім грецької православна Церква, що підлягає Царгородській Патріярхії; не є українською національною Церквою і українська католицька Церква, бо її найвищий провід не є український, він у Римі

Широкі народні верстви, напр. українських унитів, які не входять глибше в ці справи, щиро вважають свою Церкву за національну. На жаль, вона такою не є. Ось чому

На Вселенському унійному конгресі 1934 р. католик проф. т-н Гівнель мав доповідь на тему: "Сучасна пляка східньо-католицького Сходу про Церкву й про засаду церковної єдности" Як католик, він проводив таку думку, що Православна Церква через "хиби" грецькі, національні і церковно-політичні погляди "відступила" від первісних чистих традицій і тому розпалася на ряд національних, цебто незалежних Церков Щоб ці національні Церкви перестали існувати, їх треба з'єднати з католицькою Церквою.

Цей відомий католицький учений став на науковому становищі, що жадна Церква, яка підлягає Римові, тим самим уже не є національною

Католицька Церква в Польщі також не була національною і не мала ні підстав, ні претенсій за таку себе вважати. Її офіційна назва „Польські Косцюл Католицький" (Польська Католицька Церква) не означав, що вона національна, хоч тут і додано слово "польська". Щоб мати дійсно національну Церкву, частина поляків-патріотів створила т. зв. "Польскі Косцюл Народови" (Польська Національна Церква), — незалежна від Риму. Власне національна суть цієї останньої осягнулася шляхом відірвання від Риму

Санітарна справа духовости

Ворог, поневолюючи фізично слабший народ, чинить йому подвійну кривду: поперше, завдає йому терпіння фізичні й духові, — подруге, калічить його вдачу

І ця друга кривда дошкуляє небезпечніша від першої. Тисяч ... ніби тісне взуття, — воно ... натиснє мозолі, що болять ... дотиснені. Так і неволя робить ... цілому народу — особливо духове ... одиниць духові „мозолі". З ... ного і виходить тип, якого ... ча вдіти злість, обурлив ... ч. казав І. Франко

У повних культурних нар... ни психологи поневолених ... добре, і не є воно в них ... немовлям. І де несвідомі цієї спр... дять до певних явищ і дехто ... неного середовища з мірою ... ду, політики і т. д., там інші люди ... гірший, підходять просто з лінійкою мірою

Неволя витворює ряжин ... найбач непомітні духові нед... сті, де людина ще не зов... тужою, але вже перестала ... вою і комплекс меншевартости ... невпевненість, ненависть, невр... я, маню переслідування, ... стерію

Зі смутком помічаємо ... ческільного життя.

Ось напр. хтось десь при... ке, що, мовляв треба Україну ... чинства в ОН, — вириваються в ... кого крик істерії; скаже вам, що ... тоді в ЗДА панує над людиною ... рі одиниці підзорливо й істерично ... чать, мовляв, варто при... ...про всякий випадок, так ... тять і більшевики", як цей ... в. Як. Отже не ще й провокація ... ці нищення!

Подасть хто яку статтю без комен... тарів, то, замість спокійно й рівно ... висловити своє застереження, починається істерія очорнювальних і ... чого характеру

Справа ця не підлягає дискусії, не ... вона справою принципів і т. з. а ... видно справою духового ... ниць і грчі слабших людей, що ... ховість у неволі не витримали ... вичали заграницю повні своїх ... чих справ" і чомусь упевнюють ... нарити „більш" серед своїх співгорожан. Тут треба такту, життєрадісности, ... чемпия, честн, спокою й праці, ... все доброї волі й здорового ...

Ю. Олексів.

Світські і людські ідеольоги ... чать одна другій. Наприклад ... ізм одного народу намагається ... націоналізм іншого народу. А ... ізм іде одним спільним фронт ... тільки єдина правдива віра Христова, що стоїть понад расами, ... успішними класами, може успішно ... ставитися комунізмові

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 32. ПО ПРОСВІЧЕНІ
(Євanг. Лука 18 35-43).

Віруючий сліпець

„І став він кричати і казати: Ісусе Сину Сину Давидів, змилуйся надімною"

Після хрещення Господь наш Ісус Христос вийшов з-над Йордану і збливжився до місточка Єрихону. І не йшов сам, біля нього були Його ученики і були теж фарисеї. Перші держались Його з любови. А другі йшли за Ним або з цікавости, щоб бачити Христові чудесні діла, які по дорозі чинив, — або йшли з ненависти, щоб Ісуса на чімнебудь приловити. Ненависть тих фарисеїв була в тім часі дуже велика. Але ось вже недалеко Єрихон. Тут перед тим містом при усіх стежках та дорогах посідали жебраки та ждали на людське милосердя. Всюди простягали до кожного руки і милостині просили. І ось тут перед Єрихоном був між жебраками сліпець, що також милостині просив. Темна ніч закривала йому очі. Не бачив ні Божого світа, ні людей. Зате слух у нього був бистрший, ніж у других,—здалека відчув найменший рух, відчував теж гамір і товпи. Відчув той гамір і здивувався. Це хтось надзвичайний мусить їти, — подумав собі. „Хто це йде?" — питає других. „Це Ісус з Назарету проходить".

відповідають йому. „Ісус з Назарету . . . — повторив собі тихо в душі здивований сліпець. — Він радість моя! Він перший промінь для моїх очей! Він з покоління Давида, — не відступлю від Нього, не покину найкращої нагоди", говорив сам до себе цей сліпець. Сполучив у своїм серці свою віру з надією і любовю, і з повних грудей закликав: „Ісусе Сину Давидів, змилуйся надо мною!" Другі, що з ним сиділи, успокоювали його та й говорили, що не годиться жебракові задержувати на дорозі Учителя і просити Його милостині, але сліпець не мовчав. Сам він своє горе ніс і ніхто йому не помагав, тож він сам тепер рятувався, і ще сильнішим голосом закликав: „Ісусе Сину Давидів, змилуйся надо мною"! І здивував Ісуса той заклик, — прояву так сильної віри в Ізраілі Він ще не бачив ніколи. В житті Ісуса це була потішаюча хвиля, і явно перед усіма заявив, що такої віри ще не бачив І тому зближається як добрий пастир до своєї овечки-сліпця, затримується біля нього, приглядається тій найкращій перлині в Його серці — святій вірі, — якої ясне світло хоче перед цілим світом відкрити, І питає сліпого: „Що хочеш, щоб я тобі зробив? „Боже, відповідає сліпець, — зроби щоби я прозрів"! І ось, щоб ту віру нагородити, а до того — щоб її ще і в других скріпити, — лучить Ісус свою доброту зі своєю силою — робить нове чудо, і одним словом „прозри!" Привертає сліпому зір. Це чудо було відповідью на слова: „Ісусе Сину Давидів, змилуйся надо мною!"

Дорогі Брати і Сестри! Ота сліпота очей, що колись за часів Спасителя так широко була розповсюджена між людьми на Сході, є нічим супроти духової сліпоти в нинішньому світі. Занепадають тепер цілі громади ця сліпоту у вірі — у пізнанні правд Божих; занепадають на сліпоту у своїм вдоволенні до св. Таїнства; занепадають на сліпоту в пошані до Христової Церкви, в пошані до її найвищого проводу — єрархії церковної: митрополита, єпископа чи духовенства. Є сліпці духовні в справах релігійних, в справах народніх, науковних та дочасних. Є сліпці у рідній мові, що стидаються говорити своєю матірною мовою, і заступають її другою там, де її не треба. Є стільки тих різних сліпців, що годі тут усіх вичислити. А кожна сліпота страшна, бо держить людину в темноті та закриває перед її очима Божу красу і Божу премудрість. Нещасні ці люди, що сліпі фізично, та ще більш нещасні ці люди, що сліпі духово; ті що не хочуть бачити Бога, що втікають від світла Його ласки, від світла віри, та не хочуть користати з тих добродійств, що їх дає людині віра в Бога.

А що ж це отся віра? Вона правдивий шлях покаяння, відваги додає, душу веселить, наші страждання облегшує, чорний смуток опромінює та й опромінює усе наше життя.

Віра робить нас присутніми біля ангелів і святих. Вона переводить нас у ті часи, коли наш Господь Ісус жив на цій землі з нами. Вона веде нас до вічности Душа з вірою відчуває себе так, неначе б жила разом з Христом і з Його Апостолами. Життя віруючої людини подібне до родючої землі, що видає завжди найкращі овочі і найдоровіше зерно.

Дорожім скарбом віри святої, живімо з Богом і для Бога, живімо як правдиві християни по заповідям Божим, а нагорода наша велика на небесах. — Амінь.

о. О. Хомяк.

НЕДІЛЯ ПЕРЕД БОГОЯВЛЕННЯМ.

„Ісиді за мною Ідє Сильніший від мене. що Йому я негідний, нагнувшись. розв'язати ремінця від обуви Його" (Мрк. 1-7)

Кожного дня вдосвіта повідається на небі ясна „ранняя зоря", й неначе заповідає світові: Ще хвиля, а зійде за мною ясне, могутне сонце! І справді, по короткім часі сходить величне сонце, а скромненька рання зоря зникає з наших очей.

Так і перед приходом Сонця Правди Ісуса Христа, появився був у сторонах ріки Йордану Його Предтеча — Іван Хреститель. Він мав завдання приготовити людство на прихід Спасителя. Багато людей приходило до нього, а він сповідав та хрестив їх у ріці Йордані. „Я е тільки голосом Того, що кличе в пустині. Готуйте дорогу для Господа, зимляйте стежки Його. (Мрк. 1:3), бо йде за мною Сильніший, що Йому я недостойний розв'язати ремінець від обуви Його". (Мрк 1:7). Яка глибока покора св. Йоана, виявлена в цих словах. А до цієї покори довело його переконання, що людина, — хоч би і як праведне було б її життя, — є все тільки лише немічним створінням і марним порохом землі супроти всемогучого Сотворителя й Володаря всесвіту, Господа Бога Ісуса Христа. Всіх одинаково цінив він гідних та чесних людей. Все був для них услужними, все готовим допомогти їм. Такими повинні бути всі християни. Та, на жаль, мало тепер між християнами правдивої покори, — більше бачимо гріховної гордости.

А гордість доводить людство до кривавих воєн з їх страшними наслідками. Гордість коробливо-честолюбних одиниць затроює життя в громаді. Такі люди дбають лише про свої особисті інтереси, розділюють нарід на безліч партій, і так ослаблюють його.

Гордість дітей иницить спокій і любов у родині та доводить до сварок, прокляттів, ненависти й до всяких злочинів. Тому наша св. Церква учить нас і наказує нам наслідувати приклад покори св. Хрестителя.

Подумаймо тільки про всемогучість Бога, що з нічого сотворив цей прекрасний світ, про Його святість і мудрість. Згадаймо безмежну любов і милосердя Його, що Єдинородного Сина Свойого зіслав — як Спасителя й одинокий рятунок для загибаючого людства. І чим же ти, немічна людино — дрібна порошинко, можеш гордитися супроти безмірної величі Бога? Схили краще свою голову та й скажи: „Боже, будь милостивий мені грішному". Поглянь но на марноту людського життя: Людина приходить на світ слабосильною, а життя її повне терпіння та сліз. А потім . . . смерть! Так: „квіткою сходить людина, та й зникає, мов тінь — проминає і не зупиняється" (Йов. 14:2).

Тож наслідуймо глибоку покору св. Ів. Хрестителя й полюбім її всім нашим серцем. А чеснота покори буде дорогоцінною окрасою нашої душі і всього нашого життя. І тоді дізнаємо ласки Божої вже в цьому житті, а в другому житті одержимо таку нагороду, що її удостоївся св. Іван Хреститель: вінець вічної слави. — Амінь.

о. К. Квасницький.

НОВИЙ РІК — ОБРІЗАННЯ ТА СВ. ВАСИЛІЯ.

Восьмого дня, по радісним та повним благодати Божої Святі Різдва Христового, наша Церква обходить памятку таємниці обрізання нашого Спасителя. З цим святом лучиться ще память великого мужа й учителя вселенської Церкви — св. Василія Великого, Архиепископа Кисарії, — Амінь. З Новий Рік, що його святкують сьогодні православні християни. — Тайна обрізання нашого Спасителя, що йй Він піддається з послуху до Мойсеєвого закону, що й засвідчено словами: „Не подумайте ви, ніби Я рубіж-вати прийшов Закон чи Пророків. Я не рубіжувати прийшов, а доповнити". Мат 5-17). Цим прикладом Спаситель навчає нас, що й ми обовязані сповнити закони Божі.

Св. Василій Великий своїми науками, оборонив правди нашої Православної Віри та вказував християнам правдиву дорогу до спасення. Він був основателем монастирів, а його правила для монахів обовязують ще й тепер

Святочно й радісно обходимо сьогоднї Новий Рік. В цей день бажаємо один одному щастя, здоровля і многих літ. В цей день обовязковий кожний вірующий зробити обрахунок свого життя за минулий рік. Цей обрахунок має відноситися не лише до надбання наших земських дібр, але головно повинен нам вявити, що ми придбали для спасення душі нашої — як християни. І коли що занедбали, то стараймося це сповнити в цім Новім Році, бо Господь Ісус Христос напоминає нас: „Короткий час має Світло з вами. Ходіть, поки маєте Світло, щоб вас темрява не огорнула". (Ів. 12. 35). Тим більше, що ніхто не знає, коли Господь Бог покличе нас до справедливого обрахунку. Тож подумайте сьогодні, що все те, що ви придбали на цій землі, минеться, — тільки душа наша триває навіки. Тому не сміємо забувати про таку важну справу, що нею є спасіння нашої душі. Цю нагоду заслужити собі на вічне щастя й спасіння душі нашої — дано нам тільки раз. Раз тільки людина живе й раз умирає. Втрачені добра земської можна повновно набути, а коли душу стратиш, то вже стрячена вона навіки.

Тож молім сьогодні св. Василія Великого, щоб упросив для нас ласки Божої, щоб ми зрозумілим велику вартість нашої безсмертної душі, що за відкупления її Ісус Христос приніс себе в жертву Богові на хресті. Стараймося в цім році, а в цілім дальшим нашім житті, сповнити Божі заповіти, й удостоїтися того вічного щастя для нашої душі, що нами втішається душа св. Василія Великого. - Амінь.

о. К. Квасницький.

Благаємо ж, браття, ми вас: напоумляйте непослушних, потішайте малодушних, підтримуйте слабих, усім довго терпіть (І Сол. 5, 4)

Відділ Молоді

З НОВИМ РОКОМ.

Українці святкують Новий Рік 14-го січня; після церковного календаря це якраз 1-го січня.

Того дня Церква святкує іще два важні свята, а це: Наіменування Ісуса Христа; восьмого дня після народження Його виконали певний обряд і дали Йому ім'я — Ісус.

У той день також згадує Церква святого Василя Великого, що був визначним Отцем у початках християнства.

Ми хочемо і бажаємо бути кращими від дня Нового Року. Гарна це ціль та бажання і хотіти бути кращими. І ми маємо для всіх наших молоденьких читачів пораду, що треба робити, щоб вони були кращими.

Перше: Не забувати Бога й часто молитися і Його пізнавати.

Друге: Часто бувати в церкві і на лекції Недільної Школи.

Трете: Все слухати родичів, тата і мами, а також священика і учителя.

УСЕ З БОГОМ.

З Богом працю зачинаймо
І вперед все поступаймо;
А кому Бог допоможе,
Той всю трудність переможе.

З Богом радо всьо діймо
І в науці підростаймо;
Памятаймо, що без Бога
Не дійдем ні до порога.
(Автор незнаний).

ПОЯСНЕННЯ: праця-робота; починати-починати, поступати-йти поступенно вперед; допомагати-помагати; труднощі — те, що не легко можна виконати, „дифікалті"; переможе — побідить, буде сторою, вигріє, переможець — „вімер"; радо-охотно, з охотою „гледзі". вит плежер"; діймо-робім, виконуймо; підростаймо — робім поступи; памятаймо - не забуваймо; порога — долішня поперечка дверей, „тесьолда"

СВЯТИЙ ІВАН (ХРЕСТИТЕЛЬ).

Учитель: Давно жив святий Іван. Народився він іще перед тим, поки прийшов Ісус Христос на землю. Його народження звістив анґел батькові Захарії.

Орест: — А як називалася мама того святого Івана?

Учитель: — Мама його називалася Єлисавета; вона дуже побожна і розумна жінка. Виховувала свого сина дуже старанно так, що коли св. Іван почав учити людей, то його наука дуже подобалася людям.

Мирон запитав учителя, до якої школи ходив св. Іван.

На це учитель: Тоді, в тих часах, школи були звичайно при старозаітніх святинях. До такої школи ходив св. Іван, там пильно вчився, виконував усе, чого вимагали учителі і це йому вийшло на користь.

Коли підріс він, вибрався в пустиню, там був якийсь час, роздумував над великими справами, молився Богові і приготовлявся до виступу.

— Чим славний св. Іван? питає Олег

На це учитель: Святий Іван проповідував праведність і святість. Він людей накликав, щоб перестали грішити, щоб приготовлялися до приходу Спасителя, Який любить тільки добрих, чесних і побожних.

Дітям було цікаво: де святий Іван проповідував? І вони питали про це учителя.

Учитель їм розказував, що св. Іван учив людей під голим небом, близько ріки Йордану.

А де саме є ріка Йордан? — запитав Карпо.

Учитель пояснив, що ця ріка є в Азії. Край, куди перепливає Йордан називається Палестина, а християни називають його Свята Земля (Голі Ленд). Йордан пливе з півночі на полудне; він перепливає Генезаретське Озеро і вливається в Мертве Море (Дид Сі).

НАЙЦІКАВІША НАУКА СВ. ІВАНА ПРО ІСУСА ХРИСТА.

Святий Іван, продовжував учитель - накликав людей, щоб покидали гріхи і були праведними; він їх хрестив у ріці Йордані, на знак, що вони вже очищені від усіх гріхів. Від тепер вони, охрещені, мають жити як праведні і добрі люди.

Чому люди радо слухали науки св. Івана? — запитала Оля

Учитель пояснив, що його любили слухати, бо думали, що то Месія, Ісус Христос. Однак святий Іван пояснював їм, що Ісус Христос уже є, а Йому він самий навіть недостойний завязати черевика.

Ви довго проповідував свою науку св. Іван? запитав Юрчик

- Не довго, пояснив учитель; його не любив Ірод, володар того краю; він найшов нагоду на це, щоб його позбути. Тоді людям відрубували голову коли їх „карали; отже і св. Іванові відрубали голову

Де був Ісус Христос, що св. Іван голосив людям, що Він уже є? запитала Василька

Учитель розказав, що Ісус Христос з тім часі проживав у місті Незвреті; Він чекав нагоди виступити з Своєю наукою, але на це мав прийти відповідний час. Аж як минало Ісусови тридцять літ Він тоді почав їти між людей і їх учити

Учителю, питав Максим, чи свято 7-го липня є на честь цього святого?

Учитель притакнув і пояснив, що наша Церква дуже шанує св. Івана й тому святкує його народження, 7-го липня, його смерть - Усічення (відрубання) голови св. Івана, 11-го вересня, Собор св. Івана, 20 січня, і інші. На його честь є багато прекрасних пісень, які співаємо й церкві, в часі Богослужень

Чи "Хреститель" це його ім'я св. Івана? питала Ірка

Так, відповів учитель; він охрестив Ісуса Христа в ріці Йордані і тому його звемо „Хрестителъ".

Часами його звуть „Предтечою" св. Митів Петрик.

Учитель розповів дітям, що св. Іван голосив науку дуже подібно до тої, яку проповідував Ісус Христос. Отже тим він заслугонує на назву „Предтеча". Це слово старе і означає того що йде пе перед когось, й щим дає знати, що хтось за ним приходить.

Св. Івана порівнують до ранньої зорі, що перед сходом сонця появляється на небі, і ярко світить. Вона звіщає схід сонця. За нею зійде сонце

Коли появився св. Іван, це був знак що скоро зявиться Спаситель Ісус Христос. І Він з'явився

Справді св. Іван був передвісником Предтечою" Месії, Спасителя нашого Ісуса Христа.

ЧОМУ РОБИМО НА СОБІ ЗНАК ХРЕСТА (ХРЕСТИМОСЯ) ТРИ РАЗИ?

Православні християни хрестяться три рази за кожним разом, бо цим ми являємо віру в Пресвяту Трійцю

ХРЕСТИМОСЯ ПОВАЖНО І ПОВІЛЬНО.

Кожен раз, коли хрестимося, ми згадуємо Бога в Трійці Одного; тому треба хреститися поважно, побожно і старанно.

Тоді і згадуємо смерть Ісуса Христа на Хресті, що її Він перетерпів за нас; і це повинно нас заставляти хреститися дуже побожно.

Знак хреста — це наша заява, що ми православні християни.

Коли ми хрестимося, тоді заявляємо, що ми християни, і православні.

Не хрестяться ті, що не є християнами: або великі грішники, що забули за Бога і живуть не як діти Бога, але як слуги злого духа.

КОЛИ МОЛИМОСЯ ТОДІ ПОЧИНАЄМО МОЛИТВУ ЗНАКОМ ХРЕСТА.

Православні християни кожен раз коли моляться, то починають молитву знаком хреста; хрестяться три, рази й тоді вже говорять дальше молитви

КОЛИ ХРЕСТИМОСЯ — СЕБЕ. БЛАГОСЛОВИМО.

Треба часто й охотно хреститися знаком святого хреста ми себе благословимо, ним випрошуємо у Бога для себе

ДОБРЕ Є ЧАСТО ХРЕСТИТИСЯ.

Побожні християни переконалися що хрест має велику силу. Тому часто хрестяться Коли на них находила спокуса злого духа, вони хрестилися і ним відганяли його від себе

ЯК МИ ХРЕСТИМОСЯ.

Тобі, православні християни роблять ви собі знак хреста, коли моляться

Треба зложити три перші пальці правої руки до купи, два останні повинні до долони

Тоді ці злучені три пальці при - якщо зуміємо до чола і промовляємо: В ім'я потім їх прикладаємо до грудей і кажемо: і Сина; відтак кладемо на праве рамя, кажучи: і Святого Духа; а так кладемо на ліве рамя і говоримо: Амінь

ЧОМУ СКЛАДАЄМО ТРИ ПАЛЬЦІ ДО КУПИ КОЛИ ХРЕСТИМОСЯ.

Цим ми означаємо **одного** Бога в трьох Особах: одного Бога в Трійці Цим ми заявляємо віру в Пресвяту Трійцю

БОГ ТВОРЕЦЬ КРАСИ.

Господь Бог сотворив дуже багато красних речей у природі. Це є один із способів виявити Свою любов до нас людей Красу можна вживати; є краса погляду, краса поведення і рухів, краса характеру

Скажіть Краса це луч (промінь) з неба

Краса потверджує людину до добрих вчинків

Краса упрємнює й успокоює на

Краса це сила. Вона має убліаго родинному силу

Краса - це доброта.

Письменник сказав: Краса це найкраща книжка, а її перфума це чесноти

Все, що красне — пожиточне.

Краса це образ **непоятного Бога.**

Поглянь кругом себе, молодь і старші. Побачте диво птиць, квітів і всіх найкращих творів природи. І зрозумійте, що Бог творить красу, любить красу, і показує Свою безграничну доброту цією нас окружуючи.

(3 книжок)

Зрозуміти - це значить вибачити"
Приповідка

З НОВИМ РОКОМ

З Новим Роком, браття милі,
В новім щастю, в новій силі
Радісно вітаю вас
І бажаю, щоб в здоров'ю,
В мирі з братньою любов'ю,
Відтепер ішов ваш час.

І бажаю, щоб трудяще
Те життя вам найкраще
Без бід минуло всім,
Щоб думками ви мідніли,
Багатіли, не бідніли,
Щоб веселий був ваш дім.

Сміло, свідомо, свобідно
Ішли до спільної мети.
В своїй хаті жить по-своему,
Не коритися нікому,
Лад найкращий завести.

Ширій праці — Бог поможе!
Дай вам Боже все, що гоже!
Іван Франко.

БУДЕШ МУЖЕМ

„Будеш мужем — якщо зуміеш задержати спокій тоді, як усі кругом тратять голову й тебе ганять;

якщо зуміеш довіряти собі й тоді, як усі сумніваються про тебе, і водночас давати можливість їх сумнівам;

якщо зуміеш ждати і не втомитися чеканням; або тоді, коли довкруги тебе говорять неправду, самому не брати участи в брехні, або коли тебе ненавидять, ти потрапиш не мати в серці ненависти, а все таки не виглядати занадто добрим, ні говорити премудро;

якщо зуміеш мріяти, не дозволивши мріям заволодіти тобою; якщо зуміеш думати, не зробивши тих думок ціллю;

якщо зуміеш стрінутися з успіхом і невдачею та поставититись супроти обох цих обманців однаково;

якщо зуміеш вислухати правду, що ти її висказав, перекручену людьми так, щоб стала лапкою для блазнів; або гляділи на знівечені діла (що для них ти жертвував життя!) і зібрати всі свої сили та відложення уже знарядям знову почати їх наново будувати;

якщо зуміеш усі свої здобутки зібрати разом і все поставити на одну карту, і все програти й почати від початку, і одного слівця не писнути про втрату;

якщо зуміеш примушувати своє серце і нерви, і м'язи служити тобі довго ще після того, як вони вже вичерпались і так поступати все далі, навіть тоді, коли вже нічого в тебе більше не залишилось окрім волі, що наказує: Вперед!

якщо зуміеш говорити з'юрбою, не втративши чести, або з володарем, не втративши гідности;

якщо не можуть завдати тобі рани ні вороги, ні милі приятелі;

якщо числяться з тобою всі, але занадто — ніхто;

якщо зуміеш виповнити невблаганну минуту ціною шістдесяти секунд;

твоя є земля і все, що на ній, ба, що більше будеш мужем, мій сину!"

Р. Кіплінг.

„Через те, що як творитимеш правду, успіхи будуть у твоїх ділах".

„Бережись, сину, всякої розпусти й жінку найперш візьми з роду батьків твоїх. Не бери жінки-хухжинки, що не з племени батька твого".

„Що тобі не миле, не роби нікому". (З книги Товит — одної з книг Старого Завіту).

Переказ каже, що в другій половині третього століття в м. Патарах (мала Азія) була така побожна дитина, що в середу й пятницю зберігала строгий піст, не споживаючи жадної їжі.

Ця побожна дитина, — то пізніший св. Миколай Чудотворець.

ЩЕДРІВКИ

У Різдвяні Свята колядують.

Коли настане Щедрий Вечір, Навечерие Йордану, (Богоявления) і в день самого Йордану, — щедрують. Це рід пісень, дуже подібних до коляд. Їх співають так само, як і коляди, при Святій Вечері, та й слідуючого дня на забавах, а також - коли ходять щедрувати.

У Навечерие Йордану святить воду, — звичайно в церкві або коло неї. Це є окрема урочиста відправа. І побожні люди дуже любять брати участь у цім освяченні води. Замітні при цім є три свічки (трійці), які приготовляють і прикрашують длятого, щоб їх священик занурив у воді, при її освяченні.

Свячену воду черпають, пють і несуть додому.

Господарі освячують нею доми, подвіря, сади.

До Святої Вечері засідають, нічого не вживши цілий день; при тому перше пють освячену воду.

Все інше відбувається так само, як і першого Святого Вечора. По вечері щедрують. Щедрівок є дуже багато. Тут подаємо одну.

Ой сів Христос та вечерятн,
Щедрий вечір, добрий вечір!
Прийшла до Нього та Божая Мати,
Щедрий вечір, добрий вечір!
Віддай, Сину, райські ключі, —
Щедрий вечір, добрий вечір!
Відімкнути рай і пекло, —
Щедрий вечір, добрий вечір!
Випустити грішні душі,
Щедрий вечір, добрий вечір!
Тільки не випустить одної душі,
Щедрий вечір, добрий вечір!
Що батька й матір та надавала, —
Щедрий вечір, добрий вечір!
Не надавала, а подумала,
Щедрий вечір, добрий вечір!
Добрим людям на здоровля.

У щедрівках звеличується Христос, Божа Мати, а при цім вплітають сонце, місяць, дощик, Йордан, та й бувають у них і моральні вказні.

Самі щедрівки дуже давні так само, як і коляди.

Ці пісні це частина нашої української культури. Їх треба знати і співати та старатися якнайдовше затримати.

У церкві співають і пісні, звеличуючи саму подію Хрещення Ісуса Христа на Повечір'ї, Утрені й Літургії їх багато. Одну подаємо:

Коли з'явився на Йордані Ти, Спасе, і охрестився у Івана Предтечі, Христе, прийшло свідчення, що Ти є Син Божий. Безпочатковий, як і Отець; і Дух Святий на Тебе зійшов; Ним же і ми, пресвячені, виголошуємо: Слава Богові, що є Свята Трійця.

Ви напевно свідомий українець і знаєте гимн „Ще не вмерла Україна". Коли співаєте ось такі слова цього гимну: „Душу й тіло ми положим за нашу свободу", то вам вірять, що ви це в потрібі зробили б.

Тим разом одначе ви є в трохи легшому положенні, бо свобода нашого народу вимагає від вас положити не душу й тіло, а щось значно менше, а це - грошеву пожертву на рідну Церкву, її пресу й школу.

Ми і тим разом віримо, що ви її подоложите

ЧЕРЕЗ КОМІКСИ — НА ЦВИНТАР.

Герґі Юджін Інґрем, 13-річний хлопець зі Стерлінґ, Онт., не різнився від багатьох інших хлопців, і любив читати „комік букс" з ілюстраціями злочинів. Це заохотило його мати діло зі зброєю. В грудні він, наладовуючи крісі, на смерть простріляв одного хлопця. А під Новий Рік його самого знайшли в пивниці (салері) повішеним.

БОЖА ОПІКА.

День і ніч,
На землі і морю,
Отець мій Небесний
Опікується мною.
Любо Він сторожить,
Все глядить за мною,
Чи я працюю,
Чи відпочиваю.
Без Його опіки
Бути не можу ані дня,
Його любов зо мною
Ціле моє життя.
М. П.

ХРИСТИЯНИН.

Той, хто не живе для себе, але для інших.

Хто уважно ставиться до бажань ближніх; ніколи не є шорстким у поведенні, ані багато не говорить про свої права.

Він живе заradою: „не чини другому, що тобі не миле"; уникає законів джунглів: „роби тільки те, що тобі самому добре і приємне."

З правдивим християнином приємно служити; і приємно мати діло. І він є чемний, коли з його теоріями хтось не погоджується.

Християнин стоїть без страху з меншістю, коли вона на правій дорозі, але й не буде зарозумілим, коли стоїть з більшістю .

Християнин — це людина, для якої віра в Христа Спасителя є найважнішою. Він оправдується вірою, живе нею, і вона є побідою, якою побіджає світ

Християнин - посідає теольогію яка настільки велика, що обіймає ввесь світ; є з Христом, що умер за цілий світ; християнин любить увесь світ, він піде другу милю, наставить друге лице і буде молитися, за тих, що його зневажають.

Християнин є заповнений Христом; його горожанство є в небі, змагання до Бога, його життя чисте, без плями, й будучність така певна, як його віра в Христа.

(З англ.)

„ДІЛА, НЕ СЛОВА".

Англійський полковник Гіффі сказав. „Британці є повязані до осуду. Їхня опінія формується обсерваціею і досвідом. Для них є важно виявити свої почуття і те, чому вони мають саме такі почуття; і не є легко переконати їх аргументом. Вони хочуть фактів і завжди хочуть самі знайти ті факти. Вони не вірять пропаганді, а постійна пропаганда гнівить їх так сильно, що вони починають ненавидіти самого чоловіка, який намагається переконати їх, що це правда" (С. К. Гіффі. „Діла, не слова". Часопис „Українська Думка". 2 грудня 1954 р.).

Таку вдачу й світогляд англо-саксонців мабуть найкраще знають ці одиниці, які чують нечесний звичай очернювати перед ними свій свого, без подання фактів. І що могли англосаксонці подумати про тих людей, приналежних до неправославної Церкви, які пішли з доносом проти одного православного українця — прошеку славістики одного з канадійських університетів (не в Вінніпегу), щоб його усунути з посади? І не усунули. Англійці мали свій власний погляд на цього професора.

Стара мудрість каже, що "добро розпрудується". Це значить, що коли ви зробите бодай найдрібніше добродійство, то воно вже само собою буде шириться в безконечність. Не забудьте ще нині вчинити свойому ближньому добро. Коли не можете великого, то вчиніть мале. Воно напевно побільшиться.

РИМ, УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ Й НАВЕРНЕННЯ „НАРОДІВ РОСІЇ"

(Докінчення)

Отож, нема нічого дивного, що Рим тепер „робить клопоти" українській католицькій ерархії, яка так далеко вагналась в латинщину, що навіть новоприбулі українці греко-католики не пізнають своєї Церкви, хоч досить, вони мали цієї латинщини вже в Галичині.

І справді, це недавно нищено, по ночам зрізувано, тримавсні хрести (навіть у Вінніпегу), а тепер кажуть їх шанувати. Ще недавно ставлено в греко-католицьких церквах статуї-фігури, запроваджувано до Богослужби дзвоночки і та ін., а тепер кажуть, що це все латинське, не наше. Це недавно поборювано слово православний, вилучено його з поминання на Службах Божих, а тепер кажуть знова це слово впроваднти на поминаннях за Службами Божими. І ми чуємо, що розпорядок Риму вже почнає діяти, але одні з єпископів мав би сказати що тільки по його смерти може хтось впровадити назад до Служби Божої слово православний, а доки він живе, то до того ніколи не дозволить повернути.

Так само українці католики мають клопоти з будовою церков. Усе більше церков без іконостасів і на латинський зразок побудовання. Говорять, що під час недавніх відвідин Канади кардинал Тисеран звернув увагу на те, щоб храми Божої будувались на зразок східній, як збудована „степова катедра" в Кукс Крік, (тут священик німець), а не йшли за зразком латинським, як побудовано „міську катедру" в одному з міст Канади (тут священик українець).

На тому самому тлі **тактичного розходження** між Римом і українською католицькою ерархією виникають непорозуміння й клопоти українців католиків зо св. Володимиром. Рим, з огляду за вже вказані плани навернення на католицтво „російського народу", **уже разі** готовий толерувати все православне за ціну признання папи головою Церкви, намісником Бога на землі, як це було при заведенні Берестейської унії, а українська католицька ерархія є того переконання, що унія тільки тоді втримається, коли не тільки вірою, але й обрядом своїми всіми звичаями якнайбільше наблизиться римо-католицизму, до латинства, а якнайдальше відійде від своєї Матері, Церкви Православної. А тому Рим не заперечує, що св. Володимир **прийняв таки Віру Православну, а не католицтво**, а українська католицька ерархія робить Володимира католиком, заперечуючи його Православіе[16]).

Натурально, що така поставa Риму в цьому кардинальному для українців католиків питанні дуже збентежила українську католицьку ерархію, і вона не знає, на яку властиво ногу стати: чи слухати свого Первосвященика й признати, що св. Володимир прийняв Православну Віру чи таки лишитись при своїму, а про св. Володимира якнайменше згадувати, або навіть цілковито промовчувати його.

Треба признати, що обидві сторони в цьому питанні мають тяжку ситуацію, бо ж св. Володимир не тільки Просвітитель України, але могучий Володар Української Держави. І ось одна й друга сторона висуває наперед св. Володимира тільки там, де він, на їх думку, конче потрібний, чи то з мотивів національно-політичних чи релігійних. Але де можна його сховати, то краще про нього навіть не згадувати.

Що воїд на практиці так власне є, загляньте до книжки „Життя Святих" католицької Церкви, до Богослужбових книжок і Молитовників греко-католицької Церкви.

Отож, найперше до рук беремо „Життя Святих Господніх на всі дні року". Ця книга, „апробована й поручена архиепископами й єпископами католицької Церкви", містить у собі великого формату 1261 сторінку (перше видання 1894 року, а друге 1922 р.). Натурально, ми там знаходимо життєпис Йосафата Кунцевича, про якого на сторінці 1095 так говориться „Папа Піус 9 Йосафата Кунцевича святим, але ще поділись його останки, ніхто не знав. **Йосафат є патроном поляків і русинів".** Так про Посафата Кунцевича, який за допомогою польської окупаційної влади на Україні **роз'єднував українців, дідив на два ворожі табори, які й досі поборюють себе.**

Але в цій самій книзі „Життя Святих Господніх **на всі дні року**" ви ні одного слова не знайдете про св. Володимира, який через хрещення України в християнську Православний Віри **об'єднав усі племена в одну велику могутню українську державу.** Для нього місця в книзі „Життя Святих на всі дні року" не знайшлось **бо св. Володимир православний, а не католицький святий.**

Але може то „чужі" забули про св Володимира... Беремо до рук „Молитовник Християнської Родини", на якому знаходимо таку апробату: „Ч. 38/Орд. Позволяється печатати. Від гр. кат. Митрополичого Ординаріяту Львів дня 6. мая 1910. /—/ † Андрей Митрополит". І тут ми знаходимо Життєпис обширний Йосафата Кунцевича, тропар і кондак для нього.

Щож до св. Володимира, то не тільки нема його життєписа, а навіть короткенький тропаря й кондака не уміщено Бо він православний, а не католицький **святий.**

Це було, як ми кажемо, старо-крайове видання. Загляньмо тепер до Канадійського видання „Вечірня й Утреня та інші Богослужіння **на всі неділі й свята цілого року**, друге видання, року Боже 1945. Видавництво о.о. Василіян, у Мондері (за благословенням Архиепископа Василія)". Тут знаходимо повне Богослужіння для Йосафата, але для св. Володимира не знайшлось місця навіть на тропар на Бога честь. Цілком розумію о.о. Василіян: раз нема св. Володимира в книзі Святих Господніх католицької Церкви, то нема потреби пхати його до Богослужбової книжки, бо **Володимир православний святий, а не католицький.**

Нарешті, подивімося ще до видання крайово-канадійського. Перед нами книга **„Апостали на неділі** і свята так, як їх читається в українських католицьких церквах". На першій і другій сторінці цієї книжочки зроблено таку аднотацію: „Ці Апостоли друковано українською фонетикою на підставі підручника, одобреного Митрополитом Сильвестром у Львові р. 1888. о. Антін Луговий. Видавництво „Голосу Спасителя", Йорктон, Саск., Канада. „Напевно Ви будете шукати Апостола на Свято Володимира — не знайдете, бо його там нема. Але на Свято Йосафата — прошу дуже, на сторінці 55. Чому ж нічого нема для св. Володимира? **Бо Володимир український православний святий, а не католицький.**

Але ось перед нами римське видання Богослужбової книжки **Часослов**, який видано в Римі 1950 року „по благословению святійшого Римского апостольского престолу", який мріє про навернення на католицтво Росії („народів Росії). Про Йосафата, розуміється, якнайбільше, але Йосафатом не пренадиш „народів Росії" до Риму. Тут конче потрібно показати себе приятелем св. Володимира, як православного Просвітителя України. І ми, дійсно, знаходимо там, що **св. Володимир прийняв таки Православну Віру, а не православіе чи католицьку:** „Злодобился еси купцу, іпщущему доброго бисера, славнодержавний Владимире, на висоті стола сідя Матері городов, Богоспасаемого Києва: іспитуя же і посилая к царському граду увідити (довідатись про) **Православну Віру обрід** (знайшов) єси безцінний бисер Христа. ізбравшого та яко вибраного Павла

Римському папі напевно не снилось навіть, що його апробата тропаря св Володимирові мусить перейти через цензуру української католицької Єрархії. Дарма, що в Часослові виразно зазначено: „по благословению Святійшого Римского апостольского престолу'. Тут у Канаді свої цензори, які вирішили, що цей тропар мусить бути „змодернізований" або його цілком не треба вміщувати в Богослужбових книжках чи молитовниках. І ось, наприклад, у „Молитовнику Християнської Родини", що його склав о. Іреней Нагарко (Видання до. Васіліян, Мондер, Канада) слово православний **замінено** словом „правовірний". У молитовнику для молоді „Ключ до неба" видання 1952 року тропаря для св. Володимира **цілком не уміщено.** Так само нема згадки про св. Володимира в „Молитовнику для українського народу", що вийшов за апробатою еп. Робочецького в Торонті цього 1954 року. Натомість у кожному з них уміщено якщо не життєпис чи молитви, то принаймі тропар для Йосафата, або молитовне звернення: „Святий Священомученице Йосафате моли Бога за нас". А де св. Володимир? Про нього українську молодь повинна забути. Отож, вилізти до того, хто розбивав Українську Православну Церкву, яка об'єднувала ввесь український народ, але забудьте про того, який всіх українську націю й державу та зцементував їх інців об'єднав в одну могутню українською Хонстиянською Православною Вірою й Церквою[17])

Отож, один експеримент слідує за другим. Рим провадить „церковну політику", а тому йому ще потрібний „православний Володимир", але для українців католиків він має бути вже чужий, бо тільки **пригадує й кличе їх до повернення до єдиної Української Православної Церкви, Церкви св. Володимира, Церкви наших славних князів і гетьманів, Церкви нашого славного козацтва, яке склалало свої буйні голови в обороні єдности рідної Православної Церкви, як основи національного життя українського народу[18])**.

Ми глибоко співчуваємо нашим братам українцям католикам, яким їх Провід-Єрархія дає до рук молитовники і Богослужбові книжки та наказує їм у домах та церквах молитись до св. Йосафата, **„патрона поляків і русинів"**, з іменем якого повязане **розбиття** до того **єдиної Української Православної Церкви й поневолення частини нашого народу,** а ховає від них св. Володимира, **патрона українського народу,** з іменем якого повязана **наша єдність національно-державна й церковна.**

Доконаний своєго часу політично-релігійний гвалт над нашим народом мститься ще досі на ньому, і буде мститись доти, доки не буде привернута єдність, бо унія на цих землях не зродилась з потреб релігійно-національного духа українського народу, але була **витвором польського римо-католицького гвалту над українською православною душею** під час тяжкого політично-релігійного поневолення.

Але ми міцно віримо, що вже наближається кінець експериментам на живому тілі нашого народу. Воскресне Україна, єдина, велика, соборна, незалежна, а тоді відродиться серед українського народу у всій своїй силі й величі **єдина Українська Православна Церква,** як підстава нашого національного життя.

Тоді св. Володимира, нашого великого князя, державного й церковного мужа, ніхто з українців не буде ховати під посудину, але буде він поставлений на свічнику, щоб світити в кожній українській хаті (Мтв. 5,15) своїми національно-державними й релігійно-православними чеснотами.

о. Г. М.

НОВОРІЧНІ ЗВИЧАЇ

З святом Нового Року звязані окремі звичаї серед нашого народу. Один з них — це „посівання".

Рановенько діти ходять по хатах і сіють збіжжя, при тім говорячи: „Сійся, жито, пшениця, всілякa пашниця! На щастя, на здоровля, на цей новий рік"!

Люди дякують; також обдаровують посівальників то грішми, то коржиками, то ласощами, то овочами

Найбільше радіють люди, коли посівальники їх відвідують вчасно і посіють пшеницю, але й рад, коли чим іншим їх засівають. Дуже не люблять, коли засівати гречкою, бо з цим ключе неприємне повіря. Тому старші перестерігають дітей, щоб не сіяли гречки

Статочні люди посівальників шанують. Часто їм завдавали розумні питання про те чи інше, а це посівальників тільки підносило, бо розуміли, що вони не щобудь. У нашім домі тато додатково запитували їх, чи були вже в церкві. Коли були, то звичайно їх обдаровували більшою сумою грошей чи кращими дарами — ніж тих, що ще не були в церкві, а вже ходили засівати.

Не треба пояснювати, що посівальники старалися перше бути в церкві, поки ходили засівати.

У Тернополі був іще звищай інший. Зараня ходили музиканти і вигравали в сінях кожного дому. Сім були порожні, тож голос виграваної коляди приємно лунав далеко — далеко. Кожний мав собі за честь, коли музиканти до нього вступили.

Ще й нині вчувається мені приємна музика коляди „Вселенная веселися ..."

Люди їх радо витали і частували якнайкраще знали і могли. **Г.**

ПОСТУП СМЕРТИ.

Урядова статистика британського бюра досліджень над наслідками воєн подає, що в першій світовій війні згинуло 9 мільйонів і 800 тисяч людей, а в другій війні — 54 мільйони і 800 тисяч убитих. Як бачимо, за нещілих двадцять років людство виконало поступ в убиванні на цілих 600 процентів. А процент українців — жертв у тому мабуть немалий. Але хто ж порахує їх безмежні могили?

Досвід показав, що курець за нормальний вік свого життя заживне стільки нікотини, що нею одноразово можна б отруїти на смерть 400 слонів.

НАГОРОДИ ДУХОВЕНСТВУ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

†

Смиренний Іларіон, з Божої ласки Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, до всього Всечесніщого нашого

Духов — тва,

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Наша Свята Православна Церква в Канаді розвивається й цвите спільною працею вірних та особливо Духовенства. Воно, Православне Духовенство в Канаді, працює в Божому Виноградництву ревно й пильно, часто в невидимих умовинах, і зробило вже дуже багато, глибше християнізуючи доручені їм Громади

Кожен працівник заслуговує належної нагороди, в Священики, як слуги Божі на церковній ниві, за свою велику учительську, богослужбову та місійну працю заслуговують нагороди побільшеної

І я, як Архипастир нашої Православної Церкви, взявши під увагу чесно священичу працю, цим моїм Архипастирським Посланням складаю свою Митрополичу подяку всьому нашому Духовенству за його ревну працю

А крім цього, по згоді з Консисторією, окремо нагороджую за ревну працю.

Набедренником, Всечесніщого **о. Остапа Фляка.**

Скуфією, Всечесніщого **о. Василя Бойчука.**

Камілавкою, — Всечесніших Отців: **Степана Греділя, Івана Магаса, Юрія Ференсіва, Юрія Цукорника і Ілію Шепця.**

Золотим Хрестом, — Всечесніших Отців: **Михайла Боднарчука, Петра Галицького, Леоніда Дячину, Василя Сенинина, Амвросія Хрустаску і Михайла Юрківського.**

Саном Протоерея, — Всечесніших Отців: **Франка Керницького та Василя Федака,** останнього — позачергово, за його ревну працю при будові Храму Божого в Гемплтоні.

Епігонатом — Високопреподобного отця **Константина Желішкевича.**

Хрестом з Оздобами — Високопреподобних Отців **Дмитра Стратійчука** та **Дмитра Фотія.**

Митрою Високопреподобних Отців: **Єроніма Грицину, Петра Самця та Володимира Слюзара** в Монтреалі, — усіх їх за ревну працю: першого — в Консисторії, а двох інших — при своїму Храмі.

Усіх нагороджених Священиків сердечно вітаю з цією великою церковною нагородою, яку кожен має одержати за Службою Божою з Митрополичих рук.

Усе наше Духовенство сердечно вітаю зо Святом Божого Народження, а в наступному Новому Році усім щиро бажаю щастя й здоров'я, та віку довгого для корисної праці на славу Божу та на спасіння українського народу.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

† **Іларіон,**

Митрополит Вінніпегу й всієї Канади.

Року Божого 1955-го, січня 7-го дня, на день Народження Христа,

Сонця Правди

Є такі люди, які журяться, що вони не славні на ввесь світ, що їх мало-хто знає, бо вони — мовляв — "малі істоти". Але вони забувають, що як малу рибку трудно зловити в сіті, так і що людина, що не є життям винищена, трудніше злому духові гордости зловити в свої тенета.

"СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ БУЛО ДИВНО ЧАСАМИ ВІРИ Й ЛИЦАРСТВА".

Такої думки видавний по-англійськи католицький тижневик "Аур Сандей Визитор" (ч. 87 — 1954 р.). При цьому він покликається на таку саму високу думку про понуре Середньовіччя й деяких протестантів.

Так, здалеку образ завжди видається кращим, бо не видно прикрих мазків пензля. Так воно є й з образом понурого Середньовіччя. У затишному кабінеті, як відомо, вимріяв собі це далеке Середньовіччя дуже гарним і відомий сучасний російський філософ Бердяєв. Та ось усі ті, чиї предки були селянами й були закутні в біле рабство панщини, коли людину трактували бельмові гірш пса, ці напевно за Середньовіччям не тужать; не тужать і ті, хто знає страхіття жорстокої католицької "Святої" Інквізиції, яка за найменше підозріння в уроєній неправовірності катувала жорстоко, — незгірше, як це роблять тепер більшевики з віруючими. Правда, будували тоді пишні храми, — але за чий кошт? Таж не тільки вельможі, але й манастирі мали тоді своїх рабів-бідних селян. А земля? Напр., в Московщині ще до Петра І. дві третини землі цілої держави належали до манастирів. Тепер і в католицькій Еспанії, яка в багатьох випадках затримала середньовічний вигляд, де ступиш — там манастирська земля. А якже жити масі населення?

Правдоподібно за гріхи понурого Середньовіччя нам тепер приходиться терпіти страшну примару безбожного більшевизму.

"МІСІОНАРІВ ДЛЯ НАВЕРТАННЯ ДО ВІРИ ПОТРІБНО"

"Українська Думка" ч. 48 — 401 (19-54) приносить з Німеччини допис п. М. Л., що є "криком розпуки зболілої національним горем душі", як каже Редакція. В дописі між іншим сказано. "Звичайно ж у церкву лише старі баби й діди заглядають, хоч священики не дуже то часто нашим людям "докучають": "Отак десь раз на 3-5 місяців, бо ж, Німеччина велика, а наших священиків мало в ній зашилось — за море виїхали... А тут не звичайних священиків, а **місіонарів** для навертання до віри, від неї відпавших, потреба!... Годовою причиною морального занепаду залишення є застрашаючий упадок віри й релігійности — безвірство. Причина життя без Бога, без Церкви й молитви звела людей на манівці, на бездоріжжя звела".

КОМІРНИКИ У ВЛАСНІЙ ХАТІ.

Товариство Індіянських Справ у ЗДА поставило вимагати від Конгресу більших горожанських прав для індіян Америки. А чи ж американська Конституція не для всіх горожан Америки? Правдиві християни повинні на практиці усувати дискримінаційні плоти, якими відгороджується людину від людини на основі різного расового походження.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річно 4 дол., півріччя 2 дол., чвертьріччя 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA i KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

---

[16]) Див. Митрополит Іларіон. „Князь Володимир прийняв Православіе, а не католицтво". Видання друге, доповнене. Вінніпег, 1952. Того ж автора: „Візантія й Україна". До празднеству Української Православної Віри й Культури. Вінніпег, 1954. Того ж автора: „Подія єдиної Христової Церкви і перші спроби воєднання її". Вінніпег, 1953 р.

[17]) ОТЧЕ НАШ Молитовник для української молоді. Вид. четверте. Видання Отців Василіян. Торонто. Канада, 1954. Стор 207

[18]) Велика Історія України. Вид. І. Тиктора. Вінніпег, 1948 Стор. 448. М. Грушевський: Підручник для середніх шкіл. Унія, стор. 96-99

ПРОМОВА Н. В. БАЧИНСЬКОГО

НА ХРАМОВІМ ОБІДІ ЦЕРКВИ СВ. МИХАЇЛА, ВІННІПЕГ, МАН., 21-го листопада, 1954.

Повжаний Пане Господарю, Високопреосвященний Владико, Всечесні Отці, Дорогі Парафіяни, Прихожани і Ви чесні і гості ближчі та дальші!

Насамперед дозвольте мені подякувати нашому Зарядові, який рік-річно не забуває запросити мене на празник нашої парафії в день Архистратига Михаїла. — Так само дякую і Вам, Пане Господарю, за честь, яку Ви мені зробили, запрошуючи мене сказати пару слів до шановних гостей нашої парафії та і до давно вже мені знакомих наших парафіян.

В своїм привіті Ви пригадали нам, що це 37-ма річниця існування нашої Громади. Це у свою чергу пригадало мені, що тому 35 літ у цій церкві я брав шлюб з ось цією молодицею, що тут сидить праворуч мене. Довгий час, але скоро злетів. Бог поблагословив нас не лише дітьми, але вже і внуками, — ціби здорові росли.

Отже дуже приємно бути тут. Вартість зі сходин таких, як от ці, та взагалі з ріжних зборів, національних свят, конвенцій, з'їздів та соборів, — е велика не лише в тім, що ми відновляємо старе знайомство і приятельство, але і в тім, що ми обмінюємось думками про теперішне, споминами про минуле та обзнайомлюємось з планами на будуче. Ми повинні старатись, оскільки змога, ніколи не опускати таких сходин чи то з'їздів. Хто слухав шановних бесідників, що говорили передо мною, мусить вповні зі мною згодитись.

Зауваги Високопреосвященішого Владики і спів хору збудили у мойй уяві ріяй думок. З цими думками позволъте мені поділитись з вами.

Насамперед факт, що довголітнього нашого пароха, отця Дмитрова, нема між нами, став перед моїми очима. Що за прадівник він був! Здається, що багато правди е в тім: що Господь Бог забирає насамперед найлішних. Думаючи про смерть о. Дмитрова, пригадую теж спосіб назначення його наслідника, теперішнього нашого вельмишановного отця пароха. Можна б було повести справу трохи в інший спосіб. Але вже хай там буде. Треба вірити, що таке вже не повториться не лише тут, але і деінде. Користь з того всього е та, що доказано: що де е добра воля, там і е спосіб.

Таки тепер, дивлячись в очі нашим ставим парафіян, думаю собі, як то буде з нашою парафією, як ми старші вимремо. — Собор на Боровс і Сінклер, Катедра на Мейн стрітї, ну і Івана Сушанського, а ще як і діти наші розлетяться, як те листячко, що восени обпало з матірного пня, і пропадуть під чужими плотами, — що ж тоді буде?

Чорні та безнадійні були наші думки!

Та Богу дякувати: козацька матн ще не вмерла. Колись маленька,— Оля Дмитрів проводить нині хором, таки тут у нас. Співаки її хору це діти таки наших парафіян. Не розлетілись, не під чужими плотами, але таки на своїй нивї сіють собі будучність.

Тому тиждень я був тут на богослуженні і на панахиді за погибшнх за волю України. Церква була повнісенька, як то кажуть: по самі вінці. Нині знову те саме. Народу стільки, що в церкву не містяться! — Ану, гляньте на головний стіл: о. Пароха! — котра громада не хотіла б мати його за пароха? Рівний найкращим. Голова наш, господар цього оселіду, він не один з нас старих, що одною ногою в гробі. Це молодий чоловік, який живе, думає і ясним оком дивиться без страху у будучність. Дальше, наші теольоги, що незадовго стануть у ряди наших священників, яких у нас

По першому місці наш Архипастир, Митрополит Вінніпегу і цілої Канади, Іларіон, якого історія вже записвала, як Проф. Д-р Івана Огієнка, мовознавець, поет та знаток Святого Письма не якої то будь величини. Чи знаємо, що льнна заслуга в тім, що ми не в мертвій, а в рідній мові, вірні волі Духа Святого, відправляємо Богослужения, належить нашому Владиці?

Українці мають багато єпископів, але дуже мало таких, фігуративно говорячи, не годен йому, щодо вченості, порох з ніг стерти. Наш Митрополит вже за життя здобув собі місце великих українських мужів.

Все наше, не позичене й не дане!

Йдемо вперед. Бо інакше не можемо бути. Наша Церква, як Православна Церква, це та Церква, яку заснував Сам наш Спаситель Ісус Христос і якої Він е головою А ми нарід-мирянн з своїм духовенством творимо одну нерозривну цілість. Наш український мир, світські люди, не протягі віків стояли на сторожі прав і чистоти нашої Церкви. Про це свідчить історія

Князі Острожські та церковні Братства!

Коли шляхта Потоцькі, Дідушицькі, Ляніцкі, Шептицькі і др. покинули свою ві рюу і перейшли в чужий і то ворожий табір, наше село не пішло з ними

Коли Куницевичі, Мисловські, Кременецькі і др. зрадили Церкву, наш світський елемент лишився вірним своїй Церкві

Не завозили багато і наші сучасники першої половини 20-го століття в Галичині і тут у Канаді. Навіть у нас самих православних тут у Канаді були спроби викинути принципи соборноправности з нашої Церкви і тим ослабити вплив світських людей на хід речей у церковних справах

Ідея соборноправности знамснито зясована в статті під іменем о. Грицина в Календарі „Рідна Нива". Жаль лише, що ту статтю уміщено аж у третій четвертині календаря, як то кажуть, там де птахи не долітають і кури не допівують.

Від якогось часу кружляють чутки, що в деяких церковних громадах значною мірою і то навіть у чисто адміністративних справах. А що більше, можна вже не-не-де добачувати зародок клерикалізму.

В старому краю Церква була звязана з державою. В дійсності Церква була за знаряддя державним для чисто світсько-державних інтересів. Цісар чи цар був заразом „головою" Церкви, або за найменше „оборонцем" віри. Він мав багато до говорення: хто має бути єпископом. Той же єпископ з князями чи шляхтою та високими урядовими роздавали парафії. Тим способом священик, хоча б і з найлішими намірами, попадав між молот і ковало, що дуже часто кінчалося непорозумінням між ним і парафіянами. Можливо, що це стало причиною надмірного „шанькування" наших новоприбулих священиків

Тут інакше. Тут нема для священика „чека" щомісяця з церквної каси. Тут звязь між парафіями і священиком дуже велика. Вона дуже часто переходить в дійсну і обосторонну любов і пошану.

Коли в краю священик мав служити в одному селі, то тут один священик мусить обслуговувати часом пять або й більше церковних громад, часом по сто миль віддалених одна від одної Зозаа тяжка при скупенькій платні. Щоб цьому зарадити, ми світські люди мусимо інтересуватися всіма справами відносно нашої віри і Церкви. Тож коли хто каже: Вам, людоньки, на з'їзди, конференції та собори не треба їздити. Ви заплатіть нашому священникові кошти подорожі, а він, як вернеться, все вам файненько розкаже, — хто так говорить, зло робить!

А хто нам каже, як це ми нині чули, що нам світським не треба журитись всіми справами, бо духовенство перейме ці тягарі на себе — той грішить супроти нашої Церкви, і проти наших принципів соборноправности.

І коли б ми світські рішили застосувати до справи після цієї рецепти, і в цей спосіб занедбали свої обовязки зглядом нашої Церкви, то допустимо страшний злочин, за який наше сумління не дасть нам спокою до самої смерти

Найбільший геній українського народу змалював нам образ докорів сумління за занедбання обовязків зглядом своєї Церкви і віри в алегорії Гонти в Умані. Варто б її ще раз перечитати!

Не ховаймось за-фарисейську фаланду, — я не такий, як от той митарі — бо і в нас щось подібне може статись Не стається лише тоді, коли ми споминмо свої обовязки вщерть. А деякі наші провідні люди світські і духовні нехай не забувають Шевченкових слів Бо невчене око загляне вам в душу глибоко-глибоко.

Дякую вам за уважне вислухання моїх заувог. Дай Боже, аби ще і відтепер на рік ми всі знову здибалися в щасті і здоровлі відпризнкуваги це Свято!

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Лорд Твідсмюр сказав 30 літ тому, що коли ви будете добрими українцями, то будете й добрими канадійцями

Карпов — це їм москаль, що фактичнии, хоч неназваним „церковним куюром" московсько - большевицького офіційного православія в СССР, яким терором, за допомогою МВД ліквідує Українську Православну та Українську Греко-Католицьку Церкву в Західній Україні.

Московський партіярх Сергій був висвячений в єпископи некафолічно. У советській вязниці в 1926 р. він почав співпрацювати з ГПУ (НКВД). В 1927 році він видав прилюдну заяву про солідарність московської православної Церкви з політикою советського уряду

В Австрії перед першою світовою війною католицький єпископ мусів мати затвердження австрійського цісаря.

Перший (данський) корабель привіз до ЗДА чорних невільників (негрів) у 1618 році. Хоч тепер негри вже вільні, але дальше на півдні ЗДА ще й тепер на публичних будинках є написи: „Для білих" і „Для чорних".

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

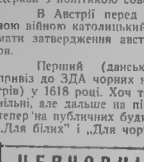

Дістанете в найбільшім Укр. Складі — **„ПРОВИДИНІЯ"** засновавий 1914 р.

Проскмо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

СВІДКИ ЄГОВИ

(Закінчення)

„Нема вічного життя."

Шосте: Свідки Єгови кажуть, що люди, як і всякі тварини, зі смертю перестають існувати. Всяка свідомість кінчається із смертю.

Догма цього, сказати б, матеріялізму проповідується кількома сектами. Нижче подані цитати навчають про безсмертність або існування людської душі по смерті. (Матея 22:32; Луки 16:19-31; 23:43; 1) Кор. 5:1, 8; вил. 1:23; 11 Петра 1:14).

Є для грішників рятунок.

Сьоме: Свідки Єгови твердять, що померлі грішники остаточно будуть піднесені, і їм буде дана друга нагода до спасення. Хто з цієї нагоди не скористає, той буде знищений абсолютно. Це останній суд.

Чи ви вірите, що це йде впарі з наукою св. Письма? Ніде не можемо прочитати, що лукавим буде дана друга нагода статн спасенними. Вправді вони воскреснуть з мертвих, але не для другої нагоди на спасення тільки для суду, але ж знищени вони не будуть (Ів. 5:28, 29; Жидів 9:27). Справа спасення, як вона подається в св. Письмі, це справа для уваги „тепер" і „сьогодня", бо — знехтована тепер і сьогодні — вона втрачається назавжди (Жидів 2:3; 10:26, 27; 6:1-4; 11 Кор. 6:2). Дальші цитати, як бачимо, зовсім не вчать про знищення (Луки 16:19-31; Мат. 9:43, 44; Відкр. 14 10, 11; 20:10, 11).

А тепер, щоб зсумувати те, про що ми говорили, ми кладемо твердження Свідків Єгови у віронавчальній формі негації правдивої Христової Правди:

1. Заперечення Пресвятої Тройці
2. Заперечення особовости і божественности Святого Духа
3. Заперечення божественности Ісуса Христа.
4. Заперечення правдивого втілення Сина Божого.
5. Заперечення, що Він помер за гріхи всього світу.
6. Заперечувати Його воскресення тілом.
7. Заперечення Його по воскресенні
8. Заперечення небезпеки суду для грішників.
9. Заперечення кари в пеклі для тих, що відкинені Христом.
10. Заперечення, що християнин має патріотичні обовязки супроти свого краю.
11. Заперечення, що християнин може бути торговцем.
12. Заперечення, що християнин повинен належати до зорганізованої Церкви.

А тепер лишаємо вам зробити своє рішення, чи мають рацію „Свідки Єгови", і чи добре роблять ті, що стають в їх ряди. Чи не збludили вони, пішовши по такій покрученій стежці їхнього „християнства", такої заплутаної політики і громадської та економічної філософії.

о. **Т. Ковалишин.**.
(З англ.)

ГОЛОС НАДІ З ВІЛЬНОГО СВІТУ

Із СССР вернувся до Греції 68-літній грек Алексіс Георгіядес. Він сказав, що не тільки горожани СССР вагалі, а навіть вязні страшного концентраційного табору у Воркуті знають, що надають радіо-висильні „Голос Америки" і „Визволення" (в Німеччині). Ці передачі, сказав Георгіядес, наповнюють поневолених людей надіями і додають їм витривалости в страшних умовах життя

"НАВІТЬ МОЛИТИСЬ НАМ ВОРОГ НЕ ДАВ..."

От такі то слова маємо в одній з українських національно-церковних пісень. Вони до глибин виражають цілковите поневолення українського народу, а тепер-уже й інших народів за "залізною заслоною". Поневолення в СССР виступає в найгіршій, нечуваній досі формі, бо там поневолюють не тільки тіло, але намагаються поневолити навіть душу, а й найтайнішим особистим "святая святих" — релігійними почуваннями І большевики намагаються заборонити їх і викорінити з душі народів усіх релігій та віровизнань.

Яке це несамовите зло в СССР, — вільний світ по західньому боці "залізної заслони" вже бачить. Бачить і переконується, що брак релігійної свободи завжди і всюди е злом. Тож і ці католицькі країни, де ще досі не було релігійної свободи, починають її вводити згідно з конституцією. Такий поступ недавно зробила Італія. А тепер повинна б нарешті прийти на чергу католицька Іспанія. Українсько-католицький архиепископ К. Богачевський сказав недавно про жертви релігійного переслідування в СССР

"Стараймося... вимолити в Бога для них справедливу свободу, якої так дуже бажає та прагне людська природа"

Додаймо: Хай ця молитва буде поширена й узагальнена, — щоб завжди і всюди, і для всіх була релігійна свобода. Ми православні українці терпіли релігійне поневолення в царській Росії, в католицькій Польщі, а найгірше прийшло за безбожної влади в СССР

УКРАЇНСЬКА ІМКА-ІВКА.

Порівнюючи молода ще українська ІМКА-ІВКА в Европі в днях 2—7 листопада 1954 р. взяла участь в міжнаціональному з'їзді ІМКА (Янг Мен Крищіен Асоєіейшен) та ІВКА (Янг Вимен Кр. Асос.), що відбувся в Німеччині (в с. Шві, Вюртемберґія). Не відомо, чи крім православних українців брали там також участь і католики. Відомо нам натомість, що між двома світовими війнами в Польщі католицька Церква ставилася неприхильно до організації ІМКА, що її створили за І. світової війни американські протестанти для помочі знищеним війною. Про цю католицьку неприхильність пише в своїй книжці "25 років з поляками" американець п. Супер, бувший директор ІМКА на Польщу. Перед ІІ. світовою війною також і українські греко-католики у Львові в журналі "Дзвони" назвали організацію ІМКА масонською прибудівкою.

ФРАНЦІЯ РШИЛАСЯ.

Цілий світ звернув був очі на Францію: погодиться вона на новину незалежність Зах. Німеччини та її озброєння, чи ні. Франція у західному світі вважа ставила цьому на перешкоді. Отаке після довгої боротьби в парляменті в грудні 1954 р. Франція таки дала свою згоду.

СССР і його сателіти налякані, що Німеччина скоро виросте в военну потугу, що стане для них загрозою, можучи до помочі великанські узброєння Америки

ПРЕЗИДЕНТ ПАНАМИ ВБИТИЙ.

Незнані терористи 2 січня ц. р. вбили президента Панами, Хозе Антоніо Ремона. Панама - це мала республика в центральній Америці.

Хто скупо сіе, той скупо й буде жати, а хто сіе щедро, той щедро й жатиме (II Кор. 6, 9)

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● У Стокгольмі (Швеція) відбувся недавно конгрес баптистів, на якому були також баптисти із СССР. Мусіли це бути особливо довірені висланці советського уряду, які по суті нічого спільного зі справжніми баптистами не мають.

● "Народна Воля" від 25 листопада 1954 р. перестала містити інформації з внутрішнього життя Церкви. Це тому, що під натиском нетерпимости членів ріжних Церков, неприхильних одна до одної, "Народня Воля" знайшла себе неспроможною втриматися при соборницьких засадах; з яких вона слушно зійти не хоче й не повинна.

● Ходять поголоски, що увязнений мадярськими большевиками за мнимо "державну зраду" католицький кардинал Міндсенті нібито зрілений з вязниці. Покищо ці поголоски ще офіційно не потверджені. У большевиків легко засуджується, але не легко звільняється.

● ЮГОПРЕСС повідомляє, що в Загребі в перших днях грудня 1954 р. відбулася зустріч ковдютора загребської дієцезії, катол. архиєп. Франя Сепера з комуністом Волод. Бакарічем, президентом хорватського парляменту.

● У Міннеаполіс, ЗДА, в листопаді 1954 р. згоріла українська православна церква, парохом якої був о. Андрій Кість. Шкоду обчислюють на 40,000 дол. Церква мала коло 120 парохіян, переважно новоприбулих.

ПІВД. ВІЄТНАМ ПІД ОПІКУ ЗДА.

В наслідок боротьби в Індокитаї, Віетнам (бувша французька кольонія) поділено на дві частини: північний Віетнам став комуністичним, а південний Віетнам отримав незалежність. Але стан справ в Південному Віетнаму сильно використовували комуністи, сіючи неспокій. До того ж, французи й дальше тримали там свої війська, а президент наставили місцевого католика, який зовсім не репрезентував буддійського населення.

Большевики не могли не використати для облудної пропаганди і цього останнього факту, начебто за французькою політикою стоїть Рим.

Тепер одначе положення зміняється. Франція змушена забрати свої війська, а господарчим і політичним станом півд. Віетнаму зайнялися ЗДА

БЕРІЯ ПОВСТРІЛЮЮТЬ.

Л. Берію — всевладного шефа кривавого НКВД — Хрущов, Маленков та інші головачі комуніст. партії звеліли розстріляти зараз по смерти Сталіна. Якби не вони його, то Берія був би розстріляв їх. Берія мав за собою поліцію, а партія — армію. Армія вивязалася сильнішою

Тепер нові диктатори в Москві — Маленков, Хрущов т. і. — розстрілюють усіх визначніших берієців. „Ізвестія" недавно повідомили, що розстріляно бувшого міністра безпеки Абакумова та його 3-ох співробітників.

Між іншим, разом з Берією розстріляли і ген. Василя Сталіна, Сталінового сина.

СМЕРТЬ ПІД ЛЬОДОМ.

Кенора, Онт — На озері Лейк оф ди Вудс, коло просинку Девилс Геп, втопилися 6 осіб. Вертаючись о 5-ій годині ранку з новорічної забави, вони вїхали на тонкий лід, що проломився під двома автами.

ПОНУРИЙ РЕКОРД.

Число нещасливих випадків під час Різдвяних Свят у ЗДА осягнуло 422 жертв. Ця кількість вище від цифри в попередніх роках.

ДОЗВОЛЬТЕ НЕ ТРИВОЖИТИ ПАМЯТНИКІВ

У своїй ненависти до Православія, і то Українського Православія, наші однокровні брати українці, що їхні предки колись Польщі стали уніятами, дійшли до таких меж, де вже можна сказати, що вони не перебирають у засобах. „Нез'єдинені", „греко-московська схизма", „сектанство" і т..п. — ось багаж слів, якими вони проти Церкви своїх предків нині оперують, коли не вражувати поважнішого й засадничого факту фальшування рідної історії, де твердять неправдиво, що нібито ще кн. Володимир Великий був „католиком".

Крім того, нині рідні уніяти, що представляють за океаном лиш пару мільйонів своїх одновірців в Україні, де було і є від часів горезвісної унії ще постійно понад 95 процент православних українців, ці уніяти у ненависті до нашої прадідної Віри Православної хапаються ще одної зброї, і то хапаються її нечесно. А саме, відкликаються до патріотичних почувань нашого загалу і соборницьких ідеалів. Ото де тільки нападають на Українську Православну Церкву чи її діячів, а православні українці бороняться, там цю оборону уніяти поспішають окреслювати розбиванням української національної єдности, називаючи нас ворогами народу.

Цей нечесний демагогічний засіб у них уже випробований, і чимало окремих одиниць з-поміж православних українців не пізналися на йому. Вони беруть це за добру монету і, щоб ратувати свій патріотизм, на який мовчазно чомусь безправно беруть собі уніяти, часто починають самі ставити в обороні уній.

Цей трік відкликатися до почувань (тут патріотичних) в логіці називається „петіціум ад популюм" і зараховується до основних помилок проти законів логіки. Отже він аргументом не є.

Між іншим цього власне нечесного тріку, що вже затягає грубим провокуванням католиками делікатности й соборности православних українців, вживають тепер уніяти і в справі митр. Андрея графа Шептицького.

У десятиліття роковин смерти цього видатного католицького ієрарха уся українця Українська Православна Церква займала етичне становище — згідно з засадою: „Про покійних — або добре, або нічого".

Очевидно, уніяти або вдають, або дійсно не полапались на делікатности, коли з цього приводу збили бучу. Вони, бачите, вимагають не більше — ні менше, а щоб і Українська Православна Церква святкувала це десятиліття смерти митр. А. Шептицького, бо мовляв — він є всеукраїнською національною постатю. Адже хіба так можна зрозуміти передовицю в „Нашій Меті" з 24 грудня 1954 р. п. н. „Загрозливе явище" Там дослівно написано. „Хибно зрозуміла соборність не дозволила нашим „соборникам" (читай: „православним" — прим. склад.) пожалонитись світлій памяті чи не найбільшого соборника Митрополита Андрея Шептицького, не дозволила тепер вшанувати геройський подвиг Українських Січових Стрільців . . ."

Тут „Наша Мета" зумисне змішала два різні поняття, що відкликатися до соборних і патріотичних почувань нашого загалу, зловживаючи ними.

Подвиги Січових Стрільців Українська Православна Церква вшановує, бо наші УСС-и ставили в своїх подвигах на першому місці не вировнання, а часто національно-державні всеукраїнські інтереси. Безперечно, до цих соборних інтересів у великій мірі спричинився митр. А. Шептицький, але не треба забувати, що на першому місці у нього стояло добро унії. Про це, зрештою, пишуть самі уніяти і сама та ж „Наша Мета". Ось вона: „Наша Мета з 11 грудня 1954 р. у статті „митрополит Андрей Шептицький" стверджує, що „його (митр. Шептицького — прим. склад.) заслуги лежать не лише в ділянці культурно-національній чи політично-державній, але передусім в сфері церковно-релігійній. Саме тут Покинув творив нову епоху" (підкр. наше автор).

Тепле відношення митр Шептицького до тих чи інших окремих осіб з-поміж православних українців дехто непоінформований хоче відносити на рахунок соборности і безінтересовости патріотизму. Тимчасом ані один, ані другий не заперечують. Ось автор згаданої статті в „Нашій Меті" з 11 грудня 1954 р. пише дослівно як так „Діло його (митр. Шептицького — прим. склад.) життя було довжити часу, коли наступить последний день розєднаних українських церков (уніят — прим. склад.) тому він виконав не одинав нагоди зазнайомитися з православними і виявляв їм у свою послугу притулок і допомагав їм". значить, тільки для уніятської опіки для деяких одиниць з-поміж українського православного загалу.

І що більше, католик д-р Г. Лужницький у своїй капітальній новій праці „Українська Церква між Сходом і Заходом виразно стверджує, що навіть уся многогранна діяльність, отже й національно включно, у митр. Шептицького зводилась до одне і єдиного: як мати навернути на унію цілу Україну. Отож, не була це національно соборна праця понад вировнанням різниці, як це бачимо в Шевченка, Франка, Петлюри, Коновальця і т. д., а була це праця національна як засіб для усунення з України її відвічної Віри Православної.

Отверто пишуть про це самі католики, і де після того сміливість вимагати від православного загалу, щоб він сам шанував під таким кутом поглядання митр Шептицького? Адже православні українці ніколи не дійшли до такого ступеня неделікатности, щоб вимагати від українських уніятів урочисто й прилюдно вшановувати память митр. Петра Могили, митр. мученика Липковського, митр. Полікарпа і т. д.

З правдивим болем пишемо про це, з болем тому, бо признаємо, що митр. Шептицький яка б там його головна мета не була хоч в побічному порядку таки для української культури й національної свідомости зробив чимало, в коли він був противником Українського Православія, то противником достойним. Ось тому саме ми воліли б не порушувати цієї дразливої і делікатної справи, бо знаємо, що наші однокровні брати по нації, але противники по Вірі, — українські уніяти з своєї точки погляду мають усі підстави величатися постаттю свого великого католицького Митрополита, так як ми православні українці величаємося багатьма ... ми славними владиками в історії Української Православної Церкви. І не бажали би ми Бог свідком! що урочисте небо роковин 10-ліття смерти Митр Шептицького простягати цинізм хвали прикрої широти, одначе уніяти своєю настирливістю змусили нас до цього своїм зосередженим вогнем нападів своєї численної преси. Хай же за цю статтю вони мають сміливість понести відповідальність.

Теофан Юрчик.

СУТІНКИ НАВКОЛО СВІТЛА.

На віддаль 500 миль Папа урочисто запалив світло, при помочі електричних проводів, на нежі церкви в Патерно на острові Сицилії. Світло засяло і його стало видно далеко з моря.

Про цей урочистий акт писали численні католицькі часописи.

Якщо це світло є символом правд Христа, то в його ясності не можна не добачити отих трагічних сутінків, що непоглядно окутали цілу сучасну Європу. Парламентарна комісія оголосила, що 22 проценти населення Італії живе в невідповідних житлових умовинах; 2 проц. живе в підвалах (бейсментах), а 1 проц. в печерах; 7.5 проц. живе в такій нужді, що не може й мріяти про кусок цукру; 70 проц. дітей в убогих родинах на Сицилії вмирає вже на першому році свого життя з голоду-холоду і без лікарської опіки; в південних провінціях Італії рільничі робітники мають змогу працювати тільки 78 днів у році а в інших провінціях 110 днів. Тепер зареєстровано 2 мільйони безробітніх і мільйон лиш частинно затруднених.

Це записані цифри, — а скільки їх незаписаних?

ВІДДЯЧИВСЯ І "ПО-ХРИСТИЯНСЬКИ", І "ПО-СОБОРНОМУ".

Український католицький щоденник "Америка" за 16 грудня 1954 р. помістив статтю „Віра і Культура" в полоні нетерпимости". Автор статті сам для признання Соборові українських православних владик на скитальщині з того вони запротестували проти насильної большевицької ліквідації України Церкві Греко-Католицької Церкви в Україні. Правда, запротестували православні українці в У-Канаді та ЗДА, напр. "Вістник", "Український Голос", Українське Православне Слово" і т. д. З "вдячности" за те католицький автор Українську Православну Церкву в Канаді, як і в цій таки статті назвав "греко-московською схизмою", а Українську Греко-Православну Церкву в Канаді своєю, між іншим, поставив наріжні каменем і секти.

Щодо т. зв. "греко-московської схизми". ось цитата з його статті "Українська Католицька Церква відділилась від московсько-грецької схизми" (читай: Укр. Православ. Церкви прим. склад.) і повернувши (?! — прим. склад.) до стану нашої київської Церкви з часів св. Володимира, захована в законі віри все те достоїнства".

А Українська Православна Церква тим самим, не його думку, "не з грає?" То яке тоді зрозуміти ось таку думку українця-католика проф. К. Лосського, висказану в 1934 р. на Велеградському уніяному конгресі: "Навіть у православній церкві, в якій бувша російська імперія хотіла запровадити едність духовного обряду й переводила це найсуворішими засобами, до останнього часу існувала повна різниця між обрядом московським та обрядом українським" (православним-прим. склад.)? (див. "Америка", ч 235 1954) а значить католицький автор статті "Віра і Культура" в полоні нетерпимости" говорить неправду про Українську Православну Церкву. З якою метою?

Поводься мудро з чужими, використовуйте час (Колос. 4, 5)

МкКАРТІ В 1955 р.

Джозеф МкКарті в 1955 р. вже не буде головою сенатської комісії для інвестигації комуністичної діяльности в ЗДА.

Спеціальна слідча комісія зробила йому догану й усунула зі становища голови.

Сталося так тому, що МкКарті, щоб знайти одного дійсно винного, чіпляється до ста невинних, і грубо з ними поводився. Тим непотрібно давав у руки комуністів докази, що нібито в ЗДА панує насильство й диктатура, і шкодив протибольшевицькій справі свободи людини й народу.

Розуміється, після того, коли МкКарті усунули, в ЗДА інвестиґація комуністів не припиниться.

КАТОЛИЦЬКИЙ - БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ?

Католицький пресовий орган Церкви в Польщі "Дзісь і Ютро" ("Сьогодні й Завтра"), що контрольований комуністами, з 5 грудня ц. р. помістив довгу посмертну згадку про советського дипльомата Андрея Вишинського, видомого катя українського народу, але не згадав про коробку Папи — голови католицької Церкви. Не зважаючи на те, що цей тиждень підлягає наказам польських комуністів, католики у вільному світі чомусь не перестали вважати його за католицького (Див. "Америка", ч. 228 1954). Православні українці одначе це не вважають Українською Православною Церквою українського духовенства й вірних, контрольованих московською патріярхією під наглядом большевиків.

ТАКОЖ "ЖЕРТВА КОМУНІЗМУ"

Часопис "Українець-Час" критикує нотатку французького часопису "Ля Пресс" (Монтреал) під наголовком: "Вишкування російського народу — жертви комунізму". Після довшого розгляду цілої справи "Українець-Час" стверджує факт: "Та найдивніше в цій згаданій імпрезі є те, що теж і в Канаді москалі, при помочі різних русофілів, ангажують католицькі круги до своєї нінчемної пропаганди проти визволення поневолених народів".

Додамо: що москалі ангажують — це правда, але правда також, що католицькі круги теж і самі радо ангажуються до москалів. Почин усьому дає Рим. Адже не за плечима Риму організує на велику скалю в Європі й Америці широковисхвальну місію для Росії. Римові треба здобувати симпатії росіян, а не українських уніятів. Ці, що вже за Римом пішли й вірно служать йому, своє зробили. Решта не піде, — Рим це знає. Тож пробує це з москалями. Українські католики повинні собі раз назавжди це усвідомити.

ПРИЄМНЕ З ПОЖИТОЧНИМ
РОЗУМНА СКРОМНІСТЬ

До одного міста приїхав кравець, відкрив у найбільшій каменици свою робітню і дав над дверми вивіску (шильд). „Найкращий кравець у цілому місті".

Приїхав другий кравець, відкрив робітню в цій самій каменици і почепив вивіску:

„Найкращий кравець у цілому краю".

Приїхав третій кравець і також відкрив робітню в цій каменици. Оглянувши написи над робітнями своїх сусідів-кравців, він трохи подумав, і над своєю робітнею дав скромний напис:

„Найкращий кравець у цілому домі".

ПРИЄМНЕ З ПОЖИТОЧНИМ.
У „мертвому кругляку" доказів.

Колись один учитель у народній школі у своїй промові до школярів так „розумував":

Чому ми називаємося поляками? Тому, що наш край називається Польща. А чому наш край називається Польща? Бо його заселює нарід, який називається „поляками". (Правдиве).

Також „доказ".

Одного разу на селі під час диспути спитав православний священик сектанта:

„Чому ви не хреститесь рукою?"

„А ви чому не їсте борщу просто пальцями, а берете ложкою?"

(Правдиве).

До святині, що стоїть посеред міста, люди йдуть з усіх напрямків сходу, заходу, півдня, півночі — ріжними дорогами, залежно від того, де хто мешкає.

Так само ріжними дорогами приходять люди до пізнання Бога та рідними шляхами єднаються з Ним, — залежно від часу, обставин, особистого стану духа і т. д.

Але як до святині не можна прибути без жадної дороги, так не можна прийти до Бога без віри в Його існування.

ПОШТОВА СКРИНЬКА.

З нагоди зміни в редакції „Вістника" воздоровлення напливають. Редакція „Вістника" ще раз висловлює вдячність. Разом з воздоровленням від „Українського Вістника" (ч. 3/1954) маємо задучення й побажання, щоб нова Редакція „побільшила об'єм органу й боголовських статей в ньому".

Щодо об'єму самого „Вістника", Консисторія УГПЦ, вже давніше мавши це на серці, здійснила свій задум.

Щодо „обєму богословських статтей" і їхнього стилю та ступеня науковости, як також якости їх, то це справа зрядна й дискусійна.

У звязку з тим коротко стверднмо невтінний факт, що — не дивлячись на існуючу кількість українських православних часописів і журналів — широкі верстви цих вірних таки не мають що читати.

У них бо переважно містяться речі „академічно-богословські", що не доступні для нефахових богословів.

„Вістник", признаючи важність богословських статтей, одночасно робить і буде робити старання, щоб бути зрозумілим для якнайширших кругів читачів; разом з тим, — щоб не обмежуватися тільки до суто церковних справ, а порушувати й широкі сподви життя народу. Бо в місійному розумінні Церква не може бути відірваною від світського життя. Церква є формою релігії, а релігія є основою повсякденного життя людини.

Тому церковна преса, якої завданням є служити якнайширшим кругам вірних — як кажуть: „сірій людині" — повинна занежати деякі „старокраєві" способи, в особливо визбутися „сухофіціального" характеру „урядових офіціозів" канцелярій, переповнених комунікатами, статутами, параграфами, незрозумілими словами, густим наводним таємничих джерел і т. п.

Інша річ, що православні українці повинні подбати про окремі часто науково-богословські журнали для фахових співробітників і читачів.

● Всеч. о. Д. Лучак з Вилінтону подає в листі до Консисторії „В Рідній Школі" мало 45 учеників. Ми зорганізували молодий СУМК і відповідно з молодою на Різдвяні Свята.

● Часопис „Український Прометей" (ЗДА) в Різдвяному числі помістив Архипастирські Послання Владик УПЦ в ЗДА і також Різдвяні Послання Митрополита УГПЦ в Канаді.

У ПОБОРЮВАННІ ДУХОВОГО „РАКА".

Справжнім духовим „раком" є література злочинного типу: „комікси" й подібні до них книжки.

В Едмонтоні почали боротьбу проти злочинної „літератури" аж 40 рідних обєднаних установ. Громадських, релігійних, політичних, бібліотечних і т. д. Комітет очолює ятторні — дженерал Мейнард.

Відновляйте передплату за „Вістник"!

„НЕ МОЖЕ БУТИ . . !"

Є такий популярний дотеп: Побачив циган слона перший раз у житті. Він був дуже вражений довжиною його „носа" (хобота). Оглядає — й очам своїм не вірить; обмацує рукою і сам собі не йме віри, — „Не може бути!" — каже.

Оте славнозвісне "не може бути", на жаль, також сильно закорінене в нашому народі. Воно є витвором не розуму, а тільки почувань та хотіння. Ото одного разу людині щось сподобається. Корисне воно їй подобається, мов дитині вогонь. Людина починає хотіти його. Це хотіння до цієї міри оплутує розум, що здоровий розсудок стає мов засліплений. Розум стає тоді безвільний, мов лінивий. Він робить тільки те, що йому підкаже оте дивовижне хотіння. Хотіння бачить фантазії, мов дивні казки. Вони подобаються. Це хотіння вимагає від розуму, щоб він ці казки прийняв за дійсність. І слухняний розум виконує наказ хотіння: він стверджує, що нібито "існує" це, чого в дійсности таки нема. Така людина бачить лиш те, що хоче бачити. Вона бачить те, що в дійсності не існує, а не бачить цього, що існує, бо вона й його не хоче бачити; воно не подобається їй. Так „очі" її розуму стають сліпі. Ви пожалуйте їй живі факти, нама цальні докази, — вона вам не повірить, бо ця правда, яку показуєте, не допобається їй. І вона, бачучи живу правду, відповідає: „Не може бути". Зовсім, як той циган, що вперше побачив слона.

Бідна людина!

Ото вам приклад Є в мене знайомий Мій земляк зі „старого краю". Він у Канаді досить заможний. А проте він належить до симпатиків СССР. Чому? Причини цього ні суспільні, ні економічні, вони психологічні. Г Р приїхав до Канади, щоб заробити трохи грошей і вернутися додому. Чого? Це звичайна, природна річ: адже й птахи за зиму летять увирій до теплих країв, а весною вертають ся додому Їх змушує до цього сліпий інстинкт (вроджена сила — гін). Є він і в людини. Людина в "зимі" нужди виїхала на заробітки до Канади, а „навесні" свого матеріяльного обезпечення" хоче із заробкового „вирію" вернутися до рідного краю; це — закон природи. У неї є туга за рідним краєм, докладніше — за своїм найближчим оточенням, де вона родилася й провела молоді літа. Сила-туга — то велике хотіння повороту з "вирію".

Та ось скажіть такій людині, що її поворот з Канади до рідного краю для неї небезпечний, бо там тепер влада СССР - - насильство, безправство, нужда, муки й смерть.

"Не може бути!" — він вам відповість. Чому? Чи має він свої речеві проти-докази? Ні, не має. Він має своє підсвідоме, стихійне, природне хотіння вернутися додому І це хотіння велить розумові бачити рідний край якнайкращим, — таким, що варто їхати. Йому здається, що він іде туди тому, б отам добре. І сам не знає того, що справа мається навпаки: Йому видається, що

там добре, бо він хоче туди їхати. Це хотіння таке сліпе, як молодече кохання: не бачить жадних хиб у коханій істоті. Воно не має нічого спільного з розумом, з фактами, з доказами.

Таке сталося й з моїм земляком Г. Р. із села Г. у Західній Україні. Коли хотіння повороту до "старого краю", тоне ніше — до свого села, це сліпе хотіння природного гону вернутися з "вирію" почало силувати розум, щоб той змайстрував якесь "логічне оправдання" для повороту, то безвільний розум хоче-не-хоче якось мусів виконати це замовлення сліпої волі й бажання. Тож розум став збирати для цього бажання різні "докази". Але доказно виявилися тільки цілі догодкуючі баченню, дарма що вони неправдиві. Ровені "докази"

але неправдиві — фабрикують тільки симпатики СС-СР. І ось, мов лунатик, іде мій Г. Р. до цих симпатиків, щоб дістати для свого бажання повороту ці фальшиві "докази". Він приймає їх безкритично. Він, мов пяний, не тільки не може, — він не хоче критикувати. У нього часом бувають хвилеві проблиски в "очах" розуму, і він на мить побачить, що щось у "доказах" симпатиків СССР не все гаразд, але ці проблиски не рятують його. Чому? Адже лікар добре знає, що куріння шкодить, а проте він курить, бо це має сильної волі; опер-ється гопові бажання заживати приємно подражнюючий наркотик отруту.

І ось такий Г. Р. пише до родини в СССР: лист. Незабаром приходить відповідь. Відписує рідний брат. Зміст листа передаю коротко. Старі батько й мати померли, найменшого брата забили „бандерівці": Середущий брат, визволений гітлерівцями на пляцу своєму працю, не вернувся додосі. Сестра вийшла замуж до сусіднього села М. Вдома лишився лиш один брат — сам, як палець; був у совєтській армії ранений. Одна рука відбита, другою ледве володіє. Думав оженитися Просить, щоб Г. Р. прислав йому з Канади теплі рукавиці — штани хоч якінебудь. Більок у хаті зломився, стеля падає і нема чим направить. Батько був би ще може прожив довше, якби "можна було".

Ясно: вмер з нужди!

Прочитавши цього листа цей ситий і елегантно одягнений Г. Р. в Канаді, з вогнем туги в очах за рідним краєм, вигукнув трагічно й з жалістю:

"Не може бути!"

"Що ... "не може бути"? питаю

„Щоб він навіть рукавиць не мав де й за що купити!" — каже твердо.

"Не вірите листові рідного брата — інваліда з армії СС-СР та зі злиднярської родини?

"Не знаю ... Але то не може бути!"

„Що ж... кажу, — тут чить жадних хиб у коханій істоті. Воно не має нічого спільного з розумом, з фактами, з доказами.

Таке сталося й з моїм земляком Г. Р. із села Г. у Західній Україні. Коли хотіння повороту до "старого краю", тоне ніше — до свого села, це сліпе хотіння природного гону вернутися з "вирію" почало силувати розум, щоб той змайстрував якесь "логічне оправдання" для повороту, то безвільний розум хоче-не-хоче якось мусів виконати це замовлення сліпої волі й бажання. Тож розум став збирати для цього бажання різні "докази". Але доказно виявилися тільки цілі догодкують баченню, дарма що вони неправдиві. Ровені "докази"

але неправдиві — фабрикують тільки симпатики СС-СР. І ось, мов лунатик, іде мій Г. Р. до цих симпатиків, щоб дістати для свого бажання повороту ці фальшиві "докази". Він приймає їх безкритично. Він, мов пяний, не тільки не може, — він не хоче критикувати. У нього часом бувають хвилеві проблиски в "очах" розуму, і він на мить побачить, що щось у "доказах" симпатиків СССР не все гаразд, але ці проблиски не рятують його. Чому? Адже лікар добре знає, що куріння шкодить, а проте він курить, бо це має сильної волі; опер-ється гопові бажання заживати приємно подражнюючий наркотик отруту.

І ось такий Г. Р. пише до родини в СССР: лист. Незабаром приходить відповідь. Відписує рідний брат. Зміст листа передаю коротко. Старі батько й мати померли, найменшого брата забили „бандерівці": Середущий брат, визволений гітлерівцями на пляцу своєму працю, не вернувся додосі. Сестра вийшла замуж до сусіднього села М. Вдома лишився лиш один брат — сам, як палець; був у совєтській армії ранений. Одна рука відбита, другою ледве володіє. Думав оженитися Просить, щоб Г. Р. прислав йому з Канади теплі рукавиці — штани хоч якінебудь. Більок у хаті зломився, стеля падає і нема чим направить. Батько був би ще може прожив довше, якби "можна було".

Ясно: вмер з нужди!

Прочитавши цього листа цей ситий і елегантно одягнений Г. Р. в Канаді, з вогнем туги в очах за рідним краєм, вигукнув трагічно й з жалістю:

"Не може бути!"

"Що ... "не може бути"? питаю

„Щоб він навіть рукавиць не мав де й за що купити!" — каже твердо.

"Не вірите листові рідного брата — інваліда з армії СС-

РУСКАЯ СМИКАЛКА".

У московській мові окреслюючий московський спирит називає „руськи смикалка" став уже крилатою фразою.

І що „руську смикалку" бачимо останньо в боротьбі проти релігії в СССР

Недавно Хрущов зробив поважно-гумарну мину й заявив, що тут в СССР ніхто проти релігії не виступає, боротись брутально, а то бо як в річ будувати без твердих основ, то вони вигадали „науковий" переконувальним

І після цього Хрущов, Булганін, Ворошилов накинулися на баптистів, обвинувачуючи їх у мимовільному співучитві на користь ЗДА. А ті підтягнули другими голосами „Советская Латвія"

Виходить, що на совєтській мові „рукова боротьба" означає те ж саме брутальне переслідування, але в дещо іншій формі.

МУСУЛМАНИ В ОБОРОНІ ХРИСТИЯН?

Англійський амбасадор мав передати свої вірчі грамоти урядові Ізраїля в Єрусалимі, а не в столиці Тель Авіві. Тому вісім арабських держав запротестували. На їх думку, така політична церемонія зумисне влаштовується жидами в Єрусалимі, щоб скріпити їх претензії до цього міста. А гимачем, кажуть араби, Єрусалим не повинен належати до жидів, бо, з огляду на святі місця, не місто належить до всього християнського світу.

Вимога и доводи арабів слушні.

Але хай скажуть з рукою на серці", чи їм мосьмедан справді належить до добра християнського? Коли так, то хай повернуть християнам Царгород і т. православні храми, що вони їх колись перемінили на мечеті

З ОБРЯДІВ І ЗВИЧАЇВ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Священик з Йорданською водою.

У Православній Церкви прийнято, що Священик, починаючи від 6-(19) січня, обходить своїх парафіян зо святочною Йорданською водою. Звичайно Священик ходить чи їздить з дяком, священик в електрахаці, з Хрестом у руках, а дяк несе воду й кропило. Увійшовши у хату свого вірного, дяк співає Тропаря й Кондака святкового, а Священик окропить хату освяченою водою, і дає всім присутнім цілувати Хрест. По цьому Священик говорить коротенький привіт Вірні звичайно ждуть священика, і кладуть хліб на гарно прибраному столі

Увійшовши в хату, Священик підходить до цього стола. Ніяких молитов не чинить

(За журн. „Віра й Культура")

„ДАХ БЕЗ ФУНДАМЕНТУ".

„Український Вістник" с. З. 1954 пише: „Українське Православне Слово, ч. 9, с. 12 пише, що **арх. Мстислав "подивляючи** жертвенність українських парафій в Рочестер, Н. Й. передав безкоштовно згадані парафії іконостас, образи і все устаткування церкви Св. Миколая при кол. Скиті в Гринсбі, Канада." Так они перестав існувати каплиці монастирський при Мстислав

Дотепно вигукнув Коцюбинський: „Коні жаль в річ будувати без твердих основ, то вони вигадали намагання побудувати будинок без фундаменту".

Отже, Мстислав

УМЕРЛА МАТИ СВЯТОЇ

Італійка Ассунта Горетті у. 87-му році життя Вонц в матінство Марії Горетті. Вісторія Церкви не перша мати, яка була живим свідком проголошення і честі святої.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● У вівторок, 30 листопада 1954 р. ВПреосв. Владика Митрополит Іларіон відвідав оселю Київ коло Торонта, в якій є церква Архенгельска Михаїла. У цьому невеликому, але мило-осередку православних українців вже майже закінчена чудова церковця Успіння Пресвятої Богородиці.

● Поверхня канадійської землі щораз більше розбиться нашими церквами українського стилю.

У неділю, 21 листопада 1954 р., з Архипастирського благословення ВПреосв. Владики Митрополита Іларіона відбулося святочне відкриття новозбудованої Свято-Михайлівської церкви. Слава Божу, при великому здвизі вірних, правив місцевий парох о. Ілля Швець

ЦЕРКВА І ДИКТАТУРА

„Народня Воля (ч 48 1954) пише, що конфлікт між режимом Перона і Католицькою Церквою свідчить про те, що католицька Церква не підтримує диктаторських і напівдиктаторських режимів

„Народня Воля" має добру волю. Але в дійсності є інакше. Де диктатор ідє кат. Церква на руку, як напр Франко в Іспанії, Ріндз-Сьмігли в Польщі і т. д., там кат Церква підтримувала и підтримує диктаторів та вподобатків

ВИСОКИЙ СКОК... УНІЗ

В 1954 р. в швайцарсько-німецькому м. Базель мужчини більшістю голосів уже 4-ий раз від 1920 р. не признали жінкам права голосувати.

Дивно? Ні! Жінки не бажають собі цього права. Якби захотіли, — мали б. Це певне! У мальовничому місці самого серця культури Европи вони зберегли здоровий жіночий інстинкт Він їм підказує, що „програли" в вигранню. Модерна завше поможна на помилки і суєтність хлоптуїзм, щоб порівнятися з мужчиною, осягнула переважно те, що позбавило її жіночости й викликало послаблення до неї симпатії мужчин.

ЯК ТРИВОГА—ТО ДО БОГА

Так було, так є і так буде. Так і бути повинно. Бо особистим Спасителем людини є Господь. Але справа в тому, що людина завше повинна пам'ятати про Бога, а не тільки тоді, коли приходить нещастя. Очевидно знають, що „советські вояки, смертельно ранені на фронті, так само взивали Бога

Оце недавно в горішньому Египті пішла велика дощова злива. У тих місцевостях, що мають зрошувальну систему, мешканці ще не памятають дощу. Тому з переляку вони падали навколішки й кричали: „Кінець світу прийшов; Кінець світу"

А він так неспішливо й може прийти.

ЧАСОПИСНІ ЗАПИСКИ

За церковну єдність УАПЦ.

Справа цього питання сформилося так: За церковну єдність УАПЦ чи тільки за співпрацю незалежно - територіяльних Церков?

На цю тему недавно написав проф. І. Власовський статтю „На шляху до координації церковного діяння" („Українське Православне Слово", ЗДА). Цю статтю передрукували „Відомості Генерального Церковного Управління УАПЦ у Великій Британії" ч. 7 (46).

З черги Іван Овченко написав статтю „За церковну єдність УАПЦ чи тільки за співпрацю? („Рідна Церква". Орган Укр. Православ. Думки (ч 6. (14) 1954: Зах. Німеччина)

УКРАЇНСЬКІ ДЗВОНИ ГРАЮТЬ ПІД НЕБОМ НЬЮ ЙОРКУ

Церковні дзвони в Україні сповіщали про народження людини, про її шлюб і про смерть, та постійно супроводили її на шляху життя І скільки чудових пісень складено під надхненням звуків церковного дзвону! А теж чимало пісень і оспівують ці дзвони: „У Єрусалимі дзвони задзвонили", „Вечірній дзвін" і т. д.

Світ знає чар українських дзвонів. І ось під час Різдва Христового, за латинським стилем, з дзвінниць 7-ох храмів ніжних віровизнань звуками дзвонів велично поінестася над Ню Йорком прекрасна коляда Леонтовича „Дзвони" Надали її 6 протестантських святинь і одна католицька.

Дивно? Ні! Жінки не бажають собі цього права. Якби захотіли, — мали б. Це певне! У мальовничому місці самого серця культури Европи вони зберегли здоровий жіночий інстинкт Він їм підказує, що „програли" в вигранню. Модерна завше поможна на помилки і суєтність хлоптуїзм, щоб порівнятися з мужчиною, осягнула переважно те, що позбавило її жіночости й викликало послаблення до неї симпатії мужчин.

ПРАЗНИК СВ. АНДРЕЯ ПЕРВОЗВАННОГО.

Казет. Саск. — Тутешня Українська Православна Громада святкувала празник св. Апостола Андрея Первозванного Увечорі 18 грудня 1954 р. вся громада зібралася до Народного Дому. За старанням місцевого сестринства на столах було багато різнородних смачних страв.

О 7-ій год. всі засіли до столів. За головним столом сидів парох о. А. М. Тетеренко, коло нього сумівці та хорист. Мило було таємити на таке показне число молоді за головним столом. Тож молодь — головна точка нашої уваги.

Отець Парох прочитав молитву в роблятословів їжу. В цьому Апостол Господар свята п. І. Глуханюк чоловік присутніх привітав чоловіків привітав: Найповажніші Апостоле, день основника Христової Церкви на Україні

Покрите українська родина вважають ней день і з ним злучено багато наших різних звичаїв. Особливий цей день і для молоді, бо якраз у цей день після вечерні відбувається річні збори СУМА.

Потрети, в цей день приїздить іменини нашого Пароха і так сталось, що о. Андрій мав Богослужіння мішуного дня та був там вірних. Потім присутні відспівали „Многая літа" о. Андрієві та Апостолові Кузьмові

По зі вдоволено промовив о. Андрій, і сказав, що він відвідичайно вдячний за таке вшанування його Патрона, та вірив присутніх і нагадав не забути його в своїх молитвах, щоб Господь, Бог дав йому мудрість та силу надалі виконати своє тяжке служіння. Отець Андрій дав пояснення Громаді за те, що вона виявляє належну увагу на молодь, і розказав про важливість цього служіння для нашої Церкви. Отець Андрій тяжко розповів про наші українські звичаї в Свято-Андрієвський вечір.

Прибувати закінчив парох вдяко-

ГРОШІ И ЧЕСНОТИ — ЩО ПЕРЕМОЖЕ?

Матриці з „комісками" з ЗДА масово пересилаються до Англії і заливають її по-вінню цієї паразитно-сатанинської „літератури"; з неї розливається і поширюється застрашаюча кількість сваливих злочинів.

Рішучі протести здорової частини англійського загалу стали такі численні й голосні, що справа „комісків" опинилася на порядку обговорення в парляменті. Що переможе: „бизнес", який окремі капіталісти роблять на „комісках" коштом руйни душ загалу, чи чесноти протестуючих?

СВЯТО МИКОЛАЯ ЧУДОТВОРЦЯ В СОБОРІ СВ. ПОКРОВИ

У неділю, 19 грудня 1954 р. в Соборі Св. Покрови в Вінніпегу відбулося свято Св. Миколая. У той день Високопреосвященний Владика Митрополит Іларіон молився й проповідував у цьому новому українсько - візантійському монументальному храмі

Богослуження, опівнитого давним старокрайським настроєм, було відправлене Братство Св. Андрея пожертвило для численних богомільців братський обід у тепній і сердечній атмосфері, якою здавній славиться Собор Св. Покрови. За обідом Владика Митрополит сказав до присутніх слово до вірних

ПРАЗНИК СВ. АНДРЕЯ ПЕРВОЗВАННОГО.

Казет. Саск. — Тутешня Українська Православна Громада святкувала празник св. Апостола Андрея Первозванного Увечорі 18 грудня 1954 р. вся громада зібралася до Народного Дому. За старанням місцевого сестринства на столах було багато різнородних смачних страв.

О 7-ій год. всі засіли до столів. За головним столом сидів парох о. А. М. Тетеренко, коло нього сумівці та хорист. Мило було таємити на таке показне число молоді за головним столом Тож молодь — головна точка нашої уваги.

Отець Парох прочитав молитву в роблятословів їжу. В цьому Апостол Господар свята п. І. Глуханюк чоловік присутніх привітав чоловіків привітав: Найповажніші Апостоле, день основника Христової Церкви на Україні

Покрите українська родина вважають ней день і з ним злучено багато наших різних звичаїв. Особливий цей день і для молоді, бо якраз у цей день після вечерні відбувається річні збори СУМА.

Потрети, в цей день приїздить іменини нашого Пароха і так сталось, що о. Андрій мав Богослужіння мішуного дня та був там вірних. Потім присутні відспівали „Многая літа" о. Андрієві та Апостолові Кузьмові

По зі вдоволено промовив о. Андрій, і сказав, що він відвідичайно вдячний за таке вшанування його Патрона, та вірив присутніх і нагадав не забути його в своїх молитвах, щоб Господь, Бог дав йому мудрість та силу надалі виконати своє тяжке служіння. Отець Андрій дав пояснення Громаді за те, що вона виявляє належну увагу на молодь, і розказав про важливість цього служіння для нашої Церкви. Отець Андрій тяжко розповів про наші українські звичаї в Свято-Андрієвський вечір.

Прибувати закінчив парох вдяко-

ЮВІЛЕЙ ЗАСЛУЖЕНОГО ГРОМАДЯНИНА.

Українсько Православна Громада св. Юра в Лашіні, Квеб. вшанувала свойого заслуженого члена й почесного голову п. Миколая Гуцуляка з нагоди 70-річчя його уродин 30 листопада 1954 р. На прийняття, що відбулося в цей день о 8 год. вечора в церковній залі, зійшлися численні члени і членкині громади щоб виявити гідно заслуженому ювілятові Пирох громади о. Прот К. Квасницький зарядив комітет до церковної салі, ейби на важну нараду. При вході до салі присутні вітали ювіляра привітом „Многая літа". При столі вітали ювіляра о. Пирох громади і від голова церкви громади М. Давидович, бувший голова п. Н Комариницький і сотник В. Литовий Усі промовці підкреслювали його заслуги як одного з дієвих фундаторів церкви св Юрія Юлієві таємниця церк громади своїми щедрими пожертвами, а в сердечних хвилинах своїми гроші-ними внесками на будову церкви та на сплату тогдів Увесь час, від заснування Громади в 1945 р. і досі, був активним членом у церковній залі

Голова церковної громади п. М. Давидович вручив ювілятові ноче-ну грамоту, а також гарні годинник від членів громади. Всі бажали щоб Миколайний Господь дарував ювілятові здоровля та сили на довгі роки.

Увінці чарочкою по сім'ї вилилася теми із таку сердечну не-спотиканість, повертаючи 25 тот на церкві і „вчорне що й нечувано було щоб пригадати ювіляра Богові та для добра нашої Церкви.

Почесні довголітня і щира сер-дечною вечері скінчилася полуво в вечері присутніх та здохотять їх виконувати комітет в дотеперішній праці для добра нашої Церкви і нашого народу.

Присутний.

ЮВІЛЕЙ п-ва ГУМЕНЮКІВ

Незабутній ювілей 25-ліття по-ружнього життя п-ва Пилта й Адіни Гуменюків відбувся 27 лис-топада 1954 р.

Всі ці присутні цього торжества раз щиро бажали п-ву Гуменюкам якнайдовшого здоров'я й щасливого життя при многих літ! Ювілятам вручили гарні квіти та цінні дарунки на пресовий фонд „Вістни-ка" з тот

Ювілятам щасти Боже!

С. Байзак

ПРИМІРНІ ХРЕСТИНИ

Ст Кетеринс Онт. В неділю 7 листопада молоде Сумківське подружжя п-во Володимир і Анастазія (з дому Самець) Віндзик, члени Укр. Прав. Громади в Ст. Кетеринс, постановили своєю доненку Лінну Анну.

Таїнє Св. Хрещення довершив парох Прот. Е. С. Улан а хресними батьками були п. Дмитро Віндзик і пані Михайлина Гадас

Потім запрошено гостей до хати В Багацький, В. Осадчук, Ф. Лисенко, М. Дутчишин, В. Кольба, Н. Косман, С. Земляк, М. Кондрачук, С. Соколюк, І. Ковальчук, М. Ватаманюк, І. Вашковський, Т. Кіндрат, М. Кіцул С. Данит, П. Зелінський, Г. Бадюк, В. Андрушко, І

крема: щоб родичі вчили своїх дітей рідної мови! Опісля складали побажання: хрестна мати, бабуся пані Сафіра Віндзик, пинове Володимир Ф. Титенич, Тарас Мудрий і ін.

Пан Володимир Віндзик склав гостям подяку. На закінчення виголосив слово о. прот. Улан, і заклика до відвірних пресв. Жертвували по $2.00: п. Семен Самець, п. і пані Павло Самець, п. і пані Володимир Віндзик По $1.00 пановє Дмитро Віндзик, Микола Месєн, Володимир Ф. Титенич, Петро Самець, Тадеуш Рибський, Йосиф Гадас і пані Сафіра Віндзик. Збірку розподілено: $10.00 на „Вісник", а $3.00 на „Український Голос"

Трохи пригнівені прийшли в нашої Сумківці з Ст. Кетеринс. Привітали маленьку сумківку, її родичів і зібрали присутніх гостей своїм гарним співом.

Щиро подяка всім жертводавцям, а новонароченій, її родичам і родині бажаємо многих літ

Учасник.

ІМЕНИНИ ЦЕРКОВНОГО ПРАЦІВНИКА.

В суботу, 11-го грудня Громада Різдва Пресв. Богородиці в Оквілі, Онт. вшанувала іменини в уродині свого старшого церковного хору п. Андрія Лойка. Коло 8-ої години вечора повалює число членів і приятелів до церковної салі а очікування на приїзд п. Лойка і його родини Незабаром авто привезло п. Лойка і його сина, на жаль дружина не приїхала. Бо захворіла. Опісля неспівавшись відбулася По вечері було кілька промов. Промовляли члени громади, о. Пирох і приятелі п. Лойка. На знак пошани за його працю з родиною в церковній громаді, а треба згадати, що пані Лойко, їх донечка й син співають у хорі — вручено ім. „цен сет" в дарунку. При кінці промовляв п. Лойко і пані Ефтіма Подлесечук і закликали присутніх до збірки на ризи, зібрано $39.25

Щиро подяка жертводавцям а п. Лойкові на многі літа прожити й працювати для Церкви і свого народу.

Присутний.

50-Літній Ювілей Подружжя П-во Максима й Тетяни Оліфінків.

Дня 6 листопада ц. р. в домівці нит „Просвіта" у Форт Франсес відзначовано 50-літній ювілей подружжя п-а Максима й Тетяни Оліфінків — зразкових членів місцевої Української Православної Громади. Цей Золотий ювілей підготовляли жіночі т-ва під проводом своїх членок: Вероні Фіфчук, Домки Ваврик, Марії Бібліз, Медлей Зеленої Катерини Ковальчук, Марії Осадчук, Аліни Гурської, Парасковії Татарин, Марії Галабурди і Гелени Бірчинської При виконанні народом церкві с. в. Бойчук відправив чин „Благословення супруги".

Опісля відбулося привітання, господарем якого був п. Йосиф Винниченко. По вечері дарунки вшанували: пані В. Фіфчук від Укр. Громади у Форт Франсес; пані Д. Бібліз від Жін Тов. ім. Л. Українки і від себе особисто — пяноне Фишка і Трипук та пані Зоня Новак з Вотерфорд

Промови й привіти виголосили: о. В. Бойчук п. Василь Дикий від Чит. Просвіта", від однодсельчан п. Фільки, від родини п. Васильо Оліфінк, а кінцем слово сказав п. П Винниченко

На закінч о Бойчука пані В Фіфчук і Мелзіє Зелена перевели збірку, на яку зложили: $10.00 кожітети Максим і Тетяна Оліфінк; $5.00 Антін і Анна Буяр; по$2.00: Винниченко, Л. Котик, Ч. Лозо; $1.25 Г. Федик; по $1.00 о В Бойчук, пані З. Новак Я. Тимой Е. Кінчук І. Повалюк, Г. Войчук, пані Н. Гушуняк, І. Кобзан, В. Бібліз, В Багацький, В. Осадчук Ф. Лисенко, М. Дутчишин, В. Кольба, Н Косман, С. Земляк, М. Кондрачук, С. Соколюк, І. Ковальчук, М. Ватаманюк, І. Вашковський, Т. Кіндрат, М. Кіцул С. Данит, П. Зелінський, Г. Бадюк, В. Андрушко, І

Гура, пані П. Корчик, С. Мельничук, С. Долинний, Д. Бадюк, П. Паниця, І. Онійчик, Т. Андрушко, Ф. Мігайчук, М. Гогощак, пані В. Фіфчук, М. Андрушко; по 20 п.: пані І. Онійчик, пані М. Даців, пані А. Оскачук, пані Є. Гринюх, В. Онійчик, І. Фрунчак, П. Ковальчук, П. Трачук, Ф. Онишко, по 25 п.: Анна Соломов, П. Масик, пані Вайджура, Ф. Бек, Настя Оскачук.

Вістості зібрав внеска $71.40, з чого $20.00 призначено на Катедру Святої Трійці, $20.00 на Колегію св. Андрея, $12.00 на пресфонд „Українського Голосу", $12.00 на „Вістник", $6.00 на „Вірую й Культуру" і решту на оплату пересилки.

Жертводавцям щира подяка, а Ювілятам Многії Літа!

Учасник.

Все-Канадійська Українська Греко-Православна
Катедра Пресвятої Трійці
1175 Мейн стріт, Вінніпег.

Священнонаместитель — Вп'ресов. ПАВЛО, Митрополит Вишинерсу і всієї Канади.

Парох — Всеч. о. М. Юрківський.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ:

В с е н і ч н і — на передодні Свят від год. 7.30 вечора.

У т р е н і — в день Свята і в Неділі від год. 9-ої рано

Св. Літургія — у Свята в Неділі від години 10-ої рано.

Чини Таїнств і замовлені Богослужби — після умови з отцем парохом.

Адреса пароха:
Rev. Fr. M. Yurkiwsky
146 Smithfield Ave.
Winnipeg 4, Man

Телефони: — в Катедрі — 52-8946
— резиденція — 56-5373.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвінніпегського Округа
СІЧЕНЬ:
16. Неділя — Сарто — Ледяна
19. Середа. **Боговявлення** — Гонор — Паплярфіда
23. Неділя — Ст. Мартін — Сентон
30. Неділя — Гонор — Паплярфіда — Пембіна
ЛЮТИЙ
6 Неділя — Ісг Селкирк — Ледяна — Сентон
19. Середа. Йордан — Гонор — Паплярфіда
23. Неділя — Сарто — Ст. Мартін
30. Неділя — Гонор — Паплярфіда — Пембіна.
ЛЮТИЙ
6 Неділя — Ніагара Парк — Транскона
13. Неділя — Пембіна — Тіндал
20. Неділя — Дуфрост — Ісг Селкирк
27. Неділя — Гонор — Паплярфіда
Адреса: 7 Ст. Джонс Ave., — Winnipeg 4, Man

БОГОСЛУЖЕННЯ В ОКРУЗІ Вайтц, Ман
СІЧЕНЬ:
16 Неділя — Арбакка, св. Николая
19. Середа. Йордан — Самдінг
Консисторія УГПЦК.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Остапа Флика
СІЧЕНЬ:
16 Неділя — Вендав
Год. 7 Вечірня в Даффін
18 Навечерие Богоявленія — год 10 рано — Великий Ривер; год. 7 Всенічна в Даффін
19 Середа Йордан — Даффін
20 Собор Ів. Хрест. — Дуфф Ривер
23 Неділя — Даффін
25 Неділя Даффін, год. 7 вечірня
30. Неділя — Гошен; год 7 Вечірня в Даффін
Адреса. Box 550. Даффін, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Лячини
СІЧЕНЬ:
16 Неділя — Йорктон
19. Середа. **Боговявлення** Йорктон
23. Неділя — Вроктон
30 Неділя — Горден
ЛЮТИЙ:
6 Неділя — Йорктон
12 Субота Трьох Св. — Вроктон
13 Неділя — Мазепа
15. Вівт. Стрітення — Сторонівей
20 Неділя — Йорктон
27 Неділя — Райн

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
СІЧЕНЬ
16. Неділя — Гетерлей
19 Середа. **Боговявлення** — Вітків
20. Четвер. **Собор Ів. Хрестителя** Гетерлей
23 Неділя — Гресслин
30. Неділя — Гефорд
Адреса Гефорд. Box 161, ет 55

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
СІЧЕНЬ:
16. Неділя — Драй Ривер
19. Середа. **Йордан** — Пайн Ривер
20. Четвер. **Собор Ів. Хрестителя**— Етелберт
23 Неділя — Ворд
30 Неділя — Етелберт
ЛЮТИЙ
6 Неділя — Пайн Ривер
12. Субота. Трьох Св. — Етелберт
13 Неділя — Етелберт
15 Вівт Стрітення — Драй Ривер
20 Неділя — Пайн Ривер
27 Неділя — Етелберт
Адреса Етелберт. Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Тетеренка
СІЧЕНЬ
16. Неділя — Гроклід (н. річкою)
18. Вівторок. Щедрий Вечір — Калет
19. Середа. Йордан — Гроклід вінн
20. Четвер. Ів. Хрест. — Нипавін
23. Неділя — Гроклід (нижч.)
ЛЮТИЙ
6. Неділя — Калет
12. Субота. Трьох Св. — Гроклід (нижч.)
13 Неділя — Нипавін
15. Вівторок. Стрітення — Брускбі
20. Неділя — Гроклід (над річкою)
27 Неділя — Калет
Адреса Box 17 Гроклід, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сапсевича
СІЧЕНЬ
16. Неділя — Сміхі Лейк
18. Вівторок. Навеч. Богоявлення — Великое освячення води Сміхі Лейк 12 год.; Стрій 2
Белс
19 Середа Йордан — Вегс
20. Четвер Ів. Хрест. — Стрій
23. Неділя — Біфф Лейк
30. Неділя — Белс
ЛЮТИЙ
12. Субота Трьох Святих
6. Неділя — Сміхі Лейк
13 Неділя — Вінсор
15. Вівторок. Стрітення — Белі
20 Неділя — Сміхі Лейк
27 Неділя — Стрій
Адреса: Box 309, Сміхі Лейк. Алта Тел 12

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Вячіва
СІЧЕНЬ
18. Вівторок **Навеч. Богояв. Госп.** Федора. Свяч. води: 12 год. — Федора — 1.30 подол. Торгіла — 3.00 подол. Радвей
19. Середа. **Йордан** — Вел. Повеч. 11 год. вночі — Редвотер — Йордан 9 год. рано — Восетна
20. Четвер. **Собор Ів.Хрестителя** — Еремент
23 Неділя — Торгіла
30. Неділя — Федора
ЛЮТИЙ
6 Неділя — Вегіла
Год. 7 Вечірня — Редвотер
12 Субота Трьох Св. — Редвотер
13 Неділя — Торгіла (Річні Збори Окружньої Ради)
15. Вівт. Стрітення — Радвей
20. Неділя — Еремент
27. Неділя — Федора
Box 128, Радвей, Алта., Тел 10

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Мих. Тавношенського
СІЧЕНЬ:
16. Неділя — Міжем
19 Середа. Йордан — Кінгсдесей
23 Неділя — Оінем
Адреса. 401 Мейн Ст., Саскатун

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
СІЧЕНЬ
16. Неділя — Віндейл
19. Середа. Йордан — Самбурт
23. Неділя — Принц Альберт
6. Неділя — Шипман
Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о О. Новицького
СІЧЕНЬ
16 Неділя — Вест Форт
18. Навеч. Богояв. Вівторок год. Свяч. вод. Вест Форт
19 Середа Йордан — год 9 рано Форт Вільям
20. Неділя — Форт Вільям
23 Неділя — Вест Форт
Тел 54568, Форт Вільям, Онт.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
СІЧЕНЬ
16. Неділя — Терновіль
19 Середа. **Боговявлення** — Елов Кра
23. Неділя — Кедворт
30 Неділя — Вакав

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
СІЧЕНЬ
16. Неділя — Брендон
19 Середа **Боговявлення** Брендон
23 Неділя — Портедж ля Прейрі
30 Неділя — Брендон
ЛЮТИЙ.
6 Неділя Брендон
13 Неділя Портедж ля Прейрі
20 27 Неділя Брендон
Адреса. 515 Гленфордське. Тел 2826 Брендон Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гліщького
СІЧЕНЬ
16. Неділя — Роєберн
19 Серед. **Йордан** — Оквібрн
23 Неділя — Ексвонт
30 Неділя — Оквібрн
Адреса Оквібрн Ман. Тел 336
Адреса Оквібрн, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Св. Зуцика
СІЧЕНЬ
16 Неділя — Ватсон

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
СІЧЕНЬ
16 Неділя — Вайтфіш
19 Серед. **Йордан** — Стівен
20 Четвер. **Собор Ів. Хрест.** — Стівен Вікер
23 Неділя — Мейбрідж
30 Неділя — Торбрн
Тел 2
Адреса. Арчіл, Сіск Box 124.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
СІЧЕНЬ
16 Неділя — Кольна
18 Навеч. Богояв. Вівт. Водосвятіння Води
19 Середа. Йордан — Водосвятіння
20 Четвер. Ів. Хрест. — Водосвятіння
23 Неділя — Нем
30 Неділя —
Адреса: Box 158 — Вілмінгтон, Алта — Box 49

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
СІЧЕНЬ
16 Неділя — Гофман
19 Середа. Йордан — Тімлін
23 Неділя — Бенкфіл
30 Неділя — Елма
Адреса: Елма, Ватрус Алта
Адреса: Гофман Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
СІЧЕНЬ:
16 Неділя — Рочі
18 Вівторок. Щедрий Вечір водосвятіння
19 Середа. Йордан — Водосвятіння
20 Четвер. Ів. Хрест. — Водосвятіння
23 Неділя — Горенгем
30 Неділя — Тестов
Адреса Тестов Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубанського.
СІЧЕНЬ
16 Неділя — Атабаска
19 Середа **Йордан** — Крайтенд
23 Неділя — Норма
30 Неділя — Сарепта
Адреса Лак Ла Біш, Алта

Календар Українських Свят
СІЧЕНЬ:
16 Н 3 **Нед. пере Просв. Господ**
17 П 4 Собор 70 Апостолів
18 В 5 **Навеч. Богоявлення Госп.**
19 С 6 **Богоявлення Господне**
20 Ч 7 Собор **Івана Хрестителя**
21 П 8 Прп. Григорія
22 С 9 Мч. Полієвкта і Неадні
23 Н 10 Нед. по Просв. Григорія ст.
24 П 11 Преп. Теодосія Вел
25 В 12 Мч. Татіяни, Св. Сави дер.
26 С 13 Мч. Ермила і Стратоніка
27 Ч 14 Св. Отців убитих в Синаї
28 П 15 Прп. Павла Тівейського
29 С 16 Пока. найдінных ап. Петра
30 Н 17 Нед. 31. Прп Антонія Вел
31 П 18 Св. Отців Афанасія, Кирила
ЛЮТИЙ
1 В 19 Прп. Макарія, Лаврентія
2 С 20 Прп Ефимії Великої
3 Ч 21 Прп Максима ісповід
4 П 22 Прп Анастасії Немир.
5 С 23 Прп. Ксенофонт Марії
6 Ч 24 Мч. Климента еп. Анкіс.
7 П 25 Григорія Богосл. ар. Цар
8 С 26 Прп Ксенофонт Марії
9 Н 27 Перен мощей Іоан. Злат.
10 П 28 Прп Ефрема Сірин.
11 В 29 Перен мощей Ігнат. Бо
12 С 30 **Трьох Святих**
13 Н 31 Нед. Блуд. сина. Покаяння
14 П 1 Муч. Трифона, Ісевії
15 В 2 **Стрітення Господне**

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковсвенча
СІЧЕНЬ:
16 Неділя — Вінтрд
19. Середа. **Йордан** — Жучкаве
24 Неділя — **за річкою**
30. Неділя — Елмор
ЛЮТИЙ
6 Неділя — Вісінгер
12 Вівт Стрітення
13 Неділя — Фонд Лейк
20 Неділя — Шіго, полудн
27 Неділя — Тідор, мк
Адреса: Шіго, Сваск., Box 69, Тел. 3

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковсвенча
СІЧЕНЬ
16 Неділя — Фонд Лейк
19 Середа. **Йордан** — Шіго полуд
23 Неділя — коло Купровських
30 Неділя — **Тідор місто**
ЛЮТИЙ
6 Неділя — Шіго, мало
13 Неділя Вісінгер „Гайвей"
15 Вівторок Стрітення — Елмор
20 Неділя Вінтрд
27 Неділя коло Кедворт
Адреса: Шіго, Сваск., Box 52, Тел. 31

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. Т. Приступи
СІЧЕНЬ:
16 Неділя — Вроктон (фарма) посвящення Вор. води
18 Вівторок — посвящення Води в 7 год. рано. Айтуна; 10 год Габбрі 12 год. Гузів; 2 год. повсдулні Фенвуд.
19 Середа Йордан — Гудзів
23 Неділя — Габбрі
30. Неділя — Поніхій
Адреса: Айтуна, Box 141 тел 57
Адреса: Айтуна Box 141 тел 57

Церковний Устав
СІЧЕНЬ
16 Нед. 31. Гол. 6 УЄ 9 Дії Ап. Колос 3: 12-16 Євап Луки 18: 18-27
19 **Богоявлення** УЄ Марка 1 8-11 Дії Ап. Тита 2: 11-14; 3: 4-7. Євап Матея 3: 13-17.
20 Собор Юв. Хрест. Ап. Дії св. Ап. 19: 1-8; Євап. Матея 1: 20-24.
21 Нед. 32. Гол 7 УЄ 10. Дії Ап. 1 Тим 1 15-17. Євап Луки 18 35-43.
30 Нед. 33. Закхея Гол 8 УЄ 11 Дії. Ап. 1 Тим. 4: 9-15 Євап Луки 19 1-10
ЛЮТИЙ
6 Н. Мит. і Фар. Гол. 1. УЄ 1. Дії 2 Тим 3. 10-15. Євап. Луки 18 10-14
12 Трьох Святих. УЄ Івр. 1 6-12 Дії Ап. Євр. 13: 7-16 Євап. Матея 5 14-19
13 Н. Блуд. сина. Гол. 2. УЄ 2 Дії 1 Корин. 6: 12-20. Євап Луки 15: 11-32.
15. Стрітення. УЄ Луки 2 25-32 Дії Євр. 7: 7-17. Євап. Луки 2 22-40

ВІСТНИК

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

THE HERALD
Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., FEBRUARY 1, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЛЮТОГО, 1955. ЧИСЛО (983) 3

ШАНОВНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ!

Від початку 1955 року „Вістник" буде виходити побільшений вдвоє, на 16 сторін.

Робимо це на бажання передплатників, які від довшого часу того домагались.

Ми вдоволені, що можемо виконати бажання наших передплатників, бо зможемо вмістити в „Вістнику" більше матеріялів і різнородного змісту.

З побільшенням „Вістника" збільшуються кошти його видання, тому передплата підвищується. Від 1-го лютого 1955 року передплата за нього буде виносити $3.00 в Канаді, а за границею $3.50 річно.

При висланні передплати просимо не забувати за Пресовий Фонд „Вістника". Самі знаєте, що в ньому нема платних оголошень, через що ми мусимть числити на Вашу підтримку в виді „Пресового Фонду", і найменші, і найбільші дари радо приймаємо з подякою.

З надією, що всі передплатники цей наш крок повітають, глядимо сміло вперед. Ми певні, що „Вістник" причиниться до більшого зросту і поглиблення релігійної й національної свідомости нашого народу в Канаді, і своїм збільшеним обемом та матеріялом з багатшим змістом буде краще виконувати завдання, які на нього накладає Українська Греко-Православна Церква в Канаді.

НОВИЙ ЕКЗАРХ З СССР В ЗДА

Попередній екзарх московської патріярхії в Північній і Південній Америці, Германи, умер. На його місце вже приїхав 29. грудня 1954 р. з Москви новий екзарх, присланий Алексієм — „Патріярхом Московським і всеї Русі" (чому не СССР? — прим. Ред.). Цим новим екзархом є влад. Борис, архиепископ Алеутський і Північно-Американський До цього часу він був архиепископом Кубанським і Краснодарським.

Як бачите, в СССР Церква відділена від держави, а релігія і дійсно вірні жорстоко переслідувані. А проте офіційні представники московського патріярха мають величезні грошеві фонди для закордонної „роботи". Дає їх уряд СССР. Дає їх для „роботи", але — звичайно — не християнської

І В АМЕРИЦІ ВІЙНА

Там, де нема війни, люди сушать собі голову питанням: буде війна чи ні? А воно є так, що війна на світі майже не припиняється. залежить тільки — де. Тут і там вибухає вона місцями по цілому світі: тут затихає, а там знов вибухає

Ось тепер вибухла війна між державами в центральній Америці: Нікарагвою і Коста Рікою. Правда, це така війна, що не знають, як її назвати: війною чи революцією.

Свящ. ОЛЕКСАНДЕР ХОМЯК

Народився 7-го серпня, 1915 р. в селі Болянниці, повіт Мостиська, Західна Україна

Священиком нашої Церкви став 1951 року й тоді був призначений на парохію Ватсон, Саск., до якої були приналежні Куркі, Фостон, Клейр, Кнів, Вимер, в пізніше Вадіна і Келвінгтон.

У цих околицях він розвинув широку громадську працю.

Нині працює в окрузі Гефорд, Саск., до якого, крім самого Гефорду з двома церквами (одна в місті, друга на фармах) — належать також Кридор, Кендо, Норт Бетелфорд, Гетерлей, коло Бінкіз (Борден), Редфілд, Вітків, Гласлин. Медов Лейк і інші.

Короткий час він працює в нашій Церкві; виконане досі є запорукою, що о. Олександер буде мати всюди успіхи і буде корисним для Церкви і своїх парохіян.

Між іншим, поза працею на місці, не відмовляється також прислати дещо і для „Вістника".

НЕВМИРУЩА СМЕРТЬ

В останніх днях два американські вчені оголосили в Чікаго заяву, що навіть невелика війна, в якій була б ужита воднева (гайдроджен) бомба, довела б усе людство на землі до загибелі, бо вона спричинила б „повзучу смерть". Це значить, що хоч тепер народжені діти ще могли б жити, то все таки ця бомба мала б такий руйнуючий вплив на людський організм, що він на протязі наступних 1,000 років шораз більше страшив би можливість розроджуватися; отже людство могло б вимерти.

ТИСЯЧІ ОВЕЦЬ У ВОГНІ

Велика стека тепер у південній Австралії. Через чиюсь необережність з вогнем, кущі на пасовищах зайнялися й море вогню забушувало на просторі кількадесят миль. Вогонь знищив до 100 тисяч акрів. Великі стада худоби, а в тому 14 тисяч овець загинули в огні.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді, на своїх нарадах 28-30 грудня, 1954 р., покликала до життя реорганізовану СТАТУТОВУ КОМІСІЮ, в яку входять: Митр. Прот. Є. Гринина, Митр. Прот. С. В. Савчук і ред. п. І. Г. Сирник.

Ця Комісія має завдання опрацювати зміни і поправки до Статуту і Правил УГПЦК., які предложить наступному Соборові.

Подаючи це до відома нашого православного загалу, пригадується, що згідно з Статутом „проекти зміни точок Статуту . . . може вносити громада чи парохія УГПЦК. на руки Консисторії. Кожний проект мусить бути проголошений у церковнім офіційнім органі щонайменше один місяць перед Собором."

Заваги чи проекти приймає Комісія до кінця місяця березня 1955 р.

Усю переписку керувати до Консисторії.

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.
Митр. Є. ГРИЦИНА

ДОПОМОГА БЕЗРОБІТНИМ.

Федеральний „парламент, на внесок уряду, ухвалив додаткову допомогу безробітним. Отозвійні після кажуть, що ця додаткова запомога не є задовільна. Взагалі справа безробіття стала дуже важною на початку сьогорічної сесії парламенту. Це одна з найголовніших причин, задля якої сісіефські і консервативні посли висловили недовіря до ліберального уряду. Вони кажуть, що помоги тут нічого не поможуть, а треба було почати великі публичні роботи, щоб затрудненти безробітних. На їх думку, якщо потриває такий стан далі, то за два місяці в Канаді може бути 600 тисяч безробітних.

Коляда на загальні потреби Церкви

У часі Свят Різдва Христового аж до Стрітення Господнього (15 лютого) складають вірні нашої Церкви Коляду на загальні потреби нашої Церкви, яку заряджують наші священики.

Цу коляду зачислюємо на Буджет даній громади.

Коли Ви ще н езложили своєї коляди то подбайте зробити це тепер.

Зложіть свою коляду на руки священика або зашліть впрост до Консисторії.

Консисторія Української Греко - Православної Церкви в Канаді.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА
ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

(Продовження)

Богдан Хмельницький, як тонкий дипломат та політик, дуже любив найрізніші перемови з поляками, часто посилав до них посольства, часто листувався з ними, і те саме робили йому й поляки.[23] І кожного разу Хмельницький виразно підкреслював полякам, що він бореться за волю Православної Віри свого народу та для знищення унії.

Так, по Корсунській бої, в половині червня 1648-го року Богдан Хмельницький виряджає до Варшави до короля своє посольство, якому була дана писана Інструкція, на що саме мають скаржитися королеві, і в ній читаємо: „Найзарічніше просимо за Духовенство Грецької Релігії; просимо, щоб ця Релігія ні вчому не була порушувана, щоб усі ті святі Церкви, що були силою обернені в унію — у Люблині, Красноставі, Сяноці, Володимирі, по всій Литві й скрізь зоставалися в своїй давній волі".[24] Але козаки не застали вже короля Владислава IV, — він помер, а сейм, як звичайно, нічого не хотів зробити козакам.

Коли зібрався конвокаційний сейм у Варшаві в 1648 році, справа Православної Віри стала бойовою справою. Усі Посли Київського Воєводства, а також Воєводства Волинського, рішуче вимагали, „щоб унія була знесена, і щоб тільки Грецька та Римська Віра оставалася".[27] У сеймі кипіло поміж шляхтою польською й українською, але православні не зріклися від своїх вимог.

Дуже гостро стала вся ця справа знищення унії й на наступному елекційному сеймі, й забрала багато часу. Поляки боронилися, й не погодилися ні на які права для Православних.[28]

Листопада 17-го 1648-го року був обраний новий польський король, Ян Казимир. Є звістка, що він, це бувши королевичем, посилав до Хмельницького Юзія Немирича й обіцявся, що коли Хмельницький його підтримає й він стане королем, то буде боронити Православну Віру та права козацтва.[29] Хмельницький цьому повірив, хоч не мав на те показних підстав, бож Ян Казимир був уже в той час єзуїтом та кардиналом, а це зовсім не пророкувало йому доброго ставлення до Православія, що потім і сталося.

Було чотири кандидати на трон польського короля: два сини покійного Володислава IV, Карл і Казимир, а також князь Седмигорадзя Ракочі та король Швеції. Богдан Хмельницький з великими погрозами став за Казимира, і той був таки обраний, хоч польське панство його не хотіло. Це була основна помилка всієї церковної політики гетьмана Хмельницького, яка жорстоко помстилася на всій його праці. Хмельницький міг і повинен був підтримати кандидата не поляка і не католика, і тоді всі справи Православної Віри й знищення унії, а може й незалежности України, пішли б зовсім інакше.

Богдан відразу спинив тоді свої військові дії, з приводу чого сучасник їх пише: „Тоді поляки шептялися, що певно Бог послав на Хмельницького сліпоту, коли з великими силами (він був тоді під Люблином) він не тільки не взяв столиці і не вкрив попелом усієї Польщі, але навіть ухилився від військових дій".[30] . . .

Новий король Ян Казимір зараз по своїх виборах прислав Хмельницькому листа, в якому обіцяв, що він поверне козакам усі їх давні лицарські права. „А щодо унії", — писав король, — „то ми теж хочемо задовольнити вашому прошенню належним чином". Отримавши такого листа від самого короля, Хмельницький зараз же, в Острові, видав свого універсала до польської шляхти в Україні. „Я хочу" — писав гетьман, „щоб ви за волею й приказом Його Королівської Величности, не задумували нічого злого проти нашої Грецької Релігії та проти ваших підданих"[31] . . .

Коли до Хмельницького, до Переяслава, прибули польські королівські комісари, то він на підпитку грозив їм 23 лютого 1649 р., між іншим: „Вибʼю з лядської неволі ввесь український народ . . . Спершу я воював за свою школу та кривду, тепер воюватиму за нашу Віру Православну!"[32] . . .

На початку 1649-го року Запорізьке Військо подало новому королеві петицію, в якій домагалося: „Щоб саме імʼя унії було скасоване, а позостались тільки Грецький та Римський Закони, так як то було зазвичаю Руси з Польщею (1569 року). Владики, що хочуть зоставатися в Законі Римському, хай здорові при ним зостаються, віддавши Русі Закону Грецького (віднятi) соборні Церкви грецькі та ставодавні фундації. І коли зостануться тільки два Закони, Римський і Грецький, як давніше було, то не буде загибелі християнських людей, братів наших, через унію, а без неї всі будемо жити в згоді".[33] Така була всенародня ненависть до унії!

Взагалі, вся українська шляхта домагалася покінчити з унією й дати Православію спокій. Року 1650-го Київська шляхта зібралася в Житомирі на сеймик. Й склала інструкцію своїм послам на сейм, щоб усі Костьоли в Україні були обернені в Церкви, „Бо й так пусткою стоять".[34]

Воєвода Адам Кисіль, провідник православних українців у Варшавському сеймі, нераз був зневажений у цій обороні батьківської Віри. Католики склали на нього пасквіля, в якому висміювали:

Не міг чорт унії
З схизматиком стравити, —
Мусів кисіль посолити
І хмелем приправити.[35]

Року 1650-го 1-го листопада Богдан Хмельницький з Військом Запорізьким склав у Чигирині листа до шляхетського Волинського сейміку, а в ньому писав, щоб шляхта на Варшавському сеймі домагалася, „щоб усі Церкви з Владиславами й добрами (силою відібрані унітам) віддані були, і ті Церкви, що на Костьоли обернені, і добра, від Церков одібрані, щоб повернуті були, і унія з них щоб була знесена, як нам у Пунктах Зборівських есть обіщано. Дорога нам Отчизна наша, але Віра прирожденна допоможно мусить бути, за яку ми все охоче вмирали. Ми домагаємось, щоб з Церков наших унія; якої ніколи перш не було, була знесена, і щоб Церкви всі наші й добра церковні, які ще в неволі знаходяться, нам, Народові Руському православному, віддані були. Панове ж уніяти, що чужого гвалтом посіли, хай одступляють, бо предки наші Віру Святу боронили, горла свої накладаючи. Польські Війська й руські Війська Запорозькі ставали (до бою), а не унітські, — про такі й не чути було!"[36]

Так сам Богдан стверджує, що уніяти не помагали йому в повстанні.

Коли Б. Хмельницький сильно побив Польщу, то 15 лютого 1649-го року був складений і підписаний Переяславський Трактат, і перші два його пункти були такі:

„1. Імʼя, і пам'ять, і слід унії, котору на Русі широко видим, нехай не будеть."

„2. Римським Костелам доверении, а уніятський не бути зараз".[37]

Ці два перші пункти, які повторюються і в пізніших трактатах, ясно показують, за що саме бився ввесь український народ, за що знялося полум'я повстання Богдана Хмельницького:

- Щоб зникли імʼя і пам'ять, і слід унії!

Це було власне те, на що можна було підняти всю Україну, чим можна було запалити її до збройного повстання. „Не хочемо унії!" це був крик усієї українськими й полянками скатованої України, і це треба мати на увазі кожному дослідникові Хмельниччини, коли хоче бути об'єктивним, а не фальшувати історію. Без цього зовсім незрозуміла буде Переяславська Рада 1654-го року.

За місяць до своєї смерті, Великий Гетьман знову офіційно висловив свої погляди на церковну справу в Україні Якраз тоді до Богдана приєдналася вся Пінська шляхта, й 20 червня 1657-го року вона склала в Чигирині писану пописгу: „Во імя Пресвятої Тройці, Отця Сина і Святого Духа. Описягаємо, волі Віри як Православної Грецької, так і Римської Католицької. якби хто з ворогів на них наступати мав, одностайно з Військом нашим Запорозьким ми й нащадки наші будемо боронити. Уніи, і всякі інші чужі Віри, нам і Війську Запорізькому противні й ворожі, повинні використовувати одностайно ми зо всією братією нашою".

28 червня 1657-го року гетьман відповів на це своїм актом, в якому заявив: „Чужі секти й унію, як причини великого зла, постановляємо обопільно використовувати, не відмовляючи одначе доступу до ласки нашої тим духовним (уніяти), які, пізнавши правду, і з відданням належного Митрополитові Київському послуху добру покуту учинять і будуть мати за собою гаряче прохання й рекомендацію нашого Духовенства".

Цікаво підкреслити повну релігійну толеранцію Великого Гетьмана, записану в цьому офіційному акті: „В обрядах потомки Наші і все Військо Запорізьке Римської Віри жодної перешкоди Ми й чинити не будемо, ані нікого примусом до Віри Православної Грецької навертати, як і записів давніх і свіжих на Костьоли відібрати й ництити не повинні, крім тих, які видерті з православних маєтків і які повстали з кривди убогих православних".[38]

Отож, як бачимо, Хмельницький завжди підкреслював і в своїх розмовах з військом чи народом, і в своїх перемовах з польськими послами, що він воює за волю Православної Віри та за знищення унії.

[23] Акты Южной и Западной России, т. III, ст. 285.

[24] Historiarum Poloniae 1733 p. ct. 25.

[25] Supplementum ad historica Russiae, Petropoli, 1848, 185—187.

[26] Н. Костомарів. II. 73.

[27] Памятники Кіев. Ком. 1868 р. т. I., ст. 332 і Липинський, ст. 244.

[28] Спись Актової Книги Київ.-Центр. Архіву ч. 19 ст. 40. В. Липинський, ст. 73.

[29] В. Липинський, ст. 76. Архів Чартерийських, кодекс 417 л. 124.

[30] В. Липинський, ст. 70-71, за рукописом Архіву Чарторийських ч. 417; Його ж: Z dziejów Ukrainy, 1912 p., ct. 843—844

[31] Памятники Київської Комиссіи, ч. I, ст 111 і 61. Див. Костомарів: Богдан Хмельницький. т. II, ст. 75-76.

[32] В. Липинський: ст. 13-15, з польських рукописів Архіву Чарторийських у Кракові ч 2446 л. 75-77 і ч. 2105 л. 31.

(Продовжени буде)

ЧИ ТРЕБА БУТИ ЧЛЕНОМ Св. ЦЕРКВИ (Парафії).

Не вистачає, щоб бути охрещеним і мати управнення називати себе християнином. Цього замало. Через Таїнство Хрещення людина стає Христовою і як така Йому належить. Отож, треба з Ним і для Нього жити. Не самим собою, але зі всіма тими, що також вірують у Нього, що Його визнають за свого Спасителя і живуть за Його науками, щоб таким способом сподобитися осягнути своє спасіння. Бо всі разом творять живе Тіло Христове, живу Христову Церкву. Ми всі є членами Церкви Христової з хвилини охрещення і такими маємо бути ціле наше життя.

Не оправдано казати: то нічого, що я не належу до Церкви, не ходжу до неї, але вроте я не вважаю себе за гіршого християнина від других, що ходять до Церкви. У одній із своїх відповідей Білій Грегем опровидав таке думання менш більш такими аргументами:

Так ти думаєш про себе? Маєш право мати свою думку, але що про тебе другі думають? Чи їх думка про тебе така висока, як твоя власна? Але й не не мій остаточний запит, каже Грегем. Що Бог думає? Чи вважає тебе за доброго християнина? Пригадай, що Він є твій Суддя, а не людина, і що ничого перед Ним не можна заховати, як пише Св. Ап. Павло: „І немає сотворіння, що сховалось би воно перед Ним, але все наге та відкрите перед очима Його, — Йому дамо звіт!" (Євр. 4, 13).

Ісус Христос сказав одного разу притчу на адресу тих, що себе вважали за праведних. Це притча про митаря і фарисея. (Лк. 18, 9-14). Фарисей гордий, високої думки про себе, вважав себе за праведного і дякував Богові, що він не такий, як другі люди. Митар же не робив собі фальшивих ілюзій про себе, — дивиться прямо в очі гіркій правді, і тільки молився, кажучи: „Боже, будь милостивий до мене грішного". І додав Ісус Христос: „Кажу вам, що цей останній вернувся додому більш оправданий чим перший".

Це є розумний досвід для тих, що ходять до Церкви молитися за свої гріхи і каятися за них. Вони не уявляють собі навіть на хвилинку, що вони кращі за других. Вони настільки чесні, що визнають свої гріхи; в покорі шукають Божого милосердя та сили опиратися злому в майбутньому. І, як висліл — вони оправдані перед Богом, примирені з Ним . І вони продовжують ходити до Церкви не тому, що вони почувають себе праведними, чи добрими, а тому, що вони стараються бути кращими, як є, і служити більш гідно Богові.

З того виходить, що людина-християнин не може жити без Церкви. Бо вона ніколи гілочка, що відрізана від свойого пня, не може приносити овочів. Треба бути органічно звязаним з Христовою Церквою, щоб бути християнином

Помиляються і ті з нас, що не вважають за конечне йти до церкви молитися, бо кажуть, що так само добре можна й самому молитися, навіть у лісі... Річ незаперечна, що кожний з нас, на самоті, не тільки може, але й повинен молитися Богу і прислухатися до Його голосу. І коли б ми були добрими послідовниками Христа, то ми б робили це не тільки один раз на день, а більше разів. Але не забуваймо, що Ісус Христос сказав: „Де двоє, або троє в ім'я Моє зібрані, — там Я серед них". (Мф. 18, 20); Впродовж усієї історії Церкви Христової ми переконуємося про абсолютну правдивість цих слів Ісусових. Де тільки збиралися Апостоли Христові на молитву, чи перші християни. вони відчули, що Христос серед них, і тому мала групка приклонників завоювала і змінила світ на кращий. Те саме й тепер стається. Де тільки є громада людей, що збираються і відчувають Христа поміж собою. вони також змінюють життєві умовини на к р а щ і. Об'єднані Христом, і з Христом поміж собою, ми можемо знову змінити світ і врятувати його. Значить, не без Церкви чи поза Церковою, але саме Церквою як громадою вірних.

Поза Церковою людина себе ніколи не буде почувати щасливою.(С. Вершовський в „Православіє і сучасність життя" пише: Церква є посередник чинником єднання. організованого громадою, що веде до Бога. Тільки в Церкві відкривається істина, правда і краса. Спасіння — тільки в Церкві і у ній джерело і вище здійснення добра".

Щастя людини в єдності з Богом і людьми, в любові і красі. І все це здійснюється на землі в Церкві. Саме в ній перебуває Царство Боже; вона веде нас до нього через Віру з знання, Таїнства і Богослужіння, церковно-громадське життя та діяльність. Християнство не від світу цього, але воно звернене до світу, щоб привести його до Бога", (Ст. 329).

А блаженний Августин у своєму творі „Сповідь" висловлюється: „Ти, Господи, створив нас для Себе, і неспокійне наше серце, поки не спічне в Тобі, о Боже!"

Церква не є ціллю світське, від людей, без чого можна обійтися. Церква, що є — Інституція Божа, і без неї ми — як сиротки без матері. Вона конечна для нашого спасіння, і кожний християнин не може бути християнином поза нею. Кожний повинен належати до своєї парафіяльної церкви, бо через неї він належить до Церкви Христової, до Церкви Божої.

Належати до церкви (парафії) — це не тільки ходити до неї. Треба мати долеглодженні всі формальності, щоб бути повноправним членом парафії: бути виписаним, дати свої дані, свою адресу і бути в постійному звязку з нею. Цікавність всією діяльністю парафіян, ходити на збори, давати себе вибрати до різних функцій, брати участь у всіх парафіяльних підприємствах та ходити на всі імпрези. Активно, жертвою часу, сили і гроша жити повно її життям.

Особливо такого тісного членства вимагається від нас в умовах канадійського життя. На це є багато причин. Їх перечислити в короткій статті не можливо, але декілька а них собі пригадаємо Все, що має наша Церква в Канаді, це здобули ті наші православні українці, що явно й активно до власної жертви, від самих початків по сьогодні, працювали для Неї. Це їх працю поблагословив Господь Бог і це їх здобуток (заслуга) а не тих, що стояли „збоку".

По дійсних членах судиться реальну вартість парафії, Церкви і її силу. Церкви хвалиться не тими, що в статистиці записані даної віри, (віроісповідання), але тими, що є д і й с н и м и членами, і яких вони знають.

Церква в Канаді не має своїх маєтків матеріяльних, якими могла б фінансувати свої потреби (я маю на увазі нашу Українську Православну Церкву). Її єдиний капітал, — це свідомі, щирі, віддані православні українці. Живий капітал.

Церковні Братства відограли величезну позитивну ролю в житті нашої Церкви, обороняючи її проти беззастережного наступу католиків та тяжи винародовлення нас як народу. Але цю ролю виконати могли тільки завдяки відданій. активній і жертвенній праці братчиків. Ще ніхто ніколи чогось не здобув, коли своїх рук не приложив. Це ж закон: „Роби, небоже, а Бог поможе!"

Багато у нас здобуто, але ще й багато остається до зроблення. Дитячі садки, таборі домі, відпочинкові оселі, видавництва, місійні фонди, дяківські і дириґентські школи тощо — ще перед нами. Кожного праця має місце і буде радо вітана. Тому ми мусимо бути в Церкві і в парафії! Хочемо кращого пізнання релігійного, морального, національного, добродійного, соціяльного, то не жлімо, що воно саме зробиться. Стоячи „збоку", ми його не піднесемо. Активними бути, — це обов'язок християнина. Бо маємо любити один другого, як самих себе, маємо нести тягарі один другого, — а хіба, не бувши членом церкви (парафії), ми виконуємо ці християнські повинності?

Які б аргументи хтось не підносив, щоб оправдати своє становище „збоку", вони будуть заславі, і його таки не оправдають. Ні старі, ні молоді, ні давні, ні нові канадійці, ні нарікання, що в нашій Церкві ще не все таке православне, як було б вдома, ні те, що я мистець, чи письменник — і не можу себе явно опреділювати до Православної Церкви, бо я належу всьому українському народові, —не роблять честу тим, що вдаються до таких аргументів і їх не звільнять від прямих і природніх обовязків до своєї Церкви. Це обман других і самих себе. Ніхто не візьме серйозно цих оправдань, а зрозуміє їх як взагалі нехіть до всяких обовязків і як слабість характеру.

По Церкві пізнається силу віри і культурність даної парафії, даного народу. Вона надзвичайно дорога для нас! Нічого не жаліймо для Неї! Кожний з нас, нехай і до маленької міри, стане її місіонером та заохочує і втягає тих, що „збоку", в активні члени. Памятаймо, що нема іншої установи, яка могла б нам замінити Церкву, і її ніколи не буде. Тож всі ставаймо в активні ряди її, в члени парафії! Нічого не біймось і не стіймо „збоку". Церква-Інституція Божа, побудована на скалі віри. Наша Українська Православна Церква, як частина Церкви Христової, також побудована на скалі віні ! її нічого знищити не зможе. як сказав Ісус Христос, — „навіть сили пекельні . . ." Вона вічна. Тож ставши її частинчими членами. ми удостоїмося через неї також в і ч н о г о щастя!

Прот. Дм. Фотій.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50
Передплатний часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ВАЖНА СПРАВА

Цього року має відбуватися Собор нашої Церкви.

Статут говорить між іншим таке: „Звичайний Собор Церкви скликає Консисторія через кожних п я т ь років, від 1955 року почавши."

Консисторія, маючи на увазі цю постанову, вирішила на своїх нарадах, що відбудеться 28-30 грудня, 1955 року, скликати Собор до Вінніпегу на 29-30 червня, 1955 року.

Отже дата і місце Собору установлені.

Тепер є обовязком Проводу Церкви-Консисторії, і Духовенства та вірних попрацювати, щоб добре приготовитися до Собору; знаємо, що кожне діло буває успішним, коли до нього відповідно приготовитися; так само наш Собор буде успішним, коли до нього належно приготовимося. Починаємо від тепер приготовлятися.

Є статутові справи, які на протязі часу від останнього Собору нашої Церкви виявилися, що їх треба поправити, змінити чи виключити. Їх треба перестудіювати, переговорити з членами церковної громади і запропонувати відповідну зміну. Іншими словами, Собор може Статут змінити або поправити. Зміну чи поправку може вносити сама Консисторія, але може це робити громада, місія чи парафія. Тільки треба мати на увазі, що зміна чи поправка Статуту мусить бути предложена у відповідний спосіб. А тому що зміна чи поправка мусить бути проголошена найменше місяць перед Собором, в органі нашої Церкви „Вістнику", то її треба прислати до Консисторії перед кінцем місяця квітня цього року.

На протязі найближчих місяців треба перестудіювати Статут, намітити зміни чи поправки його точок, скликати збори, і на цих зборах зміни чи поправки ухвалити, їх написати і прислати до Консисторії.

Консисторія помістить їх у „Вістнику", і тоді вони можуть бути предложені Соборові.

Громади вже від тепер повинні намітити і вибрати делегатів, які мають їх репрезентувати на нарадах Собору. Кожна, навіть найменша, громада нашої Церкви має привілей бути заступленою через свого делегата на Соборі. Більші громади можуть вислати більше число делегатів, як одного; від кожних додатяти пяти членів можуть вибрати одного делегата на Собор; а дальше — коли громада має 38 або 63, чи 88 членів і т.д. (коли понад 25 членів є ще більше їх, а особливо більше, як половина з 25) то-ді може вислати 2, 3, 4 делегатів. Коли більше членів у громаді, тоді можна і треба вибирати більше делегатів на Собор. Одно треба памятати, що на Собор конче треба вислати приписане число делегатів.

Не можна казати: нашого делегата там не конче треба; або — без нашого делегата Собор відбудеться.

Не можна бути скупими і не висилати делегата на Собор, бо то шкода грошей.

Собор є такий важний для нашого церковного життя, що не можна його легковажити ані не можна числитися з коштами. Собор займається святими справами, устроєм Церкви — установою Божої,—справами, що відносяться до нашого духовного життя, до спасення наших душ, до нашої вічности в будучім житті, тому не можемо ставити дрібні, матеріяльні і проминаючі справи вище цього.

Для Собору присвятимо всю свою увагу, всі свої сили, всі наші здібности, і не пожалуємо часу, ні чого іншого, щоб він для нас виконав завдання, для яких він установлений, а для будучих поколінь остався великою і святою подією навіки.

ЩО ВАЖНІШЕ

Кожна громада нашої Церкви має обовязок складати Дієцезіяльний Фонд, що потрібний на провадження всеї праці в її централі-Консисторії.

Про те, що гроші потрібні Консисторії,—всім відомо. Відомо також, на що вони уживне їх; на Соборах, кожен раз, від Консисторії бувають докладні звіти з усеї праці й видатків

Що Дієцезіяльний Фонд треба платити, — також усі члени нашої Церкви знають. Вони бували на Соборах і самі ухвалювали, що Дфонд є конечний, що його всі мають платити, та, як його платити і в якій висоті.

Все, так би виглядало, — ясне.

Та бувають люди, що вдають, що вони ніби не знають або не розуміють цього; бувають громади, що Дфонд дуже занедбують; буває й таке, що пишуть до Консисторії, що будують церкву, закупили дзвони або іконостас, або резиденцію для свого священика, чи площу під цвинтар, то помалювали церкву, а цього року подають, що не зародило збіжжя, і тому вони не можуть прислати нічого на Дфонд.

Є і „торговельники". Пишуть листи за листами й торгуються з Консисторією, щоб їх звільнити від плачення цього фонду або їм його зменшити.

А деякі попадають іще на цікавіший спосіб. Задовжилися. Кілька літ не присилали Дфонду. Аж під кінець пишуть: якщо нам подаруєте залеглий довг, то ми пришлемо Вам за цей рік те, що належиться.

Мусимо завважити, що Дієцезіяльний Фонд (Бюджет) дуже важний і його треба прислати кожного року і на час, звичайно з початком року. Він важний так само, як будова чи малювання церкви, як іконостас, як дзвони, як резиденція, як цвинтар і т.д. і т.д.

Не можна думати, що не пішлавши тих пару долярів Консісторії, ми багато, собі поможемо. Ні. Коли пішлемо гроші до Консисторії, то це громаді багато поможе. Це приучує членів до сповнювання обовязків. „Громада — великий чоловік", говорить народна мудрість; отже громада все виконує, — навіть і тоді, коли заплатить те, що належиться до головного осередку Церкви.

Відомо, що від Консисторії вимагають директивів, порад, виконання того чи іншого; вона має дати книжку, підручник для Недільної Школи, священика для парохії, і дяка, і т.д. Вона зможе всім послужити тоді, коли ні все буде мати фонди, і коли ці фонди будуть їй надсилати громади.

Отже без огляду на те — чи велика, чи менша праця йде в громаді; без огляду на те — чи що будують, чи закупують або плянують у громаді, — Дієцезіяльний Фонд (Бюджет) мусить бути заплачений до Консисторії, і то щорічно. Його не можна заведбувати і не платити.

Консисторія в цім іде на руку громадам. Вона приймає Дфонд легкими сплатами. І найбільша, і найменша громада не має труднощів його заплатити. Але він мусить бути вповні заплачений; ми перейшли на таку систему, де все вимірене й уплановане. Кожний цент, який призначений громаді прислати до Консисторії, має у цій системі своє місце. Не отримавши належних грошей, не можна справі дати справедливість. Тому громади, які не присилають Дфонду, роблять криву і шкоду своїй Церкві, — а цього не повинно бути.

Висота Дієцезіяльного Фонду для кожної громади дуже уміркована. Ні одна громада не має кривди. Отже не має і причини з ним відтягати, від нього ухилятися, його не надсилати.

Одно впадає в очі. Ні одна громада не здобулася на благородний жест, — іще не прислала щось поверх того, що їй призначене. А варто це зробити. Надвишка поможе Консисторії щось доброго й корисного й надпрограмового вконати для добра вірних і цілої Церкви.

Ці думки видвигаємо перед Собором, бо напевно про це буде там мова.

Прот. Є. Грицина.

ДІТИ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ „ШЛЯХТИ".

Большевицька газета „Ізвестія" (з 19. 2. 1954) подає, що в м. Хабаровську в середній школі, що є одною з найкращих у краю, майже одночасно мали місце такі випадки:

Син першого секретаря крайкома Гузева вдарив свого товариша залізною палкою по носовому хрящі так, що хлопець вже півроку в лікарні. Син відомого партійця Сухніна займається таким розбишацтвом, про яке газета пішла й не писати. Син підполковника Воробйова є злодієм. Учень 5-ої класи Сирйов, будучи пяним, порізав свойого однокласника. Учень 6-ої класи Сергеєв кинув учительці в обличчя тягарем, коли дістав від неї погану ноту (марки). Учні забили свого товариша Юрія Фальковського і т. д.

Всі вони є дітьми большевицьких партійних достойників, тому вони беруть приклад зі своїх батьків, якими усе вільно і вони допускаються злочинів над населенням, а діти знають про це.

Тяжке життя: мужда, невгода, неволя і т. д. часто так псують людського духа, як хороба тіло. Але псує людського духа також і велика розкіш. Як бачимо, душу можна втопити і в морі біди, і в морі розкоші, — сказати б: у морі сліз і в морі сміха. Може декому смерть духа в морі вина видається солодшою, ніж у морі сліз, однак в одному й другому випадку — це тільки смерть

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ ПРО МИТАРЯ І ФАРИСЕЯ

У Євангелії (Лк. 18:10-14) читаємо притчу Ісуса Христа про двох богомольців, що прийшли до Божого Дому помолитися. І в їх молитви виявилося, що один дякував Богові, а другий просив.

Фарисей каже: „Боже, дякую Тобі, що я не такий, як інші!... Пощу. Я жертвенний бо даю десятину на загальні потреби. Я кращий, чим митар..."

Він молився, але як же далеко ця молитва була від правдивої молитви людини! Він хвалив себе; вважався найкращим з усіх; найправедніший. Однак це не молитва, але самохвальба, — або правдиве фарисейство.

Молився, і в той самий час судив ближнього.

„Не судіть (нікого), щоб вас не суджено. І якою мірою міряте, (такою) відміриться вам. (Мт. 7:1, 2.).

Він бачив самі кращі сторони свого я, самі найкращі прикмети ближнього. Він не любив ближнього, тому й грішив. Він себе любив, себе хвалив, себе величав, і тому тяжко грішив.

Митар же бачив себе — якій то він грішний, який недостойний, який негідний. Він „стоячи здалеку (не наперед, не на видному місці), не хотів і очей піднести до неба, а бив себе в груди" і просив у Бога милости для себе, — великого грішника.

Він уповав на Бога. І тим удостоївся прощення гріхів і повалив в Ісуса Христа, а фарисей за свою самохвальбу, а не молитву, був осуджений.

Цею неділею починається приготовання до святого Великого Посту, який у християн є дуже важний, бо тоді маємо очистити душу від бездоганств та гріхів, покаятися, висповідатися, запричащатися, — щоб святими бути; щоб заслужити собі ласку й освячення, яке дає нам Господь Своєю жертвою на хресті.

У цю неділю, і в наступні, співається в церкві: „Покаяння двері відчини мені, Життедавче; бо дух мій лине до храму Твого Святого, носячи храм тіла ввесь занечищений. Ти ж, як Милосердний, очисти його ласкою Своєю милостивою!

„На стежку спасення настав мене, Богородице, бо безсоромними гріхами занечистив я душу свою і в лінощах усе життя своє пережив. Молитвами ж Своїми визволи мене від усякої нечистоти!

Згадуючи про безліч гріхів, що вчинив їх я, окаянний, дріжу за страшний день судний. Але надіючися на ласку милосердя Твого, кличу до Тебе, немовче Давид: Помилуй мене, Боже, з великої ласки Своєї!"

НЕДІЛЯ ПРО БЛУДНОГО СИНА

У Євангелії (Лк. 15:11-32.) є дуже гарна, повна доброї науки, притча, де наглядно представив Ісус Христос Боже милосердя, яке не має границь, — що Бог все готовий вранянити кожного, хто правдиво й щиро кається за свої гріхи.

Зміст притчі відомий. Був син у батька, якому здавелося трудно жити під опікою свого тата. Він забрав те, що йому належалося, покинув дім, батька й матір, і вибрався „в світ за очі". Прогайнував те, що мав.

Після веселого життя настунила біда. І аж тоді він опам'ятався. Щодно побачив, куди зайшов. І аж тоді оцінив щастя, яке мав у домі свого отця. В його душі стала переміна. Він зрозумів, який біль спричинив своєму батькові; і рішив він це направити: рішив вернутися й перепросити тата; і просити, щоб прийняв його вже не за сина, бо він цього не гідний; вже буде він задоволений, коли буде хоча робітником найнижчим, та аби хоча коло свого отця.

Як надумав, так і зробив.

Прекрасно змалював Ісус Христос батька, який простив дитині всі провини, та радів з повороту його додому. І батько поставив його знову на те саме місце, де був раніше, поки вийшов з дому.

У притчі представлений упадок людини. І коли вона до такого себе допустить, вона має змогу піднестися з того упадку. Треба тільки застановитися над собою, чим ми були, а чим є.

А дальше треба рішити — покинути гріх, поправитися; рішення перемінити в діло. Як рішить, то треба й виконати.

Коли син вернувся, то батько його привітав: пригорнув до-себе, дав нову одіж, поставив його на давне місце... Через покаяння грішник стає Богові приємним; через святі Тайни Сповіді і Причасти одягається в нове духове одіяння.

Серце людини наповняється радістю, і в небі велика радість.

Ця притча заохочує кожного, хто віддалився від Бога через свої гріхи, застановитися над своїм станом, — побачити, де був колись, а де є тепер. Вона закликає до каяття, до повороту додому, до Бога, до освячення і світ, де є святість, правда і любов. І на це дуже відповідним часом є святий час Великого Посту.

Покаятися, віднайти святість, бути щасливим під опікою Бога, ніколи більше не віддалятися від Небесного нашого Отця, — закликає нас свята Церква. І ми повинні послухати її голосу для нашого власного добра й щастя, використавши даний нам для того великий Піст.

Христос Родився — Славіте Його

(Промова о. В. Слюзара по радію CBC)

Дорогі брати й сестри Українці!

Як минулого, так і цього року на Різдвяні свята лунають голосні клично: „Назад до Вифлеєму"! Назад до зорі, яка своїм ясним променням освічувала шлях, що звів трьох мудреців зо Сходу до Джерела вічної Мудрости! Назад до Божої Правди, що зродилась в убогій вифлиємській стайні!

Такі клично лунають сьогодні по всьому світі, бо вже всюди даються болюче відчувати смертоносні проміння червоної зірки, що повисла над Кремлем у Москві, і намагається силою і терором звести людство в його віками освячений шлях. Самий факт, що світ заговорив про „повернення до Вифлеєму" свідчить про те, в яку велику моральну безодню впало людство та як далеко воно відійшло від тієї тайни людського життя, яку об'явив Той, Хто, несповна дві тисячі літ тому, народився в Вифлеємі.

Ніхто не заперечує, що світ доходить сьогодні до найвищих технічних осягів.

Що він розгадав атомову енергію і винайшов такі отруйні гази та бактерії, які можуть впродовж кількох годин загубити мільйони людей.

Однак, така користь із цього теперішнього покоління, що поставило мертву машину вище живої людини — а людність, етику й мораль — нижче механічного поступу? Яка користь із покоління, яке зродило Сталіне і йому подібних, заступивши страх перед Богом — страхом перед змагріялізованою потворою в людській подобі, яка де не ступить, там несе за собою страх, муки, страждання і смерть!

Такі насуваються думки, коли приглядаємося до моральної сторони сучасного стану людської культури.

Як бачимо, сам матеріяльний поступ, — коли він не пройнятий, не опанований моралью, — не веде до культури й цивілізації. Досить вдуматись у те, що діє і плянує Кремль, щоб зрозуміти трагедію нинішньої доби, яка допустила до того, що сотні мільйонів віруючих людей, — а в тому числі й наш безталанний український нарід, — опинились сьогодні під безбожницькою деспотією, в якій людина — тільки раб і машина.

Ще не пізно звернути з блудної дороги!

Ще є на світі місця, звідки можна проголошувати, що Христос будував своє Царство без мільйонових армій, без тюрем, концентраційних таборів та чрезвичайок, а тільки на ЛЮБОВІ до БОГА і ближніх! Ми якраз живемо в такому місці! Спитаймо, дорогі-мої, самих себе, чи ми вповні використовуємо цю нагоду творити справжнє Царство Боже на землі, для якого прийшов на світ Син Божий, чи — занурившись цілим своїм єством у буденщину — забуваємо не тільки про страждаючу Матір

„Україну, а й про наших рідних діток? Наше „повернення до Вифлеєму" мусить бути підтримане сильною і непохитною вірою в НОВОНАРОДЖЕНЕ ДИТЯ — ІСУСА ХРИСТА. На щиті нашої віри вишімо великими і незникненими буквами слова св. пророка Ісаії: З НАМИ БОГ, РОЗУМІЙТЕ НАРОДИ І ПОКОРЯЙТЕСЯ, БО З НАМИ БОГ!

о. В. Слюзар.

„БІЛА ВІЙНА"

Це війна зі снігом. Австрія в 1884 р. збудувала залізничний шлях, званий Арльберг, в горах Альпах. По обох боках шляху стоять стрімкі, мов стіни, скали. З тих скал часто зісуваються на шлях велитенські лявіни снігу, що засипують залізницю й цілі потяги. Австрійці сильно боряться з тим нещастям. Відколи той шлях збудовано, боротьба з лявінами коштує вже поверх 50 мільйонів долярів.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:
„ВІРА й КУЛЬТУРА"
місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., квартярічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50
Редакційний часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ВАЖНА СПРАВА

Цього року має відбуватися Собор нашої Церкви.

Статут говорить між іншим таке: „Звичайний Собор Церкви скликає Консисторія через кожних п я т ь років, від 1955 року почавши."

Консисторія, маючи на увазі цю постанову, вирішила на своїх нарадах, що відбудеться 26-30 грудня, 1955 року, скликати Собор до Вінніпегу на 29-30 червня, 1955 року.

Отже дата і місце Собору устновлені.

Тепер є обовязком Проводу Церкви-Консисторії, і Духовенства та вірних попрацювати, щоб добре приготовитися до Собору; знаємо, що кожне діло буває успішним, коли до нього відповідно приготовитися, так само наш Собор буде успішним, коли до нього належно приготовимося. Починаємо від тепер приготовлятися.

Є статутові справи, які на протязі часу не від останнього Собору нашої Церкви виявилися, що їх треба поправити, змінити чи виключити. Їх треба перестудіювати, переговорити з членами церковної громади і запропонувати відповідну зміну. Іншими словами, Собор може Статут змінити або поправити. Зміну чи поправку може вносити сама Консисторія, але може це робити громада, місія чи парафія. Тільки треба мати на увазі, що зміна чи поправка Статуту мусить бути предложена у відповідний спосіб. А тому що зміна чи поправка мусить бути проголошена найменше місяць перед Собором, в органі нашої Церкви „Вістнику", то її треба прислати до Консисторії перед кінцем місяця квітня цього року.

На протязі найближчих місяців треба перестудіювати Статут, намітити зміни чи поправки його точок, скликати збори, і на цих зборах зміни чи поправки ухвалити, їх написати і прислати до Консисторії.

Консисторія помістить їх у „Вістнику", і тоді вони можуть бути предложені Соборові.

Громади вже від тепер повинні намітити і вибрати делегатів, які мають їх репрезентувати на нарадах Собору. Кожна, навіть найменша, громада нашої Церкви має привілей бути заступленою через свого делегата на Соборі. Більші громади можуть вислати більше число делегатів, як одного; від кожних двадцяти парі членів можуть вибрати одного делегата на Собор; а дальше, коли громада має 38 або 63, чи 88 членів і т.д., (коли понад 25 членів є ще більше їх, а особливо більше, як половина з 25) тоді може вислати 2, 3, 4 делегатів. Коли більше членів у громади, тоді можна і треба вибирати більше делегатів на Собор. Одно треба памятати, що на Собор конче треба вислати приписане число делегатів.

Не можна казати: нашого делегата там не конче треба; або — без нашого делегата Собор відбудеться.

Не можна бути скупими і не виписувати делегата на Собор, бо то шкода грошей.

Собор є такий важний для нашого церковного життя, що не можна його легковажити ані не можна числитися з коштами. Собор займається святими справами, устроєм Церкви — установи Божої,—справами, що відносяться до нашого духовного життя, до спасення наших душ, до нашої вічности в будучім житті, тому не можемо ставити дрібні, матеріяльні і проминаючі справи вище нього.

Для Собору присвятимо всю свою увагу, всі свої сили, всі наші здібности, і не пожалуємо часу, ні чого іншого, щоб він для нас виконав завдання, для яких він установлений, а для будучих поколінь остався великою і святою подією навіки.

ЩО ВАЖНІШЕ

Кожна громада нашої Церкви має обовязок складати Дієцезіяльний Фонд, що потрібний на провадження всеї праці в її Централі-Консисторії.

Про те, що гроші потрібні Консисторії,—всім відомо. Відомо також, на що вона уживає їх; на Соборах, кожен раз, від Консисторії бувають докладні звіти з усеї праці й видатків.

Що Дієцезіяльний Фонд треба платити, — також усі члени нашої Церкви знають. Вони бували на Соборах і самі ухвалювали, що ДФонд є конечний, що його всі мають платити, та, як його платити і в якій висоті.

Все, так би виглядало, — ясне.

Та бувають люди, що вдають, що вони ніби не знають що не розуміють цього; бувають громади, що ДФонд душе занедбують; буває й таке, що пишуть до Консисторій, що будують церкву, закупили дзвони або іконостас, або резиденцію для свого священика, чи площу під цвинтар, то помилювали церкву, в цього року подякують, що не зародило збіжжя, і тому вони не можуть прислати нічого на ДФонд.

Є і „торговельники". Пишуть листи за листами й торгуються з Консисторією, щоб їх звільнити від плачення цього фонду або їх його зменшити.

А деякі попадають іще на цікавіший спосіб. Задовжилися. Кілька літ не присилали ДФонду. Аж під кінець пишуть: якщо нам повторите залеглий довг, то ми прищлемо Вам за цей рік те, що належиться.

Мусимо замітити, що Дієцезіяльний Фонд (Бджет) дуже важний і його треба присилати кожного року і на час, звичайно з початком року. Він важний так само, як будова чи малювання церкви, як іконостас, як дзвони, як резиденція.

Не можна думати, що не післеним тих пару долярів (Консисторій, ми багато то собі поможемо. Ні. Коли пішлемо гроші до Консисторії, то це громаді багато поможе. Це приучує членів до спосібності обовязків. „Громада — великий чоловік", говорить народна мудрість; отже громада все виконує, — навіть і тоді, коли заплатить те, що належиться до головного осередку Церкви.

Відомо, що від Консисторії вимагають директивів, порад, виконання того чи иншого; вона має дати менажку, підручник для Недільної Школи, священика для парохії, і дяка, і т.д. Вона зможе всім послужити тоді, коли не все буде мать фонди, і коли ці фонди будуть їй надсилати громади.

Отже без огляду на те — чи велика, чи мешша праця йде в громаді; без огляду на те — чи що будують, чи закуповують або плянують у громаді, — Дієцезіяльний Фонд (Бджет) мусить бути заплачений до Консисторії, і то щорічно. Його не можна занедбувати чи платити.

Консисторія в цім іде на руку громадам. Вона приймає ДФонд легкими сплатами. І найбільша, і найменша громада не має трудношів його заплатити. Але він мусить бути вповні заплачений; ми перейшли на таку систему, де все виміряне й уплановане. Кожний цент, який призначений громаді прислати до Консисторії, має у цій системі своє місце. Не отримавши належних грошей, не можна справі дати справедливість. Тому громади, які не присилають ДФонду, роблять кривду і шкоду своїй Церкві, — а цього не повинно бути.

Висота Дієцезіяльного Фонду для кожної громади дуже умірковна. Ні одна громада не має кривди. Отже не має і причини з ним відтягати, від нього ухилятися, його не надсилати.

Одно впадає в очі. Ні одна громада не здобулася на благородний жест, — іще не прислала щось поверх того, що їй призначене. А варто це зробити. Надвишка поможе Консисторії щось доброго й корисного й наддопрограмового виконати для добра вірних і цілої Церкви.

Ці думки видвигаємо перед Собором, бо напевно про це буде там мова.

Прот. Є. Грицина.

ДІТИ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ „ШЛЯХТИ".

Большевицька газета „Ізвестія" (з 19. 2. 1954) подає, що в м. Хабаровську в середній школі, що є одною з найкращих у краю, майже одночасно мали місце такі випадки:

Син першого секретаря крайкома Гузева вдарив свого товариша залізною палкою по носовому хрящі так, що хлопець вже півроку в лікарні. Син відомого партійця Сухніна займається таким розбишацтвом, про яке газета пішла й не писати. Син підполковника Воробйова є злодієм. Учень 5-ої класи Сирйов, будучи пяним, порізав свойого одноклясника. Учень 6-ої класи Сергеєв кинув учительці в обличчя тягарем, коли діставав від неї погану ноту (марки). Учні забили свого товариша Юрія Фальковського і т. д.

Всі вони є дітьми большевицьких партійних достойників, тому вони беруть приклад зі своїх батьків, яким усе вільно і які допускаються злочинів над населенням, а діти живуть про це.

Тяжке життя: нужда, негода, неволя і т. д. часто так псують людського духа, як хороба тіло. Але псує людського духа також і велика розкіш. Як бачимо, душу можна втопити і в морі біди, і в морі роскоші, — сказати б: у морі сліз і в морі вина. Може декому смерть духа в морі вина видається солодшою, ніж у морі сліз, однак в одному й другому випадку — це тільки смерть.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ ПРО МИТАРЯ І ФАРИСЕЯ

У Євангелії (Лк. 18:10-14) читаємо притчу Ісуса Христа про двох богомольців, що прийшли до Божого Дому помолитися. І з їх молитви виявилося, що один дякував Богові, а другий просив.

Фарисей казав „Боже, дякую Тобі, що я не такий, як інші. . . Пощу. Я жертвенний бо даю десятину на загальні потреби. Я кращий, чим митар . . ."

Він молився, але як же далеко ця молитва була від правдивої молитви людини! Він хвалив себе; вважався найкращим з усіх; найправедніший. Однак це не молитва, але самохвальба, — або правдиве фарисейство.

Молився, і в той самий час судив ближнього.

„Не судіть (нікого), щоб вас не осуджено. І якою мірою міряте, (такою) відміряться вам. (Мт. 7:1, 2.).

Він бачив сами кращі сторони свого я, і самі найгірші прикмети ближнього. Він не любив ближнього, тому й грішив. Він себе любив, себе хвалив, себе величав, і тому тяжко грішив.

Митар же бачив себе — такий то він грішний, такий недостойний, такий негідний. Він „стоячи здалеку (не наперед, не на видному місці), не хотів і очей піднести до неба, а бив себе в грудя" і просив у Бога милости для себе, — великого грішника.

Він уповав на Бога. І тим удостоївся прощення гріхів і похвали в Ісуса Христа, а фарисей за свою самохвальбу, а не молитву, був осуджений.

Цею неділею починається приготовання до святого Великого Посту, який у християн є дуже важний, бо тоді маємо очистити душу від бездержности та гріхів, покаятися, висповідатися, запричащатися, — щоб святими бути; щоб заслужити собі ласку й освячення, яке дає нам Господь Своєю жертвою на хресті.

У цю неділю, і в наступні, співається, в церкві: „Покаяння двері відчини мені, Життедавче; бо дух мій лине до храму Твого Святого, носячи храм тіла ввесь занечищений. Ти ж, як Милосердний, очисти його ласкою Своєю милостивою!

„На стежку спасення настав мене, Богородице, бо безсоромними гріхами занечистив я душу свою і в лінощах усе життя своє пережив. Молитвами ж Своїми визволи мене від усякої нечистоти!

Згадуючи про безліч гріхів, що вчинив їх я, окаянний, дріжу за страшний день судний. Але надіючися на ласку милосердя Твого, кличу до Тебе, неначе Давид: Помилуй мене, Боже, в великої ласки Своєї!"

НЕДІЛЯ ПРО БЛУДНОГО СИНА

У Євангелії (Лк. 15:11-32.) є дуже гарна, повна доброї науки, притча, де наглядно представив Ісус Христос Боже милосердя, яке не має границь, — що Бог все готовий вибачити кожному, хто правдиво й щиро кається за свої гріхи.

Зміст притчі цікавий. Був син у батька, якому здавалося трудно жити під опікою свого тата. Він забрав те, що йому належалося, покинув дім, батька й матір, і вибрався „в світ за очі". Пробайдикував те, що мав.

Після веселого життя наступила біда. І аж тоді він опам'ятався. Згадав побачив, чуди набрав. І аж тоді обізнався щастя, яке мав у домі свого отця. В його душі стала переміна. Він зрозумів, який біль спричинив свому батькові; і рішив він це направити: рішив вернутися й перепросити тата; і просити, щоб він цього не гідний; аже буде він вдоволений, коли буде хоча робітником найнижчим, та аби хоча коло свого отця.

Як надумав, так і зробив.

Прекрасно змалював Ісус Христос батька, який простив дитині всі провини, та радів з повороту його додому. І батько поставив його знову на те саме місце, де був раніше, поки вийшов з дому.

У притчі представлений упадок людини. І коли вона до такого себе допустить, вона має змогу піднестися з того упадку. Треба тільки застановитися над собою, чим ми були, а чим є.

А дальше треба рішити — покинути гріх, попрактися; рішення переминити в діло. Як рішив, то треба й виконати.

Коли син вернувся, то батько його привітав: пригорнув до себе, дав нову одіж, поставив його на давне місце. . . Через покаяння грішник стає Богові приємний; через святі Тайни Сповіді і Причасти одягається в нове духове одіння.

Серце людини наповняється радістю, і в небі велика радість.

Ця притча зворушує кожного, хто віддалився від Бога через свої гріхи, застановитися над своїм станом, - побачити, де був колись, а де є тепер. Вона закликає до каяття, до повороту додому, до Бога, в обставини і світ, де є святість, правда і любов. І на це дуже відповідним часом є святий час Великого Посту.

Покаятися, відзискати святість, бути щасливим під опікою Бога, ніколи більше не віддалятися від Небесного нашого Отця, — закликає нас свята Церква. І ми повинні послухати її голосу для нашого власного добра й щастя, використавши даний нам для того великий Піст.

Христос Родився — Славіте Його

(Промова о. В. Слюзара по радію СВС)

Дорогі брати й сестри Українці!

Як минулого, так і цього року на Різдвяні свята лунають голосні кличі. „Назад до Вифлеєму"! Назад до зорі, яка своїм ясним променням освічувала шлях, що звів трьох мудреців зо Сходу до Джерела вічної Мудрости! Назад до Божої Правди, що зродилась в убогій вифлеємській стайні!

Такі кличі лунають сьогодні по всьому світі, бо вже всюди даються боляче відчувати сенятоносні проміння червоної зірки, що повисла над Кремлем у Москві, і намагається силою і терором звести людство з його вікови освяченого шляху. Самий факт, що світ заговорив про „повернення до Вифлеєму" свідчить про те, в яку велику моральну безодню впало людство та як далеко воно відійшло від тієї тайни людського життя, яку обявив Той, Хто, несповна дві тисячі літ тому, народився в Вифлеємі.

Ніхто не заперечує, що світ доходить сьогодні до найвищих технічних осягів.

Що він розгадав атомову енергію і винайшов такі отруйні гази та бактерії, які можуть впродовж кількох годин загубити мільйони людей.

Однак, яка користь із цього теперішнього покоління, що поставило мертву машину вище живої людини — а людність, стику й мораль — нижче механічного поступу? Яка користь із покоління, яке зродило Сталина і йому подібних, заступивши страх перед Богом — страхом перед зматеріялізованою потворою в людській подобі, яка де не ступить, там несе за собою страх, муки, страждання і смерть!

Такі насуваються думки, коли приглядаємося до моральної сторони сучасного стану людської культури.

Як бачимо, сам матеріяльний поступ, коли він не пройнятий, не опанований моралью, — не веде до культури й цивілізації. Досить вдуматись у те, що діє і плянує Кремль, щоб зрозуміти трагедію нинішньої доби, яка допустила до того, що сотні мільйонів віруючих людей, — а в тому числі й наш безталанний український нарід, — опинились сьогодні під безбожницькою деспотією, в якій людина — тільки раб і машина.

Ще не пізно звернути в блудної дороги!

Ще є на світі місця, звідки можна проголошувати, що Христос будував своє Царство без мільйонових армій, без тюрем, концентраційних таборів та чрезвичайок, а тільки на ЛЮБОВІ до БОГА і ближніх! Ми якраз живемо в такому місці! Спитаймо, дорогі мої, самих себе, чи ми вповні використовуємо цю нагоду творити справжнє Царство Боже на землі, для якого прийшов на світ Син Божий, чи — занурившись цілим своїм єством у буденщину — забуваємо не тільки про страждалу Матір — Україну, а й про наших рідних діток? Наше „повернення до Вифлеєму" мусить бути підтримане сильною і непохитною вірою в НОВОНАРОДЖЕНЕ ДИТЯ — ІСУСА ХРИСТА. На щиті нашої віри випишімо великими і незникненими буквами слова св. пророка Ісаії: З НАМИ БОГ, РОЗУМІЙТЕ НАРОДИ І ПОКОРЯЙТЕСЯ, БО З НАМИ БОГ!

о. В. Слюзар.

„БІЛА ВІЙНА"

Це війна зі снігом. Австрія в 1884 р. збудувала залізничний шлях, званий Арльберг, в горах Альпах. По обох боках шляху стоять стрімкі, мов стіни, скали. З тих скал часто зісуваються на шлях велитенські лявини снігу, що засипують залізницю й цілі потяги. Австрійці сильно борються з тим нещастям. Відколи той шлях збудовано, боротьба з лявинами коштує вже поверх 50 мільйонів долярів.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:
„ВІРА й КУЛЬТУРА"
місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave,
Winnipeg, Man. Canada.

Відділ Молоді

СТИХИ СВ. ПИСЬМА ДЛЯ ДІТЕЙ

„Будьте добрими одні до одних". (Еф. 4:32)

„Помич мені приходить від Господа". (Пс. 120:2).

„Ми Його люди". Пс. 99:3).

„Поможи мені, Господи Боже мій". (Пс. 109:26).

„Роби те, що є правильне і добре". (Повт. Зак. 6:18.)

„Буду каятися за свої гріхи". (Пс 38:18).

„Господь скерує ласку Свою вдень (до мене)". (Пс. 41:9.)

„Помилуй мене, Боже, з великої ласки Своєї". (Пс. 50:1.)

„Бо ласка Твоя краща від життя, уста мої Тебе прославляють". (Пс. 622:4.)

„Господь визволить тебе від смутку." (Іс. 14:3.)

„Гори рухнуться і гроби затрясуться, а ласка Моя не відвернеться від тебе." (Іс. 54:10.)

„Вічовічною любовю полюбив я тебе." (Єр. 31:3.)

„Чого попросите тільки від Отця Мого в Моє імя — Він дасть вам." (Ів. 16:23.)

„Почув Господь благання моє, прийняв Господь молитву мою." (Пс. 6:10.)

„Господи, Боже мій, на Тебе надію покладаю, спаси мене від усіх напасників моїх". (Пс. 7:2.)

„Правдива моя поміч від Бога." (Пс. 7:11.)

„На місці зеленім Він оселив мене; коло води спокійної виховав мене." (Пс. 22:2.)

„Ти наготовив передомною стіл в присутності ворогів моїх." (Пс. 23:5.)

„Господь охоронить його, і оживляє його." (Пс. 40:2.)

„Бо Він Бог мій і Спаситель мій; Він моя оборона, тому не захитаюся." (Пс. 61:7.)

„Господь — то твій сторож; Господь твоя тінь по правій руці твоїй". (Пс. 121:5.)

КОГО Я ЛЮБЛЮ

Люблю Бога, тата маму,
Люблю всю родину,
Люблю щиро нашу тиху,
Рідну хатину.
І нема на світі друга,
Як отець і мати,
Та й миліші над рідну
Я не знайду хати.
(Автор незнаний)

ПОЯСНЕННЯ: РОДИНА — це всі родичі: тато (батько, отець), мама (мати), діти. Це ближча родина. А є ще дядько, — то брат тата або мами; тета-сестра тата або мами; дідо-тато твого тата або мами; баба (бабуня, бабця)-мама твого тата або мами; є іще ПЕРШІ БРАТИ, — це брати і сестри по стороні дядька чи тети.

ТИХА хатина — це саме, що спокійна хатина, де люди живуть у любові, не сперечаються, не гніваються, не сваряться.

РІДНА хата (хатина — це здрібніле слово або пестливе) — це хата, де ми родилися і виростали та виховувалися.

ДРУГ — це приятель (англ. „фрєнд").

Миліший, мила — походить від слова милий, мила — дорогий, улюблений, гарний для ока, уха. (англ. „прити", „най-ес", „ві-т").

ЗНАЙДУ — від слова знаходити. Означає вибрати між подібними предметами. Шукати, вишукувати те, чого хочемо або бажаємо. Хто в вежі: сусідські, чужі, багаті, бідні, — а рідна хата буває для нас найпри-миліша, найми-ліша.

ПРЕСВЯТА ДІВА МАРІЯ

У місті Назареті проживали побожні Яким і Анна. Була в них дочка на імя Марія. Була вона дуже побожна, часто молилася, відвідувала святиню, слухняна своїм родичам, і жила так, як це найбільше приємно Богові.

І вибрав Бог на матір Ісуса Христа.

АРХАНГЕЛ ГАВРИЛ З'ЯВЛЯЄТЬСЯ

Коли настав час призначений Богом, щоб на світ прийшов Ісус Христос, Пресвятий Діві Марії з'явився архангел Гавриїл, посланий з неба, щоб їй звістити, що Вона стане Матірю Сина Божого, Якиї має прийти на землю з небес, щоб принести людям спасення.

Архангел Гавриїл привітав Марію так: „Радуйся, Благодатна Маріє! Господь з Тобою! Ти є благословенна між жінками!"

ЩО ЗВІСТИВ АРХАНГЕЛ

Сама поява архангела здивувала Пресвяту Марію. І затривожилася. Це зрозумів небесний посланець, тому й говорив дальше: „Не бійся, Маріе! Ти здобула ласку в Бога великої ласки. Ти будеш Матірю сина, і назвеш Його імям Ісус. Він буде великий і славний, бо буде Сином Найвищого Бога.

„Він буде наслідником царя Давида і царству Його не буде кінця".

ПРЕСВЯТА ДІВА ДИВУЄТЬСЯ

Це все, що говорив Божий посланець Марії, було їй незрозуміле, й тому Вона дивувалася. А Він їй пояснив „Дух Святий зійде на Тебе. Сила Небесного Бога Тебе осяє. Те, що породиш, буде Святим, бо буде Сином Великого Бога".

Це була вість про народження Ісуса Христа. І в колядці про це співаємо:

Видів Бог, видів Сотворитель,
Що звесь світ погибає,
Архангела Гавриїла
В Назарет посилає.
Возвістити тайну йому:
Бог приходить до Вифлиему!
Славне місто Вифлием,
Він отворить нам Едем (рай).

БЛАГОВІЩЕННЯ

Ця вість, що її приніс із неба Божий посланець архангел Гавриїл, була для всіх дуже приємна, добра, благословенна. На означення цього колись було слово „благий". Тому її назвали благою вісткою „благовіщенням". Установлювали свято на памятку тої славної події, Церква назвала його „Благовіщення Пресвятої Діви Марії".

Благовіщення припадає 7-го квітня і належить воно до ряду більших свят на честь Пречистої Матері Ісуса Христа, — Богородиці.

У Церкві звуть його — „Богородичне Свято."

КОЛИ РОБИМО НА СОБІ ЗНАК СВЯТОГО ХРЕСТА (ХРЕСТИМОСЯ).

Треба хреститися на початку кожної молитви. Ні одної молитви не можна починати без знаку святого хреста на собі.

Кожне Богослужения починаємо знаком святого хреста.

У часі Богослужения, коли згадується Пресвяту Трійцю, Отця і Сина і Святого Духа, коли приймаємо благословення від духовних осіб, — тоді хрестимося

Перед почином праці, після її закінчення, коли вибираємося в дальшу дорогу, коли переходимо коло святих місць (церква, хрест, цвинтар, капличя), коли згадуємо померших, — тоді хрестимося.

Коли входимо до церкви або виходимо з неї, то робимо на собі знак святого хреста.

Коли почуємо дзвін, що звіщає смерть (кінець життя) християнина, — тоді хрестимося.

Християни часто роблять на собі знак святого хреста.

ПОВЕДЕННЯ В ЦЕРКВІ

Церква — це Божий Дім. Тож як і всюди: в нашім домі, в канцелярії (офісі,) школі, на дорозі, при праці,—обовязують нас певні правила, так само обовязують нас певні правила і в церкві, в часі Богослужень.

ВХІД ДО ЦЕРКВИ

Входимо до церкви поважно, спокійно, побожно.

Коли йдемо в товаристві когось, — наших родичів, приятелів, знайомих, — то не можна говорити заголосно, ні сміятися занадто весело, ані показувати будь-що таке, що показувало б, що ми не оцінюємо тої установи, яку дав нам Ісус Христос.

Накриття з голови, капелюх чи шапку, треба скинути перед дверми церкви (знадвору); чоловікам та хлопцям з накритою головою ніколи не входити до церкви

Жінки замужні входять з накриттям на голові; дівчата можуть входити до церкви без накриття голови.

Входячи до церкви, треба перехреститися, бо те місце, куди ми прийшли, є святе.

Дальше, йдемо до тетрапода, де є хрест і образ, хрестимося два рази, цілуємо хрест і образ, і знов хрестимося один раз, і відходимо на своє місце, де ми повинні перебувати цілий час, до закінчення Богослужения.

МОЛИТВА

Прийшовши на місце, де ми бажаємо бути під час Богослужения, говоримо молитви. Їх можна говорити стоячи, або клячучи. Однак молитви треба побожно; нінуди не розглядатися, свій зір скеровувати до вівтаря, або образів, і так треба перебувати до кінця Богослужения.

. . . гнів Божий з'являється з неба на всяку безбожність і неправду людей, що правду тамують неправдою. . . (Рим. 1, 18).

[illegible] ЖИТТЯ

В Торонті 5-го грудня 1954 р. Наукове Товариство ім. Шевченка влаштувало наукову сесію для вшанування памяти пок. митрополита Андрея Шептицького в 10-ліття його смерти. На тій сесії відомий і авторитетний серед українських католицьких кругів історик, проф. д-р Микола Чубатий з ЗДА прочитав наукову доповідь про митополита Андрея графа Шептицького.

До того широкого матеріялу про покійного Митрополита, який вже до сього часу був подений і відомий, проф. Чубатий додав цілком новий матеріял, що ще досі не був відомий широкому загалові, і що проливає ще більше світла на постать видатного Митрополита католиків української національности.

Ось що сказав проф. Чубатий:

Митрополит Шептицький в 1912 р. потаємно відбув подорож до Росії на офіціальні особисті документи, — під фальшивим імям і прізвищем, як ніби купець, він виїхав до Росії в унійній справі. Він відвідав своїх приятелів та однодумців в Україні й Білорусі та мав намір купити на білоруському Поліссі великий земельний маєток, щоб роздінити його поміж тих православних селян, які погодяться б прийняти унію в Римом. Одначе свого наміру він не здійснив, бо мусів нагло виїхати з Росії до Австрії, це тому, що російський часопис „Новое Время" помістив нагло вістку, що на території російської держави потаємно й нелегально перебуває під фальшивим прізвищем і з фальшивими документами митрополит Андрей граф Шептицький та провадить акцію з наміром повалити Урядославну Церкву.

Проф. Чубатий сказав, що російська жандармерія подивилася на це „крізь пальці", щоб не дражнити Арстрії, і дозволила Митрополитові виїхати, вдаючи, що нічого не знає.

Розмір подвигу митр. Шептицького оцінимо тоді, коли зважимо те, що він був доктором права, і знав, яка важка тюрма йому грозила б за недозволений перехід границі з фальшивими документами, коли б він був попався. Знав, як наражене було б його добре імя високого католицького ерарха за ломання законів — потаємне проникання в межі чужої держави. Але він, як видно, вище ставив справу поширення католицизму, ніж особисте добро: фізичну небезпеку та опінію про його загалу, несвідомого важности його подвигу.

Передбачивши його була велика. Білоруські поліцюки — це дійсно дуже бідні селяни і подекуди привабливий грунт для католицької місії. Коли б митр. Шептицькому вдалося було купити для цих нещасних землю, з метою наверянти їх на унію з Римом, то не виключена річ, що дехто в своїй бідні був спокусився й вирікся своєї Віри Православної. Але чи багато було б таких — це рудно сказати. Православні білоруси — твердий народ.

Митр. Шептицький був дійсно задивлений у далекі обрії своєї католицької місії: у нього малі речі не перешкаджали великим. Ось, наприклад, у той час українці викупляли „Сокільську площу" у Львові. Коли їм забракло грошей, тоді (в 1911-1913 р.р.) українські студенти греко-католики з Галичини їздили з Австрії до Росії, щоб на Великій Україні серед православних братів українців збирати фонди на цю загально-українську ціль. І православні українці давали.

Ми далекі від думки, що краще було б митр. Шептицькому не возити грошей для унії на Білорусі, а додати їх до цього, що бракувало на викуп цієї площі, щоб студенти не мусіли їздити на небезпечні збірки під Росією. Бо, з точки погляду вічности, справа „Сокільської площі" — це хоч і національна, але дрібна справа. Натомість поширення унії як до меж Білорусі, а потім може й ще дальше, — це велика справа щодо свого розміру в просторі.

Митр. Шептицький — поскільки ми добре зрозуміли доповідь проф. Чубатого — мав рацію купити селянам землю, а тоді вже прихилити їх до унії. Якби там хто не оцінював з християнського погляду цього добродійства, з огляду на його мету „невертання" селян на унію, все ж таки треба оцінити той факт, що митр. Шептицький не вимагав від бідаків цієї унії задармо, як це часто робили поляки. І робив він це не для особистої користи, а для католицької ідеї світового розміру. Та й ризико поносив велике. Бувають же часто нечесні одиниці, що землю візьме, а в унію йти не хоче.

Загально взявши, — у світлі подиних проф. Чубатим фактів — у митр. Шептицького в даному випадку видно дійсне велику самопосвяту для справи католицизму, — навіть готовість потерпіти муки у важній московській тюрмі під фальшивим прізвищем і з фальшивими документами, — для католицької місії, в ролі купця, на Білорусі.

П. Скаржевський.

СИЛА ВІРИ

(НЕДІЛЯ 31. ПО ЗІСЛАННІ СВЯТОГО ДУХА)

„А Ісус сказав йому:
Прозрій, віра твоя спасе тебе"
(Лука 18, 42)

При дорозі до Ерихону сидів убогий сліпець і простягав до прохожих свою руку, благаючи милостині. Почув він, що йде багато народу. „Що це сталося, що стільки йде народу?" — запитав сліпець. „Це Ісус з Назарету переходить тудою", відповіли прохожі сліпцеві.

Зрадів сліпець і став кликати: „Ісусе, сыну Давидів, помилуй мене! „Ісус почув його благання, казав привести сліпця до себе. „Що хочеш, щоб я зробив тобі "? — спитав його Ісус. „Хочу світ, Господи; зроби, щоб я прозрів", — благав сліпець. — Прозри, віра твоя спасе тебе, — понеслись чудотворні слова Ісуса. І зараз прозрів сліпець і пішов за Ісусом, прославляючи Бога.

„Віра твоя — спасе тебе", — говорив наш Спаситель Ісус Христос і тими словами виразно зазначує, що основою нашого спасення є ТВЕРДА, НЕПОХИТНА ВІРА В БОГА, що є вічним джерлом правди і добра.

З оповідання Св. Євангелиста Матвія знаємо, що Ісус Христос, випробувавши глибоку віру жінки-хананеянки, яка просила Його сціліти її хору доньку, сказав до неї: „О жінко, твоя віра велика, нехай буде тобі, як ти хочеш", — і в ту хвилину дочка її видужала.

З такою самою вірою в Бога, яку мав цей сліпець, ця жінка-хананеянка і наші піонери понад шістьдесят літ тому назад, — гнані тяжкою недугою — злиднями і тим безправством, що панувало на наших рідних землях чи то під гнетом австрійсько-польської займанщини, чи московської,—стали приїжджати до Канади, і їхали туди, де кінчалася цивілізація, але де земля й повітря пахло волею.

З перших же днів побуту наших піонерів в Канаді, коли багато з них не мали ще відповідних помешкань для себе і своїх родин, але мали глибоку віру в Бога і Його святу поміч, стали вони спільними силами будувати доми Божі, наші рідні і красні церковки, будували і Народні Доми, де плекалось наше народне життя, розвивалась наша українська культура.

Час минав, і молодь, що народилась у цих переселенців, вже не бачила країни своїх батьків. Але хоч невидома і небачена, вона — далека Україна, жила в рідній Церкві, в піснях цієї молоді, в Просвітах і Народніх Домах. І, вихована на вільній землі канадійській, вона перемогла комплекс меншевартости й зуміла органічно поєднати свою українську національну й культурну своєрідність з любовю до нової Батьківщини-Канади.

Нема найменшого сумніву, що Українська Православна Церква в Канаді не мало причинилася до збудования моральної та духової сили Канади. Вона на протязі десятиліть плекала і тепер плекає серед своїх вірних релігійну і громадську свідомість. Посіяне нашою Церковю зерно колоситься багатим плодом на вільній канадійській землі і своїм багатством та красою викликає пошану в чужинців і зависть у ворогів, а що найголовніше, сповнює вірою і надією наших братів під новою займанщиною перебуваючих, що прийде час, коли наш побожний і віруючий Народ почує ласкавий голос Божий: — О Народе мій Український, Твоя ВІРА ВЕЛИКА, НЕХАЙ БУДЕ ТОБІ ЯК ТИ ХОЧЕШ", — і тоді серед вільних народів світу і наш нарід славитиме Бога вільними устами.

Не забуваймо ані на хвилину. слів Господніх. „ВІРА ТВОЯ СПАСЕ ТЕБЕ"

о. О. Новицький.

УБИЛИ СВЯЩЕНИКА

На шляху недалеко Брендону, Ман., у неділю 9. січня ц. р. три хлопці,—франшузи з дуже добрих католицьких родин, убили католицького священника Альфреда Кіріона. Убивства доконано на грабунковому тлі. Убивники зустріли священника на шляху й просили, щоб підвіз їх своїм автом (гарою). Коли він узяв їх до авта, вони застрілили його й забрали у нього понад сто долярів. Незабаром поліція арештувала їх у Брендоні. Їхні імена такі: Гай Феррань —18 літ — з Ріверо де Прері, Квебек; Кляйд Пакен Джералд Івон де Тоннакур — ообидва 17-річні, з Монтреалу. Всі вони були перед убивством зникли з дому і за ними родичі за допомогою поліції пошукували як за пропавшими. Та тепер щойно після душегубства вони дійсно вже „пропавші". Над ними відбудеться суд за мord.

Це перше вбивство священика в Манітобі.

„Засоби оправдують мету"

Український католицький часопис „Наша Мета" з 4-го грудня 1954 р. пише, що коли большевики почали переслідувати українську католицьку Церкву, то „ніхто з українських православних владик не станув в її оборону, навіть тут, у вільному світі, де за протести не грозить пінязь кара" (підкр. наше — І. Д.).

Таке твердження в редакційній статті „Нашої Мети" не згідне з дійсністю, бо не так давно Владики Української Автокефальної Церкви на еміграції на своїому Соборі запротестували проти переслідування укр. католицької Церкви в Україні. Про це недавно принесла була вістки й сама українська католицька преса. Про це ми вже згадували у попередньому числі „Вістника", подавши точні джерела інформацій.

По-друге, осуджуючи писали про це всі органи Української Православної Церкви, розуміється — з благословення своїх Владик. Значить, у черзі це й був також голос українських православних Владик.

А тепер питання: Де й коли, і який український католицький Владика робив формальний протест спеціально проти переслідування Української Православної Церкви в Україні після другої світової війни? Такого протесту не було. В українській католицькій пресі осуджувано винищення Москвою Української Православної Церкви тільки між іншими — поруч головного протесту з приводу переслідування української католицької Церкви.

Крім того, „Наша Мета", маючи жаль до українських православних Владик, тим самим має жаль до найвищого проводу Української Православної Церкви. Тому доводиться й нам мати жаль до найвищого проводу католицької Церкви взагалі, отже до Папи, який в тім самім і найвищим головою також і української католицької Церкви.

А Папа ніколи не складав протесту в оборону саме Української Православної Церкви — ні підчас винищування її Москвою після І. світової війни, ні під час винищування її поляками в Західній Україні між двома останніми світовими війнами, ні врешті під час винищування її Москвою по ІІ. світовій війні.

Чи Папа тим самим — своєю мовчанкою окремо щодо Української Православної Церкви — погоджується з поступованням большевиків? Ми в цьому Папи не посуджуємо.

Яких ще, де і перед ким, і в якій формі українські Владики мали б запротестувати окремо і спеціально проти переслідування української католицької Церкви? Мабуть „Нашої Мети" не задовольняє такий самий спосіб протесту православних українців у справі переслідування їх Церкви, якого ажкали й українські католики в справі переслідування Укр. Православної Церкви. Вони хотять більше, ніж дають.

Стільки в справі Церкви. Але ним не зовсім ясне, про що „Нашій Меті" йдеться перш усього: про український нарід взагалі, чи лише про його окремі Церкви. „Наша Мета" починає свою редакційну статтю від трагедії „усього українського народу", себто ставить справу вище церковних різниць. А це вже національно-політична справа, а також і гуманітарна.

І в такому вигляді ця справа належить до наших загальноукраїнських організацій: КУК у Канаді і УКК у ЗДА. Там Українська Православна Церква має своїх представників, які погоджуються з католиками в загально-українських справах. Українська еміграція має ще й Українську Національну Раду, яка складає протести в загальноукраїнських справах.

„Наша Мета", з приводу винищення Польщею українських православних церков у Західній Україні між 2-ма світовими війнами, пише таке: „І ніхто з православних ерархів тодішньої Польщі не станув в обороні православної Церкви, тільки пок. Митрополит Шептицький, який у своїм пастирським посланню запротестував перед цілим світом проти кривди народу".

Цей поступок — християнський і патріотичний митр. Шептицького. Православні українці ще тоді належно оцінили його. Але при тому православні українці радо були б побачили ще й такий протест з боку українських католиків, у якому перед цілим світом було б за свідчено, що Польща знищком арешту вала протест православних Владик, — замкнула їм уста перед світом. — хоч і не перед вірними. Питання: чому православними Владиками заборонено було формально протестувати перед світом в обороні Православної Церкви, а католиками дозволено? Кажу: католиком взагалі, бо протестував не тільки митр. Шептицький, але й також поляк-езуїт, відомий ксьондз д-р Урбан у краківському „Оріенс"-і, за згодою польських єпископів.

А ось чому католиком не було заборонено Польщею боронити Православну Церкву, а православним Владикам заборонено: Щоб в українського православного населення під Польщею викликати симпатію до католицьких ерархів, а недовірів до православних Владик. І „болюче я соромно" (вживаючи вислову „Нашої Мети"), коли подумати, що ці польсько-католицькі махінації, десь у центрі добре продумані, українські католики з „Нашої Мети" тепер беруть за „аргументи" проти мучеників православних Владик під Польщею. Тим більше, що ці „аргументи" нате й були поляками змайстровані, щоб ними розбивати український нарід.

Український католицький ерарх Чернецький поспішив скоро, щоб на сподіваному свіжому цвинтарі Української Православної Церкви в Західній Україні (Волинь, Підляшшя, Поліся) ширити католицизм. З цього приводу ми не чули протестів проти еп. Чарнецького від українського католицького проводу. А католицизм цей був ширений Чарнецьким ще й... по-московськи. Так добив Рим у Західній Україні „гостовий причілок" для унійного десанту на Росію.

А католицькі спроби тепер викликати в українського православного загалу недовіря до його Владик, мовляв „усі" вони не протестують в обороні української католицької Церкви, отже вони — мовляв — проту всього українського народу, — ці спроби мають цей самий характер і ту саму ціль, що були в поляків, коли вони не дозволили православним Владикам протестувати в обороні Української Православної Церкви, а католикам не заборонили цього.

Справді це вже не тільки не петріотично, але й не по-християнськи.

„Нашій Меті" мабуть відомо, що загальноукраїнські організації мають свої засоби для осягнення мети в добрі" вмесь світ називає „езуїтською". І й відомо, що що засаду осуджує ввесь культурний світ. А проте „Наша Мета" не цурається навіть таких засобів, що суперечать правді й християнській та національній етиці, щоб осягнути свою католицьку мету. Власне не українську й не чисто евангельську, а „католицьку".

І. Дрель.

ЛЮДИНА-ПАВУК.

„Павук" — це прибране прізвище (псевдонім) головного керманича всесвітнього советського шпіонажу, а разом з тим загранічного людолюбства. Дійсне його прізвище — Павло Михайлович Буханов. Двадцять років тому він був професором вищої математики в технічному інституті в Києві. Ніхто не сподівався, що цей москаль-професор, з симпатичним обличчям і грубенький, стане безпощадним шефом заграничної сітки страшної советської таємної поліції НКВД. На це становище 20 років тому несподівано покликав його Сталін.

Буханов-„Павук" у першу чергу списав усіх на світі симпатиків комунізму з-поміж найвизначніших людей. А тоді почав організувати з них широко розгалужену по всьому світі шпигунську сітку. Хто відмовляється від цієї брудної роботи, цього советської тайні агенти замушують шантажами, — погрозами, що самі видадуть його місцеві владі як мібито шпигуна. В потребі, вони — коли змога — потаємно ловлять людей і вивозять силою до СССР. А в крайньому разі й убивають. Як приманки до шпіонажу, вони уживають комуністичної ідеї, грошей, гарних жінок і т. д. Комуністичною ідеєю „миру" вони намовили в Англії вченого Клявза Фукса до шпіонажу, і він видав Советам таємниці атомної бомби. Тільки на покриття коштів Фукс отримав 300 долярів. Інший учений, Нан Мей, за зраду атомової таємниць Советам дістав лиш 700 долярів і дві фляшки горілки. А тим западали вони Советам 25 мільйонів долярів.

Але сила Буханова також обмежена й дочасна. Ото з його сітки перейшли на Захід полк. Растворов у Японії, потім Петров у Австралії, а недавно лейтенант Гудзов до Югославії, — і вони зрадили сітку „Павука" перед вільним світом.

Так у Москві сам Буханов попав у неласку, і вже в наказу влади слідить за ним його ніби-асистентка Катя Цибуліна — жінка, що є в чині полковника. Ось так „павук" сам попався в свої тенета, які сплів для ловлення своїх жертв. Звичайно: „Хто під ким яму копає — сам у неї падає".

Уявіть собі велитенську кулю, що страшенно женеться у всесвітніх просторах серед хмар і бурі. Придивіться уважно, і на якійсь грудочці побачите комашку, що розкриває рот, — вона, мабуть, щось кричить, але ані ви й ніхто не бачите серед велитенського світу, ані не чуєте її голосу серед бурі всесвіту.

Не дивуйтеся: ця комашка — то людина на землі, що кричить: „Я пан усього світу".

Прот. С. В. Свечук

ЄПИСКОПСЬКИЙ САН І МОНАШЕСТВО.

У місячнику „Віра й Культура", в числі за грудень, 1954, появилася стаття п. з. „Єпископ обовязний бути монахом", підписна Архиєпископом Михаїлом. У ній висококодостойний автор доводить, що 2-ге правило Царгородського Собору 880 року, яке забороняє Єпископові бути рівночасно монахом, не відноситься до цілого монашества, як такого, а тільки до одного ступеня його — до схимонашества. Згідно з цим автор твердить, що Єпископ не тільки може, але мусить бути монахом.

Це питання, — питання єпископського сану й монашества, — у нас дотепер не було належно обговорене, ані вияснене мабуть тому, що не було для того спеціальної потреби. Коли ж тепер Архиєпископ Михаїл порушив справу на сторінках преси й тим зробив її предметом дискусії, то заходить потреба забрати голос в дискусії та висвітлити цю справу повніше та й з іншого боку.

Щоб було ясніше, про що йде мова, наводимо дотичне правило з 880 року

„Хоч дотепер деякі Архиереї, що зійшли в монаший образ, намагалися переребувати у високому служінню Архиєрейства, і такий порядок залишався без уваги, але цей Святий Вселенський Собор, обмежуючи такий недоглад, і навертаючи ці позапорядкові дії до церковного уставу, постановив: Коли який Єпископ, або хто інший Архиєрейського сану, захоче зійти в монаше життя і стати на місце покаяння, такий на будуче нехай уже не добивається Архиєрейського достоїнства, бо обітницї монашествуючих мають у собі обовязок покоритися і навчатися, а не учительства, або начальствування; вони дають обіт не іншим пасти, а бути пасомими. Тому, як вище сказано, постановляємо: Щоби ніхто з тих, які перебувають у званні Архиєреїв і Пастирів, не звідали себе на місце пасомих і каючихся. А коли хто дозволить собі зробити так після проголошення цього права, то такий сам себе зняв із Архиерейського місця, тому нехай уже не повертається до попереднього достоїнства, в якого своєю дією сам себе зняв".

Доказуючи Архиепископа Михаїла, що повище правило відноситься тільки до одного, найнищого ступеня монашества, зводяться до слідуючого (дослівні виписки шановного автора подані в лапках):

1. „Цей Собор не вважається Вселенським бо Вселенських тільки 7 (сім) Він назвав себе пізніше Вселенським тільки тому, що уходи його прийняті всією Церквою".

2. Цей Собор складався з 383 Єпископів, „з яких може 90% були з монахів", отже „як могли б вони самі винести проти себе таку ухвалу".

3. Є три ерархічні ступені монашества: рясофорний монах, монах і схимонах (самотник). Схимонах цілковито вирікається світу, „мов би вже вийше із світу". „Деякі старенькі Єпископи й собі бажали такого-ж чисто ангольського монашества, вертаючи в манастир і приймали велику схиму, тебто найвищий ступінь монашества. Але деякі все ж таки залишалися в своїй єпископській службі". Отже, як бачимо, що ж до обітниць перших двох ступеней монашества, то вони не перешкоджали бути Єпископом, бо Єпископство в послух Церкві, а вони вище всіх особистих обітниць кожної людини... Кандидат на Єпископа з мирських приймає монашество тому, що повинний зректися мирського життя, і всецілко присвятити себе Богу і Його Церкві..." Отже все зводиться до того, що „Єпископ обовязний бути монахом".

Тепер розберемо докази шановного автора докладніше, щоб побачити, на скільки вони відповідають дійсності.

Щодо Царгородського Собору 880 року, то не можна говорити, що він „назвав був себе пізніше Вселенським тільки тому, що уходи його прийняті всією Церквою". По-перше, якщо Собор відбувся і різнішося, то як він міг „пізніше" назвати себе так, чи інакше? А по-друге, цей Собор у своїх постановах виразно називає себе Вселенським, що стверджує також Митр. Іларіон у своїй праці „Подія Єдності Христової Церкви", і на що працю покликається також Архиепископ Михаїл. Там читаємо так: „Сам цей Собор від час засідань звав себе Вселенським, бо на якому були правні представники всієї Церкви, усіх патріярхів" (ст. 167).

Але річ не в тім, як Собор себе звав від час засідань, бо як ми його звемо нині, а скорше у тім, — яку силу мають його постанови та кого вони зобовязують. Відповідь на це дає нам сам шановний автор, стверджуючи, що „уходи його прийняті всією Церквою". Олександер Мотовський, у своїм „Конспекті лекцій по Церковному Праві" каже, що Собор 880 року був „останнім Собором, якого постанови заведено до Східного каноничного кодекса з іменем Собору постанов" (ст. 34). Це значить, що він був поставлений нарівні з іншими Соборами, яких постанови були прийняті всією Церквою, а тому хоч він і не називається тепер Вселенським, то має силу Вселенського, бо зобовязує цілу Вселенську Церкву.

Шановний автор наводить, що Собор 880 року складався з 383 Єпископів, „з яких може 90% були з монахів", отже „як могли б вони самі винести проти себе таку ухвалу?"

Звідки достойний автор узяв інформацію про відсоток учасників Собору з монахів і не-монахів, — нам не відомо, але самий вираз „з яких може", говорить, що подана цифра це тільки здогад, або звичайне вгадування, а не провірений історичний факт.

Але важне не те, скільки яких Єпископів на тім Соборі було, а важне те, що на нім були також Єпископи не-монахи. Хай би їх справді було тільки 10%, тобто 38-40 осіб, то й це якнайвищче опровидує твердження, що „Єпископ обовязний бути монахом". Направди, це доказує, що принайміні до часу того Собору Єпископи не мусіли бути монахами, і тому на Соборі були як Єпископи з монахів, так і не-монахів.

Що ж спокушало Єпископів в монахів до того, що вони, за словами Архиепископа Михаїла, „своїї винесли проти себе таку ухвалу?" Про це коротко, але дуже ясно, говорить сама ухвала.

Обовязком монахів є покорятися і навчатися від своїх настоятелів, а не вчити других, ні над ними начальствувати; вони складають обіти бути пасомими, а не пасти других. Знов же обовязки Єпископів є якраз протилежні: Єпископи мають навчати вірних Церкви включно здуховенством, мають їх пасти, над ними начальствувати. Як, отже, може одна й та сама особа одночасно виконувати і обовязки Єпископа, і обовязки монаха, які себе взаємно виключають? Треба припускати, що Єпископи з монахів, які були на Царгородському Соборі 880 року, самі на собі переконалися про неможливість такого стану, і тому власне, за словами Архиепископа Михаїла, „самі винесли проти себе таку ухвалу". Цей факт, що ухвала була винесена більшістю голосів Єпископів з монахів, надає їй ще більшої ваги й значення.

Як вже було сказано, Архиепископ Михаїл розріжняє три ступені монашества — рясофорних монахів, монахів і великосхимників (самотників), — і висуває погляд, що 2-ге правило Царгородського Собору 880 року відноситься тільки до монахів схимників, а не до „перших двох ступеній монашества". Чи є підстава на таку інтерпретацію цього правила? Думаємо, що ні.

Точно кажучи, на Сході було тільки два ступені властивого монашества. Ними були монахи, або малосхимники, які жили гуртом по монастирях, і великосхимники, які жили самотниками, в затворництві. А те, що Архиепископ Михаїл називає першим ступенем монашества, — рясофорництво, — це фактично послушництво, що є тільки вступним або відготовчим кроком до властивого монашества. Друге правило Двократного Собору 861 року говорить, що ніхто не може стати монахом, не відбувши послушництва під опікою якогось старшого досвідченого монаха, в якім правило того ж Собору постановляє, що послушництво мусить тривати не менше трьох років, хіба що через якусь важну недугу буде виданим термін скоротити, або коли б трапився який побожний чоловік, що вже і в світському житті провадив монаше життя, то в його випадку термін послушництва можна скоротити і до шести місяців. Отже ясно, що послушник не є монахом, тільки кандидатом на монаха.

(Далі буде)

Може ви сьогодні мали прикрість, — може стрінули якусь людину, що була до вас неприв'язна: не усміхнулася, не спитала, як вам поводиться; ви напевно призвичаїлися до того, щоб вас першою питати про ваше здоровя і тепло всміхатися до вас. А тепер ця людина того не зробила, і прикро вас тим вразила. Не виключена річ, що ви назвали її позавік некультурною.

А чи знаєте ви, що вона є тяжко хора, вчора вона поховала свою єдину дитину, дружина в лікарні, а сама вона без засобів до життя?

Московська Церква не на церковній службі

Вже віддавна московська Церква була на службі пануючої влади. Сьогоднішня співпраця московського патріярха Алексія з безбожною владою в СССР є доказом, що московський провід свою світську й церковну владу використовує так, щоб вони служили займанській політиці московського народу.

Соловецькі острови — це майже всім знана назва, як місце увязнення релігійних і політичних "злочинців". Починаючи від 1554-р., маємо відомості, що на цих островах був монастир-вязниця, в якому перебувало багато синів України, покарані за „провини супроти Москви".

Начальником цього монастиря-вязниці був московський ігумен, який з вязнями поводився так, як у кожній нелюдській каторзі: наказував обшукати, відібрати всі речі — як книжки, папір, олівець, гроші тощо. Вязнівділили на три категорії і всі вони перебували під ключем. Перша категорія була на „покаянні", і обовязана була щодня ходити до церкви. Друга категорія могла до церкви ходити лише з дозволу ігумена, а третя могла виходити лише три рази на рік: Різдво, Великдень і Спаса. Ці останні називалися „великими грішниками". Їм на голови закладали залізний обруч, що ланцюжками замикався під бородою, так що людина не могла спати лежачи, лише сидячи. Цієї категорії вязні довго не витримували, і скоро вмирали чи збожеволіли.

Найтяжчим було увязнення в земляних тюрмах, у глибоких ямах, обложених у середині цеглою, з невеликими дверцями, і з дашком зверху. Ці дверці служили для подавання їжі та інших потреб. Вязень спав на соломі в товаристві великого числа мишей і щурів. До цих ям часто вкидали людей із закованими руками й ногами. Крім того, у баштах були „камінні мішки", — це малого розміру кімнатки, в яких вязень не міг лягти ані рівно стати, бо вони були низькі й короткі; людина тут перебувала завжди скорчена.

Одним з найбільш видатних вязнів Соловецької вязниці-манастиря був Петро Іванович Калнишевський, останній Кошовий отаман Запорожської Січі. Він на світ Божий виходив лише три рази на рік: Різдво, Великдень і Спаса. Пробув він 25 літ, а замкнутий був у вязниці на 85 році життя. Отже це свідчить про його велику фізичну й духову силу. Покараний був за „оборону землі української", на якій жили запорожці.

Московський Синод писав ігуменові манастиря: „Зазначено: Вязня Калнишевського в манастирі приймати й тримати його безвилучно в манастиря, і заборонити йому не тільки переписку, але й усякі зі сторонніми людьми стосунки, а вам, настоятелеві, мати уважний догляд, щоб посланий вязень тримався під пильною охороною вартових . . ."

Один вязень бачив Кальнишевського, як його привели на обід три військові вартові. Старий кошовий запитався: „Хто тепер царем, як люди живуть та що діється в Україні?" Але нікому не дозволяли з ним говорити. В тій хвилині увійшов архимандит, — Кальнишевський підійшов до благословення, а архимандрит зауважив: „Ти, старий, землею пахнеш". В 1801 р. Кальнишевський був звільнений, та два роки пізніше помер, маючи 112 років життя.

І мосяді, бачучи таку, велику благородність старця Кальнишевського, хоч поставили на його могилі хрест з таким написом: „Тут поховане тіло в Бозі спочившого кошового бувшої колись Запорізької Січі козаків, отамана Петра Кальнишевського, заслуженого в цей манастир височайшим наказом в 1776 р. Закінчив життя 1803 р. жовтня 23 дня, в суботу, 112 літ від роду, смертю благочестивою, доброю. Блаженні мертвії, що вмирають у Господі".

В 1855 р. був представлений прокуратурові св. Синоду в Москві реєстр вязнів Соловецького манастиря, з такими опініями архимандрита: „Повинен тишитися в теперішньому своєму положенні". „По цілковитому розкаянні ще не може бути звільнений". „Не може бути звільнений ніколи, хоч би й розкаявся".

Такі то були часи і такі були та є московські московські серця.

Тут якнайбільше пригодується історія деяких українських манастирів, при яких були школи, дяковарні, бурси, академії, які багато причинилися до культурного рівня нашого народу і світло своє несли також на землі Московщини.

І тепер московська Церква служить безбожному комунізмові. В московській історії нічого не змінилося. Хоч конституція СССР у статті 124 каже: „З метою забезпечення за громадянами свободи совісти, церкву в СССР відокремлено від держави і школи від церкви. Свобода відправлення релігійних культів і свобода антирелігійної пропаганди визнається за всіма громадянами". Ми бачимо в наших часах урочисті заяви московського патріярха на вірність режимові Маленкова, іншими словами заява вірности московському імперіялізмові, що в свої обійми забрав половину Европи.

М. Б.

РІЗДВЯНИЙ ОБІД У П-НІ МАРТИНЮК

Калгарі, Алта. В неділю, 9. січня ц. р., на св. Стефана, пані Мартинюк запросила свою родину і гостей, з-поміж ближчих, на святочний обід. Миле зрадження на присутніх зробило заховання української традиції в стравах, що ними був заставлений стіл.

Далеко поза північ гості, моя одна родина, гарно й весело проводили час серед спогадів і співання колядок.

При тій нагоді Іван Сенькін сказав теж слово про наш церковно-народний провідний часопис „Вістник", підкреслюючи його значення для нас. Він побажав „Вістникові", щоб він ще більше розбудувався і зміг виходити 4-рази на місяць і дати в будучому ще й церковну сторінку в англійській мові.

Після того тості зложили на „Вістник" 6 дол. і 75 ц. За те жертводавцям належиться щира подяка, а пані Мартинюк побажання: „На многая літа!"

Присутній гість.

Всім жертводавцям, а зокрема п. І. Сенькові за прихильність, збірку й пересилку — сердечна подяка. — Ред.

МУДРІ ДУМКИ.

Навіть розбитий корабель не зменшив запалу св. ап. Павла голосити воскресшого Спасителя. Отже будь обережним, щоб дощ не стримав тебе від відвідання церкви і Богослужения взагалі.

Історичні дні січня

● 11 січня (1647 р.) помер великий ієрарх Української Православної Церкви. Митрополит Петро Могила, що був книжого роду. Він є великим світочем Українського Православя і української культури у всеукраїнському значенні. Він підніс на високий рівень Українську Православну Богословську Академію в Києві і тому її називали Могилянською Академією. Мало шкіл в тодішній Европі могли рівнятися з нею.

● 16 січня (1654 р.), шукаючи порятунку перед польсько-католицькою навалою, що хотіла зайняти силою й окатоличити та ополячити всіх винищити українців, гетьман Богдан Хмельницький-великий оборонець Української Православя — був змушений заключити нещасливий оборонний союз з ворогомною Москвою в м. Переяславі.

Українська Православна Церква рішуче спротивилася тому союзові. Так наша рідна Церква стала до боротьби на двох фронтах: проти Риму й Польщі та проти Москви.

● 22 січня (1918) Центральна Рада в Києві видала Четвертий Універсал, яким проголосила Україну незалежною як „Українську Народню Республіку". В IV Універсалі сказано: „Відніні Українська Народня Республіка стає самостійною, від нікого незалежною Державою Українського Народу".

● 22 січня (1918) Директорія в Києві проголосила злуку всіх українських земель в одну українську державу, шляхом злучення Західньо-Української Республики і Української Народної Республики в одну Укр. Народ. Республику. Всі урочистості цього свята злуки були приготовлені міністром освіти УНР проф. ів. Огієнком (тепер митр. Іларіон). Тільки завдяки йому в це свято був включений і церковний чинник. Так Українська Православна Церква цьому історичному актові соборности України надала також духовного престижу.

Є багато в мові модерних людей таких штудерних слів, що ними граються, мов дитина цяцьками, не розуміючи їх. До таких належить і слово „прогрес". Не треба виступати проти прогресу в правдивому його розумінні. Але при тому належить памятати слова Св. Письма: „. . . і не стосуйтесь до віку цього, але переміняйтесь від нового вашого розуму, щоб пізнати вам, що то є воля Божа, — добро, приємність та досконалість" (Рим. 12,2).

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістанете в найбільшім Укр. Складі — „ПРОВІДИНИЯ" заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

ПОНУРІ ДОКУМЕНТИ

Українському громадянству відомо, що в Енциклопедії Українознавства, яку видає Наукове Товариство ім. Шевченка (НТШ), провід якого в очолений колишніми, дофальшовано факти з історії Української Православної Церкви.

Таке недопустиме в науці явище сильно схвилювало не тільки православних, але й взагалі всіх українських патріотів, що прагнуть єдности нашого народу.

Не лише православні, але й деякі католики української висловлювали надію і навіть переконання, як напр. д-р Фіголь на візиті в Канаді, що ця „помилка" повстала через недогляд, і буде виправлена.

Поінформовані православні українці вже від початку підозрівали, що автори історії Української Православної Церкви в ЕУ НТШ готовими виконували другі ковані совєтські „інформації", що скрайно ворожі до Української Православної Церкви. Відповідальні католицькі науковці з НТШ використали ці совєтські інформації, хоч вони мусіли знати, що ці інформації в СССР не видаються без контролі НКВД. Метою цих совєтських пропагандивних інформацій є руйнувати Українську Православну Церкву. Одначе не завагалися використати їх проти Української Православної Церкви католицькі лідери НТШ. В ЕУ НТШ вони цих совєтських джерел не згадали, щоб уникнути посудження їх у співпропаганді з большевиками проти УПЦ, і дають ніби то на основі власних спостережень.

Підкреслюємо: якщо б автори Історії УПЦ в ЕУ НТШ досліно защитували совєтські інформації про УПЦ, лояльно подавши джерело, і навіть не давали від себе жадних коментарів, до них не можна було б мати претенсій. Кожна інтелігентна людина доброї волі знала б, що вони предметово подані до уваги критичного читача.

Але автори Історії УПЦ в ЕУ НТШ так безсторонньо не поступили. Вони в Енциклопедії НТШ навіть не сказали, що дають інформації на підставі совєтських джерел. Вони ці совєтські інформації подали за свої власні, так ніби ненависть московських большевиків до Української Православної Церкви може бути для авторів їх власною ненавистю до УПЦ.

Під натиском публичної опінії українців, затривожених таким станом речей, по кількох роках ігноруючої мовчанки, один з речників НТШ, відомий католицький історик Церкви і „приятель" православних українців, проф. д-р Микола Чубатий, нарешті зволив дати у цій справі публичне „вияснення" в пресі. Це „вияснення" переходить всі міри цинізму, ненауковости, тенденційности і явної ворожости до Української Православної Церкви.

Проф. Чубатий є співавтором пофальшованих інформацій про УПЦ в ЕУ НТШ. Він щойно тепер признався, що опирається виключно на московських, і большевицьких інформаціях про УПЦ. При тому він цинічно заявляє, що ці московсько-большевицькі інформації про УПЦ для нього є науковими міродайними документами. Він не сумніється в їх „правдивості". Значить для нього „правдиве" є все те, що жорстоко вдаряє по Українській Православній Церкві.

Якщо для нього є „правдиві" совєтські інформації взагалі, то шляхом реакції він може причеволити якогось, виведеного з рівноваги, православного історика українця твердити, що „возз'єднання" Української Греко-Католицької Церкви в Західній Україні з московською є ніби то „правдиве", бо так подають совєтські „Дзвня" Львівського Собору 1946 р.

Ніхто з українських православних учених у вільному світі совєтських інформацій, „Дзвній" не подавав з публичною заявою-коментарем, що вони є „правдиві". Католицький історик проф. Чубатий одначе по відношенні до своїх однокровних братів українців Православної Віри так нечесно поступає, а це є на руку ворогам українського народу.

Що більше, використовуючи совєтські інформації, проф. Чубатий у своїй ненависті до Української Православної Церкви пішов ще дальше, ніж большевики в своїх „інформаціях".

Проф. Чубатий не тільки признається, що приймає совєтські „інформації" за правдиві, але у своїому власному вияснюванні їх він допускається ще дальшого фальшу, а метою руйнувати Українську Православну Церкву. Ось один з прикладів: самі большевики не твердять у своїх інформаціях, що пок. Митрополит Полікарп зголошувався коли-небудь (на письмі) під юрисдикцію московського патріярха. Натомість проф. Чубатий рішив ці інформації „розумніти" так, що ніби Митр. Полікарп „формально" піддався під московську юрисдикцію.

Коли автори Історії УПЦ в ЕУ НТШ займаються фальшуванням історії Української Православної Церкви (І. том ЕУ має дату видання 1949 р.), саме тоді переслідування Москвою цієї понад 40-мільйонової Церкви доходило до вершка мученництва. Як Церква найбільшого поневоленого Москвою народу, УАЦ ставила й ставить Москві та її церковній агресії найбільший опір. Українська Автокефальна Православна Церква в Україні, хоч опинилася тепер у катакомбах, проте вона є найгловнішим об'єктом атак з боку Москви. В СССР „український автокефаліст" тепер означає найбільшого ворога большевиків і москвофілів; для большевиків „український автокефаліст" є рівнозначне з українським патріотом самостійником.

І ось у такій ситуації свого мученництва в Україні, ця наша многострадальна Церква разом з тим зазнає одночасно удари з-поза плечей" від наших однокровних братів — з-посеред деяких католицьких учених і лідерів НТШ.

Взявши під увагу те, що наша рідна Українська Православна Церква постійно серед мук сливає кровю під ворожою і безбожною окупацією, то фальшування її історії (вже 4-5 років по II. світ. війні) треба вважати, по його меті й характері виконання, за безприкладне в історії українського життя у вільному світі.

Так пофальшовані дані про Українську Православну Церкву в ЕУ, як і „вияснення" проф. Чубатого залишиться понурим документом не тільки в історії нашої Церкви, але й взагалі в історії України.

ЗМІНА ЦІН ПШЕНИЦІ.

У Порт Артур і Форт Вилліям ціна тьох найвищих грейдів пшениці збільшилася на одного цента за бушель. У Ванкувері ціна першого грейду збільшилася одним центом на бушель.

МОЛИТВА

Один кулачний боєць, що часто виступав на телевізії, кликав перед самим початком змагу навколішки і гаряче молився.

Рижі люди рідко пояснювали як-неїк незвичайний прилудний вияв побожности. Одні закидали йому, що він в цей спосіб вдало до симпатій побожної публики, другі були такої думки, що змагун шукає дешевої реклями, інші знову посуджували його, що він в негідний спосіб висміює релігійні почування глядачів.

Але один кореспондент місцевого часопису не видержав і прилюдно запитав змагуна, яка ціль його релігійної демонстрації. Змагун усміхнувся і сказав: На це я маю аж три причини. Перша—я молюся, щоб не ушкодити свого противника; друга — щоб я сам не був надто ушкоджений . . ."Ну, а третя?", запитав нетерпеливо кореспондент.

„Третя, — це всі ці молоденькі глядачі телевізії, — щоб вони бачили, що й кулачну боротьбу, як і все інше, треба починати молитвою до Бога. Знаєте, малі діти радо наслідують своїх улюблених акторів, чи змагунів".

Як стебло зеленої травички проліже через тріщину цементової дороги, так і мимовільний стогін наболілої душі до свого Творця прорветься через закамінілє людське серце. В хвилинах найчорнішої розпуки, безкрайного одчаю, найбільший і найзаскорузлішій безвірник звертається до Бога. Бо десь там глибоко в своїй підсвідомості його душа, не зважаючи на штучну запору безвірства, відчуває, що тільки в Бозі одинока і крайня поміч; тільки в Нього одинока полегша й спасіння.

Як виголоднілє тіло настирливо домагається поживи, так і виголоднілa душа шукає за кормом душевним. Більшість людей не є настільки закаменілі, щоб зовсім забути про любов, яку ми взиві нашому Творцеві. Всі гаразд знають про обовязок молитви, але багато людей виконує цей обовязок лише устами, — лише уста вимовляють порожні слова, а думка знімата зовсім чимсь іншим. Деякі моляться тільки тому, щоб люди їх бачили й казали: молився, — от правдиві та ревні християни! Деякі моляться, щоб виграти „свінстейк" або авто на розграх („розігравках"), яких всюди повно. А багато є й таких, що моляться, — ну, лише тому, щоб . . . сусідська корова здохла!

Але багато моляться за витревалість у праці, щоб Бог поміг їм вистерігатися та уникати зла, щоб Бог послав їм і їхім близьким здоровя і благословів їх труди.

Молитва — це особиста тайно-довірлива і щира розмова з Богом. Ціле наше єство повинно бути переповнене цією щирістю. Другою передумовою успішної молитви є віра. Памятаймо, що Христос Спаситель вислухав молитов лиш тільки віруючих проситель і завжди підкреслював. По вірі вашій дастся вам.

о. М. Д. Подольський.

Свобода й неволя — це життєві питання людини. Але навіть у найбільш демократичній країні система модерної цивілізації не дає людині повної свободи. Людина стала, привязаною до стрілки годинника, мов муха в тенетах павука.

„Єдіно-неділімство" в московській Церкві.

Московська Церква була і є не тільки патріотичною, але й шовіністичною. Тож якщо б поведення большевизму мало б запрохувати розвалом московської сучасної імперії — тюрми поневолених народів, — то ця Церква з двох зол вибрала б „меньше" зло, і вже воліла б большевицьку Росію — СССР. Про це свідчить також відношення до СССР московської Церкви заграницею, так званої „зарубежної", а докладніш — багатьох її вірних та єрархів. На чолі цієї „зарубежної" (закордонної) Церкви стоїть митрополит Анастазій. Він не підлягає патріярхові Алексієві в Москві. Але положення цієї "зарубежної" Церкви таке, що до неї не належить дуже велика кількість російської еміграції. Вони волічуть підлягати патріярхові в Москві. Про це свідчить, наприклад, „другий єпархіяльний з'їзд духовенства і мирян російської православної Церкви в Америці" в березні 1954 року. На цей з'їзд прибув з Москви митрополит Гермоген — один з ближчих помічників патріярха Алексія, і з'їзд вибрав його екзархом московської патріярхії в Америці. На з'їзді виявилося, як багато москалів на еміграції належать до московської патріярхії в СССР.

Відомо також, що в 1953 р. в Аргентині багато церковних парафій вирішили обєднатися з „церквою-матірю в Москві. Подібне явище бачимо і в Західній Европі. Цих москалів, які залишають російську „зарубежну" Церкву митр. Анастазія, московська патріярхія (властиво ж, взагалі большевики) сильно підтримує словом і грішми. Цілий ряд московських єрархів, які раніше належали до „зарубежної" Церкви, тепер добровільно повертаються „на родіну". Так до СССР вийхав екзарх „зарубежної" Церкви на Заході Европи митрополит Євлогій, на чолі своїх вірних добровільно повернувся до СССР архиепископ Шанхайський, з Парижа повернувся туди ж митр. Серафім, а в липні 1954 р. також і архимандрит Діонисій Лукін з Голяндії, а останньо ще репатріювався до СССР з Заходу архимандрит Мстислав Волонцевич.

Що вони роблять після добровільного повороту до СССР? Ось що: Наприклад, митр. Серафім у відомому „Журналі московської патріярхії" (ч. 9, 1954 р.) ахвалено розписується про свій поворот на „дорогу батьківщину". Він літаком їздить по СССР як пропагандист. В ролі пропагандиста він виступав 22 і 29 червня 1954 р. на урочистостях з нагоди закінчення теологами православних духовних семінарій у Києві й Одесі, а також з нагоди святкування цими ж семінаріями для советського війська ріжних родів зброї, і міжнародного жіночого дня. Ясна річ, всюди він там провадив також і чисто советську пропаганду.

Всі ці повороти-ерархи намагаються переконати світ, що нібито в СССР „нема ніякого переслідування релігії", — що в жадній мірі не відповідає правді. Але перш усього найбільш злото вони нажидаються на Українську Автокефальну Православну Церкву, яка хоч розбита назверх, але вічно живе в душах десятків мільйонів українських патріотів. Українська Православна Церква — це для них ворог номер один, якого вони не в силі побороти, — і не побороть.

ПРЕЗ. АЙЗЕНГАВЕР ДЯКУЄ ЗА ПОДАРУНОК

У першому числі „Вістника" була подана вістка про те, що архіеп. Мстислав зложив през. Айзенгаверові візиту, на якій, в заступстві президента, прийняв його сам секретар президентської канцелярії Рааб. На його руки архіеп. Мстислав смаже для президента дарунок — гарно оправлену св. Євангелію в українській мові.

У відповідь президент Айзенгавер переслав архіеп. Мстиславові лист такого змісту:

„Пан Рааб передав мені від Вас чудово оправлений Новий Завіт в українській мові. Я зворушений тим, що Ви памятали про мене, і зокрема тим фактом, що це ручна робота цілого ряду українських дій, які тепер живуть в ЗДА. Прошу передати всім, що разом з Вами зробили мені цей дарунок, мою теплу й щиру вдячність. Щиро Ваш. Дайгт Д. Айзенгавер".

Дарунок, як відомо, був переданий през. Айзенгаверові, як великому оборонцеві людства і християнства, від імени єпископату, духовенства і вірних УАПЦ, а їх найкращих побажаннях й запевненнях про щиру відданість.

ТЕРОРИЗУЮТЬ РАБІНА

У советському часописі „Известія" головний рабін в СССР С. М. Шіфер зверпувся до жидів з закликом боротися проти переозброєння Західної Німеччини.

Поминаючи справу озброєння Зах. Німеччини, треба стверднти такий факт. У вільному світі рабіни мають вільну волю досходу закликати до боротьби проти озброєння Зах. Німеччини. Що їм нихто цього не заборонив би, про те найкраще свідчить факт, що жидівська канадійських комуністів протестує, скликами їм подобається й виступає сим. І ніхто їм не заборонив. Не заборонив би нихто й рабінам. А проте вони цього не роблять. Коли ж робить це рабін в СССР, то це знак, що його примусили до того. Це ясно. Це ще один доказ, що Совети переслідують релігію, і використовують її терором для своїх большевицьких цілей. Якби цей рабін виступив разом і проти німецького збронення, і американського, і советського також, — тоді ми повірили б, що він говорить з власної волі, з релігійного поклинання.

БУКВИ — „ВАВИЛОНСЬКІ ВЕЖІ".

Давні люди в Вавилоні хотіли збудувати вежу, високу аж до неба. Не було їм та дежа потрібна для якогось корисного конечного ціжитку, — вони будували її з гордости: мовляв, вони —люди — сягнули аж до самого неба. — Але їм це не вдалося. За кару, через ту гордість, їм помутилося в голові, і так робота припинилася.

Останніми часами щораз більше видно нахил писати ріжні слова з великих буков, хоч вони й не означають імен власних. Найчастіще цей нахил видно при писанні ріжних титулів та професій. Це тому, щоб вищий титул виржнити від нижчого, і „вижчу" професію — від „нижчої". Подиктоване це гордістю, — а вона суперечить християнству.

ЧАСОПИСНІ ЗАПИСКИ

„Відомості" — орган Генерального Церковного Управління УАПЦ в Англії у Різдвяному числі помістили допис п. Плевако п. н. „Розбудовуймо парафії УАПЦ", де між іншим сказано:

„Але росіяне працюють для розвитку своїх парафій та храмів. Ось що, наприклад, каже один із їх єпископів, обїжджаючи свої парафії у Франції:

„В наших провінціяльних парафіях настоятеля вимагається місіонерство. Нимі не можна бути священником і чекати, що вірні будуть шукати і приходити до священика. Священик мусить мати ініціятиву, він мусить йти шукати, будити і проповідувати серед вірних. В парафіях, де настоятель це почуває і є місіонером — парафія живе і розвивається. Там же, де священик живе по старому, думаючи, коли він кому потрібний — його найдуть, парафія поволі завмирає, люди тратить зв'язок з храмом, чи цілком одходять від Церкви.

Православний Церкві потрібно нині провідника й місіонера як в перші віки християнства. Священик мусить йти в народ, своїм життям і своїм зразком викликати вірних, захоплювати їх — без цього важко зберегти наших вірних, а особливо молодь від впливів інших релігій, а іноді і антихристиянства".

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● В останніх трьох місяцях 1954 р. в Західній Европі православні українці влаштували численні панахиди в першу річницю смерти владики Полікарпа, митрополита УАПЦ на еміграції.

● В Канорі, Саск. 5. листопада 1954 р. помер на 69 році життя Іван Григорашпіонір евангельського руху в Канаді.

● В день св. Андрея Первозванного в православній церкві в Мюнхені відслужено панахиду по през. А. Лівицькому

● В неділю, 12. грудня 1954 р. в Торонті влаштовано академію в 10-ті роковини смерти митр. А. графа Шептицького. Участь у цій академії взяли 30 українських організацій, майже в цілості католицькі і пів-католицьких, з невеликими виїнятками, де переважають православні, як наприклад: СУМ-ЄРСО і ОДУМ. Серед заступлених організацій були також: УНО, Укр. Стрілецька Громада, Фонд Допомоги Українців Канада та ін.

... робляти добре, не знуджуймося, бо часу свого пожнемо, коли не ослабнемо (Гал. 6, 9)

КНИЖКИ НА ПРОДАЖ

У кожній громаді треба мати:

ТРЕБНИК, ціна його (в оправі з позоченим хрестом $6.50

АПОСТОЛ, оправлений, — $5.00

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ — брошурована, $1.00

Кожний православний хрисиянин повинен закупити собі:

Календарь „Рідна Нива" на 1955 рік. Ціна його $1.00

На Піст треба мати —

Великий Покаянний Канон св. Андрея Критського. Ціна — $1.00 (неоправлений).

Замовляти в Консисторії УГПЦК.

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Вирок смерти на Христа.

Тепер навіть серед безбожників та іновірців уже мало є таких, які не вірили б, що Ісус Христос був на землі. Найбільшим і вистарчаючим доказом цього для нас християн є Св. Письмо. Але недовірків мусять переконувати історичні документи.

Перш усього, є відомі в цій справі латинські листи римлян, — сучасників Христа. Сучасні жиди в державі Ізраїль не мають сумніву, що Христос перебував на землі. Още десь коло 1949 р. світ був зачудований вісткою, що певна група жидів домагається від уряду Ізраїля, щоб відновити посмертний суд над Христом, — а метою оправдати Його, бо він — навіть у світлі старих жидівських законів — був несправедливо засуджений. Вони доказують, що Його засудили римляни, а не жиди. Ісиує ще один документ, — який тут достенно подаємо за „Канад. Ранкон" з 17 жовтня 1922 р.:

Безпастанні пошукування вчених людей за старинними памятниками, викопи нераз дуже інтересні річи. В такий спосіб відкрили учені також дуже важний історичний документ, а то — вирок смерти на Ісуса Христа. В толкованню цей присуд звучить так:

„Засуд виданий Понтійським Пилатом, урядуючим губернатором Нижної Галилеї, визначуючий для Ісуса в Назарету кару смерти на хресті.

„В вісімнайцятім році панювання Тіберія Цезаря, дня 27. марта, в святім місті Єрусалимі за первосвящеників Анни і Каяфи, дійстуючих яко жрещі Богом вибраного народа; Понтійський Пилат, намісник Нижної Галилеї, сидячи на президіяльнім кріслі в суді присуджує Ісусови з Назарету умерти на хресті межи двома розбійниками, на підставі загально звісних доказів предложених народом; докази потверджують:

„1. — Що Ісус є бунтарем;

„2. — Що він є ворохобної вдачі;

„3. — Що він є ворог Закона;

„4 — Що він називає себе хибно Сином Божим;

„5. — Що проголошує себе неслушно царем жидівським;

„6. — Що він увійшов до святині, а за ним увійшла товпа з пальмовими гилузками в руках.

„Призначеться першого сотника Квілія Корнелія, щоби він запровадив його на місце страчення. Заборонюється всім людям, бідним і богатим, противитися смерти Ісуса Христа."

„Свідки, котрі підписали вирок смерти на Ісуса, є отсі:

„1. — Данило Робані, фарисей;

„2. — Іван Робані;

„3. — Равайя Робані;

„4. — Капер, горожанин.

„Ісус має вийти з м. Єрусалиму брамою Струенською."

Цей вирок є написаний на мідяній таблиці, а на другій стороні є іще така звістка: „Подібну табличку вислано до кожного племени."

Цю таблицю знайдено в старинній мармуровій вазі, коли розкопували місто Вявілія, в Королівстві Неаполь, в р. 1810. Її відкрила артистична комісія французькоі армії. Комісія замкнула цю табличку до гебанової скрнини і вона переховувалася у захристії в Шартем. Написана була по жидівськи, а на французьку мову перетолкувала та сама артистична комісія.

ЦАРСТВО ХРИСТОВЕ — БЕЗ КОРДОНІВ

Якось ще в 1934 р. протикомуністичне московське „Нове Руское Слово" в ЗДА писало, що москалі-втікачі в Советів у таборах інтернованих (перехідні табори відокремлення) живуть у таких умовах, що деякі з них поповнюють самогубство, а деякі готові вернутися назад до Советів на муки й смерть.

Нам не відомо, скільки в тому правди. Але тепер вноа передають, що ці умови надальше дуже нелюдські, і то не лише для москалів, а для втікачів усіх народностей. Хіба, — крім німців. Німцями утікачами опікується окремо Німецький Червоний Хрест. Як кажуть: „Свій не запаче, то хоч скривиться". А щодо інших, то кажуть, що вони живуть у таборі серед холоду, голоду й бруду, за мурами й дротами. Їх вимучують довгими допитами німці, нераз серед погроз видати большевикам. Дуже трудно кому дістати документ втікача, що дає йому право на волю та працю, яку зрештою дуже тяжко дістати.

Розуміється, що коли це правда, то таке сумне явище тільки дає большевикам у руки лишню зброю для пропаганди. Тож остаиньо ходить чутка, що американці створять сами краці табори для збігців із СССР. На жаль, зробляють вони їх тільки для поляків і чехів. Значить, усіх інших залишать напоталу німцям у попередніх страшних умовах життя.

Знаємо, що й москалі не дадуть своїм загинути. Отже тут стоїть питання про долю українців утікачів. За кулісами політики ходять вістки, що американці нібито зацікавлені визволенням народів з-під корнити СССР- тільки по ті границі, де кінчається Польща (включаючи апетит і на Західну Україну: Галичину, Волинь, Поділля, Підляшшя, Холмщину). Коли це сумна правда, то чи ж добродійна американська акція мала б кінчитися тільки на тих політичних границях? Цебто, мали б вони помагати тільки польським, чеським і мадярським збігцям із СССР? Ні, добродійна акція має бути християнська, і охоплювати всіх утікачів, українців теж, — бо Царство Христове не має кордонів.

„ПРИРОДНИЙ ДОБІР" У МОСКВІ.

Дарвін учив, що життя йде за „природним добором", цебто при житті лишаються найкращі. Її „найкращі" — каже він — то найсильніші, що побідять інших-слабших і живуть на їх трупах.

Таке хижацьке вчення пригадується тепер, коли в Москві між вождями відбувається гдуха боротьба: одні є за мягшою політикою супроти Заходу, а інші — за твердою.

Властиво ж, це боротьба за першість: хто з них один винищить решту вождів, а сам буде неподільно панувати, не моя Сталін. А в Москві кожний кривавий диктатор сам себе „природно добирає" шляхом фізичної сили й підступних хитрощів.

„Поступай з іншими так, як ти хотів би, щоб поступали з тобою", — це вчення філософа Е. Канта. Але воно зовсім не відійшло від евангельського заповіту — не чинити ближньому цього, що тобі не миле. Дійсно жадна людська мудрість і доброта не перевищають св. Письме.

СТАРА ТУГА ЗА ЗАЛЕЖНІСТЮ.

Один соціолог (спеціяліст у суспільних науках) був дуже високої думки про природне змагання кожної істоти до волі. Тому він навіть винустив з клітки свою улюблену пташку і радів, що вона весело полетить у простори зі своєї вязниці-клітки. Та яке ж було його розчарування, коли пташка незначно політала кругом клітки і знов до неї вернулася. Вона привикла до залежности.

Дещо подібного є і з людьми.

Автор статті "Віра і Культура" в полоні нетерпимости" ("Америка", ч. 226 — 1954 р.) пише таке: "Відома річ, що в Канаді в повоєнній суматосі було створено побіч різного роду протестантських сект, як напр. евангеликів, субботників, баптистів, свідків Єгови і т. п. та.кож "православно-незалежні "церкви".

Такий підхід до справи з боку католиків для нас не новий. Подібно висловився католик проф. Кисілевський з Отави в англійській брошурі, що її свого часу видала УВАН в Канаді (брошура "Славік Групс ін Кенада"). Але Кисілевський висловився трохи делікатніше.

Що ж, католики прагнуть залежности від Риму. Стара пристичка, коли хто не вміє жити незалежно. Але з другого боку, жадна держава не дуже вдоволена, коли її громадяни понад голову уряду своєї держави відлано підлягають якомусь зовішному центрові, яким є Рим. Таке положення сильно причинилося до загибелі Польщі, тож недармо польський великий поет Словацький — людина дуже віруюча і католик — сказав: "Польщо, твоя згуба в Римі".

НАЗВА — ЦЕ НЕ ПОРОЖНИЙ ЗВУК.

Правдиво кажуть, що якби ми тільки захотіли точно означити ці слова, яких ми вживаємо, то всякі непорозуміння закінчилися б ще раніш, ніж почалися б.

От, наприклад, Рим постійно й упертo "вживає" низву "рутени" офіційно, в приватно вияснює, що він розуміє під цею назвою українців. Українська Католицька Церква вірить цьому і поясноє це тим, що Рим тримається старих історичних назв. А все таки стаємо перед питанням: Невже Римові так трудно зробити для українців ту "дрібну" уступку й назвати їх українцями, а не рутенами? Тим більше, коли Рим напевно знає, що для українців це одна із засадничих справ.

"Рутени" — це латинізоване "русини" (старе "русичі") від назви "Русь" (стара назва України), яку згодом присвоїли собі москалі.

До речі, московський патріярх називає себе тепер патріярхом "всея Русі". Власне, не патріярхом СССР чи Росії, а таки — "всеї Русі". І це не випадково, а продумано. Старій бо Русі Київській (Україні) підлягала і Московщина і Білорусь. Тож москалі, взявши нашу стару назву "Русь", на цій підставі заявили свої претенсії і до України, і до Білорусі, — мовляв, усе це історичним єдиноподільна "Русь-Росія".

Ось із тих імперіялістичних московських "єдіно-неділімських" причин московські патріярхи вживають назви "вся Русь" у їх розумінні: "вся Росія" (а Україною і Білорусію включно).

А з якою метою тої назви — "Русь", "русини" — вживає Рим? Вживає він їх також як двозначника. І Рим робить це дипльоматично. Українці можуть вияснювати собі цю назву як "Україна", а москалі — як "уся Росія". А кому тут Рим хоче догодити? Звичайно, москалям.

ПОСТУП ГРОМАДИ СВ. ПЕТРА Й ПАВЛА В САРТО, МАН.

У неділю, 23-ро січня 1954 року відбулося тут знову Богослужения, яке відслужив о. Є. Гриценя. Дяком був Г. і Блок з Вінніпегу. Було по-важне число людей. Настрій в часі Богослужения був відмінений. Були й позаміцеві гості.

Після Богослужения була перекуска, яку приготовило місцеве жіноцтво.

Після перекуски покладували й послухали цікавих та приємних промов. Голова громади п. Нимфорчук розказав про те, що громада вже має площу під церкву; на весні плянують будувати її. На збрах зложили поважну суму грошей, а в часі свят заколядували поверх 300 дол., і зацерковно поклад 70-дол.

Забирали слово й інші промовці: Павло Ткачик з Дуфросту, пані Хрущ і п. Бурий з Тороита, Г. І. Блок, добродійка М. Гриценя з Вінніпегу та о. Гриценя. У промовах виявлено радість з Його всього, що було подано готовою громади. Всі подавали добрі поради і звохоту в добрім ділі. Є найкращі виглядя для світлої будучности громади.

На закінчення подякувано всім за працю і жертви на великі і святу справу.

Жіноцтво окремо порадилося і започаткувало, на заклик добр. Гриценки, Жіноче Товариство, вибравши ініціятивний комітет.

Усі, в добрім настрою і піднесеній на дусі, розійшлися домів.

Сартівець.

З ПРОЩАЛЬНОЇ ВЕЧІРКИ на Пресовий Фонд.

В осени 1954 р. залишила Давфин родина Бордеников, яка довгі літа була членами української православної парафії в Давфині, а пані Магдалина Борденюк буле ще й діяльною членкинею Сестрин-

З нагоди їхнього відїзду на стале замешкання до Пайн Фалс, Ман., заряд Сестрицтва при православній церкві влаштував їм прощальну вечірку в Народньому Домі де зібралося багато людей. Відїжджаючих було обдаровано відповідно, а на заклик п. Миньки присутні зложили на українську пресу 9 дол., з чого призначено на „Вістник" 4.50 і на „Укр. Голос" 4.50. Панству Борденюкам бажемо успіху на новім місці замешкання. Вірімо, що і на новому місці працюватимуть для добра своєї родини, на Славу Божу та на добро нашої Церкви і народу. Відїжджаючи п-во Борденюки зложили 25 дол. на будову нової церкви в Давфині.

о. Н. О.

Відновляйте передплату за „Вістник"!

СЛУЖБА БОЖА В АТАБАСКА, АЛТА.

Тут відбулася Служба Божа 16 січня 1955 року. Відправив її о. П. Зубрівський, що тимчасово обслуговує громаду. Гарно співав хор під проводом професора П. Тимчука. По Сл. Божій, у кінцевім слові о. П. Зубрівський побажав усім присутнім щастя і здоровя в новому 1955 році; і побажав, щоб громада цього року докінчила будову своєї святині.

По Сл. Божій відбулася спільний обід, що приготовили сестриці, які щиро працюють при громаді і збирають фонд на докінчення церкви, влаштовуючи базарні та інші підприємства по домах.

Підчас обіду о. П. Зубрівський у своїй проповіді підкреслив: „Як риба не має життя без води, так і люди не мали б життя без Бога. Бог дає нам життя та кермує нами. А ми Йому мусимо бути вдячні та працювати на славу Його кождого своєї рідної Церкви. Отож і вас закликаю: працюйте щиро в громаді і чекай вам Бог допоможе докінчити будову Церкви на славу Божу, а вам на спасіння".

Вкінці о. П. Зубрівський закликав присутніх скласти пожертву на пресовий фонд „ВІСТНИКА"; зібрано $4.00.

По обіді присутні провели весело час, співаючи колядки й народні пісні.

Всім жертводавцям на прес. фонд. „ВІСТНИКА" щире спасибі; членам і прихильникам громади бажаю щасливого Нового Року.

о. П. Зубрівський.

СЛУЖБА БОЖА В РІЧМАН ПАРК, АЛТА.

Дня 14 січня 1955 р., в день Церковного Нового Року, Обрізання Господнього та Св. Василія Великого, тут відбулася Служба Божа, яку відправив тимчасово призначений парох о. П. Зубрівський

По Сл. Божій відправлено Новорічний Молебень, а. молитвах принесли подяку Богові за минулий 1954 рік та прохаючи Господа Бога за щасливе і спокійне життя в наступному 1955 році.

У своїй проповіді о. П. Зубрівський звернув увагу на те, що люди всього світу на Новий Рік вітають один одного „З НОВИМ РОКОМ та НОВИМ ЩАСТЯМ", але що це миле привітання скоро забувають і по кількох днях по Новім Році вже роблять один одному кривду. А я вас прошу, — сказав о. парох, — не забувайте цього привітання ніколи, бажайте щастя один одному щодня, впродовж року та на протязі всього свого життя".

В кінці проспівано многоліття Владикам нашої Церкви. Голові та членам Консисторії, всім священикам та вірним У. Г. П. Ц., а також королевій Єлисаветі II., уряду Канади, щирими словами вітала нового пароха, помагаючи надію, що при новому парохові Жіноче Товариство дружньо й широко розвинеться.

Покликано до слова о. К. Желішкевича. Він щиро дякував Церковній Громаді і Жіночому Товариству за влаштування такої несподіванки. Щиро дякував за гарний дарунок. Два привязки Церковній Громаді за такі великі осяги, які Церковна Громада зробила дотепер. Це велика муравлина праця і великі здобутки. Наша громада може бути прикладом для других церковних громад. Це щілий рік, а далі і все своє життя, і попросив, щоб сказали датку на пресовий фонд „ВІСТНИКА"; зібрано $3.10.

Всім жертводавцям щира подяка, та ШАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ.

о. П. Зубрівський.

ВІТАЛИ НОВОГО ПАРОХА КЕЛГАРІ, АЛТА.

В неділю 10, жовтня м. р., наша Церковна Громада Св. Володимира вітала свого нового пароха о. прот. Костя Желішкевича. Наша Гриада щиро дякує Високопреосвященішому Митрополитові Іларіонові і Світлій Консисторії за таке призначення.

По богослуженні запрошено до церковної салі о. К. Желішкевича і його дружину, де Жіноче Товариство приготовило обід. Молитву провів і потрапи поблагословив о. пароx; по обіді промовив член церковного заряду п. Іван Садовник, і поінформував присутніх нинішнього нашого збірання, що це офіційне прийняття нового пароха о. прот. Костя Желішкевича.

Дальшою програмою проводила пані Юлія Курчаба, яка познайомила присутніх з-особою нового пароха та його дружини.

Покликано до слова сестрицю пaню Катерину Комарницьку, яка у своїй промові привітала нового пароха предсказувала світлу будучність нашої Церковної Громади при співпрацi нового пароха.

Пані Анна Данилович радіе прибутям о. Желішкевича і вірить у кращий розвій нашого церковного життя.

Із цієї нагоди говорило багато більше промовців, що годі всіх імена поміститти.

Пані Білява висказує, що їм особа о. Желішкевича давно відома, його праця і дупластирське відношення до своїх вірних. Головно, щоб у нас тепер запанувала спільна християнська любов, за якою ми так давно тужимо, а нам її так бракувало . . . Ми свято вірнцю, що нам її тепер Господь пошле. Наприкінці впучила гарний дарунок від Церковної Громади і Жіночого Товариства, а присутні відспівали „На многі літа".

Гарну промову сказала Голова Жіночого Товариства пані Коваль, щирими словами вітала нового пароха, помагаючи надію, що при новому парохові Жіноче Товариство дружньо й широко розвинеться.

Покликано до слова о. К. Желішкевича. Він щиро дякував Церковній Громаді і Жіночому Товариству за влаштування такої несподіванки. Щиро дякував за гарний дарунок. Два привязки Церковній Громаді за такі великі осяги, які Церковна Громада зробила дотепер. Це велика муравлина праця і великі здобутки. Наша громада може бути прикладом для других церковних громад. Це щілий рік, а далі і все своє життя, і попросив, щоб сказали датку на пресовий фонд „ВІСТНИКА"; зібрано $3.10.

Всім жертводавцям щира подяка, та ШАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ.

о. П. Зубрівський.

ВІТАЛИ НОВОГО ПАРОХА КЕЛГАРІ, АЛТА.

В неділю 10, жовтня м. р., наша Церковна Громада Св. Володимира вітала свого нового пароха о. прот. Костя Желішкевича. Наша Гриада щиро дякує Високопреосвященішому Митрополитові Іларіонові і Світлій Консисторії за таке призначення.

По богослуженні запрошено до церковної салі о. К. Желішкевича і його дружину, де Жіноче Товариство приготовило обід. Молитву провів і потрапи поблагословив о. пароx; по обіді промовив член церковного заряду п. Іван Садовник, і поінформував присутніх нинішнього нашого збірання, що це офіційне прийняття нового пароха о. прот. Костя Желішкевича.

Дальшою програмою проводила пані Юлія Курчаба, яка познайомила присутніх з-особою нового пароха та його дружини.

Покликано до слова сестрицю пaню Катерину Комарницьку, яка у своїй промові привітала нового пароха предсказувала світлу будучність нашої Церковної Громади при співпрацi нового пароха.

Пані Анна Данилович радіе прибутям о. Желішкевича і вірить у кращий розвій нашого церковного життя.

Із цієї нагоди говорило багато більше промовців, що годі всіх імена поміститти.

Пані Білява висказує, що їм особа о. Желішкевича давно відома, його праця і дупластирське відношення до своїх вірних. Головно, щоб у нас тепер запанувала спільна християнська любов, за якою ми так давно тужимо, а нам її так бракувало . . . Ми свято вірнцю, що нам її тепер Господь пошле. Наприкінці впучила гарний дарунок від Церковної Громади і Жіночого Товариства, а присутні відспівали „На многі літа".

Гарну промову сказала Голова Жіночого Товариства пані Коваль, щирими словами вітала нового пароха, помагаючи надію, що при новому парохові Жіноче Товариство дружньо й широко розвинеться.

Покликано до слова о. К. Желішкевича. Він щиро дякував Церковній Громаді і Жіночому Товариству за влаштування такої несподіванки. Щиро дякував за гарний дарунок. Два привязки Церковній Громаді за такі великі осяги, які Церковна Громада зробила дотепер. Це велика муравлина праця і великі здобутки. Наша громада може бути прикладом для других церковних громад. Це щілий рік, а далі і все своє життя, і попросив, щоб сказали датку на пресовий фонд „ВІСТНИКА"; зібрано $3.10.

Всім жертводавцям щира подяка, та ШАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ.

о. П. Зубрівський.

ловичі — голова Громади, та І. Садовник—член Заряду, які у своїх промовах підкреслювали значення Української і Недільної Шкіл.

Піснею „Бог предвічний" закінчено концерт.

Треба згадати, що потрібні речі до цього концерту виставляли молоді пані: С. Столоя, М. Данилович, О. Шипок, Греф і С. Садовник, — що їм належиться сердечна подяка.

П. Столоя.
Секр. Церк. Громади.

З ЮВІЛЕЙНОЇ ЗАБАВИ НА ПРЕСУ

Річман Парк, Алта. 25-го грудня 1954. Тут має першу Сл. Божу о. П. Зубрівський, яку заповів Андрій Вольчанський з нагоди свого 60-ти річчя. А. Вольчанський походить з села Волочів, повіт Турки, Галичина. Підчас І. світової війни служив в австрійському війську, був два з половиною роки в російському полоні. Коли повернувся з полону, негайно вступив до українського війська але через недугу був звільнений. Перебуваючи в рідному краю, брав активну участь з громадських організаціях.

В 1925 р. А. Вольчанський прибув до Канади. Спочатку ходив по роботах, а потім узяв гомстед в околиці Річман Парк, Алта. Як і кожному піонірові, так і нашому ювілятові не легко було починать господарювати з голими руками; одначе як щирий християнин він завжди собі кликав у поміч Господа Бога, і Господь Бог допоміг йому доробитися до того що що він мовив ще в дитинстві. Коли того. Господь Бог обдаровав подружжя Вольчанських трьома доньками, з яких старша вже одружена, середущa ходить до середньої школи в Атабаска, а найменша до місцевої школи, перебуваючи з батьками. Отож, у подяку Богові за те, що Бог допоміг, і сповнилися мрії. та що прожив щасливо 60 років, А. Вольчанський замовив Службу Божу, яка відбулася в місцевій газі. Підчас Сл. Божої величаво співав хор під проводом диригента Федора Хрущa. По Сл. Божій ювілят запросив усіх присутніх до своєї господи на обід. Підчас обіду ювілятові склали деякими слідуючі:

Від Церковної Громади піднесла як дарунок стінний годинник пані Вікента Хрущ Лочка з чоловіком М. Витач гаону сосочку. Кожни: М. Гвоздицький, І. Зварич та О. Роль, всі з Едмонтону, піднесли гарний гель-тонзуб. Підчас обіду промовляв п. Хрущ. який звернувся до всіх присутніх, а особливо до молоді, щоб у своїм житті брали приклад від старших, та сердечно поздоровав ювілятові за щире привітання. Потім проспівали „Многі літа" ювілятові і його родині. О. П. Зубрівський, після короткого слова, запросив присутних скласти пожертву на пресу; вібрано $12.62, які розподілено так: „ВІСТНИК", $5.00, „Укр. Голос" $5.00, „Канад. Фармер" $2.00, пересилка 52ц. Крім того, ювілят Вольчанський передплатив на рік „ВІСТНИКА".

Всім жертводавцям на пресу спасибі, а ювілятові многих літ прожити в здоров'ї та доброті.

о. П. З.

ЮВІЛЕЙ МИХАЙЛІВ.

В суботу 20-го листопада було свято. Вранці о. Фик від служив Службу Божу.

Того самого дня увечорі члени, членині й прихильники Громади Св. Івана приготовили вечерок для Михайлів. Між ними був наш парох о. Прот. Михайло Фик, і пан. Михайло Старчевський.

Коли Іван Стезик привів пароха і добродійку до салі, присутні відспівали "Многая Літа" і засіли за столи.

Очень парох зробив молитву і почали споживати перекуску, яку сестриці приготовили.

По перекуски, І. Стезик поклонів до слова всіх Михайлів, а було їх коло десяти.

Потім голова Сестрицтва пані Анна Маниза вручила буке живих цвітів пані добродійці Фик, а о. парохові гроші на телевізію.

Отець парох щиро подякував від усіх Михайлів, усім що приготовили це свято, від своєї родини і від себе за такий гарний дарунок. Решта вечора перейшла в гарній атмосфері.

Кореспондент.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА. Михайло Кохан.

Вакав. Саск. Дня 9 грудня ц. р. на своїй фармі біля Вакав упокоївся в Бозі Михайло Кохан. Покійний народився 1880 р. в селі Вереньканка на Буковині, а до Канади прибув в 1903 р. і спершу поселився в околиці Ростон. Два роки пізніше пок. Михайло переїхав в околицю містечка Вакав і тут, вже одружений, проживав аж до своєї смерти.

Покійний був довголітною гілкою релігійною і належав до основників місцевої Української Православної Церкви св. Михайла. Він тек довгими роками був головою, або секретарем Церковної Громади, і ніколи не жалував ні свойого труду, ні гроша для Церкви.

По Покійному осталась дружина Олександра, 6 синів та 4 доньки. Похоронні Богослужения відправив о. Ю. Ференсів 12 грудня при великому, вдячі народу. На заклик о. пароха учасники похорону склали на неявничий вінець 19 дол., з чого переслане на Колегію св. Андрея 15 дол., на Катедру Преся. Трійці 15 дол., на прес. фонд "Вістника" 7 дол. і на прес. фонд "Українського Голосу" 5 дол.

Усім жертводавцям сердечна подяка, а покійного Михайла нехай Господь приймє в свої небесні оселі!

о. Ю. Ф.

З ПОХОРОНУ НА СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД.

Врожстон, Саск. Дня 16 грудня, ц. р. упокоївся одинокій син панства Ілиї і Василини Робулець; покійний ілки прожив всього один місяць і 14 днів, похорон відбувся на 18 грудня, в укр. прав. церкві в Врожстон, там і його похована, чину похоронного довершила о. Е. Т. Приступа, із Айтувн, Саск. При последніх цілуванні присутні зложили на Стипендійний Фонд нашої Церкви, $7.50.

Жертводавцям сердечна подяка, а покійного нехай Бог прийме до осель праведників і наділить вічним щастям.

Близький.

КОЛЯДА Укр. Православної Церкви в Канаді 1955.

Прот. В. Аланюк, Вакав, Саск. Пані Ревуцька 2 дол. По 1 дол.: І. В. Луцюк, В. Ю. Кіндрачук, П. Ю. Кіндрачук М. В. Луцюк, В. Г. Луцюк, Л. Михайлюк, А. Білокурий, П. Семенюк, С. Котелко, В. Коваленко, І. Савицький, В. Дідух, В. Фіцич, В. Е. Луцюк, Р. Білокурий, В. М. Гвідний, В. Білокурий, Д. Остафійчук, І. С. Михайлюк, пані П. Луцюк, пані К. Бложенська, пані А. Романчич, пані М. Паславська, пані П. Сарновська, Ф. Тацюк, В. Г. Чолюк, Ю. Білик, П. Гринюк, С. Віктор, Дм. Чорцюк, Д. Гвідний, І. Марковський, І. - Лабач, І. Шевчук, В. Биско. Дрібними 75 ц. Разом 37.75.

Сматс, Саск. Пан Петро Гриців 5 дол. По 1 дол.: В. Кіназ, І. Щербань, М. Кіназ, М. Щербань, Ст. Щербань, Р. І. Кіназ, І. Вайда, І. Герасимчук. Д. Лабач, І. Козак. Разом 15 дол.

Ст. Джуліен, Саск. По 1 дол.: Н. А. Олексин, Д. Гринюк, С. Бокшовен, Д. Калинка, М. Боднар, П. Михайлюк, О. А. Олексин, І. Місюра, І. Процюк, В. Буджак, А. Калинка, Я. Бжовський, О. Чугайюк, І. Кіндрачук, Д. Соконан, Ю. І. Михайлюк, Ф. Бакурак. Вол. Михайлюк, В. Лобач. П. Місюра, Дм. Олексин, А. Бжовський, Д. І. Михайлюк, Ф. Олексин. Дрібними 50 ц. Разом 25.50.

Кадворт, Саск. По 1 дол.: Пані М. Гайдей, Вол. Ралзиван, Н. Гутник, Н. Гринюк, В. Василик, В. Табачнюк, Ст. Тріцук. І. С. Трембач, І. Котелко, П. Гришюк, М. Сороган, В. Строган. Г. Фединчук. Ф. Гришюк, Г. Сарчук. Дрібними 3 дол. Разом 18.00.

о. Ю. Тучжанський. Бленлон, Ман. По 3 дол.: Д-р В. Зайчев. Мих. і Матій Козак. Іь. Шесюк 2 дол. По 1 дол.: І. Слизак, А. Слизак, Т. Бабський. Б. Бобик. В. Бобик. Я. Клочко. А. Овчар. М. Овчар, В. Захановнч, Г. Базан, І. Омелінов, Ю. Халанчук, Е. Дорошук, І. Касюрак, Анна Гамуля, пані Васько, П. Дорошук, П. Парколаб. І. Влощук, І. Когут, Н. Бурячок, Г. Міска. С. Халанчук, Н. Равлюк, В. Булат, Д. Щурко. Д. Бурячок, Н. Мазяр. О. Петраш, А. Ваць, п. Кузик, п. Колошівський, І. Конюк, А. Халанчук, К. Кухаришин, п-ні М. Костецька. Дрібними 4.40 дол. Разом 50 40.

Портедж ля Прейрі, Ман. По 2 дол.: І. Бобик. С. Муха, І. Звіздовнк, К. Войціховські, Ю. Остецек, Анна Сошка. По 1 дол.: П. Касіян, С. Петик. І. Кушнявнк, пані М. Стевері, С. Макічук, Д. Бучій, А. Тимощук. М. Задорожний. Разом 20 дол.

Прот. В. Аланюк, Єлоз Крік, Саск. Пан Василь Лесько 2 долярн. По 1 дол.: Г. Костюк, М. Кіндрачук. В. Кухта, В. Кінзрачук. В. Войціхівський. Б. Стельмащук, Н. Пайк. І. Костик. Із. Грицак, Г. Гриневич, А. Бопса. Н. Допош, М. Войціхівська, пан К. Білоус. Дрібними 25 ц.

Тегнопіль, Саск. П-во І. М. Лисиця 5 дол. По 1 дол.: Ст. Папш, С. Дзядик. Вол. Лисиця, Яр. Сенчина, Ол. Мандрига, Б. Зіп, Ст. Сенчина, І. Сенчина, пані Ри. Войціхівська, Д. Гнатюк, І. Житик, В. В. Савчук. Р. І. Лисиця. Дрібними $2.60.

Алвена, Саск. По 1 дол.: Н. Сорока, С. Гавринюк, М. Боднар, П. Сорокан, Л. Бойчук, Н. Юзик, М. Клапоущак, Н. Сорокан, П. П. Сорокан, Д. Е. Стадник, І. Стеванюк. Дрібними 75 ц.

Петро А. Пауш, Едмонтон, Алта. 10.00

Пані Марія Процек, Рембрант, Ман. 2.00

Винагороди всім, Боже, за їх щедрі дари.

ЗАМІСТЬ СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ

$10.00
на Стипендійний Фонд УГПЦК
о. П. Стефюк.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "ВІСТНИКА".

о. І. Куцій, Глендон, Алта.: З Ювілею, 50-літнє подружного життя п-ва Андрія і Анни Кіндракевичів. 15.00

З похорону бл. п. Юрія Тягло. 21.00

Прот. М. Фик, Ошава, Онт. Збірка з нагоди Ювілею п-ва Івана і Марії Кителл. 5.00

В. Дидер, Торонто. 1.00

Іван Гуженюк, Торонто 3.00

М. Материк, Торонто, з нагоди 60-літніх роковин 5.00

Сірко, Ман. з приняття на честь б. голови Громади п. Костя Мельничука. 1.20

УГПЦ — Громада Св. Володимира, Торонто, Онт. .. 25.00

Марія Кравець, Транскона, Ман. 2.00

І. Тимочко, Ошава, Онт збірка на похороні бл. п. А. Фурик 7.50

А. Хортів, Четам, Онт збірка з похорону бл. п. Івана Виньовського, ... 5.00

о. С. Зубак, збірка на похороні бл. п. Наума Слободяна, Київ, Саск. 12.75

Прот. К. Квасницький, Лесшін, Кве. з нагоди 70-х уродин Н. Гуцуляка: 2.00

Прот. О. Новицький, з нагоди виїзду п-ва Борденюків. з Давфину до Пайн Ривер, Ман. 4.50

Антін Савчук, Кейлмор, Саск. 1.00

А. Савчук, Келмор, Саск. з нагоди іменин Михайла Ситка (молодшого) дяка Вадіна, Саск. 4 25

о. О. Хомяк, Гефорд, Саск. з похорону бл. п Ст. Підперебецького в Норт Бетафорд, Саск. 10 00

А. Касіянчук, Транскона, Ман. 1.00

Пан М. Русняк, Едмонтон, Алта. збірка з хрестин Петрусі Володько, доньки п-ва А. і О Володько в Санденц, Алта. 9.25

С. Байдак, з нагоди 25-ліття — Ювілею подружжя Павла і Анни Гуменюків, Монтреал, Кве. 5.00

М. Морґоч, Фовм Лейк, Саск. 1 00

Володимир Радзівон, Кадворт, Саск. 1 00

М. Котульський, Торонто, Онт. 1.00

о. Ю. Ференсів, Ріджайна, Саск. з похорону бл. п. Мих. Кожина. 7.00

А. Звоздецький, Брендон, Ман. 1.00

Пан Г. Пікуш, Шіго, Саск. 1.00

Г. Шевчук, Вишарт, Саск 1 00

Доні Кукурудз, Петлюра, Ман. 3.00

о. О. Хомяк, збірка з похорону бл. п. Атаназія Кульчицького в Медов Лейк, Саск. 10.00

Д. Гриньків, Дафин, Ман 3.00

Сімон Борис, Ледук, Алта. 1.00

о. Е. Приступа, Айтуна, Саск. з похорону Катерини Пристай, в Фенвуд, Саск 17.50

о. Л. В. Дячина, Йорктон, Саск. збірка на похороні бл. п. І. Романюка. 5 00

- П. Залозецький, Вінніпег, Ман. 1.00

Адміністрація.

Всеканадійська

Катедра Пресв. Трійці

Української Гр.-Православної Церкви в Канаді
1175 Мейн вулиця, Вінніпег
Священноархістратиг.

Високопреосвященнійший ІЛАРІОН, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади
Парох: Всеч. о М. Юрківський.
Порядок Богослужень:
Кожної неділі —
Год. — 9-та рано — Утреня
Год. — 10.15 рано — Св. Літургія
Год. — 10-та рано — Нед. Школа
Телефон: Катерн 52-7696
Резиденція парохa 56-8323

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підканівського Округа
ЛЮТИЙ:

6 Неділя — Пилар Парк — Транскона
13 Неділя — Пелібна — Тандал
20 Неділя - Дуфрост — Ісг Селкирк
27 Неділя Гонор — Пасларфілд
Адреса 7 Ст Джонс Авс., — Вінніпег 4, Ман.

БОГОСЛУЖЕННЯ В ОКРУЗІ
Вайта, Ман.
ЛЮТИЙ:

12 Субота. Трьох Святих — Сондаєя
13. Неділя — Вайта
15. Вівторок. Стрітення — Арбажка Громада св. Петра і Павла)
20. Неділя — Сріо
Комісторія УГПЦК.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ЛЮТИЙ:

6. Неділя — Норт Бетафорд
12 Субота. Трьох Святителів — Гефорд
13. Неділя - Кридор
13. Неділя - Вітав о Веренчук
15. Вівторок Стрітення—Гетфедел
20 Неділя — Ретфел
27 Неділя - Гаселіт
ЗАУВАГИ: Початок Богослужень: Утреня 9.30, Служба Божа 10.30. Посилайте дітей зо Недільної та Рідної Школи у своїх місцевостях
Адреса: Box 163, Гефорд. Тел. 55

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
ЛЮТИЙ:

6 Неділя - Давнинг
13 Неділя — Шпинці
15. Вівторок. Стрітення Господне — Ісаак
20 Неділя — Гейригал
27 Неділя — Давнинг
Адреса: Гейри Гіл, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ЛЮТИЙ:

6 Неділя — Інсінгер, місто
15 Вівт Стрітення — Вестбрук
13. Неділя — Фовм Лейк
20. Неділя — Шіго, полудн.
27. Неділя — Тіндр, місто
Адреса: Шіго Саск Box 82, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ЛЮТИЙ

6 Неділя — Шіго місто
13 Неділя — Інсінгер „Гайлей"
15 Вівторок Стрітення — Камор
20 Неділя — Вишард
27 Неділя — коло Кущів.
Адреса: Шіго, Саск., Box 59. Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Остапа Фляка
ЛЮТИЙ:

6 Неділя — Дафин
12 Субота Трьох Святих — Ешвил
13 Неділя — Косів
15 Вівторок Стрітення Господне — Сифтон
20 Неділя — Роркетон
27 Неділя — Дрифтінг Ривер
В першу, другу і четверту неділю цього вечірні в Дафіни 7 год. ресерон. Пухові бесіди по місці радо стануть від 7—11 лютого.
Адреса: Box 550, Давфин. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ЛЮТИЙ.

6 Неділя - Йорктон
12. Субота Прьох Св. — Брокстон
13 Неділя — Мазепа
15. Вівт. Стрітення — Сторновей
20. Неділя — Брокстон
27 Неділя — Райн

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о Е Т Приступи
ЛЮТИЙ

6 Неділя — Айтуна
10 Четвер — Мекнат
12 Субота Трьох Святих — Брокстон (фарми)
13 Неділя — Мелина
15 Вівторок Стрітення Господне — Вишард
20. Неділя — Гусів
27. Неділя — Габард
Адреса Box 143. Айтуна, Саск. Тел. 87,

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гайцького
ЛЮТИЙ

6 Неділя — Сенді Лейк
13. Неділя — Ватрусина
15. Вівторок. Стрітення Господне — Менні
20. Неділя - Росборн
27 Неділя — Оквборн
Адреса: Оквборн. Ман. Тел. 336

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
ЛЮТИЙ:

6. Неділя — Пайн Ривер
12. Субота. Трьох Св. — Етелберт
13. Неділя — Етелберт
15 Вівт Стрітення — Драй Ривер
20 Неділя — Пайн Ривер
27. Неділя — Етелберт
Адреса: Етелберт. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Теперепка
ЛЮТИЙ:

6 Неділя — Кадет
12 Субота Трьох Св. — Гронлід, (Вінніг)
13. Неділя — Нипавін
15. Вівторок. Стрітення — Бруксбі
20 Неділя — Гронлід (над річкою)
27. Неділя — Кадет
Адреса. Box 47. Гронлід. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ЛЮТИЙ:

6. Неділя — Восетна
12 Субота. Трьох Св — Редвотер
13 Неділя — Торгіал (Річні Збори Окружньої Ради)
15 Вівт Стрітення — Радвей
20 Неділя — Егремонт
27. Неділя — Федора
Box 128. Радвей, Алта., Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ЛЮТИЙ:

6 Неділя — Лак Ла Біш
12 Субота. Трьох Святих — Бойл
13 Неділя — Атабаска
15. Вівторок Стрітення Господне — Річмонд Парк
20. Неділя — Норал
27. Неділя — Крейгенд
Адреса: Лак Ла Біш, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Атожюка
ЛЮТИЙ

6 Неділя — Ст Джуліен
12 Субота Трьох Святих — Терніпліз
13. Неділя — Єлоа Крік
15. Вівторок. Стрітення Господне — Кадворт
20 Неділя — Вакаа
27 Неділя — Адвена
Адреса: Пошт скр 4 Вакаа, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ст. Зуяка
ЛЮТИЙ:

6 Неділя — Вадіна
12. Субота Трьох Святих — Фостон
13 Неділя — Вимер
15 Вівторок Стрітення Господне — Вутсон
20 Неділя — Клеяр
27 Неділя — Рама
Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ЛЮТИЙ:

6 Неділя — Сван Лейк
12 Субота. Трьох Святих — Арран
13 Неділя — Мориєй
15. Вівторок. Стрітення Господне — Гаєс
20. Неділя — Стівен
27 Неділя — Дорбен
Адреса: Арран, Саск Box 124, Тел. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гнелюнка
ЛЮТИЙ

6. Неділя — Принц Альберт
12. Субота Трьох Святих — Гонейнун
13 Неділя — Вірдайк
15. Вівторок. Стрітення — Сембурґ
20. Неділя — Принц Альберт
27. Неділя — Шпиан
Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

Календар Українських Свят
ЛЮТИЙ.

1 В 19 Прп. Макарія, Лаврентія
2 С 20 †Преп Євфимія Великої
3 Ч 21 Прп Максима Ісповід.
4 П 22 Прич Анастасії Печер.
5 С 23 Мч. Климента ап. Аккир.
6 Н 24 Нед Мит. і Фар. Кснії
7 П 25 †Григорія Богос., арх. Цар.
8 В 26 Прп. Ксенофонта, Марії
9 С 27 †Перен. мощів Іоанн Зол.
10 Ч 28 Прп. Єфрема Печер.
11 П 29 Перен мощів Ігнатія Бог.
12 С 30 Трьох Святих
13 Н 31 Нед. Блуд. Сина. Никити
14 П 1 Муч Трифона, Першеп
15 В 2 **Стрітення Господнє**
16 С 3 Симеона Богопрм. і Анни
17 Ч 4 Прп Йвлоря Печус.
18 С 5 Вухола еп Смирн
18 П 5 Муч. Агафії, Теодосія ап.
20 Н 7 Нед. Мясопустна. Партенія
21 П 8 Вілан Теодора Стратил.
22 В 9 Прп. Памвратія Печер.
23 О 10 Прп. Прохора Печер.
24 Ч 11 Мч. Власія еп Севаст.
25 П 12 Мелетія еп. Антіох.
26 С 13 Пр Мартиніана, Зої
27 Н 14 Нед Сир Пр. Кирила
28 П 15 Пр Пафнутія печерського

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржинського
6. Неділя — Брендон
13. Неділя — Портедж ля Прейрі
20—27 Неділя — Брендон
Адреса: 318 Пентфінк авс., Тел. 2626 Брендон, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Мих. Терношенського
ЛЮТИЙ:

6. Неділя — Кінцерслей
13 Неділя — Мічам
15 Вівторок Стрітення Господне — Вонда
27. Неділя — Ойен
Адреса: 401 Мейн Ст., Саскатун.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Савевича
ЛЮТИЙ:

6 Неділя — Смокі Лейк
13. Неділя — Вімма
15. Вівторок. Стрітення Господне — Бенс
20 Неділя — Смокі Лейк
27 Неділя — Сведен
27. Неділя — Строй о. Кулін.
Адреса Box 309, Смокі Лейк, Алта. Тел 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Еммануїла Горгіяа
6. Неділя — Леперд
13. Неділя — Сремдж'ю
20 Неділя — Гилберт-Плейн
27 Неділя — Шортедейл
Адреса: Гилберт-Плейнс, тел:163. Прот о. Е. Горгіяа.
о Еммануїл Горгіяа
Д Ю Т И Й
Адреса: Гилберт Плейнс. Ман. Тел 163

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
ЛЮТИЙ:

6. Неділя — Толстой
12 Субота. Трьох Святих — Толстой
13. Неділя — Синьків
15. Вівторок. Стрітення Господне — Толстой
20. Неділя — Роза
27. Неділя — Гардентон
Адреса: Толстой. Ман.

Церковний Устав
ЛЮТИЙ:

6. Н. Мит. і Фар. Гол. 1. УЄ 1. Ап. 2 Тим. 3: 10-15. Євам. Луки 18: 10-14.
12. Трьох Святих. УЄ Івана 10: 9-16 Ап. Євр 13: 7-16. Євак. Матв. 5. 14-19.
13. Н. Бауд. сина. Гол. 2. УЄ 2. Ап. 1 Корин. 6. 12-20. Євам. Луки 15: 11-32.
15 Стрітення УЄ Луки 2: 25-32. Ап. Євр. 7. 7-17. Євам. Луки 2. 22-40.
20. Нед. Мясоп. Год. 3. УЄ 3. Ап. 1 Кор 8. 8-13; 9: 1-2. Євам. Матв. 25: 31-46
27. Нед. Сиром. Год 4. УЄ 4 Ап. Рим 13: 11-14; 14: 1-4. Євам Матв 6: 14-21.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., FEBRUARY 15, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ЛЮТОГО, 1955. ЧИСЛО (984) 4

ПОМЕР ПРОФ. Л. БІЛЕЦЬКИЙ

Дня 5 лютого, в суботу о год. 7.15 увечорі, в лікарні Ст. Боніфас відійшов у вічність відомий український учений проф. д-р Леонід Білецький, член Комісторії УГПЦК і професор Колегії св. Андрея в Вінніпегу.

З глибоким жалем і сумом ділимося вісткою з друзями, приятелями й знайомими, що наш дорогий чоловік, батько й дід, ПРОФЕСОР ДОКТОР ЛЕОНІД БІЛЕЦЬКИЙ, упокоївся по тяжкій недузі в суботу, дня 5 лютого, 1955 р.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМЯТЬ!
Горем прибиті
Дружина, діти і внуки.

В КОНГРЕСІ МОЛЯТЬСЯ ЗА УКРАЇНУ

У память роковин проголошення державної незалежности України та злуки всіх її земель в одну державу, в конгресі Зединених Держав Америки відбулися молитви за Україну.

В палаті репрезентантів 20 січня молився Митрополит Іоан Теодорович голова Української Православної Церкви в ЗДА; 21 січня молився в сенаті представник Української Католицької Церкви — Протоігумен ЧСВВ о. Миколай Когут.

СУХІТНИКІВ ВМИРАЄ ЩОРАЗ МЕНШЕ

В 1920 році в Вінніпегу на сто тисяч людей вмирали від сухіт коло 72, а в 1954 році на сто тисяч людей вмерли лиш 17.

Головне відкрити через просвітлення Рентгеном (екс-реї) сухоти в самих початках, а не задавнені, тоді вилічити їх зовсім не трудно.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Усім нашим Шановним Передплатникам і Читачам "Вістника" відомо, що від 1-го вересня 1954 року адміністрація його є в руках Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Ми оповістили, що адміністрація "Вістника" має своє окреме приміщення і окрему адресу.

Мимо того, багато передплат і пресового фонду люди пересилають до Видавництва "Українського Голосу", чим спричиняють додаткову і зайву працю згаданому Видавництву.

Дехто посилає і передплату і Пресовий Фонд на "Український Голос" до нас, чим побільшує нам працю і зайвий труд та страту часу.

Щоби цьому запобігти, просимо ВСІ ПЕРЕДПЛАТИ І ФОНДИ НА "ВІСТНИК" присилати ТІЛЬКИ на адресу "Вістника", а ніде інде.

Наша адреса:
THE HERALD
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.
Адміністрація.

Протоєрей ВАСИЛЬ ФЕДАК

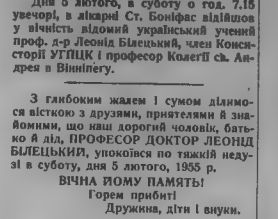

Минулого року святкував о. Василь десятиліття своєї праці на ниві Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Він уроджений з Зеленої Буковини; 1-го листопада, 1909 р. побачив Божий світ у селі Кадобабишах, повіту Заставна.

Малим приїхав до Канади. Тут покінчив потрібну освіту, і 27-го вересня 1944 р. був висвячений на диякона, а 1-го жовтня того самого року — на священика в церкві св. Михаїла в Вінніпегу.

Працював у Манітобі в окрузі Оквбурн. 1948 р. переселився у Скіду Канаду, де побував трохи в Гримзбі, а від 1950 р. є парохом Гемілтону, де Господь благословив його працю надзвичайними успіхами. За час його душпастирювання там виросла величава церква, храм Божий, що є окрасою самого міста і дає свідоцтво великої жертвенности наших гемілтонських парохіян, а також посвити самого о. Василя.

Тихо проминули роковини десятилітньої, благородної, святої і пожиточної праці; часом люди не помічають такої події; але Господь Бог завжди справедливий, і хто для Бога працює, не оглядаючись на нагороди і похвали світу, той найщасливіший. А великі люди працюють завсіди „не для людей, ані для слави . .."

Церква, доцінює велику посвяту о. Василя; ось минулого року його нагороджено саном протоєрейства; і він належить до наймолодших священиків нашої церкви, обдарованих цим високим достойністю; за десять літ став протоєреєм. Це правдива ознака Божої ласки і доказ, що Церква оцінює його велику працю і заслуги в винограднику Христовім

Треба надіятися, що дальші роки його праці увінчаються ще більшими успіхами, як дотепер.

Не жалійте того, що пропало і вернутися не може. (З думок І. Франка).

Н. М. ГРИГОРЧУК МІНІСТРОМ В УРЯДІ МАНІТОБИ

В понеділок, 24 січня, премієр Манітоби, Дост. Д. Л. Кемпбел, оповістив про назначення нових міністрів на опорожнені пости в його уряді. Михайло Н. Григорчук, посол з округи Етелберт, назначений на пост генерального правника (атторней-дженерал).

Дост. М. Н. Григорчук народився в околиці Гилберт Плейнс 1905 р. Вищу школу закінчив у Етелберт, а правничі студії в Манітобському університеті. Ставши адвокатом, свою канцелярію явсь час він у містечку Етелберт. Довший час був муніципальним радним, потім — війтом, а також председником шкільної і торговельної ради. Перший раз послом був вибраний з ліберальної партії в 1949 році.

Батько його був послом з округу Етелберт через 22 роки. Дружина Дост М. Н Григорчука походить з родини Пелехатих. Їх одиноюий син Борис є студентом Манітобського університету.

Дост. М. Н. Григорчук є членом Української Греко-Православної Церкви.

ПЛЯНУЮТЬ "ПШЕНИЧНИЙ" РІК

Минулорічні жнива в степовій Канаді були мізерні. Весна була мокра, — під паром (сомерфалов) фармері мусіли залишити багато акрів земл, бо не могли їх засіяти. А те збіжжя, що було засіяне, сильно пошкодила збіжева іржа та інші збіжеві "язви.

Знавці кажуть, що в біжучому році (1955) земля має в собі досить вогкости, і фармері плянують засіяти якнайбільше пшениці, використовуючи кожний придатний акр. Але коли б навесні випали великі дощі, то було б дуже зле, бо земля була б цілком замокра для сіяння

Коляда на загальні потреби Церкви

У часі Свят Різдва Христового аж до Стрітення Господнього (15 лютого) складають вірні нашої Церкви Коляду на загальні потреби нашої Церкви, яку заряджують наші священики.

Цю коляду зачислюємо на Буджет даній громади.

Коли Ви ще н езложили своєї Коляди, то подбайте зробити це тепер.

Зложіть свою коляду на руки священика або зашліть впрост до Консисторії.

Консисторія Української Греко - Православної Церкви в Канаді.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА"

ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

(Продовження)

Б

Об'єктивні історики стверднли, що ціль повстання були — воля Православної Віри й знищення унії.

Як історики старші, так і об'єктивні історики нашого часу, всі одностайні, що головною причиною повстання Богдана Хмельницького була всіма знена-видженість унії з. „Велике українське повстання 1648-го року, — пише В. Липинський, — було викликане страшенним національним роздразненням, а в погляду тодішніх українців—національним утиском, який проявлявся головним чином у тому, що Польська Річпосполита, в інтересі керуючих нею шляхетсько-магнатських кругів, стала протегувати релігійну унію, обмежуючи зразу в правах, а потім безсистемно намагаючись винищити цілковите з державно-національного (національне—в ті часи ставало синонімом католи.) польського погляду, українське Православ'е. Поступово-опортуністичний український рух, який у формі релігійної унії хотів політично помирити українські національні домагання з тодішніми польсько-католицькими тенденціями, викликав серед української нації незвичайно гостру, і зразом по своїй соціяльній структурі міцну й здорову православно-монархічну реакцію. І тоді, коли унія була рухом виключно інтелігентським . . ., то православна реакція зібрала коло себе всі прив'язані до старої національно-державної традиції класи".[39]

Те саме твердить В. Липинський і в новійшій своїй праці: Повстання Хмельницького „власне проти унітів у дер-жавній мірі всім своїм вістрям, усією своєю розмаховою енергією в духовій сфері звертялось".[40]

Це так творить об'єктивний історик-католик!

7.

Це Папа Римський перешкодив, щоб Хмельницький повстанням добився свого замІру.

І коли б не Рим, не Папа, історія України пішла б зовсім іншим шляхом: Унія була б спинена, і Україна не опинилася б під Москвою! . . .

Але Папа Римський ужив усіх своїх впливів, і до знищення унії не допустив. Ціль повстання Хмельницького не досягалася своїми засобами. І Богдан змушений був проситися „під міцну руку" Московського царя.

Ось цінний приклад, як Папа Римський допомагав полякам нищити наших українських козаків. Свідок посвідчив, що "до польського короля послав Папа Римський свого Кардинала з тим, щоб король з козаками мирився, і їм хоч би й десять раз понасягнув, а потім їх, козаків, усіх вимордував . . . А той гніх він. Папа, бере на себе" . . .[41]

Це страшний документ, і він не єдиний, і про все це тодішня Україна знала!

За тон дні до вибуху повстання Хмельницького, 12 березня 1648-го року папський нунцій доносив з Варшави в Рим про унію, заспокоюючи Папу: „Унія руських схизматиків з Апостольським Престолом і Королеві. і Польській Республиці дуже бажана в багатьох відносинах і по багатьом причинам. Канцлер казав мені, що коли скидається ця унія, як ми всі сподівались, то єретики стратять усю свою силу, і їхні думки на сеймі зовсім не будуть братися під розвагу. Що це правда, доказують ті великі зусилля, яких приклали єретики, щоб відмовити православних від конгресу, на якому мала бути проголошена ця унія, мабуть передбачаючи велике ослаблення й велику шкоду, що можуть виникнути для них з установлення цієї святої унії."[42]

А року 1651, коли вся Польща загорілася війною, до короля Яна Казимира прибуло папський легат Іоан де Торес, Єпископ Адріянопільський. Через цього легата Папа прислав своє благословення й повне відпущення гріхів кожному, хто піде на війну проти православних українців, проти варварів козаків.

Папа прислав це королю дорогу мантію та освяченого меча, прикрашеного дорогоцінними каменями.

Це надзвичайно сильно підбадьорило поляків, і скрізь відбувалися звичайні релігійні процесії, немов перед хрестоносним походом. По всіх костьолах правилися врочисті Служби про перемогу над українцями за честь Католицтва. Війна приймала виразний релігійний характер.

Так Папа Римський готував Богданові й його Війську Запорозькому трагедію Берестечка.

8.

Папа Римський своєю унією загнав Україну під Москву.

Зносини Богдана Хмельницького з московським царем були часті. Богдан розлучливо скаржився цареві року 1653. 22 квітня, що поляки „людей невинних так мужеського, як і женського полу, великих і малих, вирубали, Церкви східні до основ понищили, а потім і Духовних до смерти нестерпимою мукою замучили. Бачучи таке гоніння на Віру нашу Православну і на Церкви Східні насилля, Бога Всемогучого на поміч покликавши, постановили ми піти проти тих інославних, щоб хоч оборонити бодай українські Доми Божі та саму столицю Київ, і не дати їх на наругу . . . А нині к Вашому Царському Величеству послів наших посилаєм, низько до лиця земні чолом б'ючи, щоб Ваше Царське Величество, яко Цар Православний, не попустив Віри нашої Православної і Східніх Церков на наругу" . . .[43]

Це страшний крик усієї України устами Богдана Хмельницького! . . .

Писав іще Богдан, що поляки „Церкви Божі, котрі в Договорі написані, віддати не віддали, а котрі немногі і віддані з унії, ті знову обернені під унію".[44]

На всі ці скарги московський цар 22 червня 1653-го року відповів Богданові Хмельницькому, що „Ми, Великий Государ, розревновали о Бозі великою ревністю, і побажали, щоб Православна Віра в вас не була витята . . . ізволили вас прийняти під нашу Царського Величества високу руку, і щоб не були ви поєміховскои" . . .[45]

Оце дійсні причини, які довели до Переяславської трагедії 1654-го року!...

Усі переговори Хмельницького з Московією велися головно й найпеше в площині оборони Православної Віри від переслідування поляків-католиків, і власне це був найсильніший мотив царевої Олексіїв Михайловичу вмішатися в усю цю справу. Року 1649-го до Богдана Хмельницького, до Переяслава, прибуло царське посольство на чолі з Василем Унковським. Посол заявив, що цар бажає успіху козакам, „коли справді причина цього повстання сама тільки православна віра; а противному разі радив покоритися предержащим владі."[46]

1 жовтня 1653 р. в Москві нарешті зібрався Земський Собор, щоб вирішити справу кількарокового прохання Богдана Хмельницького до всіх Військом Запорозьким оборонити їх від переслідування католиків. Хмельницький сам-жився цареві, що „„пани рада та вся річ Посполита повстали на Православну Віру і решького Закону, і на святі Божі східні церкви, відхиляли запорозьких козаків від правдивої Православної Віри, неволили до своєї Релігії, задев. . . зали церкви Божі, наверталн на унію, а робили православним такі наруги та образи, яких не робилять навіть нарі єретиками та жидами"

А потім у Земському Соборі читали, „як украинці озброїлися за Віру Православну й змусили поляків погодитися зняти унію, але ті не виконували своїх договорів та своїх присяг. Цар запропонував королеві польському пробачити за образу його царської честі, коли польський уряд помиряться з козаками на умовах Зборівського Трактату й знищить унію, та король і вани відмовили в цьому й знову почали воювати з козаками."[47] На основі всього цього Земський Собор постановив оголосити Польщі й Литві війну, — за Православну Віру проти унії.

Історична Переяславська Рада 8 січня 1654 р. вжесь час грунтувалася головно на справі Православної Віри проти унії. Це було основою промови Хмельницького на цій Раді, який сильно напирав на те, що „православний християнський цар східній одного з нами Грецького Благочестя,[48] одної Віри; ми з Православієм Великої Русі одне тіло Церкви, що має головою Ісуса Христа". Народ на площі за промовою Хмельницького кричав: „Лішше нам померти в нашій Благочестивій Вірі, аніж дістатися ненависнику Христа, поганину!"

Переслідування Православної Віри католиками для тоді ж основою й промови царського посланця, бояриня Васнля Бутурлина. Він казав: „Цар і чути не хоче, щоб ви, единовірні нам православні християни, були в останньому порУйновані, а благочестиві церкви в запущенні та в наругі від латинян!"...[49]

І взагалі, глибше вивчення історії ясно показує, що це головно унія, разом з польськими утисками, кинула український народ в обійми Москви. Релігійні утиски на православних у Польщі були такі тяжкі, що це вони звернули очі народу в бік Москви, а вже Богдан Хмельницький мусів їти за бажаннями народу. І справедливо твердить проф. В. Антонович: „Католицький і становий фанатизм польської суспільности допомагав політичному приєднанню України до Росії. Тільки деяка нерішучість російської влади в половині XVII століття була причиною, що справа цього-з'єднання, та й сама справа існування церковної унії, не були рішені дорешти ще тоді."[50]

З усього вище поданого ясно, хто саме пхнув Україну під Московського царя, — пхнула унія, і пхнув Папа, що цю унію боронив, бо король польський, розбитий дощенту, вже погодився був знищити її . . .

---

[39] Україна на переломі, ст. 18-19.
[40] Релігія й Церква в історії України, 1925 р.
[41] Посольський Приказ, Зносини з Польщею, 1 лист 128, оригінал. Воссоединение, т. II, ст. 260. ст. 48.
[42] Акты Южной и Западной России, т. III, ст. 180.
[43] Акты Ю. З России, т. VIII, N 38/1, ст. 362-363.
[44] Воссоединение, т. III, ст. 268.
[45] Акты Ю. З. Россіи, т X N I.
[46] Костомарів, т. II, ст. 63.
[47] Полное собрание законовъ Россійской Имперіи, т. I., ст. 298-301, 306-308
[48] Благочестя — це Православіе, а благочестивий — це православний. Див. Тарріон: Благочестивий — це православний, „Віра й Культура" 1954 р. ч. 9.
[49] Н. Костомарів, т. III., ст. 123-130.
[50] Проф. Вол Антонович: „Що принесла Україні унія. Вінніпег, 1952 р., ст. 17.

(Продовжени буде)

Про Християнське Милосердя

"Будьте милосердні, як Отець ваш небесний є милосердний."
(Луки 6, 36).

Одного гарного дня, коли Ісус ішов понад Генесаретським озером, ва Ним плила велика маса народу. Люди хотіли послухати чудових слів Його. Ісус виїшов на невеличкий горбок, а вивсь народ розсівся біля Нього.

Настала велика тиша.

Тоді Ісус виголосив чергову науку: про вісім блаженств. Проголосивши правдиві засади блаженства, Він переїшов до практичних висновків, про що оповідає нам Св. Євангелія. Він сказав: "Коли ви любите тих, що вас люблять, — яка вам (належиться) подяка за це?, — бо й грішники любять тих, що їх люблять... ви любіть ворогів ваших і добро чиніть, і позичайте, нічого від них не сподіваючись, а нагорода буде ваша велика". Свою науку Христос закінчив слідуючими словами: "Будьте милосердні, як Отець вам Небесний є милосердний."

Коли ми сягнемо думками у глибіни віків, то переконаємось, що в той час поганський світ не знав милосердя. Не найдено найменших слідів милосердя ні в Греції, ні в Римі, ні в Єгипті.

В Ізраїльтян одначе знаходимо деякі звичаї, оживлені духом милосердя. З бігом часу жиди затратили закон, який був навіяний духом любови; а милосердя натомість вчинили собі орудлям для придбання людської слави. Тому й у науці про блаженства Христос сказав: "Коли ви робите добро тим, що вам добро роблять, то яка вам дяка за це?, — бо й грішники а дасться вам" (Луки 6. 38). "Милосердя хочу, а не жертви" (Мат. 12. 7).

Вже з тих кількох слів Божих видно, що Господь наказує й домагається від нас милосердя. Про обовязок милосердя переконує нас той засуд, який буде на страшному суді. До тих, що стоятимуть по лівій стороні, Господь скаже: "Рідіть від мене проклятІ, в огонь вічний, приготований дияволові й ангелам його. Бо Я був голодний, а ви не накормили Мене. Бо я був спрагнений, а ви не напоїли Мене. Бо Я був нагий, а ви не приоділи Мене".

Защо Господь відкине від Себе у вічний огонь тих нещасних? Якраз за брак милосердя.

Вище наведені слова Господні — це доказ для нас, що милосердя є обовязком кожного християнина. Обовязок милосердя випливає також із того братерства, що ним ми з'єднані в одну родину. Ми, православні українці, де б не перебували на землі, то всюди ми творимо одну християнську родину, визнаючи одного Бога, сповнюючи одні Святі Тайни, та маючи одну вищу — надприродну ціль.

Одначе ця християнська родина має існувати й розвиватися на вчинках милосердя. Як у кожній родині члени її взаємно собі помагають, так і ми повинні в біді й нужді одни одного рятувати. А це є те милосердя, про яке говорить нам Господь. Тепер мусимо врозуміти цю найбільшу правду, отже й стараймось увести її в життя.

У нашИх часах ми знаходимо дуже багато людей, які кажуть: "Яка мені користь з того ,що я буду для других милосердний?"

Таке питання може поставити тільки той чоловік, який необзнайомлений в великою християнською чеснотою милосердя. Чеснота милосердя дуже корисна. Чому? Адже це вже доказане, що милосердних Бого нагороджує теж і дочасним добром. Милосердним все якось вдається; вдаються їхні плани й заміри, їм сприяє щастя, а в їх клопотах все найдеться для них якась порада. Тож нераз інші їм завидують.

Одначе найвища заплата за милосердя чекає не небесах. Господь сказав: "Щасливі милосердні, бо вони помилувані будуть". А хто з нас не потребує Божого милосердя? Тут знову приходять на думку слова Спасителя, які скаже до милосердних на страшному суді: "Прийдіть благословенні Отця мого і унаслідуйте царство, приготоване вам від початку світа. Б я був голодний — і ви накормили Мене... Я був нагий — і ви приоділи Мене..." (Мат. 25. 32).

Оце і є та остання і найвище нагорода за чесноти милосердя. Чи не варто сказати тепер так, як сказав Заххей: "Господи, о це половину свого майна віддаю убогим" (Лук. 19. 8).

Одначе багато людей може сказати, що ми самі убогі, отже ніяк не можемо другим допомогти. — Та це тільки викрут! Немає такого убогого, який не міг би другому проявити милосердя. Коли перглянемо життя поодиноких святих, ми там зустрінемо таких, які формально самі голодували ,щоб таким способом лишити від себе щось для убогих.

Та, на жаль, зачасто тепер сповняється наша народня приповідка, що "ситий голодному не вірить". На кожному кроці ви зустрінете найбільших багатирів, що, як звичайно, є великими скупарями, а правдивими милосердними людьми є бідняки. Ці останні нераз віднімають від себе й родини, щоб помогти своєму ближньому.

Однак, крім милостині, ми повинні проявляти ще й інші чесноти милосердя, як: відвідування хорих, вишукування праці безробітним, а також сказати добре слово потіхи й розради. Коли наш ближній опиниться в найбільшому нещасті, то в нашому широму слові він знайде співчуття для себе: тоді його біль значно зменшується. Добре слово — це найкращий лік на смуток ближнього. Милий і ввічливий погляд теж говорить про найбільшу любов і співчуття до ближнього.

Привітний усміх нераз прогоняє від ближнього смуток і зневіру, а вливає в його серце потіху й відвагу. Хто це чинить для свого ближнього, він чинить немале діло милосердя. Такі об'яви милосердя може проявляти кожний, навіть найбідніший.

Переживаємо тяжкі часи, коли то люди щораз більше забувають про покладені на них Господом обовязки. На кожному кроці бачимо дуже багато нещасних людей, сиріх, калік, сиріток, вдовиць і т. д., які простягають до нас свої руки і просять нас цієї найбільшої християнської чесноти: милосердя.

Окрім них, ми маємо ще свою церковцю ,до якої ходимо на молитву і в якій забуваємо про всі життєві турботи, де ми переображуємось та зєднуємось з Христом. Маємо свою найбільшу наукову інституцію — Колегію св. Андрея, де виховується найкращий цвіт українського народу. Маємо свою пресу, яка стоїть на сторожі душ наших та виховує нас як релігійно, так і національно. Всі ці наші рідні інституції просять нас проявити до них християнське милосердя.

Нехай же в ці часи наше серце не буде закамянілим, нехай воно саме зрозуміє, що чесноти милосердя подібні для душі так, як для існування людини потрібні хліб і вода. Отож не чекаймо, щоб нам нагадувано, а самі проявляймо чесноти милосердя. Ці чесноти допоможуть розвиткові нашої Св. Церкви. І наші душі, освячені милосердям, одержать нагороду від Господа також і тут ще на землі. А коли Господь покличе нас у вічність, то скаже нам, що: "ви були апостолами Мого милосердя, а тепер ,унаслідуйте „царство Отця Мого Небесного".

о. Юрій Туркавський.

Д-Р ДРАГАН ВИКЛАДАЧЕМ У МЕДИЧНІЙ КОЛЕГІЇ

Рада регентів (Борд оф Говернорс) Саскачеванського університету 20 січня призначила д-ра Юрія Драгана викладачем у Медичній Колегії цього ж університету.

Д-р Драган відомий українському громадянству не лише як лікар з широкою практикою в Саскатуні, але й теж як перший посол українців у Саскачеванві

В Медичній Колегії він буде викладати науки про жіночі недуги (акушерство і гінекологія).

ДУХОБОРИ ПРОТИ СВОЇХ „МАВ-МАВ".

Мав-мав, це назва негритянських терористів в Африці, що скрито мордують білих кольоністів і мирне населення негритянське, яке не сприяє їм. Чимало народів мають своє „Мав-Мав" у краю й на еміграції. Мають їх і духобори в Канаді. Є ними відлам духоборів, званий Сини Свободи, які виступають проти законів Канади — шкіл, податків, поступу і т. д. — та поборюють ці закони так, що вже довший час тероризують околицю Кутеней у Бритиш Колумбії, — підпалюють, кидають бомби, стріляють, ходять нагі і т. д.

І ось недавно на своїому зібранні в Гранд Форкс, Брит. Колумб., другий відлам духоборів, що є правобірними, цебто шанують закони країни, осудив Синів Свободи та постановив допомагати урядові виловлювати духоборських терористів.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.

Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.

Окреме число 35 центів.

Адреса:

"VIRA I KULTURA",

101 Cathedral Ave.,

Winnipeg, Man. Canada.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.50 — Foreign — $3.50
Річна передплата для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.50 на рік.
За границею $3.50 за рік.

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

КЛЄРИКАЛІЗМ

Деколи можна почути в нас слово „клерикалізм". Що воно означає? Українська Загальна Енциклопедія пояснює його так: „Клерикалізм — це політичний напрям, що вимагає підпорядкування державних справ Церкві".

Коли його чуємо серед нашого загалу, то ним хочуть означити вплив духовенства в громадських справах, а часами навіть у церковних.

Можна посуджувати римо-католицьких духовників у клерикалізмі, бо справді намагання їх — просякнути в усе життя їхньої пастви, — аж надто кидається в очі. Часами аж дивно стає, що вони в теперішніх часах, а XX-ім столітті до цього змагають. Але цього аж ніяк не можна сказати про духовенство Української Православної Церкви на рідних землях взагалі, а окремо тут у Канаді.

Українська Православна Церква з духовенством служила нашому народові впродовж його історії. Ніде нема проявів захоплити політичну перевагу, або владу в свої руки. Митрополити Київські були вирозумілі, до своєї влади ставилися льояльно, підтримували її і їй помагали. Так само діяло духовенство. Хоч бували часи, коли треба було сказати слово, то воно ніколи не було перше; завжди князі, гетьмани, політичні провідники мали першенство. А відтак виступали на арену духовні.

Дуже замітне становище Церкви з духовенством було відносно унії, яку завели відступники від Православія з польськими опікунами, і відносно підчинення Української Церкви Російській. В обох випадках світські мали перевагу.

У Канаді зорганізували нашу Церкву світські члени її. Основою її поклали соборноправність, мають широкі права в управі Церкви, так у її осередку у Проводі, як і на місцях. Отже тут про якийсь клерикалізм не може бути й мови. Однак то тут то там підносяться голоси, що десь він діє.

Наше духовенство дуже відділено і з великою посвятою працює на місцях. Нема зборів, сходин, підприємств, нема праці, де не приложили б рук священики. Усім, хто цікавиться громадським життям, видно, що наше духовенство зжилося з своєю паствою до тої міри, що де воно йде, туди за ним і йде нарід. Стрічаємо вимоги, щоб священики заряджували Богослужения там, де світська організація, одна чи друга скликає з'їзд чи які наради, чи що іншого. Відчуває духовенство силину пресію з боку світських організацій бувати на всіх з'їздах, і то обовязково.

Але це не є клерикалізм.

Не забуваймо, що й наш Митрополит завжди проповідує, що „служити народові — то служити Богові".

Від надмірної праці на громадському полі, від тих клопотів і димог, часами найдивачніших, деякі священики падають із сил. І священики були б раді та щасливі, щоб їх частинно звільнено від того їхнього.

А деж клерикалізм?

Мусимо признати, що серед вірних нашої Церкви є чимало вільнодумних людей; вони Церкву розуміють інакше, чим її треба вважати. Коли для вірую чих людей Церква є установа Божа, яка вчить і провадить людей до спасення, то для вільнодумних людей вона має бути на услугах світських організацій, для того, щоб давати їм членство і фонди, та й виконувати часами всю громадську працю. Ніяка Церква в світі не стане на таке становище. Вона мусить сповняти завдання, Богом їй дане; коли ж від нього відхилиться — тоді вона перестане бути Церквою. Цього ніхто з розумних людей не хоче.

Клерикалізм може дехто добачує у конечній, дійсній, правдивій праці Церкви для вірних. От священик закликає вірних до виконування практикування християнства; закликає до св. сповіді, причасти, молитви, добрих діл, посту і т.д.; і почуєте від вільнодумців, — о, це вже клерикалізм!

Закликає священик складати фонди на потреби Церкви, на будівництво, на Місійний Фонд, на Видавничий Фонд, на Богословську Школу, на Допомогowий Фонд, а вільнодумці в цім також добачують клерикалізм. Вони хотіли б, щоб у церквах збирати фонди на світські потреби. І дивно, що світські організації мають безліч нагод робити працю і збирати фонди, а з цим вдаються до священиків, переносять це на церковне поле. Коли тут стрічають спротив, — тоді в цім добачують також клерикалізм.

Комітет Українців Канади — це тіло політичне. До нього входять представники світських організацій. Він не може через своїх представників на місцях досягнути своїх цілей; голосно не годен назбирати потрібних фондів. Є спроби його посунути на церковне поле. Ось в випадки, що збірку на його цілі заряджують при виході до церкви. А й сам Комітет зорганізував минулої осені до Проводу нашої Церкви, щоб зарядити збірку на інвалідів по наших парохіях. Чому? Хіба світські організації не мають доступу до своїх людей? Хіба не устроюють прерізних імпрез, свят, сходин і т.д., хіба не мають доступу через них до своїх людей? Хто їм це заборонив? Чому йдуть, всуваються на церковне поле? Відповідь ясна. Однак ми не називаємо цього влізливістю або намаганням світськости опанувати Церкву, цезаризмом.

Мусить бути поділ праці і пошанування обсягу праці і ділання всіх організацій, — світських і Церкви.

Хоче якабудь світська організація мати Церкву полем прерізних оголошень; коли цьому спротивиться священик, то це вже клерикалізм. Є організації, що нічогісінько спільного не мають з Церквою, що організувалися, щоб їй пошкодити, і вони заряджують Спільні Свячені, Спільні Куті чи щось подібного. Туди кличуть священиків. Не погодиться священик до них піти — о, це клерикалізм.

Можна говорити про це багато; але впадає в очі таке, коли священик і Церква не погоджується вислугувати одиницям, або якимсь організаціям, нераз і собі на шкоду, тоді це вже клерикалізм. Однак розумні і чесні люди цього не вважають клерикалізмом, а правильним поступованням Церкви і її духовенства.

Священик має обовязок накликати вірних до виконування християнських обовязків, він має працювати в міру своїх сил у світських організаціях, він має право й обовязок рішати про збірки чи то на церковні чи світські справи, він має привілей відмовити послугу організаціям, які цю послугу використовують тільки на власні, самолюбні потреби. Але це не є клерикалізм.

Клерикалізм не можливий у нашій Церкві. Там, де є СОБОРНОПРАВНІСТЬ, там не може бути клерикалізму. Наші Собори завжди мають такий склад, що світські члени будуть переважати духовних. Маємо около триста громад. Кожна має право вислати найменше одного делегата на Собор. Духовенства всього, з єпископами, маємо 74. Отже, чи можлива перевага духовенства? — Ні.

Однак треба додати, що згідне зі Статутом, є громади, які можуть вислати по кілька або кількадцять делегатів на Собор; отже число світських завжди буде переважати число духовних.

Про устрій у наших парохіях дема що й писати. Для них Загальні Збори укладають всі закони, і вони є для громади тим, чим Собор для цілої Церкви. А є громади є тільки одні парох, рідко два. Отже; і тут нема й тіні небезпеки клерикалізму.

Мусимо зазначити, що миряни, світські члени, по наших парохіях замало уділяють себе в праці для Церкви. Духовенство буде тішитися, коли світські люди виконають свою частину, а воно виконає свою. Дуже багато праці, яка не належить до священика, мусить виконувати священик, і це не є клерикалізмом, але посвятою, жертвенністю для добра вірних, справи і Церкви.

Коли є люди, що хотіли б працювати в Церкві, вони завжди найдуть у цьому прихильність і признання нашого духовенства.

ПЕРШИЙ СПРОТИВ КОМУНІЗМОВІ
Який нарід найперше поставив спротив комунізмові?

Під цим наголовком помістив таку інформацію "Крищіен Геральд" (Нью Йорк): "Український нарід був найперше жертвою комунізму. Його спротив почався відразу по І. світовій війні й не припиняється по нинішній день. Де лиш здибає українців, то побачите, що вони ставлять рішучий спротив кожному безбожному тоталітаризмові взагалі, а зокрема теж атеїстичному комунізмові!".

ДОЛЯ ШКІЛЬНОЇ ДІТВОРИ В ГАЛИЧИНІ

Як виходить з повідомлення комуністичної газети у Львові „Вільна Україна", багато дітей в Галичині не ходять до школи. Газета обвинувачує комуністичних партійних провідників за занедбання цієї справи.

Дійсні причини того одначе, мабуть, є ті, що батьки нерадо посилають дітей на комуністичну пропаганду, а також напевно не мають у що їх одягнути.

Архиепископ Михаїл

ПРО СЛОВО

Слово — це великий дар, даний людині від Бога. Людина створена за образом і подобою Божою. Син Божий Христос є одночасно й Слово Боже. Цим Словом Бог створив світ, як і говоримо в Символі Віри: "Ним усе сталося".

І людині дане слово. І вона все говорить словом своїм. Без слова людина не могла б творити нічого. Колись мудреці запитали Соломона: "Чи є різниця між людиною і твариною?" Соломон нічого не сказав, а написав Н Е Т. Довго думали мудреці над тим висловом. І нарешті розшифрували. Ці літери, за тодішньою мовою, означали три слова: РОЗУМ, СЛОВО, ВОЛЯ. Тоді вони зрозуміли, яка є різниця між людиною і твариною. Слово й Воля свідчать, який розум у людини. У розумної людини вони розумні, а в нерозумної вони порожні; у доброї людини вони добрі, у злої — злі. Але якість розуму оцінюється не висотою освіти, а головно моральним вихованням Христос каже: "Добрий чоловік з доброго серця викладає добре, а злий — зле" (Мт. 12, 33).

Отож бачимо, що серце впливає на розум, а розум породжує слово й виявляє волю. Тож кожне слово повинно виходити з розуму, цебто має бути обдумане й розумне. Розум є господарем слова. Він повинен знати, чому він каже те слово. Тому розумний чоловік "скупий на слова". Він не сипле їх, мов полову на вітер. Кожне його слово це наче горіх, повний солодкого зерна. Почуєш — і маєш користь. Звідси й народня приповідка: "Розумну мову приємно слухати".

Інша річ, коли слово в людини виходить не з розуму, а тільки з язика, без контролі розуму, тоді людина сипле їх, як з мішка ,не турбуючись, які вони мають наслідки. Такі слова подібні до порожніх оріхів, що гучно тарабанять. Ще гірше, коли говорить людина в гніві. Тоді слова її як оріхи з гірким зерном, а в розбещеної людини ці слова як гниль, що разом несе отруту й смерть.

З цього бачимо, що хоч слово наше і є в устах наших, але користатися ним треба обдумано й розумно, і не пускати його без огляду, а особливо — серед дітей і серед молоді. Розумне слово привело світ до Богорозуміння, навчило людей Божих правд у вірі. Навчило їх досягати високих моральних наукових висот. Породило розумну культуру і т. д.

Але слово із злої волі породило страждання й смерть, загнобило людство, породило мерзотність. Через зле необдумане слово тисячі людей дійшли до звтворіиння, до звіроподібности. Саме тому каже Христос: "Говорю ж вам, що за кожне пусте слово, яке скажуть люди, дадуть вони відповідь у день Суду. Бо зо слів своїх будеш оправданий і зо слів своїх будеш осуджений" (Мт. 12, 36-37).

І Апостол каже: "Ніяке гниле слово нехай не виходить з уст ваших, а тільки — добре" (Еф. 4, 29). Те саме говорить і Ап. Якїв: "(язиком) ми благословляємо Бога, і (язиком) і проклинаємо людину; не повинно так бути..." (Як. 3, 9-10). Хто думає, що він побожний, а не загнуздає язика свого, той обманює серце своє, у нього порожня побожність" (1,26). Тому він радить: "Улюблені брати мої, кожний чоловік нехай буде скорий слухати, а не скорий на слова" (1,19).

Що ж можна сказати про злодомних і про тих людей, які страшно лаються? Погане слово — це гниль, яка показує, чим переповнене серце у тієї людини, яка його висловлює, — бо: від повноти серця уста промовляють, каже Христос (Мт. 12,23). Тут — безліч страшних гріхів! Перш за все, всякі люди примушують інших слухати їхні гидкі слова, і вже тим стають винуватими за себе і за тих, що слухають: особливо ж — це тяжкий гріх за дітей. Христос каже: "Горе тій людині, через яку приходять спокуси" (Мт. 12,7). Отже, чи розумно роблять ці батьки чи матері, які своїх дітей лають поганими словами та проклинають? Не тільки нерозумно, а просто згубно; вони роблять дітям страшну шкоду: по-перше, вони навчають своїх дітей так само злословити; по-друге, вони кличуть на своїх дітей прокляття. А коли з дітьми станеться те саме, що батько чи мати в запалі й нерозважливості казали на своїх дітей, то хто тоді винен? Можна ганити дитину за недобрі вчинки, але без злого слова і прокльону. Від того буде більше користи, ніж від брудних чи лайливих слів. Краще дітей благословити і навчати в страху Божому, ніж проклинати лайливими словами, бо, як каже Премудрий: "Благословення батьків зміцнює доми дітей, а прокляття матері руйнує доценту" (Сірах 3,9). Не меншу вагу має слово й тоді, коли говоримо про людей. І тут слово без нагляду розуму аж ніяк не можна випускати. Навіть у гніві ми повинні стримувати себе і не все казати, що попало на язик. Гнів ваш тимчасовий, — він проходить, і ми знову зустрічаємося з тими людьми. Часто стаємо навіть приятелями. А коли скажете необдумане, образливе слово, то можете таку шкоду зробити людині, якої вона не заслужила; часом можете довести її навіть до смерти. А можна її й образити, що вона навіки стане нам ворогом.

З тих причин будьмо господарями наших слів, користаймося ними розумно і не даваймося, щоб вони нами володіли. Мудрість житейська навчає: "Коли гніваєшся, то мовчи, а коли заспокоїшся, тоді кажи, чим ти незадоволений."

ОПОВІДЬ

У большевицькій газетці „Українське Слово", яке виходить у Вінніпегу, з 12 січня, ц. р. є редакційна стаття п. з. „А як українські Церкви в Канаді?"

Там говориться, що „Церква в Радянському Союзі (Росії) — Руська православна церква, церква євангельських християн-баптистів, церква старого обряду і інші — виступили з закликами до всіх християнських людей всіми силами сприяти забезпеченню миру на землі" (Підчеркнення наше).

Західній, вільний світ погодився на озброення Західної Німеччини. Большевицька дипльоматія робила все можливе, щоб до цього не допустити; не вдалося. Отже червоні Алі Баби зі своїми натиснули на християнські Церкви Росії, щоб ці закликали „всіх християнських людей" забезпечити мир на землі. А в той самий час большевики збройться, муштрують військо, фабрикують літаки, бомби, танки й іншу зброю для завойовання світу.

Хочуть миру, спокою, а підлапують війну в Кореї, Індо-Китаю, Центральній Америці, а ось тепер ще й коло Формози.

Як перше, так і тепер, воюють проти Бога, Його Церкви, але не вагаються також вжити Церкву для своїх цілей. На щастя, світ, а особливо дійсні християни, вже визнаються на фарбованих червоних лисах. Отже не потребують закликів їхніх, щоб забезпечити мир на землі. Бо гаслом усіх християн є тільки мир, який принїс на землю Спаситель наш Ісус Христос.

Над Вертепом, при народженні Сина Божого співали ангели „. . . і на землі мир"! Євангелія голосить: „Блаженні миротворці (ті, що творять, ширять, підтримують мир), бо синами Божими назвуться". (Мат. 5:9). За мир, спокій Церкви моляться при кожнім Богослуженню. Церкви голосять любов, яка є основою миру і щасливого співжиття між людьми та народами.

Червоні Іроди з Кремля (Москви) написали в заклику, який підсунули Ставрообрадницькій Церкві до підпису, що „звертаємося до всіх християн з полуменним закликом виконати свій християнський обовязок: осудити політику деяких урядів, які озброюють залишки фашизму, і всіма силами сприяти забезпеченню миру на землі". От що треба робити, — чуєте, християни?!

Те, що християни моляться і працюють для миру, це ніщо. Але повинні літи на збіговиця большевиків і там вимахувати кулаками проти всіх ворогів большевизму, це були б ті „всі способи", якими вони змагали б до миру.

А ми радимо большевикам забути про завоювання цілого світу, перестати поневоловувати маси людей в Совєтському Союзі, дати правдиву свободу всім своїм підданим, на перше місце поставити Бога і молитися, щоб був мир на землі. Вони цього вони не виконають, то заклики їхні — це найгірші кпини, фарисейство, обдуда.

Найважніше, вони з закликами і поученнями спізнилися, і то близько дві тисячі літ.

Стаття кінчиться так: „За мир повинні заговорити священики цих (читай: канадійських, українських) Церков. Цього вимагає їхній церковний обовязок. Цього вимагає Христова наука, якщо вони в ню вірять".

Такими безстидниками можуть бути тільки большевики. Скільки криви вони вчинили всім правдивим Християнам, скільки мук заподіяли священикам. Скільки крови пролили за час короткого панування в Совєтському Союзі; а їхні агенти по цілому світі і в Канаді скільки лих накоїли християнам, цього не годен зчислити. Нині вони мають лице звертатися до Церков, до християн, до священиків і ще вчити їх!

Таке можуть робити безбожники, бесзоромники, люди, що в них нема ані крихітки совісти.

Напевно християни не потребують їхніх облудних закликів.

"Ніхто, положивши руку на плуг і оглядаючись назад, не надається до Божого царства". (Лук. XI, 61-2).

Хто дає відразу, — дає подвійно.
(Стара приповідка).

Відділ Молоді

Хто такі великі люди

На стінах у хаті родини Ворінів висіли портрети: Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки, Михайла Грушевського, Василя Стефаника, митрополита Петра Могили та інших.

Михасько, восьмилітній школяр, одного разу сказав до мами:

— Мамо, коли я виросту, то також захочу бути такою великою людиною, як усі ці на пикчерах, — і він показав на всі портрети на стінах.

— Не на "пикчерах", а на портретах, — поправила його мама. А потім продовжувала:

— Ти сказав, що захочеш бути таким самим славним, як ці люди, коли виростеш. Це дуже гарна думка, Михасько. Але чи знаєш ти, що всі ці великі люди не хотіли бути великими?

Михасько здивувався, і думав, що мама жартує.

— Як це воно так? Хіба ж їх хто силою примусив бути великим? Я думаю, що вони самі себе такими поробили...

Мати всміхнулася.

— Воно є і так і ні, — сказала. — Хто є дійсно великою людиною, той ніколи не має себе за великого. Він навіть не дозволяє, щоб його теж хтось другий мав за великого і дуже прославляв. А хто так не робить, то хоча він і дуже вчений, і навіть добро людям робить, то проте він не може бути цілком великим, коли він сам себе за великого має і хвалиться тим та хоче, щоб його другі хвалили.

Великі люди, мій Михасько, — продовжувала мама, — це перш усього дуже розумні і дуже добрі люди, — такі розумні й добрі, яких мало на світі. Так Бог дає, що вони вже родяться такими розумними. Свій розум, що їм Бог дав вони потім це збагачують знанням. Вони дуже-дуже цікаві до всього. Вони все хотіли б знати. Тому вони багато читають і вчаться. А читають лиш такі книжки, щоб все чогось нового навчитися. Крім того, вони до всього дуже придивляються й думають: З чого воно взялося? Нащо воно є? Кругом себе вміють побачити це, чого другі не добачують через тисячі тисячі років. Хоча й дивляться, але не добачують.

— Як же так, — щоб дивитися й не бачити? Може вони добре очей не розплющують, — здивувався Михасько.

— Ні, Михаську, вони добре розкривають очі, але не завдяють собі труду, щоб добре подумати. А до того ще й треба добре багато вчитися.

— Я думаю, що я добре вчуся, — перебила сказав Михасько. А мама погладила його по голівці й сказала:

— Так, ти справді добре вчишся. Але ти, знаєш, що ще й другі діти добре вчаться. І це дуже гарно, Але треба також знати, нащо ми вчимося.

— О, я знаю, мамо. Мій однокласник Олесько каже, що він добре вчиться на те, щоб потім не працювати тяжко, заробляючи багато грошей, і щоб бути великим паном, а другі щоб служили йому.

— А ти що про це думаєш? — трохи неспокійно спитала мама.

— Що я думаю? Я думаю, мамо, що Олесь добре не розуміє того:.. Я сказав йому, що ми вчимося, щоб усе знати, — трохи гордо сказав Михасько.

Почувши це, мама ніби повеселіла, але здавалося, що не зовсім була вдоволена Михаськовою відповіддю.

— Щоб усе знати? Але нащо знати? Чи тільки знати для себе? А ти подумай: алі люди так само хотять багато знати, щоб добре вміти обманути кого.

— Ну, я того не думав, мамо, — в дозором заперечив Михасько. — Я думав собі так: треба знати, щоб і других навчити.

— Так, Михаську, — навчити, але навчити всього того, що є добре. І вчити не нате, щоб показати себе мудрішим, а нате, щоб другим завжди робити добро. Розумна людина знає, що то є добре, а що не є добре. Вчити може той, хто знає, що то є добро. Бо є такі нерозумні люди, які роблять зло другим і думають, що роблять добро. Ось, наприклад, ці, що друкують і продають "комікси".

Великі люди ,славні люди, моя дитино — це ті, що ввесь свій розум і все своє знання віддають для добра інших, і все ще журяться тим, що вони не можуть зробити ще більше доброго. А про своє щастя вони не думають. Вони щасливі тим, коли бачать, що інші щасливі.

— Коли я виросту, то я буду такий, - рішуче сказав Михасько.

— Нащо ж чекати, аж поки виростеш? — сказала мама. — Найліпше почати вже тепер. Великі люди починали бути великими вже з молодих літ, хоч і самі не знали, що вони великі.

Щоб найліпше пізнати, як оці великі люди, що на цих портретах, стали великими, для цього треба пізнати їх молодість. Ця їхня молодість дуже цікава. Вір мені, що мало на світі є ще щось таке цікаве, як молодість великих людей — і наших рідних, і великих людей інших народів. Вона цікавіша за всякі казки, а крім того вона ще й правдива.

Так ось почалося Михаськове зацікавлення молодістю великих людей. І потім не пожалів він того ніколи. Коли він виріс і став студентом університету, то про нього вже писують у книжках і газетах. Бо всі ті вчені люди, які визнаються на тому, вірять, що цьому молодому хлопцеві певно вдасться знайти ліки проти страшної недуги "поліо".

НАШІ ЗНАЙОМІ ЧИ РОДИНА В ЦЕРКВІ

У церкві бувають наші знайомі чи родина. Хочеться з ними привітатися, поговорити; ми це завжди знаходимо час після Богослужіння,—на дворі, або запрошуємо їх до свого дому, чи йдемо до них. Ніколи не можна вітатися в церкві, цілуватися, розмовляти, кивати головою, кланятися людям.

Приходимо до церкви привітати Бога. З Ним є наша розмова в молитві. Йому поклін належиться, а за людей треба на той час забувати.

ОГЛЯДИ ДО ДВЕРЕЙ

Пишуть нам, що деколи люди, будучи в церкві, занадто оглядаються, коли отворяться двері. Не треба пригадувати, що двері церковні повинні найтихіше відчиняятися; не повинні скрипіти, чи видавати якийбудь звук при отвиранні й замиканні їх.

Але треба памятати, що ми стоїмо перед Престолом Найвищого і Найсвятішого Бога. Отже туди маємо дивитися. Оглядатися назад у церкві — це ознака, що людина забуває, що вона в церкві, або не цікавиться Богослуженням, або не має доброго виховання.

КОЛЄКТА.

В усіх церквах збирають гроші на потреби церкви. Їх можна збирати, але тільки тоді, коли найменше цим перешкаджаємо Богослуженню. Найкраще збирати гроші після проповіді, або після Великого Входу, або після пісні "Достойно є..." Не можна збирати грошей в часі Великого Входу; або тоді, коли співають "Свят, Свят..." — до пісні: "Достойно є...', чи в часі Причастя. За тим повинні доглянути ті, хто настановлений тримати порядок у церкві в часі Богослужень.

ТРИМАННЯ СВІЧОК.

У часі Богослужень стоять люди з свічками. Це гарний і побожний звичай. Ніхто не повинен відмовлятися потримати свічку в церкві.

Коли ж ту свічку держимо, то робімо так, щоб виглядало, що ми виконуємо важний обовязок. Свічку треба тримати рівно. Держати її так, щоб вона не була ані занизько, ані зависоко. Не можна на неї опиратися. Кому затруднює стояти з свічкою, той хай подякує, коли свічку дають, і не держить її.

ЧИСЛЕННЯ ГРОШЕЙ.

Гроші, зібрані в церкві, ніколи не числити перед закінченням Богослуження. Це робиться по всім, коли Богослужения скінчилося.

Коли люди числять гроші, то вони і самі не беруть участи в Богослуженні, і другим перешкаджають, бо відвертають увагу від молитви. А те числення бувае нераз таке, що гірше й не може бути.

Є багато часу по Богослуженні на всі такі і тому подібні справи. У час Богослуження наша увага звернена до Престолу Божого і до Бога.

УСЛУГА ПРИ БОГОСЛУЖЕННЯХ

Завсіди потрібна услуга при Богослуженнях. Її виконують старші брати чи старші сестри, або малі хлопці. Треба ходити поволі, найспокійніше, вистерігатися гупати ногами, а коли треба, то йти "на пальцях". Не розглядатися по людях, по церкві, не дуже показувати себе.

Чи подаємо кадило, чи даємо кому свічпо, чи хоругву, чи просимо когось, щоб подзвонив, чи треба зимою загаяти до огрівача, чи попросити когось, щоб пішов за колектою, то все це робімо так, щоб воно найменше було замітним, — тактовно, пошвано, приємно.

Не можна підбігати, ані показувати будьяке невдоволення.

ПОТРЕБА ЛЮДИНИ — ЖИТИ ДЛЯ БОГА

"Одна мить і все смерть забирає..."

Кожна людина хоче, щоб їй жилося добре. Старається, трудиться, недосипляє, томиться — щоб усе більше придбати, щоб вигідніше жилося.

Але запитаймося людей: коли хто все має і більш нічого не потрібує, — чи є він цілком задоволений? Важко знайти таку людину, — будь це й такий, що, на наш погляд, має більше, чим зумів годен, — що сказав би: Вже більш нічого мені не треба.

Бувае так, що люди, працюючи для матеріяльного самозабезпечення, позатим і "світа Божого не бачать". Не мають часу Богу помолитися, до церкви не ходять, не придержуються моралі християнської, (не сповняють) виконують заповідей Божих, не вірують у Бога. А яка користь із цього невсипущого полювання тільки за добром на землі? "Одна мить і все смерть забирає..." І що це поможе людині, коли вона світ собі здобуде, а душу свою занапастить? Або: що дасть людина в заміну за душу свою?" (Матв. 16, 26).

Чи не обманює людина себе, коли каже, що тільки й добра їй, що на цьому світі? Що їй "не потрібно" Бога? Що вона сама собі дасть раду і без віри у Бога?

Гляньмо на тліючі останки того чи іншого покійного брата нашого по Христі, що ось перед нами зимні й без життя. Ось, що значить людина! З неї тільки тінь осталася. Отож, призадумаймись над кінцем людського життя, ми спинаємося над цим питанням, яке в щоденному житті ми переочуємо, а саме: стверджуємо, що й ми самі цією таки дорогою підемо. Цей неминучий кінець нам докоряе:

Ти, чоловіче, хвалишся: що багато читав і читаеш; що багато знання маеш; що про не одне довідався ти з свойого та інших досвідів; що тебе не можна прирівнювати до твоїх батьків чи братів з-перед 30-40 років!

Ти перегнав їх — став більш освічений. Те, що в них було добром, для тебе розумного вже не є добрим. Ти відкрив "нову" правду. Став гордий своїм "знанням", і відкинув ти Бога.— свойого Творця. В своїй гордості соромишся Його над собою визнавати і Йому поклонятися.

Ти молодий, сильний, нічого не боїшся, ні від кого не залежний. До своєї сили і розпорядження маеш усі модерні технічні здобутки. Ти сам технічним знарядям собі все здобуваеш. Господь Бог "нічого тобі не дае". Ти "своєю" волею рішаеш усе, як сам собі хочеш.

За такого ти себе, чоловіче вважаеш. І ти думаеш, що ти такий е? Справді?! А може ти часом помиляешся? Ні?! Ось пробуй ти оцінити свій розум, силу і волю.

Перш всього, скажи, чоловіче, коли ти умреш? Не знаеш. Яка буде твоя смерть? Будеш мучитися, чи легко умреш? Де ти умреш? Також не знаеш. Бачиш, який "мудрий" твій розум! Що ж він тоді такого надзвичайного знае, коли він і цього не знае? А коли він цього не знае, то чи маe він чим хвалитися, має чим бути гордим і зарозумілим? Чи буває не доводиться йому визнати себе таким, яким він е: залежним, ограниченим, та підпорядкувати себе единому Творцеві всього, що Єдиний усе знае. В покорі впасти, на коліна перед Всемудрим Богом можуть тільки справді розумні люди.

На що придасться тобі сила твоя? Коли приходить смерть, то чи можеш ти відігнати її від себе силою? Чи можеш узяти до помочі техніку, — сісти на трактора, на авто або навіть на літака, і втікти від смерти. Михаеш головою, — ні, це не можливе. Що ж варта тоді сила твоя, коли вона не може охоронити тебе, чи забезпечити від смерти? Чи ж залежність і підпорядковність твоя смерті не вказуе тобі на силу Всемогучого Бога, Який посилае смерть, Який і мертвих покликае до вічного життя?

Думаеш, що ти маеш сильну волю? Так ,справді, ти можеш собі приказати рано вставити, важко працювати, мало їсти, пізно лягати спати, про нїщо не старатися, а тільки докупи збирати матеріяльне добро. Дійсно, це від тебе залежить. Ти маеш вильну волю, сам рішаеш. Але це ще не значить, що ти у всьому рішаеш, — навіть про самого себе. Чи можеш вирішити, щоб знайти собі ідеальну дружину? Щоб твої діти були для всіх прикладом? Чи можеш рішити, щоб ні ти, ні твоя дружина не вмерли в молодих літах і діти не остались сиротами? Чи можеш рішити, щоб твоя смерть була легкою, — щоб коло тебе ніхто не мучився, ані ти сам не терпів? Чи можеш своєю волею рішати у всіх цих питаннях?

Також ні! Ось перечили, скільки разів буде це НІ! А це значно більше їх виявилося б, якби ти ставив собі сам подібні питання.

Тому скажімо собі правду в очі: не дурімо себе і дітей своїх, що людина і наука - це вже е все, і більш "нічого" нема. Бо це, що ми звемо "всім", виявляеться немічним, безсильним, ограниченим, що воно е майже нічим перед Господом Богом!

Хтось інший, а не ми, знае все, — Він Всесильний, у всьому рішае. І ось кожний спочилий слуга Божий нам про це свідчить: рішае единий Господь Бог! Ми бачимо це. З Його волі сталася смерть йому, і сталася в той час, коли була на це Його свята воля.

Одного вченого чоловіка запитали, що він знае? А той подумав, скільки то йому ще не достае, - як пише наукові книжки, як він шукае правди і відповіді по інших вже написаних працях, як ще більше невідомого відкривається перед ним, коли щось здобуде... тому відповів: Я знаю, що я нічого не знаю. А він таки багато знав. Не боялся признатися до своїх недотягнень. Цим себе ніяк не понизив. Бо той, що питав його, що він знае, сказав: О, ти багато знаеш, як це знаеш, бо другі і цього не знають, що ти знаеш.

Тому, і ми, дорогі брати і сестри, у всіх старанних земного життя нашого памятаймо про Бога, віруймо в Нього, провадьмо життя наше за Його науками, тоді станемо розумними людьми, бо смерть, як прийде, то не забере від нас усе. Праведними і християнським життям на землі ми сподобилися стати учасниками життя вічного.

о. Ф. Д.

Не вір, що пташка може знести яйце більше від себе. (З думок І. Франка).

Не час жаліти рожів, коли горять ліси. (З думок Ю. Словацького).

РОБІТНИЧЕ ПИТАННЯ В ОСВІТЛЕННІ [illegible]

А коли настав вечір, пішли Його учні до Нього й сказали: Тут місце пустельне, і година вже пізня; відпусти Ти народ, щоб по села розійшлися і купили собі жива собі.

А Ісус їм сказав: Немотрібно відходити їм, нагодуйте ви їх.

Матвій 15-15,16.

В перших початках християнства наука Христова поширювалася найскоріше між невільниками, бідняками, упослідженими, використовуваними. Тут то там учителі-невільники передавали тихцем Христове благовістя дітям, що ними вони піклувалися, а які, доріслі, ставали ревними визнавцями і подвижниками Христа. Але назагал Християнство найскоріше промовляло до душі кривджених і упосліджених, бо вони находили в Христовім Благовістю новий зміст життя. Вони відкривали в Христовій вірі нові цінності, відзискували свою людську гідність, бачили перед собою вповні нову життєву перспективу, бачили ціль, для якої варто було переносити злидні, наругу, погорду переможців до переможених, визиск багатїв, людську злобу, ненависть та упокорення.

Нова наука вчила їх, що ці дві недоліки — це тільки короткотривалі, дочасні, релятивні обставини, що врешті таки мусять закінчитися та які обіцяють нагороду за достойне й терпеливе їх перенесення. Бож:

Щасливі ті, що плачуть, бо вони втішаться...

Щасливі голодні й жадні справедливости, бо вони вдоволяться...

Щасливі переслідувані за праведність, бо їхнє є Царство Небесне...

Так учив Христос, так проповідували Його Апостоли, так наказувала Його св. Церква. Нова віра вчила їх, що всі люди перед Богом рівні, бо всі одержали від Нього однакове випосаження: бесмертну душу. Всі були створені Всевишнім за образом і подобою. Нова віра не признавала жадних привілеїв ані із-за уродження, ані із-за маєткового стану, ані із-за краски шкіри. Привілеї міг осягнути кожний, хто на них заслужив своїм життям, своїми ділами.

Оця віра в абсолютну рівність перед Богом, привертала невільникові, бідакові, упослідженому пошану до самого себе, вертала йому людську гідність та достоїнство. Християнство нікого не силувало бути праведним, гідним членом спільноти, воно лише навчало, як ціо праведність та гідність осягнути та які користь з цього, коли це все осягне. Християнство повсякчас респектувало найбільший дар людини — свобідну волю.

І так наука Христова посіяла в серцях людських сїм незалежности людського духа від обставин, сїм рівности й братерства, одним словом — вродила сьогоднішну систему демократії.

Минали роки, минали століття. настали часи, в яких ми живемо і — о, диво!... Сьогоднішнє, так би мовити — упосліджене суспільство, що хоч себе й за упосліджене вважае, закидае Церкві Христовій, що Вона "з капіталістами", що піддержує сторону "визискувачів проти визискуваних".

Що ж сталося?! Невже Церква Христова змінила свою науку? Чи дійсно її

відношення до вірних-ліберально радикальної переміни? Ні! Рішуче ні! Так наука Христової Церкви, як і само Благовістя остались ці самі. Де ж в такім разі корінь лиха? А ось де:

В деяких державах Європи Церква попала до тої міри під впливи держави, що стала офіціяльною релігією державною. Держава мала великий вплив на церковно-релігійне виховання у всіх школах, навіть у духовних. Очевидно, держава старалася використати ці впливи, і той факт, що держава поносила частинно кошти удержання і церков, і духовенства, давав їй, на її думку, претворити мішатися в церковні справи. Так помалу Церква, а скоріш духовенство, було приневолене стати попросту агентами державних органів і помагати державі держати вірних у повному послуху супроти державного апарату. Таке було в бувшій Росії, таке було і в майже всіх латинських державах. А тому, що соціялізм від часів французької революції все більше зростав і захоплював все ширші круги мас, то ясно, що соціялісти, побороюючи систему існуючих порядків, що дозволяли безкарно використовувати нижчі робітничі та селянські класи, поборювали і всіх тих, що, на їх думку, обстоювали інтереси держави, а посередньо — панівної кляси. Ненависть ширилася проти священства, як речника Церкви. А щодо віри й науки Церкви Христової, соціялізм хитро-мудро оминав явного конфлікту з Церквою, бо знав, що коли б прийшло до явної й отвертої боротьби, то соціялізм мусів би потерпіти остаточну поразку. Аж щойно комуністи явно-славно виступили проти всякої релігії, що „на їх думку, є нібито "опіюм народів", і почали поборювати безпощадно і Церкву, і віру Христову. Та остаточна битва ще не звершена і її вислід покаже тільки будучність. Однак уже тепер видно, що вигляди на цілковите знищення Церкви щораз більше маліють.

Коли ученики просили Христа, щоб відпустив пятитисячну громаду, щоб цілий день слухала Божественного Учителя в пустині та вкінці згоголодніла, Христос відказав ученикам: Ви їм дайте їсти! Цим Він ясно і недвозначно вказав на це, що Апостоли, а після них Церква, не тільки мають обовязок пікльватися про душі своїх вірних, але й про їх тіло. Обовязком Церкви є однаково дбати про моральний, духовий, як і про матеріяльний, фізичний стан своєї пастви. Одним словом, Церква Христова повинна мати все готову і абсолютну вдоволяючу відповідь і розвязку на всякі питання і проблеми, що відносяться до життя-буття людини та її поступу.

Найти таку розвязку, підшукати ці відповіді „можливо, не було як, і не було коли. Так Церква, як і провід церковний мусіли зводити боротьбу за існування в катаклізмах останніх років, чи скоріш десятиріч, і тому справа правильного підходу до цих болючих питань була приспана і потрохи й занедбана. Та прийшов час і черга на ці питання та заповільну розвязку; так обовязком проводу нашої святої Церкви над цею справою є — пильно й дуже точно застановись і пошукати дороги, по якій людство назад повернулося б лицем до Церкви з таким самим довірям, з яким відносились до неї перші християни.

Робітниче питання та його розвязка, з точки погляду науки Христової, дійшло до такої ваги, що його ані дальше промовчувати, ані обходяти кругом нього, ані легковажити рішуче не вільно!

Добре було б, якби "Вістник" започаткував свого роду "Робітниче Форум", в якому висказували б свої думки всі, яких це питання цікавить.

о. М. Подольський.

Культ Святих у Церкві Христовій

Кого ми зараховуємо до Святих.

Уже в найдавніші часи Христової Церкви серед її членів були такі, що своїм життям, активною вірою і любов'ю досягли високого ступеня наближення до Бога, як це заповідав усьому людству Христос (Мт. 5.48). Живучи на землі, вони так високо піднеслись духовно над звичайним земним життям, що ніби зливались в одно з Христом, духом своїм були з Ним на небесах, і святий образ Його випромінювали з усього свого єства. Це — основна риса святости, і її ми знаходимо у всіх святих, не зважаючи на те, що жили вони в різних обставинах і в різні періоди часу. Для них життя було — Христос, а смерть була надбанням. (Фил. 1.21). Для них не була страшна смерть ані муки задля Христа і ближніх, бо вони знали, що це лише перехід до вічного життя у Божому Царстві. Їм дорога була справа ширення Христової Віри на землі і спасіння ближніх, і цій справі вони служили всім, чим лише могли.

Такими були Апостоли Христові; такими були мученики за віру в перші три століття християнства і в усі дальші віки; такими були святі Отці й Учителі Церкви, великі подвижники-чернці, гинні за віру, а також і ті, що мали від Бога особливі дари (наприклад дари зцілення, пророцтва та ін.), і використовували вони їх не для власного добра й слави, а на славу Божу і на добро ближніх.

Святі угодники й подвижники Божі завжди були в Церкві Христовій, у всі віки й у всіх умовах. Немало їх виховав у себе і наш побожний український народ впродовж своєї історії від часу прийняття християнства.

* * *

Прославлення Святих Богом і Церквою.

Святість життя угодників Божих приймається Богом „як приємні пахощі кадильні", і, по відході з цього світу, праведники переходять до вічного життя у славі Христа, що з Ним вони жили духовно ще на землі. Вони одержують „наслідя нетлінне й непорочне та невянучне, заховане в небі" (1 Петр. 1.4). Їхне спасіння завершене і, хоч вони й стануть ще, з'єднавшись з тілом, як і всі люди, перед загальним судом Божим, але не на осуд, а на підтвердження їхнього оправдання. У Царстві Небесним вони живуть, як рівні ангелам і як сини Божі (Лк. 10.30), сподобляючись участи у славі Єдиного Бога.

Але святі прославлені Богом не тільки на небесах. Немало з них удостоїлись прославлення Богом і на землі. Назовні це виявилось як то у збереженні їхніх тілесних останків у нетлінні, чи то в чудесах, що творились силою Божої благодати через їхні мощі, чи то в духовній допомозі людям на землі, чи іншими способами.

Таке прославлення праведників на землі обявляється Церкві шляхом згаданих зовнішніх ознак, або часом просто загально існуючих у свідомості Вселенської чи помісної Церкви внутрішнім переконанням про прославлення праведника Богом, хоч зовнішні ознаки цього, через певні обставини, не відомі. Такі праведники зараховуються Церквою до сонму святих через акт канонізації.

Канонізація полягає в тому, що Церква, беручи під увагу всі відомі ознаки прославлення Богом даного праведника, підтверджує це для своїх вірних офіційним актом. Від того часу ми вже не молимося за спасіння душі цього праведника, а починаємо прохання його молитов за нас. Треба звернути особливу увагу на те, що Церква не проголошує святости праведника лише з власної ініціятиви або на власне бажання, і тим, нібито, забезпечує йому святість на небесах. Владу на це має тільки Бог, а Церква лише підтверджує звершений факт прославлення святого.

Імена святих, канонізованих Церквою, знаходять місце у церковних святцях. Церква признає певний день для святкування їхньої памяти і прославлення. Це, майже без виїмятку — день смерти святого, що є днем народження його до вічного життя. Того дня відправляються або спеціяльні служби святим, або до звичайних служб додається тропарі, стихирі й інші піснопіння й молитви до святих та на їхню честь. Увінковується й шанування їхніх ікон та мощів.

Д. Б.

(Далі буде)

Св. Письмо каже про Христа: "Він став убогим задля нас, щоб Його убожеством ми збагатіли". (2 Кор. 8,9).

Жадоба багатства не має меж. Де є та межа, на якій людина скаже, що має досить? А коли вона „не має" досить, то вважає себе за „бідну". Тимчасом багатий є той, хто мали багатий. Багатство не сміє стати метою нашого життя. Воно має бути тільки засобом для духового життя, що в ньому є головна мета людського існування.

Стара мудрість каже: „Треба жити не тому, щоб їсти, а тільки їсти тому, щоб жити". Це значить: ціллю нашого життя не є їдження, бо це була б тваринна ціль; людина їсть тому, щоб підтримати своє життя для вищої духової мети. Вартість людини не в вазі тіла, а в добрій якості духа.

Хто здобуде всі скарби землі
І над все їх полюбить,
Той тих скарбів сам стане рабом —
Скарби духа загубить.

І. Франко.

ЦІКАВІ КНИЖКИ НА ПРОДАЖ!

Видавнича Спілка „Вилелія" має на продаж книжки:

ІСТОРИЧНІ МАТЕРІЯЛИ	.50
МАЛОВІДОМЕ З ІСТОРІЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ	.75
ЖИТТЯ ЙОСАФАТА КУНЦЕВИЧА	.75

Ціна трьох згаданих книжок разом $1.75

Хто замовить всі три разом, дістане їх за $1.25, отже здасть 50 центів.

Спішіть з замовленнями Оферта ця на короткий час.

Замовляйте ці працікаві книжки для себе і знайомих.

Гроші „моней ордерами" шліть на адресу:

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.
Ecclesia Publishing Co.

Прот. С. В. Савчук

ЄПИСКОПСЬКИЙ САН І МОНАШЕСТВО.

(Продовження)

Коли послушник вже відбув призначений термін і коли покажеться достойним, його висвячують у монахи. Він монахом залишається до смерти, хіба що з важних причин його звільнять від монаших обітів і дозволять повернутися назад до світського життя (для цього є відповідна процедура, над якою тут нема потреби застановлятися).

Коли ж який монах бажає себе ще більше удосконалити, він просить духовну владу про дозвіл стати великосхимником, або самотником. У Церковних Канонах цей ступень монашества називається затворництвом, а монах—затворником. (Можна сказати, що затворництво постало на місце колишнього анахоретства; анахорети жили в пустинях, далеко від людей).

Щоб осягнути ступень затворника, кандидат має пробути принайміні три роки звичайним монахом (малосхимником) у манастирі, а потім ще один рік пробути терпеливо в затворі або келії. Коли по уплині того часу він не змінить свойого наміру і коли покажеться достойним, — його посвячують у затворника, і тоді йому вже не дозволено виходити не тільки з манастиря, але навіть із своєї келії. Він не сходиться більше з людьми ні з другими монахами, й лише через віконце келії „стрічається зі світом" — отримує поживу та все інше конечно потрібне для його затворницького життя. Він справді, як каже Архиепископ Михаїл, „цілком вирікся світу, мов би вже вийшов із світу". Повторяємо: цей ступень монашества в Церковних Канонах називається „затворництвом", і цієї назви не можна вживати для означення звичайного монашества, або монахів.

Коли отже 2-ге правило Царгородського Собору 880 року говорить про монахів-чи монашество, то властиво воно говорить про перший ступень дійсного монашества, про малосхимників тобто про звичайних монахів, а не про затворників, бо інакше Собор був би їх назвав властивою назвою.

Що це 2-ге правило має на увазі звичайне монашество, а не затворництво, говорить сама логіка. Адже не можна собі уявити такого найвищого Єпископа, хоч би як старенького, що хотів би бути одночасно і Єпископом, і затворником, знаючи добре, що затворник не сходиться більше зі світом і не може виходити не тільки з манастиря, але навіть з келії, — отже як міг би він серед таких обставин управляти Епархією?

Не тим більше, що навіть обіти звичайного монаха суперечать обовязкам Архиерея. Так наприклад, монашество потягає за собою ограничення, а то й втрату деяких приватних і громадських прав відрічинись світу, монах не може займати вищих світських ні громадських посад: він не може змінювати, без дозволу свого начальства, свого місця пожывання; він не може набувати ані зберігати непотрібне майно; він позбавлений права наслідства (спадщини), як також не має права робити завіщання (духівниці); монах не може вмішуватися в церковні чи світські справи, хіба тільки за дозволом місцевого Єпископа; він не може робити в своїм власнім імені будьяких зобовязань чи договорів, і не може приймати чужих речей на перетримання. Ціле життя монаха до найменших подробиць докладно означене монашим уставом: яку ношу він має носити, коли лягати й уставати, коли й кільки разів на день має молитися та брати участь у богослуженнях; коли й що їсти, а коли і як постити, і багато іншого. Все це аж надто ясно показує, як тяжко, а то й просто неможливо Єпископові-монахові завідувати Єпархією, а одночасно триматися всіх монаших правил.

В "Додатку до Церковних Відомостей", що були офіційним виданням Святійшого Правлячого Синоду Російської Церкви, в числі з 23-го травня 1909 року є стаття п. з. "Потреби сучасного Російського Монашества", написана єпископом Никоном Волгоградським і Тотемським. У ній автор, між іншим, так описує завдання російських манастирів і монашества:

"Треба твердо поставити за правило манастирі існують для монашества, для спасення душ тих, які бажають виховувати себе для царства небесного не тільки подвигом зовнішнього виконування заповідей Божих, але також внутрішньою боротьбою з самим собою, зі своїм внутрішнім давнім (ветхим) чоловіком. Ніяких посторонніх ужиткових цілей, хоч би й найліпших, не можна до цього додавати. В останніх роках — так у періодичній пресі, як і серед загалу, відо впливом різних довільностей і неправославних подихів, що всюди вриваються в православне церковне життя, — поширюються і стараються проникнути навіть у середовище самих монахів неясні і перекручені поняття про самі суть монашого життя і призначення манастирів; багато говориться про служіння для народу зі сторони монашества, про перемогу манастирів на взір католицьких орденів з рижими місіонерськими добродійними та освітними цілями. Безперечним є для монашества захоплюватися подібними міркуваннями. Наше православне монашество є обовязане служити людям своєю ідеєю, як найвищим приміром любови до Бога й ближнього, — виконуванням своїх обітів, повним самовідреченням. Такого служіння, — служіння Богові чекає від нього православний російський нарід; таке служіння вимагає повної незалежности від усякого роду занять, які мали б характер світський і які вимагали б точного розкладу часу; тому власне насильно накидати монахам будьяку формально організовану добродійну акцію, заводити в системі манастирського життя службу в лікарнях у ролі постійних братів милосердя, або освітні обовязки в ролі учителів та вихователів у школах і притулках, обовязково заводити при манастирях подібні установи на світський лад — це значить підкопувати (перемінити) самий ідеал монашества, гасити його правдивого духа, обмежувати свободу духовного виховання та формально-обовязкового зовнішнього (цебто позаманастирською) діяльністю обмежувати свободу духовного удосконалення."

З повищого ясно видно, що епархіяльні Єпископи, що їхні урядові, архиєрейські обовязки якраз і є поза мурами манастирів, не мають змоги виконувати манастирських приписів, які цілком віддаїться монашому життю; а коли б вони бажали це робити, то тим самим не мали б можливости виконувати обовязків архиереїв.

Єпископ Нікон, в тій самій статті, також критикує систему, згідно з якою в Росії настоятелями манастирів були звичайно місцеві архиереї. Через свої епископські обовязки вони занедбували обовязки настоятелів, а чого виходила для манастирів шкода. Отож, автор каже:

"Такі настоятелі, з огляду на рід своєї служби, проводять більшу частину свойого часу поза манастирем, подишаючи його на догляд кількогенебудь авторитетного намісника або скарбника; вони зайняті більше своїми позаманастирськими обовязками, ніж монахами. Не говорю вже про епархіяльних архиереїв, яким не можливо ходити на щоденні манастирські богослужения (для них звичайно буває рання обідня і коротенька вечірня в домовій церкві), вони постійно заняті прийняттям відвідувачів, докладами, канцелярщиною, відвідуванням церков, навчальних заведень, - отже їм рідко приходиться відправляти богослужения в своїм манастирі."

Усе, що досі було тут сказано про епископів, як настоятелів манастирів, треба сказати також взагалі про всіх епархіяльних архиреїв з монахів: їм не можливо виконувати обовязки правячого архиерея, а одночасно дотримуватись монаших обітів. І тому, коли монах стає епископом, його від деяких монаших обітів звільняють; іншими словами, йому до якоїсь міри привертають назад права світського чи цивільного стану і тим самим він уже перестає бути дійсним монахом

У практиці, принаймні в новіших часах, це зводиться до такої процедури: Коли кандидат на епископа є світською особою, то одного дня він може стати монахом, другого дня — дияконом, третього — священиком, а четвертого дня епископом; отож уже четвертого дня по зложенню монаших обітів, — його від деяких з тих обітів звільняють, щоб тим уможливити йому виконувати епископське служіння. А коли кандидатом на епископа є священик не-монах, то процедура ще коротша: сьогодні він може стати монахом, а завтра епископом; отже його повне монашество тривало б ніких два дні, не більше.

Автор статті "Епископ обовязаний бути монахом" каже, що 2-ге правило Царгородського Собору 880 року "нічого не говорить про кандидатів на Епископа і про хіротонію їх, бо для того вже був увиконічений сталий порядок".

Так, для того дійсно був уставлений порядок, згідно з яким епископ не міг бути монахом, але той порядок був нарушений, і тому власне Царгородський Собор своїм 2-гим правилом **"навертає ці позапорядкові дії до церковного уставу".**

(Далі буде)

Є РІЖНІ СІСІЄФЦІ

Федеральний парлямент Канади 213 голосами проти 12 одобрив озброення Західної Німеччини і надання їй незалежности. Одначе половина сісієфних послів голосувала проти.

Соціялістична партія Франції виключила зі своїх рядів 16 послів, що голосували проти озброення Зах. Німеччини.

КРУЦІЯТА ПРОТИ ХРИСТИЯН

Католицька Церква в середньовіччі очолювала „хрестоносні походи" (круціяти) проти турків-мусулман, щоб у вільнити Єрусалим. При тому такі круціяти католиків повертялися й проти православного Царгороду, — вищили його, і після того його легко здобули турки.

Католицька Церква робила й постійно робить круціяти проти православної України, виконуючи це в збройній формі (через поляків) та в інших формах, з „науковим" включно. Так підкопувана Римом, ослаблена Україна падала і падає жертвою вже не турків, як це було з Царгородом, а всяких інших ворогів, а особливо Москви білої та червоної.

„Стара історія", що не старіється

Невинний наступ католиків проти Української Православної Церкви — це „стара історія", але вона не старіється. Вона постійно відмолоджується. Бачимо цей наступ католиків і в Енциклопедії Українознавства, що її від 1949 р. почало видавати Наукове Товариство ім. Шевченка (НТШ) на еміграції. У І томі (8-ий випуск) там подано неправдиві інформації про Українську Православну Церкву.

Натомість чомусь надто „постаріялася" історія самого НТШ, коли вже дехто не може відчитати її. А вона говорить, що НТШ було основане спільно православними і греко-католиками, під іменем Т. Шевченка — православного (це — між іншим), як надконфесійна соборна наукова установа.

Таке соборне відношення до цієї установи е і досі серед нашого загалу. Коли в наслідок заклику відпоручника НТШ з Европи, д-р А. Фіголя, КУК вирішив дати матеріяльну допомогу НТШ у Сарсель, то цю постанову винесли разом і православні і католики укранці. З такого становища КУК треба тільки радіти.

Одначе не може постаріятися той факт, що коли 19 вересня 1954 р. в Торонті обговорювано справу допомоги для НТШ, на зустрічі громадянства з д-р Фіголем, православні українці в офіційній формі висловили своє застереження щодо даних про Українську Православну Церкву в Енциклопедії НТШ (Див. „Канадійський Фармер", з 27 вересня, 1954 р.). Для заспокоення зайнтересованих, д-р Фіголь дав „вдоволяючу" відповідь — обіцянку, що „помилковий уступ в Енциклопедії Українознавства"... „буде виправлений" (Див. „Кан. Фф.").

Штучне звуження справи

У заяві д-р Фіголя та в сприйманні її загалом зайшло непорозуміння. Д-р Фіголь мав на увазі тільки той „нещасливо оформлений уступ про... Митрополита Полікарпа". І щодо нього тільки дав обіцянку, від імени НТШ, що він буде виправлений. Тимчасом загал православних правдоподібно прийняв запевнення НТШ щодо згаданого уступу лиш як „частину за цілість", лиш як один з прикладів „помилок" щодо УПЦ в ЕУ НТШ. Отож, заспокоення православних тут основувалося на принципі „доброї віри", як це е в праві. Бо в дійсності православні мали і мають застереження щодо Історії Церкви в ширшому розумінні. Це стверджує і сам проф. М. Чубатий, кажучи: „Публіцистична полемїка проти авторів Історії Церкви підлягає також закиди, що сама Історія Церкви написана сторонньо, отже ненауково". (Проф. Микола Чубатий: „Висновення в справі Історії Церкви в Енциклопедії НТШ". Українські Вісті з 17 січня, 1955 р.).

Коли провід НТШ, очолений католиками, свідомий того, що православні українці мають застереження не тільки до одного факту (справа пок. Митрополита Полікарпа), а щодо викривлення історії Української Православної Церкви в ширшому розумінні, то чому ж після того і д-р Фіголь, і проф. Чубатий (у згаданому „Вияснені") обмежуються тільки до справи Митрополита Полікарпа? Це очевидно штучне звуження справи, — навмисне зосередження її лиш на одному фрагменті. На цій одній точці робиться (чи не упланований?) т. зв. „штучний стиск". Так відвертається увагу від цілости Історії УПЦ в ЕУ НТШ. Так вмовляється в загал православних, що їм нібито залежить лиш на цьому одному факті; потім робиться великодушну уступку — і „номер" з решткою викривленої Історії Церкви мав би пройти.

Ці, що плянували таку тактику, мусіли думати над нею; але їм треба було подумати також і про те, що читачі думають теж і читають у стрічках та між стрічками.

„Ворог твого ворога е твій приятель"

На здоровий розсудок узявши, ворог твого ворога не завжди е твоїм приятелем. А одначе мусить мати свої якісь підстави в досвіді ота приповідка: „Ворог твого ворога е твоїм приятелем". Такий погляд, мабуть, у житті приміновали ще раніш, аніж ця приповідка повстала.

Наприклад ,кожному відомо, що католики е ворогами комунізму, так як і Українська Православна Церква. А проте в католицькій боротьбі проти Української Православної Церкви витворилася така ситуація, що католики в потребі покористувалися проти УПЦ тими самими „аргументами", що й москалі; що більше, вони взяли ці „аргументи" від москалів.

Зробив це проф. М. Чубатий — авторитетний серед католиків історик Церкви і „викрутувань приятель" православних українців. Ось для прикладу — справа Митрополита Полікарпа, про якого Енциклопедія НТШ інформує, що він під натиском большевиків свого часу форшально (на письмі) піддався під юрисдикцією московської патріярхи.

У своїому вияснені проф. Чубатий каже: "Про цю справу е два друковані твори: К. Н. Николаева "Восточний обряд", Париж 1950, стор. 284, і твір "Русская Православная Церковь". Московская Патриархия", 1943, стор. 66–67.

Перший твір — з кол московської чорносотенної еміграції, а другий большевицький. Інших джерел проф. Чубатий не мае і не подае.

У своїому "Вияснені" проф. Чубатий каже, що "Історія Української Церкви насвітлювана однобічно по лінії інтересів Москви..." Він попрікае в тому... українських православних істориків, отже не вірить їм. Натомість у проф. Чубатого виходить так, що московські історики не пишуть по лінії інтересів Москви, коли він, проф. Чубатий, їхні московські джерела вважае за достовірні документи. Очевидно, "достовірні" вони для нього лиш тому, що видаються йому допоміжними в руйнуванні Української Православної Церкви.

Звичайно, інший московський документ, як напр. "Діяння" Львівського Собору з 1946 р., де сказано, що Греко-Католицька Церква з Зах. України нібито "добровільно" "воззеднялася" з московською Церквою, дая проф. Чубатого (для нас теж.!) не е достовірним документом. І було б усе в порядку, — але ми сміемо твердити, що коли б це були якісь большевицькі "Діяння", де було б сказано, що Українська Православна Церква "добровільно воззеднялася" з московською Церквою, то для католика проф. Чубатого це був би "достовірний" документ, бо він "свідчив би" йому проти Української Православної Церкви.

Ніхто, ніде й ніколи досі у вільному світі з-поміж українських православних істориків не сказав "чорне на білому", що протикатолицькі "Діяння" Львівського Собору е для нього правдивим науковим джерелом. Натомість московські взагалі, а московсько-советські джерела зокрема коли вони е проти Української Православної Церкви, проф. Чубатий вважае за "правдиві".

Воно виглядае так, як е в т. зв. "муринській етиці", яка учить: "Коли у мене вкрадуть, то це е гріх, а коли я в кого вкраду, то це е праведне діло".

"Більший католик, ніж сам папа"

Коли Греко-Католицька Церква в Західній Україні між двома останніми світовими війнами під Польщею була у безпечній ситуації, а Українська Православна Церква в Советському Союзі була офіційно зліквідована, опинилася в страшних катакомбах, то що тоді писала католицька преса? Очікувала "хрестоносно го походу" проти большевиків. Добре, очікувала цього "хрестоносного приходу" й Українська Православна Церква в Західній Україні, щоб поспішити з допомогою зруйнований Української Православній Церкві на центральних і східних землях України, після звільнення їх від московсько-большевицької кормиги.

З іншою метою чекала цього "хрестоносного походу" Греко-Католицька Церква. Вона раділа, що большевики знищили там Українську Православну Церкву і все її досвоенство. Уміяти потішалися тим, що з "хрестоносним походом" їм легко буде в Україні насадити католицизм, бо — як у липні 1939 р. писала католицька "Нова Зоря — "При витворених самим життям умовах (знищення УПЦ большевиками — прим. наша) в Україні догматичних диспут не буде, бо не буде з ким диспутувати (українське православне духовенство винищене большевиками — прим. наша), і греко-католицьке духовенство потрапить опанувати ситуацію".

Ось що думала і з нетерплячки часом зраджувала свої думки Українська Католицька Церква тоді, коли в страшних муках конала Українська Православна Церква в кривавому й безбожному СССР!

Пригляньмося тепер, як "уникае співпропаганди" з большевиками авторитетний серед католиків історик проф. Чубатий.

Советські джерела, ворожі до Української Православної Церкви, він свідомо й надумано подае читачам за "правдиві", прикриваючи їх повагу ще й авторитетом самого НТШ. Правда, він дае до них свої коментарі, але коментарі в користь советських джерел і в некористь Української Православної Церкви, до якої належить коло 94% усіх українців. Що більше, проф. Чубатий пішов ще дальше, ніж самі большевики: він умисне ці большевицькі джерела вияснює так, чого в них не сказано; у цих советських джерелах, якими користуеться проф. Чубатий в боротьбі проти УПЦ, митр. Миколай — московський екзарх для України — каже, що Митр. Полікарп з ним тільки співслужив та не відмовлявся виконувати його місцевих церковно-адміністративних доручень. Натомість не каже, що Митр. Полікарп формально (на письмі) піддався під юрисдикцію московської патріярхи.

Тут проф. Чубатий став дійсно "більший католик, ніж сам папа", коли "ступенує" советські джерела.

Однак проф. Чубатий навмисне хибно інтерпретуе факт співслужения і виконування локальних церковно-адміністративних доручень і вважае це ніби за факт формального прийняття московської юрисдикції.

І так, проф. Чубатий пише: "Оце голоси про що справу двох російських православних джерел, з яких перше походить з кол протисоветських, друге — з кол просоветських". І маючи такі "безсторонні" московські інформації про ненависну Москві Українську Православну Церкву, проф. Чубатий — "роздерши шати" "безстороннього" вченого — трагічно питае нашого загалу — православного і католицького: "Чи мав отже критичний учений історик право писати те, що написано в Енциклопедії..."?

Хай же загал відповість на це питання у католицьких і православних журналах і часописах!

А проф. Чубатий вважае, що він мае право це писати.

Обвинувачення шляхом "оборони"

Спосіб обвинувачення шляхом мнимої оборони е відомий. Ось типовий приклад. Один селянин доніс на свого сусіда, що той назвав царя дурнем. Коли поліція питала селянина, чому він не оскаржив свого сусіда, то селянин простодушно сказав: "Я його опамятував. Я казав, що на царя так не вільно говорити, бо дурний він — то правда, але йому так Бог дав".

Селянин у цьому дотепі виступае як щиро-простодушний. Натомість проф. Чубатий таку саму "оборону" Митр. Полікарпа демонструе в цинізмом. Проф. Чубатий пише: "З ним тут властиво образа пізнішого Митрополита Полікарпа, тоді збагнути". Бо "привязати над собою формальну зверхність московського патріярха" — "Це ж не була зміна віри".

Це втертий католицький "аргумент", — мовляв, дивіться: українці православні і москалі православні. Спільна віра — кладка до легкого переходу на московський беріг!

Проф. Бубатий повинен би познайомитися з доповіддю католицького вченого проф. Лоського, яку він виголосив на Велеградському уніяному з'їзді 1934 року. Там безсторонньо стверджено той факт, що в своїх обрядах Українська Православна Церква сильно відрізняється від московської.

По-друге, для українців залежність церковна від чужого ворожого центра рівнозначна також з національним приниженням. Українські католики на Марійських конгресах в 1954 р. добровільно співслужили з московськими уніятами. Православне українське духовенство натомість не служить з ворогами свого народу, — хібаще в неволі в СССР під примусом. У відомому посланні "Лист Пастерсві до Полякуф обжовдку грецкокатоліцкего" свого часу Митрополит Шептицький, хоч і знав, що вони е "русіні" з походження, а проте закликав їх твердо триматися "своеї польської мови" і т. д. Усе це вільно католикам, але православні українці неровдхуо повязують свою українську національність зі своею Вірою Православною. Тож залежність від московської юрисдикції — це для українського православного духовенства й вірних терпіння не лише церковного, але й національного порядку.

А може, "оправдуючи" Митр. Полікарпа від "поневільного гріха", на який не має документальних доказів та ще в обличчі заперечення цього самим Митр. Полікарпом, проф. Чубатий вже наперед хоче розтягнути оправдання і на всю Католицьку Церкву в СССР та в його сателітах? Бож і в Польщі діються тепер такі речі, що вірні Римові біскупи і ксьондзи вже мусять виконувати адміністративні розпорядження большевицьких "ксьондзів-патріотів" — незалежних від Риму і співслужити з ними. Проф. Чубатий, мабуть, знае цього роду трагедію католицького духовенства під час відомого з'їзду у Вроцлаві в грудні 1951 р. А проте ми тут не станемо обвинувачувати їх у мнимому прийнятті юрисдикції большевицьких т. зв. "ксьондзів"-патріотів".

"Новина" з-перед 25-ох століть

У своєму "Вияснені" проф. Чубатий виступае офіційно як речник НТШ — "як діючий заступник голови Головної Управи НШТ та один з авторів цієї Історії, (Церкви). Значить, голос проф. Чубатого тут — це голос НТШ. Зробивши "штучний стиск" на одному лиш фрагменті справи — на особі Митр. Полікарпа, — проф. Чубатий з національного ніби обовязку "готов прийняти... за правду" спростування Митр. Полікарпа, роблячи мученику міну, що нібито мусить жертвувати науковою "правдою".

І даруе цим нам одну квітку, щоб ми не гасили цілого ліса. Бож проф. Чубатий не обіцяе поробити поправок у цілій Історії Церкви. Навпаки, він ще боронить своє становище в Енциклопедії.

В обороні свого католицького становища проф. Чубатий хоче послуговувати ся чистою наукою.

Як е тут з "наукою", бачимо вже хоч би з таких "дрібниць", як обосновування тверджень "фактами". Наприклад, потаявши в Енциклопедії свої твердження про Митр. Полікарпа, у бібліографії не подав джерел. Щойно по кількох роках подав ці джерела в пресі — у "Вияснені". Чи не було це голословно поставлене твердження в угоду потребі (постулювання), а вже щойно потім шукання якогось обосновання?

Проф. Чубатий, коли йдеться про відповідальність, то називае себе скромно "одним з авторів" — бо, мовляв, брала участь і православна вчена проф. Василенко-Полонська. Але тут же сам признаеться, що у всьому рішае сам, коли каже: "...і я, маючи таке категоричне запевнення митрополита Полікарпа... готов прийняти це за правду і таке справлення вже зроблене..." Тут нема "МИ" — проф. Василенко-Полонська і проф. Чубатий, — а я тільки Я — сам проф. Чубатий.

До "наукового" способу у проф. Чубатого належить змішувати причини з наслідками. Це для прикриття католицької тенденційности фірмою НТШ. Про свою Історію Церкви в ЕУ він каже, що це не можливо, щоб наша найстарша (?! — наша увага) наукова установа НТШ" дала ненаукову, сторонничу працю".

З боку проф. Чубатого це схоже на жарт: "Дивно, що такі хоробрі вояки, а так боязливо повтікали з поля бою!"

Не творам дае повагу установа (це лиш у рекламі!), а навпаки: твори дають повагу установі. НТШ дійсно мае світлу традицію, і тим більше шкода, що нею зловживають для приkриття ненаукових творів у роді цеї Історії Церкви в УЕ.

Свое ультракатолицьке становище проф. Чубатий старается подавати у формі мнимої наукової безсторонности, нібито нових наукових джерел та нових способів доказу. Ось зразок його наукової "новини", — він каже: "Нині е вже історичними пережитком твердити, що Берестейську Унію створили поляки на погибель українського народу..." і т. д.

Таку "нову" методу в науці знав Протагор у 5. віці перед народженням Христа. Вона полягае в тому, щоб правдою крутити так, як е вигідніше "нині", а завтра — коли справа вимагае — назвати її без пардону "історичним пережитком". В тому й полягае "відкривання нових документів", — це тільки фальшування старих, достовірних документів. А правда "історичним пережитком" не стае ніколи, і стати не може для чесної людини та дійсного вченого. "Дута" наука — це порожні бочки замість гармат. Може незабаром ці нові "наукові досліди" католиків покажуть, що поляки... "не допускали до Берестейської унії", а силували католиків приймати Православ?

При "нових Методах" науки все можливо.

Отож, як бачимо, "вияснення" проф. Чубатого е аж надто ясне.

П. Скаржевський.

Не ненавидьте, не насміхайтеся, а тільки пізнавайте. (Давня мудрість).

Борода стара, але правда ще старша. (З думок Лесі Українки).

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

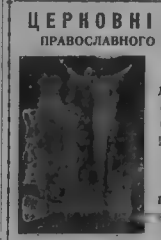

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі —

1914 р.

Просимо писати

мащі до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

КОНФЕРЕНЦІЯ ДУХОВЕНСТВА СХІДНЬОЇ ЄПАРХІЇ В ТОРОНТІ.

Ця конференція, що вірбулася 26-го листопада 1954 р., являє собою частину 4-го Епарх. З'їзду Сх. Епархії. Високопр. Владика Митрополит Іларіон прибув а Вінніпегу того ж дня о 7 год. ранку., а о 9-ій год. він уже був у соборі, де відправив Службу Божу в. К. Квасницький з Лашин, Кве.

Конференцію відкрив Вл. Архіеп. Михаїл, як Правлячий на Сх. Єпархію. Перше слово виголосив Впреосв. Владика Митрополит Іларіон, накресливши завдання нашої Церкви в Канаді в сучасних умовах. Як і завжди, Владика Митрополит зупинився також на чисто ділових питаннях, даючи духовенству практичні поради. Духовенство вислухало і висловлює вдячність Владиці Митрополитові.

З черги приїзов до слова Вл. Архіепископ Михаїл, — на тему: „Пастирі Церкви Христової як духовні провідники свого народу".

У своїому слові Вл. Архиепископ визначив ці моменти пастирського діяння серед народу поза храмом, а яких пастир обовязково повинен мати провіх та провадити все в дусі Христової Православної віри та добра народу.

Змістовну та речеву доповідь виголосив о. Василь Федак із Гамільтону — на тему: „Місійна праця священника УГПЦ в сучасних обставинах". Доповідь викликала обмін думок. Окремим моментом у цій доповіді була справа місійної діяльности в родинах по хатах, серед молоді та в школах.

В доповідях з окремих місць праці священики ділилися своїми спостереженнями та практикою в ріжих випадках.

На конференції стверджено, що особливо визначилися школи: в Торонті, Катедра, під проводом прот. о. Д. Фотія, добродійки Фотій та учительок; школи Гамільтону — під проводом о. В. Федака та учителів; у Виндзорі — під проводом о. Ф. Керніцького та добродійки Керніцької, а також Ошавські школи. У всіх парафіях Онтеріо школи виявили поступ.

У провінції Квебек перше місце займає школа при Св. Софії в Монтреалі — під проводом прот. В. Слюзара. Друга школа — при Св.-Покровській парафії в Монтреалі під проводом о. П. Архангельського, а в Лашин під проводом о. К. Квасницького. Всі школи роблять поступ у навчанні релігії і в мові та інших предметах.

Виявилося, що всі жіночі організації працюють добре для Церкви та громадсько-культурних справ. Також працюють сестринства в тих парафіях, де жіночих організацій нема.

Духовна Конференція принесла багато повчального. Спільне говіння духовенства призначено, за ухвалою ОО. на Хрестопоклону середу Великого Посту, о 6-ій годині.

Владика Митрополит закрив Конференцію прощальним словом та спільним співом молитви: "Достойно есть".

Річні Загальні Збори Православного Осередку Київ.

Увечорі 26 листопада відбулися річні загальні збори православного осередку Київ. Ці збори скликані на цей день тому, що 4-ий Єпарх. З'їзд мав потвердити статут православного осередку Київ.

Після відчиту ділового комітету та контрольної комісії Вл. Архіеп. Михаїл виклався подяку адв. Т. Гуменюкові, тростам, діловому комітетові, працівникам і контракторові Р. Браткову за збудування церкви Успіння Богоматері на фармі Київ, та всім жертводавцям, і тим, що працювали фізично.

Владика подякував також інж. Гр. Хоронному за намальовані ним прекрасні ікони для цієї церкви; подякував малярам пані К. Антонович і прот. о. М. Антохієві за намальовані ними образи київської св. Софії, а п. Кубарському і п. Битинському — за їх гарні й цінні картини, — та всім іншим за пожертви грішми й натурою.

Прочитано проект Статуту ,і прийнято його; вибрано тростів та управу. Управа складається з президії, до якої входять: Архиепископ східньої Канади — з уряду, тростя й члени президії - 7 осіб. Поширені збори управи складаються, крім президії, з делегатів кожної парафії Сх. Єпархії. Висловлено надію на розвиток осередку Київ та його зростаючу працю для УГПЦК.

Число членів покищо — 300. Є всі дані вірити, що це число в 1955 р. подвоїться. З весни передбачається велике пристосування фарми до потреб осередку, о особливо для молоді та шкіл, де вони мають проводити літо.

Повний огляд справи з осередком Київ дано буде окремою статтею.

4-ий Єпархіяльний З'їзд Сх. Єпархії УГПЦК.

З'їзд розпочався Молитвою „Царю Небесний". Відкриття зробив Впр. Архиепископ Михаїл. Після обрання президії, резолюційної комісії та інших службових осіб, слово сказав Високопр. Митрополит Іларіон.

Вітаючи З'їзд, Владика Митрополит висловив радість із постійного розвитку УГПЦК від океану до океану. Він коротко поінформував про працю в Вінніпегу, Едмонтоні та інших місцевостях західної Канади. Ці вістки принесли радість З'їздові, і він склав подяку Богові та духовному й адміністративному Проводові.

Окремо Впр. Владика Митрополит зупинився на Богословській Академії в Вінніпегу при Колегії св. Андрея. Доповідь Владики була вислухана членами З'їзду з особливою увагою. Кількість студентів — 22, порадувала всіх.

Далі Владика Митрополит окремими точками окопив усі потреби нашої Церкви в сучасний момент, які можуть спричяти в розвитку Церкви, вихованні вірних, збереженні Православія в лоні Вселенської Православної Церкви та збереженні українців від переходу у різні секти і т. і. Владика Митрополит підкреслив, що він життя своє віддає на служіння Православній Вірі й Українській Православній Церкві в Канаді. До останнього буде стоятн за Православіе та єдність із Вселенською Церковою.

Його слова були привітані оплесками всіх членів Зїзду та гостей.

Архиеп. Михаїл у своїому відчиті про Єпархію характеризував кожну парафію, давши признання оо. парохам, зарядові і вірним. Особливо підкреслив Катедральну громаду, очолену о. Самцем, Софійську громаду в Монтреалі, Гамілтон, Виндзор, Содбері, Ню Торонто і т. д. У загальному ж, усі парафії Схід. Канади ідуть творчим шляхом, а зокрема парафії: Ошави, Покровська в Монтреалі та інш.!

Дальше був прочитаний статут Православного Товариства Осередку Київ, і одноголосно затверджений.

(Закінчення буде)

МАРЕВО СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Комуністичний Китай вже напав на приналежні до Формози острови. Комуністи з Пейпіну рішуче заявили, що мусять здобути Формозу, щоб знищити там націоналістів Чан Кай-Шека, який має на Формозі один мільйон війська. А в той час Америка рішила боронити Формозу і її війська в кожну хвилину можуть вдарити на Китай, коли він нападе на Формозу. Фльота й летунство ЗДА стоять у боєвому поготівлі, а президент Д. Айзенгавр отримав від конгресу й сенату воєнні повноваженості — кинути збройні сили ЗДА до акції, коли б комуністи напали на Формозу.

Наразі все це не стримує комуністів від нападів на інші острови приналежні до Формози та від отверти і рішучих заяв, що Формозу забрати мусять. Справою займалася Рада Безпеки Об'єднаних Націй. Увесь вільний світ робить всі зусилля, щоб все те подагодити мирно, але ці старання покищо розбиваються об тверде воєнне наставлення комуністів.

Кажуть, що від часу Гітлерової агресії, ще не було такої загрози світовоі війни, як тепер.

ПЕРЕСТОРОГА

Дійшло до нашого відома, що якась особа, що підписується Д. Мартиновський або Д. Мартин, і яка подає свою адресу то Вінніпег, то Венкувер, вже від довшого часу розсилає листи до ріжних людей в Канаді, в яких пише, що нібито Колегія св. Андрея в Вінніпегу вимагає їй якісь гроші, але-ніе хоче їх заплатити. Дійшло до нашого відома, що згаданий Д. Мартиновський чи Д. Мартин вже бодай від одної особи отримав у цей спосіб поважнішу суму грошей.

Оцим подаємо до прилюдного відома, що Колегія св. Андрея в Вінніпегу не є довжна перед ніякими Д. Мартиновськими чи Д. Мартином, і тому особи, які вже отримали, або можуть отримати подібні листи з таким або подібним підписом, повинні мати це на увазі й не дозволити ввести себе в блуд, або нарazити себе на матеріяльну стратy.

Дирекція Колегії св. Андрея у Вінніпегу.

КНИЖКИ НА ПРОДАЖ

У кожній громаді треба мати:

ТРЕБНИК, ціна його (в оправі з позоченим хрестом $6.50

АПОСТОЛ, оправлений, — $5.00

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ — брошурована, $1.00

Кожний православний хрисиянин повинен закупити собі:

Календар „Рідна Нива" на 1955 рік. Ціна його $1.00

На Піст треба мати —

Великий Покаянний Канон св. Андрея Критського. Ціна — $1.00 (неоправлений).

Замовлятн в Консисторії УГПЦК.

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ПОШТОВА СКРИНЬКА

Вп. Ст. Копоть. — Келгари, Алта. — Про Ваші „Зауваги", які Ви нам надіслали, можна сказати приповідку: "сумне, але правдиве". Дійсно, надто часто дається зауважити, що люди щораз більше мають склонности приходити на Богослужения вже на кінець, як казали в старім краю, — на „шапкобрання". Наші побожні предки ходили пішки на прощу до далеких храмів, стовчи й не їши нікого, молилися від початку до кінця Богослужения, і ще перед по читком Богослужения вірних уже була повна церква, як би нього пано не було.

Яка причина того сумного факту, про який пишете, — добре виснове о. Д. Подольський в статті „Тейк ит ізі", що буде друкована в „Вістнику".

Вп. М. Борисевич — Детройт, ЗДА. — Грошевий переказ (money order) на зареєстрованого листа одержали. Передплату й на пресовий фонд „Вістника" — разом в сумі 5 дол. отримали. Адміністрація складає подяку.

Ваш лист порушує цілий ряд питань, якими — ясна річ — не може не переймитися кожний добрий син українського народу та його відної Української Православної Церкви.

Брат митрополита Андрея гравба Шептицького є дійсно польським генералом і патріотом. Чи звотчуднилало це дуже митрополита Шептицького і чи намагався він прихилити його до українства, нам трудно сказати. Натомість ми знаємо, що у нив в Західній Україні багато українців перевела на польський бенеґ. Але митрополит Шептицький не старався їх назад привернути до українства. Нідком противно. — він хоча й казав їм, во вони походять в „Русинів", але радив, щоб вони не звертали на те уваги, а трималися твер до польської мови і польської національности. Таке читаємо в відомому посланні митр. Шептицького, написаному по-польськи, під заголовком: „Лист Пастерскі до Полякув обжондку грецько-католіцкего". Згадуємо це з того „Листу Пастеского" тому, що — як кажуть — „з пісні слова не викидають".

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Перша українська книга, що вийшла не рукописом, а друком не як думають, була Апостоль Тяпинського з 1562 року, видана мовою дуже наближеною до народньої. Видавець її Василь Тяпинський був священиком української Церкви. Ця Євангелія постійно цікавить дослідників. Останньо написав про неї статтю теж проф. В. Січинський п. з. Перша українська друкована книга" у збірнику праць НТШ „Віра і Знання" ч. 1.

● Українські католики вже видали її том книги під заголовком „Документи Римських Архиереїв, що відносяться до історії України". Цей новий том вони передали Папі з витисненим папським гербом на обгортці. Католицька преса пише, що Папа прийняв з „правдивим батьківським вдоволенням ту цінну збірку документів", що її видали оо. Василяни.

Так на „історії України" — бодай на її частині — поставлено папський герб. З тризубом її не дано. І слушно, — там нема нічого українського.

● Причину боротьби уряду Аргентинія з католицькою Церквою прихильники уряду подають ту, що її вигадують тепер у таких словах, якими стали поздоровляти Пепона: „Ми хочемо відділення Церкви від держави".

Вп. М. Борисевич — Детройт, ЗДА. — Грошевий переказ (money order) на залеглість, передплату й на пресовий фонд „Вістника" — разом в сумі 5 дол. отримали. Адміністрація складає подяку.

Ваш лист порушує цілий ряд питань, якими — ясна річ — не може не переймитися кожний добрий син українського народу та його відної Української Православної Церкви.

Брат митрополита Андрея гравба Шептицького є дійсно польським генералом і патріотом. Чи звотчуднилало це дуже митрополита Шептицького і чи намагався він прихилити його до українства. нам трудно сказати. Натомість ми знаємо, що у нив в Західній Україні багато українців перевела на польський бенеґ. Але митрополит Шептицький не старався їх назад привернути до українства. Нідком противно. — він хоча й казав їм, во вони походять в „Русинів", але радив, щоб вони не звертали на те уваги, а трималися твер до польської мови і польської національности. Таке читаємо в відомому посланні митр. Шептицького, написаному по-польськи, під заголовком: „Лист Пастерскі до Полякув обжондку грецько-католіцкего". Згадуємо це з того „Листу Пастеского" тому, що — як кажуть — „з пісні слова не викидають".

● Оптан Ватикану „Оссерваторе Романо" закидає урядові Аргентинии обмежування релігійної свободи між іншим і тим, що він дозволив на цензові позводи. „Оссерваторе Романо", як видно, обернув розсудок навпаки, — бо про напучування релігійної свободи мова була б лиш тоді, якби уряд змушував до позводів вірні супружжя: а тимчасом він не змушує, а тільки дозволяє, коли зайде неуникнена конечність.

● „Ли Дейлі Колонист" з 7 січня пише, що в Манітобі коло 98.000 канадійців українського походження святкують традиційне українське Різдво 7 січня (себто після Юліянського календаря).

● Найбільша катедра світу в Ліверпулі (Англія), що її почали будувати 20 років тому, буде скоро закінчена. Це катедра Христа Царя.

● Іспанська націоналістична організація ФАЛЯНГА є рішуче ворогом монархізму, що його рішив завести диктатор Франко. Генералісімо Франко є під впливом католицької Церкви ,а та прагне монархізму, бо монарха „помалювати б на царство" і тим він був би залежний від неї.

● Католицький єпископ Романіо Гаетані заторжився що націоналісти в Австралії й Океанії послуговуються в політичні „антикомуністичною демагогією... Вони закликають громадянство зіставати звязки з чужоземцями та поганити місіонерів".

Мабуть, тут знову йдеться про католицьку Церкву, як і в Аргентинії.

Може деякі католики потішаються так: Що що Ватикан стоятиме у самому Римі, кодись підполягає Київу є такі часи, що „думкою багатіють"

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ.

Зо звітів Громад.

Шіго, Саск. Минулого року Громада Прес. Трійці побудувала нову церкву. Відбула важніші такі підприємства: заряджено Коляду, один спільний обід, один базар, устроєно два концерти.

Приходу було $9,204 і стільки ж розходів.

Заряд на 1955-ий рік:

А. Савчук, голова; Д. С. Думанський, заст. голови; Т. В. Коропатніцький — секретар, і касієр.

Торгіад, Алта, громада св. Петра і Павла. — Ходили колядувати, відбуто один спільний обід, один базар; інших імпрез не було.

Було приходу $2,487.61; розходів було $1,095.77.

Заряд: Г. Темнюк, голова; Д. Седлак, заст. голова; І. Горецький, секретар і Юван Винничук — касієр.

Су Сейнт Мері, Онт. Громада св. Покрови. Молода громада, щойно рік її існування. На св. Покрову був спільний обід. До каси впинуло $482.15; розходи $324.19. Заряд: Д. Гарас, голова; П. Семенець, заст. голови; І. Бренько, секр.; Ю. Богданець, скарбник.

Алвена, Сасск. Громада Всіх Святих. Ходили в колядою, є метрикальні книги, вповні заплатили Дієцезіяльний фонд, прибутку було $594.84, а витрат $558.10. Д. Е. Стадник, голова; М. Боднар, заст. голови; Н. Сорока, секр. і касієр.

Фпин Фпон, Ман. Громада св. Юрія. Молода Громада, вже працьовита. Ходили з колядою, священик ходив з Свяченою Водою на Йордан, мають метрикальні книги, було три спільних обіди, один пікнік, чотири представлення. одна академія.

До каси впинуло $5,237.66, вибуло $1,551.20. Заплатили вповні Дієцезіяльний Фонд. Громада має невеликий довг на новій церкві. До заряду належать: Я. Я. Клевчук, голова; С. Олійник, заст: гол.; Н. Клевчук, секр.; Ф. Малюта, касієр.

РОДИННЕ СВЯТО.

Едмонтон, Алберта. — В неділю, 21 листопада, п-во Осип і Павлина Ройки зробили своїх знайомих, щоб разом з ними відсвяткувати їхне родинне торжество, бо того дня посвячували куплений ними дім і хрестили свою доиечку Єлисавету Анастазію.

Чину посвячення довершив парох катедральної громади о. А. Хруставка в асисті дяка п. С. Здріла та численних гостей.

Осип Роїк походить з села Обланиці, Жидачівського повіту, Завідна Україна. До Канади приїхав хлопцем 1928 року та живе надією, що ось незадовго повернеться знову на рідні землі. Та час минав, а з ним і вибух II. світової війни, — але її закінчення перекреслило його надії. І коли з Німеччини почала приїздити повоєнна еміграція, приїхала також і пання Павлина Керніцька, з якою, по короткім знайомстві, й одружився в 1948 р.

Тішаться вони 4-літнім синком Остопам, а тепер ще й доиечкою Єлисаветою Анастазією.

По смачно приготованому обіді гості, при веселій гутірці, забавлялися до пізнього вечора, а п-во Ройки в тієї нагоди зложили 5 дол. на пресовий фонд „Вістника" і 5 дол. на „Укр. Голос".

Щасти Вам Боже, пяностю Ройки, прожити в щасті і здоровлі ще много, много літ, а ваші діточки хай виростають вам на потіху і на славу для нашого українського народу.

Односельчанин.

ВЕРНОН, Б. К.

З хрестин на українську церковну пресу.

На хрестинах Анни Марії, доиечки Володимира Висоти і Анни з роду Окоча, що відбулися на 9 січня ц. р. в їх власним домі, де хрестними батьками були Марія Шамо і Петро Лиэйський, зібрано між присутніми 8 доларів на церковну пресу — „Вістник" і „Віра й Культура" по 4 доляри.

Щира подяка жертводавцям, а маленька Анна Марія най росте на потіху родичам.

о. І. М.

НОВА ГРОМАДА.

Около 70 миль на захід від міста Велкувер, на острові Венкувер є містечко з населенням около 7,500, що зветься Порт Алберні. Індустрія там одна — трачки і виріб різного будівляного матеріялу.

Між робітництвом є там досить велике число українців, між якими знайшлось кілька свідомих родин, що зорганізувались при Українській Православній Церкві. Головою став Іван Шумук, заст. голови Аф. Костецький, секр. і касієрка Олександра Никитюк, дяк — Феодот Лимар.

Перше Богослужения відбулось минулої весни, коли до них заіхав о. Зузак. Другe Богослужения відбулося на другий день Різдва, яке відслужив о. І. Гикавий в англійській церкви. Присутніх на Богослуженні було около 45 душ. Є надія, що там буде колись громада.

Радіева стація дуже прихильно відноситься і радо відпускає трохи свого часу на проголошення. На Святий Вечір відбулась програма коляд і дві промови про значення наших коляд і Святої

Вечері. Промовляли проф. Гавриляк і Александра Никитюк.

о. І. Гикавий.

ХРАМОВЕ СВЯТО І АРХИЄРЕЙСЬКА ВИЗИТАЦІЯ
в Західнім Торонті, Онт.

В неділю, 12 грудня, 1954 року Українська Православна Громада св. Андрія Первозванного в Зах. Торонті, відбула своє храмове свято торжественно. Хоч уже зранку почав падати сніжок, то він не стримав вірних від участи в цьому величавому річному святі громади, які прибули з Нового Торонта, міста Торонта та Зах. Торонта.

Точно о год. 10 ранку, як церква була заповнена вірними, прибув наш Впр. Владика, Архиепископ Торонта і Сх. Епархії МИХАЇЛ, назустріч якому вийшли вірні з хоругвами, а мала дівчора Недільної Школи з квітами, щоб привітати Достойного Владику. Хліб і сіль з коротким привітом підніс голова громади Роман Братків при брамі церковної площі, а при вході церкви привітав з хрестом Архиерея настоятель парохії о. Юрій Цукорник. Владика, благословляючи при явних, увійшов з процесією з хоругвами і прапорами до церкви, в якій місцевий церковний хор, під управою О. Олійника, торжественно співав "Достойно".

Катедральний парох о. П. Самець і о. Ігумен Щербань, парох Нового Торонта, стають спільно з місцевим парохом до відправи Архиерейської Служби Божої. Іник. Гр. Хороший та п. Гринь, як іподіяконь, вбирають Владику, який благословить вірних, та молиться за кращу долю нашого поневоленого народу. Чудово співає церковний хор, якому на допомогу прибув хор з Н. Торонта, зі своїм славним диригентом і музикологом проф. Білошицьким. По Євангелії, сказав Владика проповідь про скупого багатиря, що за життя дбав тільки про земські багатства, а не про спасіння своєї душі, та про значення Храмового Патрона, св. Апостола Андрія Первозванного, основоположника Христової Віри в Україні. При закінченню св. Літургії, вірні приступили до Мироваяння Владикою Михаїлом, та по відспіванню "Многолітта" Влад. Митрополитові Іларіонові, Архиеп. Михаїлові та королевій Єлисаветі ІІ, приступив священикам, вірним та всьому українському народові, о. парох Цукорник запросив усіх на обід до залі УНО, який наше сестринство старанно приготовило. Досить просторна заля була заповнена делегатами і гістьми: хор співав "Молитву Господню", а Владика поблагословив трапезу. Настоятель парафії о. Цукорник підносить тост за здоровля Достойного Владики та бажає прожити Владиці довгих літ. Всі присутні співають "Многая літа".

Голова громади Р. Братків привітав Владику й усіх гостей, а від церкви вітав Владику о парох Цукорник, виказуючи признання старим основникам-піонірам за працю при розвою громади, з якими він помагав перед 5-ма роками організувати теперішну громаду. Від Катедральної Громади вітав, як делегат, інж. Яніщевський, та парох Катедри о, П. Самець. Від громади Нового Торонта вітав п. І. Леник, який розказав про хід будови величавої церкви св. Димитрія та просив про моральну і матеріяльну поміч. Вітав громаду з храмовим святом о. Ігумен А. Щербань, як бувший парох цієї громади, визиваючи до спільної праці і несення помочі о. Цукорникові. За обідом переведено збірку на сплачення довгу церкви. Владика Михаїл у своїй довгій промові закликав усе членство громади до єдности і спільної праці та до будови нової православної церкви в Зах. Торонті, де вірні, які не можуть поміститися під час Богослужения у Катедральному храмі св. Володимира, в центрі м. Торонта, мали б можливість молитись Богу в новій церкві, якої Патроном є св. Апостол Андрій Первозванний, бо теперішня мала церква, в великою площею, є кожної неділі і свята переповнена вірними під час Богослужения. Кінцеве слово мав о. парох Цукорник, який подякував Владиці, о. п. Самцеві, о. Щербаневі та ін. Хорощому за поміч в Богослуженні, хорові і диригентові Олійникові, усім делегатам і гостям за щедрі жертви, управі УНО за залю і нашим сестрицям громади за приготування обіду. Співом "Достойно" і благословенним Владики закінчилося наше храмове свято.

Василь Бойко.

РІЧНІ ЗБОРИ УГП ПАРАФІЇ У ФОРТ ВИЛЛІЯМ, ОНТ.

В неділю, 12 грудня 1954 р., відбувся в Українській Греко-Православній Парафії Св. Благовіщення у Форт Вилиям річні загальні збори.

Заслухавши справоздання уступаючого заряду парафії, присутні схвалили їхню діяльність за минулий рік і висловили особливу подяку П. Миколяшові, який на протязі останніх 13 років без перерви працював у заряді парафії, як рівнож П. Василякові — довголітньому секретареві парафії.

До нового заряду парафії обрано: Венгера — головою, Корнійчука — заступником голови, Ревяковського — секретарем, Пазлишко — фінансовим секретарем і Тхоревського — касиром. Представниками парафії до місцевого відділу Комітету Українців Канади обрано: Антонишина і Хама. До Контрольної Комісії: Барана, Вікторового і Василика. Господарем і "старшим братом" — Богуна.

Між іншим, на зборах було порушено дуже важливу справу, а саме: розбудову церкви. Це питання підйшло піонер нашої парафії і довголітній дяк Чеховий, і є надія, що новий заряд парафії, враз з усіма членами, при дружній співпраці усіх, вже в Новому Році приступить до зреалізування так величної мети: **розбудови або будови нового храму у Форт Вилліям. Щасти Боже в праці!**

о. О. Н.

ВШАНУВАЛИ ЗАСЛУЖЕНИХ ГРОМАДЯН

Торонто, Онт. — В суботу, 22-го січня н. р., діти і приятелі п-ва Журавлів влаштували їх несподіванку з нагоди 25-ліття їхнього подружнього життя. Мих. і Анна Журавлі, які довгі роки жили в Новім Торонто, а тепер ведуть торговлю в м. Торонто, належать до перших працівників Укр. Прав. Громади св. Димитрія в Новім Торонто. Мих. Журавель, як щирий працівник і жертводавець, займав рідну

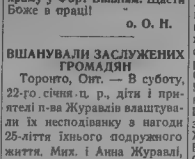

Мих. і Анна Журавлі

уряди при прав. громаді, як голова громади, член конр. комісії, та роками очолював провід "Рідної Школи", а дружина Анна брала все участь в Жіночім Т-ві, в Сестрицтві, та як членкиня церк. і світського хору в дочкою Олею і сином Іваном, який організував Відділ СУМК (довгими роками нечинний після війни) та помагав в молодіжжю в праці громади.

В залі укр. прав. громади, при вході привітав "молодят" Семен Сломь старим укр. звичаєм: хлібом і сіллю; складаючи щирі побажання п-ву Журавлям, передав їм коровай. Запрошений рідненько це свято, парох Укр. Прав. Громади св. Андрія, Зах. Торонто, о. Юрій Цукорник в супрязі з хрестом в руках підходить до "молодят", починає Молебень та благословляє супруже життя Мих. і Анни Журавлів, при співі прот. Уляна і добродійки з Ст. Кетрин, та бажає їм від себе і усіх присутних гостей Божого благословення і прожиття "Многих щасливих літ". А маленький "похресник" пані Журавель, 7-літній Славко Коцюпер передає пані Журавель букет квітів, як подяку свойій "хресній мамі". По скінченню чину вівлійного благословення, всі присутні, поверх 200 осіб, при співі "многих літ" займали місця ними справами і квітами; усіх їх син п-ва Журавлів, Іван привітав щиро і тепросив о. Цукорника благословити страй, якому опісля передав провід цього величавого родинного свята.

Всеч. о. Цукорник, переповів коротко життєпис п-ва Журавлів, як заслужених громадян Торонта і підніс тост на здоровля "молодят" і прожиття "Многих літ". Привітів складали: о. прот. Уляни, парох православної церкви в Ст. Кетрин; голова громада в Новім Торонто — Вас. Лапко; голова будів. комітету — Ів. Леник; старий піонір і різьбар Сем Сломь, брат пані Журавель, Стеф. Бюсей, п. Вагген з Неагра Фалс, дочка Оля та син Іван, які скляли від себе щирі побажання і подяку за релігійне і національне добре виховання своїми любими родичами, передаючи їм цінні дарунки від себе і присутних гостей, бажаючи їм прожиття щасливих довгих літ. П-во Журавлі подякували всім присутним за ту велику оказану часть, дарунки та тепле прийняття в день їх "Срібного Ювілею".

Слідуючого дня, в неділю 23-го січня, поважне число гостей були запрошені п-вом Журавлями до їх дому на обід, під час якого о. Цукорник завізвав присутних не забути за нашу пресу і зложити дар на прес. фонд "Українського Голосу" і органу нашої Прав. Церкви, "Вістника". Жертвували: п-во Журавлі 5 дол. По 2 дол.: п-во М. Воробець, Ів. Пристач, Ник. Смоляк, Ник. Воробець, о. Юрій і д-ка Цукорник, Вас. Федчишин, Григ. і д-ка Цукорник, Вас. Федчишин, Григ. Свергун. По 1 дол.: п-на А. Фей, п-ні А. Романко, п-ні Мекендж, Фр. Вальчишин, п-ні Катр. Кидик, п-ні Соф. Солотвінська, П. Калита, Ів. Журавель, Мих. Сахар, Ник. Юкіш, Фр. Сливка. По 50 ц.: п. Сташ. Разом $30.50, з чого жертводавцями призначено: $12.50 на пресовий фонд "Українського Голосу", $12.50 на "Вістник", $5.00 на покриття желання п-ву Журавлям на радіо-стації п. Вас. Шарвана з Бофало, а 50ц. на покриття поштової висилки.

Ширя подяка жертводавцям, а п-ву Журавлям та їх дітям бажаємо кріпкого здоровля і успіху в дальшому житті, щоб вони діждались святкувати, в оточенню своїх рідних і приятелів, свій "ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ"!

Присутний.

Редакція "Вістника" сердечно дякує за жертви і придчуч-ється до всіх щирих бажань Ювілятам.

Відновляйте передплату за „Вістник"!

КАНОРА, САСК.
Вшанували членів громади.

В неділю, 7-го листопада 1954 року, після Богослужения в місцевій Церкві Преєв. Трійці відбулось благословення п-ва Семена й Анни Трембач з нагоди 50-ліття їх подружого життя. Церква була переповнена вірними, як звичайно буває в цій парохії. Служив свящ. М. Боднарчук.

Після Богослужения відбувся в Народнім Домі обід для вшанування п-ва Трембачів. Господарем був п. Гр. Стратійчук, який коротко переповів деякі дані з життя ювілятів. Між іншим він згадав про їх подружжя в 1904 році в селі Мухавка, повіт Чортків, у Галичині, про їх прибуття до Канади 1907 року і про поселення на гомстеді в Стінен, де вони перебули до 1918 р., а потім поселились в околиці Канори на фармі, звідки два роки тому прибули на відпочинок до Канори.

Свящ. М. Боднарчук говорив про примірне життя ювілятів і гідне виховання їх дітей. Є це сини Йосиф у Канорі й учитель Іван у Кадворті, заміжні дочки Зося Шевчук в Канорі, Домна Гоголь в Годсон Бей, Геня Гайдамака в Стінен і Михайлина Господарик в Роблин, Ман. В імени Церкви і духовенства, яке обслугувало парохії в окрузі Канори, свящ. М. Боднарчук висловив глибоку подяку п. С. Трембачеві за вірне виконування дяківства в минулих роках і за працю на церковній ниві в Канорі.

Дарунок від родини і гостей вручив син Іван, потім слідувала подяка ювілятів і закінчено відспіванням для них многоліття.

З цієї нагоди зібрано $17.26, які по рівній частині призначено на "Український Голос" і "Вістник"

Жертвували слідуючі: по $2.00: п-во Семен і Анна Трембач, Йосиф Трембач; по 1 дол.: Гр. Стратійчук, Ст. Копельчук, Вас. Шевчук, Ів. Кичен, Ф. Гоголь, М. Гайдамака, Вас. Жук, Славко Писемний, Ів. Стусик, Вас. Ратушняк, Ів. Біланчук, Гео. Козоріз, Ів. Трембач; М. Антипюк 25 ц.

ЩАСТИ БОЖЕ В ДОБРИЙ ЧАС

Серед наших вірних є дуже дора звичака при кожній нагоді збирати дари на підтержання "Вістника". Недавно відбулися хрестини Петруся Володько, доньки Олександра і Ольги Володько в Сандендж, Алта. З цієї нагоди присутні зложили на пресовий фонд "Вістника" $9.25, а на "Український Голос" 5 дол. По 1 дол. жертвували: п-во Русняк, пані Мицкал, п-во Левинюк, п-во Березюки, п. Германюк, п-во Мишкал, Торноверць, Е. Володько, Барнаї, Онищуки, Давидчуки, Самсонюки, Й. Рудники, Н. Володько і А. Володько.

Нехай Бог поблагословить малу Петрусю на її шляху життя, а жертводавцям винагородить своєю щедрою рукою.

Піна Володько.

МАРІЯ ЯРЕМА.

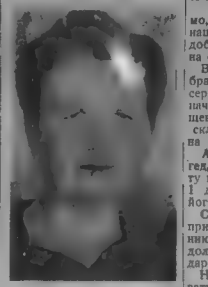

Тязів, Саск. — У четвер 7 жовтня 1954 р. відбувся похорон бл. п. Марії Яремової з Тязів. Велике число людей взяло участь у похоронній богослужені, яке відслужив Всеч. о. М. Боднарчук у церкві св. Івана. Тіло покійної похоронено на міським цвинтарі в Канорі, Саск.

Покійна походила з села Олексинець, п. Борщів. Була з роду Пальвенчів. У 1921 р. вийшла заміж за Дмитра Яремку, а в 1928 р. прибула до Канади в околицю Бюкенен, Саск. Покійна полишила в смутку мужа, дочки Анну Шенківську в Мікадо, Саск., та Ірину Скорець в Рамі, сини Петра, Василя і Тараса та пять внуків. Покійна була сестрицею при місцевій церкві, постійно читала „Вістника" й „Український Голос".

Під час поминального обіду присутні зложили $34.20 на невинчий вінець на спомин покійної. Жертви розділено так: 20 дол. на Катедру Преєв. Трійці у Вінніпегу, 7 дол. на „Вістник, 7 дол. на „Український Голос".

Жертвували по 2 дол.: Дм. Ярема, Яким і Олена Гондзьо ли, Ст. Скорець: по 1 дол.: І. Шенківський, М. Шенківський, Н. Пилипів, К. Палькевич, П. Бартко, Р. Соловський, П. Терлецький, І. Котик, Ст. Котик, Ол. і Скорець, Ри. Пасічник. Дм. Біган, І. Сахній, І. Дубас, Е. Василів, К. Гондзьола, М. Якимишин, В. Ярема; по 50 ц.: Н. Петришин, С. Бодюрчук, П. Фезик, О. Білюк, п. Медвидит, А. Лежнюк; С. Лежюк 45 ц.; по 25ц. п. Филипів, Д. Федик, М. Ковальчук.

Учасник похорону.

Подяка.

На цім місці складаємо щиру подяку всім тим, які прибули з розрадою та потіхою в нашому смутку. Подяка лікарям, д-рові А. Данильчуковій, шпитальній обслузі, свящ. М. Боднарчукові і дякові п. С. Трембачеві та всім, які відвідували хору і прибули в день похорону.

Муж Дмитро і діти.

НАШІ ПРИЯТЕЛІ

З приємністю підчеркуємо, що серед православного нашого загалу є люди, яким добре наші Церкви лежить на серці і вони їй помагають.

Високо ставимо тих наших братів і сестер, які живуть серед чужого окруження, одначе чують заклики наших священників чи провідних людей складати дари або жертви на загальні потреби.

Андрій Тимрик з Арровгед, Б. К. прислав передплату на „Вістник" на два роки, 1 доляр на пресовий фонд його, і 5 дол. коляди.

С. Біган, Лорді, Саск., — прислав передплату на „Вістник" на два роки, коляду 5 дол. і замовлення на календар „Рідна Нива".

Нам приємно про це подавати до прилодного відома: тішимося, що наша Церква здобуває собі таку велику любов її дітей, що вони їй помагають такими справді благородними вчинками.

Всі вони є взором до наслідування багатьох інших православних громадян у наших громадах та й поза ними.

о. Є. Г.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „ВІСТНИКА".

о. А. Тетеренко, збірка під час Свята "Андрея" в Гронлянд, Саск. 25.00

Марія Макаренко, з нагоди уродин своєї Добродійки Чижів у Солдері, Онт. . . 3.00

П. А. Пяуш, Едмонтон, Алта. збірка на похороні бл. п. Васяля Чоботяра. 10.00

о. О. Фляк, Дамфрис, Ман., надвишка з розпродажі стінних календарів 8 15

Щира подяка всім, що жертвували, збирали і переслали.

КОЛЯДА
Української Православної Церкви в Канаді.
Собор св. Покрови, Вінніпег.

По 5 дол. Мих. Шмагай, Еміл Тофан, Л. Грабовецький, Дм. Данько, К. Кизирига, О. Пастух 4 дол. По 2 доляри: Гр. Бабяк, С. Котельницький, Петро Шмагай. В. Біленький, Ри. Костецький; по 1 дол.: М. Гордієнко, В. Дудар, В. Паньків, о. диякон П. Вляжук, К. Кизирига, В. Дячук. Разом 50 дол.

о. М. Боднарчук, Кемсек, Саск. П-во В. і А. Великоголова 2 дол. По 1 дол.: Д. Великоголова, Д. Кулачковський. В. Королюк, В. Гарасим, І. Франко, В. Стінка, Ф. Д. Великоголова, І. Гнип, В. Романюк, І. М. Дучишин. Митро Зибчин, І. В. Великоголова, пані Кулачковська, Г. Месенюк, А. Маковський (Веригин), В. Вякарчук (Веригин), М. Грабчак (Коте) і Ф. Горчинський (Коте). Н. Н. Дрібними 1.45. Разом 26.45.

Доптеа, Саскс (к. Склярука), По 1 дол.: Г. Склярук, О. Ленко, пані Е. Гудима, Н. П. Кобилка. Дрібними 2.50. — Разом 6.50.

Кенора, Саск. П-во Я. і А. Гондзола 2 дол. По 1 дол.: Г. Козоріз, І. Лопацук, І. Сопотик, О. Овчар, Г. Ревяковський, Т. Денис, С. Кобилка, Г. Стратійчук, Н. Демчук, Я. Амброзій, І. Романов, І. Джаман, Н. Козак, Д. Худик, І. Келер, Д. Солтис, В. Т. Фостей, Н. Анака, Н В. Скивінський. Дрібними 1.00. — Разом 22.00.

Бюкенен, Саск. По 1 дол.: А. Труш, Н. Дорошенко, А. В. Анака, Е. Василів, С. Пура, С. Кінацюк, В. І. Котик, Д. Дробот, В. Грома, І. Котик і Л. Кей. Дрібними 7.60. — Разом 18.60.

Громада Св. Трійці, Калмар, Алта. По 2 дол.: С. Мригляд, Ф. Чубоха, В. Щурко, А. Манчак, С. Олексий, Ю. Васюта $1.50. По 1 дол.: Марія Сікора, Г. Шуманський, М. Мригляд. Мих. Мригляд, Е. Чубоха, П. Танцовний, М. Воркун, І. Лаба, М. Улехший, С. Губіс, В. Лаба, І. Хорищ, І. Когут, І. Яремко, І. Фіцович, Н. Попович, В. Янущ, П. Гулин, Д. Мадай, В. Мадай, В. Ф. Павлик і Н. Січ. Разом 33.50.

Прот. М. Фляк. Вегревіна, Алта. По 2 дол: В. Забубій, Т. Демчук, А. Зварич, По 1 дол.: В. Пилипчук, В. Колодкевич, Ю. П. Шевчук, Н. Байдала, Вол. Молофій, п. Кліщ, п. Равлюк, Ю. Чернявський, Д. Савчук, В. Кирилюк, М. Саварин, М. М. Винничук, В. Смчк, С. Самоїл, Н. Фодчук, Н. Кирилюк, П. Зварич, Т. Воробець, Марія Н. Чернявська, А. Бялюк, І. Засійбіда, Ілля Самотюк, Н.Н., Н.Н., Н.Н., Н Н. — Разом 32 дол.

Січ-Коломия, Алта. По 1 дол.: Ф. Тодорів, П. Воробець, М. Самотюк, В. Порайко, Д. Іваняк, І. Пилипчан, Н. С. Петрук, Д. Яремій, С. Т. Петрук, Н. Миськів, Н. Харук, М. Гойтенюк, Г. Гавриляк, Д. Н. Никифорук, В. Бялюк, М. Саламандик. — Разом 16.00.

Інніскфрі, Алта. П-во У. І М. Гарасим, В. Мазепа по 2 дол. По 1 дол.: І. Чомик, Г. Чомик, І. Богайчук і Н.Н. Разом 8.00.

о. П. Поплавський, Ватерфорд, Онт. Ст. Вашик 5 дол. п. Погорецький 5 дол. По 2 дол.: п. Антохів, Г. Ярничківський, К. Федірчук, А. Завальський, С. Дворняк, Ри. Паньків, П. Фетерко, Дм. Ніжанківський, С. Гульк і Н.Н. По 1 дол.: Марія Сокрика, Ю. Троян, П. Фарнюк, Мих. Дроздовський, Ю. Троян, І. Васильків, п. Рись, В. Лазарук, Марія Шебець, М. Сокирка, С. Борейко, З. Дмитрусь, Юлія Горбовська, М. Блажейко, Ри. Гарбовський, Ф. Гейбор, І. Михалевич, В. Завальський, В. Оробко, Г. Галик, С. Залуцький, Н. Стахнюк, П. Андрушко, М. Деб-

Православні Хрестики

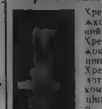

Хрестик з ланцюжком (позолочений) ціна $6.50
Хрестик і ланцюжок з 10К золота ціна $12.50
Хрестик з 14К золота, з ланцюжком з 10К золота, ціна $15.00
Замовлення з грішим просимо слати до:

UKRAINIAN TRADING CO.
788 Main St., Winnipeg 4, Man.

рив, Д. Ільницький, п. Костик, С. Жигальський, Марія Вашик, М. Андрушко, І. Данилевич, В. Стороцюк, С. Остапюк, Л. Яшко, п. Стороцюк, І Гр. Лихач 2 дол. Дрібними 2.89. Разом 68.89.

СТИПЕНДІЯЛЬНИЙ ФОНД НАШОЇ ЦЕРКВИ.

Прот. Е. Горгіца, збірка на хрестинах в домі п. Василя Бевсика в Гренлвю, Ман. 16.77
о. Е. Приступа, збірка на обіді в п-ва Вівчар у Мелвил, Саск. 17.00
Прот. Е. Горгіца, від Громади Роблин-Зелена, Манітоба 32.00
о. І. Скакальський, збірка в Громаді Іст Селкирк, Манітоба 10.25
о. І. Скакальський, збірка на похороні бл. п. Івана Козодія в Лакпорт, Ман. 13.20
Катедральна Громада Преса. Трійці у Вінніпегу 66.00
Г. Савчук, Шоал Крік, Альберта 5.00
о. В. Приступа, Айтуна, Саск. 7.50
о. П. Стефюк, Толстой, Ман. 10.00
о. Е. Приступа, збірка на похороні бл. п. Марії Яцук в Айтуні, Саск. 11.75
о. П. Сацевич, Смокі Лейк, Алта., збірка на похороні бл. п. М. Радчука, 17.90 і на похороні бл. п. Ольгк Романюк 50.20, разом 68.10
Прот. Д. Фотій, дар від Недільної і Українських Шкіл, Торонто, Онт. 10.00
Гео. Постолюк, Гонор, Ман. 5.00

Щира подяка всім жертводавцям і тим, що збірали та пересилали. Стипендійний фонд є запорукою росту нашої Церкви та забезпечення її новими священичими силами.

Складайте свої дари на сти пендійний фонд!

Консисторія.

Катедра Преєв. Трійці

Української Гр.-Православної Церкви в Канаді
1175 Мейн вулиця, Вінніпег

Священнослужителі:
Високопреосвященний ІЛАРІОН, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади
Парох: Вєлеч. о. М. Юрківський.

Порядок Богослужень
Кожної неділі —
Год. — 9-та рано — Утреня
Год. — 10.15 рано — Св. Літургія
Год. — 10-те рано — Нед. Школа
Телефон: Катедри 52-8946
Резиденція пароха 56-5373

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвинипезького Округа

ЛЮТИЙ:
20. Неділя — Дуфрост — Іст Селкирк
27. Неділя — Гонор — Пампарфіяд
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Пампар Парк — Транскона
13. Неділя — Пембіна — Тандал
20. Неділя — Дуфрост — Іст Селкирк
27. Неділя — Гонор — Пампарфіяд
Адреса: 7 Ст. Джонс Ав., — Вінніпег 4, Ман.

БОГОСЛУЖЕННЯ в ОКРУЗІ Вайта, Ман.

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення — Арбакка Громада св. Петра і Павла)
20. Неділя — Сірко
Консисторія УГПЦК.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Олександра Хомяка

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення — Арбакка—Гетерлей
20. Неділя — Редфіял
27. Неділя — Гаєлянд
ЗАУВАГИ: Початок Богослужень: Утреня 9.30; Служба Божа 10.30. Посилайте дітей до Недільної та Рідної Школи у своїх місцевостях
Адреса: Box 163, Гефорд. Тел. 58

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення Господне — Іспас
20. Неділя — Гейрстон
27. Неділя — Давидсон
Адреса: Гейрі Гіл, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Тита Яковкевича

ЛЮТИЙ:
20. Неділя — Шіго, полудн.
27. Неділя — Тічер, місто
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Фовн Лейк
13. Неділя — Вестбурн (сповідь)
20. Неділя — Винярд (сповідь)
26. Субота — Едмор (сповідь)
27. Неділя — Едмор
30. Середа. Поклони — Шіго, місто в 7 год. вечора.

В перших днях Вел. Посту від Понеділка до Четверга (включно) буде відправлятися в Шіго місто Велике Повечірє з Каноном св. Андрея Критського; початок о 4 год. пополудні.
Адреса: Шіго. Саск., Box 53. Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення — Едмор
20. Неділя — Винярд
27. Неділя — коло Кучих.
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Інсінгер, місто
13. Неділя — Інсінгер (сповідь)
20. Неділя — Тідор, місто (сповідь)
26. Субота — коло Кучих (сповідь)
27. Неділя — коло Купровських (сповідь)
Адреса: Шіго, Саск., Box 53. Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Лячини

ЛЮТИЙ:
15. Вівт. Стрітення — Сторновей
20. Неділя — Плорктон
27. Неділя — Райн

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Турківського

ЛЮТИЙ
6. Неділя — Брендон
13. Неділя — Портедж ля Прейрі
20—27 Неділі — Брендон
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Брендон
13. Неділя — Портедж ля Прейрі (Сповідь)
20-27. Неділі — Брендон
Адреса: 518 Пенсифік ав., Тед..282Г Брендон, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Легенюка

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення Господне — Іспас
20. Неділя — Стінен
27. Неділя — Дорбен
Адреса: Арран, Саск. Box 124, Тел. 33

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Івана Майби.

ЛЮТИЙ:
15. Вівт. Стрітення — Драй Ривер
20. Неділя — Пайн Ривер
27. Неділя — Етельберт. Ман.
Адреса: Етельберт. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. А. Теребенюка

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення — Брускіл
20. Неділя — Гронлнд (над річкою)
27. Неділя — Кадет
Адреса: Box 47, Гронлнд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ЛЮТИЙ:
15. Вівт. Стрітення — Радвей
20. Неділя — Ергемонт
27. Неділя — Федора
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Радвей
11. Пятн. Сорокоустя — Ергемонт
12. Субота — Восетна. — Шкільна молодь
13. Неділя — Восетна
18. Пятн. Сорокоустя — Редвотер
19. Субота — Торгтад. Шкільна молодь.
20. Неділя — Торгтад
25. Пятн. Сорокоустя — Радвей
26. Субота — Редвотер. Шкільна молодь.
27. Неділя — Редвотер
30. Середа. Поклони 7 год. вечора — Ергемонт
Увага: Перед кожною відправою в 8 год. рано Вел. Сповідь. По відправі Катехизація з дітьми, а родичі приходять з дітьми на Богослужения.
Box 128 Радвей, Алта. Тел 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Зубликського.

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення Господне — Ричмонд Парк
20. Неділя — Норад
27. Неділя — Крайгенд
Адреса: Лак Ля Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Алексійчука

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення Господне — Кадворт
20. Неділя — Вакав
27. Неділя — Алвена
Адреса: Пошт. скр. 4. Вакав, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ст. Зуцака

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення Господне — Ватсон
20. Неділя — Клейр
27. Неділя — Рама
Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення — Самбург
20. Неділя — Принц Альберт
27. Неділя — Шіпмен
Адреса: 534-7 Ст. Е. Принс Альберт

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Остапа Фляка

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення Господне — Сифтон
20. Неділя — Рорестон
27. Неділя — Дрифтінг Ривер

В першу, другу і четверту неділю лютого вечірні в Дрифтін 7 год. вечером. Духовні бесіди по місці радію стануть від 7—11 лютого.
Адреса: Box 550 Дрифтін, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Гліньского

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення Господне — Манві
20. Неділя — Росбори
27. Неділя — Оквібоун
Адреса: Оквібоун, Ман., Тел. 336

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Е. Т. Приступи

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення Господне — Вишард
20. Неділя — Гузів
27. Неділя — Габард
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 37.

Календар Українських Свят

ЛЮТИЙ:
16 С 3 Симеона Богоприм. і Анни
17 Ч 4 Преп. Ізидора Пелус.
19 С 6 Вукола єп. Смирн
20 П 7 Муч. Агафії, Теодосія ед.
20 ВТ 8 Вяик. Теодора Стратил.
22 В 9 Пр. Памфутія Печер.
23 С 10 Пр. Прокора Печер.
24 Ч 11 Мч. Василія єп. Савает.
25 П 12 Мелетія єп. Антіох.
26 С 13 Пр. Мартиніяна, Зої
27 Н 14 Нед. Сир. Пр. Кирила
28 П 15 Пр. Пафнутія печерського

БЕРЕЗЕНЬ:
1 В 16 Муч. Памфила, Валентія
2 С 17 Вляик. Теодора Тирона
3 Ч 18 Агапита єп. Синод.
4 П 19 Ап. Архипа, Филимона
5 С 20 Пр. Льва єп. Агатона пуд.
6 Н 21 1 Н Посту. Пр. Тимотея
7 П 22 Мч. Маврикія і 70 воїнів
8 В 23 Свщмч. Полікарпа
9 С 24 †Зн. голови Івана Хрест.
10 Ч 25 Тарасія архіеп. Цйгор.
11 П 26 Прп. Порфирія єп. Газськ.
12 С 27 Прп. Тита Печ., Прохора
13 Н 28 2 Н Посту. Прп. Василія
14 П 1 Прмч. Евдокії, мч. Нестора
15 В 2 Свщмч. Теодота єп.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Мих. Тарновецького

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення. Господне — Вонда
27. Неділя — Овен
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Смокі Лейк
11. Неділя — Белс
20. Неділя — Смокі Лейк
27. Неділя — Ворспайт
27. Неділя — Сведен, о. Кулш
30. Середа Поклони Смокі Лейк
Адреса: 401 Мейн Ст., Саскатун.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Сацевича

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення Господне — Белс
20. Неділя — Смокі Лейк
27. Неділя — Сведен
27. Неділя — Стрий. о. Кулш.
Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Емануїла Горгіци

20. Неділя — Гилберт-Плейн
27. Неділя — Шортдейл.
Адреса: Гилберт Плейнс. Ман. Тел. 183

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Стефюка.

15. Вівторок. Стрітення Господне — Толстой
20. Неділя — Роза
27. Неділя — Гарденгон
БЕРЕЗЕНЬ:
6 Неділя — Толстой
13 Неділя — Синькін
20 Неділя — Роза
?? Неділя — Гарденгон
30 Середа Поклони. 7.30 вечером — пастой
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Дмитра Лучака

ЛЮТИЙ:
15. Вівторок. Стрітення—Вилмінгтон
20 Неділя — Брут
27. Неділя — Лужани
Box 158 — Вилмінгтон, Алта. Тел. 40
Адреса: Box 158 — Вилмінгтон, Алта. Тел. 40.

Церковний Устав

ЛЮТИЙ:
20. Нед. Мясоп. Год. 3. УЄ 3. Ап. 1 Кор. 8: 8-13; 9: 1-2. Євап. Матв. 25: 31-46.
27. Нед. Сирох. Год 4. УЄ 4. Ап. Рим. 13: 11-14; 14: 1-4. Євап. Матв. 5: 14-21.

БЕРЕЗЕНЬ:
6. 1 Н. Посту. Год. 5. УЄ 5. Ап. Євр 4: 14-16; 5: 1-4. Євап. Марк. 8: 14-38; 9. 1
13 2 Н Посту. Год. 6. УЄ 6. Ап. Євр. 11: 24-26, 32. 12: 1-2. Євап. Іоанна 1: 43-51.

Second Class Mail Registration Number
дво-тижневик
в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., MARCH 1, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го БЕРЕЗНЯ, 1955. ЧИСЛО (985) 5

МЕТОДИСТИ ПРОТИ ОБОВЯЗКОВОЇ [illegible]

Секретар оборони ЗДА, Чарлс Е. Вилсон має внести до Конгресу проект примусового загального військового вишколу. Управління Світового Миру Методистської Церкви, яка обеднує 9 мільйонів вірних ЗДАмерики, висказалося проти цього проекту. На їх думку, такий вишкіл повинен обовязувати тільки на час війни.

ПАЧКА ЦИГАРОК — 6 ГОДИН ЖИТТЯ МЕНШЕ

Д-р Гардін Б. Джовнес, професор Каліфорнійського Університету, заявив, що кожна викурена пачка цигарок вкорочує курцеві життя на 6 годин. Куріння шкідливо вливає на легені й на серце, а також викликає склерозу та інші хороби злої переміни матерії. Курці на 9 років раніше вмирають від некурців, як свідчить статистика смертности.

ЮНІЯ УСУВАЄ КОМУНІСТІВ

У Ванкувері 2|3-ий відділ юній електричних робітників (АФЛ-ТЛС) усуває зі своїх рядів комуністів за їхню комуністичну роботу взагалі, а зокрема за викликування заколоту в юній. Під головуванням Альфреда Терді слідство проти комуністів веде окремий комітет з Вашингтону, бо централя юній є в ЗДА.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Усім нашим Шановним Передплатникам і Читачам "Вістника" відомо, що від 1-го вересня 1954 року адміністрація його є в руках Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Ми оповістили, що адміністрація "Вістника" має своє окреме приміщення і окрему адресу.

Мимо того, багато передплат і пресового фонду люди пересилають до Видавництва "Українського Голосу", чим спричиняють додаткову і зайву працю згаданому Видавництву.

Дехто посилає і передплату і Пресовий Фонд на "Український Голос" до нас, чим побільшує нам працю і зайвий труд та страту часу.

Щоби цьому запобігти, просимо ВСІ ПЕРЕДПЛАТИ І ФОНДИ НА "ВІСТНИК" присилати ТІЛЬКИ на адресу "Вістника", а ніде інде.

Наша адреса:

THE HERALD
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.
Адміністрація

Митр. Прот. ПЕТРО САМЕЦЬ

Народився 4-го червня, 1893 р. в селі Глецева, повіт Трембовля, Зах.-Ова Україна.

Частину студій перебув у рідним селі і в столиці Західної України, Львові, а решту в Канаді; 14-го березня, 1920 р., був висвячений на диякона, а 21-го березня, того самого року — на священика в церкві в Міннеаполіс, Мінн., ЗДА.

Належить до священиків-піонірів; орав цілину духову, тяжко працював, ревно трудився, без відпочинку, перемерзав, снігами й болотями Тадна, несучи світло Христової Православної віри сприсненим душам поселенців.

Організував громади. Підтримував, на дусі. Відправляв Богослужения і ширив свідомість. Був милим, улюбленцем своїх парохіян. Знає його вся Манітоба, Саскечівен і Альберта. Бо в тих сторонах він безперервно віддавав себе на службу Богові, через довгих вісімнадцять літ. 1938-го року переїздить до Торонто, де з однорічною перервою, як парох Гемілтону, працює аж дотепер. Тут згуртував православних українців, підтримував на дусі і допровадив до збудування прекрасної Катедри св. Володимира, яка є окрасою самого міста, а також і всіх православних українців Канади.

Нині він сивий, як голуб. А лице його погідне й благородне, як та духова праця, якій він себе цілковито віддав.

Тридцять пять літ безперервної праці для Христа, для Церкви і для народу! Цього доконав о. Петро. За це удостоївся в 1948 р. сану протоерея, а цього року отримав митру.

Радіє він докованою працею і служінням великій справі. Ми всі тішимося його успіхами і ще більших бажаємо йому на будуче, та радості і вдоволення Божою ласкою, якої він удостоївся у Господа Бога.

СССР ЗБРОЇТЬСЯ

Цьогорічний військовий бюджет Советського Союзу є на 12 процентів більший від минулорічного, цебто 112 більйонів і 100 мільйонів рублів. Коли 1 доляр — 4 рублі (урядовий курс), то бюджет виносить 20 більйонів доларів. Це є чи не найбільший военний бюджет СССР як на мирний час. Крім того, треба мати на увазі, що в СССР на війну призначається теж і ці величезні суми, які замасковано фігурують у рубриці нібито „мирних" цілей.

100 ДОЛЯРІВ ЧЕРЕВИКИ

Листи, що приходять з Советського Союзу, строго цензуровані советською поліцією. А одначе в них нещасливі наші люди відважуються писати хоч частинно про страшне життя в СССР. Корець пшениці коштує 400 рублів, а чотири рублі — це 1 доляр, отже корець пшениці коштує 100 доларів. Черевики (і то навеяно тандята!) 400 рублів, себто 100 доларів.

Всі листи без виняткy стверджують ясно що старі й немічні люди по селах не мають жадної допомоги від держави. А що вони не мають своєї приватної власности, то тим самим вони здані лиш

ЗНИЖКА КАНАДІЙСЬКОГО ДОЛЯРА

На грошевій біржі канадійський доляр обнизився на пів цента. Кола фінансістів кажуть, що це буде сприяти канадійській експортовій торгівлі. Уряд заявив, що ця знижка сталася не на його інтервенцію.

ЗМІНА КОНСИСТУЦІЇ В АРГЕНТИНІ

З Аргентини повідомляють, що президент Перон постановив змінити конституцію Аргентини і в першу чергу усунути з неї ту точку, де зазначено, що „Федеральний уряд підтримує Римо-Католицьку Апостольську Віру".

Хто знає, чи не в тею власне метою Перон і змінює конституцію, щоб уряд не був зобовязаний підтримувати католицьку Церкву.

Як відомо, і в Польщі, хоч вона і була конституційно-демократичною республікою, в Конституції було сказано, що католицька релігія є „пануючою". Такі намагання „пановання" раніш чи пізніш сильно мстяться на Церкві й Вірі Христовій.

Зложіть Дар на Допомоговий Фонд УГПЦК. у Першу Неділю Великого Посту

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

(Продовження)

Переживаємо час, коли минає 300 літ від великих дій Хмельниччини. Появляється тепер багато статтей, появляються й книжки про ту велику добу. Але що першу причину повстання Богдана Хмельницького, і про те, що саме пізно до Богдана під Москву, — про унію ніхто ані словцем не згадає...

Авторів цих писань можна поділити на три групи:

1. Підсовєтські писання, — про справи Віри ані словцем не згадують, бо це заборонене в них.

2. Уніятські писання, — про справи Віри замовчується, або пишеться невідповідне, бо вони ще й тепер боронять ту унію, проти якої повстала вся Україна з Богданом Хмельницьким на чолі.

3. „Дипломатичні" писання Православних — про унію лише не писати, щоб не ображати „братів уніятів"...

За що саме боровся Богдан Хмельницький — замовчується...

І таким чином фальшується історія найважливішої доби нашої, — Хмельниччини...

Хто ж постоїть за Тебе, розп'ята Віро Православна?

VIII.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ВІРИ В ДОГОВОРАХ.

Перемагаючи збройно поляків, гетьман Хмельницький зараз же пильнував управити свої осяги в певному письменному договорі, і в усіх його трактатах основою були питання Православної Віри. Правда, загальною рисою в усіх писемних договорах з поляками завжди було те, що вони їх так рідко ніколи не виконували, як не виконували й своїх словесних приречень. І це була найбільша помилка всієї політики Хмельницького, — що він занадто довіряв і покладався на договори й перемови з поляками. Розбивши поляків під Жовтими Водами та під Корсунем, Богдан Хмельницький склав з ними антіднй для України Переяславський Трактат 15 лютого 1649 року. Власне в цьому Трактаті найвиразніше відбилися головні цілі повстання Хмельницького, бо на першому місці стояло те, проти чого повстала тоді вся Україна: знищення унії. Ось дослівні виписки з цього Трактату:

1. Ім'я, і пам'ять, і слід унії, котору на Русі широко видим, нехай не будеть.

2. Римським костелам до времени, а уніятським не бути зараз.

3. Митрополита Київський, по Примасі польськом, первое місто нехай імієть.

4. Между Русью войводи, каштеляни і іние от благочестивих тубильці нехай будуть."[1]

Це були ті козацькі вимоги, що червоною ниткою проходять по всіх їхніх трактатах з поляками, як головні, це були вимоги всього повстялого народу, це були підвалини самого повстання. І це є заповіт Великого Богдана всім наступним поколінням!

За півроку, по славних перемогах Хмельниького над поляками під Збаражем та Зборовом, був підписаний самим королем Яном Казимиром т. зв. Зборівський трактат 9 серпня 1649 року. Це було найбільше осягнення зброї Богдана Хмельницького, хоч у справах Віри нового тут не багато. Про них тут знаходимо таких три пункти:

„8. Щодо знищення унії як у Короні, так і в Великому Князівстві Литовському, також щодо цілості Церков та маєтків, які до них здавна приписані, буде зроблена постанова на сеймі в присутності й за бажанням Отця Митрополита Київського та всього Духовенства, Його королівська величність бажає, щоб кожен міг вільно користуватися правами й вольностями своїми, й дозволяє Отцю Митрополиту Київському засідати в сенаті.

9. Всі посади й чини в воєвідствах Київському, Брацлавському та Чернігівському його королівська величність обіцює роздавати надалі тільки тамошнім дворянам Грецької Віри, за силою попередніх прав.

10. Отці єзуїти не мають права перебувати в Києві та в інших містах, де є упривілейовані українські школи, але мусять конче перейти в інші місця."[2]

Скликаний для затвердження цього договору сейм увесь був рішуче проти нього, але формально таки затвердив в його з криками й образами. Ясно було, що виконувати цього договору ніхто не буде, що й виявилося таки зараз.

В силу цього Зборівського Трактату до Варшави приїхав Київський Митрополит Сильвестер Косів зо своїм вищим Духовенством, щоб зайняти в сенаті кров'ю здобуте йому місце, і попровадити, згідно з цим Трактатом, справу знищення унії. Але католицький єпископат 12 січня 1650-го року знов у сенаті голосну бучу проти того. „Сидіти й думати во сихзматицьким Духовенством," — кричали вони, — „це велика обида Римо-католицькій Вірі! За це нас у Римі назвуть оборонцями розколу, і Папа кине прокляття на все Королівство..."

На це розсудливі світські сенатори протестували: „Непотрібно отці духовні непокояться: постанови сенату залежать не від самих духовних, але й від світських. Україна приєднана до Королівства на умовах збереження її прав духовних і світських, а Київський Митрополит є Примас Української Церкви. Зрештою, в нас є відомість кальвіни й лютерани, а між нами є поважні особи Грецької Віри, і вони не роблять зла навпаки, — подають для отчизни добрі ради."

Але католицький Єпископат не здавався: „Ми терпимо диссидентів та схизматиків, бо вони, як світські люди, подають голоси в справах батьківщини, не торкаючи питань релігійних; інша річ духовні, чи то диссиденти, чи то схизматики. Вони не повинні бути з нами. Володимир Ягелло допустив був на нараду гуситів, що повібув з Чехії. — тоді кардинал Олесницький вийшов з сенату й наклав на Королівство інтердикцію. Після такого прикладу чи можемо ми дозволити брати участь з нами голові відступників, непріятелю св. Отця?"

На це світські відповіли: „Цього вимагає Трактат. — він складений з королем та його комісарами. Чи вже ж ми покажемо приклад найбільшого віроломства, і на пеших попах попушимо Зборівський Договір, і піш тим в такому важливому питті. — відносно Росії? Пам'ятаймо Хмельницького попів до нової зорочнеці, коро, може бути, він тільки й бажає. Український народ приязаний до своєї Православної Віри й поважає свое Духовенство. Митрополит людина поважна й розумна, він не стане робити проти отчизни. Навпаки, отримавши право, що йому належить, він стане для нас закладником спокою, буде вдержувати український народ у послуху Речі Посполитій. А коли б він виявив яку злобу супроти отчизни, в такому разі ми можемо відмовити йому."

А ще інші додавали: „Нам треба бодай для виду притолубити руського каплана, а другого разу він сам не захоче добиватися цієї чести."

Католицьке Духовенство таки ні за що не здавалося, й кричало далі: „Зборівського Трактата складено в час небезпеки, з необхідності, тому він не повинен порушувати стародавніх прав римсько - католицького Духовенства. Хіба король має право робити постанови, які зневажають святу Католицьку Віру? Ніколи, ніколи схизматик не дочекає, щоб сидіти йому з нами! Інакше ми покинемо сенат"...

Польський король Ян Казимир поставився до цієї справи по-єзуїтському, й заявив папському нунцієві, який в імені Риму також протестував проти допущення українського православного Митрополита в сенат: „В Зборівській Умові не окреслено, котрий саме Митрополит має дістати місце в сенаті: православний, чи уніятський"...

Провідник православних, воєвода Київський Адам Кисіль доклідно заявив королеві, що Митрополит Косів ображений незатвердженням Зборівського Трактату сеймом, що козаки знов повстануть, що Хмельницький во злості утопить Митрополита в Дніпрі. На це король відповів Киселеві: „Нехай Митрополит заспокоїться... А ві, — я сам утоплю його в Вислі, або накажу порізати на кавалки"...[3]

Побачивши таке, сенатор Адам Кисіль відомий з своєї поміркованості й зрівлівості, поспішив з сенату до Митрополита, і все йому розповів. „З часом" — радив він, — „поляки заспокояться й змушені будуть таки виконати потрібне, а тепер я бачу, що вони сильно ожорстовені. Уступімо їм цього разу, бо інакше вони справді обвалять голову Православія з самого сенату, а тоді повстане гірша ворожнеча"...

Митрополит Сильвестер був людина спокійна, стара, — він послухався цієї ради, тихо виїхав з Варшави.[4] Ціни справа Віри була програна, і унія осталася не знищена.

[1] Памятники Киевской Коммиссіи. I. 111, 61. Костомарів, II. 75-76.

[2] Собраніе государственных грамотъ и договоровъ, т. III. No. 143.

[3] Так доносив нунцій Папі з Риму, див. „Сборникъ Кіев. Ком." отд. II ст. 75, 82.

[4] Н. Костомаровъ, т. II. Ст. 201-203.

† Іларіон.

(Далі буде)

"Царство Небесне силою береться, і хто силкується, той його здобуває". (Мат. 11, 12).

Усі читайте й передплачуйте новий щотижневик

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ПЕРША НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ, АБО СВЯТЕ ПРАВОСЛАВ'Я.

Коли скінчилися люті переслідування християн із сторони юдеїв та поган, що тривали майже триста років, Церква Христова мусіла дальше провадити завзяту боротьбу проти внутрішніх ворогів, рідних єретиків, що перекручували й фальшували Христову Науку.

Єпископи й священики Христової Церкви цілого світу сходилися на вселенські Собори, і під проводом Духа Святого успішно поборювали ложні науки еретиків, що фальшиво вчили про Ісуса Христа, про Св. Духа, про Матір Божу, або відкидали шанування ікон. Ці Вселенські Собори докладно обговорювали і встановили правди Христової Науки та укладали догмати Православ'я. Вони містяться в Символі Віри, і їх придержується Православна Церква досьогодні.

Боротьба Церкви проти єретиків та іконоборців успішно закінчилася Поміським Собором в Константинополі 834 року. На пам'ятку кінцевої перемоги Церкви над згаданими ворогами, Собор цей встановив Свято Православ'я, що його святкуємо в першу неділю Великого Посту.

Православна людина — це правовірна, правдиво віруюча людина, що живе згідно з заповітами Христовими; людина, що правдиво прославляє Бога.

Католики кажуть, що наша Східна Церква почала звати себе православною аж по розділенню обидвох Церков, та що Православна Церква задержала гарні давні обряди, точно придержується устав й звичаїв гарна й пожила, але їй бракує духа Христового.

Православна Церква звала себе православною ще з Апостольських часів! За Православ'я, т. є. правдиву віру в Бога, пинули тисячі християн під час переслідувань. За православ'я боролася Христова Церква проти єретиків, іконоборців та инших ворогів. В обороні Православ'я Собори встановляли догмати Христової Церкви.

Ми українці дорожимо Православієм, бо в Православній вірі охрестив увесь український нарід св. Володимир Великий. За Православ'я боролися й гинули наші князі з своїми дружинами. За Православ'я наложувало головн наше козацтво. За Православ'я Христової Церкви боролася весь час наша Свята Українська Церква.

По розділі царської Росії відродилась Українська Православна Церква. Жадна Церква не дала кращого доказу Христової любови, як Українська Православна Церква. За Православ'я віддали своє життя тридцять її єпископів, тисячі священиків, мільйони вірних! Чи не був це дух Христовий?!

Під Православієм розуміємо не тільки додержання гарних давних Богослужень та церковних обрядів, а передусім чисту й істинну віру Христову.

Православ'я — це послух Богові. Людина мусить упокорити свій ограничений розум перед Богом, що є джерелом Найвищого Розуму, перед Найвищими Правдами Божими й приймати їх вірою в переконанні, що в науці Господній нема помилки.

Православ'я — це послух Церкві. Людина мусить всім серцем віддатись провідові Церкви й не сміє спускатися, при пояснюванні Христової науки, ані на свій розум, ані на розум інших, що беруться її пояснювати, а мусить прислухатися до голосу Церкви.

Православ'я — це єдність сьогоднішної Церкви з давньою Апостольською Церквою та з сьогоднішньою Вселенською Православною Церквою.

Православ'я вимагає визнання віри не тільки словами, а й життям, — поборювати всякі пристрасті й зневіри віру любов'ю до всх людей, добрими ділами, покорою, послухом, щедрістю, невинністю та чистотою.

Тому ми так дуже любимо свою батьківську Православну віру й дорожимо нею, бо вона в найбільшій чистоті подає нам правди Христової науки.

Тож в день Свята Православ'я звертаймося до Господа Бога й молім Його ще їти слідами наших славних православних предків і жити істинно православним життям, щоб багном не схвернули ми в собі образу Божого, а щоб піднялися до найвищих Христових ідеалів—до Добра, Краси й Правди, та щоб з'єдналися з своїм Отцем, вічним нашим Творцем.

ДРУГА НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ.

Коли Христос почав проповідувати Свою науку про Царство Боже, то завжди збиралося багато народу коло Нього. Він навчав нарід, а рівночасно творив часто великі чуда. Він уздоровляв людей — хорих, кривих, сухих; Він виганяв демонів з біснуватих; Він очищував слабих на проказу, вертав зір сліпонародженим, глухим слух, а померлим життя; Він бурю втихомирював; Він ходив по морю...

Чуда Христові були такі великі й такі незвичайні, що їх жадна наука не в стані пояснити. Вони були надприродні діла, — діла, творені Силою Божою. Чуда, що їх творив Христос, доказують, що Він був Бог і мав владу над силами природи.

При творенні чудес Христових завважуємо дві ознаки. Перша, що Христос не робив чудес задля Себе, а тільки для добра людей. Його чуда — це були вияви любови, Милосердя та прощення для людей.

Друга ознака Христових чудес — це те, що Він творив чуда тільки для тих людей, що в них Він бачив сильну й непохитну віру в те, що Він може все зробити, що тільки захоче.

Гарний приклад сильної й твердої віри наводить нам сьогоднішня Євангелія. Христос учив у Капернаумі в одним домі і там зійшлося багато народу. Туди принесли тяжко хорого, спаралізованого чоловіка на його постелі. А що не могли через двері дістатися до Ісуса із-за великої товпи народу, видерли на кришу, розібрали стелю й шнурами спустили хорого в ту кімнату, де був Христос. Він, побачивши їх таку сильну віру, сказав спаралізованому: "Відпускаються, сину, гріхи тобі."

Присутні там книжники чумали, що Він Бога зневажає, бо тільки Бог може відпускати гріхи. Ісус відчув духом їх думки й сказав: „Знайте, що Син Людський має владу прощати гріхи на землі!" Тоді промовив до спаралізованого: „Уставай, візьми свою постіль та іди в свою хату!" І той встав і вийшов перед всіма, і всі дивувалися й славили Бога, кажучи: Ніколи такого не бачили ми.

Слова "Відпускаються гріхи тобі" доказують, що Христос уздоровив цього хорого грунтовно, а не поверховно, — його слабість ніколи більше не могла завернутись, бо Він, відпускаючи йому гріхи, уснув самий корінь слабости. Причини до всяких слабостей — це по більшій части гріхи наші, наших прародичів, або загально людські гріхи.

Сьогоднішня Євангелія учить нас, що віра у Бога—це найголовніша підстава нашого життя. Це сила, що держить людину в звязку з її Творцем і помагає осягнути ціль її життя. Віра підоймає людину, коли вона впаде під тягарем земського життя. Все, що людство осягнуло дотепер, осягнуло воно тільки при помочі своєї віри. Віра відгоняє від людини всяку зневіру, розпуку і вливає в серце нову надію та підсилює її до нової праці. Для віруючого нема нічого неможливого.

"О жінко, твоя віра велика, — нехай буде тобі, як ти хочеш", сказав Христос до хананеянки, і в ту хвилю одужала дочка її.

"Бо поправді кажу вам: коли будете мати віру, як зерно гірчичне, і скажете горі оцій: "Перейди но ізвідси туди", то й перейде."

Апостол Петро йшов так довго по воді, як довго вірував у силу Божого слова!

Нарід без віри перестане бути народом! Нарід без віри в Бога — це навіть дикий, варварський і злочинний!

Чоловік без віри, — це поганий чоловік, виганий громадянин; це чоловік темний і некультурний! Дім без віри, — це місце, де вирості ють злочинці!

Тільки сильна віра в Бога втримала український нарід при житті, тільки при ній-помочі зносив він цілими століттями тяжку неволю й тільки сильна віра піднята його до боротьби за самостійність і соборність України. Одна віра помагає й тепер українському народові зносити тяжку неволю й всі нелюдські знущання під большевиками-вандалами, і тільки віра поможе йому осягнути його відвічну мрію!

Прот. Е. Горгіца.

НАВЕРТАННЯ ПОМЕРШИХ ПРЕДКІВ

В. Липинський був дотепний: він твердив, що в боротьбі проти Польщі українцям за Хмельниччини не треба було боронити Віри Православної. Але редактор "Голосу Спасителя" (лютий, 1955) пішов ще дальше — і хоче довести, що за Хмельниччини українці начебто не ставали в обороні Віри Православної.

Зайва страта часу. Коли не наверинули на унію наших предків-живих, то тим більше не наверинуть їх мертвими.

Св. Письмо каже: Не судіть, то й вас не осудять. Вам напевно це відомо. Після цілого дня житейської метушні, перед вечірньою молитвою, обрахуйте собі, скількох людей ви обсудили. І потумайте собі: А що буде, коли ви помилилися?!

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
in Canada — $3.00 — Foreign — $3.50
Річплатна часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ПІСТ

При кінці цього місяця лютого, в понеділок після Сиропустної Неділі, починається Великий Піст. Це час, установлений Церквою, коли треба стриматися від надмірної їди, а головно м'ясних страв, від усякого роду забав і розривок, і всю свою увагу скупчити в напрямі очищення себе від усяких гріхів, освячення себе та піднесення на вищий степень духового совершенства.

Добрий християнин усе своє життя скеровує в цім напрямі: ввесь час стремить до святости й духової досконалости. Та в часі посту має обовязок ще пильніше, ще краще це все виконувати. Тут Церква стає йому на поміч. Вона дає певні припорчення і підохочує християн, додає їм сили, випрошує в Бога ласки для них підніматися все вище і вище на духовій дорозі до неба.

Питають часто: нащо постити?

Коли ми стримуємося від їди певних страв, коли ми вміємо відмовитися від розривок і забав, ми пануємо над собою, над нашим тілом, яке в багатьох случаях спокушує нас до гріху. З побажань тіла, з його забаганок повставали і повстають великі злочини, які не тільки шкідливі для самого себе, але також для ширшого окруження; нераз більше людей покривджені через гріхи одної людини.

Якщо пануємо над своїм тілом, тоді ми вартісні люди; тоді є горою дух, який нас підносить в очах окруження і самого Господа Бога.

Корисно є заховувати приписи посту.

Коли постимо, то показуємо послух святій Церкві.

Не добре є, коли людина є в якійсь організації, і не сповняє її приписів, не придержується статуту; така організація скоро, як на світський лад, такого члена позбувається. Так само не добре, коли християнин не слухає установи Божої — Церкви. Та ж її слухати наказував сам Ісус Христос. Без послуху Церкві нема спасення. І Церква, як добра мати, не виключає неслухняних, не проганяє з своїх рядів, а подає способи як рятуватися, як себе взяти в руки і йти по дорозі до спасення.

Що піст є корисний для нас, людей, — видно з того, що люди постили від давних давен. У Ст. Завіті практиковано піст. Святі Пророки постили.

Що піст є конечний і спасенний для нас, — показує те, що Ісус Христос постив. І постив Він довго і строго.

Нам, християнам, вистарчає — коли Церква наказує піст; нема двох думок, ні розумувань, ані мудрувань. Треба постити. І ми будемо постити.

Не тільки відмовимо собі певної їди, будемо оминати ріжного роду забави й розривки, але будемо частіше, ревніше, гарячіше молитися і бувати в церкві, будемо брати участь у всіх Богослуженнях.

Кожну молитву дома чи в церкві будемо починати і закінчувати глибокими поклонами до землі.

У молитвах і розважуваннях над станом нашої душі будемо добачувати велику невдячність нашу перед Богом, будемо розуміти безграничну любов і милосердя Його, щоб його полюбити всією своєю істотою і більше ніколи від Нього не віддалятися.

У церкві, в часі Богослужень, будемо вслухуватися в зміст побожних пісень, зложених геніем людського духа на протязі віків у свідомости, що ми далекі до святости, що своїми вчинками й поведенням себе ми понизили і віддалили, а то й відлучили від джерела найбільшої святости — нашого Небесного Творця.

У святій сповіді очистимося від гріхів. Викличемо до них обрядження. Побачимо себе наскрізь. І покінчемо все, що нас держало на віддалі від Бога, переможемо гріховну заслону, щоб у святім Причастю злучитися з нашим Господом і Богом навіки.

Використаймо час Великого Посту згідно з наукою і вказівками Святої Церкви.

ПРОФ. Д-Р ЛЕОНІД БІЛЕЦЬКИЙ

Проф. Л. Білецький народився 18-го травня 1882 р. в м. Умані на Київщині. В 1913 р. закінчив університет св. Володимира в Києві. За часів Української Держави був професором університету в Кам'янці Подільському. По І. світовій війні був професором українського таємного університету у Львові. Потім був професором і ректором Високого Педагогічного Інституту ім. Драгоманова в Празі, і там також викладав в Українському Вільному Університеті (УВУ). Працює як професор УВУ і в Мюнхені після ІІ. світової війни. Викладав також на вечірніх курсах Манітобського університету. Був професором Колегії св. Андрея в Вінніпегу.

В роках 1951—1954 займав становище президента УВАН, якого був основоположником і дійсним членом, як також був дійсним членом НТШ, членом Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, членом Наукового Богословського Товариства в Канаді, директором Ради Української Школи в Канаді, почесним членом Українського Народного Дому, директором Осередку УКО, головою Культ.-Освітньої і членом Президіяльної Ради КУК, членом Канадійської Асоціяції Славістів і багато ін.

Покійний залишив по собі значну кількість наукових творів.

Серед них чільне місце займе ця монументальна праця, яку він довершив у В-і "Тризуб", а це — опрацювання "Кобзаря".

Тільки в окремій присвяченій для цього книжці можна наблизитися до повноти в насвітленні постаті проф. Білецького як людини, християнина, українця патріота, вірного Української Православної Церкви, вченого, педагога та громадського діяча. Щойно після того можна буде вповні усвідомити собі, яку велику постать в його особі втратили всі українці, а зокрема — наша Свята Українська Православна Церква.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМЯТЬ!

ДОПОМОГОВИЙ ФОНД

Син Божий голосить: „Будьте милосердні, як Отець ваш Небесний є Милосердний". (Лк. 6:36). Наша Церква, послушна Спасителеві, плекає ідею християнського милосердя; вона вчить духовних своїх дітей чесности милосердя.

Милосердна людина — це людина милого, доброго, благородного серця, почування, яка бачить другу людину в потребі, в біді чи клопотах, з нею співчуває, її рятує, їй помагає.

Взором для людей, всіх часів, буде евангельський Самарянин, який змилосердився над нещасним, ограбленим, побитим ближнім, якого він зовсім не знав, а поміг йому, порятував його, над ним змилосердився.

Завжди є люди, які потребують помочі. І все є люди, які є в щасливім положенню, маєтні, здорові, задоволені, що ніякої помочі ні від кого не потребують, і, можуть самі другим помагати. Вони мають обовязок бути милосердними.

Найбільше Церква має обовязок давати поміч потребуючим. До неї за поміччю звертаються бідні, нещасні, скупущені. Чи може вона відмовити? Ні. Вона має помагати. А коли так, то вона мусить мати на це фонди.

Минулого року була заряджена збірка на Допомоговий Фонд нашої Церкви по всіх церквах у першу неділю Великого Посту. І цього року знов прийде Великий Піст. У першу неділю Посту знов зложать вірні Церкви свої датки на цей фонд, щоб завжди були гроші в касі Консисторії для просячих, бідних, нещасних.

Не відмовмо зложити свою частку на цю благородну ціль. Киньмо на тацю в церкві свою лепту. Хто не буде мати нагоди зробити це в церкві, той може прислати свій дар впрост до Консисторії, що отримає посвідку з великою подякою.

Будьмо милосердні!

КАНДИДАТИ НА КАТОЛИЦЬКИХ СВЯТИХ

З Риму доходять вістки, що там роблять старання визнати за святих (беатифікувати): останнього австрійського цісаря Карола Габсбурзького. Відомо, що українські уніяти добиваються в Римі визнання за святого митрополита Андрея графа Шептицького, а чехи католики — свого єпископа Стояна. Має теж бути проголошений святим польський єпископ Цепляк.

Спеціяльна комісія у Ватикані збирає різні свідчення про життя цих достойників та різні чуда, що сталися за їх посередництвом. Наприклад, коли тепер хто молиться до покійного цісаря Карола Габсбурзького і він вислухає його просьбу, то це вже буде доказ чуда. До митр. Андрея графа Шептицького, як подає "Світло" (ч. 2 (386) вже моляться і розуміється, чуда стаються.

КІЛЬКІСТЬ ФАРМЕРСЬКИХ [illegible]

В жовтні 1954 р. в Канаді було всіх робітників на фармах 931,000, — між ними: 137,000 платних робітників, 650,000 фармерів-власників, 189 неплатних членів фармерських родин.

Щастя є змінне. Щастя не є тривале. (Давня мудрість).

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ПЕРША НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Ця неділя зветься в Православній Церкви Неділею Православія. Називається вона так тому, бо в той день відбувалося свято Православія, установленого в Греції, в першій половині IX. століття. Установлено воно на спомин побіди Православної Церкви над усіми єресями (ложними науками), які смутили Церкву, а особливо над єресю іконоборчою, яка своє вістря звертала проти почитання й пошани святих образів.

Є уложене Богослуження на цю неділю, що зветься „Чин Православія", яке приладив Методій, Константинопольський Патріярх.

Церква подає потіху цим святом усім, хто добре проводить пість, бо вони разом з нею будуть святкувати побіду над усіми ворогами нашого спасення.

У Євангелії (Ів. 1:43-51) подано, що дух сумніву закрався в серце Апостола Натанаїла. Йому інший апостол Пилип розповів про Ісуса Христа. Цей Пилип був скорше покликаний до апостольства, тому й міг сказати щось про Сина Божого, „що з Назарету". Коли таке почув Натанаїл, то й сказав: „З Назарету може бути що доброго?" Але коли при стрічі з Спасителем він переконався, що Він справді Бог, то й заказав: „Учителю, Ти Син Божий, Ти володар Ізраіля".

Подібно як апостол Тома, Натанаїл розвіяв усякі сумніви, і повірив у Сина Божого. І як Томі Ісус Христос дав відповідне поучення, так і Натанаїлові сказав:"... ти віруєш; більше від цього побачиш... побачите небо отворене і ангелів Божих, що входять і сходять на Сина Чоловічого".

Напевно й нашу душу навіювали всякі сумніви. І ось в часі посту приніжім себе, присмірім, упокорімся перед Богом, позбудьмося сумнівів, повірмо в Бога, а колись одержимо нагороду так само, як апостоли і всі інші, що повірили в усе те, чого навчав Спаситель.

Під хрест у часі Великого Посту спішім, там застановімся над собою, розважмо наше життя, і коли воно грішне — попрямся, покаймося, вийдім на дорогу, що веде до висот, до Бога.

ДРУГА НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Ця неділя має в Церкві назву неділі освячуючих постів.

В ІІ Богослуженнях, поряд з жалем (скрухою) за грішний спан людини, зявичається пість, як середник для внутрішнього освячення, і в тому звеличенні подається нова заохота постити.

Православне навчання про пість, як середник до благодатного просвічення, особливше виявляється спомином св. Григорія Палами, Тессалонського архиепископа і чудотворця.

Св. Григорій Палама виявив велику прислугу Церкві, розкривши еретиків— Варлаама, монаха з Калябрії (Італія), та Акиндина, що відхідали православну науку про благодатне світло, що освічує нутро людини, яке деколи виявляється назверх, як напр. на горах Таворі і Синаї, і що те світло можна осягнути молитвою і постом.

Помилку Варлаама розглядали на Соборі в Константинополі 1341 р. і її відкинено завдяки православній науці св. Григорія Палами.

Самого св. Григорія, який був звичайним богомольцем на горі Атоні, нагороджено. Його переконали, щоб прийняв висвяту на архиепископа, і він був ним 30 літ у Тессальоніках, Греція.

Богослуження на його честь уложив Константинопольський Патріярх Філотей.

В Євангелії (Мк. 2:1-12.) оповідається про удоровлення слабого в Капернаумі. Його принесли до Спасителя і просили уздоровити, а Ісус Христос йому простив гріхи. Слабий бажав уздоровлення тілесного, а Господь лікує немочі душі.

Але в цім є велика наука для нас.

Гріхи є джерелом усіх бід, нещасть і терпінь. Людина була створена для блаженного (щасливого) життя, й до упадку в гріх не знала ніякої гіркости. Так буде в небі, Божім Царстві, бо не буде там „ні болю, ні журби, ні зітхання". (Кондак на похороні).

Гріх — це духовна отрута (трійло), чинить переворот у людській душі; він загушує совість людини і вона вмирає для Бога.

Гріх — це вудка, що приманою ловить людину, і вона стає невільником слугою (рабом) його, так само як риба зловлена на гачок вже не вільна — вудка її держить.

Гріх — це розставлені сіти павука, що ловить, мучить і вбиває жертву, зловлену на них.

Гріх — це заслона між нами і Богом; чим більше грішимо, тим більше ця заслона побільшується і кріпшає.

Тому Христос, відпускаючи гріхи, хотів знищити силу отруї, щоб оживити того, що духово умер. Хотів гачок вудки легенько, без поранення відчепити, хотів розірвати сіти, щоб людину висвободити, хотів знищити перегороду-заслону, щоб людину поставити лицем, чолом до Бога.

Ой, усім нам треба вилікуватися від наших гріхів, і на це маємо благословенний і святий час Великого Посту.

Пише церковний писатель: „Ідім, християнине, у дім Господа, у духовий Капернаум, — розкриї свою душу, умий її сльозами каяття, і визнай свої гріхи перед Богом. Тут Христос, всеприсутний. Тут твої ближні за тобою помоляться Богові. Тут при сп. сповіді почуєш сказані слова духовного отця: „Прощаю і розрішаю". Уздоровленець пішов тільки домів, а ти, удостоївшися відпущення гріхів, доступиш до святого Престолу великого Бога, і освятиш себе Тілом і Кровю Господа".

Книжка, потрібна на Великий Піст

Маєм на складі **„Покаянний Канон св. Андрея Критського.** Це книжка потрібна для Богослужень в часі Великого Посту, головно на „Поклони".

Її повинна набути кожна Громада нашої Церкви. Варто купити два її примірники.

Ціна $1.00 — Набувати в
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

ПРАВДА ВИЗВОЛЯЄ

Енциклопедія Українознавства Наукового Товариства ім. Шевченка пофальшувала факти в Історії Української Православної Церкви, головним редактором якої був уніят проф. М. Чубатий. Замість признатися до вини й направити зло, проф. Чубатий останньо оголосив у пресі своє "Вияснення", в якому надальше підтримує свій фальш. Це своє "вияснення" він закінчив по-фарисейськи, що нібито „провіданою думкою їх (авторів ЕУ — Ред.) праці були слова Святого Письма: "Пізнайте правду, а правда освободить вас". Ці слова він спрямував під адресою православних українців.

Проф. Чубатий не тільки свідомо пофальшував історію Української Православної Церкви, але й ще свідомо зловживає Св. Письмом.

Та ось визначний український вчений, який підкреслює, що він католик, проф. д-р Роман Смаль-Стоцький 11 лютого закінчив у "Свободі" свою довшу статтю "У справі св. памяті Митр. Полікарпа". У цій статті проф. Смаль-Стоцький на підставі документарних даних розкриває фальш проф. Чубатого і, по заслузі, якнайгостріше осуджує його та відмежовується від такого типу "вчених". Отже в даному разі тільки проф. Смаль-Стоцький має моральне право сказати проф. Чубатому: "Пізнайте правду, а вона визволить вас". І має право сказати це всім уніятам, які передчасно раділи "побідою" свого "великого інквізитора" історії — проф. Чубатого.

Але відомо, що хоч проф. Смаль-Стоцький у даному випадку правдою визволить усіх уніятів типу проф. Чубатого від незнання, то напевно не визволить їх від злої волі по відношенні до православних українців.

„СПРАВИ, ЩО НЕ ЗДІЙСНИЛИСЯ"

Під таким наголовком "Українські Вісті" (з 31. січня 1955 р.) помістили статтю автора Т.Т. Там між іншим сказано, що митрополит Шептицький, що як священик-василіянин о. Андрей, вибирався був до Болгарії, щоб ширити там унію з Римом.

Ставши митрополитом, Шептицький під кінець І. світової війни мав нагоду завести в Болгарії унію, бо до цього запросив його болгарський цар Фердинан, що був з народження католиком, але, як володар православної Болгарії, мусів прийняти Православну Віру.

Митр. Шептицький не взявся за цю справу тому, що перш усього хотів завести унію в цілій Україні. Але незабаром, після того запрошення, на місце Фердинанда царем Болгарії став молодий Борис, який заявив у парляменті, що буде вірно триматися Православної Віри.

Автор не подає причини, чому цар Борис мусів аж в парляменті складати таке застереження. А воно було потрібне тому, що болгари — тверді православні — хотіли мати певність, що їх володар не продасть Римові їх рідної Церкви. Але щодо Бориса, вони все таки не мусіли мати обави. Борис був міцний у Вірі Православній.

А в тім, ці уніїні справи не здійснилися б і за Фердинанда, — це певне, як не могли й не можуть вони здійснитися в Україні.

Відділ Молоді

[redacted]

Обов'язком кожного християнина є молитися до Бога.

Коли молитися? Треба молитися на початку дня, — рано. Коли встанемо з ліжка, одягнемося, обмиємося, приведемо себе до порядку, тоді молимося; дякуємо Богові за щасливо перебуту ніч, просимо у Нього помочі і благословення на день, що перед нами.

Ось молитва. Коротенька.

„Боже, будь милостивий для мене шного".

Дівчина говорить цю саму молитву трошки інакше:

„Боже, будь милостивий для мене грішної".

У цих кількох словах є великий зміст. Признаємося Богові, що ми переступники Його правил, закону, заповідей. Бо ми люди, які клонні, скильні більше до злого, як до доброго, то тут то там скажемо те, чого не треба; або зробимо таке, чого не годиться робити, хоч і бажання у нас є цього не говорити або омивати.

Знаючи, будучи свідомими, що ми грішні, просимо Бога, щоб був милостивим для нас. (Милостивий те, що по англійськи "мерсіфул", "кайнд", "грейшис").

Гарненька ця молитва.

Друга молитва.

"Господи, Ісусе Христе, Боже наш, молитвами Пречистої Твоєї Матері, і всіх Святих, помилуй нас".

Господь — по англійськи "Лорд". Побожні християни завжди вимовляють імя Ісуса Христа з додатком "Господь". Це для більшої пошани.

У цій молитві звертаємося до нашого Господа, Ісуса Христа і просимо Його, щоб помилував нас молитвами, через молитви, які за нас, людей на землі, заносять до Нього Пресвята Богородиця, Мати Його і всі Святі.

В першій молитві просимо, щоб Бог помилував нас; у другій молитві просимо Його про те саме, але покликаємося на молитви Божої Матері і всіх Святих.

І Божа Мати, яка є заступницею всіх християн перед Богом, і всі Святі випрошують для нас, що живемо на землі, ласк, благословень і милосердя та помочі у нашого Бога.

Третя молитва.

"Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі".

Бога визнаємо нашим. Нема інших богів. Він один. Він наш. Слава Йому.

Слава Богові за всі добра, які від Нього маємо.

Ангели вихваляли Бога при народженні Ісуса Христа в Вифлеємі піснею "Слава Богові на висоті (на небі)..." Цею молитвою наслідуємо ангелів. А таке ангельське лочитання і прославлювання Бога є найкраще. Напевно воно є і найприємніше Йому.

Молитва до Святого Духа.

"Царю Небесний, Утішителю, Духу правди, що всюди є, і все наповняєш. Скарбе добра й життя Подателю, прийди і вселися в нас, і очисти нас від усякої скверни, і спаси, Милосердний, душі наші."

Святий Дух є третя Особа Пресвятої Трійці. Він Бог. Отже Небесний Цар, що володіє небом.

Він і Утішитель. Так Його назвав Ісус Христос, коли апостолам говорив про його зіслання на них. Він Дух найчистішої і найсвятішої правди. Він є всюди; все наповнює, небо і землю. Все добро від нього. І життя від Нього.

Просимо, щоб Він у нас, нашім серці, нашій душі, істоті оселився, замешкав, перебував. Щоб нас очистив від усякої нечистоти духовної (скверни). Милосердний, Добрий, щоб рятувати души наші.

ПРИТЧІ ПРО ІСУСА ХРИТА

Про ріст насіння.

Так є з царством Божим, так як з чоловіком, що сіє в землю насіння, і чи спить він, чи встає вдень чи вночі — а насіння сходить і росте, хоч він не знає як. Бо земля сама з себе видає спочатку стебло, потім колос, а дальше — повне зерно на колосі. Коли ж доспіває плід, зараз посилає серп, бо настали жнива. (Мк. 4: 26-29).

У цій притчі поясноє Ісус Христос як Божа правда діє в людськім умі.

По зерно гірчиці.

Царство Боже "як зерно гірчиці, яке коли сіється, є менше від усіх насінь, що на землі. Посіяне виросте і бувае більше за інші та пускае великі вітти так, що в його тіні можуть гніздитися птиці небесні." (Мк. 4: 31-42).

Наука з неї показуе, як чудово росте і ширяться наука Христа Спасителя на землі.

Розчина скрита в тісті.

Царство Небесне подібне до розчини, що її взяла жінка і вмішала в три міри муки, поки все вкисне."

Тут розказав Ісус Христос; як правда поширюється в світі.

З Книги Приповісток Соломона

Цар Соломон зложив ці приповістки, в яких міститься велика наука. Добре є з ними запізнатися і пристосувати до нашого життя.

Він подае пояснення, чому зложив і написав ці приповістки: "Щоб пізнати премудрість (найвищу мудрість) і науку та зрозуміти розсудні (розважні) слова; щоб присвоїти собі правду в розважанні, правосудді (правильнім судженні), суді (розсудку) та правості; щоб подати простакам понятливість (зрозуміння), а молодикові знання і обачливість (застанову, обережність). Щоб мудрий вислухав і став ще мудрішим, а розумний щоб знайшов мудрі ради.

"Щоб нам второпати (обережно розуміти (для себе).

судити) всяку приповістку і замотану мову, слова мудрих та загадки їх."

Найважніше: "Початок премудрости (найбільшої, найвищої мудрости) — страх Божий; безумні (нерозумні) нехтують (відкидають, не признають) і розум і науку".

Наука для дітей: "Слухай, сину, науки батька твого, і не відкидай порад мами."

"Як будуть тебе надити (вабити) ледачі (злі) люди, не слухай їх... не ходи по одній дорозі з ними, затримай ногу твою на їх стежці". (Прип. Соломона 1: 2-8, 10, 15).

РУКИ ПРИ БОГОСЛУЖЕННЯХ.

Те — як держимо наші руки, свідчить про наш настрій в часі Богослужень; а він повинен бути поважний, покірний і побожний.

Руки треба тримати при собі, опущені прямо вдолину. Можна зложити одну на одну й тримати на поясі, або вище — на грудях. У руках тримати молитовник. Але не можна тримати рук у кишенях, чи за полою, або закладати їх так, ніби в якомусь звичайному місці; мусимо памятати, що ми в Божім Домі.

ПОКЛОНИ.

Є ріжні поклони. Звичайні, коли трошки схиляємо голову на знак великої пошани, побожности й покори; робимо ("бемо") поклони до пояса (схиляємося до половини); або кланяємося до землі, робимо глибокі поклони.

Глибокі поклони виконуємо так: клякаємо на коліна, руками дотикаємося землі і клонимо голову близько землі.

Люди цілюють долівку при поклонах. Цього не треба практикувати. Воно не належить до поклону.

Кутик розваги

Також "математика".

Іван: — Степане, позич мені 20 долярів.

Степан: — Не маю 20, — маю лиш 10.

Іван: — Давай зараз 10, а других десять будеш мені винен.

Професор женіться.

Професор нарешті знайшов трохи часу, щоб одружитися. Але перед шлюбом його викликали на наукову конференцію аж до Лондону. Конференція так затягнулася, що надійшов день шлюбу, а професор ще не виїхав з Лондону. Якось випадково професор пригадав собі, що на нього чекае його молода. Все думаючи про свої наукові справи, він пробіг на пошту й поспішно вислав таку телеграму до своєї молодої:

"Я приїду. Прошу почекати. Не брати без мене шлюбу".

Дідусь між внуками.

Розповідае дідусь своїм внукам, Євгенії та Івасеві, про Мироносиць, як то вони йшли до гробу Ісуса, щоб намастити Його тіло пахучим миром.

— Дідусю! А чи й тепер є мироносиці? — спитала Євгенія.

— Так, доню — каже дідусь, — але їх тепер інакше прозивають.

— А як? — спитав Івась.

— Бачите діти. Колись вдавнину іде мироносиця, а за нею так і стелиться запах пахучого мира. Нині йде попри вас модерна „мироносиця", а за нею шнурочком проходить воюючий тютюневий дим. Від того й назва їм—димоносиці.

„Тейк ит ізі"

Коли я приїхав до Канади, то часто чув фразу, якої я, очевидно, не розумів, а яка мені чомусь підсвідомо подобалась. Чи то може тому, що ця фраза так переконливо звучала в моїх ухах, чи може тому, що цей, хто її до мене говорив, дивився на мене з-милим усміхом, наче б хотів мені помогти — ні, не помогти, а наче полегшити мою працю. Бо я, як і тисячі інших „маніграндів', працював у фермера на жнивах. Зі мною разом працював середніх літ англієць з Принс Едвард Айленд. Коли я, за „старокраєвою" звичкою, хотів усю роботу на фармі скінчити як не за одну годину, то хоч за один день, то мій партнер підходив до мене, клав мені руку на плече і з усмішкою на устах казав: „Тейк ит ізі", та простягав мені тютюн.

Коли вкінці я зрозумів значення фрази „Тейк ит ізі", вона мені ще більше подобалась. Я виясновав собі цю фразу як свого роду філософію. На мою думку, ця фраза змушувала людину подумати, коли пічне якунебудь працю; подумати й уплянувати, як працю починати і як її виконати з найбільшим успіхом, — з найбільшим задовільним вислідом і найменшою витратою фізичної сили і духової енергії. Значить, треба робити розважно, не надираватися, плянувати, щоб і праця була як слід виконана, і робітник не наробився непотрібно.

Та минали літа і я все частіше стрічався з фразою „Тейк ит ізі". І ось я все менше став любити її... Я переконався, що її не вживають, але надужівають.

Раз якось проїжджав я потягом, що затримався був перед одною станцією та простояв майже годину біля громадки робітників-секціонерів, що кидали землю на віддаль яких 12-15 ярдів. Стояло їх коло цієї роботи 6. І все; що перший набере півлопати землі і кине її приблизно 2 ярди від себе, то другий „з розвагою", делікатно, немов би боявся, щоб ні дрібки не розсипати, набирав що землю на свою лопату і кидав її в сторону свого партнера. За якийсь час всі шість, як на приказ, повитягали пачки з тютюном і почали „скрупулятно" набирати його на долоню лівої руки і правим пальцем розправляти на папірці. Перенісши тютюн на папірець, кожний почав скручувати цигарку. Я в житті своїм ще не бачив, щоб так „побожно" і з такою повагою та надумною хто крутив цигарку. „Тейк ит ізі", подумав я. Але це „тейк ит ізі" тепер чомусь не здавалось мені таким приємним, як тоді, коли я чув його у фермера під час першого року мого побуту в Канаді.

Мені мимоволі пройшли на думку наші канадійські піонери, які не знали і не розуміли фпаи „тейк ит ізі". Вони працювали тяжко від сходу сонця до пізньої ночі. Може не було кому опам'ятати їх словами: „Тейк ит ізі..."

Сьогодні вони з гордістю позирають у свое минуле, на ці здобутки, що їх надбали без „тейк ит ізі". За все те, вони, що придбали, мусіли платити своєю кровю і потом. Не знали ні стачечої пенсії, ні всякерації від безробіття, не знали про платні публічні свята... А апетиту, хто мав їм за ті свята платити? Хібаще самі собі мали б платити? Працювали тяжко і не зважали, яку безпосередню користь будуть мати вони самі, але думали й плянували, яка користь з того буде для будучого покоління, для їх дітей, внуків, правнуків... Правда, тоді ще було незнане їм ні радіо, ні телевізія. Промов вони слухали в громадських публічних домах, а Божого Слова у церквах. Але ж і тоді було і менше розводів, менше розпусти, менше молодечої злочинности.

А сьогодні... „тейк ит ізі"! До церкви? За чим? Вставати рано, йти до церкви, стояти там по дві, а то й три години, коли можна протерти очі, протягнутися на ліжку, накрутити радіо на якунебудь станцію і слухати всяких салвейшон армі чи яких других голі роджерс, — „яо дифрекс"! „Тейк ит ізі"! До Народнього Дому, Просвіти, організації? — Нема коли, — бо якраз тоді йде дуже цікава програма на телевізії. Раз, що не треба рухатися з дому, а друге — майже нічого не коштує.

Церква Христова, якої б деномінації вона не була, має обовязок йти у проводі родинного, громадського, національного і культурного життя. На жаль, ми бачимо багато випадків, де церковний провід замість вести перед, тягнеться позаду, щоб не наразити собі тих, що стали визнавцями філософії „Тейк ит ізі". Адже ви, мабуть, читали в часописах, що деякі Церкви в Америці дозволяють курити під час Богослужень.

Сидиш собі і пихкаєш люльку, або затягаєш запашним димком цигаретки, — і хор тобі співає умиленно... Чи ж не „тейк ит ізі"? Ех, якби так ще дозволяти й шклянчину пивця при люльці, то може ще побільше людей приходило б, ну й було б тоді таки зовсім „ізі"...

Ні! Рішуче не люблю більше „тейк ит ізі"!

о. М. Подольський.

ЧАСОПИСНІ ЗАПИСКИ

"Листи до Приятелів" ч. 12 — 1954 р. в рубриці "Із листів" приносять лист ієм. З. Яворського, п. н. "Не дурім світу". Цитуємо з нього деякі думки:

"Чужинецькі, політичні й військові штаби приглядаються нам пильніше від часів балканської війни 1913 року, і мають у своїх архівах краці інформації про нас. І може тому не цікавляться нашими справами... Нашими фальшивими інформаціями доводимо до того. Ще відомий наш історик, проф. Томашівський, завважив, що наша історія 1914—1920 років сильно підмальована. Коли б заглянути до архівів різних чужих міністерств, закордонних чи військових справ, — там можуть знайтися revelяції.

Десь у 30-их роках був такий професор польського університету, що почав відбронзовувати польське боюище, Сенкевича, лавреата Нобля. Ніхто його за це не укаменував. Сумніваюсь, чи вийшов би так цілю наш відважний правдолюбець..."

Справді живемо в світі суперечностей. Ось українські уніяти стараються, щоб Ватикан визнав митр. Шептицького святим, а інші знов виступають проти підмальовування історій.

ВІДЗНАЧИЛИ ПЕТРА ЗВАРИЧА

ВЕГРЕВИЛ, Алта. — Ліберальна партія Канади віддала пошану трьом заслуженим канадійцям в цій окрузі. В числі відзначених є відомий у Канаді діяч українець Петро Зварич. У Вегревил відбулася спеціальна церемонія, на яку особисто прибув міністер сільського господарства Джеймс Гардинер і федеральний посол з тої округи Іван Дікур. Привітальні письма надійшли від премієра Сен Лорана та кількох федеральних міністрів. Міністер Гардинер від премієра Сен Лорана передав усім трьом заслуженим оправлені портрети прем. Сен Лорана.

Петро Зварич має також великі заслуги на ниві Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

КНИЖКИ

ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В КОНСИСТОРІЇ Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Назва:	Стор.:	Ціна:
ТРЕБНИК, І, частина в чорній оправі		
з золотими витисками	340	$6.50
Той же Требник, неопрaвлений (брошурований)	340	5.00
АПОСТОЛ, на неділі і свята цілого року	232	3.00
Молитвовник „Добрий Пастир", в оправі, для старших	464	2.75
Молитовник „Приятель Дітей", в справі, для молоді	125	1.00
Архиерейська Літургія й відправа — Митр. Іларіон	60	1.00
Як правити св. Літургію — Митр. Іларіон	48	2.00
Покаянний Канон св. Андрея Критського	66	1.00
Служби св. Володимирові Великому (Вифлиям — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук	18	0.75
Біблійні Оповідання Старого Заповіту — Прот. П. Медвідчук	48	0.20
Коротка Наука Закону Божого (Ст. Зал.) — Архиеп. Ігор	60	0.25
Що принесла Україні унія — Д-р В. Антоновнч	45	0.30
Чужа рука, або хто нас руйнує (унія) — Прот. В. Кудрик	110.	0.50
Життя Йосафата Кунцевича — Прот. В. Кудрик	208	0.50
Маловідоме з історії чер.-кат. Церкви Прот. В. Кудрик	254	0.75
Історичні матеріяли до справ унії — Прот. В. Кудрик	184	0.50
Нарис історії Хрстиянської Церкви Церкви — проф. Л. Дорошенко	100	1.00
Десять Біблійних Оповідань — Прот. С. В. Савчук	63	0.25
Азор — оповідання з часів Ісуса Христа — С. В. С.	48	0.15
Апологетика, або оборона Христианства (мімеограф)	108	2.50
Служби Божі Страстного Тижня (мімеограф)	46	2.00
Збірник Церковного Співу на нотах (Дяківський курс)	57	3.00
Служба Божа на 2 голоса, на нотах (мімеограф)	29	1.00
Церковні Пісні для академій, на нотах — Прот. В. Сіюзар	13	1.00
Служба Божа на мішаний хор, на нотах — о. Е. Кородишин	59	3.00
Богослужбові Співи на Вечірні Відправи, народній спів	122	7.50
Великі Роковини, 20-літній Юбілей УГПЦК.	224	0.50
Протокол семого Собору УГПЦК 1935 рік	90	0.50
Протокол Надзвичайного Собору УГПЦК (1951 рік)	102	0.50
Календар „Рідна Нива" за 1950 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1952 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1953 рік	334	0.50
Календар „Рідна Нива" за 1954 рік	334	0.50
Статут і Правила УГПЦК в Канаді	40	0.25
Статут і Правила УГПЦ в Канаді	60	0.50
Поважних померших — для родини Українці і їх Церква (в англійській мові)	28	0.50
	42	1.00

При замовленнях від $5.00 одержуємо скеречинку. При замовленнях до $5.00 долучити на пересилку 50¢. При замовленнях від $10.00 дамо 10% опусту і платимо пересилку.

Повищі видання замовляти:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

МІЖ МІСІЄЮ ТА АВАНТУРОЮ

У „Вістнику" була стаття п. Скаржевського п. н. „Безіменна місія". П зміст такий. Канадійський відділ Наукового Товариства ім. Шевченка 5 грудня 1954 р. влаштовував сесію для вшанування памяти митр. Шептицького. На цій сесії проф. М. Чубатий з Ню Йорку прочитав доповідь, у якій удоступнив слухачам нові факти з життя митр. Шептицького.

Цей ієрарх в 1912 р. їздив у Росію „в унійній справі". Їздив під фальшивим прізвищем, як нібито купець, щоб на Полісі купити великий земельний маєток і розділити його між православних селян. За цей дарунок він мав намір притягнути тих православних селян до унії з Римом. І зробити з них скупчення-острівець уніятів серед православного моря, — зробити „запоріжців", у якому розводилися б уніяти.

Але петербурзький часопис „Новое Время" довідався про це і вдарив на тривогу. Російська поліція подивилася на це „крізь пальці", щоб не дражнити Австрії, і не арештувала митр. Шептицького. Це уможливило йому негайну втечу до Австрії.

Такі інформації подав проф. Чубатий у своїй науковій доповіді. У статті п. Скаржевський це переповів. Згідно з провідною думкою інформацій проф. Чубатого, п. Скаржевський назвав цю подорож у Росію митр. Шептицького унійною „місією".

Я дозволю собі довести до відома п. Скаржевського слідуюче. Один уніятський учений — проф. Чубатий — може й розуміє цю подорож митр. Шептицького як місію. Однак другий уніятський науковець, д-р С. Шевчук, такого роду подорожі вважає не як місію, а за... авантуру. „Скажіть, будь ласка, які Ви маєте конкретні докази на те, що Митрополит дійсно відбув цю „авантурничу" подорож до Росії на фальшиві особисті документи?" Так питає д-р Шевчук проф. Чубатого („Спростування одної легенди.. „Одвертий лист до проф. д-р Миколи Чубатого в Ню Йорку". „Гомін України" з 14 січня 1955).

Д-р Шевчук хоче доказати проф. Чубатому, що митр. Шептицький не міг такої подорожі відбути. Чому? Ось один з поважніших доказів. „Чи, у виду того, міг Митрополит зважитися на те, щоб роздвоїти свою істоту, забути про карне право, про мораль і етику, яку проповідував іншим, і вибратися до Росії з фальшивими документами, паражаючи свою особу — особу Митрополита Галицької України, — в випадку невдачі, на кару тяжкої в'язниці?! Світ, дорогий професоре, дивиться погано на чоловіка, який входить до чужої хати задніми дверима, без відома господаря, та ще й відкриває ці двері витрихом! Чи думаєте, що про цю правду міг забути граф Шептицький? Ніколи!"

Так пише д-р Шевчук.—Правда, загал того часу гомонів про цю подорож митр. Шептицького. А що на те митр. Шептицький? Д-р Шевчук каже: „Мені відомо, що Митрополит сердечно сміявся із сплетень „Новое Время", але на них публічно не реагував". Широко про цю подорож того часу говорили й у Галичині. Д-р Шевчук каже: „Правда, багато говорено у нас про згадану Вами (проф. Чубатим—Г. К.) сенсаційну подорож Митрополита, але ніхто не згадував про цей „заповідник".

Піддаючи під сумнів наукові ревеляції проф. Чубатого, д-р Шевчук каже, що вони „кидають понуру тінь на особу Великого Митрополита і проповідуваному Ним ідею об'єднання Української Православної Церкви з Римом..."

Але одночасно д-р Шевчук каже теж: „Правда, я також не маю 100 проц. стислих доказів на те, що згаданий вище епізод з життя Митрополита — це видумка".

А проте д-р Шевчук такого типу місійні подорожі окреслює як „авантурничі." Не відомо, як з етичного боку дивиться на них проф. Чубатий. Він свої інформації подав на сесії, метою якої було звеличати память митр. Шептицького. Тим забуть, він вважає, що ця подорож має саможертвенно-місійний характер, а не авантурничий. Так ото представляється справа розбіжности питань, — перше: їздив у Росію митр. Шептицький чи ні; друге: окреслювати такого роду подорож як місію чи як авантуру.

Ціллю моїх зауваг не є полеміка з п. Скаржевським. Я лиш хотів звернути увагу на факт, що справа, яку він подав до відома у своїй статті „Безіменна місія", виявилася трохи складнішою, ніж виглядало б з його статті.

Г. Карпишин.

ПОШТОВА СКРИНЬКА

Вп. П. М-ич, — Торонто.

Матеріяли, що Вас цікавлять, знайдете в пресі з 1953 р. У „Вістнику" є вони в числі з 15-го березня, 1953 р. Від себе в цій справі поінформуємо Вас коротко. Папа Римський у „Листі до народів Росії" зарахував до Росіян, також усі поневолені Москвою народи, в тім українців. Усіх їх похвалив він, що по-геройськи обороняють свою Росію, цебто СССР. Крім того, коли Сталін звіслав, папа молився за те, щоб він видужав. А теж молився за хрещу будучину „для прагнетенго російського народу". — Щодо Розенбергів, то було так: вони видавали з Америки таємниці атомової бомби Совєтам. Американський суд став на становищі, що Розенберги таким чином допомагали Совєтам дістати зброю в руки, якою могли б знищені мільйони американців. Одначе папа робив такі самі заходи, що комуністи: щоб Розенберґів не карати смертю.

Чи українські уніяти, що признають папу за голову й своєї т. зв. „Української Католицької Церкви", протестували проти згаданих поступків папи? Ні, не протестували. Їхні церковні органи сталися ще виправдувати його.

ДОБУДОВА КАТЕДРИ ПРЕСВ. ТРОЇЦІ

У понеділок 24-го січня ц. р. на конференції священників м. Вінніпегу, церковного Заряду Катедри і Будівельного Комітету — під проводом Високопреосвященішого Митрополита Іларіона та Голови Президії Консисторії, ієґімтата Є. Грицини, — по 2-годинних нарадах рішено вже тепер приступити до підготовлення всього того, що є необхідне для продовження будови Катедри Пресв. Трійці в Вінніпегу в біжучому будівельному сезоні.

Поки будеш щасливий, — будеш мати приятелів. (Давня приповідка).

„ЧИ НЕ Є ГІДНІ?"

„Гомін України" (з 12 лютого) містить лист, підписаний ініціялями М. Б., в якому автор скаржиться, що на американському континенті Рим не дозволяє бути священиками тим кандидатам, які покінчили богословські студії в Європі й подружилися. „Не один із них хотів би стати священиком, одначе місцеві канонічні приписи зачинили їм шлях до св. Тайни священства з огляду на їхній родинний стан. Вступаючи на богословські студії на рідних землях, не могли передбачити, що їм прийдеться емігрувати до країн, де існуватимуть подібні канонічні обмеження." „Серед рядів української інтелігенції на терені Канади в окремій незавидній ситуації знаходяться абсольвенти богословської Академії у Львові та Німеччині", одначе..." в найбільших під сучасну пору українських католицьких екзархатах Канади не знайшовся, на жаль, ніхто з Владик, що піднявся б розвязати проблему священня жонатих абсольвентів богословія. Годі уважати сучасний стан нормальним, коли українську папську колегію забирають араби, коли на велику українську семінарію знайшлося заледве 10 покликань, а в Канаді заледве два чи три, коли в одному із західніх екзархатів Канади було потрібно десять нових священиків, а знайшовся заледве один — в цьому самому часі молоді люди з богословською освітою та гарячим бажанням стати священиками мусять виконувати завдання дяків, паламарів та дяків. Не ставиться перешкод для виконування священичої праці для великого числа українського жонатого духовенства в Канаді, бо що більше, висвячується кандидатів в жонатому стані навіть у римо-католицькій церкві, чому тоді не дано змоги молодим людям піти працювати згідно з голосом покликання? „Non digni sunt?" (не є вони гідні? — Ред. В.)

Це голос трагедії з боку молодих уніятських теольогів, новоприбулих зі старого краю. Вони є ближчі до східнього обряду, між уніяти в Канаді, тому й відкинено їх без жалю. А в той час, мов на глум, „Голос Спасителя" (вересень, 1954) пише, що папи нібито взивають:

Всі східні католики мають дорожити своїм обрядом.

ФРАНЦУЗЬКО-КАТОЛИЦЬКА РЕВОЛЬТА В ССФ

Сісіефний посол Реджі, з Брит. Колюмбії, недавно сказав у парляменті, що „Квебек є хворобливою плямою" для канадійської єдности і тому Квебек є добрим грунтом для „успіхів комуністичної партії". Інший посол з цієї ж партії та провінції, Городд Вінч у Ве-кувері сказав, що французькі посли у федеральним парляменті повинні виголошувати свої промови по-англійськи, щоб їх могли всі розуміти. Посол Енгус Мекінніс критикував шкільну систему в Брит. Колюмбії, яка дозволяє католикам проводити свої сепаративні школи.

Всі ці виступи сісіефців не-католиків викликали протест серед членів партії ССФ у Квебеку. Католицька преса вважає, що квебекські члени ССФ стоять на грунті національно-французькому й католицькому. А отім, членів ССФ у Квебеку дуже незначна кількість.

Прот. С. В. Савчук

ЄПИСКОПСЬКИЙ САН І МОНАШЕСТВО.

(Продовження)

Про те, що кандидат на єпископа не мусів бути монахом, свідчать також церковні канони. Десятий канон Сардикійського Собору (343 р.) постановляє, що кандидати на єпископа зі світських людей (мирян) мусять перше перейти служіння читця, диякона і пресвітера (священика), і аж тоді можуть бути висвячені в єпископи, але цей канон нічого не говорить про те, що кандидати зі світських ще мали б вдодатку стати й монахами. Коли б кандидат на єпископа з мирян справді був обовязаний стати перше монахом, то Собор цього факту напевно був би не промовчав.

Ще цікавіше свідчення про це маємо в 17-ім каноні Двократного Собору (861 року). В ньому говориться, щоб нікого ані з мирян, ані з монахів не висвячувати в єпископи, аж поки вони не перейдуть через усі ступені священства. Отже цей Собор ставить світських кандидатів і кандидатів з монахів нарівні, але знов нічого не говорить про те, що світський кандидат мусить перше стати монахом.

Замітне тут ще й оце: Двократний Собор з 861 р. (який зачисляється до Соборів помістних) хоч і передбачує єпископ Михаїл, цю заборону приймає. Зніше Царгородський Собор 880 року, що вважав себе Вселенським, своїм 2-гим правилом це зовсім забороняє, і вся Вселенська Церква, як свідчить і сам Архиєпископ Михаїл, цю заборону приймає, Висновок з цього може бути лише один, в саме: практика доказала, що єпископство й монашество в одній особі себе взаємно виключають, отже учасники Царгородського Собору 880 р., хоч і самі були у великій більшості єпископами з монахів, вирішили на будуче таку практику заборонити.

І ще одно свідчення: Росіянин Н. Барсов пише: "Згідно з 12-им правилом Шостого Собору Єпископ має бути нежонатим, хоч це й не значить, що він обовязково мусить бути посвячений в монашество (що зрештою увійшло в звичай з давних часів)". (Енциклоп. Словар Брокгауза, Т. 21, ст. 665).

Так ось врешті вирішують два питання: чому єпископи на власну руку ставали монахами? І друге: як дійшло до того, що монахів почали висвячувати в єпископи, всупереч канонам та церковному уставу?

Щодо першого питання, то єпископи могли думати, що вони тим здобудуть більше пошани в людей, бо монашество в тих часах було у великій повазі. Мабуть, ця справа не була в чому іншому, бо праведно жити вони могли й без монашества. А щодо другого питання, то над ним треба трохи довше зупинитися.

Монашество, як таке, не було питомим витвором християнства; ідею відокремлення або самітного життя ми знаходимо також в інших релігіях Сходу, як, наприклад, у брамаїзмі, буддизмі, в деяких сектах жидівської релігії та в інших, а навіть у грецькій філософії александрійської доби. Якого б релігійного культу монашество не було, воно завжди, менше або більше, тішилося серед людей повагою й пошаною. Але особливого значення й розвитку монашество набуло тільки в християнстві. Тут буде доречі хоч мимохідь згадати, що ані в науці Ісуса Христа, ані в писаннях апостолів про монашество, як таке, нічого не говориться, одначе Православна Церква признає цю форму подвижництва чи удосконалення, але признає це з тим, що залишає за вірними повну свободу вибору.

Початки християнського монашества сягають до по-апостольської доби. Почалось з того, що окремі одиниці з-поміж християн, бажаючи удосконалити себе, зрікалися багатства та інших вигод світу і посвячували себе всецілю проповідуванню Слова Божого. Інші, особисто вважали супружній стан за гріховний, накладали на себе обіти дівства й посвячували себе опіці над бідними, вдовами, сиротами та хворими серед християн. А ще деякі, втікаючи від „гірнього світу", покидали міста й села, йшли в пустині, тобто в безлюдні сторони, і там жили самітними, відрізненими від світу життям. Це були пустельники або анахорети.

Головною основою анахоретського та пізніше монашого життя було переконання чи віра, наділі неагідна з християнською наукою, що всяка матерія, отже весь світ, а з ним і тіло людини, — є злом само в собі (наука гностиків), — і тому, коли хто хоче спасти свою душу, він мусить "відректися світу цього", умертвлюючи своє тіло нуждою, голодом, холодом, самобичуванням та іншими фізичними терпіннями. Згідно з цим поглядом повстали рікного роду подвижники: пустельники-анахорети, що перебували в пустинях, печерах та келіях; стовпники, які жили в маленьких будочках, побудованих на високих стовпах; травоїди, які пробували живитися пасучись на траві; мовчальників, які накладали на себе обіти мовчання або неговорення та багато інших.

Все це було, так би мовити, монашество індивідуальне, не зорганізоване, — кожний вибирав собі таку форму покутничого життя, яку сам для себе придумав, або яку перебрав від кого іншого. Багато з цих подвижників так прославилися своїм життям і ділами, що увійшли в спис святих; тож і вірні, бачивши їх праведне життя, вибирали собі з-поміж них єпископів (не в перших століттях християнства), багато з них також заслужилися в поширюванню християнства серед поган.

Але скоро показалися також слабі сторони монашества. Спочатку між ним і церковною ієрархією або владою не було майже ніяких звязків чи відносин; монашество було неоформлене, незорганізоване й не мало над собою жадної контролі. Такий стан довів до того, що монашество стало пристановищем також для багатьох невідповідальних і небажаних типів: вони волочилися по містах і селах, поводилися недостойно і тим шкодили згіршенням серед християн. Це видно хоч би з того, що Церковні Собори нераз мусіли видавати постанови проти самовольности бродячих монахів. Щоб запобігти цьому, імператор Юстиніян (527—565) підчинив монахів судейській власті єпископів, а Церковні Собори видали ряд постанов для унормування монашого життя — головно в тім напрямі, щоб монахи трималися своїх монастирів, щоб на власну руку не переходили з місця на місце та взагалі щоб гідно виконували свої обіти.

Початки зорганізованого монашого життя, тобто згуртованого довкола монастирів, вперше бачимо на початку четвертого століття. Воно дуже скоро розвивається і досягає просто велитенських розмірів. Наприклад, в одним тільки Табенні та його околицях, у горішніх Єгипті, за часів Пахомія Великого (помер 348 р.), який дав почин до одної форми гуртового або спільного монашого життя, було в 340 році сім тисяч монахів, які гуртувалися довкола дев'ятьох монастирів. А трохи пізніше, в Палестині, в лаврі св. Савви і св. Теодосія та по інших монастирях монахів нараховувалося цілі тисячі. Те саме було в Нитрійській пустині, на захід від південної частини гирла ріки Ніль.

До італійського міста Бари (там збергаються мощі св. Миколая Чудотворця, перенесені в 1087 р.), де була грецька колонія, в одним тільки 733 році прибуло зі Сходу 1000 православних монахів. А в італійській провінції Калабрії, між роками 726—42, було побудовано 200 православних монастирів.

Візантійська держава майже вся була густо всіяна монастирями. Новгородський Архимандрит Антоній начислив, що в двадцятім столітті від Грецького моря по Чорне море було 14,000 монастирів, а в самім тільки Царгороді, за свідченням Роберта де Кларн, було 30,000 монахів.

Довший час монахи не отримували священичих чинів чи сівчень, а для відправи богослужень по монастирях закликали з-поза дійсних священиків, не з монахів, подібно як це й досі буває в жіночих монастирях. Пізніше почали висвячувати священиків з монахів, але виключно для богослужень у монастирях, але не для мирян. Порівнюючи недавно завівся звичай в Росії висвячувати майже всіх письменних монахів, які провели певний час в монастирі, в сан ієродияконів або іеромонахів.

Зростові монашества сильно сприяло правильне відношення до нього вірующого люду. Будова монастирів вважалася за найбільш благочестиве, боговгодне діло, отже кожний, хто тільки міг, вважав чи не головним своїм обовязком побудувати й удфундувати монастир. Будували їх князі й вельможі та взагалі багаті люди; будували їх також бідняки на корпоративних основах. Монастирі у візантійській державі були власниками десятків тисяч десятин землі, вільної від усяких податків; вони ставили пишні будівлі, розводили великі табуни коней, стада рогової худоби та верблюдів. Усе це манило й притягало до себе все більше й більше охочих до монашого життя.

Подібно було також в Україні та в Московщині. Тут монашество починається з охрещенням Руси і скоро розвивається, головно від основання Києво-печерського монастиря в 1062 р. У дванадцятім столітті в межиїй Русі вже було 36 головніших монастирів; у Києві 17, в Чернигові 4, в Переяславі 4, в Галичі 3, в Полоцьку 3 та в Смоленську 5.

(Кінець буде)

В оповіданні "Тіні забутих предків" М. Коцюбинського дві вороґовані гуцульські родини, стрінувшись на шляху, б'ються топірцями на життя й смерть. А в той час їхні діти зійшлися й простягають одне одному ласощі: "На тобі цукорка!" Тому Св. Письмо велить бути такими, як діти, бо їх є царство небесне.

Лекції та доповіді для вірних поза Церквою

Завданням Української Православної Церкви це не лише релігійна опіка над вірними, але й загально-освітня праця. Українська Православна Церква мусить бути осередком релігійно-національно-культурно освітнього життя. І особливо це потрібне тут у Канаді.

Наші вірні в Канаді складаються з еміґрантів з західних земель Україну (головно до війни 1939 р.) і нової еміґрації.

Поглядки, інтереси, світосприймання у них багато в чому різні, й тут нема нічого дивного, бо вони жили й виховувались у різних умовах. Але для доповідача це утруднює вибір тем, лекцій та доповідей, утруднює вибір матеріялу для тем: що саме сказати, і чи сказати?

Щоб задовольнити духовні потреби вірних, треба знати їх, треба знати, чим вони живуть, чим цікавляться.

Коли людина хоче їсти, хоче хліба, то якої найкращої напої її не задовольнять, і навпаки: коли людина хоче пити, то й найкращий харч не буде цікавити людину. Ось чому буває, що дуже гарні лекції та доповіді не дають бажаних наслідків. Це не значить, що доповідачі мусять йти за вірними, щоб приподобатися „їм. Ні. Доповідачі мусять вести перед, але кінче потрібно вважати на те, чого потребують вірні.

Як же пізнати, що потрібно вірним?

Зі свого досвіду скажу, що найкраще вивчення і знання вірних є можливе лише тоді, коли відвідувати їх в їхніх домах. І відвідувати не як гість, а як пастир. У Бельгії я відвідував їх з молитвою у Пилипівку й Великий піст. При відвіданні читав не лише молитву, а правив теж коротенький молебень з читанням Євангелії.

Після молитви починалася розмова. Я виявляв, чим цікавляться вірні, як вони живуть, чим стурбовані і т. і. Так приходило спільне, при цьому, пізнання всього задушевного. Я давав поради, підбадьорював, мирив, де були сварки, і таке інше. Іноді доводилось бути 2-3 години в одній родині. Щоправда, для священика це не легка праця. Вона вимагає колосального напруження, але зате наслідки дуже гарні, бо і пізнаєш вірних, і створюється щільний зв'язок з ними.

Мені здається, що тут у Канаді є можливості для впровадження в життя цього звичаю.

А знаючи бажання і потреби вірних, треба також підбирати відповідні теми доповідей і лекцій.

Мова всяких доповідей мусить відповідати розвиткові слухачів, а зміст і самий виклад їх мусять бути цікаві.

Після доповідей кінче треба улаштувати дискусії, бо аудиторія завжди буде рідна за своїм складом, і неможливо в наших умовах зробити доповідь, щоб вона була всім і у всіх її тезах цілком ясною. Крім цього, під час дискусії доповідач пізнає: 1) чого вірні не знають, 2) в чому мають неправильне уявлення, 3) що їх цікавить і т. і.

Тепер дещо скажу зі своєї практики, голосно в Бельгії. Мені доводилося робити доповіді на різні теми (які саме,— я далі скажу). Але доводилося робити й такі доповіді, теми яких, здається, мають дуже мало спільного з Церквою.

Наприклад. Наші вірні збираються виїжджати з Бельгії. Але куди їхати? І ось дістаю відповідну літературу, маю і читаю лекції про Канаду, ЗДА, Австралію й інші країни З'ясовую географічні, кліматичні, економічні, політичні й інші умови життя в цих країнах. І вірні бачать, що Церква допомагає їм, а вони умють це цінити.

Другий приклад. Ось у пресі з'явилось повідомлення про літаючі тарілки, — з припущенням, що це марсіяни прилетіли на землю. Люди зацікавились цим питанням. Я читаю реферат на тему „Астрономія і релігія", в якому також з'ясовую питання, чи є життя на інших планетах, чи можна туди полетіти, чи дає відповідь на це наука, як ставиться до цього релігія і. т. д.

Ще приклад. У деяких осередках Белгії виникла суперечка з приводу старого і нового стилю, а особливо — коли вірні дізналися, що Царгородський Вселенський Патріярхат є за новим стилем, так само і Румунська Православна Церква.

Коли є день нового року? Який стиль правильний? І я читаю реферат на тему „Календар". Мало того, я знайомлю їх з проектом новішого календаря, який, як передбачалося, мав увійти в життя з 1952 року, але світові політичні події загальмували цю справу.

Прикладів можна було б навести багато..

На які ж взагалі теми мені доводилося читати лекції і реферати?

А теми були такі:

1) Існування матеріяльного (духовного) світу в світлі сучасної науки, 2) Астрономія і релігія. 3) 6-денне створення світу Богом у світлі сучасної науки. 4) Свобода людини в християнському розумінні. 5) Християнство й війна. 6) Християнство й комунізм. 7) Християнство й націоналізм. 8) Як читати й розуміти Біблію. 9) Таїнства й обряди Православної Церкви. 10) Що таке автократія. 11) Історії Української Православної Церкви. 12) Різниця між Православієм та іншими віровизнаннями. 13) Які тепер існують релігії в світі, і їх зв'язок з Біблією. 14) Про антихриста. 15) Календар. 16) І навіть такий реферат: „Що таке національна свідомість українця", і інші.

Як бачите, теми були різні, але мета їх була: виховання християнського світогляду, підвищення загально-освітнього рівня вірних.

В Белгії осередки вірних дуже розкидані.

В Белгії багато різних розвag і спокус, особливо для молоді; і тому годі було чекати, щоб була велика авдиторія.

На протязі мого 3-річного перебування в Бельгії, я зробив більше 100 доповідей і рефератів. У багатьох осередках робив доповіді на ті самі теми.

У Канаді є дуже сприятливі умови для влаштування доповідей і рефератів, а особливо в провінції Онтеріо, де я міґрую все замкнено і немає розваг та спокус. Тут можна організувати систематичне читання доповідей, лекцій, рефератів, провадити бесіди.

Але потрібна література. Я думаю, що при Консисторії, мабуть, уже утворюється бібліотека для священиків, а коли нема, то її треба було б створити.

Треба ще, щоб видавничий відділ при Консисторії організував видання брошур, по 5-10 центів кожна, на теми релігійно-національно-наукового змісту. Правда, важко це зробити: і кошти потрібні, і трудно розповсюджувати брошури, але це є потрібне.

Тепер матеріялізм наступає на Церкву.

псевдо — науковий в країнах комунізму, але наступає і, так би мовити, прихований матеріялізм (де богом є Наступає матеріялізм войовничий, доляр) і в країнах вільного світу.

В сучасний мент матеріялізм і тоталітаризм затроюють людей. Завданням Церкви є теж вести активну боротьбу з цією отрутою. Душі наших вірних є в небезпеці.

Наш обовязок перед Богом і нашим народом: оберігати наших вірних від морального розкладу і стояти в обороні нашої святої Української Православної Церкви.

Організація і проведення лекцій, доповідей, рефератів — є одним з головних засобів у виконанні нами цієї нашої великої і святої місії.

Буде важко, але Господь допоможе.

Прот. М. Овчаренко.

ВЖЕ МОЛЯТЬСЯ ДО МИТР. ШЕПТИЦЬКОГО.

Одна з читачок „Свічла" пише: „Високопреподобні Отці Редактори. Прошу ласкаво помістити у „Свічлі" мою найсердечнішу подяку, яку складаю Непорочній Діві Марії, нашій Цариці, та світлої пам'яті митрополитові Андрієві Шептицькому за ласку, одержану за нього, щоб ми всі скоро діждалися проголошення блаженним незабутнього князя нашої церкви". — Кароліна Шебунчак, Порт Честер, ЗДА. („Свічло", ч. 2(386).

РОЗВОДИ В АРГЕНТИНІ

В дипломатичних кругах Аргентини говорять, що президент Перон хоче змінити конституцію і в першу чергу усунути з неї те місце, де сказано, що "федеральний уряд підтримує римо-католицьку апостольську віру". Так уряд хоче конституційно "розвестися" з католицькою церквою, себто відділити церкву від держави.

А покищо ,уряд Аргентини вже фактично, ще перед зміною конституції, позбавив церкву урядового характеру, коли останньо дозволив розводи, всупереч сильним протестам католицької церкви.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

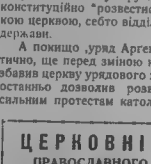

Шістакте в найбільшім Укр. Складі —
„ПРОВИДІННЯ"
заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

УНІЯТИ

Почнемо з прикладу. Перед нами "Українські Вісті" з 31. січня 1955 р. У них є допис греко-католицького священика, о. С. І.: "Різдвяна програма на телевізії". Там, між іншим, сказано: "...програма була односторонна. Була подана частина Богослужби тільки з собору н е з' е д и н е н и х (підкр. наше), хать, в якій представлено зразок свят-вечері, була в хаті н е з' е д и н е н о ї (п.н.) родини".

Як відомо, програма на телевізії мала показати з а г а л ь н о-українські різдвяні звичаї, тобто такі, що мають с о б о р н и ц ь к и й український характер. Отже, питання: як ці "нез'єднані" таки з'єдналися для служби соборницької ідеї? В КУК є й православні українці. Чи є вони для автора допису "нез'єднені", коли таки з'єдналися в КУК з українцями інших віровизнань?

Автор, о. С. І. може сказати, що він під словом "нез'єднені" розуміє не якусь виломання з рам всеукраїнської єдности, а тільки тих, що не з'єднали с я З Р и м о м. — Отже все буде в порядку, коли він так і казатиме: "нез'єднані з Римом"; коли ж він каже тільки "нез'єднані" українці, то тим він вносить непорозуміння в українську ідею національної єдности, і загрожує їй.

Звідки греко-католики взяли слово "нез'єднані"? Давніші уніяти називали православних "дизунітами" (ось хоча б книжка уніята Касіяна Сяковича "Епанортозіс" з 17 стол. говорить про "дизунацьку Церкву", себто православну Церкву). "Дізунітус" по-латині означає "роз'єднаний". Це слово в історії Церкви повстало як протиставлення до "уніітус" (з'єднаний). Від цього "уніітус" (з'єднаний) походить слово "уніят".

"Нез'єднані" є перекладом латинського слова "дизуніті". Тим словом називали тих православних після Берестейської унії, що не пішли на поєднання з Римом. Називали їх "дизунітами" (нез'єднаними) тому, що тих, які залишили Православ'я і признали над собою зверхність Риму, називали "уніті" (з'єднані). Отже правили Рим увів до Церкви слово "уніті" (з'єднані), а вже потім увів слово "дізуніті".

Православні українці не можуть признати слова "дізуніті" (нез'єднані), бо його на фальшивих заложеннях увів Рим, ворожий для Української Православної Церкви. Не можуть признати його з таких самих причин, як не признають слова "сепаратист", що ним називають москалі українських самостійників. Православні українці ніколи з Римом не єднялися й не роз'єднувалися, і взагалі не мають до нього жадного відношення. Хто Римові дав право вважати себе за якийсь "цейтр віри", до якого всі мусіли б приєднуватися, щоб не бути "нез'єдиненими" — це така сама таємниця Риму, як і таємниця Москви, яка вимагає, щоб Україна з нею „воз'єднувалася". Це скрайне нахабство з боку тих, що заявляють свої дикі претенсії, щоб даний окремий народ помінув свої центри-столиці держав, вирікся своєї повної незалежности, а підпорядковувався якимсь далеким чужим "вищим" закордонним центрам, будь ним і сам Рим.

Називаючи православних українців "нез'єдиненими" (дізуніті), греко-католики тим самим мають себе за "з'єдиненних" (уніті). Значить, вони є "уніті" — у н і я т и, а не католики. Вони католиками не були й не є. Католики їх не мають за католиків. На тій підставі на Евхаристичному Конгресі в Чікаго 1926 року сам католицький кардинал Мунделяйн уніятам не позволив служити в католицькій катедрі (див. "Вістник" ч. 7, 1926).

Чому уніят не є те саме що католик? Енциклопедія Брокгавза каже: "У н і я" (церк., лат. з'єднання) — воз'єднання визнань православного і католицького, притому, з одного боку признається головування папи, чистилище та походження св. Духа і від Сина (Філіокве), а з другого допускається одружіння білого духовенства, Богослужіння в рідній мові та збереження східніх обрядів".

Значить, "греко-католицтво" — це правильно у н і я, і вона не є ані православною вірою, ані католицтвом. Від одного відстала, а до другого не пристала, — з тим лише, що підпорядкувала уніятів чужому для України центрові в Римі.

В 1668 р. було зроблено в Польщі постанову, яка вийшла до державних законів, що починається так: "Аріяни і відступники від к а т о л и ц ь к о ї віри, як теж від у н і ї..." Тут видно, що католицтво й унія — це зовсім те саме.

Та й Римська Церква офіційно називає "греко-католиків" не інакше, як тільки "Рутені уніті' (з'єднені русини) (див. Декрет папи Урбана VIII з 7 листопада 1624 р.), який потім був підтверджуваний Римом (див. "Голос Спасителя" ч. 1954 р.).

Та й у своїому чартері в Канаді уніяти вживали окреслення Greek Catholic Church in c o m m u n i o n with Rome, "Комюніон" — це тут те саме, що й у н і я. Коротко кажучи, в Римі не існує така офіційна назва, як "Українська Католицька Церква", — існують тільки р у с и н и у н і я т и. І назву "уніяти" уживав народ по всій Україні.

У нас нема жадних підстав триматися терміна "українські католики". Правильним словом є **уніят**, і тільки цього слова ми повинні всюди і завжди вживати. Воно для уніятів не повинно бути образливим, бо по-латині означає це таке миле їм слово "з'єднені" з Римом.

СЕРЕД ТИШІ СТРІЛИ НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ

В початках лютого китайський націоналістичний уряд Чан-Кай-Шека, з осідком на острові Формоза, під натиском китайських комуністів забрав свої війська з островів: Тачен, Ю-Чан та Пішан. Евакуація відбувалася під охороною 7-ої американської фльоти. Під час комуністичних китайських налетів літаками совєтського типу МІГ американці збили два їхні літаки. Досі втратили американці і свій один літак, але залога врятувалася. Червоні китайці пробували атакувати один американський военний корабель.

Чан-Кай-Шек рішив створити оборонну систему на таких островах: Тейван (Формоза), Пенгі (Пескадорські острови). Кінмен (Квемой), Матсу та інші.

ЗДА дали Чан-Кай-Шекові гарантію боронити Формозу та Пескадори. Натомість Буллганін заявив, що прийде з допомогою китайським комуністам у їх плянованому наступі на Формозу. Китайські комуністи вокінцю не йдуть на переговори.

АПОСТОЛ ПРАВДИ І НАУКИ

І день іде, і ніч іде...
І, голову схиливши в руки,
Дивуюсь: чому не йде
Апостол правди і науки!

Рік-річно у місяці березні відзначаємо роковини генія України — Тараса Шевченка. Поминаємо його, як бажав він того, щоб помянути його „незлим, тихим словом".

У цих великих поминках мало місця присвячується відношенню того факту, що Шевченко був людиною релігійною в правдивому і найглибшому розумінні того слова. До майже небувалих досі явищ в цій справі належить виголошена професором Леонідом Білецьким доповідь "Віруючий Шевченко" на Шевченкових роковинах у Вінніпегу в 1949 р. Ця доповідь була ціла присвячена завданню науково доказати релігійність Шевченка.

Поза цією темою щодо релігійности Шевченка, залишається ще багато дрібніших питань, що з цією загальною темою нерозлучно звязані. Сюди належить також відношення Шевченка до католицизму, а також до уніятів. Не вникаючи в богословські теорії на папері, Шевченко дивився на те, яка життєва практика католицької Церкви. І він побачив, що ця практика дуже далека від Христової науки. Як він відноситься до папства, це видно з таких його слів про папу (у поемі "Єретик", або "Іван Гус"):

Кругом неправда і неволя,
Народ замучений мовчить,
А на апостольськім престолі
Чернець годований сидить,
Людською кровію торгує
І рай у найми оддає
О, Боже! Суд твій правий всуе,
І всуе царствіе Твоє!
Розбійники, людоїди
Правду побороли,
Осміяли Твою славу
І силу і волю!
Люди стогнуть у кайданах,
Немає з ким взятись,
Розкуватись, одностайне,
Одностайне стати
За Євангеліє правди,
За темні люди,
Нема кому! Боже, Боже!
Чи ж то і не буде?
Чи настане великий час
Небесної кари?
Чи розломим три корони
На гордій тіарі?
Розломимо!...

Свою віру в те, що тіяру (корону), папи („ченця-монаха годованого на апостольськім престолі" в Римі) Бог благословить розломити, себто усунути папство, Шевченко вяже а твердою надією на очищення християнства, яким Рим прикривається для нехристиянських діл.

Крім непримиримо-гострого осудження Риму — із закликом боротись з ним до побіди „ - з точки погляду оборони християнства, Шевченко також рішуче поборює католицизм з патріотичних причин українця. Він згадує ті часи вільної України:

Ще як були ми козаками,
А у н і і не чуть було,
Отам то весело жилось!
Та ось Рим наслав на Україну католиків і тоді
Україна плаче, стогне-плаче,
За головою голова
Додолу пада; кат лютує,

А ксьонда скаженим язиком
Кричать: Te Deum! Allelujah!
("Ляхам")

Шевченко кровю і сльозами оплисує, що не тільки ляхи-католики, але й свої перекинчики-уніяти так само, або ще й гірше, рубінують рідну Православну Церкву, і так її зрубували, що в Україні

Виростають нехрещені
Козацькії діти,
Без попа ховають;
Запродана жидам віра,
В церкву не пускають!
Як та галич поле криє,
Ляхи, унати...
("Тарасова ніч")

Коли Україна повстала проти панів-католиків та їх підмогачів-уніятів, то Шевченко славить тут українських православних священиків, які благословляли на святе діло православну Україну — стати проти католицтва й унії. Благословляють лицарів-гайдамаків, українські православні

...Попи з кропилами пішли;
За ними корогви несли,
Як на Великдень над пасками.

В уста Гонти вкладає Шевченко погляд українського народу:

Щоб не було зради,
Щоб не було поговору —
Панове громадо!
Я присягав, брав святений
Різать католика...

Зрадники з-поміж своїх — уніяти — були ще гірші для православної України, ніж самі нелюди ляхи-католики. Тож-ко-ли католиків повстанці-гайдамаки різали, то уніятів -- вихованців школи монахів Василіян, — цих

...школярів у криниці
Живих поховали

Шевченко з болем серця згадує цю жахливу самооборону України, для якої її українська Православна Віра була те саме, що й українська національність Але боронитися треба було Змусила до того католицька Церква та її ступайки уніяти, які несли в Україну неволю, знищення української Православної Церкви й народности, несли вони це знищення вогнем, мечем і муками — під знаменем Христа і благословенням Риму. А це їх поступування безбожне суперечить Христовій істині правди й справедливости.

Тож пишучи про все те на осуждення, Шевченко і тут виступає як апостол правди і науки.

ГЕОРГІЯ МАЛЄНКОВ "ПОКАЯВСЯ"

Г. Маленков — 53-літній премієр СССР очолив був советський уряд по смерти Сталіна, 6-го березня 1953 р. В лютому місяці ц. р. він уступив, чи його уступили. Він мав нібито сказати: „Прошу вас звільнити мене з мойого становища". Він сам себе оскаржив у невмінні керувати державою, освідчивши: "Я признаюся до вини й незадовільного керівництва" Йому дали посаду міністра електростанцій і він - - як каже повідомлення - цю працю "приобщив чесно виконувати".

Премієром СССР став маршал Буланін, а міністром оборони маршал Жуков. Взагалі, військові прийшли до влади в СССР. Першим секретарем комуністичної партії залишається й надалі бувше Микита Хрущов, якого вважають за фактичного диктатора СССР.

Вони будуть закріплювати сталінську систему і збороться за цілу голоду мільйонів людей.

КОНФЕРЕНЦІЯ ДУХОВЕНСТВА СХІДНОЇ ЄПАРХІЇ В ТОРОНТІ.

(Докінчення)

Звіт про діяльність Єпарх. Ради Східної Єпархії.

Після обідньої перерви промовляє Архиєп. Михаїл, як голова Єпархіяльної Ради. Владика ствердив однозгідність думок ЄР Участь у засіданнях Єпарх. Ради всіх членів, за вийнятком членів з Монтреалу та Оттави — через далеку відділь.

Владика висловив подяку членам ЄР за працю та поміч. І додав, що всі справи Єпархії вирішувалися ним спільно з ЄР. А в наглих випадках — з ОО. Катедри. Владика висловив подяку о. секретареві прот Дм. Фотієві за ріжни друки та розсилання їх.

Справоздання дав секретар ЄР о. Д. Фотій, показавши якими саме справами займалася ЄР. Різної кореспонденції з Єпархії Архиєп. Канцелярії вийшло до тисячі Засідань відбуто 6 Особливу увагу уділялося справі купівлі, упорядкуванню, та відкриттю осередка Київ. Обговорювалось стан у парафіях та полагоджування ріжних справ, включно до судових. Також обговорювалося справи перемішень священиків по Єпархії, щоб дати свої думки Президі Консисторії.

Секретар Н. Грабовський склав фінансовий звіт. Фінансове становище Єпархіяльної каси змінилося після того, як Консисторія перебрала борги за резиденцію для Єпископа. Одначе Єпархіяльна Рада постійно має фінансові потреби на бїжучі канцелярські та роз'їздові витрати. Тому каса Єпархії залишається й надалі при Єпархіяльній Раді, з її власним конто у банку

Щодо точки обрання, або переобрання ЄР. Владика Михаїл запропонував залишити без змін її склад. І ця пропозиція була принята Все ж таки тому, що проф. І. Токарик з Оттави не може регулярно бувати на засіданнях ЄР через відстань та службові обовязки, З'їзд вибрав на його місце в ЄР проф. Ст. Килимника.

Слідуючою точкою було доповіді делегатів з окремих місцевостей.

Доповідачі дали багато матеріялу для з'ясування стану в парафіях. Загальне враження від них є те, що всі парафії цінком розуміють значення Православної Віри й Церкви для Українського Народу взагалі і в Канаді зокрема. Побудування величних храмів уже розцінюється не тільки як задоволення потреб парафії, але й теж як національна гідність українського народу на всенародним форумі. Тому всі працюють свідомо з повним розумінням справи.

Дискусій великих не було з тих причин, що у делегатів З'їзду була однозгідність.

Голова Президії Консисторії митроф. прот. Є. Гринина зарезервував для себе слово на кінець, по всіх доповідях.

о Є. Гринина говорив про істоту української православної людини в Канаді Він сказав, що в Канаді тепер є два типи православних українців: перший, — ці, що повернулися на лоно Української Православної Церкви від силою накиненого їхім предкам католицизму, і другий — ці, що родилися в православній вірі.

Ці, що родилися в православній вірі, виявляють свое привязання до неї тим, що не відступають від неї. А ці, що — опинившися у вільному світі — свідомо, з власної волі вернулися до віри своїх предків, виявили до неї свое привязання власне цим своїм поворотом І сумніву бути не може, що ці, які повернулися, перейшли більше життєве випробування сили свого привязання до віри православної, ніж ці, що в ній родилися. Цей факт є очевидний і самозрозумілий.

А в тім, це мова тільки про піонірів. Бо, крім того, вже маємо пару поколінь, що народилися в Канаді, і вони вже є народжені в Православній Вірі так само, як і ті, що прибули сюди православними з України.

о Є. Гринина представив також фінансовий стан УГПЦК і всі сучасні фінансові потреби нашої Церкви. Він реально й послідовно доводив необхідність, щоб усі парафії науважніше ставилися до Дієцезіяльного Фонду, який є рушієм дальшої роботи й розвитку церковного життя. Без того фонду самі найкращі побажання так і лишаться побажаннями Також і Богословська Академи не втримається без фінансів. Він з'ясував теж положення церковного органу „Вістник", якого необхідне, щоб мала кожна наша українська родина.

Доповідь була вислухана з увагою і і прийнята З'їздом як фінансова програма до виконання.

В резолюціях узвалено, щоб допоможа Богословській Академії була включена у ДФ. А передплата "Вісника", щоб входила в членські вкладки членів парафії.

Після прощального Слова Владики Митрополита, Архиєп. Михаїл в імені З'їзду, висловив подяку Владиці Митрополитові за Архипастирську науку та за цьогорічну працю для УГПЦК.

Дякував Голові Президії Консисторії за його повний самопожертви труд на його відповідальним і переобтяженим З'їзду, духовним і світським, за прибутпрацею становищі Дякував усім членам тя та дільову працю Дякував головам Духовної Конференції — о. Слюзареві, п. Яніщенському, і секретарям — о. В. Федакові та п І. Мехові, з Ошави, а також п-ні добродійці М. Фотій за реєстрацію членів З'їзду, а добродійці Самець за допомогу.

Владика Михаїл зазначив, що 4-ий Єпархіяльний З'їзд вичерпав свою програму і належно сповнив свое завдання.

З'їзд закінчено проспівванням молитви „Достойно есть" о 6-ій годині вечора.

КНИЖКИ НА ПРОДАЖ

У кожній громаді треба мати:
ТРЕБНИК, ціна його (в оправі з позоченим хрестом $6.50
АПОСТОЛ, оправлений, — $5.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ — брошурована, $1.00
Кожний православний хрисиянин повинен закупити собі:
Календар „Рідна Нива" на 1955 рік. Ціна його $1.00
На Піст треба мати —
Великий Покаянний Канон св. Андрея Критського. Ціна — $1.00 (неоправлёний).
Замовдяти в Консисторії УГПЦК.
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● У Франції живуть коло 150 тисяч православних: українців, білорусів, москалів, вірменів, сербів т. і.

● В листопаді до органу УПЦ в Австралії „Наш Голос" (ч. 55., 1954) д-р С. Парамонов пише: „Редакція вірно врахувала те, що тепер не час для суто професійних часописів типу „Єпархіяльні Відомості?". Церква повинна взяти на себе керівництво духовними інтересами, бо всі партії по суті показали себе, незадатними до цього. Не відмежовуючись від мас в коли суто церковних інтересів, з масами Церква перебере ті надзвичайні труднощі, що стоять на шляху українських громадян в Австралії Отже, зміст часопису в значній мірі повинен бути світський. Той, що ніколи не тримав церковного часопису в руках, зачувши буде дещо пропустити й з цієї галузі і зрештою, зацікавиться ним."

Звичайно, на ту справу є ріжні погляди.

● У західному світі досі були відомі тільки 4 примірники Остріжської Біблії цінної памятки Української Православної Церкви з 16. століття: вони знаходяться в Вашінгтонській Національній Бібліотеці, в Митрополита Іларіона в Канаді, в Британському Бібліяному Товаристві в Лондоні та в Університетській бібліотеці в Упсалі (Швеція). В 1954 р відкопали пятий примірник в Музеї Платона в Антверпії (Бельгія). Відкопав її там українець д-р Степан Божик.

● Уніятів ріжних національностей у Франції є коло 150 тисяч: українці, білоруси, москалі, мельхити, мароніти, хальдейці, сирійці, греки, румуни, вірмени. Всі вони, з українськими уніятами включно, підлягають юрисдикції французів-архиепископа Паризьк. кардинала Фелтіна. З огляду на таку скількість національностей, на кожну з них припадає небагато уніятів. Зокрема мало є їх серед москалів. Одначе москалі серед них стоять найкраще під оглядом умовин існування. Вони мають одну парафію в Парижі, студійний Інститут „Істіна", що ним завідують оо. Домініканці, — Колегію в Мейдон, один пенсіонат і місійні станиці в Ліоні Марселі та в Нінці Їхні кандидати на священиків виховуються теж в Колегії „Русікум" в Римі. - Старається Рим для „старшого брата". Може українські уніяти запротестують?

● Американець Селисбери в споминах зі свого перебування в СССР висловляє таку думку: Коли совєтська преса атакує релігію, то не жидівську, але православну Церкву, розуміється — російську. Атакує вона часом магометанську віру в Азії, а римокатолицьку в балтійських країнах. У Селисбері так виходить, що Української Православної Церкви, уніятської та протестантської большевики „не атакують". На думку Селисбері, терпить тільки „російська віра". Але Селисбері не є першим з таким поглядом. У минулому році католицькі часописи в Квебеку також підкреслювали, що москалі є „жертвою" советського режиму. А в 1953 р. папа молився за „поневолений" російський народ.

● По 40 роках життя в Советах , до Атен повернувся грек Георгіядес. Він сказав, що „дух християнства все ще живе серед людей в СССР. Більшість церков або порухновані, або позамикані, але Віри Православної народ не стратив. Селянство молиться на полях під голим небом, але молиться".

● Ще перед офіціяльним охрещенням цілої України за Володимира Великого в Україні вже було значно поширене християнство, наприклад — за князя Ігоря, про що свідчить його договір з греками 945 р. Звідки тоді українці прийняли християнство: з Риму чи з Греції?, Відповідь не це питання знаходимо у книзі „Нарис східно-словянської церковної історії" що її видав у Відні 1950 р. відомий католицький вчений проф Аммон Він каже, що християни-українці тоді присягали в своїй соборній церкві (катедрі) св. Іллі. А в цілому латинського світі не було тоді церкви, присвяченої св Іллі Така була тільки в Царгороді Висновок: українці взяли цей звичай з Греції разом з християнством

● Єгуїтів, що є найбільшою підпорою папства, нараховується тепер коло 32.000 членів. Свої місійні станиці вони мають у 50-ох ріжних країнах. Там вони мають коло 400 ріжних інститутів і шкіл, а серед них і багато університетів. У самій лише Америці (ЗДА) вони мають 16 університетів, найбільший з них Фордгемський в Нью Йорку. Єгуїти видають понад сотні журналів і часописів.

● Американський мільйонер протестант Рокфеллер знову пожертвував 20 мільйонів долярів „на справу зміцнення протестантського релігійного виховання в Америці" За 16 років Рокфеллер на цю саму справу пожертвував разом 245 мільйонів дол Звичайно, таких більших і менших жертводавців протестантів є багато. Може тому власне католики відкаються, що вони не можуть порівнятися з протестантськими мільйонами, — наприклад, в Японії, де католики мають університет, та в інших країнах, — і протестанти їх випрацють, бо мають значно більше фінансових засобів.

● В Нью-Торонто будується величава українська православна церква Вона вже накрита дахом. Громада купила дзвін, що важить 2000 фунтів.

● Українська Вільна Академія Наук в ЗДА взяла собі за завдання видати друком працю проф. Олекси Повстенка про Катедру Св. Софії в Києві. Це видання про нашу славну на ввесь світ українську православну святиню містить у собі понад 300 ілюстрацій, а до них тексти в українській та англійській мовах.

РЕЦЕНЗІЇ

Ф. Онуфрійчук: "Складні процеси життя рослин". Вінніпег. Накладом Української Торговлі 1955, стор. 60.

Серед нашого наукового дорібку, виданого друком у вільному світі, багато є цінних книжок. Та, на жаль, мало між ними є таких, що мали б безпосереднє чи хоч посереднє відношення до релігії.

А щодо таких наукових праць, які вели б читача у тайни складного світу скрізь ці двері, що їх відкрила наука, і наглядно та переконливо показали, що там виразно жіє рука Божа, то з таких праць у нас таки дедве чи що знайдеться в українській мові. Бо маємо тут на увазі не книжки ні богословського змісту, а змісту чисто світського. - особливо, природознавчого Тут учений дослідник-природознавець підходить до справи для заспокоєння свого допитливого розуму і досліджує природу саму по собі, без якихось наперед визначеної релігійної мети. Напевно, такі вчени часто починають свої досліди при дуже сумнівній вірі в існування Бога. Та ось, досліджуючи природу у її дивних тайнах, вони спиняються перед ними просто поражені: вони ясно бачать у цих розкритих наукою тайнах світу виразну присутність Бога — Творця світу.

Ось тому, чим більше наука (але дійсна, глибока, мислительська наука) поступає вперед, тим більше відомих геніїв думки починають вірити в Бога. Про це час від часу читаємо в пресі.

І не один недовірок розчаровано й здивовано питає самого себе: Що ці великі вчені могли знайти такого в науці, що вони один по другому починають свідчити про свою віру в Бога?

Щоб відповісти йому на це питання, треба знати всі глибини природничих наук і їхні дивні наукові відкриття, що просто поражають людський обмежений розум.

На жаль, ці твори з правила писані чисто фаховою мовою, доступною тільки для спеціялістів даної галузі знання. По-друге, щодо українців, то у вільному світі вони взагалі мало що друкують по-українськи а природознавства. Все це друкується в чужих мовах.

Тому до вийнятків у цьому відношенні належить інженер-агроном Ф. Онуфрійчук, який, після щедано опублікованої цінної праці по-англійськи, остаточно рішив дати таки чергову працю в своїй рідній мові. Ця праця називається таємниче "зелене царство" рослинного світу. Під мікроскопом показує нам, що в "Складні процеси життя рослин". Автор уводить читача у кожний найдрібніший, невидимий для голого ока, частинці є замкнутий цілий живий світ з його чудесною містерією життя Там є такий лад, такі закони й гармонія, що розумна людина — будь вона й недовірком, не може не побачити в цьому руки Божої.

Тому проф. Кондра слушно пише в передмові до цієї книжки, що якби широкий загал мав більше можливости знайомитися з цього року науковими книжками, то його віра в Бога напевно була б міцнішою.

До того ж, праця інж. Ф. Онуфрійчука написана легкою, доступною для кожного мовою, а при кінці ще й доданий словарець, у якому пояснені чужі — властиво ж, міжнародні фахові слова. До речі, це також помітна технічна чеснота книжки, — автор таки подумав про кожного читача, який не конче мусить бути фахівцем Вміння ясного, простого, прочесного викладу це вже, видно, вроджений талант автора.

Інж. Онуфрійчук не тільки ділитися з читачем своїм знанням про найновіші здобутки науки про спадковість, але й подає свої власні здобутки в цій цікавій і складній ділянці науки.

Права, що найбільше уваги присвячує рослинам, а зокрема збіжжю, але й не забуває також про спадковість у тварин та людини, — як батькові й материнні властивості переходять на потомків.

Український Торговлі у Вінніпегу треба скласти признання, що обдумано й щасливо спинила свій вибір власне на цій книжці для її видання.

Як відомо, інж. Онуфрійчук готовить ще до друку велику працю про рослинність у Св. Письмі. Науковцеві, який у своїй дослідницькій природничій праці постійно має на оці релігію, треба від щирого серця побажати якнайкращих успіхів — і з вірою в Бога він їх напевно осягне в науці.

Г. О.

ДІЛО ГІДНЕ ПОХВАЛИ

Подружжя Стефанів і Петро Пауші з Едмонтону, Альберта, пожертвували пошвану суму як коляду на ось які справи: на Катедру Пресв. Трійці, Вінніпег, 10 дол., на Колегію св. Андрея, 10 дол.,

на „Віру й Культуру" 10 дол., на „Вістник" 10 дол., на Видавничий Фонд УГПЦК $5.00 і на Видавничий Фонд Української Школи 5 дол. Разом 50 долярів.

Напевно це не вся колядна. Не минули їхнього гостинного дому й місцеві колядники, і місцеві установи церковні та громадські удостоїлися від них також дарів.

Нехай їхній красний приклад світить усім нашим громадянам, що їм на серці дежить добро нашого народу, наших установ і нашої буду чини.

Дай нам, Боже, багато таких громадян, що так добре оцінюють потреби загальні, і, забуваючи за себе, складають гріш там, де його найбільше треба.

Багато є наших свідомих, маетник і добросердечних громадян, що деколи хотіли б щось доброго зробити Ось взірець Послати дар, коляду, писанку на справи поза нашою парохією, поза нашим містом, чи містечком. А кілько є наших громадян поза тими місцями, де існують наші церкви, громадські доми, товариства, гурти. Вони мають обовязок щорічно, - при нагоді свят, важних подій - післати жертву на добру ціль. А жертва ця зробить добру роботу Поможе установі чи справі, щоб наша справа не пропала, щоб громоміо рідне слово, щоб виходили українські книжки та часописи, щоб була згода і братерська любов між нами, щоб ми набирали сил для кращої будучини.

Такі думки завилися в моїй душі при цій нагоді.

За дари і за добре діло нехай Господь подасть щастя, здоровя і багато ласк нашим доброчинцям.

Приятель.

ВІСТІ З ОШАВИ, ОНТ.

В неділю дня 19-го грудня 1954 р. при парафії Різдва Пресв. Богородиці, по Богослуженню відбулось посвячення дуже гарних 16 вікон до великої вежі. Ці вікна купили слідуючі члени громади: двоє вікон — Петро Григорук і діти; двоє — Стефан і Магдалина Пентиско; по одному: Василь і Вікторія Козуб, Григорій і Марія Тимчук, Олександер і Веронія Шелепкоф, Николай і Параскевія Цибуляк і діти, Дмитро Керелюк, Михайло Рупка, Карпо Мельничук, Ілія Дверничук, Назарій Хащевський, Володимир Вівчарук, Параскевія Книгінцька та Дмитро Козарук. Щира подяка жертводавцям від громади; дай Боже, щоб мали що дарувати, та прожили много літа!

Того ж дня посвячено теж вишитий образ Божої Матері, якій вишила і подарувала пані Марія Кашуп. Щире їй спасибіг за дар!

Вечером тої неділі діти Недільної і Рідної Школи відграли представлення „Гостина св. Николая', де виступив св. Николай і роздав діточкам дарунки. Представлення з діточками приготовив наш о. парох.

Різдвяні Свята відбулися дуже врочисто. Богослуження відправилось рано, співав хор під проводом нашого диригента А. Лойка, у церкві було повакне число вірних. Через три дні ходили з колядою: хор під проводом диригента А. Лойка, Сестринство під проводом голови Сестринства Марії Михаловської, а діти з о. парохом. Всі три групи заколядували коло тисячу долярів, на будову парафіяльної хати.

На третий день Свят Назарій Хащевський для свого

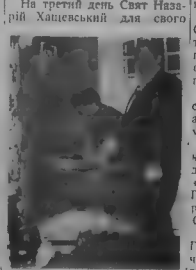

Стефан і Магдалина Пентиско

приятеля Стефана Пентиска, в день його імени і уродин, влаштував гостину. По Богослуженню зійшлись до хати п. Стефана приятелі і знакомі з Торонта і Кінгстону, погостились, зложили побажання і дарунки, відспівали Многі літа. При тій нагоді зібрано $9.65,—з того 5 дол. на місцеву церкву, а $4.65 на „Вістник". Щира подяка жертводавцям, а п. Стефанові і його дружині — ще прожити довго а довго та працювати для Церкви.

В суботу 15 січня Христина Павленчук і Василина Артим зробили в церковній салі несподіванку в день уродин та імени Василини Клим. Коло 8 год. саля була переповнена зібраними. Коло дверей Христина Павленчук і Василина Клим з дітьми пані Клим почитали ювілятку; відспівано „Многі літа", потім засли до вечері. Гостодарем був С. Павленчук. По вечері були промови місцевих та з Ню Торонта і Гримсбі.

При цій нагоді зібрано $30.85, — з того $2.85 на „Вістник", а решта на Церкву. Пані В. Клим є членкинею Сестриства від початку існування нашої Церкви, і дуже багато жертвує, а тепер вишивае дві хоругви, які незабовзі будемо посвячувати. Їх вартість поверх 500 дол.

Щира подяка жертводавцям, а пані Клим ще много літ прожити та працювати для слави нашої Церкви.

Кореспондент.

Щиро здоровимо всіх наших ідейних вірних ошавців. Ювілятам — сердечні побажання, а жертводавцям — хай Господь щедро винагородить. — **Редакція.**

ЦЕРКОВНО-НАРОДНИЙ ЮВІЛЕЙ В ВЕГРЕВИЛ.

В неділю, 19 грудня 1954 року, Вегревильска Православна Громада святкувала потрійний ювілей: 40-літній будови Народного Дому, 25-літній зорганізования церковної громади і 20-літній ювілей будови церкви.

Рано відправили соборну Службу Божу о.о. Д. Ф. Стратійчук, Т. Горбай і М. Фляк, при участи церковного хору сумківців під диригентурою пані О. Порайко.

По відправі, в церковній салі відбувся спільний обід, а по обіді програмова церемонія й концерт.

Господар Федь Музика поклікав сторонських гостей і делегатів до привітів, а саме: з Едмонтону В. Костан від Громади й Інституту; В. Буряник від СУС Від громад: Сич-Коломия, Н. Харук; Брудергайм, Рудко, Ту, Гилс, - С Мулька Від Жіночого Т-ва пані Задорожан, а від СУМК М. Шевчук.

Відчитано писемні привіти від о. А. Хруставки з Едмонтону і о. Ів. Майбя з Аранасс.

Описля слідував відчит П. Зварича про будову, працю, успіх і осягн Інституту ім. Т. Шевченка за минулих 40 літ.

Він докладно переповів у датах і цифрах усі важні події та фази з діяльности Товариства. За той час Товариство обдаровало 220 осіб, які довший чи короткий час були членами. Між ними є 28 осіб, що від початку донині є в Товаристві. За перших 30 літ Товариство дало понад 50 представлень і концертів, мало своїх сталих диригентів, а саме: пок Ілля Порайко, П Пауш, Теребенець, Гладиш, п-на Надія Зварич; режисерів: Ів. Кузя, Н. Кирилюк, П. Далейчка; знаменитих хористів і аматорів. Рідна Школа стояла на високім рівні, бо були учні навіть у 4-ій класі. При Народнім Домі існувало Жіноче Т-во ім. О. Кобилянської та відділ СУМК.

Під час депресії в 30-их роках життя в Товаристві поволи завмирало, членство маліло, і прийшло до того, що Народний Дім за незаплачений податок перейшов на власність міста. До цього прийшло головно з тих причин, що майже третина членів, головно робітників, відорвалися, стали комуністами, і збудували свою домівку. По них відлучилися від Народного Дому католики і побудували свою галю при церкві. Так врешті Народний Дім остався тільки з сумківцями, які не вдужали його підтримати, бо не було кооперації зі старшими. Та нема нічого злого, що б на добре не вийшло, бо церковна громада, сплативши половину залеглого податку, дістала чистий контракт на реальність, яка є вже тепер майном церкви. Це сталося 1944 року, і відтоді Нар. Дім став церковною галею православної громади, — отже тепер 10-літній ювілей цієї події.

Описля п. В. Підручний, як один з основателів Церковної Громади св. Володимира Вел., коротко переповів історию цеї громади, її розвій і надбання протягом 25 літ.

В березні 1929 р. зорганізовано і списано в члени 16 родин (34 особи) та запрошено о. Ів. Майбу для відправ у Народнім Домі раз на місяць.

В 1934 р. р. число членів доходило до 50, і тоді збудовано та знаддору викінчено гарну церкву, а в слідуючім році викінчено внутрі та посвячено її під час другої візитації архиепископа Теодоровича. Від того часу заведено відправу два рази на місяць.

В 1937 р. куплено, умебльовано, а описля відновлено помешкання для священика, 1944 р. куплено від міста церковну галю; 1948 р. артистмаляр Е. Добрович помалював і удекорував церкву внутрі, а 1952 р. збудовано тимчасову дзвіницю а двома дзвонами.

Слідуючі священики були парохами цеї громади: о. Ів. Майбя 4 роки, о. Д. Ф. Стратійчук 7, о. Лев Березіцький 2, о. А. Сарматюк 2, о. А. Хруставка 7, о. Е. Улян 3, а о. М. Фляк від 1952 до нині.

Дяками були: В. Зарубій, І. Шовкопляс, Бойчук, добр. Улян, а тепер Н. Харук.

Диригентами хору були: Ілля Порайко, Надія Зварич, Мирослава Дікур, а тепер Олена Порайко. Церковний хор це переважно сумківці, які все кооперують з церквою і колядують рік-річно на Церкву.

Урядниками церковної громади були: Голови: П. Зварич 6 літ, Вас. Кирилюк і Ю. Флійчук по 4 роки; по 2 роки були: Іван Дікур, В. Підручний, Федь Музика, Андрій Зварич і Никола Кирилюк.

Секретарями були: А. Зварич 10 літ, Е. Засійбіда 4, П. Зварич 3, В. Стрідка і Д. Шевчук по 2 роки, а по рокові: Іван Шапка, Вас. Зарубій і Вас. Підручний.

Касіярями були: Е. Засійбіда 15 літ, Ю Флійчук і Іван Шапка по 3 роки, А. Мандрик 2 роки, а В. Зарубій і Ст. Дяк по рокові.

Почесним головою від 1943 року є П. Зварич. Членства в першім десятилітті було від 35—50 осіб, а в другім 60—75: тепер є коло 120 родин та около 30 симпатиків.

При церковній громаді існує Жіноче Т-во св. Ольги, яке щиро і пильно працює для Церкви, здобуваючи фонди на церковні цілі, підтримує церковний хор, Українську і Недільну Школи, уряджує рінші імпрези, маючи пересічно 50 сталих працюючих членкинь.

Майно церковне виносить около 40 тисяч долярів; готівки має Жіноче Т-во в банку около 6 тисяч; на загальні церковні цілі, поза Громаду, зібрано і передано коло 5,000 долярів.

Зі сталих членів померли 51, а 20 членів вийхало в інші місцевості. Візитацій архиеп. І. Теодоровича було 5, арх. Мстислава І, а Митрополита Іларіона одна в 1953 році.

Концертова програма була коротка, але добірна і здовольняюча. Хор церковний відспівав 2 пісні: „Достойно есть" і „Думи мої"; диригувала О. Порайко. Хор СУМК під диригентурою Аврелі Підручної відспівав: „Ой, ти дівчино чорнобривая". Сольо співали: М Шевчук „Владико неба і земли" і „Дивлюсь я на небо"; Ол Порайко. „Взяв би я бандуру"; Вікторія Кирилюк співала сольо: „Заграй ми, цигане", і грала на скрипках Солістам акомпаніювала Віра Федорук і Аврелія Підручна. Концерт тривав пів години

Після концерту забрав слово о. Т. Горбай — і переповів деякі прикрі спомини з початків організування церковних громад, порівнюючи тамті тяжкі часи з теперішними нармальними обставинами, успіхами та надбаннями.

Отець Д. Ф. Стратійчук, колишній наш парох, якого старанням і вилвом збудовано церкву та куплено хату для священика, щиро і ядерно гратулював громаді і її членам за свій успіх, і взивав до дальшої щирої праці, до любви і пошани себе самих, свого душпастиря і церковного проводу У.Г. П.Ц. в Канаді. Навів чимало прикладів, щоб пригадати присутнім дійсний стан наших церковних громад у цілій Канаді, — як він це на власні очі і в своїм довголітнім досвіді зауважив, і вручу цього дав багато поучаючих порад в народній і церковній праці.

Ювілейне торжество закінчено о год. 6 попол. відспіванням національних гимнів

П. Зварич.

ПОХОРОН Д-РА ЛЕОНІДА БІЛЕЦЬКОГО

У суботу, 5-го лютого, 1955 р. упокоївся добре відомий в усім українськім світі, член катедральної Громади Пр. Трійці та член Ковчезіторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді ,проф. д-р Л. Білецький.

Про його заслуги, працю й життя широко пише преса. Я спинюся над похороном. У вівторок 8-го лютого, о год. 7-ій вечером мітрат С. В. Савчук відслужив Панахиду в похоронім заведенню Завідовського. Співав хор богословів.

Після Панахиди відезено тіло до катедри Пр. Трійці; о годині 7-ій відслужили Парастас оо: мітрат Є. Гриценя, мітрат С. В. Савчук, мітрат С. Герус, прот. В. Кудрик, М. Юрківський, протопр. Г. Метюк і дияконп П. Блажук.

При кінці проповідували: мітр. С. В. Савчук і парох Катедри о. М. Юрківський.

Хор співав часть Парастаса. Решту співали дяки.

Після співу „Вічная Память" прощали Покійного: В. Коссар від Комітету Українців Канади, д-р Я. Рудницький від Української Вільної Академії Наук і І. Г. Сирник від Видавництва „Тризуб" („Українського Голосу").

Після того читали Псалтир студенти Богословської Школи без перерви, цілу ніч, до Соборної, Заупокійної Служби Божої, яку в середу, 9-го лютого, відслужили оо: мітрат Є. Грицина, протопр. Г. Метюк і мітрат С. Герус. При тому служив і дияконп П. Блажук.

Проповідь виголосив після св. Євангелії мітр. Грицина, рівночасно прощаючи Покійного від Консисторії УГПЦК

По скінченню Служби Божої продовжався Псалтир до год. 3-ої по обіді, коли почався Похорон, що його відслужив ВПреосв. Митрол. Василій, а співали: Консисторія, мітр. Грицина, мітр. С. В. Савчуком, мітр. С. Герусом, о. М. Юрківським, о. Р. Скавальським і дияконом П. Блажуком.

Митрополит попрощав Покійного від Церкви і, подавши науку про смерть, він відзначив заслуги Покійного.

Було велике число учасників Зійшлися всі, родина і ті, що знали Покійного ближче, а й інші, щоб віддати останню прислугу великому працівникові й синові нашого народу.

Було багато вінків від родини, приятелів, організацій, Богословської Школи та Церкви.

При „останнім цілуванню", на заклик пароха Катедри, о. М. Юрківського, учасники, на спомин про Покійного, заложили на будову Катедри, — суму понад 160 дол.

Після Похоронної Відправи в церкві, тіло перевезено до „Риверсайд Мавзолею"; де воно спочивати до звуку зягельських труб. Тут відслужено Панахиду, окроплено домовину свяченою водою і зацвічатано гріб.

Сонце хилилося до заходу, коли затихали останні звуки пісні „Вічная Память". У душах учасників було дивне почування. Ще недавно веселий, повний запалу і надій, а ось уже спочив навіки. І лине молитва до Бога, Творця всього, щоб прийняв душу великого трудівника в Свої Святі Оселі, де вічне, блаженне життя...

Спи спокійно, Дорогий наш Брате, „про долю, волю України сни..." для якої Ти так багато трудився і дня неї жив.

Вічна Тобі Память!

Учасник.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ.

Зо звітів Громад.

Сарто, Ман. Громада св. Петра і Павла. — Недавно Громада відновала свою працю. Було спільних три обіди. Вплинуло до каси $784.42, а витрачено $162.20. До заряду належать: С. Никифорук — голова, П. Тофан — заст. гол. О. Слотюк — секр. А. Романюк — касіер.

КОЛЯДА

Української Православної Церкви в Канаді.

о. Л. В. Дячина. Йорктон, Саск. По $1.0: Д. Смокович, І. Осьмак, Т. Кіряйлюк, Н. Кошман, Т. Кусий, Н. Кадицюк, М. Фернез, В. Віндзяк, М. Федрик, В. Трофанюк; В. Крипякевич, М. Остаповнч, І. Дмирський, пані М. Остаповнч, М. Пісічник, Н. Н. Дрібними 9.15. Разом 24.15.

Вроктон, Саск. По 1 дол.: Н. Трофаненко, Г. Трофаненко, В. Васильнічук, В. Кузик, Д. Гарасим, А. Рурак, І. Трофаненко, Н. Трофаненко, М. Захарук, В. Трофаненко, Ф. В. Стецик, М. Камінський, П. Г. Волощук, а В.-Р. Трофаненко 2 дол. Дрібними 1.56. Разом 16.56.

Мазепа, Саск. По 1 дол.: Н. Малінський, Д. С. Дирбавка, Т. Ягольницький, І. Сяятинський, М. Кондра, І. В. Кокоруль, А. Пацернюк, Т. Ягольницький, Д. Юрків, С. Маковський, А. Ягольницький, Р. Б., Ойстрик, І. Горчинський, А. Король, М. Ч. Король, Ф. Ясінько, Р. Котелко, К. Маковський, А. Путерія, А. Деркач, С. А. Деркач, М. Котелко, А. Ягольницька, Л. Ф. Маковський, Н. М. Горчинський, М. Король, Б. І. Горчинський. Дрібними 5.45. Разом 32.45.

Райн, Саск. По 1 дол.: М. Друшка, Г. Друшка, Н. Захарук, К. Малінський, Ю. Ковалишин, А. Малінський, Б. Гуляк, С. Н. Малінський, Н. Малінський, П. Гуляк, Д. Малінська, І. Гуляк. Дрібними 1.30. Разом 13.30.

Сторновей, Саск. По 1 дол.: М. Вінтоняк, І. Курилук, І. Галай, П. Зрудло, Е. Захарук, І. В. Коляда, М. Малюга. Н. Н., Н. Н. і Н. Н. 2 дол. Дрібними 1 дол. Разом 10.00.

Горлиц, Саск. По 1 дол.: В. Дрозд, І. Левчук, М. Вузінська, П. Станіцький, М. Мігайчук, Дрібними 2.90. Разом 7.90.

Калдер, Саск. Пан В. К. Мартинюк 2 дол. По 1 дол.: Ф. Сандуляк, Г. Мартинюк, О. Когут, Н. Прокпец, П. К. Мартинюк, А. Е. Шевчук, Анна Скаб. Дрібними 2.25. Разом 11.25.

о. П. Гайцький, Онкборн, Ман. По 1 дол.: А. Друль, М. Бородій, Г. Маланчук, П. Маційовський, М. Кузь, О. Омелько, Д. П. Коваль, В. Мацієвський, С. Герелюк, І. Кресоватий, П. Тутканюк, О. Дзюба, Ф. Зюбрак, М. Шваюк, Т. Івашко, М. Гіряк. М. Булівський, А. Слонь, С. Мельник, П. Матішешин, пані П. Матейчук, А. Матайчук. Дрібними 1.50. Разом 23.50.

. Менкі, Ман. По 1 дол.: В. Друль, П. Друль, І. Н. Друль, С. Чвалюк, Павло Друль, І. Пелешок, І. Ф. Друль, Н. Друль, А. Чвалюк, Н. Друль, Н. Скочляс, Ол. Пелешок, М. Пелешок і І. Грошок. Разом 14.00.

. Росборн, Ман. По 1 дол.: С. Українець, К. Шевадуцький, І. Мамалига, С. Королик, Д. Павчук, А. Фостаковський, В. Стрінадка, М. Каленюк, І. Левшицький, І. Антонійчук, Г. Совтус і С. Натарос. Разом 12.00.

Ентусма, Ман. По 1 дол.: М. Качен, П. Охійчик, І. Балакунець, Ю. Будзіньчик, І. Соколюк, Д. Собецький, Б. В. Тимків, Н. Галяк, М. Тимків. М. Копійовський 2 дол.- Разом 11.00.

Січ, Ман. По 1 дол.: С. Манулик, М. Данилишин, Г. Поошак, М. Манулик, В. Манулик, Дрібними 1.00. Разом 6.00.

. Глен Елмо, Ман. М. Карманюк 1 дол.

СПРАВКА

У „Вістнику" з 1-го лютого 1955 р. в колюмні „Пресовий фонд" було поміщено: Доні Кукуряда, Петлюра, Ман. 3 дол., а має бути: п. Федір Музиловський, Вінніпег, Ман. За цю прикру помилку просимо простити.

Адміністрація.

ПРИЄМНА ОПОВІСТКА.

З приємністю повідомляється, що по нинішній день, 15-го лютого, слідуючі грома-

Православні Хрестики

Хрестик з лапуючим (позолоченим) ціна $ 8.50
Хрестик і ланцюжок з 10К золота ціна $12.50
Хрестик з 14К золота, з ланцюжком з 10К золота, ціна $15.00
Замовлення з грішми просимо слати до:

UKRAINIAN TRADING CO.
782 Main St., Winnipeg 4, Man

дя Нашої Церкви вже вирішили взяти буджет Дієцезіяльного Фонду за 1955 рік.

Райн, Саск.
Кемсек, Саск.
Сенди Репідс, Алта.
Довнінг, Алта.
Імішфрі, Алта.
Атікокен, Онт.

Усім згаданим громадам належиться похвала і признання за розуміння обовязків і їх точне та примірне виконання. Варто, щоб інші громади нашої Церкви пішли слідами цих свідомих громад.

Президія Консисторії УГПЦК.
Мітр. Є. Гринчина.

ДО УВАГИ ВСЕЧ. ОО. ПАРОХІЯЛ

Технічні причини зумовили необхідність звернутися до ОО. Парохів з проханням:

1. Порядок Богослужень ласкаво надіслати принаймні 15 днів перед випуском числа „Вістника". Наприклад, якщо бажаємо в цім голошення про порядок Богослужень на день 1-го в слідуючім місяці, то його належить прислати вже на 15-го в бічучім місяці. Порядок Богослужень для числа „Вістника" з дня 15-го повинен бути в Редакції на 1-го того ж місяця.

2. Внесені поправки в порядках Богослужень можуть бути узгляднені тільки тоді, коли будуть прислані своєчасно, — як вище. Спізнені поправки, на жаль, не зможуть бути використані.

3. Бажаним є, щоб усі Пароті подавали поправки в Богослуженнях в формі цілого, наново зредагованого, порядку Богослужень, а не в частковій формі зазнає про „уступлення" чи „доповнення".

4. Бажаним є, щоб усі Пароті подавали свої порядки Богослужень в такім стилі, який друкується в „Вістнику", а не інший, без додатків, які не є конечні, бо на те є календарі, щоб люди розуміли, яка це неділя. Тільки поглянути на 16-ту сторону „Вістника" і собі так вписати.

За ласкаву співпрацю в цій справі заздалегідь складаємо ОО. Парохам сердечну подяку.

Редакція.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Північнього Округу

БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Паплар Парк — Трявіскона
13. Неділя — Пембіна — Тиндал
20. Неділя — Дуфрост — Ісг Сеторіяр
27. Неділя — Говор — Папзарфілд

Адреса: 7 Ст. Джонс Ave., — Winnipeg 4, Man.

Катедра Преєв. Трійці
Української Гр.-Православної Церкви в Канаді
1175 Мейн вулиця, Вінніпег
Священноінспектотель.

Високопреосвященнійший ІЛАРІОН, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.

Парох: Всеч. о. М. Юрківський.

Порядок Богослужень:

В ЧАСІ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

4 березня — пятниця. Память Теодора Тирона — 10 год. рано — Сл. Божа Раніш Осв. Дарів — 7.30 вечер — Мале Повечерє — Сповідь.
5 березня — субота — Перша Вел. Посту — 10 год. рано — Служба Божа (Помінальна) — 7.30 веч. — Сповідь.
6 березня — неділя 1-ша Посту — Неділя Православія - 9 год. рано — Утреня. 10 рано АРХІЄРЕЙСЬКА Служба Божа
9 березня — середа — 10 рано — Сл. Божа Раніш Осв. Дарів. —
11 березня — пятниця — 10 рано Сл. Божа Раніш Осв. Дарів. — 7.30 вечер — Пасія. Сповідь.
12 березня — субота — 2 Субота В. Посту — 10 рано — Сл. Божа (Поминальна). — 7.30 вечір — Сповідь.
13 березня — неділя — 2-га Вел. Посту — 9 рано — Утреня. — 10 рано — Сл. Божа
Телефон: Катедра 52-9046
Резиденція пароха 56-5373

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю Тупиманського
БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Брендон
13. Неділя — Портедж ля Прейрі (Сповідь)
20-27 Неділі — Брендон
Адреса: Пасифік Ave Тел 2826 Брендон Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Лисенка
БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Свит Ривер
12. Субота — Кобзар (сповідь)
13. Неділя — Вайтфіш
13. Неділя — Арран, 7 год. Вечірня і Великопостна наука —
20. Неділя — Мейбридж
20. Неділя — Гаес, 7 год. Вечірня і Великопостна наука —
27. Неділя — Глен Елдер.

УВАГА! З днем 1 лютого н. р. сезон сніжних пересіднів з Арран, Саск. до Гаес, Саск. до нової резиденції. В резиденції телефону нема, а в конечних випадках можна просити контакту з священиком в телеф. центрі — Гаес.

Адреса: Box 111. Гаес, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П Гайнського
БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Сенді Лейк (сповідь)
13. Неділя — Січ (сповідь)
20. Неділя — Вигусник (сповідь)
27. Неділя — Ошборн (сповідь)

Адреса: Ошборн, Ман. Тел. —

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Форт Вилям
13. Неділя — Вест Форт
20. Неділя — Форт Вилям
26. Субота — Сповідь шкільної молоді — Форт Вилям
27. Неділя — Вест Форт

Тел. 58568 Форт Вилям, Онт.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Мих. Тарновського
БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Кіндерслей
13. Неділя — Мікеш
20. Неділя — Вонда
27. Неділя — Оліен

Адреса: Саскатун, 401 Мейн стріт

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Толстой
13. Неділя — Синьків
20. Неділя — Рода
27. Неділя — Гарденгон
30. Середа. Поклони: 7.30 вечером

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковенчука
БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Інсінгер, місто
13. Нед. — Інсінгер „Гайлей"
20. Неділя — Вінкард (сповідь)
26. Субота — Елмор (сповідь)
27. Неділя — Елмор
30. Середа — Шіго, місто. Поклони

В перших днях Вел. Посту від Понеділка до Четверга (включно) буде відправлятися в Шіго місто Велике Повечірє з Каноном св. Андрея Критського; початок о 4 год. пополудні.

Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковенчука
БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Фовн Лейк
13. Неділя — Вестбрук (сповідь)
20. Неділя — Пдор, місто (сповідь)
22. Вівт. 40 муч. — „коло різдв" (сповідь)
26. Субота — Інсінгер, мало Куцих (сповідь)
27. Неділя — „коло Куприовських" (сповідь)

В перших 4 днях Вел. Посту, від понеділка 28/II до пятниці 4/III буде відправлятися Велике Повечірє з Каноном св. Андрея Критського, в Шіго-місто в 4-ій год. пополудні.

Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Пайн Ривер
12. Субота — Етельберт (сповідь)
13. Неділя — Етельберт
19. Субота — Гарленд (сповідь)
20. Неділя — Гарленд
27. Неділя — Ривер (сповідь)
28. Понеділок — Зелена (сповідь) Сорокоусти
29. Вівт. — Драй Ривер (сповідь) Сорокоусти
30. Середа — Боки (сповідь) Сорокоусти

Адреса: Етельберт, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Яцківа
БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Радвей
11. Пятн. Сорокоусти — Єгремонт
12. Субота — Восетна. — Шкільна молодь
13. Неділя — Восетна
18. Пятн. Сорокоусти — Редвотер
19. Субота — Торгнард. Шкільна молодь
20. Неділя — Торгнард
25. Пятн. Сорокоусти — Радвей
26. Субота — Редвотер. Шкільна молодь
27. Неділя — Редвотер
30. Середа. Поклони 7 год. вечора — Єгремонт

Увага: Перед кожною відправою в 8 год. рано Вел. Сповідь. По відправі Катехизація з дітьми, а рідничі приходять з дітьми на Богослужения

Box 12, Радвей Алта., Тел. 10

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Михайла Олика
БЕРЕЗЕНЬ:

5. Субота — Заупок. Літургія в Парасг., год. 10, Вечірня і спові-дь год. 7 веч. — Вегревіл
6. Неділя — Літургія, год. 10.30, Вечірня — год. 5 — Вегревіл
10. Четвер — Заупок. Літургія з Парасг., год. 10. — Вегревіл
12 Субота — Заупок. Літургія в Парасг., год. 10 — Вегревіл
13 Неділя Січ-Коломия
17 Четвер Заупок. Літургія з Парасг. год. 11 — Січ-Коломия
19 Субота — Заупок. Літургія з Парасг., год. 10. Вечірня і Спові-дь учнів Неділької Школи — год. 7 вечора — Вегревіл
20 Неділя — Св. Причаста учнів Неділької Школи, Вечірня — год. 5 вечора — Вегревіл.
24 Четвер — Заупок. Літургія в Парасг., год. 10 — Вегревіл
26 Субота — Заупок. Літургія в Парасг. год. 10, Вечірня і Спові-дь учнів Неділької Школи, год. 7 вечора — Ту Гиас
27 Неділя — Св. Причаста учнів Неділької Школи — Ту Гиас
30 Середа — Поклони, год. 7 веч. — Вегревіл.
31 Четвер — Заупок. Літургія в Парасг., год. 11 — Сі-Коломия

Календар Українських Свят
БЕРЕЗЕНЬ:

1	В	16	Муч. Памфили, Валентія
2	С	17	Вижч. Теодора Тирона
3	Ч	18	Агапита еп. Синод.
4	П	19	Ап. Архипа, Филимона
5	С	20	Пр. Льва еп. Агатона чуд.
6	Н	21	1 Н. Посту. Пр. Тимотея
7	П	22	Мч. Маврикія і 70 воїнів
8	В	23	Свщнч. Поліхарпа
9	С	24	†Зн.. голови Іоанна Хрест.
10	Ч	25	Тарасія археп. Цвргор.
11	П	26	Упр. Порфирія ен. Газськ.
12	С	27	Прп. Тита Печ., Прокопа
13	Н	28	2 Н. Посту. Пр. Васпасія
14	П	1	Прмч. Евдокії, мч. Нестора
15	В	2	Свщмч. Теодота еп.
16	С	3	Сич. Евтропія, Клеоника
17	Ч	4	Прп. Герасима, мч. Павла
18	П	5	Мч. Конона пр. Марка
19	С	6	Св. 42 муч. Аморейських
20	Н	7	3 Н. Посту. Христопоклон.
21	П	8	Прич. Евдокії, Теофилікта
22	П	9	Мч. Акакія, Олександра
23	С	10	Мч. Кодрада, Кипріяна
24	Ч	11	Софронп патр. Єрусал.
25	П	12	Теофана ісп. Григорія
26	С	13	Никифора патр. Цвргор.
27	Н	14	4 Н. Посту. 40 Мучеників
28	П	15	Мч. Агапія, Апулія
29	В	16	Сарапіона еп. Нов. Новг.
30	С	17	Поклонн. Мч. Марини
31	Ч	18	Кирила археп. Єрусал.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
БЕРЕЗЕНЬ:

6 Неділя — Смокі Лейк
13 Неділя — Белс
20 Неділя — Смокі Лейк
27. Неділя — Воркшайт
27 Неділя — Сведен, о. Куїш
30 Середа. Поклони. Смокі Лейк

Адреса: 401 Мейн Ст., Саскатун.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Гемлин (сповідь)
13. Неділя — Шипиніг
20. Неділя — Кейлена (сповідь)
27. Неділя — Давлінг (сповідь)

Адреса: Гейри Гил, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Остапа Фліка
БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Давфин
12. Субота — Сифтон (сповідь)
13. Неділя — Велей Ривер (сповідь
19. Субота — Ешвил (сповідь)
20. Неділя — Велей (сповідь)
26 Субота — Дрифтвг Ривер (сповідь)
27. Неділя — Рорктон (сповідь)

У першу, другу і третю неділю Вечерні в Давфин в год. 7 вечора.

Адреса: Давфин, Ман. Box 1087. Телефон 4704

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Я Антонюка
БЕРЕЗЕНЬ:

6 Неділя — Смаг
13 Неділя — Ст. Джулієн
20. Неділя — Вакав
27 Неділя — Кадворт

Адреса. Пошт. скр. 4. Вакав. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Тотоменка
БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Гронінд (Північ)
13. Неділя — Мелфорт
20. Неділя — Нипавин
27. Неділя — Гронінд (над річкою)

Поклони св. Андрея Критського відбудуться в 7 год. ввечері в тих днях березня:

1. Вівторок — Нипавин, 2. Середа — Брукобі. 3. Четвер — Гронінд (над річкою).
30. Середа — Гронінд (північ).

Адреса: Box 47, Гронінд, Саск.

Церковний Устав
БЕРЕЗЕНЬ:

6 Н. Посту. Год. 5 УЄ 5. Ап. Евр 4: 14-16; 5: 1-6 Еван. Марк. 8: 34-38; 9: 1.
13. 2 Н. Посту. Год. 3. УЄ 7. Ап Евр 11: 24-26. 32. 12. 1-2 Еван. [illegible]
20. 3 Н. Посту. Хрестопоклінна. Год. 7. УЄ 7. Ап Евр. 4: 14-16. Ев. Марка 8: 34-38; 9: 1.
27. 4 Н. Посту. Год. 8 УЄ 8. Ап. Евр. 6: 13-20. Еван. Марка 9: 17-31.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

.THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., МАРОН 15, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го БЕРЕЗНЯ, 1955. ЧИСЛО (986) 6

ХРУЩОВ — ДИКТАТОР СССР

Демократичний конгресмен Майкель Фіген у конгресі ЗДА заявив, що премієр СССР маршал Булганін є тільки декоративною фігурою, а некоронованим царем червоної імперії є Нікіта Хрущов — родом москаль.

ДОЛЯ МАЛЕНКОВА НА ВОЛОСКУ

Вважають, що Маленков розлучив з життям Ягоду, Єжова, Жданова, Сталіна й Берію, а на черзі мав бути Молотов.. Так Маленков — любимець Сталіна — йшов по трупах до влади, і по смерти Сталіна таки став премієром, хоч і не став одночасно секретарем комуністичної партії, бо в цьому перешкодив був Берія (Сталін був разом і прем'єром, і секретарем компартії).

Недавно Маленков "покаявся" і "добровільно" уступив зі становища прем'єра. Його назначили на пост міністра електростанцій. Після того "Правда" спрямувала вогонь гострої критики на це міністерство, а властиво — на Маленкова. — Догадуються, що це підготовляється ґрунт для знищення Маленкова, і що діє тут Хрущов. Останньо в Москві ходять поголоски, що Маленков важко захворів.

РУМУНСЬКІ АНТИКОМУНІСТИ ОПАНУВАЛИ КОМУНІСТИЧНУ АМБАСАДУ

Члени румунської антикомуністичної організації, в числі 7 осіб, напали на амбасаду комуністичної Румунії в Берні (Швайцарія). Всіх членів амбасади вони вигнали на вулицю; шофера амбасади, що ставив спротив, важко поранили, і він помер у лікарні. З цієї групи два члени втікли, як думають, з важними советськими документами. Решту поліція арештувала. Їх не видадуть комуністам.

ПОРТ АРТУР У РУКАХ СССР

Минулого року СССР формально зобовязався перед червоним Китаєм забрати свої війська з Порт Артура — морської бази Манджурії. Між іншим, російська еміграція була тим затривожена, бо цей порт — дуже важна для Росії база, і за неї ще царська Росія програла з Японією зажерті бої. Ходили поголоски, що й військові кола СССР, особливо маршал Жуков, були проти відступлення цього порту Китаєві. Тепер ходять поголоски, що советські війська ще й досі не вибралися з Порт Артура.

НОВОПРИБУЛИХ УКРАЇНЦІВ — 83.300

Між 1946-1954 рр. прибули до Канади 119 тисяч німців та австріяців, 108,500 голяндців, 57,800 поляків і 33,500 українців. З огляду на так звану „залізну заслону", покищо вже нема надії на якесь помітніше збільшення української імміграції.

Свящ. ЛЕОНІД ДЯЧИНА

Народився 18-го липня, 1904 р. в м. Вишневець, пов. Кремянець, Волинь. Там закінчив нижчу школу. Дальше вчився в м. Кремянці. Після прибуття до Канади висвятився на священника 15-го вересня, 1929 р. і служив якийсь час у Російській Православній Церкві.

22-го вересня, 1932 р. був прийнятий у склад духовенства Української Греко-Православної Церкви в Канаді, і в ній працює ревно та щиро, вкладаючи свої сили на її розвій і славу.

Більше часу свого життя провів у Саскачевані, в Гудів, Рама, Гронлид, Принс Альберт, а тепер — у Йорктоні. Одначе якийсь час працював у Алберті в окрузі Мирнам. Та й знають його в Манітобі, бо працював у громадах Підвинніпезького Округа, коли менкав у Тиндал.

От так і проминуло чверть століття о. Леонідові в праці для Церкви і на славу Божу. Нині обставини багато змінилися в Канаді і життя ставить менше труднощів. Особливо комунікаційні засоби значно покращали. Одначе не те було колись, коли він ставив перші кроки на ниві Христовій. Були великі труднощі. Було й багато приємних, світлих моментів, бо наші православні брати і сестри, глибоко привязані до своєї Віри й Церкви, виявляли нераз багато співчуття і любови до свого душпастиря.

Найбільше щастя для духовного працівника — це овочі праці, які так виразно помічаємо. Як то приємно бачити постуи у поширеної Церкви, в поглибленні віри, в виконуванні всіх повинностей з боку тих, кого священик навчав накликав до праці, заохочував до поступу в житті, до служби Богові в Його Святій Церкві та до праці для свого народу.

Маючи таку довголітню практику й великий досвід, о. Леонід зможе більш успішно працювати Треба сподіватися що дальші роки праці в нашій Церкві будуть роками обильних жнив посіву всіх щирих працівників її, в рядах якої віддано й щиро він собою жертвує. А Милосердний Господь завжди благословляє і кріпить сили тих, які цілою своєю істотою себе Йому на службу посвятили.

У ФРАНЦІЇ НАРЕШТІ Є УРЯД

Після усупення уряду прем. Мандес-Франса Франція була 19 днів без уряду. Новий уряд створено 22 лютого. Очолив його радикал Едгар Фор. Він заповів таку програму: 1. Ратифікація паризького договору про озброєння Зах. Німеччини; 2. надання частинної автономії Тунісові; 3. піднесення життевого рівня населення впродовж 3-ох років. — Сумнівно, чи в сучасній Франції проіснує який уряд аж три роки.

БЕЗРОБІТТЯ ЗРОСТАЄ

Наприкінці січня 1955 р. в Канаді було зареєстрованих 362,000 безробітних і коло 600.000 пошукуючих праці у державних бюрах посередництва праці. У федеральному парламенті відбудеться спеціяльна дебата в справі безробіття. — А покищо „дебатують" безробітні, де б дістати роботу.

ПРОПОЗИЦІЯ ПОСЛА І. ДІКУРА ПЕРЕПАЛА

Либеральний посол Іван Дікур з Ветгевіля 21 лютого зробив внесок, щоб Пшенична Рада дістала уповноваження відтягати фармерам вкладки до фармерських організацій при виплаті фармерам за пшеницю. Лібералі одначе внесок посла Дікура повалили 99 голосами проти 66-більшість з опозиції.

ПРОТИ ПОДАТКУ ВІД АВТ

На предмети люксусу (непотрібні „розкоші") наложений податок. До предметів люксусу зараховані й авта. Михайло Старчевський, консервативний посол з Онтеріо, заявив у парламенті, що авто є не люксусом, а необхідністю, і тому поставив внесок, щоб податок від авт був скасований.

МОЛОДЖ ПРО ПОВЕДІНКУ СТАРШИХ

В Шікаго 1,000 учнів середніх шкіл (гай-скуа) на зібранні обговорювали справу зростаючої злочинности серед молоді. Половина з них, себто 500 учнів висловили погляд, що коли старші будуть поводитися примірно, тоді їх діти також належно будуть поводитися.

УВАГА — СОДБОРІ, ОНТ.

Подаємо до відома, що п. С. Сорока є нашим уповноваженим збирати передплату на „Вістник" та поширювати видання Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Просимо до нього ставитися з повним довірям.

Адміністрація „ВІСТНИКА"

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА
ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

(Продовження)

Але в останній день праці сейму, 12 січня 1650 року король Казимир видав таки апробацію, що затверджувала права Православної Церкви. Київський Митрополій вертався й Єпархії: Луцька, Холмська та Вітебська, сполучена з Мстиславською, що вважалися тоді вакантними. В Єпархії Перемиський православному Єпископові вертався лише декілька монастирів, але по смерти тодішнього уніятського Владики він повинен був забрати собі всю Єпархію. Київському Митрополитові, на знак почести, давалося право передности Хреста по всіх його Єпархіях. Православним вертався всі Церкви, відібрані для уніятів, що мали бути їм повернені ще за короля Володислава IV, дозволялося відновляти погорілі храми."

16 січня король видав універсала, яким повідомляв усіх, що сейм затвердив Зборівського Трактата. Затверджує, але нічого не виконав: унія тав і позостається й надалі не знищена. Митрополит не сидів у сенаті... Поляки одурили всіх!

IV.

БОРОТЬБА ЗА ЗБОРІВСЬКИЙ ТРАКТАТ.

Тяжкою ціною, бо ціною річок крові, здобув Хмельницький Зборівський Договір 1649-го року, і він був безумовно занадто малою відплатою поляків за їх катастрофальну поразку. Але поляки, як показала найближча будучина, не думали виконувати постанов цього Трактату, підписаного на полі бою з необхідности, хоч козаки завзято домагалися його повеления в життя.

Відразу виявилося, що сам король, в наказу Папи, зовсім по-єзуїтському поставився до винсходіня підписаного ним Трактату: одне говорив і писав, а зовсім інше робів. Папа через свого Варшавського нунція гостро й енергійно запротестував проти Зборівського Трактату, і цим знівечив його, а з ним і спокій Польщі та України. Король став запевняти нунція, що Зборівський Трактат нестерпний. Наприклад, щодо місця українського Митрополита в сенаті, то „в Трактаті не зазначено, котрий саме Митрополит має дістати це місце в сенаті: православний чи уніятський". Згідно з Трактатом єзуїти виганялися з України, а їхні школи з Києва, але король заспокоював: „Єзуїтські школи буп'ять миль від міста"!. Очевидно, це не вішувало нічого доброго, і так справді й сталося.

У Варшавському сеймі 12 січня 1650 року зчинилася ціла буря, коли дійшло до Зборівського Трактату. Сейм змушений був таки затвердити Трактата, але всім було видно, що виконаний він не буде. Це сильно сполошило всю Україну, а Богдана змушувало шукати помочі в сусідів, в найперше — в царя московського.

На початку 1650 р., коли 16 січня король Казимир універсалом повідомив, що Зборівський Трактат затверджений, Хмельницький послав до нього посольство й листа з подякою за це затвердження, але додав, що Варшавський сейм не допустив Митрополита Сильвестра Косова на свої збори, і тим не дав змоги припинити релігійні непорозуміння, а тому козацтво знову просить, щоб, згідно зо Зборівським Договором, унія була конче знищена, а всі церкви й церковні маєтки, силою відібрані від православних, якими володіють уніяти в силу попередніх королівських привілеїв, були, по смерти їх, негайно повернені православному Духовенству, щоб не було жодного роз'єднання в Православній Вірі."²

На це король у травні 1650 р. неясно відповів між іншим: „Щодо унії, то Київський Митрополит говорив з уніятами в присутності Єпископів, а щодо Єпархій і Церков, то король уже більше зробив, як обіцяв."³. Звичайно це були голі слова та викрути, бож на ділі нічого зроблено не було.

Коли польське панство почуло про ці переговори Хмельницького, воно кричало: „Чи видано такої Хмельницький сміє вимагати знищення унії, і то від кого? Від короля католика! І король приймає такі посольства!"⁴

У грудні 1650 р. відкрився в Варшаві сейм. На нього явилося посольство Хмельницького, і знову домагалося того самого: **„Просимо, щоб унія, давня причина всього злого, була цілком знищена як у Короні, так і в Князівстві Литовському, й усі Єпископії, Катедри, Церкви були повернені, щоб панове уніяти надалі нічого собі не присвоювали лукавством та хитрощами, і щоб Віра наша не терпіла жодних утисків. Православне Богослужіння повинно відправлятися вільно по-старожитньому за своїми обрядами по всіх містах Корони й Великого Князівства Литовського.** Духовні й світські пани Римської Віри в маєтках, як королівських, так і дідичних, не повинні змушувати собі до покори духовних нашої Руської Віри, брати з них данину й десятину в церковних маєтків. Як буде знищена унія в Корні та в Великому Князівстві Литовському, то уніяти повинні негайно повернути неуніятам всі Єпархії, Катедри, Церкви, землі та маєтки, а хто виявиться непослушний, того за конституцією треба судити й карати жорстоко. Священики давньої Руської Релігії повинні користуватися такими ж правами, як і римо-католицькі, не підлягати світським законам, а військові не повинні займати в них стоянок. Просимо вернути до Львівської (православної) Катедри село Перетинське, з Галицький капітул село Куделів, згідно з привілеєм князя Льва, її основника.

Доносимо Вашій Величності, що український народ терпить великі утиски від панів духовних та світських. Просимо покірливо, щоб вони не мстилися. Коли ми з ласки Вашої Величности одержимо окрему Унію, то просимо, щоб і на цілій лінії наші духовні і вся Україна (Русь) були вільними при своїх урядах, щоб від уніятів не було жодного утиску, бо ж по чужих землях ніде не робиться такого утиску та переслідування Віри, як у нашій землі."

Тоді ж прибула на сейм депутація й від воєводи Адама Киселя, який вимагав, що треба заспокоїти Хмельницького, конче знищити унію. Кисіль писав: "Покликаюся на тих, що були зо мною разом під Зборовом: тоді відбулася безумовна постанова про знищення унії. Гетьман запорозький інакше й не хотів миритися, як тільки з умовою, щоб присягнули на це король та всі ми. Я ледве відхилив присягу й відклав знищення унії до розмов про це з Митрополитом. У Києві з великими перешкодами я допровадив справу до того, що питання про Віру стало питанням про маєтки церковні. Я пропонував розрізнення маєтків: щоб по померших уніятах маєтки діставалися неуніятам, а при живих — щоб неуніяти чекали, й тоді я мало не позбавився життя. А що дане й дозволене на сеймі, те не виконане. Простий люд хвилюється. Я завжди бажав і бажаю, щоб Україна була в одності з Польщею, але не бажаю, щоб вона ницилась. Коли ввесь народ встане на кпич проти унії, а проти народу стоять якийсь там десяток — другий духовних осіб, ради церков та сіл, — скажіть, ради Бога, що краще: віддати церкви й села, яких набереться не більше двадцяти чи тридцяти в тих Єпархіях, чи, ради цих церков, нехай тисячі костьолів будуть поруйновані!"...⁵

На ці вимоги козаків й на розсудливого листа воєводи Адама Киселя сейм надзвичайно захвилювався: „Ім не подобається унія, а нам не подобається схизма, — кричали подратовані пани в сеймі. Нехай відмовляються безумної науки свого схизматика, Патріярха, посяченого бусурманською владою, — нехай поєднаються з Західною Церквою, і назвуться правовірними"...

Кричали незадовільно про це так само й у сенаті: „Козаки домагаються **знищити унію, джерело й початок зла...** В угоду заклятому ворогові ми повинні насилувати своє сумління й ширити помилки. Унія українців з Римською Церквою установлена в національному сиподі й затверджена св. Отцем. Нехай так і лишиться!"⁶

Таким чином постанова Зборівського Трактату 1649 р., здобута великою українською кров'ю, підписана самим королем і затверджена сеймом, не виконувалась. Польща явно обманювала український народ, і не думала виконувати своїх приречень: унії не знищила, і пхала Україну в руки Москви...

Весною 1652-го року, по Білоцерківському трактаті, Богдан Хмельницький вислав у Московію нове посольство, і розпучливо писав до царя: „Позвалий нас, Государю православний, змилосердися над православними Божими Церквами й над нашою невинною кров'ю! Поляки нічого невиконують, про що з нами постановили: Святих Божих Церков, які обіцяли вернути нам з унії, не віддали, та ще обертають на унію. Вони завзялися викорінити Православну Віру в нашому народі, а для того зібрали на нас свої коронні війська. Вони насміхаються над Святинею, мучать православних християн духовного й мирського стану, і чинять такі жорстокості, що Вашій Царській Величності й слухати буде жаль."⁷

---

¹ Там само, ст. 203-204.
² Сборникъ Кіев. Ком., т. II ст. 75, 78.
³ Памятники Кіевской Коммиссіи, II 3. 9-18.
⁴ Н. Костомаріъ, II. 227
⁵ Н. Костомаріъ, II. 228.
⁶ Jakub Michalowski, 1864, 586—587
⁷ 1863, I. 211.
Костомаріъ, т. IH. ст. 6.

(Далі буде)

"Бо Царство Боже — не їжа і пиття, лише праведність і мир, і радість у Святому Духові" (Рим. 14,17).

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА Й КУЛЬТУРА"

місячних української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.

Адреса:
"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.
Winnipeg, Man. Canada.

ПРО ОДНУ БОЛЮЧУ СПРАВУ

(Рефлексії на статті п.п. Новоушицького і Гудовського).

Православні просять... толерації?

На сторінках „Українського Прометея" появились не так давно дві статті під заголовками: 1. „Про Схід і Захід" п. Є. Ляховича (N 33 від 12. 8. 1954 р.) — автор п. Новоушицький. 2. "Болюча справа" (N 33 від 19. 8. 54 р.) — автор А. Гудовський.

В цих статтях автори розглядають питання взаємин між Українськими Православною і Уніятською Церквами, питання, що особливо в останньому часі є справді болючою справою нашого національного життя.

П. Гудовський цілком правильно зазначує, що „взаємини між цими Церквами створюють у нашій національній спільноті просто трагічну ситуацію, що є загрожуючою сьогодні й приносе їм великі неприємності в майбутньому."

Далі автор даної статті пише, що „кожен українець-католик, чи православний повинен шанувати основи своєї Церкви і бути толерантним до догматичних особливостей другої Церкви, щоб не ображати релігійні почування людини одної нації". Інша справа — політичні потягнення будівної Церкви. Вони є дуже мінливі, залежать від обставин і церковних керівників, і за таких умовів можуть бути і шкідливими для національної справи.

Це ж стверджує і автор Новоушицький, кажучи, що не партії, а антагонізм і помежування на ґрунті релігійному є **основною** причиною внутрішньої боротьби поміж українцями".

„Ця релігійна нетерпимість і клерикалізм поділяли нас на парафіяльні гетта, в яких культивується релігійний сепаратизм і фанатизм, що заступають місце національної солідарности і соборности. Особливо активно проводить такий курс Українська Католицька Церква" — каже автор.

Автором належиться признання за те, що вони не обмежились констатацією цього сумного факту, але й показали первопричину цього лиха, показали хто саме викликує ту ворожнечу поміж українцями і за наслідки цієї антинаціональної роботи несе відповідальність тепер і перед майбутніми поколіннями та історією.

Загально відомою є інтенсивна підготовка Риму до нового "хрестоносного" походу на Україну в недалекому майбутньому для насадження там католицизму. Це так звана "католицька акція". В цю "католицьку акцію", на наказ Риму, включились активно українське уніятське духовенство, яке робить усе можливе, щоб учасниками того "хрестоносного походу" на Україну зробити і світських українців-уніятів — у ролі так званих "апостолів" і "апостолок".

Українська Православна Церква мусить боронитись

Зрозуміла річ, що за таких умов Українська Православна Церква мусить в якийсь спосіб боронитись. І не диво, що час від часу появляються в українській пресі статті-протести з боку поодиноких українців, автори яких відчувають біль з приводу отих нездорових потягнень Українську Православну Церкву, до якої ганди і нічим неопрадавдних нападів на Українську ПравославнуЦ еркву, до якої завжди належали і належать подавляюча більшість українців, проти підступних планів Риму, спрямованих до послаблення нашого національного фронту.

Засоби уніятської боротьби.

Згадані автори (Новоушицький і Гудовський) показують, в яких формах провадить уніятська Церква цю свою роботу:

1. Діячі уніятської Церкви в своїх виступах намагалися скомпромітувати Українську Православну Церкву та її провід, а до нас, православних українців, застосовують такі „милозвучні" назви, як „нев'єдинені" „схизматики", „безвірники", „комуністи" тощо.

2) Намагаються ізолювати наших земляків уніятів в парафіяльні гетта, прищепити їм окремі традиції, неспівзвучні з ідеєю соборности.

3) Підтримують громадсько-політичні організації, що проповідують відокремлення уніятів від української нації.

4) Молодь свою виховують у дусі уніятської окремішности, а не національної соборности.

5) У безличний спосіб фальшують історичні події і факти з життя Української Православної Церкви на власну вподобу, а вірніше — на замовлення Риму.

6) Вербують для уніятської акції, кпім українців уніятів, окремих безхребетних, гнучкоших осіб серед православних українців, зокрема серед українських учених.

Автори пригадують часи інквизиції Вавтоломейську ніч, криваві розправи католиків з православною людністю під час „хрестоносних" походів; пригадують пацифікацію на західно-українських землях, нищення православних церков на Холмщині та Підляшші, „унійну акцію" на Волині, що відбувалася на очах панського нічше й численних католицьких єпископів, і врешті нагадують розправу католиків з православними сербами в Хорватії вже в роках II. світової війни, — розправу, що провадилась ніби в Ім'я Боже, а відзначалась нечувано для XX століття жорстокістю і диким фанатизмом.

Не говорімо півсловом

Заторкуючи побіжно, видане 2 роки тому звернення папи Пія XII до народів Росії, звернення, що образило нашу національну гідність, п. Новоушицький стверджує, що пляни Ватикану протягом століть і до наших днів є незмінні й **не збігаються з інтересами української нації.**

Бачучи такі нездорові та шкідливі для української справи політичні потягнення уніятської Церкви, п. Гудовський закликає в своїй статті говорити про них відкрито, і шукати виходу з цієї прикрої ситуації, прагнучи до упорядкування церковно-релігійного життя в межах нації так, щоб політичні наміри Церкви не були в протиріччі з інтересами нації.

Думки, висловлені авторами цих статтей, безперечно цінні, а факти загально відомі; їх годі замовчувати.

На жаль, автори сказали лише частину тієї прикрої правди, а дечого й не договорили. По-друге, автори не зробили конкретних висновків з даних фактів. Хто з-поміж українців є персонально відповідальний за переведення уніятської акції та її наслідки для української нації?

Яке має бути наше ставлення до уніятської акції? Чи маємо лише приглядатись до того, що на шкоду України робить, на наших очах, Рим через своїх єзуїтів і руками наших таки „павруцованих", чи маємо якось протидіяти цьому?

І якщо так, то в яких органі зованих формах має проходити наша оборона?

Ось на цих питаннях я хочу бодай коротко зупинитись. Що саме промовчали автори?

Коли вони зупинялись на уніятській акції, спрямованій проти православних сербів у Хорватії в роках 1941-45, то пригадали, що вона була урляновання напереді і переводилась у життя окремим тріумвіратом з найбільших достойників Католицької Церкви в Хорватії і світських осіб з оточення тодішнього архиєпископа Католицької Церкви А. Степинця, який очолював цей тріумвірат і давав напрямок у його праці. Він відповідає перед історією за нечувані в нашій часи злочини, довершені „в Ім'я Боже" над безборонною православною людністю Хорватії.

І нікому не вдасться змити невинної крови з його кардинальського капелюха, яким його удекорував Рим за цю ганебну працю. А як же представляється справа з католицькою акцією, спрямованою проти Української Православної Церкви і нас, православних українців?

Немя найменшого сумніву, що й ця католицька акцію. веде відповідний штаб, що готує кадри для майбутнього „хрестоносного" походу на Україну; плянує що плано і несе перед Римом відповідальність за її переведення. Ми поки що не знаємо членів цього штабу, але належно знаємо особу, що його очолює, — особу, від якої йдуть накази по цілому фронті цієї Протиукраїнської Акції: особу, що щедро сипле гріші для її переведення і до якої сходяться всі нитки з цілого світу, де лише є українці і де силою цього факту ведеться між ними на антихристиянська робота. Чому ж ми про це не говоримо? Коли можна доконувати такі діла проти нашої нації, то нехай нам буде вільно про них відкрито говорити.

Микола Муха.

(Продовження буде)

Маючи лиш одну стрілу, скоріше попадеш у ціль, ніж маючи сто стріл (Китайська мудрість). — Значення цієї думки: маючи в запасі багато стріл, людина стріляє недбало, надіючись на інші стріли, тому не може попасти в ціль.

КНИЖКИ НА ПРОДАЖ!

У кожній громаді треба мати:

ТРЕБНИК, ціна його (в оправі з позолоченим хрестом $6.50
АПОСТОЛ, оправлений — $5.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ — брошурована, $1.00
Кожний православний християнин повинен закупити собі:
Календар „Рідна Нива" на 1955 рік. Ціна його $1.00
На Піст треба мати —
Великий Покаянний Канон св. Андрея Критського. — Ціна $1.00 (неоправлений).

Замовляти в Консистогій УГПЦК.
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50
Редакційні часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

СОБОР

Нам уже відомо, що дата Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді установлена. Він відбудеться 28-29 червня, 1955 р. у салі катедри Пр. Трійці в Вінніпегу.

Собор — це важна подія в нашій Церкві. Важна тим, що на ньому збираються наші Владики, наше духовенство й наші вірні.

Але він важний і тим, що на ньому буде предложений звіт з праці Проводу Церкви — Владик і Консисторії; буде розглянена діяльність Церкви в усіх напрямах церковного життя, будуть подані здобутки та — що зроблено для поширення й погиблення віри серед нашого народу на терені її праці.

На Соборі будемо вибирати Консисторію, членів Дирекції Колегії й можливі інші комісії.

Там будуть предложені пляни нашої праці на майбутнє.

Тому, що Собор збирається раз на пять літ, то напевно тих справ буде багато. Будуть вони важні й цікаві для всіх; важні для нас, членів нашої Церкви, для братів і сестер Православних Церков поза Канадою, за всім, що буде на Соборі, особливо будуть слідкувати сусіди християни інших вір, інших — неправославних Церков.

Участь у соборі візьмуть члени нашої Церкви з цілої Канади. Прибудуть і делегати, уповноважені своїми громадами. Але прибудуть і гості, православні члени, з усіх усюдів Канади.

Делегати будуть мати право рішаючого голосу. Однак гості зможуть мати дорадчий голос.

Кожна громада УГПЦ має право і обовязок вислати делегата, або делегатів, у залежності від того—велика чи мала ця дана громада. Цього року будуть всі громади зарепрезентовані на Соборі. Вже відтепер будемо готуватися до Собору. Відтепер будемо плянувати розложення наших справ так, щоб, кожний, кому тільки можливо, міг прибути на Собор. Особливо делегати, вибрані громадами, подбають дане їм притолучення (мандат) сумлінно й точно виконати

Гостям завжди раді всюди. Гостей радо повитаємо й на Соборі. Не сумніваємося, що вони заздалегідь приготовляться, щоб належно бути на Соборі, щоб своєю участю його звеличати й надати йому ним поваги та величі, бо цього є достойна наша Церква.

„...нікому не злословити, не бути сварливим, лише тихим, і виявляти всяку скромність супроти всіх людей" (Тіт. 3,2).

З ЯКОЮ МЕТОЮ?

Читаючи „Новий Шлях" з 25 лютого ц. р., натрапив я на допис д-ра Я. Рудницького п. н. „Доба великих передруків" (До нашої видавничої дійсности).

В цьому дописі проф. Рудницький зазначує, що в українській літературно-наукові продукції на еміграції переважають передруки давніх творів над виданнями нових оригінальних праць. Дальше наведено ряд передруків з останніх років, а між ними й видання 4-томового „Кобзаря", в опрацюванні й за редакцією сл. п. проф. Л. Білецького. Про це видання проф. Рудницький висловився дослівно так: „Та й деякі, здавалося б, „великі" видання останніх часів, теж перероблені з давніших, мало або взагалі невідомих публікацій чи рукописів. Маємо на думці класичний приклад із академічним виданням „Кобзаря" Т. Шевченка в 4 томах (УВАН — „Тризуб", Вінніпег), який в основі був опрацьований проф. Л. Білецьким ще в Празі й надрукований частинно (1 том) там таки в 1941 році".

Стільки про видання „Кобзаря" редакції проф. Л. Білецького написав у своїм дописі проф. Рудницький. На перший погляд здавалося б — нічого особливого, але коли ближче приглянутися написаному, то бачимо, що проф. Рудницький несправедливо зачислив видання „Кобзаря" проф. Л. Білецького до „великих передруків".

По-перше, вищезгадане видання „Кобзаря" ніяк не можна зачислити до передруків, бо й сам проф. Рудницький пише, що тільки І-ий том „Кобзаря" вийшов 1941 р., у Празі — отож 3 останні томи вийшли в Вінніпегу. Аргумент проф. Рудницького, що „великі" видання останніх часів теж перероблені з давніших, мало або взагалі невідомих публікацій чи рукописів", ніяк не підходить сюди, бо відомим є, що проф Білецький опрацьовував окремі частини „Кобзаря" вже в Канаді — в Вінніпегу. Цим самим є право сумніватися відносно твердження, що вони „перероблені з давніших публікацій чи рукописів". Думаю, що коли рукопис хоч як був би давнім, то його з рацї давности не можна назвати переробкою, — тим більше, якщо він не був ніде надрукований. Знаємо багато наукових праць світової слави, які писалися десятками років, але ніхто не думав їх, при їхній появі друком, через це називати „давнішими". Твердження проф. Рудницького про „... мало, або взагалі невідомих публікацій чи рукописів" також є не цілком на місці, бо браклє йому певної логіки. Невідомим натомість є для нас те, чому п. проф. вважає, що перед виданнями якось певної наукової праці мусять бути відомі (кому саме? бо як авторові вони відомі хиба) певні публікації чи рукописи. Здається мені, що зовнішня завітка „великі" видання під адресою проф. Білецького також не на місці, бо в чому саме ота „невеличність" видання „Кобзаря" проф. Л. Білецького? Чи маємо ми крім цього видання, ще якесь інше, солідніше й науково глибше опрацьоване видання? Знову ж ні!

Д-р Рудницький пише про передруки. Це тема статті і про цю тему свідчить її наголовок. Але ясно, що „Кобзар" редакції пок. проф. Білецького — це не передрук, а друк з рукопису, коли йдеться про пояснення до „Кобзаря". Бо в цих поясненнях саме й суть справи і про них д-р Рудницький власне й пише. А коли це не передрук, а друк, то згадуючи про нього, д-р Рудницький згадує про нього взагалі не до теми, коли темою є передрук, а не друк, що більше, згадуючи це видання не до теми взагалі, д-р Рудницький цей друк назвав не . . „класичним прикладом" (!) „передруку". Ставить цей нелогічно уведений до своєї статті предмет у центрі своєї статті. Мається враження, що цей — на думку д-р Рудницького — „класичний приклад" „передруку" („Кобзар" ред. Білецького) є головним мотивом теми статті д-р Рудницького. Не можна визбутися враження, що власне й для цього статтяя д-р Рудницького була писана.

Накінець варто було б ще замітити, що якось так складається, що ця „критика" видання „Кобзаря" проф Л. Білецького д-р Я. Рудницьким у часі збігається з оцінкою сл. п. проф. Л. Білецького певними кругами. Недарма в едиторіяльній „Українські Вісті" з 21 лютого ц. р. в згадці про смерть проф. Білецького пишуть, що Покійник „в Канаді виявив . . . свое неприхильне становище до Укр. Кат. Церкви". Це „неприхильне становище" проф. Білецького до Укр. Кат. Церкви полягло мабудь лише в тому, що він був ширии православним і не хотів ради матеріяльних користей „воз'єднатися", як це зробили деякі інші православні вчені.

Не хочемо підозрівати, що ця атака могла б стати сигналом для якогось дальшого „походу" проти сл. п. проф. Л. Білецького. До речі, етика учить нас говорити „про померших або добре, або ніяк", — вже хоч пригадай при свіжій могилі.

Богдан Горгіца.

„ПОДВІЙНА" ЦЕРКВА.

„Українське Православне Слово" подає таку новинку: „В містечку Гохляйтен (Австрія) закінчено будову і освячено першу в Европі "подвійну" церкву розгороджену на дві половини, що з них одна католицька, а друга евангелицька.

Чи українські католики на подібне сусідство пішли б, коли вже не з евангеликами, то хоч з православними?"

Можемо запевнити, що з дозволу Риму пішли б, якби були певні, що незабаром вони що перегородку усунуть і з "подвійної" церкви зроблять одну — „з'єднану" з Римом.

НА ПЕРЕХРЕСТІ КАНОНІВ

Відповідаючи на статтю Т. Юрчика "Дозвольте не тривожити памятників", друковану у „Вістнику", о. М. Соловій у „Нашій Мегі" цікавиться справами канонів в Українській Греко-Православній Церкві в Канаді, а теж вткує її „демократію". Відомо, Рим завжди був і є проти демократії. А щодо канонів, то це власне Рим в теорії, а ще більше в практиці стоїть на перехресті своїх власних канонів. Один з прикладів: уніятському білому духовенству в Европі канони дозволяють бути жонатими, а в Канаді не дозволяють. Два протилежні канони в цій самій Церкві і в цій самій справі. Причина? Тактика пристосовування до терену ліяння. Католики — майстри в цьому.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 3. ВЕЛИКОГО ПОСТУ — ХРЕСТОПОКЛІННА

Ще так недавно, здається, святкували ми, Брати й Сестри, радісні дні Різдва Христового. Ще так недавно вода Йорданська освятилася. Але час не стоїть: минають дні, тижні, і Церква наша свята, неначе та мати дбайлива, що турбується добром і щастям своїх дітей, вже підготовляє нас наступними днями Посту Великого до гідної християнської зустрічі свята Воскресіння Христового.

Ось і в сьогоднішню неділю, що називається Неділею Хрестопоклінною, Хрест Святий Господній виноситься для всеземного поклоніння — не для чого іншого, як для того, щоб пригадати нам про нерозривний звязок Христа зо світлою постаттю нашого Спасителя. Для того, щоб, спогляданочи на дерево Хрестне, ми завжди памятали про Його спасенні для нас грішних муки і про трьохденне Воскресіння.

Вшановуючи сьогодні Хрест Христовий, памятаймо також, що це найкраще, найсильніша зброя в боротьбі нашого духа, в боротьбі з усіми лихими сторонами нашої людської натури.

Для християн усіх віків Хрест був є і буде дороговказом і символом спасіння, символом вибавлення від гріхів. Тому то в житті християн Хрест займає найпочесніше місце серед інших святощів. Хрест супроводжує людину від колиски до могили. Він прикрашує наші храми всередині і назовні. Він повинен бути в кожнім домі побожної християнської родини. Під хрестами спочивають в надії на воскресення всі ті, що відійшли від нас.

Від Хреста Господнього одержуємо так само найкращу підтримку в боротьбі за наше існування, за життя нашого народу, за життя і розквіт нашої Церкви. В часах особливо жорстоких переслідувань нашого народу безбожною большевицькою владою в Україні поставала так звана Йосафатова долина з тисячами, як оповідають свідки, великих хрестів, що з усіх усюдів повносили і поставили там сини многострадального українського народу, сповнені чистої святої віри, що животворною сйлою Хреста Господнього, через страждання Україна звільниться від тягару безбожництва.

Сьогодні Хрест Святий лежить посередині церкви укйтчаний. Сьогодні співаємо: „Хресту Твойому поклоняємось, Владико, і святее Воскресення Твоє славимо!"

Підійдімо ж усі, Брати і Сестри, з вірою до Нього і поклонімось Йому та Розпятому на Ньм. Нехай для всіх нас буде Він джерелом води цілющої.

Силою Чесного і Животворного Хреста Твого спаси нас, Господи.

НЕДІЛЯ 4 ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Євангелія Свята сьогоднішної неділі оповідає нам, дорогі Брати і Сестри, про одне із величних діл Спасителя — про зцілення тяжко хворого біснуватого хлопця.

Перед тим, як звернутися до Христа, батько цієї нещасної дитини просив помочі в апостолів, але вони не змогли уздоровити недужого. Не могли зробити того, що пізніше так легко їм приходило. Адже з книги Діянь св. Апостолів знаємо, що навіть тінь апостола Петра зціляла слабих. Знаємо, що помічним і чудодійним був сам одяг апостолів, а тут вони нічого не могли порадити. Чому це так?

Відповідь на це маємо в словах Христа, яш каже апостолам, що цей рід (духів нечистих) ничим не можна виганяти, як тільки молитвою і постом. Це мало означати, що апостолам тоді ще чогось бракувало в їхніх чеснотах. Євангелист Матей, оповідаючи в своїй Євангелії про це саме чудо Спасителя, додає, що апостолам-учням Христовим оракувало тоді ще й справжньої віри, оракувало певности, що іменем Божим вони зможуть зробити.

Велику силу, Брати й Сестри, має віра у Бога живого. Не даремно ж сказав Христос, що коли матимемо віру хоч би навіть таку, як зернятко гірчиці, то й горами зможемо здвигнути. Отже віра чудеса творить. Чи не справдилась ці слова серед нас, серед нашого народу? І то таки тут у Канаді? Чи відродження нашої рідної Української Православної Церкви не в тим чудом Божим, що сталося через кріпку нездолиму віру кращих наших одиниць, які до цього відродження змагали?

Так, Брати і Сестри! Хоч нашому проводові і всім тим, що бажали добра своїому народові, прийшлося вжити дуже багато зусиль, але те, що здавалось таким важким, для багатьох — навіть неможливим, здійснилося. Віра перемогла і подолала всі труднощі і всі перешкоди.

У висліді маємо свою рідну Українську Церкву. Славимо Бога в своїй рідній українській мові. Живемо своїм рідним церковним життям.

Бережімо ж, дорогі, це своє велике й святе надбання. Всі, як один, горнімось до своєї рідної Церкви. Завжди радо й щиро відкликаймося на всі її заклики й потреби. Памятаймо нашу мудру народню приказку, що „для кого Церква не Мати, для того Бог не Батько".

Прот. Б. Яковкевич.

ПІСТ І МОЛИТВА

„...помолившись з постом, передали їх Господеві, у Якого увірували..."

Дії Апост: 14:23.

Два могутні чинники подає Ісус Христос для побороювання всього злого; це е: піст і молитва. У Св. Письмі читаємо: "Рукоположивши ж їм пресвітерів по церквах і помолившися з постом, передали їх Господеві, у Якого увірували." (Дії Ап. 14:23.) За таким приміром апостолів послідували пізніше й Церква.

У першому столітті ще не було точно устійнених постів. Постьки християни спільно чи приватно-пригадано. Але вже з початком II-го століття введено обовязковий піст в середи й п'ятниці, щоб виявити смуток з приводу Христових Страстей, а разом з цим покутувати за свої гріхи. В 250 році встановлено піст у Страстний тиждень. В 325 році цей піст поширюється на повних 40 днів, в наміреині Великодної сповіді та зросту Церкви Христової на землі. Пізніше введено пости перед Різдвом Христовим, до роковин смерти св. ап. Петра і Павла, а 600 року встановлено піст перед Успінням Богородиці.

Піст — це е повздержність; вона має скріпити силу нашого духа. Тіло має всецілко підпорядковуватися душі, бо піст — це найкраща школа для вправ духа.

Піст означує Церква. У пості лучимо свої братерські взаємини між собою, як діти однієї сім'ї, як діти Св. Православної Церкви. Євангелія про Страшний Суд пригадує нам, що ці взаємини мають бути побудовані на заповіді любви й милосердя.

Читаємо в Старому Заповіті, як ізраїльтяни-постиаи, коли на них прийшла загроза катастрофи від безбожного ворога. Постом вони висловлювали свою радість, коли катастрофа щасливо минула народ. Естера пішла на авдіенцію до царя Артаксеркса, щоб рятувати свій народ від заглади, яку гар за порадою Амена вже підписав. Тоді вона приказала Мардохиеві: "Підм збери всіх юдеїв і постьте мене ради, — і не їжте, і не пийте три дні, ні в день, ні вночі, а я з моїми прислугами так само робитиму, а потім піду до царя..." (Ест. 4:16.).

Коли авдіенція увінчалася успіхом, то замість Мордохея повис на шибениці лукавий Аман. Тоді дальше ізраїльтяни проживали в мирі. На пам'ятку ізраїльтяни мають встановлене свято Пурім „Дні посту". (Ест. 9:31.)

Ось, який милий Богу піст, коли він лучиться з молитвою і постом. Ісус Христос піддержує ідею посту. Сам Христос постив 40 днів перед початком учительської праці. Він нас учить, що постом скріплюється сила молитви.

У Великому Пості нам треба більше, ніж звичайно, плекати духа молитви. Тільки свободний дух може піднестися в небесні простори. В днях Великого Посту чуемо здраз слова Ісуса Христа: „Не кожен, хто каже Мені: Господні Господні! увійде в царство небесне, але той, хто чинить волю Отця Мого, Який е на небі." (Мат. 7:21.) Такими словами кличе нас Ісус Христос до безнастанної боротьби з гріхом, в службі найвищої мети. Терпеливо підчинімся волі Божій, жертвуймо нашу молитву і піст на спасіння нашої душі і за стійкість наших братів у прадідній Православній Вірі.

Український Нарід завжди зберігав піст щиро, він розуміє що пост служить на піднору чесноті. Бо з постом йдуть добрі думки, добрі й здорові наміри, пожиточні ради, послух, чистота, спокій, лагідність, побожність, віра, любов і посвята.

"Коли ж постите, нехай не буде у вас, як у лицемірів, сумного виду." (Мат. 6:16.)

о. Кость Желішкевич.

Книжка, потрібна на Великий Піст

Маєм на складі **„Покаянний Канон св. Андрея Критського.** Це книжка потрібна для Богослужень в часі Великого Посту, голосно на „Поклони".

Її повинна набути кожна Громада нашої Церкви. Варто купити два її примірники.

Ціна $1.00 — Набувати в
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

В і д д і л М о л о д і

Родичі Святого Івана Хрестителя

Родичі св. Івана називалися Захарія і Єлисавета. Захарія був священиком і служив в Єрусалимській святині. А що Єрусалим був столичним містом, то і позиція, яку займав Захарія, не була звичайною. Бути священиком святині, яка була в Єрусалимі, міг той, хто відзначався особливішими здібностями.

Святиня в Єрусалимі була осередком релігійного життя ізраїлитян. Вона була славна тим, що була збудована після найкращих тодішніх планів, найкращими майстрами, з найкращого матеріялу.

Була вона величава підкожним зглядом. Будовано її руками тисячі людей; прикрашено найцінішими металями. Все, що найкращого й найцінішого мали будівничі, пожертвували на цю святиню.

Славною вона була й тим, що її започаткував, приготовляв, славний і побожний цар і пророк та псальмоспівець Давид, а вінчинив наймудріший з усіх його синів — син Соломон.

При такій святині служив священником Захарія.

Єлисавета походила з священичого роду й дістала найкраще виховання, яке в тих часах можна було дістати.

Чим славні Захарія і Єлисавета.

Про них оповідає святий Євангелист Лука, що "обоє були праведні (безгрішні) перед Богом"; обоє сповняли Божі Заповіді так вірно, так добре і так совісно, як тільки могли і знали.

Вони були щасливі. Господь їх благословляв любовю і спокоєм.

Праведні люди, які сповняють приписані науки Божі, Його заповіді, які живуть в спокою і любові, — завжди щасливі. Хоч часто люди тепер добачують щастя в достатках і світових розкошах, то дійсне щастя в тоді, коли наше серце спокійне і совість чиста; цей стан є тільки тоді, коли живемо так, як хоче Бог, і як цього навчає свята Церква.

Журба Захарії і Єлисавети.

Праведно жили родичі св. Івана. Працювали. Діяли надбане добро з ближніми. Святкували святі дні. Памятали про Бога. А все мали журбу: не було дітей у них. Тим вони були пригноблені.

Не маючи дітей, вони були опущені; їх вважали за грішників, за таких, що їх карає Господь. Це їх мучило, пригноблювало.

Вже й обоє постарілися і не сподівалися від Бога благословення.

Господь їх потішає

Бог завжди бачить праведних людей; їх благословляє, помагає й рятує їх у біді. Він вислухав молитов і просьб побожних Захарії і Єлисавети.

І дивним способом повідомив їх про те, що Він пішле їм сина.

Одного разу священик Захарія служив у святині. І з'явився йому ангел. Святий Євангелист Лука записав у Євангелії, „що затривожився Захарія, побачивши (ангела), і страх напав на нього".

Чому Захарія настрашився?

Він був священиком. Знав св. Письмо Старого Завіту і знав, що довгі віки не було пророків ані небесних посланців до його, ізраїльського, народу.

Але був свідомий того, що ангел з'явився йому з неба. І він напевне приносить дуже важну вість. І не помилявся.

Що заіщає Ангел?

Вість з неба була для Захарії дуже важна, весела і щаслива. Ангел йому звістив, що Бог пішле йому потомство. Єлисавета породить сина.

Одначе син той буде дуже славний і перед Богом, і перед людьми. Від самого народження він буде вищий, ніж другі. Той самий ангел йому виявив, що син його буде приготовляти людей на прихід Спасителя, який скоро має з'явитися на землі.

Ангел виявив ім'я того сина.

Ангел розказав цікаві речі Захарії. Це все для нього було нове, дивне й цікаве. Захарія довідався від ангела, що син буде називатися Іван.

А іван — це власне той, про якого говорили пророки. Вони й писали, що він буде післаний Богом. А Бог пішле його людям нате, щоб він розказав їм про Ісуса Христа та їх приготовив на його прихід.

Захарія, здивований, сумнівається.

Вість для Захарії, яку приніс йому ангел, була дивна. Він думав ... Думки одна за одною снувалися в його голові. Розумів, що неможливо тепер мати сина. А ще й такого сина славного, що мав би мати таке велике завдання, як оповідав ангел, — проповідувати про Ісуса Христа й приготовляти світ до Його приходу.

Захарія німіє

З народженням Івана Хрестителя зв'язані дивні явища. От Захарія занімів (стратив мову) перед його народженням. Ангел йому пояснив, що він не зможе говорити, поки народиться Іван. Це була кара за те, що він сумнівався в те, що йому звіщав післаний Богом ангел. Але кара ця була заключитися, і то незабаром, коли народиться Іван. Буде подвійна радість. Бог нагородить його й дружину Єлисавету потомством; а й він сам відзискає страчену мову, буде знов говорити.

Захарія спішить додому

Після скінчення Богослужения священик Захарія пішов додому. Там він здивував свою дружину Єлисавету. Вона немало переляклася, коли він прийшов і не міг до неї промовити ні слова.

Руками й знаками та письмом Захарія виявив своїй дружині, що бачив ангела і що той ангел йому розказав. Пояснив він і це, чому стратив мову.

Напевно обоє тішилися й з тривогою та гадощами очікуючи сповнення обітниці Бога, яку приніс їм небесний післанець.

Подібна подія.

Про народження Івана звістив ангел Захарії в місті Єрусалимі, в святині, де служив він як священик.

Той сам ангел був післаний, шість місяців пізніше, до маленького міста Назарету. У незамітній хатині проживала Діва Марія. Їй ангел приніс найвеличнішу, найкращу, найвеселішу новину: вість, яку будь-коли було принесено людині.

Звичайна людина

Люди звичайно сподіваються, що важну вість, славну, веселу отримають визначні люди, люди на високих становищах, славні, видні, що займають серед людей високе місце.

Пресвята Марія була бідна, однак дуже побожна, свята.

ОБХІД ДОВКОЛА ЦЕРКВИ

У більші свята чи при торжествах ходимо з хоругвами, образами Євангелією і хрестом довкола церкви. На самім переді несуть хрест. Далі — ті, що несуть хоругви, йдуть по два; за ними слідує образ чи образи (може їх бути кілька); за образом хтось з поважних, старших несе Євангеліо; за ними—священик, а за священиком люди.

По боках, рядом з процесією (хоругвами, Євангелією, образами, священиком), несуть запалені свічки.

У часі походу співають побожні пісні, священик читає Євангелії, окропляє водою. Люди йдуть поважно, ніколи зависоко, не розмовляють, не сміються, не розглядаються якуди.

Не можна в часі обходу стояти наболі. Дозволено це тільки немічним.

СПІВ.

Хто має голос і може співати, той має обовязок брати участь у співі. Бувають ті часті Богослужень, коли співає "вся церква" ,отже тут є нагода всім поспівати; добре мати молитовник, з якого співати, щоб вимовляти докладно слова пісень; а коли знаємо їх напамять, то й тим краще.

Співати треба не заголосно, щоб нас усі чули, і на нас зглядалися. Треба триматися з усіми; не вирватися, ні опізновватися.

Коли голос нечистий (подвійний), хрипливий, або крикливий, тоді треба мовчати. Богослужения мусить бути гарне, приємне, і таким воно буде тоді, коли буде чистий, приємний і мельодійний спів.

СИДЖЕННЯ.

Бувають лавки або крісла в церквах. На них можна сидіти, але тільки в моментах, коли не мусимо стояти, чи клячати. Стояти треба кожен раз, коли священик обкаджує церкву і людей; а також під час важніших частей Богослужень, а решту часу можна сидіти.

Сидіти завжди треба скромно. Не закидати ногу на ногу; не розвертатися; не хилитися на боки, ані боком сидіти; ми находимося в Божім Домі, перед святими образами, в присутности Бога, тож і мусимо стояти, чи клячати, чи сидіти з великою побожністю.

ПРИТЧА, ЩО ВІДНОСИТЬСЯ ДО НАШОГО ЖИТТЯ.

Ми мешкаємо на передмістю, що зветься ч а с.

Замешкуємо місце, зване з е м л я; а вона маленька цятка тимчасової матерії, що плаває у вселенній.

Одначе ми н а л е ж и м о до вічности. Наше дійсне, правдиве життя е там, і надвечір мусимо туди вернутися.

Л. Д. Ведергед.

Чому не прожитковий мінімум для священнослужителів?

В дуже поширеному в ЗДА журналі „Reader's Digest" вміщено надзвичайно цікаву статтю В. Говінга про матеріяльне забезпечення духовенства, яку й подаємо без скорочень.

„Сьогодні в більшості протестантських церков існує становище, яке повинно занепокоїти сумління мирян і примусити їх із соромом визнати: ми жалюгідно оплачуємо своїх священнослужителів. Ми хочемо, щоб вони провадили шляхетне життя, пристойно одягалися, жертвенно працювали, утримували свої родини, а в той же час даємо їм платню, яка цілком для цього недостатня.

Більшість із нас вважають пастирське служіння за таке, що вимагає жертв і самозречення, як зразка християнських чеснот. Це так, але біда в тому, що ми неровважно допустили до занадто суворого розуміння цих чеснот; значно суворішого, ніж це потрібно.

Із свого боку священнослужителі (а також і їхні жінки й діти) без нарікань приймають це наше недбале до них ставлення. І це в той час, коли будь-яка інша група населення, опинившись у подібному стані, давно домагалась би підвищення платні або оголосила б страйк.

Нещодавно одна група промисловців вперше звернула увагу на ці факти. Зібравшись на обіді, вони в розмові заторкнули питання церковні. Один із присутніх почав описувати бюджетові труднощі його парафії у великій околичній дільниці міста. Видатки були великі: церковне приміщення щойно відремонтували; кошти утримання будинка значно зросли; збільшено висоту вкладок на місійний фонд і т. д. „А тепер, — додав він, — ми підвищуємо платню священика в $2.900 до $3.400".

Хтось жартома запитав, чи це мав би бути прожитковий мінімум для священиків, але його жарт зробив вовсім інше, ніж він сподівався, враження, коли ще й інші присутні почали визнавати, що їх власні священики дістають менше, ніж $4.000 на рік.

Після цього вони вирішили зробити невеликий обрахунок. Священство — це інтелектуальна професія, але, звичайно, не було сенсу порівнювати заробіток священика із значно вищими заробітками юристів, лікарів чи інженерів. Натомість зацікавлені підприємці зробили список заробітків деяких своїх працівників, а до нього додали заробітки ще й інших: торгівців, урядовців, фабричних робітників. Священики стояли найнижче у цьому списку. Керовник кіно-театру і буфетник у заміському клюбі одержували за свою працю значно більше. Враженій цим, один з присутніх заявив: „Як ми всі кривдимо служивших Божих!"

І це правда. Краєва Рада Церков повідомила, що в 1952 році священнослужитель Конгрегаційної церкви одержував пересічну платню $3.313 на рік; Об'єднаної Пресвітеріянської — $3.709; Єпископальної — $4.391. Перетворюючи ці заробітки в „реальні" доляри, щоб порівняти купівельну спроможність заробітків 1939 і 1952 років, Рада знайшла, що дійсний заробіток священнослужителів зменшився порівняно з 1939 роком аж на 16 відсотків! А в цей же час, як свідчать дані Департаменту Торгівлі, заробітки інших груп населення значно зросли. Так, наприклад, купівельна спроможність державних урядовців зросла пересічно на 28 відсотків; працівників ремонтних і обслуговних фахів — на 38 відсотків; промислових робітників — на 46 відсотків.

В цьому — трагедія, викликана нашою байдужістю. Протягом періоду найбільш небувалого в нашій історії зросту американських церков, не було зроблено ніякої спроби узгіднити платню священнослужителів з гостро зросталим коштом прожиття. Інші представники інтелектуальних фахів підвищили свої гонорари; працівники установ і члени робітничих уній одержали підвищення своєї платні; промисловці й торгівці піднесли ціни. Чи ж може тепер хтось із нас поглянути на священицьку катедру і заперечити факт, що священик — забута людина?

Одна жінка сказала мені: „Звичайно, це все дуже прикро, але ж чи священик не дістає багато дечого безкоштовно?"

Подивимось. Звичайно священик дістає безкоштовно або майже безкоштовно парафіяльне приміщення. Часом йому не треба платити за лікарську опіку, зокрема тоді, коли лікар — член його громади. Він дістає 50 відсотків знижки на першокляcну подорож залізницею. Можливо, він має ще деякі невеликі вигоди, залежно від громади, але загалом на цьому привілеї його кінчаються. І нехай ніхто вам не скаже, як це пробувала мені довести одна жінка, що священики не повинні платити державного прибуткового податку!

Крім того, ваш священик платить із власної кишені за багато речей, що їх звичайний підприємець чи урядовець зараховує до службових витрат. Його авто — річ коштовну але необхідну — ледве чи можна уважати за предмет розкоші. Телефонні рахунки парафії завжди значно вищі, ніж у більшості приватних домів. Пастирські обов'язки стали на багато численнішими і скомпліковнішими за останні роки, а це вимагає від священнослужителя читання багатьох книг, журналів, газет.

Він мусить належно одягатися і займати гідне становище у суспільстві. Його дружина повинна утримувати зразкове господарство (не маючи, найчастіше, ніякої допомоги), а до того ще й відогравати активну ролю в парафіяльному й суспільному житті. Його діти мусять бути добре одягнуті і належно виховані й освічені; якщо ж ні — про це говорить усе місто.

Як же можна осягнути цього всього з пересічними заробітками священика? Дійсно, Господь мусить дбати про слуг Своїх, бо парафіяни самі про це не дбають.

Кілька років тому я прочитав нарис про священицьку родину в маленькому містечку Нової Англії. Це, справді — натхненна історія про відважну людину, його дружину й чотирьох маленьких дітей, дім яких променював любов'ю і щастям. Але родинний бюджет, що базувався на заробітній платні священика — 3.900 долярів — тримався тільки чудом.

Родина не мала забезпечення для медичної опіки, не мала коштів на освіту; не було призначено навіть суми для одягу. Жінка й діти носили часто подаровані друзями й родичами речі. Вона з дітьми рідко відвідувала парафіяльні обіди, бо не мала можливости видати потрібні для того 5 долярів. Одначе, того року вони якось знайшли 347 дляріь із свого обмеженого бюджету, щоб пожертвувати їх на церкву та різні добродійні цілі!

„Після 13 років пастирства, — зауважує автор нарису, — ця родина розвинула в собі внутрішній спокій, що дуже нагадує тишу в центрі урагану; вона трималася духовним забезпеченням на такому обмеженому бюджеті, що не дозволяв мати ані рахунка в банку, ані заощаджень, ані асекурації".

Дальші похмурі видяди стають перед більшістю священиків у зв'язку із старістю. Аж до цього року вони були виключені з опіки Соціяльного Забезпечення (тепер вони можуть бути охоплені цією опікою на добровільних засадах). Більшість церков мають пенсійні фонди, але їхня допомога дуже часто недостатня, щоб дати навіть скромне прожиття старшій неактивній священицькій родині.

Визначний виняток у цьому — це церковний пенсійний фонд Протестантської Єпископальної Церкви. Участь у ньому — обов'язкова для всіх парафій. Священик не платить до фонду нічого. Коли він залишає пастирську працю, його пенсія має висоту половини його річної пересічної платні за час його священства. Одначе, висота пенсії, не зважаючи на платню, не може бути меншою за 1,500 долярів на рік.

Більшість інших церковних пенсійних фондів менше ліберальні. Керівництво одного з них, що сплачує пересічно $555 на рік священикам-пенсіонерам та $290 їхнім вдовам, запитало минулого року своїх бенефіціярів, як вони живуть і дають собі раду. Відповіді були повчальні.

Священики заявили, що вони були задоволені із свого життя. Більшість із них доповнювали свою пенсію заробітками з різних випадкових праць, або виконуючи обов'язки заступників діючих священиків. Але запитані жінки і вдови розповіли інакшу історію. На запитання: „Чи після переходу на пенсію, ви із своїм чоловіком мали досить прибутків, щоб жити з належними виговами?" — біля 50 відсотків жінок відповіли: „Ні".

Висновок був такий: „Значна частина і чоловіків і жінок дійсно потребують не тільки грошей, а й достатніх умов".

Що ж ми можемо зробити, щоб дати священикові та його родині більш відповідне забезпечення? Звичайно, найбільш очевидна розв'язка цього питання полягає у тому, щоб забезпечити його належною платнею та достатнім пенсійним пляном. Але якщо ми, миряни, будемо чекати, що наші священнослужителі проситимуть нас про підвищення платні чи пенсії — це буде велика помилка.

„Священики не мають засобів здобути або гарантувати собі достатню платню, бо це лежить на свідомості громади", — писав один священик у журналі „Християнський Оборонець". Отже, „свідомість громади" — це ключ

до роз'язання нашої проблеми.

Ми можемо довідатись, скільки ми платили нашому священикові у 1940 році, скільки ми платимо йому тепер і, простудіювавши урядовий індекс Коштів Прожиття, відповідно підвищити його платню. Припустимо, що це неможливо зробити в межах теперішнього церковного бюджету. Сам священик найменше хотітиме діставати вищу платню за рахунок обмеження діяльности в інших ділянках парафіяльного життя. Але він добре знає, що тільки небагато парафіян не можуть дозволити собі трохи підвищити свої тижневі офіри для такої вартісної мети.

Та хоч би що сталося, ми можемо бути певні, що відданість священика його високому покликанню не буде коливатися з підвищенням чи зменшенням його заробітків. „Він раніше буде проповідувати Євангелію і їсти черствий хліб", — прирадне нам один із священиків, — „ніж не проповідувати і їсти коштовні страви".

Д-р Юстин Р. Ніксон з Колгейт-Рочестер Школи Богословія сказав: „Священики не шукають особливих привілеїв. Вони шукають тільки рівної із своїми братами в інших професіях можливости дати світові все, що мають найкраще. Чого вони хочуть і чого вони потребують — це рівности, рівности для священства".

(„Українське Православне Слово" ч. 1, 1955 р.)

ПОСОЛ ГОЛОВАЧ ПРО ДИСКРИМІНАЦІЮ ІМІГРАЦІЇ

Амброзій Головач, посол з партії суспільного кредиту, як і всі опозиційні посли, є за збільшенням еміграції до Канади; це потрібно тим більше, що багато канадійців емігрують до США. Посол Головач 18 лютого підібрав критиці міністерство імміграції за його „безпляновість" і „дискримінацію" нової імміграції. Свої заяжди він умотивував рядом фактів, наприклад: новий імігрант, хоч би й мав приписаний вік для старечої пенсії, то не отримає її, якщо в Канаді не мешкав 20 років. Таких прикладів пос. Головач навів більше. Він заявив, що такі вислови, як: імігранти „могли б змінити характер нашого народу" наносять шкоду справі включання імігрантів у канадійське життя (інтеграція) Натомість допомогла б цьому етична преса, якщо б уряд допоміг їй морально й матеріяльно.

Посол Головач належить до таких дітей старих імігрантів, які бажають, щоб нові імігранти були в кращому положенні, ніж були їх батьки-піонери.

ОЦІНІТЬ ВИ САМІ ТОГО.

Хто не робить помилок, бо взагалі нічого не робить;

Хто не спотикається, бо не ходить;

Кого ви легко розумієте, бо він нічого нового не каже, а повторяє ваші власні думки, і ви нічого не навчитесь;

Хто безкритично підлещує вам і навіть потакує вашим помилкам, бо йому не залежить на цьому, що ці помилки можуть вас згубити;

Хто з любови обіймає свого ближнього та нарід так сильно, що душить його в своїх обіймах, мов медвідь дитину;

Хто ніколи не падав і не піднісився, тож ви не знаєте, чи він піднесеться при найменшому упадку, і ви не є певні, чи можна полягати на ньому.

Два обличчя одного факту

В останньому числі „Вістника" була поміщена статейка Г. Карпишина „Між місією і авантурою". Автор наприкінці стверджує, що справа таємної поїздки митр. Шептицького до Росії перед 1. світовою війною тепер „викликала трохи складнішою".

Як на мене, то я тут жадного „ускладнення" не бачу. Д-р С. Шевчук в „Голосі України" з 14 січня волі вважати, що згадані поїздки митр. Шептицького в Росію "не було". Кажу: він волів так думати для добра унійської Церкви. Своє „побожне бажання", зрештою, він сам вважає за голословне, коли каже: „Правда, я також не маю 100 проц. стислих доказів на те, що згаданий вище епізод з життя Митрополита — це видумка". Це останнє застереження у д-р Шевчука свідчить корисно про те, що його розум не є поневолений бажаннями. І обережність тут не зашкодила, бо д-р Шевчук повинен узяти під увагу те, що унійська Церква офіційно потвердила факт згаданої поїздки митр. Шептицького в Росію.

Оце доказ. Накладом Централі Українців Католиків Канади в Вінніпегу видила циклостилева книжечка "Коротенки нарис історії української католицької Церкви", що її написав о. Степан Тарновецький. На стор. 58 там написано про митр Шептицького, що він „Навязує контакт з православними на Великій Україні, одиак через пильне стереження Росії листується з ними потайки (підкр П. С.)... По першій революції в Росії 1905 р. група російських католиків звертається до Митрополита Андрея з проїк і піддається під Його патронат. Від 1905 р. Папа Пій X та його наступники дивляться на Митрополита Андрея як на заступника інтересів унійної Церкви серед всіх східніх слов'ян. 1907 р. вибирається Митрополит в поїздку до Росії потайки під прибраним прізвищем Олесницького і навязує контакт з групами католиків на Україні, Росії та Білорусі". (підкр. П. С.)

Сказано „чорне на білому"! І сказано офіційно через унійську Церкву. Думаю, що після того д-р Шевчук сумніватися не буде Це щодо історичних фактів про потаємну місію митр. Шептицького на терені російської держави.

Інша річ тут — моральний бік справи. Д-р Шевчук, який строго обстоює етичні й моральні засади, вважає, що потаємно ширити унію — „вибирається до Росії з фальшивими документами" це саме, що „роздвоїти свою істоту, забути про карне право, про мораль і етику, яку проповідував іншим", що зрештою „світ .. дивиться погано на чоловіка, який входить до чужої хати задніми дверима, без відома господаря, та ще й відкриває ці двері витриком. Чи думаєте, що цю правду міг забути граф Шептицький? Ніколи!"

Але ж очевидно, що митр Шептицький не забув теорії права, етики й моральности. Але коли ціе теорії права, етики й моральности стояли на перешкоді в унійній практиці, то чи на думку д-р Шевчука, митр. Шептицький мав би відмовитися від виконування своєї унійної акції, чи як? Д-р Шевчук називає такого роду унійні таємні поїздки, як це в митр. Шептицького, „авантуричною подорожю" Він каже, що „світ дивиться погано" на такі „авантуричні подорожі".

Годі заперечити д-р Шевчукові, що „світ дивиться погано на такі недозволені способи ширення унії. Але треба мати на увазі д-р Шевчукові цю правду, що унію заводили й заводять тільки нечесними способами. Якби її заводили чесним способом, то унії взагалі не було б.

П. Скарпіковський.

ГІРКА БАРАБОЛЯ ПРИЧИНОЮ ХОРОБИ

Д-р Р. Гілтон з Албертійського Університету остерігає перед бараболею, яка має гіркий чи гіркавий смак, — вона може бути причиною поважної хороби.

Причиною гіркнення бараболі є кожне світло. Бараболю треба перетримувати в темним місці.

КНИЖКИ

ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В КОНСИСТОРІЇ Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Назва:	Стор.:	Ціна:
ТРЕБНИК, І. частина в чорній оправі з золотими витисками	340	$6.50
Той же Требник, неоправлений (брошурований)	340	5.00
АПОСТОЛ, на неділі і свята цілого року	232	5.00
Молитовник „Добрий Пастир", в оправі для старших	464	2.75
Молитовник „Приятель Дітей", в оправі, для молоді	125	1.00
Архиерейська Літургія й візитація — Митр. Іларіон	80	1.00
Як правити св. Літургію — Митр. Іларіон	48	2.00
Покаянний Канон св. Андея Критського	68	1.00
Служба св. Володимирові Великому (Хрещення — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук	18	0.75
Біблійні Оповідання Старого Заповіту — Прот. П. Мельничук	48	0.30
Коротка Наука Закону Божого (Ст. Зап.) — Архіеп. Ігор	171	.075
Що принесла Україні унія — Д-р В. Антонович	45	0.30
Чужа рука, або хто нас руйнує (унія) — Прот. В. Кудрик	110.	0.50
Життя Йосафата Кунцевича — Прот. В. Кудрик	208	0.50
Мілозвіоме в історії гр.-кат. Церкви Прот. В. Кудрик	190	0.50
Історичні матеріяли до справи унії — Прот. В. Кудрик	254	
Нарис Історії Християнської Церкви — Церкви — проф. Д. Дорошенко	154	0.50
Десять Біблійних Оповідань — Прот. С. В. Савчук	100	1.00
Азор — оповідання з часів Ісуса Христа — С. В. С.	63	0.25
Апологетика, або оборона Християнства (мімеограф)	48	0.15
Служби Божі Страстного Тижня (мімеограф)	106	2.50
Збірник Церковного Співу на нотах (Діяківський курс)	46	2.00
Служба Божа на 2 голоси, на нотах (мімеограф)	57	3.00
Церковні Пісні для академій, на нотах — Прот. В. Сльозар	21	1.00
Службова Божа на мішаний хор, на нотах — о. Е. Корольшин	13	1.00
Богослужбові Співи на Вечірні Відправи, народний спів	59	8.00
Великі Роковини, 20-ліття Юбілей УГТЦІК.	122	7.50
Протокол семого Собру УГТЦІК 1935 рік	224	0.50
Протокол Надзичайного Собору УГТЦІК (1951 рік)	90	0.50
Календар „Рідна Нива" за 1950 рік	102	0.50
Календар „Рідна Нива" за 1952 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1953 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1954 рік	334	0.50
Статут і Правила УГТЦІК в Канаді	334	0.50
Статут і Правила УГТЦІ в Канаді	40	0.25
Поминник померших — для родини	60	0.50
Українці і Їх Церква (в англійській мові)	28	0.50
	43	1.00

При замовленях від $5.00 оплачуємо пересилку. При замовленях до $5.00 долучити на пересилку 50ц. При замовленях від $10.00 даємо 10% спусту і платимо пересилку.

Повищі видання замовляти:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA

7 St. Johns Ave; Winnipeg 4, Man.

Прот. С. В. Савчук

ЄПИСКОПСЬКИЙ САН І МОНАШЕСТВО.

(Продовження)

Через напади половців, печенігів та інших кочових племен на східно-південні землі України, монашество там не могло закріпитися, патомість воно поширювалося дальше на північ, де в двадцятім столітті вже було не менше 41 монастирів у таких місцевостях: в Новгороді 20, в Новгородській окрузі 10, в Ростові 2, в Суздалі 4, у Володимирі 5.

Монашество в Росії так було розрослося, що цар Петро І, який дивився на монахів, як на таких, що „споживають чужі труди", старався його буйочий розріст припинити. Він заборонив основувати монастирі, а старі казав замикати, де лиш можливо, а їх церкви перемінювати на церкви парафіяльні. Він заборонив також вільний вступ у монашество, а Синодови наказав повести освідомлюючу акцію — з метою викорінення думки, - що нібито спастися можна тільки шляхом монашого життя. Не зважаючи на такі обмеження, на початку панування цариці Катерини II, в Росії було не менше 1072 монастирів, а в 1892 році монастирське населення начислило 42,940 людей, з чого 13,616 припадало на чоловічі монастирі, а 29,343 на жіночі.

Чим пояснювати такий зріст монашого життя в Росії?

Нема сумніву, що багато з монашествуючих вибирали цей спосіб життя з релігійних мотивів, але певне також і те, що чимало з них робили це з менш похвальних причин.

З одного боку, монашество являло собою образ побожного, євангельського життя, а з другого боку - воно було упривілейованою класою як під оглядом матеріяльного добробуту та забезпечення, так і під оглядом суспільно-громадських полегшень: звільнення від військової служби, від кріпацтва, від цивільних судів тощо.

Все це притягало до монашого життя не тільки дійсно релігійних людей, але також і тих, які бачили в монашестві спокійне, безжурне та вигідне життя А тому, що згідно з існуючою практикою, без постанов Соборів, лише монахи могли досягнути архиерейського сану, то до монастирів вступали також замолоді та з визначних родів особи, які бажали зробити карієру почерез Церкву. Подібно діється і в наших часах, коли деякі світські особи приймають монашество лиш тому, щоб успіх за тим стати єпископами.

В Росії, в половині сімнадцятого віку, майже дві третини всієї землі належали до церковних установ Ці землі були поза державною контролею, в наслідок чого по багатьох місцевостях був великий брак землі для решти населення. В цих часах кріпацтва (панщини) до патріярха належало 7,000 селянських дворів (родин), до архиереїв 28,000 дворів, а до монастирів 83,000 дворів, отже разом 118,000 дворів! Можна собі уявити, яке це було багатство на ті часи, та як воно мусіло притягати до себе не тільки тих, які хотіли посвятити себе на службу Богові.

Селяни-кріпаки, що жили на церковних землях, були у всьому підлеглі церковним властим, особливо від часу приєднання селян до землі, тобто від часу „указу", який заборонав кріпакам переходити від одного пана до другого. Які наслідки цього були як для самого монашества, так і для церковно-релігійного життя взагалі, це бачимо з ось такої цитати:

"Багатство переминало духовні власті у земних владик, занимаючи їх увагу замість святих мистків та людьми; воно втягало їх у світські справи, у рікнанітні спори й суперечки не-церковного характеру; відривало їх від релігійних обов'язків і церковних справ, і давало змогу до неробства, розкошів і бадьорливість, до навіть до неморального життя; приганяло в монастир не для монашого подвигу, але для безжурного й гультящого життя; було причиною упадку монашого життя і джерелом сліоку для народу". (Енцикл. Словар Брокгауза, Т. 38, ст. 709).

Впорядь до монашества, біле духовенство (тобто не з монахів) в з країни в Росії, головно в часах кріпацтва, було одне, пониження, і принижало до себе та в свої ряди тільки бідницьку клясу населення. При монастирях були бібліотеки і школи, монахи мали час і нагоду вчитися, і, як на ті часи, між ними були люди високо освічені люди и добрі теологи. Натомість біле духовенство було менше вчене, а часом і мало письменне, та бували випадки, що сільські священики відправляли богослужіння з памяти.

Очевидна річ, що коли приходилося вибирати єпископа, то освічені кандидати знаходилися найбільше, а то і виключно, серед монашества; до того ж монашество мало провід і повну контролю над Церквою в своїх руках*) отже мало рішаючий голос у справах вибору єпископів. І їх завжди вибирали з монахів, а коли знаходився кандидат з мирян або з білого духовенства, то він мусів перше хоч "про людське око", для форми, прийняти монаший чин. Є знані випадки і то зовсім недавні, що жонаті кандидати на єпископів брали розвід з своїми жінками, вступали в монашество і таки зараз отримували єпископські священия; а їх жінки ставали "сестрами".

Сьогодні відносини змінилися: біле духовенство в Православній Церкві, головно на Заході, нічим не стоїть нище, а то й перевищує монашество так своєю освітою, як і життєвою місіонерською практикою Не дивлячись на те очевидне, проти-канонічна практика, згідно з якою лише монах може бути епископом, дальше остається в силі.

Може хто запитати: Якщо практика висвячувати епископів з монахів не згідна з церковними канонами, тобто є неканонічна, то чи з цього слідує, що також епископи, висвячені з монахів, є неканонічні?

На це треба відповісти, що — ні; бо хоч ця практика сама собою і є неканонічна, то одначе епископи, висвячені згідно з нею, є канонічні. Щоб зрозуміти, чому воно так, треба перш за все пізнати, що таке канони і яка їх роля в житті Церкви.

Церковне законодавство знає два роди постанов: догми (також догмати, догматичні постанови) і 2. канони (також. канонічни постанови або правила). Різниця між ними така:

Догми відносяться до внутрішніх істин або правд віри, як, наприклад, наука про Пресвяту Трійцю; догми мають загально-обовязкове значення для всіх православних християн на всьому світі і є вони незмінні; вони позначені або вічні й абсолютні. Догми Православної Церкви були уложені вселенськими або всеосвітніми соборами.

Натомість канони відносяться до зовнішнього порядку в церкві, до її зовнішнього устрою, і вони є змінні. Отже канони — це те саме, що церковні закони. Вони говорять про дисципліну в Церкви, про устрій Церкви, про права й обовязки духовних і світських членів Церкви. Для кращого зрозуміння можна сказати, що канони — це церковний статут, призначений для нормування та регулювання тільки суспільної сторони життя Церкви.

У Православній Церкві канони уквалюють церковні собори. За давніх часів колій християнство ще не було так поширене по всьому світі, як тепер, та коли всеосвітні політичні відносини не були такі ускладнені, як в теперішніх часах, — відбувалися вселенські або всеосвітні собори, які складалися з представників усіх місцевих Церков і які й постановляли перші канони. Всіх вселенських соборів було сім, — останній з них — в 787 році християнської доби, тобто 1168 років тому.

За часів вселенських соборів відбувалися також помістні або місцеві собори, тобто собори окремих Церков, які укладали канонічні правила для своїх власних, місцевих потреб. Правила десятьох таких помістних соборів, включно з Царгородським Собором 880 року, про який головно й говориться у цій статті, ввійшли до Східнього канонічного кодекса з іменем соборних постанов.

Отож треба завжди памятати, що догми й канони - це дві окремі речі, яких не можна ставити нарівні, і не можна їх ототожнювати Бо догми відносяться до вічних правд віри і вони незмінні, а канони відносяться до зовнішніх справ Церкви, тобто до цієї суспільно-практичної сторони її, що покривається з принципами громадської установи; і тут інституція канонів є змінна.

(Дальше буде)

Релігійна громада є конечною для змінення Віри у Бога та для добрих діл. Тому Св. Письмо каже про перших християн, що ... . вони постійно перебували в науці Апостолів, у громаді і в переломленні хліба і в молитві" (Дії Апост. 2,42).

Василь Сімович про унію і католицизм

Професор доктор В. Сімович відомий український філолог. В 1921 р. в Ляйпцигу Евген Вировий видав „Кобзар" Т. Шевченка. В. Сімович був редактором цього видання. При чому він дав до нього свої особисті редакторські пояснення. Як уніят, В. Сімович де тільки можна було, своїми поясненнями старався „злагіднити" Шевченкове непримиримо — вороже відношення до католицтва й унії та його погляд, що католицтво й унія були головною причиною упадку України (див. вірш „Ляхам"). Але це „злагіднювання" в Сімовича — як визначного вченого, який не міг затаювати правди в її основах — мало свою міру. І нам тут цікаво почути погляди Сімовича (Австрія взяла для уніятів назву „греко-католик") на католицтво й унію в його поясненнях до „Кобзаря". Всюди найперше подаємо назви Шевченкового твору, а нижче наводимо в лапках дослівно думки В. Сімовича, висказані в поясненнях до кожного твору.

„Гайдамаки".

„Польські пани утискали народ панщиною, польський уряд не давав православній вірі ходи, насилу заводячи унію". „Причини Гайдамацьких повстань були економічного й релігійного (національного) характеру".

Як бачимо, Сімович не заперечує того факту, що для українців релігійна (православна) справа була тим самим, що й національна українська справа (Примітка наша — П. С.).

„Василіяни — це польська назва Василіян, уніятських ченців, що вдержували скрізь по Україні свої школи. Школи були досить добрі. З тому до них багаті люди (шляхта й попи) посилали своїх дітей. Тільки ж у них не то що не звертали уваги на національне виховання, а навпаки виховували у ненависти до всього, що українське (православне). Через те з тих шкіл виходило багацько відступників від рідного народу, ренегатів".

Звернімо увагу на те: Сімович знов підкреслює, що для народу українець — це православний, а православний це українець. А ославлені уніятські монахи Василіяни провадили чисто польську роботу й виховували зрадників України (П. С.).

Говорячи про Гайдамацьке повстання проти Польщі, В. Сімович каже: „...це повстання було дуже велике, бо підготовляли його Запорожці, і то на самій Україні в київських лісах (вони там по манастирях прикладалися чернцями, н. пр., у Мотриному манастирі)... Народ приучувався хмарами до повстанців..."

Як бачимо, українські православні манастирі були осередками оборони України, а уніятські монахи Василіяни були польськими патріотами" (П. С.).

Т. Шевченко пише: „ Неуніятів (православних — П. С.) Ляхи називали схизматиками". В. Сімович додає до того таке вияснення: „ Схизма (грецьке слово) — по-нашому розкол, що то ніби православні відкололись від одної церкви, католицької, як це розуміють католики; виходить, що по-їхньому всі православні — схизмати. А православних конфедерати (польська націоналістична партія — П. С.) не любили, вони тягли за уніятів руку".

У поясненні до розділу „Титар" у „Гайдамаках" Сімович каже: „Це натяк (Шевченків — П. С.) на великий погром православних у році 176, який учинили поляки вріз із уніятами".

Шевченко на прикладі муж православного українця титаря (церковного старости) Данила Кушніра показує, як поляки й уніяти знущалися над православними українцями (а інших юрім православних українців тоді не було взагалі, — уніяти мали себе за поляків). Шевченко цих „мук не перебільшує, а навпаки — показує їх у дещо лагідніщому світлі, ніж було в дійсності. Сімович каже: „Усі ці муки, то воно так таки й було, тільки Кушніра мучено ще білошими муками (живому спалено руки, обмотавши ключчи та смолою, відрубано голову і прибито на палю на очах народу), та замучено його за те, що сховав церковну дароносицю з наказу громади, яка не хотіла прийняти до своєї церкви уніятського попа. Тоді були великі переслідування православної віри на Україні. Польський уряд саме 1766 р. взявся було вряд із уніятами жорстокими засобами навертати православних на унію; в більшої були тоді окрема духовно-уніятська комісія, що за допомогою польського війська люто розправлялася з православними".

Значить, всьому початок давали уніяти на чолі з монахами Василіянами, яких Рим вислав ширити унію(а за неї — католицизм) в Україні збройними засобами й тортурами над безборонними українськими православними населенням. Ось який це був „хрестоносний" похід на Україну. Традиція монахів Василіянів у цьому зовсім понура. У н і ю п о л я к и н а к и д а л и с и л о ю у к р а ї н ц ю м. Боротьбу проти унії й католицизму українці вважали с в я т о ю. Про це Сімович пише так: (П.С.):

„...народ уважав усе гайдамаків своїми оборонцями, і війну зі шляхетським порядком, що їх полякам скрізь утверджували, та з унією, яку їм накидували, вважали святою".

П. С.

ФОРМА І ЗМІСТ РЕЛІГІЇ.

Зміст релігії — це: 1. Віра в існування особово-живого Бога, Творця всього видимого й невидимого; 2. практичне, безперервне здійснювання заповідей Божих в правдивому їх розумінні.

Форма релігії — це шляхи, якими виявляємо нашу віру в існування Бога, отже — обряд, та якими здійснюємо заповіти Божі (спосіб побожного життя).

Явні безбожники відкидають і зміст, і форму релігії. Тайні безбожники відкидають зміст, а тримаються тільки форми.

Але в нереальне становище ставлять себе ті, що хотять затримати зміст релігії, відкидаючи її форму (церковну, — бо інша не існує і не може існувати). Вони не знають, що Бог створив світ таким, що в ньому нічого не може існувати і бути пізнаним без форми. Ту таємницю складної будови світу збагнув грецький філософ Аристотель (4. вік перед Христом). (

Коли, з Божої волі, жадний зміст не може існувати без форми, то якже без форми (головно обряду) могла б існувати релігія?

О. Боніта.

„Віра ж є здійсненням очікуваного і переконаність в невидимім" (Євр. 11,1).

Слідами терплячого Спасителя

Предметом наших духовних розважань під час Великого Посту бувають найчастіше спасенні страсті Христові. В світлі страстей Спасителя вчимося цінити наші терпіння і на цій дорозі осягаємо великі здобутки нашої душі. Терпіння може чоловіка піднести на небосяжні висоти моральної досконалости, але може кинути його в пропасть цілковитого знищення. Тільки терпіння з Христом і по Його взору робить чоловіка великим перед людьми. Хто не вміє терпіти, той не перейшов школи життя. Такий заломиться скоріше чи й пізніше, бо не здобуде найбільшої зброї до того, щоб стати побідником. Христос є царем страдаючих, а Його наука є найбільшим добродійством терплячого людства. Той самий Христос, що поїсля воскресне з мертвих і побідить жах осмерття, стане Царем побідників. Скаже хтось, що дорога терпіння є затяжка на наші сили; це — правда, коли на справу дивитися з чистого людського боку; однак на цій точці треба нам злучити природне з надприродним.

Без помочі віри нічого не вдіємо; навіть найбільші людські сили не подолають тягару болів і досвідчень. Чи є ще більший біль від Його болю? Біль має свої закони і права; коли терпливо їх страдаючим Христом, то хоч життя наше не буде свобідне від сліз, однак воно не буде домом плачу.

Будемо нарікати, однак наша скарга перемінюється в молитву. Молитва — біль, але — не розпука. Памятаймо однак, що не біль убиває, а тільки розпука; не сила зберегає чоловіка при життю, тільки віра.

Історія чоловіка міститься в трьох словах: родимося, терпимо, вмираємо. Плач є першим голосом на землі, а войни послідним прагненням. Кожного без виїмку перестрашує гадка про смерть. Зовсім слушно, бо ж сам Господь Бог дав нам любов до життя. Навіть Спаситель закликає у терпінню: „Отче, якщо можливо, — нехай Мене минає ця чаша". Дехто думає що, віруючий не повинен відчувати ні болів, ані плакати по страті своїх найближчих. Усі люди терплять, та тільки ті вміють терпіти, що терплять з Христом. Наше земське життя є пасьом терпінь і болів, але це не є пеклом. А коли пеклом стане, тоді довися за руку страдаючого Христа. В часі Великого Посту, кожний, хто дійсно бажає жити життям, до якого ми призначені нашим Творцем, нехай з Вірою і Любовю бере участь у терпінні з Христом.

о. Е. Т. Приступа.

БЛАЖЕННИЙ АВГУСТИН.

1600 років минуло в листопаді 1954 року від дня народження цього світлого християнина, якому на ім'я Августин, признаний за Блаженного. Блаженний Августин, єпископ Іппону, був не тільки великим праведником, але й учителем християнської Церкви. Вирішились поганиства він вирішся кар'єри і наразився на переслідування. Коли пригадати собі часи, в яких цей святий муж жив і навчав, то не можна опертися думці, що наші часи, на жаль, щодо світогляду загалу, дуже подібні до тих часів, у яких жив і діяв св. Августин, — подібні протихристиянським способом думання більшости людства.

Ховаються перед Історією

Наша історія, світська й церковна, вписала до своїх сторінок дуже знамените слово „унія".

В тому слові прихована вся трагедія українського народу, яку він пережував на протязі минулих сотоk літ і переживає ще й тепер.

Унія — то меч, що розрубав по живому українське тіло. То чинник, що пхнув наш нарід на криваву й затяжну боротьбу з польською владою. То одна з причин, що змусила Богдана Хмельницького піддатись під Москву 1654 р Унія ослабила український нарід і тим вплинула на пізнішу долю нашої Батьківщини.

Відомо нам, як унія повстала, хто її творив і кому вона була потрібна. Знаємо також, як поляки її насаджували, як наш нарід боронився і скільки крови, в обороні своєї Православної Віри пролив! Все те ми знаємо. Унія пригадує нам і наше славне козацтво, якими всі українці слушно величаються.

А згадаймо, за що боролось козацтво? Який його клич?

Історія відповідає: **„За Віру Православну, за волю!"**

Козаки ніколи не оминали в своїх договорах з Польщею насамперед домагатись скасування унії, щоб „усе знов було по-старому" (Е. Вінтер: Візантія та Рим у боротобі за Україну).

Про унію той самий Е. Вінтер так пише: (ст. 73) . . . „Упродовж кількох століть папа намагався почасти насильством, почасти хитрощами підбити руську церкву під свою зверхність, але все це було марно. Глибоке переконання щодо чистоти східної віри, світськість римської єрархії, як і всіх її установ, вели до того, що панські спроби з нехіттю відкидались. Отже, тому що Русь із такою любов'ю трималась старовини ненавиділа папську сваволю, папі не лишалось нічого іншого, як удатись до справи з більшою поважністю й вигадати спосіб, щоб без прямого посягання на ту чи іншу віру доскочити сподіваної мети — й тим способом була унія."

Український народ унії не шукав, до єпископів, відступників від Православія, царався.

Слово „унія" постійно нагадувало всім, що уніяти — то поневолені Римом православні українці, подібне як тепер відбуваються всякого роду „добровільні" возєднання й приєднання з старшим братом для „радісного життя". Це слово історичне. Читач все з ним зустрінеться в історії й літературі. А коли так, то не вільно його викидати з ужитку. Чого ховатись перед історією?

А тепер вже уніятів чомусь ніби „нема", бо ці, що їх релігійна приналежність історично названа унією, вже починають називатися „католиками". Чи це не для того, щоб сховати перед молодшим поколінням, менше обізнаним з історією, свій відпад від Православія? Нехай собі ломає голову хтось з молодших, коли вичитає про уніятів. Де їх шукати? Хто вони такі? Може турки, татари? Українців уніятів „нема" — і кінці в воду.

При такому стані відступникам ніби легше брататись і з козаками, і з гетьманами, князями. Хоч вони були православними і вся історія України діялась під знаком Православія, новітні історики можуть це „правдомовно" заперечити „я довести", що це начебто неправда, що наші князі, гетьмани й козаки ніби то були „католиками", а не православними. Вони це робити уміють.

Отож, доцінюючи нашу історію, як вірного свідка нашої минувшини, не викидаймо з ужитку цього знаменного історичного слова „унія". Під цією назвою пала римський приймав під свою зверхність православних відступників-єпископів Терлецького, Іпатія й Рогозу, так була названа нова віра і так вона записана в польській, світовій і нашій історії.

Православний.

За властиві назви

Після видрукування статті „Уніяти" у „Вістнику" ми отримали лист, що не втратив своєї актуальности для загалу, і ми його наводимо нижче:

До П.Т. Редакції „Вістника" у Вінніпегу, Канада.

На Ваше листове бажання Редакція „Українського Громадського Слова" в Нью Йорку висилала свій журнал Вам на обмін, починаючи чис. 11, 1954. Тому, що Ви свого „Вістника" в обмін не висилали, Редакція перестала Вам висилати „УГСлово".

В лютому місяці ц. р. одержано від Вас „Вістник" чис. 3 і 4, 1955.

Нині висилали Вам „УГСлово' ч. 1, 1955, а далі будемо вже висилати нормально кожного місяця, негайно по виході.

Ваш „Вістник" подає дуже цікаві і цінні матеріяли, зокрема про унію і наших „католиків". Чомусь Ви вживаєте терміну католик замість уніят або грекo-католик. Ми вважаємо тих людей — українців уніятів, що називають себе католиками за фальшівників свого віроісповідання і тому беремо їх в знаки „ ", та інформуємо наших, читачів в цей спосіб, щоб знали, що **католики — це римо-католики а „католик"-уніят, або хай вже будуть греко-католики.**

Було б добре, як би й Ви до цієї справи так поставилися, а не суґестіювали українським людям православним і самі уніятам назву католицизм.

„Капля за каплею — довбає дірку в камені", так каже мудра приказка, то чому ж би Ви допомагали нашим папістам прищеплювати українцям чуже й шкідливе з національної рації ім'я: католик, католицький тощо. Правдою є, що в Галичині і розкидані по цілій Україні є одиниці українці римо-католицького віроісповідання (гл. „Українське Громадське Слово" ч 12, 1954, ст. 291-296) і ми їх мусимо як своїх братів українців любити і поважати їх релігійне переконання як і православних, уніятів, евангеликів і інших, але від уніятства до римо-католицизму далеко. Ми боремося проти наших окупантів, щоб зберегти свій нарід від денаціоналізації й асиміляції, а хіба Ватикан не денаціоналізує наш нарід для користи полякам, словякам, мадярам тощо? Через унію ми стратили мільйони наших людей на користь Польщі, Словеччини і Мадярщини та десятки тисяч кілометрів квадратових простору. Отож геть з ужитку термін католик для уніятів!

Стаття, власне студія у „Вістникові": „Духовенство й Церква за Б. Хмельницького" дуже цікава й цінна, просимо заслати нам всі ті числа попередні, де починається і продовжується та стаття. Варто що студію видати відбитково, як книжку, вона знайде читачів і дасть їм знання про минуле, бо особливо наша теперішня молодь про історію України таки мало знає, засмічує свій розум партійтературою, не знаючи рідної історії.

З правдивою до Вас пошаною

С. Зеркаль.

Господь у Родині

Син Божий може бути подарем кожної людини; Він може і повинен бути Головою родини.

У такій родині є любов, доброта, готовість служити і помагати іншим. Як гарно оспівав це наш народ у пісні:

„Де згода в родині,
Де мир і тишина,
Щасливі там люди,
Блаженна сторона..."

У такій родині кожна праця і кожне діло спрямоване на те, щоб були згідні з волею Бога. А родина, де Христос на першому місці, весела і щаслива.

"Таку родину „Бог благословляє, добро їй посилає", — так голосить ця пісня. Але чи ми стремімо до цього, щоб доми наші були християнські? Чи бажаємо все робити згідно з волею Бога? Коли відчуваємо труднощі, вагаємося, чуємо, що нам бракує сили — це знак, що не дуже намір згідний з Божою волею. Та ж Син-Божий сказав „Дана Мені всяка влада на небі і на землі". (Мат. 20:18.)

Він сказав також: „Без Мене не можете робити нічого". (Ів. 15:5.)

Зробім постанову, практикуймо, з свідомістю, що Спаситель є Головою, Провідником, Оборонцем нашої родини, нашого дому і завжди з покорою просім у Нього сили і помочі.

Коли Господь подає нам Свою силу, тоді в ній ми найдемо щастя і благословення ніщої родини.

Благословенний дім, благословенна родина — яке добро і щастя! З такого дому виходять чесні, побожні, моральні й культурні люди; вони серед звичайних і серед вчених, серед бідних і багатих, серед молоді і старших здобувають пізнання похвалу і перше місце. Тільки добрий, правдиво християнський дім є заборолом, охороною, забезпеченою перед ворогами нашого добра і спасіння.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

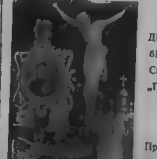

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі —
„ПРОВИДИНІЯ"
1914 р.
Просимо писати по ціни і інформації до:
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

В ЧОМУ СЛАБІСТЬ СССР?

Бригадир С. Г. Дюгорст був шефом Британської Військової Місії при советській армії в Східній Німеччині в 1951-1953 роках. Недавно він написав книжку „Близький контакт", оперту на своїх спомнках з часів його служби на становищі шефа місії за „залізною заслоною".

З цієї книжки ми подамо деякі спостереження цього автора, які свідчать про слабі сторони СССР, так як побачив їх автор на фактах.

Президент, вибраний „99 процентами" голосів, боїться народу

Дюгорст каже, що президент в Америці, чи премієр в Англії почувається цілковито, коли при виборах він дістане 60 процент голосів. А проте їх життя не загрожене з боку народу.

Натомість за „залізною заслоною", як подають офіційні советські комунікати, всі премієри і президенти вибираються народом майже одноду шно і дістають 99 процент голосів, а одначе бояться свого народу. Це доказ, що вони не є вибрані народом, а тих „99" процент — це вимушені силою голоси.

Тут перепоїмо Дюгорстів опис візити Берута, комуністичного президента Польщі, в Піка — комуністичного президента Східної Німеччини. Берут приїздив заключити „приязнь" Польщі зі Східньою Німеччиною. Звичайно, наслідуючи советський пропагандивно-істеричний стиль, Дюгрост насмішливо каже: „безсмертну приязнь". У большевиків приязнь усе „безсмертна". І ось коли Берут їхав до Лейпцигу, то всі головні шляхи для інших авт були замкнені. З широкого Німецького загалу ніхто й на очі не бачив Берута; так його з-перед очей ненавидячого народу ховали.

Заховавши з-перед очей слухачів, Берут у Лейпцигу промовляв до народу через голосник. Місце, де був голосник, було влаштоване низько, а слухачі були вижче. Це тому, щоб трудно було на випадок замаху — попасти в те місце, де промовляв Берут. У той час не було вільно нікому бути ні на дереві, ні в вікні, ні на даху. Це для безпеки Берута.

Коли Берут виїздив з Берліна, то для його охорони було змобілізовано 6,000 поліцистів, що берегли шляху, яким він їхав. Він залишив Берлін о годині 11 дня, але в місті й околиці ввесь комунікаційний рух був припинений вже о 7 годині ранку.

Все доказує, що віддаюй Москві Берут не має довіря до Східної Німеччини. А це загальніше — Москва не має довіря до всіх своїх сателітних держав. І це — за мирного часу. А на випадок війни це недвіря було б ще більше. Москва має очевидні причини для цього недовіря. Коротко: на випадок війни СССР не може числити на вірність сателітних держав.

Невдачі СССР по II. війні

Підставові для війни матеріяли — це: сталь, залізо, вугілля й нафта. Відношення продукції цих матеріялів представляється так: у 1955 р. в СССР: сталь — 44; залізо — 32; вугілля — 372; нафта — 72. Америка (разом зі своїми союзниками: Англією, Францією і Західною Німеччиною) вже на 4 роки раніше (1951 р.) продукувала більше: сталь — 134; залізо — 92; вугілля — 931; нафта — 311. Безумовно, до 1955 р. їх продукція ще значно зольшилася.

Дюгорст пригадує, що варто пам'ятати, що в 1951 р. сказав Сталін: „Ми є 50 до 100 років позаду поступових країн. Нашу відсталість ми мусимо надробити за 10 років. Отже, або ми виконаємо це, або вони нас знищать".

Сталін сказав це 24 роки тому назад. А тим часом не за 10, але за 24 роки СССР не надогнав мального сходу в продукції. При тому треба мати на увазі, що СССР дуже мало — що продукує для домашнього вжитку своїх людей; отже в СССР порівнюючи дуже багато затруднено людей у цій технічній продукції. Натомість Америка — навпаки: затруднює багато робочої сили для продукції домашнього вжитку, бо житева стопа ці населення дуже висока. Коли б — у потребі — Америка віддала стільки сил для тяжкої продукції, що тепер віддають большевики, то СССР залишився б ще дальше позаду.

СССР докоряє Америці, що по II. світовій війні вона дуже скорим темпом переозброїлася й озброїла своїх західніх союзників. А в тому самому часі СССР потерпів ось такі поражки: 1. Програна в грецькій горожанській війні. 2. Втрата Югославії. 3. Невдача в спробі усунути турків з-над Дарданелів. 4. Невдача в спробі опанувати перський Азербейджан, або хоча б позискати для себе Перську Республіку. 5. Втрата симпатій в боку жидівських сіоністів. 6. Невдача з блокадою Берліна. 7. Невдача в спробах позискати симпатії Східної Німеччини. 8. Упадок Комінформу. 9. Невдача в спробі опанувати Корею. 10. Неспроможність перешкодити в господарчій відбудові Европи. 11. Неможливість перешкодити в організуванню НАТО. 12. Невдача в спробах стати членом Зверду басейна Руру. 13. Невдача позискати симпатії Австрії.

А тим часом ідеєю Сталіна було: перешкодити в організованні оборони Західної Европи та відбудованні збройних сил Західної Німеччини.

„Модерний Святий"

Так називають Альберта Швайцера, недавнього лавреата Нобля, „одного з найбільших живих людей 20-го сторіччя". Славний концертовий органіст і вечий музиколог, філософ-письменник, професор богословія й проповідник,—у 30-у році життя рішає, що має проповідувати християнську любов ближнього, але треба її й практикувати. Тому студіює медицину і вже як лікар покидає сляву й блиск, і їде в африканські джунглі для боротьби з прокозою й іншими страшними недугами. Коротші й довші побути в Европі використовує задля церковних проповідей, учених доповідей, концертів, а дохід із них віддає на розбудову розпочатого діла.

Подані в цьому числі „Листів" уривки його думок ілюструють духову і моральну велич цієї людини. Ті уривки актуальні і для нашого суспільства, в якому також правда і відвага щирости часто роблять місце вигідним брехням і боязкій залежності духа; в якому мислення й переконання вибиваються організаціями й їх крикливою пропагандою.

В інакше підсоння входимо, отвираючи двері світу думок Швайцера. Пригадується із Франка:—„Я весь вік свій, весь труд тобі дав у незломім завзятті." Пише Швайцер:—„Тяжкий вантаж труду й відповідальности спочивав на мені продовж роки безупину. Я небагато мав із життя для себе самого, навіть не мав години, що їх хотів би віддати своїй дружині й дитині". І як радісне відкриття, добуте з власних душевних глибин, ставить Швайцер перед нами слова: — „Наша людськість вовсім не така матеріялістична, як глупі балачки це постійно утверджують. Я переконаний, що в людях далеко більше сили ідеалістичної волі, ніж це виливає на поверхню світу. Так як мало води бачимо в ріках у порівнянні з тим, скільки її тече під землю, так і ідеалізму, що стає видним, небагато в порівнянні з тим, скільки його ховають люди замкнутим у своїх серцях, невисловленим або ледве висловленим. Розвіяти те, що зв'язане, вивести підземні води на поверхню: людство чекає й тужить за тим, хто зможе це зробити".

(„Листи до Приятелів", ч. 1 23)

ЗАЛІЗНІ ЗАСЛОНИ И ЗАСЛОНКИ

Історія каже, що понуре середньовіччя скінчилося вже давно. Та виходить, що воно скінчилося в часі, а не скінчилося в просторі. Бо є такі місця, де воно живе й досі. "Християнський Вісник" (січень, 1955) приносить новинку п. н. "Перше Різдво на волі". Подаємо з неї уривки.

"Католицький еромонах Тома Куррета прибув з Перу до Нью Йорку, як втікач з католицької церкви і знайшов притулок в гурті інших втікачів. Коли в часі Різдва Христового ці втікачі по черзі читали другий розділ Евангелії від Луки і коли прийшла черга Курретові прочитати вірш 14-ий, то він з радости заплакав, як мала дитина. Він заявив, що це перше вільне Різдво він проводить і що у Христі він має велику радість.

Він провів 30 років свого життя в католицькому манастирі, а потім був настоятелем цього манастиря. Але немораль не життя монахів заставило його задуматися над своїм положенням. І після довгої внутрішньої боротьби вирішив залишити манастир. Нав'язавши знайомство з протестантськими проповідниками цього острова, однієї ночі він утік з манастиря і перебував між знайомими піруючими. Але недовго він тішився волею, бо пануюча там римська церква наказала поліції арештувати отця Куррета. Він був арештований і посаджений до в'язниці, в якій сиділо найбільші злочинці та грабіжники. Потім католицька церква запропонувала йому вибір за зломання монашого сану: суд церковний або суд цивільний. І отець Куррета вибрав суд цивільний. Бачачи щирість і невинність підсудного, суддя звільнив його і випустив з в'язниці. Куррета опинився на волі...

Група бувших католицьких священиків у Нью Йорку заявляє, що більше як 2,000 католицьких священиків і монахів мають намір залишити католицтво, але бояться, що вони не знайдуть опіки перед пімстою езуїтів".

Знаємо пекельні советські "залізні заслони", але коли читаємо про такі "залізні заслонки" в Перу, то також моторошно стає на душі.

„Хто думає, що він щось знає, то він ще нічого не знає так, як треба знати" (Кор. 8,2).

ПОШТОВА СКРИНЬКА

П. ШВОРАК, — НОРТВІЛ.

8 дол. після — й передплати отримали. Адміністрація щиро дякує. Нам приємно почути, що любите читати наш часопис. Щодо Ваших зауваг, то вони правдиві. Ми будемо робити в тому напрямі старання, — і то не тому, щоб у першу чергу здобути нових передплатників, а тільки — щоб перш за все задовольнити тих, що вже е передплатниками. — Сердечне спасібі за Вашу прихильність!

З листів. — „Посилаю 7 дол.; з того на пресовий фонд „Вістника" 50 п.; а за 6.50 дол. прошу прислати мені Требника, виданого нашою Церквою, якого я хочу подарувати до церкви в Толстой, Ман., з нагоди 70 років мого життя".

Іван Ратковський,

Не напитки, не витрата грошей на коштовні, часом зайві, а часом і шкідливі речі, на родинне свято, а — Св Письмо. Ліпсно, це християнський ювілей. Поздоровляємо — і кажемо: Подай, Господи, многих літ, щастя й здоровя.-Ред.

П. С-ич. — Чікаго.

У Редакції е лист Вашого приятеля з Чікаго. На жаль, Поштова Скринька запезеовавана тільки для наших передплатників. Тодо Вашого листа не хвилюйтеся, Друже. В Україні на 45 мільйонів православних до II. світ війни було тільки три з половиною мільйони унітів. Пи такому відношенні жадна богословська боротьба не загрожує. Вінімо, що унітяи в майбутній незалежній Українській Державі добровільно повернуться на лоно своєї православної Віри Православної. А щодо переношення релігійної справи на політично-національне поле, то це „страхи на лячи". Чисельне відношення унітів до православних е таке, як гудзика до цілого одягу. Не одяг пришпивають до гудзика, лише гудзик до одягу. Акцію унітів бачимо насамперед навіть там, де вони думають, що ніхто не бачить. Тепер уже майже всі інституції наші у вільному світі очолюють уніяти. Але — будьте певні — у вільній Україні буде вішати не так звернення як передусім тамтешні українці. А щодо загроз то тепер будуть пізнати про долю світу протестантської держави, а не католицької.

М. Шибінський. — Рибліж, ск.90 на передплату й пресовий фонд отримали. Від Адміністрації сердечна подяка!

З листів. — У „Вістнику" з 15 лютого 1955 р. на сторінці 14 я читав П. М. Борисенка, ЗДА.: Чи брат митрополита А. Шептицького був польським генералом і патріотом. Так було! Бо як пістоящина польської армії я з ним розмовляв у жовтні 1922 року. Тоді разом із Шептицьким був генерал Сікорскі, ген. Сосновскі, ген. Серда та кілька офіцерів нижчої ранги, це було в Тарнові в жовтні 1922 року.

М. Шибінський. — Ембрідж, ЗДА.

ЛЮБОВ У ПРАКТИЦІ.

Яке миле це слово любові! Люди бажають любови, за нею тужать, хотять щоб вона була між людьми, народами, в світі. І зовсім природно. Бо любов — це велика й важна християнська чеснота. І поручає Господь Бог. Він сотворив світ тому, що любить його і все це, що в ньому існує, а найбільше любить таки нас, — людей. На те дав Він багато докозів.

Господь любить нас і хоче, щоб про нашу любов говорили наші діла.

Люди часто хвалять, що вони любять ближніх, одначе їхні діла говорять про щось інше.

Ті, що не знають нікого, крім себе самих, ні з ким не стрічаються, нікого не запрошують до себе, самі ні до кого не ходять, часто навіть до найближчих рідних, це самолюби.

Ті, що не належать до якої організації, світської або церковної. — це самолюби.

Ті, що не читають ні книжок, ні часописів, це самолюби.

Ті, що належать до організації, але „забувають" платити вкладки, оминають підприємства, не йдуть на спільні обіди, чайні прийняття, а якщо й підуть і складають добрі датки тоді, коли повинні дати поважні жертви, це самолюби.

Ті, що боряться в організаціях за меншою вкладкою, за те, щоб не належати до централі, щоб до тої централі не посилати нічого а коли посилати то відченного, — це самолюби.

Серед християн має бути найменше самолюбства бо ж визнаємо науку Ісуса Христа. Ідемо за Його проводом, очнок того сліда так багато! Самолюбство, ця властиво брак любови, спричинило поділ серед християн і хто знає чи не й голоси, які є на протязі віків, щоб зєднатися, то ні голоси порожні звуки, бо бракує підстави до того єдиняя — любови.

Хочуть христиняни до церкви Матиметься Бога. Простаня Його устами А на практині він туже далекий від правдивого христиняства. Хлять христиняни то церкви але дати жертву на таку він „не може", а коли й дає, то найдрібнішу монету. Чи не сором цієї власти на таку увагу? А є самолюби, що навіть того не дають. Браком любови грішать люди коли вимагають щоб священики жили божим духом". Щоб не вимагали утомання, щоб собі вміли на працю і зробували прожиток, а в нетілі случаях в церкві так як колись апостоли, без винагороди.

Християни грішать браком любови, коли тверднть, що їм не треба Консисторії, які владик; або лиш був священик у церкві: похрестив, повінчав, і на тім кінець; вони не знають, не розуміють, що всяка організація мусить мати провід, — організація, яка хоче жити й діяти на користь справі.

Християни грішать браком любови, коли платять Дієцезіяльний фонд так, щоб не вріти, так, щоб лиш був знак. І бороняться на всі лади, щоб не дати поважної суми. Самолюби їздять найдорожчими автами, забавляються на модерній лад, домашну обстановку, господарство, будинки, машинерію мають наймодерніші, але дати щось на церкву, на богоробне діло, на пресовий фонд, на загальні потреби вони не мають, і бояться, щоб не дати.

Християни не мають любови, коли при всяких закликах провідних людей — працювати, давати жертви, себе посвячувати, — бунтуються, голосно виявляють невдоволення, та й інших вербують до своєї групи, щоб у гурті веселіше й приємніше було займати таке некультурне, недолішне й шкідливе становище.

Треба більше любови і треба її показувати на ділах, у практиці. Вона мусить бути безкорисна, правдива, щира, в усіх проявах нашого життя, повсякчас. Тоді життя буде приємніше для нас самих і для всіх, що з ними проживають та стрічаються.

Д. Скиталець.

ОТ ТАКЕ ШОСЬ . .

Після вчорашнього вечора (23 січня) я рішила поділитися з читачами думкою, якого враження хвилює не тільки мене. 23 січня ц. р. був ювілейний для нашої української кінофільми. Авдиторіюм у нашій залі у Вінніпегу кінофільм „Тріумф українського танку".

Звичайно, я — позчарована більшістю теперішніх кінофільмів - перша хожу вбрак любови. Але тим разом мій 5-річний син почув у першій же Богослужевий оголошення панотця про цей кінофільм і просив мене, щоб піти з ним.

Я ніколи не мала замірів тримати свою дитину осторонь від українських імпрез. Навпаки, я позчаю, що дитині треба змалку почати тягти дещо за все до своєї церкви і потім також на відповідні пізні імпрези. Тої я й гонімі вискладається вдесе „таке щось" і хіба цікавиться надовго. — коли вона вітє на хвилину до школи між чужих дітей, де чекає на неї чужий язик.

І тоді все те, що дитина знатиме про своє рідне українське буде подекуди для неї мов якісь спасіння. Така дитина не буде стрічена для нас Знано що й тоді буде тягти її на „цови" а ковбоями та до інших шкідливих забав, а однак десь глибоко в серці у неї навіки залишиться це рідне, що вона пізнає в дитинстві. І в один мент, у пригожих обставинах, усе це вийде наверх.

Сильно вірю в це, бо пильно й постійно слідкую за розвитком своєї дитини. І багато, дуже багато говорю їй про Україну. Боюсь, щоб дитина не пішла чужою дорогою. Тож Богослужень стараємось не опускати. Мій син привик до цього і любить бувати на них. Це вже стало його потребою.

Згаданим українським кінофільмом мій син був захоплений, і очаровний усім тим, що там бачив. І все повторяв: „Як гарно! Подобається!" Питав і мене часто, чи я це люблю. Та він бачив, що і я була захоплена. Зовнішня сторона кінофільму - правду сказати — бідненька була а з технічного боку. Однак вина в цьому не виконавців, а тих обставин, у яких їм довелося здійснювати свій не ликий задум. Тож на справу треба дивитися не зверху, а глибше — в саме серце. Побачила я це й відчула. Скільки праці, сили та здоровля положено там! Положено все, щоб дійсно осягнути такий справжній „ТРІУМФ". Це наш український ТРІУМФ. У ньому віддзеркалено духове багатство нашого рідного краю, і по великих просторах Америки й Канади в багатьох містах перед світом показано.

Подумаєш, — е у нас люди великі духом і серцем. Вони, та — на жаль — як завжди, такі люди прирічені бути бідними фінансово.

Просиділи ми з синочком на кінофільмі годин з чотири, а я тому годину навмисне очікували, щоб подивитися, чи збереться хоч трохи більше глядачів. На жаль, було їх душ сорок. Більше не було. А дітей? Дітей було може з четверо, — не більше.

Чи маємо після того право ми, родичі, нарікати на дитину, що вона відчуженається свого рідного і нас з ним? Адже ми самі тут повосимо вину. Справді, треба б на-

Православні Хрестики

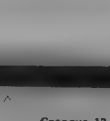

Хрестик з зашпильком (позолоченій) ціна $6.50
Хрестик з ланцюжком з 10К золота ціна $12.50
Хрестик з 14К золота, з ланцюжком з 10К золота, ціна $15.00
Замовлення з грішми просимо слати до

UKRAINIAN TRADING CO.
788 Main St., Winnipeg 4, Man

правитися, аби потім повесь-часі не вирікати на підчуження дітей, і не плакати. Треба празвичаювати дітей змалку до всього рідного, що дороге й близьке їхнім батькам. Привичаювати перш усього до рідної Церкви, до рідної школи, а також до рідних імпрез. І не треба боятися такої дрібниці, як це — що може все те завдасть нам ніякого „кишнього" клопоту.

М. Пилипчук — Вінніпег.

ПОТРІЙНЕ СВЯТО В СОДБОРАХ.

В пятницю 31 грудня 1954 року відбулися куми та знайомі п-ва Василя і Галини Ганіїв, щоб відзначити день народин господині дому. Це було потрійне свято: день народин, зустріч Нового Року і перехід господарів до новозбудованого дому.

Поруч безмірних хвилин зібрана громада не забула й на наші церковні та громадські потреби, бо зібрали на новобудовану церкву в Содборах 10 дол. і на Пресовий фонд „Вістника" 4.50 дол Зібрано зайнявся П. Боднар

Щира подяка всім жертводавцям, а іншим під розвагу, що при всяких нагодах треба дбати не тільки за скупу їжу та підкмелення, але щоб та кожна нагода принесла щось корисного для нашого церковного та громадського добра.

Присутня.

КОНФЕСІЙНИЙ ПРОЯВ У КОМБАТАНТСЬКІЙ ІМПРЕЗІ

Багато дечого висалося про імпрезу, яку 19 вересня 1954 року 4. станиця комбатантів у Вінніпегу влаштувала в память походу обєднаних українських армій на Київ. Були й спростування закидів. Вони заторкували військові справи, спосіб влаштування імпрези і таке інше. Мене особливо ці справи у цьому допису не цікавлять. Натомість я вважаю за конечне піднести одну „дрібну" справу, якої дискутанти не добачали, натомість ініціатори імпрези, а також учасники не могли її недобачити, чи можу точніше — передбачити.

Коли ініціатори імпрези вже заздалегідь оголосили про неї в пресі, то в тому оголошенні було зазначено, що на ній буде присутній один з достойників уніятської Церкви. І один з достойників цієї Церкви на згадній імпрезі, розуміється, був присутній.

Натомість в оголошенні не було згадано, що буде присутній представник Української Православної Церкви. Це не значить, що може ініціятори імпрези перед потанням оголошення просили Провід Української Православної Церкви про делегування такого представника. Ні, вони в цій справі до Проводу Української Православної Церкви, ані теж до кого з поодиноких духовних осіб перед оголошенням цієї імпрези зовсім не звертали ся. Звертатися тільки до уніятської Церкви. Тобто спочатку вони не мали намір запросити представника Української Православної Церкви.

Аж щойно пізніше, після видрукування оголошення, ініціятори запросили о. д-р С. В. Савчука. Запросили ... телефонічно. Запросили вранці, а імпреза почалася того ж дня ... попудню. Вибачте, але таке запрошення зроблене згідно з думкою приповідки: „Запрохаємо на дорозі, щоб ви не були й на порозі".

Чим пояснити цю дискримінацію православних, — ми знаємо: ця дискримінація є завжди і всюди в явній чи тайній формі. Не меше одначе залишається фактом, що згадана імпреза українських комбатантів, коли брати її з церковного погляду, мала вузько-конфесійне забарвлення.

Олександер Брик.

ВИКОНАЙМО ОБОВ'ЯЗКИ ЧЛЕНА ПРАВОСЛАВНОЇ ГРОМАДИ.

В демократичному світі до жодної організації людину силою не притягають. Ріде вона до них сама, звичайно, щоб з цього мати якісь приємності або задоволення. Прицьому приймає на себе певні зобов'язання.

І до нашої Церковної організації кожний приходить добровільно, без примусу, бо в ній знаходить задоволення своїх релігійних і національних потреб та прагнень до духовних.

Кожний член нашої Української Православної Громади свідомий і своїх обов'язків. Сьогодні ми нагадуємо про них.

1. Визнавати цілком всю науку Православної Церкви, що зберігала в святому Письмі, Св. Переданні, Правилах Апостольських та ухвалах 7-ми Вселенських як і 10-ти Помісних Соборів.

Незмінні й непорушні догмати, в головному таїнстві, спасіймати ми віру, безконечно. Змінним законам (канонам), коритись, доки життя Церкви не створить інших.

2. Бути діяльним, практикуючим, вірним. Постійно брати участь в Богослуженнях та в церковно-громадському житті творити добрі діла навіть для ворогів своїх. Дбати про добре ім'я української серед чужинців. Дітей своїх виховувати на стійких православних та свідомих українців. Пильнувати понад усе, щоб хоч один раз на тік приступити до Сповіді й Святого Причастя та одержати споживу духовну. Бути живою вітчизною тої істиної Христа Ісуса. Не зневажати й інших Святих Таїнств: хрещення, миро, священства. Зберігати церковні обряди та національні традиції.

3. Мати послух до Матері-Церкви. Коритися вказівкам Вищої Єрархії та Проводу Церкви. Допомагати священикам в їхній праці. Брати участь в зборах та виконувати покладені обов'язки. Турбуватись про матеріяльну підтримку Церкви, пам'ятаючи, що без цього жодна організація існувати не може. Кривдив, що можуть повстати в ній діяльности, перенісити терпляче.

4. Мужньо ісповідувати свою віру Христову Православну, цебто одверто свідчити про свою приналежність до Української Православної Церкви та працювати на з'єднання парафіяльного життя й підсилення його на найбільшу височеність. Достойно нести свій хрест, покладений Христом. Пам'ятати, що Христос, засновник Святої Православної Церкви, взяв на Себе найбільший тягар — гріхи всього світу.

Станьмо ж ближче до Голови Святої Церкви — Христа й прашоймо над розбудовою та зміцненням Його Тіла — Церкви.

Обов'язки православного християнина виконаймо гідно!

(Інф Листок ч. 10/1955 УПГромади св. Володимира в Содборах).

З ПОМИНКІВ НА „ВІСТНИК"

Гефорд - Пискліпені, Саск. Дня 23 грудня 1954 р. в церкві на Пискліпенях (біля Гефорд) настоятель нашого округа, о. Хомяк Олександер, відслужив поминальне Богослужіння за упокій душі бл. п. Івана Костюка По Богослуженні всі присутні з церкви були запрошені на фарму покійного, де проживають його дружина й діти. На заклик о. Хомяка присутні зложили $15.00, що їх призначено на пресовий фонд органу УГПЦ в Канаді „Вістник"

Зложили наступні парафіяни: По 1 дол.: І. Лишко із Гарбиш, В. Симчич, В. Лозовчук, Л. Ємзер, М. Федиш, пані Габриш, Он. Дроздз. Ст. Лесько, Ст. Бабич, із. Сметаник Дм. Симчич, Гр. Костюк, в Москалик; по 50ц.: М. Хомяк і Ст. Лесько.

Всім жертводавцям щира подяка, а покійному Іванові нехай Господь подасть „Вічную пямять!"

о. О. Х.

ВШАНУВАЛИ ЧЛЕНІВ ГРОМАДИ

ВОТЕРФОРД: — Зарид жіночого Товариства ім. Лесі Українки, Зарид і члени Української Громади, родина й приятелі, дня 20 лютого 1955 року вшанували несподівану 60-ліття уродин п-ні Марцелі Булькі і 37 літня подружжя п-ва Марцелі та Семена Бульків.

Учасники прибули несподіляно. Заслужені Ювіляти були дуже цим зворушені й приємно заскочені. Представники жіноч. Т-ва ім. Л. Українки й приятелі з Торонта вручили дарунки. Всеч. о. парох П. Поплавський коротко, але влучно ствердив, що особисті здобутки ювілятів — це тим самим здобутки і нашої Церкви, Церковної Громади, жін. Т-ва ім. Лесі Українки та СУМК-у, в якому їхній синодинаї є провідним членом.

Ювілейне прийняття-гостина було дуже приємне. Господарем цього родинного свята був А. Завальський, він же й зробив збірку на пресу, — $10.50: на „Укр. Голос"— $5.00, на „Вістник" — $5.50. Жертводавці: Кочан $2.00; по $1.00: А. Завальський, Д. Іванків, С. Дворник, З. Дмитрусь, І. Ганик, С. Булька, І. Гаврилюк; по 50 п.: К. Федорчук, М. Щербань, О. Бунт.

Д. Іванків.

Достойний Ювіляти — многих літ, а жертводавцям щира подяка. — **Ред.**

ПАРТЕМІЯ МЕЛЬНИК

КАГВИН, Алта.:—В пятницю, 24-го грудня 1954 р., відійшов у вічність Партемій Мельник, що був за життя одним із дієльних членів Української Греко-Православної Церкви в Кагвин. Алта Покійний народився 11 жовтня 1885 р. в селі Малятинці на Буковині. До Канади прибув 1911 р. В околиці Кагвин перебував від 1914 р. до останнього дня свого життя. Покійний щиро працював для своєї Церкви і понад 16 літ був головою церковної громади

Покійний залишив у глибокому смутку дружину Юстину, два сини — Василя, що є учителем в Монреалі Кве., і Стефана, що фармує в Кагвин. З ближчої рідні залишив два брати, одну сестру й два онучки.

Похорон відбувся 30 грудня 1954 р. Похоронено його на церковному цвинтарі УГПЦ. Похоронний чин відслужив о. П. Сапевич зі Смокі Лейк. Похоронне заведення Парк Меморіял із Лемонт взяло участь у похороні.

На сорок-денних поминках, після обіду, гості й родина зложили свої жертви на пресовий фонд „У. Г" в „Вістнику". Жертвували слідуючі: по $1.00: Георгій Соротський, Василь П. Войчук, Михайло Демчук, Михайло Шулько, Василь Палагнюк, Василь Чижевський, Стефан Мельник, Николай А. Мельник, Іван В. Гуцуляк, Іван Многолітній, Танаско Симидяк. Василь Радомський, Іван Вагіляк, Николай Т. Симидяк, Андрій Сидяк, Ілія Войчук, й Якім Матущак. Разом збірка принесла $17.00. З цього призначено $9.00 на „У. Г." а $8.00 на „Вістник" — $6.50..

Жертвували: 2 дол. Аяна Конопь: по 1 дол.: М. Гуцул (старший). Т. Палій, П. Керелюк, І. Король, П. Квасниця, І. Половик, В. Квасниця, С. Радиш, М. Король, Катерина Рудяк; по 50 ц. Е. Радиш.

Щасливого литинства і гарного зростання маленькому Якимові Лазареві, а всім присутнім на хрестинах і жертводавцям — на многі літа.

Приятель.

мові щастя й здоровля, а його родичам—поцюк з нього. Всім жертводавцям сердечна подяка! — **Редакція.**

З ХРЕСТИН НА ВИЩУ ЦІЛЬ.

Ню Торонто, Онт. — 23-го січня, Йосиф і Домка Гребейт окрестили свого синка Петруся. Кумами були Віллям і Делфін Гребейт з Виндзор, Онт. Обід відбувся в дідуся маленького Петруся, Івана маленького Петруся, Івана Мащука. По обіді були промови. Олекса Кашуя з Ошави згадав про наш „Вістник"; зібрано $7.85, з того призначено $2.86 на „Вістник", а 5 дол. на церкву в Ошаві.

Щира подяка жертводавцям і многих літ маленькому Петрусеві.

Гість.

Маленького Петруся і його родичів хай Бог має в Своїй опіці.

Редакція.

НАШІ ПРИЯТЕЛІ.

Наша Церква має приятелів багато поза громадами чи парохіями. До них належать:

В. Гавриш, Біссет, Ман. — Перезим коляду $5.00

Пані Марія Колачівська з Вермонту, Ілл. ЗДА. прислала від себе коляду 5.00

Також замовила два календарі.

Вона прислала також коляду від внуків: **Юрка 8 літ, Петра 2 роки і Андрія 3 місяці,** — Фещенко-Чопівських (нехай здорові ростуть бабусі на радість) 3.00

С. Возняк з парохії Гронлід-селедіна, Саск. переслав коляду, якої не зложив в часі Свят 2.00

Т. Михальчук з парохії Пено, Альберта прислав коляду впрост до нас, бо не був у церкві коли збирав її о. парох 2.00

Нам приємно про це подати до прилюдного відома; пишимося, що наша Церква здобуває собі таку велику любов її дітей, що вони їй помагають такими справді благородними вчинками.

Всі вони є взором до наслідування багатьох інших православних громадян у наших громадах та й поза ними.

о. Є. Г.

СПРОСТУВАННЯ.

В ч. числі в звітах від громад було надруковано що заступником голови в Фонт Вичам, Онт. — П. Король. ник, а має бути: П. Кулійчук. За помилку просимо простити.

Редакція.

КОЛЯДА

На Українську Греко-Православну Церкву в Канаді.

о. А. Тетеренко, Кадет, Саск. —І. Гацуляк і А. Козунь по 2 дол. По 1 дол.: В. Козунь, В. Козунь, І. Козунь, М. М. Козунь, Мих. Козунь, О. Козунь, Мир. Рудий, Парана Руда, П. Рудий, А. Дмитерко, М. Дмитерко, В. Звоздецький, А. Юзва, І. Юзва, Вол. Гудика, Марія Мельничук, Ю. Некоряк, О. Пікуш, Мих. Романиця, Д. Сірий, Р. Спільчак. Дрібними 75ц. Разом 27.75.

Громада (північ), Саск. — І. Д. Панчук 2 дол. По 1 дол.: Г. Вахняк, М. Вахняк, Н. Гринюк, Т. Гурський, В. Данилюк, І. Данилюк, О. Данилюк, Г. Добровольський, І. Івашнусь, П. Івашусь, М. Івашусь Л. Копач, П. Каштальванис, Р. Левицький, Г. Москаль, С. В. Панчишин, І. Панчук, К. Панчук, І. Письменний, В. Романюк, А. Рудик, Ф. Сень, М. Сметанюк, Г. Тачнопольський, В. Чорній, Р. Швець, В. Н. Шепбій, Вікторія Шепбій, пані П. Шепбій, К. Жук. Дрібними 1.00. Разом 33.00.

о. Іон Скакальський, Сондавн, Ман. — Ди. Білавчук 2 дол. По 1 дол.: В. Білич, Е. Халатурник. І. Ілюк, О. Соколюк, В. Ілюк, Г. Олексюк, І. Соколюк, В. Гошулик, О. Білавчук: Разом 11.00.

Арбака. Ман. (Св. Николая), — По 1 дол.: В. Давидюк, Гео. Ілюк, І. Деревянюк, І. Думенко, Т. Давидюк, Ф. Федорович, Т. Стефюк, М. Балюк. Разом 8.00.

о. М. Подольський, Сарнія, Онт. — П-во Харик 3 дол. Пані Кескенник і М. Гайдук по 2 дол. По 1 дол.: С. Куц, Р. П. Гаврилюк. Т. Сенциця, С. Губа, пані М. П. Гаврилюк. Марія Барбаза з сином, О. Стороженко. В. Сойко. Ф. Ліков. І. Зарічний, М. Барбаза. М. Чаговець. М. Добровольський, Р. Гаврилюк, В. Губаз (Чегак), Тамара Чорнапані Р. П. Гаврилюк, А. Сивий. І. Зарічник, а т. Новосад 2 дол. Дрібними 50 ц. Разом 28.50.

Прот. С. Герус, Громада св. Михайла. Вінніпег. — Ол. Шимбинський і Іван Фещук по 5 дол. По 2 дол.: Гео. Фотій, добр. Оля Дмитрів. Гр. Кукчук. пані Полович, Вол. Гавчук. По 1 дол.: пані Панчук. Марія Фещук. М. Гордійок. С. Мазурпак. О. Моргун. П. Калюшка, Д. Балашьний. В. Олокійчук, В. Мушик, Г. Фелелійчик, пані Демянчук. І. Маничленко, А. Москалюк, А. Зеділ. Гео. Марійн, В. Ілюк. Гео. Ілюк. Т. Мирончук. Гео Гробко, П. Ковичук, Марія Сорочан В. Шрабер, В. Капчинський, Н. Н. Дрібними 5.35. Разом 49.35.

о. М. Пяхолія, Атікокен, Онт. — Н. Н 1.50 По 1 дол.: І. Сандул, П. Кубіда. Роза Іваченська, І. Зобінка, С. Ольховецький, І. Українець, Н. Н. і підпис нечитний. Дрібними 4.25. Разом 13.75.

Су Лукаат, Онт. — Андрій Гусак 5 дол.

о. І. Куліш, Гленлон, Алта. По 1 дол.: Т. Українець, М. Костинюк, М. Костинюк, В. Спасюк, П. Лукаш, Р. Гусіс, Р. Орищин, А. Кіндрикевич, П. Бойків, В. Костура, І. Гарячка, Г. Спасюк, І. Ошуст, І. Кінчук, А. Боднар, Софія Волянська; О. Стасик, В. Мак, С. Филипчук, А. Котович, о. І. Куліш 3 дол. Дрібними 25 ц. Разом 29.25.

Боневіл-Лессард, Алта. — Ст. Якимчук 2 дол. По 1 дол.: Д. Денис, К. Ходинський, І. Некула, С. Слевінський, Ю. Гупкал, Ю. Осташик, М. Федюк, І. Ільчук, Н. Твердохліб, І. Чубей, Наталія Уляницька, а Мих. Сборський (Бівердам) 2 дол. Дрібними 25 ц. Разом 15.25.

Сенді Репідс, Алта. — По 1 дол.: В. Шимчук, А. Кріль (Ардмор), А. Федчук, П. Саравенський, Н. Карась. І. Воробій, А. Куницький, В. Карасюк, І. Кіш, Н. Болотюк, П. Галівода, М. Гуран, Д. Франчук. Дрібними 25ц. Разом 13.25.

Тирісь, Алта. — По 1 дол.: Іл. Боровець, Ю. Гишка, В. Гишка, Н. Ткачук, І. Запарнюк. Разом 5.00.

Порядки Богослужень

Катедра Пресв. Трійці

Української Гр.-Православної Церкви в Канаді

1178 Мейн вулиця, Вінніпег

Священнонастоятель

Високопреосвященний ІЛАРІОН Митрополит Вінніпегу і всієї Канади

Парафія: Всеч. о. Й. Юрківський

Порядок Богослужень

В ЧАСІ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

18 березня — пятниця.

10 год. рано — Св. Божа Рапіш Осв. Дарів. 7.30 вечер — Пасія. Сповідь.

19 березня — Субота 3-та В. Посту. Поминальна:

10 рано Св. Божа (Поминальна) 7.30 вечер. — Сповідь.

20. березня — неділя 3-та Посто — Христопоклінна:

9-18 рано — Утреня. 10-18 рано — Архиерейська Св. Божа.

25 березня — пятниця:

10 год. рано — Св. Божа Рапіш Дарів. 7.30 вечер — Пасія і Сповідь

26 березня — Субота 4-та Посту — Поминальна — 10 рано Св. Божа (поминальна). 7.30 вечер Сповідь.

27 березня — неділя 4-та В. Посту:

30 березня — середа:

7.30 вечер — Поодоня — Канон Андрія Критського.

9-та рано — Утреня. 10 рано — Служба Божа.

Телефон: Катедри 52-9046 Резиденція пароха 56-5373

о. П. САЦЕВИЧА

БЕРЕЗЕНЬ:

20. Неділя — Нижавин

27. Неділя — Смокі Лейк

27. Неділя — Борсейят

27 Неділя — Сліден. о. Куліш

30. Середа. Поклони. Смокі Лейк

о. А. ТЕТЕРЕНКА

БЕРЕЗЕНЬ:

20. Неділя — Нижавин

27. Неділя — Громада (над річкою)

Поклони св. Андрея Критського відбуваться в 7 год. вечері в тих днях березня:

1. Вівторок — Нижавин. 2. Середа — Брукеді. 3. Четвер — Громада (над річкою).

30. Середа — Громада (північ.)

Адреса: Box 47, Громада. Саск.

ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
БЕРЕЗЕНЬ:
20. Неділя — Дуфрост — Іст Сайдінґс
27. Неділя — Гомор — Паклярфілд
КВІТЕНЬ:
3. Неділя — Паклар Парк — Транскона.
10. Неділя Квітна — Сарто. Адреса: 7 Ст. Джонс Ave., — Вінніпег 4, Ман.
Консисторія УГПЦК.

ОКРУГА ВАЙТА
БЕРЕЗЕНЬ:
20. Неділя — Сандова
26. Субота — Вайта — Сповідь і
Служба Божа для дітей і молоді.
27. Неділя — Вайта — Великодня Сповідь.
КВІТЕНЬ:
7. Четвер Благовіщення — Стрко — Великодня Сповідь.
Арбака (св. Миколая) — Великодня Сповідь.
10. Неділя Двітня — Арбака (Петра й Павла) Великодня Сповідь
Консисторія УГПЦК.

о. Г. ВАСИЛІВА
БЕРЕЗЕНЬ.
25. Пяти. Сорокости — Радвей
26. Субота — Редвотер Шкільна молодь
27. Неділя — Редвотер
30. Середа Покложи 7 год. вечора — Ермемонт
Увага: Перед кожною відправою в 6 год. рано Вел. Сповідь. По відправі Катехизація з дітьми, а ро дичі приходять з дітьми на Богослуження
Box 128, Развей Алта. Тел 10.

о. ІВАНА МАРБИ
БЕРЕЗЕНЬ:
19. Субота — Гарленд (сповідь
20. Неділя — Гарленд
27. Неділя — Ревнер (сповідь)
28. Понеділок — Зелена (сповідь)
Сорокости
29. Вівт — Драй Ривер (сповідь)
Сорокости
30. Середа — Боян (сповідь)
Сорокости
Адреса: Стеблерт Ман

о. П. СТЕФІОКА
БЕРЕЗЕНЬ:
20. Неділя — Роза
27. Неділя — Гарденгтон
30. Середа Покложи 7-30 вечором
Адреса: Толстой Ман

о. В. АПОНЮКА
БЕРЕЗЕНЬ:
20. Неділя — Вакая
27. Неділя — Кадвор
Адреса: Пошт скр 4 Вакая, Саск

о. Ф. ЛЕГЕНЮКА
БЕРЕЗЕНЬ:
20. Неділя — Мейбридж
20. Неділя — Гаес. 7 год. Вечірня
Великопостна наука — Гаес.
27. Неділя — Глен Ендер.
УВАГА! З днем 1 лютого ц. р. обслуг священика переїжджий з Арран Саск. до Гаес, Саск. до нової резиденції. В резиденції телефону нема, а в конечних випадках можна просити контакту з священиком в телеф центрі — Гаес
Адреса Box 111, Гаес, Саск.

О. Л. В. ЛИЧИНИ
БЕРЕЗЕНЬ:
19. Субота — Сповідь і Причасти молоді — Йорктон
20. Неділя — Йорктон
26. Субота — Горнон, сповідь
27. Неділя — Райн, сповідь
КВІТЕНЬ:
3. Неділя — Йорктон (молоді)
7. Четвер — Благ Пр Д М — Мамела
9. Субота — Калдер
10. Неділя Квітна — Калдер
11. Понеділок — Йорктон сповідь
13. Середа — Сторновей, сповідь
14. Четвер — Йорктон — Страсти 7 год. вечора
15. Вел Пятниця — Йорктон винос плащениці
17. Великдень 12-та год. в ночі. В посвячення паски у Йорктон.
1-ша Кальвр. 7-ша Райт 5-ть Матеа. 6-ть Горгани 8-ма Служба Божа Йорктон
18. Світ Понеділок — Йорктон
19. Світ Вівторок — Райн
24. Неділя Томина — Сторновей
110 Велингтон ave., Йорктон, Саск. Тел. 796

о. ОЛЕКСАНДЕР ХОМИК
БЕРЕЗЕНЬ:
20. Неділя — Гефорд
20. Неділя — Вигнів — о Сл. Божій Конперт Т. Шевченке
25. Пящниця: в год. 8-ій рано — Сповідь і св. Причасть в Гефорд.
27. Медов Лайк — сповідь.
Кожний пятниці — Служба Божа Римо освячених Дарів, у Гефорд; Посилайте дітей до рідних і ведільних шкіл.
Адреса: Box 163 Гефорд. Тел. 55

о. О. НОВИЦЬКОГО
БЕРЕЗЕНЬ:
20. Неділя — Форт Вилиям
26. Субота — Сповідь шкільної молоді — Форт Вилиям
27. Неділя — Вест Форт.
Тел 3-8568, Форт Вилиям, Онт.

о. ТИТ ЯКОВКЕВИЧ
БЕРЕЗЕНЬ:
20. Неділя — Виндз (сповідь)
26. Субота — Едмор (сповідь)
27. Неділя — Едмор
30. Середа — Шіго, місто. Покложи В перших днях Вел. Посту від Понеділка до Четверга (включно) буде відправляти в Шіго місто Велике Повечірня з Каноном св. Андрея Критського; початок о 4 год. пополудні.
КВІТЕНЬ.
2. Субота — Шіго місто (Сповідь молоді)
3. Неділя — Шіго місто (Сповідь)
7. Четвер Благовіщення — Пасенюки (Сповідь)
9. Субота — Львів-Лисенко — (Сповідь)
10. Неділя — Фестаки (Сповідь)
14. Вел. Четвер — Шіго місто — Страсти 8 год. веч
15. Вел. Пятниця Вечірня й винос Плащениць. в Шіго місто 2 год.; Шіго полуд 4 год.
17. Великдень — Шіго місто Всенічна в 12 год в ночі і свячення паски; Шіго полуд Всенічна і свяч паски, год. 1.30; Виндз. Богослуж. і свяч. паски в 9-ій рано.
18. Світ Понеділок — Шіго полуд.
19. Світ Вівторок — Едмор
24. Неділя — Шіго Кушин
Адреса: Шіго Саск., Box 52, Тел. 21

о. БОРИС ЯКОВКЕВИЧ
БЕРЕЗЕНЬ:
20. Неділя — Тідор, місто (сповідь)
22. Вівт 40 муч. — „коло ріки" (сповідь)
26. Субота — Інсінгер, жодо Куцик (сповідь)
27. Неділя — „коло Купровських" (сповідь)
В перших 4 днях Вел. Посту, від понеділка 28/II до пятниці 4/III буде відправляти Велике Повечірня з Каноном св Андрея Критського, в Шіго-місто в 4-ій год. пополудні.
КВІТЕНЬ:
3. Неділя Інсінгер — Шіго (Сповідь)
7. Четвер. Благовіщення — Шіго полуд. (Сповідь)
10. Неділя Фолм Лейк (Спов)
9. Субота — Жучкин (Сповідь)
14. Вел. Середа — Тафіел (Спов)
15. Вел. Пятниця Вечірня в Пляшениця в хрущовищу з вишими громадами
17. Великдень — Інсінгет місто Інсінгер „Гайвей" Всенічна і свяч паски, в інших громадах свячення паски. Тідор місто — Богослужения в 9-ій год рано
18. Світ Понеділок — Пасіфікли
19. Світ Вівторок — Вест Брук
24. Неділя Інсінгер „Гайвей"
Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21

о. СТЕПАН ЗУЗАК
БЕРЕЗЕНЬ:
20. Неділя — Ватсон (Сповідь)
27. Неділя — Рама (Сповідь)
30. Середа Покложи о год 7-ій вечером — Ватсон.
Адреса: Ватсон, Саск.

о. ЕМАНУЇЛ ГОРГША
БЕРЕЗЕНЬ:
20. Неділя — Гилберт Плейнс — (Сповідь)
Четвер — Гретлю (Сповідь)
30. Середа — Гилберт Плейнс — Покложи 7-ма год. вечора.
Адреса: Гилберт Плейнс. Ман. Тел. 163

о. ОСТАПА ФЛЯКА
БЕРЕЗЕНЬ:
19. Субота — Ешава (сповідь)
20. Неділя — Вавлва (сповідь)
26. Субота — Драйтінг Ривер (сповідь)
27. Неділя — Роратон (сповідь) у першу, другу і третю неділю Великрй в Дауфін в год. 7 вечора.
Адреса: Дауфін, Ман. Box 1087. Телефон 4704

Прот. МИХ. ФЛЯК
БЕРЕЗЕНЬ:
17. Четвер — Заупок Літургія в Парист., год. 11 — Січ-Коломия
19. Субота — Заупок. Літургія з Парист. год. 10, Вечірня і Сповідь учнів Недільної Школи — год. 7 вечора — Вегревиль
20. Неділя — Св Причасть учнів Недільної Школи, Вечірня — год. вечора — Вегревиль.
24. Четвер — Заупок. Літургія в Парист., год. 10 — Вегревиль
26. Субота — Заупок. Літургія з Парист., год. 10, Вечірня і Сповідь учнів Недільної Школи, год. 7 вечора — Ту Гилс
27. Неділя — Св Причасть учнів Недільної Школи — Ту Гилс
30. Середа — Покложи, год. 7 веч.
31. Четвер — Заупок. Літургія в КВІТЕНЬ.
2. Субота — Вегревиль Заупокійна Сл. Божа, год. 10, Вечірня і Сповідь год 7 веч.
3. Неділя — Вегревиль Св Літургія год. 10:30; Вечірня год. 5-та.
7. Четвер Благовіщення Пр. Богор — Брудерґайм
9. Субота — Січ-Коломия. Сповідь учнів Недільної Школи — год 5-та
10. Неділя Цвіти. Січ Коломия
14. Страстний Четвер — Інісфрі
14. Стр Четвер — Вегревиль, Страсти 7 год веч
15. Вел. Пятниця — Винос Плащениці Вегревиль год 10-та рано; Січ-Коломия год 12, Брудерґайм год 1-ша; Ту Гилс год 6-та веч
16. Вел. Субота — Брудерґайм. Св. Літургія і свячення пасок.
16. Вел. Субота — Інісфрі, Свячення паски год. 7-ма веч.
17. Великдень — Воскр Утреня і Свячення паски год 12 ночі в Ту Гилс; год 4 рано в Січ-Коломия; год. 7 рано Св Літургія і Свята Літургія в Вегревиль
18. Світ Понеділок Січ-Коломия
24. Неділя Томина Ту Гилс

о. ДМ. ЛУЧАК
БЕРЕЗЕНЬ
20. Неділя — Лужани (Сповідь)
27. Неділя — Кагани (Сповідь)
КВІТЕНЬ.
3. Неділя Вишнівдон (Сповідь)
10. Неділя Цвітна — Андрон (Спов)
14. Вел. Четвер — Пено (Служба і Сповідь)
14. Вел. Четвер — Пено (Страсти 8 год. вечір)
Адреса Box 154 Вилнигдон, Алта Тел. 49

о. ЮРІЙ ТУРЖАНСЬКИЙ
БЕРЕЗЕНЬ
20-27 Неділі — Брендон
КВІТЕНЬ.
3 Неділя — Порядок ля Прейрі (Сп відь)
10. Неділя Цвітна — Брендон
14. Стр Четвер — Брендон, год 7 вечір Страсти
15. Вел Пятниця — Брендон, 2 год Винос Плащениці
17. Великдень — 11:30 Полуночниця: 12 год в ночі Великодня Сл Божа та свячення пасок — Брендон.; 7 год. рашку — Портедж ля Прейрі
18. Світ Понеділок — Брендон
24. Неділя — Брендон
ТРАВЕНЬ.
1 Неділя — Брендон
8 Неділя — Портедж ля Прейрі (15-22-29 Неділі — Брендон
Адреса Ул Неділя Лис Тел 282 Брендон Ман.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
БЕРЕЗЕНЬ:
20. Неділя — Вогда
27. Неділя — Оден
Адреса: Саскатун. 401 Мейн стріт

Календар Українських Свят
БЕРЕЗЕНЬ:
16 С 3 Свя. Євтропія, Клеоніка
17 Ч 4 Прп. Гарасима, мч. Павла
18 П 5 Мч Конона прп. Марка
19 С 6 Св. 42 муч. Амфілехія
20 Н 7 Н. Постут. Христопоклон.
21 П 8 Прмч. Євдокії, Теофілакта
22 В 9 Муч. Акакія, Олександра
23 С 10 Мч. Кодрата, Кипріяна
24 Ч 11 Софрона патр. Єрусал.
25 П 12 Теофана ісп. Григорія
26 С 13 Неофіта патр. Цариґор.
27 Н 14 4 Н. Посту. 40 Мучеників
28 П 15 Мч. Агапія, Апулія
29 В 16 Серапіона архіеп Новг.
30 С 17 Поклони. Мч. Мариам
31 Ч 18 Кирила архіеп. Єрусал.
КВІТЕНЬ:
1 П 19 Мчч Хрисанта, Дарії
2 С 20 Прп. Ософа в мон. св. Сави
3 Н 21 5 У. В П †Олексія ч. Б.
4 П 22 Свщмч Василія Анкир.
5 В 23 Прпвч Ніканора Печер.
6 С 24 Св Артемія Солунського
7 Ч 25 Благовіщення Прсвя. Богор.
8 П 26 Собор Арх Гавриїла
9 С 27 Св Матрони Солун.
10 Н 28 Н. Ц. Прп. Євстратія Печ.
11 П 29 Марка ев. Мч. Кирила
12 В 30 Прп Івана Лєств. Зосима
13 С 31 Прп Ігнатія чуд., Ігнатія Печ.
14 Ч 1 Прп. Героптія Печерського
15 П 2 Вел. Пятниця. Прп. Тита

о. П. ЗУБРИЦЬКИЙ
БЕРЕЗЕНЬ:
19 Субота — Заупок. Св. Божа
20 Неділя — Сарепа
26 Субота, поминальна Сл. Божа Крайґенд
27 Неділя — — Крайґенд
30 Середа Покложи в год. 8-ій вечора — Сарепа
Адреса: Лэк Ла Біш, Алта.

о. С. ГРЕБЕНЮК
БЕРЕЗЕНЬ:
20 Неділя — Принц Альберт
27 Неділя — Сембурґ
Адреса: 554-7 Ст Е. Принс Альберт

о. Е. Т. ПРИСТУПА
БЕРЕЗЕНЬ:
19. Субота — Айтуна
20 Неділя — Гудів
26 Субота — Габард
27 Неділя — Фенгуз
30 Середа Покложи — Айтуна
Адреса Box 143, Айтуна. Сэск Тел 37.

о. В. МЕЛЬНИЧУК
БЕРЕЗЕНЬ:
20. Неділя — Кейлена (сповідь)
27 Неділя — Давнінг (сповідь)
КВІТЕНЬ:
3 Неділя — Шипнінґ (сповідь)
7 Четвер. Благовіщення — Ісаас (Сповідь)
10 Неділя Цвітна — Кейлена
14. Четвер. Страсти — Шипнінґ 7 год. вечора
15 Вел Пятниця — Шипнінґ, винос Плащениці 3 год. попол.
Кейлена 5 год. попол
17 Великдень — Шипнінґ воскресна відправа точно хочеться о 8-ій год. рано. Свяч. паски: Кейлена 7 год; Гейріна в год.; Ісаас 9 год.
18 Світ Понеділок — Давнінг
24 Неділя Томина — Шипнінґ — (Проща)
Адреса Гейріна Гил, Алта.

о. П. ГИЦЬКОГО
БЕРЕЗЕНЬ:
20 Неділя — Ентуська (сповідь)
27 Неділя — Оквборн (сповідь)
Адреса Оквборн, Ман Тел 336

Церковний Устав

БЕРЕЗЕНЬ:
20 З Н Посту — Хрестопоклінна. Гол. 3 У€ 7. Ап. Євр. 4: 14-16. Єв. Марка 8: 34-38; 9: 1.
27 4 Н Посту. Гол. 8 У€ 8. Ап. Євр. 6: 13-20 Єван Марка 9: 17-31.
КВІТЕНЬ:
3 Неділя 5 В. Посту. Гол. 1-ий. У€ 9 Лит Ап Євр 9: 11-14. Єван. Марка 10: 32-45.
7. Відновлення Утреня: Єван. Луки 1: 39-49, 56. Літ.. Ап. Жид. 2: 11-18; Єван Луки 1 24-38
10. Вел. Неділя. У€ Матв. 21: 1-11; 15-17. Пс. Ап. Филип 4: 4-9; Єван Іоанн 12: 1-18

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., APRIL 1, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го КВІТНЯ, 1955. ЧИСЛО (987) 7

„РОЛЯ ХРУЩОВА ЯК КОЛОНІЗАТОРА АЗІЇ"

Під поданим заголовком „Українські Вісті" ч. 9 помістили статтю свого берлінського кореспондента. Провідну думку цієї статті подаємо за „Українським Словом" ч. 6 (Париж).

Як відомо, Совети почали масові переселення українців, білорусів та москалів до Казахстану (Азія) — на цілинні землі. Совети оправдуються тим, що їм треба заспокоїти що слабо заселену (казахами) частину Азії. В дійсності одначе ця форсована Хрущовим переселенча акція має на меті створити в Азії московську запору, зложену з слов'ян, проти Китаю, який устами Чу Ен Ляя вже відверто заявив: „Азія для азіятів". А тим часом велика частина СССР лежить в Азії.

До цих вісток треба б додати важну для нас звуагу, а саме, що Москва хоче „вбити два зайці разом": і колонізувати перемішаними слов'янами Азію, і разом з тим виселювати українців з України, а білорусів — з Білорусі.

ЖУКОВ НЕ БАЖАНИЙ В ЗДА

Не так давно през. Айзенгавер виявив був намір застановитися над можливістю запросити советського маршала Жукова до ЗДА на розмови. Одначе, після гострої атаки на ЗДА, яку Жуков зробив у своїй промові з нагоди 37-ої річниці советської армії, офіціяльні чинники ЗДА заявили, що през. Айзенгавер уже не має намїру порушувати справи запросин.

НЕВДАЧА МИТР. БОРИСА

Митр. Борис прибув до ЗДА, щоб управляти цею частиною російської Церкви, яка підлягає московському патріярхові Олексієві. Одначе уряд ЗДА відмовився продовжити митр. Борисові візу, і він мусїв вернутися назад до Совєтів. Уряд ЗДА став на тому становищі, що російська православна Церква, в СССР є залежна від комуністичного уряду, отже її представники заграничні могли б займатися такими справами, які нічого спільного з релігією не мають, на шкоду ЗДА.

НА ІЗРАЇЛЬСЬКО-ЄГИПЕТСЬКІЙ ГРАНЦІ БЕЗ ЗМІН

Відколи повстала молодя держава Ізраїль, на її границі з Єгиптом вже постійний неспокій. Останньо ізраїльські напали на єгипетську територію і вбили 37 єгиптян, а 30 поранили. У цих незгодах дехто добачує таємну руку Москви, щоб перешкодити єдності Близького Сходу в творенні спільного протикомуністичного фронту. Організація Об'єднаних Націй осудила Ізраїль за цей напад.

Скільки людей — стільки фіжних умів (Приповідка).

Прот. МИХАЙЛО ФИК

Уродився 11-го травня. 1907 р. в Гарленд, Ман.

Після закінчення підготовчих шкіл, записався на науку до духовного семінара Української Греко-Православної Церкви в Канаді й закінчив його в 1936 році.

Висвячений на диякона в Гарленді, Ман., 13-го серпня, 1936 р.

Священником став 26-го серпня того ж року в Розбурн, Ман., висвячений Владикою Архиєп. І. Теодоровичем.

За 19 літ праці в нашій Церкві трудився в Дроботі і Рамі, Саск.; дальше працює в Радвей, Алберта. Звідтам був покликаний на військового капеляна; відбувши ту службу в армії, він знов вернувся до праці на давнім місці, в Редвей.

У лютім 1951 році пізначений до парохії св. Івана в Онаві, де донині працює з великими успіхами

Має десятки літ добігає Впреп. о Михайлові у праці на ниві Христовій; були тяжкощі, незгоди й прикості хвили. Одначе він завжди спокійний, зрівноважений, достойно виконує обовязки душпастиря і завжди здобуває собі прихильників. Ніхто може похвалитися чималими успіхами й осягали для Церкви.

Дого великий досвід дає йому можливість щодня успішніше працювати для святої Церкви, на славу Божу і добро нашого народу.

ПРОГНАНІ КАТОЛИЦЬКОГО СВЯЩЕНИКА

У Москві перебуває католицький священик Жак Бісконет, звільнений, який відправляв Богослужения для членів заграничних дипльоматичних представництв. Тепер уряд СССР видалив його священика, без подання причин Свящ. Бісконет 7 березня прибув до ЗЛА і тут, між іншим, сказав, що „Богнапевно не є мертвий у марксистськім СССР.

З А К Л И К

ДО ВСЕЧЕСНОГО ДУХОВЕНСТВА І ВІРНИХ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО- ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ВІННІПЕГУ.

Оцим подаємо до відома всім, за благословенням ВПреосв. Митрополита Іларіона, що цього року відбудеться похід на гроби в неділю перед Вознесенням Христовим, себто 22-го травня, 1955 р.

Прохаємо всіх оо. Парохів заздалегідь оголосити це своїм парохіям, пояснити їм потребу цього згідно з нашими православними традиціями, і заохотити їх усіх, щоб вони, під проводом своїх оо. Духовних, відвідали гроби, щоб там помолитися за спокій душ у Божі спочинки, і виблагати в Бога для них найвищої нагороди, — блаженного життя в Царстві Божім.

Православні українці! У згадану неділю, згідно з церковним Уставом, ще співається „Христос Воскрес". Тож маємо священний обовязок, як навчає Церква Свята, звістити помеканцям пресвітлу й радісну вість, що Христос Воскрес. Це є та ціль, задля якої православні християни йдуть у той час на гроби молитись.

І ми, що пильнуємо бути гідними імени християн, пошануємо велику, розумну й дошільну постанову, вірні православній практиці й традиції, підемо також у той саме час на цвинтарі, коли голиться відлати пощану померлим. У цей власне день підемо всі разом, а не коли-инакше,—бо це наш православний день.

Вінніпег, Ман. 10 березня, 1955 р.

За Презилю Консистогії УГПЦК,
Мітр. Є. Гриценя.

ІЗРАЇЛЬ ВИКУПЛЯЄ ЖИДІВ З НЕВОЛІ

Жидівські організації в ЗПА в 1953 р. заплатили комуністичному уярдові Малайонини по 100 дол. за кожного жида, випущеного з-поза залізної заслони на еміграцію до Ізраїля. А тепер Совети хочуть піднести ціну до 2000-3000 дол. від одного жида, за дозвіл на виїзд із СССР. Таку вістку принесли 11 жидів, що приїхали з Мадярщини до Палестини.

Книжка на часі

Появилася з друку дуже потрібна для церков і Духовенства книжка п. з.

„ВЕЛИКОПІСНІ СЛУЖЕННЯ"

Вона містить у собі чини: **Пасії, Малого Повечірня Страстної Пятниці** (Канон про Розпяття Господне і пролач Богородиці) і **Надгробна Утреня в Велику Суботу.**

Ціна її тільки $1.00 з пересилкою.

Замовляти в
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА
ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.

(Продовження)

Звичайно, поляки чекали тільки зручного випадку, щоб Зборівський Трактат відмінити. Випадок знайшовся: 20 червня 1651-го року через зраду татар козаки були розбиті. І тут же під Берестечком польські політики й військовики радили, що далі робити з українцями, і, як свідчить Освенім, постановили: „Всю старшину й знатних бунтівників під меч пустити, а Віру Православну зігнести".[8] Але через рік козаки вщерть відплатили полякам за Берестечко Батіським боєм 29 травня 1652 року.

Домагання знищити ненавидженну унію й далі не сходило з вимог і планів Богдана Хмельницького та всього українського народу. У червні 1653-го року Хмельницький постановив ще раз вплинути на розум поляків і послав до короля посольство на чолі з Київським полковником Антоном Ждановичем. У козацькому листі писалося: „Просимо покірливо, щоб на будуче Його Величність король зволив зберігати Зборівський Договір, виданий Запорізькому Війську. Щоб наші українські Церкви й манастирі, згідно з правами їх, позосталися недоторканними з своїми маєтками, а унія щоб була знищена, як у Польському, Кополітстві, так і в Великому Князівстві Литовському."[9]

Від себе Ждановичі додав, згідно з з умовою в Богданом, ніби Хмельницький хоче їх віддати в рабство туркам, але вони, козаки, зостались би під королем, але тільки при умові, що король виконає Зборівський Договір і знищить унію.

Уже це викликало тільки велике обурення на зборі панів. Коронний гетьман Потоцький схопив булаву й крикнув: „Зборю зброєю я дам відповідь на ваші умови й вичавлю зимори!"[10]

Питання унії, взагалі Православної Віри заторкнув також і царський посол Богдан Репнін-Оболенський, що прибув до короля до Львова з Москви 20 липня 1653 р. Посол заявив, що цар готовий забути польські провини супроти ... коли король і панове Рада вернуть православним Церкви, що силою віднято їм унією, надалі не будуть переслідувати православних і помиряться з ... по Зборівському Договору."[11]

На ці вимоги відповіли повною ігноранцією Зборівського Трактату: „Унії король не може знищити без порушення присяги (?). Під Зборовом він нічого не обіцяв (!), щоб люди одної тільки Руської Віри, а не й уніти жили в Польщі... Причиною ворожнечі й повстань зовсім не Грецька Віра, яка в Польщі ... не була переслідувана (!), а заборона козаком робити свавілля, гребіжі та кривди в сусідніх землях, без чого козаки не можуть жити."[12]

Так поляки виконували свої писемні зелавні привечення, власноручно підписані королем!

Цього ж питання торкнулися й тоді на пізніш, при переговорах з Львівськими депутатами під час облоги Львова в жовтні 1655 року. Генеральний писар Іван Виговський сказав посланцям: „Місто Львів: знаходячись під владою поганів, буде засідя теоріти утиски, і католики не перестануть переслідувати нашу Православну грецько-руську Віру. А ми не попустимо, щоб наша Віра дебудь переслідувалась!"

І справді, львовяни добре це знали.

[8] Pamiętnik St. Oswiecima, str. 344. Див. ще „Arc. Hist.-Zapr. Pos." ч. III т. VI ст. 39.
[9] Пам'ятники Київської Комиссіи, III. 3. 54-56.
[10] Н. Костомарів, II. 77.
[11] Полное собрание законов Российской Империи. I 298
[12] Там само. 299.

Змушений Зборівським Договором, король Ян Казимир 12 лютого 1650 р. видав православним львовянам грамоту, в якій давав їм волю, вернув Катедри, Церкви та церковні маєтки православному Духовенству, і дав право вільного друку Львівському Православному Братству. А по Берестецькій поразці всі ці права були православним відняті,[13] хоч, коли король вертався з бою через Львів, вони вітали його з „побідою над ребелянтами..."[14]

Так починалась боротьба за Зборівський Договір. Хмельницький, своїм звичаєм, робив основну помилку: замість того, щоб послати на Варшаву збройні відділи, як голосно вимагало від нього військо, і говорити з королем та його сеймом гарматами, він послав тільки посольства й листи, а яких завжди „покірливо просив"... Результат був сподіваний: поляки нічого не виконали: унії не знищили, а Православне переслідували.

X.
НАСЛІДКИ ПОВСТАННЯ ХМЕЛЬНИЦЬКОГО В СПРАВАХ ВІРИ.

Зборівського Трактату, як бачимо поляки не виконували, і тільки шукали нагоди, щоб його зовсім знищити. Козацька поразка під Берестечком дала таку нагоду, і довела до нового Білоцерківського Договору 16 вересня 1651 року. Про Віру § 6 цього Трактату говорить так: „Релігія Грецька, яку сповідує Військо його королівської милости Запорізьке, також Собори, Церкви, Манастирі і Колегіум Київський повинні позостатися при перших правах згідно з старожавними привілеями, коли хто під час бувших смут випросив на власність який маєток церковний чи приналежний Духовенству, то таке право власности ніякої сили мати не може."[15]

Білоцерківський Трактат був винушений поразкою козаків під Берестечком, і він вертав Україну до того стану, в якому вона була до революції 1648 року, і чотирилітнє пролиття крови йшло на марне: унія була не знищена, права Православлю не дано. Польща була сліпа й фанатична, і сама пхала Хмельницького під Москву. Так і стало ся.

Умови, на яких Україна поєдналася в 1654 р. з Московією, говорили, що Духовенству забезпечуються недоторканими всі його попередні права.[16] Хмельницький подав цареві Олексію Михайловичу свої договірні пункти, які всі були прийняті, і в них 13 та 18 торкалися Церкви, а саме:

„13. Права, надані ізвічне князями й королями Духовенству й світським людям, щоб ні в чому не були порушені.

Государ звелів пожалувати: Бути по тому.

18. Про Митрополита мають згадати, як будуть переговорювати, і про те послам нашим дячий устний наказ.

Государ наказав і бояри приговорили: Митрополитові на маєтки його, якими тепер володіє, видати жалувану грамоту."[17]

Як бачимо, Хмельницький не звернув належної уваги на церковні справи в своїх договірних пунктах з Москвою, сподіваючись, що православний цар не буде тиснити Православну Церкву, а між тим недовга будучність показала зовсім инакше, несподівано. Правда, у них договірних пунктах Богдан Хмельницький мислив Українську Церкву, як Церкву зовсім від Москви незалежну, і сама Церква міцно обороняла свою незалежність аж до 1685 року, і була під зверхністю Патріярха Царгородського. Але життя показало, що Хмельницький в цьому основно помилився: не можна ж єднати народ, не єднаючи й Церкви.

Незадовго до своєї смерти, десь у літі 1657 р. Богдан Хмельницький скликав у Чигирині Козачу Раду, а на ній зробив перегляд усієї своєї праці. На цій Раді Хмельницький говорив між іншим і таке: „Відомо вам, браття, як під польським ярмом страждала Мати наша, Православна Східня Церква. Позбавлена свого Богослужения, утискувана латинством, вона мовчки стогнала... Нарешті відвідав нас Бог ласкою Своєї благодаті, і подав нам руку помочі, як колись Ізраїлю в Єгипті. І вернулося нам перше благочиння нашої Церкви, і звільнився від тяжкого й сороміного рабства народ український. Відомо вам і те, з якими трудами, шкодами, бідами й литтям крови сталося це визволення Православної Церкви й батьківщини від ладського ярма!... Хмельницький спокійно міг тепер сказати: „Нині відпускаєш" у церковних справах бодай для частини України. Він не передбачував, що одне ярмо в будучності зміниться на друге...

Богдан Хмельницький був людиною високо релігійною, охоче будував Церкви по Україні, і багато прикрашував їх. У своїм хутоді Суботові поставив він нову Церкву, і в ній і ліг на вічний спочинок.

Хмельницький підняв повстання, і цілих 10 літ бився в 34 боях з поляками за знищення розкладової унії та за права Православної Церкви. На жаль, Польща не зрозуміла наказів часу, і допровадила Україну до московських рук, а сама незабаром докотилася до поділів. Усьому цьому причиною була злополучна унія...

Хмельницький зрадіяв Церкви й Манастирі різними маєтками, й успішно вав їх своїми грамотами, чому Духовенство ставилося до нього з повним довір'ям і надією. І в тім повстанні, яке охопило тоді всю Україну, Духовенство, як ми бачили, пішло нога в ногу зо своїм народом, і кров'ю своєю боронило батьківську Православну Віру. Не воно винно, що остаточної волі для своєї батьківської Віри таки не здобуто було, й унія не була знищена, за що лляя кров уся Україна під проводом Великого Гетьмена.

І все це руйнувало Україну, і не давало їй сили боротися за свою самостійність.

[13] Н. Костомарів, III. 282.
[14] Іларіон.
[15] (Далі буде)
[16] Н. Костомарів, II. 209-210.
[17] Проф. І. Оглєнко: Історія українського друкарства Львів. 1925 р. ст. 87.

† Іларіон.

У боротьбі з реальним людина має тільки одну аброю-фантазію.
— Жюль де Гольтьє.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річна 4 дол., піврічна 2 дол., квартьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA i KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

ПРО ОДНУ БОЛЮЧУ СПРАВУ

(Рефлексії на статті п.п. Новоушицького і Гудовського.)

(Продовження)

„Роз'єднуй і пануй".

Ми ще не забули про нашумілий на весь світ вплив цього відомого достойника уніятської Церкви зі скрайньою націоналістичною групою, що анархізувала й тероризувала громадсько-політичне життя української еміграції в Европі. Проти цього аліянсу мусьми в Европі запротестувати в українській пресі чільні представники нашої політичної еміграції в Европі, колишні після до польського сойму на чолі з покійним д-ром С. Барвінок, — всі вірнопоміщування уніятського.

А тепер довідуємось, що всі ці анархічні виступи бандерівців не були випадковим явищем, а мали спрямування і матеріяльну підтримку „з боку певних церковних кіл".

„Вся історія з ставленням націоналізму до релігії, виникла тепер у наслідок певних подій на еміграції при кінці сороковних років. В той час група С. Бандери отримувала деякий час фінансову підтримку з боку „певних церковних кол"... („Сучасна Україна", орган УГВР, ч. 12, 1954).

Хто може краще, як бандерівці, знати про ці справи? Тому не лишає і нам їх заперечувати, коли вони, переєвавшись, самі їх виявляють. Я певен, ніхто не має сумніву в тому, про які саме „церковні кола" пише „Сучасна Україна".

Чи треба ще більш авторитетного підтвердження, що причиною розєднаности і ворожнечі поміж українцями, причиною неможливости осягнути консолідацію національних сил є зовнішні, ворожі Україні чинники, що діють за відомим правилом: „Роз'єднуй і пануй".

Наступ з сутінків.

Та справа не обмежується одним загальним штабом. В кожній місцевості, де є українські осередки, є подібні підшільні штаби, що унапрямлюють уніятську акцію.

Покійний проф. Б. Лисяньский, учений і відомий церковно-громадський діяч та публіцист, за тиждень до своєї смерти писав:

„Наступ католицизму йде буквально по цілому фронті нашого національного життя, вміло керований підпільною мафією. Уважливе око не може не запримітити того, що з наказу цієї мафії переходить нині оплановання католиками українських організацій і установ, — починаючи від загальних і кінчаючи дрібними організаціями на місцях."

(„Українське Православне Слово" ч. 1, 1953 р.).

А можливо „помилився" покійний проф. Б. Лисяньский? Дозволимо собі зацитувати тут, які вимоги ставить Рим до кожного, хто вирягається до римського воза, виключаючись до католицької акції.

„... Св. Отець виразно заявляє, що він похвалює поміч світських людей в апостолаті в оборонї Христової віри. Заявляє також, що похвалюємо є поступ у науках, культурі і т. п. і що з нього можна користати, однак рішуче забороняє світським людям права до авторитативного навчання людей. Вони, світські апостоли, мають своє післанництво тільки від ерархії і настільки, наскільки ерархія їм його вділить. Тому вони повинні в усьому бути послушними своїй Єрархії, а не виступати проти неї, мовляв, ми маємо також теологічне образування.

А кількома рядками нижче написано ще виразніше:

„... дуже, дуже, що ми повинні собі завсіди з цієї промови Голови Католицької Церкви, то це розуміння Божої установи, що в Христовій Церкві законне право навчати народ мають тільки Римські Папи з Єпископами. Тому кожний, хто якимнебудь способом співпрацює з духовенством, чи церковною Єрархією, повинен знати, хоч би він мав і теологічне образування, що в Церкві виключне право і навчання мають особи щойно згадані і тільки вони мають місію безпосередно від Бога. Всі ж інші, хто б то не був, можуть дістати право навчання, але тільки в злуці з ерархією, за вказівками й розумінням ерархії. Хто бажав би унезалежнитися в тому св. ділі, такий уже тимсамим відділюваався б від Богом об'явленої правди..."

(„Актуальна й важлива справа". О. В. Ковалик ЧСВВ — „Світло" ч. 16, 1954 р.).

Чи треба ще кращого і більш авторитетного стверджения того, що кожна особа, що включилась в уніятську акцію, на правах так зв. „світського апостолування", стає лише слінми знаряддям в руках римської курії?

Українці чи „римляни"?

Знаючи це, не дивуємось, що славні колись наукова установа — Наукове Т-во ім. Шевченка, що на протязі 3/4 століття була гордістю кожного свідомого українця, — установа, що високо тримала прапор української науки і у великій мірі спричинилась до розвитку української культури, коли всі прояви її на українських землях колишньої Росії були здушені, що це Наукове Товариство в своїй Енциклопедії Українознавства, що мала бути джерелом правдивих інформацій про Україну для світу, допустилося тенденційного насвітлення історії Української Православної Церкви, а в багатьох місцях що історію свідомо пофальшувало. Зробило нічим неоправданий наклеп на колишнього Голову УАПЦ, покійного Владику Митрополита Полікарпа та на наше українське православне духівництво, на наші православні учбові духовні заклади на терені колишньої Польщі, в яких в дуже важкі-радянських умовах наш церковно-громадський провід підготовив кадри українського національно-свідомого православного духівництва; повною мовчанкою зігнорувало наші Інститути в Саскатуні й Едмонтоні та Колегію св. Андрея у Вінніпегу, що десятки років вели вельми корисну працю серед українців Канади, виховавши за цей час тисячі свідомих українців, з яких багато займають напобажнійші становища в державному житті Канади і суспільно-громадському житті українців Канади.

Фанатик-уніят, що знайшовся в складі НТШ, інтереси Риму в поставив вище національних інтересів, на замовлення римської курії, пофальшував історію Української Православної Церкви, яшо вчені НТШ цю фальшивку санкціонували, а наші історики з НТШ і УВАН, на жаль, не знайшли в собі громадської мужности запротестувати проти цих фальшувань. Але після того, що сталося, чи ми можемо вважати НТШ за загально-українську наукову установу? І чи будемо дивуватись, що в чергові католицькій інтересі під назвою Марійський рік в ЗДА аж десять осіб, які офіційні представники НТШ, брали активну участь, — того Наук. Товариства, що носить ім'я пророка України — Тараса Шевченка, що таки православним був?

Пригадаймо собі відому відозву з приводу святкування річниці коронації Короля Данила, що її на римське замовлення написав „світовий апостол" і вночас ректор Українського Вільного Університету д-р І. Мірчук, і в тій відозві заперечив усе те, що сам же написав про цю подію у своїй відомій праці „Юкраїн енд ітс піпл".

Приділяться пильніше до праці, яка ведеться в українську молодіж, приглянься до українського „Пласту", СУМ-у, і скрізь ви побачите підпорядкованість їх одному спільному знаменику, якому є Рим. Зрештою, аранжери цієї справи і не ховаються з цим.

... Найкращим засобом праці над виробленням молоді, над скристалізуванням і наставленням її характеру сьогодні є Католицька Акція — рух покликаний на те, щоб обновити все у Христі..."

... Головне — згуртувати нашу молодь у ряди Католицької Акції. Справа важка, але не безнадійна".

... Сяме тому, що Католицька Акція працює за вказівками церковної ерархії, вона являється сьогодні чи не одиноким, а певно найкращим і найбільше авторитетним чинником у виробленні нашої молоді на людей сильних характером і сильних вірою."

Українська молодь і Католицька Акція" — о. Н. Свірський ЧСВВ. „Світло" ч. 16 від 1. IX. 54 р.).

Про намір Риму в справі виховання української молоді сказано ясно і недвозначно. Коментарі тут зайві.

Микола Муха.

(Докінчення буде)

ВИДАВНИЦТВО „ДО СВІТЛА"
повідомляє, що вже вийшла з друку
Друга книжка
„БІБЛІОТЕКА ХРИСТИЯНИНА"
яка міщує гарні оповідання релігійно-морального змісту.
Ціна 25 центів. Замовляти:
REV. P. BILON
1206 Penn Ave., Jeannette, Pa. U.S.A.
При замовленні 10 прим. дається опуст 20%.

КНИЖКИ НА ПРОДАЖ!

У кожній громаді треба мати:
ТРЕБНИК, ціна його (в оправі з позолоченим хрестом $6.50
АПОСТОЛ, оправлений — $5.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ — брошурована, $1.00
Кожний православний християнин повинен закупити собі:
Календар „Рідна Нива" на 1955 рік. Ціна його $1.00
На Піст треба мати —
Великий Покаянний Канон св. Андрея Критського. — Ціна $1.00 (неоправлений).
Замовляти в Консисторії УГПЦК.
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50
Вихід часопису для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ПІД РОЗВАГУ

З давніх-давен православні українці йдуть, після свята Воскресіння Христового, на гроби померших, щоб помолитися і заспівати „Христос воскрес із мертвих..."

На рідних землях ходили на гроби з хоругвами й хрестом; просили священика, щоб відправив Панахиду чи Параєтас, щоб прочитав св. Євангелію, а після закінчення молитви роздавали милостиню бідним на спомин по померлих. Ходили на гроби вже в Світлий Понеділок або у Світлий Вівторок; а тому що Світлий Тиждень був наче продовженням Великодня, то будь-котрого дня до Провідної Неділі ходили люди під проводом священика „на гроби".

У Канаді це продовжується; одначе, в огляду на кліматичні різниці, тут рідко-коли буває на Великдень, чи в Світлий Тиждень добра і приємна погода; отже походи на цвинтар, на гроби, валштовують трохи пізніше. Робить це і в Провідну (Томину) Неділю, або в інші неділі до Вознесення, — обов'язково тоді, коли ще співається „Христос Воскрес', щоб почули цей радісний спів і ті, що в Бозі спочили.

У Вінніпегу заведено іншу, **неправославну практику.** Чомусь вподобали собі православні українці йти на гроби померлих у неділю Пресв. Трійці, на Зелені Свята. Тоді уніяти великими масами спішать на цвинтар; однак це їх діло, це їхня справа. Вони можуть собі йти тоді, коли їм охота.

Але православні українці повинні пошанувати давні свої традиції, і разом з усіми православними братами та сестрами по цілому світі, шанувати гроби і згадувати померлих тоді, коли воно доцільне і має зміст, тобто в такім часі, коли співаємо „Христос Воскрес"; і згадуючи Воскреслого Спасителя та потішаючи себе й померлих надією на воскресення наше, полегшимо тугу та сум наш за любими й дорогими, що відійшли від нас у вічність.

* Не на Зелені Свята, не в день на пошану Пресвятої Трійці ми повинні йти на гроби і співати „Вічная память", але в ці дні, коли ми є під враженням Воскресення Христового, коли гомонить ця невмируща пісня „Христос Воскрес". Отже, до цього найкращий час, так як всюди, де живуть православні українці, це час від Провідної Неділі до неділі перед Вознесенням.

Підносимо цю справу зачасту тому, щоб усі парохії Української Греко-Православної Церкви в Вінніпегу, і всі православні українці з Собору і церкви св. Ів. Сучавського, над цим застановилися і разом усі, з усім своїм Духовенством, вирушили на цвинтар, на гроби померлих, у неділю перед Вознесенням, тобто 22-го травня.

Це день, коли всі, хто має могось похороненого на цвинтарі, або й ті, що не мають тут нікого, а померлі їхні спочивають далеко звідси, підуть на цвинтар; і спершу помолившись разом за „всіх і вся", підемо опісля до місць спочинку тут же спочилих, і над їхніми тлінними останками з молитвою на устах зронимо сльозу жалю та й скажемо їм: „Христос Воскрес!" Так годиться, так треба зробити.

У неділю 22 т. ня, 1955 р. установимо собі **Правосль ...й День,** як день поминнів усіх тих, що в Бозі спочили.

У неділю 22 травня, 1955 р. відвідаємо і могили славних українців, що тут у Вінніпегу спочивають. Отже, всі православні українці, всі готуймося на той день піти на гроби, щоб там помолитися і віддати пошану нашим у Бозі спочилим.

Цей день — наш День Православний.

ПИСАНКА

У св. Євангелії є притча про багатого чоловіка, який їв, пив і веселився; а недалеко від його дому лежав нещасний Лазар, що потребував помочі, милосердя і виразуміння щасливих, здорових, заможних.

Так все бувае в житті. Бувають люди вдоволені, щасливі, радіють; а в тім самім часі є люди, є справи що чекають від нас виразуміння, помочі, ідоми.

Коли настане Великодний час, усі ми радіємо. Весело нам. Ми вдоволені, йдемо до церкви спільно молитися і величати Бога. Після Богослужения відбувається друга частина святкування — це спільні прийняття. Родини збираються, щоб перебути кілька радісних хвиль і повеселитися. І справді це велика приємність.

Запрошують одні одних, щоб відчути більшу радість і щастя.

У тім самім часі є справи, які чекають на нашу поміч, виразуміння і милосердя. Багато тих справ є, але одна є найважніша — це наша Церква.

За неї не вільно ані на хвилю забувати.

Серед Великодних святкувань, утіхи, щастя, вдоволення треба памятати, що треба зложити "писанку" для Церкви. Будучи на Богослуженню, складаємо звичайну, регулярну датку на місцеву церкву, а крім цього — надзвичайну треба дати на потреби цілої Церкви, і її висилається до Консисторії.

А тому, що зложена "писанка" зачислюється на Дієцезіяльний Фонд, і що вона, відіслана до Консисторії, зменшує буджет нашої парохії, то ми всі зложимо на "писанку" повяжну датку.

Уже відтепер робимо постанови обов'язково "писанку" зложити на потреби Церкви, і в такій сумі, щоб вона показувала нашу свідомість, й також і любов.

Г.

ДІЄЦЕЗІЯЛЬНИЙ ФОНД

Запитують нас: "Що то є таке Дієцезіяльний Фонд"?

Це є фонд, який установила наша Церква для оплачування адміністраційних видатків Консисторії.

Парохія має свої видатки. Хто є в парохії, той знає, що треба грошей на будову церкви, на підтримання будинка, треба фінансів на асекурацію, на всі потрібні предмети в церкві, треба фондів на оплату служби коло церкви і на утримання священика, дяка їтд.

Поза парохіями є також Консисторія, яка стоїть понад усіми ними, яка керує всім життям Церкви, і вона так потрібна Церкві, як потрібний уряд у державі.

На утримання уряду горожани платять „податок, а на утримання Консисторії члени Церкви складають Дієцезіяльний Фонд.

На що вживає Консисторія гроші, які їй складають громади на Дієцезіяльний Фонд?

З Дієцезіяльного Фонду виплачується утримання нашим Владикам. У канцелярії Консисторії є працівники, які працюють увесь час і їм треба заплатити. Дальше, мусимо мати будинки для Владик і Консисторії, так як парохії мають резиденції для своїх отців парохів. Отже з того Дієцезіяльного Фонду оплачуємо ці будинки; вони стало вимагають видатків, бо треба оплачувати податок за них, асекурацію, направу. Це всім зрозуміле.

Консисторія має канцелярію і вона вимагає коштів. Папір, телефон, пошта, устаткування (машини до писання, шафи, столи, адміністраційні книги), коштують гроші. Консисторія має організаційні видатки, бо час від часу треба виїхати в дорогу для полагодження всяких справ та й у самім Вінніпегу треба дістатися до всяких установ полагоджувати орудки. Крім того, мусимо видавати книжки, провадити Богословську Школу.

На все це потрібні гроші. Отже фонди складані до Консисторії під назвою "Дієцезіяльний Фонд" (буджет) це в е покриваюгь.

З ІНСТРУКЦІЙ ДЛЯ КАТОЛИЦЬКОЇ ПРЕСИ

Католики покладали великий натиск на значення преси для поширення католицизму. Їх преса численна і являє собою розгалужену систему-мережу, що зорганізована в Міжнародну Унію Католицької Преси, яка стоїть під контролею Ватикану, і яку тепер очолює світська людина — граф Джузеппе Далля Торре. він же директор ватиканського щоденника „Оссерваторе Романо". Цей граф Джузеппе Далля Торре, видно, добре знає життя і таємниці успіху преси, коли рахуються не тільки з зацікавленнями авторів, але й з живими зацікавленнями читачів. Це видно з цих ось двох основних інструкцій (поданими тут за „Нашою Метою" ч. 7/1955):

„Перша вимога до католицької преси — сказав граф Далля Торре — стати такою, щоб її читали — збудити зацікавлення читачів поширюванням католицьких принципів, спростуванням ідей противників Церкви й католицьких організацій та їх праці по всьому світі.

Друга вимога — „мати добре поінформований часопис" — виповнений швидкими й докладними новинами, поданими в найбільш притягаючому стилі, при цьому часопись повинні покористуватися усією професійною технікою, **до якої теперішні читачі привикли"** (Підкр. наше).

Можемо додати до цього, що католицька преса, а в тому й українська католицька преса ці інструкції „виконує й перевиконує".

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

СЛОВО НА 5 НЕДІЛЮ ВЕЛ. ПОСТУ

В сьогоднішній Св. Євангелії оповідалось про це, як два учеників Ісуса Христа — брати Яків і Іван, звернулись до Нього з проханням, щоб сісти їм, одному праворуч, а другому ліворуч Христа, коли Він увійде в свою славу. Таке прохання обурило других учеників. Христос же остеріг своїх Апостолів. „Гляділть, щоб в Моїй церкві, цебто в вашім християнськім братерстві, не було того, що є звичайним в земних царствах; щоб не було між вірними Церкви князів та панів і правителів. Ні, навпаки: хто забажає бути старшим, нехай буде всім слугою". Та не тільки Христос це говорив. Він і всім життям Своїм показав, чий повинен бути той, хто хоче бути найближчим до Нього, хто хоче займати місце праворуч чи ліворуч Його. Він-Бог, Цво неба і землі, мов останній жебрак народився тут на землі, не маючи навіть такого притулку, який мають птахи та звірина (Лук. 9. 58). Він жив на землі не для тго, щоб Йому дехто служили, а для того, щоб самому всім служити і віддати душу Свою за спасіння людей.

Але чи памятають християни, члени церкви Христової, ці найбільш яскраві і виразні заповіти слів і життя Христового? Чи памятають їх хоч ті перші та старші в церкві Христовій, що проголосили себе переємниками Апостолів!

Отже, коли ці християнські ієрархи є дійсно переємники Апостолів, то вони в переважній більш Якраз і Івана з тих часів, коли вони викликали проти себе справедливе обурення останніх Апостолів.

Найвідповідніше ми не бачимо в церкві католицькій, де папа римський не задовольняється правом на ліворуч сторонню в Його вселенській церкві, а хоче сісти на місце Христа, хоче стати наступником Христа на землі, називати себе головою всесвітньої церкви, вступати в переговори з Царями, як рівний з рівним, називати себе єдиним Головою, основоположника церкви — Христа Спасителя.

Ця властолюбність і жадоба панування римських пап зробила те, що західня церква відірвалась від єдиної Соборної Апостольської Церкви і цілими віками перебуває в боротьбі з церквою Вселенсько-Православною.

Безумовно, для такої боротьби, за перше місце в церкві, потрібні допоміжні, потрібне військо: а не військо в піднесені папі духовництво. Папа римський не своє військо-духовництво вимуштровав на військовий лад, заборонив їм мати одруження, щоб ніщо не відривало їх від служення Йому. Нині католицьке духовництво являє собою велику папську дружину, обдану для боротьби, безумовно не за Христа вже, а за римського папу. З цим військом папа дійсно досягає найвищого місця в католицькій церкві, сів, прямо кажучи, на-вість не праворуч, а на місце Христа.

Наша Українська Греко-Православна Церква в Канаді вільна і незалежна-соборноправна. В нашій церкві всі вірні — чи то єпископи, чи священики, чи то миряни — мають рівні права. Ми в своїй церкві базуємося на заповіті Христа, щоб у церкві не було так, як у державі, щоб не було панування, а тільки щире служення; щоб пастирі церкви не були владиками та начальниками, а щоб були слугами свого народу, бо тільки тоді церква й буде дійсною церквою, тільки тоді в ній буде дійсна Христова благодать, коли в житті церкви буде переведено заповіт Христа. Цей заповіт наша Свята Українська Греко-Православна Церква буде твердо памятати і щиро переводити в життя заповіти Христові про рівність і братерство в церкві, і благодать Христова буде з нами. — Амінь.

НЕДІЛЯ ВЕРБНА-КВІТНА

В сьогоднішню неділю, останню перед Великоднем, святкуємо урочистий вхід Господа Ісуса Христа в Єрусалим на добровільні страждання. Про те, що чекає Його в Єрусалимі, знав не тільки сам Христос Спаситель, а це було ясно і для учеників Його, і вони відмовляли Його навіть від подорожі до Витанії, що була близько коло Єрусалиму.

Чого ж тоді ученики влаштували Христові такий урочистий вхід в Єрусалим? Невже ж вони раділи з того, що їх учитель іде на страждання? Напевно ні! Цю урочистість підготував для себе сам Христос. Св. Ев. Іван свідчить, що великій урочистості входу Христового в Єрусалим з Витанії дуже сприяло недавне воскресення там Лазаря, яке Христос створив урочисто й прилюдно. Багато народу приходило з Єрусалиму, щоб побачити воскресшого Лазаря і, під враженням великого чуда, повертались із Христом до Єрусалиму, виславляючи Його як Царя. Багато народу проходило через Витанію на свято Пасхи в Єрусалим з Галилеї, що давно вже бажали бачити Христа царем і теж радо приєдинувались до Його урочистої подорожі і виславляли Його.

Коли Христос звелів ученикам привести до Нього ослика з ослицею і сів на нього, тоді Апостоли пригадали давне пророцтво: „Не бійся, дочко Сіону, це Цар твій іде до тебе, сидячи на молодім ослі" (Зах. 9, 9). Отже і цей великий здвиг людей пробився думкою що це і є так давно очікуваний цар Юдейський і вітав Його по-царськи. З усіх грудей залунали хвальні окліки: „Благословенний Цар, що йде в ім'я Господнє! Осанна (спасіння) Синові Давидовому! Осанна в небі!" У великому ентузіязмі народ зривав і ніс з собою віття з дерев і килки по дорозі під ноги Спасителя та стелив по дорозі свою одіж під ноги Його.

Чому Христос з царською урочистістю йшов на свої страждання? Христос дійсно йшов на страждання, як цар на своє царство. Він сходив на хрест, як на свій царський престіл, щоб збороєю Хреста визволити і пригорнути до Себе ввесь світ. Народ єврейський, хоч на мент, мусів Його визнати як свого Месію-Царя. Христос не виконав би до краю свого послання на землю, як Месія, коли б не явився єврейському народові і як його Цар.

Здійснивши на собі пророцтво і мрії Царство Боже, царство небесне, як духовне перетворення людини й народу, далеке від усякої земної величности і жадіб, являвшись їм, як Месія-Цар, Христос ждав від народу, а особливо від його керівників, просвітлення, розуміння дійсного Його царства. Після трьохрічного благовістя про своє царство, як політичних міркувань, Христос мав право сподіватись, що Єрусалим хоч тепер зрозуміє Його, і щиро піде за Ним, як Царем царства небесного.

Але даремна надія. Камінна могло закричати, а каміннє серце Єрусалиму залишилось незмінним. От чому, коли наближався Христос до Єрусалиму і побачив його, то заплакав.

Браття й Сестри! Христос, що урочисто йде в Єрусалим на страждання, є наш вічний Переможець смерти й пекла, є провісник загального воскресіння, а Його хрест є основою нового всесвітнього царства, а це є Церква Христова.

Вислявляючи сьогодні Христа, як Царя неба й землі, ми святкуємо величний початок відкриття Ним нового царства — царства правди, що є в Святій Церкві Його. — Амінь.

о. Т. Я.

СПОВІДЬ

Святі Тайни (Таїнства) установив Господь наш Ісус Христос для нашого освячення і спасення. Одна з них це свята Сповідь, яку ми повинні відбувати кілька разів до року, особливо не минути нагоди висповідатися перед Великоднем

Ми всі грішимо. Нема дня, щоб людина не згрішила. "Нема людини, щоб жила й не грішила; Ти один, Господи, без гріху" (Молитва на Панахиді). То ж усі ми маємо сповідатися. Маємо перед Богом покаятися за всі наші гріхи, осягнути від Нього прощення їх, щоб чистими, святими прийняти св. Причастя.

Так як плануємо піти до лікаря, коли щось нам долягає і визначуємо певний час, щоб його відвідати, так само уплануймо собі піти до Небесного Лікаря нашої душі, до Ісуса Христа і в святій Сповіді шукати ліків і рятунку для неї. Визначім собі час, щоб до Великодня відбути сповідь. Ніщо й ніхто від цього святого і важного обовязку не зможе нас відтягнути.

Хоч тепер — це люди Як люди вони [illegible] такий самий собі як сповідь відложити бо про то не [illegible] з легковаженням. Знаємо добре, що станеться, [illegible] ми не шукаємо рятунку в лікаря [illegible] бо [illegible] знаємо також, що гірше [illegible] бо [illegible] не шукаємо рятунку на слабости нашої душі. Тіло [illegible] наша ціна вічна Коли ні не [illegible] ні [illegible] ні [illegible] ні

Відділ Молоді

НЕ ПРИСВОЮЙМО СОБІ ТОГО, ЩО ДО НАС НЕ НАЛЕЖИТЬ

В одного господаря був дуже гарний сад. Було багато груш, слив і яблінок. Помино цього що у нього було багато старих овочевих дерев, він все кождого року старався насадити кілька молоденьких щеп, щоб на будуче його сад все був забезпечений тим, що як котрі зі старих дерев вже не будуть родити, то щоб їх місце заступали вже молоді родючі дерева. Одного року одна з цих щепок зародила всього сім грушок. Господар цей, бачучи плоди своєї праці, чувся дуже горде і любивці молоденькі дерева, мов свої діти.

Коли вже ці грушки почали дозрівати, він думав колись ввечорі їх зірвати і покуштати, який то вони мають смак.

Одного гарного дня господар цей обчищував дерева в своїому саді. В той самий час надбіг сусідський хлопчина і звернув свою увагу на цю маленьку грушу, яка зродила тих сім гарних грушок. Господар цей завважив, що хлопчина, як видно було, мав охоту покуштати цих грушок. Не надумуючись довго, зірвав дві грушки і подав хлопцеві через пліт.

Хлопець вхопив ці грушки і почав скоренько їх їсти. Коли вже з'їв, він стояв дальше на тому місці. Господар зрозумів, що хлопець ще невдоволений тим, що дістав; він зірвав ще чотири і дав їх хлопцеві, а собі лишив одну. Тепер вже господар цей упевнив себе, що хлопець буде вповні задоволений, і пішов собі дальше до своєї роботи.

Та сталось щось несподіване. Коли хлопець побачив, що господар відвернувся в противну сторону, він спритно перескочив через пліт і зірвав скоренько ще і ту, яку господар оставив для себе. Зробивши це, хлопчик зник скоро.

Коли господар повернув назад тудя, де стояла та молоденька груша, він відразу завважив, що сталося, і подумав: „Яка це невдячність на світі. Не досить того, що навіть не подякував мені за тих шість, а ще й зірвав від мене і ту, яка мені правно належалася".

Дорогі діти. Подія ця не почалася на цьому хлопчикові, ані на ньому не скінчилася. Ми можемо й сьогодні знайти багато дітей, а навіть і старших, що роблять щось подібне. Господь милосердиться над нами і дає нам всі ласки, потрібні до життя, через цілих шість днів. Та ми не є вдячні Господу за те все. Ми ще хапаємо і той день, що належить тільки для Бога, і вживаємо його для себе, зовсім безцільно.

Коли голос дзвона кличе нас до Святого Храму, то ми зневажаємо святість того дня, і вживаємо його на звичайні витрішки. Люди ганяться автами сотні миль, тратячи гроші непотрібно. Багато з них збувають день цей на пияцтво, карти і т. п. А скільки то з них убиваються на смерть, або остаються каліками на ціле життя. Кождо неділя і свято в році коштує людей десятки тисяч на шкоду собі самим. Це все стається тому, що люди переступають Божу заповідь: **„Памятай, щоб день святий гідно відсвяткував!"**

о. С. Гребенюк.

ПРЕСВЯТА ДІВА МАРІЯ З РОДУ ЦАРЯ ДАВИДА

Хоч Пресвята Марія була бідна, звичайних родичів дитина, хоч люди не вирізнювали її від інших, то своїм походженням вона була незвичайною.

Вона походила з найславніших предків жидівського народу, з лінії пророка і царя Давида.

А й святий Йосиф, з яким Вона була заручена, також був нащадком славного того роду.

МІСЦЕ РАДІСНОЇ ВІСТКИ

Де саме була Пресвята Марія, коли ангел Гавриїл (таке ім'я йому дане в св. Евангелії) не сказано, одначе мабуть це було в Її домі.

На образах малюють Пресвяту Діву при молитві, коли ангел звістив Їй, що Вона буде Матірю Ісуса Христа.

ЗВОРУШЕННЯ

Коли священикові Захарії явився ангел у святині, він настрашився.

І Пресвята Діва Марія, коли несподівано Їй явився Божий Посланець Гавриїл, мусіла вжахнутися. Це було несподіване для Неї.

Бачити Небесного Гостя, з вісткою від Бога, наповнило б острахом кожну людину.

ПРИВІТ ГАВРИЛА

Перші слова ангела були: "Витай! Радуйся! Тішся, Маріє!"

Це прекрасний привіт для всіх, а особливо для дітей; завжди, коли когось стрічаємо, до когось приходимо, треба чемно поздоровити. Діти мають обовязок бути першими, що поздоровляють старших. Це ознака доброго виховання, ознака розуму й культурности.

Дальше сказав ангел Марії: "Господь з Тобою; Ти благословенна між жінками!"

ВЕЛИКЕ ЩАСТЯ

Слова "Господь з Тобою" дуже важні. Коли Бог з нами — це велике щастя. Така людина свята, мусить бути. А святість це найвища ціль людини на землі. Осягнути святий стан це ціль, якої багато не осягають.

Коли Бог з нами, нам нічого злого не може статися; ми безпечні, спокійні, вдоволені.

Ці слова означають, що Бог вибрав Пресвяту Марію для великої гідности. А що Вона все відзначалася великою покорою, то зразу не зрозуміла, що те все означало.

АНГЕЛ УСПОКОЮЄ ПРЕСВЯТУ ДІВУ

Побачив ангел Гавриїл, що Пресвята Діва вжахнулася; тому він Їй сказав: "Не бійся!"

Небесний Посланець мав Їй сказати важну вість, і хотів, щоб Вона все зрозуміла, тому успокоїв Її, бо коли людина чимсь стрівожена чи налякана, не зовсім добре й докладно зрозуміє, що до неї говорять.

ПОЯСНЕННЯ БОЖОГО ПОСЛАНЦЯ

"Не бійся! Ти найшла ласку в Бога". Справді добра причина не жахатися, не трівожитися ані лякатися.

Тішмося, коли маємо ласку в визначних людей. У людей на високих становищах, чи то церковних чи громадських, світських. Однак мати ласку в Бога, це найбільше щастя і найвище достойність, якого можемо собі бажати.

Свята Церква навчає, що треба робити, щоб мати ласку в Бога. Усі повинні слухати Церкви, жити й поводитися так, щоб осягнути цю ласку.

НАЙБІЛЬШЕ ЩАСТЯ ПРЕСВЯТОЇ

Скоро зрозуміла Марія, в чім полягати буде ласка Бога. Їй розяснив ангел, що Вона породить Сина, і назве Його іменем Ісус. Він буде великий (славний), буде називатися Сином Найвищого (Бога), і Господь Бог дасть Йому "престол (трон) Давида царя", найвище достойність, яке було тоді відоме серед жидівського народу.

Зовсім щедро, що для Пресвятої Діви Марії таке вияснення було дуже приємне; Вона напевне тішилася тим, що Їй говорив ангел.

ПОДІБНІСТЬ ВІСТКИ ПРО НАРОДЖЕННЯ ІСУСА ХРИСТА І СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

Той самий ангел з'явився священикові Захарії; він з'явився і Пресвятій Дівi Марії.

Він обвістив обом — народження сина.

Про обидвох звіщав, що будуть великими.

Ангел навіть докладніше означив дізнання обидвох.

ЩО ОЗНАЧАЄ ІМЯ "ІСУС"?

"Ісус" означає Спаситель. "Ти даш Йому ім'я Ісус, бо Він спасе людей Своїх від їхніх гріхів" (Мт. 1:21).

ОДІЖ.

Коли йдемо до церкви, треба приготовитися. Лице й руки мають бути чисті, одіж найкраща й найновіша. Коли вона вже пристаріла, то повинна бути чиста й полатана.

У церкву ніколи не приходять з голими руками, закоченими рукавами, розхристаною сорочкою, чи з розгорненою шиєю; не можна бути без блюзки (джекета).

ГУМА („ГАМА") Й ЦУКЕРКИ.

Можна завважити, що дехто в церкві жує (румигає); значить, має в устах гаму. Це недопустиме. Некультурне. Грішне.

Співаки дозволяють собі жувати цукорки, або якісь препарати для горла, щоб краще співати. Це також недопустиме в церкві.

Коли наше горло не чисте, чи маємо хрипку, тоді не співаємо. Без нас буде спів і буде Богослужения. Коли будуть маємо в роті, то це не є оправданим ні в яким разі.

ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД УЧАСТИ В БОГОСЛУЖЕННІ В ЦЕРКВІ.

Кожен раз, коли є Богослужения, мусимо бути в церкві. Не на дворі, ані на автах. Звільнені тільки немічні, каліки, хорі.

СМ. МИХАЛ З ЛАСКИ БОЖОЇ АРХИЄПИСКОП ТОРОНТА І СХІДНЬОЇ КАНАДИ.

Передпостові Архипастирські поради

Почнімо усердно дні посту, до по дбаймо духовних себе подвигнути Очистімо душі й тіла. Обмежмо себе в їжі, щоб спинити пристрасті й підвоїм себе добродійствами в насолоді духовній... (Стихира)

Улюблені в Господі сопастирі,
брати й сестри, молодь і діти!

Господь був милосердним до нашого народу ще з самих початків. Вже тоді, коли ще жили розрізнені роди наших прабатьків під різними іменами, Дух Святий привів Апостола Андрея на Київські гори і його руками поблагословив нашу країну, сповіщаючи, що з тих Київських гір у нашій Країні засяє Благодать Божа

Це пророцтво вповні справдив наш Великий Князь Володимир, коли, за його бажанням, єпископи з Греції охрестили 988 р. князя, а потім — всю Русь-Україну. Отже, ми, з ласки Божої, відразу ввійшли в святу Православну Віру, ставши повністю її святу науку. Ми з дідів-прадідів стали православними і членами Єдиної Святої Соборної і Апостольської Церкви. І не марна була наша віра, бо на самих початках Господь дічував з нашого народу великих святочтців Своїх й праведности, як св. Антоній, Феодосій, і всі Преподобні Печерські; і таких великих святителів і учителів Віри, як Митрополити: Іларіон Київський, Кирило Туповський, Ісаія й Леонтій Ростовські, Микита Новгородський та інші, а пізніше: Дмитрій Ростовський, Іоасаф Білгородський, Феодосій Черніговський, Інокентій Іркутський та інші. Плеяда таких великих богословів з наших монастирів, як Митрополит Петро Могила, що складене ним Православне Ісповідання Віри прийнято всіми Помісними.

Тож маємо ким і чим величатися. Нам не було б чести, коли б ми звернули з Їхньої дороги і стали іншими, ніж вони. І ми й не звертаємо, бо самі дії наші, навіть далеко від України, показують, що не тільки їхня кров, а й їхній дух живе в нас. Свідченням того є наша тут Св. Православна Церква та величні, завжди наповнені людьми, храми.

Однак, і в Християнстві треба кожному за собою слідити. Ось каже Апостол: „Досліджуйте самих себе — чи ви в Вірі? Самих себе перевіряйте" (2 Кор. 13, 5). Бо Православне Християнство полягає не в тому, щоб тільки зватися „православним", а жити будь-як. Каже Христос: „Слова (наука), які Я кажу вам, вони — дух і життя" (Ів. 6, 63). Отже, Християнство — це є саме життя за наукою Христовою. Він сказав: „Коли любите Мене, то додержуйте заповіді Мої" (Ів. 14, 15). І дальше: „Хто не любить Мене, той не додержує слів Моїх, але слово, що ви чуєте, не Моє як людини слово, а слово Отця (ога)„ що Мене послав" (ст: 26). З цих слів ясно, що хто не живе за наукою Христовою і не виконує повелінь Його, той не є християнином.

Тож і нам треба поглянути на себе, чи ми в Вірі? Чи ми справді любимо Господа Христа? А коли ж найбагше це зробити й попильнувати за собою, як не у св. дні Посту?

На святах ми веселилися і для Господа, і для себе, не роблячи собі оцінки. По святах ми мали інші житейські турботи, які також відтягали нашу увагу від нас. Та ось настає св. Піст, і св. Церква своїми піснями, молитвами та Наукою Христовою нагадує нам і кличе нас заглянути і в свою душу та побачити, як є там. Вона вже благає Господа словами: „Покаяния відкрий мені двері, життя Подавче..." Вона вже вказує на зразки покаяния митаря й блудного сина. Вона нагадує нам Господню науку про Страшний суд. Вона словами Христовими кличе нас прощати одним одному провини та запрошує до сповіді грішників.

Що ж найголовніше? А це те, щоб ми відзначувалися Христові такою ж любов'ю, якою Він нас полюбив.

Він сказав: „Як полюбив Мене Отець, так і Я полюбив вас. Перебувайте ж у любові Моїй". (Ів. 15, 9). А Його любов безмежна. Але Він любить, — щоб ми любили один одного. Без цього не було б до Нього любови.

Каже св. Ап. Йоан: „Якщо ми кажемо в світлі (Його науки), або Він — Світло, то й маємо любов один до одного. (Тоді) Кров Ісуса Христа очищає нас від усякого гріха. Коли кажемо, що не маємо гріха ,то обманюємо себе і в нас немає правди. А коли сповідаємо гріхи наші, то Він, бувши Вірний і Праведний, простить нам гріхи наші і очистить від усякої неправди. (1 Ів. 1, 7-9). Тож бути християнином — це значить бути у Христі і Його носити в собі, в серці. Це досягається, як сказано, любов'ю до Нього, що виявилася виконанням Його заповідей. Ми знаємо, яку любов показав Він до нас: Він узяв гріхи наші на Себе, взяв і кару за них. До того ніхто Його не примушував, а взяв Він з любови. Він сказав: „За те Мене любить Отець, що Я віддаю душу Мою (життя моє) за людей? Ніхто не відбирає у мене душі Моєї. Я Сам віддаю її. Маю владу віддати її, і Маю владу знову взяти її. Цю заповідь Я одержав від Отця мого". (Ів. 10, 18).

Отже, Він добровільно вмер за нас, щоб ми жили. Жили в Ньому вірою й любов'ю, а Він щоб жив у нас.

Але любов Його проявляється не тільки до душ наших, а й до тіл, бо ми з тіла й душі. Він називає людей Своїми братами (Мф. 25, 40; Євр. 2, 11-12; Гк 21, 23). Він побажав, щоб вони були Йому братами не тільки по духу, а й по тілу. Для того Він установив Таїнство Св. Євхаристії (Благодатна Пожива) на Таємній Вечері. Він узяв хліб, поблагословив, розломив і, подаючи ученикам, сказав: „Приймiть і споживайте, це Тіло Моє, що за Вас ламається на відпущення гріхів". Потім подав чашу з вином, і поблагословивши її, сказав: „Пийте з неї всі — це Кров Моя, Нового Заповіту, що за вас і за многих проливається на відпущення гріхів" (Мф. 26, 26-27).

І Апостоли їли і пили. Це було перше Причастя Тіла і Крові Господніх. А Він повелів: „Робіть це на спомин Мені" (Лук. 22, 19). Це Заповідь Його. Св. Ап. Павло каже: „Кожного разу, коли ви їсте Хліб цей і п'єте з Чаші цієї, ви про смерть Господню сповіщаєте, аж поки Він прийде" (1 Кор. 11, 26). Ще раніш Він виразно юдеям, для чого це треба робити. Він сказав: „Я-Хліб Життя, що зійшов з небес від Бога Отця. Я Хліб живий... Хто буде їсти Хліб цей, буде жити, вічно, бо Хліб, який Я даю вам, це Тіло Моє, що Я віддаю за життя світу. Істинно, істинно кажу вам, якщо не будете їсти Тіла Сина Чоловічого і пити Крови Його, життя не матимете в собі.

Хто їсть Моє Тіло і п'є Мою Кров, той має життя (вічне) в собі, і Я воскрешу його в Останній день (Ів. 6, 48-54).

Деякі неправославні навчають, що люди причащаються тільки духовно, а хліб не змінюється.

Але така думка не згідна з словами Христа: Він каже: Тіло Моє—це правдива (а не уявна пожива, і Кров Моя—це правдива (а не уявне) питво. Тому ми причащаємося самого Тіла Христового і Крови Його, хоч по виду і хліба та вина, але вони Духом Святим перетворені на св. Літургії на справжне Тіло і Кров Його.

Коли б ми причащалися тільки духовно, то не було б тільки для душі. Але коли Христос називає вірних братами, то треба, щоб і Кров Його текла в Крові братів. Тоді істотно стають ті, що Він сказав: „Хто їсть Моє Тіло і п'є Мою Кров, той у мені перебуває і Я в ньому. (Ів. 6, 56). І додає: „Як послав мене Живий Отець і Я живу Отцем, так і той, хто буде їсти Мене, буде жити Мною" (Ів. 6, 57). Отже, наука Христова про Причасти цілком ясна: Святе Причасти — це є з'єднання з Христом душею й тілом. Це значить: прийняти в себе Бога, і обожествітися — стати святим, з'єднавшися з життям Божим

Чи може бути щось вище й радісніше для людини? Ні! Це й Свято із свят Найвище свято її душі.

Але чи треба пояснювати, що до Св Причасти треба готовитися? Коли б хто ждав поважного гостя, то чи прибрав би в хаті? А це такий Гість, що обдаровує кожного, хто Його приймає, найвищими в світі, й вічними Дарами? Як же ж готовитися? Постом і молитвою, всепрощенням та покаянням у со. Сповіді. Якщо сам Син Божий задля нас постив у пустині 40 діб, то вже з того бачимо, яка сила посту для Бога. Пти пості дух панує над тілом, тому молитва наша — частіша, а покаяния це то виправлення життя на краще. Сповідь перед священиком, то сповідь перед Богом. Священик — це тільки свідок.

(Продовження на стор. 10-ій)

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — **„ПРОВІДІННЯ"** заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

УПОРЯДКУВАННЯ МАЙНА

До нашої редакції наспіли два цікаві листи. В одному пишуть: „Тут на днях упокоївся багатий українець. Працював, гарував довгий вік, і доробився. Заспав він. І зажурився, що буде з його майном. Отже закликав урядника одної компанії, дав йому всі папери і все, що має, та підписався, що все своє майно дарує компанії, яка вже й так багата".

Другий лист: „Тут є двоє старезеньких людей. Вони без рідні. Вона вмирає, маючи невилічиму недугу. Йому вже поверх 80 літ — також недалекий кінця свого життя. Мають повне майно. Як порадити їм, щоб щоб вони упорядкували майно, щоб воно не пропало?"

Листи показують таке, що часто тепер трапляється серед людей. Люди в Канаді подоробляються маєтків. Коли є родина — добре. І в таких случаях треба маєткові справи упорядкувати на схилі життя, на старість, щоб відтак не було непорозумінь і зайвих витрат. Вопіе родина, Церква, добра справа юристати, аніж гроші мали б пітти не знати на що.

Одначе багато є людей у Канаді, що є без потомства, без рідні. Вони особливо повинні подбати про те, щоб їхне майно пішло, після їх смерти, на такі цілі й а такі справи, го помогли б родові, а їм самим принесли б славу й добрий поміи у й ступних поколінь.

ВПреосв. Митр. Іларіон не раз і не два пригадував у своїх промовах і клав натиск на те, щоб люди робили тестаменти, записи перед кінцем свого життя, щоб частину свого майна записували на Церкву та її потреби. Це поважний голос. І на часі. До нього треба прислухуватися й виконувати те, до чого закликає нас великий церковний провідник, Митрополит Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

І ми пригадуємо й радимо всім, і старшим і молодим, хоровитим і здоровим, — упорядкувати завчасу свої маєткові справи. Так роблять завжди розумні й статочні християни.

Будь-коли можна зробити цей порядок. Адвокат порадить і приготує законний документ, який можна зложити в огнетревалий сховок і там держати до слушного часу. Не можна, недоцільним є дозволяти собі жити без пляну, збирати майно для котось, що цього не доцінить ані не подякує й ніколи не згадає нас.

Найкраще записувати майно для Церкви. Церква — установа Божа, її утримують люди з сирозних своїх приходів. Тим людям варто помогти в цім. Церква навчає людей добра і провадить їх до спасення. Вона помагає бідним, нещасним. Вона дбає про старців і сиротів. Вона має безграничне поле праці для добра вірних. На це вона все потребує багато грошей.

Церква дає своїм добродіям і опомагателям те, чого ніяка інша установа, чи організація, не може дати. Вона молиться в своїх молитвах і Богослуженнях за всіх померлих, а особливо випошує в Бога ласк для тих, що їй помогли чи помагають; Церква чес від часу заряджує особливі поминання померлих, доброчинців, фундаторів; вона ніколи не забуває за них. Вона стало підтримує память їх. Отже на Церкву треба щось записати з майна, яке ми набули а помочию і благословенням Бога.

Це є обовязок і тих, що мають спадкоємців. Не треба забувати рідних, одначе треба памятати. про Церкву, яка так багато добра вчинила нам і рідним, помогла їм з ними близько бути і нас не забувати. Отже майно розділити на всіх і щось записати, призначити на Церкву.

А люди без рідні, без дітей, без близьких, найбільший мають обовязок лишити майно Церкві. Хто їх згадає, коли тяжко запрацьоване і заощаджене майно посядуть чужі, незнані, холоднокровні калькулятори, які сидять над рахунками й нічого більше не знають?

Зробіть тестамент (запис, „лест вил") вже тепер. Упорядкуйте його, призначіть на такі цілі, які вам найбільше приємні, найсильніше промовляють до вашої душі і вашого серця. Зробіть це завчасу.

Майно буде вашим до останньої хвилини вашого земного життя; коли ж покличе вас Господь до Себе, тоді його переберуть ті, кому ви хотіли б його віддати. Ваш спочинок буде приємніший, вас будуть згадувати всі розумні і свідомі люди, а християни будуть згадувати в своїх молитвах.

Крім Церкви є інші справи, на які варто записувати майно. Є Колегія, де виховуються молоді кандидати на священників; є інститути, що багато корисної праці виконують для нашої загальної справи; є Видавництва, що сіють просвіту для добра нашого народу; є „Вістник", релігійний часопис, що виконує місіонарську працю і завсіди борється з недостатками; є організація Союз Українців Самостійників, що має благородні цілі перед собою й виконання їх потребує фондів; є Допомоговий, Місійний, Видавничий і Стипендіяний фонди при нашій Церкві, які чекають на дати, жертви й записи. Чи можна перечислити потреби наші? Їх багато.

Коли в нас є так багато потреб і люди їх не бачуть, а своїм майном не дорожать, бо не дбають за нього, коли вони покинуть світ, або „дбають" так, що дають без-надумя комусь, бо ж його комусь треба лишити, — то варто вже тепер застановитися і упорядкувати його так, як годиться розумним, статочним і добрим людям.

Справа ця така важна, що ми певні, що на цю тему будуть писати й інші. Ми дуже були б раді, якби ціх кілька думок зрушили всіх до застанови, в свідомих людей — до розмов на цю тему, й до закликів завчасу упорядкувати нашими надбаннями, щоб з того був користь усім.

Є.

ЖУРНАЛІСТКА МАСТЕР ПРО УКРАЇНУ

Вночі 20 лютого радіостанція Шіка-го передала інтервю між американськими кореспондентами з Москви та Вішінгом. конгресменом з Техасеу. З-поміж журналістів головно пані Мастер добре обізнана з Советським Союзом. Половину своєї програми вона випоняла доповіддю про Україну, про яку вона висловлялася дуже прихильно. Вона знає, що подавляюча більшість українців — це антикомуністи, а їх мова і письмо чітко відрізняють їх від москалів. В Україні мешканці міст чулися ображені, коли пані Мастер зверталася до них московською мовою, а її провідник попередив її, що коли пані Мастер буде звертатися до нього по-московськи, то він відмовиться бути її провідником.

В Україні пані Мастер відчула дуже сильний протимосковський і протикомуністичний дух і також прихильність до пані Мастер та до всіх американців; у Московщині такої прихильности вона не помітила.

АРМІЯ ЧЕРВОНОГО КИТАЮ

Резервовий аййськовий вишкіл у комуністичному Китаю має охопити стільки річників, що в потребі було б готових до війни 5ю мільйонів воїнів. Одначе сталої армії Китай покишо буде мати три мільйони воїнів, модерно озброєних — на советський лад.

Америка, яка має військово-технічних засобах, не вважає тепер за небезпеку таку велику кількість воїнів Китаю, що є дуже відсталою країною.

КНИЖКИ

ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В КОНСИСТОРІЇ Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Назва:	Стор.:	Ціна:
ТРЕБНИК, І. частина з чорній оправі з золотими витисками	340	$6.50
Той же Требник, вооправлений (брошурований)	340	5.00
АПОСТОЛ, на неділі і свята цілого року	232	5.00
Молитовник „Добрий Пастир", в оправі, для старших	464	2.75
Молитовник „Приятель Дітей", в оправі, для молоді	125	1.00
Хрисмерійська Літургія й євангелія — Митр. Іларіон	80	1.00
Як правити св. Літургію — Митр. Іларіон	48	2.00
Покаянний Канон св. Андея Критського	68	1.00
Служба св. Володимирові Великому і Віфлиємом — Катехізм для дітей — Прот. П. Мельничук	18	0.75
Біблійні Оповідання Старого Заповіту — Прот. П. Мельничук	48	0.30
Коротка Наука Закону Божого (Ст. Зап.) — Архіеп. Іоан	171	.075
Що принесла Україні унія — Д-р В. Антонович	45	0.30
Чужа рука, або хто нас руйнує (унія) — Прот. В. Кудрик	110.	0.50
Життя Йосафата Кунцевича — Прот. В. Кудрик	208	0.50
Маловідоме в історії гр.-кат. Церкви Прот. В. Кудрик	190	0.50
Історичні матеріяли до справи унії — Прот. В. Кудрик	254	0.75
Нарис Історії Хрстиянської Церкви Церкви — проф. Д. Дорошенко	154	0.50
Десять Біблійних Оповідань — Прот. С. В. Савчук	100	1.00
Азор — оповідання з часів Ісуса Христа — С. В. С.	63	0.25
Апологетика, або оборона Християнства (мімеографір)	45	0.15
Служби Божі Страстного Тижня (мімеографі)	46	2.50
Збірник Церковного Співу на нотах (Ланківський курс)	46	2.00
Служба Божа на 2 голоси, на нотах (мімеограф)	57	3.00
Церковні Пісні для академій, на нотах — Прот. В. Сновар	21	1.00
Служба Божа на мішаний хор, на нотах — о. Е. Королишин	13	1.00
Богослужбові Співи на Вечірні Відправи, народній спів	59	3.00
Великі Роковини, 20-літній Юбілей УГПЦК.	123	7.00
Протокол семого Собру УГПЦК 1953 рік	234	0.00
Протокол Надзвичайного Собору УГПЦК (1951 рік)	90	0.50
Календар „Рідна Нива" за 1950 рік	102	0.50
Календар „Рідна Нива" за 1952 рік	100	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1953 рік	104	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1954 рік	104	0.50
Статут і Привила УГПЦК в Канаді	40	0.25
Статут і Правила УГПЦ в Канаді	80	0.50
Поминник померших — для родин Українці і їх Церква (в англійській мові)	38	0.50
	42	1.00

При замовленях від $5.00 одинарною вартістю. При замовленях до $5.00 долучити на пересилку

Повищі видання замовляйте:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Прот. С. В. Савчук

ЄПИСКОПСЬКИЙ САН І МОНАШЕСТВО.

(Продовження)

Проф. О. Лотоцький висловлюється про це, між іншим, так:

„Самі церковні собори ясно зазначують змістову різницю між догматами та канонами, — напримір 7-ий всесвітній собор подібне соборні постанови на „евангельські" та „канонічні". Що ж до обовязковости для виконання собори визнають за норми загально-обовязкові як догматичні постанови соборів, так і постанови в справах церковного порядку — церковні канони... Але ж є й різниця між тими й другими постановами з погляду їх постійности і незмінности. Соборні канони по аналогії прирівнювано до державних законів, і їм надавано значіння в сфері церковного права те саме, що в сфері державного права належить законам... Всі догматичні постанови незмінні, й обовязковість їх обіймає весь час життя церкви: „Хай не зміняється символ віри 318 отців, що були на соборі в Нікеї, але нехай залишається він незмінним", — оголошує 2-ий всесвітній собор. Отже канони, які мають у християнській церкві основне значення, а саме — коли вони торкаються віри, святих тайн та основ церковного устрою, — ті закони, як вираз учительної влади соборів, уважаються безумовно обовязкові на всі часи... Що ж до постанов канонічних, як виразу правительственної влади соборів, то вони не мали такої "категоричної" обовязковости: вони обовязкові для виконання, лише не на вічні часи, але, як закони, поки не будуть заступлені новими канонічними постановами. Характеру незмінности та необмінности, як догмати, вони не мають" ("Автокефалія", т. І, ст. 100).

На жаль, різниця між догматичними та канонічними постановами не завжди була зрозуміла навіть для міродатних церковних чинників — для церковної влади, — а з цього нераз виходила для Церкви шкода. Про це проф. О. Лотоцький каже так:

„Старе практика церковна з повагою великою ставилася до всіх приписів у церковних справах, називаючи божими не лише догмати та канони церковних соборів, але й імператорські закони в справах церкви. „Християнська старовина, — каже проф. Суворов, — ставилася до церковного порядку не в науково-юридичною аналізою, а з вірою в Боже натхнення провідної церковної влади, не розрізняючи між правом Божим і людським, хоч самі Апостоли розрізняли свої власні слова від слів Господа, хоч стародавні звичаї в самий мент їх повставання могли різнитися між собою в різних місцях і могли опісля забуватися „в канони зчасом касуватися та заступатися іншими". І в дальшому різниця між догматичними та канонічними постановами соборними не завсіди добре розумілася, — на Московщині, як це зазначалося в Корчмих, канони вважалися за догмати, різні Євангелію, й неясність та довела до таких тяжких наслідків у церковному житті. як розкол церковний, — саме на грунті нерозуміння різниці між догматичною наукою та справами порядку церковного" („Автокефалія", т. І, ст. 100).

Треба, на жаль, стверднти, що й Українська Православна Церква — як в Україні, так і поза нею — теж таки за наших часів завинила чимало ударів, лихолить, а то й розладу, кпав через те (дійсне чи здавене) „нерозуміння різниці між догматичною наукою та справами порядку церковного", тобто канонами. Кажемо „здавене", бо в люди — як чужі, так і свої — які належно добре розуміють цю різницю, але з цих чи інших причин все ще вперто обстоюють погляд, що канонічні постанови соборів перших девятьох століть християнської доби мають зобовязувати Церкву ни всі часи так, як і догми. У практиці це зводиться до того, що вороги Української Православної Церкви відмовляють їй навіть права на існування, а свої або явно тягнуть її під чужу зверхність, нібито задля „канонічности", або принаймні намагаються убрати її в стародавні пережиті форми правління й дисципліни, чим, свідомо чи несвідомо, спиняють її розвій та згашають духа.

Треба памятати, що канони, ухвалені вселенськими соборами, не становлять завершеного церковного законодавства, і не можуть становити. Вони були ухвалені лише для тих часів, у яких собори відбувалися, і для тих справ чи проблем, які перед Церквою тоді стояли. Отні вселенських соборів не могли передбачити, які нові проблеми стануть перед Церквою в грядучих століттях, і тому не могли для тих проблем канонів ухвалювати.

Найновіші канони, ухвалені вселенськими соборами, мають тепер уже 1168 літ! Впродовж цього довгого часу в житті та устрою Церкви зайшли великі й важливі зміни: християнство поширилося на інші краї, серед інших народів; у Церкві настав розлам-схизма, й вона поділилася на Східню й Західню, тобто на Православну і Римо-католицьку; в тих краях, що прийняли християнську релігію, настали політично-державні зміни й перевороти, як наприклад, упадок Візантійської та повстання й упадок Російської імперій; вже — в наших часів зайшли великі зміни в Росії та в інших краях Европи, — і все це сильно відбилося на житті Церкви. Великі зміни настали також в лоні самої Православної Церкви, як, наприклад, її поділ на окремі національні чи автокефальні Церкви, включно з Українською Автокефальною Православною Церквою; постання, в наслідок політичних і державних переворотів, Православних Церков на еміграції: Російської, Української, Білорусської і ін. Всіх цих змін та перворотів всесвітні собори не могли предбачити, отже й канонів таких не могли уложити, які тим зміненим відносинам відповідали б.

Проф. О. Лотоцький каже:

„... канонічне законодавство соборів не вичерпувало всього обсягу церковного порядку, а мало характер у більшій чи меншій мірі випадковий, бо торкалося лише тих справ, що в даний час вимагали полагоди. Таким чином незмінність канонічних постанов задержувала б не лише розвиток, але й самий хід церковного життя, коли б церковна практика не визнавала ніяких канонічних коректив — змін чи додатків одповідно до реальних потреб життя. Коли б провідні норми церковного життя застигли в своєму розвитку, воно омертвіло б, особливо ж це одбилося б на життю місцевих церков, яких властивості постійно вимагають одповідного пристосування церковного порядку. На-апаки, змінність церковних дисциплін свідчить, що церква визнає повноту свого життя, маючи досить внутрішніх сил, щоб жити не лише за прикладом минулого, а як вічно творчий живий організм" („Автокефалія", т. І., ст. 106).

Про те, що канони підлягають змінам, згідно з вимогами часу, погоджуються всі визначніші православні богослови-каноністи, а як і є яка мала різниця у їх поглядах, то хіба тільки щодо обсягу й характеру тих змін, а не щодо їх допустимости та потреби. Ось кілька додаткових висловів деяких каноністів про потребу й допустимість змін канонів.

Російський архиепископ Димитрій Ковальницький каже:

„Канони не є чимсь таким незмінним, як слово Боже. Канони можуть змінятися з життям. Необхідно лише уважати, щоб устрій церковного життя не противорічив церковним канонам. Коли ж будемо вважати канони чимсь незмінним і не будемо числитися з умовами життя, тоді прийдеться ломати життя під старі канони, тимбільше, що теперішне життя відійшло далеко від давнього... Інакше ми піддавалися б справедливому докорові, що Церква з доби вселенських соборів закаменіла. Слід тільки памятати, що не кожний може змінити для себе канони по своїй вподобі. Це є право, що належить церковній власті, яка поступає з особливою застановою. Церква й нині має таку ж власть, як і тоді, коли вкладалися канони" („Труди Предсоб. Присутствія", І, 137, — цитовано в „Автокефалії" О. Лотоцького, т. І., ст. 103).

Сучасний російський богослов Н. Н. Афанасьев у своїй розвідці „Неканонические и временное в церковных канонах", надрукованій у збірнику статтів п. з. „Живое Предание", виданім у Парижі, між іншим, каже:

„Історичні форми Церкви — рухомі й мінливі так, як дани втілюють у даних історичних умовинах суть Церкви. Канонічні постанови ідуть за історичними формами, тому то якраз вони й спрямовують ці форми в напрямі якнайповнішого вираження істоти Церкви. Вони змінюються, якщо в даних історичних умовинах церковне життя підлягає змінні. Коли б історичні умовини життя Церкви були завжди одинакові, то й канони не вимагали б нінких змін" (ст. 90).

Дальше той таки автор каже:

„Православна наука, як ми бачили, признає в принципі змінність канонічних постанов. Точніше б сказати: Церква потвердує творчого відношення до сучасного життя. Тому наука про незмінність канонів, а якою приходиться в теперішньому часі стрічати, означає відмову від творчої діяльности і творчого відношення до сучасності..., а це завжди виносить шкоду церковному житгю" (стор. 93).

(Дальше буде)

КІЛЬКІСТЬ НАЙСТАРШИХ КАНАДІЙЦІВ

Канада має 16,400.000 мешканців. У цьому числі є 151,942 індіян. Вони живуть у своїх резерватах: 1,628 резерватів у Брит. Колумбії, 120 у Саскачевані, 107 у Манітобі, 90 в Альберті, 15 на Юконі і 10 на Північно-Західніх Територіях. Індіяни — найдавніші мешканці Канади. В їх очах усі інші мешканці Канади — це "новоприбулі".

ПЕРЕДПОСТОВІ АРХИПАСТИРСЬКІ ПОРАДИ

(Докінчення зі стор. 7-ої)

док. Але йому дана влада прощати ті гріхи, в яких людина кається. (Ін. 20, 23).

Тож ми бачимо, яка любов Господня до нас, бо Він створив нас не на загибель, а для вічного з Ним життя. Він все дає нам на спасіння, а нам треба тільки прийти та прийняти.

А чи не оскорбляємо ми Господа, коли під всякими неоправданими приводами не йдемо до Св. Причасти й не хочемо єднатися з Ним? Чи ми тоді християни? Не робімо цього, не позбавляймо себе й дітей своїх найвищої чести! Час сприятливий, - всі приступімо на протязі Посту до Св. Причасти! Так робили наші предки, так робімо й ми. Доберіть, кому родина говіє вся разом. Тоді до неї являється якась свята пошана Ви, молоді, хочете бути щасливі! І будете щасливі, коли будете з Христом у Св. Причасті, а Він — з вами. Коли тоВіють шкільні діти, то це їхнє найвище свято. Треба обставляти його урочистістю. Найкраще треба їх прибрати у ясні одяги і для них влаштувати обід. А ви, Достойні Управи церковних громад, покажіть приклад тим вірним, які Вас вибрали як найкращих християн. Бо зкрадається сумнів до віри тих, хто ухилається від Св. Причасти.

Чого бажає від нас Господь? Він каже: „Будьте святі, бо Я святий Господь Бог ваш". (З М. 19, 2; Як. І 16).

Всі ми шукаємо щастя, але щастя з Богом і в Богові Тож не відвертаймося від Нього. А Бог завжди, як Батько, спішить назустріч до блудного сина. Йому слава навіки. Амінь.

Дано у Великий Піст Року Божого 1955

† Міхаїл.

В ЧОМУ СЛАБІСТЬ СССР?

Страх перед Німеччиною

Дюгорст вважає, що неможливість з боку СССР перешкодити озброєнню Зах. Німеччини це був останній найбільший неуспіх большевиків, і цим вони були просто заскочені. Політбюро зовсім не було приготоване до перенесення такого удару. І ця власне несподіванка, на думку Дюгорста, спричинила заломання Сталіна та його смерть. Чому озброєння Німеччини так болюче подіяло на СССР? Тому, що — на думку Дюгорста — Німеччина є єдиною силою, якої СССР направду боїться. Чому? Причиною цього є не тільки великі промислові можливості Німеччини, але й також боєва вартість німецького воїна. Адже лідери СССР памятають, як німецька армія (а властиво тільки одна її частина) перекроїла СССР аж по брами Москви, так, як гарячий ніж перекроює сир. Упродовж перших 14 тижнів війни, нічці зайняли такий простір СССР, що захопили повпад 60% усіх совєтських копалень і коло половини хліборобських та промислових ресурсів. Людські втрати Совєтів за той час були: понад 1 мільйон убитих, а ще більше раненних. Це за перших 14 тижнів війни!

Від повного розгрому СССР врятували його своєю допомогою аліянти (особливо Америка). А також моральну силу СССР підніс той спритний маневр, який зробили під час війни совєтські лідери, дозвіл на відновлення Церкви і відклик до патріотизму. Однак і все те також не врятувало б СССР, якби диктатор Гітлер менше був мішався до несвого діла — стратегії, і дав би був з повним розмахом вільну руку військовим генералам.

ПОЛІТИКА МАЛЕНКОВА

Дюгорст вважає, що совєтська армія не витримала іспиту не тільки у війні з німцями в початках війни (коли прийшла поміч союзників), але й у війні з маленькою Фінляндією в 1939-40 рр. Червона армія показалася мало боєздатною. Тому, каже Дюгорст, сам Сталін сказав правду, що „історія Росії є одним безперервним ланцюгом поражок, спричинених її відсталістю". І Сталін навів ряд зовнішніх явищ, яким Росія не могла зловити сама протиставитися.

Зайнявши Сталінове місце, Маленков уже впродовж коротких тижнів справив напрямки Сталінові помилки. Він одобрив припинення війни в Кореї, зв'язав матиск на Туреччину над Дарданелями, рішив відновити зносини з Ізраїлем, Югославією і Грецією, почати розмови щодо берлінського „коридору", він рішив залишитися до Західної Німеччини, приборкав тайну поліцію (НКВД), проголосив амнестію для вязнів та подробки перші кроки для нової економічної політики СССР.

Враховуючи ці напрямні політики Маленкова, Дюгорст подає такі причини цих змін: по-перше, Маленков побачив, що СССР вже не зможе зробити жадної агресії на Заході; по-друге, переконався, що варто наслідувати успішну американську політику встримяности (контейнмент); по-третє, Маленков волів звернути свою увагу більш на Схід, ніж на Захід.

Дюгорст застерігається, що це не його власні побажання привели до припущення, що Маленков більш займався справою устійнення відносин з комуністичним Китаєм, ніж імперіялізмом СССР в Европі.

ШПАРИ МІЖ ВІССЮ СССР-КИТАЙ

Дюгорст каже, що в Китаї є багато завдатків для невдоволення його совєтським союзником, з багато причин, які можуть поріжнити СССР з Китаєм. По-перше, червоний Китай не був „визволений" Совєтами від окупантів, як це у випадку европейських сателітів СССР. Китайці самі звільнили свою територію від японців — звільнили своєю армією під командуванням китайських генералів, так як Тіто сам визволив Югославію. Москві уряд комуністичного Китаю в захоплені влади не завдячує нічого, крім одної речі: Москва дала йому свою згоду загарбати японську зброю в Північному Китаї і в Манджурії. По-друге, Мао постійно уважав себе за рівного Сталінові чи Маленкові, і має себе безпосередньо за учня Леніна. По-третє, червоний Китай має свою власну, незалежну від Москви, закордонну політику. Азіятські народи, які борються за своє визволення з неволі, наслідують приклад Китаю, а не СССР. По-четверте, Китай бачить, що російський імперіялізм у Передній Монголії (окупованій Москвою), окупація Манджурії і подекуди Сінкіянгу, — все це йде вроздріз з намаганням самоозначення й соборности Китаю. І поки СССР не зрезигнує цих земель, корінь наростаючого конфлікту з Китаєм не буде усунений. Крім того, Китай живо зацікавлений справою азіятських меншин в СССР.

СТАЛІН — ВОРОГ КИТАЙСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Під поверхнею відносин між СССР і червоним Китаєм дається помітити наростаюче суперництво за силу в комуністичному світі. Корені цієї ривалізації сягають ще тих часів, коли комуністична партія Китаю щойно готовилася була до революції. І Сталін цією революцією був дуже заскочений. Дюгорст пригадує, що коли провідник китайських комуністів Мао підготовляв у Китаї революцію, Сталін у Москві вмовляв у нього, щоб він занехав це діло, бо революція не вдасться. Сталін доряджував натомість, щоб Мао вийшов у переговори з Чан-Кай-Шеком (так само Сталін радив Тітові увійти в переговори з Петром-королем Югославії).

В липні 1948 р. Сталін радив Конгресові Комуністичної Китайської Партії обмежитися тільки до партизанки, а не плянувати справжньої домашньої війни на велику скалю, з рішенням на повне оволодіння країною, на що Сталін не бачив виглядів. Одначе китайські комуністи зігнорували цю Сталінову пораду і їх революція — на диво — була успішною.

Дюгорст каже, що не відомо ще нічицо, які поради давав Кремль китайцям у справі їхньої агресії в Корей, але одно певне — там також не обійшлося без різниці поглядів між СССР і червоним Китаєм. З того всього, каже Дюгорст, Китай має всі підстави зробити такий висновок, що Кремль не конче мусить бути „батьком всієї мудрости".

„ДВІ МІРИ ПОНЯТЬ"

„Наша Мета" з 5 березня в дописі „Дві міри толеранції", пригадує, що „колн в грудні 1954 р. українська громада в Вінніпегу влаштовувала память найкращого сина України Митрополита Андрея Шептицького в 10-ті роковини його смерти", то православні українці відмовилися взяти участь у цих поминках. Натомість щодо українських унітів, то вони посувають „свою релігійну толерантність до православних... аж поза межі дозволеного, як це було на похороні проф. Білецького".

Провід унітської Церкви, видно, не вдоволений тим, що українці унітського обряду брали участь у похоронах бл. п. проф. Л. Білецького, бо він — православний. Одначе „Наша Мета", порівнюючи ці два приклади: поминки митр. Шептицького і похорони проф. Білецького, зьішала два різні поняття. Адже унітн писали й пишуть, що митр. Шептицький за найвищу ціль свого життя уважав справу ширення унії. Значить, він працював на цьому полі, що роз'єднує український народ. Натомість проф. Білецький за мету свого життя узяв ту працю, яка обєднує всіх українців, без огляду на віроісповідання, себто — культурно-соборну працю.

НОВА ГРОМАДА

У Кенорі, Онт., відбулися збори православних українців у домі „Просвіти", в неділю 27-го лютого, о год. 1 вечером.

Прибуло багато охочих вислухати промови митр. Є Гриціяка, який приїхав у цілі познайомлення тамошніх громадян з нашою церковною роботою і подання інформацій для основання церковної громади з рамени Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

У довгій промові виясняв промовець початки основання УГПЦеркви в Канаді. Розказав про велике захоплення нашого громадянства започаткуванням Української Церкви в Канаді, про ненависть і напади її противників, про велику релігійну й національну працю, що її виконала наша Церква, та про великанські кроки вперед і її поширення у теперішньому часі.

Присутні з цікавістю та великим вдоволенням вислухали цікавого викладу.

Після цього були занити і вдоволяючі пояснення, а дальше ціле членів до нової громади. Прелегент виявив бажання, щоб на початок вписалося десять охотників, для завязку парохії. І стільки ж вписалося громадян на перший раз. Відразу вибрано тимчасовий заряд, до якого увійшли Олекса Барчук як голова, а Пилип Гарбатюк як секретар.

Рішено мати перше Богослужения 27-го березня 1955 року. Запрошено свящ. Є. Гриціяку приїхати та попросити хор катедри Пр. Трійці приїхати на це торжество. Громада приготовляється свято приготовити дуже урочисто.

У всіх була велика радість. Усі тішилися, що нарешті настав час, що православні українці Кенори будуть мати нагоду творити церковне і народне життя під окликом чим впливом славної й могутньої Української Православної Церкви в Канаді.

Присутний.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ГРОМАДИ В ТРАНСКОНІ, МАН.

У пятницю, 18-го лютого, 1955 року, о год. 8-ій вечора відбулися загальні збори православної громади в домі ім. Т. Шевченка.

Відкрив збори Н. Стефанюк.

Свящ. митр. Є. Грициняпровів молитву.

Головував Я. Велигорський, а секретарював С. Скорупський.

Було прочитано й одноголосно прийнято Статут Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Рішено прийняти ім'я громади — Всіх Святих. Вибрано новий заряд, до якого ввійшли:

Г. Чоботар — голова; Н. Стефанюк — заст. голови; Д-р Б. Лисак — секретар; Г. Масляник — заст. секретаря; М. Голицкий — касієр; Я. Велигорський — господар.

Контрольна Комісія: А. Касіянчук, А. Кралька і Стефанія Велигорська.

Старші брати: С. Скорупський, Мих. Гволіцький і А. Кацівчук.

Старші сестриці: Анастазія Кралька, Агафія Утриняк, Анна Петришин.

Установлено висоту річної вкладки: $3.00. Богослужения покищо будуть відбуватися раз у місяць.

Присутний.

ПАРКЕРВЮ — ФЕДАКИ, САСК.

50-річчя подружого життя

Дня 19 листопада 1954 р. родина, сусіди і приятелі п-ва Онуфрія і Олександри Баронецьких вшанували їх з нагоди 50-річчя їх подружого життя. Урочистість почалася Богослужением в місцевій церкві. о. т. Яковевич відправив Акафист. а по Літургії відлячний молебень, який заключено многоліттям для ювілятів. На Богослуженні був присутній лише сам п. Онуфрій, бо дружина його, що тілько напередодні приїхала зі шпиталю, почувала себе слабо. Коло 8 год. вечора до помешкання ювілятів стали з'їжджатися гості, і там відбувався вечерю.

Господарем вечора п. Грегор з Ніпавн. По короткій передмові він покликав до слова о. пароха Т. Яковевична який в коротких словах з'ясував перебіг життя ювілятів, а саме: Походять вони з с. Луки на Буковині. В осени 1904 р. о. одружилися. В 1907 р. Онуфрій Баронецький оставив молоду дружину з двомісячною дитиною і виїхав до Канади. В 1910 р дружина його Олександра з трилітнім хлопчиком Дмитром приїхала до Канади і тут почалося їх нелегке життя на фармі. В тяжкій праці, в злиднях, протягом довгих років вони доробилися добробуту.

В Канаді Господь поблагословив їх ще 2-ма синами і 4-ма дочками. Всі семеро дітей вони виховали на добрих християн і свідомих громадян; всі діти їх подружені і живуть самостійно від своїх господарствах.

Ніні ювілятн мають 14 внуків. Вони відзначаються релігійністю і жертвенністю як на свою церкву (для якої офірували необхідні речі), так і на інші доброчинні цілі. Промова о. пароха закінчилася побажанням ювілятам здоровля, спокійного життя і многих літ, після чого їм відспівано многоліття. В імени дітей і присутніх гостей п. Гоегор підніс ювілятам цінні дарунки. У відповідь на привітання й дарунки ювілятн склали всім щиру подяку.

Отець парох запропонував зложити жертви на українську пресу. Пенними відозвались самі ювілятн і склали на „Український Голос" $5.00 і на „Вістник" $5.00; гості на „Вістник" зложили $7.00. Окрім того, ювілятн офірували на будову Катедри у Вінніпегу $50.00.

Жертводавцям щира подяка, а ювілятам многих літ.

Ф. Т. Я.

ПОЧИТАННЯ БАТЬКІВ СВОЇХ

Пані А. Бурдет з Емерсон, Ман своїм листом з дня 22 лютого ц. р. виявила глибоку християнську любов до моїх морських батьків своїх. В листі пише: „Посилаю Коляду на „Вістник" в сумі 5 дол. на спомин моїх дорогих родичів Гната і Євдокії Галушки, що спочивають на цвинтарі в Толстой, Ман. Вам дорогі Родичі Вічная Память"!

В багатьох культурних народів почитання батьків своїх дуже стоїть високо. Це має великий виховний вплив на молодь. Діти бачать, що треба любити батьків не тільки за життя, коли вони про них дбають; годують, вдягають, посилають до школи, але й тоді, коли їх вже не стане між нами.

На наших цвинтарях часто могили заростні травою, гробн невпорядковані, ніхто в день Проводів не зволиться на них. Отже це є вже „модерний культ", який шанує своїх батьків тільки з життєвої конечности.

М.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ

Зо звітів громад

Гудіь, Саск. Громада Св. Духа. — Громада розвивається. Є власні метрикальні книги. Відбувся один базар. Прибуло до каси $1,364.53, а вибуло $1,254.63 Заряд: Ф. Богай голова; Ю. Паньків - заст. гол.; В. Григорі — секр.; П. Богай — касієр.

Слава Полуднева, Алта. Св. Діви Марії. — Ходили з колядою. Було два спільних обіди і пікнік. Є метрикальні книги. Приходу було 460 дол., в касі осталось 80 дол. Громада заплатила Діецезальний фонд. Заряд: М. Залізьняк, а секретар і касієр М. Федчук.

Брудергайм, Алта. Св. Димитрія. — Громада має метрикальні книги, ходили з колядою, а священик з Йорданською Водою. Мали один спільний обід. Було приходу $700.92, а розходу $637.72. Заряд: М. Іващук — голова; С. Дума — заст.; В. Рудько — секр.; Ан. Кочан касієр.

Кагвин, Алта. Громада Св. Трійці. — Чистого прибутку осталося в касі 130 дол. Ходили з колядою, а о. парох з Свяченою Водою. Має метрикальні книги. Був обід та один базар До заряду належать: П. Мельник — голова; А. Андрюк — заст., Ах. Мельник — секр.; Н. Середяк — касієр.

Летбридж, Алта. Громада Преєв. Трійці. — Ходили з колядою. Є метрикальні книги. Було чотири спільних обіди і один базар. Заряд: М. Бузовський — гол.; М. Амбрюк — заст. голови; С. Стрижовець - секр..; Д. Заяць — касієр.

Гримзбі, Онт. Св. Юрія Побідоносця. — Має поважне число членів і є надія, що буде більше. Ходили з колядою, а священик з Йорданською Водою. Було чотири спільних обіди та один базар Є метрикальні книги. Були академії та гимрезія. Чистий прибуток у касі $369.38. Заряд: Р. Шликовський — голова; П. Миронюк заст. П. Дацків — секр., В. Дейгола — фін. секр.; В. Гриньків - касієр.

Мюсідора, Алта. Преєв. Богородиці. — Загального приходу було $2,206.01, а чистого прибутку $552.00. Ходили з колядою. Священик відзідував вірних з Свяченою Водою Є метрикальні книги. Був один обід та базар. Заряд: А. Колісник — гол.; В. А. Ільків — заст. гол.; І Качмар — секр..; М. Качмар — касієр.

Форт Вилліям, Онт. Громада Св. Благовіщення. — Це типівійської парафії. Має поважне число членів та прихильників. Було три спільних обіди, два пікніки, один базар. Ходили колядувати, а священик відвідував хати з Йорданською Водою. Заряд: М Вельгир - гол.; Д Кучійчук - заст. гол.; С. Реваков ський - секр; Е Ткоревський - касієр; Н Паляниця фін. секр.

Кадворт, Саск. Громада Св. Володимира. — Зо звіту видно що члени громади ревно працюють. На будову нової церкви зібрали около 11 тисяч долярів Бог поможе громаді покопатн всі труднощі. Ходили з колядою, був спільний обід та базар. Заряд: Ф. Гринюк - гол.: Н Кочдрачук - заст. гол.; В. Табачнюк — секр.; П Грицюк — касієр.

Ватерфоод, Онт. Громада Св. Покрови. Звіт громади 1954 р. добре виповнений. Є поважне число членів і прихильників. Чистий прибуток 361.70 дол. Було 6 представлень, 3 обіди, один пікнік, імпрези й академії. Є метрикальні книги, священик ходили з Йорданською водою, а громада колядувати. Заряд: А. Завальський — гол., В. Лаворук — заст. гол., М. Дебрин — секр., М. Щербань — скарбник.

ПОШУКУВАННЯ

Текля Гедерс з Бразилії пошукує своїх батьків Петра і Пастю Дякунів, сестер Анну і Марію Дякунів та брата Федора Дякуне, що в 1930 р Бразилії приїхи до Канади і перебували з Вінніпегу.

Ласкаві зголошення слати на адресу:

Anna Tynda,
Curitiba, Parana.
Vista-Alegre-Portao. Brasil.

„ПРАВДОЮ ТОРГУЮТЬ"

Словами „Хан кримський і папа римський одинакові для України" один наш Селянин на Східній Україні, к Миколаєва, відповів унятському місіонареві, коли той в 1941 р. був висланий римськими духовними колами для „місійної" праці серед своїх земляків, які від охрещення України св. Володимиром Великим є православними християнами. Три з половиною мільони унятів (до II. світ війни було) вперто намагаються пролізти з „унією" між поверх 40-мільйонову масу православних українців, щоб спити розбрат, злобу, ненависть.

„Голос Спасителя" (до речі зміст не відповідає назві цього журналу), в числі 11/12 за листопад-грудень 1954 р., на видному місці 3-тої сторінки дає відповідь „новим редакторам „Вістника". У першому уступі християнин-отець посмів, за знаною католицькою методою, грубо вжити двозначника „яйки", а дальше починає боронити слово „греко-католик", підмінюючи його словом „католик". Мовляв, відступили від „греко", щоб „уникати замішання". Дальше автор статті пише, що „ніхто не забороняв і ніхто не казав" міняти „греко-католик" на „католик". Дивно... Неже ж у західній Церкві самі вірні можуть собі все придумувати без одобрення церковного проводу? Автор статті розумне собі: „щоб галицькі поляки на казали, що латинський обряд ліпший, як не говорили". Чейже тепер у Галичині немає поляків, за кордоном вони безсилі супроти нас! Отже. Отче, ви сильно помахнулися, „лляючи воду на поломаний млин".

Правду кажучи, то правдива назва — „уніяти", але від неї назви скоком-боком перейшли на „греко-католик", а тепер — на „католик". А чому ж латинський підручник догматики і дальше називає, гідних пожалування земляків наших, **„рутені уніті"?**

Боронити новий стиль, і наводите приклад, що і Греція таке зробила. Це правда, але Греція - суверенна держава, їй не є визиково таке робити, маючи повну самостійність. Ми України не можемо повволити собі закордоном таке робити доти, поки весь український нарід у вільній державі не вирішить цього питання. Це є справа цілого українського народу, а не хотіння оо. Василіян.

В ч. 1 „Г. С." за 1955 р. його редактор дає відповідь у справі Іконостасів. Боронить Замойський Собор з 1720 р. та запитує: „звідкіля Ви, Панове Редактори „Вістника", взяли своє твердження, що Синод звелів викидати Іконостаси?" Ось тут ми дозволимо собі подати цитати з книжок священників унятської Церкви, які за свого життя завзято боронили чистоту східного обряду в унятській церкві в Галичині.

о. І. Рудовичу книжці „Відношення обрядові в східній Галичині". Львів 1893 р., на стор. 20 пише: „Це зробили на Соборі Замойськім в 1720 р. під проводом папського легата Ієрон Гримальді. Там пороблено в грецькому обряді великі зміни і так: у-суненно гарячу воду, уживання губки до витирання чаші, впроваджено читану літургію, церквам надано вигляди латинських костелів **усуванням Царських Дверей** і ставлення більше престолів, а священикам наказано голити бороди".

Другий автор книжки в тольській мові о. С. Качала „Політика полячуф взгледем Русі", Львів 1879 р. на стор. 222 подає" (І Шуйський Дз. Р III. 438): В требнику пороблено значні зміни, впроваджено тиху Службу (іхсов мшев), незнану в церкві грецькій, помінано церемонії літургії грецької з латинською, церквам почали надавати вигляд костелів усуненням **Царських Дверей** і уставленням багатьох вівтарів".

Отже обидва автори пишуть однаково, що на Замойськім Соборі в 1720 р. рішено викидати **Царські Двері.** Ясніше, що автори тієї ухвали не могли писати, що викидати **Іконостас,** а лише **Царські Двері,** а тоді ці двері, а властиво місце на двері, можна значно поширити і дипломатично зліквідувати Іконостаси. Отже, після наведених джерел, видно, що рішено зліквідувати найголовнішу частину Іконостасу – Царські Двері. Ваші, Отче Редакторе, джерела на 4 роки молодші від джерел о С. Качали.

Автор так званої відповіді „Вістникові", між іншим, теж дорожить своєю писаниною, де каже, що „Східні католики мають дорожити своїм обрядом" (тут видно, що є ще одні католики, були „уніяти", потім „греко-католики", а ще пізніше таки ярі „католики"), а тут під римською люлюю показалися й якісь „східні католики".

Три з половиною мільйони унятів мають аж 4 назви. І то все псевдоніми! Ви нам, Отче, поясніте, що коли „східні католики" мають дорожити своїм обрядом, то за чиїми інструкціями діяв папський легат І Гримальді на Замойськім Соборі в 1720 р., коли рішили усувати з церкви **Царські Двері?**

Відповіді від Вас і не чекаю, бо правдивої відповіді не маєте. Пишете, Отче, про „позитивну працю". Згода! Хто ж її не хоче? Але католицтво це воююча система і з нею співжиття не може бути; з нею треба лише боротися. Добре тому подати руку, „хто не хоче тебе перетягнути на свій бік", як каже стара приповідка.

М. Б.

ШАНУЙМО СИМВОЛ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ

Будівельний Комітет репрезентативного УАПЦ Храму в Парижі повідомляє шановне українське громадянство у вільному світі про слідуюче:

В кінці 1954 р. наш почесний Голова Пані Ольга Опанасівна Петлюра передала на руки Голови Комітету п. Петра Плевако 110.00 фр. Суму, що її була передана Всеукраїнським Комітетом по здвигненню пам'ятника бувшої нашої Держави сл. п. С. В Петлюрі Ця сума зазначалась після виплати всіх видатків по будівлі зазначеного пам'ятника й була намічена на його утримання.

Прекложні літа і стан здоров'я нашого почесного Голови заставили її подумати за будучину всеукраїнського символу нашого.

Народ наш на вигнанні постановив цей пам'ятник - представником його належить надалі опікуватись ним, тримати його в порядку й чистоті, в часи національних свят оздоблювати квітами і зберегти традиційно пошани нашого Державного Мужа С. В Петлюри на вічні часи.

Комітет по будові репрезентативного УАПЦ Храму в Парижі неодноразно заявляв, що будова нашого Храму — є служінням Українському Народові та його культурі.

Догляд і опіка за пам'ятником сл. п. С. В. Петлюрі є нашим національним обов'язком і виходить, якраз в завдання Комітету. Ми з великою охотою й любов'ю переймаємо на себе ці обов'язки.

П. Петро Плевако з рамени Паризької Парафії покликав кількох осіб, які під його головуванням склали особливу комісію за догляд і опікою історичних пам'ятників наших великих людей у Парижі і всій Франції. До цієї комісії по охороні українських пам'ятників увійшли: настоятель УАПЦ Парафії протопр. В. Вишневський, пані Марія Пишна, Александра Сопальник та п. Вячеслав Лазарькевич.

Будівельний Комітет повідомляє далі, що за місяць часу завдання особливої комісії по охороні історичних пам'ятників наших великих людей у Парижі і всій Франції поширилося опікою над будучим пам'ятником сл. п. нашого великого Митрополита Владики Полікарпа.

Повідомляючи про це українське громадянство, Комітет вірить і надіється, що його праця буде одобрена укр. громадянством, вірить, що, жертвуючи на будівлю Храму УАПЦ в Парижі, наше громадянство не забуде також дати свою лепту й на утримання вже зроблених всенаціональних досягнень.

П. Плевако.

Голова Буд. Комітету

П. С. Просимо шановну українську пресу передрукувати вищенаведене повідомлення.

ЗБОРИ ПРАВОСЛАВНИХ УКРАЇНЦІВ м. ТОРОНТА

Заслухавши, 13 лютого, 1955 р. доповідь на тему: „Проф. М. Чубатий виясное", яку виголосив член Українського Православного Братства Св. Володимира при Катедральній Громаді в м. Торонті, — п. Муха, прийняті стверджують:

1. Закид Голові У.А.П.Ц. св. п. Владиці Митрополиту Полікарпові, в Енциклопедії Українознавства, що він визнав над собою зверхність Московського Патріярха — необгрунтований і є жалюгідним наклепом. Автор цього наклепу п. М. Чубатий, під тиском громадської опінії, сам признався до нього.

2. М Чубатий не спромігся у своєму виясненні заперечити або спростувати численні обвинувачення його в ненауковому насвітленні в Е. У. історії Української Православної Церкви.

3. Спосіб, в який М. Чубатий у виясненні обороняють себе і доказки, які він подає у своє виправдання, ми вважаємо негідними українського історика, бо закидаючи поколінням українських істориків фальшування Історії Української Православної Церкви, він тим самим відкидає всі здобутки української історіографії.

4. Своїми насвітленнями М. Чубатий намірявся принизити в очах світу Духову Фортецю українського народу, — **Українську Православну Церкву,** та підірвати в очах українського загалу довір'я до Неї та до її Проводу.

5. Ці дані приводять нас до висновку, який ще в 1952 році зробив сл. п. проф. Б. Лисянський, що розділ „Церква" у VIII. зошиті Е. У. е „Архітектр" наукової необ'єктивности, релігійної нетолерантности та національної некоректности, шкідливий своїми наслідками в сфері духового формування нашої Нації".

6. Виступ у пресі, теперішнього Голови Н. Т. Ш. у С.Ш.А проф. Р. Смаль-Стоцького з осудженням вчинку М Чубатого, ми вважаємо позитивним явищем. Розцінюємо цей виступ, як намір Проводу Н.Т.Ш. відмежуватись у цій справі від М. Чубатого та привернути в українським громадянстві те довір'я до цієї наукової установи, яким вона досі тішилась.

7. Ми хочемо вірити, що Провід Н.Т.Ш. знайде спосіб направити кривду, яку заподіяно в Е. У. Української Православної Церкви та національних цінностях, а також ми надіємося, що Церква і національних цінностях буде відповідно підготовлена гідно заступити своїх батьків, коли вони відійдуть у вічність.

КАРНАВАЛ НА ЦЕРКОВНИЙ ФОНД

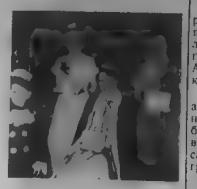

У.Г.П. Громада Св. Петра і Павла в Сараїв, Алта відбула успішний карнавал 8-го січня 1955 р.

Кандидатами на королеву були: Софія Гевко з Сараїв, Алта., Лоріна Войчук з Норвал, Алта та Текля Кулик з Країгенд. Алта. Коли кандидатки дістали квитки (тикети) для розподкування, то не пропускали жадної нагоди і з молодечою енергією старалися якнайбільше їх продати І прийшов день Карнавалу Від 7-ої год. вечора люди почали здіздитися до салі (галі) в околиці Френс, Алта, де відбувся карнавал. Здіздилися місцеві і з дальших околиць, щоб весело забавитись та побавити, хто переміг і забезпечив на титул королеви. О год 11-тій вечора кандидатки здали рахунок, і виявилося, що титул королеви здобула Софія Гевко, яка продала 718 квитків Першими принесками вийшли Лорінка Войчук, яка продала 477 квитків, і Текля Кулик, яка продала 317 квитків. Після оголошення висліздів відбувся коронація королеви, яку довершив місцевий пастор о. П Зубрицький Королівство було дуже величаво зроблений Едвард Микуліч, який був окрасою коронації

Після коронування і привітання о П З коротко промовив до учасників карнавалу та до всіх парафіян, підкреслюючи що найбільшу любов до Бога і Св Церкви має той, хто працює на славу Божу та на Його Св. Церкву. Отже і ви, довкіл вінчених квітів попрацювали на славу Божу, бо кожний цент ваш зібраний, піде на Храм Божий Після промови о. П. З. підніс від громади дарунки королевій та принцесам за тяжку щиру працю для Церкви

По отриманні дарунків коронована Софія Гевко дякувала всім, що її підтримали та закликала свої подруги, щоб і вони в разі потреби щиро працювали на добро Рідної УАПЦ Церкви. Промовляли й принцеси, які теж склали подяку та закликали до щирої праці для добра рідної Церкви Ще промовляв секретар о-ства Л. Кулик, який закликав присутню молодь до праці для Церкви і національних цінностях та щоб молодь була відповідно підготовлена

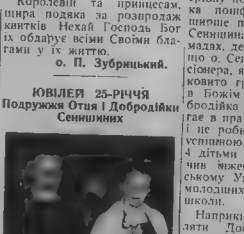

У вівторок 25-го січня великое число приятелів, знайомих і свояків отця і добродійки В. Сенишин зібралися в українській православній катедрі в Едмонтоні, щоб разом зо Ювілятами помодитися й подякувати Богові за добродійства, якими їх Бог обдарував Молитвами проводили оо. А. Хруставка і Т. Ковальишин. В катедрі в імені присутніх привітав Ювілятів о. А. Хруставка, звернувши увагу на їх працю в церковному й народньому житті. Після цього всі пішли до салі ім. М. Грушевського і тут відбулася дошна програма.

При гарно прибраним столі сиділи Ювілята, а також місцеві і з дальших околиць отці духовні та їх близькі о Т. Ковалишин був господарем цього вечора Перший промовляв о Д. Лучак з Вилиградом, Алта Привітавши Ювілятів, він підніс тост і попросив відспівати „Многі Літа" По ним говорив М Шемелюк з Смокі Лейк, про знайомство з молодих літ і про працю Ювілята на церковним та народнім полі.

Від Катедральної Громади промовляв голова парафії д-р С. Яремчук Про заслуги добродійки Сенишин говорила добр. Мельничук, вона звернула увагу на великі обовязки дружин священиків В особі добродійки Сенишин— казала вона — ми знаходимо жінку, що відповідає своїму станові.

Від студентів Інституту Св Івана вітав Ювілятів студент В Демянів Від Жіночого Т-ва при катедрі вітала голова його п-ні Данилович; І. Сипник з Редактор подав кілька споминів з пережитого з-перед 25 літ П. С. Миськ, голова Інституту Св. Івана, вітав Ювілятів від тієї установи Пані Г. Сиротюк висловила свою радість, що може бути в цім святі участь і почитала від присутніх дарунок срібну посуду о А. Хруставка поінформував присутніх більше про діяльність о. В Сенишина в церковних громадах, де він служив Вказав, що о. Сенишин має вдячу місіомера, який себе відзає пастиковито громаді, як робітник в Божім виноградніку. Добродійка дуже щиро допомагає в праці своєму чоловікові, і не робить їх працю більш успішною. Бог нагородив їх 4 дітьми Старший син скінчив інженерію в Альбертійському Університеті, а троє молодших тепер ходять до школи.

Наприкінці говорили Ювіляти Добродійка Сенишин зворушливо дякувала всім за память, труд і зарухки Вона сказала, що буде благати Бога, щоб послав її мужеві та їй силу якнайкраще виконувати святу Його волю

о. В Сенишин висловив свою радість, що таке велике число людей прийшло вшанувати їх родинне свято „Така ваша постава до ваших провідників, сказав о. Сенишин, додає сили виконувати працю з більшим запалом на добро загалу. Де є любов і згода, там є все можливим до виконання", закінчив він.

По цім слідувала перекуска Під час цього хтось із присутніх непомітно зайнявся збіркою на пресовий фонд „Українського Голосу" і „Вістника" Збірка і гроші, що передав програмовий комітет, разом дали $59.56 За подяки щире спасибі, а Ювілятам дай Боже багато літ прожити.

П. В.

Редакція „Вістника", дякуючи за пожертву, долучується до сердечних побажань Достойним Ювілятам

Відновляйте передплату за „Вістник"!

ЗАУПОКІЙНА ПАНАХИДА В ЦЕРКВІ В ПЕНО, АЛТА.

Дня 13 лютого 1955 р. в церкві св Івана Хрестителя в Пено, Алта. Всеч. о В. Сенишин відслужив Панахиду по бл. п. проф. Леонідові Білецькому Вірні нашої Церкви з глибоким жалем молилися за спокій душі покійного, що залишив по собі грядучим поколінням нашого народу цінний памятник великої ваги наукове опрацювання „Кобзаря" Т. Шевченка в 4-ох томах

З цієї нагоди присутні зложили на покриття коштів похорону 20.65 дол. Ці гроші переслано до Комісіонеру УГПЦК у Вінніпегу

о В. Сенишин, як ректор Інституту Св Івана в Едмонтоні, прибув до нашої громади з метою збірки фондів на будову нового будинку для нашої високошкільної молоді. В цю неділю він застучив на порозі нашої громади о. Д. Лучака В місцевім Народнім Домі мав відчит на тему: „Наші надбання та плями на будучність"; і вони тім висвітлював образки з життя та осягів наших піонерів у Канаді Ці образки почув відчиту, на всіх зробили велике враження і не заохотило нас жертвенніше відноситися до праці наших церковних установ та громадських організацій.

Ми були раді нагоди бачити в себе о В Сенишина на Богослужені слухати його відчиту та бажали б, щоб нас частіше відвідували провідники церковного і громадського життя, даючи нам тому дяки та заохоту до дальшої праці.

Т. Михальчук.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „ВІСТНИКА"

М Тойпчук, Ст. Джуліен Саск., збірка з прощального вечірка в честь п-ва Петра і Мелані Хомин	5.30
Г. Залуцький, Монтреал, Кве. з пропятного вечірка для п-ва Кмітів	12.00
Іван Гладинюк, Нінгаро Фалс, Онт., з гостини для п-ва Антоніюків	5.00
Г М Рінецький, Ст. Катрине, Онт., з нагоди подружж п-ва Раїси і Дмитро Петрухів	5.00
В. Бодначук, Шілмен Саск., з 25-летнього ювілею подружжя п-ва Данила і Меланії Ткачуків	9.50
Василь Дідух, Вакав, Саск., з несподіванки для п-ва Дмитра і Докії Куцинчиків	9.37
Дмитро Бицкаль, Форк Ривер, Ман	2.00
о Іов Скакальський, з похорону бл п. Павла Гудимого, Сенгрил, Ман	14.41
С Гутій, Гірст, Онт.	2.00
Федір Олексин, Ст. Джуліен, Саск., з нагоди прощального вечірка для п-ва Пігоїв	5.00
о О Хомяк, - збірка на Поминальнім Богослуженні бл. п Івана Костюка	15.00
Михайло Савчук, Гемил-	

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ДМИТРО ЗАХІДНЯК

В понеділок, 21 лютого цього р., відбувся похорон бл. п. Дмитра Західняка з Рорктон, Ман.

По Богослуженні в українській православній церкві в Рорктон, покійного відвезено на цвинтар в Гарленд, Ман і там похоронено недалеко могили його батька.

Дмитро Західняк був учителем 17 років, а з цього три з половиною роки вчителював у Рорктон і Там був членом рідних товариств, а теж членом Української Православної Громади.

За свою милу і привітну вдачу був всіми любленій і шанований, і коли розійшлася вістка про його несподівану смерть, прибула на похорон не тільки його численна родина, 13 братів і сестер, прибули не тільки члени національної церковної громади в цілому Рорктону, але навіть з околиць, де покійний учителював, прибули його бувші учні, так що церква була вщенту наповнена богомільцями Смерть покійного оплакує не лише його дружина, доцька і вся родина, але теж і наша церковна громада, що втратила дорогого члена й ревного християнина. Мило було нам бачити його за життя в церкві на Богослуженнях з молитовником в руках, коли ми зі своєю найближчою родиною прославляли Бога-Творця своїм співом. З молитовником в руках відійшов покійний і в могилу.

Покійний Дмитро — це гідний наслідування вчинець людини — інтелігента, а одночасно ревного християнина, що свій розум і знання своє вміє поєднати і злити з глибокою вірою в Бога і Церкву.

Під час останнього цілування, на прохання пароха громади, Всеч о. О. Фляка, була вставлена вбірка на невеличкий вінець, що в висліді дала $39.70. Суму цю подано так як „Вістник" $15.00, на місячник Богословського Товариства „Віра й Культура" $10.00, на Стипендійний Фонд для теологів нашої Церкви $5.00; на будову Катедри Пресв Трійці в Вінніпегу $5.00

Всім жертводавцям складаю на цьому місці мою найкращу подяку. Хай Милостивий Господь пошле Свою розраду й потіху всій родині, а душу покійного Дмитра прийме в Свої Святі оселі

Вічна йому память!

о. Остап Фляк.

МИХАЙЛО КАЧОР

Коли світ зустрічав Новий Рік, 1955, з цього світу відійшов молодий Михайло Качор Відійшов несподівано, але спокійно — на удар серця

Покійний народився в околиці Елеристон, Ман., 24 березня 1916 р. Його родичі Дмитро і Марія походять із Західної України, повіт Гусятин. Пок. Михайло в 1940 році одружився з Марією Кісь, і Бог послав їм двоє діточок, Єлисавету й Івася В 1944 р. молода родина переносяться до Торонта і там зажила мирним життям чесних працьовитих людей, у любові й достатках та радості з примірних діточок. Та ось смерть враз перервала оце райдужне пасмо життя.

Похорон у православній катедрі св. Володимира відправили: о. В. Федак, о. Д. Фотій з о. П. Самець, при великому здвизі вірних, а між ними — родини й приятелів покійного Дякував С. Олійник.

На місце вічного спокою супровадили покійного: дружина Марія, доненка Єлисавета і синочок Івась, родичі, сестра Марія з родиною, брат Миролав з родиною, мама дружини з родиною з Манітоби, всі ближча й дальша родина, а теж численні друзі і багато народу взагалі.

Молода вдова Марія запросила учасників похорону до себе на поминальний обід. По обіді, у своєму слові о. Федак між іншим також пригадав присутнім гарний звичай складати на невинчий вінець на тривалий спомин народу по покійникові.

На руки Мирона Друля зложили жертви такі учасники:

Петро Качор — $4.50; Микола Грегор — $3, По $2: Кларенс Коминг, Марія Томсон, Дан Кісіль, Рой Войтович, Іван Чоп, Степан Чайко, Йосип Пшнилюк. По 1 дол.: П. Качор, Морис Качор, Петро Чоп, Іван Шарабура, Петро Друль, Стан Гагет, Роза Качор, Тоні Шеманський, Мирон Друль, Емілія Кісь, Анна Друль, Фред Антонишин, Леся Грицюк

Суму розділено: на місцеву катедру 13 дол. на „Український Голос" 10.75 дол. на „Вістник" 10.75 дол.

Жертводавцям цира подяка, а покійному Михайлові царство небесне!

П. С.

ПАМЯТАЛИ ЗА „ВІСТНИК"

На по-похоронній обіді, що відбувся дня 8-го березня, 1955 р. по 65 п Петрові Бабію в домі сина покійного, п С Бабіона, в Бурлінгтон, Онт Вирвав о Прот В Федак зробив заклик до збірки на Пресовий фонд „Вістника" По 2 дол зложили Михайло Парасюк, Петро Рудий і Стефан Бабіон. По 1 дол.: А. Турчинський, І. Небожен'юк, П Галанчук і Данилюк, Ю. Косован, В П ш По 50 ц.: С. Чижишин і Я. Климашко.

Щира подяка всім жертводавцям, а покійного нехай Господь прийме до своєї праведників

Адміністрація.

КОЛЯДА
Української Православної Церкви.

Прот. К. Квасницький, Лесшин, Кве. По 2 дол.: Г. Миклюк, Н. Випрук, Ілька М-вій. По $1.00: Е. Клемба, С. Середа, Д. Лютак, О. Штихно, І. Царанюк, О. Білозерський, М. Матвіїв, М. Щербатюк, М. Данилевич, Г. Лишик, Прот К Квасницький, Н. Генга, К-н Випрук, Г. Гандзюк, Н. Боросюк, Д. Чобан, Д. Якович, Н. Гуцуляк, Е. Оборонів, С. Дяконюк, І. Ємчик, Анна Дикер, Ф. Верингора, Г. Майковський, В. Никіяк, М. Комаринацький, М. Білозерський, П. Рудик; М. Лупшин, В. Ніколенко, І. Кушнірук, Гр. Лишик (старший), Г. Завадська, О. Панчишин, Н. Романко, І. Зелепужин, П. Зубчинський, Л. Тихонова, П Кисленко, П. Цехош, Д. Николюк, І Розум, Ю. Зубчинський, К. Новосад, Н. Випрук, І. Подільчук, Церковна Громада 2 дол Дрібними 5.25. Разом 60.00.

о. П. Стефюк, Толстой, Ман. По 1 дол.: о. П Стефюк. І. Шипіт, Д. Танчак, І Квасницький, В. Титор, П. Подольський, М. Арсеній, В. Арсеній, П. Арсеній, Н. Антонішка, М. Данилейко, М. Жулковський, В. Вороюнок, В. Фостій, Он Матійчук, Ант. Тофан, Р. Назаревич, П. Олійник, В Касіян, Анна Слободян, М Фійчук. Разом 21 00

Сеньків, Ман. По 1 дол.: П. Чубей, В. Саламандик, Д. Рибух, Ів. Саламандик, пані Т. Чубей, пані М. Андрусик, І. Рабух, Марія Рабух, І. Островський, Г. Антонюк, С. Рабух, К. Навальковський, В. С. Смук, Г. Лакуста. Разом 14 00.

Роза, Ман. По 1 дол. Н. Кучик, М. Сапач, І. Чубей, Л. Чубей, Анд. Чубей, С. Гаврончський, Анна Т. Чубей, В. Ковальчук, І. Баран, С. Марчупак, Н. Чубей. Дрібними 95 ц. Разом 11.95 дол ВІ Пап Анеля Бочій, Давфин, Ман. 1 00 дол.

Збірка о. В. Слюзара.

Саскатун, Саск. д-р Ю. Драган і О. Прощок по 10 дол По 2 дол · Н. Гавриш, Н. Завадюк, А. Катрусик, М. Лубик, А. Михайленко, М Павлюк, о. В Слюзар, Н. Н. По 1 дол.: М. Антонович, Д. Бокшовин, Н Буджак, А. Воробець, пані А. Гавриш, М. Гарасимчук, А. Грабовий, пані М. Гриневич, К Гудима, пані С. Грецюк, І. Доктор, Л. Залеличук, Г. Карнаух, В. Б Кіндрачук, Ю. Ковальчук, М Козовик, В. Коновалик, І. Крупкий, пані М. Кухар, І. Лучюк, І. Мадюк, І. Мисак, п-на К. Михайлюк, В. Михайленко, Г. Никифорук, пані Г. Новосад, Д. Олексин, В. Пенграс, М. Петришин, А Пігаревбецький. Ф Пиняк, пані М. Пилипів, пані А. Ремеида, П. Рихва, І. Рудевський, П. Солдат, Е. Стефанюк, Ю. Стечишин, Г. Стирайка, І. Турецький, І. Теслик, О. Хомик, пані К. Чимборик, Н.Н., Н.Н. Дрібними 62.25. Разом 144.25.

Збірка прот. І. Майби.

Етелберт, Ман. — П-во Н. і А. Григорчуки 5 дол. По 2 дол : М. Пелехата і М. Н. Григорчук. По 1 дол: пані Т. Сенів, Анна Монета, Ю Карпяк, П. Пелехата, О. Шевчук, пані М. Кіне, В. Граблюк, І. Воробець, М Райлюк, П Бурдейний, І. Журов, Настуня Кузик і Н. Н Дрібними 1.35.

Пайн Ривер, Ман. По 1 дол.: П. Костюк, Христина Поисяжнюк, Ф. Васильок, В. Присяжнюк, пані С. Ясентюк, І. Римар, Г. Гарболінський, П. Арсенчук, С. Хмелювський, Настя Гарболінська, Ф. Тимчук, В. Цюник, пані Билик, Ю. Паршей, Н. Боєюк, пані Ю. Кравчук. Дрібними 3.45. Разом 23.35.

Гарленд, Ман. — По 1 дол.: В. Карпяк, пані І. Машенко, П Франко, І С. Шевчук, Рі. Слоновський, А Бушук, А. Слоновський. Дрібними 3.55. Разом 10 55

Ренвен, Ман. По 1 дол.: А. В Возняюк, Д. Возняюк, Т. Яремчук, В Возняюк, Д. Дуплак, Г. Тополевський, І Дупляк. Дрібними 1 50 Разом 8.50.

Ворд-Зелена, Ман. — По 1 дол · І. Плуг, П. Дудяр. Дрібними 50ц. Разом 2 50

Богдан, Ман. — Дрібними 1.60.

Збірка Прот. Б. Яковкевича.

Шіго, Саск (полудневі) — По 1 дол · М Бересовський А. Кучерявий, В Гудима, М. Думанський, М. Словський, — Дрібними 2.50. Разом 7.50.

Тідор, Саск. (місто). — Т Король, І. Радиш і С. Андрусяк по 1 дол. Дрібними 75ц. Разом 3.75.

Пасічники, Саск. — По 1 дол.: Д. Остапович, М Звозденський, П Балюк, О Сандул, Т. Чорний, В. Сандул, І Сандул Дрібними 2 75 Разом 9 75

Фовм Лейк, Саск. По 1 дол.: О. Дацюк, Д. Стрілецький, Д. Дмитричук, Г Коптовицький, С. Кіпчул. В Безбородько, Т Дмитричук, С. Моргош, М. Котик, В. Роженій, Н.Н. Дрібними 1.85. Разом 12.85.

Іхснгер, Саск. (місто) По 1 дол.: І. Е Вовк, В. Н. Русчак, Д. Е. Федончук. В. Кирилюк, С. Молдован, В. Козак, М Куций, І. Молдован, В. Максимюк, П. Кошман, Н Николаєв, С. Доменко, Ю Кирилюк, М. Николаєв, Й. Хриптул Дрібними 2 80. Разом 17.80

Шіго, Саск. (к. Купровських). Дрібними 2 50.

Іхснгер, Саск. (Гайвей).— По 1 дол : І. Данилюк, В Малек, В Ковалик, М. Пелехатий, С. Хриптул, Г. Гелетюк, Катерина Миллер, В. Гуцуляк В Молдован, Теодар С. Л Молдован. Дрібними 3.20. Разом 14 10

Іхснгер, Саск. (к. Льорн). По 1 дол · Д. Пентелюк, С Мороз, Д. Мижен, І. Козак і І. Гора. Дрібними 1.50. Разом 6.50

ПРЕСОВИЙ ФОНД „ВІСТНИКА"

Тому, що від початку цього року ми подвоїли „Вістник" апарі з тим і подвоїлися витрати на папір і друк Передплати підвищено тільки на одну третю. Інші часописи, що містять платні оголошення мають прибутки на тиражування їх. „Вістник" оголошень не має. Тому одинокою його допомогою є Пресовий Фонд.

Отож ми просимо наших Читачів і вірних нашої Церкви вони кожній нагоді старатися, щось зібрати на „Вістник".

Нижче вістимо імена щирих людей і наших священників, які своєю працею причиняються до розбудови цього органу.

П Пауш, Едмонтон, Албе-та 10.00

Г Шевчук, від П Сенькова, Виннипег, Саск 2.00

Мамчя Полихо, Торонто, Онт 1 00

Пані К. Довга - збірка на поминках В Гавіна, Содбюри, Онт 4 50

Михайло Капациіа, Вонда, Саск 1 00

В. Фалстинга, Гемилтон, Онт. збірка на поминальні в честь покійного Ю. Сапегтова 5.00

Я Пуйда, Ветмід, Онт 2 00

Іван Сеньків, Келгарн, Алта збірка на сбіді в П Мартинчука 6.75

І Магас, Вернон, Б К. збірка на хрестинах у п-ва Весатий 4 00

П А Пауш Едмонтон, Алта збірка на хрестинах у п-ва Райків 5.00

О Фляк, Давфин, Ман. збірка з похорону п А. Волевіяського $8.15

О П Зубчицький, з нагоди похорону п А. Волевіяського в Ричмонд Парк, Алта 5.00

Марія Бігас, Вільна Албе-та 1.00

Ю Карасевич, Овкбоми, ... 5.00

Юлек Бенкенд, Саск 1.00

О П Зубчицький, збірка в Ричмонд Парк і Атабаска, Докладніше буде в домі 7.10

М Марко, Вінніпег, ... 1.00

Ольга Коос, Едмонтон, Алта 1.00

Тимрик, Еровелд, Б. 1.00

Борисквич, Дерайт, Мічн ЗДА 1.00

І І. Федейко, Норт Бетлфорд, Саск. 1.00

Семен Яковець, Монтреал, Кве 1.00

Михайло Бабляк, Монтреал Кве 1.00

І Малярчук, Калгари, Алта 1.00

Г Василів Ошава, Онт 1.00

О. М Чемирівський, Джонстон, Онт., ЗДА 1.50

Прот. П. Самець, Торонто, Онт., з похорону бл. п. Мих. Качора 10.75

Прот. П. Самець, Торонто з поминок смерті бл. п. Теодора Волігородського 2.50

Г Басараба, Давфин, Ман. 2.00

І Бурзинк, Джасмин, Саск. 1.00

Петро Корбутяк, Брод Велей, Ман. 1.00

Василь Титар, Толстой, Ман. 1.00

В Комфоліо, Давфин, Ман. 1.00

І. Чижевський, Верюн, Б К. 1.00

Микола Беднарський, Мирнам, Алта 1.35

Дм. Капацала, Вонда, Саск 1.00

Г. М Репинський, Ст. Катеринс, Онт., з несподіванки для п-ва Балабанів 5.00

Всім щира подяка і сердечна просьба не забувати за допомогу „Вістника".

Адміністрація

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД НАШОЇ ЦЕРКВИ

Тільки ті народи є сильними і мають свою державу, що вміють жертвувати вже сьогодні, щоб їх нащадки могли свобідні жити в наступних віках.

Стипендійний Фонд нашої Церкви іде на допомогу студіюючій молоді в нашій Високій Богословській Школі у Вінніпегу. Церква є вірною тому вона мусить мати молодих богословів, щоб її існування безперервно продовжувалось.

Церковна Громада св. Івана, Едмонтон, Алта $70.00

Впов. п Василь Ковальчук, Гренд Мересйс, Ман. 55 02

П-во Ольга і Федь Гавинн, Торонто, Онт 5.00

Катедра Пресв Трійці, Вінніпег, Ман · К. Масіюх 2.00

По 1 дол · Марія Н Негрич, К. Левицький, Сильвія Якимшак, І Павлюк Разом 6 00

З нагоди 40-ліття подружжя п-ва Кінащуків в Брокенгед, Саск. Переслав Прот Т Тріска 10 00

Збірка на хрестинах у п-ва Старчука, Вроктон, Саск Переслав о Е. Пристпа 11 00

Збірка на похороні бл. п. Йосифа Будза, Мемнат, Саск Прислав о. Е Пристпа 16 05

Збірка на похороні бл. п. Дмитра Західняка в Рокгон, Ман Переслав о. О. Фляк 9.00

Новонароджений вісього добра; ювілятам довгих років життя, а Покійним Царство Небесне. Щира подяка всім, що жертвували, збирали і пересилали.

Консисторія.

Порядки Богослужень

Катедра Пресв. Трійці Української Гр.-Православної Церкви в Канаді
1175 Мейн вулиця, Вінніпег

Священикує і проповідує
Високопреосвященний ІЛАРІОН
Митрополит Вінніпегу і цілої Канади
Парох Всеч о М Юрківський.

Порядок Богослужень:
В ЧАСІ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

1 квітня — субота — 9-та рано — Служба Божа й Панахта дітей 7-ій вечора - Сповідь.

2 квітня — неділя — 9-та рано — Утреня, 10 Св Божа

3 квітня неділя 9-та рано Утреня, 10 рано Служба Божа

6 квітня Середа Великі Вечірні

7 квітня середа Благовіщення Пр. Богородиці. Служба Божа 7 30 ранку з Сповідь по Вечірні

8 квітня — четвер Благовіщення

9-та рано Утреня 10-та рано Служба Божа

8 квітня — п'ятниця 10-та рано — Св. Божа, 7.30 вечера Пасія і Сповідь

9 квітня — Субота: 10-та рано Св Божа, 7-ма вечер Вечірня з Сповіддю

10 квітня — неділя Цьвятна. 9-та рано Утреня; 10-та рано — Архиєрейська Служба Божа і святовий обід.

11 квітня — понеділок: 10та рано Св Божа Рання Оса Дарів

12 квітня — середа 10-та рана — Св Божа Рання Оса Дарів 7.30 вечер Сповідь

13 квітня — Страстний четвер — Служба Божа, 7,30 вечер — Страсти

14 квітня — Велика Пятниця: — 9-та рано — Читання Годин; 2-га пополудні - Винос Плащениці, 7.30 вечер — Канон „Плач Богородиці" Читання „Деяль Апостолів" Сповідь

Телефон Катедри 52-9946
Резиденція пароха 56-5371

о. А. ТЕТЕРЕНКО
КВІТЕНЬ

1 Неділя Кадет
Святення Пасок
11 год ночі — Мелфорт В півночі
17 Великдень — 2.30 рано Утреня (Гринвід пізд ричкою), 5 год рано Св Божа Гринвід (пів)
19 Світ Понеділок — Ніпавін
20 Світ Вівторок Гринвід (над ричкою)
24 Неділя - Брукеб

о. ОСТАП ФЛЯК.
КВІТЕНЬ

2 Субота 7 год веч Сповідь —
3 Неділя год. 8—9 рано Сповідь, Утреня і Св Божа — Давфин
7 Четвер Благовіщення — Косів (Сповідь)
9 Субота — 8 рано Сповідь дітей
10 Неділя Утреня — Давфин
Сповідь
14 Стр Четвер — Сповідь 10.30 рано Вечерня і Литургія
в 7 год веч Страсти в Давфин
15 Пятниця — в год 12 дня Вечірня з поясів — Давфин
17 Великдень 12 год ночі Утреня Вітання, о раню Утреня і св Вітання Давфин, 5 год попол Вечірня - Косів
18 Світ Понеділок Ешнола
19 Світ Вівторок — Сифтон
24 Неділя — Велий Ривер

УВАГА: Порядок свячення пасок: 9-та год рано — Трифінг Ривер, в год 11 рано Нентон, 12 год Пайн Ривер, 4 год Ашавіз; 8 год веч Коса. 12 год ночі Рорктон

Кожнього дня Літургія Давфин
Духовні бесіди по вечерній радіо-станції в понеділок 11 квітня о год 15 квітня. Кожний раз в год. 9.15 рано.

Адреса: Box 1087, Давфин, Ман. Тел 1701

о. Ф. ЛЕГЕНЬКА
КВІТЕНЬ
Тойбей

1 Пет
2 Четвер Благовіщення — Вайт-
10 Неділя — Норквей
14 Четвер — Страсти, год. 7 вечора — Гвес
16 Вел Субота, Ст Божа і Свячення пасок, Пасха Свої Ривер
17 Великдень 12 год ночі Гвес
в год рано - Арран
18 Світ Понеділок — Свої Ривер
19 Світ Вівторок — Гвен Едвер
24 Неділя Стівен

Увага Свячення Пасок відбудеть в церкві в кожній парохії за окремим оповіщенням

Адреса: Box 111, Гвес, Саск.

о. ІВАНА МАЙБИ
КВІТЕНЬ

3. Неділя — Пайн Ривер Сповідь
7 Четвер Благовіщення — Гарленд Сповідь
10 Неділя — Етелберт Сповідь
17 Великдень 5 год рано - Етелберт, 7 год. Гарленд, 8 год. Пайн Ривер, 10 год. Ренвер
18. Світ. Понеділок — Пайн Ривер
19. Світ. Вівторок — Етелберт
24. Неділя Етелберт

ТРАВЕНЬ

1 Неділя Пайн Ривер
8 Неділя — Етелберт
15 Неділя — Гарленд
22 Неділя — Ренвер
26 Четвер Вознесіння — Бояп Провидя
29 Неділя Грай Ривер

о. О. НОВИЦЬКОГО
КВІТЕНЬ

3. Неділя — Форт Вилямз
10 Неділя Форт Вилямз год 8-30 ранку Вселенна
11 Неділя Літурия в год 10.30 — Вест Форт, в обох Церквах Ні Вознесіння Пасха Золи
14 Четвер Страсті Вест Форт, 6-00 веч і в Форт Вилямз, 8.30
15. Вел. Пятниця — Винос Плащениці — Вест Форт, год 2 попол і Форт Вилямз 4 по полудні
17 Великдень — год 5 рано — Вест Форт, год 8 рано Форт Вилямз
18 Світ Понеділок — Вест Форт
19 Світ Вівторок — Форт Вилямз
24. Неділя Вест Форт
На неділю кожну Неділі о год. 7-ій вечора. Сповідь
Тел 3-8568, Форт Вилямз, Онт.

о. П. СТЕФЮКА
КВІТЕНЬ

2 Субота Толстой 3 год попол Сповідь
3 Неділя — Толстой
6 Середа Толстой, 3 год по-лудні Сповідь
7 Чет Благовіщення - Толстой
9 Субота Толстой, по полудні Сповідь молоді
9 Субота Св Божа в Толстой По дві Сповідь в Гарленгон
10 Неділя 7 год Толстой 10 год Гарленгон
11 Понеділок 1 год Сповідь молоді — Гарленгон
14 Вівторок Служба Молоді — Гарленгон
14. Стр. Четвер: 10 год. Служба, 7.30 Страсти — Толстой
15 Вел Пятниця Винос Плащениці 1 год Гарленгон, 5 год Толстой
17 Великдень 7 год Гарленгон; 10 год Толстой Вел Вечірня 3 год попол Толстой
18 Світ Понеділок — Роза
19 Світ Вівторок - Сеньків
24 Неділя Гарленгон, проводи
Адреса. Толстой, Ман

о. П. САНЕВИЧ
КВІТЕНЬ

2. Субота. Св. Сповідь і Св Причастя шкільної молоді — Смокі Лейк
3. Неділя — Смокі Лейк
7 Неділя Вільна, о Кулін
8 Четвер Благовіщення — Стрий
9 Субота Св Сповідь шкільної молоді — Бечс
9 Субота Повстяні Канон св А Критського Спелен, 7 год веч
10 Неділя - Бойн Лейк
11 Неділя, год 6 веч Вечірня та освячення доні Смокі Лейк
11. Вел. Четвер. Страсти в год. 6-ій вечора — Смокі Лейк
15. Вел. Пятниця. Винос Плащениці 2 год Смокі Лейк, 4 год — Велке 6 год — Спелен
16. Вел Субота Сповідь дітей — Спелен Освячення Пасок 12-та год Бойн Лейк, 2 год. - Стрий; 3.30 год. — Ремблер; 5 год. — Давфінг, 7 год. Вільна
17. Великдень: 12 год. ночі Всюди Утреня — Спелен; 3 год ранку Велке, 5 год Ст Божа Смокі Смокі Лейк, 9 год. Свячення Пасок — Вовсвайт
18 Світ Понеділок — Вільна
19 Світ Вівторок Вовсвайт
24 Неділя Спелен (Проводи)
Вечірня і Проводи в год. 5-ій — Бойн Лейк

Увага Ще можуть зайти деякі зміни, але громади будуть своєчасно повідомлені

ПІДВИННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Палаар Парк та Транскона.
15. Вел. Пятниця — год. 2-га по полудні Винос Плащениці: Говор.
16. Вел. Субота — Сандгіз — Пембіна
Свячене Пасок: Тандая 1,00 попох 5,00 — год. по обіді Палаар Парк, год. 2:30 пополудні
17. Великдень, год. 5 рано — Гонор Дуфрост — Палаарфілд — год. 9:00 рано — Транскона — Сарто — Ледаж
18. Сят. Понеділок — Пембіна — Тандая — Палаар Парк
19. Святий Вівторок — Стед
Адреса: 7 Ст. Джонс Ав., — Вінніпег 4, Ман.

ОКРУГА ВАЙТА
КВІТЕНЬ:

7. Четвер. Благовіщення — Сірко — Великодня Сповідь.
Арбека (Св. Миколая) — Великодня Сповідь.
Консисторія УГПЦВК.

о. С. ГРЕБЕНЮК
КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Сповідь молоді і шкільних дітей. Св. Вовк, — Принс Альберт
7. Четвер. Благовіщення — Сповідь і Св. Божа — Вірдейл
10. Неділя — Гонсбурн, Сповідь
14. Стр. Четвер —Сповідь і Св. Божа — Шіпмен
14. Сер. Четвер — Страсти 7 год. вечером — Принс Альберт
15. Вел. Пятниця. Винос Плащениці 2 год. попол. — Принс Альберт
16. Вел. Субота — Сповідь і Св. Божа — Мек Лавал і Свячення Пасок зараз по Богослужению
16. Вел. Субота — Свячення Пасок: 3 год. — Шіпмен; 5 год. — Вірдейл
17. Великдень — Воскр. Утреня і Свячення Пасок: 12 год. ночі — Сембург; 2 год. рано Гонейм'ун
17 Великдень — Утреня і Св. Божа 6 год. рано — Принц Альберт
18. Сят. Понеділок — МекЛавал
19. Сят. Вівторок — Шіпмен
24. Неділя — Керот Ривер
Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. П. ЗУБРИЦЬКИЙ
КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Бойз
7. Четвер Благовіщення — Норал
9 Субота — Ричмонд Парк
10. Неділя — Атабаска
14. Четвер — Св. Божа і Свячення Пасок — Вордерінг Ривер
14. Четвер. Страсти — Лак Ла Бин
15. Вел. Пятниця — винос Плащений, год. 1-ша по обіді — Крайгена; Год. 4-та — Сарепа
16. Субота Св. Божа і Свячення Пасок — Атабаска. Свячення Пасок. Пасок — Атабаска.
16. Субота — Свячення Пасок: — год. 1.30 по обіді Ричмонд Парк; 3.30 Бойз; 5-та — Грецлен; 7.30 Норал; 9.30 Крайгена
17. Великдень — год 12 ночі — Лак Ла Бин; 8-ма рано Сарепа
18. Сят. Понеділок Грецлена
24. Неділя — Крайгена (Проводи)
25. Понеділок Заупокійна Богослужба-Проводи — Сарепа.
Адреса: Лак Ла Бинд, Алта.

о. СТЕПАН ЗУЗАК
КВІТЕНЬ:

3. неділя — Вівер (Сповідь)
7. Четвер. Благовіщення — Київ (Сповідь)
9. Субота — Клер (Сповідь)
10. Неділя — Фростон (Сповідь)
14. Четвер Страсти год. 7.30 веч. Валйна
15. Вел. Пятниця. Винос Плащениці Год. 11 ранку — Ватсон; год. 1.30 попол. — Вівер
16. Вел. Субота. Свячення Пасок: год. 4 попол. — Ватсон; год. 6 веч. — Клейр; год. 7.30 веч —Валйна; год. 9 веч — Фростон
17 Великдень. Богослужения і свячення Пасок: год. 12.05 ночі — Валйна; год. 12.05 — Рама; год. 5.00 ранку — Київ; год. 9.00 ранку — Вівер
18. Сят. Понеділок — Ватсон
19. Сят Вівторок — Клейр
24. Неділя — Валйна
Адреса: Ватсон, Саск.

о. ОЛЕКСАНДЕР ХОМЯК
КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Келво (Сповідь)
7. Четвер. Благовіщення — Гласс-ян (Сповідь) служить о. Тарновецький
7. Четвер. Благовіщення — Редфілд (Сповідь)
8. Пятниця — Норт Бетафорд — Сповідь і Св. Причасти
10. Неділя — Гетерлей (Сповідь)
14. Вел. Четвер. Страсти — Крайдор
15. Вел. Пятниця. Винос Плащениці Гефорд, Крайдор, Білінск, Редфілд, Келво, Вичкіз, Гласеян.
16. Вел. Субота. Свячення Пасок: Перед полуд. — Медов Лейк і Гласеян; попол.: Гетерлей, Вичкв, Келво, Редфілд, Білінск Мейфлор, Крайдор
17. Великдень: В ночі 12.30 — Гефорд. Рано 8.30 — Норт Бетафорд.
18. Сят. Понеділок — Вичкіз
19. Сят. Вівторок — Білінск
24. Неділя — Крайдор
Адреса: Box 153, Гефорд. Тел. 55

о. ДМ. ЛУЧАК
КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Вилингдон (Сповідь)
10. Неділя Цвітна — Андрю (Спов.)
14. Вел. Четвер — Пенсо (Служба і Сповідь)
14. Вел. Четвер — Пенсо (Страсти 8 год. вечір)
Адреса. Box 158 — Вилингдон, Алта Тел. 49

о. В. АПОНОКА
КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Альвена
4. Понеділок — Ст. Джулбен
7. Четвер. Благовіщення — Елоф Крік
10. Неділя — Терионіль
14. Стр. Четвер — Вакав, 7 год. веч. Страсти.
15. Вел. Пятниця — Вакав 2 год. попол. винос Плащениці
16. Вел. Субота. Свячення Пасок: 8 рано Кадворт; 9 рано Вакав; 2. попол. Ст. Джулбен, 4 попол. Альвена, 7 вечером Сиятс
17. Великдень — Елоф Крік 6 год. Утреня і Св. Божа та свячення пасок; 10 рано Терноніль св. Пасок.
18. Сят. Понеділок — Кадворт
19 Сят. Вівторок — Ст. Джулбен
24 Неділя — Сиятс
Адреса: Box 4, Вакав, Саск.

о. ЕМАНУЛ ГОРГІЦА
КВІТЕНЬ:

10. Неділя — Лемпрд (Сповідь)
14. Четвер — Гилберт Плейнс, 9 год. Св. Божа; Страсти год. 7 веч.
15. Вел. Пятниця. Винос Плащениці 3 год. Гилберт Плейнс; 5 Гренфелл
16. Вел. Субота. Свячення Пасок: Лемпрд 12 год. полудня; Шорт-лейл 5 год
17. Великдень: Гренфелл Воскресіння Утреня й Свячення Пасок 6-та год. рано; Гилберт Плейнс, Св. Божа і свячення пасок 9 год. рано
18. Понеділок — Шортлейл
24. Неділя — Гренфелл
Адреса Гилберт Плейнс Ман. Тел. 161

о. Е. Т. ПРИСТУПА
КВІТЕНЬ:

1. Пятниця — Габарл. Св. Божа Рання Осв. Дарів (Сповідь молоді)
2. Субота — Жучка. Сороусти (Сповідь)
3. Неділя — Айтуна (Сповідь)
7. Четвер. Благовіщення — Габарл (Сповідь)
8. Пятниця — Мелвил Св. Божа Рання Осв. Дарів (Сповідь молоді)
9 Субота — Вроктон — Сороусти, Сповідь і Свячення Верби.
10 Неділя — Мелвил (Сповідь)
14 Стр. Четвер —Айтуна 7 г. веч.
15. Вел. Пятниця — винос Плащениці — 10 год. рано — Мелвил; 12 год. Фенвуд; 2 год. попол Гудів. 4 год. Айтуна
16. Субота Свячена Пасок. Сповідь і Свячення Пасок
17 Великдень — свячення Пасок 12 год. ночі Айтуна; 1.30 Габарл, 3 год. Гудів. Св. Божа. 8 год. Фенвуд; 8 год. рано Мелвил; 4 год. попол Вел Вечірня Айтуна
18. Сят. Понеділок — Фенвуд
19. Сят. Вівторок — Вроктон
24. Неділя — Габарл.
Адреса: Box 143, Айтуна. Саск Тел. 57.

о. П. ГЛІЦЬКОГО
КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Сенді Лейк (Сповідь)
7. Четвер. Благовіщення — Россборн (Сповідь)
10. Неділя — Мемлі (Сповідь)
14. Страст. Четвер — Вікта (Спов.)
16. Вел. Субота — Свячення Пасок: 1 год. по обіді — Ентуська 2 год. — Вікта; 3 год. — Січ; 5 год. — Мемлі; 6 год. вечером Епфінстон и хаті п. Гірика; 7 год — Сенді Лейк; 9 год. — Оакборн.
17. Великдень. Россборн, 8.30 рано.
18. Сят. Понеділок — Ентуська
19. Сят. Вівторок — Січ
24. Неділя — Оакборн
Адреса: Оакборн, Ман., Тел 536

о. В. МЕЛЬНИЧУК
КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Шпіжинці (сповідь)
7. Четвер. Благовіщення — Іспас (Сповідь)
[illegible] Неділя Цвітна — Кайлена
14. Четвер. Страсти — Шпіжинці 7 год. вечора
15. Вел. Пятниця — Шпіжинці, винос Плащениці 3 год. попол.
Кайлена 5 год. попол.
17. Великдень — Шпіжинці, воскресіна відправа точно почнеться о 3-ій год. рано. Свяч. пасок: Кайлена 7 год.; Гейріґлз 8 год.; Іспас 9 год.
18. Сят. Понеділок — Давідж
24. Неділя Томина — Шпіжинці — (Проводи)
Адреса: Гейри Гил, Алта.

о. ЮРІЙ ТУРЖАНСЬКИЙ
КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Портедж ля Прейрі (Сповідь)
10. Неділя Цвітна — Брендон
14. Стр. Четвер — Брендон, год 7 вечір Страсти
15. Вел. Пятниця — Брендон, 2 год. Винос Плащениці
17. Великдень — 11.30 Полуночниця; 12 год. в ночі Великодня Св. Божа та свячення пасок — Брендон; 7 год. рано — Портедж ля Прейрі
18. Сят. Понеділок — Брендон
24. Неділя — Брендон
ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Брендон
8. Неділя — Портедж ля Прейрі
15—29 Неділі — Брендон
22. Неділя — Портедж ля Прейрі (храм)
Адреса 518 Песіфік Ave. Тел. 2824 Брендон Ман.

о. БОРИС ЯКОВКЕВИЧ
КВІТЕНЬ:

3. Неділя Інсінгер місто (Спов.)
7. Четвер. Благовіщення — Шіпо полуд. (Сповідь)
10. Неділя — Фовм Лейк (Спов.)
9 Субота — Жучка (Сповідь)
13. Вел. Середа — Тайпса (Спов.)
15. Вел. Пятниця. Вечірня й Плащениця в порозумінню з вищими громадами.
17. Великдень — Інсінгер місто і Інсінгер „Гайвей". Всенічна і свяч. пасок в інших громадах свячення пасок. Тізор місто — Богослужения в 9-ій год. рано.
18. Сят. Понеділок — Пасічники
19. Сят Вівторок — Вест Брутг
24. Неділя — Інсінгер „Гайвей"
Адреса: Пто. Рейн Box 60 Тел 21

о. ОСТАПА ФЛЯКА
Адреса: Денфин, Ман. Box 1087. Телефон 4704

о. ТИТ ЯКОВКЕВИЧ
КВІТЕНЬ:

2. Субота — Шіпо місто (Сповідь молоді)
3. Неділя — Шіпо місто (Сповідь)
7. Четвер. Благовіщення — Пасічники (Сповідь)
9. Субота — Льюра-Лиссенко — (Сповідь) -
10. Неділя — Федакти (Сповідь)
14. Вел. Четвер — Шіпо місто — Страсти 8 год. веч.
15. Вел. Пятниця. Вечірня й винос Плащениці в Шіпо місто 2 год.; Шіпо полуд. 4 год.
17. Воскресень — Шіпо місто Всенічна в 12 год. в ночі і свячення пасок; Шіпо полуд. Всенічна і свяч. пасок год. 1.30; Вичкіз, Богослужіє. і свяч. пасок в 9-ій овно.
18. Сят. Понеділок — Шіпо полуд.
19. Сят. Вівторок — Едмор
24. Неділя — ново Куших
Адреса: Шіпо, Саск., Box 52, Тел. 21

Календар Українських Свят
КВІТЕНЬ:

1 П 19 Муч. Хризанта, Дарії
2 С 20 Прп. Онісія в кон. св. Сави
3 Н 21 5 У. В. П. Юлеєвіе ч. В.
4 П 22 Свщмч. Василія Анкир.
5 В 23 Прпмч. Никанора Печер.
6 С 24 Св. Артемія Солунського
7 Ч 25 Благовіщення Пресв. Богор.
8 П 26 Собор Арх. Гавриїла
9 С 27 Св. Матрони Солун.

10 Н 28 Н. П. Прп. Евсевтія Печ.
11 П 29 Марка ев. Мч. Кирила
12 В 30 Прп. Іоанна Лєств., Зосими
13 С 31 Прп. Іпатія чуд., Іларія Печ.
14 Ч 1 Прп. Героптія Печерського
15 П 2 Вел. Пятниця. Прп. Тита
16 С 3 Вел. Субота. Прп. Никити
17 Н 4 Воскресення Христове
18 П 5 Світлий Понеділок
19 В 6 Світлий Вівторок
20 С 7 Муч. Руфіна й Акилини
21 Ч 8 Прп. Никифорта ев. Новг.
22 П 9 Мч. Аглаїса, Марїяна і 270 год. вечора
23 С 10 Мч. Терентія, Африкана
24 Н 11 Н. ов. Свяч. Антипа еп.
25 П 12 Василія Ісп. Парійського
26 В 13 Свяч. Артемона,
27 С 14 Мартина Ісп., мч. Євстафія
28 Ч 15 Кн. Мстислава Київського
29 П 16 Мч. Леонїда, Галини Ірини
30 С 17 Свяч. Симеона Печер.

о. Л. В.
КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Йорктон (молоді)
7. Четвер — Благ. Пр. Д. М. — Мавела
9. Субота — Калдер
10. Неділя Квітна — Калдер
11. Понеділок — Вроктон, сповідь
13. Середа — Сторновей, сповідь
14. Четвер — Йорктон — Страсти 7 год. вечора
15. Вел. Пятниця — Йорктон, винос плащениці
17. Великдень 12-та год. в ночі й посвячення пасов у Вроктоні, 1-ій Калдер, 3-ій Рейм, 5-ій Мавел, 6.30 Горлиц, 8-ій Служба Божа Йорктон.
18. Сят. Понеділок — Вроктон
19. Сят. Вівторок — Рейм
24. Неділя Томина — Сторновей
110 Велингтон ав. Йорктон. Саск Тел 790

Прот. МИХ. ФЛЯК.
КВІТЕНЬ:

2. Субота — Вегревіл, Заупокійна Св. Божа, год. 10; Вечірня і Сповідь год. 7 веч.
3. Неділя —Вегревіл. Св. Літургія год 10.30; Вечірня год. 5-та.
7 Четвер Благовіщення Пр. Богор. — Бруедгрейбз
9. Субота — Січ-Коломия. Сповідь шкіл Недільної Школи — год. 5-та.
10. Неділя Цвітна — Січ-Коломия
14. Страстний Четвер — Інісфрл
14. Стр. Четвер — Вегревіл, Страсти 7 год. веч.
15. Вел. Пятниця — Винос Плащениці; Вегревіл год. 10-та рано; Січ-Коломия год. 12; Бруедгрейбз год. 3-тя; Ту Гилс год. 8-ма веч.
16. Вел. Субота — Бруедгрейбз. Св. Літургія і свячення пасок.
16. Вел. Субота — Інісфрл, Свячення пасок год. 7-ма веч.
17. Великдень — Воскр. Утреня і Свячення пасок год. 12 ночі в Ту Гилс; год. 4 рано в Січ-Коломия; год. 7 рано Св. Літургія і Святе Літургія в Вегревіл.
18. Сят Понеділок — Січ-Коломия
24. Неділя Томина — Ту Гилс.

Церковний Устав
КВІТЕНЬ:

3 Неділя 5 В. Посту: Гол. 1-ий. УЄ 9. Літ Ап. Євр. 9: 11-14. Єван. Марка 10 12-45.
7. Благовіщення Уперше: Єван. Луки 1: 39-49. 56. Літ. Ап. Євр. 2: 11-18. Єван Луки 1 24-38.
10. Неділя Цвітна. УЄ Матв. 21: 1-11; 15-17. Літ Ап. Филипп 4: 4-9; Єван Іоанн 12: 1-18
17 ТРИУМФДЕНЬ. Літ. Ап. Діян. 1: 1-8. Єван. Іоанн 1: 1-17.
18 Сят Понед. Літ. Ап. Діян. 1: 12-17; 21-26. Єван. Іоанна 1:
19. Сят. Вівт. Літ. Ап. Діян. 2: 14-21. Єван. Луки 24: 12-35
24. Нед. Томина. Год. 1 УЄ 1. Літ. Ап. Діян. 5: 12-20. Єван. Іоанна 20: 19-31.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., APRIL 1, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го КВІТНЯ, 1955 . ЧИСЛО (988) 8

Христос Воскрес!

Воскресенія Твоє, Христе Спасе, Ангели прославляють на небі, і нас вчини достойними чистим серцем Тебе славити.

Христос воскрес із мертвих, смертію смерть здолав, і тим, що у гробах, життя дарував.

Воістину Воскрес!

НЕХАЙ ВОСКРЕСНЕ ЛЮБОВ І ЗГОДА ПОМІЖ НАМИ!

† З Божої ласки смиренний Іларіон, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади. До всього Всечесного Духовенства й до всіх боголюбивих вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді, — ХРИСТОС ВОСКРЕС!

„Бог є Любов, і хто пробуває в Любові, пробуває той в Бозі, і Бог в ньому пробуває".
(І Ів. 4. 16).

Сучасний наш світ губить Любов. Часто не видно радісної Любови в родинах між батьками й дітьми. Не видно братньої Любови поміж ближніми. Не видно творчої роботи поміж Громадами. Не видно Божої Любови поміж народами.

Ясне сонце заходить, і темна ніч покриває всю землю.

Злоба і заздрість гордо займають місце Любови, і ницість чеснотне життя по всьому світі, а в тому і поміж нами.

Люди забувають, що вони — найвищий твір Божий, що Господь їх створив за Своїм Образом та за Своєю Подобою.

„Хто пробуває в Любові, то й Бог в ньому перебуває". А коли ми відступаємо від любови, то й Бог відступає від нас

І порожнє місце в безбожних займають ненависть та заздрість, та їхні діти: роздор та незгода.

Де сонця нема, там добре не видить, — там тільки бувяє цвіль та бур'ян.

Де Любови нема, там панує незгода та неспокій.

Без сонця все живе гине. Так гине й людство без Любови.

Плекаймо ж Любов найперше в себе в родинах, — нехай діти люблять і шанують батьків своїх, а батьки дітей своїх. І всі переносьмо свою родинну Любов і в Громаду, і любімо один одного.

Громада в своїй праці потребує найперше щирої Любови, як нива потребує дощу. Без дощу не вродить наше поле, так само без Любови не буде корисної праці в Громаді.

А в нас часто вигнаяється Любов із

громад...„

У церковній праці часто не рідко в нас Любови між Громадою та Їхнім духовним Отцем, — панує підозріння, непошана, незгода. Через це церковна праця не може йти вперед, і плоду доброго не видасть.

Роботу Божу чи роботу церковну можна провадити тільки святими, тільки чистими руками. Тільки в щирій єдності та в родинній згоді всіх працівників у Божому винограднику.

„Нехай милість, спокій і Любов вам помножиться!" — закликає Апостол (Юди 1 2) подаючи основи плідної праці й людського спасіння.

І доки не буде гарячої батьківської Любови в родинах, не буде в них правдивого щастя.

І доки не буде правдивої згоди та братерської Любови на церковній праці в Громадах, не буде корисного врожаю з них.

І доки на церковній праці не буде в нас щирої пошани один до одного, доки не буде справедливої рівности й братерства поміж членами, а будуть виявляться такі, що самі хотять усе вирішувати по-своїому, — доти не буде в нас творчого правдивого розросту церковної праці.

Любов та згода мусять відродитися між нами, інакше наша праця по Громадах буде безплідна.

Любов та згода мусять запанувати у нашій церковній праці, інакше Господь не прийме її.

"Милости хочу а не жертви" — каже Господь устами Пророка (Осії 6.6).

Церква — Божа, а „Бог — то Любов" (І Ів.4.16), тому й Церква — то Любов. А коли ми Любови одни до одного не маємо, то ми не церковні й не Божі.

І коли в кому панує гордість та незгода, і він сам себе ставить понад усіх, а свою думку вважає єдиною справедливою, нехтуючи думкою більшости або думкою Церкви, той не церковний. Більше того, — той розбиває Церкву Божу.

І коли хто не слухається обраного церковного проводу, не шанує його та йде проти нього, той не церковний працівник, той розбиває Церкву Божу.

У Церкві ми всі рівні, у Церкві ми всі рідні. У Церкві ми всі сини та дочки Божі, і тому повинні ставитися одни до одного, як брати, як діти одної родини.

Любов родича. Любов всесильна. Любов, як те сонце, відганяє геть темряву й холод. Любов у житті — як той дощ на спраглі ниви.

Апостол Павло, за наукою свого Учителя Христа, на віки вічні встановив, якою має бути наша Любов один до одного.

„Любов довго терпить, Любов милосердствує, не заздростить, Любов не величається, не надимається, не поводиться нечесно, не шукає тільки свого, не рветься до гніву, не думає злого, не радіє з неправди, але тішиться істиною, усе зносить, вірить у все, сподівається всього, усе терпить" (І Кор. 13.4-7).

Оце такою повинна бути правдива братня Любов, оце нам потрібно для плідної церковної праці!

Ніколи не забуваймо, що ми Божі, а Бог — то Любов. І тільки та праця Божа, яка робиться з Любов'ю.

І завжди пам'ятаймо, що Любов — то основа щастя на землі. Любов — двигун кожної плідної праці. Любов — двигун людської культури. Любов — підвалина згоди. Любов — найкоротша путь до обоження людини.

Христос Воскрес, — а Він чиста любов, Любов щира й гаряча, то нехай же воскресне Любов поміж нами!

Христос Воскрес, бувши розп'ятий за нас ,а ми всі воскресаєм з Ним.

Воскресаємо й обожуємось, цебто переповняємось Любов'ю один до одного!

Христос Воскрес — і оновив увесь світ, і подав йому нове життя, то нехай воскресне й між нами Любов та згода, і вони оновлять нас, а нашу церковну працю очистять і помножать стократно.

Усьому Всечесному Духовенству й усім Боголюбивим вірним шлю своє щире

Христос Воскрес,

а з Ним нехай воскресне Любов і згода поміж нами всіми!

† МИТРОПОЛИТ ІЛАРІОН.

Року Божого 1955-го, квітня 17 дня у Святий і Світлий день Воскресіння Христового.

Всеканадійська Катедра Пресвятої Трійці у Вінніпегу.

ХРИСТОС ВОСКРЕС

Христос Воскрес, — вітайте діти!
Весна іде уся у квітах
І несе кошик писанок,
Пісні співає хор пташок.

Христос Воскрес, і сонце сходить,
Радіє небо, земді, води,
Під небом грають дзвони церкви;
Дітки, — Христос Воскрес із мертвих!

Христос Воскрес — велике свято!
Ми привітаєм маму й тата,
Дамо по квіточці чудовій
І скажемо: "Це в знак любови".

Лесь Юрчак.

У ВІННІПЕГУ КОЛО 24,000 БЕЗРОБІТНИХ

Вінніпег. — В половині березня ц. р. зголосилися коло 200 нових безробітних. Минулого року в цій порі було у Вінніпегу 3,297 аплікацій у справі заробітку, а в цьому році — 23,762. Безробіття дуже зростає.

ЗБУТ КАНАДІЙСЬКОЇ ПШЕНИЦІ

За минулий збіжевий рік Канада продала пшениці 16,881,000 бушлів Західній Німеччині та 16,823,000 бушлі Японії, — на підставі Міждержавної Пшеничної Угоди.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячних української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., квертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA i KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

Спить Сіон

Спить Сіон ,дрімає злоба,
Заснув у гробі Цар Царів;
Печать на камені, на гробі,
І чуйна пильність сторожів.
Тиха ніч над садом лине,
Ні шелехрне у траві,
Гріб пильнують Бога-Сина
Грізні, збройні вартові.
Ніч пройшла. На гріб Месії
Несуть пахощі в руках
Дві прескорбні Марії
Із тривогою в серцях.
Прийшли в сад, а з гробу камінь
Відвалений на траві...
Грізні сторожі вмерлими
Лежать тут же ледь живі.
Сяйво дивне мерехтіло
При отворенні могили.
А над нею в шатах білих
Два ангели сніжнокрилі.
„Чом сумні такі ви, жени?" —
Ангел став їм говорити —
„Світ відтині став спасенний;
Ридіть додому, всім скажіте!
Злинув я до вас з вістками.
Що несу їх із небес:
Що Живий не між мерцями,
З гробу встав — Христос Воскрес!"
Несуть радісну вість жони,
Несуть в села і міста,
Несуть істину у Сіону
Про Воскреслого Христа.

о. К. Желішкевич.

ПОЛІТИЧНІ ВІСТІ

Лондон. — Тут поширилася вістка, що прем. Сер Вінстон Чорчил задумує уступити зі свого становиша в половині квітня ц. р.

Москва. — Булганін уступив з посту міністра культури Г. Александрова, а на його місце настановив Н. М. Михайлова, приятеля Хрущова.

● Вашінгтон. — Американські дипломати й політики побоюються, що диктатор комуніст Китаю Мао Тсе-Тунг може напасти на Формозу, не оглядаючись на всі наслідки цього кроку, — навіть на можливість світової війни.

● Оттава - Після недавнього повороту з Далекого Сходу Дж. Ф. Даллес заявив, що положення там дуже поважне. На цю тему останньо він мав розмови з Пірсоном в Оттаві. В імени уряду ЗДА він заявив, що врешті мусить десь бути певна границя перед постійними уступами комуністам. Перед виїздом в Оттави Даллес сказав, що у випадку небезпеки Канада буде кооперувати з Америкою.

● Вашінгтон. — Американські військові чинники підозрівають, що комуністичний Китай уже дістав від СССР атомові бомби, щоб ужити їх у випадку війни з Америкою.

ГОНҐ КОНҐ ЗАГРОЖЕНИЙ

Гонґ Конґ. — Британська кольонія на краю китайського континенту Гонґ Конґ загрожена комуністами, — підозрівають політичні спостерігачі. Останньо з комуніст. Китаю до Гонґ Конґу прибувало щоденно коло 1,000 туристів, яких уважають за комуністичних вишколених агітаторів і диверсантів. Їх уважають теж за предвісників сподіваної інвазії комуністичного Китаю на цю британську кольонію.

В ДЕНЬ 35-ЛІТТЯ ДУШПАСТИРСЬКОГО СЛУЖІННЯ ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШОГО ВЛАДИКИ АРХИЄПИСКОПА МИХАЇЛА

(Коротка біографія Архиепископа Торонта й Східньої Канади).

Теперішній правлячий Владика Східньої Єпархії УГПЦ в Канаді, — Високопреосвященніший Архиепископ Михаїл, святкуватиме в день 24 квітня ц. р. 35-ій ювілей свойого душпастирського гідного і вірного служіння у винограднику Христовім, в рядах тих вірних і свідомих Пастирів, що все були в Рідній Українській Православній Церкві. Тому, бодай кількома скромними словами, для відома ширшого українського загалу і для історії згадаємо, за одержаними відомостями, нашого дорогого Владику в цю ювілейну річницю.

Народився в селі недалеко м. Чигирина, в місяці липні 1885 р., в побожній православній українській родині. Батьки походять з давньої козацької родини, що жила на Полтавщині. Родина, в якій родився будучий Владика Михаїл, була глибоко християнською.

Добре християнське виховання одержав у своїй родині від батька й матері та бабусі Леоніди, монахині Чигиринського Св. Троїцького манастиря. Вже малим хлопчиком співав у дитячому церковному хорі Після закінчення перших трьох кляс початкової школи, навчався в двокласовій школі, а потім — у Києві. Поруч з богословськими науками, проходив спеціяльні курси диригентури, при учительській школі Михайлівського манастиря. Скінчив зі званням диригента й учителя співу, а також учителя церковної школи. В вільні часи провадив добрі церковні хори.

Курс Богословської науки закінчив у Київській Духовній Семінарії 1917 р. Того ж року вступив до Київського Університету Св. Володимира на історико-філологічний факультет. Два роки був на філологічному курсі (мови), і два останніх на історичному. В той же час служив Дияконом. Закінчив студії в 1920 році.

Висвячений на священика 24 квітня 1924 р. в Києво-Микольському манастирі, Єпископом Димитрієм Вербицьким, вікарієм Київським (Уманським). Висвячений був до Київської Івано-Золотоустівської (Залізної) церкви, що була на так званому Єврейському базарі (тепер зруйнована).

Дальше Священиче служіння проходив у парафіях міст на Київщині. І з самого початку почав служити Служби Божі українською мовою. Брав участь у перекладах богослужбових книг на українську мову: Служебника, Псалтиря, Акафистів і ін. Взагалі завжди був діяльним на українській церковній ниві.

Від 1929 р. перебував на засланні аж до міцця 1938 р.

З приходом німців став настоятелем Св.-Соборського Соборного храму в м. Є-лі, Одеської области та головою Вищого Церковного Управління єпархії. Там обраний духовенством і вірними як кандидат на Єпископа Є-ду, 2-го березня, 1942 року.

Хіротонію на Єпископа Є-ського прийняв 12 травня 1942 р. в Києві, в Св.-Андріївському Соборі. Служення Єпископське спочатку проводив як Єпархіяльний Архиерей Є-ської области (єпархії).

Тому, що Єпископ Володимир був призначений на вікарного Єпископа, то 4 листопада 1942 р. Єпископ Михаїл був піднесений до сану Архиепископа Миколаївського, в наслідок з'єднання двох областей під одну адміністрацію. Тоді, з наказу влади, мусів перебратися до м. Миколаєва.

Після більш як цілорічного емігрування по Румунії, Польщі, Словаччині й Німеччині, 3 серпня 1945 р. Собором Епископів у Бадхізінгені (Німеччина) був призначений Керуючим Єпископом таборових парафій, розташованих у Баварії і Австрії. Осів у Мюнхені.

Після заснування Богословської Академії в Мюнхені 1946 р., за ухвалою Свящ. Синоду, якого членом сам був, і за обранням Професури, став урядуючим куратором Богословської Академії та професором (з уряду), викладачем Св. Письма та почасти Догматичного Богослов'я.

У вересні 1948 р. за ухвалою Собору Єпископів, перехав до Бельгії для організації церковного життя робітників-українців, що туди виїхали. Там відбуто два Церковні З'їзди, організовано Єпархію і її Вище Церковне Управління. Єпархія складалася із 13 парафій, що обслуговувалися 6 священиками аж до весни 1951 р.

При кінці 1950 р. Консисторія УГПЦ в Канаді запросила Архиепископа Михаїла дати свою згоду кандидувати на Правлячого Єпископа УГПЦ в Канаді, місце якого було вільне. За благословенням бл. п. Митрополита Полікарпа, який тоді тимчасово очолював, як Ієрарх, Канадійську УГПЦ, згідно з проханням Консисторії, Владика дав свою згоду і, за старанням за кошти Консисторії, прибув до Вінніпегу 14 травня 1951 р.

На Соборі 8 серпня 1951 р. був прийнятий до складу Духовенства УГПЦ як Єпископ. Але тому, що тоді ж до складу УГПЦ був прийнятий ВПр. Митрополит Іларіон, Вл. Архиепископ Михаїл, для збереження єдности думки в Церкві, своєю заявою до Собору, зняв свою кандидатуру на правлячого епископа в користь Впр. Митрополита Іларіона.

Собор 8 серпня 1951 р. призначив Владику Михаїла Правлячим Архиереєм Єпархії Східньої Канади, з титулом. Архиепископ Торонта і Східньої Канади, з осідком у м. Торонті.

За час керування Вл. Архиепископа Михаїла Східня Єпархія збільшилася кількістю парафій до 23 Парафій дуже зросли в-кількості членів. Побудовано 7 храмів, з них 4 дуже величні. Набуто 3 храми. Набуто великі посідлості землі в Торонті і Монтреалі. Розмальовано Катедру св. Володимира в Торонті. Зросли кількістю школи та організації при храмах. Також Братство Св. Володимира широко розвернуло свою корисну діяльність. Відбуто вже 4 Духовні Конференції та 4 Єпархіяльні З'їзди. Церковне життя в Єпархії унормоване. Владиці допомагає Єпархіяльна Рада, що щорічно обірається Єпархіяльним З'їздом.

Крім трудної й відповідальної праці по керуванню та обслуговано Єпархії, Владика Архиепископ Михаїл, не покладаючи рук, працює в літературній ділянці. Ним написано і видано такі цінні книжки, як Поширений Катехизиз Православної Церкви Христової, Мюнхен 1946 р., "Світова Еполея", біблійні поділ від створення світу аж до Страшного Суду Христового Частина 1-ша: від створення світу до народження Богоматері; частина 2-га: "Месія Христос Спаситель світу і Церква Його"; частина 3-тя: від Вознесення Господа на небо — доля Св. Церкви Церкви Його аж до Страшного Суду. Епопея укладена як лекції, але у вигляді віршованих пісень, для легшого зрозуміння і запамятування. Перші дві частини вже вийшли друком, а третя, можливо, також вийде цього року.

Друкується книжка "Пояснення трудних місць з Євангелій від Іоана", на 150 сторінок. Готується до друку Догматичне Богослов'я та переживається Катехизис. Написано проповіді на всі Неділі і Свята року; розвідка про Христ Христовий; обширна стаття "Жінка християнка" (друкована в журналі "Церква і Нарід" 1950 р.). Багато окремих статтей, на богословські теми, друкованих в різних богословських і церковних журналах. Окремі поеми віршом з Біблійної та української історії. Також, — переклади Псалтирк. Акафистн та окремих Служб.

Не залишив Владика і церковно-музичної справи. За час свого 35-литнього служіння він написав композиції: Вечірня, Утреня і Літургія хорових співів на 4 голоси, 4 Херувимські, 3 Милость мира, 3 Концерти, також Постові, Великодні та Святкові композиції пісень. Всі ці речі — такі, що варто б їх видати. Ще багато є розпочатих праць, на які треба часу та здоров'я, чого у Владики саме й бракує, а потім — матеріяльних засобів на видання.

В день Архистратига Михаїла, Патрона Владики, цього року Владика Архиепископ Михаїл мав би обходити 70-ті роковини свого многотрудного життя серед розбурханого революцією життєвого моря Композиції Владики Михаїла — це відбиток тих переживань (за його словами).

В день 35-ліття його Пастирської діяльности в рідній Українській Православній Церкві треба молитовно побажати Владиці Михаїлові ще многих років та здоров'я, щоб міг докончити розпочаті ним праці з на допомогу нашим Пастирям та вірним —

"ІС ПОЛЛА, ВЛАДИКО!"

о. Дм. Фотій.

Редакція "Вістника" приєднується до сердечних побажань Високопреосвященному Владиці Михаїлові.

ВИДАВНИЦТВО „ДО СВІТЛА"
повідомляє, що вже вийшла в друку
Друга книжка
„БІБЛІОТЕКА ХРИСТИЯНИНА"
яка міщує гарні оповідання релігійно-морального змісту.
Ціна 25 центів. Замовляти:
REV. P. BILON
1206 Penn Ave., Jeannette, Pa. U.S.A.
При замовленні 10 прим. дається опуст 20%.

Зложіть Писанку на УГПЦ в Канаді

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $2.50
Редакційний часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ВЕЛИКДЕНЬ

Свято Воскресення Христове наповнює нас радістю. Після мук і терпінь Син Божий умер на хресті й похоронений в гробі, привалений великим каменем, запечатаним державними властями і сторожений римськими воїками.

Вороги Спасителя могли затирати руки з вдоволення, що досягнули того, чого хотіли: позбулися Ісуса Христа. Замучили Його. Він умер, і похований в гробі.

Третього дня, після смерти на Голгофті, Христос славно воскрес із мертвих.

Земля задрожала, камінь відвалився, сторожа перелякана стратила память і свідомість... Христос Воскрес!

Святі апостоли і побожні жінки, що спішили до гробу Спасителя, довідалися про радісну подію, дозналися і переконалися, що Ісус Христос воскрес. Вони прийняли цю вість з найбільшим вдоволенням, і переповнені щастям — про це всім голосили.

Син Божий творив чуда Дивував усіх Своєю наукою Одначе все це, разом взяте під увагу, бліднє перед чудом Воскресення; бліднє перед тим, що що Христос, будучи мертвим, воскрес Він цим усіх переконав, що Він правдивий Месія, що Він посланий з неба, щоб принести людям спасення, а те спасення — це наука, яку Він голосив; це заповіти, які установив; це життя Його, яке всі правдиві християни наслідують — свідомі, що вони йдуть найкращою дорогою життя, і прямують до найвищої цілі, яку люди мають, а саме — себе удосконалювати, освятити й облагородити.

Воскресення Христове голосить також і про наше воскресення після нашої смерти В цім для нас не менша радість від радости побіди Спасителя над воротами, засвідчення Його божественности і правдивости Його посланництва з небес

Воскресення Ісуса Христа голосить, і будемо вічно жити. Це наповнює нас що й ми воскреснемо, встанемо з гробів, радіємо, що хоч і помремо, то наше життя не скінчиться, бо, після закінчення його в цім світі, воно буде продовжуватися там, за гробом, у вічності.

Христос Своєю смертю на хресті "смерть побідив" і всім, що будуть у гробах, дасть нове, вічне життя.

"Радіймо і веселімося в цей день", голосить церковна пісня.

Для нашого українського народу Великдень був, є і буде Святом свят. Не тільки сама подія Воскресення Христове наповнює нас радістю, але також пора, коли це свято припадає, завжди буває повною втіхи. Весна... Пробудження природи, після холодної зими, до життя. Зелень... Квіти кругом... Запах нового життя. Ні описати цього, ані словами розказати, що діється тоді в свідомості й душі кожної людської істоти.

Великдень рік-річно пригадує українському народові, що після неволі, страждань, Голгофти, прийде воскресення, і що навіть найсильніший ворог — безсильний супроти правди, справедливости і святости, та — що неволя, як і все інше, має свій кінець.

Отже, прийде день волі і свободи для нашого народу, прийде час, що над ним ворог не буде панувати, а буде він жити власним вільним життя. Прийде день воскресення Українського Народу.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Якою надземеною радістю повіває від цих слів· Христос Воскрес! У цих словах уся наша віра, надія і все наше життя. Христос Воскрес! У цих словах міститься все. Якщо б Христос не воскрес, то марна віра наша. Св. Апостол говорить: "Коли б Христос не воскрес, то марна проповідь наша і віра наша. Коли виключно в ім'я цьому (земному) житті надіємось на Христа, то ми найнещасливіші від усіх людей..." (1 Кор. 15:14-17-19). Христос Воскрес! — не багато слів, але яка сила в них! Христос Воскрес, — і ми воскреснемо в Ньому! Христос Живий, і ми будемо жити з Ним на віки. Христос живий, Він сам воскрес і живий говорить нам: "Я перший і останній, і живий. І був Я мертвий, а ось Я живий на вічні віки. І маю ключі Я від смерти й від аду". Апок. І: 17-17). Христос це перед стратами потішаючи нас, сказав: „Я живу, й ви житимете..." (Ів 14:19). Христос Воскрес, — не страшна вже смерть. Христос Воскрес, — „Щасливі мертві, що в Господі вмирають віднині. Так говорить Дух, щоб упокоїлись від трудів своїх, діла ж їх ідуть слідом за ними..." (Апок. 14:13). Христос Воскрес! Хто з нас у глибині своєї душі сьогодні не відчуває цієї дивної надземної радости? Відчувають солодке віяння цієї радости зачерствілі безвірки, в душі яких пригасла іскра Божа, засвічена колись у колисці молитва улюбленої матері! їх. і в тих зачерствілих й заморожених лучах у цей день розгорається іскра віри, — хоч на жаль, за малу хвилину погасає, не в силі бувши оживотворити обмертвілі душі

Христос Воскрес! Невимовна радість наповнює всю нашу істоту Радіємо ми на землі, радіє з нами природа небо й земля ніч і день, і всесвіт проповідує радість Христового Воскресення. Боголюбива душа видить, ясно видить печать цієї дивної радости: сонце своїми лучами і ніч своєю тишиною голосять радість Христового Воскресення.

Христос Воскрес! Яка тиха блаженна радість осіяє душу. Це промінь радости, якою радів перший человік без гріха, коли щасливо жив у раю: цею ж радістю радіють на небі ангели Божі й праведні душі. До цієї радости кличе всіх нас сам Воскресший Христос.

Христос Воскрес! І явився жонам Мироносицям, привітав їх своїм святим привітом: „Радуйтеся..." (Мат. 28:9). І вічне Він і нас цим привітом: Радуйтеся! Щасливий, хто може бути учасником цього святого привіту, бо ВОІСТИНУ ХРИСТОС ВОСКРЕС!

о. Кость Желішкевич.

ПІОНІРИ

Була згадка в "Українськім Голосі" про трьох піонірів-священників нашої Церкви оо. С. В. Савчука, П. Самця і Д. Ф. Стратійчука. Великі їхні заслуги для Церкви, для нашого народу в Канаді; вони великі тому, що на світанку відродження святої Православної Віри, серед найбільш несприятливих обставин працювали, поборювали труднощі, сіяли Слово Боже й усвідомляли українського поселенця. Нам, що глядимо на цю працю з віддалі 35-ти років, трудно справедливо її зрозуміти й оцінити. Ми всі, що пішли їхніми слідами, ім вдячні, і наш нарід їх не забуде і впише їх у свою історію вдячними, нестертими буквами.

При цій нагоді нам приємно пригадати ще одного піоніра-священика нашої Церкви — **Впреп. Протоерея Степана Гребенюка.**

Він того самого 1920 року, в грудні, також став священиком наперекір усім приманам цього світу Чого ж він міг надіятися тоді як священик нашої Церкви? Того самого, що згадана трійця священиків, які його попередили на кілька місяців, вже задивлений в краще будуче нашого народу в Канаді під омофором Рідної Церкви, він не оглядався на всі злидні піонірського життя, кинувся в вир праці й виконував її, як знав і як міг.

Тридцять пять літ священослужіння Рідній Церкві, яку ненавиділи всі вороги її, яку переслідувалися, який не жаліли образливих назв, та шукали всіх можливих способів їй пошкодити! Тільки велика віра в святу справу, тільки бажання прислужитися Богові і Його святій Церкві, тільки охота пожертвувати себе для народу не дала піонірам зійти з наміченої дороги, стратити з очей мети.

Попри священиків мусимо згадати світських наших піонірів, а були між ними учителі, фармері, робітники, ріжні професіоналісти, що, ведені вищою ідеєю прислужитися Богові й народові, відреклися минулого й вийшли на дорогу Рідної Церкви. Майбутній дослідник нашого громадського життя колись зможе це справедливо оцінити.

А ми згадаймо їх, щиро дя куймо їм усім, що живуть, чим можемо і як можемо за ту волику працю довгих літ для нашої загальної справи, будь вона світська чи церковна.

А тих, що відійшли від нас, згадуймо в своїх молитвах.

Усім піонірам нашої Церкви, і священикам і мирянам, честь, слава і велике признання.

Усі вони заслужили собі на добре ім'я серед нас. Усім їм сердечна подяка від нас. Нехай Господь їх кріпить добрим здоровлям і довгим віком.

БІЗНЕСОВЕ САМОГУБСТВО — "КОМІКСИ"

Американці рік-річно купляють 1 мільярд примірників "коміксів" за суму сто мільйонів доларів. В Америці всіх разом букварів не продано на таку суму Стверджено теж, що 12 процент учителів читають цю жахливу літературу — "комікси". — Таке подає анкета одного з університетів у Каліфорнії.

У БРИТАНІЇ 282,000 БЕЗРОБІТНИХ

Лондон. — В половині лютого ц. р. в Британії було 282,000 безробітних. Усіх працюючих є 22,720,000.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ВЕЛИКА П'ЯТНИЦЯ.

"І несши Своєго хреста, Він вийшов на місце, Череповищем звалене, по-єврейськи Голгота. Там Його розпяли". Ів. 19: 17-18.

Велика П'ятниця, Страсна П'ятниця — це день, що в ньому зір і думки всіх християн линуть на одне й те саме місце — на Голготу. На тому страшному, але спасенному місці, Сам Бого-Чоловік приносить з себе найвищу жертву: жертву крови. З ментом, коли Син Божий повис на хресному дереві між небом і землею, для людського роду настає доба, що на неї чекали та прагнули цілі покоління — це доба, що стала благословенною для всіх людей, які житимуть по кінець віку.

Хресна смерть Господа нашого на Голготі припинене панування пекла і його сил над цим світом та привертає людському родові втрачене Боже сяйвісво і Божу любов. Віками зачинені ворота до Царства Божого і вступ до нього загороджений первородним гріхом Син Божий Своєю жертвою в Вел. П'ятницю відкриває наново. Тому Вел. П'ятницю, хоч вона повна найбільш трагічних моментів в історії людського існування на цьому світі, усе-таки є днем найбільшої побіди. Своєю смертю на хресті Христос не лише побідив сили адові, але переміг теж і злобу світу цього, подаючи людському родови до наслідування найвищий зразок ЛЮБОВІ. В ім'я цієї незглибимої любови Син Божий віддає себе в руки грішників на наругу, іде в страсті, на Голготу. Тому Вел. П'ятниця з усіми її стражтями, злобою і призирством — для всього світу, для всіх родів стала днем любови, любови самого Бога до Свого сотворіння. Престолом цієї любови була Голгота, вічним знаком-символом Божої Любови до нас став нам хрест.

Велика П'ятниця стала для світу не тільки багатою в потрясаючі до глибин душі події, вона теж оставила для нас безліч потрясаючих нашим серцем, нашим сумлінням правд — оцих правд, що їх Христос світові обявив, а у Вел. П'ятницю Своєю хресною смертю підтвердив. Тому у цей великий і святий день, полинувши нашими думками ще раз на це любе місце, на Голготу, уважно вслуховуймося в слова Заповіту, що його Син Божий проголосив усьому світові, повисши між небом і землею.

СВІТЛИЙ ВІВТОРОК.

"Зостанься Ти з нами, бо вже вечорій й вичається день". Лук. 24: 29.

Сьогодні, у третій день Великодня, св. Євангелія змальовує нам подорож двох учнів, Клеопи й Луки, з Єрусалиму до містечка Еммаус. Малюючи в своїй уяві ще свіжі картини, що перед кількома днями збулись на горі Голготі, ці учні заламані у своїй вірі в Христа, розчаровані у своїх сподіваннях, покидають Єрусалим і прямують до свойого Еммаусу. По дорозі зустрічають вони світлу постать воскресшого Христа й хоча не пізнають Його очима, Його близькість відчувають серцем. Тому, коли наблизився вечір, вони просять Його: "Зостанься Ти з нами, бо вже вечорію й кінчається день".

Подорож оцих двох учнів Христових до Еммаус — це вірний образ таки нашого власного життя. Бож і ми через усе наше життя неначе мандруємо до нашого власного, небесного Еммаусу. На цій дорозі ми часто спотикаємося, бо чимало пригод зустрічаємо на нашому життевому шляху, і тоді віра у нас слабне і ми розгублюємося. Та чи свідомі ми цього, що через цілий час, особливо в час нашого задоволення й сумніву, ми маємо біля себе незнаного, невидимого Приятеля, нашого найкращого Приятеля, бо самого Христа.

Ця подорож є для нас часто тяжкою, ємною і далекою. Чи ми звертаємося тоді до нашого Приятеля з просьбою: "Господи, зостанься з нами, бо вже йде до вечора; Господи, зостанься з нами на цій нашій життевій мандрівці, бо й ми вже знемоглися, бо й віра у нас заломлюється, бо не під силу нам самим змагатися з ворогами, що раз-у-раз загороджують нам нашу дорогу, — дорогу до нашого небесного Еммаусу?

А треба нам цієї небесної помочі. Особливо треба нам її в час теперішнього стану християнської віри й моралі серед людей та цілих народів. Треба нам цієї помочі в час нашої власної нужди, а ще більше в час найбільшого гоніння усього нашого українського народу. Хто ж забагне нашу нужду і горе нашого народу на рідних, але не на своїх землях! Тож сердечно й часто запрошуймо Христа: "Зостанься з нами, Господи, і бережи нас перед затратою нашої віри й нашого християнського життя. Дай нам і всьому українському народові силу стояти без боязні й зневіри по шляху, що його Твоє Провидіння нам назначило."

НЕДІЛЯ ТОМИ

Зараз по своїому воскресенні почав Христос являтися своїм учеником та апостолам. І ось одного разу являється Христос усім апостолам, що зібрались в одній кімнаті в місті Єрусалимі і, переповідаючи ще раз собі останні події, молились. Та між зібраними абоетолами не було Томи, і коли йому пізніше розказували, що бачили Христа, він заявив, що не повірить у це, поки сам на очі свої не побачить Христа та не доторкнеться пальцями до Його ран. Рівно восьмого дня після цього являється Христос знову між апостолами і звернувшись до ап. Томи, промовляє: "Простягни свого пальця сюди, та на руки Мої годинись. Простягни й свою руку й вложи в Мій бік. І не будь ти невіруючий, але віруючий". А Тома відповів, і сказав Йому: "Господь мій і Бог мій!" (Ів. 20: 27-28).

Поведінка і невірство ап. Томи виглядають дивними, а подекуди й неймовірними ще й сьогодні для нас. Та коли уважно розглянемося кругом себе, спостережемо чимало такого, що ще більше нас вразить. По великих ділах Божого Обявлення, по втіленні Божого Сина і Його світлому воскресенні, по свідченні Євангелистів, Апостолів і Учнів Христових, скільки сьогодні на світі не живуть по своїй вірі, бо в них жодної віри не має, бо вони — мертві душі, мертві для Бога, для Церкви Христової і для вічного життя.

Джерелом повені нивішного невірства є — брак зрозуміння, часто таки серед самих християн, цієї правди, що віра є великим даром Божим і цього дару треба в Бога просити. Чимало теж християн забуває про пригадку апостола Павла, що "Віра — від слуху". Віру пізнаємо, її чинимо більш зрозумілою і живою для себе, коли берємо участь у Богослуженнях, коли слухаємо часто Слова Божого. Та у багатьох людей таки, мабуть, найголовнішою причиною їхнього невірства є надмірне прив'язання до доччасних дібр та погоня за всім, що справляє скороминаючу приємність. Гріхне, неконтрольоване Божим, моральним законом, життя людини — це широка дорога, по якій ступається до невірства.

Тому уважаймо завжди віру нашу за найбільший дар Божий, дорожім ним і зберігаймо його, щоби колись на нас сповнились слова Христа: "Блаженні оті, що не бачили й увірували" (Ів. 20: 29).

о. Ю. Ференсів.

Сезонові тикети

Мова тут про сезонові тикети вінніпегського "бейсбодного клюбу", який оголосив ціни на весь літній сезон.

Ціни тикетів від $94.00 до $35.00.

Стільки вимагають від людей за те, що вони будуть мати приємність подивитись на спортову гру в "бейсбол".

І люди дадуть стільки гроша на витрішки. Будуть мати нагоду дивитися на гру, але й накричатьси доскочу, випють багато всяких напитків, здять немало ноживи й солодощів Отже крім коштів за тикети, вони може ще стільки само, або й більше, витратять на додатки.

Напевно між ними будуть і такі, що належать до нашої Церкви, або з нею симпатизують. (Тепер дуже модно є бути симпатиком, значить до парохії не належати, не брати на себе жадних обовязків, але користати з усіх привілеїв, які мають дійсні члени Церкви).

Вони куплять собі тикети.

І заплатять таку ціну. Але напевно не нарікають ні на кого. Вони спокійні, вдоволені І на другий рік знов куплять собі сезоновий тикет, щоб не опустити ні одного "гейма" „ігри).

Варто, щоб у такий самий спосіб ми відносилися до Церкви. Ми повинні дати до Церкви вдвое стільки, що дають люди на спортові витрішки. Бо ці спортові витрішки, як "бейсбол", бувають тільки літом. а Церква дає нам обслугу цілий Божий рік. Та й те, що дає Церква людині, не можна порівнювати ні до чого в світі, не тільки до спортових змагань.

Ми повинні вважати вкладку кількох долярів для Церкви смішною у теперішний час. Хочемо доброї обслуги, мусимо заплатяти і то так, щоб вона було гідним нас самих і тої великої справи, якою є Церква.

Церкву треба трактувати краще, ніж спорт, і тому для неї ми повинні більше складати фондів. Тільки трошки більше даймо своїх прибутків на святу справу, як даємо на малі справи, в тоді можемо бути спокійні, що ми свій обовязок частинно виконали.

Книжка на часі

Появилася з друку дуже потрібна для церков і Духовенства книжка п. з.

„ВЕЛИКОПІСНІ СЛУЖЕННЯ"

Вона містить у собі чини: **Пасії, Малого Повечірня Страстної П'ятниці** (Кинон про Розпяття Господне і про плач Богородиці) і **Надгробна Утреня в Велику Суботу.**

Ціна її тільки $1.00 з пересилкою.

Замовляти в

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

Відділ Молоді

ІНШЕ ІМЯ ІСУСА

„Він буде великий і Сином Найвищого . . ." (Лк. 1:31), повсякчас ангел Пречистій Діві Марії. Великий — треба розуміти: славний наукою, ділами й цілим Його життям.

Нема, не було й не буде славнішого нікого на світі від Ісуса Христа. Про Нього знають і читають, і чують люди цілого світу. Такої науки ніхто не говорив, таких учинків ніхто не робив. Так, як жив Христос, ніхто не потрафить, хоч бувають люди, що пробують Його наслідувати.

Ангел говорив правду.

Бо Ісус є Сином Божим, Сином Найвищого.

ІСУС ХРИСТОС ПОХОДИВ З ВИБРАНОГО БОГОМ НАРОДУ

У Старім Завіті часто була згадка про Ісуса Христа, що Він буде походити з лінії побожних праведників ізраїльського народу, що Бог ним особливше опікувався і приготовляв його до того, щоб з нього народився Син Божий.

Такі пророчення мали патріярхи.

І цар Давид удостоївся великої чести. Йому пророк Натан пророкував, що його родина встоїться повіки; що його володіння буде вічне.

Тому, що Пречиста Марія походила з роду царя Давида, то ангел нагадав Їй, що Бог дасть Ісусові престіл царя Давида, що означає, що буде мати владу над світом так, як Давид над ізраїльським народом.

Його царство, влада не буде мати кінця.

Родина Ісуса Христа — християнство, — буде вічне.

ІРОД

У часі, коли ангел з'явився Пречистій Діві, над цим краєм володів Ірод. Він не походив з роду Давида. Коли мав він владу, то з ласки окупантів того краю, — римлян.

Одначе володіння Ісуса не було таке, як світських володарів. І пророцтво пророка Натана, дане Давидові, сповнилося. Найперше прийшов Ісус до ізраїльського народу; до того народу, якого вибрав Господь Бог, щоб з нього народився Ісус, Син Божий.

Ісус Христос, подібно як Давид, сидить на троні. Він володіє серцями людей. І Він буде володіти ними до кінця світу, а відтак — у вічності.

БОГ ОДИН ДАЄ МУДРІСТЬ

„Бо тільки Бог дає премудрість (найбільшу мудрість), і з Його уст виходить знання й розум. Він має готовий поміч для праведних; Він охороняє тих, що чесно живуть. Він є захороною правильного життя, і оборонцем для святих. Тоді зрозумієш обовязок і доброту, і будеш їти-змагати до чесної мети; бо мудрість опанує твій розум, а знання буде любе душі твоїй". коли нахилиш ухо твоє на мудрість, а розум наклониш свій до роздумування; коли будеш шукати (набувати, вчитися) освіти, кликати розум, — і то шукати його, як срібла, докопуватися за ним, як за скарбом."

„Тоді побачиш, що є пошана для Вічного, і зрозумієш, що означає знання Бога".

(З Книги Премудрости Соломона, 2-ий розділ).

ДЛЯ КОГО ПИСАНІ ПРИПОВІСТКИ СОЛОМОНА?

Приповістки складені особливо для молоді. Часте повторювання „мій сину" піддає думку, що автор мусів бути старшою людиною, зрілим чоловіком. Воно й твердить, що писав він для молодих, щоб б подати добру раду і науку.

В сірій давнині навчали приповістками; і ця книга мала бути підручником для навчання молоді.

Загал людей в тих часах не знав писати ні читати; манускриптів не було багато, бо це було дороге й нелегке виробити. Тому ці правди, уложені в Приповістках коротко і стисло, були дуже помічними при устнім навчанню, що переважало в тих часах.

Ними послуговувалися в школах давніх ізраїльтян. Їх вивчали напамять і ними будували характери молоді.

Більшої науки, як ця, не потребує молодь нинішніх часів. Дуже велика шкода, що автора для шкільних підручників і Недільних Шкіл не використали ці Приповістки.

РОДИНА

Родина, Дім, це найстарша виховна установа, і найважніша. Тут виховуються діти через відношення одних до других, оцінку, і моральні засади, які переважають там, де вони живуть, їдять і сплять.

Найперше є наслідування. Дальше слідує зрозуміння. Витворюються призвичаення, а розум уже наторожений, поки наступить повне зрозуміння.

Дім — це теплярня, де ніжна ростинка повинна бути захоронена та має дістати форму (уформована) в роках, коли вона схилиня вже спопімати.

Дім — це цілковито виховна установа. Церква і школа можуть багато помогти, одначе дім і тільки дім однокий може виховувати дітей і молодь.

ЩЕ ПРО КНИГУ ПРИПОВІСТОК СОЛОМОНА.

Учені дослідники старовини і св. Письма твердять, що ця книга, це збірка багатьох людей, не одного Соломона. Є здогади, що ці писання складано довгих триста літ на протязі віків від Соломона до Езекіїла.

Псальми приписують Давидові.

Приповістки зложені в більшости, — а дехто твердить, — цілковито Соломоном. Він зложив їх не менше як три тисячі. А тисяча з них заховалася.

Ці приповістки були голосені 600 літ перед писаннями великих моралістів, як Сократ, Платон і Аристотель у Греції.

ПСАЛЬМИ І ПРИПОВІСТКИ.

Чим Псальми є для побожного життя, тим Приповістки є для практичного життя.

Псальми уложені так, що вони розгрівають наші серця, нашу здачу, настрій наш до Бога; Приповістки осяюють наші лиця перед людьми в добрім, чесніім і пожиточнім житті.

У Псальмах виявляється Божа любов; і Приповістках є любов до нашого ближнього.

Книга Приповісток Соломона містить у собі більше дівсної, практичної мудрости, чим філософії Греції, Риму і навіть модерних писателів.

КЛЯКАННЯ.

Коли хочемо виявити більшу покору перед Богом, нашим Творцем і Володарем неба і землі, то клякаємо і, клячучи, молимося чи співаємо.

Клякати треба на обидва коліна.

Однак, хто не може клякати через слабе здоровля, біль ніг, або часом має такі коліна, що клякати дуже болячо, — тоді можна стояти.

Коли клякати? Коли ми маємо бажання і настрій клякнути, — можна це зробити будьколи.

У часі Служби Божої клякаємо під час Великого Входу, після скінчення Херувимської Пісні — до закінчення виголошування священика або єпископа; після виголосу "Твое від Твойого Тобі приносимо по всьому, і за все" — до хвилі, коли єпископ або священик зробить глибокий поклін; і під час молитви "Отче наш".

Клякаємо кожен раз, коли священик виголошує "Приклонивши коліна, Господу помолімось". Під час пісні "Боже Великий, Єдиний", або "Під Твою милість прибігаємо".

Від Великодня до Зелених Свят, а також від Різдва Христового до Богоявлення не клякається взагалі.

ІДА ПЕРЕД БОГОСЛУЖЕННЯМ.

Люди йдуть до церкви нічого не ївши, не пивши. Так краще, інтелінше й практичніше. Коли еже це дуже трудно, тоді можна з'їсти дуже легеньку страву, але ніколи не найдатися, або перекидатися.

Не дозволені — перед тим, як маємо йти до церкви, будь-які напитки, крім чистої води.

ВИХІД З ЦЕРКВИ.

Перед виходом з церкви йдемо до тетрапода, хрестимося два рази, цілуємо образ і хрест, хрестимося ще раз і виходимо спокійно, поважно, не розмовляючи ні з ким. без сміху, галасу, надвір. І вертаємося додому.

Поведення в дорозі додому мусить бути таке, що показувало б, що ми були в Божім Домі, молилися, настроїли нашу душу до інших діл, які відповідають тому, що ми бачили й чули.

ДУХОВИЙ РАК — "КОМІКСИ"

Гвелф. Онт. — 21-річний Ллойд Лестер арештований як запідозрений у вбивстві своєї матері. Його батько заявив, що Ллойд стало читав "Комікси" і не хотів працювати. Коли мати не хотіла, мабуть, дати йому грошей на гуляще життя, він застрілив її.

ПІВСТОЛІТНЯ ПРАЦЯ ЗАВЕРШЕНА

Широкі кола читачів знають з англомовної та української преси, що на місяць березень цього року припала історична подія в християнському світі, а саме — закінчення перекладу Біблії на українську мову, довершеного Преос. Митрополитом Іларіоном.

В ширшому розумінні труд над перекладом Біблії тривав повних 50 років, майже без перерви. Початок цієї праці припадає на рік 1905, — цей рік є одночасно й початком церковно-громадської праці Преосв. Митрополита Іларіона.

Ставши студентом Київського університету на Історично-філологічному факультеті, молодий Іван Огієнко в 1905 р. став учасником семінаря відомого вченого проф. Перетца і в тому ж році взяв собі за тему праці літературну діяльність Йоанікія Галятовського. На цю тему він згодом написав дисертацію (її рукопис згорів 1917 р. у проф. Шахматова, який намітив її до друку), і на цю тему він написав також 15 менших праць.

Займатися науково творчістю Галятовського — це значило займатися також богословськими питаннями в найширшому розумінні цього слова, і до цього треба було мати богословську освіту, а зокрема — знання мов грецької, латинської та гебрейської, щоб можна було черпати матеріяли з оригіналів. Щодо богословської освіти, в цій царині труднощів не було. В тих часах освіта взагалі мала церковний характер. Хоч студ. І. Огієнко вчився на Історико-філіологічному факультеті, одначе він мусів прослухати й здавати всі спеціяльні богословські й старокласичні предмети.

Визначний богослов проф. прот. Светлов, як учений і педагог, на своїх блискучих викладах не міг не защепити багатьом із своїх студентів, а між ними й І. Огієнкові, глибокого замилування до богословської науки. Тут лежить початок його теологічного зацікавлення Св. Письмом. Крім того, у відомого вченого проф. Голубєва (товариша проф. Петрова) студ. І. Огієнко вивчає історію Церкви, а особливо — історію Української Церкви. Проф. Голубєв не тільки досконало знав свій предмет, але й викладав його з любовю та незвичними уміннями. Все це передавалося студентам, будило в них замилування до історії Церкви, а в студ. І. Огієнка, як українця, це розбудило замилування особливо до історії Української Церкви, поглиблювало його національно-релігійну свідомість, яку в природній формі вниє ще з батьківського дому, а також обгрунтувало любов до Української Церкви як такої та вирішило про постанову все життя своє віддати в праці для неї.

Крім інших обовязкових богословських предметів у студіях молодого І. Огієнка, як канонічне право і т. д., треба мати на увазі грецьку й латинську мови. На кожного півроку один обовязковий іспит та переклад призначеної одного твору довільного грецького й латинського автора — це впродовж 4-річних студій означає: 8 іспитів з греки й латини та переклад восьми творів з цих мов.

Коли праця на семінарі у проф. Перетца вимагала богословського знання, що випливала з програми студій, тверду то студ. І. Огієнко, силою конечности, підготову в цій царині уже мав. Але вступивши на семінар до проф. Перетца в 1906 р., студ. І. Огієнко зробив це свідомо, — щоб у цього вченого опанувати техніку і методу праці над старими церковними текстами, — це було рішення посвятитися справі перекладів на українську мову Св. Письма. Молоду ниву заполонив недожинний подвиг св. Кирила і Мефодія, які несли словянам Св. Письмо в їх рідній мові. Студ. І. Огієнко побачив, що в цій ділянці місійне поле праці серед українського народу лежить майже непочате — щодо перекладів Св. Письма, і Священних Книг взагалі, на українську мову. Все, що було зроблене хоч в малій мірі, було виконане надскоро й мало підготовними до цього людьми, і то в основному — не фахівцями.

Студ. І. Огієнко в 1905 р. остаточно рішається вступити на шлях перекладача Біблії і, ще на університетській лаві студіюючи надобовязково гебрейську мову, починає свої перші спроби перекладу. Багато доводилося починати й перекреслювати, щоб починати наново. Непевність себе у цій праці та її пизність була зумовлена одночасним пошукуванням щораз кращої методи перекладу. Кожне чергове удосконалення методи всамосіб зело до перекреслення черпетки досоточасного дорібку, здобутого муравлинною працею перекладу з грецького й гебрейського оригіналів, при одночасному порівнанні з перекладами в інших мовах, при піддаванні рінним експериментам і пробам українських мовних засобів, щоб передати думку й дух оригіналу, але щоб разом з тим це було й в дусі української мови. Отже, для того треба було студіювати всі спроможності української мови, — старої, народньої і модерно-літературної.

Щоб перепитувати свої перекладницькі можливості й опінію загалу, як компетентних людей, так і широких народніх верств, перекладач — уже як професор Іван Огієнко — 1917 р. у Києві випускає друком переклад Молитовника в українській мові. Це перша друкована перекладна праця. Одначе загал компетентних людей був поінформований, над яким грандіозним задумом мовчки працює проф. І. Огієнко в тиші свого кабінету, поза межами щоденної науково-педагогічної і національно-церковно-громадської праці, нераз з перешкодами попадаючи в знеювру у свої сили. Працював одначе послідовно, бо став ніби полоненим основної мети свого життя — довершити переклад Біблії на українську мову. Ці нечисленні одиниці, що пригладалися тим титанічним душанням, може більше вірили в його сили, ніж сам він — перекладач А втаємничені були тільки ці нечисленні компетентні одиниці, що стояли близько Української Церкви. І це вони постановили на зборах свого Братства — 1000 осіб з проф. Чехівським на чолі, що найкращим кандидатом на пост міністра освіти відродженої Української Держави є проф. І. Огієнко. І їх голосу послухав народ.

Опинившись на еміграції по війні, проф. І. Огієнко знайть у найгірших умовинах життя не припиняє своєї праці над перекладом Біблії. Справа почалася йти щораз краще, бо вчений уже виробив собі тверду методу праці, яка найбільш відповідала його власному ідеалові перекладу. І так, на еміграції в Польщі він видає, з благословення епископа Діонісія, переклад на українську мову св. Літургії, з додатком про методологію перекладу.

Коло 1935 р. свідомі українці всіх віроісповідань говорили про потребу Біблії в українській мові. Переклад П. Куліша вже не задовольняв. Освічені люди бачили, що це більш перекказ. а не переклад, а ширші верстви народу вже не могли якслід користуватися нею тому, що її мова була вже застаріла й не завжди зрозуміла. Одначе від домагання до здійснення перекладу — дуже далекий крок. Найбільші можливості видати переклад мали українські протестанти, завдяки своїм звязкам з Британією і Закордонним Біблійним Товариством у Лондоні. І вони ці звязки використали. Згадане Товариство було відповідно поінформоване, і побачило потребу кращого перекладу Біблії на українську мову для всього українського народу. За посередництвом свого представника на Польщу п. Енгольца Біблійне Т-во почало опитувати компетентних українців щодо справи перекладача Більшість вказували на особу проф. І. Огієнка.

Проф. І. Огієнко в 1935 р. був якраз звільнений польськими шовіністами з катедри словинознавства, і залишився без жадних засобів до життя. Дружина лежала тяжко хора на рака. Становище у Варшаві на чужині було безвихідне. У той саме час (1935) проф. Огієнкові склав візиту п. Енгольц, представник Біблійного Т-ва на Польщу, і спитав, чи згоден він перекладати Біблію. Проф. Огієнко дав свою згоду. На цьому візита й закінчилася, без конкретного полагодження справи. Після того в тому ж році склав проф. Огієнкові візиту п. Гейг — голова Біблійного Т-ва на Европу, і також поставив питання, чи згоден проф. Огієнко перекласти Біблію. Проф. Огієнко вдруге дав свою згоду. Тоді, з доручення централі Біблійного Т-ва в Лондоні, головою якого була престолонаслідниця Єлисавета, п. Гейг покицю заключив з проф. Огієнком приватну умову, яка мала бути потверджена нотаріяльно. Якесь невиразне отягання з боку представників початково було очевидним. І ось, перед нотаріяльним потвердженням умови, відвідав проф. Огієнка п. Гейг і показав йому листа від Українського Наукового Інституту у Варшаві, з підписами головних проф. О. Лотоцького й секретаря проф. Р. Смаль-Стоцького, в якому була пропозиція безплатно перекласти Біблію. Очевидно, УНІ у Варшаві має державні субсидії, і міг повволити собі на безплатний переклад.

Проф. І. Огієнко відповів, що — перед таким фактом — він не бачить причин, через які Біблійне Т-во могло б не мати вільних рук у своїому виборі. Тоді п. Гейг заявив, що він має нагоду й час обосумувати свое рішення при виборі перекладача, і тому з подякою відмовився від пропонованих услуг УНІ у Варшаві. Він негайно заключив нотаріяльну умову з проф. Огієнком. У контракті було підкреслено, що Новий Заповіт має бути перекладений з грецької мови, а Старий Заповіт з гебрейської, за таку-то й таку платню. Методу перекладу Біблійне Т-во застерегло свою зглядно — спірні справи мали бути обговорені спільно. Склалося так, що між методою перекладання проф. Огієнка й Біблійного Т-ва не виявилося якихсь

суттевих розходжень. За згодою пре-столонаслідниці Єлисавети проф. Огі-енко був затверджений як перекладач.

Труднощів у виконанні умови проф. Огієнко не мав тому, що впродовж по-передніх 15 років пробойн уже багато матеріялу. І коли, з огляду на нагляч потребу, Біблійне Т-во бажало мати ра-ніш Новий Заповіт, проф. Огієнко був з ним скоро готовий. І так, 1937 р. на-кладом Британського і Закордонного Товариства появився український пере-клад Чотироєвангелії: Матвія, Марка, Луки, Івана. На рекомендацію проф. Огієнка, їй доручено було видрукувати в НТШ у Львові. В 1939 р. Біблійне Т-во випустило друком Новий Заповіт Госпо-да нашого Ісуса Христа, в перекладі з грецької мови на українську проф. д-р Івана Огієнка.

Під час війни проф. д-р І. Огієнко, а незабаром Архиепископ, а також Ми-трополит, на Холмсько-Підляськи ка-тедрі не переривав праці над перекла-дом Старого Заповіту, який в основі був викінчений вже в 1940 р. Тепр шлося тільки про удосконалення його.

В дорозі на еміграцію Владика Ми-трополит опинився був у такій ситуації, що з наближенням фронту, коли не було вже комунікації, мусів з-під Відня 1945 року йти пішки на Захід, і змг узяти з собою тільки частину рукописа Біблії. Решта залишилася в советський зоні о-купації. Звичайно, згідно з контрактом, це була власність Біблійного Т-ва в Лон-доні.

Коли Владика Митрополит Іларіон прибув до Канади, від Біблійного Т-ва прийшов тривожний запит, яка доля пе-рекладу. Владика з жалем повідомив, що тільки частину спромігся взяти з собою на плечі й винести з фронту, а більшість, разом з цінною церковною бібліотекою, залишилися в советській зоні окупації. Звичайно ,Біблійне Т-во ужило всіх заходів, щоб — маючи від Владики Митрополита адресу — видо-бути рукописи, що йому, не без труду, і вдалося, - його ж головою є королева Британії. Отримавши рукопис, Владика Митрополит оформив його, і 14 берез-ня повідомив Біблійне Т-во в Лондоні, що праця зовсім готова. Дня 14 березня перші книжки рукопису відійшли з Вин-нішеру до Лондону і там друкуються.

Якості перекладу Біблії на українську мову, авторства Владики Митрополита Іларіона, такі: 1. сучасна українська ли-тературна мова з наголосами, 2. про-стота і ясність в переданні тексту; 3. збереження біблійний стиль в побудові речень; 4. при окремих віршах дані від-силочі до зазначених у них паралельних думок в інших місцях Біблії; 5. дані при-мітки-пояснення до залишених гоб-рейських слів; 6. переклад, з наукового боку, вироблений з духом часу, себто його легко виправляти, коли б виявили-ся деякі недотягнення; 6. мова — як і в оригіналі — ритмічна; 7. псалми ук-ладені віршовою формою.

Сама техніка праці являє окрему сторінку зацікавлення. Спочатку був ви-конаний дослівний переклад Біблії. Це охопило 37 зошитів, кожний по 400 сто-рін. З того перебитково-філологічного перекладу, що був тільки матеріялом, треба було укласти цілість в литератур-ній побудові. Цей літературний уклад — то центр праці. Він тривав від 3 листо-пада 1936 р. по 7 листопада 1940 р.

Британське й Закордонне Біблійне Товариство існує від 1805 року. І за той час, згідно з опинею його генерального секретаря, переклад Владики Митр. Іларіона займає чільне місце серед най-кращих перекладів Біблії. Це є великий здобуток не тільки українців, але й усього християнського світу, завершений з Божою поміччю щасливо якраз у 50-річчя великої церковно-громадської праці Владики Митрополита Іларіона.

П. Скаржевський.

З нагоди закінчення перекладу Св. Біблі, а також з нагоди 50-ліття цер-ковно-громадської праці, — редакція „Вістника" складає Високопреосвящен-нішому Владиці Митрополитові Іларіо-нові найкращі побажання.

З ВЕЛИКОДНІХ ЗВИЧАЇВ

(Великдень у Вислобоках б. Львова)

"Село на наши Україні - неначе пи-саика село" - так і пригадуються мені ось ці слова нашого народного Проро-ка кожного року, коли теплі весняні про-міні життєдайного сонця розбуджують лагідно природу до життя, а ми, украї-нці, готовимося святкувати велике наше торжество — свято Воскресення Господ-нього. Святкування Великодня повязане в мене з найкращими спомипами з моїх дитячих студентських літ. Ці спомини по-вязані теж неодмінно з невеличким, чи-сто українським селом Вислобоки, що, неначе гніздечко, звилось біля чудового дубового лісу, коло битого шляху, яким проважають зо Львова до Сокаля. Тут я кожного року заїжджав до родини мо-єї покійної матері і там проводив свої великодні дерії.

У Вислобоках я вперше пізнав красу нашого села, там теж пізнав я і чудові звичаї та обряди нашого українського народу в час святкування Великодня. А Великодні звичаї у цьому селі народ зберіг в повній їх красі, без взгляду на це, що саме село було ледви 17 кілометрів від Львова, і сильно було доступне не на видиш великого міста та чужого на-ціонального елементу з підміських сіл. З тому вислобочанам помагала ця об-ставина, що поміж ними не було зовсім не-українців і село зберігало й гордилося ся своїми українськими традиціями та своєю історією, що памятала княжі ча-си. Чудові природні і положення села — посередині ставок, що ніколи не замер-зав і постачав воду для пбтичка, громад-ський майдан, засаджений яблунями, кругом нього чепурні домки з загородка-ми, а там сади і сади - усе це вкупі збагачувало душу вислобочан перлина-ми українського побуту.

Ще далеко до Великодня, у великий піст, дівчата, молодиці, а то й старі ба-бусі, цілими днями трудилися над пи-санками. А треба їх було жіночому ро-дові у Вислобоках подостатком, бо на час свят до Вислобок зїжджалися з сусід-ніх великих сіл як Ременів, Жовтаниі, Запитів - сотні приятелів ,свояків, і усіх їх треба було обдарувати чудовим ви-бором писанками. Святочне при-биранпя домів, зокрема світлиць, порядкування загород — було загальним яви-щем у Вислобоках перед Великоднем. Старання про те, щоб на свяка мати нову одежу, у дівчат і жінок чисто національ-на пошта, у чоловіків задержана одежа з давніх консервативних зразків — було видним ціонно в перший день Великодня, коли народ виляг з церкви, і під впливом пишної української ноші в очах мерехті-ло.

Цвітна Неділя з радісним Богослу-женням і свяченою лозою була ніби пер-шим звістуном Великодня, а пізніше — Великий Четвер. У цей день ввечорі в часі відправи "Страстей" — і пізніше аж до ранку — хлопці держали на цинтарі біля церкви "кустодію" при вогниці. Зовсім так, як це було на дворищі у Анни і Каяфи. — У Страсну П'ятницю звязди було торжественне ви-несення Плащаниці і всі, старі й молоді, лостили до закінчення цього Богослу-ження.

Сам Великдень у Вислобоках ще й досі, по десятках років, зберігся в мо-йому серці і памяті як торжество най-більшої радости, як дні виповнені чаром і красою наших Богослужень, обрядів і звичаїв. Великодні дні з того часу стали для мене теж і символом життя, самопо-буту та глибокої культури й віри не лише селян у Вислобоках, але й усього ук-раїнського народу. - - Через усі три дні цього світлого празника церква й біля неї чудова площа з цвинтарем та гаєм були для людей джерелом найвищого духовного піднесення та народньої роз-рали. Зачиналось усе це зранку у Світ-лу Неділю чи радше вдосвіта, великод-ним радісним Богослуженням, що в ньо-му брали участь вислобочани до остан-ньої особи. Вдома в той час ніхто не остався б. По обході кругом церкви, по св. Літурги, при всенародньому радісно-му "Христос Воскрес" та невгавающому гомоні дзвонів, починався біля церкви чин свяченпя пасок Ще й сьогодні бачу радісні, але й повязні обличчя господ-инь і господарів, з їхніми родинами в уряду позаду барвистих, плете-них кошиків, повних усяких дарів. На постеленних, сніжнобілих скатертях лишались розкішні, великі паски — гор-дощі нислобіцьких господинь, — ознака добробуту й заможности місцевих госпо-дарів Від писанок у вишиваних та "шальонових" хустках трави так і не було видно.

По освяченні пасок нарід поспішав додому, щоб за спільним столом поді-литися свяченим яйцем та спожити осви-чені дари До великодного стола засіда-ла родина з замітним зворушенням. В о-чах матерей, не дбайливих за ті батьків, за-блестіли на момент сльози — сльози так багатої в найбільш благородні почування української душі По святочному обі-ді, що завжди складались лише з холод-них мясив та печива, господарі чимско-ріш поспішали назад під церкву, щоб обовязків подзовнити на "добрий і ско-рий врожай". Молодь в тому часі вже починала виводити кругом церкви свої чудові гаївки. Звичайно, спершу дівча-та, а там вже й хлопці доєднялись. За годину-дві площа навкруги церкви пе-ремінювалась в сцену, що на ній відбу-вались чудові картини, повязані з жит-тям нашого народу княжої доби, тата-рського лихоліття та панщини. Ще й те-пер, як у сні, неначе вчуваються мені так відмінні від других наших пісень, пре-красні мельодії та слова: "Ми кривому танцю, ми кривому танцю не виведемо кінця", або "Іде, іде Зельман", чи "Воро-тарю, воротарю, отвори ворота", а перед очима, як у млі, мерехтять, кружляють хороводи дівчат, хлопців в ритмічному, повному таємного змісту, танку. Так і хочеться закликати: "Яка гарна, яка ба-тата душа українського народу! Скільки в ній перлин — шляхетних почувань!"

Світлий Понеділок був у Вислобоках,

(Продовження на 11 стор.)

З ВЕЛИКОДНІХ ОБРЯДІВ У ГАЛИЧИНІ

Гаївки.

Прадавні українські весняні обряди, які в значній мірі походять ще з перед-християнських часів, з приходом хри-стиянства в Україну народ повязав з Ве-ликоднем. Не зважаючи на те, що ці ста-родавні обряди ніколи так і не набра-ли християнського характеру, і нічого в них про християнство не згадується, то все ж таки традиція їх так тісно серед народу повязана, що без них народ не міг би собі уявити жадного більшого свята.

До таких обрядів належать, між іш-шим, і г а ї л к и (гаївки, гаївки), що для народу стали невідлучною обрядо-вою частиною Великодня. Деякі з них — з місцевости Демянів, повіт Рогатин, Га-личина — подаю в оцій довідці.

На Великдень по Богослужені, роз-говішись святечним удома, молодіж че-рез усі три дні Свят радісно забавляєть-ся на церковнім погості, що вже густо зеленіє травою. Найчастіше хлопці ра-дісне дзвонять у дзвони, а дівчата нево-дять гаївки (у нас: "гаївки")

Побравшись за руки в довгий ланцюг, дівчата ходять так, що цей живий лан-цюг химерно переплітається, а при тому вони співають пісень. Ось деякі з них:

Я кривого огірочка веду, та й кінця в нім
не доведу;
Так сіють — ані кінця, ані ладу, бо не
знаю, котра з-заду;
Так сіють, так ся вють, так ся вють,
А я на них спогляджаю, що хороші
цвитуть.

Питалася мати дочки, чи садила
огірочки?
Я ходила, підливала, ніж я їх ся
дочекала;
Та зелені огірочки як ся вють, так ся
вють,
А я на них спогляджаю, що хороші
цвитуть.

А оце співають наперекір цій матері, яка не позволяє синові одружитися з любою дівчиною, або доньці — з любим хлопцем.

На тарелі білий сир, білий сир,
А в (імя батька чи матері) один син,
один син;
А в (імя батька чи матері дівчини) одна
дівка, одна дівка,
І та буде його жінка, його жінка.

Дівчата парами беруться за руки. Потім діляться на два протилежні гурти. Тоді один гурт бижить проти другого, минаються, бижать кругом церкви — ко-жний гурт у протилежну сторону. Зу-стрінувшись по дорозі, стають, співа-ють і знову бижать дальше.

Пустіть нас, пустіть нас явір вою рвати,
явір вою рвати!
Не пустим, не пустим, - поломані мости,
поломані мости!
А ми диля накрутимо, мости собі
направимо,
— Такой поїдемо, такой поїдемо!

Стають колом, у якому ходить одна дівчина. Всі співають.

Сам ходжу, сам броджу, сам.
А дітн? А дітн десь подів?
Дощ потопив, град поломив,
— Ой, там мої діти ворон волочив.
А в неділю раненько,
Приде наш батенько,
Привезе нам гівоньку,
А в румяни віноньку,
— А я собі виберу,
Котру найкращу.

(Та, що в колі, забирає з гурту одну дівчину, і знов співають, аж поки ця одна по черзі забере до себе всіх дівчат з кола).

Беруться за руки в ланцюг. Одна ве-де перед, — ланцюг вється попід дере-вами, ки кругом церкви, але не перепі-тається. І співають.

Ой, зозуленько дубрівна, дубрівна,
Та не куй рано в діброві, в діброві,
Бо збудиш мантинку в коморі, в коморі,
А моя матинка старая, старая,
Та ще до того лихая, лихая,
— Та скаже мені робити, робити,
Догори камінь котити, котити.
Ох, а я камінь не вкочу, не вкочу,
Та я чужій матінці не вгоджу, не
вгоджу.
Та розвивайся, смереко, смереко,
— Та горить бровар далеко, далеко.
Пішли панночки гасити, гасити,
— Цебриками воду носити, носити.
Скільки в тім цебрику водиці, водиці,
Стільки в панночках правдиці,
правдиці.
Ой, туп-туп на парубків струп,
А на панічочки румяні віночки.
Пішли парубки гасити, гасити,
— Решетами воду носити, носити;
Скільки в тім решеті дірочок, дірочок,
Стільки в парубків болячок, болячок.
Ой, туп-туп на парубків струп,
А на панічочки румяні віночки.
Та яловая дощечка, дощечка,
Не ходила по ній Настечка, Настечка;
А я на тій дощечці круп надру, круп
надру,
Та й горнець каші наварю, наварю.
А в тій каші жибача лаба,
Та кому істи? Парубкам, парубкам!
Ой, туп-туп і т. д.

А тут ось — "Зельман". Коли шляхет-сько-католицька Польща підбила Укра-їну, а в ній найперше Галичину, украї-нське селянство стало власністю поль-ської шляхти, і було присилуване при-мусово на неї працювати. Щоб зни-щити Українську Православну Церкву, поляки-католики, вважаючи православні церкви за приватну власність, віддали їх жидам в аренду. Жид мав від церкви ключі, і відчиняв її православним селя-нам лиш за окремою оплатою; окрім то-го, за те селяни мусіли йти до жида пра-цювати. У цій пісні говориться, що за відчинення церкви має йти працювати до жида-орендаря Зельмана одна з дівчат.

Іде, іде Зельман; іде, іде його брат;
Іде, іде Зельманова і братова, вся його
рідня.
По паненку Зельман, по паненку його
брат
По паненку Зельманова і братова, вся
його рідня.
Ми паненки маємо, — на такий хліб не
дамо.
Ще сукенка не ушита, ще скриночка не
убита,
Забирайся преч!

Гурт дівчат стає пара за парою. Кож-на пара береться за руки. Передня пара підносить вгору руки, попід якими, мов попід брамою, згинувшись переходить на другу сторону задня пара; перейшов-ши, вони зупиняється за передньою і ра-зом з нею підносить угору руки, а чер-гова пара переходить уже попід двома брамками, і так переходять усі, співаю-чи.

Попід попові лози сказали в терне козм,
Скакали - носкакали, — роги ся
пощибали,
То вгору, то вдолину, то в рожу, то
в калину.
Чому парубки блїді? Бо в біді — не в
гаразді!
Ян пса недупленого, ще й до того
несоленого.
То вогру, то вдолину, то в терне, то в
кропиву...
Чого панянки красні їли пержики масні,
По столу качалися, в масильце
мачалися?
То вгору, то вдолину, то в рожу, то в
калину...

Жучок. — Дівчата стають у два ря-ди - лицем один до одного, подавши одни одному руки, і так робили місток. По цьому містку, держачись за голови дівчат, іде малий хлопчик чи дівчинка, а гурт співає.

Ой, грай, зуче, грай, небоже, — чей
Господь ти допоможе,
— Грай, зуче, грай!
А в нашого зучі золоти ручі,
— Грай, зуче, грай!
Пішла зучка до коршмоньки, — ох, я
зучок до кумоньки,
- Грай, зуче, грай!
А в нашого зучі золоті ручі,
— Грай, зуче, грай!...

Стара приповідка каже: "Часи зміня-ються і ми змінюємося з ними". Люди в гарячковому темпі "модернізуються", а прадавні чудові обряди заникають, мов тінь, - - вимирають, мов гомін. Одначе пла-вість не звважаючи на "модернізацію", в Україні вони ще довго-предовго плека-лися б, коли б большевизм не ничив їх разом з релігією. Большевизм не тільки не дозволяє їх плекати, але й записувати для наступних поколінь. Він хоче затер-ти память по них. Тому то тут, у вільно-му світі, кожна така пісня, приповід-ка, звичай, легенда, переказ і т. д., — хто памятає їх з України, являють со-бою просто перлинну історичну вартість, і треба їх дбайливо записувати, утрива-лювати. З такою метою власне тут по-дані й ці обрядові причинки, відтворені автором з памяти й записані в рамах практичних праць курсу української лі-тератури (народно-релігійна творчість) в Богословській Академії Колегії св. Ан-дрея в Вінніпегу.

Студ. О. К.

КАЖУТЬ, ЩО...

● ЗДА мають на Формозі атомові бомби, які у випадку нападу комуніст. Китаю будуть уживті тільки на виразне дозволення пред. Айзенгавера.

● Маленков від певного часу зник з овиду життя в СССР, але останньо, кажуть, він знову появився.

● Коли будуть упривілеєні докумен-ти, які румунські антикомуністи ви-несли з румунської комуністичної амба-сади в Швайцарії під час недавного на-паду на неї, то світ довідається про не-чувані досі речі в історії советського загранічного шпіонажу.

ВЕЛИНДЕНЬ НА ВОЛИНІ

Великодні Свята в календарному розумінні, цебто — як три дні Свят Воскресення Христового, являють собою центр і вивершення ширшого кругу (цикла) святкування. Цей ширший круг святкування має 1) свій початок, 2) центр і 3) закінчення.

1. Початок Великоднього цикла — це підготовка до Великодніх Свят. Ця підготовка до зустрічі Великодня йде одночасно двома рівнобіжними лініями: а) церковною, 2) народньо-звичаєвою.

а) Церковна підготова до Великодня — це підготова чисто релігійна, християнська, а точніше у нас — православна. Маю тут на увазі Великий Піст і все те, в чому він полягає: духовий і фізичний піст, побожні роздумування, у церкві — говіння, св. Сповідь, св. Причастя і т. д. А також ряд тих свят, що попереджують Воскресення Христове, а саме: Вербна Неділя, Страсть, Плащаниця і т. д.

б) Народньо-звичаєва "підготова до Великодня, з точки погляду Церкви, є позацерковною, але з точки погляду народу вона тісно пов'язана з релігією, і Церква не противиться тим традиційним звичаям народу, що є окрасою обряду. Сюди належать такі звичаї, які починаються майже світським характером (наприклад, веснянки, які співають напровесні перед Великоднем, і з Великоднем їх кінчають), а кінчаються на чисто релігійних звичаях, напр., розкладання біля церкви великого вогнища — одиняя, на спогад про вогнище, при якому гріялся сторожа, коли Христа поставили на суд).

2. Центр — це властиві Великодні Свята — Воскресення Христове.

3. Закінчення — це ті свята, що йдуть безпосередньо після Великодня і обрядово з Великоднем пов'язані, наприклад: Проводи ("могилки", — давній Мертвецький Великдень), Юрія і т. д

⁂

У цій своїй короткій статейці я не буду окреслювати цього повного, широкого круга весняних святкувань, що існує навколо центра — Великодня Цей круг, з браку місця, буде тут поданий у звуженому вигляді.

Я тут пишу про Великдень на Волині так, як я його змалку бачив і пережив. Розуміється, його чисто церковна частина є типовою для всієї Православної Церкви в Україні. Може тільки в народньо-звичаєвій частині є деякі другорядні окремішності, впорівень до інших земель України.

Я почну з Страсного Тижня, що його на Волині до самої другої світової війни проводили в дуже строгому пості. До цього закликала Православна Церква, і народ з діда-прадіда це виконував, і цей піст став внутрішньою духовою потребою; без того Великдень для народу в значній мірі затратив би свою істоту.

У Страстний Понеділок на Богослуженні Церква пригадувала вірним, як Христос прокляв смоковницю, бо не мала вона плоду, і, після прокляття, вона всохла. Так і людська душа, коли вона без плоду-спасіння, наражає себе на таке всохнення.

Страстний Вітворок. — Читалася з Св. Письма притча про Десять Дів, з яких тільки п'ять були мудрі, з оливою та світильниками приготовилися на прихід жениха, а другі п'ять не приготовилися ,і втратили жениха. Так вірні мають приготовитися духом своїм до зустрічі "Небесного Жениха" — Воскресшого Спасителя.

Страстна Середа. — На Богослуженні пригадували покаянну грішницю, що перед страстями Христовими намастила голову Христа оливою, ісповідуючи Господа та каючись у гріхах. Так і кожний найбільший грішник може ще навернутися й чистим серцем зустрінути Воскресшого Спасителя.

Страстний Четвер. — Згадується, як Господь — смиренний задля нас гріхами — умив ноги учням Своїм. У цей день Св. Литургія зображує Тайну Вечері, якою Спаситель встановив Св Евхаристію. У цей день читається пророцтво Ісаї, який передбачив майбутні терпіння Спасителя. В Апостолі читається про встановлення Ісусом Христом Св. Евхаристії. Читається також з трьох Євангелій розділи: 26 Мат., 13 Йоана, 22 Луки, — про останні дні Христа перед муками.

В четвер увечорі (о год. 8-ій) дуже урочисто помінається Страсті Господні. Тоді відправляється Утреня Великої П'ятниці, — прочитується 12 Євангелій. У церкві — присмерк, миготять свічки, позаказуються бліді обличчя вірних, і знову заслоняються тінями. І серед молитовної тиші з читання Євангелії пересуваються в уяві образи мук Христа. Після і перед "Слава Страстям Твоїм, Господи", дзвонять усі дзвони, а надворі мерехтить серед ночі море страстних свічок в руках народу, що не змістився в храмі. Ця Утреня поділена на 5 частин, в яких розложені до співу 15 головних антифонів, що в них, як і в стихирях, згадуються події Страстей Христових. Смуток у душах вірних, смуток над світом...

А десь там у глибині темної ночі, коли обезлюднилося село, бо всі в церкві, — згідно зо старим повір'ям, мають владу темні сили: відьми чинять сваволю, — перемінюються в кітку, решето і т. д., аби шкоду людям чинити. Це повіря — забобон, але він ніби символізує собою розпуття злих стихій, що мучать правду й добро, як розпинателі мучили Христа.

Пізно в сутінках ночі іде народ з церкви, - моя ріка зірок, плинуть горіючі свічки в руках вірних. Удома кожний робив на стелі вогнем (копіттю) знак хреста. Потім свічку гасили й зберігали як священну її засвічували під час пошести, бурі, громовиці, граду.

Багато людей від Страсного Четверга аж до Великодня зовсім не споживали їжі, а громадами паломників мандрували до котрості з найбільших святинь на Волині, особливо до Почаївської Успенської Лаври, і там у молитві проводили святі дні ,і там, сніжно-чисті на душі, зустрічали День Світлого Воскресення Христового.

⁂

Одночасно відбувалося підготовлення й великодно-звичаєвої частини. Господині пекли паски, бабки, мазурки, писали писанки, красили крашанки, пекли шинки, ковбаси, готовили "мандрику" (сир з маслом), а іноді навіть, за дуже старосвітським звичаєм, пекли ціле порося з віночком на голові й з хроном у зубах - - все це для посвячення.

⁂

Приходить Велика Пятниця, — дивна тиша в церкві, між людьми, над світом. Велика Жертва на Голгофі принесена. У храмі св. Літургія не відправляється, хіба що лиш тоді, коли на цей день припадає Благовіщення, тоді вже відправляється Литургія Івана Золотоустого. Вечірня Великої Пятниці відноситься вже до Великодної Суботи, — до часу, коли Спаситель умер на хресті, - у нас починалося Богослуження о год. 2-ій пополудні. Тоді виносили Плащаницю на середину церкви. Читалися Парамії, в яких пророки предсказували про викуплення світу Спасителем. В Апостолі згадується про силу й мудрість, що проявилася в Хресті Господнім. В. Євангелії читається про події від наради жидівської аж по смерть Спасителя. Потім — винос Плащаниці з вівтаря, при співі стихири "Тебе Зодягнувшогося світлом, мов ризою..." Під час виносу Плащаниці відбувався обхід кругом церкви. Опісля — Повечірня Мале, зо співом канону про Розп'яття та плачу Богородиці.

Велика Пятниця вважалася у нас за найсумніший день. Піст був такий строгий, що не було прийнято навіть дивитися в дзеркало. Адже в цей день звершається священнодійство, що зображає Похорон Спасителя.

А вже після того співали пісніпіння, у яких виражали віру й надію, що настане Воскресення Христове, й читалася в цім дусі Євангелія — про хості, що ожили серед ночі (Ізек 37, 1-10). Сповіщається, що Господь — наша Пасха, — що Христос викупив нас (1 Кор. 5, 6-8). В Євангелії читається про запечатання гробу Господнього й про приставлення до нього сторожі.

Велика Субота. — Дуже раненько відправляється над Плащаницею похорон. Літургія від звичайного порядку відрізняється тим, що після Прокимена "Воскресни Боже" священики у вівтарі змінюють чорні облачіння на світлі. За Плащаницею читається Євангелію про Воскресення Христове. Замість Херувимської, співають: "Нехай мовчить усяка людська плоть". Почерез Пятницю, аж до Суботи вночі, дзвони мовкнуть. В Суботу ввечорі читають Дії Св Апостолів. аж до 12 год ночі. Книгу Діянь (Дій) найчастіш по черзі читали школярі.

Не було у нас звичаю, щоб при Гробі (Плащаниці) стояли якісь почесні варти, як це бачимо в уніятів, — звичай, узятий від католиків. У нас не могли б погодитися з фактом, щоб серед могильної тиші й смутку гримала варта при зміні, стояли в шапках і т. д.

З Суботи на Неділю люди не спали цілу ніч. Хто не був зайнятий удома підготовою до Великодня, той вихоляв під церкву. Там горіло велике огнище — "Одіяння". Люди, майже з правила — — мужчини й дітвора, — сідали кругом вогнища й згадували минулі роки. Оце й було щось ніби "варта".

А жіноцтво в той час приготовлялося все до свячення паски, мило й чистенько одягало дітей. Все було свіже, переробжене, ясне, прозоре, чисте.

Тихо плинала таємна ніч. І враз урочисто й могутньо загуде дзвін, — понад містами, селами, полями й лісами несеться його чудові тони. Народ сходиться до церкви, починається торжественна Світла Заутреня, — по каноні "Плач Богородиці". Священик читає Слово св. Івана Золотоустого. На св. Літургії —коли це в місті—Євангелії голосяться по-церковно-словянськи, по-грецьки й по-українськи.

Паску святять навколо церкви, з процесією й хором. З-під землі саме вибивається зелена трава й перші весняні квіти, — якраз сходить сонце, дзвонять усі дзвони, співають пташки, і лунає на землі, під небесами й у душах людей — "Христос Воскресе". Справді людина могла б сказати тоді про себе: Не знаю, де я є — на землі, чи на небі. Люди, "христосуючись", цілуються, і немає в цей мент ворогів між ними. Потім ідуть додому "розговлятися" свяченим. Дехто залишається розговлятися коло церкви.

Опісля всі — старі, молоді й діти — виходять під церкву. Молодь співає старовинних веснянок, виводить хороводи —як ось "Кривого танця", бігають "Хрещика", доріст затягає улюбленої Подоля ночки, — безліч інших ігриць, хоровод, пісень, що їх співали наші предки протягом тисячу літ тому назад; а при цьому "цокаються" крашанками. А дзвони гудять невпинно понад весняним краєм; і так усі три дні. Звичайно, впродовж усіх 3-ох днів відбувалися Богослуження.

⁂

У деяких місцевостях Волині на третій день Великодня, чи й трохи пізніше, відбувалися Проводи. Цілий день люди перебували на гробах своїх предків і святкували разом з ними Воскресення Христове. Серед могильних хрестів і дерев, серед піль і лісів неслися з вітром дивні, ніби неземні, пісніпіння, в яких сповіщали покійники, що Христос Воскрес — і всі воскреснуть в Останній День.

Від Воскресення аж до Пятидесятниці в церкві не ставали на коліна, а "христосувалися" до самого Вознесення. Отож, св. Юрія - - між Великоднем та Вознесенням — ще лежало в обсязі "христосування". На св. Юрія на поля (там уже зеленим морем вкрило їх збіжжя) виходила процесія. Йшли маси народу, з хоругвами, хрестами, побожними радісними співами, – на чолі з священником. Тут то там процесія зупинялася на полі, відправлялася Молебень. Коли де не бувало процесії, то все-таки кожна родина йшла на своє поле й розговлялася свяченим, під шелест збіжжя, легіт ласкавого вітру, під спів птахів.

⁂

Це так було, і було це так недавно. А тепер?

Затихло все...

І дзвони там замовкли Великодні.

ОГОЛОШЕННЯ

Вийшов з друку 1-ий збірник

„В Обороні Віри"

Видання Українського Православного Братства св. Володимира в Торонто.

Матеріали з історії Української Православної Церкви, що містяться в цьому збірнику, зібрав покійний професор: І. Власовський, С. Кіліяник, В. Іваніс та адв. Т. Гумеляк.

Кожен українець, що цікавиться історією своєї Церкви, знайде в збірнику дуже цінні відомости.

Ціна $1.00

Замовлення просимо надсилати на адресу:

UKRAINIAN ORTHODOX BROTHERHOOD OF ST. VLADIMIR

404 Bathurst Str., Toronto, Ont.

При групових замовленнях для Громад і книгарень даємо значніщу знижку.

Управа Братства.

Сумна Волинь, сумна вся Україна,
Помолимось за тих, немов одна родина,
Що плачуть там в Воскресення
Господнє.

Дяк. П. Блажук.

Студ. Богосл. Коллегії св. Андрея

ПИСАНКА

Усі добрі православні християни приготовані зложити грошений дар-писанку на потреби Української Православної Церкви в Канаді, при нагоді найбільшого свята Світлого Воскресення Христового.

Цього доброго вчинку вимагає від нас наше ім'я і світогляд християни, які обовязані чинити обрі діла, як це робив сам Спаситель наш Ісус Христос. Він без відпочинку творив добрі діла; і ми маємо їх творити. Одно з них, це подавання дарів на загальні справи, з яких одна велика й важна — це Церква.

Коли давати писанку на Церкву? Вже можна складати її на руки священиків, або посилати просто до Консисторії. Нині кінець березня, й в Консисторії є вже листи з „писанкою" для Церкви. Уже приходять добрі люди до нас і дають дар-писанку на Церкву, бо кажуть: чим скорше виконають свої завдання, тим краще почувають.

Можна зложити писанку для Церкви в часі Великодних Свят; однак не буде запізно її зложити і по святах будь-котрої неділі чи будь-котрого дня. Будуть збирати її, зложимо тоді. Однак може бути, що ми не попадемо на таку нагоду, що буде десь збірка, тоді треба окремо післати писанку чи передати, але треба зложити її.

Скільки ми повинні зложити грошей на писанку для нашої Церкви? Це нам скаже наша совість.Пам'ятаймо, що чим важніша справа, то для неї треба зложити поважнішу суму. Хто скільки може, стільки складає на цю ціль. Можна зложити і меншу жертву, однак варто і треба зложити також більшу датку. Як можемо, то зложимо і два, три, пять, десять, а навіть більше долярів „писанки" для Церкви, яка потребує фінансової підтримки, а яка за зложені гроші зможе виконати багато корисної праці. На це й вона просить дарів при різних нагодах.

Цього року обовязково зложимо дар на писанку, і то такий, як наказує нам наша совість і наша свідомість.

ОЕГ.

БЕВАН ПОКАЯВСЯ.

Лондон. — Анюрин Беван, провідник лівого крила лейбористів не хотів визнати загальної лінії партії щодо загранічної політики, тому його виключили з парляментарної групи лейбористських послів. Він буде засідати в парляменті як незалежний робітничий посол. Однак його не викинули з партії. Провідник лейбористів Етлі дав йому час до 29 березня до надумн, — чи погодиться він на досьочасну лінію партії. При Беванї стоїть хоч і меншість, але все-таки ще досить велика кількість робітників. Етлі хоче уникнути розбиття партії, якій потрібна єдність, — особливо тепер, коли наближається час виборів до парляменту. — І. Бевам покаявся.

З ВЕЛИКОДНИХ ЗВИЧАЇВ

(Продовження з 8 стор.)

як і в багатьох інших більших селах, "обливаним понеділком". Та це обливання не довго протягалося, бо молоді й старі знову гуртувались біля церкви: перші — для продовжування гаївок, а другі—для розваги. — У Світлий Вівторок, по відправі, ціле село вилягало на цвинтар. Збиралось тут і рідні з других сіл, щоб помолитись на гробах тих, що від них уже відійшли. Священик цього дня, звичайно, до самого вечора відправляв панахиди, читав Євангелії ,тощо. Однаково ж молитва і згадка за померлих не спиняла радости народу. Молодь дальше гомоніла по-своїому кругом церкви, по гаю, а старші вгощались та гуторили серед чудової природи. — При заході-сонця треба було вертатись додому, але нерадо залишали всі місце глибоких переживань, сильних вражень.

Великдень у Вислобоках у моїй пам'яті назавжди лишився ясним променем в дальшому моїому життевому змагу та серед теперішньої дійсности. Він теж перекинав мене перед літами про те, що святкування цього торжества, в такій самі формі, виплинуло з глибокого культу християнської моралі, що її собі вцілості засвоїв український нарід. У тому факторі теж сила і краса нашого народу.

о. Ю. Ференсіь.

"НАЙБІЛЬШІ ТАЇНИ" УПРИЛЮДНЕНІ

Вашінгтон. — В Ялті 1945 р. були тайні угоди між Сталіном, Рузвельтом і Чорчилом. Текст угод, позначених маркою "найбільшої тайни", досі недоступно зберігався в департаменті державних справ ЗДА. Тепер текст цих угод появився друком, виданий згаданим делпартаментом.

Як відомо, на підставі договору в Ялті Совети без труду заграбали по другій світовій війні такі великі простори в Европі й Азії, які вони тепер мають, і поневолили багато десятків мільйонів населення Сталося це через добродушність і довіря Рузвельта й Чорчила до "милого Джова" Сталіна та через нехтування доль інших народів. Цю їх історичну трагічну помилку тепер тяжко покутує цілий світ. Отже вже сам наслідок угод в Ялті — неймовірне поширення границь СССР — в основному показав, що в Ялті було постановлено.

Не знижаючи на це, вільний здоровідумаючий світ вжахнувся, коли мав змогу прочитати чорне на білому по наради й постанови в Ялті.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі —

„ПРОВИДІННЯ"

заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS

710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

ПОШТОВА СКРИНЬКА

ВП. Г. Скрумеда, — Сондови, Ман.

У Вашому листі представляється відношення до релігії більшости сучасних людей так виразно, мов у дзеркали. Ви пишете: "Люди беруться на хитрощі. Цілий місяць служать мамони, а четвертої неділі йдуть до церкви — і ім здається, що коли людей обдурюють, так і перед Богом Святим це можна укрити. Але ім це хитрування не вдасться, бо Бог Святий усе видить, і Бог Милосердний терпить тільки до которогось часу".

У цих словах Ви порушили найболючіше і найістотніше місце у справі відношення більшости сучасних людей до релігії. Ви підкреслили це ненормальне явище, яке можна б назвати "празниковою релігією", — такою "релігією", яку пригадують собі тільки ку у свято. Від свята до свята — в будні дні — переважно забувають про релігію, про релігійне (побожне) життя, а тільки в свято пригадують собі релігію, — і тільки для форми-звичаю та "про людське око" сяк-так поверхово виконують обряд. Та й що до самого обряду їх наставлення є таке ж поверхове, як і до релігії взагалі, себто до духового єднання з Богом.

Це є ніщо інше, як неофіціяльний, практичний атеізм. На жаль, у наших часах він загрозливо ширитьця у у всіх релігіях, у всіх віровизнаннях і церквах. На цю тему написано багато поважних книг, закрито їх обгортками, і вони покоються собі на полицях; дійсність тим часом стає щораз більше сумною.

Більшість загалу помилково думає, що християнство є релігією смутку. В дійсності одиноке християнство є релігією радости, але радости побожної, невинної, чесної. Людина є людиною; людина є живою істотою з духа й тіла. Такою її створив Господь. І світ є повний краси, — людина може втішатися нею, але в таких межах, щоб не переступити заповітів Божих. Живемо в часах великої нечинности, злоби, неприязни. Бувають випадки, що навіть у храмі Божім дехто підшмає свого ближнього на сміх! Писати про це? Треба. Але з другого боку, — написано про це дуже багато і не помагає. Отже замість слів, треба діл. Треба, щоб кожний, хто вже прозрів на правду Христову і хто вірує, почав жити по-християнськи, не чекаючи, аж поки зроблять це всі разом. Всі разом не зроблять цього ніколи. Хтось мусить почати перше, а хтось пізніше, не оглядаючись на вагання інших. Почати в практиці. Як? Любов'ю до ближнього і прощенням. Така "мова діл" більше переконає й навчить інших, ніж мова слів. І в цьому розумінню Ви правдиво пишете, що мовчати не можна. Треба промовити ділами.

На світі є багато християни не з самої назви, а правдивих "християн, які словом, ділом і думкою намагаються сповнити заповіти Христа, дарма що ці християни духа й дії (а не тільки форми), мало кому відомі та, як кажуть, "не ходять усі разом".

Нам було радісно почути, що всі ці справи, які Ви порушили, такі близькі Вашому серцю.

З ГОЛОСІВ ПРЕСИ

ЦЕРКВА ДЛЯ ВСІХ — ВСІ ДЛЯ ЦЕРКВИ

Церква — це найбільший чинник на землі для будування характеру і доброго громадянства. Вона — склад духових цінностей. Без сильної Церкви демократія ні цивілізація не можуть встоятн.

Є чотири здорові причини задля яких кожна особа повинна регулярно відвідувати Богослужіння і піддержувати Церкву.

1) задля себе самої;
2) задля своїх дітей;
3) задля своєї громади (каюнити) і всього краю;
4) задля самої Церкви, яка потребує й моральної й матеріяльної підтримки.

Плянуй регулярно відвідувати Церкву.

ВЕЛИКЕ ЗАВДАННЯ

В одним англійськім часописі був образок, де маленька дитинка уважно сходить по сходах надолину і пишеться над ним образком, яке то небезпечне підприйняття для такого дитятка. Напевно близько десь стоять мати чи батько й з тривогою приглядаються до цього, та й готові дитини прийти на поміч у потребі.

Колись та дитина, скорше чи пізніше, мусить сама брати ризико за своє поступування

Кожна пригода, коли дитина росте, має свою небезпеку, і розумні родичі стараються приготовити дитину до тих небезпек, без ризика стратити здоровля...

Однак кожна дитина стріне більше ризика в духовому житті.

Що то — зломити кість? Її можна направити, вона зростеться. Гірше до зломаних характером. А Церква поможе дитині і родичам у вихованню, щоб усякі життєві ризика стрічати безпечніше й з добрим вислідом для дитини.

ВІСТІ З ВЕСТФОРТ ВІЛЛІЯМ, ОНТ.

Наш український нарід створив приповідку: "без Бога ні до порога". Наш нарід знає, що без Божої помочи жадне діло не доконається. Тому то наші батьки кожне діло починали й кінчали молитвою. Коли в громаді є добра воля, згода, любов, — коли намічене діло починається в ім'я Боже, то нема і бути не може перешкод.

Та й у Канаді є звичай (хоч і не всі його дотримуються), що коли виберуть новий заряд, то він починає свою діяльність тим, що найперше йде до церкви на молитву і там складає приречення віддано працювати для рідної Церкви й українського народу.

Наш Базаровий Комітет минулого року дав одне таке приречення — зібрати $1,000 Всіляко бувало з тею збіркою, однак Комітет намічену суму перевершив, і зібрав $1,300. Щоб відзначити цей успіх та подякувати всім нашим жертвенним громадянам доброї волі, Заряд громади при церкві св. Володимира 13 лютого ц. р. влаштував товариську зустріч. Гостину підготовило жіноцтво. Господарем був П. Зуб. Всеч. о. Прот. О. Новицький поблагословив страви.

Після перекуски виголосили промови: Ст. Гельмич, С. Юрів, Ф. Ємчук, Н. Слюсар, пані С. Сафроняк, пан М. Мандрик, п. Мандрик, Д. Глуханюк, а врешті — А. Музика, який запропонував збірку на пресу. Цю думку в кінцевому слові підтримав о. Прот Новицький, - щоб половину суми на "Вістник", а половину на "Український Голос". Жертвували: о. Прот Новицький $2; по $1: Ф. Ємчук, С. Юрів, Д. Зуб, С. Гельмич, В. Грекул, І. Шапка, Н. Слюсар, І. Курило, А. Музика, Т. Мельничук, пані З. Сафроняк.

Після збірки заспівали "Многі літа" всім присутнім і неприсутнім членам Громади.

Жертводавцям щира подяка!

Ст. Гельмич.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Шевченківське свято в Катедрі Преся Тройці у Вінніпегу відбулося 13 березня заходами місцевого відділу СУМК, при співучасти студентів Богословської Академії Свято відбулося під провідом о М. Юрківського, ред. І. Г. Сирника, проф. В. Сарчука, і дир. В. Богоноса.

● Католицький епископ Пізня (Польща), Антоній Баранях помер у Вязниці, у віці 51 років. Він був арештований 1953 р.

● З нагоди Світового Дня Молитви спільне молитовне зібрання влаштували жіноцтво української греко-православної парафії та громади Обединної Церкви в Смоки Лейк ("Едмонтон Джорнал", 2. 3 1955).

● Український часопис "Українські Вісті" (з 21. 1955) поміщує бл. п проф. Л. Білецького в "неприхильному ставленні до Української Католицької Церкви". "Наша Мета" (з 5 3. 1955) осудила тих унітів, що взяли участь у похороні згаданого вченого. "Новий Шлях" (з 28. 3. 1955) помістив статтю "Проф. Л. Білецький і Церкви", автор Г. В-енко, в якій покликається на статтю проф. Л. Білецького "Культ Св. Ап. Андрея Первозванного або єдність української віри і церкви" ("Календар-Альманах Нового Шляху" на 1949 рік). На підставі згаданої статті проф. Білецького, автор з "Нового Шляху" виносне, чому в похороні проф. Білецького взяли участь "крім православних українців, теж українці-католики".

● Ватикан заборонив установу священників-робітників у Франції, бо священики при цьому "занадто переймалися світськими справами" (читай: комуністи мали на них більший вплив, ніж вони на комуністів). Тепер кардинал Моріс Фелтен, архиепископ Парижа, заповів інший спосіб скріплення взаємин між робітничою верствою і Церквою.

● Президент Перон уже заминрився з католицькою Церквою. Умови замирення покищо не відомі.

● Митрополит Борис, що його вислав до ЗДА патріярх російської православної Церкви Олексій, виселений з ЗДА, по повороті до СССР, скаржиться, що в ЗДА, бито "політику змішують з церковними справами, хоч Церква займається тогосвітніми справами". - Так, змішують, але в СССР!

● Перон скасував у Аргентині 5 свят: Трьох Святих, Боже Тіло, Усп. Преся. Богородиці, Всіх святих і Непорочне Початя. Як причину, подали люде, щоб люди менше святкували, а більше продукували. Між залишеними святами е Різдво, Вел. П'ятниця і т. д. — установлено свято річниці смерти Еви Перон (26 липня) і свято вірности Перонові (17 жовтня).

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ.

Гілберт Плейнс, Ман, Громада св. Володимира і Ольги

Досить сильна громада. Чистого прибутку було 682 15 дол. Є метрикальні книги, було чотири спільних обіди, пікнік і базар. На Різдвені Свята ходили з колядою. До заряду належать Вол. Тапаш — голова, О. Шкраба — заст. гол., М. М. Гаврилишин — секр. М. Бобик — скарбник.

Ванкувер, Б. К. Громада св. Трійці. Громада має добре на будові церкви. Має Богослужения повний рік. Є резиденція для священика. Ходили з колядою, о. парох з Святою водою, є метрикальні книги. Було чотири спільних обіди, пікнік та базар. Заряд: В. Швайковський — голова, С. Кирстюк — заст. гол., В. Дзябінський — секретар, П. Мисько — скарбник.

Рорктон, Ман. Св. Дівя Марії. В касі залишилося чистого прибутку $163.40, ходила з Колядою, був спільний обід,

е метрикальні книги. До заряду ввійшли: І. Карплюк — гол., Д. Західняк — заст. гол., Стефка Білецька — секр., Мкр. Притула — касієр.

Ервуд, Саск. Громада Св. Івана Хрестителя. В касі залишилося $81.29. Є метрикальні книги. Ходили з колядою, священик ходив з Йорданською водою, був концерт в честь Шевченка і на свято Миколая. Заряд: М. Ілжак — голова, Вол. Демків — секр. і І. Никонець — скарбник.

Толстой, Ман. Громада св. Духа. — Громада є осідком священика, який на Йордан ходив з Свяченою водою. Ходили колядувати. Є метрикальні книги. Було два обіди, один базар і представлення. Чистий прибуток у касі 322 дол і 10 п. Заряд: О. Матійчук — голова, І. Яремій — заст. голови. В. Фостій — секр. і А. Тофан — скарбник.

Порт Артюр, Б. К. Громада св. Покрови. Найменша громада нашої Церкви, але робить значні поступи Одержала Грамоту Поінвятня в склад громад УГПЦК та затвердження Статут. В касі залишилося чистого прибутку $42 82. Заряд: І. Онишок голова, П. Костенський — заст. гол. і скарбник, О. Никитюк — секр.

Мазепа, Саск. Громада Зіславня св. Духа. Громада пажежно виконує всі свої обовязки За звітний рік було 799 дол. прибутку, а розходу 750 дол Ходили з Колядою. Є метрикальні книги. Був 1 обід і два рази представлення До заряду вибрані: Н. Горничинський — голова, Л. Маковський — заст. І. М. Маковський - скарбник, І. Снятинський — секретар.

Сенді Лейк. Ман. Громада св. Архістр. Михаїла. За звіту видно, що громада добре плянує. Було 16 Богослужень. Ходили з колядою, а священик з Йорданською водою. Були три рази спільні обіди, два представлення і один базар. В касі лишилося чистого приходу $2,905 03 Заряд на цей рік: Н. Солончинський — голова, Ю Чайковський, заст., О Пдик — скарбник, І. Бобчук фін секр., Т. Пчачук — рек. секр.

Райта. Ман. Громада св. Трійні. Громада має пожажне число членів та багато прихильників. Є парохіяльна хата Ходили з Колядою і Свяченою водою Було два спільних обіди, один пікник і базар. Є мериканські книги. Громада совісно платила Десятжен. До заряду на цей рік увійшли: М. Кадинюк, гол., А. Фігус, заст. гол., М. Фенцук, скарбник, М. Сторожук і Н. Ковальчук, секретарі.

Катедра Преся. Трійці

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

1175 Main St Winnipeg 4, Man

Парох:
Всеч. о. М. Юрківський.

Високопреосвященнішим Владикам, Митрополитові Іларіону, Архиепископові Михаїлу, Світлій Консисторії, Колегії св. Андрея у Вінніпегу, Високопреподобним Отцям, Ктиторам, Фундаторам, Добродіям, Братчикам і Сестрицям, Членам і Прихильникам Катедри, Громадам Української Греко-Православної Церкви в Канаді й їхнім Управам членству, "Українському Голосові", "Вістникові" й "Вірі й Культурі". Проводові й Членству усіх наших співпрацюючих організацій та всім, що своїми дарами будують Всеканадійську Катедру Пресвятої Трійці у Вінніпегу:

Їм усім наш щирий привіт.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

За Управу Катедри Пресвятої Трійці

о. М. Юрківський, парох
Петро Ковтун, голова
Іван Юрків, секретар.

ПЕРШИЙ ПЕНСІЙНИЙ ЧЕК

Кілька днів тому канцелярія Катедри Святих Трійці отримала листа від Всеч. о. А. М Тетеренка, в якому повідомлює, що висилає почтовий переказ на $25 00, які зложив як жертву на будівельний фонд Катедри, Степан Добровольський з Гронлід, Саск.

Жертва відзначається від звичайних жертв тим, що не $25 із першого пенсійного чека, якого п. Степан Добровольський отримав. Можемо собі уявити, хоч з листі не сказано, що жертводавець від давнішого часу плянував таку жертву зложити "Як Господь позволить дочекати віку, з наявности офірую на Церкву із першого чека", неразз промовили й інші наші діячі, добрі люди Таке планування теж, і наши днями говоримо, п Добровольський.

Наш жертводавець народився 10 грудня, 1884 р. на Україні, в селі Іване Злоте, повіт Заліщики То Канади виїхав 1904 р В 1909 р. одружився з Юстиною Москаль, яка приїхала до Канади з того ж села, що й муж П-во Добровольський замешкали в Гронлід. Саск. де й постійно по теперішний час живуть Виховали вони двох синів Гавриїла й Михайла, і дві дочки — Марію Микульську й Анну Катеринюк

За сповнення обіцяної жертви щиро дякуємо Вам, панство Добровольські, бажаємо всього добра, а найперше кріпкого здоровля і щасливого життя на многі літа!

Управа Катедри.

З ПОМИНАЛЬНОЇ КНИГИ Невинчуї Віньо в Катедрі Пресвятої Трійці

Бл. п. Назар Боднарчук, Вінніпег: Жертви на Невинчий Вінок в день похорону $177.77

Бл. п. Проф. Леонід Білецький, Вінніпег: Жертви на Невинчий Вінок в день похорону 152.55
Від Олександра Бонка, Вінніпег 50.00
Від роди Гавриїла Соболти, Вінніпег 10.00
Від Проф. і Секутини СУК в Манітобі 10.00

Бл. п. Олександр Залешук, Сенді Лейк, Ман На Невинчий Вінок прислала дружина Йосефа 50.00

Бл. п. Степан Карпіщ, Гонімки, Саск Жертви в день похорону прислав Всеч. Прот. С. Гребенюк 34.89

Бл. п. Марія Балан, Арран, Саск Жертви зложені в день похорону прислав Всеч о. Ф Легенюк 30.00

Бл. п. Евдокія Михайлюк, Ст Джуліян, Саск Жертви із похорону прислав Всеч Прот В Апонюк 28.10

Бл. п. Ілько Вережак, Ст. Джуліян, Саск Жертви зложені в день похорону прислав Всеч Прот В Апонюк 27 65

Бл. п. Петро Фуць, Смокі Лейк, Алта. Жертви на Невинчий Вінок прислав Всеч. о Петро Саневич 20 00

Бл. п. Марія Яремов, Тизів, Саск Жертви не Невинчий Вінок прислав Всеч. о. Ф Легенюк 18.50

Бл. п. Михайло Кохан, Вакав, Саск Жертви на Невинчий Вінок прислав Всеч о Ю Ференців 15 00

Бл. п. Ольга Стопощук і її діти. Толстой, Ман Жертви на Невинчий Вінок прислав Всеч Прот П Стефюк 15.00

Бл. п. Атанасій Кульчинський, Мелов Лейк Саск Жертви на Невинчий Вінок прислав Всеч о О Хомик 10.00

Бл. п. Василь Гринюк, Вакав Саск Жертви на Невинчий Вінок прислав Всеч Прот В Апонюк 9.80

Бл. п. Дмо Ревчульий, Вакав Саск Жертви на Невинчий Вінок прислав Всеч Прот Апонюк 9.30

Бл. п. Антон Долинчук, Толстой Ман Жертви на Невинчий Вінок прислав Всеч Прот П Стефюк 8.50

Бл. п. Григорій Вон, Дамфін Ман Жертви не Невинчий Вінок прислав Всеч о О Фізк 8.00

Бл. п. Дмитро Західняк, Рорктон, Ман Жертви на Невинчий Вінок прислав Всеч о О Фізк 5.00

Бл. п. Вячеслав Кравець, Транскона, Ман Жертви на Невинчий Вінок зложила пані Юлія Лісова 5.00
В память мужа, зложила пані Марія Кравець 5.00

Бл. п. Анна Чехова, Гайтор, Саск. Жертви на Невинчий Вінок прислав Всеч. о. Е. Швець 5.00

Поминальні Богослужения за цих і всіх померших відправляються в Катедрі Пресвятої Трійці в усі Поминальні Дні.

Щиро дякуємо всім, що вшанують своїх близьких і близьких добрими ділами — жертвами на Катедру — як і тим, що в будь-який спосіб причиняються до зіброк.

НАШІ ПРИЯТЕЛІ

У далеким Герст, Онт., де нем., нашої парохії, де нема організованого життя, проживають наші добрі приятелі подружжя С. Гути.

Ось недавно прислали передплату на „Вістник"; а при тім і $2.00 на Пресовий Фонд Його, а також коляду для Церкви $5.00.

Щиро дякуємо Вам, милі Приятелі!

Нехай Господь пошле Вам доброго здоровя і щастя А нашій Церкві подасть багато таких доброчинців

Ставимо їх за приклад до наслідування багатьом православним, що проживають поза нашими парохіями. Можна добре діло вчинити, коли є добра воля і коли любимо свою Церкву та свою справу.

Канцелярія Консисторії

РАДІСНА НОВИНА

У Четам, Онтеріо, що на дорозі з Сарні до Виндзор, було Богослужения, яке відслужив священик з Сарні о. М. Подольський.

Там уже є зорганізована церковна громада.

К тому місцю під будову церкви.

І як тільки потепліє, почнить будувати церкву.

Для заложения і посвячення першого каменя рішено запросити ВПреосв Владику Михаїла.

ДОБРИЙ ПРИКЛАД З ГАТИРЛЕЙ, САСК.

З нагоди ювілейного свята п-ва Григорія і Марії Вороб було зібрано 10 дол. Ці гроші присутні гості рішили вислати на передплату „Вістника" для ювілятів і п. Петра Васька

Цей приклад показує, як читачі „Вістника" дбають за фінансову допомогу для нього. Нехай цей благородний приклад буде загальним у цілій Канаді.

Я вважаю, що значно краще, з нагоди якогось пошанування наших громадян, передплатити їм „Вістника", ніж купувати коштовні квіти або інших річ, яка часто майже непридатна до щоденного вжитку Краще, щоб ці гроші йшли на рідну пресу, а не в кишені сторонніх людей.

Наш Гатерлей дав добрий приклад.

М. Сарапчук. приклад.

ЦЕРКОВНА ГРОМАДА ПРИ ПРАЦІ

Ватсон, Саск. - У цій дописі в скороченню подаємо інформації про цілорічну діяльність Громади св. Михаїла у Ватсон, Саск. - - Наша громада не велика. Вона старається мати не менше 12-ти Богослужень на рік. Усередині наша церква ще не цілком викінчена, одначе громада в ній щороку все щось нове викінчує І так, в 1954 р. прибрано лавки, вложено підлогу й набуто ще деякі речі. Наша успішна діяльність уможливлюється завдяки добрій співпраці членів громади, її заряду; місцевого відділу С.У.К. ім. Лесі Українки, що багато працює для церкви, та нашого нового парохія-о. С. Зузака. Завдяки їм усім, громада влаштувала осінній базар, що був успішний і зміцнив матеріяльні засоби на потреби церкви.

Храмове свято св. Михаїла відбувся 21-го листопада. Богослуження відправили о. Зузак, а хором управляв учитель М. Охітва Церква була переповнена вірними місцевими та з дальших околиць. Гаєс, Фостон, Клер, Київ, Винніярд, Ланґлан, Альвена, Вимер та ін. По Богослуженню в церковній салі для всіх відбувся храмовий обід. Господарем тут був п Полович. Обід започатковано молитвою о. Зузака, який поблагословив столи з їжою.

По обіді були промови: о. Зузака, який пояснив значення храмового свята в нашій традиції, та Дост. судді з Винніярд — Мих. Стечишина. З черго промовляли: П. Медешак, п. Момульський, Гр. Кудрик, В. Миськів, пані суддева Стечишин та Д. Глек — окружний голова наших громад Подяку присутнім за звеличання урочистости складали: голова відділу С.У.К. Ім. Л. У. пані Полович та господар свята — п. Полович. Свято закінчено спільним відспіванням "Достойно".

28-го листопада відбулися загальні річні збори громади, на яких — між іншим — вписалися до громади 3 нові члени.

Фінансовий стан громади такий: 1953 р. — $116.95; прихід 1954 р. — $1,120.55; розхід 1954 р. — $1,163.46. У касі на 1955 р. остається $74.04.

Заряд на 1955 р.: Дмитро Глек — голова; Петро Прокопець — заст. голови Мих. Ролюк — скарбник (касієр); Лука Полович — секретар.

Одним з головних завдань громади на бжучий рік, — цілковито викінчити церкву.

Л. Полович, секр.

СВЯТО В ГРОНЛИД, САСК.

Неділя 6 березня ц. р., треба думати, буде памятною як не для цілої округи Гронлид то напевно для кількох її громад. Передусім відбулася там тієї неділі в Українській Православній Церкві Різдва Пресвятої Богородиці урочиста Служба Божа з участю двох священиків, а це — о. Борися Яковкевича з Шіго, Саск., і місцевого пароха о Андрія Тетеренка. Велика, гарна церква була майже заповнена вірними, а особливо багато було молоді, яка, під проводом дяків та при помочі трьох богослонів з Винніпегу, співала цілу Святу Літургію і Панахиду по найбільшому синові, українського народу — Тарасові Шевченкові.

Другою причиною, що зробила в церкві, можливо кість людей, було хрещення першого парохового синочка Всеволода. Хрестив о. Борис Яковкевич, а кумами були — богослов Яків Рибалка, товарищ о. Андрія по Богословській Академії у Винніпегу, і пані Галина Костюк, якої чоловіка того самого дня Високопреосвященний Митрополит Іларіон висвятив у Винніпегу на диякона.

З церкви, на запрошення о Пароха та Добродійки, всі перейшли до Народного Дому на обід, а потім в тій же залі відбувся концерт — академія на честь Шевченка й Лесі Українки.

Тепер дозволю собі коротко сказати про нову для мене околицю, нових людей, а так само й душпастирську працю найменшого з наших священників. Отже, щодо околиці, то властиво немає про що говорити. Типова для Саскачевану рівнина, часті пагорбки, але дороги багато кращі, як в східнім Саскачевані.

Щодо людей, з якими прийшлося зустрінутись, говорити з ними й спостерігати їх під час моїх 2-деннього милого побуту в Гронлид, то з приємністю стверджую, що вони роблять враження щирих, гостинних, релігійних і національно-свідомих. Пароха свого о. Андрія люблять і шанують. Літом цього року приступають до будови нової модерної резиденції для священика.

Сам о Андрій, незважаючи на свої ще дуже молоді роки, безперечно виправдає ті надії і сподівання, які на нього покладає Провід нашої Св. Церкви. Він щирий, привітливий, тактовний і для всіх доступний. Щасти йому боже в дальшій праці у винограднику Христовім.

Достойній пані Добродійці бажаю кріпкого здоров'я, а маленькому Всеволодові — найкращого зростання.

З дорученням о. Андрія прийому маю приємність переслати до Світлої Консисторії $10.00, як його особистий дар на пресовий фонд "Вістника".

о. Б. Яковкевич.

З ХРЕСТИН НА ЦЕРКОВНІ Й ГРОМАДСЬКІ ЦІЛІ

Гримсбі, Онт. — В неділю 6 лютого тут відбулося хрещення 4-ох дітей родини Барткових: Романа, Ореста, Любі і Зенка, довершене о. прот. Тріскою. Всі діти, яких якими 12-річний Зенко — найменший, належать до СУМК, співають у хорі місцевої української православної Церкви та беруть участь у громадському житті.

Кумами були пані: добродійка Тріска, Клован, Костів і Стефин, та панове: Д. Шувера, П. Кузь, Мирончук, Хоростківський.

Господарем урочистости був Д. Шувера. Промовляли: о. Тріска, пані Костів, голова громади Р. Шипитковський, П. Данків і П. Кузь. Новохрещені висловили подяку хрестним батькам і родичам. Батьько дітей М. Барків зложив подяку гостям.

На закид Д. Шуверп, влаштовано збірку для новохрещених, а також на церковні й громадські цілі, що принесла $65. Цю суму М. Бартків з дітьми розділив так: $50 на місцеву укр. прав. церкву; $10 на "Український Голос"; $5 на "Вістник".

Свято було урочисте і пройшло в родинній християнській атмосфері — без гульні. В цьому, зокрема, заслуга п-ва Барткових, а взагалі—о. Тріски, за його виховний вплив на парафіян.

Жертводавцям щира подяка, а новохрещеним — щастя, Боже!

П. Данків.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ІВАН САВЧУК

Гримсбі, Онт. — Дня 30-го лютого ц. р. упокоївся в Бозі Іван Савчук. Покійний народився 1878 р. в селі Сторожинець на Буковині, а до Канади приїхав 1897 р. і спершу поселився в околиці Калдер, Саск. 20 літ пізніше покійний Іван переїхав до Гримсбі і тут, вже одружений, прожив майже до своєї смерти. Покійний був людина слабко релігійна - ніколи не жалував гроша для Церкви.

Похоронні Богослуження відправив парох Укр. Православної Церкви св. Юрія в Гримсбі о. Р. Тріска, при великому здвизі народу. Осталя дружину Олену, 6 дочок і 2 сини з онуками. Учасники похорону склали на пресовий фонд "Вістника" 6 дол., а на місцеву церкву св. Юрія 20 дол.

Усім жертводавцям сердечна подяка, а покійного Івана нехай Господь прийме в свої небесні оселі.

Присутній.

АНАСТАСІЯ ЯВОРЕНКО

Келгари, Алта. — 4 січня ц. р. упокоїлася в Бозі Анастасія Яворенко, з роду Хомик, прожившн 75 років. Народилася в селі Барбівці, пов. Сторожинець на Буковині. До Канади приїхала в 1929 році. Чоловік її Микола помер 1953 р.

Покійна Анастасія була релігійною і перед смертю прийняла Св. Тайни з рук о. К. Желішкевича.

Похорон відбувся 7 січня з української греко-православної церкви св. Володимира, при численній участі вірних. Похорон відправив парох о. Кость Желішкевич. Під час останнього прощання зібрано $4.50, і розділено: $2.25 на "Вістник", а $2.25 на "Український Голос".

Тіло покійної зложено в могилу біля її мужа Миколи на Квин Парк Цвинтарі.

Вічна їй память!

Присутній.

ДМИТРО РОТАР

Келгари, Алта. — 13 січня ц. р. упокоївся в Бозі Дмитро Ротар, літ 74. Народився на Буковині. До Канади приїхав 1901 р.

Похорон відбувся 18 січня; похоронений на Квин Парк Цвинтарі. Похорон відправив о. Кость Желішкевич.

Покійний залишив жінку і дітей.

Вічна йому память!

о. К. Ж.

ЙОСИФ БУДЗ

Мекнат, саск. — Дня 6 лютого ц. р. відійшов у вічність піонір Йосиф Будз, на 73-му році життя. До Канади приїхав 1909 р. з повіту Вашківці, с. Драчинці, Буковина Дня 11 лютого відбувся похон з укр. православної церкви Успіння Пресв. Богородиці, Мекнат, там його й похоронено. Лишив у смутку дружину, 4 сини, 2 доньки, 1 сестру і 5 внуків.

В часі послідного цілування Всеч. о. Е. Т. Приступа відав кількома словами зложити жертви на невичерпний вінок, на Стипендійний Фонд УГТЦК. Вірні зложили $16.05.

Жертводавцям сердечна подяка, а спочилого нехай Господь оселить там, де праведники перебувають.

ВАСИЛЬ СУЛЯК

Келгари, Алта. — 16 лютого ц. р. відійшов у вічність бл. п. Василь Суляк син Івана; народився 21 грудня 1894 р. в Шепинцях, пов. Кіцмань на Буковині До Канади приїхав 1926 р. і працював тут у Сінцарській Залізничній Компанії останніми роками — як секційний формап.

Похорон відбувся 19 лютого ц. р. з української греко-православної церкви св. Володимира. Похорон відправив парох о. Кость Желішкевич. При останньому прощанні, на закпик о. К. Желішкевича присутні зложили на невичерпний вінець покійному 36 дол. Збірку розділено: на Колегію св. Андрея $20; на "Вістник" $10; на "Український Голос" $6.

Тіло покійного Василя зложено в могилу на Квин Парк цвинтарі.

Покійний оставив у смутку дружину Параскеву, одного сина, одного брата, одну сестру у старому краю і два онуки.

Вічна йому память!

Жертводавцям щира подяка, а покійному Василеві — Царство Небесне!

о. К. Ж.

ДМИТРО ЗАХІДНЯК

(Посмертна згадка)

В понеділок, 21 лютого ц. р., відбувся похорон бл. п. Дмитра Західняка з Ворктон, Ман. По Богослуженні в українській православній церкві перевезено на цвинтар в Гарленд, Ман. і там похоронено недалекого могили його батька. Дмитро Західняк був учителем 17 років, а з цього три з половиною роки вчителював у Ворктоні. Там був членом різних товариств, а теж членом нашої Української Православної Громади.

За свою милу і привітну вдачу був всіми любленний і шанований і коли розійшлася вістка про його несподівану смерть, прибула на похорон не тільки його численна родина, 13 братів і сестер, прийшли не тільки члени нашої церковної громади й мешканці Ворктону, але навіть з околиць, де покійний учителював; прибули його бувші учні, так що церква була вщерть напонена богомільцями. Смерть покійного оплакує не лише його дружина, дочка і велика родина, але теж і нана церковна громада, що втратила доброго члена й ревного християнина. Мило було нам бачити його за життя в церкві на Богослуженнях з молитовником в руках, коли він зі своєю найближчою родиною прославляв Бога-Творця своїм співом. З молитовником в руках відійшов покійний і в могилу.

Покійний Дмитро — це гідний наслідування взірець людини-інтелігента, а одночасно ревного християнина, що свій розум і знання своє вмів поєднати і злити з глибокою вірою в Бога і Церкву.

Під час останнього цілування, на прохання пароха громади, Всеч. о. Фляка, була влаштована збірка на невичерпний вінець, що в висліді дала $39.70. Суму цю подіелено так: на "Вістник" $15.00; на місячник Богословського Товариства "Віра й Культура" $10.00; на Стипендійний Фонд для теологів нашої Церкви $9.00; на будову Катедри Пресв. Трійці в Вінніпегу $5 дол.

Всім жертводавцям складаю на цьому місці мою найщирішу подяку. Хай Милосердний Господь пошле Свою розраду й потіху всій родині, а душу покійного Дмитра прийме в Свої Святі оселі.

Вічна Йому Память!

о. Остап Фляк.

КОЛЯДА

На Української Греко-Православну Церкву в Канаді.

Громада св. Андрея, Вест Торонто, Онт. — Пані Ліда Баланюк 5 дол Пані Ніна Сергієнко 3 дол. По 2 дол.: М Кривецький, В. Бойко, П. Грицай, К. Гоита, В. Лащук, Р. Братків, І. Галятовський. По 1 дол.: Д. Куник, С. Жабінський, З. Шкуропій, В. Кондрачук, П. Мудрик, Г. Андрушків, А. Олещук, С. Сарайчук, С. Уляк. Дрібними 71 цен. Разом 31.71.

Збірка о. А. Тетеренка.

Нипавін, Саск. — Г. В. Барнівський 5 дол. По 1 дол.: П. Бідь, Марія Глухапюк, М. Глухапюк, І. Григор, П. Григор, М. Мисил, М. Мохорук, Ф. Нівранський, М. Палідвор, В. Пронич, І. Славський, І. Шитер, І. Яремко, М. Юрків, І. Пронич. Разом 21.00.

Бруксбі, Саск. — По 1 дол.: Р. Горчинський, П. Ківерінг, В. Панчук, М. Погорецький, М. Фульмес, А. Цепивник, П. Цепивник, Г. Яремій. Дрібними 75ц. Разом 8.75.

Гронлид, Саск. (св. Вознесення) — По 1 дол : К. Копачівський, М. Романко, І. Українець, Ю. Українець, Д. Худик, Р. Щербій. Разом 6 дол. Всеч о. А. М. Тетеренко 5.00

Збірка Прот. Т. Яковкевича.

Шіго, Саск. (місто). — По 1 дол.: Т. Коропотинський, П. Арабський, пані А. Пікуш, В. Федак, Катерина Стеренька, Д. Федак, пані А. Мороз, Г. Русиак, І. Стахірук, Д. С Думанський, В. Бачинський, М. Лазецький, Т. Костюнюк, Н.Н. Разом 14 дол.

Вимяра, Саск. — По 1 дол.: І. Кушнірук, Л. Дверничук, Гео Пилипюк, М. Половюк, М. Маршишп, Д. Остапович, В. Пилипюк, Н. Ріпак, П. Мочульський, К. Чибіряк, І. Стахірук, В. Байлак, Ю. Дмитрук, Д. Кравчук, А. Сторожук, Ри. Лисак. Дрібними 25ц. Разом 16.25.

Інсінгер, Саск. (к. Куцих). — По 1 дол.: П. Половик, М. Денисюк, Матвія Половик, В. Дверничук, Д. Куций, Д. М. Федусяк, І. С. Половик, В. Федусяк, Д. СПЮа.00.оВ234 ляк. Дрібними 50ц. Разом 10.50.

Елмор, Саск. — По 1 дол.: М. Кітцун, В. Ілюк, В. Кабан, І. Томашевський, І. Андрусяк, М. Грицюк. Дрібними 1.00. Разом 7.00.

Вест Брук, Саск. — По 1 дол.: В. Кирстюк, В. Лисак, Гео. Некоряк, Анна Половик, Д. Лисак, І. Половик, В. Боднарчук, О. Квасниця, П. Мельничепко. Дрібними 1.25. Разом 10.25.

Жучкани, Саск. — По 1 дол.: І Некорак, І. Кошман, С. Онуфрейчук, Я. Фенюк, Д. Соколик, М. Добко, В. Процак, І. Онуфрейчук. Дрібними 50ц. Разом 8.50.

Паркеравіо, Саск. (к. Федьків). — По 1 дол.: І. Малиш, Іляя Федак, І. Скигар, О. Баранецький, М. Воронюк, П. Квасниця, Д. Стадник, М. Карасниця, Г. Процак, М. Федак, Д. Баранецький. — Разом 11.00.

Тідор, Саск. (за рікою). — В. Франко і В. Марчук по 1.00. Дрібними 75ц. Разом 2.75.

Збірка о. Ф. Легенюка.

Кобзар, Саск. — По 1 дол.: В. Федчун, Г. Ферчун, І. Нестерук, пані А. Савчук (Бенітo), Е. Іванчук, Р. Грицай, О. Жабінський, пані О. Нестерук, А. Репуля, П. Максимчук, П. Будега і пані О. Іванчук. Разом 12.00.

Сван Плейн, Саск. По 1 дол.: Ю. Приденчук, М. Сорочук, М. Яворський, І. Кімчук (Арабелла), М. Матіець, М. Вербовецький, І. Костюк, П. Пруденчук, І. Ковч, В Ковч, пані Матіець, НН. Разом 12.00.

Арран, Саск. По 2 дол.: В. Савчук (Бенітo, Ман.), і І. Момотюк (Вайтфіх, Саск.) По 1 дол.: Р. Грицай, А. Березовський, пані М. Горохозяв, Н. Іващенко, А. Павлящии, С. Тимрик, І. Лазарук, П. Савчук, І. Іванчук, К. Страдчук, пані Н. Гордійчук (1.10 дол.). В. Бортняк, Б. Стрільчук. Дрібними 75ц. Разом $17.85.

Норквей, Саск. По 1 дол.: І. Бабюк, П. Охітва, А. Бортняк, Г. Шіпка, пані Г. Топоровська, В. Адамс, Павло Охітва, Г. Охітва, Ф. Олійник М. Бажовський, Ю. Лис, І. Гуляк. Дрібними 55ц. Разом $12.55.

Глен Елдер, Саск. По 1 дол.: Д. Козменюк, В. Козменюк, Г. Федорчук, А. Федорчук, П. Федорчук, Г. Костенюк, М. Тимрик, Ри. Г. Лозінський. Разом 8 дол.

Стівен, Саск. По 1 дол.: В. Гуцал, П. В Анака, І. Ігнатюк, і Т. Сеньків. Дрібними 75ц. Разом $4.75.

Вайтфіх, Саск. По 1 дол.: І. Голінатий, Д. Голінатий, П. Голінатий, П. Гавлушка, М. Ківалюк, П. Цвір, В. Цвір, П. Федорчук, Г. Гуляк і п. Нагнибіда (Арран, Саск). Разом 10 дол.

Газс, Саск. По 1 дол.: М. Андрусяк, А. Стефанюк, П. Курковський, Ри. Ягельницький, С. Гепга. Дрібними 25ц. Разом $5.25.

Збірка Прот. М. Тарновецький

Округ Підсаскатун, Саск.

Осен, Саск. По 2 дол.: Вол. Свіжавени і Т. Кизницький. По 1 дол.: Г. Тизука, А. Ганевич, Б. Файчук, М. Ганевич, Д. Боднарчук, А. Андрійчук, А. Кулик, В. Тизука, І. Дзолкевич, А. Ганевич. М Файчук, Р. Свіжлевич, С. Лупуляк, І. Кулик, С. Боднарчук, І. Добровський, Ф. Древняк, І. Ганевич. А. Скоробогач, М. Кулик, В. Свіжалевич, П Боднарчук. Разом 26 дол.

Мичам, Саск. По 1 дол.: М. Олексик, Ю. Томашук. Л Новосад (Саскатун), М. Клюквич, В. Никифорук, М. Марковський, М. Кимницин, Р. Варварич (Колонсей), М. Сопатик, О. Никифорук, Анастасія Марковська, Ф. Васкул і М. Тріщук. Дрібними 50ц. Разом $13.50.

Порядки Богослужень

Катедра Пресв. Трійці

Української Гр.-Православної Церкви в Канаді

1175 Мейн вулиця, Вінніпег

Священнослужитель:
Високопреосвященний ІЛАРІОН
Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.

Парох: Всеч о М. Юрківський.

Порядок Богослужень
В ЧАСІ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

16 квітня — Вел. Субота — 10-та год. рано Св. Вода; 8-ма вечер — Свячена Пасок

17 квітня — Великдень — 6-та рано Літургія Вел. Богослужень; 8-ма рано — Архиєрейська Св. Вода; 5-ій вечер — Великодна Вечірня

18 квітня — Світ Віторок — 10-та рано Св. Вода; 7.30 вечер — Вечірня

19 квітня — Світ Вівторок — 10-та рано — Служба Божа

Телефон Катедри 52-8945
Резиденція пароха 56-5373

Вонда, Саск. По 1 дол.: І. Боєнко, Д. Капаціла, І. Дзишдзил, М. Шутяк, І. Лесько, Ри. Магус, М. Капаціла, М. Гриців, М. Курмей, М. Сопатик, Г. Мальо і Д. Боєнко. Дрібними 50ц. Разом $12.50.

Збірка Прот. Й. Тріски.

Гримсбі, Онт. В Баюс 2 дол По 1 дол : В Гуцуляк, В. Шпитковський, І. Костів, Б Яреміщин, Я Михайлюк, С. Петрів, п Кухарук, п Турняк, М. Бартків, Ри. Мироиюк, п. Кузь, С. Сіблян, В. Макіїв. Дрібними $11.13. Разом 27 дол. і 30ц.

Кінчнер, Онт. 2 дол.: п. Вженецький. По 1 дол.: В. Войтович, В Мосор, В Лавринюк, В. Гончарук, А. Сеон. Дрібними 30ц. Разом $7.30.

Збірка о. і. Магаса.

Вернон, Б. К. Пп. Лучак 3 дол. По 2 дол : Д. Пясецький, М. Лучак і І. Щинір. По 1 дол.: Кат. Никифорик, В. Гаврилюк, А. Михайловський, О. Іричук, А. Ромак, Н. Чипижук, В. Дучак, Н. Красульський, Мар. Михайлюк, Б. Ханасин, С. Б. Микитюк, І. Мялиш, Зос. Особевецький, І. Остафійчук, Т. Пушкаренко, В Гакман, І. Павлиш, Н. Малиш, Я. Миськів, О. Осовецький, І. Чижевський, О. Скорець, В. Винничук, С. Поначчик, Я. Микитюк, Г. Пікпюк, І. Чоботар, В. Ворончак, С. Никифорик, В. Кучарський, П. Несміян, Н. Кучер, П. Третяк, п. Кусін, НН. Дрібними $2.50. Разом $46.50.

о. Іов Скакальський, Поплярфілд, Ман. М. Кавка і П. Ставничий по 1 дол. Дрібними 4 дол. Разом 6 дол.

Збірка о. П. Сацевича.

Громади:

Смакі Лейк, Алта	50.00
Сведен, Алта	43.70
Вілька, Алта	31.90
Стрий, Алта	22.15
Белис, Алта.	16.15

Признання о. П Сацевичеві, Окружній Раді й Зарядам Громад, що від кожної громади містить повну суму кождий без імен жертводавців, бо тим щадимо місце у "Вістнику" на корисні статті до читання.

ПІДВИННІПЕҐСЬКИЙ ОКРУГ
КВІТЕНЬ:

16. Вел. Субота — Семягня — Пимбіна
Свячення Пасок: Тиндал 1:30 попол.
8,год.— год. по обіді. Пилар Парк, год. 2:30 пополудні
17. Великдень, год. 5 рано — Дуфрост — Пальгарейв — год. 9:00 рано — Транскона — Ледяна — Гонор.
18. Світ. Понеділок — Пембіна — Тиндал
19. Святий Вівторок — Стед

о. СТЕПАН ЗУЗАК
КВІТЕНЬ:

16. Вел. Субота. Свячення Пасок: год 4 попол. — Ватсон; год. 6 веч — Клейр; год 7:30 веч —Валіна; год 9 веч. — Фростон
17. Великдень, Богослужіння і свячення Пасок: год. 12.05 ночі — Валіна; год. 12.05 — Рама; год 5.00 ранку — Київ; год. 9.00 ранку Вимер.
18. Світ. Понеділок — Ватсон
19 Світ. Вівторок — Клейр
24. Неділя — Валіна
Адреса: Ватсон. Саск.

о. ОСТАП ФЛЯК.
КВІТЕНЬ:

17. Великдень: 12 год. ночі Утреня Рориктон; 8 рано Утреня і сп Літургія Дамфрі; 5 год. попол. Вечірня — Косів
18. Світ. Понеділок — Вишил
19 Світ. Вівторок — Свіфтон
24 Неділя — Великий Ривер
УВАГА: Порядок свячення паскок В-та год. рано — Дрифтінг Ривер; в год. 11 рано Велвані; 12 год. полудня Свіфтон; 2 год. попол. Великий Ривер; 4 год. Ашкнаї; 6 год веч Косів; 12 год. ночі Рорктон
Великдень по Літургії — Дамфрі. Духовні беседи по місцевій радіостанції в понеділок 11 квітня до вівторка 15 квітня. Кожний раз в год. 9.15 рано
Адреса: Box 1067, Дамфрі, Ман. Тел. 4704

о. Ф. ЛЕГЕНЬОКА
КВІТЕНЬ:

16. Вел Субота. Сл. Божа і Сповідь та свяч. Пасок — Сван Ривер
17. Великдень, 12 год. ночі — Гвес В год. рано — Арран
18. Світ Понеділок — Сван Плейн
19. Світ Вівторок — Улен Елдер
24. Неділя — Стівен
Увага! Свячення Пасок відбудеться в кожній парохії за окремими оповіщеннями
Адреса: Box 111, Гвес, Саск.

о. ІВАНА МАРБИ
КВІТЕНЬ:

17. Великдень: 5 год. рано — Етелберт; 7 год. Гарленд; 8 год Плейн Ривер; 10 год. Ренвер
18. Світ. Понеділок — Пайн Ривер
19. Світ. Вівторок — Етелберт
24. Неділя — Етелберт
ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Пайн Ривер
8. Неділя — Етелберт
15. Неділя — Гарленд
22. Неділя — Ренвер
26. Четвер. Вознесення — Бони Пасторал
29. Неділя — Драй Ривер
Адреса: Етелберт. Ман

о. ОЛЕКСАНДЕР ХОМЯК
КВІТЕНЬ:

16. Вел Субота. Свячення Пасок: Перед полуд — Медов Лейк і Гласлин; попол.: Тетерней. Вітгейк, Келсо, Радфід, Бівінк Мейфігр. Кридор
17. Великдень: В ночі 12.30 — Гафорд. Рано 8.30 — Порт Беттафорд.
18. Світ. Понеділок — Вітгейк
19. Світ. Вівторок — Бівінк
24. Неділя — Кридор
Адреса: Box 163. Гефорд. Тел. 55

о. ЕМАНУЇЛ ГОРГІЦА
КВІТЕНЬ:

16. Вел. Субота. Свячення Пасок: Ленгард 12 год. полудня; Шортрейл 5 год.
17. Великдень: Треґдаю Воскресна Утреня й Свячення Пасок: 6-та год. рано; Гилберт Плейнс. Саможе і свячення пасок 9 год. рано
18. Понеділок — Шортрейл
24. Неділя — Треґдаю
Адреса: Гилберт Плейнс. Ман. Тел.

о. П. САЦЕВИЧ
КВІТЕНЬ:

16. Вел. Субота. Сповідь дітей — Спеден. Освячення Пасок: 12-та год Бойн Лейк; 2 год. — Стрий; 3.30 год. — Гемлін; 5 год — Давмінг; 7 год. Вільна
17. Великдень 12 год. ночі Воскр Утреня — Спеден, 3 год ранку — Белвс; 5 год Сл. Божа — Смокі Лейк; 9 год Свячення Пасок — Ворспайт
18. Світ Понеділок — Вільна
19. Світ Вівторок — Ворспайт
24. Неділя — Спеден (Проводи)
Вечірня і Проводи в год. 5-ій — Бойн Лейк
ТРАВЕНЬ:
1 Неділя — Смокі Лейк (Проводи)
8 Неділя — Стрий (Проводи)
15 Неділя — Белвс (Проводи)
22 Неділя — Вільна, о. Кулін
22 Неділя — Бойн Лейк
26 Четвер. Вознесення — Смокі Лейк (Храм)
29. Неділя — Спеден
Увага: Ще можуть зайти деякі зміни, але громади будуть своєчасно повідомлені

о. О. НОВИЦЬКОГО
КВІТЕНЬ:

17. Великдень — год. 5 ранку — Вест Форт, год. 8 Порт Форт Вилями
18. Світ. Понеділок — Вест Форт
19. Світ. Вівторок — Форт Вилями
24. Неділя — Вест Форт
На передодні кожної Неділі о год. 7-ій вечора. Сповідь
Тел. 3-8568, Форт Вилям, Онт.

о. С. ГРЕБЕНЮК
КВІТЕНЬ:

16. Вел Субота — Сповідь і Сл. Бож. — Меч. Дошл і Свячення Пас'ок ранку по Богослуженню
16 Вел Субота — Свячення Пасок: 1 год. — Шипман; 5 год — Ірландія
17. Великдень — "Воскр. Утреня і Свячення Пасок: 12 год. ночі — Сембург: 2 год. рано Гоменбурн
17 Великдень — Утреня і Сл. Божа 6 год. рано — Принц Альберт
18 Світ Понеділок — МелДошал
19 Світ Вівторок — Шипман
24 Неділя — Керот Ривер
Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. А. ТЕТЕРЕНКО
КВІТЕНЬ:

16 Субота — Кадет
Свячення Пасок: 9 год. вечора — Кадет. 10 год. вес. — Нипавін
11 год ночі — Мелфорт. В північ полунічниця в Брускеді
17. Великдень — 2.30 рано Утреня — Гронлід (над річкою); 5 год. рано Сл. Божа — Гронлід (пів.)
18 Світ. Понеділок — Нипавін
19 Світ. Вівторок — Гронлід (над річкою)
24 Неділя — Брускеді
Адреса: Box 47 Гронлід. Саск

о. В. АПОНЮКА
КВІТЕНЬ:

16. Вел. Субота. Свячення Пасок: 8 рано Калворт; 9 рано Ваказ; 2 попол. Дакуліз; 4 попол. Адвена, 7 вечером Сматс
17. Великдень — Є в Крів 6 год. Утреня і Сл. Божа та свячення пасок; 10 рано Терновіль св. Пасок.
18. Світ. Понеділок — Калворт
19. Світ. Вівторок — Ст. Джуліен
24. Неділя — Сматс
Адреса: Box 4, Ваказ, Саск.

о. П. СТЕФОКА
КВІТЕНЬ:

16. Вел. Субота. Свячення Пасок 9 год Сенькіз, 11 год. Розл
17 Великдень: 7 год Гарлентон; 10 год Толстой Вел Вечірня 3 год попол Толстой
18 Світ. Понеділок — Роза
19 Світ. Вівторок — Сенькіз
24. Неділя — Гарлентон, проводи
Адреса: Толстой, Ман.

о. В. МЕЛЬНИЧУК
КВІТЕНЬ:

17. Великдень — Шипанці, воскресна відправа точно почнеться о 3-ій год. рано Свяч. пасок: Кейлена 7 год.; Гейріган 8 год.; Кейс 9 год.
18. Світ. Понеділок — Лавінґер
24 Неділя Томина — Шипанці (Проводи)
Адреса: Гейрі Гіл, Алта

о. П. ГЛІЦЬКОГО
КВІТЕНЬ:

16. Вел. Субота — Свячення Пасок: 1 год. по обіді — Ентусьязм — 2 год — Вікта; 3 год. — Сич; 5 год. — Мелві; 6 год вечером Елфінстон в хаті п. Пряка; 7 год. — Семлі Лейк; 9 год. — Овкборн.
17 Великдень Росборн, 8.30 рано.
18. Світ. Понеділок — Ентусьязм
19. Світ. Вівторок — Сич
24 Неділя — Овкборн
Адреса: Овкборн, Ман. Тел. 336

о. Е. Т. ПРИСТУПА
КВІТЕНЬ:

16. Субота — Повичай. Сл. Божа, Сповідь і Свячення Пасок
17. Великдень — свячення Пасок 12 год. ночі Айтуна; 1:30 Габард, 3 год. Гудія. Сл. Божа, 6 год. Фенвуд; 8 год. рано Мелвіна; 4 год. попол. Вел. Вечірня Айтуна
18. Світ. Понеділок — Фенвуд
19. Світ. Вівторок — Брокстон
24. Неділя — Габард.
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 37,

о. ЮРІЙ ТУРЖАНСЬКИЙ
КВІТЕНЬ:

17. Великдень — 11:30 Покуточниця; 12 год. в ночі Великодня Сл. Божа та свячення пасок — Брендон; 7 год. рано — Портедж ля Прейрі
18. Світ. Понеділок — Брендон
24. Неділя — Брендон
ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Портедж ля Прейрі
8. Неділя — Брендон (Свято Матері)
15. Неділя — Брендон
22 Неділя — Портедж ля Прейрі
29. Неділя — Брієндон
Адреса: 816 Песпфік ave. Тел. 282о Брендон Ман

о. БОРИС ЯКОВКЕВИЧ
КВІТЕНЬ:

17. Великдень — Інсінґер місто і Інсінґер „Гайвей". Всенічна і свяч. пасок; в інших громадах свячення пасок. Тідор місто — Богослужіння в 9-ій год. рано.
18. Світ. Понеділок — Інсінґер
19. Світ. Вівторок — Вест Брук
24. Неділя — Інсінґер „Гайвей"
Адреса: Шпт. Салд., Box 52, Тел. 21.

о. ТИТ ЯКОВКЕВИЧ
КВІТЕНЬ:

17. Великдень — Шпто місто Всенічна в 12 год. в ночі і свячення пасок; Шпто полуд. Всенічна і свяч. пасок год. 1.30; Вінніпеґ, Богослуж. і свяч. пасок в 9-ій рано.
18. Світ. Понеділок — Шпто полуд.
19. Світ. Вівторок — Ексор
24. Неділя — коло Куних
Адреса: Шпт. Салд., Box 52 Тел 21

о. Л. В. ПЯЧИНА
КВІТЕНЬ:

17. Великдень 12-ій год. в ночі й посвячення пасок у Брокстон, 1-ій Каллер, 3-ій Райн, 5-ій Маєва, 6.30 Горлиц, 8-ій Служба Божа Йорктон.
18 Світ Понеділок — Брокстон
19. Світ. Вівторок — Райн
24. Неділя Томина — Сторновей.
110 Вашингтон авє., Йорктон, Саск Тел. 796

Прот. МИХ. ФЛЯК.
КВІТЕНЬ:

16. Вел. Субота — Брудерґайм. Сл. Літургія і свячення пасок.
16. Вел. Субота — Інісфрі, Свячення пасок год. 7-ма веч
17. Великдень — Воскр. Утреня і Свячення пасок год. 12 ночі в Ту Гакс; год. 4 рано в Сн-Коломия; год. 7 рано Сл. Літургія і Свячення Літургія в Вегревіл.
18 Світ Понеділок — Сн-Коломия
24 Неділя Томина — Ту Гакс.

о. Г. ВАСИЛЬВА
КВІТЕНЬ:

16. Велико Субота — Вівєл Крік. Свяч. Пасок год. 1 попол. Ерлмонт, Фелтон 2.30. Редвотер — 4:00. Розвей — 6.30.
17. Великдень: 12 год ночі — Товгіл: 5 год. рано — Восетна; 8 рано — Нюбрук
18 Світ. Понеділок — Егремонт, 10 Світ Вівторок — Редвотер
24 Неділя Томина — Радвей.
Великдень в Проводи 3 год. попол. — Федона
Box 128, Радвей, Алта., Тел. 10

Календар Українських Свят
КВІТЕНЬ:

16	С	3	Вел. Субота. Прп. Никита
17	Н	4	Воскресення Христове
18	П	5	Світлий Понеділок
19	В	6	Світлий Вівторок
20	С	7	Мучч. Руфіна й Акилини
21	Ч	8	Прп Никифонта єп. Новг.
22	П	9	Мч. Акакіса, Марфіна і
23	С		Мч. Терентія, Африкиса
24	Н	11	Н. ом. Свяч. Антипа єп.
25	П	12	Василія ісп. Парійського
26	В		Свяч Артемона,
27	С		Мартина ісп., мч. Євстафія
28	Ч	15	Кн. Мстиславa Київського
29	П		Мч. Леонтія, Гавриїла Ірини
30	С	17	Свяч. Симеона Печер.
			ТРАВЕНЬ:
1	Н	18	Нед. Мир. Прп. Іоанна ісп.
2	П		Прп. Іоанна Воротопевер.
3	В		Мч. Гавріїла мол.
4	С	21	Свщмч. Януарія, Федора
5	Ч	22	Прп. Теодора Сикеота
6	П	23	Велич. Юрія побідоносця
7	С	24	Прп. Сави Печерського
8	Н	25	Нед Розсл. Ап. Марка
9	П	26	Свщмч. Василія еп. Амас.
10	В	27	Ап. Свщмч. Симеона єп.
11	С	28	Кирила єп. Туровського
12	Ч	29	Св. 9 муч. з Кизиці
13	П	30	†Якова Заведеєвого
14	С	1	Макарія митр. Київ.
15	Н	2	Нед Сар. п м Борнея і Гл.
16	П	3	Смерть прп Теодосія печ.
17	В	4	Мч. Пелагії, свщмч Сильв.
18	С	5	Велич. Ірини, свч. Теофіла
19	Ч	6	†Пр. Йова чуд. Почаїв.
20	П	7	Зняв. Чесного Хреста в Єр.
21	С	8	†Ап. Свян. Іоанна
22	Н	9	Нед. Самар. Свщмч. св. Миколая
23	П	10	Ап. Симона Зилота
24	В	11	Св. Рівноап. Кирила й Мет. (Храм)
25	С	12	Епіфанія єп. Кипру
26	Ч	13	Вознесення Господнє
27	П	14	Никити зат. Печерського
28	С	15	Похомн Вел. Ісаії чуд. Печ.
29	Н	16	Нед. Сл. Ож. і Всех. Соб.
30	П	17	Ап. Андроника і ком. Юнії
31	В	18	Мч. Феодота Осяшк.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
КВІТЕНЬ:

16. Вел. Субота — Вовда, св. Літургія і свячення Пасок
17. Великдень — Кладсгей — Воскр. Утреня і Свячення Пасок Год. 3 рано; год. 7 рано в Обмн.
18. Світ. Понеділок — Вовда
Адреса: Саскатун, 401 Мейн стріт

о. П. ЗУБРИЦЬКИЙ
КВІТЕНЬ:

16. Субота Сл. Божа і Свячення Пасок — Атабаска. Свячення Пасок: Пасок — Атабаска.
16. Субота — Свячення Пасок: — год. 1.30 пп в Ромоне Парк; 3.30 — Бойд; 5-та — Гресленд; 7.30 — Норад; 9.30 — Крайгенд
17. Великдень — год. 12 ночі — Лак Ла Біш; 8-ма рано — Сарелл
18. Світ. Понеділок — Гресленд
24. Неділя — Крайгенд (Проводи)
25. Понеділок Заупокійна Богослужба-Проводи — Сарелл.
Адреса: Лак Ла Біш. Алта.

Церковний Устав
КВІТЕНЬ:

17. ВЕЛИКДЕНЬ. Літ. Ап. Діян. 1:1-8. Євян. Іоана 1: 1-17.
18. Світ Понед. Літ. Ап. Діяння 2: 12-17; 21-26. Євян. Іоана 1: 18-28.
19. Світ. Вівт. Літ. Ап. Діян. 2: 14-21. Євян. Луки 24: 12-35.
24 Нед. Томина. Год. 1. УЄ 1. Літ. Ап. Діян. 5: 12-20. Євян. Іоана 20: 19-31.
ТРАВЕНЬ:
1. Нед. Мир. Голос 2. УЄ з. Літ. Ап. Дї. Ап. 6: 1-7. Євян. Марка 15: 43-47; 16: 1-8
8. Нед. Розсл. Год. 3. УЄ Луки 12: 2-12. Ап. Діян. 12: 1-11. Євян. Іоана 15: 17-27 і 16: 2.
15. Нед. Самар. УЄ із. 20: 1-10. Ап. Діян 11: 19-26 і 29-30. Євян. Іоана 4: 5-42.
22. Нед. Слїпар. Год. 5. Ує із. 20: 11-18. Ап. Діян. 16: 16-34. Євян. Іоана 9: 1-38.
29. Нед Сл. ОО. Год. 6. ПЄ Іоана 21: 1-14. Ап. Діян. 20: 16-18 і 28-36 Євян. Іоана 17: 1-13.
26. Вознесення ПЄ Марка 16: 9-20. Ап. Діян. 1: 1-12 Євян. Іоана 15: 17-16: 2

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., MAY 1, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ТРАВНЯ, 1955. ЧИСЛО (989) 9

ЧИ ФРАНЦУЗИ ПРОТИ ФРАНЦІЇ?

Колись, за часів шляхетської сваволі в Польщі говорили трохи насмішкувато, а трохи самопевно: "Польща і безпорядком утримується". Але, звичайно, безпорядок розвалив Польщу.

Щось подібне тепер бачимо у Франції. Там мало не що пару місяців міняється уряд. "Ще си той уряд не вродив, щоб французам догодив". Це безкорисним способом сильно ослаблює цю країну. А останніми часами появилося нове, чисто французьке лихо: бойкот податків. На чолі цього руху стоїть купець Пер Пужадє. Його протиподаткова організація пужадистів нараховує 800 тисяч зорганізованих членів і мільйони прихильників. Вони не хотять платити податків. Також "ідея"! І кажуть, що Пужадє вже має пітримку 300 послів і 3-ох міністрів, які склонюють уряд до уступок в користь пужадистів. Дехто думає, що уряд буде мусіти на якісь частинні уступки піти.

ЄЗУЇТИ ПЕРЕД КОРДОНОМ ШВАЙЦАРІЇ

Берлін. — Статті 51 і 52 швайцарської конституції забороняють діяльність Єзуїтів на території Швайцарії. Тепер католики роблять заходи, щоб ту заборону усунути. За тим підписалися 18 членів державної Ради. Всіх членів у Раді є 44.

Є ЗАБЕЗПЕКА ПЕРЕД АТОМНОЮ БОМБОЮ?

Один лікар в Індії запевнює, що сік відомої йому гімалайської рослини, змішаний з парафіною, забезпечує людське тіло не тільки перед високою температурою, але й перед радіо-активним промінюванням атомної зброї.

Громади, що заслугують на похвалу

Подаємо дальший спис громад УГПЦК., що заплатили вже ввесь Діецезіяльний фонд (Буджет) за 1955-ий рік.

Громада св. Петра і Павла, Рейні Ривер, Онт.

Громада Вознесення Христового, Гроналд, Саск. (над річкою).

Громада св. Покрови, Поничай, Саск,

Громада св. Духа, Вілінґдон, Алта.

Громада св. Володимира, Гілберт Плейнс, Ман.

Громада св. Володимира, Вест Форт Вілліям, Онт.

Складаємо особливу подяку всім за добре відношення до справи. Гроші, вплачені на час, звільняють вас від турбот і помагають успішніше працювати. Всі Громади нашої Церкви повинні вже прислати свій буджет за біжучий рік.

Хто слідуючий?

За ПРЕЗИДІЮ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.
Мітр. Є. Грицина, голова.

ПРОТ. ПЕТРО ЗАПАРИНЮК

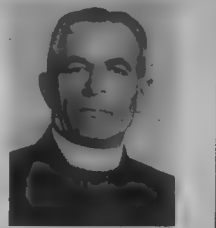

Парох церкви Різдва Пресв. Богородиці, Ошава, Онт.

Народився 8. листопада, 1899 р. в с. Волківцях, повіт Снятин, Західна Україна.

Здобувши шкільну освіту, вибирається до Канади, де одружується і висвячується на священика нашої Церкви 1926 р.

Перші кроки душпастирювання ставив він в окрузі Толстой, Ман. Там розвивав успішно працю; будує з мешканцями того округа дуже чепурну церкву. Дальше працює в Під-Вінніпегськім окрузі, закріплює віру в серцях побожних українців і щиро ними опікується. Судилося йому працювати в давфинській окрузі кілька літ. На той час припало закупити консисторіяльний дім у Вінніпегу, і о. Петро вибирається на колекту за грішми на сплату довгу на цім будинку.

Дальша праця його увінчується успіхами на сході Канади. Зразу працює в кількох місцях, основуючи менші парохії, з осідком в Ошаві, коло церкви Різдва Пресв. Богородиці. Оповіля призначено його до Віндзор, де він поміг парохії позбутися довгів. Якийсь час був у Велланді, а тепер знов обслугує громаду Різдва Пресв. Богородиці в Ошаві.

Ось добігає тридцять літ праці о. Петра в виноградництві Христа для Української Православної Церкви в Канаді. Початки були трудні. Десятьлітня економічна криза в Канаді дуже дошкулювала працівникам на церковній полі. Настала війна. Повоєнне лихоліття має також свої труднощі. А все ж серед несприятливих обставин, серед недостатків, у великих невигодах він зумів тримається й провадити за собою повірених йому людей.

Належить він до таких, скромних працівників; одначе де працював, там здобував серця для Бога, Його Святої Церкви і для слави та добра українського народу.

ОСКАРЖУЮТЬ МАСОНІВ

В Бельгії соціялістично-ліберальний уряд рішив обтяти понад 80 процентів державної допомоги для католицьких шкіл, а ці гроші призначити на державні школи, де вчаться діти ріжних віроісповідань. Католики зорганізували масові демонстрації, на які вислали навіть тисячі дітей. Інтервенювала поліція й військо. Були ранені й арештовані.

Теперішній уряд каже, що католицькі сепаратні школи не дають гарантії справедливости й обективности.

Бельгійська пресова агенція "Фідес" твердить, що уряд повів акцію проти католицьких шкіл тому, що ним керують сильні масонські льожі, а масонерія — як відомо — ворог католицизму.

Так само митр. А. Шептицький оскаржував масонів у тому, що це вони в Польщі таємно спонукували католиків до руйнування православних церков на Холмщині. — Вигода Римові з тими масонами. У всякий бік ними повернеш і свою вину на них зложиш.

БРИТАНІЯ ПЕРЕД ВИБОРАМИ

Лондон. — Перевибори уряду в Британії відбудуться 26. травня. У виборах будуть змагатися між собою дві партії: консервативна, яку (після недавного уступлення Чорчила) очолює Антоні Ідєн, та лейборитська, яку очолює Клемент Еґлі. Еґлі, що був на обіздці у Канаді, скоротив тут свій побут, щоб вихати до Британії на передвиборчу кампанію. В теперішньому парламенті консервати мали 320 місць, а лейборитси 294.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосв. МИТРОПОЛИТ ІЛАРІОН
відвідає такі громади:

Неділя, 22 травня — Торонто, Онт. (Катедра св. Володимира).
Неділя, 29. травня, — Ошава, Онт. (св. Івана).
Неділя Св. Трійці, 5. червня, — Вінніпег, Ман. (Катедра Пресв. Трійці).
Неділя, 12 червня, — Вайта, Ман.
Неділя, 19. червня, — Принс Альберт, Саск.

ВПреосв. АРХИЄПИСКОП МИХАЇЛ
відвідає слідуючі парохії:

Неділя, 1. травня, — Ляшін, Кве.
Неділя, 8. травня, — Ст. Катеринс, Онт.
Неділя, 15. травня, — Велланд, Онт.
Неділя, 29 травня, — Кіченер, Онт.
Неділя, 19. червня, — Кірклянд Лейк, Онт.

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.
Мітр. Є. Грицина, голова.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА
ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

(Продовження)

XI.

УКРАЇНСЬКА ІМІГРАЦІЯ В МОСКОВІЮ.

1. Давня імігрrunція в Московію.

Українське переселення на північ, у Московщину, власне кожухи, ніколи не спинялося, — ішло воно з давнього часу починаючи, і на нових часах кінчаючи. Історія України часто складалася так, що її населення не раз мусіло вічечко до сусідів, рятувати життя своє. І власне на північ це втікання найчастіше бувало, бо там сидів народ одновірний.

Це переселення українців у Московію завжди збільшувалось по тяжких ворожих нападах, коли треба було кінче рятуватися. Напр., багато українського народу втекло на північ, шукаючи порятунку від татар у XIII столітті.

Коли в XIV столітті Україну окупувала Литва, то вона Православної Віри народу спочатку не займала. Але скоро семе Литва прийняла католицтво від Польщі, і за намовою її стала силою накидати католицтво й Україні. І з того часу не стало слокою в Україні, де релігійна протиправославна боротьба ніколи тут не припинялася. А по невдалій Флорентійській греко-римській унії 1439-го року Папа запалив увесь Схід. Українці жахалися і католицтва, і унії, а що Литва й Польща своїх утисків не спиняли, то рівно розпочинався і втікання українців в Московію, де панувала Віра Православна, і за саму цю Віру ніхто звичайно не переслідував.

Накидання католицтва та унії литовською й польською державною владою сильно відбивалося на всій історії Сходу, і вкінці завалило і Литву, і Польщу, а Україну кинуло в обійми Москви. Знесилений усякими насильними уніями з Римом український народ року 1654-го на Берестейській Раді голосно заявив: „Волимо під царя московського православного!" Це був звичайний вислід польської релігійної політики.

Я коротенько розповім тут, як утікання українців на Московію допровадило до Переяславської Ради 1654 року. Не буду спинятися на дрібних фактах, — розповім хоч про видатніше. Утікання в Московію „сірого" люду було тоді честе й звичайне, але часто бувало і втікання осіб видатних, які змушені були через католицькі насилля в Литві та в Польщі втікати з рідного краю, і віддавати всі свої сили на користь одновірної Московії.

Ось перед нами — Волинський князь Дмитро Боброк, — він через утиски Православної Віри в Литві на Волині, у другій половині XIV ст. змушений був покинути свою Волинь, і подався на службу до московського князя Дмитрія Донського. На Москві Боброка добре прийняли, і він оженився з сестрою князя Дмитра. Це власне Боброк удатно напав на татар, і вирішив 8-вересня 1380-го року славну Куликівську битву якою Москва скинула з себе татарську неволю.

І взагалі славна Куликівська перемога 1380 р. сталася завдяки також і українцям, бо їх привели в Московію литовські князі на допомогу проти татар, привели головно з Чернігово-Сіверської Землі. А ім'я волинського українця князя Боброка повсталося славним не на рідній землі, з якої він мусів утікати перед католицизмом, а на землі чужій.

А року 1408-го в Московію втікло кілька українських князів та бояр, і привели з собою цілий полк чернігівців, сіверців, стародубців і ін.[1] І всі втікали, аби не тратити своєї Віри Православної, бо жити під Литвою через її релігійні утиски ставало неможливим.

Року 1480-го та 1482-го великі татарські орди напали на Україну, і страшно її спустошували. Папа римський, добачивши про таке, вирішив, що це зручний час добити Україну, і захопити її під свою владу, для чого Папа тиснув на Литву та на Польщу. Наслідком цього було багато видатних українських людей змушені були покинути Україну й втікати від католицтва в Московію. Про це один тогочасний краківський каноник писав: „Русини (небто українці) не підаються жодним намовленням, і приймати католицтва не хотять. Як тільки Великий Князь Литовський почав навертати русинів до єдности з Римською Церквою, то князі й провідники їхні з люттю поспішали втікати й передаватися Московському Князеві, оборонцеві їхньої схизми".[2] Це було втікання перед наслідками обманної Флорентійської Унії 1439-го року, яку литовські й польські князі намагалися перенести в Україну. Унії не прищепили, але кращих синів України вигнали в Московію.

Відомі князі Більські, Федір та Семен, року 1482-го задумали були збройно боронити свою Православну Віру, і виступили проти Литви та Польщі. Але повстання не вдалося, і князі Більські мусіли передатися князеві Московському. Наприкінці 1599-го року Семен Більський просив Московського князя Івана III заступитися за Православну Віру, бо в Литві „прийшла великая о Греческом Законі". Більські переїхали до Московського Князя, а це потягнуло й інших чернігово-сіверських князів. І весною 1500-го року до Московії перейшли українські міста: Чернигів, Новгород-Сіверський, Стародуб, Путивець і ін. зо своїми землями.[3] Литовська й польська протирелігійна політика до основ руйнувала Україну.

До цього додаймо, що князі Більські дуже багато зробили для розвитку й скріплення Московії. Через насильне запровадження католицтва мусіли покинути рідну землю й віддати сили своєї Москві. Це були сильні застереження і Литві, і Польщі, але вони їх не розуміли, і продовжували тиснути Православіе.

З тієї ж причини князі Глинські, Василь та Михайло, що володіли містами Глинськом та Полтавою, також на початку XVI ст. повтікали в Москву, і зробили для неї дуже багато. Дочка Василія, Олена Глинська, року 1526-го вийшла заміж за вел. князя Московського Василія II Івановича, і породила сина, що пізніше став царем Іваном IV Грозним, — через матір він українського походження. По смерти Василія III (1533 р.) Олена правила Московією до своєї смерти, до 3 квітня 1538-го року.

Розлючена такими втіканнями, Литва пішла війною на Московію, але справу зараз програла, і року 1503-го сама відступила Чернігово-Стародубське та Новгород-Сіверське князівства, а також міста Любич на Дніпрі та Путивль на річці Сеймі. Таким чином Московія наблизила свої кордони до самого Дніпра, і дорога з Росії на Київ уся опинилася в руках московських. Це мусіло сильно вплинути на всі дальші українсько-московські стосунки, як торговельні, так і політичні.

Ще з самого початку залежности України від Литви, — як ми бачили, — вона почала католичити її. А по Люблинській Унії 1569-го року вже Польща повела відкриту війну проти української неабиякої культури, — проти її мови, звичаїв та Православної Віри найперше. Усе, що не було польське, переслідувалось. Усе це ставило український народ проти Польщі та проти католицтва з пізнішою унією. І все це штовхнуло український народ кидати свої рідні землі, і втікати в Московію.

2. Торговельні звязки України з Московією.

Через намагання окатоличити Україну, і Литва, а пізніше Польща стали забороняти православним ремесла та торговлю, і положення православних стало надзвичайно тяжке. По містах досі існували т. зв. цехи, що все тримали в своїх руках. І уряд польський зарядив, що православні не можуть належати до цехів, — можуть бути тільки „партачами" (робітниками приватними).

Року 1609-го православні українці м. Львова подали свою скаргу до сейму. Вони писали: „Утяжені естесьмо ми, народ руський, ярмом над египетську неволю, же нас без меча, але горій ніж мечем с потомств янгубляють, заборонивши нам пожитков і ремесл обходов вшеликих, чим би только чоловік жив бути могл, того не волен русин на прирожоной земліі своєй руською уживати в том то руськом Львові"[1] Це крик збілілої душі під натиском польського католицтва . . .

Але українці мусіли рятуватися, і рано кинулися на торговлю з Московією. Москва добре розуміла, у чому істота справи, і завжди українсько-московську торговлю підтримувала, а це звертало очі українців на православного царя, що все заступався за них, яких чавили поляки.

Торгові зв'язки України з Московією були сильні і великі як на Сході, так і на Заході, і ця торговля давала добрі заробітки українським купцям.[2] Київ сильно зростав, бо торговля з Московією провадилася через нього.

Київ вільно торгував з Чернігово-Сіверською Землею, а також з південними російськими землями. Вільно їздили для торговлі навіть у Москву. Українські купці завжди їздили в Московію на великі ярмарки, і навпаки, — російські завжди їздили на ярмарки, напр., до Києва, Бара й ін.[3]

[1] „Чтенія в Общ. Н. Літол.", Київ, 1891 р. кн. 3, ст. 209-210.

[2] І. Крипякевич: Зв'язки Західної України з Росією до середини XVII ст., Київ, 1953 р., ст. 12.

[3] А. Козаченко, 54.

† Іларіон.

(Далі буде)

---

[1] А. Козаченко: Борьба украинского народа, 1954 р., ст. 13.

[2] К. В. Базилевич: Внешняя политика Русского Государства XV века, М. 1952 р., ст. 440. А. Козаченко, ст. 16.

[3] А. Козаченко, ст. 17.

Найбільше зло те, що людина призвичаюється до зла.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.

Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.

Окреме число 35 центів.

Адресс:

"VIRA i KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

ПРО ОДНУ БОЛЮЧУ СПРАВУ

(Рефлексії на статті п.п. Новоушицького і Гудовського).

(Докінчення)

Щож ми на це?

Пригадується до того, що робять тепер ті особи, з-поміж наших уніятів, що в Європі очолювали загально-українські громадські організації, і ви побачите, що всі вони, за невеликими винятками, є більшими або меншими ґвінтиками в „Католицькій акції".

Не помилився покійний проф. Б. Лисяновський, коли написав перед своєю смертю ці рядки гіркої правди.

А поглянімо тепер, як ми, православні українці, ставились до „католицької акції"; що ми протиставляємо тому обєднаному проводові проти нас і нашої найбільшої святости — рідної Української Православної Церкви.

Той же покійний проф. Б. Лисянський про це писав:

„Ні широкий православний загал, ні наше духівництво, ані сам церковний провід не бачуть тієї акції і не відчувають повязаної з нею небезпеки. А вона є, і виглядає більше, ніж поважно".

("Укр. Прав. Слово" ч. 1/53)

І справді, чи хтось з наших Владик видав бодай відозву до вірних у справі „католицької акції", спрямованої проти Української Православної Церкви?

Я такого не зустрічав.

Чи ведеться якась оборона проти „католицької акції" на сторінках української преси нашим духівництвом? Цього, за невеликими винятками, не видно. Очевидно, ми так певні своїх сил, що віримо, що католицизм, як чужий душі українського народу, відскочить від нього, як горох від стіни, і через те нема потреби цікавитись цією справою ближче.

І врешті, як до „католицької акції" ставиться наша еліта-науковці, письменники, літератори, мистці, чільні представники політичних організацій? А, здебільшого — ніяк, бо кожному залежить показати своє "соборницьке" наставлення. Вважається, що стоючи в обороні своєї прабатьківської віри, ми тим самим виявляємо свою нетолерантність супроти наших інаковіруючих браті. Тому ми, бачимо що небезпеку, яку несе з собою „католицька акція", робимо вигляд, що не помічаємо, улюбнюючись тому розумному птахові, що, при наближенні ворога, ховає свою мудру голову в пісок.

Чим пояснити таке ставлення до своєї рідної Церкви з боку нашої сучасної православної інтелігенції?

Україна — не Хорватія

І в той час, коли українські інтелігенти-уніяти, хоч і добре розуміють згубні наслідки від „католицької акції" для України в майбутньому, один перед другим стараються, чим тільки можуть, прислужитися Католицькій Церкві, і радо включаються в цю акцію, — то наші православні вчені, письменники, журналісти, мистці, за невеликими винятками, ближче справами своєї Церкви мало цікавляться, дякма, що знайшлися серед таких умов, коли майже все суспільно-громадське життя концентрується навколо обох Українських Церков.

Дозвольте собі зробити з повище сказаного висновки. Як ми, православні українці, маємо реагувати на ці всі напади на нашу Св. Церкву з боку уніятської преси? Що ми повинні робити, знаючи про наміри Риму до України в майбутньому? Першим завданням Зарядів по більших осередках є організація лекцій і доповідів на церковно-історичні теми. Наш минулорічний досвід у громаді при катедрі Св. Володимира в Торонто показав нам, що наш загал цікавиться питаннями нашої історії і хоче знать також правду про минулі церковно-історичні події, що в наші часи так безсоромно фальшувалися на догоду чужим.

Отож, крім дискусій в супротивниками нашої Св. Церкви, нам треба більше спокійного, об'єктивного насвітлення історичних подій з життя нашого народу і його Церкви. Не всі наші громади чи братства зможуть це робити за браком відповідних людей.

Обовязком нашим у тих громадах, де є можливості для належного говорення цієї праці, не обмежуватись виголошенням рефератів чи доповідей лише для членів даного осередку, а спільно з нашим церковно-громадським проводом знайти можливості, щоб правдиві інформації, що будуть змістом даних доповідей, стали здобутком і тих наших громад, що з тими власними силами не зможуть зорганізувати цю працю. Велику прислугу в цьому може подати "Український Голос", бо де краще місце може бути для таких матеріялів, як не на його сторінках? Православне Братство при Катедрі св. Володимира в Торонто цю працю вже переводить.

Другим не менш важливим нашим завданням у звязку з „католицькою акцією" підсилити всі ділянки культурно освітньої та виховавчої праці поз нашими громадах. Ми маємо подостатком своєї православної інтелігенції, тут зроджені, значна частина якої займає найповажніші становища в загально-канадійському державному і нашому українському суспільно-громадському, а зокрема в церковно-релігійному житті; ми маємо поважні наукові і мистецькі сили з-поміж нової еміграції. Біда наша лише в тому, що ми не вміємо залучити їх до нашої громадсько-церковної праці, не вміємо їх знання і хист спрямувати для добра наших громад поз нашими церквах. членами яких вони здебільшого є. Ми багато говоримо, але недостатньо правимо з нашою молоддю. І вона або залишає нас і йде в чуже середовище, або в нашому середовищі намагається використати свій вільний час і дозвілля по своїй уподобі, вважаючи, що лише те, що дається без зусиль волі є приємним, є водночас і корисним для душі й тіла.

Якщо б вдалося нам недогодити як слід ці справи, якщо ми зуміли звязчити до співпраці з нашими громадами наші інтелектуальні сили з добрій волі якими є не мало найменшого сумніву, якщо вдалося нам запікавити цією повищою наше середовище, а зокрема нашу молодь так, щоб не лише на наших засідках чи імпрезах, але й наукових рефератах, доповідях наші залі були переповнені, якщо б у цю працю активно включилось молодше покоління, то тоді ми могли б спокійно приглядатися до того, що в рамках цізних акцій творитимуть ті, що бажають нас послабити. І нівка „католицька акція" не буде нам тоді небезпечною

Отже мінімізую лавою згуртуймося навколо нашої Св. Церкви. Хто чим може, помагаймо в праці наших громад. Створімо відповідні умови для праці поміж нами для наших інтелектуалістів.

Обєднаному католицькому фронтові протиставмо свою тверду і непохитну волю боронити свою рідну Церкву від усяких ворожих звіздань.

Не обминаймо жодної нагоди до співпраці з нашими земляками-уніятами. При всякій нагоді висловлюймо їм, що те, що їхніми руками хоче в найкритичнішій момент у нашій майбутній історії зробити Рим, плянуючи кинути на Україну разом з єзуїтами гасла релігійної боротьби, не минуче приведе до брато-вбивств і буде ножем у спину нашого народу.

Нехай знають і пам'ятають оці „апостоли" і „апостолки", що у своїй фанатичній заслїпленості вже зараз допомагають Римові, і що Україна — це не Хорватія. Нехай не сниться римській курії, що те, що вона вчинила з православною людністю Хорватії, вона повторить і на Україні.

Твердою поставою ми змусимо не одну гарячу голову над цими питаннями добре подумати перш, ніж відважитись приставати до „католицької акції", а цим ми у великій мірі прислужимось до уздоровлення відносин у нашому національному житті.

Микола Муха.

АКЦІЯ ПОЛЯКІВ НАВКОЛО СПРАВИ ЛЬВОВА

Недавно ходили поголоски, що большевики мають намір віддати Галичину Польщі, в замін за те, щоб Польща уступила Східній Німеччині її східні території, які поляки окупували після розвалу Гітлерівської Німеччини.

Але, як відомо, польська еміграція також метушиться навколо справи Західної України. Зокрема польський радіевий коментатор Кароль Ріпа живо займається цією акцією. Він має до помочі Американське пресове бюро і висилає свої пропагандивні коментарі, в мовах: англійській, французькій і німецькій, до чільних політичних чинників в Америці й Європі. Зокрема подає йому тут поміч впливовий епископ Шайло

Є багато доказів на те, що Рим у справі Західної України скоріш підтримає католицьку Польщу, навіть католицьку Мадярщину, але ніколи Україну; не підтримає навіть українських уніятів. Ці останні намагаються довести Римові, що українські уніяти в звязненій Галичині були б "мостовим причілком" уніїної акції на Схід. Шкода заходів! Рим не вірить, що Україна унію приймє добровільно. Він волів Зах. Україну "навертати" польською силою, як це було досі. А коли йдеться про добровільність, то Рим волів ставити на Москву, і проявив цього бачимо.

Історія покаже, які нелогічні були думки тих українських дівчін, які повязують справу визволення України з надією на Рим.

КІЛЬКІСТЬ ЗЛОЧИНІВ У ВІННІПЕГУ

Вінніпег. — Шеф поліції Роберт Тефт оповістив, що число злочинів у Вінніпегу в 1953 р. виносило 6,483, а в 1954 р. зросло до 7,085, себто збільшилося на 10 процентів. Молодечих проступників у 1954 р. було арештовано 435, отже менше, як у попередніх роках.

В минулому році пяних було арештовано 1,584, в тім жінок 197.

„ВІСТНИК"
Видають 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave, Winnipeg 4, Man.

„ВІЧНИЙ КАЛЄНДАР"

Редакція „Вістника" вже приступає до збірки матеріялів для календаря „Рідна Нива" на 1956 рік. Матеріял у календарі має бути різнородний — в багатьох галузей життя й знання. Він має заспокоїти багато духових потреб читача. Його завданням одначе є бути не тільки цікавою лектурою біжучого дня, але й також дати такі цікаві й важливі матеріяли, що мали б тривалу вартість, щоб ніколи не переставали бути свіжими, цінними, цікавими. Це значить, щоб календар мав вартість цікавої і цінної книжки в домовій бібліотеці кожної людини, яка його набуде.

Не може бути сумніву, що значна кількість читачів „Вістника" прихильно й активно відноситься до справи збірки матеріялів до календаря. Відтепер по кінець червня, це той час, впродовж якого згадані матеріяли треба надіслати. В яких матеріялах редакція зацікавлена? В таких, в яких зацікавлені читачі. Отже, кожний автор матеріялу повинен поставити себе в становище читача, ставши перед питанням, чи його самого зацікавив би той матеріял, який його написав хтось інший? При тому треба мати на увазі, що є читачі з різними зацікавленнями й різною підготовою до читання та розуміння прочитаного. А календар має бути календарем для всіх.

Зрозуміла річ, що наш календар, хоч і має бути різнородного змісту, то все-таки зокрема особливу увагу присвятить справі релігійній, а в тому й справі Української Греко-Православної Церкви. Для цього бажані є статті популярно-наукові на теми релігії взагалі, а зокрема з ділянки Віри Православної в ширшому розумінні, а також в обсягу Української Православної Церкви в Україні, в Канаді та в інших країнах, з насвітленням ріжних сторінок її життя в минулому й сучасному та інших питань, що повязані з релігією та Церквою. В тому відведене також місце для особистих споминів, що мають звязок з релігійним життям і переживанням, а також споминами з моментів переслідування Української Православної Церкви в новіших часах в Україні й поза нею, а зокрема з часів відродження нашої рідної Віри на канадійському грунті. Тут матеріял піонірів буде дуже цінний. Важно було б згадати про розвиток УГПЦ в даній місцевості — з фактами, датами, цифрами, назвами та іменами. Вартісними був би матеріял про таке чи інше відношення нашого молодшого покоління до релігії взагалі і до нашої Церкви — з поданням місцевости, діяльних осіб, кількість молодих членів і т. д. — та яке його відношення до наших національно-церковних звичаїв: зберігаються вони, відроджуються, зникають, підлягають змінам — і чому?

Особисті спомини піонірів з їх перших часів у Канаді, як вони проводили наші Свята тоді, коли у них може не було ні священика, ні церкви і т. д. — були б дуже бажані.

А поважні — статті: популярно-наукові, літературні, на теми найновішої історії, господарчі, економічні, оповідання, вірші, українська народня творчість — особливо з Канади і т. д.

Редакція здає собі справу з того, що обем календаря може не помістити всіх присланих матеріялів. Це одначе не значить, що така можливість мала б виключати людей ще перед їх писанням чи після закінчення їх. Ні, писати їх треба, і треба робити це не тільки для особистого вдоволення, але й з громадського обовязку. Кожний матеріял, коли він буде надаватися, знайде своє місце чи в іншому номері календаря, чи в пресі, чи може навіть в окремій книжці.

Зокрема велику цінність представляють собою матеріяли з історії та життя українців у Канаді, а особливо з історії УГПЦК. Канадійські українці з покоління в покоління залишають по собі тривалі сліди — церкви, національні установи, торговельні підприємства, творчість мистецтва й науки. Тим самим минулі покоління, відійшовши у вічність, не вмерли безслідно на землі — память про них живе в залишеній ними праці, а особливо в виховній ними нового покоління.

Однак це ще не все. Найтривалішу память по тих, що відійшли у вічність, зберігає писана історія: історія народу, його літератури, культури, а особливо — Церкви.. Ось, наприклад, може хтось іншого віровизнання написати про українців у Канаді чи про Українську Церкву в Канаді, чи про українські назви місцевостей у Канаді, українські бібліотеки, приватні й публичні, — коли це пише особа, що або неприхильно наставлена до УГПЦ чи може не знає її добре, то она завжди про все те, що торкається всього українсько-православного, напише так, що воно не зовсім буде згідне з правдою.

Значить, вірні УГПЦ мусять писати самі. Для того потрібні матеріяли — річеві матеріяли: з документарними достовірними даними — назвами місцевостей, з історією їх походження (коли вони українські), з назвами осіб, з датами, цифрами, ріжними статутами і т. д. і т. д. Так повстане архів матеріялів — перше джерело, в якому кожний історик знайде правду; тоді буде можливість спростувати всякі чужі викривлення фактів з життя УГПЦК.

Вірні нашої Церкви повинні писати спомини, писати про справи важні, але й також не забувати про ті, які тепер видаються дрібними. Колись для історика вони будуть мати неоціненну вартість. І треба друкувати ці спомини. Вони зробляють їх автора, що відійде у вічність, також незабутним на землі.

Підсумовуючи все те, що сказано вище, всю суть справи можна замкнути в такій старій мудрості: „Сказане зникає, а записане залишається".

У писаннях треба навіки утривалити себе теж і на землі, — утривалити історію нашого народу й Церкви, і тим засвідчити, що ми були, є і будемо, а це значить: писати „вічний календар".

Під тим знаком не побідиш!

Проф. М. Чубатий, історик унійництва, нофальшував факти в історії Української Православної Церкви. Ніхто з унійського загалу не заперечив п. Чубатому, крім проф. Р. Смаль-Стоцького. Правда, проф. Смаль-Стоцький заторкнув тільки невелику частинку справи. Його стаття порушила не справу викривлення п. Чубатим з історії УПЦ як цілости, а заторкнула тільки один з моментів: неправдиве насвітлення постаті Митрополита Полікарпа. Проф. Смаль-Стоцький — це єдиний учений унійського вірослідування, що не міг погодитися з п. Чубатим в погляді на особу Митр. Полікарпа. Проф. Смаль-Стоцький безсумнівними доказами довів, що п. Чубатий тенденційно писав неправду про Митр. Полікарпа. Проф. Смаль-Стоцький як учений зробив це в ім'я правди.

Ні один з унійських часописів не передрукував статті проф. Смаль-Стоцького. Ні одна з українських партійних, ніби „соборницьких" часописів, де майже з правила сидять свідомі унійти (замаскований свідомий „апостолят" католицької акції) також не передрукував цієї статті проф. Смаль-Стоцького.

Багато людей чекали на відповідь п. Чубатого проф. Смаль-Стоцькому. Відповідь врешті прийшла, але не від п. Чубатого, а від „Нашої Мети" з 9 квітня 1955 р. п. н. „Добрий оборонець" православного митрополита". Стаття не підписана автором, отже вона є продуктом редакції.

Замість писати на тему і речевими доказами збивати аргументи проф. Смаль-Стоцького, „Наша Мета" заатакувала особу проф. Смаль-Стоцького, а не його статтю. Оскаржила його в тому, що він був на польському „жолді" (плата за вислугу) та що він нібито був ... польським доносчиком — доносив на тих українців-патріотів, що були на польських посадах, щоб їх поляки усували з посад.

Питання: чи є це відповідь на тему статті проф. Смаль-Стоцького? Ні, не є! Коли не є, то чому в звязку з його статтею зроблено напасть на особу цього вченого? Тому, щоб попробувати знищити його морально. Чи є це християнський спосіб? Ні, це не є ні християнський, ні культурний, ні патріотичний спосіб. Цей спосіб межує з криміналізмом. А для чого це зроблено? Для Риму! Кому на шкоду? На шкоду правді, справедливості, християнській моралі й українству, але на користь Риму.

НІМЕЦЬКА ІНДУСТРІЯ В КАНАДІ

Ванкувер. — Компанія Райніше Роренверке (Зах. Німеччина) заложила свій відділ (філію) в Канаді, під назвою Кенедієн Вестерн Пайп Компані в Порт Муді недалеко Ванкувера, і вже спровадила з Німеччини свої машини, щоб урухомити фабрику. Вартість машин — 3 мільйони долярів. Німецька фабрика буде продукувати рури (пайпи).

ПАРТІЯ СІСІЄФ ВИКЛЮЧИЛА КОМУНІСТІВ

Торонто. — На 21 річній конвенції сісіефців в Онтеріо 8 квітня з партії було усунено 14 видатніших членів за їх приналежність до комуністичної партії (троцкістського напряму). Сподівається, що це тільки початок цеї акції, яку переводять сісіефці у своїй партії, щоб прочистити її від комуністів.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ МИРОНОСИЦЬ

Ця неділя присвячена жінкам, що за життя Ісуса Христа на землі „ходили за Ним і служили Йому", в часі Його пограбування „дивилися, де Його положено", і „як минула субота ... купили пахощів, ... і дуже рано в перший день тижня (неділю) прийшли до гробу в часі сходу сонця" (дуже раненько).

Вони не застали Ісуса Христа в гробі, бо Він уже воскрес. Вони були перші, що від ангела довідалися про воскресення Христове.

Побожні мироносиці не оглядалися на труднощі, перешкоди, окруження ані на обставини. Вони мали добрий намір служити Богові й його виконали.

І нині жінки мають певні обовязки великої ваги; у родині, в церкві і в громадських справах. На всіх ділянках є перепони; одначе їх треба поконувати, їх не треба лякатися, треба хотіти прислужитися доброму ділу, хотіти виконати добре бажання а при тім Бога просити про благословення й поміч, і тоді успіхи залевнені.

НЕДІЛЯ ПРО СЛАБОГО

В Євангелії (Ів. 5: 1-15) мова про слабого, що довгі літа, бо тридцять вісім літ, лежав коло Овечої Купальні в Єрусалимі; та Купальня мала цікаве свійство. Раз у рік вода в ній порушувалася. Ангел її порушував. І хто перший в неї ввійшов, одужував.

Христос запитав слабого, чи він бажає бути здоровим. На це відповів слабий, що дуже рад би поздоровати. Та коли вода порушиться, здоровші скорше в неї ввійдуть й уздоровляються, а він не має помочі ні звідки, щоб і йому до води ввійти зараз після того дивного порушування нею. І лежить він тут довгі літа.

Господь на те йому сказав: Встань, візьми свою постіль і ходи. „І зараз одужав чоловік і взяв свою постіль і ходив".

Багато і тепер в таких людей, що довгі літа немічні; треба розуміти: немічні духово. Вони є поза Церквою, хоч і близько неї. Тепер є всюди церкви, парохії. Але мало людей є в них членами. Багато знов є таких, що очікують чогось... Правда Церква організує якісь більші свята й є люди, що з тої нагоди входять, включаються в Церкву. Та багато є тяжких відмін. Їм потрібно людини, щоб помогла ввійти в церковне життя.

Є добра нагода для всіх членів Церкви попрацювати й приєднати для неї багато таких, що чекають від людей помочі.

СВЯТИЙ ЮРІЯ

Жив він у третім столітті п. Хр. в Малій Азії. Родичі його були християнами, а були це часи коли християн переслідували.

Молодий він вступив до війська й дослужився високого ступеня. Мав велику повагу в усіх. Коли ж за його часів сильніше почали переслідувати християн, він зрікся становища, й виступив перед володарем в обороні християн.

Був він мучений за віру Христову. Багато натерпівся, однак не відрікся Христа, мимо того, що йому пропонували високі достойства й вигоди. Коли побачили, що не наклонять його до поганства, відрубали йому голову.

З життя св. Юрія бачимо, яку вагу має добрий християнський дім і виховання в ньому.

Нині є інші приманки світу, що зводять людей на манівці. І нині потрібні добрі християнські доми, де є віра в Бога, любов ближніх, де є праведність і любов. Матеріялізм і інші громадські шкідливі струї загрожують нам. Мусимо проти них поставити добрих, моральних, праведних людей, які готові на все, щоб затримати серед людей добро, мораль і справедливість.

Побожні мироносиці не оглядалися на труднощі, перешкоди, окруження ані на обставини. Вони мали добрий намір служити Богові й його виконали.

І нині жінки мають певні обовязки великої ваги; у родині, в церкві і в громадських справах. На всіх ділянках є перепони; одначе їх треба поконувати, їх не треба лякатися, треба хотіти прислужитися доброму ділу, хотіти виконати добре бажання а при тім Бога просити про благословення й поміч, і тоді успіхи залевнені.

Друг

Часто вимовляємо це слово. Ним означуємо приятеля. Однак друг це щось більше і важніше чим приятель.

Приятельство дуже вигідно змальоване в історії про Єлима і Максима, що вони були великими приятелями; але коли настала небезпека, то приятель не рятував приятеля, але втік і лишив приятеля на долю судьби.

Прекрасними друзями були Дамон і Питіяс за часів тирана Діонізія в Сиракузах. Дамон був засуджений на смерть. Бажав він іще перед смертю побачитися з родиною. Отже просив Діонізія, щоб дозволив на кілька днів піти додому. Діонізій-тородинся, тільки мусів Дамон на своє місце лишити заложника, який мав би померти, коли б Дамон не вернувся на час.

І найшовся Питіяс, який відважно погодився бути таким заложником свого друга Дамона.

Дамон дістав дозвіл піти додому. А Питіяс пішов на його місце до тюрми. Не вернеться на час Дамон, Питіяс має замість нього бути страчений.

Дальше оповідання подає, що Дамон дійшов до родини. Побув там скільки йому час дозволяв. І пустився назад до Сиракузів, щоб там згинути від руки ката. Але на дорозі мав багато перепон. Міг вернутися до родини й лишити друга, щоб замість нього згинув. Однак він був правдивим другом і переборов усі перешкоди й в останній хвилі явився, щоб прийняти кару, а свого друга Питіяся звільнити.

Тиран Діонізій був зворушений таким побратимством. Подарував кару Дамонові й сам запросився до друзів Дамона і Питіяся, щоб і його прийняли до свого гурту.

Св. Письмо говорить, що „Друг любить у всі часи (все), і як брат звяжеться він (тоді), коли спаде нещастя". (Прип. Соломона, 17:17.)

Ісус Христос учив: „Більшої любови ніхто не має над ту, коли хто власне життя дав за своїх друзів". (Ів. 15:13.) Така любов переходить усякі природні звязки й почування. Це любов друга, що "буває від брата прихильніший". (Прип. Соломона 18:24.)

Правдивий друг не замикає очей на промахи друга, ані їх не промовчує. Він з любовю на них звертає увагу у слушний час і в тактовний спосіб.

Друг до друга має велике довіря.

„Я вже більше не буду вас звати слугами, бо слуга не знає, що робить його пан. А вас назвав Я друзями, бо Я вам об'явив усе, що почув від Мого Отця." (Ів. 15:15.)

Спаситель і нас зве Своїми друзями коли ми чинимо і практикуємо те, що Він нам заповідав. Це таке звичайне, одначе як мало нас таких, що підходимо під це мірило.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

● Молодий лікар з Пітсбургу, д-р Дж. Салк, винайшов ліки проти дитячого параліжу (поліо). Пробне щеплення сот тисяч дітей в ЗДАмерики і в Канаді почалося літом 1954 р. А 12 квітня д. р. оголошено, що цей ліки — вакцина є назагал успішним, і тепер будуть щеплені мільйони дітей.

● Сер Арнольд Гал, британський знавець літаків заповів, що незадовго будуть вироблятн літаки з пластичного шкла, що сильніше від алюмінію. Такий шкляний-літак зможе летіти 1,300 миль на годину, себто з Лондону до Ню Йорку він буде летіти 2 години й 45 хвилин.

● Д-р Ві. Вадель по довголітніх дослідах стверднв, що лисіють ті люди, у яких шкіра на голві дуже натягнена. Через це надмірне натягнення шкіра на черепі зле відживляється і внаслідок того цибульки (корінчики) волосся яловіють та нидіють.

● Джан Воррен Гнла, в Ню Йорку, заявив, що в 1954 р. число малолітніх злочинців зросло на 17% впорівнень до 1953 р. В 1953 р. в Ню Йорку було суджено 29,081 молодечих злочинців, а в 1954 р. їх число зросло до 33,444. А в січні 1955 р. це число зросло на 56% вчервень до 1953 р. Застрашаюче зростає кількість злочинців з-поміж малолітніх дівчат. В січні 1954 р. в Ню Йорку суджено 69 дівчат, а в січні 1955 р. аж 162 дівчини.

Судля каже, що без належної співпраці родичів, шкіл, церковних громад і громадських організацій не можна буде припинити зросту числа малолітніх злочинців.

● Фірма Дженерал Електрік повідомила, що вона може випродукувати діяманти — зовсім такі самі, як і природні, що їх добувають у Бельгійському Конго та в Бразилії. Штучні діяманти можна продукувати шляхом сильного тиснення й горячі. Кошт їх продукції 2 рази більший, ніж ціна природних діямантів, однак є надія на обниження того кошту.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

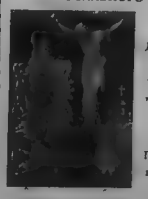

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — „ПРОВИДІННЯ" заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

В і д д і л М о л о д і

Найкоротший життєпис Ісуса Христа

Ось чоловік, що вродився у відлюдній селі, дитиною селянки.

Він виріс у другій відлюдній селі.

Він працював у столярні до тридцяти років, а потім через три роки Він був мандрівним проповідником.

Він не написав жадної книжки.

Він не мав ніякої посади.

Він не був власником дому.

Він ніколи не бував у великому місті.

Він ніколи не подорожував більше двох сот миль від того місця, де Він народився.

Він не мав жадних вірчих грамот, крім Себе.

Він нічого не мав спільного з цим світом, окрім голої сили Своєї божественної людськости.

Ще коли був молодим, то вже загальний напрям публичної думки обернувся проти Нього.

Його приятелі повтікали.

Одни відрікся Його.

Він був відданим Своїм ворогам.

Він перейшов глумливий суд.

Він був прибитий цвяхами на хресті між двома злодіями.

Його кати кидали жереб за Його власністю, що Він мав на землі, коли Він вмирав, — а це був Його верхній одяг.

Коли Він помер, Його взяли й положили в позичений гробі, з жалю приятеля.

Девятнадцять довгих століть прийшли й відійшли, і сьогодні Він є центром уваги і провідник Поступу.

І я не перебільшую, коли кажу, що всі армії, що колинебудь маршерували,

і всі фльоти, що колинебудь були збудовані,

і всі парляменти, що колинебудь засідали,

і всі королі, що колинебудь володіли,

зібравши їх разом, —

не вплинули на життя людини на цій землі так сильно.

як те одне самітне життя.

(З англійського подав о. Андрій).

ВІРА ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ

Пресвята Марія розуміла дуже добре, хто є ангел. Він же післаний з неба, від Самого Бога, щоб принести їй що преважну і святу вість. Отже Вона була певна, що все це станеться, що їй сказав ангел. Вона радо повірила в усе.

Є багато людей, які говорять, що вони не повірять, поки не зрозуміють. Але чи все можемо розуміти? Чи все доступне нашому розумові? Хоч би були найрозумніші, пройшли найвищі науки, мали найбільшу життєву практику й досвід, то таки пізнів і діл Божих не можемо розуміти.

Господь хоче, щоб ми Йому вірили навіть там, де ми не можемо своїм обмеженим розумом зрозуміти. Бо Він промовляє устами пророка Ісаї: „Бо Мої думки — не є ваші думки, ані ваші дороги є Мої дороги, говорить Господь. Бо як небо є вище від землі, так Мої дороги є вищі від доріг ваших, і Мої думки є вищі від думок Ваших" (Ісвія, 55:8, 9.)

БУДЕМО ЖЕРТВЕННИМИ — БУДЕМО ЖИТИ В ДОСТАТКАХ

„А наповнені будуть твої подвіря (плодами землі), і тискарні (призадо відцвітування вина) в тебе будуть переливатися молодим вином" (3:10).

Господь обіцює всім, хто буде жертвенний на святі і Божі справи, достаток.

Тут є поетичний і зрозумілий вираз: „Будуть наповнені подвіря твої достатками". Так було в тих часах, що люди мали всі свої достатки після жнив на своїх подвірях. Тепер інша система й інші порядки. Люди маєтні мають достатки не коньче в плодах земних, але в іншім майні й дорогоцінностях.

Одначе й тепер, коли люди є жертвенні на загальні справи, Божі і людські, вони не бідніють через те, а навпаки — Господь їх благословляй здоровим і достатками.

У краю Соломона люди займалися плеканням винограду, з якого витискали вино. І він поясніє, що жертвенні люди будуть мати подостатком вина для себе і на продаж. Це образове і зрозуміле пояснення для всіх, щоб охоче, радо, приємно подавали датки там, де цього вимагає потреба.

НЕВДАЧАМИ НЕ ПЕРЕЙМАЙСЯ

„Кар Господніх не відкидай, мій сину, й не вважай собі за тягар карання Його; кого любить Господь, того Він і карає, і ласкавий Він до того, як отець до сина свого" (3:11, 12.)

Люди привикли думати, що злих, грішних Бог карає. А воно буває, що Господь і добрим посилає деколи нещастя, прикрості. І ось Соломон радить молодим приймати те, що Господь посилає і не вважати це за тягар. Це ж також буває часом ознака любови Божої, коли щось нам не йде. Та ж родячі нераз карають своїх дітей, але з великої любови; вони тим хочуть їх охоронити від зла, нещастя, неслави. От так і Господь у Своїй великій мудрості знає, чого може нам треба; бачить, які наслідки можуть бути з того чи іншого вчинку. І недопускає до цього, кермує нами в іншім напрямі. Це може для нас неприємне, але корисне.

З усіх невдач, нещасть чи неприємностей беріи собі науку. Їх приймаймо як припорученне Бога; як знак, що Бог нами опікується і про нас дбає.

ІНШЕ ЧУДО

Щоб упевнити Пресвяту Діву Марію, що це правда, ангел їй пояснив, що станеться інше чудо, бо Бог Всемогучий і може творити чуда. І сваячка Єлисавета, хоч уже в старших літах, породить сина.

Про всемогутність Божу вчили в Старім Завіті. Пророки доказували її на ділах. Живі були спомини про чуда Божі на протязі віків. А тепер Марія на собі самій переконається, що Бог є в силі зробити те, чого жадна людина в світі не може доконати.

Дуже гарно голосить церковна пісня: „Як же Ти славний, Боже, в Сіоні (найвищім місці, в небі), не скаже того Слобий язик, як Ти величний у небі на троні, і в творах земних, як Ти великий . . ."

ПОБОЖНА БАБУСЯ

В одним селі жила старенька 80-літня бабуся. Разом з нею жила її сиріткавнучка. Кожної неділі старенька бабуся все вставала раненько, будила внучку і вони обидві збіралися до церкви. Бабуся ця була глуха й сліпа, і самій їй не було безпечно виходити кудинебудь з хати, бо могла скоро збладнути. І тоді вже сама не могла потрапити додому. Тому то маленька внучка, як уже обидві були готові йти до церкви, брала бабусю за руку і проводила її туди й назад.

Одної неділі по богослуженню всі люди вийшли з церкви. Сусідка, йдучи разом з бабусею додому, запитала її:

— Бабусю, чого ви йдете до церкви, як ви нічого не чуєте й не бачите?

Бабуся відказала:

— Через цілий тиждень Бог щепче мені: „Роби те, я того ні!" А в неділю я йду до Бога і пригадую собі, що я доброго зробила через цілий тиждень. А потім думаю: Що я зробила злого? За все добре, що я робила за поміччю Бога, я все Йому дякую, а за те, що я зробила щось злого, я все прошу, щоб мені Бог простив. От тому то я, моя сусідко, йду до церкви, щоб собі поговорити з Богом, а тоді я вже чуюся задоволеною і легкою на душі.

о. С. Гребенюк.

МУДРІСТЬ — ДОБРА РІЧ

„Щасливий той чоловік, що придбає (набуде) собі мудрість, і чоловік, що вміє добитися до знання" (3:13).

Нині люди цінять гроші, майно, достатки. А Соломон голосить молодим, що щастя не в достатках, але в тім — коли людина мудра. Хто має достатки, той може їсти, що йому подобається, може пити досхочу, а коли не має мудрости, то її всякий обдурить, обшахрує, оцінганить. Самому за себе треба дбати, треба орієнтуватися, як в світі жити, поводитися; а цього не дає страва ні напиток.

Добре тому, хто вміє дійти до знання. До цього доходять люди трудами, завзяттям, пильністю. Знання це великий скарб, дорогоцінність, що його не може згорнь спалити, вода забрати ні злодій украсти.

ДИВНА ВІСТЬ

Пресвята Діва Марія з покорою прийняла вість від ангела, що вона знайшла ласку в Бога, що вона буде матірю Месії — Ісуса Христа.

Вона знала, що на землю колись прийде Спаситель. Побожні предки її народу цю вість передавали з роду в рід. Усі вони очікували тої благословенної хвилі, коли нарешті Той Месія з'явиться.

Отже Вона раділа, що ось-ось настане той радісний час, що світ побачить Предвічного Бога — Сина Божого, що „прийде з небес, щоб спасти люд увесь".

„Як це станеться?" — питала Вона.

Їй ангел пояснив, що народження Ісуса Христа буде чудом. Отцем Спасителя буде Небесний Бог-„Вишній" (Найвищий).

ДОПОВНЕННЯ ДО ЗАУВАГ ПРО КОНФЕСІЯНІЗМ ПРОЯВ В ОДНІЙ „СОБОРНИЦЬКІЙ ІМПРЕЗІ"

У "Вістнику" за 15. III. 55. надруковано знаменну замітку п. О. Брика про те, як то бувші верховоди в одної ветеранської організації у Вінніпегу, влаштувавши академію з приводу походу об'єднаних українських армій на Київ 1919 р. — непристойним способом запрошували до співучасти у святі українське місцеве православне духівництво, поруч з участю в ньому унїятського єпископа, який мав доповідь про працю унїятських священників в українському війську. Та замітка шановного автора є дуже цінним доповненням до загальної негативної характеристики тієї ветеранської імпрези, на яку я подав рецензію свого часу в пресі. Тепер стає ще більш ясним і зрозумілим непримірне явище, як то певна групка людей провінційного і конфесійного наставлення під ніби безсторонньою маркою соборницької імпрези спекулятивним маневром провела своє власне свято. Подана п. Бриком заїстка про скандальне запрошування на доповідь для того стала наших православних священників з таким одночасно нахабним створюванням перешкод, щоб тієї доповіди якраз не відбулося, стверджує попередній висновок.

Той прикрий факт, що на ветеранській соборницькій академії унеможливлений був виступ з доповіддю представника Української Православної Церкви поруч унїятського промовця можна вважати не лише за жалюгідний, а навіть і за зневагу. Бо про висококорисну жертовну пастирську і патріотичну діяльність, а зокрема про видатний геройзм православного духівництва за доби визвольної боротьби можна сказати не менш, ніж про працю унїятських пастирів, а навіть безперечно і дещо більше. Й ось, бодай додатково в ім'я справедливого вирівнання та в ім'я історичної правди, нехай буде згадано забуті світлі імена, хоч би тих найбільш відомих дїячів православних душпастирів, що віддано жертвували свою працю і життя для рідного війська та народу.

Найстаршим і найвидатнішим священником Армії УНР були — о. Павло Пащевський, о. Антоній Матеюк, о. Микола Маринич, о. Іван Теодорович, які вже від самого початку творення української держави і формування її збройних сил почали свою, повну посвяти працю в рядах рідного війська.

о. Павло Пащевський ще в 1917 р. з наказу Головн Військового Комітету при Українській Центральній Раді Симона Петлюри призначений був військовим священиком до 1. Запасового полку, що згодом перетворився в Сердюцький полк ім. гет. П. Дорошенка. Пізніше о. Пащевський повнив обов'язки душпастиря ще і в інших військових наших частинах, аж нарешті, в 1920 р. він як вельмизаслужений церковний достойник, митрофорний протопресвітер Військ УНР, очолив Головну Управу Військового українського Духівництва. Мимо широкої духової діяльности о. Пащевський брав участь у славетному Зимовому поході генер. Омеляновича-Павленка (1919—1920 рр.), причому виявив і в боях того походу надзвичайну військову відвагу і блискучу хоробрість, за що був нагороджений лицарським хрестом, у вигляді оригінального, спеціяльно виробленого священичого наперсного хреста на орденській стрічці замість лапшонжка.

Так само видатним духовним і громадським дїячем у війську УНР був о. **Антоній Матеюк**, який особливо виявив себе дуже здібним пропагатором серед війська. Бувши священиком 2 Сердюцької дивізії, він в боях при наступі на Київ бадь Муравайова підтримував воїнського духа і завзяття серед козаків. Пізніше о. Антоній перебував настоятелем Запорозького вагону ген. Присовського, брав участь у всіх боях цієї частини і виявив високоякісну хоробрість. Уряд УНР за високі заслуги призначив о. Матеюка головним військовим священиком протопресвітером Армії УНР. Хворий на тиф, о. Антоній був полонений денікінцями і по страшних муках та нелюдських знущаннях розстріляний в 1919 р.

о. Микола Маринич, настоятель 4 Київської стр. дивізії, мав славу талановитого промовця, відомого з палких закликів до селян вступати в ряди українського війська на оборону України перед москвинами. Був він учасником першого славного і другого трагічного Зимових походів; в цьому останньому і загинув.

о. Іван Теодорович, теперішній митрополит УПЦ в США. Владика Іоан від 1918 р. ревно і плідно працював в рядах українського війська. Спочатку був він священиком в Сірій дивізії, а потім за Директорії повнив обов'язки душпастиря при Штабі Південно-Західнього фронту; а ще пізніш — мав у духовій опіці Холмську та Київську групи військ УНР. В одній із військових українських частин трудився й отець Юрій Жевченко, пізніший полтавський архиєпископ, розстріляний большевиками в 1920 р.

За гетьманських часів особливо помітними були військові священики в дивізії ген. Натієва — в 2-му українському полку о. Микола Кукулевський, а в Гайдамацькому пол. о. Михалевич. За Директорії 1920 р. з наказу Головного Отамана С. Петлюри сформовано було уряд Військового Духівництва з Головною Управою. У склад тодішнього Військового Духівництва входили всі настоятелі окремих більших і менших частин Армії УНР — прот. Анатолій Волковичі, настоятель 5. Херсонської див.; прот. Василь Сукачів, наст. 2. Волинської див.; о. М. Маринич, наст. 4. Київської див.; прот. Павло Пятаченко, свящ. 7 бригади 3. Залізної див.; о. Панас Бублій в кінно-гірському гарматному дивізіоні ген. Алмазова; о. В. Варварів — у Штабі тилу Армії УНР; іеромонах о. Флегонт Сімакович — в 1. Запасовім військовім шпиталі, а опісля там же о. Дмитро Залізняк; о. Петро Білон — у 6. Січовій стр. дивізії; о. Григорій Мельник — у кінному полку 4. Київської див.; о. Дмитро Лещишин — Кордонної Охорони; о. Лавар Ворошок — в 6. Херсонській див. по смерті прот. Волковича.

Крім того, у військових частинах Армії УНР у різні часи перебували — о. Михайло Лещук, Н. Никитюк о. М. Рабінський, відомий композитор о. Кирило Стеценко та дияконі: о. Пимин Шпарґак, о. Григорій Бунь та о. Петро Порван. Дехто із згаданих вище священослужителів особливо визначились своєю самопосвятною працею в рядах рідного війська і здобули повне довіря, пошану і любов старшин і козаків відродженої Української Армії; деякі з духовних військових пастирів і від державного уряду України отримали признання за свою працю і нагороди, серед яких не бракувало і нагрудного лицарського Хреста Симона Петлюри.

Особливо жвава пліяда і висока культурноосвітня праця розвинулася і зацвіла серед воїнських мас по інтернуванні армії УНР в польських таборах (1920—1924). У тій благородній праці одно з чільних місць займали і військові священики, які в тяжких умовах інтернаційних подїлялн у всьому долю і недолю і працю вояцтва.

Одним з таких зразкових невтомних трудовників був о. Петро Білон в Щипіорнському таборі інтернованих. Він був наділений багатою ініціятивою і незломною волею у переведенні взятих на себе обов'язків і завдань. Крім невтомленої праці на ниві церковній, пантотець Білон визначився і в дальші культурно-освітній. Він один в перших розпочав у війську правити Богослужіння українською мовою, а також посвятився виданню книжечок і брошур у зв'язку з виданням ним же видавництві "До Світла". Був він також ініціятором творцем та і редактором-видавцем першого й єдиного, дуже популярного у війську і поза ним журналу — "Релігійно-Наукового Вістника".

М. Битинський, майор армії УНР.

УЛАС САМЧУК В "БУРІ И НАТИСКУ"

Недавно "Новий Шлях" скінчив друкувати критичну статтю Мелешка на повість "Ост" У. Самчука. Стаття була незвичайно гостра; її вістря було направлене на круту переоцінку переважно внутрішньої частини повісти „Ост".

З черги повело наступ на У. Самчука совєтофільське "Українське Життя" (починаючи з 7 квітня 1955 р.), але вже не так на його твори, як на особу, шляхом совєтського "разоблачєнія" ("розкривання"), що витримане в суто совєтському стилі.

Образ св. Миколая Мокрого не є старовинним оригіналом, лише копією в 17 чи 19 століть, — так твердить знавець Мих. Дмитренко.

ОГОЛОШЕННЯ

Вийшов з друку 1-ий збірник

„В Обороні Віри"

Видання Українського Православного Братства св. Володимира в Торонто.

Матеріали в історії Української Православної Церкви, що містяться в цьому збірнику, опрацювали професори: І. Власовський, С. Книжник, В. Іванів та ад. Т. Гумеляк.

Кожен українець, що цікавиться історією своєї Церкви, знайде в збірнику для себе цінні відомости.

Ціна $1.00

Замовлення просимо надсилати на адресу:

UKRAINIAN ORTHODOX BROTHERHOOD OF ST. VLADIMIR

404 Bathurst Str., Toronto, Ont.

При гуртових замовленнях для Громад і кантарель даємо значну знижку.

Управа Братства.

З НАГОДИ 35-ЛІТТЯ

священичого служіння ВПреосв. МИХАЇЛА, Архиепископа Торонто і Східної Канади

24 квітня 1920 р. — 24 квітня 1955 р.

(Спогади)

Владика Михаїл став священиком 24 квітня 1920 року*). Це був час, коли священики відходили від Церкви, і треба було глибокої віри й самопожертви, щоб стати священиком. Було важке життя, а потім заслання.

В травні 1942 р. Вл. Михаїл стає єпископом в Єлисаветграді. Дуже важкі були ті воєнні часи. Треба було відбудовувати церкви, але грошей не було, ніде не можна було купити будівельного матеріялу, багато людей голодувало. Потрібні були священики, а їх не було. Інколи до 30 парафій одночасно звертались, щоб дати їм священика. Де взяти? Як задовольнити потреби вірних? Здавалось би — безвихідне становище, але Вл. Михаїл при підтримці вірних привів у порядок церкву, бо з неї за совєтської влади було зроблено гараж. Установлений був іконостас; організований чудовий хор, сестрицтво і Парафіяльну Раду. Церква була велика, але ніколи не вміщала всіх вірних, бо приходило до 1500—2000 душ.

І в Єлисаветграді і в Миколаєві Вл. Михаїл користувався великою любов'ю з боку вірних, що особливо виявилось, коли Вл. Михаїлу довелося виїжджати на еміграцію. Трудно словами передати, а треба було бачити ті ридання, якими провожали Вл. Михаїла, хоч і не думалося тоді, що це на довгий час.

Почалась еміграція. Одеса, Акерман, Галац. В Галаці болгарський посол в Румунії дозволив правити в посольській болгарській православній церкві. Два місяці щонеділі там правив Вл. Михаїл. (Між іншим, болгарський посол не радив їхати до Болгарії). І знову мандри: Відень, Варшава, Кринця, а далі — в Словаччині: Жілїна, Тренчїн; потім Німеччина: Бад, Кісінген, Марбург, Бреслау, Дрездєн, Єгер, Франциєсбад, Бамберг і знову Бад Кісінген. Скільки прийшлось пережити страшних бомбардувань! Той невеличкий багаж, що мав Владика, був увесь втрачений.

Закінчилась війна. Владика в Бад Кісінгені. В липні 1945 р. Вл. Митрополит Полікарп призначив Вл. Михаїла старшим єпископом на Баварію.

Мюнхен. Вл. Михаїл порушує перед американським військовим командуванням питання визнання УАПЦ і після клопотів — добився, і дано йому було право розїжджати по всіх таборах Баварії. Пізніше УАПЦ була визначена й зареєстрована в німецькому уряді.

Треба було починати організувати церковне життя, але нічого нема: ні церков, ні облачінь, ні ікон, ні книжок, ні багато чого іншого, так потрібного. І за дуже короткий час уже розцвітало організоване церковне життя: були побудовані по таборах церкви, Вл. Михаїл випускає „Часослов", місячник „Церковний вісник", чудово складений "Катехизіс" і інш. По парафіях організовано навчання релігій в школах. Вл. Михаїл організує в Мюнхені Богословську Академію, релігійно-освітню працю і т. п.

В 1946 р. за участю професури, особливо проф. П. Ковалева, на Соборі Єпископів УАПЦ Вл. Михаїл обирається членом Синоду.

Вірні почали розїжджатися з Німеччини і Вл. Михаїл в 1938 році вже в Бельгії. За рік організує 13 парафій (4 парафії організує о. І. Бачинський) — і це на порожньому місці, бо в Бельгії не було ні одної нашої парафії, ні одної церкви. І ось повставіть протестенські церкви, але з любовю побудовані вірними. Всюди церковні хори. З нічого утворене, за 2 роки релігійно-церковне життя розцвіло. Але умови життя примусили наших вірних виїжджати з Бельгії за океан. Виїхав і Вл. Михаїл на запрошення УГПЦ до Канади.

Владика в Канаді. Правлячий єпископ УГПЦ в Східній Канаді. Як виросла єпархія! Скільки побудовано церков! і найкраща з них у Гемілтоні.

В чому духовна сила Вл. Михаїла?

А сила в тому, що Владика Михаїл керує не карами, не вимогами, а як добрий пастир, як батько.

Як багато в Канаді горя! Воно невидиме, бо не всім показують його люди. Хліб для тіла є. А яка велика потреба духовного хліба! І скільки вірних проїжджає до Владики за добрим пастирським словом, за порадою!

Сила Вл. Михаїла в тому, що Боже є для нього вище всього. Всі потреби біжучого життя Владика розглядає виключно з точки погляду Св. Письма, з точки погляду православної християнської науки. А це є найбільша сила — Христова сила. Владика завжди памятає слова Св. Письма: "Проповідуй слово, допоминайся вчасно-невчасно, докоряй, забороняй, переконуй з терпеливістю та з наукою. Настане бо час, коли здорової науки не будуть держатись, але за своїми пожадливостями виберуть собі вчителів, щоб вони їхні уші улещували. Вони здух свій від правди відвернуть та до байок нахиляться" (2 Тим. 4: 2-4).

Нехай Господь пошле сил Вл. Михаїлові твердо стояти на сторожі Христової науки, на сторожі Української Православної Церкви.

А ми всі мусимо берегти Владику.

Прот. М. Овчаренко.

*) У статті о. Д. Фотія („Вістник" ч. 8/1955) як дату рукоположення в сан священика ВПреосв. Владику Михаїла подано 1924 р., а має бути 1920 р. За цю прикру помилку сердечно перепрошуємо. — **Ред.**

БУДЕ ЗУДАР ЗДА З КИТАЄМ?

На Далекому Сході нарості зловіща тиша. Кажуть, що це тиша перед бурею. Розвідка Чан-Кай-Шека з Формози (база китайських націоналістів) доносить, що комуністичний Китай вже згромадив до нападу 40,000 добірного війська, в тому 1 дивізія морської піхоти, в околиці Фу-Чоу. Вони теж зареєстрували всі човни на побережжі провінції Фу-Кієн, а разом з тим громадять велику масу летунства. Одночасно розвідка вільного світу зауважила, що Совети переводять свою армію з Європи до Азії; роблять це відкрито, щоб світ це бачив, значить роблять погрозливу демонстрацію.

Розвідка Чан-Кай Шека твердить, що червоний Китай на протязі травня закінчить свої приготування до нападу на островн Кемой, Матсу й Формозу. Китай виразно дає Америці до зрозуміння, що він готов в нею ударитися.

РОДОВІД КОМУНІЗМУ

Журн. "Світло" (ч. 2/386, стор. 36) взяв собі до серця одну з тем дискусійних рефератів Богословського факультету Колегії св. Андрея, — це тема: Чому більше поширюється комунізм у католицьких країнах, аніж у протестантських.

Давши на це свою нотатку, "Світло" пише: „Для доповнення цих доповідей і дискусій добре було б додати ще одну тему, а саме: Чому комунізм зродився, постав і панує в "істинно православній" країні, як Росія, і держиться там понад 30 років, і хто тому завинив: протестантизм, католицизм чи православ'я?"

Автор згаданої зауваги у "Світлі" пропонує тут своє доповнення? А ми б йому радили зробити тут інше доповнення, а саме — хай раніш доповнить собі своє знання.

Де вродився комунізм, як суспільно-економічна доктрина, автор довідається з "Республіки" Платона (б. стол. пер. нар. Хр.). Але цей комунізм не був повязаний з матеріялізмом та безбожництвом, так як і господарський комунізм у монастирях.

Сучасна доктрина марксівського комунізму є повязана з безбожницько-матеріялістичними засадами. Де і як зродилися ці безбожницько-матеріялістичні вчення в своїх модерних формах (не старих демокритівських!), автор зі „Світла" довідається з науки таких католицьких духовних світочів, як отець каноник Roscellinus (коло 1090) з Кампень (Франція) та францішканин W. Occam, єпископ з Мо (Франція). Ці велебні латинські патри в лоні католицької Церкви висилали номіналізм в його скептицизмом, і дали перші підвалини під дальший розвиток атеїстичного матеріялізму, остаточно завершеного Марксом та Енгельсом, у яких вчився Ленін.

А де появилася перша криваво-революційна комуна, на атеїстично-матеріялістичних засадах, "Світло" може довідатися про це з новітньої історії Франції. Деякі з-поміж католицьких духовних відограли там непослідню ролю. Може до це видатнішої ролі в Франції приготовляються сучасні католицькі "священики-робітники"? І то, здається, не тільки у Франції. Може вони були Римом замало індексовані? Ми навіть не пропонуємо, щоб „Світло" власне їм запропонувало свої "доповнюючі теми", бо від цього ці "священики-робітники" мудріші не будуть.

Щодо царської Росії, то її феодальний устрій, з його утиском і темнотою народніх мас, дійсно сприяв, комунізмові, імпортованому з Заходу, немов індіянам алькоголь. Ця царсько-російська система була, приблизно така, як це є в деяких католицьких країнах, ось хоча б Іспанія та деякі країни Південної Америки. Різниця тільки та, що світський уряд в царській Росії, як і тепер, опанував Церкву, а в згаданих католицьких країнах — навпаки: Церква опанувала уряд.

● Тести, при помочі яких бадають характер дитини, уложив визначний український психолог д-р Степан Балей, професор Варшавського університету. Щойно тепер дійшла вістка, що він помер у Варшаві ще 1952 р.

Прот. С. В. Савчук

ЄПИСКОПСЬКИЙ САН І МОНАШЕСТВО.

(Продовження)

Православний учений і богослов, проф. В. В. Болотов, у справі змінности канонів висловлюється, між іншим, так:

„Думаю, що немає більшої несправедливости, як насильне затримування форм давноминулого, коли цілком змінився побутовий устрій ... Та реформа, що дійсно відповідає потребам даного часу та фактично себе виправдала добрими наслідками, і є реформою істинно-канонічною, хоч би й не мала вона для себе навіть одного прецеденту" ("Епархія въ древней Церкви" — "Церковния Ведомости", 1906, ч. 3.).

Другий церковний каноніст, проф. В. Кипарисов, у своїй монографії "О церковной дисциплине", в справі змінности канонів пише:

"В питанні про умови та межі змінности церковної дисципліни — й теоретично справедливою та історично оправданою, треба визнати засаду: заховати добре старе та додати до нього добре нове, — ось закон життя. Звідси само собою виходить, що те, чого не можна припасувати до теперішніх обставин, або чого взагалі не можна виконати, або що само по собі призначалося не як загальний принцип, а лише для задоволення потреб даного моменту, — цього всього не може бути в дальшій дисципліні. І це, сміємо потверджувать, не буде протицерковною теорією" (Автокефалія, т. 1., ст. 104).

До речі, ще один такий погляд проф. О. Лотоцького:

"Коли органічна природа церковних канонів, як норм права зовнішнього, не перечить їх змінності, то практичні потреби реального життя церкви конечно тих змін вимагають. У земних умовах існування церкви, установи громадської життя її не стоїть і не можей консервуватися в одних незмінних зовнішніх формах. Одповідно до того, як змінюються форми громадського життя, має змінятися й порядок церковний із тим життям безпосередньо звязаний" (Автокефалія, Т. 1, ст. 704).

Як бачимо, змінність церковних канонів не тільки допустима, — вона бувае таки конечна.

Стає перед нами два питання: 1) чи церковні канони, ухвалені вселенськими соборами, вже дотепер змінялися? 2) А якщо змінялися, то — ким і як вони змінялися?

На перше питання можна відповісти коротко: так, вони змінялися і то змінялися до такої міри, що навіть трудно перечислити всі канони, що були формально скасовані чи змінені, або які вийшли з ужитку тому, що стратили свою ужитковість.

Щодо другого питання, — ким і як канони змінялися, — то можна загально відповісти, що вони змінялися як постановами церковних соборів, так і самою практикою церковного життя. Про це О. Лотоцький каже: "Правило виробилося фактом, який ставав звичаєм і, значить, сам ставав правом". Подібно говорить про це й Н. Н. Афанасьєв: "Коли органи церковної влади ... недостатньо ідуть за церковною дійсністю, то саме церковне життя доповнює ту недостату. Тоді поляється церковний звичай, який поступово сам стає канонічною нормою".

Отож, не тільки собори, але й також церковна дійсність, тобто вимоги церковного життя міняли й доповняли канонічні постанови.

З історії церковного законодавства бачимо ось що: в епосі вселенських соборів ті собори дійсно стверджують обовязковість своїх канонів для всіх церкви; але разом з тим одні собори змінюють каноничні постанови інших соборів. Можна сказати, що не було ні одного собору, що, між іншими постановами, не змінив би чинного церковного порядку, чи не вводив би нової постанови на зміну попередній. Ось кілька прикладів:

Перший вселенський собор правилом 6-им наказує, щоб додержувалися старі звичаї щодо привілеїв місцевих церков; натомість другий вселенський собор уважав собі за вигідніше змінити цю постанову і, між іншим, дав константинопільському єпископові перевагу в почесті після римського єпископа; а вже четвертий собор правилом 28-им надає константинопільському єпископові владу аж у трьох діецезіях, що виразно суперечить постанові першого вселенського собору.

П'яте апостольське правило дозволяє єпископам бути жонатими й забороняє їм віддаляти своїх жінок "під видом побожности", однак шостий вселенський собор правилом 12-им це 5-те апостольське правило касує і єпископам забороняє бути жонатими. (Для більшої ясности треба підчеркнути, що до теми цієї статті належить не справа єпископату, а виключно і тільки це питання: чи кандидат на єпископа обовязково мусить бути монахом, або, інакше, чи кандидат з білого духовенства, коли він, скажемо, й неженатий, але теж і не-монах, може стати єпископом, не приймаючи перед тим монашества).

Апостольське каноніче правило дозволяє "посвячувати Богу вдовиць" (це те саме, що тепер — приймати в монашество) аж тоді, коли їм скінчиться 60 років життя (1 Тим. V: 9); і ось це апостольське правило згодом було змінене 18-им правилом Св. Василія Великого, яке дозволяє приймати в черниці дівчат у віці 16—17 літ; а це 18-те правило Св. Василія Великого знову не вписалось непорушним, коли було скасоване 40-им правилом шостого вселенського собору, яке дозволяє приймати в чернецтво вже і дев'ятилітніх дітей.

Десяте правило агкирського помісного собору дозволяє дияконам женитися вже і по висвяті, а 6-те правило шостого вселенського собору це правило свобідно касує.

В Корчинії Київі 1-ше правило св. Апостолів Петра й Павла наказує людям працювати пять днів тижня, а в суботу й неділю святкувати, а 29-те правило лаокадійського помістного собору забороняє, під загрозою анафеми, святкувати в суботу.

Правило 15-те неокесарійського помістного собору обмежує число дияконів в одних місті до числа 7, а шостий вселенський собор 16-им правилом цю постанову касує.

І ще один приклад, таки щодо питання, яке в цій статті обговорюємо: хоч 17-те правило двократного собору дозволяє монахам ставати єпископами, то Царгородський Собор 880 р. 2-им правилом постановляє, що хто є єпископом, той не може одночасно бути й монахом.

Можна б навести й більше прикладів, як одні собори змінялн правила інших соборів, але й наведені приклади належно підтверджують той факт, що обовязковість канонічних постанов не є абсолютна, та що канон є обовязковий лише так довго і в такій мірі, поки не буде його змінено.

Вище було вже сказано, що церковні канони змінялися також силою вимог і практикою самого церковного життя. Отже, є такі канони, які, хоч і не були соборами змінені чи скасовані, то вони вже не заховуються просто тому, що їх не можливо до сучасного життя пристосувати. Ось кілька прикладів:

Десяте правило апостольське і 2-ге правило антіохійського собору вимагають, що кожний вірний, який є в церкві на богослуженні, мусить кожний раз обовязково приймати святу Тайну Евхаристії (причастится), інакше має бути відлучений від церкви. Однак у практиці цього канону ні одна церква нині не придержується. А треба мати на увазі, що він ніколи не був формально скасований. Зломивши в практиці обидва згадані правила, церква на так довго в цьому випадку сама стає проти власного закону, поки не скасує його в теорії. Це приклад нелогічности і небезпеки зберігати в теорії ці канони, які вийшли вже з практики.

Давні соборні постанови передбачують у церкві такі уряди, як хорепископи, економи, екдики, заклинателі й ін., які в нинішній церкві зовсім немає, бо церковна практика їх скасувала.

Правило 15-те першого вселенського собору, яке забороняє єпископам, пресвітерам і дияконам переходити з одного місця на друге, як також правило 18-те того ж собору, яке забороняє дияконам "сидіти серед пресвітерів", — вже давно перестали виконуватися, хоч і не були формально відкликані.

Правило 101-ше шостого вселенського собору вимагає, щоб вірні причащалися не інакше, як тільки просто з чаші, але пізніша церковна практика увела для цього ложечку.

Правило 24-те св. Василія Великого наказує, що коли б вдова на 60-му році життя захотіла вийти замуж, її треба покарати ва це відмовою св. Тайни Причастя; нині ніяка церква на це правило не звертає уваги.

Дальше є ще канон, який забороняє жінкам робити штучні зачіски, тобто кучерявити волосся; інший канон забороняє християнам ночувати в жидівській гостинниці (в готелі), або з жидами їсти; ще інший канон забороняє християнам брати від позичених грошей процент, і багато-багато інших канонів, які колись були обовязуючі, але які силою церковної практики вже давно вийшли. з ужитку і нині на них не звертається уваги. Вони стали вже тільки історичним матеріялом, у якому відзеркалюється колишня система церковного життя.

До речі підкреслити, що більшість канонів змінялися, так би мовити, "безболісно" — також і непомітно; однак відомі також і такі випадки, де церква переживала з цього приводу менші та навіть більші спори, потрясення, тощо, бо завжди знаходилися люди, що вперто й механічно намагалися підпорядкувати сучасне життя церкви під старі та відсталі канони.

(Далі буде)

Відновляйте передплату за „Вістник", а також поширюйте його поміж своїми сусідами та знайомими.

Московська Теорія Третього Риму

На початку християнської ери Римська імперія стояла на вершку своєї могутности. Вже в новій Християнській ері Рим пробув 329 роки отим центром, в якого виходили всі земні закони для тогочасного людства. Бувши з давніх-давен тим містом, в якому розвивався гордий дух римського поганства, він не міг далі бути провідником світу, бо стояв у боротьбі з християнством, яке опановувало все нові й нові провінції імперії. Коли Константин Великий 313 р. переміг у бою східнього управителя Римської імперії і врочисто в'їжджав у Рим як одиноний імператор, то мешканці Риму зустріли його холодно через його прохристиянські погляди.

Після проголошення Меланського Едикту, по якім Християнська Віра з переслідуваної стає державною, Константин почав будувати нову столицю. В новій столиці, яку він назвав Новий Рим, Константин .заводить дух зовсім відмінний від того, який панував у Старім Римі. Новий Рим стає центром християнства, в якому починає відбуватися найбільше Вселенських соборів, що з них найвищи великі науки, писані Святими Отцями для наступних поколінь.

Після розділення Римської імперії на Східню й Західню 395 р., Константинополь залишається далі столицею Східної імперії і центром православних християн, а Рим стає столицею Західної імперії. Отак дух поганського Риму там залишився далі і цей поганський дух сильно відбився і в Західній Церкві, наслідником чого стався поділ єдиної Християнської Церкви.

Новий Рим пробув центром християнства 1124 роки, і 1453 р. був перемежений турецьким військом, яке чорними хмарами насунуло на Візантію.

Після упадку Візантії, на еміграції в Римі перебував наслідник Константинопольського імператорського престола Фома Палеолог з своєю дочкою Софією.

І тут, у Римі, почала вперше будуватися теорія III-го Риму. Римські майстри, на чолі з архітектом папою, були слабими стратегами, і не думали про те, що ця ідея, яку вони будують, обернеться потім проти них самих.

Римський папа, вже почавши від II-го ст., хотів стати єдиним духовним батьком усього світу; тому-то, коли якась держава займала провідне місце в світі, тоді Рим попадав у поганську ненависть і, мов павук, обплутував павутинням свого опонента.. Як приклад, можна навести Візантію, яку можна було врятувати з допомогою Риму від турецької окупації, але Римові було вигідніше, щоб Візантія була під турками. Тоді Рим зістається тільки одиноким провідником християнства у світі (коли візьмемо під увагу, що три інші східні Патріярхати вже були в неволі магометан). Але в той час на Сході Европи набирала сили ще молода Московська православна держава. Римський папа Павло II., свідомість стати провідником і духовним батьком цілого християнського світу, спинив свій зір на Москві. Для переведення свого пляну папа Павло II. почав святати дочку Фоми, Софію, за московського князя Івана III.

Софію в Римі виховали в дусі католицькому; однак ані її вихователі мали також впливу і ті греки, що були в Римі на еміграції, і плянували відбудувати свою упавшу державу, (Візантію), або заснувати иншу, яка мала б перейняти ролю упавшої Візантії, як оборонця Православної Віри. Отже, в того виходить, що Софію учили й приготовляли на царицю Москви двома напрямками: а) перший, за допомогою Софії схилити та не тільки її майбутнього мужа — московського володаря — прийняти обряд римо-католицької Церкви, але й увесь Схід перевести на католицтво; б) другий, створення сильної держави на Сході Европи для оборони Православної Віри. Ці напрямки, як бачимо, були протилежні.

Святаня, за оказівками папи, провадив кардинал Віссаріон, і воно мало несподіваний успіх. І так, у червні 1472 року імператорську плеяйницю Софію повезли в Москву до молодого. З Риму супроводив Софію великий почот, серед якого був і папський кардинал Антоній, який у душі радів, що ось так легко може здійснитись мрія Риму. 12 листопада 1472 р. Софія врочисто вїхала в Москву і того ж дня була повінчена з великим князем Іваном III. В скорому часі Софія публично запечатчила своє „католицтво" і сказала, що вона завжди була православною. Всі прищеплені їй у Римі пляни Софія в Москві здійснює в практиці, за винятком одного пляну, а це — унії.

З іменем Софії зв'язана і теорія III. Риму; цьому вона дала перший почин, переробляючи Москву на взірець Константинопольський, а Візантійський герб — двоголовий орел, став московським національним гербом.

Щоб це більше повязати Москву з Константинополем, Софія спровадже з Риму славного архітекта Аристотеля Фіоравенті. Аристотель, на взірець собору Св. Софії в Константинополі, будує в Москві Успенський Собор, який відограв велику ролю в літературних творах, що ставили своїм завданням обґрунтувати ідею III. Риму та уважали цей собор центром Православія.

Від часу, коли упав Константинополь, сотки вищого і нижчого православного духовенства дивились на Москву, як на смоленскім у темряві. Не один і не два грецьких священослужителів звертались до Москви за матеріяльною допомогою, якої московські князі не відмовляли, а нагороджували щедро, бо вони знали, що своєю допомогою Москва буде зкріплити для себе тяжу людську опінію, яка в майбутньому може принести користь, або зло — залежно від того, як вони будуть поступати в православнім духовенством, що в той час потребувало помочі.

Між московським народом повстали легенди, що їх царський рід ніби то є нащів-божий. Ці легенди були основані на міфології, — що Софія Палеолог, дружина князя Івана III, нічого з роду богині „Агари". (Отгоблин: Московсов. теорія II-го Риму, стор. 24).

Але це були тільки легенди, і вони не змогли б бути защеплятися в народі, коли б не з'явилася була людина в особі монаха Філотея, що обґрунтував ці легенди і так підсилив теорію III. Риму.

Філотей, живучи в Псковському монастирі, стежив за скорим зростом Московського Князівства і ним захопився так, що в своїх посланнях до московського царя величає його як післанника Божого для охорони Православної Віри, яка ця його думку, залишилася ще правдивою в Московському царстві. Тут Філотей наводить, чому саме в Московському Князівстві зістається правдива християнська віра. Він писав: „Раніш Римська Церква впала в єресь Аполінарієву, а Константинопольська — в єресь через Флорентійську унію; крім того, Константинополь не може пекати вільно правд віри, бо сам він тепер — під ярмом турків. Візантійських імператорів, які, перед упадком Константинополя, були оборонцями Православія, сьогодні вже немає. Тож тільки один зостався Православний князь — в особі московського царя, що вище сонце світить на землю, так він світить між православними, отрівнуючи всіх по всіх краях".

Яндь Рибалка.

(Докінчення буде)

ІНТЕГРАЦІЯ І ЦЕРКВА

Інтеграція — це пристосування до канадійського способу життя все надпливаючих новоприбулих. Остяннє на сторінках преси, а також у парляменті, знову порушено живу справу імміграції та її інтеграції. Гідний уваги голос у цій справі забрав відомий канадійський журналіст Вилсон Вудсайд. Він висловив погляд, що найбільш природний шлях до інтеграції — це посередній шлях, — коли новоприбулі починають пристосовуватися до канадійського способу життя в своїх давніших клнуючих етнічних організаціях, а також — в „етнічній Церкві".

Коли взяти під увагу, що деякі місцеві інтерпретації „расизму" в рішуче проти етнічних організацій, то голос Вудсайда в справі інтеграції дійсно розумний. Зокрема важливо відзначити його доцінювання значення етнічних Церков для природного процесу інтеграції, бо „етнічні Церкви" усвідомлюють собі це своє значення у цій важливій для Канади справі, якою є інтеграція. Тому усвідомлюють бо ці Церкви є в Канаді, а не поза нею.

БОРОТЬБА У ВІЄТНАМІ І ЗА ВІЄТНАМ

Вієтнам — найбільша держава в Індокитаю, — з 20,000,000 населення. Він був на протязі 70 років кольонією Франції. Тепер Вієтнам поділений на дві частини: Північний Вієтнам — під владою комуністів, на чолі з вихованцем Москви, ватажком Го-Чі-Мін; Південний Вієтнам — незалежний, але все ж під впливами Америки й Франції. На чолі Півд. Вієтнаму стоїть Дієн, якого піддержують ЗДА й Франція.

На 20-мільйонів населення у Вієтнамі є 2 мільйони католиків, а решта 18 мільйонів це переважно буддисти. І ось Франція настановила премієром Півд. Вієтнаму католика Дієма, який користає з пород своїх братів католиків, з яких один є католицьким епископом. Це дуже обурює таку величезну більшість буддійського населення. На цьому тлі приходять до війни внутрі Півд. Вієтнаму. Такий стан є загрозливий ще тому, що комуністичний Північний Вієтнам тільки чекає внутрішнього ослаблення Півд. Вієтнаму, щоб криваво окупувати його. — "Католицька місія" у Вієтнамі тепер зовсім не на часі.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Традиційне Спільне Свячене в Катедрі Преєв. Трійці у Вінніпегу було влаштоване в Томіну Неділю (24 квітня) для всіх членів громади. Цей Великодний парафіяльний обід почався по Богослуженню, о 2-ій годині.

● В Укр. Прав. Соборі св. Покрови у Вінніпегу, 24 квітня відбувась Архиерейська Служба Божа з участю Вікреса. Митр. Іларіона в сослужені ос. Метюка, Хоменка і Сакаласького. Було введено в сан священика о. П. Блажука, а в сан диякона О. Гулцулика. По Службі Божій відбувсь Спільне Свячене в соборній салі, під час якого Владика Митрополит виголосив своє слово. Вірних було повно ,як на Богослужбі! так і на Свяченій.

● Загальні збори Катедральної Громади у Вінніпегу відбулися 2. травня вечером. Найважніші точки програми зборів: 1) вибір делегатів на Собор УГПЦК, що відбудеться ся 28-29 червня 1955 р.; 2) справа докінчення будови Катедри.

● „Обновинян" — так називається журнал, що його в березні 1955 р. почала видавати „Канадійська Федерація Товариств Українських Студентів Католиків „Обнова". Журнал має 64 сторінки і є періодніком. Статті написані переважно студентами. З визначних авторів виріжняються: еп. М. Германюк (вступна стаття) і проф. Яр. Рудницький, голова Словянського Департаменту Манітобського Університету (стаття). Журнал вийшов при фінансовій підтримці М. Сиреченського, голови Фонду Українознавчих Студій в Манітобському Університеті та члена Ради Регентів (Борд оф Говернорс) цієї школи. Журнал цей двомовний: англійсько-український. Його завдання — ширити католицьку акцію.

● Не так давно унітиська ерархія в Бразилії (о. Прийма) заборонила українцям-уніятам входити в контакт з православними українцями. Тепер приїхала до Канади вістка, що уніятська ерархія в Австралії забороняє поминати українцям уніятом Т. Шевченка й Головного Отамана Війсь Української Народної Республіки, С. Петлюри, бо вони православні.

● В 1954 р. в ЗДАмерики кількість студіюючих теологію зросла на 18% впорівнень до попереднїх років, а кількість студентів взагалі — на 5%.

● В ЗДАмерики в парі з танцу в церквах покинули таку суму грошей, що це припадає по 64 центи на кожного без виїмку члена Церкви кожної неділі в році. На будову церков в 1954 р. видано в ЗДА, коло $2,750,000.

● Антибольшевицький московський щоденник „Новое Русское Слово" не без вдоволення повідомляє (12.2.1955), що москалі в Нью Йорку рішили відзначити 13 лютого 10-ліття інтронізації патріярха Алексея на престіл „московського патріярха і всієї Русі". Як і треба було очікувати, коло особи московського патріярха обєднуються симпатії червоних і білих москалів, вже сам його титул патріярха всієї Русі (України, Білорусі й Московщини — всіх 3-ох разом) є для москалів вирезом „єдіноеділіства".

МОВНА СКРИНЬКА

Чисельний і численний. — Дехто дуже часто каже: були побудовані чисельні доми; чисельні учні виходили зі школи, і т. д. Правильно має бути: численні доми; численний учні, — це значить: багато учнів. Численний по-англ. означає numerous.

Чисельний — це по-англ. numerable, цебто такий, що піддається обчисленню. Наприклад, кажемо: чисельний стан тварин у нашому господарстві такий: коней — 10 штук, корів — 15 штук і т. д. Чисельний не означає великої кількости (так як численний), а тільки якесь окреслене число взагалі. —

Численний вказує на те, що збірнота (колектив) є велика. Чисельний вказує на те, скільки одиниць є в збірноті.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ
З1 звітів Громад

Норквей, Саск. Громада св. Петра і Павла. Громада заплатила бюджет за минулий рік, має метрикальні книги, чистого приходу було 110 дол. і 53 ц. Заряд на цей рік: Г. Охітва, гол., Л. Юрків, заст., В. Адамс, скарбник і секретар.

Лашин, Кв. Громада св. Юрія. Громада добре розвивається. Має багато членів та прихильників. Ходили з Колядою як церкву а діти на „Рідну Школу". Священик відзбував вірних з Свяченою Водою. Є метрикальні книги. Було пять спільних обідів та один базар. Були концерти та інсценізації в день св. Миколая та День Матері. Були свята в честь Ю. Федьковича і в Австралії заборонне поминати українцям уніятом Т. Шевченка й Головного Отамана Війсь Української Народної Республіки, С. Петлюри, бо вони православні.

Саскатун, Сск. Громада св. Трійці. До заряду належать: Д. Харик, гол., І. Куць, заст., М. Барбоза, скарб., С. Губа, секретар. Ходили з Колядою, а священик відзбував вірних з Йорданською Водою. Було чотири спільних обіди. Були академії та метрикальні книги. В касі залишилося чистого прибутку 303 дол. і 71 ц.

Брендон, Ман. Громада св. Дука. Присутність о. Ю. Туржанського значно підсилила громаду. Є поважне число членів та прихильників. Громада побільшується. Є власні метрикальні книги. Ходили на церкву колядувати. Свяченик відзбував вірних з Йорданською Водою. Було три спільних обіди, два пікники, базар, чотири представлення, зібрано 35-літній Ювілей УТПЦК, було Шевченківське свято, День Матері і Батька та Миколаївський концерт. Заряд: І. Слиж, голова, С. Халанчук, заст. гол., І. Касюрак, секр., С. Н. Равлюк, скарбник.

Гейс, Сск. Громада св. Івана. Хоч у звіті показано, що членів не велике число, але каса церковної громади мала прибутку $2,431.90, а витрат $1,988.10. Ходили на церкву колядувати, був один обід, базар, та імпрези. Заряд: С. Герега, гол., П. Моргач, заст. гол., А. Стефанюк ,секр.

Вернон, Б. К. Громада Успіння Пресв. Богородиці. Звіт показує, що громада добре працює. Має багато членів і прихильників. Прибутку було $3,923.32, а розходу $3,583.13. Було чотири спільних обіди, ходили на церкву колядувати, був базар, пікник і два рази представлення. Заряд: Б. Хнасик, гол., О. Грічук, заст. гол., П. Малиш, секр., І. Кучер, касієр.

Кемсек, Сask. Громада Всіх Святих. Сильна громада. Зо звіту видно, що заряд і члени щиро працюють. Дуже гарно і фахово виготовлений фінансовий звіт за 1954 р., — окремою брошуркою. Був спільний обід, базар. Чистого прибутку лишилося в касі 128.10 дол. Заряд: В. Д. Вежиголова, голова; І. Зорян, заст. гол.; В. Ахтемійчук, касієр, І. Фрако, секретар.

Ошава, Онт. Громада св. Івана. Це тип міської громади. Протягом цілого року громада має Богослужения в неділі та свята. Ходили з колядою від хати до хати, обійшли всіх спільних обідів, пікники, базарі, академії та імпрези і одно представлення. Прихоту було $22,115.11, а розходу $20,721.16. До заряду належать: І. Стезик, голова; В. Куць, заст. гол.; П. Підверебецький, скарбник; М. Стороженко, секретар.

Мус Джа, Сask. Громада св. Володимира. Молода громада, але щиро працює; не треба завдячувати зарядові і всім членам, як також о. парохові. Була Свячена Вода, ходили з колядою, було два спільних обіди, базар, представлення, імпрези. Було приходу $1,708.69, а розходу 1,289.25. Заряд: І. Назаревич, голова; Е. Ягольницький, заст. гол.; С. Гальник, касієр; М. Лизанівський, секр.

Радвей, Алта. Громада св. **Вознесіння.** Ведуться метрикальні книги. Ходили з колядою, а парох Прот. І. Василів з Свяченою Водою. Було два спільних обіди, базар. Загально прибуло $2,764.42, а вибуло 1,140.78.

Заряд: П. Литвін, голова; Н. Чорний, заст. гол.; Н. Безбородко, секр.; М. Коваль скарбник.

Велвей, Онт. Громада св. Трійці. В останньому році було прибутку $3,621.44, а витрат 3,013.61 Є метрикальні книги. Ходили з колядою, було два спільних обіди, один базар, два представлення і одна академія. Заряд: В. Чорний, гол., Д. Неч, заст. гол.; п. Смельський, касієр; В. Мотолянец, секретар.

Брентфорд, Онт. Громада св. Михайла. Вотосслужения відбуваються що друга неділя. Є метрикальні книги. Ходили з колядою і Свяченою Водою. Було чотири обіди, один базар, представлення та імпрези. Прибуло до каси $5,670.65, а вибуло 5,626.40. Заряд: В. Павлюк, гол.; Т. Догоніс, заст. гол.; Ф. Романюк, секр.; І. Бордейний, касієр.

З ЦЕРКОВНОГО ЖИТТЯ

Посвячення нового обличення

Вінніпег, Ман. — Неділя 3-го квітня відзначилась в церкві Св. Архистратига Михаїла (110 Дірвелі вул.) завершенням доброго християнського діла.

Того дня, по Божественній Літургії, Парох о. С. Герус освятив нове священне облачення, виготовлене з дорогої парчі, ціною понад 200 долярів.

Облачення пожертвувала побожна парафіянка, якої ім'я, на її бажання, зісталось невиявленим. Нове облачення збагатило церковну ризницю і послужило для звеличення Великодних Свят.

О. Парох сказав пригнагідне слово, подякував офіродавці й витолосив їй заслужене многоліття. Церковний хор відповів гарним співом.

Присяга новообраного заряду

Вслід за посвяченням облачення, в церкві Св. Михайла тієї ж неділі відбулась друга урочистість. Новообраний Заряд Церкви склав присягу на вірне й достойне служіння на обраних становищах.

Обидві ці урочистості відбулись при великому числі людей, учасників Богослужения.

Подяка

Організоване жіноцтво парафії Св. Архистратига Михаїла у Вінніпегу, доцінюючи вагу й потребу найконечніших технічних приладів у мешкальних домах, зробило нам милу несподіванку. Своїми об'єднаними силами уділе жіноцтво придбало, холодильник для парафіяльного дому, зробивши нам цінну прислугу.

Щиро дорогою ми складаємо всьому хвальному жіноцтву парафії Св. Михайла, Заряду Т-ва ім. Ольги Кобилянської і проводу церковного сестрицтва, та всім членням нашу найсердечнішу подяку.

З Христ. любов'ю:
Парох о. С. Герус.
Добродійка А. Герус.

Під Ласкаву Увагу Вп. Дописувачів

Звертаємося до Вп. Дописувачів з проханням ласкаво дотримуватися такої форми при писанні дописів:

1. Коли допис писаний на машинці, між стрічками (аліпійками) мусить бути порожня відділь двох пропусків (два перескоки валка машинки), щоб було більше місця для внесення поправок, якщо буде потреба.

2. Писати тільки на одній сторінці аркуша, а другу за-

3. Коли хто пише перо, проситься писати виразно; між написаними лінійками залишати досить порожнього місця, щоби не писати густо одної лінійки під другою.

4. Коли допис написаний в кількох копіях через кальку (перебитковий папір), то копія мусить бути така сама виразна, як і оригінал.

5. Коли даний допис виданий до редакції одного часопису, а в дописувача є бажання, щоб він був поміщений також і в другому часописі, то до редакції того часопису треба вислати копію, а не сполягати на те, що вона сама передрукує допис з іншого часопису, отже їй нібито допис є зайвий. Редакція мусить стало слідити за іншим часописом, чи він уже допис помістив, а тоді його передруковувати. Це слідкування займає багато часу й уваги, і то лишньої. Легше є авторові зробити копію.

6. У дописах треба подавати тільки найважніші справи й факти, щоб допис був недовгий, бо місце в пресі обмежене, а редакція залягає з матеріялом. Але при цьому дописів є дуже рідко бачені. Чим коротші вони, тим їх більше можна помістити. Так матеріял стає різнородніший.

Всі ці зауваження ми подамо вже вдруге. Робимо це для спільної вигоди. Редакції вони улегшують працю і дають можливість скорше вміщати дописи. Буває й таке, що коли дописувач зовсім не дотримується тих редакційних вимог, що згадані вище, тоді він сам унеможливлює нам видрукувати його допис, на переведення якої редакції. А потім не потягає за собою переписку з дописувачем і т. д.

Редакція „Вістника" складає ВП. Дописувачам заздалегідь сердечну подяку за ласкаву співпрацю в згаданій справі.

Чи вже всі про таке чули?

Флорида. — „Маямі Дейлі Ньюз" в 11 грудня 1954 р. подає: „Конгрегація св. Петра і Павла російської православної грекo-католицької Церкви в Маямі завтра буде мати перше богослужіння в новозабутому будинку на 1411, S.W. 11th St. і т. д."

Це оголошення подано під заголовком "Russian Church Buys Property" у вищезгаданому дуже поширеному щоденнику. По формі виглядає, що його подала громада, а не якийсь кореспондент, який не знав, що писав. Ота дивна мішанина — це зовнішній вигляд австрійчини (демків, закарпатців та галіціян), яких москалі обкрутили в якийсь „православно - католицький турбан..."

Тут подам закінчення згаданого оголошення Russian Church Buys Property: "The parish is under the jurisdiction of His Eminence Leonty metropolitan of America and Canada. The Very Rev. Cornelius J. Snigoon is rector".

Д. Іванків.
Скотленд, Онт.

В.: Слово „католик" походить від грецького „кафоліkос" чи „католікос", що значить: „вселенський". Ми, православні, також уживаємо для нашої Церкви слово „католікос", але з українському перекладі „вселенський". Від єдиної Вселенської (Кафолічної) Православної Церкви Христової відкололася Римська Церква й утворила собі не-Православну (неправовірну) „вселенську" (католицьку) Церкву.

Таким чином повстали дві Церкви: одна правдива—Православна, а друга змінена — римська. Православна Церква зберігає за собою первісне окреслення: Вселенська, і римська також почала називати себе „Вселенською", тільки що іншим словом — „католицька".

Отже назва „Російська Православна Грекo-Католицька Церква" в повному українському перекладі звучала б: „Російська Православна Грекo-Вселенська Церква".

Для називання всесвітньої Церкви Рим затримав грецьке слово „католікос", а православні слов'яни воліли вжити це слово в своєму перекладі „вселенський". Згодом „католікос" в практичному вжитку почало вживатися в сенсі: 'латинський', 'римський". І так його розуміє загал українців та інших православних слов'ян, тому безумовно нема сенсу вводити плутанину; замість „Православна Грекo-Католицька Церква", краще б уживати цим москвофілське „православна Грекo-Вселенська Церква"; розуміється, найкраще їм було б вжити слушну назву: „Українська Православна Церква, чи Українська Грекo-Православна Церква. І ми не сумніваємося, що так станеться, коли ці наші несвідомі землячки прозріють духом.

Відновляйте передплату за „Вістник"!

СПОВІДЬ ДУХОВЕНСТВА

Едмонтон. — В середу, 30 березня, на запрошення настоятеля Катедрального Громади Всеч. о. А Хрустовки, священників УГПЦ в Альберті відбули Великодню сповідь.

Прибуло з околиці 7 священників з своїми дружинами, як також і родинною, кому було вигідно. Напередосвячених Дарів Службу Божу відслужили, під проводом Всеч. о. прот. К. Желішкевича, о. прот. Т. Горбай, оо. В. Мельничук, С. Греділь і В. Сенишин. Всі інші приступили до Святого Причастя. Вірних сповідали Всеч оо Ковалишин, Хрустовка і Желішкевич. Сповідь священників перевів о. прот. Т. Горбай і Всеч. о. о. В. Сенишин. Були присутні оо. Сацевич і Восилів.

Врочистість цього дня залишиться в памяті навіки. Красу нашого обряду, величність співу, під умілим проводом дяка, п. С. Здріля, і ту побожність, яка панувала серця вірних може тільки відчути і зрозуміти людина повна віри.

Після Служби Божої священики з дружинами й запрошені гості п.п. Слівченко, Здріль, Лизаровичі, Єфимчук і д-р І. Верхомяк мали спільний обід в одним з пречарних готелів. Тут переговорювали справи, що торкаються життя й буття особистого і Церкви. Такі сходини дають нагоду священству познайомитися та взагалі фитворюють братерське відчуття й взаємопоміч.

РОКОВИНИ Т. ШЕВЧЕНКА В ЕДМОНТОНІ

„Назар Стодоля", п'єса на три дії, і „Вечерниці" П. Ніщинського (2-га дія) було відграно 25 і 26 березня, в залі катедри св. Івана в Едмонтоні.

Як першого так і другого вечора простора зала катедри (вміщує понад 750 осіб) була переповнена. Успіх цієї вистави був колосальний. Ту саму п'єсу також буде відіграно в неділю 3 квітня в залі УНО, а потім у залі Українського Народного Дому, але дата ще не устійнена.

Головним ініціятором був хор української православної катедри св. Івана, який запросив до співучасти Український Драматичний Ансамбль в Едмонтоні під мистецьким керівництвом п. Ісвія Чорновола. Проф. О. Ефімчук, диригент хору катедри, розучив з хором пісні до „Вечерниць".

Петро А. Пауш, член хору, зорганізував музичну оркестру, якою під час вистави диригував.

П-ні Віра Залутович уклала танок на „Вечерниці", який був відтанцьований танцюристами в 2-ій дії, а декорації для всіх трьох дій виготовив артист-маляр Вадим Добро-

Тягар всієї організаційно-практичної праці перебрав спеціально створений комітет під головуванням д-ра С. Л. Яремчука, а головний тягар праці у цьому комітеті припав п-ні Марії Гавриш, голові хору.

Окремі громадяни української православної громади (27 родин), належно оцінивши значення цієї імпрези, пожертвували по 10 дол. від родини; так було створено основний фонд, а листа цих осіб була вміщена в програмі п. з. „Патронат Вистави".

Імпреза була присвячена 141-ій річниці народження і 94-ій річниці смерти генія України — Тараса Шевченка.

Т. К.

РЕЛІГІЯ В ПУБЛИЧНІЙ ШКОЛІ

За старанням священників трьох віровизнань, в державній школі в Радвей, Альберта, місцева Шкільна Управа дозволила вчити релігії в урядових годинах — три рази на тиждень, по півгодини.

З цього дозволу користають діти православні, унійтські і римо-католицькі, якими їх священики дають лекції релігії.

Учителі працюють зо священиками, стараючись своєчасно відпускати дітей, за їхньою приналежністю, спрямовують їх до класс, де дальшу опіку над дітьми перебирають священики.

Діти вдоволені і радо вчащають ці дві півгодинні лекції, та не менше вдоволені й родичі, бо це одиноки спосіб, щоб найкраще прищепити дітям більше морально-релігійного виховання; до цього найкраще надається школа, бо тільки тоді священики мають до всіх дітей доступ.

Православних дітей з цієї релігійної науки користає поверх 65, а діти розділені на три групи: найменші — від 1 до 4 кляси; середні — від 4 до 8; найстарші від 9 до 12 кляси.

Думаю, що де є більші скупчення українських поселенців, там родичі шкільних дітей повинні домагатися щоб шкільна влада дозволила на подібне навчання релігії.

Православний.

НОВА СВЯТИНЯ

В неділю 3 квітня п. р. громада української православної церкви Успіння Пресвятої Богородиці в Валій, Б. К, коло Нью Вестмінстер, урочисто відбула отворення своєї, цілком уже викінченої, церкви.

О 10-ій годині рано перед церквою відбулось посвячення води, обхід церкви, а відтак вхід до середини.

Богослуження відслужили парох о. І. Гикавий, і о. Кирстюк. Прекрасно співав хор з Венкувер. Було багато гостей з Венкувер, Мишон Сіті, Чилівек і Егезі.

По обіді було кілька промов на актуальні теми. Говорив теж „рів" п. Шульц.

Господарем обіду був Сидор Москалюк. Гостей привітав заст. голови Н. Горбай.

Це була найбільш вворушлива хвилина, коли вірні увійшли до середини церкви. Церква відразу була заповнена. Бачучи все гарно викінчене, люди в радости плакали.

Присутній.

З ХРЕСТИН НА ПРЕСУ.

Едмонтон. — День 26 лютого буде памятним для п-ва Євгена і Катерини Єринюк, бо в той день у них відбулася урочистість з нагоди охрещення їхньої сина Ореста Євгена. Кумами були Отто Єринюк, Іван Гайдук, Омеля Труфим і Анастазія Киселиця. Таїну хрещення довершив о. т. Ковалишин.

П-во Єринюки прибули зі східньої України у Німеччині до Канади, поселилась в Едмонтоні і вступили в члени православної громади св. Івана. Пан Єренюк бере участь у катедральнім хорі. Пару років тому вони набули свій власний дім.

По смачній і багатостраній вечері, кум О. Єринюк від імени гостей висказав побажання на адресу новоохрещеного. Після того гості зложили для малого Ореста Євгена дарунок в сумі $73.00. Родичі від себе зложили $15.00 на Катедру св. Івана.

При кінці С. Здріль пригадав, що у нас є двох приятелів, про які ми не повинні ніколи забувати, а це "Вістник" і "Український Голос". О. Єрешчук і П. Мелик перевели збірку, що принесла $15.00. За молодою гостей й розпродаж по $5.00 на "Вістник", $5.00 на "Український Голос" і $5.00 на Визвольний фонд. Відсіпавним многих літ для Ореста Євгена та його родичів і кумів якнайчено що родинну урочистість.

Жертводавцям щира подяка а малого Ореста Євгена хай Господь тримає в Своїй опіці.

Стефан Здріль, дяк.

З ХРЕСТИН НА СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД

Брокетон, Саск. — В неділю дня 3 лютого, п-во Стефан і Вікторія Старчуки хрестили першого свого сина Степана-Дениса. Чину таїнства хрещення довершив о. Е. Т. Приступа. При цій радісній нагоді о. Приступа кількома словами пояснив розріст нашої Церкви, і вітав гостей на жертву на Стипендійний Фонд, що зложили оці жертводавці:

По 1 дол.: С. Старчук, І. Сандуляк, П. Волощук, Ю. Трофаненко, Ю. Ралчук, І. Жетарук, І. Василичучок, В. Трофаненко. Зібрякою займався Ю. Трофаненко.

Жертводавцям сердечна подяка, а Стефанові-Денисові щастя і Многих Літ!

Гість.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ПАРТЕМІЙ МЕЛЬНИК

Катеня, Алта. — Дня 24-го грудня 1954 р. упокоївся в Бозі по довгих і тяжких муках у своїй власному домі Партемій Мельник, прожившн 70 літ. Покійний походив в села Малятинець, пов. Кіцинь, Буковина. Народився 11 жовтня, 1885 р. В родинному селі одружився з Юстиною, вродженою дівчиною з Юстинівки, в роду Нацюк.

До Канади прибув 1910 р. Кілька літ пізніше спровадже свою дружину з малим сином Василем, теперішним учителем у Вищій Школі в Монтреалі, та визначним громадським діячем при Свято-Софійській Соборі в тій же місцевості.

Родина Мельників поселюється 1918 р. в околиці Катеня, Алта. Він був одним з тих фармерів-піонірів, що брали участь у відновленні Української Православної Церкви в Канаді. Що місцева громада відносилась до Покійного з пошанною, може посвідчити факт, що за останніх 15 літ до своєї смерти був він головою церковної громади. На його похорон зібралось повнісне число людей. Похорон 30 грудня, 1954 р. в місцевій церкві відслужив Всеч. о. П. Сацевич із Смоки Лейк. Багато вінків від рідні, знайомих та організацій свідчили про популярність людини, яка своєю скромною працею удостоїлася цієї пошани.

Покійний останнє у великому смутку дружину Юстину і двох синів Стефана, та Василя, що з дружиною Галиною і двома діточками Ларисою та Христиною живе у Монтреалі.

Вічна Йому Память!

Учасник похорону.
Подяка.

Висловлюємо сердечну подяку всім тим, що подали нам моральну поміч під час нашого тяжкого переживання після втрати дорого нам мужа, батька й дідуся.

Зокрема дякуємо сестрі Покійного, Марті Радомській, і її дітям Василеві й Дмитрові, братові Антемієві Мельникові і його синові Дмитрові та другому братові В. Мельникові; пані З. Мошук, Василеві Семенюкові з дмонтону й Жіночому Товариству при церкві-й громаді — за квіти, а Всеч. о. Сацевичеві за похоронні відправи та глибоку прощальну проповідь.

Милосердний Господь нехай винагородить всім добрим людям, що взяли участь у похоронах Покійного.

Горем прибиті:
Юстина Мельник, дружина, сини, — невістка і внуки.

ЯКИМ ПИЛИПІВ

Гудів, Саск. — 17 березня 1955 р. відійшов у вічність піонір Яким Пилипів. Покійний походив з с. Улично, пов. Дрогобич, Зах. Україна. До Канади приїхав 1903 р. й поселився на фармі коло Фенвук, Саск., а 1914 переїхав до м. Гудів і тут жив до 26 липня 1954 р., коли невмолима слабість змусила його лишати свій дім та їхати до дому старців, де проживав до свого посліднього дня.

21 березня 1955 р. в укр. православній церкві відбувся похорон при великому здвизі народу. Похоронний чин звершив о. Е. Т. Приступа з Айтуни, і при посліднім цілуванні в кількох словах виявив значення нашого Степендійного фонду, зверпувшись до вірних за пожертвами на невянучий вінок. Вірні зложили 24 дол.

Покійний прожив 82 роки. Був вірним УГПЦ від часу її відродження в Канаді. Довший час був паламарем. Лишив у смутку дружину Настусю, сестру Касю, дві доньки, 15 внуків і 5 правнуків.

Жертводавцям сердечна подяка, а покійного Якима нехай Господь оселить там, де життя вічне.

Присутній.

РОДНЕЙ КОЗАК

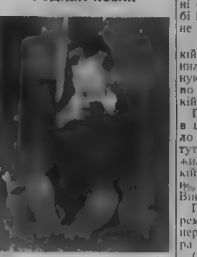

Лібав, Ман. — 4 березня 1955 р. о 10-ій годині ранку в невідомих причин повстав вогонь на фармі в помешканні Фреда Козака. Під час пожежі в хаті не було нікого, лише сам 2-літній хлопчик Родней Козак. Мама дитини Стефанія, обходила господарство на фармі, і коли прибігла до хати, то вже не мала можливости виратувати свого синочка. Вогонь знищив цілком помешкання і разом дитину.

Похорон відбувся 8 березня в українській православній церкві на Поплар Парк. На похорон зійшлося дуже багато людей з ближчих і дальших околиць. Батько прибуло молоді й дітей. Діти несли вінки і труну покійної дитини.

Під час послідного цілування присутні зложили на невянучий вінок 34 дол., з того призначено на „Вістник" 14 дол.; на Допоможовий фонд 10 дол.; „Віру й Культ туру 10 дол.

Всім жертводавцям щире спасибі, а покійному Родневі вічная память!

Учасник.

ЮЛІЯ КУРЧАБА

Келгарі, Алта. — 21 лютого ц. р. упокоїлася в Бозі Юлія Курчаба. Народилася 11 лютого 1893 р. в Буську, пов. Камінка Струмилова, Зах. Україна. До Канади приїхала 1928 р.

Покійна Юлія була працьовитою і примірною господинею. Багато віддавала праці для Укр. Гр.. Православної Церкви. Була діяльною членкою Союзу Українок Канади; в місцевому відділі Жіночого Товариства майже цілий час була у проводі; була, розсудлива, давала добрі приміри другим членам Перед смертю прийняла Святі Таїни від пароха о. К. Желішкевича.

Похорон відбувся 26 лютого. Перед смертю покійна бажала, щоб її хоронив також о. д-р С. В. Савчук, то хоронили її о. Савчук і о. Желішкевич. Зібралось велике число людей. Похорон почався рано в церкві св. Володимира. Службу Божу правили два вищезгадані священики. Проповідь, після св. Євангелії, виголосив о. д-р Савчук. Співав церковний хор під орудою пані Ольги Курчабн. По Служі бі Божій виголосила прощальне слово о. Желішкевич.

Над гробом прощала покійну від жіноцтва Анна Данилович. Ще проспівали Вічную Пам'ять, і так спочила по тяжких земних трудах покійна Юлія

По похороні відбувся обід в церковній залі; зашатувало його наше жіноцтво; були тут ще промови. Присутні зложили на пожинучий вінець покійній $50.25, що їх призначено на Колегію Св. Андрея у Вінніпегу.

Покійна Юлія лишила горем прибитих мужа Йосифа, перідних дітей-пасербів Петра й Кароліну, та онуків.

Сни вічним сном, хай земля канадійська буде тобі пером.

Учасник.

ПОДЯКА

Горем прибитий по утраті моєї дорогої дружини Юлії, ощом складаю мою щиру подяку всім тим, що взяли участь у похороні. Дякую Всеч. о. д-ру С. В Савчуку і о. К. Желішкевичу. Дякую всім тим, що зложили вінці на домовину Покійної. Дякую Церковній-Громаді Св Володимира. Дякую Жіночому Товариству і Сестрицтву, що зайнялись приготуванням обіду. Дякую церковному хорові і диригенці. Дякую всім тим, що прибули здалека на похорон, — Добр. Юстині Мельничук з Едмонтону, Алта., п. П. Березіцькому з Саскачевану, п. Н. Курчабі з Медесингед, Алта., пані К. Курчабі і панстау С. Згурським з Летбридж, Алта., панству П. Данилюк з Вінніпегу. І всім тим, що своєю присутністю віддали послідну прислугу відпровадзаючи Покійну у вічність.

Всім Вам від нас щира подяка, а Покійну хай Господь прийме с царство небесне.

Муж Йосиф Курчаба і діти.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

КОЛЯДА КАТЕДРИ ПРЕСВ. ТРОЙЦІ, 1955

Гурток колядників з Гласлин, Саск., прислав Михайло Гавриляк $33.00
І. Соломон, Вінніпег 30.00
Мих. Грабчак, — Ковтий, Саск. 25.00
Н. А. Григорчук, Етельберт, Ман. 25.00
Марко Кавка, Поплярфілд, Ман. 25.00
О. С. Маланчук, Вінніпег, Ман. 25.00
Др. В. Черевик, Вінніпег, Ман. 25.00
И. Якимішак, Вінніпег 25.00
В. Гавриш, Бісет, Ман. 20.00
П. Ковтун, Вінніпег .. 20.00
Я. О. Масцюх, Вінніпег 20.00
Ю. і Анна Фіцич, Давфин, Ман. 20.00
І. Баскевич, Розбенк, Ман. 15.00
П. Кернац Вінніпег, .. 15.00
М. Барилюк, Вінніпег 15.00
А. Назревич, Вінніпег 15.00
Павло Павлюкевич, Вінніпег 15.00
А. Скоробогач, Вінніпег, ... 15.00
Гавр. Соболта, Вінніпег, ... 15.00
Олександер Брик, Вінніпег, ... 15.00
Тарас Брик, Вінніпег 15.00
І. Соломон, Вінніпег 12.00

По 10 дол.:

Вінніпег Проф. П. Кондра, Вас. Богонос, о. Є. Гракуна, І. Долинчук, І. Карелецька, А. Крепякевич, О. Паліброда, С. Савула, Ф. Стефюк, І. Чорний, П. Г. Войценко, В. Касіян, А. Цюник, п-на Г. Огрівало, Р. Соломон, К. Масцюх, Гр. Марко, Т. Тесарський, Василь Вакуч, І. Богонос, Д. Гереич, Н. Долинчук, В. Костюк, Ю. Кударевич, М. Папіш, І. Сивак, д-р Т. Тижук, пані А. Яремко, П. Крепяжевич, А. Новак, К. Левицький, А. Павлик, Г. Шевчук, І. Данько, І. Туркевич, С. Дзюба, М. Барилюк, І. Вахняк, В. Довганик, М. Жук, М. Кревецький, М. Лехів, пані Ю. Попель, Ілія Симчак, В. Угринюк, Т. Яремко, Р. Галас, І. Сирник, д-р М. Мандрика, Е. Сліпець, І. Гаджоса, М. Руда, В. Руда, І. Соломон.

Анола, Ман. П. Німчук.

Росборн, Ман. І. і Оксана Антонійчуки.

Дуффрост, Ман. І. Бугера.

Лорет, Ман. Ф. Ковтун.

Стонвал, Ман. Г. Мазурек, п. Сохацький.

Флин Флон, Ман. В. І. Перепелюк.

Віндзор, Онт. М. Бойчук.

Форт Френсис, Онт. Ф. Гриценюк, С.У.К. відділ Лесі Українки.

Гайленд Крік, Онт. Пані А. Волошиновська.

Талмен, Саск. Пані Д. Гринюк.

Саскатун, Саск. О. В. Процюк.

Гирст, Саск. Ст. і Катерина Гутій.

Прісвяя, Саск. В. і М. Жук.

Прінсгейт, Саск. Жіноче Т-во ім. О Пчілки.

Вишарт, Саск. К. Чеберяк.

Едмонтон, Алта. П. Пашо.

Калмар, Алта. С. Пирч.

По 8 дол.:

Вінніпег. Т. Періг, Г. Головатий.

По 7 дол.:

Вінніпег. Е. Карпець, Г. Волошиновський, Н. Венгер, д-р Єлисавета Колесниченко.

По 6 дол.:

Вінніпег. Пані Т. Цигановичі, пані А. Ферлей, І. Юзик, П. Клевчук.

По 5 дол.:

Вінніпег. І. Андрусяк, М. Бойко, пані А. Вишневецька, В. Вовчук, Ф. Войцишин, В. Галюк, М. Гнатюк, Ол. Гузь, Гр. Еленлюк, І. Зучкан, В. Карпець, п-на З. Богонос, Р. Бучковський, С. Вівчар, Гв. Волошиновський, п-на Т. Гавриляшин, Гр. Ганчак, В. Гловацький, д-р Б. Дима, М. Завісляк, Гр. Ілик, пані П. Кернац, Н. Богонос, І. Вахняк (мол.), Н. Влад, І. Воробець, М. Гаврисишин, В. Гарасим, О. Грошок, І. Дрібинський, С. Ребчук, С. Саранчук, І. Сліпченко, І. Сопрохан, прот. Д. Ф. Стратійчук, П. Тараска, Д. Угринюк, О. Школьна, І. Юрків, В. Баран, Б. Пригрощький, проф. Л. Білецький, М. Гикавій, пані І. Дмитрів, п-на Н. Слижук, К. Ф. Сліпець, Ф. Харовський, о. М. Юрківський, І. Туркевич, Ды. Михальчук, В. Ліповецький, І. Косовин, Гр. Терен, П. Кіпран, Н. Котуг, П. Марко, П. Мудрий, М. Острижнюк, С. Продан, В. Рошко, В. Сарчук, Н. Совсун, П. Стефура, Н. Страшок, І. Трач, Гр. Угринюк, пані М. Яблонська, пані М. Мех, Д. Бабин, В. Пригрощький, Ф. Шашаревський, Ф. Джефис, М. Новосад, п-на М. Слижук, В. Теський, Ол. Шаран, І. Каптій, Н. Колинчук, Ж. Колтек, Вол. Новосад, Н. Косован, Гр. Тижук, пані Кобзар, Р. Кучер, М. Мазурек, С. Навальковський, Д. Парадзяк, М. Прокіпчук, д-р о. С. В. Савчук, п-на Е. Семенко, В. Соломон, М. Стороженський, М. Сапсай, п. Трахода, Г. Церковник, М. А. Яриш, С. Соломон, М. Грушка, Н. Цюник, Вол. Богонос, Н. Димичук, С. Слижук, п-на С. Слижук, п-на А. Томсон, Вол. Шевчук, Ю. Котелко, пані Т. Колмов, Гр. Соломон, М. Смеречанський, М. Онофрейв.

Ретвел, Ман. О. Боднарчук.

Форт Френсес, Онт. о. В. Бойчук, М. Олійник.

Ст. Джін Баптіст, Ман. Teo. Влад.

Транскона, Ман. В. Горобець, А. Горобець, М. Кабан, О. Довгополюк, Г. Масляпка, П. Пастушак, Просвіта Т. Шевченка.

Брад Велі, Ман. П. Корбутяк.

Ривертон, Ман. П. Онисько.

Вирдин, Ман. Т. Дутка.

Мелеб, Ман. В. Жеровецький.

Онкбенк, Ман. М. Ревуцький.

Онкборн, Ман. Гр. Карасевич, Ст. Манулик.

Балморал, Ман. п. Корян, І. Медвідь.

Четфілд, Ман. І. Яремій.

Келов, Ман. П-во М. Лесюки.

Гейзелридж, Ман. Р. Назаревич.

Вайта, Ман. І. Негрич.

Флин Флон, Ман. М. і Анна Сірий, П. Сірий.

Бозежур, Ман. Ф. Слевінський.

Фішер Бренч, Ман. Н. Торський.

Кемсек, Саск. І. Гнип.

Генден, Саск. Ст. Сятко.

Гаес, Саск. П. Курковський.

Домвел, Саск. Ол. Ланько.

Брокстон, Саск. П. Лупішка.

Саскатун, Саск. І. і Єлисавета Мисак.

Йорктон, Саск. І. Осмак.

Калика, Саск. Д.У.Н.

Бруксбі, Саск. Н. і В. Романко, Д. К. Худик.

Айтуна, Саск. В. і П. Сисинщин.

Гронлид, Саск. Гр. Українець.

Норквей, Саск. П. Ягольницький.

Кинистино, Саск. Ол. Яковець.

Ріджайна, Саск. В. Юзик.

Кадмор, Саск. В. Радзіївани.

Гайсборг, Алта. пані М. Кузів.

Мирнам, Алта. В. Костишин.

Форт Вілліям, Онт. Ф. Дудка.

Гримзбі, Онт. Ю. Омельченко.

Віндзор, Онт. М. Кардаш, Д. Лихий.

Ошава, Онт. Н. І. Мех.

Домвил, Онт. С. Боднар.

Торонто, Онт. М. Чумак.

По 4 дол.:

Вінніпег Я. Боднарчук, В. Іваніюк, О. Левицький, І. Майрус, С. Масло, М. Соломонка, І. Цимбалістий, І. Мандзюк, І. Остапович.

Гай Прейрі, Ман. Д. Калавський.

Елфинстон, Ман. пані К. Тесарська.

По 3 дол.:

Вінніпег. Н. Бойчук, Г. Горяк, Г. Зимерчук, Гр. Кердіяк, С. Кормило, М. Крук, М. Кармазинюк, п-ці В. Лісова, П. Клим, Л. і І. Галейко, П. Гуменюк, І. Марків, пані С. Овіряпська, І. Мачуля, І. Моров, пані П. Марко, пані О. Слободян, В. Завада, Ол. Нічак, В. Шкільний, П. Клевчук, В. Завада, Д. Остапович, К. Петрік.

Транскона, Ман. І. Гарасим.

Гейзелридж, Ман. П. Турко.

Габард, Саск. І. Фульмас.

Шіго, Саск. В. Сендуя.

Спрінгфілд, ЗДА. пані Г. Крейг.

Транскона, Ман. В. Головчак $2.25.

КАТЕДРА ПРЕСВ. ТРОЙЦІ У ВІННІПЕГУ.

В неділю 6-го березня в Катедрі Пресв. Тройці ВПресв. Митрополит Іларіон, при співучасті Прот. Стратійчука і парохи о. М. Юрківського дияконя Блажука відслужив Архиерейську Службу Божу, яку співав Катедральний хор під управою В. Богоноса. Ця Служба Божа була історичною подією в житті Катедри, бо пів час Служби ВПресв. Митрополит висвятив ще трьох богословів в сан ієродияконів.

З цієї нагоди Владика виголосив високонаукову проповідь про історичні змагання, життя і терпіння нашої рідної святої Православної Церкви, від початку окружіння України Володимиром Великим 998 р. аж до цього часу. Всі учасники з великим зворушенням слухали цю надзвичайну проповідь; вони скріпляли себе на дусі і приреклі Богові сильніше зайнятися своєю святу Православну Віру й сильніше працювати для своєї рідної Церкви, що йде в парі зі справою волі віри, культури і державности на рідних землях, бо це є закон Божий, щоб кожна людина була вільна. Господь створив світ для всіх людей, і ніхто несміє перечити законові Божому.

При кінці служби Всеч. о. М. Юрківський в імені Катедри привітав новосвячених дияконів.

Учасник.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Катедра Пресвятої Тройці,
1175 Мейн Вулиця,
Вінніпег, Ман.

Всечесний Отче Юрківський:

Провінціяльна Екзекутива Союзу Українок Канади на Маніторбу пересилає десять (10) долярів на Невинучий Вінок бл. п. Проф. Леоніда Білецького.

Екзекутива бажає приключитись хоч у цей скромний спосіб до вшанування його.

Цю жертву висилаємо на ціль Катедрального Будівельного Фонду.

З пошанов до Вас,
за Пров. Екз. СУК на Манітобу
Марія Т. Іляк, секретарка.

НА МНОГІ ЛІТА!

Паркервю, Саск. Панство Онурій й Олександра Баронецькі відсвяткували Золотий Ювілей подружжя (50-літній). З нагоди цього цьогліного дня ювіляти зложили Дар на Катедру в сумі $50.00, що переслав прот. Т. Яковкевич. Панство Баронецькі складаємо найщиріший привіт: На Многі Літа!

Адреса Катедри Пресв. Тройці:
1175 Main St. Winnipeg 4, Man.

Парох:
Всеч. о. М. Юрківський.

КОЛЯДА
Української Православної Церкви.

Збірка о. В. Войчука.

Форт Френсес, Онт. Макс. Олійник 3 дол. По 2 дол.: Ю. Піддубний, Марія Вепрук, В. Т. Осадчук, Г. Бадюк, Т. Осадчук, С. Долинний. По 1.50: П. і Катерина Ковальчук, В. і Марія Осадчук, Параскевія Татарин 1.25. По 1 дол.: Т. Чорна, М. Гоянок, Софія Гошуляк, П. Пилавинда, І. Рогоза, М. Докучай, Г. Ф. Гошуляк, Катерина Паланиця, Ф. Мігайчук, В. Дикий, Ірина Совальська, Анна Пшетоцька, Марія Кришка, Катерина Рогоза, М. Андрушко, Т. Лялюк, Анастазія Гошуляк, С. Мельничук, В. Андрушко, С. Грабовський, Василина Котик, Василина Пажсій, пані Г. Сокіл, Марія Кіцул, Е. Андрушко, І. Гура, В. Кошюба, І. Запорожан, М. Бадюк, Д. Коник, Елена Гринюк, Ілія Ковцан, Софія Соколюк, Євдокія Войцик, Д. Гогошя. Т. Андрушко, В. Библів, Зоська Запорожан, Т. Гушуляк, пані Ф. Мігайчук, Анна Кошута, С. Буряк, Н.Н. Дрібними $5.88. Разом 68.13.

Рейні Ривер, Онт. По 2 дол.: Надя Федорук, Ф. Тесарський, Рй. Біяк, В. Поповичі, М. Бук, Ю. Турецький, І. Жучкан. По 1 дол.: Марія Мазур, Г. Гаврилюк, М. Лупик, Г. Закіпний, В. Турецький, Н. Петрюк, Є. Кара.м. Дрібними $1.50. Разом $22.50.

Збірка Прот. С. Гребенюка.

Сембург, Саск. Єлисавета Лабюк 5 дол. По 1 дол.: Н. Паскарук, Г. Петрашук, П. Соколюк, К. Косован, Н. Косован, М. Старчук, Ф. Молдован, Т. Воронюк. Дрібними 50ц. Разом $14.50.

Вирдей, Саск. По 1 дол.: Берт Беркач, Н. Запаринюк, М. Заваринюк, К. Косовин, М. Царук, Т. С. Бучко, Марія Прокопів, І. Богульський, О. Гавриш, Г. Царук, В. Костинюк, О. Ковалюк. Дрібними 50ц. Разом $13.50.

МкДоналд, Саск. По 1 дол.: Вол. Неділя, М. Томин, М. Боровський, І. Медвідь, І. Похідко, Д. Дмитрунець, М. Мотрук. Дрібними 75ц. Разом $7.75.

Принс Альберт, Саск. Д-р М. Савіцький 5 дол. І. Серабін і М. Павлишин по 2 дол. По 1 дол: І. Дигнеріс, В. Романович, М. Ружицький, Ф. Марусик, О. Злипко, М. Дах, Ф. Паскарук, М. Дмитрук, Д. Хитяк, К. Пиклик, С. Михайлюк, пані Малиновська, О. Фучко, С. Луцюк, Д. Г. Лучак, пані С. Мазрс, М. А. Зюбран, І. Павлович, Н. Литвинець, В. Бартко. Дрібними $2.19. Разом $31.19.

В. Гавриш, Бісет, Ман. 5.00
Ник. Мельник, Лін Лейк, Ман. 2 дол.
О. Файчук, Медисин Гет, Алта 1 дол.

Збірка о. П. Зубрицького

Ричмонд Парк, Алта. По 1 дол.: П. Кравець, В. Волчанський, І. Сагайда, Ф. Хрущ, М. Гелета, В. Хрущ, М. Бабій. Дрібними 10 дол. Разом 17.00 дол.

Атабаска, Алта. По 1 дол.: К. В., К. Радомський, Г. Російчук, М. Ковальчук, Г. Ясейко, Ник. Литвинець, Г. Ройчук. Дрібними 1 дол. Разом 8 дол.

Лек Ла Биш, Алта. По 1 дол. А Фірчук, П. Іваничук, І. Гавірко, М. Гомінюк, Г. Лобай, І Ткачук Дрібними 75 д. Разом $6.75.

Крайгена, Алта. По 1 дол.: І. Береза, М. Бакай, П. Балабан, Д. Кулик. Дрібними $2.35. Разом $6.35.

Гресленд, Алта. По 1 дол.: М. Лучь, В. Брекo, Ф. Яковчук, І. Конончук, Д. Садовнік. Дрібними 50 ц. Разом $5.50

Бойл, Алта. По 1 дол.: С. Писик, Т. Яремко, П. Никипідо, Мих. Никипідо, Я. Поліщук. Дрібними 50 ц. Разом $5.50.

Сараїл, Алта. По 1 дол.: Г. Корбут, П. Никулин, П. Писик, М. Гевко. Дрібними 50 п. Разом $4.50.

Збірка о. М. Юрківського.

Катедра Пресв. Тройці, Вінніпег, Ман. По 5 дол.: Михайло Ревуцький (Овкбенк, Ман.) І. Басевич - (Розбенк, Ман.), Никола Залозецький, Іван Вахняк, Никола Вахняк і Никола Котелко.

Петро Крипякевич 4 дол. По 2 дол.: Іван Павлюк, А. С. Брик, Петро Ковтун, Н. Совсун, Семен Совин.

По 1 дол.: М. Корінь, Д. Паралюх, Г. Соломон, О. Манастирський, О. Паліброда, А. Роговський, І. Юмків, Н. Влад, А. Цюник, М. Прокіпчук, Н. Долинчук, М. Гаврисишин, А. Соболта. М. Бойко, Зіна Богонос, Д. Михальчук, М.-Папіш, О. Шарган і Н. Н. Разом 60 дол.

Збірка Прот. Т. М. Кисилюка.

Лондон, Онт. Іван Воротний 2 дол., Арсен Іваничук 1.50 дол. По 1 дол.: Ф. Т. Довгопіл, П. Шевць, Т. Близнюк, Я. Пазенко О. Петрашко, Я. Клименчук Г. Шевченко, І. Федоренко п. Зарвп П. Павленко, І. Чайковський, Б. Яремченко, О. Ковальчук п. Красновольський, Ірина Панащенко, А. Вдовиченький, Н. Кудлоський, І. Надь, В. Линкай, М. Кінах, А. Порохня. Дрібними $9.70 Разом $34.20.

Збірка о. П. Галицького.

Сенді Лейк, Ман. По 1 дол.: П. Колтунський, Н. Солонинний В. Рошка, пані Р. Мудавка, Ю. Чайковський, К. Антюк, П. Волченський, О. Дуник, Т. Мудавка, П. Мендро і Родичі М. Левандовський, С. Сороквук І. Федорчів, пані Ю. Зделчук, Т. Демчук. Дрібними 1 дол. Разом $17.00.

Збірка Прот. П. Тріски.

Престон, Онт. По 1 дол: А Дорошенко, П. Ніч, Р. Ніч, Р. Шиманський, Д. Гелеза, М. Середа, П. Павелко, М. Кованик Ф. Шелевняк, Р. Ткачук О. Ніч, М. Проваильний, М. Шмогрун, Н. Безкровний, О. Молоткув, Ф. Пісарчук Дрібними $1.50. Разом $17.50.

Збірка о. Е. Приступи.

Атина, Саск. п. Іван Чайка 3 дол. По 2 дол.: Іван Павлюс, Евдокія Бурянин, Михайля Базюк, Василь Сминюк, Василь Манзяк. По 1 дол.: М. Ваврух, В. Кривий, І. Дирхач, Софія Давидюк, І. В. Павлюс, П. Крик, М. Сминюк, А. Татарин, М. Калинчук, П. Крушельницький, В. Ритус, М. Давидюк, В. Кривий, П. Базюк, І. Березюк, Й. Крушельницький, М. Обух, М. Лоцюк, Ю. Спільчак, І. Козій, С. Ткач, Ю. Гребенюк, В. Мартинюк. Дрібними $5.06. Разом $41.09.

Збірка Прот. М. Овчаренка.

Веллянд, Онт. п. Д-р Смельський 5 дол. По 2 дол.: Т. Дмитрук, Я. Пуйда, О. Сокіл. По 1 дол.: Т. Затичиц, С. Приймак, В. Чорней, Г. Бучь, Л. Мотоляпец, М. Безотосий, І. Кеч, С. Мельник, М. Кітлар, М. Мицак. Разом $21.00.

Прот. П. Заларинюк.

Ошава, Онт. (Пресв. Богородиці). По 2 дол.: Параскевія Книгінюка, Лев Кравченко, Т. Шушвал, Н. Набаков. По 1 дол.: І. Луцик, І. Тома, Д. Артим, Д. Бражник, П. Блеквел, Гр. Тимчук, Марія С. Цибуляк, Г. Бринзан, Анна Неш, Елена Гурик, Н. Хащевський, Н Ковальчук, П Лебедівський, Марія Вівчар, Вол. Борисик, Анна Василик, Н. Мех, А. Дойко, К. Пшеничний, В. Сорочан, Марія Т. Цибуляк, А. Кошуд, К. Мельничук. Разом $31.00.

Збірка о. Ф. Легенюка.

Дорбен, Ман. По 1 дол.: П. Осадчук, В. Савчук, Н. Шур, П. Бобик, І. Шур, А. Еленко, А. Цюник, М. Прокіпчук, Н. Герман, М. Мітран. Разом $8.00.

Додаткова Коляда з Громади Стінел, Саск. - дрібними 1 дол.

Збірка о. П. Сацевича:

Громада:

Сиокі Лейк, Алта. ..	$50.00
Спеден, Алта.	43.70
Вільна, Алта.	31.00
Стрий, Алта.	22.15
Беліс, Алта.	16.15

Признання о. П. Сацевичеві, Окружній Раді й Зарядам Громад, що від кожної громади містять повну суму коляди без імен' жертводавців, бо тим щадимо місце у „Вістнику" на корисні статті до читання.

Збірка о. Іова Скавалького:

Поплярфілд, Ман. М. Кавка і П. Ставничний по 1 дол. Дрібними 4 дол. Разом 6 дол.

З Ніягара Фалс, Онт. По 2 дол.: Марія Шебсухо. Л. Кисилюк, Д. Губка. По 1 дол.: І. Сироток, П. Корбань, А. Невстренко, В. Сивік, Г. Гладинюк., І. Гладинюк і А. Ситник. Разом 13 дол.

Переслав І. Гладинюк.

Пані А. Фаріон, Шортдейл, Ман. $3 00

Пані М. Руда, Вінніпег 2 00

В. Шпайківський, Ванкувер, Б К. 1 00

О. Файчук, Медисин Гет. Алта. 1.00

Щира подяка!

ПРЕСОВИЙ ФОНД „ВІСТНИКА"

З подякою відзначуємо імена осіб духовних і світських, які, розумівши вагу й потребу церковного органу, о. Ю. Цукорняк, збірка з нагоди подружого Ювілею п-ва Журавлів у Вест Торонто, Онт. $12.50

Прот. Б. Яковкевич, збірка на хрестинах у Теодора Короля у Тідор, Саск. 6.50

Прот. П. Заларинюк: з іменин Стефана Пентюха 4.65
З іменин пані В. Клим 2.85
З хрестин у Ню Торонто 2.86
В. Піддужний, Едмонтон, Алта. 1.00

В. Матійчук, Елсас, Онт. 2.00

о. Д. Лучак, збірка на поминальному обіді по бл. п. Партенію Мельничук у Калгарі Алта 7.83

Іван Смолик з нагоди Ювілею п-ва Андрія і Марти Бабій в Монтреал, Кве. .. 4.00

Петро Горбій, Роблитк, Ман. 1.00

о. І. Куліш, збірка на пожиттю для пані Софії Волинської 16.50

С. Лебедовичі, Діпдейл, Ман. 1.00

П. Василишин, Едмонтон, Алта. збірка на Ювілею в честь о. і добр В. Сенишин 28.41

М. Шибінський, Ельбридж, Па. ЗДА 1.50

Ф. Фургаль, Виндзор, Онт. 2.00

о. П. Зубрицький, від Громади Сараїл, Алта. 5.00

С. Рудакевич, Генрівіль, Кве. 1.00

Н. І. Мех, Ошава, Онт. 1.00

Прот. А. Желішкевич, збірка на похорони бл. п. Анастазії Яворенко 2.25

І. Рутковський, Толстой, Ман. 0.50

Й. Шигільський, Торонто, Онт. 2.00

Ст. Гельмич, збірка в Форт Вилиям, Онт. 6.50

Прот. М Фляк, збірка з нагоди 60-ліття Анни Довганюк. Вегревіл, Алта.: збірав Стефан Дякун 7.75

Д. Іванків, Ватерфорд, Онт. збірка на принятті Семена і Маріделі Гузьків 6.50

о. О. Фляк, збірка на похорові бл. п. Дм. Західняка в Роркток, Ман. 15.00

Ст. Дворник, Ватерфорд, Онт. 1.00

Д. Івранський, Ватерфорд, Онт. 1.00

З Ювілею п-ва Марії і Михайла Ковальчуків, Вінніпег, Ман. 6.00

Ф. Греченюк, Форт Френсес, Онт 2.00

І. Смоляк, Монтреал, Кве., збірка в память пок. Петра Сайка 5.00

Ф. Ємчук, Вест Форт Вилиям, Онт. 4.00

Г. Сидорчук, Ніягара Фалс, Онт. 1.00

Прот К. Желішкевич, збірка на похорові бл. п. В. Сучка 10.00

А. Ленько, Донвел, Саск. 1 00

Л. Половні, Ватсон, Саск. 2.00

о. П. Сацевич, збірка в Свято Лейк, Алта. 16.15
І. Гринюк, Мичелако, Саск. 0.50
о. Зов Самадульський, збірка на похороні бл. п. Р. Козака в Лібав, Ман. 14.00
Ст. Здріль, Едмонтон, Алта. з нагоди хрестин у п-ва Евгена й Катерини Яриюк 5.00
Г. М. Репецький, Ст. Кетеринс, Онт., збірка з нагоди Ювілею п-ва Немих 6.00
о. С. Пасаківський, Клівленд, Огайо, ЗДА 1.00
Н. А. Грягорчук, Етельберт, Ман. 25.00
о. О. Фляк — збірка на похороні бл. п. Григорія Вюн у Давфин, Ман. 10.00
Григорій Стратюк, Давфин, Ман. прислав о. О. Фляк 0.50
Павло Німчук, Анола, Ман. 5.00
о. Ілля Швець — збірка на золотім весілі Івана і Агафії Демків в Ервуд, Саск. .. 10.00
Прот. В. Яковкевич, збірка на похороні бл. п. Катерини з Думанських-Остановичі у Шіго, Саск. 6.00
о. А. М. Тетеренко, в нагоди хрещення свого сина Всеволода 10.00
Прот. В. Федак, збірка на похороні бл. п. Стефана Бабіон. 13.00
Прот. Р. Тріска, Гримзбі, Онт. збірка на похороні бл. п. Івана Савчука. 6.00
Прот. Є. Грицина, збірка на похороні бл. п. Домни Гавелюк у Гонор, Ман. 16.00
Прот. М. Фляк, Вегревил, Алта. збірка на похороні бл. п. Ірини Шемелюк .. 10.00
П. Даниєв, Гримзбі, Онт. збірка на хрестинах у п-ва Бартко 5.00
Антон Мощій, Вінніпег, Ман. 5.00
П. Мельничук, Ванкувер, Б. К. збірка підчас обіду після похорону бл. п. Василя Москалк. 16.00
о. О. Хомяк, Гефорд, Саск. збірка на похороні бл. п. Михайла Сулятицького.... 20.00
Михайло Папіш, Вінніпег, Ман. 1.00
І. Момотюк, Гвайт Біч, Саск. 1.00
Д. Менаяк, Форт Вилліям, Онт. 1.00
Ю. Гезимич, Форт Вилліям, Онт. — збірка на похороні бл. п. Т. Тирана. 9.50
Анастазія Топоровська, Давфин, Ман. 1.00
Лука Новосад, Саскатун, Саск. 2.00
о. Р. Желехівський, Провіденс, ЗДА. 1.00
К. Мельничук, Ошава, Онт. 1.00
В. М. Ковальчук, Атабаска, Алта. 1.00
о. П. Сацевич — збірка на похороні бл. п. Параски Мандзюк. 9.40
о. П. Сацевич — збірка на похороні бл. п. Катерини Побуран. 11.07
Стефан Хомик, Монтреал. 1.00
о. Б. Яковкевич — збірка на похороні бл. п. Ілії Дверничук, Шіго. 8.00
Всім жертводавцям щира подяка.
Адміністрація „Вістника".

Порядки Богослужень:

ПІДВІННІПЕҐСЬКИЙ ОКРУГ

ТРАВЕНЬ:
1 Неділя — Кенора — Пашаер Парк — Пегмбіна
8. Неділя — Транскона — Су Лук — Ґленбен
15. Неділя — Сендгіта — Ст. Мартин — Іст Селкирк
22 Неділя — Дафрост — Тандал — Ледлаєй
29. Неділя — Гонор — Пайнарфілд — Кенора.

Консисторія УҐПЦК.

о. ОЛЕКСАНДЕР ХОМЯК

ТРАВЕНЬ:
1 . Неділя — Норт Бетафорд (Спільне Свячене)
6. Пятниця. Юрія — Мейфер
8. Неділя — Кендо (День Матері)
8. Неділя — Норт Бетафорд, 7 год. веч. молебень і День Матері
15. Неділя — Редфід
15. Неділя — Гефорд, год. 4-та веч. Вечірня
22. Неділя — Пятниць
22. Неділя — Гласлин
26. Четвер. Вознесення — Вінкн
29. Неділя — Етерлей (храм)
ЗАУВАҐА: Після Богослужения — підемо на цвинтар — помолитись за душі своїх померших. Прошу належно упорядкувати могили.
Адреса: Box 163, Гефорд. Тел. 55

о. ЮРІЙ ТУРҖАНСЬКИЙ

ТРАВЕНЬ:
1 Неділя — Портедж ля Прейрі
8 Неділя — Брендон (Свято Матері)
15 Неділя — Брендон
22 Неділя — Портедж ля Прейрі (храм)
29. Неділя — Брендон
Адреса: 514 Десіменкаве. Тел. 2824 Брендон Ман.

о. В. МЕЛЬНИЧУК

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Іспас (проводи)
8 Св. Юрія — Бренлей (проводи)
8 Неділя — Шипнинг
15. Неділя — Данфер (проводи)
21 Св. Ап. Івана — Гемлин (пров.)
22. Неділя — Кейленд (проводи)
26. Вознесення — Іспас (храм)
29. Неділя — Гейрі Гил
Адреса: Гейрі Гил, Алта.

о. В. АПОНЮКА

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Елоя Юріх
5. Пятниця. Св. Юрія — Алвена
8. Неділя — Вільд
15. Неділя — Кадворт
22. Неділя — Термопіль
26. Четвер. Вознесення — Вакан
29. Неділя — Ст. Джуліен
Адреса: Box 4. Вакан, Саск.

о. ДМ. ЛУЧАК

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя Борщі (Проводи)
6. Юрія — Завале (Проводи)
8. Неділя — Андрю (Проводи)
15. Неділя — Пено (Проводи)
15 Неділя — Прут (Вечірня і Проводи, 4 год. поподудні)
22. Неділя — Катвей (Проводи)
26. Вознесення — Прут (храм)
29. Неділя — Залоп
Адреса: Box 158, Валлінгдон, Алта. Телефон 49.

о. А. ТЕТЕРЕНКО

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Нипавін
8. Неділя — Гронлид, північ.
15. Неділя — Кадет
22. Неділя — Гронлид, північ.
26. Четвер. Вознесення — Гронлид середня.
29. Неділя — Бруксбі
Адреса: Box 47. Гронлид, Саск.

о. Г. ВАСИЛІВА

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Редвотер Проводи 4 год. попол. Едсорія.
8. Неділя — Торнгил Вечірня й Проводи 2 год. Тудор
15 Неділя — Егрімонт Веч. й Пров. 3 год. Візва Крік
22. Неділя — Восетка Веч. й Проводи 3 год. Нобрук
26 Четвер Вознесення — Радвей (храм)
29. Неділя — Фадора
Адреса: Box 126, Радвей, Альберта, Тел. 10.

о. П. ҐІЛЬЦЬКОГО

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Сенді Лейк
8. Неділя — Мавзі
15. Неділя — Ґлен Елмо
22. Неділя — Росборн
26. Четвер. Вознесення — Онкборн
29. Неділя — Бенгусвин (храм)

ЧЕРВЕНЬ:
5 Зелені Свята — Виста (храм)
6 Зел. Понеділок — Сенді Лейк
12. Неділя — Мавзі
19 Неділя — Ентусвин
26. Неділя — Онкборн
Адреса: Онкборн Тел. 336.

о. П. СТЕФОКА

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Толстой (Спільне Свячене)
6. Юрія — Гардентон (Онуцька)
8. Неділя — Сальків
15. Неділя — Рова
22. Неділя — Гардентон (Проводи)
26. Вознесення — Рова (храм)
29. Неділя — Толстой

ЧЕРВЕНЬ:
5. Зелені Свята — Толстой (храм)
6. Зелений Понеділок — Толстой
12. Неділя — Сальків
19. Неділя — Рова
26. Неділя — Гардентон
Адреса: Толстой, Ман.

о. ІВАНА МАҐЕЙ

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Пайн Ривер
8. Неділя — Етельберт
15. Неділя — Гарленд
22. Неділя — Ренкор
26. Четвер. Вознесення — Вовк Проводи
29. Неділя — Драй Ривер
Адреса: Етельберт. Ман.

о. СТЕПАН ЗУЗАК

ТРАВЕНЬ:
1 Неділя — Рама
8. Неділя — Ватсон (Свято Матері)
15. Неділя — Вимер (Свято Матері)
22 Неділя — Рама
26 Четвер Вознесення — Вимер (храм)
29. Неділя — Вадена
По Богослуженні у кожній громаді будуть Парастаси на Гробах.
Адреса: Ватсон, Саск.

о. Е. Т. ПРИСТУПА

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Айтуна
8. Неділя — Мелвих
15 Неділя — Гуалін
22. Неділя — Гебард
26. Четвер. Вознесення — Повичий
29. Неділя — Фенкуа
Адреса: Айтуна, Box 143, Тел. 57

о. П. САЦЕВИЧ

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Свято Лейк (Проводи)
6. Неділя — Стрий (Проводи)
15. Неділя — Белгс (Проводи)
22. Неділя — Вільна, с. Куліш
22 Неділя — Бойн Лейк
26. Четвер. Вознесення — Свято Лейк (Храм)
29. Неділя — Спелен [redacted] нь.
5 Неділя Св. Трійці — Спелен (храм)
6. Понеділок. Св. Духа — Стрий (храм)
12. Неділя — Свято Лейк
15. Середа. Вякн. Івана Сухавського — Белгс (храм)
19 Неділя — Ворсплайт
26 Неділя — Свято Лейк
26. Неділя — Спелен, с. Куліш
Адреса: Box 309. Свято Лейк, Алта. Тел. 32.

о. БОРИС ЯКОВКЕВИЧ

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Шіго, місто
6. Пятниця. Великн. Юрія — коло Куприсівки.
8. Неділя — За Рікою.
15. Неділя — Вікторд
22. Неділя — Інгінгер „Гайлей"
26. Четвер. Вознесення — Фелкси
29. Неділя — „Льорв" (Лисенко)
Адреса: Шіго, Сальк. Box 62. Тел. 21.

о. ТИТ ЯКОВКЕВИЧ

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Інгінгер, місто
8. Неділя — Фовн Лейк
15. Неділя — Шіго, полудн.
22. Неділя — Тідор, місто
26. Четвер. Вознесення — Вест Бруч (храм)
29. Неділя — Едмор
Адреса: Шіго, Саск., Box 62, Тел. 21

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ:
1 Н 18 Нед. Мир. Прп. Іванна Іспов.
2 П 19 Прп. Іванна Вертопечер.
3 В 20 Мч. Гавриіла мол
4 С 21 Свщмч. Йпатія, Федора
5 Ч 22 Прп. Теодора Сикеота
6 П 23 Велнч. Юрія побідоносця
7 С 24 Прп. Саав Печерського
8 Н 25 Нед. Розса Ап. Марка
9 П 26 Свщмч. Василія еп. Амас.
10 В 27 Ап. Свщмч. Симеона ев.
11 С 28 Кирила еп. Туровського
12 Ч 29 Св. 9 муч. в Кизнці
13 П 30 Якова Заведеного
14 С 1 Маккрія мнтр. Київ.
15. Н 2 Нед. Сам. ев. м. Бориса і Гл.
16 П 3 Смерть прп. Теодосія печ.
17 В 4 Мч. Гелазій, свщмч Сильв.
18 С 5 Вякнч. Ірннк, мт. Теофіта
19 Ч 6 Ніреп. Йова Почаївського
20 П 7 Зазн. Чесного Хреста в Єр.
21 С 8 Ап. Євал. Канна
22 Н 9 Нед. Сліпор. св. Миколая
23 П 10 Ап. Симона Залота
24 В 11 Св. Рівноап. Кирила й Мет.
25 С 12 Епіфанія еп. Кнпр
26 Ч 13 Вознесення Господне
27 П 14 Никнта нсп. Печерського
28 С 15 Пахомія Вел. Ісай чуд. Печ.
29 Н 16 Нед. Св. Оо. 1 Всел. Соб.
30 П 17 Ап. Андронпка і пом. Юлії
31 В 18 Мч. Феодота Осавнц.

о. Ф. ЛЕҐЕНЬКА

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Гаес
6. Пятниця. Св. Юрія — Дорбен
8. Неділя — Аррен
15. Неділя — Сван Плейн
15. Неділя — Норквей, 7 год. Вечірня з відчитом
22. Неділя — Мейбрукж
26. Четвер. Вознесення — Кобзар (храм)
29. Неділя — Ґлен Елдер
Адреса: Box 111, Гаес, Саск.

о. П. ЗУБРИЦЬКИЙ

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Бойн (Проводи)
6 Пятниця. Дрія побід. — Норал (Проводи).
8. Неділя — Лак Ла Біш (Проводи)
15. Неділя — Атабаска (Проводи)
22. Неділя — Ричмонд Парк
26. Четвер. Вознесення — Сарепа
29. Неділя — Крайгенд
УВАҐА: Запрошується в ближчих околиць прибути на Свято Дня Матері, в Лак Ла Біш, яке відбудеться в неділю 8 травня, по Св. Божій.
Адреса: Лак Ла-Біш. Алта. Box 216.

о. О. НОВИЦЬКОГО

ТРАВЕНЬ:
1 Неділя — Форт Вилліям
8 Неділя — Вест Форт
15. Неділя — Форт Вилліям
22. Неділя — Вест Форт
26. Четвер. Вознесення Ф. Вилліям
29. Неділя — Форт Вилліям

ЧЕРВЕНЬ:
5. Зелені Свята — Вест Форт
6. Зел. Понед. — Форт Вилліям
12. Неділя — Форт Вилліям
19. Неділя — Вест Форт
26. Неділя — Форт Вилліям
Тел. 3-8568. Форт Вилліям, Онт.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО

ТРАВЕНЬ:
1. Неділя — Кіндерслей
8. Неділя — Мічам
15. Неділя — Вонда
22. Неділя — Окен
Адреса: Саскатун, 401 Мейн стрйт

Церковний Устав

ТРАВЕНЬ:
1. Нед. Мнр. Голос 2. УҐ з. Лїт. Ап. Діян. Ап. 6: 1-7. Єван. Марка 15. 42-47; 16: 1-8.
6. Неділя. Юрія, УҐ Луки 12: 2-12. Ап. Діян. 12: 1-11. Єван. Івана 15: 17-27 і 16: 2.
8. Нед. Розса. Гол. 3. УҐ Луки 24: 1-12. Ап. Діян. 32-42. Єван. Іо. 5: 1-15.
15. Нед. Самар. УҐ Іо. 20: 1-10. Ап. Діян. 11: 19-26 і 29-30. Єван. Івана 4: 5-42
22 Нед. Сліпор. Гол. 5. УҐ Іо 20: 11-18. Ап. Діян 16: 16-34. Єван. Івана 9: 1-38.
26. Вознесення. УҐ Марка 14: 9-20. Ап. Діян. 1: 1-12. Єван. Луки 24: 36-53.
29. Нед. Св. ОО Гол. 6. УҐ Івана 21: 1-14. Ап. Діян. 20: 16-18 і 28-36. Єван. Івана 17: 1-13.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., MAY 15, 1955. ВІННІПЕҐ, МАН., 15-го ТРАВНЯ, 1955. ЧИСЛО (990) 10

ОДИНАДЦЯТИЙ СОБОР

УКРАЇНСЬКОЇ ҐРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

Цим подається до відома всього Духовенства та всіх Вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що згідно з нашим Чартером та Статутом та за благословенням ВПреосв. Митр. Іларіона, Консисторія УҐПЦК скликає ОДИНАДЦЯТИЙ СОБОР цієї-ж Церкви, який відбудеться в середу і четвер, 29 і 30 червня, 1955 р., у Катедрі Пресвятої Трійці в Вінніпегу, Ман.

Програма Собору включає такі справи:

1. **Архиерейська Служба Божа, год. 8.30 рано, в середу, в Катедрі Пресвятої Трійці.**
2. **Регістрація делегатів і гостей.**
3. **Отворення Собору — Впреосв. Митрополит Іларіон.**
4. **Вибір Президії Собору.**
5. **Вибір Комісій на час Собору.**
6. **Доповідь про стан Української Греко-Православної Церкви в Канаді — ВПреосв. Митрополит Іларіон.**
7. **Доповідь про Східню Єпархію — ВПреосв. Архиепископ Михаїл.**
8. **Звіт про адміністрацію УҐПЦК — голова Президії Консисторії, прот. Є. Грицина.**
9. **Справа третього Єпископа нашої Церкви.**
10. **Вибір членів Консисторії, Контрольної Комісії, Церковного Суду та членів Дирекції Колегії св. Андрея.**
11. **Справа Ґрупової Асекурації для Духовенства.**
12. **Звіт Колегії св. Андрея.**
13. **Звіт Катедри Пресвятої Трійці у Вінніпегу.**
14. **Резолюції.**
15. **Інші справи.**
16. **Закриття Собору.**

Вінніпег, Ман., 9. травня, 1955 р.

За ПРЕЗИДІЮ КОНСИСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ҐРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ:

Мітр. Прот. Є. Грицина, голова.
Протопресвітер Г. Метюк, секретар.

С. БАНДЕРА В ТОРОНТІ

„Новий Шлях" з 6 травня повідомив, що останньо С. Бандера напівтаємно відвідав Торонто, щоб особисто порозумітися з лідерів ОУН Бандери, яких поставовив Я. Стецько, а назначити своїх, щебто між Бандерою і Стецьком заризовується шпаринка розколу. — Від 1940 р. в лоні ОУН (Організації Українських Націоналістів) наступили такі роз'єднання: між ґрупою А. Мельника та С. Бандери; між Бандерою та УҐВР (Українська Головна Визвольна Рада) М. Лебедя і між „двійкою" — Ребетом та Матлюк. А останньо ще й зависотився на розбиття між Бандерою та Стецьком.

НОВИЙ СВЯЩЕНИК

Всеч. о. Петро Бляжук

Народився 7-го серпня, 1924 р. в селі Колмові, коло Берестечка, на Волині.

Шкільну освіту скінчив на Західній Україні, а доповнив в Німеччині, куди зайшли його воєнні події. 24-го лютого, 1950 р. висвячений на диякона в церкві св. Покрови в Гайденав, Німеччина.

Того ж року приїхав до Канади.

Тут доповнив свої богословські студії в Богословській Школі при Колегії св. Андрея в Вінніпегу і був рукоположений на священника в Українському Православному Соборі св. Покрови в Вінніпегу 24-го квітня, 1955 року.

Призначений парохом на Під-Едмонтонський Округ.

Поздоровляємо Всеч. о. Петра з осягненням високої гідности священика Української Православної Церкви в Канаді й одночасно бажаємо йому здоровля, сили й успіхів у винограднику Христа.

„КАМІННІ АРГУМЕНТИ"

Бельгія — демократична держава. Більшість голосів населення вибрало соціял-демократичний уряд фан-Акера. Цей уряд переконався, що сепаратні католицькі школи не дають молоді демократичного виховання і не дають запоруки об'єктивности в світогляді, тобто рішив скоротити ціни школам державні субсидії, а збільшити фонди державних шкіл. Тоді значна меншість нетерпимих католиків зорганізувала в столиці (Брюсселі) демонстрації, побудувала на вулицях міста барикади і вжила проти поліції каміння.

І БУВШИЙ КОРОЛЬ „ЖЕРТВА БЕЗРОБІТТЯ"

Рим. Тут подали новинку, що бувший египетський король Фарук, який веде гуляще життя, роєтринькав свої багатства і не має з чого жити, тому шукає праці, але „не може" її знайти.

Пресу треба не тільки писати, але й треба також вміти читати.

ВАЖНЕ

Уже повідомлено громади нашої Церкви про час і місце Одинадцятого Собору УҐПЦ Церкви в Канаді. Вже припорученно вибирати делегатів та намічувати зміни чи поправки до Статуту і Правил УҐПЦК. Маємо відомости, що приготовання йдуть, і надіємося, що Собор буде повяжний й успішний.

Пригадуємо, що всі приготовання на місцях повинні бути зроблені вчасно, щоб полагодити всякі формальности ще до Собору.

Делегатами від громад можуть бути тільки світські члени; священики не можуть бути делегатами від громад, бо вони силою свого становища є управителі бути на Соборі.

Бажаним є, щоб усі громади УҐПЦ були заступлені на Соборі, через своїх уповноважених делегатів, одначе не через священників, своїх парохів, але через своїх членів.

Президія Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Мітр. Є. Грицина, голова.

КУ-КЛАКС-КЛЕН ДІЄ

В південних стейтах ЗДА Союзне Бюро Інфомації (ФБІ) викрило широкорозгалужену діяльність відомої таємної організації Ку-Клакс-Клен, відомої з терору, направленого між іншим і проти мурнінів, жидів та католиків.

Адже ми нічого не принесли на світ; ясно, що нічого не можемо й винести (з нього). (Ап. Павло в Посланні до Тимотея, 6-7).

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосв. МИТРОПОЛИТ ІЛАРІОН
відає такі громади:

Неділя, 22 травня — Торонто, Онт. (Катедра св. Володимира).
Неділя, 29. травня, — Ошава, Онт. (св. Івана).
Неділя Св. Трійці, 5. червня, — Вінніпег, Ман. (Катедра Преся. Трійці).
Неділя, 12 червня, — Вайта, Ман.
Неділя, 19. червня, — Принс Альберт, Саск.

ВПреосв. АРХИЕПИСКОП МИХАЇЛ
відвідає слідуючі парохії:

Неділя, 15. травня, — Велланд, Онт.
Неділя, 29 травня, — Кічснер, Онт.
Неділя, 19. червня, — Кірклєнд Лейк, Онт.

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УҐПЦК.
Мітр. Є. Грицина, голова.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА
ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

(Продовження)

Які сильні були торговельні зносини України з Московією, ясно свідчить те, що в Україні завжди високо стояли московські рублі. Король польський Володислав IV року 1634-го підтверджав місту Києву привілей, що при державних розплатах беруться до його скарбу і московські рублі.[4]

Через торговлю, у тому і з Московією, сильно виросли старі наші міста Київ, Чернігів, Переяслав, Ромен і ін. Зросли через це й нові міста: Полтава, Лубен, Київ, Черкаси, Галяче, Кременчук, Прилука, Борисполь і ін. Молодомісто Ніжин стало відігравати велику ролю „в торговлі, переважно з Московією."[5]

Польща бачила зріст подніпрянських міст, бачила й зріст українсько-російських торгових зносин, але реально не могла цьому перешкодити. А й утиски цих зносин тільки дратували українське населення, та побуджували його втікати в Московію, де православієм за саме Православіє не робили утиску.

3. Наступ католицизма все збільшувався.

А поляки своїх наступів на Православну Віру не спинили, а по 1596-му році, коли вони, „для знищення Руси", запровадили т. зв. унію з Римом, вони свої переслідування подесятерили.

Жити православному в Польщі ставало неможливим. Український шляхтич скаржився в 1620 р. на Варшавському сеймі: „По великих містах православні церкви позапечатувані, церковні маєтки порубновані, у монастирях замість монахів поляки держать худобу. Із православних монастирів поляки поробили корчми. Придивіться ще до зневаг та до нечуваного утиску, які чиняться у Львові. Хто ісповідує Грецьку Віру і не переходить на унію, той не може проживати в місті, той не може користатися мірами ліктя й кварти, того не приймають до цеху. Недозволяють проводити за церковним обрядом тіло померлого православного, мешканця міста"?[6]

Так скаржаться українські посли на сеймі в Варшаві. Але їм завжди була одна відповідь: хочете жити, то приймайте унію. „Схизматиків" нам не треба.

Хто не хотів приймати унії з Римом, тих просто забивали. „Львівський Руський Літопис" десь 1630-го року, напр., розповідає таке: „Польський пан Лянц, до Києва шедши, містечко Лисянку на самий день Великодній, вшитко вистинав як мужов, так і жон, так і дітей, в церкві будучих, і попа з ними. По дорозі людей невинних, биле би тілко руски буз, забивали".[7]

Так свідчить літописець, який вірно записував, що діялося в Україні.

І що було робити, куди було податись? На рідній землі українцеві не було життя перед поляками та уніятами.

І люди стали втікати в Московію, і ця дорога ставала все ширшою та звичайнішою.

4. Українське Духовенство втікає в Московію.

Вічні переслідування католиків, а ще дошкульніші уніятів, переслідування, які робилися за допомогою польського уряду, а то й польського війська, допровадили до того, що українське Духовенство стало помалу втікати в Московію, де його звичайно не займали.

[4] Акты Ю и З. России, т. X, ст. 635—641, Саб. 1878 р.
[5] А. Кохановченко, ст. 53-54.
[6] Історія України в документах і матеріялах, т. III, ст. [redacted]
[7] Том II, ст. 86-88.

І Духовенство стало безперервно втікати в Московію. Утікали поодинці, утікали й групами. А, то втікали й цілі монастирі. Московський уряд розселював Духовенство по українських осадах, давав їм землі, утримання та церковні книги. А монахів розселяв по монастирях. І кожен, хто поселявся в Московії, давав знати про це додому, і закликав до себе.

Року 1622-го Архимандрит Ісайя Копинський посилав у Москву своїх монахів по скаргою на страшні переслідування від поляків, які терпить Православна Церква. „І нам від польського гоніння тепер нема де голови прихилити", скаржився Копинський, що року 1631-го став Київським Митрополитом. Він вів переговори з Москвою, щоб переїхати туди, писав цареві, що через польські утиски Православної Віри „багато-хто хотять перебратися в Москву".[8]

Року 1624-го серпня 24-го дня, Митрополит Київський Йов Борецький своєю особистою грамотою просив московського царя Михайла Федоровича взяти під свою опіку Православну Церковцю, і заступитися за неї, бо вже більше терпіти не можна. „У державі великого короля польського, — писав Митрополит, — приміножилась злочестива унія тська, від апостатів Церкви Святої Східної, єресь. І уніяти поклонялися тому, кому ніколи наші батьки не кланялися, і переміняли прабатьківську Східню Віру на латинську Західню новину, і відступили від передань Св. Отців. Вони стали проти Істини, і підняли всякі гоніння на православних, хто не хотів іти за їхніми нечистотами. А найбільше переслідують нас, православних Єпископів, — повиганяли нас від Престолів, від міст і від монастирів наших, і аж до крови озброїлися на Святу Православну Віру, Вівтарі Господні осквернили, церкви православні на латинський обман обернули. Просто кажучи: уніяти всесильно, за допомогою державною, меча на православних нагострили".[9]

І Митрополит Борецький, через своє посланця, Єпископа Ісаакія Борисковича, запропонував московському цареві взяти Україну під свою руку... Борецький був видатний український патріот, і виходу іншого він не бачив, щоб спасти Україну...

Сам Луцький Єпископ Ісаак Борисковичу був вигнанець, — фанатик уніят Єпископ Луцький Єремія Тишановський силою вигнав його з Луцьку.

І з цього часу й розпочалися часті зносини Київської Церкви з Московською. Звичайно, в Москві добре розуміли вагу таких зносин, і не жалували дорогих дарунків. Син Митрополита, Андрій Борецький, став столиком московського Патріярха, а його племенники служили в московському війську.[10]

Року 1638-го в червні втікла в Московщину частина старших монахів Лубенського Спасібського монастиря, втікала від унієтських переслідувань та знущання відомого зрадника Православію князя Єремії Вишневецького. „Від міста Гадяцького декільки тисяч збігли в Путивль, а з собою взяли ченців Мгарського монастиря", доносив московський воєвода своєму цареві.[11]

Року 1653 січня 2-го утік з Новгород-Сіверського Никольського монастиря і гумен Єфрем з братією. І вони розповіли, що гетьман Богдан Хмельницький з козаками „хотять против польяков і Литви стать за Православну Віру Грецького закону стоять".[12]

5. Постійне втікання українців в Московію.

Як ми бачили вище, утікання українців в Московію розпочалося дуже рано, і воно не спинялося й далі. Заселіпена католицьким фанатизмом, Польща жорстоко переслідувала православних, а це гнало їх під Москву.

По обманному запровадженні унії 1596-го року розпочалися сильні повстання українських козаків та народу в оборону Православної Віри. Поляки жорстоко розправлялися з повстанцями, і ще з більшою лютю насаджували свою унію. І за кожною українською поразкою тисячі козаків та народу втікали від ворога в Московію. І швидко заселювались українцями Курщина й Воронїжчина та т. зв. Слобідська Україна. Так, по поразці козаків 1638 р. у Московію перебігло 20 тисяч люда.[1]

Рятуючись від польської панщини та утисків Віри, православне селянство весь час утікає на Лівобережжя, на Січ, або й у Московію, заселюючи її віденні землі, де стали швидко повставати нові українські міста та й нові осади — слободи.

В роках 1637-1638, коли українське протипольське повстання було розбите, та, як доносив московський воєвода, втікачі з України прибували в пограничне місто Путивль щоденно. Прибували пішки й кінно, приїздили одинцем і цілими родинами, прибували селяни, міщани, козаки, часто прибувало й Духовенство. Україна, замучена уніятами та католиками, втікала на північ, і піддавалася „під високу царську руку" ще задовго до Переяславської Ради 1654-го року.

Року 1638-го змушений був переселитися в Московію розбитий гетьман Яцко Острянця. А з ним разом перейшли кордон у Московію: старшин 102, козаків 887, з ними були й два Священики. При всіх були жінки й діти, разом біля 3 тисяч осіб. Гетьман Я. Остряниця писав цареві, що „поляки й папіжани (уніяти) хотіли їх перевести в папіжанську віру, і стали вбивати їх, і їхніх жінок, і їхніх дітей... А вони, гетьман і черкаси, від того смертного убивства, не хотячи приймати папіжську віру, з жінками й дітьми перейшли на царську сторону."[2]

[8] Возсоединение, ч. 178. А. Кохановченко, ст. 97.

Дослідники російські звичайно підкреслюють, що ця повсякчасна можливість українським протипольським повстанцям утекти в Московію сильно допомагала Україні визволитися з-під Польщі.

[9] Возсоединение, т. III, ст. 250-252.
[10] С. Соловьевъ: Исторія Россіи, кн. 2 ст 1231.

† Iларіон.

(Далі буде)

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.

Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.

Адреса:
"VIRA I KULTURA",
109 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

ДО СПРАВИ НАЦІОНАЛЬНО-РЕЛІГІЙНИХ ЗВИЧАЇВ У КАНАДІ

(Британ Колюмбія)

Впорівнь до інших провінцій Канади „національно-релігійні звичаї, а серед них і Великодні, між українцями в Британ Колюмбії мали чи не найменше грунту для свого збереження. Для цього були свої місцеві причини. Українське населення в цій провінції розпорошене на великих просторах, і — з невеликими вийятками — родини й одиниці не мають одні з одними тісніших безпосередніх звязків. Крім того, ці поселенці порівнюючи ще не такі давні в провінції, тому ще не зовсім зжилися одні з одними. Через те вяасне — з невеликими вийятками — тут ще не витворилися такі сильні церковні громади, які бачимо в деяких інших провінціях. А тим часом святкові звичаї мають для себе грунт передусім там, де є численні й сильні кількісто, а особливо якісно громади.

Перші українські поселенці в цій провінції — це переважно лісові робітники, — люди мандрівні, що відповідно до сезону міняли місце своєї праці. Одинцем чи невеликими групами вони найчастіш перебували в чужому середовищі. Таке їх положення не сприяло плеканню національно-релігійних звичаїв. Згодом значна їх кількість впала жертвою комунїстичної пропаганди, — це відбилося помітною втратою для нас в царині національно-релігійного життя.

Таке невідрадне положення почало трохи змінятися на краще приблизно від кінця відомої кризи (депресії) в 1938 році. Тоді до Британ Колюмбії, а особливо до Ванкуверу, почали напливати люди іншого типу. Почасти були це фармерські робітники — головно з Саскачевану, але менше з Альберти, а ще менше з Манітоби, які в різних причин відірвалися від свого попереднього оточення і мандрували дальше на захід — аж до моря; дальше їм уже нікуди було йти. Багато з них поселилися у Ванкувері. Інші розбрелися по всіх закутинах Британ Колюмбії — на фарми, в бізнес і взагалі всякого роду підприємства. Одначе найбільше скупчення стало таки у Ванкувері і близьких околицях. Останній перепис населення нарахову у Ванкувері коло 8,000 українців.

Ці нові пришельці, що досі перебували в осінніх українських скупченнях, а до того ще й переважно були з родинами, мали під собою більший грунт для збереження своєї рідної релігійної традиції. Вони масово вливалися в звязки місцевих організацій, церковних і світських, і продовжували плекати українські традиції, хоч і в трохи зменшеній мірі, що оправдували не зовсім відповідними для цього умовинами свого життя.

Були одначе й такі, що як тільки відірвалися від свого українського середовища в інших провінціях, і прибули до Британ Колюмбії, то тут відразу припинили всякі звязки з своїми людьми. Рідна мова, Церква, товариства, свята й празники, традиція — все це пішло в забуття. Таких виявилося багато, і явіть забагато — як на початок.

Ванкувер та околиця були довгий період без священика і без церкви. Такий стан витиснув помітний відпеаток, і то дуже помітний, на суспільній стороні характеру громади. Люди тратили той природний і свідомий тяг до церкви, для них ставав невідомим той високошляхетний стан душі, який осягається тільки й виключно в церкві на спільній молитві, при слуханні Слова Божого й побожному співі. І варта було бачити незичну поведінку людей, коли одного разу, на Великдень, ванкуверська громада запросила священика, щоб відправив Великодні Богослужения і посвя. Паску. З одного боку ми бачили дійсно високий під'єм духа й невимовну радість з великого празника; з другого боку ми бачили величезну дірку в душах людей, нерівних себе перед іконами, свічками, кадилом, священиком — в наслідок довгої неприявности в церкві. А що ж сказати про тих людей, які й досі не мають змоги мати в себе священика, а до церкви їм задалеко, до того ж їх оточення — чуже?

Та все ж часи змінюються, і люди з ними, навіть у Британ Колюмбії. Ванкувер також не той став. Він уже має гарну церкву й постійного священика. Це саме бачимо і в недалекому містечку Гаєлей. І священики, і церковні громади роблять все можливе, щоб зберегти рідні церковні звичаї, головно між молодіжжю, та щораз більше відроджувати їх. Дуже нелегка це праця, бо чужі впливи діють аж надто сильно й зблизька. До того ж на цілу Британ Колюмбію є тільки три священики: у Ванкувері, коло Вануквера та у Вернон — близько Альберти.

Не зважаючи на всі ці невідрадні уновини, ванкуверська громада має всі підстави гордитися своєю діяльністю та її осягами. Варт подивитися тепер на Великдень на ту неприглядну масу вірних, які вже далеко не вміщаються навіть у нову простору церкву, та почути їх побожно-урочистий і могутній спів "Христос Воскрес". Тільки тоді можна з радістю пізнати, що українські релігійні традиції не загинули принаймні в цій одній частині Брит. Колюмбії, а навпаки — вони показують всі признаки щораз більшого відродження й поширення на щораз більші простори розлогої Британ Колюмбії.

Мої тут зауваги подані як матеріялові причинки до методології досліду українських релігійних звичаїв у Канаді, досліду, на який покладено велику вагу в програмі наших студій української мови й літератури в Богословській Академії при Колегії св. Андрея у Вінніпегу.

Дияк. І. Мельник.

НОВИЙ БЮДЖЕТ І БЕЗРОБІТТЯ

Оттава. — Бюджет Канади на 1955-1956 рік уложений так, щоб піднести ріст економіки країни та припинити безробіття, що уряд надіється, між іншим, осягнути також шляхом зниження податків на 207 мільйонів долярів. Знижка податків входить в силу з нем 1 липня 1955 р.

Особистий доходовий податок буде обнижений на 10 процентів, а для податковців, коли їх дохід не великий, — на 11-3 проц.

Акцизний податок на авта ("гари" з 15 проц. буде знижений на 10 проц. Податок від гумових коліс („тяєрс") зовсім скасований. Податок від алькогольових напитків, тютюну, радіоапаратів і телевізорів не зміненій. Не зменшений податок і тих торговельних фірм, яких річний дохід виносить нижче 20.000 дол. Великим компаніям зменшено податок. від 1 січня ц. р., на 45-47 проц.

Бюджет передбачає прибутків на 4 більйони, 362 мільйони дол., а недобору 160 мільйонів долярів.

Бюджет стрінувся з критикою не лише опозиції, але й окремих членів ліберального уряду. Число безробітних уже сягнуло 600,000. Сумнівно, чи новий бюджет в якійсь значнішій мірі причиниться до зменшення безробіття.

З ТАЄМНИЦЬ СОВЄТСЬКОЇ АГЕНТУРИ

Большевицькі агенти заграницею дістають з Москви відповідні інструкції, які повчають їх, як найкраще їм побороти у вільному світі ріжні протибольшевицькі організації, а зокрема також ріжні національні еміграитські середовища. Деякі з тих інструкцій переділи до відома вільному світові втікачі з-поза залізної заслони, як пишуть в „Ла Круа" (Хрест) у Парижі, „Америка", „Укр. Православне Слово" в ЗДА та ін.

Тут подаємо тільки головні точки цих інструкцій.

1) Діставшись до протибольшевицької організації, агент повинен всякою ціною уводити в ній розклад. 2) Він повинен ширити недовіря до провідників організацій. 3) Його завданням є викликати недовіря до способу досьогочасного ведення праці. 4) Він мусить довести до незгоди між членами організацій. 5) Ширити всякі поголоски, щоб вони знеохочували до праці й викликали паніку. 6) Викликати недовіря до ідеї, якій ця організація служить.

ЦЕ НЕ АНЕКДОТ

Після Західної Німеччини в Лондоні (Англія) Шлїттера не було вдома під Новий Рік. Тож на новорічному прийнятті службовців німецького посольства в Лондоні ролю посла, в заступництві свого мужа, відограла його жінка, фрау (пані) Шлїттер, якій прилала честь вітати гостей. Вітаючи гостей, вона поздоровила їх по-гітлерівськи: „Гайль Гітлер!" А потім сказала: „Часто я і мій муж бачимо, що Лондон є зрадливим грунтом та стало усвідомлюємо собі, що живемо тут на ворожій території..." І закінчила привітом: „Гайль Гітлер!" („Хай живе Гітлер!").

В Англії ця справа дісталася на сторінки преси Західно-Німецький уряд (у столиці Бон) Аденауера відмикав з Лондону посла Шлїттера, і публічно перепросив Англію.

Більшість німців нарікають на Гітлера не через його націзм, а тому, що він програв війну.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

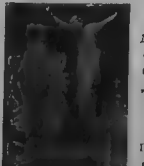

Діставьте в найбільшім Укр. Складі — **„ПРОВИДІННЯ"**

1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50
Редактор: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

НАШЕ СТАНОВИЩЕ

До нас звертаються за поясненнями в справі тої акції, яку намагаються вести жінки інших релігійних угрупувань серед жіноцтва — вірних нашої Церкви. Жінки цих інших релігійних угрупувань, наприклад, кличуть на "спільну молитву" чи то поодиноких осіб, чи то й місцеві організації нашого жіноцтва.

В одній з околиць Альберти відбулася одна така "спільна молитва". Правда, участь у ній взяв відділ нашої жіночої організації, що статутово не підлягає проводові нашої Церкви, одначе таке явище не може бути для нас байдужим; це тому, що членкині цієї організації найправдоподібніше одночасно є членкинями нашої Церкви. І вони пішли на невідому нам ближче (і ледве чи відому їм) "спільну молитву" з жіночою організацією іншого релігійного угрупування.

Маємо тут відокремлена явище, але все-таки полри нього не можна пройти байдуже. Крім того, це відокремлене явище є одним з наслідків діяння серед наших вірних якоїсь руки, що бажала б такі й тому подібні явища зробити масовими й загальними.

Згаданий прояв цього був поданий в "Едмонтон Джорнал" як "дрібна" новинка. Але для нас вона не є і бути не може "дрібною". Ми передрукували її в останній хвилі, і тому без коментарів, також як новинку; але — як непотішаючу для нас новинку. Подали ми її журналістично - інформаційним порядком, але разом з тим — щоб вказати на певні явища, і стверднти, що вони нам відомі й не байдужі; ми найрадше б очікували були з тої околиці якогось потішаючого спростування, що може новинка "Едмонтон Джорнал" була помилковою. На жаль, такого спростування ми не діждалися, тому вважаємо за конечне зайняти тут супроти цього факту, та йому подібних (а ми й надалше будемо їх для остороги уприлюднювати!), наше становище.

Щодо так званих "спільних молитов", то в случай, що мав місце в Альберті, ми покищо не знаємо кореня справи, отже не можемо визначити його відношення до релігії взагалі. Але підкреслюємо, що віруюча людина повинна в таких случаях бути обережною тому, що тепер стало модним, на пораду з Москви, вести акцію за "світовим миром", тож нікого не могло б здивувати, коли б звідтам узяв свій початок і так званий "день молитви".

Однак, поминувши те, звідки цей рух бере свій початок, ми вважаємо за конечне зайняти супроти нього принципове становище, з точки погляду й ради нашої Церкви.

Участь нашого жіноцтва — груп чи одиниць — в такому й тому подібному рухах не може бути нічим оправданою, якщо вони є вірними Української Православної Церкви. Наша Церква з давних-давен має власні встановлення — як, де й коли молитися одинцем чи спільно, в обсязі нашої Віри й Церкви. Тож наші вірні не потребують у цій справі ніяких сторонніх, зовнішніх директив, зворохунань та порад. Ми маємо своїх Владик, свое Духовенство та Консисторію, і вони з нами моляться, вони є нашими єдиними порадниками у моліннях.

Коли бажаємо молитися спільно громадою в якийсь спеціяльний день, то вистане порозумітися з нашим Духовним Проводом Церкви, а звідтам дістанемо всі інформації, поучення й пояснення: як, де і коли треба це робити, щоб помолитися спільно в певній намірению і для певної цілі.

Коли ж є якісь жінки, що підозріло оминають наш Духовний Провід Церкви, і разом з тим під плащиком "спільної молитви" хочуть осягнути якусь окрему "ціль", то тим самим самі виставляють собі свідоцтво, і стає ясно, що вони за одні і чому беруться не за своє діло; тому супроти таких треба зайняти належне й рішуче становище.

На "молитву", поза Церкву, кличуть наших жінок ріжні сектярі, а щодо них наше становище було і є ясне: наша Церква поборює сектярство; наша Церква вважає сектярство за шкідливе для християнства як такого, а також вважає його шкідливим для нашої Церкви й для кожного її вірного зокрема."

Ми молимося в наших церквах, у наших домах, і ніколи ми не минаємо нагоди помолитися одинцем і спільно. Але нам не треба якихось сторонніх чинників, щоб нас закликали до цього.

Хто кличе нас молитися пова межами нашої Віри й Церкви? Ті, що самі цього добре не розуміють і не знають. Бо тільки православні християни правильно моляться, правильно навчають Віри й засад християнського життя.

Отже, коли б навіть зробити припущення, що та молитва, до якої закликають секти і світські організації наших вірних, і може є благородною, то все-таки ми стоїмо і будемо стояти далеко від цього. Стоїмо далеко тому, що маємо і будемо мати свою Церкву, в якій молимося, в якій маємо час і нагоду віддати Богові те, що Йому від нас належиться.

СОБОР

Одинадцятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді недалеко.

Громади відбувають свої збори, вибирають делегатів, наряджуються, до великої події нашої Церкви. А Собор справді важна подія. Він приймає звіт з діяльности Проводу Церкви, він і дає напрям його праці на дальших пять літ.

Будуть обговорюватися на Соборі важні справи, що будуть мати вплив на дальше життя нашої Церкви; до них належить доповнення Богословської Школи, взаємини з іншими Церквами, видавнича й виховна праця Церкви і т.п.

На Соборі багато-чого будуть учасники вимагати і сподіватися від Проводу Церкви, який напевно має витичену лінію і має розвязки на певні життеві питання.

Наша Церква — Христова. Голова її є Господь наш Ісус Христос. Вона є „різна в правах з усіми Православними Автокефальними Церквами, і незалежна у своїм устрою та управлінню, і провадить своє життя на основі Слова Божого, в Святім Письмі поданого, та св. Передання, заключеного в правилах і постановах 7-ох Вселенських Соборів".

Це є лінія Проводу Церкви

Є одначе багато адміністраційних справ, що потребують розвязки й висновення Собору; тому делегати повинні бути приготовані видвигнути їх на нарадах, тому до цього треба заздалегідь приготовлятися, щоб знати, що хочемо сказати й що бажаємо осягнути.

Надіємося, що Дух Святий, що діє в нашій Церкві від самих початків, осне серця і думки всіх учасників Собору; Він дасть нам розуму, святости і любови, щоб кожну справу вирішити на славу Божу і спасення всіх нас — дітей Святої Української Православної Церкви.

„СПІВДІЯ" УХР

Уніятський щоденник „Америка" з 11 квітня 1955 р. помістив статтю доценти доктора В. Янева, секретаря НТШ і як пише „Америка" — „відомого католицького діяча", п. з. „Терпіння й смерть, з яких родиться нове життя". У своїй статті д-р Янів пише про солідарність всіх християн — солідарність їх „як християн і як українців". Дальше довідуємося, що раніше повстала клітина Українського Християнського Руху (УХР) з „українських громадян-католиків", а пізніше - - 8. березня 1955 р. повстала в Мюнхені (Зах. Німеччина) „перша клітина Українського Християнського Руху, зложеного з православних".

Обидві ці організації — православна й уніятська, під спільною назвою УХР, рішили спільно відзначити дату 11 квітня, як день, у який 1945 р. большевики вчарешгували український уніятський єпископат та „вверть століття раніше — знищили незвичні вини Української Автокефальної Православної Церкви в Україні. Для спільного відзначення цих роковин рішено заснувати ширші Ділові Комітети, зложені з обох віток (православної та уніятської) Укр. Христ. Руху.

Д-р Янів висловлює свою радість з того приводу, що вже при повстанню УХРуху „відчувається потреба співдії" православних з уніятами. Він радіє, що ця „співдія" заіснувае „бодай на терені Европи".

Після прочитання згаданої статті в читача не залишається найменшого сумніву, що криється за акцією УХР та „співдії", що означає не що інше, як унію в унії.

ЮВІЛЕЙ САСКАЧЕВАНУ ТА АЛБЕРТИ І ПЕРШИЙ ПОСЕЛЕНЕЦЬ-УКРАЇНЕЦЬ

Чипмен, Алта. — У цьому році припадає золотий ювілей Саскачевану та Альберти як провінцій. В Альберті, на фармі 35 миль на схід від Едмонтону, ще живе 96-річний Василь Єлиняк, що як перший український поселенець в 1891 році прибув до Канади. Минулого року в його честь відкрили памятник, а також відзначили його золотою медалею. Приймаючи її, В. Єлиняк сказав: „Ніколи мені й не снилося, що так багато синів моєї рідної країни зможуть добитися таких важливих становищ тут. Тільки Канада дає таку нагоду".

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ ПРО САМАРЯНКУ

Так називається четверта неділя після Воскресення Христового. У Євангелії (Ів. 4: 5-42) читаємо про стрічу Сина Божого коло криниці, недалеко міста Сихар, з жінкою самаряниною. В розмові самаряника поставила цікаве питання: "Де саме правильно покланятися Богові?" Самаряни мали свою святиню, де сходилися на молитву; жиди знов мали величаву святиню в Єрусалимі.

На це дав прекрасне вияснення Ісус Христос. Він сказав, що "надходить час, що ні на цій горі (де мали святиню самаряни), ані в Єрусалимі не будете вклонятися Отцеві..." Цим Він вияснив, що Старозавітна Церква була призвана до місця, ограниченна часом і народом. Така Церква перестає діяти (наступає час, пора). Зате починає своє існування Новозавітна Церква; вона охоплює правдиво віруючих усіх міст, сторін, народів, і буде існувати до кінця світу.

І тепер по всім світі прославляють Бога всі християни. Моляться Богові, Його величають, Йому дякують всюди, — не тільки на горі, де самаряни мали святиню, і не тільки в Єрусалимі, де жиди молилися.

Як будуть люди покланятися Богові? Духом і правдою.

У Ст. Завіті приношувано жертви Богові. Правдиві поклонники дбають про чистоту і святість душі і її настроюють до молитви Богові. Не тільки являлятися побожними, праведними, але справді треба ними бути, — це є завдання християни

"Чисте серце сотвори в мені, Боже, і праведного духа віднови в моїм серці", і "тихого та покірного серця Бог не відкидає" (Пс. 50: 12, 19). Від виступу Спасителя настав час покланятися Богові "в дусі та в правді"; таких поклонників треба найбільше, і ми повинні до них зачислятися.

НЕДІЛЯ ПРО СЛІПОГО

У Євангелії (Ів. 9: 1-38) описане чудо. Ісус Христос вернув зір сліпому.

При цій події Син Божий розвіяв жидівське переконання, що нещасти спадає на людину за власні гріхи, або за гріхи предків. Є звязь між гріхами і нашими терпіннями, однак часто Бог допускає зло для певної цілі.

Бог пробував віру Авраама, коли бажав від нього кровавої жертви його одинокого сина. Там виявив Авраам віру і послух Богові. Брати продали Йосифа у неволю; його терпіння перемінилося в славу і вивищення його, а багатьох, ба — навіть рідню самого Йосифа, вирятувало від голодової смерти.

Праведний Йов витерпів багато; за це удостоївся винагородження та й став взором для багатьох.

А сліпий нинішної Євангелії був на те, щоб "діла Божі явилися на ньому". Він відзначився, глибокою вірою. Він є одним із тих, що серцем відчувають Бога, вірують у Нього і люблять Його. Є люди, що навчанням, примірами й поведенням інших навчаються віри, надії і любови Бога; інші мають цю ласку від народження від Церкви, Бога, Віри, а ці звичайні, без претенсій, горнуться до всього, що величне, свяге, високе.

У наших терпіннях здаваймо себе на Божу волю. Не попадаймо в розпуку. Будьмо смиренні, покірні перед Тим, що має власть і "дає всім і життя, і дихання, і все" (Діян. 17: 25).

ВОЗНЕСЕННЯ

Сорок днів після Воскресення Сна Божий випровадив Своїх апостолів і учеників до Витанії; і піднявши Свої руки, благословив їх. І сталося, коли благословив їх, відступив від них і вознісся на небо" (Лк 25: 50, 51).

На памятку цієї події е установлене свято Вознесення, яке цього року будемо святкувати в четвер, 26-го травня.

Ісус Христос благословляв, коли вознісся на небо; цим Він пригадав, що благословення Він приніс людям, коли прийшов у світ ,і з благословенням усіх свят покинув. Бо Він прийшов з любовю і з любовю нас покинув. Він Спаситель наш у повнім значенні цього слова. І то в часі Його побуту в світі, в часі відходу на небо і тепер, коли Він є на небі, по правиці Бога Отця.

Ласкавим був Господь наш Ісус Христос, коли жив серед Своїх апостолів; ласкавим був Він серед терпінь на хресті; ласкавим був після Свого Воскресення, коли згуртував кругом Себе тих, що розбігнся; ласкавим був і при вознесенню на небо. Вознесення з благословенням. Спаситель, що благословляне, щедрий на благословення.

Ісус Христос вознісся "на небо" — до Бога, "куди вийшов як предтеча за нас" (Евр. 6: 20), щоб приготовити нам місце; щоб "являтися перед лицем Божим за нас" (Евр. 9: 24), щоб заступатися' за нас. "Та коли хто згрішить, маємо заступника перед Отцем, — Ісуса Христа, Праведника" (1. Ів. 2: 1).

Колись Він і "прийде в славі судити живих і мертвих; царству ж Його не буде кінця" (Символ Віри), "Которого небо мусіло прийняти аж до часів відновлення всього, що говорив Бог устами своїх святих від віків пророків" (Діян. 3: 21).

Апостоли, "поклонившись Йому, повернулись в Єрусалим з великою радістю. І перебували завжди в храмі, величаючи Бога" (Лк. 24: 52, 53). Вони радувалися, бо тепер їм вияснилося все: життя, навчання і праця Учителя; Він був Месія, — однак терпів, був розп'ятий і був Сином Божим.

Вознесення як дія кріпить нашу віру в Спасителя нашого, вияснює і нам ролю Його для нас і за нас ,і наповняє нас надією на вічне життя, яке приготовив нам Він. І ми радіємо всім, що дає нам наша віра, і будемо також найчастіше перебувати в Домі Божім, величаючи нашого Творця і Подателя ласк.

„ПОЛЮВАННЯ НА ВІДЬМАМИ"

В неділю, 24 квітня, промовляючи в „Рідній Школі" на Свячені, що відбувався в „Пласті", еп. М. Германюк, між іншим, сказав: „Коли на рідних землях вороги шукав за нами, то ми тут шукаємо за ворогом. Не так легко його знайти тут і тому наші удари в напрямку ворога часом стрічають порожнечу. Бувае і таке, що ми, не маючи ворога, виладовуємо свою енергію в поборюванні самих себе" („Новий Шлях", ч. 35 1955). — Ця правда відома не відинні. І не почалося це на еміграції. Але еп. Германюкові треба було б теж договорити до кінця і стверднти, що й унятти" шукають за „ворогом" поміж православними українцями.

Шануймо Заповіді Божі

Страшні суспільні потрясення, безглуздє потоптання святих Божих Заповідей, завели сьогоднішнє людство над бріг пропасти. Сьогодні знаємо богато мов, маємо радіо, авта, літаки, електрику, звукові кіна й телевізію, численні бібліотеки, ріжні школи, атомові бомби, а вчені і дальше застановляються над тим, чого нам бракує, чим могли б нас ушасливити; пригнувшись тому всьому ближче, переконаємось, що всього цього замало для нас.

Теперішній чоловік приголомшений цивілізацією; він хоч і переміг природу, то сам лежить хворий. Відчувається — немов би десь заломилася вісь землі.

Не один із нас скаже, що Заповіді Божі нібито вже перестарілі, бо дані перед 3-ма тисячами років, коли люди жили серед зовсім інших обставин і тому не можуть вони зобовязувати і бути добрими для життя теперішньої людини.

Нагі предки інакше дивилися на світ; давніші письменники твердили, що основою кожної суспільности чи державн е не машина і гроші, але правдива чесноta й любов Якщо сьогодні огортае нас страх, що людство розсипаеться, бо нема якогось іншого рятунку, то вернімось до погорджуваних і забутих Заповідей Божих.

Заповіді Божі е так давні, як давній людський рід. Господь Бог писав їх у серці першого чоловіка в раю, а відновив їх перед 3-ма з половиною тисячами років на двох камінних таблицях, щоб чоловік мав їх завжди перед очима, про них памятав і їх дотримувався. І будуть минати тисячі літ, і хоч люди засиплять Землю цс дивнішими винаходами, то слова Заповідей Божих будуть вічно живі й добрі.

Заповіді Божі відносяться не лише до давніх поколінь, бо шанувати батька й матір, не вбивати, не красти, не чужоложити, фальшиво не свідчити — е основним каменем не якогось одного народу, але всього людства по всі часи.

Хто сьогодні пильно спостерігае загальний стан людства, а особливо повсідніку людства, а при тому згадае майбутне, то його, огортае журба і непевність, всюди бачимо блуканнину, уроену ненавись, заздрість, підозріння, недовіра, безрадність і упадок моралі.

Хто ж винен цьому? Винен цьому той, хто кинув клич „Непотрібно нам перестарілих Заповідей Божих" і той, хто важиться розбити камінні таблиці, на яких були написані Заповіді Божі; відламки розбитих таблиць не тільки зранили до крови руки, але й підкопали основи життя сучасного людства.

Мільйони законів і розпорядків, тисячі сторожів не запевнять щасливого життя людини на землі, але зовсім певно осягнемо це лише одним шляхом — шляхом життя на основі Заповідей Божих

о. Е. Т. Приступа.

"Сіль"

На лекції релігії пояснювали значення слів "ви сіль землі". Були ріжні суггестії. Один казав: сіль дае смак. Другий: сіль охороняе від гниття. Інші відгадували інші прикмети солн. Аж один сказав: "Сіль витворюе (викликае) спрагу".

І кожен задумався: "Чи я вже спричинився до того, щоб хтось прагнув Ісуса Христа?"

Відділ Молоді

Як бідна вдова збудувала Храм

(Народна легенда)

Один багатий вельможа задумав побудувати у своїм маєтку величаву церкву. Тому, що до нього часто приїздили багаті пани із сусідніх маєтків, то біля будованої церкви він [illegible] скарбонку, в яку вельможні гості [illegible] кидали великі грошеві жертви.

Аж одного разу зайшла до маєтку старенька бабуся — бідна жебрачка — просити хліба. Вона побачила, що будується церква, підійшла туди, помолилася й кинула в скарбонку свій єдиний мідяний гріш. Більше вона не мала нічого. А називалася вона вдова Редьчиха.

Коли вже церква була скінчена, її власник звелів прибити біля дверей таблицю з чорного мармору, на якій золотими буквами звелів написати:

"Цей храм збудував ясновельможний князь Кіркор".

Коли другого дня він проходив коло церкви, то побачив, що напис змінений: на таблиці золотими буквами було написано:

"Цей храм збудувала бідна вдова Редьчиха".

Розсердився князь, потім здивувався, а врешті й розсміявся. Він думав, що це хтось з його вельможних сусідів зробив йому вночі такий жарт.

Тому звелів напис вернути до попереднього стану: "Цей храм збудував ясновельможний князь Кіркор". Але другого дня він побачив, що напис знов змінився на такий: "Цей храм збудувала бідна вдова Редьчиха".

Так князь довгий час ставив на таблиці своє ім'я, а вночі воно чудом змінялося на ім'я вдови Редьчихи. Тоді князь побачив, що тут діє рука Божа, і так на таблиці назавжди залишився золотий напис: "Цей храм збудувала бідна вдова Редьчиха".

Звичайно, це є тільки легенда. Народ створив її, щоб образовим способом показати, як Бог оцінює заслуги людей і що їх так само повинні оцінювати люди. Бо річ не в тому, хто скільки дав, а в тому — в якому стосунку до своїх можливостей від жертву приносить Богові.

ДАЛЕКА ДОРОГА

У Св. Письмі нема сказано: де, в якім місті проживала Єлисавета. Учені, що досліджують ці справи, здогадуються, що віддаль від Назарету (міста, де проживала Пресвята Марія), була около сто миль.

Нині сто миль не так виглядають як у часах, коли проживали Пресвята Марія і Єлисавета. Треба було йти пішки; тоді не знали тих середників транспортації, що ми їх маємо нині. Хто багатший, той мав тоді осла і верхом міг дорогу перебути, не пішки. Пресвята Марія належала до незаможних, і тому пішки перебула цю далеку й утяжливу дорогу, щоб відвідати Єлисавету і їй розказати все, що вона знає і почула від ангела.

РИБА — "РИБОЛОВ"

Чули ми про людей риболовів (рибаків). Люди такі займаються ловлею риб; одні це роблять для хліба. Це їхнє заняття. Ловлять рибу, нею живляться й іншим продають. Але багато є риболовів, що ловлять рибу для розривки. Навіть хлопці й дівчата ловлять рибу. Та, щоб риба була риболовом, це вже дивне. А справді є така риба.

Знаємо, що є риби-хижаки. Вони нападають на слабших, менших риб і їх пожирають. Одначе є риба-риболов, що наставляє щось наче приманку, сама ховається, робить себе незамітною, і довить необачні, необережні рибки і їх пожирає.

Риба-риболов уживає всяких способів, щоб заманити жертву і її проковтнути.

Подібним до неї є злий дух. Він не являється молодим людям як якась страшна потвора, але ховається і виставляє приманку, якою ловить свою жертву і її знищить. Він має багато приманок. Цигарки, наркотики, пиво, ріжні прирядені напої і машинки гемблярські.

Ними злий дух заманює всяких людей до тавернів, збірних гель та всяких темних місць. Він їх тягне до театрів з рухомими образками ("муві"), нічних клюбів, на танці, витрішки, і там полонить їх уми, тіла і молодечі амбіції.

Молоді люди повинні побороватися всякі примани злого духа. Вони повинні уникатися вживати куріння і напої, повинні обминати місця злих людей, стримуватися від ходження на танці, витрішки, до всяких нічних клюбів у пору, коли треба відпочивати.

Треба часто бувати в церкві.

Треба часто молитися, читати добрі книжки й часописи, часто бувати там, де поважні, чесні й статочні люди сходяться, і з ними працювати для загального добра.

ПРЕСВЯТА МАРІЯ ВІДВІДУЄ ЄЛИСАВЕТУ

Почувши радісну вість від ангела, Пресвята Марія дуже цим зраділа. Ту радість Вона хотіла комусь виявити, нею поділитися. Тому вона пішла чим скорше до своячки, щоб їй сказати все, що дізналася від Божого післанця.

Ангел виявив Пресвятій Марії, що її своячка Єлисавета породить сина; отже і Єлисавета і Вона Сама ущасливлені веселою, радісною новиною; бажала Вона про це більше наговоритися й нарадуватися.

Добра відповідь

На зборах промовець твердить, що в теперішній час трудно віряти в книгу, якої автор не відомий. Це він говорив про Святе Письмо.

Один слухач запитав його, чи він знає автора таблички множення.

— Ні, — відповів промовець.

— То ти не віриш у таблицю множення, — сказав слухач.

— О, вірю, — була відповідь, — бо таблиця множення дуже практична.

— Дуже практичне й корисне Святе Письмо, — заявив йому слухач. І промовець не мав що на те сказати.

"ТАЄМНИЦЯ ВИНИ"

Кожен з нас, без огляду на те, хто ми, має один спільний нахил, а це — обминати, викривляти і заперечувати неприємні факти про себе, або особи чи установи, що їх любимо або до них належимо.

Не тільки просимо вибачення, але також загально кидаємо обвинувачення на невинних людей або події.

Старинні греки посуджували богів за їхні слабості.

Індуси і буддаїйці скидають відвічальність за злі дії на їх Карма, або за трудноші — на все інше, що його тепер годі вже спамятати.

Магометани обвинувачують Кісмет.

Люди всіх рас і краски оправдують свої помилки зорями, місяцем, або якимись іншими загадочними руками чи долею.

Людина двадцятого століття старається вину за свої невдачі зложити на окружения, залози, або на натиск підсвідомости.

Члени одної партії або групи обвинувачують за недотягнення членів інших партій або груп.

А в багатьох випадках людина часто не бачить власних помилок. Мало є людей скромних ,настроєних покорою, щоб вони могли свої немочі чи помилки бачити.

(З англійського)

СОВІСТЬ

Індіянин подав цікаве окреслення совісти.

Совість, казав він, це тригранний предмет ось тут, — і показав рукою на серце.

Цей предмет стоїть спокійно, коли я чиню добро.

Коли я творю зло, він обертається кругом і ті грани мені спричиняють великий біль.

Одначе, коли я безперестанно роблю зло, тоді ті грани зітруться і воно вже мене більше не разить, ані болить.

КУТИК РОЗВАГИ

Визначний французький письменник Бальзак був дуже убогий, мав багато боргів і був постійно переслідуваний вірителями.

Одного вечора він не мав чим засвітити в кімнаті, тому ліг на ліжку й у темряві роздумував над своїм новим твором і старою нуждою. Та враз помітив, що крізь вікно лізе до кімнати злодій. Побачивши його, Бальзак почав сміятися. Це обурило злодія.

— Тут плакати треба, а не сміятися, — сказав понуро озброєний злодій. — Ти знаєш, хто я є?

— Знаю, — каже Бальзак, заходячись во сміху. — Знаю і тому мені смішно: ти хочеш вночі знайти гроші тут, де я їх не можу знайти в білий день.

Мільйонер: — Що скажете, чоловіче?
Нуждар: — Я прийшов просити у вас допомоги, пане. Я безробітний.
Мільйонер: — Не маєте роботи?! То хіба вам зле? А ось я не маю роботи, і добре себе почуваю.

Чи вам відомо, що . . .

● Д-р Дж. Салк, винахідник вакцини проти поліо, сказав, що з черги треба шукати лічничих середників проти психічних хоріб.— На кожних 100 хорих припадає 40 на психічно хорих, і число їх скоро зростає.

● Якоб Бурггардт, німецький історик культури, ще в 1867 р. краще розумів духа Европи наших часів, ніж розуміє це тепер багато з-поміж нас. Він ствердив, що йде до поступового обвинження поземи духовости загалу та політичного проводу, і в наслідок того, користуючись революційними програмами, до влади прийдуть кримінальні типи з своєю диктатурою, позичаючи по силу й багатства.

● Далека північна Канада має 1,500,000 акрів управної землі, багато дерева, цинку, олива, срібла й золота; в урожайних долинах температура помірована; мешканців там: 10,000 ескімосів і 13,0000 білих, число яких від часу війни подвоїлося.

● Роберт А. Філіпс (а міністерства закордонних справ) сказав про Канаду таке: "Я не знаю ні одної країни, яка б досі була така несвідома того, що вона є власником багатої землі".

● А. Айнштайн (умер цього року) сказав: "Коли б Господній ангел зійшов і прогнав із святині науки всі тих, що належать до категорій, про які я згадав (учені задля слави й грошей), — боюся, що святиня майже спорожніла б. Але кілька зеленчників (ідейних, безінтересовних учених) таки залишилися б — одні з давніших часів, одні з наших".

● Канада є другим (по Бельгійському Конго) у світі продуцентом урану, з якого виробляють атомову енергію; сподіваються, що Канада займе перше місце.

ЩО ЧУВАТИ В ПОЛІТИЦІ?

● Сподіваються, що вже в першій половині травня ц. р. справа оформлення повної незалежности Західної Німеччини буде закінчена. Натомість Східна Німеччина формально стала окупованою частиною СОСР, і її 3 посли вже засідають у Верховній Раді („парламенті") СССР.

● Вибори до парляменту Британії відбудуться 26 травня. Консервати (партія Ідена) певні виграної. Лейбуристи (провідник — Етлі) ведуть завзяту кампанію, навіть по телевізії. Вислід виборів дуже непевний.

● Кінець квітня ц. р. позначився в Азії кривавою внутрішною боротьбою в Південному В'єтнамі. Війська буддистів та деяких менших релігійних сект ударилися з військами Нго Дінь Дієма (католика). Жертви: коло 1,000 вбитих, коло 2,000 ранених і десятки тисяч позбавлених даху над головою. Премієр Дієм переміг, але наразі становище його не дуже певне.

● Дня 24 квітня в Бандунгу закінчилася конференція країн Азії й Африки. Конференція заявилася проти всякого колоніялізму — і проти білого, і проти червоного, так в Азії й Африці, як і в кожній країні на землі.

● Чов-Ен-лай, премієр комуністичного Китаю, під натиском Індії, Індонезії, Бурми, Пакістану, Цейлону та ще деяких держав на конференції в Бандунгу, пустив з тону й заявив, що Китай згідний переговорювати в справі Формози. Вашінгтон відповів, що ЗДА готові почати ці переговори, якщо в них візьме участь націоналістичний Китай (на чолі з Чан-Кай-Шеком, на Формазі), як рівний партнер.

● Деякі кола в ЗДА домагаються зміни статуту ОН (Об'єднаних Націй). У цій справі вже започаткована акція. Чи ця зміна статуту мала б включити теж запропоноване Ладжем усунення а ОН підсовітської України й Білорусії — наразі невідомо.

● Туніс, французька кольонія в Африці, отримав автономію. Документ підписали: новий французький премієр Фор та Бургіба — лідер незалежницького руху в Тунісі.

● Не зважаючи на "мирний" тон комуністичного Китаю на конференції в Бандунгу, є та загроза на Далекому Сході, з огляду на плянову агресію ком. Китаю на Формозу, що предсідник начальників штабів ЗДА ген. Радфорд і заступник державного секретаря Робертсон спішно вилали на Формозу.

ЗА КАНАДІЙСЬКИЙ СПОСІБ ДУМАННЯ

На одному зібранні ліберальної парляментарна П'єрсгіл сказав, що на кожних 15 урожанців Канади є особа з-поза Канади. Канаді треба більш людей, ніж це може їй дати власний приріст населення. Але з другого боку заходить небезпека, що надмір імігрантів з змінив би, а то й довів би до затрати характеру канадійського суспільства. А цей характер є підвалиною громадського життя. Він сказав, що коли хочемо мати громадську підвалину замість купи осіб, то краще мати уроджених в Канаді, ніж когось з-поза Канади, яким ще треба вчитися нового способу життя.

А в той час Канадійська Торговельна Палата винесла резолюцію про припішення імігрантів, щоб в той спосіб подвоїти кількість населення Канади, це збільшить її добробут. Таку саму думку висловив онтерійський міністер пляннування Вільям Варандер. Він стурбований теж і цим, що джерела імігрантів до Канади вже вичерпуються.

І. ЯРЕМКО В ОБОРОНІ ДОБРОГО ІМЕНИ ЕТНІЧНИХ ГРУП

Торонто. — Консервативний посол Іван Яремко з онтерійської легіслятурі звернув увагу пресі, щоб вона не зловживала свідомим чи несвідомим підкреслюванням етнічного походження того чи іншого злочинця, бо загал даної етнічної групи вважає, що цим кидається пятно на цілу групу. Злочинці трапляються між всіми етнічними групами.

МОВНА СКРИНЬКА

Вживати українські слова — це ще не досить для того, щоб правильно говорити по-українськи. Чому? Бо ще треба будувати речення, тобто укладати слова так, щоб це було згідне з духом української мови. Кожна мова має свій спосіб укладання слів. Наприклад, англійський уклад такий: "Він був перший це сказати" ("He was first to say that); по-українськи натомість: "Він перший сказав це". Так само, не "Він був перший це зробити", а тільки: "Він перший це зробив", і т. д.

В Києво-Печерській Лаврі темно.

Допис з Києва до московської „Літературної газети",за 2 вересня 1954 р. виявляє, що, не зважаючи на 35 літ антирелігійної пропаганди, український народ зберігає далі свою давню побожність і що до Київської Печерської Лаври приходять сотні тисяч людей, не щоб відвідати „антирелігійний музей-заповідник", який там існує, а навпаки, щоб помолитися в цій стародавній святині України і поклонитися нетлінним мощам святих угодників Божих.

Як відомо, Києво-Печерська Лавра була замкнена большевиками в 1929 р. і на її території було влаштовано антирелігійний музей. Коли в часі другої світової війни, у версні 1941 р., комуністи під напором німецьких військ залишили Київ, знову відродилося релігійне життя на території Лаври. Хоч головна Успенська церква була зірвана, в малих церквах почались відправлятися Богослужения. Коли вдруге прийшли большевики, вони застали у Лаврі монахів. Волею-неволею вони їх тут залишили, але одночасно відновили діяльність антирелігійного музею.

„Літературная газета" скаржиться, що населення не піклується зовсім антирелігійним музеєм, а натомість масово відвідує печери, в яких лежать мощі святих угодників. Кореспондент „Літературної газети" описує це так: „Довга черга відвідувачів, що мають в руках запалені свічки, іде в вузьку цілину... В загибинах слабо блимають лямпадки, що освітлюють скло гробниць, під якими, коли придивитися, неясно видно одягнені в оксамит і парчу нерухомі фігури. Це—мощі, є їх тут десятки". Монах, супроводивши відвідувачів, каже їм на прощання, щоб вони брали в своїм житті приклад з святих, які спочивають у печерах".

„Літературная газета" вимагає збільшення атеістичної пропаганди музею, яку він, на її думку, веде мляво, та робить відповідальним за це, що Лавра стала знову вогнищем релігійного життя, різні організації і міністерство культури УССР.

Дармо турбується „Літературная газета". Ніщо не зможе вирвати віри в Бога з душ наших людей і жадною пропагандою не вдасться ніколи безбожній владі перемогти релігії.

(За журналом „Дзвін" ч. 10-56).

ОГОЛОШЕННЯ

Вийшов з друку 1-ий збірник

„В Обороні Віри"

Видання Українського Православного Братства св. Володимира в Торонто.

Матеріяли з історії Української Православної Церкви, що містяться в цьому збірнику, опрацювали професори: І. Вавсовський, С. Кишкович, В. Іванис та ядр. Т. Гумецюк.

Кожен українець, що цікавиться історією своєї Церкви, знайде в збірнику для себе цінні відомости.

Ціна $1.00

Замовлення просимо надсилати на адресу:

UKRAINIAN ORTHODOX BROTHERHOOD OF ST. VLADIMIR

404 Bathurst Str., Toronto, Ont.

При групових замовленнях для Громад і книгарень даємо значну знижку.

Управа Братства.

Автокефалія Рідної Церкви, А НЕ ЗАЛЕЖНІСТЬ П ВІД РИМУ, ЧИ БУДЬ-ЯКИХ ЗОВНІШНІХ ЧИННИКІВ.

(Відповідь о. О. Купранцеві ЧСВВ)

В українській уніятській пресі протягом останнього часу виробилася своєрідна традиція: на яку б тему не писав побожний "катодик", мусить таки пройтися по нас, православних українцях. Робиться це завжди в ім'я „християнської любови" до нас.

Едмонтонські „Українські Вісті" надрукували, а „Наша Держава" — орган одного з відламків гетьманської організації, (в числі 22 м. р.), передрукувала статтю о. О. Купранця ЧСВВ під заголовком: „Апостол одности". Стаття присвячена покійному митр. А. Шептицькому в 10-річчя з дня його смерти. Можна було сподіватись, що автор статті пригадає заслуги пок. митр. Андрія для укр. уніятської Церкви і віддасть належне покійному за його працю в Галичині. Та о. О. Купранець поставив собі інше завдання — показати працю митр. Андрія, спрямовану „на єднання і поєднання роздвоєного українського народу".

В цій статті о. О. Купранець, як вірний слуга Риму, старанно оминає назв: Українське Православна Церква і православні українці, замінюючи їх більш миловучними йому „нез'єднані" церква (з малої літери) і „нез'єднані", маючи на увазі нас, православних українців. Робить це о. Купранець за прикладом своїх хлібодавців з Риму, що й досі вдячають нас не інакше, як „рутенцями".

„Митрополит Андрій — пише о. О. Купранець — уже від перших років свого архипастирського служення дбав про те, щоб навязати дружні звязки з нез'єдиненими", пригадуючи при цьому вічну митр. Андрія у Черновецького митрополита, як вив „не тільки акту куртуазії, але й толеранції та пошани високого католицького достойника до голови нез'єднаної Церкви на Буковині".

„Він змагав — продовжує автор — усіма можливими засобами до того, щоб повернути історичне колесо до Святоволодимирських днів, коли в нашому народі була тільки одна Церква зі східним обрядом, але в тісній догматичній єдности з Вселенським Апостольським Престолом у Римі".

Звідки Ви, Достойний Отче, взяли це твердження про догматичну та ще й тісну одність княжої України з Римом? Признаю Вам цілковиту рацію в тому, що в княжій добі на Україні була лише одна Церква зі східним обрядом. Але з цього не слідує, що Рим вже в ті часи не намагався накинути нашій Церкві латинський обряд. Ось що про це пишуть історики:

„Володимир Великий пособляв ширити християнство, але при тому бажав, щоб воно було в його державі в одному виді. Тим то він уявляв свого найстаршого сина, турівського князя Святополка разом з його жінкою, дочкою польського короля Болеслава І-го Хороброго, та спровадженим з Польщі латинським єпископом Райнбером (1013-15) ніби для християнської місії серед печенігів... У Болеслава були плани поширення своєї держави коштом західніх українських волостей, у Райнберна — пропаганда латинського обряду..."

Так пише історик Микола Андрусяк, за віровизнанням уніят. (Історія України. Княжа доба". Укр. В-во "Пробоєм". Прага 1941 р., ст. 96).

Пробував Рим накинути Україні латинський обряд ще за часів бабки князя Володимира, Великої княгині Ольги.

„Західні літописці оповідають вам, що року 959 княгиня Ольга посилала на Захід до короля німецького Оттона І-го якесь посольство. Ці літописці розказують, ніби Олена (так звалася Ольга по охрещенні) просила собі єпископа і священників. Оттон охоче послав року 961 в Україну єпископа Адальберта; але виявилося, що посольство Ольги приходило „лживо", як скаржитися західній літописець, бо року 962-го „вернувся назад ел. Адальберт, бо не мав успіху, за чим його послано, бо бачив працю свою зайвою; як вертався він, деяких товаришів його вбито, а сам рін насилу втік" (Е. Голубінський „Історія Церкви". Том І., ст. 101).

Отже, якщо не було потреби володарям тодішньої могутньої держави Русі-України особливо ворогувати з підупалими Римом, як про це пишуть наші історики, то, в кожному разі, свідчення сучасників, які я вище навів, менше всього говорить я про „дружні відносини Києва і Риму в ті часи", як в цьому хотять переконати нас автори пофальшованої Історії Української Православної Церкви в VIII. зошиті Енциклопедії Українознавства НТШ на ст. 602-603; немає жодних підстав говорити про „тісну догматичну одність Києва з Римом у ті часи, як про це пише о. О. Купранець.

І справді на ті часи, коли Царгородським Патріярхом був Фотій, а на папському престолі в Римі був папа Микола І., припідають такі події.

1) Використализувалась вповні тенденція пап привласнити собі примат у Вселенській Церкві. Східня Церква навчала, що епископ — це керівник окремої Церкви, а керівником Єдиної Вселенської Церкви є Собори; Латинська Церква твердить навпаки: що влада папи вища від Собору. „Папський абсолютизм, папський церковний примат — це він став найбільшим каменем роздору, це він найперше поділив єдину Христову Церкву. Вся Східня Церква, цебто чотири східні патріярхи були рішуче проти папського примату в Церкві, примату одної патріярхії, що й кількакратно закріпили постановами Вселенських Соборів. **Історія показує, що папа хотів не єдности Церкви, але найперше єдности панування в ній.** Між Сходом і Заходом свої папи копали канонічну і догматичну прірву, ніколи не звертаючи уваги на протести Сходу. І, при всіх спробах поєднати Церкву, справа завжди розбивалася об папський примат, бо **папи ніколи не хотіли поєднання Церков, а лише приєднання її до своєї".** Господне передбачення (Св. 10,16): „ і буде одне стадо й Один Пастир" вся Вселенська Церква розуміла й розуміє, що один Пастир — це Сам Ісус Христос (Еф. 1. 22, 4. 15, 23; Кол. 1. 18), а Католицька Церква сприймає це, що тут — папа" (Митр. Іларіон „Поділ Єдиної Христової Церкви". Ст. 211).

2) Тоді Західня Церква вже запровадила вчення про Filioque, якого ніколи не визнавало Східня Церква, вважаючи його за ересь, яка суперечить постановам II-го Вселенського Собору.

3) Другою більшою зміною, яку запровадив Рим, і що сильно занепокоїла всю Східню Церкву, була відправа Літургії на прісному хлібі (оплатках), тоді як Східня Церква з апостольських часів править Літургію на квасному хлібі (просфорі). Ця латинська новина була названа азимацтвом або єрессю (azyma — опрісноки), бо цього Вселенська Церква не знала.

4) В ті часи вже запроваджено в Західній Церкві целібат (безбрачця клириків), який був заборонений ще 5-51 Апостольським правилом, та 4. правилом Гангірського Собору 340 року. Східня Церква за 6. Апостольським правилом вимагає від священика та диякона однопоружжя.

5) Крім цих головніших, Західня Церква запровадила у себе ще інші новації, як дозвіл на 4 й 5 подружжя, піст по суботах, а не по пятницях тощо.

З бігом часу число обрядових відступлень поміж Церквою Східньою та Західньою зростало. (Там же, ст. 219). На ці часи власне припав зудар поміж Західньою і Східньою Церквами. Не підлягає сумніву, що про ці всі суперечки поміж Римом і Царгородом наші предки були добре поінформовані.

Якже виглядає тоді твердження о. О. Купранця, що в часи Володимира Великого була одна Церква зі Східним обрядом, (що прийшов на Україну, як і вся церковна організація, з Візантії) і що ця Церква була в тісній догматичній одності з Римом? Якщо так, то виходить, що наша Церква за часів князя Володимира „визнавала' і Filioque і примати папи в справах Церкви, а це ж правді не відповідає!

І справді, якщо б наша Церква за тих часів визнавала примат папи в справах Церкви, то, очевидно, звертались би до Риму, а не до Царгороду. Та натомість ми знаємо, що від часу охрещення Русі-України у 988 році і до татарської навали в 1240 році на Україні було 23 митрополиту, а.з них: 20 греків, 1 сиріець і 2 українці (Іларіон і Климент Смолятич). (Історія Малоросії Ніколая Марковіча. Том V. Москва 1843 г., стор. 181. Список духовенства малороссійского по 1876 г., составленій по описанію Кіево-Софійскаго Собора Митр. Євгенія Болховітінова, 1824).

Дозвольте запитати Вас, отче: чому серед тих 23 митрополитів не було бодай одного з Риму? Ви може скажете: чому не були, — було аж два: еп. Адальберт і Райнберн! — Це-правда Ваша, але один з них у визнищі опинився, а другий, втікаючи з України, без малого головою не наклав.

Такий то „тісний дружний звязок і догматична одність., була за княжих часів між Києвом і Римом.

Микола Муха.

(Продовження буде)

ПРОПАМЯТНІ ДНІ ТРАВНЯ

14. 5. 1871. Народився славний письменник і національно-суспільний діяч та великий чоловіколюбець — Василь Стефаник.

23. 5. 1938. Трагічно загинув полк. Евген Коновалець, провідник Організації Українських Націоналістів, забитий большевицьким агентом у Ротердамі.

25. 5. 1926. Погиб трагічною смертю у Парижі Симон Петлюра — Головний Отаман Війська Української Народної Республики, убитий большевицьким агентом.

28. 5. 1916. Помер геніяльний український письменник-мислитель, вчений і борець за Україну Іван Франко.

Прот. С. В. Сидук

ЄПИСКОПСЬКИЙ САН І МОНАШЕСТВО.

(Продовження)

Яскравий приклад цього бачимо в новішій історії Сербії, де по першій світовій війні почався був великий рух "за оновлення та демократизацію" сербської православної церкви. Рух цей докладно описаний у розвідці проф. І. Огієнка (тепер Митрополита Іларіона) п. з. "Світовий рух за утворення живої народньої національної церкви", Термін, 1921. Читаємо в ній, що в серпні 1919 р., в Білграді відбувся численний віза ("скупщина") сербського духовенства під головуванням єпископа Бітодовського Софія Цвійовича. Віза виніс „низку ліберальних постанов, між ними постанову про дозвіл удовим священикам другого шлюбу, про дозвіл мати жонатих єпископів, про краще матеріяльне забезпечення духовенства і т. ін."

Рік пізніше, в серпні 1920 року, була відновлена в Сербії патріярхія, а незабаром відбувся вибір нового патріярха. Про це ось що читаємо в згаданій розвідці проф. І. Огієнка: "Але ця організація (церква) з Синодом виключно з самих єпископів, виявилася одразу маложиттьовою, недемократичною і невідповідною сучасному життю". Щоб запобігти цьому лиху, духовенство скликало другий візд 1-го вересня 1920 року, і цей візд вповні підтримав домагання першого візду, включно з домаганням про дозвіл другого шлюбу вдовим священикам. – "і в результаті до 150 вдових священиків оженилося". У відповідь на це, архиєрейський собор постановив, "щоб повінчані священики відпустили своїх жінок протягом двох місяців; коли цього не зроблять, ізвержаються із церкви". За цією постановою голосувало 8 єпископів, а проти неї 6, отже заборона женитися вдовим священикам перейшла тільки двома голосами. З цього виходить, що майже половина епископату була за такою реформою.

Після цього відбувся духовний суд над одним із священиків о. Димитрієвичем за те, що він повінчав вдового священика. Про це читаємо дальше в згаданій розвідці проф. І. Огієнка:

„На суді о. Димитрієвич прочитав великого і дуже грунтовно наукового реферата про законність шлюбу вдових священиків. Оборонцями Димитрієвича виступали в суді два відомі професори: Чеда Митрович, професор канонічного права і декан правничого факультету Білградського Університету, і проф. карного права того ж Університету Божа. Маркович. Овидва оборонці сказали довгі наукові промови, стоючи цілком за шлюб вдових священиків.

„Суд остався вірний собі і засудив о. Димитрієвича позбавити священнослужения на 9 місяців... Синод, виконячи свою заборону, покликався на канони. З цього приводу в сербській пресі почали писати про застарілість канонів і про неможливість їх виконувати в XX віці.

„Єсть багато канонів, — казав на суді о. Димитрієвич. — які, хоч і не відкинуто, але вони давно вже віджили. Коли б сьогодні судити по цих канонах, то ми не мали б ні одного епископа, ні одного священика, ні християнина. Всі були б ізвергнуті з церкви". („Весник", ч. 1 за 1921)... А проф. карного права Маркович сказав: ...„Багато є канонів суперечних і неясних, багато й таких, яких вже й церква не додержує" (там же). „Канони вже мають за собою 11 віків і тепер не відповідають ні сучасним потребам, ні громадським, ні церковним. Над канонами повинен бути пріорітет розуму. Судити треба по закону, а не по застарілих канонах" („Политика" від 2 січня 1921.)".

Ми навели повищу сторінку з новішої історії сербської церкви на те, щоб показати, як сербські провідні каноністи на питання правосильности старих канонів задивляються. Їх становище цілком згідне з поглядами всіх поважніших православних каноністів, які свідчать, що православна церква дійсно визнає розвиток правил, що відносяться до церковного порядку чи дисципліни, та що це само собою відкидає думку про нерухомість церковного права, про незмінність канонічних постанов. Російський каноніст В. Кипарисов висловлює в цій справі дуже категоричну думку, що:

„Не боячись перебільшити, можна сказати: трудно навіть перечислити всі канони з тимчасовим призначенням, що полягало в тому, аби упорядкувати повне явище, створене даними історичними умовами чи окремими фактами, які часом, очевидно, й не могли повторитися. Ясно, що всі такі канони скасовано силою самого факту, як більш ні до чого вже непотрібні, – як непотрібним стає міст, коли не стало води". (Защитительно в „Автокефалії", т. І, ст. 105).

Найкращий доказ того, які великі зміни в устрою церкви та які поважні відхили від постанов вселенських соборів дозволяються в Православній Церкві, дає нам російська православна церква. Церква ця в 1589 р. була піднесена з митрополії до патріярхату, отже головою її від того часу був московський патріярх. По смерти патріярха Андріяна в 1700 р. цар Петро І. відмовився призначити після нього наслідника, а навпаки – він скасував патріярхат взагалі та настановив на місце патріярха „Святейшей Правительствующий Синод", який складався з певного числа архиєрів, призначених царем. В наслідок такої реформи фактичним головою російської церкви став цар, отже світська особа. Без його волі церква на власну руку не могла нічого робити, бо всі постанови та розпорядження Синоду виходили „по указу Его Императорскаго Величества". Для контролі над Синодом і його роботою цар призначав свого від і ,учника, також світську особу, з титулом „обер-прокурора", який був „органом государственних"; він завідував канцелярією Синоду і брав участь у засіданнях Синоду*). Обер-прокурор мав право "вета" і Синод не міг нічого робити, без його згоди. А тому, що Синод не мав постійного складу, бо його члени призначувалися (номінально царем, а фактично обер-прокурором) для застарілості засідання Синоду, то фактичним управителем Церкви був обер-прокурор. Отже, голова церкви: світська особа — цар, а управителем церкви — також світська особа: обер-прокурор!

А. Осенький в своїй книжці „Поместний Собор", виданій в Петрограді 1917, говорить, що „на основі маніфесту з 24 жовтня 1817 р. Св. Синод увійшов у склад Міністерства Духовних Справ і тим самим із самостійного вищого органу церковного управління перетворився у складову частину нового відомства, в службовий орган міністерства". Отже: „Св. Синод є органом не церковним, а державним" (ст. 40,43).

Під час засідання російської думи (парляменту), навесні 1909 р., у трактї дебат над бюджетом для Св. Синоду, член думи, Львов 2-ий, зробив, між іншими, такі закиди проту уряду обер-прокурора:

„Обер-прокурор Мелисино пропонував, щоб скасувати мощі, пости та чудотворні ікони, як непотрібні та як предмети забобонности. Обер-прокурор Чебишев пропонував Св. Синодові вохтерництво. Обер-прокурор Голицин пропонував „старчиками", як він називав членів Св. Синоду, — навчитися відноситись однаково до всіх християнських віроісповідань. Обер-прокурор Нечаев, як я вже вам говорив, віддав всіх єпископів під нагляд поліції, вважаючи їх неблагонадійними. Обер-прокурор Протасов винагнав із Св. Синоду трьох найвизначніших ієрархів, — трьох Філаретів, — бо лише свій власний погляд вважав за істинно-православний".*)

Як бачимо, синодальний устрій російської церкви аж надто був відійшов від установленого устрою Православної Церкви, ламаючи при тім цілий ряд церковних канонів. Не зважаючи на це, російська церква залишилася в складі Православної Церкви та була ввесь час визнавана всіми іншими православними церквами — і православною і канонічною! І це було слушно, бо синодальна реформа порушила не церковні догмати, які є незмінні, але церковні канони, які є змінні і які можна приміновати чи пристосовувати до обставин часу й місця. Чого не можна російській церкві простити, то хіба того, що вона, визначаючи за собою право змінятн канони згідно з вимогами її власного життя, не признає того самого права за іншими церквами, наприклад, за українською православною церквою.

З дотеперішньої дискусії ми побачили, що постанови вселенських соборів далеко не відповідали тим змінним обставинам, серед яких церква знайшлася в пособорній добі аж до наших часів, через що й багато з тих постанов треба було змінятн, доповнятн та виключатн, відповідно до потреб місця й часу. А це виразно доказує, що канонічне правотворення фактично не закінчилося добою вселенських соборів, але що воно продовжувалось і мусить дальше продовжуватися, якщо не хочемо, щоб церква справді не закаменіла, як висловився російський архиєп. Димитрій Ковальницький (гл. вище).

Стає перед нами питання: хто ж має бути субєктом нового церковного правотворення, тобто — **хто має укладатн нові канонічні постанови,** які відповідали б новим вимогам церковного життя? Проф. О. Лотоцький відповідає на це так:

---

*) Гл. Енцикл. Словар Брокгауза, т. 59, ст. 38-42.

*) Прибавленія къ Церковнымъ Ведомостямъ, ч. 17. 25 квітня 1905, ст. 749.

(Далі буде)

А бажаючі збагатитися впадають у спокусу і в сіть і в численні нерозсудливі та шкідливі пожадання, що погружують людей в нещастя й загибель. (Ап. Павло в Посланні до Тимотея, 6: 9).

Московська Теорія Третього Риму

(Докінчення)

Але ці Філотеєві писання до царів московських ще не мають так доброго обґрунтування і послідовної думки, як його писання до Мисюри-Мухина, що був дяком Псковської землі, після прилучення її до Москви.

Спочатку Філотей починає з таких слів: "Неведикі слова скажемо про сьогоднішнє Православне царство преосвітлішого і високодостойного правителя нашого. По всій підневесній єдиного християнського царя й охоронителя Святих Божих престолів святої вселенської апостольської Церкви, що, замість римської і константинопольської, є в Богобереженім місті Москві святого й славного Успення Пречистої Богородиці, що одне у вселенній наче сонце світить. І прийдуть всі християнські царства на кінці та увійдуть в єдине царство нашого "государя", по пророчим книгам, цебто російське царство. Два вже Рими впали, - третій стоїть, а четвертому не бути".

В цих коротких словах Філотей вложив не тільки ідею та обґрунтування, але й пророцтво на майбутнє.

Він надав молодій московській державі того духа месіянізму, і вже близько 500 років московські письменники черпають з цих слів Філотея оту живу воду, яка їм додає відваги обґрунтовувати ідею III. Риму — Москви.

Ідея Філотея знайшла свого послідовника в особі Московського Митрополита Макарія, який міг цю ідею Псковського монаха перетворити на державну теорію своїми писаннями, що були наповнені духом ідеї III. Риму. Під проводом Митрополита Макарія відбувається ряд церковних соборів, на яких обговорювалось справу власного Патріярхату, а церковна література дохоче дить до великого розширення.

Митрополит Макарій послідовно і обдумано веде лінію в обєднуванні всіх земель, що входили в склад Київської Русі. Під його впливом та його вченого гуртка витворилася й ціла державно-політична ідеологія царя, а сам цар Іван Грізний був учнем Митрополита Макарія.

Для сильнішого підтвердження і звязку III. Риму з першим, появляється легенда, що Володимир Великий є нібито нащадком Пруса, брата Августа — римського імператора за часів народження Ісуса Христа. Цю легенду формує Макарій гурток.

Отже за допомогою цієї легенди, Московську державу було посередньо звязано як з Старим Римом почерез Володимира Великого, так і з Новим Римом — почерез Софію Палеолог. Москва стала в їх очах спадкоємцем обох Римів.

І так, церковно-політична концепція псковського монаха в половині XVI. ст. наслідком літературної діяльности московських книжників, на чолі з митрополитом Макарієм — перетворилась на універсальну офіційну теорію московської Церкви й держави.

Ідея III. Риму, сформульована псковським монахом Філотеєм, 1589 р. була офіційно визнана за московську церковну й державну доктрину. В цім таки році московська Церква дістала свого патріярха в особі Іова, якого поставив на патріяршій престол Костянтинопольський Патріярх Єремія.

Теорія III. Риму йшла в парі з державною політикою. Коли Московська держава розвивалася і ставала мілітарно сильною, тоді й підкреслювалася теорія III. Риму; коли ж держава опинялася в занепаді, теорія III. Риму призабувалася, як це сталося з нею на початку 17. стол., коли вона сильно підупала, це виразно відбилося в московській літературі. Після цієї катастрофи ідея III. Риму могла відроджуватися завдяки цій обставині, що українці (Військо Запорізьке, духовенство й міщанство), стали звертатися до Москви за допомогою проти походу католицтва почерез Польщу. Однак ця сприятлива для Москви обставинна скоро минулася, коли на руїнах колишньої славної Київської Держави українці створили нову — Козацьку Державу, Православна Церква якої канонічно належала до „Константинополя — II. Риму.

З відродженням Київської Русі — в її новій формі — Козацької України, Царгород (II. Рим) почав дивитися на Україну як на єдиного на той час свого оборонця.

Не тільки Константинополь бачив свій порятунок у відродженій Українській державі за Козачини, але й увесь християнський Схід, за винятком Москви, дивився на особу Богдана Хмельницького, як на оборонця Православної Віри. Патріярх Єрусалимський Паісій, величаючи Хмельницького князем, порівнював його з імператором Константином Великим, що став був першим імператором по стороні християнської віри в Римській Імперії.

В Москві це все бачили, пильно слідили за подіями і думали над тим, як їм побудити цього нового противника — Україну, що могла так легко перекопити теорію III. Риму, позбавляючи Москву всякого фундаменту щодо цієї ідеї.

Але Переяславський договір 1654 року, а пізніше — підкорення Української Церкви Московському Патріярхові, забезпечили за Москвою монополію III. Риму на Сході.

Ослаблення ідеї III. Риму в Москві ще раз мало місце — це в 18 ст., і то навіть через самого "государя", який скасував патріярхат в Росії, а на його місце завів Святіший Синод, цілком підпорядкований світській владі. Ідею III. Риму поохоплюють московські письменники, які пишуть великі томи про те, що Москва є нібито центром усього світу. Це ми можемо знайти і в теперішній час, читаючи совітську літературу, що продовжує ідею псковського монаха Філотея.

І поки варварська Москва буде мати під своєю "братньою опікою" інші народи і їх Церкви, так довго вона буде претендувати на провідне місце в світі або на "III. Рим".

Яків Рибалка.

Жаден церковний канон не санкціонує такого випадку, щоб одна Церква поневолювала другу, та щоб епископат був іншої національности, ніж вірні, і виступав за політичне й національне поневолення своєї пастви.

(А.З. "Рідна Церква", 1955. 1-2, ст. 13).

Найкраще дбаємо про себе тоді, коли дбаємо і памятаємо про ближніх.

„Вчена" мовчанка

„Які ж, кінець-кінцем, висновки?" — питає п. В. Н. в часописі „Народне Слово" з дня 7. квітня 1955 р. Про які „висновки" говорить п. В. Н.? Про свідоме пофальшування фактів з історії Української Православної Церкви, що його навмисне допустився унійський історик проф. М. Чубатий — свідський апостол „католицької акції". Проф. Чубатий у цій справі помістив у майже всій українській пресі своє „вияснення", де владство признається до фальсифікатів. Йому відповів проф. Р. Смаль-Стоцький. Справа не в тому, що як і всі так і проф. Смаль-Стоцький, також неоправдано звузив справу фальсифікатів тільки до особи Митр. Голікарпа. (Адже п. Чубатий зайняв фальсифікаторсько-тенденційне становище щодо історії УПЦ як такої!). А йдеться про те, що хоч на одному факті проф. С.-С. довів п. Чубатому свідому тенденційність, ненауковість і фальшування. І що ж? Тут п. В. Н. правильно пише: „Справу" зроблено: Енциклопедію видрукувано, не всі читатимуть статтю п. проф., не всі, далеко не всі довідаються про той фальш і неправду, що прикрита імям НТШ, пішла по світу. „Мавр зробив свою справу, завдавши великої шкоди, насамперед: Правді, українській нації й — нема чого критися — доброму імени НТШ"... Це добре імя треба повернути колись некоронованій нашій Академії Наук, на створення якої найбільше сил і коштів дали православні українці.

Відповідь на це дадуть наступні Загальні Збори АНТШ."

Тим часом не відділя НТШ на Америку, але самий його центр у Франції відбув свої загальні збори, перевибрав управу — з перевагою і то на чільних становищах. Світ „чи апостолів „католицької акції", і що ж? Нічого! І деякі православні в імя „єдности"погодилися зайняти там свої підрядні лишні становища, як завжди і без вийнятку всюди в таких випадках. І дальше окуталися „вченою" мовчанкою аж поки не появиться новий фальсифікат. Хто ж забере голос? УККА не компетентний, КУК не компетентний, УНО не компетентне, Українська Національна Рада не компетентна, УВАН не компетентна, УГВР, ЗЧ ООН і т. п. не компетентні, національно-„соборницька" преса не компетентна. Чому? Бо йдеться про православних...

ХРУЩОВ І СТАЛІНСЬКА ПОЛІТИКА

Москва. — Після усунення Маленкова від влади, Хрущов пішов по лінії Сталіна. Це видно з того, що він занехав справу поліпшити життя населення, а знову взявся за розбудову важкої індустрії (для военних потреб), і нужда почала збільшуватися.

Крім того, Хрущов приверчув до своєї ласки відомого вченого Трофима Лисенка, який твердить, що окруження має на людину більший вплив, ніж одиничні прикмети та що ці набуті прикмети можна передавати потомкам.

Т. Лисенко був у ласці у Сталіна, але Маленков був усунув його в тінь. Хрущову потрібний Лисенко для збільшення продукції кукурудзи в СССР. Хрущов, як кажуть, дістав „фікса-факса" на пункті кукурудзи.

Нині присвячу тебе Богові.

ОГОЛОШЕННЯ

Хто бажає заложити передплату на „Вістника", або заплатити залеглий довг за нього, чи бажає якої інформації про нього, хай зголоситься до священика Української Греко - Православної Церкви.

Кожний священик нашої Церкви радо поможе в згаданих справах.

Адміністрація „Вістника".

Поштова Скринька

В. С-ян, — Торонто.

Питання: Чи наші унійські пастирі коли виступали публічно проти Т. Шевченка? Я читав, що в Австралії унійська Церква заборонив своїм вірним поминати в церкві цього генія України, бо він православний.

Відповідь: Скільки таких виступів було, — треба було б прослідити. Покищо подаємо до Вашого відома, що унійський священик Йосиф Кобилянський в 1912 р. у Львові видав брошуру „Шевченко і публічні торжества в честь його", а також в тому часі видав „Два важні додатки" до згаданої брошури, і в них називає Т. Шевченка „єхизматиком і богохульником недостойним шанованням з боку вірних греко-католиків". — Нам досі не вдалось, щоб коли унійська Церква офіційно спростувала цю образливу писанину о. Кобилянського.

Церковна Хроніка

● Громада св. Покрови в Монтреалі 23 квітня 1955 р. зладив 3-ліття свого існування. Настоятелем у цій громаді є о. П. Архипенський, а головою Й. Кудін. Підсумки осягів за 3 роки: зареєстровано 180 нових членів — родини; куплено церкву в площею при ній; організовано церковний хор, Рідну Школу (коло 40 учнів) і високо-освітні Курси; започатковано власний місячник (на англійській) „Інформації" і т. д. Плянують будову власного Народнього Дому.

●ВПреосв. Владика Михаїл нагородив Всеч. о. Чижика, пароха Св. — Володимирської парафії в Судбурах, Благословенною Грамотою, а цілу парафію та її Сестринство — Похвальними Грамотами. — В Судбурах збудовано величавий храм.

●Спільне Свячене в Давфині, Ман., відбулося 24 квітня. Промовляли: парох о. Фляк, голова церковної громади п. Лазарук (він же й господар урочистости), Мих. Ситник і п. Савицький. У своїому дописі Анастазія Дроздович слушно пише, що всі громади повинні придержуватися цього прекрасного звичаю, яким є Спільне Свячене.

● „Лондон Фрі Прес" (Лондон, Онт.) в 13 квітня писав про літній табір українського православного осередку „Київ", коло Овкнія, Онт., що влаштований на 100 акрах землі в гарній місцевості. Заступник голови таборового товариства, д-р В. Жінчишин, поінформував, що на цьому літньому передусім будуть виховувати дітей в релігійному дусі та в суспільному дусі канадійського громадянства. У таборі будуть приміщення для старшин, пливальня, спортова площа і т. п.

З КАНАДИ И ЗІ СВІТУ

● „Рідна Церква", ч. 16 1955, — орган УАПЦ, подає, що 7-12 лютого 1955 р. в м. Швебіш Гмюнд (Зах. Німеччина) відбувався зустріч-конференція найвищого проводу УАПЦ світа та протестантських Місійних Союзом у Штутгарті. Від УАПЦ брали участь митр. Ніканор, 13 священників і 2 диякони. Від протестантів: пастори Г. Бранденбург, К. Кох і д-р М. Костів. „Р. Ц" пише, що виклади цих пастирів „були корисними для нашого духовенства". — А як з „користю" для протестантів?

● Канадійська Радіовисильна Корпорація „Голос Канади", в рамках української радіопрограми, 10 квітня передала в Україну статтю проф. І. Вяховського п. н. „У Недільму Вербу".

● Уніяти в Європі зорганізували Український Християнський Рух. Дали вони почин до того, що й православні українці (світські, і переважно науковці) створили організацію з цією ж назвою — УХР, щоб обидві вітки, унійська й православна, разом „співдіяли". Центр. УХР — Мюнхен (Зах. Німеччина). Провід „православної" вітки УХР з чемности подав свій статут митр. Ніканорові (УАПЦ) для одобрення, хоч у ньому в застережения, що УХР не залежний від Церковної Єрархії. Це на випадок, якщо б провід УАПЦ не одобрив цього ватиканського почину. Покищо нема інформацій, яке становище до цієї „унії в унії" зайняв митр. Ніканор.

● Протестантський „Канадійський Ранок", у статті з нагоди закінчення перекладу Біблії українську мову згадав усіх технічно причасних до цієї справи протестантів, але не згадав найголовнішої особи — перекладача, яким є православний єрей, ВПреосв. Владика Іларіон, Митрополит УГТЦК. Треба думати означає, що на Біблії не „забудуть" помістити його ім'я як укладача, хоч він і православний.

● Українське Слово" (Париж, ч. 5), помістило один комунікат, в якому мають місце вислови, образливі для УАПЦ, де її названо „так званою". Вийшло це з кол „Просвіти", Комітету Спиняння УНРади та взагалі з уніятського й проуніятського середовища в Уругваю. „Дзвін" ч. 3, 1955) — орган Братства Св. Покрови УАПЦ в Аргентині — помістив протест проторесс. Б. А. Арійчука, адміністратора УАПЦ на Аргентину, між іншими, пишучи: „Коли потрібно православної громади для збільшення кількости уряджень, то тоді ми не є „так званими православними". — Які є „католицькі уряджения", в яких православні обмежені тільки до „роблення публики", протопресв. Арійчук не пише. Зате ширше писав про це проф. Муха в попередніх числах „Вістника".

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ

Зо звітів громад

Вінніпег, Ман. Громада св. Михаїла. Тут відбувається Богослужения у всі неділі та протестантськими Місійним Союзом у Штутгарті. Від УАПЦ брали участь митр. Ніканор, 13 священників і 2 диякони. Від протестантів: пастори Г. Бранденбург, К. Кох і д-р М. Костів. „Р. Ц" пише, що виклади цих пастирів „були корисними для нашого духовенства". — А як з „користю" для протестантів?

Портедж ля Прейрі, Ман. Громада св. Николая. Громаду обслуговує о. Ю. Туржанський з Брендону. Збирали на церкву, було два спільних обіди, один пікнік, базар. Є метрикальні книги. Священник відвідував вірних з Свячено Водою. За рік прибуло $1,148.86, а видано 664.50 Заряд: М. Бобик, голова; Б. Бучий, заст. гол.; С. Муха, секр.; І. Кушнярик, скарбник.

Вегревіл, Алта. Громада св. Володимира. Громада має не важне число членів, а також прихильників. Має власні метрикальні книги. Ходили колядувати. Священик відвідував вірних із Свячено Водою. Було два спільних обіди, пікнік, базар. Прихід у 1954 р. $3,713.44, розхід 3,025.22. Заряд: Ф. Музика, гол.; Нестор Байдала, заст. гол.; А. Мандрик, скарбник; А. В. Гордей, секр.

Дуфрост, Ман. Громада Успіння Пресв. Богородиці. Ця громада дуже совісно виконує всі церковні повинности. Точно сплачує Вівцезіяльний фонд і жертвенно відносяться до всіх зборів. Відбулися свята Шевченка, День Матері, Листопадове свято. На Різдво ходили колядувати. В касі лишилося чистого прибутку $88.26 дол. Заряд: Т. Влад, гол.; П. Ткачик, заст. гол.; В. Волошин, секр.; Р. Дербіщак, скарбник.

Рідкайбл, Саск. Громада св. Духа. Ця громада добре працює завдяки зусиллям заряду, вірних і місцевого пароха о. Ю. Ференсіна. Громада має резиденцію для священика, метрикальні книги. Ходили колядувати, а парох зо Свяч. Водою. Було два обіди, два базари, імпрези та представления, які приготовляє місцевий СУМК. Каса мала приходу $4,822.25, а розходу 4,500.15. Заряд: О. Пасека, гол.; Н. Марчук, заст. гол.; Е. Чорнейко, секр.; І. Середюк, скарбник.

Давфин, Ман. Громада св. Юрія. Громада має всі можливости бути сильною. Має поважне число членів і прихильників. Щороку тут ходять колядувати, а парох зо Свяченою Йорданською Водою. Був один спільний обід, базар, представления. До каси прибуло $2,217.04, а вибуло 2,296.19. Заряд: В. Лазарук, гол.; В. Гродзік, заст. гол.; М. Бабій, секр.; Й. Ситник, касієр.

Гефорд, Саск. Громада Пр. Трійці. Зо звіту видно, що громада добре працює і вірно подала всі інформації. До підлисів під звітом треба мати пошану. Тут є поважне число членів та прихильників, є метрикальні книги, священик ходив з Йорданською Водою, а парафіяни колядували. Було три спільних обіди, пікнік, базар, два представления. Прибуток: $3,391.55, а витрати 2,996.41. Заряд: В. Лозовчук, гол.; Д. Семко, заст. гол.; М. Барабаш, секр.; Н. Вережак, скарбник.

Виндзор, Онт. Громада св. Володимира. Ця громада належить до сильних громад нашої Церкви. Богослуження відбуваються кругий рік. Є поважне число членів і прихильників. Ходили з колядою. Є метрикальні книги. Було чотири обіди, базар, а представления, академії й імпрези провадить місцеве ТУС. В звітному році було $8,218.60 приходу, а розходу 7,453.58. Заряд: І. Ткачук, гол.; В. Панчук, заст. гол.; Д. Король, секр.; В. Бодюк, скарбник.

Келгарі, Алта. Громада св. Володимира. Це також тин міської громади. Тепершнім парохом є прот. К. Жешківець. Громада працює добре. Є метрикальні книги, ходили з колядою і Свяченою Водою. Було пять спільних обідів, пікнік, базар і трое представлень та академії й імпрези. Прибутки $4,736.00, а витрати 4,203.50. Заряд: М. Данилович, голова; М. Ощипок, заст. гол.; І. Садовник, скарбник; П. Стодола, секр.

50-РІЧЧЯ ПОДРУЖНОГО ЖИТТЯ

Ервуд, Саск. — Дня 12 лютого 1955 р. п-во Іван і Агафія Демкові були уроочисто вшановані тутешньою громадою з нагоди 50-річчя їх подружного життя. В урочистості взяли участь багато людей. Божого благословення дали собі ювіляти просити на Богослуження в місцевій українській греко-православній церкві. Опісля відбулася святочна гостина в Народному Домі. Господарем її був П. Дух. Вона почалася тоастом на честь королеви, потім — на честь ювілята, а після того відспівано "Многі літа". Настрій гостини, що її приготовило Церковне Сестринство, зробив на всіх дуже гарне враження.

(Продовження на стор. 12)

АРХИЄРЕЙСЬКЕ ПОСВЯЧЕННЯ КАТЕДРИ В ТОРОНТІ

Українська Православна Соборна Парафія при Катедрі Св. Володимира в Торонті (404 Бетірст вул.), за благословенням ВПреос. Владики Архиепископа МИХАЇЛА та за ухвалою Єпархіяльної Ради, постановила довершити

ПОВНЕ АРХИЄРЕЙСЬКЕ ПОСВЯЧЕННЯ Катедрального Собору в неділю, 22 травня, 1955

Освячення довершить Високопреосвященний Владика ІЛАРІОН, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, разом із Єпархіяльним Владикою Високопреосвященнішим Архиепископом МИХАЇЛОМ, при співучасті Духовенства.

Субота, 21. травня — Всенічна о годині 7-ій вечора.
Неділя, 22. травня — Зустріч Владик о годині 9-ій ранку.
Посвячення о годині 9.30.
Соборна Архиєрейська Служба Божа, о годині 10.15.
Спільний обід, привіти і уділення Похвальних Грамот жертводавцям о годині 12.30, в залі під Собором.
Духовно-світський КОНЦЕРТ і доповідь Вспр. Владики Митрополита ІЛАРІОНА о годині 8-ій вечора.

Запрошуємо всі Парафії Східньої Єпархії прислати своїх представників, а також Всеч. Отців-Парохів, по можливості, прибути на це Єпархіяльне СВЯТО.

Архиепископ МИХАЇЛ — **Єпархіяльна Рада**
Отці-Настоятелі — **Заряд Катедри**

ПОМИНКИ І ПАМЯТНІ ХРЕСТИНИ

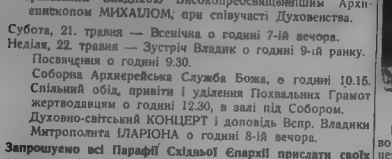

Новоохрещені — зправа, по старшині: Михайло, Тарас, Олесь, Настуня, Маргарета, Віктор, Олексій, Кирило, Богдан, Олексса. — Кумп: п-ні Н. Куля, О. Іващик, Ф. Ніо й. Мелянко, М. Поліщ, К. Сирник, К. Брицяк, П. Винтоник, А. Нікітюк, К. Черміляк. — Третій ряд (стоять): В. Шкоряний, П. Лис, О. Мелешко, Р. Гермак, І. Василик, о. прот. Гр. Васіяів, С. Щерба, М. Музика, Н. Сирник, Гр. Барабаш, фотограф. С. Василик

Редвотер, Алта. — Дня 5 березня п-ні С. Горбаль влаштувала поминки по своїому мужеві Пилипові, в 40 днів по його смерти („сороковини"), тей, і коли така можливість та по батькові Павлові Гавлеві, що помер пару років тому. Всеч. о. прот. Гр. Василів відправив Заупокійну Службу Божу, в якій узяли участь сусіди та знайомі. Одночасно о. Василів охрестив 10 дітей, п-ні С. Горбаль. Так зложилося, що за життя батька не було змоги їх охрестити. Діти — 5 синів і 5 дочок — у віці від 19 до 2 років. Найстарший син служить при канадійському війську. На Св. Таїнство Хрещення було 10 пар кумів.

Було також відслужено Парастас за померших членів родини п-ні С. Горбаль. Потім відбувся обід. Опісля о. Василів — навязуючи до того, що вже сказав на Богослуженню — ще раз підкреслив християнську поставу п-ні С. Горбаль як матері, яка терпіла, не маючи можливости рано охрестити дітей, і коли така можливість прийшла, вона виконала свій християнський обовязок. — Великою радістю наповнилися серця присутніх вірних нашої Церкви.

Кум В. Школьний зробив бажання до збірки на добрі цілі. Зібрано: 19 дол. на місцеву церкву; 5 дол. на „Український Голос" і 5 дол. на „Вістник".

Жертводавцям щира подяка, а п-ні С. Горбаль та її новоохрещеним дітям хай Всевишній дозволить прожити много літ.

Один з кумів.

50-РІЧЧЯ ПОДРУЖОГО ЖИТТЯ

І. Демків, закінчивши 2-річний дяківський курс у Перемишлі, дякував у рідному селі Нагачеві, пов Яворів, Зах. Україна Маючи 23 роки, одружився з дяківною Агафією з дому Гайків. В 1927 р. виїхав до Канади Тут осів на гостеді в околиці м-ка Ерквд. Ювілятів Бог поблагословив 3-ма дітьми та 11-ма внуками.

Іван і Агафія Демкові

В Канаді за ініціятивою ювілята засновано місцеву церковну громаду, а згодом збудовано прекрасну церковцю, в якій від початку по нинішній день він є дяком, не уважаючи на свій поважний вік (73 роки). Ювілятка (63 роки) від самого початку працює в церковній громаді та Сестринстві. Ювіляти багато жертвують себе морально й матеріяльно в праці на церковно-громадській ниві. За їх почином збудовано Народний Дім "Просвіта"; вони подарували два акри землі під цвинтар; з нагоди цього ювілею купили для церкви Процесійний Хрест і т. д.

На закпик Р. Бігуна присутні зложили 67 дол. на добрі цілі, з того: на Допомоговий Фонд УГПЦК 16 дол.; на Колегію св. Андрея 15 дол.; прес. фонд "Українського Голосу" 15 дол.; на "Вістник" 11 дол.

Р. Бігун вручив ювілятам дарунки й побажав їм многоліття. Від Сестринства складала побажання пані Р. Дух. Ювіляти зложили всім щиру подяку.

Бесідниками були: І. Фульмис, пані Е. Фалик, голова церковної громади М. Бжак та Р. Бігун. І. Фульмис розказав про молоді літа ювілята.

Всім учасникам за пошану й пожертви — правдиве признання, а Ювілятам дай, Боже, дождатися діямантового подружого ювілею"!

о. Ілля Швець.

ГІДНІ ПРИКЛАДУ

Сарнія, Онт. — 18 липня 1951 року я другий раз був на зборах церковної громади Т. Православної Церкви в м. Сарнія. На цих зборах, після довгого занепаду громади, було поновлено діяльність вже згадапої громади. Вибрано заряд громади, в склад якого і увійшов п. І. Задумік як голова громади.

Від того часу і до перевиборів заряду на 1955 рік члени громади не знаходили такого незамінимого працівника на церковно-громадській ниві, як п. І. Зазулик, що й мусів з року в рік лишатися головою громади. За цей час п. І. Зазулик, а також і його дружина пані М. Зазулик, ніколи не відріжняли церковно-громадську працю від своєї приватної; без помочі їхніх рук не було б в громаді ніколи нічого зроблене. А також не відбулась ні одна Служба Божа, в якій би пані М. Зазулик не приймала участи в церковнім хорі.

Коли б ви зайшли в час Служби Божої й побачили всі обруси, — малі й великі, а також рушники. Вони були пошиті, вишиті й подаровані для церковної громади нашими сестрицями пані М. Зазулик та пані М. Барбаш. Пан І. Зазулик, відколи я знаю, завжди був і надалі є, першим жертводавцем на всі церковні й національні цілі.

За час свого головування п. І. Зазулик зумів довести громаду до ось такого рівня:

Від 1952 до 1953 року Служби Божі відбувались один раз на місяць, а від 1953 до 1954 року два рази на місяць. Від 1954 року і до сьогодні Служба Божа відбувається кожної неділі і в деякі свята. Цей зріст нашої церковної громади при такій кількості членів, яких на листі нараховується 20, є найліпшим доказом праці. На 1955 рік п. І. Зазулик не задовольнив прохання своїх членів громади, які бажали, щоб він залишився й надалі головою громади. Але працювати він не відмовився. Він і надалі церковно-громадську ниву має на першому місці.

Отже, з таких людей ми мусімо брати приклад і таких людей ми повинні шанувати, тоді їх ставатиме більше. Особливо приємно для парафіян є оцінка, яка походить з уст священика.

С. Губа.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

КАТЕРИНА ОСТАПОВИЧ

Шіго, Саск. — 28 лютого 1955 р. упокоїлась на 83 році життя б. п. Катерина Остапович з Думанських.

Родом покійна з Буковини, з села Погорілівки. До Канади приїхала в 1901 р. враз з сп. чоловіком Ілією та дітьми. По смерти чоловіка постійно замешкує в родині сина Івана; тут і померла.

Похорон зі Служебою Божою відбувся в св. Українській Церкві (Шіго — полудн.) 3 березня. Ховали отці Б. Яковкевич і М. Бодиарчук, а дякував Т. Коропатницький з Шіго.

Напередодні в залі Українського Народного Дому була панахида. На похорон своєї старенької мами зіхались всі її діти, а саме: 6 синів і 3 доньки. Були також внуки й правнуки, було багато іншої рідні, приятелів і сусідів.

Родина покійної щиро дякує Всеч. отцям, усім учасникам похорону, жертводавцям на невичний вінець, а також усім тим з жіноцтва, які помогли приготовити поминальний обід.

Нехай Господь упокоїть душу спочилої, прощаючи всі її гріхи вільні й невільні.

Пожертви при послідним цілуванню, в сумі $21.00, призначено на Допомоговий Фонд Укр. Прав. Церкви і пресовий фонд "Вістника".

Жертводавцям сердечна подяка, а покійній — вічная память!

Учасник похорону.

ІВАН ВЮН

Після 19-ти років недуги помер в Давфині в понеділок, 28 лютого 1955 р. на 49-ім році життя Іван Вюн.

Народився на Волині і в 1929 р. враз з дружиною Катериною з роду Конончук прибув до Канади, поселився в Келд, Ман., а відтак працював кравцем в Давфин, Ман. Пок. Григорій був чесною людиною, спокійної вдачі, свідомий і очитаний. Був членом Православної Громади св. Юрія, і певно, що зміг би був багато попрацювати для Церкви, коли б не слабість, що прикувала його до ліжка на 19 років.

Оставив у смутку свою дружину, трое дітей і двох братів. Всі вони проживають в Канаді, на рідних землях осталась сестра, але доля її невідома.

Похорон пок. відбувся в четвер, 3 березня, з Української Православної Церкви св. Юрія на місцевий цвинтар. Прощаючись востанне з небіжчиком, присутні в церкві зложили на невичний вінець $23.00. Цю суму розподілено так: на "Вістник" $10.00; на Стипендійний Фонд для богословів нашої Церкви $5.00; Катедрі Пресв. Трійці $8.00.

Всім жертводавцям цією дорогою складаю щиру подяку, родині покійного хай пошле Господь Свою Небесну радість, а пок. Григорія приміе в Свої небесні оселі.

Вічна Йому Память!

о. Остап Фаяк.

ПАРАСКЕВІЯ ЗІП

Єлов Крік, Саск. — 24 лютого ц. р. померла у вакавській лічниці бл. п. Параскевія Зіп на 86-му році життя. Походила зі Стоянова, радехівського повіту в Україні. До Канади в околицю Єлов Крік приїхала 1902 року з чоловіком Мартином і 4 дітьми. Була доброю християнкою, гарною матірю і примірною громадянкою. Перед двома літами помер її муж і від того часу вона прожпвала при синові Йосифові і невістці Марії. Завжди була доброю членкинею Української Православної Церкви і сповняла гідно всі її обовязки. Передчуваючи смерть, приготовилася до неї як побожна людина, висповідалася і прийняла св. Причастя.

Лишила по собі 4-ох синів і 2 дочки, яких гарно виховала і вивела в люди. Лишила також 34 внуків і 41 правнуків.

Похорон у Єлов Кріку відправив парох о. прот. В. Апонюк при помочі місцевого дяка Миколи Дороша і шваґра покійної Папінса з Твей, Саск. На закпик пароха учасники похорону зложили $15.81 на Колегію св. Андрея у Вінніпегу, як травлий вінок для покійної.

Вічна їй память!

Православний.

КАТЕРИНА МОЛДАВАН

7 березня б. р., після тяжкої довголітньої недуги, упокоїлась у Божі громадянка м. Інсінгер, Саск. Катерина Молдаван, на 71 році життя

Покійна походила з с. Жучки, на Буковині; до Канади приїхала з родичами в 1899 році, 12-літньою дівчиною. В Канаді одружилась з Олександром Молдаваном, з яким прожила до смерти, в подружжі 52 роки. Від цього подружжя мала 6 синів і 3 дочки

10 березня тіло покійної перенесено було до місцевої церкви, звідки, по Богослуженні і похоронній відправі, при великій кількости народу, зложено в могилу.

На похороні всі діти покійної не могли бути присутніми, через далеку віддаль; були лише 2 сини і 2 дочки; одна з дочок приїхала з Форт Вілліям, цілком темна на очі, бо осліпла 15 років тому. Одначе вона дає собі раду, бо не тільки провадить домашне господарство, але й шие, вяже і навіть пише на машинці. Дійсно: "Господь умудряє сліпця!"

На закпик о. Т. Яковкевича присутні зложили в память покійної, на Допомоговий Фонд $7.00. Вічна їй память!

о. Т. Я.

ДОМНА ГАВРЕЛЯК

У неділю, 13-го березня, 1955 р., упокоїлася Домна, донька Івана і Василини Гавреляк з Гонор, Ман. Прожила 63 роки. Уродилась в с. Добринівцях п. Чернівці, Буковина.

Приїхавши з родічами до Канади 6-літною дитиною, залслабів в "емігранті" (іміграційни домі) в Вінніпегу, і від того часу до кінця свого життя не поднужала; так і померла прикована до ложа слабости. Допуст Божий прийняла терпеливо. Як могла, так собі осолоджувала своє нещасне життя. Родичі й родина милосердилися над нещасною і її співчували та помагали як могли і як знали.

Похорон відбувся в середу 16-го березня, при великім числі учасників. У вівторок вечером відбувся Парастас над таїнними останками. Похорон відслужив свящ. Є. Грицина з Вінніпегу. Полишила в смутку старенькуу матір, трьох братів і три сестри.

При послідним цілуванню зібрано $16.00 на невичний вінець для Спочилої, що призначено на церковний орган "Вістник".

Похоронено її на цвинтарі коло української православної церкви св. Николая в Гонор, Ман.

Вічна їй Память.

Парохіяни.

Коляда

Української Православної Церкви.

Збірка о. О. Фаяка:

Давфин, Ман. М. Давибіда 5 дол. По 2 дол.: К. Горчинський, О. Клим, О. і Марія Гаяят, Д. Огрин. По 1 дол.: І. Андрейчук, П. Дроздовичі, Марія Демчук, В. Підлипний, Михайлина Котик, О. Котик, П. Богданюк, Юстина Стокотельна, Д. Кіндрат, Д. Лелик, Г. Стратюк, Г. Саранчук, П. Ерха, П. Набожняк, С. Гаджоса, В. Бейко, Ольга Кузик, М. Мимка, П. Бабій, М. Бабій, А. Дикун, Савеля Дикун, М. Ситник, Ю. Білоус Неллі Тончорівська, П. Василишня, І. Дух, Р. Никифорук, В. Дроздовичі, М. Гошулях, Ф. Ситник. Дрібними 1 дол. Разом 49 дол.

Дрифтінг Ривер, Ман. По 1 дол.: Л. Максимець, В. Сидор, В. Росоловський, С. Лесюк, М. Лукий, О. Робак, С. Сидор, Р. Сидор, В. Лесюк, М. Лукий, О. Робак, п. Геник. П. Лесюк, М. Робак. Дрібними 40п. Разом $13.40.

Венлая, Ман. По 1 дол.: П. Батрин, А. Притула, І. Сидорук, М. Слижук, Ф. Демків, В. Граблюк, Марія Мусій, Марія Баран, С. Мусій, О. Граблюк, М. Савчук, В. Чорнобай. Разом 12 дол.

Велий Ривер, Ман. Мих Костючук 2 дол. По 1 дол.: І. Стороженко, М. Труш, В. Яремa. М. Стефанчук. Ігнат Ждан, А. Пилипів, О. Корчак, Ф. Сарамага, Д. Ігнаш, Ґ. Яшюк, І. Керелюк. Разом 13 дол.

Ашвил, Ман. По 1 дол.: В. Костишин, М. Онишко, П. Заторожний, М. Ничка, М. Ничка. Разом 5 дол.

Збірка о. О. Хомяка.

Гефорд, Саск. По 2 дол.: Ярослав Гавриш, Параскева Кіндрачук, пані С. М. Трефяк. По 1 дол.: Ф. Андрушак, А. Бабчинський, Г. Вагрій, І. Бартко, Олена Ф. Бартко, П. Безмушко, С. Білик, М. Барабаш, Н. Д. Боклащук, Д. Боянчук, М. Бойнчук, Н. Вережак, О. Вінтоник, В. Гарбус, Н. Гнидий, Вол. Габрищ, І. Габрищ Т. Дишко, А. Дрозд, М. Заячківський. Д. Калин, М. В. Калин, І. Кіндрачук, Катерина Костюк, І. Коцюба, В. Лозовчук, П. Лазаровичі, Ф. Лесько, Н. Никифорук, Ф. Бобенко, Е. І. Максюта, Ю. Опцинок, І. Павлуш, В. Палагінський, Д. І. Семко, В. Сминчич, М. В. Сминчич, Ю. Сминчич, В. Д. Сминчич, Д. Сминчич, Марія Степанюк, А. Токарик, Ф. Токарик, Доця Томарик, В. Ткачук, К. Федейко, Н. Щербань, М. Федиш, В. Яківчук і Ф. Калин. Разом $56.00.

Норт Бетлфорд, Саск. Пан С. Стасюк 5 дол.; Тарас Лазарович 2 дол. По 1 дол.: Ю. Білик, В. Білик, І. Богданський, Р. Величко, С. Гарбус, С. Гаргара, Д. Гарасимів, А. Дубник, В. Данилюк, І. Демчук, О. Гоян, Ф. Залізко, І. А. Іваничук, І. Кіндрачук, І. Коробка, Олександра Левченко, Д. Напастюк, І. Новосад, пані П. Никифорук, Р. Попяк, Ф. Підверебський, П. Сич, О. Стичар, Г. Тимко, Я. Федейко, В. Гоян, Н.Н. Дрібними $1.97. Разом $35.97.

Гласлин, Саск. К. Левчук і І. Мизюк по 2 дол. По 1 дол.: С. Бандурка, Ф. Бандурка, С. Гаврилів, Ів. Галевич, М. Гаврилів, Б. Гаврилів, І. Даньків, О. Дуб, Н. Т. Дмитришин, С. Данчура, Н. Дмитрошин, І. Зубик, Н. Корпач, Ю. Корпач, М. Кульчицький, Р. Лисиця, А. Малик, В. Павлишин, О. Підверебський, Д. Пилат, В. Чарнецький. Дрібними 3 дол. Разом 27 дол.

Кридор, Саск. По 2 дол.: З. Драган, Я. Корпан, Д. Михайлюк, М. Ткачик, М. Цьома, По 1 дол.: Анастазія Білган, Я. Гайдучевич, Катерина Гнатюк, М. Ганчак, М. Драган, П. Дорошевич, В. Заячківський, В. Костюк, А. Марко, Л. Малярчук, Н. Михайлюк, І. Малярчук, М. Парчевський, В. Парчевський, П. Тварянський, В. Ференц, П. Чоняк. Дрібними 86 ц. Разом $27.86.

Редфілд, Саск. Н. С. Никифорук і П. Маліцький по 2 дол. По 1 дол.: Р. Горбач, Н. Дмитрук, І. Долинний, А. Заболотний, Т. Іжилик, І. Ж. М. Котик, Т. Ковальський, Н. Напастюк, В. Напастюк, А. Никифорук, С. Никифорук, Я. Никифорук, Р. Никифорук, Ст. Никифорук, М. Д. Підверебський, В. Підверебський, С. Підверебський, Н. Плюта, П. Рукосцький, Анна Токарик. Дрібними 1 дол. Разом 25 дол.

Витків, Саск. Вол. Сорока і Мих. й Анна Шпак по 2 дол. По 1 дол.: Р. Войтюк, І. Гоян, Г. Іваничук, Р. Іваничук, П. Іваничук, А. Кіндрачук, І. Котик, М. Ничик, Ф. Мартинюк, В. Палійчук, І. Свистун, В. Свистун, В. Никифорук, Р. Шткалко. Дрібними 25 ц. Разом $18.25.

Борден-Біляки, Саск. Б. Шпаковяч 2 дол. По 1 дол.: І. Білик, Ф. Білик, Ф. Боклащук, Д. Лазорко, С. Литвин, Р. Никифорук, С. Шиповяч, В. Барабаш. Разом 10 дол.

ЗБІРКА о. С. СИМЧИЧА

Ванкувер, Б. К. Пані Марія Дьонс і Петро Фігуш по 5 дол. По 2 дол.: Ф. Вантрох, Марія Костюк, С. Сеньовський, П. Мельник, Ю. Опцинок, І. Павлуш, В. Палагінський, Д. І. Семко, В. Сминчич, М. В. Сминчич, Ю. Сминчич, В. Д. Сминчич, Д. Сминчич, Марія Степанюк, А. Токарик, Ф. Токарик, Доця Томарик, В. Ткачук, К. Федейко, Н. Щербань, М. Федиш, В. Яківчук і Ф. Калин. Разом $56.00.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

КОЛЯДА КАТЕДРИ ПРЕСВ. ТРОЙЦІ, 1955.

По 2 дол.

Вінніпег, Ман. Т Ю Марцінів, В. Гривінський, Василь Сологуб, пані Фаст, Володимир Гарасим, Г. Рогозинський, Пані Н. Долинчук, В. Стободян, Йосип Рихлик, Л Литвиненко, В. Гриматюк, Николай Білозор, Іван Воронюк, В Василишин, Панна Соня Буданик, Пані Радчук, н. Ожиловський, Пані О. Арсенич, Н Січкар, Пані Ю. Гей, Василь Масник, Пані М. Боднівська, п. Корбутяк, д-р В Гренков, М. Березяк, Степан Голуб, М Каминський, Г Безкачко, В. Шкрайбер, В. Ялечник, М Гуменюк. В Будзан, В. Батицький, д-р Т Кучарчук, С. Радомський, І. Долинка, П Строкан, В. Вовк, Н Пона І. Семчук, А Галасис, П Гайдей, К Дрозд, К. Дороні П Калушка, Г. Мазурек, Гр Марко, О Савчук, П. Безко, п Репак, п Беда, Іван Мельник, Володимир Попель, Пані Я Міхонька, Володимир Ельняк. І Крижановський, Панна Ф. Навальковська, Т. Боянівський, проф. Ю. Мулик-Лучик, П Чорний, Іван Мороз, Ф. Базан, Йосип Петаський, Ф. Гривінський, панна Л Лечочко, Д. Полатайок, Н. Козьмук, Іван Цибульський, панна Надія Шкремегка, п. Матвійчина, В Бутарешта, Вол Левицький, пані С. Навальковська, панна Е. Малик, М Безко, Н. Ковачук, Нестор Долинчук, С. Мандзюк, Іван Баран, П. Сандзуловин, пані В Кравченко, І Перкаровський, М. Марунчак, Іван Савчин, М Груден, п. Богуш, Г Брик, М Петров, О. Будзан, А. Федорук, пані С. Баран, Л Олис, В. Гарас, В. Ларнір, І. Завада, М. Гайдей, Г Серабський, В Зелєско, Т Пушкар.

Транскона, Ман. Іван Цибульський, А. Касіянчук, М Груден, М. Олійник, В Кабан.

Вайта, Ман. А. Тесарський.

Вакслейборг, Ман. Е. Банщ.

Стоні Мавитен, Ман. В Процюк.

Тилон, Ман. В. Тивонюк.

Ретвел, Ман. Елисивета Лойд.

Сенді Лейк, Ман. П. Колтунський.

Фишер Бренч, Ман. М. Гривінський.

Росов Ривер, Ман. Степан Гавронський.

Сондавн, Ман. Володимир Ілюк.

Геффорд, Саск. Пані П. Кіндрачук

Айтуна, Саск. А. Татарин.

Дипер, Саск. Степан Маковський.

Кадворт, Саск. В. Табачнюк

Поплар Блаф, Саск. П. Сучоплас.

Андрю, Алта. Пані І Романюк.

Лондон, Онт. І. Шкляренко.

Кенора, Онт. Іван Грицай.

Балмертон, Онт. Василь Бабяк, Степан Пелешок.

Петрі, Онт. А. Романчук.

Порт Артур, Онт. В. Кристалович.

Гримзбі, Онт. Степан Соловський

Торонто, Он. П. Прокопович.

Транскона, Ман. С. Скрупський — #1.50.

По 1 дол.:

Вінніпег, Ман.: панна Г. Корман, М. Гуршфілд, М. Дарійчук, П. Базан, пані О Панькив, Іван Чинюк, С. Поманський, Іван Майданик, М. Бойдан, пані Ф. Смелінська, п. Косир, А. Загарійчук, пані М. Завада, Д. Гаврилюк, М. Пихлик, В. Колинчук, пані С. Черкас, М. Корнь, п. Матюшин, Іван Довгань, Іван Мушій, Н Гудзуляк, В Гаврилюк, панна Е. Базан, В. Пихлик, пані М. Гайдечук, Д. Якимішак, Н. Сумка, В. Вищенко П Обрізан, п. Рудик, І. Натуркач, В. Гуцуляк, Р. Савчук, панна Д. Базан, А. Пітерсон, п. Юзвишин, панна М. Марко, М. Романов, пані Ковальчук, Н. Кудрик, Іван Горбатюк, І. Сидоренко, І. Боскович, пані І Мазурек, проф. Я Рудницький, І Рибак, Ф. Горбатюк, Д Вартошок, Г. Николайчук, п. Хрещівський, Н. Козар, пани Посадюк, Е. Вилис, М. Селешко, П. Костенко, пані А. Зенчук, пан Савчук, І. Пазброда, п. Мищак, Михайло Король, А. Коцимпла, пані Г. Василюк, Ф. Юр, п. Зимерський, Д. Ничка, д-р П. Мацепко.

Стоні Мавитен, Ман. Т. Клевчук, пані А. Клевчук

Транскона, Ман. Михайло Марко, В. Марадин, Іван Ускало, Я Кацевич, В. Бельбас, К Охлійник, П. Касянчук, М. Мойсей.

— —

П. Дроздович, Давфин, Ман. Л. Караван, Склейтер, Ман. П. Касян, Портедж ла Прері, Ман.

А. Чорний, Іст Селкрик, Ман.

Н. Дутка, Карвівейл, Саск. Р. І. Боднарчук, Кектас Лейк, Саск.

А. Грицина, Торонто, Онт.

Пані Г. Черкас, Ню Вест Міністер, Б. К.

НН, Калієнто, Ман.

С. С. Макійчук, Портедж ла Прері, Ман.

Іван Василюк, Пайн Ривер, Ман.

Іван Карплюк, Геффорд, Саск.

А. Буртиник, Норквей, Саск.

Іван Шевчук, Кенора, Саск.

В Якимішак, Вайта, Ман.

По 50 центів:

П. Бецєнко, Вінніпег, Ман. Г. Сидор, Транскона, Ман. Н. Ускало, Транскона, Ман.

ЮВІЛЕЙНИЙ ПРИВІТ

Медисен Гет, Алта ..... Я, нижче підписаний, довідуюсь, що діти й приятелі панства Николая і Анастазії Григорчуків, справили тому тиждень свято з нагоди їх „Золотого Ювілею", пятдесять літ подружнього життя. Тому, що я довідався вже запізно, то щоби і собі звеличати їх Золотий Ювілей, посилаю жертву на Катедру в сумі $10.00 з думкою що цим я вшаную Шановних Ювілятів, так якби я був на принятію в їх честь..."

Іван Дидман.

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

в справі докінчення будови Катедри Пресвятої Трійці.

В понеділок, 2-го травня, 1955 року, відбулися Надзвичайні Збори членів Катедральної Громади. Ці збори завершили ряд засідань, наряд і збори, почавши від перших нарад в цій справі з Високопреосвященним Митрополитом Іларіоном в його домі з дня 24 січня, 1955.

Збори ухвалили слідуючі дві резолюції:

1. — Надзвичайні Збори приймають рекомендацію Заряду Громади і Будівельного Комітету, які пропонують, щоб докінчення будови Катедри Пресвятої Трійці почати з весною 1956 року.

2. — Надзвичайні Збори припоручують Зарядові Громади перевести відповідну збірку грошей і виготовити проект фінансування будови Катедри Пресвятої Трійці.

ПЕРШИЙ ПЕНСІЙНИЙ ЧЕК

В першому тижні квітня до Катедри Трійців ниже подавний лист:

Слава Ісусу Христу!

Вельмишановний Отче Юрківський.

Посилаємо Вам $20.00 жертви на Катедру Ми вже попередньо жертвували, а цих $20.00 ми посилаємо з нашої пенсії. Ми так приробіщили, що першого чека пожертвуємо на Божий Храм як подяку Богові, що дозволив нам дочекати цих літ. Двадцять доларів даємо на місцеву церкву, а других двадцять на Катедру. Як Бог дасть щасливо прожити довше, то ще прилішемо.

Остаємось з християнським привітом,

Юрій Паскарук і дружина.

Принц Альберт, Саск.

(ПЕРШИЙ ПЕН. ЧЕК)

Від усіх нас, яким доручено управління Катедри, найщиріша подяка п-ству Паскарукам. Дякуємо за жертву і дякуємо за золотий примір. Їх жертва давно приготовлялась Прийшов час і обіцянку сповнено. Вони вказують на шлях любови й вдячности, якими повинні йти ми, особливо ми молодші члени Христової Церкви.

Молимось, щоб Господь благословив наших жертводавців щастям і здоровям на многі літа життя.

З цією жертвою панство Паскаруки мають жертв в Катедрі на поверх сто долярів Вони стають членами-фундаторами Катедри Пресвятої Трійці й їхні імена та життєпис вписуються в **Катедральну книгу фундаторів.**

— —

Сірко, Ман. З приводу громадської гостини для п Костя Мельничука яку справили парафіяни із Сірко, Ман. громадян ім. Прор. Ілії, зложено жертви на будову Катедри Збірку переслав Всеч. Прот С. Герусь в сумі $10.00

— —

Тідор, Саск. Всеч. Прот. Б Яковкевич переслав дві збірки жертв які були зложені підчас хрестин. Хрестили дітей панство Теодор і Домка Корол й панство Миколя й Наталя Гнуцуляк Хай діте Ваше ростуть Вам на втіху, на славу Божу і на добро нашого народу. Жертви в сумі $6.00

— —

Форт Френсес, Онт. З нагоди Золотого Ювілею подружжя яке відзначували панство Максим і Тетяна Олійники вони зложили жертву в сумі $20.00 на Катедру Жертву переслав Всеч. о. В. Войчук. Вам, дорогі ювіляти, з цілому Вашому дому, желаємо щастя, здоровля на многі літа!

— —

МОЛОДІ КОЛЯДНИКИ З ГЛЕСЛИН

Гурток молодих колядників в Гласлин, Саск., з нагоди свят Різдва Христового, відвідав парафіян з колядою. Коляда принесла $33.00 для будівельного фонду Катедри Пресвятої Трійці Частину цієї суми грошей зложили парафіяни громади з Витків, Саск.

"Колядник".

— —

Управа Катедри отримала вище згадану жертву грошей Трійці переслав Михайло В Гаврилів з Глеслин, Саск Колядникам і жертводавцям щиро дякуємо Та сама подяка за коляду не вистарчає Хочемо при цьому висловити признання тим людям за те, що гарну думку ввели в життя Для цього треба однодумців, треба організуватись, і треба було відвідувати парафіян... І за цю щирість і любов щиро дякуємо.

УПРАВА КАТЕДРИ.

Адреса Катедри:

Holy Trinity Ukrainian Greek-Orthodox Cathedral
1175 Main St.,
Winnipeg 4, Man.

Парох:

Всеч о. М. Юрківський.

Телефон Катедри 52 4946
Резиденція пароха 56-5373

ничук, Н. Карран, О. Клюкевич, Ф Мілані Г Кириляк. По 1 дол.: І. Чорний, П. Гоголь, С. Павлюк, С. Вовк, М. Павлюк, І. Мяцуша, В. Воробець, В. Кінгінський, І. Ткач, Р. Ясенчук, П Власюк, Р. Клюкевич, В. Дзябінський, І. Торупка, Комка Курик, І Стоцький, В. Ясейко, К. Данчук, П. Мисько, П. Швайковський, А. Гарапнюк, Ольга Козловська, М. Сташин, С Москаль, А. Причун, М. Гривінський, В. Дмитрюк, І. Вовзик (Ню Вестминстер), М. Гомола, В. Мотюк, пані М. Шарик, пані Р. Чапей, пані Антінюк, Н. Л. Бойкович Дрібними 1 дол. Разом 63 рол.

ЗБІРКА о. Е. ПРИСТУПИ

Айтуна, Саск. Пан Іван Чайка 3 дол. По 2 дол.: Іван Павлюс, Євдокія Бурянин, Василь Мандзяк, Михайло Базюк, Василь Смисюк, По 1 дол : М. Ваврух, В Кривий, І. Диркач, Софія Давидюк, І. В. Павлюс, П. Крик, М Смисюк, А. Татарин, М. Калинчук, П. Крушельницький, В. Ригус, М. Давидюк, В Кривий, П. Базюк, І. Березюк, П Крушельницький, М. Обух, М Лоцюк, Ю Спільчак, І Козій, С Ткач, Ю. Гребенюк, В. Мартинюк. Дрібними 5 09 Разом 41.09 дол.

Мелвил, Саск. По 1 дол.: В. Кошман, П Вівдиц, П. Бицька, В Головачук, Ю. Суник, І. Іванов, В Сеник, К Козакевич, І. Костинин, В. Федук, А. В. Скигар, Н. Панькив, В. Сафронюк, С. Пилипів, П. Гилета, М. Стельмахович, В. Галик. Дрібними 70 ц. Разом 17 70 дол.

Гудів, Саск. По 1 дол.: І. Олійник, П. Багай, В. Панькив, Ю. Павлишин, М. Орищак, П. Буски, І Паньків, В Скоробогач, Д Плишка, пані Петлак, Д. Лозинський, І. Ю Любий, В Парфенюк Дрібними 2.25 Разом 15.25 дол.

Фенвуд, Саск. По 1 дол.: І. Пилипів, В. Терлецкий, П Кошюк, М. Савчин, М. Стельмахович, В. Савчин, А. Савчин, В Лишко, Ів. Савчин. Дрібними 70 ц. Разом 9.70 дол.

Поничай, Саск. По 1 дол.: Н. Гусак, С. Полечук, П. Шворак, С. Молдован, П Музичик, Т. Палящук. Разом 7.00 долярів.

Габбард, Саск. По 1 дол.: В. Ваврух, Ф. Мочуля, М. Пилипів, І. Огородний, А. Коляпко 1.25 дол. Дрібними 75 центів Разом 6.00 дол.

— —

ЗБІРКА о. Ю. ФЕРЕНСІВА.

Ріджайна, Саск. Пп. І. Соліник І П. Кохан по 2 дол. По 1 дол.: Н. Шевчук, О. Корпус, І. Женчишин, С. Маслюк, М. Онака, В. Веселовський, І. Середюк, С. Стажинський, О. Пасека, Г Козакевич, Н. Масинин, В. Арійчук, В. Войчук, І. В. Мельник, Н. Марчук, І. Батрик, П. Андрійчук, М. Грегорі, І. Крилтол, Ю. Бойко, В. Мудрий, Н. Бучковський. Дрібними 3 дол. Разом 29 рол.

Прілейт, Саск. По 1 дол.: С. Баран, Ф. Чарнецький, І. Пилипчук, Ю. Товстий, А. Пилипчук, І. Т. Райчиба, К. Крим, пані Пилипчук, Н Доля, М. Фолик, Церковна Громада 20 долярів Разом 30 дол.

Кендік, Саск. Пан І Барабаш 2 дол По 1 дол.. В. П. Ілюк. І. Шишковський, П. Лесько, А Барабаш, І. Анака, І. Шиплик, Й Федущак, Н. Н Дрібними 2.50 дол. Разом 12 50 дол.

Лепин, Саск. По 1 дол.: Г. Кохан, Т Кохан, М. Кохан, Г. Луцюк, Софія Гнатюк, М. Олексин, П. Гнатюк, В Заячковський, М. Віктор. Дрібними 2.50 дол Розом 9.20 дол.

Муз Джо, Саск. По 1 дол.: В. Шиплюк, І. Назаревич, М. Кошман, Е. Ягольницький, П. Путерів. Дрібними 20 ц Разом 5 20 дол.

— —

ЗБІРКА ПРОТ. Е. ГОРГІЦИ.

Роблин, Ман. Пан Василь Лисак 5 дол. п Петро Горбай 2 дол. По 1 дол.: О. Гаврилюк, М Слюзар, В. Барабаш, В. Боднарчук, А. Стефанів, І. Лучка. І. Кулик, І. Гадевич, Р. Жулитко, С Лебедович, К Скрипник. П. Лебедович, Д. Ончуленко, О. Смігельський, Мендро, І Гаврилюк, П Швайковський, Н. Пиць, А. Андроник, Н. Боднарчук, П Стибз, Г. Пиць, Д. Тилко, А. Якимишин, І. Антоні, Н Н., Н. Н. Дрібними 1.75 дол. Разом 35.75.

Робинн-Зелена, Ман. По 1 дол : С. Яловицький, В. Ваврик, В. Шульган, Фрозина Стибз, І. Кулик, С. Проник, Р Садовицький, М Вихопень, Г. Богуцький, Я. Гаврилюк, І. Никифорак, М. Никифорак, В. Капець, П. Солтис, П Бугера, П. Лебедович Разом 16 дол.

Шортдейл, Ман. Пан Г. Клопущак 2 дол. По 1 дол.: П. Яловега, М. Петрів, І. Якимишин, В. Яценпюк, М Бугера, Є. Панасюк, С. Гаврилюк. Дрібними 1.75. Разом 10.75 долярів.

Грендаю, Ман. По 1 дол.: Д. Пуляк, Д Ковальчук, Пр. Дребіт, І Богданович, Г. Тісногуз, Д. Демчук, Т. Богун, Бевсик, П. Мандрик, Г Балсюшин, Г. Костюк. Дрібними 50 ц. Разом 11.50 дол.

Ленард, Ман. Збірка 16.15 долярів.

Гилберт Плейнс, Ман. По 1 дол.: Анна Дутчишин, Анд. Мандрик, П. Стадник, М. Гавриляшин, М Сємчич, Н. Мінцук, І. Самець. Дрібними 50ц. Разом 7.50 дол.

— —

ЗБІРКА ПРОТ. Е. С. УЛЯНА.

Ст. Кетерин, Онт. Пан С А. Балак 2 дол. По 1 дол : В. Чередарик, І. Боднар, Н. Пилипчук, С Буляк, Д. Нагачевський, Сара Віндзяк, Д. Віндзяк, І. Н Ковальчук, О. Неми, Д Петрук, Анна Сопрока, П. Комар, Е. Ільченко, Ф. Титенич, Г. Атаманюк, Мария Цвєтко, Т. Повинюк, С. Швець, П. Новак, Оля Василюв, М. Головатий. Дрібними 50 ц. Разом 23.50 дол.

Пан Андрій Шкільний, Толстой, Ман. $10.00

І. Дутер, Вилингдан, Алта. $1.00

КОЛЯДА ГРОМАДИ ГЕМИЛТОН, ОНТ.

Пан Н Кологій 10 дол По 5 дол : пані. Марія Черненко і Ольга Ситник.

По 2 дол. Матвій Дідурик, П Фарбатюк, М Ковпцун, д-р Н. Смильський, І Штехаш, П Панаєдир, Раіса Ванджура, Н Лишук, М Савчук, М. Музичук, Г Горій, Ілія Данилюк, Г. Будник.

По 1 дол., Д Ярич, Н. Дубров, М. Свидовецький, А Лупинос, М Квашка, І Лисенчук, пані Р Онушко, М. Мафтей, М Антоненко, Г. Роман, Ярина Костинюк, пані Дом Козарук, М Золотник, І. Завгородний, С. Росицький, С. Бренюк, Із Олеськів, П Остаповичі, Г Олексюк, М. Юрекевич, А Дибко, І. Долинчий, пані Новосад, прот В Федак, Н Романов, Ф Крупицький, Г Планида, М Павлишин, Д Куць, Із Новаковський

Дрібними 75 центів

Разом $69.75.

— —

Збірка Прот. Г. Криштановича

Оттава, Онт. По 1 дол. Д Рищтник, В Костантинюк, К. Мосичук, Е Левицький, П Москалик, М. Тигар. Д Христановичі, О. Криштановичі, П Цебрик, Д. Костинюк, М Чинківський, І. Москалик, В. Сидор, Г. Савченко, Ю Гливка, В Мушка, О. Романів, Т. Чалий, Н. Скорохід. Дрібними 1.75 дол. Разом $20.75

— —

Допомоговий Фонд Нашої Церкви

Коли ми ситі, завжди памятаймо і за голодних, покривджених і нещасних Наша Церква час від часу допомагає найбільше потребуючим, що знертаються до неї. Щороку зложімо від себе дар на цей фонд, бо це наш християнський обовязок

Громада Транскона, Ман., збірка в Церкві о. Є Гуцуляка $8.02

Громада Лондон, Онт., збірка Прот Т М Киселюка 7 00

о Іов Скакальський, Вінніпег, Ман., збірка на похоронні бл. п Радіона Козака. Любав, Ман. 10 00

Громада Кірклєнд Лейк, Онт., збірка о. І Пестуна 6 50

Славна, Алта (Вінделя) збірка о С Гредзя 4 17

Вернон, Б К., збірка о І Магаса 11 65

Радвей, Алта. 4.00

Форт Френсес, Онт., збірка о. В. Войчука 23 10

Давфин, Ман., збірка о. С. Фляка 15.00

Громада Сенді Лейк, Ман. 11 20

Лашин, Кве., збірка Прот. К. Квасницького 10 50

Брентфорд, Онт ; збірка о П Попланського 9 61

Брентфорд, Онт., збірка о П Попланського 9.82

Вест Торонто, Онт., збірка о Ю. Цукорника 23 85

Вінніпег, Ман., Св Михайла, збірка Прот С. Геруса 25 11

о. І. Швець, збірка на Золотім Весіллі Івана і Атафії Демків у Ердвуд, Саск 16 00

Прот Б Яковкевич, збірка на похорони бл. п Катерини з Думанських, Остапович, в Шіго, Саск 15.00

Келгарі, Алта., збірка Прот. К Желиковича 12.50

Ленард, Ман., збірка Прот. Е. Горгіци 7 40

Флин Флон, Ман., збірка о. Іли Шевця 6.75

Вінніпег, Саск., збірка Пр-Пресв. Т. Яковкевича в Першу Неділю Посту 11 20 дол., і з похорону Катерини Молдован 7 дол. 18.20

Пінгара Фалс, Онт., збірка Прот М Овчаренка 8 00

Велланд, Онт., збірка Прот. М Овчаренка 18 41

Вінніпег, Ман. Св. Трійці, збірка о М Юркивського 37 41

Кіндерслей, Саск. 6.00

Брендон, Ман., збірка о Ю Туржанського 5.65

Портедж Ля Прейрі, Ман., збірка о. Ю Туржанського 2 35

Гронлид, Саск, збірка о. А М Тетеренка 25.22

Риджайна, Саск, збірка о. Ю Ференсіва 5 10

Муз Джо, Саск., збірка о Ю Ференсіва 4.10

Прілейт, Саск, збірка о Ю. Ференсіва 2.60

Кендік, Саск, збірка о. Ю Ференсіва 3 00

Ленідон, Алта, збірка о І. Кулина 22.25

Лесард, Алта, збірка о І. Кулина 5 15

Сенді Рапидс, Алта, збірка о І Кулина 2.40

Вавак, Саск, збірка Прот. В. Апонюка 14.40

Кадворт, Саск, збірка Прот. В Апонюка 7.45

Алвена, Саск, збірка Прот. В Апонюка 3.30

Слов Крк, Саск., збірка Прот В Апонюка 3 50

Торнтонь, Саск., збірка Прот В Апонюка 4.50

Саскатун, Саск., збірка о В Слюзара 29.10

Всім вище подяка, що допомагають своїми дарами обстигити людські терпіння.

Консисторія.

Стипендійний Фонд
Високої Богословської Школи Нашої Церкви.

Стипендійний Фонд забезпечує нашу Церкву новими священиками Завдяки йому, з датою появи цього числа "Вістника", наше Духовенство побільшилося двома новими священиками є надія, що в скорому часі ще буде кілька висвят

Складіте дари на Стипендійний Фонд

Пп І І Лазарович, Едмонтон, Алта $100 00

Збірка на похорони бл п. Григорія Вовка в Давфин, Ман., зібрав о. О. Фляк 5.00

Збірка на похорони бл. п. Івани Шемелюк в Давфин. Ман , зібрав о. О. Фляк 5.00

о Е Приступа, збірка на похорони бл п Я. Пилипова з Гудів, Саск. 24.00

Всім сердечна подяка.

Консисторія.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ВІСТНИКА

Не забуваймо за нашу церковну пресу — "Вістник", бо він доходить до найдальших закутин тієї країни, куди не може ані місіонар, ані інший дінч зайти. Пресовий Фонд — це основа друкованого слова.

Всеч. о. О. Хомяк, збірка на Поминальним Богослуженню бл. п. Івана Костюка $15.00

Пані Марія Вігус, Вільна, Алта. пригнігна збірка 4.50

Г. Валькович, Монтреал, Кве., передав "Український Голос" 1.00

І. Вяран, Содбрн, Онт., переслав С. Сорока 1.00

В. Мельник, збірка на похороні бл. п. Партемія Мельника, Монтревл, Кве. 5.00

Всч. о. О. Хомяк, збірка з нагоди 50-ліття Вінчання Стефана і Василини Бондурків у Глеслин, Саск. 10.00

Всч. о. О. Хомяк, збірка на похороні бл. п. Параски Ткачук, в Гефорд, Саск. 13.00

Іван Василик, збірка з нагоди хрещення 10 дітей родини пані Горбаль 3.50

Прот. Г. Василів, з похорону бл. п. Андрія Марка в Ньюбрук, Алта. 7.00

Н. Мендрик, Едмонтон, Алта. 1.00

Федора Романюк, Амстердам, Саск. 1.00

Н. Маядзюк, Онкборн, Ман. 18.25

Василь Кіндрачук, Єлов Крік, Саск., переслав Прот. В. Апонюк 5.00

Василь Мартинюк, Медовленлдс, Ман. 1.00

Г. Гарасим, Сенді Лейк, Ман. 2.00

Іван Басараб, Сторджис, Саск. 1.80

Д. Курійчук, Форт Вилям, Онт. 2.00

Всч. о. О. Фляк, збірка на похороні бл. п. Анни Галмберди, в Сифтон, Ман. 6.00

Н. В. Слижук, Венлая, Ман. 1.00

Прот. М. Тарновецький, з похорону бл. п. Ілії Ганевич, у Оен, Алта. 5.00

В. Степанок, Канора, Онт. 1.00

Прот. Г. Мєтюк, з нагоди 25-го Ювілею Василя і Анни Дячек, у Віннінегу 5.50

Щира подяка всім, що жертвували, збирали і пересилали. Тільки при співпраці всіх наш церковний орган буде сповняти свою місію.

Адміністрацію "Вістника".

Порядки Богослужень:

ПІДВИННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Дуфрост — Тиндал — Лелвин
29. Неділя — Гонор — Кенора. **Консисторія УГПЦК.**

о. В. МЕЛЬНИЧУК

ТРАВЕНЬ:

21. Св. Ап. Івана — Гемлин (пров.)
22. Неділя — Кейлена (проводи)
26. Вознесення — Іслас (храм)
29. Неділя — Гейрі Гил, Алта. Адреса: Гейрі Гил, Алта.

Архиєрейська Візитація в Ошаві

З нагоди ювілею 20-ліття Православної громади при церкві св. Івана в м. Ошаві, Онт. відбудеться канонічна Візитація Високопреосвященнійшого Владики ІЛАРІОНА — в неділю, 29-го травня п. р.

Порядок Візитації і програма урочистости:

9 год. ранку — Утреня.

10 год. — Зустріч ВПреосв. Владики Митрополита

10.15 — Архиєрейська Служба Божа.

12.30 — Спільний обід в парафіяльній салі; по обіді Свято-Ювілейне.

8 год. вечора — Концерт.

На це торжественне Свято запрошуємо громадянство місцеве й з околиці, а зокрема громади: Ошава — Пресв. Богородиці; Торонто — Св. Володимира; Ню Торонто; Вест Торонто; Оттава; Вінздзор; Лондон Торонто; Гемилтон; Сейнт-Катеринс; — та взагалі всі побажичі громадян.

Ювілейний Комітет.

о. ОЛЕКСАНДЕР ХОМЯК

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Вигінь
22. Неділя — Гласлин
26. Четвер. Вознесення — Бінкн
29. Неділя — Гетерлей (храм)

ЗАУВАГА: Після Богослужения — підемо на цвинтар — помолитись за душі своїх помещдин. Прошу належно упорядкувати могилки.

Адреса: Box 163, Гефорд. Тел. 55

о. ЮРІЙ ТУРЖАНСЬКИЙ

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Портедж ля Прейрі (храм)
29. Неділя — Брієнлон

ЧЕРВЕНЬ:

5 Нед. Пр. Трійці — Брендо (храм)
6. Понедь Св. Духа — Брендон
12. Неділя — Портедж ля Прейрі
19—26 Неділі — Брендон

ЛИПЕНЬ:

3 Неділя — Брендон
10. Неділя — Портедж ля Прейрі
17—24—31 Неділі — Брендон

Адреса: 518 Песифик ав., Тел. 2826 Брендон, Ман.

о. В. АПОНЮКА

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Тернопіль
26. Четвер. Вознесення — Вакая
29. Неділя — Ст. Джулієн

Адреса. Box 4, Вакая, Саск.

о. ДМ. ТРОЦЬКИЙ

22. Неділя — Катвин (Проводи)
26. Вознесення — Прут (храм)
29. Неділя — Завале

ЧЕРВЕНЬ:

5. Зелені Свята — Катвин (храм)
6. Пон. Св. Духа — Вилмінгдон (храм)
12. Неділя — Андрю
19. Неділя — Прут
26. Неділя — Лужани

Адреса: Box 136, Вилмінгдон, Алта. Телефон 49.

о. А. ТЕТЕРЕНКО

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Гроиланд, шпайн.
26. Четвер. Вознесення — Гроиляна середня
29. Неділя — Брукссї

Адреса: Box 47, Гроиляна, Саск.

о. Г. ВАСИЛІВ

ТРАВЕНЬ:

22 Неділя — Восетна
Веч. я Проводи 3 год. Якобрук
26. Четвер. Вознесення — Радвей (храм)
29. Неділя — Федора

ЧЕРВЕНЬ:

5. Зел. Неділя — Редвотер (храм)
Вечірня 7 год. веч. — Восетна
6. Зел. Понед. — Якобрук (храм)
12. Неділя — Федора (храм)
19. Неділя — Торгилд (Полєва Окружна відправа)
26. Неділя — Радвей

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Редвотер
7. Різд. Ів. Хр. — Вегремонт (храм)
10 Неділя — Якобрук
12 Петра й Павла—Торгилд (храм)
17. Неділя — Федора

Адреса: Box 126, Радвей, Альберта. Тел. 10.

о. П. ГЛІЦЬКОГО

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Роєборн
26. Четвер. Вознесення — Онкборн
29 Неділя — Ентуєвна (храм)

ЧЕРВЕНЬ:

5 Зелені Свята — Вікта (храм)
6 Зел Понеділок — Сенді Лейк
12. Неділя — Мекві
19. Неділя — Ентуєвна
26. Неділя — Онкборн

Адреса: Онкборн. Тел. 336.

о. П. СТЕФЮКА

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Гарделтон (Проводи)
26. Вознесення — Рова (храм)
29. Неділя — Толстой

ЧЕРВЕНЬ:

5. Зелені Свята — Толстой (храм)
6. Зелений Понеділок — Толстой
12 Неділя — Сельків
19. Неділя — Рова
26. Неділя — Гардентон

Адреса: Толстой, Ман.

о. ІВАНА МАРІЯК

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Ремвер
26. Четвер. Вознесення — Боки Проводи
29. Неділя — Драй Ривер

Адреса: Стемберт, Ман.

о. СТЕПАН ЗУЗАК

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Кіль
26. Четвер. Вознесення — Вимер (храм)
29 Неділя — Вадіна

По Богослужені у конній громаді будуть Парастаси на Гробах.

Адреса: Ватсон, Саск.

о. Е. Т. ПРИСТУПА

ТРАВЕНЬ

22. Неділя — Габбрд
26. Четвер. Вознесення — Пончгай
29 Неділя — Фенвуд

Адреса: Айтуна, Box 143, Тел. 57

о. П. САЦЕВИЧ

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Відьма, о. Куліш
26. Неділя — Бойн Лейк
26. Четвер Вознесення — Скомі Лейк (Храм).
29. Неділя — Сведен

ЧЕРВЕНЬ

5. Неділя Св. Трійці — Сведен (храм)
6. Понеділок. Св. Духа — Стрий (храм)
12. Неділя — Смокі Лейк
15. Середа. Вмкн. Івана Сухавського — Белік (храм)
19 Неділя — Ворсдайт
26. Неділя — Смокі Лейк
26. Неділя — Сведен, о. Куліш

Адреса: Box 309. Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

о. БОРИС ЯКОВКЕВИЧ

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Інсінгер „Гайлєй"
26. Четвер. Вознесення — Федюки
29. Неділя — „Льора" (Ліксенко)

ЧЕРВЕНЬ:

5. Нед Пр Трійці — Інсінгер, м. (храм)
6 Пон Св. Духа — Жучкани
12. Неділя — Шіго палуз.
15 Сер Ів. Суч — „коло Кущея" (храм)
19. Неділя — Фовм Лейк
26. Неділя — Тідор, місто.

Адреса: Шіго, Саск., Box 52. Тел. 21.

о. ТИТ ЯКОВКЕВИЧ

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Тідор, місто
26. Четвер. Вознесення — Вест Бочк (храм)
29. Неділя — Ешнор

ЧЕРВЕНЬ:

5 Нед Пр. Трійці — Пасічники
6. Пон Св. Духа — Шіго, місто (храм)
7. Вівт. 3-й, д. Трійці — Федюки
12. Неділя — Тафнел (храм)
19. Неділя — Вимер
26. Неділя — Ешнор

Адреса: Шіго, Саск., Box 52. Тел. 21

о. Ф. ЛЕГЕНЮКА

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Мейбрядж
26. Четвер. Вознесення — Кобзар (храм)
29. Неділя — Гден Едзер

Адреса: Box 171, Гден, Саск.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Оден

Адреса: Саскатун, 401 Мейн стрит

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ.

16 П 3 Смерть прп. Теодосія, веч.
17 В 4 Мч. Гелазія, сплячих Сімл.
18 С 5 Вмчч. Іринн, мч. Теофіта
19 Ч 6 †Іріп Йова Почаївського
20 П 7 Зава Чесного Хреста в Єр.
21 С 8 †Ап Еван. Іакова
22 Н 9 Нед Самар. св. Миколая
23 П 10 Ап Симона Зилота
24 В 11 Св Равноап Кирила в Мет.
25 С 12 Епифанія єп. Кипру
26 Ч 13 Вознесення Господнє
27 П 14 Никити вета Печерськ.
28 С 15 Пахомія Вел. Ісаії чуд. веч.
29 Н 16 Нед. Св. Оц. 1 Всел. Соб.
30 П 17 Ап. Андроника і пом. Юлії
31 В 18 Мч. Феодота Освящ.

ЧЕРВЕНЬ:

1 С 19 Свщмч. Патрикія
2 Ч 20 Мч. Таїсія, Олександра
3 П 21 Рівнопа. Константина
4 С 22 Мч. Василіска, Мирікая
5 Н 23 Нед. Пресв. Трійці
6 П 24 День Св. Духа
7 В 25 Зн. сол. Івана Хрестителя
8 С 26 Св. Ап. з 70 Карпа й Алфея
9 Ч 27 Свщмч. Терлнкта Сара.
10 П 28 Прп. Никити ісповідника
11 С 29 Прпмч. Теодосії дів
12 Н 30 Нед. 1 по З. С. Всіх Святих
13 П 31 Ап. Вари з 70-ти
14 В 1 Мч. Юстина філософа
15 С 2 Вмнч. Івана Сучавського

о. П. ЗУБРИЦЬКИЙ

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Річмонд Парк
26. Четвер. Вознесення — Сарейя
29. Неділя — Крайтена

УВАГА: Запрошуються з ближчих околиць прибути на Свято Дня Матері, а Лак Ла Біш. яке відбудеть ся в неділю 8 травня, по Св. Вомбі. Адреса Лак Ла Біш, Алта. Box 216.

о. О. НОВИЦЬКОГО

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя — Вест Форт
26. Четвер. Вознесення Ф. Вилліям
29. Неділя — Форт Вилліям

ЧЕРВЕНЬ.

5. Зелені Свята — Вест Форт
6. Зел. Понед. — Форт Вилліям
12. Неділя — Форт Вилліям
19. Неділя — Вест Форт
26. Неділя — Форт Вилліям

Тел. 3-5565, Форт Вилліям, Онт.

о. Л. В. ДЯЧИНА

ТРАВЕНЬ

22 Неділя — Брокстон
26. Четвер. Вознесення - Сторновей
29 Неділя — Йорктон

ЧЕРВЕНЬ:

5. Неділя — Мазепа (храм)
6. Понеділок. Св. Духа — Йорктон
12. Неділя — Райн (храм)
15 Середа Ів. Сучавського, Калдер
19 Неділя — Йорктон
26. Неділя — Брокстон

Адреса: 110 Велінгтон ave. Тел. 798, Йорктон, Саск.

о. ОСТАПА ФЛЯКА

ТРАВЕНЬ.

15. Неділя — Вендор
22. Неділя — Лавфин. По сх. Літургії в 2 год. по пол. Проводи) (Відправа на гробах) В год. 8 веч. — День Матері.
29. Неділя — Дрифтінг Ривер

В неділі 8, 15 і 29 Вечірні в Давфині о год. 7 веч.

Адреса: P.O. Box 1087, тел. 4704 Давфин, Ман.

Церковний Устав

22. Нед. Сл'нор. Год. 6. УЄ. Із. 20: 11-18 Ап Діян. 16: 16-34. Єван. Івана 9: 1-38.

26. Вознесення. УЄ Марка 14: 9.20. Ап. Діян. 1: 1-12. Єван. Луки 24: 36-53.

29. Нед. Св. ОО. Год. 6. УЄ Івана 21: 1-14 Ап. Діян. 20: 16-18 і 28-36. Єван. Івана 17: 1-13.

ЧЕРВЕНЬ:

5. Нед Свята Год. 7. УЄ Івана 20: 19-23 Ді т Ап Діян. 2: 1-11. Єван. Івана 7, 37-52 і 8: 12.

8 Св Лічн. Ап. Ефесян 5: 9-19 Єван Матея 18: 10-20.

12. Нед 1 по Зел. Святах. Год. 8 УЄ 1 Ап Жнд. 11: 33-12: 2

15 Івнчт Сучав УЄ 20: 1-16 Літ. Ап Петра 3: 1-18. Єван Івана 19: 25-27 і 21: 24-25.

Український релігійний — в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXH. WINNIPEG, MAN., JUNE 1, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЧЕРВНЯ, 1955. ЧИСЛО (991) 11

Одинадцятий Собор
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Цим подається до відома всього Духовенства та всіх Вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що згідно з нашим Чартером та Статутом та за благословенням ВПреосв. Митр. Іларіона, Консисторія УГПЦК скликає ОДИНАДЦЯТИЙ СОБОР цієї ж Церкви, який відбудеться в середу і четвер, 29 і 30 червня, 1955 р., у Катедрі Пресвятої Трійці в Віннінегу, Ман.

Програма Собору включає такі справи:

1. Архиєрейська Служба Божа, год. 8.30 рано, в середу, в Катедрі Пресвятої Трійці.
2. Регістрація делегатів і гостей.
3. Отворення Собору — ВПреосв. Митрополит Іларіон.
4. Вибір Президії Собору.
5. Вибір Комісій на час Собору.
6. Доповідь про стан Української Греко-Православної Церкви в Канаді — ВПреосв. Митрополит Іларіон.
7. Доповідь про Східню Епархію — ВПреосв. Архиєпископ Михаїл.
8. Звіт про адміністрацію УГПЦК — голова Президії Консисторії, прот. Є. Грицина.
9. Справа третього Єпископа нашої Церкви.
10. Вибір членів Консисторії, Контрольної Комісії, Церковного Суду та членів Дирекції Колегії св. Андрея.
11. Проекти змін і доповнень Статуту і Правил УГПЦК.
12. ВИЩА БОГОСЛОВСЬКА ШКОЛА.
13. Звіт Колегії св. Андрея.
14. Справа Групової Асекурації для Духовенства.
15. Звіт Катедри Пр. Трійці в Віннінегу.
16. Інші справи.
17. Резолюції.
18. Закриття Собору.

Віннінег, Ман., 9. травня, 1955 р.

За ПРЕЗИДІЮ КОНСИСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ:

Мітр. Прот. Є. Грицина, голова.
Протопресвітер Г. Метюк, секретар.

БЕРЕЖІМО СВЯТУ СВОЮ ЦЕРКВУ І ОДНОДУШНО ПРАЦЮЙМО ДЛЯ НЕЇ!

Від Епископату Української Греко-Православної Церкви в Канаді, до Всечесного Духовенства, Преподобного Монашества та до всіх Боголюбивих вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді, —

"Церква Бога живого — стовп і підвалина Правди" (І. Тим. 3. 15)

Церква Божа на землі — це найбільша й найцінніша наша Святиня, яку ми маємо на цьому світі. Сотворивши світ наш, Милосердний Господь Бог зараз же заложив і Свою Святу Церкву, надавши її закони для чесного життя людям на цьому світі і для спасіння їм своєї душі.

Церкву старозавітню заминила Церква новозавітня, яку заснував Господь наш Ісус Христос своїми Хресними муками та Своєю Дорогоцінною Кров'ю, пролитою ради нашого спасіння.

І Христос послав Духа Святого на Свою Церкву, і Сам Став її Головою, і Сам провадить її: навчає, освячує й керує Нею при допомозі обраних людей, що служать Йому.

За наукою Апостола Павла, Церква — це Тіло Христове, а ми всі — члени Його. Тіло неподільне, а Христос — Голова Його.

Усі ми в Церкві — члени одного Христового Тіла, і всі ми обов'язані ревно й належно працювати для добра розвою всього Христового Тіла, бо коли приплиняє свою працю який один член Тіла, то це відчуває все Тіло.

Церква Божа свята, бо Святий її Голова, Ісус Христос. Він Найвищий наш Архиєрей, і Він Своїм Духом Святим невпинно проводить Свою Церкву для нашого спасіння. Він дав і Закон Свій для життя Церкви, — Святу Євангелію, і кожен з нас, хто належить до Церкви, обов'язаний жити за її наукою, не змінюючи її.

Православна Церква живе вже близько 2000 літ. Вона повно сприйняла всю науку Христову та всю науку апостольську, а Святі Отці на Вселенських Соборах застосували цю науку до життя Православної Церкви. Інші віки, від Православної Церкви відпала Церква Католицька, а від Католицької Протестантська, а сама Православна Церква два тисячоліття стоїть непохитно, повно зберігши основи Христової науки.

Основи життя Православної Церкви: Свяге Письмо, Догмати, Канони та Церковне Передання Священні та непорушні. А коли Римська Церква стала їх порушувати, вона відділилася від Церкви Православної, яка таких порушень не знає. Так само від Церкви Католицької відділилися т. зв. протестанти, коли стали

(Продовження на стор. 2-іЙ)

Свящ. ПЕТРО ГЛІЦЬКИЙ

Народився 24-го серпня, 1902 р., в м. Кремянці, на Волині, Західня Україна.

Нижчу і середню освіту отримав у родинім місті; духовну школу закінчив у м. Суми, на Харківщині. У місті Житомирі, Волинь, записався до Семинарії, але прихід більшовиків не дозволив йому її закінчити; згодом записується до Волинської Духовної Семинарії, яку й закінчив. Там був висвячений на диякона, а після призову до Канади висвятився на священика 4-го листопада, 1930 р.

Працював у Дробот, Саск., Роблин, Під-Віннінегський Округ, Толстой, Ман, Форт Вилліям, Ватерфорд, Онт., а тепер е на парохії в Онкборн, Ман.

БІ-БІ-СІ ВИЗНАЛО СВІЙ ПРОГРІХ

На Великдень англійська телевізійна висильна Бі-Бі-Сі передала пєсу під наголовком "Портрет Родини", в якій богохульно показано Пречисту Діву як матір "більше дітей". На протести вірних і Церкви, директор висильні перепросив Провід Церкви і признався до "промаху".

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосв. МИТРОПОЛИТ ІЛАРІОН
відвае такі громади:

Неділя Св. Трійці, 5. червня, — Віннінег, Ман. (Катедра Пресв. Трійці).

Неділя, 12 червня—Ту Гилс, Алта.

Неділя, 19. червня, — Прнис Альберт, Саск.

ВПреосв. АРХИЕПИСКОП МИХАЇЛ
відвідає слідуючі парохії:

Неділя, 19. червня, — Кірклєнд Лейк, Онт.

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.
Мітр. Є. Грицина, голова.

БЕРЕЖІМО СВЯТУ СВОЮ ЦЕРКВУ Й ОДНОДУШНО ПРАЦЮЙМО ДЛЯ НЕЇ

(Продовження зі стор. 1-ої)

ли далі порушувати та вміняючи основи Церкви. І ми наших очах протестанти, ідучи все далі в зміні основ Церкви, поділялися на сотню сект, бо всяке порушування тисячелітніх підвалин Церкви веде до поділу та розколу, а Церкву до знесилення.

І одна тільки Православна Церква стоїть у нашому світі непорушна в своїх початкових Христових та апостольських основах, повно зберігши науку свого Основника, Ісуса Христа.

Наша Українська Греко-Православна Церква в Канаді, на основі свого Статуту, "є частиною Єдиної, Святої, Соборної і Апостольської Церкви, і визнає Віру, Науку й Догми, встановлені й прийняті першими сімома Вселенськими Соборами Християнської Церкви ("Вступ до Статуту") Наша Церква "провадить своє життя на основі Слова Божого, у Святім Письмі поданого, та Св. Передання, заключеного в Правилах і Постановах сімох Вселенських Соборів". А щодо цих Правил та Постанов, то наша Церква "стоїть на тому самому становищі, що і всі інші східні Православні Церкви" (Статут(п.п. 1, 2 і 2а).

Так само й урядовий Чартер нашої Православної Церкви в Канаді від 1-го травня 1929-го року підкреслює що саму головну основу її: "Українська Греко-Православна Церква в Канаді отсим заявляє, що її Віра та Догми є такі самі, як і інших вже існуючих Греко-Православних Церков, і що Вона придержується Віри та Дигм, прийнятих першими Сімома Вселенськими Соборами Християнської Церкви" (пункт 1 а).

Таким чином із Статуту та з Чартеру нашої Церкви бачимо, що основними законами Української Греко-Православної Церкви в Канаді є Постанови семи Вселенських Соборів.

Наша Українська Церква довгі віки свого життя, від князя Володимира Святого починаючи, в Церква чисто Православна. Чистота Православної Віри завжди була першою ознакою побожного українського народу за його тисячелітнє християнське життя, бо власне ця чистота й є основою самої Православної Віри.

Тому й Статут нашої Греко-Православної Церкви в Канаді ставить опіку про чистоту Православія в число головних обов'язків Митрополита нашої Церкви: "Правлячий Єпископ дбає про чистоту Православної Віри" (п. 17 а).

Церква — це головна основа всього нашого духового життя, і берегти чистоту цієї основи, непорушність Святого Православія, — це перший обов'язок всієї нашої Церкви, а членів надходячого Собору зокрема. Усі бережімо віковічну чистоту нашої Православної Церкви, як зіницю ока свого, пам'ятаючи, що всяке порушення цієї чистоти конче веде до розколу в Церкві.

Наша Українська Православна Церква в Канаді ,керована Духом Святим, розвивається дуже добре, усе міцніє та все росте. Це найбільша Святиня, яку має український народ у Канаді. І обов'язком кожного вірного всі сили свої віддавати на це більший розвій та ще більше зміцнення нашої Церкви. А це буде найперше тоді, коли в нашій Церкві пануватимуть любов та згода, мир та порядок у всій нашій церковній праці. Того вимагає від нас Основоположник нашої Церкви й Голова її, — Ісус Христос, того вимагає і ввесь наш боголюбивий народ, того вимагає і гідність наша, як народу.

Наближається Собор нашої Церкви, і ми, Єпископат її, закликаємо все наше Всечесне Духовенство та всіх наших боголюбивих вірних гарячо молитися, щоб Господь Духом Своїм Святим керував нашим Собором, щоб він перейшов величаво й побожно, у повній єднанні в дусі Христовім та в Вірі Православній усіх членів його, Богові на Славу, а народові нашому на спасіння.

"Благодать Господа нашого Ісуса Христа зо всіма вами!"

† Смиренний ІЛАРІОН,
Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.

† Смиренний МИХАЇЛ,
Архиепископ Торонта й Східньої Канади.

Року Божого 1955-го, травня 26-го дня, на день Вознесення Господа Нашого Ісуса Христа.

ПРОЄКТ ЗМІНИ І ДОПОВНЕНЬ СТАТУТУ У. Г. П. ЦЕРКВИ В КАНАДІ,

запропоновані катедральною парафією св. Івана в Едмонтоні, Алта.

1. Стор. 4. Пар. 2 (а) в 7-ій стрічці здолини параграфу 2 (а) слово: "передбачене", заміняти словом "непередбачене".

2. Стор. 6. Пар. 5. В 7-ій стрічці здолини слова: "через кожних пять років від 1955 р. почавши", замінити словами: "через кожних три роки від 1955 р. почавши."

3. Стор. 7. Пар. 6. В 3-ій стрічці параграфу, слова: "бодай один місяць наперед", замінити словами: "бодай два місяці наперед".

4. В тім же параграфі слова: "крім цього Консисторія може проголошувати про скликання Собору в будький інший спосіб, який буде вважати за відповідний", — усунути.

5. Стор. 8. Пар. 13. Українська Православна Громада св. Івана в Едмонтоні просить Собор точніше окреслити правосильність Соборів У. Г. П. Церкви в Канаді, головно щодо числа зарепрезентованих на Соборі церковних громад у відношенню до загального числа церковних громад УГПеркви в Канаді.

6. Стор. 14. Пар. 30. Слова: "на пять років", замінити словами: "на три роки".

7. Стор. 14. Пар. 31. Слова: "на пять років", замінити словами: "на три роки".

8. Стор. 14. Пар. 32. Змінити ось так: "Консисторія складається з 18 осіб, вибраних Собором: 9 світських і 9 духовних та Правлячого Єпископа. В число 9 духовних членів Консисторії включається єпископів, які входять у склад Консисторії правом свого становища".

9. Стор. 14. Пар. 32 (а). "Правлячий Єпископ є головою Консисторії силою свого становища і він голосує тільки в випадках рівного поділу голосів членів Консисторії."

За Заряд У. П. Катедральної Парохії:
†. В. Сліпченко, голова.
В. Косташ, секретар.

ДАРИ НА ЦЕРКВУ

Пишуть нам, чому то Церква все потребує грошей. На це даємо відповідь: Церква це установа, що складається з живих людей. А все, що живе, потребує поживи. Такою поживою для кожної організації ,а також і для Церкви, є не тільки духові ,але й матеріяльні засоби.

Як довго буде життя людське на землі, так довго буде Церква, так довго будуть люди її підтримувати всякими способами, а т. ч. і грошевими дарами.

Деколи ли дивуються, що Церква часто кличе людей складати дяри. А це тому, що люди замало складають грошей на її потреби. Люди дають відчепного дяр на Церкву. І як довго будемо так трактувати її, так довго вона буде часто кликати: ще і ще треба фондів.

Даймо на Церкву стільки, скільки видаємо гроша на дрібниці, або на те, без чого легко обійтися. Коли б люди дали Церкві те, що дають на куріння, чи на напитки, чи на всякі витрішки, напевно вона мала б подостатком грошей на всі справи.

Мусимо побільшити наші датки на церковні потреби.

Мусимо давати на тацу, в церкві, най менше одного доляра кожної неділі мусимо заохотити нашу молодь, яка має свої гроші, бо вже має заняття, щоб і вони давали частину на Церкву.

Побільшити наші дари аж до десятини. Коли маємо 10 центів і нам сказано дати одного цента, ми це охотно виконали б. Чому той десятини не маємо б ми охотно давати від більшої суми, від нашого зарібку, чи майна? . . . Даймо Церкві щиро й радо свій дар.

"ЧОРНІ ДЯКУЮТЬ ЧЕРВОНИМ"

Під таким наголовком надрукував нотатку "Український Прометей" (Детройт, ЗДА) з 12 травня ц. р., "чорними" називаючи українських уніятів; ця нотатка надрукована з приводу уніятської критики забороненого в СССР твору "Місто", автором якого є В. Підмогильний, замордований большевиками. Твір цей перевидала УВАН в ЗДА. Тому, що цей твір уніятам не подобається, "Свічадо" (квітень, 1955) написало ось що: "Ліквідація такої "літератури" було більш корисне для українців, як для большевиків".

Вартість твору "Місто" — це одна справа, але жорстокі засоби большевицької боротьби, в яких уніяти вбачають додатні сторони, це справа друга, і то справа, що стоїть близько Кремля, а не Віри Христової. На жаль, як видно ,понурий дух кривавої католицької інквізиції ще живий — на шкоду християнству.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА Й КУЛЬТУРА"

місячних української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

(Продовження)

Року 1638-го прибув українець Власко Іванків, а з ним 10 тисяч „черкас і всяких служилих людей". Вони вивезли з собою дві гарматі, два полкові прапори, літаври й т. ін. І їх усіх прийняли на службу в Московії.

Пограничне місто Путивль стало цього часу центром, куди втікали українці. Тут вони повставалися який час, аж поки не призначувано їм місця оселення.

Московська влада охоче приймала втікачів з України, давала їм землі, службу й утримання. Це було традиційне на Москві, — заманювати українців до себе. А разом з тим це було й постійне сховище для протипольських повстанців, коли вони не могли втекти в Січ.

Московія часто закликала до себе на військову службу українських козаків, і вони звичайно охороняли південні кордони Росії. Ними дорожили, бо вони були вправні в боротьбі з татарами. Число цих українських козаків у московському війську з часом усе зростало.

Уже спочатку повстання Богдана Хмельницького московський уряд увесь час допомагав йому матеріяльно. Року 1648-го в Україні спалахнув сильний голод, бо був недорід, — і Москва дозволяла легко вивозити хліб в Україну.[4]

Крім цього, московський уряд таємно достачав Хмельницькому не тільки поживу, але й порох, кулі та гармати.[5]

Про це всі знали, а це робило дорогу на Московію ще ширшою.

Року 1647-го був посланий у Москву польський посол, українець Адам Кисіль, воєвода київський, — він назвав цифру 20 тисяч українських втікачів до Московії, і вимагав відлучити їх.[6]

Москва на цих втікачах до себе багато вигравала, — і політично, і матеріяльно. Південні кордони Московії були заселені вправними військовиками.

Дарма й довге переселення українців у Московію мало велике значення і в історії України, і в історії Церкви. Московська влада завжди розуміла значення таких переселень, і завжди належно використовувала їх. Через це скрізь ходила чутка про добре становлення Москвії до українців, а це й допомогло їй заселити свої порожні південні землі, а також створити таку велику осаду, як Слобідська Україна.

Для Української Церкви небезпечним було це переселення, особливо Духовенства та монахів, але церковний провід не був у силі спинити його. Більше того, — багато видатних наших Митрополитів, змучених набігами уніятів, і самі ревно топтали стежку в Московію, напр. хоча б Митрополит Київський Йов Борецький та інші.

І це велике переселення завжди треба брати на увагу, коли хочемо виявити собі, чому так легко відбулася Переяславська Рада 1654-го року, і чому великий патріот, гетьман Богдан Хмельницький спокійно й легко приєднався до Московії, тим самим приєднавши й Українську Церкву до Московії.

Польща так переслідувала Православну Українську Церкву, так допікала всій Україні своєю насильною унією, що український народ готов був на все, аби тільки не унія, „причина всього лихого в Україні"[7], як прилюдно сказав Богдан Хмельницький.

[4] Є. М. Апанович. Сборник статей 1954 р., ст. 82.
[5] А. Козаченко, ст. 124.
[6] Там само, ст. 125.
[7] Є. Апанович, ст. 84.

Література
до цього XI розділу:

Воссоединение Украйни с Россией. Документы и материалы в трех томах. 1620-1654. Издательство Академий Наук СРСР. Москва, 1954. Тут передрук потрібних матеріялів.

А. И. Козаченко: Боротьба українського народа против иноземных поработителей за воссоединение с Россией. Москва, 1954 р. 295 ст.

Воссоединение Украйни с Россией. 1654-1954. Сборник статей. Видания Академий Наук СССР. Москва, 1954 р. Тут стаття Є. М. Антоновича: Переселение украинцев в Россию на канупе освободительной войны 1648-1654 г.г., ст. 78-104.

Д. И. Багалей: Очерки по истории колонизации степной окраины Московского Государства. М 1887 р.

К. В. Харлампович: Малороссийское влияние на великорусскую церковную жизнь. Том I (тому II не було) Казань. 1914 р. Тут матеріяли про переселення українського Духовенства в Московію.

І. П. Крип'якевич. Богдан Хмельницький Київ. 1954 р. Видання Академії Наук УРСР. 536 сторінь.

XII
КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ ПРАЦЯ ДУХОВЕНСТВА ЗА ХМЕЛЬНИЧЧИНИ.

1. Могилянські інші за Богдана Хмельницького.

О 4-ій годині ранку 1-го січня (за новим стилем 11-го) 1647-го року помер славний Митрополит Київський Петро Могила. Почав Москва переслідувати на західньому пограниччі великої церковної праці. Він був родом, власне молдаванин, але рано прибув до Києва й українізувався. З 1596-го року став він Архимандритом Києво-Печерської Лаври, — поряд, як той час митрополит єпископської і цілість цієї провінції. В року 1630-го став Митрополитом Київським, і був ним до 1647-го року.

Діяльність Митрополит Петро Могила розвивав широко і широко.

Він глибоко розумів Хмельницького Печерську. Він глибоко розумів і значіння нації Печерщи — в високій освіті, і вельми силами йшов до того, щоб перешкодити задумі поляків та унітів знищити Православіє. Після великої праці Петра Могили тільки почали сходити, але він помер в наступного року розпочалося повстання Богдана Хмельницького, яке спинило цю течію. І він ним не

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Редактний часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ПЕРЕД СОБОРОМ

ОДИНАДЦЯТИЙ СОБОР Української Греко-Православної Церкви в Канаді відбудеться 29—30 червня, 1935 р.

Громади й Провід Церкви роблять відповідні приготовання. Громади вибирають делегатів, полагоджують для них, а також для гостей, що поїдуть на Собор, деякі формальности; приготовляють деякі питання, що їх варт піднести на Соборі.

При виборі делегатів треба керуватися Статутом і Правилами УГПЦК. Тільки громади вибирають делегатів, не округи церковні. Значить, не дозволяє Статут на делегата від кількох громад. Він мусить репрезентувати лише свою громаду.

Громади вже добре знають, що своєму делегатові треба оплатити кошти, що звязані з Собором. Одначе коли приходить на Соборі справа р о з м е т у, деколи трапляються непорозуміння. Отже треба всім прийняти до відома, що в с і х делегатів на Собор о б о в ' я з у є розмет. Подорожні кошти всіх делегатів зсумовують; потім ділять загальну суму на число всіх делегатів, з чого вийде пересічна сума, яку обовязаний платити делегат з Ванкуверу чи Монтреалу — і з самого Вінніпегу, який вовсім ніяких коштів не має, бо ж не їде нікуди.

Ця система дуже корисна. Це розкладає рівний тягар на всі громади, без різниці — чи вони близькі чи далекі, бідні чи багаті.

Делегати будуть приготовані при реєстрації, на початку Собору, зложити по 35 долярів. Після закінчення регістрації, Розметова Комісія, що буде вибрана на Соборі, розчислить кошти й тоді оголосить висоту розмету. Відповідно до того, який буде розмет, одним делегатам гроші зверне, інші можливо щось доплатять.

Подорожні кошти це їзда залізницею. Хто з делегатів приїде автом, має бути приготований подати кошти так, наче б приїхав залізницею.

Ухвала останнього Собору щодо коштів делегатів на Собор така: "Собор рішає, що відповідальність за розмет коштів делегатів на Собор спадає на громаду, яку він заступає, без огляду на те, хто ті кошти платить, — сам делегат чи його громада" (Статут і Правила, стор. 71).

Коли делегат іде на Собор на власний кошт, він також обовязаний платити розмет.

Делегатом від громади не може бути парох. Духовенство має право бути на Соборі силою свого становища, як священники Церкви.

Пригадується це тому, щоб на Соборі уникнути випадків окремо декому це пояснювати.

ПІД УВАГУ ДЕЛЕГАТАМ НА СОБОР УГПЦК.

Усі делегати мусять бути в Вінніпегу в середу рано й взяти участь у Архиєрейській Службі Божій, яку відслужать наші Владики з співучастю більшого числа священиків.

Усі делегати мусять бути присутними на всіх нарадах Собору, від його початку до кінця.

Реєстрація делегатів почнеться в вівторок 28-го червня в Катедрі Пресвятої Трійці о годині 7-ій вечером.

Делегати оплачують розмет на кошти подорожі. Всі вони обовязані його платити, тому при реєстрації зложать по 30.00. Після розчислення і виміру висоти розмету, що зробить Розметова Комісія вибрана Собором, одним делегатам надвишку зверне, іншим доплатить.

ЗНИЖКА НА ЗАЛІЗНИЧИХ ТИКЕТАХ.

Пороблено зарядження з залізничими компаніями, згідно з якими, учасники Собору, — делегати і гості, — зможуть їхати на Собор по зниженій ціні. Для цього треба:

а) Купувати тикети лише в одну сторону, тобто з дому до Вінніпегу (First Class, Intermediate Class or Coach Class Tickets).

б) При закупні тикета треба повідомити стаційного агента, що їдете на Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді (по англійськи: Church Council Convention of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada) та попросити його, щоб видав цертифікат, який по англійськи називається: „Standard Convention Certificate" (Form 24 W.).

Цей цертифікат треба буде доручити Регістраційній Комісії Собору, яка його підпише та свердить, що дана особа справді була учасником Собору. **Маючий такий цертифікат, можна буде купити тикет назад до свого місця побуту за половину ціни.**

в) На тикеты, що можна буде дістати знижку на них, делегати і гості на Собор усі, на захід з Вінніпегу, — можуть виїздити від 25-го червня, а всі на схід від Вінніпегу від 22-го червня.

З Вінніпегу можна виїхати не пізніше як у вівторок 5-го липня.

Хто купить тикет перед зазначеним вище датами, або забажає виїхати з Вінніпегу після 5-го липня, не зможе дістати знижки.

ПРИМІЩЕННЯ НА ЧАС СОБОРУ.

Усі позамісцеві делегати й гості самі подбають собі за приміщення в Вінніпегу.

КОШТИ СОБОРУ.

Крім коштів подорожі делегатів на Собор, що їх самі громади оплачують, будуть кошти загальні, які треба буде покрити з загальних фондів Церкви. На покриття тих коштів кожна громада УГПЦК повинна зложити добровільну жертву, а також і поодинокі вірні, вилилавши іще перед Собором до Консистопії, або передаючи своїм делегатом, щоб зложив її в часі Собору.

УСІ ГРОМАДИ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У СОБОРІ.

Кожна громада нашої Церкви, найменша і найбільша, має обовязок взяти участь у цім Соборі через свого делегата чи делегатів. Не повинно бути жадніснісякої перешкоди для участи в цій величній й історичній події Рідної Церкви українського народу в Канаді.

Пропамятні дні червня

7. 8. 1843. Помер письменник Маркіян Шашкевич — основоположник нової української літератури, загально-народною мовою, соборною мовою, в Галичині. Цим він спричинився не тільки до розбудження національної свідомости серед народу, але й до розбудження ідеї соборности.

17. 6. 1709. Трагічний і нещасливий бій України під проводом гетьмана Івана Мазепи, в союзі зі шведами, проти Москви під Полтавою. До І. світової війни це було остапне найбільше збройне зусилля українців не підкорити Москві. Після нещасливого бою московський цар Петро І. жорстоко розправився з Україною, мордуючи навіть жінок і дітей. Після того запанувала в Україні чорна ніч неволі.

10. 6. 1933. День поминків мучеників України, що їх у 1933 р. червона Москва вимирила штучним голодом, понад 7,000,000, за спротив московській окупації України.

23. 6 1917. Українська Центральна Рада в Києві проголосила Перший Універсал до українського народу. Він починався так: "Хай Україна буде вільна!" - а кінчався: "Всі закони, що мають запровадити в нас лад, матиме право настановляти тільки наш український сойм" (парляжент).

Навчання релігії

Безсумнівно, навчання релігії наших дітей це тепер одна з найважніших справ. Літні місяці дуже пригожі для навчання релігії в таких громадах, де нема сталої Недільної Школи.

Кожен раз після Богослужения священик учить дітей релігії. Всі діти обовязані взяти участь. Родичі мають подбати, щоб діти з нього скористали.

Це навчання таке важне, що не можна його легковажити.

З дому всі діти йдуть до церкви; коли скінчиться Богослужения, всі лишаються на науку релігії. Старші повинні помагати в цім. Не можна плянувати собі гостину, або розривку по Богослуженню, — як часом буває, що коли священик оголосив науку релігії, а старші просять вибачення в священника, бо мають їхати на озеро (лейк), або до знайомих чи родини, тому дітей забирають.

Не можна вимагати від священика, щоб зараз по Богослуженню виконував які треби: хрестив, вінчав чи відслужив Панахиду. Такі обовязки може виконати священик, коли скінчить науку релігії з дітьми. Звичайної коли священика затруднити виконуванням требів, тоді діти розбіжаться, бо нема чим їх задержати.

Треба також подбати, щоб для навчання релігії знайшлися окремі люди. Є у нас освічені одиниці в кожній громаді; вони під проводом свого пароха могли б дуже багато причинитися до освідомлення в релігійних справах. Для науки релігії нічого не жалувати: ні часу, ні труду, ані гроша. Все треба присвятити на те, щоб наших дітей приготовити до кращого життя.

Дуже побажанним є подавати короткі вістки про цю діланку праці в наших громадах.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ ВСІХ СВЯТИХ

Погляньмо в погідний вечір на небо. Побачимо, що тут то тут одна по другій появляються зірки. І нараз ціле небо наповняється безчисленними небесними світилами.

Щось подібного бачимо і в житті Церкви на протязі цілого року. Церква кожного дня святкує память одного або більше святих. Врешті приходить до нинішньої неділі, коли святкуємо память всіх Святих, котрих наша св. Церква мала як у Старім, так і в Новім Заповіті; одні жили в надії приходу Ісуса Христа, а другі жили у сповиновании заповітів Христа — Божественного нашого Спасителя.

Кожний нарід звертає увагу на минувшину, пригадує собі своїх добродіїв, своїх великих людей, своїх героїв, що були і є вибранцями народу. Щоб їх гідно пошанувати, ставимо їм статуї-памятники, святкуємо їх память, призначуємо їм осібні дні в році для їх прославлення й звеличання.

Церква Христова охоплює собою багато народів землі; вона має своїх уголи- ... героїв, святих своїх, яких згадує нині. Тим вона заохочує і нас, щоб ми їх шанували, величали як таких, що були окрасою Церкви Христової. І як нам найгідніше вшанувати їх? Лише через наслідування їх! Наслідувати християнські чесноти, якими вони визначались. Всі вони в твердих життевих обставинах уміли запанувати над собою, угамувати свій гнів і пімсту, вміли прощати всім тим, що їх кривдили й переслідували. Тож стараймося їх наслідувати. Прощати й ми мусимо тим, що нас скривдили, провинилися супроти нас, через прощення сповняємо одну з найбільших заповідей Божественного Спасителя, а тим самим гідно вшановуємо в цей спосіб память всіх Святих.

Сам Спаситель безчисленно упоминає нас, щоб ми прощали тим, що проти нас провинилися і щоб ми постановили собі бути добрими. Він кладе нам перед очі приклад Небесного Отця і каже: Любіть ворогів ваших... щоб ви були синами Отця (Небесного) Вашого, що є на небі, Котрий каже сонцю гріти на добрих і на злих, на праведних і на грішних" (Мат. 5: 44-45).

Господь е Цар неба й цілого світа. Перед Господом тремтить небо й земля. Бог е наш Сотворитель. Йому від нас належиться любов, послух, прославлення, бо Він е наш добродій; без Його доброти й ласки не можемо жити ані одну хвилину; Він кличе нас до вічного царства і за ці безчисленні добродійства від нас нічого іншого не жадає, як лише хоче, щоб ми Йому були вдячними. А що ми робимо? Ми все грішимо й відплачуємо великому нашому Добродієві чорною невдячністю.

Отже, кожен розуміє, що наш Творець має право на нас гніватись за наші гріхи, нас карати у своїм гніві. Що однак статеться? Бог в Своїй доброті милосердиться над нами: не бє нас, не карає нас, але очікує від нас поправи. Він приказує своїому сонцю, щоб сходило на добрих і на злих; дає дощ на поля праведних і грішників; а коли грішник кається, Він прощає гріхи в св. Сповіді. Про цю невисказану доброту Божу до грішників і про це прощання гріхів говорить Господь через пророка Езекіїла: "Не хочу смерти грішника, але щоб навернувся і був живим". І ще каже: "Грішник, як зречеться всіх злих діл, всі гріхи його, що він зробив, не будуть згадуватися".

Так поступає Бог з нами; Він прощає завжди всім винуватцям своїм, що повні гріхів. А ми? Легка річ до зрозуміння І ми повинні прощати нашим ближнім, які нас кривдять, але які разом з тим е наші брати, вони подібні до нас Чим е всі ті кривди, що ми терпимо від наших ближніх, в порівнянню з тим, що ми зневажаємо Бога нашими гріхами? Всі кривди зроблені нам, не можна порівнати навіть з одним гріхом, яким ми образили Славу Божу! І нема ані одного дня, ані години, в якій би не ображали Бога рішними гріхами — думкою, словом і ділом, а Бог нам те все прощає. А ми ж то мали б бути такими злими, щоб не прощати нашому ближньому навіть одного нерозважного слова або маленької обиди, яку Господь може сторицею нам винагородити? Отож, християнине, ти тішишся милосердям Божим, і в тім самім часі не прощаеш своєму ближньому? Це означає, що ти перестаеш бути твором Божим і означає, що зрікаешся „образа й подоби Божої, бо, після слів св. Івана Золотоустого, нічого не робить людину подібніщою до Бога, як прощання провини і несправедливости, що їх терпимо зі сторони нашого ближнього.

Погляньмо на нашого Спасителя: що за прекрасний приклад прощення провин, гріхів та несправедливости Він дає нам! Ціле земське життя Ісуса Христа було повне найбільшої кривди, несправедливости, переслідування зі сторони фарисеїв і книжників, найбільших ворогів? І як відплатив Всемогучий Ісус Христос за все те ворогам Своїм? Чи Він пімстився? Ні! Чи відплатив злом? О, ні! Противно. Спаситель світа відплатив ворогам своїм лише добром, уздоровляючи хорих, воскрешаючи мертвих, насичуючи голодних, і розвеселяючи засмучених. Це Любов, що все прощає. Він доказав її також в часі невисказаних мук і страждань навіть тоді, коли несправедливість і переслідування досягнули свою найвищу точку.

Безстидного свого ученика-зрадника Юду, що Його продав, Він називає приятелем; до слуги архиєрея, що Його вдарив в лице, відзивається лагідно й прощаюче; Петрові, що зрікся Свого Учителя, прощає. І коли вкінці Агнця Божого розпяли на хресті, для позорища ще двома розбійниками, та коли ще у страшних, невисказаних муках молиться Богу за Своїх ворогів, кажучи: "Прости їм, Отче, бо не знають, що роблять" (Лука 23, 34).

Так прощає Спаситель світа все зло ворогам Своїм. А ти, християнине, що маеш бути учеником Спасителя, чи не належиться Тобі, щоб ти простив ворам своїм? Ти ж повинен найперше побачити свої провини, а потім порівняти ці кривди, що тих іх зносив, з тими, що їх терпів Божественний Спаситель! Пізнай конечно, що ці твої терпіння е нічим іншим, як каплею води в порівнянні з тим морем страждань, що їх витерпів Спаситель Ісус Христос. І коли сам Христос прощав величезні кривди Своїм ворогам, чи може бути, щоб ти малі кривди та провини не прощав ворогам твоїм? Коли ти не простиш, то ти не е учеником Ісуса Христа; коли не простиш, то не маеш любови, а любов е власне знаком, через який пізнаеться правдивого християнина, після слів Спасителя: "Через це пізнають всі, що ви е моїми учениками, коли будете мати любов між собою" (Іван 13: 35).

Приклад прощення, що нам дав Спаситель, наслідували св. Апостоли, а також святі мученики, яких память нині торжественно святкуемо. В цім змислі каже св. Апостол Павло в листі до Коринтян (4: 12). "І трудимось, працюючи своїми руками; нас лають, а ми благословляємо, нас (гонять) переслідують, а ми терпимо, нас зневажають, а ми молимось". Св. Вм. Степан, забитий невинно камінням, молився за своїх ворогів, кажучи: "Господи не почисли їм це за гріх" (Діяння Ап.). Життя Святих, що їм присвячена нині неділя, е повна подібних прикладів. Прощання е не лише прекрасною християнською чесностю, але воно е нам також потрібне для покаяння. Ми повинні до нього стреміти, бо без прощення тим, котрі нас скривдили, не можемо ми очікувати на прощення наших гріхів зі сторони Небесного Суда, як нам виразно про це каже Спаситель. Коли будете прощати людям іх провини, простить Вам Отець Небесний і гріхи вам з неба, а коли не будете прощати людям гріхів їх, і Отець ваш Небесний не відпустить вам гріхів ваших.

Хто з нас не хотів би бути улюбленим сином Отця Небесного і учеником Ісуса? Хто з нас не бажав би удостоїтися благословення Божого на землі і спасіння вічного по смерті? Безумовно, що ми всі цього бажаемо. Але без прощення тим, що нас скривдили, не можемо бути синами Божими, ані учениками Христа.

Отож прощаймо провини й обиди; забуваймо кривди, а навіть відплачуймо за зло добром, як каже св. Павло до римлян: Отож, коли голодує ворог твій, нагодуй його; коли хоче пити, напій його; не давайся подужати злу, а подужай зло добром" (12: 20-21). Знаемо, щоб це дійшло до серця, потрібно багато сильної волі, багато сили моральної, багато християнського духа, бо не раз тебе болить через непривду і кривду, що ти витерпів невинно. Не раз опанує гнів людиною, тоді туга пімсти повстає, і християнин, замість думати про прощення, огірчений скаже: Я вже забагато скривджений, завелику кривду заподіяли мені, — не можу прощати, мушу пімститися! — Мусиш пімститися? Чи твоя кривда і жаль, що ти перетерпів, була змита? Чи може ти будеш мати якусь иншу користь? Ні! Противно. По пімсті скаже тобі Господь: "І ти Мені спричинив образу (кривду) твоїми гріхами, і як ти не прощав менших гріхів, так Я не можу тобі прощати".

Отже все прощаймо! Прощаймо із щирого серця, а прощанням ми докажемо, що ми є добрими синами Отця нашого Небесного та вірними учнями Христа Спасителя.

І коли настане година нашого обрахунку на Страшнім Суді, знайдемо ми всі, що самі прощали, прощення, милість та милосердя згідно з обіцянкою нашого Спасителя Ісуса Христа:

"Прощайте, і вам буде прощено" (Лука 6: 37).

о. С. Г.

Відділ Молоді

ЄЛИСАВЕТА ЗНАЄ ПРО ТЕ, ЩО ПРЕСВ. МАРІЯ БУДЕ МАТІРЮ СПАСИТЕЛЯ

По довшій часі прибула Пресвята Марія до міста, де проживала Єлисавета.

Вона поздоровила Єлисавету, а Єлисавета, наповнена Духом Святим, сказала Їй так: "Благословенна Ти між жінками... і звідки мені, що прийшла Мати Господа до мене?"

Велика ласка Божа була для Пресвятої Марії бути Матірю Ісуса Христа, а для Єлисавети було великим щастям бути мамою св. Івана Хрестителя.

Ці події були великі, бо мали відтак великий вплив на людське життя й історію світу.

ПРЕСВЯТА МАРІЯ ВЕЛИЧАЄ БОГА

За кожну ласку і благословення Боже ми повинні дякувати Йому і Його величати так, як зробила Пресвята Марія. Тоді, коли Її поздоровила Єлисавета, Вона сказала так:

Величає душа моя Господа.

І радіє дух Мій у Бозі Спасі Моїм.

Що зглянувся Він на покору Своєї слуги, бо ось від тепер будуть Мене уважати блаженною всі народи,

Бо велике вчинив Мені Сильний. Ім'я Його святе.

Це було величання Бога за Його ласку для Неї і для всього її народу, як і для всього людства всього світу і всіх часів.

Вона розуміла велике вибрання для Неї самої тим, що через Неї буде ущасливлений цілий світ. Вона передбачувала, що за це Вона буде славною і Її будуть називати блаженною.

МАТИ БОЖА

Хто з християн не знає імени Пресвятої Марії?

Нема такого Богослуження в нашій Церкві, де б не згадувалося і Матері Божої. У наших молитвах згадуємо Її. В піснях величаємо Її, та і все і всюди звертаємося до Неї, випрошуючи через Неї для нас у Бога благословення:

Ось яка красна молитва до Божої Матері:

Богородице дівo!
Радуйся, Благодатная Маріє —
Господь з Тобою!
Благословенна Ти між женами
І благословенний плід утроби Твоєї,
Бо Ти породила Христа, Спаса душ наших."

Цю молитву треба знати напамять і часто її говорити.

ШАНУЙМО ЗАПОВІДІ БОЖІ

Страшні суспільні потрясення, безглуздe потоптання святих Божих Заповідей, завели сьогоднішнє людство над беріг пропасти. Сьогодні знаємо багато мов, маємо радіо, авта, літаки, електрику, звукові кіна і телевізію, численні бібліотеки, ріжні школи, атомові бомби, а вчені дальше застановляються над тим, чого нам бракує, чим могли б ми ущасливити; пригляднувшись тому всьому ближче, переконаємось, що всього цього замало для нас.

Теперішній чоловік приголомшений цивілізацією; він хоч і переміг прикрору, то сам лежить хворий. Відчувається — немов би десь заломилася вісь землі.

Не один із нас скаже, що Заповіді Божі ніби вже перестарілі, бо дані перед 3-ма тисячами років, коли люди жили серед зовсім інших обставин і тому не можуть вони зобов'язувати і бути добрими для життя теперішньої людини.

Наші предки інакше дивилися на світ: давніші письменники твердили, що основою кожної суспільности чи держави є не машина і гріш — але правдива чесність й любов. Якщо сьогодні огортає нас страх, що людство розсипається, бо нема якогось іншого рятунку, то вернімось до погорджуваних і забутих Заповідей Божих.

БУДЬ ЩЕДРИМ, МИЛОСЕРДНИМ, ЖЕРТВЕННИМ ДЛЯ ЦЕРКВИ

„Шануй Господа приносячи з майна твого й з первоплодів усього, що тобі Бог зародить". (3:9).

Колись люди займалися хліборобством, працювали на землі і продукували все, що земля родила. Отже никликає Соломон молодих приносити Богові „приноси" — дари з земних плодів. Це були дари на піддержання святині (церкви) в Старім Завіті.

Тепер до церкви не приносять збіжжя ні яриці, однак складають грошеві дари „на тацу" при кожнім Богослуженню, складки раз у рік, а понад те приналгідні жертви на певні потреби.

Господь цього вимагає, і коли ми подаємо грошеві дари, складки і жертви, тим ми шануємо, поважаємо, прославляємо Бога.

Молоді люди думають, що це є обов'язок старших таке робити.

Одначе ще в Старім Завіті навчає Господь устами Соломона молодих прославляти Бога дарами на церковні справи, то тимбільше ми обовязані це практикувати тепер.

У ВСЬОМУ НАДІЯТИСЯ НА БОГА

„Надійся на Господа всім серцем твоїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про Нього, а Він буде простувати твої дороги. Премудрим сам себе не вважай у думці; бійся Господа й остерігайся лихого. За це піпше тобі у тіло Він здоровя і силу в кості твої". (3:5-8).

Як багато молодих думають, що вони наймудріші, що вже все знають і розуміють. У всіх „стежках", плянах, намірах, постановах і бажаннях думати треба про Бога, чи воно Богові приємне, чи буде Йому на славу, а тоді Бог неодмінно буде всім так, що воно вийде на добре.

Не треба чиститй тільки на свою власну силу, власну думку, власний досвід; завжди треба шукати також поради у старших, а найбільше надіятися на Бога.

Дуже зле, коли людина сама себе вважає мудрою; а ще гірше, коли цим всюди хвалиться, що ось я такі то школи маю, ось стільки книжок перечитав, на такім становищі був, це знаю, це розумію більше і краще чим інші. Нехай люди про нас таке думають і говорять. Тоді воно вже краще. Господь знає нашу мудрість і здібности й вони є Його даром, то ж цим не величаймося.

Наслідки того будуть такі, що будемо здоровими і сильними, бо життя наше буде нормальне, спокійне повне вдоволення.

ДОБРІ ПОРАДИ (З КНИГИ ПРОПОВІСТОК СОЛОМОНА)

Любов і правда повинні бути засадами розумних людей. „Нехай любов тебе не покидає та правда; носи їх на шиї і напиши на таблиці серця твого, а станешся любим і приємним і Богові і людям". (3:3, 4.)

"Носити на шиї" — це поетичний вираз. На шиї носять люди щось найцінніше, а чим не хотіли б розлучатися. Так любов і правда повинні бути найцінніщими для нас, і не сміємо допускати, щоб їх місце взяло що інше.

„Напиши на таблиці серця твого ..." — також поетичний вислів. Серце не має таблиці. Однак у всій своїй істоті ми повинні бути переконані й пересякні любовю і правдою.

Завжди маємо памятати про це і часто нагадувати, неначе дивитися на таблицю й вичитувати з неї, що завжди і всюди маємо керуватися тими великими чеснотами: правдою і любовю.

ВОНА ВЖЕ ОПІЗНИЛАСЬ

Один учитель з виховавчого інституту мав дуже гарний відчит про виховання дітей. Коли він вже скінчив, предсідник попросив людей, що як комусь щось було незрозуміле, або мають свої питання, можуть тепер питати, а прелегент буде старатись дати всім задовільні відповіді. По якімсь часі встає одна жінка й питає:

— В якому віці ми повинні починати вчити дітей того всього, що тут було сказано?

Учитель тоді запитав її, скільки літ має її дитина? Вона відповіла, що вже її синок має шість років.

— Йой, жінко добра, — каже учитель. — Чого ти тут тратиш час на ці питання? Як ти ще дотепер не починала його вчити, то ти якраз вже на шість літ спізнилася! Старайся конче надолужити те, що дотепер згубилось.

Памятаймо і ми всі про приповідку: "Чого Івась не навчився, — Іван вже не зможе".

о. С. Гребенюк.

КУТИК РОЗВАГИ

До кого подібна?

Гість: Пані, оті обидві ваші доньки такі подібні одна до другої, як дві краплі води.

Мати: О, так! Але тамта третя, якої зараз нема вдома, ще подібніша ніж ці дві.

Мало помилок

Батько: Чи мій синочок у сьогоднішній класовій задачі зробив багато помилок?

Учитель: Ні, не багато — лиш одну.

Батько: А чи багато написав тої задачі?

Учитель: Не багато — лиш одне слово.

В ЧОМУ СЛАБІСТЬ СССР?

(Продовження)

Мао зігнорував похорон Сталіна.

Дюгорст каже, що не відомо, як Мао оцінює Маленкова, але це ясна річ, що Маленков робив усі зусилля, щоб позискати для себе довіря й пошану Мао. Перша зустріч між Маленковим і Мао відбулася в грудні 1949 р., потім у лютому 1950 р., себто під час заключування договору між СССР і ком. Китаєм. При тому Маленков не опускав ніколи нагоди роздмухувати справи приязні з ком. Китаєм для великого розросту комунізму.

Не вважаючи на все те, Мао не захотів узяти участи в похороні Сталіна. Він вислав туди тільки свого звичайного представника. Та, видно, Маленков і це вважав для СССР за велику честь, коли поставив цього представника по своїй правій руці, щоб задемонструвати, "нерозривну приязнь" між СССР і комуніст. Китаєм. Китай не може не бачити, що ця приязнь для Советів має істотне значення як з економічних, так і стратегічних причин.

Мао був одиноким виїнятком з-поміж провідників комуністичних країн, що відважився не взяти участи в похоронах Сталіна.

Що вяже Китай з Советами?

Дюгорст не спиняється на комуністичній ідеї як тому звені, що вяже, чи мало б вязати, Китай з Советами. Він вадле говорити про економічні й стратегічні чинники. І так, він каже, що Китай має господарчі ресурси, але не може їх урухомити й використати, бо не має ні потрібної кількости техніків, ні машин. Отже він мусить все це брати від Советів. Китай є під ембаргo, себто під забороною торгівлі з боку західнього світу. Тому він силою факту змушений провадити торгівлю тільки з Советами. І СССР вповні використовує цю ситуацію Китаю. Видно це з торговельного договору між ними, що обовязує аж до 1959 р. Цей договір дав змогу Советам вислати до Китаю штаб своїх доradників і численних технічних асистентів.

Стратегічний чинник представляється так: Між СССР і Китаємо простягається незвичайно довга спільна границя. Будучи в приязні з Советами, ком. Китай не має потреби увязувати на цій безпечній границі свою армію; то дає йому вільну руку всі свої сили кинути на змінення влади комуністичного режиму в країні, а також пуститися на кривавні авантури проти Чан-Кай-Шека й Формози.

З другого боку, Совети також не мусять тримати на границі з Китаєм більших військ, бо звідти їм не загрожує зовнішня "контрреволюція" й агресія. Це дає Советам можливість всі головні сили тримати на фронті проти Заходу.

Якби Совети вийшли з сателітних держав, — що тоді?

Дюгорст каже, що Захід вбачав би полегшення положення тоді, якбя Совети вивели свої війська з сателітних держав (Чехословаччини, Польщі, Мадярщини і т. д.) На думку Дюгорста, це не поправило б, а погіршило справу вільного світу. Чому? Бо, по-перше, большевики залишили б у цих країнах свої дуже великі військові місії. Це дало б їм великі політичні можливости. Однак найважніша тут небезпека стратегічна: виводячи свої війська з сателітних держав, Совети вимагали б, щоб і Америка забрала свої війська з Европи. Тоді положення було б таке: американська армія була б за океанoм, а советська армія в Европі, тут таки під боком, за 24 години маршу від обєктів свого експлуатувального нагляду на вільний світ. А ця загрова стала ще більшою від того часу, коли по смерти Сталіна військові починають займати в СССР щораз-вищі становища в уряді. А-же все це залежало б від сили советської армії.

Яку боєву вартість представляє собою тепер армія СССР?

А. АЙНШТАЙН ПОМЕР

Дня 18 квітня ц. р. в ЗДА помер Альберт Айнштайн у віці 76 років (народ. 14. 3. 1879) в Ульмі, Німеччина). В 1905 році він оголосив свою теорію відносности (зглядности) часу, руху й місця. Довів також, що навіть мала частинка матерії таїть у собі величезну енергію. Тим дав почин розщепленню атома, щоб визволити цю енергію. Айнштайна називають "батьком атомової бомби".

Він твердив, що поєднав науку й віру з Богом, а це дало йому внутрішню гармонію. Але Вищу Силу він уявляв собі суперечно до християнства, коли твердив, що Бог був нібито звязаний законами при творенні світа. Айнштайн намагався пояснити створення світу механічно — за допомогою математичної формули. Своєю теорією відносности в фізиці він скріпив погляд релятивности ("людина мірило всіх речей") у філософії, званої прагматизмом; вона твердить, що все на світі є умовне, згляднe, — нема нічого абсолютного. Такий погляд — стара історія, що має близько дві з половиною тисячі років. Ця філософія суперечить самій істоті релігії, яка визнає абсолютну Вищу Силу — Бога та абсолютні, а не згляднi, істини добра, правди, справедливости і т. д.

Згідно з волею Айнштайна, його похоронено без релігійного обряду; це наслідок того, що він розминувся з суттю релігії, коли був переконаний, що може існувати зміст — Віра без форми — обряду. Адже нічого на світі не існує і не може існувати без форми. Айнштайн був найбільшим ученим і генієм нашої доби; однак був дуже скромний і несловолюбивий. А проте він був тим чисто кабінетного мислителя, що жив у світі теорій, відірваних від життя й живої людини.

"НЕМА ЗЛА, ЩО НА ДОБРЕ НЕ ВИЙШЛО Б?"

Канадійський фізик д-р Гордон Шрум твердить, що видатки на атомову зброю поплачуються тим, що стримують світ від війни. — Можливо, можливо, що це й так. Але досі історія свідчить, що напродукована зброя ще ніколи не була от так собі знищена як щось непотрібне, а обовязково була зужиткована на війні. Деколи здається, що війна вибухала тільки тому, що вже було задосить зброї.

ЗАГАДКА

Хто, на вашу думку, повинен би заспівати для себе таку ось гайвку:

Ой, на горі лен крісгатий,
Любив мене пан чубатий, —
Нащо мені того лиха,
Щобим була чубатиха?

Потребо нових священиків

Загально в християнських Церквах відчувають брак священиків. Це відчуває і наша Церква. Ось кінчиться шкільний рік. Молоді хлопці загаються куди йти. На університет? Шукати зайняття? Присвятитися тому чи іншому званню? А ми пригадуємо, що наша Церква ставить їх, коли рішать посвятитися священнослужінню в Українській Греко-Православній Церкві в Канаді.

Служити при святім Престолі Божім — це велика гідність, і честь, і ласка від Бога.

Провадити ідейне життя священика, — чи може бути щось кращого, величавішого?

Учити людей релігії, етики, моралі — це подавати їм те, чого найбільше потребують.

Бути провідником своєї громади, околиці — це привілей, якого не всі осягають.

Жити життям священика, читати найкращу літературу, думки скеровувати до Бога, до неба, мати велику пошану загалу, любов парохіян, — бути взором для всіх — це вимоги, які легко, приємно сповнити, а які повинні заохотити молодих студентів посвятити себе на службу Богові, Церкві й народові.

Чому?

Сиджу за столиком робочим,
Дивлюсь на місто сіре у вікні,
А там, мов мур, стоять ці сірі дні —
Крізь пиль життя так мало бачать очі,
Ось тільки рух людей, мов мураві ...
Летять думки пова той світ мінливий,
За межі тих буденних сірих днів;
В душі протест: Тому ми раз щасливі,
А другий раз так, ніби ніч, сумні?
Раз віримо: багато маєм всього
І знаєм ще до грунту, до коріння, —
А в дійсності ми ловим тільки тіні
На метушні і галасу дорогах.
На тім шляху щодня стаємо гірші;
Наш ідеал — тоестенський гаманець;
Святе Письмо для нас — „порожні"
[вірші;
Насилуєм Всевишнього терпець ...
В дискусіях над значенням слів Бога
Людство здає найвищі пустослови;
Так знаємо: Бог кличе до любови,
До братности, до помочі убогим,
До прощення, до просьби — щоб
[простили, —
До щастя вічного єдина це дорога.

Мирослав Крищук.

УКРАЇНА І КАНАДІЙСЬКЕ ГОРОЖАНСТВО

В наслідок інтерпеляції посла І. Дікура в парляменті, уряд Канади дозволив українцям подавати Україну як місце народження. Досі цього не вільно було робити. Українці були змушувані, подавати назву цієї держави, якої вони були горожанами, напр., Росію, Польщу, Австрію і т. д.

ПРИБУТКИ ФАРМЕРІВ

В 1954 р. канадійські фармери мали загального прибутку в грошах 2,377,-800,000 долярів, отже нижче, як в 1952 році. Степові провінції понесли всі ці страти, що нараховуються в фармерстві за 1954 р. Саскачеван за 1954 р. мав на 36 процентів менше прибутків, як в 1953 р., а другі провінції — 16.5 процентів.

Автокефалія Рідної Церкви, А НЕ ЗАЛЕЖНІСТЬ ії ВІД РИМУ, ЧИ БУДЬ-ЯКИХ ЗОВНІШНІХ ЧИННИКІВ.

(Відповідь о. О. Купранцеві ЧСВВ)

(Продовження)

Щоб закінчити з цим розділом, я дозволю собі ще пригадати Вам, Достойний Отче, оцінку поділу Церков, яку дає ваш історик-уніят.

Католицькі історики оцінюють крок кардинала Гумберта (що привів до формального поділу Єдиної Христової Церкви на Східню і Західню — моя примітка) як нерозважний. Та Рим у тому часі не збагнув далекосяжности наслідків цього розриву, не беручи під увагу психічних різниць між християнським Сходом і Заходом; а Рим здавалося, що зміна на патріярщому престолі принесе ліквідацію цього розриву.

(Д-р Микола Андрусяк: Історія України, І. Княжа доба. В-во „Пробоєм". Прага 1941 р., ст. 105).

Далі о. О. Пурданець у своїй статті зазначає: „Думав він (Митр. А. Шептицький) відновити два колишні українсько-католицькі епископати: в Луцьку і Острозі, висвячуючи до них епископа Боцяна і Яремка, які мали стати апостолами з'єднання Церков на просторах Волині. Однак, всупереч світлим чиїм-рам великого Митрополита, з цього не вийшло нічого, бо ворожі чинники знищили ці плани".

Отже виходить, що й за наших часів, так як це було й за княжої доби, для висланників Риму не знайшлося місця серед православної української людности. Якщо Ви Достойний Отче, розумієте під ворожими чинниками український православний загал Волині, то в такому разі маєте цілковиту рацію. Ми, православні українці, завжди були об'єктом римської агресії, і через те де могли інакше, як вороже, до нього ставитись. Історія нас учить, що всяка унія з Римом, хто б її не запроваджував, є лише засобом для денаціоналізації та католичення нашого споконвіку православного народу. Рим своїм попереднім антихристиянським наставленням до православних українців, протягом багатовікової нашої історії, виробив у нашому народі своєрідний імунітет проти католицизму. Як бачите, не поміг тут і авторитет покійного митр. Андрія. А „воріженьки" тут ні при чому.

Ще кілька слів відносно Вашої оцінки такої заяви: „Не без значення в унійній діяльности Митрополита Андрія була його позакулісова діяльність, про яку можна буде щойно за декілька десятків років дізнатися з архівів Риму та інших церковних центрів. Тоді можна буде як слід оцінити, скільки добра приніс Митрополит Андрій цією діяльністю.

„Ця діяльність: приносила велику користь не тільки унійній справі, але також і всьому українському народові . . ."

Годі щось говорити про користь для всього українського народу від позакулісової діяльности митр. Андрія, не маючи про неї жодних даних, які до того ж зберігаються в Римі, і щойно через кілька десятків років, як запевнює автор, Рим зможе їх оприлюднити. Якщо ці заходи були такими корисними для українського народу, то чому Рим з ними ховається? В Римі ж нас, православних українців, чи пак „рутенців", так „люблять", що просто дивним стає, чого б тут таїтись.

Історія нас учить, що все те, що робиться потайки від народу, не йде на його користь. У нашій минувшині ми-мемо аж забагато доказів на це. Пригадаймо собі зрадників українського народу Митрополита Михайла Рогозу і епископів Кирила Терлецького та Іпатія Потія, що в підступний спосіб, скрито від усього народу, підписали горезвісну Берестейську унію 1596 р., у висліді чого ввесь український народ опинився в римських тенетах.

Ось що читаємо в палкому маніфесті князя Константина Острожського до всього українського народу про цих зрадників Владик:

„Наші невірні пастирі, засліплені сяйвом світу й заведені своєю амбіцією, покинули наших святих патріярхів і перекинулись на латинську сторону. **Вони ще таяться з своєю вовчою натурою і не хотять одверто виявити свій намір,** але вже вони подяли собі руки, щоб усіх православних християн цього краю ввести в погибель, як Юда злигався з жидами, щоб продати Христа . . . Що може бути більш бесоромінного, більш несправедливого, ніж отих шість, чи сім людей, що, **як розбійники, потаємно змовляються,** що покидають наших пастирів-патріярхів, що, не питаючи, вплутують нас у цю зраду — нас, православних, неначе ніяких собак?" (Е. Винтер „Візантія та Рим у боротьбі за Україну", ст. 70-71).

Або пригадаймо такого архиєрарха, як Йосип Шумлянський, що присягу на унію склав потайно ще в 1681 році, і будучи унійтом 20 років, удавав православного, навчаючи поляків і римських єзуїтів, якими засобами можна приборкати спротив православних і загнати їх в унію. Прочитайте уважно, Достойний Отче, історію тих часів і Ви побачите, що наш завжди **належно оцінював отаку позакулісову роботу окремих представників нашої Церкви.**

Тож, на мою скромну думку, про що — про що, але про закулісову діяльність митр. Андрія краще було б Вам не згадувати.

„Вже в часі німецької окупації — продовжує о. О. Купранець — Митрополит Андрій хотів нав'язати безпосередній контакт із нез'єдиненими українськими владиками, щоб „Русь не воювала з Руссю", як цього бажав колись і митр. Рутський. Але, на жаль, згадані владики належно не зрозуміли підходу до цього надзвичайно важливого питання, (де їм було „зрозуміти"! — моя примітка), бо думали, що заходи Митрополита Андрія в справі поєднання розділеного Христового Тіла є зазіханнями на їхню „суверенність". І Митр. Андрій, цей наш Мойсей, стрінув від них, замість взаємного зрозуміння й любови, прикрі слова докору й заклик . . . навернутися . . . і приєднатися до них" . . .

В такій інтерпретації відповіді наших Владик шановний автор допустився неточности. Православні Владики у своїй відповіді дякували митрополитові Андрієві за його ініціятиву в цій справі, й виявили радість бачити його з тією меншістю українців греко-католиків, яких він очолював, в лоні прабатьківської Української Православної Церкви, коли б вони бажали до неї приєднатися. Отже: **приєднатися до Української Православної Церкви,** а не до „православних Владик"! Адже й усілякі уніятам у минулому були накидувані з Риму, як осередком католицизму, а не з папою. Так само й тут. Наші Владики, що відповідали митрополитові Андрієві, по певному часі відійдуть від нас до іншого життя, а Українська Православна Церква, як Установа Божа, існуватиме так довго, як довго на земній кулі житиме народ український.

Микола Муха.

(Докінчення буде)

ЕТЛІ БАЧИТЬ "БЛИЗЬКИЙ" КОМУНІЗМ У КИТАЇ

На своїх недавніх відвідинах у Канаді К. Етлі сказав, що між СССР і червоним Китаєм нема якихсь глибших ідеологічних звязків. Інший рід комунізму є в СССР, де він має майже "релігійний" характер, а іншого покрою комунізм у Китаю, де він є національно-політичним засобом. Якщо б Захід не перешкаджав Китаєві забрати Формозу та не спомагав Чан-Кай-Шека, тоді Китай міг би стати по боці Заходу проти СССР. Коли б Захід займав надальше непримиримє становище супроти комуністичного Китаю, то тим самим пхнув би його в обійми СССР.

Яким способом прийшов Етлі до висновку, що між комунізмом московським та китайським, чи ще якимсь іншим, може бути різниця — це його особиста таємниця. Для хвилевих політичних користей (і то сумнівних) він готов недобачувати глибшої, світоглядової небезпеки, що лежить в комунізмі як такому, що всюди однаковий. Адже комунізм й спричинив сучасне трагічне міжнародне положення. З того положення не можна вийти інакше, як тільки шляхом знищення комунізму взагалі: московського, китайського чи тітовського. У противному разі всякі намагання оздоровити міжнародне положення будуть схожі на стримування решетом води, коли не заткане джерело.

ВРОЖАЙ І ЗБУТ

Врожай пшениці в Канаді в 1954 році був наполовину менший, ніж в 1953 р. Врожай в 1953 р.: 614 мільйонів бушлів — вартости 782 з половиною мільйони долярів. Врожай в 1954 р.: 298,909,000 бушлів — вартости коло 315 мільйонів дол.

Пшенична Рада (Гвіт Борд) в 1954 р. мала недобір на суму 27 мільйонів дол. Якби вся пшениця була продана, то Пшенична Рада мала б надвижку. На протязі 1954 р. експорт пшениці й муки зменшився на 34 процента.

Якже ти, навчаючи другого, не навчаєш себе самого? (Рим. 2: 21).

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — „ПРОВИДІННЯ"

1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

Прот. С. В. Савчук

ЕПИСКОПСЬКИЙ САН І МОНАШЕСТВО.

(Продовження)

„Спадщину про вирішення усіх новіх проблем церковного життя, на старій основі постанов всесвітніх соборів, дістали автокефальні церкви національні, що творили кожна своє окреме канонічне право — в розвиток загального й згідного з ним.—Отже додержуючись в більшій чи меншій мірі основних норм церковного устрою, кожна окрема церква щодо організації свого устрою залежить од зовнішніх обставин, серед яких провадиться її життя, і в залежності од тих обставин та одповідно до них формується устрій церкви" (Автокефалія, т. І., ст. 103).

І ще так:

„Беручи справу формально, установляти зміни в соборних правилах має би вселенський собор, як інстанція, що ті правила постановляла. Але вже тисячу літ не було вселенських соборів, а реальна потреба таких змін дуже давала себе одчувати. І практика церковного життя установила, що припасування більшої частини правил вселенських соборів до обставин місцевих церков належить до законодавства сих церков. Автокефальні православні цтркви самі вважали себе й **фактично були субєктом нового канонічного правотворення . . . Ім доводилося не лише поповнювати прогалину в старому каноні, але й зборчувати од того канону — для дійсної потреби та для користи церковної.** Така правотворча діяльність крайових церков — цілком законна. Фактична підстава для неї — потреби місця й часу, формальні підстави — в правилах вселенського канону, який дозволяє крайовим церквам жити одповідно до місцевих звичаїв (II всел. соб. пр. 2; III. всел. соб. пр. 8; IV всел. соб. пр. 28, 30; VI всел. соб. пр. 39), а під звичаєм треба розуміти не лише такі норми, що увійшли в життя шляхом практики, **але й законні постанови місцевої церкви, видані формальним способом"** (Автокефалія, т. І., ст. 106).

Те, що сказане в двох повищих цитатах, можна коротко переповісти так: Відколи перестали відбуватися вселенські собори, відтоді право й обовязок творити нове церковне право, згідне з вимогами життя, перейшло на місцеві автокефальні церкви. Такі церкви мають право не тільки укладати нові канони, потрібні та відповідні для часу й місця, але також виключати з життя або змінювати такі канони, які вже перестали відповідати вимогам життя. Очевидна річ, що таке нове церковне правотворення не може відриватися від тих канонів вселенських соборів, які відносяться до правд віри.

Ми трохи зупинилися над змістом і природою канонічного законодавства в Православній Церкві, а може навіть задалеко відійшли від властивої теми, але це зроблено вмисне для того, щоб положити належну основу для висновків, до яких ми остаточно приходимо, відповідаючи на питання, чи епископ справді мусить бути монахом. Ті висновки могли б бути незрозумілі, коли б ми не мали ясного образа про дійсне значення й природу канонічних постанов вселенських соборів, як також про те, що автокефальні національні церкви мають повне право ті постанови змінювати, одміняти та доповнювати, — а це як рішеннями своїх місцевих соборів, так і практикою церковного життя, — згідно з їх потребами та відповідно до часу й місця.

Повертаючи до властивої теми, — чи епископ мусить бути монахом, — пригадаємо, що ми вище заявили, що хоч практика висвячувати в епископи монахів противиться канонам, отже є неканонічна, то епископи, висвячені згідно з нею, є канонічні. Це справді виглядає на парадокс, але його не тяжко зрозуміти, коли тільки розглядати у світлі повищої дискусії про допустимість змін канонічних постанов не лише соборами, але також **практикою** церковного життя.

Перш усього треба **памятати**, що 2-ге правило Царгородського Собору 880 р., яке забороняє епископам бути рівночасно й монахами, не було пізнішим собором змінене, ні скасоване, отже воно фактично існує дальше. **Існує, але не діє,** бо недіючим зробила його пізніша церковна практика. Ця практика, мабуть зразу лише **дозволяла** монахам ставати епископами, нарівні з кандидатами з білого духовенства (на це мусіли бути важні причини, як наприклад, брак відповідних кандидатів серед білого духовенства), але з бігом часу вона так вкорінилася, що цілком заступила 2-ге правило Царгородського Собору 880 р., і в наслідок того чернецтво стало необхідним переходовим ступенем до епископського сану. Отже практика, відступаючи від соборного правила, **сама стала правилом або каноном.** І тому епископи, висвячені згідно з цією практикою, вважаються канонічні. Так не було б, якби канони були незмінні та зобовязували Церкву на всі віки.

Але разом з цим треба памятать, що хоч практика висвячувати епископів в монахів і набула собі силу канона, то це ще не значить, що вона вже тим самим цілком скасувала або анулювала ті канони, які вимагають, щоб кандидати на епископів були з білого духовенства. Навпаки, ті канони існують дальше як такі, що не були соборами скасовані. Отже, хоч вони тепер і не діють, то кожна автокефальна національна церква має право будь-коли зробити їх для себе діючими, тобто повернути їх назад до вжитку, якщо тільки потреби її життя того вимагають. Бо коли церква, під напором обставин життя, може від даного канона відступити, то вона тим більше може, коли ноні обставини життя того вимагають, назад до нього повернути.

Це є можливе й допустиме ще й тому, що внутрішня дисципліна чи порядок якоїсь одної автокефальної церкви, не мусить і не може зобовязувати якоїсь іншої автокефальної церкви*). Приклад з цього маємо таки з української церкви, яка, хоч і жила в сусідстві з російською церквою, і навіть через довгі роки була й підлеглою, то під оглядом церковної дисципліни, вона від неї різнилася. Ще яскравіший приклад маємо з синодального устрою російської церкви: хоч та-

*) „У зовнішніх формах свого буття на землі вселенська церква ділиться на численні групи окремих церков. Урівняння життя тих церков за одним шаблоном, через підпорядкування їх тим самим і назвами даним канонічним нормам, цілком немислиме ні під оглядом етнографічним, ні географічним, ні жадним іншим. Таке урівнення було б безпідпьним взиманням нового вина в старі міхи" (А. Осецький, — „Поместний Собор", ст. 58).

кого устрою не мала жадна інша автокефальна православна церква, то це зовсім не позбавило права російської церкви вважатися частиною вселенської церква. Це можна сказати також про кандидатів на епископів: хоч російська церква ніколи не мала епископів з білого духовенства, то в українській церкві вони певно були.

Уніятський Замойський собор, що відбувся 1720 р., в своїй постанові відносно епископів, між іншим, вирішив: „щоб на будуче нікто не міг бути епископом, хто не зложить монашого іспоїдання, хіба отримає на це розрішення від святійшого престолу"*). Це показує що до того часу епископами в уніятській церкві були також не-монахи; а що до часів Замойського собору уніятська церква придержувалася в головному тих самих порядків, які існували в українській православній церкві, то треба припускати, що епископи не-монахи були знані також в українській церкві.

Приходиться стверднти, що нові обставини, серед яких Православна Церква від якогось часу знаходиться, рішуче вимагають, щоб в епископи допускати також кандидатів з білого духовенства. Дійсне, правдиве монашество, головно серед росіян і українців, фактично вимирає, а разом з тим висихає джерело допливу кандидатів на епископські служіння. Це треба сказати головно про американський континент. Тут православних манастирів, в повнім значенню того слова, немає, і більшість, як не всі, з тутешніх монахів, ігуменів та архимандритів, включно з деякими архиєреями, це фактично титулярне монашество, яке в манастирях не виховувалося, їх може й не бачило, і дійсного монашого чи манастирського життя не зне. А скоро може прийти до того, що й титулярного монашества не стане, отже не буде з кого епископів вибирати, якщо церковні власті будуть вперто при тім стоятн, що лише монах може стати епископом, або що епископ мусить бути монахом. Але яке б становище церковні власті в цій справі не займали, мі можемо бути певні одного: життя на місці не стоїть, і ніхто само у свій час знайде розвязку цієї проблеми. Знайде її так, як знайшло тоді, коли проти рішень церковних соборів і проти церковного уставу заставляло з конечности висвячувати епископів з монахів.

Беручи під увагу все те, що дотепер обговорено, приходимо до таких висновків:

1. Твердження, що „епископ обовязаний бути монахом", не має основи ні в церковних канонах, ні в даних церковній уставі; навпаки 2-ге правило Царгородського Собору 880 року це виразно забороняє.

2. Теперішня практика, згідно з якою лише монах може бути епископом, увійшла в життя і стала загальною в Православній Церкві вже тільки в пособорній добі; ця практика, поднктована вимогами церковного життя, зробила 2-ге правило Царгородського Собору, як також інші правила вселенських соборів у цій самій справі, недіючими, а разом з тим сама стала правилом, чи принаймні традицією. Ідучи за духом православного канонічного правотворення, яке допускає зміну канонічних по-

*) Ця постанова Замойського собору була пізніше скасована, і тепер в уніятській церкві, подібно як і в римо-католицькій, епископи можуть бути як з монахів, так і з білого духовенства.

станов також дорогою церковної практики або традиції, ми приймаємо теперішню практику за канонічну.

3. Але хоч соборні постанови, які передбачують єпископів з білого духовенства, є тепер недійсні, то це ще не значить, що вони вже назавжди стратили силу діяння; вони ж не стратили, бо ніколи не були соборами скасовані. А коли так, то їх можна знову практикувати, коли тільки церковне життя буде того вимагати. Це може зробити для себе кожна автокефальна церква, ухвалюючи свойого собору. Як ми вже бачили, автокефальна церква має право вносити постанови у всіх справах, що відносяться до її устрою та дисципліни, тож вона тим самим має право постановити, що її єпископи можуть бути з білого духовенства. Це тим більше, що вона такою постановою не вносила б нічого нового, тільки приверкнула б до уживку старий церковний устав та відновила б занедбані правила вселенських соборів.

4. Тому, що теперішня практика, згідно з якою лише монах може бути єпископом, вже стала віковічною традицією, її касувати не треба; лише треба привернути давні права кандидатам з білого духовенства, кладучи їх нарівні з кандидатами з монахів. Таким порядком єпископи могли б бути як з монахів, так і з білого духовенства, при чім кандидатові не-монахові прислуговувало б право з власної волі вирішити, чи він перед хиротонією приймає монашество, чи ні. Такий порядок був би вповні канонічний, та вповні відповідав би вимогам вже нинішнього часу.

Коли ця стаття вже була в друку, автор її отримав листа від одної особи, яка висуває такі аргументи проти єпископів з білого духовенства: 1. Нема вложеного такого чину хиротонії, згідно з яким можна б висвячувати на єпископів — священиків - не-монахів. 2. Єпископ з білого духовенства не має би права одягатись у клобук і мантію, "бо то ознака монашества", отже як би то виглядало, коли б у церкві служили разом кілька єпископів і одні з них були б у клобуках і мантіях, а другі без них?

Відповідь на це така:

В чині хиротонії єпископа, який тепер вживається в Православній Церкві, нема нічого такого, через що того чину не можна б вжівати також для висвяти єпископа з білого духовенства. Посвячення в єпископи кандидат приймає не як монах і не в монашій одежі, але як священик в повнім священичім (ієрейськім) обличчю. Отже в сан єпископа посвячується не монаха, як такого, а священика, який, тверезимо, може бути як з білого, так і з монашого духовенства.

Мантія монаха і мантія архиерейська, — це дві окремі речі, які різнять ся між собою як виглядом, так і символікою. Монаша мантія походить ще з тих часів, коли християни, покидаючи поганську віру, переставали також носити модну одежу, натомість одягались у дешеву чорну опанчу, яка по-латинськи називалася "паліюм", а по грецьки "мантія". Погани за це насміхалися з християн, кажучи, що вони "з почесної одежи перейшли на одежу зневаги (ex toga in pallium). З бігом часу християни знову почали носити модні одяги свого часу й місця, а мантії залишились одежею тільки для монахів. Мантія це від чорної обгортки без рукавів, яка покриває ціле тіло монаха та сягає мало не до самої землі. Вона означає покору, вірний послух, убогість та взагалі відречення від світу.

Зовсім інший вигляд і форму та інше значення має мантія архиерейська. Вона пошита з дорогої ясної матерії, має нашиті символічного значення оздоби та ззаду така довга, що коли архиерей одягається, то два іподиякони позаду нього її підтримують, щоб не волокалася по землі. Отже архиерейська мантія більше подібна і нагадує княжу мантію, або шлеяф (по-англійськи train), ніж мантію монашу. Вона означає достойність, почесть і звання архиерейського сану, а не вбогість, покору й послух, як мантія монаша. Коли єпископ-монах одягнеться в мантію, то він одягається в неї не як монах, і не в мантію архиерейську. Отже ясно, що у архиерейську мантію може одягатися кожний єпископ, без огляду на те, чи він походить з монахів, чи ні.

Щодо клобука, то це справді ознака монашества в Східній Церкві, й тому єпископ з білого духовенства не міг би його носити. Але хіба це було б чимсь таким серйозним, коли б одні єпископи були в клобуках, а другі без них? Часто буває, що трьох і більше священиків служать разом Службу Божу, при чім один одягає митру, інший камілавку, а ще інший не має ні одного, ні другого, отже служить з непокритою головою. Ми ще не чули, щоб хтось робив проблему з такої неодностайности між священиками, отже чому її робити з приводу неодностайности між єпископами через клобук?

Такі й подібні аргументи зовсім не оправдують становища, що тільки монах може бути єпископом, або що єпископ мусить бути монахом.

Література

Книга Правилъ святыхъ Апостолъ, святыхъ Соборовъ вселенскихъ и поместныхъ, и святыхъ Отецъ. Вселенскаго Православнаго Словарь Брокгауза, т. 21, ст. 253—266; т. 22, ст. 683—695; т. 35, ст. 708—733; т. 59, ст. 38—45; т. 63, ст. 175.

Чинъ Единой Христовой Церкви, Митрополитъ Іларіонъ.

Прибавленія къ Церковнымъ Ведомостямъ, издаваемымъ при Святѣйшемъ Правительствующемъ Синодѣ, ч. 17 в 35 кіевскій 1909, і ч. 21 в 23-го травня, 1909.

Конспект лекцій по Церковному Праву в Українській університеті в Празі, 1923, Проф. О. Хотовицький.

Новая Скрижаль, или Обличеніе о Церкви, о Литургіи о всѣхъ Службах. С.-Петербургъ, 1908, Возшаимтъ. Архіеп. Никанорскій в Аравассіи.

Автокефалія, т. І., Варшава, 1935, Проф. Олександер Лотоцький.

Неизвѣстное и чрезвычное въ церковныхъ каѳедрахъ, — Живое Преданіе, Парижъ, — Н. Н. Афанасьевъ.

Святский рух за утворення живої народної каноніальної церкви, Теракія, 1921. Проф. І. Огієнко.

Постановленія Синоду провінціального русского одбувшегося в місті Замостю року 1700.

Поместный Соборъ — свободный опытъ организація. Петроград. 1917, А. Осецкій.

The Eastern Church. — A. P. Stanley.

A History of the Church, Vol. II, By J. Kidd.

The History of Christianity, — The Rev. H. H. Milman.

General History of the Christian Church, — Dr Augustus Neander.

The Churches of the Eastern Christendom, — B. J. Kidd.

The Old Church in the New World, New York, 1930, — Archpriest Basil M. Kherbavi.

A History of Christian Church, — Prof. Williston Walker.

Burkbeck and the Russian Church, — A. Riley

БЕЗРОБІТТЯ В ЗДА ЗМЕНШУЄТЬСЯ

За останній місяць в ЗДА 1,208,000 безробітних знайшли працю. Тепер на всіх 61,685,000 працюючих в ЗДА є ще 2,962,000 безробітних

ВЕЛИКЕ РЕЛІГІЙНЕ Й НАЦІОНАЛЬНЕ СВЯТО

У липні припадає свято апостола Українців св. Володимира.

Коли християнство ширилося в Європі, серед різних народів являлися визначні постаті, доволі й світські, які мають заслуги коло запровадження Христової Віри. Серед українського народу князь св. Володимир Великий має заслуги в цьому, що він сам відрікся поганського вірування, охрестився, став християнином, і, як володар, прихильно поставився до того, щоб ввесь наш нарід прийняв християнство.

Нині, з віддалі близько тисячі літ, приймаємо цей акт зовсім звичайно. Навіть не уявляємо собі труднощів, боротьби, противенств, що мусіли тоді давати про себе знати, коли перевагу взяла Христова Православна Віра на землях українського народу. Але місіонарі, маючи підтримку князя і, напевно, всіх державних чинників, перемогли їх, у висліді чого було охрещення мешканців Києва, а дальше — всього народу.

Що ми — християни, що ми — православні, перші між першими, в цім заслуга князя св. Володимира.

Тому святкування на честь цього апостола українського народу повинні бути величаві, достойні, ядні самої події і головно — спричинника її.

Свято на честь св. Володимира це свято релігійне і національне; так його треба розуміти і під таким гаслом треба його переводити.

Храмові свята

Храмові свята треба відбувати більш урочисто, як звичайні неділі чи свята.

Треба запросити додаткового священика.

Приготовити хор; коли нема в даній парохії, варт запросити йоґо з такої парохії, де хор є.

Обовязково повинен бути спільний обід для всіх.

А при обіді варт вислухати промовців, які розказали б дещо цікаве й повчили присутніх, бо не всі люди мають час читати, студіювати, політикувати. І для більшого гурту людей варт запросити когось, щоб розказав і почуми про справи, що для всіх цікаві.

Запрошувати молодь до участи в таких святах; треба їм призначувати певні завдання; для них варт запросити когось, що до них апелював би і мав би на них великий вплив.

Храмові свята варт використати для молитви, і для піднесення на дусі всіх — молодь і старших.

КАТОЛИКІВ ОБВИНУВАЧУЮТЬ У ТЕРОРІ

Вже від листопада 1954 р. в Аргентині триває боротьба між прев. Перони та католицькою Церквою. Урядовий часопис "Демократія" недавно гостро завтакував католицьку Церкву, оскаржуючи її в терористичних способах ротьби з урядом Перона, навіть за допомогою підкладання бомб.

Крик, лайка, нервовість і нетерпимість є ознакою слабости людини. Сильні люди є спокійні.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Замінчення шкільного року в Богословський Академії при Колегії св. Андрея у Вінніпегу з 1955 р. відзначається тим, що в цьому році 3-поміж студентів висвячено у священники о. Петра Блажука та о. Олександра Костюка, а на дияконів о. Стефана Гуцуляка, який незабаром буде рукоположений у священника. Крім того, на дияконів висвячено: о. Івана Мельника, о. С. Столярчука та о. Остапа Кропельницького.

● На зборах Конференції СУС у Вінніпегу 8 травня постановлено оснувати при Колегії св. Андрея Центральну Бібліотеку та Архів. Активну участь у цьому бере також Провід УТПДК на чолі з ВПреосв. Владикою Митрополитом Іларіоном.

● Вписи студентів до Православної Богословської Академії при Колегії св. Андрея у Вінніпегу на 1955-1956 шкільний рік уже почалися. Приймаються молоді кандидати з середньою освітою (10-клясу).

● Єрусалим. — Не зважаючи на часті неспокої на ізраїльсько - арабському кордоні, цього року, як і з давніх давен, християни правили Великодне Богослужіння у Храмі Гробу Господнього, що знаходиться в арабській частині міста. У Храмі є кілька десятків для християн різних віровизнань. У неділю 10 квітня служили там католики, а православні (греки, сирійці, копти, росіяни та інші) правили Літургію Вербної Неділі.

● Папа екскомунікував вікарія Наніжівської епархії, священика-китайця, який, в угоду комуністичному урядові, почав творити "народню" Католицьку Церкву, залежну не від Риму, а від комуністичного проводу, як це сталося в Польщі.

● Книжку п. з. "Католицька Церква на дорозі старіння — заявляє християнин", автором якої є католик, Ватикан заборонив (поставив на індекс), після цілого року докладного студіювання. Авторові зробили заміну, що він неправильно поясняє природу й науку Христа. Цензори зробили також зауваги, що нібито "не можна ясно бачити, яку саме Церкву має автор на увазі".

● В Равенні є церква св. Аполінарія, збудована в початках 6 століття для аріянської секти. В 560 р. її перемінено на католицьку церкву. Тепер у стінах її появилися такі небезпечні розколини, що вірним заборонено до неї вступ. Спеціялісти-будівничі наражуються, якби зрятувати від розваления ту мистецьку будівлю.

● "Християнський Світ" — так називається науково-богословський орган баптиської Церкви, що виходить у Саскатуні. Головний редактор проп. К. Костів. Ч. 1 вийшло за січень-березень 1955г.

● Конвертет Пріст Евангджел" належить до новиx журналів, що є органом тих, які перейшли з католицизму на протестантизм. Редактор проп. Г. Г. Адамс, бувший український священик — вихованець Мондерського манастиря в Альберті.

● "Катедра Св. Софії" — такий наголовок цінної книжки про цю величаву українську православну Святиню. Видала її УВАН в ЗДА.

ЧИ ВАМ ВІДОМО, ЩО...

● Професор французької Академії Медицини, Жан Лянпен правдоподібно винайшов вакцину проти поліо, яка є ліпшою, ніж та, що її винайшов американець д-р Солк.

● Останній твір Чорчиля — це "Історія англомовних народів". Твір буде друкований на сторінках американського журналу "Лайф". Чорчиль отримав за нього 200,000 дол. гонорару.

● За останні 3 роки до Канади прибуло понад 500,000 імігрантів. З того числа назад видалено з Канади 572 особи.

● Суд в Індіянополіс дав розвід 91-річному громадянинові. Причина розводу — що його 65-річна дружина дав нього "занадто молода".

● В ЗДА в 1951 р. було 171 таких багачів, що мали річного доходу починаючи від одного мільйона доларів — і вище.

В 1952 р. мільйонерів було тільки 148.

● У визволеній від комуністичного замаху Південній Кореї відбувається судова розправа проти одного поліциста, який під час корейської війни сам особисто без суду розстріляв 114 селян, яких він підозрівав у співпраці з комуністами. Це в демократичній державі. В СССР не судили б його, якби він без суду розстріляв невинних людей під замітом співпраці з ворогами комунізму.

● У цьому році Рим святкував 2,708 річницю свого заложення. Амбіцією поганського Риму, перед народженням Христа, було стати "вічною столицею світу". Та його амбіція не зміняється й досі.

ЩО НОВОГО В ПОЛІТИЦІ?

● В четвер, 5 травня проголошено закінчення 10-літньої окупації Зах. Німеччини, що стала вже цілком самостійною державою. Окупація Берліна триває.

● В неділю, 15 травня, аліянти й австрійський уряд проголосили кінець окупації Австрії, що стала вже самостійною державою — за ціну невтральности між СССР і Заходом. Який "бізнес" на тому зробив СССР — покаже майбутність.

● Чільні представники совєтської верхівки, з премієром Булганіним і секр. ком. партії Хрущовим, їдуть до Югославії на "перепросини" з Тітом. Чи вийшло б це Югославії на здоровля? Очевидно — ні.

● У Варшаві підписали договір про "мир та оборону" між СССР та 7-ма країнами — совєтськими окупованими сателітами. Цей мілітарний союз передбачує 265 дивізій спільного війська, під командуванням совєтського маршала Конева. Червоний блок спрямований проти Заходу.

● У Південному Вітнамі триває неспокій, хоч хвилево премієр Діен ніби й опанував положення, а провідник бунтарів ген. Нгуен Ван Ю втік у гори. Прем. Діен хоче усунути з трону "ялькового" цісаря Вао Дая, за яким стоїть Франція; Діема натомість спомагають ЗДА. Між ЗДА і Францією є розбіжність погляду на політику в цій країні, на яку безумовно чатують комуністи з північного Вітнаму.

● На пресовій конференції 27 квітня у Вашингтоні през. Айзенгавер сказав, що він "від довгого часу листується з своїми старим приятелем — маршало Жуковим", а що Америка готова переговорювати з комуністичним Китаєм у справі Формози — навіть без участи представників національного Китаю. — Цей новий курс політики Айзенгавера стрінувся з гострою критикою сен. Новленда та інших, що є за гострою політикою супроти СССР і ком. Китаю.

● На параді з нагоди 1 травня в Москві, на вулицях міст появилися декорації — портрети совєтських лідерів — у такому порядку: Хрущов, Булганін, Ворошилов, Молотов, Каганович, Микоян, Первухін, Сабуров і т. д., а Маленков на останнім місці. Цей порядок портретів показує порядок старшинства й сили кожного лідера. Звичайно, цей "порядок", як завжди в СССР, дуже тимчасовий.

МОВНА СКРИНЬКА

Ті, що приїхали до Канади з рідного краю ще перед першою війною та після неї, напевно не забули ще тих українських слів, що були вживані в урядах. Там казали „писар" (наприклад, „тродмайський писар"), а не „секретар"; казали „скарбник", а не „касієр"; „управа", а не „заряд". Перегляньте відповідний передвоєнний матеріял, як ці назви вживані у Львові, і самі переконаєтеся. Нащо нам чужі слова: „секретар", „касієр" та „заряд" (польське „важонд"), коли у нас є свої слова?

ПЕРЕМІЩЕННЯ СВЯЩЕНИКІВ

ВПреп. о. прот. Е. Горгіна, з Гнідерт Плейнс, Ман. призначений з початком травня ц. р. на округ Вайта, Ман.

Всеч. о. І. Магас з Вернон, Б. К. перейшов на 1-го травня ц. р. до Роблин, Ман.

Всеч. о. П. Бажжук, призначений на округ Пів-Едмонтон, Алта., від травня ц. р.

Всеч. о. В. Сенишин дістав відпустку. Буде відвідувати околиці з рамени Інституту св. Івана в Едмонтоні.

ПОШТОВА СКРИНЬКА

П. Б. — Вінніпег.

Питання: Унійський монах Йосафат Жан видав спомини п. н. "Моє служіння Україні" (Едмонтон 1953), в яких каже, що С. Петлюра обіцяв уважати католицизм за "державну" релігію в Українській Народній Республіці. — Як це розуміти?

Відповідь: Чи сказав це С. Петлюра — ми цього не знаємо. Зі свого боку о. Жан не подає жадних документальних доказів, отже вимагає, щоб йому читач вірив на слово. С. Петлюра вже покійний, і сам спростувати цього не може. А зрештою, якщо б він і сказав це, то в тому не було б нічого дивного. Соціологія релігії вчить, що "державна" релігія — це кожна релігія, яку дана держава толерує та допомагає їй; признає її свята, дає охорону, вводить науку релігії по школах, оплачує священиків за навчання релігії і т. д. Але "державна" релігія це ще не є пануюча релігія — така, як, наприклад, католицька релігія в Аргентині, де конституція застерігає, що уряд мусить бути католицький. Цього не було вже навіть у окрайньо католицькій Польщі, де також — згідно з конституцією — була "Церква Католицька панівною". Всі інші віровизнання не були панівними, але були державними, бо були толеровані й мали опіку держави — принаймні на папері.

У кожній демократичній державі, де Церква не є відручена від держави, кожна релігія є в повнім праві держави толерувати — в такому сенсі, як це вказано вижче. Отож, якщо б С. Петлюра справді висказав усно те, по що говорить о. Жан, то це не було б нічого дивного, бо С. Петлюра був великий і правдивий демократ. Але його демократизму ніяк не можна розуміти як нібито якусь особисту прихильність для унії, на що хоче натякати о. Жан. Католицька та унійська Церкви, видно, слабо розуміють демократію, коли для них толерантність мусить конче випливати з симпатії, а коли симпатії до даної релігії нема, то, на їх думку, треба таку релігію переслідувати.

ДОБРЕ ДІЛО

І. В. Анака з Стінен, Саск., замовив собі в часі Великого Посту „Кокаянного Канона св. Андрія Критського".

При тім прислав дар 10 дол. на Катедру Преєв. Трійці і 4 дол. для Церкви на загальні потреби.

Напевно він оплачує всі місцеві потреби і вкладку до парохії на місці; коли ще окремі дари надсилає поза парохіяльні повинности, то за це належиться йому велике признання. Щира Подяка.

Ставимо його за взір іншим.

Відновляйте передплату за „Вістник"!

ВЗІРЦЕВІ ГРОМАДИ

Подаємо дальший спис громад, що вже виповнили будже́т на 1955-ий рік.

Громада Пресв. Трійці, Калмар, Альберта.

Катедральна Громада св. Івана, Едмонтон, Альберта.

Громада в Річмонд Парк, Альберта.

Громада св. Юрія, Форт Франсіс, Онт.

Громада Пресв. Трійці, Брендон, Ман.

Громада св. Івана Хрестителя, Пембіна, Н. Д.

Громада св. Петра і Павла, Атабаска, Альберта.

Громада св. Покрови, Рорктон, Ман.

Громада св. Петра і Павла, Ендрю, Альберта.

Громада св. Петра і Павла, Торсбі, Альберта.

Громада Пресв. Трійці, Кагвин, Альберта.

Громада св. Духа, Айтуна, Саск.

Ставимо ці громади всім іншим громадам за взірець.

Так повинні розуміти свої обов'язки всі інші громади нашої Церкви. Чим скорше присилають свою належність до Консисторії, тим краще можна виконати завдання в центрі Церкви, тим успішніша вся наша загальна праця на Божу славу.

Хто слідує? **о. Є. Г.**

ПРИЯТЕЛІ „ВІСТНИКА"

Наш часопис тішиться великим числом приятелів, що кількох із них ось тут відмічуємо.

Петро Зварич, Вегревил, Алта., має заплачену передплату десять літ наперед. А тому, що передплата на „Вістник" від початку 1955 р. побільшилася, бо обсяг його також побільшено, він надіслав нам додатково $10.00.

Павло Самець, з Нігара Фалс, Онт., прислав передплату на „Вістник", а при тім 5 дол. на пресовий фонд.

Свящ. А. Тетеренко прислав 10 дол. для „Вістника" з нагоди хрещення свого сина.

Усім сердечна подяка.

ПРОЩАННЯ о. ПАРОХА

Вернон, Б. К. — В понеділок, 2 травня ц. р., о 9 год. вечора тут відбулося урочисте прощання місцевого пароха — Всеч. о. Івана Магаса, з нагоди його відїзду до Манітоби.

Присутніх було поверх 90 осіб. В часі перекуски виступав ряд промовців, які з жалем у серці прощали, в імені громади, свого духовного отця та пані добродійку, яка була рекорд. секретаркою жіночої організації ім. княгині Ольги.

Виголошуючи прощальне слово, о. Магас найбільше підкреслював потребу прощати один одному. Адже прощати вчив нас сам Ісус Христос, — Він же й молився за своїх мучителів: "Отче, прости їм, бо не знають, що чинять".

Присутні склали пануючі ві й пані добродійці скромний дар на спомин. При тому пожертвували $7.50 на "Український Голос" і $7.50 на "Вістник".

Замість "Многії літа", було відспівано трикратне Христос Воскрес. На прощання пановтець і пані добродійка кожному присутньому особисто сердечно стискали руку.

Присутній.

ПОЗДОРОВИЛИ ПІОНЕРА

Портедж ля Прері, Ман. — В суботу, 1 травня ц. р. сусіди й приятелі зробили тут п-ну Кушнирикам молху несподіванку, з нагоди того, що п. Кушнярик щасливо закінчив свою 40-літну працю в компанії Сі-Ен-Ар, в якій був секційним робітником. Позатим, п. Кушнярик був діяльним членом УГПЦК, в її місцевій українській православній громаді та в заряді.

Гостиною й забавою керували п. Задорожній і п. Бобик, який вручив п-ну Кушникам дарунки й поздоровив їх в імені присутніх. Зворушений п. Кушнярик щиро подякував.

При тій нагоді на українську пресу жертвували: п-во Кушнярик 3 дол. По 1 дол.: А. Тимощук, М. Бобик, М. Забородорожний, С. Петик, Д. Ткачук, Н. Декоп, І. Лукянчук, О. Стебелецький, І. Звездарик, П. Боднарук, О. Демчук 50 ц. Суму розділено: 8 дол. на "У. Голос" і $5.50 на "Вістник".

Жертводавцям щира подяка, а п-ну Кушнярикам доброго здоровя та многих літ.

А. Тимощук.

З ХРЕСТИН НА ДОБРУ ЦІЛЬ

(Ошава, Онтеріо)

В неділю 1 травня 1955 р. подружжя Михайло і Ганна Драпак хрестили свого сина Гр. Михайла в церкві св. Івана. Таїну хрещення довершив о. прот. М. Фик. Хрестними батьками були їв. Стезин, Ю. Підверебецька, Т. Манцло та В. Озимок. При кінці хрещення о. прот. М. Фик виголосив повчальну промову про обовязки щодо виховання дитини а боку родичів та хрещених батьків. Під час обіду хрещені батьки побажали хресному синові, родичам і дідусеві з бабусею щастя, здоровля та многих літ. Під час гостини співали народні пісні.

Наприкінці І. Тимочко склав найщиріші побажання синові, родичам та хрещеним батькам і зробив заклик до збірки на пресовий фонд, запросивши М. Башущького перейти з тацею. Жертви зложили: по 1 дол.: М. Башущький, С. Озимок, Ів. Стезин, Т. Манило, П. Підверебецький, Г. Цимбалюк, о. Фик, П. Вибранний, М. Дрипак, П. Цибуляк, Ів. Тимочко, Н. Стецький, С. Скіро. Дрібні жертви 75 ц. Разом $13.75. З того на "Український Голос" 7 дол., а на "Вістник" $6.75. Всім жертводавцям щира подяка, а новонародженому Григорієві Михайлові щастя й здоровля і виростати на втіху родичам та на славу України.

ПИСАНКА 1955 РОКУ.

Збірка о. Ю. Туржанського Брендон, Ман. — По 5 дол.: І. Павлишин, В. Бога.

По 2 дол.: Др В. Зайцев, І. Слижак, Я. Ковак, М. Субоско, пані Шмігельська і Г. Сосяни

По 1 дол.: І. Касюрак, Я. Клочко, А. Халанчук, А. Приведа, І. Гаркут, М. Данкевич, пані А. Гануля, М. Максимюк, Д. Шурко, А. Мельник, А. Звоздецький, П. Перкулаб, пані М. Костецька, Н. Верун, М. Бурачок, В. Бобик, Н. Моров, М. Павлишин, Н. Добровский, Г. Міска, В. Карашовські, І. Омєлянов, С. Халанчук, К. Кухаришин, С. Н. Равлюк, Н. Гаркут, Т. Бабскі, С. Комариця, А. Овчар. Дрібними 42 ц. Разом 51.42 дол.

Портедж ля Прейрі, Ман. — По 1 дол.: А. Тимощук, пання В. Тимощук, Адам Тимощук, С. Петик, пані А. Петік, В. Гуцуляк, М. Задорожний, Д. Шелестинські, В. Тимощук, Е. Макарчук, Ю. Тарновеські, В. Федорик, І. Кушнярик, С. Муха, М. Юрків, А. Цуркан, П. Боднарук, П. Боднарук і Ю. А. Цуркан. Дрібними 62 ц. Разом 19.62 дол.

Збірка Прот. К. Квасницького

Пан В. Кунаниа 5 дол., а п. Г. Мислюк 2 дол. Загальна збірка в громаді 54.40 дол. Разом 61.40 дол.

Збірка о. В. Бойчука Форт Франсес, Онт. — По 5 дол.: М. Гринол, С. Долинний.

По 2 дол.: Параскевія Татарин, Н. Н., М. Олійник, К. Пшетоцький, А. Буяр, Ф. Мігайчук, В. Т. Осадчук.

По 1 дол.: Пані М. Зелена, І. Павлюк, пані М. Крішка, Н. Бадюк, М. Пасенко, С. Вепрук, Д. В., С. Бурак, В. Квєл, В. Котик, Марія Вепрук, пані Ф. Винниченко, А. Сокелотюк, М. Наконечний, Анна Ушкало, Г. Федик, І. Рогова, А. Марковський, М. Вигнен, Т. Андрушко, М. Гушуляк, Я. Галабудда, Дора Гоголь, Н. Н., Ф. Гушуляк, Ю. Жучкан, М. Гушуляк, Д. Котик, Ю. Підубний, Д. Бадюк, Анна Пшетоцька, В. Кощоба, І. Балюк, М. Настюк, Т. Шевчук, В. Библів, І. Гушуляк, Я. Пліхта, М. Дескучій, Ю. М. Гушуляк, П. Пабабінська, Г. Кущул, М. Гоголша, І. Коваль, М. Дробот, І. Ковч, І. Куцак, Марія Федик, пані Г. Кирилюк, Параскевія Осадчук, Софія Куцак, панна М. Деминів, В. Андрушко, Я. Дилюк, Г. Ф. Гушуляк, Т. Осадчук, І. Запорожан, І. Андрушко, Ліна Грабовська, Василина Плаксій, Ліна Мігайчук, В. Осадчук, Ю. Бойчук, Ю. Бадюк, М. Дронюк, М. Андрушко, М. Аспланд, І. М. Гушуляк, В. Бадюк, М. Вінніцький, пані Гоменюк, Катерина Рогоза, Софія Гавелюк, пані М. Деминів, пані Н. Марук, Анна Осадчук, пані О. Аспланд, Настя Гошуляк, С. Мельничук, І. Деминів, Ю. Осадчук, М. Ковальчук. Дрібними $14.44. Разом $122.44.

Рейні Ривер, Онт. — По 1 дол.: М. Луник, Н. Н., Марія Гаврилюк, Анна Макарчук, Й. Бінк, Ф. Тесарський, І. Жучкан, В. Турецький, Н. Петрук, Ю. Турецький, П. Гаразимов, Е. Олексюк, Пані В. Поповичі, В. Смоляк, Н. Н., Марія Мазур, пані Пігуляк. Дрібними 76 ц. разом 17.76 дол.

Пан Н. В. Слижук, Веглав, Ман. $1.00

Зібрав о. Й. Скакальський

Громада — Вайта, Ман. — По 2 дол.: Дм. І Варвара Струтабінські, Антін і Анна Тесарські, В. Процюк, Стовні Мавитен, Ів. Дорош, з Вінніпегу.

По 1 дол.: Дм. Лисак, В. Лисак, Ів. Бінк, Ів. Лисак, Френ Відер, Ів. Негрич, П. Ольховецький, С. Тимчук, Н. Луків, Ів. Цисміструк, М. Дикун, В. Онисько, Ів. Маковецький, Модест Кадинюк, Михайло Кадинюк, Й. Музика, М. М. Сторожук, Мих. Боднарчук, М. Зушман, Єрина Піляк, Вол. Фещук, Дм. Антонович, П. Кісь, М. Сопівник, С. Олійник, Катерина Колодрубська, Ст. Шмігельський, П. Боднарчук, Е. Боднарчук, Ф. Цисміструк, В. Андрушко, Й. Йозефович, Ів. Пацьорка, А. Андрушко, М. Колодрубський, М. Сисміструк, Єлена Дорош, Е. П. Подольський, Дм. Прокіпчук, М. Москалюк, А. Фігус, М. Фещук, П. П. Подольський, Г. Божик, В. Мороюк, Яр. Кадинюк, В. Цисміструк, В. Фостій, Дора Бадюк, Я. Підбубний, В. Костинюк, К. Бугера, Н. Божик, Ів. Пробіженський, Н. Ковальчук, Н. Струмбіцький.

Дрібними $2.00. Разом на суму $66.00

Громада — Сондвн, Ман. — По 2 дол.: Ів. Люк, Анастазія Люк, Дм. Білавчук, В. С. Вилич.

По 1 дол.: Н. Костинюк, Н. Дубник, І. Гушуляк, Н. Андрусяк, Анна Паскарук, Анастазія Березюк, Г. Олексюк, Є Халатурник, О. Соколюк, Вол. Люк.

Разо мна суму $18.00.

Громада — Сірко, Ман. — По 1 дол.: Ів. Настюк, К. Мельничук, Н. Левеник, Анна В. Костинюк, Дм. Клим, Ст. Соколюк, М. Чоботар, Т. Кущак.

Дрібними $7.00. Разом на суму $15.00.

Йосафат Дзьобко, Вирден, Ман. $7.50

Д. Курійчук, Форт Вільям, Онт. 2.00

Церковна Громада Гонор, Ман. 17.45

Церковна Громада Стед, Ман. 4.00

Збірка Писанки від церковної Громади Калмар, Алта. Переслав секретар церковного заряду п. С. Мриглод.

По 2 дол.: Ст. Мриглод, І. Яремко, В. Щурко, С. Олексійний, І. Харищ, М. Мриглод.

По 1 дол.: Марко Мриглод, М. Сікора, Н. Поповичі, С. Сікора, Вол. Чубоха, І. Осмак, М. Сікора, М. Олексійний, М. Конскі, Л. Мамчак, І. Лабя, С. Рубіс, Г. Остапчук, І. Кугут, В. Януш, М. Гуцуляк, М. Фіцовичі, Ф. Чобуха, А. Осмак, В. Лабя, В. Щурко, Ю. Васюта, І. Захарко, В. Сич, М. Сікора, Ю. Фіцовичі, А. Мамчак, П. Гуляк, Н. Сич, М. Медай, В. Медай, М. Воркун, Н. Н. Дрібними 30 центів. Разом $44.30.

Збірка о. М. Хоменка Арбакка, Ман. (св. Миколая). По 1 дол.: Гео. Рудик, Т. Стефюк, І. Маєик, В. Давидюк, М. Сядюк, Т. Давидюк, Гео. Іллюк, І. Думенко і І. Древняк. Разом 9 дол.

Арбакка, Ман. (св. Петра і Павла). По 1 дол.: Д. Чорношук, І. Щербак, Ман. Григорчук і С. Сторожук. Разом 4 дол.

Збірка о. І. Куліша

Глендон, Алта. $22.25

Лессард, Алта. 20.59

Сенди Репидс, Алта . . 12.70

Складати дари на допомогу Рідній Церкві, на Великдень — Писанку, а на Різдво — Коляду, це давній наш звичай. Занехувати його не можна, а навпаки — треба його ще більше практикувати серед вірних нашої Церкви.

Дякуємо всім, що цього року зложили Писанку.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ГРИГОРІЙ ВЮН*)

Помер у Давфині 28.2. 1955 р.

В. И. П!

*) Посмертна згадка про бл. п. Григор. Вюна була поміщена в попередньому числі „Вістника". Замовку, через помилку, було надіслано до „Українського Голосу". І ред. „Вістника" отримала її вже після видрукування згадки.

АННА ГАЛІБЕРДА

Дня 3 квітня ц. р. померла в Сифтон, Ман. на 80-тому році життя Анна Галіберда з роду Конюховських. Походила з Гнещян, в Західній Україні, до Канади прибула в 1912 році і оселилась з мужем в околиці Давфин і тут займались фармерством. З ними прибули їх діти: найстарший Андрій, що вже довший час є головою громади Української Православної Церкви в Косів, Ман. Миколи, Михайло і Гриць. В Канаді родились Олекса і Стефан. Всі вони живуть зі своїми родинами в Канаді і в США. Покійна оставила рідного брата Михайла, що тепер проживає в Торонті, і брата Вікентія в Польщі. Муж покійної Вартоломей помер в 1929 році. Покійна була примірною християнкою старалась виховати такими своїй синів. Похорон пок. Анни відбувся в суботу, 9. квітня з церкви св. Юрія Переможця на місцевий цвинтар. В часі останнього цілування зібрано $11.00 і, зяних призначено $6.00 на пресовий фонд „Вістника" і $5.00 на „Український Голос". Щиро дякую всім жертводавцям.

Хай Господь потішить засумовану родину, а покійній створить Вічную память!

о. Остап Фляк.

ПАРАСКЕВА ТКАЧУК

Гефорд, Саск. — Дня 29 березня, 1955 р. упокоїлась в Бозі Параскева Ткачук, прожившн 64 років. Покійна походила із села Кривчики, коло Вишнівця, пов. Кремянець (Волинь). До Канади прибула 1927 р. разом із своїм мужем, і поселились в околиці Гефорду на фармах. Господь поблагословив їх 3-ма синами і 4-ма дочками. Усі діти подружені. Покійна оставила в глибокому смутку мужа, синів і дочок, 15 внуків і 3 правнуків.

Від трьох років тяжко незнужаючи та передчуваючи свою близьку смерть, покійна приняла Св. Таїнства Покаяння, Св. Причастя і Оливопомазання, що їх уділив священик Хом'як Олександер.

Похоронні Богослужения відслужив о. Хом'як Олександер. Дякон був п. Дм. Сничич. При послідному цілуванні учасники похорону склали $23.00, з чого $13.00 на "Вістник", а $10.00 на "Вісту і Культуру".

Усім жертводавцям сердечна подяка, а покійній Параскеві Вічна Память.

о. О. Х.

ЄРИНА ШЕМЕЛЮК

Прожившн 82 роки, відійшла у вічність 7 березня 1955 року Єрина зам. Шемелюк. Народилась в селі Вовківці, Борщівського повіту, в Західній Україні.

До Канади прибула в 1912 р. зі своїм мужем Дмитром, а з ними їх п'ятеро дітей. Поселились вони в Етелберт, Ман.; і тут, важко працюючи, перемінювали канадійські степи і ліси в урожайну ріллю. В Канаді Господь благословив їх ще дітьми — двома дочками. Родина стала численна, треба була багато зусиль, великої й важкої праці, щоб виховати семеро дітей і забезпечити їх на самостійне життя.

Похорон пок. Єрини відбувся в четвер, 7 березня. По закінченні похоронних Відправ, тіло пок. спочило на місцевому цвинтарі. На похорон покійної з'їхались усі її діти, що вже подружені і на своїх становищах, — один з них проживають у Канаді, а другі в Америці. Муж пок. Дмитро помер ще в 1935 р. Останні 33 роки свого життя прожила пок. в Давфині. Тут показала себе примірною християнкою, помагала в будові місцевої церкви, була членкинею Жіночого Т-ва, а навіть його почесною членкинею.

Збірка в часі останнього цілування принесла $20.00, з чого на "Вістник" $10.00, на Стипендійний фонд $5.00; Катедрі Пресв. Трійці $5.00.

Засмучену родину хай потішить Всемилостивий Господь, а покійній Єрині створить Вічну Память!

о. Остап Фляк.

ІЛІЯ ДВЕРНИЧУК

В неділю 20 березня ц. р. по важкій недузі помер на 47 році життя в Ріджайні в лічниці бл. п. Ілія Дверничук.

Покійний народився у Вест Бенд, Саск. в родині Василя і Марії з Глухманів. Одружився в 1936 р. з Параскевією Семенюк. Весь свій недовгий вік прожив на своїй власній фармі. Був добрим господарем і дбайливим батьком для своєї родини. Осиротив, окрім дружини, синів — Петра і Василя. Стареньку маму також оплакує свойого сина, а з нею й найколодша сестра покійного, яка живе разом в Ріджайні.

Похорон відбувся 24 березня на цвинтарі Української Православної Церкви в Едмонтоні. На Службі Божій, що її відправили Всеч. оо. Б. Яковжевич і М. Боднарчук, було багато людей навіть з далеких околиць, які, не зважаючи на сильний мороз з вітром і надузі дороги, прибули, щоб віддати належне померлому. Присутні при послідній цілуванні учасники похорону склали $23.00, з чого $13.00 на "Вістник", а $10.00 на "Вісту і Культуру".

Усім жертводавцям сердечна подяка, а покійній Параскеві Вічна Память.

о. О. Х.

ЄРИНА ШЕМЕЛЮК

Прожившн 82 роки, відійшла у вічність 7 березня 1955 року Єрина зам. Шемелюк. Народилась в селі Вовківці, Борщівського повіту, в Західній Україні.

До Канади прибула в 1912 р. зі своїм мужем Дмитром, а з ними їх п'ятеро дітей. Поселились вони в Етелберт, Ман.; і тут, важко працюючи, перемінювали канадійські степи і ліси в урожайну ріллю. В Канаді Господь благословив їх ще дітьми — двома дочками. Родина стала численна, треба була багато зусиль, великої й важкої праці, щоб виховати семеро дітей і забезпечити їх на самостійне життя.

Похорон пок. Єрини відбувся в четвер, 7 березня. По закінченні похоронних Відправ, тіло пок. спочило на місцевому цвинтарі. Полишив у великому смутку дорогу дружину Пазьку, з роду Костерева, три сини, три дочки, чотири внуки, брата Михайла й багато приятелів.

По похороні дружина попросила всіх присутніх на поминальний обід до своєї хати. Парох причадив рівнож присутнім покійного як громадянина, та щоб і по цьому лишити якусь пам'ятку, а це зложити жертви на будову місцевої православної святині, яку саме кількох щирих православних громадян беруться незабаром будувати.

Присутні щиро відповіли до заклику, й жертвували 28 долярів; з цієї збірки приділено сім долярів на „Вістник". Жертводавцям щира подяка, а покійному Андрієві вічная память.

Присутній.

МИХАЙЛО ГРИГОРЯК

Дня 8 травня ц. р. в шпиталі Ст. Боніфас у Вінніпегу упокоївся Михайло Григорюк з Шіго, Саск. Покійний народився 15 вересня 1904 р. на Буковині (пов. Кіцмань). До Канади приїхав в 1924 р. Одружився з Марією Думанською в 1932 р.

Причиною смерти була страшна недуга — рак. Похорон відбувся в середу 11 травня, в полудневій церкві Пресвятої Богородиці, Шіго, Саск. При послідньім відпусті присутні зложили на невянучий вінець 19 долярів, з чого 10 дол. призначено на пресовий фонд "Вісника", а 9 дол. — на Катедру Пресв. Трійці у Вінніпегу.

Нехай Господь прийме до осель Своїх праведних душу спочилого, а родині — вдові та дітям — подасть сили перенести невіджалувану втрату.

Приятель.

ЕВДОКІЯ ЗАРУБАЙКО.

Келгарі, Алта. — Дня 22, березня ц. р., упокоїлася в Бозі Евдокія Зарубайко, — 69 років. Народилася у Вашківцях на Буковині. До Канади приїхала 1921 р. Чоловік її Тома помер 1936 року.

Похорон, що відбувся 25 березня ц. р., з української православної церкви, відправив парох о. К. Желішкевич. Присутні зложили на невянучий вінець 6 дол.; із придіено так: на „Вістник" 3 дол., і на Колегію св. Андрея у Вінніпегу 3 дол.

Тіло покійної зложено в могилу на Квін Парк цвинтарі. Покійна полишила три замужні дочки.

Вічна її память!

Учасник.

Коляда

Української Православної Церкви.

ЗБІРКА о. І. ПЕСТУНА.

Кирилевка Лейк, Онт. Пан Д. Гаврилюк 7 дол. п. М. Гавилюк і п. Ів. Семеленко по 5 дол. По 2 дол.: М. Грошок, Ан. Оляйник, Ф. Яремчук і Гр. Черепаха. По 1 дол.: Д. Тислюк, М. Тодоренчук, М. Мазурак, М. Радул, М. Стратула, М. Воробій, П. Марчук, А. Гостенко. Дрібними 2.95. Разом 35.85 дол.

ЗБІРКА о. Д. ЛУЧАКА.

Вилнгтон, Алта. Пан Д-р В. Ю. Лазарук 5 дол. п. А. Новальковський і А. Шпур по 2 дол. По 1 дол.: Н. С. Шевчук, І. Цимбалюк, М. Федорак, Д. Карбашевський, Н. Бабюк, Н. А. Федорак, П. А. Лучак, І. Євачюк, Н. Гаврилюк, Г. Н. Шандро, Г. Фуштей, Г. Кирейчук (Кагвин), О. Лучак (Гренд Прерій). Разом 22.00 долярів.

Ендрю, Алта. По 1 дол., Павліна Брацюк, Марія Савицька, Г. Маркевич, Н. Оляйник, В. Дмитрук, Ігєна Романюк, Н. Радомський, І. Гнідан, О. Гуцуляк, Я. Довбуш (Смокі Лейк), Г. Танасюк, С. Сорохан, Н. Танасюк. Разом 13.00 дол.

Лужани, Алта, Загальна збірка 24.90 дол.

Борівці, Алта. П-во П. і Г. Ковольчуй 2 дол. По 1 дол.: В. Шевчук, І. Жуківський, Н. І. Федорак, Н. Макарецький. Разом 6.00 дол.

Завале, Алта. По 1 дол.: О. Гунька, Г. Никифорук, П. Лакуста, Марія Воробець, І. Никифорук, Д. В. Никифорук і Лакуста.
Разом 7.00 дол.

Пено, Алта. Пан Михайло Онищук 5 дол. По 1 дол.: В. Рудько, Н. Рудько, Н. Мельник, В. Онищук, М. Евацук (Брудердгайм), Н. Михальчук і І. Гаврилюк (Стар.) Разом 12.00 долярів.

Прут, Алта. По 1 дол.: Г. Гиз, Д. Н. Лазарук, І. Ткачук, М. Юрійчук, В. Романюк. Дрібними 2 дол. Разом 7.00 долярів.

Катвин, Алта. По 2 дол.: Василь Палагнюк і Георгій Шулько. По 1 дол.: А. Андрук, І. Рахміструк, І. Войчук, Я. Матушак, І. Жуківський, М. Середяк, Н. Середяк і Т. Середяк. Разом 12.00 дол.

ЗБІРКА о. С. ЗУЗАКА.

Вадна, Саск. По 1 дол.: М. Сова, І. Кушнірук, В. Накрейко, С. Ситко, Е. Даркович, В. Козак, П. Накрейко, А. Славчук. Дрібними 1.25 дол. Разом 9.25 дол.

Ватсон, Саск. Пан Ф. Якубишин і п. Р. А. Фозек по 5 дол.: Д. Глек 2 дол. По 1 дол.: М. Секунляк, П. Стріхець, Л. Половінч, М. Романюк, М. Королюк, П. Посокопець, Н. Магас, І. Гребенюк. Дрібними 1.00. Разом 21.00 дол.

Клир, Саск. По 1 дол.: С. Лемко, Ф. Чорний, Р. Дубинський, М. Ковешький, П. Чорний, С. Берлінек, Ю. Курсик, В. Данкевич, С. Винярський і Ф. Савчук. Разом 10 дол.

Вимер, Саск. По 1 дол.: В. Романюк, Г. Кудрик, І. Хомякевич, В. Дробот, Д. Токарчук, П. Тутко, Е. Охітва, В. Кіндрук, Н. Франко, Д. Франко, М. Охітва, І. Лукій, П. Стіпець, М. Романюк, Ю. Франко, М. П. Охітва, М. Мартинюк, І. Спіжевка, І. Бойко, М. Токарський, М. Сняганський. Дрібними 2 дол. Разом 23 дол.

Фостон, Саск. По 1 дол. А. Маленшак, М. Запороцький, І. Стронський, П. Маленшак, А. Чурило, Л. Смартюк, М. П. Ленюк, П. Гапкевич, А. Рипка, В. Пігула, Г. Малецшак, П. Ямнюк, Н. Дзядик, а М. Капелюх 2 дол. Разом 16 дол.

Київ, Саск. В. Пилатюк 1 дол. і дрібними 25 ц. Разом 1.25 дол.

Рама, Саск. По 1 дол.: М. Крисак, К. Самчук, А. Калиницький і Г. Гоцуляк. Дрібними 75 ц. Разом 4.75.

ЗБІРКА ПРОТ. Г. ВАСИЛІВА.

Редвотер, Алта. По 1 дол.: Т. Хаба, В. Шумський, В. Кравців, С. Федорак, С. Салижин, Ри. Герман, П. Попович, М. Івашків, К. Никитюк, І. А. Василик, В. Савка, І. Кочан, Н. Сирник, В. Школьний, І. Клюфас, Ю. Гриців, А. Ломський, А. Крупник, В. Пасічний. І. Худо, Ю. Слободзян, І. Вінтоняк, П. Лис, І. Струк, К. Івашків, І. Мирун, пані А. Михайдюк, Д. Музика, Н. Лемішка, Анна-Хаба, І. Онушко, Єлена Мельник, Н. Н. Дрібними 1.50 дол. Разом 34.50.

Раввей, Алта. По 2 дол.: Онуфрій Торончук і Михайло Снайчук. По 1 дол.: Н. Чорний, пані С. Капець, П. Пилюк. С. Бойко. Н. Боднар, Анна Коваль. Ри. М. Письменний. П. Мулик. А. Квашук, Г. Возіміровський. П. Литвин. В. Попіль. Я. Бойко. М. Боєчко, І. Онищук. Н. Безбородько, М. Коваль. А. Кокотик і Пічковський. Разом 27 дол.

Брайсот, Алта. По 1 дол.: Ф. Нестерський, І. Васечинка, О. Ванчевський, І. Продзюк, Ри. Пирчук, пані А. Вінтоняк, пані Р. Пернер, М. Мандрик, О. Гончук, М. Продзюк, М. Бачей, Г. Кіріка, М. Дикунюк, Ромина Ваваруч, І. Нестерська, О. Мандрик, В. Васечинка, А. Мулчук, П. Ряшковський, М. Чіркі, Н. Русенко, Г. Кочай, Ю. Фіцпатрик, І. Ваваруч, В. Недельська. Дрібними 50 ц. Разом 9.50 дол.

Торонто, Алта. Пан Іванов Горецький 2 дол. По 1 дол.: П. Гнатик, Я. Гавелчак, Н. Романюк, І. Я. Вишнячук, Анна Терешко, І. Онішик, С. Подгань, А. Хатчір, М. Самчій, Ю. Пилипко, Т. Мандрик, пані П. Онищук, С. Годинський, М. Кочан, А. Остафійчук, Н. Кіндрак, А. Малайко, Г. Рожак, Ю. С. Томчик, В. Чапчак, І. Ліпан. Дрібними 2.35. Разом 25.35.

Ресетка, Алта. По 1 дол.: І. Т. Шпиць, Н. Захарко, Д. Котицак, Н. Легоць, О. Лещенко, М. Штемко, І. Зінік, Г. Мулик, С. Крися, Ри. Зінік, Д. Зінік, І. Чорний; І. Чорний, А. Якимчук, І. Рогоза, пані А. Божник, Ева Дерипапа. Дрібними 2.25. Разом 18.25.

Ніобрук, Алта. Пан Фред Марко 2 дол., п. Петро Кабан 1.25 дол. По 1 дол.: С. Чучман, Ю. Граминяк, М. Сідор, С. Шеленко, М. Стефанюк, А. Марко, М. І. Костик, Анна Онищук, С. Вовк, В. Писяк, П. Лашковський, М. Лозовський. З мирування 1.51 дол. Разом 16.76 дол.

Федора, Алта. По 1 дол.: Ри. А. Крищук, П. Магера, П. Лучка, В. Белезюк, Ві. Мисальчук, Н. Бойко, В. Коетів, А. Варварук, Разом 8 дол

Луїса Лободовський, Регем, Ман. $1.00

Андрій Бодак, Лун Лейк, Саск. 1.00

Збірка о. П. Поплавського.

Громада Ватерфорд, Онтеріо $60.07

Громада Брендфорд, Онтеріо 56.76

Збірка Прот. К. Желішкевича.

Келгарі, Алта. Пан І. П. Свінтик 3 дол. По 2 дол.: В. Свінтик, І. Лабюк, П. Білявий, С. Копоть, М. Комарницький, пані Подворна, М. Т. Копоть, І. Бойко. По 1 дол.: І. Неминоський, І. Садовник, Ри Курчаба, А. Процик, пані Стефанчук, пані К. Ксьонзлзіна, В. Лупійчук, Д. Боянчук (Сінфт Копент. Саск.), С. Лисейко, П. Василинчук, І. Коваль, С. Дабижа, А. Петрук, С. Путник, Г. Дучак, М. Польовий, пані А. Данилович, пані Л. Штогрин, С. Шмельський, П. Курчаба, П. Григорів, пані А. Мартинюк, Г. Филипчук, І. Малярчук, О. Шпильний, К. Бундзяк, І. Ганус, А. Поросюк, Н. Литвинюк, І. Сеньків, І. Залеський, Отто Єфинюк, О. Калинишин, Г. Комарницький К. Сучинська, М. Очицюк, І. Черничнюк, М. Петранчук І. Андрійчук, В. Чипулик, С. Стасюк, М. Ворон, В. Бідняк, І. Садовник, Г. Базовий Г. Мицик, П. Стоколо, Ф. Ткачик, М. Коваль, І. Петранчук. Дрібними 1 дол. Разом 70 дол.

Збірка Прот. Г. Кунштановича.

По 2 дол.: Христина Монюк, Юній Романюк і І. Пикур

По 1 дол.: Е. Лемпрінський, Марія Кунштанович В. Лакуста, П. Лінчук В. Таскей, О. Романів, В. Костантинюк, Л. Рашітник, Л. Москалюк, В. Музика, М. Чучківський, І. Товчник Л. Монюк, М. Хомин, В. Чучківський К. Мисйончук, Г. Гавлин і Н. Скопович. Дрібними 6 дол. Разом 30 дол.

ЗБІРКА о. В. АПОНЮКА.

Вавва, Саск. Пан К. Кіндрачук 5 дол. п. Тео Гоиневич 2 дол. По 1 дол.: М. Остапович І. І. Лучук, Ри. Голінатий П. Чорюк, В. Михайлюк, Т. Бумнуйло, пані А. Феменюк, пані І. Гоинюк і Ю. Чернявський. Разом 16 дол.

Квавот, Саск. По 1 дол.: П. Урійчук, Н. Гутчик Ю. Колелко, І. Войчук М. Галемай, Пр. Кіндрачук, Я. Кіндрачук. Разом 7 дол.

Алвена, Саск. В Процюк, Д. Стефанюк і М. Андрушик по 1 дол.

Слов Крік, Саск. І. Дорбін і Д. Зузак по 1 дол.

Ст. Джулієн, Саск. М. Кулик 1 дол.

ЗБІРКА о. С. ГРЕДЛЯ

Мирвам, Алта. По 1 дол.: Т. Пішка, К. Новальковський, д-р В. Лопатюк, Я. Котишин, І. Артимович, В. Яремчук, С. Метрунець, В. Тополиницький, Г. Клинк, Я. Мельник, 4. Ясейко, М Калужняк, В. А. Сяковський, В. А. Аксенчук, Неисі Лінковська, П. Левицький, М. Яремчук, М. Беднарський, П. Кіндрачук, Настя Метрунець, С. Кривяк, В. Щербань, В. Котишин. Дрібними 1.35 дол. Разом 24.35 долярів.

Мисідора, Алта. По 1 дол.: І. Григорюк, Ри. Лящовський Дрібними 7.15 дол. Разом 9.15 дол.

Слава, Алта. (Полудяева). По 1 дол.: П. Запарнюк, А Саковський, Д. Заляський, М. Федчук, І. Гринкулк. Дрібними 3.52 дол. Разом 8.52 дол

Слава, Алта. (Пінеч). Пані А. Калинчук 1 дол. і дрібними 1.75 дол. Разом 2.75 дол.

Топорівці, Алта. По 1 дол Д. Купченко, І. Івасюк, Д. М Купченко, Ю. Орлецький, Ю Купченко, Н. Н. і дрібними 1.25 дол. Разом 7.25 дол.

Мокремб, Алта. По 1 дол.: Ри. Голіновський, В. Кіндрачук, В. Бабич, М. Мандрусяк Дрібними 75 ц. Разом 4.75 дол

Єросо, Алта. М. Пундик і І. Березка по 1 дол. Дрібними 1.50 дол. Разом 3.50 дол.

ЗБІРКА о. О. ЩЕРБАНЯ.

Нове Торонто, Онт. Пан Н Питрішин 5 дол. По 2 дол.: С. Гоцул, М. Горецький, і С Довганик. По 1 дол.: М. Шиайдрук, П. Пінчук, М. Школьний, Г. Ковач, Е. Лукасевич, К. Гаврищук, Р. Слонь, Р. Дверничук, Т. Балабан, С Школьний, Г. Борисквич, п. Конох, Т. Чубак, Ю. Богун, А. Мамуняк, І. Леник, А. Ляхович, Н. Дарій, С. Коман, П. Кріль, П. Зарудний, П. Дверничук, К. Дяк, І. Козуб, В. Костюк, пані Гуски, Є. Влащук. Разом 38 дол.

ЗБІРКА о. І. ШЕВЦЯ.

Годсон, Саск. По 1 дол.: А. Гуменюк, Ри. Заверуха, М. Н Віндзяк, Т. Стриківський, Ф. Калинчук, Б. Стрільчук, І. Кулик, С. Ригалюк, С. Медвідь, М. Головенько, Ю. Василович, В. Сварнчук, І. Тополовський, В. Словський, І. Малюта, Я. Гуменюк, Ри. Гоголь, пані С. Кушнірик. Дрібними 75 центів. Разом 18.75 дол.

Ервуд, Саск. П-во Стах і Марія Демкові 6 дол. Іван Голяк і Йосиф Бігун по 2 дол По 1дол.: М. Такак, А. Репушко, П. Тжак, Н. Дух. Дрібними 2.15 дол. Разом 16.15 дол.

Сторджис, Саск. По 1 дол.: Василина Іванів, С. Киверига, Д. Кожушко, пані К. Калинчук, А. Тумак, П. Юзик, М. Н. (Продовж. на стор. 16)

ВСЕКАНАДІЙСЬКА КАТЕДРА ПРЕСВ. ТРОЙЦІ

ГРОМАДА КАТЕДРИ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ У ВІННІПЕГУ

запрошує

всіх вірних з Вінніпегу і з ближчих та дальших околиць

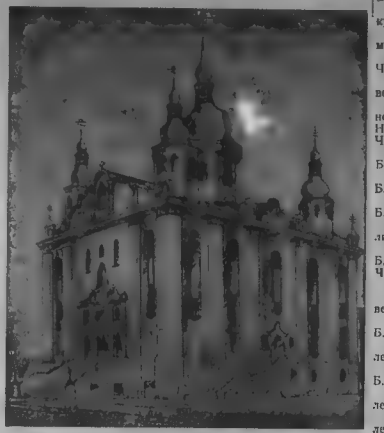

НА ХРАМОВЕ СВЯТО

Третий Празник Катедри Пресвятої Тройці,

що відбудеться в НЕДІЛЮ ЗЕЛЕНИХ СВЯТ

ДНЯ 5-го ЧЕРВНЯ, 1955 р.

Архиєрейську Службу Божу відправить

Високопреосвященніший Митрополит Іларіон

Порядок дня:

9.45 год. рано — Зустріч ВПреосв. Митрополита Іларіона
10.00 год. рано — Архиєрейська Служба Божа
12.30 вполудень — Спільний Обід в залі Катедри

Після обіду привітн й промова ВПреосвященішого Митрополита Іларіона.

В СУБОТУ, 4-го ЧЕРВНЯ

9.30 год. рано — Служба Божа за здоровля Ктиторів, Фундаторів, Добродіїв, Братчиків і Сестриць та Прихильників Катедри

11.00 год. рано — Парастас за всіх Покійних Членів Катедри

7.00 гор. вечора — Всенічна Служба й Мале Освячення Води

Запрошуємо вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді надіслати списки „За Здоровля", і „За Упокій" своїх рідних. Надіслані імена вписуються в відповідні книжечки для цієї суботної і для недільної Відправи.

ЗА УПРАВУ КАТЕДРИ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ:

Петро Ковтун, голова — **о. М. Юрківський,** парох — **Іван Юрків,** секретар

HOLY TRINITY UKRAINIAN GR. ORTHODOX CATHEDRAL
1175 MAIN STREET — WINNIPEG 4, MAN.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

ЗЛОЖІТЬ НАЙПОВАЖНІШІ ДАРИ НА БУДОВУ КАТЕДРИ

Катедра, це Ваш центральний Храм.

Катедра заступає понеділені Храми України.

Катедра представляє нашу Віру і нашу Любов.

ЖЕРТВИ НА ЗБУДУВАННЯ КАТЕДРИ:

Фундатори — поверх $100:
Олекса і Анна Скорець, Вернон, Б. К. $105.00

Почесні Братчики і Сестриці жертви поверх $15.00:
Петро Лучак, Венкувер, Б. К. $50.00
Олекса П. Лучак, Венкувер, Б. К. 50.00
Громада церкви Прес. Богородиці, Вернон, Б. К. 40.00
Катерина Лучак, Венкувер, Б. К. 25.00
Василь і Павліна Гакман, Вернон, Б. К. 25.00
Мирослав Григірчук, Чиливек, Б. К. 25.00
Василь Лака, Венкувер, Б. К. 20.00
Іван Остафійчук, Вернон, Б. К. 20.00
Никола і Марія Процик, Чиливек, Б. К. 20.00
А. Андрусів, Вернон, Б. К. 15.00
Марія Ірійчук, Венкувер, Б. К. 15.00
Дм. Попович, Вернон, Б. К. 15.00
Іван Крепякевич, Чиливек, Б. К. 15.00
Іван Кучер, Вернон, Б. К. 15.00

Члени-Прихильники Катедри жертви до $15.00:
Петро Здебяк, Венкувер, Б. К. $10.00
Іван Чоботар, Вернон, Б. К. 10.00
Микола Горбай, Валей, Б. К. 10.00
Дмитро Сапач, Валей, Б. К. 10.00
Василь Боднар, Валей, Б. К. 10.00
Василь Москалик, Валей, Б. К. 10.00
Іван Сминчич, Алдер Гров, Б. К. 10.00
Георгій Воронюк, Ню Вестмінстер, Б. К. .. 10.00
Михайло Захарук, Ню Вестмінстер, Б. К. 10.00
Сидор Москалюк, Валей, Б. К. 10.00
Дмитро Василовичч, Ню Вестмінстер 10.00
о. Іван Гикавий, Ню Вестмінстер, Б. К. .. 10.00
Антін Смала, Армстронг, Б. К. 10.00
Андрей Карпінський, Венкувер, Б. К. 10.00
Антін і Анна Ромяк, Вернон, Б. К. 10.00
Іван Коропатницький, Валей, Б. К. 6.00

КОЛЯДА КАТЕДРИ ПРЕСВ. ТРОЙЦІ, 1955.

По $5.00:

Федь Антемійчук, Венкувер, Б. К.
Никола Андрушків, Веркувер, Б. К.
Анна Ферлей, Венкувер,
Никанор Власив, Венкувер.
Нестор Грєсько, Венкувер.
Роман Ключ, Венкувер,
Іван Тхір, Венкувер, Б. К.
М. Вакалюк, Венкувер.
Іван Скрипник, Чиливек, Б. К.
Никола Троян, Чиливек, Б. К.
Никола Гурман, Чиливек, Б. К.
Никола Малиш, Вернон, Б. К.
Оксана Душлива, Вернон, Б. К.
Тома Іванчук, Вернон, Б.К.
Олена Гринчук, Вернон.
Петро Баер, Вернон, Б. К.
Іларіон Кравчук, Валей, Б. К.
Михайло Куфлей, Ню Вестмінстер, Б. К.
Йосиф Парасій, Ню Вестмінстер, Б. К.
Володимир Сямчич, Вашінгтон, ЗДА.
Василь Демяник, Ню Вестмінстер, Б. К.
Анна Антинюк, Венкувер, Б. К.

По $3.00:

Василь Гунтей, Венкувер, Б. К.
Гриць Російчук, Венкувер, Б. К.
Никола Кучер, Вернон, Б.К.
Іван Ворончак, Вернон, Б.К.

По $2.00:

Іван Антемійчук, Венкувер, Б. К.
Марія Оленюк, Венкувер, Б. К.
Павло Гуцуляк, Венкувер, Б. К.
Василь Пашко, Венкувер, Б. К.
Григорій Натушак, Венкувер, Б. К.
Іван Стан, Вернон, Б. К.
Степан Попільчак, Вернон, Б. К.
Мирослав Заяць, Гедердей, Саск.
Іван Данилюк, Валей, Б. К.
Андрій Молящій, Валей,
Іван Молещук, Валей, Б. К.
Іван Котек, Ленглі Прейрі, Б. К.
Олекса Козак, Ню Вестмінстер, Б. К.

По $1.00:

Володимир Зубик, Валей, Б. К.
Дора Кіцул, Ленглі Прейрі, Б. К.

З ПОМИНАЛЬНОЇ КНИГИ:

Невянучі Вінки

в Катедрі Пресвятої Тройці

Бл. п: Михайла Сулятицький, Гефорд, Саск. На Невянучий Вінок переслав Всеч. о. О. Хомяк ..... $10.00.

Бл. п. Михайло Ільків, Ст. Джулієн, Саск. На Невянучий Вінок переслав жертви Всеч. Прот. В. Апонюк 14.35

Бл. п. Михайло Петраш, Драй Ривер, Ман. На Невянучий Вінок переслав жертви Вп. Григорій Костишин з Давфин. 8.00

Бл. п. Михайло Григорюк, Шіго, Саск. На Невянучий Вінок переслав жертви Прот. Б. Яковкевич 9.00

Поминальні Богослужения за цих і всіх померших відправляються в Катедрі Пресвятої Тройці в усі Поминальні Дні року.

Щиро дякуємо всім, що вшановують своїх ближніх добрими ділами, зложуючи жертви на Невянучий Вінок, і дякуємо тим, що в будь-який спосіб причиняються до збірок.

УПРАВА КАТЕДРИ.

Адреса Катедри:

Holy Trinity Ukrainian Greek-Orthodox Cathedral
1175 Main St.,
Winnipeg 4, Man.

Парох:
Всеч. о. М. Юрківський,

Телефон: Катедра 52-8946
Резиденція пароха 56-5373

Вписуйтеся на ДЕВЯТІ УКРАЇНСЬКІ ЛІТНІ КУРСИ при Колегії св. Андрея в Вінніпегу

що відбудуться від 5-го липня до 10-го серпня, 1955.

КУРСИ ВКЛЮЧАЮТЬ ТАКІ ПРЕДМЕТИ:

Українська мова.
Історія України.
Релігія.
Народній і церковний спів.
(Коли зголоситься достаточне число кандидатів, буде зорганізований короткий курс практичного дириґентства).
Історія Українців Канади.
Громадянське виховання і провідництво.
Театральні вистави та кращо самодіяльство.
Вишивки й писання писанок.
Хоровий спів і дириґентура.
Інструментальна оркестра.
(Для тих курси, що вже грають на інструментах).
Народні танси.

Курс для учителів Українських і Недільних Шкіл. (Призначений для тих, які вже мають достаточне підготування в українознавстві та які бажають набути кваліфікації вчити в Українських (Рідних) і Недільних Школах).

ДОДАТКОВІ ІНФОРМАЦІЇ:

1. На Курси приймається хлопців і дівчат від повних 12 років життя вгору.
2. Оплата: а) За науку — $15.00 за повні курси, $5.00 за сам вечірні курси.
   б) За харчі й помешкання — $60.00 за ввесь час курсів.
3. Курсантам прислугує право їхати потягами та автобусами по зниженій ціні, при чому поворотній білет коштує півтора рази стільки, скільки коштує білет в один бік. Приміром: коли білет в один бік коштує $10.00, то поворотній білет буде коштувати $15.00.
4. В Колегії та в Дівочім інституті є приміщення лише для 60—70 курсистів і курсанток, отже родичі, які думають вислати своїх дітей на цьогорічні курси, повинні вже тепер надіслати зголошення, щоб запевнити для них місце.
5. За аплікаційними формами та додатковими інформаціями писати на адресу:

ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG
269 Church Ave. Winnipeg 4, Manitoba

КОЛЯДА 1955 РОКУ
(Продовження зі стор. 14)

Кузик, п-во І. І. А. Кінащуки, п-во В. Н. і Т. Грушки, Павлина Губки, І. Монюк, Д. Кучбос. Дрібними 50 ц. Разом 12.50 дол.

Флин Флон, Ман. По 2 дол.: Василь Галятовський і Николай Клевчук. По 1 дол. Т. Киба, Т. Малюта, п-во Доброгорські, І. І. Клевчук, П. Петрачка, П. Сірий. Дрібними 70 ц. Разом 10.70 дол.

Прейрі Ривер, Саск. Дрібними 2.05 дол.

Додаткова коляда о. С. П. Симчина.

Венкувер, Б. К. По 2 дол.: Іван Горудко, Никола Москаник і пані Линіян Митрук. Г. Кологон 1 дол. Разом 7 дол.

Збірка Прот. К. Желішкевича

Келгарі, Алта. Пан Іван Садовник 6 дол. Пан П. Стодола 5 дол. По 3 дол.: пп. І. П. Світник і О. Пасічний. По 2 дол.: І. Петращук, Г. Дутчак, С. і М. Колоть, П. Підодворний, С. Путник, Г. Комарніцький, п. Лупійчук, П. Білявий. По 1 дол.: Т. Козлик, Р. Курчаба, І. Малярчук, П. Василичук, пані М. Греф, пані А. Данилович, В. Бідняк, І. Садовий, пані А. Мартинюк, С. Лисейко, Й. Спитський, М. Ощипок, М. Польовий, Ю. Строган, І. Хомуляк, пані М. Сгчугуста, А. Поросюк, І. Гакус, Ф. Ткачук, пані Стефанчук, Ф. Олійник, І. Сеньків, Ю. Взовий, К. Бонзюк, К. Малачук, пані М. Підгородецька, М. Шапкін, М. Коваль, П. Курчаба і пані М. Шмельська. Разом 63 дол.

Летбридж, Алберта. І. Новодворський і п. Евтихій по 5 дол. По 1 дол.: Г. Филипчук, С. Стрижовець, п-ні П. Гамза, Е. Брегіда, Д. Заяць, І. Рубченко, пані К. Сущинська. Дрібними 1.25. Разом 18.25.

Додаткова Коляда від о. Ю. Цукорника.

Західне Торонто, Онт. О. Олекса Головко 2 дол. і Євдокія Савицька 1 дол.

Порядки Богослужень:

ПІДВІННІПЕҐСЬКА АКРУГА.
ЧЕРВЕНЬ:

5. Неділя. Пр. Трійці — Поплар Парк — Поплярфілд — Гонор
12. Неділя — Транскона — Су Лукант — Пембіна — Кенора
19. Неділя — Дафрост — Селкірк — Тандал
26. Неділя — Гонор — Поплярфілд — Ледюк
Адреса: 7 Ст. Джан ave., Вінніпег.

о. П. ЗУБРИЦЬКИЙ
ЧЕРВЕНЬ.

5. Неділя. Зел. Свята — Бойл (храм)
6. Понеділок. Св. Духа — Крейґенд
12. Неділя — Гресленд
19. Неділя — Лак Ла Біш
26. Неділя — Сарепа
Адреса: Box 216, Лак Ла Біш, Алта

о. Е. Т. ПРИСТУПА
ЧЕРВЕНЬ:

5. Неділя — Айтуна, Хрещ
6. Понеділок. — Гудзь. Храм
12. Неділя — Мелвил
19. Неділя — Брокстон
26. Неділя — Габара
Адреса: Айтуна. Box 143, Тел. 57

о. ОЛЕКСАНДЕР ХОМЯК
ЧЕРВЕНЬ

6. Неділя Пр. Трійці — Гефорд (храм) (По Богослужені Обрядова Згода СУМК.
6. Понеділок. Св Духа — Витків (храм). Посвячення дзвона і храмового образа)
12. Неділя. Всіх Святих —Медов Лейк (храм)
19. Неділя — Норт Бетфорд
19. Неділя — Вечірня о год. 4 по полудні — Гласьєн
26. Неділя — Кридор
26. Неділя — Борден (Бізнич) — Вечірня о год. 4 пополудні.

ЗАУВАГА! Вважіть численну участь в торжественних Богослужбах при нагодах прамників наших сусідніх громад — як також в Обрядовому Зїзді СУМК для Зх-го черкання — в Гефорд, Саск.
Адреса: Box 163, Гефорд. Тел. 55

о. ЮРІЙ ТУРЖАНСЬКИЙ
ЧЕРВЕНЬ:

5. Нед. Пр. Трійці — Брендон (храм)
6. Понед. Св. Духа — Брендон
12. Неділя — Портедж ля Прейрі
19—26 Неділі — Брендон
ЛИПЕНЬ:
3. Неділя — Брендон
10. Неділя — Портедж ля Прейрі
17—24—31 Неділі — Брендон

о. СТЕПАН ЗУЗАК
ЧЕРВЕНЬ:

5. Неділя — Фостон (храм)
6. Зел. Понеділок — Вімер
12. Неділя — Валніа (храм)
19. Неділя — Рама
26. Неділя — Ватсон
Адреса: Ватсон, Саск.
Адреса 51й Петфінк ave. Тел 2826 Бонгард, Ман.

о. В. АПОНЮКА
ЧЕРВЕНЬ:

5. Неділя Преся. Трійці — Сванс (храм)
6. Понеділок. Св. Духа—Терноніґ (храм)
7. Вівторок. 3-й день Зел. Свят— Вакав (у старій церкві)
12. Неділя. Всіх Святих — Алвена (храм)
19 Неділя — Вакав
26 Неділя — Калворт
Адреса. Box 4, Вакав, Саск.

о. П. САЦЕВИЧ
ЧЕРВЕНЬ

5. Неділя Св. Трійці — Спеден (храм)
6. Понеділок. Св. Духа — Стрий
12. Неділя — Смокі Лейк
15. Середа. Вякм. Івана Сухавського — Велс (храм)
19. Неділя — Ворсмайт
26. Неділя — Смокі Лейк
26. Неділя — Спеден, о. Кулін
Адреса: Box 309 Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

о. Л. В. ДЯЧИНА
ЧЕРВЕНЬ:

5. Неділя — Мамелн (храм)
6 Понеділок Св Духа — Йорктон
12 Неділя — Райн (храм)
15. Середа. Ів. Сучавського, Калдер
19. Неділя — Йорктон
26. Неділя — Брокстон
Адреса 110 Велінгтон ave. Тел 796, Йорктон, Саск.

о. ДМ. ЛУЧАК
ЧЕРВЕНЬ:

5. Зелені Свята — Кагани (храм)
6. Дня Св. Духа — Вилінгдон (храм)
12. Неділя — Андрю
19. Неділя — Прут
26. Неділя — Ґлуканн
Адреса: Box 158, Вилінгдон, Алта. Телефон 49.

о. Г. ВАСИЛІВА
ЧЕРВЕНЬ:

5 Зел. Неділя — Редвотер (храм) Вечірня 7 год. веч. — Восетка
6. Зел. Понед. — Йюбрук (храм)
12. Неділя — Федора (храм)
19 Неділя — Торгилд (Похвала Окружина відправа)
26. Неділя — Радвей
ЛИПЕНЬ:
3 Неділя — Редвотер
3. Різд. Із Хр. — Егремонт (храм)
10 Неділя — Йюбрук
12 Петра й Павла—Торгилд (храм)
17. Неділя — Федора
Адреса: Box 126, Радвей, Алберта, Тел. 10.

Календар Українських Свят

ЧЕРВЕНЬ:

1	С	19	Свщмч. Пятрикія
2	Ч	20	Мч. Тал[illegible] Олекс[illegible]
3	П	21	Рівноап. Константина
4	С	22	Мч. Василіска, Марькяна
5	Н	23	Нед. Пресв. Трійці
6	П	24	День Св. [illegible]
7	В	25	Зн. гол. Івана Хрестителя
8	С	26	Св. Ап. в 70 Карпа й Алфея
9	Ч	27	Свщмч. Терапонта Сард.
10	П	28	Прп. Никити Ісповідника
11	С	29	Прмч. Теодосії Амм.
12	Н	30	Нед. 1 по З. С. Всіх Святих
13	П	31	Ап. Ерма з 70-ти
14	В	1	Мч. Юстина філософа
15	С	2	Вдовч. Івана Сучавського
16	Ч	3	Митрофана патр. Цареґор.
17	П	4	Мч. Лукіяна й отроків
18	С	5	Вазм. Константина м. Київ.
19	Н	6	Нед. 2 по З. С. Ури. Висар.
20	П	7	Мч. Теодора Алекс.
21	В	8	Вякмч. Теодора Страт.
22	С	9	Св. Кирила арх. Алекс.
23	Ч	10	Прп. Сисоуна схимон. Печ.
24	П	11	†Ап. Вартоломея з 70-ти
25	С	12	Прп. Онуфрія Великого
26	Н	13	Нед. 3 по З. С. Мч. Акакиния
27	П	14	Прор. Єлисея кн. Мстислава
28	В	15	Прор. Амоса, мч. Віта
29	С	16	Св. Тихона чуд.
30	Ч	17	Мч. Мануїла, Савела

о. П. СТЕФЮКА
ЧЕРВЕНЬ:

5. Зелені Свята — Толстой (храм)
6. Зелений Понеділок — Толстой
12. Неділя — Сальвін
19. Неділя — Рома
26. Неділя — Гардентон
Адреса: Толстой, Ман.

о. А. ТЕТЕРЕНКО
ЧЕРВЕНЬ:

5. Неділя — Гроснлк, пізніе.
6. Понед. Св. Духа — Кадет
19 Неділя — Брукебі
26. Неділя — Нипавин
Адреса: Box 47, Гроснлк, Саск.

о. П. ҐЛІЦЬКОГО
ЧЕРВЕНЬ.

5 Зелені Свята — Вікта (храм)
6 Чет Понеділок — Сенді Лейк
12. Неділя — Мензі
19 Неділя — Ватгусвил
26 Неділя — Онаборн
Адреса Онаборн. Тел. 336.

о. О. НОВИЦЬКОГО
ЧЕРВЕНЬ

5 Зелені Свята — Вест Форт
6 Зел. Понед. — Форт Вилліям
12. Неділя — Форт Вилліям
19. Неділя — Вест Форт
26. Неділя — Форт Вилліям
Тел 3-8568, Форт Вилліям, Онт.

о. ТИТ ЯКОВКЕВИЧ
ЧЕРВЕНЬ:

5. Нед. Пр. Трійці — Пасічники
6. Пон. Св. Духа — Шіго, місто (храм)
7. Вівт. 3-й д. Трійці — Федаки
12. Неділя — Тофілд (храм)
19. Неділя — Вінкард
26. Неділя — Едмон
Адреса. Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21

о. БОРИС ЯКОВКЕВИЧ
ЧЕРВЕНЬ.

5. Нед. Пр. Трійці — Інсінгер, м. (храм)
6. Пон. Св. Духа — Жучкани
12. Неділя — Шіго покуп.
15. Сер. Ів. Суч. — „коло Куших" (храм)
19. Неділя — Фовк Лейк
26. Неділя — Тідор, місто.
Адреса: Шіго Саск., Box 52, Тел. 21.

Церковний Устав

ЧЕРВЕНЬ:

6. Зел. Свята. Год. 7. УЄ Івана 20: 19-23. Літ. Ап. Діян. 2: 1-11. Єван. Івана 7. 37-52 і 8: 12.
6. Св. Духа. Літ. Ап. Ефесян 5: 9-19. Єван. Матея 18: 10-20.
12 Нед. 1 по Зел. Святах. Год. 8. УЄ 1. Мт. 26: 16-20. Ап. Жид. 11: 33-40 і 12: 1-2 Єв. Мт. 10: 32-33, 17-18, 20-27-30.
15 Іван. Сучав. УЄ 20: 1-10. Літ. Ап Петра 3: 1-18. Єван Івана 19: 25-27 і 21: 24-25.
10. Нед. 2 по З. С. Год. 1. УЄ 2. Літ Ап. Рим. 2: 10-16. Єван Матея 4: 16-23
26. Нед. 3 Год. 2. УЄ 3. Літ. Ап. Рим. 5: 1-10. Єван. Матея 6: 22-33.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., JUNE 15, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ЧЕРВНЯ, 1955. ЧИСЛО (992) 12

Одинадцятий Собор
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Цим подається до відома всього Духовенства та всіх Вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що згідно з нашим Чартером та Статутом та за благословенням ВПреосв. Митр. Іларіона, Консисторія УГПЦК скликає ОДИНАДЦЯТИЙ СОБОР цієї ж Церкви, який відбудеться в середу і четвер, 29 і 30 червня, 1955 р., у Катедрі Пресвятої Трійці в Вінніпегу, Ман.

Програма Собору включає такі справи:

1. **Архиерейська Служба Божа, год. 8.30 рано, в середу, в Катедрі Пресвятої Трійці.**
2. **Реєстрація делегатів і гостей.**
3. **Отворення Собору — Впреосв. Митрополит Іларіон.**
4. **Вибір Президії Собору.**
5. **Вибір Комісій на час Собору.**
6. **Доповідь про стан Української Греко-Православної Церкви в Канаді — ВПреосв. Митрополит Іларіон.**
7. **Доповідь про Східню Епархію — ВПреосв. Архиепископ Михаїл.**
8. **Звіт про адміністрацію УГПЦК — голова Президії Консисторії, прот. Є. Грицина.**
9. **Справа третього Єпископа нашої Церкви.**
10. **Вибір членів Консисторії, Контрольної Комісії, Церковного Суду та членів Дирекції Колегії св. Андрея.**
11. **Проекти змін і доповнень Статуту і Правил УГПЦК.**
12. **Вища Богословська Школа.**
13. **Звіт Колегії св. Андрея.**
14. **Справа Групової Асекурації для Духовенства.**
15. **Звіт Катедри Пр. Трійці в Вінніпегу.**
16. **Інші справи.**
17. **Резолюції.**
18. **Закриття Собору.**

Вінніпег, Ман., 9. травня, 1955 р.

За ПРЕЗИДІЮ КОНСИСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ:

Мітр. Прот. Є. Грицина, голова.
Протопресвітер Г. Метюк, секретар.

ПІД УВАГУ ДЕЛЕГАТАМ НА СОБОР УГПЦК.

Усі делегати мусять бути в Вінніпегу в середу рано й взяти участь у Архиерейській Службі Божій, яку відслужать наші Владики з співучістю більшого числа священників.

Усі делегати мусять бути присутними на всіх нарадах Собору, від його початку до кінця.

Реєстрація делегатів почнеться в вівторок 28-го червня в Катедрі Пресвятої Трійці о годині 7-ій вечером.

Делегати оплачують розмет на кошти подорожі. Всі вони обовязані його платити, тому при реєстрації зложать по 30.00. Після розчислення і виміру вищости розмету, що зробить Розметова Комісія вибрана Собором, одним делегатам надвишку зверне, іншим доплатить.

ЗНИЖКА НА ЗАЛІЗНИЧИХ ТИКЕТАХ.

Пороблено заряджения з залізничими компаніями, згідно з якими, учасники Собору, — делегати і гості, — зможуть їхати на Собор по зниженій ціні. Для цього треба:

а) Купувати тикети лише в одну сторону, тобто з дому до Вінніпегу (First Class, Intermediate Class or Coach Class Tickets).

б) При закупні тикета треба повідомити стаційного агента, що їдете на Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді (по англійськи: Church

(Продовження на стор. 5-ій)

НОВИЙ СВЯЩЕНИК

о. Олександер Костюк

Народився 14-го травня, 1920 р. в с. Переличка, пов. Олександрівськ, на Катеринославщині.

Середню школу скінчив у Дніпродзержинському.

Прибувши до Канади, вступив до Богословської Школи, яку закінчив, і висвятився на диякона 6-го березня, 1955 року, в Катедрі Преся. Трійці в Вінніпегу.

Першого травня, 1955 р. висвятився на священика в церкві св. Михаїла в Вінніпегу.

Висвятив його ВПреосв. Митрополит Іларіон.

Родина, приятелі й уся Церква радіє з приводу висвяти о. Олександра. Всі вітають його й бажають йому найбільших успіхів у своїй святій і благородній праці.

Він призначений парохом Підванкуверського Округа, до якого належать громади Вгалій (осідок священика), Агасіз, Чиливек, Мишен Сити, Порт Альберні в Британській Колюмбії й інші.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Громади, які ще не прислали до Консисторії виказів своїх зарядів, вибраних на 1955-ий рік, зволять їх прислати до кінця червня, 1955 року.

Делегати, що вибрані на Собор, дістають від зарядів своїх громад посвідчення.

Ці посвідчення НЕ ПОСИЛАЮТЬ до Консисторії, але ЗАТРИМУЮТЬ собі тому, щоб ними виказатися при реєстрації в часі Собору.

Заряди громад висилають до Консисторії тільки "Повідомлення про вибір делегатів на Собор".

Гості, які прибудуть на Собор, мають мати "Посвідчення", щоб ними виказатися при вступі до салі нарад.

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ
Мітр. Є. Грицина, голова.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосв. Митрополит ІЛАРІОН відвідає такі громади:

Неділя, 19 червня — Принс Алберт, Саск.

Липень:
10. Неділя — Гаєс, Саск.
17. Неділя — Кадворт, Саск.
24. Неділя — Гефорд, Саск.

Громади, які бажають мати візитацію повинні про це написати до Консисторії.

ВПреосв. Архиепископ МИХАЇЛ відвідає слідуючі громади:

Неділя, 19 червня, — Кирклєнд, Лейк, Онт.

Липень:
3. Неділя — Ошава, Онт. (Парохія св. Івана)
17. Неділя — Нііґара Фалс, Онт.
24. Неділя — Гемілтон, Онт.
31. Неділя — Торонто, Онт. (Катедра св. Володимира).

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.
Мітр. Є. Грицина, голова.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА
ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

(Продовження)

Але Богдан Хмельницький не оцінив належно Києва, як серця України, і не позостався в ньому, — поїхав перше до Переяслава, а потім — у Чигирин. З невідомих причин, може тому, що там сидів польський воєвода, гетьман не вибрав собі за столицю Києва, але з 1649 р. засів у провінціяльному Чигирині. Це була основна й велика помилка Богдана, бо пізніше серце України, Київ, не билося в згоді з гетьмановими задумами, і поволі ставало москвофільським, як перед тим було полонофільським. А в Києві ж проводилась уся культурно-освітня й церковна праця, і проводилась без ближчого гетьманського ока, без його вказівок і порад.

Року 1651-го литовський гетьман кн. Януш Радзивіл зайняв був Київ і сильно його зруйнував, а де можна було, самі кияни палили свої хати перед ворогом. Кияни також повигнали з Києва всіх католиків та унітів, які ще там сиділи.

Нова столиця України, місто Чигирин чи Чигрин — це звичайне містечко на Київщині. Заснував його Адам Вишневецький, тоді ще православний шляхтич, 1589-го року. Татари не раз грабували містечко, і воно багатим не було. У всякому разі на столицю України ніяк не надавалося.

А з початку 1654-го року, по Переяславській Раді, Хмельницький попустив, щоб московський воєвода, з сильним військовим гарнізоном, зайняв Київ, — і московське військо вже ніколи не опускало цього міста, добре розуміючи, що Київ — серце України: хто володіє ним, той володіє Україною. Тут же були найбільші Святині України.

Ще в жовтні 1653-го року Богдан Хмельницький /послав у Москву своєго посла Лаврина Капусту, і просив царя Олексія Михайловича зайняти своїм військом Київ та інші великі міста. Богдан Хмельницький писав: „Король зо своїми військами йде в Україну. І Гетьман і все Військо Запорозьке не хочуть віддавати манастирів та Божих церков і хрстиян на муку, тому б'ють чолом, щоб Государ його пожалував, наказав скоріше війська свої до них послати."

А посол Л. Капуста додав: „Наказував мені Богдан Хмельницький, і велів бити чолом, щоб Государ наказав прислати в Київ та інші міста своїх царських воєвод, а з ними військових людей, хоч з 3000 чоловіка, і то для тих царських воєвод, бо в Гетьмана людей багато".[1]

Велику Святиню України, Катедру Св. Софії в Києві, захопили були при допомозі польського уряду уніяти. Але користати з храму Божого вони не могли, бо боялися появитися в Києві: там сиділи козаки. І уніяти з Св. Софії багато повивозили, а багато цінних пам'яток понищили. Вони позривали й повивозили стародавні мозаїки та мармурові плити.[2] А Св. Софію замкнули на довгі роки.

Великий Митрополит Петро Могила не міг спокійно дивитися на цю зневагу великої української Святині, і Св. Софію відібрав силою, і не вернув її уніятам навіть на приказ польського короля. Але повернена „Св. Софія була без даху, без прикрас внутрішніх і зовнішніх, Ікон, Сосудів і Св. Риз /неоднираз/ имущи"...[3]

[1] Воссоединение, т. III, ст. 412.

[2] З. Шамурина: Культурныя сокровища России. Киевъ. Москва, 1912 р., ст. 17 і 32. — Митр. Евгеній (Болховитинов): Описаніе Кіево-Софійскаго Собора, Київ, 1825 р. — С. Голубевъ: Кіевскій Митрополитъ Петро Могила, том II., Київ, 1898 р., ст. 411-425.

[3] Шамурина, ст. 18.

І скільки міг, Митрополит Могила направив Св. Софію.

Через захоплення уніятами славна Софійська площа стояла пусткою, та за Богдана Хмельницького все ожило. Один тільки раз Софійська Площа в Києві ожила й зарухалась: радісно били дзвони, люди збігалися товпами, — це Київ стрічав визволителя України, гетьмана Богдана Хмельницького... Але радість була недовга: не став Київ столицею вільної України...[4]

Києво-Печерський манастир — це був віддавна культурно-освітній центр не тільки України, але й усього Сходу. У цьому манастирі завжди було повно монахів, а серед них багато з високою освітою. Печерський манастир у Києві ввесь час був джерелом, звідки виходили Архиєпископи не тільки для України, але й для всього Сходу.

З кінцем XVI ст. (а може й з XVII ст.) Києво-Печерський манастир став ставропігіяльним, цебто залежав безпосередньо тільки від Патріярха Царгородського. Це надало йому великої незалежности і повної спроможности до праці. Через що ставропігіяльність Митрополит Київський не мав права вмішуватися в справи Печерського манастиря, а печерський Архимандрит стояв нарівні з Єпископом. Додаймо до цього, що Печерський манастир мав великі земельні маєтки, потрібні йому на культурну працю.

Києво-Печерський манастир — це була найміцніша фортеця Православної Віри, і він свідомо ставив собі це завдання, особливо за віх XVII. Уніяти кілька раз нападали на цю найбільшу Святиню України, але князі й Козаки здобро боронили її, і уніятів у Київ таки не пустили.

При Києво-Печерському манастирі була велика Друкарня, заснована ще ще 1616-го року. Києво-Печерська Друкарня відразу стала найбільшим освітнім центром України. І не тільки України бо надзвичайно гарні київські видання розходилися по всьому православному слов'янському світі: в Росії, Болгарії Сербії, Молдавії. Манастир добре знав ціну своїй Друкарні, як культурній установі, і всіма силами боронив її.

За час Богдана Хмельницького високо стояли і Печерський манастир, і його Друкарня. Звичайно, війна била їх, спиняючи працю. Але більше било те, що з 1654-го року Богдан Хмельницький пустив у Київ московський гарнізон.

На початку Києво-Печерська Друкарня берегла ці видані форми, і справляла добре враження навіть на чужинців. Напр., року 1663-го бачив Печерську Друкарню Диякон Павло Алепський, і так її описує: „Біля Великої Церкви, — пише він, — знаходиться дуже гарна, знаменита Друкарня, що обслуговує цю Козацьку Країну. З неї виходять усі їхні церковні книжки дивним друком різного виду та кольору, виходять також малюнки на великих листах, особливості країв. Образи, вчені досліди" і т. ін.[5]

Славна Києво-Могилянська Колегія, що так пишно розрослася за Митрополита Петра Могили, за Хмельницького праце а перебоїв, бо війна перешкаджала нормальній науці. При Колегії скупчилися всі видатніші культурно-освітні сили, — тут же навчалися й кращі будучі українські письменники. Так, за ректорства Інокентія Гізеля учителем Колегії був до 1650-го року Лазар Баранович, а учнями були: Іоаникий Галятовський, Єпіфаній Славинецький, Семен Полоцький, Сатановський і багато інших. Лазар Баранович ректорував у Колегії з 1650 року по рік 1657-ий.

Не мало студентів, покінчивши свою Академію, виїздили для докінчення науки ще й до вищих шкіл заграницею. Так запровадив був Митрополит Петро Могила, і так це йшло і далі. У цьому наслідувати поляків, багатші з яких нерідко кінчали науку закордоном.

Звичайно, наука по чужих школах, католицьких або протестантських, давала часом і шкідливі наслідки. Не це раніше ще звертав увагу католик, коронний гетьман Станіслав Жолкевський (†1620), і в своїй духівниці писав: „Я бажаю, щоб сини мій Ян одержав науку тут, у Польщі, а не в чужому краї. Бо відомо, що багато молодих юнаків іде в чужі краї для остаточної освіти, та майже всі вони засвоюють собі злі звичаї, а не добрі. Рідко хто вертається з добрим".[6]

Таке часом бувало і серед українців.

4. Церковні діячі й письменники за Хмельниччини.

Багато славних церковних діячів і письменників закінчували або розпочинали свою працю за Хмельниччини. Зазначу тут тільки видатніших, — у більшості це були Ігумени Київських манастирів.

Ігумен Києво-Печерського манастиря, Нафанаїл написав корисну й по трібну працю: „Книжиця о Вірі Православной", — проти латинян та унітів. Книжку цю року 1648-го видрукували в Москві, де вона мала великий успіх, і за два місяці була розпродана майже вся, і мала в Москві взагалі велике значення.

Багато працював і Ігнатій Окселович-Старушич, Ігумен Києво-Братського манастиря, і ректор його Колегії. Помер 1650-го року. Відомий своїми добрими проповідями.[7]

Зараз по смерті Митрополита Петра Могили того ж 1647-го року на Митрополичий Престол був обраний Сильвестер Косів. Обирали його Духовенство, старшина й козаки. Поставили в Митрополити самі українські Єпископи, з титулом: „Митрополит Київський, Галицький і всієї Руси, Екзарх Константинопольського Престолу", цебто С. Косів уґвалтував митрополичого Титула Петра Могили.

За Зборівським договором Митрополиту Косову дане було місце в польському сеймі, але незабаром увесь договір був відкинений; і С. Косів засісти в сеймі не зміг.

[4] Проф. С. Голубевъ: Кіевскій Митрополитъ Петръ Могила и его сподвижники, Київ, 1883 р., т. I., ст. 40.

[5] Е. Перетятъ: Къ біографіи о. Игнатія Оксеновича Старушича, Кіевскаго проповѣдника полозины XVII вѣка, „Изв. О. Р. Я. С.", 1914 р. кн. I.

† Іларіон.

(Далі буде)

Уб'є грішника зло, погинуть ті, що праведника ненавидять. (Пс. 33: 22).

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячних української богословської думки й культури.

Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.

Окреме число 35 центів.

Адреса:

"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

[6] Там само, ст. 6.

[7] Путешествіе Антіохійскаго Патріарха Макарія, видання „Общ. Ист. и Древн. Росс.". Москва. Проф. С. Голубевъ: Кіевскій Митрополитъ 1896 р. вип. II, ст. 59.

Виховання, освіта і внутрішня дисципліна людини

Вольтер Літтєн каже: „Християнство звіщає всім людям, що вони є не бездушними речами, а вільними особами; всі люди без виїнятку є також слабі, виснажені, потоптані, закріпачені та понижені. Християнська наука закріпила права людини. Вона зберегла їх від усякого людського посягнення. Тому домагання деспотів сталися єретичними. Від часу цього обвідання чимало деспотів жоч і дістали благословення Церкви, але ніхто з них не міг встоятися перед трибуналом людського сумління, і ніякий раб не мусїв лякатися, що назавжди пропала його надія на свободу... Недоторкальність людської особи стала проголошена."

Всі погляди, науки, що намагаються звести людину до білогічного чи економічного фактора, визнають невдач, а над усїма видуманими людськими схемами з'являється Бог. Тому в старих часах в Україні, а тепер теж краще наші педагоги, кажуть класти в основу виховання людини сильну віру в Бога.

Проф. І. Ващенко радить вернутися до нашої культурної спадщини, яка впливала на виховання своєрідного типу людини вдавнину. Головніші з тих ознак ось такі:

1. Погляд на світ — оптимістичний, переважає віра в високу вартість людини і любов до волі.

2. Індивідуалізм українця не є з грунту анархічний: він служіннний та обмежений віковим демократичним солідаризмом.

3. Українська психологія противиться стадности „общин", але легко входить у своєрідне організаційне життя.

4. Почуття справедливости дуже глибоке. На це складається довга історія.

5. Глибокий патріотизм до рідного села, хати, садиби тощо.

Всі ці прикмети треба доповнити новими здобутками, а з основу виховання покласти Христову віру, бо тільки вона дала підстави українській та європейській культурі. Коли б ми почали добачувати в людині лише „продукційний фактор" і призначили їй силою якогось закону ідеал: „кусок хліба", — тоді ціль нашого життя, всієї нації й цілого людства стратить свій сенс.

Наше національне життя треба оздоровити сильною економікою, але крім цього треба перед людиною поставити клич: „молись, учись, працюй і доробляйся". Щойно гармонійна ціліть „віри, культури і хліба" дає собою повну людину з власними переконаннями.

Вартість має лише та людина, що має віру і власне переконання, а це та, яку треба переконувати. Тому кожний народ дбає про всесторонне виховання своїх членів. Справа в тому, щоб молитва, праця, хліб і багатство взаємно доповнялись та кожне з них скріплювалося в поєднанні — на головній основі, що нею є Віра.

Щоб людина могла мати вартість у родині, громаді, нації і державі, — вона мусить бути всесторонно розвиненою, тобто мусить мати свій світогляд, побудований на християнських ідеалах, мати теоритичне і практичне знання та вміння. Крім того, вона мусить бути моральна, принципова, з непохитною волею та твердим характером, фізично здорова, метка та працездатна.

Англійський письменник Р. Кіплінг характеризує повноварт'єну людину так: „Коли ти бачиш зруйноване діло цілого свого життя і можеш без слів взятися його будувати наново, або — за одним ударом втратити сотню разів виграну партію без жадного зворушення і без жадного зітхання; коли ти можеш бути коханим, не шалієчи з любови; коли ти можеш бути сильним, не перестаючи бути ніжним; коли ти можеш любити всіх друзів як братів так, що ніхто з них не був усім для тебе; коли ти вмієш розважити, спостерігати й пізнавати, — не ставчи ніколи скептиком, ані рубіником; мріяти, не даючи своїй мрії стати твоїм паном; коли ти потрапиш бути суворим, не впадаючи ніколи в лють; коли ти вмієш бути відважним, але ніколи — безрозсудливим; коли ти вмієш бути добрим, вмієш бути мудрим, не ставчи моралізатором, ні педантом; коли ти вмієш зберегати свою відвагу і не стратити голови в той час, як усі інші довкола тратять її — тоді князі, боги, щастя і перемога стануть навіки твоїми вірними рабами, тоді ти станеш „людиною".

Отак, за письменником Кіплінгом виглядає повноварт'єна людина. Це наче первозір, який змальовується словами на папері. Отож і ми українці повинні покласти в основу виховання нашої молоді найкращі зразки характеру, щоб наше покоління було виховане, освічене і навчене. Треба створювати такі умовини для нашої молоді, щоб вона себе почувала повноцінною людиною. Тому родина, школа та інші інституції повинні розвивати дух пошани до людини, а головно розвивати почуття людської гідности, пошани до Бога, Церкви, батьків та народу.

Ми українці можемо радіти тим, що основним традиційним ідеалом широких верств нашого народу є почуття справедливости, що побудована на св. Євангелії. У наших сусідів ця справа стоїть трохи нижче, наприклад:

москалі уважають силу,
німці — почуття вищости,
поляки — почуття честолюбства.

Але, поруч добрих сторін, ми маємо і свої національні вади. Одна з головніших — це почуття меншевартости. І воно нам стоїть на перешкоді до широкої сцени життя. Ми вихованні молоді на це особливо треба звернути увагу. Нехай тебе не тільки люблять, але в першу чергу хай тебе шанують.

Невихований народ легко повірить у чужі правди, і тоді вони розкладають його внутрі. Не впаде той народ, що добре вихований і має свою внутрішню опору; він швидко оборониться, підніметься з упалку і сам розвяже трудні суспільні, політичні й культурні питання. Коли ж нема висококвартісної людини, то небагато поможуть модерні закони, найкраще обдуманий державний лад, комбінація політиків, робота міністрів, — усе це виявляється у вирішальний момент нічим.

В нових часах виховання, освіта і внутрішня дисципліна людини надають напрям усім світовим подіям.

М. Бойко.

ПРИХОДЯТЬ ДО ВАС В ОДЕЖІ ОВЕЧІЙ...

Комуністичний "Комітет Канадійських Єдвяни" 13-го травня 1955 р. розіслав повінь літочок до "усіх словянських організацій у Канаді", закликаючи їх на 1-го липня ц. р. до Торонта на так званий "конгрес словян-канадійців", щоб спільно пропагувати обмуждений у большевицьких устах клич "за світовий мир".

З багатьох місцевостей повідомляють, що й до деяких релігійних організацій було вислано згадані летючки-заклики.

Большевицькі поплентачі або не хотять миру, або не розуміють його, — бо справжній мир є тільки в Христі. Іншого миру немає і бути не може.

Хай большевики найперше почнуть мир внутрі СССР. Не зважаючи на сповидний міжнародний мир, внутрі СССР миру немає. Там, де в національному й соціяльному, фізичному й духовому рабстві, опухлі з голоду, обдерті сотні мільйонів людей; там, де десятки мільйонів жорстоко мучені, розстріляні, томлені в каторгах; там, де плач і скрегіт зубів; там, де релігія і Церква Христова, духовенство й вірні виницувані, в храми руйновані й поругані, — там немає миру.

Деякі священики, яких затримано "на показ" перед світом, під люфою совєтського револьверa, „страха ради юдейського", мусять агітувати за большевицький здвавний "мир".

Але у вільному світі, слава Богу, маємо можливість називати речі їхніми імям. Про таких облудних речників "миру" треба сказати: "Остерігайтеся лжепророків, що приходять до вас в одежі овечій, а всередині вони вовки хижі" (Мат. 7: 15).

О. Б.

НОВЕ „СПІВІСНУВАННЯ"

В Монтреалі зорганізовано нову церкву. Зорганізував її єзуіт о. Жозеф Леділт, який прибув до Канади в 1940 р. Ця церква заложена для гуртка москалів уніятів і богослужбова мова та мова проповідей там московська. Щоб спантеличити православних і рівні національності слов'янського походження, цій церкві надано закалтурену назву: „Православна слов'янська церква".

Газета „Ля Пресс" з Монтреалю доносить, що „Його Ексцеленція монсіньор Борецький, рутенський (підкр. наше — Ред.) екзарх для українців Сходу Канади, вислав листа до о. Леділта з висловами симпатії і благословення..." — Український уніятський владика симпатизує... з москалями! Цього вимагає Рим.

ЗАЯВА І. ВЕРІГИНА

Духобори поділені на два відлями. Одна з них — це фанатична секта Синів Свободи, через бешкети якої Канада має багато клопотів (не хотять посилати до школи дітей, платити податків, „нагі" демонстрації, теорр і т. д.). Другий відлам — 12,000 членів — очолює Іван Ґ. Верігін. Перед урядовими чинниками він заявив, що його відлам хоче мирно працювати, згідно з законами Канади.

"...Всі бажаючі жити праведно в Ісусі Христі, будуть переслідувані" (II. Тим. 3: 12).

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Редакційні часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.50 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.50 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

НАША МЕТА

В 1918 році створилися пригожі обставини для зорганізування Української Греко-Православної Церкви в Канаді, яка за недовгий час з маленького гуртка побожних християн розрослася в велику, Христову Церкву з сотнями замітних громад з владиками, духовенством і сотнями тисяч вірних.

Хоч у тім часі були церковні організації, що змагали до захоплення впливу над душами нових поселенців, українців, що загосподарювалися в новій країні, то ні одна з них не давала вдоволення людям, спрагненим за теплотою, ласкавістю, вирозумінням, потіхою і опікою, що їх очікували вони від них.

Серед тяжких переживань новопоселенці, які бажали Слова Божого, правди й науки, пересвідчувалися, що духовні тих церков пастирі загубили мету. У церквах голосилися науки, які не вдоволяли вірних; більше того, були явні нетхування завдань, що все стоять перед кожною Церквою.

Після важкої праці, що її приходилося певний час виконувати в журбі, недостатках і бідї, в тузі за рідними, весім, що осталося за ними там, на рідних землях, хотіли в церкві, в неділю чи свято, послухати правдивої науки Христа Спасителя, що на землю приніс радість, мир і здоволення.

Цього не було.

Тому рішено згуртуватися в Українську Православну Церкву, до якої від почину християнства на землях Дніпра й Дністра належить більшість нашого народу; Церкву, яка наш нарід виховувала, з ним переживала і сум, і радість; Церкву, в якій духовенство й вірні, найтіснійше споєні правдивою християнською любовю "одними устами й одним серцем величають найчесніше й величне ім'я Отця і Сина і Святого Ду[illegible]..."

Почалася оживляюча праця Української Православної Церкви по всіх закутинах, де жили наші браття й сестри — українці. Це була пожитчна й здоровляюча праця. Як той евангельський сіяч, проріз сялою Спасителя, так наш поселенець проріз під впливом святої Української Православної Церкви. Пізнав, що своє, рідне, а що чуже. Він радів останні гроші клав для розбудови Рідної Церкви. Працював для неї без огляду на обставини, ворожість і трудності.

І виросли громади Української Православної Церкви в Канаді.

Закипіло громадське життя. Поставали організації кругом церковних парохій. Церква заопікувалася всім духовим і культурним та освітнім життям. Вона не забула за молодь і дітей. Вона охопила все життя.

Тим, що виконано за минулий час існування нашої Церкви в Канаді, ми вдоволені. Згадуємо навіть з радістю та гордощами, що все осягнено при помочі Бога й праці та жертвенности загалу вірних і духовенства Православної Христової Церкви.

Наше теперішне також світле. Все життя нашої Церкви кипіть, доказом того — пожвавлення праці всюди, побільшення жертвенности, поява величавих Божих Храмів, що наш загал, як мурашні, безнастанно будує, відновляє, вкладає в них усе, що для нього найцінніше... Доказом чого голоси: поширити й поглибити працю в наших парохіях, у нових околицях, а найбільшим доказом — брак дуплаетирів, який дуже дошкульно відчувається, бо вірних усе прибуває.

Радіємо.

А що дальше? Велична мета, яку поставили собі піонери нашого церковного життя в 1918 р., і дальше мусить перед нами стояти. Не всі українці в Канаді осягнені світлом Христової Української Православної Церкви. І дальше всякі церкви, що накидають свою оніку нашому українському загалові, не слугують йому, не мають перед собою мети, яку поставив нам Христос. Не Христос і Його наука є їхньою ціллю, але все інше. Отже нашим завданням поставити нашу Церкву високо, щоб до неї пригорнулися всі сини та дочки українського народу, що поселився на розлогих просторах Канади.

А поставимо нашу Церкву високо тоді, коли ми будемо осяяні Євангелією Христа, будемо вірувати, діяти, працювати в одності. Св. Павло накликав филипян "стояти в Господі", "однаково думати в Господі", "бо такі повинні бути в них думки, як і в Ісусі Христі" Вірні не завжди мають одну особисту думку (опінію), одначе можуть справді відчуватися як одні — у їхній відданості Йому, і задля тої відданости любити один одного. Одність думки й одність серця виростає з такого відношення до Христа, і в Христі.

Будемо відданими Христові, будемо любити один одного, будемо один одному помагати, один з одним співпрацювати. Не тільки маємо бути записані до Церкви, але маємо відзначитися правдивою вірою в Бога й ділами, чинами, що тривають віки.

Радіймо, що маємо свою Рідну Церкву. Для Неї себе посвятім, будьмо готові на всякі жертви, щоб Її зміцнити, щоб вона могла виконати свою місію для нашого народу, місію Христом Спасителем їй даною.

Як члени нашої Церкви мусимо бути лагідні, щоб нашу "лагідність пізнали всі люди". Ця лагідність, як християнська чеснота, тепер дуже нам потрібна. Вона облегчить працю на всіх ділянках Церкви. Лагідністю приєднаємо нових членів до Церкви, давніх до неї більше прикріпимо, а для Спасителя Самого це буде більш чим приємне.

Як члени нашої Церкви маємо правильно ставитися до всіх справ і питань, що їх виднягає життя й обставини. Є труднощі, отже до Бога звертаймося і в молитвах до Нього шукаймо помочі для розвязання їх. Затримаймо спокій, бо тільки в спокою і розвазі можна найти найпрактичніші розвязки питань, що нам виднягає життя. Наші думки й наміри мають бути чисті, тоді вислідн видуть нам на добро і спасіння.

Всюди повинні ми виявляти вдоволення і великодушність.

Отже радісно співпрацювати зо всіми в нашій Церкві — це має бути нашою метою; працювати на своїх місцях з радістю і щастям. Маємо бути спокійними й не журитися. Думати правильно. Бути вдоволеними і великодушними. Це є чесноти, які нам дуже потрібні особливо в теперішній час. А потрібні вони й тому, що їх цінить Бог і за них нас похвалить та нагородить, а всі люди їх дуже високо цінять.

Признання Громадам

Слідуючі громади УГПЦеркви зложили до кінця травня свою часть на Буджет на 1955-ий рік:

Баргед, Алта.
Арбакка, (св. Миколая), Ман.
Розбурн, Ман. (Св. Іллі).
Редватер, Алта.
Виннярд, Саск.
Крайдор, Саск.
Вонда, Саск.
Вакав, Саск.
Гренлвю, Ман.
Мензі ,Ман .

Складаємо названим громадам щиру подяку і закликаємо всі інші громади, що ще не сповнили своєї повинности чимскорше надіслати Дієцезіяльний Фонд до Канцелярії Консистерії.

Президія Консистерії УГПЦК.

ЩЕПЛЕННЯ ПРОТИ ПОЛІО БЕЗПЕЧНІ

Вакцина проти поліо, що її винайшов д-р Дж. Солк, повсім безпечна та вповні охоронне перед захворінням на поліо. Про це урядово заявив 11-го травня д-р Р. Д. Дефрайс, директор лябораторії Коннат Торонтонського університету, де виробляють канадійську вакцину проти поліо.

Федеральний департамент здоровя в Оттаві 10 травня подав до відома, що в Канаді не захорїла на поліо ні одна дитина після щеплення її вакциною Солка. Один хлопець, що захорів, був здобий на поліо ще три дні перед щепленням вакциною Солка. В Канаді вже щеплено 500,000 дітей, і щеплення продовжують. Натомість перестали спроваджувати до Канади американську вакцину.

Д. АЙЗЕНГАВЕР БУДЕ ВИМАГАТИ

Дня 18 липня ц. р. в Женеві (Швайцарія) відбудуться наради голів 4-ох великодержав (ЗДА, СССР, Англія, Франція). Кажуть що през. Айзенгавер особисто поставить два свої домагання Булганінові, голові уряду Советського Союзу: 1. щоб Совети усунули „залізну заслону" себто, щоб був вільний звязок людей в СССР з людьми вільного світу; 2. щоб большевики занехали свою комуністичну роботу у вільному світі.

Добре було б поставити ще й третю вимогу: щоб большевицький уряд привернув людські права горожанам СССР та усунувся із земель поневолених Московією народів.

НЕ БУДУТЬ ЗАСІЯНІ 1,500,000 АКРІВ ЗЕМЛІ

Через повінь у Саскачевані 8,000 фармерів, що мають разом 1,500,000 акрів землі, не засіють цього року жадного зерна.

НЕДІЛЬКІ НАУКИ

ЗІСЛАННЯ СВЯТОГО ДУХА

День зіслання св. Духа на апостолів є великим святом Церкви.

Чому св. Дух зійшов на св. апостолів аж у п'ятдесятий день? Чи не був це той самий св. Дух, що уносився над водами при створенні світу? Той св. Дух, що передавав Обявлення Боже, що крізпів старозавітніх пророків і героїв Ізраїля і той, що про Нього каже псальмоспівець: "Духа Твого Святого не відійми від мене?" Так, це один і той самий св. Дух діяв у Старому й діє в Новому Завіті. Та новість в діянню св. Духа, що його підкреслює Пятдесятниця, полягає не в новій формі, в шумі вітру й вогненних язиках, що супроводжали Його зіслання, бо від початку світу природа Йому підчинена. Нове в діянні св. Духа в Новім Завіті полягає в тому, що кажуть слова св. Письма про апостолів того дня: "Всі вони наповнилися Духом Святим".

У Старім Завіті Він діяв на людей через людей, підготовляючи Ізраїля на прихід Спасителя; тепер Він живе в людях, як дітях Божих, щоб у них витворити життя в Христі й для Христа, так як навчав св. Павло: "Живу вже не я, а живе в мені Христос".

о. С. Г.

ПРЕСВЯТА ТРОЙЦЯ

Правду про Пресвяту Трійцю й науку про неї годі зрозуміти ограниченим, людським розумом. Ми можемо тільки подивлятя її; не годні її пояснити.

Легше було б розяснити незбагнені таємниці, які чудують науковців, або відповісти на вікові питання, що їх філософи полишили без відповіді, або розвязати замотані проблеми, на які найдрібніші люди не знайшли розвязки.

Тайна Пресв. Трійці є понад усі тайни.

Знаємо Пресв. Трійцю, однак Її не розуміємо.

Віримо в Неї, одначе не можемо Її охопити, пояти.

Сказано: "Коли пробуємо понятя своїм розумом Бога в Трійці, ми чуємося так, як чоловік, що глядить на сонце вполудне".

Після того ми майже осліплені, бо блеск Бога є завеликий для людського зору, розуму й серця.

Як Мойсей, що пішов на гору Синай стрінути Бога, сходив з неї з сяючим лицем, ми також, які тільки можемо стойти й глядіти на цю гору, мусимо нести світло нашої унви у людське життя, обявляючи Отця, Сина і Святого Духа, Бога Одного в трьох Особах, з Яким ми сполучені святою вірою". А ми всі відкритим лицем споглядаємо на славу Господню, як у зеркало, перемінюємося в той самий образ від слави в славу, як від Господнього Духа" (2. Кор. 3: 18).

Справді Величний є Бог.

Що довше стоїмо і глядимо на уносячася правду Пр. Трійці, Бога в трьох Особах, то більше відчуваємо свою маловажність і безвартність. А роздумаймо над тим, що Той Великий Бог зійшов до нас, що був нашим Отцем, нашим Спасителем і нашим Утішителем.

Ми Його ніколи бувши б не найшли, якби Він був нас не найшов. Ми його не знали б, коли б Він нас перший не полюбив.

У старинній Трації була емблема такого вигляду: Сонце на небі з трьома лучами. Один луч світив на ледяне море, щоб його розтопити. Другий — на скали, щоб їх аварити. Третий на мертву людину, щоб її оживити. Це є маленький образець діяння Пр. Трійці. Пр. Трійця посилає світло на людей, щоб усунути холод, закаменілість і темноту грішного серця. Таку силу має ласка Бога в Трійці Єдиного.

(З англ.)

ДРУГА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ СВ. ТРОЇЦІ

У Євангелії (Мт. 4: 18-23) читаємо про поклик апостолів до праці для спасення людей.

Спаситель наш Ісус Христос приходив на світ голосити спасенну науку людям. Він мав побути недовгий час серед людей; а щоб діло продовжувалося, то дальше науку цю і працю для добра людей мали продовжувати вибрані люди. І Христос їх вибрав.

Це були апостоли.

Вони до часу поклику ловили рибу й тим собі заробляли на життя; коли ж їх Спаситель покликав до апостольства, тоді вони покинули попередне занятя й пішли слідом за Ісусом Христом, вповні віддалися апостольській праці. І вже були з Ним до кінця побуту Спасителя на землі, а відтак пішли в світ голосити св. Євангелію, так як велів їм їхній Великий Учитель.

Апостоли не були багаті, ані не мали високого образування. Походили з незаміжних родин; їх вибирає Спаситель до апостольства, бо Його релігія була призначена для всіх, для цілого світу, а більшість людей у світі незначні, небагаті, невчені. Ця ж бідний, чи багатий, чи високовчений, чи малообразований, кожен може служити для Бога в Церкві і може доступити найвищої гідности в ній. Всі перед Богом рівні, коли в них є покора, коли мають бажання слухати голосу Божого і слідувати за ним.

Розум і багатство нічого не значать без Божої ласки.

Ніхто не може говорити, що до нього не відносяться поклик Христа, бо він до того не покликаний; хто охрещений, він покликаний до праці для Церкви, для Бога, для добра ближніх. Треба особвязати себе чимсь прислужитися Богові, а це таке легке, а вдодатку і приємне.

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПІСЛЯ СВ. ТРОЇЦІ

У Євангелії (Мт. 6: 22-33) є наука про те, щоб ми добре бачили ціль нашого життя. Наші очі мусять бачити виразно її і не сміють бути затемнені чимсь іншим. Наша істота мусить бути переповнена святістю; коли ж ми грішні, тоді й наше поступування буде для нас шкідливе.

Гріх затемнює Боже світло в нашій душі; і коли він великий, то й темрява в нашій душі буде страшна. До цього не вільно себе допускати.

Де е спроби служити Богові й світові, то це значить погоджувати святість з гріхом. І як вода не може зміщатися з вогнем, так само святість не може мати місця там, де е темнота гріха.

Тому то Ісус Христос учить: Ніхто не може двом панам служити: Божий закон, Божа воля, Божа наука мусить бути на першім місці. Коли так не буде, то все "тіло наше буде темне".

Люди журяться, бо мають родини. Мусять дбати про їжду, одяг. Одначе, Христос кличе: не журіться їдою, питтям і одежею.

Бог нам дав життя, душу й тіло, — Він нас нагодує, напоїть і одягне. Він нам велить глядіти на птиці. А вони почвають нас, що людина, виконуючи свої повинности, призначені їй Богом, ніколи не збідніє, ніколи й не пропаде.

Бог Всемогучий одягає квіти кожної пори; Він є Богом усіх нас. Він, що оцінується квітами, не забуде й за нас. Ми християни, не погани, мусимо себе довірити Богові, шукати способу, як Йому прислужитися, як Його величати і прославляти, а все інше буде нам дано. Це потверджує Давид: "Я був молодий і постарівся, а не бачив я праведника, щоб був опущеним, ані його нащадків, щоб були жебраками" (Пс. 37: 25).

ЗНИЖКА НА ЗАЛІЗНИЧИХ ТИКЕТАХ

(Продовження зі стор. 1-ої)

Council Convention of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada) та попросити його, щоб видав цертифікат, який по англійськи називається: „Standard Convention Certificate" (Form 24 W.).

Цей цертифікат треба буде доручити Регістраційній Комісії Собору, яка його підпише та свердить, що дана особа справді була учасником Собору. **Маючий такий цертифікат, можна буде купити тикет назад до свого місця побуту за половину ціни.**

в) На тикети, що можна буде дістати знижку на них, делегати і гості на Собор усі, на захід з Вінніпегу, — можуть виїздити від 25-го червня, а всі на схід від Вінніпегу від 22-го червня.

З Вінніпегу можна дістати не пізніше як у вівторок 5-го липня.

Хто купить тикет перед зазначеними вище датами, або забажає вихати з Вінніпегу після 5-го липня, не зможе дістати знижки.

ПРИМІЩЕННЯ НА ЧАС СОБОРУ.

Усі позамісцеві делегати й гості самі подбають собі за приміщення в Вінніпегу.

КОШТИ СОБОРУ.

Крім коштів подорожі делегатів на Собор, що їх самі громади оплачують, будуть кошти загальні, які треба буде покрити з загальних фондів Церкви. На покриття тих коштів кожна громада УГПЦК повинна зложити добровільну жертву, а також і поодинокі вірні, висилаючи іще перед Собором до Консисторії, або передаючи своїм делегатом, щоб зложив її в часі Собору.

УСІ ГРОМАДИ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У СОБОРІ.

Кожна громада нашої Церкви, найменша і найбільша, має обовязок взяти участь у цім Соборі через свого делегата чи делегатів. Не повинно бути жаднісенької перешкоди для участи в цій величній й історичній події Рідної Церкви українського народу в Канаді.

Модерна душа зовсім певно звузила, ограничила свій горизонт; відкинувши, заперечивши вічну мету, стратила довіря до природи, бо природа без Бога — зрадлива.

Відділ Молоді

ВЕЛИЧАННЯ

Велику й радісну вість почула Пресвята Марія від ангела, що Вона буде матірю Сина Божого „і що Вона назве Його іменем Ісус.

З серцем повним рядощів спішить Вона до Своєї сповички Єлисавети, щоб з нею поділитися радістю. Але сталося щось несподіване. Єлисавета вже знала, що буде; і коли Пресвята Діва тільки ввійшла до її хати і привіталась з нею, Єлисавета виявила велику радість, що до її дому ввійшла Мати Господа.

Пресвята Марія тоді сказала:

"Величає душа моя Господа і зрадувався дух Мій у Бозі, Спасі Моїм, бо зглянувся на покору Своєї слуги, бо ще віднині блаженною звати Мене будуть всі роди, бо вчинив Мені велике Сильний, і святе ім'я Його.

І милосердя Його з роду в рід для тих, що бояться Його.

Він показує силу Своєї руки, Він розвіює наміри серця гордовиті.

Він скидає сильних з престолів, Він підіймає покірних, голодних здоволяє добром, а багатих пускає ні з чим.

Він прийняв Ізраіля за Свого слугу, памятаючи про ласку, яку Він прирік отцям нашим — Аврамові й родові його навіки."

Ці прекрасні слова промовила Пресвята Марія з радости, що Вона знайшла ласку в Бога, що буде матірю Спасителя, Ісуса Христа.

Ці слова співаємо в церквах на Богослуженню, що його називаємо "Рання" або "Утреня". Співаємо частинами і поміж ними додаємо пісню до Богородиці "Чеснішую від Херувимів і славнішую без рівнання від Серафимів, що породила Бога Слово чистою, праздновою Богородицю, Тебе величаємо."

Ця частина Утрені називається "Величання".

ЩО ВЕЛИЧАЄ ПРЕСВЯТА ДІВА

Вона величає діяння Бога. Для Неї Він Бог і Спас (Спаситель). Він зарядив спасення для її народу і для Неї Самої. Він вибрав її з-поміж усіх жінок на матір Свого Сина, за що її будуть величати і прославляти всі народи світу. І хоч Вона удостоїлася такої великої чести і ласки, то все-таки вважає Себе за невидну, незамітну людину, що ця ласка й честь для Неї зависока.

ПРИТЧА ПРО СКАРБ
(Мат. 13: 44).

Ісус Христос розказав таку притчу: "Царство Небесне подібне до скарбу, укритого в полі. Його знайшов чоловік і сховав. Радіючи тим, продає все, що має, та купує це поле".

Для людей скарбом є спасення — Небесне Царство, якого всі прагнемо. Коли зрозуміємо, що воно таке, то пожертвуємо все, щоб його осягнути.

Тому то чоловік, коли знав, що скарб є схований на певнім полі, він усе, що мав, продав, щоб роздобути гроші, щоб за них те поле собі купити. А відтак все йому оплатиться, коли це поле буде його, бо й скарб, що в ньому є, буде також його власністю.

ПІСТ ПЕТРІВКА

Як завжди, за тиждень після Зелених Свят починається піст званий "Петрівка".

Він установлений Церквою давно, ще в часах, коли жили святі Апостоли; церковні історики згадують часто про нього в IV. віці.

Установлено його, щоб наслідувати Апостолів, які постом і молитвою приготовлялися до проповідування св. Євангелії по цілім світі. Святі Апостоли постили самі й інших до того закликали; закликали постити й тих, що приймали віру й науку Спасителя. І ми повинні пости заховувати, щоб через них і молитви ми могли стати учасниками дарів св. Духа, в них перебували і з ними проводили наше життя.

Петрівка триває раз довше раз коротше. Коли Великдень припадає скоро-ше, тоді Петрівка довша; коли він пізніше, то й Петрівка коротша; отже Петрівка може найдовше тривати шість тижнів, або найкоротше один тиждень і один день.

Цього року Петрівка починається в понеділок 13-го червня, а кінчиться, як завжди, 11-го липня.

Православна молодь точно заховує час постів.

БЛАЖЕН ТОЙ, ЩО ПРИДБАЄ СОБІ МУДРІСТЬ

Соломон уважає блаженним, щасливим того, хто здобуде для себе мудрість, бо вона "набуток ліпший, як набуток срібла, і користь з неї більша, як із золота. Коралі дорогі, та не такі (дорогі), як мудрість, і ніщо з того, чого собі бажаєш (хотів би мати), не зрівняється з нею".

Дальше Соломон представляє мудрість мов істоту, і каже, що в "правій руці її — життя на світі довше, а в лівій (руці) у неї багатство і слава".

"Усі дороги (мудрости) приємні і всі стежки її — задоволення"; мудрість завжди справляє людині приємність і задоволяє людину.

Господь Бог сотворив землю найбільшою мудрістю (премудрістю); нею Він утвердив (постановив на сильній основі) небо, нею повстали морські безодні, нею "хмари кроплять (землю) росою"

Таку науку записав у Старім Завіті цар Соломон. Давно це було, а воно дуже придається тепер усім, а найбільше молоді.

Хто мудрий, той багатий. Бо він знає, що і як сказати; він має повагу, його шанують, з голосом його й радою завжди числяться.

Молоді люди повинні здобувати мудрість, одначе її треба не тільки в школі, книжці, часописі, але треба шукати її передусім у церкві, св. Письмі та в побожній літературі.

БОГ ВІРНИЙ У СВОЇХ ПОСТАНОВАХ

Пресвята Діва розуміє, що її Син буде нащадком Авраама, що Його заповів перед віками великому патріярхові за його вірність і праведність. Бог вірний у виконанні всіх приречень. Давно і тепер.

ПЕРЕСТОРОГА ДЛЯ МОЛОДІ

Господь Бог хоче, щоб діти слухали своїх родичів, тата і мами. Це Він поставив у Заповідях: "Шануй батька свого і матір свою..."

Багато однак є дітей таких, що не звертають уваги на Божу Заповідь, вони не слухають батька й матері, не визнають Божої Заповіді.

Від давних часів усі народи розуміють, що родичів треба шанувати, їх любити й поважати, бо коли діти цього не роблять — за це чекає їх нещастя.

Греки мають прекрасну легенду про соняшника. Хто не знає його? Це ж така прекрасна рослина в нашім городі. На високій бадилині, велика голова, жовтого цвіту, а має він ту прикмету, що звертається все до сонця. Цікаве, правда? Рослина рано дивиться до сходу сонця, і відтак як сонце кружляє по небі і соняшник наче за ним слідкує. А зайде сонце і соняшник дивиться в ту сторону, наче жалує, що воно сховалося... Колись пригляньтеся і самі переконаєтеся.

Греки оповідають, що була колись гарна дівчина, яка не слухала матері. Мати їй наказувала виконувати певну роботу, а дівчина побачила сонце (греки вірили, що це бог Аполльон), дуже його любила і на нього тільки дивилася. Тому Апольлонові не подобалося, що доня не слухає мами. Отже він її перемінив у соняшника.

Соняшник - який він гарний, а кожен раз він нагадує ту дівчину, що не слухала матері, і за кару перемінилася в нього.

Матері треба слухати.

РОЗУМНІ ЛЮДИ ПОМАГАЮТЬ СВОЇМ БЛИЖНІМ

Соломон радить: "Не відмовляйте помогти бідному в біді, коли рука твоя година це зробити. Не говори твому ближньому: Йди собі й прийди знов, завтра дам тобі, коли маєш (щось) при собі. Бо не знаєш, що принесе тобі день завтрішній. Не бажай зла тому, хто з тобою безпечно живе. Не сварися без причини з людиною, коли тобі нічого злого не заподіяно".

Не завидуй іншим. Не наслідуй злих. Чому? Бо Бог цього не любить; безбожні, неразумні — нещасливі.

"Розумні одержать славу, а тих хто без ума (неразумних), окрие ганьба".
(Прип. Соломона, Розд. 3).

Таке колись писав Соломон для молоді; але воно дуже цінне для молоді і в теперішніх часах.

БУДЬТЕ РОЗУМНІ

Дальше повчає Соломон молодих так: "Не ховай розуму", всюди його виявляй. Де треба — не мовчи. Порадь. Повчи. Поможи.

Коли будемо розумні, тоді відважно будемо всюди заховуватися, ніде не будемо шпотатися, спокійно будемо спати, нічого не будемо лякатися, в особливо безбожників, коли вони будуть нам якусь напасть готувати.

Коли будемо мудрі, овріяні вірою в Бога і пересяклі релігією, то "Бог буде надією" для нас. Він буде стерегти нас.

Не вгашуйте Духа

Старші віком люди люблять згадувати минуле і порівнювати його в сучасним. Це добре, бо тим способом легко побачити ті зміни, які наступили в світі, що поступово вивели життя людей на кращі дороги.

Всі знаємо, що за останні десятки літ у Канаді наступили великі зміни. Не бачимо вже „піонірських" хатів, минулись воли та й коней вже рідко бачиться. Всюди гарні дороги. Виросли нові міста. Появились модерні доми зо всіма вигодами там, де наші попередники навіть не мріяли. Одним словом, люди за останні роки зробили великий поступ.

Молоде покоління, що прийшло на світ тепер, в добу сучасного добробуту й широкого розвитку техніки, не знає вже того, як жили попередньо їхні діди, а подекуди й батьки. Знати можуть ті, кому про те минуле оповідають.

Сучасна техніка на своїх здобутках не спинилась. Майбутне принесе ще багато нових несподіванок. Люди ще багато дечого скористають для своїх потреб, для своїх вигід. Але всі ті здобутки, що принесла людям техніка, як і ті, що вона принесе в майбутньому, відносяться до потреб людського тіла. А що сказати про душу?

Різні люди по-різному скажуть. Але не можна приховати тієї правди, що в погоні за сучасними здобутками, які дає світ, людство кривдить свою душу, бо за неї забуває, або мало дбає. Таких у світі є багато.

Поминаючи людей інших націй, приглянімося до свого народу, як проходить його духовне життя. Чи щось ми придбали, чи може втратили? Чи маємо доцінюємо свою Православну Віру?

Віра — то Божий дар. Наші люди привезли її в своїх серцях до Канади разом з іншими своїми духовними скарбами. Свята Віра підтримувала наших людей на Канадійській землі в тяжкі піонірські часи так, як колись підтримувала й спасала вона наш народ у часи лихоліття на рідних землях. На протязі віків наш народ виробив свої рідні форми наближення нашого духа до Бога і вони стали невід'ємною приналежністю нашої Православної Віри. Разом з нашим Православним Богослуженням, наш нарід знав ще різні церковні моління „на всякі потреби", бо він нічого не хотів робити без Божого благословення.

Так було вдавнину, а тепер трохи змінилося. Поступово забуваються чи легковажаться найкоротші християнські обов'язки. Приватні Богослуження стають рідкими явищами. Вважається багато критики і все те, що виглядає таким критикам невигідним, відкидається, як якась немодна річ, з ужитку. Натомість усе те, що відноситься до нашої Віри й освячене віковічною традицією, треба самим шанувати й дітям своїм переказувати, як рідний дорогий скарб. Бо Христос, за словами апостола: вчора й сьогодні й навіки Той Самий (Євр. 13:8). Тому Віра належить не до тимчасових, модних явищ, а належить вона до справ вічних.

На цьому місті хочеться з пошаною згадати сербів. Всі вони православні. Зрада Православія у них рівнозначна зраді нації. У них є гарний християнський звичай. Кожна родина вибирає для себе небесного покровителя з поміж відомих святих і той святочний день особливо урочисто обходить. Те є родинне свято, яке носить назву „СЛАВУ". СЛАВУ від батька перебирає старший син і продовжує її обходи за

На „СЛАВУ" сходиться до церкви весь рід. Сходяться й запрошені гості. Відбувається справжнє родинне свято. Особливо поширена „слава" на честь Св. Юрія, Миколая Чудотворця, Сави Сербського та інших святих. Навіть на еміграції молоді сербські бувші воякі, яких мені довелось обслуговувати, міцно тримались цього гарного звичаю. В день своєї „СЛАВИ" просили про Службу Божу; і всі, скільки їх було, приходили молитись. При тому відбувався особливий чин моління, прийнятий у них удома.

Православні Українці Тримайтеся своєї Віри і всіх добрих релігійних звичаїв. Свій духовний скарб передавайте у спадок молодшому поколінню, — „ДУХА НЕ ВГАШУЙТЕ" (Солун. 5:19).

о. С. Г.

ПИТАННЯ

Чи людина, яка не є вибрана делегатом від якоїсь громади, може бути на Соборі вибрана до Консисторії?

Якщо б так, то в декого повстало б питання: нащо вибирати делегатів?

Собор складається не тільки з делегатів від громад.

У Соборі беруть участь, як подає Статут Української Греко-Православної Церкви в Канаді, Єпископи, священики, диякони, делегати від громад, члени Консисторії, члени постійних Комісій, створених Собором, редактор пресового органу УГПЦК і два представники Колегії.

Отже всі члени Собору, чи вони є делегатами від громад, чи правом свого становища, мають привілей бути вибраними до Консисторії.

Делегатів вибирають громади на Собор, щоб вони їх репрезентували. Теоретично всі члени наших громад мають право бути на Соборі. А що це прирождено не можливе, тому встановлено, що громади вибирають своїх уповноважених до участи в Соборі.

Щоб парохії, де відбувається Собор, не могли мати переваги над учасниками Собору, головно при голосуваннях, то встановлено мірило, або норму, на основі якої вибирають громади делегатів. Отже в нас прийнято, що громада має право вибрати одного делегата на 25 повноправних своїх членів. Таким чином кожна громада нашої Церкви може бути справедливо зарепрезентована на Соборі; і та, місцева, де всі члени могли б бути на Соборі, а багата — що могла б вислати багато своїх делегатів, і бідна чи малочисельна парохія має право бути заступлена на Соборі.

Коли громади посилають делегатів на Собор, то не лише для того, щоб з них вибрати Консисторію. Вони мають багато ширше завдання. Вони вислухують викладів Митрополита й Архиепископа, звітів Консисторії, подають свої голоси в важних питаннях, що видвигаються на Соборах, а тим вони впливають на церковну працю і діяння.

Коли б тільки делегати від громад мали право бути вибранними до Консисторії, тоді ані епископи, ні духовенство не могли б увійти до Консисторії. Чи це було б практично? Напевно ні.

Дуже розумно прийнято, що в Соборі беруть участь члени Консисторії, і члени комісій, і редактор "Вістника", і представники Колегії. Члени Консисторії управляли Церквою за час від останнього Собору; були при кермі церковного й релігійного життя; вони найбільше управнені бути на Соборі; вони найбільше надаються на кандидатів до наступної Консисторії. Вони ж набрали практики і досвіду, а це вартне й на будуче для добра справи та Церкви.

Певна річ, що члени Комісій, які працювали б для певних цілей, і редактор "Вістника", і представники Колегії також повинні бути на Соборі з повними правами. Обмежувати їхні права — значить відсувати одне з тих, що найцінніше, найздоровше, найпотрібніше для життя Церкви. Розважні люди цінять активних, провідних, підготованих і досвідчених людей; їх тягнуть до праці, їх радами кермуються, йдуть за їх голосом.

Чи особа може бути делегатом від чужої громади?

Статут УГПЦ говорить, що "делегат мусить бути дійсним членом громади, яку репрезентує". Тому кожний делегат від громади має мати посвідку від Заряду своєї громади, що він є дійсним її членом. Хто такої посвідки не буде мати, не зможе бути делегатом на Соборі.

ВОНИ ВОЛЮТЬ НЕСВІДОМИХ

Уніятські "Українські Вісті" (ч. 20, 1955), помістили нотатку п. н. "Страх чи марива?" У цій нотатці вони висловлюють зарозумілу радість з того, що, мовляв, "Вістник" затривожений так званою "Католицькою Акцією". Це, видно, дає "У.В." підставу думати, що "Катол. Акція" сильна, успішна й доцільна — звичайно, для Риму.

"У.В." пишуть, між іншим, таке: "А коли бояться, то видно, що воно не так то рожево з тою свідомістю вірних УГПЦ та з великим її ростом..."

Отож, унієти з "Катол. Акції" виразно признаються, що вони полюють на тих православних одиниць, які є несвідомими справжніх цілей "Катол. Акції". Таких окремих несвідомих одиниць, якщо вони де є, не заздримо уніятам. Ватикан усе будуе на несвідомих.

Не маємо підстав страхатися за небезпеку з боку "Катол. Акції" для вірних УГПЦ. Коли є який страх, то це за несвідомих уніятів з-поміж ширшого загалу. Адже вони — українці й патріоти, та не знають, що затаена ціль "Кат. Акції" є протиукраїнською.

ІСТОРИЧНІ СЛОВА НАШИХ ДНІВ

Його Ексселенція Вінсент Массі, Генеральний Губернатор Канади, під час своїх відвідин Західної Канади в травні цього року звернувся до місцевого населення з такими словами, які мають значення історичних заповітів для всіх етнічних груп. Він сказав: „Не забувайте спадщини своїх предків" та: „Даємо новоприбулим щось більше, ніж сам притулок — даємо) свободу слова".

Автокефалія Рідної Церкви, А НЕ ЗАЛЕЖНІСТЬ П ВІД РИМУ, ЧИ БУДЬ-ЯКИХ ЗОВНІШНІХ ЧИННИКІВ.

(Відповідь о. О. Купранцеві ЧСВВ)

(Докінчення)

Бачу, Достойний Отче, що Ви незадоволені тією відповіддю наших Владик. Ви б хотіли, щоб 90% православних українців навернулися до ненависної їм унії з Римом, яку колись силою і зрадою накинено Україні і яка затрималась в закутині України — Галичині, де її визнавали наші брати галичани, що становять ледве 10% української людности. Де ж тут логіка? — спитаю я Вас. Не ті часи тепер, що були на Україні під час Берестейської унії. За наших часів навіть тяжко уявити собі, щоб хтось з українських православних Владик відважився на якийсь крок у справі унії. Тож і не дивно, що католицька преса всю свою лють спрямовує в першу чергу проти Проводу нашої Церкви: раніше проти Бл. Пам. Митрополита Полікарпа, а тепер прбти Голови УГПЦеркви в Канаді — Владики Митрополита Іларіона.

На цьому можна поставити крапку і зробити висновки. Як Ви думаєте, Достойний Отче: чим пояснити це досить дивне явище, що Рим віками пробує закріпитись на Україні, і всі його спроби в цьому напрямку завжди зустрічали одностайну відсіч українського народу, якщо не враховувати зрадників з провідної верстви, що покидали свій народ і переходили на унію задля особистих користей? Тож і не дивно, що й за наших часів повторюється ця сама історія. Всі ми є свідками активізації Риму, що веде інтенсивну підготовку до майбутнього нового "хрестоносного походу" на Україну, використовуючи як знаряддя в цій майбутній експансії Українську Уніятську Церкву і наших земляків-уніятів, що знайшлися в більшості серед українських емігрантів. З-поміж них Рим вербує кадри "апостолів" і "апостолок" для спроб навернення в недалекому майбутньому на "правдиву віру" православних українців. Української уніятської преси в цій підготові приділене "почесне" завдання — фальшувати нашу історію, з чорного робити біле й навпаки, ідею національної солідарности підміняючи ідеєю церковної єдности під зверхністю Риму. ("Боже, нам єдність подай"), і переконувати нас у "шляхетних" замірах Риму до нас, православних українців, і тих "благах", які нас чекають, якщо б ми опинились у римському ярмі.

І які ж наслідки цієї роботи тут на еміграції? — запитаю я Вас, Достойний Отче. Поза кількома ренегатами типу Сапіги, Костецького та інших, що їх на пальцях руки можна перечислити, ввесь український православний загал міцно тримається своєї Прабатьківської Віри та своєї Рідної Української Православної Церкви, і слухати не хоче про якусь унію. Народ наш міцно привязаний до своєї Рідної Церкви, шанує й любить її, як свій найбільший духовий скарб. Її шанували наші славні князі й гетьмани, козацька старшина, наше лицарське козацтво; до неї завжди горнулося населення наших міст — міщани й численніша українська верства — селянство, коротко кажучи — ввесь український народ. Наша Св. Церква, як глибоко народня, завжди була духовою кормителькою всього українського народу — як у світлі періоди його історичного буття, так і в тяжкі часи, скріплюючи його духово і цементуючи наш народ в одну національну спільноту.

Тож і не дивно, що, коли наставали тяжкі часи для Української Православної Церкви, ввесь наш народ ставав уз оборонї її, ще шкодуючи й найдорожчого, що має людина від Бога, — своє життя. Боротьба за незалежність своєї Церкви від зовнішніх чинників світлою ниткою переходить на протязі багатовікової нашої історії — від княжої доби і до наших часів. Цю боротьбу вестиме наш народ доти, поки не здобуде собі державної незалежности, а в незалежній державі й незалежну від зовнішніх чинників Українську Автокефальну Православну Церкву. Ідея автокефалії своєї Церкви близька і зрозуміла кожному нормально-думаючому українцеві.

Уряд новопостаної Української Православної Церкви проголосив таке:

"Основна засада української державної влади полягає в тому, що в самостійній державі має бути й самостійна Церква. Цього однаково вимагають інтереси держави і церкви. Ніякий уряд, що розуміє свої державні обов'язки, не може погодитися на те, щоб осередок церковної влади перебував в іншій державі... В своїх відносинах до інших церков Українська Церква має бути автокефальною під головуванням Київського митрополита та в канонічному звязку з іншими самостійними церквами. Щождо взаємних відносин у нас між церквою та державою, то взаємовідносини ті мають стояти на непорушній основі: кесарєве — кесареві, божеє — Богові. Державна влада має глибоке переконання, що лише на таких основах збудована церковна організація єдино відповідає церковним, державним і взагалі народнім інтересам. Самостійність церкви допоможе проявитись тим громадським силам, що виявили таку надзвичайну самодіяльність у нашому колишньому національному житті. Ту самодіяльність було приборкано, живі основи церковної соборности занедбано, коли церква наша провадилася чужими, силою їй накинутими основами життя; але та самодіяльність церковно-народня має відживитися, коли наша церква твердо стане на грунті властивого їй самостійного життя в автокефальній формі. Таким чином, автокефалія Української Церкви — це не лише церковна, але й національно-державна наша необхідність. Це конечна потреба нашої Церкви, нашої держави, нашої нації. І хто розуміє та щиро приймає до серця інтереси українського народу, той приймає і автокефалію Української Церкви. І навпаки. В імени уряду Української Держави маю за честь оголосити його тверду й непохитну думку, що Українська Церква має бути автокефальною..." (Проф. Ол. Лотоцький: "Автокефалія". Варшава 1935 р., стор. 142).

Що може бути більш ясного і зрозумілого для кожного українця?

Отже подумайте, Достойний Отче, чи не смішною виглядає для нас ця бучна пропаганда римська, ведена особливо інтенсивно останнім часом? Хто з українців погодиться вимріяну, вистраждану, рясно политу кров'ю кращих синів і дочок нашого народу ідею автокефалії Рідної Церкви змінити на римську залежність, знаючи добре, як тяжко далася вона взнаки нашим предкам і до чого вона завжди вела?

Тож я від щирого серця порадив би Вам, Достойний Отче, не витрачати більше сил і Вашого здоров'я на римську пропаганду, що, повірте мені, марну й безнадійну справу.

Микола Мука.

ПРОЄКТ ЗМИН І ДОПОВНЕНЬ СТАТУТУ У. Г. П. ЦЕРКВИ В КАНАДІ,

запропонований катедральною парафією св. Івана в Едмонтоні, Алта.

1. Стор. 4. Пар. 2 (а) в 7-ій стрічці здолини параграфу 2 (а) слово: "передбачене", замінити словом "непередбачене".

2. Стор. 6. Пар. 5. В 7-ій стрічці здолини слова: "через кожних пять років від 1955 р. почавши", змінити словами: "через кожних три роки від 1955 р. почавши".

3. Стор. 7. Пар. 6. В 3-ій стрічці параґрафу, слова: "бодай один місяць наперед", замінити словами: "бодай два місяці наперед".

4. В тім же параграфі слова: "крім цього Консисторія може проголошувати про скликання Собору в будьякий інший спосіб, який буде вважати за відповідний", — усунути.

5. Стор. 8. Пар. 13. Українська Православна Громада св. Івана в Едмонтоні просить Собор точніше окреслити правосильність Соборів У. Г. П. Церкви в Канаді, головно щодо числа зарепрезентованих на Соборі церковних громад у відношенню до загального числа церковних громад УГПЦеркви в Канаді.

6. Стор. 14. Пар. 30. Слова: "на пять років", замінити словами: "на три роки".

7. Стор. 14. Пар. 31. Слова: "на пять років", замінити словами: "на три роки".

8. Стор. 14. Пар. 32. Змінити ось так: "Консисторія складається з 18 осіб, вибраних Собором: 9 світських і 9 духовних та Правлячого Єпископа. В число 9 духовних членів Консисторії включається єпископів, які входять у склад Консисторії правом свого становища".

9. Стор. 14. Пар. 32 (а). "Правлячий Єпископ є головою Консисторії силою свого становища і він голосує тільки в випадках рівного поділу голосів членів Консисторії."

За Заряд У. П. Катедральної Парохії:
Г. В. Сліпченко, голова.
В. Косташ, секретар.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі —

1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

Святе Письмо і Наука

(З радіо-передачі СВС, 6. 3. 1955)

Не раз доводиться чути закиди в сторону Біблії, нібито дані, що є в Біблії, не відповідають даним сучасної науки. Так, вони не відповідають і не можуть відповідати, бо Біблія — не наукова, а релігійна книга.

Біблійне свідчення — релігійне свідчення: його предметом є Бог та Його діяння в світі. Наука ж тільки досліджує світ.

Релігійне і наукове знання належать до різних сфер, що не стикаються одна з одною, а тому й не суперечать одна одній.

Коли ми звернемо увагу на те, в чім полягає основний догмат Біблії на світ і на людину, то відразу переконаємось, що ніяких суперечностей між наукою і Біблією не може бути.

Ось як визначається біблійний погляд на світ і на людину:

1) світ і людина — творіння Боже, причім, людина створена на образ і подобу Божу;

2) світ і людина в наслідок гріхопадіння підпадають гріху і смерті, і тому вони потребують спасіння;

3) це спасіння людству в Христі, і сила Христова уже тепер діє в світі, але виявиться в усій повноті лише в житті майбутнього віку.

Це говорить Біблія, Святе Письмо.

Але наука, зокрема пригодничa наука, про створення світу і людини не може робити ніяких міркувань, бо вона вивчає лише речовину, що з неї складається існуючий світ і людське тіло.

Сама ж причина, що покликала до життя цю речовину існувати в часі, цілком не приступна для досвіду і тим самим не входить у сферу дослідження.

Так само не входить у сферу дослідження біблійне вчення про образ Божий в людині, про гріхопадіння, про майбутнє перетворення світу, — бо все це поза сферою пізнавання органами нашого чуття, поза сферою науки.

Дехто робить закиди Біблії, нібито історичні відомості, що їх вона подає, іноді розходяться з тим, що ми знаємо з історії.

Нібито Біблія часто інакше уявляє історичні події або наводить факти, що їх не можна стверднти історичною наукою. Це до певної міри, так, але треба мати на увазі, що Біблія містить у собі релігійну сторону історії.

Священні письменники, цілком натурально, могли промовчати факти і події, що не мають релігійного значення.

Біблія — теж документ історії, але історії здійснення Богом нашого спасіння.

Хто вивчав Біблію, той знає, що вона складається з багатьох ріжних книжок.

Одні з них мали на меті оповідати Ізраїльському народові про Бога, про сотворення світу й основи праведного життя, інші — про минуле народу, підкреслюючи при тому, що все виходить на добре тільки тоді, коли народ виконує Божі закони.

Коли ж цих законів він не виконує, його чекає тяжка недоля.

Біблія, як Святе Письмо, передає нам факти і події, що через них Бог явив Себе в створеному Ним світі і здійснював його спасіння.

Тому всі ті факти і події мають релігійне значення, і не можна їх розцінювати з погляду науки.

Центральним пунктом Біблії є спасіння.

Правда, що ідею в різні періоди життя неоднаково розуміли; ізраїльський народ розумів цю ідею як поліпшення земного життя, що мало б статися після приходу Месії, земного царя; християнський світ розуміємо ідею як духовне визволення, що його приніс на землю Христос-Месія, Спаситель світу, звершивши це визволення ціною, вимученням страшними муками на хресті, смертю і воскресінням. Так, ідею спасіння неоднаково розуміли, але саме ця ідея і є центральною в цілій Біблії.

Бог створив людину вільною (дав їй високий дар — свободу волі), тому без її згоди не здійснюється те спасіння, що його Бог дарував у Христі. В цьому полягає шлях спасіння.

А ті подвижники віри, що через них Бог діяв і будував священну історію і що про них розповідає Біблія, ті патріархи, пророки, апостоли та інші й інші залишаються нашими вічними сопутниками на шляху спасіння.

Біблія показує нам Христа, що діє через усю священну історію.

На основі Біблії ми пізнаємо Христа в житті сучасного світу і в нашому особистому житті.

Тим то Біблія, як книга про Христа, дає нам живого Христа і безпастанно удосконалює нас в Його пізнанні.

Цим стверджується релігійний сенс Біблії та її релігійно-догматичне значення.

Проф. П. Ковалів.

АВСТРІЯ, НЕВТРАЛЬНІСТЬ І СКИТАЛЬЦІ

Памятаємо, як між 2-ма світовими війнами польська влада часто конфіскувала українські виступи в пресі проти Советського Союзу. Польська влада пояснювала це своєю рацією стану

УТРИМАННЯ ДЛЯ ПАРОХА

Кожна громада Української Гр'ясо-Православної Церкви в Канаді є самостійною одиницею в своїх адміністраційних і господарських справах.

Вона будує для себе церкву — будинок для Богослужень.

Коли заходить потреба, вона будує додатковий будинок для громадської праці. Церковна громада мусить мати спільні обіди в храмові свята, при всяких торжествах: архиєрейські візитації, рокові свята (Різдво, Великдень), ювілеї, роковини і т. д. Будинок потрібний для зборів і вагалі для церковного співу; для виучування представлень, підготування свят, концертів і всеї культурної й освітної праці, що кожна громада має в своїй програмі.

Громада й утримує священика.

Вона мусить мати дяка, диригента, учителя для Української й Недільної Школи, організатора громадського життя.

Мусить бути й господар, який має тримати церкву, й будинок при ній, у найкращім порядку.

Крім того мусить мати потрібні книжки, бо все треба мати запнеане.

На все це громада здобуває фонди.

Які джерела фондів має громада?

1) Вкладки. — Як кожна організація в світі, так і парохія має устелену вкладку. Члени ухвалюють її висоту на своїх загальних зборах. Треба зазначити, що ця вкладка буває найменшою в більшості наших громад. Є безпідставні пропозиції вкладку платити найменшу, бо, мовляв, більше буде членів. Одначе ті, що заслоняються нібито завеликою вкладкою до парохії, говорять це нещиро; нових членів вони не потрудяться приєднати, а тоді грошей убуває.

Вкладка до фондів повинна бути найбільша. Значить, члени на своїх зборах повинні ухвалювати таку висоту вкладки, яку лиш найвищу вони можуть платити. Треба повести освідомлюючу організаційну працю у всіх громадах нашої Церкви, щоб дістати всюди найбільшу, а не найменшу вкладку.

2) Добродійні дари. — Парохія, як тіло, дістає окремі дари. Люди складають для своєї громади дари (грошеві) з нагоди радісних, щасливих подій особистих, родинних чи громадських. І тут є місце на освідомлюючу працю. Люди свої переживання, веселі або радісні, вижуть з забавами, полученими з гострими напитками, на що складають великанські суми. Якби ці гроші здожити для своєї парохії, причинились би до великого й корисного діла. А повинні гроші складати на корисні справи.

3) Ріжні підприємства. — До них належать спільні обіди, чайні прийняття, базарі, пікники, вистави, концерти, з'їзди, свята і т. д. Кожна громада має можність їх приготовити, а люди при таких нагодах дають гроші.

4) Архиєрейські візитації. — Коли вони відповідно зорганізовані, дають чималий прихід для громади.

5) Маєткові записи. — Члени, які упорядковують своє майно на випадок смерти, мають обовязок частину його записати на свою парохію. Це таке звичайне і всім відоме. А ці гроші чи майно спричиняють розвій громади, а жертводавця увіковічнять серед членів тої громади.

6) Коляда і Писанка. — З нагоди урочистих Свят люди приготовані здожити коляду й писанку для своєї парохії; тільки провід її мусить поробити відповідні зарядження, щоб дари зібрати і їх зужити так як слід.

7) Збірки на тацу (колекта в церкві). — По всіх церквах люди складають дари, і громада відповідно організує цю збірку; та й тут треба повести відповідну поучування, щоб люди складали на тацу тідні дари. Нині люди кидають менше як по пять центів на тацу, багато жертвують по пять або й десять центів. Менше таких, що дають 25 центів, а тих, що жертвують вище, дуже мало. Найменшою даткою на тацу в церкві в нинішні часи повинен бути долар. Коли б усі в церкві дали по долярові, парохіяльна каса буда б все повнішою, як вона е. Але памятаймо, що ті дари складаємо для себе. Бо ж парохія, церква і все, що кругом неї, це все наше. Нічне інше.

Не все тут вичислене. Підприємчиві парохіяни знаходять багато інших джерел для підтримки своєї парохії. Така парохія виявляе життя, вона забезпечена на фондами, має найкращу господарку і найбільше всіх вдоволяе.

Найбільші й найсильніші церковні громади всяких вироіснодяень використовують усякі джерела, щоб здобути фонди; їх вони здобувають і розвивають громадське життя до найдальших границь.

Зле, коли громада опирається тільки на вкладки й на колекту в церкві (на тацу).

Маємо просьбу від громади: забезпіть священика, бо наші фонди вичерпалися; члени перестали платити вкладки на утримання пароха. Ми і не знаємо громади, яка оплачує свого священика тільки з вкладок членів. Коли і є якась така громада, то вона мусить мати дуже багато членів, високу вкладку, а священикові дае мінімальне утримання. Коли вона хоче існувати і все тримати на високі, мусить шукати більше джерел приходу, і не опирається тільки на членську вкладку і те, що збере в часі Богослужения.

Всі в громаді, заряд і члени, ставлять собі завдання: назбирати найбільше грошей. І коли мають це на очах, фонди роздобудуть, а тоді вони спокійні, бо на всі видатки мають те, що їм треба.

Часами може притрапитися, що фондів забракне, тоді не корисно священика відправляти; треба найти спосіб, щоб гроші роздобути, але церковне й релігійне життя громади мусить продовжуватися, і то за всяку ціну.

Піонери-священики, і наші світські працівники — церковні піонери, знаходяться в таких обставинах і не один раз в минулому. Багато разів священикові не давано утримання цілими місяцями, багато разів громади бували в таких фінансових труднощах, але вживали всього й виходили з положення.

Легко священика відправити; легко є запеностати релігійну й церковну працю. Але трудніше її відновити. Часто такий нерозважний крок як застановлення, на час, парохіяльного життя може бути фатальним; таке бувало в минулому. До цього не сміємо довести.

Нема такого трудного положення, з якого не можна найти виходу. Завжди треба найти розвязку трудного питання. Але не вільно йти по лінії найменшого опору. Треба напружити свої сили, використати все, що маємо до розпорядимости, всі свої здібности, не падати, а працювати й боротися, щоб бути на поверхні життя.

Отже священика треба утримувати. Треба зорганізувати джерела його утримання, а з цим і всього парохіяльного апарату й життя.

оег.

ЦЕРКОВНА ПРАЦЯ НЕ МАЄ ГРАНИЦЬ

Є поняття в людей, що коли згуртувалися в церковну громаду, вибрали уряд, дістали духовну обслугу, то вже все виконане і вже можна між собою заводити спори, бо "щось треба робити".

Тим часом справа виглядає інакше. Хоч громада зорганізована, хоч церковне життя в ній упорядковане, то не вільно нам уже цим бути вдоволеними, а треба дальше працювати.

Що ж робити?

Треба розвинути працю в напрямі приєднання до нашої громади якнайбільше нових членів. Всюди, куди підете по розлогій Канаді, всюди найдете людей, що згуртовані в одній чи другій церковній організації; однак величезна більшість нашого загалу стоїть осторонь усяких організацій. Їх треба приєднати до нашої Церкви.

Як це робити? Треба порозумітися з своїм парохом і зарядом громади, зорганізувати сталі відвідини симпатиків та інших, що не з нами, впливати на них розмовами, піддавати їм друковане слово та заохочувати їх до нашої Церкви.

Найуспішніший спосіб притягування людей до своєї громади — це особистий контакт, відвідини, запрошення.

Коли почнемо відвідувати тих людей, переконаємося, як багато їх є таких, що чекають на те, щоб їх закликати до нас, і вони радо скористають з наших відвідин; найдуться байдужі до всіх справ, однак по часі вони змінять свій настрій; будуть такі, що негативно до цього поставляться, але наш контакт, наша стрічка з ними й розмова на поважні теми зробить своє. Колись уже легше буде на них впливати.

За першими відвідинами певне число нових членів прибуде до нашої громади. Це вже велика користь. І поміч. Наша сила побільшена. Легше буде працювати для загальної справи.

Коли б нам удалося (а воно потрібне!) —стало мати зорганізовану працю для приєднування нових членів нашої громади, то можна б сподіватися сталого нового напливу свіжих сил до неї, які поможуть нам сповнити все, чого від нас сподівається Церква і Господь Бог.

УПОВНОВАЖЕННЯ ЦАРГОРОДСЬКОГО ПАТРІЯРХАТУ ПРИ СВІТОВІЙ РАДІ ЦЕРКОВ

Царгородський Патріярх Атанагорас своїм своїм представником при централі протестантської Світової Ради Церков у Женеві (Швайцарія) призначив єпископа Якова Кукусеса, рукоположеного в лютому, 1955 р.

КОНСТАНЦІЯ, [illegible] Й ГУС

У тихому закуті Боденського озера, що красою своєю приваблює тисячі туристів, чарує кожного мінливими барвами вод, мальовничим видом своїх берегів, багатих на південні овочі та середньовічні замки, — і в кизині, при самісенькій швайцарській границі, велично невеличке місто Констанція. В останні часи руйнуюча сила війни оминула місто Констанцію і тому збереглось у ньому майже все, що існувало ще в далекому середньовіччі, а все, що побудоване за нових часів та в новому стилі, оздоблює нині це місто і робить його чепурним та затишним місцем відпочинку.

За остинню війну, що так трагічно відбилась на всій Німеччині, тут у Констанції не впало ані одного постріду, ані одної бомби. Мало того, в той час, коли вся Німеччина виконувала приписи затемнення, Констанція пишалася в рясному світлі, ілюмінаціях, барвних реклямах тощо, а люди не звертали жодної уваги на повітряні тривоги. Границя з Швайцарією проходить через самісеньку середину міста й ділить його таким чином на Німеччину й Швайцарію, так що легко незнайомому з містом, коли йде вночі або й удень головними вулицями, натрапити на граничні стовпи чи пограничну сторожу.

Не раз можна бачити тут туристів з війною пошкоджених сторін Европи, що стоять при самому граничному шлагбаумі і заздрісним оком споглядають на повне усіх земних благ і спокою життя швайцарської дільниці міста та ковтають слинку на вид усяких ласощів, що визирають з вікон швайцарських крамниць і кафе.

По голубих хвилях широкого Боденського озера, що не раз буває грізним і сердитим, щохвилини повзнуть, погойдуючись, пароплави, гойдаються вітрильні човни, нахиляючись то в цей, то в той бік, немов жартуючи з пливцями й глибиною вод.

Сотні крикливих і хижих чайок, виробляючи всякі сальто-мортале, у повітрі ловлять рибчики хліба, що кидають їм подорожні, або, немов чисто білі сніжинки, ковзають з хвилі на хвилю, омиваючи поважних довгошиїх лебедів.

Цьогорічного літа, у спекоту, якнайбільше побувало тут туристів зо всіх сторін світу. Перший раз в історії міста появилась тут і наша славна молодь — українські пластуни та українська пісня луною розходилась по хвилях блакитного озера, тінистих садах, ударялась об гори, несучи всім привіт від дітей України.

Приваблює сюди не тільки краса природи, цілість міста, швайцарська границя, вид на Альпи, чи купіль у прозорій воді озера, але й огляд тих пам'яток старовини, які свідчать про давнонимилу Німеччини, католицької Церкви та реформації.

Констанція свою назву прийняла ще в 4-му столітті перед Р. Христа, коли саме один з римських імператорів — Констанцій Хлор, в 378 році перший побідитель аллеманів, присвятив їм своєї дружини Констанції цьому місту і побудував тут укріплення, фортеці і т. п. біля яких тут розбивались та стримувались напади аллеман, гунів, венгрів та інших мандрівних і сусідніх племен, що в ті часи існували.

На місці, де була римська фортеця, недавно це провадячи розшуки, мав я нагоду віднайти дуже цікаві й гарні взірці римської кераміки т. зв. "terra sigeiotae" та багато інших річей римського домашнього вжитку. Не бракує тут і пам'ятки з далеких передісторичних часів, які репрезентують тут собою т. зв. наводні оселі, побудовані на самій воді на палях, і які так численно колись у передісторичних часах існували по альпійських озерах.

Констанція свого часу була важливим торговельним пунктом, являючись містом сполучення доріг водних і наземних поміж південними країнами Европи та північними, східніми й західніми; тому Констанція часто відограваля важливу ролю як з торговельного, так і з політичного боку.

Від часу прибуття до Констанції католицького епископату й оселення його тут у 12-му столітті, Констанція почина не в релігійному, культурному та торговельному відношенні особливо розвиватись. Будувались будівлі, костели, школи, аптики, лікарні тощо. Місцеві мистці прославились своїми оригінальними виробами з дорогоцінних камінів, які йшли звідси на заграничний ринок, головним чином Іспанії, Італії та Франції. Різні оздоблення, вироби з металю і т. п. були речі, якими торгували константські майстри, різбарі, ювеліри та малярі.

В Констанції нині що крамниця то ви знайдете неабиякі твори маляра чи різбаря.

Як я вже згадував, Констанція відограваля свого часу неабияку ролю й політичну. Тут велись всесвітні політичні й міжнародні пертрактації та перебували в давнішній час такі високі постаті, як Фридрих Барбаросса та інші. Джерела налічують, що до 1727 року перебудо тут аж 21 імператорів західніх держав: Рудольф Габсбурський, Максиміліян І., Конрад ІІ., Генріх ІІІ., та багато

Прот.. Проф. Юрій Шумовський.
(Продовження буде)

[illegible]

Хоч один з унятських журналів називається "Світло", то однак він спеціялізується в ширенні темряви, а притемнюванні правди. Це чинить він упертo й постійно. Він, мабуть, розраховуе на неписьменних і темних читачів. У такому ж дусі притаменення витримана й стаття о. О. Купранця п. н. "Церква чи секта?" ("Світло" ч. 4, 1955). Тому, що Вселенська Православна Церква Христова з **зовнішньо-організаційного** боку признае засаду автокефалії та переважно вводить її в життя, о. О. Купранець таку організаційно-правну незалежність національних та краєвих Церков єхильний називати... сектантством.

Чи о. Купранець пише правду? Радимо читачам "Світла" прочитати в 3-му томі Української Загальної Енциклопедії таке:

"Секта..." — невелика релігійна партія, що наукою й обрядами різниться від великої церковної громади".

Отже, сказано про **науку й обряди**, а не про організаційну сторону. Наука й випливаючі з неї християнські обряди в Українській Православній Церкві є такі самі, як і в інших автокефальних Церквах у лоні єдиної Вселенської Православної Церкви Христової. Це значить, що УПЦ наукою та випливаючими з неї обрядами не різниться від цілости Вселенської Православної Церкви.

А як є з тим в унятів? Вони з дечому **відрізняються своїми обрядами** (Тайна св. Причастя та інш.), **що випливають з науки Римської Церкви.** Висновок: унятн є сектантами.

НАЙНОВІШИЙ СВЯТИЙ У ГРЕЦЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ

Грецька Православна Церква останньо канонізувала (визнала за святого) Нікодима Гаріорита-монаха з гори Афону в 18-го століття. Днем його святкування буде 14 липня. Св. Нікодим Гаріорит народився у Смирні (Мала Азія) 1748 р., вмер 1809. Він був відомий з дуже побожного життя та писав релігійні твори (найбільш відомий з них — це „Філокалія" — збірка писань Отців Церкви про Первосвященичу Молитву Спасителя.

ЧИ ВАМ ВІДОМО, ЩО...

● В Англії 1955 р. зацікавлення виборами, у яких перемогли консервати, було таке мале, що на багатьох виборчих збіраннях було тільки по 3-4 слухачів. Англійський загал виявив у деякій мірі байдужість до політичних справ. Знавці кажуть, що в Канаді також потрохи зменшується серед загалу зацікавлення внутрішнім політичним життям країни. — Воно завжди так є, коли населенню живеться добре.

● Два італійські брати лікарі Іннокентій та Гвідо Кальдероні видали книжку п. н. „Народи без мигдалків". З неї довідуемося, що тепер людей з усуненими мигдалками в Англії 60, в Америці 50, у Франції 15, у Німеччині 7, у Південній Америці 5, в Італії та Еспанії 3%. Згадані лікарі дослідили, що коли людині вирізати мигдалки, то це просто руйнуюче відбиваеться на людському тілесному й духовому стані. Людина стає дуже податною на хороби й духовий занепад. — Звичайно. Людина Творцем збудована досконало, і нічого непотрібного в її істоті нема. Треба сподіватися, що незадовго переконаються про шкідливість для людини вигнати сліпу кишку ще в дитинстві, і тоді, коли дитина зовсім не хора.

● В 1955 р. минуло 150 років від часу заложення Харківського університету. Це був перший університет в Україні. Його заложено під московського займанщиною, з почину та пожертв українців, які зложили 618,000 рублів — неймовірно велику на той час суму грошей.

● Уряд Ізраіля зовсім демократичний, однак у своїй державі він заборонив жінкам одягатися в штани. — Це, мабуть, тому, щоб жінки навіть своєю одежою не мали мужеського характеру.

● На границі Німеччини й Швайцарії лежить прекрасне місто Констанція. Жінки там і досі не мають права голосування.

● У Франції винайдено ліки („медицину") проти божевілля. Цей ліки дається в формі застрику. Кажуть, що в лікуванні психічно хорих людей цей ліки дае дуже добрі наслідки. Цим випадком треба радіти. Але не треба забувати, що коли не будуть усунені природні (властиво: протиприродні) причини духових хвороб, то штучні способи лікування поможуть небагато.

Що нового в політиці

● „Літо не за горами". Це час коли мають зібратися на наради голови 4-ох великодержав: Д. Айзенгавер — президент ЗДА, Антоні Ідн — прем'єр Англії, Едгар Фор — прем'єр Франції; М. О. Булганін — голова уряду СССР. Ціль нарад: знайти спосіб мирного „співжиття" (або, як кажуть: „співіснування"). Є-Сумніваються, чи зможуть там „породити воду з вогнем". Деякі визначні політики й військовики побоюються, щоб державні мужі не пішли на надто далекі уступки Совєтам.

● З Парижу повідомляють, що Південний Вієтнам заключив з ЗДА договір, на основі якого Америка дасть Півд. Вієтнамові допомогу в сумі 100 долярів. Франція вперто піддержує в Півд. Вієтнамі уряд свого прихильника Бао-Дая, а ЗДА воліють уряд Нго Дінь Дієма. Обидва ці уряди воюють один з другим. Так на території Півд. Вієтнаму настало непорозуміння між Францією та ЗДА. Чий вплив там переможе — покищо не відомо.

● Початок червня ц. р. стоїть під знаком відвідин совєтської політичної верхівки в Югославії. Диктатор СССР Хрущов по радіо перепросив Югославію за те, що Берія (властимо, Сталін) довів до непорозуміль між Югославією та СССР. Мета совєтських відвідин: або відтяти Югославію від свій впливів, або відірвати її від вільного Заходу так, щоб... зробити її „нейтральною", себто — щоб вона була ні за Совєтами, ні за Америкою та взагалі Заходом. — Диктатор Югославії, маршал Тіто, заявив, що він не думає бути ані нейтральним, ані спеціально вязатися а кимнебудь. Він хоче провадити незалежну політику, яку буде вважати за найкращу для Югославії. Це Тіто говорить. Але що він думає — це загадка. Не можна забувати, що Тіто комуніст.

● Західна Німеччина, що недавно стала вільною державою, рішила приступити до негайного створення власної армії. І уряд у столиці Вонн побоюється, що можуть наступити такі світові події, коли вже буде б запізно ту армію творити.

● Провідники держав Заходу побоюються, що большевики можуть поставити таке домагання: щоб Німеччину об'єднати й дати їй соборну незалежність, та щоб забрати з неї війська американські, совєтські, англійські і т. д. Німеччина мала б дуже обмежене число війська. За цю соборність і незалежність Німеччина мусіла б зобовязатися до нейтральности, себто не стояти ні по боці СССР, ні по боці ЗДАмерики, Англії чи будь-кого іншого. За ціну такої нейтральности Австрія вже отримала незалежність. Американці вже мають забрати з Австрії свої війська. Австрія стала безбороною. Такою безбороною хотять большевики зробити й Німеччину. Американці відійшли б з Німеччини додому за океан, а большевики стояли б на границі незалежної Австрії й Німеччини. Чи вишанували б тоді Совєти що їх незалежність? Звичайно, що ні. — Небезпека для Заходу в тому, що багато німців вважають покускутися на таку соборність і незалежність за ціну нейтральности. Тоді дорога для СССР на Францію й Англію була б відкрита.

ПОШТОВА СКРИНЬКА

О. Д. — Мюнхен, Зах. Німеччина.

Питання: В журн. „Світло" (ч. 4-1955) уміяє о. Куприянів зробив такий „заклад" УГЦ.: **„Православна Церква взяла в себе механічно-парляментарний устрій демократії та допустила до Церкви світський елемент"** (підкр. о. О. К.). Мабуть він це пише, коли добре знає, що в справах Віри світський елемент в Українській Православній Церкві не рішає?

Відповідь: Ще папа римський Пій IX у 1849 р. видав спеціальну енцикліку, в якій гостро виступає проти кожної спроби цілого ладу, що тоді почав набирати ширших форм в Европі. Чому він це зробив — відомо: демократичний лад загрожував світській (політичній) владі папи над католицькими державами. І дійсно було готово до 1949 р. що його влада була скасована формально. Одначе Ватикан і досі не спростував цієї енцикліки. Значить для Ватикану вона правосильна.

Глибший звязок з повищим поглядом о. Куприянів та згадане енцикліку знайти не трудно. Ватиканові йдеться тут далеко не про справу Віри й Церкви.

Серед нових книжок

Василь Кудрик: „Маловідоме з історії греко-католицької церкви". Том II. В-во „Тризуб" Вінніпег 1955. Стор. 286.

Ця нова книжка є продовженням попередньої, що як перший том, під таким самим наголовком, була видана у В-ві „Еклезія" у Вінніпегу 1952 р. Том І. охоплює собою часи від початків унії 1595-6 р. до Львівського собору (синоду) 1891-7 років. Автор розкриває затаювані католицькі документи, з яких видно, що під польсько-римськими натиском ухвали цього собору були пофальшовані, однак Рим приймів їх за правдиві.

Том II. відноситься до часу, відколи «Андрей (Роман) Шептицький став Львівським митрополитом.

Головна риса кожної друкованої праці прот. В Кудрика це не особисті погляди, а тільки факти, факти і ще раз факти, що говорять самі за себе; факти, що, за словами автора „які нині цілком зайві бути; і з тих, що і колись були відомі небагатьом".

Дійсно, автор зняв печать зі скарбниці таємних фактів понурої історії унії. Сучасний читач — критичний і він хоче фактів. Науковці знайдуть для себе в цій книзі багато невідомих їм документів, які вияснять їм не одне питання а приневолять внести чимало поправок у свої погляди.

Прот. В. Кудрик належить до тих вийнятково рідкісних одиниць, які мають багато маловідомих і малодоступних історичних документів. Заслугою автора є муравлина працьовитість, а чесностю — наукова правдомовність та строга логічність.

П. С.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА СВ. ВОЛОДИМИРА У ВИНДЗОРІ, ОНТ.

Наша громада належить до тих, що постійно розвиваються. Осягнувши розвитку значно більші, ніж це відомо більшості «позамісцевих людей. Поступ громади особливо збільшився від часу прибуття до неї теперішнього пароха Всеч. о. Ф. Кернцького. Церква завжди переповнена. Всі наші вірні ради послухати його цікавих і повчальних проповідей та гарних відправ.

Церковного хору нема, зате прекрасно співають вірні цілою церквою, під проводом М. Чаборика. Панотець і добродійке Керницька зорганізували Недільну Школу — 125 дітей, у 4-ох класах, під проводом 4-ох учительок та 1 вчителя. На кожне Богослужения ці діти парами йдуть до церкви. На Різдво для дітей Н.Ш. була влаштована імпреза: в церковній салі для них вивітлено чудову різдвяну фільму, - а священик і вчителька роздали дарунки.

В неділю, 12 грудня, 1954, громада відбула загальні річні збори. Вибрано новий заряд: І. Ткачук — голова, Вас. Панчук — заст. голови, Д. Король — рек. секр., Гр. Кравець — фін. секр., Вас. Водюл — скарбник, Т. Касюрак — госпподар. Дорадча рада: М. Чаборик, І. Римар, пані М. Німчук. Контрольна комісія: М. Телега, п. Лазарович, Вол. Вахна.

Перед зарядом — трудні обовязки, а серед них найбільший: побільшити теперішню, або збудувати нову церкву, бо досьогочасна-вже замала — навіть у звичайну неділю не вміщає всіх богомільців.

Коляда, з допомогою СУМК, принесла громаді 800 дол. Різдвяне Богослужения відбулося о 12 год. ночі на Свят-Вечір, а також 2-го й 3-го дня Свят. У навечірї Йордану й на Йордан було освячення води.

В неділю перед Йорданом о. Керницький і гурток членів громади відвідали наших вірних у Лімінгтоні; там, у салі Т-ва "Просвіта", була Вечірка й освячення води. — Хочеться вірити, що наші брати в Лімінгтоні зорганізують українську православну громаду; у них є всі дані для того. Дай то Боже!

В неділю, 23 січня ц. р. в Громаді відбувся велика урочистість. По Богослуженню голова п. Ткачук представив членству нових голов братніх організацій, що мають приміщення в церковній салі, а саме: Т-во "Просвіта", Жін. Т-во ім. Лесі Українки, Жін. Т-во ім. Марка Вовчка, відділ СУМК, СУС і СУК. Опісля прочитав лист від Влад Михайла до громади - з повідомленням, що Влад. Митрополит Іларіон, у порозумінню з Консисторією, нагородив нашого пароха о. Кернцького саном Протоерея, за віддану, щиру та успішну працю на церковній ниві. Вірні прийняли цю вістку радісно й зі співом "Многії літа". Зі слозами вворушення й радости о. Протоерей склав громаді подяку за сердечне відношення до нього. Все це, сказав, додає йому ще більшої енергії до дальшої праці у виноградництву Господнім, де він почав трудитися ще перед 16-ма роками. При тому, як завжди, він знов візвав усіх до згоди й любови братньої, бо перед громадою великі завдання на ниві УГПЦ.

Голова Т-ва ім. Л. Українки пані Телега заложила о. Протоереві поздоровлення, членкиням подякувала за обід, а гостям за численну присутність. М. Чаборик — представник місцевого відділу КУК заповів на 30 січня спільне Свято Соборности й Державности та поінсив значення Укр. Гром. Фонду, закликавши до вношення вкладок. Про наші Різдвяні звичаї оповів п. Христич, підкреслюючи конечність збереження рідні народно-релігійні звичаї. Під час урочистости всі гуртом співали різні колядки під проводом п. Чаборика. Дві колядки на сцені відспівав мішаний хор Т-ва "Просвіта" під дирігентурою І. Бодначука.

Свято Соборности й Державности, під фірмою КУК, було влаштовано головно силами нашої громади та в її салі. Вступне слово виголосив п. Христич — учасник визвольних змагань України в І. Світовій Війні та старшина Чорноморської фльоти. Співав хор "Просвіти" під управою п. Боднарчука. Неперечісний реферат виголосив о. прот. Ф. Кернцький. Кінцеве слово сказав п. Чаборик. Він висказав жаль, що деякі складові організації КУК не взяли чомусь участи у святі, а потім відчитав з "Українського Голосу" відозву УНРади.

Свято закінчено гимнами "Ще не вмерла Україна" та "Боже, щастя..."

Кореспондент.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ
Зо звітів громад.

Глендон, Алта. Громада св. Духа.

До заряду належать: М. Костишин, голова; О. Стасик, заступник; П. Бойків, секр.; П. Луклан, скарбник. Громада має резиденцію для священика, та власні метрикальні книги. Ходиля з колядою, а священик відвідував вірних з Йорданською Водою. Був спільний обід та базар. Відбулося свято Миколая та кілька інших імпрез. Прийшло до каси 788 дол., а вибуло 604 дол.

Торонто, Онт. Катедральна Громада св. Володимира.

Це одна з найсильніших громад у нашій Церкві. Її обслуговує двох священиків — Прот. П. Самець і Прот. Д. Фотій. Заряд громади дуже справно працює. Крім громадської праці тут відбувалися і реферати в оборону Православної Віри. Протягом року було пять спільних обідів, пікники, базарі, імпрези та академії. Приходу було $50,246.32, а розходу 21,616.88. До заряду належать: адв. Тео. Гуменюк, голз.; О. Квас, заст.; А. Крамар, секр.; С. Олійник, скарбник.

НОВА ГРОМАДА НАШОЇ ЦЕРКВИ

Дня 16 січня 1955 р. відбулися в Готерлей, Саск., основуючі збори української православної громади. Збори відкрив і вними проводив Всч о О Хомяк, парох цього округа. У вступному слові він пояснив значення Божої установи — Церкви, — що все є проминальне, а Вона є вічна. Тому, коли людина приходить на цей світ, то найперше вона мусить прийти до Церкви, до Бога. І коли відходить з цього світу, то також її відпроваджує Церква. Повна людина повинна належати перше до церковної громади, а потім до світської організації Без жадної приналежности людина стає самолюбом, сторониться людей і часто затрачується в чужому оточенні.

Після цих слів вписалося 13 осіб у члени громади. Це перші основоположники.

Потім вибрано заряд із таких осіб: Петро Васьків — голова, Іван Ворох — рек. секретар, Петро Олешко — касієр. Старшими братами вибрано: Михайла Крукоовського, Степана Гаргара і Олександра Саранчука. Дяк — Іван Ворох.

На зборах дня 23 січня доповнено заряд заступником голови п. Степаном Новосадом. До Контрольної комісії увійшли: З. Ворох і С. Григорчук. На цих же зборах обговорено важні справи.

Є всі надії, що під проводом цього заряду та при зусилі усіх членів громади-згодом Готерлей стане взірцевою громадою православних українців, де рідною мовою будуть славити Бога та йти за українським церковним проводом.

Іван Ворох, секр.

ВЗІРЦЕВИЙ ЗВІТ ІЗ ПРАЦІ ГРОМАДИ.

Ошава, Онт. — Церква Різдва Пресв. Богородиці. Громаду обслуговує свящ. Петро Запаринюк. Богослужения відбуваються кругляй рік — неділями й святами. Ходиля колядувати: хор, сестрицтво й діти Рідної та Недільної Школи. Священик відвідував зі свяченою водою членів і прихильників. Є метрикальні книги. Було 5 обідів, 1 карнавал та 1 базар.

Приходу було $13.445.02. Розходу $11,944.07.

Сплачено довг на церкві, куплено членами й прихильниками 2 парн риз, 3 стихарі, 27 кольорових вікон, 3 павуки в чеського скла та інші, менші речі.

До управи ввійшли: Мих. Бишуцький, гол.; Мих. Калинка, заст. гол.; Н. Мех, фін. секр.; Д. Бражник, рек. секр.; Ст. Ревега, скарбник.

Примітка: Взірцевим цей звіт тут названо тому, що він поданий ясно й коротко, однак у ньому подано все важне.

ГРОМАДА ЗРОСТАЄ

Летбридж, Алта. — В лоні УГПЦК є громада старші й молодші. Початки й розвиток кожної з них ее був і не є легкий. Всюди вони мусіли й мусять мати місійний характер. — Громада в Летбридж належить до молодших. Коли деякі громади мали особливо тяжкі умови повстання та існування, а тим більше — розросту, то до таких належить також громада Летбридж. Однак у рамах загального розквіту УГП Церкви в Канаді громада в Летбридж виявила свою життєвість.

Коли там душпастирем був бл. п. о. Данилюк, під кінець вересня 1949 р. повстав ініціятивний комітет для будови власної церкви. Крім о. пароха, одним із перших ініціяторів був п. Зайчук.

Після перенесення о. Данилюка на відповідальніше місце, громаду обслуговував о. О. Фляк, який допомагав, як тільки міг, громаді продовжувати працю коло будови церкви. Впроєсь. Вхадика Митрополит Іларіон, в порозумінні з Консисторією, нагородив Всеч. о. О. Фляка Набедреником.

Громада з 10-ти осіб скоро зросла до 35-ти. Парафіянин п. Іван Новодворський у привітанні інформацією, між іншим, відзначає імя жертводавця п. Зайчук, що пожертвував 3-раменного хреста, що його воздвигнуто на банівнові святині. З цих інформацій, поданих на основі фактів і висліднів праці, видно, що громада в Летбридж постійно розвивається й подо вона стане великою і зразковою громадою УГПЦК.

УСПІШНИЙ ДЕНЬ

На тиждень від Вінніпегу є околиця Дуфрост. Там живе невелике число українців, які гуртуються коло української православної церкви Успіння Пресвятої Богородиці й коло Народного Дому.

З нагоди кожного Богослужения працьовите жіноцтво приготоване обіди або принайменші добру перекусу. Так і цим разом (а було це 22-го травня 1955) р.,) після Богослужения відбулося Спільне Свячене:

Дальше було свято в честь матерів.

На фронті, на почесних місцях засіли найповажніші матері, що були присутні Діти: Володимир Чубей (трилітній), Гануся Чубей, Мілько Кіпал, Орися Влад. Елеонор Манчуленко, Кароля Дирбяка, Танюся Манчуленко і Єлисавета Чубей пописувалися гарними, дібраними деклямаціями. Що частину програми заряджувала пані Павлина Ткачик.

Переспівано кілька гуртових пісень, церковних і світських.

Вступним словом отворила це свято пані Франня Бугера; реферат прочитала пані Павлина Ткачик, а з додатковими промовами виступили: гість з Сарто, учитель п. Ніканорук, та свящ. Грединя з Вінніпегу.

Взагалі свято зробило приємне враження на всіх.

Після святочної програми відбулися збори громади, на яких вибрано делегата на Одинадцятий Собор УГП Церкви в Канаді, що має відбутися при кінці червня в Вінніпегу.

Коли додати, що в церкві було поважне число людей з дітьми, були гості з сусідної околиці Сарто, що була зряджена збірка на пасхалку для Церкви, яка увінчалася успіхом, і що була спільна молитва за здоровля діяльної членкині Єлисавети Волошин, яка тепер перебуває в Грейс Шпиталі в Вінніпегу, то правдиво була велика програма того дня в Дуфрості і й успішно та з вдоволенням виконано.

Присутний.

ВІДВІДИНИ З НАГОДИ ЦЕРКВИ

Кирклєнд Лейк, Онт. — У день св. Юрія Побідоносця, 6-го травня ц. р., члени української православної громади та особисті прятелі злодили двом членам громади побажання з нагоди дня їх патрона — св. Юрія.

Першого відвідали Юрія Фідірчука, якому Н. Тодоренчук вразі з побажаннями від присутних вручив скромний дарунок. Іменинник зворушений щиро подякував і висловив глибокий жаль, що нічна праця перешкодила йому провести з приятелями такий памятний для нього вечір.

Потім всі гуртом перейшли до Юрія Саратули й поздоровляли його, а П. Черепаха вручив від присутних скромний дарунок. Там же й провели цілий вечір радісно й приємно, при співі народних пісень і товаришкій гутірці.

„При нагоді зібрано пожертви на народні й церковні цілі: на „Український Голос" 7 дол., на „Вістник" 5 дол., а на місцеву церкву 3 дол. Жертвували: Ю. Фідірчук і Ю. Саратула — по $3.50, М. Саратула 2 дол. п-во М. Грошок, п-во Н. Тодоренчук, п-во Задорожні, п-во Л. Урбан, п. І. Сидоренко та І. Черепаха — по 1 дол.

Жертводавцям щира подяка, а Іменинникам многих літ.

Присутний.

ВДОВИНА КОЛЯДА

Я мав щастя цього року ходити з Колядою на Катедру Пресв. Трійці в Вінніпегу. Цей давній наш звичай відбувати зимових родної Церкви з колядою наповнив нас радістю, що можемо вільно від хати до хати зайти, проспівати Коляду та чекати на дар від господаря дому.

Ми колядували в південнім Вінніпегу. В усіх хатах ми зустрічали повний достаток. Одні давали Коляду більшу, а другі меншу. Я особисто зауважив; у котрій хаті була розкішна ялинка, вбрана в прикраси на кількасять долярів, у тій хаті давали меншу коляду. Відвідавши кількадесять хат, я прийшов до переконання, що люди на ялинку витратили декілька десятків долярів, мусіли змінити Коляду на церкву, думаючи: „Нас свята і так дорого коштують.

В деяких хатах нас з радістю вітали, а в деяких навіть не звертали уваги. В одній хаті при столі сиділа дівчина років 18 і^щось смачно зїдала, не звертаючи уваги на наш спів. В іншій хаті сиділи літні дівчата, грали в карти і також були зайняті своєю справою, а їх голосний гамір вказував, що вони навіть не слухали коляди.

В одній убогій хаті ми застали убого вбрану стару жінку. Ми колядували, а вона плакала. Після скінчення співу і вішування, вона нам дякувала, що ми не оминули її хати, і дала одного доляра коляди. Ця жінка, мабуть вдова, дала найбільшу кількість за всіх. Вона нас прийняла до своєї хати з радістю та сльозами. Це була правдива радість і правдива коляда, а не відчепне.

Хоч коляда вже давно промунула, але вона знову буде. Нехай кожна православна українська родина а радістю приймає колядників і нехай менше видає на „блискотки" до ялинки, а більшу коляду на свою рідну Церкву.

Один з колядників.

Коляду на потреби Церкви

заложила пані Софія Вакарик, Мирнам, Алта. 1 дол. Щира подяка.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Новий Дім Божий УГПЦК побудовано в Сторджис, Саск. Перше Богослужіння в новій церкві було відправлене на Зелені Свята 1955 р. На урочистості був великий здвиг православних українців.

● В Європі існує Комітет Оборонців Православної Віри і Православної Церкви. Він уже 5-ий рік видає свій часопис (на циклостилі) „За Віру Православну". Дня 2-го лютого Царгородський Патріярх Атанагорас прислав згаданому Комітетові своє поблагословення й благословення (у старогрецькій мові).

● Дежко з-поміж православних українців в Англії висуває думку створити українську Православну Акцію. — Питання: Чи є сенс наслідувати католицькі назви, хоч би це було і в протиставу католицизмові? Для цього краще б зберігати назву й традицію Українських Православних Братств. Торонто під цим оглядом дає гарний приклад Українським Православним Братствам св. Володимира.

● Московське радіо у своїх внутрішніх передачах, виключно для слухачів у СССР недавно погрозливо остерігало горожан СССР перед спробами „вільних дискусій і боротьби поглядів". У передачі сказано, що ані релігія, ані націоналізм не можуть бути в СССР толеровані, і з ними треба боротися.

● Аргентинський уряд наложив на католицькі церковні організації податки та заборонив викладати в школах католицьку релігію.

● Православна церква в Фінляндії має 70,000 членів. На своєму недавному соборі ця церква заявила, що всяким спробам московського патріярха її опанувати будуть поставлений спротив. Від 1923 року ця Церква підлягає Царгородському патріярхові.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ЕВДОКІЯ ВОЙТЕНКО

Дня 11 квітня ц. р. в шпиталі в Едмонтоні померла Евдокія Войтенко, проживши 56 літ. Покійна Евдокія, з роду Довганюк, народилася в селі Загайпіль, пов. Коломия. З-літною дитиною в 1902 р. приїхала до Канади разом з родичами, що замешкали в Альберті. 40 років тому вийшла заміж за Василя Войтенка, і з своїм мужем прожила до цього часу на фармі близько Торгилд, Алта. Була гідною дружиною, доброю мамою і щирою сусідкою, тому вечером на Паристас і другої днини, 13 квітня, на похорон зійшлося багато народу. Похорон відбувся з хати покійної до укр. прав. церкви в Торгилд, до якої померша важе від довшого часу належала, а тліїні останки її спочили на місцевому православному цвинтарі.

Бл. п. Евдокія полишила в великому смутку мужа, 5 синів, 3 дочки, 3 сестри, брата і 5 внуків.

Похоронні відправи відслужив Всеч. о. Г. Василів з Радвей, а дякували п. Рудик з Едмонтону і п. А. Швець з Востоної.

По закінченню Заупокійної Служби Божої священик попросив присутніх зложити жертви на добрі цілі; присутні зложили 25 дол. Їх розділено: 10 дол. на „Вістник", 10 дол. на "У. Голос", 5 дол. на Колегію св. Андрея у Вінніпегу.

Опісля відбувся спільний обід в хаті опечаленого смутком мужа Василя; присутні ще раз молитвою помянули бувшу господиню Евдокію.

Спи, дорога дружино, мамо, сестро, бабусю, вічним сном, а земля, на якій Ти працювала довгі літа, хай буде легкою.

Близький.

ТИХОН МИРОН

Форт Вільям. — Дня 9-го березня 1955 р. тут помер на 83-му році життя бл. п. Тихон Мирон. Похорон 12.3. відправив прот. О. Новицький, з участю дяків Чехового, Антонишина й Запорожана. Прощальне слово сказав В. Брилинський.

Після похорону відбувся під церковою требід, на якому в своїх промовах згадували покійного Н. Паланиця та Ст. Гельмич.

Покійний прожив у Канаді 47 років. Був він приміряним членом громади української православної церкви св. Володимира, і не пропускав ні одного Богослужения, хіба що був хорий. Бувши купцем, він не забував також про потреби Церкви, для якої був жертвенним. Зокрема він з дружиною пожертвував до церкви Запрестольний образ.

Полишив у смутку дружину Василину, синів Василя й Данила (син Кіріл помер 3 роки тому) та три доньки.

Під час поминального обіду, на внесок Ст. Гельмича, зроблено збірку на невинучий вінок. Зайнялися нею Н. Паланиця, Д. Зуб, А. Музика та Ст. Гельмич, зібравши 38 дол., з чого призначено: 19 дол. на місцеву церкву, $9.50 на „Вістник" і $9.50 на „Укр. Голос".

Промовляючи останнім о. прот. О. Новицький закінчив тим —щоб Господь винагородив жертводавців, а бл. п. Тихонові подав Вічную память!

Ст. Гельмич.

ПЕТРО САІК .

Монтреал, Кве. — Дня 24 лютого ц. р. у шпиталі Ківі Елизабет помер Петро Саік. Похорон відбувся при великім числі людей 26 лютого. Поховано його на цвинтарі Монтроял.

Покійний Петро народився 30 березня 1885 року в селі Лужа, повіт Бучач, в Галичині. До Канади приїхав перед війною 1914 року і працював де попало. 1928 року зібрався вертати до строго краю, але отримав вістку, що його жінка померла, і занехав виїзд. Пізніше спровадив свою дочку до Канади, яка вийшла заміж за М. Романишина, і при них жив.

Покійний був читачем "Українського Голосу" і "Вістника" і щедрим жертводавцем для Української Православної Церкви. На купно площі під церкву жертвував більшу суму грошей, а раніше купив бронзовий хрест. На похоронній Службі Божій всеч. о. прот. В. Слюзар виголосив проповідь, вказуючи на заслуги покійного та його жертвенність.

Дочка Наталка і зять Михайло складають найщирішу подяку всім, що відвідували покійного батька в шпиталі і взяли участь в похороні та причинилися до його звеличання

Спи, дорогий друже, блаженним сном, нехай канадійська земля буде Тобі легкою.

Сусіді і учасник похорону.

ВАСИЛЬ ВІРОВСЬКИЙ

Ошава. — Дня 27-го квітня 1955 р. тут відбувся похорон бл. п. Василя Віровського. Покійний походив із с. Вербівці, Городенського повіту, Галичина. Упокоївся на 67-му році життя, більшу частину якого провів у Канаді. Був одинюком. Похороном заопікувався двоюрідний брат М. Масевич. Похоронний чин відслужив прот. М. Фик.

Після похорону, на обіді у п-ва Масевичів у своїх споминах про покійного п. Дутчак сказав, що бл. п. Василь Віровський одного разу в розмові з ним зі смутком журився: „Коли я помру, то певно про мене ніхто й не напише ніде . ." Та п. Дутчак переконав його, що він помилиться.

На поминальному обіді, на внесок М. Дутчака, зроблено збірку на пресовий фонд, з якого призначено на „Український Голос" $7.50, та на „Вістник" 5 дол.

Вічна Йому Память!

П. Семченко.

ІВАН ВОДЯНИЙ

Торонто. — В неділю 1-го травня ц. р. помер на серцеву недугу торонтонський громадянин, Іван Водяний на 60-му році життя. Родився в селі Ходачків Малий коло Тернополя. Там і вінчався, 1924 р. з Анною Скудінською. До Торонта прибув 1927 р. На рідній землі остався ще живими брат Дмитро й сестра Анна, а в Ню Йорку живуть дві сестри: Варварка Окунь і Настуня Януш, зо своїми родинами.

Похорон відбувся з катедри св. Володимира при співучасті о.о. Д. Фотія і П. Самця та дяка п. С. Олійника.

Під час поминального обіду було зібрка на добрі цілі: 10 дол. на "Вістник", 10 дол. на „Український Голос" і $9.71 на місцеву катедру. Зібркою зайнялися пп. Теодор Догоіс і Федір Водяний. Зокрема на катедру св. Володимира склали ще п-ні Анна Водяна 20 дол. і п-ні Варвара Окунь 5 дол.

Жертводавцям щира подяка, а Покійному Іванові царство небесне.

П. С.

МИХАЙЛО ПЕТРАШ

Драй Ривер, Ман. — Тут відійшов у вічність бл. п. Михайло Петраш — довголітній член місцевої української православної громади, братчик, трудолюбивий та жертвенний член нашої рідної Православної Церкви.

Покійний народився в цій же місцевості 1909 р. і все своє життя з дружиною Анґелією працював на фармі

На похорон, який відправив о. І. Майба, парох української православної церкви св. Івана Хрестителя, зібралося повабне число людей — родина, приятелі, знайомі.

Всеч. о. І. Майба й учасники склали на невинучий вінок покійному $8.30, з того 6 дол. на Катедру Пресв. Трійці в Вінніпегу та $2.30 на „Вістник".

Жертводавцям сердечна подяка, а пок. Михайла хай Господь прийме в Свої небесні оселі.

За Заряд Церковної Громади:

Г. Костишин,
М. Фурдин.

Вписуйтеся на ДЕВЯТІ УКРАЇНСЬКІ ЛІТНІ КУРСИ при Колегії св. Андрея в Вінніпегу

що відбудуться від 5-го липня до 16-го серпня, 1955.

КУРСИ ВКЛЮЧАЮТЬ ТАКІ ПРЕДМЕТИ:

Українська мова.
Історія України.
Релігія.
Народній і церковний спів. (Коли зголоситься достаточне число кандидатів; буде зорганізований короткий курс практичного диригування).
Історія України Канади.
Громадянське виховання і провідництво.
Театральні вистави та краєзнавство.
Вишивки й писання писанок.
Хоровий спів і диригентура.
Інструментальна оркестра. (Для тих, що вже грають на інструментах).
Народні танки.

Курс для учителів Українських і Недільних Шкіл. (Призначений для тих, які вже мають достаточне підготування в українознавстві та які бажають набути кваліфікації вчити в Українських (Рідних) і Недільних Школах).

ДОДАТКОВІ ІНФОРМАЦІЇ:

1. На Курси приймається хлопців і дівчат від повних 12 років життя згору.
2. Оплата: а) За науку — $15.00 за повні курси, $5.00 за самі вечірні курси.
   б) За харчі й помешкання — $60.00 за ввесь час курсів.
3. Курсантам прислугує право їхати потягами та автобусами по зниженій ціні, при чому поворотний білет коштує півтора рази стільки, скільки коштує білет в один бік. Приміром: коли білет в один бік коштує $10.00, то поворотний білет буде коштувати $15.00.
4. В Колегії та в Дівочім інституті є приміщення лише для 60—70 курсантів і курсанток, отже родичі, які думають вислати своїх дітей на цьогорічні курси, повинні вже тепер надсилати зголошення, щоб запевнити для них місце.
5. За аплікаційними формами та додатковими інформаціями писати на адресу:

ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG
250 Church Ave. Winnipeg 4, Manitoba

ПИСАНКА 1955 РОКУ.

Шіго, Саск. (місто) . . . $43.00
Фом Лейк, Саск. 15.10
Винярд, Саск. 9.75
Шіго, Саск. (південь) . 8.00

Зібрка Прот. Б. Яковкевича.
Інсінгер, Саск. (місто) $12.85
Шіго, Саск. (Пасічняки) 11.80
Інсінгер, Саск., к/Куцих 10.00
Вест-Брук, Саск. 8.50
Тідор, Саск. (місто) 6.50
Тідор, Саск. (за рікою) 5.95

Громада Баргед, Алта. Збірку прислав Я. Костів.

По 1 дол.: Г. Прокопчук, М. Костів, С. Бабяк, Ф. Хімюк, І. Габляк і І. Савчук. Разом 6 дол.

Збірка о. Ю. Ференсіва.
Ріджайна, Саск. $58.00
Прілейт, Саск. 42.00
Кендінк 16.50

Громада св. Володимира, Торонто. Прислав Д. Пригоровський.

По 5 дол.: Сп. Кравченко, А. Кандій і Гн. Карпенко. По 2 дол.: Мих. Материн, В. Андрощук, Гр. Ефремов, Гар. Кушнір, Вол. Данькович. По $1: Т. Мотельський ($1.50), Ф. Стогрій, С. Олійник, І. Гуменюк, Д. Гуменюк, О. Хорунжий, Пелагія Захарко, М. Селеман, В. Кобітовичі, С. Родак, В. Войціховський, П. Довгаль, Н. Грабовський, Ф. Гавриш, М. Храпко, п. Тимиш, п. Позіхайло, Д. Гражук. Дрібними $6.90. Разом $50.40.

Збірка о. Л. В. Дячині.

Йорктон, Саск. Д. Смоковіч 2 дол. По 1 дол.: Т. Кирилюк, Анна Гешка, Г. Бладгий, І. Осьмак, М. Русин, Р. Медвідь, Лелія Вінтоник, М. Юрків, М. І. Гишка, Г. Процишин, Д. Борис, А. Яремко, П. Цьотка, В. Вівчар, І. Адам, Анна Крикавиець, М. Пасічник, І. Кадецук, Ю. Гидий, В. Захарчук, В. Трофанюк, Е. М. Баласко, В. Демчук, С. Турчук, В. Гриньків, М. Горозко, Г. Герман, Г. Богоруж, І. Борис, І. Кусей, Марія Дівринчук, Н. Н., Н. Н., Н.Н. Дрібними $12.55. Разом $49.55.

Райн, Саск. По 1 дол.: Н. Малінський, В. І. Ковалишин, Марія Ахтемійчук, В. Михальскевич, Г. Друшка, Н. Козушко, С. Н. Малінський і І. Гуляк. Дрібними $3.55. Разом $11.55.

Горжиз, Саск. По 1 дол.: П. Станціський, І. Левчук, М. Мігайчук, В. Дрозд, А. А. Загарія, К. Филипчук, І. Кошман, Н. Козушка, М. Козушка, Д. Филипчук, Н. Анюк, Н. І. Гешка, Н.Н. Дрібними $7.65. Разом $20.65.

Вроктон, Саск. 2 дол. п. Н. Салагуб (Ню Вестмінстер, Б. К.). По 1 дол.: П. Г. Волощук, Н. Трофаненко, Г. Трофаненко, В. Кузик, В. Трофаненко, Г. Гарасим, Д. Камінський, І. К. Єлищук, Д. Гарасим, І. Трофаненко, Н. Трофаненко, А. Рурак, Г. Керилюк, С. Тарчук, Ф. Стецик, А. Шимко, Н. Гусак, В. Васеленчук, Т. Филипчук, В. Гарасим (Кемсек). Дрібними $1.25. Разом $23.25.

Мазепа, Саск. По 1 дол.: М. Горчинський, С. А. Деркач, М. Г. Король, Т. Ягольницький, А. Ягольницький, С. Мяковський, А. В. Ковалишин, К. Малінська, Е. Маковскі, А. Пацернюк, Н. Малінський, П. Чорней, С. Путерія, Д. Юрків, В. Дучмінський (Канора), Д. С. Дербавка (Кемсек). Дрібними $1.25. Разом $17.55.

Калдер, Саск. Пан А. Полинчук $1.50. По 1 дол.: В. К. Мартинюк, Н. Прокопец, І. Тимчук, Н. Чорбей, Анна Скаб, М. Мостовий, І. Ткачук, Д. Рублец, Т. Чорний, Н. Мамкіш, І. Мараваш, С. Петенат. Дрібними $5.36. Разом $18.86.

Зібрка о. С. П. Симчича.

Ваикувер, Б.К. П-во Андрій Блек 10 дол. По 5 дол.: Розалія Григірчук (Іст Чиливек) і Никола Сіворський. По 2 дол.: В. Степанюк, В. Чорномуд, В. і М. Новосад, С. Данилюк, С. Шевчук, В. Воробець, М. Горудко, Н. Левак, П. Фігуш, О. Касюкнич, Дора Скрипець, пані А. Антинюк, Вікторія Миськів, Н. Н. По 1 дол.: Пані Ф. Бекан, В. Трач, Г. М. Турко, Н. Москалик, М. Тимкін, Анна Вівчар, Д. Воробець, М. Лазаровичі, В. Швайківський, С. Москаль, В. Книгницький, А. Причун, М. Громінчук, Ох. Ільченко, Анна Чернага, А. Слюзар, І. Рабчук, Д. Пелех, Т. Гузик, М. П., В. Дмитрук, Н. Власюк, І. Лукач, Ф. Сірий, Антонія Коран (Котек), М. Захарюк, п-во С. Синьовські, М. Григірчук, П. Швайківський, Ольга Досюч, В. Ткачук, І. Решетник, І. Торупка, Г. Бердод, І. Базюк, пані В. Гомінюк, В. С. Гунтей, Н. Н. Дрібними $5.65. Разом $91.65.

Зібрка о. Ф. Легенюка

Гаяс, Саск. — М. Ягольницький 2 дол. По 1 дол.: А. Стефанюк, О. Сирота, Т. Сирота, В. Сирота, С. Герега, М. Рудачек, пані А. Моргач, Е. Юрків, пані В.. Сеньків, П. Курковський, Ф. Киба (Флин Флон), М. Андрусяк. Дрібними 3 дол. Разом 17 дол.

Арран, Саск. — По 1 дол.: П. Савчук, пані Савчук, К. Сердчук, П. Копельчук, пані М. Горохолин, Ф. Максимюк. С. Тимрик, І. Лазарук, Р. Гонай (Кобзар), В. Савчук (Беніто), І. Чиж, Н. Іващенко, А. Павлишин, Ри. Іванчук, В. Буртняк, А. Березовський, пані О. Іванчук. Дрібними 50 ц. Разом 17.50 дол.

Свян Плейн, Саск. І. Костюк 2 дол. По 1 дол.: В. Ковч, М. Сорочук, С. Кут, М. Яворський, М. Вербовецький, Т. Климук (Арабелла), І. Шевчук (Арабелла), Д. Ковч, Т. Мельник (Арабелла), П. Костюк, В. Яворський, М. Матієць, І. Рудачек, пані Анаєка. Дрібними 50 центів. Разом $16.50.

Нооквей, Саск. По 1 дол.: Г. Охітва, А. Стефанюк (Гаяс), Ю. Бабюк, А. Макарочук, Ф. Адамів, Ф. Олійник, П. Охітва, А. Буртняк, Н. Охітва, Ю. Лис, В. Адамс, Я. Натнибіла, К. Вінтоник (Кемсек). Дрібними $1.25. Разом 50 ц. Разом $13.50.

Глен Елдер, Саск. По 1 дол.: В. Козменюк, пані К. Козменюк, Д. Козменюк, П. Федорчук, М. Г. Федорчук, Г. Федорчук, А. Федорчук, Ю. Семенчук, Р. І. Ломінський, Г. Костинюк, Р. І. Іваницк. Дрібними 50 ц. Разом 11.50 дол.

Вайтбіч, Саск. По 1 дол.: М. Голінатий, Мих. Голінатий, В. Пакуляк, П. Цвір, І. Балан, П. Голінатий, П. Губиляк, І. Голінатий, В. Балан, І. Косоловський, Ю. Косоловський. Дрібними $1.10. Разом $12.10.

Збірка о. Д. Лучака.

Завале, Алта. Громада св. Арх. Михаїла 11.20
Лужани, Алта. Громада св. Дімитрія 10.50
Ендрю, Алта. Громада св. Петра і Павла 5.25

Збірка Прот. Е. Чижіва.

Содворн, Онт. По 2 дол.: Прот. о. Е. Чижів, Пелагія Максименко, Микола Скоморовський, Михайло Чернега. Іван Марунчак 1.50. Іван Мартин 1.25. По 1 дол.: Я. Залярнюк, Катерина Довча, О. Добровський, П. Мігайчук, М. Тихончук, Гр. Городейчик, М. Чекамін, М. Король, М. Полищук, І. Непрон і О. Вождай. Дрібними 2.15 дол. Разом $23.90.

Збірка Прот. о. С. Геруса.

Вінніпег, Ман. (Св. Михаїла). Пан Петро Фещук 5 дол. По 1 дол.: В. Тасский, панна Галя Таска, панна Елена Таска, І. і Марія Сорохан, І. Малайний, Н. Кудряк, Г. Ілюк, Ри. Лучик, Марія Фудима, Г. Медведюк, М. Фещук, п. Мєрик, Г. Марія, Н. Долинчук, П. Кравчук, Д. Палагнюк, Г. Фотій, Ф. Стасишин, Ат. Данчик, Евдокія Данчик, Н. Н. Дрібними 4.20. Разом $30.20 дол.

Збірка Прот. Т. М. Кісілюка.

Лондон, Онт. В. Панасюк 2 дол. По 1 дол.: О. Северин, І. Чайковський, М. Кудловський, Тамара Яремченко, Я. Близинюк, В. Красновольський, О. Ковальчук, Мілька Козяк, І. Федоренко, І. Цаль, В. Тацюк, В. Дзибенко, М. Кобляк. Дрібними 8.72. Разом 23.72 дол.

Збірка о. М. Боднарчука.

Свидова (к. Канори), Саск. Пан Ів. Гладун 2 дол. По 1 дол.: Н. Артемчук, С. Рудей, І. Шевчук, І. Стусик і С. Писемний. Дрібними 1.05 дол. Разом 8.05.

Бюкенан, Саск. По 1 дол.: М. Рурак, Е. Василів, В. Трофаненко, С. Кінащук, Г. Василовчі, А. Анака. Дрібними 3.80 дол. Разом 9.80 дол.

Тизіз, Саск. Д. Ярема і К. Гондзьола по 1 дол. Разом 2 дол.

Дробот, Саск. По 1 дол.: В. Франко, М. Дробот, М. Підгорний, Н. Підгорний, П. Загарія. Дрібними 4.55 дол. Разом 9.55 дол.

Донвел, Саск (к. Скляруха). По 1 дол.: В. Стівенс, І. Лозінський і Г. Скляруч. Дрібними 4.35. Разом 7.35 дол.

Коляда

Додаткова ліста коляди о. О. Фляка.

Давфин, Ман. Анна Пресунька $1.00.

Косів, Ман. Дмитро Романчич 2 дол. П. Буртняк 1 дол.

Сифтон, Ман. По 1 дол.: І. Орішко, В. Кузик, П. Поспоміта, Марія Мереняк і К. Гозда.

ЗБІРКА о. ПРОТ. Е. ЧИЖИВА

Содорі, Онт. По 2 дол.: Ол. Добровський, І. Мартин, Н. Скрипник, Пелагія Максименко, п. Сенчук. По 1 дол.: В. Литвинець, Ольга Стадник, о. Е. Чижів, М. Тихомчук, М. Чернега, М. Скоморовський, М. Бабюк, М. Кованенко, А. Арсеній, Є. Тарасюк, М. Авраменко, Катерина Довга, Я. Запарнюк, П. Коробець, П. Бурак, В. Сідор, О. Мельничук, М. Король, Ф. Озінковський, О. Вождай. Дрібними 1.75. Разом 31.75.

В. Гавриш, Бісет, Ман. 5.00

Н. Мельник, Лип Лейк, Ман. 2.00

Порядки Богослужень:

ПІДВІННІПЕЗЬКИЙ ОКРУГ

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Дуфрост — Ледвин
26 Неділя — Пагларфілд. — Гонор

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Пагларфілд. — Кемора. — Пембіна
7. Четвер. Св. Івана Хр. — Стед
10. Неділя Транскона — Су Лукаут — Тимлз
17. Неділя — Кенора. — Дуфрост.
24 Неділя — Ісг Селкірк. — Сендіна — Ст. Мартин.
31. Неділя — Кенора. — Пагларфілд. — Гонор

Адреса: 7 Ст Джан ave., Вінніпег

Парафія Св. Димитрія Мироточця в Ню Торонті — Лонг Бренч

проводить до відома українського громадянства, що в неділю 19-го червня 1955 року, Високопреосвященний МИХАЇЛ, Архиепископ Торонта і Східної Канади, довершить посвячення нижньої частини НОВОЗБУДОВАНОГО ХРАМУ з участю довколишнього духовенства.

Порядок Богослужень:

6.30 ранку — Утреня.

10 год. ранку — Зустріч Владики, і зразу освячення Храму.

10.30 ранку — Архиерейська Служба Божа

1 ша год. пополудні — Спільний святочний обід. Під час обіду буде промовляти Владика МИХАЇЛ та делегати й гості.

Просьба до всіх українців Великого Торонта, Оквіль, Гемілтону, Сейнт Катеринс, Ніягара Фалс, Лондону, Велланд, Вотерфорд, Кичинер, Віндзор й інших взяти участь у цьому урочистому Святі.

За Управу:
Петро Пітчук, голова,
Іван Богун, секретар.

За Будівельний Комітет:
Іван Лелин, голова,
Мих. Калинчук, секретар

Настоятель Парафії
о. О. Щербань.

о. ЕМАНУЛА ГОРГІШ

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Аделяка (св Николая)
26. Неділя — Вайта.

о. Ф. ЛЕГЕНЬКА

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Норивей
19. Неділя — 7 год. Вечірня з відпустом Свят. Пятйи
26 Неділя — Сван Ривер
26. Неділя — 7 год. Вечірня з відпустом Спіріт.

Адреса: Box 111. Гавс, Саск.

о. ІВАНА МАЙБИ

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Гарленд
26. Неділя — Етелберт

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Пайн Ривер
7. Четвер Різдво Івана Хрестителя Гарленд (храм)
7. Четвер. Різдво Івана Хрест. — Драй Ривер (храм) о. Туркінський.
17. Неділя — Етелберт
12. Вівторок. Ап. Петра й Павла — Етелберт (храм)
17. Неділя — Ривер
24 Неділя — Пайн Ривер
28. Четвер. Св. Володимира Вел. — Етелберт
31. Неділя — Драй Ривер

Адреса: Етелберт. Ман.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО

ЧЕРВЕНЬ:

26. Неділя — Гонда

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Кландерсей
10. Неділя — Мічам
17. Неділя — Бокза
31. Неділя — Ойен

Адреса: Саскатун. 401 Мейн стріт

о. ОСТАПА ФЛЯКА

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Косів
26. Неділя — Венкав
У неділі чергьи Вечірні в Давфин, в год. 7 вечора.

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Давфин
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя Дрифтінг Ривер (храм). Вечірня в год. 8.30 рано.
10. Неділя Рівнів
12 Вівторок. Ап. Петра й Павла — Косів (храм). Вечірня год. 8.30 рано
17. Неділя — Венкав
24. Неділя — Велний Ривер
28. Четвер. Св. Володимира Вел. — Давфин
У всі неділі зимни Вечерні в Давфин в год. 7.45 веч.

Адреса P.O Box 1087, тел 4704 Давфин, Ман.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА

ЧЕРВЕНЬ:

19 Неділя — Норт Бетафорд
19. Неділя — Вечірня о год. 4 по полудні — Гласвин
26 Неділя — Кридор
26 Неділя — Борден (Бінкі) — Вечірня о год. 4 пополудні.

ЗАУВАГА! Візьміть численну участь в торжественних Богослужбах при нагоді празднків нашних сусідніх громад — як також в Ювілейному Зізді СУМК для 5-го червня — в Гефорд, Саск.

Адреса: Box 163. Гефорд. Тел. 55

о. Д. ЛУЧАКА

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Прут
26. Неділя — Лужани

ЛИПЕНЬ:

1. Неділя — Вилнигдон
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Пено (храм)
10 Неділя — Завале
12. Вівторок. Ап. Петра й Павла — Андрю (храм)
17. Неділя — Борівці
24. Неділя — Калгарі
31. Неділя — Лужани

Адреса: Box 156, Вилнигдон, Алта. Телефон 46.

о. ІВАНА МАГАСА

ЧЕРВЕНЬ:

15. Середа. Вступ Івана Сучавського — Шелдейл
19 Неділя — Робліи
26. Неділя — Гілберт Плейнс

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Шортдейл (храм)
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Робліи
10. Неділя — Робліи (храм)
12. Вівторок — Ап. Петра й Павла — Зелена (храм)
17. Неділя — Ленард
24 Неділя — Гренлво
26. Четвер. Св. кн. Володимира — Робліи
31. Неділя — Гілберт Плейнс (храм)

СЕРПЕНЬ:

2. Вівторок. Пром. Іл. — Шелдейл
7 Неділя — Петлюра
14 Неділя — Робліи
19 Неділя — Преображення — Ленард
21 Неділя — Зелена
28 Неділя Усп. Пресв. Богородиці — Гілберт Плейнс

Адреса: Box 201. Робліи, Ман.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Вінкра
26. Неділя — Ехмор

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Інсінгер, місто
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Тідор, за рікою, (храм)
10. Неділя — Шіго, полудні.
12. Вівторо. Ап. Петра й Павла — Інсінгер Гайвей (храм)
17. Неділя — Вест Брук
24. Неділя — „коло Кушка"
31. Неділя — „Льора" (Лисенко)

Адреса. Шіго, Саск., Box 52. Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Фовм Лейк
26. Неділя — Тідор, місто.

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Шіго, місто
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — коло Купровських
10. Неділя — Фовм Лейк (храм)
12. Вівторо. Ап. Петра й Павла — Пасічники (храм)
17. Неділя — Вінкра
24. Неділя — Фендлей (к. Паркерво)
31. Неділя — Ехмор

Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21.

о. Л. В. ДЯЧИНА

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Йорктон
26. Неділя — Ярокстон

Адреса: 110 Велмитон ave. Тел. 786, Йорктон, Сасх.

о. В. АПОНЮКА

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Вакев
26 Неділя — Кадворт

Адреса. Box 4, Вакев, Саск.

о. СТЕПАНА ЗУЗАКА

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Рама
26. Неділя — Ватсон

Адреса: Ватсон, Саск.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ

ЧЕРВЕНЬ:

19 Неділя — Повичай
26. Неділя — Габард

Адреса: Айтуна, Box 143, Тел. 57

о. П. САЦЕВИЧА

ЧЕРВЕНЬ:

19 Неділя — Ворспайт
26. Неділя — Смокі Лейк
26. Неділя — Спедея, о. Кузіш

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Смокі Лейк
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Ворспайт (храм)
10. Неділя — Полеве Соб. Богосл. — Спедея
12. Вівторок — Ап. Петра й Павла — Вільна
17. Неділя — Смокі Лейк
17. Неділя — Бойл Лейк о. Кузіш
24. Неділя — Стрий
26. Четвер. Св. кн. Володимира — Спедея
31 Неділя — Беліс

УВАГА: Дня 10 липня ц. р., відбудеться коло Гарне Лейк — Спедея Полеве Соборне Богослужения. Сл. Божу співає катедральний хор з Едмонтону. На цю урочистість запрошуємо все українське громадянство.

Адреса: Box 309. Смокі Лейк. Алта. Тел. 32.

о. Г. ВАСИЛІВА

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Торгард (Полеся Окружина відправа)
26. Неділя — Радвей

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Рєдвотер
7. Різд. Ів. Хр. — Ергемонт (храм)
10 Неділя — Нюфорт
12. Петра й Павла — Торгард (храм)
17. Неділя — Федорв

Адреса: Box 128, Радвей, Альберта, Тел. 10.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО

ЧЕРВЕНЬ:

19—26 Неділі — Брендон

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Брендон
10. Неділя — Портедж ля Прайрі
17—24—31 Неділі — Брендон

Адреса: 418 Пасифик ave., Тел. 2828 Брендон, Ман

о. П. БЛАЖУКА

ЧЕРВЕНЬ

19. Неділя — Торсбі
26. Неділя — Ричмонд Парк

Адреса: 9650 - 73 Евеню, Едмонтон

Календар Українських Свят

ЧЕРВЕНЬ:

16 Ч 3 Митрофана патр. Цариград.
17 П 4 Мч. Лукіяна й отроків
18 С 5 Благ. Константина и. Київ.
19 Н 6 Над. 2 по З. С. Урп Висар.
20 П 7 Мч. Теодора Анкир.
21 В 8 Вмнч. Теодора Стратт.
22 С 9 Св. Кирила арх. Алекс.
23 Ч 10 Прп. Сидуна слимов. Печ.
24 П 11 †Ап. Вартоломея з 70-ти
25 С 12. Прп. Онуфрія Великого
26 Н 13 Над. 3 по З. С. Мч. Акакиия
27 П 14 Прор. Єлисея кн. Истеклава
28 В 15 Прор Амоса, мч. Віта
29 С 16 Св. Тихона чуд.
30 Ч 17 Мч. Мануїла, Савела

ЛИПЕНЬ:

1 П 18 Прп. Леонтія Печерського
2 С 19 †Юди брата Господ.
3 Н 20 4 по З. св. Духа Методія
4 П 21 Мч. Юліяна Тарас.
5 В 22 Сщмч. Евсевія
6 С 23 Мч. Евстафія, Гая й Урбана
7 Ч 24 Різдво Івана Хрестителя
8 П 25 Прелюч. Февроніі дівн
9 С 26 Прп. Давида Солунського
10 П 27 5 по З. св. Л. Прп. Самсона
11 П 28 Преп. Сергія й Івана
12 В 29 Св. Ап. Петра й Павла
13 С 30 †Собор Св. 12 Апостолів
14 Ч 1 Восьм і Демяна бесреб.
15 П 2 Поз. веск. Різи Пр. Богор.

о. О. НОВИЦЬКОГО

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Вест Форт
26. Неділя — Форт Вилліям

Тел. 3-8868, Форт Вилліям, Онт.

о. А. ТЕТЕРЕНКА

ЧЕРВЕНЬ:

19 Неділя — Брюксбі
26. Неділя — Нипавин

Адреса: Box 47, Гроплянд, Саск.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Лак Ла Біш
26. Неділя — Сареїл

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Йорад
10. Неділя — Лак Ла Біш
12. Вівторок. Св. Ап. Петра й Павла — Сареїл (храм)
17. Неділя — Бойл
24. Неділя — Гресленд
31. Неділя — Крайгена

Адреса: Box 216, Лак Ла Біш, Алта.

о. П. СТЕФЮКА

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Рєдв
26. Неділя — Гарлентон

Адреса: Толстой, Ман.

Прот. С. ГРЕБЕНЮКА

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Вінніпіґів Пнр. Митр. Іларіона в Принс Альберт
26. Неділя — Гонейнун

Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. П. ГЛІЦЬКОГО

ЧЕРВЕНЬ:

19. Неділя — Евгусвил
26. Неділя — Оквборн

Адреса: Оквборн. Тел. 336.

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Глен Елмо
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Мелві
10. Неділя — Секел Лейк (храм)
12. Вівторок — Ап. Петра й Павла — Сін (храм)
17. Неділя — Россборн
24 Неділя — Евгусвил
31. Неділя Оквборн (храм)

Адреса: Оквборн. Ман. Тел. 336

Церковний Устав

ЧЕРВЕНЬ:

19. Нал. 2 по З. С. Гов. І. УЄ 2. Літ. Ап. Рим. 2: 10-16. Єван. Матея 4: 18-23
26. Нед. 3. Гов. 2. УЄ 3. Літ. Ап. Рим. 5: 1-10. Євн. Матея 6: 22-33.

ЛИПЕНЬ:

2. Нед. 4. Гов. 3. УЄ 4. Літ. Ап. Рим. 6: 18-23. Єван. Матея 8: 5-13.
7. Івана Хрест. УЄ Луки 1: 24-25, 57-68, 76-80 Літ. Ап. Рим. 13: 11-14: 4. Єван. Луки 1: 5-25, 57-68, 76-80
9 Нед 5 Гов. 4. УЄ 5. Літ. Ап тея Рим 10: 1-10. Єван. Мат. 8: 28-34 і 9: 1.
12. Петра й Павла. УЄ Із. 21: 15-25. Літ. Ап. 2-Кор. 11: 21-33 і 12:1-9. Єван. Матея 16: 13-19.

Український релігійний тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

. 7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., JULY 1, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЛИПНЯ, 1955. ЧИСЛО (993) 13

КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ У ЗДА В ОБОРОНІ ВІРИ

Шестий Конгрес Українців у ЗДА що відбувся в травні ц. р. постановив звернутися до уряду ЗДА, щоб він через Обєднані Держави та інтервенцією в Москві домагався привернення свободи віри українському народові та свободи діяння обох українським Церквам, себто Українській Православній Автокефальній Церкві та Українській Греко-Католицькій Церкві.

КОНФЕРЕНЦІЯ ЖІНОЧОЇ РАДИ

Саскатун. — Минулого місяця в Саскатуні відбулася конференція Жіночої Ради Канади, в якій поверх сотня делегатів репрезентували понад 600,000 організованого жіноцтва Канади. У згаданій конференції взяли участь також делегати від українських жіночих організацій в Канаді, які репрезентували Союз Українок Канади й Організацію Українок Канади.

"ВОНИ В БІЛЬШОСТИ ГОВОРЯТЬ ПО-УКРАЇНСЬКИ..."

Любомир Татух надрукував у часописі "Український Самостійник" оповідання бувшого німецького заслання на примусові роботи в Советському Союзі. Працюючи в місті Черкасах в Україні від 1953 р., він зауважив про українців, що вони в більшості говорять по-українськи. А решта українців?!

Ще один з безлічі доказів насильної русифікації. А мова цієї "більшости", що говорить по-українськи, також піддана значній чистці через "казьонну" школу, працю, книжку й пресу. Ось пише мала дівчина аист з Тернопільщини, і возик у неї виходить... "колясочка"!

ЗБОРИ Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ ПІОНЕРІВ

Едмонтон. — В салі інституту ім. М. Грушевського в Едмонтоні недавно відбулися річні загальні збори Товариства Українських Піонерів провінції Альберта. Вибрано нову управу — в складі: Т. Томашівський, голова; члени: Гавриляк, Спачинський, Фербей, Баран.

ПЕРОН ЕКСКОМУНІКОВАНИЙ

Папа відлучив від католицької Церкви президента Перона та ще деяких чільних осіб уряду Аргентини. Сталося це через намагання Перона відсунути католицьку Церкву від політики та відділити її від держави.

В наслідок екскомунікації в Буенос Айрес, столиці Аргентини, вибухла ре-

Робітники Аргентини, зорганізовані в юнї, що нараховує 6 мільйонів членів, підтримують Перона. Щоб засвідчити свою до нього прихильність, вони проголосили 9-годинний загальний страйк.

Католицька революта здушена.

Старайся мати мир зі всіма і святість, без якої ніхто не побачить Господа (Гебр. 12: 14).

Митрополит ІЛАРІОН.

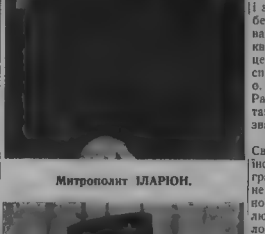

Архиепископ МИХАЇЛ.

Високопреосвященішого Владику Іларіона, Митрополита Вінніпегу і всієї Канади, Високопреосвященного Владику Михаїла, Архиепископа Торонта і Східної Канади, Світлу Консисторію, Всечесних отців, Високодостойних делегатів і гостей, та всіх боголюбивих вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді —

з нагоди одинадцятого Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді

вітає Редакція „Вістника"

ГЕНЕРАЛ-ГУБЕРНАТОР В УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ

Йорктон, Саск. — 18 травня ц. р. відвідав Йорктон Його Ексселенція Високодостойний Вінсент Массі, Генерал-Губернатор Канади.

Того ж дня, о год. 5-ій пополудні, через представника влади він висловив перед парохом Всеч. о. Л. В. Дячином бажання оглянути всередині місцеву українську православну церкву Преображення Господнього.

Всеч. о. Дячина вийшов з резиденції і запросив гостя до церкви. Генерал-Губернатор представився о. парохові словами "містер Массі", вийшов до церкви і його перші слова були: "Гарна церква!" Подивившись на Іконостас, спитав: "Це Іконостас. Чи не так?" Коли о. парох потвердив, він підступив до Райських дверей, уважно оглянув і спитав, хто це все робив. Отець парох назвав імена осіб — малярів та майстрів.

Боковими дверми гість вступив до Святее Святим. Потім питав, чи в українських православних церквах у Канаді не грають органи. Отримав відповідь, що не грають органи, а співає хор. "Це гарно", сказав Губернатор, і додав, що сам любить співати; він має баритоновий голос.

Вкінці він подякував за дозвіл побачити цю церкву, а о. парох подякував за його увагу до наших храмів.

Люди киднються переслідувати релігію тоді, коли не можуть оборонити свого протирелігійного наставлення: бо через насильство ненависти сподіються уйти, оминути безглуздя безбожництва.

Безбожник наче відірваний атом у хаосі; він бідний серед багатства, відчуває порожнечу серед повноти, переживає одноманітність там, де є різнородність.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосв. Митрополит ІЛАРІОН відвідає такі громади:

Липень:

10. Неділя — Гаєс, Саск.
17. Неділя — Кадворт, Саск.
24. Неділя — Гефорд, Саск.

Громади, які бажають мати візитацію повинні про це написати до Консисторії.

Впреосв. Архиепископ МИХАЇЛ відвідає слідуючі громади:

Липень:

3. Неділя — Ошава, Онт. (Парохія св. Івана)
17. Неділя — Ніягара Фалс, Онт.
24. Неділя — Гемілтон, Онт.
31. Неділя — Торонто, Онт. (Катедра св. Володимира).

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.
Мітр. Є. Гриціна, голова.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА
ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

(Продовження)

Сильвестер Косів був видатним ученым свого часу. Учився він у Києві, а потім Петро Могила послав його на науку за кордон, як це він робив з багатьма талановитими студентами. Вернувшися з науки, С. Косів був учителем Колегії, а також і першим префектом (помічником ректора) її. Він написав кілька важливих для свого часу праць, напр.:

1. **Execedes**, 1635 р., книжка написана по-польськи, — це гаряча оборона нової школи Петра Могили, оборона й потреба знання латинської мови, бо живемо в Польщі.[1]

2. **Патерикон**, чи Житія Святих, 1635-го року, також польською мовою, — оборона святости Києво-Печерської Лаври та її Святих; присвячена роду Киселів. На кінці Патерикона подано список Київських Митрополитів.

3. **Дидаскалія** або наука о седьмы Сакраментах, 1637 року, видання 2-ге 1653 р., цінний богословський трактат про сім Таїнств, який мав великий вплив в Українській Церкві.[2]

4. О **Хвротонїи**, 1652-го року; передруковний в „Зорі Галицькій" 1854 року.

Усі праці вийшли з друкарні Києво-Печерської Лаври.

Митрополит Сильвестер Косів урочисто стрічав Богдана Хмельницького на Свят-Вечір 1648-го року, але гетьман не зійшовся з ним ближче. Косів був противником підлеглости Москві, бо стояв за самостійність Української Церкви. Помер Сильвестер Косів 13 квітня 1637 року.

Вище ми вже подали про політичні погляди Митрополита С. Косова. Він явно тягнув за Польщею, а Москви боявся. Через це гетьман Богдан так само відкрито не довіряв Митрополитові, а це сильно шкодило церковній справі за Хмельниччини. А часом суворий Богдан навіть зневажав свого Митрополита. Ось на це приклад.

У кінці 1649 р. Митрополит С. Косів це визднів на сейм до Варшави. Але гетьман Богдан його відкритo попереджував: „Коли ти, Отче Митрополите, не будеш стояти проти ляхів у наших справах, і коли ти помислиш перемінити як інакше нашу раду, і зробити що понад нашу волю, то конче будеш у Дніпрі.[3]

Це вже як надто недовірливе ставлення до праці Митрополита. Ставлення це закінчилося тим, що Богдан Хмельницький віддав Українську Церкву під Москву, не радячись про це ані з Митрополитом, ані з ким іншим з вищого Духовенства. Це була одна з найбільших помилок праці Великого Гетьмана.

Ще від початку свого повстання Богдан не довіряв Митрополитові Косову, і призначив за ним таємний догляд. Так, одного разу коваки схопили Митрополита Косова, коли він їхав на таємні наради з представниками польського уряду.[4]

У червні 1653-го року було перехоплено листування польського гетьмана з Митрополитом Косовим, — гетьман просив Митрополита намовляти Хмельницького спинити боротьбу.[5]

На Переяславську Раду 1654-го року Митрополит, як жoден Єпископ не прибув, — це був висяд церковної політики гетьмана Богдана.

Петра Могилу заміняв на Архимандритві з 1647-го р. Йосип Тризна. Він був ігуменом Виленського Свято-Духівського монастиря, а 19 березня (чи 25 січня) 1647-го року був обраний Архимандритом Києво-Печерського монастиря. Рі. Тризна десять літ керував Києво-Печерською Лаврою, як Архимандрит її. Звертав він велику увагу на друкарство, але багато не міг зробити, бо війна розбивала працю. Року 1654-го зріяся присягнути Москві. Помер 1656 року.[6]

За Богдана Хмельницького розпочали свою працю кілька осіб, що вславилися трохи пізніше. Одним з таких був Інокентій Гізель (1600-1683). Родом він з Пруссії, перше був реформатом, але за Петра Могили прийняв Православіє, і вихав закордон навчатися, посланий Митрополитом. Вернувшися з науки, Гізель став учителем і ректором Київської Колегії. Був ігуменом Св. Никольського монастиря в Києві. З року 1656-го року і. Гізель Архимандритом Києво-Печерської Лаври, заміняючи Йосифа Тризну. Добре розвинув Печерську Друкарню, яка випускала багато книжок.[7]

Інокентій Гізель був повважний в Москві, куди й посилав його року 1654 Митрополит Косів у справах церковних і політичних. Гізель сильно стояв за незалежність Української Церкви.

Видатним церковним працівником за Богдана Хмельницького був також і Лазар Баранович. Жив він дуже довго, — народився 1593 року, і жив сто років (за іншими народився 1620 р., і жив 73 роки). З 1642-го року став учителем Київської Колегії, а з року 1647-го став ректором Колегії в Гощі, а 1650-го — Київської Колегії. Року 1657-го 2 березня був хіротонізований в Ясах у Румунії на Єпископа Чернігівського й Новгородського, а року 1666-го став Архиєпископом.

Лазар Баранович був опікуном Іоанникія Галятовського, славного пізніше проповідника й ученого Української Церкви. Це був його вихованець в Могилянській Колегії, де він і своє прізвище набув: був Молочко, а став Галятовський (грецьке gala — молоко). За ректорства Лазаря Барановича Галятовський був уже вчителем Колегії. А коли року 1657-го Лазар Баранович став Єпископом Чернігівським, то Галятовський заступив його на ректорстві в Колегії.

Цього ж часу розпочав свою пропо-

[1] Проф. І. Огієнко: Історія українського друкарства, Львів, 1925 р., ст. 265. — Митрополит Евгеній: Описаніе Кіево-Печерской Лавры. Київ, 1847 р., ст. 145. — Ундольский: Іосифъ Тризна, редакторъ Патерика Печерскаго, „Чтенія О И Д М" 1845-1846 р. т. II, кн. 4.

[2] Н. Ф. Сумцовъ: Инокентій Гизель, „Кіевская Старина" 1884 р. т. 10.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячних української богословської думки й культури.

Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.

Окреме число 35 центів.

Адреса:

"VIRA I KULTURA".
101 Cathedral Ave.
Winnipeg, Man. Canada.

відницьку працю й Антоній Радивиловський. Покінчивши Могилянську Колегію, Антоній став Архидияконом Чернігівської Катедри. Пізніше він перебрався до Києва, і року 1656-го виголосив проповідь при поставленні Інокентія Гізеля Архимандритом Києво-Печерської Лаври. Того ж року він став проповідником Києво-Печерської Лаври.

Зазначені вище письменники, — Інокентій Гізель, Лазар Баранович, Іоаникий Галятовський та Антоній Радиловський вславилися своїми творами вже за наступної доби, за доби Руїни, де я й розповім про їхні твори.

5. Преподобний Афанасій Берестейський.

Як поляки й уніяти переслідували православних, і до чого вони доходили в своїй ненависті, показує Життя преподобномученика Афанасія Берестейського.

Афанасій, з роду Филипович, народився десь між 1592-1597 роками. З походження він був білорус, але Білоруські Єпархії належали до Київської Митрополії, тому ту і пізнав молодий чернець темні сторони католицтва та уніятства, і їхню ненависть до Православія. І Афанасій поспішив покинути дім Лабів.

Молодий чернець ходив по Білій Русі, і побував у кількох монастирях. Він сильно боронив Православну Віру, і скрізь розповідав про підступи уніятів. Вдячні по Білорусії, Афанасій усіх підтримував на дусі, і всіх закликав боронити Православіє. Цим він звернув на себе увагу православного проводу, і викликав велику ненависть серед поляків та уніятів.

Десь цього ж часу (перед 1640 р.) о. Афанасій їздив в Москву, і там скаржився цареві на незмірно тяжке становище православних під Польщею, на підступи й утиски уніятів. Одержавши пожертви й надії на поміч, Афанасій вернувся додому. Такі поїздки в Москву тоді були звичайними.

Року 1640-го Афанасій став Ігуменом Семенівського монастиря в Берестї, і цей монастир зробився тоді фортецею Православія. Ігумен сміливо виступав проти Католицтва взагалі, а особливо проти зрадливої унії, і цим набув собі безліч ворогів.

Приятелі Афанасія добилися для нього волі виступити в Варшаві в польському сеймі, і року 1643-го він виголосив там гарячу промову, і докладно розповів, як немилосердно й смертельно поляки та їхні уніяти тиснуть та переслідують православних по всій Україні та Білій Русі.

Виступ у сеймі став голосним, сильно ударив поляків і уніятів, і вони постановили знищити сміливця, як свого небезпечного ворога. Спершу Афанасія оголосили божевільним, а незабаром по тому його арештували й запторгували до в'язниці. Час був дуже неспокійний, нахо в повітрі козацьким повстанням, і Афанасія не випускали з в'язниці, обвинуваачуючи його в зв'язках з повстанцями Хмельницького.

І так він промучився в ув'язненні аж до 1648-го року. Богдан Хмельницький запалив Україну й частину Білорусі, усе кругом горіло, польське військо було побите. І польський уряд, за нашиттяванним католиків та уніятів, не знайшов іншого виходу, т тільки найстрашнішій: смиреного ченця приговорити на

кару смерти...

І розпочали Афанасія катувати. Не було такої муки, якої розлючені католики не завдали б йому... І нарешті 5 вересня 1648-го року Афанасія закатували на смерть, і він віддав Господеві свого невинного духа...

Братія-ченці хотіли забрати тіло свого замордованого ігумена, але поляки не віддали його. Віддали пізніше.

Року 1666-го 20 липня домовину Афанасія відкрили, — і що було нетлінне. І Святого Преподобномученика Церква канонізувала, щоб-то прирахувала до хору Святих (але докладно не відомо, коли саме). Пам'ять Преподобномученика Афанасія чинять двічі до року: 5 вересня, — день смерти, і 20 липня — день знайдення Мощей.

Року 1816-го трапився в Берестї великий пожар, і Мощі згоріли, — позостали останки зберігаються в берестейському манастирі.

Література: Єпископ Іосифъ: Св. Преподобномученикъ Аѳанасій, Игуменъ Берестскій, Воронежъ, 1894 р. — Проф. Е. Голубинскій: Исторія канонизаціи Святыхъ въ Русской Церкви, видання 2, Москва, 1903 р., ст. 217-218.

6. Українські вчені допомагають Москві.

За Богдана Хмельницького вносини України з Москвою сильно побільшилися. Ці зносини ніколи і в минулому не спинялися, але з того часу, як Польща стала переслідувати Віру українців, Православіє, а особливо коли появилась 1596-го року т. зв. унія з Римом, яка значно побільшила польські утиски на Православіє, з того часу очі українського народу сильно звернулися в бік православної Москви. Навіть такі патріоти, як Митрополит Іов Борецький не раз писав до Москви про заступництво перед нападами уніятів. І помалу і народ, і козаки, і ченці стали масами втікати в Московію, бо уніяти своїми переслідуваннями доводили всіх до розпуки. Цілі манастирі не знали, що буде завтра, — чи уніяти з поляками не нападуть, — і втікали в Московію. Але про це я розповів вище, у розділі XI цієї монографії.

Утікання в Московію розпочалося дуже рано, ще за Литви, коли вона, прийнявши католицтво, почала переслідувати Православіє в Україні. Так, знаємо, що ще в XIV віці до Московії втік монах Києво-Печерського монастиря Степан, утік не сам, але з іншими ченцями. Степан народився в Києві, тут же і вихований, і в Печерськім манастирі постригся в ченці. Католицьке гоніння було таке дошкульне, що група монахів утікла в Москву, а з ними й Стефан. Стефан оселився над річкою Махрищі, і тут заклав Троїцького манастиря, у Володимирщині. Стефан вів чесноте життя, і був з цього широко відомий. Помер він 14 липня 1406-го року. Року 1550-го Мощі Стефана знайдено нетлінними, і він був канонізований. Пам'ять Преподобного Стефана Махрищського Церква святкує 14-го липня.[1]

[1] Проф. Е. Голубинскій: Исторія канонизаціи Святыхъ Русской Церкви, М. 1903 р., ст. 113. — Историческое описаніе Махрищскаго монастыря, Москва, 1852. — Дим. Епископ. Словя." Врокгаузъ сінт. 36, ст. 834 і сінт. 62, ст. 637.

(Далі буде)

БАГАТО НАС...

За 65 років після того, як до Канади прибув перший український поселенець Василь Єленяк (йому було 96 років і живе на фарм! біля Чилмен в Альберті), число українців у Канаді зросло майже до 500,000 осіб, і вони є 6-ою щодо-величини етнічною групою Канади.

("Кан. Сцена").

Англіканці запросили московського патріярха

З Лондону доносять, що на запрошення англіканської Церкви Англію відвідає московський патріярх Алексій. Він має відправити Богослужения в Лондоні й Ковентрі.

Не будемо входити тут у мотиви, якими керується англіканська Церква. Це її власна справа. Маючи добру волю, можна б сказати: міг був пред. Айзенгавер прийти до заміру запосити до себе маршала Жукова; міг В. Чорчил старатися про зустріч зі Сталіном; могло й англіканську Церкву скортіти зустрінутися з московським патріярхом Алексієм. Ледве чи можливо допустити, щоб майбийший провід англіканської Церкви в Англії не знав про дійсний стан Церкви в СССР, про жорстоке переслідування релігії, Церкви, духовенства й вірних з боку советського уряду. Покищо нема жадних підстав твердити, що найвищий провід англіканської Церкви не поробив з того відповідних висновків. Тож цей провід повинен би знати, яке є дійсне положення людини на становищі московського патріярха, і в якій ролі та з яким завданням він погодився прийняти запрошення англіканської Церкви. На християнську місію він не їде, бо англійці — християни. Шукати щирого християнського контакту зі Світовим Союзом Церков він не може, бо московська православна Церква без дозволу большевицького уряду нічого підприйняти не може. Більше того, вона навіть не має права й не мала б відваги поставити якусь ініціятиву, щоб для неї просити про довіл. Бо за саму думку, пропозицію, якщо вона не по душі большевикам, у СССР жорстоко карається.

Тож коли московський патріярх рішився прийняти запрошення англіканської Церкви, то це запрошення ще перед патріярхом прочитало кривавe МВД, а тоді уряд подумав, і прийшов до висновку, що можна патріярха вислати до Англії, бо це большевикам вигідно. Яким чином? Ось тут і питання. Коротко на нього можна відповісти так: патріярх мусить мати політичні завдання міжнародного значення в користь большевиків, які йому припоручено виконати при допомозі Церкви та під її оболонкою.

Вільний світ це дуже добре знає. Одначе він часом поступає так, наче б цього не знав. Папа молився був за здоровля Сталіна, мабуть, тому, що надіявся тим жестом полегшити долю католиків та уніятів за залізною заслоною. Можливо, що й англійці почерез контакт з московським патріярхом хотіли б полегшити якось долю християн у СССР. — Звичайно, це марні надії так довго, як довго большевики при владі.

Але треба мати на увазі ще й те, що протестантська й католицька Церкви, кожна на власну руку, навперебій шукають ріжних шляхів, якими можна було дійти до впливів на сході Европи. І тут ці обидві Церкви суперничають одна з одною. Можливо, тут одна з причин, що папа молився за Сталіна. Але вже ясно, що тільки для того Ватикан став на становищі москвофільства та московського "єдинонеділіства", не визначили українців. Тут і головна причина запросин московського патріярха англіканською Церквою.

ПРОПАМЯТНІ ДНІ ЛИПНЯ

1. 1917. Засновано український університет в Кам'янці Подільськім. Його ректором був проф. І. Огієнко, теперішній Митрополит УПЦ.
15. 1015. Помер князь Володимир Великий, що зразу з цією Україною прийняв християнську Віру Православну з Греції.
16. 1917. Проголошено Другий Універсал Центральної Ради в Києві, яким подано до відома, що Тимчасовий уряд Росії годиться на автономію України, на її окрему військову організацію та земельну реформу.

Український народ був обурений автономією, бо він змагав до повної державної незалежности, і цим дав маєвку й рішучу відповідь усяким "федералістам".
21. 1948. Проголошено створення Української Національної Ради в Західній Німеччині на чолі з пок. президентом Андрієм Лівицьким, як легітимним головою уряду Української Народної Республики. До УНРади війшли майже всі українські партії на еміграції.
22. 1944. У Празі (Чехословаччина) помер на еміграції видатний український поет О. Олесь (правдиве прізвище Кандиба), батько відомого поета Олъжича, замордованого німцями в 2. світовій війні.
28. 988. Хрещення України-Руси в Києві, в православному обряді. Могутня українська імперія включилася до християнського світу як найсильніша серед православних держав і одна з найсильніших серед християнського світу взагалі. Після прийняття християнства Україна-Русь розвивала пишним городом високої культури, на своїому традиційному національному грунті.

УСПІХ ЧИ НЕВДАЧА?

Відвідини советської делегації в Югославії закінчилися. Після них видано офіційяльну інформацію, яка каже, що 1. Югославія та Советський Союз будуть у приязних відносинах; 2. Будуть працювати для миру; 3. Домагаються допущення представника комуністичного Китаю до організації Обєднаних Націй; 4. домагаються передання Формози комуністичному Китаєві (себто ліквідації націоналістичного Китаю).

Не виключено, що були ще якісь таємні постанови, яких не оголошено.

Питання: мала советська делегація в Югославії успіх чи ні? Одні кажуть — так, другі — ні. А властиво ж воно — і так, і ні. Якщо порівнятн з тими часами, коли Югославія на короткий час по 2-ій світовій війні стала московською кольонією, а Тіто — звичайним гайдуком Москви, то теперішні відвідини в Югославії закінчилися неуспіхом для СССР, бо Тіто не став большевицьким сателітом, а затримав повну незалежність.

Якщо одначе порівнятн стан після того, коли Тіто спритно визволив Югославію з киттів СССР і між ними почалася гостра холодна війна, яку советська делегація полюбовно припинила й осягнула приязнь, то це вже успіх. Серед інших такої теж думки є А. Керенський в ЗДА.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Редакційний часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ПЕРША ПОТРЕБА ЦЕРКВИ

Наш український нарід боголюбивий. Він глибоковіруючий і релігійний. Дуже давно визнавав поганську релігію, але коли йому засяяло світло правдивої Христової Віри, він її прийняв, в ній перебуває і в ній живе. В Православній Вірі він знаходить щастя і вдоволення.

Дійсні сини й доньки українського народу не можуть бути без церкви. Де зявляються українці, хочби й на чужині, і при дуже прикрих і несприятливих обставинах, вони організують церковне життя. Церква стає осередком для них; кругом неї, як діти коло рідної матері, туляться всякі інші організації й установи.

Українська Православна Церква в Канаді — це найдорогоціннішій скарб українського народу, що проживає тут від десятків літ. Для неї він віддавав і віддає труд, час і гроші. Нею він і турбується більше, як чим іншим. Це зовсім природно випливає з правдивої любови до Бога.

У такій Церкві бути священиком, бути духовним провідником — це велика гідність і високе достоїнство.

Не можна закрити того, що серед нашого народу зявляються й тепер діють чужі, з чужого поля насіяні, шкідливі думки. На щастя, вони не загальні; обезцінювання релігії та зменшування вартости Церкви в житті одиниці й народу часто бувае улюбленою темою тої частини робітництва, що є під впливом шкідливих радикальних струй, сіяних червоними росіянами, для яких мають велику пошану менше свідомі з українців.

Не можна мовчати, що всякі секти церковні угруповання чужі українському народові ,не минають нагоди, щоб мати свій вплив на наш нарід.

Не зважаючи на все це, більшість, і то величезна більшість, нашого народу творить Українську Православну Церкву; для неї, тої більшости, Церква завжди буде стояти на першому місці.

Тому ми переконані й певні, що найдемо кандидатів до духовної Богословської Школи, яка приготовить їх, за чотири роки, бути священиками і працювати для неї, працювати на славу Божу, працювати для свого народу.

Якраз тепер пора, коли молоді хлопці кінчать науку в вищих школах. Перед багатьома стоїть питання: куди йти? Яку професію вибрати? Чим мені бути, — питають вони, щоб здобути вдоволення, пошану в людей, й нагороду в Бога, а разом з тим мати прожиток?

Відповідаємо: йти до Богословської Школи.

Там, під проводом досвідчених провідників, приготовишся на священика. А ставши священиком, будеш працювать з великим вдоволенням, проповідувати Боже слово, несучи радість і потіху повіреним душам, підкріпляючи знеможених, освідомляючи прагнучих знання і духової поживи...

Іди, посвяти себе на службу Богові й своєму народові.

Церква тебе потребує. Нарід хоче тебе бачити священиком, хоче слухати твоїх наук, хоче з тобою молитися в церкві, бажае тебе в найповажніших хвилях життя.

Бути священиком Української Православної Церкви це найвище достоїнство.

Церква потребує кандидатів на священиків.

ДУМКИ ПРО „ВІСТНИК"

Минуло тридцять літ від появи першого числа "Вістника". Православний український загал прийняв його появу з радістю. Це ж Церква почала промовляти до вірних через пресу. Стало, кожного місяця виходило одно число з цікавими відомостями про життя Церкви, про справи, що живо цікавили всіх православних українців.

Пізніше "Вістник" став двотижневиком; почав появлятися що два тижні — аж до нинішнього дня.

Голосив "Вістник" правду, любов і свідомість релігійну та національну. Нині можна твердити, що він має своїх виховапців. які виховалися на його ідеї і все, що дороге для "Вістника", воно й дороге для них.

Що ж нам дороге? Дорога нам наша Православна Віра й Українська Православна Церква; дорогий український народ і його будучність. Ця ідея червоною ниткою тягнеться через нанумера "Вістника" протягом довгих десятків літ. Вона й дальше буде продовжуватися, бо "Вістник" стоїть за тим, щоб ми жили й виховувалися в вірі наших славних предків, щоб ми були свідомими членами Української Церкви, щоб ми були горячими українськими патріотами.

Чи може бути краще бажання? Чи можна видвигнути цінніщу ідею для нашого свідомого православного загалу? Ні. Споконві "Вістник" заслуговує на те, щоб його читали широкі маси, щоб він мав велике число приятелів-читачів, щоб він знаходився в кожній свідомій українській родині, не тільки православній родині, але також і в родині українців, що нині є поза Українською Православною Церквою.

Читачі "Вістника" мають велике і слушне бажання його поліпшити. Це бажання є і в нас, тих, що коло нього працюють; те бажання є і в Проводі нашої Церкви, який за нього відповідає.

Два важні завдання стоять тепер перед "Вістником".

Він повинен бути власністю Спільки, яку треба чимскорше сформувати. Отже в найблизчій будучині він повинен мати основу для існування і дирекцію, яка ним тільки клопоталася б, дбала про нього.

Коли буде створена Спілька для видавання "Вістника", тоді треба буде установити висоту уділів і на них оперти адміністрацію його.

Також мусить він бути в кожній хаті, де живуть православні українці.

У найближній будуччині потрібно буде багато уділовців "Вістника", треба буде охотників стати в проводі Видавничої його Спільки, треба буде тисячів нових передплатників.

Велике це завдання. Ми його виконаємо. Ми зробимо більше, як цього від нас вимагае наше теперішне становище. За довгі роки свого існування "Вістник" прислужився Української Православній Церкві, яка нині є великою силою, а це є певною запорукою, що все для "Вістника" буде зроблене, щоб він міг ще більше і ще краще сповняти свої завдання для нашої великої і святої справи.

ПРИМІРНИЙ ГРОМАДЯ

Слідуючі громади УГПЦК зложили свій бюджет до Консисторії за 1955 рік:

Брудергайм, Алта. (св. Димитрія).
Менді, Манк. (Преображення).
Елов Крік, Саск. (св. Петра і Павла).
Оен, Алта. (св. Петра і Павла).
Прілейт, Саск. (св. Івана).
Гендон, Алта. (Пр. Троїці).
Нюбрук, Алта. (Успення П. Б.).
Донвел, Саск. (коло-Склярука, Преображення).
Мазепа, Саск. (св. Духа).

Даємо признання за сповнення обовязку.

Всі громади нашої Церкви повинні на час сплачувати свої повинности, щоб цим способом улегшувати працю в її центрі.

Канцелярія Консисторії.

СПІР АВСТРІЇ З ВАТИКАНОМ

Перед окупацією Австрії нацистською Німеччиною в Австрії католицька Церква була державна і мала свої окремі права. Теперішній уряд Австрії відмовляється знову надати їй ці права й привілеї. Через це між Австрією та Ватиканом почався спір.

РОБІТНИЧА КОМІСІЯ ПРИ КУК

Вінніпег. — На недавньому засіданні ради Комітету Українців Канади рішено опрацювати плян праці робітничої комісії, завданням якої є допомагати робітництву в Канаді в усіх ділянках його організованого життя.

ВАЙТА В РУЇНАХ

В наслідок страшного буревію 19-го червня містечко Вайта, Ман., майже ціле стало в руїнах. Це містечко має переважно українське населення. Ушкоджений також український православний храм.

ЖИТТЄВІ ПРАВДИ.

Народна мудрість каже, що апетит зростае в міру їдження. Це відноситься й до апетиту на багатство. Така людина накопичує собі стільки майна, що їй зовсім стільки не потрібно до життя. І чи думаете, що вона щаслива? Ніколи! Вона гризеться, що їй до заокруглення ста тисяч ще бракує десять тисяч. Вона в найблизчій будуччині вже повинен мати основу для існування і дирекцію, яка ним тільки клопоталася б, дбала про нього.

Коли буде створена Спілька для видавання "Вістника", тоді треба буде установити висоту уділів і на них оперти адміністрацію його.

Також мусить він бути в кожній хаті, де живуть православні українці.

Атомічна бомба е небезпечною не тим, що вона мае в собі силу, але тим — хто її уживае.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НА 4-ту НЕДІЛЮ ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ.

Матея 8: 5, 13.

Євангельський сотник, хоч поганин, мав добре серце для свойого слуги. Як тільки слуга занедужав, той сотник — хлібодавець зараз взиває дікаря, щоб слузі поміг. А коли лікарська поміч була неможлива, сотник спішить до Небесного лікаря — Ісуса Христа, бо про чуда Христові стільки вже наслухався.

Ісус Христос нагороджуе покірну віру сотника та його щире відношення до слуги.

Сотник найшов велике признання у Христа, бо він був живим прикладом чинної любови ближнього, яку-то любов поручав Ісус Христос. Погани не знали такого досконалого закону любити ближнього, як його проповідував Ісус Христос. У поган було невільництво слуг, і робітників вважалося не за людей, а за рід робучого скоту, яким вільно було торгувати, а навіть безкарно убивати; про якісь горожанські права не було й мови.

Ісус Христос перший промовив в оборони слуг і робітників. Він (Христос) перший промовив панам, що їхні слуги й робітники е такими самими людьми, як вони; що слуги й робітники мають таку саму безсмертну душу, як вони.

Ісус Христос і Його св. Церква е одиноким рятунком для всіх покривджених, убогих і терплячих, що не тільки в будучому, загробному житті, але теж і тут на землі серед тяжкої боротьби за кусник щоденного хліба, найдуть поміч в Ісуса Христа — через Його св. Церкву.

З нинішної науки пізнаемо, що не комунізм, але Ісус Христос е оборонцем наших прав до життя, а Його св. Церква е заступницею до якої ми маемо линути з повним довірям.

Ми, православпі християни, поклонники Христа й діти Його св. Церкви, не можемо мовчати, коли почуемо зневагу християнства! Ми зобовязані виступати в оборони Христа і Його св. Церкви.

Боронімо ревно Ісуса Христа і Його св. Церкву, як Він боронить через неї наші права. Як сказав Псальмопівець: Господь у саму пору став прибіжищем убогих і їхнім помічником у горю.

НАУКА НА 5-ту НЕДІЛЮ ПО ЗЕЛЕНИХ СВЯТАХ

Матея 8: 28-34.

По втихомиренню бурі Ісус враз з апостолами переплив на другий бік Генезаретського озера й там стрінули Христа два біснуваті. Стан їх був справді жахливий. Мешкали в гробах, ходили майже нагі й так були лютї, що ніхто не важився перейти попри них тою дорогою.

Це сумний образ чоловіка навіженого й відданого гріхові нечистоти. Та змислова пристрасть приводить його майже до нестями. Він других псуе. Невинні душі гіршить або, що страшніше, вводить їх до тяжкого упадку. Горе тому, що йде його дорогою, цебто заприяснюеться з такими людьми.

Щасливий е той, хто малим щасливий. Йому завжди досить є того, що він уже мае. А коли йому досить, то тим самим він і багатий.

"Що Тобі до нас, Сину Божий?" — закричали біснуваті. Нїодин рід гріха не робить так закаменіли і непоправним, як нечисті гріхи й змислові збочення. Тому так тяжко поправити такого налогового грішника. Однак те, що в людей не можливе, довершує сила Божої ласки і любов Ісуса Христа.

Ісус Христос, зворушений видом нещасних жертв нечистих духів, порішив освободити їх в тої дївольської неволі. Нагляднии доказ, що Господь часто допускае донасні кари — ото матеріяльні втрати для духового добра людей. Але люди не хочуть цього розумити, що одна людська душа більше мае вартости, як цілий матеріяльний світ. "Що за користь чоловікові, хоч він здобуде цілий світ, а затратить душу свою?..." Цього також не зрозуміли мешканці Гадаринської країни, бо "вийшло ціле місто назустріч Ісусові й, побачивши Його, просили, щоб відійшов в їх сторони". Те зробили вони більше з незрозуміння та лиху, бо мешканці Гадари в більшості були погани. Але скільки тепер є таких маловірних християн, що вирікаються своєї Рідної Володимирської Церкви й православної віри, і відійшли в табір ворожий і завдають сильні удари прадідній церкві. Це люди, що просвічені св. хрещенням, таку зневагу Христовій Церкві наносять, гірше гадаринців. Говорить св. ап. Павло: Ті, "що раз просвічені, покушали небесного дару й стали учасниками святого Духа..., а упали (в гріх)... вони знову розпинають Сина Божого..."

РІЗДВО СВ. ІВАНА ПРЕДТЕЧІ

Луки 1: 5-80

Ледве минув девятий місяць від дня, як ангел звістив Захарії, що його жона Єлисавета породить сина, що його мае назвати Іваном, народився син. Почули про це сусіди й свояки, раділи й хотіли його, за звичаем, назвати імям батька його: Захарією. Але Єлисавета спротивилась, сказавши, щоб її син називався І в а н о м. Тоді спитали батька: як би він хотів його назвати. Але Захарій, бувши ще німим, звелів, щоб йому подали табличку, і написав: "Іван буде імя йому". І зараз отворилися уста його і він промовив. Всі, що чули це, дивувалися й говорили: "Що з тої дитини буде?" На ньому е рука Божа! І дитина росла й кріпилась духом. — Так говорить св. Письмо; в відтак, ледви вийшовши з дитячих літ, відправився Іван в пустиню над ріку Йордан, де перебув на самоті в пості і молитвах до тридцятого року свого життя.

Приготовляючись на самоті в пустині до сповнення Богом призначеного йому післанництва, жив дуже ту строгім покаянню, носив одежу з верблюжої шерсти, а поясницю мав перевязану шкіряним поясом. Кормився диким медом і саранчею, пив чисту воду, а мешкав у печері. Люди, довідавшись про пустинника Божого, приходили до нього, а він учив їх, проповідуючи: "Покайтесь, бо приближаеться царство Боже, — чиніть діла покаяння; бо кожне дерево, що не родить овочів, вітнуть і кинуть у вогонь. Я хрещу вас водою, але Той, що по мені приде, буде вас хрестити духом святим". Народ дуже радо слухав науки св. Івана, і приступав до покаяння. Скоро сповнились пророчі його слова, прийшла та хвила, коли Ісус Христос, підготовляючись до учительського Свойого труду, прийшов у пустиню, де учив св. Іван. Побачивши Христа, Який ішов до нього, заговорив до зібраного народу: "Це агнец Божий, Який бере на себе гріхи світу". І Св. Іван зараз охрестив Господа Нашого Ісуса Христа.

Користаймо ж з цеї чудодійної купелї душі, якою являеться покаяння.

о. Кость Желішкевич.

Спокушують Німеччину

Советський Союз запросив на переговори канцлера західної Німеччини д-ра Аденавера. Він прийняв запрошення, з тим застереженим, що переговори мали б відбутися не в СССР, як хотять большевики, а в іншому місці.

На нарадах мали б обговорювати можливості налагодження взаємних економічних і торговельних звязків. Ціль большевиків ясна: вони хотять відтягнути західну Німеччину від західних, демократичних держав вільного світу. Господарче положення західної Німеччини далеко не блискуче. Німеччина утримуеться переважно з промислу. Виробів своєї легкої та тяжкої індустрії вона не може збувати в ЗДА, Британії і т. д., бо Захід сам шукае ринків збуту на свою власну продукцію. Большевики правдоподібно будуть обіцяти Німеччині широко відчинити для неї ринок в СССР. Можливо, що будуть обіцяти Німеччині збіжжя, якого вона потребуе, не инакгаючи заплати в долярах чи в золоті, яких Німеччина не мае; а дававтимуть його за німецькі машини.

Большевики можуть обіцяти ще більше. Вже раніше були погодоски, що в разі потреби СССР був би готовий повернути Німеччині ці східні землі, які по II. світовій війні забрала Польща. Дістати ці землі назад — це, як кажуть, "пункт гонору" Німеччини та її мрія. Крім того, большевики можуть обіцяти, що звільнять східну Німеччину з-під своєї окупації та погодяться на її об'єднання з західною в одній самостійній соборній державі. За це все можуть жадати на перший погляд "небагато", а тільки невтральности в холодній війні між СССР та його противниками, і такої ж невтральности на випадок війни. — Звичайно, якщо б большевики таку війну виграли; тоді вони знову окупували б Німеччину, але вже всю разом.

Як поставиться до цих намов Аденавер? Він рішучий противник большевизму в прихильники демократичного Заходу, якому західна Німеччина по війні багато завдячуе. Але для значної частини німців советські спокуси будуть такі ж приманливі, якими вони стали й для Австрії. На Аденавера може бути сильний натиск з боку такої частини залу, хоч звичайно буде також велика частина німців проти советського "гачка".

Покищо е підстави надіятися, що Советам не вдасться це, що вдалося з Австрією.

Материя ділить, дух обєднує.

Розділи яблуко на чотири части: завжди е можливість суперечки (сварки) — хто дістане більшу частину його.

Однак коли четверо людей моляться, вони не можуть один одного відвласнити від молитви; бо молитва стаеться основою единости.

Відділ Молоді

СВЯТО СВ. ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО

Є одно свято, що повинно половити більшу увагу православних українців, як яке інше свято ,на честь святих, у нашій Церкві.

Це свято — апостола України, св. Володимира Великого.

Духовенство нашої Церкви вже в 1933 р. на своїй Духовній Конференції застановлялося над цим і вирішило, що, з огляду на те, що св. Володимир Великий має особливі заслуги для нашого народу, тому це свято, що припадає на 28-го липня кожного року, треба зробити величавим і використати його на збільшення побожности і релігійної та національної свідомости наших вірних.

В наслідок такої постанови духовенства по Канаді виросли церкви з іменем св. Володимира.

Це дуже приємний обов, що наші вірні мають пошану до цього святого апостола України.

Зі спомином про св. Володимира звязане хрещення України.

Провід нашої Церкви від того часу голосить: "Нехай же день спомину Святого Рівноапостольного князя Володимира стане всенаціональним святом, в день якого перед нашими очима оживе славна доба, в якій остаточно наша Нація прийшла до Христа, і з того часу йде з Ним..."

Цього року всі наші громади присвятять більшу увагу цьому святі.

Зокрема тим урочистіше треба пошанувати св. Володимира в громадах де церква носить його ім'я.

Памятати треба, що бувають громади, які повторюють це свято в найближчу неділю після 28-го липня. Це гарний звичай, однак у самий день треба всім, хто може, бути в церкві. У самий день мусить відбутися повне Богослуження, мимо того, що в найближчу неділю всі зможуть вдруге пошанувати память Хрестителя України.

ПРИТЧА ПРО ДОРОГОЦІННУ ПЕРЛУ
(Мт. 13: 45, 46).

Іншу притчу розказав Ісус: "Знов Царство Небесне подібне до купця, що шукає за добрими перлами. А коли знайшов одну дуже вартісну, продав усе, що мав, та купив її".

Є люди, що шукають спасіння, бажають Царства Небесного.

Коли ж його знайдуть, пізнають та зрозуміють його вартість, ціну його, вони не жалують нічого, щоб були ним ущасливлені.

Тільки релігійні люди, християни, що виконують всі повинности, посідають, є власниками поля зо скарбом, є посідачами дорогих перлів, що мають велику вартість. Будьмо ми дітьми Ісуса Христа і святої Церкви Його.

ЗАКОН ВОСЬМОГО ДНЯ

У Старім Завіті був закон, щоб восьмого дня після народження дитини була певна церемонія. Молилися. Просили Бога, щоб дитя виростало на потіху батька та й матері. При тім іменували його, надавали певне ім'я дитині.

НАШІ ДІЛА

Працюємо ми те, щоб здобути для себе їду, одіж і мати місце на відпочинок. А треба працювати для ближніх. Не тільки себе маємо мати на увазі, але й тих, що з ними живемо, стрічаємося.

Спаситель наш учив жити для других; їм служити й помагати. Тому кликав до чину, до діл. Представив Себе на послідній суді, де похвалив тих, коли він голодував, а вони дали Йому їсти; жаждав (був спрагнений, хотів пити), і напоїли Його; був чужинцем, і прийняли Його; був нагий, і одягнули Його; був недужий, і відвідали Його; був у темниці, і прийшли до Нього".
(Мт. 25: 35-36).

Є багато голодних на любов.

Є спрагнені за дружним, теплим, приємним відношенням.

Є чужинці, що ждуть нашої ласкавости й доброти.

Христос велить нам бути їхніми друзями, а тим докажемо своє правдиве синівство Боже.

ТРЕБА БУТИ ПОБОЖНИМ

Мудрий Соломон учив: "Не ходи стежкою безбожних і не любуйся дорогою лихих (людей)."

Дорога праведних — "це та зоря, що зорі раненько і світить ясніше та ясніше ,аж до повного дня". Щасливий той, хто живе побожно і праведно. Життя його все краще і приємніше, аж дойде до повного блаженства, повного щастя.

Яка дорога безбожних, грішних, неправедних людей? Вона "темна темрява". Тому "вони (безбожники) не знають, де прийдеться їм спіткнутися (запнутися)". Справді життя безбожних невеселе. Вони невдоволені, все для них темне, чорне, у всьому вони бачать гіршу сторону. А тому, що вони переступають закон Божий і людський у кожну хвилину, то й певно, що мусять стрічати перепони, перешкоди.

"Кожне діло обдумай, уплануй". Обдумай стежку йогам твоїм, і всі вчинки (діла) твої нехай будуть постійні."
(Кн. Прем. Сол. 4: 14-26).

Раз ти є християнин, православний — стій на цім. Пізнуй своє життя і діла так, щоб все бути вірним членом святої Православної Церкви.

Діла твої мають бути згідні з наукою Православної Церкви.

ЗВИЧАЙ НАЗИВАТИ ДІТЕЙ ІМЕНЕМ РОДИЧІВ — БАТЬКА АБО МАМИ

Нині є багато хлопців, що мають ім'я свого тата; знов є дівчата, що звуться іменем своїх мамів. Так було давно. Тому то зібрані люди в домі Захарії, де народився син, виявляли бажання, щоб він називався так, як його батько: Захарія.

Люди високо цінили становище священика. Бути священиком — велика гідність, високе достойність.

А тому, що народжене дитя, в їхнім понятті, було не звичайною дитиною, то вони хотіли, щоб воно називалося так, як називався його славний батько.

СУМНІВ ЗАХАРІЯ

Ангел звіщає священикові Єрусалимської святині, що йому народиться син.

Він сумнівався; не вірив, що таке може бути. Ця вість була від Бога. То Бог післав йому ангела, щоб звістив це. Він повинен був відразу повірити в це, що йому казав ангел.

А що він не повірив, то онімів. Стратив мову. Стратив аж до часу народження сина.

ВЕЛИКА ВІРА ПРЕСВЯТОЇ МАРІЇ

Пресвята Марія була вихована в побожності. Вона любила Бога. Часто молилася. Багато часу посвячувала на роздумування над святими справами.

Ангел звіщає Їй, що вона породить Сина Божого.

Дивна це вість. Однак Вона знала, що Бог Всемогучий, що для Нього нема нічого неможливого. Тому в покорі вірить Ангелові і з вдячности величає Бога, що "згляну́вся на Свою Слугу"; величає Бога "бо Він Добрий"; бо повіки ласка Його"; бо Він, що прирік вибраному народові, все сповняє.

НАСЛІДУЙМО ПРЕСВЯТУ МАРІЮ

Віруймо і ми у все, що Бог нам об'явив і що свята Церква подає нам до віруання.

Віруймо так, як вірила Пресвята Марія.

А вслід за цим величаймо Її прекрасною молитвою, яку ми всі повинні знати напамять: "Богородице Діво! Радуйся Благодатна Маріє, — Господь з Тобою! Благословенна Ти між женами, і благословенний плід утроби Твоєї, бо Ти породила Спаса душ наших!" (Молитовник "Добрий Пастир", стор. 14).

БОЖА ОБІТНИЦЯ СПОВНЕНА

Ангел з неба звістив Захарії, що він буде батьком, — йому народиться син. Це була обітниця Самого Бога, що свого Посланця пошле на землю звістити цю милу вість Захарії.

Ця обітниця сповнилася.

Коли народився син Захарії, всі радувалися. І домашні, і рідня, і сусіди. Всі сходилися до дому Захарії. І співали. Співом прославляли Бога, і в такий спосіб виявляли радість з приводу народин дитини.

МИ СПІВАЄМО

У церкві співаємо. Найкращі пісні, які ми любимо, це пісні, що співаємо в церкві.

У церкві співають всі: молодь і старші. Особливо милий спів молоді, тому що їхні голоси мельодійні і приємні.

БОГ СПРАВЕДЛИВИЙ

Бог милосердиться над тими, що бояться Його, і за те Пресвята Марія Його величає; Він могутній і милосердний. І любить тихих і покірних, але противиться сильним і гордим. Гордих розсіває, розпорошує. Він голодних насичує, бо вони наповнені Його добротою, а багатих пускає ні з чим у їхнім серці, бо вони не шукають ані не знають Його.

Архиепископ Михаїл.

ПРО ЦЕРКВУ (будинок)

Православний Храм — то Дім Божий

"Святий храм Твій" (Пс. 64, 4).
"Увійду в Дім Твій, поклонюся храмові Святому Твойому" (Пс. 5, 7).

Те, що встановлено Богом, це велика святиня для нас. У старозавітній Церкві не самі люди додумалися будувати храми Богові. До того приносили жертви Богові під відкритим небом. Коли ж Господь давав людям, через Мойсея, свій закон, то на горі Синаю показав Мойсеєві й с к и н і ю (Церкву) і наказав таку саму зробити й на землі (Див. кн. Мойсея 2. Вихід розд. 20 і дальші). Тому, що ізраїльтяни подорожували, то й скинія (Церква) була із стовпів та полотен, щоб легко було переносити. Коли ж оселялися в землі обітованій і виросли в цілу державу, то цар Соломон побудував у Єрусалимі величний храм із каменя і дерева за зразком тієї ж скинії. Діло це було вгодне Богові, і Він послав на неї Свою благодать (Див. 3 Царств 8, 10-11). Уже в цьому храмі були образи Херувимів (Ш. книга Цар. 23-29).

Тут угодно було Богові приймати Служби, молитви й жертви від народу. Через провину ізраїльтян цей храм був зруйнований царем вавилонським і відбудований наново тільки через 70 років, коли знову ізраїльтяни вернулися до Єрусалиму.

Чи справді храм е велика святиня перед Господом?

Наш Учитель Сам Бог — Син Божий Ісус Христос наказав нам "їти слідом Його". "Хто Мені служить, нехай іде слідом Моїм. І де Я, там і слуга Мій буде" (Ів. 12, 26). Це значить, ми повинні так вірувати, як Він навчав, бо Він же сказав апостолам: "Навчайте їх (людей) додержуватися всього, що Я заповідав вам!" (Мф. 28, 20), і робити так, як Він робив (Ів. 13, 15-17).

А як же Він ставився до храму?

Перше, Пречиста Матір Діва Марія принесла Його в храм, в 40-ий день від народження (Лк. 2, 22-35). Сам Він з Нею й праведним Йосифом кожного свята приходив у той храм і тут же Матері Своїй каже, що Його треба було шукати в тому місці, яке належить Отцю Його — Богові, тобто в храмі (41-49). Христос любив храм Божий до ревности (Ів. 2, 17). Коли Він побачив, що в храмі завели всяку торгівлю голубами й інше, то взяв бич із мотузки і повиганяв усіх торговців, і столи їм перевертав, і сказав: "Дім мій для молитви призначений, а ви зробили його вертепом розбійників" (Мф. 11, 15-17). Сам Він навчав у храмі і в синагогах (доми для молитви). Якщо ж і сказав до юдеїв: "Залишаю дім (храм) ваш пусткою", то тільки до того часу, поки не скажуть (Христові): "Благословенний Грядущий в ім'я Господнє (Мф. 23, 38-39). Цебто, поки не повіряють у Нього, як Сина Божого. Значить, храм православний, де вірні викликують: "Благословенний Той, Хто йде в ім'я Господнє", не є пусткою — без Бога. Там Христос перебуває. Отож, православний храм справді є дім Отця Небесного, дім молитви.

Апостоли щодня збіралися в храмі для молитви й прославлення (після Вознесіння) Бога (Лк. 24, 53). Але храм старозавітний був лише прообразом новозавітних храмів. І тому храми були святощами, але не такими, як у православних храмах. У цих храмах звершуються Святі Таїнства, де діє невидимо Дух Святий. Особливо в Таїні Св. Євхаристії, на Св. Літургії, коли хліб і вино Духом Св. перетворюються на Тіло і Кров Христа, Сина Божого. Отже Св. Вівтар не є небо на землі, а Св. Престіл це справжній престіл Самого Господа.

Чи треба ще казати, з якою пошаною до всього того належить ставитися? Чи треба казати, що в храмі Божому не може бути нічого, крім молитви? Чи треба ждати, щоб Христос прийшов з бичем до тих, що в храмі Божому безчествують? Сам Він не прийде, але бич може прислати, і горе тому, кого той бич досягне! Страшно впасти в руку Бога живого! (Євр. 10, 31).

Як же поводитися в храмі Божому?

А так, як перед лицем Самого Бога. І зразок благоговійного поводження в Храмі Божому вірні повинні бачити в своїх пастирях. Це ← дім молитви, де Господь вислухує молитву кожного. Тому на Службі Божій ніхто не повинне бути байдужий і повинен особливо пам'ятати найголовніші моменти. В храмі не може бути розмов про якісь життєві справи. Треба слухати уважно й нишком повторюваних молитви, які виголошує священик або єпископ, щоб усе було "Єдинними устами і єдиним серцем". Коли співають Херувимську пісню, всім треба опуститися на коліна й молитися, бо люди тоді стають духовно херувимами. А на Великому переносі св. Дарів кожний і кожна, старі й молоді, і діти мають нишком споминати своїх рідних: батьки — дітей своїх, батьків живих, братів, сестер, знайомих; діти — батьків, братів, сестер, товаришів, — бо це загальний спомин перед Богом. А священик чи Архиерей завершує загальний спомин усіх словами: "Нехай спомяне Господь Бог у царстві Своїм..."

Коли чашу наставлено на престіл, усім треба встати на ноги. Коли співають "Вірую", всі повинні нишком казати ті ж слова, бо то сповідь віри всіх присутніх.

Коли священик чи єпископ стане говорити слова: "Прийміть і споживайте — це є Тіло Моє...", всі повинні стати на коліна і особливо молитися серцем тоді, коли співають: "Тебе славимо, Тебе благословимо..." Бо в той час священнослужителі моляться, щоб Дух Святий зійшов на Святі Дари і перетворив їх на Тіло й Кров Христову. А коли священнослужителі упадуть на коліна і поклоняться перед св. престолом, тоді всі повинні вклонитися до землі і поклонитися Господеві, що вже тепер є у св. Дарах, бо Дух Святий уже перетворив їх на Тіло і Кров Господню. Всім треба тихенько промовляти: "Вірую, Господи, і визнаю, що Ти є істино Христос Син Бога живого, що прийшов на землю грішників спасти, між якими я перший (чи перша). Ще вірую, що це є саме Пречисте Тіло Твоє і що це є сама дорогоцінна Кров Твоя. Молюся ж Тобі, помилуй мене і прости мені провини мої вільні і невільні. І помяни, Господи, спочилих рідних і знайомих моїх..." І називає всіх спочилих родичів і знайомих, бо саме в ту хвилину священик чи Архиерей молитов за всіх спочилих. Св. патріярх Єрусалимський Кирило з 4-го століття так навчав: "Превелика бувае користь спочилим, за яких моляться тоді, коли на престолі стоїть Свята й безкровна Жертва — Тіло й Кров Господні" (Таїнковод навч. 5, розд. 9).

Встати на ноги треба тоді, коли встають священнослужителі.

На "Отче наш" також треба спускатися (клякати) на коліна, бо молимося за всіх і за хліб небесний, щоб усім причаститися.

Коли виносять чашу для причасте, треба вклонитися до землі Христові, що в св. Таїнах. Причащатися треба обов'язково всім ,і не менше, як один раз на рік у Великий Піст. Хто бажає найтісніше бути з Христом Господом, нехай причащається у всі чотири пости на рік.

Отже, в церкві на Службі Божій не можна духово почувати себе бездільним.

"МАГІЧНЕ" СТАНОВИЩЕ СУПРОТИ

В днях 28, 29 і 30 травня в Ню Йорку відбувся 6-ий Конгрес Українського Конгресового Комітету в Злучених Державах Америки. У своїх резолюціях він займав і своє становище супроти Української Національної Ради. Спочатку резолюція закликала всі українські політичні сили до "обєднання на базі Української Національної Ради". Але в наслідок дискусій її змінено на таку: "Базою такого обєднання може стати Українська Національна Рада". — Котра резолюція обовязує, годі сказати. А тепер видно одної з тих резолюцій звязаний з такою неясною процедурою, що тут відношення Конгресу УКК в ЗДА до УНРади стало справді "магічним".

"ГОЛОДНОГО НАКОРМИ"

Молодий священик о. А. Тетеренко в Гроінлд, Сєск., купив 50 примірників книжечки "Як поводитися в Божому Храмі" Митрополита Іларіона і роздав її даром серед вірних, згідно з заповітом Божим: "Голодного накорми". Він замовив ще 200 примірників згаданої книжечки.

ЗНИЖУЮТЬ МОРГЕДЖОВІ ПРОЦЕНТИ

Роял Бенк обнизив процент від моргеджових позичок з 5¾ (пять і одна четверта) на 5 процент.

Його слідами пішли ще такі банки: Монтреал Бенк, Кенедіен Бенк оф Комерс, Бенк оф Нова Скошія та Імпіріял Бенк

Знижка ця відноситься тільки до позичок на будову нових домів на підставі Нешенал Гавзінг Акту.

ЗАРОБІТОК КАНАДІЙСЬКИХ РОБІТНИКІВ

У Канаді в 1954 році робітники разом заробили $11,900,000,000. За всі часи це була найбільша сума робітничого заробітку.

МОВНА СКРИНЬКА

Ми кажемо, наприклад, так: "Іван сказав, що він задоволений". Або: "Іван сказав: "Я задоволений". Або: "Я задоволений", сказав Іван. Все це правильно по-українськи. Натомість неправильно було б тоді, коли б ми збудували речення так: „Я задоволений", Іван сказав. Слово „сказав" тут у цілі. Така форма — англійська: „I am satisfied", John said.

Світло, що світить найдальше, найясніше світить дома.

ПРИЧИНИ БОРОТЬБИ МІЖ ПЕРОНОМ ТА КАТОЛИЦЬКОЮ ЦЕРКВОЮ

Боротьба між Перoном та католицькою Церквою щораз більше загострюється. Від гострих слів пропаганди, заборон і т. д., з обох сторін — приходить до гострих дій: демонстрацій, арештів, бійок, каміння й револьверів. Звичайні ознаки всього того, що до добра не веде. Чим це скінчиться — передбачити годі. Якщо скінчиться компромісом, — що полюбовно, то це значило б, що ні й друга сторона муситиме б піти на ступки. Чи піде на уступки Перон, чи Рим — так само трудно ворожити, як і це — чи поступиться Перон. Якщо ж компромісу не буде, тоді залишається тільки одна можливість: безумовна капітуляція одної зі сторін: або повна програна католицької Церкви в Аргентині ,або упадок Перона та його уряду. Коли зважити гарячий романський темперамент аргентинців, то перемога одної сторони не ворожила б нічого доброго для другої, побіджені сторони. Там могли б бути великі жертви в людях.

Які були б наслідки перемоги католицтва

Південна Америка, звана Латинською, бо заселена народами романського походження (еспанці, португальці), вже від початків кольонізування її европейцями, попала під майже виключну владу католицької Церкви. Південна Америка, коли порівняти її зі Злученими Державами Північної Америки та Канади, показалася нечувано відсталою у всіх галузях життя. Деякі її держави й державки ще й досі мають темний, понурий середньовічний характер, хоч у природі там так багато сонця. Місцями там бачимо февдалізм в його чистій формі, немов сотні років тому. Бачимо класові різниці. Бачимо безліч непись менних, забобонних, обдертих і брудних, убогих і затуркання без власної думки, які, немов машини, готові кермуватися чужими розумом.

Деякі спостерігачі кажуть, що це наслідки панування католицької Церкви. Ясна річ, що такі відсталі країни є податним грунтом під комунізм. Де є нужда, убогість і темнота, там скоро ширяться заразки комунізму. По-друге, коли католицька Церква своєю відомою цензурою гнобить свободу думки, слова й вільної волі, Богом даної, то з людей виховуються безкритичні автомати, що не призвичаєні мати власну думку. Коли до такого безкритичного автомата підійде спритний комуністичний агітатор, то автомат піде за ним так само сліпо, як ще перед хвилиною йшов за католицьким священиком.

Ми далекі від того, щоб беззастережно відноситися до всіх починів Перона. Однак не може бути сумніву, що коли б в Аргентині перемогла католицька Церква, то вона почала б відплатну реакцію; себто стала б на грунті найгострішої цензури слова й думки та гноблення вільної волі, переборщено вбачати у всьому уроєну ворожість до Риму, і почалося б переслідування населення. Про матеріяльний добробут вірних, звичайно, дбали б так мало, як у багатьох інших країнах південної Америки та Еспанії.

Це був би якраз такий грунт, якого треба комуністам. І сама католицька Церква не спасла б Аргентини перед комунізмом, так як не могла б вона спасти Еспанії, якби не поміч Муссолінія та Гітлера, і як не могла вона врятувати північного В'єтнаму.

Перон та його прихильники знають це добре ,що під пануванням католицької Церкви Аргентина стала б значно кращим грунтом для комуністичної агітації, ніж вона є за уряду Перона.

Непорозуміння в оцінках

Дехто навіть з щирих демократичних середовищ думає й пише, що коли католицька Церква протиставиться диктаторові, то тим самим вона мала мужність стати в обороні демократії.

Така оцінка випливає з якогось непорозуміння. Адже в Еспанії Франко є диктатором, — чому ж католицька Церква в обороні демократії не виступить проти Франка? Чому Рим не виступив був проти диктатури Муссоліні в Італії, а навпаки — папа благословив італійсько-фашистські війська ("чорні сорочки") на різню нещасної Абісинії? Якби Перон був ще гіршим диктатором, ніж він є тепер, але якби він став повільним знаряддям в руках католицької Церкви, то ій на руку була б його диктатура, як ось диктатура в Еспанії.

А втім, українці знають з власного досвіду, що в католиків з демократизмом не все в порядку. Є такі загальноукраїнські організації, де католики ставлять вимогу, що коли головою не буде членкатолицької організації, то католики стануть проти такої соборної організації. Так само в Аргентині католицька Церква домогласа того, що, згідно з конституцією, в уряді можуть бути тільки католики. Звичайно, це не є демократизм.

Дальше непорозуміння полягає в тому, що дехто думає, начебто боротьба ведеться тільки між особою самого президента Перона з одного боку та між католицькою Церквою, за якою ніби йде ввесь народ Аргентини, з другого боку.

Але, ясна річ, не треба для того високої математики, щоб не повірити в можливість такого укладу сил. Як же одна особа могла б сама воювати проти цілого народу та Ватикану з його неофіційним міжнародним царством?

Отож, в дійсності маємо тут діло не з самим Пероном, а з певним ширшим рухом, який дехто називає перонізмом. Однак ця назва "перонізм" ледве чи вдала. Перон не створив своїм рухом нічого нового; не створив чогось нового навіть у такій мірі, як створив був Гітлер чи Муссоліні, які також в багатьох моментах наслідували давніші зразки диктатури, тоталітаризму й націоналізму.

Перон не є творцем, а тільки видвиженим речником тих елементів, які тепер з урядом на чолі ведуть боротьбу проти католицької Церкви. Властиво кажучи, це не боротьба проти католицької Церкви як такої, себто не є заборона ісповідувати, і то прилюдно, Віру Христову так, як учить католицька Церква. Це боротьба за те, щоб стримати католицьку Церкву в Аргентині від її посягання по політичну владу. Принайміні так твердить уряд Перона. Звичайно, до цих заяв можна б зробити певні застереження, але вони вимагають ширшого висвітлення.

Боротьба світогладів

Не тільки політичний чинник є боротьбою за владу в державі, але й світоглядові різниці відіграють важливу, властиво найважнішу, ролю в боротьбі між перонистами й католицькою Церквою. Перонізм — це властиво націоналізм. І то, якщо б так можна виразитися ,модерні націоналізм, хоч і вестаки оперті на старих основах, які ніколи не можуть бути ані модерні, ані вистарі, як це є з патріотичними почуваннями.

Патріоти всіх народів змагали, змагають і будуть змагати до того, щоб їхня Віра й Церква була близька своїм духом та формою для їх народу. Щоб була рідна мова в Церкві, рідний стиль будівництва. Щоб історія Церкви була тісно повязана з традицією народу. Православна Церква вступила на той природний шлях уже від найдавніших часів. Тому між українськими патріотами православного віровизнання та Українською Православною Церквою розкодженъ не було й бути не може. Якщо б такі розходження появилися, то вони випливали б не з власного грунту, не з природних і самозрозумілих причин, а були б штучно принесені із-зовні.

Інакше справа представляється там, де Церква хоче бути міжнародною, як ось католицька Церква. Їй треба одягнути в однакові одностроі всі народи в царині Віри й Церкви. Щоб досягнути цього, Рим силою факту мусить нехтувати вдяч, мову, звичаї, традицію, історію і все інше кожного окремого народу. Він понад усіма народами мусить витворити спільну для всіх — як кажуть: універсальну надбудову. Самозрозуміло, що тоді Віра для народу стає чужою. І поскільки народні маси ще до часу терплять її, то свідомиші одиниці починають протестувати.

Починається боротьба, що приймає гострі форми. Цю боротьбу бачимо між обома світовими війнами в Галичині. Націоналісти попали в конфлікт з унією та католицькою Церквою. Навіть унійські преси на речника націоналістів д-р.Д. Донцова самі собою ще не виясняють справи. Справа стає цікавішою там, де ми бачимо назву журналу "Дажбог", освідчення поета Б. Антонича в поезії: "Я поганин"; у деяких молодечих націоналістичних гуртках "хрестилися", говорячи "В ім'я України, її волі . . ." і т. д.

Силою відштовху від протинаціонального та протипатріотичного католицтва деякі націоналісти попадали в другу скрайність, у скрайність поганську, входячи в суперечність із християнством взагалі.

В таку скрайність особливо попав австріець Гітлер — син католицької Австрії. Він дійшов до дикого безглуздя, твердячи, що християнство є нібито витвором жидів і вже тим самим воно нібито чуже по духу німецькому народові. — Чи може бути чужою для якогось народу заповідь "не вбивай", любов до ближнього і т. д.?

Поганство відроджувалося й у "католицькій Мадярщині.

Перон — речник аргентинських націоналістів, отже він хоче, щоб Церква в Аргентині була патріотичною. Католицька Церква натомість такою бути не може, бо вона побудована на понаднаціональних засадах.

П. Скаржевський.

Виглядає, що Бог є дуже далеко від модерної людини; це до великої міри тому, що її поведення безбожне.

ВІРА — НАЙКРАЩА ВІТРИНА

Англійська народна мудрість каже: "Коли ти згубив гроші — ти ще нічого не згубив; коли ти згубив приятеля — ти згубив щось цінне; але коли загубив надію — ти загубив усе своє життя."

Підставою всякої надії є віра. Без віри не може бути жадної надії. Отже, коли хто загубить свою віру, той разом з нею губить і надію свою. Коли кажемо, що хтось втратив надію, то мусимо знати, що він найперше втратив віру.

Віра в кожного в нас є та повинна бути двояка. Перша Віра це Віра в Бога — Творця всього видимого й невидимого світу; така Віра, якої навчає нас наша Українська Православна Церква. А тому, що Православна Віра в нас глибоко поєднана з нашою національною традицією, то наша Віра-релігія змінює нашу віру у все своє, рідне, не чуже.

Друга віра — це вже не релігія, а віра в самого себе, в свою здібність, у свою силу та успіх. Ця віра охороняє нас від зневіри, від страти всякої надії. Без віри наше життя було б подібне до дерева, що його корінь всох. Така віра, що не є вірою в Бога, не є релігією, а вірою в земні речі, це віра-надія. Вона сильна тільки тоді, коли оперта на Віру-релігію, на Вірі в Бога.

З такою вірою-надією прибули ми до Канади, яка колись була для нас невідомою, загадковою країною несподіванок, але стала для нас гостинним домом. Не знаючи ще Канади, ми одначе прибули до неї з вірою-надією. Ця віра-надія в наші власні сили кріпила нас у нашій невсипущій праці; ми вірили-надіялися, що вона дасть свої гарні плоди. І ця праця з вірою-надією принесла нам успіхи у всіх галузях життя — життя матеріяльного й духового. Український фармер, прибувши до Канади, працював тяжко. Дуже тяжко. Що дало й йому силу в цій праці, якби не віра-надія на успіх, на краще завтра; якби не певність, що його праця не пропаде марно?

З такою ж вірою-надією йшов тяжким першим шляхом український робітник, український професіоналіст.

Кожний добрий вояк знає, що віра в побіду — це вже половина побіди. Коли людина тяжко хора, то її віра у видоровлення — це вже половина видоровлення. Сповнений сильної віри її організм набирає енергії. І легше переборює хоробу. Лікарі дуже добре знають це.

Великий син України Тарас Шевченко сильно вірив у воскресення свого народу. За цю віру, що давала йому незламну силу до праці для України, він був мучений. І ця непохитна віра дала сподівані плоди. Бо не тільки твори Шевченка, але й саме його життя мученяче за Україну потряслн цілим народом і розбудили в нього національну свідомість, конечність державної самостійности та віру, що все це мусить здійснитися.

З вірою-надією наші українські православні священики поставили свої перші кроки на велитенських просторах Канади. Коли хто дивився тоді збоку, він не бачив жадних виглядів на успішну місійну працю наших священиків-піонерів в Канаді. Всюдя, як підхмарні гори, стояли непроходимі перешкоди. Була загроза для прожитку, а навіть для життя.

З вірою-надією наш фармер і робітник на прериях та в пралсах Канади, серед перших злидня і тяжких трудів, разом з нечисленними священиками-місіонерами, організував у Канаді Українську і реко-Православну Церкву на засадах соборноправности. Замість купити собі для власного дому якусь необхідну річ, він волів жертвувати свій останній, тяжко запрацьований гріш, на рідну Церкву. Віра-надія охороняла його від підпитків-спокус зміїних з боку ворогів релігії взагалі, а також ворогів нашої рідної Церкви — запеклих ворогів, які, на жаль, також носять ім'я християн.

Яка плоди дала віра-надія наших піонерів — фармерів, робітників, професіоналістів і священиків — тепер бачимо: велика Канада від океану до океану покрита прекрасними українськими православними церквами та сіткою сильних організацій, які стоять непохитним муром за рідною Церквою. З того середовища вийшли найсвітліші одиниці з-помиж українців у Канаді. Культура й поступ є одною з ознак суспільної ролі нашої рідної Церкви. Культуру й поступ наша Церква буде на християнських основах. Вона також зберігає наші національні традиції, нашу рідну мову в Церкві та школі. Зберігає український дух у будові церков, у церковному мистецтві. Зберігає соборність українського народу, до якого належить близько сорок мільйонів православних українців.

Зрозуміється, віра-надія без праці є мертва. Але й праця без віри-надії також є нежива.

Однак при тому всьому треба твердо памятати, що наша віра-надія у всіх наших земних справах стане тільки порожнім звуком, стане нічим, коли вона не буде оперта на Вірі вищій, на надземній Вірі, на Вірі в Бога. Наші предки в Україні та наші піонери в Канаді всю свою земну віру-надію опирали на Вірі в Бога, і тільки тому ту їх віра-надія була така сильна. І вони залишили її своїм молодим потомкам як найбільший скарб та заповіт для здійснювання. Заповіт цей лишили вони в своїй рідній Українській Греко-Православній Церкві в Канаді.

Олександер Брик.

ЧАПЛЯ І ЛЕБІДЬ

„Щасливі чистії серцем, бо тільки вони Бога бачитимуть".

Дорогі діти. Тут прочитаете байку про чаплю і лебедя. Чапля — це велика птаха, трохи менша від бузька. А лебідь тут в Канаді знаний всім. Він гарний і білий, як сніг.

Одного разику, ще перед сходом сонця, чапля ходила собі коло озера і шукала в мілкій воді за жабами й хробаками, щоб могла трохи зранку поживитись. На ту хвилю прилетів лебідь і також сів собі на середині озера, розглядаючись гордо на всі боки. Коли він почув, що там коло берега щось бовтається у воді, приплив ближче і приглядався, як чапля шукала чогось у болоті. Коли чапля піднесла голову з болота, аж здригнулась зі страху і здивовано спитала лебедя, хто він такий. Лебідь усміхнувся і гордо відповів:

— Твоє питання досить смішне. Моє ім'я таке знане в цілім світі, що навіть люди про мене і в лісних співають, а ти мене питаеш, хто я такий. Хіба ти досі нічого не чула про славний рід лебедів?

—Ні, — каже чапля, що правда, то не гріх . . . таки не чула.

Оглядаючи його зо всіх боків, вона знову запитала:

— А звідкіляя ти сюди прилетів?

— Я прилетів сюди просто а неба, — каже лебідь.

А вона знову питає:

— А що то таке небо, і де воно е?

— От смішна ти, небого, — каже лебідь.—Де ти виросла, що не знаеш нічого ані про мій славний рід, ані про небо? Небо — це таке дуже гарне місце, де всі будинки з самого золота й срібла. Там дерева все цвітуть і листя їх ніколи не опадае. Там мешкае Бог і всі Святі з Ним.

Чапля зацікавлено слухае, що він сказав, і знов спитала:

— А чи е там такі ріки й озера, як тут?

— Так, — каже лебідь. — Там вода навіть не така, як тут, брудна. Там вода мае срібні й золоті кольори, а часом міняються ці кольори знову на синьо й червоно. А вода така чистенька, що коли дивишся в річку або в озеро, то так видно дно, як у люстрі. Кажу тобі, там прекрасно все виглядае, — так що не хочеться очей відірвати від тієї краси.

А чапля знову питае:

— А чи е там такі жаби, хробаки і слимаки рікні у воді, як тут?

— О, цього вже немае, — каже лебідь. — Там чистота така, що жаба або хробак не можуть там бути ніяк. —Е, каже чапля, — що то мені за таке небо, що навіть для бідної чаплі ані хробачка, ані жабки нема. Ти, лебеде, можеш собі тримати таке небо, а мені тут у болоті багато краще буде.

Дорогі діти. У цій байці е велика наука для всіх нас. Скільки то людей наслідуе ту заболочену чаплю! Багато старих і малих бовтаються в болоті — гріхах. Погані думки, слова і діла е у них на денному порядку. Скажи їм про Церкву, Товариство, — вони можуть побачити дійсно красу життя, а вони тобі махнуть рукою і скажуть, як та чапля: Е, там нема танцю в Церкві, — того, що я тут маю; нема пиятики той, що я тут маю; нема тої пустоти, що тут маю. Що мені з такої Церкви чи Товариства? Для них хробаки, жаби, болото — от це їхне „небо".

Втікайте, діти, від такого болота.

о. С. Гребенюк.

Рідко знайдеться розірвана, розчарована душа, що всім невдоволена і ненавидяча ближнього, що в той самий час не е протирелігійною людиною.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

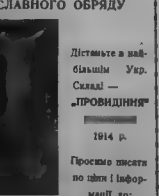

Дістаньте в найбільшим Укр. Складі — „ПРОВІДІННЯ"
1914 р.
Просимо писати по ціни і інформації до:
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

Культ Святих у Церкві Христовій

Чи всі святі прославлені Церквою на землі?

Ні. Було немало таких праведників, що їх святість відома була лише Богові, а земній Церкві, а волі Божої, не була об'явлена. Всі вони, безперечно, увійшли у вічне життя і розділяють невимовну славу Божого Царства. Православна Церква, не знаючи їхніх імен та їхнього життя зокрема, все і з ними не втрачає духовного зв'язку і згадує всіх їх спільно в неділю Всіх Святих. Також і в молитвах своїх Церква, звертаючись до відомих святих, кінчає вимінням усіх святих — відомих і невідомих. (Див., наприклад, відпусти Православної Богослужби).

ЗВ'ЯЗОК МІЖ СВЯТИМИ І ЦЕРКВОЮ ВИДИМОЮ

Переходячи від земного життя до небесного, святі не втрачають зв'язку із своїми братами, що ще на землі. Тільки раціоналістичний розум може припускати, що людська душа по смерти цілком відокремлюється від землі і не знає життя на ній. Душа, звільнена від обмежень тіла, живе за зовсім іншими законами, ніж фізична людина, — обмеження часу й простору зникають для неї, хоч і не абсолютно (бо всюдисутність і всезнання має лише Бог). Православна Церква вчить, що святі бачать наше життя на землі, знають наші потреби, недостачі й болі та все, що тут діється, і чують наші молитви до них.

У притчі про багатого і Лазаря (Лк. 19, 31) говориться, що багач, потрапивши на місце страждань, просить Авраама послати на землю Лазаря, щоб навернути братів його, що ще жили на землі і вели негідне життя. Отож, коли навіть душа грішника-багача з потойбічного життя те, що є на землі, то тим більше бачить це його праведних Божі. Апостол Петро, пишучи своє Послання незадовго перед мученичою смертю, каже: „...пильнуватиму, щоб ви й по моєму відході мали це в пам'яті" (2 Петр. 1, 15). Подібних свідчень у Св. Письмі є більше.

В чому ж полягає зв'язок святих із земною Церквою? Згідно з ученням Православної Церкви, святі моляться за нас перед Богом і, виконуючи Божу волю, допомагають нам активно, хоч і невидимою силою.

Милосердя і любов — це одні з найголовніших чеснот християнських; з життям святих, під час їхнього земного життя, ці чесноти нерозривно повязані. Чи ж можуть зникати ті чесноти у праведників з їхньою смертю? Звичайно — ні, а навіть конечно зростають в силі й можливостях. Коли навіть грішник-багач відчув співчуття до своїх братів на землі і просив рятувати їх перед такими ділами, як він сам був допускався (Лк. 26, 27-28), то скільки ж більшим повинно бути співчуття святих, яким ця чеснота завжди була властива. Вони щиро бажають, щоб усі спаслися і розділили їхнє життя на небесах; і бачучи, як гріх відводить людей на землі від Бога й спасіння, вони благають Творця помилувати і спасти їх. І. Святі у молитвах просять Бога за всіх людей; зокрема вони моляться за тих, що просять їхнього милостивого заступництва.

Свідчення про молитви святих є в Апокалісисі: „...прийшов інший ангел і став перед жертівником, маючи золоту кадильницю; і дано було йому багато ладану, щоб він молитвами всіх святих поклав на золотий жертівник, що перед престолом. І піднявся дим кадильний з молитвами святих з руки ангела перед Бога" (Апок. 8. 3-4; див. 5, 8).

Крім своїх молитов, святі, виконуючи волю Божу, допомагають нам незидимо різними способами. Святі допомагають нам своїми каліченнями, остерігають перед небезпеками, оживляться храмами, монастирями, містами і християнами, що носять їхні імя, чи іменують їх за своїх покровителів.

В цьому сенсі Православна Церква називає святих заступниками, молитвениками і покровителями людей. Одначе, Православна наука не говорить, що святі — це посередники між нами й Богом у ділі нашого спасіння. Єдиний Посередник — Христос Бог, а Його Арестна Жертва — єдине джерело нашого викуплення й спасіння. Ми шануємо святих не як вищих за нас по еству, і молимось до них не як до таких, що мають власну силу спасти, — таке шанування і признавання було б обожнюванням і було б до звичайного поганського багатобожжя. Проти такого обожнювання гостро виступив Ап. Павло, коли, вражені звершеним ним чудом зцілення, мешканці Лістри хотіли принести йому й Варнаві жертви, як богам. (ДІ 14, 11-18). Про це ж говорить і Апокалісис, де ангел забороняє Ап. Іоанові приносити йому поклоніння, яке належить тільки Богові (Апок. 22, 8-9; 19, 10).

Ми ж шануємо святих, як своїх друзів, своїх братів і рідних по тілу й крові, прославляючи їхне життя на землі і благодать Божу, що через них явилась. Таке шанування зовсім не заперечує першої заповіді Мойсеєвої, а навіть підтверджує її, бо ми, шануючи святих, разом з ними ісповідуємо, що є тільки Єдиний Бог. Різницю, яку робить Православна Церква між поклонінням Богові і шануванням святих, ясно і коротко окреслюють прохання на Молебенях. До Христа ми звертаємося так: „Ісусе, Сину Божий, помилуй нас", — а до святого: "Святий угодниче Божий... моли Бога за нас".

Співіснування на релігійному фронті

(З радіо-передачі СВС, 20. 2. 1955)

В середині минулого 1954-го року в радянській пресі розпочалась була посилена антирелігійна кампанія, тон для якої задала передова стаття московської „Правди" від 22 липня минулого року під заголовком: „Ширше розгорнути науково-атеїстичну пропаганду".

Але несподівано для „провідників" безбожництва, які, на заклик „Правди", почали антягати старі збиті твердження Маркса - Енгельса - Леніна - Сталіна про релігію, як опіюм для народу", та ж „Правда" в листопаді минулого року оголосила „Постанову" Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, підписану самим Хрущовим, як секретарем Центрального Комітету.

У тій „Постанові" подається цілий трактат про те, як треба і як не треба вести антирелігійне виховання громадян Радянського Союзу.

Загальне враження від тієї „Постанови" таке, що вона більше б'є по безгаузздях антирелігійної кампанії, ніж засокоче до безбожництва.

Ця постанова вимагає від „місіонерів" безбожництва неабияких наукових знаннів для їх „місії".

А щодо тих, кого треба навертати на безбожництво, ЦК партії дійшов висновку до того, що ніби „Партія завжди вимагала й далі буде вимагати чутливого й уважного ставлення до вірующих людей".

Та „Постанова" зобов'язує всі партійні комуністичні організації союзних республік не допускати образливих виступів проти церковнослужителів і вірних та не втручатись адміністративно в діяльність Церкви.

Як вільний світ зустріне цю свого роду сенсацію на релігійному фронті в СРСР?

З відгуків преси на цю „Постанову" Центрального Комітету комуністичної партії про терпимеше ставлення до Церкви в СРСР видно, що Захід побачив у цій „Постанові" скорше більшовицький жест для зовнішньополітичного вжитку, цебто жест, призначений на експорт, а найменше — як директиву про ставлення до релігій в СРСР.

Що це дійсно так, видно і з підкреслювань у „Постанові" для закордону тієї неправди, що ніби „партія завжди вважала за потрібне уникати всякої образи релігійних почувань вірних". О, яка багата історія церковного життя в СРСР не тільки образами, а й страшними святотатствами і блюзнірством, зневажою до служителів культу, до людей побожних, блюзнірством всяких комсомольських розбещених неуків по церквах і біля церков, блюзнірством слідчих НКВД, що переривали богослужения навіть архиастирів, викликаючи негайно їх до явки на слідство, блюзнірством в „літературі", по кінотеатрах, театриках, через радіопередачі, обезсвячення святих речей і храмів Божих, замінених на клуби, стайні, склади і т. ін. руйнуванням віковічних церковних святинь. І вся людність в СРСР знає про ці блузнірства і обезсвячення. Скільки в одному Києві знищено величних пам'яток церковної старовини, за якими тільки сльози лили побожні люди.

Масове нищення епископату, духовенства й вірних а „Постанові" пояснюється так, що то „окремі служителі культів притягались до відповідальности державою не за релігійну, а за протирадянську діяльність..." Та кому ж невідомо, що, відкидаючи свободу думки, свободу слова, світогляду, комуністи представникам всякої іншої ідеології, в тому і релігійної, крім їхнього догматичного марксизму-ленінізму-сталінізму, — пришивали "контрреволюцію".

Спокій душі настає не самий в себе. Як не можна себе підвести за свої власні вуха, так не можна набути спокою душі почерез сему душу. Той спокій мусить прийти із-зовні, не при людській помочі, але при помочі Бога.

Тільки один Бог, що приводить людину до етичної дійсности, може її вчинити щасливою, коли вона почувається осамітненою і в нещасті.

КОНСТАНЦІЯ, ШЕВЧЕНКО Й ГУС

(Продовження)

Відбуваються тут різні державні, народні та релігійні урочистості і рейхстаги в 1152, 1262, 1506 роках, але перевищує все своїм значенням знаменитий собор у Констанції в 1414-1418 р.р., на якому осуджено та спалено Івана Гуса, відомого чеського патріота та релігійного реформатора, в память якого присвятив так багато місця, цілу поему, його брат-словянин, а наш незабутній поет і пророк Т. Гр. Шевченко. Любов його до братнього народу чеського, понезволоного в той час німецькою могутністю, співчуття до кожного пригнобленого, глибока релігійність, близькі приятельські братні зносини з чеськими письменниками й патріотами, очевидно, спонукали його присвятити частинку своєї творчости і спогадам про творчість цього страждальця й мученика за свою ідею й віру І. Гусові. Шкода, що не мав змоги Шевченко побувати ще й особисто в Констанції, а то напевно ще більш присвятив би спогадів та уваги давноминулому цього міста та трагічній події в ньому з Гусом, що зворушила цілий християнський світ тоді, й донині залишається незабутньою.

І все це відбувалось тут, у Констанції, на згадному вже мною соборі, що скликаний був за ініціятивою німецького імператора Сигізмунда та католицької церкви. Остання тоді горіла в безладі й упадку. Аж три папи, взаємно ворожих між собою, очолювали її в той час, підаючи анатемі один одного. Віклеф потряс науку своїм сильними навченнями, а Гус поширював свої погляди, побазовані почасти на Віклефових доктринах.

Шляхта та королі відмовляли послуху духовним католицьким достойникам, та різні інші біжучі справи громадського й церковного життя змусили зібратись соборові, щоб, як свідчить літопис „установити єдність віри, спокій та порозуміння між кліром і мирянами".

Дня 20 серпня 1414 р. прибув до Констанції з Остії Бифаріанзіс, що був пізніше президентом на соборі, та розпочав приготовлення до собору. Не легка була ця справа в той час при тогочасних політичних та релігійних відносинах і положенні; однак труднощі були поконані і собор був скликаний. Всіх присутніх на соборі було 23 кардиналів, 5 патріярхів, 47 архиепископів, 145 епископів, 83 вікар. епископів, 160 абатів, 300 докторів богословія, правників, докторів медицини, багато курфюрстів, герцогів, графів, рицарів, сам цісар Сигізмунд, посольства з Азії, Африки і европейських держав, та 3 папи.

Як та галич, поле крила —
Ченці поналізли
До Констанца; степи, шляхи,
Мов сарана вкрили.
Барони, герцоги і дюки,
Пєари, герольди, шинкарі,
І трубадури (кобзарі),
І шляхом війська, мов гадюки.
За герцогинями — німота;
Хто в соколами на руках,
Хто пішки, верхи на ослах —
Так аж кишить! Все на охоту,
Мов гад у ірій, поспішає!
О чехи! де твоя душа?
Дивись, що сили повалило,
Мов сарацина воювать,
Або великого Атиллу.

Всього, як літописець Ульрих налічує, 2900 чоловік брали участь на соборі. Національно репрезентували тут себе: німці, чехи, венгри, поляки, українці, греки, англійці, швайцарці, норвежці, шведи, данці, фінляндці, італійці, португальці, сицилійці й багато інших.

Найбільш важливою справою на соборі була розглянена й осуджена еретична наука І. Гуса. Іван Гус прибув на собор до Констанції зі спеціяльною охоронною грамотою від цісаря Сигізмунда 3 листопада 1414 року.

Аж здригнули мури,
Як згадали, що у Празі
Загелкали гуси
Та з орлами летять биться...
Конклав схаменувся,
Зібрав раду. Положили
Однострійне статя
Против Гуса. І в Констанці
Всіх ворон скликати!
Та стерегти якомога,
І зверху і здолу,
Щоб не втекла сіра пташка
На славянське поле.

Гуса супроводили численні рицарі чеські та приятелі, що передбачали його гірку долю та побоювались за нього.

У Празі глухо гомонять
І цісаря, і Вячеслава,
І той собор тисячеглавий
Уголос лають! Не хотять
Пускать в Констанц Івана Гуса,.
— Жив Бог! Жива душа моя!
Брати, я смерти не боюся!
Я докажу отим зимі!
Я вирву їх несите, жало!...
І чехи Гуса провожали,
Мов діти батька...

По прибутті своїому до Констанції оселився Гус у скромній бідній хатині біля швайцарських воріт міста, під ч. 646, — дім який досьогодні залишився як памятка. Однак недовго прийшлось йому бути на волі і в спокою. Зрадницькі та підступні руки увязнили без суду Гуса, кидаючи його в страшну на той час вязницю, чи краще назвати — темну глибоку й вогку пивницю, в північній вежі домініканського монастиря, а нині — „вязень Готелю". Тут на хлібі й воді у страшній темряві й бруді, в сльозах і молитві просидів Гус 89 днів, що тривало від 28 листопада 1414 р. до 6 липня 1415 р., коли поставлено його на суді перед собором і, як давши проковити слова в оборонї, фанатичний клір осудив його на спалення як еретика.

Мов кедр серед поля
Ливанського — у кайданах
Став Гус перед ними!
І окинув нечистивих
Орлими очима.
Затрусились, побіліли,
Мовчки озирали
Мученика. — Чого мене —
Чи на прю позвали?
Чи дивиться на кайдани?
Мовчи, чеше смілий... —
Гадюкою зашипіли,
Звіром заревіли. —
Ти еретик! Ти еретик!
Ти сіеш розколи!
Усобиця розвіваеш,
Святійшої волі
Не приймаеш! Одне слово!
— Ти Богом проклятий!
— — — — — — — —
Подивився Гус на папи
Та й вийшов з палати!...
— Поборовся! Поборов!... —
Мов обеленіли.
Автодафе! Автодафе!... —
Гуртом заревіли.

І так, 6 липня катедра констанїнька була переповнена клїром, вищими духовними та світськими достойниками, а довкола катедру оточувало військо й натовп міського люду.

Прот. Проф. Юрій Шумовський.

(Докінчення буде)

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Вістку про 11-ий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді в днях 28-29 червня 1955 р. передала на Україну Канадійська Радіовисильня "Голос Канади" в рямцях української радіопрограми 16 квітня 1955 р. Про перебіг праці Собору і його програму "Голос Канади" подасть ближчі інформації після його закінчення.

● Будова церкви в Судбурах, Онт., посувається вперед. Бані вимінуються. На церкві буде 5 бань. На головній бані вже поставлено позолочений хрест, понад 6 фітів висоти, дар Івана Базара, який 1954 р. зложив на церкву 1,000 дол.

Впреосв. Владика Архиеп. Михаїл 10 липня ц. р. прибуде на візитацію та посвячення угольного каменя. З цієї нагоди парохія готується до великої урочистости.

● Громада св. Андрея Первозванного в Лак Ла Біш, Альберта, почала будову власної церкви. 9-го червня о. П. Зубрицький посвятив місце під церкву і приступлено до будови.

● Громада в Норт Бетлефорд, Саск., будує гарну церкву за 80,000 дол.

● Громада в Гефорд, Саск., закінчила будову церкви. Поставлено іконостас. Для парохіа збудована нова резиденція. ВПреосв. Владика Митрополит Іларіон під час своєї візитації посвятить церкву в неділю 24-го липня.

● В Ню Торонто величний і великий храм недалекий вікінчення. Перший поверх уже надається до Богослужения. На запрошення тутешньої громади св. Димитрія ВПр. Владика Митрополит оглянув церкву 23-го травня.

● Повне освячення нового храму — Православної Катедри в Торонті звершили ВПреосв. Митрополит Іларіон та ВПреосв. Архиепископ Михаїл в сослужені численного духовенства. На Малому Вході відбулися Чини нагород: о. прот. П. Савиця — митрою, а о. прот. Д. Фотія — хрестом з оздобами.

● Надзвичайні збори Катедральної Громади Пресв. Тройці в Вінніпегу відбулися 2-го травня 1955 р. На нарадах постановлено продовжувати добудову Катедри Пресв. Тройці з весною 1956 р. Енергійна підготова до добудови вже почалася.

● Сторджис, Саск., закінчено будову нової церкви. Освятив її 5-го червня о. Ілля Швець, на честь Пресвятої Тройці.

● Ту Гилс, Алта. — ВПреос. Митрополит Іларіон 12-го червня Чином Архиерейського Освячення освятив Престіл, Іконостас і саму церкву.

● Громада в Сіббіч, Алта., будує новий Іконостас; сподівається закінчити його в липні чи серпні 1955 р. На день візитації Впреосв. Митрополита Іларіона.

● Під час Канонічної Візитації в Оушві 27-29 травня ВПреосв. Митрополит Іларіон в неділю 29-го травня, в церкві св. Івана, за Малим Входом на св. Літургії поставив о. Михайло Фика в сан Протоієрея.

● Недільна Школа при Всеканадійській Катедрі Пресв. Тройці в Вінніпегу закінчила свій шкільний рік. З цієї наго-

дя 15-го травня відбувався у-рочистість під проводом паро-ха о. М. Юрківського та старшої учительки пані Ольги Завісляк. До учнів сказав слово Вирсоєв. Митрополит Іларіон і особисто роздав відзначеним дітям нагороди.

ЩО НОВОГО В ПОЛІТИЦІ

● В Онтеріо консервати виграли вибори. На всіх 98 послів у легіслятурі консерватн будуть мати своїх 86 послів.

● Большевики запросили до Москви французького прем'єра Едгара Фора та міністра закордонних справ Піне. Чи вони поїдуть — ще не відомо.

● У червовному Китаю весло кої. Перше повстання проти комуністичного уряду було в провінції Шенсі. Його здушено. Комуністичні китайські часописи повідомляють, що друге повстання, в провінції Квантунг, також криваво здушено.

● До Аргентини приїхала советська делегація, щоб вести торговельні переговори з урядом Перона. — Звичайно, за торговельними советськими планами криється політи-

● В Лондоні відбуваються переговори між Японією та СССР в справі заключення мирного договору. Від часу закінчення війни Японія офіціяльно не була визнана Советами як вільна держава. Большевики спокушують Японію "приязню" та "торгівлею".

● Шеф штабу канадійської армії, генерал Гай Симондс, уступив зі свого становища. Причиною цього є розходження між ним та урядом у справі організації армії. Місце Симондса займав ген. Говард Ґрегейм.

● Диктатор Советського Союзу Н. Хрущов, після повороту з Югославії, де мав розмови з диктатором Тітом, наказав усім сателітам (державам, поневоленим Москвою), негайно помиритися з Югославією.

● Голова уряду Індії, Пандіт Неру, відвідав СССР. Робив він там аж надто "милі усмішки". Цікаво, чому?

● Зединені Держави Америки, Велика Британія і Франція формально запросили Советський Союз на конференцію згаданих 4-ох держав, що має відбутися в Женеві (Швайцарія) в днях 18—21

● Канадійський міністер оборони Кемпні довів до відома зацікавлених, що Канада не піде на створення спільного військового командування з американськими, бо для цього немає потреби.—До речі, часом така потреба може бути.

● Голосна справа полонених американських вояків у комуністичнім Китаю йде до свого закінчення. 4-ох вояків комуністи звільнили. Є надія на звільнення решти 63-ох американських полонених. Політичний світ сильний бачити тут охоту Китаю до замирення з ЗДА. — Чи не перед-часні надії на "миролюбність" комуністичного Китаю?

● На свято 10-ліття Обединих Націй в Сан Франціско в днях 20—26 червня зголосили свій приїзд представники "тимчасового уряду" поневоленої України ,на чолі з Л. Паламарчуком, міністром закордонних справ. — Хоч побачать Америку!

● У звязку з відвідинами советської політичної верхівки в Югославії поширилися здогади, що В. Молотов, до-теперішній міністер закордонних справ СССР, має бути усунений з цього становища.

Це можлива річ. Молотов відомий зі своїх гострих виступів проти Заходу, а також Югославії, Греції, Туреччини і т. д. Тепер большевики вдають "миролюбців" і тому з Молотова могли б зробити "офірного козла", так наче б Молотов не діяв з наказу Сталіна, Маленкова, Хрущова і взагалі Політбюра.

● Часопис "Альгемайне Цайтунг" (Франкфурт, західна Німеччина) висловив таку думку, що для німців було б найкраще, якби большевики вийшли собі зі східної Німеччини, — щоб всі лишили Німеччину в спокою. — Большевикам власне таких настроїв у Німеччині треба.

Йоштова Скринька

М. Г. — Шікаго, ЗДА.

Пит.: Тут недавно відбувся один похорон. На ньому унійтський духівник, о. протоігумен, на відправі поминав віруючих так: „І всіх нас православних християн . . ." Коли я просив деяких унійтів пояснити мені, чому унійти несподівано привернули у своїй Церкві слово „православний", то вони відповіли, що така інструкція прийшла з Нью Йорку від якоїсь унійтської ієрархії. Але коли точно й нащо це сталося, вони не знають. — Як це пояснити?

Відповідь: Цього український нарід заманити в унію та щоб в унії він не бунтувався проти Риму, Рим на якийсь час залишав унійтам, „для приманн", багато дечого із православія; старий стиль святкування, Іконостаси, поминання „і всіх нас православних християн" і т. д. Рим міркував: коли українці зрозуміють, що унія накинена їм польською силою; коли потомки українських унійтів окріпнуть у своїй беззастережній і сліпій відданості Римові, тоді прийде час загнати у відкриті карти й показувати всі залишки православія в унійтській Церкві. Прийшов час і Рим почав так робити. Правда, поступово, і ніби на відповідальність окремих ієрархів та священників, але робив. Усував Іконостаси і старий стиль святкування, у-сував поминання „І всіх нас православних християн..."

Та ось Рим почав вважати, що або-то в недалекій будучині в нього буде загода зробити унійний похід на східну Европу, в першу чергу — на Україну. Знаючи, що там народ дуже привязаний до православія, Рим, для приманки, знову наказав унійтам почепити деякі ознаки православія, які, звичайно потім показував би, коли б унія здалася.

Але хто хоч трохи тверезо думає, той ясно бачить, що часи всяких унійтів минули безповоротно. А своєю тактикою — маскувати католицьку роботу під фірмою „православні християни" — Рим тільки доказує, як мало довіря в світі викликає до себе католицтво. А спроба широкими мазками унію в замаскований формі до чесних не належить. Апостоли не потребували маскуватися в широкині Віри Христової. — А зрештою, унійна акція не має нічого спільного з широкими християнствта.

З КАНАДИ Й ЗІ СВІТУ

● Торонто, Онт. — Хор "Україна" під управою Нестора Городовенка 28-го травня виступив з концертом у Мессей Голл. У програму довгового концерту входили творн М. Лисенка, М. Леонтовича, Д. Бортнянського, Моцарта, Верді, Фільке. Рецензенти аверно нули увагу на знамените виконання осо таких творів: "Різдвяна пєальма" та "Почаївська Божа Мати" М. Леонтовича; "Тебе Бога хвалим", "Херувимська пісня" та "Радуйся Боґу" Д. Бортнянського; "Аве верум" Моцарта; "Агнус дей" Верді та Месса М. Фільке.

● За найстарший, з-поміж досі відомих, життєпис Христа вважають той, що' поданий у Св. Письмі Нового Заповіту в 5-го віку. Рукописний оригінал цієї священної книги, що є власністю родини Нормана Йонана, був даний на виставку конгресової бібліотеки у Вашингтоні. Виставку почато 5-го квітня ц. р.

● Новий стиль церковних свят, що його вводить унійтська Церква, для більшости її членів не є сприємливий. Тому унійти в значній кількості прийшли на українські православні Богослужения на Великдень 1955 р. до Катедри св. Івана в Едмонтоні, до Собору св. Покрови в Вінніпегу та до інших українських православних святинь.

● Гіляндерський манастир на св. Афоиській горі стоїв уже під знаком скорого припинення свого існування. З давніших 75 монахів лишилося тільки 24, і ці вже в похилому віці. Царгородський патріярх дав довзіл 10 сербським монахам оселитися в цьому манастирі ,і це частина скріпить його. Але назагал уже від кільо літ щораз більше відчувається брак доплив молодого монашого поко-

● Ходять поголоски, що більшовики мають звільнити, чи вже звільнили із заслання митрополита Сліпого, голову заквідованої української унійтської Церкви в Галичині, а-ле він не буде мати права відправляти Богослужения.

● Католицька Акція — політичний меч Ватикану, що в ні рядах стоять явно чи тайно католицькі дячі "Світського Апостольату" всіх народів, де є католицизм чи унія, випустила "Відкритий лист народу до Перона". В ньому, між іншим, є напит, чи то народ домагався, щоб за народні гроші Перон ставив собі мармурові, бронзові й золоті статуї, та вазв собі "володіна" за дорадників. Поліція не допускає до поширення листа і продовжує арешти серед католицького кліру та світських членів Католицької Акції. — Перон диктатуру має, а Католицька Акція хоче її мати. А-ле чому тут одна й друга сторона покликається на народ?

Організаційні справи

Зо звітів громад.

Гемилтон, Онт. Громада св. Володимира. Ця громада тепер славиться новозбудованою церквою в українському стилі й належить до сильних та працьовитих громад нашої Церкви. Громада має кількосот членів. Місцевий парох Прот. В. Федак дуже ревно працює. У звітному році було шість академій та імпрез, три спільних обіди, два пікники, базар. Ходили в колядою, а парох з Святою Водою. Є власні метрикальні книги. До каси вплинуло $66,452.78 (в тому 36 тисяч позички), а розходу було $65,683.31. Заряд: Г. Будник — голова, М. Деркач і І. Саврук — заступники голови, М. Сушко — секретар, М. Павлишин — аст. секр., І. Олексюк —скарбник, а Ілія Данилюк — фін. секретар.

Ст. Кетеринс, Онт. Громада св. Юрія. Ця громада має всі ознаки бути сильною, але на решкоді є внутрішні терзання, що не сприяють розвиткові. Зо звіту видно, що заряд і члени працюють добре. До каси вплинуло $8,054.00, розходу було $7,830.00. Зібрано коляду на потребн церкви, священик відвідував віриих в Святою Водою, є метрикальні книги, було чотири академії та імпрези, два представлення, чотири спільних обіди та один пікник і базар. Заряд: Д. Віндзик — голова, С. Шевець і М. Головатий — заступники, Т. Титенич — секр., П. Комар — скарбник, П. Новак — фін. секретар.

Виткін, Саск. Громада Св. Духа. До заряду належать: Н. Іванчук — гол., В. Свістун — аст., Ґ. Войтюк — секр., Ф. Олексюк, скарбник. В звіті не подано про стан приходу й розходу. Було

шість представлень, два спільних обіди та базар.

Вирдейл, Саск. Громада св. Іоана. — До каси прибуло $3,384.34, а вибуло $1,066.69. До заряду належать: Б. Бербин — голова, Н. Запарнюк — заступник, В. Лисак — секр., Ю. Косован — скарбник. Було в році два представлення, базар і спільний обід та вечеря.

Гардентон, Ман. Громада св. Михаїла. Ходили з колядою, а парох з Йорданською Водою, є метрикальні книги, до каси прибуло $865.86, а вибуло $841.72. В звіті подано, що обідів та інших підприємств не було в громаді. Заряд: В. Подольський, Н. Бурик, Н. Махній та І. Коняк.

Мирнам, Алта. Громада Пресв. Трійці. Заряд: П. Кіндрачук — гол., В. Щербан — аст., Ф. Шинко — секр. М. Биднарський — скарбник. Прихоту було $2,044.84, розходу $2,527.86. Є метрикальні книги, ходили колядувати, а парох з Св. Водою. Був один пікник, два представлення та дві академії.

Елк Пойнт, Алта. Громада св. Володимира. Був тільки один спільний обід; інших підприємств не було. До каси вплинуло $567.56, а вибуло 564.14. Члени громади ходили колядувати. Заряд: І. Боруцький, З. Яцина, О. Мельник і І. Лібич.

Вільна, Алта. Громада св. Дмитрія. До заряду належать: В. Шапка, П. Паляник, І. Квасний і С. Пелех. Приходу було $1,790.57, а розходу $1,786.60. Парох відвідував віриих з Св. Водою. Ходили з колядою. Був пікник та базар.

ВШАНУВАЛИ ДОСТОЙНИХ ГРОМАДЯН

Ванкувер, Б. К. — В суботу, 19 березня ц. р. приятелі й знайомі панства Токариків влаштували „перехідчини" цим двом заслуженим у Ванкувері громадянам.

Пан Василь Токарик добре знаний серед українців міста Ванкувера. Від довшого часу він бере діяльну участь у громадському життю українців міста. В 1952 році п. Токарик був головою місцевої православної громади.

Пані Токарик, фахова учителька, також дуже діяльна в православній громаді. Вона бере активну участь у жіночих товариствх при громаді, як також навчає дітей у рідній школі, яка нарахояує понад 100 дітей.

Присутні гості, гарно проводячи час, вручили на спомин п-ну Токарикам скромний дарунок. Пан Стечишин, вручаючи подарунок, висловив побажання кожного присутнього, коли він закінчив свою промову словами: „Щасти Вам, Боже, дорогі друзі, та многих, многих літ!"

Гість.

ПОСВЯЧЕННЯ ХАТИ Й ХРЕСТИНИ

Ронтвейт, Ман. — В День Вознесення 26 травня 1955 р. п-во Олександер і Оксана Халайчуки запросили гостей на родинну урочистість посвячення свого дому, Службу Божу та хрещення донечки Олександри Анни.

О год. 9.30 рано о. Юрій Туржанський посвятив хату, а після того відслужив Службу Божу і виголосив змістовну проповідь. Співали всі присутні під проводом батька О. Халайчука. Потім відбулось хрещення їхньої донечки. Кумами були: Антон і Анна Халайчук, Іван Халайчук, Параска Остапук, Василь Озірний і Василина Семецук.

На просьбу господаря дому, під час гостини його брати Антін і Юрко зробили збірку. Заохочені словом А. Халайчука, гості зложили на "Укр. Голос" 5 дол.; на "Вістник" 4 дол. Жертвували по 1 дол.: А. Тимощук, С. Халайчук, І. Халайчук, О. Халайчук, А. Коляда. Решта — дрібними.

На закінчення о. парох побажав новохрещеній донечці, щоб росла здорова на потіху й радість своїм родичам, на славу Божу та на добро Святої Церкви й свого народу.

Урочистість закінчено Многоліттям.

Жертводавцям щира подяка, а Новоохрещеній хай Бог щастить.

Присутній.

З ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Церковне життя в української православній громаді в місті Кенора, Онт. вдоволяюче розвивається.

Богослужения відбуваються два рази в місяць при поважній числі учасників® та гарнім церковнім співі під керуванням пані Рогатин. Справді приємно бути на Богослуженях нашої Церкви.

Кожен раз приборний свят. Престіл і настрій в часі Богослужень є найкращий.

Першого травня було Спільне Свячене, яке приготовило жіноцтво, й зібрано поважну суму грошей на церковні потребн.

Після того відбулися збори, які були успішні тим, що записалося іще пять нових родин до громади. Тоді вибрано трьох старших братів. Ними є: Дмитро Голота, Е. Романюк і І. Куликовський.

Старші Сестриці: Ольга Романюк, Евгенія Барчук і Пирл Василюк.

На тих зборах вирішено прийняти назву для громади; з-поміж кількох пропозицій, більшість була за тим, щоб громада носила ім'я апостола українського народу св. князя Володимира.

Після того були Богослужения 15 і 29 травня. Обидва рази по обіді були відчити свящ. Є. Грицини на актуальні теми, які притягнули велике число людей, що слухали з вдоволенням наук свого пароха.

о. е.

З ЖИТТЯ ПАРАФІЇ СВ. МИХАЇЛА В ВІННІПЕГУ

Допомогове Братство Св. Михаїла, відділ молодших, у неділю 22 травня святкувало свою 33 річницю. З тої нагоди відбулось соборне Богослужения, яке відправили о. С. Герус і о. В. Кудрик.

По Богослуженні згадані відправили Панахиду за померших членів Братства та взяли участь у святочному обіді. Промови виголосили: Голова Братства В. Тєский, делегати, гості — п. С. Ребчук і п. Загарійчук, та обидва отці. Господарем свята, яке відбулось величаво, був Гео. Маріян.

Церковно громада Св. Михаїла вшанувала память трагічно загинувших провідних мужів українського народу: Симона Петлюри і Євгена Коновальця. В неділю, 29 травня, парох о. С. Герус відправив за спокій їхніх душ урочисту панахиду, попереджену коротким словом. Співав церковний хор під управою п-ни Ольги Дмитрів.

ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК

Калмар, Алта. — Впродовж літ наша православна громада св. Трійці працює, як лише може. З кожним роком громада зростає. Національно свідомий загал горнеться до української православної церкви.

У неділю 5-го червня ц. р. церковна громада в Калмар святкувала свій храмовий празник. День був гарний, погідний. На Храм прибуло поважне число членів, прихильників і гостей. Вже день перед тим одни зі старших членів, Ст. Олексий, купив від огневої сторожі великий дзвін 1,800 фунтів ваги, ціною понад 100 долярів.

Новий дзвін з гарним голосом збагатив церковну громаду і послужив для звеличення храмового празника. Ширп подяка офіродавцеві від громади.

Того дня Службу Божу служив призначений нашою Консисторією молодий священик о. Л. Бажук. Гарно співав церковний хор під проводом молодого студента з Едмонтону Мирослава Крицука. Глибоку змістом проповідь про значення Св. Трійці виголосив о. Бажук. По Богослуженню відбулося водосвятя і обхід церкви з читанням Євангелії, а відтак всі присутні зібралися в Народнім Домі на спільний обід, що його вміло приготовили жінки. По обіді було кілька промов. Господарем обіду був С. Олексий, котрий покликував промовців до слова. При кінці промовляв о. Бажук. Теплими словами дякував уле-

(Продовження на стор. 16)

ПОСМЕРТНІ ЗГАДНИ

ВАСИЛЬ МОСКАЛЬ

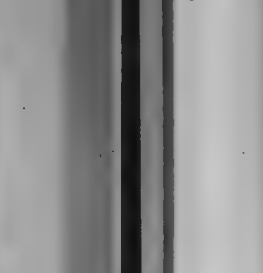

Лулу Айленд, Б. К. — Ряди наших піонерів меншають з кожним днем. Дня 10 березня ц. р. помер тут у своїм домі на 76 році життя широко знаний Василь Москаль. Походив з села Золоте Івання, повіт Заліщики, Галичина. До Канади приїхав 1905 року й осів на фармі у Бруксбі, Саск. 1927 року переніссся до Бритиш Коломбії й поселився на вкрах на острові Лулу коло Венкувер, де жив до смерти.

Покійний був релігійним чоловіком. Хоч жив досить далеко від православної церкви, він завжди бував на Богослуженнях ,чинав Службу Божу напамять. Два роки тому під час візитації ВПреосв. Митрополита він жертвував 500 доларів на комостас в церкві, та на жаль не довелось йому його побачити. Був щирим, твердо віруючим членом православної громади і довголітнім переплатником "Українського Голосу".

Дня 14 березня перевезено його тіло в похоронного заведення до церкви, де при великім числі парохіян Всеч. о. Симчич відслужив похоронну відправу. Похоронено його на цвинтарі "Овшен Вю". Надгробні промови виголосили бувші голови громади П. Гарасимчук і В. Лака. Тіло похоронї в склі Народнього Дому відбувся поминальний обід, під час якого говорили П. Гарасимчук, В. Лака, теперішній голова В. Швайківський, М. П. і Всеч. о. Симчич, парох громади.

Покійний полишив у смутку дружину Теклю, синів Івана в Саскатуні, Михайла, Миколу і Степана у Венкувері, дочки Марію Шульбу в Абботсфорді, Б. К., і Катерину Міхмен на Лулу Айленд та 16 внуків.

Під час поминального обіду зібрано $33.25 на невинуний вінок, які доручено мені вислати по половині на пресовий фонд "Українського Голосу" і "Вістника". Жер-

тводавцям щира подяка, а покійному Вічна Пам'ять.

П. Мельничуй.

ПАРАСКЕВІЯ БАРТИШ

Гемилтон, Онт. — 14-го травня ц. р. упокоїлася Параскевія Бартиш, з родини Марушків, прожившн 53 роки. Покійна народилася 25-го листопада 1901 р. в селі Петрівів, пов. Товмач, Зах. Україна. До Канади прибула 1929 року, тут одружилася і жила з мужем Володимиром у Гемилтоні, Онт.

Покійна була доброю парафіянкою української православної церкви св. Володимира. Її добротливість та ввічливість зостануться довго в памяті тих, які знали її. Вона була дійсною християнкою. Своїм позитивним ставленням до церкви і до церковних справ, звертала на себе прикладну увагу. Своєю участю у сповіді і св. Причастю до казувала глибоку віру у Христа Спасителя.

Похорон відбувся 17 травня, в церкви св. Володимира Службу Божу і похорон відслужив Всеч. прот. В. Федак і виголосив зворушливе прощальне слово. На похороні було багато людей, які прибули, щоб востаннє попрощати її у вічність.

Покійна полишила мужа Володимира, стареньку маму та дві сестри — у старому краю.

Під час помнального обіду прот. Федак зробив заклик до збірки на докінчення церкви, яку покійна любила, і на церковну пресу. Збірка принесла 55 дол. З цього приділено 15 дол. на пресовий фонд „Вістника".

Жертводавцям щира подяка, а покійній Параскевії вічная память.

Присутній.

Подяка

Складаємо щиру подяку д-р Данильчукові за лікарську опіку, а шпитальній прислузі за догляд під час перебування нашої дружини й матері в шпиталі. Сердечно дякуємо Всеч. о. Дячині за духовну опіку над Покійною та Похоронну Відправу, а братам Ягольницьким — за дякування; тим, що поклали вінки на домовину; зложили на невянучий вінець Покійній; і всім що прийшли віддати їй остенню прислугу. — Щиро дякуємо.

В жалю й смутку залишені
муж Михайло,
сини й дочки.

ЮРІЯ СКРИПНИК

Едмонтон, Алта. — Дня 21 травня тут упокоївся бл. п. Юрій Скрипник у віці 58 років. Полишив у смутку дружину Анастазію, сина Евстахія, батька, матір, 3 брати й 3 сестри.

Покійний народився в селі Кіцілеві, Чернівецького повіту, на Буковині. До Канади прибув 1924 р. В 1930 р. одружився з Анастазією, з дому Костюк. Приятелі готовилися вже влаштувати їм 25-ліття подружжя, що мало настати за 25 днів. Та не судилося...

Покійний ще з рідних земель мав середню освіту. Любив і цінив науку, читав і споглядав українське друковане слово — книжки й пресу. Був вірним членом УПЦК та стояв на сторожі місцевої української православної громади.

Прибувши до Канади, практикував у торгівлі; від 1939 р. мав свою власну крамницю.

На величавий похорон, довершений оо. А. Хрустовкою та В. Сенишиним, а катедри св. Івана, зібралося багато народу.

На поминальному обіді, на закліч нижче підписаного, присутні зложили жертви: на „Укр. Голос" 30 долярів, на „Вістник" 11 дол. Всім жертводавцям щира подяка.

Смутком оповіті вдова Анастазія і сини Евстахій сердечно вдячні всім, що на похорони помолилися за душу Покійного.

Спи, Дорогий Друже Юрію — хай земля канадійська легкою Тобі буде.

Вічна Тобі Память!

Степан Романюк.

ДОМКА НИКЛЯ

Лашін, Кве. — З глибоким жалем подаємо сумну вістку, що по довгій, тяжкій недузі померла тут дня 22-го травня ц. р. бл. п. Домка, дружина Василя Никлі, з роду Олевич, прожившн 64 роки. Покійна походила з села Нові Мамаївці на Буковині. До Канади прибула перед 20-ма роками, працювала разом з своїм мужем і виховала два сини та дві дочки, що тепер уже на своїх становищах.

Покійна була фундаторкою й дійсною членкинею укр. православної церкви св. Юрія, сестрицтва та жіночого товариства ім. княгині Ольги.

Панахиди за упокій душі помершої відправляли о.о. мітр. прот. В. Сіюзір з Монтреалу та місцевий парох прот. К. Квасницький, що прощав її теплими словами від церковної громади та від жіночого т-ва ім. княгині Ольги.

На поминальнім обіді, що відбувся в церковній залі св. Юрія, на закліч п. М. Комарницького зібрано 24 дол. на пресу, з чого 6 дол. на „Вістник".

Нехай же Господь Бог прийме душу Покійної де всі праведні спочивають, а канадійська земля нехай буде для неї легкою.

Присутній.

ПИСАНКА 1955 РОКУ

Збірка о. М. Пахолкова.

Атікокен, Онт. По 1 дол.: Я. Ольховецький, Д. Бінк, І. Українець, О. Гарасим, С. Ольховецький, О. Дзеречук, пані Савчук, п. Фердун, В. Бінк. Дрібними 50 ц. Разом 9.50 дол.

Порт Артур, Онт. По 1 дол.: А. Сенюк, Ф. Холодило, М. Гряблюк, Н. Івачевський, Параскевія Сенюк, Р. Бойко, М. Зозуля. Разом 7 дол.

Збірка о. І. Пестуна.

Кірклєнд Лейк, Онт. Данило Гаврилюк 5 дол. По 2 дол.: Михайло Грошок, Андрій Олійник, Григорій Черепаха. По 1 дол.: П. Марчук, М. Воробій, Дж. Палагнюк, буля, П. Коменчук, п-ні Тотдж. Стратуля, Є. Кукарук, І. Курій, С. Лабеа, Катерина Катера рівська, П. Філь, Павлина Федірчук, І. Самійленко. Дрібними $4.45. Разом $28.45.

Збірка о. М. Подольського.

Сарнія, Онт. Родина Сойко 5 дол., пані Кесканик 3 дол., Н. Стаппас 2 дол. По 1 дол.: пані Т. Чорна, пані Р. П. Гаврилюк, Р. П. Гаврилюк, п-на Ф. Барбаза, Н. Библо, Н. Усенко, С. Губа, Дж. Думетіс, пані Харик, пані Зазулик, В. Барбаза, І. Зарічний, П. Кавранідас, пані Сарафопулос, В. Оденюк, І. Куць, М. Барбаза, Ф. Доитас, І. Зазулик, Н.Н. Дрібними $1.55. Разом $31.55.

Збірка прот. о. С. Гребенюка.

Принс Альберт, Саск. Мих. Павлишин 2 дол. По 1 дол.: М. Зюбрак, Ф. Марущак, П. Дарчук, О. Зайпко, Ф. Голуб, Н. Мантика, Ф. Паскарук, П. Кардаш, С. Лушок, І. Щербань, Е. Михайлюк, В. Романович, Ф. Кіндрачук, І. Залевгінець, І. Е. Марковський, Б. Коритняк, А. Журавлівський, Д. Хитик, П. Серебін, О. Міскін, Н. Кінар, В. Оришин, М. Дмитрук, Т. Кінар, І. Кінар, В. Гаук, Т. Боднар, Д. Г. Лучак, В. Довганюк, М. Рожицький, М. Гуменюк, Р. Гучковський, Н. Литвинець, Ф. Мателіг, В. Мельник, Н. Косминка, П. Коваль, І. Воронюк, д-р М. Ф. Савіцький, М. Гринкінець, М. Дах, І. Дигнеріс, С. Михайлюк, О. Фучко. Дрібними 50ц. Разом $46.50.

Збірка о. О. Цукорника.

Західне Торонто, церква св. Андрея. А. Котик 5 дол. По 2 дол.: К. Гонта, В. Лащук, А. Горук і М. Кривецький. По 1 дол.: В. Бойко, С. Саравчук, В. Марусяк, пані Д. Куляк, пані Івашна і Софія Просимяк, Г. Андрушко, Є. Дубовський, Марія Гуждз і Р. Ксьондзина. Разом 22 дол.

Збірка о. О. Хоняка.

Виткін, Саск. $47.20
Кридор, Саск. 47.14
Гефорд, Саск. 39.00
Норт Бетафорд, Саск. 31.00
Редфілд, Саск. ... 7.00

Збірка о. С. Греділя.

Мирнам, Алта. $24.70
Мюсідора, Алта. ... 13.70
Слава Полуд., Алта. 10.29
Бросо, Алта. 3.45

Збірка о. П. Сацевича.

Смокі Лейк, Алта. $51.45
Вільна, Алта. 42.10
Спеден, Алта. 28.05
Белис, Алта. 15.50
Стрий, Алта. 14.50
Ворслайт, Алта. ... 14.00
Бойн Лейк, Алта. .. 11.65

Збірка о. Ф. Легенюка.

Кобзар, Саск. По 1 дол.: В. Федчук, Г. Федчук, о. Шушальницький, М. Шушальницький, І. Яковенчук, О. Жабінський, Г. Косодовський, П. Максимчук, О. Крочак, пані О. Несторук, пані П. Грицай, пані В. Рипуда, І. Несторук і В. Вольф. Разом 14 дол.

Глен Едвер, Саск. Д. Козменюк, М. Козменюк, А. Юрків (Гаяс). Дрібними 50 ц. Разом $3.50.

Келгари, Алта. Н. Шапкін 1 дол. (додатково).

ПИСАНКА СЕСТРИЦТВА СВ. ПОКРОВИ У ДАВФІНІ,Ман.

В Календарі „Рідна Нива" за 1954 р. на стор. 118, автор статті "Братства та їх заслуги в обороні Православної Віри на Україні", між іншим, пише: „В 16 ст., коли протестантизм у різних видах, а в початках католицької реакції й латинство, почали насувати на Православну Церкву, Братства поставили головним своїм завданням боронити Православну Віру"...

В Україні не було парафії в якій не було б Братства й Сестрицтва. Це були традиційні бесстатутні обєднання, повязані між обою внутрішним хотінням служити справам своєї Церкви.

І в нас у Канаді де-не-де при церквах заснувалися Сестрицтва, які ставляють своїм завданням тільки служити Церкви.

Нижче подаємо збірку Писанки в Давфин, Ман., що свідчить про міру жертвенности й праці одного з Сестрицтв нашої Церкви.

По 1 дол.: Пані: А. Павлюк, О. Леник, А. Гриньків, О. Андрейчук, А. Пресуньска, А. Никифорук, О. Никифорук, Ю. Стратюк, А. Бурда, Ю. Керцилюк, К. Вейко, М. Стойка, Т. Набожняк, А. Дикун, Я. Дутчишин, А. Гродзік, П. Проць, А. Кіщак, Н. Стрілківська, А. Борденюк, А. Клим, Т. Гаджоса, С. Стрільчук, А. Саравчук, Х. Комфолко і Розалія Силезович. Разом зібрано 26 дол.

Цей почин гідний відзначення в пресі, і треба тільки вірити в щиру працю, яка „в огні не горить і в воді не тоне".

Б. М.

ЗАПИС НА КАТЕДРУ

Катедральна Управа отримала повідомлення від асекураційної фірми, що член і ктитор Катедри, п. Олександер Брик вибрав асекураційну полісу в користь Катедри на одну тисячу долярів. Цією дорогою висловлюємо подяку п. О. Брикові за його старання та одночасно дізнімося з щирим членством про цей примірний поступок у користь Все-Канадійської Катедри нашої Церкви.

Ктитор Олександер Брик зложив поважну суму грошей на Катедру. Крім щедрих жертв на адміністративні потреби Катедри, він пожертвував дотепер понад $600.00 на будову Катедри й зобовязався зложити ще цього року додаткових $500.00. Парас Брик, сини О. Брика, цей весни покійчив комерційні студії при Манітобському університеті і, за старанням батька, також виписаний як ктитор Катедри.

Ктиторові Олександрові Брикові щиро дякуємо за дари для Катедри і бажаємо йому та його синові Тарасові всього добра й успіху в житті.

З ПОМИНАЛЬНОЇ КНИГИ
Невянучі Вінки в Катедрі Пресвятої Трійці

Бл. п. Ірина Шемелюк, Давфін, Ман. На Невянучий Вінок прислав Всеч. о. О. Фляк $5.00

Бл. п. Катерина Черняївська, Вакав, Саск. На Невянучий Вінок прислав Прот. В. Антонюк $23.04

Бл. п. Яків Шах, Вінніпег. В завіщенню на Катедру записав $500.00

За спокій душ померлих відправляється Поминальні Богослужения в усі Поминальні Дні. Імена записані в книгу "Невянучого Вінка" і ця книга е катедральним Помяником.

ЖЕРТВИ НА ЗБУДОВАННЯ КАТЕДРИ

Фундатори

Онуфрій і Павлина Клюкевич — Венкувер (110) $100.00

Теодор Кушак — Венкувер (111) 100.00

Мирон і Анна Крепякевич Венкувер 105.00

Петро і Павлина Кіндрачук — Мирнам, Алта. (30) 70.00

Михайло Кадинюк — Вайта, Ман (85) 20.00

Добродії

Іван і Марія Гриценко — Венкувер 55.00

Д-р Г. Д. Спачинський — Венкувер 50 00

Петро і Настя Фігуш — Венкувер (20) 30.00

Братчики і Сестриці

Никола Співорський — Венкувер 30.00

Ф. Богдан — Венкувер (23) 25.00

Степан Кирстюк — Венкувер (5) 25.00

Федь Міган — Венкувер (25) 5.00

Григорій Онисько — Гарденток, Ман. (11) 15.00

Д. Леськів — Венкувер 25.00

Тома Стечишин — Венкувер 25.00

І. Р. Лукаш — Венкувер 25 00

Марія І. Джонс — Венкувер 25.00

Василь і Параска Стефюк Венкувер 25.00

Степан Крепякевич — Венкувер 25.00

Василь Книгніцький — Венкувер 25.00

Д-р Г. Савченко — Венкувер 25.00

Василь Боднар — Венкувер 20.00

В. Токарик — Венкувер 20.00

Дмитро і Марія Гошко — Венкувер 20.00

Олекса Гірний — Венкувер 20.00

Павло Шрайківський — Венкувер 15.00

Никола Москалик — Венкувер 15.00

Юліян Бойчук — Венкувер 15.00

Іван Торучка — Венкувер 15.00

Захарій Гошко — Венкувер 15.00

Ілія Гавриш — Венкувер (5) 10.00

Прихильники

Андрій Шевчук — Венкувер 10.00

Степан В. Чаглей — Венкувер 10.00

Василь Новосад — Венкувер 10.00

Семен Німець — Венкувер 10.00

Олена Токарик — Венкувер 10.00

Дмитро Стручинський — Венкувер 10.00

Оксана Гамулька — Венкувер 10.00

Валеріян Проскурник — Венкувер 10 00

Василь Дзябинський — Венкувер 10.00

Ф. Гузик — Венкувер 10 00

Василь Задорожний — Венкувер 10.00

Степан Павлюк — Венкувер 10.00

Д. Козій — Венкувер 10.00

С. Твардун — Венкувер 10.00

Григорій Юнчук — Венкувер 10.00

Василина Максимюк — Венкувер 10.00

Григорій Крук — Стівестон Б. К. 10.00

Марія Паскалюк — Стівестон Б. К. 10.00

Іван Базюк — Стівестон, Б. К. 10.00

Михайло Королюк — Венкувер 10.00

В. Воробець — Бирнабі, Б. К. 10.00

Іван Боднарчук — Бирнабі, Б. К. 6.00

Михайло Скринець — Бирнабі, Б. К. 5.00

Тимко А. Гошко — Стівестон, Б. К. 5.00

Роман Щурко — Лулу Айленд, Б. К. 5.00

Іван Грабчак — Венкувер 5.00

Никола Бойкович — Венкувер 5.00

Никола Лучак — Венкувер 5.00

Петро Павлик — Венкувер 5.00

Никола Наконечний — Венкувер 5.00

Іван Решітник — Венкувер 5.00

Степан Гриник — Венкувер 5 00

Петро Гарасимчук — Венкувер 5.00

Евдокія Братюк — Венкувер 5.00

Кирияло Вівчар — Венкувер 5.00

Ф. Бантрок — Венкувер 5.00

Никола Пелех — Венкувер 5.00

Василина Гомевюк — Венкувер 5.00

Михайло Фдівчук — Венкувер 5.00

Анна Макар — Венкувер 5.00

Г. Турко — Венкувер 5.00

Василь Турко — Венкувер 5.00

Іван Костів — Гримзбі, Онт. 5.00

Олекса Трофаненко — Венкувер 4.00

Никола Кревецький — Стівестон, Б. К. 3.00

Василь Пелех — Венкувер 3.00

М. Євчин — Венкувер 2.00

Параня Василюк — Венкувер 2.00

М. Дмитрук — Венкувер 2.00

М. Зрайко — Венкувер 2.00

Василина Шевчук — Венкувер 2.00

Марія Вотерс — Венкувер 1.00

В. Рулташ — Венкувер 1.00

ЗБУДУЙМО ХРАМ БОЖИЙ

Ми, вірні Української Греко-Православної Церкви в Канаді, постановили збудувати Все-Канадійську Катедру у Вінніпегу. Цю постанову вислови одноголосно на сесіях Девятого Собору нашої Церкви в днях 28-30 липня, 1946 року.

Катедра будується на два поверхи. Долішна частина служитиме за авдиторію, а верхня за Храм Божий. Долішна частина вже викінчена. Відкриття цієї частини відбулося в часі Зелених Свят, 8-го червня, 1952 року.

Дня 2-го травня, 1955 року, Громада при Катедрі прийняла рекомендацію Будівельного Комітету, і постановлено почати докінчування будови Храму Божого в весною 1956 року.

Для дальшої будови конечно мати такі самі поважні суми грошей, як мали на початку будови. Обовязок спочивае на кожному, що е вірним Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Хай же наша свідомість, наша віра й наша любов виявиться в наших дінах.

Адреса Катедри:

Holy Trinity Cathedral
1175 Main Street,
Winnipeg 4, Man.

Всеканадійська
Катедра Пресв. Трійці

Порядки Богослужень

Української Гр.-Православної Церкви в Канаді

1175 Мейн вулиця, Вінніпег

Священнослужитель
Високопреосвященний ІЛАРІОН
Митрополит Вінніпегу і ексарх Канади.

9-та год. рано Утреня.
10-та год. рано Служба Божа.

Парох: Всеч. о. М. Юрківський.

Телефони: — в Катедрі — 52-8046
Резиденція пароха 56-5373

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
в Вінніпегу

1175 Мейн стріт — Вінніпег, Ман.

ТРЕТІЙ ПРАЗНИК КАТЕДРИ

Третій Празник Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу відбувся в неділю Зелених Свят. В суботу Всеч. о. М. Юрківський, парох Катедри, відслужив Службу Божу за здоровля і щасливе життя всіх ктиторів, фундаторів, добродіїв, братчиків і сестриць та прихильників Катедри. Зараз по Службі Божій відспівано Чин Парастасу за померших членів Катедри. Імена померлих, які виписані в книгу Невянучого Вінка, прочитано в Службі Божій і в Парастасі.

Неділя, по тижні мокрої погоди, була ясна і Катедра прибрана якнайкраще. Богослужения почалось точно о 10-й годині рано. Святу Літургію звершав Високопреосвященний Іларіон, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади. Співслужителями були Всеч. о. д-р С. В. Савчук і Всеч. о. М. Юрківський

По Службі Божій вірні зійшли до Празничного Обіду. По обіді промовляли слідуючі: ВПреосв. Митрополит Іларіон, Всеч. о. д-р Савчук, Всеч. Прот. Метюк від Собору св. Покрови, Всеч. Прот. Герусь від церкви св. Михайла. Всеч. о. М. Юрківський, парох Катедри, п. Петро Ковтун, голова катедральної громади, панна М. Марко від Жіночого Товариства Катедри й панна Єлисавета Олійник від катедрального відділу СУМК.

Переведено збірку жертв на докінчення будови Катедри. ВПреосв. М. Іларіон в своїму слові накреслив значення Катедри для всього православного членства в Канаді, значення її для українців усього світу, а особливо для українців Вінніпегу. Збірка, яку проводив парох Катедри, принесла около десять тисяч долярів.

ЗАПИС НА КАТЕДРУ

Катедральна Управа отримала повідомлення від асекураційної фірми, що член і ктитор Катедри, п. Олександер Брик вибрав асекураційну полісу в користь Катедри на одну тисячу долярів. Цією дорогою висловлюємо подяку п. О. Брикові за його старання та одночасно дізнімося з щирим членством про цей примірний поступок у користь Все-Канадійської Катедри нашої Церкви.

Ктитор Олександер Брик зложив поважну суму грошей на Катедру. Крім щедрих жертв на адміністративні потреби Катедри, він пожертвував дотепер понад $600.00 на будову Катедри й зобовязався зложити ще цього року додаткових $500.00. Парас Брик, сини О. Брика, цей весни покійчив комерційні студії при Манітобському університеті і, за старанням батька, також виписаний як ктитор Катедри.

Ктиторові Олександрові Брикові щиро дякуємо за дари для Катедри і бажаємо йому та його синові Тарасові всього добра й успіху в житті.

З ПОМИНАЛЬНОЇ КНИГИ
Невянучі Вінки в Катедрі Пресвятої Трійці

Бл. п. Ірина Шемелюк, Давфін, Ман. На Невянучий Вінок прислав Всеч. о. О. Фляк $5.00

Бл. п. Катерина Черняївська, Вакав, Саск. На Невянучий Вінок прислав Прот. В. Антонюк $23.04

Бл. п. Яків Шах, Вінніпег. В завіщенню на Катедру записав $500.00

За спокій душ померлих відправляється Поминальні Богослужения в усі Поминальні Дні. Імена записані в книгу "Невянучого Вінка" і ця книга е катедральним Помяником.

ЖЕРТВИ НА ЗБУДОВАННЯ КАТЕДРИ

Фундатори

Онуфрій і Павлина Клюкевич — Венкувер (110) $100.00

Теодор Кушак — Венкувер (111) 100 00

Мирон і Анна Крепякевич Венкувер 105.00

Петро і Павлина Кіндрачук — Мирнам, Алта. (30) 70.00

Михайло Кадинюк — Вайта, Ман (85) 20.00

Добродії

Іван і Марія Гриценко — Венкувер 55.00

Д-р Г. Д. Спачинський — Венкувер 50 00

Петро і Настя Фігуш — Венкувер (20) 30.00

Братчики і Сестриці

Никола Співорський — Венкувер 30.00

Ф. Богдан — Венкувер (23) 25.00

Степан Кирстюк — Венкувер (5) 25.00

Федь Міган — Венкувер (25) 5.00

Григорій Онисько — Гарденток, Ман. (11) 15.00

Д. Леськів — Венкувер 25.00

Тома Стечишин — Венкувер 25.00

І. Р. Лукаш — Венкувер 25 00

Марія І. Джонс — Венкувер 25.00

Василь і Параска Стефюк Венкувер 25.00

Степан Крепякевич — Венкувер 25.00

Василь Книгніцький — Венкувер 25.00

Д-р Г. Савченко — Венкувер 25.00

Василь Боднар — Венкувер 20.00

В. Токарик — Венкувер 20.00

Дмитро і Марія Гошко — Венкувер 20.00

Олекса Гірний — Венкувер 20.00

Павло Шрайківський — Венкувер 15.00

Никола Москалик — Венкувер 15.00

Юліян Бойчук — Венкувер 15.00

Іван Торучка — Венкувер 15.00

Захарій Гошко — Венкувер 15.00

Ілія Гавриш — Венкувер (5) 10.00

Прихильники

Андрій Шевчук — Венкувер 10.00

Степан В. Чаглей — Венкувер 10.00

Василь Новосад — Венкувер 10.00

Семен Німець — Венкувер 10.00

Олена Токарик — Венкувер 10.00

Дмитро Стручинський — Венкувер 10.00

Оксана Гамулька — Венкувер 10.00

Валеріян Проскурник — Венкувер 10 00

Василь Дзябинський — Венкувер 10.00

Ф. Гузик — Венкувер 10 00

Василь Задорожний — Венкувер 10.00

Степан Павлюк — Венкувер 10.00

Д. Козій — Венкувер 10.00

С. Твардун — Венкувер 10.00

Григорій Юнчук — Венкувер 10.00

Василина Максимюк — Венкувер 10.00

Григорій Крук — Стівестон Б. К. 10.00

Марія Паскалюк — Стівестон Б. К. 10.00

Іван Базюк — Стівестон, Б. К. 10.00

Михайло Королюк — Венкувер 10.00

В. Воробець — Бирнабі, Б. К. 10.00

Іван Боднарчук — Бирнабі, Б. К. 6.00

Михайло Скринець — Бирнабі, Б. К. 5.00

Тимко А. Гошко — Стівестон, Б. К. 5.00

Роман Щурко — Лулу Айленд, Б. К. 5.00

Іван Грабчак — Венкувер 5.00

Никола Бойкович — Венкувер 5.00

Никола Лучак — Венкувер 5.00

Петро Павлик — Венкувер 5.00

Никола Наконечний — Венкувер 5.00

Іван Решітник — Венкувер 5.00

Степан Гриник — Венкувер 5 00

Петро Гарасимчук — Венкувер 5.00

Евдокія Братюк — Венкувер 5.00

Кирияло Вівчар — Венкувер 5.00

Ф. Бантрок — Венкувер 5.00

Никола Пелех — Венкувер 5.00

Василина Гомевюк — Венкувер 5.00

Михайло Фдівчук — Венкувер 5.00

Анна Макар — Венкувер 5.00

Г. Турко — Венкувер 5.00

Василь Турко — Венкувер 5.00

Іван Костів — Гримзбі, Онт. 5.00

Олекса Трофаненко — Венкувер 4.00

Никола Кревецький — Стівестон, Б. К. 3.00

Василь Пелех — Венкувер 3.00

М. Євчин — Венкувер 2.00

Параня Василюк — Венкувер 2.00

М. Дмитрук — Венкувер 2.00

М. Зрайко — Венкувер 2.00

Василина Шевчук — Венкувер 2.00

Марія Вотерс — Венкувер 1.00

В. Рулташ — Венкувер 1.00

ЗБУДУЙМО ХРАМ БОЖИЙ

Ми, вірні Української Греко-Православної Церкви в Канаді, постановили збудувати Все-Канадійську Катедру у Вінніпегу. Цю постанову вислови одноголосно на сесіях Девятого Собору нашої Церкви в днях 28-30 липня, 1946 року.

Катедра будується на два поверхи. Долішна частина служитиме за авдиторію, а верхня за Храм Божий. Долішна частина вже викінчена. Відкриття цієї частини відбулося в часі Зелених Свят, 8-го червня, 1952 року.

Дня 2-го травня, 1955 року, Громада при Катедрі прийняла рекомендацію Будівельного Комітету, і постановлено почати докінчування будови Храму Божого в весною 1956 року.

Для дальшої будови конечно мати такі самі поважні суми грошей, як мали на початку будови. Обовязок спочивае на кожному, що е вірним Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Хай же наша свідомість, наша віра й наша любов виявиться в наших дінах.

Адреса Катедри:

Holy Trinity Cathedral
1175 Main Street,
Winnipeg 4, Man.

Всеканадійська
Катедра Пресв. Трійці

Порядки Богослужень

Української Гр.-Православної Церкви в Канаді

1175 Мейн вулиця, Вінніпег

Священнослужитель
Високопреосвященний ІЛАРІОН
Митрополит Вінніпегу і ексарх Канади.

9-та год. рано Утреня.
10-та год. рано Служба Божа.

Парох: Всеч. о. М. Юрківський.

Телефони: — в Катедрі — 52-8046
Резиденція пароха 56-5373

ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК.

(Продовження зі стор. 14)

нам, Жіночому товариству і всім гостям за участь. Склав признання громаді та заохотив до дальшої успішної праці.

Під вечір хор шкільної дітвори під управою о. Блажука відспівав кілька пісень. Збірною на "Вістник", що принесла $10.50 і вибором делегата на Собор закінчено празник.

Всім жертводавцям щира подяка.

Ст. Мригляд.

Порядки Богослужень:

ПІДВИННІПЕҐСЬКИЙ ОКРУГ

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Папаяр Парк. — Кенора. — Пембіна.
7. Четвер. Св. Івана Хр. — Сгед.
10. Неділя Транскона — Су Лукает — Тиндал (Храмове Свято)
17. Неділя — Кенора. — Дуфрост.
24. Неділя — Ісг Селкирк. — Сендгіл. — Ст. Мартин.
31. Неділя — Кенора. — Папаярфілд. — Гонор

Адреса: 7 Ст. Джанс ave., Вінніпег

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Норт Бетафорд (храм)
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Гефорд (на Писклящих Пісках)
10. Неділя — Витків
12. Вівторок. Ап. Петра й Павла — 17. Неділя — Кондор (храм)
17. Неділя — Кендо
24. Неділя — Гефорд (Вшитання Пресвсть. Митр. Іларіона)
28. Четвер. Св. Володимира Вел.— Гефорд
31. Неділя — Редфіда (храм)
31. Неділя — Малоя Лейк

Запрошуються членів усіх гомад сусідніх міст, участь в наших храмових днях прибути численно на 24 липня до Гефорду з нагоди Вшитації Пресвсть. Владики Іларіона

Адреса: Вох 163, Гефорд. Тел. 55

в. Д. ЛУЧАКА

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Вилмінгтон
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Пено (храм)
10. Неділя — Завале
12. Вівторок. Ап. Петра й Павла — Андрю (храм)
17. Неділя — Борівці
24. Неділя — Кагвин
31. Неділя — Лужани

Адреса: Вох 156, Вилмінгтон, Алта. Телефон 49.

о. П. ГЛІЦЬКОГО

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Ґаєн Емо
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Менлі
10. Неділя — Сенкі Лейк (храм)
12. Вівторок — Ап. Петра й Павла — Січ (храм)
17. Неділя — Росборн
24. Неділя — Ангусвил
31. Неділя Онкборн (храм)

Адреса: Онкборн, Ман. Тел. 336

о. П. САЦЕВИЧА

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Сяокі Лейк
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Ворспайт (храм)
10. Неділя — Полене Соб. Богоєл. — Сидней
12. Вівторок — Ап. Петра й Павла — Вільна
17. Неділя — Сяокі Лейк
17. Неділя — Бойн Лейк о. Куліш
24. Неділя — Сдней
28. Четвер. Св. кн. Володимира — Сидней
31. Неділя — Белїс

УВАҐА: Дня 10 липня ц. р., відбудеться коло Гарве Лейк — Сидней Полеве Соборне Богослужіння. Св. Боже співає катедральний хор в Едмонтону. На цю урочистість запрошуємо все українське грома

Адреса: Вох 309, Сяокі Лейк, Алта. Тел. 32.

о. А. ТЕТЕРЕМКА

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Гронкіз (над річкою)
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Гронкіз (дівчіз)
10. Неділя — Медфорт
12. Вівторок. Ап. Петра й Павла — Брусбі
17. Неділя — Кадет
24. Неділя — Гронкіз (діви.

Адреса: Вох 47, Гронкіз. Сасх.

о. ЮРІЯ ТУРКАНСЬКОГО

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Брендон
10. Неділя — Портедж ля Прейрі
17—24—31 Неділі — Брендон

Адреса: 518 Песпфік ave., Тел. 2826 Брендон, Ман.

о. ОСТАПА ФЛЯКА

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Данфін
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя Дрифтінг Ривер (храм). Всеношна о год. 8.30 рано.
10. Неділя Ешлаз
12. Вівторок. Ап. Петра й Павла — Кості (храм). Всеношна год. 8.30 рано
17. Неділя — Венлая
24. Неділя — Вепкі Ривер
28. Четвер. Св. Володимира Вел. — Данфін

У всі неділі лиття Вечерні в Данфіні о год. 7-й вечір.

Адреса: P.O. Box 1087, тел. 4704 Данфін, Ман.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Норая
10. Неділя — Лак Ля Бин
12. Вівторок. Св. Ап. Петра й Павла — Сарсбя (храм)
17. Неділя — Бойл
24. Неділя — Гресленд
31. Неділя — Крайсенд

Адреса: Вох 216, Лак Ля Бин, Алта.

о. ІВАНА МАҐАСА

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Шортлєйя (храм)
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя -Роблин
10. Неділя — Роблин (храм)
12. Вівторок — Ап. Петра й Павла — Зелена (храм)
17. Неділя — Ленарда
24. Неділя — Гренлей
28. Четвер. Св. кн. Володимира — Роблин
31. Неділя — Гілберт Плейнс (храм)

СЕРПЕНЬ:

2. Вівторок. Прор. Ілії—Шелевей
7. Неділя — Петлюра
14. Неділя — Роблин
19. Пятниця. Преображення — Ленарда
21. Неділя — Зелена
28. Неділя. Усп. Пресв. Богородиці — Гілберт Плейнс

Адреса: Вох 201, Роблин, Ман.

о. Г. ВАСИЛЬВА

ЛИПЕНЬ:

24. Неділя — Радвей
28. Четвер. Св. Володимира Вел.— Восетта
31. Неділя — Егремонт

СЕРПЕНЬ:

7. Неділя Торгилд
14. Неділя — Редвотер
19. Пятниця. Преображення Госп. — Радвей
21. Неділя — Восетна
28. Неділя — Успення Пресв. Бог. Ньюбурк (храм)

Адреса: Вох 128, Радвей, Альберта. Тел. 10.

о. В. МЕЛЬНИЧУКА

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Іспас
10. Неділя — Шепиці
12. Вівторок. Ап. Петра й Павла — Кейзепз (храм)
17. Неділя — Гемлин
24. Неділя — Двейнґр
31. Неділя — Брекзфєлд

Адреса: Гейри Рід, Алта.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Інсінґер, місто
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Пікор, за пікою, (храм)
10. Неділя — Шіго, повнуа.
12. Вівторо. Ап. Петра й Павла — Інсінґер Гайвей (храм)
17. Неділя — Вест Брук
24. Неділя — „коло Кущех"
31. Неділя — „Льоря" (Лісенко)

Адреса: Шго, Сваз., Вох 53, Тел. 21.

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Шіго, місто
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — коло Кущовських
10. Неділя — Форм Лейк (храм)
12. Вівторо. Ап. Петра й Павла — Пасічники (храм)
17. Неділя — Вінярд
24. Неділя — Фєдяки (к. Парадерню)
31. Неділя — Едмор

Адреса: Шіго, Сваз., Вох 53, Тел. 21.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Юнікерсей
10. Неділя — Міпам
17. Неділя — Вокда
31. Неділя — Офея

Адреса: Саскатун, 401 Мейн стрит

о. Л. В. ДЯЧИНА

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Йорктон
7. Четвер Різдво Івана Хрестителя — Йорктон
10. Неділя — Горанц (храм)
12. Вівторок. Ап. Петра й Павла — Кадер (храм)
17. Неділя — Сторновей (храм)
24. Неділя — Радзимо-(храм)
28. Четвер. Св. Володимира Вел.— Мазепа
31. Неділя Райн
31. Неділя — Вечірня год. 7-ма — Йоркгон.

СЕРПЕНЬ:

2. Вівторок. пр. Ілії — Горанц
7. Неділя — Йоркгон (храм)
14. Неділя — Йорктон
19. Вівторок. Преобр. Господне — Сторновей
21. Неділя — Йорктон (храм)
28. Неділя — Мазепа
31. Неділя — Райн. Вечірня г. 7-ма вечером.

Адреса: 110 Вазинтон ave. Тел. 798, Йорктон, Сасх.

о. В. АПОНЮКА

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Аквена
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Вакяв
10. Неділя — Терновпіль
12. Вівторок. Ап. Петра й Павла — Елсон Крік (храм)
17. Неділя — Калворт (Архиерейська Візитація)
24. Неділя — Вакав
28. Четвер. Св. Володимира Вел.— Смаге

Адреса: Почт. скр. 4, Вакяв, Сасх.

о. ІВАНА МАРЬЯНА

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Пайн Ривер
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя Гарленд (храм)
7. Четвер. Різдво Івана Хрест. — Драй Ривер (храм) о. Туркантьний.

СЕРПЕНЬ:

10. Неділя — Етелберт
12. Вівторок. Ап. Петра й Павла — Етелберт (храм)
17. Неділя — Ревзер
24. Неділя — Пайн Ривер
28. Четвер. Св. Володимира Вел. — Етелберт
31. Неділя — Драй Ривер

СЕРПЕНЬ:

2. Вівторок. Прор. Ілії — Зелена
7. Неділя — Пайн Ривер
14. Неділя — Етелберт
19. Пятниця. Преображення Госп. — Пайн Ривер (храм)
21. Неділя — Гарленд
28. Неділя — Успення Пресв. Бог — Зелена (храм)

Адреса: Етелберт. Ман.

о. ЕМАНУЛА ҐОРГЦИ

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Сондаки
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Сірко
10. Неділя — Вайта
12. Вівторок. Ап. Петра й Павла — Сондаки (храм)
12. Вівторок. Ап. Петра й Павла — Арбака (храм)
17. Неділя — Вайта
24. Неділя — Арбака (св. Миколая)
31. Неділя — Вайта

СЕРПЕНЬ:

2. Вівторок. Прор. Ілії — Сірко (храм)
7. Неділя — Арбака (св. П. і П.)
14. Неділя — Вайта
19. Пятниця. Преображення Госп. Орбака (св. Николая)
21. Неділя Сондаки
28. Неділя — Успення Пресв. Бог — Вайта

Адреса: Вайта, Ман.

Календар Українських Свят

ЛИПЕНЬ:

1	П	18 Пра. Леонтія Печерського
2	С	19 Юди брата Господ.
3	Н	20 4 по З. св. Духа Методія
4	П	21 Мч. Юліяна Тарас.
5	В	22 Свящч. Евсефія
6	С	23 Мч. Евстафія, Ґая й Урбана
7	Ч	24 Різдво Івана Хрестителя
8	П	25 Пренч. Февронії дни
9	С	26 Пра. Давида Солунського
10	Н	27 5 по З. св. Д. Пра. Самсона
11	П	28 Преп. Сергія й Івана
12	В	29 Св. Ап. Петра й Павла
13	С	30 Собор Св. 12 Апостолів
14	Ч	1 Восьми і Деяпта бсерсб.
15	П	2 Пов. всск. Рюи Пр. Богор.
16	С	3 Мч. Якинта, Макія й Маяка
17	Н	4 6 по З. св. Д. Андрея Крит.
18	П	5 Прп. Атанасія Атонського
19	В	6 Пра. Сазоя сямця. Печер.
20	С	7 Пра. Томи, Аякія
21	Ч	8 Вавч. Прокопа
22	П	9 Св. Пантелія єпис.
23	С	10 Пред. Антонія чуд. Печ.
24	Н	11 7 по З. св. Д. Мч. Ефимії
25	П	12 Мч. Прокла й Іларія
26	В	13 Собор Арх. Гавриіла
27	С	14 Ап. Акиля в 70-ти й друг.
28	Ч	15 Св. м. Володимира Вел.
29	П	16 Свящч. Антиногена
30	С	17 Св. влнч. Маркяни
31	Н	18 8 по З. св. Д. Пра.+Іоана

Прот. С. ГРЕБЕНЮКА

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Принц Альберт
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Вірдейл (храм)
10. Неділя — Сембург
12. Вівторок. Ап. Петра й Павла — Онейнґун (храм)
17. Неділя — Принц Альберт

Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. Ф. ЛЕГЕНЮКА

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Мейбрж
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Аррак
10. Неділя — Гаес (храм)
12. Вівторок. Ап. Петра й Павла — Іоан Паєйя (храм)
17. Неділя — Норквей (храм)
24. Неділя — Сівеєн
28. Четвер. Св. Володимира Вел.— Гаєн Еддер (храм)
31. Неділя — Кобзар

Адреса: Вох 111. Гаес, Сасх.

о. О. НОВИЦЬКОГО

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Вест Форт
10. Неділя — Форт Вилиям
17. Неділя — Вест Форт
24. Неділя — Форт Вилиям
31. Неділя — Вест Форт (храм)

СЕРПЕНЬ:

7. Неділя — Форт Вилиям
14. Неділя — Вест Форт
19. Пятниця. Спас — Вест Форт
21. Неділя — Форт Вилиям
28. Неділя — Вест Форт

Тел. 3-8568, Форт Вилиям, Онт.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Айтуна
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя — Жучка
10. Неділя — Мелвил
19. Пятниця. Преображення Госп. Фокнуд (храм)
17. Неділя — Гудзя
24. Неділя — Брокстон
31 Неділя — Жучка

Адреса. Айтуна, Вох 143, Тел. 57

Церковний Устав

ЛИПЕНЬ:

2. Нед 4. Год. 3. УЄ 4. Літ. Ап. Рим. 6: 18-23. Єван. Матея 6: 5-13.
7. Івана Хрест. УЄ Луки 1: 24-25. 57-66. 76-80. Літ. Ап. Рим. 13: 11-14. 4. Єван Луки 1: 5-25. 57-66. 76-80.
9 Нед 5. Год. 4. УЄ 5. Літ. Апстея Рим 10: 1-10. Єван Мат. 8: 28-34 1 9: 1
12. Петра й Павла. УЄ Іь. 21: 15-25. Літ. Ап. 2 Кор. 11: 21-33 і 12:1-9 Єван. Матея 16: 13-19.
17. Нед. 6. Год. 5. УЄ 6. Літ. Ап. Рим. 12: 6-14. Єван. Матея 9: 1-8.
24. Нед. 7. Год. 6. УЄ 7. Літ. Ап. Рим. 15: 1-7. Єван. Матея 9: 27-35
28. Кн. Володимира Вел. УЄ Івана 10: 9-16. Літ. Ап. Галат 1: 11-19. Єван. Івана 10: 1-9.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., JULY 15, 1955. ВІННІПЕҐ, МАН., 15-го ЛИПНЯ, 1955.

ВІРА ХРИСТИЯНСЬКА — НАЙВИЩА

У своїому Слові до Одинадцятого Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді Високопреосвященіший Владика Митрополит Іларіон вказав на багато різних завдань Церкви — завдань суспільних, національних, культурно-освітніх. Але він підкреслив, що всі ці завдання не повинні прислонювати нам найголовнішої мети Церкви, а саме — виховання людей у Вірі Христовій.

Справді ця коротка, але підкреслена пригадка Первоєрарха УГПЦеркви в Канаді дуже на часі, коли взяти під увагу той факт, що в наших часах багато людей надають різних значень Церкві, членами якої вони є, а то й навіть провадять її, і серед тих різних життєвих значень губиться оту найголовнішу мету Церкви — Віру Христову.

ХМАРИ НАД ЖЕНЕВСЬКОЮ КОНФЕРЕНЦІЄЮ

Конференція голов 4-ох великодержав — ЗДА, Британія, Франція та СССР, — що має відбутися в Женеві в днях від 18 до 21 чи 22 липня, вже наперед стає перед труднощами. През. Айзенгавер хотів, щоб до головних точок нарад належали теж такі: справа поневолених по 2-ій світовій війні Советами держав (так званих советських "сателітів") та вимога, щоб большевики припинили міжнародну комуністичну акцію.

Тим часом Москва в своїй ноті обвинувачує ЗДА, що вони, шляхом такого домагання зі сторони през. Айзенгавера, намагаються втручатися у внутрішні справи СССР.

Обвинувачення Москви не оправдане. Комуністична акція большевиків не є внутрішною справою СССР, бо ця акція міжнародна. Не є внутрішною справою большевиків і справа сателітів, бо вони офіціяльно не є складовими державами Советського Союзу.

УКРАЇНСЬКА МОВА В САСКАЧЕВАНСЬКИХ ШКОЛАХ

В Саскачеванському університеті українська мова при іспитах трактується нарівні зі всіма іншими чужими мовами. Крім того, українську мову, нарівні з іншими, викладають у 9-ох вищих школах (гай-скул). Тепер є надія на впровадження української мови до дальших 10—11 шкіл.

САСКАЧЕВАНСЬКИЙ ГИМН

З нагоди Золотого Ювілею Саскачевану, що припадає на цей рік, саскатунський композитор Нейл Герріс створив "Саскачеванський гимн", скомпонувавши музику й уложивши слова. Цей гимн буде офіціяльно вживатися на ювілейних річницях Саскачевану.

Всеч. Прот. Д-р С. В. Савчук, адміністратор УГПЦК і новий голова Президії Консисторії

Всеч. Митрат Є. Гринцин, попередній голова Президії Консисторії і головний редактор „Вістника".

Уступившому Голові Президії Консисторії, Всеч. Митр. Є. Гринцині складаємо глибоку подяку за ініціятивну участь та віддану працю в розбудові „Вістника", виконану на його керівному становищі у Проводі Церкви, а також бажаємо таких же дальших сил до жертвенної праці на ниві Рідної Церкви — на такому місці, де він найкраще міг би спожитковати для Церкви своєю великою відданість їй та великий досвід через довголітній труд для неї на відповідальних становищах.

Достойному Адміністратові УГПЦеркви в Канаді та новому Голові Президії Консисторії, Всеч. о. Прот. Д-р С. В. Савчукові бажаємо здоров я й сил до праці на обох його високих і відповідальних становищах, — щоб Господь допомігі йому такими ж певними й добрими його часах.

Бажаємо того самого Світлий Консисторії.

ЩАСТИ ІМ БОЖЕ!

Редакція й Адміністрація „Вістника".

ПОЇЗДКА КАНАДІЙСЬКОГО МІНІСТРА ЗА ЗАЛІЗНУ ЗАСЛОНУ

Дост. Джеймс Сінклейр, міністер рибного промислу, це перший канадійський кабінетний міністер, що робить поїздку до СССР. Він поїхав туди на засідання Міжнародної китобойної комісії, яка починається в Москві 18-го липня. Разом з тим він сподівається побачитися з премієром Булганіном та секретарем компартії диктатором Н. Хрущовим, і обідати цілий Советський Союз. "Я хочу бачити, як російські люди живуть, як вони працюють і як забавляються", сказав міністер.

До речі, залізна заслона не тільки відгороджує СССР від вільного світу. Залізна заслона є і внутрі самого СССР. Ця внутрішня залізна заслона має відгороджувати советську дійсність з-перед очей закордонних відвідувачів. Большевики показують їм тільки це, що приготоване на показ, на "свято", але не показують советського будня.

Нема сумніву одначе, що Дост. Сінклейр навіть у такому випадку зможе побачити дещо більше, ніж большевики будуть йому показувати. Однак до всіх нелетеньких концентраційних таборів невільничої праці, де мільйони людей мучаться серед плачу й скреготу зубів, його не допустять. А там власне є правдиве обличчя СССР.

ЦУБАМК ПРИ ПРАЦІ

Центральна Українська Бібліотека, Архів і Музей у Канаді (ЦУБАМК) є в стані організації. Ініціятивний комітет, що складається з відповідників церковних і суспільних організацій 24 червня ц. р. відбув уже свое друге засідання для уложення проекту статуту. Засідання відбудося під головуванням о. д-ра С. В. Савчука.

Одночасно приступлено до праці над упорядкуванням бібліотеки Колегії св. Андрея у Вінніпегу, яка становить основу й центр ЦУБАМК.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосв. Митрополит ІЛАРІОН відвідає такі громади:

Липень:

17. Неділя — Кадворт, Сасх.
24. Неділя — Гефорд, Сасх.

Громади, які бажають мати візитацію повинні про це написати до Консисторії.

Впреосв. Архиепископ МИХАЇЛ відвідає слідуючі громади:

Липень:

17. Неділя — Ніягара Фолс, Онт.
24. Неділя — Гемилтон, Онт.
31. Неділя — Торонто, Онт. (Катедра сщ. Володимира).

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.

Прот. С. В. Савчук, голова.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

(Продовження)

Року 1649-го в місяці травні московський цар Олексій Михайлович написав листа до Київського Митрополита Сильвестра Косова, і просив прислати в Москву двох учених д самє: Арсенія Сатановського та Дамаскина Птицького, потрібних у Москві для виправлення Біблії, яку цар задумав виправити й видати. Митрополит Косів погодився на це, і послав Арсенія Сатановського, а замість Птицького відпустив Епифанія Славинецького. Це були офіційні культуртрегери, українські вчені, що сіяли освіту в Московії, і справді багато там зробили. І це була велика честь для Української Церкви, що в неї сам цар московський просить учених для виправлення Біблії, бо своїх учених Москва тоді й довго по тому не мала.

Дамаскин Птицький незабаром таки теж поїхав в Москву, бо туди тягли й добрі заробітки. І всі вони в Москві виправляли Біблію, робили переклади з грецької та латинської мови, а також були вчителями цих мов. Працювали вони й пізніше за Патріярха Никона, і високо тримали честь київської науки в Московії.

Енергійний Патріярх Никон (1652-1667) дуже багато робив для піднесення Московської Церкви, і в цій своїй праці користався допомогою українських учених, що несли на північ київську науку. Патріярх Никон поважав українців, викликав їх до себе, і українці поважали його так само. Безумовно, по 1654-му році, коли Україна приєдналася з Москвою, Никон скоро був би приєднав до себе й Українську Церкву, бо й так Київська Митрополія розпадалася, — один за одним Архиереї Смоленський, Могилівський і Чернігівський піддавалися під Никона. Навіть Митрополит Сильвестер Косів зносився з Никоном. Але якраз тоді заходила сварка Патріярха Никона з царем Олексієм, і вплини його стали меншати.

Також і Богдан Хмельницький часто зносився з Патріярхом Никоном, і був з ним у найкращих стосунках.

Через Україну часто переїздили східні Архиереї до Москви по милостиню. Це стало постійною звичкою, від якої не відставало й Духовенство українське. Писання листів до московського царя за милостинею чи за чим іншим було часте серед українського Духовенства, особливо вищого. Так, знаємо, що Архиепископ Лазар Барановичі аж надто часто писав до московського царя, просячи в нього різних допомог.

А то вище Духовенство відправляло й посольства в Москву до царя. Так року 1654-го Митрополит Київський Сильвестер Косів послав до царя Олексія Михайловича Інокентія Гізеля в справах церковних і державних. Митрополит через свого посланця хотів довідатися, чи Київська Митрополія й надалі може позоставатися під Патріярхом Царгородським. Гізеля в Москві гарно прийняли й нагородили, але відповіді на справу, за якою він їздив, не дали.[2]

Книжки, що виходили в Українській Церкві, головно в Києві, починають усе більше та більше сунути на північ, і розходитися по Московії. А то київські книжки переробляються в Москві, з малим виправленням. Так була видана 1644 року „Кирилова Книга", перероблена праці Стефана Зизанія 1596-го року, яка мала в Москві велике значення.

Ігумен Києво-Михайлівського монастиря Нафанаїл написав 1644 р. „Книжицу о Вѣрѣ Православной", і її видали в Москві 1648 р., — це була ціпка праця проти католиків та уніятів, і її за два місяці в Москві розхопили всю.

„Кирилова Книга" та „Книга о Вѣрѣ" мали дуже велике значення в Росії. Про них Митрополит Макарій у своїй „Історії Церкви" т. XI, ст. 124 пише: „Як бачимо, дві дуже важливі книжки, надруковані в Москві за Патріярха Йосифа, які й досі дуже шанують наші розкольники, „Книга Кирилова" та „Книга о Вірі", це не твори московські, а складені майже виключно із творів Української Церкви".

До цього відомий російський учений А. Н. Пипін додає: „Факт цей цікавий тим, що тодішня Москва для важливих праць, якими вважалися обидві книжки, не могла скористати зо звання своїх протопопів, і повинна була звернутися в Київ та в Західню Русь".[3]

Московські царі любили, щоб їм присвячували українські вчені свої твори, і за це давали щедрі подарунки. І немало київських учених авторів спокушувалися і таки присвячували свої твори московським царям, бо ім за це добре платили, а в Києві сидів московський боярин, що за цим доглядав і заохочував.

Чим пояснити оце тягнення українського Духовенства до Москви? Причин цьому багато, вкажемо хоч головніші. Польща своєю видуманою унією так сильно била Православіє, і так дошкуловала православному Духовенству, що багато з цього, живучи в безперервному страху, панічно втікали в Московію, де бодай батьківської Віри не переслідували. За Богдана Хмельницького справа стала так, що поляки знов почали добути дощенту Православіє, і про це знала вся Україна, і вся вона з надією звертала свої очі на Москву, як державу православну. Зрештою, сам гетьман Богдан давав у цім приклад, часто просячи московського царя заступитися за Україну й прийняти її „під свою високу руку".

Під час Хмельниччини гинули акти на церковні маєтки, і деякі з них були й відібрані. Духовенство йшло слідом за старшинами, що почали випрошувати собі грамоти на землі і від гетьмана, і від царя. Москва добре розуміла цю справу, і почала легко роздавати такі грамоти, тягнучи тим таких нетерпеливих до себе.

Чернігівське Духовенство на чолі зо своїм Архиепископом Лазарем Барановичем чи не вело пёред у цьому, зачасто звертаючись до московського царя Але це легко зрозуміти, — Чернігівщина не раз переходила з рук до рук. На початку XVII століття вона перейшла під Польщу, і була під нею до повстання Хмельницького, а з 1654-го року міцно вернулася під Москву. А це все підказувало й Духовенству орієнтуватися на Москву.

[2] Історія русской литературы, т. II., ст. 259, Спб., 1897 р.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.

Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.

Окреме число 35 центів.

Адреса:

"VIRA I KULTURA".
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

Як ми бачили вже вище, по Переяславській Раді 1654-го року, Митрополит Косів 16 січня 1654 р. правив у Софійському Соборі Молебня й сказав проповідь, від якої плакало Духовенство. По Молебні царський посланець Бутурлин з докором запитав Митрополита, чому він про приєднання України „Его царскому Величеству челом иными не бивал и не писывал, и его царской милости к себе не поискал". Митрополит Сильвестер ухилився від прямої відповіді, — сказав, що про зносини гетьмана з Москвою він нічого не знав, а тепер уже буде молитися Богові й за царя"...

Це дуже промовистий випадок, — Москва вважає, що Київський Митрополит мусів зноситися з царем і просити його ласки. А по друге, випадок цей ясно свідчить, що в найбільшій справі України, в поєднанні її з Москвою, гетьман таки не радився з Митрополитом. Це виразна ознака церковної Богданової неорозважливої політики.

7. Уніятські напади не спиняються.

Католики й уніяти наперебій хапали православні церкви, а що використовувати їх не було для кого, та просто їх замикали. За Хмельниччини всі повстанці жорстоко за це відплачували і католикам, і уніятам.

Церковні колотнечі перед самим повстанням сильно скрізь збільшилися. У місті Сокалі кілька уніятів, за допомогою польського уряду, відібрали від православних їхні храми. Тоді, у січні 1646-го року зібралися сокальські мішани та доокольпні селяни, напали на уніятів, і відібрали свої церкви назад."

З 1620-го року, коли козаки, на чолі з гетьманом Петром Конашевичем-Сагайдачним, склали присягу, що будуть боронити свою Православну Віру від наступу унії, не жалічи життя свого, від того часу до східної України повтікали, хто міг, католики й уніяти. Хто не втікав і сперечався, тих козаки винищали. Але далі, особливо по Берестечку 1651 року, католики осміліли, і почали знову робити своє.

Року 1640-го католицькі домініканці поставили в Києві на Подолі свого манастиря Св. Миколая. І сунулися й пикирилися далі, хоч цим сильно дратували киян. А року 1649-го козаки цього католицького манастиря в Києві цілком зруйнували, а манастирський плац віддано було Братському манастиреві для потреб Могилянської Колегії.

За Зборівським Трактатом Холмська Єпархія, яку польський уряд силою передав уніятам, року 1650-го була приєднана до Київської Митрополії, і Митрополит Сильвестер Косів вайняв Холм, і вигнав звідти холмського уніятського Єпископа. Але не надовго: поразка Хмельницького під Берестечком 1651 року осміляла поляків, і вони знову передали Холмщину уніятському Єпископові.

І де тільки була можливість, уніяти, за польською допомогою, нападали на православних. Так, року 1656-го вони захопили на Волині Мілецький Свято-Миколаївський манастир.

Почаївські й Манастир на Волині, хоч як нападали на нього поляки, щоб передати його уніятам, стояв непорушно православним і розвивався. Хмельниччина не торкнулася його. Православні поміщики Хведір та Єва Домашівські, не шкодуючи коштів, року 1649-го поклінчили велику й гарну Успінську церкву. А 28 жовтня 1651-го року упокоївся в Бозі всім відомий на Волині Ігумен Почаївського манастиря Йов Желізо, що майже півстоліття віддав на службу Почаївському манастиреві. Перше Йов Желізо 20 років був Ігуменом Дубенського манастиря на Волині, але уніяти таки захопили цього манастиря, а його вигнали. І року 1606-го Йов Желізо перейшов до Почаївського манастиря, де братія прийняли його в радістю за Ігумена.

8. Культура України.

Через Україну двічі переїздив Антіохійський Патріярх Макарій, — року 1653-го і року 1655-го. З ним їхав і син його, Архидиякон Павел Алепський († 1669). Усе, що бачив і що пережив Макарій та Павел, усе Павел записав арабською мовою в праці „Подорож" Ум цій праці Павел тепло й сердечно описує Козацьку Землю, цебто Україну. Ось кілька уривків, що змальовують українську культуру:

Про Ігуменів манастирів українських (головно має про Києво-Печерську Лавру) Павел Алепський пише, що вони „люди вчені, кохаються в науках та в праві, вони добрі знавці риторики, логіки та всякої філософії. Вони працюють над глибокими питаннями, що потребують досліду".

А про всю Козацьку Землю він пише: „Починаючи з Рашкова, по всій Козацькій Землі дивний та гарний факт спостерігали ми: усі вони (козаки), за малим вийнятком, грамотні. Навіть більшість їхніх жінок та дочок уміють читати, і знають порядок Служб церковних та церковні співи. Священики їхні навчають сиріт, і не дають їм тинятися неукими по вулицях."

„А дітей у них більше, ніж трави, і всі діти вміють читати, навіть сироти".

„А в Києві багато дуже гарних козацьких малярів, великих знавців свого діла, що вживають усяких мистецьких та розумних вигадок, аби зняти правдиві малюнки з людського обличчя."

[3] Див. російський переклад: Путешествіе Антіохійского Патріярха Макарія в Россію въ половинѣ XVII вѣка, описанное его сыномъ, Архидіакономъ Павломъ Алепскимъ. Переклав з Арабської Г. Мурюс. Москва, 1897 р. Це Подорож видрукувала в „Чтеніях в Общ. исторіи и древн. росс.", Москва, 1865 р., кн. 4 і 1897 р., кн. 4, 1898 р. кн. 3 і 4, 1900 р. кн. 2. Діякон Павло Алепський — з міста сирійського Алепо (Халеб).

† Іларіон.

(Докінчення буде)

УКРАЇНСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ ПРОТИ МОЛОТОВА

В червні в Сан Франціско Обєднані Нації святкували свій 10-літній ювілей. Коли на сесії 22-го червня промовляв советський міністер закордонних справ Вячеслав М. Молотов (правдиве прізвище Скрябін), українці влаштували перед будинком демонстрацію, виставивши такі написи: "Мир Молотова —, це голод в Україні", "Молотов, ваше місце там, де ваш приятель Гітлер", "Кличі Молотова про мир, це неволя й народовбивство".

Демонстрували також національні групи інших народів, поневолених Москвою. Наприклад, естонці, литовці й латиші зустріли Молотова ось такими плякатами: "Дай балтійським краям їх власну землю", "Звільни балтійські краї від комуністичного гнету", "Балтійські краї хочуть права голосувати", "Співіснування з комунізмом подібне до життя з раком".

Доброта виглядає як доріжання тим, хто живе неправильно. А це доріжання грішник вважає в ненависті й переслідуванні.

ПРИЧИНИ БОРОТЬБИ МІЖ ПЕРОНОМ ТА КАТОЛИЦЬКОЮ ЦЕРКВОЮ

(Докінчення)

Від патріотизму до політики

Це ясна й зрозуміла річ, що кожному патріотові лежить на серці й політична долі його народу. Коли він бачить, що католицька Церква в його країні є тільки одним із загранічних представництв Риму, і що, як така, вона не є і не може бути патріотичною, то в патріота зродкується самозрозуміла нехіть і недовіря до католицької Церкви. Стається це особливо тоді, коли католицька Церква посягає по політичну владу в державі. Потріот починає сумніватися, чи непатріотична католицька Церква, ставши в проводі держави ,не заведе кордебель держави на підводні скелі. Він знає, що католицька Церква буде вести державу не так, як цього вимагає добро народу й держави, хіш так, як того вимагають інтереси Ватикану.

Приклади. — В межах польської держави перед І. світовою війною Ватиканові підлягала і уніятська українська Церква, і польська католицька Церква. Почерез ці Церкви Ватикан хотів володіти і українцями уніятами, і поляками-католиками. Одначе обидва ці народи були між собою в постійній війні, бо Польща окупувала Західну Україну. Ясне становище займає тут Ватикан? Він стає по стороні сильнішого, по стороні Польщі. Інакше кажучи, він велить українцям-уніятам погодитися з долею поневоленого народу. І згідно з тим маємо відповідні виступи еп. Григорія Хомишина та еп. Й. Коциловського — виступи протинаціональні, протинародні, за які свідомий і патріотичний загал, зі студентством на чолі, починає їх бойкотувати. Більше того, сам митр. Шептицький видає послання, в якому радить українцям припинити боротьбу проти Польщі. — Цього вимагають інтереси Риму.

Прикладів можна навести безліч і без труду.

Перон дуже добре знає, що коли інтереси будуть цього вимагати, Рим з легким серцем стане по стороні тих сил, які будуть ворожі для Аргентини. Тому Перон хоче відділити Церкву від держави, щоб усунути ці закони, які дають католицькій Церкві управлівйоване політичне становище в Аргентині. При тому треба памятати, що у Франції, яка на папері є ніби "католицька", Церква від держави була відділена ще 1907 р., а свобода релігії була проголошена в 1714 р.

Коли в Аргентині, згідно а її досьогочасною конституцією, громадяни католики мають більше упривілейоване становище, як не-католики, то там свободи релігії немає. А коли свободи релігії немає, то й немає демократії. Так католицька Церква показала себе протидемократичною в суспільно-політичній площині.

Перон не хоче через ріжницю віри ділити громадян своєї держави на громадян першої і другої кляси, не дивлячись на те, скільки б там не було, крім більшости католиків, інших віровизнань. А коли хтось із католиків там захоче змінити своє віровизнання? Чи мав би він тим самим стати громадянином з меншими правами? (В уряді Аргентини можуть бути лиш католики!).

Ось чому Перон хоче змінити дотеперішню недемократичну католицько-клєрикальну конституцію на демократичну. Бо перша буда на користь Римові, а друга має бути на користь Аргентині. Католицька Церква на це не хоче дозволити, і почалася боротьба.

— "Добро республики — це найвищий закон" — ось яка стара романська засада.

В Аргентині по революті

Недавно хтось пустив вістку в пресі, що Перон має нібито уступити зі становища президента Аргентини, і зробить він це під натиском міністра армії генерала Франкліна Люсеро, який в часі вийнятково стану мав спеціальні повноваєті усмирювати католицьку революту при помочі війська. Погодоски говорили, що ген. Люсеро є суперником Перона та приятелем католицької Церкви.

Та останньо вивилося, що ці погодоски не правдиві. Ген. Люсеро, усмиривши революту, звернув свої повноваєті Перонові, який завжди буа найвищим командантом армії, і похвалив армію за її вірність конституції й урядові Перона.

Після здушення революти Перон наказав звільнити всіх тих католицьких священиків (понад 80), які досі були врештовані під замітом протиурядової діяльности. Біля церков та приналежних до Церкви будинків поставлено поліційну варту, щоб вона не допускала до палення й грабунків католицьких святинь та приміщень, як це було під час революти, в чому Перон оскаржив комуністів.

Пероністи виступили були проти католицької Церкви з гаслом: "Бог і Батьківщина", а також з кличами: "Геть з ворогами народу. Геть з ворогами Бога!" (Під ворогами Бога й народу пероністи розуміють католицьку Церкву).

През. Перон заявив, що своєго становища провідника держави він не зрікається, бо народ та положення держави дали йому докази того, що він потрібний на становищі президента Аргентини

Революту проти Перона почали три морські адмірали. Два з них піддалися Перонові, а один скінчив самоубством. Революта провалилася тому, що армія, як нуку числила католицька Церква, стала по боці Перона так само, як і робітництво. З цивільного населення були сотні вбитих та ще більше поранених, натомість втрати у вояках не великі: 17 вбитих та 78 поранених. До Уругваю втікли 90 летунів з літаками. Архиепископська палата (яка вміщала тисячі людей) в Буенос Айресі була підпалена, згоріла також церква св. Франца й церковні будинки біля неї. Генеральний вікарій і епископ-помічник Буенос Айресу Мануель Тато і каноничний диякон архидієцезії Пабльо Новоа виселені Перономо до Риму.

Папа відлучив Перона від Церкви. Отже Перон не відступив від своєї акції відділити католицьку Церкву від держави, стримати її державні субсидії та позбавити її привілею бути урядовою релігією, якою вона була досі.

Диктатура Перона є тільки диктатурою ,але з другого боку є надія, що відділення Церкви від держави не перешкодять аргентинцям бути добрими християнами, коли хто бажає ними бути.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ДО ОСНОВ СОБОРУ

Як і кожний Собор, так і Одинадцятий Собор належить до памятних історичних подій в житті Української Греко-Православної Церкви в Канаді. В Україні московсько-большевицька займанщина влада розбила й поневолила Українську Православну Церкву, що стала тепер мовчазною.

Тільки у вільному світі православні українці мають можливість організувати свою рідну Церкву. І так, вже після ліквідації большевиками Української Автокефальної Православної Церкви в Україні по першій світовій війні тільки на американському континенті заіснувала така Православна Церква, що офіційно мала назву української, і українською була вона по духу.

А тепер ми стали перед таким фактом, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді є єдиною на цілий світ найбільшою Церквою православних українців — Церквою, що є українською по своїй назві, по формі й по духу. З цим її українським національним характером законосірно повязана також її автокефальність — самостійність.

Українська Греко-Православна Церква в Канаді тепер найбільша з-поміж усіх українських Православних Церков-посестер, і вона здає собі з того справу. Вона свідома своєї мети, завдань та обовязків, що випливають з її такого важного й відповідального становища та історичної ролі. Таке видатне місце Українська Греко-Православна Церква в Канаді зайняла автоматично після того, коли по другій світовій війні був ліквідований останній найбільший бастіон українського організованого Православя — Українська Православна Церква в Західній Україні. Хоч правно вона належала до Церкви, що називалася "Православна Церква в Польщі", то фактично на західно-українських землях вона переважно була українською своїм духом і формою, спираючись на кілька мільйонів православних західних українців, що були основою справжнього традиційного Православія. А тепер, поруч переслідування релігії взагалі, в Західній Україні большевики по другій світовій війні нищать український характер Церкви так, як на Великій Україні почали вони робити вже по першій світовій війні.

Після того очі православних українців звернулися на Українську Греко-Православну Церкву в Канаді — як на ту Церкву, що є православною, українською, автокефальною та має найбільше число вірних.

Такий її стан надав їй важливого значення не тільки в обсязі вселенського Православія, але й у християнському світі взагалі.

Цілком зрозуміло, що християнський світ не може вилишити з поля своєї уваги звіснування й великого розвитку нашої Церкви в Канаді. А зокрема кожний черговий Собор УГПЦК своїм значенням у християнському світі далеко виходить поза місцеві рамки, і тому проводи й вірні всіх християнських Церков зовсім оправдано виявляють своє живе зацікавлення напрямними цих Соборів.

Відзначаючи цей факт тому, що, поруч інших цілей, найвищою метою нашої Церкви є, зрозуміла річ, Віра Христова, християнське виховання й життя.

Українська Греко-Православна Церква в Канаді постійно розвивається. Від часу її повстання по наші дні поступово, але скоро й значно зросла кількість її громад. У свою чергу чисельно побільшилася кожна громада, — деякі з них побільшилися в пять разів.

Зростає Церква — зростає обсяг та важність праці її Соборів, як Найвищого Органу Церкви. Тому то кожний черговий Собор звертає на себе щораз більшу увагу наших вірних та християнського світу. Тим пояснюється отой стан очікування в часі підготови до Одинадцятого Собору та ріжні думки, передсказування і т. д. серед сторонніх спостерігачів, а навіть серед деякої частини вірних.

Одинадцятий Собор з Божою помічю відбувся. Загал вірних зі своїм Церковним Проводом підготовив Собор спокійно і так само спокійно відбув його. Представники вірних і духовенство прийшли на Собор обєднані спільною метою — добром рідної Церкви. Більше того, вони прийшли на Собор з постановою до цієї спільної мети йти спільним шляхом. Демократичний лад дозволяє на ріжні шляхи до спільної, центральної мети. Той демократичний лад на протязі десятків років існування УГПЦК дав можливість вірним перейти багато важких досвідів і проб. З того кожний витягнув для себе відповідну науку, і звідси добровільне вироблення спільного шляху до спільної мети. Цей спільний шлях обгрунтований довгим пізнаванням країни й часів, у яких вірним прийшлося будувати й розвивати свою рідну Церкву. Це пізнання країни та її часів, себто пізнавання простору й часу, в яких Церква започаткувалася та існує й розвивається, дає можливість оминути небезпеку ставити Церкву поза нашим діючим, актуальним живим простором і часом; це дало можливість оминути небезпеку ставити Церкву в нереальному просторі й часі, що позбавило б її грунту існування й розвитку, бо — що може й позбавило б її можливостей повстання взагалі. Бо все, що існує тут для нас, існує тепер, а не дейде і не колись. І якщо плянувати існування на довгий час, а навіть на вічність, то треба почислитися поважно з нашим місцем і часом, що є точкою виходу того плянування.

Одинадцятий Собор, якому світила найвища мета — Віра Христова в лоні рідної Церкви з її українським національним характером, не забув одночасно про час і місце, в яких діє наша Місійна Церква. Він укладав напрямні й виносив ріщення на тверлому ґрунті своєї країни й держави — Канади, абе-рігаючи одночасно коріння української православної традиції в її конечних, суттєвих моментах. Плянування на май бутнє були навязані до минулого Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Отже, не могло бути на Соборі жадних непередбачених несподіванок основного порядку. Все було послідовне, все було закономірне. Могло бути тільки ставлення справ більше важних понад менше важні;. могло бути лише відділення справ дозрілих від недозрілих, а великих — від малих.

Собор відзеркалив у собі свідомість вірних, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді — це їхня Церква, органічна їхня; бо вірні самі найперше виносили її в душі й семі створили її такою, якою бажали й бажають її мати. Звідси випливає любов і жертвенність вірних до своєї Церкви, їхне розуміння її. Вірні вложили в свою Церкву все своє "я", і тому вони не є відділені від Церкви, а Церква від них. Вони знають її ціну, бо вклали в неї свою душу й тіло.

Виховання вірних у вільній країні — в Канаді — позначується справжнім демократизмом, що покривається з поняттям суспільної християнської культури. Свобода — це в першу чергу знаходження в неволі фанатичних пристрастей та добровільна контроля свого власного "я", при одночасному доцінюванні думки когось іншого. Завдяки цій внутрішній само-організації кожного окремого чілена, був добре організований і ввесь Собор. Одинадцятий Собор дав ще один з безчисленних доказів того. що соборноправність у Церкві вповні оправдує себе в християнсько-культурному суспільстві, яке розуміє глибший сенс евангельської істини: "Пізнайте правду, а вона визволить вас".

НАЗВИ И ПОЛІТИКА

Між комуністичними державами та вільним світом існує напруження. На Заході це напруження називають "холодною війною". А тепер през. Айзенгавер пропонує назву "холодна війна" змінити на назву "війна за мир". На жаль, ця назва не нова. Вона є "мейд ін Москов". Большевики вже давно вживають вислову "завоювання миру". Таким чином през. Айзенгавер робить Совєтам уступку в назві. Залишається ще тільки надіятися, що він не зробить уступки в розумінню тої назви. Большевики "війну за мир" розуміють так, щоб щоб вільний світ погодився на все, що вони хочуть. А як розуміє цю назву Айзенгавер — покаже недалека майбутність.

Але фактом є, що зміна назви не зміняє самої речі, якій назва служить.

ПРОТИКАТОЛИЦЬКИЙ ШКІЛЬНИЙ ЗАКОН В БЕЛЬГІЇ

В нижній палаті парляменту Бельгії вже перейшов закон про скасування фінансової допомоги уряду для католицьких шкіл. В найближчому часі цей проєкт цього закону має бути проголосований у сенаті, і правдоподібно його там також ухвалять, бо в сенаті католики мають 72 місця, а уряд 96 місць.

Уряд є проти католицьких шкіл тому, щоб усі молодь країни вчилася виключно в державних школах, де її виховують у демократичному дусі горожан та в патріотизмі, а не на фанатиків, відданих Ватиканові.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ШЕСТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ.

Св. Євангеліст Матей розповідає про чудесне уздоровлення недужого спаралїзованого.

Сталось це в Капернаумі. Слава, що там розносилась про Ісуса Христа, Його науку й чудеса не давала спокою фарисеям і законникам-учителям єврейського народу. Нарід їнов за Ісусом Христом, ішли до Нього і фарисеї, і вчителі, але ці останні приходили до Нього, звичайно, не з тою ціллю, щоб сумлінно й безпристрасно збідати все довершене Ним, а потім і увірувати в Нього, а для того, щоб знайти якийсь законний привід пообутися Його звичайним способом або навіть і через вбивство. Присутність їх нискільки не турбувала Ісуса Христа, і Він не переставав проповідувати. І ось одного разу в Капернаумі в домі, видно, заможнього чоловіка, в присутности фарисеїв і законників, коли Ісус Христос учив усіх, що були тут, четверо людей спустили з верху того дому недужого спаралізованого, що лежав на ношах-постелі. Виявилось, що ці люди не мали можливости із-за народу дістатись із хорим до Спасителя через двері.

Власне в цей час, коли Ісус навчав і коли всі погляди були звернені на Нього, до ніг Його спустили хорого. Тільки сильна віра у всемогучого Ісуса могла побудити тих, що несли цього спаралїзованого, до такого сміливого вчинку. Ісус, бачучи віру їх, сказав спаралїзованому: "Будь бадьорий, ти, сину, прощаються тобі гріхи твої. — (Мф. 9, 2). (Мф, 9, 6). В ту ж мить вернулись хорому давно стрічені сили, він при всіх устав, і не лише сам пішов без сторонньої помочі, але понїс постіль свою, і цим вивів перед усіма своє повне видоровлення.

Уздоровлений прославляв Бога, що простив йому гріхи й дарував йому здоровя, а присутніх охопив страх, трепет, і всі вони прославляли Бога, що дав таку владу Ісусові Христові, але ще не увірували в Нього, як Сина Божого.

Син Божий творив різні чудеса. Перше чудо створив Він у Кані Галилейській, перетворивши воду у вино. А потім Він уздоровив прокаженого служу сотника, тещу Петрову, біснуватого, втихомирив бурю, уздоровив недужого паралїтика, про що оповідає сьогодішня Євангелія, воскресив Ярову доньку й багато, багато інших чудес, найбільше з них — воскресення Лазаря, а вінцем усіх чудес було — Воскресення Самого Господа Ісуса Христа.

Ісус Христос творив чуда найперше для ствердження правдивости Своєї науки, а саме що Він є Син Божий, що Він прийшов ту науку з неба та на землі засвідчив її ділями своєї Божої Всемогучости. І ці чуда спричинялись до того, що люди прославляли Бога.

Ісус Христос творив чудеса не задля самих них, а тому, щоб пробудити й зміцнити віру в народі, і навіть у найближчих учнів; щоб розбудити бажання допомогти терплячій людині; щоб відновити попсовану природу, виправити ненормальність, як наслідок хворости, і привести людину до нормального природного стану, — ось причини, що із-за них Син Божий творив чудеса, і ці останні осягли свої цілі.

Дивувались чудами Ісуса Христа сучасники Його, свідки цих чудес; дивувались їм і в пізніші часи, дивуються їм і тепер, у наші дні. А багато з тих, що не хочуть вірити в Божественність Христа, безбожники-атеїсти, не дивують чудес, бо, мовляв, чудеса, як порушення звичайних природи, неможливі, і суперечать вони людському розумові та є чимось протиприродним.

Однак у дійсності так воно не є.

У світі все підпорядковується законам природи й законам, даним світові при створенні його. І тому зробити чудо — значить увійти зі Всемогучою рукою в процес природніх законів, а це ніяк не противиться їм. Хто створив усесвіт і закони, що управляють ним, Той не може бути рабом тих законів, Той має владу проявляти Свою творчу силу у всякий час, при кожній нагоді. Та сама творча сила, що покликала в ничого ввесь світ, та сила може дати понад закони природи, що до глибин їх своїм розумом ми не можемо сягнути.

Чуда Господні діються з нами й навколо нас, твориться на наших очах дії, що ми їх за чуда мусимо вважати. Тільки, на жаль, вони помимо нашої уваги проходять, ми так призвичаїлися до цих дня, що їх не помічаємо, бо отупіли й очерствіли наші серця.

Прославляймо Господа Бога, дякуймо Йому за всі чуда, що творив Син Божий, що діялися на гробах мучеників у часах переслідувань християн, за всі чуда, що діялись і діються у всьому світі Божому, за всі чуда, що зазнав їх наш український народ завдяки заступництву святих і Пресв. Богородиці, — маймо віру в Бога — і буде так, як ми віруємо. — Амінь.

— о. Ф. К.

СЕМА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ.

„А як приїшов (Ісус) в дім, при ступили до Нього слїпці. І підійшли ся їх очей, і відкрилися їм очі... приказав до Нього чоловіка нїмого. І як вигнав (Ісус в нього) біса, то нїмий заговорив". (Мат. 9. 28-33).

З читання св. Євангелії довідуємося, що Спаситель наш уздоровляє в чудодійний спосіб нещасливих слїпців. А коли відтак привели до Нього чоловіка нїмого, опанованого злим духом, то вигонить із нього біса, і нїмий став говорити. Яке ж велике милосердя та незмірна доброта Спасителя нашого до роду людського!

Не людськими руками збудований цей великий світ. Сам Бог, що рядить небом і землею, є його Творцем. Вийдіть лишень вранці літом та гляньте довкруги себе на Божий світ. Бачите кругом зеленчаву красу Божої природи. На полях хвилює збіжжя, луки пишаються зеленню та різнородними квітами, а там дальше під лісом видніє ріка, що срібною лентою плине кудись далеко і тамечно відмовляє свою ранню молитву. А дерева у лісі стоять тихо й мовчазно та, розкинувши свое гилля, наче піднімають руки до неба, віддаючи хвалу Творцеві. В повітрі чуємо приємний запах квітів, тихий шум хвилюючих піль, щебетання веселих пташок, ніжні звуки пчілок та всякої іншої комашні. А те все зливається в могутню, чарівну музику-пісню на хвалу Всемогучого Бога-Володаря світу.

А дальше вгорі бачимо сине, погідне небо, що широкою півкулею замикає наш виднокруг. На небі бачимо сонце-джерело світла й тепла. А вечором сходить на небі таємничий місяць, що йому товаришать мільйони меркотних зірок, що ніби своїми дрижачими устами шепочуть безупинно Богові хвалу.

А коли подумаєш, що безліч небесних тіл у безконечних просторах мають, кожне зокрема, точно вимірану свою дорогу, а рух їх обчислений і точний, щодо секунди, тоді огорнає тебе подив, а заразом і страх перед тою величною та таємничою Божою красою.

Хто здоровими очима дивиться на цей безмірний та гарний світ, то напевно скаже: Світ то одна велична Божа святиня, що її міг збудувати тільки сам Всемогучий Господь Бог". Світ то отверена книга св. Письме — книга, повна чудесних образків та глибокої науки. З тої книги ми учимося про існування Бога, про Його всемогучість, мудрість, любов та доброту. Господь Бог дав нам очі, щоб ними оглядали Божу красу; дав уха, щоб слухали Божої науки; дав уста, щоб ними прославляли Бога-Творця всього видимого і невидимого.

Ми почули про красу світу Божого, що її бачимо щоденно, але рідко над тим застановляємося, який великий дар від Бога маємо, що можемо бачити, подивляти красу Божого світу і нею радуватися. Тому тяжко уявити собі, якою нещасливою почуває себе людина сліпа, що не може тої краси бачити, або — яка нещасна та нїма людина, що не може й слова промовити.

Добрий наш Спаситель милосердився над такими нещасними і радо давав їм поміч, та уздоровляв їх, коли той помочі у Нього в вірою просили. Тож велика радість була для тих нещасних коли Спаситель уздоровляв їх; вони відкрили з глибокою вдячністю, прославляючи Спасителя, Його божественну силу та милосердя.

Та коли ми що раз дізнали Божої помочі у ріжних випадках свойого життя, застановімося над теперішними людьми, то дивно стане, що багато з них мають здорові очі — а не бачуть чомусь у світі Божої краси та Всемогучости. Мають ці люди також здоровий слух, але нічого Божого не можуть дослухатися. Мають мову, та Бога не величають. А противно: багато з них уживає цих дарів на зневагу або навіть не заперечення Бога! Спитаєте, яка тому причина? Причина одна: ці нещасливі стали слїпими та глухонїмими на душі. А попали вони в ту недугу через те, що жили і живуть дальше в гріхах.

Тільки ти людина, що вірить у Бога, творить добрі діла та жне в Божій ласці має здорові змисли душі. Через Божу ласку одержує душа бистрі очі, що бачуть не тільки саму землю, траву, каміння чи дерева, але в кожнім творінню Божім добачують Божу всемогучість, мудрість та доброту. Всюди вони бачуть у світі не слїпий припадок, а доцільність і плян Божого розуму.

І нїжний слух дає душі Божа ласка — це сумління. Душа чуе при помочі свого сумління голос Бога: це добре — те робити; це зле — цього не роби. Тоді людина не вважає заповіді Божої за якийсь тягар, чи пашцину, що їх з примусу треба сповнити, але, сповнивши

(Докінчення на стор. 8-ій)

Відділ Молоді

З маленьких діл творяться великі

Дорогі діти. Скількох із вас слідили ва руком пташок тоді, коли вони вже починають будувати свої гніздечка? Коли будете вільні від домашньої чи шкільної роботи, сядьте собі на траві і приглядайтесь, як то вони працюють — без перестанку, аж поки те гніздечко не скінчиться вигладжуватись так, як пізні пташок вимагає. Вони найперше зносить по кусинку соломи, трави, а коли вже готова будова зверху, тоді вони шукають волосків та рінних дрібненьких ниток, і викінчують так прекрасно, що всередині гніздечка сидить собі пташив, мов у пухкій перині. Коли б прийшлося порахувати той час і скільки раві треба було їм вернутись, щоб вишукати потрібного матеріялу і по стеблині принести до гніздечка, то просто дивно, де то у них стільки енергії і терпеливости набереться. Отже, як бачимо, з маленьких стеблин трави, соломи і волосків творяться гарне, велике гніздечко.

Тут бачимо, що з маленького зернятка виростає велике дерево. А там знову бачимо, що людина з маленьких цегілок будує величезні будинки.

Так і маленькі діти, які найгерше вчаться і збирають по стеблині, по зернятку вдома від родичів, в школі від учителів, в церкві від священників, — вони також починають будувати своє гніздечко з чесноти, любови і правди Божої. Коли до того матеріялу додамо їхню добру волю, пильність у праці при виконаній їм, то тоді у них створиться те гніздечко скарбу, яке називаємо їхнім характером. Збудувати гарний характер — такий, якого буде їхній будучий світ потребувати на кожному кроці — це буде найкращий скарб, який діти можуть осягнути на світі.

З маленьких таких дітей виростають великі герої, письменники, артисти і всі інші, яких світ завжди потребує і буде потребувати. Щоб збудувати в собі такий гарний характер, то найперше треба дуже багато такої терпеливости, яку мають маленькі пташки при будові свого гніздечка. Тому не дармуйте і не знеохочуйтесь, коли щось у вашому житті не осягнеться так, якби того все хотілося, коли щось не вдасться вам виконати раз, тоді пробуйте другий раз, третій і десятий, аж поки не осягнете задовільного висліду. Пам'ятайте, що на добрих дітей світ завжди чекав і чекає, щоб вони зайняли опорожнені місця, і дальше продовжували ту чесну працю, яку почали робити їхні родичі. Сьогодні ви є діти маленьких діл, а завтра можете бути творцями великих дія — таких, що цілий світ може буде з тих діл користати.

Для прикладу я хочу тут вам розказати про одну подію, яка ясніше покаже нам, як то з маленьких діл творяться великі.

В одному великому місті будувалась велика фабрика, а коло неї мулярі мурували великого комина, який мав понад сотню стіп висоти. Коли вже той комин був на укінченню, чоловік той, що був там на самім верху, мав з собою сильного шнура, по якім він мае спуститися на землю. Він уже прикріпив шну і як тільки він розібрав-риштування, ці-дошки, коли летіли вдолину, зачепившись об шнур і потягнули його з собою на землю. Люди, які приглядалися тому, що сталось, почали бігати, кричати, однак не могли нічого такого придумати, що могло б спасти життя людини, яка спокійно сиділа й чекала якоїсь помочі від них.

У тій товпі людей був також маленький шестилітній синок того чоловіка, що був на верху комина. Хлопчина — бачучи, що люди чогось кричать, дивлячись на його батька — побіг скоро додому і сказав мамі, що-щось сталося, бо люди кричать. Він також розказав, що бачив, як шнур упав на землю.

Жінка, чуючи це, вхопила хлопчика на руки і чимскорше бігла, щоб довідатися, що сталось. Коли їй розказали, що її чоловік на верху комина просто безпомічний, вона подумала хвильку і раптом успокоїла всіх. Коли вже була тиша, вона кричнула до нього, щоб скинув з ноги панчоху і розторочував з неї нитку. На кінці нехай прив'яже щось таке, що тягнуло б нитку просто вдолину і щоб вітер не мав змоги її тягнути на боки.

Чоловік почав робити це, що-вона порадила. Хоч робота йшла дуже поволі, однак нитка почала зближатись до землі. В той час жінка порадила всім, щоб пішли до крамниці й принесли рінних шнурків, щоб були готові на той час, коли нитка ще згори дістанеться на землю. Коли все було-готове, до тої нитки прив'язано другу нитку. Коли вже дісталось цих дві нитки в руки чоловіка, тоді вже почали безпечно прив'язувати сильніші шнурки так, щоб могли вже витягнути того шнура, по якому цей чоловік мав спуститися на землю. Ця праця забрала дуже багато часу, а що найгірше — одній людині, яка була на верху цього комина, цю працю було досить тяжко виконати.

Нарешті кінець шнура дістався в руки цього чоловіка. Він тоді знов прикріпив його сильно, і так щасливо спустився на землю.

Чи повірили б ви, діти, що тоненька ниточка, виторочена з панчохи, могла б спасти життя людини, яка осталася там безрадною тоді, коли той шнур попадів на землю? З тоненьких ниточок снується гарна сильна сорочка, суконка і т. п. От так то багато мільйонових маленьких речей творять великі діла кожного дня.

о. С. Гребенюк.

ЖИТТЯ В РОДИНІ

Ціллю родинного життя не є призбирування й накопичування достатків. Основою його є віра, що дасть змогу виконувати родинні обовязки з радістю й любовю один до одного, так як цього хоче Господь Бог.

Коли Христос перебуває в родині, серед її членів, тоді там є і чоловік, і жінка, і діти, що мають глибоку пошану одні до одних.

Коли любов Божа є в родині, тоді там нема ніяких розходжень.

МАТИ ХОЧЕ, ЩОБ СИНА НАЗВАТИ ІВАН

Захарія був німий; не говорив. Отже всі були цікаві, яке ім'я вибере своєму синові мати хлопця Єлисавета.

Напевно Єлисавета мусіла вже скорше довідатися, письмом, від Захарії, яке має бути ім'я їхнього сина. Тому, коли її питали, як назве свого сина, то вона й виявила, що він має називатися Іван.

Для рідні і приятелів це було дивне.

Було звичаєм давати дітям імя когось із предків, особливо з лінії батька. А такого імени не було в роді Захарії.

Звертаються до Захарії

Присутні не вдоволялися бажанням Єлисавети. Особливо їм виглядало, що воно впроваджує якусь новість. А вони, як люди, не дуже любили новостей.

Вони хотіли затримати звичай.

Тому звернулися до Захарії, щоб він їм подав свою думку, як треба б назвати сина.

Захарія не говорив. Він замовк від хвилі, коли ангел звістив йому Боже зарядження ,що йому народиться син. Це була кара, що він сумнівався, що він не вірив у слова Божого Післанця.

ЗАХАРІЯ ЗАЗНАЧУЄ, ЯКЕ ІМЯ МАЄ БУТИ ЙОГО СИНА

Коли Захарія зрозумів, чого від нього хочуть, то попросив таблички, бо паперу тоді не знали; на таблиці він написав: Іван е його імя!

ВИЗВОЛЕННЯ

Модерна людина замкнулася в неволі свого розуму; і тільки Бог може її визволити. Людина мусить мати бажання визволитися. В цім Бог не може їй невдячі, а тільки — людське бажання, що е кволе (слабе, немічне).

Нема тут місця на розчарування.

Одно блеюче ягнятко, заблукане в гущавині, а не ціле стадо овець на спокійнім пасовиську, полонило увагу Спасителя, Який змилосердився над ним і поміг йому з того видістатися.

З КНИГИ ПРИПОВІСТОК СОЛОМОНА

Соломон — розумний володар у Старім Завіті. Славився в тих часах великим розумом. І по нинішний день його думки дуже цінні. Ось він говорить таке:

"Слухайте, діти, навчання батька, і пильнуйте, щоб здобувати розум. Бо я добру науку даю вам... Бо І я був у мого тата любимою дитиною і неначе єдиною (дитиною) у мами моєї."

Соломон каже, що батько навчав його. Він його послухав, і через те йому добре тепер.

Його батько казав йому: "Заховуй мої слова (науку)... виконуй мої накази (те, що поручаю зробити)... набирайся премудрости, набувай розуму... Тримайся (мудрости), в буде вона обороною тобі... вона підійме тебе високо; вона до чести доведе тебе..." (4: 1-8).

Хто відлучить себе від Бога, той тоді відгороджує себе від ближніх, а навіть від себе самого.

ДІЯННЯ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Одинадцятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді відбувся в середу й четвер, 29 і 30 червня, в салі Всеканадійської Катедри Пресвятої Трійці. Представників духовенства й мирян було понад 300 осіб, і багато гостей.

Собор почався в середу рано Архиєрейською Службою Божою, що її відправив Високопреосвященнійший Владика Іларіон, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, разом з Високопреосвященнішим Владикою Михаїлом, Правячим Архиепископом Торонта й Східної Канади, при співслуженні численного духовенства.

На сесії першого дня Впреосв. Владика Митрополит виголосив на Соборі звітову доповідь про стан УГПЦеркви в цілій Канаді, а Впреосв. Владика Михаїл — про стан Східної Єпархії. Всеч. мітрат Є. Грицина, голова Президії Консисторії, подав адміністраційний звіт. Всеч. прот. д-р С. В. Савчук, ректор Колегії св. Андрея, склав звіт з діяльности й значення цієї школи. Проф. д-р П. Кондра подав звіт від Катедральної Громади Пресв. Трійці у Вінніпегу.

Собор мав на програмі ряд основних точок (вони були подані у "Вістнику" з 15-го червня, 1955), а також деякі подрібніші точки, що фігурували в програмі під числом 16. як "Інші справи".

Собор виніс ряд резолюцій.

Справа висвячення 3-го єпископа сягає ще до 1951 р., коли-то Надзвичайний Собор одноголосно видвигнув кандидатуру Всеч. прот. В. Кудрика. На Одинадцятому Соборі ця справа мала бути закінчена. За спільним порозумінням усіх заінтересованих сторін, до відома Собору було подано стан згаданої справи. А саме, прот. В. Кудрик відмовився приймати монаший сан перед хіротонією, вважаючи, що немае канонічних перешкод священикові з білого духовенства (не-монахові) отримати хіротонію. Натомість Владики стали на становищі, що канони не дозволяють їм на хіротонію священика не-монаха. Внаслідок того не дійшло до хіротонії прот. В. Кудрика. Після того Собор виніс ухвалу — щоб Консисторія підшукала іншого кандидата на 3-го єпископа, з-поміж духовенства канадійського виховання, згідно з постановою Надзвичайного Собору з 1951 р.

Собор виніс резолюцію, яка уповажнила Консисторію підшукати Адміністратора, який управляв би західною Єпархією до того часу, поки Консисторія знайде відповідного кандидата на єпископа для згаданої Єпархії.

Резолюція в справі Колегії св. Андрея у Вінніпегу та її Богословського Відділу залишає досьогочасний статус цієї школи незмінним.

Ряд інших резолюцій говорить: про конечність виправлення Редакцією Енциклопедії Українознавства допущених помилок в справі насвітлювання історії Української Православної Церкви; дальше, про зорганізовання при Консисторії Місійної та Культурно-Освітної Референтур з платним місіонарем та референтом — для пожвавлення місійної та культурно-освітної праці Церкви; про належне винагородження для священиків; про старанну опіку Церкви над молоддю, а крім того, прийнято кілька поправок до Статуту, і вони мають бути передані до Статутової комісії.

Собор майже одноголосно схвалив став в обороні традиційного українсько-православного церковного календаря — старого стилю святкування.

Новий склад Консисторії

Адміністратор УГПЦК і Голова Президії Консисторії: Прот. д-р С. В. Савчук.

Члени Консисторії — духовні: прот. П. Самець (Торонто), прот. Вол. Сіцзар (Монтреаль), о. Мих. Боднарчук (Канора, Саск.), прот. Василь Федак (Гемілтон), протопресвітер Г. Метюк (Вінніпег), о. Т. Ковалишин (Едмонтон), прот. Ф. Кериціький (Виндзор), прот. М. Фляк (Вегревил).

Владики входять до Консисторії правом свого становища, при тому, звичайно, головою Консисторії є Первоєрарх УГПЦ, тепер — Впреосв. Митрополит Іларіон.

Члени Консисторії — світські: ред. Іван Сирник (Вінніпег), проф. Василь Сарчук (Вінніпег), адв. Петро Лазарович (Едмонтон), п. Мих. Зюбрак (Принс Альберт, Саск.), адв. Теодор Гуменюк (Торонто), адв. Юліян Стечишин (Саскатун), п. Лука Томащук (Монтреал), проф. Ф. Іваніс (Торонто), адв. Петро Міськів (Едмонтон).

Президія Консисторії

Адміністратор прот. д-р С. В. Савчук — голова Президії.

о. Мих. Боднарчук — заступник голови Президії.

Прот. Г. Метюк — секретар.

Проф. Василь Сарчук — заст. секретаря.

Ред. І. Г. Сирник — касієр.

Органи Собору

Собором проводила Президія під почесним головуванням Впреосв. Митрополита Іларіона при почесній асисті Впреосв. Михаїла. Члени президії: Всеч. прот. Г. Метюк (Собор св. Покрови, Вінніпег), Всеч. прот. Володимир Слюзар (Монтреал), адв. Петро І. Лазарович (Едмонтон), адв. Олекса Процюк (Саскатун).

Секретарі: о. Ф. Легенюк та інж. М. Бойко, — другого дня на зміну останньому секретарював студ. теол. П. Калищук.

За час тривання Собору діяли Комісії, вибрані на початку першої сесії Собору.

Номінаційна комісія: посол адв. Іван Соломон, п. Василь Бурянин, о. Ф. Керніцький, о. Василь Федак, о. Михайло Фляк, п. Михайло Зюбрак.

Резолюційна комісія: Впреосв. Владика Михаїл, о. Є. Грицина, о. д-р Савчук, о. Дмитро Фотій, о. Герус, о. Мих. Боднарчук, о. Сенишин, адв. Юліян Стечишин, ред. Іван Сирник, адв. П. І. Лазарович, адв. Т. Гуменюк, адв. А. Орищак.

Розметова комісія: п. Василь Таский, п. Д. Угринюк, п. Г. В. Слівченко.

Реєстраційна комісія: о. дияк. Стодярчук, о. дияк. Кропельницький, о. Хомяк, п. В. Гаук, п. П. Пауш, п. Н. Грабовський.

Комісія внесень: адв. П. Міськів, адв. А. Орищак, о. О. Фляк, о. П. Самець, о. Запаринюк, д-р І. Верхомяк.

Признання для Всеч. Мітрата Є. Грицини

Зі звіту дотеперішнього Голови Президії Консисторії Всеч. Мітрата Є. Грицини Собор довідався про його вийнятково великий вклад праці в розбудову УГПЦК і на його досьогочасному становищі. Устами Впреосв. Митрополита Іларіона, Впреосв. Владики Михаїла та Адміністратора й голови Президії Консисторії Всеч. Прот. д-ра С. В. Савчука Собор висловив Всеч. Мітратові Є. Грицині своє глибоке признання й подяку, виражаючи надію, що Церква йому не забуде цієї його саможертвенної праці на його дотеперішньому становищі.

Нова Консисторія на своїому першому засіданні 30 червня одноголосно ухвалила дати Мітр. Є. Грицині 3-місячну відпочинкову відпустку з повною платнею.

Закінчення Собору

В четвер увечорі, 30 червня, в салі Катедри Пресв. Трійці відбулася спільна вечеря, в якій взяли участь делегати й гості. Під час вечері сильне слово до Собору виголосив Впреосв. Митрополит Іларіон. Промовляли також уступаючий Голова Президії Консисторії Всеч. Мітрат Є. Грицина та її новий Голова — Адміністратор Всеч. Прот. д-р В. С. Савчук. Перший склав Соборові подяку за попередній вибір та співпрацю вірних УГПЦК в часі його минулої каденції, а другий склав подяку Соборові за вибір на біжучу каденцію.

Собор закінчився спільною молитвою, яку провів Впреосв. Митрополит, та співом "Достойно..."

ЖЕСТ ГОРОЖАНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Будучину передбачити не завжди є можливо. Не можливо передбачити: упаде наша культура колись, чи буде розвиватися до якогось вищого й вищого щабля. Якщо вона буде розвиватися, тоді наші далекі нащадки не раз будуть дивуватися: як воно так, що наші предки не могли додуматися до таких-то й таких речей," коли вони такі прості.

А покищо ми ще далеко не стоїмо на можливих високих щаблях культури, от хоча б навіть культури суспільного життя. У нас ще надто часто топчеться підставові закони громадського співжиття. А яке воно мае бути? Замість якраз, краще навести один виховний приклад.

На одинадцятому Соборі УГПЦеркви трапився один випадок, що на перший погляд видається дрібним, і він пройшов непомітно. Один з делегатів зробив внесок, що більшістю голосів не був прийнятий, і була ухвалена резолюція проти цього внеску. Після того виступає другий делегат і підтримує той самий внесок, що вже був повалений більшістю голосів. Тоді згаданий перший делегат виступив з протестом проти свого "однодумця". Він сказав: "Я був перший, що поставив той внесок. Він не пройшов, і в цій справі винесено резолюцію. Отже я проти того, щоб цей мій внесок ще хтось підносив після резолюції."

Це жест справжньої горожанської культури. Коли делегат прийшов з наміром пошанувати волю більшости, виявлену голосуванням, то він для цього пожертвував своєї особисті амбіції, і зробив це добровільно. Побідивши себе, він відніс найбільшу побіду.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

(Домінчення зі стор. 5-ої)

заповіді Божі, відчуває душевне задоволення та користь для себе. Коли людина сповнює Божі заповіді, то вона тим самим ушляхетнює свій характер, стає моральною, доброю, милосердною, а через те й пожиточним членом громади та й цілого народу. Таку людину всі шанують, люблять і поважають. А по смерти така людина отримає вічну нагороду з рук справедливого й доброго Бога.

І чисту, щиру мову дав душі ласка Божа. Згадати лише: яка то щира та сердечна молитва дитини, душа якої є ще чиста без гріха? Пригадайте собі свої невинні дріточі літа і ті сердечні молитви, що ви тоді заносили перед престіл Всевишнього! Чи й тепер ваша молитва така щира? Чи може гріхи вчинили німою вашу душу? Якщо так, то не відкладайте, а чимскорше позбудьтеся гріхів у щирій сповіді, а душа ваша знов стане здоровою. Щиро вичнайте свої гріхи в св. Тайні Сповіді з твердою постановою позбутися їх, а ласка й милосердя Небесного Отця допоможе вам.

Притча про блудного сина є для нас найліпшим прикладом, як радо прощає Отець Небесний щирому покаянникові та що навернувши навіть одного грішника тішиться ціле небо. Чи ж батько не прощає дитині навіть і велику провину, коли вона щиро признається до неї, обіцяє поправитися і просить у нього прощення?

Але чому сьогодні так мало покаянників? Тому, що багато грішників заніміли душею! Деякі частинно, а другі цілковито; одні зрідка, а другі зовсім вже не сповідаються. А в це нещастя попали вони через свое гріховне життя.

Та коли деякі люди стають слині та німі душею в житті релігійнім, то ця їх слабість виявляється і в житті національнім. Чи ж не слині душевно деякі з наших братів — українців, які втративши всяку віру в Бога називають себе комуністами і служать та покланяються найбільшому катові нашого народу? Вони слині й глухі на всі ті крикдя і страшні муки, що провідники комунізму заподіяли нашому народові: що голодом знищили мільйони наших братів, сестер та їх дітей, що завели нечувану неволю-панщину, що розстрілями та тяжкими примусовими працями в холоді і голоді внищили і досі нищать безпощадно наш многостраждальний український нарід. Великим нещастям є слінота глухота та німота тіла. Але стократно більшим нещастям є слінота та німота душевна, що приводить людину до вічної загибелі — до втрати царства небесного.

Тому дігайте „Пожи день" — каже Спаситель, бо „прийде ніч, коли ніхто вже не зможе нічого робити". (Ів. 9. 4). „По смерти каяння нема", каже слушно наша пословиця. Рятуйте свої душі перед утратою її здорових змислів. Просіть прощення і помочі у свойого милосердного Спасителя, в Він уздоровить наша пословиця: Рятуйте свої душі пересердечної мови щирого покаянника, що, як блудний син до свого Отця, скаже: „Отче, я згрішив на небо і перед Тобою, . . . прости мені". (Л. 15. 21) — Амінь.

о. К. К.

Як хто поменшує чужі заслуги, то звичайно тому, що хоче підвести свої власні.

"Тоді приступили до Нього мати синів Зеведеових зі своїми синами, що прийшли поклонитися та просити чогось у Нього..."
Мат. XX-20.

В одному царстві зарядив цар конкурс (компетицію) всякого роду мистецтв. Були встановлені судді, що мали розібрати в кожній групі по одному найкращому та обдарувати їх відповідними нагородами. В означений день вибраці мали парадувати перед царем, а після паради одержати нагороди.

Почалась парада. Перед очима царя пересувались ряжні молодші й старші мужчини, малярі, різьбарі, поети, музики, співаки, артисти, а позаду всіх інша постать старенької скромної жінки. Цяря здивувала постать старушки; він прикликав її до себе й спитав:

— А ти до яких мистців зачислиш себе?

— Я, царю? Я ні... Я тільки їх мати.

Цар мовчки зняв золоту корону зі своєї голови і вложив її на голову скромної жінки.

* * *

Це тільки казка, дорогі читачі, подана для кращої ілюстрації. Святий Євангеліст Матей змальовав нам постать релігійної жінки, матері синів Заведеєвих. Навіть не називає її по імені. Каже тільки, що вона була матірю сині Заведеєвих. Не були ці сини малими хлопчиками, яких мати за руку привела до Ісуса. Це були два дорослі молодці, про яких знаємо, що стали описля апостолами Христовими, а навіть особливо близькими до Христа. Один з них це апостол Яків, а другий апостол Іван. Їх обох разом з апостолом Петром брав Ісус зі собою на гору Тавор, коли переображався там же; їх також брав Ісус на послідну молитву в городі Гетсеманськім перед Царством Христа в руки мучителів. Іванові поручив Христос опіку над Своєю матірю, перед смертю на хресті. Отже сини Заведеєві були не тільки відомі, але й визначні апостоли.

Тому й їх матір, як матір таких синів, не потребувала жадного іншого називання її. Св. Євангеліст Матей каже тільки, що вона була матірю синів Заведеєв. На особливу увагу заслуговує факт, що вона привела синів з і с о б о ю, щоб разом поклонитися Христові та щоб передати їх, свою гордість і потіху на старші літа ,на службу новому Учителеві, що про Нього слава розходилась по цілій Юдеї, що здобував серця все більшого числа слухачів, та Який проповідував науку братерства і любови. І як мати, яка в своїх дітях бачить все найкраще, найдорожче, найцінніше, просила тільки, щоб Христос дав належну оцінку її синам, поставив одного по правому боці, а другого по лівому побіч Себе.

* * *

Мати Заведеєвків не бажала для своїх синів чогось надзвичайного. На її думку, обидва вони заслуговували на таку честь, якої просила для них у Христа. Адже вона знала, як їх виховала, як їх навчила. Вже змалку водила їх за рученята до святині та просила Божого благословення. Для синів-соколів. Вона змалку привчала їх любити Бога, слухати Його законів та точно їх виповняти. Не диво отже, що вже й дорослі Заведеєвки їхні заслобки поруч з матірю послухати нового Учителя.

Зимолоду треба нагинати галузку, як каже наша народна приповідка. Бувае й таке, що не раз треба трохи силою погнути галузки в ту сторону, де ми хотіли б її мати, а не туди, куди вона сама наставилась, куди її пруть вітри і власна самоволя. Але завжди треба самому бути взірцем, як ось мати Заведеєвків. Бо дитина бистро помічає все, що кругом неї діеться. Вона скоро завважує обладу ,нещирість, байдужість та недбальство, хоч нам здається, що дитя ще всього не розуміе.

Мати Заведеєвків була свідома того, що примірно виховала своїх синів, і мала повне право думати, що їм належить це становище серед учеників Христових, про яке просила.

* * *

Недавно зайшов я до місцевого готелю, де мав стрінути свого доброго знайомого, який переїжджав через моє містечко. Знайомий трохи спізнився (бачите, був як і я, українцем), і мені прийшлось підождати його в готелевому вестибулю. Сів я собі на м'якенький фотель та почав розглядатися по окруженні. В кутку я завважив двоє діток — одному літ може 5, а другому десь коло 3. Діти сиділи обложені купою ілюстрованих магазинів і перегортали картки. Видно було, що вони вже перестали цікавитись образками, та почали нетерпеливитись. І дійсно, за хвильку молодший хлопчик став плакати та мастирлявео домагатися мами. Дівчинка заспокоювала його, як могла та вмівла, а далі й сама розплакалась.

Я підійшов до дітей та почав їх, по своїй змозі, заспокоювати. Згодом діти втихомирились, і між нами почалась розмова. Я довідався, що їх мама тут таки в готелі в пиварні пе з подругами пиво. Від готелевої прислуги дізнався я, що мама вже пару годин сидить у пиварні і що це не перший раз таке діеться.

І ця мама привела своїх дітей разом зі собою, тільки не до Христа... Чого вона може сподіватися від своїх дітей? Якої почести? Якої нагороди?...

Не раз питаю в матері:

— А чому ваші діточки не були цеї неділі в церкві?

— Адіт, панотец, — відповідає мама. — І гоню їх і сварю, часом навіть і вдарю. Або, гадаете, що поможе? Вижену з хати, а вони, місто до церкви, Бог зна куди порозбігаються. А самій за роботою нема коли...

І чи можна дивуватися, коли читаеш в часописах, що син застрілив маму, бо не хотіла дати йому грошей на куплю "гари"? Мама не мала часу "за роботою" водити дітей до церкви, але тепер мусить найти час відвідати сина у вязниці... Через "роботу" не тільки змарнувала своє життя, але згубила, знищила дорогоцінний скарб — душу дитини. Бо коли б мама змалку і сама ходила до церкви і дітей зі собою водила, як мати Заведеєвків, то напевно сьогодня було б далеко менше випадків молодечої злочинности.

Так, е мами, що їм належить золоту корону на голову вложити, але е й такі, що судьба вложила на їх нещасні головки тернові вінки.

о. М. Д. Подольський.

Людина найлегше відкриває хиби в інших ті, як сама має.

Головне питання е не те, що буде з нас, але те, що буде з нами.

МИМОХІДЬ СПОМИНІВ о. ЖАНА

Католицький журнал "Світло" за місяць лютий 1955 р. передруковуючи уривок з горезвісних споминів о. Йосафата Жана під наголовком: "Моє Служіння Україні" одночасно подає життєписні дані о. Жана. Ці дані говорять, що о. Жан поїхав в Україну на наказ Риму.

Щодо самих споминів о. Жана, то треба бути вже дійсно наївним, щоб, читаючи їх, можна було повірити видумці цього панотця про його нібито щире "служіння Україні". Перш всього о. Йосафат по національности француз і вихований у римо-католицькому духу на ксьондза, а історія нас учить, що римо-католики, і зокрема французи, ніколи не були прихильниками українців. А це, вслід, говорить, що вони не могли й не можуть щиро служити Україні. О. Жан прийняв унійський обряд, іце ніби є доказом його прихильности до українців. Але ж треба українцям-унійтам знати, що історія ще не зареєструвала жадного випадку, щоб римо-католик добровільно, по своєму власному бажанню прийняв греко-католицький обряд. А коли хто і прийняв, то лише з прямого наказу папи, і з диверсійною ціллю, щоб лекти папську печеню. Та ж і до сьогоднішнього дня папа не признає унійтів за дійсних католиків, хоч як і не намагаються українці-унійти вже декілька разів мінятн своо назву. Останньо вже назвали себе лише католиками, а діло таки не йде; бо все таки вони не оригінальні католики, лише союзники католиків, себто вони — уніяти східного, грецького обряду.

Але чим же прислужився о. Жан Україні, бувши в дипльоматичній місії до Антанти від УНР та головним перекладачем ЗУНР? Його перекладів на французьку мову були такі "корисні" для молодої Української Республики, що французи, як члени Антанти, прочитавши меморіял від ЗУНР, не задумались навіть на півгодини і... прискореним темпом висадили свої війська в Чорного моря. Ці війська дійшли аж до Бершаді, повідячись з українським населенням гірше татар, на зразок папських хрестоносців 12—13-ох віків. Так що "прислужився" Україні о. Жан, є чим згадати!

Цікаве місце в споминах о. Жана — де, за його твердженням, всі видатні політичні діячі, включаючи й міністра УНР проф. І. Огієнка, молодої Української Республики 1918-20 рр. нібито "хотіли" уніі. Щоб "доказати" це, о. Жан видумав для цього всякі несотворені речі.

Та не тільки видатні одиниці з-поміж православних українців, але й увесь український православний нарід у тих роках, на думку о. Жана, нібито "хотів" уніі!

О. Жан, француз, папський агент в Галицькій Армії 1918-20 рр., з пропагандивною ціллю твердить: "Коли в 1919 р. я був у Східній, чи — як її називають — Великій Україні разом з Українською Галицькою Армією як її член, я мав нагоду наочно побачити (Але не зрозумів того всього, що там бачив! Зате українці в Великої України таки побачили, яких вовків в овечій шкурі в особі такого священика мали з собою галицькі вояки — Н. Н.) в якою радістю населення Східньої України приймало було наших 200 священників із Західньої України. Воно віддавало радо до їхнього розпорядження школи і навіть церкви".

Француз о. Жан як чужинець, якому українська ідея була дуже далека, не міг які бачити, ані зрозуміти українського народу і його боротьби до самостійного життя. Чужинець о. Жан не може також зрозуміти того, як вигаданда б ідея соборности, проголошеної Четвертим Універсалом, коли б українці Східної України та й не дали приміщень для Служби Божої воякам галицької армії, які прийшли боронити цю соборність? Тут і сліпому видно, що православне населення Великої України в той час мудріше та більш толерантно підходило до релігійних справ ніж о. Жан підходить тепер. Православні українці шанують українців-унійтів не за їх унію, а за спільну українську національність, тому й не поставились до них вороже. А щодо релігії, то православні українці Боліли і болюють за українців-унійтів, і вірять, що колись таки совість заговорить до них, і всі вони вернуться на лоно своєї матірної Православної Церкви, від якої вони, через таких же самих чужих агентів, як і сам о. Жан, відійшли.

У своїй агентурній брошурці "Моє Служіння Україні" о. Жан таки наплів ніісенітниць, бо ж ніяк не можна повірити, щоб московський федераліст гетьман Павло Скоропадський хотів уніі з Римом. Це не вкладається в ніякі рамки! А ще більше не вкладається в рамки здорового розсудку й фактів, щоб соціяліст В. Винниченко був за тим, щоб у вільній Україні "поставити митрополита А. Шептицького патріярхом Всеукраїнської Церкви..." Це явна вигадка о. Жана!

Адже В. Винниченко заперечував усяку релігію взагалі і навіть заперечував і самого Христа! Мені не йдеться про те, щоб перевертати кістки в могилі автора Четвертого Універсалу, але правда є правдою, і, щоб не залишитись голословним подібно о. Жану, який не перебирає в засобах, вигадуючи, що на голову насуне, з покличусь на самого В. Винниченка.

У своїй статті "Два спростування", яка появилась була в європейських часописах 1951 р., В. Винниченко пише: "Першими дівчини "боевиками", я сказав би: комуністами, були Ісус Назарейський та його ближчі товариші". (Коли ж, за поняттям В. Винниченка, Ісус був нібито "комуністом", то якого ж В. Винниченкові треба було патріярха?! — І. Н.). В. Винниченко далі висловлюється так: "Комуна на нашій мові значить спільність. В есейських пра-християнських комунах усе життя було збазоване на спільності політичній, національній, соціяльній дії. В історичній науці є течія, яка визнає Ісуса Назарейського, названого потім Христом, за проводця повстанської акції в Іудеї проти римського окупантського імперіялізму (УПА, кажучи сучасною мовою), яка мала теоретичну основу в отій соціяльній спільності, рівності, в знищенні панування народів над народами і людей над людьми". "Цей первісний християнський комуністичний рух було задушено римським імперіялізмом, керівника його, Ісуса Назарейського, було покарано найбільшою тоді карою — розпяттям на палях, збитих вкарест, а всю повстанську визвольну національну організацію було розігнано в еміграцію. Так учать деякі історики. Люди, які хочуть вірити (Але не Винниченко — І.Н.), що Ісус Назарейський був син Божий, розуміється, це вчення про походження і ролю Христа відкидають".

Отже ясно, що В. Винниченко не вірить, що Ісус є Христос Син Божий.

Апостол Іван у 1-му Соборному листі пише: "Хто не правдомовець, як не той, що відкидає, що Ісус є Христос? Це антихрист, що відрікається Отця й Сина" (2. 3. 22). Ці слова св. Письма відносяться й до В. Винниченка, з огляду на його заперечування Христа.

Та це нісколькн не перешкоджає католикові о. Жанові поминатись на "антихриста" — комуніста В. Винниченка, начебто він хотів був у соціялістичній Україні патріярха, та ще й не будького, а уніята А. Шептицького. О. Жан сміе голословно твердити, що навіть сам бл. памяти отаман Симон Петлюра "хотів" уніі з Римом! Та ось так не випадково склалося, що видумка о. Жана тепер вже бита самими уніятами. Бо, як пишуть земляки з Австралії, там уніятською церковною верхівкою заборонено відправляти поминальні панахиди по бл. памяти С. Петлюрі, бо він, мовляв, православний і ворог уніі.

Ось така правда чи віріше безідеставня вигадка паперового українського патріота о. Йосафата Жана. Та це, зрештою, не диво з боку осіб чину Василіян; вони вже мають добру практику в каламученні води в українському національному морі.

Ів. Новодворський.

ПРО ДОПОМОГУ ДЛЯ ФАРМЕРІВ

Уряд Манітоби рішив старатися про допомогу для манітобських фармерів, які потерпіли від повені. Муніципали мають право подати звіт про стан шкоди на полях.

Однак премієр Ст. Лоран заявив, що справу допомоги він покищо не вважае за пильну.

СПОРТ

● Український спортовий тижневик "Спорт" почав виходити в Торонті. Перше число вийшло 7-го травня 1955 р.

● В склад Національної Ліги Канада в 1955 р. входять такі футбольні команди: Україна, Алстер, Італія, Мадяри, Тризуб, Олімпія, Кенедіенс, Ст. Андрю, Білі Орли і Вестінгтавз. — Вони будуть змагатися за звання мистця Канади.

● В Карльсруе (Німеччина) 24-го квітня відбулися змагання в класичній боротьбі. Участь брали представники 24-ох держав. Світовими переможцями вийшли 8 атлетів, а між ними 2 репрезентанти СССР — Сташкевич і Мавур. Вони українці, але, на жаль, змушені були своєю перемогою прославити Москву.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

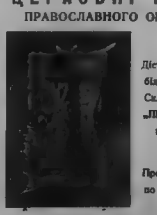

Дістанете в найбільшім Укр. Складі — „ПРОВІДІННЯ" заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

ПРО СТАРОПРИБУЛИХ, НОВОПРИБУЛИХ ТА ПРО „БОЛЮЧІ МОЗОЛІ"

Я приїхав до Канади, а не Канада до мене

Я приїхав до Канади щойно у грудні другій світовій війні. Я прибув у грудні 1948 р. Тоді мене назвали "новоприбулим", і мали рацію. Я був новоприбулим, упорядень до тих, які прибули до Канади перед 1-ою чи 2-ою війною, себто кілька чи кільканадцять років раніше.

Після того я по черзі: відбув елементарний курс англійської мови при університеті. Потім на років чотири став до фізичної праці разом з дружиною. Разом ми виробили 7 років. В міжчасі купили стару хатину й виплатили її. У нас у Канаді прибільшало на світ пару дітей. Ми стали канадійськими горожанами. Наш хлопець ходить до тутешньої школи й займає друге місце в класі. Ми, особое з дружиною, якимсь чудом-дивом виховуємо його так, що його поведінка в школі є зразковою та "канадійською", хоч його родичі належать до "новоприбулих".

Добігає нам у Канаді 7-ий рік життя. Коли я сам себе добре сконтролюю і спитаю: чи рішився б я вернутися до Европи, а навіть в Україну, якщо б була така можливість, як ми всі її тут собі уявляємо, то я себе не обдурюю при тому; я не знаходжу ані в собі великого нахилу до повороту, ані тим більше не бачу для цього родинних можливостей. Мої діти, коли підростуть, не захотять ввіздити до Европи, бо вони там будуть "чужинці". І я вже подекуди буду "чужинцем". Діти мої в Україні були б "чужинцями" не по походженні, а по своїому "канадійському вихованні".

Я певний, що діти мої, поїхавши до Европи за її найкращих часів (яких ми коли так дуже можна сподіватися в переселенїй і перестарінїй Европі), вернулися б скоро назад до Канади. А я ж не хотів би розставатися з дітьми.

Нащо ж тоді себе і других обманювати думкою, що при добрій кон'юнктурі я вернувся б до "старого краю"? Таке обманювання й самообман і неловажне, і нечесне, і взагалі це ,якесь "кивання хвостиком".

А коли я рішився планувати для себе та своїх дітей життя в Канаді, то чи не маю я поробити для себе з того відповідних висновків? Найперше я маю усвідомити собі той факт, що не Канада приїхала до мене до "старого краю", а що я приїхав до Канади.

Чи можу я вічно бути "новоприбулим"?

Я питаю зовсім поважно. Я прожив у Канаді 7 років, став канадійським горожанином. Через народжених тут дітей навіки фізично звязався з Канадою. І не тільки фізично. Коли у мене в Канаді народилася перша дитина, в цьому часі я з Канадою "взяв шлюб", який не підлягає жадним розводам.

Надавши мені горожанство, уряд Канади з тим ментом формально перестав уважати мене за "новоприбулого". Я став канадійцем. А устами уряду говорить увесь канадійський народ. Це офіціяльно. А чому ж привано, в суспільному житті мене називають "новоприбулим"? Щоб формально стати канадійцем треба чекати 5 років на горожанські папери. А скільки років треба чекати, щоб для суспільства перестати бути фактично "новоприбулим"? Я вже чекав 7 років. Скільки ще треба чекати?

Коли добре подумаю над тим, то приходжу до висновку, що це — як кому. Один може стати "староприбулим" вже за пару років побуту в Канаді, інший — за 10—20 років, а для декого взагалі нема речниця. Він і до смерти буде "новоприбулим", хоч би жив у Канаді й сто років. Правда, таких є значно менше.

Як же воно так? А ось як: "новоприбулим" є той, кому чужий канадійський спосіб думання, поведінки й вдачі та чужий канадійський характер.

Якщо я собі всього того не засвою ніколи, то я можу стати вічним "новоприбулим", і жадне чудо моєї ситуації не змінить. А вже найменше поможуть тут штучно-механічні спроби заради тому, — ось, наприклад, звичайне говорення батьківським тоном: мовляв, не повинно бути "староприбулих" і "новоприбулих". Сказати "не повині бути" — це одно, і таке повчання приносить людині вдячність, і то легким коштом; а дійсність може бути друга; і може вона мати свої глибші причини, які, так сказати, треба лікувати; треба хотіть їх лікувати; треба пізнати їх основно. І не обманювати себе при тому, що нібито це існує те, що фактично існує.

"Що край — то обичай"

Було б дивно, було б неприродно, якби я, приїхавши до Канади, побачив, що мій український, ще ширше — слов'янський, а ще ширше — східно-европейський, а найширше — европейський характер був довладно такий самий, як канадійський. І такий спосіб думання, життя, поведінки тощо. Справді це було б щось неймовірне, щось просто підозріле. Чому? Бо "що край — то обичай". Кожна країна має трохи окремі звичаї, має окремі звички, що є "другою натурою", окрему поведінку, стиль життя і так далі. Без цього не було б окремих націй!

А коли воно є власне так, а не инакше, і коли це природна, конечна і навіть в деяких відношеннях добра річ, що воно так є, то як же я можу її заперечити? Як я можу сказати, що я приїхав до Канади з канадійським способом думання, поведінки, способу життя і т. д. Я цього не можу сказати, бо це була б неправда. А одначе я також не можу й соромитися того, що мої духові риси в дечому інші, ніж у канадійців. Не можу цього ані соромитися, ані гордитися цим. Це є така природна й конечна річ, як саме існування людини. Це ані наша заслуга, ані наша вина.

Отже, різниці між "канадійським" і "не-канадійським" виховінням таки існують. Кажучи це, я повторяю дуже відому річ. Сам факт надання горожанських документів не може зробити такого чуда, щоб цим урядово-формальним папером потягнути по душі і стерти з неї всі "старокраєві" різниці. Уряд Канади знає це. І він власне думає над тим, якби то найбільш успішно придспособити нових канадійців до канадійського способу думання й життя; себто думає над безболізним способом інтеграції. А чи думають над тими ж "новоприбулі"? Я знаю, що не всі й не відразу подумали були над тим і "староприбулі", коли прибули до Канада. Це звичайна річ. Тож наперед знаю, що й новоприбулі не відразу і не всі можуть подумати про це. І для наших, суто українських обставин — це звичайна річ.

"Поїдемо додому"

Серед нашої імігрції в Канаді є люди, які виемігрували в Україні для заробітку, себто з економічних причин; є люди, які виемігрували з політичних причин. Але сталося так, що дехто має нахил всіх їх разом називати політичною еміграцією; вони кажуть, що й заробіткова еміграція з України була спричинена політичними причинами. Вони міркують так: всі великі землевласники, всі фабриканти і т. д. в Україні були чужинці. Тому наш український селянин був дискримінований. Йому не давали ні землі, ні заробітку. Тому він мусів шукати засобів до життя в Канаді чи деінде. Якщо була б самостійна Україна, від чужинців усе відібрали б, розділили б між свій народ, кожному було б досить, і наш селянин та робітник не мусів би був емігрувати в чужі краї.

Було б так чи не було б, я не можу сказати нічого напевно. Одне, що можу сказати певно, то це, що з самостійної України заробіткова еміграція таки значно зменшилася б, але чи припинилася б зовсім — трудно сказати; це залежало б від суспільно-економічного устрою України. Його зовсім слушно патріоти уявляють собі якнайкращим, але яким він був би в дійсності, годі сказати. Думаємо, що може був би одним з кращих в Европі, але чи аж таким ідеальним, як ми вимріяли, годі передбачити. Добрі бажання — одне, а дійсність — друга річ. А тим більше трудно сказати щось певного, чи припинилася б політична еміграція. Ми бачимо, як з багатьох самостійних держав від часу до часу емігрують хвилі політичних втікачів, бо до влади прийшли: там большевики, там нацисти, а там ще хтось інший.

Так, наш загал у Канаді щораз більше схильний думати, що тут усі без вийнятку політичні імігранти. А яка ж є основна риса політичної-еміграції? Та, що вона виїздить із наміром повороту на батьківщину, як тільки зміняться політичні обставини. А втім, така риса в значній мірі властива й для заробіткової еміграції. Ось, думає, заробло грошей, вернуся додому й заживу собі в добробуті.

І це — нормальна, природна річ. І стається так, що приїхавши до Канади, людина має замір вернутися додому, коли прийде час. І так вона "іде додому" аж до самої смерти, і вимирає в Канаді. Кожна новіша імігрція запененює старішу, що вона наівно "поїде додому". Всього відречеться й поїде, бо її жене туга. А стара іміграції над гробом тільки сивими головами киває: мовляв, дай вам Боже! — але ви "поїдете додому" так, як і ми "поїхали!" Так нова іміграція через ціле життя "їде додому", і вимирає... в Канаді.

Коли ж скінчиться той ланцюг самообману? Трудно сказати, коли він скінчиться. Певно, якби до святих почувань і природної туги за батьківщиною додати трохи змислу дійсности, що "через свою власну голову не перескочиш", то той ланцюг самообману перервався б скорше.

Фактом є, що людині тяжко розстатися з мрією про поворот. Ця мрія в її перших важких початках і взагалі в тяжких хвилинах життя просто тримає при житті, додає їй сил. Але з другого боку та сама мрія й утруднює життя, бо обертає людину очима назад — туди додому, а потилицею вона йде наперед, власне йде в свое майбутнє в Канаді. Її духовість подібна до того пасажира, що ціле свое життя просиджує на валізках у стаційних почекальнях, вичікуючи того потяга, який не приходить і більше певно, що й не прийде. Така людина стає вже духовим "емігрантом" і то "вічним емігрантом". Вона живе мріями, духом живе поза межами того реального світу, в якому перебуває її тіло. Тіло тут, а дух там, — наступає роздвоєння людини. Це недобре і для неї самої, і для її оточення. Це навіть веде до більшого чи меншого духового заломання.

Чи можна його уникнути? В основному — можна. Як?

(Продовження буде)

П. Скаржевський.

МОЖНА СКРИНЬКА

Р. В. — Ванкувер.

Питання: Як властиво треба писати: "советський", "совітський" чи "радянський"?

Відповідь: По-московськи "совет", а по-українськи "рада". За большевицької революції повстали "совети" як нібито виразники народоправної влади, хоч та влада такою не була і не є в СССР. Москалі запровадили большевизм, москалі за нього мають відповідати. Москалі надали всі московські назви большевицькій системі. Нащо українізувати ці московські мовні творя? Наприклад, поляки тут осмішили себе: "советський" вони перевели на "радзецкі" (порівняв "радянський"). Але не перевели слова "большевік" (від московського "больше" — більше), бо це по-польськи було б комічно: "венцевік"! Отож, поляки кажуть "больше-вік", значить, не перекладають цього слова. І добре роблять. Треба бути їм послідовними і не перекладати того слова "советський" на "радзецкі". У всіх західньо-европейських монах московське перекладається: у німців "советіше", ско-комуністичне слово "советський" у французів "советік", в англійців "совет" і т. д. — Хай звучить по-московськи, і хай буде свідком, що це московська робота.

ГОТЕЛЬ "УКРАЇНА" В МОСКВІ — СИМВОЛ НЕВОЛІ

В Москві відчувається брак готелів. Почався сезоновий рух усяких заграничних відвідин, і чужинці в Москві не мають де зупинитися. Заплянювано будову 4-ох готелів, що мають бути вибінчені в найближчих роках. А покищо вибінчують лиш два готелі: "Труд" та "Україна". Готель "Україна", біля Київської станції, має бути найбільшим у світі — 1,000 кімнат.

В Україні нема готелю "Росія", а в Москві є готель "Україна". Чому? Москалі не хотять витирати свою національну назву по шильдах усяких готелів, роверів (до 2-ої світової війни в СССР були ровери "Україна") тощо. Вживаючи для таких цілей назву "Україна", вони хотять її звести на назву другорядного, місцевого значення та надати їй провінційного характеру, бо вважають Україну за провінцію Московщини. — Українцям нема чого величатися фактом, що московському готелеві дано назву "Україна".

КОНСТАНЦІЯ, ШЕВЧЕНКО Й ГУС

(Докінчення)

Гус стоїв перед вівтарем зі звязаними руками, спокійно й величаво очікував над собою дальшої розправи воріжих своїх. По закінченнь Богослуження офіційно позбавлено Гуса священицького сану та піддано анатемі, під час якої, як місцева легенда твердить, плита каміння, на якій стоїв у той момент Гус, рантом стала сухою, відріжнюючись від інших плит піддоги катедри. Після анатеми, надягнувши на Гуса високу тіяру, розмальовану чортами, повели його на місце спалення.

Задзвонили у всі дзвони
І повели Гуса
Як на Голгофу у кайданах...
І не стрепенувся
Перед огнем; став на ньому
І молитву діє:
— О Господи Милосердний,
Що я заподіяв
Оцим людям? Твоїм людям!
За що мене судять?
Защо мене розпинають?
Люди! Добрі люди!
Молітеся! Неповинні —
І з вами те буде!
Молітеся! Люті звірі
Прийшли в овчих шкурах
І пазури розпустили...
Ні горя, ні муки
Не сховають! Розілляється
Червоне море
Крові! Крові з дітей ваших!...
О горе! о горе!
Онде вони! В ясних ризах.
Їх лютії очі...
Уже крові!... — Пали! Пали!
— Крові! Крові хочуть!

На площі, де відбувались турніри, урочистості, музики грали, вже чекав Гуса високий підстів з дров і тисячі очей середньовічної фанатичної товпи зі всіх країн і цілого світу, і бачили, як мученика Гуса вивели на підстів, привязали до стовпа, і як полум'я пожерало в гарячій молитві й мужності коханочого патріота і проповідника —

Молітеся! молітеся!
Господи помилуй,
Прости Ти їм, бо не знають!... —
Та й не чути стало!

— — — — — —

Погас огонь, дунув вітер
І попіл розвіяв.

З високої вежі через вузенький отвір поглядав на стозбур диму й полум'я відний ученик його Іероніма Пражський, що прибув сюди спасти учителя свого, а замість цього 15. 1416 р. прийняв ту саму мученицьку смерть.

Скінчився акт спалення, напились крові фанатики, задовольнили свою спрагу й лютість над безборонною людиною й Божим проповідником. І знову місто загуло життям буденним і веселим з гістьми своїми.

Пішли ченці
„Te Deum" співали,
І трапезували
І день, і ніч, аж попухли...

— — — — — —

Розлетілись,
Мов тії ворони,
З кривавого того свята,
Ченці і барони
Розвернулись у будинках
І гадки не мають:
Бенкетують, та їнколи
„Te Deum" співають.
Все зробили...
Не ягомонились фанатики й зі смерти Гуса. Не дали й кісток та попелу з них братам чехам з собою забрать, а розвіяли по вітру, щоб і сліду не остало.

Оттак Гуса
Ченці осудили,
Запалили... Та Божого
Слова не спалили, —
Не вгадали, що вилетить
Орел із-за хмари
Замість гуся — і розкліє
Високу тіяру. —

Чехи міцно поместились за його стратою жданця і смерть. Багато католицьких та німецьких монастирів, міст та селищ було ними знищено та зруйновано за наступництва Гусових ідей І. Жижки в Таборова.

Констанцький собор після кривавої розправи й ініціяції над Іваном Гусом та Іеронімом Пражським, після пишних забав та бенкетів, турнірів та виставі, закінчився в 1418 році. Обрано нового папу Мартина V-го на римський престол пап 11-го липня 1417 р., замість трьох суперечних попередніх пап, і учасники собору розійхались.

Констанція, витратившись на так численних гостей стала матеріяльно підупадати, але не втрачала свого географічно-політичного, культурно-освітнього та релігійного значення. До цього часу відбуваються тут міжнародного характеру різні наради, з'їзди, виставі і т. п. Не дивлячись на сильний католицький вплив, евангелізм, старокатолицизм і православіе вже охопили значну частину міста. Зимовий чеський громади в 1862 році закуплено дім, де жив Іван Гус та місце спалення, на якому положено пам'ятковий величезний камінь а надписом дати спалення І. Гуса та І. Прилського. Шумлять тут нині довкола гнучкі тополі та шелестом листви своєї порівають думки кожного з давноминуле. Ідея Кирило-Методіївського Братства, Куліша, Бодянського та самого "Тараса Шевченка, а які й його власні слова, написані та присвячені чеському письменникові Шафарикові, —

„щоб словяни стали
добрими братами
І синами сонця правди..."

— — — — — —

мимоволі стають епогадом та символом для нас усіх.

Література:

1. Кобзар Т. Шевченка.
2. Протоколи та постанови собору в Констанці 1414-1418 р. (Міський архів).
3. Русс. Мысль, 1885 г.
4. Русс Старина, 1880 г.
5. Кіевск. Старина, 1897 г.
6. Основа, 1861 р.
7. Русс. Архив, 1891 № 11 і багато інших.

Прот. Проф. Юрій Шумовський.

ПОШТОВА УГОДА МІЖ КАНАДОЮ ТА СССР ПІДПИСАНА

З Оттави повідомлено, що Канада й Советський Союз підписали угоду про висилку пакунків поштою. Ця угода входить у силу з днем 1-го серпня ц. р. Отже, канадійці, які мають замір вислати пакунки до Советського Союзу безпосередньо з Канади (а не через Англію та ЗДА, при помочі спеціяльних бізнесових приватних агенцій, як це було досі), повинні зачекати до 1-го серпня, тому що пошта не має змоги приймати їх скорше.

ПОШТОВА СКРИНЬКА

П. Н. — Торонто.

Питання: Я перечитую різні релігійні магазини і газети. В них забагато різної критики. „Вістник" теж не є виняткою. Чейже наука Христа не дозволяє на критику ближнього, не дивлячись на те, хто він такий?

Відповідь: Наука Христова не допускає сварок і суперечок. Св. Письмо каже: „А коли б хто захотів сперечатися, то ми не маємо такого звичаю, ні Церкви Божії" (Кор. 11: 16).

Однак ще іншою суперечка й сварка, а що іншого коли кожна поодинока людина має свій власний погляд на ту чи іншу справу. Св. Письмо каже: „Але треба, щоб були між вами й ріжниці в думках, щоб ясні вами відкрилися правдиві" (І. Кор. 11:19).

Отже, коли ми не знаємо правди, а порівняємо багато різних погляднів на ту саму справу, тоді легше вибрите правду. Найчастіше буває так, що в кожній думці буває якась частинка правди. Тоді ці частинки збираємо докупи й маємо одну цілу правду. Найбільше буває так, що з-поміж думок різних людей є правдива ціла думка тільки одної людини.

Коли людина дійсно шукає правди, то небезпеки суперечки нема. Бо така людина, коли переконається, що правда є не в неї, а в котось іншого, признає свою помилку та правдивість іншого. Людина ж, яка тільки вдає, що шукає правди, буде стояти при своїй думці навіть тоді, коли в душі переконається, що вона помилається. Тоді вона починає суперечку. Людина, яка дійсно шукає правди, най перше питає: як воно є, або — як воно повинно б бути? Натомість людина, яка не шукає правди, починає з того так, що каже: воно мусить бути так і так, не інакше. — Розрізнити таких людей не трудно.

З тим, що сказано вище, повязана й справа критики. Коли хтось критикує лиш тому, щоб критикувать, то він не шукає правди. Така людина може навіть критикувати гетьмана Богдана Хмельницького за це, що він жітками й такими не розбив Польщі. Такого „критика" вовсім не обходить факт, що тоді не було танків і літаків. Крім того, такий „критик" дуже часто критикує особу (й одяг, волосся і т. д.), а не думку. Такий „критик" переважно говорить слова „це не так", але не скаже, як воно має бути.

Коли людина розумна, чесна й культурна, то критика в її устах є доброю річчю. Та людина подібна до лікаря, який розкриває хорій людині очі на її хоробу, щоб людина лікувалася, бо такий лікар бажає людині добра, а не критикує й здоровля.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Нова Консисторія УГПЦерквів в Канаді перебрала свої обовязки, як звичайно, в днем вибору. Однак попередній Голова Президії Консисторії, Митрат Є. Гришина, практично, з технічних причин, виконував свої обов'язки в Консисторії до 10-го липня.

● В суботу, 25-го червня закінчився шкільний рік Рідної Школи при церкві св. Михаїла в Вінніпегу, і вівечорі відбулося свято, під проводом учительки п. Неді Піп. Серед виконавців програми — деклямації, музика, співи і танки відзначилися учень Юра Мотох таном голака. Крім родичів, було багато сторонніх гостей. На закінчення учням роздано книжечки „Як поводитися в Храмі Божому" Митрополита Іларіона. Дякуючи своїм учителям, Всеч. прот. Герусові та п. н. Піп, діти вручили їм квіти. Президент цієї Академії проф. М. Ветухів сказав, що за найбільше досягнення УВАН за останній рік треба вважати видання книжки „Свята Софія у Києві", якої автором є проф. О. Повстенко. На згаданих зборах О. Повстенко говорив про „Святу-українсько-візантійського мистецтва в катедрі Святої Софії в Києві".

● Українська Православна Церква в ЗДА має 5-ох студентів, що студіюють Православну Теольогію: 4 з них студіюють в Коннгії св. Андрея в Вінніпегу, — це В. Дяків, Ю. Гнатко, Б. Древецький і М. Свириденко, а один, Т. Мінєнко, студіює Православну Теольогію в Колюмбійському Університеті в Нью Йорку.

Студенти-богослови з ЗДА в Колегії св. Андрея відзначаються добрими поступами в науці.

● Святкування 5-ліття ОДУМ (Обєднання Української Демократичної Молоді) відбулося в оселі Київ, Онт., що є власністю УГПЦеркви в Канаді, і започаткувалося величавим Архиерейським Богослуженням, яке 3-го липня відправив Високопреосвящений ніший Владика Михаїл.

● Провід української унїятської Церкви постійно веде наступ на тих українських націоналістів, які не хотять підпорядкуватися наказам так званої Католицької Акції, а властиво — Римові. Журнал „Свїтло" з червня 1955 р. наводить Великодне послання Архиеп. Івана Бучка, якийназиває „звиродніллими християнами" таких „патріотів" для яких байдуже, яка буде релігія в незалежній Україні — Пєвно, Рим хоче, щоб там релігія була католицька. Але українського патріотизму не можна погодити із залежністю від чужих, а в тому й від Риму.

● В Европі за почином унїятів повстала нова організація під назвою Український Християнський Рух, яка як подають унїяти, складається нібито з двох віток: унїятської та православної (читай — з симпатиків унії).

В днях 30 і 31 травня в Люевені (Бельгія) відбувся конгрес католицької „вітки" того УХР, і як гості були там православні. Конгрес виславпривіт Владиці Ніконорові, Митрополитові УАПЦ на еміграції. На Конгресі було сказано, що УХР має ва мети „загальне обєднання" православних з унїятами — нібито лиш на громадському форумі. — По суті це лиш нова тактика відомої Католицької Акції з її „світськими апостолятами", в яких унїятські ініціятори УХР є відомими діячами. Православні українці в Европі мають тут перед собою нову спробу унїйної акції при помочі УХР.

● У Саксонії (підсовєтська зона Німеччини) протягом минулого року занотовано масові випадки грабіжів і безчещення церков та нищення церковного майна. Звичайно, комуністична поліція ніколи „не змогла" відкрити злочинців — Не виключена річ, що сама та поліцяк й брала участь у цих святотатствах.

● Комуністична преса східної Німеччини виписує поховали тим підприємствам, що працюють у неділі й християнські свята. Цей обяз походу безбожництва в запеконених атеїзмом стверджує Східно-німецька Рада Церков.

● Буддисти й магометани є фанатичними противниками комунізму. Магометанська партія Індонезії „Массюмі" на конгресі в Сурабя постановила не відправляти помершим комуністам релігійно-обрядового похорону.

ЩО НОВОГО В ПОЛІТИЦІ

● Кажуть, що представники НДС та ОУН А. Мельника уступили зі своїх керівних постів в УНРаді. Причина цього справа відношення УНРади до Американського Комітету Визволення від большевизму.

● В Ізраїлі 29 липня будуть вибори. Партія Мапай, що є в опозиції до уряду премєра Шарета, хоче здобути владу й -займять непримиримо становище супроти Єгипту. А тим часом диктатор Єгипту полк. Нассер погрозив Ізраїлеві „тотальною війною". Арабські держави обєднуються проти Ізраїля.

● К. Аденавер премієр зах. Німеччини зріяся становища міністра закордонних справ у користь Г. фон Брентано. Аденавер змінив свій уряд перед своїми розмовами з урядом СССР (десь під осінь), щоб німці не далися спокусити чи залякати большевиками. Одночасно йдуть збороення зах. Німеччини.

● У регіональних виборах на Сицилії християнські демократи отримали 37 мандатів, комуністи 20, ліві соціялісти 10, національ-монархісти 8, соціяльний рух 9, ліберали 3, соціял-демократи й республиканці 2, народні монархісти 1. Коли зважити, що сталося це під боком Риму, то висліл неВеселий.

● На ювілеї 10-ліття Обєднаних Націй у Сан Франціско Дж. Ф. Даллес сказав большевикам, що причиною теперішнього напруження в світі є їх агресія в Кореї, Індо-Китаю і т. д.

● Маршал Тіто спершу відвідає Неру в Індії, а в 2-ій половині липня поїде до Москви. Очевидно, після того скаже, що він не є проти Заходу.

● Конференція голов урядів Великої Вівріки (ЗДА, Британія, СССР, Франція) відбудеться в Женеві 18 липня. Ту конференцію попередять наради НАТО 16 липня. Від Канади візьме в них участь Л. Б. Пірсон, міністер закордонних справ.

● Дня 9-го червня королева Єлисавета II відкрила у Вестмінстері 41-ий британський парлямент, що зібрався після недавніх виборів. Спікером є лейбурист В. С. Моррісон. У престольній промові не сказано нічого про закордонну політику Британії.

● Кажуть, що в Польщі відбулося довірочне засідання польської урядово-комуністичної верхівки під головуванням советського генерала Антонова, який привіз з Москви „пропозицію", щоб Польща віддала німцям землі на своїх західних кордонах Шлеськ і Поморя, для „престижевого і практичного знищення" східної Німеччини, що є під окупацією Советів. Поляки нібито поставили спротив.

● Дж. Ф. Даллес, державний секретар ЗДА, вілвав Советів погодитися на обєднання Німеччини. Молотов не сказав — буде чи не буде він порушувати справу Німеччини в Женеві на надходячій конференції Великої Вівірки.

● Шість держав, можливо, стануть повними членами Обєднаних Націй: Австрія, Італія, Фінляндія, Мадярщина, Румунія й Болгарія.

● Є здогади, що а советський верхівці в СССР знову йде внутрішня таємна боротьба між маршалами Коневим, якого підтримує Хрущов, та популярним в СССР Жуковим.

● В Італії — політична криза. Премїер Шельба зі своїм християнсько - демократичним урядом уступив через внутрішні тертя в його партії. Шельба по 2-ій світ. війні врятував Італію від загрози комуністичних поруханень. Уступленням Шельби радіють комуністи й неофашисти.

● Советський премїер Булганін поїде на відвідини до Індії на запрошення Пандіт Неру, що став „адвокатом" комунізму.

● На острові Кипрі грецькі націоналісти продовжують саботажну акцію проти британської влади. Щоденно вони виконують замахи на високих британських старшин та урядовців, домагаючися, щоб Британія оступилася з того грецького острова. Британська влада бореться з тим підпільним рухом.

● Понад два тижні Італія була без премієра — після уступлення Маріо Сцельби. Тепер премієром став Антоній Сегні. Він належить до лівого крила християнсько-демократичної партії.

● На конференцію „великої вівірки" в Женеві 18 липня західні держави прийдуть з пляном обєднання Німеччини шляхом вільних виборів у цілій країні — разом в обох зонах: східній і західній.

Організаційні Справи

Зо звітів громад.

Лондон, Онт. Громада св. Трійці. Заряд Ф. Маніленко — голова, І. Чайківський - заст. голови, А. Іванчук - секретар, І. Федоронко - скарбник. До каси прибуло $5,471.71, а вибрано $4.912.62. Священик відвідував вірних з Йорданською водою, ходили колядувати, було три спільних обіди, один пікник. Цій громаді слід побажати братерської згоди на церковній ниві

Свидова, Саск. Громада св. Михаїла. До каси прибуло $285.00, а вибуло $417.75. Заряд В. Келлер — голова, І. Стусек — заст. голови, а касир і секретар Н. Сушельницький. Було два спільних обіди і базар. Колядували на церкву, а священик відвідував вірних з Йорданською водою. Є метрикальні книги.

Канора, Саск. Громада св. Трійці. Досить сильна громада. Було три спільних обіди, пікінік і базарі, представлення і імпрези. Колядували на церкву і посвячували хати Йорданською водою. До каси вплинуло $5,170.55, а вибуло $5,514.01. Заряд: В. Мисак — голова, С. Горчинський заст. голови, Р. Стратійчук секретар, І. Денис — скарбник.

Венлав, Мян. Громада св. Михаїла. Ходили колядувати, мали два спільні обіди, до каси прибуло $250.00, а вибуло $191.17. Заряд: П. Батрин, В. Граблюк і М. Савчук.

Тідор, Саск. (над річкою). Громада св. Івана Хрестителя. Прибуло до каси $213.33, а вибуло $159.49. До заряду належить В. Франко, голова, В. Кузик, заст.; В. Марчук, секретар і скарбник. Ходили з колядою, був один спільний обід, та зложили 17 дол. на Ювілейний Фонд УГПЦК.

ВШАНУВАЛИ ПАРОХА

Брендон, Мян. — Доходить два роки, як Конституція признавала до нашої парохії о. Юрія Туржанського. За той час життя нашої громади пішло значно вперед під релігійним та національно-виховним оглядом. Регулярні Богослужения й глибоко-повчальні проповіді в церкві, а на громадській ниві — часті концерти, представлення, академії і т. д. вже дали свої гарні висліди. Внаслідок пожвавленої праці в Рідній Школі наші діти в шкільному віці почали робити помітний поступ в українській мові. А головно — в них щораз більше розбуджується охота вчитися її. На наших імпрезах ми почали вже чути, як наші малі школярі й школярки щебечуть своєю рідною мовою. І серце радується в кожного — в батька й матері, в дідуся й бабусі.

Велика заслуга в тому Всеч. о. Юрія та пані Добродійки. Наша громада зрозуміла й оцінила це.

В п'ятницю, 6-го травня наша громада влаштувала в Народному Домі урочистість з нагоди іменин Всеч. о. Юрія.

Голова Ів. Слижак в імени громади привітав Всеч. о. Пароха з іменинами, а 13-літнім священичої праці та з канадійським горожанством, яке він з родиною отримав у цьому році.

Після перекуски, у своїй промові Ів. Касюрак, між іншим, сказав: "Не тільки в моїому житті, але й в історії нашої Брендонської громади оце вперше зроблено таку милу несподіванку для священика. Думаю, що це повинно робитися частіше не тільки в нашій громаді, але й по всіх наших громадах, щоб хоч частинно віддячитися за працю й відданість наших священиків".

Слідуючим промовцем був К. Кухаришин.

З черги пані Добродійка розповіла про життєвий шлях о. Юрія — тернистий шлях українського православного священика в Західній Україні: польсько-католицькі переслідування, потім терпіння за безбожної большевицької окупації, а дальше те саме за окупації німецько-гітлерівської. Арешти, допити, тортури, холод, голод, бомбя... Після слова пані Добродійки, голова Ів. Слижак вручив Всеч. о. Юрієві памятковий дарунок від Громади.

О. Парох, мабуть, не сподівався, що для себе того всього в Брендоні, був і заскочений, і вворушений. Дякуючи всім парохіянам за таку увагу до нього, він сказав, що ця урочистість — це нічого іншого, як ще один з доказів „які утверджують його в тій непохитній вірі, що свящінникові працювати є для кого. Він висловив свою вірність у це, що як Христос порвав окови смерти, так і ми порвемо ті страшні окови, які нас сильно звязують, з це гордість та ненависть.

На закінчення зложено пожертви на церковні й громадські цілі: 5 дол. на „Вістник"; 5 дол. на „Укр. Голос"; 5 дол. на Колегію св. Андрея; 4 дол. на „Віру й Культуру". — Жертводавцям щира подяка.

Ів. Слижак, голова.
Ів. Касюрак, секр.

Редакція „Вістника" приєднується до повищих побажань для Всеч. о. Юрія, пані Добродійки та Родини.

ПОДЯКА

У п'ятницю 6 травня 1955 року заряд Громади, члени й прихильники в Брендоні влаштували мені миру несподівану в День моїх Іменин. Почуваюсь до много обовязку цією дорогою скласти сердечну подяку всім вище згаданим за несподіванку та цінні дарунки.

Нехай Всемилостивий Господь подасть Вам щастя, здоров'я, а найбільше любов во один до одного, для дальшої відданої праці при нашій рідній Церкві.

Свящ. Ю. Туржанський.

ГРОМАДА МОГУТНІЄ

Вайлвуд, Алта — У нас в 1953 р. основано Громаду Укр. Греко-Правос. Церкви. В той час обєднуговано нашу громаду о. В. Сенишин. Тоді ж скликано перші загальні збори, на яких вибрано Церковну Раду. Головою став п. Мирон Лимішка, заст. Вол. Кравець, рек. секретар В. Федчук, а касіром Данило Чорноморець. Всеч. о. В. Сенишин завжди допомагав як міг своїми порадами при будові церкви. Нова наша Громада, зложена з кількох членів, скоро поступила вперед. Член Ради Бл. п. Данило Чорноморець першій жертвує на будову церкви $1,000. За його прикладом пішло багато інших, і зложили свої щедрі жертви на будову святині.

На цей рік до заряду вайшли: голова М. Лимішка, заст. В. Кравець, секр. Т. Мулик, касіер Р. Криванюк. Цього літа наша Громада приступила до будови храму Божого. Просимо Божого благословення на нашу працю і змагання, що Господь сповнить наші бажання. На жаль, посвящений Д. Чорноморець не дожив до так радісної хвилини — щоб побачити положений фундамент під святиню, про яку завжди так мріяв.

Будова нашої церкви поступає вперед. Дружина покійного Д. Чорноморця, Тетяна зі сином Володимиром ідуть слідами свойого мужа й допомагає будові матеріально та фізично. Радіємо ще тим, що до нашої Громади записалися нові члени: пп. П. Прокопюк, П. Шворак, П. Гарач, Веретюк (із Сіба-Біч) і Гр. Бик. Ми ж щиро вітаємо. — нехай Їм Господь допомагає, і нам з ними разом несту відповідальність у будові нашої церкви. Віримо, що наше життя, релігійне й фізичне, значно скріпиться.

До нас для обслуги доїздить тепер Всеч. о. Блажук. Перше Богослужения мав 29-го травня ц. р. З нагоди кожного Богослужения працьоване наше жіноцтво приготовляє спільні обіди. Так і цим разом Громада щиро привітала о. пароха з родиною. Пані Т. Чорноморець вручила пані добродійці Блажук від жіноцтва скромний дарунок за що пані добродійка щиро подякувала жінкам і всім присутнім. Дня 12-го червня ц. р. відбулося в нашій Громаді Храмове Свято. Богослужения відправив о. Блажук. Після Служби Божої за старанням нашого жіноцтва уряджено спільний обід. На це Свято прибули гості з Едмонтону і зі Сіба-Біч. Були промови; промовляли п. п.: Бурянник з Едмонтону, Світик з Келгарів, В. Рудик і Веретюк зі Сіба-Біч. У кінцевому слові о. Блажук щиро всім подякував, що так гарно звеличали Свято.

Боже нам поможи й благослови, щоб заміри наші увінчалися якнайкращими успіхами.

Т. Мулик, секретар.

МАСКОВАНА „СПІЛЬНА ПАРАДА

Деяка вінніпегська преса оголосила „спільну" параду.

Написано у відозві: „Як кожного, так і цього року, українці Вінніпегу зорганізовано беруть участь у величавому поході на могилу „Українського Воїна" на цвинтарі „Всіх Святих".

У Вінніпегу живе велике число українців. Належать вони до православної й унїятської Церков. Є й інші віроісповідні групи. Що параду змонополізували унїяти, а щоб вона була справді величавою, щоб назбиралося багато людей, то її маскується, це значить не оголошується про неї, що вона „унїятська", що організована представниками тільки унїятських парохій і товариств, братств і ветеранських організацій.

Хто визнається на відносинах у Вінніпегу, той не знає. Все ж треба знати, що похід починається від унїятської катедри св. Володимира й Ольги; що могила „Українського Незнаного Воїна" - власність унїятів.

Треба зазначити, що це не є „релігійно-національна" маніфестація, а звичайна унїятська імпреза для звербування найбільшого числа людей на цвинтар, де унїяти відправляють звичайнісінькі Панахиди на гробах померлих.

Походи на цвинтар українці влаштовують опоконовіку і всюди, де для цього мають можливості; але такий похід не є „релігійно-національною маніфестацією". Бо це тільки й виключно звичайне церковне явище.

Відозва закінчується так: "Українці міста Вінніпегу"! А має бути: „Унїятські українці міста Вінніпегу"! Ким уповажений о. д-р Кушнір кли-

хатя всіх українців на свою унієтську параду?

О. д-р Кушнір повинен також розуміти, що це не є ніяка „релігійно - національна" маніфестація. Час уже назвати імпрезу-параду властивим іменем.

У всякому разі православні українці не мають нічого спільного з тою парадою і не повинні в ній брати ніякої участи. А ці, що прилучаються до тої паради, збільшують унієтську імпрезу, і цього не повинні робити.

Православні українці себе шанують і не йдуть у хвості унієтів.

Дивно й смішно, що цю імпрезу унієти звуть "релігійно-національною маніфестацією" і за Її маскою ховаються. Треба сподіватися, що коли Її назвуть властивим іменем, то не будуть мати кого возити басами й менше бізнесу на цвинтарі будуть мати унієтські духівники.

Православний.

ПЕРШЕ ХРАМОВЕ СВЯТО В ТРАНСКОНІ

В неділю "Всіх Святих" (11 червня), православні українці в Транскони урочисто відсвяткували своє перше храмове свято.

Транскона — нова громада нашої Церкви. Зорганізував її, або, вірніше, відродив о. митрат Є. Грицина наприкінці минулого року. Небесними покровителями своїми громада вибрала "Всіх Святих" і на їх честь має побудувати храм. Покищо Богослужения відбуваються в місцевім Народнім Домі, відповідно приладненім до Богослужби.

Цьогорічну неділю "Всіх Святих" Транконська громада відзначила, як своє перше храмове Свято і відповідно до того приготовилась, а провести Богослуження Консисторія доручила парохові церкви св. Михаїла в Вінніпегу — о. С. Герусові.

День 11 червня прийшов гарний і сонячний. Спинені довготривалою слотою горожани Вінніпегу радо скористали з нагоди виїхати з міста на околицю, щоб відвідати своїх братів, помолитися з ними й піднести на дусі. Отож, на це свято прибуло до Транскони багато гостей з ближчих і дальших околиць. Прибув і хор Собору св. Покрови з Вінніпегу враз із своїм диригентом п. Рекрутом.

Богослужения пройшло урочисто. Присутні уважно вислухали привітну проповідь і насолоджувались прекрасним співом Божественних мелодій. Служба Божа скінчилась. По ній "водосвятіе", многоліття.

Прибули нові гості, делегації. Прибув Всеч. о. Юрківський, парох Катедри, голова катедральної громади, та інші.

Почався святочний обід, старанно приготований місцевим жіноцтвом. Окремої жіночої організації при громаді ще нема, то допомагають ті, що можуть послужити для добра справи. Однак все було добре, щире, братерське. Здавалось, що всі гості разом з транскончанами спільно радуються і доцінюють вагу моменту. Потім пішли промови, побажання.

Промовляли отці, делегати й гості. Від гр. ади св. Михаїла в Вінніпегу пройбувня голова громади П. Кравчук, від Катедри — п. Ковтун, від Собору св. Покрови — п. Кириллюк, а від жіночого Т-ва ім. О. Кобилянської (при церкві св. Михаїла) пані Медведюк, та п. Рекрут від хору. Всі промовці склали свої поздоровлення новоутворений церковній громаді в Трансконі й висловили їй побажання успішного розвитку на славу Божу й на добро нашого народу.

Програму свята переводив п. Стефаник, заст. голови, а кінцеве слово виголосив п. Касінчук.

До урочистого переведення свята у великій мірі спричинився хор Собору Св. Покрови, за що я на цьому місці складаю йому на чолі з п. Рекрутом, диригентом, мою сердечну подяку.

о. С. Герус.

НЕ ЗАБУЛИ ПРО ВІСТНИК

Ошава, Онт. — В суботу, 11-го червня, Церковне Братство при церкві Різдва Пресв. Богородиці вшанувало вечерею місцеве Сестрицтво св. Анни. Кухарями були братчики.

Коло 8 год. вечером почали сходитись сестриці до парафіяльної салі і були приємно здивовані, коли побачили столи, гарно прибрані рожами і півонією, а братчики, гарно вбрані і біля кухарської одежу, доносили до столів.

Голова церковної громади, попросив о. Пароха провести молитву і поблагословити страви, та пояснив ціль цього вечерка. Братство влаштувало його на честь нашого Сестрицтва за його так щиру й муравлину працю в громаді.

По вечері були промови братчиків і сестриць. Не забули цього вечора зібрати дещо на церкву і наш "Вістник". Збірка принесла $25.75, з того на "Вістник" $3.75, а $22.00 на Церкву.

На місці відспівано Сестрицтву "Многая літа".

Присутний.

25-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ подружжя п-ва Боднарчуків

Гренлід, Саск. — В місцевому Народньому Домі рідня й приятелі п-ва Боднарчуків зібрались, щоб відзначити 25-літній ювілей подружжя п-ва Боднарчуків.

Ювілят Теодор Боднарчук народився в селі Паньчиці Збаражського повіту в Галичині, а до Канади приїхав 1925 р. Пані Боднарчук народилась в Гардентоні, Ман., а околицю Гронлід, Саск. приїхала з батьками 1916 р. П-во Боднарчуки мають три дочки: Любу, Анну й Лесю.

Тому що Ювіляти є аравковими членами Православної громади й Народнього Дому, багато людей зійшлося, щоб вшанувати їхній ювілей.

Господарем ювілейного прийняття був п. Вол. Петрів. Промовляли слідуючі особи: парох о. Андрій М. Тетеренко, від Православної громади п. В. Щербій, голова Народнього Дому п. І. Петрів, голова С.У.К. пані В. Щербій, учитель п. Вол. Боднарчук, п. П. Боднарчук, п. І. Письменний, п. Гр. Тарнопольський, пані Д. Панчук, пані А. Пшик, зять і дочки.

На заклик п. Вол. Петрова зібрано на пресовий фонд „Вістника" 8.75 дол. Жертводавцям складаємо подяку. А Ювілятам бажаємо щасливо в достатку й пошані дочекатись правнуків.

М.

З ХРЕСТИН НА ПРЕСУ

Торонто — В неділю, 19-го червня, Василь і Розалія Самець хрестили свою другу доньочку Славку Уляну. Ніну св. Хрещення довершив дідусь маленької Славки, митрофорний прот. Петро Самець в катедрі св. Володимира. Дякував п. С. Олійник. Хрестини батьками й матерями були: Йосип Кульчик, Джеймс Кейван, Славка Охітва і Оля Самець.

Кумів й присутні в церкві гості були запрошені до дому другого діда, п. Дмитра Кульчика на обід. В часі обіду були передані побажання й дарунки для новохрещениці. Від кумів промовив п. Й. Кульчик, а при збірці на прелюдію говорив п. Передон. На пресовий фонд зложили: по 5.00 дол.: Василь і Розалія Самець; по 2 дол.: д-р Й. Охітва і Дж. Кейван; по 1 дол.: п. п. Передон, Садовський, І. Кульчик, а про збірку на прелюдію, Ю. Салагуб, Й. Кульчик, о. П. Самець, Орест Самець, Дж. Салагуб, М. Макситюк, п-і Павлина Палка і Оля Самець. На „Український Голос" $10.000, на "Вістник" $12.00.

Жертводавцям щира подяка, а Славці найкращі побажання.

Гість.

ЮВІЛЕЙ 40-ЛІТТЯ УРОДИН ІВАНА ЩІТКИ

Смітон, Саск. — Дня 13-го лютого ц. р. гурток приятелів та знайомих відначив 40 ліття уродин Івана Щітки. З цієї нагоди дружина ювілята пані Д. Щітка влаштувала трийняття.

Стефан Кучірка передав від присутніх ювіляра найкращі побажання і під спів „Многії літа" передав йому гарний дарунок.

Ювілят з слозами на очах склав їм усім зворушливу подяку.

І. Щітка є власником крамниці мішаних товарів у Сміттон. Він є членом громади УГПЦ у Шипмен, у якій пару років був скарбником, а тепер належить до контрольної комісії.

З нагоди ювілею зроблено збірку, з якої 5 дол. призначено на „Вістник", а решту — на місцеву церкву. Крім того І. Щітка передплатив „Вістник".

Жертводавцям щира подяка, а Ювілятові многих літ.

В. Боднарчук.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ІВАН ІСОПЕНКО

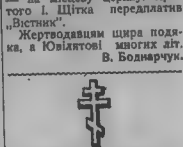

Йорктон, Саск. — Дня 22 травня 1955 р. упокоївся в Бозі бл. п. Іван Ісопенко. Покійний народився 17-го березня 1911 р. в Тідор Саск. Прожив 44 р. Помер на серцеву недугу. Завдяки тяжкій праці та умінню він став властителем „Драй клінері" в Йорктоні. Був доброї вдачі, а людьми умів добре обходитися, був вирозумілий, і тому міг здобути в людей симпатію.

Покійний складав щедрі жертви на Українську Гр.-Православну Церкву, а також зложив поважну суму на Народний Дім місцевої Православної громади в Йорктоні. 24-го травня Всеч. о. Л. В. Дячина відслужив панахиду о 8-й год. вечора в похоронному заведенню, а другий день, у середу 25-го травня відбувся величавий похорон при великій участи рідні, приятелів та членів громади. На похорон зібралося так багато народу, що з церкві не вмістилися; прийшли люди віддати останню пошану покійному як доброму приятелеві.

Іван лишив по собі дружину Анну, та родичів, трьох братів і дві сестри. По Службі Божій і похоронній Відправі тіло покійного поховано на міському цвинтарі Йорктон, Саск., за обрядом Г. П. Церкви. Потім відбувся обід Народному Домі Коронейшн Гол.

В порозумінню з рідною о. Леонід Дячина зробив заклик до збірки на невянучий вінок; тільки від родини покійного зібрано 17.00 дол. Жертви зложено щедро і на Богословську Школу в Вінніпегу, на Степендійний фонд.

Складаю сердечну подяку рідні Покійного за жертви, й учасникам похорону щиро дякую за численну участь у похороні. А Блаженної памяти Івану за життя працьовитим молодцем, добрим членом Укр. Православної Церкви, добрим громадянином і добрим батьком.

До відходу в другий світ бл. п. Іван належно приготовився — кілька днів перед смертю сповідався та запричастився Святих Таїнств.

Похорон відбувся з української православної церкви в Рамі в неділю 29 травня.

Похоронну Відправу відслужив парох о. Стефан Зузак з Батсону з допомогою дяка п. Петра Кравця. День похорону був погідний, і прибуло велике число людей з Рами, Бюкенен, Пірсвил і з Паркерво. Таїні останки бл. п. Івана поховано на українськім прав. кладовищі в Рамі. З цвинтаря всі учасники похорону, на прохання родини покійного, повернулися до Народнього Дому на поминкову перекуску, що її приготовило Жіноче Товариство. В часі перекуски о. Ст. Зузак згадав про добрі діла покійного Івана і закликав присутніх зложити пожертви на невянучий вінок для покійного. Старший брат церковний п. Василь Романюк зайнявся збіркою, та зібрав $11.80 — і їх за згодою родини рішено переслати на пресовий фонд „Вістника".

Покійний оставив у глибокім смутку дружину Анастазію, синів Олексу і Гринька, дочку Галину та внука Володимира.

Усім учасникам похорону та жертводавцям щире спасибі.

Засмучену Родину хай сам Господь потішить та розрадить у їхньому смутку, а душу покійного Івана хай прийме Господь Бог у Свої Оселі Небесні, де всі праведні перебувають.

Вічна Йому Память!

о. Ст. Зузак.

РОДИННА ПОДЯКА

Щиро дорогою висловлюємо сердечну подяку парохові о. Стефанові Зузакові за вечинаву Похоронну Відправу, а рівнож усім жінкам, що прилагодили перекуску, та тим що помагали нести тліні останки, і всім учасникам похорону.

Складаємо подяку також тим усім лікарям та сестрам милосердя в Івермей та Саскатуні, що так дбайливо доглядали мойого мужа і нашого батька в його тяжкій недузі

Дружина Анастазія і діти
Олекса, Гринько й Ганна.

МАТРІЯ І АНАСТАЗІЯ МАГАЛУШЕН

Ошава, Онт. — Дня 4-го лютого 1955 р. упокоїлся бл. п. Матвій Магалушен, проживши 73 роки. Через три місяці, 17-го травня цього року в горі і смуку по мужеві відійшла у вічність і його дружина бл. п. Анастазія Магалушен, проживши 71 рік.

Покійні походили з Підгаєччини, Галичина. Матвій Магалушен прибув до Канади в 1914 році, а Анастазія в 1922 році. Замешкали в м. Ошаві, були зразковими громадянами українського роду, приймали активну участь у праці православної громади при церкві св. Івана та у всьому організованому українському житті.

Покійні осиротили: 2 доньки, 2 зяті й 3 онуки. До останньої хвилини свого життя були зразковими батьками та дідусем і бабусею.

По похороні зяті з жінками влаштували обіди, на які запросили родину та знайомих. При тій нагоді проведено збірку на Церкву та на пресу з зібраної суми придалено 10 дол. для "Українського Голосу" і 5 дол. для "Вістника".

Жертводавцям щира подяка

Спіть, дорогі Батьки, дідусь і Бабуся. Земля нової батьківщини нехай буде легка

Д. Сосна.

ПИСАНКА 1955 РОКУ

Збірка Прот. В. Апонюка.

Кадворт, Саск. По 1 дол.: П. Кіндрачук, В. Бунька, В. Радзивон, Д. А. Сопотик, І. Івасюк, М. Тріщук, В. Струган, Ф. Іванишин, М. Струган, П. Тріщук, Г. Котелко, Я. Кіндрачук, П. Грицюк, І. Янців, Я. Котелко, М. Котелко, П. Котелко, С. Тріщук, С. Гриньок, Н. Гриньок, В. Табачнюк, В. Василик, пані Матвійчук, В. І. Тріщук, Г. Гриньок, п-ня О. Гриньок, С. Струган, І. С. Трембач, П. Котелко, Г. Фединчук, Н. Кіндрачук. Дрібними 1.50 Разом $32.50

Вакав, Саск. М. Кіндрачук 5 дол. Т. Гриневич 2 дол. По 1 дол.: І. С. Михайлюк, М. Савицький, Т. Соколюк, пані Мачушак, пані Костецька, пані Ткачук, пані Олійовська і І. Квасниця. Разом 15 дол.

Тернопіль, Саск. По 1 дол.: О. Сенчина, Ф. І. Лисиця, Г. Пінчук, Д. Гнатюк, І. Пінчук, І. Хитик, С. Сенчина, Е. Стефанюк, О. Лисиця, Ф. Стефанюк, В. Савчук, Ф. Сенчина, В. Костюк. Дрібними 1.05 Разом $14.05.

Єлов Крік, Саск. М. Кіндрачук 1 дол.

Збірка о. О. Фляка.

Дрифтінг Ривер, Ман. По 1 дол.: Тед Лесюк, Анна Гнатюк, В. Сидор, В. Росоловський, С. Лесюк, В. Лужій, М. Лесюк, І. Максимець, П. Лесюк, П. Пюляк, С. Данилюк і М. Рібак. Разом 13 дол.

Давфин, Ман. По 1 дол.: О Котик П. Дроздович, Й. Ситник, Ю. І А. Фіцич, Н.Н., Н.Н., Н.Н. Дрібними 4.90. Разом $11.90

Ешвіл, Ман. По 1 дол.: В Костишин, В. Андрейчук, В Гаврилюк, М. Ничка, П. Задорожний, Ф. Гаджоса, М Онишко, П. Никифорук, Г. Костинин і П. Герман. Дрібними 1.40 .Разом $11.40.

Венкав, Ман. По 1 дол.: А. Притула, П. Н. Мусій, І. Слижук, П. Батрин, М. І. М. Савчук, Сафат Мусій, Т. Грабарюк. Трофим Граблюк, В. Граблюк і С. Граблюк. Разом 10 дол.

Збірка прот. Г. Василіва.

Торгілл, Алта. С. Боднарчук 5 дол. Джім Садлик 2 дол. І. Горецький 1.50. По 1 дол.: Л. Стефанюк, Д. Гавалько, І. Лібич, Є. Василик, Н. Мендрик (Едмонтон), Г. Рожак, С. Войтенко, В. Войтенко, Е. Довганць, В. Ділух, І. Самойлів, Г. Доменко, П. Фіолійник, Т. Макарчук, Н. І. М. Цуляк, І. Микитей, А. Остафійчук, М. Проданюк, І. Войтенко, І. Климчук, П. Фещук, В. Войтенко, Т. І. Олійник, Г. С. Томнюк, П. Коліванська (Едмонтон), Р. Лібич. З миручання $2.05. Разом $36.55.

Редвотер, Алта. По 1 дол.: П. Лис, І. Мирун, В. Пасічний, Н. Сирник, С. Попіль, М. Д. Музика, Й. Геман, М. Пузій, А. Фаріон, О. Мирун, А. Меленко, О. Вінтоняк, К. Никитюк, В. Павлечко, Ю. Слободзян, А. Домший, П. Поповичі, І. Струк, Анна Михайлюк, М. Сірик, Із Кочан і І. Івасік. Дрібними $1.50. Разом $23.50

Егімонт, Алта. По 1 дол.: П. Чернецький, В. Василинка, В. Бачинський, І. Василинка, М. Шилдровський Ровалія Плеван, Г. Биліза, І. Продонюк, Г. Бугай, М. Лукасевич, Маній Юрків, М. Миндяюк, пані І. Фрипюк, В. Гончюк, Й. Пеляюк, Катерина Одинська, М. Хіжак, М. Стичинський, А. Мудник, Ф. Зелінський, П. Дмитрик, Манія Неделко. З миручання 1.60. Разом $23.60

Ріверта, Алта. По 1 дол.: А. Т. Шевць, М. Вінчи, П. Вінчу, Н. Литвин, В. Зінік, П. Негодь, Г. Вінчи, І. Зінік, Н. Слечко М. Павелчук, Л. Денисюк, Н. Негодь, А. Негодь, О. Денисюк, М. Зень, Г. Войко, Й. Зінік. З миручання $3.05 Разом $20.05.

Рачфей, Алта. По 1 дол.: Ф. Юрків, тобо Василів, П. Ончинчук, А. Кванчук, В. Козичок, П. Мудник, Д. Павлічук, В. Поліщук, А. Риман, Н. Попош, М. Письменний, М. Снайчук, Н. Боднар і М. Коваль. З миручання $3.70. Разом $17.70.

Нью Бонк, Алта. Фрет Марко. 2 дол. По 1 дол.: С. Чучман, Л. Росс, П. Семотюк, М. Сидор, П. Гордей, Т. Зетарук і П. Лисіцький. З миручання 3 дол. Разом 12 дол.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ВІСТНИКА

Щира подяка всім, що не забувають за орган Рідної Церкви. Долучаючи "Вістникові" Пресовим Фондом, цим Ви висловлюєте найбільше бажання, щоб він належно сповняв своє завдання

Церковна Громада св. Михаїла у Вінніпегу $25.00
М. Н. Чернівчан; Вошто, Алта. 1.00

З прощального вечірка в честь о. Е. Горгіш, що заряднла управа Громади Гилберт Плейнс, Ман 5.35

І. Тимочко, Ошава, Онт. збірка на похороні бл. п. Василя Віровського 5.00

Прот. Г. Васкаів, збірка на похороні бл. п. Евдокії Войтенко, в Торгнлд, Алта. 10.00

Гр. Костишин, Умрайне, Ман., збірка на похороні бл. п. Михайла Петраша в Драй Ривер, Ман. 2.60

В. Боднарчук, збірка на 40-літті подружжя п-ва І. Шігки. 5.00

Прот. К. Желішкевич, збірка на похороні бл. п. Евдокії Зарубайло, в Келгарі, Алта. 3.00

Д. Кравчук, Елфрос, Саск. 1.00

Анна Никифорук, Давфин Ман. 2.00

Збірка з імянин о. Юрія Туржанського, в Брендон, Ман. 5.00

І. Чижевський, Верион. Б.К. з прощання в честь о. І. Магас і Добродійки 7.50

Пані А. Паскевич, Нетел, Б. К. 2.00

І. Тимочко, Ошава, Онт., збірка на хрестинах в п-ва Михайла і Анни Драбак 6.75

Прот. Б. Яковкевич, збірка на похороні бл. п. Михайла Григорйка в Шіго, Саск. 10.00

Петро Ковальчук, Форт Френсес, Онт. 5.00

А. Тимощук, Портедж ла Прейрі. Ман., збірка на прийняття для п-ва Кущнрчук 3.50

о. М. Боднарчук, збірка в часі похорону бл. п. Анастазії Ганюк з Бреденбурі, Саск. 11.00

М. Г. Король, Донвел, Саск., збірка на похороні бл. п. Василини Тимрик 6.00

Л. Бабіцький. Бітон, Б. К. 0.50

Прот. П. Самець, збірка на похороні бл. п. Івана Водяного 10.00

І. Черепаха, Кирклєнд Лейк, Онт., збірка на імянинах Юрія Федірчука й Юрія Стритули 5.00

А. Остафійчук, Торгнлд, Алта. 1.00

Г. Бойко, Вест Форт Вилліям, Онт., збірка на похороні бл. п. Степана Манорика 5.00

М. Лазарович, з нагоди 40-літнього Ювілею п-ва Василя і Параиії Стефюк. Вінкувер, Б. К. 8.00

Павло Баран, Детройт, ЗДА 1.50

М. Гомола, з несподівнки для п-ва В. Токариків 5.00

С. Халанчук, Брендон, Ман., збірка на хрестинах у п-ва О. Халанчуків 4.00

Прот. К. Квасницький, збірка на похороні бл. п. Домки Нікель, Лашін, Квебек 6.00

Прот. В. Федак, збірка на похороні бл. п. Параскеви Бартиш в Гемилтоні, Онт. 10.00

Миколи Гуда, Шикаго, ЗДА 2.00

Всім щирим людям нехай винагородить Бог!

Адміністрація „Вістника"

Порадки Богослужень:

ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Кенора. — Дуфорст.
24. Неділя — Іст Селкірк — Сендгем. — Ст. Мартин.
31. Неділя — Кенора. — Пашаріфілд. — Гонор

Адреса: 7 Ст. Джонс ave., Вінніпег

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Кридор (храм)
17. Неділя — Кендо
24. Неділя — Гефорд (Вівтанація Виросся. Митр. Іларіона)
28. Четвер. Св. Володимира Вел.— Біллінгз
31. Неділя — Редфіля (храм)
31. Неділя — Мезов Лейк

Запрошуються усіх членів громад сусідніх взяти участь в наших храмах — як рівнож прибути числено на 24 липня до Гефорду з нагоди Вівтанації Вирослх. Владики Іларіона.

Адреса: Box 163. Гефорд. Тел. 55

о. П. ГЛІЦЬКОГО

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Росборн
24. Неділя — Сторновей
31. Неділя Онкборн (храм)

Адреса: Онкборн, Ман. Тел. 336

о. А. ТЕТЕРЕНЯКА

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Кадет
24. Неділя — Гровнда (нвв.

Адреса: Box 47. Гровнда, Саск.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Вест Брук
24. Неділя — „коло Кущих"
31. Неділя — „Льоро" (Лисенко)

СЕРПЕНЬ:

2. Вівт. Св. Ілії — Жучками (храм)

Адреса: Шіго, Саск., Box 59. Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Виндзр
24. Неділя — Федакн (к. Паркерзо)
1. Неділя — Ексмор

Адреса: Шіго, Саск., Box 59. Тел. 21.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО

ЛИПЕНЬ:

17—24—31 Неділі — Брендон

Адреса: 518 Пасифік ave., Тел. 2826 Брендон Ман.

о . П. ЗУБРИЦЬКОГО

ЛИПЕНЬ:

17 Неділя — Вейн
24 Неділя — Гресленд
31. Неділя — Крайтон

Адреса: Box 216, Лак Ла Біш, Алта.

о. ЕМАНУЛА ГОРГІШ

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Вайта
24. Неділя — Арбака (св. Миколая)
31. Неділя — Вайта

СЕРПЕНЬ:

2. Вівторок. Пророк. Ілії — Сірко (храм)
7. Неділя — Арбака (св. П. і Пл.)
14. Неділя — Вайта
19. Пятниця. Преображення Госп. — Арбака (св. Миколая)
21. Неділя Сондавн
28. Неділя — Успення Пресв. Бог. — Вайта

Адреса: Вайта, Ман.

о. ОСТАПА ФЛЯКА

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Векзал
24. Неділя — Ведмй Ривер
26. Четвер. Св. Володимира Вел. — — Даффин

У всі неділі липня Вечерні в Давфині в год. 7-18 веч.

Адреса: P.O. Box 1087, тел. 4704 Давфин, Ман.

о. В. АПОНЮКА

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Кадворт (Архиерейська Вівтанація)
24. Неділя — Ст. Джуліен
26. Четвер. Св. Володимира Вел.— Сентс
31. Неділя — Ваказ (Вівтанація Митрополита в літній осаді над Вакавським озером).

Адреса: Почт. скр. 4, Ваказ, Саск.

Прот. С. ГРЕБЕНЮКА

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Принц Альберт

Адреса: 354-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. Г. ВАСИЛЬВА

ЛИПЕНЬ:

24 Неділя — Радвей
28. Четвер. Св. Володимира Вел.— Восетна
31. Неділя — Еремонт

СЕРПЕНЬ:

7. Неділя Торгилд
14. Неділя — Радвотер
19. Пятниця. Преображення Госп. — Радвей
21. Неділя — Восетна
28. Неділя — Успення Пресв. Бог. — Ніоборк (храм)

Адреса: Box 128, Радвей, Алберта.

о. Л. В. ДЯЧИНА

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Сторновей (храм)
24. Неділя — Радмнно (храм)
28. Четвер. Св. Володимира Вел.— Мазепа
31. Неділя Райн
31. Неділя — Вечірня год. 7-ма — Брокстон.

СЕРПЕНЬ:

2. Вівторок. пр. Ілії — Горанц
7. Неділя — Брокстон (храм)
14. Неділя — Йорктон
19. Вівторок. Преобр. Господне — Сторновей
21. Неділя — Йорктон (храм)
28. Неділя — Мазепа
28. Неділя — Райн. Вечірня г. 7-ма вечером.

Адреса: 110 Велінгтон ave. Тел. 798, Йорктон, Саск.

о. ІВАНА МАЙБИ

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Ремнер
24. Неділя — Пайн Ривер
28. Четвер. Св. Володимира Вел. — Етелберт
31. Неділя — Драй Ривер

СЕРПЕНЬ:

2. Вівторок. Прор. Ілії — Зелена
7. Неділя — Пайн Ривер
14. Неділя — Етелберт
19. Пятниця. Преображення Госп. — Пайн Ривер (храм)
21. Неділя — Гарленд
28. Неділя — Успення Пресв. Бог. — Зелена (храм)

Адреса: Етелберт, Ман

о. ІВАНА МАГАСА

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Ленард
24. Неділя — Гренлею
28. Четвер. Св. кн. Володимира — Робани
31. Неділя — Гілберт Плейнс (храм)

СЕРПЕНЬ:

2. Вівторок. Проп. Ілії—Шелвелей
7. Неділя — Петлюра
14. Неділя — Робани
19. Пятниця. Преображення — Ленард
21. Неділя — Зелена
28. Неділя. Усп. Пресв. Богородиці — Гілберт Плейнс

Адреса: Box 201. Робанс, Ман.

о. П. САНЕВИЧА

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Сможі Лейк
17. Неділя — Бойн Лейк о. Кулиш
24. Неділя — Стрей
28. Четвер. Св. кн. Володимира — Спелен
31. Неділя — Белс

Адреса: Box 309. Сможі Лейк, Алта. Тел. 32.

о. Ф. ЛЕГЕНЮКА

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Норквей (храм)
24. Неділя — Стівен
28. Четвер. Св. Володимира Вел.— Грен Ридер (храм)
31. Неділя — Кобден

СЕРПЕНЬ:

7. Неділя — Тас
14. Неділя — Аграя
19. Пятниця. Преображення Госп. Вайтбіч
21. Неділя — Норквей
28. Неділя — Успення Пресв. Богор. Мейбридж (храм)

Адреса: Box 1011, Гасс, Саск.

(о. В. МЕЛЬНИЧУКА

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Гемлив
24. Неділя — Давнінг
31. Неділя — Брендей

Адреса: Гейри Гіх, Алта.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Вокза
31. Неділя — Окен

Адреса: Саскатун, 401 Мейн стріт

Календар Українських Свят

ЛИПЕНЬ:

16 С 3 Мч. Якинта. Мамія й Мраха
17 Н 4 б по З. св. Д. Андрея Крит.
18 П 5 Прп. Атанасія Атонського
19 В 6 Прп. Сисоя слнмн. Печер.
20 С 7 Прп. Томи. Акакія
21 Ч 8 Вмч. Прокопа
22 П 9 Св. Панкратія епис.
23 С 10 †Прес. Антонія куд. Печ.
24 Н 11 7 по З. св. Д. Мч. Ефимій
25 П 12 Мч. Прокопа й Іларія
26 В 13 Собор Арх. Гавриїла
27 С 18 Ап. Акнли з 70-ти й друж.
28 Ч 15 Св. к. Володимира Вел.
29 П 16 Свщмч. Антиногена
30 С 17 Св. вамч. Марини
31 Н 18 8 по З. св. Д. Прп. Івана

СЕРПЕНЬ:

1 П 19 Прп. Пайсія Печерського
2 В 20 Прор. Ілії.
3 С 21 Прп Анфіси й Онисима
4 Ч 22 Рівноап. Марії Магдалини
5 П 23 Мч Трохима, Теофана й 13
6 С 24 †Мч. Бориса і Гліба
7 Н 25 Нед. 9 †Усп. прав. Анни
8 П 26 Прп. Мойсея Печер.
9 В 27 Пантелеймон. зрп Науки
10 С 28 Ап. з 70 Прохора, Тимона
11 Ч 29 Св мч Калініка Кілик
12 П 30 Ап з 70. Сили й Силуана
13 С 31 Св. прав. Євдокима Капад.
14 Н 1 Нед. 10- Зн. Чести Хреста
15 П 2 Пер. мощ. шмч. Стефана

о. ПЕТРА СТЕФЮКА

ЛИПЕНЬ:

17 Неділя — Роза
24 Неділя — Гарденгтон
31 Неділя — Толстой

СЕРПЕНЬ:

2. Вівторок. Ілії — Толстой
7. Неділя — Толстой
14. Неділя — Синьків
19. Пятниця. Преображення Госп. Толстой
21. Неділя — Роза
28. Неділя — Успіння Пресв. Богор. Гарденгтон (храм)

Адреса: Толстой, Ман.

о. Ст. ЗУЗАКА

ЛИПЕНЬ:

16. Субота — Весон (Ювілейне Богослужения п-ва Процків)
17. Неділя — Вимер
24 Неділя — Фостон
31 Неділя — Ватсон

Адреса: Ватсон, Саск.

о. Д. ЛУЧАКА

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя Борнвіл
24. Неділя — Кагвин
31 Неділя — Лумвин

Адреса: Box 158, Вилнгдон, Алта. Телефон 49.

о. О. НОВИЦЬКОГО

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Вест Форт
24. Неділя — Форт Вилліям
31. Неділя — Вест Форт (храм)

СЕРПЕНЬ:

7. Неділя — Форт Вилліям
14. Неділя — Вест Форт
19. Пятниця. Спас — Вест Форт
21. Неділя — Форт Вилліям
28. Неділя — Вест Форт

Тел. 3-8568, Форт Вилліям, Онт.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ

ЛИПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Госп. Фенвуд (храм)
17. Неділя — Гудів
24. Неділя — Брокстон
31. Неділя — Жучки.

Адреса: Айтуна, Box 143, Тел. 57

Церковний Устав

ЛИПЕНЬ:

17. Нед. 6. Год. 5. УЄ 6. Літ. Ап. Рим. 12: 6-14. Єван. Матея 9: 1-8.
24. Нед. 7. Год. 6. УЄ 7. Літ. Ап. Рим. 15: 1-7. Єван. Матея 9: 27-35.
28 Ки Володимира Вел. УЄ Івана 10: 9-16. Літ. Ап. Галат 1: 11-19. Єван. Івана 10: 1-9.

СЕРПЕНЬ:

2. Прор. Ілії. УЄ 11: 47-54. —ім. Ап. Якова 3: 10-20. Єван. Луки 4: 22-30.
7. Нед 8. Год. 7. УЄ 9. Літ. Ап. 1 Кор. 1: 9-17 Єван. Мат 14: 22-34.
14 Нед 10 Год 1 УЄ 10 Літ Ап. 1 Кор. 4: 9-16. Єван Матея 17: 14-23.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., AUGUST 1, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го СЕРПНЯ, 1955. ЧИСЛО (995) 15

БОРОТЬБА З РЕЛІГІЄЮ ЗА ЗАМКНУТИМИ ДВЕРМИ

Такі советські показові потягнення, як відвідини московського православного духовенства та протестантських представників із СССР в Британії, „осудження" Н. Хрущовим советського насильства над вірючими людьми в СССР і т. д., все це розраховане на закордонну пропаганду. Большевики пускають вільному світові "дим в очі" — нібито в них існує свобода релігії. В дійсності одначе в СССР переслідування релігій не припинилося, а відбувається трохи більше "за замкнутими дверми", щоб до світу слабше доходив відгомін переслідування релігії.

Американський радіостанцій 15 трався перехопили советське заряджения, призначене для "внутрішнього вжитку" Советського Союзу. В цьому заряджені влада дає наказ ще більше зміцнити боротьбу з релігією, бо хто не поборює релігії, той наносить шкоду комунізмові.

Що це заряджения каже? Ось що: в СССР влада комуністична. Хто є за релігією, той ворог комунізму; а хто ворог комунізму, той ворог большевицької влади. А як большевики карають тих, кого вважають за своїх ворогів — відомо. — А зрештою, завжди і всюди комуністична влада переслідувала й буде переслідувати релігію, бо релігія є запереченням комунізму

В АРГЕНТИНІ ВІДДІЛЕНО ЦЕРКВУ ВІД ДЕРЖАВИ

У наших днях на всякі лади вгадують майбутність през. Перона та дальше відношення його до Ватикану. Фактом є, що диктатор Перон припинив свої виступи проти католицької Церкви в Аргентині, а Церква не виступає проти Перона. Необзнайомлені зі справою читачі католицької преси могли б винести враження, що може Перон уступає перед католицькою Церквою, налякавшись папської екскомуніки (відлучення від католицької Церкви). А тим часом є воно трохи інакше. Перон заспокоївся, бо осягнув те, чого хотів. Католицизм був державною релігією в Аргентині від того часу, коли Аргентина стала незалежною державою, себто від 1810 р. А тепер уряд Перона остаточно відділив католицьку Церкву від держави.

Перше великою більшістю голосів ухвалила цей закон палата послів аргентинського парляменту, а 20 травня цього ж (1955 р.) той закон одноголосно ухвалив сенат.

Стадося. І нові заворушення "католицької акції", що вибухли в Аргентині в липні, що скінчилися арештом 60 осіб та пораненням 13-ох — це вже тільки "вимахування руками після бою". Трудно було відлучити Церкву від держави, але ще трудніше, та чи й взагалі можливо, прилучити її до держави назад.

ПРОТОСЕРЕЙ ЕПІФАНІЙ ЧИЖІВ

Парох громади св. Володимира в Содорі, Онт.

Народився 11-го трався, 1898 р. на Запоріжжі, Україна.

Висвячений на священика 21-го серпня, 1921 р.

Прибув до Канади 22-го лютого, 1951 р.

Працював у громаді св. Юрія в Лешін, Кве., дальше в Лондоні, Онт., а тепер є парохом у Содорі, Онт.

Тепер там саме закінчується будова церкви. Як парох прикладає багато праці, і Господь благословляє його успіхами. Напевно серед спокійних відносня у Канаді він зможе багато прислужитися Церкві й народові.

АРХІЄП. МАКАРІЙ — ПРОВІДНИК "ЕНОЗІСУ"

Кипр — грецький острів, що є колоньонією Британії. Греки вже від довшого часу, а особливо від 1930 р., все змінюють свою боротьбу за злучення цього острова з Грецією. На чолі того руху за зединення ("енозіс") стоїть грецький православний архиепископ Макарій.

Так то одна віра в Греції сприяє обединанню її земель, сприяє її соборності. А їхня рідна Церква стає на чолі патріотично-соборницького руху.

ПРОФ. О. АНДРІЄВСЬКИЙ — ПОКІЙНИЙ

Дня 16 трався ц. р. помер в Австрії проф. О. Андрієвський, один з небагатьох живих ще членів Директорій Української Народної Республики. Покійний народився на Київщині в 1878 р. Під час визвольних змагань належав до партії українських соціялістів-самостійників.

Похоронено його біля Шпіттялю в Австрії. Припадок це чи продумана справа чамтешнього проводу українського суспільства, що його похоронено на... католицькому цвинтарі — не відомо.

ЧАСИ ЗМІНЯЮТЬСЯ — ЗРОСТАЮТЬ ОБОВЯЗКИ ДУХОВЕНСТВА

У своїому слові до 11-го Собору Владика Митрополит Іларіон зазначив, що молодше покоління українців у Канаді масово набуває вищу освіту; з огляду на те саме життя ставить перед священиками вимогу поглиблювати свою освіту.

Ця пригадка Владики дуже важна. "Часи змінюються й ми змінюємося з ними". Висока освіта серед молодого покоління дійсно стала масовою. Життя щораз більше ускладнюється. Модерна людина ставить священикові такі складні питання, які не існували за давніших часів. І від священика чекають відповіді. Розуміється, правди Божі не змінюються; вони вічні, незмінні. Але змінюються ці шляхи, якими ці правди Божі вводяться в душу модерної людини. Старі шляхи часом можуть не осягнути своєї цілі, і можуть не відкрити душі людини для прийняття Слова Божого. Але розумний, життєвий місіонар завжди зуміє ці шляхи знайти, зуміє знайти ключ до таємної душі людини.

КОНФЛІКТ ЦЕРКОВНОГО ПРАВА З ДЕРЖАВНИМ В ЕСПАНІ

В Еспанії католицька Церква вважала за незаконний шлюб католиків з некатоликами. І сьбїть вона на тому становищі й досі. Але інакше на цю справу останньо почала дивитися держава. Недавно, внаслідок судового зажалення протестантської Церкви, найвищий суд Еспанії визнав законним шлюби католиків з некатоликами. — Але нема сумніву, що католицька Церква зі свойого церковного права не усуне параграфу про цю заборону, теольоги будуть дальше змушувані вчитится того права, яке в житію вже не буде мати застосування, і така католицька Церква в Еспанії зі своїм церковним правом буде йти поза межами життя.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосв. Митрополит ІЛАРІОН відвідає такі громади:

Серпень:

14. Неділя — Сіба Біч, Алта.

Громади, які бажають мати візитацію повинні про це написати до Консисторії.

Впреосв. Архиепископ МИХАЇЛ відвідає слідуючі громади:

Серпень:

7. Неділя — Престон, Онт.
21. Неділя — Осередок КИЇВ
28. Неділя — Оттава.

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.

Прот. С. В. Савчук, голова.

ДУХОВЕНСТВО Й ЦЕРКВА
ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

(Докінчення)

Ідучи по Козацькій Країні, Архидиякон Павел бачив великі бібліотеки. Так, у Чернігівським манастирі він бачив велику й цінну бібліотеку. Так само по домах київських старшин він бачив багато книжок.[1]

Про монашок Св. Вознесенського манастиря в Києві Павел пише: „Усі вони вміють читати, знайомі з філософією, логіком, і займаються писанням творів" („Подорож", II. 58).

„Ми зауважили в благословенного козацького народу побожність, богобоязність і Благочесть (—чистота Православія), що приводить розум до здивування" (II. 4).

„Козаки з Великий Піст ніколи не беруться за зброю" (II. 13).

„Який це благословенний народ, яка в них (чисто) Православна Віра!" (II. 21). „Нема в них ані злодіїв, ані грабіжників" (II. 30).

„Козацькі жінки продають на хороших базарах і в гарних крамницях усе необхідне з матерій, соболів, і т. ін. Вони гарно зодягнені, займяті своїм ділом, і ніхто не кидає на них нечемних поглядів" (II. 76).

Павел скрізь бачив дуже гарні чисто православні Ікони (II. 41).

„Різьба Церських Врат пречудна, позолота розкішна. Вони зроблені з великою майстерністю, і нічим не відрізняються від золотокованих, сяють і блищать прекрасною позолотою, а вночі блищать, як блискавка" (II. 90).

Павло Алепський дивується, що в Україні навіть дітям правильно складають пальці для Хресного Знамення, як і дорослі. Йому здавалося, що це вміння вони ссосували з молоком матері. Це дуже важлива заява про тривперсне Хресне Знамення в Україні.

По Україні Павел часто бачив хорів, а „на хорах стоять співаки, які співають із книг з нотами під звуки струментів".

Антіохійська Патріярхія була в великих боргах, і Патріярх Макарій року 1655-го їздив до московського царя за милостинею. Архидиякон Павел докладно описав Московію і Землю Козачу, і ясно показав, що Україна й її Церква культурно були значно вище за Московію зо всіми приналежними грунтами, полями, сіножатьми, борами, лісами і всіми млинами й пожитками подалем во владу й спокойное уживание"[2] За Богдана блаґочестия, Церква спокійно зідхнула, бо мала горлувого Опікуна. Кілька порушованих Церков та манастирів Богдан відновив, поставив і кілька нових.

Своїй дружині Анні Богдан надав право видавати універсали по справах культурних і релігійних, і вона скорстувалася цим найперше для церков та манастирів.

За Богданом пішли всі його помічники, і Церква сильно зростала.[3] Так, генеральний писар Іван Виговський поставив у Чигирині Святотроїцьку Церкву й манастир, і записався членом до Львівського православного Церковного Братства, а за ним позаписувалися й інші, напр. Павло Тетеря. Полковник Чернігівський, Степан Подобайло відновив у Чернігові порушований Ільїнський манастир, і завіщав тут себе й похоронати. Миргородський полковник Матвій Гладкий поставив у своїому місті нову Церкву, і багато прикрасив її. Київський полковник Павло Яненко-Хмельницький подарував Братському манастиреві свій багатий двір у Києві. Генеральний суддя Федір Лобода сильно збагатив Крехівський православний манастир у Галичині.

У Києво-Печерській Лаврі зберігалася коштовна Плащаниця, а на ній зазначений 1654-ий рік.[4]

Ця опіка над Церквами переносилась і за межі України. Так, брат Виговські, Михайло Стеткевич відновив у Молдаві давнього Бурколабівського манастиря.

Богдан пильно придивлявся за Духовенством, і багато робив, щоб воно не вирвалося з його загальної політичної лінії. Ось тому він заборонив Духовенству самостійні зносини з Польщею, й пізніше з Московією; пізніші події по його смерті показали, що він мав глибоку рацію на таку заборону. Так само Богдан заборонив ставити нових Єпископів без його відома та згоди. Але, на жаль, повного плану церковних справ Богдан не мав, не мав він ближчої співпраці і з своїм вищим Духовенством.

10. Це за Богдана Хмельницького віддано Українську Церкву Москві.

За Богдана Хмельницького трапилася найбільша подія української історії, — поєднання України з Росією. Це поєднання не принесло Україні сподіваної користи, і на кінець життя свого Богдан виразно каявся в цьому. Але це поєднання гетьман робив на власну руку, зовсім не питаючись Духовенства, не радячись з Митрополитом, а провід Церкви був виразно проти поєднання з Москвою. І коли б Богдан Хмельницький чесно співпрацював з Церквою, цього поєднання безумовно не було б.

Але поєднання України з Росією відбулося в самоправної політичної лінії Богдана Хмельницького, а воно потягло за собою й приєднання Української Церкви до Московської. Хто ж таки винен за втрату волі нашою Церквою? У нас звичайно складають цю вину тільки на Патріярха Цариградського, але це повне непорозуміння, — він винен найменше: Церкву передали Москві самі українці,[5] а найперше — Богдан Хмельницький.

Так, найбільше завинив Богдан Хмельницький, бо це ж він обіцяв цареві не раз віддати Українську Церкву під Патріярха Московського, а може й пункта такого підписав, — його загальна лінія не противилась цьому. Зиушений політичними обставинами,[6] він відав у с ю Україну під руку Московського царя, аби тільки позбутися страшної унії та відірватися від Польщі. А коли була віддана в с я Україна, яким же способом могла вдержатися вільною Українська Церква? Хіба Церкву можна відірвати від народу? Та й сам Богдан тільки плив за течією, що вперто несла Україну до Москви, бо народ рішуче тягнувся туди. Згадаймо, що ще року 1625-го посол Митрополита Київського Йова Борецького, Єпископ Ісак Борисковин заявив московській владі: „У маєтностях одна тільки думка: як би поступитися під государеву руку" . . . Своєю необдуманою й поверховою церковною політикою Богдан відірвався від вищого церковного проводу України, і робив усе на власну руку.

4. Це через унію Українська Церква не стала автокефальною.

А первопричиною, що гнала Україну під Москву, як ми то вище докладно виясняли, була нещаслива унія з Римом, жорстоко запроваджувана в Україні огнем і мечем. Своєю неросудливою церковною політикою й тяжкими утисками Православія через унію, Польща допровадила ввесь український народ, особливо його низи, до того, що він став рішуче тягнути до Москви, а та вміло й зручно це використовувала.

Папа Римський добре знав, що унія, через Хмельницького, зовсім падає, як „корінь усякого лиха". І тому він увесь час чавив Польщу, щоб вона ниділа православних, а для цього обома руками допомагав їй.

Папа Римський увесь час повстання Богдана Хмельницького старанно збирав для Польщі грошову допомогу на знищення схизматиків-українців.[7] З наказу Папи по всій Європі служили врочисті вдячні Молебни, коли Хмельницького 1651 р. поляки розбили під Берестечком.[8] Папський нунцій грасував по всій Польщі, підіймаючи її проти України. Він же роз'їздив навіть по Україні, підбадьорюючи своїх.[9]

Звичайно, і Богдан Хмельницький не ховав свого злого ставлення до Риму й Папи, які відкрито руйнували його працю для визволення України. І тому вся Європа добре знала про боротьбу Богдана Хмельницького власне з католицтвом. Року 1649-го, коли був закатований англійський король Карол I, то О. Кромвел, що стояв тоді на чолі Англії, звернувся до Богдана Хмельницького з проханням допомогти Англії. У цьому листі О. Кромвел зве Хмельницького „гонителем римського Духовенства".[10]

Це повкладова й руїна унія нашіптала найбільшому українському патріотові, мученику за Українську Церкву, Митрополитові Йову Борецькому (1620-1631) думку: „Як би поступити під государеву руку!" А уявіть собі: „Під руку Риму, під руку Польщі!"

Страшні протиукраїнські думки, одна одної варті!

Трохи пізніше Петрик, повставши проти гетьмана Івана Мазепи, писав у своїх об'явах: „Московські царі не мечем нас узяли, але предки наші піддалися їм добровільно, — ради Православної Віри."[11] І так тоді думала вся Україна, — це унія змусила український народ піти під Москву . . .

[1] „Київская Старина" 1882 р., кн. 1, ст. 212.
[2] Н. Костомаровъ: Мазепа и мазепинцы. Спб., 1885 р., ст. 89.

† Іларіон.

Прикриваються знаменем хреста

Пандіт Неру, премієр Індії, недавно відбув політичну поїздку до Советського Союзу. Булганін, премієр СССР, зробив на його честь прийняття. На це прийняття Булганін "запросив" московського патріярха Алексея, двох московських митрополитів та голову мусуманської церкви в СССР.

Згадані московські православні ієрархи були також в британській амбасаді на бенкеті, що відбувся в день уродин королеви Єлисавети.

Яка роля проводу московської православної Церкви в тих обох прийняттях, що мають політичний характер? Ця роля політична. Треба тільки пригадати, що під час другої світової війни, коли СССР валився під німецькими ударами, а населення СССР не хотіло обороняти большевицької тюрми народів, Сталін на той критичний час нібито станової речей і було б фактичному христовий проводу Церкви, і використав московську Церкву для того, щоб вона послужилася своїм впливом на маси вірних та заохотила їх до оборони СССР. І Церква виконала це політичне завдання. Патріярх Алексей здер з нещасних вірних останній гріш, за які купив для большевицької армії 25 танків.

Московський патріярх перед Службою Безпеки Обединих Націй обвинуватив Америку в минній "агресії в Кореї" та в минних "нелюдських знущаннях і винищуванні миролюбного населення Кореї американськими летунством". Московська Церква пропагує "мир" і постанови большевицької конференції в Стокгольмі.

Большевики знають, що вільний світ пильно стежить за тим, яке положення релігії й Церкви в СССР. Тому большевики рішили "пускати дим в очі" вільного світу ,і показуються з церковними ієрархами, щоб викликати враження "свободи" релігії в СССР.

Ці театральні заходи большевиків нічого їм не поможуть, бо вільний світ на власні очі бачить, що свобода релігії нема й бути не може тому, що комунізм виключає релігію, а диктатура виключає всяку свободу взагалі.

Організований атеїзм нинішнього часу це протест самоненависти; нема людини, яка ненавидить Бога без попередньої ненависти до себе самої.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

[1] А. Рушинскій: Религіозный бытъ русскихъ по свадебнымъ иностранныхъ писателей XVI и XVII вѣковъ. Москва, 1871 р., ст. 177 і 195. „Чтенія М. О. И." 1871 р., кн. 3.
[2] А. Рушинскій, ст. 47.
[3] Памятники Кіевской Коммиссіи, т. I, ст. 447, 1898 р.
[4] В. Липинскій: Україна на переломі, ст. 182-183.
[5] Митрополитъ Евгеній: Описаніе Кіево-печерской Лавры, 1847 р., ст. 86.
[6] Див. мою працю: „Прилучення України до Московської в 1686 році. Видання 5, Вінніпег, 1948 р., ст. 66.
[7] Див. мою працю: „Політична діяльність Богдана Хмельницького. Париж, 1947 р.
[8] А. Гончаренко, ст. 173.
[9] Там само, ст. 180.
[10] Там само, ст. 118.

М. Муха.

„НАША МЕТА" В ОБОРОНІ ГАЛИЧАН

В "Нашій Меті" — українському уніятському часописі з 24 грудня 1954 р. появилась алярмуюча редакційна стаття під заголовком: "Загрозливе явище". У цій статті редактор докладно зупиняється на розбитті української еміграції, зокрема в Канаді.

"Особливо в Канаді, — пише він, — те розбиття на всіх відтинках нашого національного життя — політичнім, релігійно-церковнім, ба навіть культурнім — прибирає в останніх часах такі форми і такі розміри, що воно не ворожить нам нічого доброго на майбутнє". Автор має цілковиту рацію у ствердженні цього сумного факту, а також тоді, коли зазначає, що замість "единомислія і братолюбія", за які молили Господа найбільші уми України, ми життя тутешньої національної спільноти щораз більше розбиваємо, насичуючи його взаємним недовір'ям, а то й ненавистю".

А далі читаємо в цій статті таке: "До цього походу ненависти, до тієї війни всіх проти всіх втягнуто (моє підкреслення) тут у Канаді і Церкву, її висувають у перші бойові позиції, її намагаються зробити провідником цієї боротьби." Редакція "Нашої Мети" й тут має рацію. Проте було б далеко краще, якщо б автор чітко був зазначив, хто саме втягує в цю боротьбу Церкву і яку саме Церкву.

Отже, коли б замість такої невиразної і абстракційної фрази було зазначено, що Рим не лише втягнув, а вже втягнув українську уніятську Церкву до так званої "католицької акції", висунувши її на бойові позиції супроти української нації в його пізнаному "хрестоносному поході" на Україну, то таке чітке ствердження відповідало б фактичному

Та таке правдиве ствердження "Нашій Меті" не до смаку, і замість нього автор передовиці пускає димову завісу та спрямовує увагу своїх читачів у другий бік, заявляючи:

"Найвищий достойник одної Церкви кидає в найбільш авторитетній формі ключ, що "правдивим українцем може бути тільки православний" та що "цей ключ і його евентуальна реалізація найбільш загрозливе явище для всієї нашої національної спільноти в Канаді, явище, яке готове дорешти розбити наше національне життя".

Ось де джерело небезпеки, на думку "Нашої Мети"! Не "католицька акція", започаткована Римом руками українського уніятського духівництва з проповіданням ненависти до нас, православних українців, з твердою лінією на сепарацію українців-уніятів від решти українства на еміграції, а Провід Української Православної Церкви є "причиною" цього розбиття. Тактика не нова, і не оригінальна. Її залюбки вживають і не оригінальна. Її залюбки вживають і не оригінальна. Її залюбки вживають щось проти суспільства, і, ратуючись від переслідувань поліції, оказують пальцем на першого зустрічного. Ім вільно вживати цього засобу, але в дискусії на сторінках української преси він таки не підходить.

Далі автор відкається долю українців-галичан, "тобто громадянам західньо-українських земель, що з них, головним чином, складається українська еміграція в Канаді". "Що з ними тоді робити, — міркує автор, — навертати їх на православ'я, чи загалом викинути їх з української національної спільноти?!"

Як бачимо, справа виглядає досить поважно. Тому буде краще, якщо ми на цьому місті поставимо крапку і по щирості поговоримо з шановним редактором "Нашої Мети".

З подібним обвинуваченням проти Найвищого Достойника не якоїсь одної абстрактної Церкви, а Української Греко - Православної Церкви в Канаді Владики Митрополита Д-ра Іларіона "Наша Мета" виступає не вперше. А хіба "Наша Мета" виявляє в такий спосіб "братолюбіє" до нашого Архипастиря? Не відступає від неї і "Свічадо" в 9 числі якого з 1-го травня минулого року виступив, і досить неввалу, о. М. Соловій ЧСВВ, закидаючи Владиці Митрополитові Іларіонові, той же самий смертельний гріх. Одночасно о. М. Соловій, позшивавши окремі докази з праці проф. Д. Дорошенка "Православна Церква в минулому і сучасному житті українського народу", відсудив від українства все українське православне духовенство на протязі 3-ох останніх століть, — закинув йому зраду інтересів свого народу. Я переконуюче довів панотцеві М. Соловієві, що він, м'яко висловлюючись, написав неправду і радив йому цього більше не робити. (Див. Мою статтю в "Українському Голосі" чч. 33-34-35-36 за минулий рік, під заголовком: "Росіянин і українець це "якоє равно", це той самий православний візантизм"). Панотець М. Соловій, очевидно, переконався, бо замовк, не маючи чого мені відповідати. Тож я вважаю зайвим тут повторювати що саму тему, а прошу шановного автора статті "Загрозливе явище" прочитати мою відповідь панотцеві М. Соловієві в зазначених вище числах "У.Г." А натомість буде кращим зайнятись долею українців-галичан, яким нібито загрожує загибель від нас, православних українців.

Не заздрю нашим братам-галичанам, що мають такого оборонця їхніх інтересів у Канаді в особі шановного редактора "Нашої Мети". Але тут мені дещо незрозуміле. Якими саме галичанами бідкається шановний автор? Ми, православні українці, прибувши з Европи до Канади 6 років тому, застали тут Українську Греко-Православну Церкву, що в своїому складі мала сотні парафій. Хто ж був членами цих численних парафій, як не наші брати-галичани та буковинці? А вони прийхали до Канади уніятами. То скажіть мені, хто міг цих галичан уніятів на вільній канадійській землі змусити навернутись на православіє? Ніхто їх не наверта. Коли наші брати в Канаді відчули подих волі на рідній землі, коли почули, що відродилася в Україні Українська Православна Автокефальна Церква, то вони тут самі з власного почину зробили єдино правильний крок — відвернулись від Риму, подякувавши йому за його "ласки" і бельгійських та французьких опікунів, та спонтанно повернулись в лоно своєї рідної Української Православної Церкви. Мабуть, було їм досить тієї римської опіки.

Отже я від щирого серця раджу Вам, Шановний і Високодостойний Отче, не

(Продовження на стор. 9-й)

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Редакційний часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

РЕЗОЛЮЦІЯ ЗАГАЛЬНОУКРАЇНСЬКОГО ЗБОРУ

Одна з резолюцій 11-го Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді говорить про конечність дати нашим дітям, що вчаться в наших Недільних Школах, відповідні підручники в українській мові, уложені педагогами, які мають добру практику навчання в цій ділянці на канадійському грунті.

Правдоподібно це перша того роду резолюція в справі навчання української мови та релігії, що становить високу доброго знання грунту, на якому ці предмети викладаються.

Не може бути нічого більш природного, як конечність знання людей і обставин тої країни, в якій хтось хоче навчати. На жаль, загально беручи справу, ту природну конечність покищо легковажиться. Коли вдьмемо в руки української читанки, видані в Канаді й для канадійських українців, то побачимо, що їх автори ледве чи ставили собі питання: для кого вони їх укладали — для дітей в Україні чи в Канаді. Може їм здавалося, що тут нема й-бе може бути різниці. А тим часом є різниця між грунтом навчання української мови в Україні та в Канаді. І ця різниця вимагає відповідного педагогічного підходу, звичайно — не сліпого, наслідування.

У нас вперся такий погляд, що коли хтось фаховий знавець української мови, і має дипльом, а до того ще має ім'я вченого українєта, то цим самим він й нібито здібний укладати підручники української мови; а чи він є добрий педагог, добрий знавець дитячої душі, добрий знавець молоді в даній країні та характеру тої країни, того від фахового українєта чомусь не вимагається.

Що більше, коли такий фаховий українєт уложить підручник української мови, який надавався б одночасно для всіх країн, то тоді його вважають за здібного педагога. А тим часом такий погляд — помилковий. Він не витримує критики й проби життя.

В Канаді на протязі довгих років видрукувано вже деяку кількість підручників української мови. Хто зацікавлений, той висловлює про них таку чи іншу свою думку. Є тут чимало критики. Однак ця критика приватна. До цього часу ні раву не порушено прилюдно, устно чи в пресі, релігії, історії і т. д. на канадійському грунті. На жаль, не забрали в цій справі голосу також українці-педагоги уроджені в Канаді, чи ті, що в Канаді довго перебувають та мають добру практику в навчанню. Мало того, для прикладу можемо вказати підручники, уложені фільольогами — уродженцями Канади, і ці підручники слідно наслідують підручники "старокраєві"; вони не пристосовані до канадійського грунту, і тутешній молоді трудно з них учитися.

Вчити одночасно української мови, прищеплювати українську свідомість та віри релігій при рідній Церкві — це дійсно велике й відповідальне завдання; кожному відомо, що воно в країнах нашого поселення стрічається з великими труднощами. Ці труднощі виникають власне з того, що наша молодь більшу частину свого життя проводить в неукраїнському оточенню. Як ці труднощі побороти? Це питання ставить собі кожний, кому ця справа лежить на серці. З тим питанням власне сполучена справа способу навчання української мови та рідних предметів узагалі в Канаді. Цей спосіб безумовно мусить бути трохи інший, ніж він був би в Україні, якщо б вона була вільна. Так, він мусить бути інший. Але який спосіб навчання це має бути?

Ця стаття присвячена на те, щоб стверднти конечність іншого способу навчання, а не на те, щоб цей спосіб викладати; бо виклад цей був би довший — це одно, а по-друге, спосіб цей треба знайти спільно шляхом виміни думок практичних у цій справі людей. Українська молодь роджена в Канаді, повинна б також сказати своє слово — в якій формі підручники української мови і т. д. вона хотіла б бачити.

Загал старших людей стверджує факт, що молодь не горнеться до мови своїх батьків у такій мірі, як помимо б були. Але це надто загальна й широка тема. Нам краще зупинитися над тим фактом, що серед молоді є значний відсоток хлопців і дівчат, які мають щире бажання вчитися української мови, літератури, історії і т. д. І вони надто часто скаржаться, що, мимо своїх найкращих бажань та зусиль, натрапляють на труднощі. А ці труднощі спричинене власне той спосіб, у який вчителі та підручники подають їм предмет української мови для засвоєння. І тут сама собою приходить думка, що вчитель, викладаючи, мабуть більше турбується тим, як би то найвигідніше для себе виложити лекцію, а менше турбується тим, як молодим слухачам ту лекцію засвоїти собі — як відкрити для неї шлях до духа молоді.

І тут найперше цей дух молоді треба вчителеві знати.

Такі способи, як апелювання до обов'язків молоді супроти рідного народу, його мови, культури, історії та Церкви, як апелювання до морального мусу і т. д. є у нас просто канонічними, є вони початком і кінцем усього. Скажімо щиро: їх часто навіть надуживається. Однак їх повагу й доцільність не маємо причини нарушувати. Все ж таки коли вони будуть єдиним способом навчання для вчителя, то є підставн сумніватися, чи будуть вони успішні в такій мірі, як ми цього очікуємо. Жадне почуття обов'язку й морального мусу небагато поможе там, де спосіб навчання не пристосований до характеру країни, в якій молодь живе.

У звязку зі згаданою резолюцією II-го Собору справу шкільних підручників, розуміється, буде розглядати комісія. Одначе було б вказаним, щоб це питання було винесене й поза рами цієї Комісії УГТЦК — щоб її ініціятива стала загальноукраїнською в Канаді. Бо й молодь середніх шкіл та університетів відчуває брак відповідних підручників з ділянки українознавства.

ПРИГАДАЙТЕ ДЕНЬ СЕРПНЯ

1. 1913. Померла велика українська поетка Леся Українка. За її сильний характер і невгнутість, з якою вона голосила свої високі ідеї, Іван Франко назвав її "єдиним мужчиною в українській літературі". Вона була українська патріотка, але вважала, що для національного визволення треба раніш, щоб кожний перебудував свій характер і світогляд — щоб кожний наперед визволився від слабостей свого духа.

1. 1914. Початок 1-ої світової війни. По 300-літній неволі українці під час тої війни знайшли нагоду відновити Українську Державу, що впала під ударами Москви й Польщі. Війна застала українців не зовсім приготованими. Коля Т. Шевченко пророкував, що вороги Україну колись в "огні окраденую здубять", то це й сталося під час 1-ої світової війни.

4. 1687. Івана Мазепу вибрано гетьманом України. Це гетьман-державник. Вояк, дипломат, просвітитель, опікун Української Православної Церкви. Робив усі зусилля, щоб визволити Україну від Москви. Московська православна Церква проклинала його по всіх своїх Церквах.

6. 1657. Помер гетьман Богдан Хмельницький, званий Великим Гетьманом. Визволив Україну з польської неволі. Головним кличем, яким від підняв український народ проти Польщі, був клич: За Віру Православну! — Православна Віра для українців тоді була те саме, що й українська національність. Умер він якраз тоді, коли шукав союзників до боротьби з Москвою.

15. 1856. Народився Іван Франко, званий Мойсеєм українського народу. Він — єдиний неперевершений досі в українській літературі поет-філософ, найглибший мислитель. Син коваля — він був справжнім "ковалем" українського духа. Його славний твір "Мойсей" переложений на багато мов. У прекрасній поемі "Іван Вишенський" він проявив велику любов до Української Православної Церкви та глибоке розуміння її народного духа.

21. 1919. Українська Армія переможно ввійшла до Києва, визволивши "матір українських міст", як його називають старі літописці, щоб він став столицею Української Народної Республики, бо він завжди був столицею Української Держави.

31. 1919. Зєднані українські армії — Наддніпрянської (Великої) України та Галичини — як переможці над Москвою, спільно ввійшли до Києва.

Атомічна бомба в руках праведника була б менше шкідливою, чим пістоль у руках гарлоріза.

Ми маємо такого Первосвященика, Який сів праворуч престола величі на небі (Герб. 8:1).

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ВОСЬМА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Цеї неділі читається в Євангелії про те, як Христос накормив своїх слухачів пятьма хлібами і двома рибами. Поскодилося багато народу слухати Христової науки, прийшли чоловіки, жінки, а певно, що привели з собою і молодь, а може і дітей.

Христова наука могла бути така захоплюючa, що нарід затримався довше, ніж думав затриматися, та ось надходить вечер, а домів далеко.

Слухаючи Христових слів люди може і забували, що час пізній. Вони хотіли здобути якнайбільше тої поживи, якої недоставало їх яголоженій душі..

Але вже вечер... І Христос, той Великий Учитель, памятав, що люди складаються з тіла і душі, — і їм треба в житті подвійної поживи. Тілові треба конче поживи тілесної, а душі душевної.

Говорячи про справи душі Христос не забував про другу конечну людську потребу, — **памятав, що люди голодні, ЩО ІМ ТРЕБА І ХЛІБА.** Чи можна бути байдужним, коли людська душа буде сита, але тіло буде голодне? Не можна! Треба заспокоїти і їх тілесні потреби. Треба їх нагодувати.

Нарід голодний! — це тепер була думка Христова.

І виявляє він тую думку Апостолам, каже: Треба людей нагодувати. Не можна людського тілу легковажити. Треба голодних накормити...

Це була велика наука, великий приклад Апостолам, як будучим провідникам християнських громад. Коли будете людям давати душевне, не забувайте, що в них є і тілесні потреби. І про ті їх потреби дбайте. Доперва тоді будете дійсними провідниками людей. Я приклад вам дав. Робіть так як я робив.

Оповідається в Євангелії дальше, що Христос поблагословив пять хлібів і дві рибі, і їх було досить, щоби нагодувати цілу велику громаду. Та ще і багато окрушин зосталося.

Це знов була велика наука Апостолам. Коли будете памятати, що нарід може бути голодний, — голодний хліба, голодний волі, голодний прав, які йому належаться, і будете дбати, щоби той його голод заспокоїти, то не журіться, — Бог поблагословить вашу працю і ви заспокоїте голод людей.

***

Але тут наука і для кожного християнина.

Кожний чоловік, кожна жінка, — всі вони є апостолами в своїм домі, в своїм окруженні, в своїй громаді. Слова Христові: Як я робив, так і ви робіть!, відносяться до кожного християнина.

Батько-мати в своїм домі виховують дітей, дають їм поживу, одяг, забезпеку, а разом вчать, що добре, а що зле, що гідне, а що негідне, що миле в очах Божих, а що грішне. Це апостольська робота! І добра щира мати може виховати дітей так гідно, що вони будуть прикладом гідного життя для багатьох. Така мати, це дійсна велика Апостолка!

Але в усіх часах, так і в наших, є батьки, є матері, є старші, які забувають, що дітям треба і тілесної поживи і духової. Забувають, що люди складаються з тіла і душі. Що треба дбати про здоровля і силу тіла, але разом треба дбати і про здоровля і силу духову. Такі дбають лише про тілесне. Годують дітей, одягають величаво, дають всякі вигоди, і дбають, щоби дітям зоставити найбільше маєтку. А яка душа буде тих дітей, який характер, яка їх духова вартість — байдуже.

Дійсна, повна вартість чоловіка є доперва тоді, коли його тіло здорове і сильне, і коли він морально здоровий і сильний. Коли люди бачать його гідність, його характерність і можуть про нього повторити слова Христові: "Це чоловік, в якого нема облуди".

До того зводиться вся наука Христа, і тому громади народу сходилися, щоб слухати такої науки.

ДЕВЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Євангелія цеї неділі оповідає, що поки нарід розійшовся, то Христос приказав Апостолам плисти до другого берега озера, а сам пійшов на гору молитися.

Вже ніч була, коли ученики були серед озера, і тоді звівся сильна буря. Небезпека була велика.

Нараз бачать: хтось йде по воді. Думали, що то лиха сила і ще більше настрашилися і почали кричати. Тоді чують голос: "Будьте спокійні! То я".

Втішились Апостоли, а Петро каже: "Коли це ти, що позволь мені прийти до тебе по воді". На те Христос: "Ходи!"

Але коли подув сильний вітер, Петро злякався і почав тонути та кликати: "Рятуй мене, Господи". Тоді Христос взяв його за руку і каже: "Маловіре! Чому ти попав в сумнів? Хіба ж я не казав тобі: Ходи?"

Якже Христос увійшов в човен, буря втихла.

Подана історія, це історія цілого нашого життя, щоденного життя. Це історія людства. Христос хотів оцим прикладом показати людям, як вони мають по життєвім озері плисти.

Він головний керманич і в ньому повинна бути надія людей. Доки люди будуть на нього надіятися і йому вірити, то і Христос буде близько них. І коли він каже: "Ходи!", то треба сміло йти, не сумніваючись. Він добрий пастир, що веде свої вівці і дбає про них.

Не треба шукати по книжках, ні в історіях. Кілько в житю кожного чоловіка було випадків, кілько справ, кілько небезпек, де чоловік мусів відчути дотик невидимої руки, що його провадила. Не раз відчув шепіт таємного голосу: "Чоловіче, не йди туди! Не роби того! Оберігайся того, бо там є для тебе небезпека..." Кілько чоловік міг відчути таємничих порад: "Йди сміло, куди дідеш, не бійся. Ти дійдеш до своєї цілі. Бачиш перешкоди, труднощі, але не зневіруйся, ти їх переможеш. Проти тебе стає грізна ворожа сила, але нехай страх не опановує твоєї душі, — бо коли твоя справа слушна, то ти ворожу силу переможеш.

Всі ті дотики таємничої руки, це Божі батьківські дотики. Всі ті таємничі поради, то поради Христа, то поради Божої опіки над нами.

І ми повинні зважати на ті невиснені дотики, прислухуватися уважно до порад таємничого голосу, і бути певними, що коло нас завсіди є невидимий опікун, який веде праведною дорогою.

В тім якраз виявляється сильна віра перших християн, що найбільших небезпек і труднощей не лякалися. Не було в них страху, не було сумніву, і тому вони серед бурі не тонули.

Тую віру в безнастанну Божу опіку дуже гарно висловив Маркіян Шашкевич в своїм псальмі, де каже:

"Хто з Богом, Бог з ним! Цуратись тебе будуть люди, стануть судити тебе сусіди; брат твій скаже: не маю брата, отець скаже: не маю сина; а мати твоя назве тебе гадиною, бо не вгодив ти їх лихій волі.

"Але ти не журись, не здавайся в розпуку, бо хто яко Бог? Той, що звелів нічому зродитя світи, велнчне сонце, місяць і тьми звізд; котрого невидиме око видить гадки душ наших; котрого серце всьому світові серце, — Той з тобою, Бог з тобою!"

Тут перечислені ті бурі, що приходять і можуть прийти в житті кожної людини, а то і в житті цілого народу. Нераз надходить темна ніч а бурею, але говорить Апостол: "Минеться ніч і день настане".

Така віра повинна бути одним з основних каменів віри доброго християнина.

МИ ВЕРНЕМОСЬ ЗНОВУ

Прощай наша школо кохана —
Ріде літня хвилина розлуки;
Немов пташенята з гніздечок
[маленькі,
Летять діти в поле, на луки.

Летять діти в ліс, на озера,
На срібні ріки, на гори, —
Ах, скільки там сонця і сивого неба
На наших великих просторах!

Ми будемо жити в таборах, —
Там, друзі, і птахи в таборах, —
Ми будемо пісню співати,
А з нами співатиме вітер;

А з нами співатимуть зорі,
А з нами співатимуть води —
Від серця до серця пливе рідна пісня;
Живем і ростем для народу!

Ми будем молитися Богу
І будемо вчитись в таборі,
І ми не забудем, що там в Україні
Наш нарід в неволі і в горі.

І так нам пройде красне літо,
Ми знову додому полинем —
До Рідної Школи, Недільної Школи,
До церкви, до СУМК-а й родини.

О. Ксенин.

Неспокійна внутрі душа бореться назовні з іншими.

Коли людина перестає бути пожиточною для ближнього свого, тоді вона починає бути для нього тягарем; від того це тільки один крок до цього, щоб перестати жити з другими та відректися їх. Коли Адам згрішив, він обвинувачував Еву, а коли Каїн замордував рідного брата Авеля, поставив адтисоціяльне питання: "Хіба я сторож брата мого?" (Бут. 4: 9). Коли сь. Петро згрішив, вийшов за браму самий і гірко плакав. Гріх гордости в часі будови Вавилонської вежі закінчився помішанням мови, а це було причиною перешкод у дальшому співжитті.

Від-діл Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

ВСТУП*)

Мій кузин Ришард є батьком п'ятеро дітей, з якими хочу вас познайомити, починаючи від найстаршого.

Ось найстарший Альфонс, якому ще ледве чотирнадцять літ, але виглядає на шіснадцять, настільки він великий, міцний і виявляє силу енергії як у розмові, так і в рухах.

Альфонс має вдачу палку й рішучу. З книжок — водить найрадше воєнні пригоди й подорожі. Отже мріє він стати великим полководцем, як Олександер Македонський, або їхати відкривати нові землі, як Колюмб. Коли він чує звук бубна, то не може всидіти на місці, а одного разу опинившись із батьком у Гаврі й побачивши великі кораблі, хотів найматися за корабельного послугувача на один із них.

Альфонс ніколи не виявляв блискучих успіхів у царині наук, але все був першим у фізичних вправах. Він міг би йти в перегони із хортом, у воді плаває як риба, їздить верхом нівче справжній араб, а хто спробував би його зачепити, то мав би у ньому неабиякого суперника.

За ним слідує Павло, що має тринадцять літ, але виглядає на дванадцять, особливо коли стоїть поруч із старшим братом, якому ледве досягає до рамен. Але він міцний, хоч щуплий, дуже вправний і коли доходить між ними до бійки, то Альфонсові не легко дістається перемога. Наскільки Альфонс рухливий і рішучий, настільки Павло — повільний і розважний. Він також перечитав багато книжок, але великі діла, що запалювали душу Альфонса, не мали ціляком на нього впливу. Він не розуміє, як можна з легким серцем забивати людей і задля марної слави наражатися на небезпеку.

Замість того, щоб зачіпатися і сваритися, Павло все готовий уступити противникові, але треба признати, що ніколи не тратить при цьому гідности. Бо хоч він миролюбивий, але не боягуз: коли його завтикують, він ставить опір, що нападає перший. Як Альфонс — Павло також має свою амбіцію: від того часу, як він дізнався про існування патентів на винаходи, поставив собі завданням дістати будь який. Тому ані одна забавка, машина, ніякий предмет, що має хоч малесенький механізм, не уходять його уваги.

Однаково приваблюють його й льокомотива, що летить по шинах і маленький органчик, що дістав від мами. Все він хотів би розібрати на частини та змайструвати щось подібне. Вже ми бачили гарненькі човники, що він зробив, а які самі пливали по воді при помочі двох коліс і пружини з фішбіну. Він має помітний нахил до математики й природи.

Генрих, дванадцятилітній хлопчик, делікатний, милий, з рожевим обличчям, золотистим волоссям і ніжними рухами, немов дівчинка. Цей не мріє ані про побіди на полю боїв, ані про будову машин; табличка множення викликає в ньому огиду, проте він найліпше в братів пише задачу. Часто можна побачити його гарненький малюнок, у мамиюму альбомі, а вечерами можна почути, як він грає приємні пісні на скрипці. Правда, що не так, як Паганіні, але все таки гарно й удатно. Читати він любить тільки про артистів, малярів, поетів і часом — коли чує, або побачить якесь знане ім'я, зітхає нерідко й каже: "Як би я хотів, щоб так про мене говорили!".

Дальше йде Марійка — найменшіня з усіх дівчат на світі. Має десять літ і є гарна й свіжа, як весняна квіточка. Голос у неї солодкий, як співи птички. В той час, як її брат Альфонс хоче бути вояком, Павло винахідником, а Генрих артистом, Марійка хоче тільки любити й бути любленою. Вона хоче бути подібною до своєї мами, яка є взірцем ласкавости й чесности. Марійка вчиться, щоби не бути неосвіченою, але головну увагу звертає на домашне господарство. Тому вона відзначається в тім напрямі навіть пильністю й працьовитістю серед старших.

В кінці слідує наймолодший Юрко, що має вісім літ. Трудно означити характер цього хлопчини і він досі живеться ,для мене загадкою. Це якась мішанина цікавости й байдужности, захолення й палкости, енергії й лінивства. Мушу одначе зазначити, що всі негативні його прикмети виявляються значно слабше, ніж позитивні.

(Далі буде)

РІККІ-ТІККІ ТАВІ*)

Я розкажу вам про страшенну і завзяту боротьбу, що відбувався в одному бунгало[1]) Сеговлійського кантонементу[2]). Героєм тієї боротьби був мунгос[3]) Ріккі-Тіккі-Таві. Довгохвості шварки — Дарзі та його дружина — помагали йому, Чучундра, мускусний щур, котрий через усе своє життя мріяв про те, щоб вилізти в хаті на середину долівки і ніколи не мав на те відваги, давав йому поради; але боровся Ріккі-Тіккі-Таві сам, без спільників. Кольором шерсти і хвостом він скидався на котеня, а вдачою на ласку. Очі його, а тікож і кінчик рухливого носика були рожевими; а вигинатись умів він так, що міг сам собі почухати де б то не засверблію йому і то передньою, або задньою лапкою; хвіст свій він міг так розпустити, що він нагадував хвіст лисиці, а сміливий крик його, коли він біг по високій траві був такий: "ріккі-тікк-тіккі-тіккі-чк!"

Якось то взимку, під час великої повіні, його винесло з нори, де він жив при батьках і понесло водою вниз до ями, що була над шляхом. Він верещав, і пручався, і вбачивши кавалок трави, що плавав по воді, вхопився за його і зробився непритомним.

Прийшов до притомности він на стежці в садку, під промінням яскравого і гарячого сонця. Маленький хлопчисько стояв над ним і говорив:

— Глянь, мамусю, це мертвий мунгос, треба його поховати.

— Ні, — відповіла мати, — вінькемо краще його, та обігріємо, можливо, що він ще живий.

Вонни принесли його додому, а там якийсь високий чоловік узяв його в руки, оглянув і сказав, що він ще живий, тільки трошки захлинувся. Його закутали в бавовну, обігріли коло невеликого полумя, а по якімсь часі він дупнув очима і чхнув.

— Жахлійся його, — сказав високий чоловік (се був англієць, що недавно прибув до бонгало) — побачимо, що він буде робити.

А проте злякати мунгоса не так то й легко, бо він від носа й до хвоста переповнений почуттям цікавости:

Мотто цієї породи: "Біжи і досліджуй", а Ріккі-Тіккі був справжній мунгос.

Він, що вона не годиться до їжбк

Він поднявся на бавовну і вирішив, що вона не годиться до їжі, оббіг кругом столу, сів, пригладив на собі шерсть, почухався і плигнув на плече маленькому хлопчикові.

— Не бійся, Теддіо, — сказав батько, — це його звичка завязування товариювання.

Ріккі-Тіккі просунув свій ніс між ковнір і шию хлопця, потім подихав йому в ухо і нарешті сплигнув на дів, сів і почав потирати собі носик.

— Ухі та він доскоче мені шию під бородою, закричав Тедді.

— Боже милий, — промовила Теддова мама. — І це дикий звір! Певно такий неполохливий він тому, що ми відчислись до його гарно.

— Усі мунгоси такі, — відповів її чоловік. — Коли Тедді не буде його смикати за хвоста та не задумає засадити в клітку, — він цілісенький день буде бігати по всьому домі. Дамо йому чогонебудь попоїсти.

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

БЛАГОВІЩЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ

В жидівськім краю, в малім місточку Назареті, жила побожна і чесна Дівиця, на імя Марія. Вона походила з роду короля Давида, але була дуже убога. Замолоду виховувалась при церкві, під наглядом священників, і була призначена за жену для старшого, але побожнього мужа, на імя Йосиф. Він також походив з роду царя Давида і був теслею в Назареті.

Одного разу, коли Діва Марія молилася, явився їй Ангел і промовив:

— Радуйся, благодатна! Господь з Тобою, благословенна Ти між жінками!

— Не бійся, Маріе! Ти бо знайшла ласку в Бога. Дух Святий зійде на Тебе й породиш Сина і дасиі Йому імя Ісус. Він буде великий і Сином Божим назветься.

Пречиста Діва Марія увірила в слова Ангела і сказала:

— Я слуга Господа; нехай станеться, як говориш.

І відійшов Ангел.

РІЗДВО ІСУСА ХРИСТА

В час, коли народився Ісус Христос, жидівська земля була під пановапнням римського цісаря.

Сталось, що цісар хотів знати, кільки є жителів в жидівській землі. Тому дав приказ, щоби кожний мешканець записався в тім місті, звідки походив він сам, або його родина.

Діва Марія і святий Йосиф, хоч жили в Назареті, пішли до запису у місті Вифлеємі, бо звідтам походив їх рід.

У Вифлеємі вони застали багато чужих людей і ніде не могли знайти місця, де б переночувати. Отже пішли за місто і знайшли там стайню, до якої пастухи в часі слоти та бурі заганяли свої вівці. Пастухи ночували тої ночі зі стадами в полі і стайня була порожна. Йосиф і Марія тут заночували і тут народився від Діви Марії Ісус Христос.

Недалеко від стайні стерегли пастухи свої стада у полі. Серед ночі освітило їх ясне світло і явився їм Ангел. Вони налякались, але Ангел промовив:

— Не бійтеся! Ось звіщаю вам велику радість. У Вифлеємі народився вам нині Спаситель — Христос Господь. І це вам знак: ідіть і знайдете Дитя лежаче в стайні у яслах.

З цим звявилось багато Ангелів, які хвалили Бога словами:

- Слава на небі Богові, на землі мир, між людьми Боже змилування.

Ангели відійшли на небо, а пастухи пішли скоро до стайні. Там знайшли вони Марію, Йосифа й Боже Дитятко, Ісуса, що лежало в яслах.

Пастухи поклонилися Ісусові, вернули до своїх стад та хвалили Бога за все, що чули й бачили.

**

Різдво Ісуса Христа припадає 7 січня кожного року. Вечір перед Різдвом називається Святий Вечір.

(Далі буде)

ПРИТЧА ПРО НЕВОДА (СІТЬ)

(Мт. 13: 47-50).

"Царство Небесне подібне до невода, киненого в море, що загорнув усячину. Коли він наповнився, витягнули його на беріг і, усівши, вибрали, що добре, в посуди, а що погане — викинули. Так буде при кінці світу: вийдуть ангели і відлучають злих з-поміж праведних. І вкинуть їх у піч огненну.

Там буде плач і скрегіт зубів."

У церкві є багато людей. Одначе не всі будуть нагороджені щедливим, вічним життям. Треба трудитися для того, щоб заслужити собі нагороду від Бога. Тільки побожні, віруючі й практикуючі християни є вартісні перед Богом. Інші будуть вилучені від добрих і викинені геть...

Ми є в сіті, в Церкві. А та сіть скоро буде витягнена з життєвого моря, на беріг, у вічність. Там відділять злих від добрих.

Будьмо християнами, добрими членами Церкви.

Коли цілою цивілізації не є з'єднання з Небесним Отцем, а здобуття матеріальних засобів, то збільшується можливість ненависти, завности й війни.

ПРАВОСЛАВІЄ

Значна частина загалу віриих на щодень виробила собі таке поняття, що Православіє — це тільки чистота догматів, церковних обрядів і т. д., що випливають з істоти св. Євангелії, Передання і вчення отців Церкви.

Інакше кажучи, уявляють собі його тільки зовнішньо, як саму лише форму. А що в цій формі є? Чому ця форма власне така, а не інша? — це здебільшого людину не цікавить. Не цікавить внутрішна частина Православія — його зміст.

Наш щирий усміх — є виявом веселости, а щирі сльози — виявом горя. Релігійний обряд повстав як вияв віри в Бога. І він є такою конечною, логічною та природною частиною Віри, якої він є формою, як рожі, вишні чи голубої конечно є мати свою зовнішну форму, без якої не було б рожі, вишні, голуба і всіх інших речей.

Обряд, як форма й вияв внутрішної, духового єднання з Богом, є конечним чинником Віри; є невідємливим чинником самої духової істоти Віри. Але цей обряд правдивим є тоді, коли він є виявом та чинником правдивої, православної духової Віри.

Православіє, ясна річ, це не лише обряд — зовнішня форма. Це бо тільки тільки церковний наслідок нашої віри. Причина того наслідку-обряду є чисто духова, себто православне визнавання Бога, віри в Бога.

Тут власне мова про правдиве, православне розуміння заповітів Христа, а в першу чергу віра в існування Бога, як учить наша св. Православна Церква, та любов до ближнього, що в конечною для нашої православної Віри.

Чи треба говорити ще більше, що в дійсності православним - християнином не є і бути не може той, хто обмежується тільки до виконування самих обрядів, а не є справжнім християнином у своїому щоденному житті? Адже тоді він не виконує найбільших заповідей Христа — любити Бога та ближнього! Який же він тоді православний християнин? На основі самого лиш святочного й недільного обряду? Св. Письмо, говорячи про гебрейський обряд "обрізання", каже:

"Обрізання корисне, коли ти виконуеш закон; а коли ти переступник закону, то обрізання твоє стало необрізанням" (Рим. 2: 25).

Значить, коли хтось і додержується православного обряду, але коли він у своїому щоденному житті практично не виконує заповітів Христа: любов до ближнього, прощення ,скромність і т. д., тоді його обрядова православність також перестає бути православністю. Саме його так зване "недільне християнство" дає формальо назву християнина, але це далеко не повного.

Це саме відноситься і до тих людей, які вивчили християнство з книг і дальше науково досліджують його та пишуть на цю теми наукові статті й книжки, густо всіяні цитатами й виписками. Коли вони в практичному щоденному житті не є дійсними християнами, тоді стають мертвими книжниками. Вони займаються так званою "Христологією" — досліджують християнство для заспокоєння своєї цікавости, а не для здійснювання його, а може й без віри в нього.

У пресі й книжках багато тепер пишеться всяких речей на тему релігії: про єдине головування даного ієрарха вад вселенською церквою, про освіту дуже вчених священиків, про рікші пуджаючі урочистості і т. д. Але чомусь подають так мало, або й не подають зовсім чисел сучасних дійсно святих людей. Такий Швайцер у джунглях Африки став дійсно "вселенським головою" християнських чеснот, без жадних дискусій про якийсь офіційний примат у Церкві Христовій. Усе життя своє, разом з дружиною, присвятив ближнім своїм — вещасним неграм у диких джунглях чорного континенту.

У наших часах "чорний континент" є всюди, на кожному кроці. Наша віра православна накладає на кожного з нас більші християнські обовязки, ніж на інші віровизнання. Хай же наша думка, наше слово і наше діло — вчинки християнські щоденно і на кожному кроці будуть нерозділні одне від одного. Мова й аргументи діл є більш переконливі, ніж мова слів. А по цьому пізнають нас, що ми православні й дискутувати з нашими християнськими ділами не будуть.

Ю. О.

ЦЕ ДЛЯ НАС НЕ НОВИНА

Щоденник "Свобода" з 28 травня ц. р., в англомовному додатку, помістив вістку про звільнення з московської каторги уніятського митрополита Йосифа Сліпого, ажиши при тому такого вислову: "Митрополит Сліпий був увязнений в 1945 р. після відмови від російських намагань, щоб він приєднався до Православної Східматичької Церкви" (підкр. ред. "В"). А до котрої саме з православних Церков, "Свобода" не додає. То додамо ми: до **російської** православної Церкви! І якби митр. Йосиф Сліпий заявив, що він бажає Української Автокефальної Православної Церкви, то для московських большевиків він став би багато небезпечнійший, ніж уніят, і правдоподібно не дочекати б йому було звільнення з каторги, бо Українська Православна Церква означає не тільки церковний, але й національно-політичний сепаратизм. А знищення уніі — це лиш перехід від Риму до Москви.

Вживаючи назви "Православна Східматичька Церква", з промовченням існування окремих національних православних Церков, "Свобода" тим самим підсуває фальшиву думку, нібито большевики є оборонцями православної Церкви. З того також виходить другий фальшивий висновок: що нібито большевики все-таки є оборонцями якоїсь релігії, хоч би й православної. А в тому вищому розумінні це вже несвідома реклама для большевиків. — Ну, й "політики" ж уніяти!

А вже оте називання православних "східматичками" дійсно затягає нетерпимим чорним духом езуїтів середньовіччя. І хто ж то називає православя "східматичною"? "Свобода"!

Дехто підозріває, що Католицька Акція явно й тайно діє всюди, де провідні становища займають уніяти. Не хотілося б у це вірити. Але "Свобода", на жаль, поступила так, наче б хотіла ці підозріння потвердити.

Будемо уважні одни до одного, спонукуючи до любови і добрих діл (Гебр. 10: 24).

---

*) Починаємо друкувати деякі твір "Молодість славних людей". Це переклад з французької мови. Автором його є Євгин Мілер. — Ред.

*) Ця казку написав відомий англійський письменник Редярд Кіплінг, що народився в Індії 1864 року.

[1]) Бонгало — дім за містом.

[2]) Англійська вразість в Індії.

[3]) Так зветься в Індії звіряко, що нагадує фельосовий мишу.

РЕЗОЛЮЦІЇ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді
29—30 червня, 1955.

I.

Одинадцятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, зібраний в днях 29—30 червня 1955 року, в місті Вінніпегу, вислухавши звідомлення Проводу Церкви в справі кандидата на третього Єпископа в особі Високопреподобного о. Прот. Василя Кудрика, а саме, що о. Прот. Василь Кудрик не погоджується перед хиротонією в архиреї прийняти монаший стан, через що Владики, згідно з обовязуючими Правилами нашої Церкви, не могли удіяти йому Тайни Хиротонії, цей Собор рекомендує Консисторії піднукати до часу наступного Собору іншого кандидата в дусі ухвали Консисторії з 23—24 жовтня, 1950 р., запротокольованої на 13 і 14 сторінках друкованого протоколу Надзвичайного Собору 1951 р., тобто кандидата канадійського виховання.

II.

а) Вислухавши доповіді Випереосв. Митрополита Іларіона про стан Української Греко-Православної Церкви в Канаді, в якій Владика Митрополит підкреслив всесторонній розвиток Української Греко-Православної Церкви від часу останнього Собору, що під оглядом духовим проявляється в збільшеному числі парафій, членства і прихожан, а також у зрості релігійної свідомости та організації Недільних Шкіл; а під оглядом матеріяльним є велике пожвавлення у будові нових церков і парафіяльних приміщень для священників по містах і фармах, як також богослужбового устаткування по храмах, — цей Собор глибоко радіє цими осягненнями та закликає Церкву до дальшої такої праці на Славу Божу і на добро українського народу.

б) Вислухавши доповіді Випереосв. Архиепископа Михаїла про стан Східньої Єпархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, Собор з вдоволенням стверджує, що Східня Епархія теж виказала великий поступ у загальному розвитку нашої Церкви.

в) Собор далі констатує, що всі досягнення здобуто спільною самовідданою працею Духовного Проводу в особах Преосв. Владик, Консисторії, Духовенства, Парафіяльних Зарядів та членів Церкви взагалі.

III.

Вислухавши звіту про адміністрацію Української Греко-Православної Церкви в Канаді, голови Президії Консисторії о. Митрата Є. Грицини, Собор з вдоволенням приймає його до відома і висловлює голові Президії Консисторії о. Є. Грицині, як також усім членам Консисторії щире признання за їх працю.

IV.

Вислухавши звіту о. д-ра С. В. Савчука про стан, значення і дотеперішню діяльність Колегії св. Андрея у Вінніпегу, Собор констатує:

а) Що Колегія успішно виконувала ту працю, для якої вона була первісно заснована, тобто на полі підготовання кандидатів на священників Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а також на полі просвітньо-національного та релігійного виховання нашої молоді дорогою середньої школи (гай скул) і Літніх Курсів Українознавства.

б) Собор уважає, що цю працю Колегія св. Андрея повинна продовжувати і тому закликає український православний загал у Канаді повсякчасно підтримувати Колегію морально і матеріяльно.

в) Взявши під увагу рівне відношення між Колегією св. Андрея і Українською Греко-Православною Церквою в Канаді, так як воно є означене в Чартері Колегії, Собор на основі цього стверджує, що Колегія є інституцією Української Греко-Православної Церкви в Канаді та знаходиться під її контролею.

г) Собор постановляє, щоб богословське навчання для кандидатів на священників Української Греко-Православної Церкви в Канаді відбувалося лише в Колегії св. Андрея в Вінніпегу, при її Теологічнім Відділі, згідно з параграфом 17 (е) Чартеру Колегії, та вважає за конечне, щоб в дусі того ж Чартеру включно з термонологією в ньому вживаною, щоб у цей спосіб зберегти правну підставу для надання абсольвентам Теологічного Відділу відобутих ще заслужених ними наукових ступенів.

V.

Собор рівночасно висловлює щире признання Вп. с о копреосвященнішому Митрополитові Іларіонові за його особливу дбайливість у духовним вихованні богословів та за його працю як Декана Теологічному Факультету при Колегії св. Андрея у Вінніпегу, як також професорам Богословського Відділу за їх самовідданну працю.

VI.

Одинадцятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді припоручає новій Консисторії визначити Комісію, яка розглянула б розвиток і напрям життя Української Греко-Православної Церкви в Канаді в світлі її Чартеру і подала звіт зо своєї праці Консисторії, яка винесе з нього відповідні заключення.

VII.

Взявши під увагу, що немає однострайної системи у зв'язку з записами церковних маєтків, Собор припоручає Консисторії дати зарядам і парохам церковних громад точні інструкції щодо оформлення записів реальностей в поодиноких провінціях Канади, щоб вони відбувалися згідно з законами, які відносяться до релігійних інституцій в даних провінціях.

VIII.

Взявши під увагу необхідність Всеканадійської Катедри, як духовної столиці Української Греко-Православної Церкви в Канаді, та взявши під увагу теперішній фінансовий стан Катедри і загальний економічний стан вірних нашої Церкви по всій Канаді, Одинадцятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді підтримує рішення Надзвичайних Загальних Зборів членів катедральної громади Пресвятої Трійці у Вінніпегу, щоб докінчення будови Катедри почати з весною 1956 року; Собор рівнож припоручає зарядові катедральної громади перевести відповідну збірку грошей у Вінніпегу і по всій Канаді та виготовити проект фінансування будови Катедри Пресвятої Трійці у Вінніпегу.

IX.

Вислухавши доповіді Владики Митрополита Іларіона, Собор з приємністю приймає до відома можливе назначення двох місіонарів для постійної місійної праці і разом з тим припоручає Проводові Церкви вглибити в конечність більше інтенсивної місійної праці серед молоді, а зокрема вглибити в можливість організування "Окружних Празників Молоді", тобто спеціяльних Богослужень, на яких навіть проповіді священників були б особливо звернені до молоді; Собор уважає, що такі "Празники Молоді" чи місії, старанно підготовані Проводом, заохотили б нашу молодь до ще більшої активности на церковно-релігійному полі нашої Церкви.

X.

Вислухавши доповіді нашого Владики Митрополита Іларіона і його згадку про скоре видання відповідних підручників для вжитку учителів у Majших недільних Школах, Собор з радістю приймає цю вістку і рекомендує Світлій Консисторії, щоб ці підручники були виготовлені в повним розумінням канадійських умов і обставин та в контакті з канадійськими силами, — як священиками так і світськими педагогічними та учительськими силами, — які вже провадили цю учительську роботу на місцях і мають практичне підготування.

XI.

Одинадцятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, констатує, що Наукове Товариство ім. Шевченка (НТШ), яке протягом 3/4 століття було вогнищем української науки і культури, коли всі прояви її на центральних і східніх українських землях були царатом здушені, в Енциклопедії Українознавства, що мала бути джерелом правдивої інформації світові про Україну, допустилося на догоду чужим і ворожим Україні чинникам тенденційного насвітлення історії Української Православної Церкви, образливого наклепу на Голову Української Автокефальної Православної Церкви св. п. Владику Митрополита Полікарпа, нічим неопрадиних наклепів на українське духовенство і церковно - громадський провід Української Автокефальної Православної Церкви та промовчування вельмикорисної праці науково-виховних установ при Українській Греко-Православній Церкві в Канаді тощо.

Зігнорувавши свідомо численні протести православних українців во всього світу і не зробивши відповідних виправлень цих помилок, Наукове Товариство ім. Шевченка (НТШ) не дотрималося тих засад, які обовязують наукову й загальноукраїнську установу.

Одинадцятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, висловлюючи жаль з приводу цього, стає на становищі — щоб у загальноукраїнському інтересі шкода заподіяна Українській Православній Церкві та взагалі православним українцям у наступних виданнях Енциклопедії Українознавства була направлена проводом НТШ, і були виправлені допущені помилки.

XII.

Вислухавши опінй нашого Владики Митрополита Іларіона щодо конечности побільшення числа кандидатів на священників — уроженців і вихованців Канади та навертаючи до його погадань на причини, що здержують молодих канадійців від духовного звання в нашій Церкві, — Одинадцятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді закликає всі наші громади намагатися створити такі умови праці у парафіях, які заохочували б священників ідейно і самовіддано працювати для Церкви й українського народу, забезпечивши їх матеріяльне та оточивши належною до пастиря пошаною.

XIII.

З огляду на те, що праця в канцелярії Консисторії побільшилася і життєві вимоги нашої Церкви дуже зросли, Одинадцятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді уповажнює Консисторію розподіляти працю на такі департаменти, які вона буде уважати за потрібне, як наприклад, адміністративно - фінансовий, культурно-освітній і місіонерський, на чолі з платними референтами тих відділів.

XIV.

Одинадцятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді признає велику вагу пресі а теперішній час, тому постановляє, що обовязком усіх вірних нашої Церкви є читати власний її орган „Вістник" і його матеріяльно підтримувати та довести до того, щоб він був у кожній українській православній родині.

"ІНДІЙСЬКА МАГІЯ"

Коли Індія з прадавніх часів відома своїми магами-чарівниками, то це справа її старої народної релігії. Але гірше, коли деякі з теперішніх її провідних недовіруватих політиків стараються робити "магічні" потягнення в світі.

Ось, наприклад, читаємо в пресі, що Пандіт Неру, провідник Індії, хвалить комуністичного диктатора Югославії, Тіта, що цей у 1948 р. не піддався під окупацію Москви. Вільний світ читає це і радіє. Чого? Адже той самий Брез Тіто, виховання на ідеольогії Москви, знову заключив договір приязни з Москвою. А Пандіт Неру, всупереч тому, поспішив і собі до Москви запризнатися з нею.

І Тіто, і Неру приязняться з диктатором комуністичного Китаю Чу-Ен-Лаєм. А останньо індійський дипломат Кріша Менон, взявши на себе ролю політичного "мага", старається нашіптувати західним політикам, зокрема на американському континенті, слова політично-чарівничого "заклинання". Але політичні виступи цього "факіра" вийшли наверха. Він старається наклонити вільний світ до уступок... червоному Китаєві!

Москва вигортає жар руками отвких усяких політиків-"факірів", що їхнім убогим країнам Америка дає допомогу. Це справді виглядає на якийсь зачарований танець, якому не вивести кінця. Але він стає ясним тоді, коли "на здоровий хлопський розум" станемо на становищі: Москві служить не тільки той, хто називає себе комуністом, але й той, хто так себе не називає, але фактично служить інтересам Москви, бо своєю політикою зміцнює стан її посідання.

„НАША МЕТА" В ОБОРОНІ ГАЛИЧАН.

(Продовження зі стор. 3-ої)

гризіть собі голови, не бідкайтесь цими галичанми! Повірте мені, що в своїй рідній і ні від кого із-зовнішніх чинників неавежний УГКЦерковні вони почувають себе чудово, й, направду, прочатавши Ваші бідкання, тільки посміхаються.

Всі ми — як наші брати-галичани, так і ми новоприбулі, — спільними силами розбудовуємо наше церковно-релігійне й громадське життя. Наша рідна Церква завжди була народньою; в її житті активну участь бере ввесь народ, а не лише клір. В своїй рідній Церкві ми маємо повне задоволення всіх наших братів-галичан повернутись до Риси, щоб могла змусити нас або наших братів галичан повернутись до Риму. Навіть якби Бог допустив і послав нам такі випробування, як православним сербам у Хорватії в час 2-ої світової війни, яких-у нечуваний спосіб "в ім'я Боже" мордували висланці Риму, то й це нічого не помогло б. Бо своєї православної віри й своєї рідної Церкви ніхто з нас не зрадить.

Подивіться, Достойний Отче, скільки нових українських православних святинь будується в даний час по широких просторах Канади. Повстають щораз нові православні громади. Ми гостро відчуваємо брак духівництва. Та, дякувати Богові, наша Богословська Академія Колегії Св. Андрея з успіхом готує нові кадри молодих українських православних священників. І тим більш цікаво, що такий швидкий зріст УГПІ Церкви в Канаді відбувається в часі шаленого наступу Риму на нашу Рідну Церкву, всупереч наступові. Якщо справ ім йтимуть так і надалі, то я маю повне право мати сумнів щодо того, скільки тих "апостолів" і "апостолок" залишиться при Римові для маршу на Україну.

Отже заспокійтесь, Достойний Отче; для всіх нас вистарчить місця в нашому національному житті. Повірте; що нікому з нас не приходить в голову божевільна думка будь-кого з вас навертати на православіе. Борони нас, Боже, відбирати від вас цей бізнес. Вважаємо, що віра в Бога — це справа сумління кожної людини. Коли вона відчуває потребу єднання з Богом, вона сама вирішить — де їй найвідповідніше бути: чи в своїй рідній Церкві, чи в Церкві накинених із-зовні та керованих чужою силою.

З української історії ми знаємо, що наш народ на протязі багатовікової історії, як у блискучі періоди свого національного і державного життя, так і в часах занепаду державности, завжди стремів до унезалежнення рідної Церкви від зовнішніх чинників, боровся за її автокефалію.

До цього стремівся, хоч покищо й без успіху, княгиня Ольга; за це боровся Великий князь Володимир; а згодом його наступник Ярослав Мудрий; за свою незалежну Церкву боролись наші славні-гетьмани; не покидав про це думки український нарід, коли зловіща унія 1596 року запанувала на українських землях; і під час 300-го літнього перебування нашого народу під Москвою, куди його загнала безросудна політика шляхетсько-католицької Польщі та її спонсорів з Риму; нарід наш міцно тримався звичаїв і традицій властивих Українській Православній Церкві, і не зрікався ідей про автокефальність її. А вже в наші часи, в часи національної революції в Україні, коли поруч з відродженням нашого державного життя спонтанно відродилась УАПЦ, кращі представники нашої нації, що в той час кермували нашим державним життям, 12 листопада 1918 р. проголосили декларацію про автокефалію Української Православної Церкви. "Основна засада української державної влади, — голосила ця декларація, — полягає в тому, що в самостійній державі має бути й самостійна церква. Цього однаково вимагають інтереси і держави і Церкви. Ніякий уряд, що розуміє свої державні обовязки, не може погодитись на те, щоб осередок церковної влади перебував у іншій державі"... (О. Лотоцький. "Автокефалія", ст. 142).

Тож скажіть мені, Високодостойний Отче, як у світлі цього витягає Ваша теза про те, що передумовою національної єдности має бути єдність церковна, звичайно під Римом? Ви пишете, що "згадка про церковну єдність українського народу з виключно українського становища, єдність, яка є передумовою нашої державної незалежности і нашої соборности, кидає наших соборників в лють і вони що величну ідею обкидають завжди зневагою, лайкою і болотом". Звідки Ви це взяли? Ніякої люті ця пропаганда у нас, православних українців, не викликає. Але ці арії з римської опери нас ані не зворушують, ані переконують. Ми їх просто не хочемо слухати.

І справді, хіба сучасна, спокойніку католицька Франція, розсварена й поділена на численні політичні партії, не є запереченням Вашої політичної тези? Не кажучи вже про те, що в тій же Франції, як і в католицькій Італії, найбільш серед інших західно-европейських країн поширене большевицьке комуністичне безбожництво. Ми не бажаємо собі такої єдности. Нікому з нас не приходить думка навертати Вас, але, якщо Ви так сильно бажаєте церковної єдности, то хіба б ми могли перешкодити, коли б Ви що складаєте жменьку усього українського народу, повернулись в лоно своєї Прабатьківської Церкви, як зробили 30 років тому Ваші брати в Канаді? І була б у нас єдність, і зник би Збруч, і була б справжня соборність, братолюбіе і все, чого ми собі бажаємо. Подумайте над цим, Високодостойний Отче. І залиште наспівувати арій з римської опери. Шкода Ваших праці. Не тратьте надаремно Ваших сил. Повірте мені, не буде діла!

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

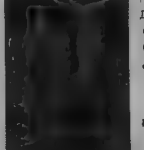

Дістаньте в найбільшим Укр. Складі — „ПРОВИДІННЯ"

1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

ПРО СТАРОПРИБУЛИХ, НОВОПРИБУЛИХ ТА ПРО „БОЛЮЧІ-МОЗОЛІ"

(Продовження)

Туга й оцінка

Людська туга за даним краєм родиться не так тому, що цей даний край є може найкращий, а більше тому, що людина призвичаїлася до свого краю. Призвичаєння — велика сила. Оповідають, що під час французької революції циганам дали палац одного князя. Цигани поставили свої коні в палаці, а самі замешкали в наметах у саду під палацом. У наших піонерів у Канаді, хоч багато з них мають більші вигоди, як мали деякі діди́чі в Україні, також може бути туга за своєю убогою стріхою в рідному краю. І це природна та нормальна річ. Призвичаїтися можна не тільки до доброго, але й до злого. Так уже людина створена.

Але я помилився б, якби голос своєї туги ставив за доказ досконалости того, за чим я тужу. Туга є справою почування, а оцінка вартости того, за чим тужимо, є справою розуму. Маю одного знайомого, який тужить за Україною не менше за мене. Це справа його почування. А коли я питаю його, чи він вернувся б додому, якби була безпечна можливість, він каже: "Куди? Під соломяну стріху? Ні." Тут уже говорить його холодний розум.

Я призвичаївся до Европи. Я тужу за Европою. Я не раз думаю, що, якби був самітний, і не виховив родини на ризико голоду, я б вернувся до Европи. Не конче в Україну, — це тепер не можливо, а до західної Европи. Це справа почувань і призвичаєння.

Але після того почнуймо говорити холодний розум, що гасить вогонь тих почувань. Розум починає з того, що я в Европі голодував би, а кінчає значно глибшими причинами, що я починаю порівнювати характер життя на американського континенту та Европі. Я починаю оцінювати їх. Ах, скільки-то разів ця туга велїла мені перед канадійцями виказляти все европейське та гганити канадійське там, де з безсторонього погляду канадійське таки мало переваг, а не европейське. Канадійці мовчки вислухували це й не казали нічого. А коли потім приходив до голосу мій розум, мені ставало прикро за себе: я говорив неправду! Я побачив, що я впав жертвою того настрою, який виражений в приповідці: "кожний свое хвалить, а чуже за пліт валить".

Коли американець стає "европейцем"

Вже від того часу, відколи американський континент почав заселюватися европейськими імігрантами, можна говорити про два рівні типи: американця та европейця. Кожний з них має свої додатні та відемні сторони. Добре було б додатні сторони американця сполучити з додатніми сторонами европейця.

Але є одна точка, де американці ще довгий час будуть "европейцями". Вона є в традиції. Кожна людина хоче жити вічно. Цей гін людини до вічности не обмежується до майбутности. Він змушує людину до почування й свідомости, що вона виходить з безконечности минулого — що вона жила вічно і в минулому; отже відчувати й знати, що вона не є "боги тудей", а належить до родини, а дальше — до народу, а ще дальше — до раси, та виводиться від безконечних непамятних часів і предків, частиною яких є кожний з нас. Тоді ми знаємо, що й ми жили тоді зародками в крові предків, і почуваємося вічними, невмирущими.

Американський континент не має аж такої глибокої традиції. Коли американець хоче якнайглибше глянути до своєї традиції, він сягає до часів Колюмба, і тут стоп — межа. Його молоденька історія кінчається. Тоді він мимоволі переступає ту межу й сягає глибше в свою історію — в історію своїх предків, і тоді перевоситься духом до Европи, щоб там шукати й знайти себе в такому безконечному минулому, яке не має межі, а губиться поступово в таємній мряці вікiв. І тут американець стає "европейцем".

Втеча европейця від самого себе

Европа — стара колиска нашої культури й цивілізації. З того розсадника імігранти привезли коріння, насіння й висадки на американський континент. І ця цивілізація американці вже перекинули Европі. А як з культурою? Тут і питання! Коли говоримо про европейську культуру ми, новоприбулі, тут на американському континенті, то кажемо: в Европі в кожному більшому місті є театр і музей. Коли вони є, то значить — европейці мають духовну потребу їх творити й утримувати. А в Канаді цього немає. І це правда. Дальше ми кажемо: Европа має (чи пак мала) таких генїв мистецтва, як Шопен, Бетовен, Брамс і т. д. А також: Рафаель, Мікель, Анджело, Рубенс... І ще: Шекспір, Гете, Шіллер... Крім того: Юм, Кант, Гегель... Навіть Айнштайн прийшов з Европи.

Ми говоримо про "культуру" Европи. Говоримо про тих генїяльних мистців і мислителів, які походять з тих країв, що їх давні греки мали підставу називати "дикими". Грецію вже давно зійшла з вершка своєї культури й уступила місця тим "дикими" народам в Европі: тевтонцям, романцям, словянам. Так міняється черга народів і рас в історії культури.

Але тут є важніша справа. Добрий геній старої грецької культури мислитель Сократ оставив світові вічний заповіт, який каже, що нема культури без етики, і бути не може культури без людських чеснот. А як же там з тою етикою в Европі? Бодай не казати! Війни, агресії, диктатури, поневолення народу, поневолення людини людиною — ось що характеризує історію Европи. А як з тими чеснотами на американському континенті? Може віддамо тут славо московському ієрархові Віталієві, який вважав, що царсько-московська імперія була цвітучим городом культури, а люди були вже такі, як смиренні монахи. Там і духовенство шанувяли (під поліційними примусом!), там вільнодумства не було (за населення думала поліція!), ну — там була країна праведників. А як Америка? Ось як — Віталій називав Америку "країною сатани". Там, мовляв, жадних святощів нема, — не їдьте туди!

Так писав Віталій. А ледве минуло кілька років, вибухла большевицька революція, почав різати в царсько-московській імперії брат брата, полилася море крови, паном життя й смерти став звироднілий кривавий московський чекіст. Тоді смиренний Віталій — дай Бог ноги — дременув кудя? В "країну сатани", Америку! І спокійно живе собі тут досі, і жадний сатана не перешкаджає йому жити по-ангельськи, аби охота була. А куди б він утік, якби не було тих "америк"?

Ото сиджу в ресторані, познайомився з новоприбулими. Видно, він належить до одної з партій, яку очолюють "вожді" з необмеженою "владою" над своїми членами. Слово по слові, і давай він з піною на устах бити і по Америці і по Канаді, — каже: гнила демократія! Нема тут... сильної руки уряду...

Подумайте: чоловік затужив за диктатором, і що зробите? Затужив за такою "сильною" рукою, як у Сталіна... То чого ж ти втікав, чоловіче, від тої сильної руки большевиків? Я, каже, не від "большевиків" тікав до Канади, а тікав від Москви. Україну повтікали тому, що Москва окупувала Україну!

Згода! Це правда, що окупувала. Але чого ж від тої Москви повтікало багато самих москалів? Чого німці втікали від Гітлера? Чого югословянці втікають в власної держави від Тіта? Втікають від "сильної руки" неволі у владних таки державах. Бікме, кажу, якби така "сильна рука", не дай Боже, була в самостійній Україні, то і я втік би. А куди би втікли б, питаю, якби замість тої "гнилої демократії", в Америці й Канаді також була ота "сильна рука"?

Та що ж, чоловік з одного боку й хоче, тому втік від неволі, а з другого боку тужить за тою неволею під тиранією сильної руки. І те власне самопоневолення він носить у своїй душі. І не може визволитися від нього. І, так би мовити, "сам від себе" втікає з Европи на еміграцію в Новий Світ.

(Далі буде)

П. Скаржевський.

"БІЛІ РОСІЯНИ ПЛАЧУТЬ"

Під таким наголовком "Дейли Експрес" з 11-го липня помістив таку згадку про відвідини духівників із СССР в Англії:

"Старі російські емігранти вчора взяли участь у "парохіяльному чайку" в своїм домику на Аппер Едіонгардденс, Кенсінгтон. Це парохіяльний дім при російській православній церкві св. Филипа на Бакінгтем Палес-род. Почесним гостем був 65-літній владика Пітірім, митрополит Мінський і Білоруський. Він перебуває на відвідинах у Британії, на запрошення Британської Ради Церков. Цей митрополит (архієпископ), в товаристві 7-ох своїх церковних колєгів, — то перша церковна делегація з Росії від часу російської революції.

Вчора рано, коли митрополит відправляв Богослуження в церкві св. Филипа, багато старих росіян-белогвардейців, які втікли були перед большевицькою революцією та замешкали в Лондоні, мали сльози на очах. Так само зворушені були всі інші (росіяни), імігранти й уроджені в Англії під час Богослужения".

Стільки про це "Дейли Експрес". Отже запрошений московський патріярх Алексей чомусь не прибув до Британії. хоч про його відмову не було згадок. — В наступному числі "Вістника" подамо надіслані з Британії інформації з першої руки про це, що роля московської церковної делегації була большевицько-пропагандивна. Ці інформації надзвичайно цікаві.

ПОШТОВА СКРИНЬКА

П. Н. — Торонто.

Перепрошую, але я ще раз вернувся до того самого, що було в попередньім числі „Вістника". Ви подали слова з св. Письма: „Але треба, щоб були між вами й рїжниці в думках, щоб між вами відкрилися правдиві" (І. Кор. 11: 19). Чому ж в церковно-словянській Євангелії нема слів „рїжниці в думках", а на їх місці є слово „єресі". Значить: „Але треба, щоб були й єресі між вами, щоб відкрилися між вами правдиві". Чи, отже, „єресі" і рїжниця в думці — це те саме?

Відповідь: Слово „єресь" походить з грецького: „гайрезіс". Воно означає: взяття, шукання чогось нового (нової думки), вибір чогось, нову думку, рїжницю в думці. І власне церковно-словянська мова затримала це слово „єресь" (гайрезіс) неперекладене, вживаючи його в дальшому значенні: рїжниця в думці. Так само й у теології для цього слова прийнято таке значення: брак згідности в тім, що вже устале́но. І в такому значенні воно теж вжите в св. Письмі.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● З нагоди 35-ліття священичої праці о. прот. С. Гребенюка Вприесок. Владика Митрополит Іларіон відзначив його Митрополітальною Благословенною Грамотою 19 червня, 1955 р. Всеч. о. прот. С. Гребенюк є одним з кількох перших піонерів на ниві УГПЦерков в Канаді. Він висвячений на священника в нашій Церкві 20 грудня, 1920 р. і є в ній одним з найбільш працьовитих, саможертвенних та скромних душпастирів. — Редакція й Адміністрація „Вістника" бажає Достойному Юбілятові здоровля і многих літ.

● „Зелений Гай" — це відпочинкова оселя. Вона положена в мальовничій околиці на березі озера, коло Вакав, Саск., та охоплює 10 акрів землі й 6 акрів ліса. Вона відкрита для дітей від 18 липня до 12 серпня. Владика Митрополит Іларіон 31 липня відслужить тут св. Літургію, а по обіді виголосить виклад.

● Комуністична влада Югославії, на чолі якої стоїть маршал Тіто, минулого року засудила православного владику Чорногори, Митрополита Арсенія, на 11 і пів року каторги — нібито за агітацію проти влади Тіта. Недавно виїскочат православної церковної Церкви звернувся до Тіта з просьбою помилувати митрополита Арсенія.

● Журнал „Лайф" з травня, 1955 р. подає, що в Африці на кожних 10 навернених негрів 9 приймають ісламу (мусуманство), а 1 християнство.

● Московський патріярх Алексей запросив грецького митрополита Сампридона до себе на відвідини. Митрополит відмовився.

● Дня 25 травня ц. р. Вища судова комісія пресвітерияньскої Церкви пособавила сану пастора та усунула з Церкви як еретика пастора Клода Вілліямса з Алабами, ЗДА, що навчав про Ісуса Христа неузгідно з наукою Церкви.

● Ходять поголоски, що през. Перон успособлений так, що є надія на можливість повороту до Аргентини тих обох католицьких достойників, єпископа Мануеля Тато й дияконя Пабльо Новоа, яких Перон недавно витнав з Аргентини. Дехто вгадує, що якби вони повернулися, то папа може знову прийняв би Перона на лоно католицької Церкви, від якої він його недавно відлучив. — Після того лишалося б тільки питання, чи Перон сам захоче наново „видягатися" з Римом.

● Уніятя з Словаччини, за почином своїх священиків, почали видавати релігійний часопис „Марія" словацькою мовою. А чому це українська? Та ж ці „словацькі" уніяти — це українці із-за ріки Попрад! Римові залежить, щоб коштом українців змінити Словаччину, тому що вона католицька.

● Дня 19-го червня, в неділю, як своєчасно було вже подано, містечко Вайту, Ман., нівістило тяжке нещастя — страшний циклон, що позостawив по собі багато руїн.

На вістку про те, українське православне духовенство негайно відвідало Вайту; значне число її мешканців — православні українці. Перші вийхали прот. В. Кудрик, прот. д-р С. В. Савчук, а з ними також ред. І. Сірник; в тому ж часі вийхали до Вайти о. М. Юрківський, о. Г. Метюк, о. С. Горук, о. Ю. Скакальський. Всі вони на місці збідалли стан для акції першої помочі потерпівшим.

Після приїзду з Архиерейської Візитації, Вайту відвідав Вприесок. Владика Митрополит Іларіон у супроводі вікт. Є. Гриціни та о. С. Геруса. Владика особисто зручив для Вайти 100 дол., які пожертвувала громада соборну св. Покрови в Вінніпегу та дав пожертву від себе.

● Сьогорічна, 8-ма з черги, Конвенція Української Православної Ліги в ЗДА відбувася в Кливленд 28-30 травня. Під час Св. Літургії було виголошено зворушливу екстенію за душі Симона Петлюри та мучеників голоду 1932-3 рр.

● Американське Біблійне Товариство видало Новий Заповіт, що містить у собі 581 новий знимок з тих місць, де жив і навчав Ісус Христос. Ці ілюстровані Книги Нового Заповіту видані під заголовком „Добра Новина".

ЩО НОВОГО В ПОЛІТИЦІ

● Конференція голов 4-ох великих держав — ЗДА, Британії, Франції та СССР — почалася в Женеві (Швайцарія) 18 липня, в понеділок, промовою през. Айзенгавера. Ця „балачка кріть дірку в залізній заслоні"; хоч і не подає якихсь сподівань, проте тримала своєю сенсаційністю всі інші політичні події останніх тижнів.

● Перебуваючи в Келгарі під час т. зв. Стемпіду, советський амбасадор Чувахін сказав прилюдно, що комунізм виконав своє завдання в Советському Союзі, але комунізм не є для Канади. Щодо системи советського уряду, він сказав: „Ми пробуємо зробити її надвишого". — Щойно „пробують"! А що комунізм не є для Канади, це канадійці знають і без Чувахіна. Канадійці знають більше: комунізм не є для людства взагалі!

● Л. Б. Пірсон, міністер закордонних справ Канади, плянує відвідати Советський Союз цієї осени. Запросив його тудя В. М. Молотов. Советський Союз купляє в Канаді пшеницю, то Пірсон не буде мусів брати з собою „доля".

● У південному Вієтнамі вибухла збройна революція проти уряду премієра Нго Дінь Дієма; він, як католик, репрезентує тільки одну десяту всіх вієтнамців, що переважно є буддистами, і тим самим він не може надіятися на ширше полєрття в масах, де релігія відограє основну ролю. Як і треба було сподівати, неприхильне настав'єння народу до уряду, чужого йому по духу, спритно використовують комуністи. На чолі повстання стоїв ген. Ба Кат.

● Комітет Українців Канади (КУК) вислав каблєграми до всіх 3-ох голов західніх держав, що беруть участь в женевській конференції: до през. Айзенгавера (ЗДА), прем. Ідена (Британія) та Едгара Фора (Франція). КУК апелює до них, щоб поставилися прихильно до справи визволення України з-під московсько-большевицької окупації.

● В неділю 17 липня в Касаблянці (Марокко — французька колонія в Африці, населення мароканське) вибухли криваві зворушення мароканців проти французької влади. Французьке військо вжило танків і гармат.

● З уряду Західної Німеччини виступили два міністри з Партії Вітакачів — одної з найсильніших партій коаліційного уряду, що його очолює К. Аденавер. Вони незадоволені політикою Аденавера супроти Західних держав. Як відомо, Аденавер долю Німеччини беззастережно зв'язав із Заходом. Правдоподібно щоправ більше німців, стаючи потроха на власні ноги, будуть домагатися вільної руки в світовій політиці, незалежно від Сходу й Заходу. — Чи можуть німці свобідно літати, коли їм ще не відросли крила?

● Советське радіо повідомило, що на запрошення советського уряду Карачі Магомед Алі, премієр Пакистану, має прийхати до Москви на розмову з прем. Булганіним. Однак сам К. М. Алі заперечив це. — Чи ж би зайшла помилка в призвищах?

● Парлямент Зах. Німеччини 16 липня ухвалив закон про створення армії. Покищо покличуть під зброю 6,000 добровольців як зав'язку армії. Примусова служба військова почнеться не раніш як в 1956-7 рр.

● Закінчення бікучої сесії федерального парляменту Канади прем. Сен Лоран назначив на 23 липня.

● Акт Оборонної Продукції давав канадійському міністрові торгівлі продукції та промислу (тим міністром є тепер С. Д. Гав) такі повноваженості, як і під час війни. Але під час останньої сесії парляменту консервативна опозиція на чолі з Дж. Дуї домоглася від ліберального уряду того, що Акт уявлено лиш на 3 роки, а не на обмежений час.

● Женевська конференція голов 4-ох великодержав закінчилася так, як це можна було передбачити, а саме — нічим. Не дійшло до остаточного полагодження ні одної точки, що були на програмі нарад. Міністрам закордонних справ доручено, щоб вони у цій справі зїхалися ще раз — у жовтні місяці. Як це закінчиться в жовтні, вгадати також не трудно.

ФАРМЕРСЬКІ ВІСТІ

Пшениця за залізну заслону

Польща закупила в Канаді 9 мільйонів бушлїв пшениці. З того вже тепер вишлють до Польщі 1,300,000 бушлїв, — ця пшениця походить з Манітоби.

Угорщина також хоче купити канадійську пшеницю, 7,000,000 бушлїв, однак покищо її умови купна не є вдоволяючі, і до продажі не дійшло.

ДОПОМОГА ПОТЕРПІВШИМ ВІД ПОВЕНІ

Цієї весни потерпіли від повені 3 степові провінції. Федеральний уряд виплатить потерпівшим фармерам разом 1,675,000 дол. допомоги. Це виходить по 2.50 дол. за 1 акер. Однак допомога буде виплачена тільки за половину тої землі, яку фармері мали засіяти, але не засіяли через повінь.

ЧИ ВАМ ВІДОМО, ЩО . . .

● Уряд Ізраїля забороняє жінкам ходити в штанах. — Має він рацію чи ні?

● З буддизму на перейшло, порівнюючи, небагато індусів. А ті, що перейшли, віддалилися від Індії в окрему державу Пакістан. Релігійний поділ довів до поділу народу й держави. — Це не перший випадок (случай) того роду.

● НАТО (Норт Атлентик Тріті Оргеназейшен) має у Західній Німеччині (що стала недавно самостійною) свою збройне військо: 55 американських, 4 англійські й 4 французькі дивізії. А також канадійські військові частини й американські допоміжні відділи. До того ще приходить німецька армія — 500,000 вояків, що тепер організується; в її склад мають входити: 400,000 наземного війська, 80,000 летунства й 20,000 мариварки.

● Літочі Коники (дрегон-флайс) винищують комарів. У цьому році тих коників багато появилося над річкою Ред у Вінніпегу. — Але комарі повтікали від них до міста, а особливо на передмістя, і хмарами нападають увечір на людей, яких духота не вигонить з хати.

● Переліченій вік людини в 1900 році виносив 50 літ, а тепер більшість людей доживає до 70 літ. Це завдяки осягам медицини.

● Між західно-французькою Африкою та Арабією ще й досі триває торгівля чорними невільниками (неграми), яку провадять самі ж таки негри з арабами. Багаті торгівці-негри їдуть на прощу до Мекки (святе місце мусулман в Арабії), беруть з собою багато своїх чорних слуг і там продають їх арабам по 560 до 1,120 дол. за особу. — Ось для чого, використовуються прощу!

● В Індії заборонено „комікси". Їх привозили до Індії з ЗДА.

● У Пресвітеріянській Церкві в ЗДА є постанова, що платня молодого священика не може бути нижча як 3,600 дол. на рік, і безплатне помешкання.

Організаційні Справи

Лондон, Онт. Громада Св. Трійці. Заряд громади: І. Чайковський — гол., Г. Лисенко — заст., А. Е. Іванчук, — секретар, П. Педенко — заст. секр., І. Федоренко — скарбник. До каси влинуло $5,471.71, а вибуло $4,912.62 Є надія, що члени нового заряду значно причинуться до зміцнення громади.

Стінен, Саск. Громада. В касі лишилося $1,703.00. Заряд: І. В. Анака — голова, В. Віжак — заст. голови. В. Гуцал — секретар. М. Козменюк — скарбник. Було два спільних обіди, дві імпрези і базар. Священик відвідував вірних з Святою водою, ходили колядувати на церкву. Громада має метрикальні книги.

Брокстон, Саск. Громада Прор. Іл. Заряд: Н. Трофаненко, Д. Гарасим, П. Волошенко. Д. Гарасим, П. Волошчук, Г. А. Трофаненко. До каси прибуло $267.55, а вибуло $246.15 Були спільні обіди, базар і представлення.

Форт Френсес, Онт. Громада св. Юрія.

Має всі ознаки міської громади. Тут є поважне число членів і прихильників. Священик відвідував вірних з Йорданською водою, а парафіяни з колядою. Було чотири спільних обіди, чотири представлення, три академії і базар. До каси влинуло $3,111.43, а вибуло 2,950.34. Заряд: Д. Бадюк, гол.; І. Кущак, заст. гол.; Н. Андрушко, секр.; Ю. Бадюк, скарбник.

Сторджис, Саск. Громада Св. Трійці.

Фінансовий звіт показує, що громада дає собі раду; на чолі її стоять: С. Кеверіга, гол.; П. Юзик, заст.; В. Н. Грушка, секр.; О. Різник, скарбник. Прибуло до каси 904 дол., а вибуло 760 дол. Священик святив хати Йорданською Водою; парафіяни ходили колядувати. Був один храмовий обід, одне бінго, пущени і дві забави.

ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ГРОМАДИ в Принс-Альберт, Саск.

Діставши Ваше запрошення взяти участь у Візитації Високопреосвященнішого Митрополита Іларіона і взнавши 35-літнього ювілею душпастирської праці Вашого пароха Вірел. о. Протоєрея Гребенюка, Української Греко-Православної Громада в Саскатуні а приємністю вислала свого делегата на це Ваше подвійне Свято, щоб в імени нашої громади передав Високопреосвященнішому і дорогому нашому Владиці Іларіонові щирий уклін поклін і привіт, Вашій Громаді гратуляцію за гарно викончену церкву і за її позитивні вклади на церковно-релігійни полі в північним Саскачевані, а Вашому пароховій щастя і здоровля та витривалости продовжувати свою щиру працю на полі церковно-релігійни і культурно-національним.

Коли ми заглянемо в історію нашої Церкви в Канаді, до перших її початків, то ми завважимо, що о. Гребенюк належить до дійсних священиків-піонерів. Він, разом з священиками Савчуком, Самцем, Стратійчуком, а дуже скоро потім і з о. мітратом Грицинюю, „каменярами" нашої церковно-релігійної долі в Канаді. Вони знали що на них мілліонів стан стоїть".

Обставини, які існували в Канаді 35 років тому, ані трохи не можна порівнювати до тепершніх обставин. Тепер багато легше! Провадити церковно-релігійну працю в Канаді під тепершнє легше є значно легше! Наші перші отці-піонери не могли зважувати свою працю тільки до духовних чи релігійних потреб вірних, бо вірних не було, а як були, то було їх мало. Треба було провадити місіонарську роботу. Треба було вербувати вірних. Треба було переконувати католиків, щоб ставали православними. Треба було переконувати москофілів, що вони не русскі, ані, що вони є українцями. Треба було боротися з сектантством і навертати людей до Української Православної Церкви. І тисячи народу навернулося!

Наші перші священики, а між ними був о. Гребенюк, мусіли їздити хата від хати, фармер від фармера, часами і пішки приходилось ходити. Перегладали листу передплатників „Українського Голосу" й записували собі імена. Чому? Бо кожний читач „Українського Голосу" був потенціяльним чи можливим кандидатом на православного. Ці наші перші священики були також і добрими психольогами. Загалями українця, що виявив самостійність думки, що виявив трохи самопошани, що виявив у якийсь видний спосіб трохи самодіяльности, так зараз зговорювали, доказували і переконували. Ці перші священики-піонери мали також дуже добрий соціольогічний змисл. Вони вміли відшукувати так званих локальних провідників, або іншими совами — людей, що мали вплив на багатьох людей в даній околиці. Працюючи над цими вплівовими одиницями і переконуючи їх, вони вміли наклонити й переконати тисячі людей. Ще перед минулою другою світовою війною наша Церква мала поверх 30 священиків і поверх 200 громад.

Ці наші перші священики-піонери були також і народними працівниками. Приготовляли і виголошували відчити на національні і культурно - освідомлюючі теми, організували і вчили у Вечірніх Школах, в Рідних Школах, вчили в Недільних Школах, підготовляли представлення і були режисерами; приготовляли концерти і „вміли так вміли", але й диригентами були (о. Гребенюк був одним з ліпших). Вчили охочих молодих людей Церковного Уставу, порядку Богослужень, церковного співу, вчили також і дяківства. Одним словом, вони були не лише духовними чи релігійними провідниками нашого народу, але й його народними провідниками. Не міг відбутися якийнебудь народний З'їзд, чи то льокальний, чи то провінціяльний чи й всеканадійський, на якому не було б присутніми майже всі наші священики. — „Честь — кому честь".

І через таку мозольну і невпинну працю о. Гребенюка і його побратимів на рбох фронтах і на всіх інших ділянках нашого релігійного і громадського життя, наш народ у Канаді побачив ріжниці між голосителями Слова Божого чужих священників, і чужих Церков, а священників своєї власної й рідної Української Греко-Православної Церкви в Канаді Ця ріжниця була така нагляднв і така велика, що нема чому дивуватися що наша Церква в перших рроках свого існування обійняла такі широкі маси нашого народу в Канаді.

Ми вдячні о. Гребенюкові і його побратимам за їх невсипущу працю на церковно-народньому полі. „Честь-кому честь!" Вашій громаді бажаємо ще більшого розвою, як ми мали дотепер, а нашому дорогому Владиці Митрополитові Іларіонові многих літ прожити.

ЗА УКРАЇНСЬКУ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНУ ГРОМАДУ СВ. ДУХА В САСКАТУНІ.

Ф. І. Кендрачук, голова.
Саскатун, Саск. 17, 6, 1955 р.

В І З И Т А Ц І Я
Високопреосвященнішого Митрополита Іларіона в Гонейм-уні, Саск.

Неділя 18-го липня 1954 р. остається для Укр. Прав. Церковної Громади в Гонеймуні, як рівнож і для всіх учасників з ріжних околиць, дуже приємним спомином. Хоч у звичних щоденних обставинах, людям дістатись з дальших околиць, то все ж це не стримало тих, хто хотів бути. В неділю Бог поблагословив нас гарною погодою, і все від булось дуже урочисто. Стрінули Митрополита, при участі вірних, які ждали з процесією в гарно прибраній брамі, почалась о 10 годині рано. Від нашої громади вітав Митрополита наш старенький піонір п. Кость Піклик. (Слід згадати, що п. Піклик подарував площу, на якій побудована церква). При вході до церкви хор з Гонеймун співав пісню „Благослови нас, Боже Милий". У дверях церкви вітав Митрополита наш парох о. С. Гребенюк. Коли вже похід рушив до середини церкви, хор з Принц Альберт співав гарно „Достойно есть".

Архиерейська Служба Божа була дійсно душевною насолодою для нас усіх. Прекрасний спів хору з Принц Альберт, обслуга молодих хлопців в уніформах — те все надавало нам такого милого душевного відчуття, що здавалось, що це діялось не на землі, а на небі. Проповідь Митрополита на тему „Удосконлення біснуватих" відсвіжила душі нас усіх і привела ближче до Бога Того, що

тримає Своє милосердя напоготові і для тих, що на певний час губляться і відвертаються від Нього; та коли вони вертаються назад і кають ся, Господь, як Добрий Батько, прощає їм.

По Службі Божій відбувся обхід навколо Церкви з читанням Св. Євангелії і окропленням церкви Св. Водою. По Богослужению всі присутні зайшли до Народного Дому, де відбувся спільний обід, а по обіді, — Святочний Концерт. Хор з Принц Альберт під управою П. Зюбрака гарно відспівав пісні: „Ой, час-пора до курення" й „Полуботка і качки", за що присутні нагородили їх довготривалими оплесками. Ми дуже вдячні цьому хорові і П. Зюбракові, що помогли нам звеличати це Свято. Не було б цього хору, не було б і тої душевної насолоди. Від дітей вітали Митрополита Терень Давиского і Зеня Кривий. Обоє вони говорили дуже гарно і чутливо, і Зеня вручила Митрополитові китицю квітів від дітей в Гонеймун.

Промова Митрополита на тему „Значення Укр. Прав. Церкви для нашого народу взагалі" відтворила очі багатьом нам на той факт, що сталося б дотепер з нашим народом, якби в нас П не.було.

Роля яку відгравала наша Церква в Україні давними віками, затримала народові нашому його власну душу — ту, якої ніякий завйда не має права йому її вирвати і винести на роздорріжжя. Митрополит показав нам те, що коли ми сьогодні маємо щось збережене як скарб нашої культури, традиції і всього того, що найкраще у нас, то треба завдячувати нікому іншому, тільки своїй рідній Церкві. Вона і тільки вона зберегла це все коло себе, і сьогодні, як Добра Мати, береже й передає нам як лік на нашу воздолу душу.

Ми, православні українці позинні чутися гордими тим, що маємо у себе Церковних Достойників—таких, як наш Митрополит Іларіон. Ми тут хочемо висловити щиру подяку за той труд, який підняв на себе Митрополит, і з далекого Гамілтону прибув до нас і підніс нас тут на дусі. Бажаємо йому всього найкращого, а найголовніше — щоб Господь благословив Його добрим здоровлям, щоб на будуче ми знову мали ту приємність і честь гостити Його знов у себе.

По промові Митрополита маленький Теренько Давиского проделкламував вірш „Без языка коняка", чим розсмішив щиро всіх присутних. Маленька Зеня Палідвор з Ніпавин мала декламацію „Сяйрітка з пасіюч". Хор з Гонеймун, відспівав також пару пісень: „Тиха ніч" та „Ой, не звіяли вітер вів". П. Григор з Ніпавин склав коротенький привіт від громади Ніпавин.

На закінчення, о. Гребенюк подякував Впреосв. Митрополитові, а потім, хорові з Принц Альберт, за труд, а Жіночому Т-ву за гарний обід, і всім тим, що помагали в проведенні цього дня, який вийшов дуже гарно.

П. І. Грицюк, який був господарем концертової програми, рівнож висловив свої приємні враження з нагоди цієї Візитації, даючи приміщення Громаді Гонеймун за належну підготовку до неї. Пан Грицюк, як давній учитель в цій громаді, спричинився також немало під зглядом підвеселення свідомости громадян у цій місцевості По відспіванню многоліття Митрополитові, членам Консисторії, членам і членкиням нашої Церкви, програма закінчилась гимнами: „Ще не вмерла" і „Гад сейв да Квін".

При гарній погоді люди ще гуторяли собі весело надворі довго, а потім, вже по сухих дорогах, весело вертались додому.

Заряд Укр. Православної Церкви в Гонейкун, Саск.

З ВІНЧАННЯ НА ПРЕСУ

Сіба Біч, Алта Дня 30-го квітня, в суботу, відбулося вінчання Михайла Мелинчука з Лідією Онищук. Вінчання відбулося в Едмонтоні, а весілля — в Народнім Домі в Сіба Біч. Весільну забаву, примірну та взірцеву, влаштували родичі молодої, п-во Онищукн.

П. Кравчук по черепову поздоровив родичам молодої за гарне весільне прийняття і при тім не забув згадати доброго словом про наш дорогий „Вістник", орган нашої Церкви, та нашого приятеля — „Український Голос", закликаючи гостей до щирих пожертв на пресовий фонд. Гості зложили $25.20, а молоді від себе додали $5. Ту суму розділено так: $9.00 на „Вістник", $14.50 на „Укр. Голос", а 70 ц. на покриття коштів пересилки.

Жертводавцям щира подяка, а молодій парі щасливого життя.

Ілія Германюк.

ПРОЩАЛЬНА НЕСПОДІВАНКА

Кірклєнд Лейк, Онт. — Дня 15-го червня, в середу, в парафіяльному приміщенню членки та членкині місцевої української греко-православної громади влаштували прощальну несподіванку п-ву Іванові та Явдосі Сидоренкам, з нагоди їх виїзду на сталий побут до Ошави, та п-ву Дмитрові й Павлині Фідірчукам, з нагоди їх виїзду на своє підприємство „Мотел" яке вони набули недалеко Гамелтону.

Громада дуже вдячна обом згаданим родинам за їх працю для неї. І. Сидоренко був рекорд. секретарем, а п-і Сидоренко та п-ні Фідірчук—старшими сестрицями.

Прощальну промову виголосив Г. Черепаха, вручивши відїжджаючим дарунки на памятку від громади, а також зробив заклик до присутних зложити жертви на пресовий фонд. Зі збірки, що принесла $9, на „Український Голос" призначено $5, а на „Вістник" $4.

Жертводавцям щира подяка, а Виїжджаючим — багато щастя на новім місці.

Присутній.

ВШАНУВАЛИ ЧЛЕНІВ ГРОМАДИ

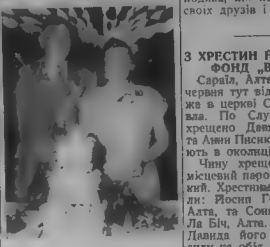

Монтреал, Кве. — Дня 11-червня ц. р. родина й приятелі п-ва Тимчаків влаштували їм несподіванку з нагоди 25-ліття їх подружого життя. Пан Тимчак — буший довголітний заст. голови церковного Заряду, а пані Тимчак — довголітня членкиня Жін. Т-ва „Доньки України".

Дружбою був п. Т. Сигаль, а дружкою п-ні К. Поворознюк.

По Вечірні о. мітр. Вс. Слюзар з асисті о. Сави зустрів п-во Тимчаків при вході до собору і привітав їх кількома гарними словами; потім обидва священики відправили Молебень за їх здоров. Що Св. Євангелії о. Мітрат мав довше слово до ювілятів, згадуючи їх працю для Церковної громади, як також для Жіночого Товариства, та вказав їх дальше так працювати.

Прийняття відбулось у салі під собором. Присутніх гостей було понад 120 осіб; господарем вечора був п. Савчук. Маленький Данилко, онук п-ва Тимчаків, вручив бабусі китицю живих рож, а пані Т. Яськів привітала брата й братову та побажала їм діждатись ще золотого-ювілею. Пі. Савчук привітав ювілятів короткими словом, а гості проспівали Многії літа.

По вечері перша привітала своїх родичів дочка, пані Данькович з Торонта і вручила гарний дарунок від себе й мужа та від брата Тараса. Рівнож привітала ювілятів їх кума, п-ні А. Мушинська і вручила гарний дарунок. Від опік п-ва Тимчаків, вручив бабусі голова Л. Томашук, а від Жін. Товариства п-ні Дмитрак, а дарунок вручила п-ні О. Пасіка. Було відчитано кілька телеграм, та промовляли ще п. п. С. Гайдачук, С. Якович і Ю. Пасіка. Дарунок від усіх гостей вручив ювілятам М. Поворознюк. До збірки на собор і пресу зробив заклик А. Запарінюк. Зібрано гарну суму, з якої уділено по $5, на „Укр. Голос" і „Вістник". Аранжерами ювілею були п-во Поворознюки, Пасіки й Савчуки.

Дай Боже Ювілятам дочекатись ще й золотого ювілею та многих літ, з гостим шира подяка, що не забувають за своїх друзів і пресу.

Гість.

З ХРЕСТИН НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „ВІСТНИКА"

Сараїв, Алта. — Дня 26-го червня тут відбулася Сл. Божа в церкві Св. Петра й Павла. По Службі Божій охрещено Давида, сина п-ва Анни Писких, які замешкують в околиці Боїх, Алта.

Чину хрещення доверши місцевий парох о. П. Зубрицький. Хрестинами батьками були: Йосип Горнага з Боїл, Ала, та Соня Дубин з Лак Ла Біч, Алта. По охрещенню Давида його батьки запросили на обід кумів та знайомих.

Під час обіду о. П. Зубрицький в короткій промові згадав присутнім, що батьки охрещеного Давида є передплатниками укр. часописів, то було б добре зібрати на прес. фонд. Зібрано на „Вістник" $10.00.

Жертвували слідуючі: $2.00 Йосип Кінар зі Смаш, Саск. (дід охрещеного). По $1.00 жертвували: В. Дубин, В. Макаренко, Ст. Писик, П. Писик, Петро, Писик, Йосип Гощул, С. Л. Яремчук з Едмонтону, Марія Писик (бабуня охрещеного).

Після того охрещеному Давидові, його родичам та всім присутнім проспівано Многії літа.

Всім жертводавцям спасібі, а охрещеному Давидові дай Боже щастя, здоровя на многі літа прожити на втіху родичам та дальший родині.

Присутній.

ДАР ДЛЯ КАТЕДРИ СВ. ІВАНА

Восени минулого року приятелі й родина влаштували несподіванку п-ну Малицьким в їх домі, з нагоди 25-ти річчя їх подружжя. З цієї милої нагоди п-во Малицькі того вечора склали грошеві жертви на „Вістник" та „Український Голос", а також пообіцяли подарувати ризи для катедри св. Івана в Едмонтоні.

І свого слова вони дотримали. В неділю, на Зелені Свята, відбулась посвята розкішних ясно-білих риз, які були подаровані п-вом Малецькими. Їм за це належиться признання й щира подяка.

Т. К.

Відновляйте передплату за „Вістник"!

ПОСМЕРТНІ ЗГАДНИ

ЮЛІЯ КУРЧАБА

Калгарі, Алта. — Дня 21-го лютого, в понеділок, 1955, упокоїлася в Бозі Юлія Курчаба, в місті Калгарі в Альберті. Та хоч вже трохи часу минуло, але треба і в „Вістнику" про неї згадати, бо вона на те заслужила.

Народилася вона 11-го лютого, 1893 р., в Буську, пов. Камінка Струмілова, в Галичині. До Канади прибула 1928 року, отже перед 27 літами.

Нині вже покійна була працьовитою і примірною господинею. Відколи в Канаді, багато праці віддала для Української Православної Церкви. Була також діяльною членкою Союзу Українок Канади, а в місцевому відділі Жіночого Товариства мяйже цілий час була в проводі. Була розсудна і приміром для других членок. Перед смертю прийняла Святі Тайни з рук пароха, свящ. К. Желішкевича.

Похорон відбувся 26-го лютого в суботу. Перед смертю бажала, щоби на її похороні був також свящ. С. Савчук з Вінніпегу, отже похорон правили два священики, парох Желішкевич й о. Савчук.

Зібралося велике число людей. Похорон почався рано в церкві св. Володимира, відцерні Служба Божа, яку правили два згадані священики. Проповідь після Євангелії виголосив о. Савчук, зазначуючи, що життя людини мов сон, що скоро минає, а життя на землі завершується тільки добрими щиримиділами, з якими душа стає перед Богом. Гарно співав церковний хор під проводом пані Ольги Курчаби.

По Службі Божій виголосив прощальне слово парох Желішкевич. Над гробом прощали покійну від жіноцтва пані Давилович, а закінчилося співом „Вічная память".

Так спочила по земних трудах покійна Юлія, проживши 62 роки, 8 місяців народилася і в лютім померла.

По похороні відбувся в церковній салі обід, яким закінчилося наше жіноцтво. Були і тут промови. Зо збірки, що присутні зложили, передано на Колегію св. Андрея в Вінніпегу $50.25, а 24 доляри передано місцевій церкві. Це гарний „незвичний вінок" для памяти покійної.

Покійна зоставила мужа Йосифа, нерідних дітей пасербіця — Петра і Кароліну.

Муж, Йосиф Курчаба, і діти складають щиру подяку всім, що причинилися до звезвели по покійної.

Сни вічним сном, і нехай тутешня земля буде тобі касіерною. Вона і її муж прядбали для нової церкви гарну срібну чашу.

Похорон відбувся 17-го лютого в церкві в Спендені; відправляли о. В. Семишин з Едмонтону і парох о. Сацевич. При послідній цілуванні о. парох перевів збірку, що принесла $22.34, з того на „Український Голос" 11 дол., а на „Вістник" $11.15. Ще муж покійної дав на „Український Голос" і „Вістник" по 5 долярів. Покійна зоставила мужа і три дочки — Марію Бенелі в Едмонтоні, Настасію Шиш та Олесю в Спендені.

Сни спокійно, дорога Ірино, а Господь нехай приймє твою душу до своїх осель.

Присутний ОПС. ПОДЯКА

З відходом від нас нашої дружинк і мами, зважаємо своїм обовязком склясти щиру подяку всім, що потрудились та взяли участь в похороні нашої мами. Щира подяка Всеч. оо. В. Семишиному та парохові П. Сацевичу, дяками п. Д. Панасові та п. Буєві, п. Смоликові та церковній громаді в Спенден і всім тим, що брали участь в похороні. Нехай Милосердний Господь вас всіх винагородить.

Чоловік покійної Захарко, діти й родина.

ВАСИЛЬ КИЦУЛ.

Нипавин, Саск. — В місцевому шпиталі 13. 6. 1955 р. помер Василь Кицул. Покійний народився в Айтуні, Саск. сином Дмитра й Олени Кицул. Покійний перебував фармаруванням в околищо Кадет, Саск. 1947 р. Він належав до відомої родини ревних членів Православної Церкви в Айтуні, Саск. Залишив у смутку свого батька й матір, пять братів: Стефана, Дмитра, Івана, Олексу і Михайла та три сестри: Марію Козунь, Єву Спереяденка тих і Розалію Кицул.

Похорон відбувся в Кадет, Саск. Похоронний обряд доверщав Всеч. о. Андрій М. Теперенко. Присутні зложили на незвичний вінок на пресовий фонд „Вістника" $30.77. Жертводавцям щира подяка, а покійному Вічная Память.

М.

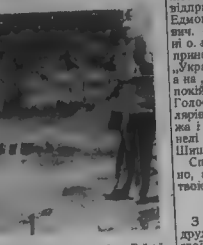

ПЕТРО ІВАНЧУК

На цій світлині покійний стоїть з правої руки і тримає образ Тайної Вечері. Це його остання присяга священикові 9-го червня від час посвяти взяці під будову церкви в Лак Ла Біч. Алта.

Лак Ла Біч, Алта. — Дня 27-го червня тут відбувся похорон Петра Іванчука, мешканця з Біг-Бей, Алта. Покійний народився в селі Руський Бонівія на Буковині 12-го липня 1890 року. До Канади прибув зі своїми родичами 1899 р. поселившись в околиці Відфорд, Алта.

В 1911 р. переселився в околицю Давник, Алта., а 1914 року покійний одружився, за рік часу повдовів, і одружився вдруге, в Санхірою з домку Танасійчук. В 1934 р. з родиною переїхся на гомстед в околицю Біг-Бей, Алта., де й мешкав до смерти.

22-го червня пополудні покійний вийшов від свого брата Сидора, який замешкує під Едмонтоном і по дорозі до місця домер невідомого смерть. Поліція знайшла його мертвим 24-го червня пополудні під Едмонтоном, в околиці Джейстер Плейс.

Покійний Петро був глибоко віруючим християнином, любив свою Українську Православну Церкву, зимою приходив на Богослужения до Лак Ла Біч за 12 миль здому, при 50 ступенів морозу, і то пішотою. Був щирою людиною, не жалів жертвувати на церкву та національні установи, цікавився церковно-релігійними справами. Коли відїздив 21-го червня з Лак Ла Біч, то зява на себе обовязок колекторе — збирати доброволі датки на будову церкви в Лак Ла Біч. Завжди прислуговував священикові під час Богослужень. Був передпатником „Вістника" „Укр. Голосу", любив українську книжку і завжди їх купував. Покійний зістався у смутку дружину, 7 синів, 6 дочок, звтів, невісток, 12 онучків, 4 брати, 3 сестри. Похорон відправив 27 червня в Лак Ла Біч в англіканській церкві о. Ф. Ґрінвей. Спочив на місцевому цвинтарі в Лак Ла Біч. Всім жертводавцям щире спасібі, а Покійному Вічная Память.

о. П. Зубрицький.

ІРИНА КРУК

Спеден, Алта. Лютого 13-го відійшла на вічний спочинок щира громадянка, Ірина Крук, з роду Марчук. Народилася 27 травня 1905 року в селі Теляж, повіт Сокаль в Галичині. До Канади прибула 1924 року. В 1926 році одружилась з Захарком Круком і вони перебралися до Спеден на фарми, де покійна до смерти перебувала. Коли в Спеден організувалася Українська Православна Церква, покійна була одною з перших членинь церковної громади і Жіночого Товариства, де описля була довголітньою касіерною. Вона і її муж придбали для нової церкви гарну срібну чашу.

Похорон відбувся 17-го лютого в церкві в Спеден; відправляли о. В. Семишин з Едмонтону і парох о. Сацевич. При послідній цілуванні о. парох перевів збірку, що принесла $22.34, з того на „Український Голос" 11 дол., а на „Вістник" $11.15. Ще муж покійної дав на „Український Голос" і „Вістник" по 5 долярів. Покійна зоставила мужа і три дочки — Марію Бенелі в Едмонтоні, Настасію Шиш та Олесю в Спендея.

Сни спокійно, дорога Ірино, а Господь нехай приймє твою душу до своїх осель.

Присутний ОПС.

ПОДЯКА

З відходом від нас нашої дружинк і мами, зважаємо своїм обовязком склясти щиру подяку всім, що потрудились та взяли участь в похороні нашої мами. Щира подяка Всеч. оо. В. Семишиному та парохові П. Сацевичу, дяками п. Д. Панасові та п. Буєві, п. Смоликові та церковній громаді в Спенден і всім тим, що брали участь в похороні. Нехай Милосердний Господь вас всіх винагородить.

Чоловік покійної Захарко, діти й родина.

ПИСАНКА 1955 РОКУ

Збірка Прот. В. Федака.

Гемилтон, Онт.

По 2 дол.: Михайло Савчук, Дмитро Бричка, п-во Д. Верстюка, Захарій Калинюк. По 1 дол.: І. Саврук, Т. Саврук, Вероніка Дуброва, П. Остапович, А. Дибко, Катерина Губка, Мінька Нетков, М. Золотників, Б. Гуторів, М. Дідурик, І. Штехван, Марцела Волковська, Анна Гарасимчук, М. Антоненко, М. Павлишин, І. Грегленич, Ал. Іванов, Л. Криворучко, П. Карлаш, П. Фарбатюк, А. Барило, Р. Козар, Із. Олесків, Н. Романов, Александра Буртна, Ірина Костинюк, М. Юнкевич, Л. Ревуцький, Райса Ваніджура, С. Бренич, Т. Швед, М. Крайвих і Т. Олексюк. Дрібними 1 дол. Разом 42 дол.

Збірка о. П. Гінцького

Овкборн, Ман. По 1 дол.: С. П. Герелюс, Н. Франко, О. Омелько, П. Тутканюк, І. Гриняк, Ф. Зюбряк, А. Слонь, Г. Бойчук, О. Дзюба, М. П. Кузь, Г. Маланчук, С. Грицак, Ю. Кирасевич, А. Друль, Т. Іващко, В. Друл, М. Король (Вінніпег) і пані П. Матвійчук. Дрібними 50ц. Разом $18.50.

Росборн, Ман. По 1 дол.: Н. Кармазинюк, Д. Пазчук, І. Антоніячук, К. Шевадуцький, Д. Одальський, В. Панасійчук, Ф. Курчаба, В. Стрінадка, П. Гасюк, Н. Лесюк, І. Левицький, С. Натарос, С. Королик, О. Фостаковський, Н. Бідочка. Дрібними 35 ц. Разом $15.35.

Сенді Лейк, Ман. М. Кава (Елфинстон) 2 дол. Пані І. Малковська 1.50. По 1 дол.: К. Рестефанюк, М. Левандовський, С. Сторожук, О. Дідик, В. Рошка, О. Свинарчук, П. Дудар, А. Василенко, І. Федорків, Ф. Яковенко, пані Р. Мулявка, С. Даманський, Т. Демчук, пані Ю. Залецук, Н. Солонинчий, Т. Мулявка, Ю. Чайковський, Е. Малик. Разом $21.50.

Мензі, Ман. По 1 дол.: П. Друль, М. Пелешок, М. Друль, І. Н. Друль, І. Грошак, Сл. Друль, І. Скочеляс, Ол. Пелешок, А. Скочеляс, І. Пелешок, Петро Друль, І. Ф. Друль. Разом 12 дол.

Січ, Ман. По 1 дол.: М. Стаценький, М. Маначук, І. І. Т. Сторожук, В. Маначук, С. Маначук. М. Свистун. Дрібними 75ц. Разом $6.75.

Енгусвил, Ман. По 1 дол.: Н. Галак, І. Балакунець, Д. Собеський, Ю. Будзіньский, П. Сторожук. Дрібними 2.05. Разом $7.05.

Виста, Ман. По 1 дол.: Марія Білінська, С. Білінський, М. Білінський, П. Білінський, П. Бевза. Дрібними 25ц. Разом $5.25.

Збірка о. Ф. Легенюка.

Стінен, Саск. По 1 дол.: І. В. Анжка, Т. Юкальчук, О. І. Анака, В. Гуцал, А. Барабаш, А. Гурський, М. Геров, І. Богуцький (Гаєс), П. Курковський (Гаєс). Дрібними 2.00. Разом 11 дол.

Збірка о. І. Гикавого.

Мишин Сіті, Б. К. По 1 дол.: М. Леочко, П. Шевчук, В. Федорак, С. Ричкун, С. Шкрибк, М. Гаврилюк, П. Яніцький і Г. Цесельський. Разом 8 дол.

Вгалий, Б. К. Дрібними 50 центів.

Збірка о. Ілії Шевця.

Флин Флон, Ман. По 1 дол.: В. Галятовський, П. Сірий, Я. Клевчук, В. І. Перепелюк, Т. Малюта, П. Петричка, М. Трлич, І. Пікуш, А. Доброгорський, М. Карпяк, В. А. Стиба, Д. Стручковський. Дрібними 1.50. Разом $13.50.

Збірка Іеромонаха о. Іова Скакальського.

Су Лукаят, Онт. Н. Штогрин 2 дол. По 1 дол.: Д. Клим, А. Гусак, Ф. Зубаль, П. Никифорук, А. Туткалюк, М. Гринчук, М. Кукуруза. Дрібними 1 дол. Разом 10 дол.

Збірка Прот. о. В. Апончука.

Вакада, Саск. Іван Шевчук 2 дол. По 1 дол.: І. В. Луцюк, С. Котелко, В. Кіндрачук, Г. Ференюк, В. Е. Луцюк, Ф. Тацюк, Д. Чопюк, В. Дідух, В. Фіцич, М. В. Луцюк, В. Коваленко, М. Остапович, пані Черняівська, Р. Білокурий, В. Білокурий, О. Грещук, І. І. Луцюк, пані Ревуцька, В. Г. Чопюк, Л. Михайлюк, В. Луцюк, П. Кіндрачук, пані А. Савинька, пані М. Грещук, пані М. Паславська, В. Луцюк, пані Б. Тацюк, І. Ринак, В. Михайлюк, І. Лабач, пані М. Бальон. Дрібними 60ц. Разом $33.50.

Єлов Крік, Саск. По 1 дол.: І. Зіп, І. Гриневич, пані А. Дорош, М. В. Спелей, В. Савчук, А. Войціховський, Б. Стельмащук, В. Войціховський, В. Кіндрачук, пані И. Войціховська, пані А. Борса, Ю. Кіндрачук, пані А. Романів, В. Ласко, Н. Дорош, пані О. Борса, Г. Стельмащук. Дрібними 70ц. Разом $17.70

Збірка Прот. о. Є. Гриницн.

Дуфрост, Ман. По 1 дол.: Л. Дижник. Н. Дирбавка, І. Бутера, В. Волошин. Ст. Никифорук (Трентам, Ман.), П. Ткачик. М. Шимко, І. Билина, Т. Влад, П. Кінал, С. Мицитюк, Т. Дибак (Сарто, Ман.) І. Шимко, О. Манчуленко, М. Канюка, Мені Манчуленко, П. Стадник, Анна Дирбавка, Марія Дирбавка, Ольга Слотюк (Сарто), і Єлена Чубей. Дрібними 80ц. Разом $21 80.

ПИСАНКА НА РІДНУ ЦЕРКВУ.

Збірка о. Ілії Шевця.

Голден Бей, Саск. По 1 дол.: М. Дерюк, Б. Стрільчук, Ю. Василовичі, А. Хотт, І. Кулик, И. Гоголь. Ф. Калинчук, В. Сараничук, І. Малюта, І. Топоровський, В. Словський. Дрібними 75 ц. Разом 11.75 дол

Флин Флон, Ман. По 1 дол.: В. Галятовський, П. Сірий, Я. Клевчук, В. І. Перепелюк, Т. Малюта. П. Петричка, М. Трлич, І. Пікуш, А. Побогорський, М. Карпяк, В. А. Стиба, Д. Стручковський. Дрібними 1.50 дол. Разом 13.50 дол.

Ервуд, Саск. Евстахій Лемків 5 дол. По 1 дол.: С. Гоняк, І. Голяк, М. Іжак, П. Іжак, Н. Дух, Агафія Демків, Марія Демків. Дрібними 50 ц. Разом 12.50 дол.

Збірка о. С. Зузака.

Ватсон, Саск. Дмитро Глек 2 дол. По 1 дол.: М. Секундяк, І. Процко, П. Никіфорук, М. Святинський, Т. Романюк, М. Королюк, Л. Половчи, Ю. Стрілець, Н. Магас, Н. Н., Дрібними і дол. Разом 13 дол.

Рама, Саск. По 1 дол.: С. Котик, М. Гоцалюк, М. Кричак, І. Сачук, І. Котик, П. Кравець, О. Мальований, І. Семенюк, Н. Гроза, З. Миколишин, В. Боднарчук, А. Кальницький, В. Стінка, Г. Котик, В. Романюк. Дрібними 50 ц. Разом 15.50 дол.

Вимер, Саск. По 1 дол.: В. Дробот, Д. Токарчук, Ю. Кудрик, В. Романюк, Ю. Франко, М. Токарський, Н. Тутка, П. Сліпець, В. Дробот. Дрібними 1 дол. Разом 10 дол.

Київ, Саск. В. Пилятюк, С. Калинюк, Ф. Канак, Ф. Володщук, С. Ганкевич, В. Р. Лемко. Разом 6 дол.

Клир, Саск. По 1 дол.: М. Ковецький, Ю. Курсик і Р. Дубинський.

Збірка о. П. Стефюка

Збірка а громаді Толстой 22 дол. п. А. Школьний 10 дол. Разом 32 дол.

Збірка Прот. Е. С. Уляна.

Ст. Катеринс, Онт. Іван Калавур 3 дол. Олекса Федорук 2 дол. По 1 дол.: В. Бінькоський, Сара Віндзик, Марія Цехтко, Маргарета Пилипчук, І. Верреса, С. Верреса, О. і Анна Сороки, П. Комар, О. Нема, М. Форостій, І. Демко, п-во Велш, І. Боднар і С. Швець. Разом 19 дол.

В. Шрайбер, Вінніпег, Ман. 1 дол.

І. Новодворський, Летбридж, Алта. 3 дол.

ЗЛОЖЕНІ ДАРИ НА ПОКРИТТЯ КОШТІВ СОБОРУ УГПЦК.

Сердечна подяка всім Делегатам і Гостям, що брали участь у Соборі УГПЦК, що відбувся 29-30 червня у Вінніпегу, а також щира подяка Зарядом Громад і Вірним нашої Церкви, що зложили свої дари на покриття коштів Собору.

З подякою містимо імена і суми усіх тих, що зложили свої дари на богоугодну Рідній Церкві. Про всі зауважені неточності просимо повідомити Консисторію.

Торонто, Онт. Громада Св Володимира. $50.00

Вінніпег, Ман. Громада св Михаїла. 50.00

Ванкувер. Громада Пр. Трой ці. 30.00

Порт Бетлфорд, Саск. Громада св. Івана. 25.00

Кондоо, Саск. Громада св. ап Петра і Павла 25.00

Гронлід. Саск. Громада св Вознесения. 25.00

Вегвивил. Алта. Громада св. Володимира. 25.00

Смокі Лейк, Алта. Громада св. Вознесения. 25.00

Вакаа, Саск. Громада св Успіння Пр. Богородиці. 25.00

Вест Форт Виліям, Онт. Громада св. Володимира 25.00

Лапіш, Кве. Громада св Юрія. 25.00

Кочора, Саск. Громада св Тройці. 25.00

Ст. Джулієн, Саск. Громада св. Покрови. 25.00

Форт Виліям, Онт. Пр. Богородиці. 25.00

Верной. Б. К. Громада св. Успіння Пр. Богородиці. 20.00

Овкборн, Ман. Громада св. Володимира. 20.00

Гефорд, Саск. Громада св. Духа. 20.00

Пембіна, Н. Д. ЗДА. Громада св. Івана Хрестителя 15.00

Петро Крипякевич, Вінніпег, Ман. 15.00

Гаяс, Саск. Громада св. Івана. 10.00

Витків, Саск. Громада св. Духа. 10.00

Шіго, Саск. св. Тройці. 10.00

Федір Кропельницький, Шіго, Саск. 10.00

Редфилд, Саск. св. Володимира. 10.00

Сенді Лейк, Ман. Громада св. Архиєвратига Михаїла. 10.00

Спендеи, Алта. Громада св. Івана Хрестителя. 10.00

Кадет, Саск. св. ап. Петра і Павла. 10.00

Іван Цуркан, Портедж Ля Прейрі, Ман. 10.00

Мос Джо, Саск. Громада св. Володимира. 10.00

Брускб, Саск. Громада св. ап. Петра і Павла. 10.00

Гримзбі, Онт. Громада св. Юрія Побідоносця. 10.00

Брентфорд, Онт. Громада св. Михаїла. 10.00

Сліа Біч, Алта. Громада св. Петра і Павла. 10.00

Ватерфорд, Онт. Громада св. Покрови. 10.00

Мирнам, Алта. Громада св. Тройці. 10.00

Гулів, Саск. Громада Зіслання св. Духа. 10.00

Адд. А. Орищак, Торонто, Онт. 10.00

Михайло Топоровський, Пайн Ривер, Ман. 10.00

Кендік, Саск., Громада св. Михаїла. 10.00

Прілейт, Саск. Громада св. Івана Христителя. 10.00

Рорктон, Ман. Громада св. Покрови. 10.00

Л. Томащук, Монтреал, Кве. 10.00

Мазепа, Саск. Громада св. Духа. 10.00

Ю. Торстий, Прілейт, Саск. 10.00

Ю. Стечишин, Саскатун, Саск. 10.00

Дуфрост, Ман. Громада св. Пр. Діви Марії. 10.00

Ватсон, Саск. Громада св. Михаїла. 10.00

Стрий, Алта. Громада Зіслання св. Духа. 10.00

Тернопіль, Саск. Громада св. Тройці. 10.00

Єлов Крік, Саск. Громада св. ап. Петра і Павла 10.00

Д-р Богдан Лисак, Транскона, Ман. 10.00

В. Лисак, Роблин, Ман. 10.00

Прот. о. П. Самець, Торонто, Онт. 10.00

Ріджайна, Саск., Громада св. Духа. 10.00

Кемсек, Саск. Громада Всіх Святих. 10.00

Василь І. Перепелюк, Флин Флон, Ман. 10.00

Ошава, Онт. Громада св. Івана $50.00

Едмонтон, Алта. Громада св. Івана. 50.00

Андрю, Алта. Громада св. ап. Петра і Павла. 25.00

Монтреал, Кве. Громада св. Софії. 25.00

Глендон, Алта. Громада св Духа. 25.00
Сарнія, Онт. Громада св. Трійці. 25.00
Вестбрук, Саск. Громада Пр. Богородиці. 20.00
Ту Гилс, Алта. Приюс Альберт, Саск. Громада св. Трійці. 15.00
Сірко, Ман. Громада св. Пророка Ілії. 15.00
Гемлтон, Онт. Громада св. Володимира. 15.00
Никола А. Григорчук, Едельберт, Ман. 10.00
Актуна, Саск. Громада св. Трійці. 10.00
Йорктон, Саск. Громада св. Преображення. 10.00
Косів, Ман. Грбмада, св. ап. Петра і Павла. 10.00
Ешвил, Ман. Громада св. Вознесення. 10.00
Давфин, Ман. Громада св. Юрія. 10.00
Дорбен, Ман., Громада Пр. Трійці. 10.00
Василь Лісовський (брак мєцевості). 10.00
Антон Кермелюк, Гелюк, Мин. ЗДА. 10.00
Гаеслин, Саск. Громада св. ап. Петра і Павла. 10.00
Теодор Гуменюк, Торонто, Онт. 10.00
Вилингдон, Алта., Громада св. Духа. 10.00
Торгилд, Алта. Громада св. ап. Петра і Павла. 10.00
Павло Ткачук, Саскатун, Саск. 10.00
Юрій Карасевич, Овкбори, Ман. 10.00
А. Демчук, Секці Лейк, Ман. 10.00
Кагвин, Алта. Громада св. Трійці. 10.00
Арбакка, Ман. св. Николая. 10.00
Петро Зварич, Вегревил, Алта. 10.00

За Консисторію УГ.П.Ц.
в Канаді
Прот. С. В. Савчук,
голова Президії.
(Доконічна буде).

Порядки Богослужень:

підвиннипегський округ
СЕРПЕНЬ:
7 Неділя — Павлар Парк — Транскона
14. Неділя — Су Лукавт — Пембіна
21. Неділя — Кенора — Тиндал
28. Неділя. Успіння Пр. Богородиці — Дуфрост (храм) — Павлар-філд — Гонор
Адреса: 7 Ст Джанс ave., Bimliner Телефон 56-3093

о. ІВАНА МАГАСА
СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок. Пропр. Іді —Мелвєний
7. Неділя — Петлюра
14. Неділя — Робини
19. Пятниця. Преображення — Ленард
21. Неділя — Зелена
28. Неділя. Усп. Пресв. Богородиці — Гіберт Плейнс
Адреса: Box 201. Робини, Ман.

о. ОСТАПА ФЛЯКА
СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок. Пропр Іллі — Вендав
7. Неділя — Дважини Окружне Богослужєння
14. Неділя — Йорктон
19. Пятниця Преображення Госпол — Сифтон
21. Неділя — Дрифтінг Ривер
28. Неділя — Успіння Пресв Богор — Косів.
Адреса: P.O. Box 1087, тел. 4704 Давфин, Ман.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок. Іллі — Толстой
7. Неділя — Толстой
14. Неділя — Сінкайя
19 Пятниця. Преображення Госп. Толстой
21 Неділя — Роза
28. Неділя — Успіння Пресв. Богор. Тарентон (храм)
Адреса: Толстой, Ман.

о. О. НОВИЦЬКОГО
СЕРПЕНЬ:
7. Неділя — Форт Вилліям
14. Неділя — Вест Форт
19 Пятниця Спас — Вест Форт
21. Неділя — Форт Вилліям
28. Неділя — Вест Форт
Тел 3-8568, Форт Вилліям, Онт.

о. ЕМАНУЇЛА ГОРТЦИ
СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок. Пропр Ілії — Сірко
7. Неділя — Арбака (св. П. і П.)
14. Неділя — Вайта
19 Пятниця Преображення Госп. Абрака (св Николая)
21 Неділя Сокдаля
28 Неділя — Успіння Пресв. Бог. Вайта
Адреса. Вайта, Ман.

о. Г. ВАСИЛЬВА
СЕРПЕНЬ:
7 Неділя Торгила
14 Неділя — Резвотер
19 Пятниця. Преображення Госп. — Радвей
21 Неділя — Восетна
28 Неділя — Успіння Пресв.. Бог. Нюбурк (храм)
Адреса: Box 128, Радвей, Альберта, Тел. 10.

Прот. С. ГРЕБЕНЮКА
СЕРПЕНЬ:
7 Неділя — Принс Альберт
14 Неділя — Гонбмун
19 Пятниця Преображення Господ. — Сємбург.
21 Неділя — Принс Альберт
28 Неділя. Успіння Пр. Богородиці — Шільнан
Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
СЕРПЕНЬ:
7 Неділя — Інсінгер, місто
14 Неділя — Тафіел
19 Пятниця Спас — Вест Бурк
21 Неділя — Пасічники
28 Неділя Успіння Пресв Богор. — Шіро, полуд (храм)
Адреса: Шіро, Саск., Box 52, Тел. 21.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
СЕРПЕНЬ:
2. Вівт. Св Ілії — Жучкин (храм)
7. Неділя — Шіро, місто
14. Неділя — Інсінгер „Гайвей"
19. Пятниця. Спаса — Федакн
21. Неділя — Вимерз
28. Неділя — Успіння Пресв. Богор. — Езмор (храм)
Адреса: Шіро, Саск., Box 59, Тел. 21

о. П. БЛАЖУКА
СЕРПЕНЬ:
7 Неділя — Калмар
14 Неділя — Атабаска
19 Пятниця. Преображення Госпол. — Калмар
21. Неділя — Вайлнут
28. Неділя. Успіння Пресв. Богор. — Торбєй

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя — Калмар.
11 Неділя — Оконей
18 Неділя — Рнчмонд Парк
21. Середа. Різдво Пресв Богор.— особі
25 Неділя — Сіба Бічі
УВАГА! — В усіх громадах відвідувати Вівторок Вогдя Чесного Хреста монгольської округи, відбувати мушуться в часі вакаційної перерви: Різдв й Неділька Школа. Рівночасно пропонується громадянство повище згаданої округи, якнайбільше звозитнти та присилати ваших дітей до Різдв й Недільної Школи.
Адреса 9650-73 свеню, Едмонтон.

о. Ф. ЛЕГЕНЬКА
СЕРПЕНЬ:
7. Неділя — Грес
14 Неділя — Гарленд
19 Пятниця Преображення Госп. — Байтовіч
21 Неділя — Норквей
28. Неділя — Успіння Пресв. Богор. Мейбрідж (храм)
Адреса: Box 111, Гьес, Саск.

о. П. ГЛИЦЬКОГО
СЕРПЕНЬ:
7 Неділя — Ешбов (храм)
14 Неділя — Сенді Лейк
19. Пятниця. Преображення Господ. Менні (храм)
21. Неділя — Онкборн
28 Неділя. Успіння Пресв. Богор. — Сич
25 Неділя — Онкборн

ВЕРЕСЕНЬ:
Адреса: Онкборн, Ман. Тел. 336

о. В. АПОНЮКА
СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок Іллі — Квадорт
7. Неділя — Єлов Крік
14. Неділя — Вакав
19 Пятниця Преображення Госпол. — Термонія.
21. Неділя — Ст Джулєн
28. Неділя. Успіння Пр Богородиці — Вакав (храм)
Адреса: Почт. скр 4, Вакав, Саск.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
СЕРПЕНЬ:
7 Неділя — Брендон
14 Неділя — Портедж ля Прейрі
21—28 Неділі — Брендон

ВЕРЕСЕНЬ:
4 Неділя — Брендон
11. Неділя — Портедж ля Прейрі
18—25 Неділі — Брендон
Адреса 518 Пенсфінг ave., Тел. 2826 Брендон, Ман

о . П. ЗУБРИНЬКОГО
СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок. Пропр. Ілії — Вондерінг Ривер (храм)
7 Неділя — Норпал
14 Неділя — Сюрейл
19 Пятниця Преображення Госпол. — Гресленд (храм)
21 Неділя — Крайтенд
28 Неділя Успіння Пресв. Богор. — Лак Ля Бінш
Адреса: Box 216, Лак Ля Бінш, Алта.

о. СТЕПАНА ЗУЗАКА
СЕРПЕНЬ:
7. Неділя — Вимер
14. Неділя — Вадна
19 Пятниця Преображення Госпол. — Київ (храм) і осяяння заступницького образа.
21. Неділя — Рама
28. Неділя — Вимер
Адреса: Ватсон, Саск.

о. А. ТЕТЕРЕНКА
СЕРПЕНЬ:
7 Неділя — Кадет
14. Неділя — Гроклід (північ)
19 Пятниця. Преображення Госпол — Кадет
21. Неділя — Брусбі
28. Неділя — Мшевин (храм)
Адреса: Box 47, Гронлід, Саск.

о. Д. ЛУЧАКЯ
СЕРПЕНЬ:
7. Неділя — Вилмотон
14. Неділя — Анарко
19 Пятниця Преображення Госпол. — Кагани
21. Неділя — Завале
28. Неділя. Успіння Пр. Богородиці — Пено
Адреса: Box 158, Вилмотон, Алта. Телефон 40.

о. Л. В. ДЯЧИНА
СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок. пр Ілії — Горнич
7. Неділя — Вроктон (храм)
19 Вівторок. Преобр. Господне — Сторонвей
21. Неділя — Йорктон (храм)
28. Неділя — Маасна
28. Неділя — Райн. Вечірня г. 7-ма вечером.
Адреса: 110 Валентіон ave. Тел. 798, Йорктон, Саск.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок. Пропр Ілії — Вроктон (храм)
7 Неділя — Алтуна
14 Неділя — Мелвина
19. Пятниця. Преображення Господ. — Гудзв
21. Неділя — Габард
28. Неділя — Поничай
Адреса: Алтуна, Box 143, Тел. 57

Календар Українських Свят

СЕРПЕНЬ:
1 П 19 Прп. Паїсія Печерського
2 В 20 Прор. Ілії.
3 С 21 Пред. Онуфрія й Онисима
4 Ч 22 Равнап. Марії Магдалини
5 П 23 Мч. Трохима, Теофана й 13
6 С 24 Мч. Бориса і Гліба

7 Н 25 Нед. 9. Пусл. прав. Анни
8 П 26 Прп. Мойсея Печер.
9 В 27 Пантелеймона, вр. Наума
10 С 28 Ап. з 70: Прохора, Тимона
11 Ч 29 Св. мч. Калиника Калик.
12 П 30 Ап. з 70. Сиан й Силуана
13 С 31 Св. прав. Євдокима Капад.

14 П 1 Нед. 10. Зн. Чесн. Хреста
15 П 2 Пер. мощ. пяч. Стефана
16 В 3 Прп. Кавкія, Далмата
17 С 4 Сбі молод. в Ефесі
18 Ч 5 Мч. Єлєнгія, Кентіліна
19 П 6 Преобр. Господнє (Спас)
20 С 7 Прп. Пімена пост. Печер.

21 Н 8 Нед. 11. Прп Григорія
22 П 9 Ап. Матея, мч. Мариміна
23 В 10 Мч. Лаврентія, Систа
24 С 11 Прп мч. Василія і Федора
25 Ч 12 Мч. Фотія, Памфила.
26 П 13 Тихона еп. Воронїж.
27 С 14 Пер. мощ Феодосія Печ.

28 Н 15 Нед 12. Усп. Пр. Богор.
29 П 16 Св. Нерук. Образа ПХ.
30 В 17 Прп. Аліпія іконоп. Печер.
31 С 18 Мч. Флора й Лаври

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
СЕРПЕНЬ:
7. Неділя — Кінгерсей
14. Неділя — Мічам
21 Неділя — Вонда
28. Неділя — Ойєт
Адреса: Саскатун, 401 Мейн стрйт

о. ІВАНА МАРІЯ
СЕРПЕНЬ:
2 Вівторок Прор. Ілії — Зелена
7. Неділя — Пайн Ривер
14. Неділя — Етельберт
19 Пятниця. Преображення Госп. — Пайн Ривер (храм)
21 Неділя — Гарленд
28. Неділя — Успіння Пресв. Бог — Зелена (храм)

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя — Боян (храм)
11 Неділя. Усічення голови Івана Хрестителя — Етельберт
18. Неділя — Гарленд
21 Середа. Різдво Богородиці — Ренвер (храм)
25 Неділя — Етельберт
27 Вівторок. Чесн Хреста — Пайн Ривер (храм)
Адреса: Етельберт. Ман.

о. П. САЦЕВИЧА
СЕРПЕНЬ:
7. Неділя — Смокі Лейк
14 Неділя — Белє
14 Неділя — Строй, о. Куліш
19. Пятниця. Преображення Госпол. — Вільна
21. Неділя — Смокі Лейк
28. Неділя. Успіння Пресв. Богор. — Спедвей

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя — Смокі Лейк
11 Неділя Усік. Гол Івана Хрест — Белє
11 Неділя — Вільна. о. Куліш
18. Неділя — Строй
21 Середа Різдво Пресв. Богор.- Смокі Лейк
25. Неділя — Спедеи
27. Вівторок Возза. Чесного Хреста Пайн Лейк (храм)
Адреса: Box 309. Смокі Лейк. Алта. Тел. 32.

Церковний Устав

СЕРПЕНЬ:
2. Прор. Ілії УЄ 11:47-54 — Лїт. Ап. Якова 5: 10-20. Євам. Луки 4: 22-30.
7. Нед. 9. Гол. 1. УЄ 9. Літ. Ап. 1 Кор. 3: 9-17. Євам. Мат. 14: 22-34.
14. Нед. 10. Гол. 1. УЄ 10. Літ Ап 1 Кор 4: 9-16 Євам Матея 17 14-23
19. Преобр. Госп — Спас. УЄ Луки 9 28-36. Літ. Ап 2 Петра 1 16-19. Євам Матея 17: 1-9.
21. Нед 11. Го. 2. УЄ 11. Літ. Ап 1 Кор 9 2-12. Євам. Матея 18: 23-35.
28 Нед 12. Успен. Пресв. Богор. Гол 1. УЄ 1 і Луки 1: 39-49, 56. Ап. Филип 2. 5-11. Євам. Луки 10 38-42; 11: 27-28.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., AUGUST 15, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го СЕРПНЯ, 1955. ЧИСЛО (996) 16

ЛЮТЕРАНСЬКИЙ СВЯЩЕНИК — ЄРЕТИК

Джордж П. Крист, 31 літ, лютеранський священник з Дюрґейм, Мін., ЗДА, почав ширити еретичні думки в своїй церкві, заперечуючи божественність Христа. Дня 27 липня перед синодом лютеранської Церкви він виясновав свої особисті погляди на Христа Ці погляди цілком суперечні зі свідченнями Св. Письма про Ісуса Христа. Доходження синоду й розправа відбулася при закритих дверях. Синод виключив Дж. П. Криста з лютеранської Церкви.

Дж. П. Крист правдоподібно сам не здає собі справи з того, що заперечуючи божественність Христа, він заперечує всяку релігію взагалі. Він божественну істоту Христа сприймає не вірою, а обмеженим розумом. Сполягаючи так цевно на обмежений розум, він тим самим бере його за підставу релігії. А це значить, що для нього релігії нема, бо основою всякої релігії є і буде віра. Крист заперечив віру Він правдоподібно не передумав справи глибше, і не розуміє тої природної правди, що віра є основою всього нашого духового життя. Духовність людини збудована так, що не віра опирається на розумові, а розум опирається на вірі. Так є в кожної людини і бути инакше не може. - Отже коли Крист так „глибоко" розумував на Св. Письмом, то він зробив ту помилку, що розглядаючи істоту Христа, він одночасно не розглядав Його в зв'язку з духом людини — з тим духом, основою якого є віра. Ми не можемо пізнати релігії без знання людської душі, ані не можемо пізнати людської душі без релігії.

ПЕРША СЕСІЯ 13-ГО ПАРЛЯМЕНТУ АЛБЕРТИ

Відкриття 13-го парляменту Альберти, після останніх виборів, наступить 17 серпня, повідомив премієр Мєннінг. Він сказав, що сесія парляменту буде тривати два тижні.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ
Візитації Архиепископа МИХАЇЛА в Східній Єпархії

Серпень:
21 серпня — Торонто, Катедра.
28 серпня — Оттава.

Вересень:
4 вересня — Лашін.
11 вересня — Лондон.
18 вересня — Ошава, Пр. Богородиці.
25 вересня — Монтреал, св. Софії.
9 жовтня — Вотерфорд.
16 жовтня — Монтреал, св. Покрови.
23 жовтня — Виндзор.
30 жовтня — Гримзбі.
6 листопада — Нове Торонто.
27 листопада — Брентфорд.
11 грудня — Вест Торонто.

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.
Прот. С. В. Савчук, голова.

Новий Священик

о. Степан Гуцуляк.

Ряди нашого Духовенства збільшилися ще одним працівником у Виноградницку Христовім, Всеч. о. С. Гуцуляком, який народився 29 серпня, 1915 р. в с. Суховерхів на Буковині. Після закінчення 6 кляс народної школи в рідному селі, учився в гімназії в м. Кицмань 1929-1937 р. Свідоцтво зрілости одержав в цьому ж році в Чернівцях та вступив на Богословський факультет Чернівецького університету (1937-1940), закінчивши три роки.

Після московської окупації Північної Буковини в 1940 р. не мав змоги докінчити ще одного року богословських студій і був примушений виїжджатан на вільні від москалів західні українські землі. Після другого походу московських полчищ на наші землі переїхав до Словаччини, а відтак до Відня і Баварії (Німеччина). Ввесь час перебував у Мюнхені і в 1949 р. прибув до Канади (місто Торонто). В 1950 р. одружився з Зосею з дому Корнелюк і в 1954 р. закінчив четвертий рік богословських студій Високої Богословської Школи при Колегії св. Андрея у Вінніпегу.

У днянони рукоположений Впреосв. Митр. Іларіоном 24 квітня 1955 р., а у священнослужителі Впреосв. Архиепископом Михаілом дня 5-го червня 1955 року в Катедрі св. Володимира в Торонті. Призначений на парафію Успіння св. Богородиці у Вернон, В. К.

В ОНТЕРІО ГОРЯТЬ ЛІСИ

Гаряче й сухе літо наражує ліси на пожари. До 25-го липня в Онтеріо, особливо в північній частині, було 153 лісових пожарів, - згоріло 200,000 акрів лісу. При гашенню пожарів затруднено 6.000 робітників.

БАГАТО ЖЕРТВ ВОДИ

До 16 липня ц. р. в Канаді втопилося коло 500 людей. В минулому році втопилося 1,187 людей.

Д-Р ФІШЕР ЗАПРОШЕНИЙ НА ВІДВІДИНИ ДО РОСІЇ

Під повищим заголовком Інніпг Нюз з 11-го липня ц. р. подає таку новинку:

„Архиепископ Кентерберійський і д-р Білли Грегем можуть відвідати Росію і на власні очі побачити її життя. Запрошення вони можуть отримати в найближчому часі, — так було сказано сьогодні.

Владика Пітірім, митрополит Мінський і Білоруський, провідник делегації, що складається з 8-ми російських духовників, які побували в Британії тиждень часу, сказав на пресовій конференції в Лємбет Пелес: „Ми уповаємі запитати церковних достойників цієї країни, чи бажали б вони відвідати нашу країну. Якщо вони погодяться на відвідини, вони отримають запрошення. Ми були б дуже щасливі, якби сам голова англіканської Церкви відвідав нашу країну".

Митр. Пітірім зле висловився, що він „уповажений". Його ніхто не уповажнював, а просто він дістав від советського уряду наказ зробити це запрошення для політичних цілей.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ В ЛАШІН, КВЕ.

З нагоди 10-тилітнього ювілею Української Гр.-Православної Громади при церкві св. Юрія в Лашін, Квс. відбудеться

Канонічна Візитація Високопреосвященнішого Архиепископа МИХАЇЛА
в неділю, 4-го вересня ц. р.

Програма Візитації та Свята Ювілею:
9-та година рано. Утреня.
10-та година рано: Зустріч Впреосв. Владики.
10.15 год рано: Архиерейська Служба Божа.
1-ша год. попол.: Спільний обід в парафіяльній салі та Свято Ювілею.

На це торжественне свято запрошуємо мєсцеве і дооколичне громадянство та громади. **Ювілейний Комітет.**

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ
НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ
передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященнішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади, друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і вміщу позолочене окову з оздобами та образами Євангелистів;
величина 16x11x2½ палів.
Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

ПАРАФІЯ

Назва „парафія" перейшла до нас від грецької мови — „παροχία" зразу після того, як Св. Великий князь наш Володимир прийняв Св. Православну Віру від греків та охрестив Русь-Україну. ПАРАФІЯ — це спочаткова клітина Христової Церкви. Св Апостоли коли пішли на проповідь Христової Науки, то засновували парохії, спочатку маленькі, за словом Христовим: „Де двоє або троє зібралися і Ім'я Моє, там і Я посеред них". (Мф. 18, 20). Отже, збирали малі гуртки віруючих, давали їм правила співжиття й дяння і вони тоді вже починали жити й діяти за тими правилами. До них приставали все нові члени і парохії зростали кількісно та маєтковим достатком, потрібним для існування й дяння парохії. Міські парохії дуже швидко зростали кількістю вірних і вже Апостоли назвали їх Церквами (Христові громади, Христова спільнота). До них приєднувалися інші, менші парафії з менших міст і сіл і вже складали Церковні округи або Єпархії. Ще пізніше кілька Єпархій в державі вже складали окремі Церкви, незалежні в своїому управлінню свого Єпископа чи Митрополита; ставали „автокефальними", цебто незалежними в своїому внутрішньому управлінню, хоч у той же час були лише частинами Єдиної Святої Апостольської Церкви, маючи ті самі Догмати, ті самі Правила Церковні (Канони); ті самі Таїнства й Богослужіння, хоч відправляли їх кожна на своїй рідній мові. Отже, кожна Церква в державах складалася з парафій, так чи инакше об'єднаних в округи під різними назвами. Коли були сильні парафії, то і самим ставала сильною й Церква в цій державі, а коли в парафіях заходили нелади, то вони розшатували й саму Церкву, вносячи в неї замішання та неспокій. Так було на протязі двох тисячелять скрізь. Так було і в Україні, так є тепер скрізь і у нас в Канаді. Церква Христова — це живий організм, Головою у якого Христос, а Душею Дух Святий. Кожний вірний являє собою членя Організму (Тіла Христового-Церкви), як навчає св. Ап. Павло (Див 1-ше Кор. розд. 12). Але Тіло складається з рук, ніг, голови і т. д. які в свою чергу складаються з костей, м'язів, жил і ін., так і парафії складаються з окремих своїх членів. Рука чи нога тоді добре діє, коли в ній нічого не болить, цебто, коли всі її частини згідно діють; так і парафія стає сильною, коли всі її члени згідно діють. Але якщо рука чи нога на щось слабує, то вже тут відчуває і все тіло. Так і кожна парафія, коли вона на щось слабує, то біль її з необхідністю відчуває і вся Церква, бо парафії то руки й ноги Церкви.

Тому-то зовсім Церкви не байдуже який лад у парафії. Це повинен розуміти кожний член парафії. Помиляється той, хто з особистих якихось амбіцій чи зводячи з кимсь якісь персональні порахунки, виносить їх в парафіяльне життя. Цим він робить не тільки велику шкоду парафії, вносячи неспокій та незгоду, спиняючи її розвиток, він шкодить і цілій нашій Церкві, завдаючи їй непотрібних турбот і в той же час знесилює її.

Про Церкву Христову ми знаємо, що Вона Установа Божа, а не людська. Установлена Богом для поборювання зла на землі та для спасіння людей від підступів та влади диявола. Але для нас, росіянах по світі, вона має ще й інше величезне значення. Це Єдина Рідна Мати, яка об'єднує нас Православних Українців серед чужого моря. Тому нижні партійні чи групові переконання не можуть розбиратися церковними органами на церковних засіданнях, бо то справи житейські, а в Церкві всі люди тільки вірні рукочі діти Божі, що стоять перед Отцем своїм Небесним. Церква Словами Господа всіх кличе до братерства, до любови, до всепрощення, щоб була Єдина Христова Родина.

Саме життя показало нам як змішинила нас Свята Церква. Вона витворила нашу націю, як народ, вона ж і тут повела нас до таких високих церковно-культурних чинів, що здивувала й чужих, і то за короткий час. Уже те, що ворожі нам сили так нападають на нашу Церкву, показує яке її величезне значення для нашого народу. Вони хотіли б повалити її; ті напади бувають такі замасковані, що необережні не тільки не помічають їх, а ще й самі їх підсилюють. Ось приклад: намагання дяких парафій на староприбулих і новоприбулих. Невідомо хто пускає слухи, що, мовляв, староприбулі „хотять" витиснути з Церкви новоприбулих, або „новоприбулі хотять повигнати староприбулих". Цим або ті або другі зіноохочують, відходять, не жертвують, нічого не хотять робити в парафії. Парафія знесилюється, добру наміри спиняються, напр: будова церкви, школа, дяточих садків, організація молоді і т. д. Хто ж від того втрачає? Ми, ціла Церква, а вороги тішаться, пошана до нас, як нації, зменшується. Сумно, що деякі парафіяни дають себе спровокувати і вірять всяким місенгінціям. Треба твердо памятати, яке завдання нашої рідної Церкви тут між різними чужими народами. Її завдання — об'єднати всіх в єдину силу, в одну Українську Родину, незалежно хто відкіль і коли прибув, бо всі ми діти одного і того ж народу. Кожна одиниця для нас дорога, кожний член, кожна дитина, бо ж ми тут не на рік, не на два. І коли б справді в якійсь парафії дійшли до такого нерозуму, щоб „викидали" за то тільки, що пізніше чи раніше прибув до Канади, або народився на сході чи на заході України, то чи погодився б Церковний Провід на такий подол? Ні, він буде рішуче боротися з такими явищем, як нездоровим і шкідливим для нас. Та хіба тільки такі провокації? А натравляння одних на одних, мовляв: ви кацлювання одних на одних, мовляв: ви кацзав так і так, (щоб розсварити парафіян). Або на священика різні наклепи, щоб підірвати його авторитет в парафії. Всього не можна перелічити, але воно є. Тому-то треба бути всім обережними, не даватися на провокації. Пильнувати звідкіля вони приходять і не спішити звинувачувати невинних. В той же час треба пам'ятати, що діємо в Церкві Христовій. Тому тут не місце на гострі слова, на сварки, на безпідставні звинувачення, або порахунки.. Все повинно виходити з бажання всім добра та з любови до Рідної Церкви та один до одного. Бо той, хто шкодить парафії, шкодить всій Церкві, шкодить всім нам на чужині, в тому числі й собі Про таких Христос сказав: „...якщо й Церкви не послухає, то нехай буде тобі чужий ..." (Мф. 18, 17).

Отже, коли сильні парафії, то й сильна Церква, коли в парафіях згода й одномудрість, то згода і в Церкві всій. Бережіть єдність і згоду в парафіях, робіть парафії сильними, тим самим зробите Вашу рідну Церкву сильною, а через неї і ми всі станемо сильними і багато зробимо.

А. М.

СПИСОК ВИДАНЬ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Назва	Стор.:	Ціна:
ТРЕБНИК, 1-а частина, в чорній оправі з золотими тисками	340	$6.50
Той же Требник, неоправлений (брошурований)	340	5.00
АПОСТОЛ, на всі неділі і свята цілого року, оправлений	232	5.00
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, для старших	464	2.75
Той же молитовник в білій шкіряній оправі, золочений	464	7.50
Той же молитовник в білій полотняній оправі, золочений	464	6.50
Той же молитовник, чорна оправа червона або золоті тиски	464	4.00
Молитовник „Приятель Дітей", в позолотній чорній оправі	125	1.00
Архиєрейська Літургія й Візитація, вказівки — Митр. Іларіон	80	1.00
Як правити св Літургію — Митрополит Іларіон	48	2.00
Покаянний Великий Канон св Андрея Критського	68	1.00
Служба св Володимирові Великому мовляв, староприбулі „хотять" витиснути з Церкви новоприбулих, або „новоприбулі хотять повигнати староприбулих" Цим або ті або другі зіноохочують, відходять, не жертвують, нічого не хотять робити в парафії. Парафія знесилюється, добру наміри спиняються, напр: будова церкви, школа, дяточих садків, організація молоді і т. д. Хто ж від того втрачає? Ми, ціла Церква, а вороги тішаться, пошана до нас, як нації, зменшується. Сумно, що деякі парафіяни дають себе спровокувати і вірять всяким місенгінціям. Треба твердо памятати, яке завдання нашої рідної Церкви тут між різними чужими народами. Її завдання — об'єднати всіх в єдину силу, в одну Українську Родину, незалежно хто відкіль і коли прибув, бо всі ми діти одного і того ж народу. Кожна одиниця для нас дорога, кожний член, кожна дитина, бо ж ми тут не на рік, не на два. І коли б справді в якійсь парафії дійшли до такого нерозуму, щоб „викидали" за то тільки, що пізніше чи раніше прибув до Канади, або народився на сході чи на заході України, то чи погодився б Церковний Провід на такий подол? Ні, він буде рішуче боротися з такими явищем, як нездоровим і шкідливим для нас. Та хіба тільки такі провокації? А натравляння одних на одних, мовляв: ви кацзав так і так, (щоб розсварити парафіян). Або на священика різні наклепи, щоб підірвати його авторитет в парафії. Всього не можна перелічити, але воно є. Тому-то треба бути всім обережними, не даватися на провокації. Пильнувати звідкіля вони приходять і не спішити звинувачувати невинних. В той же час треба пам'ятати, що діємо в Церкві Христовій. Тому тут не місце на гострі слова, на сварки, на безпідставні звинувачення, або порахунки.. Все повинно виходити з бажання всім добра та з любови до Рідної Церкви та один до одного. Бо той, хто шкодить парафії, шкодить всій Церкві, шкодить всім нам на чужині, в тому числі й собі Про таких Христос сказав: „...якщо й Церкви не послухає, то нехай буде тобі чужий ..." (Мф. 18, 17).	18	0.75
Служба св Володимирові Великому Київським Українському	18	0.75
Вифлеєм — Катехизм для дітей — Прот П Мельничук	46	0.25
Библійна Оповідання Старого Заповіту	171	0.75
Коротка Наука Закону Божого (Старий Заповіт) — Арх Ігор.	45	0.30
Що принесла Україні унія — д-р В. Антонович	110	0.50
Чужа рука, або хто нас рубнув (про унію) — Прот В. Кудрик	208	0.50
Життя Йосафата Кунцевича — Прот. В. Кудрик	190	0.50
Історичні матеріали до справ унії — Прот .В. Кудрик	154	0.50
Маловітоме з історії унитської Церкви, том І. — о. В. Кудрик	254	0.75
Маловітоме з історії унитської Церкви том II. — о. В. Кудрик	286	0.75
Нарис історії Християнської Церкви — Проф. Д. Дорошенко	100	1.00
Тесять Біблійних Оповідань — Прот. С. В. Савчук	63	0.25
Азор — оповідання з часів Ісуса Христа, Прот С. В. Савчук	48	0.15
Апологетика, або оборона Християнства (чимісграф)	108	2.00
Служби Божі Страсного Тижня (чимісграф)	46	2.00
Київська Церковно Співу на нотах (Дяківський курс)	57	3.00
Служба Божа на 2 голоси, на нотах — Прот В. Кудрик	21	1.00
Церковні пісні для вказівки, на нотах — Прот В. Савчук	13	1.00
Служба Божа на мішаний хор, на нотах — о. Р. Корольшин	59	3.00
Великодні Служення, видання друге — Митр. Іларіон	68	1.00
Велике Роковини, 20-літній Ювілей УГПЦК	224	0.50
Протокол Сьомого Собору УГПЦК (1935 рік)	90	0.50
Протокола Надзвичайного Собору УГПЦК (1951 рік)	102	0.50
Протокол Одинадцятого Собору УГПЦК (1955 рік, друкується)		0.50
Календар „Рідна Нива" за 1950 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1952 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1953 рік	206	0.25
Календар „Рідна Нива за 1954 рік	334	0.50
Чартер і Статут УГПЦК	40	0.50
Статут і Правила УГПЦК, доповнене видання	85	0.50
Українці й Їх Церква (в англійській мові)	42	0.75
Помічник померших, для родин	28	0.50
НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ, передруки Видавничого видавець за благословенням Вірховного Митрополита Іларіона; оправлені в плюш і позолочену окову з оздобами (образи св Євангелистів і ін.); величина 16x11x2¼ цалів Ціна лише $125.00		

Повищі видання замовляти по адресі:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

В Полудневій Америці бракує Католицьких священиків

Кат. „Наша Мета", ч. 28, 1955, подає новинку, де говориться, що в Полудневій Америці — **„більш чим 40 тисяч міст і сіл не мають власних католицьких священиків, а в деяких інших місцевостях припадає один священик на 28 тисяч мешканців".**

Таке мав говорити на пресовій конференці аргентинський священик о. К. Фернандез, і він звернувся до Еспанії, щоб вона прислала до тих країн „спеціяльно вишколених священиків".

Подібні вістки подавали вже і давнійше католицькі журналісти, отже виходить, що там церковний стан дійсно такий, як говориться, а то, — що 40,000 міст і сіл не мають священиків,а де є священик, то обслуговує 28,000 вірних.

Це страшний занепад сили в Римській Церкві Виходить, що коли б дати до 40,000 міст і сіл лише по одному священикови, то треба їх 40,000, а їх нема. Та певне, що і тим, які обслуговують по 28,000 вірних, треба би дати хоч по одному помічникови. А з тим, що є, католицизм гине. Не маючи своїх священиків, католики мусять йти до протестантських церков, або ставити безвірними.

І коли аж треба зверхнутися до Еспанії, щоби рятувала католицизм в Полудневій Америці, то справа виглядає дуже зле

Чому ж сам Рим не подбає про священиків? Він же висилає місіонарів до Африки, до Еспанії, на Малайські острови, так чому тих місіонарів не пошлє до Полудневої Америки? Дійсні, вже готові католики в Америці провалюють. а Рим посилає місіонарів до Африки. щоби там декого привернути до християнства. Як це пояснити? І чи багато священиків може післати Еспанія, коли з 5 взагалі посилало? Певно дуже мало. чому би не післати в самої Італії хоч 5 або 10 тисяч місіонарів до Америки. Чому з Еспанії? Італія ж католицька.

Але Рим віддавна готовив, і нині готовить нині місіонарів для привертання до Риму православних українців Перед другою війною було вже в Галичині кільканадесять бельгійських та французьких місіонарів, що готовилися навертати греко-католиків на „правдивий католицизм" себто римо-католицизм, а по упадку большевизму мали би йти на Україну навертати православних.

Чому ж ті бельгійські та французькі місіонарі вже давно не пішли рятувати Полудневої Америки? А там справа відкидавна зле стоїть. Чому ім було йти до Галичини?

Це можна пояснювати хіба так, що в Полудневій Америці свідомість загалу піднеслася понад католицизм, отже там для католицьких місіонарів нема вже поля для праці Вони це знають і тому туди не йдуть Вони свідомі того, що там католицизм має пропасти. А там же числять католиків на кількадесять мільйонів.

Що так воно є, на те вказують сучасні протикатолицькі події в Аргентині. Це вже не робота самого уряду, але і робота значного числа загалу.

Знак, що нині Римська Церква тратить силу, маліє, йде до занепаду. Недармо ж і сам католики про те говорять. Бачать, що годі закрити, чого нічим не закриєш.

А тепер питання: Кількоко католиків є нині на світі? Католицька статистика зве католицькою цілу Францію, хоч може десята часть населення є ще католицькими. Як є в Полудневій Америці, бачимо. Отже кілько дійсних, а не паперових католиків є на світі?

Так виходить, що Римська Церква тратить грунт під ногами. Наверху римські власти показують поважну міну, відважно галасують, а під їх ногами грунт розсувається. І не мають сили того розсування спинити. „Петрова скала" в пюк переміниється.

**

Нема сумніву що великою причиною браку священиків є целібат. Ходи до нас вчитися на священика, але запамятай, що забороняємо тобі женитися, мати дім, родину, -- чи багато є тих, що злякомляться на таке священство? І в Римській Церкві не раз вже були домагання, щоби целібат скасувати.

І певне, що Рим зі своїми помічниками це розуміє, але як же той целібат касувати? Його завів насильством папа Григорій 7-ий в 11-ім віці, всі папи його одобрювали, обороняли, а тепер наразі касувати? Яку слушну причину дати? Чи сказати, що целібат не був ніяким добром і це Римська Церква аж тепер зрозуміла, отже його касує? Сказати, що римські непомильні папи аж по 870 літах довідалися, що целібат недобрий?

Або чи сказати, що целібат касується тому, що молоді люди не хочуть бути целібсами, себто безженними священиками, отже не є кваліфікувати ставати священиками?

Одно сказати, чи друге, а воно на одно вийде. Перше показало би, що самі папи заводили в церкві лихо, а друге, що папа вже не має нині в Церкві правдячої сили і йде на уступки людям. Вже на все годжуся, тільки ходіть, бо пропадемо.

Є ще одно. Коли б целібат скасувати, то певно більша часть римо-кат. духовних домагались би і собі дозволу на женитьбу. Коли целібат є злом, то треба його всюди позбувати.

Розуміється, що це було би великим переворотом в Римській Церкві, за яким могли би прийти другі перевороти І чи це нинішний стан дуже поправило би?

Виходить так: Східну Православну Церкву нищили давно магометанська фізична сила згори, насильствами, а Римська Церква сама себе нищить своєю власною політикою, починаючи від корння. Кілько вірних вона вже стратила, те вона промовує, але годі замовчати, що і для тих вірних, які є, нема вже священиків. Незавидне положення . . .

„ЦЕРКВА Й ПОЛІТИКА"

Під повищим наголовком „Листи до Приятелів" (Нью Йорк, ч. 7, 1955) прислали статтю О. Федорик. Автор статті свій погляд на Церкву виразив словами Жака Маритена: „Церква є Царством Божим". О. Федорика вважає, що змішування Церкви в політику приводить Церкву до упадку, а народ веде до безбожництва.

Дальше, автор зі смутком стверджує, що католицька Церква вмішується до політики Він каже, що конфлікт між католицькою Церквою та урядом Перона в Аргентині був спричинений також і тим, що католицька Церква вмішувалася до політики.

При тому О. Федорика наводить думки католицької преси в ЗДА Він цитує слова монсиньоре Г. Г. Фрянсесці, який каже, що в Аргентині в католицькій Церкві „забагато було вживано світських середників, "забагато залежало на багатстві й світських почестях". Інший католицький журнал в ЗДА пише: Спочатку Перон прихильно дивився на католицьку Церкву. Завдяки цьому надто велика кількість католиків почала прихильно дивитися на режим Перона, і байдуже було католикам, що режим Перона диктаторський, — аби він добре відносився до католицької Церкви.

Інший католицький автор, Дж Лакес написав статтю „Тоталітарні спокуси". Очевидно, він має на увазі тоталітарні спокуси католицької Церкви Він каже, що багато католиків має нахил до тоталітаризму й диктатури Вони стають диктаторами, а тоді вже і їхні особисті цілі розходяться з цілями Церкви, і починається конфлікт.

(Треба до слів Дж Лакеса додати, що католицька Церква сама помогла Перонові стати диктатором Маючи спочатку вплив на нього, католицька Церква думала завести свою паньску диктатуру в Аргентині Але Перон не захотів бути слізним знаряддям у руках Ватикану, і свою диктатуру використав проти катол. Церкви).

О Федорика згадує також, що в органі еспанського епископату „Екклезія" вдарили на тривогу, що серед еспанського пролетаріяту дуже скоро зростає безбожництво Про це пише католик Дж Бреніл у своїому „Еспанському Лябіринті" Він каже, що в Еспанії католицька Церква перестала бути Церквою народу. Вона стала представником одної кляси чи групи (що має тоталітарну владу ред.), ставши проти широких народних верств Завдяки тому еспанський пролетаріят став жертвою комунізму.

Вкінці (.). Федорика пише про політичну роботу українського унятського духовенства. не називаючи його власним іменем „Ньюяльй до своєї Церкви, але теж і Думаючий український католицький загал, який вміє відрізнити ролю Церкви в житті від ролі Церкви в лях партій, має підставу бути занепокоєним, коли бачить, як мантія церковного авторитету є уживана за покришку для політичних амбіцій земних принципів, для яких „politics has no morals".

Все, що написав О. Федорика, щира правда Але треба було поставити крапку над "і" та додати, що унятське духовенство займається згубною для українського народу та для християнства політикою на приказ Риму Рим хоче свою політичну диктатуру розтягнути над цілим світом А що цим підкопується християнство, то Рим нічого це не обходить. Він хоче політичної влади, дає наказ всяким „католицьким акціям", всяким „світським апостолятам" і вони сліпо виконують його політичну роботу

Модерна душа, що не вміє з собою жити, не може жити з своїм ближнім. Людина неспокійна живе в незгоді з ближніми Світові війни це величезні ознаки психічних воєн, що в маленьких розмірах є внутрі забруджених людських душ Коли б не було боротьби в мільйонах серць, не було б ніколи побоєвищ у світі.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ПОГРОЗИ МИТР. ПІТІРІМА

Один з достойників російської православної Церкви митрополит Пітірім, на відвідинах у Британії в липні ц. р. на одній з проповідей у Лондоні між іншим сказав, що **російська Церква канонічна й чисто-православна, — яка була, і є такою, як її сам Господь організував. Хто відірвався від Матері-Церкви, той зробив великий гріх, і йому Отець Бог не простить, і Мати-Церква не простить, і найстрашніші муки не зменшать уже гріха відколу від Матері-Церкви Російської.*)**

„Мощних слів" уживає митр. Пітірім. Безперечно, були часи, коли такі погрози мали силу. Але, видно, митр. Пітірім трохи відстав у часі, коли не спостеріг, що часи змінилися й люди змінилися з ними.

В Советському Союзі Церкви поневолених народів є поневоленої російською православною Церквою, і то ще й тою Церквою, що стоїть на послугах большевицького уряду, що поборює релігію. І тільки у вільному світі Церкви тих народів є незалежні від Москви, наприклад в Греції: українська, білоруська та інші. Москва, згідно з агресивною політикою її комуністичного уряду, простягає свою руку й по незалежність тих Церков. Для того послуговується вона російською православною Церквою в Советському Союзі, а ця Церква свою агресивну ціль хоче осягнути такою делікатною зброєю, як . . . канони. Зброя ця дуже делікатна тепер, але Москва по-старому вживає її досить грубо. Що й казати, — були часи, коли ця зброя приносила їй успіх.

Від самих початків історії найвищим канонічним зверхником Української Православної Церкви був Царгородський патріярх. Після нещасливого Переяславського договору віроломна Москва поневолила Україну, поневолила й її Церкву. Та найгірше це нещастя, що Царгородський патріярх дав на це поневолення свою згоду. Як Москва це осягнула — це інша річ. Одначе Царгородський патріярх свою канонічну згоду дав. І так чужинці вжили канонів у торгах за Церкву нашого народу. Адже ж Москва, і Царгород ніби стояли й стоять на становищі непорушности канонів, а проте це не перешкодило їм зловживати ними. Це зловживання канонами було сьідоме. Бо коли вони діяли зі становища непорушности канонів, то яке ж тоді доля чекала Українську Православну Церкву, коли найвищий тодішній її канонічний зверхник, Царгородський патріярх, дав Москві свою згоду на це поневолення? . . .

Чи ж не дивилася Москва вперед? Чи не плянувала вона так, що коли Українська Православна Церква захоче визволитися від Москви, тоді Москва назве її „неканонічною" та заалярмує ввесь православний світ, щоб її не визнали? І Москва дійсно так поступила вже два рази на наших очах, і два рази з нею погодилися, на жаль, майже всі православні Церкви. Раз сталося це з приводу проголошення українцями самостійности (автокефалії) рідної Церкви під проводом митр. В. Липківського, а другий раз — по 2-ій світовій війні, з приводу проголошення автокефалії Української Церкви, очоленої бл. п. митрополітом Полікарпом, на еміграції в Европі. Не тільки Москва (бо це зрозуміло), але й інші православні Церкви стали на становищі, що канони не дозволяють визнати їм цієї Української Автокефальної Церкви та її проводу — епископату. Визнали їх одначе обиді невалежні Українські Православні Церкви на американському континенті — в Канаді й США. Визнали, бо вважали, що Москва та інші православні Церкви зарікаються канонами проти життєвих інтересів Української Церкви та нашого народу; визнали й навіть запросили до себе епископів Української Автокефальної Православної Церкви в Европі, 3-ох по черзі: архиєп. Мстислава, архиєп. Михаїла, еп. Платона. — Якщо б еп. Михаїла, який в Канаді стала на становищі УГПЦерква в Канаді стала на становищі українського самоуправління канонів у даному випадку, як російська Церква та інші Церкви, тоді вона не знайшла б можливости прийняти на своє лоно тих епископів та священиків УАПЦеркви з Европи, що були в юрисдикції митр. Полікарпа. Але УГПЦерква в Канаді не знайшла причин не прийняти їх на своє лоно, бо не одобрила зловживання канонами чужинців проти нашої Церкви,

не одобрила того надужівання, що виплівало зі становища непорушности канонів, якими послуговуються при юрисдикціях, при опанованні Церков та при ставленню спротиву їх незалежности.

Загал наших вірних та духовенства, на чолі з епископами, з яких один — Високопреосв. Архиєп. Михаїл — є тепер членом Проводу УГПЦеркви в Канаді, проголошуючи по 2-ій світовій війні автокефалію рідної Церкви, на еміграції в Европі, під проводом митр. Полікарпа, діяли самостійно, керуючись життєвими інтересами нашого народу та його Церкви, і згідно з духом Св. Письма, а не відсталих історичних канонів. І тому дарємні були зусилля Московської Церкви та інших Церков у цьому християнському й патріотичному ділі кроці перешкодити їм через надужівання канонів, шляхом називання тих починів УАПЦ „неканонічними".

Не можна ж дозволити на це, щоб Москва, використовуючи становище непорушности давніх історичних канонів, вживала їх як зброю для опанування Церков у вільному світі, діючи одночасно в інтересі комуністичного уряду СССР. Виходячи з таких льогічних і розсудливих міркувань, навіть ці російські на еміграції, що є проти большевиків, самостійно унезалежнившись від цієї так званої „Церкви-Матері" в СССР, і створили собі у вільному світі окрему, автономну так звану „зарубежну" (закордонну) Церкву, не оглядаючись на норсів, що канони забороняють їм це. Забороняють, бо ці канони — давні, — вони не передбачили, що буде безбожний большевизм, який в СССР використовує Церкву як своє знаряддя, і що підлеглість такій „Церкві" суперечила б духові, релігії взагалі.

Повищі приклади вказують на це, що політично-церковна місія советського ієрарха митр. Пітірім з його зброєю-канонами та погрозами на основі тих канонів у вільному світі не може бути успішна; у вільному світі живуть люди з вільним, невимушеним і не мертвим способом думання. Висилючи його на цю „місію", Москва мабуть не знала людей вільного християнського світу, і міряла та міряє їх міркою якихсь автоматів — таких обмежених у свободі думання й волі, якими виховувались люди ще в царській Росії, а тим більше — в Советському Союзі, де всім володіє мертва буква, а не оживляючий дух.

Відносно ж справи „канонічности" та „православности" російської Церкви, що так підкреслює митр. Пітірім, то це ще велике питання. Чи може бути „православною" та „канонічною" така Церква, що, вільно чи вимушено, стає на послуги большевицького уряду, який заперече релігію та переслідує її? Дивно стає, коли бачиться, що для декого можна бути й безбожником, аби тільки бути „канонічним", і тоді, мовляв, усе в „порядку". Чи проводи Церков, які знаходяться в молитовному єднанню з російською православною Церквою, звернули на це увагу митр. Пітірімові та йому зверхникам Москві? А зробити це конче треба було б!

ПОКАРАЛИ ЖОРСТОКИХ РОДИЧІВ

При кінці липня ц. р. суд покарав 68-річного В. Р. Фергусона, фермера з околиці Дромгелер, Алта., за знущання над своїм 8-річним сином. Він тримав його цілий тиждень у стайні на ланцюгу, вважаючи, що це добрий спосіб . . . виховати дитину. Він говорив: „Це помагає псові, то зможе й дитині". Цей жорстокий батько признався, що привязував хлопця за шию також і тоді, коли йому було 5 років.

Фергусона засуджено на один рік тюрми з тяжкою працею, а його вагітну дружину на рік вязниці із звільненням кари. Відділ публічного добробуту всіх шестеро дітей родини Фергусонів узяв під свою опіку.

Хлопчина, можливо, був збиточний. Однак напевно він не був одним з найгірших дітей. Затеж Фергусон належе є одним з найгірших батьків. Жорстока поведінка з дітьми не тільки криздить їх тепер, але й на майбутнє, бо псує їхні характери.

ОПОНИ ДОРОЖІЮТЬ

Згідно з повідомленнями спілки (компанії) Гуд-Ір і Сайберлінг в 23 липня, ціна опонів (тайрів) буде піднесена на два і пів до сім відсотків.

Дорожіють також тайри й тюби компанії Данлоп оф Кенада.

САСКАЧЕВАН СПРОВАДЖУЄ УЧИТЕЛІВ З АНГЛІЇ

В цьому році до Саскачевану на вчительську працю прийдуть 140 учителів з Англії. В минулому році, Саскачеван спровадив з Англії 134 учителів і 200

*) Гляди: „Інформація" Інф. Відділу Братства Оборонців Православної Віри і УАПЦ в Англії, а цьому числі „Вістника".

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ДЕСЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ПЯТИДЕСЯТНИЦІ

До Христа приходили люди в усіми своїми потребами — і душевними і тілесними. Христос був помічником в усіх потребах.

В нинішній Євангелії говориться, що батько привів слабого сина до Ісуса і просив, щоби Христос його оздоровив. І це каже: Я приводив сина до твоїх учеників, але вони не могли його оздоровити".

Якже Христос слабого оздоровив, питають ученики Христа:

— Чому ми не могли слабого уздоровити? На те Христос:

— Через вашe невірство. Ви хотіли уздоровити і не вірили, що уздоровите. Але коли б у вас була віра як зерно гірчиці, то ам остій горі сказали б: „Перейди на інше місце", і перейшла би. А віра така будується молитвою і постами.

Та чи зрозуміли тоді Апостоли слова Христові? Мабуть не зрозуміли. Їх поняття ще подібні були до всіх людських поглядів. Вони не могли ще заглянути своїми духовими очима в мотиві глибин людського життя. Трималися ще поверхні житевого моря. Скарби глибин були їм незвісні.

Вже при іншій нагоді, коли ученики скаржились, що за цілу ніч не виловили риби, казав Христос: „Відпливіть на глибину і там закиньте сіти", — і ихраз на глибині зловили вони велике число риб. Риба була там, де вони не сподівалися.

* * *

Людське життя і весь світ кругом нас, це велике і глибоке море. Багато скарбів в ньому ярнеться, але люди про них не знають, не думають. Не шукають за ними. Беруть лише те, що лежить перед їх очима. Беруть готове, а не те, що треба здобувати.

Великі і важні слова Христа про віру: „Коли б ви мали бодай тільки таверді віри, як зерно гірчиці, ви гори переставляли би . . ."

Що ж тут розуміти під словами „віра"?

Віра, це сильна постанова; це незломна рішучість досягнути великої цілі. Скаже хтось твердо: „Я муцу того навчитися!", і вчиться, побороюючи всі трудноші, і за час він є вже очевим чоловіком. Такі приміри знаємо. Самуел Лі, молодий будівничий помічник, всі вільні від праці години посвячує на науку чужих мов, і ло літах є професором чужих мов в університеті. Велика віра, велика постанова була в того чоловіка. Таких прикладів є багато.

Кільо було винахідників, що без нічкої допомоги працювали в своїй хаті над якимись винаходом, і якінці досягнули чого хотіли. Це були люди великої постанови. Вперто спускалися до глибин, де заховані великі скарби для життя, і поволи, потрошки, виносили їх на верх, як поки не знайшли всього, чого хотіли.

А перші українські поселенці в Канаді, піонірн, чи не великою, впертою постановою перемогли всі трудноші і вкінці стали заможними господарями?

Віра, та велика тверда постанова, це творча сила, що все будує, гори переносить, хоч і поволи. Каже Святе Письмо, що і Бог творив світ поволи, впродовж шістьох днів. Очевидно, це були великі Божі дні, а не наші людські.

Люди не знають, кількох великих скарбів, кількох цінних Божих талантів є в самому їх житті. Кількох чоловік міг би здобути, коли б тих талантів дбало і розумію вживав на здобування. Коли б їх не марнував. Коли б їх не закопував. Або коли б другі їх не закопували.

Кількох дітей, з яких були би великі і славні люди, коли б були розумні руки, які повели б їх до небудених верхів життя.

Апостоли зрозуміли ту велику віру вже тоді, коли самі вжилися до праці, яку назначив їм Христос. Тоді всі небезпеки перед тою великою вірою зникли. Рідуть через воду великою вірою зникли. Рідуть тоді Апостоли в незнані краї, між невідомих людей, звертаючи очі лише на той святий прапор, який підняли вони понад буденне життя, понад особисті справи. Це була віра не їх тіла, але їх духа. Ишли і буденний тілесний світ перемагали. Така велика віра була і в християн в часі переслідувань.

Була велика віра, була велика сила і в усіх кращих сучасних людей, і дочок українського народу, що не зважаючи на трудноші, йшли проти сильних, проти насильників, і промощували дорогу для народу до кращих часів життя.

* * *

Але були і інші е люди, що легким коштом, без труду, без „молитви і посту" хочуть досягнути великих здобутків. Але їх старання, це старання малих людей, хитруня. Їх здобутки мертві. Животворної сили в них нема. Їхні здобутки не підносять їх до висот гідности ані перед людьми, ані перед Богом. Це малі люди, що на великих не виросли, але малими на високий щабель вилізли. Хоч і високо сидять, але вони малі люди.

Це мав на увазі Христос, коли говорив про дійсно творчу сильну віру.

ОДИНАДЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ПЯТДЕСЯТНИЦІ

В нинішній Євангелії вказує Христос на людське самолюбство, на людську короткозорість. Коби мені одному було добре, а всі другі мені байдужі.

Поставив Христос такий приміp. Хтось був винен багатому чоловікові велику суму грошей. Коли ж не міг відлати, казав багатий чоловік продати його в невільники, і жінку його і дітей, як було тоді в звичаю. Якже почав довжник щиро просити багатого чоловіка, той увесь довг подарував йому. Коли не може віддати, хочби і рад, то гріха в тім нема.

Але тому довжникові винен був хтось маленьку суму, і той просив: „Зажди, а я все тобі віддам". Але серце того чоловіка було жорстоке, і він посадив свого довжника в темницю. Не хотів навіть заждати.

Коли ж багатий чоловік про те дізвідався, то каже: "Я тобі все подарував, а ти нехотів другому навіть заждати! За таку жорстокість ти підеш тепер до темниці, поки не віддаш мені, що винен".

Тут прикладено вислів Святого Письма, що „Суд без милосердя належиться тому, хто сам не був милосердний". Як ти людям, так люди тобі.

Та чи ходить тут лише про грошеві довги? Ні! Христос пригадує, що є багато справ в житті, де треба бути виразумілим, далекоглядним. Треба дбати про себе, але треба поставити себе і в чуже положення.

Багато чого можуть бути люди нам винні. Тим не оцінили нашої доброї праці; там осудили нас несправедливо; там не признали що нам належиться; там поставилися до нас ворожо . . .

Христос в іншім місці говорить Апостолам: „Коли не приймуть вас, то лишіть їх і ідіть до других". Не каже: „Сперечайтесь з ними". Не ображуйтесь, памятаючи, що це люди з усіми людськими слабими сторонами. А й нарід склав на те розумну приказку: „Не вдав, то й зі своїм назвад". Без дальшого клопоту.

Хто ж вміє мовчати, де треба, хто необразливий, хто вміє дивитися в будучність, хто поводиться розумно і гідно, того праведність стане всім видна, а тоді і ті, що його зневажали, признають його гідність, отже віддадуть те, що завинили.

Є оповідання, що хтось розказував старому чоловікові: „Той і той говорив про людей саме і таке . . .", на що старець: „Як наговорить, то перестане. Це дурниця", „Але він і на вас таке і таке говорить", каже чоловік. На те старець: „Я тим не журюся, отже і ти не журися. Пождімо, а завтра він інакше скаже".

Якраз це мав Христос на гадці. Не будьте образливі. Дивіться дальше. Люди є людьми. Будьте виразумілі. Ваш розсудок, ваш розум, ваша гідність стане в вашій обороні . . .

ПРЕОБРАЖЕНИЯ ГОСПОДНЄ

У Євангелії (Мат. 17:1-9) оповідається, що перед своїм Преображенням Ісус Христос взяв зі собою Апостолів Петра, Якова та Івана і віддалився з ними на гору Тавор. Там Ісус Христос щиро молився і під час молитви Його вигляд змінився, а одежа Його стала ясна, як сніг. І в тій хвилині явилися перед Ісусом пророки Мойсей та Ілия і стали з Ним розмовляти про кінець Його тут на землі, який має наступити в Єрусалимі.

Преображения Господне мало важне значення для учеників Христових та для всього роду людського. Своїм Преображенням Ісус Христос показав Апостолам, що хоча б і до якогось великого понижения довели Його людські руки, Він все-таки є Правдивий Господь.

Розмова пророків Мойсея та Ілиї з Ісусом Христом про Його смерть, яка мала наступити в Єрусалимі, помагала Апостолам краще зрозуміти Христа. Бо ж вони все ще уявляли собі Його-Месію як могучого земного царя. А тепер вони побачили свою помилку, коли на горі Тавор сам Бог Отець сказав: "Це Син Мій улюблений, що Його Я вподобав. Його слухайтеся", — і що Йому належить пострадати і вмерти.

Бачивши Славу Христа на горі Тавор, Апостоли скріпилися серцями і утвердилися в вірі, так що відтепер могли вже з певністю дивитися на надходяче понижения їх Божественного Наставника, а навіть на смерть на хресті, яку Йому призначено було перетерпіти.

Але не лишень для Апостолів, а й для всіх людей Преображения Господне має

(Докінчення на стор. 7-ій)

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Одного ранку, рік тому назад, Юркові раптом забаглося уміти читати. Хлопчик, що ледве знав азбуку, за два тижні переміг усі труднощі і навчився таки читати. Але коли родичі, бажаючи скористати з того несподіваного поступу, притягнули його до інших предметів, він уперто відмовлявся щонебудь зрозуміти. Часом цікавлячися дуже складним питанням, він порозумівав його в кількох словах, а щось цілком звичайне, але нецікаве, не могло вбити в його пам'ять. Завсіди тихий і скромний, він міг виявити несподівано хоробрість неустрашимої людини. Був із ним такий випадок:

Одного дня бавився він із Марійкою на луці, коло річки. Марійка схилялася над водою, щоби зірвати квітку й положивши, стратила рівновагу і впала в річку, що в цьому місці була дуже глибока. Юрко вагатися не любив води й навіть плакав, що попадав під дощ. Але побачивши сестру в смертельній небезпеці, кинувся у воду, навіть не подумавши про те, що не вміє плигати.

Героїчним зусиллям встиг він схопити Марійку й підтримуючи їй голову, дотягнув до берега, де вчепився за корчі й як тоді почав кликати. Надбіг Альфонс і допоміг йому. На другий день він запропонував Юркові навчити його плигати. Той згодився. Обидва брати пішли на річку. Там Юрко роздягнувся й розпочав повторювати за Альфонсом вправи у плаванню, які той йому показував. Коли ж йому видалося, що він уже все зрозумів, то сміливо кинувся на те саме місце, де впала Марійка. Альфонс не встиг його стримати й хлопчина вже хлюпався у воді то занакаючи головою, то випливаючи. Нарешті він доплив до протилежного берега, де трохи відпочив і повернув зараз же назад. Так він навчився плигати. За якийсь тиждень він міг рівнятися себе з майстром у цих справах — з Альфонсом. Відтак він уже більше не пішов до води.

— Ось таким є цей Юрко.

Тепер, коли ви зазнайомилися з чотирма братами й сестричкою, треба вам знати також, що їх батько мав гарненьку посілість у горішній Львові і щороку виїздив туди з усією родиною. Мене, бувало, також запрошувано й я користав із приміщення з гостинности свого свояка Ришарда. Мушу зауважити, що перебування дітей на селі літом не переривало їх студій, бо одиноким для них учителем був батько. Заможний і освічений, він уважав за найгарнішу і найшляхотнішу для себе працю — виховування своїх дітей.

Отже одного гарного вечера в місяці травні, напередодні виїзду родини на село, я вступив до них, щоб умовитися про свій приїзд. Почали укладати плян, як використати час за мого тамошнього побуту. Всі ранки взяв собі батько; він обіцяв уладжувати прогулян, полювання, збірки ростин. Мати вимогла для себе пополудневі години для збору ягід і овочів. Лишалися вільними вечорі. Але чим їх заповнити?

— Ти оповідатимеш нам казки, — сказала Марійка, схиляючись на моє рамя.

— Бійся Бога, де ж я наберу казок аж на двадцять вечорів, які думаю перебути тут?!

— Добре, але... — Альфонс перебив мені:

— Так, так, будеш нам оповідати про славних вояків і лицарів, про війни та різні пригоди.

— Ні, про винахідників і вчених, — запротестував тут Павло.

— Ні, про артистів, — сказав Генрих. Марійка мовчала, а Юрко стояв глибоко задуманий. Це мене зацікавило й я спитав, про що він думає.

— Я думаю, — відповів, — що подброшу тебе, як і мої брати, оповісти про славних вояків, учених і артистів, але тільки про їх діточі літа. Тоді то я зможу навчитися за їх прикладом, що треба робити, щоби стати славним.

Наколи б Юрко був освічений, то я думав би, що він знає історію з життя адмірала Фрайсінета, який маючи десять років із таким захопленням читав Біфона, що постановив довідатися, як цей став таким ученим. І він написав до Біфона лист, в якому є такий уступ:

"Бажаю стати таким ученим, як Ви, достойний пане. Як схочете мені відповісти, то напишіть, як Ви поступали, щоби навчитися того, що умієте і скільки часу Ви посвятили на цю науку"...

Юрко ледве договорив, як три його брати підхопили одноголосно:

РІККІ-ТІККІ ТАВІ

(Продовження)

Йому дали шматочок сирого мяса. Це була найкраща їжа для Ріккі-Тіккі, і скінчивши свій кавалок, він попростував на ганок, сів там під теплим сонишним промінням і розпушив свою шерсть, щоб вона висохла аж до коріньів. Після того він почув себе значно краще.

„В цьому домі дуже багато речей, з якими конче треба познайомитись, — подумав він. — Мої батьки на протязі цілого свого життя не здобачуть стільки нового. Певне я лишуся тут і зроблю над усіма речами дослідп".

Цілий день пройшов у його в бігании по всіх кімнатах у домі. Він мало не втопився в ванні'); ткнув носом в горіхник, що стояло на столі, а потім опік себе кінчиком довгої цигари, коли стеребкався на груди високому чоловікові, щоб розглянути як він пише. Коли звечоріло, він направився до дитячої кімнати (Тедді), щоб поглянути, як світять газові лямпи, а коли Тедді ліг в ліжко спати, то і Ріккі-Тіккі також ліг туди. Він був страшенно неспокійним товаришем, бо щохвилини кидався, прислухувався до найменшого звуку і біг дізнатись від чого той звук повстав. Пізно увечорі батько й мати прийшли поглянути на свого Тедді і побачили Ріккі-Тіккі, що лежав на подушці з розплющеними очима.

— Це мені не подобається, — сказала мати, — він може вкусити дитину.

— Ніколи цього він не зробить, — відповів її чоловік. — Навпаки, багато безпечніше, коли Тедді буде разом з цим маленьким звірятком, ніж коли йому за сторожа буде собака. Коли б тепер наважилась гадюка залізти в дитячу...

Але Теддова мати не хотіла не то що говорити, я й думати про такі страшні речі.

Рано Ріккі-Тіккі явився на спідання на ганок, сидячи на плечі у Тедда. Йому дали банан і варене яйце, а він дуже ввічливо посидів у кожного з своїх нових знайомих на колінах. Він був дуже задоволений з такої щасливої долі, і тим більш, що кожний гарно виховований мунгос мріє про те, щоб попасти до людей, оселитися в домі і бігати по всіх кімнатах. Мати Ріккі-Тіккі, що якийсь час жила в домі резидента в Сегальовлії докладно пояснила своєму синові, як саме треба поводитя себе, коли доведеться йому попасти до білих людей. Після сніданку Ріккі-Тіккі подався в сад, бажаючи уважно оглянути його. Це був великий, досить запущений сад, з високими, як доми, кущами рож, з цитриними, та апельсинними деревами, купами бамбуків і густою високою травою. Ріккі-Тіккі аж губки собі облизував. "Чудове місце для полювання!" — подумав він, і від одної думки про це його квіст настовбурчився і пострушився.

Він почав бігати по всьому саду, обнюхуючи кожну місцину і раптом почув жалібний писк в кущах терну. Це був Дарзі та його жінка — довгохвості кравці. Вони збудували чудове гніздо, склавши до купи два великих листка, та зшивши їх краї нитками та бавовни; в середині гнізда було застелено бавовною та м'якеньким пухом. Воно колихалося з боку на бік, а пташки сиділи скраю і плакали.

— Чого ви плачете? — спитав Ріккі-Тіккі.

— Нас спіткало вельке горе, — відвів Дарзі. — Учора один наш манюнка випав з гнізда і Нагі його зів.

Гм, — сказав Ріккі-Тіккі. — Це, дійсно, велике горе, — але я не тутешний. Хто то такий Нагі?

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

(Продовження)

ТРИ МУДРЕЦІ

Як Ісус народився, з'явилася на небі ясна зв'язда. Її побачили три мудрці, які жили на далеких Сході. Вони сказали:

— Звізда сповіщає, що народився Цар Юдейський. Ходім і поклонімось Йому.

Вони вибрались в дорогу, а звізда провадила їх. А коли прийшли в Єрусалим, то почали розпитувати:

— Де новонароджений Цар Юдейський? Ми виділи Його звізду на Сході і прийшли, щоб поклонитися Йому.

В Єрусалимі панував тоді цар Ірод. Коли він довідався, що мудрці питають за Ісусом, він боявся, щоб Ісус не став на його місце царем і тому задумав Ісуса вбити.

Від жидівських священиків він довідався, що Ісус мав народитися в Вифлеємі. Він покликав тоді до себе мудреців і сказав їм:

— Ідіть у Вифлеєм, а коли відшукаєте Ісуса, то скажіть мені, де Він, бо і я хочу поклонитися Йому.

Коли мудрці вийшли від Ірода, їм знов з'явилася звізда і запровадила їх до місця, де був Ісус.

Мудрці поклонилися Ісусові і зложили Йому дорогі дарунки. А коли хотіли вернутись до Ірода, то у сні явився їм Ангел і сказав:

— Не йдіть до Ірода, бо він хоче Ісуса вбити.

Мудрці послухали голосу Ангела і не вернулись до Ірода.

СТРІТЕННЯ

Коли Ісусові було сорок днів, Пречиста Діва Марія і святий Йосиф понесли Його до церкви, де в подяку за Нього зложили жертву. Тоді був такий звичай, що кожного першого хлопчика в родині несли родичі до церкви і приносили за нього жертву.

В жертву за маленького Ісуса святий Йосиф приніс пару молодих голубів.

В тих часах жив у Єрусалимі старий муж, на імя Симеон. Він був праведний і побожний і Бог обявив йому, що він не вмре, аж поки не побачить на свої очі Христа Спасителя.

Коли пречиста Діва Марія і святий Йосиф принесли Ісуса до церкви, то Дух Святий обявив Симеонові, щоби і він пішов туди. Він це зробив, а коли побачив маленького Ісуса, то взяв Його на свої руки і радісно промовив:

— Нині відпускаєш раба Твого, Господи, з упокоем, бо очі мої виділи спасіння Твоє, яке Ти приготовив для всіх людей.

Побожний Симеон пізнав, що маленький Ісус був тим Спасителем, якого Бог обіцяв людям для їх спасіння. І він урадувався, що тепер вже спокійно може вмерти, бо побачив Спасителя своїми очима.

На памятку стрічі побожного Симеона з Ісусом Христом обходимо свято "Стрітення", яке припадає кожного року 15 лютого.

(Далі буде)

ПРАВДИВА ЛЮБОВ

Христос навчав любови. Був чоловік, що хотів знати, як любов виявити, і йому розказав Ісус притчу про милосердного самарянина, який порятував людину в біді, хоч вона не була для нього знаною.

Нині багато добра й милосердя виявляють люди нещасним у шпиталях, приютах для нещасливих і опущених, для дітей і т. п. І там, де твориться добро ближньому, там перебуває і Господь Бог.

Найкращі доми, установи, товариства, організації є ті, що серед їхніх членів є правдива християнська любов. Цього не годен доглянути, однак це можна відчути.

Пробуймо всюди виявляти християнську любов.

Молодь обовязана всюди виконувати свої повинности радо, приємно і з любовю.

Хто дає відразу, той подвійно дає.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

"Внутрішній ворог"

Іван, мій старий приятель, переконував мене цілий вечір.

— Друже, — казав він, — наші політики десь там виступають по комітетах, радах, парламентах, і їм здається, що вони воюють з ворогами. А я тобі кажу, вір мені: справжній ворог — невидимий ворог; найгрішніший ворог — внутрішній ворог. Він діє між нами...

— Так, — кажу, — діє, друже Іван...

— Ну, от,.. Він діє. І ми знаємо, хто є ворог: може він, а може ти...

— Чи ти здурів, Іване! — скрикнув я сердито й злякано.

— Я лиш — наприклад... Той внутрішній ворог, ніби заразки поліо, — всюди його повно, і ти не бачиш його. Ліші підпільна організація може вислідити. Нам потрібно створити П.

Де? В Канаді?

— В Канаді.

— Дивно, — кажу.

— Нема нічого дивного. Ворог з поля бою прийшов за нами сюди. І він тут, між нами. Ми не знаємо, хто він. Але нам треба знати.

Довго я думав над тим. Думав і сюди, і туди. Мені й самому якось дивно, щоб без таїної організації можна було вести якусь визвольну роботу. Але врешті я все-таки... Ну, та конечність переконала мене, що Іван має рацію. Він деякого часу, я зауважив, що вечорами за мною слідкує тінь якоїсь людини. Моя господиня сказала, що хтось по телефону часто питає, чи я є вдома. Значить, за мною слідкують... А хто? Та не свої ж! Я ніби не політик, не жадна визначна особа, щоб ворог міг мати яку користь, але все-таки... Коли він слідкує за мною, то хіба знає, що робить... Треба повести протинаступ. Ах, страшно ця боротьба в темряві з потайним ворогом, але, між нами сказавши, вона цікава.

Так я рішився пристати до гуртка основоположників таїної організації. Напочатку нас було тільки двох: Іван і я. Іван узяв собі підпільне псевдо "Тінь", а я назвався "Грізний". Ми приступили до акції Іван Тінь піддав думку слідкувати за Василем Захарчуком. Це будівельний робітник.

Василь Захарчук, — каже Іван Грізний, — він ніби робітник, але я так думаю, друже, чи не має він якої потайної вищої освіти. Ото їду я раз трамваєм, дивлюсь: сидить Василь Захарчук з чужою людиною — дуже підозріле обличчя! Говорили вони по-нашому. Та коли Захарчук побачив мене, давай зараз шварготати по-французьки. Якусь політичну таємницю мають.

— Щось я не думаю, — кажу, — щоб Захарчук умів по-французьки. Може тобі причулося, друже Іване?

— Не знаю... Я не думаю, що причулося. Але Захарчук особа підозріла. Коли я почав слідити за ним і вимітувати його про його особу, від того часу він став уникати мене. Нечисте сумління, значить... Я собі ніколи не уявляв внутрішнього ворога інакше, як на подобу отого Василя Захарчука. Дуже підозрілий тип... Ти тільки глянь на його ніс!

Я погодився слідкувати за Захарчуком, але на перший вогонь, думаю, давай-но, голубе Іване Тінь, я тебе вишпигую, що то ти за пташка! Ворог якраз підсилає таких, як ти, що ніби розпинається за справу. Знаємо й таких... І давай я за ним слідкувати. Вже першого вечора рішив я пити засісти в нього в садочку коло хати, щоб побачити, коли, з ким та куди він виходить.

Вийшов я надвір — темно. Бачу — хтось іде здалека. Не знаю — хто, але давай, думаю, підслідку. І я плиг за пліт у свій садочок, а підо мною хтось — ой! Боже, я іванові скочив на голову! Хто ж думав, що він тут сидить у мене за плотом.

— Ага, — кажу, — ти чого тут, друже Тінь? Слідкуєш?

— Та я, той... Я тут собі тее...

— Клямка! — кажу. — Клямка з організацією, друже Грізний! Ти мене слідиш? Я виступаю з організації! Тепер я знаю, хто слідить за мною вже пару місяців. І господиню денервуе телефонами!

Та я той, друже Грізний, я тут тее, кажу... — простягає мені руку до згоди.

— Той не той, — відрубав я, — але нічого спільного з такою підпільною організацією не хочу мати.

І я зірвав з Іваном звязки.

Назар Полин.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

(Докінчення зі стор. 5)

до велике значення. Преображенням своїм хотів Спаситель представити нам перед сам той славний кінець, до якого можемо дійти дорогою терпіння.

Коли Ісус Христос Переображався, то одяг Його був блискучий і білий, як сніг; це зображення, того в що заміниться матерія в день другого приходу Його у всій Славі. Тіло Його світле і сяюче, як сонце, заповідає, якими будуть тіла праведних людей в день останнього Страшного Суду.

А хмара ясна, яка заслонила Ісуса Христа з Пророками перед Апостолами, представляє нам те немисказане Єство, на лоні якого будуть зібрані всі ті, що жили доправді і за те будуть насолоджуватися во всі віки Божественом та предвічною славою Сина Божого.

Отож свято Преображення Господнього є пеклином для нас усіх до того, щоб змінити свої душі на кращі, ясні, чисті.

Що маємо злого в собі, хай воно перетвориться в добро; порожнеча, яка є тепер між нами, мусить перетворитися в любов; заздрість наша мусить перетворитися в доброжичливість.

Так має все з нас перетворитися, щоби ми почували себе відновленими, світлими, отже щасливими і так заслужити ласки в Господа нашого.

Господь сам преобразився перед нами, і Він кличе нас до „преображення перед Ним". Це преображення осягнемо своїм побожним, християнським життям.

о. П. Зубрицький.

ДАВНІШЕ ЛЮДИНА

Давніше людина жила у трирозмірній вселенній; із землі, яку замешкувала з ближніми своїми, гляділа на небо вгору і до пекла — вниз.

Забуваючи Бога, людський зір останніми часами звузився до одного розміру. Людина думає про свою діяльність, ограниченну тільки до землі; до землі, як місця перебування, а не до Бога вгору, або до злого духа — вниз, тільки наліво або направо.

') Ванна — купіль.

ОЦЕ „СВОБОДА РЕЛІГІЇ"

„Стережіться фальшивих пророків, які приходять до вас в овечій одежі, а всередині вони вовки хижі" (Мат. 7:15).

Ці слова із Святого Письма найбільш підходять до відвідин так званої „церковної" делегації з Советського Союзу в цій країні.

Вони визначні „духовні особи", які прибули сюди з-поза залізної заслони як представники Церкви, але в дійсності вони є советськими пропагандистами в церковних шатах; їх завданням є: присипляючи чуйність вільного світу підступними словами, провадити в цій країні советську агітацію, бездичо прикриваючись святим хрестом.

Ми, як живі свідки, які вже самі пережили оту так звану „свободу" в Советському Союзі, хотіли б тут поставити советській делегації запитання: Що сталося з митрополитами Української Автокефальної Православної Церкви — Василем Липківським та Миколаєм Борецьким? Куди зникли 30 єпископів нашої Церкви? Що сталося з 2,000 священиків і з сотнями тисяч вірних Української Автокефальної Православної Церкви? Де наші катедри, між якими багато мали велику історичну вартість як памятки нашої культури й архітектури? Де є Святомихайлівський монастир? Де є Десятинна церква в Києві, збудована нашим Великим Князем Володимиром? Де є всі ті наші собори (катедри), що були в Полтаві, Чернігові, Харкові, Одесі, Херсоні, Каменці Подільському та в інших містах?

Наші єпископи вивезені на заслання, увязнені й помордовані; наші собори й церкви перемінені на музеї. Українське Автокефальна Православна Церква як релігійна організація офіціяльно заборонена державою.

Ото це все, що вони називають „свободою" релігії в Советському Союзі!

Коли митрополит Миколай Борецький був запроторений до концентраційного табору в Ярославі, він був змушуваний підписатися під неправдою, що в Советському Союзі „нема" переслідування релігії. Це ж він відповів на це: „Якщо б у Советському Союзі не було переслідування релігії, то я ні одинин-ся б у тому місці!" Він не підписався під тою брехнею, і був мучений — аж збожеволів.

Про ту „свободу" релігії свідчать ще такі факти, як: публичне паління ікон, наруга над мощами святих та вітаринни, антирелігійні випреви і т. д.

Ми питаємо митрополита Пітірима, щоб він, коли в нього є ще хоч крихітка сумління, де він перебував у роках 1920-1942?

Розуміється, кожний член делегації буде оповідати про „рай" за залізною заслоною. Ми самі жили в Советському Союзі і на власні очі бачили, яке там життя. І ми хотіли б запитати делегацію: що за одні були та чим провинилися ці люди, що їх помордовано та закопано у Вінниці в масових гробах (10,000 трупів селян, робітників, працюючої інтелігенції, духовних осіб), і таких гробів знищено в Україні! За яку провину було знищено 7,000,000 людей через спеціяльно й організовано викликаний голод в 1933 році?

Нам дуже добре відомо, що делегація прибула сюди не для того, щоб дати нам відповідь на ці питання. Бо якби митрополит Пітірим мав хоч дрібку сумління та сказав хоч слівце про ці злочини, тоді його доля була б така сама, як тих мільйонів людей, що помордовані советським режимом.

Тому то ми, як живі свідки „райського" життя в тюрмі народів — СССР, пригадуємо всім людям у вільному світі слова Святого Письма про вовків в одежі овечій.

Оборонці Української Автокефальної Церкви та Православної Віри.

Список єпископів Української Православної Церкви, поморднованих тими, що зарепрезентовані тут „церковною" делегацією з СССР.

1. Митрополит Василь Липківський (Вінниця)
2. Митрополит Миколай Борецький
3. Єпископ Олександер Чернівський
4. Архиепископ Олександер Ярещенко (Харків).
5. Архиепископ Степан Ординк (Житомир)
6. Архиепископ Константин Кротевич (Полтава)
7. Архиепископ Іван Павловський (Чернігів)
8. Архиепископ Йосиф Оксіюк (Каменець Подільський)
9. Архиепископ Константин Малюшкевич (Умань)
10. Архиепископ Феодосій Сергіїв (Бердичів)
11. Єпископ Григорій Стороженко (Січеслав)
12. Єпископ Антоній Гриневич (Одеса)
13. Єпископ Филип Бучило (Миколаїв)
14. Єпископ Юхим Калішевський (Черкаси)
15. Єпископ Володимир Дахівник-Дахівський (Переяслав)
16. Єпископ Володимир Бжозньовський (Біла Церква)
17. Єпископ Конон Бей (Богуслав)
18. Єпископ Юрій Жевченко (Сквира)
19. Єпископ Яків Чуляївський (Таращанська)
20. Єпископ Миколай Ширай (Ніжин)
21. Єпископ Петро Ромоданів (Лохвиця)
22. Єпископ Миколай Карабінівник (Могилів)
23. Єпископ Юрій Тесленко (Гайсин)
24. Єпископ Володимир Самборський (Київ)
25. Єпископ Марк Грушецький (Остер)
26. Єпископ Михайл Малярівський (Васильків)
27. Єпископ Григорій Мазалевський (Конотоп)
28. Єпископ Юрій Прокопович (Балта)
29. Єпископ Миколай Пивоварів (Немирів)
30. Єпископ Максим Задвірняк (Проскурів)
31. Архиепископ Юрій Міхновський (Золотоноша)
32. Єпископ Петро Тарнавський (Київ)

Від Редакції: Ми подали в українському перекладі інформативний листок, що його масово розпоширювали в англійській мові в Британії Оборонці Української Православної Автокефальної Церкви і Православної Віри під час візити церковної делегації із СССР. Матеріяли в справі згаданої візити надіслав теріяли в справі згаданої візити надіслав з Лондону до „Вістника" п. К. Калиновський, секретар Оборонців УАПЦерквиї Православної Віри в Британії.

СТРАШНА ПРИГОДА ПОДОРОЖНОГО

Одна старовинна притча дуже ясно змальовує образ людини, яка легковажить справу своєї власної душі.

Ідеться чоловік на пустині. Оглянувся — догоняє його дикий звір — тур. І почав утікати чоловік. Але — о, горе! — дорогу перетяла йому глибока пропасть, і з розгону він не міг втриматись — упав у пропасть. Однак у тому нещастю він мав щастя: не впав на дно пропасті, а зачепився за кущ дерева, що ріс трохи глибше — на скалі.

Зачепився нещасний і висить. Глянув догори, а над пропастю стоїть дикий тур, піна з рота йому тече — такий лютий. Видно, чекає, щоб чоловік відчепився з'куща й вилів догори, тоді тур розшарпає його.

Глянув чоловік униз, на дно пропасті, і ще гірше налякався: там повно всяких гадюк! Вони чекають, щоб чоловік упав з куща на дно, а тоді вони смертельно покусають його.

Єдиний рятунок; думає чоловік, що я міцно тримаюся на тому сильному кущі дерева. Дивиться він під той кущ, а там дві миші — одна чорна, а друга біла — підгризають корінь куща, і кущ скоро може впасти в пропасть. Бачить чоловік, що рятунку нема...

Аж дивиться він: близько куща цвіте квітка. Над квіткою гудуть бджілки — мід беруть. А в сонячному промінні на квітці блистить малесенька краплинка меду.

І раптом забув чоловік про все: і про тура, що зверху грозить йому; і про гадюки, що здолу грозять йому; і про миші, що стало підгризають той кущ, на якому він сидить. Про все забув. Він бачив перед собою лиш краплинку меду, і всі свої сили напружив, щоб ту краплину дістати для своєї насолоди.

Дикий тур і гадюки — це всі ті небезпеки гріха, що в життю чатують на чисту душу людини, щоб обтяжити ту душу всякими злочинами. Дві миші — біла й чорна, — це ніч і день, це той час, що стало якорочує наше життя й наближає його до смерти. Краплина меду — це спокуса, яка манить людину провадити безжурне життя всяким коштом, навіть ціною нечистого сумління.

Життя скоро минає. Наближається смерть. І які страшні муки переживає людина, коли бачить, що її душа обтяжена гріхами, і що їх бачить Бог. Ці муки, то докори сумління, які е, були й будуть у кожної людини. Коли людина робить злі вчинки, її душа раніше чи пізніше почне терпіти. Це терпіння страшніше; отож ніколи не винлачується за "краплину меду" гріха наражувати на терпіння свою душу. Найбільше щастя людини та її багатство — це чиста совість. Осягнути це щастя легко: ще з нинішнім днем постановити собі жити чесно.

Славко: Пан учитель питав, скільки струсь має ніг.

Батько: Ну, і як учні відповіли?

Славко: Пан учитель сказав, що ніхто не відповів так, як я.

Батько: То дуже добре! А як же ти відповів?

Славко: Всі учні сказали, що струсь має чотири ноги, а я сказав, що лиш одну!

ІНФОРМАЦІЯ

В суботу 9. 7. 1955 року митрополит Пітірім приїхав з Шкотії до Лондону. Цього сатрапа зустрів арх. Кентерберійський, який помістив цілу делегацію в СССР у своєму Ламбес Палаці. В неділю 10. 7. 55 р. в російській церкві св. Филипа, де правлять білі росіяни єпископа Никодима і червоні росіяни архимандрита Антонія Блюма, правив митрополит Пітірім. Йому співслужили архимандрит Блюм, росіянин о. Родзянко, що є священником в сербській Церкві св. Сави на Лезікастер Род, представник Митрополита Атанагораса в Лондоні та два монахи, що приїхали з СССР.

На Службі Божій було людей до 200 осіб. Переважно були люди з совітської амбасади та росіяни біженці з Росії з 1917 року. Були присутні англійські комуністи й поляки, що живуть в Англії і є комуністичного наставлення Варшави.

Митрополит був одягнений в дорогоцінне облачення Архиєрея і сам виглядав у священних шатах на людину, яка не мала б там бути. Пітірім — 69 років, дуже ситий і обличчя звнадто вигладже на служителя Церкви, а на „князя світу цього".

Свою проповідь робив дуже скупою й почав її словами „Мир вам". Передав благословення від патріярха Алексея і привіт від „родіни" й уряду. Дуже похвалював життя московської Церкви і її досягнення в СССР. Сказав, між іншими, що московська Церква „канонічна й чисто-православна, — яка була і є такою, як її Господь організував. Сказав і таке, що хто відірвався від Матері Церкви, той зробив великий гріх, якому і Отець-Бог не простить і Мати Церква не простить і що самі страшніші муки вже не зменшать гріху відколу від Матері Церкви Російської. На Евхетіях поминав патріярха Алексея і митрополита Николая.

Після закінчення служби, митрополит передягнувся, вийшов надвір і став перед дверима Церкви, гладив свого живота, бороду, поправляв свої прикраси і хотів, щоб його фотографували, але фотографів було так мало, що не було кому його фотографувати. Пізніше почав говорити до людей і розпитуватись про їх життя в Англії. Потім почав їм розказувати про життя в СССР і розхвалювати московську Церкву і патріярха. Після довгої балачки його до його підійшов семертар Братства Братства Оборонців Віри Православної і Української Автокефальної Православної Церкви в Англії бр. Кость Калиновський і запитав митрополита:

К. К. — Чи на нашій „родіне" і далі НКВД существует?

Митр. — Нет, оно переіменовано на Міністерство внутрішніх і зовнішніх дел.

К. К. — Чи і сьогодні на нашій „родіне" сов. влада переслідує Христову Церкву?

Митр. — Нет, наша Церква на родіне пользуется всема благами і поддержкой со сторони уряду. Наша Церква на родіне ростьот і крепнет. І ейо никто не переследует.

К. К. — Чи було колись, що в СССР Церкву переслідували і з нею боролись, як з своїм ворогом?

Митр. — Нет. В СССР никогда Церков не была переследувана, і она не переслідуется сегодня.

К. К. — Скажіть, владико, чи ті священики, що їх поруйнували безбожники і комуністи, відбудовуються сьогодні?

Митр. — Так. Всеє храми сегодня отбудовани і отбудовуються.

К. К.—А як є з Київськими св. Соборами, що їх зруйнували більшовики? Чи вони також відбудовуються?

Митр. — О, все они отбудовани і все они сегодня живут і как прекрасно їх отбудовали, что они такіе, как білі прежде. Вот Владимирський собор. Какой он сегодня чуден, если б вы туда поехалі і посмотрелі. Какой он чуден і как он украшен в православном стіле...

Тому, що митрополит не надіявся зустрітись з такими запитами і такими людьми, і його відповідь вже була для нього присудом, то він почав ховатись за свого монаха, що виглядав на років 28-30 і мав велику бороду; люди, які стояли митрополита і бр. Калиновського, були переважно з совітської амбасади; вони почали кричати на бр. Калиновського різними словами, щоб він перестав питати його. Один з присутніх побіг на вулицю і закликав поліцая, і поліцай прийшов і сказав бр. К., щоб він зіставив митрополита в спокою. Як тільки відійшов бр. К. від митрополита, його бережники чоловік 30 з амбасади і почали йому доказувати про невихованні і непошану до духовної особи.

Брат Калиновський їм відповів:

Я виховувався в СССР, де мене вчили, що релігія це опіюм народа і що духовні отці — це шкурники. Ви кажете, що я невихований і не шаную духовних осіб, а що я йому зробив? Я питався його про те, що я переживь і знаю. І коли ви це називаете невихованням і безбожництвом, то як можна назвати те, як на Україні в наших храмах комсомольці і безбожники з Олтаря робили уборну? Як можна назвати те, що в СССР на моїх очах знущались з духовенства гірше, як з тварини? І сьогодні цей митрополит Пітірім приїхав до Англії навчати нас, утікачів з СССР, про Бога і християнство! Кого він приїхав дурити? Кому він розказує „правду" про СССР і його Церкву, коли я там вирос, жив і звідти втік лише тому, що там немає свободи релігії і всіх вірних переслідують.

Амбасадчики почали доказувати, що в СССР зовсім не так, як було, що там все змінилось. Білі росіяни також говорили, що в СССР все змінилось, що там вже можна вірувати і молитись, бо ось, мов, приїхав сам Владика.

Під час цього скандалу бр. Калиновського з членами совітської амбасади підїхало авто і забрало митрополита до мешкання монаха Блюма, де йому вашитований був чай і прийняття. Присутні там були білі росіяни і червоні. Білі росіяни плакали і жалілись, що вони не є сьогодні в СССР, бо там вже можна жити.

В понеділок арх. Кентерберійський влаштував прийняття для делегації з СССР і для своїх священиків. Він навіть запросив усіх священиків, що втекли з СССР. На те прийняття прибули англіканські священики і прибув також сербський священик Родзянко (росіянин, син Родзянка — члена Думи*). Прибули туди і митрополит Атанагорас з Вірнус з Лондону. На тому прийнятті митрополит Пітірім розказував про життя Церкви в СССР, хвалився, що він має двоє авт і що кожний священик в місті в СССР має своє власне авто. Що він має багато золотих речей і його хрести украшені дімантами і що це все є подарком від вірних итд. Совітська делегація запросила арх. Кетерберійського на візиту до СССР.

Братство Оборонців Віри Православної і УАПЦ поширювало в цей час летючки про переслідування УАПЦ в СССР і про мордування Єпископів, духовенства і вірних УАПЦ на Україні.

Про дальші дії митрополита в Англії ми будемо Вас інформувати

З правдивою пошаною до Вас.

Інф. Відділ Братства Оборонців Православної Віри і УАПЦ в Англії.
Лондон. 13. 7. 55 р.

*) Буавший магнет, українського походження. — Ред.

Коли себе особисто ненавидимо, тоді ненавидимо ближнього. Це одна з основних причин для основних апелів комуйізму в його фільософію класової боротьби. Комуніям посвоєний в душами, що мають боротьбу внутрі в собі.

КУТИК РОЗВАГИ

В передвоєнній Польщі були студентські протижидівські виступи. Один студент був арештований за вибиття виставової шиби в жидівській крамниці.

Прокуратор (на допиті): Як пан студент, інтелігентна людина, міг вибивати шиби в крамниці, як останній батяр? Я ніяк не збужію! Чи міг би мені пан це якось виясняти, щоб я зрозумів це?

Студент: Пане прокураторе, я поступив так, як поступали ви, коли були студентом.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave,
Winnipeg, Man. Canada.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — **„PROVIDENCE"** заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

ПРО СТАРОПРИБУЛИХ, НОВОПРИБУЛИХ ТА ПРО „БОЛЮЧІ МОЗОЛІ"

(Продовження)

Не усвідомлюємо собі одної дуже важної справи, а саме — тих духових наслідків, які неволя залишає на слабших одиницях з-поміж тих, що були поневолені. Ба, не здають собі справи з того й самі ті слабші одиниці. Тут треба багато зрозуміння й вирозуміння для них. Але з другого боку самі вони повинні приглянутися до тих наслідків та старатися позбутися їх — хоч там, де це можливо. Можливо це серед більшості.

Що це за... задачки?

Неволя — мов тісний чобіт.

Тісний чобіт надушує мозолі на пальцях. Неволя надушує „мозолі" на душі. Ці „духові мозолі" дуже болючі, коли на них наступити.

Прислухайтеся тільки до мови багатьох наших людей і ви почуєте часте вживання слів „болюча справа". Не раз буває якась дрібниця, а в нього вона вже „болюча справа". Так, це відзивається зойк отих мозолів душі.

Одна висмоктана з молока, що їй з довірям доручено опікуватися вихованим багатьох людей, зробила несподіванку ось таким висловом:

„Це моя болюча справа ще з Європи". Знаменито! Кращого прикладу бути не може: Це моя болюча справа ще з Европи. І цілком натурально. Не можна ж собі уявити, щоб хтось приїхав з Европи, а особливо з поневоленого краю, і не приніс „болючих справ".

Прихильник релігії (кажу: прихильник, — бо дійсно віруючий не піддається болючим мозолям, він надто сильний духом!), отже прихильник релігії, коли довго поживе в таких протирелігійній пресі, починає і в різних висловах людей, навіть віруючих, вбачати протирелігійність, єресі, неправовірність і т. д. Він попадає в нетерпеливість. Звичайно, не всі, а тільки слабші одиниці.

Дехто з таких виходить ще з іншого заложення. Ось він довго жив під безбожницькою владою. Його можуть посудити в тому, що він, мовляв, і сам живе у релігійному оточенні, може атеїзм лишився таки на ньому якісь сліди. І він боїться таких підозрінь. Щоб забезпечитися перед ними, він готов перший атакувати невинних людей, посуджуючи їх в атеїзмі чи в неправовірності.

У нас в Україні між 2-ма світовими війнами не було іншого ідеалу, крім незалежности України. Поминаю це, що якби ми несподівано осягнули незалежність, здійснили б свій єдиний ідеал, то залишилися б без жадних ідеалів. Це між іншим. Але в зв'язку з тим ми зрізали тільки про українське громадянство. І коли я прийшов канадійське горожанство, одна відома тут людина назвала мене... зрадником!

Це зойк „болючих мозолів".

Вони не дозволяють говорити спокійним тоном, бути вирозумілим для інших, дивиться на світ не крізь дірку від ключа, а з висоти гори на обрії. Мозолі стають фетишами, ідолами, про які з патосом говорить їх носій.

Відкрили Америку. Великі її простори були безлюдні. З тісної Европи, де тісно для тіла й душі, з неволі релігійної, політичної, соціяльної, забобонів, фанатизму, нетерпимости і т. д. втікали люди в новий світ. І всі несли з собою „болючі мозолі" на душі. Коли приходилася з неволі, то не могли приходити без мозолів. Прийшли з ними перші поселенці. І всі інші за ними приходили з мозолями.

Приходили й знаходилися їх на вільному американському континенті. Одні знаходилися самі в своїму поколінні. Інші ж не знаходилися їх до смерти і тому справжніми канадійцями та американцями не були ніколи. Ставали лиш їхні діти.

Багато наших староприбулих не знайшлися тих старокраєвих болячок на душі. І з тими ж болячками приїхали нові імігранти. Інакше бути не може. Але з другого боку, не може бути інакше, з другого боку конечність анклікувати з тих як тільки конечність анклікувати з тих слабостей. Тут є нагода. Раніш добре до них приглянутися треба, не вважати їх за непорушну і частину своєї істоти, а вирізати їх. Бо суспільне співжиття з мозолями є дуже тяжке. Що крок, що рух, що зближення — і один одному наступає на „болючі мозолі", і лунає істеричний крик. „Канадійське" виховання полягає в тому, щоб цих болючих місць знаходитися.

Де так часто шукаємо причини різних непорозумінь у хибно вжитих ідеях, світоглядах і принципах, тим по суті основною причиною незгоди є брак людности й доброго виховання.

П. Скаржевський.

КУДИ ВІТЕР ВІЄ

Таке то навчання католиків, що вони не мають сталого напрямку так як православні, але віру свою пристроюють до бажань людей.

Хотіли люди чистилища, вони на нього погодилися, й нині вірують, що воно десь є і це доказують цитатами з св. Письма.

Хотіли люди Богородицю живою, з тілом, бачити в небі, і католики на це погодилися, бо навіть оголосили догму про вневознятя Її.

Хотіли люди всіх некатоликів уважати пропащими, засудженими на вічні муки в пеклі, і католики це голосили. Але коли треба оглядатися на інших, або чиєлитися з їхньою силою, тоді католики інакшої співають. От вони екскомунікували свого таки католицького священика в Америці. Це, що говорив той священик, не на руку "заступникові" Ісуса Христа на землі, — папі. Він же хоче грати ролю світського володаря, й при цім мусить числитися з опінією американців, які є в більшості некатоликами. Отже не політично, невручно й нетактовно голосити нісенітниці, в які діти не повірять, що хто некатолик, той пропащий. отже й некатолики доступлять спасіння.

Відний той виключений католицький священик. Він вірний Римові; голосив, що Римові найміліше, а тут, як того Рябка з байки Е. Гребінки, набили. І за що? Не питайте, отчику, пій-папа цього не бажає, бо тепер потрібно так.

Донедавна голошено, що всі православні — схизматики. І, як такі, підуть у сі до пекла ,аж на самісінське дно. Але тепер Рим готується навернути православних до католицтва. В цім напрямі робляться приготування. Притягають російських і інших хлібоїдів до своєї праці. Дають їм посади, гроші. Все робиться нате, щоб поширити католицтво на землі, де нині панує Росія.

І тому тепер уже пишуть, що **"всі люди, не зважаючи на їхні релігійні різниці та поділи церков, є Божими дітьми, яких Господь любить, бо він сотворив їх і призначив до неба"** ("Голос Спасителя". Підкреслення моє. — Є.).

Неправду голосили католики, що поза католицькою Церквою нема спасення. Вони дурили людей, а багатьох страшили. Вже не буде горіти ані не горить земля 6 сяжнів під кожним некатоликом. (Так колись викрикував місіонар на місії в Мічам, Саск.). А правдою є, що всі люди є "Божими дітьми", яких Господь любить. Він їх призначив до неба.

Але треба уніятам страшити українців, щоб не покидали "рідної, католицької" віри. Отже всіх, що стають православними, засуджують католицькі суддіписаки до пекла, не пускають до неба. Іншими словами, не вільно покидати католицької віри. І хто її покинув, а таких є чимало серед українців, то й не доступить Божого милосердя, бо так твердять католицькі богослови.

А ті католицькі богослови так все твердять, як того потрібно папі, і слідять — куди вітер віє.

Забув отець з "Голосу Спасителя", що всі уніяти в Галичині покинули католицьку віру. І всіх своїх недавних братів засудив на пекло.

А тим часом люди вже пізнають "непомильність" католицької церкви і її богословів; перестають їй вірити. І в самій Італії, найближче папи, покидають католицтво. Це діється й по інших краях. Це роблять вірні католики і в Аргентині. Протест живе, бо живе неправда, натягання Божих правд, неслушне привлащування собі прав, яких не можуть мати смертельники, що ними є всякі католики.

Тільки Православна Церква правильно, правдиво й незмінно голосить науку Спасителя. Вона не наслухує, куди вітер віє. Як давно, так і тепер вона кличе всіх служити Богові ,праведно жити. Вона вчить, як любити свій наріД, а дальше — і всіх людей.

Є.

СЕНАТОР УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ — В. М. ВАЛЛ

В четвер, 28 липня, прем. Сен Лоран оповістив назначення до сенату Канади 13 членів на опорожнені місця. Між ними є прізвище В. М. Валла з Вінніпегу. Родинне українське прізвище В. М. Валла було Волохатюк — так називаються його родичі Михайло й Анна Волохатюки.

Народився він в Етелберт, Ман. Під час студій у Саскатуні, перебував в Інституті Петра Могили. В 1932 р. одружився з Любкою Божик, дочкою о. Пантелеймона Божика, що був священиком російської православної Церкви, а потім перейшов до уніятів В М. Валл включився до католицької акції і в 1946 р. став президентом Централі Українських Католиків Канади. За його виданку працю на тому полі, в 1953 р. його нагороджено титулом досмертного голови цієї католицької організації. Його дружина була вибрана головою Ліги Українських Католицьких Жінок Канади.

З фаху п. Валл є вчителем, а в політичному життю — ліберал.

Від нерозумних і нерозсудливих суперечок ухиляйся, знаючи, що в них виходиться сварка

(Тим. 2: 23).

МАТЕРІЯЛІЗМ ЧЕРВОНИЙ І БІЛИЙ

Багато тепер говориться про матеріялізм. Матеріялізм — це таке вчення, яке заперечує дух як щось самостійне, незалежне від матерії; матеріялізм учить, що дух — це тільки одна з ознак живучої матерії, отже — що дух це просто живучість тіла. А коли вмирає тіло, то й „перестає існувати" дух.

Так учить матеріялізм. І таке матеріялістичне вчення ширять комуністи, заперечуючи існування безсмертної душі й Бога.

У протилежність до матеріялістичного світогляду існує ідеалістичний світогляд. Він учить, що дух існує незалежно від матерії і що дух людини є вічний, невмируший. Він не вмирає по смерти тіла. Людина має безсмертну душу. Існує духова Вища Сила — Бог.

Так учить ідеалізм. Вірити в Бога — це значить бути ідеалістом. Хто в Бога не вірить, той ідеалістом не є. Безбожник може мати якусь свою ідею та служити їй віддано, отже він може бути ідейним, але ідеалістом він не є. Він є матеріялістом. Він може бути не тільки комуністом, — він може бути й ворогом комунізму, може бути навіть націоналістом, він може навіть для звичаю, зовнішньо підтримувати Церкву і т. д, одначе коли він не вірить у Бога, він ідеалістом таки не є, — він є матеріялістом.

***

Світ поділений тепер на два півсвіти (гемісфери): східну — большевицьку та західну — протибольшевицьку. Між ними стоїть большевицька "залізна заслона". Ми кажемо: Схід — матеріялістичний, бо там комуністична влада безбожна, заборонняється вірити у Бога, Якого пануюча верхівка не признає. Матерія — жива чи мертва — це для комуністів початок і кінець усього.

А Захід? На Заході є свобода релігії. Захід про себе той думки, що він християнський, релігійний; отже він не матеріялістичний, а ідеалістичний. Себто Захід вважає, що дух існує окремо від матерії і цей дух є початком та кінцем усього. І що існує теж Дух як Найвища Сила — Бог.

На словах воно так. Захід дає свободу Віри. Захід вважає, що релігія є конечною як основа всього життя людини. Поставмо питання: А як є з дійсною, щирою Вірою в Бога на Заході в його провідних людей? Як є з виконуванням заповітів Христа?

Це питання, на яке кожний з людей Заходу сам у душі своїй міг би щиро відповісти.

***

Не будемо говорити про Схід. Там справа ясна: большевики — матеріялісти, і не таїться з тим. До світогляду Сходу маємо відноситися як до такого, що його маємо поборювати.

Будемо натомість говорити про Захід. Він уважає себе за ідеалістичний. У боротьбі з матеріялізмом Сходу ми надіємося на ідеалістичний Захід. А коли надіємося на нього, то мусимо знати це, на що надіємося.

Як представляється справа ідеалізму у провідних людей Заходу — у вчених, письменників, а особливо в політиків, в врешті й у так званої "сірої людини"?

Погоня за грошем, за всіма тими матеріяльними розкошами, які може дати на Заході розквіт цивілізації, себто розвиток матеріяльних надбань.

Де будемо йти чи їхати між людьми, найчастіше чуємо слова: ціни, доляр, цент, марка, франк, певи і т. д.

У погоні за добробутом, а то й зайвою, надмірною розкішшю, народні маси вибирають собі той уряд, який обіцяє народові найбільше матеріяльних вигід.

Щоб виконати свої зобовязання перед народом, уряд шукає шляхів до щораз більших прибутків для народу. І, що найгірше ,починає шукати цих прибутків за всяку ціну. Щоб здобути матеріяльні добра, уряд готовий жертвувати всім тим, що стоїть вище матеріяльних дібр; готов жертвувати своїм ідеалізмом у користь матеріялізму.

***

Щоб збагатитися, країни Заходу, як це ми бачимо тепер, готові торгувати з Советським Союзом. Так, большевики дадуть Заходові заробити гроші. За безцін привезуть дітькам золото, дешево продадуть хліб, дерево, металь, бензину і т. д. А самі дорого заплатять Заходові за машини, кораблі тощо. На все це підуть большевики — але за яку ціну? Щоб захід не зачіпав большевиків, щоб не згадував про невільничі табори праці в СССР, щоб був приязним до торговельного пекла на землі. Хай Захід заробить собі на тому золоті, що його в крові й сльозах добувають невільники-каторжники; хай Захід дешево купує а СССР хліб, силою відірваний від уст голодного населення СССР, але хай Захід не зачіпає СССР, хай подружить з ним.

І що на це Захід? На Заході в урядових колах щораз менше чути про переслідування релігії в СССР, про масові розстріли й заслання, про голод і холод, про поневолення багатьох націй Москвою. А щораз більше бачиться нахилів переговорювати, заключати умови й договори, а понад тим усім висить приманливий аргумент: "бізнес"-торгівля: аби заробити. А большевики добре це розуміють, і вже масово висилають до всіх країв свої торговельні делегації. І ці советські торговельні делегації вже страшніші за п'яті колони шпіонажу та за комуністичних агітаторів. Перед ними можна оборонитися, а перед спокусою зиску оборонитися Заходові тяжко.

І ось у практиці Захід виявляється зматеріялізованим. І ця матеріялізація тихе його на уступки большевикам на міжнародно - політичному відтинку. А большевикам цього ще замало. Вони вважають, що тим шляхом осягнуть від Заходу й уступки світоглядові — що Захід вречеться свого християнського ідеалізму навіть на словах.

***

Не є це нахил бачити все в чорних кольорах. Це тільки представення дійсности такої, якою вона тепер є. Це сумна дійсність. На Заході погоня за матеріяльними добрами — це по суті практичний матеріялізм, якого не сховають "духові слова" голословного ідеалізму. Коли на Сході большевики примусово силують обожати голодний народ шмат чорного хліба та залізо колгоспного трактора, то на Заході добровільно обожають білий хліб, авто, золото й доляр. Але на Сході й на Заході однаково поклоняються матері. В пеклі СССР примусово стараються втопити душу людську. На Заході ж добровільно стараються втопити душу в морі розкоші.

Яка ж тут різниця? Муха може втонути в помиях і в вині. Може дехто вважає, що смерть у вині приємніша, але вислід в обох випадках той самий, себто смерть.

Супроти такого стану речей Церква Христова ще ніколи досі не мала такого важного й відповідального місійного завдання зуратувати людство від духової загибелі, яку несе матеріялізм на Сході й Заході, як це є тепер. І на Заході, де є свобода релігії, Церква має всі свої зусилля напружити для того, щоб стримати похід матеріялізму — і "залізного" зі Сходу ,і "золотого"-із Заходу.

Г. Карпович.

„БАПТИСТИ ТАКОЖ"

"Всеч. Пі. І. Жідков, голова Всесоюзної Ради Євангеликів Християн Баптистів у Росії, сказав: „Ми сподіваємося, що коли члени нашої делегації прибудуть до Лондону на світовий конгрес, вони привезуть д-р Біллі Грегемові запрошення відвідати нашу країну".

Говорячи про перший тиждень побуту делегації в Британії, митр. Пітірім сказав: „Наші враження були дуже радісні. І в Шкотії, і тут нас приняли з найбільшою любовю. — Ми відчули глибоку сердечність між нашою делегацією та англіканською Церквою. Ми почали краще розуміти, що всі ми, християни, повинні намагати взаємний близький контакт приязни, і це допровадить нас до значно більшого взаємного зрозуміння. В такий спосіб у значній мірі зменшиться міжнародне напруження, і це зрятує світ від страшної военної катастрофи".

Всі делегати підкреслили повну свободу релігії в Росії. Між молоддю, сказали делегати, є велике бажання студіювати теольогію".

Стільки подав Інвінг Нюз, без коментарів, і подаємо це в дослівному перекладі. — Ясно: московсько-большевицька влада доручила духовним із СССР політичне завдання — виробляти в Англії прихильну опінію про СССР, отже вони є політичними агентами.

Дивно й страшно стає, як ці духовні люди, а зокрема свободородний митрополит Пітірім, можуть так безлично говорити неправду про „свободу" релігії в СССР, коли цієї свободи там немає, і вони самі знають це! А щодо запрошення, то воно якесь дивне, чисто советське: англіканських та баптистських духовних запросить тільки тоді, коли вони наперед погодяться поїхати! Боятся большевики, що їх запросять, а ці відмовляться, і тоді це буде понижения для СССР? Це образливе в культурному світі „запрошення"!

РОДИЧІ ПОЗА ДОМОМ — ЗГОРІЛИ ДІТИ

Родина Лорен в Галл, Кве., заявили з собою пятеро найстарших дітей, 24 липня поїхала за місто на відвідини, щоб забавитися трохи. Вдома залишили без опіки решту семеро дітей, у віці від 2 до 14 років, у помешканні на 2-му поверсі. Якраз вибухла страшна пожежа, досі найбільша в тім місті, і всі семеро дітей погоріли.

Це один з масових випадків. Недавно в Вінніпегу мати пішла собі до фризера (барбера), лишила на вулиці недалеко річки двоє дрібних дітей і вони потопилися.

Побіда малої Марусі

Одного літнього ранку, ще перед сходом сонця, сяяв теплий дрібний дощик. А була це неділя. Коли вже хмари посунулись дальше на північ, показалось на небі ясне сонечко і відразу цілий світ повеселішав. На городах уся зірвина й квіти, відсвіжені ранньою росою, усміхались весело до Божого сонця. А пташки на деревах аж заходились від рідних мельодій. Маленька Маруся ще була в ліжечку. Чуючи веселе щебетання пташок, не могла довше лежати. Вона встала і скоренько побігла до кухні, де її мама варила обід, щоб був уже готовий, коли вони вернуться з церкви Вітаючись, побажала мамі доброго ранку, умилась, розчесалась і почала вбиратися, щоб не спізнитися до церкви.

А мама приходила до церкви трохи пізніше. Коли Маруся випила шклянку молока, мама принесла їй гарну білу суконку, яку недавно купила їй, а також гарні білі черевички. Коли Маруся вже готова була йти, вона поглянула через вікно на город, і аж руками сплеснула та радісно кликнула:

– Дивіться, мамо, які сьогодні гарні квіти на городі! Я ще ніколи не бачила їх таких гарних.

– Справді гарні, — каже мама. — Бачиш, коли ти ще спала, Бог підлляв їх гарним теплим дощиком, і тому то вони такі гарні Ти, Марусю, почекай хвильку, а я зараз вирву тобі кілька квіток і ти їх занесеш до церкви.

Не надумуючись довго, мама нарвала квіток, звязала їх докупи і дала Марусі, а сама вернулася до хати.

Маруся, попрощавшись з мамою, підскакуючи весело, побігла до церкви. Коли вона вже була близько церкви, побачила кількох дітей, а між ними — сусідського Івася, що бавився човником у наповненій водою ямі. Коли вона тільки зближилася до нього, він несподівано набрав болота в жменю і кинув скоро і несподівано, Маруся стала мов прикована до землі. А Івась, бачучи її захлипане обличчя й брудну суконку, почав голосно реготатися з неї. Маруся постояла хвильку, усміхнулася й витягнула одну квітку та вложила йому в його заболочені руки Не кажучи ні слова, вона вернулася назад додому.

Коли Маруся показалася на порозі, її мама відразу зрозуміла, що то щось сталося не з нею вини. А бачучи, що в Марусі є сльози в очах, вона навіть не питалася Марусі, що сталося і як сталося Мама скоренько обмила її, переб'рала в чисту суконку, а Маруся в той час через плач росказала мамі, що сталося. Мама успокоїла її і тепер уже обидві разом пішли до церкви. Коли Маруся з мамою йшли до церкви, Івася вже там не було.

Він тоді, коли Маруся вернулася додому, стояв ще довго і дивився на свої заболочені руки, то на квітку, яку дала йому Маруся Нарешті, він мов зо сну прокинувся. Подивився в ту сторону, куди пішла Маруся, і почав скоро йти додому. Він як тільки вступив на подвіря, чуйся мов загіпнотизований. Його кроки звільнилися, і він ледве тягнув свої ноги до хати. В хаті чомусь не бачив нікого, тільки все поглядав на ту квітку, яку тримав у своїх заболочених руках. Мати Івася хотіла про дещо розпитати його, та він навіть не чув, що вона його питала.

Тому, що вже час був іти до церкви, мама обмила його, дала чисте шмаття і швидкої пішли разом до церкви. Коли Івась умійшов до церкви, він кляк нув за колиа разом з мамою і побачив Марусю, що стояла побіч своєї мами. Він пробував кілька разів помити молитву, однак ніяк не міг її скінчити. Ви усе стання собі одно й те саме питання: "Як то я глину в очі Марусі та її родичів? Що то вони думають про мене?"

В тяжкій задумі, Івась навіть не чув, як гарно хор співав у церкві, і не розумів проповіді священика. По Богослуженні Івась вертався з мамою додому. Йому було чомусь так тяжко, що, здавалося, якби мама не трималa його за руку, він сам ніяк не зайшов би додому. Коли мама Івася приготовляласа до обіду, Івась пішов до своєї кімнати, знав на своє ліжко, і роздумував, як то йому прийдеться направити те зло, яке заподіяв Марусі. Він хоч і чув, що мама вже кілька разів кликала його до обіду, то чомусь так ніби в сні чув те все.

Нарешті встав і вчинив волю мами. Та хоч і як він силувався їсти, воно якось ледве лізло йому в горло. Мама Івася зрозуміла, що він чомусь бореться з собою Вона почала просити його, щоб він отверто сказав, що це таке з ним діється, а вона буде пробувати йому помогти. Нарешті, Івась відкрив перед мамою цілий свій клопіт. Мама, почувши це, успокоїла Івася і запевнила, що все буде добре.

– Ти, Івасю, не журися, — каже мама. – Скінчи скоро обідати, зроби спої шкільні задачі, а потім ми підемо до Марусі і направимо все так, що все вийде гарно.

Для Маруси і її родичів поява Івася з мамою в їх домі була приємною несподіванкою. Хоч по дорозі вони думали, що ця їх стріча може бути часом неприємною, то сталось цілком противне Коли мама Івася розказала, що вони з Івасем прийшли перепросити їх за всіх за нечемність і кривду, заподіяну Івасем, мама Марусі запевнила їх, що те, що сталося, то сталось між дітьми.

– Помилка, яку зробив сьогодні Івась, може бути зроблена Марусею завтра, — каже мама Марусі. Вона поцілувала Івася і кликнула на Марусю. — Марусю, там на столі є мишинка з цукерками. Принеси їх сюди і пригости ними Івася і його маму.

Коли Маруся стояла з цукерками коло Івася, він сам не знав чи брати, чи втікати з хати. Він несмідо взяв один цукерок і подякував Марусі. В той самий час він не міг ніяк зрозуміти, що за зло, яке він їх заподіяв, вони такі всі щирі до нього і до його мами

Коли вже мама Івася була готова йти додому, її на думку прийшло запитати Марусю, чому то вона дала Івасеві квітку тоді, коли він у неї кинув болотом. Маруся подумала хвильку і сказала:

– Я це зробила тому, бо я була певна, що Івась не знав сам, що він робить тоді, коли кидав у мене болотом.

– А дальше додала:

Як Ісус Христос простив тим, що робили криву йому таку, що розпяли Його на хресті, то ми повинні прощати тим, що нас кривдять багато меншими кривдами.

Слова ці були великою потіхою для Івася і для його мами. А найбільша потіха була для матері Марусі, бо вона бачила у неї чесноту і щире серце для всіх. Івась і мама його розпрощались щиренько з Марусею і всіми та й вернулися веселі додому.

Дав би Бог, щоб у нас було багато таких гарних людей, як Маруся, тоді не було б гніву ні між дітьми, ні між їхніми родичами.

о. С. Гребенюк.

ЖИВА СТОРІНКА ІСТОРІЇ

Був рік 1939. У вересні під німецькими ударами впала Варшава. Там мене заскочила війна. Що я мав робити в тій знищеній Варшаві? Холод, голод, руїни, згарища, могили. Мій колега-холмщак з околиць Тарногорода запросив мене на Холмщину вчителювати. І я поїхав. У селах Липини небагато людей, особливо молодших, умули по-українськи говорити. Вони розмовляли переважно по-польськи. Коли я питав їх, якої вони національности, то чув від них таку відповідь: "Ми русині", або "Ми православні" Мало-хто відповідав, що він українець, і то він сам недавно про це довідався

Довгими часами я дуже сильно натискали поляки на ту частину нещасної Холмщини, щоб спольщити її. І це тільки одна Православна Церква відрізняла їх від поляків. Але прийшов час, і від них відібрали православну церкву та перемінили її на костел.

Населення незвичайно вбоге. Діти не мають одежі — не можуть зимою ходити до школи. Мешканці цього села й дооколишніх сіл у великий мірі були признано настроєні до большевиків. Багато з них вибирається виїздити до Советського Союзу

Яка ж причина їх советофільства? Чи тільки нужда? Ні, не тільки нужда. Була ще одна і то глибша причина.

Познайомився я був з одним молодим хлопцем Юзьком. Він належав до одної з замолодших родин, а проте був комуністом. Будучи комуністом, він там самим був і безбожником. Чому? Як Юзько став комуністом та безбожником? Став ним так, як і багато інших у цій місцевості.

І Юзько оповідає. Приїжджають "католики" відбирати православні церкви. А часом і палять їх. Приїжджає католицький ксьондз з озброєними "стецьльцами" і приказує палити церкву. У ксьондза на грудях хрест, і ксьондз приказує палити хрести. Чому ж ксьондз не боїться кари Божої? Бо певно думає собі в душі, що Бога нема. А я думаю, що ксьондз ліпше знає, як з ким є, бо він школи має, а я ні.

Побачивши, що ксьондз справді вважав, що Бог є, то ксьондз справді вважав, що Бог є, то він напевно не палив би храму Божого, будь цей храм і православний.

А були й такі, які не через такі міркування, як у Юзька, а просто з якогось відчаю та пімсти приставали до комуністів, коли бачили всі злочини польсько-католицьких ксьондзів.

Ось так католицька Церква причиняється до поширювання комунізму серед нашого народу, особливо там, де народ був дуже вбогий, національно несвідомий та мало просвічений.

І. Яцина.

Визначний серед вас хай буде вам слугою. (Мат. 23: 11).

МОВНА СКРИНЬКА

Н. Т з Едмонтону запитує, чому часописи, оголошуючи одне з лікарств, яке називається liver treatment, перекладають по-українськи, "руский тртмент", коли має бути "руський", а ще ліпше "український"?

Відповідь: Це є такий "руський тртмент", як і турецький. "Рускус" по-латині означає "сільський" Отже "руский тртмент" означає сільський лік. А в часописах той переклад нагадує ще один "переклади" деяких "ученних", на яких вони будують цілі казкові погляди на доісторичні часи словян, і часописи їх друкують — Треба знати, що в деяких мовах припадком може бути слово, що звучить так само, але має в обох мовах різні значення Коли згадані дослідники жидівське Ханаан виводять від українського "каня" (рід птиці), то однаково вони можуть і назву Канада винести від цієї самої птиці. Вони можуть винести від українського "отава" осине сіно! Назву Крим можуть вивести від англійського "крім" (сметана) Так можна легко все "доказати"

Одиаз навіть дитяча наївність "дослідників" мусить знати міру.

Увага: діти думають!

Учитель: Діти, хто з вас може пояснити, чому риби не говорять?

Івась Ану, хай пан учитель всадять голову в воду — чи зможуть вони говорити?

ПОШТОВА СКРИНЬКА

„Вістниківець" — Едмонтон. Пит.: ..... І непокоїть мене ще одно питання. Гиие щораз більше релігія між модерними людьми, чи може мені лиш так здається? Волів би, щоб я тут помилився ..." Добре було б, якби „Вістник" більше писав про релігію взагалі та про відношення до неї модерних людей".

В : Ви читаєте багато на релігійні теми, — це дуже добре. Ви називали книжки, які ви прочитали. Це всім відомі автори. Ім не можна закинути незнання теольогії Вони знають її дуже добре Але вони роблять ту саму помилку, що й багато інших авторів В чому ця помилка? Говорячи про Бога, релігію й Церкву, вони одночасно майже не говорять про людину в її звязку з релігією. А говорити треба і то конче.

Хто добре пізнав людину, той не може не пізнати, що кожна людина родиться з задатками релігії. Так, людина родиться з релігією. Людина родиться з душею, а релігійний чинник є головним чинником, з яких душа складається. Інша річ, що не всі люди відкрили в своїй душі о той релігійний чинник Вони родяться з ним, але можуть через ціле життя не пізнати, що він у них є, і так вимирають у цій несвідомості. Завданням вірючої людини, а місіонера в першу чергу є допомогти невіруючим видобути наверх той їх уроджений релігійний чинник, щоб вони пізнали, що він у них є. І такі люди будуть вдячні.

Отож, як довго існує людина, так довго буде кинувати й релігія, бо вона є в душі людини.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Високопреосвященний Владика Митрополит Іларіон в неділю 4 липня посвятив нову українську православну церкву в Кадворт.

● Управа Громади Катедрального собору в Торонті з нагоди посвячення цього новозбудованого храму, що відбулося 22 травня, видала пропам'ятну книгу багато ілюстровану, зі статтями численних авторів.

● Перша полева Служба Божа в літній оселі Української Православної Громади св. Софії. Монтреал, відбулася 24 липня Відправив її о. митрат В. Слюзар в асисті священиків інших парохій. Ця оселя є дарунком прошнціального уряду для згаданої громади

● В катедрі св. Володимира в Торонті 10 липня митрофорний протоерей П. Самець відслужив панахиду по замучених православних українцях, що їх в 1941 р. розстріляли большевики в Луцьку на Волині, в числі 3,862 людей

● Першим проповідником англіканської Церкви з-поміж індіян став Сенді Кліппінг з племени Чипевян. Від 1947 р. він був дияконом тої Церкви в Дак Лейк, Ман.

● Від часу, як Формоза стала осідком уряду націоналістичного Китаю, там кількість місіонарів сильно зросла- поверх 350 протестантських та 400-500 католицьких Вони сперничають один з другими, кожний ширить християнство в своїому обряді, а через те в мешканців Формози, що необзнайомлені з християнством, легко витворюється поняття, ніби християнство є „ не одне" Шкідлива це річ для Церкви Христової зводити віровизначення порахунки на місії серед нехристиян.

● В цьому році минає 150 лет від часу першої появи повної Біблії японською мовою та 80 лет існування Японського Біблійного Товариства.

● Високопреосвященний Владика Никанор, Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви на Європі захорів і в советській полтиці погоди лився на тому пункті, що червоний Китай загрожує Совет. т. м на Далекому Сході та американцям на Тихому океані Що Китай також не бе пекою є, не факт Але чи більшевик чи й американці чи й ію не відомо Під натиском червоного Китаю, Москва вже віддає йому деякі затехосходи території Ніяк вивь віддала, важний стратегічний пункт Порт Артур Але разом з тим та ж Москва дальше помагає Китаєві зброїти ся, щоб здавати „жовтою небезпекою" вільний Захід

Женевська конференція голов 4-ох великодержав обєднань не не полягодила ні одної точки, що були на програмі нарад Але дипломати мали багато приємних розмов у чотири очі, за „чайком". Отже, конференція в Женеві це „чайна конференція" змови й рішення „за чаєм" покрито мрякою таємничости. Не виключена річ, що з джерела таємних розмов „за чаєм" на женевський конференції продираються на денне світло поголоски про китайську загрозу.

● Дехто „по одежі стрічає людей" На Заході чимало політиків і журналістів виробили соби думку про югославського комуністичного диктатора Тіта на підставі його ... хлив Коли недавно советська урядова верхівка відвідала Югославію, щоб перепросити з нею по смерти Сталина, часописи заговорили про „модельну програму" большевиків, бо вони „вклонилися" Тітові Сміємо говорити в політиці про „моральні" виграші й програші! Тіто правдоподібно вірний був би походів до Москви „вклонитися", однак він не хотів настороживши сцироти себе Заходу, від якого дістає великі позички, а може й ще дещо - потрібне Москві Не виключені річ, що Москві залежить на тому, щоб Тіто покищо мав на Заході опінію „невільшого" Але про дьозвість Тіта супроти Заходу та „програму" Советів через відвідини їх уряду в Югославії було говорити передчасно. „Вістник" ще під час тих відвідин писав, що не треба забувати про комунізм Тіта ... А тепер, як і треба було передбачувати, виявляється, що большевики таки „спекли печено" в Югославії: в ЗДА побоюються тепер, що Тіто забуть погодится на це, щоб Совети будували свої боєві літаки на території Югославії В цій справі американський уряд уже передав Югославії пересторогу. - А чого це добилися Совети в Югославії на таємних розмовах, яких не оголошено, покаже майбутність Американський уряд напевно знає багато таємниць, і відповідно до того побить свої політичні кроки.

● Голова уряду Західної Німеччини, Конрад Аденавер, запрошений до СССР на розмови Він поїде туди восени. Як Аденавер думає говорити з большевиками, про це він інформує світ уже тепер Бачимо, наприклад, це з його заявн, яку він зложив у Швайцарії, перебуваючи там тепер на відпочинку. Він каже, що він-три СССР погане положення Щоб мати час змішнитися він-три, большевики уникають небезпеки назовні, тому вдають „миролюбних". Аденавер радить Заходові не прислухатися до солодких слів боль-

шевиків, а дивитися на його політичні діла. А ці діла СССР — які були, такі й є, себто загрожуючі вільному світові.

● Китай має 600,000,000 населення. З того він посилює вспіх зачати з колективізації господарства (їх є 650,000) тільки 15 мільйонів родин. Китай завжди був бідний на харчі. Большевицька господарка ще більше доводить до руйни країну. До того ж ще тепер часто навідують Китай такі природні нещастя, як посуха, повена, комахи, дощові зливи, неврожаї і т. д., що дорешти зницують скупі запаси рижу й збіжжя. Китаєві загрожує масовий голод. Це напевно відбється якось на його закордонній політиці.

● Після візити советської політичної верхівки, югославський диктатор маршал Броз Тіто оголосив у цих днях, що внаслідок його розриву з Москвою в 1945 р. Югославія потерпіла великі матеріяльні втрати. Але тепер Москва їх винагородила, подарувавши Югославії дозв на суму 90,000,000 дол., що їх Югославія була винна Советам за прислані товари. — Тіто, як комуніст, вихваляє советські „дарунки", а скільки подарував йому Захід, про це він мовчить.

● Остання сесія Федерального парляменту Канади, що закінчилася 28 липня, тривала 140 днів, отже була найдовшою в недавній історії Канади.

● Відійшовши від проводу Української Національної Ради, інж. О. Бойдуник (ОУН Мельника) піддає критиці УНРаду. Гострота цеї критики позначається тим, що інж. Бойдуник уважає, нібито УН Рада в сучасному своїому складі не репрезентувала українського загалу та його національно-політичних стремлінь. ОУН Бандери, що стоїть в опозиції до УНРади, дає признання Бойдуникові за цю його критику. — Звичайно, в політиці — як завжди в політиці: є зміни в проводі, опозиції й критика. Отже не слід передбачувати в цьому загрози для УНРади.

● Премієр провінціального уряду Альберти, Е. С. Менінг поробив в своїому уряді зміни, найбільші від останніх 20 років. Замість дотеперішніх 12 міністрів — буде 13. На місце 3-ох міністрів, перепалих у виборах, він назначив нових. Крім того, дав ще на одного більше. Прем. Менінг є міністром копалень і мінералів. А тепер він став ще генеральним прокіратором, хоч він з фаху не є ні адвокатом, ні суддею. Новими міністрами є так: Ф. С. Колборн (Келгарі) — міністер без портфелю; Елжен Р. Петрик (Лакомб) — економічні справи; Редмонд Реерсон (Ст. Павл.) — індустрія і праця; Джейкс Гертлей (Мекленд) — публічні роботи; Е. Ф. Гінмен (буший міністер муніципальних справ) — провінціяльний скарбник; Н. А. Вилмор (б. мін. індустрії і праці) — земельні й лісові справи; Дж. Гук (б. мін. господарства і публічних робіт) — провінціяльний секретер і муніципальні справи.

ЧИ ВАМ ВІДОМО, ЩО ...

● В Китаю, Бурмі та в Індонезії входить до кіна без квитка (тикета). Коли глядачі вже побачать початок фільму, тоді переривають фільм і продають квитки. Купує той, кого фільм зацікавив, і кого ні—не купує і виходить з кіна. За один раз висвітлюють кілька фільмів. Останній фільм на самому цікавому місці перериваєтся і продовжується щойно за пару днів. Але тоді треба платити знову. — Спосіб заохочування досить спритний, однак чесність тут збережено.

● З вежі Айфля в Парижі, з центра Франції, через далекого вид можна побачити Англію.

— Маленька Европа...

● Дня 1-го червня 1955 р. населення Канади зросло на 2.7 процентів, себто піднеслося до 15,601,000, отже на більше, як 1-го червня минулого року.

● Славна канадійська плиначка, 17-літня ученица Мерилін Бел з Торонта, 31 липня ц. р. переплила Англійський канал за 14 годин і 36 минут.

● Американці задумують збудувати штучну планету, що літала б навколо нашої землі, себто — щоб була й сателітом. Її мають випустити з великої ракети в повітря, і вона вже не вернулася б на землю, а кружляла б навколо неї зі скорістю 18,000 миль на годину. На ній мали б осісти літаки, і з неї можна б досліджувати інші планети. Місяць, Марс і т. д. Пару тижнів тому американські вчені обговорювали цю справу з советськими вченими в Копенгазі. Советський дослідник летунства Леонід Седов сказав, що СССР збудує такий сателіт за 2 роки. Так починається загострення боротьби за повітряні простори.

З НАШИХ ШКІЛ

Едмор, Саск. — Тут у приміщенні Українського Народного Дому, при церкві Преев. Богородиці, від 13 до 23 липня щоденно відбувалась наука релігії та рідної мови для дітей, яку провадив о. Б. Яковкевич з Шіто.

Діти все були пильні та уважні, в чім допомагало їх 27. Кінець навчання відзначено молебнем у церкві. Родичі також були присутні, а діти співали. Все закінчилось малим прийняттям.

о. Б. Я.

Фоєм Лейк, Саск. — Недільну і Рідну Школи через цілу зиму і тепер провадить пані Василина Веселович. Дітей ходить на науку більше тридцяти. —Щасти Боже в праці!

о. Б. Я.

ЮВІЛЕЇ ПАНСТВА ЛЕБЕДОВИЧІВ

В пятницю, 24-го червня, сусіди й приятелі п-ва Семена й Марії Лебедовичів у Тернополь, Саск., зійшлися в їхньому домі, щоб вшанувати їх з нагоди 25-літнього ювілею подружнього життя.

П-во Лебедовичі є дійсними членами Церковної громади.

При цій нагоді переведено збірку на пресовий фонд „Вістника"; гості зложили $15.00, а п-во Лебедовичі $5.00, разом $20.00.

Жертводавцям щира подяка, а Ювілятам многих літ проти життя й працювати для Церкви і свого народу.

Учасник.

З ХРЕСТИН НА ДОБРІ ЦІЛІ

В неділю 17 липня ц. р. мав я приємність відправити черговe Богослужения в одній з передових громад нашої округи, а саме: у Виннярд, Саск. Церква там простора і гарна, лише не вповні ще викінчена. Бо й забуто її не так давно. Тепер громада збирає потрібні фонди і з Божою поміччю, треба думати, в скорім часі буде все зроблено.

Виннярд це та громада, в якій відбув свою першу візитацію в Єпархіяльні Високопреосвященний Митрополит Іларіон, після обрання його Митрополитом Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Виннярд це та громада, що в рядах її членів є високодостойний суддя Михайло Стечишин. Є там чимало інших добрих членів, а серед них почесне місце займає теж п. Данило Кравчук.

Отже в неділю, про яку була мова вище, просто з церкви забрав мене п. Кравчук до себе на фарму біля Елфрос, Саск., щоб охрестити внука Давида Дмитра, синочка Дмитра і Павлини Яремків.

Постійно перебувають панство Яремки в Ніпавин, Саск. і безперечно вони добре знані широкому українському загалові. Пан Яремко успішно провадить адвокатську канцелярію, а його дружина ще дівчиною вчителювала 4 роки в Шіго, Саск. — в центрі нашої церковної округи. В родині їхній, крім згаданого хлопчика Давида, є ще 3-літня донечка Іванна.

На хрестинах все було гарно й урочисто, бо й гості зібрались все гарні, і можен почувався там як свій серед своїх. До хрестку тримали п. Мелетій Кушнірук з Елфрос і пані Катерина Король з Гронілд, Саск. На закінчення цього гарного дня, з ініціятиви п. Йосифа Лисака, переведено збірку на наші цілі, яка принесла $39.00. Жертвували: п-во Данило і Текля Кравчуки $5.00; п-во Кушніруки Іван і Софія $2.50; п-во Яремки $25.00; п. Мелетій Кушнірук з дружиною $2.50; пані Катерина Король $2.00, пан Елизавета Франко $1.00 і п. Йосиф Лисак $1.00. Згідно з бажанням жертводавців віброму сумувислано до Консисторії з тим, що $19.00 має піти на пресовий фонд „Вістника", а $20.00 на Стипендійний фонд для студентів-богословів.

Слава і честь жертводавцям, а малому Данилові Дмитриковi вирости на доброго горожанина Канади і вірного свідомого члена нашої святої Церкви, а там самим і свідомого сина нашого народу.

о. Б. Яковкевич.

СУМКІВСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ

П-во Василь і Франя Телега

Віндзор, Онт. — В суботу 11-го червня цього року в українській православній церкві у Віндзор, Онт. відбулося вінчання Василя Телеги, одинокого сина п-ва Михайла і Мирослави Телеґів, з Франею — дочкою п-ва Івана і Вироніки Бейлис. Чину вінчання довершив парох української православної церкви св. Володимира у Віндзорі прот. Ф. Керницький. Весільна забава відбувався в салі Товариства Просвіти при великім числі гостей. І не дивно, що зійшлося таке велике число гостей бо п-во Телеги мають велике число приятелів і знакомих у Віндзорі, а також є активними членами Української Православної Церкви, як також Товариства Просвіти і Жіночої Організації ім. Лесі Українки, де п-ні Мирослава Телега є головою, як також є заступницею голови Східної Екзекутиви СУК. Молодий Василь Телега дуже активний сумківець. Він є також заступником голови Східної Екзекутиви СУМК і найбільше причинився до зорганізування спортової дружини СУМК., що стала дуже популярна на ціле Онтеріо.

Слідуючого дня, в неділю, родичі молодого запросили всю родину і знакомих до свойого дому на поправини, де ще всі весело забавлялися і при веселій забаві не забули і про українську пресу та здожили свої жертви в сумі $44.00 (сорок чотири долярів), що їх розподілено: $29.00 на „Український Голос" а $15.00 на „Вістник". Збіркою зайнялися С. Сірий і А. Момотюк.

Жертви зложили слідуючі: по пять долярів: Михайло Телега, батько молодого, і Николай Амброзик з Детройт. Три доляри п. Бологан. По два доляри: А. Момотюк і І. Бейлис. По одному долярові: П. Телега і пані М. Різник з Пенсильвеній, І. Ткачук, пані В. Вилжосон, В. Бодьол, Мухній з Детройту, В. Турчин, П. Савицький, М. Чеборик, прот. Керницький, А. Бабій, Л. Бондарчук, М. Горин, І. Риняр, Михайло Лацик, М. Клим, пані Я. Митрук, п. Налозінські, пані М. Митрук, пані М. Лабіневич. п. Лонбовн, І. Филипак з Пост-Колборк, С. Сірий, М. Корлаш, В. Прокопчук, М. Прокопчук, В. Вахна, К. Вахна. Микола Лацик 50 п. Володимир Загалюк 30 центів

Всім жертводавцям щира подяка, а Молодій парі щасливого життя.

Присутний.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ЕЛИЗАВЕТИ БРИК

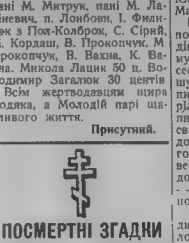

Дня 15 липня 1952 року відійшла в вічність бл. п. Елизавета Брик, на сороковому році життя.

Покійна походила з села Кошляки Збаражського повіту в Україні, з родини Поручник. До Канади приїхала молодою дівчиною в 1931 році, і цього ж року вийшла заміж за відомого в Вінніпегу бізнесмена, суспільно-церковного діяча і щедрого жертводавця, Олександра Брика. Весь час жила в Вінніпегу та постійно працювала в торгівлі споживчих товарів. До цієї праці мала велике здамилювання. В остатніх роках сама була управительною склепу при вулиці Мейн у Вінніпегу.

До всього ставилася дбайливо, була доброї й лагідної вдачі, всіма шанована. Сина виховала дбайливо. Він тепер скінчив чотири роки комерційного курсу в Манітобському Університеті.

В завіщанню залишила 100 долярів на Катедру Пресв. Трійці, 100 долярів на Капітолію св. Андрея і 100 на Укр. Прав. Собор.

Нестрічна смерть перервала так ще молоду нитку її життя, — невідкладувана й незабутня втрата для мужа Олександра і сина Тараса Брика та всіх тих, хто знав цю цяру, розумну, працьовиту й благородну жінку.

ЮЛІЯН БАЖАН

Дня 2-го липня ц. р. несподівано відійшла у вічність Юлія Бажан, мешк. Кіркнес, Ман.

Покійна прожила 57 років, походила з Берліна, коло Бродів, у Галичині. Осиротила мужа, трьох синів і доньку, сестру й брата, та іншу дальшу родину. Смерть її наступила несподівано, бо не хворіла. Трагічного дня, 2-го липня, як завжди, взялась до своєї роботи, але почулась недобре і вдалась до поблизького шпиталю. Там сказали, що вечером здоровою вернеться додому, але сталось инакше, - - несподівано для всіх вона померла.

Покійна була щирою людиною, і на її похорон прибуло багато людей. Похоронне Богослужения відправив о. С. Герус з дяком П. Калушком в церкві св. Николая в Гонор, Ман., а потім провів тіло на місцевий цвинтар в Гонор, Ман.

Прот. С. Герус виголосив прощальне слово і заключив присутніх до збірки на нев'янучий вінок. Було зібрано $24.40, які розподілено як слідує: на місцеву церкву в Гонор $5.40, на „Вістник" $5.00, на „Віру й Культуру" $5.00, на прес. фонд „Укр. Голосу" $5.00.

Жертводавцям щира подяка, а спочилій Вічна Память!

Священик.

АНТІН МАГАЛЯС

Веллянд, Онт. — Дня 26 липня ц. р. упокоївся у Бозі у Веллянд, Онт., від серцевої недуги бл. п. Антін Магаляс, проживши 65 років. Покійний любив Церкву і подарував для церкви у Ніагара Фалс чашу, велику напрестольну Євангелію та зложив грошеву пожертву. Похорон відбувся по Службі Божій 28 липня у Веллянді. З рідних місцевостей прибули люди, щоб віддати останню шану померлому та щоб підтримати на дусі вдову, горе якої важко передати словами.

Під час похорону парох о. Овчаренко сказав слово, в якому зазначив, що ми розумаємось не навіки, що прийде час і ми зустрінемося у потойбічному житті. Багатство, лише яке ми можемо взяти туди — це добрі діла. Треба підтримати морально вдову, якій дуже важко, треба шанувати й робити добро один одному; треба чинити добро і для всього нашого українського народу; треба працювати для добра Церкви, — це і є служіння Богові. Покійний робив це в міру своїх сил і можливостей.

По похороні був обід, під час якого присутні зложили 32 дол., з яких 16 дол. призначено на місцеву церкву, а 16 дол. на „Вістник".

Жертводавцям щира подяка.

Нехай Господь приймє до осель Своїх Праведників душу спочилого, а вдову подасть силу перенести невиказану жалюбну втрату.

Присутний.

ГРИГОРІЙ МОНІТА

В середу, 13-го липня, відбулося помешальне Богослужения в українській православній церкві в Етелберт за бл. п. Григорія Моніту в річницю його трагічної смерти 7-го липня, 1954 р.

Родився покійний Григорій, син Михайла і Марії Моніт із тому 58 літ на Лемківщині; прибув з родичами до Канади малим хлопцем. Коли дорік, подбав про своє власне господарство, а залишив за собою не лише смуток в серці своєї дружини Гані, але й оплакують і тужать за своїм батьком четверо діточок - три дочки й один син.

Шануючи память покійника, й щоб зробити її тривалішою, присутня родина і при житті покійника в річницю його смерти зложили $8.05 на пресовий фонд „Вістника".

Жертвували слідуючі: по $1.00. Іван Жура, Павло Моніта, п-во Стефан і Ольга Баланюки, Григорій і Ева Семенюки; по 50 ц.: Ганя Моніта, Маланка Красій, Марія Григорик; по 25 ц.: Софія Майба, Марія Бенчарська, Катерина Керницька, Катер. Синтичук, Марія Костецька і Ева Фокула.

Покійникові хай Господь пошле солодкий спокій, а жертводавців Благослови, Боже, сторицею Своїми щедротами!

свящ. Іван Майба.

ВАСИЛИНА ГАРАС

Шіго, Саск Дня 27 червня ц. р. на фармі в околиці Шіго безболісно упокоїлась на 79 році життя Василина Гарас, по першому чоловікові Сандуль, а з дому Беличук.

Родом покійна з Буковини, з села Вікно, пов. Кітмань. До Канади прибула в 1903 році з чоловіком Дмитром Сандулом і найстаршим сином Василем.

Похоронна св. зп. Петра і Павла в день похорону і дня ще не могла помістити всіх прибувших вірних, остаточно посунув той, що була взіщена матінкою доброю здекнією місцевої Української Православної Громади та широкої православної сеpед жіноцтва.

Діти: Василь Олексей Іван Анна Дочка Катерина Анастасія та Елизавета з родинами й поминки згадають свою маму. В часі похоронної Служби Божої, яку відправляв Всеч. о. Б. Яковкевич з дяком Т. Коропатницким, всі вони ревно молилися за спокій її душі. Біля 20 внуків також напевно будуть до кінця днів своїх памятати свою любу бабуню. Для всіх дітей своїх покійна була однаково дорогою, але мабуть найбільше переживають її відхід з цього світу сини — Василь та Іван, а це тому що останні 13 років бл. п. Василина мешкала разом з ними, була для них самітних дорадницею, раділа їхніми успіхами, боліла їхніми турботами.

Сумний день закінчився поминальним обідом в домі Сандуля, а найстрший з них — Василь, пом цій нагоді на спомин покійної матері, передав $25.00 на катедру Пресвятої Трійці і $5.00 на прес. фонд „Вістника".

Вічна память спочилій.

Учасник похорону.

ЗЛОЖЕНІ ДАРИ НА ПОКРИТТЯ КОШТІВ СОБОРУ УГПЦК.

(Продовження)

І. Бугера, Дуфрост, Ман.	$20.00
Громада св. Юрія, Форт Франсес, Онт.	10.00
Портедж Ля Прейрі, Ман. Громада св. Николая.	10.00
Мідоз Лейк, Саск.	10.00
П. А. Пауш, Едмонтон.	10.00
Іван Ксьонжина, Смоте.	6.00
Норт Стар, Алта., прислав п. З. Горошко.	6.00
Габбард, Саск. св. Николая.	5.00
Лука Полович, Ватсон, Саск	5.00
Гетерлей, Саск.	5.00
М. Метерин, Торонто, передав прот. П. Самець.	5.00
Вдилав, Ман. Громада св. Михайла.	5.00
Грендвю, Ман. Громада Всіх Святих.	5.00
Вокслайт, Алта. Успіння Пр. Богородиці.	5.00
Крайгенд, Алта. св. Дмитрія	5.00
Лек Ла Биш, Алта. св. Андрія Первозванного	5.00
В. Весоловський, Ріджайна Саск.	5.00
Ілля Чиж, Аврал, Саск.	5.00
Анна Фіґчк. Вайта, Ман.	5.00
Григорій Шевчик, Виннипег, Саск	5.00
Толстой, Ман. Громада св Луки.	5.00
Сестринство св. Покрови Тавіян, Ман.	5.00
А. Процюк Саскатун	5.00
М. Лубик, Саскатун	5.00
П. Лазаровнч, Едмонтон, Алта	5.00
Л. Ляхман, Едмонтон, Алта	5.00
Ілля Данилюк, Гемптон, Онт.	5.00
Юзефа Залевчук, Сентї Тейк, Ман	5.00
М. Левандовський, Сентї Тейк, Ман	5.00
Ростефат Лазорко, Вирден Ман	5.00
П. Шолдра, Петаюва, Ман	5.00

Д. Демчук, Ґрендвю, Ман. 5.00

Вимер, Саск. Громада св. Воскресення. 5.00

Г. Кудзревич, Вінніпег, Ман. 5.00

А. Свинарчук, Канора, Саск. 5.00

Ґилберт Плейнс, Ман. св. Володимира і Ольги. 5.00

Михайло Косс, Детройт, Мич. ЗДА. 5.00

Василь Лозовчук, Гефорд, Саск. 5.00

Іван Гуменюк, Торонто, Онт. 5.00

Калмар, Альта. Громада св. Трійці. 5.00

Юрій Тодлюк, Торгилд, Алта. 5.00

П. Василишин, Едмонтон, Алта. 5.00

В. Евашко, Овкборн, Ман. 5.00

А. Гусак, Су Лукавт, Онт. 5.00

І. Кінь, Пембіна, Н. Д. ЗДА. 5.00

Проф. Д. Максимюк, Саскатун, Саск. 5.00

Нестор Грабовський, Торонто, Онт. 5.00

Гр. Гладнюк, Ніягара Фалс, Онт. 5.00

Григорій Стратійчук, Канора, Саск. 5.00

А. Гавриляк, Роблин, Ман. 5.00

По 2 дол.: М. Король (Донвел, Саск.), Анна Павлюк, Давфин, Ман.; В. Чумер, Едмонтон, Алта.; С. Ольховецький, Атікокен, Онт., Д. Ковальчук, Ґрендвю, Ман.; С. Сорока, Содбори, Онт.; Н. Гаврилюк, Вінніпег, Ман.; В. Паньків, Брентфорд, Онт.; В. Ахтимійчук, Кемсек, Саск.; О. Кіт, Ніягара Фалс, Онт.; В. Лещко, Поплярфилд, Ман.; М. Шевалюк, Овкборн, Ман.; А. Коваль, Овкборн, Ман.; Н. Солончинний, Сенді Лейк, Ман, П. Друль, Мензі, Ман.

По 1 дол.: П. Семченко, В. Чернецький, Н. Кудрик, Катерина Ковальчук, А. Ткачук, о. Г. Кришталовичі, п-ві В. Федак, Е. Балтут, В. Логін, О. Лилик, О. Антонюк, Н. Друль, І. Пушка, Т. Влад, Т. Марцинів, І. Ворох, Н. Кушнерик, П. Сокульський, В. Мошинський, Анна Олійник (50 центів).

Уважаючі помилки просимо негайно спростувати.

За Консисторію У.Г.П.Ц.

в Канаді
Прот. С. В. Савчук,
голова Президії.

Порядки Богослужень:

підвинніпегський округ

СЕРПЕНЬ:

21. Неділя — Тишлав
28. Неділя. Усп. Преся. Богородиці — Гомор — Дуфорст (храм)

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Пінґвер Парк — Торгилд

Адреса: 7 Ст. Джонс ave., Вінніпег Телефон 56 3093

о. ІВАНА МАҐАСА

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення — Лемарх
21. Неділя — Зелена
28. Неділя. Усп. Пресв. Богородиці — Ґілберт Плейнс

Адреса: Box 201. Роблин, Ман.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Господ. — Гефорд
20. Пятниця. Спас — Вимір
21. Неділя — Гетерлей
21. Неділя — Кодлор
28. Неділя. Успіння Богородиці — На Бінніках (храм)

Адреса: Box. 163. Гефорд, Саск. Тел. 55

о. ОСТАПА ФЛЬКА

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Господ. — Сиґстон
21. Неділя — Дрифтінґ Ривер
28. Неділя — Успіння Пресв. Богор. — Косів.

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Давфин
11. Неділя. Успіх голови їв. Хрест. — Аппілз

16. Неділя — Детафин
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— Роркетон (храм)
25. Неділя — Вайлей Ривер
27. Вівторок. Воззв. Чесного Хреста — Дрифтінґ Ривер

Адреса: P.O. Box 1087, тел. 4704 Давфин, Ман.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Госп. Толстой
21. Неділя — Рова
28. Неділя — Успіння Пресв. Богор. Гарденстон (храм)

Адреса: Толстой, Ман..

о. ЕМАНУЇЛА ҐОРГІЦЯ

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Госп. Абраха (св. Николая)
21. Неділя Сокдаки
28. Неділя — Успіння Пресв. Бог. — Вайта

Адреса: Вайта, Ман.

о. Г. ВАСИЛЬВА.

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Госп. — Радвей
21. Неділя — Восетна
28. Неділя — Успіння Пресв.. Бог. — Нюбурк (храм)

Адреса: Box 128, Радвей, Альберта, Тел. 10.

Прот. С. ҐРЕБЕНЮКА

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Господ. — Сембурґ
21. Неділя — Принс Альберт
28. Неділя. Успіння Пр. Богородиці — Шіпкан

Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Спаса — Вест Брук
21. Неділя — Пасічники
28. Неділя. Успіння Пресв. Богор. — Шіро, полуд. (храм)

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Шіро, місто
11. Неділя. Успіх. голови їв. Хрест. — Фовм Лейк, місто
18. Неділя — Вінкард (храм)
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— Льюра" (Лисенко) (храм)
25. Неділя — „за Рікою"
27. Вівторок. Воззв. Чесного Хреста — Шіро, полудн.

Адреса: Шіро, Саск., Box 52. Тел. 21.

о. П. БЛАЖУКА

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Госпо. — Калмар
21. Неділя — Вайлдуд
28. Неділя. Успіння Пресв. Богор. — Торсбі

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Калмар
11. Неділя — Оновей
18. Неділя — Римовка Парк ..
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— Торсбі

25. Неділя — Сібя Віч
27. Вівторок. Воззв. Чесного Хреста

УВАГА! — В усіх громадах підемонтонської округи, відбувається, в часі вакаційної перерви: Рідна й Недільна Школа. Рішучо, проситься громадянство повище згаданої округи, якнайбільше заохотити та прислати ваших дітей до Рідної й Недільної Школи.

Адреса: 9650-73 авеню, Едмонтон.

о. О. НОВИЦЬКОГО

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Спас — Вест Форт
21. Неділя — Форт Вилліям
28. Неділя — Вест Форт

Тел. 3-8568, Форт Вилліям, Онт.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Спаса — Федаки
21. Неділя — Вивард
28. Неділя — Успіння Пресв. Богор. — Едмор (храм)

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Інсінгер, місто
11. Неділя. Успіх. голови їв. Хрест. — Тіхор, місто
16. Неділя — коло „Купіли"
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— коло Купровських (храм)
25. Неділя — Вест Брук
27. Вівторок. Воззв. Чесного Хреста — Едмор

Адреса: Шіро, Саск., Box 53, Тел. 21

о. Ф. ЛЕЛЬ КНИЖКА

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Госп. Вайтбіч
21. Неділя — Норквей
28. Неділя — Успіння Пресв. Богор. Мейбридж (храм)

Адреса: Box 111, Гайс, Саск.

о. П. ҐЛІШКОГО

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Господ. — Мензі (храм)
21. Неділя — Сандборг
28. Неділя. Успіння Пресв. Богор. — Глен Елмо (храм)

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Сенді Лейк
11. Неділя — Вінта
16. Неділя — Ангусвил
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— Сін
25. Неділя — Овкборн

— Мензі

Адреса: Овкборн, Ман. Тел. 336

о. В. АПОНЮКА

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Господ. — Тернопіль
21. Неділя — Ст. Джуліен
28. Неділя. Успіння Пр. Богородиці — Вокан (храм)

Адреса: Почт. скр. 4, Вакан, Саск.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО

СЕРПЕНЬ:

21—28 Неділі — Брендон

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Брендон
11. Неділя — Портедж ля Прейрі
18—25 Неділі — Брендон

Адреса. 51ь Песпфик ave., Тел. 2826 Брендон, Ман.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Господ. — Гресленд (храм)
21. Неділя — Крайгенд
28. Неділя. Успіння Пресв. Богор. — Лак Ля Біш

Адреса: Box 216, Лак Ля Біш, Алта.

о. СТЕПАНА ЗУЗАКА

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Господ. — Київ (храм) і освячення Запрестольного образа.
21. Неділя — Рама
28. Неділя — Вимер

Адреса: Ватсон, Саск.

о. А. ТЕТЕРЕНКА

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Господ. — Кадет
21. Неділя — Брюксбі
28. Неділя — Нипавин (храм)

Адреса: Box 47, Гронлид, Саск.

о. Д. ЛУЧАКА

СЕРПЕНЬ:

19 Пятниця. Преображення Господ. — Каганк
21. Неділя — Завале
28. Неділя. Успіння Пр. Богородиці — Пено

Адреса: Box 158, Вилмедон, Алта. Телефон 49.

о. Л. В. ЛЯЧИНА

СЕРПЕНЬ:

19. Вівторок. Преобр. Господне — Стопхоуел
21. Неділя — Йорктон (храм)
28. Неділя — Мазепа
28. Неділя — Райн. Вечірня г. 7-ма вечером.

Адреса: 110 Вилінгтон ave. Тел. 798, Йорктон, Саск.

Календар Українських Свят

СЕРПЕНЬ

16	В	3	Прп. Ісаакія, Дамата
17	С	4	Сім мооод. в Ефесі
18	Ч	5	Мч. Євстигнія, Юстиціана
19	П	6	Преобр. Господнє (Спас)
20	С	7	Прп. Пімена вост. Печер.
21	Н	8	Нед. 11. Прп. Григорія
22	П	9	Ап. Матея, мч. Маркіяна
23	В	10	Мч. Лаврентія, Сикста
24	С	11	Прп. мч. Василя і Федора
25	Ч	12	Мч. Фотія, Памфила
26	П	13	Тихона еп. Воронім.
27	С	14	Пер. моц. Феодосія Печ.
28	Н	15	Нед. 12. Усп. Пр. Богор.
29	П	16	Св. Нерун. Образа ГІХ
30	В	17	Прп. Аліпія ѵиюсп. Печер.
31	С	18	Мч. Флора й Лавра

ВЕРЕСЕНЬ:

1	Ч	19	Мч. Андрея Стратилата
2	П	88	Прор. Самуїла, мч. Севіра
3	С	21	Пр. Авраамія Печер.
4	Н	22	Нед. 13. Мч. Агафоніка
5	П	23	Св. мч. Іринея еп.
6	В	24	Пер. моц. Петра митр. К.
7	С	25	Ап. Тита з 70-ти
8	Ч	26	Мч. Адріяна, Наталії
9	П	27	Прп. Пімена пост. Печ
10	С	28	†Знайд. моц. Йова Поч.
11	Н	29	Нед. 14. Усіх. Гол. Іоана Хр.
12	П	30	Олександра, Павла митр.
13	В	31	†Пол. Пояса Богородиці
14	С	1	†Преп. Симеона
15	Н	2	Мч. Мамаита, Іоана пост

о. ІВАНА МАЛЯВИ

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Госп. — Пайн Ривер (храм)
21. Неділя — Гарленд
28. Неділя — Успенія Пресв. Бог — Зелена (храм)

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Боян (храм)
11. Неділя. Успіння голови Іоана Хрестителя — Етелберт
16. Неділя — Гарленд
21. Середа. Різдво Богородиці — Ренвер (храм)
25. Неділя — Етелберт
27. Вівторок. Чесн. Хреста — Пайн Ривер (храм)

Адреса: Етелберт. Ман

о. Е. Т. ПРИСТУПИ

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Господ. — Гудзь
21. Неділя — Габард
28. Неділя — Повнчай

Адреса: Айтуна, Box 143, Тел. 57

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО

СЕРПЕНЬ:

21. Неділя — Вовав
28. Неділя — Ойен

Адреса: Саскатун, 401 Мейн стріт

о. П. САЦЕВИЧА

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Господ. — Вільна
21. Неділя — Смокі Лейк
28. Неділя. Успіння Пресв Богор. — Сподеи

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Смокі Лейк
11. Неділя. Усіх. Гол. Іоана Хрест. — Беліс
11. Неділя — Вільна. о. Кулиш
18. Неділя — Стрий
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— Смокі Лейк
25. Неділя — Сподеи
27. Вівторок. Воззв. Чесного Хреста Бойл Лейк (храм)

Адреса: Box 209. Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

Церковний Устав

19. Преобр. Госп. — Спаса. УЄ Луки 9: 28-36. Літ. Ап. 2 Петра 1: 10-19. Єван. Матея 17: 1-9.

21. Нед. 11. Го. 7. УЄ 11. Літ. Ап 1 Кор. 9: 2-12. Єван. Матея 18: 23-35.

28. Нед. 12. Успен. Пресв. Богор. Гол. 3. УЄ 1 Луки 1: 39-49, 56. Ап. Филип. 2: 5-11. Єван. Луки 10: 38-42; 11: 27-28.

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Нед. 13. Гол. 4. УЄ 2. Літ. Ап. 1 Кор. 16: 13-24. Єв. Матея 21: 33-42.

11. Нед. 14. Усіх. гол. їв Хрест. Гол 5. УЄ 3. Літ. п. 2 Кор. 1:21—24; 2:1-4 Єван. Матея 22:1-14 і Марка 6.14-30.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 1, 1955. ВІННІПЕҐ, МАН., 1-го ВЕРЕСНЯ, 1955. ЧИСЛО (997) 17

КОЛЕҐІЯ СВ. АНДРЕЯ В ВІННІПЕГУ

ФАКУЛЬТЕТ ТЕОЛОҐІЇ

оцим проголошує КОНКУРС на прийняття студентів на КУРС ТЕОЛОҐІЇ (Богословія), на академічний рік, що **починається 1-го жовтня, 1955 року,** а кінчається 30-го квітня, 1956 р. Наука починається в понеділок 3-го жовтня.

Оплата:

За науку ..... $100.00 на рік.
На зужиття ..... 5.00 на рік.
За харчі ..... 50.00 на місяць.

Студентам-теологам, які є членами Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а які потребують фінансової допомоги, щоби втриматися у школі, Церква дає допомогу в формі позички в сумі $210.00 на рік. Для цього студенти-теологи дають зобовязання, що, скінчивши теологію та ставши священиками, вони будуть працювати для Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

УВАҐА: Колеґія має приміщення для обмеженого числа студентів і студенток університету та для інших студентів, **що будуть вчитися поза Колеґією.** Оплата за харчі й помешкання — $50.00 на місяць.

Зголошення висилати на адресу:
REGISTRAR
ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG
259 Church Ave., Winnipeg 4, Man.

МІСІОНАРАМ СТАЄ ТЯЖКО

Є вісті, що нині християнським місіонарам в чужих краях тяжче ширити християнство, ніж давніше. Свідомість нехристиянських народів відноситься, дехто з них бачив християнські краї, отже кажуть: "У вас християнство тратить силу, то чому ми маємо його приймати? Ми зі своєю релігією не гірші від вас".

ЗГОРІЛО 500 ТОН ЛЬОННОЇ СОЛОМИ

В Вінніпеґу згоріло 500 тон льонної повязаної соломи, що належала до папаперової фабрики. Цю солому підпалили діти.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

Візитації Архиепископа МИХАЇЛА в Східній Єпархії

4 вересня — Лашін.
11 вересня — Лондон.
18 вересня — Ошава, Пр. Богородиці.
25 вересня — Монтреаль, св. Софії.
9 жовтня — Вотерфорд.
16 жовтня — Монтреаль, св. Покрови.
23 жовтня — Віндзор.
30 жовтня — Гринзбі.
6 листопада — Нове Торонто.
27 листопада — Брентфорд.
11 грудня — Вест Торонто.

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.
Прот. С. В. Савчук, голова.

Парох громади св. Юрія в Лашин, Кве.

Протоєрей Касіян Квасницький

Народився 1891 р. в с. Барбівці, Буковина. По скінченню Факультету Богословія в Чернівцях, рукоположений митр. Володимиром, у м. березні 1918 р. у Відні. Був покликаний до війська як капелян. По короткім пастирюванню в Станіші Горішній й Неполоківці, призначений сталим парохом в с. Чортория-Витківці над р. Черемошем і там пробув аж до приходу большевиків в 1940 р. В цьому ж році був примушений залишити рідні землі й виїхати на скитання. Від травня 1941 до вересня 1942 року служив на Холмщині в Єпархії Вприсоєв. Митр. Іларіона. Тут довелося пережити різні страхіття польської та большевицької партизанки. Зійдси був відлучений у рідні сторони.

З наступом московських полчищ був знову змушений виїхати на Захід і після капітуляції Німеччини служив в парафії УАПЦ в Бад-Кіссінґен, а віятак у скитальчих таборах в Фюрті, Нюрнберґ-Конгрес та в Райтерсайзу.

У вересні 1949 р. Консисторія УГПЦ в Канаді спровадила його до Канади і тут доручила організувати округ Годсон Бей, Саск. З Божою допомогою це йому вдалося зробити і цей округ тепер належить до одних із перших нашої Церкви.

В 1950 р. Консисторія УГПЦК доручила йому організувати парафії в Лондон, Онт. За помічно добрих парафіян у числі 70 членів восени 1952 р. куплено там церкву і в місяці лютім 1953 р. Вл. Михаїл посвятив її.

В літі 1953 р. Консисторія доручила йому парафію св. Юрія в Лашін, Кве. Завдяки його праці церковна громада сконсолідувалася і має тепер 120 членів. В неділю 4-го вересня ц. р. ця громада буде обходити 10-літній ювілей свого існування.

ПОМЕР МІНІСТЕР ПОШТИ

Дня 7 серпня ц. р. після довгої недуги помер канадійський міністер пошти Алчідж Котє, у віці 52 літ.

СОВЄТСЬКІ РІЛЬНИЧІ ЗНАВЦІ ВІДВІДАЮТЬ КАНАДУ

Совєтська делеґація рільничих знавців прибула до ЗДА, щоб у стейті Айова оглянути фарми, де плекають багато кукурудзи. Сподіваються, що в кінці серпня чи з початком вересня вони прибудуть до Канади, щоб оглянути фарми — правдоподібно в Манітобі. Можливо, що вони оглянуть передовсім експериментальні фарми в Морден, Бріндоні й при Манітобському університеті. Але найперше вони заповіли свій приїзд до Монтреалю — на 25 серпня, щоб відвідати Рільничу Академію в Сен Ан де Белвю.

СВЯЩЕНИК — ЄРЕТИКОМ

Про лютеранського священика-єретика, Дж. Криста, вже була згадка раніше. А тепер стало відомо при кінці серпня, що перед синодом лютеранської Церкви в ЗДАмерики стане на суд другий священик-єретик, 33-річний проповідний Джан Ґербердінґ, з містечка Менономіні Фалс. Йому поставлено вісім оскаржень в ереси. Найголовніше оскарження те, що він відмовляється признавати авторитет Святого Письма.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ В ЛАШІН, КВЕ.

З нагоди 10-литнього ювілею Української Кр.-Православної Громади при церкві св. Юрія в Лашін, Кве. відбудеться

Канонічна Візитація Високопреосвященнішого Архиепископа МИХАЇЛА

в неділю, 4-го вересня ц. р.

Програма Візитації та Свята Ювілею:

9-та година рано: Утреня.

10-та година рано: Зустріч Вприсоєв. Владики.

10.15 год. рано: Архиерейська Служба Божа.

1-ша год. попол.: Спільний обід в парафіяльній салі та Свято Ювілею.

На це торжественне свято запрошуємо місцеве і дооколичне громадянство та громади. **Ювілейний Комітет.**

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНҐЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященнішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпеґу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

о. К. Желішкевич

ТІНЬ ЙОСАФАТА

(історичне оповідання*)

ЗУСТРІЧ

Чудовий весняний ранок 1623 року; за десять кілометрів від Вітебська ідуть два подорожні. Один — сивий старушок у старім облізлім підряснику й скуфії, — покурює голову, втомлений довгою подорожжю пішки. Другий, його товариш подорожі, хлопець холо 18 років, одягнений у старий поранений кафтан, ступав бадьоріше. Дійшли до перехрестя шляхів. Крім них нікого не було видно. Підійшли вони до деревяного хреста, що стоїв на роздоріжжі. Прилягли відпочивати. Хлопець здійняв з плечей торбину, зайнявся хліб, перехрестився й почав їсти; прирожав до хліба старушка, але той дав знак головою, що не хоче.

— А що, дядьку, — заговорив хлопець; з'ївши хліб і повизбируваши окрушки, — скоро-й у місті будемо, але до сумерку побудемо тут.

— Ні, не можна, Гнате, й хвилини барнтись, а не то відпочивати... Ми й так три місяці в дорозі до Києва. Часи гіркі. Чуе моє серце: тяжко приходиться нашим все перенести... Треба підтримати їх на дусі... Треба їм оповісти, як рятують нашу Святу Православную Віру мешканці святого города Києва...

Мова старушка була сувора й урочиста. При останніх словах він здійняв з голови скуфію і перехрестився; за ним зробив це й хлопець. Обидва повставали й пішли в дальшу дорогу.

Не встіли пройти й півкілометра, як позаду них дався чути тупіт кінських копит і торохкотіння коліс, і на закруті шляху показалась карета з четвіркою коней, окружена панами, що їхали на конях, і велика товпа гайдуків. Подорожні хутко зійшли з дороги, з досподу не знявши своїх шапок перед панами. Попереду їхав кремезний товстий пан з рижими вусами, при боці мав шаблю. Він побачив збоку біжених подорожніх, здержав коня і привітав подорожніх лайкою та образливими словами.

— Гей, хлопці! — крикнув рижий пан до челядї. — Всипте гарячих тим двом дуряям, — хай не дрімають, коли їде Його Ексселенція Владика Йосафат Кунцевич.

До подорожніх прискочили кілька гайдуків, і не жалували рук, взявшись виконувати наказ рижого пана. Хлопець пробував боронитись, але враз повалився на землю від сильного удару. Один із слуг прискочив до старушка і сильно рванув за поли підрясника; стара матерія не видержала, й підрясник розірвався до самих грудей, звідки випав на землю якийсь лист.

— Ти собако! Ще цидули при собі носиш? — заревів рижий пан, беручи лист від гайдука. — Чи ти часом не є з тих проклятих схизматиків-попів, що їм місце в пеклі, через неслухняність до Його Величности Короля Польського й Іх Ексселенцій Владики Йосафата?!

Побитий і скривджений старушок не відповідав нічого.

На глум і крики з вікна карети показалась суворя, з насупленими бровами особа, що уважно приглядалась. — що там діялось. Потім, крикнувши по-польськи, зникнув рижого пана й спинтав, що це за люди, і за що їх бють?

Рижий пан скочив з коня і з особистим підійшов до карети.

— За що тих людей бють хлопи, пане Шпілевські? — повторив пасажир з карети. Це був Йосафат Кунцевич.

— Я приказав, Ваша Ексселенціє, провчити дурнів... Шапок не познімали, коли Ваша Ексселенція їхали, ну ь...

— А що то за лист у ваших руках? — перебив рижого пана Йосафат.

— Він випав з кафтана старика, — кланявся вдруге Шпілевський, подаючи листа.

Йосафат взяв із рук пана листа. Перелома воскову печатку і став скоро перебігати очима написане в листі.

Під час читання його темні брови ще більш насупились, а на щоках виступав зі заворушення гнів. Він ще раз уважно перечитав послання і задумався над ним. Потім кримнув: — Подорожніх привести до мене!

Отець старушок понурив голову, але смілим кроком підійшов до карети; за ним гордо підходив хлопець.

Йосафат не звертав уваги на молодого, і кілька хвилин безперервно здивлявся в старушка.

— Чи ти не Антоній Повят, піп — схизматик?

— Не чуеш, собако, хто тебе питає?! — кинувся на старушка рижий пан, супроводячи свої слова ударом нагайки.

— Антоній Повят, хіба ж ти мене не знаеш? — вдруге запитав старушка Йосафат.

Старушок лідяв голову і з протестом глянув у лице Йосафата.

— Тебе не хочу знати! — заговорив старушок. — Тебе? Через якого сотоне православний народ? Так, я тебе знаю! Ти зрадник віри! Окаянний!

Вкінці своєї мови старушок показав рукою на небо.

Всі стали неначе спаралізовані його голосом. З криком і лайкою кинулись на старушка. Хлопець пробував оборонити старушка, але один з гайдуків відкинув хлопця набік.

— На вербу проклятого схизматика! Повісити собаку! — кричала ватага.

Йосафат Кунцевич ані словечком не стримав сваволі челяді. На знак він махнув головою. Опустив у вікні заслону й відсунувся вглиб карети. — Погодився на засуд старушка.

Через кілька хвилин справились з старушком. Повісили. Челядь шукала ще хлопцем, але його вже не було. Коли вони вішали старушка, хлопець скрився в лісі. — Обшукали кущі, і не знайшли хлопця. Рішили, що шкода тратити часу на шукання схизматицького хлопця. Повискакували на коней і шумною ватагою поїхали за каретою Йосафата Кунцевича.

* * *

Гнат після того довго блукав по лісі; вкінці добився до Вітебська, до дому дядька Вікентія Повята. Там розказав про все, як пішки з дядьком Антоном ходив до Києва до Митрополита, з проспьбою боронити св. Православіе від Йосафатових звірств; як ласкаво приймав їх Митрополит, і потішив їх, що сам напише листа до канцлера Льва Сапіги. А коли й це не поможе, то вишле послів на Запорозьку Січ просити захисту в козаків. Розповів також, як Митрополит дав дядькові грамоту для православних; як напали на них гайдуки Кунцевича, забрали грамоту, а старушка-дядька повісили на дереві.

Православні рішили ще цієї ночі піти в по-християнськи поховати замученого мученика

В ЄПИСКОПСЬКІМ ЗАМКУ

В епископськім замку, резиденції Йосафата Кунцевича, царювала глибока тишя. Тільки що вернувся суворий Владика Полоцький із своєї поїздки по єпархії. Напевняки резиденцію різні унїятські ксьондзи, диякони, монахи й підхлібні шляхтичі; всі чекали, і не мали чим заїкавити владику Йосафата Кунцевича.

Обширна дубова заля, вікно готицького стилю, кольорові шибки проти сонця рисували фантастичні взори на долівці. Сидів непорушно, читаючи книжку, Кунцевич. Його лице на темнім тлі одежі було наче мертве; тільки очі з насупленими бровами говорили, що це — живий чоловік.

Години минали, а Кунцевич не відривався від книжки. Враз під вікном в густих кущах хтось голосно, але гармонійно, в дзвінко защебетала пташка; це заставило Кунцевича відірватись від книжки.

Він звівся й глянув у сторону вікна. За пірамідними тополяки блистіли жовтаві хвилі спокійної річки Двини, дальше зеленіли луги, а там у блеску вікнилося озеро, що кінець його берега зливався з небом і єднався з водами. Все це так зачарувало Йосафата, що він не міг відірватись від вікна. Йому пригадались його дитячі літа.

Чудова краса... — але не тут, а там на Волині, в місті Володимирі. І ось сам він уже не Йосафат, грізний Владика Полоцький, а маленький Юзик, син бідного православного міщанина-шевця, сидить біля свого старого батька. На лавці під образами лежить хвора мати. В руках Юзика — шевська дратва. Юзикові доскука; він хоче кинути ненависну роботу — не хочеться чути кислого запаху рамєню. А тепер його тягне до долівку; батько глянув на нього з гнівом, і Юзик уявися дальше сукати ненависну дратву.

В місті була єзуїтська колегія та, крім православної церкви, два латинські костьоли. Юзик не був добре розвинений, не умів добре читати й писати. Бував у церкві, але не розумівся на нічім. Він чув від батьків, що крім православних, як ось він сам, його батьки й знайомі, та крім латинників, що ходять до костьола, є ще якісь протестанти, але яка різниця між ними — хлопець не розумів.

Одного разу зайшов він до костьола... Здивовано дивився на чужу обстанову. На хлопчину звернув увагу ксьондз Грушевіч, якого він часом бачив на вулиці. Ксьондз запровадив його до захристії, довго говорив з ним, питався — чому він зайшов до костьола, хто його батьки, якої віри. Подарував йому „руженець" та хрестик і відпустив додому. Довідавшись батько — де був Юзик, покарав його за це. Довго батько вхаменав Юзика і грозив проклятим. Юзик прибик до тих погроз, і не звертав уваги на батька. При першій нагоді знову зайшов до ксьондза Грушевіча і кс. Люція.

З того часу почалось його вже життя.

(Далї буде)

*) Оповідання о. К. Желішкевича зладжене на основі збірних матеріялів, що будуть подані в книзі.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

Це ви?

Може вам не траплялося здибатися з людиною, з якою здибатися не бажаете. Мені це траплялося. Довелося мені мати побачення з редактором науково-мистецького місячника. Цього редактора учні місцевих шкіл прозвали по-вуличному „пан Витук". Він був схожий до цього найбільшого і несимпатичного роздилового знаку, що його назвали „знак оклику", а потім перезвали на „витук". Отже пан редактор Витук був високий, а краще сказати — довгий. Довгий і худий. Згори був трошки грубший, а донизу ніби тоншав.

Говорив він мало. От часом пропустить крізь зуби якесь слівце, і таке вже воно вам гірше-гірке, як тютюн. Ви хоч і мовчіть, а він знайде за що вщипнути вас. А щипав здорово, нема що казати. От вам здається, що ви — „кругом двадцять пять", людина без сказочки. А він тільки подивився на вас, послухав, покивав головою, махне рукою і скаже: „Ет". — Почули б ви те „ет"! В ньому сказано, що ви такий самий, як і всі інші: духовий мізераха, хробак, хлистик, булька на воді — ось що!

Найбільше допікав редакторові Витукові сучасний брак моральности. І він був у своїому журналі найменший проив упадку чесноти. Був немилосердно. Він був проти куріння й проти алькоголю. Більше того, він був проти малювання уст, брів і т. д. Дальше, він був проти танків. Проти жартів.

Поніс я до журналу статтю на тему сучасного фільму. У цій статті я пропонував, щоб акторів на фільмі показувати тільки до половини — по пояс, значить, та щоб вони були в рамцях, як образи. Тоді, доводив я, можна було б зберегти пристойність фільму.

Я сподівався похвали редактора та гонорару. На жаль... Ідею пристойности фільму він похвалив, але актори до половини, і в рамцях... Він назвав це глупотою. Це, мовляв, нічого не поможе. Картина на картину, каже, буде однаково поглядати такими очима, що аж... Редактор не договорив, і зойкнув з досади.

— Що за фільми? Нащо ті фільми? — говорив він люто. — Ви напишіть, щоб їх стерти з лиця землї! Чуєте? Тоді ваша стаття буде геніяльна! Фільми!! Комікси! Ковбої! Гангстери! Розпуста! О, ковбойським став дух модерної людини!...

Він зойкнув, закрив обличчя руками й на мент занімів, ніби заснув. Я потихенько вийшов з кімнати.

* * *

Увечорі здибав я колегів. Слово по слові, — давай, кажуть, підемо до кіна.

Подумав я: ковбойський фільм! А потім подумав: та що з того, що ковбойський — давай піду. І ми пішли.

Сиджу я, дивлюся собі. Гинають ковбої на конях, вимахують арканами, стріляють, падають трупи, — зрештою, ви вже знаете. Сиджу я, нудкуся. Багато бачив ковбойських фільмів, але вже аж такого глупого то таки не бачив.

Та ось — зирк! — що це? В ряді передо мною сидить худа людина, дивиться на фільм, на викрутаси-вихиляси, і так регочеться, аж заходиться. Тілом і душею переживає цей фільм. Придивляюся — редактор Витук! Слово чести, Витук! Торкнув я його в плечко, перепросив.

— Це ви? — питаю. Він не відвернувся, а тільки понурим голосом відповів:

— Це я.

Назар Полин

ПРОКЛЯТІ ДНІ ВЕРЕСНЯ

1. 1722. Народився Григорій Сковорода — досі найбільший український філософ. "Світ ловив мене, і не зловив", сказав він, — в цих словах увесь Сковорода. Не зловив його в свої сіті світ фальшивих, міщанських, дрібничкових людей. Сковорода був глибоко віруючою людиною. Однак за його часів опанована Москвою Церква в Україні була зведена тільки до строгої урядової офіціяльної форми, в якій не було релігійного змісту. Сковорода був проти такого розуміння релігії, і тому між ним і проводом Церкви поступово витворилися такі натягнуті відносини, що ієрархія була сильна навіть оскаржувати Сковороду в єресях. — А школа. Якби провід Церкви був справедливо оцінив Сковороду, наш філософ міг би був стати найбільшим світилом Української Православної Церкви.

2. 1709. Помер гетьман Іван Мазепа. Після Б. Хмельницького, він найбільший гетьман-державник. Після нього аж до 1-ої світової війни Україна вже не зводила таких сильних боїв з Москвою. Назва "мазепинець", так як потім назва "петлюрівець", в устах москалів стала означою українського самостійництва, незалежности від Москви. Мазепа був великим добродієм та опікуном Української Православної Церкви. Але російська Православна Церква запровадила звичай на Богослуженнях виклинати його по всіх церквах, в Україні також. Це виклинання стало просто "канонічним" в московській Церкві. Це, мовляв, нічого не поможе. Картина на картину, каже, буде однаково поглядати такими очима, що аж... Редактор не договорив, і зойкнув з досади.

9. 1769. Народився І. Котляревський. Його звичайно звуть батьком українського новітнього письменства. До часів Котляревського книжки писали старою українською мовою — подібною до старо-церковно-словянської, що нею відправляють Богослужіння у деяких Церквах. Котляревський натомість перший усі свої твори писав українською ж и в о ю мовою — такою, як говорить народ. — Але треба памятати, що ще й до часу Котляревського жива, народня (а не книжна) мова частинно вже вживалися в літературі поруч старої мови (книжної). Найбільший твір І. Котляревського — Енеїда.

15. 1907. Помер визначний український письменник Іван Тобілевич. Він писав під прибраним прізвищем Карпенко-Карий. Писав він для театру — драми. Це найбільш йому треба завдячувати розвиток українського театру. Писав просто, однак порушував не тільки питання національні, але й чистото людські, з точки погляду українського народного світогляду, що виходив з душі та вдачі народу, як наприклад: не надіятися забагато на "суету" (марноту) матеріяльного світу, а шукати духового грунту в змінливому "життейському морі".

17. 1864. Народився письменник Михайло Коцюбинський. За найкращий його твір можна вважати "Тіні забутих предків" — з життя мешканців гір Карпат...Коцюбинський — це такий самий знавець людської душі, як і В. Стефаник. Написав він "Небагато, але багато", — небагато творів, але багатих своєю вартістю. Про нього можна сказати: "він мав серце і дивився в серце" інших. Він глибоко розумів людину і тепло відносився до неї своєю добротою, щирою та ніжною душею.

21. 1944. Помер Олександер Кошиць — український композитор. Всю свою творчість у ділянці українського співу й музики він головно основував на народній творчості, що творила-ся й твориться від непамятних літ у глибинах українського духа, а не опирав її на, чужих взорах чи таких штучних витворах, що були б чужі природі української людини. Тому його творчість є чисто українською.

29. 1866. Народився Михайло Грушевський—досі найбільший український історик. Його Історія України великa не тільки кількістю томів, але й своєю науковістю. Її основою є окремішність української нації від Московщини, тому в СССР його книжки заборонені.

ТОМАС МАНН ПОМЕР

Т. Манн, німецький письменник, один з найбільших сучасних письменників, помер у Швайцарії 12 серпня ц. р. Був-ши великим ворогом гітлеризму, він вимігрував був до ЗДА і став американським горожанином. Все ж таки, він настільки був привязаний до Европи, що згодом вийхав до Швайцарії і там проживав до смерти.

Дружина Т. Манна була жидівського роду. За цієї літературні твори Манн одержав у 1929 р. нагороду Нобеля.

НАДІЯ НА УЗДОРОВЛЕННЯ РАДІЄВИХ І ТЕЛЕВІЗІЙНИХ ПЕРЕДАЧ

Опозиція в федеральному парляменті гостро критикує теперішні програми радія й телевізії за їх низький рівень культури, а зокрема, як лунають голоси тривоги, — "ту мач лів"! Опозиція добилася свого. Як заповідає Дж. Дж. Мікеня, міністер доходів, уряд буде досліджувати програми радія й телевізії. Це розслідження відбудеться за пляном комісії Мессея, яка ще кілька років тому рекомендувала урядові вглянути в справу радія, телевізії і т. д., щоб піднести загальний стан канадійської культури.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Каналі.
Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA I KULTURA".
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Передплата в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ОЦІНКА ПРИ СВІТЛІ Й В ТЕМРЯВІ

Діяння 11-го Собору УГПЦеркви відзивається відгомовом у пресі. Це звичайне явище. Але при тому не слід забувати, що жадний відгомін не передає справжнього голосу; він зміняє той голос. Так само й кілька авторів статтей про 11-ий Собор не передали справжнього голосу цього Собору. Вони розглядають його під своїм особистим кутом зору. Інакше кажучи, вони оцінюють темряві чисто особистих поглядів на нього. Виникає це, треба вірити, не зі злої волі авторів, а з неправильного розуміння основ УГПЦеркви в Канаді.

Щоб ці основи правильно зрозуміти, треба насамперед знати ці причини, завдяки яким повстала та існує в Канаді наша Церква.

Ясна річ, ця Церква повстала тут внаслідок бажання канадійських українців мати свою рідну Церкву — незалежну від чужих.

Цю незалежність не треба розуміти вузько, поверхово та одиобоко. Розуміється, УГПЦерква повстала в Канаді як незалежна від чужих організаційно. Вживаючи церковно-правного терміна, кажемо, що вона не є в юрисдикції чужої Церкви, а є самостійною. Дальше, незалежність нашої Церкви йде глибше. Наша Церква, стоячи твердо на християнських засадах, одночасно йде по лінії життєвих інтересів українського народу в Канаді.

Церковно - національна незалежність — це не лише організаційна незалежність нашої Церкви від чужих — від Москви, Царгороду чи когось іншого. Це також незалежність християнсько-української духовости від чужої духовости, від чужих світоглядів, звичаїв і т. д.

Католики в Канаді, а особливо французи й бельгійці, так само як і деякі протестантські Церкви, виявили немір винародовлювати українців. Отже з тих причин українці вважали за доцільне не йти ні за католиками, ні за протестантами, а створити свою окрему, незалежну Українську Церкву, що зберегла б нас як українців.

Але, крім того, якби навіть католицька й протестантська Церква не мали таких замірів, як згадується, то й так вони стають проти української духовости в релігії. Обидві ці Церкви хотять одягнутися в світову уніформу, щоб не було окремих національних звичаїв, обрядів тощо, а щоб були спільні для всіх народів, що до тих Церков належать, церковні форми: спільні обряди, церковне мистецтво, звичаї і т. д. Ясна річ, це знищило б окремі, суто українські церковні властивості, до яких наш народ привязаний. Українці витворили велике багатство чисто українського церковного мистецтва. Воно є витвором українського національно-релігійного духа, — рідний стиль церков, Великодні, Різдвяні, Купальські та інші обряди, малярство, спів тощо. Католицизм і протестантизм є проти цих витворів нашого національного духа. Вони надають нам чуже: чужі співи, малярство, стиль церков, обряди і т. д. Тим самим вони хотіли б позбавити нас самостійности національного духа.

УГПЦерква в Канаді повстала як незалежна від чужих організаційно; вона також незалежна своїм національно-релігійним духом, що бачимо в зберіганні рідного стилю українського церковного будівництва, і церковного мистецтва (співу, малярство) взагалі, та-в зберіганні народно-релігійних обрядів: колядок, щедрівок, куті і т. д.

УГПЦерква ввела українську мову як мову Богослужбову.

Тут здебільшого були вичислені ці головні причини, що спонукали українців у Канаді створити свою Церкву. Ці причини випливали виключно з тих обставин, серед яких українці опинилися в Канаді. Не таку ми їхню церковну орієнтацію на Европу, а виключно канадійські конечності спонукали українців у Канаді створити УГПЦеркву.

Цілком зрозуміло, що там, де виникає конечність, а разом з тим не загрожує самим основам нашої Церкви, узгляднюється й той грунт, на якому наша Церква повстала та існує. А грунт цей - канадійський. Це треба мати на увазі; кожний місіонар мусить мати на увазі характер тої країни, в якій він займається місією. Мали це на увазі й Апостоли. Св. Письмо вчить нас, щоб кожному народові, в кожній країні, людям різних характерів подавати науку Христа у цій формі, в якій ця Наука буде їм найбільш зрозуміла, найбільш сприємлива. Безперечно, сама Наука ту залишається незмінною, а тільки, відповідно до обставин, місія й чакн, відповідно до обставин, місія й чакси, змінюється спосіб ширення Віри. Бо краще є змінити форму способу, ані ж би мала не прийнятися сама Наука. — Це треба також мати на увазі тоді, коли приходимо з Европи до Канади.

В УГПЦеркві є ще одна властивість, — властивість чисто внутрішнього характеру. Це — соборноправність. Найглибше джерело соборноправности — чисто людське. Воно випливає з пошани до одиниці, до її духової самостійности. Отже, ходить уже про чисто людську самостійність вірних нашої Церкви. Ця пошана до одиниці є властива християнській культурі, але вона властива також нашому народові від найдавніших часів. Той споконвічний демократизм є притаманний частинно українського духа. Це природна традиція, якій не може протиставитися жадна інша. Тут і головна причина заложення УГПЦеркви на засадах соборноправности.

Коли в Канаді — в країні з демократичним устроєм — українці знайшли свободу думки й діла, вони здійснили тут ідею соборноправности в організації своєї Церкви.

Католицька Церква хоч і голосить христинську пошану до одиниці, але з другого боку ця пошана не є повна. Відомо, наприклад, як наші піонери часто-густо з гіркою усмішкою говорять про те, як то католицькі священики вимагали, щоб вірні питалися їх — позволяли їм чи не позволять дану книжку прочитати. Ходить тут не про те — радить він чи не радить її прочитати, а чи позволить. Це вже недовіря до членів Церкви і це недовіря провадить до контролі від думкою та вільною волею людини, що її трактується як автомата. Такі самі наказн бачимо й у заборонні унітам мати. звязки з православними українцями та людьми інших релігій. Кожний вірний у таким положенні стає безвільною, заляканою істотою, що при кожному слові боїться, щоб не попасти в ересь. Така залякана одиниця не може бути ані вартісним членом свого народу, ані повновартісним горожанином своєї держави, ані людиною з широкими кругозором, ані вреш ті — добрим християнином.

Це останнє, чисто людська й внутрішня причина, поруч інших причин, також трохи завважила на тому, що вірні нашої Церкви покинули чужий їм Рим, який до своїх вірних відноситься з сталими підозріннями, — а може вони неправовірні? — і обмежує їх духа до тої міри, що це суперечить християнству; все це — брак пошани до одиниці.

Хай ця причина, поруч інших, про які була мова вище, буде й „дрібна", однак вона важна. І про неї також треба памятати, коли хто хоче пізнати дух УГПЦК та ці підвалини, на яких ця Церква стоїть.

Всі вичислені чинники, коли їх узяти разом, складаються на незалежність нашої Церкви в Канаді. Ці чинники є основою, на якій УГПЦерква повстала та існує. Валити хоч би один з тих чинників — це значило б „підрізувати гілляку, на якій сидяться".

* * *

Після 11-го Собору про нього було кілька згадок ріжних авторів, які не зовсім правильно цей Собор насвітлили. Одні писали, що Собор став на захист чисто церковного духа в УГПЦК та Свящського небезпеко. Дальше від людського гамору побудував дім, знайшов найкращих учителів і казав там сина вчити. А між тими учителями був один поважний старець з дуже великим розумом.

Минуло кілька літ і царський син вже старший, всі науки покінчив. Думає тепер батько: "Тепер нехай син піде в світ і розглянеться як живуть люди; це буде для нього додаткова наука". Дав йому грошей і син пійшов в світ науку докінчувати.

Але молодий молодим, отже молоді його заінтересували. З ними познайомився і давай жити як всі молоді, — забавляється, тішиться, розкошей шукає.

Старий професор памятав, що він і тепер мусить того царського сина дочувати. Перебирається за подорожного і йде туди, куди пішов його ученик - - а там здалека приглядається, що той молодий чоловік робить. Аж раз, коли царський син стоїв десь в гурті веселих молодих людей, підходить туди старий професор. Глянув царський син, пізнав свого учителя і питає: "Де ти тут взявся?" "Та йду собі оттак", говорить старець. "Куди ж ти йдеш?" "Та йду собі", каже професор. "Куди ж?" "Куди? Дивлюся да широка дорога, туди йду, щоб йти..."

І не можна було допитатися, куди старець йде. Говорить тоді царський син своїм товаришам:

"Бачите, це мій учитель, що був в усіх наймудріший. Я його найбільше любив. А тепер що з ним сталося, — розум стратив і не знає куди йде".

Звертається тоді старець до свого ученика і каже:

"Мені дивуешся, але я запитаю тебе, чи ти знаеш куди йдеш? Хіба і ти не шукаеш найширших доріг, де нема межі, нема стриму? Куди тебе твої дороги заведуть?"

Аж тепер царський син врозумів, що і він на бездорожах, що і він не застановляється куди йде; і вже взяв себе в руки та звернув на кращу дорогу. В тім оповіданню маємо образ молодого чоловіка, — нестійкого, хитного, недорослого. Такого як його вік.

Але історія дає нам й інші приміри. Коли св. Василій Великий і його приятель Григорій ходили ще до школи, то — як Григорій записав: "Знали ми тільки дві дороги, — до школи і до церкви. Інших доріг ми не знали". Значить, — одна дорога була до науки, а друга приготовляла до гідного життя. Очевидно таке виховання дістали вони від добрих родичів. Інші дороги вони обминали, хоч їх була багато, а тими двома дорогами вийшли вони так високо, що і нині християнський світ їх бачить і поважає.

* * *

Не зле домашне виховання мусів мати і євангельський молодець, що приходив до Ісуса. Може він один про такі справи Ісуса питав. Та все ж майно було окремою силою, що його на дорозі до вищої досконалости зупинило.

Слова Христа, що багачеві тяжко до царства небесного дістатися, розтягаються на широке людське життя. Майно е і добром і спокусою. Буває, нераз, що коли чоловік багатіє, то стає гіршим, — гордим, зарозумілим, скупим, лакомна на здобуття ще більшого майна. Більше майна має, більше хоче.

Тоді зникає з його душі все добре і благородне, все святе. Він про Бога забуває, йому неділя і свято стає на заваді в здобуванню майна. Цілком забуває він слова Христа: "Нерозумний! Ще цієї ночі ти згинеш, а що придбав, кому будеш? З собою не забереш".

Це мав на гадці Христос, коли говорив про верблюда й ухо голки. Лише змалку гідно і розумно виховані люди вважають майна, як Божого дару, на гідні цілі, і тим прокладають собі дорогу до пошани в людей і до царства небесного.

НЕДІЛЯ ТРИНАДЦЯТА ПІСЛЯ ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Це неділя про виноградників і виноградарів. Раз сказав Христос таку притчу: багатий господар засадив виноградник, все прилагодив і дав людям, виноградарям, щоб вони виноградник доглядали, а коли прийде час, щоб дали йому належну частину плодів. Коли ж післав слуг по ті плоди, доглядачі виноградника одних слуг побили, а других навіть повбивали.

Не був той господар мстивий і післав других, але виноградарі і з тими подібно зробили.

Посилає він тоді свого сина, думаючи, що з сином будуть числитися, але виноградарі кажуть: "Це насідники! Вбиймо його і все здобудемо". І вбили.

Питає тоді Христос тих, що слухали: "Що зробить тепер той господар?" — і відповіли йому: "Злих знищить, а виноградник дасть другим....."

Хотів тут Христос показати людське сліпе лакомство і невдячність. Той господар не хотів виноградарів кривдити, він хотів лише своєї частки, бо він вложив у виноградник свої старання, а решту лишив виноградарям. Буде мені і буде вам, бо вам також треба. Гідно він думав.

Але в виноградарів не було гідної думки, — ними руководило лише сліпе лакомство. Знищимо його слуг, знищимо його сина, а все собі заберемо, — і те людське лакомство мав Христос на увазі. А те сліпе лакомство є всюди в широкому людському житті.

Хіба не знаемо випадків, де син рад, щоб батько якнайскорше помер, а тоді він батьківське майно забере. Майно в нього важніше ніж батько й мати. А хіба не процесується син з батьком, чи братом за майно? Хіба не ощукують люди других, не забирають їх майна хитрощами, підступом? А злоді і рабівники чи не забирають чужого майна силою?

І не тому, що без того чужого майна вони будуть нещасливими, а лише тому, щоб наситити свій нерозум, своє сліпе лакомство. Та чи те чуже майно, набуте неправдою, буде їм щастям? Чи дасть їх життю дійсний благословенний спокій? Ні! Кількох з таких покривається несловою, опинюється в тюрмах, або на шибениці. Це овочі сліпого лакомства.

Але вяємімо добрих щирих людей. Вони потребуючому поможуть, сироту приймуть за свою дитину, незнаючому дадуть добру раду, смутного потішать, нещасного пожалують, убогому поможуть, спущеним заклопочуться і знайдуть для нього теплий захист...

Це ті виноградарі. Їх життя і все що мають, це даний в їх руки виноградник, і вони радо віддають його Властителеві належну частину. Йому дають і для себе мають.

І лише вони є дійсно щасливими. Їх совість вдоволена, вони радіють, що можуть добре діло зробити, ім дякують ті, яким вони дали поміч, їх добре поважають. І Властитель виноградника обдаровує їх щедро за їх гідність. Їх добрі діла підуть слідом за ними як свідки їх гідности. Тут вони вдоволені, і Господь прийме їх, як гідних виноградарів, до свого царства.

УСПЕННЯ БОГОРОДИЦІ

В Євангелії говориться, що коли Христос був на хресті, то під хрестом стояла Діва Марія й апостол Іван. І каже Христос до Матері: "Це син твій", а до Івана: "Це мати твоя". Виряючи Христос подбав, щоб його мати не зосталась без помочі, без захисту. Іван взяв Діву Марію, і доки жила, помагав їй як своїй рідній матері.

Переказ каже, що Діва Марія дожила пізного віку і що їй було звіщено, що за три дні помре. Тоді вона приготовила все на смерть і прибрала дім якнайкраще.

Дальше говорить переказ, що тоді всі Апостоли зібрались, крім Томи. Він спізнився. Вона потішала Апостолів,

(Докінчення на стор. 7-ій)

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ДВАНАДЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

В цю неділю оповідається, що приходить до Христа молодий чоловік і каже: "Що доброго маю я робити, щоб заслужити на життя вічне?" і відповідає Христос: "Коли хочеш увійти в вічне життя, сповняй те, що приказують Заповіди". "А котрі?" — дивується молодець, на що Христос: "Поважай батька й матір, не кради, не говори неправди, хоронися від розпусти, відносися до других людей щиро, як до себе самого..."

Христос не вимагав чогось надзвичайного. Жий звичайним життям, як усі люди, але жий гідно і тим заслужиш вічне життя.

Але молодому чоловікові здавалося, що це занадто буденне, низьке. Він хоче стати вище звичайних людей, отже говорить: "Я заповіди сповняю, але чого ще мені недостає? Чим я можу ще вище піднестися?" І каже тоді Ісус: "Коли хочеш стати вище, дай все майно бідним і ставай моїм учеником".

Тоді молодець засмутився і відійшов. Майно було в нього велике і йому жаль було з майном розставатися. Говорить тоді Ісус апостолам: "Кажу вам, що багатому тяжко ввійти в царство небесне. Лекше верблюдові переліти через ухо голки, ніж багатому до царства небесного дістатися." Яка ж з того наука?

* * *

Є тут дві справи, — молодий чоловік і майно. Небуденна це подія, що молодий чоловік і чоловік, очевидно ще неженатий, вже клопочеться тим, як стати дуже гідним чоловіком. Молоді люди звичайно над тим поважно не задумуються, хіба що були би дуже здало дома виховані. А ще коли вони багаті. Їх тягнуть за собою світові справи, де можна тішитися, забавлятися. Навіть і найкраща наука їх не дуже чіпляється. Є таке давне оповідання:

Якийсь цар хотів виховати сина на дуже гідного чоловіка. Дальше від людського гамору побудував дім, знайшов найкращих учителів і казав там сина вчити. А між тими учителями був один поважний старець з дуже великим розумом.

Минуло кілька літ і царський син вже старший, всі науки покінчив. Думає тепер батько: "Тепер нехай син піде в світ і розглянеться як живуть люди; це буде для нього додаткова наука". Дав йому грошей і син пійшов в світ науку докінчувати.

Але молодий молодим, отже молоді його заінтересували. З ними познайомився і давай жити як всі молоді, — забавляється, тішиться, розкошей шукає.

Старий професор памятав, що він і тепер мусить того царського сина дочувати. Перебирається за подорожного і йде туди, куди пішов його ученик - - а там здалека приглядається, що той молодий чоловік робить. Аж раз, коли царський син стоїв десь в гурті веселих молодих людей, підходить туди старий професор. Глянув царський син, пізнав свого учителя і питає: "Де ти тут взявся?" "Та йду собі оттак", говорить старець. "Куди ж ти йдеш?" "Та йду собі", каже професор. "Куди ж?" "Куди? Дивлюся да широка дорога, туди йду, щоб йти..."

І не можна було допитатися, куди старець йде. Говорить тоді царський син своїм товаришам:

"Бачите, це мій учитель, що був в усіх наймудріший. Я його найбільше любив. А тепер що з ним сталося, — розум стратив і не знає куди йде".

Звертається тоді старець до свого ученика і каже:

"Мені дивуешся, але я запитаю тебе, чи ти знаеш куди йдеш? Хіба і ти не шукаеш найширших доріг, де нема межі, нема стриму? Куди тебе твої дороги заведуть?"

Аж тепер царський син врозумів, що і він на бездорожах, що і він не застановляється куди йде; і вже взяв себе в руки та звернув на кращу дорогу. В тім оповіданню маємо образ молодого чоловіка, — нестійкого, хитного, недорослого. Такого як його вік.

Але історія дає нам й інші приміри. Коли св. Василій Великий і його приятель Григорій ходили ще до школи, то — як Григорій записав: "Знали ми тільки дві дороги, — до школи і до церкви. Інших доріг ми не знали". Значить, — одна дорога була до науки, а друга приготовляла до гідного життя. Очевидно таке виховання дістали вони від добрих родичів. Інші дороги вони обминали, хоч їх була багато, а тими двома дорогами вийшли вони так високо, що і нині християнський світ їх бачить і поважає.

* * *

Не зле домашне виховання мусів мати і євангельський молодець, що приходив до Ісуса. Може він один про такі справи Ісуса питав. Та все ж майно було окремою силою, що його на дорозі до вищої досконалости зупинило.

Слова Христа, що багачеві тяжко до царства небесного дістатися, розтягаються на широке людське життя. Майно е і добром і спокусою. Буває, нераз, що коли чоловік багатіє, то стає гіршим, — гордим, зарозумілим, скупим, лакомна на здобуття ще більшого майна. Більше майна має, більше хоче.

Тоді зникає з його душі все добре і благородне, все святе. Він про Бога забуває, йому неділя і свято стає на заваді в здобуванню майна. Цілком забуває він слова Христа: "Нерозумний! Ще цієї ночі ти згинеш, а що придбав, кому будеш? З собою не забереш".

Це мав на гадці Христос, коли говорив про верблюда й ухо голки. Лише змалку гідно і розумно виховані люди вважають майна, як Божого дару, на гідні цілі, і тим прокладають собі дорогу до пошани в людей і до царства небесного.

НЕДІЛЯ ТРИНАДЦЯТА ПІСЛЯ ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Це неділя про виноградників і виноградарів. Раз сказав Христос таку притчу: багатий господар засадив виноградник, все прилагодив і дав людям, виноградарям, щоб вони виноградник доглядали, а коли прийде час, щоб дали йому належну частину плодів. Коли ж післав слуг по ті плоди, доглядачі виноградника одних слуг побили, а других навіть повбивали.

Не був той господар мстивий і післав других, але виноградарі і з тими подібно зробили.

Посилає він тоді свого сина, думаючи, що з сином будуть числитися, але виноградарі кажуть: "Це насідники! Вбиймо його і все здобудемо". І вбили.

Питає тоді Христос тих, що слухали: "Що зробить тепер той господар?" — і відповіли йому: "Злих знищить, а виноградник дасть другим....."

Хотів тут Христос показати людське сліпе лакомство і невдячність. Той господар не хотів виноградарів кривдити, він хотів лише своєї частки, бо він вложив у виноградник свої старання, а решту лишив виноградарям. Буде мені і буде вам, бо вам також треба. Гідно він думав.

Але в виноградарів не було гідної думки, — ними руководило лише сліпе лакомство. Знищимо його слуг, знищимо його сина, а все собі заберемо, — і те людське лакомство мав Христос на увазі. А те сліпе лакомство є всюди в широкому людському житті.

Хіба не знаемо випадків, де син рад, щоб батько якнайскорше помер, а тоді він батьківське майно забере. Майно в нього важніше ніж батько й мати. А хіба не процесується син з батьком, чи братом за майно? Хіба не ощукують люди других, не забирають їх майна хитрощами, підступом? А злоді і рабівники чи не забирають чужого майна силою?

І не тому, що без того чужого майна вони будуть нещасливими, а лише тому, щоб наситити свій нерозум, своє сліпе лакомство. Та чи те чуже майно, набуте неправдою, буде їм щастям? Чи дасть їх життю дійсний благословенний спокій? Ні! Кількох з таких покривається несловою, опинюється в тюрмах, або на шибениці. Це овочі сліпого лакомства.

Але вяємімо добрих щирих людей. Вони потребуючому поможуть, сироту приймуть за свою дитину, незнаючому дадуть добру раду, смутного потішать, нещасного пожалують, убогому поможуть, спущеним заклопочуться і знайдуть для нього теплий захист...

Це ті виноградарі. Їх життя і все що мають, це даний в їх руки виноградник, і вони радо віддають його Властителеві належну частину. Йому дають і для себе мають.

І лише вони є дійсно щасливими. Їх совість вдоволена, вони радіють, що можуть добре діло зробити, ім дякують ті, яким вони дали поміч, їх добре поважають. І Властитель виноградника обдаровує їх щедро за їх гідність. Їх добрі діла підуть слідом за ними як свідки їх гідности. Тут вони вдоволені, і Господь прийме їх, як гідних виноградарів, до свого царства.

УСПЕННЯ БОГОРОДИЦІ

В Євангелії говориться, що коли Христос був на хресті, то під хрестом стояла Діва Марія й апостол Іван. І каже Христос до Матері: "Це син твій", а до Івана: "Це мати твоя". Виряючи Христос подбав, щоб його мати не зосталась без помочі, без захисту. Іван взяв Діву Марію, і доки жила, помагав їй як своїй рідній матері.

Переказ каже, що Діва Марія дожила пізного віку і що їй було звіщено, що за три дні помре. Тоді вона приготовила все на смерть і прибрала дім якнайкраще.

Дальше говорить переказ, що тоді всі Апостоли зібрались, крім Томи. Він спізнився. Вона потішала Апостолів,

(Докінчення на стор. 7-ій)

НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ В СИРІЇ

Президентом в Сирії став Шукрі Куватлі, 62-літній. Він дістав понад два рази більше голосів як його противник Халед Азет, якого піддержували "большевики.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Так, так! Слава Юркові за добру пораду!

— Отже постановлено! — сказав урочисто Альфонс, скориставши з мойого хвилевого мовчання.

Засоченій, я був у великому клопоті, бо це ж було ні більше, ні менше, як зібрати життєписи дитячих літ усіх славних людей.

— Стрийцю, стрийцю, — повторювали діти, притуляючися до мене й пестячись.

Я мусів згодитися.

— Добре, — відповів я, — до того часу, коли прийду до вас на село, подбаю набути більше знання, щоб догодити вам. Альфонсові розповім про славних героїв, Павлові про дитячі літа вчених і винахідників, Марійка послухає про доброту серця і геройства дущі молодих дівчат, а щодо Юрка, то тут мені буде трудніше . . .

— Не журися, бій любий стрийцю, — відповів той з жартівливим усміхом. Я виберу із того всього також щось і для себе.

***

У призначений день я приїхав до Кляверлєгу (так звався маєток мого кузина Ришарда), звосмотрений в численні замітки, і найближчого вечора розпочалися наші вечірні бесіди.

Їх зміст подаю вам ось тут, мої молоді читачі, для розради й науки.

ПЕРШИЙ ВЕЧІР

Тірен — Лялянд — Роисард — Наполеон — Бірет — Карбоньель — Рубенс — Турвіль — Фабій Максим — Клявдій Льорен — Людвик Кераш — Гретрі — Расін — Буальо

Передовсім, — сказав я, коли маленька авдиторія зібралася довкола мене — поставимо три умови: перша, що я не буду дотримуватися жадного історичного порядку; друга, що я можу розтягати оповідання про молодість деяких людей аж до того часу, коли виявилось їх дійсне призвання; третя, що я не буду говорити про відомих людей, які ще живуть.

Також не думайте, що всі, про кого я вам говоритиму, це найвидатніші і найславніші люди. Я докладніше зупинюся на тих особах, яких дитинство було різноманітне й цікаве, а тільки назву імена хоч би і найславніших, але таких осіб, що виявили себе лишень у зрілому віці.

Це походить також від бажання оповісти вам не казки, але правдиві події. Тому то я поставився з упередженням до розповсюдженої думки, що перші роки життя людини дають вказівки на її будучину. Цю думку поділяє багато людей, які умисне підбирають окремі випадки, щоб витягти з них бажані висновки.

Пишучи, наприклад, життепис Тірена, ніколи не забудуть додати, що малим хлопчиком його знайшли раз, як спав на гарматі. В тому добачують воєнну вдачу дитини. Але я вас спитаю, чи це дійсно так, коли зважимо, що війни тоді не було, а трапилось це кілька кроків від батьківського дому?

— Це швидше доказ того, — сказав Генрих, — що малий Тірен хотів спати, а також, що він не був трусом, бо вінов уночі з дому, ані нестяг, бо під головою не мав подушки.

Знаменито! — відповів я, — але тепер самі бачите, наскількими люди любять поясняти випадки — вдачею. Ті, що писали про Лялянда, вченого астронома, запевнюють, що ще малим хлопчиком він питався багато резів, як цезорі тримаються на небі та що з того вже було видко його будучину.

Переказують також, що один римський консуль, Атик, мав так обмеженого й нерозвиненого сина, що для навчення його азбуки повісив своїм небільникам кожному по одній літері на грудях і називав їх, замість імен, тою літерою. І все ж таки я напевно не поможу, коли скажу, що в цій дурній дитині приходили не раз до голови думки, як то зорі тримаються на небі.

(Далі буде)

РІККІ-ТІККІ ТАВІ

(Продовження)

Дарзі і його дружина, не сказавши ні слова, пурхнули в середину гнізда і сховалися там, а в густої трави, коло куща почулося тихе сичання — страшне, від якого кров холоне у того, хто його почує. Вчувши його, Рікки-Тікки відступив на два ступні назад.

Потім поволі з трави зявилася голова, за нею звиваючись і тіло Нага, великої чорної кобри') довжиною мало не сяжень. Піднісши третину свого тіла над землею, він спинився хитаючись з боку на бік, як стеблина під натиском вітру, і подивився на Рікки-Тікки злими очима, які ніколи не міняють виразу, про що б не думала гадюка.

— Хто такий Наг? — сказав він, — Я — Наг.

Великий Бог Брама поклав ознаку на весь наш рід, в той час, як перша кобра піднесла голову, щоб захистити його від гарячого сонячного промінця, коли він спав. Дивись і бережися!

Він повернув голову, і на потиличній частині голови Рікки-Тікки побачив ознаку, що скидалася на окуляри, або на петельку від гачка. На мить він злякався, але тільки на мить, бо ж мунгоси дуже сміливі. Справедливо, що Рікки-Тікі ще ніколи не бачив живої кобри, але мама досить часто тодувала його мертвими кобрами, і він знав, що головна мета в житті кожного мунгоса битися з гадюками і їсти їх. Наг також знав про це, і жах охопив його холодне серце.

— Гаразд, — промовив Рікки-Тікки, і шерсть йому на хвості почала настовбурчуватись, — з однаками ти, чи без них, але чи дійсно ти справедливим їсти маленьких пташенят, що випали з гнізда?

Наг знав, що присутність мунгоса в гнізді буде для нього і його сімї на погибель, бо раніш, чи пізніш, а він всіх їх знищить. Раптом він помітив легеньке хвилювання трави за Рікки-Тікки. Він знав від чого це колишеться трава і зрозумів, що йому необхідно треба поставратись, аби мунгос того не помітив. Схиливши трохи голову в один бік, він промовив:

— Поговоримо. Ти їси яйця. Чому ж мені не вільно їсти птахів?

— Назад! Назад! Оглянься назад! — заспівав Дарзі.

Рікки-Тікки не тратив часу на те, щоб розглянути що там по ту його. Він плигнув, як тільки зміг високо, і побачив під собою свистючу голоску Нагаїни, злої Нагової жінки.

Вона підкралася до Рікки в той час, коли він розмовляв, маючи на увазі ужалити його, і вайсно вашипіла, коли їй в цьому не пощастило. Після плижка він спустився на землю майже коло самої спини Н. Старий мунгос зрозумів бій, звичайно, що тепер і було саме найкраще вчепитися в неї зубами. Але Рікки-Тіккі не насмілився цього зробити; правда, він глитонув її, але не дуже-боячче і в ту ж мить поспішив сплигнути з її рухливого хвоста, який ляскав його. Нагаїна на цей раз здобула тільки рану і поповзла сердита та роздратована.

— Ах, ти ж паршивий Дарзі! — промовив Наг, поривавочись підвестись на весь зріст, щоб дістатися до гнізда, котре висіло на тернині, але Дарзі зробив його на такій вишині, що гадюки не могли дістати і воно безпечно тойдалося в повітрі.

Очиці Рікки-Тікки почервоніли і займялися полумям, — це бувае, коли мунгос лютує, — він підобрав хвоста і сів на задні лапки, ніби то маленький кенгур, поглянув навкруги і люто заклацав зубами. Але Наг із Нагаїною вже зникли в траві.

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

(Продовження)

ІРОД ВБИВАЄ ДІТЕЙ

Коли три мудреці не вернулися до Ірода, він розгнівався дуже і дав наказ своїм воякам, щоби пішли до Вифлеєму і повбивали всіх дітей, яким ще не було два роки.

Але Ангел зявився в сні святому Йосифові і промовив:

— Йосифе, встань, возьми Ісуса і Пречисту Діву Марію і утікай з Ними до Єрусалиму. Ірод хоче вбити Ісуса.

Святий Йосиф послухав Ангела, і хоч лютий Ірод повбивав багато невинних дітей, його рука не досягла Ісуса.

Кара Ірода за таке кровопролиття не минула, і він скоро потім помер у страшних муках.

РІЗДВО ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

Пречиста Діва Марія мала тітку, яка називалася Єлисавета. Її чоловік був священиком і називався Захарій.

Одного разу, коли Захарій служив у церкві, зявився йому Ангел і промовив:

— Не бійся, Захаріє! Молитва твоя Богом вислухана. Народиться тобі син і дасть йому ім'я Іван. І буде тобі радість і утіха, і многі будуть радуватися його народженням, бо великий буде він перед Господом.

Захарій не міг цьому Янятн віри і промовив до Ангела:

— По чім же буду знати, що так дійсно станеться?

І відповів Ангел:

— Я Гавриїл, що стою перед Господом, і післяний тобі це звістити. А що ти не повірив словам моїм, то будеш німий аж до часу, коли це станеться.

Ангел зник, а Захарій справді онімів і не міг промовити ані слова.

А коли народилося дитятко, то дехто казав дати йому ім'я батька — Захарій. Але Захарій памятав слова Ангела і написав на таблиці:

— Хай називається Іван.

Зараз по цім він знов відзискав мову і прославляв Господа Бога.

Святий Іван народився того року, що й Ісус Христос, а коли підріс, то пішов на пустиню і там пробував весь час у пості й молитві. Він носив одяг з верблюжої шерсти і підперізувався скіряним поясом, а їв дикий мід і сарану.

(Далі буде)

ПРИТЧА ПРО ЗГУБЛЕНУ ВІВЦЮ

(Мт. 18: 12-14).

"Що вам здається? Коли буде у котрого чоловіка сто овець, і заблудить одна з них: чи не оставить девятьдесять і девять в горах і йде шукати той, що заблудив?

І коли доведеться, що знайде її, щиру правду кажу вам, що нею тішиться більше, як девятьдесять девятьма, що не заблудили.

Так нема волі у вашого Отця, що на небесях, щоб загинув один із сих малих".

Христос наш Добрий Пастир. Він дуже дбає про кожну душу (вівцю), Йому повірену. Ні одна душа не сміє пропасти. Він дбає про найменших, найслабших, загублених; всі для Нього дорогі.

Треба бути в Церкві Христовій.

Коли ж ми заблудили, згрішили, знайшлися в тяжкім положенню, Христос кличе нас. Назад ідім до Церкви. Будьмо в ній добрими членами. Виконуймо все, чого вона від нас вимагає. Будемо щасливі.

А маємо обовязково заблуканих, відлучених від Церкви назад до неї привести. Добрим словом, приміром, любовю, чеснотами зедуймо для Христової Церкви віруючих.

ВИЗНАЧНІСТЬ

Кожна людина повинна мати бажання бути визначною, але тільки в добрім.

Один політик свого часу сказав таке про Америку: "Вона велика, бо Америка є добра . . ."

Те, що можна сказати про державу, те відносяться й до людини. Людина визначна, славна, замітна є та, яка є доброю.

Добрим є Бог.

Людина добра та, що живе правдивим християнським життям. Жити по християнськи треба дома, в родині, поза нею при наших заняттях і в нашім громадськім життю, світськім та церковнім.

Жиймо для Бога. Будемо добрими. Тоді й будемо великими і визначними.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

(Докінчення зі стор. 5)

щоб не сумували, бо вона йде до свого Сина, а їх Учителя. А дальше положилася і заснула, і тому її смерть зветься "Успенням".

Коли Діву Марію похоронили, приходить Томи і був рад бодай на її тіло поглянути. Коли відчинили гріб, тіла не було. Ім пізніше було обявлено, що ангели забрали душу Дівн Марії разом з її тілом. Таке оповідає переказ.

Коли відхід з цього світа був важною хвилею для Апостолів і других тодішніх християн, то надія там мусіть бути для всіх християн важною, і тому Церква встановила свято Успення, щоб пригадувати ту подію. Коли шануємо память Христової смерти і Воскресення, то повинні гідно пошанувати і память успення його матери. Вона ж є Матірю, Помічницею і Заступницею всіх добрих християн, отже від усіх належиться їй якнайбільша пошана.

Коли шануємо память своїх рідних, коли шануємо память визначних звичайних людей, то ще більше повинні шанувати память Христової Матері.

(Далі буде)

УСІКНОВЕННЯ ГОЛОВИ ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

Іван Хреститель зветься послідним з Пророків. Він приготовляв людей до прийняття Христової науки, і голосив їм, що Христос є Сином Божим.

Коли ж цар Ірод взяв собі братову жінку, Іван почав йому робити докори, й Ірод посадив його в темницю. Але дуже ненавиділа Івана Іродіяда, жінка Ірода.

Сталося, що кол Ірод святкував день своїх народин, дочка Іродіяди так гарно танцювала, що Ірод дуже тим захопився і каже: "Проси, чого хочеш, все тобі дам." Дочка запитала матері, чого просити, і мати каже: "Проси голови Івана".

Ірод не рад був такій просьбі, бо все ж Івана поважав, як великого пророка, але не хотів обіцянки злегковажити. Післав він ката і той відрубав святому голову, яку принесено на показ Іродіяді. Так Іродіяда до одного гріха додала другий гріх.

Вірні поховали тіло його без голови в місті Севастї, в Самарії.

Церква встановила день памяти тої події, щоб показати християнам, як правідники ставили справедливість і гідність вище особистих справ. Вони і царям не боялися сказати правди в очі, хоч знали, що тії можуть на них піймститися. Вони як воїни (вояки) Христа, не боялися ні води (вояки) Христа, до смерти були вірними тому прапорові, який взяли до рук.

ПОМИЛКА, ЧИ ПЕРЕДБАЧУВАННЯ?

Уявіти в цьому році рішили святкувати 1000-ліття... хрещення України. І святкують його, та ще й з великим розголосом. — Відомо, що хрещення України-Руси відбулося за князя Володимира Великого, 28 липня, 988 року. Значить, до тисячоліття треба чекати ще 33 роки. Невже уніяти могли помилитися в обчисленнях того нескладного рахунку? А якщо вони не могли помилитися, то чому ж вони-це тисячоліття посвятили святкувати 33 роки наперед? Посміяли, наче б боялися, що поки мине 33 роки, то унійська Церква вже перестане існувати. Дивно!

В АРГЕНТИНІ ЗАВОРУШЕННЯ

В Буенос Айрес, недалеко катедри, в центральній частині міста недавно відбувся новий удар між католиками-папістами та націоналістами. Удар наступив 24 години після проголошення перемоги між католиками-папістами та урядом. Кажуть, що до заворушень причинилися католицькі священики. Поліція привернула порядок.

СПИСОК ВИДАНЬ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Назва:	Стор.:	Ціна:
ТРЕБНИК, 1-а частина, в чорній оправі з золотими тисненнями	340	$6.50
Той же Требник, неоправлений (брошурований)	340	5.00
АПОСТОЛ на всі неділі і свята цілого року, оправлений	232	5.00
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, для старших	464	2.75
Той же молитовник з білої шкіряній оправі, золочений	464	7.50
Той же молитовник в білій полотняній оправі, золочений	464	6.50
Той же молитовник, чорна справа чорної або золотої тиснї	464	4.00
Молитовник „Приятель Дітей", в золотистій чорній оправі	135	1.00
Архиєрейська Літургія й Візантація, вказівки — Митр. Іларіон	80	1.00
Як правити св. Літургію — Митрополит Іларіон	48	2.00
Покинний Великий Канон св. Андрея Критського	68	1.00
Служба св. Володимирові Великому Князеві Українському	18	0.75
Вифлеєм — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук	48	0.30
Біблійні Оповідання Старого Заповіту	171	0.75
Коротка Наука Закону Божого (Старий Заповіт) — Арх. Ігор.	45	0.30
Що принесла Україні унія — д-р В. Антонович	110	0.50
Чужа рука, або хто нас рубнув (про унію) — Прот. В. Кудрик	208	0.50
Життя Пресвятої Куницевича — Прот. В. Кудрик	190	0.50
Історичні матеріяли до справи унії — Прот. В. Кудрик	154	0.50
Матеріяли з історії унійської Церкви, том І. — о. В. Кудрик	254	0.75
Матеріяли з історії унійської Церкви том ІІ. — о. В. Кудрик	286	0.75
Нарис історії Християнської Церкви — Проф. Л. Дорошенко	100	1.00
Десять Біблійних Оповідань — Прот. С. В. Савчук	63	0.25
Азор — оповідання з часів Ісуса Христа, Прот. С. В. Савчук	48	0.15
Апологетика, або оборона Християнства (мімеограф)	108	2.00
Служби Божі Страсного Тижня (мімеограф)	46	2.00
Збірник Церковного Співу на нотах (Дяківський курс)	57	3.00
Служба Божа на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик	21	1.00
Церковні пісні для академій, на нотах Прот В. Слюзар	13	1.00
Служба Божа на мішаний хор, на нотах — о. Г. Королишин	59	3.00
Великопісні Служення, видання друге — Митр. Іларіон	68	1.00
Великий Ровоник, 20-літній Ювілей УГПЦК	224	0.50
Протокол Сьомого Собору УГПЦК (1953 рік)	90	0.50
Протокол Надзвичайного Собору УГПЦК (1951 рік)	102	0.50
Протокол Одинадцятого Собору УГПЦК (1955 рік, друкується)		0.50
Календар „Рідна Нива" за 1950 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1952 рік	160	0.35
Календар „Рідна Нива" за 1953 рік	208	0.25
Календар „Рідна Нива за 1954 рік	334	0.50
Чартер і Статут УГПЦК	40	0.50
Статут і Правила УГПЦК, доповнене видання	85	0.50
Україні й її Церква (в англійській мові)	42	0.75
Поминки померших, для родини	28	0.50

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ, передрук Варшавського видання, за благословенням ВПреосв. Митрополита Іларіона; оправлені в сяйво і позолочену окову з оздобами (образи св. Євангелистів і ін.); величина: 16x11x2¼ цалів. Ціна лише $125.00

Повищі видання замовляти по адресі:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA

7 St. Johns Ave, Winnipeg 4, Man.

---

¹) Очкову гадюку в Індії звуть коброю.

"ЗВИРОДНІЛІ ХРИСТИЯНИ"

В часопист "Український Самостійник" з 6-го трави 1955 р. сказано так: "З нагоди цьогорічного Воскресення Христового, апостольський візитатор для українців-католиків в Західній Європі, Архиєпископ Іван Бучко звернувся до духовенства української Католицької Церкви в Західній Європі в привітом і побажанням в формі "Пасхального Слова", в якому зайняв також становище до ідейно-програмових позицій Українського Визвольного Руху, тобто ОУН і УГВР (Українська Головна Визвольна Рада — ред. В.), уладжену в 1943 році в Україні, "звиродніли християнами". Назвав їх людьми, що "стоять вже над пропастю вічного прокляття" і закинув їм, що вони "від багатьох років живуть в постійному бунті проти Бога й Христа і Його Церкви святої".

Католицький владика додав ще до цього такі слова, обтяжені важкою відповідальністю перед Богом і людьми: "Якщо вони признаються ще деколи до Христа на підставі своєї метрики, то не з любови до Христа, бо вже не вірять в Нього, але з простого рахунку, що в той спосіб легше буде обманювати людей і позискувати їх для, Бог знає чиїх інтересів, кажучи, що це інтереси Батьківщини. Такі звиродніші християни множаться у світі і не бракує їх і серед українського народу."

Дальше Кир Іван Бучко ще ступнює свої обвинувачення. Він пише: "Тут, у західньому вільному світі звиродніші християни не мають ще сили, щоб переслідувати Христа так, як це робиться поза т. зв. залізною заслоною. Своїми вчинками, своїм безбожним життям, незгідним з Христовою наукою, показують ясно, що вони не люблять Христа, ані не мають ще відваги, щоби відверто нападати на Христа і Його Божу науку".

Читаючи "Пасхальне Слово" архиєп. Івана Бучка, не можна вибутися враження, що він не обзнайомлений як слід з процесами в українському визвольному русі останніх кількнадцяти років взагалі, а в ідейно-програмовими заложеннями сучасної ОУН зокрема. Бо важко собі пояснити, як міг український католицький ієрарх засудити ту **політичну організацію**, яка вже понад 10 років намагається очистити український націоналізм від тих ідейних і моральних впливів, які **найбільше віддалили його від християнської етики та моралі і від християнського світогляду в цілому.**

Архиєпископ Іван Бучко, забираючи слово в питаннях політики, повинен був знати про постанови Першого Конгресу ОУН. Ці постанови були такі:

1. Уважаючи релігійне питання внутрішньою справою людини, українська держава під тим оглядом стане на становищі повної волі релігійної совісти.

2. Приймаючи засадниче відділення Церкви від держави, влада, **задержуючи необхідну контролю над церковними організаціями**, співпрацюватиме з українським духовенством різних культів у справах морального виховання нації.

3. **У школу буде допущена наука релігії тих культів, що не будуть проявляти денаціоналізуючих тенденцій.**

4. Українська держава буде сприяти розвиткові української національної церкви; **незалежної від чужоземних патріярхів**, та українізації релігійних культів, що будуть діяти в Україні.

На другому Конгресі ОУН в 1941 році постанови було ще більш підсилено. В точці 6-ій: "ОУН бореться за свободу сумління і релігійних культів, **не протиставить моральний силі нації й інтересам української держави**" (всі підкреслення "ЗС").

Як же ж виглядає тепер ця, за словами Кир Івана Бучка, "антихристиянська" програма сучасної ОУН? Вона звучить так:

"Точка II-а: а) ОУН бореться за свободу друку, слова, думки, переконань, віри і світогляду. Проти офіційного нагнітання суспільності світлядових доктрин і догм; б) за свободу політичних і громадських організацій; в) за вільне виконування і визнавання культів, які не суперечать громадський моралі; г) за відокремлення церковних організацій від держави.

Стільки про це "Український Самостійник".

Обидві сторони — і "Укр. Самостійник" і унітська Церква устами архиєп. Бучка — висловилися ясно. А одначе, коли їхні думки поставити разом одну біля одної, то тут щось є ніби недоскажаного, ніби "гра в хованку".

Організація Українських Націоналістів у 1943 р. постановила, що **"українська держава буде сприяти розвиткові української національної Церкви, незалежної від чужоземних патріярхів"** т. д. "Український Самостійник" повинен хіба знати, що вже така постанова виступає, щоб католицька Церква рішуче виступила проти українських патріотів, бо ж вони боряться проти всіх залежностей від чужих, отже й проти залежности від Риму. Через те вони в очах Риму стали "звиродніли християнами". Хай українські націоналісти будуть найпобожнішими людьми на світі, то Рим їх назве "безбожниками", коли вони не захотять узалежнити Україну від його інтересів.

Однак, видається, що "Український Самостійник" саме на це й натякає.

Коротко кажучи, Рим повів генеральну лінію боротьби проти патріотизму, бо патріотизм невідхильно веде до незалежности гідної Церкви від чужих. Боротьба між патріотами та проводом католицької Церкви в Аргентині, в Бельгії і т. д. не могла оминути й українського унітського середовища. І зацитькати якось половинкою цей боротьби не можна, бо тут — або, або; або не можна, бо незалежність церковна — це **духова** незалежність від чужих.

Український нарід має вже так багато фронтів боротьби за незалежність! І просто приходиться дивуватися, як деяка частина українського народу добровільно двигає на собі чуже римське ярмо, і добровільно накидає подавляючій більшості свого народу це один фронт, — фронт цілком лишній. Це ж так виходить, як у приповідці: "Не мала баба клопоту, то купила порося".

З дива вийти не можна, як деякі люди можуть думати, що тільки через залежність від Риму можна вірити в Бога, а інакше ні! І чи здають собі справу вони з того, що в цій своїй простодушній несвідомості кидають колоди під ноги українським патріотам?

Чи задоміться Організація Українських Націоналістів під ударами в спину від "братньої" руки унітського проводу?

Трудно щось передсказувати. А зрештою ОУН тепер поділене на три частини: ОУН Мельника, ОУН Бандерак й ОУН "дійки" (Матла й Ребет), що видає "Українського Самостійника".

Як відомо, член проводу ОУН Бандери, д-р В. Янів останньо дуже живо заходився біля організування так званого Українського Християнського Руху, що ним керує Рим, і до якого втягнув і православних українців. Останнє число "Нових Днів" приносить вістку, що недавно ОУН Бандери на ряді спеціяльних засідань рішила статн на "християнських позиціях". (Тим самим хіба признається, що досі вона була против християнських позицій — чи як?). Чи словами "християнські позиції" не прикриті тут унітські позиції?

— Майбутність, і то недалека, покаже.

П. Куликич.

ЗА ЗАЛІЗНОЮ ЗАСЛОНОЮ ПЕРЕСЛІДУЮТЬ ЗА ЗВ'ЯЗКИ З ЗАКОРДОНОМ

З Відня повідомляють, що Угорщина вже почала переслідувати тих, що мають звязки з вільним світом. Переслідують навіть тих, що звязків не мають, але мають на Заході кревних. Першими жертвами падають мешканці міст. Їх висилають, конфіскують їх домн, а самих на відходящо замикають у бараках. — Питання тільки, чи скінчиться це на самій Угорщині.

СЛІДСТВО В СПРАВІ ЦУКРОВАРЕНЬ

Відділ розслідуваннь бізнесових комбінатів приступить до слідства в справі цукроварень у Британській Колюмбії й Манітобі, заявив С. С. Гарсон — міністер судівництва.

Британ Колюмбія Шюгар Ріфайнінг Ко. Лтд. недавно закупила Манітоба Шюгер Ко., щоб позбутися конкуренції (компетиції) та завести монополь на ціну цукру в Канаді.

Цю справу порушив у парламенті провідник ССФ, М. Дж. Колдвел.

ПАКУНКИ ДО СССР

Згідно з поштовою угодою між Канадою та СССР, до Советського Союзу можна посилати пакунки з днем 1 серпня, 1955 р.

Оплата за пересилку: 1 фунт — $1.15, 2 ф. — $1.30, 5 ф. — $1.85, 10 ф. — $2.80, 10 до 15 ф. — $4.25, за 16 до 20 фунтів — 5 долярів.

Коли вага пакунка буде вища, як передбачує норма, оплата буде в 5 разів більша, як звичайна. При висилці вживаної одежі треба долучити посвідку про дезинфекцію, а при висилці мяса — посвідку від ветеринаря.

Мито мусить оплачувати відборець пакунка за залізною заслоною.

Місцева пошта удіяне в справі пересилок ближчих інформацій.

***

До речі, советський уряд бере за пересилку пакунків дуже високі оплати, отже за пересічний пакунок зі старою одежою відборець мусить платити від 500 до 1000 і більше рублів. А за пакунки з новою одежою мусять платити такі суми, що висилання пакунків стає немислиме.

ВІЗИТАЦІЯ СОВЄТСЬКОЇ РОСІЙСЬКОЇ ЦЕРКВИ В АНГЛІЇ

Візитація складається з трьох акцій.

1. Візитація до епископа Шікотй,

2. Візитація до Архиєпископа Кентерберійського в Лондоні,

3. Церковна Служба в храмі і зустріч з еміграцією.

Делегація складається з митрополита Білорусії, Пітірима, двох священиків-монахів, іподиякона-монаха, прислужника (?), старообрядця і євангелика.

Візитація до епископа Шікотї

Даних про візитацію не маємо; англійська преса ще не подавала, крім загального повідомлення, що прибуває делегація, яка слочатку відвідає епископа Шікотї за його запрошенням, а тоді відвідає в Лондоні архиєпископа Кентерберійського і буде правити Службу Церковну з православному російському храмі.

Церковна Служба в Храмі

І. 10, 7., в неділю, в давнім традиційно і багато влаштованім російським храмі Успіння Пресвятої Матері Божої, в будинку ч. 188 на Вакінгам Палац роуді в Лондоні (рядом з ковч стейшен, біля станції Вікторія), що існує з 1895 року, і побудований російськими царським урядом, з 10-30 до 13-30 години була відправлена розголошена Церковна Служба митрополитом Пітіримом з місцевим і з делегації духовенством.

2. Служба відправлялась у храмі, в якому з 1949 року тижнево по черзі відправляють свої Служби дві різні російські православні Церкви: СОВЄТСЬКА Російська Православна Церква Московської Патрархії і АНТИСОВЄТСЬКА Зарубежна Російська Православна Церква, юрисдикції Митрополита Анастасія. Церква може вмістити коло 1.000 осіб.

Настоятелем советського храму і церкви в Англії є молодий священик-монах Блюм, французький громадянин, народжений на еміграції в аристократичній родині старої російської еміграції у Франції. Він мотор і бюджет усіх дій і стану церкви.

Настоятелем антисоветського храму і церкви в Англії є епископ Престонський і Гаагський Нікодім з старої російської військової еміграції.

3. Присутні в храмі в часі Служби:

А. ДУХОВЕНСТВО. І) митрополит і з його делегації: 2 священики-монахи, іподиякони і 2 прислужники;

2) Блюм — священик і диякон, це лондонське духовенство светської церкви;

3) священик Родзянко — настоятель сербського собору в Лондоні, а старої російської еміграції, що втекла до Сербії від комунізму з Росії, племінник голови Державної Думи (парляменту) Росії Родзянка; його 17 річний син — прислужник коло митрополита; священик? — представник арх. Діонісій від екзарха Вселенського Патріярхату; це духовенство не-советської юрисдикції православних церков у Лондоні, прийнявших участь у молитовному єднанні з советською Патріярхією.

Б. ХОР — мішаний хор з 25 осіб, переважна більшість якого приїхала в звязку з візитацією делегації в Москвн.

В. НАРОД. Він складається з 175-200 вірючих і 75-50 сторонніх, які спільно складали коло 250 всього присутніх осіб.

Г. СТОРОННІ. Їх було 75-50 осіб.

Це були англійці, українці, білоруси, балтійці, поляки.

Серед них були: зацікавлені Службою, журналісти, спостерігачі, поліція, вороже настроєні.

Були англійські й польські комуністи, з советського посольства. Декто з них ставив свічки.

4. Характеристика вірючих і духа церковности в церкві

Ставало на коліна в час служби — 50-75 осіб.

Ставало на коліна в часі Панахиди — 20-30 осіб (по вимерлому сов. священикові).

Христилось 50-60 відсотків присутніх.

При кадіжні і благословінні кланялось — не більше половини.

Причащалось: дітей — 8, дорослих, головно старих жінок, — 14.

Підійшло до хреста митрополита: до проповіді — 50-70, а по проповн. 100-120.

Було з старої еміграції 120-150, з нової 20-30, з сов. амбас. 10-15.

Членів советської Церкви 50-100.

Членів антисоветської Церкви 120-70 (багато одійшло через еміграцію).

Серед вірючих були членів митрополичної делегації і різні спостерігачі.

Були присутні бувші російські аристократи й науковці.

70-80 осіб приязньо настроених стояли спереду і посередині церкви

Недовіряючі стояли позаду, а вороже — збоку й коло стіни.

До поминань в час Ектеній і Великого Виходу дуже багато і назовні дуже замітно (прикладали руку до вуха, щоб розібрати, нагинались вперед, підіймали голови, повертали голови, підходили швидко вперед, щоб почути) прислухалися, щоб розібрати, як і чи моляться, за кого саме з Церкви, з Вселенської Церкви, за уряд, за „християнське військо", за народ і т. д.

Спеціально прислухалися до читаних поминань диякона. На жаль, чи спеціально, диякон і митрополит дуже тихо виголошували, і не можна було щось розібрати. Крім того, в часі Великого Виходу митрополит назвав лише патріярха і нікого більше. В кінці Служби, перед благословінням, взагалі нічого не сказав.

При всіх благословінних митрополит замітно оглядався в народ гостро очима, щоб бачити і відчути ступень церковного і ворожого настрою до Його Служби. Прислужник, що подавав митрополитові читати молитовник, дуже і весь час підкреслено спостерігав присутніх.

За настроєм у церкві слідкували: поліція не в формі, рідкі особи. Тарілочний збір: було 2 тарілки і 2 кружки. На кожній з тарілок, в кінці збірки, було по одному 10-шилінговому банкноті, по 5—1 і 2—2 в половинною шилінгів, багато по 6 пенсів і по трохи пенсів.

На вулиці, після Служби, окружало митрополита 80—100 осіб рідко настроених.

5. Сильно помітний натиск на зовнішню обрядовість митрополита і його оточення монахами в чорних клобуках на голові, в кланяннї йому і підкресленому цілуванні його руки.

6. ПРОПОВІДЬ МИТРОПОЛИТА За 20 хвилин успішно, діялектично, артистично й психологічно митрополит проголосив проповідь на тему: "МІР ДОМУ СЕМУ".

Основні її моменти: "краще я не найду, як вітати своїх братів дорогими і традиційними словами руської православної Церкви: "Мір дому сему, мір храму сему, мір пріїжаним храму сего". — Цей привіт йому найкраще подобається і відбиває найкращі Церкви і його бажання. Цей храм йому подобається: він є наш, у ньому можемо митрополит Миколай. "Церква-Мати скорбить, що ви не є з нею. Повертайтесь до своєї Церкви-Матері, вона вас чекає." "У нас там є повна свобода для релігії. Всі є вірючі. Є духовенство, храми, духовні школи, монахи. Храмів хватає для всіх. Виконуються всі Таїнства: і хрещення і вінчання". "Більше всіх потрудився для Церкви і народу покійний патріярх Сергій. А тепер успішно трудиться наш патріярх Олексій." "Неканонічного у нас в Церкві немає нічого; все тільки канонічне. Це заслуга лише патріярха Сергія, а тепер Олексія". "Обрано Олексія на патріярха всіма всіленськими патріярхами". "Прийміть привіт від патріярха Олексія, прийміть привіт від мене". "Церква не займається політикою. Держава в церковні справи не вмішується". "Не в лоні руської Церкви є наші брати — руські не з релігійних, а з інших причин — з мотивів політичних. Це чорне діло для Церкви. Їх треба відхинути і вернутися до своєї Церкви-Матері. Вона приймає всіх своїх дітей до себе. Мати-Церква є нерозлучна з "родіною".

Чотри рази митрополит прикладав руку до серця, змінював голос і особливо сердечно акцентував, торкав тугу за батьківщиною на еміграції — що "Мати-Церква скорбить, що ви є відкопані від неї".

Цей артистичний і діялектичний спосіб для непоінформованих в основах рідкиці советської і тихоновської руської Церкви, для психології емігранті, для довірячих митрополитові і Церкві — зробив великий психологічний успіх на користь "правди" митрополита: еміграція нервувалась, переживала, схилялася на бік митрополита; еміграція чекала від митрополита чогось надзвичайного для хорої душі еміграції, для її утіхи, для допомоги.

З 50—70 прихильних, після проповіді піднялось до 100—120 осіб, і це бачили всі з митрополитом. Були такі розмови: "Він сказав все, що можна; ми його, а він нас "поніжаємо", він є свій, наш".

Проповідь і цей ефект були кульмінаційною точкою в задумах митрополи-

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

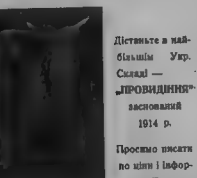

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — „ПРОВІДІННЯ" заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

та і в завданнях делегацій серед емігрантів. Задля цього всього й діє делегація. Це і є система совєтського контакту з масами, підходу до них, оволодіння ними для виконку потрібної редакції; для допомоги їм, для направлення на інтереси і позиції СССР; для формування СОВЄТСЬКОЇ психології, спосібу думання, сприймання світу, ставлення до нього, участи у вирішенні власних, національних, державних, церковних, міжнародних проблем, інтересів і їх протиріч; для ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД АНТИСОВЄТСЬКОЇ психології і ворожости до неї.

Для цього треба лише спокійно і об'єктивно розібратись у всіх тезах проповіді митрополита, самому собі сказати — як практично це все зробити, і чи не є всі церковні проповіді непотрібною советизацією і патріотизацією емігрантів для совєтської Церкви, а значить і для СССР; в цім і є особливість совєтської Церкви — впротилежність до антисовєтської. Церква говорить не про політику, але для політики і ради політики СССР. З чиїх позицій, в чиїх інтересах і з якою метою совєтська Церква "скорбить", що емігранція не є з совєтською Церквою, а значить і з СССР?

Всю політику совєтської Церкви розкриває її конструкція — декларація і засновника і первоієрарха совєтської Церкви патріярха Сергія, послідовником якого є сьогоднішній патріярх Олексій.

Основи декларації: "Митрополит, а пізніше патріярх, Сергій вимагав від духовенства і мирян доказів, що "церковні діячі" є "з нашим народом і урядом"; вимагав "визнавати совєтський союз нашою громадською батьківщиною, радості і успіхи якої є нашими радостями і успіхами, а її невдачі — нашими невдачами", пропонував "виявити всенародну подяку совєтській владі за її увагу до духовних потреб населення", і т. д.

Сергій у слові, письмі і в пресі не тільки категорично відмовлявся погодитися з голосами протестуючих, а обрушився на незгідне з ним духовенство, єпископат і мирян страшними їх обвинуваченнями, кваліфікуючи всіх незгідних з його "новою церковною і релігійною політикою" — "контреволюціонерами", цим самим одночас їх на "законні" арешти і катування в ЧК, на які уряд і ЧК чекали від своєї Церкви."

Сергій обманом і спільно з совєтською владою захватили "істинну" Церкву і її Верховне Управління, "обновили" Церкву і все це беззаконіє "КАНОНІЗУВАЛИ" через "дійсно канонічно висвяченого Сергія". Цим і відріжняється совєтська Церква від антисовєтської. Цим Сергій поставив не совєтську Церкву поза державним і церковним законом, а для своєї Церкви взяв "нову церковну і релігійну політику".

Права рука Сергія з 1927 року, сьогоднішній патріярх Сергій, якого так митрополит Пітірім вихваляє, з першим своїм кроком по смерти Сергія написав був лист до Сталіна, оголошений в центральній пресі, про те, що "моя праця полегшується тим, що святіший патріярх Сергій ясно накреслив шлях для Церкви, це строге слідування священним правилам церковним, вірність батьківщині, не фальшиві, по апостольському наставленню, покірність передержавній владі, яка є, по Апостолу, від Бога". Незгідних з "Церквою", це мучеників і ісповідників за істину Церкву Христову, він називає "пособниками чорного діла" (це саме казав і митрополит Пітірим в своїй проповіді перед емігрантами), а Сталіна називає "обранником Господнім". Помагає, щоб СССР добився "миру" у всім світі.

Хор у совєтській церкві співав концерт "про Сіон" — СОВЄТСЬКУ церковну Москву.

Висновки: Підтримка совєтської Церкви, це підтримка СССР в НАРОДАХ СССР. З падінням совєтської влади ПАДАЄ й совєтська ЦЕРКВА ("нова церковна і релігійна політика"). Для ІСНУВАННЯ СОВЄТСЬКОЇ Церкви потрібен лише СССР. Совєтська Церква, це не Церква-Мати, а політичний союзник СССР. ПОВОРОТ емігрантів в лоно СОВЄТСЬКОЇ Церкви, це ВИЗНАННЯ і ПІДТРИМКА СОВЄТСЬКОЇ ВЛАДИ — ЛІКВІДАЦІЯ ВНУТРІШНЬОГО ДУХОВНОГО ОПОРУ ПРОТИ КОМУНІЗМУ ЯК СЕРЕД ЕМІГРАЦІЇ, ТАК І СЕРЕД ПОНЕВОЛЕНИХ ДУХОВНО І ПОЛІТИЧНО НАРОДІВ СССР. Це все знає СОВЄТСЬКА Патріярхія, і тому "скорбить", що емігранція "не знами".

Зустріч митрополита з емігрантами коло церкви

Після Служби, перед від'їздом додому, коло церкви, митрополита в його делегацією обступив натовп коло 80 — душ різно настроєних до нього. На протязі 10—15 хвилин велись короткі запити і відповіді. Вкінці відбувся такий короткий діялог між молодим емігрантом і митрополитом:

1. Чи є в СССР НКВД? — Ні, воно замінено на МВД. (Митрополит "не знає", що МГБ та МВД об'єднані, що вони є НКВД під другою назвою, а крім того при Верховній Раді СССР (парламент) недавно створена "Комісія безпеки" на чолі з генерал-лейтенантом МГБ Серовим).

2. Чи є в СССР храми, бо в Києві їх багато було знищено? — Храми відбудовані, так і в Києві, а Володимирський собор — прекрасний.

3. Чи було переслідування релігії і духовенства? — Відповіді не було. Підійшов поліцай, відділив розмовця, а делегаційне духовенство відділило митрополита до авта, з натовпу посипались протести проти політики — замість церковних справ. Бесіда митрополита з народом швидко закінчилась. Митрополит поїхав, а натовп швидко розійшовся. Засталась група з 20—25 осіб навколо розмовця, відділеного від митрополита.

Відділеного розмовця відразу окружила група коло 10 осіб — молодих людей, і відтиснула за 30 кроків від митрополита. До них приєналось ще 10—15 осіб. Більшість з групи були різко против "розмовця". На відділ від групи по боках стояли групки, які опостерігали і прислухувалися "чим все це кінчиться". Поліція, дочекавшись від'їзду митрополита, відійшла зовсім.

Розмови в цій групі є характерними для висвітлення "церковної справи". "Хто ти є такой?" "Что тебе надо до СССР, сідіш на еміграції, ну і сіді". "Ти невспіганий, грубий". — "Я там виховався, так я і розмовляю". — "Что ти трогаеш нашего єпіскапа?". "Не нада смєшівать палітіку с релігіей!" Что? Не відіш, что Рєсія завоевала под света?" "Ми тебя тут давно уже знаєм". "Что ви до нево прістайотє? Ведь он тоже оттуда!". "Я син священіка, которово там замучілі, а тут просят сто забить!" "Знаєм, как ти мучіх наших в Германії, в Італії. Я сам с Кієва". "Не тронь наших!" "Єсть свабода на западе, і в СССР, — так к какой свабоде нас міт трополіт тут прівикает?" "Ви все оттуда, так вачем сорітесь между собою? Не понімаете друг друга?" "Не трагедія-лі, что в одном храме моліться дее разних рускіх церкві? Так какая із ніх есть істінно-руская і-к какой Церкві нас прівикает мітрополіт?" "Мітрополіт сказал: "Мір храму сему, мір пріхажанам храма сево!" "Ето мір для одной і вайна проців другой!" "Такой політікой мітрополіт вает протів антікомуністіческой церкві". "Я старообрядец (христіться по-своєму), — вачем ви протів обєдінєнія рускіх в одну Церков, ета Церков всєво рускаво народа". "Ви є член мітрополічної делегації, політіку вашу ми понімаєм" (старообрядовець розгубленно зникає). "Ето всьо очень сложний вопрос, оні єсть между молотом і наковальней, оні существуют пака оні нужни совєтам, а после іх также унічтожат, как і тіхоновскую Церков". "Верно, чтоби вера не повела народ протів совєтов, то для етово власть создала свою церков, каторая і направляет народ куда нада для СССР". "Я хачу вернуться на родіну і паеду". "Сейчас СССР не как політічєскій „а свой". "С прапагандой цйте в Гайд-парк, а не в церков". "Я вєдь против совєтов, а Церков тепер за совєти". "Безпалевно єті вопроси паднімать". "Не нарушайте англійскаво гастепрімства". "Какая тут свабода, работаєм не на себя", і т. д.

Коментарі тут зайві. Прихильники митрополита складалися з віруючих, з комуністів і з агентів. Ненависть в очах і в позі їх видавала. Тут вони не можуть схватити й розірвати не-совєтників! Особливо відрізнявся один молодик в добрім сірому вбранні, який видавала явесь час польська мова, хоч він казав, що є з Києва. Антисовєтчики складалися з трьох активних, а чотирьох підтакуючих і з десятка стоячих на відділі, і своїм обличчям та поведінкою це видавали. Переконливі аргументи не-совєтників привели до того, що розмови припинились і дискутанти поступово розійшлися.

Зустріч митрополита з емігрантами в приватному домі

11 липня 1955 р. газета "Дейлі Експрес" дала коротку кореспонденцію про митрополичу службу в церкві і його зустріч з старою емігрантою в бідній родині, куди запрошено на чашку чаю, — про те, що митрополит з емігрантою спільно плакали через своє розєднання.

Через це що англійська газета створила міжнародньої ваги політичний документ на користь СССР, і він буде успішно використаний большевиками на міжнародньому форумі, — подаємо свої коментарі.

В СССР відвідують стахановські родини, щоб підкреслить заможність життя в СССР внаслідок турботи влади. Про це совєтська пропаганда говорить "трудящим усього світу". А в Англії, за "Дейлі Експресом", митрополит — голова церковної делегації СССР, відвідав "БІДНУ ІМІГРАНТСЬКУ РОДИНУ" і ТАМ разом з старою емігрантою ПЛАКАВ над РОЗ'ЄДНАННЯМ еміграції від Церкви-Матері СССР!

Англійська газета документує наївність в "капіталістичному світі" (в Лондоні, Англія) БІДНОЇ родини емігранта з СССР, а значить — про ВІДБУВАННЯ еміграції. Цим англійська газета ПІДТВЕРДЖУЄ "ПРАВДУ" пропаганди СССР, що еміграції живеться незадовільно і що лише поворот в СССР звільнить еміграцію від бідування і що "кращого життя, як в СССР, в світі для трудящих немає". Совєтська Церква закордоном, совєтські консульства, світовий комунізм використають констатації англійської антикомуністичної газети для своєї пропаганди в світі, для впливу на еміграцію, щоб повертались на "родіну". А в СССР роз'ясніть, що немає чого тікати з СССР на еміграцію ни мати внутрішній духовий спротив до совєтів. Цим ВНУТРІШНЬО СКРИГЛЯТЬ СССР. А це є умова непобідимости і СССР і на міжнародньому форумі.

Так англійська газета стала жертвою "аполітичної" тонкої роботи совєтської Церкви, й осіб, які давали совєтське інтервю, чого газета не зрозуміла.

В дійсності ж є не так, як писала газета.

В Англії нема умов для бідноти, в тому числі і для емігрантів. Навпаки, емігранти краще живуть, як нижча категорія англійців. Тому термін "бідна родина в провокаційним і неправдивим.

За газетний документ церковна делегація СССР достойно буде нагороджена.

Візитація делегації архієпископа Кентерберійського. — Будь-яких даних ми ще не маємо.

Висновки

1. Як професіяки в СССР, так і Церква СССР є інструментом у руках комунізму для його агресії і для творення СОВЄТСЬКОГО суспільства і його СОВЄТСЬКОЇ ЛЮДИНИ для практичного існування ДВОХ ВЗАЄМОВИКЛЮЧАЄМИХ СВІТІВ.

Правду про це поневолені народи СССР розкрити не можуть. Тому це належить зробити еміграції, яка є амбасадором цих народів у вільному світі.

Тому "церковний сектор СССР" вводити лише до "неполітичної" проблеми, не сміємо. Тому і церковна проблема в СССР є першу чергу ПОЛІТИЧНОЮ.

Такою вона задумана, народжена і здійснюється комунізмом.

2. Церква для комунізму, це вимушений тактичний союзник до моменту плянованого здійснення світової комуністичної агресії. І Церква, як і все інше в СССР, що по своїй природі і меті є несовєтське, терпиться до остаточної перемоги СССР. Тоді все це було б так же знищено, як воно нищилось перші десятиліття СССР.

3. Є всі ознаки еміграційної і міжнародньої недооцінки "церковного сектора КПС і СССР", а також необізнаности зо справою для об'єктивного її вирішення. Це все сприяє СКРИГЛЕННЮ, СССР та ліквідації духового спротиву серед поневолених народів і їх еміграції. З ліквідацією спротиву СССР зможе переможеним внутрішньо і зовнішньо і ділить світ на два табори: на комуністичний і християнський. А це є самогубством вільного світу, на що СССР надіється і до чого стремить своєю акцією "руху за мир".

О. Титаренко.

Лондон, Англія.
13. 7. 1955 р.

Чорний ринок в СССР

Хто відважніший чи пак — хто не має нічого до стрічення, бо „раз жити, раз вмирати", той із Совєтського Союзу „просто з мосту" пише в листах до своїх і знайомих в ЗДАмерики й у Канаді: присилайте пакунок.

В СССР нужда. Неймовірна нужда. — Совєтський часопис у московській мові „Правда України" в 1-го січня 1947 р. помістив промову Н. Хрущова, яку він виголосив в Україні 1946 р., і сказав: „Кожний робітник, кожний інтелігент, кожна домашня господиня знає, що ще тяжко сьогодні, тяжко з доставою, тяжко з харчами, але в будучому році лише: буде більше пожиже, буде більше інших конечних товарів".

Від того часу добігає вже близько 10 літ! І як же з тою обіцянкою Хрущова? А так, що він усе сказав на вітер. В СССР нужда по-старому. „Нью Йорк Таймс" з 3-го квітня, 1955 р. подає, що на чорному ринку при кінці 1954 р. за американський доляр в Одесі й Ленінграді була 19 рублів, а в 1955 р. підскочила на 21-22 рублів. В совєтських портах процвітає контрабанда й спекуляція тими товарами, що їх привозять моряки з інших країн. Совєтська влада суворо переслідує це, але нічого не помагає. Нужда перемагає страх і нечувані кари.

Доляр на чорному ринку є значно дорожчий, ніж по урядовому курсі. Бо вартість совєтського рубля впала. Впала не тому, що може є забагато рублів, а тому, що дошкульний брак харчів та необхідних товарів. А коли їх мало чи зовсім нема на урядовому ринку, то можна їх дістати на чорному ринку, але за дуже високу ціну, на яку далеко не кожний може собі позволити.

Совєтська „Правда України" пояснює, що в Україні в лютому ц. р. ціна на цукор на чорному ринку була два рази більша за державну ціну. „Зоря Востока" з 20-го січня ц. р. повідомляє, що в Тбілісі спекуляція хлібом, цукром, м'ясом і взагалі харчами розвинулася до таких великих розмірів, що в цій справі бюро Центрального комітету комуністичної партії Грузії відбуло окреме засідання. Спекуляцією займаються також директори підприємств та споживчих крамниць.

Зріст заробітної платні працюючих не може зарядити ситуації, бо разом з тим йде ще більший зріст цін. І вже навіть уряд у 1955 р. не знижив цін.

СТАН ПАРАЛІЖУ В КАНАДІ

В тижні, що скінчився 21-го серпня, заслабло в Канаді на параліж 47 осіб, більше ніж попереднього тижня. По провінціях було слабих: В Принс Едвард Айленд 1; Ню Бронсвик 3; Квебек 6; Онтеріо 4; Манітоба 2; Саскачеван 2; Альберта 20; Брит. Колюмбія 9. Від початку року дотепер в Канаді було слабих на параліж 340. Але в минулих пятьох літах пересічне число слабих було 1,105. Тепер є менше слабих.

РОЗУМНИЙ ВСЬОГО ВСІМ НЕ ГОВОРИТЬ

Казав один визначний мислитель: Є річи, які мудрець говорить цілому світові; є такі, які шепче лише своєму народові; є такі, які виявляє лише найближчим приятелям дому; а є такі, яких ніколи не скаже нікому. В багатьох людей що на умі, те всюди на язиці.

ВСЕЧЕСНА ПАННА ВИЛСОН

В Юнайтед Церкві є одна жінка священником, панна Вилсон. Службу Божу вона відправляла в церкві Сейнт Джеймс у Монтреалі 7 серпня ц. р. При цій церкві є вона помічником настоятеля та керівничкою християнського виховання.

До чого вона не може призвичаїтися, то це — що люди хотять титулувати її "отцем".

Як відомо, в протестантській Церкві в Чехословаччині по другій світовій війні висвячено пару жінок на священиків, але успіху вони не мають.

КАЖЕ — ЩЕ НЕ ЧАС ТІШИТИСЯ

Міністер заграничних справ, Пірсон, говорив на протестантській конвенції в Торонті, що хоч наради представників держав в Женеві йдуть з успіхами, то це не знак, що все піде добре. Наперед не можна тішитися. Самі наради не усунуть лиха, — треба, щоб люди стали ліпшими людьми, як вчить християнська наука.

Але і християнство не має нині сили впливати на міждержавні справи, бо воно само подіяне на групи. Воно не було одною силою і впродовж сотень літ проводило між собою боротьбу і теольогічну і навіть збройну. Дотого ж коли порівнять число християн з числом населення землі, то християни в меншости.

ПОМЕР ІНІЦІЯТОР ОН

В ЗДАмерики помер на 83-му році життя Кордел Галл. Бувши секретарем державних справ ЗДА, він піддав думку заснувати Організацію Обєднаних Націй. За це в 1945 р. він отримав нагороду Нобеля.

СПОДІВАНА НАДВИШКА ПШЕНИЦІ

Стан збіжжя в західних провінціях дуже добрий. Якщо не станеться щось непередбачене, то в цьому році Канада буде мати велику надвижку пшениці. Сподіваються з цьогорічного збору 525 мільйонів бушлів.

ПЕРЕДБАЧУЮТЬ ВЧАСНУ Й ДОВГУ ЗИМУ

Ще в серпні цього року качки почали відлітати на південь, мабуть передчуваючи наближення холоду. На цій підставі старі індіяни передсказують, що в Канаді цього року буде вчасна, дуже зимна й довга зима.

ОГОНЬ ДАЄ СВІТЛО

Коли Олександер Великий обступав яке місто, щоб його здобути, то найперше розпалював коло міста великий огонь. Хто вийшов з міста до того огню доки огонь горів, Олександер спокійно його приймав, хто не вийшов, для того опісля не було пощади. Так і Господь світить перед людьми світло своєї правди рік за роком, але багато є тих, що до того світла не приходять. Яка буде їх доля?

МУДРАГЕЛІ, А РОЗУМ

Мудрагелі, це ті, які всюди показують, що вони мудрійші від других. Прикметою мудрагелів є з усіма сперечатися. Та одного мудрогелі таки не знають, а то, — що вони ніколи не стануть мудрими людьми. Мудрагельство загороджує дорогу до розуму.

ЗНАЙШЛИ ЗАТОПЛЕНУ ДАВНУ ФЛЬОТУ

Коло острова Сицилії знайдено на дні моря стародавні грецькі кораблі, що там потонули перед 2300 роками. Всіх було 119. Розуміється, що це були не кораблі деревляні. Греки, властиво атенці, післали були кораблі проти карінтійців, отже других греків, що воювали грецькою конфедерацією. Ходило про місто Сиракузи, яке атенці хотіли здобути. Сиракузці завжди обороняючися й атенці хотіли вже забратися, але не зараз, бо було затьміння сонця 27-го серпня, 413 р. перед Христом, отже атенці вірили, що це злий знак і треба підождати. Тимчасом сиракузці загородили вихід з заливу і тоді атенські кораблі затопили. Коли б атенці поспішилися, то не пропали б. Вихолодили грецькою конфедерацією. Ходило про місто Сиракузи, яке атенці хотіли здобути. Сиракузці завжди обороняючися й атенці хотіли вже забратися, але не зараз, бо було затьміння сонця 27-го серпня, 413 р. перед Христом, отже атенці вірили, що це злий знак і треба підождати. Тимчасом сиракузці загородили вихід з заливу і тоді атенські кораблі затопили. Коли б атенці поспішилися, то не пропали б. Вихолодить, що це найстарші кораблі, які знає історія.

БРАТИ В КАНАДІ НЕ БАЧИЛИСЯ 36 РОКІВ

Брати Гавриші, 42-річний Андрій та 70-річний Василь, весь час жили в Канаді, і кожен не знав де мешкає другий. Аж по 36 роках оце тепер вони стрілися.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Високопреос. Владика Митрополит Іларіон відбув 10 липня візитацію в Гаєс, Саск.; ця парохія недавно винайшла новий дім для священника. Настоятелем там є о. Ф. Легенюк.

За Літургією Владика виголосив сильну проповідь про потребу православного ісповідництва в наш час; увечері він виголосив двогодинну сильну доповідь "Великі заслуги Православія для українського народу". Сильні доповіді на такі самі теми виголосив Владика й на візитації в Кадворт, Саск., 17 липня, а також у Гефорді, Саск., 24 липня; ця остання громада нараховує 125 родин, отже зросла в пять разів від свого заснування. Парохом там є о. Хомик Цього ж дня, 24 липня, Владика відвідав парохію "На Писклявцях".

● Вир. Митрополит Іларіон 19 липня виголосив доповідь для 76 курсантів Літніх Українських Курсів при Колегії св. Андрея в Вінніпегу. Доповідь була на тему: Віра Православна для словянських народів була матірю, а католицька — мачухою.

● Нові церкви: в Судбері, Онт., — майже викінчена величава церква; в Норт Бетлфорд почали будувати церкву в 1954 р. Вона вже близько викінчини. Церква св. Димитрія Мироточивого в Ню Торонто, що була посвячена 19 червня ц. р., має бути вповні викінчена на листопад місяць, щоб бути готовою на Храмовий день. Громада Гудів, Саск., закінчила будову церкви, — вона вже посвячена.

● Майже в кожній провінції Канади цього року були урухомлені літні оселі для українських дітей, - подає Союз Українок Канади. В кожній з них українські сиченники навчали православної релігії.

● Дня 24 липня о. Петро Блажук у Барлед, Алта., відправив у новій церкві Всіх Святих Богослужения та посвятив нового дзвона. Було багато місцевих і позамісцевих вірних. Жіноцтво громади приготовило спільний обід. У своїй промові о. Блажук говорив головно про виховання молоді. К. Телічко з Едмонтону сказав доповідь на тему: "Духова сила Української Православної Церкви серед українців Канади і роля нашої Церкви як єдиної Церкви українського народу у визвольних змаганнях". Пообідню програму закінчено співом "Де згода в семействі".

● Сем Золд, власник крамниці у Висконсин, ЗДА, продавав неповнолітнім алькоголічні напитки; за це був засуджений на заплату 500 дол. кари, йому відібрано дозвіл на продаж напитків, і судця приказав йому цілий рік ходжених — 4.

● Остання сесія федерального парляменту мала вакінчитися 27 липня, але затягнулася на цілий серпень, і була рекордовою — тривала понад 140 днів.

● Хор мормонів у Салт Лейк Сіті складається з 600 членів. Тільки частина цього хору, що їде тепер на виступи до Европи, складається з 375 співаків.

● В кінці липня ц. р. на складах Канади було 481,363,000 бушлів пшениці. В історії Канади це 3-та найбільша кількість пшениці на складі. По цьогорічних жнивах до цих величезних запасів дійде ще коло 500,000,000 бушлів.

● До цього часу в Канаді застрикнено вакциною Салка проти Поліо 880,000 дітей.

● Совєтський уряд тепер демобілізував 640,000 воїнів, щоб зменшити свою армію. Бо, мовляв, "міжнародяне напруження тепер менше, як було". — Але СССР не каже, скільки в нього війська взагалі. Американські знавці думають, що большевики мають армію більшу, як усі збройні сили Заходу разом.

● В Брукленді (передмістя Вінніпегу) дала про себе знати тайна терористична організація "Чорна рука". Один місцевий радний з того передмістя дістав від "Чорної руки" погрозу кари смерти, якщо він не поправиться й не змінить свого поступования". Підпис на листі: печатка з чорною рукою і назва — "Брукленське Товариство Чорної Руки".

● На початку серпня ц. р. Банк Канади підвищив чартерованим банкам процентову стопу з півтора на два відсотки. Збільшення процентну від позичок має на меті відібрати покупцям надто велику охоту купувати забагато на кредит; купувати забагато на кредит; це може запобігти загрозі інфляції доляра.

● Письменники, що працюють у Голівуді для кінової й телевізійної продукції, надіються заробити в цьому році 13 мільйонів доларів.

● Західна Німеччина випустила поштову марку, на якій зображений злидений постать втікачів, що пробираються з Советів на Захід. Комуністичний уряд східної Німеччини погрозив, що не буде приймати з зах. Німеччини листів офранкованих цею маркою. — За поштову марку почався "міжнародний конфлікт". — Сенсація для філятелістів (збирачів марок).

ЩО ВІДОМО, ЩО...

● Теперішний склад палати послів федерального парляменту Канади такий: ліберали — 166, консерватисти — 51, сі-сі-ефініків — 23, суспільних кредитовців — 15, незалежних — 4.

● Остання сесія федерального парляменту мала вакінчитися 27 липня, але затягнулася на цілий серпень, і була рекордовою — тривала понад 140 днів.

● Хор мормонів у Салт Лейк Сіті складається з 600 членів. Тільки частина цього хору, що їде тепер на виступи до Европи, складається з 375 співаків.

● В кінці липня ц. р. на складах Канади було 481,363,000 бушлів пшениці. В історії Канади це 3-та найбільша кількість пшениці на складі. По цьогорічних жнивах до цих величезних запасів дійде ще коло 500,000,000 бушлів.

● До цього часу в Канаді застрикнено вакциною Салка проти Поліо 880,000 дітей.

● Совєтський уряд тепер демобілізував 640,000 воїнів, щоб зменшити свою армію. Бо, мовляв, "міжнародяне напруження тепер менше, як було". — Але СССР не каже, скільки в нього війська взагалі. Американські знавці думають, що большевики мають армію більшу, як усі збройні сили Заходу разом.

● В Брукленді (передмістя Вінніпегу) дала про себе знати тайна терористична організація "Чорна рука". Один місцевий радний з того передмістя дістав від "Чорної руки" погрозу кари смерти, якщо він не поправиться й не змінить свого поступования". Підпис на листі: печатка з чорною рукою і назва — "Брукленське Товариство Чорної Руки".

● На початку серпня ц. р. Банк Канади підвищив чартерованим банкам процентову стопу з півтора на два відсотки. Збільшення процентну від позичок має на меті відібрати покупцям надто велику охоту купувати забагато на кредит; купувати забагато на кредит; це може запобігти загрозі інфляції доляра.

● Письменники, що працюють у Голівуді для кінової й телевізійної продукції, надіються заробити в цьому році 13 мільйонів доларів.

● Західна Німеччина випустила поштову марку, на якій зображений злидений постать втікачів, що пробираються з Советів на Захід. Комуністичний уряд східної Німеччини погрозив, що не буде приймати з зах. Німеччини листів офранкованих цею маркою. — За поштову марку почався "міжнародний конфлікт". — Сенсація для філятелістів (збирачів марок).

ЩО НОВОГО В ПОЛІТИЦІ

● На конференції голов 4-х великодержав, що голосно почалася, а тихо скінчилася, не було вирішено ні одної точки на програмі. Над цими спірними справами тепер будуть говорити міністри закордонних справ цих 4-ох великодержав на конференції, що піченеться 27 жовтня ц. р.

● Акт, на підставі якого Австрії привернено незалежність, увійшов у життя 17 липня. Від цієї дати окупаційні ЗДА, Британії, Франції та СССР мають перебувати в Австрії ще 3 місяці. — Незалежність Австрії не є повною, тому що вона змушена Советами до невтральности. — До речі австрійська преса подає, що советський дипломатичний представник в Австрії за 1950-53 роки, лт.-ген. В. П. Свірідов, засланий на Сибір за "контрреволюційну діяльність."

● Канцлер західної Німеччини, Конрад Аденавер, сподівається відвідати СССР, куди його запрошено, в початках вересня. Він рішив говорити з советським урядом ні про що інше, як тільки про обєднання Німеччини.

● В половині серпня в Саскатуні відбувався конференції Саскачеванської Ради публічних Справ. Редактор "Торонто Телеграм", В. Т. Ричардсон, у своїй промові сказав, що Москва, для "мирного співіснування" між Сходом і Заходом, вимагає, щоб буда розвязана Організація Північно-Атлянтійського Пакту (НАТО), та щоб Канада стала буферною державою між Сходом і Заходом. — Ричардсон сказав, що це завжка ціна, яку большевики поставили за "мирне співіснування" світу.

● За останні тижні Британія має чимало клопоту з підпільною ірляндською Республіканською Армією, яка поставила собі за ціль обєднати північну Ірляндію, що є в посіданні Англії, з незалежною ірляндською республікою. ІРА виконала три збройні напади на військові табори — два в Північній Ірляндії, а один у Валлі. І забрала багато зброї. Британське командування наказало гостре військове поготівля.

● У 8-му річницю незалежности Індії кількасот молодих індійців перейшли границю до неволі португальської колонії в Індії, щоб засвідчити домагання індійців повороту цієї колонії до Індії. Португальці відкрили по індійцях вогонь. Впали трупи й ранені.

● На терені ЗДА створено нова московська націоналістично-"неділянську" організація під проводом князя Сергея Сергеєвіча Белосельського. За початкувало її "Совещание російських національних деятелей" в Ню Йорку. Це має бути новий російський центр для боротьби з большевизмом. Але при тому, видно, ще головніша її мета — зберегти цілість московської тюрми народів. На перший летючці цієї організації є й українські прізвища: Рудковський, Старицький, Дворинченко, Симоненко, Шульга та ін.

● Радіо з Відня подало вістку, що озброєні відділи українських повстанців перейшли чехословацку границю і зєднялися зі словацькими повстанцями на півночі від Кошиць. Проти них з Кошиць комуністична влада вислала 8-му піхотну дивізію, що стоїть у Кошицях.

● Між СССР та Японією триває воєнний стан ще від 1945 р. Тепер між цими двома державами йдуть затяжні переговори в справі підписання мирного договору. Совети, як звичайно, обіцяють Японії "грушки на вербі!" Як вирішить справу оборонна Японія, покаже майбутність.

● Після відвідин советської урядової верхівки в Югославії, диктатор цієї держави, маршал Тіто, заявив, що відтепер не дозволить урядові ЗДАмерики контролювати всі ці способи, якими Югославія вживає американську військову допомогу (на суму пів більйона для зброєнь та пів більйона для господарчої розбудови).

● Вітнам поділений на дві частини: північний Вітнам — комуністичний, а південний — націоналістичний. Згідно з умовою їх перемирія, в липні 1956 р. мали б відбутися в цілому Вітнамі вибори, а після того обидві частини мали б зєдинитися. Однак премєр південного Вітнаму відмовився говорити з комуністами в справі підготовних кроків до виборів. Він почне розмову тоді, сказав, як комуністи повернуть громадянам північного Вітнаму свободу й людські права.

ГРОМАДА І МІСІЙНИЙ ОКРУГ ЕТЕЛЬБЕРТ, МАН.

Перші поселенці в Етельберті осілися разом зі збудованням там сіенарської залізниці, до 1948 р. окремого Українського Православного Округа не було, а його історія звязана була з розвитком наших громад в Давфинському окрузі.

Найстаршою нашою громадою стала 1922 р. українська православна громада св. Апостолів Петра і Павла в Косіль, що того року збудувала першу церкву; пригадно обслуговував її о. Петро Самець, а деколи о. Гребенюк і о. Кучер.

В 1926 р. Консисторія надяла о. Івана Майбу, як пароха на Давфинський округ, і поволенько рідна Церква розросталася.

В 1926 р. побудовано нову церкву в Енвил, в 1927 р. в Робін-Мередейл, а в 1928 р. в Пайн Ривер і 8 миль на захід від Етельберт, на фармах коло школи Боян наші свідомі фармері, переважно з Борщівщини, побудували українську православну церкву Успения Пресв. Богородиці і вже 1928 року відбудося в ній перше храмове Богослужения.

Разом з повстанням цієї громади на фармах і в самому місті Етельберт відбувалися Богослужения в англіканській церкві та по приватних домах.

Першими членами-піонерами етельбертської укр прав. церкви були брати: Микола і Юрко Григорчуки та їх старенькі родичі, панство Сеноки, Марінські, Колодій і ще дехто.

Дуже прихильно ставились до нас старенький Фекула, Євуськ, Талпаш, що ще 1910 р. побудували православну церкву, та покищо вся їх праця релігійно-місіонерська була під впливом і проводом російської церкви. з осередком місійним округом у Сифтон, Ман.

Завдяки гарному співжиттю передових етельбертійців з членами українцями (з Лемківщини) тої церкви, поволеньки вони почали прилучуватися до нашої церкви, і в 1934 році, за о. Запарнюка, ця церква стала домом молитви для православних українців. А тому, що вона досить давня, бо ще збудована тому 43 роки, стала замалою, то громада в 1953 р. рішила приступити до збудования нової церкви, більш обширної і в дійсному, рідному стилі.

В 1954 р. зимою подбано про потрібний матеріял і на тиждень перед Храмом (день св. Петра і Павла), виллято "футінг" під величний будинок (40 фітів через 64).

Дня 26-го вересня, 1954 р., відбулось посвячення угольного каменя і вмурования Пропамятної Грамоти, в історією громади і списом членів-фундаторів церкви.

Цю врочистість зволичав своєю присутністю спікер маніготського парляменту, посол Бачинський.

Громада нараховує 60 дійсних членів, а в часі писання цієї статті - громади вникнуче бані, так що до зими, дасть Бог, церква буде накрита

Головою заряду парафіяльного є вже довші літа наш довголітний бувший посол, п. Микола Григорчук, а до помочі йому — щиро відданий касієр і господар церкви, п. Лько Воробець, та секретар громади — бувший учитель, а тепер манітобський пасічник і провінціяльний інспектор, п. Михайло Федорчук.

Будовою церкви займається окремий будівельний комітет, заложений, крім членів заряду, ще й знатоків нашої будівельної архітектури, п. Олекси Карпяка, Василя Савчука, Юрка Карпяка, Василя Веселюки і будівничого, місцевого майстра, п. Івана Борща.

Церква розрахована на 40 тисяч доларів вартости, а викінчена — буде не лише величавим Божим Домом, а ще й гарною культурною нашою репрезентантною для других канадійців, а нашим внукам і правнукам — дорогою спадщиною!

Громаду обслуговували такі наші священики: о. Майба, о. Лещишин, о. Грицина, о. Запарнюк, о. Стратійчук, о. Гребенюк, о. Грицина, о. Турянський, о. Магас і вже по рав другий о. Майба.

В 1937 році Давфинський округ розділено надвоє і в Робдин замешкав парох о Горбай, який обслуговував Робдин (місто), Робдин (фарми), Зелена, Шеа Вейлі, Леонард, Шортдейл, Петлюра, Грендлю, Гілберт Плейнс і Дрифтинг Ривер та Венлав. При Давфині остались: Данфин (місто), Енвил, Белі Ривер, Сифтон, Косіль, Рортон, Етельберт, Боян, Ворд, Драй Ривер, Гарленд, Пайн Ривер і Реннер.

В 1948 році Давфинський округ розділено надвоє, і о. Грицина лишився в Давфин, а о. Турянський перебрався до Пайн Ривер, і обслуговував Етельберт, Боян, Ворд, Драй Ривер, Гарленд.. і Реннер та Пайн Ривер.

З прибуттям о. Майби до Етельберт осідком священика став Етельберт і того ж року літом основано Окружну Цер. комісію Раду, цього року з осідком у Пайн Ривер.

Всі громади мають власні церковні будинки, при кожній гарний цвинтар, повний церковний інвентар і майже кожна громада має свої цвинтарні окремі салі для потріб віри й в народній праці ціней.

Релігійний, національно свідомий і щирий елемент нашого округа лишнює і поширює престиж нашої Церкви в Канаді на добро її вірних і більшу славу Божу.

Свящ. І. Майба.

ПОСВЯЧЕННЯ НАРІЖНОГО КАМЕНЯ УКР. ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ СВ. ВОЛОДИМИРА В м. СУДБУРІ, ОНТ.

Дня 10 липня, в неділю, в нашій парафії відбулася велика урочистість. Цього дня Високопреосвященний Владика Архиепископ Михаїл, при співучасти настоятеля о. протоієрея Є. Чижева, о. М. Пахолківа й о. М Подольського, звершив чин посвячення наріжного каменя.

Напередодні, в суботу, Владика Архиепископ з о. о. М. Пахолківим та М. Подольським відправив Всенічну та виголосив глибокопочвальну проповідь. о. Є. Чижів керував хором.

В неділю рано була добре організована зустріч Владики „во Славою". Крім дорослих та о. настоятеля, вітали Владику також діти й посипали дорогу квітами. — Архиєрейська Служба Божа, при співучасти трьох священиків, і подіяконів та менших при служників, була величава. Гарно співав хор під керівництвом п. О.' Мельничука, виконавши деякі складні співи, зокрема жіноче тріо "Із поля".

Врочистою була церемонія посвячення та покладення Наріжного Каменя. Посвячення каменя Владика Архиепископ доконав серед церкви. Тоді ж прочитано й Грамоту, що вкладалася в камінь. Далі, процесія з хоругвами й каменем рушила з церкви й спіднялася по сходах на спорудженну для цього платформу. Звідси Владика Архиепископ Михаїл ого досяв, що Грамоту (та документи, що раніш були) зараз буде покладено в стіну.

Після цього о. Є. Чижів, мейор міста Содбори та голова Заряду п. О. Добровський вложили камінь, який тут же особисто замурував контрактор п. Пістуй.

Владика Архиепископ звернувся до парафії зі словом привітання та подяки. Відзначив надзвичайно велику працю о. настоятеля, Заряду, Будівельного Комітету та подякував їм. Склав подяку щирим жертводавцям, та окремо подякував тим, що „власними руками величавий храм будували" й за рік будови його виконали понад 10 тисяч годин безплатної праці. Підвів за віддану працю Сестрицтво, що склало на будову $2.500 дол., відзначив добрий поступ хору, подякував дирігентові О. Мельничукові за щиру працю, хористам й усім, хто спричинився до розросту парафії та будови величавого храму.

Свято закінчилось „Многолітствы". — Богослужбова частина свята була правдивим „Пиром духовним". Чудова вислова старших парафіян: „Такої кількости духовенства й вірних парафіян наша ще не бачила!" — Цей день надовго залишиться в пямяті наших вірних.

Спільний обід Сестрицтво приготовило в гарній салі УНО, яку місцева фірма відступила на цей день в безплатне користування. Управі та членам УНО за це ще раз складаємо сердечну подяку.

Під час обіду обовязковий господаря успішно виконав о. М. Подольський. Промовляли: федеральний посол п. Мітчел, від мейора міста п. Фабро, представники УНО, СГДерманників, СУМ-у, МУН-у, керівник Хорватської молоді, від Сестрицтва пані Марія Бурак та наприкінці Високопреосвященний Владика Архиепископ. — Збірка дала 1185 дол.

О. М. Пахолкову та о. М. Подольському, що своєю участю зволичали Богослужбову частину свята; голові заряду п. О. Добровському, голові будів. Комітету п. І. Непрono-

ві; голові сестрицтва пані Марії Макаренко та диригентові п. О. Мельничукові за грунтовну підготову та проведення всього Свята належить щира подяка.

Всім зірним, організаціям та жертводавцям складаємо сердечну подяку. Окрему подяку складаємо Високопреосвященішому Владиці Архиепископові Михаїлові за труди в Богослужбовій частині Свята та за проводу під час прийняття, закличе до пожертв, загально цінні поради й особисту пожертву на будову храму.

Того ж дня, 10 липня, увечері телевізійна централя передавала все наше Свято, і кожний міг нагоду побачити знову це, учасником чого ві був цього дня.

Церква ще не закінчена, але виглядає величаво: золочені хрести та банї правабляють віх кожного проходжого та проїжджаючого.

Цей існіт — вже в минулому. Всі зусилля нині скеровуємо до повного закінчення фортеці Православія, Богові на славу, нам же всім на спасіння.

Прот. Є. Чижів.

З ХРЕСТИН НА ДОБРЕ ДІЛО

Кічепер, Онт. — Дня 23 липня, в суботу, п-во Вітруки охрестили свою доиечку Галю. Чину Хрещення довершив о. прот. Тріска. Кумами були Стефан Мороз з Кічепер і Людмила Павлик з Кічепер. Гостина відбулася в домі п-ва Вітруків. Були гості з Торонта і Гематону. По обіді були промови і, як водить звичай, нинішні обдарували малу Галю. На заклик господаря свята переведено збірку, яка принесла 12 дол. З цього 7 дол. призначено для залишенців у Німеччині, а 5 дол. на "Вістник".

Жертводавці: В. Баюс, М. Павлик, С. Романюк, М. Лещук, П. Ткачук, І. Лавринюк, П. Вітрук, Б. Вітрук, М. Козак.

Щира подяка жертводавцям і многих літ маленькій Галі.

Присутній.

ВШАНУВАЛИ ЧЛЕНІВ ГРОМАДИ

Елмайра, Онт. — Дня 17 липня, в неділю пополудні, кряжни, приятелі, рідня і члени української православної громади в Кічепер зробили п-ву Придаткам несподіванку, з нагоди 25-ліття подружжя, в їх гостинниці в Елмайра, Онт. П-во Придатки є членами української православної громади в Кічепер, де працюють подарем свята був В. Баюс. Прийняття відбулося при гарно застелених столах. Господарем свята був В. Баюс. Молитву провів о. прот. Тріска, а господар підніс тост за здоровля п-ва Придаток, а гості відспівали їм многоліття. П. Лупишин розповів, як з молодих років цікавилися п-во Придатки церковними і громадськими справами. Привіти для них складали гості, а від української православної громади привіт зложив п. А. Скоп. О. парох в промові згадав про участь п. М. Придатка в українських визвольних змаганнях в старім Краю і про заслуги в справі виховання двох їх синів Бориса й Ізидора, що тепер на липних курсах в Колегії св. Андрея.

П-во Придатки подякували за несподіванку і зложили 25 дол. на українську православну церкву в Кічепер. Присутні зложили 18 дол. З цього 13 дол. на іконостас церкви св. Юрія в Гримсбі, а 5 дол. на "Вістник".

Щира подяка жертводавцям, а п-ву Придаткам бажаємо щастя і здоровля на многі літа.

Присутній.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

АНТОН КОПАЧ

Дня 24-го червня відійшов у вічність в місцевому шпиталю Нівлавін світлої памяти Антон Копач. Покійний народився 23-го липня 1877 року в селі Воробіївці, повіт Збараж, Зах. Україна. Під час 1-ої світової війни довго карався в російському полоні, а коли повстала Українська Держава, лишає дім, жінку з дрібними дітьми і йде на полє боротьби. По програній боротьбі покійний каравея кілька місяців у Львові на Бригідках у вязниці, а по звільненню виїздить 1926 року до Канади, спроваджує двоє дітей — Василя й Аину Король, Ледвин, а також основоположником і великим фундатором української православної церкви в тому місті. Був дуже активним працівником, як на ниві культурно-освітній, так й на церковно-релігійній.

В пятницю, 5-го серпня, у церкві св. І. Смаковського відправив Панахиду, а другого дня в суботу відбувся похорон при велиім здвизі людей, без різниці вірісповідання і національности. Покійний залишив у смутку свою дружину Софію і доньок: Аину Мазур, Марію Фрейзер, Єлену Галєн, Рузалію Рудко, Євгенію Шотиму, Настасію Мелер, Єву Котик, Катерину Зіньковську, Франку Рожанську, і сина Михайла Зіньковського, а також 23 внуків, 5 правнуків, нунсів.

Під час послідного цілування священик попросив присутніх зложити жертву на невинучий вінок. Присутні зложили $32.97. Іх розділено: 22 дол. і 97 цен. на будову Катедри у Вінніпегу і 10 дол. на "Вістник".

По закінченню похорону від бувся спільний обід в хаті опечалених сиутком п. Софії і дітей.

Спи, дорогий Дмитре, вічним сном, а земля, на якій Ти працював довгі літа, нехай буде легкою.

Присутній.

ІВАН КОСТИШИН

Драй Ривер, Ман. — Дня 16-го квітня спочив у Бозі бл. п. Іван Костишин.

Приїхав він з своїми родичами Евстахієм і Варварою Костишинами з села Постоліпки, повіт Гусятин семилітнім хлопцем, і молодість проводив він на фармі своїх батьків.

Одружившись, завів своє власне господарство за пів тора милі на північ від України, Ман.

Він був не лише щирим, працьовитим господарем, але й добрим сином свого народу і вірним української православної церкви в Драй Ривер. Залишив за собою вдовицю Марію з Осадчуків, 4 синів, та дві дочки, — всі на своїому власному господарстві. Також і двох братів, — Василя в Ешвил і Грияя в Драй Ривер, та дві сестри: Карольку Бейко з Давфин, і Марійку Пшепіцьку в Сен Катеринс, Онт.

Похорон з участю двох священників, о. Івана Майби і о. Остапа Фляка з Давфин, відбувся 21-го квітня. На Поминальному Богослуженні зібрано $11.00 на невинучий вінок: $2.50 на "Вістник" і $8.50 на Катедру.

Жертводавцям хай Бог винагородить Своєю сторицею, а душу покійника прийме в Свое Царство Небесне.

Гринь Костишин, брат.

* * *

ПОДЯКА

Вдовиця Марія Костишин щиро дякує всій родині, приятелям і сусідам свого мужа за співчуття і поміччу руку, поданну в послідній прислузі її мужа.

Дружина Марія і діти.

КАТЕРИНА КРИВОХИЖА

Келгарі, Алта. — Дня 14 липня ц. р. упокоїлася в Бозі Катерина Кривохижа, з роду Леськів, прожившии 45 років. Народилася в Сифтон, Ман. Муж покійної, Дмитро, помер в Ріджайні, Саск., 1954 року. По смерти мужа Катерина переселясь з синами до Келгарі, але скоро захворіла і через цілий час перележала в лікарні. Покійна була побожною і часто приймала Св. Тайни від о. К. Желішкевича, який часто відвідував її та потішав у горю. Перед смертю вночі закликано о. К. Желішкевича, і він вповідяе уділив їй Св. Тайн і Маслосвятя. Покійна була притомна, говорила до послідньої хвилини свого життя, і так відлала Господу свого духа.

Покійна в Ріджайні відділово працювала при православній Церкві. Взрщено виховала чотирьох синів.

Похоронні Богослужения і Службу Божу відправив парох о. К Желішкевич. При останньому прощанні присутні зложили на невинучий вінок $9.15, а сини зложили $5.00. Разом $14.15. Збірку розділено так: на „Український Голос" $9.00, а на „Вістник" $5.15.

Тіло покійної зложено в могилу на Кивіл Парк Цвинтарі.

Покійну оплакують 5 синів, 3 брати і 3 сестри.

Вічна їй память!

о. К. Ж.

ЯРОСЛАВ ДУХ

Ервуд, Саск. — Дня 13 липня в цій околиці згинув трагічною смертю, утопившись в ріці Ред Дір, 17-літній Ярослав Дух, син Николи й Рузі Дух, широко відомих тут громадян та діяльних членів тутешної української православної церкви.

Покійний був тихої та милої вдачі. Закінчив з успіхом 12 клясу в Саскатуні, де через 4 роки перебував в Інституті ім. Петра Могили та був діяльним членом студентських товариств при Інституті.

Покійний мріяв дальше вчитись в університеті в інжинірнім відділі, та не судилося, передчасна трагічна смерть забрала його з-поміж нас. Покійного похоронено дня 16 липня при участи майже всього місцевого громадянства своїх та чужих.

Послідну обслугу покійному дав о. І. Швець, парох цеї округи. Полишив у безмежному горю, крім родичів, старшу сестру Одарку і двох молодших братів — Івана та Николая, як рівно ж численну дальшу рідню.

На прощальнім обіді участники похорону зложили яко невинучий вінок $26.16, з чого призначено на Катедру $10.00 на „Вістник" і на „Укр. Голос" $8.00. Сим сном блаженним, дорогий наш Ярославе, — хай земля канадійська буде тобі легкою, ми завжди будем Тебе згадувати тихим добрим словом.

В. Д., участник похорону.

МАРІЯ ЦИМБАЛЯК

Давфин, Ман. — Дня 25 липня, в понеділок, відбувся в церкви св. Юрія в Давфин, Ман., похорон бл. п. Марії Цимбаляк, з роду Дроздовичі. Покійна походила з села Кривче, Борщівського повіту, і 1899 р. будучи ще дівчиною, прибула зі своїми родичами і братами Стефаном і Павлом до Канади. Посилались вони в околиці Етельберт, Ман., і тут покійна вийшла замуж за теперь вже покійного, Василя Цимбаляка.

З подружжя в сім Михайло, що проживає в Зорі, Ман., і тим є власником гаражу. Брати покійної, найстарший Стефан Дроздовичі проживає в Брит. Колумбії, а Павло і Василь Дроздовичі є бізнесовцями, і живуть зі своїми родинами в Давфині.

Покійна прожила 74 роки і, хоч знеможена важкими піонерськими життям і старістю, не мала сили приходити до церкви, то про Бога і про християнське життя не забувала, а, передчуваючи, що Господь незабаром покличе її до Себе, просила про Св. Тайни Сповіди й Причастя.

При останньому цілуванні присутні зложили $10.10, з чого призначено на „Вістник" $5.00 і $4.90 для „Віри й Культури".

Хай Милостивий Господь пошле всій родині Свою втіху, а покійній створить Вічную память!

о. О. Фляк.

ТРИГОРІЯ ЛИСЕЧКО

Мелвил, Саск — Дня 5 серпня 1955 р. відійшов у вічність п. Григорій Лисечко. Родився 11 березня 1884 р. в селі Кобильниця Руська, (Західна Україна). До Канади приїхав лютого, 1912. На початку свого приїзду став до праці в Компанії Грент Тронк Пасифік, через кілька років тої праці тоту часу взявся до праці укр. народної, зорганізував Читальню Просвіти, як також був головою Товариства; провадив Рідню Школу, був широко знаний в Канаді, як щирий і завзятий працівник Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді.

Через минулих кілька літ недуга підкопала його здоровя і так закінчив своє життя, прожившии 71 літ і 5 місяців, полишив в смутку жену Катерину, сина Ореста, доньку Олену, і двоє внуків.

Дня 7 серпня, похоронного чину доверине Всеч. о. Е. Т. Приступа із Айтуни; на заклик о. пароха присутні зложили на невинучий вінок, на Колегію св. Андрея $13.40.

Покійному Лисечкові хай земля буде пером, а жертводавцям сердечна подяка.

Присутній.

АННА ШРАЙБЕР

Вінніпег, Ман. — Дня 10-го серпня, в середу, відбувся похорон бл. п. Анни Шрайбер, з дому Ільчишин.

Покійна родилася в селі Сокиринці, повіт Скалат, прожила 68 років. До Канади прибула 1987 року й тут вийшла замуж за Василя Шрайбера, з яким прожила до кінця свойого життя. Належала до парафії св. Михаїла в Вінніпегу й була членкою Добродійного Братства св. Михаїла при тій же парафії.

Перед смертю покійна хворувала довший час, і останні дні свойого життя провела в своєї найстаршої дочки Марії в Транскоп, Ман. Там також відбувся похорон, який відслужив о. прот. С. В. Савчук з Вінніпегу.

Покійна полишила в смутку мужа Василя, двох синів: Петра й Олексу, три дочки: Марію, Олену й Мину, та 18 внуків і 5 правнуків.

З огляду на велике число присутніх на похороні не-українців, о. Савчук виголосив прощальне слово в двох мовах — українській і англійській. Від імени Добродійного Братства св. Михаїла покійну прощав п. Т. Винничук.

Під час послідного цілування присутні зложили 12.58 дол., які на бажання мужа покійної призначено на Катедру Пресв. Трійці в Вінніпегу.

Жертводавцям щира подяка, а покійній — Вічная Память.

Присутній.

БОННИВИЛ, АЛТА.

Брати Віктор і Николай Тягло

В родині фармера Стефана Тягла сталося велике нещастя: 15-го липня в ріці Ля Корей, три милі від дому, втопилося його двох синів: Віктор 15 років і Николай 10 років. Свідком цього трагічного випадку була їх сестричка Гльорія 13 р.

Тіла трагічно погибших хлопців були віднайдені по пару днях і похоронені в спільній могилі на цвинтарі коло церкви в Ешвас.

Похорон відбувся 19 липня в української православної церкви в Ешвас при великому числі членів і знайомих. Похоронну відправу відслужив Всеч. о. І. Куліш, парох з Гленфону, а дякував п. М. Костишин.

По закінченню Похоронної Відправи, на заклик звищенника, присутні зложили на невинучий вінок $17.46, з чого на пресфонд „Вістника" призначено $12.46, а на „Український Голос" $5.00. Всім жертводавцям щира подяка.

Пок. Віктор і Николай залишили горем прибитих батьків, 5 сестер: Марію — 17 р., Гльорію — 13 р., Юлію — 12 р., Ларет — 8 р., Мілю — 6 річну, двох братів: Майка — 3-х р. і Василя 16 місяців, та багато бліжної й дальної рідні в Старому Краю і в Канаді.

Родина трагічно померлих Віктора й Николая висловлює глибоку подяку Всеч. о. І. Кулішеві і дяконі М. Костишиної за безкоштовну похоронну обслугу; також дякує всім, що прийшли розважити їх в їхньому горю та помолитись за душі покійних.

Вічна їм память!

П. г. К.

ПАВЛО ЯЦЮК

Шортдейл, Ман. — Дня 23 липня 1955 р. упокоївся в Бозі незабутний, діяльний і довголітній член нашої громади в Шортдейл, Павло Яцюк, прожившии 75 літ. Покійний народився 12 червня 1880 року в селі Бабинці, Борщівського повіту в Західній Україні. В 21 році життя переселився до Канади, 1908 року одружився з Василиною Танасійчук, і обоє фармерували в Шортдейл.

Вони виховали взірцево в національнім українськім дусі 9 дітей — 4 сини і 5 дочок, з яких трое ще не одружені.

Покійний Павло полишив дружину, зраданих дітей, зята і невісток і численних внуків.

Заупокійну Службу Божу відслужив наш парох о. Іван Магас 27 липня в української православній Церкві в Шортдейл, при участи численної родини, громадян, гостей і друзів з Давфину й околиці, що й відпровадили дорогого покійника на місце вічного спочинку. По прощальній проповіді обіснив о. Ів. Магас значення невінучого вінка, на який пожертвувано при послідним цілуванні 16.69 доляріз з яких призначено 5 дол., на „Вістник" і 5 дол., на Богос. місячник „Віра й Культура", а решту на потреби місцевої церкви.

Сердечне спасібі жертводавцям, а душу нашого незабутнього члена нехай Господь Милосердний оселить в оселях Своїх, де всі праведні спочивають.

Учасник.

ЩЕДРІ ЖЕРТВОДАВЦІ
Келгарі, Алта.

Українська православлена церква св. Володимира у Келгарі, Алта., може величатися своїми жертводавцями від початку свого існування. Цього року зложили пожертви слідуючі:

П-во Ф. Озійчик з Келгарі пожертвували золотий ручний Напрестольний Хрест. Здається, що такого хреста ще жадна церква в Канаді не має.

Імперіял Готель в Келгарі — гарні три шафки до Рідниці.

П-во І. Світик з Келгарі — підставку до кадильниці, дуже гарної роботи.

Вп. Мик. Польовий з Келгарі — гарну позолочену Дарохоронительницю. Він сам тепер приєднався до св. Православної Церкви.

П-во П. Біляві з Келгарі — гарний Процесійний Тріумфений Хрест. Треба згадати, що п-во Біляві є членами-основниками цієї церкви. Вони клали перші основи під рідну Українську Православну Церкву. Вони були першими борцями за святу православну віру в Келгарі. Багато їм приходилось переносити таки від рідних наших братів рідні оневаги за ім'я Рідної Церкви. Нині воня з вдоволенням дивляться на здобуття своєї праці.

Парох о. Кость Желішкавич посвятив вище згадані речі та з громадою зложив жертводавцям подяку. Хай Всемилостивий Господь нагородить їх сторицею.

К.

ЩИРИЙ ДАР

Пан Н. Грабовський з Торонта, Онт., поручений ревної праці для добра Української Православної Церкви в Канаді, зложив на Ювілейний Фонд 100 долярів. Нехай Всевишній винагородить щирому жертводавцеві.

Консисторія

ПИСАНКА НА РІДНУ ЦЕРКВУ
Збірка о. О. Щербаня

Нове Торонто, Онт. Пані К. Черевайко, пані Дверничук і І. Леник по 2 дол. По 1 дол.: Коман, Д. Конюх, Є. Борисевич, М. Калинчук, Ю. Ковач, Є. Лукасевич, І. Мороз, Ст. Пінчук, С. Шкільний, І. Леник, М. Дарій, В. Гавричук, П. Крільк, пані Є. Ілащук, пані У. Козуб, пані В. Дяк, пані Гусак і п. Шнайдрук. — Разом 24 дол.

ДАРИ НА ПОКРИТТЯ КОШТІВ СОБОРУ

П-во Степан і Марія Ситко — Гендон, Саск. — 10 дол.

Всеч. о. О. Костюк, переслав на покриття коштів Собору дари від таких громад: Вегалій, Б. К. $13.00
Чилівек, Б. К. 5.00

Всім сердечна подяка.

Консисторія УГТЦК.

Порядки Богослужень:

підвінніпегський округ
ВЕРЕСЕНЬ:

4 Неділя — Пампер Парк — Транскона
11 Неділя — Су Лукавт — Пембіна — Кенора
18 Неділя Сенклер — Дуфорст
25 Неділя — Пальгрейф — Гонор

Адреса: 7 Ст. Джонс аве., Вінніпег
Телефон 38 3051

о. ІВАНА МАГАСА
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Робліна
9. Неділя — Гренвью
14. Пятниця. Покрова Пресв. Богор.
Ленарт
16. Неділя — Шорт Дейл
23. Неділя — Зелена
30. Неділя — Гімберт Плейнс

По конець Богослужінні катехизм о 7.30 год веч Вечірня в Роблині. Запів дітей і молодь Кожної неділі

Адреса: Box 201, Робліна, Ман.

о. ОСТАПА ФЛЬКА
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Давфін
11. Неділя. Успін. голови Ів. Хрест. — Алонса
16. Неділя — Давфін
21 Середа. Різдво Преса. Богор.— Роркетон (храм)
25. Неділя — Валлей Ривер

Адреса: P.O. Box 1087, тел. 4704 Давфін, Ман.

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІЦІ
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Сірко
11. Неділя. Успін. гол. Івана Хрест. — Арбака (Петра і Павла)
18. Неділя — Вайта
21. Середа. Різдво Пресв. Богород. — Сандаган
25. Неділя — Арбака (Миколая)
27. Вівторок. Возда. Чесн. Хреста — Вайта

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Вайта
9. Неділя — Сірко
14. Пятниця. Покрова Пресв. Богор. — Арбакка (Миколая)
16. Неділя — Сандаган
23. Неділя — Вайта
30. Нед.— Арбака (Петра і Павла)

Адреса: Вайта, Ман.

о. Г. ВАСИЛЬВА
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Торгилд
11. Неділя — Єгремонт
18. Неділя — Радвей
21. Середа. Різдво Пресв. Богород. — Федора
25. Неділя — Восетна
27. Вівторок. Возда. Чесн. Хреста — Редвотер

Адреса: Box 126, Радвей, Альберта, Тел. 10.

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Шіго, місто
11. Неділя. Успін. голови Ів. Хрест. — Фовкс Лейк, місто
18. Неділя — Вікторд (храм)
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— „Льорд" (Лисенко) (храм)
25. Неділя — „за Рікою"
27. Вівторок. Возда. Чесного Хреста — Шіго, полуден.

Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 31.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Інсінгер, місто
11. Неділя Успін голови Ів. Хрест. — Тідор, місто
18. Неділя — коло „Кущів"
21 Середа. Різдво Пресв. Богор.— коло Купровських (храм)
25. Неділя — Вест Борк
27. Вівторок. Возда. Чесного Хреста — Елмор

Адреса: Шіго, Саск., Box 53, Тел. 21

о. ЮРІЯ ТУРКАНСЬКОГО
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Брендон
11. Неділя — Портедж ля Прейрі
18—25 Неділі — Брендон

Адреса: 518 Пасифік авс., Тел. 2826 Брендон, Ман.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Норт Бетлворд
11 Неділя — Кридор
18 Неділя — Медов Лейк
21 Середа. Різдво Пресв. Богород. — Редфілд
25 Неділя — Гефорд-Кендо
27. Вівторок. Возда. Чесн. Хреста — Вітнів
27. Вівторок. Возда. Чесн. Хреста — Вірмін (о. Терновецький)

Адреса: Box. 153. Гефорд, Саск. Тел. 55

о. П. БЛАЖУКА
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Калмар
11. Неділя — Онівей
18. Неділя — Ричмонд Парк
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— Торсбі
25. Неділя — Сібе Бін
27. Вівторок. Возда. Чесного Хреста

УВАГА! — В усіх громадах відвідувати монтонської округи, відбувається в часі вакаційної перерви: Рідня й Недільна Школа. Рішення проводиться громадянство новище згадані округи, якнайбільше заохотити та присилати наших дітей до Рідної й Недільної Школи.

Адреса: 9650 71 еленю Едмонтон Тел. 3-8068. Форт Вілліям, Онт.

о. П. ГЛІШКОГО
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Сенді Лейк
11. Неділя — Вікта
18. Неділя — Вагусалм
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— Січ
25. Неділя — Онвіборн — Менсі

Адреса: Онвборн, Ман. Тел. 336

о. В. АПОНЮКА
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Кадворт
11. Неділя — Сматс
18. Неділя — Вамаа
21. Середа. Різдво Пресв Богород. — Елов Крік
25. Неділя — Ст. Джуліен
27. Вівторок. Возда. Чесн. Хреста — Адрена

Адреса: Почт. скр. 4, Вакаа, Саск.

о. СТЕПАНА ЗУЗАКА
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Кадор
11. Неділя — Ватсон
18. Неділя — Вадна
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— Рама
25. Неділя — Фостон
27. Вівторок. Возда. Чесн. Хреста — Вінмер

Адреса: Ватсон, Саск.

о. А. ТЕТЕРЕНКА
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Громяка (місто)
11. Неділя — Кадет
18. Неділя — Брускбі
21. Середа. Різдво Пресв. Богород. — Громяка (місто)
25. Неділя — Нантавн
27. Вівторок. Возда. Чесн. Хреста — Громяка (над рікою)

Адреса: Box 47, Громяка, Саск.

о. ІВАНА МАРІЇВ
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Вовн (храм)
11. Неділя. Успіння голови Івана Хрестителя — Етельберт
18. Неділя — Гарленд
21. Середа. Різдво Богородиці — Ревнер (храм)
25. Неділя — Етельберт
27. Вівторок. Чесн. Хреста — Пайн Ривер (храм)

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Пайн Ривер
9. Неділя — Етельберт
14. Пятниця. Покрова — Етельберт
16. Неділя — Гарленд
23. Неділя — Свон Ривер
30. Неділя — Драй Ривер

В усіх Громадах по Службі Божій, благодарственний Молебен, як „День Подяки"!

ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Пайн Ривер
8. Вівторок. Димитрія — Гарленд
13. Неділя — Етельберт
20 Неділя — Ревнер
21 Понеділок. Михаїла — Драй Ривер
27. Неділя — Етельберт

Адреса: Етельберт. Ман.

Календар Українських Свят

ВЕРЕСЕНЬ:

1 Ч 19 Мч. Андрея Стратилата
2 П 20 Прор. Самуїла, мч. Євстра
3 С 21 Пр. Авраамія Печер.
4 Н 22 Нед. 13. Мч. Агафоніка
5 П 23 Св. мч. Іринея еп.
6 В 24 Пер мощ. Петра митр. К.
7 С 25 ВВ. Тити з 70-ти
8 Ч 26 Мч Адріяна, Наталії
9 П 27 Пр. Пимена пост. Печ.
10 С 28 †Зняйд. мощ. Йова Поч.
11 Н 29 Нед. 14. Усім. Год. Івана Хр.
12 П 30 Олександра, Павла патр.
13 В 31 †Поя. Пояса Богородиці
14 С 1 †Пре. Симеона
15 Ч 2 Мч. Маманта, Івана пост.
16 П 3 Свящмч. Антіпа еп. Пергам.
17 С 4 Свящмч. Вавила еп. Антіох.
18 Н 5 Нед. 15. Праведн. Захарії
19 П 7 Чудо Арх. Михаїла в Хонех.
20 В 7 Празн. Різдва Богородиці
21 С 8 Різдво Пресв. Богородиці
22 Ч 9 Св. Богоотців Якима й Анни
23 П 10 Мч. Мінодора, Митродора
24 С 11 Преп. Феодори Алексан.
25 Н 12 Нед. 16. Свящмч. Автонома
26 П 13 Св. мч. Корнилія сотника
27 В 14 Воздвиження Чесн. Хреста
28 С 15 Вихмч. Никити,
29 Ч 16 Вихмч. Євфимії, Кипріяна
30 П 17 Вихмч. Віри, Надії і Любови

о. Л. В. ДЯЧИНА
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Йорктон
11. Неділя — Кедер
18. Неділя — Йорктон
21. Середа. Різдво Пресв. Богород. — Мапель
25. Неділя — Райн
27. Вівторок. Возда. Чесного Хреста — Йорктон

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Йорктон
9. Неділя — Горнт
14. Пятниця. Покрова Пресв. Богор. — Кедер
16. Неділя — Йорктон
23. Неділя — Сторновей
30. Неділя — Мапель
30. Неділя — Райн. Вечірня 7-ма год. вечером.

Адреса: 110 Вединтон авс. Тел. 32998 — Йорктон, Саск.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Айтуна
11 Неділя — Мелвіл
18 Неділя — Іґрем
21. Середа. Різдво Пресв. Богород. — Жучка (храм)
25. Неділя — Фенвуд
27. Неділя — Габард

Адреса: Айтуна, Box 143, Тел. 57

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Кедерслей
11. Неділя — Мінва
18 Неділя — Ромада
25. Неділя — Олвд, Алта.

Адреса: Саскатун, 401 Мейн стрит

о. П. САЦЕВИЧА
ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Смокі Лейк
11 Неділя. Успін. Гол. Івана Хрест. — Белс
11. Неділя — Вівьюв. о. Кулаш
18. Неділя — Стрий
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— Смокі Лейк
25. Неділя — Сполен
27. Вівторок. Возда. Чесного Хреста — Бойн Лейк (храм)

Адреса. Box 309. Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

Церковний Устав

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Нед. 11 Гол. 4. УЄ 2. Лїт. Ап. 1 Кор. 16: 13-24. Єв. Матея 21: 33-42.
11. Нед. 14. Усім. гол. Із. Хрест. Гол. 5. УЄ 3. Лїт. п. 2 Кор. 1:21—24; 2:1-4 Єван. Матея 22:1-14 (Марка 6 14-30.
18. Нед. 15. Гол. 6. УЄ 4. Лїт. Ап. 2 Кор. 4: 6-15. Єван. Матея 22: 35-46
21 Різдво Богор. УЄ Луки 1: 39-49, 56 Лїт. Ап Филип. 2: 5-11 Єван Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.
25. Нед. 16. Гол 7 УЄ 5. Лїт. Ап. 2 Корин. 6: 1-10 Єв Мат. 25 14-30
и 27. Возд. Чесн. Хр УЄ Іоанна 12. 28-36. Лїт. Ап. 1 Кор. 1: 18-24. Єв. Івана 19: 6-11, 13-20, 25-38, 30-35.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 15, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ВЕРЕСНЯ, 1955. ЧИСЛО (998) 18

ЗАРІД ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ПАРАФІЇ
Св. Архистратига Михаїла в Вінніпегу,
110 Дізраелі вул.,
запрошує

своїх членів і прихильників з далеких околиць провінції Манітоби, а також парафіяни братніх церков міста Вінніпегу на урочисту

АРХИЄРЕЙСЬКУ ВІЗИТАЦІЮ

Високопреосвященішого Митрополита ІЛАРІОНА, яка відбудеться в нашій церкві в неділю, 18 вересня б. р., з такою програмою:

9 год. Утреня.
10 год. — Зустріч ВПреосвящ. Митрополита Іларіона.
10.15 год. — Архиєрейське Богослуження
12.30 год. — Братський обід в церковній залі та святочні промови. Головну промову виголосить ВПреосв. Владика Митрополит.

У Службі Божій, крім о. Пароха, візьмуть участь ВПреп. о.: д-р С. В. Савчук, голова Президії Консисторії, та Прот. В. Кудрик.

Співатиме хор під проводом панни О. Дмитрів. Гостей радо вітаємо.

П. Кравчук, голова, **о. С. Герус,** парох
В. Тасний, фін. секр., **В. Скегар,** секр.

МІЖ ЖИДАМИ І ЄГИПТЯНАМИ СТРІЛЯНИНА

Вже віддавна між Ізраїлем і Єгиптом є ворожнеча. Жиди ради поширювати свою державу, а Єгипет є проти того. І вже нераз була стрілянина між жидами і єгиптянами. Була вона і недавно, в якій згинуло трьох єгиптян. Представник Обєднаних Націй старається обі сторони помирити.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ
Впреосв. Владики Мирополита ІЛАРІОНА
Вересень.

18. Неділя — Церква св. Михаїла, Вінніпег, Ман.
25. Неділя — Ванкувер, Б. К.
Жовтень:
16. Неділя — Собор св. Покрови, Вінніпег.

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК,
Прот. С. В. Савчук, голова.

Візитації Архиепископа МИХАЇЛА в Східній Єпархії

18 вересня — Ошава, Пр. Богородиці
25 вересня — Монтреал, св. Софії.
9 жовтня — Вотерфорд.
16 жовтня — Монтреал, св. Покрови.
23 жовтня — Віндзор.
30 жовтня — Гримзбі.
6 листопада — Нове Торонто.
27 листопада — Брентфорд.
11 грудня — Вест Торонто.

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.
Прот. С. В. Савчук, голова.

ПРОТОПРЕСВІТЕР ТИТ ЯКОВКЕВИЧ

Радіємо, маючи в рядах нашого духовенства Протопресвітера о. Тита Яковкевича, якого Бог сподобив дожити вже до 77 років.

Всеч. о. Прот. Т. Яковкевич народився в 1878 р. в с. Синево, Ковельського повіту на Волині. Вчився в Духовній Школі в Шаргородці та в Духовній Семінарії в Камянці на Поділлі. Висвячений еп. Дионисієм в 1905 р. в церкві с. Чернілівка в Ставо-Констянтинівськім повіті. Нагородний всіма священичими нагородами з митрою включно, а в 1948 р. Собором Єпископів УАПЦ поставлений в сан Протопресвітера.

Його дружина Софія померла в 1937 р. Але Бог не оставив о. Тита, і з ним стало в Канаді перебувають його діти: син Прот. Борис та донька Ольга, дружина Прот. Новинського.

Майже весь час був священнослужителем на Волині, а в 1948 р. прибув до Канади. Тут спочатку обслуговував Підвінніпегський округ, а від 1949 р. дотепер округ Шіго, Саск., враз зі своїм сином о. Борисом.

Бажаємо о. Титові кріпкого здоров'я і ще багато років праці на Ниві Христовій.

НА ПОМІЧ ВАЙТІ

Вайта, це українська околиця в Манітобі; тудою перейшла велика буря, що знищила школу цілком, шпиталь дуже, деякі хати, інші погоріли. Трохи поничила православну церкву. В суботу 27 серпня була збірка на вулицях Вінніпегу і зібрано понад 4,000 долярів на поміч вайтіянам. Дотепер зібрано 19,0000, а хочуть зібрати 50,000 долярів.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА

В Буенос Айрес, в Аргентині, залізничий прогульковий поїзд вдарився до стоячого поїзду в часі мряки, отже згинуло 14, а 35 було ранених. На поїзді було багато дітей.

КОЛЕҐІЯ СВ. АНДРЕЯ В ВІННІПЕҐУ
ФАКУЛЬТЕТ ТЕОЛОҐІЇ

оцим проголошує КОНКУРС на прийняття студентів на КУРС ТЕОЛОҐІЇ (Богословія), на академічний рік, що починається 1-го жовтня, 1955 року, а кінчається 30-го квітня, 1956 р. Наука почнеться в понеділок 3-го жовтня.

Оплата:

За науку ..... $100.00 на рік.
На зужиття ..... 5.00 на рік.
За харчі ..... 50.00 на місяць.

Студентам-теологам, які є членами Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а які потребують фінансової допомоги, щоби вчитатися у школі, Церква дає допомогу в формі позички в сумі $210.00 на рік. Для цього студенти-теологи дають зобовязання, що, скінчивши теологію та ставши священиками, вони будуть працювати для Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

УВАГА: Колегія має приміщення для обмеженого числа студентів і студенток університету та для інших студентів, що будуть вчитися поза Колегією. Оплата за харчі й помешкання — $50.00 на місяць.

Зголошення висилати на адресу:
REGISTRAR
ST. ANDREW'S COLLEGE (IN WINNIPEG
239 Church Ave., Winnipeg 4, Man.

В ЯПОНІЇ ШИРИТЬСЯ ПРАВОСЛАВНА ВІРА

Мало не всі народи Православної Віри попали в неволю Росії з її більшевицьким, безбожним урядом. А поневоленим Церквам неможливо провадити на-ширшу скалю свої місії. А одначе, не зважаючи на те, Православна Віра поширюється серед інозірців. Між іншим, з року на рік щораз більше ширяться воня в Японії, де кожного року сотні японців, а особливо молодих, приймають Хрещення в Православній Вірі.

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і мідну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

о. К. Желіпкевич

ТІНЬ ЙОСАФАТА

Історичне оповідання

Пригадав він, як прокляв його батько й назавжди з дому прогнав за зносини з латинниками. В своїй уяві ще й тепер він бачить хитрих патерів Грушевича й Люцію, що ласкою приманьки манського Юзика; вони мали на думці тільки одне: переманити одну овечку з православного стада. Їм здавалося, що Провидіння послало в їхні руки чудовий дар; вони рішили виховати його на славу католицької Церкви й папи. Вони почали робити своє: представляли Юзикові образи чистилища; Юзик, пораженний чистилищем і пеклом, що окруженний сліпучою вирогою, не здавав собі справи з того, стільки тут правди і лицемірства; і через це став ворогом св. Православія і свого народу. Противником став усім, він ненавидів усе рідне, бо так його учили патери Грушевич і Люція: що Православіє, це віра глупої черні-хлопів.

Коли патери зробили своє — настановили його будівничим унії, зробили з нього ярого противника святого Православія.

На порозі дверей залі показалась висока постать. Коли помітила, що Кунцевич задивився в одну сторону, тихенько зникла.

...Дальше бачить Кунцевич в уяві, що він у Києві говорить проповідь проти Православія, а народ — „глупа чернь" — іде за ним слухняно-покірно. Правда не всі йшли. Пригадує, як його прийняли в Києво-Печерській Лаврі. Гірості монахи довго слухали його слова. І пригадав собі, як йому один із чеців перебив мову...

Усміхнувся до себе Кунцевич, коли пригадав, що той монах назвав його вовкучим псом. Пригадав, як той монах просив братів, щоб вони не ставали відступниками Віри Православної. На згадку про це в очах Кунцевича зародився гнів, бо ж монахи тоді кинулись були на Кунцевича і загнали, як собаку, з монастиря.

„О, глупа черне, — думає Кунцевич, трудно тебе просвітити світлом католицької віри!"

...Так, вигнали мене, але я тепер вагаюсь Православіє, і над чернею засяє твоя пала. Хай ллється кров черні! Хай горять на кострах! Я приборкаю чернь і змушу прийняти унію, що їй вони противляться! Хоч сам загину в боротьбі, то за це католицизм зробить мене тебе реможцем-святим.

Кунцевич раптом зірвався з місця. Одна його рука лежала на книзі, а друга ніби грозила комусь у темноті. З люті він зненацька сів на крісло і дрижачою рукою повів по своєму чолі, що в злості покрилося знаком потом...

З бічних дверей залі блиснула смуга світла; на порозі з'явилась згорблена постать людини з воковою свічкою в руках. Свічка вставлена в тяжкий мідяний підсвічник. Постать кілька хвилин пождала, а коли побачила, що її знадоба ка не завважив, тихенько закашляла.

— Це ти, Досифею? — озвався Кунцевич, не рухнувшись з місця.

— Я, Ваша Ексцеленціє!

— Чи маєш якусь новину? — спитав Кунцевич.

— Так, Ваша Ексцеленціє! — і Досифей знову замовк.

— Може щось сталось? Чи може хочеш питати про щось? Говори скоро! нагляв Кунцевич.

— Я прийшов сказати Вашій Ексцеленції, що прокинувся єпископом обмаженої, що проживає єпископом обмаженої ється цієї ночі хоронити повішеного в лісі попа Антонія.

— Лагодитись у похід! ... — зірвався із місця Кунцевич. — Побудити панів Ольшевського, Орича та інших. Челядь також візьму з собою, — дав приказ Досифеєві, який негайно зник у дверях.

Кунцевич лаштувався в дорогу на свіжу здобич. Він скоро пустився на подвіря, де при світлі смолоскипів приготовлялось до виїзду.

Через кілька хвилин Кунцевич з гайдуками виїхав із замку.

Була темна ніч. З міщанського двору в Вітебську, де жили православні, вийшло чотирьох людей. На ременях несли дерев'яну домовину. Попереду йшов православний священик о. Василій, а за ним — інші. Гнат поквапував дорогу.

Мертва й урочиста тиша царила в лісі. Гнат зупинився і тремтячою рукою покинув на недалеку сосну.

Всі були болюче зворушені й гірко стало кожному на душі.

Склонили свої голови і перехрестились, а о. Василій зробив у повітрі знак святого хреста й шепотом проказав молитву.

— Щож, браття..., — сказав старий Микола, — беріймося до діла.

Він підійшов до сосни, обхопив її руками і вилів на верх. Труп висів три метри від землі. Микола розв'язав шнурка. Позривалися сонні зв'язки й гласило ярмами.

Микола не зважав на це — робив своє діло; розв'язав шнурка й обережно спускав тіло нещасного мученика — о. Антона. А внизу під деревом інші підхопили тіло на руки. За три дні літньої спеки тіло почало сильно розкладатись. Побачив Гнат свого нещасного дядька о. Антона, і взяв його на руки. Ніхто не міг би пізнати — хто це; ворони зробили своє діло, — замість очей чорніли гнізда, бо ж монахи тоді кинулись були на Кунцевича і загнали, як собаку, з монастиря.

„О, глупа черне, — думає Кунцевич, трудно тебе просвітити світлом католицької віри!"

...Так, вигнали мене, але я тепер вагаюсь Православіє, і над чернею засяє твоя пала. Хай ллється кров черні! Хай горять на кострах! Я приборкаю чернь і змушу прийняти унію, що їй вони противляться! Хоч сам загину в боротьбі, то за це католицизм зробить мене тебе реможцем-святим.

Кунцевич раптом зірвався з місця. Одна його рука лежала на книзі, а друга ніби грозила комусь у темноті. З люті він зненацька сів на крісло і дрижачою рукою повів по своєму чолі, що в злості покрилося знаком потом...

З бічних дверей залі блиснула смуга світла; на порозі з'явилась згорблена постать людини з воковою свічкою в руках. Свічка вставлена в тяжкий мідяний підсвічник. Постать кілька хвилин пождала, а коли побачила, що її знадоба ка не завважив, тихенько закашляла.

— Це ти, Досифею? — озвався Кунцевич, не рухнувшись з місця.

— Я, Ваша Ексцеленціє!

— Чи маєш якусь новину? — спитав Кунцевич.

— Так, Ваша Ексцеленціє! — і Досифей знову замовк.

— Може щось сталось? Чи може хочеш питати про щось? Говори скоро! нагляв Кунцевич.

— Я прийшов сказати Вашій Ексцеленції, що проживає єпископом обмаженої, що проживає єпископом обмаженої ється цієї ночі хоронити повішеного в лісі попа Антонія.

— Лагодитись у похід! ... — зірвався із місця Кунцевич. — Побудити панів Ольшевського, Орича та інших. Челядь також візьму з собою, — дав приказ Досифеєві, який негайно зник у дверях.

Кунцевич лаштувався в дорогу на свіжу здобич. Він скоро пустився на подвіря, де при світлі смолоскипів приготовлялось до виїзду.

Через кілька хвилин Кунцевич з гайдуками виїхав із замку.

Була темна ніч. З міщанського двору в Вітебську, де жили православні, вийшло чотирьох людей. На ременях несли дерев'яну домовину. Попереду йшов православний священик о. Василій, а за ним — інші. Гнат поквапував дорогу.

Мертва й урочиста тиша царила в лісі. Гнат зупинився і тремтячою рукою покинув на недалеку сосну.

Всі були болюче зворушені й гірко стало кожному на душі.

Склонили свої голови і перехрестились, а о. Василій зробив у повітрі знак святого хреста й шепотом проказав молитву.

— Щож, браття..., — сказав старий Микола, — беріймося до діла.

Він підійшов до сосни, обхопив її руками і вилів на верх. Труп висів три метри від землі. Микола розв'язав шнурка. Позривалися сонні зв'язки й гласило ярмами.

Микола не зважав на це — робив своє діло; розв'язав шнурка й обережно спускав тіло нещасного мученика — о. Антона. А внизу під деревом інші підхопили тіло на руки. За три дні літньої спеки тіло почало сильно розкладатись. Побачив Гнат свого нещасного дядька о. Антона, і взяв його на руки. Ніхто не міг би пізнати — хто це; ворони зробили своє діло, — замість очей чорніли гнізда, бо ж монахи тоді кинулись були на Кунцевича і загнали, як собаку, з монастиря.

„О, глупа черне, — думає Кунцевич, трудно тебе просвітити світлом католицької віри!"

...Так, вигнали мене, але я тепер вагаюсь Православіє, і над чернею засяє твоя пала. Хай ллється кров черні! Хай горять на кострах! Я приборкаю чернь і змушу прийняти унію, що їй вони противляться! Хоч сам загину в боротьбі, то за це католицизм зробить мене тебе реможцем-святим.

Кунцевич раптом зірвався з місця. Одна його рука лежала на книзі, а друга ніби грозила комусь у темноті. З люті він зненацька сів на крісло і дрижачою рукою повів по своєму чолі, що в злості покрилося знаком потом...

З бічних дверей залі блиснула смуга світла; на порозі з'явилась згорблена постать людини з воковою свічкою в руках. Свічка вставлена в тяжкий мідяний підсвічник. Постать кілька хвилин пождала, а коли побачила, що її знадоба ка не завважив, тихенько закашляла.

— Це ти, Досифею? — озвався Кунцевич, не рухнувшись з місця.

— Я

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата часопису для українців в Канаді.
Передплата в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

НОВИЙ „РУХ" — СТАРА ЦІЛЬ

В Европі серед української еміграції в останніх місяцях повстала нова організація під назвою: Український Християнський Рух.

Складається вона з двох віток: української та православної. Започаткували цей рух уніяти, і піддали думку православним приєднатися до тої ідеї. Мають ці обидві вітки УХР працювати для українства й християнства на спільній широкій базі, не заторкуючи обрядових різниць, мовляв: православний чи уніят нема різниці, аби лиш українець та християнин.

Уніяти спеціально підкреслюють, що Український Християнський Рух нібито незалежний від церковного проводу, отже ці має бути виключно національно-релігійний світський рух.

Так представлялася б справа, якби її брати за таку, за яку її подають. А одначе є підстави думати, що уніятська вітка Українського Християнського Руху не є віткою, а стовбуром цього руху. Віткою ж його є групка з-поміж православних українців. Крім того, з уніятського боку цей рух тільки на папері є незалежним від церковного проводу римської Церкви, а на ділі — він тісно з Римом повязаний та, можливо, Рим і підтав думку цей рух зорганізувати.

Живемо в часах, коли проводи Церков знову шукають опертя серед світського загалу, спеціально для того організованого. Відоме, наприклад, в Єгипті Мусуланське Братство — зі світських людей. Особливо Рим широко розвинув свої світські організації: Католицька Акція, Світський Апостолят, Братства Католиків, Лицарі Колюмба, Марійські Дружини, Пакс Романа і т. д. і т. д. А найцікавішим випадком у цій тактиці є власне останній випадок, коли то Рим іде так далеко, що навіть подає вигляд, нібито деякі з його організацій є від нього незалежні. Так наче б Рим побоювався, що коли він явно організацію очолить, то тоді загал вірних не буде мати до неї довіри. З таких вірних мав більше довіри до світського проводу католиків, ніж до духовного.

Шукання опертя серед світського загалу в боку Церкви — явище не нове. Завжди, коли Церква загрожена, духовний провід шукав, шукає й буде шукати опертя серед світського загалу, — якщо цей духовний провід здає собі справу в дійсности. Коли Українська Православна Церква була загрожена католицизмом, то й духовний провід шукав опертя в Церковних Братствах

При тому відношенні справи релігійно-світських організацій до справи духовного проводу часто виникає собою багато непорозумінь. Ці непорозуміння виникають з того, що загал світських і духовних людей з бігом історії християнства почав виробляти собі трохи недокладний погляд на справу церковности. Власне, через таке непорозуміння виробився також недокладний погляд на клерикалізм.

Люди надто часто говорять про церковний дух і змішують це поняття з клерикальним духом. А тим часом це — дві різні справи. Бо церковний не є те саме, що клерикальний. Де двох-трьох зберуться в імя Моє, там і Я посеред них, сказав Христос, — отже це вже й зародок Церкви. Церква складається з членів духовних і світських. Одні й другі мають свої права та обовязки. Але це значить, що слово "церковний" відноситься до кожного члена Церкви — і духовного, і світського. Тож не можна робити такого поділу, як це загал призвичаївся робити, мовляв: це "церковний", а це "світський", бо як духовний, так і світський є церковними, коли вони є членами Церкви. Людина, яка приймала духовний стан, але опинилася без віри, коли Церква перестала існувати, залишається духовною, але перестала бути "церковною", поскільки вже не існує Церква, до якої вона раніш належала, себто — поскільки вже не було б тих двох-трьох чи більше згуртованих в імя Христа.

Отож, коли хтось хотів би сказати, що якісь збори не мали церковного характеру, то ним він сказав би, що на зборах не було членів Церкви. А коли збори мали церковний характер, то це значить, що там були члени Церкви в справах Церкви.

Церковний і духовний це не однозначні слова. Церкви й церковного не можна розділяти від світського, а світського від церковного, поскільки він є членом Церкви. Не може бути світська людина "не-церковною", якщо вона є членом Церкви. І не може бути людина церковною, якщо вона не є членом Церкви. Тому то, що вона не є членом Церкви. Тому то, коли говоримо про клерикалізм, то треба під цим розуміти опанування всіх галузей суспільного життя не Церквою, а тільки й духовенством.

Коли фактом є, що кожний член Церкви автоматично є церковним, то треба підкреслити, що Українська Православна Церква вдавнину пішла ще дальше, і за світськими людьми призвала право духовних. Бачимо це, наприклад, в "Ісповіданню Православної віри" митр. Петра Могили (ч. 7), де на питання (108): "Яка четверта тайна?" — відповідь звучить: "Священство. Воно є подвійне: одне — духовне, а друге таємниче. "Священство духовне мають усі правовславні християни, як учить Ап. Петро (1 Петр. 11, 9), та Ів. у Відкритті (V, 7-10). Отже, священство таємниче належить до священика в нашому сучасному розумінню; він з чинним відправляє Богослуження, зверше Св. Тайни і т. д. Світська ж особа може загально йроповідувати Ісуса Христові, і тому митр. Могила за такою людиною признає назву "духовного священика".

Православна Церква в Західній Україні (під Польщею) перед 2-ою світовою війною мала своїх сталих місіонерів також і з-поміж світських людей (напр. Перетрухин).

З того всього, що сказано вище, ясно видно, що такі організації, як Український Християнський Рух, хоч і формально не підлягають духовному проводові в Римі, то одначе вони є церковними, і як такі робить свою місійно-уніятську роботу. Ця тактика "незалежности" отих "духовних священиків", сказати б за митр. Могилою, а по-нашому "світських апостолів", розрахована на тих простодушних людей, які призвичаїлися хибно вбачати різницю між церковним і світським та протиставляти одне одному. Всупереч українській православній традиції та св. Письму, таке протиставлення було сильно вкорінилося в таких Церквах в клерикальним духом, як московська православна Церква та Церква католицька. Рим, як бачимо, в потребі вміє відступити від тої традиції — принаймні про людське око, і в той спосіб надіється змінити свою Церкву, опершись на світському ґрунті. Одначе така тактика лише так довго має силу, поки православним українцям в Европі не відкриються на неї очі. Зокрема ж зрозуміють вони, чому Рим так заздрісно пильнує, щоб Українська Православна Церква не вживала тої самої тактики, бо це, мовляв, було б допускання світського елементу до справ Церкви.

МАГОМЕТАНСЬКІ ЖІНКИ ПРОТЕСТУЮТЬ

Пакістан, це надавна держава, постала при поділі Індії. Пакістанці різняться від індусів релігією і тому створили свою магометанську державу. Вони магометани, а індуси (чи індійці) мають іншу релігію.

Магометанський Коран (святе письмо магометан) каже, що магометанин може мати й чотири жінки, а царі — багато більше. Царі (султани) мали жінок багато, — великі "гареми".

Тепер в магометанському світі йде рух за скасованням многоженства, і ведуть його жінки.

Пакістанський премієр Чаудрі Могамед Алі призначив Могамеда Алі (подібні імена) амбасадором до Вашингтону.

Алі був в Оттаві пакістанським високим комісаром, і тут його секретарською була магометанка Бегум Алія, що народилася вже в Канаді. А хоч Алі був вже жонатим давніше, то вяв собі і другу жінку — цю Бегум Алію. І тоді почалися в Пакістні протести жінок проти Алі як двоженця.

Коли Алі мав статн амбасадором, прийшла жіноча делегація до премієра з домаганням, щоб двоженця до Америки не посилати. Вона казала:

"Взявши собі другу жінку, Алі виставив ціле магометанство перед світом на сміх. Він буде й Америці пригадувати, що ми є народом многоженців".

Алі мав би зїхати до Америки з недавньою жінкою, а ту, яку вяв давно, зоставив би в Пакістані.

Пануючі давних віків мяли по багато жінок, але це було проти природного Божого Закону, отже не встоялось. Коли на світі є пересічно стільки чоловіків, як і жінок, то здоровий розум показує, що чоловік повинен мати лише одну жінку Давний звичай залишився ще в магометан, але й там здоровий людський розум домагається того, що Бог своїм законом постановив.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ ЧОТИРНАДЦЯТА ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Історія оповідає про визначного воєводника Саладина. Довго він воював, багато країв здобув, крови багато пролив, радів з своїх успіхів. Але і Саладинові треба вмерти.

Коли вже смерть стояла над головою, почав він перечислять працю свого життя і побачив, що вона не така ціння, як йому здавалося. Коли він вмирає, то і доброго спомину по нім не буде. Здобував, а нині нічого не має. Приказує він тоді слузі зависти на другу реччу його смертельну сорочку, обносити по місті і виголошувати: "Ось тільки зосталося Саладинові з праці цілого його життя!"

Це була його послідна праця і дуже ціння. Він хотів пригадати людям, щоб вони дбали не тільки про тілесне, але і про духове. Щоб були гідними людьми і дбали про таке, яке буде ціння і перед Богом. Треба дбати про тілесне і про душевне багатство. І Христос в нинішній Євангелії про те говорить.

Цар приготовив вечерю, говорить Христос, і багато визначних запрошував, але ті відмовлялися прийти. Всі часу не мали. Один хоче оглянути купленє поле, другий мусить на торг поіхати... Злегковажили царські запросини. А декотрі і царських посланців зневажили.

Каже тоді цар слугам: "Ідіть на вулиці, на дороги і кого знайдете, кличте до мене на вечерю". І назбиралося дуже багато.

А в тих часах царі і багаті люди мали для гостей гостинні одежі. Хто приходив, то в тую одежу одягався. Одягнулися і ті, що з вулиць і доріг поприходили.

Коли ж цар увійшов між зібраних, то побачив, що один чоловік в гостинну одежу не вбрався, і каже: "Друже, чому ти не вбрався?" І чоловік мовчав. А цар казав строго його покарати.

З Христової притчі бачимо, що Христос мав на гадці душевні обовязки людей. Казав же Христос в іншім місці: "Віддайте цісареві, що до нього належить, а Богу віддайте Боже". Цісареві можна дати гроші, кожі, вола, а Богу треба що інше дати.

Христос мав на гадці Церкву, як Божу інституцію, призначену для душевного збагачування людей. Туди час від часу закликає Властитель тої інституції людей: "Прийдіть, приберіть свої душі, принесіть свою цнрість, свої радощі і смутки, свої життєві потреби, а побудьши зо Мною ви наберете нові сили для вашого життя. Тут щось небудненного побачите, щось гідне почуєте, щось добре пригадаєте, чогось доброго навчитеся, а з тим станете гідніщими людьми".

Але кілько є людей, які не мають часу туди піяти! Є в них свої справи грошеві; треба бути на якій забаві; або волять волочитися кудибудь без ніякої цілі.

Станьте рано на міській вулиці і пригляньтеся на людей. Побачите двоякнх: одні спішать до церков, — чоловіки, жінки, діти. Це повяжні люди. Бачите, що в них є важна ціль, що в них є важна справа, є почуття обовязку. Усіх їх покриває святочний вигляд.

Гляньте на других, а ті безцільно стоять на рогах вулиць, крутяться сюди-туди, заглядають до вікон крамниць. Нінкого цими перед ними нема, ніякої важної справи. В них нема духового життя. Їх ціль — байдикувати. Інші везуть навіть всякий набір, або їдуть кудись, та певно не до церкви.

Це все ті, що не прийшли на царську гостину.

Хто ж той, що не вбрався в гостинну одежу? Це чоловік недбалий, лінивий. Прийшов повеселитися, але не хотів належно сповнити обовязку гостя.

Цим нагадує тих, що приходять до церкви з мусу. Ніякого перед людьми в церкві не буть. Але вони не збрали своєї душі в святочну одежу. В них нема щирої молитви; вони не думають що стоять перед Богом. Їх думки літають далеко поза церковою, а лише тіло є в церкві. Для них Богослужения нудне, надто довге, неінтересне. Вони вслали б на розі вулиці постояти.

Бувають такі і на фармах. Недля в них на те, щоб якусь справу залагодити. Або і до буденної праці беруться В них час — гроші, а поза грішми нема в них нічого важного.

Се люди лише тіла, але не душі.

Пригляньтеся до їх життя, — чи є в них почуття людської гідности? Чи в їх домах примірний лад? Чи їх діти поважні, примірні? Чи їх люди поважають? Чи по смерти добрим словом згадають? Ні! Але є люди, про яких батьки дітям оповідають: "вони завсіди були перші в церкві".

Так Христос пригадує, що треба дбати і про тілесне і про духове. Треба дбати, щоб бути гідним чоловіком.

НЕДІЛЯ ПЯТНАДЦЯТА ПІСЛЯ ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Є багато заповідей, але всіх їх можна звести до основних, до головних заповідей. Вода може текти кількома річками, але джерело тої води може бути одно.

Одного разу питає жидівський законоучитель Христа: "Котра заповідь в цілім широкім законі найомьша?" І відказав Христос: Першою заповіддю є: любом і єдиного щиро, — любом цілим серцем, цілою душею і всею думкою твоєю. А друга заповідь: Люби ближнього твого, як самого себе. В тих двох заповідях міститься весь закон і вся наука пророків".

Так в дійсності Христос звів весь закон до одного головного джерела, — до любови Бога. Коли будеш гідно і щиро мати рога в душі і на памяти, коли будеш ставити себе перед Богом, як перед своїм Отцем, — з пошаною, з щирою вірою, з надією на Нього, тоді ти вже сповнив найважнішу заповідь. Вже стоїш на скалі праведности.

А друга заповідь, що вже випливає з першої: стався до других людей так, як до себе самого. Що тобі недобре, не роби другому. Тобі нерая треба помочи, отже і ти помагай другим. Хотів би суду пійти! Є в них свої справи грошеві; треба бути на якій забаві; або волять волочитися кудибудь без ніякої цілі.

Станьте рано на міській вулиці і пригляньтеся на людей. Побачите двоякнх: одні спішать до церков, — чоловіки, жінки, діти. Це повяжні люди. Бачите, що в них є важна ціль, що в них є важна справа, є почуття обовязку. Усіх їх покриває святочний вигляд.

Пригадується оповідання старого чоловіка про знакому йому родину: Кілько разів я там прийшов, то я завсіди відчував, що в тій хаті Бог живе".

Це мусіли бути люди, які сповняли щиро ті дві заповіди, яро які Христос згадував. Там не видно було зараз великих добрих вчинків тих людей, але при зустрічі з ними можна вже було відчути, що це люди гідних вчинків.

Та зайдіть як до хати злих людей, то хіба не відчуєте зараз, що тут вам недобре? І по бесіді, і по лиці, і по очах, і по рухах тих людей побачите, що тут нема того, що було б вам милим. І коли б вони навіть хотіли вам показати себе дуже добрими, то ви відчуєте, що в тім є облуда.

Кругом цвітів чуєте запах, хоч його невидно, так і кругом щирих душ творяться миля атмосфера, яку ви відчуваєте. А кругом злих атмосфера неминуча.

Так відріжняються ті, що сповняють ті дві головні заповіди, від тих, що на ті заповіди не зважають. Від одних віє тепий вітер, від других морозний, хоч нічого про те не думають. Але люди це відчувають.

РІЗДВО ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ

Важни події люди споминають окремими святами, а до важних подій християнських належить память Різдва Богородиці.

Родичі Діви М. , Яким й Анна, жили в Назареті і були люди дуже праведні. Вже старшого віку дожили, а дітей в них не було, отже тим журилися. Згадати такою, що в тих часах був погляд, що з бездітною жинкою нема Божого благословення.

Та раз, коли Анна молилася, являється ій ангел і каже, що Бог обдарує ій дочькою, з якої прийде спасення світові.

І приїшов час, що Якимові й Анні народилася дочька, яку назвали Марія.

Це велика подія в християнськім світі. Коли Христос є нашим найбільшим Учителем і Спасителем, то зрозуміло, що ми повинні поважати і його Матір. Христос же свою Матір поважав.

Та коли ми споминаємо важнішої події з нашого щоденного особистого чи родйнного життя, то оскільки більше ми повинні нагадувати важні події з життя тих осіб, що належать до великої християнської родини на світі.

Ми поважаємо людей, які щиро споминають память своїх родичів. Хто вміє других поважати, той сам заслуговує на повагу. Поважаючи других, ви показуєте свою гідність.

Тому і християни від давних часів щиро і величаво споминали память народження Діви Марії, а разом з нею і пам'ять її праведних родичів.

ВОЗДВИЖЕННЯ ЧЕСНОГО ХРЕСТА

До дуже величавих свят належить свято "Воздвиження Честного Хреста" (воздвижения, це підношення).

Християнство було переслідуване аж до 313 року, коли цар Константин перестав слідувания зупинив.

Та вже коли християнська Церква стала вільною, мати Константина, с Ольга, задумала шукати за хрестом, з якім Христос був розпятий. Вона поїхала до Єрусалиму і знайшла там родину, в якій був переказ, де той хрест був з копаний.

І почала шукати та знайшла три хрести. Тепер стало питання: котрий хрест належить до Христа? Історія говорит

(Продовження на стор. 8-мій)

Відділ Молоді

[illegible]

(Продовження)

Коли поет Ронсард став славним, почали зараз же шукати в його дитинстві вказівок на славну будучину і дійсно встановили, що мамка одного разу одустила його на покриту квітками траву, але він ніяк не вдирався при цьому. Пізніше знов трапилось, що одна пані перевернула йому на голову глякон із рожаною водою і він не скаличився при тім. Це були, як кажуть, цілком певні пророцтва тих ароматів, якими він у виді своїх віршів наповнив цілу Францію.

Як це вам подобається? Хіба погано воно виглядає?

Звісно, коли нема навіть таких пророцтв, — їх єрасто вигадують. Коли говорити про людей дійсно надзвичайних, то в першу чергу треба згадати Наполеона. Аматори анекдотів подають із його дитинства їх цілу низку. Якщо вірити їм, то Наполеон від найменших літ виявив уже не тільки военний дух, але й надзвичайне розуміння военної науки; пишуть, що вдачу мав горду, нестриману. Особливо користають із його побуту в Бріенській військовій школі, в якій він ніби то складав цілі плани бою, керував ними й повставав проти гострих професорів. І це все вигадано, бо ось що кажуть нам „спомини в острова св. Олени", книжка, написана під диктат самого імператора.

Наполеон у дитинстві був живий, непосидючий і палкий до крайності... Вступив до школи в Бріені приблизно як десятилітній хлопець. Скоє ім'я, через корсиканську вимову, вимовляв Наполеоне", за що товариші висміювали його. Всупереч до всіх вигаданих історій у Бріені, відзначався спокійною дачею, пильністю й великою чутливістю".

В тій же книжці читаємо дальше:

"Імператор дуже сміявся з тих казок, якими прикрашують його дитинство й жадну з них не признає за дійсну".

З Бріенської школи Наполеон перенов до Паризької, де залишався до сімнадцяти літ. Усі професори добавали в ньому надзвичайні здібності, найвищим одного — грубого німця вера. Молодий Наполеон не робив одного поступу в німецькій мові, і тов обмежений німець, який ставив його над усе, відчував глибоку погорду нього. Коли одного дня йому сказав, що Наполеон зможив іспит з артилерії,-Бавер зі щирим здивованням спи:

— Хіба ж він знає хоч щонебудь?

— Як то, — відповіли йому, — неже ж вам не відомо, що це найлінший ематик в усій школі?

— Що ж з того, — відповів німець, я твердо переконаний, що до математики мають здібності тільки дурні.

Пізніше Наполеон згадуючи про це, орив:

— Я дуже хотів би знати, чи пан Бапрожив досить часу, щоб провірити свою думку про мене?

Слухайте далі.

В Парижі за короля Людвика XIV жив бідний лікар-хірург, на прізвище Біре. Він дуже бідував, бо не був досвідченим лікарем, і навіть ті нечисленні хорі, що відвідували його, не завжди платили йому. Зате він мав багато вільного часу і вуживав його, граючи на арфі. Тут він дійсно виявив себе фахівцем. Але музика в родинному кружку рідко може заступити обід, а в домі нашого хірурга було аж три здорові шлунки, що давалися в знаки, а саме — його жінки й синка. Тому то одного дня бідний Біре помінує лящети і баньки, які не могли його прогодувати, і постановив заробляти грою на арфі.

Перші проби не були щасливі. З початку він грав на вулицях під балконами палат; потім його запрошували якісь заможні люди; за їх допомогою він найшов собі кількох учеників, яких учив, і не бідував далі. Як я вам уже говорив, Біре мав синка. Хлопчик народився такий слабенький, що для збереження його життя батько вживав великих зусиль. Синок ріс, але до школи боялися його посилати, і він учився дома. Між іншим батько вчив його музики, а помітивши, що дитина вправляється у грі з захопленням, старався використати його музикальні здібності.

(Далі буде)

РІККІ-ТІККІ ТАВІ

(Продовження)

Коли гадюці не пощастить в її замірах, то вона звичайно мовчить і нікому не каже про те, що має далі робити.

Ріккі-Тіккі не насмілювся гнатись за ними, бо не був певен в тому, що зможе справитися разом з двома гадюками. А через те він і побіг скоренько на поспіпану піском стежечку, щоб там гарненько подумати про те, що недавно трапилось.

В старовинних книгах по природознавству сказано, що коли ужалить гадюка мунгоса в час бійки, то він тікає і їсть якусь траву, що вилічує. Це все дурниці. Перемога залежить цілком від вірності ока і бистроти рухів. А що гадюка нападає так раптово, що важко уследити за рухами її голови, то побіда мунгоса при таких умовинах являється більш дивною, ніж сила якогось зілля-трави.

Ріккі-Тіккі знав, що він ще малий, й тим більш почував себе задоволеним, що зумів визволитись від нападу злого Нага. Це дуже його підбадьорувало, а коли він побачив Тедді, що біг по стежечці, то його обхопило велике бажання, щоб Тедді його похвалив. Але в ту хвилину як Тедді зупинився, щось майже непомітно почало рухатися в тишині і почувся тихий голосок: "стережіться! Я — смерть". То був Караіт, сіренька гадюка, яка взагалі здебільшого лежить денебудь на шляху, або на стежці в пилюці. Коли вона ужалить когонебудь, то це так само небезпечно як і в тім випадку, коли ужалить кобра. Тобто жало її викликає смерть, так само як і жало кобри, але вона така маленька, що ніхто не звертає на неї уваги, а через те ще більш шкідлива ніж кобра, або якенебудь інша гадюка.

Очі Ріккі-Тіккі знову почервоніли і він поскакав до Караіта, з якимись чудними вихилясами. Звичку до таких вихилясів він унаслідував від своїх батьків. Вихиляси ті робили його дуже смішним, але разом з тим давали йому можливість наближатись на яке він схоче місце на гадюці, а це в бійці з гадюкою має велику вагу, Ріккі-Тіккі і не гадав, що битись з Караітом багато важче ніж з Нагом. Караіт такий малий, а до того ще й рухається так жваво, що йому дуже легко ужалити мунгоса в око, або в губу, коли той завчасу не встигне вчепитись йому просто в потилицю. Та Ріккі нічого не знав. Очі йому були червоні і він скакав то наперед, то назад вирішуючи в яке саме місце найзручніше впастись. Караіт поліз назад, а Ріккі-Тіккі кинувся слідком за ним, намірюючись вхопити його, а що маленька сіра гоаінка колихалася поруч з його плечем, то він плигнув і скочив Караітові на хребет.

Тедді обернувся до дому і закричав:

— О, гляньте, гляньте! Наш мунгос убив гадюку!

Ріккі-Тіккі почув, як закричала в роспачі Теддова мама і побачив, як та то Теддів вибіг з хати з ломакою в руках. Але перш ніж добіг він туди, Караіт вже лежав мертвим. Ріккі-Тіккі стребкався йому на спину, схилив свою голову між чотирьох лап і вчепився йому в потилицю. Караіт задубів, а Ріккі-Тіккі хотів уже прийнятись за їжу, почавши з хвоста, як звичайно робилося в його родині в часі обіду, але спинився, бо згадав, що такий обід надасть його тілові ваги і позбавить легкости та живих рухів. Він одійшов до кущів, щоб скупатися в пилюці, а Тедділ тато почав лупцювати ломакою мертвого Караіта. — "Яка користь з того?" — думав Ріккі-Тіккі. — Він же й так неживий".

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

(Продовження)

МАЛИЙ ІСУС В ЦЕРКВІ

Коли Ірод помер, явився в Єгипті Ангел Йосифові у сні і промовив:

— Встань, возьми Дитя і Матір Його і йди в землю Ізраїля, бо вже померли ті, що наставали на життя Дитяти.

Йосиф зробив, як Ангел велів. Але коли дізнався, що на місці Ірода царює його син, то пішов з Пречистою Дівою Марією і Ісусом до Галилеї і знову поселився в місті Назареті.

А коли Ісусові було двадцять років, взяли Його родичі з собою на свято Пасхи до Єрусалиму. В Єрусалимі була найкраща церква в цілому краю і на свято Пасхи до тої церкви сходилися люди зі всіх сторін, щоби помолитися і принести Богові жертву.

З Назарету, де Ісус жив зі Своїми родичами, до Єрусалиму було далеко, цілі три дні ходу, але Ісус ішов радо і тішився, що побачить Єрусалим і величаву святиню.

Через цілі свята Ісус був з родичами в Єрусалимі, де молився побожно і щиро. Після свят Марія і Йосиф вертались додому. Вийшовши за місто, вони завважили, що Ісуса не було в ними, але подумали, що Він йде зі своїками. Та коли зробили день дороги і прийшли на нічліг, то побачили, що Його між своїками не було.

Вони дуже затривожились і повернули до Єрусалиму, щоби відшукати Його. По тридневій розлуці знайшли Ісуса в церкві. Він сидів між жидівськими ученими і розмовляв з ними. Вони дуже дивувалися, що в Нього така мудрість велика.

Пречиста Діва сказала:

— Сину, нащо Ти завдав нам такого жалю? Ми з болем серця шукали Тебе.

Ісус відповів лагідно:

— Чого ж ви шукали Мене? Чи не знаєте, що Мені треба займатися ділами Отця Мого, що на небі?

Цими словами Ісус обявив Своїм родичам, що Він має навчати людей і направити їх на дорогу спасення.

Ісус вернувся з родичами додому. Він був радний, що відвідав Єрусалим і прекрасну церкву, але ще більше радів, коли вернувся до тихої хати, яка аж ховалася між зеленим листям і квітами.

Він сидів тихими вечорами перед хатою або в городі, і дивився на темно-сине небо, засіпане мерехтячими зорями. Він глядів на них Своїми лагідними, синіми очима і навчився від них більше, як від тих старих жидівських вчених, з якими перевів на розмові в церкві три дні, і які часто не могли дати відповіді на Його питання...

Так Ісус зростав в Божій мудрості аж до часу, коли пішов між людей шкрити Свою науку.

ІВАН ХРЕСТИТЕЛЬ НАД ЙОРДАНОМ

Коли Іванові, синові Захарії, було тридцять років, покликав його Господь, щоби приготовляв людей до приходу Ісуса. Він виступив над рікою Йорданом і почав накликати людей, щоби кались і більше не грішили. Він кликав:

— Покайтеся, бо приблизилося Царство Небесне!

Багато людей каялося за свої гріхи, а святий Іван Хреститель хрестив їх водою в ріці Йордані на знак їх покаяння. Тому й називаємо його Хрестителем.

Люди зразу думали, що може Іван Хреститель є Христос, себто Спаситель. Який мав спасти всіх людей. Але він казав їм:

— Я не Христос; я хрещу вас водою, а Той, що йде за мною, сильніший від мене і буде хрестити вас Духом Святим.

Це він про Ісуса Христа так говорив.

УТІК ЛІТАК

Вже й літаки втікають. В Сидней, в Австралії, Антони Тровер щось робив коло літака, коли той нараз почав сам летіти. І так літав сам без летуна дві години понад містом. Вкінці, коли був над морем, почали на нього стріляти, і тут він — чи пошкодження, чи "зі страху" — упав в море. Щастя, що не впав на місто.

ЗБІРКА НА ПОМІЧ КОРЕЇ

В Манітобі є комітет, що збирає гроші на поміч корейським дітям, які є в сиротинцях. Корея зубожіла, і в деяких сиротинцях діти мруть з недоїдання.

Відкривають Большевикам свої тайни

Дотепер було на світі таке, що держави своїх тайн другим не виявляли, а вже головно ворогам. Щоби чужі тайни дістати, чужі держави посилали шпіонів, або підкупством діставали тайни від тих, що до тих тайн мали доступ. А нині не так...

В Англії, в Гарвел, є великі заведення, чи фабрики, де приготовляють атомічний матеріял. Це в Англії осередок для атомічних дослідів і приготовань атомічного матеріялу. Ціле те місце обгороджене дротами і берегла його сторожа, щоби небажані люди туди не дістались.

Та ось тепер Англія отворила там всі ворота, щоби атомістам з різних країн, отже і з Росії, показати свої атомічні тайни. Були там атомісти-науковці з понад 30 країв, а між ними з Росії і поневолених нею країв — з Румунії, з Чехословаччини, з Польщі. Мабуть коли кожний інший край мав лише свій один гурт науковців, то Росія мала чотири гурта.

І ті науковці оглядали всі машини, всі способи атомічної, хемічної та іншої праці, словом — відкривали їм свої тайни. Правдд, не позволяли нічого фотографувати, але науковці і без того запамятають все, що для них важне. Одні запамятає одно, другий друге, а всі разом будуть все памятати.

Яка ж ціль Англії була свої тайни всім відкривати?

Дійсної цілі не знаємо, але можна думати, що Англії ходило найперше про те, щоб з Росією своїми тайнами поділитися. Адже ж Англія завсіди стояла ближче Росії, ніж другі держави. Вона ще вже давно призвала китайський большевицький уряд.

Мабуть в англійськім уряді є і такі, що цілком не ворогують з большевиками, отже під їх напором Англія свої тайни всім виявляла. Поминувши другі, то хіба Еглі далекий від большевиків? І ще не те... В королівській катедрі Англіканської Церкви настоятелем є явний большевик — Гюлет Джансон. Коли також можливе в Церкві, то оскільки можливіше поза поза Церковою.

Але не чули ми, щоб Росія свої тайни другим виявляла, щоб показувала свої фабрики, свої машини, свої технічні способи праці. Там все огороджене залізною куртиною. Там й амбасадорам чужих країв не дозволять виїздити дадеко поза Москву, хоч ті амбасадори менше б довідалися, ніж ті науковці в Англії.

Росія могла б дещо більше показати, отже чи не краще було б, коли б Англія була сказала Росії: "Найперше покажіть нам свої фабрики, свої способи праці, свої тайни; покажіть нам ваші Соловки, ваші невільничі табори, ваші колхози і дійсне життя колхозників...

Але не чули ми, щоб Англія від Росії такого вимагала.

Перед нами, що політичних тайн не знаємо, стає питання: до чого така політика веде? І хто стоїть на верху такої політики?

Може ми помиляємося, але нам здається, що за тим кріється чужа невидима рука, якій ходить більше про Росію, ніж про Англію.

В КИТАЮ ЗАБИРАЮТЬ ЗБІЖЖЯ

Є вісті, що большевицькі правителі Китаю постановили забирати збіжжя від господарів, які дотепер були властителями свого збіжжя. Заводять те саме, що вже давно завели в Росії. Ніхто не повинен мати нічого свого власного. Все має належати до уряду. Нарід не має ніяких прав, які своєї власности.

СПИСОК ВИДАНЬ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Назва:	Стор.:	Ціна:
ТРЕБНИК, І-а частина, в чорній оправі, з золотими тисками	340	$6.50
Той же Требник, неоправлений (брошурований)	340	5.00
АПОСТОЛ, на всі неділі і свята цілого року, оправлений	232	
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, для старших	464	3.75
Той же молитовник, в білій шкіряній оправі, золочений	464	7.50
Той же молитовник, в білій полотняній оправі, золочений	464	6.50
Той же молитовник, чорна оправа червоні або золоті тиски	464	4.00
Молитовник „Пізнайся Дівчя", в новому зручному чорній оправі	125	1.00
Архиєрейська Літургія й Візитація, виказники — Митр. Іларіон	80	1.00
Як правити св. Літургію — Митрополит Іларіон	48	2.00
Покажчик Великий Канон св. Андрея Критського	68	1.00
Служба св. Володимирові Великому	15	0.75
Князем Українському		
Вибраним — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук	48	0.30
Біблійні Оповідання Старого Завіту	171	0.75
Коротка Наука Закону Божого (Старий Заповіт) — Арх. Ігор.	48	0.30
Що принесла Україні унія — Арх. В. Антонович	110	0.50
Чужа рука, або хто нас рубежує (про унію) — Прот. В. Кудрик	208	0.50
Життя Йосифата Кунцевича — Прот. В. Кудрик	190	0.50
Історичні матеріяли до справи унії — Прот. В. Кудрик	154	0.50
Маловідоме з історії української Церкви, том І. — о. В. Кудрик	254	0.75
Маловідоме з історії української Церкви, том ІІ. — о. В. Кудрик	286	0.75
Вкрнс історії Християнської Церкви — Проф. В. Дорошенко	106	1.00
Десять Біблійних Оповідань — Прот. С. В. Савчук	63	0.25
Азор — оповідання з часів Ісуса Христа, Прот. С. В. Савчук	48	0.15
Апологетика, або Оборона Християнства (мімеограф)	108	2.00
Служби Божі Страсного Тижня (мімеограф)	48	2.00
Збірник (Церковного Співу на нотах (Двійський курс)	57	2.00
Служба Божа на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик	71	1.00
Церковні пісні для академій, на нотах (1955 рік)	13	1.00
Прот. В. Силюар		
Служба Божа на мішаний хор, на нотах — о. Е. Корольчишин	59	3.00
Великопісні Служення, виданим другим — Митр. Іларіон	68	1.00
Велика Рекольниця, 20-стрінок (Ювілей УГПЦК	234	0.50
Протокол Собору УГПЦК (1950 рік)	90	0.50
Протокол Надзвичайного Собору УГПЦК (1951 рік)	103	0.50
Протокол Одинадцятого Собору УГПЦК (1955 рік, друкується)		0.50
Календар „Рідна Нива" за 1950 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1952 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1953 рік	206	0.25
Календар „Рідна Нива за 1954 рік	334	0.50
Чартер і Статут УГПЦК	40	
Статут і Правила УГПЦК, доповнене видання	85	0.50
Українці й їх Церква (в англійській мові)	42	0.75
Помятки помежани, для родин	28	0.50

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ, середнього Варшавського видання, за благословенням Вл'ресея. Митрополита Іларіона; оправлені в сяйні і вложочену окову з оздобними (образи св. Євангелистів і ін.); величина: 16x11x2¼ цалів. Ціна лише $125.00

Повищі видання замовляти по адресі:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ХРИСТОВА ЦЕРКВА ЧИ ПРОВІНЦІЯ РИМУ?

Торонтонське унійське "Свїтло" за квітень 1955 р., ч. 4, майже 1/3 свого журналу присвятило Української Православній Церкві. Ряд статтей в згаданому номері зфабриковані з різних памфлетів, інсинуацій і релігійної нетерпимости, нетолерантности і т. д. Щось-то болить унійтів, щось-то їх обходить Українська Православна Церква, коли вони обкидають її унійським болотом, з різних боків кидають в неї камінням і називають її "сектою".

Не треба багато роздумувати над тим, щоб знайти причину цього. Вся причина в тому, що Українська Православна Церква, і зокрема в Канаді, росте, розвивається і щоденно набирає нової сили, все глибше пускає своє коріння в український національний грунт, мов плодюче райське дерево. — Ось це власне й лякає деякого з унійтів, і вони ревуть бінїєм вулканом, викидаючи все на Божий день, що досі спочивало на брудному дні унійського вулкану. Вони витягують якісь "Прояви внутрішньої кризи українського православ'я". Ці вигадки внутрішньо наскрізь протирічні і без християнської логіки і змісту. Бо перш, ніж писати про порошину в чужому оці, краще б написати про деревину в своїому оці. Замість унійської темноти про чужі справи, хай би краще пролили дійсного свїтла на не лише "прояви", а на дійсний стан внутрішньої кризи унійської Церкви і зокрема на справу повстання в Едмонтоні двох Церков з різними церковно-календарними святами, під проводом одного й того самого єпарха.

Одну з причин "внутрішньої кризи" в Українській Православній Церкві унійти добачують в пересвятї епископа, що 25 років виступав і дізв як єпископ", — це мова про епископа Ів. Теодоровича (ст. "Церква чи Секта?"). А далі, забувши про щойно написане, пишуть так: "Наслідком таких обставин, на українському церковному соборі в Києві (23-го жовтня 1921 року) створено в спосіб нечуваний дотепер у Православній і Католицькій Церкві ерархію УАПЦ Церкви через т. зв. "соборну висвяту" (самосвятство). Бласне в тому й річ, що акту висвяти над еп. Ів. Теодоровичем в 1921 р. довершено "соборними" способом; і це не є секретом, і тут зовсім зайві коментарі темного "Свїтла". Коли тепер виконано над еп. Теодоровичем акту свячення за практикою канонів, то при чому тут провокативний шум унійтів про якусь "внутрішню кризу православ'я?" Якщо Українська Православна Церква коли й переживала яку кризу, створену Москвою й Римом, ця криза не була "внутрішня", не була кризою її духа; це могла бути лише зовнішня криза. І з тої кризи наша Церква завжди виходила та виходить на широкий і простий шлях Христа і йде ним до свїтлої мети — до вічного спасіння.

Зрозуміло, що унійтів пече Українська: Православна Автокефальність, бо це є основа, фундамент і запорука росту і всесторонього розвитку. Унія, папська підлеглість — це занепад, вічна темнота, яку мільйони торонтонських "Свїтел" не в спромозі освїтити. Унійські верховоди замість національно-незалежної Церкви для українського народу, тягнуть до світового інтернаціоналізму, до папської політичної провінції. І що це дійсно не повна Церква, а тільки провінція Риму, свідчать про це самі ж унійти.

В цьому ж самому вищезгаданому номері "Свїтла", в статті "Українська автокефалія в минулому", згадуючи сумної памяти Берестейський Собор (1596 р.) словами: "На цьому соборі відновлено акт Фльорентійської унії, Українська Церква з'єдналася із Вселенською і дістала від Римського Папи права самостійної церковної провінції". Коли ж — провінція, то вже не може бути самостійна Церква, бо провінція завжди входить у склад, в залежність. Але таке твердження нікого не може дивувати, бо воно виплисає з сторінок торонтонського "Свїтла".

Ось і весь секрет. За право бути **провінцією** Риму, а не **самостійною** Церквою, тут і весь шалест унійтської тирси, яка змішує грішних з праведними, баламутячи довірливих читачів "Свїтла". Унійтські провінціалісти" жінуються відріжнити слова: **самостійність** — непідлеглість і **провінція** — підлеглість папі, який не так давно плюнув римським болотом в українське лице — у своїй енцикліці до московського народу, в якій нечувано очерних гетьмана Богдана Хмельницького і черговий раз "уневажнив" Зборівський договір Хмельницького з поляками, що був великим досягнення і перемогою тодішньої Української Держави над окупантами — поляками! Така то провінціальна правда і "спасіння" чекає українців від папи!

Вже найвища пора унійтським верховодам перестати тримати своїх вірних у глухому кутку безпросвітної темноти торонтонського "Свїтла" і пора скасувати їм відверто, що унійтська Церква, це не Христова Церква, а тільки римська провінція.

Іван Новодворський.

ВИЗНАЧНИЙ РАБІН В КАНАДІ

До Канади приїхав з Франції головний рабін ортодоксальний (найбільше правовірних) жидів в Франції, Зальман Кнеерсон, щоб збирати жертви на поміч жидівським дітям в Марокко, Тунісі й Альжирі (з Африці). Каже він, що в північній Африці є 600,000 жидів, і там є 27,000 жидівських дітей, яким треба помочи. Він також плянує заложити у Франції школу для виховання рабінів, провідників і для молоді й учителів, які по скінченню науки вернулися б до Африки і там між жидами працювали б. Жидівська історія показує, що жиди завсїди клали вагу на свої власні школи. Вони завжди засновували свої жидівські школи, де виховували своїх учителів і провідників. Не вдовольнялися чужими школами.

177,000 ДОЛЯРІВ І МАШИНА ДО ЧИЩЕННЯ

В Дейгентем, в Англії, механік Виктор Кінг купив за кількадесять центів білет на якусь виграшку і виграв 177,000 долярів. Коли його жінка про те довідалася, то каже: "Тепер я куплю собі машину до чищення (вейкам клінер)". Це в неї було найважніше. А дальше радилися, що треба купити собі хату і поїхати на відвідини до дочок.

Виходить, що звичайний чоловік не має великих плянів для великої суми грошей. Значить, йому великої суми грошей не треба.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

(Докінчення зі стор. 5)

що при дотику помершого тими хрестами один хрест воскресив помершого. Це показало который хрест є хрестом, на якім Христос був розпятий.

Рознеслася тоді чутка про знайдення хреста і християни спішили навіть з далеких сторін, щоб той хрест побачити.

Щоб вдоволити всіх, патріярх Макарій встановив окреме свято, і тоді, стоячи на підвищенню, підносив високо хрест, обертаючись на всі сторони, щоб всі зібрані могли добре його бачити. А люди дивилися і співали: "Господи помилуй".

На місці, де знайдено хрест, Єлена побудувала церкву Воскресення і тут положено хрест.

В 614 р. перський цар Хозрой захопив Єрусалим і вабрав хрест в собою. Опісля перси хрест віддали. Тоді цар Іракий виніс той хрест на своїх раменах на гору до церкви Христового Воскресення.

Така історія свята Воздвиження Честного Хреста.

Від початків християнства хрест був прапором християнства. Як щирі патріоти шанують прапор державний, так християни шанували і дотепер шанують прапор християнства — Святий Хрест (крім деяких сектантів). Говорить й ап. Павло, що він рад хвалитися лише хрестом Христа.

Хрест, як християнський прапор, стоїть на верху християнства. Бачимо хрест в церкві, є вони на церковних рїчах, є на верху церкви, є на гробах померлих. Окремо при молитвах і благословенних робимо знак хреста. Християни носять хрести на шиї. В такій пошані є хрест в щирих християн.

Пригадуючи давну подію, священник на свято Воздвиження виносить хрест на середину церкви і підносить його так, як колись підносив його патріярх на показ вірним.

Папа признає „Совєтську" Церкву?

Скільки то православні українці у вільному світі писали й пишуть, що в Совєтах не існує Церкви в справжньому розумінню того слова, що большевики переслідують релігію, а Церкву, на яку дозволили большевики про людське око, вони зробили сліпим знаряддям своєї політики.

Та, видно, іншої думки про це є Ватикан.

Недалеко Риму є унійтський манастир Санта Марія Гротта-Феррата. Абатом того манастиря є Ізидор Гроче. В посланні до цього абата (архимандрита) папа Гній XII зробив закпик, щоб „стараться про з'єднання всіх галузів Православної Церкви, які не визнають зверхности Ватикану, з Римо-Католицькою Церквою".

Закпик папи звернений до „православних Церков у Совєтах, Греції, та Балтні і в Малій Азії".

Значить, папа думає, що православні Церкви в Совєтах мають повну свободу, коли видає до них закпик! — А православні українці про це є зовсім іншої думки, як папа. Православні Церкви в Совєтах **поневолені** безбожним большевицьким урядом.

ЗА ТРАДИЦІЮ — АЛЕ ЗА ЯКУ?

В "Нових Днях", ч. 67, 1955 р. п. П. Волиняк помістив нотатку "Одинадцятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді". В цій нотатці він, між іншим, пише, що була "Активна і чисельна участь у Соборі новоприбулих, у тому числі й з центральних областей України. Саме це вирішило справу збереження історичних традицій української церкви".

Я так званий новоприбулий, як і п. Волиняк. І був я на Соборі, як і п. Волиняк. Правда, я був як гість, а він як делегат. Однак я все чув і бачив. Чув також внесок п. Волиняка, але — Бог мені свідком! — я не чув, що він говорив про якусь загрозу для історичної традиції Української Церкви та виступав у її оборонї.

Старого календаря захищав о. В. Кудрик. Справа чину висвяти третього епископа — це діло наших Владик. — І коли це все треба б зараховувати до справ традицій, то які ж ще були на Соборі питання щодо традиції, яку нібито було "врятовано" новоприбулими?

А тепер — до самої справи традиції.

Традиція — духовна спадщина по предках, передана нащадкам. Побут, звичаї, вірування, народня творчість і т. д., і т. д. Традиція буває добра, погана й нешкідлива — ні зла, ні добра.

Наприклад. Добра традиція — ставра українська гостинність: "гість у дім — Бог у дім". Погана традиція — горілочка: "як ковбаса та чарка, то минеться й сварка". Нешкідлива традиція китання грудкою по дорозі, кудою-небудь кіт — "знак нещастя". Це нікому ні шкодить, ні помагає.

Кожний нарід має свою традицію. Нема й бути не може народу без традиції. Інша річ, що про що традицію хтось може не знати, і тому він почувається ніби "сьогодні народжений". Таке почуття прикре, неприродне.

У нас помічається поганий звичай затирати сліди після всього того, що вживалося колись, але не вживається тепер; коли не вживається, значить — воно "непотрібне", і його "треба знищити", щоб і слід по ньому загинув. Зробила це колись наша Церква, після прийняття християнства, з слідами нашої давньої, дохристиянської релігії. Чужинецьке духовенство діло до цього ініціятиву. У себе ж греки й римляни переховали майже всі пам'ятки своїх давніх народніх релігій.

Дальше, коли все, що тепер не вживається, треба знищити, то в другому боку, коли традиція щось зберегла в памяті, треба конче вживати. Бо, мовляв, нащо ж його традиція зберегла? Адже ж відомо, що коли б не треба було його вживати, то воно було б знищене!

Ось таке немудре розумування чинить багато клопотів.

Тим часом традиція має в памяті зберігати все — навіть це, що тепер уже не вживається. А зокрема це, що було добрим на свій час, а тепер воно вже не може бути вживане. Наприклад, наші українські народні строї — вишиті сорочки й широкі шаравари служили як одяг на щодень, а тепер уже ніхто в них на щодень не одягається. Це не значить, що ми тим виступаємо проти традицій. Ми любимо цю традицію, але вже не практикуємо її в щоденному вжитку.

Та що ж тут порадити, коли дехто схильний думати, що коли в традиції щось затрималося, то його конче треба практикувати в житті.

Де є початок традиції? Часи змінюються, змінюються форми життя. В ре, дігії наша найдавніша національна традиція — це поганство. Так, це найстарша й суто українська традиція. Чи маємо тримати її? Ні, ми прийняли християнство. Значить, маємо триматись українських християнських традицій, хоч дещо гарного затримали й з поганських часів (колядки, купальські пісні, веснянки і т. д.). Але чи знерухоміли ми на всіх українських християнських церковних звичаях? Ні. Ще не так давно наші священики, згідно зі звичаєм, не могли голитися. А тепер ось цю історичну українську церковну традицію змінили, і голяться.

Суть української Православія від зміни цієї традиції не змінилася.

Коли я прибув до Канади, мене сильно вразив факт, що по українських православних церквах з побачив лавки. Пише до мене мій новоприбулий друг з Шікаго (він родом з Холмщини), що він, як православний, зовсім не розумівся на догмах і канонах, коли боронив Православія та ворився проти католицтва. Отже він боровся проти тих ознак католицтва, які для нього були очевидні й зрозумілі за догмати й канони. Він боровся проти лавок у церкві, проти органів, проти відкритих білих, масивних "ксьондзівських" комірців і т. п. Боровся проти цього, бо в цьому він бачив початок і кінець католицтва. І терпів через те польські переслідування. А коли приїхав в Америку, то в православних церквах побачив... і лявки, і такий одяг на українських православних священиках, як носили католицькі ксьондзи, — і спитав себе та мене в розпуці: "За що ж тоді я боровся з поляками-католиками?" — А спитав тому, що він не знав, у чому суть Православія. Він думав, що в лавках, в одежі священиків і т. п. А тим часом через зміну духовної одежі та через уведення лавок наші земляки зовсім не перестали бути православними, хоч і змінили українську історичну церковну традицію. — Мій Боже, та чи раз вона вже змінялася! І буде ще змінятися. І так повинно бути, коли є конечність. Адже до нашої української історичної церковної традиції належить також залежність від Царгородського патріярха, а потім — від московської Церкви. Чи ж маємо її триматися? В недавній традиції маємо також рукоположення епископів собором священиків (УАПЦ під проводом митр. Липківського), що довершилося на центральних землях України — звичайно при згоді більшости українського народу. Мої новоприбулі земляки з цих земель напевно це памятають. А це ж було зломання попередньої старої традиції.

Справді мені неясно, що п. Волиняк конкретно розуміє під поняттям української історичної традиції. Чи є це сума всіх незмінних звичаїв?

Я рад би почути від п. Волиняка вияснення в цій справі. І, надіюся, в цій справі зголоситься до голосу хтось більш компетентний, ніж я. Бо мені якось неясне оте слово "традиція" від того часу, коли я побачив, що воно вживається "для всіх випадків".

М. Степанюк.

Недільний порядок

Хоч неділя призначена на відпочинок, то для господинь дому відпочинку немає. Родина сподівається матїв в неділю кращий обід і ще обовязково якусь лакомимку. А ще до того в неділю вранці обовязково хтось в родині розставляється з якимись призабутими роботами. Той має припрасувати собі вбрання, той покупатися, той вилискувати нагчітки, бо не вяже недільних черевиків. І в того в хаті, яку мати почистила, поприбирала ще з суботи, чинається непорядок.

Ось тут приходиться нам брати за приклад наших бабусь і матерїв, які зуміли так попровадити порядком родинного життя і так зорганізувати свою власну працю з готуванням страв, що неділя була неділею для всіх. Кожне мало догодити собі ще в суботу, щоб в неділю вранці мати готове вбрання, почищенені черевики і не розкладатися з якимсь призабутою роботою чи туалетними потребами Бабуся чи мати були спритними господинями У них страви були зготовані ще в суботу і напечено всякого печива, подостатком для родини і принагідних гостей, яких ніколи в неділю не бракувало. А це ще було тоді, коли не знали про холодильники. Сьогодні в холодільниках або й в окремим будинками, ледницями, як це бувае на фармах, немае ніякої трудности наперед зготовити страви.

Українські страви — борщ, голубці, гречана каша, м'ясиво і ще дещо дають ся приготовити вчасно наперед і переховати до неділі. Те саме з печивом. А вже особливо в тим улюбленим яблучним паєм, який обовязково мусить бути на неділю. Пай витримае з суботи на неділю.

Коли господиня дому запровадить порядок з родинною і сама зорганізуе свою працю з готуванням страв, то зможе спокійно разом з іншими святкувати неділю, як Бог приказав. Начиння з обіду і вечері нехай миють діти. Треба ж і їх вчити відповідальности з рамих літ.

Савеля Стечишин, Б. А.

НА ЛІТНИСЬКУ ЗГИНУЛИ ЧОТИРИ ОСОБИ

В Наистон, в Англії, на літниську (як тут всякі "біщі") американський летун почав стріляти і вбив три особі. Коли ж хотіли його взяти в руки, то сам себе застрілив. Думають, що летун збожеволів.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

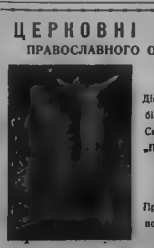

Дістаньте в найбільших Укр. Складі —
„ПРОВИДІННЯ"
1914 р.
Просимо писати по ціни і інформації до:
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

ІНФОРМАЦІЯ З ТРЕТЬОЇ РУКИ

Уніятські "Українські Вісті" з 23 серпня п. р. помістили статтю, підписану ініціялами В. К., п. з. "З'їзд УГПЦ у Вінніпегу". Стаття, як і треба було сподіватися, є під'їздом до "З'їзду". Надгадує вона партизанську "під'їздову" тактику. Це була б нечувана серед уніятів річ, якби так, скажемо, так звані "Українські Вісті" щось добре написали про православних українців. Така річ неможлива. А коли так, то стає ясно, що уніяти мусять дошукуватися темних плям навіть там, де їх нема. В такій ситуації годі надавати вартости їхній інформаціям про Українську Православну Церкву.

Автор статті, можливо, є акредитованим інформатором "Українських Вістей" в справах Української Православної Церкви. Він зне, чого "У.В." хотять, і так він пише. Але "Українські Вісті" зі свого боку повинні б поставити йому якісь вимоги льогіки, щоб форма неправдивих інформацій була хоч трохи краще замаскована. Справа тут не в тому, щоб шанувати читачів (хто подає неправдиві інформації, той читачів не шанує!), а в тому річ, щоб мати хоч сякий-такий успіх у "під'їздовій" тактиці, щоб хоч уже той найменш критичний читач вміг ці інформації прийняти за "правду".

Однак тут автор статті не вивязався зі свойого завдання. Він наробив стільки промахів, що навіть читачі-уніяти махають головами та й кажуть: "Крути, але міру знай!"

Ми помінаємо той факт, що навіть у наголовку замість "Собор" ужито слова "З'їзд", а метою поміщнити повагу 11-го Собору. У статті є цікавіші перевали. Автор, не задовольнившись, пише: "З огляду на смерть еп. Платона, бувшого секретаря УАПЦ на скитальщині, вибір упав щасливим збігом обставин на архиєп Михаїла з УАПЦ та на митр. Іларіона з Польської-Канонічної Церкви зпід юрисдикції Вселенського Патріярха".

По-перше, в автора виходить так: митр. Іларіон походить з-поміж ієрархії польської Церкви "канонічної", а архиєп. Михаїл — з якої? При назві УАПЦ автор чомусь не додає "канонічна". А тим часом у своїй офіційній назві Православна Церква в Польщі слова "канонічна" також не додавала. Додав це автор статті в "У.В." Нащо? Чому не додав цього при назві Української Автокефальної Православної Церкви, з якої походить Впреосв. Владика Михаїл? Чи тому, що УАПЦ на еміграції рішила не призавати над собою силою накиненої їй зверхности Москви чи Варшави? Впреосв. Владика Митр. Іларіон також цієї зверхности, слава Богу, не признає.

Чи бажав би автор для Української Православної Церкви залежности від чужих — для товариства уніятам, що залежать від Риму?

Дальше, автор пише, що Владика Митр. Іларіон є ієрархом з-під юрисдикції... Вселенського Патріярха! Хай авторові буде відомо, що Православна Церква в Польщі була **автокефальна**, і цю автокефальність підкреслювала в своїй офіційній назві. Значить, Владика Митр. Іларіон був ієрархом Автокефальної Православної Церкви в Польщі, і тим самим він не був у юрисдикції Царгородського патріярха. Нащо ж автор з "Українських Вістей" пише, що він з Царгородський (Вселенський?) юрисдикції був? Не знає цього автор, чи перекручує факти, і нащо? А що на це скажуть читачі, які хотять знати правду, а не часопис платять гроші?

В автора ще є такі "квіточки": "Серед вірних УГПЦ в Канаді, пише він, нуртують два доволі сильні, цілком протилежні собі, напрямки: канонічний і соборноправний; обидва вони хочуть мати своїх епископів у проводі Церкви". — Годі сказати, який спосіб розумування нурнуло в автора, коли він думає, що канонічність і соборноправність, це взаємно протилежні поняття. Та хто ж бідю протилежні поняття. Та хто ж такій ситуації годі надавати вартости їхній інформаціям про Українську Православну Церкву.

Автор статті, можливо, є акредитованим інформатором "Українських Вістей" в справах Української Православної Церкви. Він зне, чого "У.В." хотять, і так він пише. Але "Українські Вісті" зі свого боку повинні б поставити йому якісь вимоги льогіки, щоб форма неправдивих інформацій була хоч трохи краще замаскована. Справа тут не в тому, щоб шанувати читачів (хто подає неправдиві інформації, той читачів не шанує!), а в тому річ, щоб мати хоч сякий-такий успіх у "під'їздовій" тактиці, щоб хоч уже той найменш критичний читач вміг ці інформації прийняти за "правду".

Однак тут автор статті не вивязався зі свойого завдання. Він наробив стільки промахів, що навіть читачі-уніяти махають головами та й кажуть: "Крути, але міру знай!"

Ми помінаємо той факт, що навіть у наголовку замість "Собор" ужито слова "З'їзд", з

ЛИСТИ З БОЛЬШЕВІ І ПАЧКИ

Коли нині приходять листи з Галичини до українців в Канаді, то вигляда-ло б, що большевики дають людям більше волі, ніж було донедавна. Однакож коли пригляднутися, то воно не так.

З тих листів, що приходять, можна хіба довідатися, що ще живий той, хто пише, та ще про кількох живих чи померших. То і все. Ще хіба ті листи показують, що люди там поневолені і не можуть сказати того, що хотіли б. Показують, що ті люди крайні бідаки.

Беру кілька примірків з мені відомих листів.

Післав чоловік своїм близьким кількасот долярів і дістає відповідь: "Ані грошей, ані нічого нам не прислайте, бо ми тут все маємо. Нам нічого не бракує".

Запитував чоловік рідню в кількох листах, чи мають корову, і нічого про корову не довідався. В листах про корову не згадують, а це знак, що її нема. Корова ж для родини важна річ, то і без запиту згадали б.

Пише хтось: Ті і ті живуть, а того нема... Але не каже де той, що його нема. — чи його кудись вивезли, чи розстріляли, чи що інше. Щось з ним таке сталося, що бояться сказати.

В деяких листах говориться: "нам тут дуже добре", хоч подрібно того добра не описують; інші цікаві не згадують чи їм добре, чи зле; ще інші кажуть: "нам нині так добре поводиться, як за давних часів тому, чи другому". А тут відоме, що згадані були бідаками.

Дістає хтось лист від сестри, рег-істрований, а в ньому всього кілька рядків написаного: "живемо, а той і той помер... Нехай ваша дочка напише до нашої дочки". І то все.

Значить, там неволя як була і давніше.

Але за дозволом писати листи може щось більше критися. Найможливіше, що большевики хочуть побачити кількох ще є родинних зв'язків між їх невільниками і тими, що в дальшому світі. І може з тих самих листів довідаються про дещо таке, що їм пізніше придасться. З доброго серця вони не дозволили на писання листів.

Відоме з давнішого часу, де люди з большеві писали сюди: "не пишіть до нас, бо це нам лихо приносить. Нас уважають підозрілими."

Давніше сини післав батькові коло 20 долярів, і батько пише що він за ті гроші купив, — а купив стільки, що в Канаді можна все те за три доляри купити. І батько каже: "більше грошей мені не присилай".

***

Таке саме і з пачками, які можна нині посилати до большевії. Вже писав хтось.

"Ті пачки мусимо тут викупляти, а нам не стає на те грошей. Коли посилаєте, то хіба доплатіть і те, що ми тут мусіли б заплатити".

Значить: пачки посилайте, але з них ваші близькі не скористають.

Очевидно скористають лише ті, через руки яких ті пачки переходять. Навіть лоза большевією можуть вони переходити через большевицькі руки.

Але на справу посилання пачок треба глянути ще з іншого боку.

Давніше люди передавали пожиру лише арештантам, знаючи, що арештанти перав голодували. Таке було в Галичині, таке було і під царатом. Коли ж нині треба пачки посилати людям, які в тюремних будинках не позамикані, то в тюремних будинках не позамикані, то в тюремних будинках не позамикані, то

відвідин арабської політичної делегації в Москві, зацікавлені в тому, щоб непорозуміння на Близькому Сході шоразу гострішали.

● В недавній промові у Ванкувері міністер Л Б. Пірсон висказався, що звязки Канади з комуністичним Китаєм небито принесли б Канаді більше користи, як самому Китаєві. До речі, так само думають і Злучені Держави Америки. На цій підставі деякі спостерігачі думають, що ЗДА й Канада в недалекому часі можуть визнати комуністичний Китай. — Чи не заздрять Британії, яка вже робить бизнес з китайськими комуністами? Горе такій короткозорій політиці, яка все міряє грошевими зисками. ●

● Совєти зробили спробу почати переговори з Ірландією у справі навязання дипльоматичних звязків, за посередництвом першого секретаря совєтської амбасади в Лондоні, Георгія Жівотковського Але Ірляндія від цих переговорів відмовилася, а Жівотковському не дала візи на вязд до Ірляндії.

● Грецький уряд вислав петицію до британського уряду, щоб він дав островові Кипрові право самому вирішити — куди він хоче належати Як відомо, населення грецького острова Кипру (500,000 мешканців) бореться за те, щоб звільнитися з-під залежности від Британії та злучитися з Грецією. У проводі незалежницького руху на Кипрі стоїть ієрархія грецької Православної Церкви. Звичайно, вона відмежовується від актів терору, що його стосує проти англійців о р г а н і з а ц і я ЕОКА.

● Французький премієр Едгар Фор та туніський премієр Тагар Бен Амгар обмінялися документами в справі признання Францією автономії для Тунісу. Військові та закордонні справи Тунісу будуть надальше в руках Франції. — Чи арабських самостійників у Тунісі задоволить автономія — це питання.

● В кінці серпня між Ізраїлем та Египтом знову почалися збройні зудари. В акції вживається й літаків. Речник Ізраїля повідомив 1 вересня, що в такому стані перемиря між цими обома країнами стало нечинним. Майор-ген Борис, шеф перемирної комісії Обєднаних Держав, видав наказ припинити бої. Ізраїль заявив, що виконає наказ тоді, коли Єгипет перше припинить військову акцію.

СЛІДАМИ ПРЕСИ

„Українське Слово" з 24 липня поміщує статтю В. Янівського, кореспондента з Мюнхену, п. з. „Наїзна на чужинців у Німеччині". — Останньо в зах. Німеччині устами своєї преси німці почали наїзну на чужинців еміґрантів. Перед ведуть тут часописи „Зоддойче Цайтунґ", „Абендцайтунґ" та „8-Ур-Блятт". Премієр Баварії б черня по раду закликав чужинців „не надужівати гостинности Баварії". Ви завважили, що „для політичних змовників у Баварії нема місця". Часопис „Зюддойче Цайтунґ" з 7-го липня ц. р відрив на галярп, що нібито „на німецькій землі збирається чужинців проти їх країн походження і використовується німецькі міста напр. почерез радіонадавні станції і чужинецькі агентурні централ як випадові брами проти Сходу".

— Формально наїзнка почалася від часу, коли недавно большевицькі агенти виконали в Мюнхені бомбовий замах на словацького еміґраційного діяча проф. Чернака, а при тому була теж вбита 70-річна мінка. Німці хотять своїм „рус" (спокою), а чужинці, мовляв, заколочують їм спокій.

До повищої інформації треба б додати, що німці властиво тільки вишукують всякі прячасти проти чужинців, а по суті багато з них починає забувать, мріяти про невтральність супроти Совєтів, і тому вони воліли б, щоб на їх території не було протисовєтської діяльности еміґрантів. Але в основі всього лежить традиційна нехіть німців до чужинців.

„Українське Громадське Слово" з червня 1955 р подає реверзійні дані про Осипа Крутія, який не так давно опинився в Совєтах, що наробило багато шуму серед еміґрацій Багато українців думали, що большевицькі агенти стопили його силою. Дехто вагався в рядах згоряду. А тепер зґадання „У.Г.С." пише, що Крутій — стоїний большевицький агент, який ще по 1-ій світовій війні стає на большевицьку службу і що цю його ролю розкрив був Микита Шаповал у Празі.

„Листи до Приятеля" з серпня ц. р. поміщують лист Б. Цимбалістого — редактора українського радіопересилання Еспаньского Національного Радіо. Провідною думкою того листа є такі слова: „Патріотична дезаґрація збиває в нас усе: віру, виважаючи від неї служіння безпосереднім цілям нації, культурну творність, навіть релігійне життя, прагматизуючи його по поганськи і зводячи часто до пропаґанди. Не дивно, що серед такої загальної атмосфери так дуже відчувається брак якості, тривкіш, звідки могли б вирости незалежна думка Така тривкіша була б інструментом піднесення нашої політичної культури, і інструментом виховання ширших кіл нашого громадянства до зрілішого політичного думання, відбираючи тим самим ґрунт патріотичним демаґогам". (Справа не в патріотизмі як такому, а в фальшивому патріотизмі. — Прим. ред. „В.").

„Наш Клич" з 26 червня приносить текст двох промов президента Аргентини, ґен. Хуана Д. Перона. У промові з 17 червня 1955 р. Перон між іншим навів такий приклад: „Пригадую в 1930 р. в революцію 6 вересня, як я входив у Палату Уряду, хтось виходив, внигукуючи „Хай живе Батьківщина!"-а прапором під пахвою. Той пакунок видався мені надто великим, і я запитав: „Що ви там несете, пане?" — „Там була тисяльне машина, яку він намагався вкрасти з Палати Уряду.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

● На списку кандидатів на послів так званої Робітничо-Прогресивної Партії (комуністів) в Канаді є 31 прізвищ. Серед них нема ні одного словянського прізвища, за виїнятком якогось Сема Майчика, що його походження ледве чи є словянське. А решта прізвищ: такі: Бейн, Бернгардт, Кулсон, Дейвис, Девгин, Даффилд, Ейдикат, Гергис, Гантер, Джексон, Меер і т. д. — Отже етнічні групи словянського походження значно відпорніші проти комунізму в своїй землі ніші.

● Серед української еміґрації в Англії відчувається такий великий брак дівчат, що в дальшому це просто загрожує самому існуванню еміґрації

● Західна Німеччина має тепер 49,763,000 населення. Мужчин 23,406,500; жінок — 26,356,000. На одній квадратовий кільометер припадає пересічно 203 особи (в Голяндії 327 осіб; у Бельгії — 268). По 2-ій світ війні приїхало до Захід Німеччини 8.576,000 німців, прогнаних з Польщі, Чехословаччини і т. д.-та 2,378,000 політичних втікачів. У 2-ій світовій війні Німеччина мала 10,426,000 людських втрат.

● Канада має найбільшу в світі фльоту комерційних гелікоптерів. Повстала вона в Британії Колюмбії, з ініціятиви Карла Агара, ветерана канадійського летунства. Завдання цієї фльоту достарчати все необхідне для промислових і гірничих підприємств у Скалистих горах. Перший гелікоптер Агара та його спільники купили в 1947 р.

● Одна велика фабрика папіру з Швеції виставила на продаж великий старовинний замок в цій . . . 15 центів Але тут поставлена умова, що хто його купить, той зобовязується відновити його коштом 150.000 доларів.

● Симон Фрейдин, кореспондент газети „Нью Йорк Пост" і його товариш-кореспондент „Геральд Трибюн" недавно відвідали Україну, і їм дуже подобалися українські жінки. Фрейдин каже, що галицькі вірки Мерилін Монро та Джіна Лолобріджіда виглядали б дуже плоско поруч дівчат з України, бо природна краса тих жінок, які переважно б і л я в к и, просто вражає! І Крим зверхної краси, „тонкого відчуття краси одягу" і скромности, українські жінки теж своєю сороміливістю стоять багато вище московок.

● Дотеперішній найбільший осяг у сходах з парашутом виносить 14,400 стіп. З такої висоти недавно скочили три французькі парашутисти над водами озера в Альпах, недалеко шпиля Мон-Блян.

● Цього року коло 400 американців зможуть дістати совєтські візи на відвідини СССР. Коло 2,000 совєтських громадян (не високопоставлених осіб) зможуть дістати від совєтського уряду дозвіл на відпочинковий виїзд на Захід. — Звичайно, Захід не знає — що це за люди.

СПРАВКА
В "Вістнику"

ч. 16, з дня 15-го серпня 1955 р. на сторінці 15, в розділі "Зложені дари на покриття коштів Собору УГПЦ", було помилено "Гетерлей, Саск. $5.00", а має бути: "п. Микита Саранчук, Гетерлей, Саск., $5.00". За помилку просимо простити.

Консисторія УГПЦК.

МИТРОПОЛИЧА ВІЗИТАЦІЯ В "ЗЕЛЕНОМУ ГАЮ"

Перша відпочинкова вакаційна оселя в Канаді, це "Зелений Гай" над Вакавським озером. За собою має вона вже 3 роки праці як установа для виховання української православної молоді під опікою нашої Церкви. Тут у тім вимрійнім місці для такої цілі побудовано вже около 300 дітворя та відбулося 8 коротких курсів За той час наша молодь, яка там перебула, мала приємну нагоду відпочити, багато доброго навчитися, взаємно пізнатися та скріпитися духовно й тілесно на дальше життя. І надія, що православні українці Саскачевану будуть щораз численніше користати з добродійств цієї оселі. Добру славу про оселю розголосять всі, хто тут побував. Вона має всі дані стати улюбленим місцем відпочинку для нашого ширшого українського загалу.

Дня 31 липня ц. р., у неділю, відбулося в оселі велике торжество — Митрополича Візитація. Найвищий достойник Церкви відвідав одну з найстарших і найбільших установ. Високопреосвященніший Владика оглядав оселю 2 місяці тому в товаристві о. Гриґини, тодішнього голови Консисторій, о. Апонюка вакавського пароха, і п. Гаука з Принс Альберт. Тоді оселя щойно приготовлялася до свого річного завдання Неділя 23-го липня була днем закінчення першого 2-тижневого курсу в оселі.

Владика прибув ще в суботу рано і замешкав у отця Добродійки Апонюків у місті. Того дня прибув також о. Теренко з Гроклид; с. Слюзар зі Саскатуну і о. Гребенюк з Принс Альберт прибули в неділю рано. Неділя застала "Зелений Гай" святочно прибраним. Все приготовлено на час для великого свята. Прекрасна погода дала змогу людям прибути навіть з дальших околиць.

У павільоні оселі від 9 год. ранку відправлялася Утреня і процесія вийшла на "браму" перед павільон зустрічати Архиєрея Вже зібралися сотки людей. О 10 год привозить п. В Фіцич Високопреосвященнішого Владику На брамі вітає його хлібом-сіллю п. М. Гуменюк з Принс Альберт як голова Управи оселі. На порозі павільону стрічає привіт Владиці о. прот. Апонюк — духовний провідник і опікун оселі.

Св. Літургію відправляє Впреосв. Митрополит при співучасти згаданих 4-ох священиків. Вона проходить у піднесенім молитовнім настрою. Хор з Принс Альберт під проводом п. М. Зюбрака відносить величність Відправи. Св Євангелію читає о. А. Апонюк. Проповідь Владики, це неоцінений скарб для душі. Сотки богомольців жадібно ловлять кожне її слово. Величаве Богослужіння закінчується, і святочна численна громада відбуває обід на лоні природи. Всі щасливі, веселі, і вдоволені, і всі однозгідні, що таке торжество повинні відбуватися тут щороку.

Пополудневу частину святкування отворює о Апонюк. Витає святочну громаду, підносить значення оселі як місця таких святкувань і взиває він щиро звопівчуватися цією установою на будуче. Дальше ведення програми передає п. Гуменюкові Цей дає огляд праці оселі й найвищих осягів і планів на будуче. Виступає ряд промовців, а між їх промовами — курсанти з танками, співами і деклямаціями.

Найважнішою точкою програми, це промова Митрополита. Говорив про св. Володимира і хрещення України. Це незабутня наука доброго учителя й бесідника Слухачі складають поважну суму на розбудову оселі. Молитва "Достойно е" закінчує програму.

Вечером святочна громада лишає урочище, в якім пережили кілька хвиль щасливих і незабутніх. Осели приймає до себе нових мешканців, щоб дати їм пригодам у себе і опіку і дощів і їх дім на слідуючих 12 днів їх молодечого життя.

Для Найвищого Провідника Церкви праця ще не закінчена Він як добрий батько, хоче про все довідатися, всього доглянути і скрізь свою добру раду дати.

Ширша Управа оселі має своє засідання, і в ній бере участь Владика. Хоч стружений, вислухує звітів присутнього до дискусій і дає цінні уваги й поради.

Закінчилася врешті й ця точка святочної програми. Послідні її учасники прощаються з оселею — вдоволені, що виконали свій приємний обовязок.

У понеділок вечером відїхав Високопреосвященніший Владика з Вакав до Вінніпеґу та взяв з собою здячність своїх духовних дітей, що разом з ним святкували велике торжество.

Всі вони шлють свою однодушну молитву, щоб Господь Бог кріпив здоровим Владику Ярослава, щоб ще довгі літа міг провадити Церкву Божу.

ПОДЯКА
(Ошава, Онт.)

Оцею дорогою складаю найщирішу подяку громаді Пресвятої Богородиці в Ошаві, Онт., за несподіванку, яку влаштовано для мене в 29-ий рік служіння в нашій Українській Греко-Православній Церкві в Канаді. Щиро дякую Ювілейному Комітетові, а саме — панам: Н. Мехові, Йосифові Михалоському та Василеві Голиєвих і пані Ефімі Павленчук, що так багато трудились (Ошава, Торонто і Ню Тоорито), щоб так урочисто ловлять кожне її слово. Величаве Богослужіння закінчується, і святочна численна громада відбуває обід на лоні природи. Всі щасливі, веселі, і вдоволені, і всі однозгідні, що таке торжество повинні відбуватися тут щороку.

Пополудневу частину святкування отворює о Апонюк. Витає святочну громаду, підносить значення оселі як місця таких святкувань і взиває він щиро звопівчуватися цією установою на будуче. Дальше ведення програми передає п. Гуменюкові Цей дає огляд праці оселі й найвищих осягів і планів на будуче. Виступає ряд промовців, а між їх промовами — курсанти з танками, співами і деклямаціями.

Найважнішою точкою програми, це промова Митрополита. Говорив про св. Володимира і хрещення України. Це незабутня наука доброго учителя й бесідника Слухачі складають поважну суму на розбудову оселі. Добру славу про оселю розголосять всі, хто тут побував. Вона має всі дані стати улюбленим місцем відпочинку для нашого ширшого українського загалу.

Дня 31 липня ц. р., у неділю, відбулося в оселі велике торжество — Митрополича Візитація. Найвищий достойник Церкви відвідав одну з найстарших і найбільших установ. Високопреосвященніший Владика оглядав оселю 2 місяці тому в товаристві о. Гриґини, тодішнього голови Консисторій, о. Апонюка вакавського пароха, і п. Гаука з Принс Альберт. Тоді оселя щойно приготовлялася до свого річного завдання Неділя 23-го липня була днем закінчення першого 2-тижневого курсу в оселі.

Владика прибув ще в суботу рано і замешкав у отця Добродійки Апонюків у місті. Того дня прибув також о. Теренко з Гроклид; с. Слюзар зі Саскатуну і о. Гребенюк з Принс Альберт прибули в неділю рано. Неділя застала "Зелений Гай" святочно прибраним. Все приготовлено на час для великого свята. Прекрасна погода дала змогу людям прибути навіть з дальших околиць.

У павільоні оселі від 9 год. ранку відправлялася Утреня і процесія вийшла на "браму" перед павільон зустрічати Архиєрея Вже зібралися сотки людей. О 10 год привозить п. В Фіцич Високопреосвященнішого Владику На брамі вітає його хлібом-сіллю п. М. Гуменюк з Принс Альберт як голова Управи оселі. На порозі павільону стрічає привіт Владиці о. прот. Апонюк — духовний провідник і опікун оселі.

Св. Літургію відправляє Впреосв. Митрополит при співучасти згаданих 4-ох священиків. Вона проходить у піднесенім молитовнім настрою. Хор з Принс Альберт під проводом п. М. Зюбрака відносить величність Відправи. Св Євангелію читає о. А. Апонюк. Проповідь Владики, це неоцінений скарб для душі. Сотки богомольців жадібно

мали Пресв. Тройці, П. Ковтун, в імені Катедральної Громади зложив сердечне спасибіг диригентові хору о. протодиякону М. Брикеді і всім членам хору за їхній труд і сердечну приязнь, яка остається в памяті та в історії Вселенської Катедри Пресвятої Трійці.

П. Павлюкевич.

ПРОЩАННЯ НАШОГО ПАРОХА

Після Служби Божої в церковній громаді Сенді Лейк, Ман., дотеперішній парох о. П. Гайківий заявив вірним, що Провід Церкви перемістив його на іншу парафію.

Зорганізоване жіноцтво при церковній громаді, на скору руку, почало приготовляти гостину в честь о. пароха та добродійки. Щасливо зібралося, що в цей день припадало Спасівчане пущення, отже по Службі Божій усі присутні засіли за столи з перекускою.

За самовіддану працю в нашій громаді дякували о. П. Гайківому та Добродійці пп. П. П. Колтушенкові, М. Кавецькому і І. Бойчук, і при тім в доказ признання вручили дарунок.

Пан добродійка Гайківа проведала Недільну Школу, і з нагоди прощання вручила дітям образки „Ісус Христос на Оливній горі". При тім добродійка дала дітям виклад на релігійну тему.

В кінцевому слові о. парох подякував усім присутнім за честь і численне перекомпання, що вірні нашої громади чесно працювали для своєї Церкви, а молоді побажав любити Бога, свою Церкву і рідний нарід.

О. Дідик.

ВШАНУВАЛИ ЗАСЛУЖЕНИХ ГРОМАДЯН

Довідавшись, що цього року сповнилось 45 років супружеського життя п-ва Медведюків (Георгія й Марії), та 70-ліття уродин п. Медведюка, церковна громада, рідня й приятелі цієї заслуженої родини урочисто вшанували їх вечором 9-го вересня б. р. в церковній залі Св Михайла в Вінніпегу.

Пані Медведюк широко знана в Вінніпегу зі своєї невтомної і щирої праці серед нашого суспільства. Віддано та успішно працює для Рідної Церкви й народу. Тепер вона є головою жіночого Т-ва ім. О. Кобилянської у Вінніпегу і членкою численних добродійних та національних організацій.

Своєю багатою вдачею й організаційними здібностями п-ні Медведюк придбала любов і пошану нашого громадянства, тому вшанувати її з мужем зібралось, крім рідні, багато гостей.

Парох прот. С. Герус поблагословив столи і сказав вступне привітальне слово, по чім почалась вечеря. По вечері слідували привіти, які склали делегати церковних і світських організацій. Всі промовці підкреслювали гарні прикмети родини Медведюків.

Окремо вітали ювілятів рідні й товариші життя. На тяжку кождому та на доказ пошани ювілятам вручали цінні дарунки.

Присутній.

Порядки Богослужень:

ПІДВІННІПЕЗЬКИЙ ОКРУГ

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя Семдяня — Дуфрост
25. Неділя — Пападіфія — Гонор
Адреса: 7 Cr. Дуанс ave., Blenheim
Телефон 56 3093

о. ІВАНА МАГАСА

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Петікуя
21. Середа. Різдво Пресв. Богород. — Шеа Велей
25. Неділя — Глаберт Плейнс
27. Вівторок. Возд. Чесного Хреста — Лекарз

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Роблин
9. Неділя — Гренфелл
14. Пятниця. Покрова Пресв. Богор. — Лекарз
16. Неділя — Шорт Дейз
23. Неділя — Зелена
30. Неділя — Глаберт Плейнс

По кожній Богослужебні катехиз. о 7.30 год веч. Вечірня в Роблині. Зація дітей і молоді. Кожної неділі
Адреса: Box 201, Роблин, Ман.

о. ОСТАПА ФЛЯКА

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Даффін
21. Середа. Різдво Пресв. Богород. — Рорктон (храм)
25. Неділя — Вестфей Ривер
Адреса: P.O. Box 1087, тел. 4704 Даффін, Ман.

о. Л. В. ДЯЧИНИ

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Йорктон
21. Середа. Різдво Пресв. Богород. — Мазепа
25. Неділя — Рейн
27. Вівторок. Возд. Чесного Хреста — Бруктон
Адреса: 110 Вілінгтон ave.
Тел. 32998 — Йорктон, Саск.

о. Г. ВАСИЛЬВА

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Нюбрук
21. Середа. Різдво Богородиці — Федора
25 Неділя — Восетин
27. Вівторок. Возд. Чест. Хреста — Редвотер
Адреса: Box 126, Радвей, Альберта, Тел. 10.

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Вінніпег (храм)
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— „Люра" (Лисенко) (храм)
25. Неділя — „За Рікою"
27. Вівторок. Возд. Чесного Хреста — Шіго, полуда.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Інсінгер, місто
9. Неділя — Жучкини
14. Пятниця. Покрова' — Інсінгер, „Гайнеї".
16. Неділя — Тідор, місто
23. Неділя — Фелдин
30. Неділя — Фоам Лейк
Адреса: Шіго, Саск., Box 59. Тел. 21

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — коло „Кущів"
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— коло Купровських (храм)
25. Неділя — Вест Брук
27. Вівторок. Возд. Чесного Хреста — Емор

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Шіго, місто
9. Неділя — Тафіял
14. Пятниця. Покрова — Вест Брук
16. Неділя — Вишарт
23. Неділя — Вінгард
30. Неділя — Шіго, полуда.
Адреса: Шіго, Саск., Box 59. Тел. 21

о. ЮРІЯ ТУРЧАНСЬКОГО

ВЕРЕСЕНЬ:

18—25 Неділі — Брендон
Адреса: 518 Песпфік ave. Тел. 2826 Брендон, Ман.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Мелоз Лейк
21. Середа Різдво Пресв. Богород. — Редфіля
25. Неділя — Гефорт-Кенедо
27. Вівторок. Возд. Чесн. Хреста — Вітнів
27. Вівторок. Возд. Чесн. Хреста — Вінніпег (о. Тарновецький)
Адреса: Box 163. Гефорд, Саск. Тел. 55

о. П. БЛАЖУКА

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Річмонд Парк
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— Торсбі
25. Неділя — Сіба Бій
27. Вівторок. Возд. Чесного Хреста
УВАГА! — В усіх громадах Північно-монтонської округи відбуватимуться в часі канікулів перерви: Рідна Школа. Рівночасно проситься громадянство повище згаданої округи якнайбільше заохотити та приєднати наших дітей до Рідної й Недільної Школи.
Адреса: 9650 73 ешеню. Едмонтон

о. П. ГЛІЦЬКОГО

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Ентуспі
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— Січ
25. Неділя — Оквборн
— [redacted]
Адреса: Оквборн, Ман. Тел. 336

о. В. АПОНОКА

ВЕРЕСЕНЬ:

18 Неділя — Вакна
21. Середа. Різдво Пресв. Богород. — Єлов Крік
25. Неділя — Ст. Джуліен
27. Вівторок. Возд. Чесн. Хреста — Алвена
Адреса: Почт. скр. 4. Вакна, Саск.

о. СТЕПАНА ЗУЗАКА

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Вайнд
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— Рама
25 Неділя — Фостон
27 Вівторок. Возд. Чесн. Хреста — Вимер
Адреса: Ватсон, Саск.

о. А. ТЕТЕРЕНКА

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Брускбі
21. Середа. Різдво Пресв. Богород. — Гронлянд (щонїч)
25. Неділя — Кипанин
27. Вівторок. Возд. Чесн. Хреста — Гронлянд (над річкою)
Адреса: Box 47, Гронлянд, Саск.

о. ІВАНА МАЙВИ

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Гарленд
21. Середа. Різдво Богородиці — Ремнер (храм)
25 Неділя — Етелберт
27. Вівторок. Чесн. Хреста — Пайн Ривер (храм)

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Пайн Ривер
9. Неділя — Етелберт
14. Пятниця. Покрова — Етелберт
16. Неділя — Гарленд
23. Неділя — Свон Ривер
30. Неділя — Пруй Ривер

В усіх Громадах по Службі Божій, благодарственний Молебен, як „День Подяки"!

ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Пайн Ривер
8. Вівторок. Димитрій — Гарленд
13 Неділя — Етелберт
20 Неділя — Ремнер
21.Понеділок. Михаїла — Драй Ривер
27 Неділя — Етелберт
Адреса: Етелберт Мая

о. Е. Т. ПРИСТУПІН

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Айтуна
18. Неділя — Гудія
21. Середа. Різдво Пресв. Богород. — Жучка (храм)
25. Неділя — Фенауд
27. Неділя — Габрел
Адреса: Айтуна, Box 143. Тел. 37

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Вонда
25. Неділя — Ошен, Алта.
Адреса: Саскатун, 401 Мейн стрит

Календар Українських Свят

ВЕРЕСЕНЬ:

16 П	3	Свщмч. Антипа еп. Никол.
17 С	4	Свщмч. Вавила еп. Антіох.
18 Н	5	Нед. 15. Правед. Захарії
19 П	6	Чудо Арх. Михаїла в Хон.
20 В	7	Предпр. Різдва Богородиці
21 С	8	Різдво Пресв. Богородиці
22 Ч	9	Св. Богоотців Якима й Анни
23 П	10	Мч. Мокодори, Митродора
24 С	11	Преп. Феодори Александ.
25 Н	12	Нед. 16. Свщмч. Автонома
26 П	13	Св. мч. Корнилія сотника
27 В	14	Воздвиження Чесн. Хреста
28 С	15	Вмчмч. Никити.
29 Ч	16	Вмчмч. Евфимій, Кирияка
30 П	17	Вмчч. Віри, Надії і Любови

ЖОВТЕНЬ:

1 С	18	Прп. Евмения еп.
2 Н	19	Нед. 17. Мч. Трохима
3 П	20	Вмчч. Євстафія і його род.
4 В	21	Ап. Кондрата з 70-ти
5 С	22	Прп. Отців Київських
6 Ч	23	Зач. св. Івана Хрестителя
7 П	24	Прич. Текли, прп. Корнія
8 С	25	Прп. Евфросинії,
9 П	26	Нед. 18. Івана Богослова
10 П	27	Мч. Каністрата і 49 воїнів
11 В	28	Прп. Харитона ісп.
12 С	29	Прп. Кирїна отш.
13 Ч	30	Михаїла І-го митр. Кіїв.
14 П	1	Покрова Пресв. Богород.
15 С	2	Андрея юродивого

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІЦИ

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Вайта
21. Середа. Різдво Пресв. Богород — Сендавн
25. Неділя — Арбака (Николая)
27 Вівторок. Возд. Чесн. Хреста — Вайта

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Вайта
9. Неділя — Сірко
14. Пятниця. Покрова Пресв. Богор. — Арбака (Николая)
16. Неділя — Саскдун
23. Неділя — Вайта
30. Нед.— Арбака (Петра і Павла)
Адреса: Вайта, Ман.

о. П. САЦЕВИЧА

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Сноші Лейк
18. Неділя — Стрий
21. Середа. Різдво Пресв. Богор.— Сноші Лейк
25. Неділя — Седеля
27. Вівторок. Возд. Чесного Хреста Бойн Лейк (храм)
Адреса: Box 306. Сноші Лейк, Алта. Тел. 32.

Прот. С. ГРЕБЕНЮКА

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Принц Альберт
21. Середа. Різдво Богородиці — Шіпман
25. Неділя — Сембург
27. Вівторок. Різдв. Честн. Хреста — Вірдейл
Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. Ф. ЛЕВЕНЮКА

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя — Норквей
21. Середа. Різдво Богородиці — Гленк Ендер
25. Неділя — Кобзар
27. Вівторок. Возд. Чесн. Хреста — Свян Плейн
Адреса: Box 111, Гаяс, Саск.

Церковний Устав

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Нед. 15. Гов. 6. УЄ 4. Літ. Ап. 2 Кор. 4: 6-15. Євап. Матея 22: 35-46
21. Різдво Богор. УЄ Луки 1: 39-49, 56. Літ. Ап. Филип. 2: 5-11. Євнч. Луки 10: 38-42 І 11: 27-28.
25. Нед. 16. Гов. 7. УЄ 5. Літ. Ап. 2 Коринт. 6: 1-10. Єв. Мат. 25: 14-30.
27. Возд. Чесн. Хр. УЄ Івана 12: 28-36. Літ. Ап. 1 Кор. 1: 18-24. Єв. Івана 19: 6-11, 13-20, 25-38, 30-35.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя17. Гов. 8. Утр. Євангелія 6. Літ. Ап. 2 Кор. 6. 16; 7:1. та Галят 2: 16-20 Євап. Матея 15: 21-28 та Марка 8: 14-38; 9: 1.
9. Нед 18. Гов. 1. УЄ 7 Літ. Ап. 2 Кор. 9: 6-11. Євап. Луки 5: 1-11.
14 Покрова. УЄ Луки 1: 39-49, 56. Ап. Жид. 9: 1-7. Євнч. Луки 10: 38-42 І 11: 27-28.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., OCTOBER 1, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЖОВТНЯ, 1955. ЧИСЛО (980) 19

НОВИЙ ПРОВІДНИК АРГЕНТИНИ

Президент Аргентини Перон зі своїм урядом зрезигнував 19 вересня і усунувся з аргентинського континенту вагалі. Кажуть, що безпосередньо після уступлення він переховувався на кораблі Парагвайна в порті Буенос Айресу.

Тимчасовим президентом Аргентини став майор-генерал Едвардо Лонарді, що в 1951 р. був звільнений Перономз армії за нерихильне ставлення до Перона. Ворожа до Перона товпа почала нищити памятники Перона та його покійної дружини Еви. З приватних, але певних джерел відомо, що багато людей, а зокрема не-католиків та католиків непапістів, боялися переслідувань. Ватикан висловив певність, що в Аргентині запанує спокій. — Звідки така певність у Ватикані, невідомо.

ОПІУМ НИЩИТЬ НАСЕЛЕННЯ ІРАНУ

В Ірані курить опіюм одна третина всього населення, себто півтора мільйона людей. Наслідком того їх передчасно вимирає та половинове самогубства стільки, що кожного року вони залишають 50,000 дітей сиротами.

10,000 НА БОГОСЛУЖЕННІ

В Торонті було велике баптистське богослужения, де проповідував Біли Грейгем, славний бесідник. До того богослужения готовилися майже два роки. Зібрався було понад 10,000 людей, а співацький хор складався з 1,200 осіб. Це початок місійної подорожі Грейгема по Канаді.

ПРЕЗ. АЙЗЕНГАВЕР ХОРИЯ НА СЕРЦЕ

В останньому часі през. Айзенгавер щораз більше відчуває слабість серця. Це також одна з важних причин, що в наступних президентських виборах він не має заміру канддинувати.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

Впреосв. Владики Мирополита ІЛАРІОНА

ЖОВТЕНЬ:

16. Неділя — Собор св. Покрови, Вінніпег.

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК,
Прот. О. В. Савчук, голова.

Візитації Архиепископа МИХАЙЛА в Східній Єпархії

9 жовтня — Вотерфорд.
16 жовтня — Монтреал, св. Покрови.
23 жовтня — Виндзор.
30 жовтня — Гримзбі.
6 листопада — Нове Торонто.
27 листопада — Брентфорд.
11 грудня — Вест Торонто.

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.
Прот. С. В. Савчук, голова.

СВЯЩЕНИК ФЕДІР ЛЕТЕНИК

Парох громади Летбридж, Алта.

Народився 10-го лютого, 1925 р. в Перекалді, коло Дубна, на Волині. Скінчив середню торговельну школу, а після цього здав приписані іспити і здобув матуру. Під час перебування ця скитальщині прослухав три роки та здав іспити в Богословській Академії у Мінхені, Німеччина, і в 1947 р. висвячений Архиеп. Ігорем у сан диякона в церкві св. Покрови в Аугсбурзі, Німеччина. В 1948 р. прибув до Канади і затримався у Вінніпегу. Тут працював фізично, заробляючи на щоденне удержання, а в неділі і свята служив як диякон у місцевих церквах.

У Вінніпегу склав потрібні іспити в Високій Богословській Школі при Колегії св. Андрея і в березні місяці 1953 року був висвячений ВПреосв. Митрополитом Іларіоном у сан священика УГПЦК. Після висвяти призначений парохом до округа Арран, Саск. Тут почалася його самостійна і відповідальна праця на Ниві Христовій.

За його перебування в цім окрузі побудовано церкву в Стінсі, Саск., резиденцію у Гаяс, Саск.; він зорганізував церковну громаду в Свян Ривер, Ман.

Слід зазначити, що о. Федір є повен енергії, обдарований вимовністю та добрим голосом.

Хай Господь помагає йому в дальшій праці.

ДО АВТОБІОГРАФІЇ о. ПРОТ. Т. ЯКОВКЕВИЧА

В 18-му числі "Вістника" з 15 вересня ц. р. на 1-ій сторінці була подана коротка автобіографія Впреп. о. Т. Яковкевича. Для уточнення її подаємо слідуючі дані: о. Т. Яковкевич був висвячений на диякона еп. Амвросієм Кремяненськими у 1905 р., а на священика еп. Діонісієм в 1913 р.

Редакція.

КОЛЕГІЯ СВ. АНДРЕЯ В ВІННІПЕГУ

ФАКУЛЬТЕТ ТЕОЛОГІЇ

оцим проголошує КОНКУРС на прийняття студентів на КУРС ТЕОЛОГІЇ (Богословія), на академічний рік, що починається 1-го жовтня, 1955 року, а кінчається 30-го квітня, 1956 р. Наука почнеться в понеділок 3-го жовтня.

Оплата:

За науку ..... $100.00 на рік.
На зужиття ..... 5.00 на рік.
За харчі ..... 50.00 на місяць.

Студентам-теологам, які є членами Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а які потребують фінансової допомоги, щоби втримитися у школі, Церква дає допомогу в формі позички в сумі $210.00 на рік. Для цього студентів-теологів дають зобов'язання, що, скінчивши теологію та ставши священиками, вони будуть працювати для Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

УВАГА: Колегія має приміщення для обмеженого числа студентів і студенток університету та для інших студентів, що будуть вчитися поза Колегією. Оплата за харчі й помешкання — $50.00 на місяць.

Зголошення висилати на адресу:

REGISTRAR
ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG
259 Church Ave., Winnipeg 4, Man.

ЗМІНА ПРЕДСТАВНИКА КАНАДИ В ОБЄДНАНИХ НАЦІЯХ

Попередний представник Канади в Обєднаних Націях, Л. М. Джансон, назначений членом міжнародної наглядної комісії у Вієтнамі. Його місце в ОНаціях займав д-р Р. А. МекКей, вчитель по фаху.

МОРСЬКИЙ АТТАШЕ КАНАДИ В СССР

Донедавна Канада не мала морського атташе в СССР. Тепер той пост займав Деффрі Филяпс, офіцер канадійського фльоти.

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і мідну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

о. К. Желіпенич

ТІНЬ ЙОСАФАТА

Історичне оповідання

Гайдуки схопив о. Василій і привязали до верху домовини. Отець Василій не захищався, тільки попросив дозволу поцілувати святого хреста, що від нього відобрали.

Досифей з гайдуками з дияволським реготом підняли домовину і висадили на верх костра.

— Поїте Василію, говорили чи ні? — кричав Йосафат Кунцевич.

Отець Василій замість відповіді почав говорити молитву „На исход душі".

Кунцевич мовчки махнув рукою... Досифей приложив смолоскип, і з сухого листя вмить піднявся високий іскристий стовп вогню. Досифей запопадливо піддував вогонь. У цю темну ніч при кострі він був особливо страшний, очі його горіли брутальним і божевільним блиском. А гайдуки все підкладали дров до вогнища.

Вище й вище підносилися велетенські язики полум'я. Дим оповив цілий костер, а вверху спалахнув хмара іскор.

Ні стогонів, ні крику не чути з костра. Замовкла вже й „Відійди молитва". . .

* * *

Світало. Сяйво дня заталось зо сяйвом вогню.

Йосафат з панами спокійно сидів і приглядався — як розгорівся костер.

І страшно було дивитись на тих людей, що називають себе християнами, а чинять такі варварські діла. А все це робилось з благословення духовного Владики Полоцького — єпископа Йосафата Кунцевича.

Стало гаряче. Великий костер розгорівся; всі відсунулись подальше від жери. Вряд шумнув високий стовп вогню, і домовина з тріском втопилась у нутрі костира. Чорний дим змішав зявися з вогру. А Досифей, як злий дух, сновигав кругом костира, поправляючи вогонь.

Настав день. Зійшло сонце й освітило потахаючий костир.

А товпа панів й челядї з гамором вертілася додому. Попереду їхав Йосафат Кунцевич. Він був спокійний; його не гризло сумління, бо патри Грузинії і Іюдей ще з молодечих літ учили його, що „ціль оправдує засоби".

МАНАСТИР СВЯТОГО ДУХА

За двадцять пять кілометрів від Полоцька на високому березі невеличкої, але бистрої річки біліли стіни чоловічого православного манастиря св. Духа.

Манастир невеликий, але гарно збудований, серед дерев. Манастирське життя було строге й трудолюбиве. Настоятель манастиря ігумен Нікон своєю побожністю зробив манастирєві добру славу; отож, багато паломників з усіх сторін приходили до манастиря на прощу, — особливо перед манастирським празником на Св. Духа.

Дня (2) 15 червня 1623 року, на Св. Тройцю цебто напередодні Храму, ни зеленім манастирськім майдані гуртами розташувалися побожні паломники. Козму нестало місця на ниглі, той ночує від відкритим небом. Чудовий і тихий манастирський ліс ожив. Чути радісні голоси.

В повітрі дзвінко лунають могутні тони побожних пісень.

Настає тихо ніч. Помалу притихають голоси й сами. Замовкли й луни пісні. Прочани засипляють спокійним сном, щоб уранці встати ще досвід совиця.

Коли замерехтіли на золотих хрестах перші його промені, з манастирської дзвінниці повагом озвався перший дзвін, скликаючи вірних на .Утреню. Прочани якскоро, як хто міг, готовими ся й спішили на молитву.

Простора церква умить зеленіла і квітами. Настоятель та інші священики одягнені в святочні світлі ризи. Пахучий ладан хвилями заноситься і змішане в парячій атмосфері. Службе Божа почалась досить пізно.

Враз-що це? З манастирської дзвінниці вдарив дзвін на тривогу! Збентежений отець настоятель прислідніше св. Літургію. Перелякований народ кинувся до церковних дверей і тиснув одне одного.

Манастирські стіни, як звичайно в тогочасних манастирях, були обставлені гарматами. Чепці бігали коло головних воріт, — працювали, забезпечуючи головні ворота.

Вийшов отець настоятель; до нього підійшов монах-воротар з малим хлопцем.

— Що сталось, отче Симеоне? — ласкаво спитав отець настоятель.

— Прийіс нам сумну новину цей хлопець з міста; зближається Йосафат Кунцевич, а з ним тисяча кінних гайдуків.

— Ти сам Кунцевича бачив? — спитав хлопця о. настоятель.

— Бачив, — відповів хлопець. — Мене послав батько; звелів сісти на коня та їхати в манастир, — щоб ви готовились до оборони.

Кругом о. настоятеля зібрались монахи й народ.

— Дорогі браття! — заговорив о. Нікон. — Давно задумав нечестивий Кунцевич перевести наш манастир в унію. Три роки тому цілий місяць ми боронили манастиря і святу Православну Віру... Бог нам поміг. І нечестивий Кунцевич з гайдуками мусів відступити з-під манастиря. — Як видно, й тепер задумав те саме... Дорогі браття! Будемо боронити православну святиню! І ви, дорогі прочани, коли у вас горить іскра любови до прадідної Православної Віри, ставайте нам до помочі. — Жінки з дітьми старайтесь вийти. Бог вам поможе.

Жінок з дітьми і старих випустили бічною брамою. Інші рішились боронити манастиря.

Отець настоятель провірив усе, — чи вистачить харчів і всього того, що потрібне для оборони.

Отець Нікон з іеромонахами на манастирській площі відправили Молебень й окропили манастирські стіни свяченою водою. Всі гаряче молились, щоб Господь відвернув лютого ворога від православної святині.

З манастирської вежі далеко можна було бачити місто Полоцьк; видно було, як на долині, — він був віддалений на двадцять пять кілометрів.

За годину манастир був готовий до оборони.

За кільометрів три від манастирського майдану виїхала з ліса велика ватага гайдуків. Це побачили з манастирської вежі. На знак ударили в манастирський дзвін. Знову почалась молитва.

Вже видно було: ватага Кунцевича виїхала вперед — біля десяти людей; попереду їхав грубий пан Шпилевський. Не дуже далеко від манастирських воріт він зупинився, коли побачив, що при гарматах стоять люди на поготівлі. Він зупинив коня.

— Гей, відчиняйте ворота! — кричав цей грубий пан. — До вас іде Його Ексселенція Єпископ Полоцький і Вітебський — Йосафат!

— Чого йому тут треба? — спитав із вежі о. Нікон

— Не ваше діло! Коли не послухаєте, — буде зле, — зовсім усміхнувся сказав грубий пан.

— Передай, пане, своєму Йосафатові, що ми його не впустимо до манастиря, — спокійно сказав о, Нікон.

— Його Ексселенція Йосафат переказали тобі, пане, щоб ти передав йому список манастирського маєтку.

— Цього ніколи не буде! Скажи своєму Йосафатові, що ми маємо свого православного Владику — о. Мелетія, і тільки йому даємо списки.

Розлючений Шпилевський гидко лаявся. Потім погрозив пястуком у сторону манастиря, повернув коня й відїхав.

День минув спокійно.

Вечерїло

Коло години девятої з манастирської вежі знову вдарив на тривогу дзвін. Головний сторож з вежі побіг до о. настоятеля.

— Біда, отче настоятелю!

— Що знову сталось? — спокійно спитав о. Нікон.

— Навколо манастиря ліс горить!

Вістка була тривожна. Отець Нікон вийшов на подвіря. Справді було чути дим. Ліс горів з трьох сторін. Всі зрозуміли, в чому справа.

Через годину в манастирі тяжко було дихати, — налягли густі хмари диму, що видав очі; на кілька кроків годі було що розпізнати

— Ось воно як! Йосафат Кунцевич рішився спалити нас і манастир...

За два кілометри від ліса розтаборився віддія Кунцевича.

(Далі буде)

В ТОРОНТІ АРЕШТУВАЛИ КАТОЛИЦЬКОГО СВЯЩЕНИКА

При кінці серпня міські детективи в Торонті арештували римо-католицького священика Джеймса Главина, на тяжке зважалення 7-річної китайської дівчинки.

Є І ТАКІ ХРИСТИЯНИ

Оповідав американський лікар: "Я потішав слабу жінку і говорю, нехай надіється на Христа, а він поможе. Жінка слухає і посумівла та говорить: "Може він і поміг би, але вже десять літ як помер в Бостоні. Я його добре знала".

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.

Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., півріча 2 дол., чвертьріча 1 дол.

Окреме число 35 центів.

Адреса:

"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

В ТРИКУТНИКУ СМЕРТИ
ТРАГЕДІЯ АРГЕНТИНИ

Пригадується один жарт з часів останньої громадянської війни в Еспанії: за столиком у кавярні в одному з міст Еспанії сидять чужинці: гітлерівець-німець, фашист-італієць і комуніст-москаль та сперечаються про долю Еспанії. Підійшов до них еспанець і собі хотів сказати слово. А вони всі три відразу накинулися на нього: „А тобі яке діло до Еспанії?"

Щось ніби на те саме заноситься воно тепер і в Аргентині.

Справжні й тверезі аргентинські патріоти хотять мати свою державу не тільки на папері та по формі. Вони хотять, щоб аргентинці не були поневолені в своїй власній державі. Щоб її державний нарід не був у руках жадної міжнародної мафії — ні в руках міжнародного комунізму, міжнародного католико-папізму та міжнародного капіталу. Щоб аргентинський нарід не був поневолений ні матеріяльно, ні духовою закордонною силою.

Виявилося, що ще значна частина аргентинців до такої свідомости свого „я" не доросла. А де нарід не стоїть на власнім ґрунті, там приходить таке зло, як диктатура. І в Аргентині появився диктатор Хуан Перон.

Він розумів загрозу для Аргентини від 3-ох міжнародних чинників одночасно: комунізму, католицизму та капіталу. На території Аргентини і в душі народу, ці всі три міжнародні сили рішили звести між собою бій за володіння над Аргентиною; і звести цей бій руками самих аргентинців — тих, що несвідомі положення справи.

Перон не розумів, але далеко не всі розуміли Перона. І в тому, мабуть, була основна причина заведення диктатури.

З одного боку, диктатура — це зло, а з другого боку Перон та аргентинські патріоти вважали її за конечну. Тут і дійсна трагедія постаті Перона. Перон не був вроджений на диктатора, коли ще перед своїм останнім уступленням заявив, що готов уступити, якщо народ вважає, що він може перешкаджає аргентинцям улаштувати свої внутрішні справи (особливо Церкву) по своїй вподобі. Справжній диктатор завжди далекий навіть від думки про уступлення.

Та ось Перон таки уступив, опустив країну.

Перон безперечно має тут заслугу, що він не допустив до того, щоб аргентинське робітництво попало в лабети комунізму, який асіма силами намагається опанувати Південну Америку, щоб звідти завдавати удар в плечі Зєднаним Державам Америки й Канади. Перон хотів також унезалежнити Церкву Аргентини від небажаних зовнішніх сил — від політики Риму. Але й не міг він мати ласки в американських мільйонерів, бо старався не допустити до того, щоб вони рішили про господарське життя Аргентини.

І так, опинився Перон в „трикутнику смерти": Москва — Рим — Вашінгтон. Всі вони мали один оправданий аргумент проти Перона — що він був диктатор. І ніхто використали той аргумент з успіхом. В кожному разі є дані думати, що рішав тут не сам аргентинський народ, а побідив „трикутник смерти". Побідив руками аргентинців. Перона в Аргентині вже нема. І щойно тепер на терені Аргентини мала б відбутися справжня боротьба, якої ще не було. Коли досі без жадного порозуміння між собою, але силою самих обставин, всі три міжнародні сили спільно, чи краще сказати, разом в одни час з різних сторін атакували Перона, і він ніякими відступив з поля бою, то тепер ці міжнародні три сили мали б звести самі між собою бій за Аргентину, звичайно — руками аргентинців: католико-папізм, комунізм і капітал. Хто побідить? Трудно сказати. Хтось може побідити на короткую мету, хтось на довшу. В пророка бавитися тут річ ризикована.

Але в цій боротьбі чужих сил в Аргентині за панування над нею, в боротьбі руками несвідомої частини аргентинського загалу, може виробитися й четвертий партнер, а це — сам господар, аргентинський нарід.

Досі той нарід довший час жив під диктатурою. Диктатурою-там був і уряд, і католицька Церква. Одним з відомих сторін диктатури є це, що нарід не має свободи, а то й охоти думати та відповідати за свої вчинки. За народ думає та відповідає диктатор. І так народ стає безвільним, без власної думки та ініціятив. Таким власне стали й аргентинці, принаймі велика, якщо не більша частина.

А тепер ось може чужі сили аргентинський народ „в отні окраденим дитяти", і він прозріє на це — хто й за що вовне тепер, а за що повинен би воювати той, хто є вірним і розумним сином свого народу. І так, коли боротьба вигнище між собою бій за володіння над Аргентиною; і звести цей бій руками самих аргентинців — тих, що несвідомі положення справи.

Перон не розумів, але далеко не всі розуміли Перона. І в тому, мабуть, була основна причина заведення диктатури.

З одного боку, диктатура — це зло, а з другого боку Перон та аргентинські патріоти вважали її за конечну. Тут і дійсна трагедія постаті Перона. Перон не був вроджений на диктатора, коли ще перед своїм останнім уступленням заявив, що готов уступити, якщо народ вважає, що він може перешкаджає аргентинцям улаштувати свої внутрішні справи (особливо Церкву) по своїй вподобі. Справжній диктатор завжди далекий навіть від думки про уступлення.

Та ось Перон таки уступив, опустив країну.

Перон безперечно має тут заслугу, що він не допустив до того, щоб аргентинське робітництво попало в лабети комунізму, який асіма силами намагається опанувати Південну Америку, щоб звідти завдавати удар в плечі Зєднаним Державам Америки й Канади. Перон хотів також унезалежнити Церкву Аргентини від небажаних зовнішніх сил — від політики Риму. Але й не міг він мати ласки в американських мільйонерів, бо старався не допустити до того, щоб вони рішили про господарське життя Аргентини.

І так, опинився Перон в „трикутнику смерти": Москва — Рим — Вашінгтон. Всі вони мали один оправданий аргумент проти Перона — що він був диктатор. І ніхто використали той аргумент з успіхом. В кожному разі є дані думати, що рішав тут не сам аргентинський народ, а побідив „трикутник смерти". Побідив

НЕМА СТРІТКАР У ВІННІПЕГУ

Хто знав Вінніпег давно, тому буде цікаво, що у Вінніпегу вже нема стріткар „але баси. Вже в суботу 17-го вересня кінчилася послідна їзда стріткарами, а в неділю 18-го вересня рано ще їздили стріткари. В понеділок 14-го вересня переїздили 4-стріткари послідний раз вулицями Мейн і Портедж в "парадним строю", щоб люди ще вповні стріткари бачили.

Найперші стріткари у Вінніпегу були кінні, тягнули їх коні, і вони замінили свою службу 11-го травня 1894 р., отже перед 61 роками. Ледве чи багато в Канаді є тих, що кінні стріткари пам'ятають.

За кільми прийшли електричні, що від 1894 р. обслуговали Вінніпег 61 рік, а тепер і їх служба скінчилася, а на їх місце "баси" приходять.

Можливо, що перед кінними були ще стріткари, які тягнули вози, але вже нема людей, які б це памятали. І волів тих вже давно нема.

Вже довший час в Вінніпегу була лише одна дорога — Мейн-Портедж, яка ще мала стріткари. Стріткари вже попродано, але одна залишиться в парку на показ дальшим поколінням.

ТЯЖКО АНГЛІЯНСЬКИМ ЦЕРКВАМ ПОЄДНАТИСЯ

Вже давніше почалися були заходи, щоб злучити разом дві англійські Церкви в Канаді: Англіканську і Злучену Церкву. Тепер голова Англіканської Церкви Барфут заявив в Едмонтоні, що покищо тим Церквам годі в одну злучитися. Лишається хіба одно: довести до того, щоб ті Церкви до себе набизилися і більше чи менше з собою кооперували.

ПЕТЛЯК ПЕРЕД СУДОМ

Джан Петляк, що замордував у Фенвуд, Саск., 5 членів своєї родини: матір, брата, братову та їх двоє маленьких дітей, в цілі рабунку 10,000 дол., стане перед судом. Перше переслухання відбудеться 6-го жовтня в Мелвил, Саск.

Петляк буде мати двох оборонців: адвоката Емнєта М. Галда з Саскатуну і П. Дж. Діцнайдера з Мелвил.

Хоча жертв морду хоронили з грекокатолицької церкви, на похороні було багато людей різних віровизнань. Деякі з них мліли на вид жертв такого страшного морду своїх батьків, братів і їх діточок, через жадобу марного грошва.

КАЛЕНДАР "РІДНА НИВА" НА 1956 РІК

В тих днях вийде з друку календар нашої Церкви — "Рідна Нива", великого формату на 224 сторін друку, багато ілюстрацій, цікавий матеріял з життя церковних громад, як також цінні статті видатних авторів. Ціна $1.00. Цей календар можна також набувати у священиків УГПЦК. Замовляти по адресі:

CONSISTORY OF U.G.O.C.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man., Canada.

КАРТКА НА ЗАМОВЛЕННЯ

Прошу ласкаво прислати календар "Рідна Нива" на 1956 рік.

Ім'я .....

Адреса .....

З цією карткою пересилаю $.....

Підпис .....

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ІСТОРИЧНА ПРОСЬБА І ВІДПОВІДЬ ЖИТТЯ

У своїх інформаціях про 11-ий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді „Український Вістник" з червня 1955 р. додає ряд своїх зауваг та побажань. Між іншим, він пише таке:

"В статті "До основ Собору" ("Вістник", ч. 14, 15 липня ц. р. ст. 4) сказано говориться про зріст Церкви, про завдання, які її ждуть, про увагу посторонніх на працю Канадійської Церкви. Це вже є поняття ствердження в бажу проводу, коли є свідомість великого покликання Церкви! За цією свідомістю прийти мусить колись невідкладна дійсність: приналежність до ВСЕЛЕНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ. Без того істо річно-правного стану завжди буде щось бракувати й жодні надроблювання різними відмінами думок, проектів, ухвал, тощо, — не поставлять Церкви на тверде церковне підложжя Всесвітнього Православія. Добре, що Канадійська Церква підкреслює свою автокефальність, соборноправність і демократичний лад. Треба б тільки, перевести в життя, щоби ця автокефальність була пошанована й другими Православними Церквами..."

Повищі зауваги й побажання „Українського Вістника" — органу тої Української Православної Церкви в ЗДА. що залежна від Царгородського Патріярха, ні трохи не розходилися б з напрямними Української Православної Церкви в Канаді, якщо б ми умовилися, що будемо всі однаково розуміти ці поняття, що ними послуговується „Український Вістник".

Під Вселенською Православною Церквою розуміємо „одну паству з Одним Пастирем" — Христом, себто єднання християн у Христі.

Отже тільки два чинники складаються на вселенськість Церкви: 1. визнавання Христа за Єдиного Голову Церкви та 2. молитвене єднання всіх вірних. — Обидва ці чинники, що формально видаються окремими, по суті зводяться до одного — до єднання в Христі.

А при чому тут техніка справа? При чому тут такий чи інший спосіб організації Церкви? Де тут є якась релігійна перешкода оформлювати Церкви в рамах національної та організаційно-правної незалежности? Таких перешкод у християнській релігії нема.

Українська Православна Церква в Канаді вважала, й уважає та буде вважати себе за тринадцяту до Вселенської Православної Церкви: це значить, що наша Церква вважає себе за рівнорядного члена в родині всіх тих Церков, які спільно визнають своїм Єдиним Головою Христа та є православними, себто правильно славлять (визнають) Бога, отже тим самим такі Церкви та їх проводи мусять бути християнськими, і то не тільки по формі, але по дусі та по вчинках.

Отже, наша Церква вважає себе за організаційну до Вселенської Православної Церкви на підстав молитовного єднання, себто єднання релігійно-містичного. Та іншої, крім духової, реальної підстави для єднання у вселенськість і нема. Вселенська Православна Церква — це чисто духова Церква, а спосіб фізичної організації в духовою вселенськістю нічого спільного не має. Вселенськість реально існує як виключно релігійно-містичний факт (молитовне єднання в Христі). Всяке інше розуміння вселенськости є дуже згляднє.

Ті Церкви та їх Ієрархії, які є дійсно православними, себто правильно визнають Бога не основі Св. Письма, і тим самим також правильно розуміють вселенськість (як духове єднання в Христі), — вони визнавали й визнають нашу Церкву. І цього нашій Церкві досить. Коли ж які Церкви розуміють все це неправильно і неправильно діють, то своєю вселенськість вони самі ставлять під знак питання.

Якщо „У. В." уважає, що вселенськість Церкви конче вимагає визнавання за її голову якогось єдиного світового Ієрарха, розуміючи вселенськість організаційно-правно, то це справа особистого погляду "У.В." Але цей погляд уже не стоїть у конечному зв'язку зі справою істоти Вселенського Православія. Це справа чисто земного, практичного й проміжального характеру та, по-гляду, що не має конечного зв'язку з суттю Св. Письма.

Натякаючи на нібито конечність підпорядкуватися Царгородському патріярхові, "У. В." говорить про „історично-правний стан", без якого, (себто без залежности від Царгороду) „все щось буде бракувати".

Питання: чого буде бракувати? Пояснюємо за „У. В." тому пошана делікатність, — „У. В." не хоче вводити слова „канонічність" та казати, що може бракувати „канонічности". Замість „канонічність", тут ужито слова „історично-правний стан". — Так, така обережність цілком на місці.

Отже, приходимо до справи історично-правного стану нашої Церкви в Канаді. Зорганізувалася вона подібно в 1918 р. Тим самим, історично-правно (досто каже: канонічно) вона ніколи не була звязана ні з Царгородом, ні з Москвою, ні з жимись іншим. Коли так, то жадних відмінних чи вимушених зобов'язань залежности (юрисдикції) ніколи не давала. А коли їх не давала, то тим самим жадних зобов'язань не ломила. А коли не ломила, то й навіть з точки погляду канонів вона через те в якісь „єресі" не впадала.

Питання: які історично-правні підстави до нашої Церкви "У. В." на якій підставі до нашої Церкви в Канаді може мати якусь інше Церква? Канонічні, як нища Церква могла б мати? Ні, ні, себто — жадних. Справа ясна. Чого ж тут треба, щоб ця правдива автокефальність нашої Церкви „була пошанована й другими православними Церквами", як цього бажає "У.В."?

Ще знає сам „У. В.", що тут треба зробити? Ми не маємо оправданих поводів ставитися на опінію про нас московської Церкви. Але ми мусимо мати ясним поставлено питання У. В.": що тут значить, що автокефалію Української Православної Церкви Канадійської відмовляється „пошанувати", наприклад, московська Церква? Хто тут винен: наша Канадійська Церква чи Російська? Ми тільки з цікавости ради б почути думку про це „У. В." І питання: чи московська Церква взагалі визнала б когрунебудь з Українських Церков, що не визнала б над собою зверхности Москви? А коли б визнала, то тоді, яка річ, можна така Церква автоматично перестала б бути Українською. Вона стала б Російською. Само збереження найчистішого Православія нашій Церкві ніколи не помагало, не помагає й не поможе, щоб Москва погодилася з фактом незалежности Української Православної Церкви. Значить, для „чистоти" Православія Москві конче потрібно... признання зверхности Москви.

І справа ускладнюється ще й тим, що в тому випадку Царгородська патріярхія поступає так, наче б солідаризувалася з московською Церквою. Наприклад: Царгородська патріярхія в 1924 р. надала автокефалію (отже незалежність від Москви) Православній Церкві в Польщі, а в тому й православним українцям у Західній Україні. Московська Церква не признала тої автокефалії ні в теорії, ні в практиці, і по 2-ій світовій війні насильно включила православне населення Зах. України до Московської Церкви.

Хто поступав неканонічно: Царгород, що надав автокефалію Православній Церкві в Польщі, чи Москва, що скасувала цю автокефалію? Хтось один з них мусів поступити неканонічно. — Хто? Це важно знати. Бо хто в принципі визнає канони і сам ці канони ломить, той сам не є канонічним. Хто ж зломив канони: Москва чи Царгород? І чи турбує ж їх обох той факт зломання канонів?

Покищо нам відомо, що після того факту Царгород таки визнає московську Церкву. а Москва визнає Царгородську. І Царгородська Церква в 1948 р. бере участь у нібито „вселенському" Соборі... в Москві. А Собор цей мав повністю підложжя та був скликаний у порозумінні з большевицьким урядом. Наша Церква, якби була залежна від Царгороду, само собою мусіла б брати участь у згаданому Соборі. Наша Церква на такий крок не пішла й не підe. Певні Церкви, через залежність від Царгороду, на цей крок пішли силою факту, бо це було конечним для збереження „історично-правного стану" (юрисдикції, канонів); себто: вони вважали за канонічну „необхідність" піддатися в залежність від Царгороду, а Царгород (і вони з ним проти власної волі!) беруть участь на Соборі в Москві. І беруть участь там інші Східні патріярхати.

Коли інші Церкви так братаються з Москвою, а Москва з політичних мотивів не визнає незалежности Української Церкви, то чи визнають її інші Церкви? Чистота Православія тут ні при чому. Причини тут політичні.

В 1686 р. Царгородський патріярх Чионіскій відмовився від канонічного керування Православною Церквою в Україні і „канонічно" перестрив це право московському патріярхові. На цій підставі Москва й досі вважає, що вона має „канонічне право" до зверхности над православними українцями, і то ще у цьому світі!

Пояснюємо закуліси тому Українську Церковю та канонами, які на тор-ги не дозволяють. Але фактом є, що

(Продовження на 8-ій стороні)

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ ШІСНАДЦЯТА ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Це неділя, де в Євангелії говориться про таланти, під якими колись розуміли суму грошей, а нині також розуміємо людські спосібности. Талан (талант), як гроші, в часі Христа міг рівнатися 1,220 доларам.

Христос говорячи про таланти мав на гадці людські спосібности, якими Господь людей наділяє. І дав Христос таку притчу:

Багатий господар, відходячи в далеку дорогу, породавав гроші слугам, щоб ними орудували. І кожному дав відповідно до його сили, — одному пять талантів, другому два, третьому один. І каже: орудуйте ними, щоб більше придбати.

Той, що дістав пять, і другий, що два таланти дістав, почали тими гріщми орудувати. А той, що дістав один талант, подумав: ану ж, я почну робити щось і гроші пропадуть... І він свій талант закопав. Не хотів спробувати своєї сили.

За довший час вертається властитель талантів і питає слуг що вони робили. І кажуть один: "Я пятьма талантами здобув пять, отже віддаю тобі десять". Другий двома здобув ще два і віддає чотири. А третий каже: "Я боявся, щоб гроші не пропали, отже закопав їх; тепер тобі твое віддаю".

Тоді розгнівався той господар і каже: Лінивий слуго! Ти міг їх бодай купцям позичити, то все ж був би який прихід, а ти мій талан змарнував. Візьміть його талан і дайте тому, що пятьма здобув других пять. Тому це належиться, бо він здобував, працьовитий. А недбалому не належиться і те мале, яке він має.

***

Це наука для широкого людського життя. Христос пригадує, що Господь обділяє всіх людей талантами, спосібностями, і вимагає, щоб кожний гідно і щиро виконував життєву працю на тім полі, на якім стоїть.

Але одно зауважмо, що той господар не приказує тим слугам, що вони мають робити: чи заводити ловлю риби, чи плекати віці, чи засівати поле збіжжям, чи будувати човни на продаж, чи засновувати кузні для виробу залізних річей... Він рід праці полишає їм до вибору. Роби, до чого ти спосібніший.

Людське життя потребує різної праці і працівників, тому Господь обділяє нас всіх однаковими талантами. Одним дає талани для великого праведного життя, щоб були приміром для других; інші талани дає тим, що мають бути учителями, провідниками людей, організаторами, ремісниками, винахідниками, мистцями... Життя усіх тих працівників потребує, і їх праця, коли гідно виконана, буде числитися на міру золотих талантів.

Всіх звичайних людей обдаровує Господь талантами. Дає здоровля, силу, розум, очи, слух, совість, а хіба це не цінні річи? Коли щирий чоловік буде вживати їх розумно, то дуже багато може він придбати на тім полі, де провадить він свою працю.

Історія дає нам великі приміри, де люди витревалою працею діла великі виконували, — а вони ж були люди як усі.

Так св. Отець Миколай обрав собі працею помагати бідним людям, і це було широке поле праці. Кілько-голодних нагодував, наших приходів, нещасних порятував, покривджених оборонив, смутних потішив... Всю силу життя віддав на ту велику працю. Він гідно своїми талантами орудував.

Таким великим працівником був Александрійський Патріярх Іван, прозваний Милостивим. Сам собою жив просто, без вигадів, дім його був убогий, бо всі гроші, які приходили до його рук, давав на ті, які приходили до його рук, давав на помічи бідним людям. Це була праця одного чоловіка, та яка важна і широка. Голодні діставали хліб, одягнені одяг, бездомні захист, перемерзлі тепло, сироти опіку... Яку велику заслугу має той чоловік перед Богом і людьми!

А деякі християнські родичі, які так примірно дітей виховували, що погани дивувалися. Читаємо про св. Івана Золотоустого, що молодим в школі поводився так гідно, що поганські професори говорили: "Де християни набирають тих великих матерей, що так гідно дітей виховують?" Тоді було багато таких матерей і таких дітей. Ті матери дбало своїми талантами орудували.

Було багато людей всякої іншої праці потрібної людям, що вертаються багато здобували. Малими талантами великі талани здобували. Молодий звичайний помічник при будові, Самуіл Лі, вільні хвилі посвячував на науку мов, і здобув їх десять. Описля був професором в університеті. Шліман, звичайний купецький послугач, сам вивчився шість мов і пізніше прислужився багато до поширення науковых відомостей. А кільько було небагатих людей, що пильною працею поробили корисні людям винаходи.

А народні провідники й учителі, як у нас Шевченко, Шашкевич та інші, чи не були тими робітниками, що своєю щирою працею багато цінних талантів придбали для цілого народу?

А ті, що оборонюючи свій нарід перед ворогами, поклали своє життя... Вони свої таланів не змарнували.

А ті найзвичайніші люди, що в своїм сусідстві, в свої громаді були всюди помічними, щирими. добрими, взірцевими, — і вони по своїй силі багато цінних талантів здобули в очах Божих і людських.

***

Так Христос пригадує, що Господь своїх людей талантами обдаровує відповідно до їх сили і вимагає, щоб щодня гідно і дбало жили і дбало тими талантами орудували.

Але є люди, що або негідно орудують талантами, які від Господа дістали, ють талнами, які від Господа дістали, але не дбають, щоб ними орудувати, отже їх закопують. Марнують дорогий час, марнують здороття; не поможуть нікому; не пожалують нікого; батьки-матір кривдять; всіх лише використовують; дають злий примір молодим; про долю свого народу не дбають... Що про них сказати? На що вони свої таланів вживають? Чи на добро? Чи гідно їх вживають?

Це ті байдужі слуги, лінкві, самолюбні, яких Господь також покличе колись до рахунку, та що вони тоді зможуть сказати? Яку дадуть відповідь?

НЕДІЛЯ СІМНАДЦЯТА ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Важну подію переповідає нам Євангелія цеї неділі. Коли Христос був в околицях, де жили погани, приходить до Нього жінка хананейка, поганка і просить: "Поможи мені! Моя дочка дуже хора". Христос удавав, що її не слухає, але вона не переставала просити. Вкінці каже Христос, що він прийшов лише до жидів, а вона іншої віри. Коли ж вона і дальше не переставала просити, каже Христос: "Не годиться взяти хліб від дітей і кинути собакам". Але жінка була дуже розумна і каже: "Так, Господи, та все ж і пси їдять кришки, що падають зі стола їх господаря".

Сподобався Христови великий розум тої жінки і Він говорить:

— Жінко, велика твоя віра! Нехай станеться тобі, чого просиш! ..

І дочка її стала здорова.

***

Слова Христові: "Велика віра твоя" треба брати в широкому розумінню. Тут не ходило про саму Віру, як ми нині віру розуміємо. Христос мав на гадці її здоровий розум і певно її гідність як жінки і матері. І вона мусіла вірити, що такий великий Учитель, такий Добродій, хоч він не з її народу, мусить відчути її журбу і дасть їй поміч. Серце такого великого Добродія є для всіх отворене. Це ніщо, що вона не має жидівської віри, але ж і вона людина як усі, і поважаве Христа не менше, як жиди можуть Його поважати. Вона поважає Його, як великого пророка, учителя і добродія. А такі великі люди є приятелями і помічниками усіх, а не лише якоїсь громади. Вони є світлом для цілого світа.

Так мусіла та жінка Христа розуміти і в тім виявлялася велика її віра.

Тут перед нами стоять два образи,— образ жінки з великим розумом, в якім проявляється її віра, а другий образ Христа.

В Біблії Старого Завіту є дуже багато закликів, щоб люди шукали широкого розуму, великої мудрости, яка піднесе людську гідність. Хананейка певно не чула тих закликів, не читала їх, але її добре серце подиктувало їй ті заклики. Казав же і св. Василій, що є люди, в яких Євангелії нема на столі, але є вона в їх серцях. А в кожнім щирім серці є та Євангелія, є та велика віра, що виливає з Євангелії. І в тої жінки поганки була та велика віра.

А в образі Христа бачимо дійсно Великого Мудрця, Великого Учителя, Великого Чоловіколюбця. Христос мірив людей іншою мірою, ніж мірялн жиди. Для нього і гідний поганин стояв вище ніж негідний жид. Христос бачив віру в ділах людей. В щирих серцях.

Він розмовляв з самарянкою, яка в очах жидів належала до поган. Він милосердного самарянина поставив вище, ніж немилосердного жидівського священника. Він помагає хананейці. Він для всіх був усім. І в тім якраз виявляється велич Христа.

Тому гарну науку дає ап. Павло цеї неділі. Він каже: "Брати, ви є церквою Бога живого. Я приймy вас, буду вам вітцем, а ви будете мені синами і дочками, говорить Господь. Маючи такі обітниці, очищуймо себе від всього поганого, чи тілесного чи духового".

НЕДІЛЯ ВІСІМНАДЦЯТА ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Людське життя, це дуже широке і глибоке море, по якім плинуть люди. Але не всі ширину і глибину того моря

(Продовження на стор. 8-ій)

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

За кілька місяців малий Івась був настільки обізнаний з теорією музики, як і його батько, і грав чудово на клявесині (фортепіянів тоді ще не було). В осьмім році життя він виступив приблично, і його дривітали як великого артиста. Нарешті почув про нього тодішній король Людвик XIV і забажав його побачити. Івася привезли до двора, де він виконав кілька чужих і своїх творів, і знову мав великий успіх так само, як і його батько, що товаришив йому і грав на арфі.

Від того дня доля бувшого кірургя змінилася цілковито; до нього весь час напливали ученики, як і до малого Івася.

Тепер же я спитаю нашого Генріха, що є фахівцем у музичних справах, чи стрінав він призвище Бірета між авторами музичних творів?

— Ні, — відповів Генрих. — Я ніколи його не зустрічав.

І це не дивно, бо здібності Івана Бірета, що так блискуче виявилися в музиці, раптом звернулися в цілком інший бік. Його не задовольняло весь час стукати по кістяних клявішах, не читати нічого іншого, як гачки, ноти, павзи... Його натура вимагала ще чогось цікавішого. Він знав, що існують інші книжки, інша мова, і тому за свої маленькі ощадності купував книжки, гратимяти і, захопившись ними, часто забував, що на нього чекає ученик.

Батько Бірета мав доброго приятеля — священика. Цього то пятонця вирокув Іван учити його латини. За короткий час він уже вільно перекладав Вірґілія й Ціцерона. Але тоді забаглося йому вчитися греки. Цього він навчився вже сам при помочі якогось старого підручника. Потім приїшла фізика, ботаніка, геометрія й ін. Він усе вчився сам, даючи разом з тим лекції на клявесині, щоб не обтяжувати батька, який в той час не мав уже великого заробку, бо мода на арфи минула.

Врешті-решт майбутнє музикальне чудо, скінчивши вісімнадцять літ, постановило зробитися лікарем. Бірет сідав на шкільну лавку освіченішим, ніж деякі з тодішніх знаних учених, і в сім літ оповіся весь Париж говорив про блискучий іспит на доктора медицини, який зложив Іван Бірет.

Він був найславнішим лікарем свого часу, редагував "Науковий Вістник", був членом Академії і написав багато наукових праць.

— Тепер спитаю Павла, чи не чував він коли поміж ученими іменн Ноеля Карбонеля?

— Ні, ніколи, — відповів Павло.

А я вичитав в старих книгах ось що:

Був собі в Провансі бідний пастух Карбонель. Він умер і лишив по собі сирітку — дванадцятьлітнього хлопця — Ноеля. Цей хлопчина виявляв таке велике бажання вчитися, що сусіди зложили гроші й вислали його до церковної школи. Там він одразу став відзначатися.

Одного разу приїхав до школи епископ. Цілком зрозуміло, що Ноеля, як ліпшого ученика, викликано. Дитина відповідала з такою певністю на всі питання епископа з усіх мов і предметів, що той побачив в ньому істоту відзначену Богом, і взяв його під свою опіку. Відчий Ноель уявся ще пильніше до науки. Коли він знаменито скінчив школу, його вислано до Парижа, де він вступив на медицину. Там він знов відзначився, і можна було з певністю сказати, що між лікарями з'явиться дійсне світло. Але одного вечора, бажаючи відпочити після науки, Ноель пішов до опери і так закохався в музиці, яку почув, що від того вечора не думав ні про що інше, як про музику, і постановив стати артистом-музикою.

Кілька років потім Париж почув імя Ноеля Карбонеля, але не як лікаря, а як відомого музика на обою.

Мусите знати, що обой це музичний інструмент, який наближається до сопілки. Південні пастухи виграють на ньому, догладаючи череди на пасовиці.

Вас здивує, що Ноель хотів зазнати слави, граючи на такім мізернім інструменті? Не дивуйтесь! Памятайте, що Ноель був сином пастуха. Можливо, що батько по смерти лишив йому свій обой, а дитина зберегла його як святість. Коли йому хотілося подумати про батька, можливо, що вимав він сопілку і старався заграти ті самі пісеньки, які чув від батька. Напевно Ноель узяв свій обой і до Парижа і грав на ньому у вільний час. Коли ж, закоплений музикою, вернувся додому з театру, можливо, що взяв обой, щоб ще раз послухати мотиви, які лунали в його ухах. Можливо, що, не маючи змоги вчитися музики, він задовольняв своє бажання, граючи на обою. В кожному разі Ноель Карбонель довів цілому світові, що хотіти — це могти.

Кілька знаних композиторів написали музичні песи для обою Ноеля Карбонеля. Останні роки життя грав він у паризькій оперовій оркестрі, і довший час не мав по собі заступника.

(Далі буде)

РІККІ-ТІККІ ТЕ

(Продовження)

Потім надійшла Теддова мати, взяла Ріккі з пилюки на руки і почала голубити його, та приказувати, що він виволить Тедді від смерти, батько великав його провидінням, а сам Тедді дивився витріщеними з переляку очима. Ріккі-Тікі все те дуже дивувало, бо він зовсім не знав, що за причина такому поводженню. — А проте він почував себе цілком щасливим.

На обіді, коли він похожав по столі поміж шклянками з вином, йому пропонували до їжі стільки ласощів, що він міг би й обістися. Але він памятав про Нага та Нагаіну і хоч приємним було те, що лащила його Теддова мати і, хоч з великим вадоволенням сидів він у Тедда на плечі, й все ж таки час від часу очі йому раптом червоніли і він наслу здержував себе, щоб не закричати войовничим голосом: Ріккі-тікі-тазі-тіккі-чк. Тедді приніс його до свого ліжка і конче хотів, щоб він спав у його під бородою. Ріккі-Тікі мав добре вихования і не міг укусити або вдряпнути хлопця; але як тільки Тедді заснув, він попримував на нічну гуляшку всюди по кімнатах і в темряві натрапив на Чучундру, мускусного щура, що скрібся коло стіни. Щоночі наважувався він набратись сміливости, щоб вилізти на середину кімнати, але ні разу в цьому йому не пощастило.

— Не убивай мене, — простогнав Чучундра крізь сльози. — Ріккі-Тікі не убивай мене!

— А ти гадаєш, що той хто убиває гадюк буде убивати пацюків? — зневажливо запитав Ріккі-Тікі.

— Ті, що убивають гадюк, самі гинуть від їх, — ще жалібніше захлипав Чучундра. — Чого доброго Наг ще помилиться і замість тебе убє мене.

— Ну, цього боятись нема чого, — сказав Ріккі-Тікі. — Наг живе в саду, а я певен, що там ти ніколи не бувають.

— Мій брат у других Чуа, пацюк, казав мені... — почав Чугундра і раптом замовк.

— Що казав?

— Це. Наг усюди, Ріккі-Тікі. Ти б поговорив з Чуа в саду.

— Не хочу, — і ти можеш розказати мені. Ну, скоріш, Чучундра, а то я убю тебе.

Чучундра сів і почав плакати, та так гірко, що аж сльози йому покотилися по вусах. — Я нещасне сотворіння, — казав він ридаючи. — Мені завжди бракувало сміливости вийти на середину кімнати. Я нічого не можу розповісти тобі. Чи не можеш ти прислухатись Ріккі-Тікі?

Ріккі-Тікі почав прислухатись. В домі було тихо, тихо, але раптом до його долинув легенький звук, ніби то шміль бився у вікно; то було ледве чутне, сухе шкрябання гадючої шкіри по цеглі.

— Це Наг, або Нагаіна, — промовив він. — Хтось з їх плазує по стоці ванної кімнати. Твоя правда, Чучундра, слід було поговорити мені з Чуа.

Він пройшов тихенько до Теддової ванної, але там нікого не було; тоді він побіг в ту кімнату де містилася материна ванна. Ріккі-Тікі потихеньку пройшов в долину до того місця, де в стіні була вийнята цеглина для вільного проходу води з ванни. Він почув, що ва стіною потихеньку розмовляли Наг та Нагаіна.

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

(Продовження)

ХРЕЩЕННЯ ІСУСА

Коли Ісусові було тридцять років і коли Він почав ширити між людьми Свою науку, Він прийшов до Івана Хрестителя над ріку Йордан, щоб охреститися від нього.

Але Іван не допускав Його, кажучи:

— Мені самому треба у Тебе охреститися, а Ти прийшов до мене.

На те Ісус відповів:

— Зроби це тепер, бо так годиться нам чинити всяку правду.

Тоді Іван Хреститель погодився, а коли Ісус вийшов в води, то показався над Ним Дух Святий у виді голуба і почувся в Неба голос Божий, який мовив:

— Це є Син мій Любий, Якого Я вподобав.

***

Ісус Христос не був грішний і не потребував хреститися, але Він зробив це нате, щоб зазначити, що Він бере на Себе гріхи цілого світу та щоб показати людям, що й вони повинні хреститися.

ІСУС У ПУСТИНІ

Після хрещення Ісус Христос пішов у пустиню. Пішов Сам один. Пішов на те, щоб постити і молитися, і роздумувати над тим, як і чого має навчати людей.

В пустині Ісус Христос перебув сорок днів і сорок ночей.

При кінці того часу Ісус Христос був вже приготований і вертатись назад між людей і навчати їх, що Він є Син Божий і що Бог післав Його на спасення людям.

Але поки що Ісус Христос залишив пустиню, злий дух хотів спокусити Його, що хотів привести Його до гріха. І каже злий дух до Ісуса:

— Коли Ти є Син Божий, то перетвори цей камінь у хліб.

Ісус Христос постив через сорок днів і був голодний. Він міг був перетворити камінь у хліб і заспокоїти голод, але Він знав, що хріхом є слухати підшепту золого духа, і тому промовив:

— Не самим хлібом живе чоловік, а кожним словом, що виходить в уст Божих.

Тоді злий дух бере Ісуса у святе місто, ставить його на вежі церкви і каже:

— Коли ти Син Божий, то кинься вниз, бо ж написано: Скаже Бог Ангелам Своїм, і на руки візьмуть Тебе, щоб Ти не діткнувсь об камінь ногою Твоєю.

Але Ісус відповів йому:

— І написано: Не спокушуй Господа Бога твого.

Тоді злий дух вивів Ісуса на високу гору і показав Йому звідтіля всі царства світа, — всі багатства, славу, розкоші — і промовив:

— Все це я дам Тобі, коли Ти поклонишся мені.

— Геть від мене, сатано! Тільки одному Богові треба кланятися і Йому одному служити.

По цім злий дух відійшов геть, а Ісус Христос вернувсь між людей і почав широко Свою науку.

Ісус Христос перебував у пустині сорок днів і сорок ночей у пості і молитві. На памятку цього ми обходимо кожного року перед Великоднем Великий Піст. Ісус позволив на спокусу, щоб нас навчити, як маємо в спокусою боротися. Бог допускає спокусу, щоб утримати нас в покорі та уважності, а також щоб зміцнити в нас віру. Коли находить покуса, думаймо про Бога і про Його заповіді та стараймося жити згідно з ними.

КАНАДІЙСЬКИЙ ЕКСПОРТ

Канада найбільше експортує лісових матеріялів та залізної руди. На протязі першої половини 1955 р. експорт цеї сировини збільшився, але пшениці зменшився.

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ

Український Вільний Університет, Українська Політехнічна Школа, Наукове Товариство ім. Шевченка, Сарсель, і Українська Вільна Академія Наук в Німеччині, в особах голов цих інституцій, підписали спільне звернення до української преси такого змісту:

Підписані установи стверджують, що Церква творить моральні і етичні основи буття народу й тим самим являється основою державного його існування.

І треба жадувати, що в умовах нашої політичної, національної еміґрації нема все дня того зровуміння, а що в той час, коли християнському світові пристоять антихристиянські світоглядові тенденції і дії. Користається зі свободи преси і дає писань, що захитують основи християнства, авторитет Церкви та її Достойників. При тому забувається, що помимо відповідальности перед державними законами, є ще відповідальність за душу народню, охороняти яку і покликані насамперед достойники Церкви, обовязком якіх є вказувати на помилки тих, які свідомо, чи несвідомо, надшербляють основи християнства. Бож виступи, що захитують вагу релігії, Церкви, школи приносять шкоду не лише в площині політичній для наших визвольних зусиль, а також вплівають розкладаючо на наше, ще недосвідчене, дорастаюче покоління, якому невідповідні писання дістаються через пресу до рук.

Тому вважаємо нашим приємним обовязком, звернутися з гарячим закликом до нашої преси: стояти далі непохитно на християнських основах, боронити авторитету Церкви, її Достойників та релігійних почувань віриих, — памятаючи, що в нашій поневоленій Батьківщині віднято людям не тільки право власности на на речі матеріяльні, а саме головне, право на власну душу та особисту свободу, і для цього знищено насамперед Церкву та тоневолено школу.

***

Повище звернення наших заслужених наукових установ дуже на часі. Зокрема приємно стверднти, що це звернення підписало також Наукове Товариство ім. Шевченка, яке видало Енциклопедію Українознавства, в якій є намагання нарушити авторитет Української Православної Церкви. За ці стоійників і ображено релігійні почування її віриих, однак кривди цеї ще досі не направлено. А щодо уніятської преси, то це звернення не припинить її сталих атак на Українську Православну Церкву. Бо ця преса тими атаками тільки й кормиться, живе ними та для них. І голосу наших наукових установ не послухає, бо вона підлягає наказам з Риму.

Православні українці у вільному світі очікували, що Український Вільний Університет та Українська Вільна Академія Наук (УВАН) підпишуть також відповідне звернення до Наукового Товариства ім. Шевченка в справі направлення ним кривди, заподіяної православним українцям у згадавій Енциклопедії. Покищо такого звернення чомусь не було. Якщо б воно появилося ще тепер, його прийняли б згідно з засадою: "лінше пізно, як ніколи".

АНГЛІКАНИ ЗА ЗМІНОЮ ІМЕНИ

Англіканська Церква в Канаді зветься дотепер "Англійською Церквою" (Чорч оф Енгланд), а тепер приготовляють нову назву, а то — "Англіканська Церква Канади". Комітет призначений ще 1954 року розглядав ту справу і тепер буде вона піддесена на конвенції (синоді, чи соборі), що має відбутися від 30 серпня до 9 вересня, отже 10 днів.

СПИСОК ВИДАНЬ

Української Греко-Православної Церкви

Назва:	Стор.:	Ціна:
ТРЕБНИК, 1-а частина, в чорній оправі з золотими тисками	540	$4.50
Той же Требник, неоправлений (брошурований)	340	3.00
АПОСТОЛ, на всі неділі і свята цілого року, оправлений	202	0.60
Молитовник „Добрий Пастир", в шкіряній оправі, для старших	464	2.75
Той же молитовник в білій шкіряній оправі, золочений	464	7.50
Той же молитовник в білій полотняній оправі, золочений	464	6.50
Той же молитовник, чорна оправа червоні або золоті тисни	464	4.00
Молитовник „Приятель Дітей", в полотняній чорній оправі	125	1.00
Архиерейська Літургія й Відповіді, вказівки — Митр. Іларіон	80	1.00
Як правити св. Літургію — Митрополит Іларіон	48	2.00
Покаянний Великий Канон св. Андрея Критського	68	1.00
Служба св. Володимирові Великому	18	0.75
Князеві Українському	16	0.30
Вифлеєм — Катехизм для дітей — Прот. П. Медвідський	48	0.30
Біблійні Оповідання Старого Заповіту	171	0.75
Коротка Наука Закону Божого (Старий Заповіт) — Арх. Ігор.	45	0.30
Що приносить Україні унія — д-р Д. Антонович	110	0.50
Чуже учення, або хто вас рушить (про унію) — Прот. В. Кудрик	208	0.50
Життя Йосафата Кунцевича — Прот. В. Кудрик	190	0.50
Історичні матеріяли до справи унії — Прот. В. Кудрик	154	0.50
Маловідоме з історії унійської Церкви, том I. — о. В. Кудрик	254	0.75
Маловідоме з історії унійської Церкви том II. — о. В. Кудрик	296	0.75
Нариси історії Християнської Церкви — Проф. Д. Дорошенко	100	1.00
Десять Біблійних Оповідань — Прот. С. В. Савчук	63	0.25
Азор — оповідання з часів Ісуса Христа. Прот. С. В. Савчук	48	0.15
Апологетика, або оборона Християнства (мімеограф)	108	2.00
Служби Божі Страсного Тижня (мімеограф)	46	2.00
Збірник Церковного Співу на нотах (Дяківський курс)	57	3.00
Служба Божа на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик	21	1.00
Церковні пісні для академій, на нотах — Прот. В. Сікозер	13	1.00
Служба Божа на змішаний хор, на нотах — о. Е. Коропиця	59	3.00
Великоднні Служення, видання друге — Митр. Іларіон	46	1.00
Великі Роковини, 20-літній Ювілей УГПЦК	224	0.50
Протокол Сьомого Собору УГПЦК (1935 рік)	90	0.50
Протокол Надзвичайного Собору УГПЦК (1951 рік)	102	0.50
Протокол Одинадцятого Собору УГПЦК (1955 рік, друкується)		0.50
Календар „Рідна Нива" за 1950 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1952 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1953 рік	206	0.25
Календар „Рідна Нива за 1954 рік	334	0.50
Чартер і Статут УГПЦК	40	0.50
Статут і Правила УГПЦК, доповнене виданим	65	0.50
Українці й їх Церква (в англійській мові)	42	0.75
Помники померших, без родин	28	0.50

НАПРЕСТОЛЬНЯ ЕВАНГЕЛІЯ, перекрите Варшавського видання, за благословенням ВПреосв. Митрополита Іларіона; оправлене в плюш і покладочну основу з оздобами (обрами са Євангелистів і ін.); величина: 18x11x2¼ цалів. Ціна лише $125.00

Повищі видання замовляти по адресі:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

(Докінчення зі стор. 5)

розуміють. Глибше в морі є дорогі скарби, але вони про них не знають, за ними не шукають. Вдоволяються тим, що на поверхні моря бачать.

В Євангелії цієї неділі оповідається, що Христос був коло Генесаретського озера, де рибаки сіти полоскали. Увійшовши в човен, Він промовив до народу, а дальше говорить Петрові: "Відпливь на глибину і закинь там сіть. На те Петро: "Учителю, ми цілу ніч трудилися і нічого не зловили, але я Твого слова послухаю.

І сталося, що в сіти було тільки риб, що аж другі рибаки мусіли помагати витягнути.

Рибаки вже певно були з Христом знакомі, вже чули Його науку, а тут ще більше Його могучість виявилася і вони настрашилися. А Петро просив: "Господи, відійди від мене, бо я чоловік грішний". Христос успокоїв його, кажучи: "Не бійся! Відтепер будеш людей довити", себто здобувати.

І вже рибаки, — Петро, Яків і Іван пішли за Ісусом.

⁂

Ходячи з Апостолами Христос певно говорив їм нераз і широко про людське життя, — про людей, як їх треба розуміти, як глибин їх життя досягати. Про те, які там є загадки, які несподіванки, які важні тайни того життя. І які дорогоцінні моральні скарби можна знайти, коли до глибин життя спуститися. І кілько розуму для себе можна там для себе там здобути.

Але все те поверхнею закрите. Треба в глибину спускатися з вірою, що там є захований багато важних справ. Кілько в глибинах людського життя є великих тайн, до яких люди мали б повне довіря. Кілько терпінь, яких люди перед другими не виявляють. Кілько переживань, з яких була б велика наука, але вони закриті обережною мовчанкою тих, що все те переживали.

І певно Христос все те пригадував Апостолам і сказав: Обережно, з виразумінням, зі здоровим розсудком, обережно сягайте до глибин людського життя. Вам треба ті глибини розуміти, а тоді будете мати доступ до людей, і люди будуть мати до вас довіря. Вони пійдуть за вами, як за своїми провідниками й учителями.

Отже розуміння людського життя було оперта тою силою апостолів, що потягала за собою людей, серед яких апостоли перебували. Їх слова зачіпали глибини людських душ, отже люди могли мати до них повне довіря.

Але Христові слова: "відпливьте на глибину", є наукою для всіх і на всі часи. Кілько є людей, що все беруть лише поверховно судячи другіх, думаючи, що всю правду відкрили. Але казав хтось з визначних розумних людей: "Щоби мене добре зрозуміти, то треба бути не ві мною, але в мені".

З тої людської поверховности виходить нераз багато недоброго. Осуджують там, де треба би пожалувати. Докоряють там, де треба би дати добру раду. Не прощають там, де щире прощення було б животворчим ліком для вболілої душі, було б благословенням.

А так не виходить добро, бо люди не знають глибин життя. І тут Христові слова: "відпливьте на глибину", дя всіх є великою наукою.

НЕДІЛЯ ДЕВЯТНАДЦЯТА ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Христос, як Великий Учитель, доторкався всіх сторін людського життя і вказував як і що треба їм робити в відношенні до других.

В Євангелії цієї недлі маємо короткі Христові вислови, ось каже Він: "Як хочете, щоб вам люди робили, так і ви їм робіть". З дальших Христових слів виходить, що ми перші повинні робити людям добро, — гарно до них відносились, помогли їм. Не казати: "А може вони ним добром не відплатяться. Може вони нам добром не відплатяться. Може і не подякують?" Бо коли б таке вийшло, то гріх буде за ними, а не за нами. Ми обовязок сповнили. Тоді вони нам винні, а не ми їм.

Таким відношенням до людей ми нічого не тратимо, але багато можемо здобути. Люди побачать нашу щирість і свою щирість виявлять. А навіть ті, що до нас не дуже прихильно ставилися, можуть побачити, що в нас добра воля, і до нас прихилиться.

Христос своїм життям показав нам, як Він до других ставився. Не нарікав на нікого; гірких докорів не робив. А різко виступав проти тих, що свідомо робили лихо другим.

СВЯТО ПОКРОВИ БОГОРОДИЦІ

Український нарід від давних часів дуже врочисто святкував свято Покрови, не зважаючи на те, що в церковнім календарі те свято не зачисляється до великих.

Було це на початку 10-го віку, коли турки наступали на візантійську (грецьку) державу. Сила турків була велика і тяжко було від них оборонятися.

Було це 1-го жовтня (в церковнім календарі), 1011 р., коли до Влахерньської Богородичної Церкви в Царгороді зібралися християни і щиро молилися, щоб Діва Марія дала їм поміч проти турків. І та молитва всіх була така щира, що вона небесних висот досягнула.

В часі богослужения патріярх Епіфаній побачив на воздусі Діву Марію і почав душе щиро молитися. І тут нараз незвичайне світло окружило всіх, а коли люди піднесли очи вгору, то побачили як Діва Марія розпростерла над ними свій плащ, — покривала їх на знак її охорони. Від того свято названо святом Покрову (покриванням), а Діву Марію Покровою, себто Охороною.

Це дало грекам надію, викликало в них сильне завзяття і вони тоді турків перемогли. І тоді встановлено свято на памятку тої події, що була у Влахерньській церкві.

Мабуть жаден нарід не поважае Діви Марії більше, як завсіди поважав її нарід український. Присвячено її пошані багато церков; має багато образів Діви Марії, які окремо дуже шанує; складено в честь Діви Марії багато пісень, в яких її поміч оспівується. І тут сповняються слова ангела, який назвав її Благословенною.

ХОЧЕ ВИКУПИТИ БАТЬКІВЩИНУ З НЕВОЛІ

Дж. Генлей, американський мільйонер ірляндського походження, запропонував 24 мільйони долярів високому представникові британської влади в північній частині Ірляндії, щоб за ту цінну Британія привернула цій решті частини Ірляндії незалежність. Генлей уже мав готовий чек на ту ціль.

ВИПАДКИ ДО ПАМЯТИ

4. 1930. Померла Марія Заньковецька, найбільша артистка української сцени. Її називали "українською Дузе" (імя славної італійської артистки). Щоб служити тільки українській справі, вона відхинула пропозицію москалів виступати на московській сцені, де вона могла б була зробити блискучу особисту кар'єру.
6. 1918. Відкрито Український Державний Український Університет у Києві. Треба памятати, що український нарід разом з відбудовою держави відбудовував і свое рідне шкільництво.
10. 1648. Гетьман Богдан Хмельницький обложив Львів, у якому боронилися поляки.
19. 1918. Українські Національні Збори на українських землях Австрії проголосили українську державу.
29. 1794. Помер найбільший український філософ Григорій Сковорода.

ІСТОРИЧНА ПРОСЬБА І ВІДПОВІДЬ ЖИТТЯ

(Докінчення з 4-ої сторони)

Царгородська патріярхія ще й досі признає за „канонічний" отой акт свого патріярха Дионисія в 1686 р., коли визнає за „канонічну" московську зверхність над Українською Церквою. Нам невідомо також, як поступить Царгород у майбутньому з тими Церквами інших національностей, які признають зверхність Царгороду.

„У. В." в тому самому числі передрукував „Прохання до Патріярха Царгородського благословити Автокефальну Українську Церкву". Це історичне прохання українського народу з 1921 р. опублікував проф. Іван Огієнко (Тарнів 1921 р.) і написав до нього вступ. Цей вступ — то інструкція ч. 1., видання з доручення Уряду Української Держави. У цьому вступі проф. І. Огієнко. як людина світська, взиває весь український нарід — світських і духовних, установ й одиниць, освічених і навіть неписьменних, дорослих і дітей, масово підписувати це Прохання з властивою йому мужністю та відданістю своєму народові і рідній Церкві, не оглядаючись на те, що вороги нашої Церкви й нації завжди кажуть, що в нас, мовляв, світські люди, не визнаючись на церковних справах, займаються справами Церкви.

Яка ж відповідь була Царгородської патріярхії на це історичне прохання? Відповіді не було. Але відповідь дало само життя:

Автокефалію, раніш чи пізніше, признають тому народові, який перш за все має моральну силу, і діє, не оглядаючись на думку чужих. А тим більше, коли він переконаний, що ці чужі настроєні до нього неприхильно. Зокрема признають автокефалію ще й тоді, коли нарід має політичну силу, має свою сильну державу. Такому народові завжди, раніш чи пізніш, признають автокефалію. Але найперше він мусить признати її сам.

До речі, треба мати на увазі, що наша Церква є Церквою не бездержавного народу, — навпаки, це є Церква громадян Канади.

ДИТИНА ВТОПИЛАСЯ В ЦЕБРИКУ

В околиці Поплар Пойнт, на фармі, 2-річна дівчинка Джовселин Даклос втопилася в цебрику, наповненім водою, біля якого бавилася.

Е. Семака

ВСТУП

I.

1. Поняття релігії. Релігія — це живий союз (спілка) людини з Богом, що виявляється почитанням, послухом і любов'ю Бога. Вона є зв'язок (religio від religare — зв'язати, заплести), що людей в'яже з їхнім Творцем та взаємно сполучує в одну родину, як дітей одного Отця Небесного.

Св. Письмо представляє нам союз Бога з людиною як релігією наших прародичів у раю, як і релігію Авраама і жидів, в якій Бог дає людям заповіді й науки, що їм люди мають свідомо й вільно повинуватися.

Також Спаситель наш Ісус Христос проповідує, що релігія є взаємним зв'язком між Богом та людиною, де людина голосилася українська державу.

29. 1794. Помер найбільший український філософ Григорій Сковорода.

ІСТОРИЧНА ПРОСЬБА І ВІДПОВІДЬ ЖИТТЯ

(Докінчення з 4-ої сторони)

Царгородська патріярхія ще й досі признає за „канонічний" отой акт свого патріярха Дионисія в 1686 р., коли визнає за „канонічну" московську зверхність над Українською Церквою. Нам невідомо також, як поступить Царгород у майбутньому з тими Церквами інших національностей, які признають зверхність Царгороду.

„У. В." в тому самому числі передрукував „Прохання до Патріярха Царгородського благословити Автокефальну Українську Церкву". Це історичне прохання українського народу з 1921 р. опублікував проф. Іван Огієнко (Тарнів 1921 р.) і написав до нього вступ. Цей вступ — то інструкція ч. 1., видання з доручення Уряду Української Держави. У цьому вступі проф. І. Огієнко. як людина світська, взиває весь український нарід — світських і духовних, установ й одиниць, освічених і навіть неписьменних, дорослих і дітей, масово підписувати це Прохання з властивою йому мужністю та відданістю своєму народові і рідній Церкві, не оглядаючись на те, що вороги нашої Церкви й нації завжди кажуть, що в нас, мовляв, світські люди, не визнаючись на церковних справах, займаються справами Церкви.

Яка ж відповідь була Царгородської патріярхії на це історичне прохання? Відповіді не було. Але відповідь дало само життя:

Автокефалію, раніш чи пізніше, признають тому народові, який перш за все має моральну силу, і діє, не оглядаючись на думку чужих. А тим більше, коли він переконаний, що ці чужі настроєні до нього неприхильно. Зокрема признають автокефалію ще й тоді, коли нарід має політичну силу, має свою сильну державу. Такому народові завжди, раніш чи пізніш, признають автокефалію. Але найперше він мусить признати її сам.

До речі, треба мати на увазі, що наша Церква є Церквою не бездержавного народу, — навпаки, це є Церква громадян Канади.

ДИТИНА ВТОПИЛАСЯ В ЦЕБРИКУ

В околиці Поплар Пойнт, на фармі, 2-річна дівчинка Джовселин Даклос втопилася в цебрику, наповненім водою, біля якого бавилася.

Основи християнської релігії є природні й надприродні.

Природними основами є ці релігійно-моральні правди розуму, без яких не може існувати релігія взагалі, навіть чисто природна релігія.

Такими правдами є: а) існування Бога як істоти особової, надсвітової і найдосконалішої; б) сотворення, удержання і управління (кермування) світу Богом; в) нематеріяльність, духовість і безсмертність людської душі; г) конечність релігії для всіх людей.

Надприродними основами є: а) Боже об'явлення і б) Церква, основана Христом і уповажнена Божу науку удержувати чисто і всенілко та викладати її всім людям, щоб увірили і й придержувалися.

В об'єктивнім відношенні християнська релігія приймає дійсність Божого об'явлення, а також церкви, як установи Божої й уповноваженої зберігати й викладати Боже об'явлення. В суб'єктивнім відношенні вона приймає повне переконання про те, що Боже об'явлення і церква справді існують.

3.

Поняття, завдання і поділ апологетики.

1. Апологетика, це той відділ богословія, що науково доказує божественність християнства й церкви, та боронить їх перед нападами противників.

(1/8) Апологетика, це наука про апологію (грецьке слово "апологія" — оборона), як догматика, це наука про догмати. Вона така дзволив установити надприродний порядок, то Він уже в порядку природи положив основу всього, що надприднюю дорогою (способом) має виконатися порядком благодаті; бо один і той самий Бог установив обидва порядки. Значить, надприродну релігію мусить попереджувати природна релігія, хоч і не щодо часу, а щодо ряду.

У поганстві природна релігія а одного боку затемнена й зіпсута обезображенням природних релігійно-моральних правд, а з другого боку — змішана з елементами об'явлених правд, що хоч і прийняті поганськими релігіями, однак не мають уже своєї первісної (початкової) чистоти.

Так само недосконала й обезображена природна релігія філософських і релігійних єресей, що зараховують себе до так званої релігії розуму, бо вона зіпсута раціоналізмом і повна різних релігійно-моральних збочень.

2.

Християнська релігія і її основа.

1. Християнська релігія, це надприродна релігія; називається вона так, бо її об'явив Бог. Вона є совершенною (досконалою) релігією і призначена для всіх людей і всіх часів, бо вона є доповненням усіх Божих об'явлень, так, що її науки, приписи і устрої містять у собі всі чинники, потрібні для здійснення блаженної і вічної злуки людини з Богом.

2. Правдивість релігії означуємо за її основами. Коли основи сильні й непохитні, тоді непохитна й правдивість науки, принципів та устроїв даної релігії. Тому противники християнської релігії скеровують свої напади проти її основ, значи на добре, що враз із основами впаде й релігія.

Основи християнської релігії є природні й надприродні.

Природними основами є ці релігійно-моральні правди розуму, без яких не може існувати релігія взагалі, навіть чисто природна релігія.

Такими правдами є: а) існування Бога як істоти особової, надсвітової і найдосконалішої; б) сотворення, удержання і управління (кермування) світу Богом; в) нематеріяльність, духовість і безсмертність людської душі; г) конечність релігії для всіх людей.

Надприродними основами є: а) Боже об'явлення і б) Церква, основана Христом і уповажнена Божу науку удержувати чисто і всенілко та викладати її всім людям, щоб увірили і й придержувалися.

В об'єктивнім відношенні християнська релігія приймає дійсність Божого об'явлення, а також церкви, як установи Божої й уповноваженої зберігати й викладати Боже об'явлення. В суб'єктивнім відношенні вона приймає повне переконання про те, що Боже об'явлення і церква справді існують.

3.

Поняття, завдання і поділ апологетики.

1. Апологетика, це той відділ богословія, що науково доказує божественність християнства й церкви, та боронить їх перед нападами противників.

(1/8) Апологетика, це наука про апологію (грецьке слово "апологія" — оборона), як догматика, це наука про догмати. Вона така дзволив установити надприродний порядок, то Він уже в порядку природи положив основу всього, що надприднюю дорогою (способом) має виконатися порядком благодаті; бо один і той самий Бог установив обидва порядки. Значить, надприродну релігію мусить попереджувати природна релігія, хоч і не щодо часу, а щодо ряду.

У поганстві природна релігія а одного боку затемнена й зіпсута обезображенням природних релігійно-моральних правд, а з другого боку — змішана з елементами об'явлених правд, що хоч і прийняті поганськими релігіями, однак не мають уже своєї первісної (початкової) чистоти.

Так само недосконала й обезображена природна релігія філософських і релігійних єресей, що зараховують себе до так званої релігії розуму, бо вона зіпсута раціоналізмом і повна різних релігійно-моральних збочень

ТЕКСТ ПРОПОВІДІ ЕПИСКОПА ШІНА

Цей проповідь католицького єпископа Шіна, виголошена з нагоди, подібно в дослівному перекладі з англійського тексту, поміщеного в часописі "Грік Кетолік Юніон Мессенджер", з 8 вересня, 1955 р. - органі "Греко-Католицького Союзу Єдності в США., Церковних і Народних Справ". Окрім, де церковно-суспільний орган уміїтів найрадикальних українців, москвофільського напрямку, які перть себе "русинами". Рад признав для них. І підприємця, якому відповідь гніздової Церкви. Згадний часопис зауважив: по-англійськи та галицько-українському говіркою, яке що й до того — дуже штучна, далека від народної. При тому весь часопис друкується латинкою. — Коментар до цього тексту, що поміщений тут як цікавий документ ранніших вражень, буде в наступному числі. — *Ред.*

Нижченаведений текст проповіді — такий, як його приготовив для виголошення Преосв. Єпископ Фолтон Дж. Шін, що відправляв перше в світі Візантійсько-Словянське Богослужения по-англійськи - в понеділок, 5 вересня (1955 — ред. "В.") в Маунт Сен-Мекрінз:

Наш Святий Отець, Пій XII, зволив, почерез Його Еміненцію Кардинала Тіссерана і за ласкавою згодою Його Ексцеленції Єпископа Николая Ільків, дати нам дозвіл на Святу Відправу в Візантійському Обряді.

Його Ексцеленція Єпископ Ільків, оповіщаючи про це, запитав: "В якім намірені ви будете відправляти це Богослужения?"

Я відповів без вагання: "За Росію".

Але чому за Росію?

З огляду на глибокі почування й пошану, які Церква (римська — ред. "В.") мала і сьогодні має для російського народу, що має Віру понад тисячу років.

Як вірний син Церкви, я приєднуюся до цієї любови (до російського народу — ред. "В.") і робив намагання здійснювати її всякими способами:

Перш за все, чаша, яку я вживаю при кожній равній Відправі, є російська. Раз вона належала була до Соборя в Петербурзі. Большевики продали її американському жидові, мойому приятелеві, а він подарував її мені.

Ручний хрест, яким я користуюся, має марку Валентина Сазікова, царського майстра срібних виробів — від 1856 до 1877 року. Він був проданий большевиками і куплений тим самим приятелем, який оказійно подарував мені його.

Нагрудний хрест (єпископа Шіна — ред. "В.") свого часу належав до російського православного архиепископа, який був переслідуваний за свою віру.

Посох (палиця єпископа — ред. "В."), що я його вживаю, виповичив мені для цеї тут оказії один російський православний архиепископ, який в цей день, коли ми молимося за Росію, хоче бути з нами в одно в милосерді.

На дальший доказ нашого співчуття для російського народу, хай мені буде вільно сказати, що пару років тому я кожного тижня зустрічався з певними російськими священиками. На першій зустрічі я був у деякій мірі зворушений надією на це, що вони зрозуміють справжні почуття мойого серця. Як тільки вони (російські православні священики — ред. "В.") застукали до дверей, я впав на коліна і поцілував їх руки. Вони були зовсім здивовані такою ознакою пошани, і спитали: "Нащо ви це робите?" Я сказав: "На знак признання для вашого духовного стану. Ви правдиві священики Христові, і я кланяюся вам як ваш брат у Христі. Ваші священики є дійсними священиками; ваші єпископи є дійсними наслідниками апостолів; ваше богослужения є продовження Голготи. Сердечність, яку покажую вам, я пошлю-ю на весь народ в Росії."

Любов (до Росії — ред. "В.") в моєму серці від того дня помножилася, і через радіо та "Голос Америки" я говорю до російського народу: "Я беру вас в свої обійми в Серці Христовому."

Не дивно отже, що я бачу волото в золотодайних скелях російського народу. В Німеччині до другої Світової війни і під час війни було небагато таких людей, що вважалися за нацистів; отже, коли тиранію нацизму повалено, вони виявилися як чужі та ворожі злій філософії. Лише 3 відсотки населення Росії належить до комуністичної партії. Але сам російський народ є добрий і він зєднався б сьогодні з нами в молитві, якби йому було вільно це зробити.

Це Богослужения відправляю в цьому самому обряді, в якому ви відправляєте в своїх церквах у Росії. Свято також це саме. Згідно з Юліянським календарем, ви святкуєте це свято Внебовзяття Пресвятої Діви Марії (Assumption) чи Успіння (Dormition), як часом називаєте. Внебовзяття з давніх-давен є одним з ваших улюблених свят. І дійсно, Внебовзяття було першим святом Марії, яке тільки було святковане в Росії. Три роки після свого охрещення, Володимир 999 р. покляв перший камінь під будову Церкви посвяченої під іменем Внебовзяття в Києві. З того часу головні церкви в Новгородці, Москві, Петрограді та в інших містах були посвячені в честь Внезовзяття.

У книзі, званій "Акафист", надрукованій у Києві 1625 р., читаємо такі прекрасні стрічки про Внебовзяття: "Марію, радуйся дисць, бо Ти із землі взнесена в Царство Небесне. . . Радуйся, бо тіло Твоє прославлене як і душа Твоя — бо Сотворитель возніс тіло і душу Твою на небеса".

З тисячів монастирів, якими був покритий ваш край ще в 1917 р., половина була присвячена Діві Марії. Як один з ваших великих богословів, Булгаков, писав: "Жіноче має місце в нашому благочесті (побожності), але не без певного відношення до духа Святого".

У вашій Святій Літургії слово "Богородіца" — Та, що породила Господа, Мати Божа, вживається десять разів. Чотири рази в своїй Літургії ви даєте Пренепорочній Матері двоякий титул: "Свята Пречиста" і "Мати Божа".

Знаючи твою історію і твоє вікопвічне почитання Марії, Нашої Святої Матері, Пій XII 31 жовтня 1952 р. проголосив до тебе, російський народе, "як до того, що зберігає таку особливу відданість Діві Марії, і серед якого не буде дому, в якому побожність не була б виражена через почитання святих ікон (образів) — ікоиів, які нині є заховані або усунені на кращі дні. Нехай Вона (Діва Марія — ред. "В.") приведе вас до одної пастви під Одним Пастирем (папою — ред. "В.").

Пригадайте собі, що серед багатьох виявлень Нашої Пресвятої Матері на протязі історії був один, тільки один той вийнятковий випадок, коли Вона (Діва Марія — ред. "В.") заговорила по імені про інші народи світу, а було це 1917 р. в Фатімі. В жадному виявленні, яке там колинебудь було пророчене устами Матері, не було висказане слово "Америка", а однак вона говорила про "Росію". Яка ніжність, яка любов, яка свята надія була в її звіщенні! Як тільки в Росії вибухла безбожна революція, Пресвята Мати показалася в Португалії; а болем говорячи про той безбожний рух, що такий чужий вашій (російській — ред. "В.") культурі, Вона сказала, що це спричинить Другу Світову війну. Після опису нещасть зараженого світу, Вона дала обіцянку, що Росія отримає дар Віри.

З надії на сповнення цеї обітниці Святий Отець 7 червня, 1953 р. посвятив вашу улюблену країну Непорочному Серцю Марії такими словами: "Ми присвячуємо та посвячуємо всі народи Росії цьому Непорочному Серцю, в довірливій певності, що почерез наймогутнішу опіку Пренепорочної Діви Марії хай в якнайкоротшому часі щасливо здійсняться всі надії та бажання, які ми разом з вами і разом з тими, що мають чесні заміри, маємо для осягнення правдивого миру, братерської згоди та справжньої свободи для всіх".

Чи було тобі відомо, мій добрий російський народе, що статуя Нашої Богоматері з Фатіми, де вона обявилася в 1917 р. та говорила до твойого улюбленого краю, перейшла твою границю в січні 1951 р. і тепер сама знаходиться недалеко Кремля? Молися до неї, щоб вона отримала від свойого Божественного Сина світло Небесне для ваших умів, благодать для ваших душ, щоб ви змогли перемогти весь блуд та безбожність та знову стати цим, що було знане як Свята Росія.

Ісус Сам Павло сказав: "Ті, що спожинають один хліб, становлять одне тіло". Я спожив Божественний Хліб той самий, що й ви — Хліб, що є переломаним тілом Христа, наново розпятого в нашому модернюму світі. Я приймаю цю саму Божественну Чашу, і в тому самому обряді, що й ви, отже як вашими, так і моїми жилами тече Кров Агнця, Який очистив світ від гріхів. Цю тайну я звершив на цьому ось вівтарі, так само як ви чините в будькотрій з тих 40 церков, що вам ще відкритими залишили з восьми сотень (усіх церков — р. "В") у Москві. Ми славимо ту саму Діву Марію; ми святкуємо те саме свято Внебовзяття; ми дітки народжені з лона її терпіння у хреста. Я пєвний, що коли вона там стояла і чула як її Божественний Син говорив: "Глянь — це мати твоя", то ій болюче було бачити, що там був Іван, а не її брат Яків. Чи не може вона терпіти, бачучи всяку незгоду та розодор в єдності Божественної Приязні.

Не так давно, Йозеф Ревай, шеф секції Пропаганди Комуністичного Центрального Комітету Мадярщини, сказав у своїй промові в Будапешті: "Відродження віри в Марію буде більш небезпечним для влади комунізму, як повінь супер-бомбовиків з капіталістичної світу". Капіталістичний світ, мій дорогий російський народе, не має замір вживати за заліну заслону якихсь супер-бомбовиків. Але ми маємо замір вянести високо наші молитви. І хай криза ангелів несуть їх, так як вітер несе хмари понад океан, щоб осягнути мир для вас і для світу.

Шпиці колеса тим більше наближаються одне до одного, чим більше вони наближаються до колодиці (спільного осередка, на якому триваються — ред. "В."); так само й ми тим більше наближаємося до колодиці, якою є Христос і Пречиста Діва, коли більше наближаємося один до другого. Надіюся, що Господь сподобить мене, щоб одного дня я прибув у Росію відправляти на ваших вівтарях у Москві оту Кальварію, що я її сьогодні присвятив вам, мої возлюблені в Христі.

Я зєднуюся з вами в молінвах, щоб комуністичний серп, який зрізав молоде життя, як пшеницю, і комуністичний молот, що розбивав ікони з їх скинй, хай вони, почерез наші моління, перемінняться так, щоб серп виглядав як місяць у ніг Діви Марії, а молот — як хрест, з якого Христос простив своїм гонителям.

"ГОЛОСИТИМЕ КАМІННЯ..."

"Новий Шлях" (при УНО — Вінніпеґ) з 26 серпня ц. р. помістив новинку п. з. "Мицніший має рацію" навіть у Ватикані". Там між іншим сказано: "Поляки тепер закоштували від Ватикану того самого, що українці вже смакують від сотень років. Ватикан відмовляється признати полякам німецькі землі, що їх дарувала Варшаві Москва, не питаючи власників німців, чи вони на це згідні. Українцям Ватикан відмовляє права називатися українцями і все їх трактує у своїх виданнях як "русинів".

З достовірних джерел відомо, що навіть деякі видніші члени УНО, уміючи, вважають що новинку за крок... "непорозважности" з боку редакції, чи точніш деякого в редакторів "Нового Шляху". Це їх обурення має місце в приватних розмовах. — Що ж, тут вибір: бути або українцем, або католиком, одне з двох, але не разом, — поставлений ясно, що й ви — Хліб, що є переломаним тілом Христа, наново розпятого в нашому модернюму світі. Я приймаю цю саму Божественну Чашу, і в тому самому обряді, що й ви, отже як вашими, так і моїми жилами тече Кров Агнця, Який очистив світ від гріхів. Цю тайну я звершив на цьому ось вівтарі, так само як ви чините в будькотрій з тих 40 церков, що вам ще відкритими залишили з восьми сотень (усіх церков — р. "В") у Москві. Ми славимо ту саму Діву Марію; ми святкуємо те саме свято Внебовзяття; ми дітки народжені з лона її терпіння у хреста. Я пєвний, що коли вона там стояла і чула як її Божественний Син говорив: "Глянь — це мати твоя", то ій болюче було бачити, що там був Іван, а не її брат Яків. Чи не може вона терпіти, бачучи всяку незгоду та розодор в єдності Божественної Приязні.

Не так давно, Йозеф Ревай, шеф секції Пропаганди Комуністичного Центрального Комітету Мадярщини, сказав у своїй промові в Будапешті: "Відродження віри в Марію буде більш небезпечним для влади комунізму, як повінь супер-бомбовиків з капіталістичної світу". Капіталістичний світ, мій дорогий російський народе, не має замір вживати за заліну заслону якихсь супер-бомбовиків. Але ми маємо замір вянести високо наші молитви. І хай криза ангелів несуть їх, так як вітер несе хмари понад океан, щоб осягнути мир для вас і для світу.

Шпиці колеса тим більше наближаються одне до одного, чим більше вони наближаються до колодиці (спільного осередка, на якому триваються — ред. "В."); так само й ми тим більше наближаємося до колодиці, якою є Христос і Пречиста Діва, коли більше наближаємося один до другого. Надіюся, що Господь сподобить мене, щоб одного дня я прибув у Росію відправляти на ваших вівтарях у Москві оту Кальварію, що я її сьогодні присвятив вам, мої возлюблені в Христі.

Я зєднуюся з вами в молінвах, щоб комуністичний серп, який зрізав молоде життя, як пшеницю, і комуністичний молот, що розбивав ікони з їх скинй, хай вони, почерез наші моління, перемінняться так, щоб серп виглядав як місяць у ніг Діви Марії, а молот — як хрест, з якого Христос простив своїм гонителям.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

КАБАЛА ЦИФР

"Вістник" (ч. 16, 1955) помістив статтю одного автора — так би мовити, людини доброї волі. Я б сказав більше: його стаття виявляє симпатії для інтересів Риму. Ось у Великодному посланні еп. Бучко викриває в рядах своїх вірних замаскованих ухилоців від генеральної лінії Риму, і пятнує їх іменем "звиродніших християн". — А наш автор зі співчуттям потакнув йому: Дійсно, мовляв, це католики тільки на папері.

Клопіт Римові: скрута на духовенство. Духовенства мадовато. Побільше духовенства дайте!

Добре сказати: дайте! А звідки його набереш? І наш автор щиро порадив: Дайте женитися. Женитися дайте. І їх буде більше.

А "Наша Мета" (ч. 33, 1955) серйозно призадумалася над порадами автора з "Вістника". І розгнулася його думки в статті "Паперові католики і паперові православні". Наголовок, сказати б, історичний.

Поженити унійських теологів? Думали й над тим, — не поможе. Он у протестантів: женять ,і не помагає. І в католиків не поможе, пише о. М. С. Бо що тут, каже, поможе женячка, коли серед вірних релігійний дух затрачується. Всюди затрачується і в католиків затрачується. Не винна тут, каже, ні релігія, ні Церква, а винні самі вірні. Тільки вони!

А чого ж, каже, людина піде в священики, коли світський дух (секуляризація) панощиться, платять малувато, значить — не виплатиться... Це ще не все: бо чого ж їти в священики, коли серед вірних дух релігійний занепадає?

Читаєш статтю й думаєш: і то правда... Яку ж роботу католицький місіонар буде робити там, де релігії нема? Де пацунку до нього нема? Де рахунку нема? От йому дайте вже навернених людей; він вам і роботу свою зробить. Легше буде...

Положення, сказати, нецікаве... Одно мені подобається: о. М. С. не падає духом. Бо й чого? Релігійний дух, тобто віра, затрачується серед католиків (серед не-католиків також), але Церква католицька зростає! Так і пише о. М. С.

Прочитаєш, подумаєш: дійсно так вже не є! Релігійний дух серед католиків затрачується, а в той час католики зростають! Католиків більше, як релігійних...

І і. М. С. налягає більше на цифри. Скільки тих католиків? Ні більше, ні менше, а 460 мільйонів! А протестантів з сектантами (разом їх поженивші) лиш 200 мільйонів! А Православних? 150 мільйонів... То не цифра!

Непогано, правду сказати, о. М. С. оперує цифрами: 460 мільйонів католиків бере з найновішої статистики, а 150 мільйонів православних зі старенських даних... з 1921 року. Стали православні в 1921 р. на своїх маленьких 150 мільйонах і ані руш вперед. Замале число народин, значить. Католики побільше родяться. Що ж, люди такі.

Прочитаєш, станеш перед цифрою 460 мільйонів, і в очах темно стає: католиків тьми і тьми, і тьми... Так і пиши! Італія? Теж! Аргентина? Теж. Пиши, пиши, пиши... Безконечні ряди: мертвих, живих і ненароджених. Там і торези, і толяттї, і кабалєри, і перони — пиши! Там і берути, і 6 мільонів італійських комуністів, — пиши! Там 6 мільйонів перовіщів, — пиши! Там і мільйони червоненької молоді у Франції, — пиши! Там і наші земляки "звиродніли" християни, — пиши! Пиши і довго не думай, бо тобі не вистарчить до цифри 450 мільйонів.

І записали. Є! Тьми, і тьми, і тьми...

Не журіться, що дух релігійний серед людей затрачується, — релігіяних менше, але католиків більше.

А православних? Тих марненьких 150 мільйонів із 1921 р. — то якби нічого. А візьми й скавселюй 90 мільйонів росіян, — що лишиться? Зеро! А "Вістник" же сам, мовляв, російському духовенству й народові відмовляє права називатися "православними"!

Рацію! Правда, о. М. С. заслуги "Вістника" в подаванню й відбиранню прав називатися православними трохи перебільшив. "Вістник" бо підкреслив певні заслуги російської ієрархії з Советів на міжнародному форумі і в політиці "співіснування" — і точка. А щодо православности російського народу, то справа трудніша. Не підеш і не перевіриш же кожного — хто християнин, а хто ні. Як-не-як, а це ж 90 мільйонів!

Питає о. М. С.: яка користь з вірних (росіян), що їх духовенство стоїть на послугах безбожного большевизму?

Не знаю, Отче! Бігме не знаю! Не знаю: що за користь, кому користь. Рим це знає, Отче, яка йому могла б бути користь з росіян. Як самі ядоровзі знаєте, ціну за них дає непогану — Україною платить! А мало буде — дасть більше. Вас віддасть, мене віддасть! Аби купити. Торг іде.

І Ви питаєте, що варті вірян, коли духовенство не тее-то... Це залежить від вірних. За Берестейської унії наше вище духовенство почавалало на римську стежку, а вірні рішили шляхом праведних — при Православії лишилися. А у вас, кажете, навпаки: духовенство — хоч води напийся, а у вірних, мовляв, скавдал: релігійний дух занякає. — Бувае всяко...

Думаю, що ми порозуміямся. А для автора з "Вістника" майте змилування й вирозуміння. Він мав добру волю. Начитався ж він, що католиків багато. І зростають вони. І взагалі... А ось в духовенство кандидатів нема. І задумався він, як лиху запобігти. Повірте! Ну, і рішив, що поженити треба. Хотів, так сказати, справу по-науковому розвязати.

А тут йому сопхвату: грубо виражається! Чого ж грубо? Голос такий. Образжувати нема чого! У мене голос тонший, я й тонше висловився. А стаття в "Нашій Меті" блискуча. Тепер скрутно з добрими статтями. Знамєнита стаття. Нам би таких побільше маєу! Життя веселіше стало б. Серйозно кажу!

Назар Полин.

ЗАБАГАТО БЕРУТЬ НА КРЕДИТ

Населення Канади дуже багато купує на кредит. Коли взяти ці кредити разом, то вони тепер виносить 2,000,000,000 долярів, не включаючи моргеджів. Уряд затривоженій таким великим станом заборгованости свого населення у своїх таки вірителів.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Оцим повідомляємо всіх членів і членок, що **Загальні Річні Збори** Громади Пресвятої Трійці відбудуться в **неділю, 16 жовтня, 1955,** від години 2.30 пополудні, в залі Катедри Пресв. Трійці, 1175 Мейн Стріт, Вінніпеґ.

На програмі зборів:

1. Звіти Членів Уряду і Контрольної Комісії.
2. Звіти Комітетів.
3. Звіт Пароха.
4. Встановлення Членських Вкладок.
5. Звіт Статутової Комісії.
6. Вибір членів Заряду на слідуючий рік.

Проситься усіх членів прибути на річні збори.

За ЗАРЯД ГРОМАДИ:
о. М. Юрківський, парох.
Петро Ковтун, голова. **Іван Юрків,** секр.

СУСІДСЬКА ПОМІЧ

В околиці Портедж ля Прері, Ман., фармер Клів Максвел заклав й оминався в шпиталі. Щоб йому помогти, одного дня зібралося 17 фармерів і за один день виорали Максвелові 200 акрів землі. Який це гарний примір і яке велике діло! Для тих, що орали, страта мала, а одному чоловікові поміч велика.

ЩО НОВОГО В ПОЛІТИЦІ

● До половини вересня сповіщено в політичному світі була поїздка (9 вересня) до Москви канцлера Західної Німеччини д-ра Конрада Аденавера. Цей політик стоїв і стоїть на становищі, що він репрезентує цілу Німеччину, не лише західну. Він також стоїть при твердій співпраці з Заходом та не належить до спільної з ним військово-оборонної системи, звано НАТО. Аденавер тим самим не годиться на нейтралізацію Німеччини. Все це разом противиться плянам большевиків, і вони не погодилися на звільнити з-під своєї окупації та на злуку Схід. з Західною Німеччиною, що є вже вільною державою. А вимога обидвати Німеччину була власне ціллю поїздки Аденавера. Одиноий успіх Аденавера це те, що большевики погодилися уся звільнити решту німецьких полонених. При тому наступить вимінa амбасадорів.

● Коли в Европі й Америці панує настрій штучно усміхненої дипломатії, започаткованої большевиками, то в Азії та Африці "усміхається" вогонь боротьби. У французьких колоніях в Африці марокканці фанатично борються за незалежність, і сіють нечуваний терор серед білих кольоністів, погоголовно вирізуючи й цивільне населення, навіть жінок і дітей (як це мало місце в т. зв. "чорну суботу" 20 серпня у Квед Зем). Французи почали відплатну акцію, що вже має военний характер. Едгар Фор, премієр Франції сказав, що марокканці в Африці діють за підшептом чужоземних сил. Має він на думці Советів чи Арабську Лігу — покищо не відомо. Але в уряді Франції є подібні думки на справу колоній в Африці.

● Вертаючись зі своєї поїздки по СССР, Джеймс Сінклер, міністер риболовства Канади, говорив з урядовими особами комуністичного Китаю. Він сказав, що уряд Канади думає над справою визнання червоного Китаю. Жадних рішень ще нема, але в цій справі буде щось зроблено наступного року. В тому самому дусі говорив міністер Пірсон у недавній промові у Ванкуверi. Покищо це не є жадні офіційні заяви чи заміри уряду, але приватні міркування цих міністрів

● Після уступлення Перона в Аргентині (20 вересня) витворилася така ситуація, що може мати також чимале значення міжнародного характеру. На її території зводяться б. міжнародні чинники. Загал знає лише про католицько-папістські виступи проти Перона, а не знає, що також, ніби до спілки (хоч і без порозуміння) були виступи комуністичні, були демонстрації лікарів, що мали промосковичне забарвлення і т. д. Після повалення Перона, католикам-папістам правдоподібно треба буде вести боротьбу ще й з міжнародним комунізмом на території Аргентини. Совєтам хотілося б обібти Зединені Держави Америки із-за плечей. Хто має більше впливів на стримання тим комунізму — Перон чи матінка Ватикан — покаже майбутність.

● В Сан Маріно (мала республика -- 38 квадратових миль), себто в самому серці Італії, у виборах 14 серпня спільний фронт комуністів і крайніх соціялістів голосами 3,008 переміг християнських демократів (2,257), і червоні здобули ім владу! Дивно, як кажо. " під самим боком Риму мо ли допуститися до того, щоб безбожний уряд, що з волі більшости "католиків", прийшов до влади! Та ж усі вони фігурують у статистиці католиків.

●При кінці візити Аденавера в Совітському Союзі прибув туди провідник комуністів у східній Німеччині Отто Гротевольз. На прийнятті в його честь Хрущов заявив: "Ті, які ждуть на те, щоб Советський Союз покинув комунізм, можуть ждати на те, щоб так навчився співати". — Що ж на те західні дипльомати, які вірять у співжиття з Советами? Мабуть, будуть здавати, що недочули заяви Хрущова

● Аденавер заявив у Москві, що змагає до обединання Німеччини У відповідь на те, жінок і дітей (як це мало місце в т. зв. "чорну суботу" 20 серпня у Квед Зем). Французи почали відплатну акцію, що вже має военний характер. Едгар Фор, премієр Франції сказав, що марокканці в Африці діють за підшептом чужоземних сил. Має він на думці Советів чи Арабську Лігу — покищо не відомо. Але в уряді Франції є подібні думки на справу колоній в Африці.

● В одному з міст Зах. Німеччини (кажуть, що в Мюнхені), відбувся з'їзд Організації Українських На цьому з'їзді (полк А. Мельника). Мо... ність делегатів домагалася, щоб ОУН Мельника обєднала ся з ОУН Бандери та ОУН-УГВР і з гетьманцями, щоб спільно створити новий політичний центр на еміґрації. Однак більшість делегатів-рішень підтримувати УНРаду, але домагатися зміни її політики по відношенні до тих про тибольшевицьких американських чинників, які ведуть московофільську політику

ВИПИСКИ З ПРЕСИ

● о. А. Трух, ЧСВВ, у репортажі "Місія в Сіднеї", „Світло", ч. 9-1955) пише: Тому, що наша Служба Божа має такі обрядові дії, що вимагають іконостасу, то всі наші парафії повинні подбати про це, щоб принаймні по своїх новых церквах постанити іконостаси". — Чому — „принаймні по нових церквах"? А чому й не по старих? А чому зі старих церков іконостаси ще не так давно викидали? Адже ж і тоді унійська Служба Божа мала такі обрядові дії, що вимагають іконостасу. Коли ж рішили бути без іконостасу, то мали замір змінити й унійські обрядові дії на латинські А тепер, за наказом з Риму, зроблено крок назад — лицем до східного обряду. Чому? Бо Рим готовить місію на Схід.

● Дня 27 травня ц. р. був промований на доктора філософії в Українському Вільному Університеті учінет чернець-редемпторист о. Богдан Курилас. Тема його докторської дисертації: „Акт з'єднання архиепископа Мелетія Смотрицького з історичному та психологічному часвитанню". У своій згадці про що подібно, щоб предметом праці відноситься до часів (17. ст.), про які висловлявся історик проф. д-р Н. Василенко-Полонська, як про часи „боротьби Русі проти Руси" та „спроб поміряти Русь із Руссю". Ві дбсності одначе це були часи боротьби не України, лише боротьби Риму поти України та спроби жинути брата на брата, щоб подіяти наш народ на дні віри та легше опанувати його.

● „Український Вістник", ч. 2-1955, орган УПЦ в ЗДА, почав містити короткий нарис Історії Української Православної Церкви в Америці, — той, що тепер залежна від Царгородського патріярха.

● У спогаді „Праця оо. Редемптористів в Зах. Україні" („Голос Спасителя", ч. 9-1955), Яр. Левицький каже, що в Галичині „в наших супер-патріотичних кругах, найчастіше релігійно індеферентних, часто можна було стрінутися з замітками, що насаджування чужих по національности монахів — це один дальший крок до латинізування нашого обряду". „Безпосередньо по зайнятті Західної України московськими большевиками пок. Митрополит Андрей скликав Провінціальний Собор, який мав зайнятися також справами очищення нашого обряду. Зо сто рони оо. Редемптористів брали участь у тому Соборі — Пресв. Николай і о. Протоігумен Де Вохт. Менш-більш в половині 1940 р. почали зводити в життя перші постанови цього Собору. І так знесено всяєм вживання ручних дзвінків, далі при Службі Божій; митря рук при „Благодатію . . ., покійн при „Єдинородний Сине" і „Вірую", врешті заряджено перенесення Найсв. Тайн на Проскомидійний стіл. У Львові першими, що ввели ці зміни, були оо. Редемптористи." — Питання: А чому ж священики унійної української церкви не дожили ще були першими в цьому „патріотичному" кроці? Дальше: чому взагалі Собор по очищенні унійської Церкви з примусового латинського налету був скликаний аж тоді, як москалі прийшли? Для місії серед москалів.

● Хоч „Українські Вісті" з 23-го серпня ц. р. повідомляли, що преса нібито промовчала 11-ий Собор УГПЦК, то „Світло" з вересня ц. р. написало ще довший коментар про Собор, як „Українські Вісті", які писали теж немало покликається на згадки про Собор з інших журналів, однак і ще не всеї той преси, що про Собор писала.

Тактика того коментаря, як звичайно, акробатична та є „мішаниною соловія з оселедцем". З тактичних мотивів там нібито боронитися теж „Істаро-українське православне (подумайте ви, куди гнуть!) зі своїм питомим характером, ідеологією і духом", і симпатизується з думками про Собор в органі Церкви еп. Б. Шпильки („Укр. Вістник", ч. 2), і все це зводиться до того, щоб УГПЦК шукала визнання в чужих та була від них залежною. — Хотять унійні мати для себе „товариша по нещастю"? Шкода мріяти!

● „Голос Спасителя", ч. 9-1955, стор. 14-15, принагідно пригадує, як то в 1883 р. папа Іннокентій XI благав польського короля ратувати Відень та Европу перед загладою, коли великі турецькі сили обложили Відень. Якщо б здобудж його, то „двері в серце Европи були настіж відчинені для його орд". Як відомо, польський король Ян Собеський покликав собі на поміч 15,000 козаків і вони вдарили на турків так сильно, що зломили їх головний опір вже в першому наступі. „Король Собеський вислав Папі деякима турецьких прапорів як пам'ятку бою, що раз на завжди зламав турецьку потугу в Европі та знищив загрозу півмісяця, який намагався повалити хрест і християнську цивілізацію, щоб запровадити магометянство", — „І. С." мусів би це закінчити так: Хоч козаки були православні й боронили своєї рідної Віри, то в потребі вони боронили християнство взагалі. І разом з тим обороняли й увесь католицький світ з Римом на чолі. А Рим „віддячився" козакам так, що коли вони були лицем обернені проти турків і татар, він напустив на них Полщу і завдав їм смертельний удар в плече.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● 20-го вересня, заходами відділу Союзу Українок Канади ім. О. Кобилянської у Вінніпегу, в церковній залі св. Михаїла (110 Дізраелі вул.), відбулись освітні сходини.

Доповідь на тему: "Мова й культура — основні елементи народности", виголосив Всеч. Прот. С. Герус.

● В останньому часі в окрузі Айтуна. Саск., виконано таку працю:

Айтуна: Направлено церкву, що пошкодив дощ всередині; побудовано Народний Дім і куплено потрібні речі до церкви. Також відновлено резиденцію.

Габрда: Нова громада, але щиро працює. Церква ще не зовсім викінчена. Громада доклядає всіх сил, щоб відбути свое Храмове Свято на день св. Миколая, 19-го грудня. Вірні сподіваються бачити у себе о. Митрата д-р С. В. Савчука.

Гудзів: Церква будується. Громада старається будову звикінчити до Різдва, щоб перенестися в Народнього Дому до власної церкви.

Фенвуд: Помальовано Церкву знадвору і всередині. Також куплено до церкви потрібні речі.

Мелвил: Збудовано Іконостас та куплено деякі речі до церкви. Громада робить старання набути резиденцію для священика.

Поничай: Внаслідок природних умов праця спізнювалася. Розмокші дороги здержали всякий рівнобіг. Є велика надія на краще.

Жучка: Поправлено церкву та помальовано знадвору та всередині.

Вроктон: Побудовано новую дзвінницю та куплено потрібні речі до церкви.

Виконання тієї праці треба завдячувати всім вірним поодиноких громад, їх Зарядам та парохові округа Всеч. о. Е. Приступі.

ВДОВИНА ЛЕПТА

Уже чотири роки живе в Торонті п-ні Евфрозинія Слинько. Прихала вона сюди з Келгарі до своєї дочки п-ні Анни Чужій. Бачимо її кожної неділі в церкві на Богослуженні. А минулого Великодня останніх своїх сил добулась, щоб не оминути чарівних чарівних Воскресних пісень. Але додому вже не пішла на свячене, а таки прямо через дорогу до шпиталю повели її. Мала вона операцію одну й другу. Тоді покликала вона катедральних отців, Д. Отців і П. Самця, щоб ствердили її добру волю, що вона жертвує двісті долярів на народні цілі: 100 дол. на катедру св. Володимира, 50 дол. на місійний фонд УГПЦ в Канаді, 20 дол. на осередок „Київ", 10 дол. на „Український Голос", 10 дол. на „Вістник" і 10 дол. на місцеву Українську Школу при катедрі. 67-літня бабуся, немічна по важкій недузі й операції, приходить у недолю 21-го серпня до церкви і на храмовий обід і дрижачими руками передає чек на згадану суму.

Евфр. Слинько належить до людей, що стараються оминати нарікання на других. Вона завжди має щось доброго сказати про своїх рідних чи знакомих. Тому й здобула собі пошану серед нашого громадянства.

До 1917 року п-ні Евфрозинія що жила в Києві зі своєю родиною. Її чоловік, військовий старшина, забитий у перших боях 1-ої світової війни. Три дочки її захворіли й померли. Осталась наймолодша донечка Анна. Доля кидає молоду маму й дитину до Владивостоку, а потім до м. Харбіну в Манджурії. 1924 року вони пускаються в дорогу через Японію до Канаду до м. Ванкувер. А вже 1928 р. я зустрічаю їх в Едмонтоні в укр. православній громаді св. Івана. Довший час жили вони в Келгарі. І мама і дочка брали активну участь по нашим православних громадах в Канаді. Анна помагала збирати перші жертви, щоб закупити трикрасну площу над рікою, де сьогодні пишається гарна українська православна церква в м. Келгарі.

Щира подяка Вам, Дорога Пані, що навіть у часі тяжкої недуги Ви памятаєте про справи, що потребують підтримки від нашого громадянства. Оця Ваша вдовина лепта нехай буде Господу Богу на славу, а Вам на здоровля й на спасіння.

о. П. Самець.

ЩИРА ЖЕРТВА НА ПОТРЕБИ ЦЕРКВИ

Не з примусу, а від щирого серця пані Слинько під час храмового обіду катедральної громади Св. Володимира в Торонті пожертвувала на добрі цілі $200.00, з того на загальні потреби У. Прав. Церкви 50 дол. і на пресовий фонд „Вістника" 10 дол. Дар цей переслав ВПреоп. о. Прот. П. Самець.

Це є доказом, що є люди, які вміють належно володіти придбаним майном і, поруч своїх щоденних потреб, складають частину на загальні справи. Без жертвенности немає великих діл, вона є основою церковної й громадської праці.

Консисторія висловлює сердечну подяку пані Евфрозині Слинько і бажає з нагоди її 67-ліття життя щастя й здоровля на многих літ.

Консисторія УГПЦК.

ПРИПРАВИЛИ СВЯЩЕНИКА

Сарнія, Онт. – Каже приповідка: „Гора з горою не сходиться, а чоловік з чоловіком — завжди". Так стало ось і в нашій Громаді Пресв Тройці.

За благословенням Високопреосвященішого Митрополита Іларіона і рішенням Президії Консистогії, на наше прохання, в неділю, 4-го вересня 1955 р., ми мали честь вітати нашого пастиря о. І. Пестуна. Після Служби Божої о. І. Пестун звернувся до присутніх зі словами:

„Серед Вас я не бачу декого з тих парафіян, з якими я ще досьогодні спільно молився в 1950-1951 рр., а не пок. Юній Барбаза. Михайло Кузьта інші. А тому прошу всіх присутніх не походитись помолимось за їхні душі, щоб Бог оселив їх в лоні Авраама, Ісаака, Якова".

І зараз же відправлена була Панахида. Після того сестриці приготовили спільний обід. Після обіду п. С. Губа в своїх словах вик. імені Громади дякував Високопреосвященішому Митрополитові Іларіонові та Президії Консисторії, що вони задовольнили наше прохання, а також дякував о. І. Пестунові — що о. Пестун не відмовився з нами спільно молитися Богу. А також сказав, що ми нашою громадою віднині приносимо дарунок нашому Пароховi — любов, дружбу і чесну працю на церковній ниві. Після того сказав слово о. І. Пестун, що такий дарунок для нього як для священика дорожчий усього, і він усіх запрошував вірних до згоди й праці на нашій, як православній так і національній ниві.

А також склав новоорганізованому Сестрицтву щиру подяку за смачний обід. Після того сестриці Таліфра Чорна та Галина Губа перезвели за столом збірку на нашу релігійну газету „Вістник" – 5 долярів. На закінчення п. С. Губа запросив присутніх проспівати о. І. Пестунові Многая літа, а о. І. Пестун попросив проспівати Многая літа Високопреосвященішому Митрополитові Іларіонові та Високопреосвященішому Архиепископові Михаїлу і Зарядові та присутнім.

Присутній.

25-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ подружого життя п-ва Івана Анисевай Тимочко

27-го серпня ц. р. рідні та знайомі панства Тимочко влаштували для них несподіванку з нагоди дня Ювілею. Сердечний чудовий вечір, сповнене посилало свої останні промені, прощаючись з земним царством. Парафіяльний дзвін заповнений автами з їх господарями. Друзі та знайомі з довколишних міст та Оша ви прибули привітати ювілятів з їх великим торжеством. Серед прибулих: українські піонери Канади, учасники визвольних змагань за Україну у сімнадцятих та двадцятих роках і новоприбулі українці з часів 2-ої світової війни. Їхня присутність свідчить про великих любов панства Тимочко до всіх українців, не робили різниці коли прибув до Канади, чи то за австрійського цісаря, чи то за часів „демократичної" Польщі", чи то за часу російсько-большевицького панування. Прибули вони на землю вільної Канади, щоб тут знайти захист і людське життя, дане Богом. Восьма година вечора, до церкви святого Івана прибуває два авта з ювілятами, старостою п. Шевчуком, дружбою п. Д. Кочій, дружками панею М. Сенеко, А. Гил. В присутності величної української громади о. Прот. М. Фик та о. Прот. Запарінюк (настоятель сусідньої церкви св. Богородиці) в м. Ошаві) відправили урочистий Молебень під спів церковного хору. Отець М. Фик по закінченню Молебня сердечно привітав ювілятів. Господар свята М. Дутчак та господині -- пані А. Шадий, А. Стезик і М. Кітела запросили всіх присутніх до парафіяльної салі. У дверях салі ювілятів вітали з хлібом батьки ювілятів пристало Такі, та благословили батьківською любовю їх на майбутнє життя. Поміж ювілятів у залі присутні вітали гучними оплесками. На столах добрі страви. Господині просять усіх до столів. По закінченні трапези, в честь ювілятів промовляли: отець прот. Запарінюк, який в свій глибокозмістовній промові висвітлив приміри подружнє життя до взаємної та зокрема ювілятів. Їхня праця на ниві українського церковного та громадського життя — неоцінима. 25 років — це довгий шлях подружнього життя. Часто люди зраженються, знеохочуються працювати в громадах; ювіляти навпаки, в цьому відношенні вони є людьми, які жертвенно працювали для добра українського люду там далеко на Україні і тут в Канаді.

о. Запарінюк закликав при сутніх до грошевої збірки, яка принесла 152 долярів, з яких панство Тимочки пожертвували 40 дол.

В слідуючих промовах на честь ювілятів промовляли: пані Шадий, староста Шевчук, посол Стрічневський, голова Громади Стезик, голова відділу СУЖЕРО п. Сосна, однодільчани ювілятів п. Яриомяич та п. Гоник, адвокат Орищак, предсідниця Сестрицтва пані Манила. В своїх промовах всі виступаючі відмітили велику жертвенність ювілятів у праці на церковно-громадській ниві. В кінцевому слові Гібот. М. Фик відмітив ювілятів як взірцевих громадян, які присужилились до праці в українських організаціях і Церкві. На протязі 20-літнього існування Свято-Іванівської Громади панство Тимочки що річно обирались до церковного Зарядy, і Зарядy Сестриництва. Їм належиться велика подяка за розбудову нашої Громади.

Панство Тимочки приймають активну участь в організованому українському житті м. Ошави. З дня організації відділу КУК пан Тимочко був представником до нього від Громади, виконуючи обовязки голови відділу, йому завдячується організація відділу ТУС м. Ошави та кольпортування часопису Українського Голосу" та „Вістника".

По закінченні промов, пані А. Шадий та А. Стезик від імені всіх присутніх, під гучні оплески, вручили Ювілятам дарунок столове накриття, срібний прибор та інші дарунки, які були вручені від окремих осіб.

Зяла цього вечора була переповнена людьми, всі були задоволені святом.

З зібраної суми грошей призначено для „Українсько-

го Голосу" 18 дол., для "Вістника" — 18 дол. та Колегії св. Андрея 18 дол. В кожній з цих сум панство Тимочки жертвували по 10 долярів.

На цьому місці складаємо сердечну подяку Ювилятам і всім жертводавцям.

Бажаємо панству Тимочкам многих та щасливих років життя. Нехай Всевишний щастить їм у їхніх ділах.

О. С.

ТЕГ ДЕЙ в СУДБУРАХ

Судбурі, Онт. — В суботу, 13 серпня ц. р., Українська Православна Громада в Судбурах вперше в імпрезувала „Тег Дей". Багато приклали труду сестрицї для одержання дозволу і для зорганізовання цього дня та виявлений його переведення. І праця їх увінчалася гарними успіхами. Напередодні цього дня дехто висловлював сумнів у можливість успіху, бо ж було багато перешкод. Однак ця невелика група жінок уже зорганізувала дуже добре і тому вийшла переможцем. „Тег дей" пройшов добре.

Найбільше потрудилися: М. Макаренко — голова Сестрицтва, М. Скоморовська — фін. секретарка, М. Бурак — рек. секретарка, та Н. Непрон — член. Сестрицтва. Було визначено пункт, де збірщиці одержували й здавали скриньки, знайдено старших жінок для догляду над малими дітьми, матері яких проводили збірку. Запрошено належну кількість авт, які розвозили збірщиць та своєчасно поставали відзнаки. По збірці працювали: С. Рибак, П. Поліщук, Ф. Сидор, О. Горуля, М. Скоморовський, М. Бурак, С. Мельничук, Н. Коробець, М. Грицець, О. Гальчук, А. Злоченська, Н. Непрон, Архитич, Г. Токарик, Волянська, Калиновська, Купон (англійка), Мур, (англійка), Веслобіцька, Д. Цьотка, Озимковська, Ф. Фрідрік, Якавчук, А. Цьотка, Софія Мартин, Маруся Непрон, Настуня Степанчук, Тамара Добровська, Софія Цьотка, Віра Тимошенко, Оля Степанчук, Городзейчук та Ш. Рибак. Найбільш зібрали: Ф. Сидор, П. Поліщук, С. Рибак, Рибак та О. Горуля.

Збірковий пункт організувала та скриньки видавдавала й приймала п. Юлія Базар. Допомагав порадами та видрукувати відзнаки п. Іван Базар. Догледіла малих дітей п. Ганна Макаренко та О. Тимошенко. Розвозили свої авта збірщиць та відзнаки М. Скоморовський, М. Тихончук, О. Мельничук і. Непрон та найбільш за всіх голова Заряду О. Добровський.

Спільними силами свідомих членів та прихильників нашої Святої Української Православної Церкви зібрано поважну суму грошей на добрі цілі. Пошли, Боже, нам сили та витривалости для нальшої праці на користь Громади.

М. Макаренко, гол. Сестиц.
М. Бурак, рекорд. секрет.

З ХРЕСТИН НА ПРЕСУ

Боїв, Алта. Дня 8-го червня в церкві св. Духа відбулося Св. Божа а потім відбулося хрещення доньочки Константини, в черги 4-та дитина п-ва Яцька та Марії Свічник, які мешкають в Боїв, Алта.

Чину хрещення довершив місцевий парох о. П. Зубрицький. Кумами були: Мирон Свічник з Гедері, Саск. та Галина Фидорів з Едмонтону. По охрещенні Константини її батьки закликали родину та знайомих на обід. Під час обіду і веселого настрою о. П. Зубрицький в короткім та влучнім промові пригадав присутнім про потреби укр. преси. Зібрано $10.50.

По $1.00. жертвували слідуючі: Мирослав Свічик, В. Байда, Д. Лазарук, Ів. Конончук, А. Федорів, М. Свічик, Я. Свічак, Анна Дудчак, Стєф Писик, Ф. Яковчук та 50 ц. Із. Гуменний. Зібрану суму розподілено так: на „Укр. Голос" $6.00, на „Вістник" $4.00, а переслика 50 ц.

Всім жертводавцям щире спасибі, а окрецній Колегіятині многих і благих літ прожити на втіху своїм батькам.

Присутній.

З ВЕСІЛЛЯ НА ЦЕРКВУ И ГРОМАДСЬКІ ЦІЛІ

В суботу, 3 вересня, в українській православлянній церкві св. Володимира в Содорі, Онт., відбулося вінчання Миколи Завирухи та Ольги Стадник. Чин Таїнства Шлюбу звершив парох о. Прот. Є. Чижів. Уся церква була заповнена родичами та приятелями молодят. Урочисто відбувся церковний шлюб. Тепло вітав молодих о. Парох у своїй промові.

Весільний обід влаштовано в салі Канадійського Легіону. Простора салї заповнялася гістьми. Під час обіду за почином голови Заряду нашої Громади п. О. Добровського та п. М. Скоморовської, п. Василів зробив збірку, з якої на Церкву приділено 43 доляри та на „Вістник" 4.50 дол.

Ініціяторам збірки, збірщицям та жертводавцям на церковні та громадські цілі — щира подяка.

Молодят Миколу та Ольгу ще раз вітаємо, щасливого подружнього життя бажаємо та голосно співаємо: „Многі Вам літа!"

Присутній.

З УРОДИН НА СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД

Блейн Лейк, Саск. — Дня 26 червня, в неділю пополудні, гостинні і члени української православної громади Блейн Лейк-Кенідон, Саск., зібрались в домі п-ва Петра і М. Тваринських в Блейн Лейк, Саск., щоб привітати господаря дому в день його уродин. П-во Тваринські є активними членами нашої Церкви в Кридорі. Вони тішаться великою пошаною серед членів своєї громади, і коли виринає потреба знайти делегата на збір, конференцію чи Собор, тоді висувають особу п. Петра Тваринського, знаючи, що він гідно зарепрезентує громаду. П. Петро Тваринський являється довголітнім головою відділу КУК в Блейн Лейк, як також є його руках був уряд мейора (посадника) міста. Наше громадянство знає його як чесну, характерну та культурну людину, а що найважніше — як доброго члена своєї Української Церкви і українського народу.

Прийняття відбулось при гарно застелених столах. Господарем свята був п. М. Цьоня, який підніс тост в честь п-ва Тваринських, а гості відспівали „Многі літа". На закліх п. М. Цьони зроблено збірку, в сумі $34.44, яку переслано до Консисторії УГПЦ у Вінніпегу на Стипендійний Фонд.

Всім жертводавцям щира подяка а нашим Ювілятам, п-ву Тваринським — на многі літа.

О. О. Х.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ДОМКА САВЧУК

В суботу 6-го серпня ц. р. в шпиталі в Радвей, Альберта, упокоїлася бл. п. Домка Савчук в 70 році життя.

Народилася вона в селі Камяне, повіт Чернівці, на Буковині. В 1904 році разом зі своїм мужем Василем прибули до Канади й поселилися наперше в Манітобі коло Гавлетону, опісля переїхали до Здучених Держав, а в 1910 році знову повернулись до Канади в околицю Візел Крік, Альберта, де померша й закінчила своє трудяще життя.

Похорон відбувся 10 серпня, при співучасти численної родини й сусідів, з хати своєї родини й сусідів, з хати української православної громади Блейн Лейк-Кенідон, Саск., зібрались в домі п-ва Петра і М. Тваринських в Блейн Лейк, Саск., щоб привітати господаря дому в день його уродин. П-во Тваринські є активними членами нашої Церкви в Кридорі. Вони

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ДОМКА САВЧУК

В суботу 6-го серпня ц. р. в шпиталі в Радвей, Альберта, упокоїлася бл. п. Домка Савчук в 70 році життя.

Народилася вона в селі Камяне, повіт Чернівці, на Буковині. В 1904 році разом зі своїм мужем Василем прибули до Канади й поселилися наперше в Манітобі коло Гавлетону, опісля переїхали до Здучених Держав, а в 1910 році знову повернулись до Канади в околицю Візел Крік, Альберта, де померша й закінчила своє трудяще життя.

Похорон відбувся 10 серпня, при співучасти численної родини й сусідів, з хати своєї родини й сусідів, з хати української православної громади Блейн Лейк-Кенідон, Саск., зібрались в домі п-ва Петра і М. Тваринських в Блейн Лейк, Саск., щоб привітати господаря дому в день його уродин. П-во Тваринські є активними членами нашої Церкви в Кридорі. Вони

МИХАЙЛО СТЕЛЬМАХОВИЧ

Ченвуд, Саск. — Дня 26 серпня, 1955, відійшов у вічність муж, тато і член УГПЦеркви, прожиливши несповна 40 років, а спільно з дружиною Анною 10 років. Прожив на фарні в околиці Фенвуд; лишив у смутку дружину Анну, 1 сина, 3 доньки і стареньку маму, бо його тато помер два роки тому. Його родичі походили із с. Улично, п. Дрогобич, Західна Україна.

28 серпня, в неділю ввечері, в Церкві Св. Т. Приступа з Айтуни відслужив у домі покійного Парастас, а 29 серпня відбувся похорон. В Фенвуд відбулася Похоронна Служба Божа, а похоронно покійного в Бірмінгтем, Саск., на УГП цвинтарі.

При послідній цілованню Всеч. о. Е. Т. Приступа візвав присутних зложити на невинчій вінок; вірні зложили $24.78 $10.00 на пресовий фонд „Український Голос" $5.00 на Колегію св. Андрея, $5.00 на Стипендійний Фонд явної Церкви і $4.78 на пресовий фонд „Вістник".

Хай покійному Михайлові буде земля пером, а всім жертводавцям сердечна подяка.

Присутній.

ЙОСИФ КОРЗЕВИЧ

Дня 26-го серпня ц. р. у Дженерал шпиталі в Гемілтоні помер Йосиф Корзевич на 53 році життя. Покійний Йосиф народився у Львові, Галичина, 3-го січня 1903 року. До Канади прийхав молодим хлопцем 1922 року і замешкав у Гемілтон, Онт., як до дня його смерті. 1937 р. розпочав своє власне підприємство „Драй Клінерз" під назвою „Уйс Кінерз". За молодих літ покійний любив українську сцену і брав живу участь у Товаристві „Просвіта". 1934 р. одружився з Анною Ковальчук.

Похорони відправи відслужив Вапрел. о. Прот. В. Федак, настоятель укр. прав. церкви св. Володимира, в понеділок 29 серпня, 1955 р. Дяком на цім похороні був п. Володимира та сестру Стефанію Олішевську.

Після похорону відбувся поминальний обід в домі п. Михайла Ковальчука (тестя покійного) на 23 Грент Ст. По обіді Прот. о. Федак зробив заклик до збірки на незвичний вінок. Збіркою зайнялися пп. Михайло Павлишин (дяк) і Мих. Грегтко. Павлишин (старший провідник). Збірка принесла $32.00 на укр. прав. церкву св. Володимира в Гемілтоні. З цієї суми громада призначила $5.00 на орган нашої церкви „Вістник".

Усім учасникам похорону та жертводавцям щира подяка, а покійному Йосифові Вічная Память!

О. О. Х.

КАТЕРИНА КОРОЛЬ

Дня 10 серпня 1955 в шпиталі в Канора, Саск. упокоїлася в Бозі піонерка Катерина Король, одна із перших громадянок у громаді „на Мазепі". Св. Тайну Причастя удлила о. Боднарчук з Канори, а похоронну Службу Божу відслужив о. Л. Дячина в церкві „на Мазепі" при участи багатьох людей.

Покійна Катерина лишила в смутку 2 сини: Андрій і Михайла, 2 доньки: пані Тофан — замешкала а Онтаріо, і пані Цимбаліста — мешкає в Канорі, Саск.; внуків 42. правнуків 47.

Покійна Катерина чотири місяці перед своєю смертю пережила великий смуток, бо похоронила найменшу доньку Василину Тимрик з Денбирий. Саск.

Покійна прожила 82 роки. Прийхала з Західної України до Канади зі своїм мужем Григорієм 1897 р. з села Холівці, пєвіт Борщів. Прожила в Канаді 58 літ в околиці Довлей, Саск.

Пок. Катерина була лагідної вдачі і була улюблена ядорожних членів своєї околиці, а зокрема громади „на Мазепі". Бульвіра, що це Богові бу- жертвенною і доброю матіїю душевні страждання о. помогла йому перенести бо свідчить те, що виховала в Боже. Тому він кр дітей в добрім характері і ві знаходить у собі бага вони є цінними членами У- рості й погідного духа райнської Православної Цер- ра Церкви. ки.

Під час Послідного Цілу служив у таборі Пфарр вання люди скинули не нев ячий вінок $37.70, а чогбув у Регенсбурзі в Баварії. $30.00 на Катедру, о $7.70 на ті, а потім переміщений Вістник" ого батька, Впреп. о. Т. Ого. Саск., і там працює

Учасник похорону

ПРЕСОВИЙ ФОНД ВІСТНИКА

кишній помагає йому в

Читачі „Вістника" пишуть ко дуже вдоволені своєм цен ковим органом та висловлю ють, щоб він ще був кращи а зокрема, щоб став тижне виком. Цілі добрі дітки і ву ки улекшували його одноман нітнє життя останніх літ. Пе редчуваючи що вже недовго ціємо всі працювати, щоб пс

УРАГАНУ ДЖЕНЕТ

ий ураган, якого на спричинив у Мексиці ве було 360 людських

та". 1934 р. одружився з Анною Ковальчук.

Похорони відправи відслужив Вапрел. о. Прот. В. Федак, настоятель укр. прав. церкви св. Володимира, в понеділок 29 серпня, 1955 р. Дяком на цім похороні був п. Володимира та сестру Стефанію Олішевську.

Після похорону відбувся поминальний обід в домі п. Михайла Ковальчука (тестя покійного) на 23 Грент Ст. По обіді Прот. о. Федак зробив заклик до збірки на незвичний вінок. Збіркою зайнялися пп. Михайло Павлишин (дяк) і Мих. Грегтко. Павлишин (старший провідник). Збірка принесла $32.00 на укр. прав. церкву св. Володимира в Гемілтоні. З цієї суми громада призначила $5.00 на орган нашої церкви „Вістник".

Усім учасникам похорону та жертводавцям щира подяка, а покійному Йосифові Вічная Память!

О. О. Х.

КАТЕРИНА КОРОЛЬ

Дня 10 серпня 1955 в шпиталі в Канора, Саск. упокоїлася в Бозі піонерка Катерина Король, одна із перших громадянок у громаді „на Мазепі". Св. Тайну Причастя удлила о. Боднарчук з Канори, а похоронну Службу Божу відслужив о. Л. Дячина в церкві „на Мазепі" при участи багатьох людей.

Покійна Катерина лишила в смутку 2 сини: Андрій і Михайла, 2 доньки: пані Тофан — замешкала а Онтаріо, і пані Цимбаліста — мешкає в Канорі, Саск.; внуків 42. правнуків 47.

Покійна Катерина чотири місяці перед своєю смертю пережила великий смуток, бо похоронила найменшу доньку Василину Тимрик з Денбирий. Саск.

Покійна прожила 82 роки. Прийхала з Західної України до Канади зі своїм мужем Григорієм 1897 р. з села Холівці, пєвіт Борщів. Прожила в Канаді 58 літ в околиці Довлей, Саск.

Пок. Катерина була лагідної вдачі і була улюблена ядорожних членів своєї околиці, а зокрема громади „на Мазепі". Бульвіра, що це Богові бу- жертвенною і доброю матіїю душевні страждання о. помогла йому перенести бо свідчить те, що виховала в Боже. Тому він кр дітей в добрім характері і ві знаходить у собі бага вони є цінними членами У- рості й погідного духа райнської Православної Цер- ра Церкви. ки.

Під час Послідного Цілу служив у таборі Пфарр вання люди скинули не нев ячий вінок $37.70, а чогбув у Регенсбурзі в Баварії. $30.00 на Катедру, о $7.70 на ті, а потім переміщений Вістник" ого батька, Впреп. о. Т. Ого. Саск., і там працює

Учасник похорону

ПРЕСОВИЙ ФОНД ВІСТНИКА

кишній помагає йому в

Читачі „Вістника" пишуть ко дуже вдоволені своєм цен ковим органом та висловлю ють, щоб він ще був кращи а зокрема, щоб став тижне виком. Цілі добрі дітки і ву ки улекшували його одноман нітнє життя останніх літ. Пе редчуваючи що вже недовго ціємо всі працювати, щоб пс

УРАГАНУ ДЖЕНЕТ

ий ураган, якого на спричинив у Мексиці ве було 360 людських

більшити число передплатників та посилити збірку Пресового Фонду. Всім відомо, — що преса на самих передплатах не може задержатися, коли не має великих прибутків із оголошень.

„Вістник" платних оголошень не має і тому попри передплати, Пресовий Фонд є одиноким джерелом його додаткових приходів.

Нижче містимо дальший виказ на Пресовий Фонд „Вістника".

о. А. М. Тетеренко, Гролнід, Саск. збірка на похорон! бл. п. Василя Кінцула, в Кадет, Саск. $30.77

Збірка на 25-літній ювілею п-ва Т. Боднарчуків в Гронлід, Саск. 8.75

Збірка на похорон! бл. п. І. Копача в Нитавин, Саск. 17.61

Збірка на похорон! бл. п Оксани Вахняк, Гронлід, Саск. 7.00

о. О. Хомяк, Гефорд. Саск. з хрестин у п-ва Володимира Розалії Никифорук, Вичкіз. Саск. 16.00

о. І. Куліш, Глендон, Алта., збірка на похорон! бл. п. Софії Спасюк, ... 15.00

о. О. Хомяк, — збірка з похорону бл. п. Анни Боднарчук, Глейн Лейк, Саск. 10.00

Степан Сірий, Виндзор, Онт., збірка на весіллі п-ва Василя і Франі Телеги. 15.00

о. С. Зузяк, Ватсон, Саск., збірка на похорон! бл. п. Івана Мальованого 11.80

С. Романюк, Едмонтон, Алта., збірка на похорон! бл. п. Юрія Скрипника 11.80

Степан Мриглод, Калмар, Алта., збірка на Храмовім святі в Калмар 10.50

Пют. П. Самець, Торонто, Онт., збірка на хрестинах Славки Самець 12.00

Дмитро Гнатюк Тернопіль, Саск., збірка на 25-літнім Юбілею п-ва Семена і Марії Ледевович 15.00

Петро Голбай, Роблин, Ман. збірка на пропалькім вечірку для п-ва Барабашів, які виїхали на сталий побут до Свен Ривер, Ман. 10.00

о. П Зубицький, збірк: 1) 1

дочка Валентина. Ца бо-

Г. Маленков, що його Хрущов "уступив" з посту премієра СССР, обіцяв при нагоді відвідати Америку. При нагоді, це мабуть тоді, як його запросять. — Що ж, Маленков також вміє непогано "усміхатися".

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященнішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

п-ва Тимчуків 5.00

Семен і Марія Лебедович, Тернопіль, Саск. 5.00

Прот Б. Яковкевич, Шіго, Саск., збірка на похорон! бл. п. Василини Гарас 5.00

Григорій Черепаха, Кирклєнд Лейк, Онт., збірка на прощальнім вечірку п-ва Івана і Евдокії Сидоренко 4.00

Прот П. Запарінюк, Ошава, Онт., збірка на вечірку в честь Сестрицтва при громаді Пресв. Богородиці . 3.75

Іван Новодворський, Летбридж, Алта. 2.00

Збірка на обіді в домі п-ва Г. Шевчук, Шол Крік, Алта. 2.00

Іван Гуменюк, Торонто, Онт. 2.00

о. С. Биляк, Міннеаполис: Мінн. ЗДА. 1.50

Максим Зозуля, Порт Кредіт, Онт. 1.00

Теодор Гаєч, Скарборо, Онт. 1.00

М. Явчик, Форт Франсес, Онт. 1.00

Пані Марія Русин, Едмонтон, Алта. 1.00

Степан Копот, Кедарз, Алта. 1.00

Всім жертводавцям, як рівнож всім тим, що збірки переводили, висловлюємо пиру подяку.

Адміністрація „Вістника".

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД

Богословської Школи при Колегії св. Андрея в Вінніпегу

Складайте дари на Стипендійний Фонд, бо цим помагаємо нашим богословам звінчити студії і бути священиками нашої Церкви.

З подякою містимо імена осіб та громад, що зложили свої дари на що ціль.

Соборна Громада св. Покрови Вінніпег, Ман., загальна збірка $13.75; по 5 дол.: В. Дудар. п-ва Тищенко, Н. Коновалюжка. В. А. Музичук 2 дол. Разом $30.75

Пані Марія Руда. Вінніпег. Ман. 10.00

о. Л. В. Дячина. Йоркton. Саск., збірка на похорон! бл. п. І. Іспенюк 17.00

В. І. Перепелюк, Флин Флон 10.00

го Голосу" 18 дол., для "Вістника" — 18 дол. та Колегії св. Андрея 18 дол. В кожній з цих сум панство Тимочки жертвували по 10 доларів.

На цьому місці складаємо сердечну подяку Юбилятам і всім жертводавцям.

Бажаємо панству Тимочкам многих та щасливих років життя. Нехай Всевишній щастить їм у їхніх ділах.

О. С.

ТЕГ ДЕЙ в СУДБУРАХ

Судбурі, Онт. — В суботу, 13 серпня ц. р., Українська Православна Громада в Судбурах вперше в лаштувала „Тег Дей". Багато приклали труду сестрині для одержання дозволу і для зорганізовання цього дня та належного його переведення. І праця їх увінчалася гарними успіхами. Напередодні цього дня дехто висловлював сумнів у можливість успіху, бо ж було багато перешкод. Однак ця невелика група жінок усе зорганізувала дуже добре і тому вийшла переможцем. „Тег дей" пройшов добре.

Найбільше потрудилися: М. Макаренко - голова Сестриц тва, М. Скоморовська — фін. секретарка, М. Бурак — рек. секретарка, та Н. Непрон — членкс. Сестриц тва. Було вирішено вулиці, де збірщиці одержували й здавали скриньки, знайдено старших жінок для догляду над малими дітьми, матері яких проводили збірку. Запрошено належну кількість авт, які розвозили збірщиць та своєчасно поставали відзнаки. По збірці працювали: С. Рибак, П. Поліщук, Ф. Сидор, О. Горуля, М. Скоморовський, М. Бурак, Г. Мельничук, Н. Коробець, М. Гриньо, О. Гальнук, А. Зломчевська, Н. Непрон, Архитич, Г. Токарик, Волянська, Каліновська, Купон (англійка), Мур, (англійка), Веслобіцька, Д. Цьотка, Озінкоська, Ф. Фрідріх, Яківчук, А. Цьотка, Софія Мартин, Маруся Непрон, Настуня Степанчук, Тамара Добровська, Софія Цьотка, Віра Тимошенко, Оля Степанчук, Городзейчук та Ш. Рибак. Найбільш зібрали: Ф. Сидор, П Поліщук, С. Рибак, Рибак та О. Горуля.

Збірковий пункт організувала та скриньки видавдала й приймала п. Юлія Базар. Допомагав порадами та видрукувати відзнаки п. Іван Базар. Догідялала малих дітей п. Ганна Макаренко та О. Тимошенко. Розвозили своїм автами збірщиць та відзнаки М. Скоморовський, М. Тихончук, О. Мельничук І. Непрон та найбільш за всіх голова Заряду О. Добровська.

Спільними силами свідомих членів та прихильників нашої Святої Української Православної Церкви зібрано поважну суму грошей на добрі цілі. Пошли, Боже, нам сили та витривалости для нашої праці на користь Громади.

М. Макаренко, гол. Сестриц.
М. Бурак, рекорд. секрет.

З ХРЕСТИН НА ПРЕСУ

Боїв, Алта. Дня 5-го червня в церкві св. Духа відбулася Сл. Божа а потім відбулося хрещення донечки Констанги ни, а черги 4-та дитина п-ва Яцька та Марії Світник, які мешкають в Боїв, Алта.

Чину хрещення довершка місцевий парох о. П. Зубрицький. Кумами були: Мирон Світник з Гедері, Саск. та Галина Федорів з Едмонтону. По охрещенні Констанги ни її батьки закликали родину та знайомих на обід. Під час обіду і веселого настрою о. П. Зубрицький в коротенькій промові пригадав присутнім про потребу урк. преси. Зібрано $10.50.

По $1.00. жертвували слідуючі: Мирослав Світик, В. Бідяв, Д. Лазарук, Ів. Конончук, А. Федорів, М. Світник, Я. Світик, Анна Дудчак, Стеф Пилсик, Ф. Яковчук та 50 ц. Ів. Гуменний. Зібрану суму розподілено так: на „Укр. Голос" $6.00, на „Вістник" $4.00, а пересилка 50 ц.

Всім жертводавцям щире спасибі, а охрещеній Констангині многих і благих літ прожити на втіху своїм батькам.

Присутній.

З ВЕСІЛЛЯ НА ЦЕРКВУ И ГРОМАДСЬКІ ЦІЛІ

В суботу, 3, вересня, в українській православній церкві св. Володимира в Содборі, Онт., відбулося вінчання Миколи Завируїв та Ольги Стадник. Чин Таїнства Шлюбу звершив парох о. Прот. Є. Чижів. Уся церква була заповнена родичами та приятелями молодят. Урочисто відбувся церковний шлюб. Тепло вітав молодих о. Парох у своїй промові.

Весільний обід влаштовано в селі Канадійського Легіону. Простора сали заповнилася гістьми. Під час обіду за почином голови Заряду нашої Громади п. О. Добровського та п. М. Скоморовської, п. Василів зробив збірку, з якої на Церкву приділено 43 доляри та на „Вістник" 4 50 дол

Ініціятором збірки, збіжжям та жертводавцям на церковні та громадські цілі — щира подяка.

Молодят Миколу та Ольгу ще раз вітаємо, щасливого подружнього життя бажаємо та голосно співаємо: „Многі Вам літа!"

Присутній.

З УРОДИН НА СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД

Блейн Лейк, Саск. — Дня 26 червня. в неділю пополудні, рідня, приятелі і члени української православної громади Блейн Лейк-Кридор, Саск., зібвались в домі п-ва Петра і М. Тваринських в Блейн Лейк, Саск., щоб привітати господаря дому в день його уродин. П-во Тваринські є активними членами нашої Церкви в Кридорі. Вони тішаться великою пошаною серед членів своєї громади, і коли виринає потреба знайти делегата на збір, конференцію чи Собор, тоді висувають особу п. Петра Тваринського, знаючи, що він гідно зарепрезентує громаду. П. Петро Тваринський являється довголітнім головою відділу КУК в Блейн Лейк, як також в його руках був уряд мейора (поселенка) міста Наше громадянство знає його як чесну, характерну та культурну людину, а що найважніше — як доброго члена своєї Української Церкви і українського народу.

Прийняття відбулось при гарно застелених столах. Господарем свята був п. М. Цьоцюра, який підніс тост в честь на, який підніс тост в честь п-ва Тваринських, а гості відспівали „Многі літа". На заклик п. М. Цьоки зроблено збірку в сумі $34.44, яку переслано до Консисторії УГПЦ у Вінніпегу на Стипендійний Фонд.

Всім жертводавцям щира подяка а нашим Ювілятам, п-ву Тваринським — на многі літа.

о. О. Х.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ДОМКА САВЧУК

В суботу 6-го серпня ц. р. в шпиталі в Радвей, Альберта, упокоїлася бл. п. Домка Савчук а 70 році життя.

Народилася вона в селі Кам'яне, повіт Чернівці, на Буковині. В 1904 році разом зі своїм мужем Василем прибули до Канади й поселилися наперше в Манітобі коло Гардентону, опісля переїхали до Злучених Держав, а в 1910 році знову повернулись до Канади в околицю Візел Крік, Альберта, де померла й зачинила свое трудяще життя.

Похорон відбувся 10 серпня, при співучасти численної родини й сусідів, з хати Домки на місцевий цвинтар. Муж Василь помер ще в травні 1944 року.

Про цю гілку пару померших піонірів не зашкодить коротко згадати, що були вони взірцевими щирими й релігійними громадянами. В самих початках, коли відродилася свята Укр. Церква в Канаді, вони перші подбали, щоби їх обслуговували наші священики, та всі наш Всеч. отці-піонірп, що заїжджали в цю околицю, мали тепле прийняття в їх домі.

Померша Домка полишила у великому жалю 7 синів і три дочки: Георгій, Іван і Петро у Візел Крік, Григорій і Танаско у Торгилд, Дмитро у Востена, Николай у Алдея, Олена зам. Турик і Параска зам. Сумка в Едмонтоні, а Марія зам. Литвин у Візел Крік так само сестру Олену замужню Микитей у Торгилд, рівнож 37 внуків і одного правнука.

Похороном завідував Парк Меморял з Едмонтону, а святу заупокійну Службу Божу відслужив о. Г. Василів з Радвей, що й саме при кінці похорону закликав присутніх, щоби спільно склали одні якомога невинучий вінець своїми щирими жертвами; зібрано $19.20 та розділено пополовині на „Вістник" і Консисторію. Вічна їй Память.

Г. В.

МИХАЙЛО СТЕЛЬМАХОВИЧ

Фенвуд, Саск. — Дня 26 серпня, 1955, відійшов у вічність муж, тато і член УГПЦеркви, проживши несповна 40 років, а спільно з дружиною Анною 10 років. Проживав на фармі в околиці Фенвуд; лишив у смутку дружину Анну, 1 сина, 3 доньки і стареньку маму, бо його тато помер два роки тому. Його родичі походили із с. Улично, п. Дрогобич, Західна Україна.

28-серпня, в неділю ввечері, Всеч. о. Е. Т. Приступа з Айтуни відслужив у домі покійного Парастас, а 29 серпня відбувся похорон. В Фенвуд відбулася Похоронна Служба Божа, а похоронно покійного в Бірмінгем, Саск., на УГП цвинтарі.

Пізня послідніми цілованню Всеч. о. Е. Т. Приступа візвав присутних зложити на вічний вінок; вірні зложили $24.78 $10.00 на пресовий фонд „Українського Голосу" $5.00 на Колегію св. Андрея, $5.00 на Стипендійний Фонд нашої Церкви і $4.78 на пресовий фонд „Вістника".

Хай покійному Михайлові буде земля пером, а всім жертводавцям сердечна подяка.

Присутній.

ЮСИФ КОРЗЕВИЧ

Дня 26-го серпня ц. р. у Дженерал шпиталі в Гемілтоні помер Юсиф Корзевич на 53 році життя. Покійний Юсиф народився у Львові, Галичина, 3-го січня 1903 року. До Канади приїхав молоку. До Канади приїхав молоку. До Канади приїхав молоку

Порядки Богослужень:

ПІДВИННІПЕЗЬКИЙ ОКРУГ
ЖОВТЕНЬ

2. Неділя — Кенора — Поплар Парк
9. Неділя — Пембіна — Су Луквут
16. Неділя — Кенора — Дуфрост
23. Неділя — Тиндал — Ледиці
30. Неділя - Кенора — Пайпарфілд — Гонор

Консисторія Укр. Гр.-Прав. Церкви в Канаді,
7 Ст. Джонс Ейв. 4, Вінніпег
Телефон. 56-3093

о. О. НОВИЦЬКОГО
ЖОВТЕНЬ

2. Неділя — Форт Вільям
9. Неділя — Вест Форт
16. Неділя — Форт Вільям
23. Неділя — Вест Форт
30. Неділя — Форт Вільям

ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Вест Форт
8. Вівторок. вдкчч. Димитрія — Форт Вільям
13. Неділя — Форт Вільям
20. Неділя — Вест Форт
27. Неділя — Форт Вільям
Тел. 3-8568, Форт Вільям, Онт

о. ІВАНА МАРІЇВИ
ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Пайн Ривер
9. Неділя — Етелберт
14. Пятниця. Покрова — Етелберт
16. Неділя — Гарленд
23. Неділя — Свон Ривер
30. Неділя — Драй Ривер

В усіх Громадах по Службі Божій, благодарственний Молебен, як „День Подяки"!

ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Пайн Ривер
8 Вівторок. Димитрія — Гарленд
13. Неділя — Етелберт
20 Неділя — Реннер
21 Понеділок. Михаїла — Драй Ривер
27. Неділя — Етелберт
Адреса: Етелберт. Ман.

Прот. С. ГРЕБЕНЮКА
ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Принц Альберт
9. Неділя — Сембург
14. Пятниця. Покрова — Ходжет
16. Неділя — Принц Альберт
23. Неділя — Гонейм'юн
30. Неділя — Нипавін
Адреса: 534-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІЇ
ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Вайта
9. Неділя — Сірко
14. Пятниця. Покрова Пресв. Богор — Арбакка (Николая)
16. Неділя — Саскаван
23. Неділя — Вайта
30. Нед.— Арбака (Петра і Павла)
Адреса: Вайта, Ман.

о. Г. ВАСИЛЬВА
Підмонтонський Округ
ЖОВТЕНЬ

2 Неділя — Казнар
9 Неділя — Торсбі
14 Пятниця Покрова — Сіба Біч
16. Неділя — Баргед
23. Неділя — Атабаска
30. Неділя — Оновей
Увага: В місяці жовтні, в кожній громаді відбудеться молебен з нагоди щорічного урожаю, і зібрання його.
Адреса: 10544—112 Стр. Тел. 44721, Едмонтон, Алта.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ЖОВТЕНЬ

2. Неділя — Брокстон
9. Неділя — Габерн
14. Пятниця — Поінтвіл (храм)
16. Неділя — Мелвил (храм)
23. Неділя — Гудіе
30. Неділя — Фенвуд
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 57.
Адреса: Айтуна, Box 143, Тел. [redacted]

о. П. САЦЕВИЧА
ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Сисові Лейк
9. Неділя — Вільна
14. Пятниця. Покрова. — Беаїс
16. Неділя — Сисові Лейк
23. Неділя — Стрий
30. Неділя — Вореслайт
30. Неділя — Сидней (о. Куліш)
Адреса: Box 309. Сисові Лейк, Алта. Тел. 32.

о. В. АПОНЮКА
ЖОВТЕНЬ:

2 Неділя — Тернопіль
9. Неділя — Кедворт
14 Пятниця. Покрова — Ст. Джуліен (храм)
16 Неділя — Ваказ
23 Неділя — Єлта Крік
30 Неділя — Смате
Адреса: Box 4. Ваказ, Саск

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
ЖОВТЕНЬ

2. Неділя — Сарая
9. Неділя — Вефа
14. Пятниця. Покрова — Норвея (храм)
16. Неділя — Крайтенд
23 Неділя — Гресленд
30. Неділя — Лак Ла Биш
Увага: Починаючи в жовтні місяця, що суботи попокуні Катехизи з дітьми по громадах перед відправою в неділю. Прошу родичів посилати дітей
Адреса: Box 216. Лак Ла Биш. Алта

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
ЖОВТЕНЬ:

2 Неділя — Київ
9 Неділя — Ватсон
14 Пятниця. Покрова — Вадіна
16. Неділя — Фостон
23. Неділя — Рама
30. Неділя — Вимер
Адреса: Ватсон, Саск.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Порт Ветфорд (день подяки)
9. Неділя — Мадов Лейк
14. Пятниця. Покрова — Гефорд
16. Неділя — Гетерлей
23 Неділя — Гаскелін
30. Неділя — Крікор (Загальні збори громади).

Недільна Школа: В кожну п'ятницю від год. 4—5.30 в Гефорд; кожний четвер від год. 4—5.30 Крікор і Блейн Лейк. Приспівайте своїх дітей.
Адреса: Box. 163. Гефорд, Саск. Тел. 55

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
ЖОВТЕНЬ:

9 Неділя — Брендон
9. Неділя — Портедж ля Прейрі
16—23—30 Неділі — Брендон

ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Брендон
13. Неділя — Портедж ля Прейрі
20—27 Неділі Брендон

Кожної суботи від год. 2 до 4 в Народнім Домі в Брендоні відбуваються Недільна та Рідна Школи. Проситься родичів присилати своїх дітей до школи.
Адреса 514 Песифік авє Тел 2826 Брендон Ман

о. ІВАНА МАГАСА
ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Роблін
9. Неділя — Гренфелл
14. Пятниця. Покрова Пресв. Богор.
— Легард
16. Неділя — Шорт Дейл
23. Неділя — Зелена
30. Неділя — Гілберт Плейнс
По кожним Богослуженні катехизо 7.30 год вес. Вечірня в Роблині, замін дітей і молоді. Кожної неділі
Адреса: Box 201, Роблін, Ман.

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Інсінгер, місто
9. Неділя — Жучкинз
14 Пятниця. Покрова — Інсінгер, Гайленд
16. Неділя — Тідор, місто
23. Неділя — Фолаєн
30. Неділя — Фоам Лейк
Адреса: Шіго, Саск., Box 69, Тел. 21.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА.
ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Шіго, місто
9. Неділя — Тафнел
14. Пятниця. Покрова — Вест Брук
16. Неділя — Вишварт
23. Неділя — Вигвуд
20. Неділя — Шіго, полудн.
Адреса: Шіго, Сакс., Box 52, Тел. 21

о. Д. ЛУЧАКА
ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Вилмердон
9. Неділя — Амарю
14. Пятниця. Покрова — Борівці (храм)
16. Неділя — Лужани
23. Неділя — Пено
30. Неділя — Кагвін
Адреса: Box 158, Вилмердон, Алта. Телефон 49.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Гасс
9. Неділя — Аврал
14. Пятниця. Покрова — Мейбрядж
16. Неділя — Стінен
23. Неділя — Вайтбіч
30. Неділя — Сван Плейн

ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Гасс
8. Вівторок. Димитрія — Стінен (храм)
13 Неділя — Аврал
20. Неділя — Нокавей
21. Понеділок. Михаїла — Кобзар
27 Неділя — Сван Плейн

о. Л. В. ПОЧИНКИ
ЖОВТЕНЬ:

2 Неділя — Йорктон
9 Неділя — Горлиці
14. Пятниця. Покрова Пресв. Богор — Калдер
16 Неділя — Йорктон
23. Неділя — Стоповей
30. Неділя — Мазепа
30. Неділя — Райн. Вечірня 7-ма год. вечером.
Адреса: 110 Велінгтон ave. Тел. 32996 — Йорктон, Саск.

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ:

1	С	18	Прп. Евмений еп.
2	Н	19	Нед. 17. Мч. Трохима
3	П	20	Вмч. Евстафія і його род.
4	В	21	Ап. Кондрата з 70-ти
5	С	22	Прп. Отців Київських
6	Ч	23	Зач. св. Іоанна Хрестителя
7	П	24	Прмч. Текли, прп. Конрія
8	С	25	Прп. Евфросинії.
9	Н	26	Нед. 18. Пам'ять Богослова
10	П	27	Мч. Каллістрата і 49 воїнів
11	В	28	Прп. Харитона ісп.
12	С	29	Прп. Кирїяка отш.
13	Ч	30	Михаїла І-го митр. Київ.
14	П	1	Покрова Пресв. Богород.
15	С	2	Андрея юродивого
16	Н	3	Нед. 19. Прп. Діонісія Печ.
17	П	4	Свщмч. Еротея
18	В	5	Прп. Даміана Печер.
19	С	6	Ап. Томи з 70-ти
20	Ч	7	Мч. Сергія й Вакха
21	П	8	Прп. Пелагії, Тифона
22	С	9	†Ап. Якова Алфеєвого
23	Н	10	Нед. 20. Собор Угодн. Вод.
24	П	11	Ап. Филипа з 70-ти
25	В	12	Мч. Прова, Тараха
26	С	13	Мч. Карпа, прп. Вонифатія
27	Ч	14	Прп. Параскеви,
28	П	15	Прп. Єфимія новгород.
29	С	16	Св. Лонгина Печер.
30	Н	17	Нед. 21. Прор. Осії
31	П	18	†Ап. Луки з 70-ти

о. А. ТЕТЕРЕНКА
ЖОВТЕНЬ:

2 Неділя — Кадет
9 Неділя — Громінд (над річкою)
14 Пятниця. Покрова — Кадет
16 Неділя — Громінд
23 Неділя — Брюксбі
30 Неділя — Нипавін

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Квінсерлей
9. Неділя — Саскатун
14. Пятниця. Покрова — Мічам
16. Неділя — Вонда
23. Неділя — Обе, Алта.
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун. Адреса: Box 47, Громінд, Саск.

о. Я. РИБАЛКИ
ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Сендз Лейк
9. Неділя — Розберн
14. Пятниця. Покрова — Мензі
16. Неділя — Гдеє Елмо
23. Неділя — Енгусвид
30. Неділя — Оквборн

ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Сендз Лейк
8. Вівторок. Димитрія — Виста
13. Неділя — Січ
20. Неділя — Мензі
21. Понеділок. Михаїла — Енгусвид
27 Неділя — Оквборн
Адреса Оквборн. Ман. Тел. 336

о. П. БЛАЖУКА
ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Кламар
9. Неділя — Торсбі
14. Пятниця. Покрова — Сіба Біч
16. Неділя — Баргед
23. Неділя — Атабаска
30 Неділя — Оновей

ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Торсбі
8. Вівторок. Димитрія — Валдауд
13 Неділя — Кламар
20. Неділя — Сіба Біч
21. Понеділок. Михаїла — Оновей
27. Неділя — Атабаска
Адреса: 9650 73 свеню, Едмонтон.

Церковний Устав

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя17. Гол. 8. Утр. Євангелія
6. Літ. Ап 2 Кор. 6: 16; 7: 1. та Галят
2: 16-20 Євам. Матвія 15: 21-28 та Марка 8: 34-38; 9: 1.
9 Нед 18. Гол. 1. УЄ 7. Літ. Ап. 2 Кор. 9 6-11. Євам. Луки 5: 1-11.
14. Покрова. УЄ Луки 1: 39-49, 56. Ап. Жид. 9: 1-7. Євам. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.
16. Нед. 19. Гол. 2. УЄ 8. Літ. Ап. 2 Кор. 11: 31-33 і 12: 1-9. Євам. Луки 6: 31-36.
23. Нед. 20. Гол. 3. УЄ 9. Літ. Ап. Галят 1: 11-19. Євам. Луки 7: 11-16.
30. Нед. 21. Гол. 4. УЄ 10. Літ. Ап. Галят 2: 16-20. Євам. Луки 8: 5-15.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., OCTOBER 15, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ЖОВТНЯ, 1955. ЧИСЛО (1000) 20

ЮНАЙТЕД ЧОРЧ ЗАПРОСИЛА ПРЕДСТАВНИКІВ РОСІЙСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Вінніпег. — СІБІСІ в "Церковних Вістях" з 2 жовтня інформує, що провід Юнайтер Чирч запросив на візиту до Канади представників проводу російської Церкви в Советському Союзі. Російсько-советська ієрархія це запрошення прийняла. Отже в листопаді з СССР приїдуть до Канади російські ієрархи в такому складі: митр. Николай (Київський), архіеп. Палладій та два їхні секретарі.

Яка ціль тих відвідин, інформація не виясніює. Сказано лише, що це буде "братерська візита". — Як видно, сучасна політика Заходу "співіснування" з Советським Союзом уже засягає й деякі Церкви.

РОСІЙСЬКИЙ ЄПИСКОП ДЛЯ АЛЯСКИ

Російська закордонна Православна Церква призначили на Аляску епископа Амвросія, якого недавно висвячено в Америці.

БОЛЬШЕВИКИ "УСМІХАЮТЬСЯ ДО КАНАДІЙСЬКИХ СТУДЕНТІВ

Представник студентської молоді червоної Чехословаччини передав канадійському студентству запрошення на відвідини країн за залізною заслоною.

Студенти це молоді й відверті люди, а не рутиновані дипльомати. Коли вони всміхаються, то всміхаються щиро, або не всміхаються зовсім. Отже тут советське запрошення може бути прийняте трохи інакше, як серед дипльоматів. А зрештою, серед студентів також є всякі люди. — Чи в минулому році в Манітобському університеті в Вінніпегу на імпрезі Міжнародної організації студентів не поставили українського хору з Вінніпегу співати під советським прапором? Хор важався, щоб був вивішений український прапор, і ця вимога була виконана. Але ініціятори згаданої імпрези поступали так, наче б "усміхалися" на схід сонця...

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

Впреосв. Владики Мирополита ІЛАРІОНА

Жовтень:

16. Неділя — Собор св. Покрови, Вінніпег.

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК,
Прот. С. В. Савчук, голова.

Візитації Архиепископа МИХАЛА в Східній Єпархії

16 жовтня — Монтреал, св. Покрови.
23 жовтня — Виндзор.
30 жовтня — Тримаві.
6 листопада — Нове Торонто.
27 листопада — Брентфорд.
18 грудня — Вест Торонто

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.
Прот. С. В. Савчук, голова.

Протосерей Борис Яковкевич

Душпастир округа Шіго, Саск.

Народився 25 листопада, 1901 року в Східній Волині, на Волині. Від 10 років життя почав науку в Православній Духовній Семінарії в Кремянці, після закінченням якої в 1924 р. записався в 1926 р. на Теологічний Факультет при Варшавському Університеті і закінчив його 1929 р. зі ступенем магістра теології. Одружився в 1930 р. з Евгенією Пацецькою і цього ж року був рукоположений в диякони єп. Симоном, а в священиків архіеп. Теодосієм Віленським у церкві св. Марії Магдалини в Варшаві. Священнослужіння сповняв у Кулаковичах, Бискупичах Руських, Нискиничі і в Володимирі Волинському.

В 1944 р. був примушений залишити рідні землі і виїхати на еміграцію, до Німеччини. В дорозі сталася трагедія: в бомбовому налеті загинула його дружина Евгенія і дочка Валентина. Ця болюча втрата найдорожчих членів родини принесли душевні страждання о. Борисові, але віра, що це Богові було зволодно, допомогла йому перенести це випробування Боже. Тому він кріпиться духом і знаходить у собі багато енергії, бадьорости й погідного духа у праці для добра Церкви.

На еміграції служив у таборі Пфарркірхен, а потім у Регенсбурзі в Баварії. До Канади прибув у 1948 р. Спочатку служив у Торонті, а потім переміщений за помічника свого батька, Впреп. о. Т. Яковкевича у Шіго, Саск., і там працює досьогодні.

Нехай Всевишній помагає йому в праці.

ЖЕРТВИ ГУРАГАНУ ДЖЕНЕТ

Недавно великий ураган, якого назвали Дженет, спричинив у Мексику великі знищення; було 360 людських жертв.

ПРОФ. С. КИЛИМНИК ХОРИЯ

Проф. С. Килимник, визначний український етнограф, у початках жовтня важко занедужав на атак серця. В початках лікарі вважали стан його здоровля за безнадійний. Про дальший перебіг недуги покищо не маємо відомостей.

Проф. Килимник написав 4-томову працю про українські народні релігійні обряди, яку частинами вже давав до друку. Праця та має бути видана у Вінніпегу Інститутом Досліджом Волині та Видавництвом "Тризуб", що фінансує згадану працю.

Проф. Килимник виконував свою наукову роботу поза годинами праці в лікарні, де на прожиток заробляв працею звичайного робітника. Скаржитися не має звичаю, але часом мимоволі висказувався, що почуває себе дуже недобре.

Бажаємо проф. Килимникові якнайскорішого видужання.

ЗАВОРУШЕННЯ В АЛЬЖИРІ

Боротьба між арабами та арабами в Марокко в повному розгарі. В Европі й Америці усміхаються дипльомати, а в Африці "успіхаються" гарматн. Одначе клопіт Франції в колоніях на тому не скінчився. В Альжирі також починається гріяна "рухавка". Великі маси тубілців 8-го жовтня влаштували там бурхливі проти-французькі демонстрації. Поліція відповіла карабіновим вогнем; були вбиті й ранені. Арештовано 900 демонстрантів. А того самого дня в Парижі в метро (собвей) французька поліція зробила облаву на альжирців, затримавши для переслухання 700 осіб. Всіх їх описля звільнили.

Г. МАЛЕНКОВ ЗАПРОХАЄТЬСЯ НА ВІДВІДИНИ ДО АМЕРИКИ

Г. Маленков, що його Хрущов "уступив" з посту премієра СССР, обіцяв при нагоді відвідати Америку. При нагоді, це мабуть тоді, як його запросять. — Що ж, Маленков також вміє непогано "усміхатися"

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцну позолочену окову з оздобами та образами Євенгелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

о. К. Желішкевич

ТІНЬ ЙОСАФАТА

Історичне оповідання

(Продовження)

По стороні табору Кунцевича знялось велике подумя, — страшно палав соснений смолистий ліс.

У манастирі люди ледве дихали від диму. Навкруги о. настоятеля зібрались черці й народ. За наказом о. Нікона, люди виконали із землі важку плиту, під якою скривався таємний старовинний вихід підземелями на ріку. Плиту піднесли. Виявилось, що під плитою був ще негараний поміст. Добились до входу підземелля, звідки здорило сирістю. По двох спусканих камінними сходами вниз; до дна було сорок сходів. Попереду до свічою йшов о. Нікон. Підземельний хід був обширний, довжка виложена камінними плитами. Тут можна було вільно віддихнуть. Коли останній черець зліз нанив, о. настоятель промовив, — голос його, хоч і тихий, ніби могильним гомоном розносився по усіх закутинах підземелля.

— Дорогі браття! Не надіймось на рятунок... Кунцевич не з таких, щоб допустив до цього, коли він уже рішився нас живцем спалити... Вірю, що на другій стороні річки чекають на нас, бо з тієї там сторони не буде вогню. І тому, дорогі діти, помолімся Богу, хай відверне від нас цю чашу гіркої. — Тихо молились... Яка ж зворушлива була ця картина, що явила собою тих людей на молитві за своє життя перед понурим лицем смерти!

Отець настоятель голосно прочитав молитву і подався вглиб підземелля, в сторону річки.

В таборі Кунцевича ще ніхто не спав; пани бенкетували й гуляли.

Кунцевич лежав собі спокійно в наметі і приглядався пожежі; ліс і манастир — в морі вогню; огненні язики видовжувались, підносились вище й вище — понад манастирські вежі.

Та це не зворушувало Кунцевича. Бо й що йому ті люди? Він одним був вдоволений, — що йому вдалось знищити сильну твердиню противного Православія, — таного ненависного йому Православія. А на цьому місці стане унійський манастир. — Ось про що він мріяв. Але те, що люди в пожарі гинуть, християни, — йому байдуже. Не думав він і про гнів короля Сигизмунда. А що там йому король? Оборонцем Йосафата став тепер сам папа Урбан VIII. Не лякався він і небесної кари. Він сліпо вірив у свою „правоту". У нього була одна фантастична ціль: — унію поширити по всій Україні й Білорусі, усіх привести до римської віри; привести їх до Риму живими чи мертвими...

До намету Йосафата ввійшов Шпилевський. Йосафат підвів очі. — Чого собі бажаєте? — спитав Йосафат, не рухаючись.

— Ваша Ексцеленціє, попи збираються перебрести річку. Сторож донїс мені про це.

Отець Нікон правильно сказав, що Кунцевич не помилує.

За кілька хвилин відділ гайдуків пішов у напрямі річки.

Отець Нікон, а за ним черці та решта православної громади посувався вглиб підземелля. Отець настоятель підійшов до самого виходу; вихід заріс травою й кущами. Щоб вийти, треба було зрубувати й прочистити його з наложеного каміння.

Це тривало недовго. Всі дістались на беріг річки. Диву й тут було досить, але дихати було вже легше. Відпочивши, рушили пітя вбрід, через річку, на другий беріг; там не підозрівали нічого злого. Сторожів Кундевича, що лежали на другому березі, ніхто недобачив, бо дим там густими хмарами стелився по землі.

Передні, вийшовши з підземелля на беріг, чекали на решту. Та ось із хмар диму показалась ватага Кунцевича. Черці й миряни, піверстві, не боронились, бо не мали чим. Дехто вертався назад у підземелля. Вряд гайдуки дали вистріл із мушкетів. Православна громада, вбентежена, не знала що їй робити.

Гайдуки дістали наказ перейти вбрід річку.

Нещасні черці й миряни передбачили нове загнання і рішили вернутись у підземелля. Пани помітили, куди скрились нещасні. Донесли про це Кунцевичеві.

— Засипати вихід землею і наложити каміння, — приказав Кунцевич панові Шпилевському.

Челядь Кунцевича, перейшовши вбрід річку, вихід підземелля заложила камінними і засипала землею. При виході поставили сторожу, щоб пильнувала його впродовж пяти днів.

Високий стовп вогню і червона загрева підносилась до неба. Це православний манастир горів, а в ньому горіли люди.

З віддалі сорока кілометрів було видно на обрію вогняні стовпи. А навкруги по околиці православний народ дивився в сторону пожару святині. І кожен, перехрестившись, говорив у розпуці: "Там десь люди Божі горять... Царство їм небесне..."

* * *

Минуло багато літ. Зберігся серед народу переказ, що там, у манастирі, сотні людей подушились, погинули з волі Кунцевича.

Кожного року в день Св. Духа на площі, де був той православний манастир, збираються православні християни, щоб помолитись за тих мучеників, що там життя своє віддали за Святу Православну Віру.

КАРА НЕБЕСНА

Минулу віперку. Вранці (12) 25 листопада потиснув уже приморозок, але день був напрочуд сонячний. За останніх кілька днів сніг змінив вид міста Вітебська на краще, всю нечистоту вулиць прикрила біла пелена снігу, святковий вигляд. Убогі солом'яні стріхи під свіжим покровом були маєвничі, мов у казці.

З самого ранку по вулицях Вітебська йшли і гуртами і одинцем, православні християни; хоч були одягнені святково, то кожен чомусь такий, бліднй, пригноблений. Так і видно було, що їхнє життя не легке. А поспішали вони на недільне Богослужения.

Життя православних було дійсно дуже тяжке. Польські пани дивились на православних гірш як на худобу своїх панських дворів. Кожної хвилини життя православного висіло на волоску від загрози з боку поляків-католиків та унітів-перевертнів, що мордували свій народ. Така то лиха доля трибила православного громадянина тодішнього часу.

Православне Богослужения повинно початись о 8-мій годині ранку у приватному домі, бо всі православні церкви були запечатувані Кунцевичем, а багато їх уже обернули в католицькі й унійтські

Найраніше за всіх, дуже рановенько, до дому молитви поспішали два мужі, і стали сильно стукати в ворота.

— Ім довго не відчиняли.

— Сплять ще... — озвався один з них.

— Коли б най не запізнились, не дай Господи, — заговорив другий. І вони стали ще сильніше гримати в ворота.

Враз близнуло світло в вікні; хтось відчинив двері, і надворі заскрипів під ногами морозний сніг.

— А хто там? — почувся старечий голос, перериваний кашлем.

— Відчиний, дядьку Іване! Ми до священика о. Феодосія, — нетерпляче відізвались незнайомі.

— Отець Феодосій ще сплять... Прийдіть пізніше... Вони втомлені...

— Відчини ради Христа! Людина вмирає... — просто благав один з прибувших, — його мати вмирала.

Невдоволений сторож швидко відчинив ворота і впустив незнайомих на подвіря. Вони ввійшли до сіней.

— Покидіть тут, а я піду і збуджу священика, — сказав сторож Іван. Він засвітив свічку і поставив її на столику.

— Ну, а коли панотець не піде? — промовив один.

— Чому не піде? Піде... — застоковав його супутник.

— Піде, кажете? Ви забули як о. Валентин пішов і загинув?... Пропав — ні слуху, ні духу...

— Так. але він ходив сам один...

(Докінчення буде)

78 ТИСЯЧ ЗАБРАЛОСЯ З МІСТА

Полудневу Японію 30-го вересня навістила буря, отже з міста Міяконоджо забралося все населення, числом 78 тисяч; а забралося воно перед надходячою бурею і повінню. А в іншім місці було знищених, чи пошкоджених кільо 8,000 домів і згинуло 9 осіб. З Міяконоджо уряд приказав забратися, а вода в ріці впродовж 12 годин піднеслася 10 стіп (фітів). Сорок човнів або затонулися, або буря попсувала. Подальше під завіданим домом згинуло 8 осіб.

СТАРІ ПОВИННІ ПРАЦЮВАТИ

В Торонті говорив недавно др. Фаркугарсон, що старі люди повинні також працювати відповідно до своєї сили. Праця дає силу. Хто ж не працює, той тим ослабе, отже вкорочує собі життя. Хто ж працює, той буде довше жити.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА І КУЛЬТУРА"

місячних української богословської думки й культури.

Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.

Окреме число 35 центів.

Адреса:

"VIRA I KULTURA".
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

ПОЛІТИКА ПЛЮГАВЛЕНЬ

Вже відомо, що аргентинського президента Перона силою усунули з його становища і він ховається, щоб не попасти в руки противників.

З того, що знаємо, виходить, що головна провина Перона була в тому, що він не хотів вповні йти на послуги провідникам римської Церкви. А виходить, що ті провідники забагато вимагали, коли проти них давно вже витворився настрій серед частини загалу. За Перона же була зорганізована група, що числила 6,000,000, як подавала преса.

Виходить, що католики свого противника перемогли, але дальше питання — на як довго? Бо певне, що однодумці Перона не будуть мовчати і поведуть свою пропаганду, а коли їх сила зросте, то не схочуть тихо сидіти. І може тоді прийти до такого, що вже не треба буде римо-кат. провідників виганяти, але вони самі будуть забиратися з Аргентини.

Можна бути певним, що Перона перемогла католицька сила, наскрізь віддана Римові. Перемогла частина армії, але не ціла армія, бо частина армії стояла по стороні Перона. Новий уряд арештував уже коло 20 генералів побоюючись, щоб вони не відновили боротьби в обороні Перона. Значить, новий уряд не стоїть на твердім грунті. Стан непевний, і нині чи завтра може знов початися боротьба.

⁂

Та впадає в очі ось що: замість оскаржувати Перона за політичну роботу, оскаржують його за що інше, кажуть, — що він нагромадив у себе велике майно, дорогоцінні речі, а між ними образи славних малярів. Подібно мали нагромаджувати таке ж майно і його помічники. Окремо ж закидають Перонові, що він мав ціну куплу любовниць, — малий гарем.

І так, коли ще недавно гріхом Перона була протикатолицька політика, то тепер вона наче забулася, і на її місце висунено справи особистого характеру, — нагарбування майна і розпусне життя Перона. Але ще недавно про такі справи цілком не говорилося, наче б їх не було.

Такий наглий зворот від широкої державної політики до особистих справ показує, що комусь ходить про те, щоб оплюгавлювати особу Перона, не згадуючи про його політичну роботу. Все зводити до того, що коли Перон негідний чоловік, то і вся його державна робота негідна.

Оплюгавлювання немилих осіб, це один зі способів нинішної політики в світі. Коли не можна зробити закиду роботі гідного чоловіка, коли не можна зробити закиду його ідейності, то негідні його противники всю силу звертають на те, щоб оплюгавлювати його особу. Видумують на нього, що лише можуть, покликаються на всяких ніби свідків, яких імен і не виявляють, видумують всякі підозріння, всякі здогади... І виходить, що чоловік той найбільше негідний на світі.

Англійці мають на таке оплюгавлювання слово "смір", що по-нашому значить: оплювати, обпівечити, обмастити болотом, брехнями, видумками.

Це брудна, злочинна робота. Коли чоловік дійсно є злочинець, то його лише судять і розбирають його провини, але не оплюгавлюють. Завинив — карають, і на тім все кінчиться. Тут для оплюгавлювання нема місця, нема потреби.

Кого ж оплюгавлюють, звичайно в пресі, того на суд не тягнуть, на допити не беруть, а тільки плюгавлять.

І плюгавлять не тільки людей. Говорить деяка преса, що коли прим. появиться книжка прихильна большевикам, то її розхвалюють попіл небеса, а коли появиться поважна книжка проти большевиків, то всякі рецензенти так оплюгавлюють її в пресі, що ніхто не схоче її купити. Або не згадують, що вона є на світі.

Це є та політика оплюгавлювань.

⁂

Виходить, що доки Перон мав в руках силу, то годі було видумувати на нього всячину не то в аргентинській, але і в чужоземній пресі. Він же міг оборонятися і тягнути брехунів до відповідальности. Коли ж він силу стратив, то все можна. З живим треба числитися, а мертвий не може оборонитися. Таке виходить і з Пероном.

Про нагромаджування майна перше не згадували, а лише про його протикатолицьку політику. Нині головним гріхом Перона є нагромаджування майна, не конче грошового, але культурного, як цінні образи. Але це відома річ, що всі багаті люди мають такі цінні речі, яких грішми не можна міряти. Скрипка Страдиварія ціняа річ, але не для всіх. Звичайний музикант, який гоже по весіллях, дбає, щоб скрипка добре грала, а чи вона Страдиварієва, йому байдуже.

Для загалу образи Рафаеля, чи Тіціяна, чи Веляскveза можуть мати меншу вартість, ніж звичайний образ, що вартує 50 центів, чи 1, 3 5 доларів. А вартість таких образів знають лише знавці малярської штуки.

Що такі образи, чи інші старинні речі міг мати Перон, це річ звичайна. Всі багаті люди такі речі мають. І багатий фармер також має цінніші речі, ніж бідніший. І ті, що пишуть проти Перона, можуть у себе такі цінні речі теж мати.

Що ж до гурта любовниць, то і це виходить на видумки. Не раз писала преса, що Перон дуже поважав свою дружину Еву за її подібність, а тут навпаз тойже Перон заводить собі гарем. Годі повірити, що поважний чоловік може так нагло змінятися. Виглядає, що це звичайні видумки.

⁂

Політика плюгавлень має за собою широку історію. Колись єзуїти висилювали православних. Кунцевич писав до Санїти, що треба православні церкви давати на посміховище. Поляки звали церкви синагогами і божницями; гр. кат. віру собачою; греко-католиків, а навіть гр. кат. священиків звали мудями, бандитами, бестіями; католицькі політики звуть православних схизматиками, неземне-

Коли большевики готовилися забрати Китай, то в світовій пресі було повно брехунів, що китайський уряд дуже поганий і Китай повинні взяти в руки "приятелі народу" (большевиками їх тоді не звали).

Так виглядає та політика оплюгавлювань. Та диво, що ніхто не дбає, щоб ці політику брехонь спинити.

Що ж до Перона, то не про те ходить, щоб його тут оборонити, але про те, що напали на нього виглядають на явну брехню. А нам треба знати, що така політика брехонь на світі широко практикується.

А. В.

ЧИНУТЬ І ГОВОРЯТЬ

Важна дрібниця

Вони обоє дуже вирозмілі й культурні люди. Але тим разом він з трудом пішов їй на уступку — погодився бачити її в хаті в... штанах — "блудних".

"Це така дрібниця, каже вона, а він зробив з того важну справу. В штанах виглядніше працювати".

Може й для нього це дрібниця, але, видно, важна дрібниця. Є мужчини які хочуть бачити свою дружину дуже жіночою, і то у всьому жіночою: в повсідниці, в думках, у мові, в світогляді, в зачісці волосся і в одежі. Це його добра потреба. Правда, він пішов на уступку й дозволив одягатися в штани, але ви напевно в якійсь мірі звузили своє місце в його душі. Важко вам це зрозуміти? Зрозуміли б тоді, якби ваш муж захотів завжди ходити в... суконці.

Німа сповідь

Пані Л. з Вінніпегу належить до унійтської парохії. Вона старенька і дуже побожна. У неї багато ріжних турбот. Одна з них — це ті страшні обставини, серед яких живе їй стара приятелька в Парижі.

— Уявіть собі, каже, там навіть нема нашого священика. Вона, бідна, мусить сповідатися а французів. По-українськи сповідається, а він не розуміє. Вона ж не вміє по-французьки. Послухає він її, не знає, що вона каже, але добре, що хоч розгрішення дає. Чи таке може бути?

— Таке може бути. Розгрішає Бог. Бог читає в думках людини, отже мова це не трагедія. Трагедія починається щойно тут, коли Рим підпорядковував українців-унітів у Франції французькому ерархові Фелтенові, а цей чужинець не розуміє потреб дорученої йому пастви.

Книжники й фарисеї нарікали і говорили до учнів Його: чому ви їсте і п'єте з митарями і грішниками?

Ісус же сказав їм у відповідь: не здорові потребують лікаря, але хорі:

Я прийшов покликати не праведних а грішних до покаяння. Лук. 5:30-31-32.

КАЛЕНДАР "РІДНА НИВА" НА 1956 РІК

В тих днях вийде з друку каланда нашої Церкви — "Рідна Нива", великого формату на 240 сторін друку, багато ілюстрацій, цікавий матеріял з життя церковних громад, як також цінні статті видатних авторів. Ціна $1.00. Цей календар можна також набувати у священиків УГПЦК. Замовлять по адресі:

CONSISTORY OF U.G.O.C.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man., Canada.

КАРТКА НА ЗАМОВЛЕННЯ

Прошу ласкаво прислати календар "Рідна Нива" на 1956 рік.

Імя .....

Адреса .....

З цею карткою пересилаю $.....

Підпис .....

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

РИМ ВОЛІЄ РОСІЇ

Якби хто сказав, що головна сила сучасної Росії лежить не в Росії, а поза нею, той подивився б не дуже багато. Сила Росії лежить не тільки в її армії та поліції, але й у москвофільстві деяких міжнародних чинників, і то чинників впливових.

Москвофільство деяких держав, народів, Церков та провідних осіб має різні причини: політичні, господарчі, ідеологічні, церковні і т. д.

Кожне москвофільство, з яких би там причин воно не виходило, воліє бачити Росію "єдиною і неділимою". Коли хто вбачає з зносинах з Росією якусь користь для себе, той воліє бачити Росію великою імперією, щоб така велика ставка була варта гри за вплив.

Бувають випадки і несвідомого москвофільства.

Так, такі випадки бувають, але в провідних мужів бувають вони дуже рідко. Бо назагал світові політики дуже добре познайомлені з історією Росії та поневоленими нею народів, а одначе, коли їм треба, вони не перестають провадити русофільську політику та бути прихильниками "єдиної і неділимої" Росії. Вони добре знають, що Москва поневолила інші народи, але поступають так, наче б не знали того. Бо вони вважають, що така політика дасть їм ту чи іншу користь. — Такою є дійсність, і їй треба подивитися сміло й тверезо в очі, щоб не обманювати себе.

Прикладів тут багато. Одним з цих прикладів є русофільство Риму. Рим хоче навернути Росію на унію. І що більша буде Росія, то більша буде здобич Риму. Тому Рим обстоює неподільність московської імперії — тюрми народів; себто Рим є проти визволення поневолених Москвою народів, бо це роздробило б оту російську імперію, і риська ставка не була б варта гри.

Правда, Рим може побоюватися, що своїм русофільством він відштовхне від себе, наприклад, ту частину українців і білорусів, що є уніятами, які могли б Римові поставити вимогу до вибору: або ми (українці і білороси), або Москва! Правда, церковний провід уніятів такої вимоги не ставить.

А тим часом Рим уже давно свій вибір зробив: Рим воліє ставити свою ставку на москалів, а не на українців. Москалів 90 мільйонів, а українців — половина того. Москалі сильніші. Рим воліє сильнішого. Рим не дозволить на це, щоб пару мільйонів українців-уніятів через свої національні інтереси перешкоджали йому в таких грандіозних планах, як замір опанувати російську імперію — п'яту частину всього світу. Рим уважає, що така ставка варта гри. І в цій грі Рим буде воліти трьох добрих москалів-уніятів, ніж три мільйони уніятів-українців. Бо ці три уніяти-москалі будуть старатися віддати Москву в руки Риму, а три мільйони уніятів-українців хотіли б, щоб Рим обстоював Україну і посварився з Москвою.

Політику Риму можна зрозуміти. Можна навіть подивляти її зручність.

Можна врешті признати, що Рим стає по стороні Москви у своєму інтересі, а не в інтересі Москви. Однак, покищо Москва тут виграє, а Україна вже терпить, бо Рим приносить її в жертву своїх чисто Ватиканських інтересів.

Отже мати українцям тверезо відкриті очі на ту рацію стану Риму — це одна річ, а конечність боронити своєї української рації стану — це друга річ.

Інтереси Риму та його політика гостро суперечать українській рації стану. Покищо факт є такий, що Рим став по стороні ворогів України, по стороні Москви. І зробив це в гострій та ясній формі, плянуючи політику на велику скалю: опанувати б-ту частину світу.

Римська ставка на Москву починається там, де відмовляється українцям права на назву "українці" (офіціяльно вживається в Римі назва "рутенці уніяти"), а кінчається там, де католицький епископ Ф. Дж. Шін стає на коліна перед московськими православними батюшками та цілує їх руки. Католицьке Богослуження в Америці, яке відбулося 5-го вересня ц. р. з наказу Риму, офіціяльно було молитвою "за Росію", але воно навіяне враження молитви... до Росії. На цьому Богослуженню в наміренню Росії еп. Шін виголосив промовідь, яка була нічим іншим, як тільки докладним вияснением цього послання, яке в 1952 р. папа Пій XII спрямував до населення Советського Союзу, — це населення в тюрмі народів він назвав "народами Росії".

Що розумів папа під "народами Росії", це вияснив тепер еп. Шін, який уже вживав виразніше назву: "Російський народ". Місто Київ, за твердженням еп. Шіна, замешкує також вважає за "російський"; святині Києва також вважає за "російські". Єп. Шін, згідно з політикою та інтересами Риму, не признає існування українців. Для нього на всій території Советського Союзу існує, як каже він "особливий любий і побожний народ російський.

Нема найменших підстав думати що може еп. Шін не поінформований в українській справі. Він поінформований але промовчує її в інтересах Москви й Риму. Більше того, він відкрито творить правду.

Каже еп. Шін, що "російський" Академіст виданий у Києві 1625 р., визнає підчинення на небо Діви Марії з тілом, і хоче тим сказати, що не цілий православний Академіст, а однак він не сумнівається католицькому.

Чи ж не знає еп. Шін, що Берестейська унія була накинена половині України в 1596 р., а зрештою Академіст вийшов аж за 29 років після неї горезвісної унії? Тож і писали його уніяти в дусі католицьких догматів. Знає це еп. Шін але йому треба кривити правдою.

А зрештою, що вже казати нам коли еп. Шін, прославляючи Росію незвично підкреслює той факт, що Діва Марія Фатімі явилась Америки не удостоїла згадкою, а про Росію таки говорила... Це ж бо, мовляв, не якнебудь там Америка, а сама Росія!

І таку перевагу Росії над Америкою дає католицький епископ у самій таки Америці. Що ж, цього вимагає добро Риму, а чи дуже є це в інтересі Америки, це Риму не турбує. А втім, еп. Шін є тільки тілом в Америці, а духом уже в Росії. І висловив своє бажання що лоїхати туди та відправляти там Богослужения...

Політика співіснування з Росією, яка не поминула й Америки, дала Римові тепер нагоду без страху виливати всі свої москвофільські почування перед світом.

***

Хто може визначити ту межу, на якій у Римі кінчається релігія, а починається політика? Хто може визначити ту межу, де Рим перестає бути Церквою, а починає бути Ватиканською державою? Ніхто такої межі не визначить, бо такої межі в Римі нема. Церковна й політична справа в Римі невіддільна одна від одної. Церковна лінія Риму — це те саме, що й політична його лінія.

Отже, чия Церква признає над собою зверхність папи, то тим самим вірні цієї Церкви силою факту мусять іти й за політикою Риму, яка явно веде їх у москвофільський табор, у табор ворогів України.

У даному випадку нам не йдеться про те, як хто має вірити. Тож і українці-уніяти можуть вірити так, як учить їх уніятська Церква. Але це дійсно прикутий і трагічний факт, коли католицька чи уніятська Віра мала б бути повязана з римською зверхністю й політикою та вела в москвофільський табор — у табор ворогів України.

Рим заперечує існування українців як окремої нації. Рим іде за Москвою. Рим став проти України. З огляду на те, що Рим все ж таки в якійсь бодай мінімальній мірі є авторитетним на міжнародному форумі, то його непризнавання українців за окрему від Москви націю наносить українській справі самозрозумілу шкоду. А що уважає Рим ще за більший авторитет, ніж він є, той тим більше цю шкоду повинен добачити.

Ця кривда заторкує не тільки православних українців, а ввесь український загал, без огляду на його віроісповідні ріжниці. Рідеться тут про спокву національно-політичну, а не церковну. Значить, вона не повинна бути здана лише на православних українців та на їх церковні органи. Для того існують українські організації, щоб у таких політичних справах інтервенювали. Досвід показує, що інтервенції таких організацій як КУК у Канаді та УКК в Америці в політичних і суспільних справах часто бувають успішні.

ГІТЛЕР НЕ БУВ СПАЛЕНИЙ?

На основі освідчення очевидців, які нібито бачили Гітлера мертвим та спаленим, цього бувшого диктатора Німеччини офіціяльно визнано мертвим.

А тим часом з советського полону в тих днях вернувся німецький капітан Бавер і заявив, що бачив Гітлера мертвим, але не бачив, щоб його хто обливав бензиною та спалював, як це під присягою твердили інші свідки — теж "очевидці". Треба ще тільки почекати, поки появляться інші свідки, які може скажуть, що забитий Гітлер це був не Гітлер. — Всяко буває...

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 20-та ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Поміч потребуючим, це найбільша заслуга чоловіка перед Богом. Це найкраща ознака віри. Казав же Христос: "Я був голодний, і ви Мене нагодували; був нагий, ви Мене одягнули; був хорий, ви мене відвідали; був сумний, ви Мене потішили; був бездомний, і ви Мене до свого дому прийняли".

Це вже памятали наші предки. Коли Москва ще не зникила була українського ладу на Україні, то — як описував один чужинець, що подорожував по Україні, — там в кожнім селі був "шпиталь", утримуваний мешканцями села. Це очевидно був захист для старих, що не мали родини; для бездомних, для калік, для слабих, — а в тих часах таких було дуже багато. Отже кожне село дбало про захист для таких нещасних. І чужий подорожній звичаїв на те увагу, бо подібного мабуть в інших народів не було. Каже він також, що в кожнім селі є школа, або й дві, і читати вміють сироти. І все те самі люди підтримували без примусу. Дійсне велике християнство було в житті наших предків.

І християни взагалі окремо дбали про сиріток і вдів. Уявімо собі долю сироти. Нема батька, нема матері, і вона цілком опущена. Хто її пригорне, хто пожалує, хто одягне, хто нагодує? Страшне положення! І як хотіла б вона, щоб хтось узяв її за руку, повів, нагодував, спати поклав, і доглядав її як рідну. Вона була б щаслива.

Те саме і вдови. Зосталася вдова з дітьми, і мусить дітей доглядати. Коли є сила, то ще може зароблять, а коли сили нема, то яка її доля? І яка доля її дітей? І вона сирота і діти сироти.

Але як легко цілій громаді дати поміч таким нещасним. Всі по нитці, всі по жмені муки, всі по поліні дров, а вже бідній вдові буде одяг, буде хліб, буде тепло, — і буде втіха, що вона живе серед добрих людей, які не дадуть їй пропасти. І громаді буде втіха, що потребуючій помогла.

***

Говориться в Євангелії цеї неділі, що Христос ішов з учениками до міста Наїну, і коло брами міста побачив, як виносять одинокого сина вдови. Уявімо собі, як мусіла плакати мати, і який сум покривав всіх, що відпроваджали одиноку потіху матері на цвинтар. З ким вона тепер лишається? Хто про неї подбає? Хто її доглядне? До кого вона має тепер звертатися?

Чуємо дальше, що Христос зупинив похід і каже матері: "Не плач!" А зворушившись до помершого, говорить: "Молодче! Тобі кажу: встань!" І мертвий встав та почав говорити.

Можна собі уявити, яка радість була в матері. Найбільші скарби світу не дали б їй такої втіхи. Вона вже не сама. Її хата не буде вже пустою. Вона вже забезпечена.

Тут наука з тої події ясна. Дати нещасному поміч, — чи може бути гідніший вчинок перед Богом і людьми? Це якраз те, чим буде Христос міряти вартість людей на Послідньім Суді.

НЕДІЛЯ 21-ша ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Коли глянемо по світі, то бачимо який він неодностайний. Є долини, є гори, є озера; є земля добра, є піскова, є камениста.

Таким широким полем є і людське життя. Не всі люди однакові розумом, силою, вдачею, вихованням. З одними легко жити, з другими тяжко.

Христос мав це на увазі, коли говорить про сівача. А першими сівачами Його слова мали бути Апостоли, отже приготовляв Він їх до їх праці. Показував їм те неоднакове поле, неоднакову ниву; прягадував, що не все посіяне принесе плоди, — але те, що принесе плід, заплатить і за ті зерна, що пропали.

Казав Він: на полі сіяв сіяч, і одні зерна впали на дорогу і пропали, бо люди їх потоптали. Другі зерна впали на землю, під якою був камінь. Воно почало рости, але скоро всохло, бо не мало вогкости. Треті зерна впали між тернину, між бурян, і бурян все заглушив. А четверте впало на добру землю і принесло плід всотеро — з одного зерна виросло сто зерен. Праця сівача оплатилася.

На запит учеників Христос пояснив це так:

Нива — це люди, а насіння — це слово Боже. Є люди, що хоч впаде на них зерно, то до них не пристане. Другі люди добре слово радо приймають, але їх постанова неглибока. На перку добра воля, але під неюкам'янний підклад, і зерно не може закорінитися. Треті добре слово радо приймають, але пообставляють своє життя тільки другими, хоч і маловажними справами, що ті справи загушать добру рослину, яка повстала з зерна. А четверті це ті, що коли раз приймуть добру науку, то вже її бережуть, доглядають, прикладають до свого життя, і тут з кожного зерна виростає сто нових зерен. Вони заплатять за всі другі зерна, які пропали.

Розумний сіяч це памятає і не журиться тим, що не всі зерна принесуть плід.

Велику науку дає тут Христос усім людям. Він каже: "Вашим обовязком сіяти, а сіяти дбало і сіяти добре зерно. Це ваш обовязок. А хоч не кожне посіяне зерно принесе овочі, то все ж деяке принесе овочів багато."

***

Хто ж ці сіячі? Це всі старші добрі люди. Першою нивою, де треба сіяти, це дім, це виховання дітей. Сійте тут добре зерно, дбайте, доглядайте. І землю, де сієте, обробляйте, буряни виполюйте, підливайте, огороджуйте, захищайте. Коли б же і яке зерно пропало, то інші зерна винагородять ваш труд.

Це відноситься до всіх старших і поза домами. Давайте молодим добрий приклад своїм поведенням, напоминайте, вчіть, захочуйте до доброго, до гідного. Стримуйте від злого.

Ще окрема є наука для старших. Нехай і вони застановляться над собою, до якої частини життєвої ниви вони належать. Чи вони не такі, як затоптана дорога, де ніщо добре не вчепиться? Чи під мякою поверхнею їх серця нема каміння? Чи їх життя не обросло терниною і бурянами так, що для доброго зерна нема місця?

Коли ж зауважать, що вони до доброї землі не належать, нехай себе поліпшують, щоб бути придатними для доброго посіву. Нехай каміння розбивають, нехай буряни з свого життя виривають. Тоді стануть вони тою вартісною нивою, на яку буде сливати Боже благословення.

НЕДІЛЯ 22-га ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Вже давно українці склали приказку, що ситий голодного не зна. Бо часто буває, що багатий чоловік стає гордим, зарозумілим, немилосердним, самолюбом, і на всіх нижчих від себе дивиться байдуже. Забуває, що все ж він лише такий чоловік як усі, і що його життя кожної хвилини може скінчитися. А коли смерть прийде, то міг би він хіба сказати словами побожної пісні:

Жив я гордо і сміло,
Сильне було все тіло,
Хтів я світу послужити,
Щоби за ним не тужити.

Про таких оповідає Христос притчею про багача і Лазаря.

Був великий багач, жив у палаті, пишно одягався і кожного дня весілився. А коло його воріт сидів убогий старець Лазар. Ніхто про нього не дбав, крім хіба собак, що лизали його рани. Багач не звертав на нього уваги. А Лазар рад був поживитися бодай крихками, що падали зі стола багача.

Коли ж Лазар умер, то ангели занесли душу його на лоно Авраама. Коли ж умер багач, то опинився в місці кари. Коли ж глянув він, то побачив, що той убогий Лазар в місці радости. І закликав він: "Отче Аврааме, пішли Лазаря, щоб замочив свій палець у воді й остудив мої уста, бо дуже мучуся". На те Авраам: "Пригадай, що ти тішився в твоїм житті, а Лазар терпів. Тепер ти терпиш, а Лазар веселиться. До того ж, між нами і вами нема дороги для переходу".

Тоді знов багач: "Так пішли Лазаря до дому мого батька. Я маю там пять братів, отже нехай остереже їх, щоб сюди не дістались". На те Авраам: "Вони ж мають там науку Мойсея і Пророків, нехай її слухають". "Та все ж, — говорить багач, — коли б хто з мертвих прийшов, тоді певно послухали б". І відповів Мойсей: "Ні! Коли вони не слухають науки, яку мають, то і мертвому не повірять".

Наука тут ясна. Маєш, чоловіче, майна більше ніж другі, однак не гордися. Дякуй Богу і помагай тому, хто не може собі помогти. Памятай, що ти такий же чоловік, як усі люди. А коли не бідуєш, як другі, то і за те дякуй Богу, і помоги тому, хто бідує. Так здобудеш вдоволення душі і повагу в людей, і перед Богом будеш мати заслугу. А коли відійдеш із цього світу, то добрі твої діла підуть за тобою як добрі свідки твого праведного життя.

НЕДІЛЯ 23-га ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

В Євангеліях часто згадується, що злі духи опановували чоловіка, отже чоловік хворував. Коли ж Христос вигнав з чоловіка злого духа, чоловік став здоровим.

В Євангелії цеї неділі оповідається, що коли Христос був у Гадаринській околиці, зустрів чоловіка, опанованого злими духами. Чоловік був божевільний, блукав усюди, ховався між гробами. І той божевільний, побачивши Ісуса, почав кричати: "Не зачіпай мене! Не муч мене!"

Коли ж Христос приказав злим духам лишити чоловіка, то вони просили, щоб позволив їм увійти в стадо свиней, що там паслися. І Христос їм дозволив. Тоді всі свині побігли до озера і потопилися.

(Продовження на стор. 8-ій)

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Цікаве також дозвілля великого і славного маляра Петра Павла Рубенса.

Своїми здібностями в дитинстві нагадує він Ноеля Карбонеля. Коли мав десять літ, на нього дивилися в школі як на чудо. Весь час цікаві звертались до нього з пропозиціями перекласти або вірш Гомера, або промову Демостена, або навіть трудніші твори Тацита. А він тоді не був вищий за коліно. В тринадцятім році говорив він з однаковою легкістю на семи мовах, знав історію, літературу й багато інших наук. У школі не мав уже що робити.

Тоді його хресна мати, графиня де Ляллєн, запросила його до себе, як паж, щоб тим способом прокласти хлопцеві шлях у вищі круги. Рубенс був високий, гарний, амбітний, і можна було думати, що він остане високе становище при дворі.

Але одного дня Павло зникає в величавої палати графині Ляллєн. Його довго шукали, поки знайшли у майстерні маляра Октавіяна Ван-Вієна з олівцем у руці, цілком захопленого рисунками.

Уявіть собі розчарування й розпуку рідної й хресної матері Рубенса, що хотіли бачити його в майбутньому не менше, як генералом, або послом. Крім того, в тодішніх часах Рубенсові, як хлопцеві шляхотного походження, не випадало приставати до такого нешляхотного заняття як малярство. Однак Павло виявив велику впертість, і не покинув малювання. Своїми подумали, що де-що точі примхи, які з часом зникнуть, і дехто йому спокій. Виявилося пізніше, що надії на зміни в нахилах Рубенса — не здійснилися, бо він чим далі, тим більше захоплювався мистецтвом. Майстер Ван-Вієн, відгадавши в Рубенсі великий талан і бачучи, що вже не може його більше нічого навчити, порадив графині де Ляллєн вислати хлопця до Італії, щоб міг там удосконалитися.

Зібрано родинну нараду, де постановлено, що подорож до Італії в кожному разі не пошкодить, бо хлопець побачить світа і набереться добрих манер, які стануть йому в великій пригоді в майбутньому.

Рубенс поїхав до Італії і вернувся додому настільки освіченим і вправним, що досі ще признають у ньому князя малярства.

Не можна одначе сказати, що він не виправдав тих надій, які на нього покладали рідня й хресна мати. Через ціле життя поводився він як належить родовитому шляхтичеві, а згодом король доручив йому послування. Оповідають, як одного разу його приймали з великою урочистістю при одній королівській дворі. Якийсь дворянин, несвідомий у мистецьких справах, спитав зневажливо, для кого це робиться стільки клопоту. Йому відповіли, що для пана Павла Рубенса.

— А, памятаю, це якийсь великий пан, що бавиться в маляра, — глузливо сказав дворянин.

— Ні, заперечили йому, — це маляр, що бавиться в пана.

Бачите з тих приказок, як хибно ворожати будучину дитини на підставі її здібностей і як усе потім може змінитися.

Знання зі своєї хоробрости моряк Турвіль ще в вісімнадцятім році життя вигадав солодко, як ангел. І коли його своїх князь де Рошкуфо представив його морському міністрові, просячи прийняти хлопця на корабель, що відходив на боротьбу з піратами*), міністер відповів:

— Ніж що нам на военнім кораблі таке ангелятко? Йому краще служити панам при дворі, ніж битися з піратами.

Пізніше виявилося, наскільки помилився міністер у своїйому осуді про Турвіля.

Славний грецький історик Плютарх оповідає, що Фабій Максим, один з найхоробріших полководців римських, у дитинстві був дурнем і недотепою. Клявдій Желе — відомий маляр — був зовсім як правдивий ідіот. Інший маляр, Людзик Караш, що потім утворив школу, з якої вийшла ціла низка славних малярів, у шкільному віці визначався такою обмеженістю, що товариші називали його биком. Його перший учитель радив навіть йому покинути зовсім малярство.

*) Морськими розбійниками.

(Далі буде)

РІККІ-ТІККІ ТАВІ

(Продовження)

— Коли не буде в хаті людей, — казала Нагаїна своєму чоловікові, — він також зникне, і сад знову буде належати тільки нам. Ходи тихенько і починай з високого чоловіка, котрий убив Каріта. Коли скінчиш усе, то приходь розказати мені; а потім разом підемо на полювання за Ріккі-Тіккі.

— А чи ж буде користь якенебудь, коли я убю людей? — сказав Наг.

— Звичайно. Коли не було людей в бонгало, то хіба бігали по нашому саду мунгоси? Поки нікого немає в бонгало, ми — король і королева в саду. А крім того памятай, що як тільки вилупляться наші діти з яєць, що лежать на грядці в саду, — а це може трапитись і завтра, — їм потрібне буде спокійне місце.

— Твоя правда, я про це й не подумав, — сказав Наг. — Я піду, але полювати потім за Ріккі-Тіккі нема ніякої потреби. Якщо пощастить мені, я уб'ю високого чоловіка, його жінку, дитину і тихенько повернусь. Коли в бонгало нікого з людей не буде, то Ріккі-Тіккі і сам піде звідсіль.

Ріккі-Тіккі, тремтів, переповнений почуттям гніву і ненависти. Голова Нага зявилася з дірки зробленої для спуску води, а за головою поволі зявилося і довжезне холодне його тіло. Хоч і люстим був Ріккі, в проте він здивувався, коли побачив яка велика кобра. Наг випрямився, підніс голову і, і подивився в темну кімнату. Ріккі бачив, як палали його очі.

"Коли я тут убю його, — думав він, — Нагаїна відразу довідається, а коли я буду битися з ним денебудь на просторі, то всі переваги будуть на його боці. Що ж мені робити?"

Наг рухався то в один, то в другий бік, а потім Ріккі-Тіккі почув, як він став пити воду з глека.

— Коли Каріт був убитим, — промовив Наг, — високий чоловік мав у руках ломаку. Напевно і в цей час він її має, але коли прийде рано сюди купатись, то ломаки з собою не візьме. Пожду його тут.

— Нагаїно, чуєш ти? Я пожду його до ранку тут, в холодку.

З-поза стіни не було відповіді, і Ріккі-Тіккі зрозумів, що Нагаїна пішла геть. Наг обвився кругом великого глечика, а Ріккі-Тіккі стояв нерухомо, як мертвий. Тільки після того, як проминула година, почав він тихенько наближатися до глечика. Наг заснув, а Ріккі-Тіккі дивився на його велику спину і міркував, у яке місце найкраще вчепитись йому зубами.

"Коли я не прокушу йому спини за один раз", — думав Ріккі, — "він почне пручатись; а коли він почне пручатись, — ох, Ріккі!"

Він глянув на Нагову шию, але вона була дуже велика і товста для нього; коли ж укусити його коло хвоста, то це тільки роздратує Нага і викличе у нього великий гнів.

"Треба впастись у потилицю, — вирішив він нарешті. — В потилицю, вище плями... А як тільки вчеплюся зубами, то вже не випущу його".

І він плигнув. Голова гадюки трохи була відхилена від глечика і лежала саме в тому місці, де тіло починає розширюватись.

Вчепившись зубами, Ріккі притиснув спину до червоної глини глечика, щоб зручніше було тримати голову донизу. Мав він не більш секунди для нападу, і за цей час зробив усе, що тільки міг. Через мент Наг вже тряс ив його з одного боку в другий, як собака струшує з себе пацюка, — він кидав його наділ, підкидав угору, кидав униз, але очі у Ріккі були червоні, він не розчіпляв зубів і терпів усе, звалюючи своїм тілом милиці, щітки для умивання і стукаючись об бляшані краї ванни. Він усе міцніш та міцніш зціплював зуби. Переконаний у тім, що буде убитим на смерть, він, щоб показати честь своєї родини, тільки й бажав, щоб його знайшли із зціпленими зубами.

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

(Продовження)

ЛОВЛЯ РИБ І ПОКЛИКАННЯ ПЕРШИХ АПОСТОЛІВ

Одного ранку Ісус Христос стояв коло озера Генесаретського і навчав людей.

Перед ним стояло багато народу, а позаду Нього простягалося сине озеро.

Число слухачів ставало щораз більше. Вони товпилися навколо Ісуса, бо кожний хотів стояти якнайближче.

При березі стояли два човни. Один з них був Симонів, якого опісля Ісус назвав Петром. Ісус увійшов у цей човен, звелів Петрові віддалися від берега, і навчав людей з човна.

А коли скінчив навчати, промовив до Петра:

— Відпливи на глибину і закиньте сіті.

Петро відповів:

— Учителю, ми цілу ніч трудилися і не зловили нічого. Але коли Ти велиш закинути сіті, то ми закинемо.

А коли це зробили, то зловили стільки риби, аж сіті почали рватися. Тоді махнули рукою на товаришів, що були в другім човні, і ті прийшли і помогли їм рибу витягнути. Риби було так багато, що човни майже потопали.

Побачивши таке чудо, Симон Петро припав до ніг Ісуса й каже:

— Відійди від мене, Господи, бо я грішний чоловік.

— Не бійся, відтепер будеш ловити людей.

Це значило, що Петро перестане бути рибаком, а стане учнем Ісуса і буде навертати людей до Бога.

Іншого ранку, йдучи понад озером, Ісус побачив Петра і його брата Андрея. Вони ловили рибу. Він промовив до них:

— Ідіть за Мною, Я зроблю з вас ловців людей.

Вони покинули свої човни та сіті і пішли за Ісусом.

Ідучи дальше, Ісус побачив двох братів, Якова і Йоана, з їх батьком Заведеєм, які приготовляли свої сіті.

Ісус і їх покликав, і вони, оставивши свої човни і свого батька, пішли за Ісусом.

Таким способом Ісус вибирав Своїх Апостолів, молодих, здорових і чесних людей, які вміли помагати Йому поширювати Його науку та будувати Царство Боже.

Як Ісус навчав нарід з човна, так навчає Він нас у Своїй Церкві, яку основав на землі для нашого спасіння.

ПРОПОВІДЬ НА ГОРІ

Одного разу дуже багато народу зібралося коло Ісуса, щоб послухати Його слова. Він вийшов на гору, сів і промовив:

Щасливі убогі духом, бо їхнє є Царство небесне.

Щасливі ті, що плачуть, бо вони втішаться.

Щасливі тихі, бо вони наслідять землю.

Щасливі голодні і жадні справедливости, бо вони задоволяться.

Щасливі милостиві, бо їх помилувано буде.

Щасливі чисті сердцем, бо вони Бога бачитимуть.

Щасливі миротворці, бо вони синами Божими назвуться.

Щасливі переслідувані за праведність, бо їхнє є Царство Небесне.

Щасливі, коли ганьбитимуть вас і проганятимуть, і наговорюватимуть всяке лихе слово на вас задля Мене.

Радуйтеся й веселіться, бо заплата вам велика на небесах.

(Далі буде)

Невільництво (негрів) загально скасовано в Америці в 1863 р. Але поодинокі визволені негри мали свою колонію "свобідних негрів" ще в 1820 р.

КРІЗЬ ВАЛЬЦІ

Три брати Білоуси — Юрій, Валентин і Олег, разом з родичами та 12-річною сестрою Людмилою — повернулися в Україну. Їх батько Михайло — родом з Великої Каховки, а мати Поліна Тихонівна — з Запоріжжя.

Брати Білоуси грали в споротовій команді "Тризуб" (при УНО в Торонті).

"Українське Життя" (в 1-го вересня 1955 р.) радіє з цього приводу і пише:

"Брати Білоуси скоро будуть грати у футбол на Україні, де цей спорт має тисячі учасників і мільйони любителів".

Побачивши таке чудо, Симон Петро припав до ніг Ісуса й каже:

"Українське Життя висловило надію, що слідами родини Білоусів підуть також їхні друзі в Канаді.

З новинки видно, що "У.Ж." цієї події не зарховує до хроніки нещасливих випадків. Бо й чого ж? "Українське Життя" пише, що Білоусів спонукала любов до Батьківщини вернутися в Україну.

А в нас, панове редактори "Укр. Життя" — у нас з вами, кажете, нема любови до батьківщини? Сидимо собі в Канаді — значить, нема. А в кого є любов, той іде, і голову свою віддає за ту любов. І родина Білоусів голови свої повезла. Подумаєш, відхнеш: що ж, жертвенність уже така.

Спорт брати Білоуси, видно, дуже любили. Їм би тільки відкидай мяча "на родіне". Одягнутися там кат-ма в що, те цілі дні проводити б на спортовій площі. Там можна й без одежі.

Але тут одна біда: їм не позволять вийти на спортову площу в СССР. Площі такої великої там нема. Бо ото, коли б вони вийшли на площу, і "совєтський народ" довідався, що ці спортсмени вернулися з Канади, — народу поналила б тьма-тьменна.

— Ану, давай подивитись, хто то взяв і з Канади привалив...

— Ану, давай пішли!

— А може то шпіони які?

— Чого ж "шпіони"? А може для них там у Селкірку місця нема.

— Це кожному може трапитися...

Певно. Часи нервові тепер. А москаль — як бульба на воді: ляп — трісну..., і давай, брат, у Совєтський Союз...

— А куди ж поїде? Може там скупі зі шпиталями для варіятів?

— Ану, давай подивитися?

І пішли, брат, як та хмара на площу. Як повінь, покотили.

І де ж їх усіх помістиш? Нема в СССР такої площі. Нема і не буде. Хіба що цілий Совєтський Союз перемінять в одну спортову площу.

І так, не віриться, що брати Білоуси стануть там футболістами. Скорше повірю, що вони стануть... футболами.

Назар Полин.

ТРОК ЗАЇХАВ ДО "ЛИВІНГ РУМУ"

У Вінніпегу 8-го жовтня коло 6 год. пополудні трок заїхав до хати (598 Дафрин авню). Він дістався до вітальні (ливінг рум) і знищив там меблі — 2 честерфільди та інш., а з вітальні намірився їхати до їдальні (дайнінг рум), і розбив стіну.

Жертв у людях не було, бо мешканці були в той час пова домом.

Як бачимо, хати вже починають відвідувати в трояках. А що буде дальше?

"ВІКЕНД" ЗАКІНЧИВСЯ — 69 ЖЕРТВ

На протязі 3-ох днів "вікенду" (8, 9, 10 жовтня) в Канаді всіх жертв було 69, з того 48 жертв автомобільних катастроф. Найбільше смертних випадків було в Квебеку, бо аж 20 осіб. Найменше — в Манітобі та Ню Фаундленд (по 3 особи). Тільки в Принс Айленд не було ні одної жертви.

СПИСОК ВИДАНЬ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Назва:	Стор.:	Ціна:
ТРЕБНИК, І-а частина, в чорній оправі з золотими тисненнями	340	$6.50
Той же Требник, неоправлений (брошурований)	340	5.00
АПОСТОЛ, на всі неділі і свята цілого року, оправлений	222	5.00
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, для старших	464	2.75
Той же молитовник в білій шкіряній оправі, золочений	454	7.50
Той же молитовник в білій полотняній оправі, золочений	464	5.50
Той же молитовник, чорна оправа червоні або золоті тисни	454	4.00
Молитовник „Приятель Дітей", в шкіряній чорній оправі	135	1.00
Архиєрейська Літургія й Відповіді, вказівки — Митр. Іларіон	80	1.00
Як правити св. Літургію — Митрополит Іларіон	48	2.00
Покликний Великий Канон св. Андрея Критського	68	1.00
Служба св. Володимирові Великому Князеві Українському	18	0.75
Вифлеєм — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук	48	0.20
Біблійні Оповідання Старого Завіту	171	0.75
Коротка Наука Закону Божого (Старий Заповіт) — Арх. Ігор.	45	0.30
Ще пронесся України уми — д-р В. Антонович	110	0.50
Чужа рука, або хто нас рубнув (про унію) — Прот. В. Кудрик	208	0.50
Життя Філософа Кунцевича — Прот. В. Кудрик	190	0.50
Історичні матеріяли до історії унії — Прот. В. Кудрик	154	0.50
Маловідоме з історії унійської Церкви, том І. — о. В. Кудрик	254	0.75
Маловідоме з історії унійської Церкви том ІІ. — о. В. Кудрик	286	0.75
Нарис історії Християнської Церкви — Проф. Д. Дорошенко	100	1.00
Десять Біблійних Оповідань — Прот. С. В. Савчук	63	0.25
Азор — оповідання з часів Ісуса Христа, Прот. С. В. Савчук	48	0.15
Апологетика, або оборона Христіянства (мімеограф)	108	2.00
Служби Божі Страсного Тижня (мімеограф)	46	2.00
Збірник Церковного Співу на мотиві (Дяківський курс)	57	5.00
Служба Божа на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик	21	1.00
Церковні пісні для академій, на нотах — Прот. В. Сапожко	13	1.00
Служба Божа на мішаний хор, на нотах — о. Е. Корожинин	59	3.00
Великопісні Служення, видання друге — Митр. Іларіон	96	1.00
Велика Роковина, 20-літній Юбілей УГПЦК	324	0.50
Протокол Собору УГПЦК (1935 рік)	90	[illegible]
Протокол Надзвичайного Собору УГПЦК (1951 рік)	102	0.50
Протоколи Одинадцятого Собору УГПЦК (1955 рік, друкується)		0.50
Календар „Рідна Нива" за 1950 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1952 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1953 рік	208	0.25
Календар „Рідна Нива за 1954 рік	334	0.40
Чиряєр і Статут УГПЦК	88	0.50
Статут і Правила УГПЦК, доповнене видання	86	0.50
Українці й їх Церква (в англійській мові)	42	0.75
Поминик померших, для родин	28	0.50
НАПРЕСТОЛЬНІ ЕВАНГЕЛІЇ, передрук Вер[illegible]видання, за благословенням Вл[illegible] Митрополита Іларіона; оправлені в шкіру і позолочену окову з оздобами (образи св. Євангелистів і ін.); величина: 16x11x2¼ цалів. Ціна лише $125.00		

Повищі видання замовляти по адресі:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕДЫЛЬНІ НАУКИ
(Докінченія зі стор. 5)

Коли говориться про злих духів, що опановують людей, то треба розумити, що вони опановують не так тіло, але найперше душу чоловіка. Тілом чоловік може бути здоровий, але душа може бути боженьбна, злими духами опанована.

Що сказати про нинішніх злочинців, — чи вони не опановані злими духами? Чоловік молодий, здоровий, тільки б йому працювати і жити вдоволено, без клопоту, — але ні! Його тягне до злочину, хоч і знає він, що він буде вічно в небезпеці, що йому треба перед людьми ховатися, що його вчинки можуть завести його до тюрми, або і на шибеницю. Чи не є це чоловік опанований злим духом?

Візьмімо впертого сина, що не слухає розумних слів батька ні щирої поради матері, — чи лиха сила не має того сина в руках?

Візьмімо впертого сина, що не слухо-вату дівчину, якій лише вітрицьки в голові; яка не дбає про свою гідність, про свою повагу, — чи не руководить нею лиха сила? Чи її розум не боженьвільний?

Візьмімо всякого негідного чоловіка, негідну жінчу, — яка сила приказує їм: "Роби ось так, як я тобі кажу, на нікого не оглядаючись".

Не добрим, але злим духом такі опановані.

І коли Христос приказав злим духам увійти в свині, то хотів тим показати, що хто піддається силі злого духа, то він обнижує себе до того рівня, де стоять свині, — тії дуже нерозумні сотворіння.

Але люди можуть від сили злого духа увільнятися. До таких вбертався ап. Павло словами: "Хто скиїть — вставай, а хто вмер — старайся воскреснути, а освітить тебе Христос".

ШТРАЙКУЮТЬ 4,000 РОБІТНИКІВ

У фабриках в Кичинер заштрайкували 4 тисячі робітників. Робітники домагаються 1.65 дол. на годину. — І нічого дивного, — все дорожіє значно скорішим темпом, ніж підноситься платня робітника. Не кажучи вже про приватних продуцентів, які сильно підносять ціну на товарах, треба звернути увагу на той факт, що й урядові та півурядові чинники сильно підносять ціни на всьому. За два останні роки ціна на лоти в муніципалах піднеслася на 50 відсотків або й вдвое. Ціну за переїзд автобусами в Вінніпегу в цьому році піднесли на 50 відсотків. За телефоніч ні розмови оплату піднесено вдвое, підвищено поштову оплату і т. д.

Що це значить? Коли урядові чинники одного дня кажуть, що за переїзд автобусом треба платити 60 процент більше, то тим самим вони заявляють офіційно, що вартість гроша на 50 процент упала. — Як же після того робітникам не домагатися підвищки платні?

Демократія — це дві головні речі: повага до чужої думки і вільна конкуренція індивідуальностей. Перше контролює друге. Коли ж першого нема — настає анархія.

М. Ковальський.

„БУДЬТЕ ЛЮДИ"

Еміграція заробкова виїжджає з краю також під примусом обставин. А проте ці обставини не завжди мають характер конечности і конечности, мовляв: не виїдеш, то тобі вже відразу грозить смерть. Ні, в найгіршому випадку грозить нужда, але не смерть, не втрата свободи.

Заробкови емігранти рушаються їхати в чужий край з власної волі. Ви довше чи коротше надумуєтеся, обмірковуєте, міряєте свої сили. Ви не є заскочени своєю виїздом, бо морально підготовилися до виїзду.

Тож на еміграцію заробкову виїзджають переважно найсильніші натури — люди енергійні, витривалі, підприємчиві, виробленні обставинами: життям серед нужди, важкої праці і т. д. Це ті люди, які кажуть, що "голий дошу не боїться" — гірше, як "в старому краю", йому вже ніде не буде.

І тому заробкова еміграція витривала.

Серед політичної еміграції є різні люди. Професійні політики, військовики, члени підпільних організацій. Вони стоять на чолі визвольного руху народу. Їм часто доводиться змінити місце побуту в краю. Вони часто бувають за кордоном батьківщини. В Парижі, Берлін, Празі, Римі, Женеві і т. д. вони почуваються як дома. Вони, вступаючи на шлях боротьби за батьківщину, з молодих літ приготовані на все — на вязницю, на смерть, на скитання на чужині.

Такі витримають.

Але ми маємо й інший тип політичного емігранта. Це людина, що ніколи не відривалася від свойого краю; вона жила там з діда-прадіда і плянувала жити там так само — без потрясень. Вона не мала заміру кудись виїздити, не мала потреби, ані конечности опускати свій край; вона й в думці не мала виїжджати, а коли б і й пророкувала такий виїзд, вона б сказала, що ніколи не рішилася б їхати на чужину.

Така людина духово й фізично не була приготована, не була приспособлена до еміграції. А тут одного дня наближаються большевики — "червона смерть". І негайно треба втікати. Це диктує гін самозбереження.

І така людина опиняється на еміграції. Поки тікає серед страшних умов, поки бореться, щоб не дістатися в руки большевиків, доти є самозабуття, ціль, запал, рух, енергія.

Втік. Опинився у вільному світі. Настав спокій, і тоді людина наче вперше опамятався: де я? На еміграції. На чужині! Чи це можливо?... Ану ж станеться так, що вона вже ніколи не зможе вернутися? І людина починає тільки тим думкам віддаватися.

Коли Гітлер приходив до влади в Німеччині, частина німецької демократичної інтелігенції вимігрувала за кордон: ученні, мистці, письменники, політики.

Читайте їхні спомини і побачите, скільки то на чужині поклично з них самогубством! Скільки заломилось духово. Але частина витривала. Витривали найсильніші.

Коли я їхав на еміграцію, ще в Європі дивився я з жалем на багатьох, бо знав, що вони не витримають — немов квітки погинуть на морозі чужини, — вони не приспособлені.

І так воно стається; бачимо за кордоном: нерви, нерви, нерви... Що це? Туга, відчуженість, — той у лікарні, той умер, той у безнадійному стані. Явища, які треба було передбачувати.

***

Приїжджаємо по справі до пані Л. Я і п. Б. — урожений канадієць, учитель. Давнонмо довго. Нарешті відчиняє хтось чужий. Просять їти нагору. Назустріч виходить жінка — образ мученниці: на пульсі руки чорна обвязка. Лице водянисто-зелене. Сліпкуваті очі кліпають, повні сліз.

Вона перепрошує... Їй непріємно... Лежала сама, а тут — серце. Не було кому подати води... Говорить довго, переривано і плаче...

— Чи ви знаєте, як я була виховувана?

— Я знаю, — кажу. І я знав це раніш: вона — з духовної родини, була вихована в найближчому середовищі св. Юра у Львові, в середовищі митр. Шептицького. Знаю це середовище зі старих особистих контактів.

Й здається, що все те, що вона там лишила, не змінилося...

Запевнюю її, що змінилося, на жаль...

— Але ж наші люди там хіба ж не виробулися релігій і своєї церкви.

(Вона думає: уніятської.)

Я хоч православний, зі співчуття до неї, не смію заперечувати. Навпаки, запевнюю її, що люди не змінилися: вони щиро вірують і фактично — хоч у серцях — зберігають свою Церкву (уніятську). Адже я маю перед собою людину, яку треба рятувати. Вона українка, християнка, і така далека від того, щоб розуміти справжнє обличчя Риму, який спекулює на таких чистих душах.

Мій колега — теж уніят. Дивиться на мене трохи здивований. Як же так? Я православний, потакую їй...

Адже вона хора! Я не можу інакше поступити...

— Чи ви знаєте, — кажу їй, — що кожен чесний українець якби міг вирватися з совєтського пекла і бути тут у Канаді на вашому місці, щасливий був би? Ви маєте свободу. Маєте свій дах. Маєте добрий харч. Муж працює, а ви дома господинею. Маєте одяг. Ходите до церкви. Ви маєте це, про що й мріяти не може ніхто з наших братів і сестер в Україні...

Вона добре вихована. Вислухала з нервовою стриманістю. Показує на мого колегу:

— Пан уроженний в Канаді?...

Він каже: — Так, пані.

Вона нахиляється до нього і півшепотом каже зі страшною і трагічною щирістю, немов якусь таємницю:

— Пане Б., я не люблю Канади... Вибачте мені... Не люблю... Може ви не зрозумієте...

Я скоро підхопив: — Пан Б., хоч і канадієць, але вас дуже добре зрозуміє, пані... — при цьому я значуче глянув на свого колегу. Він зрозумів і сказав:

— Так, пані...

Я сказав: — Я вас прекрасно розумію... Це природна річ. Пташи, і ці тужать за рідним краєм. Старе дерево, коли пересадите його, вяне, не цвіте... А ми з вами, хоч я й молодший (я ж мушу стати її товаришем по нещастю; вона нещасна потребує), — ми з вами наче ті дерева, що їх вирвала буря з урожайної землі й понесла далеко та кинула на пісковий беріг, і вони...

Вона вдячна за ці слова.

— Але, — продовжую, — чи маємо розпачати? Ми тужимо за нашими патріярхальними родинами, за спокійним життям, за друзями, за вечірнім дзвоном, за піснями, які ми чули щовечора у місячну ніч, за святами, радістю... А тепер? Тепер уже нема того там, за чим ми тужимо. Пісні замовкли, затихли дзвони, родини розбиті, друзів нема — вивезені на Сибір, на каторгах, розстріляні — один одного боїться, кожен задивлений у шматок хліба; біда, сіро, сум, руїни, пустиня, понуро...

І нам залишається тішитися, що Бог позволив нам, небагатьом, вирватися в того пекла. Таких вибраних було небагато. Дякуймо Богові. Дякуймо і молімось за тамтих мучеників... Поможімо їм, чим можемо... Пишуть звідтіля старі бабусі, що хліб їдять лиш раз — на Різдво... Поможімо хоч старою одежею, чим можемо. Не дивімося: родина це чи ні — це всі наші брати, наша кров, наша душа... Коли хоч цим, що ми тут на смітник викидаємо, витиснемо їм на очі сльози щастя і вдячности, — наше життя вже має сенс, і ми будемо щасливі... Не здармуймо часу й свободи; Господь послав його нам, щоб ми могли помогти ближнім. І не тільки на батьківщині поневоленій, а всюди — в Західній Європі теж. Скільки там нещасних скитальців: старців, калік, діточок... Вони в нужді, голоді, холоді... Вони були б щасливі хоч шматочком хліба... А ми тут? Чи смімо ми думати тільки про себе, мовляв: щасливі ми особисто чи ні?

Справді, "не час жаліти рожів, коли горять ліси"...,

Вона здіймає гарний плащ:

— Чи могли б ви це взяти й вислати?

— Дякую за довіря, пані. Я — ні. Я не уповажнений... Я сам готов дати. Але ви... Якби ви розвинули ініціятиву, не чекаючи на нікого, стали душею акції допомоги, притягнули паню Н., п. В. та інших... Справді це не був би страчений час — віддати нещасним усю свою силу, думки, зосередитися на них...

Вона радісно, вдячно всміхнулася...

А другого дня дістаю від доньки її телефон, що мамі полегшало.

Чи на довго?

***

Вертаємось додому. Довга мовчанка в авті.

— Може вас це трохи дивує? — питаю п. Б. — Але я її розумію. Я зовсім цього не переживаю, що вона... Я був вирваний з родини ще хлопчиком. На рідній землі змалку жив поза родиною. В юнацькі літа — у місті, де багато чужинців, хоч і наша земля. Студентські роки — Вільно, Варшава — чужі люди й земля... Довго привикав і привик. І я люблю широкий-широкий світ. Україну я несу з собою, у своїй душі. Тому ніколи не можу бути поза Україною. Моя Україна є по цілому світі, де є українці та їх українська ідея. І в мене дома є частина України — це мій дім, моє домове українське огнище, мій дім — храм: я, дружина, діти, наша мова, традиції.

Але ця жінка думає інакше. Вона ніколи не виїздила зі Львова. Вона була вихована інакше. Що ж, старого дуба зломите, а не нагнете. І діти вже інакші — такі, як я, як ви... Але я її розумію, на її місці був би такий, як вона...

***

Читаю в пресі: большевики ширять пропаганду за поворот "на родіну". Де хто їде, а Європа вже кількасот виїжджають. Чехів найбільше. Про наших не чути. Але дехто виїжджав і з наших з-поза океану. З Аргентини масово вертається стара еміграція. З Австралії дехто вертається з нової. Дехто з наших скитальців виїхав з Торонто, але небагато, одиниці.

Як відносяться до того?

"Свобода" (ЗДА) пише: Хотять, — хай їдуть: з Богом, і барасю, поки люди граблюються! Подова відсіється від верна.

"Новий Шлях", навпаки — радить протидіяти виїздові. Адже вони вертаються самі на знищення та й других знищать морально — мовляв, приїхали, бо в Совєтах "лише", нїж на Заході. А там часом вертаються тільки збиті долею, заломані одиниці, які може відрухово, у розпуці йдуть, не думаючи, на "гірше або інше".

Розумна рада. Але як протидіяти? Ірко сказати, але досі в нас протидіяли ось так: вертається до Совєтів Ага: 5-та колона! Треба донести владі... І бойкот... Та ще шепіт: може б знищити падлюку? І вищили теж...

Не було випадку, щоб поступили так, як той уроджений канадець і розумний канадійський патріот п. Б. Коли п. Л. в розпуці заявляв: "Я не люблю Канади", він напевно був ударений. Але він не кричав істерично: "Не любите? То виїжджайте". Він тихо, а любовію і зі співчуттям сказав: "Я вас розумію". І тут вогна обіруч вхопилася за канадійця, єдиного, який... розуміє її. І це вже точка зачепу симпатії до Канади.

"Зрозуміти — простити". Але цього мало. Треба зрозуміти не нате, щоб прощати. Злочину ж тут нема. Зрозуміти нате, щоб могти протидіяти совєтській пропаганді. Треба з любовію підійти до своїх брата-сестри, і помогти їм. Вірте, що вони, які і ви, не хотять вертатися. Потіште їх, поможіть словом, ділом... Привяжіть їх до себе добротою, не спішіться посуджувати у співпідчуванню "совєтофільстві", бо його в них нема. А коли по-силу, думки, зосередитися на них...

в ній діють всякі живі закони, діють відруки і т. д. Через відштовх вона може, на ваш закид і підозрення, "на злість" стати совєтофілом, принаймні на словах, в той час душа її буде плакати і чути жаль: на що ви її так грубо штовхнули до цього?

Що людина — то окремий тип, окремий, делікатний характер. Підходьте окремо до кожної людини. Хай їй добре буде з вами. Хай на звук рідної мови вона не втікає наосліп, щоб не здибати земляка, який підзорливо по-поліційному сверлить її очима: може ви "зрадник", "провокатор", "непевний тип", який буде як тінь слідкувати за нею і часом нападати з револьвером чи путом.

Ні, хай на звук рідної мови людина біжить до земляка, — певна, що тільки в нього знайде усміх, вирозуміння, потіху, розрішення, поміч.

Українство лежить у доброму братерському серцю, а не в паперових програмах та кривавих партійних Службах Безпеки. Силою до патріотизму і обовязків не змусить ніхто, а тим більш у недержавного народу. — Про це забувають, що наша Україна простягається від серця до серця.

***

Кажуть, що у Вінніпегу вибираються до виїзду пару новоприбулих родина К. та родина Ч. Я вже наперед знаю, що це якісь дуже нещасливі люди. У них будиться жаль, не ненависть.

І довідуюся, що ці всі люди дійсно пішло по Вінніпегу: та ж вони, виїхавши, можуть наробити нам шкоди. Не треба допустити.

Так, не треба. Але найменше думати, що вони нароблять шкоди (Совети безумовно змусять їх до цього!), а більше думати про це, щоб рятувати їх для них самих, а не для "високої справи". Дати їм це відчути. Бо ж їх у Совєтах знищать! Їх треба рятувати. Як? Прийти і апелювати до патріотизму, до ідей і т. д.? Ніколи! Вони мають досить цієї канцелярщини. Вони чекають, щоб вприйняли і спитали:

— Брате і сестро, ми довідалися, що ви зле почуваєте себе... Не майте нам цього за зле, коли ми шукаємо можливости вам допомогти... Ми певні, що коли вам буде краще, ви тоді зробите це саме, що й ми...

Ви можете врятувати цих людей, і можете успішно протидіяти совєтській пропаганді, яка використовує духово заломаних людей.

Ратування, протидіяння цій пропаганді, це справа вже не політики, а самозбереження.

П. Скаржевський.

УРЯД АРГЕНТИНИ ПЕРЕСЛІДУЄ ПЕРОНА ЗА КОРДОНОМ

Новий уряд Аргентини домагається, щоб Парагвай усунув зі своєї території Х. Перона, бувшого президента Аргентини. — Невже для тих панів не існує навіть право азилю, так як і для большевиків?

К. ЕТЛІ НА ВІДХОДІ?

В Лондоні 9-го жовтня відбулася конференція англійської Партії Праці (Лейбор Партї, заснована 1900 р.), яку очолює Клемент Етлі. У звязку з деякими рішеннями тої конференції, догадуються, що К. Етлі через свій похилий вік уступить з провідництва в партії.

ГЕНГИ ВИБИЛИ ПОЛІЦМАНА

У Вінніпегу 7-го жовтня, о год. 11 вечора, товпа батярів напали на поліциста Престона, коли він виконував свою службу, і побила його до крови, особливо сильно змасакрували йому обличчя, так що ним мусів заопікуватися лікар. Пару розвидрених "молодців" поліція затримала, а 14-ох ще пошукують. — Буде "радість" нещасним родичам...

Поштові марки в Європі заведено в перше в 1840 р.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

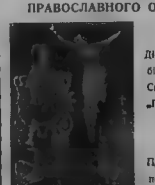

Дістанете в найбільшім Укр. Складі — „ПРОВИДІННЯ" заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

ГУТІРКА ПРО КАЛЄНДАР

Дехто каже, що сучасне він любить більше як минуле. А декому більше подобається минуле.

Щодо мене, то мені трудно тут робити такий гострий поділ між минулим і сучасним. Я живу т е п е р, себто в сучасності. Одним мені відомо, що коли б я не знав минулого, то сучасне також не було б мені ясне.

Коли я бачу сучасний розвиток нашої Церкви в Канаді, то знаю, що причини цього розвитку мусять бути не тільки теперішні, але передовсім ці причини лежать у минулому.

Видно, що на якихсь особливих основах заложено в початках нашу Церкву, коли вона має можливість тепер так добре розвиватися.

Що ж то були за тамі основи? Що це був за такий урожайний грунт, на якому засіяно перші зерна нашої Віри і Церкви в Канаді?

Про це можна довідатися зі споминів очевидців, учасників, наших піонерів. Хай же вони промовлять, розважують нам... А їх, на жаль, стає щораз менше й менше.

„Вістник" свого часу закликав їх, піонерів, писати свої спогади про те, як вони організували нашу Церкву в Канаді. Ці спогади мали бути поміщені в календарі „Рідна Нива".

Мене особисто дуже зацікавило, який успіх має заклик цього календаря. Тому я дозволив собі звернутися за короткими інформаціями до його Редакції. Діставши їх, я дозволю собі тут коротко поділитися ними з читачами.

Питання: — Скажіть, будь ласка, пане редакторе, чи вдалося вам, що так скажу, „закласти" наших піонерів до того, щоб вони взялися за перо? Вони знають так багато, а говорять так мало...

Відповідь: — Мені приємно, що вас це цікавить. Ви дісно попали в саму „точку" справи: старенькі піонери знають дуже багато, а говорять так мало. І не дивно, — за віки говорить їхня праця. А писати їм на старість дійсно тяжко; часом память відмовляє послуху, часом очі, часом спрацьовані пальці. А одначе вони й тут з честю виконали свій обовязок, і відгукнулися. Ми отримали для календаря на 1956 рік такі цінні документи нашої молодої ще, зрештою, "давнини", з яких був би гордий кожний архів. А вже писати історію УГПЦеркви в Канаді без них зовсім неможливо. В цих матеріалах ми бачимо просто „на живому", як повстала тут наша Церква. Хто не познайомиться з тими документами, що стали ніби „духівницею"-тестаментом піонерів, тому, я вірю, сумління справді не дозволить щось говорити про нашу Церкву... Ви зрозумієте, мені ніяково говорити про це, але людина мала б камяне серце, якби ці листи, які піонери прислали разом з матеріялами, не витискати на очі сліз зворушення.

Для прикладу, в цьому таки числі „Вістника" буде поміщений один з таких листів. Ми дамо йому наголовок „Лист піонера".

Пит.: — Чи „живі матеріяли" до Історії Церкви ілюстровані?

Відп.: — Ми отримали дуже багато світлин і помістили їх, це прекрасний, сказати б, альбом наших церков — від найстарших до найновіших.

Пит.: -- Але думаю, що календар не обмежений до самої церковної сторінки?

Відп.: — Наша церковна сторінка не відгороджена „лінією життя й смерти" від не-церковної. Церква є в житті, а життя є в Церкві. Церква є формою релігії, а релігія — це частина людської істоти, це "життя й переживання". Про це говорить, наприклад, стаття „Релігія вроджена". Вона є в нашому календарі. Але, коли вже хочете, то в нас є й не-церковні речі.

Пит.: — Чим керувався ви при виборі матеріялу?

Відп.: — Це питання, на яке легко відповісти, але його тяжко розязати... Бачите, „скільки людей — стільки різних вдач". Трудно всіх їх пізнати. І „ще ця той не вродив, щоби всім догодив". А крім того, кожна людина має дуже різнородні, многогранні зацікавлення. А тим часом кількість сторінок календаря, хоч і як він великий, все таки обмежена.

Ми старалися давати матеріял різнородний: з релігії, суспільного життя, рільничого, з літератури, розвлекші з анекдот, — „приємне з пожитечним", найбільшою нашою турботою було те, щоб матеріял був корисний, живий, цікавий, але оригінальний і... не-нуд-ний!

Пит.: — Вибачте за недоліканне питання... Є багато людей, що спрагнені сенсацій...

Відп.: — Розумію вас... І слова „сенсація" не треба боятися. Це залежить від того, яка сенсація. Є такі речі, що сьогодні є неймовірною сенсацією, а завтра можуть стати поважною наукою... Ось, наприклад, ми дали статтю про... давні привиди в Білому Домі. Крім того маємо статтю ро "атомову майбутність" людства — про казку, що здійсниться. Не за були ми й про гумор. Хіба ж ви, чи я, і всі, не любимо гумору?

Пит.: — У нас тепер люблять „ритися" в документах глибокої давнини, зпереду давніх віків. Це дуже гарна і конечна річ. Дехто знову каже, що може троли забагато цього... Як у вас з тим вийшло?

Відп.: — І ми не позбулися цього „гріха"... Але потіште читачів, що ми зложили цій конечності дуже невелику розміром дань, -але, здається, велику вартістю. Ми помістили 33 цинкти Берестейської унії; цей документ ще й досі вважається в Римі за таїнний, недоступний для непоказаного, а тим більш — для українця. Ватикан буде здивований, побачивши його в друку. — Завдячуємо це журналові "Наш Голос" (Австралія), а цей журнал завдячує щасливому випадкові...

З подякою приймаю я ці інформації, з якими й ділюся з читачами. Розуміється, тут вичерпані не всі інформації, а в інформаціях не вичерпаний увесь зміст календаря, що вийшов якраз у 100-ліття народження І. Франка, і календар має ще на увазі в своїй оригінальній статті „Мой сей і цехмістер купар'ян". Я певний, що це найоригінальніша досі стаття про нашого великого Каменяра.

Коли я поглянув у сторінки Ювілейного Фонду УГПЦеркви в Канаді, що включені в календар з чудовими ілюстраціями, то там просто легіони імен вірних нашої громади — яка багата памятка для нащадків! Але своє ім'я кожен прочитає вже сам.

П. С.

ЛИСТ ПІОНЕРА

(Лист надісланий до редакції „Вістника" разом з матеріялами про історію УГПГромади в Гудові, Саск.).

До Світлої Редакції.

Старечою спрацьованою рукою пишу, і записав, тих пару слів.

Може неточно. Може забагато непотрібного, недоцільного, — і може ніякому не буде з того користи... А для читача певно й недоцільне воно до читання...

Я збирав у своїй памяті всю минувшину. Я зберігав, щоб не тільки нагадати, але й розказати молодому поколінню, — від років 1903 до 1954.

Я сумніваюся, що я щось доброго написав. Якщо є недотягнення або перетягнення, будьте ласкаві, потрудіться поправити. Згори зазначую: гнівитися не буду, хочбись всі до коша мої "труди" кинули.

Але й мені було б не однаково", якби про всі "труди" наші у тій новій прибраній вітчині не було чоловіка в Гудові спомини написати.

Сердечний поклін.

Старий піонер, рождений 1883-го р. в Галичині, село Улично, повіт Дрогобич,

Гнат Козакевич.

Гудів, Саск.

Від Ред.: Поруч усього іншого, в листі звертав на себе увагу ще одна рідкісна тепер чесnота: скромність, доцінювання інших, але не підкреслювання себе самого. —З певним жалем і болем не один читач запитає: чому таких рисів характеру бракує в багатьох робітників пера, серед осіб, що їх імена відомі в житті науковому, суспільному і т. д.? — Ми сердечно перепрошуємо п. Г. Козакевича, 73-річного нашого громадянина-піонера, за поміщення цього листа на власну руку, але ми вважали за доцільне зробити це з виховних мотивів.

ДОМАШНІ КАПЛИЦІ

В перебігу віків християнства в домах християн були окремі кімнатки, призначені по-церковному, — і це були домашні каплиці. Коли був час молитися, то ціла родина разом збиралася туди на молитву. В тім була сила тодішнього християнства. Нині збираються люди раз в тижні до церкви, а тоді кожна родина була в домашній церкві кожного дня. Були і діти, були ті, що не могли б пізно до церкви.

Хто памятає старий край, той знає, що там в кожній хаті був на стінах великий ряд релігійних образів, деколи і 20 або більше. Така хата також Каплицю нагадувала, церкву нагадувала. І ті образи викликали і в старших і в дітей краці почування. Діти розпитували, хто на образах намальований, інтересувалися. І людям було відрадніше молитися перед образами. Ті образи заставляли до молитви.

Щира молитва в житті — важна річ. Турки обовязково кілька разів денно моляться. Вони мають вежі, т. з. „мінарети", з яких призначені на те люди — „муедзіни", „голосно викликують всіх до молитви. І моляться тоді хвилину не тільки звичайні люди, але й інтелігенція. І тому турки (магометани) так сильно своєї релігії тримаються.

ЩО НОВОГО В ПОЛІТИЦІ

● На 9-ій сесії ОН совєтська делегація зробила нову несподіванку. Вона заявила, що совєтський уряд застановляється над женевською пропозицією Айзенгавра про взаємну військових таємниць і контролю зброєнь. — Досі большевики будуть "застановлятися"...

● Канадійський міністер Пол Мартин, представник Канади в ОН, 10-го жовтня промовляв на конференції Жидів та Християн в Америці, підкреслюючи необхідність розброєння проти военної постави французів, за якими для Москви та її безбожного уряду. Орденом одекорував його Ворошилов, звертаючись до нього словами „Високоповажаний Митрополите..."

● Журн. „Православний Українець" (Шікаго, серпень-вересень 1955) пише: в розмові з архіпел. Григорієм 7-го червня 1955 р. влад. Михаїл, Екзарх Царгородської Патріярхії в ЗДА. заявив, що не визнає за канонічний акт відлучення митр. Полікарпа від Церкви, що його прголосила російська Церква. І не визнає того відлучення, що його прголосив митр. Полікарп архіепіс. Григорієві. — Що заявив годі спорядати. Добре було б, як би ця заява Влад. Екзарха була оприлюднена в офіційній формі та в імені Царгородської Патріярхії.

● „У подорожніх записках" д-р Яр. К. Туркало згадує про свої відвідини в Костянтинопільського патріярха, коли то патріярх сказав: „Я дуже добре знаю історію української церкви, — свого часу я дуже багато читав про Петра Могилу. Це був чоловік, якого безперечно треба канонізувати. І українська епископи, замість займатися непотрібними справами, мусіли б про це подумати, свого часу ми нагадували не одному з епископів про це, але досі ніхто нічого не зробив". (Православ. Українець", ч. 37-38, 1955). Невже не залотів у цій справі нікого зробити з Богдан (Шпилька), що підлягає Царгородському патріярхові? Ледве чи це було б

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Архіеп. Михаїл, екзарх Царгородського Патріярхату закликав усіх греків, що живуть в Канаді й Америці, вложити пожертви на помч грекам, які потерпіли матеріяльні шкоди під час недавніх протигрецьких виступів у Туреччині. Тоді ж сильно поширено православні церкви в Істамбулі (Царгород), Смирні та інш.

● По цілій Греції 9-го жовтня відбувався збірка пожертв на відбудову православних церков, що їх большевиків турецьких демонстрантів.

● Новий уряд Аргентинии запроска до повороту 2-ох католицьких епископів, що їх Перон усунув з Аргентинии.

● З приватних, але достовірних джерел відомо, що московська церковна ієрархія в Советському Союзі православних українських священників із Західної України висилає на московські мемлі.

● Новий уряд Аргентинии прирік утримувати на державний кошт приватні католицькі школи.

● Один з чільних ієрархів російської Церкви в СССР, митрополит Ніколай, в серпні 1955 р. був нагородженний орденом трудового червоного прапора за „заслуги в боротьбі за справу миру", властивож, за заслуги для Москви та її безбожного уряду.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

● Випродукована пересічно фільму коштує 3 мільйони долярів. З тої суми автор, що написав сценар до фільму, дістає 120 тисяч дол.; керівник, під проводом якого накрутується фільм, отрицує також 120,000 дол.; строї (гардероба) коштують 30 тисяч дол. Бувають фільми, що їх кошт виносить 35 мільонів дол. В 1954 р. випродуковано 354 фільми. І все це бізнесменам у Голивуді грубо оплачують книжки й журнали, в яких подають погані історії з розпустного життя фільмових акторів та акторок, а платять і читають люди, голодні на нездорові сенсації.

А на такі шляхотні збірки, як на Церкву, добру пресу, школу і т. д. люди нарікають...

● Католицькі монахи Редемптористи на місії в Японії працюють уже від 1948 р. За той час, що сьогодні, як пише „Голос Спасителя" (ч. 9-1955), „Отці вже придбали трьох японських хлопців, що замірюють стати місіонарями ЧНІ". — „Придбали" небагато, як на 7 років місії в Японії, де панує страшна нужда.

● Провідник терористичного руху негрів братської колоніяльної Кенії в Африці, Джомо Кеньятта, відбуває багаторічну кару у вязниці в Англії. Він довго перебував на терористичному вишколі в большевицькій Москві.

● Населення в східній Німеччині (під советською окупацією) в 1949 р. було 17 мільйонів і 135 тисяч, а в 1955 р. лише 16 мільйонів і 85 тисяч. Не збільшилося, а зменшилося. Коли враховувати ще й природний приріст населення, то ві східної Німеччини до Західної за 11 років утікло пару мільйонів мешкан.

● Так звана Українська Советська Соціялістична Республіка (УССР) не тільки не має своїх окремих грошей та війська, але й не має права надавати своїм мешканцям окремого українського громадянства. Її населення є громадянами цілого Советського Союзу.

● Найбільші органи в Америці є в лютеранській церкві св. Маттея (Гаммонер, Пенс.) і в Риверсайдс Чорч (Нью Йорк). Кожний з тих органів має по 10,000 труб (пайпс).

● Канадійська Пшеничана рада, урядова збіжжева агенція, стоїть перед трудним питанням: де збути 1,000,000,000 бушлів пшениці.

● Найбільші дерева в світі — це секвої, що сягають до 150 метрів висоти. У світі є відомі секвої, що мають 4,000-5,000 років. Секвої ще збереглися тільки в Каліфорнії.

● На Володимирській гірці в Києві на початку 19-го століття була споруджена панорама Голгофа—життя Ісуса Христа в образах натурального розміру. Вона була завжди відчинена для людей. Вечорами її освітлювали. В 1929 р. панорама зникла, — певно, большевики усунули її.

● В 1536 р. католицька Церква спалила як „єретика" священника Вільяма Тіндейла за переклад Біблії на англійську мову.

● Німецький дослідник Біблії Тішендорф в 1844 р. побачив, що в манастирі св. Катерини в Палестині монахи розпалювали в печі рукописами святого Письма. третеписаного в 340 році. Тішендорф зробив відпис цих рукописів і залишив монахам, а ці подарували цей відпис російському цареві. В 1933 р. большевики спродали його Британському музеєві за 500 тисяч долярів. Рукопис називається „Кодекс Синайтікус".

● На Сибірі є ще 200,000 поселенних: німецьких, японських, мадярських і т. д.

● Канадієць українського походження, Василь Перепелюк, який до 15-го року життя не вмів говорити по-англійськи (хоч родився в Канаді), від малої крамничці за 800 дол. доробився майна на 500,000 долярів. Тепер йому 55 років. Він любить читати, і передплачує 15 часописів та журналів.

АРХИЕРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ ЦЕРКВИ СВ. МИХАЙЛА В ВІННІПЕГУ

У неділю, 18 вересня відбулась Архиерейська візитація церкви Св. Михайла в Віннипегу.

ВПреосвященний Митрополит Іларіон, урочисто зустрінутий головою парафії П. Кравчуком і Парохом о. С. Герусом, відвідав церкву Св. Михайла й відправив у ній Архиерейську Службу Божу.

Владиці асистували: о. д-р С. В. Савчук, о. В. Кудрик, Парох о. С. Герус та о. диякон Столярчук. Співав церковний хор під проводом п-ни О. Дмитрів, а прислужували студенти богословія Колегії Св. Андрея.

По Євангелії Владика Митрополит виголосив сильну проповідь про любов до Бога і ближнього, як найбільшу заповідь Божу.

Братський обід пройшов величаво. Його старанно приготовило місцеве Жіноче Т-во ім. Ольги Кобилянської у співпраці з Сестринством Пресвятої Богородиці.

За обідом Владика Митрополит виголосив головну промову, яку присутні вислухали з великою увагою. В ній Достойний Ієрарх відзначив заслуги церкви Св. Михайла в історії нашої Церкви в Канаді і стійкість її членів в рядах цієї Церкви, та побажав, щоб Престол св. Михайла вічно існував у Віннипегу.

В прихильному й похвальному дусі до присутніх виголосив свою промову Всеч. о. Прот. В. Кудрик, який багато потрудився в церкві й громаді св. Михайла.

Свято закінчилось промовою Пароха о. Геруса, який у теплих словах подякував Владиці Митрополитові, присутному Духовенству, гостям і всім тим, що потрудились над упорядкуванням цього Свята.

Присутній.

ПРО ЦЕРКОВНУ ПРАЦЮ В ГАТЕРЛЕЙ, САСК.

Наша громада заснована у січні місяці 1955 р. отже належить до дуже молодих громад нашої Церкви. Але, завдяки праці усіх членів її, робить досить значні поступи.

Завдяки праці добрих членів закуплено свічники та свічки. Пані Текля Сарничук подарувала Напрестольного Хреста вартости 22.50 дол. Пані Ярослава Ворох вишила обруса під Євангелію, вартости $15.00

29-го травня ц. р. відбувся перший Храм у нашій громаді. Пізнє Богослужения служив парох Всеч. о. О. Хомяк і виголосив змістовну проповідь на тему Української Православної Віри, почавши від Св. Володимира Великого як його сьогоднішній час. Після Богослужения відбувся спільний обід, який приготовило місцеве Сестринство. В часі обіду промовляв о. Парох та адвокат Друзь з Норт Бетафорт, Саск.

Треба сподіватися, що наша громада буде рости і розвиватися, бо немає нічого кращого, як спільними силами творити таке добро, що в огні не горить і у воді не тоне.

Член громади.

НЕДІЛЬНА ШКОЛА

Парафія св. Володимира в Виндзор, Онт., величається тим, що в ній існує Недільна Школа, що признана за одну в найкращих в Українській Православній Церкві в Канаді.

Третій рік (1954-55) регулярної Нед. Школи пройшов з великим успіхом, і тому хочу що загалу задокументувати в нашім церковнім органі. Коли попередньому року були три відділи в Нед. Школі і 100 дітей, то цього року прибавилось 5 відділів — вичислися 130 дітей.

Учительювали: пані А. Мекфедин в 1-ому відділі, пані М. Дацюдецій (півроку) , пані Савелія Лацик (півроку) в 2-ому, пані Марія Вахна в 3-ому, пан Володимир Вахна в 4-ому, Дж-а М. Керницька в 5-ому відділі. Перший і другий відділ ходили на малюнкові й образкові лекції; третій і четвертий користувались лекціями, які видавала Американська Прав. Церква а англійській і українській мовах. Для пятого відділу, в якому були студенти від 12 до 17 літ, Парох приготовляв лекції також в обох мовах; Історія Церкви в початках християнства, дальше Православна Церква в Україні та Історія Укр. Прав. Церкви в Канаді.

Щоб допомогти священикові в провадженню цієї школи, учителі створили комітет, з п. В. Вахною як председіником, і перебрали багато адміністраційної праці на себе. До комітету входить і голова громади п. Іван Ткачук, як дорадчий член.

Поза регулярним навчанням, діяльність школи представляється так:

Візитація.

З початком шкільного року відбулась канонічна візитація Архиепископа Михаїла. Діти були участниками на Архиерейський Св. Літургії, а після святочного обіду брали участь у програмі. Хор старших дітей з Недільної Школи відспівав три церковні пісні, а молоденький рецитатор, Ігор Романик, гарно продеклямував. "Бог Дає Закон на горі Синай", а твору „Світова Епопея" Архиеп. Мя халяв.

Різдво.

В часі різдвяних Свят діти колядували в церкві по Богослуженню, і присутні зложили $55.00 коляди як фонд на Нед. Школу. Була й різдвяна забава, де діти колядували, бачили різдвяну фільму, голосували і отримали даруночки. На цю забаву жертвували Жіноче Тов. Лесі Українки $10.00, а Жіноче Тов. ім. Марка Вовчка $5.00.

Великодня Сповідь.

В часі Великого Посту зазвичаєно одної суботи Богослуження, — діти приступили до Св. Сповіди і Св. Причастя. На цей день громада спеціяльно попросила сусіднього священика о. Подільського до помочі. По Богослуженню всіх дітей запросили до салі на по-причастне снідання, яке зготовили членикині жін. т-ва ім. Марка Вовчка.

При столі була несподіванка, бо в цей день припали уродини о. Керицького, отже всі діти мали нагоду своєму священикові заспівати. Многая літа та „Гепі Біртдей" і по коштуванє торта. З великим одушевленням глядів голова громади п. І. Ткачук на цю молоду побожну громаду за столами і з щирістю зложив $25.000 на фонд Нед. Школи.

Закриття шкільного року 1954-55.

В неділю 19-го червня відбулося офіційне закінчення науки в Нед. Школі перед вакаціями. По Богослуженню в церкви зійшлись люди до салі й окружили всіх дітей, які у взірцевім порядку сиділи на середині салі, нетерпеливо очікуючи на свої свідоцтва й нагороди. Председіник п. В. Вахна відкрив це свято, а діти за проводом свого священика відспівали „Отче Наш". Пан Вахна у вступним слові подав статистику школи і її діяльність. В імени учителів говорила пані А. Мекфедин, висловлюючи як приємно пос вичувати час для цих діточок навчаючи їх Божої правди і християнського життя. Отець Керницький в своїм слові радів успіхом школи, дякуючи учителям, батькам і діточкам, підкреслюючи, що громада не чагалася внасигнувати $10.00 на початку року на шкільні матеріяли, бо те все принесло велику плоди.

Відтак покликали дітей і священик вручував їм свідоцтва, а учителі памятні дарунки.

Председіник надав почесний обовязок п. І. Ткачукові вручити нагороди. Петрусь і Денис Дутан, Івась і Олеся Керницькі, Богдан Петрук і Роні Свинтак отримали срібні чаші як нагороду пильности, за те, що не опустили ані одної лекції, — всіх було 38. Сорок дітей отримали окремі нагороди за добру присутність, бо були по 30 або й більше разів. Пан І. Ткачук зложив загальну подяку всім, підкреслюючи працю о. Пароха. Програма закінчилась відспіванням „О, Матір Божа". Отець Керницький поблагословив дітей і побажав веселих вакацій, а на 11-го вересня повернутись назад до кляс Недільної Школи.

Батьки відходили і висловлювали свое задоволення. Факт, що за рік діточки зложили дрібними жертвами $260.00 на фонд Недільної Школи, свідчить, що родичі оцінюють працю, яку проводиться для релігійного виховання їхніх дітей, і підтримують школу матеріяльно дуже добре. Для розваги влаштовано пікнік-забаву для всіх дітей в Розині парку 24-го червня.

А. Мекфедин, секретарка Недільної Школи.

ПОМІЧ БЛИЖНІМ

Заряд парафії Архистратига Михаїла у Віннипегу подав братню помічь потерпівшим від буревію в м. Вайта, Ман., в сумі 162 дол.

З повищої суми 50 долярів видано з церковної каси, решту зібрано за підписними

Збірку переводили уповноважені парафії: В. Тасский та брати Г. і Н. Марінки. —

В другому ряді посередині сидять учителі, зліва направо: пані А. Мекфедин, д-ка М. Керницька, о. прот. Ф. Керницький, п. Волод. Вахна, пані Марія Вахна і панна Савелія Лацик. На вимні бракує ще 22 дітей.

ВІТАЛИ СВОГО ДУШПАСТИРЯ

В неділю 18 вересня Українська Православна Громада св. Троїці в Летбридж, за старим українським звичаєм, вітала свого душпастиря Всеч. о. Федора Легенюка. Від імени громади, при входових дверях в Церкву, зустрів хлібом і сіллю о. Легенюка канадійський піонер і один з фундаторів нашої Церкви п. М. Мегела словами: „Вітаємо Вас, Всечесний Отче, за старим українським звичаєм і нехай Бог поблагословить Вашу працю для добра нашої Церкви в Канаді і Христової любови до ближнього, якою втішилась Українська Православна Церква в часи самостійного свого існування багато вівів".

Від сестринства панію добродійку Легенюк вітала пані Ольга Гамза, а маленька Юля вручила букет квітів на знак правдивої пошани. Служба Божа була величава. Співав мішаний хор під керівництвом дяка Павла Корнійчука. Такою врочистістю наша церква ще не втішалась.

Після Служби Божої виходами Сестринства був зорганізований загальний обід в церковній залі. В час обіду промовляв голова Церковного Заряду, п. М. Бузовський, який висловив подяку Його Високопреосвященству Митрополиту Іларіону і Консисторії за призначення о. Легенюка на Летбридж, де вільськогодні наша Церква зможе нормально духово розвиватись і чисельно расти.

О. Легенюк подякував за щире прийняття і теплі слова привіту та висловив надію, що ці слова будуть запорукою дальшої співпраці Церковного Заряду з ним, як настоятелем Церкви, для загального добра Церкви в Канаді. В кінцевих словах о. Легенюк закликав всю громаду до згоди і братерської любови. Хор заспівав о. Легенюку і пані добродійці „Многая літа" і „Де згода в семействі". Прибутям о. Легенюка на постійний побут в Летбридж зацікавилась місцева англійська газета. „Дн Летбридж Геральд" і з двох текстових чисел помістила новинку під наголовком: „Нью Прієст" з фотографією о. Легенюка та з підкреслением, що перший раз Українська Греко-Православна Церква в Летбридж матиме постійного священика, який буде мати Служби Божі кожної неділі і свята, та де всі установи, шпиталі, похоронні заведення в потрібних справах можуть звертатись на адресу о. Легенюка.

Парафіянин.

З ЮВІЛЕЮ НА ДОБРУ ПІЛЬ

Торонто. — Гідне вшанування громадянина, що звязаний, — один більше, другий менше, — з культурно-освітною працею, трийматься з великою приємністю. Воно до дає охоти до дальшої громадської праці на будуче. З такою то приємністю п-во Михайло і Марія Придаток відсвяткували 25-літній ювілей свого подружжя, що їм влаштували їхні приятелі. Це була дійсно несподіванка, бо прийняття відбулось не в Пріатковій гостинниці в Елмвуд, а в Торонті, 60 миль на схід від їх дому, в салі при катедрі св. Володимира, в суботу 9-го липня ц. р.

Ювілейне прийняття почалось Молебнем, що його відслужив о. П. Самець при співучасти звичаєм і нехай Бог благословить Вашу працю для добра нашої Церкви в Канаді і Христової любови до ближнього, якою втішилась Українська Православна Церква в часи самостійного свого існування багато вівів".

Від сестринства панію добродійку Легенюк вітала пані Ольга Гамза, а маленька Юля вручила букет квітів на знак правдивої пошани. Служба Божа була величава. Співав мішаний хор під керівництвом дяка Павла Корнійчука. Такою врочистістю наша церква ще не втішалась.

Після Служби Божої виходами Сестринства був зорганізований загальний обід в церковній залі. В час обіду промовляв голова Церковного Заряду, п. М. Бузовський, який висловив подяку Його Високопреосвященству Митрополиту Іларіону і Консисторії за призначення о. Легенюка на Летбридж, де вільськогодні наша Церква зможе нормально духово розвиватись і чисельно расти.

О. Легенюк подякував за щире прийняття і теплі слова привіту та висловив надію, що ці слова будуть запорукою дальшої співпраці Церковного Заряду з ним, як настоятелем Церкви, для загального добра Церкви в Канаді. В кінцевих словах о. Легенюк закликав всю громаду до згоди і братерської любови. Хор заспівав о. Легенюку і пані добродійці „Многая літа" і „Де згода в семействі". Прибутям о. Легенюка на постійний побут в Летбридж зацікавилась місцева англійська газета. „Дн Летбридж Геральд" і з двох текстових чисел помістила новинку під наголовком: „Нью Прієст" з фотографією о. Легенюка та з підкреслением, що перший раз Українська Греко-Православна Церква в Летбридж матиме постійного священика, який буде мати Служби Божі кожної неділі і свята, та де всі установи, шпиталі, похоронні заведення в потрібних справах можуть звертатись на адресу о. Легенюка.

Парафіянин.

ЮВІЛЕЙ 25-ЛІТТЯ ПОДРУЖЖЯ П-ва ПИЛИПІВ

Габбард, Саск. — УГПГромада, односельчани і сусіди влаштували несподіванку п-ву Пилипів в 25-літній ювілей їх подружжя. Ювілейна гостина відбулася в Габбард, Саск., в суботу 30 липня вечором в Керлірінку. Ювілятів привітав Ф. Хариш теплим словом. Відтак священик Олійник з Америки — брат пані Пилипівів, а швагер пана Йвановича — провів молитву і попросив гостей до вечері. По вечері п. Хариш попросив до слова о. Олійника, який розказав присутнім про тих 25 років подружнього життя ювілятів. Отець Олійник подякував ювілятам за їх щиру любов до своїх дітей, яких так гарно виховали в англійській школі так і українській, і не повстидаються за них на кожнім кроці. Отець Олійник подякував ювілятам за їх щиру працю коло УГПЦеркви в Габбард, Саск., як під матеріяльним так і моральним зглядом, — не пожалили вони часу і труду. Так само подякував отець-сестрі, яка належить до Сестринства і так само положила багато праці на користь українщини і Української Православної Церкві. Відтак о. Олійник подякував за їх щиру працю коло УГПЦеркви, а разом подякував усім гостям, що не пожалили часу, і віддали честь своїм ювілятам. Відтак п. Хариш попросив до слова сина ювілятів, Василя Пилипіва, що є студентом в Бурсі в Саскатуні; він подякував своїм родичам за їх щиру любов до своїх дітей, згадав, що за його памяти в житті родичів були добрі й тяжкі часи, — тяжко працювали, але здоланими його в Гудзі, Саск. Свідомий хлопець, співає в українській православній церкві, виступає на сцені УНДому. А вже 17 років тому вастав я його в м. Торонті в церковній громаді св. Володимира. Сьогодні п. Придаток є власником гостинниці в м. Елмра, на північ від Кичинер, де здбайливо працює для недавно зорганізованої української православної церкви.

Жертводавці: Михайло і Марія Придаток — 35 дол

По 2 дол.: Іван Граблюк. Дмитро Мельничук. Мих. Бордун і Іван Ковальчук.

По 1 дол.: В. Григорюк, Юр. Гуменюк, В. Баюс, І. Кремко. В. Пятила. М. Безручко. о. П. Самець, о. Пі. Тріска, П В Богданівський, І. Мяхно. Ст. Гадач. Вол. Мочар. Н. Н., І. Шушко. П. Гах. М. Савчук. І. Майєво. М. Дичкевич. Т. Тимбух. Н. Н., М. Іваницький. Ст. Павлович. Юр. Салагуб. Он. Григай. Іл. Баран. Вол. Іваницький. Ст. Іваницький. По 50 п.: Н. Грабовський. Н. Собчук. І. Фелина і Д. Йонка.

Щира подяка гостям і жертводавцям, а п-ву Придаткам бажаємо щастя і здоровля на многі літа.

П. С.

ЮВІЛЕЙ 25-ЛІТТЯ ПОДРУЖЖЯ П-ва ПИЛИПІВ

Габбард, Саск. — УГПГромада, односельчани і сусіди влаштували несподіванку п-ву Пилипів в 25-літній ювілей їх подружжя. Ювілейна гостина відбулася в Габбард, Саск., в суботу 30 липня вечором в Керлірінку. Ювілятів привітав Ф. Хариш теплим словом. Відтак священик Олійник з Америки — брат пані Пилипівів, а швагер пана Йвановича — провів молитву і попросив гостей до вечері. По вечері п. Хариш попросив до слова о. Олійника, який розказав присутнім про тих 25 років подружнього життя ювілятів. Отець Олійник подякував ювілятам за їх щиру любов до своїх дітей, яких так гарно виховали в англійській школі так і українській, і не повстидаються за них на кожнім кроці. Отець Олійник подякував ювілятам за їх щиру працю коло УГПЦеркви в Габбард, Саск., як під матеріяльним так і моральним зглядом, — не пожалили вони часу і труду. Так само подякував отець-сестрі, яка належить до Сестринства і так само положила багато праці на користь українщини і Української Православної Церкві. Відтак о. Олійник подякував за їх щиру працю коло УГПЦеркви, а разом подякував усім гостям, що не пожалили часу, і віддали честь своїм ювілятам. Відтак п. Хариш попросив до слова сина ювілятів, Василя Пилипіва, що є студентом в Бурсі в Саскатуні; він подякував своїм родичам за їх щиру любов до своїх дітей, згадав, що за його памяти в житті родичів були добрі й тяжкі часи, — тяжко працювали, але здоланими його в Гудзі, Саск. Свідомий хлопець, співає в українській православній церкві, виступає на сцені УНДому. А вже 17 років тому вастав я його в м. Торонті в церковній громаді св. Володимира. Сьогодні п. Придаток є власником гостинниці в м. Елмра, на північ від Кичинер, де здбайливо працює для недавно зорганізованої української православної громади.

Жертводавці: Михайло і Марія Придаток — 35 дол

По 2 дол.: Іван Граблюк. Дмитро Мельничук. Мих. Бордун і Іван Ковальчук.

По 1 дол.: В. Григорюк, Юр. Гуменюк, В. Баюс, І. Кремко. В. Пятила. М. Безручко. о. П. Самець, о. Пі. Тріска, П В Богданівський, І. Мяхно. Ст. Гадач. Вол. Мочар. Н. Н., І. Шушко. П. Гах. М. Савчук. І. Майєво. М. Дичкевич. Т. Тимбух. Н. Н., М. Іваницький. Ст. Павлович. Юр. Салагуб. Он. Григай. Іл. Баран. Вол. Іваницький. Ст. Іваницький. По 50 п.: Н. Грабовський. Н. Собчук. І. Фелина і Д. Йонка.

Щира подяка гостям і жертводавцям, а п-ву Придаткам бажаємо щастя і здоровля на многі літа.

П. С.

ПРИМІРНІ ХРЕСТИНИ

Редвотер, Алберта. — Мирослав і Катерина Попіль, що живуть в Ванкуверї, Б. К. одержавши літню відпустку, використали її на те, щоб відвідати своїх родичів — п-ва Михайла і Марію Попіль, що живуть в Редвотер, Алберта, та батька Катерини, п. Никифора Фуштея, у Вилні, Алберта.

Ці відвідини були ще й тим інтересні, що молоді родичі охрестили тут свого сина Давида Михайла, а з того для діяли і бабусі була велика радість.

Чину охрещення довершив Всеч. о. Г. Василів, дяконувала В. Школьний, а хрещеними батьками були: Юлія Попіль, Марія Лобай, Дмитро Іванчук всі з Едмонтону, а Стефан Попіль з Редвотер.

По вечері бабуся пані Попіль пригадала й за нашу пресу, отже п. Германи перейшов в тарабоно, а присутні гості, широ відповіли до цього зазиву і жертвували $16.00. з чого призначено $6.00 на місцеву церкву, а що $5.00 „Український Голос" і „Вістник".

$5.00 Николай Фуштей з Вильна, Алберта, що $1.00: о. Г. Василів з Радвей, Мирослав Попіль з Ванкувер, Б. К. Михайло Попіль, Рі. Германи, С. Попіль, В. Школьний, В. Павлечко, всі з Редвотер, В. Лобай, Д. Попіль, М. Іванчук, і Василь Гавреляк з Едмонтону.

Жертводавцям щира подяка, а окрещеному Давидові Михайлові й родичам, щастя й здоровля.

Гість.

НА ПОМІЧ ПОТРЕБУЮЧИМ У ВАЙТІ

ВПреп. Прот. Г. Василів, збірка на похорон бл. п. Юліяна Фридрикса, в Торгилд, Алта. $20.00 і на похорон бл. п. Григорія Чорного в Едсонія, Алта. $6.65, рівном $26.65. Всім жертводавцям сердечна подяка.

Адміністрація Вістника.

ПОДЯКА

Едмонтон, Алта. — З нагоди нашого перенесення в іншу церковну округу, складаємо щиру подяку Церковним Громадам, а себе: Радвей, Вестен, Вітемонт, Редвотер, Торгилд і Федора, за пропшальні вечерки, що їх для нас вони влаштували, і за ті щедрі дарунки якими нас наділено.

Рівнож щира подяка Жіночим Товариствам в Радвей і Вестен та Сестринству пошанські св. Івана Хрестителя в Федора, що гідно оцінили скромну працю моєї дружини, та й наділяли її такими дорогоцінними дарунками.

Хай всім вам пошлє Господь щастя і релігійних переживань бувшої моєї Радвейської округи Господь відплатить сторицею

о. Григорій і Марія Василів.

ПОМИНКИ АНДРІЯ ПИСЬМЕННОГО

Гренлід, Саск. В місцевій українській греко-православній церкві св. Різдва Пречистої Діви Марії 5 липня 1955 р. відбулося поминальне Богослуження по бл. п. Андрієві Письменному. Служби Божу служили місцевий парох о. Анатолій Тетеренко. Дяконували панове: П. Боднарчук та Іван Іванчіс і другі. Після Св. Літургії численно зібрані приятелі панства Письменних пішли до Народнього Дому на обід. Отець парох поблагословив їжу й пиття, і присут-

ні засіли до столу. Страви були смачні й достатні. Під час обіду відчувалась дружня родинна атмосфера. Обід закінчено взаємною молитвою і співом „Вічная пам'ять" по бл. п. Андрієві. Присутні зложили 13.07 дол. на невинучий вінок. З цього 10 дол. призначено на Колегію св. Андрея, а 3.07 дол. на пресовий фонд „Вістника". Жертводавцям щира подяка, а покійному Андрієві „Вічна Пам'ять".

ПОМИНКИ СТЕФАНА НИКОЛЮКА

Гронлид, Саск. В місцевій українській греко-православній церкві св. Вознесіння 9 липня 1955 р. відбулося поминальне Богослуження по бл. п. Стефанові Николюкові. Святу Літургію відслужив місцевий парох о. Андрій М. Теренко. Після Св. Літургії відбулося посвячення мармурового хреста. А після цього був спільний обід в Нар. Домі. По обіді на закликі п. Слюсарчука було влаштовано збірку на будову Катедри і на пресовий фонд „Вістника".

Слідуючі панове зложили по одному долярові: К. Копачинський, Ф. Щербій, Д. Худяк, Ю. Українець, А. Козак, І. Панчишин, Н. Романко, Ю. Николюк, С. Добровольський, П. Слюсарчук, В. Гайдачук, Вол. Боднарчук.

По 50 центів зложили: Ф. Боднарчук, П. Боднарчук, Вас. Боднарчук. По 25 центів зложили: Ст. Ткачук, пані Гайдачук, І. Добровольський. Разом 14.25 дол. З цього призначено 7 дол. на Катедру Пресвятої Трійці і 7.25 дол. на пресовий фонд „Вістника". Жертводавцям щира подяка, а покійному Степанові „Вічна Пам'ять".

М.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

СОФІЯ СПАСЮК

Глендон, Алта. — По довгій тяжкій недузі упокоїлась в Бозі 30 червня ц. р. бл. п. Софія Спасюк, з дому Бойко, прожившии 65 років.

Покійна походила з Ніврн, Ака Борщів, Зах. Україна. В році 1910 одружилась з п. Гавриїлом Спасюком, який в наступному році виїхав до Канади, а бл. п. Софія приїхала до мужа в 1913 році на фарму коло Глендон.

Покійна належала до Церковного Сестринства при церкві Пресв. Трійці в Глендон від самого початку його заснування. Була глибоко релігійною людиною; багато жертвувала для примірних місцевого Божого храму та була вірною донькою Української Православної Церкви в Канаді. Церковна Громада й Сестринство в особі покійної втратили добру, дбайну й жертвенну членкиню.

Бл. п. Софія була примірною господинею й доброю мамою, що виховала своїх дітей на добрих і примірних громадян.

За сім годин перед смертю парох о. І. Куліш висповідав її та уділив їй св. Причастя. В неділю вечором, 3-го липня, в домі покійної над її тілом відправлено Парастас прибувшим на похорон з Редвей о. прот. Г. Васильовим та парохом о. І. Кулішем.

Похорон відбувся 4 липня при участи тих же священиків та при великому числі людей, що прийшли віддати останній поклін заслуженій покійниці. Похорон почався Заупокійною Службою Божою в місцевій церкві. Після Євангелії о. прот. Г. Василів виголосив зворушливу проповідь, а після Служби Божої парох о. І. Куліш сказав прощальне слово, в якому згадав про останні терпіння покійної, порівнюючи їх з терпінням праведного Йова. На цвинтарі промовляли: о. прот. Г. Василів, голова Церковної Громади М. Костишин та від Церковного Сестринства пані Є. Луклав.

Після похорону в Українському Народньому Домі був поминальний обід, де за столи засіло понад 400 осіб.

Покійна бл. п. Софія зоставила в невиказуванному смутку мужа Гавриїла, 3 синів, 5 доньок, 2 братів, одну сестру та 19 внуків.

При останньому трощанні була збірка на пресу, з чого на „Вістник" призначено 15 долярів.

Вічна память бл. п. Софії, в канадійська земля хай буде їй легкою!

Учасник похорону.

ДМИТРО РОМАНЮК

Гронлид, Саск. Увечорі 27 червня 1955 р. в шпиталі в Мелфорт, Саск. помер, один з піонерів Саскачевану, Дмитро Романюк. Покійний народився в селі Тоотрія, повіт Заставна на Буковині 13 жовтня 1878 р. До Канади приїхав 1908 р. і з того часу жив у цій околиці. Тіньні останки поховано на місцевому цвинтарі при церкві Пречистої Діви Марії. Чин похорону довершив о. Андрій М. Теренко. На заклик отця пароха присутні зложили при „останньому цілуванні" 6.25 дол., як невинучий вінок на пресовий фонд „Вістника". Жертводавцям подяка, а покійному Дмитрові „Вічная память".

М.

ПОХОРОН БЛ. П. ПЕТРА ЛАЗАРУКА

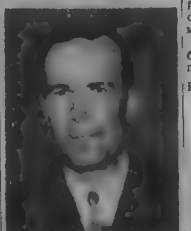

Дня 28-го липня 1955 р. несподівано помер бл. п. Петро Лазарук, довголітній мешканець та добрий парафіянин нашої української православної церкви в Смокі Лейк. Покійний народився 1-го червня 1906 року в Шандро, Алта. Одружився 2-го червня 1927 року з Катериною з дому Вакара та поселився в Смокі Лейк, де працював довгі роки в елевейторі. Довший час замешкував у Смокі Лейк, тільки останньо перенісся до Едмонтону. Там набув собі власну хату і працював дальше. Одного дня бл. п. Петро, зле почуваючись, сам тишов до шпиталю, де й нагло помер. Покійний буде дуже легкої вдачі. Для кожного мав щире слово і приятелі усміх. Любили його навіть малі дітвори, бо вмів з ними все жартувати. Нічого дивного, що всі глибоко відчували його втрату.

Дня 31-го липня, о 8-мій год. вечора тіло покійного було привезено до Смокі Лейк, в хату найстаршого брата покійного, Василя, де була відправлена Велика Панахида місцевим парохом о. П. Сацевичем. На другий день тіло покійного було відвезене до місцевої церкви. Похорон з Заупокійною Службою Божою відправили о. П. Сацевич та о. В. Сенишин в Едмонтону, який виголосив дуже змістовну проповідь на євангельську тему. Парох о. П. Сацевич прощав покійного, і при останнім цілуванні зробив закликі до збірки для вдови, що залишилася в дуже тяжкому матеріяльному стані. Вірні відчули те тяжке положення і зложили для вдови $200.00. Церква була переповнена. Всі друзі ближчі і дальші та родина прийшли віддати останню честь бл. п. Петрові.

З церкви відпровадили тіло покійного на місцевий цвинтар. На цвинтарі зроблено останній привіт від місцевої церковної громади п. Ілія Луців. Могилка бл. п. Петра була ціла вкрита вінками. Покійний Петро лишив в смутку дружину Катерину і доненку Луіз, одну сестру та шістьох братів. Відійшов від нас добрий член нашої Церкви, любячий муж і батько та брат. Нехай душа його перебуває в небесних оселях, а память лишиться між нами назавжди.

Жертводавцям щире спасибі, а покійному Петрові вічна память.

Присутня на похороні О. Р. С.

ДОМКА ЧОРНЕЙКО

Дня 6-го серпня б. р. після короткої, але тяжкої недуги померла Домка Чорнейко, прожившии на цьому світі всього лише 36 літ.

Покійна Домка, дочка п-ва Николи і Марії Керелюків, народилася в Інсвітер, Саск., де прожила свої діточі літа. Переїхавши на сталий побут до Виндзору з своїми батьками, закінчила можливі школи і працювала, помагаючи своїм батькам. Покійна була свідома українка, належала до Української Православної Церкви, і була активною і дбайною членкинею СУМК.

Одруживши з Іваном Чорнейком, 1948 р. переїхали на сталий побут до З.Д.А. і оселись в місті Дітройт, Міш. Тут покійна належала до української православної церкви св. Покрови і брала активну участь в Сестрицтві.

На похорон покійної зібралося дуже багато людей з Дітройту, Виндзору та дальших місцевостей в Канаді, щоб віддати покійній останню Християнську прислугу. Покійна Домка оставила в великому смутку свойого мужа двоє маленьких дітей, родичів, пять братів і дві сестри.

Заупокійну Службу Божу і чин похорону, в заступстві від сутнього на цей час настоятеля пароха, відправив парох сусідньої української православної церкви св. Володимира у Виндзорі, о. Прот. Ф. Керницький, який і виголосив дуже гарне і зворушливе прощальне слово.

Після похорону в Церковній салі відбувся поминальний обід, який приготовали приятелі покійної. На цьому обіді о. Керницький зробив заклик перевести збірку на невинучий вінок покійної.

Присутні зложили 65 долярів, призначаючи з цієї суми на будову Церкви-Пам'ятника у С. Вауел Бруч, Н. Дж. $25.00, на будову Канадійської Катедри Пресвятої Трійці у Вінніпегу $25.00 і на „Вістник" $15.00.

Нехай Господь Милосердний оселить душу її в Своїх небесних оселях.

Учасник Похорону.

ПОДЯКА

Щиру подяку складаємо всім тим, що прийшли віддати послідну прислугу покійній Домці. Зокрема Всеч. о. Прот. Керницькому за похорону відправу, п. п. Китастому як дякові і всім тим, що прислали вінки й квіти, та за щире співчуття від близьких і дальших, і за щирі молитви. Сердечне спасибі всім приятелькам, що зайнялись похоронним обідом. Дякуємо всім, хто будь-чим допомагав нам в цім часі великого смутку і горя в нашій родині.

Муж Іван, діточки і родичі.

ПЕТРО РОЗЕН

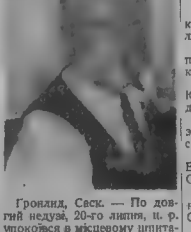

Гронлид, Саск. — По довгій недузі, 20-го липня, п. р. упокоївся в місцевому шпиталі Мелфорт Юніон бл. п. Петро Розен (Розмарневич), прожившии 61 років.

Покійний народився в Польщі 1894 р. Прийхав до Канади 1909 р. і перебував на рижних роботах в Східній Канаді до 1918 р. Потім прибув до Саскачевану. В 1920 р. одружився з Галиною Фарянські і по кількох роках перебрався на фарму в околиці Гронлид, де й прожив до кінця свого життя.

Покійний був римо-католиком, і часто ходив до костела з родиною, коли лише була відправа. Жив по-приятельськи з сусідами та ходив на рижні підприємства, як на польські так і на українські.

В неділю, 24 липня, тіло покійного перевезено з похоронного заведення до його дому, а другого дня, в понеділок, відбувся похорон при великій здавці людей, без рижниці віроісповідання і національности. Похорон відправляли три священики отці: Гарскі, Органовскі і Шарскі. Тіло похоронено на місцевому цвинтарі при Ст. Геленс Чепел, Бруксбі, Саск.

Покійний залишив у смутку, крім своєї дружини, чотири сини, пять доньок, і шість внуків.

Під час перекуски в Народнім Домі передано збірку на пресовий фонд. Присутні зложили $22.80; їх розділено: $11.80 на польську пресу, і $11.00 на „Вістник". Всім жертводавцям щира подяка, а покійному Вічна Память.

Г. Д.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „ВІСТНИКА"

Всеч. о. П. Сацевич, Смокі Лейк, Алта. збірка на похороні бл. п. Марії Конман $13.80 і на похороні бл. п. Петра Лазарука $10.00. Разом. $23.80

Всеч. о. А. Хрустовка, збірка з нагоди 25-літнього Ювілею С. і К. Костишів в Едмонтоні, Алта. 20.00

Прот. Б. Яковкевич із хрестин Давида-Дмитра, внука Дмитра й Павалини Яремків на фармі коло Елфрос, Саск. 19.00

Прот. М. Овчаренко, збірка на похороні бл. п. А. Магаляса. 16.00

Всеч. о. І. Куліш, збірка на похороні бл. п. Віктора і Ніколи Тягло, Кінзак, Алта 12.46

Прот. П. Самець, збірка на Ювілею Михайла і Марії При даток, у Торонті. Онт. 10.00

Всеч. о. Ів Скакальський, збірка на похороні Д. Зіньковського, Ледвин, Ман. .. 10.00

Прот. П. Самець, дар від Ефросини Слинко, Торонто, Онт. 10.00

Прот. Г. О. Василів, збірка на похороні бл. п. Домки Савчук у Весел Крік, Алта 9.60

Прот. І. Майба, збірка на похороні бл. п. Григорія Матвіїва 7.80

п. В. Домась, збірка на похороні бл. п. Ярослава Дух, Ервуд, Саск 8.00

п. О. Дідик, збірка на гостині в честь о. і Добролійки Гаїнських у Сенді Лейк, Ман. 5.50

Прот. Е. Горгіца, збірка на похороні бл. п. Марії Гошуляк, Аплвікс, Ман. 5.34

Прот. Г. О. Василів з хрещення Давида-Михайла Попіяк в Редвотер, Алта. 5.00

мгр. С. Радчук, з хрестин Ореста Бойка, Вінніпег, Ман. 5.00

Прот. Рі. Тріска, збірка на хрестинах дочки п-ва Вітрук-ів в Кічінер, Онт. 5.00

Прот. С. Герус, збірка на похороні бл. п. Юлії Бажан, у Кирнес, Ман. 5.00

Прот. К. Желішкевич, Калгарі, Алта., збірка на похороні бл. п. Катерини Кривохижа. 5.15

Прот. І. Майба, збірка на похороні бл. п. Пзала Яцюка в Шортдейл, Ман. 5.00

Прот. Рі. Тріска, збірка на 25-літньому Ювілею п-ва Прідаток, Кічінер, Онт. 5.00

Прот. Е. С. Улан, збірка на весілді Вол. Туганек і Тетяни Мандзюк, Ст. Катеринс, Онт. 5.00

Всеч. о. О. Щербань, збірка на 25-літньому Ювілеї подружого життя п-ва І. Злацук 5.00

Всеч. о. О. Фляк, з похорону бл. п. Марії Цимбалюк, Даффин, Ман. 5.00

п. С. Б. Никитюк, Вернон, Б. К., збірка на гостині в честь о. і Добродійки Гушуляків 5.00

А також збірка на 25-літньому Ювілеї подружого життя п-ва Василя і Калини Виничук 5.00

п. Костишин, Україна, Ман. з похорону брата бл. п. Івана Костишина. 2.50

п. Родек, Айроквойс, Онт. 2.00

п. І. Редчук, Монтреал, Кве. 1.00

п. Ілія Смачич, Вінніпег, Ман. 1.00

Всеч. о. І. Магас, з хрестин. у панства Семена і Марти Лебедевич, Роблин, Ман. $13.00

ВПр. Прот. Г. Василів, збірка на похороні бл. п. Юлінне Фридрика в Торгард, Алта. 11.45 дол. і з похорону бл. п. Григорія Чорного, Едсрліна, Алта. 20.00 дол. Разом 31.45

А. Сосна, збірка на 25-літньому Ювілеї подружого життя п-ва Івана і Анастасії Тимочко, Ошава, Онт. 18.00

Всеч. о. О. Хомик, збірка на похороні бл. п. Вартоломея Драгана, в Кридор, Саск. 14.00

Вир. Прот. Ф. Керницький, збірка на похороні бл. п. Домки Чорнейко, у Виндзор, Онт. 15.00

п. Г. Добровольський, Гронлид, Саск., збірка на похороні бл. п. Петра Розена 11.00

Впр. Прот. Г. Василів, збірка на похороні бл. п. Степана Панкова в Федора, Алта. 10.48 і на похороні бл. п. Анни Мельник у Весел Крік, Алта. 10.20 Разом 20.68

Всеч. о. Ю. Ференсів, Ріджайна, Саск. збірка на похороні бл. п. Василя Каплинського. 8.50

Збірка на ювілеї ВПреп. о. П. Стефюка і Добр. Стефюк у Толстой, Ман. 8.00

п. Августин Ягольницький, Дніпро, Саск. збірка на похороні бл. п. Катерини Король. 7.70

Всеч. о. А. Хрустовка, збірка на похороні бл. п. Костантина Малиця. Едмонтон, Алта. 6.00

п. В. Григорюк, Мелп, Онт. з приняття в новому домі п-ва Онт. 10.00

Івана і Анни Бойко, Торонто, Онт. 10.00

Всеч. о. І. Шевць, збірка на похороні бл. п. Николая Ахтимічука, в Райн, Саск. 8.00

п. Івана Фулмес, Габбард, Саск., з Ювілею 25-літнього подружого життя п-ва Пилипів. 5.00

С. Губа, Сарнія, Онт., збірка з гостини в честь Всеч. о. І. Пестуха. 5.00

Прот. о. В. Федак, збірка на похороні бл. п. Йосифа Кожевіч, Гемптон, Онт. 5.00

п. І. Смолик, Монтреал, Кве. збірка з 25-літнього Ювілею п-ва Супів. 5.00

Всеч. о. Е. Приступа, збірка на похороні бл. п. Михайла Стельмаховича в Гронлид, Саск. 4.78

Впр. Прот. Е. Чижів, збірка на плиті Миколи Заверухи і Ольги Стадник, Судбері, Онт. 4.50

По 1 дол.: Василь Михайлюк, Грендино, Ман.; К. Гандзюля, Бюкенен, Саск.; Андзюля І. Мартин, Содбері, Онт.; Василь Н. Лозовчук, Гефферд, Саск.

Всім жертводавцям, як рівнож всім тим, що збірки переводили, висловлюємо щиру подяку.

Адміністрація „Вістника".

Одна третина буджету пересічної американської родини іде на їжу, спиртні напої та тютюн. Минулого року кожний американець випив близько 17 галонів пива та інших солодових напоїв, 4 галони міцних напоїв і чотири кварти вина.

Із усіх родів дерев осику, дуба, бука і вільху уважають найбільш тригачими громи.

Австралія має морського побережжя около 12,200 миль — включаючи поблизький остров Стейт оф Тасманія.

Порядки Богослужень:

ПІДВИННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Кенора — Поплар Парк — Транскона
9. Неділя — Пембіна — Су Лукаут
16. Неділя — Кенора — Дуфрост
23. Неділя — Тимпа — Ледюк
30. Неділя — Кенора — Пайпарфіда — Гонор

Консисторія Укр. Гр.-Прав. Церкви в Канаді,
7 Ст. Джанс Ева. 4 Вінніпег
Телефон: 56-3093

о. ІВАНА МАГАСА

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Робини
9. Неділя — Гренджер
14. Пятниця. Покрова Преся. Богор. — Ленгард
16. Неділя — Шорт Дейл
23. Неділя — Зелена
30. Неділя — Гілберт Плейнс

По кожній Богослужені катехизація дітей і молоді. Кожної неділі о 7.30 год вес. Вечірня в Робінзі.
Адреса: Box 201, Робінз, Ман.

о. В. АПОНЮКА

ЖОВТЕНЬ:

2 Неділя — Терношіль
9. Неділя — Кадворт
14. Пятниця. Покрова — Ст. Джуліен (храм)
16. Неділя — Ваван
21. Неділя — Елов Крік
30. Неділя — Смітс

Адреса: Box 4. Ваван, Саск.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Порт Белфорд (день подяки)
9. Неділя — Медов Лейк (день подяки)
14. Пятниця — Покрова — Гефорд
16. Неділя - Гетерлей
23. Неділя — Гласьєн
30. Неділя — Крайдор (Загальні збори громади).
Недільна Школа: В кожну п'ятницю від год. 4—5.30 в Гефорді кожний четвер від год. 4—5.30 Крайдор і Блейн Лейк. Приєднайте своїх дітей.
Адреса: Box. 163. Гефорд, Саск. Тел. 55

о. Г. ВАСИЛІВА
Підмонтонський Округ
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Калмар
9. Неділя — Торфіл
14. Пятниця. Покрова — Сіба Біч
16. Неділя — Вайлдвуд
23. Неділя — Атабаска
30. Неділя — Оновей
Увага: В місяці жовтні в кожній громаді відбудеться молебен з нагоди щорічного урожаю і збирання його.
Адреса: 10644—115 Стр. Тел. 44721, — Едмонтон, Алта.

о. О. НОВИЦЬКОГО
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Форт Вилями
9. Неділя — Вест Форт
16. Неділя — Форт Вилями
23. Неділя — Вест Форт
30. Неділя — Форт Вилями
ЛИСТОПАД:
6. Неділя — Вест Форт
8. Вівторок. вличч. Димитрія — Форт Вилями
13. Неділя — Форт Вилями
20. Неділя — Вест Форт
27. Неділя — Форт Вилями
Тел. 3-8565, Форт Вилями, Онт.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
ЖОВТЕНЬ
2. Неділя — Сараїв
9. Неділя — Бойд
14. Пятниця. Покрова — Норал (храм)
16. Неділя — Крайгейт
23. Неділя — Трессіна
30. Неділя — Лейк Ла Біш
Увага: Починаючи в жовтня місяці, що суботи «Вполудні Катехизм з дітьми по громадах перед відправою в неділю. Прошу родичів посилати дітей
Адреса: Box 216. Лак Ла Біш, Алта.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Брокстон
9. Неділя — Габард
14. Пятниця — Покичай (храм)
16. Неділя — Мелвиль (храм)
23. Неділя — Гудіе
30. Неділя — Фенлуї
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 57
Адреса: Айтуна. Box 143. Тел. 57

о. В. СЕНИШИНА
ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя — Вовєна
23. Неділя Редвятер
30. Неділя — Ерімонт
ЛИСТОПАД:
6. Неділя — Фезора
8. Вівторок. Дмитрія — Нюбурк
13. Неділя — Торчак
20. Неділя — Радвей
21. Понеділок. Михаїла — Вовєна
27. Неділя — Редвятер
Адреса: Box 128, Радвей, Алта. Телефон 10

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІЦІ
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Вайта
9. Неділя — Сірко
14. Пятниця. Покрова Пресв. Богор. — Арбакка (Николаєв)
16. Неділя — Самлавн
23. Неділя — Вайта
30. Нед. — Арбака (Петри і Павла)
Адреса: Вайта, Ман.

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Київ
9. Неділя — Вітсон
14. Пятниця. Покрова — Видина
16. Неділя — Фостон
23. Неділя — Рама
30. Неділя — Вимер
Адреса: Ватсон, Саск.

Прот. С. ГРЕБЕНЮКА
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Принц Альберт
9. Неділя — Сембург
14. Пятниця. Покрова — Кодет
16. Неділя — Принц Альберт
23. Неділя — Гонеймун
30. Неділя — Нипавін
Адреса: 554-7 Ст Е. Принс Альберт

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Кіндерслей
9. Неділя — Саскатун
14. Пятниця. Покрова — Мінам
16. Неділя — Вонда
23. Неділя — Обе, Алта.
Адреса: 401 Мейер стр., Саскатун.
Адреса: Box 47, Гроншіа, Саск.

о. П. САМЧЕВИЧА
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Смокі Лейк
9. Неділя — Вільна
14. Пятниця. Покрова. — Бейсе
16. Неділя — Смокі Лейк
23. Неділя — Стрий
30. Неділя — Ворспайт
30 Неділя — Спелен (о. Куліш)
Адреса: Box 306. Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

о. Д. ЛУЧАКА
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Вилкінсдон
9. Неділя — Анадво
14. Пятниця. Покрова — Борінг (храм)
16. Неділя — Мелвиль (храм)
23. Неділя — Гудіе
30. Неділя — Фенлуї
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 57
Телефон 49.

о. Л. В. ДЯЧИНИ
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Йорктон
9. Неділя — Горлич
14. Пятниця. Покрова Пресв. Богор. — Калдер
16. Неділя — Йорктон
23. Неділя — Сторновей
30. Неділя — Мазепа
30. Неділя — Райн. Вечірня 7-ма год. вечерни
Адреса: 110 Вейлйтон ave.
Тел. 32995 — Йорктон, Саск.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Шіго, місто
9. Неділя — Тафнел
14. Пятниця. Покрова — Вест Брук
16. Неділя — Вишерт
23. Неділя — Вишерт
25. Неділя — Шіго, полудн.
ЛИСТОПАД:
6. Неділя — Інсінгер, місто
8. Вівторок. Дмитрія — Жучкани
13. Неділя — Тідор, місто
20. Неділя — Едвард
21. Понеділок. Архістр. Михаїла — Вишерт
27. Неділя — Шіго, полуд.
Адрес: Шіго, Саск., Box 58. Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Інсінгер, місто
9. Неділя — Жучкани
14. Пятниця. Покрова — Інсінгер, „Гайвей"
16. Неділя — Тідор, місто
23. Неділя — Фаллон
30. Неділя — Фоам Лейк
ЛИСТОПАД:
Неділя — Шіго, місто
8. Вів. Св. Дмитра — ково Кучих
13. Неділя — Мельничуки
20. Неділя — Вишерт
21. Понеділок. Арх. Михаїла — Вишерт (храм)
27. Неділя — Фоам Лейк місто
Адреса: Шіго, Саск., Box 89. Тел. 21.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Брендон
9. Неділя — Портедж ля Прейрі
16—23—30 Неділя — Брендон
ЛИСТОПАД:
6. Неділя — Брендон
13. Неділя — Портедж ля Прейрі
20—27 Неділі Брендон
Кожної суботи від год. 2 до 4 в Народнім Домі в Брендоні відбуваються Недільна та Рідна Школи. Просяться родичів приєднати своїх дітей до школи.
Адреса 518 Пасифік ave. Тел. 282-Брендон Ман

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Тасс
9. Неділя — Аррен
14. Пятниця. Покрова — Мейбрайн
16. Неділя — Стівен
23. Неділя — Вайтбін
30. Неділя — Свян Плейн
ЛИСТОПАД:
6. Неділя — Тасс
8. Вівторок. Дмитрія — Стівен (храм)
13. Неділя — Аррен
20. Неділя — Новкевей
21. Понеділок. Михаїла — Кобвар
27. Неділя — Свян Плейн
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — Стівен
11. Неділя — Глен Елдер
18. Неділя — Свян Плейн
19. Понеділок. Миколая — Тасс
22. Четвер. Зачаття — Аррен
25. Неділя — Вайтбін

о. П. КЛАЧУКА
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Калмар
9. Неділя — Торфіл
14. Пятниця. Покрова — Сіба Біч
16. Неділя — Варгед
23. Неділя — Атабаска
30. Неділя — Оновей
ЛИСТОПАД:
6. Неділя — Торфіл
8. Вівторок. Дмитрія — Валдаун
13. Неділя — Калмар
20. Неділя — Сіба Біч
21. Понеділок. Михаїла — Оновей
27. Неділя — Атабаска
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя Введення — Торфіл
11. Неділя — Сіба Біч
17. Вівторок. Ангелів — Калмар
18. Неділя — Атабаска
19. Пон. Миколая — Ричмодж Парк
25. Неділя — Вайлдвуд
Адреса: 9650-73 авеню, Едмонтон.

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ.
16 Н 3 Нед. 19. Пр. Діонисія Печ.
17 П 4 Свящ. Єротея
18 В 5 Пр. Даміяна Печер.
19 С 6 Ап. Томи з 70-ти
20 Ч 7 Мч. Сергія й Вакха
21 П 8 Прп. Пелагії, Тифона
22 С 9 †Ап. Якова Алфеєвого
23 Н 10 Нед. 20. Собор Угодн. Вог.
24 П 11 Ап. Филипа з 70-ти
25 В 12 Мч. Прова, Тараха
С 13 Мч. Карпа, прп. Вениямина
27 Ч 14 Пр. Параскеви.
28 П 15 Пр. Ефимии новгород.
29 С 16 Св. Лонгина Печер.
30 Н 17 Нед. 21. Пор. Ос#
31 П 18 †Ап. Луки з 70-ти
ЛИСТОПАД:
1 В 19 Мчк. Клеопатри, Іларіа
2 С 20 Вмч. Артемія, вч. Євора
3 Ч 21 Прп. Іларіона Великого
4 П 22 Ап. Якова брата Господ.
6 Н 24 Нед. 22. Пр. Арети, Сеяся
7 П 25 Мч. Маркіяна й Мартирія
8 В 26 Вмчч. Димитрія Солун.
9 С 27 Мч. Нестора. Пр. Нестора
10 Ч 28 Мч. Терентія й Неонілли
11 П 29 Прпч Авастасії римян.
12 С 30 Мч. Зенона й Зиновії
13 Н 31 Нед. 23. Пр. Спиридона
14 П 1 Св. беср. Косми й Дамиана
15 В 2 Мч. Акиндина, Пігасія

о. Я. РИБАЛКИ
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Сенді Лейк
9. Неділя — Розборн
14. Пятниця. Покрова — Мензі
16. Неділя — Глен Елмо
23. Неділя — Енгусина
30. Неділя — Онкборн
ЛИСТОПАД:
6. Неділя — Сенді Лейк
8. Вівторок. Дмитрія — Вista
13. Неділя — Січ
20. Неділя — Мензі
21. Понеділок. Михаїла — Енгусина
27. Неділя — Онкборн
Адреса: Онкборн. Ман. Тел. 366

о. А. ТЕТЕРЕНКА
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Кадет
9. Неділя — Гроншіа (над річкою)
14. Пятниця. Покрова — Кадет
16. Неділя — Гроншіа
23. Неділя — Брускбі
30. Неділя — Ніпавін
ЛИСТОПАД:
6. Неділя — Гроншіа (над річкою)
8. Вівторок. св. Димитра — Гроншіа (Дзвінк)
13. Неділя — Кадет
20. Неділя — Гроншіа (пінкін)
21. Понеділок. Михаїла — Ніпавін
27. Неділя — Брускбі
Адреса: оо 47, Гроншіа, Саск.

о. ІВАНА МАРИН
ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя — Пайн Ривер
9. Неділя — Етельберт
14 Пятниця Покрова — Етельберт
16 Неділя — Гаплезд
23. Неділя — Свон Ривер
30. Неділя — Драй Ривер
В усіх Громадах по Службі Божій, благодарственний Молебен, як „День Подяки".
ЛИСТОПАД:
6. Неділя — Пайн Ривер
8. Вівторок. Дмитрія — Гарвилз
13. Неділя — Етельберт
20. Неділя — Ревзер
21. Понеділок. Михаїла — Драй Ривер
27. Неділя — Етельберт

Церковний Устав

ЖОВТЕНЬ:
16. Нед. 19. Гол. 2. УЄ 8. Літ. Ан.
2 Кор. 11: 31-33 і 12: 1-9. Євал. Луки 6: 31-36
23. Нед. 20. Гол. 3. УЄ 9. Літ. Ап. Галят 1: 11-19. Євал. Луки 7: 11-16.
30. Нед. 21. Гол 4. УЄ 10. Літ. Ап. Галят 2: 16-20. Євал. Луки 8: 5-15.
ЛИСТОПАД:
6. Нед. 22. Гол. 5. УЄ 11. Літ. Ап. Галят 6: 11-16. Євал. Луки 16: 19-31.
8 Вівчч. Димитрія. УЄ Матея 10: 16-22 Літ Ап 2 Тим 2: 1-10 Євал. Іоана 15: 17-27 і 16: 1-2.
13. Нед. 23 Гол. 6. УЄ. 1 Літ. Ап. Ефес. 2: 4-10. Євал. Луки 8: 26-39.

ЗМІНА АДРЕСИ

При кожній зміні адреси проситься виповнити цю форму, залучивши 10 центів на покриття коштів зміни та вислати до Адміністрації ВІСТНИКА на адресу:

THE HERALD
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

До Адміністрації ВІСТНИКА:

Прошу змінити мою адресу.

Моя стара адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Моя нова адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Український релігійний — в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. John's Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 1, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЛИСТОПАДА, 1955. ЧИСЛО (1001) 21

ЛЮБІМО ВСЕ СВОЄ РІДНЕ

ДО "СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В КАНАДІ"

Дорога наша Молоде!

До тебе, українська православна Молоде в Канаді, моє Архипастирське Слово. Ми живемо серед оточення, яке інше від нас своєю Вірою й мовою, інше й своїми звичаями, а тому можливі й чужі впливи на нас, українців. Ці чужі впливи часто бувають шкідливі для нас, як цілої нації, а тому треба добре знати, як до них ставитися, і як шанувати все своє рідне.

Ми, українці, складаємо окрему н а ц і ю, окрему слов'янську націю серед інших націй, що заселюють Канаду. Цебто, ми маємо свою окрему Віру, свою окрему мову, свої окремі звичаї, які відрізняються від інших.

Канада дає вільний розвій кожній нації, а в тому й нам, українцям. Як канадійські горожани, ми повинні бути добрими канадійцями, але разом з тим і найперше обов'язані бути добрими українцями, повноварт'єними членами своєї нації, з якої ми походимо.

В і р а чи Релігія — вона найміцніше в'яже людину до нації. Віра — головна основа нації, й найбільша святощ і цінність. Наша Віра — Віра Православна, споконвічна Віра української нації, і ми обов'язані її визнавати, й триматися. Наша Віра Православна походить від Самого Господа нашого Ісуса Христа, і неперервно й повно зберігає повноту Божої науки.

Наша Церква — Церква Православна, це та „Єдина, Свята, Соборна й Апостольська Церква", про яку нас навчає наш стародавній Символ Віри. Православна Церква зберігає повноту ще чистої від Христових часів. Серед усіх інших Християнських Церков Православна Церква найперша і своїм повстанням, і чистотою незмінної Христової науки.

Ось через це кожен український юнак і кожна українська юначка обов'язані відкрито визнавати за свою Віру тільки Віру Православну, споконвічну й єдину Віру українського народу. Визнаючи повно чисту Православну Віру, заснована Самим Ісусом Христом, ти станеш людиною повноварт'єною, спасенною, цінним членом своєї нації. Станеш тим членом, який держиться своєї Православної Віри й Церкви незмінно й незрадливо ще з часу нашого Великого Князя Володимира Святого, що року 988-го охрестив Україну в Православ'ї.

Українська Молодь обов'язана зростися з Православною Церквою в одне ціле, зростися з нею нерозривно. Вона мусить відвідувати свою Церкву кожної неділі, кожного Свята. Православна Церква (Продовження на 2 стор.)

ПРОТОЄРЕЯ Е. С. УЛЯН

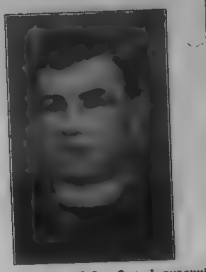

Парох Кірклянд Лейк, Онт. і околиці.

Народився 15 грудня 1890 р. в селі Витків Новий, пов. Радехів у Галичині; до Канади прибув в 1927 р., отже перед дуже трудними часами економічного життя.

Нижчу освіту осягнув у Радехові, а середню та частинно богословську — у Львові, а завершив у Канаді. Рукоположений на диякона в місяці серпні 1928 року і цього ж місяця — на священика.

Про його працю на церковному полі може свідчити перелік громад, в яких він виконував душпастирські обовязки, а саме: Дробот, Брендон, Йорктон, Гефорд, Шіго, Гудів, Толстой, Підвінніпезький округ, Ошава, Онкборн, Вегревил, Ватерфорд, Веланд, Ст. Катеринс, а останньо, на власне бажання, підіймся послужити Церкві, як місіонар-організатор тих місцевостей у Східній Єпархії, які ще не мають сталих церковних громад.

За свою працю нагороджений ВПреосв. Митрополитом Іларіоном в 1952 р. саном Протоєрея.

На шляху його дальшої праці бажаємо плідних успіхів.

СЛУЖЕБНИКИ
Видання УАПЦ з 1949 року

Маємо на складі Служебники видання УАПЦ в Німеччині в 1949 р., в чорній полотняній обкладинці в золотим Трираменною Хрестом, 180 сторін, а також Служебники: Вечірня і Ранішня Відправа, Чин Малої Вечірні, Чин Всенічної Відправи, Божественна Літургія св. оо. Івана Золотоустого й Василія Великого, Літургія Раніш Освячених Дарів, Відпусти, Чин Літії в память спочилих і ін.

З нагоди жнив, — ціна прихильна $3.00.

Замовляти
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

УВАГА! УВАГА! УВАГА!

Українська Греко-Православна Церква Св. Димитрія в Новім Торонті — Лонг Бренч.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ

— і —

перше Храмове Свято в новій церкві

"Цей день, що його сотворив Господь, радіймо і веселімось цього дня".
(Співають на Пасхуу в церквах).

Щасливий цей день, коли маленьке, але побожне Громада Нового Торонта і Лонг-Бренч почала будувати свої Святині; кожна частинка Храму вже від'ємна, а зрештою лише дах оборонив від дощу та вітчини, а зрештою лише дах оборонив від дощу та вітру... Але при Божій Поміч і добрій волі нашого громадянства, на рік-два будемо вже мати свою власну церкву, на яку так довго ми чекали. Ми тоді вже будемо історичним заявляти нашої Громади, коли дочекаємось наші офіціальне відкриття нашого Божого Храму.

Можна мати прикрите майно, чи бізнес, а то й фабрику, але цього не видно. Але, мати пишний пам'ятник української культури гарну церкву, то це високовартісна й цінна річ. Бо по ній пізнають нас культурно-мудрих вдобутках одиниць нас культурних людей. Тому то інші народи і нації мають сусідів, мертвують дуже великі дари на будову своїх церков.

Шановне Громадянство!

Наша парафіяльна громада має честь запросити й вітати Вас першій раз у новій, уже закінченій, нашій частині церкви, в день ХРАМОВОГО нашого ПРАЗНИКА в честь Святого Великомученика Димитрія Мироточця, б-го листопада 1955 року.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕННЯ:

8-ма год. ранку — Рысна (Утреня).
10-та год. ранку — зустріч Високопреосвященнішого Архиєпископа МИХАЇЛА.
10.30 год. ранку — урочисте Архиєрейське Божественне Літургія при асисті довголітнього духовенства.
1-ша год. пополудні — спільний Храмовий Обід на залі громадянству Владика МИХАЇЛ, дасться в гості.

Управа Громади і о. Настоятель, як всіми своєю Громадами, просять: Вашим Торонто, Вах. Торонто, Гамілтон, Ошава, Гемілтон, Сейнт Катеринс, дні громади в Ошава, Гемілтон, Сарнія і Віндзор Нагора Фалс, Велланд, Ватерфорд, Сарнія і Віндзор прибути на наше Храмове Свято, щоб допомогти заспівати наше торжество в Новій Святині.

Настоятель Свято-Дмитрівської парафії:
о. Іраклій Онисимович Петрович.
Голова Управи: *Петро Пинчук.*
Секретар: *Іван Бойчук.*

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященнішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади: друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцну полотняну окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA.
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

ЛЮБИМ ВСЕ СВОЄ РІДНЕ

(Докінчення зі стор. 1-ої)

ма формою своєю національна, і Вони виховає тебе на свідомого повновартісного українця, який любить Бога і свою солодку Батьківщину Україну. При кожній Православній Церкві є Недільна й Рідна Школа, і ти обов'язаний учитися в них. Хто в наших школах не навчається, той цурається свого народу.

Друга ознака окремішности кожної нації — це окрема м о в а. Для нас — це українська мова. Рідна мова — це мова народу, з якого ми вийшли, це мова наших прабатьків. Рідна мова — то найголовніший наріжний камінь існування народу, як окремої нації: без окремої мови нема самостійного народу.

Мова — то серце народу: гине мова — гине й нарід. Хто цурається своєї рідної мови, той у саме серце ранить свій народ, той веде його до смерти.

Українська молодь обов'язана говорити своєю рідною українською мовою. Обов'язана добре знати її, як мову своєї нації, як мову своєї Православної Церкви. Через незнання української мови ти перестаєш бути членом своєї української нації, ти зраджуєш цій нації.

Українська Молодь, — твоя власна честь і національна гідність вимагають від тебе повно знати свою українську мову й говорити нею!

І ти повинен любити свою першу Б а т ь к і в щ и н у Україну, з якої походять твої батьки. Ти повинен знати її геройчну історію, знати й гордитися нею. Ти повинен знати українську літературу, — знати, любити й шанувати її.

Наш український народ, як нація, має свої споконвічні православні з в и ч а ї, православні традиції, і Молодь обов'язана їх берегти й виконувати. Ми споконвіків маємо свій календар. Ми святкуємо свої Свята за нашими стародавніми звичаями. Ми маємо свої стародавні православні імена, і ми мусимо держатися їх, ніколи не міняючи їх на чужі. Так само треба мідно зберігати і свої родові прізвища, і не англійщити їх. Ми окрема культурна нація, і ми маємо і своє хороше. А хто женитися чи виходить заміж, нехай пам'ятає, що мішані шлюби в більшості нещасливі.

Православна Віра, українська мова й батьківські звичаї — вони роблять нас повновартісною людиною, цінним членом своєї української нації. Українська історія, українська мова, українська література, українська пісня і т. ін. — усе це цінності такої високої вартости, що українська культура не нижча від культури інших народів, серед яких ми живемо. Навпаки, — багатьма своїми сто-

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.

Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., квертьрічна 1 дол.

Окреме число 35 центів.

Адреса:

"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

роками наша культура перевищує чужу, і ти не маєш підстав зрікатися її або цуратися її.

Ось через це, українська Молодь, я, як Архипастир православних українців у Канаді, звертаюся до тебе з батьківським гарячим Словом:

Люби свою українську націю цілим серцем своїм та всією душею своєю, люби її належно шануй її!

Люби свою Православну Віру, як основу українського народу, любі її, як душу свою!

Люби свою українську мову, добре знай її і говорь нею!

Люби усе своє рідне українське, і будеш щасливий у цьому житті, і спасений у Бозі!

†Іларіон,
Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.

Всеканадіяська Катедра Преєв. Трійці в Вінніпегу.

Року Божого 1955-го, вересня 27-го дня, на день Воздвиження Чесного й Животворящого Хреста Господнього.

ЧАСОПИС — ДЛЯ ЧИТАЧІВ

Книжка й преса стала вже ніби живою частиною кожної культурної людини.

Маємо радіо й телевізію, а однак наклади часописів постійно зростають. Це доказ, що ні радіо, ні телевізія, ні кіно не заступлять книжки й часописа, — так само, як не можуть вони заступити школи.

Нема сумніву, що часопис існує не для тих, що пишуть, а для тих, що читають його. Часопис існує для читачів.

У наших часах розвинулася вже ціла наука, яка вивчає всі таємниці успіху преси серед читачів. Яка має бути преса? Щоб відповісти на це питання, треба знати читачів. Треба знати більшість читачів, а не окремі виїнятки. Є такі виїнятки між людьми, яких цікавить щось таке, що не цікавить більшости; на жаль, вони думають, що це цікаво всім.

В наших часах набуть найкраще окреслив таємницю успіху преси граф Деля Торре, шеф світової пресової унії католицької преси, з осідком у Ватикані. Він поклав натиск на це, що часопис мусить у першу чергу бути живий — мусить ловити на живому, на гарячому цікаві сучасні події і подавати їх у короткій формі. Часопис мусить знати зацікавлення читача і мусить старатися зацікавити його всебічно.

Не можна забувати, що пише це хоч і людина світська, але голова унії всієї світової католицької преси, і знає, що він пише; йдеться про те, щоб читач, коли б навіть виняткова взяв часопис в руки, то щоб не міг уже відірватися від нього. А коли часопис так опанує читача, то, ясна річ, він зможе легше прищеплювати йому ці свої ідеали, яким він служить.

Не можна затаїти правди, що советофільська пропагандивна преса у вільному світі в практиці стосує той самий спосіб редагування часописів, що його окреслив католицький пресовий лідер гр. Деляя Торре.

Часопис — не книжка. Книжка подає довгі речі для всіх часів. Часопис ловить живі, короткі факти життя й думок сучасних, ніби на фільмову ленту. Часопис подає людині передусім усе це, що є нині.

Правда, при цьому можна давати й довші речі та речі всіх часів, але їх повинно бути мало, бо на них звертає увагу мало читачів.

Преси є дуже багато. Ніхто не має змоги читати всіх часописів. Правда, один часопис, хоч би й найкращий, не може подати всього з цілої преси. А одначе він повинен старатися заспокоїти того свого читача, який не має змоги читати більше, крім свого одного часописа.

Нинішній спеціяльний орган фахової не здобуде собі багато читачів, коли він буде писати тільки про свою вузьку фахову ділянку. Його будуть читати тільки вузькі спеціялісти, а таких є мало.

Коли часопис має існувати на фонді читачів, тоді він мусить заспокоювати всесторонні живі потреби читача. Коли ж він радується тільки з потребами спеціялістів даного фаху, то ці професіоналісти самі мусять часопис фінансувати.

А тепер питання: як стоїть справа з нашою церковною пресою? Не можна затаїти того факту, що майже вся наша церковна преса не радується з широкими колами читачів, навіть коли часописи чи журнали розходяться, навіть коли приходять передплати й пожертви, то це тільки доказ жертвенности й виробленими читачів, але вони в більшості... не читають того, за що платять, бо преса не цікава. Автора пишуть це, що цікавить їх особисто, а не читачів, якими вони не цікавляться, не знають їх.

Органи старого типу „Епархіяльних Відомостей" були з обовязку куповані всім духовенством, але навіть самі священики в більшості їх не читали, хіба що офіціяльну сторінку — преміщення на парохіях тощо. А народ і не купував і не читав їх зовсім.

Але такі органи можуть існувати там, де є дуже багато духовенства, але не на еміграції.

Проводити релігійні думки — це так. Але треба мати на увазі, щоб ці думки відносилися до всіх проявів сучасного життя, а головне — щоб часопис був всесторонній, а не вузько-спеціяльний і не мертвий.

О це пару зауваг з нагоди жовтня — місяця книжки й преси.

П. С-кий.

НЕБЕЗПЕКА ПЕРЕД АНГЛІЄЮ

В Англії председник Конгресу Робітничої Юнії, Гедес, говорив таке, чого дотепер робітники не чули. Говорив він, що робітники в великій мірі винні за економічні недостатки Англії. Робітники вічно домагаються більшої платні, а це може довести до того, що Англія своїх виробів не зможе світові продавати. Під вишка платні підносить ціну на виробах, а світ не зможе дорогих речей купувати. Тоді робітники лишаться без праці, а це буде самовбивством. Гедес остерігав також перед комунізмом!

І. ГОДЯК ПОМЕР

19-го жовтня несподівано помер на серцевий удар відомий фільмовий артист українського роду Іван Годяк. Було йому 41 літ і був він саме в розквіті свого мистецького таланту.

о. К. Желішкевич

ТІНЬ ЙОСАФАТА

Історичне оповідання

(Докінчення)

— Хіба ж нас двох — це вже така велика оборона?

За десять хвилин вернувся Іван.

— Заходьте, — о. Феодосій кличуть нас, — сказав Іван.

Незнайомі скоро повставали із лавочки і подались за сторожем.

У маленькій кімнатці сидів о. Феодосій при свічці воскової свічки. Перед ним лежав старенький Требник, — він перегляда Його.

Отець Феодосій мав коло тридцяти років; худий, білий як проворій, приголомшений.

Вийшовші в кімнату, обидва місцеві міщани шанобливо вклонились священикові і попросили благословення; о. Феодосій поблагословили їх і чекав — що скажуть.

— Ми за вами, всечесний отче, — жалісно сказав один з міщан. — Мама старенькі вмирають...

— Чи не сталось там нічого, мої діти? — спитав о. Феодосій. — Кожної хвилини слідять за мною...

— Обороняємо вас, отче; Бог милостивий, — заспокоювали священика міщани.

Отець Феодосій боявся не за себе, а за свою паству. Він добре знав, що за кожним його кроком слідить уніятський диякон Досифей, що дуже часто проходжувався попід домовою церквою о. Феодосія.

— Часу дуже мало, отче! — нагляяв — міщанин. — Там старенька мати на ложі смерти без покаяння.

Ці слова вплинули на о. Феодосія: — Мушу піти, — щоб там уже не сталось во мною в дорозі. Можливо, що моє стадо останеться без пастиря, але ж неможливо й людину при смерті оставити без послідньої сповіді і св. Причастя.

Він скоро приготовляв усе, що треба для передсмертного говіння.

За кілька хвилин священик й міщани виходили з воріт. Надворі почало світати.

В домовій церкві остався тільки старий сторож Іван. Він замкнув за ними — голова Православного Братства двері й глянув у вікно, — як вони скоро пішли там вулицею. Опісля перехрестився і почав у церкві приготовляти все до Ранньої Служби.

Коло 8-мої години почали сходитись люди. Першим прийшов Василевич, — голова Православного Братства у Вітебську. За короткий час зібралось багато людей, так що простора горниця, що служила за церкву, наповнилась народом. Всі чекали на Богослужения.

Біля Василевича зібрались міщани, посадник міста й громадські радні. Всі потихеньку про щось розмовляли між собою.

— Чого ж оце о. Феодосій так довго барниться — перервав тиху розмову Василевич. — Пора б і Літургію починати.

— Отець Феодосій на требу пішли,— сказав сторож Іван.

— На требу?... — спитав хтось із присутніх, і кивнув головою.

— Раненько — прийшли Петро і Олексій Сохніи; мама їх умирає... І о. Феодосій пішли зо Святими Дарами.

— Чи не сколось чогось із ними? — схвильовано загоморіли люди. — Чому ж він на нас не ждав?

Минула година, а о. Феодосій не вертався. Тривога охопила всіх. Чи не заїхали де о. Феодосія ксьондзи Кунцевича?...

Василевич хотів посилати до Сохніна кількох людей, як залунав у дверях грімкий голос. Люди побачили перед собою примару скатованої людини, — лице скривавлене, сорочка пошарпана.

— Розступіться, люди добрі! — крикнув він до людей. — Прибились о. Феодосій при свічці воскової свічки. Перед ним лежав старенький Требник, — він перегляда Його.

Ця страшна вістка і несамовитий, вигляд покаліченої людини сколихнули громадою. Василевич схвильовано стал розпитувати, як це скоїлося...

Сохніни мешкали не в свободі, а на самім березі річки, недалеко єпископського замку. Їхня старенька мати вже давно неждужала, а цієї ночі почувалася особливо недобре; сини пішли по священика. Поки вони вибрались, надворі стало світати. Отець Феодосій застав старушку ще живою, але вона була така слаба, що з трудом відповідала на питання священика, і сповідь потривала довше.

— Там десь уже люди збрались до церкви... — заговорив о. Феодосій, складаючи епітрахиль і дароносицю.

Петро і Олексій пішли з о. Феодосієм. Щоб скоротити дорогу, пішли попід замком. Було тихо. Аж раптом зо сторони замку залунали ворожі окрики, — доганяли їх десятеро людей, уніятських ксьондзів і гайдуків Кунцевича. Попереду біг розтріпаний Досифей.

— Ага, попався, собакоі — кинувся він на о. Феодосія. — Тепер уже не вийдеш живим!

Досифей з розмахом ударив о. Феодосія по голові палкою. Отець Феодосій не встиг заслонитись рукою, і впав на землю як підкошений. Ксьондзи й гайдуки в той час розправлялись із Петром та Олексієм; били їх палками, місили ногами. Петрові вдалось скривавленому вирватись від злочинців.

Отця Феодосія і Олексія Сохніна збили до півмертвих. Священик був слабого здоровя, і від першого удару страшно притомність. Досифей і ксьондзи топтали їх ногами і били пяцюками. Вкінці привязали до них шнурок й поволокли їх до замку та вкинули в льох.

Василевич і міщани вислухали Петра. Рішили піти визволити священика. На Богослужения зібралось багато людей, — повна церква і ціле подвіря.

— Дорогі православні християни! — почувся схвильований голос Василевича. — Страшне тепер сталося діло: наш духовний душепастир, о. Феодосій, слуги Кунцевича заловили, збили й півмертвого поволокли у замок.

Петро Сохніи почав дзвонити на тривогу.

— Чуєте, друзі мої? — загримів голос Василевича. — Час помести настав!!!

Помочі нам від нікого немає!... Ходім же самі і визволимо своїх!

Народ збирався. Звучені серця розгорілись жадобою пімсти. Люди, захоплені словами Василевича й звуком дзвона, мов лявіна, подались до Кунцевичевого замку. Скривджений православний народ прибіг перед тяжкі замкові ворота.

Шпилевський скоро зібрав ватагу гайдуків. Досифей побіг донести Йосафатові Кунцевичеві.

Затрищали ворота, покривджені увійшли в замкову огорожу. Шпилевський дав приказ вистрілити з мушкетів. Православні, мов зрівсі тигри, розтоптали ватагу гайдуків і рушили на замок.

Коли над Вітебським розносився голос дзвона тривоги, Кунцевич непорушно сидів собі на звичайному місці в обширній залі... Він спокійно тішився готовою від книгу і прислухався.

В залю прибіг розтріпаний Досифей.

— Ваша Ексцеленціє! Бунт! Православна черня валить до замку... Спасайтесь!!!

Кунцевич мовчав. Сидів непорушно, м а кімяна статуя.

— Спасайтесь, Ваша Ексцеленціє!!! — просто благав Кунцевича Досифей, падаючи перед ним навколішки. Кунцевич мовчки відштовхнув його рукою.

Кунцевич був спокійний, бо ж у нього на сторожі стоїть Шпилевський з гайдуками. Він не хотів вірити в те, що хоми покривджені підуть дружньо, організовано, то й границ проломлять. А втім спасатись було вже й запізно. Замок наповнився людьми, долівка задрижала під сотнями ніг.

Враз розскочились двері до залі. Кунцевич звівся з місця, очі його звернулися в напрямі дверей. Крізь затиснені зуби сказав по-польськи: „Подла черня... Бидло..." Це були його останні слова.

Мов гураган увійшли в залю православні. На передї був Петро Сохін, скривавлений, обшарпаний, — виглядав страшно. Він перший кинувся на Кунцевича. Досифей заслоновав своїм тілом Кунцевича, але Петро одним ударом збив їх обох з ніг. Тут теки скінчили двох уніятів з того світа, в якому Кунцевич присягав знищити православіе.

Трупіяа, Кунцевича і його слуги Досифея, витащили на річку Двину, — і мутні, осінні хвилі мінулись на свою здобич.

НЕБЕСНИЙ ПРАВОСУД ЗВЕРШИВСЯ...

Людина, що сатанізмом способом нищила віру своїх батьків, згинула з рук тих, яких він сам привів до спокуси.

Сходило сонце. Шумів розрух у Вітебську. Замість похоронної пісні над Кунцевичем, шумів і реготався вогонь, — з тріском горів єпископський замок.

Література

Подъ гнетомъ унiи — Н. Стрижевскъ.

Иосафатъ Кунцевичъ — Православ. Русскій Календарь 1888.

Історія Руси — С. Качала.

Життя Йосафата Кунцевича — Прот. В. Кудрин.

Життя Йосафата — О. Е. Ковальовъ.

Історыя Украіни-Руси — О. Барвінський.

Коротка Історія Православної Церкви — Шіфгарт.

Історія Христіянської Церкви — Др. Дмитро Дорошенко.

Josaphat Kuncewicz — Gurgin.

Dokumenty do dziej. Josafata — Smymalski.

Rymoty Św. Paňskich — Ks. O. Bitnebjad, Bd. Likowski.

Кінець.

МАСЛО ДЛЯ ЕВРОПИ

Нині Канада має зложеного масла 10 мільйонів фунтів більше, ніж Канаді потрібно. За масло платив уряд по 58 центів за фунт. Міністер рільництва, Гардінер, заявив, що вжибуть ту надвишку масла Канада продасть Европі, хоч не сказав по якій ціні.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає"
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Релігійний часопис для укріплія в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ДО ЄДНАННЯ НЕЗАЛЕЖНИХ

В останніх часах щораз більше звертається увагу на те, що національна соборність не зможе бути вповні здійснена без замирення на церковному відтинку.

Як відомо, в Европі один з визначних українських діячів, д-р В. Янів, став душею т. зв. Українського Християнського Руху. Д-р В. Янів одночасно тісно повязаний з середовищем Організації Українських Націоналістів (ОУН Ст. Бандери). І коли один з органів ОУН (Б), „Визвольний Шлях" говорить про мету того УХРуху, то тим самим, треба думати, це є голос і самого проводу УХРуху.

„Визв. Шлях" (ч. 9, 1955) у статті "Велика справа" (стаття не підписана — отже редакційна) пише:

„Можна сміло твердити, що коли Український Християнський Рух приведе до замирення на відтинку церковно-релігійному, усуне існуючі антагонізми і підготує ґрунт до з'єднання наших обидвох українських Церков — то виповнює велику історичну роботу. Одночасно дуже багато причиниться до справжньої національної соборности українського народу".

„На Рідних Землях, — пише „Визвольний Шлях", — спільна неволя і боротьба за УССД (Укр. Самостійна Соборна Держава — Ред.) перетопить у своєму горні всі регіонально-провінційні упередження і різнородні прояви ментальности нашого народу в один соборний моноліт. Можемо твердити, що питання соборности на Рідних Землях уже майже не існує".

„Але на еміграції, — продовжує „Визв. Шлях", — (питання соборности — Ред.) ще й досі не знайшло повного усвідомлення в нашому суспільно-громадському, політичному і релігійному житті".

Значить, жнива залишається тільки питання релігійної соборности на еміграції, і про еміграцію тут будемо говорити. — Так ставить справу "В. Ш."

При тому треба дивитися на справи тверезо й сказати собі правду в очі: наші тут на еміграції такі чи інші рішення на релігійно-церковному відтинку ледве чи будуть мати якийсь рішаючий вплив на церковну справу в Україні після її визволення від большевизму. Справу своєї Віри й Церкви вирішить собі там сам народ, так як вирішив був його в Українській Державі в 1919 р.

А щодо еміграції, нас тут усіх разом порівнюючи небагато. Але скільки б нас не було, еміграційну соборність осягнути треба, і то передусім на релігійно-державному відтинку.

Але й тут треба щиро дивитися правді в очі: православні українці до жадного чужого звірюнка в залежність не підуть. Українські патріоти стараються унезалежнюватися від чужих на всіх відтинках життя: національного, політичного, культурного, економічного і т. д. З якої ж рації вони мали б ти в залежність церковну — в найнебезпечнішу залежність, в поневолення душі? Отже унія — не тема, про яку тут зайво говорити. Унії не було, не є і бути не може шляхом до соборности.

З другого боку, провід уніятської Церкви за наших днів також не вернеться до своєї прадідної православної віри. Можуть вернутися окремі одиниці, але не ввесь провід. Отже оптимізм тут бути не можна.

Зате ж напевно значна частина уніятів, не оглядаючись на свій провід, і надалі буде вертатися на його віру своїх предків, — за що можемо бути спокійні.

Друга справа — замирення між Проводами обох Церков.

Себто, яких Церков? Українська Православна Церква (за винятком Церкви очоленої архиєп. Богданом Шпильною в ЗДА) є Церквою незалежною, самостійною (автокефальною). Отже вона сама рішає справу — бути чи не бути їй на замирення. І, розуміється, зі своїми братами-українцями в імя соборности на замирення пішле б. Але з ким же в цій справі їй говорити, — з українською уніятською Церквою? Адже такої Церкви нема! Є тільки одна католицька Церква, в якій є також групи вірних, званих „ґрунеці-уніяти".

Стануть українські православні ієрархи говорити про замирення з архиєп. І. Бучком чи з іншим, а той, коли захоче бути щирим, скаже: „Я тут не рішаю. Рим рішає". І фактично так е. Значить, українські православні ієрархи, щоб осягнути українське внутрішнє замирення, мусіли б переговорювати не з українцями, а з чужинцями в Римі, які ее бажають замирення серед нас. А православні українці стоять на тому становищі, що чужинці не е уповноважені рішати про наші внутрішні справи.

Коротко кажучи, коли б заіснувала незалежна від Риму українська греко-католицька Церква, тоді можна було б говорити про можливість замирення на церковному відтинку, — про замирення незалежних з незалежними. Чужі посередники-зверхники до замирення не допустять.

МОСКОВСЬКІ „МИРОТВОРЦІ" ВІДВІДАЮТЬ КАНАДУ

Монтреальський часопис „Дя Газет" з 1 жовтня, 1955 р. подає таку новинку:

„Провідники Православної Церкви відвідають Монтреаль. — Архиепископ Николай, митрополит Московський, провідна особа російської Православної Церкви, відвідає Канаду в листопаді, з групою старших провідників Церкви. Після більш як чверть століття, це буде перша візита офіційних осіб російської Православної Церкви в Північній Америці.

Митрополит (Николай), друга особа по патріархові російської Православної Церкви, і архиепископ Паладій з двома секретарями будуть гістьми Юнайтед Чирч Канади. Запрошення цим представникам відвідати Канаду вислав Виконний Орган Генеральної Ради в травні ц. р. Остаточна згода надійшла (з Москви) вчора (30 вересня).

Всеч. Ернест Е. Лонг, секретар Генеральної Ради, промовляючи в заступстві Модератора, Впр. Джорджа Дорея, Д. Д., сказав учора: „Розуміється, ми дуже раді, що наше запрошення було сердечно прийняте. Відвідувачі прибудуть передовсім як духовні особи, що репрезентують одну з найбільших історичних спільнот світу. Ми, в канадійській Юнайтед Чирч, віримо в духа єдности, і ми певні, що ці відвідини зміцнять порозуміння та вузли дружби між нами. Вони будуть обговорювати з нами це: що ми, як брати-християни, могли б зробити для покращання міжнародного порозуміння і доброї волі яко послідовники Царя Миру.

Точна дата приїзду російської церковної групи в листопаді і подробиці відвідин будуть оголошені пізніше".

Знаємо давнішу програмову заяву Мануїльського про це, що большевики поведуть на захід "мирову офензиву", щоб нею розбити й опанувати вільний світ. Тепер бачимо, що що тактику большевики проводять у життя на цілому фронті свойого наступу на вільний світ. І для цього вони вживають також як знаряддя російську Церкву. Тому вони недавно вислали були митр. Пітирима до Англії. А тепер висилають двох високих московських ієрархів до Канади.

Видно, що большевикам міжнародня діяльність московської церкви приносить велику користь, коли митр. Микола, який тепер приїздить до Канади, советський уряд недавно нагородив орденом.

В світлі такої дійсности, якісь подрібніші коментарі в справі заповіданої візити московських церковних достойників у Канаді покищо зайві. Справа тут ясна сама собою.

І не бійтесь тих, що вбивають тіло, але душі вбити не можуть; а більше бійтесь того, хто може і душу і тіло погубити в геєнні. Мат. 10:28.

ПРОМИНУТІ ДНІ ЛИСТОПАДА

4. 1872. Народився вчений, письменник і поет Богдан Лепкий.
6. 1811. Народився поет Маркіян Шашкевич.
6. 1912. Помер композитор Микола Лисенко.
10. 1838. Пом. поет Іван Котляревський
11. 1921. Кінець Зимового Походу армії УНР. проти Москви.
11. 1921. Помер поет-байкар Леонід Глібів.
14. 1918. Відкриття Української Академії Наук у Києві за часів вільної Української Держави.
16. 1863. Народилася письменниця Ольга Кобилянська.
20. 1917. Проголошено в Києві III Універсал Центральної Ради.
21. 1921. Московські большевики розстріляли під Базаром 359 повстанців.
24. 1834. Помер історик Михайло Грушевський.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 24-та ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Син Божий, Ісус Христос, що в своїй безмежній доброті зійшов на землю, щоб відкупити людський рід, казав: "Прийдіть до Мене всі знеможені і обтяжені, а я впокою вас". — Мат. 11: 28. Це великі слова Сина Божого. Бо хто може дати стільки відради, стільки спокою знеможеним і терпячим, як Він? І Свята Євангелія (від Луки 8: 41-56) оповідає нам, як прийшов до Ісуса Христа наставник святині і впавши на коліна, просив, щоб Син Божий зайшов до його дому й оздоровив його дочку. Батько тої дочки звався Яір. І певна річ, що він надіявся до тих обтяжених і зажурених. На кого ж мав він надіятися, як не на помічі Сина Божого? І сталося, що Син Божий говорив хананейці: "Жінко, велика віра твоя; нехай стається тобі як бажаєш" (Мат. 15: 28). Так і тут Христос Спаситель виявив свою помічі і воскресив вже померлу дочку на велику втіху її родичів.

Але сталося тоді і друге чудо силою Христа. Коли Христос-Ісшов дорогою, до його одежі діткнулася жінка, що вже двадцять літ слабувала, і зараз стала вона здорова.

Яка це велика для нас наука. Хіба в нашому житті нема кожного дня клопотів? Чи нема в нас журби, чи нема слабих, чи нема великих нещасть і смутків? До кого ж нам вдатися, як не до Того, що казав: "Я прийшов, щоб життя мали і надто мали. Я пастир добрий; пастир добрий кладе свою душу за свої вівці". (Лука 10: 10-11).

До кого ж нам вдаватися з нашими клопотами, як не до нашого Спасителя? Вдаємося до людей і люди нам помагають кілько можуть, але ніхто не може нам стільки, як Той, що є Пастирем над всіми пастирями. Він нам поможе і Він нас в смутку потішить більше, як можуть потішити всі люди.

Це пригадує нам також великий апостол Павло, коли каже:

"Маючи великого Первосвященика, що перейшов на Небеса, Ісуса, Сина Божого, держімся ісповідання. Приступаймо ж з довірям до престола ласки, щоб одержати милосердя і знайти ласку для угодної помочі". (Жид. 4: 14-16).

Так як часто християни забувають, що вони мають великого заступника і помічника, якого не можна знайти між людьми. Їм вдається, що лише в людей можна знайти поміч, а Того, що зійшов з неба, щоб відкупити їх від пекольної смерти, забувають. Але людська поміч мала. Чи вистарчить людська поміч там, де не буде помочі Того, хто слабих уздоровляв, хто воскрешав померших, хто в великій славі сам воскрес і показав нам, що і ми воскреснемо?

Хто ж забуває Христа, той подібний до того, що Христа відрікається. Такий не може від Христа помочі сподіватися. Казав же Син Божий:

"Кожний, хто визнає мене перед людьми, і Син Чоловічий визнає його перед ангелами Божими; а хто відречеться мене перед людьми, відречуся його перед ангелами Божими". (Лука 12: 8-9).

З того нам велика наука. Які труднощі нам не приходили б, які терпіння на нас не спадали б, ми повинні завсіди звертатися до Того, що бачить і знає наші терпіння, бо і Він сам терпів за нас, а навіть дав своє життя. Чи ж може він нас забути? Чи не почує Він нашого щирого голосу і не пішле нам своєї помочі? І коли б ми навіть деколи не почули Його, як не послухав Блудний Син свого батька, але ми в покорою вернемося до Нього, то Він певно прийме нас рад, як прийняв батько свого блудного сина й обдарує нас щедро своєю ласкою. Сказано ж в:

"Ось стою при дверях і стукаю. Хто почує мій голос і відчинить двері, увійду до нього і вечерятиму з ним, а він зо мною". (Відкр. Івана 3: 20).

Так! Він стукає до наших дверей, хоч ми не завсіди уважаємо на його стукіт. Але коли на Його стукіт відчинимо двері нашого серця, Він увійде до нас і принесе нам радість і спокій. — Амінь.

Священик.

НЕДІЛЯ 25-та ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Були на світі царі, що вславилися в історії своїми війнами і перемогами; були великі багачі; були будівничі великих єгипетських пірамід, але їх імена лишаються лише в історії. Їх згадують принагідно ті, що про них знають, але ніхто не поважає їх як великих добродіїв людського роду.

Але велика повага і заслуга є за тими, що свою працю давали на поміч людям. В великій пошані є св. Отець Миколай, який не воював, ні не будував великих будівель, але ціле своє життя присвятив для людського добра. Великим в жидів є Мойсей, бо він виводив свій нарід з неволі. Великим є в нас Шевченко, бо він журився недолею свого народу, плакав над його терпінням і не жалував свого життя, щоб йому помогти.

Та не про те ходить, щоб ми помагали великій громаді, ні, — досить того, що ми поможемо тим, які ближче нас. Тим, яким можемо помогти. Кожда же Христове: "Що ви доброго зробили одному з братів ваших, ви мені зробили".

Це вже оповідання старої жінки в Канаді про гідного старого чоловіка в старім краю. Була простора кериниця, де зимою жінки і дівчата сходилися хуста прати. Коли тихо, так лихта нема, але недобре коли вітер снігом мете на руки. Це розумів старий чоловік, властитель кериниці, і пильно обставляв кернницю спінками, щоб прачкам було захистно. Вони не були його дочками, ані взагалі рідною, однакож він жалував їх і помагав як міг.

Здавалося б, що це був маленький, добрий вчинок, однакож він був великим вчинком. Це діялося може несповна перед сотнею літ, однакож той вчинок не забувся. Память про нього привезено і до Канади і кині ми про нього згадуємо. Не знаємо імени того чоловіка, але знаємо щось важніше, — знаємо його добрий вчинок, який він своїми старечими руками виконував. Таку цінність мають добрі діла.

***

В Євангелії цієї неділі говориться, що законоучитель запитав Христа: "Хто "Хто наш ближній?", на що Христос відповів:

З Єрусалиму до Єрихону йшов жид. На нього напали розбишаки, обдерли побили і ледве живого застали коло дороги. За час надійшов туди жидівський священик, подивився і пійшов дальше. Переходив туди і левит (нижчий церковник) і таксамо не дав поратунку помочі.

Аж надіхав туди ослом самарянин, і він змилосердився над нещасним. Обмив його рани, намастив оливою, посадив на свого осла, завіз до гостинниці і каже господареві гостинниці: "Доглядай його і за те маєш від мене заплату. Коли ж вернуся і треба буде доплатити, я доплачу".

Тоді питає Христос законоучителя: "Хто з тих трьох показав себе ближнім?" І відповідає законоучитель: "Той, хто поміг нещасному".

А треба знати, що жиди ненавиділи самаряни уважаючи їх поганами, хоч самаряни мали частину жидівського закону. Однакож Христос міряв людей іншою мірою, ніж жиди міряли, — для Христа важним були найперше діла чоловіка. Христос показав, що погани з добрими ділами стоїть вище того, який хвалиться правдивою вірою, але діл праведних не творить. Віра без діл мертва.

***

Нераз ми чуємо, що ближним для нас є кожний чоловік, хочби він був найгіршим; але інакше говорив Христос. Не всі люди є ближніми.

На нас лежить обовязок бути ближніми для других, бути для других щирими, але коли хтось не має щирости для нас, коли є нашим ворогом, він не є нашим ближнім. Злочинець не є ніякому ближнім. Чоловік самолюб, скупий, немилосердний, жорстокий не є ближнім ніякому. Щоб бути ближнім, то треба собі на таке імя заслужити, як заслужив собі самарянин. За його гідний вчинок Христос поставив його вище від жидівського священика.

Христос закінчив свою бесіду з законоучителем словами: "Іди і роби так само".

Ті слова відносяться до нас усіх, — робіть так, як зробив милосердний самарянин, а тим покажете, що ви ближні другим. Коли ж другі не схочуть для вас ближніми бути, то вони вам чужі.

Лише добра воля, щире серце, готовість помагати другим здобуває чоловікові ім'я ближнього.

НЕДІЛЯ 26-та ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Майно дуже часто заслїплює чоловіка. Буває часто, що коли майно в чоловіка росте, то сам чоловік малїє. Його розум зужувається, його розсудок слабне, і чоловік щораз більше тратить людську вартість.

Майно людям потрібне для забезпеки їх життя, для виконування ширшої праці. Майно, це сила, але сила є на те, щоб її на добро вживати.

Гляньмо на сонце. Воно є животворною силою, воно дає тепло, дає світло, дає зріст усьому, і для людей розумних, для людей працюючих воно є благословенням. Але воно не є на те, щоб ми лицє в його блеск вдивлялися. В Індії є побожні люди, що з побожности вперто в сонце вдивляються, отже так слїпнуть на ціле життя.

Таке буває і з тими, що вперто вдивляються в свое багацтво.

***

Голоситься в що неділю така притча Христова:

Багатому чоловікови зародили поля як ще ніколи передтим. Втішився і каже: Тепер побудую нові будинки, все в них покладаю і тоді скажу: Душе

(Продовження на стор. 8-м)

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Гретрі — великий композитор, автор опери "Ришард Львине-Серце" — також не мав успіху в свого першого учителя, що представив його так другому музикові, до якого перейшов Гретрі: "Посилаю вам одного свого учня, дуже доброго хлопця, але правдивого осла в музиці".

Коли Расін читав Корнелеві один з перших своїх творів, старий поет, що мав дуже шляхетний характер і був далекий від заздрости, порадив йому, щоб він не писав трагедій.

Те саме сказав Фонтенель Вольтерові.

Один поет — Микола Буальо — став відомий зі злобних насмішок над своїми сучасниками. А в дитинстві був він такий мякий і чемний, що рідний батько говорив про нього:

— Кольцо це такий добрий хлопчик, який ніколи не скаже про нікого злого слова.

А скільки ще прикладів можна було б знайти, щоб доказати, як легко помилитися в пророцтвах.

Але вже пізно... Дозавтра, до вечора!

ДРУГИЙ ВЕЧІР

Антін Карем — Олександер — Лізімах — Якіб Феровіер — Карло XII

Маленька Марія сіла мені на коліна й тихенько прошепотіла, що минулого вечора я весь час говорив для її братів, а про неї не подумав.

— Почекай, Маленька, — говорив я, цілуючи її рожеві личка. — Нехай наш Альфонс скаже, що він розуміє під любовю слави.

— Це таке бажання, щоб про когось говорили, — скоро відповів хлопець.

— В такім разі Геростат, той божевільний, що спалив задля того тільки ефеський храм, який був один із семи чудес світу, щоб стати відомим, той Геростат, на твою думку, зазнав багато слави? А чи ти не змішуєш слави з розголосом?

— Так, так, — щиро признався Альфонс, — любов до слави, це бажання заслужити справедливий подив сучасників і нащадків.

— Добре. А тепер скажи, якими шляхами можна дійти до таких гарних висліднів?

Перемагати ворогів, відкривати нові землі, а при тому...

— Вигадувати машини, писати наукові праці, — додав Павло.

— Малювати образи, різьбити гарні статуї, складати вірші, компонувати музику, — сказав Генрих.

— Бути добродієм нещасливих, — прошепотіла Марія.

Юрко мовчав.

— Отже, якби ви всі сміялися, коли б довідалися, що стара Ганна, яка щоденно варить обід під доглядом вашої матері, прагне такої слави, і то в своїому кухонному житті.

Що це є можливе, — покаже вам ось таке оповідання.

Почну так, як це бувае в старих казках.

Жив собі... але не король, як ви це звичайно думаете, тільки звичайнісенький тесля. Він мав багато дітей і був дуже бідний. Памятаете, в казці бідний дроворуб веде своїх сімох синів до ліса й кидае там. Нашому теслі прийшла також до голови ця думка; мабуть він знав казку про дроворуба. Коли родина дійшла вже до краю нужди, — батько подумав, що добре було б позбутися дітей. Рівнаця тільки в тому, що дроворуб завів до ліса всіх дітей відразу, а тесля постановив відвести їх по одному. Досить сказати, що одного ранку він це вдосвіта збудив одного із своїх синів, що мав коло дванадцяти років, і сказав йому:

— Антоне, вставай, забирай свої лахи, попращайся з матірю і ходи зо мною.

— Куди підемо, тату? — спитав хлопчик.

— Побачиш! Збирайся скоріше!

Антін устав, поцілував матір і пішов за батьком.

Очевидно, тесля не цілком визначив собі, де саме залишати хлопця. Треба знати, що його дуже боліло серце за хлопцем. Тому водив його довго по полях, запрозадив потім до харчівні, де добре почастував. Можливо, що вони розійшли б так і до вечора. Але розум переміг і тесля подумав, що дома має ще чотирнадцятеро голодних дітей. Отже, зайшовши на велику вулицю, де було багато людей, він нагло зупинився і звернувся до сина:

— Антоне, тут попрощаемося назавжди!

— Як то: назавжди? — повторив Антін, думаючи, що недочув.

— А так, дитинко. Ти ніколи більше не вернешся додому, бо я нічого не можу зробити для тебе. Тобі дванадцять літ, ти міцний і здоровий. У нащ час справна людина може заробити багато грошей, — треба тільки бути розумним. Лиши нас із нашою нуждою і старайся промостити собі шлях у житю. Ідь, мій коханий! Мабуть іще цього вечора, або завтра вранці для тебе відчиняться якінебудь двері. Ідь з Богом.

З цими словами тесля схопив у руки голову хлопчика, стиснув її міцно і поцілував. Потім зник у натовпі.

(Далі буде)

РІККІ-ТІККІ-ТАМІ

(Продовження)

Ріккі відчув, що в голові йому почало крутитись, все тіло його було понівечене, і йому здавалося, що весь він ось-ось розскочиться на шматочки. Але раптом щось грюкнуло просто під ним, розлігся ніби-то вибух грому, гарячий вітер зробив його непритомним, а яскраве полумя осмалило йому волосся. Теддів батько прокинувся від шуму і вистрелив у Нага з обох люф своєї рушниці.

А про те Ріккі-Тіккі не випускав Нага. Очі його були заплющені, і в цю мить він був цілком переконаний, що він уже вмер. Але голова гадюки також перестала рухатись, і Теддів тато, знявши з неї Ріккі, промовив:

— Знову мунгос, Агнесо. Маленьке створіння і цим разом визволило нас від смерти.

Потім надійшла Теддова мама, блїда та налякана, і подивилася, що лишилося від Нага, а Ріккі-Тіккі позлегтався до Теддової кімнати і довго ще не міг заснути.

Струшуючись, та щупаючи себе, він хотів переконатись чи не розірваний він в дійсності на сорок шматочків, як це йому здавалося.

Коли настав ранок, Ріккі почував себе так само рухливим і бадьорим, як і завжди, але ж був надзвичайно задоволений із своїх подвигів.

"Покинцо лишається мені покінчити з Нагайною, але вона гірша за пятьох Нагів, і навіть невідомо мені, коли вилупляться з яець її діти. Мушу побачитись з Дарзі" — подумав він.

Не чекаючи на сніданок, Ріккі-Тіккі побіг до куців терники. Дарзі сидів на гилці і співав гимн переможцеві. Робітник викинув Нагове тіло на кучу сміття і заїхтка про Нагову смерть облетіла в саду всі закутки.

— Ех, дурня ти Чуприно, — грізно промовив Ріккі. — Хіба тепер час співати?

— Наг умер-умер-умер! — співав Дарзі. — Хоробрий Ріккі-Тіккі вхопив його за голову і міцно тримав її. Високий муж приніс рушницю і Наг розлетівся на два шматки. Ніколи вже не буде він пожерати моїх дітей.

— Все це правда. Але де Нагайна? — запитав Ріккі-Тіккі, уважно оглядаючись навкруги.

— Нагайна надійшла до дірки до спуску води з ванни і поскикала Нага, — проводив Дарзі. — І Наг зазвівся на кінці ломаки, — робітник настромив його на кінець ломаки і викинув на сміття. Будемо виглядати подвиг великого червоноокого Ріккі-Тіккі.

І Дарзі набрав у горляночку повітря і заспівав.

— Коли б міг я дістатись до твого гнізда, то я б викинув звідтіль усіх твоїх дітей! — закричав Ріккі-Тіккі. — Зрозумій, будь ласка, що все добре в свій час. Тобі тепер нічого боятись у власним гнізді, а мені тут унизу ще треба буде битись. Пожди і не співай хоч хвалину, Дарзі!

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

(Продовження)

ІСУС ВОСКРЕШАЄ ВДОВИНОГО СИНА

Одного дня Ісус пішов зі Своїми учнями до міста Наїну.

Саме коло брами міста вони зустріли похоронний похід. Напереді походу йшло декілька чоловіків, які ентгравали на трубах похоронні арії. За ними йшли жінки, співаючи тихим голосом пісні та приграваючи стиха на інструментах, званих кимвалами. За ними йшла старенька жінка, вдова, яка тяжко ридала, бо це ж хоронили її єдиного сина. За нею чотири чоловіки несли домовину, за якою в смутку йшло багато приятелів і знайомих.

Ісус знав, що померший був єдиною підпорою своєї старенької матері, і що тепер вона зостанеся сама одна на світі. Він підійшов до неї і сказав:

— Не плач.

Тоді приступив до тих, що несли домовину і сказав, щоб положили її на землю. Вони це зробили, дивуючись, чого Він хоче від них. А Ісус поглянув на помершого і вромовив голосно:

— Молодче, кажу тобі: встань!

Молодець отворив очі, підвівся на ноги і почав питати, де він є і що з ним сталося. Тоді Ісус узяв його за руку і відлав його матері.

Ті, що бачили це, почали прославляти Господа. Вони говорили:

— Великий пророк показався між нами і Сам Бог явився між людьми!

СМЕРТЬ ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

Іван Хреститель не переставав проповідувати і після хрещення Ісуса, але проповідував уже недовго, бо цар Ірод, який був сином того Ірода, що убивав дітей у Вифлиємі, замкнув його у в'язниці. А замкнув його за те, що св. Іван дорікав йому за його гріхи життя.

Жінка Ірода, Іродіяда, дуже не любила Івана Хрестителя і підмовляла Ірода, щоб він засудив його на смерть. Але Ірод боявся це зробити.

Слава про науку і діла Ісуса Христа дійшла і до св. Івана у в'язниці. Він хотів, щоб усі його учні увірували в Ісуса і тому послав до Нього своїх двох учнів, щоб вони запитали Його:

— Чи це Христос Спаситель, чи другого треба нам чекати?

Коли учні св. Івана прийшли до Ісуса і запитали, як їм велів св. Іван, Ісус відповів:

— Ідіть та скажіть іванові про все, що ви чули й бачили: сліпі бачать, криві ходять, прокажені очищуються, глухі чують, мертві встають і убогі проповідують благовість; і щасливий, хто не соблазниться Мною.

А коли учні іванові відійшли, почав Ісус говорити людям про нього:

— Чого виходили ви в пустиню дивитися? На тростину, що вітер колише? На чоловіка одягненого в мику одежу? Ось ті, що носять мику одежу, вони в царських будинках. Або чого виходили ви дивитися? На пророка? Так, кажу вам, він ще більше, як пророк. Це ж бо Той, про Якого писано: "Ось посилаю Ангела мого перед лицем твоїм, що приготовить дорогу твою перед тобою".

Одного разу Ірод справляв велику гостину, на якій донька Іродіяди, Салюма, так гарно танцювала, що Ірод сказав їй:

— Проси від мене, чого хочеш, а я дам тобі, хоч би і половину мого царства.

Дівчина не знала, чого просити, і спитала свою маму, а та сказала:

— Проси головн Івана Хрестителя.

Сальома так зробила, а Ірод дуже засмутився, але не хотів зломати свого слова і дав наказ, щоб кат відтяв голову святому іванові і приніс її на полумиску.

Коли ученики святого Івана довідалися про його смерть, вони прийшли з великим смутком, взяли його тіло, похоронили і донесли Ісусові, що сталося.

(Далі буде)

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

Добродійне Товариство

Рада-в-раду, і рішили: треба основати Добродійне Товариство. Ціллю мета ясна: не брати, а давати.

Ми покликали до життя Організаційний комітет. Раніш зорганізуватися треба. Це ясно.

Найняли невеличку канцелярійку, посадили урядовця. Він сів, і грошей хоче. Життя, каже, мушу з чогось. Подали ми до часописів платне оголошення, щоб народ прислав пожертви на Добродійне Товариство. Канікула тих пожертв дуже мала зарабіда. Оплатили урядовця, оплатили за піднаем канцелярії і оголошення оплатили. І ще лишилося на папір.

Бачимо, діло так не піде. Треба якось інакше. Треба більше в терен, глибше між народ. Наш гурток основоположників зібрався на нараду, зробили невеличку дискусію, і рішили: в цілому краю організувати відділи Організаційного комітету Добродійного Товариства.

З відділами діло помаленьку пішло. Є відділи, треба збільшити центрально. Відділи надсилають цілі кучі звітів зі своїх засідань, — треба полиць, картотек, машин до писання, персоналу, канцелярій.

Купили дім. На виплат узяли. Гарний домик. Число урядовців у централі збільшилося до дев'ятьох. Звичайно, платно їм платиться. І директора свого маємо. Директор непоганий. Своє діло знае. І небагато бере.

Пожертви на Добродійне Товариство потроху напливають. Але маловато. Як-би часопис свій — можна б більше пропаганди, закликів...

Ну, що ж, попробуємо з газетою. Заангажували редактора, заступника, директора, адміністратора, скарбника, машиніста. Цілий той апарат працює вже ідейно. Але що пару місяців підвищки платні хоче.

Ми рішили так: чашо гатити гроші за друк часописа, коли можна купити свою друкарню. Рішили, і купили на виплат. Заангажували одного лінотиписта, одного складача і одного до преса. Друкарня працює чудово.

І так повзолі наш Організаційний Комітет, слава Богу, розгорнувся в поважну суспільну установу.

Все це зайняло нам 10 років часу. Це зовсім небагато.

І ювілей 10-ліття ми відсвяткували. Але все ж таки ствердженно було, що положення тяжке. Пожертви надсилають так скупо, що ледве вистарчае оплатити урядовців Організаційного Комітету, рати за дім, і за друкарню, друкарів, телефонів, світло, воду і т. д.

Добродійну діяльність наше Товариство ширить добрим словом — друкує статті та книжечки, в яких закликає людей займатися добродійством і помагати один одному; ці книжечки Товариство продавало по дуже дешевій ціні, і з продажу отримали певну суму на утримання організації.

Завдяки ідейній та щирій праці наших урядовців Організаційний Комітет Добродійного Товариства змів утримати перших 10 років і вступив в друге 10-річчя свого існування.

Назар Полин.

ЄП. ШІН ПОХАВ БИ ДО МОСКВИ?

У своїй промові до 100-тисячної маси слухачів в Ювіонтаян, ЗДА, католицький єпископ Шін заявив, що він радо відслужив би Богослуження візантійського обряду (але католицьке) у Москві, як це видно з тексту його промови, що її помістив був "Вістник" з 1-го жовтня.

З того приводу "Українське Православне слово" (жовтень, 1955) подае коментар М. Верховинця, який каже: "...еп. Шін недвозначно заявив, що на певного роду запрошення з Москви він радо відслужив би таку саму Богослужбу візантійського обряду — і для руських в большевицькому царстві... Водай так подала пресова агенція Юнайтед Прес, під яскравим заголовком: Єп. Шін апелює до русского народу. Що це значить?... Отже еп. Шін поставив виразно справу: і він, як висланник Риму, поїде до СССР, як його туди запросять!"

Дивні речі діються! Світ стоїть здивований перед одною "бомбою" большевиків, — вони висилають на Захід своїх єпископів для пропаганди "миру", а тут другі несподівана — католицький єпископ має би їхати до Москви?

"ВІННІПЕЗЬКА" ДЕМОНСТРАЦІЯ В КЛІВЛЕНДІ

З нагоди приїзду 15 советських журналістів до Клівленду, ЗДА, емігранти з-поза залізної заслони зробили демонстрацію, подібну до тої, яку було зроблено у Вінніпегу під час відвідин советської рільничої делегації. Демонстранти замість делегатам докучали поліцаям у цивільній одежі, взявши їх за советських делегатів.

УПАВ З ВИСОТИ 40 СТІП

В Сен-Боніфасі 24-річний робітник упав з висоти 40 стіп (фітів) саме в день свого шлюбу. Стан його здоровля був дуже небезпечний. Одначе лікарі надіються, що він видужоре.

МОВЧКИ ЗАБРАВ 1,500 ДОЛЯРІВ

До банку (Монтреал Бенк) в Вінніпегу перед полуднем зайшов рабівник і подав дівчині, що була коло грошей, карточку, де було написано: "Не кричи! То грабунок! Дай мені десятки і двадцятки". Дівчина настрашилася і мовчки викинула гроші в наставлену торбу, з якою грабіжник відійшов.

ВЕРНУЛИСЯ НА "РОДИНУ" І ВТІКЛИ З НЕЇ НАЗАД

Пропаганду з-поза залізної заслони за поворот на "родину" серед емігрантів проводить так званий "Комітет Міхайлова". В наслідок його пропаганди з Европи вже вернулася до Советського Союзу певна кількість емігрантів. Деяким уже вдалося втікти назад на Захід. Втікли вони по дорозі, із східного Берліна. Прізвища тих утікачів: Євген А. Немов з дружиною і двома дітьми, Леонід І. Харевич і Борис Серебряков. Вони оповідають, що поворотці попадають в руки КГБ (Енкаведе), які знущаються над поворотцями, вважають "за злочинців". — Розуміється, не кожному поворотцеві пощастить вирватися з кигтів КГБ.

Католицькі інквізитори, серед тисячів жертв, мордували їх і більшими гуртами. В 1841 р. вони стягли живцем 289 „еретиків" у Семілі (Еспанія).

НЕДІЛЬНІ НАУКИ
(Докінчення зі стор. 5)

моя, тепер маєш всякого добра на многі літа. Не треба мені нічим клопотатися. Нічого мені більше не треба".

Та коли він про многі літа говорив, сказав Господь: "Нерозумний чоловіче! Ще цієї ночі життя твоє скінчиться, а що ти наготовив, кому воно буде? Чи будеш з нього користати?"

Виходить, що цей чоловік вдивився в своє майно так, що стратив зір здорового розуму. Коли б же він в майно не вдивлявся, а розглянувся по світі, то кількох побачив би тих потреб, для яких би його майно придалося. Він сказав би: "Тепер я можу сісь тій добрій справі помогти; можу дати поміч тим, що їм поміч конче потрібна; можу збудувати таке, що багато людей буде з того користати..."

Тоді його майно було б силою, що добро будувала б; було б благословенням для широкого людського життя, як те світло сонця, що все огріває й оживляє. Була б подяка та слава від людей і заслуга перед Богом. І був би повчаючий примір для других, щоб і вони його гідну працю наслідували.

Ще важні слова Христові: "Що ти наготовив, кому воно буде?" Кількох є тих короткозорих, недумаючих людей, які не застановляються кому і нащо вони майно громадять. І буває, що те майно переходить нераз в руки марнотратників і за час слізу по ним нема.

На те якраз звертає увагу Христос в наведеній притчі.

ВЕЛИКОМУЧЕНИК ДИМИТРІЙ

В 3-ім віку по Христі жив в Солуні вельможа, що був тайним християнином. Це була гідна родина, і виховала сина, Димитрія, на щирого християнина. Коли Димитрій став повнолітним, цар Максиміліян поставив його намісником Солуня. Відтепер почав Димитрій визнавати явно віру Христову.

Довідався про те Максиміліян і вертаючи з війни, вступив до Солуня, покликав Димитрія і намовляв, щоб той відрікся Христа і приніс жертву поганським божкам. Коли ж Димитрій намови не піддався, цар казав замкнути його до темниці.

Максиміліян був завзятим ворогом християнства, отже привіз з собою сліпача, Лія, який публично висміював християн і закликав, щоб хтось з християн з ним поборовся.

Чув ті насміхи молодий християнин, Нестор і задумав з Лієм поборотися. Та найперше вдався до Димитрія, щоб той його поблагословив, і ці словами: Боже Димитрія, -поможи мені" почав з Лієм боротися. І кінець був такий, що Лій згинув. Бачучи це Максиміліян, казав втяти Несторови голову, і разом засудив Димитрія на смерть.

При кінці жовтня 288 р. - раненько прийшли хати до вязниці, де застали Димитрія на молитві і закололи його списами. Вірні похоронили його тіло і пізніше поставили малу церкву, де діялися чуда.

Коли про те довідався один вельможа, Леонтій, що довго слабував, то відвідав гріб св. Димитрія. Коли Леонтія положили на гробі мученика, він наразі став здоровий. З вдячности Леонтій побудував величаву церкву. Коли гріб Димитрія отворили, тіло було цілком свіже і з нього витікало пахуче миро, і тому св. Димитрія називають "мироносцем". Тіло Димитрія вложили в срібній домовині і поклали під престолом в новозбудованій церкві. Память Нестора святкує Церква другого дня по святі Димитрія.

Церква встановила свято мученика Димитрія, щоб пригадувати як сильно давні християни трималися християнства. Ані муки, ані смерть за віру Христову не була їм страшною.

СОБОР АРХИСТР. МИХАЇЛА

Наука християнської Церкви вчить, що крім світа видимого Господь сотворив і світ невидимий, отже сотворив й Ангелів, що є Божими посланцями і виконують Його волю. Між тими Архистратиг Михаїл є першим, — є їх наставником.

Коли поважаємо імя Бога, то разом поважаємо й Ангелів, що стоять близько престола Божого.

Святе Письмо оповідає, як Бог посилав Ангелів, щоб звіщали людям Божу волю. Вже в Новім Завіті Ангел звістив Діві Марії, що вона буде матірю Христа. Ангел звістив Захарії, що йому народиться син — Іван Хреститель. Ангел звістив пастухам про народження Христа. Ангел звістив Воскресення Христове.

Церква вчить, що кожний чоловік має свого Ангела Хоронителя, який промовляє до його совісти, до його душі і наставляє його на добру дорогу. І справді кожний чоловік знає з досвіду, як невидимий голос шепче йому: "Це роби, а того не роби! Це добре, а це зле". І щасливий чоловік, що того голосу слухає і йде за його вказівками.

Так коли віддаємо пошану Архангелові Михаїлові, то разом шануємо і других Ангелів і звертаємось до них з просьбою, щоб нас охороняли і вели на кожнім кроці чесною і гідною стежкою.

НЕДІЛЯ 27-ма ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Писаний, чи встановлений закон є потрібний людям, як потрібні дороговкази, щоб люди знали куди треба йти, куди треба їхати. Але дороговказ не говорять про несподівані труднощі, які може чоловік зустріти на дорозі. Тут вже він мусить своїм власним розумом послугуватися. Дороговкази лише помагають людському розумові.

Так бувають люди, які не думають, що до встановленого закону треба і свого здорового розуму. Букву закону вважають важнішою ніж конечні вимоги життя, ніж добро життя, про яке повинно найбільше ходити. Закон для таких є усім, а розум неважним.

Таке бачимо з євангельського оповідання цеї неділі.

Дня субота, коли Христос був у церкві, і сюди прийшла жінка, що вже вісімнадцять літ слабувала. Христос покликав її до себе, поклав на неї руки і каже: "Жінко, твоя слабість вже скінчилася". І жінка стала здоровою.

Але священник тої церкви образився і каже Христові: "Чи не знаєш, що в суботу не можна виконувати ніякої праці? Закон забороняє в суботу працювати. Хто хоче лічитися, нехай в будній день сюди приходить". На те відповів йому Христос:

"Лицемірє! Чи ти в суботу не відв'язуєш вола чи осла від ясел і не ведеш напувати? Чому ж я не мав би в суботу оздоровити тої жінки, що вже вісімнадцять літ слабує?"

І сказано дальше, що священик і його однодумці завстидалися, бо не мали що сказати.

Христос не легковажив суботи, ані не казав людям легковажити. Христос говорив, що треба закон поважати, але Христос вчив також, що треба і розуму слухати. Бо не закон встановляє розум, але розум встановляє закони.

Але священик був сліпим поклонником букви закону і не бачив, що він сам не слухає закону там, де життя ставить свої тверді вимоги.

І напування вола чи осла, це була праця, але праця необхідна, конечна. Хіба це було б не миле Богу, коли б незвинні звірята були ненапоєні, ненагодовані? Або коли б в суботу слабому не дати помочі?

Через людей, які насліпо тримаються букви закону, виходило і нині виходить багато лиха. Вони не розуміють тих, що при законі руководяться і розумом, отже виходять непотрібні спори, осуди, ворожнеча. Така ворожнеча священика виявилася і в церкві, коли Христос оздоровив слабу жінку.

Так колись москалі силою перехрещували українців, занурюючи їх в воду, бо вважали, що поливання водою при хрещенні неважне. Вони бачили лише букву свого Требника і свого звичаю, хоч тоді навіть патріярхи признавали хрещення через поливання важним. Така була людська вузькоглядність.

А така вузькоглядність і нині в деяких недумаючих людей буває.

ПРИБУТКИ, ЩО НЕ ОПЛАЧУЮТЬСЯ

В 1952 р. канадійці видали на алькоголічні напитки 833 мільйони дол.; в 1953 р. — 869 мільйонів дол. Уряд Канади (федеральний й провінціяльні разом) в 1954 р. отримав податків від алькоголічних напитків 345,645,000 дол.

Дохід великий. Це може бути примарливе. Комісія Брекена, прославивши закони про алькоголічні напитки в Манітобі, рекомендує й провінціяльному урядові такий проект, що коли б уряд прийняв його (над ним будуть наради), то в Манітобі закон про алькоголічні напитки був би найбільш ліберальний зі всіх провінцій: скасування лайсенсів, продаж на розлив у ресторанах, скасування обмежень для індіян, дозвіл жінкам пити в публичних льокалях і т. д. — Дохід зросте! Треба сподіватись, що уряд Манітоби застановиться над питанням, чи зросте також моральність людей.

КАЛЕНДАР "РІДНА НИВА" НА 1956 РІК

В тих днях вийде з друку календар нашої Церкви — "Рідна Нива", великого формату на 240 сторін друку, багато ілюстрацій, цікавий матеріял з життя церковних громад, як також цінні статті видатних авторів. Ціна $1.00. Цей календар можна також набувати у священиків УГПЦК. Замовляти по адресі:

CONSISTORY OF U.G.O.C.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man., Canada.

КАРТКА НА ЗАМОВЛЕННЯ

Прошу ласкаво прислати календар "Рідна Нива" на 1956 рік.

Імя .....

Адреса .....

З цією карткою пересилаю $.....

Підпис .....

ТАКТИКА ЗАМАХІВ

Провід римської Церкви не має такої ідеольогічної зброї, якою міг би розбити немилу йому Українську Православну Церкву. Він, Ватиканський провід, по-перше, відступає від засад християнства, отже не може позискати собі дійсно релігійних людей. По-друге, він діє на шкоду національних інтересів поодиноких народів, тому не може позискати для себе дійсних патріотів.

Мета Ватикану — опанувати світ, — створити міжнародну папську державу, хоч би й неофіціяльну. Його мета не є такою ідеєю, яка б могла одушевляти дійсних християн, а вокрема і патріотів того чи іншого народу.

Отже Рим не має якоїсь високої, шляхетної ідеольогії, яку міг би протиставити іншим Церквам. А не маючи такої ідеольогії, Рим не може тих Церков знищити чи підпорядкувати собі.

Тоді провід римської Церкви охопився за іншу зброю; коли не можна атакувати Української Православної Церкви як такої, він атакує окремих її провідників як о с і б, і то-як п р и в а т н и х о с і б — як л ю д е й.

Мовляв, ціла Церква є ще сяк-так, всі вірні також сяк-так, але тільки ось такі-то й такі о с о б и, що займають провідне становище, псують вам всю справу.

І тоді римська преса зосереджує свій огонь лиш на тих о с о б а х: раз — на єпископові, раз на священикові, раз на якомусь окремому дівчеві.

Нащо? Щоб підірвати до неї довіря серед православного загалу. Що тим особам закидається? Все, що тільки можна: атеїзм, москофільство, неосвіченість і т. д. На якій підставі? На жадній! От, там хтось десь сказав, якесь окреме слово, вирване з письма і т. д. і т. д. Одне слово: скажуть тобі, що ти злодій, а ти докажи, що ні.

На кого і на що розраховує римська преса? На який успіх?

У першу чергу розраховує на безкритичних і наївних людей, які все, що знають, знають тільки з римської преси, а самі своїм розумом нічого не перевіряють.

Дальше, римська преса числить на те, що вона може залякати тих чи інших провідних одиниць, що не йдуть з Ватиканом на угоду. Вона думає, що кожний дрижить за те, щоб його імя було чистеньке, гарненьке, і щоб він усім догодив. Тому він буде „страху ради юдейського" годити Римові, щоб той часом не зааткував його особи. І такий гучкошинею буде мовчати.

На те числить і унїятська преса, писана українською мовою. З наказу Риму ця преса не минає нагоди, щоб не оплюгавити когось особисто з провідників Української Православної Церкви.

Відомо, що деякого із слабодухів їй удається залякати, знеправдівувати, увесь час відбіти „на пенсію" і доживати віку комплімєнтів унїятів: от мовляв, це є інтеліґєнтна людина, чесна, розумна, патріот, учений, соборник і т. д. і т. д. — Все нібя з байки про ворону сир та лиса.

Але такі тендюшинєки, на щастя, люди нечисленні. Люди, дійсно віддані своїй Церкві й народові, будуть добати не про те, щоб унїяти часом не заклали болотом його імєна, а про те, щоб служити чесно й щиро Правді.

А широкі верстви вірних оцінюють своїх провідних осіб не на підставі оплївків унїятської преси, а на підставі власного досвіду, власного знання тих осіб та їх слів і діл.

Тактика римської преси нагадує більшевицьку тактику. Коли большевики судили католицьких кардиналів Міндсенті на Угорщині, то вони ніби не атакували його тойбу, що він достойних Церкви, і як такий шкідливий їм; ні, вони його плюгавили як особу: закидали йому недозволену спекуляцію на чорному ринку, співпрацю з Ґештапом і т. д. — щоб оплюгавити в очах народу.

А коли вже оплюгавлять його особу, тоді підуть дальше і скажуть: той, хто ціхтяхетної ідеольогії, яку міг би протиставити іншим Церквам. А не маючи такої ідеольогії, Рим не може тих Церков знищити чи підпорядкувати собі.

Тоді провід римської Церкви охопився за іншу зброю; коли не можна атакувати Української Православної Церкви як такої, він атакує окремих її провідників як о с і б, і то-як п р и в а т н и х о с і б — як л ю д е й.

Мовляв, ціла Церква є ще сяк-так, всі вірні також сяк-так, але тільки ось такі-то й такі о с о б и, що займають провідне становище, псують вам всю справу.

І тоді римська преса зосереджує свій огонь лиш на тих о с о б а х: раз — на єпископові, раз на священикові, раз на якомусь окремому дівчеві.

Нащо? Щоб підірвати до неї довіря серед православного загалу. Що тим особам закидається? Все, що тільки можна: атеїзм, москофільство, неосвіченість і т. д. На якій підставі? На жадній! От, там хтось десь сказав, якесь окреме слово, вирване з письма і т. д. і т. д. Одне слово: скажуть тобі, що ти злодій, а ти докажи, що ні.

На кого і на що розраховує римська преса? На який успіх?

У першу чергу розраховує на безкритичних і наївних людей, які все, що знають, знають тільки з римської преси, а самі своїм розумом нічого не перевіряють.

Дальше, римська преса числить на те, що вона може залякати тих чи інших провідних одиниць, що не йдуть з Ватиканом на угоду. Вона думає, що кожний дрижить за те, щоб його імя було чистеньке, гарненьке, і щоб він усім догодив. Тому він буде „страху ради юдейського" годити Римові, щоб той часом не зааткував його особи. І такий гучкошинею буде мовчати.

На те числить і унїятська преса, писана українською мовою. З наказу Риму ця преса не минає нагоди, щоб не оплюгавити когось особисто з провідників Української Православної Церкви.

Відомо, що деякого із слабодухів їй удається залякати, знеправдівувати, увесь час відбіти „на пенсію" і доживати віку комплімєнтів унїятів: от мовляв, це є інтеліґєнтна людина, чесна, розумна, патріот, учений, соборник і т. д. і т. д. — Все нібя з байки про ворону сир та лиса.

Але такі тендюшинєки, на щастя, люди нечисленні. Люди, дійсно віддані своїй Церкві й народові, будуть добати не про те, щоб унїяти часом не заклали болотом його імєна, а про те, щоб служити чесно й щиро Правді.

А широкі верстви вірних оцінюють своїх провідних осіб не на підставі оплївків унїятської преси, а на підставі власного досвіду, власного знання тих осіб та їх слів і діл.

Тактика римської преси нагадує більшевицьку тактику. Коли большевики судили католицьких кардиналів Міндсенті на Угорщині, то вони ніби не атакували його тойбу, що він достойних Церкви, і як такий шкідливий їм; ні, вони його плюгавили як особу: закидали йому недозволену спекуляцію на чорному ринку, співпрацю з Ґештапом і т. д. — щоб оплюгавити в очах народу.

А коли вже оплюгавлять його особу, тоді підуть дальше і скажуть: той, хто не є порядний як людина, не може бути порядним на становищі церковного достойника; а які прожідні люди Церкви, такою є і сама Церква.

Плюгавити людей, хляпати болотом у їх честь — це спроба вбивати людей морально. Отже, це атентати, замахи на честь людей.

Унїятська преса: „Світло" „Наша Мета", „Українські Вісті", „Голос Спасителя", і ім же немає числа, вперто і стало проводять тактику замахів на чільних осіб проводу Української Православної Церкви, в Канаді особливо.

Наша преса не відзивалася на це. Робила це не з пошани до унїятської преси, а з пошани до самої себе. Через уста не могли протиснутися подібні відплатні напасті на членів проводу унїятської Церкви.

Здавалося, що врешті-решт ширші верстви читачів зажадають від унїятської преси, щоб вона не ображувала їх слуху подібною писаниною. Одначе, і на жаль, того протесту не бачимо.

Мало того, унїятський загал може схильний думати, що його церковний провід є без закиду, і що може українська православна преса не має що найкатати про його окремих осіб. — Але так думати було б помилкою, „ніхто бо не є без гріха".

Ми своїх читачів шанували і шануємо. І в тому випадку не маємо іншого виходу, як тільки узгідняти з ними нашу дальшу тактику: Маємо відмовлювати дальше? Чи може, коли унїятська преса не припинить непристойних нападів на окремі особи проводу нашої Церкви, відповідати „тим самим ідіомом": розкривати чисто п р и в а т н і речі членів проводу і духовенства унїятської Церкви: живучих єпископів, священиків, дівчів?

Матеріялу буде досить, і для тих, хто любить сенсації, він буде цікавий, хоч і неприємний.

В цій поважній справі радо вислухаємо думки приятелів нашої преси.

„ВІН Є МІЙ БРАТЧИК"

В часі великих війн, там де шаліла боротьба, люди, які замешкували в тих околицях, мусіли полишати свої доми і спасати своє життя та життя своєї родини. Вони брали зі собою найперше дітей і все друге, що могли нести з собою з пожиж; двигали на собі тяжкі тягарі і несли їх у незнані місця, де можна було знайти затишний притулок хоч на якийсь час. Молодші помагали старшим, а старші молодшим. Всі помагали всім. Ніхто не думав про те, як те терпіння велике буде.

Наші батьки-піонїри в Канаді можуть нам багато сказати про свої терпіння. Тоді, коли ще цілком не було доріг, вони мусіли нести десятки мішків муки, через непроходимі ліси, тільки на своїх плечах, бо тоді ще не було іншого способу помогти собі. Однак та потреба, яка їх до цього заставляла, не давала їм навіть змоги й подумати над тим, яке велике було їхне терпіння. Вони тільки думали про те, що як не занесуть цього мішка муки на час, їхня родина може погинути з голоду. Отже ціль добра, велика, свята справа, запрягає людину до рїжного терпіння.

Дорогі дїти, не забудьте того, що й ваші родичі натерпілись багато для вас. За те добро відплатіться їм добром.

о. С. Гребенюк.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

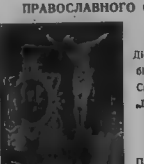

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — „ПРОВІДНИЦЯ" виданий 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

СУД ЛЮДСЬКИЙ І СУД БОЖИЙ

(Оповідання з дійсности)

Ілля Григорович Т. походив з Полтавщини, мій земляк через Дніпро. Познайомився я з ним на Соловках. Він був побожний, любив співати церковних пісень. А коли ми збиралися таємно десь у лісі служити всенічну або й Службу Божу, то Ілля Григорович переносився думкою до часів гонінь на християн, і почувався на справжній містерії ісповідників.

Освіту мав тільки початкову, але багато читав і дещо таки знав.

Із Соловок довелося подорожувати аж далеку північ, на Усто-Печору. Доріг там ще не було; треба було йти зимою по снігу пішки 800 кільометрів трактом, що його вже почали будувати. По цій майбутній дорозі на відстані 12—15 км. були побудовані наскоро примітивні дерев'яні бараки для робітників з/к. Інші ми партіями по 200 людей і на ніч спинялися в тих бараках. Йти дуже було тяжко. Молоді спішили, бо холодно було, а старим гнатися за ними було занадто важко, через те багато поприставало. Їх везли або лишали на "командіровках". Хліба видавали по 600 грамів, а привалок убогий; отож, коли Ілля Григорович хоч тільки середнього росту, але зате поважної комплекції, то що для нього 600 тих грамів хліба? Тому й він пристав. Його лаяли, штовхали, але що він міг зробити? Тільки плакав та просив у Бога помочі. Я не міг йому допомогти, бо й сам уже ледве сунувся. А сісти на сані, це значить замерзнути, як то й сталося з багатьма. Отже смерть заглядала в очі.

На одній "командіровці" (бараки) спинялися на два дні, щоб молитися та змінити білизну. Ілля Григорович зовсім знемігся. Я потішав його, як міг, казав, що Господь якось допоможе. А він каже, що якби діставсь хліба, то б поспільнішав. Але де і як дістати хліба, коли тут усі тільки про те й думають?

Робітники, що мешкали тут, дивились на прибулих через паркан. Ілля Григорович підійшов до них. І ось один пильно на нього дивиться, а далі каже:

— Чи це ви, Ілля Іванович?

Той остовпів. Перед ним стояв чоловік із сусіднього села, добрий знайомий. Ілля Григорович розказав йому про свою біду. І що ж? Той дістав йому два буханці хліба і ще дещо з пожитків...

Приходить Ілля Григорович, плаче й сміється, і безкраю дивується, як це Господь почув його молитву і отак дивно подав йому несподівану поміч. Відпочивши, ми пішли далі. А він не переставав дякувати Богові.

На новому місці розмістили нас на роботу в різних місцях, так що деякий час ми не бачилися, але я захворів і мене привезли в той табір, де працював Ілля Григорович. В лікарню мене не клали, бо лікарні не було, та й хвороба моя — це тільки нарив на нозі. Скоро я поправився, і знову ми жили в одному бараці та потай ходили молитися в ліс. Багато розмовляли на теми євангельські і з життя святих. Йому сподобалося оповідання про це, як один старенький ігумен приймав князя в монастир. Після розмов, що в монастирі доводиться дуже боротися зо спокусами диявола, ігумен повів князя на горб, коли був великий вітер, велів йому дуже витягнути пазуху, накавав стати проти вітру і тримати пазуху руками так, щоб вітер не хитав нею. Але князь даремно силкувався тримати, — вітер так тряс пазухою, що вона аж лопотіла. Каже князь: "Не можу втримати". Ігумен каже: "Що ж, нехай трясе — нате він вітер, а диявол нехай спокушує — нате він диявол; а ти тримай скільки сили, то й вітер пробʼється, і диявол відстане, коли побачить, що не зломить".

Наші ліжка стояли поруч. У гарних розмовах ми почувалися блаженними. Якось, одержавши свої пайки хліба, ми поснідали. Та я мав ще дещо з учорашнього дня і тим поснідав, а пайку свою поклав, здається, під подушку, і так пішли кожен на свою роботу. Приходимо ввечорі і бачу: на моєму ліжку лежить незнайомий чоловік. Це мене трохи покоробило. Він спить. Розпитую, і довідуюся, що це прибули нові люди з якоїсь "командіровки". Що він ліг на моє ліжко, це нічого, але що від нього можуть налізти воші, яких у декого не бракує, то це мене хвилювало. Я збудив його і різненько докоряв йому, що він ліг на чуже ліжко. Довідався, що він Яловенко, з Волині.

Зібралися вечеряти, я кинувся під подушку за хлібом, а його нема. Я страшно обурювався на тих, що крадуть один у одного хліб, а тут і цей чоловік такий". Отже обуренню моєму немає краю. Я став дорікати йому. Даремно він відмовлявся, що він нічого хліба не брав і не бачив, — мене вже захопило. Я пожалівся старості, і бідного Яловенка вигнали з бараку до урків. Він плакав. Ілля Григорович дивився на мене трохи здивовано і мовчав. Коли я вже трохи заспокоївся, стали вечеряти. Я згадав, що в мене в сундучку (валізі) були сухарі якісь, і пішов їх узяти. Відкрив і... передо мною лежить моя пайка хліба, за яку я так зневажив невинного Яловенка. Мені зразу стало жовто й чорно в очах. Що ж я зробив? Це я, що так стою за справедливість? Почервонівши до вух, я підійшов до Ілліі Григоровича і кажу, що сталося. Він каже: "Та я бачив, що вас хитало наче сорочку того князя на горбі. Я тільки дивився з тривогою. Треба полягодити..."

Та тепер я вже став суддею себе самого, і то немилостивим. Я пішов до старости і кажу йому: "Можете мене посадити в карцер, я даремно напав на Яловенка, він мого хліба не брав. Я запер його в сундучок і забув. Я прошу повернути його в наш барак".

А той:

— Ну найшлось, то найшлось... — і додав "лагерне" слово. — Піди, приведи його.

Я пішов і попросив Яловенка вернутися в барак, бо то була помилка. Ми з ним прийшли разом. Я привів його на середину бараку і голосно до всіх сказав:

— Товариші! Я даремно був напав на цього чоловіка, він мого хліба не брав. Я найшов свою пайку в себе в сундучку. Отже я даремно обеэслався його. При всіх вас я прошу у нього прощення. Прошу пробачити мені. Я нерозважно поступив.

Я подав йому руку. Він плакав, але подав свою руку. Так ми помирилися. Я всяко старався загладити свою провину, допомагаючи Яловенкові, як міг. Та у Бога інакший суд: "Якою мірою міряєте, такою й вам помірять".

В цьому таборі я знайшов земляка. Він працював у канцелярії. Мене перевели до канцелярії на "високе" становище "прибиральника". А Ілля Григорович кудись перейшов з табору. З цим земляком ми вже обідали разом. Я спав у канцелярії як сторож. Все йшло добре, я був щасливий, що міг залишатися самотньо, поспівати й помолитися, і диявол віддалився, коли побачить, що не зломить".

Був там такий порядок, що з "харька" (крамничків) давалося право за гроші купити собі хліба по 100 грамів на день. За місяць це складало 3 кільограми. Ми вибірали раз на місяць. Отже 6 кільограмів. "Ларьошникові" стало підозріло. Сказав, що ми крадемо квитки (тикети) на хліб з канцелярії, да я сторожую, себто — що саме я "краду". Донесли начальникові "командіровки", і мене взяли... Я вже не так плакав, як Яловенко. Як? Я, якого всі вважають за "папашу", за зразок чесноти між товаришами, я "дозволив би" собі на таке гадюче діло? Боже, що ж це робиться?!!

Три дні тяглося слідство та перевірка. Виявилося, що наклеп даремний, — ми взяли тільки те, що нам належалось. Мене випустили й пробачились. Але за Яловенка я заплатив з додатком. Я подякував Богові за науку і постановив собі ніколи не спішити обвинувачувати людину, бо помилки бувають дуже гіркими.

Табориянин.

ПОЖЕРТВИ НА ЗРУЙНОВАНІ ПРАВОСЛАВНІ ЦЕРКВИ

В Америці 24-го жовтня була збірка на допомогу грецьким православним парохіям у Туреччині. Під час недавніх демонстрацій, з приводу Кипру, турецька товпа ушкодила в Істамбулі (Константинополь) та околиці 78 церков, духовну семінарію, дівочу школу та багато інших будинків.

ЧИ В РУКАХ ПОЛІЦІЇ — ОПИР ТОРОНТА?

Минулої осени невідомий садист із звироднілими замірами задушив дві жінки в Торонті — пані Лицбецьку і п. Захарко. Всі розшуки поліції аж тим опирем не дали висліду. А в тих днях в Торонті трапився такий випадок: українець Войчук, відпроваджуючи вечером свою дівчину додому, приловив одного мужчину, що нападав жінку, душачи її за горло. Завдяки Войчукові той мужчина дістався в руки поліції. Йому 43 роки, одружений і має одну дитину. Зі своєю дружиною в сепарації.

Поліція підозріває, що може в її руках опинився той злочинець, що подушив жінок минулої осени.

ВЛОМ ДО ЦЕРКВИ І СИНАГОГИ

В Портедж Ля Прері, Ман., хтось влломався до англійської церкви, забрав гроші, що там були в скриньках та багато чого поніщив. Там поніщив і портрети попередніх священиків, які в тій церкві були. Також подібне було і в жидівську синагогу, де був такий же влом і дещо поніщено.

З АРХІЄП. ГРИГОРІЯ ЗНЯТО ВІДЛУЧЕННЯ

По радіо у Вінніпегу була подана новинка, що митрополит Ніканор, наступник митр. Полікарпа, зняв з архієп. Григорія відлучення від Церкви, що його проголосила була УАПЦ на еміграції за життя митр. Полікарпа.

МІЖ ВІЧНІСТЮ І ДВОМА КІНЦЯМИ

Автор, підписаний ініціялями Л. Л., в "Українському Православному Слові" за вересень 1955 р. помістив коротеньку замітку п. з. "Церковні канони в теорії й практиці". Під таким наголовком о. д-р С. В. Савчук в ц. р. опублікував розвідку, і замітка автора Л.Л. е, мабуть, спробою рецензії цеї розвідки.

В самих написаних рядках цеї замітки одначе про канони майже нічого не говориться. Може говориться "між рядками", але читати "між рядками" — це різникова справа, бо треба було б лише вгадувати це "щось", що Л. Л. про канони бажав би сказати. А вгадуючи, можна помилитися, та мимоволі скривдити автора згаданої замітки.

Коли справу приймати так, як написав п. Л. Л., то в основному вона порушує цілком іншу тему, а саме — тему... "Я часто змучений". Або найбільше: "Я змучений на протязі всього довгочасного життя". Але ж відомо, що це життя на землі не е вічне, отже й змучення не е і бути не може вічним.

Але в науці слово "вічність" зобов'язує, і ним не можна гратися отак собі. Правдиво у відомій пісні Вертинського, коли не помиляюся, кажеться, що земна наша "женеться скаженою кулею", а її люди "обсіли, як злючі комахи"; ці люди, "з розрахунком на вічність" (на землі)), і зникають, як дим, не лишивши нічого". — Отак в дійсності представляється справа всіх наших надій на нашу людську "вічність" на землі та на "вічність" усього Л. Л. візьметься заперечувати.

Що ж це таке вічність? Пан Л. Л. не пише про це, бо вічність зрозуміла кожному на основі "очевидности". Але тому, що так звані "очевидні" речі самі по собі бувають дуже неочевидні, то варт таки докладніш окреслити й поняття про вічність.

Вічність — це таке поняття часу, що не має в собі факту ні початку, ні кінця. Думаю, що це ясно. Наш народ каже, що палка "має два кінці"; тим він хоче сказати, що палка має початок і кінець. Чи може бути "вічність з двома кінцями", як палка? Себто, чи може вічність мати свій початок і кінець? Не може, бо це була б "вічність" якраз така, як палка е "безконечна". Отже, вічність не має і мати не може ні початку, ні кінця. — Сподіваюся, що між мною та п. Л. Л. тут суперечки не буде.

Коли знаємо, що вічність не має ні початку, ні кінця, то після того нам буде легше окреслити все це, що на світі е вічним, а що вічним не е.

Чи е вічним усе матеріяльне на землі, з самою землею включно? Нічого, крім душі людської, яка не має ні початку (бо передана від вічного Бога), не е вічним. Все ж інше, матеріяльне, має свій початок — воно з нічого створене Богом, і буде мати свій кінець.

Пан Л. Л. пише: "...коли не було монашества, яке повстало в IV віці, не могло бути і правил про нього, зокрема у відношенні до епископа-ченця. Коли черництво народилося, народилися і правила". — Цілком правильно! Не забираю тут слова в справі теорії і практики канонів як таких — мають чи не мають вони бути недоторкальними в "конституції" життєвих конечностей, — а тільки дозволю собі стверднти такий факт: розумування п. Л. Л. кажуть самі собою, що монашество перед христянством не е вічним, бо воно має свій початок (у 4-му віці по народж. Христа). Тим самим не е вічні й правила, якими зобовязується епископа бути монахом, бо ці правила мають свій початок у постановах Соборів. А коли ні монашество, ні згадані правила не е вічними, бо мають свій початок, то на якій підставі п. Л. Л. називає їх "вічними"? Бо хіба ж до інституції монашества та епископа-монаха відноситься оце речення пана Л.Л.: "Коротко кажучи, під кутом сучасности не можна трактувати того, що е вічним".

Слово "вічність" ми привичаєні вживати в різних значеннях. Але це в щоденній та в поетичній мові, де, як кажуть, "язик без костей", і допускається багато свободи в мові та в поняттях. Коли хтось каже: "Я вічно змучений", то він має на думці ось що: "Я часто змучений". Або найбільше: "Я змучений на протязі всього довгочасного життя". Але ж відомо, що це життя на землі не е вічне, отже й змучення не е і бути не може вічним.

Проти твердженъ п. Л. Л. абсолютно не можна мати застережень там, де він розброююче-переконливо доказує, що біле е білим, а чорне чорним. Наприклад, коли він з гідним пошани переконанням говорить: "Коротко кажучи, під кутом сучасности не можна трактувати того, що е вічним". — Так; це правда, що її не кожний панові Л. Л. візьметься заперечувати.

Що ж це таке вічність? Пан Л. Л. не пише про це, бо вічність зрозуміла кожному на основі "очевидности". Але тому, що так звані "очевидні" речі самі по собі бувають дуже неочевидні, то варт таки докладніш окреслити й поняття про вічність.

Вічність — це таке поняття часу, що не має в собі факту ні початку, ні кінця. Думаю, що це ясно. Наш народ каже, що палка "має два кінці"; тим він хоче сказати, що палка має початок і кінець. Чи може бути "вічність з двома кінцями", як палка? Себто, чи може вічність мати свій початок і кінець? Не може, бо це була б "вічність" якраз така, як палка е "безконечна". Отже, вічність не має і мати не може ні початку, ні кінця. — Сподіваюся, що між мною та п. Л. Л. тут суперечки не буде.

Коли знаємо, що вічність не має ні початку, ні кінця, то після того нам буде легше окреслити все це, що на світі е вічним, а що вічним не е.

Чи е вічним усе матеріяльне на землі, з самою землею включно? Нічого, крім душі людської, яка не має ні початку (бо передана від вічного Бога), не е вічним. Все ж інше, матеріяльне, має свій початок — воно з нічого створене Богом, і буде мати свій кінець.

Пан Л. Л. пише: "...коли не було монашества, яке повстало в IV віці, не могло бути і правил про нього, зокрема у відношенні до епископа-ченця. Коли черництво народилося, народилися і правила". — Цілком правильно! Не забираю тут слова в справі теорії і практики канонів як таких — мають чи не мають вони бути недоторкальними в "конституції" життєвих конечностей, — а тільки дозволю собі стверднти такий факт: розумування п. Л. Л. кажуть самі

ПРАВДИВА ВІРА — ЧИ ГЕШЕФТ?

Коли Рим старається перевести православних українців (і москалів) на католицизм, то про що якраз Римові ходить? Чи про спасення душ? Ні! Бо і Шептицький заявляв, що люди, які в православію родилися, можуть бути так само спасенні, як і католики. Тощо ж тоді православних тягнути до католицизму?

Рим має, поза "спасенням", інші цілі, про які мало говориться.

Римська Церква стоїть на тому, що **католицьке церковне майно, в якому краю воно не було б, є власністю папії**. Це важне!

Коли б же Рим привернув до католицизму всіх православних в Україні, тоді все церковне майно, — церкви (церковні будинки), всі поля, які до церкви належали б, все те є папською власністю. І коли б наверенні на католицизм хотіли знов до православія вернутися, то вони тратять всяке право до того майна, яке мали. Воно не їх, — воно папське, і папа може його продати, чи подарувати кому хоче.

Так папа, заслоняючись справою "спасення", стає властителем великого земельного майна в чужім краю.

І коли там католики позасновували би свої школи, шпиталі, чи інші інституції, то вони рівнож зі своїм майном е папською власністю, а не того краю, в якім вони є.

***

Таке було в недавній Польщі.

Населення Волині, Холмщини, Поліся ! Підляшшя було колись православне, пізніше поляки накинули йому "унію" (отже католицизм), але по 1914 році нова Польща застала населення знов православним.

Але папа став на тому, що коли б якесь майно було раз католицьким, то воно завжди до папи належить, хоч би люди, які його нині мають, не були вже католиками., І тому папа продав ще Холмщині православні церкви з їх майном полякам за 2,500,000 золотих (за пів мільйона доларів) як свою власність. І поляки, купивши ті церкви, описи їх ницили.

Люди, на яких землі те церковне майно було, і які того майна потребували, в очах папи не мали до того майна права, бо це не їх майно, але папи, який живе в Римі. Це вже не релігія, але "гешефт" (бизнес).

Про майно Римові ходить — от що! Але справа з тим "гешефтярством" йде ще дальше.

Коли Росія по розборі Польщі (1795 р.) забрала Волинь і Холмщину, то ще й тоді населення тих сторін навагал було православне, отже папа домагався від російського уряду, щоб той заплатив йому за церковні маєтки, які колись були унійськими. І російський уряд папі все вповні заплатив. Значить, - папа перестав бути властителем тих маєтків, бо він їх продав. Він більше не мав до них ніякого права.

Але вийшло не те. **Коли знов Польща забрала ті землі в свої руки, то папа ті церковні маєтки ще раз продає полякам,** — продає те, що давніше продав Росії. (Про те ширше писалося в "Ділі" 1938 року).

Така "гешефтярська" папська політика!

***

А тепер запитати б тих українських політиків і політиканів, які виробляють пляни на створення української держави, — чи мають вони на увазі тую папську політику? Чи готові були б вони впускати до української держави чужих папських католицьких місіонарів, які під кличем "правдивої віри", чи "спасення" здобували б для папи і людей, і їх церковні маєтки, — церковні будівлі, церковні поля, церковні гроші?... І здобували б дарма, не платячи за те і малим грошем.

Говориться про "свободу віри", чи "свободу релігії", але про свободу віри не можна говорити там, де всякі шахраї, гешефтярі та дурисвіти тую "свободу віри" для себе використовують, заслоняючись релігійними масками. Релігійне поле не може бути таким "свобідним" вигоном, на який можуть вїжджатися всякі пройдисвіти, всякі циганські банди, тут всадовлятися і забирати той врожай на свою власність.

До демократії треба ще й сумління та здорового розуму!

Сосник.

ІЗРАЕЛЬ — РОСІЯ — ЄГИПЕТ

З вістей, що є в пресі, виходить, що Росія хоче викликати війну між жидами та Єгиптом і другими арабськими державами. Були вісті, що Росія вже дістарчала зброю і Єгиптові, і жидам, отже двом противникам. Тут знов питання, кільки зброї дістали би одні й кільки другі, а це важне. Єгипет вже дістав першу посилку зброї з Чехословаччини, а це те саме, що з самої Москви.

ДЕ ЩОСЬ В ПОЛІТИЦІ

● Міністер Пірсон відвідавши СССР і побувавши на конференції Плану Кольомбо в Сінгапурі, висловив надію на збут канадійської пшениці за залізну заслону і до краю, що належать до Плану Кольомбо. — Але для мін. Пірсона хіба не є таємницею, що що торгівлю большевики хотіли б урухомити за ціну політичного співжиття.

● Конференція міністрів закордонних справ В. Британії, ЗДА, Франції, і СССР назначена на 27 жовтня. Дипльомятичний світ цікавий, чи буде там Молотов, зірка якого в СССР починає гаснути. Думають, що його заступить Шепілов, редактор „Правди".

● На конференції Плану Кольомбо рішено зробити Азію відпорівною проти совєтської пропаганди збільшенням добробуту населення шляхом допомоги, — бо комунізм це зло, але це є добром також, коли одна частина людства має забагато, а друга не має нічого.

● Багата німецька Сваря по 2-ій світовій війні дісталася під окупацію Франції. Щоб не допустити до заміцнення Німеччини, Франція, хоче для Сварі міжнародного заряду під проводом Франції, яка ма ла б з Сварі великі зиски. Свою долю населення Сварі вирішати шляхом загального голосування (референдум). А німецький уряд проко ніби радить Сварі прийняти міжнародний заряд. Він зауважений це робити з огляду удержання мирних відносин з Францією, — можливо населення вирішить саме. Уряд Німеччини зиве, що населення Сварі і без його агітації хоче належати до Ні-

● Серед провідних кіл польської еміграції виникали занепокоєння вістки деяких американських часописів, що ЗДА, Британія і Франція висилали до Москви ноту, в якій відмовляють Польщі права тримати в своїм посіданні ці землі над Одрою і Найсою, що були частиною східньої Німеччини з давніх часів аж до 2-ої світової війни.

● Під час недавних відвідин у Москві міністер Пірсон дістав від Булганіна „пораду" виступити з НАТО (оборонний союз Заходу). Таку саму пораду виногу у вересні большевики ставили в Москві Аденаверові, канцлерові зах. Німеччини.

● Советський амбасадор у Єгипті, Д. С. Солод заявив урядові Єгипту, що Москва готова дати його країні господарчу допомогу. Покищо Єгипет купує з-поза залізної заслони зброю.

● В англійській і французькій публіцистиці видно деяке занепокоєння поїздкою Аденавера до Москви, де він розмовляв з московським урядом як рівний з рівними. Німеччина — країна промислова — завжди шукала собі ринків збуту на Сході. Збідся й обва Англії та Франції, щоб часом господарчі інтереси не спонукали німців до порозумі́ння з Росією. — Німці мовляв б і хотіли "гешефту" з большевиками, але большевики хотять чогось іншого — опанування Німеччини.

● В СССР ворошилов підписав "амнестію" для всіх тих, що винайли чимнебудь ворожне відношення до большевиків, а тепер готові покаятися. — Це тому, щоб заманити еміграцію до повороту на "родіну". — Звичайна советська "амнестія": "вінних" уже знищено, а невинним подаровано "вину", — якщо подаровано взагалі.

● Останній замах на Гітлера був виконаний німцями в 1944 році, себто під кінець війни. Між ними був відомий генерал Бек. Його іменем названа перша повоєнна школа нових німецьких старшин, заснована в 1955 р. в Зонтгофені, зах. Німеччина.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО ...

● В другій світовій війні матеріяльні втрати тільки для Західної Німеччини виносять 500 більйонів німецьких марок, себто 120 більйонів долярів.

● Недільна Школа, під цею власне назвою, повстала в Англії 175 років тому, а в Америці 168 літ тому. Недільні Школи творять велику міжнародну організацію. Цього року виповнили 23-тя міжнародна конференція в Клівленді, на якій мало зустрінутися коло 10 тисяч учителів і організаторів Недільних Шкіл.

● Мешканець Авербейджану (Кавказ), Магамуд Айвазов, має 147 років, а його найстарша донька 120 років.

● Населення Токіо, столиці Японії, 1 серпня 1955 р. становило 7,980,997 осіб.

● Щоб заробити на невибітних почуваннях деякої частини німецького народу, американські промисловці продукували забавкові іграшки для дітей — з гітлерівською свастикою, і через Швайцарію висилали їх до Зах Німеччини. Уряд в Бонні запротестував, і американські промисловці обіцяли припинити висилку тих "гітлерівських" цяцьок до Німеччини.

● В містах, починаючи від Торонта і дальше на захід Канади, вже нема трамваїв. Нема їх уже і в надморських провінціях. Є трамваї ще в Монтреалі (коло 700), в Торонті та в Оттаві. Оттава сподівається цілковито заступити всі трамваї автобусами не раніше, як за 10-12 років.

● „Великий Ок" — це дуже рідкісна птиця, що живе на морях коло В. Британії. Тому назва „Великий Ок", — це — як у нас „білий крук" (щось дуже рідкісне).

Відновляйте передплату за „Вістник"!

З ГОЛОСІВ ПРЕСИ

„Світло" (жовтень, 1955)

приносить вістку про „Історичну Архиєрейську Службу Божу" еп. Монсіньора Фултона Дж. Шіна, поміченика кардинала Ф. Спелмана з Ню Йорку. Як відомо, це Богослуження еп. Шін відслужив 5 вересня, 1955 р. в візантійсько-словянському обряді, на горі св. Макрини в Юніонтавні, Пенсильванія, ЗДА., при участи 100 тисяч народу.

„Світло" закінчує свою інформацію так: „Відправа еп. ф. Шіна в англійській мові є доказом, що Рим не ворог народніх мов у Богослужбі, як це залобки пропагують наші православні".

Так, рація — і ще раз це "пропагуємо"! Катол. Церква частинно допускає англійську мову в Богослуженню тільки під натиском американців.

Але в даному випадку „Світло", замість "пускати дим в очі" справою мови, хай би краще написало було, що еп. Шін відправляв згадане Богослуження з намірою помирити Росій, а в своїй проповіді Україну зарахував до Росії.

„Світло", замість виступити в обороні України, справу загальновідомо „Світло" вписнить своїм читачам?

Канадійський Фармер з 24 жовтня помістив допис: „Дав фин відзначив 1000-ліття християнства в Україні". Ця імпреза відбулася за ініціятивою Централі Українців Католиків Манітобу; о. С. Ґжик говорив про завдання Католицької Акції в теперішніх часах у Канаді; Антін Яремович, президент КУК та провінціяльний голова БУК (Братства Українців Католиків) свою довшу промову закінчив вказівками, „як українці повинні знати використовувати демократичні права в Канаді для свого культурно-національного розвою переводи чи в практику клич БУК-а: „Католицька віра, канадійська державність та українська культура". — Політику якось там погоджують з Католицькою Акцією . . . Але як з католицизмом думають погодити українську культуру — це вже дійсно їх таємниця.

Українські Вісті (Ульм, Зах. Німеччина) з 25 серпня помістили допис п. з. "Думки, що не дають заснути". У дописі автор, підписаний як „православний", завважується тою проповіддю, яку архиеп. І. Бучко виголосив на 25-літті Т-ва Укр. Студ. Катол. „Обнова", в Лондоні (Англія) 15 серпня ц. р.

Архиеп. Бучко говорив, що „згідна придумав 80 єресів, під впливом чого і почали відбуватися розколи на православних і інших". Дальше, говорив арх. Бучко, що „як українські Церкви не обєднаються (під зверхність папи — Ред.), то не буде вільної України". „Та ще й тепер, — нарікав арх. Бучко, — український парлямент не чужині не рахується з Христом" (читай: з „німецьким Христа в Римі). "Московські православні і протестанти вже не вірять у Христа, а лише в символ" і т. д. — Арх. І. Бучко вживає "моцних" слів. А це моцінний натиск робить на всі українські організації на чужині. Багато вже українських репрезентаційних організацій та установ по обох боках океану, які для ока є ніби загально-національними та понадконфесійними, опинилися в руках Католицької Акції. На який „парлямент" натиснув тепер арх. Бучко — цікаво знати, та ще на Українську Національну Раду?

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● „Хрищієн Сенчюрі" пише, що в Східній Німеччині переслідування протестантської Церкви комуністичною владою дійшло вже до критичної точки. — Останньо надходять вістки, що за почином Західної Німеччини вивесь лютеранський світ мобілізує помічі протестантам у Східній Німеччині.

● Англіканський архиеп. Фішер виступив проти карних заходів у колоніях південної Африки. Він сказав, що таке вибивання людей (мароканців і негрів) є проти християнське.

● В 1955 р. кількість молоді в Недільних Школах Канади й ЗДА зросла на 9 відсотків упорівнянні до минулого року.

● Протестанти в Зах. Німеччині зорганізували 16 дискусійних центрів, у яких важливою точкою є відношення між Церквою і державою.

● В місцевості Пратос (Бразилія) заснований Свято-Пантелеймоніський Скит Української Автокефальної Православної Церкви. Садибу і будинки пожертвувала Наталія Білецька. Сама вона стала монданкою під іменем Нонни.

● Склад українського православного духовенства в Австралії збільшився висвяченням на священника о. О. Пігулевського, а в Бразилії — приїздом з склад УПАЦ о. С. Яцинського.

● У Везін Шалет (Франція) православні українці у вільний від заробкової праці час, по неділях, збудували власними руками церкву із залізо-бетону. Нову українську православну церкву освячено також в Абонданн (к. Парижа).

● При Президії Академії Наук Советського Союзу утворено Комісія для справ науково-атеїстичної пропаганди, щоб обєднати діяльність Академії в діянці історії та релігій з атеїстичною пропагандою. — А тим часом московські „церковні" делегації, що їх большевики висилають на Захід для советської пропаганди, затуманюють очі, що

в СССР є вібито . . . свобода релігій.

● Урочисте відкриття шкільного року на Богословському факультеті Колегії св. Аядрея в Вінніпегу відбулося 12 жовтня ввечорі. Інавгурація почалася урочистою Архиєрейською Відправою ВПресв. Владики Митрополита Іларіона, в сослуженню Прот. д-р С. В. Савчука та Протопресв. мгр. Г. Метюка. Співав хор студентів-богословів під проводом студ. Всеч. о. П. Блажука.

Опісля відбувся інавгураційний виклад Владики Мітрополита на тему руйнівної ролі Риму серед словинських народів.

● В днях 12-15 вересня в містечку Кенінгтайн (коло Франкфурту), Зах. Німеччина, відбувся 5-ий конгрес нової міжнародної католицької організації що називається „Церква в потребі", заснованої в 1950 р., початково під назвою „Духовна допомога Сходові". Ця нова організація Риму складається з духовенства та вірних католиків і унятів з територій, окупованих червоною Москвою.

Порушували там і політичні питання. На жаль, українці-уніяти не поставили питання: чому Рим ще й у 1955 р. зараховує Зах. Україну до Польщі.

У статті проф. Д. Горняткевича п. з. „Київ чи Вільно" („Визвольний Шлях", вересень, 1955) сказано, що православний (білоруський) „Супрасльский монастир приняв унію біля 1609 р."; потім: „Супрасльский монастир належав ченцям у 1839 р. знову на православ'я, під натиском російського уряду".

Чому ж проф. Горняткевич не написав, що цей монастир перейшов на унію під натиском поляків? Мала б ним зайнитися вільна наука хоч у вільному світі, але — на жаль, уніяти поневолюють її.

50-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖНОГО ЖИТТЯ

Ватсон, Саск. В суботу, 16-го липня, Василь і Анна Процки святкували 50-літній ювілей подружнього життя. З цієї нагоди парох о. Ст. Зузак відслужив у церкві св. Михаїла Св. Літургію та вдячний Молебень у намірені ювілятів. По Відправі ювіляти, їхня родина і приятелі перейшли з церкви до міської салі на прийняття, що його влаштували діти з честь своїх батьків-ювілятів. Під час обіду місцевий парох розказав про життя та заслуги ювілятів. Василь Процко походить із села Кіялів, пов. Кавінка. Струмілова, а його дружина Анна з села Тисовці біля Снонка. Ще 1903 року приїхали вони на американський континент, і більшу частину свого життя провели у Вімер, у Саскачевані. Виховали 6 дітей: Галину, Івина, Павла, Павлінку, Емілія і Петра. Діждались також 20 внуків та 4 правнуки.

Живучи у Вімер, вони були вавсь час добрими членами Української Православної Церкви, а навіть відступили частину своєї фарми на Народний Дім та церкву. На старші роки перейшли жити до Ватсону, але й тут зараз включились в ті громадське життя й були головними двигунами в розбудові церковної громади. І як Василь Процко брав участь у житті церковної громади, так і Анна Процко брала активну участь у праці Жіночого Товариства.

Це була дійсно велика радість, коли старенькі піонери засіли за столи з великою своєю родниною та численними приятелями. Всіх гостей було біля ста осіб. Господарем свята був Л. Половий, який заїхохав до слова Святих приятелів. Між іншими, промовляли: Д. Глек, Н. Франко, П. Никифорук, А. Полович, п. Волінський, п. Хомяжевич, п. Ткач, М. Никифорук і п. Стрілець.

Промовці згадували спільні переживання в піонерських часах та висловлювались про ювілятів як про людей добрих, працьовитих, жертвенних та дружніх.

Потім доньки ювілятів, Галина і Павліна, вручили батькам золоті годинники, як спільні дарунки від усіх дітей.

Внуки, Лідія і Іван, вручили ювілятам дарунок від усіх 20-ох внуків, а маленька Христина Чиж вручила дарунок від 4-ох правнуків.

Вручення дарунків були радісними і зворушливими хвилинами. Крім родинних дарунків ювіляти отримали ще багато дарунків від особистих приятелів, а голова громади п. Д. Глек вручив ювілятам дарунок від усіх присутніх.

Довго ще дружньо розмовляли учасники ювілейної гостини, згадуючи спільні переживання, і пізно надвечір розійшлися по домах, відслявши перед закінченням гостини „На Многі Літа Ювілятам".

Дай же Боже Василеві й Анні Процким діждатись таких і діямантового ювілею.

о. Ст. Зузак.

З ХРЕСТИН НА УКРАЇНСЬКУ ПРЕСУ

Ріджайна, Саск. — В неділю, 16 жовтня ц. р. п-во Василь і Марія Сохацькі справляли хрестини своїй донечці Орисі. Самі п-во Сохацькі перебувають в Беніто, Ман., одруженість в Беніто, Ман., одружили свої ювілейні весілля, а 25-ліття шлюбу цього року вони заслужили до Ріджайни, щоб відзначити своїх рідних, — п. Степана і Марію Маслюк. При цій нагоді вони тут і охрестили свою донечку.

Після цього, як місцевий парох, Всеч. о. Ю. Ференсів уділяв Св. Тайни Хрещення, родина й гості забавлялися в гостинному домі п-ва Маслюків. На заклик п. В. Веселовського присутні не забули нашу пресу, і склали на „Вістник" 10 дол., а на „Український Голос" 6 дол.

Жертвували: По 2 дол. — В. Весєловський і С. Маслюк, по 1 дол.: І. Кушнір, Ф. Шипеляк, М. Шипеляк, Н. Яремко, В. Сохацький, М. Гнатчук, В. Мудрий, Л. Половий з Ватсон, П. Анклевич, Ф. Яремко, А. Гулька, М. Яремко.

Всім жертвадавцям щира подяка, а охрещеній Орисі на її родичам щастя і здоровля на многі літа!

Присутній.

РОДИННЕ СВЯТО

З нагоди одруження останньої донечки п-ва Боднарів у Ст. Катеринс, Онт., на поправинах дня 3-го липня ц. р. п. Г. М. Репецький вібрав на пресовий фонд „Вістника" 8 дол., на „Український Голос" 12 дол. і на Катедру Пресв. Тройці у Вінніпегу 10 дол.

Вітаємо господарів дому п-во Боднарів із їх успіхом у родинному житті і дякуємо всім, що зложили свої дари на ці високі цілі. Нехай Всевишній усім поверне Своєю щедрою рукою.

Г. М. Репецький.

З ХРЕСТИН НА ДОБРУ ЦІЛЬ

Су Лукавт, Онтеріо. — В неділю, 9 жовтня, в п. Штогрина відбулися хрестини. Св. Тайну Хрещення довершив о. І. Скакальський. Опісля п. Штогрин попросив гостей на обід. При веселім настрою гості забавлялися; як звичайно у веселому гуртку — то і пісня залунає.

В порозумінню і за дозволом господаря, п. Кими попросив гостей, як хто може, щось пожертвувати на нашу заслужену пресу, з нагоди цих хрестин.

Збірка принесла 17 долярів. Пан Штогрин вложив 10 долярів, а решту склали шановні гості.

Збірку суму розподілено так: на „Укр. Голос" $6.00, на „Вістник" $5.00, для Комітету Укр. Канади $6.00.

Пан Кими подякував жертводавцям за щиру жертву. Маленькому синочкові Николі Іванові гості відспівали „Многі літа", щоб виріс здоровий на потіху родичам, на хвалу і славу Господеві, на добро українському народові і укр. Церкві.

А родичам побажали кріпкого здоровля, щастя і доброго розсуду у виконанню дитини, та щоб шасливо дочекали його одружитись.

Д. Кимн.

З ХРЕСТИН НА „ВІСТНИК"

Роблин, Ман. — В неділю 25 вересня ц. р. саме перед Вечірнею, охрестив о. Іван Магас-в церкві св. Івана Хрестителя в Роблині донечку п-ва Семена і Марти Лебедович з Роблину. До хрести три мали маленьку Марусю Олену з п. Олекса Романик і пані Віра Морараш.

По Вечірні відїхали родичі в маленькою донечкою, її дідусем Васильом і бабусею Василиною Лисак, з кумами і приятелями додому. По смачній перекусці закликів о. І. Магас домашніх і гостей до жертви на наш церковний часопис „Вістник". Збірковою зайнявся п. Петро Горбай. Жертвували по 1 дол. слідуючі: Семен Лебедович, Іван Лебедович, Петро Лебедович, Рудольф Гаврилюк, пані П. Пентелейчук, Петро Мораращ, П. і Віра Мораращ, пані Василина Лисак, Василь Лисак, Олекса Романик, Михайло Слюсар, о. Із. Магас і Петро Горбай — разом 13 долярів.

При співі українських пісень і на жінці Многоліття малій Марусі Олені, її рідним і хресним батькам, наспів скоро час прощання з гостинною родиною — тобто Лебедовичами.

Сердечне спасібі жертводавцям. Нехай Всемилосердний Господь кріпить малу Марусю Олену в добрім здоровлю на потіху її родичам.

Гість.

З ХРЕСТИН НА ДОБРІ ЦІЛІ

Лашін, Кве. — Дня 2 жовтня ц. р. п-во Микола і Теофіля Романки охрестили свою донечку, що їй дано імя Марія. Тайну хрещення довершив о. К. Квасницький. Кумами були пані Анна Даниелевич та п. Еліз Розум. З цієї нагоди було прийняття в залі укр. правосл. церкви св. Юрія.

П-во Романик є активними членами церк. громади св. Юрія і свідомими українцями. Пан М. Романко пожертвував з нагоди охрещення своєї доньочки $35.00 на потреби місцевої церкви, а $5.00 на прес. фонд „Вістника".

Новоохрещеній Марійці хай Господь дасть кріпкого здоровля, щоб шасливо виросла на втіху та радість батькам. Щира подяка за надіслану жертву, — хай Господь винагородить Вам стократно Своїми дарами.

о. К. Кв.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ

Брокетон, Саск. Дня 2-го жовтня, 1955 відбулося вінчання в УГЦеркві п. Микола Робульця, сина Грегорія і Олени Робулець, із п. Естер Василинчук, донькою п. Івана Василинчук.

Молоді перед вінчанням приступили до Св. Сповіді і Св. Причасти. Чину Вінчання тожерінг Всеч. о. Е. Т. Приступа із Айтун. По смачнім обіді парох о. Приступа вітав вірних, щоб цей день, для всіх радісний, не був забутим щодо жертв на добрі цілі; присутні зложили $20.85. з того призначено $5.00 на Колегію св. Андрея, $5.00 на Стипендійний Фонд нашої Церкви, а $10.85 на пресовий фонд "Укр. Голосу". В помочі до збірки причинився п. Юрій Трофаненко.

Садячукі вложяли свою жертву: $2: п. В. Іващук; по 1-долярові: М. Мартинюк, Г. Трофаненко, Г. Ефтода, І. Шупарскі, І. Рогоза, М. Пурич, І. Василинчук, І. Гарасим, А. Боковий, П. Скавронюк, В. Василинчук, І. Ефтода, І. Евсюк, Т. Бабюк.

В центах: І. Робулець 75 ц.; по 50 ц.: Е. Девилюк, С. Данилюк, М. Ефтода, А. Рурак, В. Василинчук, Т. Рурак, В. Рогоза; по 25 ц.: пані Рабчук, В. К.; Л. Козарук 10 ц. Разом $20.85.

Молодих хай Господь благословить усіма добродійства ми, а всім жертводавцям сердечна подяка.

Присутній.

СПРАВЛЕННЯ ПОХИБКИ

Українська Греко-Православна Громада сс. Духа Брендов, Ман., вложила через ово го делегата п. С. Халанчука на покриття коштів Одинадцятого Собору УГПЦК, що відбувся у Вінніпегу 29-30 червня ц. р. $10.00, але через похибку ця сума була включена до іншої громади, що оцим справляється.

Консисторія УГПЦ.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

КАТЕРИНИ КОШМАН

Дня 7-го серпня 1955 року відійшла від нас у вічність бл. п. Марія Кошман-Завадюк.

Покійна Марія народилась 27-го серпня 1885 р. в селі Рарівне, повіту Чернівецького, на землі Буковині. В 1911 році зо своїм мужем та дітьми залишила свою рідну святу землицю і виїхали далеко за море шукати кращої долі та кращого життя для себе і для своїх діточок, і те краще життя знайшли в Канаді. Покійна з родиною оселилась в околиці Белжіс, Алта., і майже до кінця свого життя там перебувала. Останні свої роки доживала покійна Марія в свого сина Пантелеймона у Вільна, Алта.

Дня 11-го серпня відбувся похорон зі Службою Божою в українській православній церкві в Белжіс.

При останньому цілуванні парох Всеч. о. П. Сацевич зробив на невинучий вінок збірку, що принесла $13.80. Збірка призначена на фонд „Вістника".

Тіло покійної похоронено на місцевім цвинтарі. Покійна залишила в смутку трьох синів: Андрія в Едрос, Пантелеймона у Вільні, Тодора в Смокі Лейк, та 25-х внуків і 43 правнуки.

Жертводавцям велике спасибі, а покійна нехай спить блаженним та вічним сном, і та канадійська земля, на якій покійна не раз тяжко працювала, буде їй легкою.

Присутній О. С. П.

ВАСИЛЬ СТАНДРИК

В понеділок, 15 серпня ц. р. відійшов зо світу цього Василь Стандрик.

Походив він із села Пицатиці, Борщівського повіту. До Канади прибув 1896 року зі своєю дружиною — тепер уже пок. Анною з дому Іващишин. Оселився в Сифтоні і тут, займаючись фармерством і пасічництвом, прожив ще літ 60. Помер маючи 83 роки.

Покійний Василь був одним з перших наших поселенців-піонерів, що на їх спину покладено було обовязок перемінити безкраї ліси і степи Канади в урожайні поля.

Але не тільки фармерством і пасічництвом цікавився пок. Василь, — він належав до цих передовіших людей своєї околиці, цікавлячись справами Рідної Церкви, передовсім в часі її заснування в Канаді.

Був членом Української Православної Громади в Сифтон і в міру своїх матеріяльних спроможностей жертвував на її потреби і працював коло її будови.

Похорон пок. Василя відбувся з церкви св. Юрія в Давфині на місцевий цвинтар 20 серпня при участі багатьох, що знали покійного.

Оставив пок. свою сестру Аяну, зам. Гелис, пять синів і три доньки, всі вони, за винятком наймолодшого Василя, подружені і займаються фармерством, а один син, Василь, є купцем. Оплакують смерть свого діда і праліда 10 внуків і 5 правнуків.

На останньому цілуванні зібрано на невинучий вінець $13.61, з чого призначено $8.20 на „Вістник" і $5.00 на „Український Голос".

Вічна память спочилому Василеві!

о. Остап Фляк.

АННА МЕЛЬНИК

Дня 18-го серпня в Едмонтонському шпиталі померла бл. п. Анна Мельник, прожившн 59 років свого тружденого життя.

Покійна Анна походила з роду Мацух з села Малнова, повіту Мостиського, з Галичини; там і була одружена з Михайлом Мельником 32 роки тому.

В 1928 році приїхала з мужем і кількома дітьми до Канади; вони осілися в околиці Візел Крік в Альберті, де покійна перебувала до самої смерти.

Останніми часами занедужала і хоч родина старалася для неї найкращих лікарів, вони не в силі були помогти, бо Небесний Лікар покликав її в інше, вічне життя.

Покійна Анна була гідною християнкою, вірною дружиною, доброю мамою, та згідливою сусідкою, тому й не дивно, що на Парастасі і другої днини на похороні, що відбувся 22 серпня, зійшлося велике число, людей, що покійній віддали останню прислугу.

Похорон відпровадив о. Г. Василів, дякував п. А. Швець, а обслуговував п. В. Зінік, обидва з Восетної, а похоронне заведення „Парк Меморял" з Едмонтону своїм караваном тіло відпровадило на вічний спочинок, на цвинтар у Візел Крік.

Покійну Анну оплакують муж Михайло і діти: Ганя (зам. Савчук), Катерина (зам. Шіпка), Марія (зам. Савчук), Михайло, Ольга (зам. Клим), Стефка і Петро; — останні троє ще не одружені.

Під час останнього цілування присутні зложили як жертву на невинучий вінок $10.20, що призначено на „Вістник".

Вічна Тобі Память.

В.

СТЕПАН ПАНЦІВ

В середу 24 серпня ц. р. відійшов до вічности бл. п. Степан Панців, що прожив 88 років.

Народився він в селі Звиняч, повіт Чортків в Галичині, там і одружився з Евдокією, що вже 8 літ як відійшла до вічности.

В 1903 році приїхав до Канади й поселився на гомстеді в околиці Федора, Альберта, де прожив при дочці Анні й зятеві Йосифові Крищук, аж до смерти.

Покійний за молодших літ інтересувався народніми справами, був очитаний, отже хоч і був уже в поважному віці, одним з Вістником і Українським Голосом не розставався, можна сказати, до самої смерти.

Не дивно, що коли відроджувалася Укр. Прав. Церква в Канаді, він в самих початках став й будівничим та, поки сили його ще не опускали, старався завжди бути на Богослуженнях.

Здається, що його старість найбільше уласкавив внук Мирослав, який минулого року вступив на теольогію до Колегії св. Андрея у Вінніпегу, з чого старенький дідусь радів, однак Всевишній не дозволив йому бачити вже Мирослава при святому престолі священиком.

Пок. Стефан був щирим і глибоко релігійним християнином, бо коли вже добачував, що в короткому часі прийдеться розпрощатися в цим світом, просив покликати священника і приймав з рук його Св. Тайни Сповіді й Причасть.

Напередодні похорону відбувся „Парастас", на якому відправляли два священики, — о. П. Блажук з Едмонтону і о. Василів з Радвей.

В суботу, 27 серпня, відбувся похорон з хати померщого до місцевої укр. прав. церкви в Федора, при великому числі зібраних рідних вірославівць.

По закінченню Заупокійної Служби Божої, о. Василів ще кількома словами згадав про покійного Стефана і його жертвенність ще за життя і закликав, щоб і його увіковічнити гідно, та зібрати жертву на нашу пресу, яку померший читав і нею дорожив ціле життя.

Присутні щиро відгукнулися до закличку священика, і зложили $20.48, що їх розділено: на „Вістник" $10.48 і на „Український Голос" $10.00, а більші жертви зложили слідуючі:

По $1.00, о. Г. Василів, Николай Михальчук, Николай Трофилина, Федько Магера, Корнило Магера - Едмонтон, Володимир Костів, Михайло Фербей — Едмонтон, Ник. Доблянко, Федько Крищук, А. Кінджерський, Стефан Доблянко, Мирослав Крищук, Йосиф Крищук, решту дріб-

[redacted]

Покійного, крім дочки Анни й зятя Йосифа, оплакують 5 внуків: Федько, Єлисавета зам. Кінджерський, Мирослав, Стефанія зам. Доблянко, Фіялка, і 5 правнуків.

Спи, дорогий трудівнику, а земля, яку Ти любив, та на якій працював довгі літа, хай буде Тобі Легкою.

о. Г. В.

ПОДЯКА

По утраті дорогого батька й діда, щиро дякуємо за похоронні відправи Всеч. о. Г. Василеву й о. П. Блажукові, за вінки, Похоронному заведенню „Парк Меморял", та всім, що прислужилися нам у цьому смутному часі, як також і всім тим, що, незважаючи на пільні роботи, прибули, щоб разом з родиною віддати гідну християнську прислугу померщому.

Дочки, зять і внуки.

ЮЛІЯН ФРИДРИК

Дня 6 вересня в Радвейському шпиталі помер Юліян Фридрик з Торгілд, Альберта, на 70 році трудящого життя. Народився на Волині, там він і одружився з Авнюю, яка відчула тяжкий удар по утраті дорогого мужа.

Юліян належав до групи другої еміграції, бо прибув до Канади в 1926 році та за цей час своєю невсипущою працею доробився гарного маєтку. Здавалося б, що вже тільки жить, а тим часом невблаганна смерть перетинає нитку земського життя, а Всемогучий Господь покликує вже до вічного, безтурботного.

Померший був свідомий людиною, багато читав, а в „Українськім Голосом" і „Вістником" не розставався аж до смерти. Був релігійним християнином, завжди до церкви вчащав, був парохіянином української греко-православної церкви у Егремонті, а перед своєю смертю прийняв Святі Тайни Сповіді. Причасти й Одвівопомазання, з рук свойого пароха о. Г. Василіва. Полишив у смутку дорогу дружину Анну й нерідну дочку та зятя — п-ва Черенських.

Похорон відбувся при великому числі парохіян і сусідів в суботу 10 вересня, а вечером у пятницю відбувся в хаті померщого Парастас. Похоронні відправи відслужив разом з Заупокійною Св. Службою Божою о. Г. Василів, а дякував п. І. Горецький з Торгілд, разом з єгремонтськими хорами, що його провадить пані Лукашевич. Похоронне заведення Панк Меморял з Едмонтону обслужило померщого.

Прибувши парох зібраним у церкві, що померший був жертвенним, отже, щоб і його увіковічнити гідною згадкою, спітяли спільний вінок своїм жертвами, що ніколи не зівяне, а вічно буде жевим у нашій пресі для тих, що знали померщого.

Присутні щиро відмелися до закличку, і зложили $51.45, а п. М. Лукашевич записав імена всіх, що зложили вище долячі. Збірку роздано: $20.00, — „Укр. Голос". $20.00 на поміч Вайті, зниценій ґвалтованом, а $11.45 на „Вістник".

По $2.00: Ірчи Мучетей. Анна Фридрик, п-во М. Цепін — Едмонтон, А. Мончаковський. $1.50. Михайло Гавриленко; по $1.00; о. Василів, Н. Смерік, пані Олійник, Із. Горецький. п. Хвкан. Ф. Черненький. М. Стечинський, М. Мандзюк. В. Костельний. Григорій Білаш. п. Дутка. В. Войтенко, В. Гавриюк. М. Лукашевич. І. Прийміч, П. Радомський. А. Неделко. Ст. Білаш, В. Бачинський. Григорій Бугай, пані І. Лукашевич, Л. Гавалко. Олекса Гавалко. Йосиф Гицунь, Вол. Бачинський, Василинка, Володимир Плучек, пані А. Черненька, К. Опульський, решта дрібними.

Всім тим, що не забувають давати гідні жертви на добрі цілі, щира подяка, а померщого Юліяна прийми, Господи, з Своїй небесні двори, де вже нема ні болю, ані туготи, а життя безконечне.

В. Т. П!

ВАСИЛЬ КАПЛУНСЬКИЙ

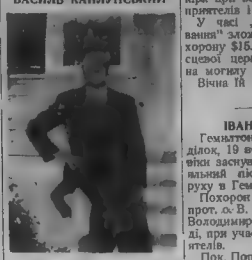

Ріджайна, Сиск. — Дня 4 вересня ц. р. упокоївся в Бозі Василь Каплунський, проживщий 60 років. Покійний народився 4-го січня 1895 р. в селі Тарашини на Буковині. До Канади прийхав в 1912 році і спершу проживав короткий час в Монтреалі, а пізніше перенісся до Ріджайни на стилий побут. Тут належав до перших членів місцевої української греко-православної парафії та був довший час головою церковного Заряду. Коли піонери українського православного зорганізованого життя в Ріджайні розпочали будову церкви, покійний своїм трудом і жертвою багато причинився до цього святого діла.

Покійний був глибоко релігійною людиною і терпеливо зносив важкі терпіння в останніх місяцях життя. Перед смертю прийняв Св Тайни і по мирному життю спокійно відійшов у вічність. Похорони Богослужения відправив о. Ю. Фересів у місцевій церкві 7-го вересня ц. р. і присутна родина, приятелі та односельчани покійного, на заклик о. Пароха, як невинучий вінець склали жертву 8.50 дол. на „Вістник".

По покійному осталась дружина, сини та доньки. — всі проживають в Ріджайні.

Вічна Йому Память!

— Ю. Ф.

АННА ПЛИСЮК

У пятницю, 16-го вересня, ц. р. закінчила своє трудяще життя Анна. з Слободзінів. Плисюк у Істі Селкірк, Ман

Походила з с. Зубів. пов. Теребовля, Зах Україна.

У 1924 р. прийхала до Канади й тут одружилася. Прожила з своїм чоловіком 31 літ: виховала дві почки. Одну з них у Стефанію, та одного сина Петра. Була доброю господинею й матірю; завжди бувала на Богослуженнях у церкві й помагала в праці парохій як сестриця.

Похорон відслужив прот. Є. Гошшна з Вінніпегу 21 вересня. В вівторок вечером 20 вересня відслужено Парастас у похоронінім заведенню в Селкірку. В середу похоронено її на цвинтарі в Істі Селкірк при великім числі рідні, приятелів і знайомих.

У часі „последнього цілування" зложили участники похорону $15.40 на потребн місцевої церкви замість вінка на могилу Покійної.

Вічна Їй Память.

Учасник.

ІВАН ПОПОВИЧ

Гемілтон, Онт. — В понеділок, 19 вересня 1955 р., найвіки заснув Іван Попович, дільний піонер українського руху в Гемілтон.

Похорон відслужив Всеч. прот. о. В. Федак з церкви св. Володимира, а середу по обіді, при участи численних приятелів.

Пок. Попович родився в селі Олеша, пов. Бучач, 1886 року, а до Канади прийхав 1913 року, оставивши молоду жінку й дитину вдома.

Сумна доля не дозволила йому їх вже більше видіти через несподіваний світовий війни.

Покійний іван жив цілий час свідомо, стало працював і приймав участь в самостійних організаціях і любив Укр. Правосл. Церкву. Був стадим передплатником „Українського Голосу" і „Вістника" та глибоко бив очитаний добрими книжками. Був жертвенний, любив забаву та тішився великим знакомством в цьому місті.

Похороном займалися п-во Мих. Волковські, з якими він довгий час жив. Після похорону, в залі громади, була поминальна перекуска, що принагідним членки відділу Союзу Українок.

При тій нагоді Всеч. прот. о. В. Федак сказав ще кілька слів на спомин про покійного і попросив учасників жертвувати на невинучий вінок в користь місцевої церкви св. Володимира і нашої преси.

Збіркою займалися В. Ткач і В. Фастрига, Зібрано 100 долярів і поділено: на місцеву церкву $85.00, на „Український Голос" $10.00, на „Вістник" $5.00.

Імена жертводавців виголошав в церкві Всеч. о. парох і тому нема потреби забирати місця в часописі.

Жертводавцям і всім учасникам похорону щира подяка, а Іванові Поповичеві Вічна Память.

Учасник.

ВАСИЛЬ ДОЛИНСЬКИЙ

В понеділок, 26. вересня ц. р. покликав Господь у Свої небесні оселі бл. п. пок. Василя Долинського.

Народився пок. в Скрентоні, ЗДА, і ще малим хлопцем прибув до Канади. Спочатку працював на залізниці робітником, а згодом, заощадивши трохи гроша, став фармерувати.

В 1920 році одружився з Марією з дому Семчишин, на долю якої впав тепер тягар оплакувати і хоронити свого доброго мужа.

З їх подружжя є три сини і одна донька. Всі вони вже подружені і працюють шахтярами (майнерами), а Фалін Флоя, а тільки найменший син остався ще при матері.

Полишив пок. теж чотирьох своїх братів і дві сестри

Пок. Василь був членом Української Православної Громади спочатку в Етельберт, а пізніш у Пайн Ривер, Ман. Це була жертвенна і побожна людина, це був той практикуючий християнин, що на них нам змагрілізований вік такий бідний. Він багато працював для церкви; його матеріяльною допомогою закуплено дзвони в Пайн Ривер; покійний ніколи не відмовляв своєї допомоги і на наші національні потреби.

Страшна, невблачима недуга заставила його дитти вісімці на шпитальне ліжко в Давфині, а перебувши операцію, і передумавши близьку смерть, просив Святих Тайн, Сповіді і Св. Причастя. Поєднавшись з Богом і забезпечивши душу свою тим безсмертним капіталом, заснув у Бозі 26 вересня.

Похорон пок. при участі родини, приятелів і знайомих відбувся в середу, 28 вересня, з церкви св. Юрія в Давфині на місцевий цвинтар.

Збірка в часі останнього цілування принесла $12.27 і з цього $7.00 призначено „Вістникові", а $5.00 „Українському Голосові".

Хай же Милостивий Господь упокоїть во святими душі спочилого Василя, а родину пок. огорне Своєю Опікою.

Вічна йому память!

о. Остап Фляк.

МОЛИТВА ЗА ВПАВШИХ БОРЦІВ КУБАНЩИНИ

Кубанські козаки, що мешкають у Вінніпегу, вшанували память своїх побратимів і провідників, які загинули від ворожої руки, урочистою Панахидою

Панахиду відправив Парох церкви Св. Михайла о. Прот. С. Герус, попередивши її відповідними словами, в неділю, 16 жовтня. Співав церковний хор під проводом пані О. Дмитрів.

На молитвах було згадано Отамана кубанських козаків Миколу Рябовола, та його помічника Свящ. Олексія Калабуха, яких замордовано були-ворогами визвольних змагань кубанців дня 11 червня 1919 року, а також тих безіменних козаків, що згинули в часі підступної репатріяції 1945 і дальших років.

Присутні на Панахиді козаки, на чолі із своїм провідником Петром Слюсарем, який був у козачому збранні, стояли на колінах, сумно схиливши голови перед тінями своїх борців-побратимів, а жалібні акорди похоронного співу хору тиснула серце й витискали на очі сльози присутніх . . .

Учасник.

Порядки Богослужень:

ПОДВИННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ

ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Поплар Парк — Транскона
8. Вівторок. Св Димитрія — Гомор
13. Неділя — Немейка - Су Лукаят
20. Неділя — Дуфрост — Кенора
21. Понеділок. Арх. Михаїла — Селкірк (храм)
27 Неділя — Поплярфілдс — Гомор

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді.
7 St. Джанс Ave. 4, Вінніпег
Телефон: 56-3063

о. Я. РИБАЛКИ
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Сенді Лейк
8. Вівторок. Димитрія — Вista
13. Неділя — Січ
20. Неділя — Менні
21. Понеділок. Михаїла — Сенді Лейк (храм)
27. Неділя — Озаборн
Адреса: Озаборн, Ман. Тел. 336

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Інсістер, місто
8. Вівторок. Димитра — Жучкани
13. Неділя — Пдор, місто
20. Неділя — Емор
21. Понеділок. Архістр. Михаїла —
27. Неділя — Шіго, полуд.
Адреса: Шіго. Сакс., Box 58, Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Шіго, місто
8. Вівт. Св. Дмитра — коло Кущих
13. Неділя — Мельничуки
20. Неділя — Вимярд
21. Понеділок. Арх. Михаїла — Вишварт (храм)
27. Неділя — Фоом Лейк місто
Адреса: Шіго. Сакс., box 62, Тел. 21.

о. Д. ЛУЧАКА
(Вишнігдонська Округа)
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Вишнігдон
8. Вівторок. Димитрія — Лучаки (храм)
13. Неділя — Андрю
20. Неділя — Прут
21. Понеділок. Михаїла — Завада (храм)
27. Неділя — Кагаян
Адреса: Box 158, Вишнігдон, Алта.
Телефон 48.

о. А. ТЕТЕРЕНКА
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Гронлид (над річкою)
8. Вівторок. св. Димитра — Гронлид (Північ)
13. Неділя — Кадет
20. Неділя — Гронлид (північ)
21. Понеділок. Михаїла — Ниховін
27. Неділя — Брусиєй
Адреса: от 47, Гронлид, Сакс.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Норт Бетафорд
8. Вівт. Димитрія — На Ближках
13. Неділя — Редфілд
20. Неділя — Кенідо (храм)
20. Неділя 7 год. вечора — Вечірня з Листом Свято Витязя
21. Понеділок Михаїла — Витязя (День подяки)
27. Неділя — Геферд (Загальні збори)
Адреса: Box. 163. Геферд. Саск.
Тел. 55

о. Л. В. ДЯЧИНИ
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Йорктон
8. Вівторок. Димитрія — Райн
13. Неділя — Брокстон
20. Неділя — Йорктон
21. Понед. Михаїла — Сторновей
27. Неділя — Мазепа
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Йорктон
11. Неділя — Кадвер
18. Неділя — Йорктон
21. Понеділок. Михаїла — Брокстон
22. Четвер. Зач. Богор. — Мазепа
25. Неділя — Райн
Адреса 110 Вікінгтон ав.
Тел. 32998 — Йорктон. Саск.

о. В. СЕНИШИНА
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Федора
8. Вівторок. Димитрія — Нюбрук
13. Неділя — Торгіад
20. Неділя — Раівей
21. Понеділок. Михаїла — Восетка
27. Неділя — Редвотер
Адреса: Box 128, Раівей, Алта.
Телефон 10.

о. В. АПОНЮКА
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Азвена
8. Вівт. Димитрія — Ст. Джулієн
13. Неділя — Термопіль
20. Неділя — Кадворт
21. Понед. Михаїла — Єлов Крік
27. Неділя — Вокай
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Сиятс
11. Неділя — Єлов Крік
18. Неділя — Кадворт
19. Попед. Миколая — Вокай
22. Четвер. Зач. Богороднц — Ст. Джулієн
25. Неділя — Азвена
Адреса: Box 4, Вакай, Саск.

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІЯ
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Вайта
8 Вівт. Димитрія - Сірко
13. Неділя — Свято
20. Неділя — Сандвей
21. Понеділок. Михаїла — Вайта
27. Неділя — Арбака (Пет. й Пав.)
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — Вайта
11. Неділя — Сірко
13 Вівт Андрея — Арбака (П. і П.)
18. Неділя — Вайта
19. Понеділок. Миколая — Арбака (Миколая, храм)
25. Неділя — Сандвей
Адреса: Вайта, Ман.

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Кайєр
6. Неділя - 8 год веч. — Рама
8. Вівторок. Димитрія — Фостов
13. Неділя — Вадна
20. Неділя — Кнів
21. Понеділок. Михаїла — Ватсон (храм)
21 Понеділок. Михаїла — Рама (храм, о. Т. Яковкевич)
27. Неділя — Вімер
Адреса: Ватсон, Саск

о. Л. ЗУБРИЦЬКОГО
ЛИСТОПАД.

6. Неділя — Сарепа
8. Вівторок. Димитрія — Крайгенз (храм)
13. Неділя — Бойл
20. Неділя — Вондерінг Ривер
21. Понеділок. Михаїла — Рорал
27. Неділя — Лак Ла Біш
ГРУДЕНЬ.
4. Неділя. Введення — Сарепа
11. Неділя Крайгенз
13. Вівт. Андрея — Лак Ла Біш
18. Неділя — Грезленд
19. Понеділок. Миколая — Вондерінг Ривер
25. Неділя — Бойл
Адреса: Box 216, Лак Ла Біш. Алта.

о. ІВАНА МАРЦІВ
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Пайн Ривер
8. Вівторок. Димитрія — Гарланд
13. Неділя — Етелберт
20. Неділя — Ревівер
21.Понеділок. Михаїла — Драй Ривер
27. Неділя — Етелберт
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — Пайн Ривер
11. Неділя — Етелберт
18. Неділя — Боян
22. Четвер. Анни — Зелена
25. Неділя — Свон Ривер
СІЧЕНЬ 1956:
1. Неділя — Пайн Ривер
7. Субота. Різдво — Пайн Ривер
8. Неділя. Соб. Богор. — Етелберт
9. Попед. Стефане — Гарленд
14. Субота. Новий Рік. Вони (Водохрещя)
15. Неділя — Зелена (Водохрещя)
16. Четвер. Йордану — Етелберт
20. Пят. Соб. Іо. Хрест. — Пайн Ривер (Водохрещя)
22. Неділя — Свон Ривер (Водохрещя)
29. Неділя — Драй Ривер (Водохрещя)
Адреса: Box 71, Етелберт, Ман.

о. ІВАНА МАГАСА
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Робліи
8. Вівт. Димитрія — Ленарда
13. Неділя — Мекнат (місяйне)
20. Неділя — Шелдейл
21. Понеділок. Михаїла — Петакора
27. Неділя — Гледвет Плейнс
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Грендвю
11. Неділя — Ленарда
13. Вівторок. Андрея — Робліи
18. Неділя — Гледвет Плейнс
19. Попед. Миколая — Зелена
22. Четвер. Зач. Богор. Шордедейл
25. Неділя — Робліи
По конпим Богослужепні катехизація дітей. Вечірні в Робліні о год. 7:30 вечером кожної неділі і свята.
Адреса: Box 201, Робліи, Ман.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ЛИСТОПАД:

6.Неділя — Кіндерслей
13. Неділя — Мінем
20. Неділя — Вонда
27. Неділя — Овен
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Айтуна
8. Вівторок. Димитрія — Габард
13. Неділя — Медвед
20. Неділя — Жучка
21. Понеділок. Михаїла — Гуздь
27. Неділя — Поничей
Адреса: Box 143. Айтуна, Саск
Тел. 57.

о. О. НОВИЛЬКО
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Вест Форт
8. Вівторок. вінчт Димитрія — Форт Вилиям
13 Неділя — Форт Вилиям
20. Неділя — Вест Форт
27. Неділя — Форт Вилиям
Тел. 3-8568, Форт Вилиям, Онт.

ЗМІНА АДРЕСИ

При кожній зміні адреси проситься виповнити цю форму, залучуючи 10 центів на покриття коштів зміни та вислати до Адміністрації ВІСТНИКА на адресу:

THE HERALD
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

До Адміністрації ВІСТНИКА:

Прошу змінити мою адресу.

Моя стара адреса:

Ім'я й прізвище . . . . . .
Число дому і назва вулиці
або число поштової скриньки . . . .

Пошта і провінція . . . . . .

Моя нова адреса:

Ім'я й прізвище . . . . . .
Число дому і назва вулиці
або число поштової скриньки . . . .

Пошта і провінція . . . . . .

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД:

1 В 19 Преп. Клеопатри, Іоанна
2 С 20 Візнч. Артемія, мч. Євора
3 Ч 21 Прп. Іларіона Великого
4 П 22 Рівноап. Аверкія
5 С 23 Ап. Якова брата Господ.
6 Н 24 Нед. 22. Прп. Арети, Сезон
7 П 25 Мч. Маркіяна й Мартирія
8 В 26 Вмчк. Димитрія Солун.
9 С 27 Мч. Нестора. Прп Нестора
10 Ч 28 Мч. Терентія й Неонили
11 П 29 Прпч. Анастасії римлян.
12 С 30 Мч. Зеновія й Зеновії
13 Н 31 Нед. 23. Прп. Спиридона
14 П 1 Св. безр. Косми й Дем'яна
15 В 2 Мч. Акиндина. Пигасія
16 С 3 Мч. Ахиндина єпископа
17 Ч 4 Прп. Ахилія, Меркурія Печ.
18 П 5 Мч. Галактіона й Епістимії
19 С 6 Павла арх., прп. Луки Печ.
20 Н 7 Нед. 24 Св. 33 мч. в Мел.
21 П 8 Собор Архістр. Михаїла
22 В 9 Оп. Онисифора ісп. Печер.
23 С 10 Св. ап. з 70-ти Еразта і др.
24 Ч 11 Мч. Мини, прп. Теодора
25 П 12 Св Іоанна Милостивого
26 С 13 Івана. Золотоустого.
27 Н 14 Нед. 25. Ап. Филипа з 12
28 П 15 Мч. Гурія, Самона й Авива
29 В 16 Ап. і Євап. Матвія (Ловія)
30 С 17 Григорія еп. і чуд. Неокис.

о. В. МЕЛЬНИЧУКА
ЛИСТОПАД:

13 Неділя — Шипнці.
Адреса: Гейрі Гил, Алта.

о- С. ГРЕБЕНЮКА
ЛИСТОПАД

6. Неділя — Принц Альберт
8. Вівторок. Димитрія — МкДональ
13. Неділя — Шипман
20. Неділя — Принц Альберт
21. Попед. Михаїла — Сембург
27. Неділя — Готеймун
Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Брендон
13. Неділя — Портедж ля Прейрі
20—27 Неділі Брендон

Кожної суботи від год. 2 до 4 в Народнім Домі в Брендоні відбуваються Недільна та Рідна Школи. Просимо родичів присилати своїх дітей до школи.
Адреса 518 Песіфік ave Тел 2820 Брендон Ман

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
ЛИСТОПАД·

6. Неділя — Гаєс
8. Вівторок. Димитрія — Стіпен (храм)
13. Неділя — Арран
20. Неділя — Ньюкей
21. Понеділок. Михаїла — Кобзар
27. Неділя — Сван Плейн
ГРУДЕНЬ:
4 Неділя Введення — Стіпен
11. Неділя — Глен Елдер
18. Неділя — Сван Плейн
19. Понеділок. Миколая — Гаєс
22. Четвер. Зачаття — Арран
25 Неділя — Вайтбн

о. Г. ВАСИЛІВА
Піедмонтонський Округ
ЛИСТОПАД:

6. Неділя — Торсбі
8. Вівторок. Димитрія — Оновей
13. Неділя — Кламер
20. Неділя — Атабаска
Адреса. 10644—112 Стріт Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

Церковний Устав

ЛИСТОПАД:

6. Нед. 22 Гол. 5. УЄ 11. Літ. Ап. Галат 6: 11-18. Євап. Луки 16: 19-31.
8. Вмчч. Димитрія. УЄ Матея 10: 16-22. Літ. Ап. 2 Тим. 2: 1-10. Євап. Луки 15: 17-27 і 16: 1-2.
13. Нед. 23. Гол. 6. УЄ 1 Літ. Ап. Ефес. 2: 4-10. Євап. Луки 8: 26-39.
20. Нед. 24. Гол. 7. УЄ 2. Літ. Ап. Ефес. 2: 14-22. Євап. Луки 8: 41-56
21. Собор Арх. Михаїла. УЄ Мат. 13: 24-30 16-41. Літ. Ап. Жидів 2: 2-10. Євап. Луки 10: 16-21
27. Нед. 25. Гол. 8. УЄ 3. Літ. Ап. Ефес. 4: 1-6. Євап. Луки 10: 25-37.

Український релігійний тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 15, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 15 ЛИСТОПАДА, 1955. ЧИСЛО (1002) 22

ДЕНЬ АНГЕЛА МИТРОПОЛИТА ІЛАРІОНА

В четвер, 3 жовтня, українське громадянство Вінніпегу вшанувало День Ангела Високопреосвященнішого Владики Митрополита Іларіона.

О год. 8.30 вечора в Митрополичій Палаті зібралися з родинами члени проводу Президії Консисторії УГПЦ, настоятелі парохій і голови громад м. Вінніпегу, професори і представники студентів Богословського Факультету Колегії св. Андрея у Вінніпегу, члени проводу громадських організацій і відпоручники преси. В їх імені Впреосв. Владику Митрополита привітав настоятель Катедри Пресв. Трійці Всеч. о. М. Юрківський.

Складаючи подяку за память, Впреосв. Владика Митрополит підкреслив, між іншим, що вшанування його Дня Ангела він приймає не як приватна особа, якою він уже давно перестав бути, а як Митрополит Української Православної Церкви всієї Канади — з Церквою бо він злився в одноціле і може невідємливий від неї.

Говорячи про силу і єдність Української Православної Церкви в Канаді, Впреосв. Владика звернув увагу на факт, що тут це Церква не імігрантів, а канадійців українського роду, і тут власне одна з найважливіших підстав і запорук її сили та розвитку.

Присутні були прийняті вечерою, на якій Впреосв. Владика приймав їх сам особисто, і врочистість пройшла в теплій родинній атмосфері.

Незважаючи на свій глибокий вік Впреосв. Владика Митрополит по-давньому повен енергії, але надмір невсипущої праці поклав на його лиці відпечатку помітної втоми.

Проходячи постійних молитов нашого Достойного Кирійрха, бажаємо йому многоліття від Господа Бога для добра Церкви Христової і на славу Божу.

ПЕРОН В НІКАРАГВІ

Х. Перон, бувший президент Аргентини, що досі перебував у Парагваю, тепер дітками переїхав до республіки Нікарагви.

СЛУЖЕБНИКИ
Видання УАПЦ з 1949 року

Маємо на складі Служебники видання УАПЦ в Німеччині в 1949 р., в чорній полотняній обкладинці в золотим Тиснением Хрестом, 180 сторін, в такими Службами: Вечірня і Рання Відправа, Чин Малої Вечірні, Чин Всенічної Відправи, Божественна Літургія св. оо. Івана Золотоустого й Василія Великого, Літургія Рапіш Освячених Дарів, Відпуст, Чин Літії в нашім спочинках і ін.

З нагоди жовтня, — ціна приіменна $3.00.

Замовляти:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

Священик Евген Т. Приступа

Парох Округа Айтуна, Саск.

Народився 10 квітня, 1902 р. в Тудоркривчах, пов. Сокаль, у Галичині. Початкову і середню школу закінчив у старім краю, і там з великим трудом, слідком тяжких матеріяльних умовин, набував і богословську освіту.

В 1928 р. лишає свій рідний край і виїжджає до Канади, де від 1942 р. стає священиком.

Сповнив він душпастирські обовязки по багатьох церковних громадах, а в 1954 р. призначений на округ Айтуна, Саск., і там працює досьогодні.

За цей короткий час його праці полагоджено церкву в Айтуні й побудовано Народній Дім; гарно викінчено резиденцію, розпочато будову церков у Габбард і Гудів, у Мелвил збудовано іконостас, у Врокстон побудовано нову дзвінницю, коло Жучки поправлено і помальовано церкву, як також і в інших громадах відновлено храми та куплено церковні речі.

В Айтуні й Габард є зорганізований гарний церковний хор. Зимовою порою і Айтуні відбувається три рази тижнево наука дяківського співу, а де можливо, там провадиться Рідна й Недільна Школи.

Нехай Бог щастить йому у дальшій праці.

ПАМЯТНИК ПОГИБШИМ ЛЕТУНАМ

Князь Едінбургу відкрив в Йорку, в Англії, памятник летунам, що загинули в минувшій війні, починаючи оборону з північно-східної Англії. Згинуло тоді понад 18,000, а з того канадійських 5.772.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

Візитації Архепископа МИХАЇЛА
в Східній Єпархії

27 листопада — Брентфорд.
18 грудня — Вест Торонто
ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.
Прот. С. В. Савчук, голова.

УРЯДОВІ ПОВІДОМЛЕННЯ

1. НАЗНАЧЕННЯ АДМІНІСТРАТОРА ЗАХІДНЬОЇ ЄПАРХІЇ.

Згідно з ухвалою XI-го Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбувся 29—30 червня, 1955, в Вінніпегу, Ман., Консисторія призначила на Західно Єпархію Адміністратора в особі Впред. о. Мітрата Єроніма Гринцяка, який почав виконувати свої обовязки 22-го жовтня ц. р. Обовязки о. Адміністратор виконує згідно з **"Інструкцією про Адміністратора Західньої Єпархії Греко-Православної Церкви"**, ухваленою Президією Консисторії та апробованою Високопреосвященішим Митрополитом Іларіоном.

Згадана "Інструкція" є такого змісту:

"І. Адміністратор Західньої Єпархії встановляється згідно з ухвалою XI-го Собору 1955-го року нашої Церкви, і працює до часу обрання Єпископа на Західню Єпархію, або до часу знесення цієї посади.

ІІ. Адміністратор виконує свої чинности з припорученя Митрополита і Консисторії.

ІІІ. Адміністратор Західньої Єпархії є одночасно і Настоятелем Катедри Св. Івана в Едмонтоні, яка йому платить належне настоятельське утримання та дає мешкання з належними йому утриманнями: опалом, водою, телефоном і т. ін.

IV. Адміністратор, як Настоятель Катедри в Едмонтоні, викнує всі функції катедрального Настоятеля. Для цього він має також Священика-помічника, якого призначує Консисторія на внесення Адміністратора, в порозумінні і за згодою Громади.

V. Праця Адміністратора головно така:

1) Адміністратор дбає про церковну розбудову всієї Західньої Єпархії, допомагаючи в цьому Митрополитові всієї Канади.

2) Дбає про всебічну розбудову Катедри Св. Івана в Едмонтоні, як Настоятель її.

3) Пильнує про збільшення парафій в великих містах: Едмонтоні, Ванкуверї й ін., де того треба.

4) Керує, за вказівками Митрополита, всією місійною працею в Єпархії, оберігаючи її від чужих впливів, а саме:

а) Уряджує Місійні Богослужби по Громадах Західньої Єпархії.

б) скликає місійні церковні збори певних округ.

5) Дбає про побільшення числа Богослужб по Громадах Єпархії.

6) Дбає про красу Богослужень їх.

7) Дбає про розвій церковного співу по всіх церковних Громадах Єпархії.

8) Доглядає й керує, щоб усі священики побільшували свою культурно-освітню працю в Громадах Єпархії, а особливо, щоб читали належні виклади

релігійні, церковні, історичні, літературні й т. ны.

9) Де можна, Адміністратор організує радіові виклади.

10. Доглядає, щоб добре працювали Недільні та Різні Школи по всіх Громадах.

11) Робить збірки на Стипендійний та Допомоговий Фонди, а також на Колегію Св. Андрея та інші збірки за вказівками Консисторії чи Митрополита, і пересилає зібрані кошти Консисторії.

12) Доглядає, щоб усі Громади своєчасно висилали до Консисторії Діецезійний Фонд.

13) Виконує всякі інші доручення чи то Митрополита чи Консисторії.

VI. Усе важливе Адміністратор робить з попереднього Благословення Митрополита.

VII. Про свою працю Адміністратор посилає квартално звіти Митрополитові та Консисторії.

II. ЗІЗД СХІДНЬОЇ ЄПАРХІЇ.

Єпархіяльний Зїзд Східньої Єпархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді відбудеться 9—11 грудня, 1955, в Торонті, Онт.

III. ЗАСІДАННЯ ПОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ.

Слідуюче засідання повної Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді відбудеться 27, 28 і 29 грудня, в місті Вінніпегу.

IV. ПОБІЛЬШЕННЯ ПЕРСОНАЛУ КОНСИСТОРІЇ.

Згідно з рекомендацією Одинадцятого Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, залагоджовано додаткову силу до праці в Консисторії в особі Всеч. о. Т. Ковалишина, який прибув з Едмонтону до Вінніпегу 26-го жовтня ц. р.

ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦ.
Прот. С. В. Савчук, голова.

БОРОТЬБА МІЖ ЄГИПТОМ И ІЗРАЇЛЕМ

В середу 2 листопада почалася, а в четвер продовжувалася збройна боротьба між єгиптянами і жідами. Як говорять вістки, по обох сторонах мало згинути понад 200 осіб; з того єгиптян 50, а решта жиди. Чим воно закінчиться, не знати, — може якось втихомиряться, а-не може й продовжуватися, в тоді буде дійсна війна. Є також вістки, що большевики згромаджують военні сили в околицях Формози, отже може і там щось почнеться. Може комусь ходить про те, щоб почалася війна ширших розмірів.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячних української богословської думки й культури.

Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол. Окреме число 35 центів.

Адреса:
"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

ПЕРЕД РОКОВИНАМИ 100-ЛІТТЯ НАРОДИН ІВАНА ФРАНКА

В Комітеті Українців Канади відбулася нарада в справі програми святкувань у Канаді 100-ліття народин Івана Франка в 1956 р. Ці роковини будуть сполучені з 5-тим Всеканадійським Конгресом Українців Канади.

Цю постанову КУК-а треба щиро привітати.

Але при тому переносимося думкою в недавні часи. Беремо в руки перемиський "Український Голос", ч. 5, 1926, і там читаємо статтю **"Три укази"**; ці "три укази", то три відомі заборони унїятського єпископа Коцилковського, які появилися в "Перемиських Епархіяльних Відомостях".

Перший указ звернений проти святкування памяти І. Франка. Франка зве еп. Коцилковський безбожником, отже заборонює священикам брати участь в святочних обрядах з нагоди 10-ліття смерти Франка.

Дальше, пригадує автор М. С. що і давніше були виступи унїятської консисторії в Перемишлі проти святкування памяти Шевченка, а тепер прийшла черга на Франка.

Автор М. С. каже, що у всіх народів були письменники, які не завжди йшли тісно з Церквою, а між ними були й атеїсти; в поляків був Мицкевич (належав до секти Товянського, отже фактично не був католиком! — ред. В.), в москалїв був Пушкін, але церковна влада — польська, чи московська — бере в рахунок цілу-корисну працю тих письменників, і тому й шанує їх. А праця Франка була такою, що — "де ми сьогодня були би без Франка? Прямо революцію (до кращого!) викликав він в житгю Галицької України, тяжко затроєнім випарами суспільної багновиці" (польської).

Дальше, пригадує автор М. С., що святкування памяти Франка тривають уже півроку і охопили вони всї українські землі.

Таке було вороже відношення унїятської Церкви до Франка.

КУК має такий статут, що головою КУК-а мусить бути тільки унїят. І коли одначе, незважаючи на це, КУК одноду шно вирішив зірвати з традиційною ворожістю до І. Франка з боку унїятської Церкви, то це дуже здоровий напріотічно-громадський прояв з боку світських унїятів. Дай Боже більше таких проявів, а тоді й всі інші, сучасні, "укази" унїятської Церкви, що розбивають єдність української спільноти, не знайдуть для себе пригожого грунту серед унїятів і не зможуть наносити шкоди нашому народові.

ЗАКЛИК ВЕРТАТИСЯ ДО ПОЛЬЩІ

Польський уряд, розуміється поставлений Москвою, закликає поляків, щоби вертались з Канади до Польщі помагати там Польщу відбудувати. Помимо відомо, що поляки не квапляться вертатися, хоч Польща, їх дармо хоче до Польщі перевезти й обіцяє їм там працю. Та одно замітне, — що багато поляків в Вінніпегу подібавали листи з закликом вертатися. Знїдки ті, що висилали, мають адреси поодиноких посилаїв? Видно, що, тутешні комуністи збирають адреси і пересилають їх висильним большевицьким властям.

ПОМЕР ЕПИСКОП ЖИЛЮК

В ночі з 30 на 31 жовтня помер у своїм домі в Вінніпегу один з давних громадських піонірів-працівників — Аполінарій Новак, прожившій 70 літ. Молодим приїхав до Канади в 1901 р. з Серафинець, Городенського повіту в Галичині. Тут був редактором "Канадійського Фармера", поки ще не було "Українського Голосу", та якийсь час і після того.

Належав до засновників Української Видавничої Спілки, що видавала "Український Голос". Брав живу участь в першій організаційній громадській роботі.

Полишивши "Кан. Фармера", жив кілька літ на фармі в Ст. Мартин, Ман., а дальше перебрався до Вінніпегу і тут працював коло 35 літ в "Українськім Голосі", як коректор, як редактор господарського відділу та як експедитор.

Це була неголосна, але потрібна важна праця, і він виконував її дбало і терпеливо, поки вистарчило сили. В полодині минулого червня, коли почав слабувати, працю в "Українськім Голосі" мусів залишити.

До його праці належать також короткі оповідання з канадійського життя, що поміщувалися давніше в календарях і часописах.

Вдачі був тихої, не промовець, але праця його була щира і потрібна. Де що важне робилося, він там був. Зостався пятеро дітей і дружину.

Так відійшов один з громадських піонірів і свідок того, що колись робилося. А він в громадську працю вложив усе, що міг вложити. Відійшов він, але довгий спомин по ньому зостанеться.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМЯТЬ!

ЗИМА В ВІННІПЕГУ

Перший сніг у Вінніпегу почав падати 31 жовтня, і впало три і півцаля. Знов 2 листопада впало досить снігу і виглядає, що вже зима почалася. Годі сподіватися, що він вже стопиться, бо йде до зими, а не до літа. Сніг у Форт Вилям, Онт., з початком листопада лупинив весь рух. Там в деяких сторонах впало 16 цалів снігу.

ЩО КОШТУЄ СНІГ

В Вінніпегу думають, що в 1955 р. місто мусить видати 300,00 долярів на прочищування вулиць від снігу і на посипання піском, щоб рух через сніг не ослабав. В 1954 р. в Вінніпегу видано несповна 310 тисяч долярів на прочищування снігу.

МОРАЛЬНИЙ РАК

Священик **В.** Кудрик писав багато про католицьку політику. Остерігав о. Кудрик, що католицька політика чужа й суперечна інтересам українського народу. Чужа, суперечна і ворожа. І все це фактами доказував. Писав о. Кудрик в газетах, — але газети рік нетрівка: прочитає людина, відложить, забуде. — Тим і потішав себе унїятський церковний провід.

Та ось о. Кудрик узяв і написав книжку — "Маловідоме в історії гр.-кат. Церкви". Книжка — річ тривка. Вона все перед очима людини. А коли маєш час — прочитаєш собі. Мине рік-два, знову собі заглянеш — знову дещо відсвіжиш у памяті, щоб не забув католицької політики.

Так, книжка тривка річ. Ну, і унїятські провідники та потакуючі заворушилися. Треба книжку знищити. Але як? Не визбираєш її по всіх хатах, не відбереш, не викупиш. Не запеччиш її правди, бо вона, ніби на зло, вся на католицьких і унїятських документах і свідченнях оперта.

Що ж робити? І, мабуть, пішло по всій сітці їх акції: думайте, що робити! І нарешті —— е! Не можна вдарити по книжці, пробуймо вдарити по авторові. Так як католицька "свята" Інквізиція робила — в "безбожництві" оскаржити! Чи ж забули вже випробувані способи старих "добрих" часів? В "безбожництві" оскаржити. Адже відомо, що людині найтяжче доказати це, чи вона дійсно вірить в душі в Бога, чи ні. Можеш св. Письмо голосити. Можеш добрі діла творити. Можеш до церкви ходити. Але це мало. Ти докажи, що дійсно в душі ти віриш у Бога. Докажи!

Не вивернеш душі наверха, не докажеш. І сам папа римський не докаже! Значить, можна оскаржувати в "безбожництві" кожного. Хай попробує оборонитися.

А хто візьметься оскаржувати? Знайшлися в Торонті якогось Антона Мартинюка. Старенький вже, видно, чоловічина собі. Треба, кажуть йому, оскаржити "незалежного" священика. Це буде "на славу Божу". Бачив ти його хоч раз? Бачив раз, молодим ще. — І вистарчить! Значить: він, бувши молодим, закликав тебе і проповідував, що нема Бога — чув? Чув! — Так і кажи!

Але як же казати? Сорок чотири роки минуло від часу, коли я розмовляв з ним — і то раз. Спитають: чому ж аж 44 роки мовчав, а тепер обізвався...

Безглуздо!

Нічого, Антоне... Не журися. Ти скажеш, що память молода була — забувала. А ось на старість память посильнішала — і пригадалося. Коли людина стоїть над гробом, тоді враз усе пригадується, як на долоні. Так психольогія каже.

Рад не рад, пише старенький Антін Мартинюк. На суміжних своє бере, "християнське" діло робить. Цього католицька політика вимагає...

Гидко!

І пише Антін. Бере на себе тягар гріха. Мій Боже, яких-то тягарів на наших антонів уже не вкладали рїжні наганячі!

Пише Антін лист до "Свїтла" (жовтень, 1955) і "Свїтло" містить. Містить і додає свої фарисейські уваги: "В. Кудрика ми ближче не знаємо". Не знають! Не беруть отці унїятські відповідальности, вмивають руки, мов Пилят. Хай й відповідає незрячий... Антін!

Облуда!

Але й Антона не хочеться зовсім звалити з пліч — бо на чиїх плечах поїдеш — так як сотки літ їхав? І "Свїтло" нишпорить за "намацальними доказами". Справді по-поліцейському мусіли перерити геть усі чисто писання о. Кудрика (а їх е сотки сотокі). Нишпорили, все перерили — не знайшли.

Великі штаби вони мають людей на таку осоружну роботу, — і хто їх усіх оплачує?

Але був наказ знайти — і мусіли "знайти"! Тож підперли Антонову брехню всі так: "...Вашу думку, що він 1911 р. був атеїстом підтверджує збірка його "поезій", що вийшла 1911 р. під наголовком **"Весна"**. Тут наш "поет" не скриває свого атеїзму".

Бачите, в мові віршів найлегше пофальшувати думку. Адже большевики так і в віршах Шевченка "знайшли атеїзм".

Фальшівники!

І взялася редакція "Свїтла" до своєї нечестивої роботи. Служба його вже така. Хто захоче плюгаво вирвати окремі слова і відповідно їх підтасовувати, числячи на це, що читач не бачив цілости твору, той може це легко зробити. Атеїст, побачивши в св. Письмі слова: "І сказав безумний у серці своїому: Нема Бога", пропустить слова "І сказав безумний у серці своїому", а покаже читачеві слова "Нема Бога", і в захваті "кричатиме: Це ж у св. Письмі написано!

На таку нахабність пішла редакція "Свїтла". Одно щастя, що ця нахабність глупа, отже нешкідлива для розумного читача, який має право від "Свїтла" домагатися цілих строф із "Весни", а не вирваних слів. Лише на основі цілости він може зрозуміти правильне значення окремих слів.

Але "Свїтло", видно, розраховує на це, що його більшість читачів — це якесь затуркане пацюцяняне хлопство із середньовіччя.

Безсовісні!

Про редакцію "Свїтла", про її релігійність можна сказати словами о. Кудрика; на 108 сторінці "Весни" він підкреслює, що по дінях пізнається, хто є другом, а хто чужий, і зазначує, що це з науки Христа найгарнїший екстракт" (витяг).

А які діла "Свїтла" — бачимо...

Дальше, о. Кудрик витикає зовнішне, лицемірне, фарисейське святецтво тих лицемірян, що облудно прикриваються релігією та іменем Христа для своїх самолюбних цілей; перед народом вони вдають дуже побожних і віруючих, а в душі самі кпять собі і з народу, і з віри, кажучи собі:

"В нас Синайський закон —
Давня казка пуста.
Ми не вірим в ніщо —
Люд дурний є й буде,
Отсе віра моя!
Ми повинні над все
Хоронить своє "я".

Хто так поступає? Лже-Хрести, перед якими остерігав Христос! Чому ці слова істини так колять очі редакції "Свїтла"? Чи ця "правда очі коле"? У нас, православних, це не перший раз, що священики, яким щиро лежить на душі добро віри і Церкви Христової, мушкою вказували на фарисеїв, хоч вони прикриваються Христом. Згадати б тільки старця-ченця Івана Вишенського, — він і єпископам свого часу не побоявся сказати правду в очі за їх розв'язне, нехристиянське життя: "куроцид, подушко спав" і т. д. І всі ці єпископи... в унію пішли, щоб перед огненними словами Вишенського заховатися під покров папської тіари. А там уже ніхто не посміє сказати їм правди в очі, бо буде "атеїст".

Медвежу прислугу чинить Церкві той, хто так поступає в обличчі натиску воюючого атеїзму, і е він моральним раком на тілі Церкви. . . .

П. С.

Справа княжни Маргарети

Були вже давно вістки, що княжна Маргарета товаришує з капітаном Петром Таунсендом, отже йшло до того, що вона могла з ним одружитися. Він зі своєю першою дружиною розвівся. Але проти того, певна річ, була королівська родина, були поважніші люди, і проти того був провід англїканської Церкви. Ціла та справа зачіпала самому повагу королівської родини, зачіпала повагу держави, а же окремо й церковні закони не дозволяють вінчання з розведеним.

Пригадати б тільки, що брат помершого короля, Едвард, оженився з розвідкою, а коли став королем, по смерти батька, то вийшло таке обурення, що він зрікся королівства і став досить чужим для королівської родини. Зрештою, витлумачило, що ціла та справа мала під клад більше політичний, — мабуть чужа політика мала свою руку в справі Едварда.

Тепер княжна Маргарета згодилася розійтися з Таунсендом.

І в англїській пресі ціла та подія набрала вуличного характеру. Виглядає, що тут знов рука чужої невидимої політики може заважувати.

Преса подає і свої погляди на ту справу, і погляди випадкових осіб. Одні стоять за тим, що це справа лише княжни Маргарети, і ніхто не має права в її справи мішатися; інші вважають, що це справа ширшого значення. Одні обороняють княжну Маргарету, і кажуть, що їй заподіяно велику кривду; другі хвалять її, що, маючи на увазі родині і державні справи, вона з Таунсендом розійшлася.

Деякі кажуть, що Церква повинна свої закони змінити в користь особистих забаганок людей, — та це вимога вулична якщо вона домагається уступок в користь одиниць та їх слабостей, а не в користь добра загалу. Коли б Церква свої закони змінила в даному випадку, то вдовольнить одних, але не вдовольнить тих, що розумніше і поважніше думають. Де ж тоді повага Церкви опиняться б?

Можна сказати, що і Таунсенд не повинен був шукати собі місця там, де воно йому не належить.

Щодо княжни Маргарети, то її належиться признання, що поставила загальні справи вище своїх особистих.

ЩО ТО ДІТОЧИЙ РОЗУМ

В Мидвокі, Америка, 6-літня дівчина прийшла до крамниці купити цукорків. Дає вона кілька центів дрібними і 100-долярвий банкнот та й каже, що дістала це на свої видатки. Крамар (склепар) зараз повідомив про це її маму.

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границю $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ЦЕРКВА І КУЛЬТУРА

Багато говориться про конечність збереження української культури на чужині. Говорять про це і свої, і чужі.

Останньо це підкреслив також президент КУК, А. Яремович.

На одній з імпрез Католицької Акції, 1 жовтня в Давфині, А. Яремович, промовляючи як провінціяльний голова Братства Українців Католиків, сказав, що українці повинні вміти використовувати демократичні права в Канаді для свого культурно-національного розвою, переводячи в практику клич! БУК-а: **"Католицька віра, канадійська державність, українська культура"** ("Канадійський Фармер", 24. 10. 1955).

Що міжнародна римська Католицька Акція, до якої належить Братство Українців Католиків, має характер протинаціональний і протисоборницький та римо-політичний, про це буде мова окремо.

На цьому місці обмежимося до справи відношення між національною культурою і католицькою вірою та Церквою.

Католицька Церква в цій справі має вже давно розроблений плян, який упертo проводить у життя — від найдавніших часів, по наші дні.

Католицький теоретик Тома з Аквіну (1226—1274) поклав найсильніші основи під програму римської культурної політики. Тома з Аквіну розробив ідеольогію **одної світової культури для католицької Церкви;** а таку римсько-світову культуру не можна ширити інакше, як тільки шляхом знищення окремих національних культур.

З точки погляду Риму така політика самозрозуміла, оправдана й конечна, бо ж без нанесення римо-світової культури кожному католицькому народові було б неможливо володіти над народами. Уніформована абсолютна влада вимагає уніформованого світогляду підвладних, уніформованої культури — для всіх однакової. Інакше бути не може. А коли хто твердить, що Рим міг би зробити інакше, той або неспроможний правильно думати, або свідомо говорить неправду.

Римські інтереси ми розуміємо, і розуміємо, що Рим не може поступати інакше, коли хоче втримати свою владу над ріжношерстною масою рас, народів, племен, держав і т. д.

Але хоч ці інтереси Риму нам ясні, то все ж таки вони чужі патріотам кожного народу і чужі вони й українцям, — чужі та ворожі. Українські патріоти ніколи не погодяться на те, щоб Рим мав знищити українську культуру в користь римо-світової.

В Канаді бачимо вже наслідки такої руйницької для нас політики в унійській галузі римської Церкви.

Бачимо усування з церков іконостасів. Бачимо спробу накинути українцям унійним латинку (ось хоч би такі спроби, як молитовник Doroha do neba, Йорктон 1954 р. і т. п.), бачимо як просувається римського стилю церкви — такі як, напр., св. Володимира і Ольги у Вінніпегу: бачимо "Задушки"; бачимо багато речей — до фальшування Історії України включно.

Рим ще не встиг накинути українським унійним повністю свою культуру, тому що йому про людське око треба показатися "поблажливим" для національних культур, щоб не відстрашити інші народи — православних українців, білорусів, москалів і т. д., — яких він хоче навернути на католицтво. Крім того, широкий загал вірних — унійтів, в українських патріотичних мотивів, ставить цій папській політиці спротив.

Але це не значить, що Рим вирікся свого пляну накинути всім католикам римо-світову культуру.

Не можна вважати, що унійтський провід у римській Церкві всього того не знає. Може не всі світські провідники Братства Українців Католиків це знають. Але духовний провід знає, однак ширшому загалові вірних він цього не виявить; не скаже, що католицька віра під проводом Риму є повним запереченням національної культури та ворожа цій культурі.

Коли одначе БУК у своїм клич!: "Католицька віра і канадійська державність..." додав ще й слова "українська культура", то Рим погодився на ці с л о в а (і тільки на с л о в а), щоб використати патріотичні почування несвідомих справи унійтських народних мас і так втягнути їх і їх гроші до Католицької Акції. А слова в клич! БУК-а "українська культура" — це для Риму тільки порожні слова, і вони для нього не є небезпечні. Але, коли б прийшов сприятливий час, Рим і ці слова усунув би без такого пардону, як без пардону заперечує назву у к р а ї н ц і, а вживає приниженну для нас назву "рутенці".

Хто хоче погодити католицтво з українською культурою, той або несвідомий справи, або свідомо затаює перед народом правду.

ВІДГОМІН УХР В КАНАДІ

В програмі української телевізійної передстанції Сен-Боніфас, в неділю 30 жовтня, був заклик вшанувати 1-го листопада 25-ліття замучення большевиками ієрархів Української Автокефальної Православної Церкви і 10-ліття такої ж трагедії унійтських ієрархів у Галичині.

Як відомо, сама думка вшанувати память обох трагедій одночасно виникла в унійтському проводі Українського Християнського Руху в Европі

Саму цю думку, як таку, коли б вона виходила з чисто християнського і патріотично-соборницького джерела, треба було б повітати з радістю.

Одначе в нас нема доказів на те, що Український Християнський Рух не є т. зв. "світським апостолятом" католицької Церкви, покликаним для праці в "католицькій акції".

Як відноситься унійтський церковний провід до Української Православної Церкви — загально відомо. Для тих, що забувають це, не зашкодить пригадати. Замість писати про це довше, дамо пару прикладів:

Унійтський епископ Коциловський спеціяльним указом відкликав був унійтських священиків з заряду "Української Щадниці" в Перемишлі. Зробив це на знак протесту проти того, що в будинку "Бурси св. о. Миколая" православні емігранти з України влаштовували свій "Святий Вечір", а на Великдень мали Великодні Богослужения. — Такий протинаціональний поступок унійтського епископа осудив перемиський "Український Голос" (ч. 44, 1926, стаття "Три укази", і ч. 45, 1926, стаття "Де розвага?").

Про те, що церковний унійтський провід у Бразилії заборонив своїм вірним входити в різного роду звязки з православними українцями, кожний знає, і преса на ту тему недавно писала багато.

Унійтський архіеп. Іван Бучко 15-го серпня ц. р. в Лондоні на 25-літті Т-ва Укр. Студ. Кат. "Обнова" заявив прилюдно, що "сатана придумав 80 єресів, під впливом чого і почали відбуватися розколи на православних і інших". (Ульвівський "Український Вісті" в 25-го серпня, 1955 р., стаття "Думки, що не дають заснути").

Ці живі приклади, давніші й сучасні, є тільки частиною цілости ворожого відношення унійтського церковного проводу до Української Православної Церкви, а тим самим і до православних українців.

Український Християнський Рух в Европі діє з благословення архіеп. Івана Бучка. І коли архіеп. Бучко крайньо вороже наставлений до Української Православної Церкви, то чи може бути до неї прихильно настроєний Укр. Христ. Рух? Виключена річ!

Що ж тоді має на меті унійтський УХРух, вшановуючи память замучених українських православних ієрархів, разом з вшануванням унійтських? Щоб знайти якусь таку точку зачепу, де православні зійшлися б-я унійтами на церковному ґрунті. На що? Щоб делікатно, спочатку нібито не говорячи про унію, поступово навернути православних на унію.

Про це пише близький до провідних унійтських кол "Визвольний Шлях" (ч. 9, 1955, стаття "Велика справа"): "Можна сміло твердити, що коли Український Християнський Рух приведе до зближення на відтинку церковно-релігійному, усуне існуючі антагонізми і підготує гідний ґрунт до з'єднання наших обидвох українських церков..." (підкр. ред. В.). Тут "зєднання" означає унію з Римом. — До речі, коли б православні українці хотіли йти на унію, то малиб й можливість єднатися з Римом безпосередньо, а не почерез його посередників — домашніх унійтів.

Провід УХРуху в Европі заявив був, що його акція згодом має огорнути й американський континент. І на це не довго довелося чекати.

ЗАМІСТЬ ГАЛОВИЦІВ — ГРАБЖНИКИ

В Ріджайні, Саск., на свято Галовин хтось застукав до дверей Канглесів; господиня відчинила двері, думаючи, що це галовищі. Але це були грабіжники, — один з револьвером. Повязавши чоловіка й жінку, вони перешукали весь дім, але мабуть нічого особливого не знайшли.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 28-мa ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Багато є людей, що не вміють відріжнити важного від маловажного, коли воно не має матеріяльного вигляду. Дрібні матеріяльні речи, які міряються мірою грошей, важніші для них, ніж розум, ніж побожність і культурність, ніж особиста гідність. За матеріяльне майно вони все те заміняють.

Бодяй дві нам гарні приміри, де люди на першім місці ставили не матеріяльне, але моральне. Йов був багатим чоловіком, мав достатки, мав велику родину, здоровля, але все те знищив. І самого його покрила проказа. Страта була велика, але не найбільша. Важною для нього зосталася цінра віра в Бога. Найбільшою стратою для нього була б та страта, коли б він Бога стратив; коли б Бог його покинув. Про страту звичайного майна, а навіть родини, він казав: „Бог дав, Бог взяв. Нехай ім'я Його буде благословенне!" Бог був для нього найдорожчим майном.

Читаємо в Св. Письмі, що Бог питав Соломона, чого він хоче, — слави богатства, чи сили, а Соломон попросив лише розуму, і Богу це подобалося, бо коли буде розум, то буде і слава, і майно, і сила. Великого просив.

В Євангелії цеї неділі говорить Христос: Багатий чоловік, очевидно князь, чи король, приготовив велику вечеру і запросив тих, яких уважав вижнішими. Але ті відпрошувались. Один каже, що купив поле і хоче оглянути; другий каже, що хоче спробувати куплені воли; третій не може прийти, бо оженився... Все то були маловажні справи супроти княжої гостини. Поле можна коли-небудь оглянути; воли завтра-позавтра можна пробувати; женихові така гостина не лошкодить. Дотого ж княжа гостина рідко бувае, а на щоденні справи є багато часу. Для такої славної гостини варта посвятити день чи два.

Але люди були короткозорі. Буденні справи були для них важніші.

І говорить тоді князь слугам: „Рідіть і запрошуйте всіх, кого знайдете на дорогах, — вони будуть моїми гостями, а запрошені не будуть зо мною веселитися. Багато є покликаних, але мало вибраних".

Христос розуміє, що тим Господарем чи Князем є Володар цілого світу. Він то запрошує своїх підданих, щоб деколи прийшли до Його дому і перебули з Ним поважну хвилину, а там нехай вертаються до своїх буденних справ.

Нині для нас такою поважною хвилиною є Неділя, є Свята, а княжою палатою є Церква. Сюди закликає нас той Князь. І заклик того Князя-Господа голоситься в церкві: "всяку журбу життеву відкладімо тепер". Буденні справи лишімо на завтра. Всю увагу звернімо на те, що ми в Господнім Домі. Завтра ми тут не будемо.

Але скільки людей тої великої справи не розуміє! На празнику в людей, на весіллях, на забавах забувають і поле, і волів, і часу не жалують, а до церкви піти шкода часу. І Богослужения нібн „задовго" тягнеться...

Таких мав на гадці Христос, отже сказав, що вони хоч вибрані, кликані, але коли злекковажували Його заклик, то вони не вдні, вони чужі для Того, Хто їх запросив. Вони чужі Богу.

НЕДІЛЯ 29-та ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Сповнити обовязок, це велика справа в житті чоловіка. Обовязок, це довг, який треба віддати — чи людям, чи справі. Зробив тобі хтось добро, подякуй йому щиро. Оцінн належно його гідний вчинок для тебе. Якась справа помагає тобі, шануй її і піддержуй.

Але є люди, які дбають лише про себе. Зробив їм хтось добро, тішиться, але не дбають, щоб щирою вдячністю за те добро заплатити.

В Євангелії цеї неділі говориться, що зустріло Христа десять прокажених, і вони, стоячи здалека, просили: „Учителю, поможи нам!" І каже Христос: „Рідіть і покажіться священикам". Коли ж ті пішли, то священики побачили їх здоровими і сказали, що вони вже могли жити між людьми. Незабаром вертається до Ісуса один з тих одздоровлених і щиро дякує Христові. А це не був навіть жид, але самарянин. І каже Христос: „Десять очистилось, а де ж ті девять, що не прийшли подякувати Богу за уздоровлення? Прийшов лише отцей чужинець". І говорить самарянинові: „Ідн, віра твоя спасае тебе".

Тут виявилася людська недячність. Всі повинні були подякувати і так належний довг сплатити, але ім було це байдуже. Довг заплатив лише той, на якого жидн дивилися як на поганина. Але він своїм гідним вчинком поставив себе вижче ніж жиди, які вважали себе Божими вибранцями.

Під вірою, про яку згадується, Христос розумів совісність того чоловіка, його здоровий розум і почуття обовязку. На тім засновується дійсна, правдива віра, що ділами виявляється. Віра словами може бути порожня, мертва.

Прокажені, це нещасні люди. Проказа заразлива і майже невилічима, тому прокаженим було заборонено з людьми здибатися. Вони мусіли людей обминати, тому і до Христа близько не приступали. А жнвились вони тим, що люди їм здалека кпали. Чи ж за оздоровлення не повинні вони були якнайщиріше дякувати? Але не подякували. Яка велика невдячність!

Та як часто вона серед людей виявляється, також і в християні! Родичі виховували дітей, журилися ними, доглядали, отже належиться їм подяка і пошана, але бувають діти, що родичів ані не поважають, ані не дякують, ані їм не помагають. Родичі є для них завадою.

Це ті девять, що не подякували Ісусові. Він був їм більше неспотрібний. Але читаємо, яку велнку пошану мають китайці для своїх родичів. Вони дбають не раз більше за них, як за себе. Вони — погани, але вони сповнюють те, що сповнив самарянин. Їх віра в їх ділах.

Є давне оповідання, що старенькому і дуже праведному епископові приснилося, що він в небі буде мати дуже праведного сусіда. І подумав: „Де певно буде якийсь епископ, або пустинник". І просить Бога, щоби йому обявив хто це буде. І знов сниться йому, що той чоловік так-то зветься і жне в такому-то селі.

Подався туди епископ, питає людей, а ті кажуть: „Є тут такий чоловік, та це бідняк". „Покличте ж його до мене", каже епископ. Кличуть його люди, а він не хоче прийти; каже: „Що ж я з епископом буду говорити, я ж неписьменний. І не маю в що добре вбратися".

Тепер пішов до нього епископ і розпитує, як той жне. А чоловік: „Бідую, працюю, бо жушу. Є свої діти, а я ще двоє сиріток взяв на виховання. І в старі немічні родичі, про чих мушу дбати, — наздувати, йоги їм кожного дня помити, постіль постелити. Тому і до церкви мало ходжу. А родичі немічні".

Аж тоді зрозумів епископ в чім заслуга того чоловіка, хоч сам той чоловік не думав, що це заслуга. Він лише знав, що перед ним є обовязки і він повинен їх сповнити. І тут в його ділах була його велика віра.

Чи треба більше пояснювати значення нинішної Євангелії? Досить, як кожний і кожна себе запитає: „А як я сповняю свої обовязки?" Відповідь вже скаже.

НЕДІЛЯ 30-та ПО ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Говориться в Євангелії цеї неділі, що прийшов до Ісуса багатий князь, багач, і каже: „Що маю робити, щоби заслужити Царство Боже?" На те Христос: „Хороши Заповіді: не вдавайся в розпусту, не вбивай, не кради, поважай батька й матір". „Про все те я вильно дбаю", говорить чоловік, але що більше я можу зробити?" „Коли хочеш більше, то майно роздай бідним і ставай моїм учеником", говорить йому Христос.

І чоловік зажурився, бо майно було в нього велике. Тоді говорить Христос: „Як тяжко багатому увійти в Царство Боже. Ще тяжче ніж верблюдові переліэти через ушко голки".

В якім місці говориться, що де був молодий чоловік, і те якраз заслуговує на увагу. Чи багато молодих людей думає про Царство Боже? Говорив один визначний учений, що релігія належить до дітей, жінок і старих людей. Про молодих не згадує, бо тих інтересує все, тільки релігійні справи не дуже. Лише для дітей вони фажні, для жінок взагалі і старих, що вже молодечий вік пережили. Та видно, що цей молодий чоловік мав змалку добре релігійне виховання.

Та все ж коли прийшлось вибирати між майном і апостольством, то майно перемогло. Велика справа бути апостолом, але тяжко з майном розвязуватися. Не хочеться бідяком бути.

Тут Христос пригадує, як мяйно може придушувати чоловіка, навіть доброго. Зі зростом майна може чоловік поволі забувати свою гідність, свої моральні обовязки перед Богом, і цілком може піти лише на службу маєткові. Стає ра-

(Продовження на стор. 8-ій)

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ
НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ
передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященнішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.
Ціна лише $125.00.
Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Можете собі уявити Антона, самітного на великій вулиці, який зовсім не зрозумів свого батька. Йому здавалося, що Бог цілком покинув його і йому лишається тільки смерти на дорозі.

Постоявши так у глибокій задумі якийсь час, він хитнув головою і сказав сам до себе:

— Добре, піду собі з Богом!

І пішов уперед, додавши:

— Побачимо, чи не дійду до чогось.

Куди ж він пішов? На якій вулиці стояв той дім, що мав гостинно відкрити йому двері? А що, коли це буде тільки завтра? Де ночувати?

На цей ряд питань Антін не мав відповіді. Багато хлопців на його місці з плачем почали б звертатися до прохожих, розпитуючи дороги додому. Але наш Антін був гордий і амбітний. Його гризла більше інша справа, а саме, що він не знав жадного ремесла та що нічого досі не навчився.

Розважаючи так, він усе посувався наперед, не розділяючись навколо. Ось він уже за містом, проходить пова брудні харчівні й шинки, де тихо, їло й співало багато різного народу. Дивлячись крізь вікно, побачив він хлопчика свого віку, що прислуговував гостям. Він тоді подумав, що це саме і він міг би робити, і постановив зайти до одної з харчівень. Але довший час шукав він харчівню відповідну для себе: в одній забагато було і без нього служби, в другій — господар мав суворий вигляд, і т. д. Підійшовши так до одного осібненого вікна, Антін побачив особу, що припала йому довподоби. Це був грубий, веселий господар, увесь у білому. Він весело реготався й жартував зі своїми гостями. Але ще не встиг Антін увійти в салю, як господар, зауваживши його у вікні, вже стояв на порозі.

— Що ти тут робиш? Чекаєш на когось? — спитав.

Наш бідолака вже настільки приниився до грубаєв, що відповів досить твердо:

— Пане, шукаю зайняття. Якщо б ви прийняли мене, я дуже дбав би про те, щоб вас задовольти.

— А що ж ти вмієш?

— Небагато, але навчуся.

— Ти ніколи не услуговував при столі?

— Ні, але це не мусить бути трудне — і якщо мені покажуть...

— Добре, ходи! Побачимо!

Антін увійшов. Господар, що сидів уже за бюрком, розпитав його тепер докладно.

Навіть гості взяли участь у тому, слухаючи щирого оповідання хлопчика.

— Зрештою, — сказав грубас, — я тебе приймаю. Починай зі служби на салі: пізніше ти підеш на кухню. А там уже цілком буде залежати від тебе, щоб навчитися всього того, що там побачиш.

— О, я напевно навчуся, це вам обіцяю, — сказала дитина.

— А тепер: як тебе звуть?

— Антін, пане.

— Так тебе хрестили; але я питаю тебе про прізвище.

— Мій батько звався Карем[1]).

[1]) Карем — по французьки значить пісок.

— Карем! Смішне прізвище для майбутнього кухаря, — зареготався господар.

І всі гості також почали сміятися й говорити:

— Смішне, смішне ім'я!

— Карем! — закричала маленька Марія, — Антін Карем! Але я вичитала це ім'я на грубій книжці, яку читає мама, коли хоче виготовити нову страву. Памятаю, що з першого разу, як я прочитала це прізвище, мені видалося воно невідповідним для такої "смачної" книжки. Невже ж це малий Антін написав її?

— Цілком можливо, бо ж це "чіске" ім'я належало потім до людини, що піднесла свій фах на висоту правдивого мистецтва.

(Далі буде)

РІККІ-ТІККІ ТАВІ

(Продовження)

— Слухаю величного і сліпого Ріккі-Тіккі і спиняю свій спів, — відповів Дарзі. — В чім же справа, о, побіднику страшного Нага?

— Втрете питаю тебе: де Нагаїна?

— На смітнику, коло конюшні. Вона тужить за Нагом... Ох, який же величний Ріккі-Тіккі з своїми білими зубами!

— Дай спокій моїм білим зубам. Відомо тобі, де вона покидала свої яйця?

— На грядці дань, в тім кінці, що ближче до стіни, де сонце світить майже цілий день. Там давно вже вона їх переховує.

— І ти досі це мовчав про це? Ти кажеш: в тім кінці, що ближче до стіни?

— Ріккі-Тіккі, невже ти маєш їсти ті яйця?

— Ну, не їсти; ні, Дарзі, коли ти маєш хіч краплину розуму, то хети до конюшні; уявляй, що я тебе перебите крило, і заманю Нагаїну сюди. Мені треба піти на грядку, а коли я піду, то вона побачить мене.

В маленькій покритій пірячком голівці Дарзі ніколи не могло вдержатись більш одної думки. Йому було відомими, що діти Нагаїни вилупляться з яєць так само, як і його діти, а тому й думав він, що нищити їх негарно. Ця думка міцно засіла йому в голову, і він не міг думати про щось інше. Але його дружина сягала своїм розумом трохи далі і памятала, що з Нагаїних яєць вилупляться маленькі кобренята. Вона вилетіла з гнізда, лишивши Дарзі обіцяти дітей та співати пісню про смерть Нага. (В деяких випадках Дарзі дуже нагадував чоловіка). Вона підлетіла до смітника, почала перелітати з місця на місце перед Нагаїною і кричала:

— Ой, крило мені перебили! Хлопчик з дому кинув камінь і перебив мені крило!

І вона затріпала крильцями ще дужче, ніж перед тим. Нагаїна підвела голову і засичала:

— Ти попередила Ріккі-Тіккі, коли я хотіла убити його. Але можу сказати, що не дуже пощастило тобі вибрати це місце, щоб скакати з перебитим крилом!

І вона поповзла до Дарзової жінки, яка ніби не чула над землею.

— Каменем перебив його хлопець! — розпучливо закричала пташечка.

— Гарвал. Хай потішає тебе перед смертю те, що я порахуюся і з хлопцем. Сьогодні мого чоловіка викинули на смітник, але перш ніж смеркне надворі — хлопець також буде лежати в домі недухомо. Ну, що з того що ти біжиш і тікаєш від мене. Однаково ж я тебе зловлю. Ось глянь на мене, дурненька!

Але пташечка знала, що якраз цього й не треба робити: гадючі очі гіпнотизують на пташок такого страху, що вони каменіють і не можуть рухатись. А тому Дарзова дружина знову почала підлітати з місця на місце, та все жалібно пищала і махаючи підлітала над землею, а Нагаїна поспішала за нею.

Ріккі-Тіккі почув, що вони віддалялися від хліва, і подався на той край грядки, що був коло стіни.

Там, на гарячій соломі над дінями він знайшов гарно захованих двадцять-тро п'ятеро яєць, завбільшки курячих, але тільки з білою шкірою замість лушпайки.

"Ще день, і було б запізно", — подумав він. Крізь шкіру було видно всередині скручених молодих кобренят, і він знав, що як тільки вони вилупляться, то можуть убити й людей і мунгоса. Він почав зривати зубами вершки яєць і нищити молодих гадюк. Час від часу він перегортав солому щоб оглянути, чи не закотилося ще кудінебудь ціле яйце. Нарешті лишилося тільки трое яєць, і Ріккі-Тіккі почав уже радіти, але раптом почув пронизливий голос Дарзової дружини:

— Ріккі-Тіккі, я заманила Нагаїну до хати; вона залізла на ганок!... — Ай, поспішай, — вона хоче повибивати їх!

Ріккі-Тіккі зництив ще двоє яєць, а третє вхопив у зуби і подався до ганку. Тедді, його батько і мати сиділи за снідайком, але Ріккі-Тіккі побачив, що вони нікого не їли. Сиділи вони нерухомо, з блідними обличчями. Нагаїна викидалася на блищаній долівці коло стільця у Тедда і була так близько від його ноги, що могла вкусити її. Вона вихилялася в боку на бік і співала про свою перемогу.

"Сину високого мужа, що вбив Нага, — сичала вона, — сиди покірно. Я ще не приготовилася. Пождя трохи. Сидіть покірно всі троє. Коли ви почнете рухатись — я вжалю вас, а коли будете сидіти нерухомо, також вжалю. Ой, дурні люди, що вбили мого Нага!"

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

(Продовження)

УЗДОРОВЛЕННЯ З 38-РІЧНОЇ НЕДУГИ

В Єрусалимі була купіль з цілющою водою, що звалася Ветезда. Ангел Божий сходив щороку і порушував воду, а хто перший після її порушення в ній скупався, одужував, хоч би не знати як був недужий. Купіль що окружало пять притворів, а в них лежало безліч недужих і калік. Всі вони чекали порушення води.

Між ними був один чоловік, що тринадцять літ років лежав недужий. До нього приступив Ісус і спитав:

— Чи хочеш бути здоровий?

Недужий відповів:

— Господи, не маю чоловіка, щоб мене занїс до води, коли вона порушиться. А поки я сам зайду, то інший випередить мене.

Змилосердився над ним Ісус та й ка-

— Встань, візьми свою постіль і йди.

І зараз видужів недужий, взяв свою постіль і пішов.

ПРИТЧА ПРО СІЯЧА

Одного разу Ісус сказав таку притчу:

Вийшов сіяч сіяти. Коли він сіяв, деяке зерно впало край дороги. Воно було притоптане прохожими і визбиране птаством небесним.

Інше зерно впало на камінь. Воно посходивши, висохло, бо не мало вогкости.

Інше впало між тернину. Воно зійшло й почало рости, але тернина поглушила його.

Ще інше зерно впало на добру землю. Воно виросло і дало овоч усотеро.

Сказавши цю притчу, Ісус промовляє:

— Хто має уха слухати, хай слухає.

Питали ж Ісуса учні Його:

— Що значить притча, яку Ти сказав нам?

Ісус відповів:

Ось що значить притча ця: Насіння, — це слово Боже. Зерно, що впало край дороги, це ті люди, які слухають слово Боже, але опісля забувають його, піддаються спокусі і грішать. Це зерно, що впало на камінь, це люди, які з радістю приймають слово Боже, але памятають про нього тільки до якогось часу, а потім забувають і знову жнуть гріхом. Зерно, яке впало між тернину, це люди, які хоч вислухали слово Боже, то багатство і розкіше життя заглушують його і воно не дає овочів.

Шождо зерна, яке впало на добру землю, то це ті люди, що, вислухавши слово Боже, зберігають його в серці своїм і творять добрі діла.

(Далі буде)

НЕ ДУМАЮТЬ З ЖИДАМИ ПЕРЕГОВОРЮВАТИ

Арабські краї, що близько Палестини, звязалися в спілку — Арабську Лігу. Тепер жиди хочуть з ними переговорювати в палестинській справі. А тим часом жиди вигнали з Палестини близько мільйона арабів. Є ще й інші справи. З кругів Арабської Ліги чути голоси, що мабуть ніхто в арабських країв не схоче переговорювати з жидівським урядом.

ЛІТАК ЕКСПЛЬОДУВАВ—ЗГИНУЛО 44

В околиці Лонгмонт, Колорейдо, експльодував в воздусі літак, — згинуло 44. Це другий подібний випадок в 26 дня, бо 6 жовтня на тім самім місці в подібнім випадку згинуло 66 осіб. Тепер тіла жертв випадку були розкинені на просторі одної милі.

НЕМОВ КОЛИСЬ КІМЕЦЬКИЙ ЦІСАР...

Одна особливість звертає увагу, яка має — побіч усього трагічного театрального блиску — глибше політичне значення. Д-р Аденауер їхав, згадано летів до Москви свідомо і підкреслено, як кавцлер всього німецького народу, з усією приналежною до цього поняття зовнішньою бутафорією. Хто їде до Москви, мусить вміти себе Москві показати. Д-р Аденауер вивяв добре зрозуміння тієї властивости психології свого партнера. Колись в такому стилю подавалися в середньовіччі в дорогу великі німецькі цісарі. В кортежу канцлера було понад 120 осіб: ціле сузір'я міністрів, державних секретарів, амбасадорів, дипломатів, репрезентантів партій, урядовців, секретарок, технічного персоналу, включно з агентами особистої безпеки, ба навіть власними кухарями і лакеями. Вихали вони в дорогу окремим люксусовим, спеціяльно влаштованим потягом, який отримав назву „канцелярії на колесах", і ще двома літаками німецької „Люфтганзи": дві великі американські машини типу „Канстеллейшен", яких ще досі Москва взагалі в себе не бачила.

Сходячи з літака на летовищі Внуково, майже 80-річний д-р Аденауер тримався випрямлений мов гренадир. Подаючи руку привітанні руку першому Булганінові, д-р Аденауер відразу вважав потрібним підкреслити, що його присутність в Москві „е р ш и й контакт між Н і м е ч и н н о ю і СССР". Так немаче ніякої советської східної зони з її Гротеволями, Ульбріхтами і т. д. ніколи і не бувало.

З летовища д-р Аденауер подався з оточенням просто до найновішого, окремо для нього вимайменого готелю „Советська Гостинниця". Їхав він у власному, блискучому чорному „Мерцедесі-300"; німецька делегація привезла з собою таких два. В готелі усе було приготовлене — і все німецьке, починаючи від західньонімецького чорно-червоно-золотого державного прапору на даху, і кінчаючи на асортименті спеціяльно привезених добірних райнських вин — в винному. Вони привезли з собою власні харчі, навіть немичучі „вюрштхі" і „зауєркраут". Бутафорія? Так, але рівночасно щось, що в Москві споконвіку тільки в такому стилю розуміли. Оце прибув пан, не будь-який „папайдух" в роді Ульбріхта чи Гротеволя, на якого ніхто не звертає вже більшої серйозної уваги. Того року виступи не лежать в особистому стилю д-ра Аденауера, як людини; це була для нього державна афера — і такою він зумів її в Москві зберегти.

("Укр. Самостійник")

ЗАМОРОЗИЛИ І ОПЕРУВАЛИ

Незвичайну операцію перевели лікарі в Сиднеї, в Австралії. Жінка народилася з діркою в серці, отже не було правильного обігу крови. Мала вона тепер 33 роки, але була дуже ослаблена. Її найперше приспали, а потім обложили гумовою торбою, де була вода з льодом. За 40 хвилин тіло жінки остигло з 98.4 ступенів тепла до 84. Ходило про те, щоб жінка в часі операції не порухалася, а в такім стані не порухається. Серце зашили, і жінка виджує. Може буде цілком здорова. Це перша така операція в Австралії.

ТАКОЖ "ГАЛОВІН"

В Александрії, Ка., в Америці, 15-літній хлопець, святкуючи "галовін", виліз з рушницею на вежу 70 стін високу і почав стріляти до людей, що були на вулиці. Вистрілив коло 60 разів, але не попав у нікого. Люди, чуючи стріли, почали розбігатися. Аж на просьбу матері хлопець злів. Що з нього буде, коли стане старшим?

СПИСОК ВИДАНЬ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Названня	Стор.:	Ціна:
ТРЕБНИК, 1-а частина, в чорній оправі з золотими тисненнями	340	$6.50
Той же Требник, ілюстрований (фронтуровий)	340	5.00
АПОСТОЛ, на всі неділі і свята цілого року, оправлений	232	3.00
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, для старших	464	2.75
Той же молитовник в білій шкіряній оправі, золочений	464	7.50
Той же молитовник в білій полотняній оправі, золочений	464	6.50
Той же молитовник, чорна оправа червоні або золоті тиски	464	4.00
Молитовник „Пригнеть Дітей", в шотландській чорній оправі	125	1.00
Архиєрейська Літургія в Візантійських, вказівки — Митр. Іларіон	80	1.00
Як правити св. Літургію — Митрополит Іларіон	48	2.00
Покаянний Великий Канон св. Андрея Критського	60	1.00
Служба св. Володимирові Великому Князеві Українському	18	0.75
Вифлеєм — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук	48	0.20
Библійні Оповідання Старого Заповіту	171	0.75
Коротка Наука Закону Божого (Старий Заповіт) — Арх. Ігор	45	0.30
Що принесла Україні унія — д-р В. Антонович	110	0.50
Чужа рука, або хто нас рубінув (про унію) — Прот. В. Кудрик	208	0.50
Життя Йосафата Кунцевича — Прот. В. Кудрик	190	0.50
Історичні матеріяли до справи унії — Прот. В. Кудрик	154	0.50
Маловідоме з історії учительської Церкви, том І. — о. В. Кудрик	254	0.75
Маловідоме з історії учительської Церкви том ІІ. — о. В. Кудрик	296	0.75
Нарис історії Христинської Церкви — Проф. Д. Дорошенко	100	1.00
Лекції Біблійних Оповідань — Прот. С. В. Савчук	63	0.25
Азор — оповідання з часів Ісуса Христа, Прот. С. В. Савчук	48	0.15
Апологетика, або оборона Христинства (ілюструє)	108	2.00
Служби Божі Страсного Тижня (мімеограф)	48	2.00
Збірник Церковного Співу на нотах (Дяківський курс)	57	3.00
Служба Божа на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик	21	1.00
Церковні пісні для академій, на нотах Прот. В. Сапожар	13	1.00
Служба Божа на мішаний хор, на нотах — о. Е. Корольшин	59	3.00
Великопісні Служження, видання друге — Митр. Іларіон	68	1.00
Великі Роковини, 20-літня Ювілея УГПЦК	224	0.50
Протокол Собору УГПЦК (1935 рік)	90	0.50
Протокол Однадцятого Собору УГПЦК (1935 рік, друкується)		0.50
Календар „Рідна Нива" за 1950 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1952 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1953 рік	208	0.25
Календар „Рідна Нива за 1954 рік	334	0.50
Чартер і Статут УГПЦК	40	0.50
Статут і Правила УГПЦК, доповнене видання	85	0.50
Українці й їх Церква (в англійській мові)	42	0.75
Поминик померших, для родин	28	0.50
НАПРЕСТОЛЬНІ ЕВАНГЕЛІЇ, передрук Варшавського видання, за благословенням Вл'ресок. Митрополита Іларіона; оправлені в шкіри і позолочену окову з оздобами (образи св. Евангелистів і ін.); величина: 16x11x11¼ цалів. Ціна лише $125.00		

Повині видання замовляти по адресі:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ПРО ДАВНИНУ МОЛИТВИ

Один з визначних давніх греків, що подорожував між іншими народами, каже, що в одних народів є якісь звичаї, а в деяких їх цілком нема, але релігія є в усіх народів; хоч неодинакова, але вона є.

Молитва, це частина релігії, це її мова. Про значення молитви писали вже погани давно перед Христом і говорили як треба молитися. Казали, що треба просити в Бога тільки того, що гідне, конечне і можливе і т. п.

Фільософ Платон каже, що Бог вислухує лише гідну молитву. Сократ і Питагор розуміли, що треба просити в Бога того, що нам конечне, а Бог знає чого нам треба. Інші казали, що молитва дає душі силу і робить чоловіка гідніщим, кращим.

В жидів молитва мала велике значення. Всі Псальми, це великий збір молитов. Богослуження — це молитви.

Давні єгиптяни, що були поганами, мали багато молитов. Ось їх взірці:

"Слава нехай буде тобі, Озірісе, Господи вічности! Ізида окриває тебе своєю й усуває зло з-перед твоїх ніг. Ти Вічність і Безконечність.

"Поклін тобі володарю звіздяного божества в Анну, і небесних істот в Херабв. Ти Боже Унті, що славніший ніж вони заховані в Анну. Вкажи мені стежку, якою мав би я йти спокійно. Я свідомо не говорив неправди, ані не було в мене обльди.

"Поклін тобі великий і сильний Князю, що живеш в Ан-рут-ф (в підземнім царстві), Господи вічности і Сотворителю безконечности".

Як би там люди Бога собі не уявляли, але їх молитви подібні до молитов інших людей.

В Індії люди віддають писані молитви на вітряки, і вірять, що ті молитви до богів доходять. Як вміють, так моляться, але моляться.

Шевченко в своїх писаннях згадує часто і свою молитву і других до молитви закликає.

Молися сестро! Будем живі,
То Бог поможе перейти.
. . . . . .
Свою Україну любіть!
Любіть її! Во время люте,
В останню тяжкую минуту
За неї Господа моліть.

Де в людей є релігія, і яка вона не була б, там є молитва.

❦

Молитви потребує людська душа. Не досить говорити з людьми, — душа хоче говорити ще з Богом. Мовою своїх почувань, своїх потреб, своїх бажань, смутків і радощів.

В молитві вона Бога величає, вона його просить, вона йому дякує. Вона висловлює свої болі і терпіння.

Душа в щирій молитві стає сильнішою, кращою, чистішою, гідніщою. Стає гарною і доброю. Тому душа відчуває, що молитва їй потрібна, як хліб і вода! Молитва дасть їй спокій, дасть подегшу, дасть надію.

Лише закаменіла душа не молиться, але в важних хвилях і вона оживає, і молитися хоче. Тому є приповідка: "Хто не вміє молитися, нехай іде на море учитася". Серед морських небезпек молитва буде для неї конечною.

Як поводився Сковорода

Визначним українським фільософом був Григорій Сковорода (1722-1794). Він кілька літ подорожував пішки по західній Європі, щоб набратися ще більше розуму.

Був нежонатий, і подорожував по Україні та зчув народ. Близькими йому були звичайні люде.

Був вільнодумом самостійної думки, і не хотів нікому кланятися.

Побачив раз здалека Сковороду якийсь російський генерал, в титулом князя, і післав свого адютанта, щоб Сковороду покликав до нього. Воїн ж знавсі. І каже адютант до Сковороди:

— Їх благородіє (чи якій там був титул) просить вас до себе.

На те Сковорода:

— Я не знаю ніякого "благородія". Я з ним незнайомий.

Вернувся адютант до того вельможі і передав слова Сковороди. Тоді каже вельможа:

— Піди і скажи, що Іван Петрович (чи як він звався) просить його до себе.

Приходить тоді адютант і каже:

— Іван Петрович просить вас до себе.

Почувши це, говорить Сковорода:

— О, того я добре знаю. Гарний чоловік! Варт з ним зустрітися. — І пішов.

Ось яку силу має почуття людської самостійности й особистої гідности! Це вище всіх титулів. Генерал і князь відкладає набік свої титули, щоб побачитися зі Сковородою, який не мав ніяких титулів, але високо ставив свою людську гідність.

Вона сховається під лавку

Маленька Маруся встала в неділю раненько і скоро зібралась, щоб бути на час у церкві. Мама дала їй гроші, які Маруся мала кинути на тацу, і Маруся, сховавши їх у кишеню, побігла до церкви. В церкві вклякнула, помолилася і сіла собі спокійно на лавку. За пару хвилин надійшла якась незнайома пані і сіла собі поруч Марусі. Коли вже старший брат надійшов з тацою, та пані відчинила свій великий пуларес і довго чогось шукала в ньому, однак, як видно було, не знайшла нічого.

Маруся зрозуміла, що та пані не має що кинути на тацу, і їй стало якось ніяково, бо вона розуміла, що всі люди повинні щось кинути на Боже.

Коли вже старший брат збližився до лавки, де сиділа пані, Маруся скоро витягнула свої гроші в кишені, пхнула в руку тій пані і шепнула їй на ухо:

„Ви, пані, киньте ці гроші від себе, я сховаюся під лавку".

О. С. Гребенюк.

В РОСІЇ ПЕРЕСЛІДУЮТЬ ЖИДІВ

Англійська преса подала новинку, що большевики в Росії переслідують жидів. Перешукуючи їх доми, забирають, чи ницать жидівські книжки, і певно будуть арештування під замітом шпіонажу.

Такі новинки вже не раз появлялися. Появиться така новинка, і дальше про ті "переслідування" нема ні згадки, ні протестів. Може нема до того підстав. Коли так, то нащо ж появляються ці новинки? Може комусь потрібні.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

(Докінчення зі стор. 5)

бом майна, не думаючи, що менше майно має таку вартість як і дуже велике, коли менше вповні забезпечує життя чоловіка. Не буде ж багач більше їсти, ніж не дуже багатий. А прийде смерть, то один і другий все зоставить. Одному і другому дадуть лише чотири дошки і сажень землі, як співається в пісні.

Наука Христова зводиться до одного: не привязуйтеся дуже до майна, бо є ще інші вартості, — моральні вартості, які є великим майном. Ними є твоя гідність перед людьми і Богом, твоя чистота совість, твоя щирість для всього гідного, твої гідні діла. Маючи їх, ти відходячи з цього світа, зможеш повторити слова ап. Павла: „Я дорогу життя гідно перейшов, я віру сховав". І лишиться по тобі довга гідна память між людьми, а добрі діла підуть слідом за тобою перед Бога.

Іван Золотоустий і Евдоксія

Св. Іван Золотоустий, це той, що його Служба Божа відправляється впродовж року. Він був дуже вимовним, і тому назвали його Золотоустим, по-грецьки Хризостом. Був він архиепископом у Царгороді, а це рівнялося патріяршому санові.

Чоловік був він неподатливий, коли йшлося про справедливість, і говорив: "Не боюся образити людей, але боюся образити Бога".

Тодішня царица Евдоксія була дуже самолюбна і ласа на багатство, отже забирала чуже майно, яке їй подобалося. Кривдила людей. Виступав проти такого поведення св. Іван, але Евдоксія того не слухала. Тоді, коли надходило свято Воздвиження Чесного Хреста, звелів св. Іван замкнути церковні двері, коли царица буде йти до церкви; і їх замкнули, до церкви царици не впустили.

Щоб на св. Іванові пімститися, постановила царица з Царгороду його вигнати. Та коли його з Царгороду забрали, серед народу пбестало таке заворушення, що Евдоксія мусіла св. Івана назад завернути.

Недалеко церкви стояла фігура Евдоксії і тут відбувалися голосні неприличні забави з криками, що перешкаджали в Богослуженнях. Не втерпів св. Іван і на проповіді сказав, що "Іродіяда вже знову танцює".

Це знов обурило царицю, і св. Івана заслали в далеку сторону. В дорозі на заслання він помер.

КАЛЕНДАР "РІДНА НИВА" НА 1956 РІК

Вже вийшов з друку календаришка Церкви — "Рідна Нива", великого формату на 240 сторін друку, багато ілюстрацій, цікавий матеріял з життя церковних громад, як також цінні статті видатних авторів. Ціна $1.00. Цей календар можна також набувати у священників УГПЦІК. Замовляти по адресі:

CONSISTORY OF U.G.O.C.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man., Canada.

КАРТКА НА ЗАМОВЛЕННЯ

Прошу ласкаво прислати календар "Рідна Нива" на 1956 рік.

Імя .....
Адреса .....
З цею карткою пересилаю $.....
Підпис .....

„ДЕСПОТИЗМ ЧОЛОВІКІВ"

Один з канадійських журналів писав недавно про деспотизм європейських чоловіків, головно "новоприбулих" з Німеччини і Польщі до жінок, і взагалі — що до жінок вони ставляться не так, як дійсні канадійці. Тут жінки здобули належні їм права. — Про те треба тут поговорити.

Журнал малює ту жорстокість примірами з життя "новоканадійців". Чоловік добре наївся, а щоб подати їсти слабій жінці — не дбає, бо слаба не хоче або не може їсти. Чоловік хоче їхати до Парижа, а жінки не хоче брати. Чоловік лежить, читає, а в хатній роботі жінці не поможе.

Але на таких окремих примірах не можна будувати висновку про загальний деспотизм європейських чоловіків. Подібні приміри можна знайти і між чистокровними канадійцями. З окремих примірів будувати систему чоловічого деспотизму, це фантазовання, фікція.

Не говоримо про панську клясу, яка їздить по Парижах, — говоримо про нарід, який ми знаємо, а головно нарід український. Розгляньмо його життя, розпитаймо старших, чи багато того деспотизму знайдемо? Ні! Люди живуть як люди. Можуть бути недобрі чоловіки, можуть бути й такі жінки. Вони також не святі. Це залежить і від особистої вдачі, а також від виховання і загальної освіти. Є і жінки, що заводять в хаті пекло.

Окремих випадків не можна узагальнювати. Широкий загал жие звичайним дружим життям, не згадуючи прав чоловічих, ні жіночих. Одні і другі працюють для спільного добра, знаючи, що коли більше придбають, то більше будуть мати.

Нинішня і недавна уява, що жінки страшно поневолені, і їм треба добиватися рівних прав з чоловіками, це трохи викривлена, хоробліва уява. Це уява головно тих, що не живуть з народом і не знають вимог життя. Їх домагання остаточно зводяться до того, що жінка не повинна мати ніякої обовязкової праці, може жити витріщками, а все має робити лише чоловік, — і на полі, і в фабриці, і в бюрі, і на городі, і в хаті, і в кухні. Але таке веде до деморалізования самих жінок і до жіночого деспотизму.

В нормальному природному житті жінка розуміє, що вона повинна працювати і без примусу, по мірі своїх сил. Вона не є ляльков на показ. Вона ж мати дітей, догядачка старих родичів, господиня дому і співвідповідальна цілого господарства. А все те вимагає праці. Тут ніякі жіночі права не помогають, бо вони вимог життя не змінять. Тут деколи і частину чоловікової праці мусить жінка заступати.

Коли жінка в старім краю йшла жати, чи вязати снопи на полі і несла дитину, граблі, баньку з водою, перевесла, а то і корову вела за собою, то не тому, що не мала прав, що чоловік був деспот, а тому, що того конечність вимагала. Це була спільна праця чоловіка і жінки. Вона знала, що чоловік не може всеї праці виконати, отже йому помагала.

Подібне мусіло бути і в Німеччині, і в Польщі, і всюди. Конечності життя диктували що треба робити. Про Туреччину, про Азію тут не будемо згадувати.

Що інше в Канаді, як заможній країні, де є багато місця на примхи, забаганки, на неробство. Тут можна домагатися жіночих прав аж до тої міри, що жінка має бути вільна від усіх обовязків. Не має ані варити, ані мисок мити, ані дітей догладати (коли ще є), ані замітати, ані гудзиків пришивати, ані пороху стирати, — все те має робити або чоловік, або служниця... хоч вона є також жінкою, і їй повинні належати ся ті права, що господині.

Жінки повинні домагатися прав нарівні з чоловіками, де ходить про важні, про слушні справи. Прав треба людям або для спільної оборони себе перед ворогами, або для виконування важних обовязків, а не для забаганок.

❦

Тепер питання, чи тутешнє родинне і громадське життя з широкими жіночими правами можна дуже ідеалізувати.

Англійська преса не раз зазначує, що тутешнє життя псується, занепадає. Доми стають будинками для спання і їдження. Не є вже твердинями суспільства.

Число розводів свідчить про недобре родинне життя.

Жіночі права досягнули того, що кожна дівчина може мати "бой френда", це її право. Але які наслідки того "френдівства"? Про те вже і голосно говорилося, і говориться в вужчих гуртах доворочно.

А оті "гич гайкінги"! Йде з дому, не кажучи родичам нічого, і зникає. Вибралася подорожувати з Вінніпегу до Ванкуверу. Родичі дають знати поліції і та по цілій Канаді За дівчиною шукає. Чи на таке треба широких прав? І де тут домашнє виховання? Де родинні звязки?

А число злочинців? В яких домах вони виховалися? Хиба не було в Америці і тяжого, що сини багатих родин вбили хлопця, щоб бачити як він буде вмирати? А інший в такої ж родини, хіба не вбив батька і не кинув його тіла в пропасть? Багато є такого.

В кулеплевім одягу приходить до шлюбу, — де тут розум, де культурність? Вони завтра прийдуть голі!..

Де можна, там жінки пють в пивварнях разом з чоловіками, — чи це здобуток? Свого часу навіть жінка през. Розвелта хвалила американських жінок, що відважно пють, але... не жінок жидівських!

У "стріткарах" (трамваях) старі стоять, а молоді сидять, — гарне виховання дали матері і школи!

Танці і спорти стали нині важнішими ніж Церква.

Професори нарікають, що студенти негідно в їх присутности поза школою поводяться.

Жінки здобули право курити, — "здобуток"!?

Всяка моральна контроля над молодими зникає, — "здобуток"!?

Але найкращі діти виходять з домів щиро релігійних, де матері думають про свої обовязки, а не права.

Відомий випадок, де нежонатий англійський фармер казав українцеві: "Не женюся, бо нема з ким. Коли б наші дівчата були такі як ваші, я би оженився, але ляльки і завади в хаті не хочу".

Або таке: фармер працює на полі, а худоба залізла на город коло хати. Жінка це бачить, але не витягне, бо це не її робота. Емансипантка!

І та емансипація поширюється на дітей, на дочок; скиів, на школярів... Чи де не веде до культурного занепаду?

Ще є одиниці, що про занепад культури говорять, але їх уважають "старомодними". Нині має панувати безконтрольна "новомодність". Чи це не веде до катастрофи?

❦

Нам треба здоровити очима дивитися на дійсність. На те звертав увагу Шевченко:

Коли б ви вчились так як треба,
То й мудрість була б своя, —
А то зазлісте на небо:
"І ми не ми, і я не я..."
Німець скаже: "Ви монголи!" —
Монголи, монголи!...
Німець скаже: "Ви словяни!" —
Словяни словяни!...

Шевченко думав своїм розумом і дивився своїми очима, тому таке сказав. Не потакував безкритично за другими.

С. В-ий.

ДО КАЗАХСТАНУ ПЕРЕСЕЛЮЄ МВД

В ріжних околицях Полтавщини, а особливо в Сумському районі вибухли заворушення населення. Заворушення криваво здушено. Але в цій справі відбувся пленум полтавського обласного комітету комуністичної партії, на якому стверджено, що заворушення вибухли на тлі примусового переселення до Казахстану. Вже сам факт, що той пленум большевицьких партійних можновладців дав догану міліції та МВД (чекісти, енкаведисти) за "насильні акти" в переселюванні, свідчить, що це масове виселювання українців до Азії таки є і що воно масове та насильне, і що нарід розпучливо борониться.

Коли комуністична партія дає догану поліції, то вона хоче тільки сказати: "Уважайте, робіть якось спритніше". Бо ж відомо, що без наказу партії поліція жадної акції робити не буде.

ОГРАБУВАЛИ СЛІПОГО ФАРМЕРА

До дому 96-літнього сліпого фармера Дойджа, в Сатон, Онт., зайшли 4 грабіжники. Змусили його дочку відчинити касу, потім звязали її, а з каси забрали бонди на 30,000 долярів. Дойдж спав і нічого не чув. Грабіжники говорили по-англійськи.

ЗНИКЛИ ОСКАРЖЕНІ ПЕРОНІЇЦІ

З-поміж визначніших перонііців, що їх ставить на суд новий уряд Аргентини, зникли 273 особи. Поліція пошукує за ними.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — **„ПРОВІДНИЯ"** заснований 1914 р.

Пишіть по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

ПОЛІТИК З ЛОНЧ-БАКСОЮ

Зустрінув я С. Громницького. Худа, нездужалива людина. Десять літ у большевицькій каторзі мучився. Але тримається бадьоро — дух над тілом, сказати б, панує. Він з "лонч-баксою" йде з пекарні, з роботи.

Поздоровкалися. Слово по слові, я й питаю:

— Як то так, що з вас робіть... червоного.

— Комуніста?

— Авжеж.

— З мене?

— Ага.

Він зблід. Пополотнів. Але всміхнувся. Видно, людина панує над собою. Він подумав, пошукав чогось у всіх закамарках своєї памяти, і почав оповідати.

— Працював я в гарбарні. Мій "бос" був нібито з наших. Має гарбарню, ферму, готель, пять домів, одну крамницю-гуртівню і ще щось там. І має щастя. Але йому мало. Форд, каже, має більше. І він пішов до "прогресивних". А шкуролуп він — не дай Боже! За цента в ложці води чоловіка втопив би. А побачить мене, то відразу:

— Ну, фашист, на родіну вертайся!

Мовчав я. До часу мовчав. Але прийшла пора домагатися "рейсу" — 5 центів на годину підвищки. Пішов я до "боса", а він мало не оскаженів:

— Ти, — каже, — хочеш знищити мене своїми підвищками, фашисте! Ти ж проклятущий ворог пролетаріяту... Хочеш "рейсів", хочеш панувати — на родіну вертайся! А тут пропадеш, як руда миш! Ми всі тут бідуємо...

— Ідьте перше ви... — кажу я. — Ви ідьте. А я подивлюся...

— І поїду!!! Думаєш, послухаю протирадянської агітації буржуазних націоналістів? Тебе послухаю? Ти!!! — і він затряс кулаками.

— Чи я агітував, щоб ви не їхали? — кажу. — Навпаки, я вам раджу їхати.

— Без твоє поради поїду! Го-го!!! Знаєш коло Бубова в Галичині фільварки князя Друцького-Любецького? Всі закуплю. Продам ферму, продам готель, гавзи продам, штор зажену — триста тисяч долярів тут сміття, а там!... Побачимо.

— А там приватна власність не дозволена, — кажу.

— В Советському Союзі приватна власність недозволена? О, ти ж, замотиличений! — і він зареготався так аж мені страшно стало. — Ну, я розумію буржуазну пропаганду, але ж і в брехні треба міру знати!... Хто тобі казав, що в СССР нема приватної власности? Що ти думаєш, що большевики дурні і злодій, щоб відібрати від мене все, що я тяжко заробив? Я ж починав з десяти пальців... Рови копав... нечей недосипляв... Не женився... Ех, пики ви буржуазні! І от я піду собі не родіну... І думаєш, що відберуть від мене маєток? Мою працю?

— Відберуть! І добре зроблять, що від такого відберуть, — кажу.

— Від якого?

— Такого, як ви! Такого шкуролупа... На таких, як ти — тільки дай більбольшевиків, поморку, чорта, дідька!!! — і я не міг себе опанувати. Я лаявся.

— Ти дурень а своїми большевиками! — почав репетувати й він. — Ти б тішився, якби вони мене обчистили до киточки? Ти реготався б? О, не дождеш, босото світова! От, чого він намовляє мене на родіну — знаємо! Свинцу я на твою рідну! Ти!... пята колона! Геть з офісу, кажу! Геть, бо побю!

І він останнюо випхав мене за двері.

А потім пішло... Мій "бос" почав розпускати поголоски, що я проти приватної власности; що я рад би його заіхати на Сибір; що я... — ну, плете, що на язик налізе. І наші вірять, бокувати стали від мене... А червоні також злі б мене, — я, кажуть, відбив їм свого "боса" від "прогресивної" партії, і вже долярів не дає...

— Ти, — кажу, — склич мітінг, висяни, оправдайся, очисть свою опінію. Доки так будеш мовчати, — заключють, прошепчуть, прогризуть... А хто що словом писне — на суд його!

— Не можу, — каже. — Просто не можу... Не вірять? Не треба, і кінець!

Дивна людина...

І ось уже пару літ минає. А Громницький зашився собі в-перед людських очей в якийсь куток, і ніде не почуєш, не побачиш його. Довго ще люди говорили, але, не маючи Громницького на очах, згодом перестали говорити. Зате ж його "бос" втішається в людей дуже доброю опінією і думає кандидувати на посла.

Назар Полин.

Не відплачуймося злом за зло

Одного дня мама Олі сиділа коло стола і щось там вишивала. Маленька Оля бавилася ляльков коло неї. Коли мама вже скінчила, подивилася через вікно і побачила стадо корів та коней, що стояли кругом коло криниці і чекали, щоб хто налляв їм води в корито. Коло мами стала й Оля, і обидві дивилися на корови та коні. Враз одна корова чогось обернулася і штурхнула рогом другу коло себе. Ця друга вдарила третю-сусідню. За пару хвилин, ціла череда корів звела загальну боротьбу. В тій хвилині надбіг старший братчик Олі і крикнув:

— Мамо, чого ті корови штурхають одна одну і хваргають на всі боки?

Мама засміялася і каже:

— Слухайте, діти, те, що бачите тут, діється і між людьми, а також і між дітьми. Ця перша корова, що штурхнула другу коло себе, може й не хотіла зробити того, що зробила. Може хотіла відігнати від себе муху або комара, і нехотячи зачіпка рогом другу коло себе. А та друга знову, не розумівши першої, хотіла помститися на третій, яка також не зробила їй ніякої шкоди.

Подібне буває й між дітьми. Одне скаже другому якесь недобре слово. Друге таким самим тоном мститься на третьому. За пару хвилин усі діти в тому гурті починають між собою таку саму боротьбу, як ці корови.

Не раз, коли Оля починає сварку зі своїми братчиками, мама завжди пригадує їй ті корови, і зараз стає тихо.

Памятайте, діти про цю подію і, замість відплачуватися злом комусь, навчіться прощати провини одні одним, а будуть з вас люди, і цим способом обминете багато клопотів у житті.

о. С. Гребенюк.

КУТОК РОЗВАГИ

"Поліпшилось".

Ото, що ближче світ наближався до Різдвяних Свят, то більше й частіше стали поговорювати, що нібито в СССР відносини "покращали". "Покращали" вони настільки, що вже й харчеву посилку можна вислати туди з Канади. Звичайно, не отримати посилку звідти, а вислати туди. Настільки "поліпшилось".

Про такі "поліпшення" в СССР саме його нещасне населення вже давно були сповідало таку анекдоту:

Приходить бідний жидок до рабіна та й каже:

— Ребі, я вже пропав просто в чоботях. Мене вже нема!

— Не йде гешефт (бизнес)? — питає рабін.

— Гешефт мій веселий: що кому скажу купити у мене, то кожен сміється. "Веселий" гешефт, — нема що казати! А дванадцятеро малих бахурів? Так само "гешефт", — кожне хоче їсти. А жінка Рухля — слаба... А я сам так само...

Мойше, — каже рабін, — у тебе така біда, як має бути, коли хоче звати бідою. Маєш ще який "бацул" (чим платити)?

— Бацул? Один карбованець! То не е бацул.

— То пожич собі грошей і купи козу.

— Козу?!

— Так, козу. Але ялівку, — щоб не доїлася.

— Ой, ребі!

— Купи, кажу.

Ребі е ребі, а його слово — свято. Пішов Мойше і купив козу. А через тиждень приходить до рабіна:

— Ребі, я повішуся!

— Не спішися, Мойше, вішатися, — е час. Козу купив?

— Ой, купив. Вона жере за трьох дурних, ребі. Я знаю: вона мене з'їсть. А молоко не доїть.

— Купи ще пса, Мойше.

— Ой, ребі, змилуйся!

— Я скінчив, Мойше.

І Мойше купив пса. За тиждень прийшов до рабіна й просив, щоб рабін дозволив йому вмерти. Пес і коза їдять за рахунок дітей, які й без того були голодні. Але рабін спокійно порадив йому взяти ще чужу дитину на виховання.

І Мойше взяв без спротиву. Він був однаково рішений на все. А знов через тиждень він приходить до рабіна в такому страшному вигляді нужди й розпуки, що навіть спокійний рабін нахмурився. Мойше мав з собою шнур, на якому ще сьогодні хотів повіситися.

— Мойше, вижени сьогодні пса, — сказав рабін.

Мойше вислухав, мов у сні, і без слова вийшов. А за тиждень прийшов до рабіна й похвалився, що йому трошечки ніби лінше: одного рота менше.

— Віддай чужу дитину до притулку, — сказав рабін.

Мойше віддав і, прийшовши до рабіна, весело сказав:

— Ребі, дякую! Мені вже майже добре. Ще одного рота менше. А з своїми дітьми якось уже порядку собі, — я ж батько!

— Продай козу, Мойше.

Мойше продав козу, прибіг до рабіна й скрикнув у захваті:

— Ребі, ти чародій! Я продав козу, віддав борг, (правда, я втратив, але небагато) і кози не треба їсти давати!

— Лінше тобі тепер, як було перше?

— Ой, лінше ребі!

РОСІЯНИН о. ШУКІН ПРОТИ "РЕЛІГІЙНОЇ" СОВЄТСЬКОЇ ДЕЛЄГАЦІЇ

Торонтонський щоденник "Глоуб енд Мейл" подав заяву пароха одної з російських православних церков у Торонті, о. Сергея Шукіна. Цей священик стверджив, що ніхто з російських православних крутів навіть не думає про те, щоб взагалі зустрічатися з "релігійною" совєтською делегацією. Бо, говорив Шукін, "все, коли російські духовники виїздять за кордон, вони їдуть у товаристві секретарів, а ці є членами комуністичної партії, призначеними для контролі духовників. Всякі заяви цих духовників під час їхнього "гостювання" в Канаді будуть зроблені в присутности цих секретарів. Вони ніколи не можуть сказати того, що хотіли б сказати. В нашій зустрічі з ними не може бути вільного обміну думок. Зрештою, вони знають наші переконання. Ми є вільна Церква і тому не хочемо ніякої залежности від московського патріярха".

(За "Канадійським Фармером" з 31. 10. 1955).

НЕПЕВНЕ ПОЛОЖЕННЯ НА БЛИЗЬКІМ СХОДІ

До Близького Сходу належать країни: Ізраіль (Палестина), Йордан, Ірак, Сирія, Арабія, Єгипет, Туреччина. Всі вони загалом краї магометанські, крім жидів. І тут якраз положення дуже непевне. Між жидами і Єгиптом довший час йдуть перестрілки. Те саме й між жидами та Йорданом (Зайорданія). Тепер Єгипет купує зброю від Чехословаччини, яка є в руках Москви. І большевицький московський уряд каже, що буде продавати зброю і жидам, і єгиптянам. Тут стає питання, скільки він продасть одним, а скільки другим, бо ж, мабуть, жиди Москві важніші ніж Єгипет. Є думки, що Москва хоче викликати широку війну на Близькім Сході, в яку могла б втягнути крім Єгипту й решту арабських держав. Це було б на шкоду західним державам.

ПРИЙМАЮТЬ ГОСТЕЙ ДИМОМ

Кораблі англійської фльоти відвідували по-товариському морську пристань коло Ленінграду (Петербурга), а большевики так їх гостили, що покрили дымом ту частину порту, де згромаджені большевицькі субмарини (підводні кораблі). Раді ми вам, але своїх субмарин не покажемо.

СІЯМСЬКІ БЛИЗНЯТА

В Медисон, Вис., народилися дві дівчині, близнючки, зрослі в долішній частині животів. Поза тим цілком здорові.

СМЕРТИ НЕ МИНУВ

Кажуть, що кому призначене, те мусить бути. В Петролії, Онт., 16-літній хлопець вдарив автомобілем до рабіна і не дуже потовся. Його забрав амбулянс, але подорозі він перевернувся і придушив хлопця на смерть. Видно, смерть була призначена.

СТРАТИВ КОНТРОЛЮ НАД АВТОМ І ЗГИНУВ

Подружжя Романюки з Вінніпегу — Ісг Кілдонан їхали автом і стався випадок, у якому згинула його дружина Марія Романюк. Її муж лишився живий.

СПРАВА НІМЕЧЧИНИ В ЖЕНЕВІ

Почалася конференція міністрів закордонних справ 4-ох великодержав (В. Британія, ЗДА, СССР, Франція) в Женеві. Найважнішою справою нарад — Німеччина. Большевики не годяться на ц обєднання — хоткть затримати під своєю владою Східну Німеччину. По 2-ій світовій війні Англія була проти й обєднання, і Франція була не від того. А тепер ці держави змінили свою думку, і воліли б бачити Німеччину обєднаною і незалежною. Цього хоче й Америка. Росія погодилася б на обєднання Німеччини тоді, якби західні держави розвязали свої оборонні союзи (напр. НАТО). Америка й Англія забрали б свої війська з західно-европейського континенту, а Німеччина стала б невтральною та майже неозброєною — коротко: більшовики звільнили б Східну Німеччину, якби за це дали їм можливість зайняти всю Західну Европу.

ДОРОГА ПОДОРОЖ

Три американські сенатори подорожували по Европі та, мабуть, й Азії, щоб розглянути тамошнє політичне положення. Тепер післали до них до Европи два спеціяльні військові літаки, а той привіз сенаторів. Це буде коштувати 20,000 долярів. Коли б же вживали звичайних літаків, то коштувало б 3,000 долярв, але тоді на кілька днів спізнилися б. Видно, що урядовцям у Вашінгтоні ходило про те, щоб якнайскорше мати відомості, які сенатори здобули.

РОЗБЕЩЕНІ ДІТИ СПАЛИЛИ ПОШТОВУ СКРИНЬКУ

У Вінніпегу діти вкинули вогонь у публичну поштову скриньку і в ній згоріли всі листи, поштові перекази і все інше, що там було. — Бувае і-така причина, через яку листи не доходять до рук адресатів.

ЧОГО ДИТИНА НЕ ЗРОБИТЬ

В Міннеаполіс, ЗДА, 8-літня Донна Демрі дуже любила ляльки. Коли ж її родичі вийшли з дому, вона взяла 4-місячного брата, щоб ним бавитися як ляльков. Коли його кудись висаджувала, він упав і вдарився головою. В шпиталі помер.

ЗНАЙШЛИ ЗУБ МАМУТА

В Ванкувері знайдено зуб мамута, який мав в тих сторонах жити перед 40,000 літами. Зуб важив 10 фунтів. Мамути це звіря з роду слонів, і колись вони жили на Сибірі і в Америці.

БУДЕ ТАЙВАН, А НЕ ФОРМОЗА

Імя Формоза, це португальська назва, а тепер Формоза буде звятися китайським іменем — Тайван. Ця назва вже часто вживається. Від 1-го листопада Формоза буде вже Тайваном.

ГАЗЕТНИЙ ПАПІР ПОДОРОЖІЄ

Дотепер тона газетного паперу коштувала 126 долярів, а від 1 листопада папір подоріже на 5 долярів, отже тона паперу буде коштувати 131 долар.

РОБІТНИКИ АРГЕНТИНИ ПРОТИ НОВОГО УРЯДУ

Робітнича організація в Аргентині, що обєднує 6 мільйонів членів, загрожила генеральним штрайком, якщо з нового уряду не усунуться противники Перона, що перебуває на вигнанні.

ДЕСЯТЬ ЛІТ ОБЄДНАНИХ НАЦІЯ

Перед 10 літами зорганізовано в Сан Франціско Обєднані Нації, до яких дотепер входять представники 60-ох держав. Статут (Чартер) Обєднаних Націй увійшов в силу 24 жовтня 1945 р. Цілию тої організації мало б бути — дбати про мир у світі, хоч покищо події в світі йдуть своїм ходом, на Обєднані Нації не оглядаючись. Коли Обєднані Нації що доброго зробили, то небагато, і вже були голоси поважних людей, що без Обєднаних Націй можна обійтися. Згадати хоче б, що давнішій голова Обєднаних Націй був большевицького нахилу і що там є представники большевії, що там большевицька Росія своїм "вето" багато разів заборонила обговорювати противні їй справи. Отже Обєднані Нації то збиранина тих, що хочуть світового ладу, і тих, що роблять нелад.

УПОСЛІДЖУЮТЬ БУВШИХ УМОВО-НЕДУЖИХ

Др. Тейвернер недавно говорив у Вінніпігу, що умова недуга, це така сама слабість, як і всі інші. Коли хорий і не вилікується, він стає такий самий, як і всі люди. Але через закорінені пересуди, працедавці не хотять приймати їх на роботу. Лише одному на 6-ох вилікованих удається дістати роботу.

ЖЕРТВА ГАЛОВІНУ

У Вінніпегу 4-літня дівчина, ходячи з галовінськими в масці, щось їм і задушилася під маскою.

ЕКСПЛЬОЗІЯ В КОПАЛЬНІ

На острові Гоккайдо, коло Японії, експльозія в копальні вугля загородила було вихід до копальні, де були 82 робітники. З тих 27 врятовано, 6 вбитих відкопали, а 42 мабуть також погинули.

ШТРАЙКИ ЩОРАЗ ДОВШІ

В 1937 р. в Ошаві штрайк тривав 17 днів, а в 1949 р. там же —— 22 дні. А тепер в Онтеріо 10,000 робітників Дженерал Моторс Компанії штрайкують уже понад 45 днів з пятьох ріжних місцях. Домагання робітників такі, як звичайно бувають.

АЙЗЕНГАВЕР ВИЙДЕ ЗО ШПИТАЛЮ

Кажуть, що през. Айзенгавер вийде ю шпиталю 11 листопада, де він пролежав сім тижнів. Він вже досить здоровий.

ЩО ГОВОРИВ КАРДИНАЛ

Римо-кат. кардинал Лежер говорив в Монтреалі про те, як нині машини заступають людей. Він казав, що коли так піде дальше, то в 1980 році загал стане чередою, яка цілком забуде Бога і буде дбати лише про вигоди і розкоші. Це буде купа людського тіла, з моральної сторони крайно здеморалізована.

2 МІЛЬЙОНИ НІМКИНЬ ЗАРАЗ ХОЧУТЬ ВИЙТИ ЗАМІЖ

В Західній Німеччині 2 мільйони німкинь через оголошення в газетах пошукують за кандидатами на своїх чоловіків. Жінки ці у віці 21—45 років.

БІБЛІОТЕКУ

Бібліотеку можна вважати за урочисту кімнату, в якій людина може радитися зо всіми мудрими і великими, і добрими, і славними між людьми, що відійшли у вічність (Дж. Давсон).

ЩО НОВОГО В ПОЛІТИЦІ

● Москва озброює Єгипет проти Ізраїля. Ізраїль домагається зброї від держав Заходу. — Над Близьким Сходом висить марево війни.

● В Женеві відбувається конференція міністрів закордонних справ В. Британії, ЗДА, СССР і Франції. Для всіх міністрів, крім Молотова (СССР), найповажнішою справою є об'єднання Німеччини та втягнення її в оборонний системі Заходу. — Кажуть, що Захід поважно побоюється непорозумінь можливого зближення між Німеччиною та Росією, особливо по смерти канцлера Аденауера, який рішучим противником зближення з Росією і має великий авторитет серед німців; йому 79 років.

● В Австралії провідник лейбуристів, Т. Еват, заявив, що через „аферу Петрова, на якій скористав тільки сам Петров", Австралія втратила з Росією дипльоматичні і торговельні зв'язки. Ця заява обурила ліберального премієра Мензіса, і він проголосив нові вибори до парляменту ще цього року. — В. Петров був шефом совєтських шпигунів в Австралії, і потім виявив усі тайни австралійському урядові. Це довело до зірвання зв'язків між Австралією і Росією.

● В Бразилії 3 жовтня президентом державним вибрано 53-літнього д-р Хуцеліно Кубічека, поляка з походження. На 10 мільйонів відданих голосів він дістав 7 мільйонів. Комуністична преса каже, що його підтримали комуністи за обіцянку легалізувати комуністичну партію, що була заборонена в 1949 р.

● Незважаючи на спротив правої опозиції, парлямент Франції 308 голосами проти 254 одобрив плян премієра Е. Фора, соціаліста, автономії для африканських кольоній — Марокко та Альжиру.

● Пакістан стоїть при державах Заходу. Афганістан є в спорі з Пакістаном. Москва заявила, що Афганістан зможе дістати зброю з Росії. Афганістанська військова місія має відвідати модерні фабрики зброї в Чехословаччині.

● Населення Саари шляхом голосування більшістю голосів (2:1) вирішило свою волю належати до Німеччини, а не бути під міжнародною контролею.

Уряд Зах. Німеччини приймає цю вістку стримано, не висловлюючи ні смутку, ні радости. Ходить йому про те, щоб ця перемога не затостряла його стосунків з Францією.

● В Аргентині новий уряд викрив змову „пероністів", що прямували до революції. Вилучено великі арсенали зброї, лябораторії бомб і т. д. Це „викриття змови" може тільки видумане, щоб почати врешти противників нового уряду. Але й не виключена річ, що змова існує.

● У піденному Індо-Китаю населення більшістю голосів віддало владу в руки премієра Ньо Дінг Дієма, заявивши проти князя Бао Дая, що весь час жив в рожевій вілі на Ясному Морезво біля Франції. Так ця держава перестала бути монархією.

● Незважаючи на те, що на папері Англія зобов'язалася не видавати большевиками ски тальців, в дійсності австрійський уряд робить усе для того, щоб большевики втікачів із СССР дістали в свої руки. Існують здогади, що між Австрією та СССР є якийсь таємний договір у цій справі. А якщо так, то в ньому можуть бути ще й інші точки, про які Захід покищо не чує. — Оце наслідки наївного довіря політиків до офіціяльних заяв Тіта, Австрії і т. д.

ОГЛЯД ПРЕСИ

„Український Голос" (2.11. 1955) поміщає допис В. І. п. а. „Боротьба за віру на Холмищині і Підляшші" про доповідь на тому тему інж. Євгена Пастернака, виголошену в Торонті 23 жовтня заходами Українського Православного Братства. Доповідач, підпираючи і знаменито познайомлений з матеріялами згаданої теми, між іншим, сказав, що сказав у справі зруйнування 140 православних церков і каплиць літом 1938 р. поляками на Холмищині й Підляшші:

„Коли митрополит Андрей Шептицький видав Архипастирське послання до вірних, в якому запротестував проти цієї акції, зазначуючи, що її веде польський уряд без згоди Ватикану, то польська преса запротестувала на таке зазначення митрополита. Вона навіть твердила, що ціла акція була продумана і перепроваджена за згодою апостольського нунція в Варшаві. З боку Ватикану нікого заперечення чи спростування не зявилося".

Дід і яке ж могло зявитися заперечення з Ватикану, коли Ватикан узяв від Польщі гроші за дозвіл поруйнувати церкви. А протест митр. Шептицького появився вже після зруйнування церков, і в цьому вину за це безбожне знущальство було звалено на... масонів. Бо і як же міг би український митрополит розкривати таку понуру правду про чорні діла Ватикану!

„Свобода" (17 вересня 1955) помістила допис „Україні у палаті бразилійського кардинала". Автор допису д-р С. Федюк повідомляє, що українці 28 серпня ц. р. в Ріо де Жанейро відвідали католицького кардинала і архиепископа цієї столиці, Жайме Баррон де Камера. „Всіх присутніх було коло 30 осіб, більшість православних". Кардинал говорив, що „багато бразилійців навіть не знають, що у їх Батьківщині живуть також українці греко-католицького і православного обряду. Їх віра є такою самою, як католицька, лише існує деяка різниця у обряді і Святе Причастіє подається у двох видах. При тім згадав, що до його найкращих спомнінь належить його візитація вірних греко-католицькому і православного обрядів на терені Бразилії". „Кардинал, вітаючи зібраних у своєму домі, випитував всіх про їх життя і працю з окремою увагою поставився до православних..."

Ця подія, коли її приймети за факт, сама за собі є дуже важною. Це тільки одна з багатьох доказів загального і вперто того наступу міжнародного католицтва на нашу Рідну Церкву і на українську душу. Одначе візитація католицького епископа православних українців є явище вже цікавіше. Як що такі візитації бувають, то тут маємо діло з неправославними українцями. Коли ж одначе католицький епископ дійсно непокоїть українські православні народні, то проти Української Православної Церкви в Бразилії напевно цю справу висвітлить. — Не виключена річ, що ці „православні" українці — це групка членів Українського Християнського Руху, до якого їх втягнуть почерез деякі партії.

А що до форми згаданої новини, то „Свобода" неправдано помістила її під наголовком „Українці у палаті бразилійського кардинала". Навіщо таке революційне уязвительне? Не були ж це офіціяльні представники від організованої спільноти. Це була група українців.

ЦЕРКОВНІ ВІСТІ

● Шварц у своїх враженнях з побуту в СССР каже, що на мільйон мешканців Києва лише кілька тисяч населення відвідує церкви. Шофер дав йому в цій справі таку відповідь: „Я згоден в Бога, але не дозволяю я до церкви не ходити". — Не ходить, бо за це переслідують.

● Силою розпорядку провінціяльного департаменту освіти, одобреного комісією шкільних інспекторів, Товариства Шкільних Тростів і Вчительського Товариства, в публічних школах провінції буде примусове навчання релігії.

Діти не-християн на домагання родичів можуть бути звільнені з лекцій релігії. Досі лекції релігії були тільки в тих школах, де їх ухвалила місцева шкільна рада.

● „Канадійський Фермер" (31. 10. 1955) помістив листа з села Перемилів, повіт Гусятин, Галичина. Автор листа, людина старша, пише: "В нас віра підупадає, але як женять ся, то ще беруть шлюби в церкві. Вперед зареєструються в сель-раді, а вйдтам беруть шлюб.

Талабіцький Андрій ще потрохи дякує, бо що третя неділя приїздить до нас ксьондз з Товилова. Тепер мало є попів, і вони мають по 3-4 селі". — Так представляється справа під боком Православної Консисторії в Тернополі. А в далеких околицях мабуть ще гірше. Можна собі уявити ситуацію секретаря цієї Консисторії, о. Сергія Карнковського, що його родина особливо репресована большевиками (МВД схопило його тестя о. Петропавловського з Кременця).

● Едвард Кренишка в „Лондон Обзервер" (передрук у „Вінніпег Фрі Прес" з 6 жовтня ц. р.), після відвідин СССР, пише таке: „Київ — це колиска російського народу"; „його чудова катедра є реліквією старовинної Росії".

— Такими відомостями інформаціями про Україну начинають англійську публику! А в Америці знову католицький еп. Шін — "спец" від Сходу — голосить світові, що Київ — „російський", хоч знає, що так не є. Всі світові інфі спрягаються проти українського Києва.

● Синод Грецької Патріярхії канонізував у цьому році Нікодима Гаґіорита, грецького православного монаха. Днем його шанування буде день його смерти — 14 липня (1809 р.).

Св. Ніколи народився 1748 р. в Смирні (Мала Азія). Ченцем став на 26 році життя і оселився в манастирі св. Діонісія на Афоні, де й прожив до смерти. Він відомий з побожного життя і духовних творів. Найбільш відомий його твір — це „Філокалія" — збірка писань Отців Церкви про Первосвященичу молитву Христа.

Перед тим, 1921 р. Грецька Церква канонізувала патіярха Григорія V, замученого турками в 1821 р. В російській Православній Церкві останнім був канонізований Серафім з Саров (Саровський) 1903 р.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО

● У Франції тепер є 100 тисяч божевільних, а місце в шпиталях є лише на 60 тисяч божевільних. Число божевільних кожного року зростає на 5.000. Думають, що надмір алькоголю є поважною причиною божевілля.

● Досліди в 3-ох округах Британії показали, що куріння паражує людину на рака горла і легенів. Задимлене повітря в містах також шкідливе; дим має в собі хемікалію бензіпірен, який, як думають, спричинює рака.

● Під час недавніх протигрецьких виступів у Туреччині, вуличні маси турків, а між ними й студенти, в Стамбулі й Смирні понищили й ограбили 78 церков, а 29 підпалили, більшість з них згоріла. Гроби грецьких патріярхів були збезчещені; здемольовано грецькі церковно-релігійні установи, школи, інститути; напастували учениць по школах і били учнів; побили 2-ох єпископів і кількох священиків. Один священик потопився у вогні пожару церкви і вмер. Потім поцінували й пограбували грецькі бізнесові підприємства. — Шкоди обчислюють на 300 мільйонів долярів.

● В історії Америки найтяжчими близнятами є дві дівчинки: одна важить 8 фунтів і 1 унцію, друга 8 ф. і 14 унцій; народила їх недавно в Шікаго Анна Фюрмаер.

● Скарби Перона новий уряд Аргентини виставляє на прилюдну виставку. Це переважно предмети мистецтва — образи, різьби, медалі, збірки старих монет, дорогі книжки; все це разом обчислюють на 7 мільйонів долярів. „Доробився" диктатор... — А цікаво б так дати на виставку ще й скарби папа римського.

● Карту Обєднаних Націй підписано в Сан Франціско 10 жовтня 1945 р. Днем О. Н. встановлено день 20 жовтня.

● Українська Вільна Академія Наук (УВАН) повстала в а м. Авгсбурзі (Зах. Німеччина) під головуванням проф. Д. Дорошенка. Його наступником був проф. Л. Більецький — діючий голова, у Вінніпегу.

● В Канаді 1 червня, 1951 р. було всього населення 14,009, 429; з того рождених у Канаді 11.949,518; родж. в Англії 912,482; родж. в інших державах Британії 20,567; родж. в Европі 801,618, в ЗДА — 282,010, в Азії — 37,145, а деінде — 6,089.

● В 1954 р. Японія почала розбудовувати свою армію. Під кінець 1955 р. в Японії нараховується 130,000 вояків сухопутної армії, 16,000 моря ків і 70 кораблів, 6,000 летунів і 200 вишкільних та транспортових атаків.

З ЖИТТЯ В КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВІННІПЕГУ

(Хроніка)

Дня 3 жовтня ц. р. розпочалися виклади на Теологічному Факультеті Колегії св. Андрея в Вінніпегу.

Дня 12 жовтня о год. 7.30 вечора відбулося офіціяльне відкриття академічного року Теологічного Факультету. Молебень відправив Високопреосвященніший Владика Митрополит Іларіон при співучасті Митроф. Прот. д-ра С. В. Савчука, Протопресв. Г. Метюка та о. Диякона С. Столярчука. Співав студентський хор під дириґентурою о. П. Блажука.

Після Молебня Впреосв. Владика Іларіон, Декан Теологічного Факультету, виголосив інавгураційну промову на тему „Словянство й Рим", в якій коротко і надзвичайно цікаво передав усі кривди, що їх терпіли слов'яни від Риму на протязі цілих віків. Владика Митрополит закликав студентів - богословів, щоб вони, як будучі священики, глибоко вивчали історію Христової Церкви, а разом з тим, щоб добре готувались стати непохитними оборонцями Св. Православної Віри.

Дня 14 жовтня ц. р. о год. 6.30 веч. відбулися Рєколекції Студентського Теологічного Товариства. На зборах було прочитано звіти з діяльности за минулий рік. Також було обговорено багато актуальних справ та накреслено пляни на майбутнє. Після вибрання нової Управи, до якої увійшли п. Григорій Удод, — голова, п. Іван Стус — заступник голови, п. Мирослав Крищук — секретар, п. Богдан Древецький — скарбник. До слова запрошено нового Настоятеля Колегії о. прот. Д. Ф. Стратійчука. О. Настоятель подякував 7 мільйонів долярів. „Доробився" диктатор... — А цікаво б так дати на виставку ще й скарби папа римського.

● Карту Обєднаних Націй підписано в Сан Франціско 10 жовтня 1945 р. Днем О. Н. встановлено день 20 жовтня.

● Українська Вільна Академія Наук (УВАН) повстала в а м. Авгсбурзі (Зах. Німеччина) під головуванням проф. Д. Дорошенка. Його наступником був проф. Л. Більецький — діючий голова, у Вінніпегу.

● В Канаді 1 червня, 1951 р. було всього населення 14,009, 429; з того рождених у Канаді 11.949,518; родж. в Англії 912,482; родж. в інших державах Британії 20,567; родж. в Европі 801,618, в ЗДА — 282,010, в Азії — 37,145, а деінде — 6,089.

● В 1954 р. Японія почала розбудовувати свою армію. Під кінець 1955 р. в Японії нараховується 130,000 вояків сухопутної армії, 16,000 моря ків і 70 кораблів, 6,000 летунів і 200 вишкільних та транспортових атаків.

З ЖИТТЯ В КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВІННІПЕГУ

(Хроніка)

Дня 3 жовтня ц. р. розпочалися виклади на Теологічному Факультеті Колегії св. Андрея в Вінніпегу.

Дня 12 жовтня о год. 7.30 вечора відбулося офіціяльне відкриття академічного року Теологічного Факультету. Молебень відправив Високопреосвященніший Владика Митрополит Іларіон при співучасті Митроф. Прот. д-ра С. В. Савчука, Протопресв. Г. Метюка та о. Диякона С. Столярчука. Співав студентський хор під дириґентурою о. П. Блажука.

Після Молебня Впреосв. Владика Іларіон, Декан Теологічного Факультету, виголосив інавгураційну промову на тему „Словянство й Рим", в якій коротко і надзвичайно цікаво передав усі кривди, що їх терпіли слов'яни від Риму на протязі цілих віків. Владика Митрополит закликав студентів - богословів, щоб вони, як будучі священики, глибоко вивчали історію Христової Церкви, а разом з тим, щоб добре готувались стати непохитними оборонцями Св. Православної Віри.

Дня 14 жовтня ц. р. о год. 6.30 веч. відбулися Рєколекції Студентського Теологічного Товариства. На зборах було прочитано звіти з діяльности за минулий рік. Також було обговорено багато актуальних справ та накреслено пляни на майбутнє. Після вибрання нової Управи, до якої увійшли п. Григорій Удод, — голова, п. Іван Стус — заступник голови, п. Мирослав Крищук — секретар, п. Богдан Древецький — скарбник. До слова запрошено нового Настоятеля Колегії о. прот. Д. Ф. Стратійчука. О. Настоятель подякував

Невелика українська православна громада мала свою маленьку церковцю, дуже неповажну.

Коли року 1944 на парохію призначений був о. Йосиф Железіяківський, порушено питання будови нової церкви. Тяжко було швидко виконати це малій парохії: цілих одинадцять років чекала вона, коли здійсниться це побожне бажання.

Проте, подолавши всі труднощі, дочекалася громада нової великої єдиної української церкви в своєму місті.

Нова кам'яна церква може вмістити кількасот вірних. Вона сама, повна світла, в чудовому звучінню, мальовничим відомого артиста п. Мирона, вона робить якнайкраще враження.

Під час Служби Божої Владика Іоанн возвів у сан протопресв. о. Йосифа Железіяківського та возложив на нього золотий напєрсний хрест-дарунок українських православних парохій м. Мемпіс, Р. А., та м. Провіденс, Р. А.

Багато праці, сил та енергій поклав о. протоерей Йосиф, але ця праця й жертвенність невеликої парохії доконали великого діла.

Після Служби Божої приготований був обід, під час якого виступали з привітальними промовами сенатори стрітю, представник губернатора стрітю, представник міста та сусідніх парохій. Прочитано також багато привітань від сенаторів ЗДА, мейора міста та інших.

Честь і слава невеликій парохії, що під проводом свого настоятеля о. протоерея Йосифа Железіяківського спромоглася збудувати в українську церкву в стрітівській столиці на радість вірним та на збереження рідного українського духа серед них.

Ця нова церква, як казав представник міста, прикрашує його.

Вона красномовно свідчить усім про українців та їх вірність своїй православній Православній Церкві.

Інж. Ф. Бігдай.

ПРОЩАННЯ П-ВА В. І Е. ВОЛОШИНІХ

Дуфрост, Ман. — В неділю, 18 вересня, в Дуфрост, Ман., Українська Прав. Громада прощала своїх довголітніх заслужених членів — п-ва Василя і Єлисавету Волошиних. Вранці о. прот. Є. Грицина відправив Богослужения. При були вірні цієї громади і з сусідніх громад, а також з Вінніпегу. Голова Дуфростської громади, п. Т. Влад, вапросив усіх присутніх до Народнього Дому на обід, приготований за участю п-ва Волошиних. Коли гості засіли за столи, о. Прот. Є. Грицина провів молитву перед обідом. По обіді відбулася святочна програма, якою керував о. Прот. Грицина. На початку програми п. Влад подякував п-ву Волошиним за їх труд й жертви для громади. А п. П. Ткачик від Нар. Дому подякував п-ву Волошиним за їх живу участь у Нар. Домі.

Після того відспівано пару гарних пісень, а потім промовляли гості з Вінніпегу: панна Марко — голова жін. т-ва ім. Лесі Українки, що прощала панно Волошин як заслужену членкиню; пані М. Таячак розказала про життя пані Волошин ще із дитинства; пані добродійка Грицина у своїй промові підкреслила великі заслуги п-ва Волошиних у Дуфростській громаді.

По цім — знов гарні пісні. А в черги, говорив п. Кінах, з ЗДА, підкресливши, що п-во Волошині були широко знані в сусідних громадах. Пані Таячак говорила від Сестрить Пресвятої Богородиці в Дуфрост, і вручила гарні квіти пані Волошин. Говорили й дві добрі сусідки п-ва Волошиних — пані Вербанська і пані Стадник.

І знов співали гарні пісні, якими керував учитель п. Григор. Опісля виступали бесідники із Вінніпегу, — п. О. Паліброда представив п. Волошина — що як були школярами, а по закінченню школи — як були в товаристві Сітьчовиків, і коли п. Волошина було вибрано за делегата на здзд до Коломиї; признав йому ту всі заслуги і побажав добрих успіхів на будуче. Слідували ще промови Н. Влада, п. Чурка і п. Коваля. Послідню подяку вложили із Дуфросту пані Дижняк і старий піонір п. Н. Дербавка.

В кінці промовляли п-во Волошині. Зворушені до глибини серця, вони подякували всіх, присутніх за прибуття й пошану до них. П-во Волошині мешкали в Дуфрості ще від 1914 р. Пан Волошин був на заліщині С. Р. Б. форманом. Як член громади, брав участь у громадських справах — у будові Народнього Дому і церкви, яка будувалася за його порадою. Тепер п. Волошин по скінченню своєї праці відходить на відпочинок до Гемілтону, Онтеріо. О. Паліброда з Вінніпегу підвів думку, що добре було б, якби через пресу повідомити всіх знайомих про усіх Канаді про цю важну подію в житті п-ва Волошиних, і закликав до збірки на українські часописи. Збірка, яку провів п. Паліброда, принесла $12.20. З того $6.00 на „Український Голос" і $6.20 на „Вістник". Жертводавцям щиро дякуєм, а панству Волошиним щасливого та веселого життя на новім місці.

О. Паліброда.

ПОЖЕРТВА НА ХРАМ

Різьбяна церква св. Михаїла у Вінніпегу збагатилася новим священичим підсвящиком. Який пожертвувала головна місцевого сестринства Преєв. Богородиці пані Марія Морис.

Посвячення підрізника відбулось по Богослуженні, в не-

ділю 23. жовтня, і було попереджене принагідним словом і подякою оо. Пароха.

Кумами були: фундаторка п. Марія Морис і голова громади п. П. Кравчук. На закінчення урочистости присутні в церкві заспівали фундаторці „Многі літа".

З ВІНЧАННЯ НА „ВІСТНИК"

Крайгенд, Алта. — 21 липня 1955 р. тут відбулося вінчання панни Міді, доньки п-ва Павла та Михайлини Балабанів, яка одружилася з Петром Крижанівським, що замешкує в Ренфолій, Алта.

Чину Вінчання довершив місцевий парох о. П. Зубрицький в місцевій українській православній церкві св. Димитрія. Дружбами були Стіф Ступарик та Марія Хабетько. По Вінчанні о. парох привітав молодят та побажав їм успіху в житті, підкресливши, що успіх будуть мати тоді, коли будуть жити так, як Бог приказав у заповідях Своїх.

Опісля гості зіхалися до п-ва Балабанів, де продовжувалась весільна забава.

По сьмачній вечері о. Зубрицький пригадав присутнім, що п-во Балабани є прикладними християнами, та передплатниками українських часописів, та що це вже в їхній домі остання весілля, бо одружили найменшу свою дитину, доньку Мілю, і разом відбували весілля свого сина Бронька, який взяв шлюб 16 липня в місті Ренфолій, Алберта, звідки походить його дружина Вікторія Черняк.

Отож о. Зубрицький попросив до збірки на пресу з нагоди подвійного весілля. Було зібрано 14 дол., які розділено так: на „Вістник" 7 дол., та на „Укр. Вісті" 7 дол. Всім жертводавцям щира подяка, панству Балабанам багато років прожити, а Молодятам щасти Боже на многі літа.

Присутній.

Відновляйте передплату за „Вістник"!

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

АПОЛІНАРІЯ НОВАК

В четвер, 3 листопада, о год. 1.30 пополудні почалася похоронна Відправа в Катедрі Пресв. Трійці, в якій брали участь три священики: парох Катедри Пресв. Трійці М. Юрківський, прот. д-р С. В. Савчук і прот. В. Кудрик. Народу зібралося поважне число осіб, хоч це була робуча днина. З „Українського Голосу" були на похороні друкарі і другі робітники, з якими покійний співпрацював довгі літа.

Похоронну промову виголосив в Катедрі прот. д-р С. В. Савчук, а також промовляв від „Українського Голосу" п. І. Сірник, редактор "Українського Голосу". На цвинтарі промовляв на закінчення о. Юрківський.

Дотого ж Бог дав день ясний, теплий, погідний, і це причинилося до величавости похорону. Аж після похорону стало захмарюватись і знизитись.

Похорон був урочистий, величавий. Дехто-прибув і з-поза Вінніпегу. Хто лише знав покійного, знав його тишу, але щиру і гідну працю, прийшов, щоб дати йому признання і пошану при відході в інший світ.

Похоронено його на цвинтарі Всіх Святих, де вже спочивають інші громадські піонери-працівники. — Вічна Йому память!

МАРІЯ КРАВЕЦЬ

Рама, Саск. — Дня 12 липня упокоїлася у шпиталі Ивермей Марія Кравець. Бл. п. Марія народилась селі Швидків, у Галичині 1890 року. До Канади приїхала 1904 року, а вже 1908 одружилася з Іваном Кравцем. Бл. п. Марія була дбайливою і доброю матірю. Разом з мужем своїм вона виховала 7 дітей: Степана, Михайла, Петра, Якова, Ганну, Павлину і Єлену. Дітей своїх виховала вона у християнському дусі; між ними, син її Петро є дяком нашої громади в Рамі.

Бл. п. Марія була доброю християнкою, любила свою Рідну Українську Православну Церкву, ніколи не опускала Богослужень, була людиною щирою, сильно любленою і жертвенною. Доказом її жертвенности може послужити й останній її дар — килим, який подарувала для церкви кілька тижнів перед своєю смертю.

Вже від кількох років Марія слабла не сильно, і остаточно недуга перемогла її. Як добра християнка вона два дні перед смертю висповідалась і запричастилась Св. Дарами. Похорон покійної Марії відбувся при великому здвизі народу. Похоронну Відправу служив парох о. Ст. Зузак з Всеч. о. М. Боднарчуком з Квнори. По похороні, на запрошення родини, всі учасники похорону зійшлись до Народнього Дому на Зустрічну Тризну, під час якої парох заключив до збірки на Невинучий Вінець для покійної, і тіло збіркою зайнялася Олекса Мальований. Збірка принесла 11.90 дол. і ту суму, на бажання родини, переслано на пресовий фонд „Вістника". Всім жертводавцям щире спасибі, а душу покійної Марії хай Господь Бог прийме до осель небесних, де всі праведні перебувають.

о. Ст. Зузак.

МАРІЯ ПАСІЧНИК

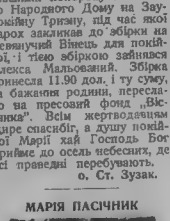

Шіго, Саск. — На Успіння Божої Матері, 28 серпня ц. р., в Бозі спочила на 85 році життя, в одним з Йорктонських шпиталів, широко знана в нашій околиці бл. п. Марія Пасічник. Останній рік свого життя покійна недугою була прикована до ліжка. Перебувала в дітей — доньок, які, наскільки було змоги, полегшували терпіння своєї мами. За стараннім дітей покійна Марія завжди, в притисканім Церквою часі, сповідалась і Св. Тайн причащалась, а крім цього, весною 1955 року, ще відбулась над нею Св. Тайни Єлеосвячення, це тоді як вона хвилево знаходилася в шпиталі у Фови-Лейку.

Похорон відбувся 31 серпня в церкві св. ап. Петра й Павла „Коло Мельничук". Відправляли Всеч. оо. Т. Яковлевич і О. Новицький в Форт Вилльям. Тління останки спочилої зложено на цвинтарі біля церкви, поруч її чоловіка Івана Пасічника, який помер ще в 1929 році.

Тепер, згідно з бажанням родини вислю кілька слів з життя бл. п. Марії з давніших часів. Отже, світ побачила посіяна 28 жовтня 1870 року в родині Михея й Параскеви Гудимів в селі Брідок на Буковині. В дуже ранніх роках виходить заміж, а вже 1919 року вряз з чоловіком і трьома дітьми дістається до Канади. Рік шляхом певно, що спочатку терпкистий був шлях родині Пасічників, як і більшости наших піонерів, на новій батьківщині. Прийшлося зазнати голоду, холоду і всяких інших злигоднів. Не раз бідна мати й слізьми обливалась вгадуючи рідний край і залишені могилки померлих там трьох її діточок. Важкі були часи, але надія на Бога і невсипуща праця зробила своє. Попідростали діти і прибуло робочих рук. Господь поблагословив ще дітьми. Було для кого працювати і було кому працювати. Великим ударом для родини була смерть батька, але й це пережилося, рана загоїлася і життя мусіло йти далі. 44 роки прожила покійна вперї з чоловіком, а тепер сама мусіла всім рядити, а хоч і багато турбот спало на її голову, то ніколи вона не занедбувала, як і попередньо, своїх обов'язків супроти Церкви і своєї громади; дітей своїх також належно виховала.

Про все це, очевидно, згадували давно вже дорослі та влаштовані в житті діти покійної, віддаючи їй останню прислугу в день похорону. Семеро їх було при мамині домовині, а саме: Ція, Кіця, Манолій, Анна, Василина, Катерина і Домка. Ще одна була донька Єлисавета, яке Господь покликав її до Себе раніше ніж маму. Згадуватимуть свою добру бабцю внуки, що їх покійна мала 28. Правнуків лишила 50, а навіть одного праправнука.

8 жовтня ц. р. сповнилося 40 днів від смерти бл. п. Марії Пасічник, і знову в цій самій церкві св. ап. Петра й Павла відбулась заупокійна Служба Божа, яку відправив о. Б. Яковлевич, а потім панахида на могилах покійних Пасічників і поминальний обід біля церкви.

Нехай же Суддя Праведний прийме до осель Своїх Святих душу спочилої. Нехай почистяться для неї той скромний дар в сумі $20.00, що його переслали діти і внука Сандра Стапіно як невинучий вінець на Катедру Пресвятої Трійці і на часопис нашої Української Православної Церкви — „Вістник".

Вічная їй память.

о. Б. Я.

ГРИГОРІЙ ЧОРНИЙ

Дня 5 вересня ц. р. в шпиталі в Радвей, Алберта, відійшов у вічність бл. п. Григорій Чорний у 73 році життя. Померший народився в селі Бамрич коло Перемишля і молодим хлопцем виємігрував до Канади.

В 1905 році одружився в Анастазівці, взяли гомстед в Елдорівці, Алберта, де Григорій проживав з родиною аж до смерти. Був він гідним мужем і добрим батьком, а до того й релігійним християнином.

Його хата була завжди отворена для всіх, що потребували якоїсь помочі. „Український Голос" і „Вістник" від першої появи мали місце в його хаті, тому й не дивно, що був одним з кращих і свідомих громадян тої околиці.

Коли відродилася наша св. Укр. Прев. Церква, тут у Канаді, померший став її ревним прихожанином і довгою нею аж до самої смерти. Був кількаліття муніципальним канцлером і шкільним трустом в цій околиці.

За свого життя майже не хворував, але перед кількома місяцями почав знемагати. Останній тиждень перед смертю провів у шпиталі, де й прийняв Св. Тайни і тим самим поєднався з Господом Богом на дальше, вічне життя.

Покійного Григорія оплакують: дружина Анастазія, 4 сини: Василь з Мирнам, Федько й Роман вдома, Микола в Радвей; три дочки: Марія Стівенсон з Спарвуд, Б. К. Емілія Біч з Натал Б. К., Наталка Савчук в Елдорлі, Алта; 15 внуків, 3 правнуки, 4 брати і 2 сестри.

Під час останнього цілування пан парох попросив жертвувати на спільний вінок. Вірні щиро відгукнулися, а п. Ф. Юрків більших жертводавців виписав на листу.

$2.00, пані Алб. Чоловська.

По $1.00: о. Г. Василів, Ф. Юрків, пані А. Чорний, пані М. Стівенсон, В. Чорний, Н. Чорний, Ф. Чорний, Роман Чорний, пані Пашкевич, пані К. Лозовська, їв. Кульчицький, Ч. Чаловський, пані С. Чаловська, В. Савчук, пані М. Чорний, Д. Венгер, Іл. Антошко, С. Домський, С. Капець, В. Торончук, В. Ракосевський, Н. Кульчицький, пані Ч. Чаловська, Р. Чаловський, Н. Савчук, пані Антошко, Онуфрій Торончук, п. Білак, п. Кун, А. Чаловський, В. Процьків, М. Чорний, Мир. Чорний, М. Синйчук, Б. Литвин, С. Боєчко, В. Кульчицький, П. Носельський і п. Грегор. Решту дрібними. Збірка принесла $46.65, на „Вістник" $20.00, на „Укр. Голос" $20.00, а на помині Вайті $6.65.

Щирим жертводавцям подяка, а покійному Григорієві вічного супокою.

о. Г. В.

НИКОЛАЙ АХТЕМІЙЧУК

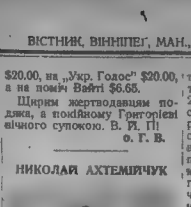

Райн. Саск. — В неділю, 11-го вересня, на світанку, в „Оказіарі" шпиталі в місті Йорктоні упокоївся в Бозі бл. п. Николай Ахтемійчук, прожившии 77 літ. Народився в селі Ставчанах, повіт Кіцмань, на Буковині, Західна Україна. Перед 56 роками, 21-літним молодцем прибув до Канади і замешкав на „гомстеді", в околиці містечка Райн, Саск. По рокові свого побуту в Канаді одружився з Параскою Косминюк, з якою прожив 55 літ. Був примірним чесним господарем і добрим виховзтелем своїх 10 дітей — 6 синів і 4 дочки, якими Господь поблагословив його подружжя. Завдяки трудолюбивості, ревній праці і примірности дітей, його родина дійшла до поважного маєтку.

Був вірним православним українцем і християнином глибоко-релігійного переконання. В початках піонірського життя подарував понад 3 акри землі на цвинтар і будову церкви, якої був довголітнім старшим братом і дільним членом.

Похорон його відбувся у такому порядку: в понеділок увечорі привезено його тіло до Райн, де він доживав свого віку під опікою найстаршого сина Джордія й невістки Волломін. Тіло приміщено на ніч у церкві Пресвятої Трійці де відслужено Паракос при поважній кількості учасників. У вівторок, 13-го, після Панахиди, 9.30 рано, рушив похоронний поїзд 7½ миль, з читанням на роздорожжях св. Євангелій, до церкви св. Ап. Петра й Павла, де відслужено Похоронну Службу Зі всіма требами. Після останнього прощання, через цілування святого хреста, відпроваджено покійного до гробу.

В жалобі по покійному остались дружина Параска, 6 синів: Іван, Дмитро, Василь, Онуфрій, Михайло й Джордій, а також жалеи оповитї 4 дочки: Марія Мендро, Зоїца Кантимір, Анна Ахтемійчук і Маф та Ойстрик. Поіистаннє ще 29 внуків, 6 правнуків і ще 3 сестри: Марію Чепіль, Катерину Федорук і незамужню сестру Мафту. Після всього відбулась, при гарній погоді, поминкова перекуска, яка церкви. При тій нагоді переведено збірку на невинучий вінець на могилу покійного. Збірка досягла суми $20.50. З того призначено $12.50 на пресовий фонд „Українського Голосу", а $8.00 на ту саму ціль для "Вістника".

Жертвували: о. Іля Шевць $1.25; по $1.00: Іван Мендро, Дьордій Ахтемійчук, Михайло Ахтемійчук, пані Параска Ахтемійчук, Стефан Федорук, Михайло Кантимір, Дмитро Ахтемійчук, Теодор Чепіль, Лаврентій Ковалишин, Николай Мачушик, Василь Ойстрик, Михайло Королюк, Іван Ахтемійчук, Петро В. Ойстрик, Онофрій Ахтемійчук, по 75 ц.: Василь Ахтемійчук, Петро Мендро; 50 ц. Танеско Ойстрик; по 25 ц.: Петро Ойстрик, Дмитро Прокопець, дрібна колекта $1.75. Разом $20.50.

Збіркою займався п. Іван Мендро, мать покійного в Роблиці, Мяг. Жертводавцям і учасникам похорону щира подяка, а мужеві, батькові, дідові і прадідові, Николаєві, хай земля буде легкою і вічная память!

Дружина Параска, діти, внуки і правнуки.

о. Іля Шевць.

ТІ, ЩО ПОМАГАЮТЬ „ВІСТНИКОВІ"

Будівничі церковного органу УГПЦ., "Вістника", це передплатники, що чесно приєднаються предплатити за нього та ті, що проводять збірки на Пресовий фонд його.

Нижче містимо імена та оказії, на яких зібрано дари на видавничу справу "Вістника".

Г. Михайлишин, Едмонтон, Алта., збірка на похороні бл. п. Ефросинн Киіска .. $26.50

Всеч. о. С. Зузак, Ватсон, Саск., збірка на 50-літньому ювілеї подружнього життя п-ва В: силя і Анни Процьків 5.00

Збірка на похороні бл. п. Марії Кравця 11.90

Всеч. о. Ю. Ференсів, Ріжайд, Саск., збірка на хрестинах у п-ва Василя: і Марії Сохацьких 10.00

Всеч. о. П. Сацевич, Смокі Лейк, Алта., збірка на похороні бл. п. Василя Лазарука в Шандро, Алта. 10.00

Прот. Б. Яковкевич, Шіго, Саск., збірка на похороні бл. п. Марії Пасічник, в Пасічника, Саск. 10.00

Пані Ганька Ковальчук, Ст. Катеринс, Онт., збірка на весіллі й-ва Петра і Олі Пляшерій 10.00

Всеч. о. Іов Скакальський, збірка на похороні бл. п. Марти Городецької в Поплярфілд, Ман. 8.00

Всеч. о. П. Зубрицький, Лек Біш, Алта., збірка на весіллі Мілі Балабан і Петра Крижанівського в Ренфорлі, Алта. 7.00

Всеч. оо. О. Фляк, Давфин, Ман., збірка на похороні бл. п. Василя Стандрика 8.20 і на похороні бл. п. Василя Долинського 7 дол. Разом ... 15.20

Прот. Г. Криштанович, Гвес, Саск., збірка на похороні бл. п. Луки Прокопчук, в Арран, Саск. 5.70

Пані М. Тончак, Ст. Джеймс, Ман., збірка на прощанні в честь п-ва В. Волошин в Дуфрост, Ман. 6.20

В. Фастрига, Гемптон, Онт., збірка на похороні бл. п. Івана Поповича 5.00

Григорій Репецький, Ст. Катерине, Онт., збірка на поправинах в п-ва Болдир ... 5.00

Прот. К. Квасницький, Лашин, Кве., збірка на хрестинах донечки Марії п-ва Миколи і Теофілії Романських 5.00

Д. Кіяк, Су Лукает, Онт., збірка на хрестинах п-ва І. Штогрин 5.00

Н. І. Мех, Ошава, Онт., збірка на весіллі п-ва І. Кокорон 4.25

Мих. Гудз, Чикаго, ЗДА 2.50

Андрій Макрицький, Едмонтон, Алта. 1.00

Михайло Ревуцький, Овкбенк, Ман. 1.00

Іван Мисюрак, Гилберт Плейнс, Ман. 1.00

М. Карпіь, Монтреал, Квебек 1.00

Федір Тижук, Левой, Алберта 1.00

Іван Озибко, Голден, Алберта 0.50

Сердечна подяка всім, що жертвували, збирали і пересилали.

Адміністрація "Вістника".

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД Богословської Школи при Колегії св. Андрея в Вінніпегу

Богословська Школа забезпечує Церкву молодими священниками і дає їй змогу належно вести працю.

Стипендійний Фонд допомагає таку школу удержувати, — тому прохання до всіх: складайте жертви на Фонд.

Виказ поверднув на Стипендійний Фонд:

Прот. Б. Яковкевич, Шіго, Саск., збірка на хрестинах малого Давида-Дмитра, сина Дмитра і Павлини Яремків в Елфрос, Саск. $20.00

Прот. Б. Яковкевич, збірка на поминальному Богослуженню по бл. п. Матвієві і Стефанії Ахтемійчуках у Винярд, Саск. 11.00

Синц Е. Приступа, Айтына, Саск., збірка на похороні бл. п. М. Стельмащука .. 5.00

Синц Е. Приступа, збірка на весіллі п-ва М. Робулець у Вроостон, Саск. 5.00

Сини П. Сацевич, Смокі Лейк, Алта., збірка на похороні бл. п. В. Лазарука 89.20

Допомоговий Фонд

Прот. Й. Тріска, Гримзбі, збірка 7.00

Всім щира подяка.

КОНСИСТОРІЯ УГПЦ.

о. д-р С. В. Савчук,

голова Президії.

Порядки Богослужень:

ПІДВИННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Дуфрост — Селкірк (храм)
27. Неділя — Пойнтфрайд — Гонор
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Кенора — Павлар Парк — Транскона
11. Неділя — Ембіна — Су Лукаят
18. Неділя — Дуфрост — Кенора
19. Понеділок. о. Миколая — Гонор (храм)
25. Неділя — Пойнтфрайд — Гонор
Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді.
7 St. James Ave. 4, Winnipeg
Телефон: 56-3093

о. О. НОВИЦЬКОГО
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Вест Форт
27. Неділя — Форт Вилліям
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Вест Форт
11. Неділя — Форт Вилліям
18. Неділя — Вест Форт
19 Понеділок. Миколая — Форт Вилліям
25. Неділя — Форт Вилліям
СІЧЕНЬ 1956:
1. Неділя — Вест Форт
6. Пятниця. Навечір'я Р. Хр. Форт Вилліям о год. 12 ночі
7. Субота — Різдво Христове — Вест Форт о 5 год. ранку
8. Неділя. Собор Пресв. Богор. — Форт Вилліям.
Тел. 3-8555. Форт Вилліям, Онт.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Едмор
21. Понеділок. Архістр. Михаїла — Шіро
27. Неділя — Шіро, полуд.
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — „в. Куніч"
18. Неділя — Вивард
19. Понеділок. Миколая — Шіро полуд.
22. Четвер. Анни — Льора-Лисенко
25. Неділя — Фовм Лейк (місто)
Адреса: Шіро, Сван., Box 52. Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Вивард
21. Понеділок. Арх. Михаїла — Вишарт (храм)
27. Неділя — Фовм Лейк місто
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — Інсінгер (місто)
11. Неділя — Інсінгер „Гайвей"
18. Неділя — Тідор, місто
19. Понеділок. Миколая — Едмор
22. Четвер. Анни — „в Рікоо"
25. Неділя — „коло Куприовських"
Адреса: Шіро, Сасск., Box 52. Тел. 21.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Жутка
21. Понеділок. Михаїла — Гудь
27. Неділя — Пюнічай
Адреса: Box 143, Аятуна, Саск. Тел. 57.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Кенго (храм)
20. Неділя 7 год. вечора — Вечірня і Листоп. Свято — Вигнів
21. Понеділок. Михаїла — Вигнів (День поляка)
27. Неділя — Гафорд (Загальні збори)
Адреса: Box. 163, Гафорд, Саск. Тел. 88.

о. В. АПОНЮКА
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Калворт
21. Понед. Михаїла — Єлов Крік
27. Неділя — Вакаа
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Смате
11. Неділя — Єлов Крік
18. Неділя — Калворт
19. Понед. Миколая — Вакаа
22. Четвер. Зач. Богородиці — Ст. Джуліен
25. Неділя — Аквена
Адреса: Box 4, Вакаа, Саск.

о. Д. ЛУЧАКА
(Відвідуючого Округа)
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Прут
21. Понеділок. Михаїла — Завале (храм)
27. Неділя — Кагамі
Адреса: Box 158, Вилкгфорд, Алта. Телефон 49.

о. Л. В. ДЯЧИНИ
ЛИСТОПАД:
20 Неділя — Йорктон — Сторновей
27. Неділя — Маунтін
ГРУДЕНЬ:
4 Неділя — Йорктон
11. Неділя — Калдер
18. Неділя — Йорктон
19. Понед. Миколая — Вроктон
22. Четвер. Зач. Богор. — Мізеда
25. Неділя — Райн
Адреса: 110 Веллінгтон ave.
Тел. 32996 — Йорктон, Саск.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Вондерінг Ривер
21. Понеділок. Михаїла — Норвей
27. Неділя — Лак Ла Біш
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — Сарепа
11. Неділя Крайтенз
13. Вмч. Андрея — Лак Ла Біш
18. Неділя — Грессленд
19. Понеділок. Миколая — Вондерінг Ривер
25. Неділя — Боїв
Адреса: Box 216, Лак Ла Біш, Алта.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Нокавей
21. Понеділок. Михаїла — Кобзар
27. Неділя — Сван Плейн
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Воведення — Стінен
11. Неділя — Глен Елдер
18. Неділя — Сван Плейн
19. Понеділок. Миколая — Гвес
22. Четвер. Зачатія — Арран
25. Неділя — Вайтбіч

о. В. СЕНЮШИНА
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Восетин
21. Понеділок. Михаїла — Радвей
27. Неділя — Редвотер
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Ерфмонт
11. Неділя — Торгилд
13. Цитворок. Андрея — Федора
18. Неділя — Радвей
19. Понеділок. Миколая — Восетин
22. Четвер. Анни — Нюбрук
25. Неділя — Редвотер
Адреса: Box 128, Радвей, Алта. Телефон 10

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Кіль
21. Понеділок. Михаїла — Ватсон (храм)
21. Понеділок. Михаїла — Рама
(храм, о. Т. Яковкевич)
27. Неділя — Вімер
Адреса: Ватсон, Сасск.

о. ІВАНА МАРІЯКА
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Ремнер
21 Понеділок. Михаїла — Драй Ривер
27. Неділя — Етелберт
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Воведення — Пайн Ривер
11. Неділя — Етелберт
18 Неділя — Свон Ривер
19. Понеділок. Миколая — Гарленд
22. Четвер. Анни — Зелена
25. Неділя — Вони
СІЧЕНЬ 1956:
1. Неділя — Пайн Ривер
7. Субота. Різдво — Пайн Ривер
8. Неділя. Соб. Богор. — Етелберт
9. Понед. Стефана — Гарленд
14. Субота. Новий Рік. Вони (Водосвяття)
15. Неділя — Зелена (Водосвяття)
19. Четвер. Йордан — Етелберт
20. Пят. Соб. Ів. Хрест. — Пайн Ривер (Водосвяття)
22. Неділя — Свон Ривер (Водосвяття)
29. Неділя — Драй Ривер (Водосвяття)
Адреса. Box 71, Етелберт, Ман.

о. ІВАНА МАГАСА
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Шелкелгій
21. Понеділок. Михаїла — Петлюра
27. Неділя — Гилберт Плейнс
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Гренфелл
11. Неділя — Ленярд
13. Вікторок. Андрея — Роблин
18. Неділя — Гилберт Плейнс
19. Понеділок. Миколая — Зелена
22. Четвер. Зач. Богор. Шарбонна
25. Неділя — Роблин
По кожній Богослужбені катехизація дітей. Вечірня в Роблині о год. 7.30 вечором кожної неділі і свята.
Адреса: Box 201, Роблин, Ман.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Вонда
27. Неділя — Ошен
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун

о. Я. РИБАЛКИ
ЛИСТОПАД:
6. Неділя — Сенні Лейк
20. Неділя — Менні
21. Понеділок. Михаїла — Сенні Лейк (храм)
27. Неділя — Онаборн
Адреса: Онаборн. Ман. Тел. 338

о. А. ТЕТЕРЕНКА
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Гровлянд (пізніше)
21. Понеділок. Михаїла — Ниповин
27. Неділя — Бруклі
Адреса: ох 47 Гровлянд, Саск.

о. В. МЕЛЬНИЧУКА
ЛИСТОПАД:
Адреса: Гейві Гит. Алта.
о. С. ГРЕБЕНЮКА
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Принц Альберт
21. Понед. Михаїла — Сезбург
27. Неділя — Гонеймун
Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. ЮРІЯ ТУРКАНСЬКОГО
ЛИСТОПАД:
20—27 Неділі Брендон
Кожної суботи від год. 2 до 4 в Народнім Домі в Брендоні відбуваються Недільна та Рідна Школи. Проситься родичів присилати своїх дітей до школи.
Адреса: 514 Пенсфін ave. Тел. 2826 Брендон, Ман.

Календар Українських Свят

16 С 3 Мч. Акиндина єпископа
17 Н 4 Прп. Ахилл. Меркурія Печ.
18 П 5 Мч. Галактіона й Епістимії
19 С 6 Павла арх., прп. Луки Печ.
20 Н 7 Нед. 24 Св 33 мч. в Мез.
21 П 8 Собор Архістр. Михаїла
22 В 9 Св. Онисифора іспов. Печер.
23 С 10 Св. ап. з 70-ти Еразта і др.
24 Ч 11 Мч. Мини, прп. Теодора
25 П 12 Пр Іоава Милостивого
26 С 13 †Іакова Золотоустого
27 Н 14 Нед. 25. †Ап. Филипа з 12
28 П 15 Мч. Гурія, Самона й Авіва
29 В 16 Ап. і Еван. Матвія (Левія)
30 С 17 Григорія еп. і чуд. Неокис.
ГРУДЕНЬ:
1. Ч 18 Мч Платона, Романа диак.
2 П 19 Прп. Варлаама ігумена Печ.
3 С 20 Прп. Григорія Декаполіта
4 Н 21 Нед. 26. Введення Богор.
5 П 22 Цв. Ап. Филимона
6 В 23 Св. Амфілохія еп.
7 С 24 Вмч. Катерини Царг.
8 Ч 25 Климента еп. рим.
9 П 26 Прп. Якова пуст.
10 С 27 Вмч. Якова перс.
11 Н 28 Нед. 27 Параскеви мч. і Ст.
12 П 29 Мч. Филимона
13 В 30 †Сь. ап. Андрея Первозв.
14 С 1 Прор. Наума, св. Филарета
15 Ч 2 Прор. Авакума, Атанасія

о. ЕМАНУЛА ГОРГІШІ
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Сандвей
21. Понеділок. Михаїла — Вайта
27. Неділя — Арбака (Пет. й Пав.)
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — Вайта
11. Неділя — Сірко
13. Вмч. Андрея — Арбака (П. і П.)
18. Неділя — Вони
19. Понеділок. Миколая — Арбака (Миколая. храм)
25. Неділя — Сандвей
Адреса: Вайта, Ман.

о. Г.• ВАСИЛІВА
Південнонтонський Округ
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Атабаска
21. Понеділок. Михаїла — Ричмонд Парк
Адреса: 10644—112 Стріт Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

о. ІГОРЯ СТЕФІОКА
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Роза
21. Понеділок. Михаїла — Гарденттон (Смульки. храм)
27 Неділя — Гарденттон
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — Толстой
11. Неділя — Синьків
18. Неділя — Роза
19. Понеділок. Миколая — Толстой
22. Четвер. Анни — Толстой
25. Неділя — Гарденттон
Адреса: Толстой, Ман.

о. П. САЦЕВИЧА
ЛИСТОПАД:
20. Неділя — Смокі Лейк
21. Понеділок. Михаїла — Войн Лейк
27. Неділя — Сведен
27. Неділя — Стрий (о. Куліш)
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Смокі Лейк (Річні збори)
11. Неділя — Белс (Річні Збори)
11. Неділя — Вільна (Річні Збори о. Куліш)
18. Неділя — Стрий (Річні збори)
19. Понеділок. Миколая — Смокі Лейк
22. Четвер. Анни — Смокі Лейк
25. Неділя — Сведен (Річні збори)
Адреса: Box 309. Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

Церковний Устав

ЛИСТОПАД:
20 Нед 24. Гол. 7. УЄ 2. Літ Ап. Ефес 2: 14-22 Єван. Луки 8: 41-56.
21 Собор Арх. Михаїла. УЄ Мат. 11: 25-30. 16-43. Літ Ап. Жидів 2: 2-10 Єван Луки 10: 16-21.
27 Нед 25. Гол. 8. УЄ 3. Літ. Ап. Ефес. 4: 1-6 Єван Луки 10: 25-37.
ГРУДЕНЬ:
4. Введення Богор. Гол. 1. УЄ Луки 1: 39-49. 56. Літ. Ап. Ефес. 5: 9-19 Єван. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.
11. Нед. 27. Гол. 2. УЄ 5. Літ. Ап. Ефес. 6: 10-17. Єван. Луки 13: 10-17.

ЗМІНА АДРЕСИ

При кожній зміні адреси проситься виповнити цю форму, залучивши 10 центів на покриття коштів зміни та вислати до Адміністрації ВІСТНИКА на адресу:

THE HERALD
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

До Адміністрації ВІСТНИКА:

Прошу змінити мою адресу.

Моя стара адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці .....
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Моя нова адресa:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці .....
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

двo-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXII. WINNIPEG, MAN., DECEMBER 1, 1955. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ГРУДНЯ, 1955. ЧИСЛО (1003) 23

КУК І РОСІЙСЬКІ ГОСТІ

Злучена Церква в Канаді запросила представників Російської Церкви, і вони мають приїхати, або вже й приїхали. Їх передовим має бути митрополит Москви, Николай. Недавно Комітет Українців Канади заявив, що Російська Церква є інструментом большевиків. Вона не протестувала, коли большевики нищили Українську Православну Церкву та Греко-католицьку. І Злучена Церква повинна від своїх гостей вимагати, щоб вони були за свободою релігії в Росії. Слушно! Але хіба Злучена Церква не знає большевицької політики? Нащо ж таких гостей запрошує?

Тут головне питання!

В АРГЕНТИНІ ДАЛЬШИЙ НЕЛАД

По усуненню Перона став президентом Едвард Льонарді. Льонарді — генерал, і він був за усуненням Перона, а тепер нова бунтівнича група його усунула, і на його місце поставила генерала, що називається Предо Евгенio Арамбуру. Він оголосив, що уряд буде складатися з військових. Хто знає, чи не знайдеться нова група, яка схоче і його усунути. Почалися штрайки приxильників Перона.

ВБИВНИКІВ СВЯЩЕНИКА ПОВІСЯТЬ

Справа трьох французьких хлопців, що коло Брендону вбили французького священика, закінчилася 16-го листопада. Суддя Фрідман видав рішення, що всі три хлопці мають бути повішені 28 лютого. Дехто старався доказати, що один з вбивників, Ферань, не має доброго розуму, а якраз він священика застрілив, але були другі докази, що він не варіят. Другі, хоч не стріляли, але годилися на те, щоб священика застрілити, отже всі однаково винні.

ПОЇЗД ВДАРИВСЯ ОБ КАМІНЬ

Сіпіярський поїзд вдарився об камінь і болото, яке зсунулося з гір у південно-східній Британ Коломбії, і злетів в шин. Ніхто з 90 пасажирів не згинув, але дехто з них покалічився. Великі дощі спричинили, що земля і камінія з гір обсунулося.

СЛУЖЕБНИКИ
Видання УАПЦ з 1949 року

Маємо на складі Служебники видання УАПЦ в Німеччині в 1949 р., в чорній поготовній обкладинці з золотим Тріумфальним Хрестом, 160 сторін, в таким Службовим: Вечірня і Ранок Відправа, Чин Малої Вечірні, Чин Всенічної Відправи, Божественна Літургія св. св. отця Іоанна Золотоустого й Василія Великого, Літургія Ранніх Осьмичних Дарів, Відпусти, Чин Літій в певних спочинках і ін.

З нагоди жовтня, — ціна призижена $3.00.

Замовляти:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

Священик Михайло Боднарчук

Парох Округа Кенора, Саск.

В особі о. Михайла наша Церква має репрезентанта молодого покоління родженого в Канаді, який дуже совісно сповняє священичі обовязки. Народився він 26-го листопада 1917 р. в Гронлид, Саск. Скінчив 12 кляс сай скул і 4 роки Духовної Семінарії в Вінніпегу. Одружився з Лідією Кисілюк, дочкою о. Прот. Кисілюка, 12-го липня, 1940 р. На диякона рукоположений 3-го серпня 1940 р., а на священика наступного дня Високопреосвященніший Архиепископом, тепер Митрополитом УПЦ в ЗДА, Іоном Теодоровичем.

Бог обдарував цю родину сином Євгеном і дочкою Савелею, які виховуються в християнському та українському дусі на свідомих тромадян Канади.

Нагородженій Золотим Хрестом ВПреосв. Митрополитом Іларіоном 1955 року.

Два роки був парохом округа Аррап, Саск., і вісім років округа Шіго, Саск., та від 1949 р. дотепер обслуговує округ Кенора, Саск. За час його душпастирської праці скрізь була плідна праця для добра рідної Церкви і народу. Знає він потреби нашої молоді і тісно з нею співпрацює. При допомозі місцевих самостійницьких організацій та громад округа, зорганізував відпочинкову оселю для молоді "Соняшна Купіль", яка від 1954 р. належно сповняє своє призначення. Протягом останніх двох каденцій був і є членом Консисторії УГПЦ та майже на всіх Конференціях Духовенства займає місце в окремих комісіях і дорадчих клітинах.

Розмір цієї згадки обмежений місцем, але за о. Михайла говорить його наполегліва праця, що багато принесе добра для Церкви і рідного народу. Нехай Бог йому помагає в цьому.

Промінна до освітлювання внутрішніх тіл (х — промінна, „екс-рей") винайшов Рентген у 1895 р.

ВОЄННА СИЛА РОСП

Генерал Грунтер недавно так представляв силу Росії: військова сила Росії має около 175 дивізій або «штрети кільйона вояків; має 20,000 літаків, а самих субмарин має 360. В других краях, які Росія забрала, має вона 75 дивізій, отже знов мільйон вояків. Хто думає, що вояки забраних країв будуть дезертирувати, той дурить себе, бо Росія на таке не дасть їм змоги.

СТУДЕНТИ ШТРАЙКУЮТЬ НА КИПРІ

Розрухи на острові Кипрі продовжуються. Студенти вищих шкіл штрайкували в трьох містах. Студенти протестують проти того, що 22-літнього терориста, завятого прихильника Греції, засуджено на смерть. Англійці, які там є, бережуться, щоб терористи їх не ловили як закладників. Через два дні студенти на вулицях викрикували, що Кипр має належати до Греції. А для Англії Кипр є важним військовим місцем.

ПОВИКРАДАЛИ ПОЛІЦІЙНІ ДОКУМЕНТИ

В Англії "Скотленд Ярд", це поліційний осередок не тільки для Англії, але і для других країв. Сюди чужі краї присилають поліційних провідників на науку. Тепер виявилося, що багато важних документів, які "Скотленд Ярд" мав, попропадали, а вони є дуже важні для злочинного світу навіть поза Англією, бо "Скотленд Ярд" є безнастанно в порозумінню з поліцією інших країв.

ДАРЕМНІ НАРАДИ В ЖЕНЕВІ

Наради в Женеві мали такі справи: залуч. Німеччини, контролю збронь і ближчі зносини з Росією. На все те Росія не годиться. Щодо близьких зносин, то захід хотів би, щоб "залізну куртину" для Заходу відчинити, а Молотов казав, що Росія має справи, яких Заходові не хоче виявляти. Отже з переговорів нічого не виходить.

Англія і Франція хочуть слідуючого року знов з Росією переговорювати, але представник Америки, Даллес, сказав, що він є проти того, і що він на такі переговори не піде. Досить тепер ріших.

ДВОЄ ПОВАЖНО ПОРАНИЛИСЯ

У Вінніпегу Якім Фрізен з жінкою переїздив через сіснарську дорогу і на нього наїхав сіснарський потяг, що пхав автомобіль 525 фітів. Правий бік Фрізена спаралізований, його жінка має побиту голову і потовчене рамя.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

Візитації Архиепископа МИХАЇЛА в Східній Єпархії

18 грудня — Вест Торонто
ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.
Прот. С. В. Савчук, голова.

КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ

Три століття стояла могутньою фортецею Православної Віри і української науки та культури славна Києво — Могилянська Академія. Будучи в центрі уваги всієї Православної України, Академія користувалась широкою популярністю серед народу, а також його дбайливою опікою і разом з народом переживала щасливі часи піднесення і розквіту, разом з народом і зазнавала упадку та утисків. Заснована з метою оборони Української Православної Церкви від загрібущої руки ненаситного Риму та його слуг — уніятів, Академія не лише блискуче виправдала з свого завдання, але й далеко перевищила всі сподівання її основоположників: вона стала центром православної науки не лише України і сходу Европи, але й багатьох інших православних народів. Вона дала тисячі високоосвічених пастирів, учених і провідників народу, що успішно обороняли Україну і її Церкву від католицького поневолення; вона дала також сотні місіонерів, що понесли світло Христової науки і віри далеко за межі України. В часах поневолення України Москвою, Академія, незважаючи на намагання царського уряду зрусифікувати її, залишалась в суті українською, далі виховуючи кадри оборонців української самобутности. З Академії вийшли останнім часом великі основники УАПЦ, що своєю працею започаткували нову сторінку в історії нашої Церкви.

Цього року минуло 340 р. від часу заснування славної Академії. З цієї нагоди іварто зробити короткий огляд важливіших подій з життя Академії, щоб тим самим пригадати нам, православним українцям, свою славну школу, що своєю працею, наукою, безкомпромісовою поставою до ворогів Православної Віри, лишається ще на довгі віки прикладом до наслідування і джерелом до вивчення.

Перше ніж приступити до властивої теми, варто коротко згадати про стан української освіти перед заснуванням Академії, щоб ясніше виглядало тло, на якому вона повстала.

Освіта в Україні була знана ще перед прийняттям християнства Україною. Про це свідчить факт постійних і живих культурних, економічних, політичних та військових зв'язків України з іншими країнами тодішнього світу. Але значно ширше почала розвиватись освіта з прийняттям християнства. Одначе й тоді одинокими осередками освіти були школи при манастирях і церквах. У таких школах учили читати, писати, церковного співу і моралі, потрібних для священиків. Такий спосіб навчання витворився в Україні під впливом грецьких шкіл і проіснував через цілий княжий період нашої історії.

Реформація і наступ протестантизму з краще освіченими провідниками, а вслід за тим і католицька акція в добре зорганізованим і освіченим єзуїтським орденом сильно загрожували українському народові релігійно і національно. Тому виникла потреба в організації шкіл, а саме таких, щоб могли успішно протиставитись протестантським і католицьким.

Таким чином у другій половині 16-го століття повстає в Україні цілий ряд добре зорганізованих шкіл, що їх закладали й поодинокі особи і братства. Найкращою з таких шкіл була славна Острозька Академія, заснована 1580 року великим оборонцем і меценатом православія князем Костянтином Острозьким. Ця Академія згуртувала навколо себе визначні наукові сили того часу, дала освіту значній кількості молоді й підготувала багато видатних діячів — оборонців Православія. Там само Острозька Академія стала зразком для інших шкіл, що процвітали тоді в Україні. Крім цієї Академії князь К. Острозький засновав ще школи: в Турові 1572 р., в Володимирі Волинському 1577., в Слуцьку 1580 р. Поряд з цими школами основувались ще й братські школи, що мали ще більше значення для Православної Церкви. Церковні Братства — це організації релігійного характеру, що повставі в Україні при церквах незабаром з прийняттям християнства. Спершу вони ставили собі завданням підтримувати й забезпечувати Церкви, єднати між собою парафіян та вести різноманітну харитативну діяльність. Коли ж з кінцем 16-го ст. над Православною Церквою нависла протестантська, а за нею й католицька, загроза — Братства поставили перед собою велике й шляхетне завдання — оборону Православної Віри, а значить і української народности. З цією метою Братства засновують добре зорганізовані школи. Так повстала відома школа при Успенськім Братстві у Львові 1586 року, а також школи в Бересті, Рогатині, Перемишлі та інших містах України. І надзвичайну твердість і зв'язність в обороні своєї Віри Братства доказують тоді, як Українській Церкві чужою зверхньою владою накинено унію. Вища аристократія і вище духовенство, керуючись мотивами особистих вигод, без більшого спротиву ідуть у ворожий табір. Закріпощене, темне селянство не мало змоги активно протистатись католицько-уніятській загрозі і лиш українське міщанство, зорганізоване в Церковні Братства, одиноке, поруч з козацтвом, що якраз тоді зросло в силу, поставило завзятий спротив унії і тим зберегло Православну Церкву від загибелі, а тим самим і український нарід від винародовлення.

Після Берестейського Собору повстають нові школи Братств: у Стрятині, Слуцьку, Камінці, Пинську та інш.

З початком 17-го ст., після довгих століть, Київ знову стає центром православного українства, а заснована при Богоявленськім Братстві школа стала найкращою з Братських шкіл — славною на ввесь світ Києво-Могилянською Академією. Під опікунчою рукою козацтва, що виросло в значну силу за часів гетьмана Сагайдачного, Київ починає знову підійматись і набирати великого значення в церковному й культурному житті України. Київське міщанство закладає на Подолі Богоявленське Братство, до якого вступає не лише все міщанство Києва, але й шляхта та все Військо Запорізьке з гетьманом Сагайдачним на чолі. Братству записує досить поважне майно дружина мозирського маршалка Степана Лозки Галшка Гулевичівна. На дарованій нею ґрунті Братство будує великий Богоявленський манастир і в ньому 1615 р. закладає школу, яка стала зародком Києво — Могилянської Академії. Школа міцніла й розвивалась завдяки всесторонній опіці Братства та енергійній діяльности митрополита Йова Борецького. Спершу в школі Богоявленського Братства викладались класичні мови, риторика, богословіє та деякі предмети елементарної освіти.

Але тодішні обставини показали, що грецько-слов'янський характер шкіл був не цілком виставчальний для того, щоб засвоїти наукові скарби західньо-европейського письменства з його латинською мовою. Через те українським ученим доводилось звертатись до латинських шкіл, серед яких єзуїтські вважались найкращими. Тому було очевидним, що православна школа з латинською мовою навчання може багато успішніше й повести боротьбу проти католицької загрози. Цю думку підніс архимандрит Києво—Печерського манастиря, пізніше великий Митрополит Петро Могила. Року 1631 він закладає при манастирі свою власну школу, де крім латинської викладової мови була заствосована програма єзуїтських шкіл. Петро Могила, не перестаючи бути твердим оборонцем Православія, був одночасно прихильником поміркованої політики відносно католицької Польщі. Через те його праця на початках була зустрінута українським громадянством з недовір'ям, а його школа викликала вражіння небажаної конкуренції братській Богоявленській школі, бо й дух для оборонців. Православія був також досить підозрілим. Тому Петро Могила через рік резигнує з своєї школи й з'єднує її з Богоявленською і вже об'єднану школу підносить до рівня тогочасних єзуїтських колегій. Ставши незабаром митрополитом, Петро Могила з'єднав усі установи православного Києва, використовуючи значні доходи від манастирських маєтків і власну повагу для великої культурно-освітньої праці. Особливу увагу митрополит приділяє Колегії. Для неї настановляє добрих професорів, яких для підготовки посилає в різні західньо-европейські університети, належно дбає про забезпечення матеріяльних потреб студентів. Великі зусилля прикладає, щоб ще за свого життя перетворити Колегію в Академію. Одначе це йому не вдається. Багато турбот, неприємностей та перешкод в його діяльності ставить київський воєвода Ян Тишкевич — запеклий католик й ненависник Православія. Він жорстоко переслідував студентів Колегії. Для поширення шкільної справи Митрополит засновує філії Колегії в Виннині 1632 р. та в Гощі на Волині 1639 р. У Колегії викладались такі предмети: словянська, грецька й латинська мови, нотний спів, катехизис, математика, поезія, риторика, філософія й богословіє.

Гр. Удод.

(Далі буде).

Один селянин доніс поліції на свого сусіда, що той назвав царя людиною несповна розуму.

На слідстві поліція каже селянинові:

— Свідок почув і доніс про образу на царя. Але донести — це не все. Чи свідок повчив сусіда, що царя не вільно ображувати?

— Так, я казав йому: цар не вінен, що в нього нема розуму — йому так Бог дав.

Полиція арештувала такого свідка.

ПЕРША ХРИСТИЯНСЬКА ГРОМАДА В ЄРУСАЛИМІ

Після Зішестя св. Духа на апостолів, в день П'ятидесятниці, коли апостоли виступили на проповідь про Христа Воскресшого, почали організуватися й християнські громади. Перша така громада постала в Єрусалимі — столиці Юдеї і місці страждань, смерти і воскресіння Спасителя світу.

Про цю першу християнську Єрусалимську громаду сказано в книзі „Діянь св. Апостолів":

„У множества ж вірних було одне серце й одна душа, і ні один нічого в майна свого не називав своїм, а було в них усе спільне . . . І не було між ними жодного убогого, бо хто був власником земель або домів, ті, продавши, приносили гроші за продане та клали до ніг апостолам; роздавали ж кожному, хто яку мав потребу".

Це оповідання з життя перших християн Єрусалимської християнської Громади послужило підставою для облудної теорії про комунізм перших християн і комуністичний характер перших християнських громад.

Узагальнюючи й поширюючи цю теорію, марксисти в 19-му столітті почали дивитися на християнство, як на один з соціяльно-економічних рухів у певну добу історії, який проходив в релігійній формі тільки назовні, коли в дійсності це була, мовляв, боротьба убогих нижчих кляс за своє визволення від експлуатації.

Чи справді ця християнська громада в Єрусалимі постала як первісна християнська комуна і якого характеру та з якими дальшими цілями?

Другого джерела для характеристики цієї Єрусалимської громади, як нібн комуністичної, ми, крім оповідання про неї в книзі Діянь Апостолів, не маємо і тому повинні з цього оповідання виходити і на ньому базуватися.

Оповідання ж починається словами, що „у множества вірних було одне серце і одна душа".

Це означення морального стану вірних. Христове заповідь любови до ближнього так наповнила серця перших християн, що вони жили душа в душу. Виєлід же з цього морального відношення, з охолодження взаємною любовію душ вірних послідовників Христа був той, що й майном своїм вони готові були завжди ділитися і ділились: "ні один нічого з майна свого не називав своїм, а було в них усе спільне", — каже Діеписець.

Не назвати чого-будь своїх — це ще не означає й не мати нічого свого. Люди побожні кажуть, що те, що вони мають, є Боже, бо це Бог їм послав, але це не означає, що вони не мають власности.

Перша християнська громада в Єрусалимі була братською громадою на засадах християнської любови, побудованою у великій добровільній доброчинності взаємній, так що дійсно „як не було між ними жодного убогого".

Бо ж „роздавали кожному, хто яку мав потребу" . . . Це, як небо від землі, — від того комунізму, що в засадах своїх має примус, насильство, обманів має силу силену, а роздає кожному не за потребою, а за партійним білетом, залишаючи маси, яким „рівність" була обіцянка, без задоволення самих насущних потреб.

Випадок же з Ананієм і Сапфірою в Єрусалимській громаді тільки підтверджує добровільний характер взаємовідносин у тій громаді.

Ананій з жінкою своєю Сапфірою, продавши якийсь свій маєток, змовились приховати правдиву виручену ціну і, принісши якусь частину її до ніг апостолів, сказали, що ось це вони виручили і жертвують.

І апостол Петро сказав Ананієві: „Ананіє, чого опанував сатана серце твоє — неправду сказати перед Духом Святим та приховати з ціни за землю? Хіба те, що ти мав, не твоє воно було? І продано не в твоїй волі було? Нащо допустив ти в твоєму серці цей вчинок? Ти неправду сказав не людям, а Богові".

Апостол підкреслив ясно, що не було в громаді жодного примусу ні продавати приналежного кому з членів її маєтку, ні віддавати без доброї волі виручене від продажу. І тяжко покарано Ананія і Сапфіру за непривду перед Богом, чим вони покинули моральний рівень громади в Єрусалимі.

Їх покарано не за те, що вони порушили нібито якісь приписи, що були обов'язкові в тому стародавньому суспільстві, яке тепер марксисти безпідставно називають первісно — комуністичними, бо, як ясно бачимо зі слів апостола Петра, тих приписів і не було ні в Єрусалимі, ні в якій іншій Христовій Громаді.

(Українська радіо-передача по СВС, 19. 6. 1955)

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культуря.

Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.

Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., квертярічна 1 дол. Окреме число 35 центів.

Адреса:

"VIRA i KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

ВИШУКУЮТЬ ПОГАНІ КНИЖКИ

І-го листопада 1000 жінок в Онтеріо почали ходити по книгарнях та всюди, де книжки продаються, і вишукувати книжки з поганим змістом. Жінки належать до Католицької Жіночої Ліги. Їх приготовлено до такої роботи. На списі мають вони 300 книжок, де зміст деморалізуючий, хоч покищо того списку не виявили. Жінки кажуть, що такі книжки причиняються до зросту злочинів.

ОДНІ ТАНЦЮЮТЬ, ДРУГІ НІ

У Вінніпегу міжнародна студентська організація влаштовує "міжнародний вечір", де будуть пісні й танки китайські, західних індіян, українців, нігерців і британців. Лише про жидів не згадується. Вони мабуть не вміють танцювати. Або мають щось важніше ніж танці. Українці вже не раз хвалилися своїми танцями, та чи не час вже перестати? Треба показувати щось важніше ніж танці. Треба памятати, що українці в Україні в ярмі "танцюють".

СПЕЦІЯЛЬНА ОФЕРТА

ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ "ВІСТНИКА"
З НАГОДИ
РІЗДВЯНИХ СВЯТ

Існує гарний звичай обмінюватися з нагоди Різдва Христового святочними побажаннями й дарунками. Та коли ходить про дарунки, то не раз стає питання, що кому подарувати, щоб дарунок був відповідний, корисний та довготривалий, тобто — щоб якнайдовше залишався в памяті тих, кого обдаровуємо.

Ми радимо Вам обдарувати цього року своїх близьких та приятелів ПЕРЕДПЛАТОЮ НА "ВІСТНИК". Це буде дійсно корисний і довготривалий дарунок, а до того й недорогий. З нагоди надходячих Свят Різдва Христового, Адміністрація "Вістника" проголошує на протяг двох місяців, від 1-го грудня, 1955 р., до 31-го січня, 1956 р., спеціяльну оферту для передплатників "Вістника", а саме:

1. Хто замовить одну або більше передплат як дарунок для когось в Канаді, той платить ТІЛЬКИ ПО $2.50 за одну замість по $3.00 (в Америці тільки $3.00 замість $3.50).

2. Хто з передплатників, що не залягає зі своєю власною передплатою, пришле одну передплату за себе, а другу або більше передплат в дарунку для когось іншого, той платить ЗА КОЖНУ передплату ТІЛЬКИ ПО $2.50 замість по $3.00 (в Америці по $3.00 замість по $3.50).

Кожному передплатникові, якому замовите "Вістник", Адміністрація "Вістника" вишле гарну українську картку з Різдвяними й Новорічними побажаннями, зазначуючи при тім, що Ви замовили для них "Вістник" як Різдвяний дарунок.

При замовленні просимо вживати поникчий формуляр:

До Адміністрації "Вістника",
Вінніпег, Ман.

При цьому надсилаю $....., як подарункові передплати на "Вістник" для слідуючих осіб:

1. Імя і прізвище того, хто має одержувати "Вістник":

. . . . . .

Ього адреса . . . . . .

. . . . . .

2. Імя й прізвище того, хто має одержувати "Вістник" . . . . . .

. . . . . .

Ього адреса . . . . . .

. . . . . .

3. Імя й прізвище того, хто має одержувати "Вістник" . . . . . .

. . . . . .

Ього адреса . . . . . .

. . . . . .

(Коли маєте більше імен, можете допи(сати на окремій картці паперу)

Моє імя й прізвище: . . . . . .

. . . . . .

Моя адреса: . . . . . .

. . . . . .

„ВІСТНИК"
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Редакційні часопис для українців в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

НАСТУП ЗА ДИМОВОЮ ЗАСЛОНОЮ

Наше слово відноситься-тут до справи, про яку загал знає в невеличких пресових повідомлень такого змісту:

„Академія у Вінніпегу в 1000-ліття хрещення кн. Ольги. З ініціятиви Централі Українців Католицьких Манітоби при співучасті церковних і світських організацій та установ (яких? — ред. В.) м. Вінніпегу відбудеться в неділю 27 листопада в 3 год. поп. у великій місцій авдиторії ювілейна академія в 1000-ліття хрещення княгині Ольги" („Новий Шлях" ч. 91, 1955).

Питання: що це нового робить невидима рука за димовою заслоною шляхом цього року імпрез?

Хто ходить з відкритими очима, той бачить:

Рим провадить шорах то сильніший наступ на українство у вільному світі. Не про обряд, не про звичаї і догми, і врешті не про християнство йому ходить, — його натиск має чисто політичний характер, як це показує його робота.

Рим хоче підпорядкувати собі Україну політично, зробити її своїм сателітом, коли вона визволиться від Москви. Тоді всі колишні величезні церковні землі й інші маєтки були б власністю Риму. Тоді Рим мішався б у зовнішні і внутрішні справи України. Тоді нуєав би душі нашої молоді так, щоб зробити їх слугами Риму, а не синами України. Рим створив би в Україні свою державу в державі, а точніше — цілком поневолив би її фізично і духово. Україна мала б від московської неволі перейти в римську неволю.

Україна покинула в неволі Москви. Але час визволення скоро наближається. І Рим готується перебрати Україну в свої руки ще раніше, ніж вона встіє взяти нової незалежности від чужих сил.

Рим готується. Найперше він хоче підпорядкувати собі українство у вільному світі. Українство у вільному світі є речником поневоленої України на міжнародному форумі. Рим хоче, щоб той речник був католицький — щоб слуги Ватикану репрезентували Україну перед світом.

Тому Рим намагається закулісовою акцією (відома Католицька Акція) провід у всіх українських установах — шкуховних, сусільних, добродійних, в політичних представництвах, у впливових партіях, і - тд. передати в руки папістів, блудних синів нашого многостраждального народу.

Ці блудні сини — папісти влаштовують усякі шумні імпрези, так як, наприклад: вшанування памяти 25-ліття мучеництва ієрархів Української Православної Церкви і 10-ліття мучеництва ієрархів греко-католицьких; святкування памяти коронації короля Даныла; відзначення "тисячоліття" християнської України.

Почни до тих імпрез виходить з канцелярій Риму. Рим хоче показати світові, що тільки українці-папісти вшановують соборні й патріотичні події в історії України, а не-папісти цього не роблять. Таким чином Рим хоче довести світові, що тільки католики дійсно репрезентують Україну у вільному світі, — Рим хоче представити Україну в очах світу як таку, що нібито стоїть по боці Ватикану та що Ватикан нібито має право до неї.

Тактика Ватикану відповідно упланована: він знає, що коли всі ці імпрези будуть виходити з почину папістів, то всі українці не-папісти у цих імпрезах участи не візьмуть, і тим нібито поставить себе поза бортом „соборної" представниці України, а „репрезентантами" в очах світу залишаться свої папісти.

Отже ці імпрези, під маркою „патріотизму" й „соборности", є ворожою провокацією та розраховані на розбиття українців у вільному світі — „діля, і пануй".

Щоб українські патріоти-самостійники не взяли в свої руки ініціятиву 1000-ліття християнської України і тим не лозбавили можливости монополізувати собі право на репрезентацію України, Рим присвячив ці імпрези, випереджуючи дати. Вся Україна приймає християнство в 988 р., отже до тисячоліття треба ждати ще 33 роки. Але папісти поспішилися, щоб випередити українських патріотів, які будуть святкувати цю велику річницю не з наказу Риму і в його інтересі, а з вільних почувань патріотизму.

Отже Рим фальшує дати історії України і чинить це руками наших папістів, що підривають довіря до української науки в світі.

Рим грубо зловживає нашими історичними святощами, такими як Хрещення України, для своїх політичних махінацій.

Рим хоче погрозити поневоленій Україні ось як: Україну у вільному світі „репрезентують" тільки католики. І якщо Україна хоче допомоги від вільного світу, то хай піддасться Римові, іначе їй не чекати допомоги.

Український патріотичний загал, без огляду на віровизнання, твердо протиставиться намаганням Риму опанувати Україну політично під релігійною маскою. Тому українських патріотів Рим по-ненависницьки натаврував „проклятими" (православних) та „звиродніlими християнами" (греко-католиків).

Однак ці брутальні засоби Риму не стримають українських патріотів від твердої постави всебічної незалежности від чужих: національної, державної, культурної, наукової, церковно-релігійної і т. д., бо всі ці чинники становлять для України нероздирну цілість.

Згадана імпреза, що її влаштовують папісти, а саме так зване „1000-ліття" Християнської України, своєю нефальшованістю дат почала компомітувати-ся в очах кожного хто вміє думати. Тому папісти в деяких місцевостях, як в Шікаго, в Вінніпегу і т. д., перефарбували її на „1000-ліття окрещення княгині Ольги" (хоч і тут точна дата непевна!).

Ці імпрези влаштовується тому, щоб створити з них ту „димову заслону", під якою Рим провадить наступ з ціллю підпорядкувати собі Україну.

ПРОПАМЯТНІ ДНІ ГРУДНЯ

1. 1778. Народився письменник Г. Квітка Основяненко, що перший в Европі почав писати про селян.
2. 1938. Проголошено Карпатську Україну автономною державою.
4. 1803. Помер у московській вязниці на Соловках останній Запорізький кошовий Іван Калнишевський.
6. 1878. Народився поет О. Олесь (правдиве прізвище Кандиба), батько поета Ольжича.
8. 1868. Засновано у Львові Т-во „Просвіта".
14. 1918. Військ Директорії — уряд Української Народної Республики — зайняли Київ.
19. 1240. Татари зруйнували Київ.
21. 1764. Москва скасувала гетьманщину.
23. 1873. Засновано у Львові Наукове Т-во ім. Т. Шевченка (НТШ).
29. 1724. Помер у тюрмі в Петербурзі гетьман Павло Полуботок.

РОЗУМНЕ І ІНТЕРЕСНЕ

Один з визначних учених казав: "Релігія така важна, що коли б моя дитина не могла вчитися моєї релігії, то нехай би вчилася магометанської, буддійської, чи ще якої. Краща якабудь релігія, ніж бути безрелігійними взагалі.

o o o

Дитина може вчитися кількох мов нараз, і вони в її голові не мішаються. Кожна мова записується в голові окремо. І краще коли вчити менших літ. Голова дитини "порожня", отже вона чекає на те, щоб її чимсь заповнити.

o o o

Коли є одна дитина, то її розпускають, пестять, а де більше дітей, там є дисципліна, отже там діти краще виховуються.

o o o

Для нерозумних людей все чуже здається кращим, тому вони своє лишають, а чуже беруть. Для розумних — чуже гарне і святе, а своє найкраще і найсвятіше.

o o o

Коли давні грецькі емігранти вибиралися в далекі сторони, то брали з рідної землі огонь і везли його туди, куди самі їхали. Цією дорогу вони його підтримували, і де зупинилися, там розбирала його кожна родина до себе, щоб мати той огонь, що був на рідній землі.

o o o

В жидів кожний жид є священиком для свого дому. А коли збереться найменше 10 жидів (міньян), то вже правлять Богослужения, і воно є громадським Богослуженням, — таким, як і з рабіном.

НА ВСЕ Є МІРА

Що виходить поза міру, те недобре. Мудра промова, коли задовга, стає нецікавою. Довга музика вкучається. Довга молитва втомлює. Довге почування стає відразливим. Найкраще, коли виходить поза міру, стає поганим.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ ПРАОТЦІВ

В житті є малі справи, більші і великі. Звичайні буденні справи — малі. Але час від часу приходять справи дуже великої ваги.

В буденних справах кожний чоловік працює на прожиток свій і своєї родини. Це найважніше. Коли ж більша справа приходить, то вже треба і про ті справи дбати, не жалуючи ані частини майна, ані часу, ані праці. Але коли приходять дуже велика справа, то треба віддати їй і все майно, і родину, і своє життя.

Коли вдавнину нападали на Україну турки чи татари, то це була дуже велика справа. Одні тікали, ховалися, але другі озброювалися чим могли і йшли на ворога. Вони не дбали про своє життя, захищаючи не себе одних, але цілий нарід.

Приклад такої великої жертви дає нам великий італійський патріот Гарібальді.

Італія була розбита на князівства, а князями були чужі. Гірко людям жилося. І почали вони думати над тим, якби то чужих пануючих позбутися. Почали вони робити повстання. Серед тих, що повстанців збирали, був Гарібальді. І сказав він до повстанців таку промову:

„Ходіть, бо велика справа нас кличе. Я не обіцюю вам розкоші — будете бідувати. Не обіцюю гарної одежі — в лахах будете ходити; ні смачної поживи, — будете голодувати; ні гарних домів — не будете мати де переночувати; ні довгого життя — будете гинути. Але ходімо, бо велика справа нас кличе".

І повстанці пішли. Розумію, що справа їх народу більша, ніж їх особисті й родинні справи.

Але історія дає також відмінний приклад. Коли турки 1453 р. наступали на Царгород, цар звертався до багачів, щоби помагали гріши, але вони царевого кличу не слухали. Аж коли турки були вже близько, приносить вони тоді до царя гроші і кажуть: „Ратуй!" Тоді каже цар: „Було тоді давати, коли я казав, а тепер запізно". І напав їх, а турки Царгород забрали разом з майном тих багачів.

Це були ті, що навіть тоді, коли перед ними стояла найбільша справа, лише про себе одних дбали.

Але скільки великих прикладів дає наша історія! Хочби в останніх двох війнах скільки було тих, що добровільно поклали свої голови, обороняючи велику народну справу.

* * *

В Євангелії цієї неділі говорить Христос, що коли хто хоче йти за Христом, а не відречеться жінки, дітей, батька, матері, той не може бути його учеником. Хто не хоче нести хреста, себто труду, не може бути Його учеником. Сіль добра, коли солона, а коли б стратила смак, — вона безвартна.

Христос розумів, що коли приходить справа великої ваги, тоді для неї треба всього меншого зрікатися і віддатися себе для тої великої справи. Та посвята, ця сіль, якої тоді потрібно.

Ця неділя зветься неділею Святих Праотців, старозавітних праведників. Вони були солею землі, були моральною силою, були світлом, що розганяло тьму, яка налягала на землю. А слідуючи неділя зветься Неділею Отців, отже тих і надія на Його провід і поміч. Каже Апостол:

"Вірою поконували царства, чинили справедливість, доступали обітниць, загороджували пащі львам, гасили силу огню, ставали сильними з немічних, зазнавали наруг і биття, кайдан і вязниці, були камеповані..."

Їх віра давала їм силу славні діла виконувати і великі терпіння переносити. А закінчує ап. Павло так:

"Маючи кругом таку тьму свідків, відложивши всякий тягар і гріх, що нас обмотав, з терпеливістю біжімо до боротьби, що нас чекає, дивлячися на Ісуса, Творця і Звершителя віри".

Таку віру розумів і Христос, коли казав і до поганина сотника, і до поганки ханаанейки: Нехай буде тобі по вірі твоїй!

Даючи приміри з тих, що мали велику віру, Апостол вказує, що і християни повинні плекати в собі таку велику віру, виробляти її в собі, стреміти до її осягнення.

І дальша історія показує, що в давних християн така велика віра була, а найбільше виявилася вона в часах переслідувань.

СВЯТИЙ ОТЕЦЬ МИКОЛАЙ

Церква є одинокою інституцією, що мала і має на увазі добрих людей. Звичайна історія згадує царів, войовників, політиків, письменників, малярів, дослідників, а Церква згадує тих, які за ціль свого життя ставили: помагати потребуючим.

Якраз св. Отець Миколай (Николай) заслужив собі на те, щоби його на визначне місце між такими добродіями поставити. Побіч нього треба ще поставити александрійського патріярха Івана Милостивого († 671), що запомагав бідних чим лише міг, навіть про себе не дбаючи.

Св. Миколай Мир-Ликійський архиепископ, родився коло 272 р. в Патарі, в Малій Азії. Батько його Теофан, мати Нона, були щирими християнами і сина дбало виховували.

Дядько (стрий) Св. Миколая, ставлячи Миколая священиком, предсказав, що цього-сина буде громада, якої Миколай буде душпастирем. І так воно було. Миколай був для всіх приміром, був ангелом в людській тілі. За деякий час той же епископ поставив Миколая ігуменом, отже наставником монастиря.

Майно, яке по родичах зосталося, Миколай дав на поміч бідакам.

Історія багато згадує про добрі ді-

(Продовження на стор. 8-й)

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ
НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ
передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів;
величина 16x11x2½ цалів.
Ціна лише $125.00.
Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Антін перебув два роки у харчівні і — бачучи, що вже не має більше чого вчитися, перейшов як помічник кухаря до великого ресторану в місті, а потім до цукорника Бейлі, що мав тоді великий розголос.

Там відразу пізнали великі здібності Антона, і господар ставився до нього з увагою.

Але Антін і не думав, що це вже кінець. Із правдивим захопленням до свого фаху почав він його удосконалювати. Отже займався складанням взорів для тісточок і тортів. З цією метою вчився він і читав багато, правдиво думаючи, що розум і освіта тільки допоможуть йому в роботі.

Він лишив цікаві спомини, в яких читаємо:

"Маючи сімнадцять літ, був я вже у пана Бейлі першим тортистом[1]). Господар ставився до мене дуже прихильно і часто давав відпустки для того, щоб я міг піти до музею змальовати взори, або до бібліотеки. Коли він упевнився в моїй штуці, поручив мені виготовляння тіст і тортів для стола Наполеона. Я працював ночами, але тільки на його службі став я винахідником і його доброта була мені нагородою за всі труди. Зі сльозами на очах залишав я того доброго чоловіка".

Антін почав заробляти багато грошей, але йому хотілося слави. Він студіював авторів усіх віків, шукаючи там вказівок щодо кухарства, і видав книжку "Старовинна кухня".

Під час цісарства у Франції не було ані одних зборів визначніших людей або урочистостей, куди не закликали б до роботи Антона Карема.

Між його приятелями можна нарахувати багато відомих людей, між іншим — лікарів, з якими він радився щодо поживности страв.

Вчерта праця підірвала його здоровля і він умер в році 1833, маючи ледве пятдесят літ.

Скінчивши це оповідання, я нахилився до уха Марійки і спитав:

— Ну що? Ти задоволена? Тепер не скажеш, що я забув про тебе.

— Ні, — відповіла вона, солодко усміхаючись, — і коли виросту, то завжди, читаючи ту книжку Карема, буду думати про бідного малого Антона.

— Що ви там говорите так тихо? — спитав Альфонс.

— А ми питали одно другого, пане цікавий, чи та скромна слава, до якої змагав Антін Карем над своїми горшинками, не лінша від тої, якої досягається забиванням людей.

— Я не говорю нічого проти, але..

— Але ти не годишся. Що ти скажеш наприклад про римського імператора Марка Аврелія, який хвалився, що забив власноручно д е в я т ь . с о т п я т д е с я т в о р о г і в?

— О, в тому тільки й життя!

— Господи! — сказала Марія.

— Крім того, — продовжував Альфонс, — воюють не тільки, щоб забивати ворогів, але й щоб боронити свій край і завоювати нові землі. Візьмім Олександра...

— Добре, поговорімо про Олександра, коли ти його назвав. Думаю однак, що ти подивляєш його великі діла тому, бо не знаєш подробиць.

Коли Олександер народився, батько його, македонський король Филип, написав лист до славного тоді грецького вченого Аристотеля, просячи його зайнятися вихованням сина. Знаменитий войовник, що через усе життя дбав про розширювання границь своєї держави, Филип, хотів зробити зі свого сина людину освічену, але ні слова не згадував про науку военного знання. Аристотель узявся радо за виховання Олександра, що мав надзвичайні здібности і дуже цікавився науками. Його треба було силоміць відривати від читання поетів і промовців. Щоб не заснути з утоми, брав він у руку срібну кульку і тримав її над срібною тацою. Коли сон перемагав його, вомліла рука випускала кульку, що падала на тацу з міцним дзенькотом. Олександер тоді схоплювався і дальше заглублявся в науці.

(Далі буде)

РІККІ-ТІККІ ТАВІ

(Продовження)

Тедді сидів і пильно дивився на батька, а той йому шепотів: "Сиди тихо, Тедді. Ми не повині трухатись. Сиди спокійно, Тедді".

В цю хвилину прибіг Ріккі-Тіккі і закричав:

— Повернись, Нагаїно! Повернись сюди і будемо битись!

— На все є свій час, — відповіла вона, не повертаючи до нього голови. — Я зараз зроблю із тобою рахунки. Глянь на своїх друзів, Ріккі-Тіккі. Бачиш, як нерухомо сидять вони, які вони бліді і налякані? Вони не сміють поворухнутись, і коли ти наблизишся до мене хоч на крок, — я вмлію хлопця.

— Поглянь на свої яйця, — сказав Ріккі-Тіккі. — Поглянь на ті яйця, що лежать на грядці коло стіни. Піди і подивись, Нагаїно...

Велика гадюка повернула трохи голову і побачила яйце на ганку:

— Ой, Ріккі-Тіккі! Поверни його мені! — закричала вона.

Ріккі-Тіккі взяв яйце в передні лапи, і очі його стали червоні, як кров.

— А що ти даси, Нагаїно, за яйце? За молоду кобру? За молодого короля — кобру? За останнього, — за самого останнього зі всього виводку? Решту їдять тепер уже комахи там на грядці!

Нагаїна повернулася зовсім, забувши про все на світі, крім цього одного яйця. Ріккі-Тіккі побачив, як Тедділ батько простяг свою довгу руку, вхопив хлопчика за плече і перетяг його на другий бік столу; на той бік вже не могла дістати гадюка.

— Не вдалось! Не вдалось!(Не вдалось! Ріккі-чкі! закричав Ріккі-Тіккі. — Хлопчика визволили, і це я, я, я вчепився в кімнаті в Нагову голову, в тій кімнаті де стоїть ванна!

І він почав плигати, нахиливши голову додолу.

— Він кидав мене на всі боки, але скинути не міг. Він помер перш ніж чоловік розбив його надвоє. Це я зробив! Ріккі-Тіккі-чк-чк! Іди, Нагаїно. Ідм і бийся. Недовго пробудеш ти вдовою!

Нагаїна зрозуміла, що випадок убити Тедда пропав, а яйце лежало у Ріккі-Тіккі в лапах.

— Віддай мені яйце, Ріккі-Тіккі. Віддай мені моє останнє яйце, і я йду і ніколи не верчуся сюди, — сказала вона, схиляючи голову.

Так, ти щезнеш і ніколи не вернешся, бо також будеш лежати на смітнику поруч з Нагом.

Бийся вдово! Високий чоловік пішов по рушницю! Бийся!

Ріккі-Тіккі плигав кругом Нагаїни на такім віддаленню, що вона не могла дістати його, і очі йому палали, як жар. Нагаїна підлеглась і кинулася до нього та ще раз-у-раз билася головою об блискучу підлогу.

Потім Ріккі-Тіккі почав плигати кругом, хотів зайти із-заду, але Нагаїна круто повернулася, так щоб голова її була проти його голови, а хвіст її зашарудів по підлозі і зашумів, ніби сухі листки восени під натиском вітру.

Він забув про яйце. Воно лежало ще й тепер на ганку, і Нагаїна підсовувалася до нього все ближче та ближче. Нарешті в той самє час, коли Ріккі віддихувався, вона вхопила яйце в рот, повернулася до сходів на ганок і подалася, як стріла, по стежці. Ріккі-Тіккі подався за нею. Коли кобра тікає, щоб визволити себе від смерти, вона біжить, як вітер. Ріккі-Тіккі розумів, що йому необхідно треба її догнати, бо в протилежному разі мусів би всю справу починати знову.

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

(Продовження)

ПРИТЧА ПРО КУКІЛЬ

Іншим разом Ісус сказав таку притчу:

Царство небесне подібне до чоловіка, що засіяв добре насіння на ниві своїй. Але коли люди спали, прийшов ворог, насіяв кукілю поміж пшеницю та й пішов.

А як уже зійшов засів і приніс овочі, показався тоді й кукіль. І прийшли слуги господаря того та й кажуть йому:

— Пане, чи ти недобре насіння сіяв на своїй ниві? Звідки ж узявся кукіль? І каже господар:

— Це зробив ворог: він насіяв кукілю поміж пшеницю.

Слуги спитали:

— А що маємо з ним зробити? Чи хочеш, щоб ми пішли і випололи?

Сказав господар:

— Ні, бо виполюючи кукіль, можеш пшеницю разом з ним повиривати. Хай ростуть обоє до жнив, а в жнива я скажу жницям: "Зберіть раніш кукіль і повяжіть у снопи, а пшеницю зложіть у стодолі в мене".

Ученики Ісусові не розуміли притчі, і просили, щоб Він виявив їм її. Ісус же, озвавшись, сказав їм:

Той, хто сіє добре насіння, це тут Син Божий. Нива — це світ. Добре насіння — це сини Царства Божого, а кукіль — це сини лукавого. Ворог, що посіяв кукіль — це диявол. Жнива — це кінець світу, а жениці — це Ангели. Отже, як той кукіль збирається та палиться огнем, так буде при кінці світу цього. Син Божий пошле Ангелів Своїх, і повибирають вони всіх тих, що робить беззаконня і повкидають їх у піч огненну. Там буде плач і скрегіт зубів. А праведні сіяти будуть, як сонце, в Царстві Отця свого.

Хто має уха слухати, хай слухає!

БУРЯ НА МОРІ

Одного дня Ісус навчав людей до пізнього вечора. А коли відпустив їх додому, сказав до учнів:

— Переправмося на другий беріг.

Тоді приступив до Ісуса один книжник і каже:

— Учителю, піду слідом за Тобою, куди б Ти не пішов.

Ісус сказав йому:

— Лисиці мають нори і птиці небесні — гнізда. Синові ж Чоловічому ніде голови прихилити.

Почувши це книжник відійшов.

А Ісус увійшов у човен і учні Його з Ним.

Вони витягнули якір, піднесли вітрила і виплили на озеро. З ними пливли й інші човни.

Коли так пливли, Ісус з великої втоми заснув. Згодом піднялася велика буря. Хвилі знялися високо вгору і почали заливати човен. Учні злякалися. Вони збудили Ісуса і взивали:

— Господи, спаси нас, бо потопаємо!

Ісус збудився і промовив:

— Маловіри, чого боїтеся? Я з вами!

Тоді підніс руку над озером, і буря втихомирилась. Човни доплили щасливо до берега, а люди дивувалися та шептали між собою:

— Хто Він такий, що навіть вітри і море слухають Його?

ІСУС ВОСКРЕШАЄ ДОНЬКУ ЯІРА

Один старшина в жидівській церкві, на ім'я Яір, мав 12-річну доньку, яка тяжко захворіла.

Яір пішов до Ісуса Христа, впав Йому до ніг і промовив:

— Учителю, донька моя єдина вмирає. Прошу Тебе, ходи й уздоров її.

Ісус пустився йти до хати Яіра, а за ним пішло багато народу. Ще не дійшли вони до дому, як зустрів їх посланець і сказав до Яіра:

— Не труди Учителя, бо донька твоя вже вмерла.

Яір гірко заплакав, а Ісус сказав:

— Не плач, тільки віруй, а донька твоя буде жити.

Коли прийшов до дому Яіра, Ісус застав там багато людей, які плакали за умершою. Ісус сказав:

— Не плачте, вона не вмерла, а спить.

І смілялись вони з Нього, бо добре знали, що вона вмерла.

Тоді Ісус підійшов до вмершої, взяв її за руку і сказав:

— Дівчинко, встань!

І вона зараз встала, немов би нічого з нею не було сталося.

Всі дивувалися цьому і вістка про це рознеслася по всій околиці.

(Далі буде).

ЩО ПОЧУВ СОКРАТ

Грецький мудрець Сократ жив коло 300 літ перед Христом. З фаху був він різьбарем — виробляв фігури (статуї), а позатим голосив людям свої розумні думки.

Одного разу зайшов він в мало знаний куток Греції і зайшов там до церкви. Розуміється, що це була поганська церква, бо греки вірили тоді в різних божків і богинь.

В тій церкві побачив він три фігури, що представляли собою трьох визначних богинь. Фігури самі собою не були дуже гарні — видно, що не знайшли в рук вправного різьбаря. І подумав Сократ:

— Тут люди не вміють навіть на що гарне глянуть. Але я зроблю їм кращі фігури, а тоді побачать вони як дійсна краса виглядає.

Вернувшись додому, він виготовив гарні фігури і повіз їх до тої церкви, в якій він був. Повіз не продавати, але подаровати.

А в церкві тій був старенький священик, і він сказав Сократові:

— Я твоїх фігур приймати не можу, бо наші фігури вартніші.

Здивувався Сократ і каже:

— Чим же вони вартніші? Вони ж лише жамені сак-так обтесані, ніби на добу богинь, але в них нема ніякої краси. Ти глянь на мої фігури і порівняй їх з твоїми. Чим же твої вартніші?

І почув Сократ таку відповідь:

— Тобі ходить лише про красу фігур, а мені ходить про красу людських душ. У мене люди дуже побожні, дуже добрі і гідні, бо вони про небесних (про богів) памятають. Мої фігури ім небесних пригадують. Коли ж на твої фігури задивляться, то так захопляться, що за небесних забудуть. Тепер бачиш чим мої фігури вартніші.

Вернувшись додому, Сократ говорив своїм знайомим:

— Скажете, що там забутий глухий кут, де я був, але я знайшов там великого мудреця, що відкрив мені велику правду. Слухаючи його, я зрозумів, що хоч велика вартість є в гарних фігурах, в гарних виробах, то ще більша вартість є в гарних людських душах. Фігури мертві хоч і промовляють до нашого ока, але гарні душі промовляють до нашої душі.

В.

КУЛЬТУРА І МОДА

Культура, це тривалі форми і прикмети життя. Люди дбають, щоб їх не зміняти. Мода, це хвилеві форми, які можна зміняти кожного дня. В культурі є розум і сила, в моді є нерозум і безсилість.

В РОЗУМІ — ЯК В ПЕЧЕРІ

Є печери, в яких ніколи не було сонячного світла. Є там хвилево лише те, що люди винесуть. Розум деяких є такими печерами. Лише декому трошки розумового світла туди доходить. Є люди, що навіть розуму бояться. Розумова темнота їм більше подобається.

ЦИГАНСЬКА ВІРА

Питав хтось циганя: „Цигане якої ти віри?", на що циган: „А тобі якої треба?". Є і нецигани з циганською натурою. Вони на все кинні згодяться, а завтра не згодяться, як це їм на користь. Це їх віра.

ЩО КАЖУТЬ ПРО ПИЯТИКУ

Давніше в місцях, де люди пили, були також співи й танці; отже люди ними також цікавилися, і менше пили. А тепер? Комісія, що справу пиятики розглядала, каже, що тепер "люди можуть пити, пити, пити, і нічого більше". На таке, як було колись, тепер не дозволяють, а це збільшує пиятику, й перекусок нема там, де пють. Лише пий!

СПИСОК ВИДАНЬ

Української Грекo-Православної Церкви в Канаді

Назва:	Стор.:	Ціна:
ТРЕБНИК, І-а частина, а чорній оправі з золотими тисненим	340	$5.50
Той же Требник, неоправлений (брошурований)	340	5.00
АПОСТОЛ, на всі неділі і свята цілого року, оправлений	322	5.00
Молитовник „Добрий Пастир", а чорній оправі, для старшия	464	2.75
Той же молитовник в білій шкіряній оправі, золочений	464	7.50
Той же молитовник в білій полотняній оправі, золочений	464	6.50
Той же молитовник, чорна оправа червоні або золоті тиски	454	4.00
Молитовник „Приятель Дітей", в полотняній чорній оправі	125	1.00
Армеиейська Литургія й Віяитація, вказівки — Митр. Іларіон	80	1.00
Як правити св. Літургію — Митрополит Іларіон	48	2.00
Покаянний Великий Канон св. Андрея Критського	68	1.00
Служба св. Володимирові Великому Князеві Українському	18	0.75
Вифлиям — Катехизм для дітей — Прот. П. Медвідюк	48	0.20
Біблійні Оповідання Старого Заповіту	171	0.75
Коротка Наука Закону Божого (Старий Заповіт) — Арх. Ігор.	45	0.30
Що принесла Україні унія — д-р В. Антонович	110	0.50
Чужа рука, або хто нас рятує (про унію) — Прот. В. Кудрик	208	0.50
Життя Йосафата Кунцевича — Прот. В. Кудрик	190	0.50
Історичні матеріали до справи унії — Прот. В. Кудрик	154	0.50
Маловідоме з історії унитської Церкви, том І. — о. В. Кудрик	254	0.75
Маловідоме з історії унитської Церкви том ІІ. — о. В. Кудрик	286	0.75
Нарис історії Християнської Церкви — Проф. Д. Дорошенко	100	1.00
Десять Біблійних Оповідань — Прот. С. В. Савчук	63	0.25
Азор — оповідання з часів Ісуса Христа. Прот. С. В. Савчук	48	0.15
Апологетика, або оборона Християнства (мімеограф)	108	2.00
Служби Божі Страсного Тижня (мімеограф)	48	2.00
Збірник Церковного Співу на нотах (Дяківський курс)	57	3.00
Служба Божа на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик	21	1.00
Церковні пісні для академій, на нотах Прот. В. Слюзар	13	1.00
Служба Божа на мішаний хор, на нотах — о. Р. Корольшин	59	3.00
Великопісні Служення, видання друге — Митр. Іларіон	68	1.00
Великий Рокованя, 20-ліній Юбілей УГПЦК	224	0.50
Протокол Сьомого Собору УГПЦК (1935 рік)	90	0.50
Протокол Надзвичайного Собору УГПЦК (1951 рік)	102	0.50
Протокол Одинадцятого Собору УГПЦК (1953 рік, друкується)		0.50
Календар „Рідна Нива" за 1950 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1952 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1953 рік	206	0.25
Календар „Рідна Ниве за 1954 рік	334	0.50
Чартер і Статут УГПЦК	40	0.50
Статут і Правила УГПЦК, доповнене видання	85	0.50
Українці й їх Церква (в англійській мові)	42	0.75
Поминик померших, для родин	28	0.50
НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ, передрук Варшавського видання, за благословенням Митрополита Іларіона; оправлені в шкіру і позолочену окову з оздобами (образи св. Евангелистів і ін.); величина: 16x11x2½ цалів. Ціна лише $125.00		

Повині видання замовляти по адресі:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

[1]) Спеціалістом печення тортів.

ЗЛОМАННЯ ОДНОЇ З БОЖИХ ЗАПОВІДЕЙ ЦЕ ЗЛОМАННЯ ВСІХ

Одної неділі священик мав проповідь на тему переступлення Божих заповідей. Пояснюючи їх кожну зокрема, він зробив висновок, що коли людина свідомо переступає одну з Божих заповідей, вона допускається такого самого гріха перед Богом, як і та, що переступає всі заповіді.

По обіді зайшов до священника поважний господар Павло Зозуля. Привітавшись достойно зо священиком, він сів на вказане йому крісло і спершу почав говорити про погоду, про тяжке збіжжя, що вже достигало, а врешті сказав, чого він прийшов.

— Сьогодні, — каже він, — слухав я вашої проповіді, отче, однак, не можу собі ніяк пояснити цього, що ви сказали: переступити одну з Божих заповідей — є таким самим великим гріхом перед Богом, як і переступити їх всі разом. Тут щось для мене неясне, бо що одне, то не всі. От, новьйм, наприклад, одну із заповідей Божих: "Не кради". Хіба ж той, що вже в когось щось украв, переступив їх усі?

Священик вислухав спокійно Павла і запитав:

— Чи ви вже скінчили, Павле?

— Так, каже Павло, перекладаючи несміло одну ногу на другу.

— Ваше питання дуже розумне, — каже священик, — і зараз ми розберемо це так, що стане вам ясно, як на долоні. Найперше зрозумійте, Павле, що в Божому розумінні нема десяти заповідей, а тільки одна. Але щоб люди краще зрозуміли зміст Божої заповіді, Господь поєднав подрібно і склав її в десяти окре мих реченнях. Однак, коли людина візьме одну з них і знехтує її, то тим самим нарушить і знехтує їх усі. Ось, наприклад, ви згадали про заповідь „Не кради". Коли людина свідомо краде, то вона не тільки краде людське добро, а найперше краде заповідь від Бога, знехтує її, кине її під ноги, і тоді вже своєю волею може красти їх усі. Хіба буде якась різниця для вашої дитини одного долара вкрасти від вас, чи вкрасти десять? Вдасться перший раз доляра, то тоді вже кортить людину вкрасти й більше, якщо є нагода.

Ми загально вчимо дітей, а то й старших людей, чесноти. А щоб бути вповні чесним, мусимо вважати, щоб наше око не лукавило, щоб наша думка нас не зводила на манівці, щоб рука не робила ніякого нечесного діла, щоб нога не несла нас туди, де ми не повинні бути; одним словом, коли ми, Павле, робимо щось таке, чого не повинні робити, тоді ми крадемо перед Богом і людьми. Візьмім годинник, що має десять або й більше колісцят. Коли пошкодимо одне з тих колісцят, тоді вже ту всю машину називаємо поломаною. Коли всі колісцята в годиннику гармонізують між собою, ми певні точности годинника, і тоді віримо, що тоді-то й тоді вже час обідати, вечеряти і йти спати. Коли б одначе й найменша частина тої машини мала якийсь дефект, тоді в цьому годиннику, повстає хаос і ми вже йому не віримо так довго поки годинника не направить той, що знає де і як зашпигати його недомагання.

Так, дорогий Павле, є і з Божими заповідями. Десять заповідей є тими колісцятами, що становлять той душевний годинник, тобто — чесність.

Якщо вам це неясно, продовжував священик, то я наведу ще один приклад. — Коло вашої хати є криниця, з якої ви берете воду через довший час. Та ось раптом ви завважили, що в відрі є якась нечиста вода. Ви витягнули ще кілька разів відром воду, і переконались, що конче треба вичистити криницю. Щоб зробити це, мусите спускатися вниз по тому ланцюгу, що ним тягнули воду. Що сталося б, якби отак хтось спускав вас легенько корбою вдолину, а тут раптом одне звено (кільце) в ланцюгу розірвалось?

— Що сталося б? — каже Павло — Полетів би стрмголов у воду, та й тільки!

— От і бачите, Павле: Десять заповідей Божих, це ніби ті колісцята, чи кільця, що тримають людину між земним і небесним світом. Коли ж людина свідомо ушкодить одно з цих кільцят, тоді та людина стрімголов летить у вічну загибіль. — Думаю, що тепер уже розумієте мене, Павле?

Павло встав з крісла і сказав:

— Дякую вам, отче, за такі повчальні приклади, які ви мені сьогодні розказали. Ця наука послужить мені і моїм дітям на ціле наше життя.

Попрощавшись гарненько, Павло спокійно пішов додому, а священик, перехрестившись, подякував Богові, що поміг йому навести людину на правдиву дорогу — на ту, по якій людина напевно зайде до вічного щастя.

о. С. Гребенюк.

СЕЛО НЕ ХОЧЕ СВІТЛА

В Англії є село, Кілертон, де мешканці села не хочуть, щоб вночі було світло на їх вулицях. Дотепер не має воно на вулицях ліхтарів, і сільська рада заявила, що і дальше ліхтарів не потребує. Старий 94-літній чоловік так про це сказав: "Старі люди й діти йдуть спати поки темніє, а молодим без світла добре. А коли о год. 10.30 замикають корчмішу, то я дорогу знайду з електричною ліхтарнею."

Таку вістку подає англійська преса, але не каже, що ці люди "позаду лишаються", що вони "некультурні", як дехому могло б здаватися. Коли людям так добре, то їм добре, а другим до того діла нема.

Відомо, що мати королеви Єлисавети й недолюблює електричного світла, а волію світло свічок.

ДІМ А СИРОТИНЕЦЬ

Досліди показують, що дітям конче треба родичів, треба душі. В сиротинцях більше дітей вимрає ніж в родинах. Дітям треба не тільки поживи й одягу, але й материнських почувань, а того в сиротинцях нема. Натомість сироти, що прийняті до родин, відчувають, що вони мають матерів, хоч і не рідних.

НАВІТЬ ОБЕРЕЖНІСТЬ НЕ ПОМОГЛА

У Вінніпегу сталася трагічна і дивна подія. Джордж Кравс боявся їхати ховзькими вулицями, і заставив автомобіль вдома. Але коли приїхав додому таксівкою, похвазнувся на леді і сильно вдарився головою. До хати ще зайшов, але в шпиталі помер.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

(Докінчення зі стор. 5)

ля Миколая. В Патарі була бідна родина, де було три дочки, та женихи їх обминали, як убогих. Щоби тим гідним дівчатам допомогти вийти замуж, Миколай вночі підкинув тій родині через вікно якусь суму грошей. Але хто підкинув, родина не знала. Тепер старша дочка вийшла замуж. Так поміг він і другій дочці. Коли черга приходила на третю, Миколай хотів і тій помогти. Коли ж батько почув, що до хати щось упало, вибіг, наздогнав св. Миколая і довідався, та все розголосив людям, хоч св. Миколай не казав розголошувати. Він хотів так помагати, щоб ліва рука не знала, що робить права.

Всі почали Миколая величати, та йому це не було довподоби. Він задумав відвідати Єрусалим і піти в пустиню. Коли ж був на кораблі, зірвалася буря і люди, які там були, почали його просити, як священика, щоби за їх рятунок молився. Коли ж Миколай помолився, буря втихла.

З Єрусалиму пустився Миколай в пустиню та почув голос: "Вертайся до своїх овець", і Миколай вернувся до монастиря. Але тут знов почув таємний голос: "Ріди між людей, там твоя праця". І він пішов до міста Мир, де його ніхто не знав.

Тоді в Мирах мали вибрати єпископа, та не могли вибрати. Тоді одному старому єпископові було а сні сказано: "Хто найранше прийде до церкви, того виберіть".

Сталося, що Миколай прийшов до церкви перший, отже його вибрали єпископом. І тут знов його добродійна рука не спочивала.

Був то час переслідувань, отже і св. Миколая увязнили. Коли ж умер царомучитель і царем став Константин Великий, Миколаєм пустили на волю.

Ширилася тоді єресь Арія і з нею Миколай мусів зводити боротьбу. Він був 325 р. на Никейському Соборі, де обороняючи Церкву, вдарив Арія, за що єпископи позбавили його єпископства. Але знов приснилося одному єпископові, що Мати Божа дивала Миколаєві омофор, а Христос Євангелію. Це була причина, що Миколаєві привернено єпископство. Це бачимо і на образах св. Миколая.

Історія оповідає, як св. Миколай обороняв народ перед гнівом царя. Як спинив рабунки війська. Як вставлявся за невинно засудженими.

Св. Миколай дожив глибокої старости. Він помер восени 342 р. по Христі.

КАЛЕНДАР "РІДНА НИВА" НА 1956 РІК

Вже вийшов з друку календар нашої Церкви — "Рідна Нива", великого формату на 240 сторіх друку, багато ілюстрацій, цікавий матеріял в житя церковних громад, як також цінні статті видатних авторів. Ціна $1.00. Цей календар можна також набувати у священиків УГПЦК. Замовляти по адресі:

CONSISTORY OF U.G.O.C.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man., Canada.

КАРТКА НА ЗАМОВЛЕННЯ

Прошу ласкаво прислати календар "Рідна Нива" на 1956 рік.

Імя .....
Адреса .....
З цією карткою пересилаю $.....
Підпис .....

СХИЗМАТИНИ, НЕЗЄДНАНІ, ЧИ ПРОКЛЯТІ?

В „рутенській" missi православні звуться офіціально „шизматиками" „схизматиками", або „незєдинними". Але Рим має для православних ще один, сильнійший титул, що ті другі титули покриває. В папській „Догматичній конституції", отже в основним законі, говориться:

„Коли би хто сказав, що св. апостол Петро не есть від Христа Господа поставлений верховником всіх Апостолів і видимою головою цілої Церкви воюючої; або що він лише першенство чести, а не правдивої і властивої судівласти від того ж Господа Ісуса Христа отримав, най буде проклятий. (Стор. 17). Тут говориться про вп. Петра з тим розумінням, що коли папа є наслідником Петра, то він має ту ж власть, що і Петро. Папа, це наслідник Петра, отже він є тим самим, що й був ап. Петро.

„Догматична конституція" згадується в католицькій книжці — **„Додаток до Чинностей і Рішень Руського Провінціяльного Собора в Галичині, р. 1891"**, і там ті прокляття повторяються кілька разів.

А що це „догматичне" вирішення, то кожний католик обовязаний в нього твердо вірити, як у Бога.

Коли ж православні українці не признають, що Христос дав Петрові і папам право верховодства; не признають, що папа є наслідником Петра, то ясно, що для них вони **прокляті**. Такий титул дає їм Рим. Це ясний і сильний титул.

Чому ж того титулу не вживають оборонці Риму? — Це ж титул назначений римською „догматичною конституцією". Чому ходити поміж дощ, і звати православних то „схизматиками" то „незєдинними", а не називати так, як Римська Церква називає? Чому не сказати ясно: „Ми католики — Божий нарід, а ви православні — прокляті"? Тоді була би ясна межа між одними і другими.

Дотого ж слово "незєдинні" тут саме собою дуже неясне. Православні незєдинні з Римом, а Рим незєдинний з православними. Протестанти з Римом, а Рим з ними незєдинний. Рим скаже: єднайтеся зо мною, а ті скажуть Римові: „Єднайтеся з нами, щоб осягнути титул єдинених".

Коли ж назвати православних так, як їх рим називає — **проклятими**, тоді все буде ясне. І тоді не треба буде хитрувати, щоб православних і поєднувати, і разом з тим до них підсміхатися.

Рим послідовно зробив, коли сказав те, що було в нього на думці.

Нехай католицькі політики не бояться, що православні образяться, коли ті назвуть їх так, як Рим православних називає. Не образяться, а ще і подякують за щирість. Чому їх не називати так, як називає їх Рим? Називає, то називає, — то його справа.

Розумні люди, навіть з-поміж католиків, на папські прокляття і так не зважають. Римо-католицький епископ Штросмаер на Соборі в Римі 1870 р. говорив перед папою і 800 епископами, що Христос не дав папам більшої влади; що папи не є наслідниками Петра, бо Петро ніколи не був у Римі, — і папа не назвав Штросмаера атеістом, ані проклятим. Знав, що розумний чоловік правду говорить, отже годі було йому заперечувати.

Вороги назвали українців мазепинцями, гайдамаками, петлюрівцями, однак українці тим не ображувалися, отже православні не образяться, коли католицькі провідники назвуть їх тим титулом, який назначує їм папський закон.

І ще не те! Православні мають право домагатися, щоб католицькі політики не звали їх ані „схизматиками", ані „незєдинними", але точно так, як їх католицька Церква називає. Назви „схизматики" та „незєдинні", то образливі, а папська назва — „прокляті" зневажливою не буде.

І зрозуміліше буде всім — хто про кого говорить. Зійдуться українці і хтось запитає: „Хто там був"?, отже відповідь буде ясна: „Були католики і прокляті". І заборона греко-католикам сходитися з православними буде сильніша, коли сказати: „Не сходіться з проклятими!"

Заборона буде дуже сильна, хоч питання, чи розумні унияти її послухають?

В. Онуфіїв.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

ТОРГУЙМО ЯКОСЬ

Держави вільного світу рішили не продавати большевикам воєнного матеріялу. Я б не сказав, що це рішення добре. Чому б не продавати? Він продасте і гроші візьмете. А большевики потім звернуть вам назад той воєнний матеріял. Привезуть літаками і висиплять над крайною. Безплатно скинуть і за перевіз не треба платити. Може декому й гудзна на лобі набють, коли будуть скидати, але то не біда. А ми потім усе виправимо і воно знов буде наше.

Справа не така страшна, як здається. Правда, один клопіт, що вже зробили постанову не продавати. Але я думаю, що й тут можна знайти вихід: воєнні матеріяли назвати „мирними". Для цього треба покликати спеціялістів, а вони вже це якось полагодять, щоб „доваки були ситі і кози цілі".

Хочеш продати Росії кораблі — поклич експерта, заплати йому, і він створить, що ці кораблі не мають стратегічного значення. Це, мовляв, тільки перевозові кораблики — для цивільних. На них можна й написати: „Кораблі для цивільних. Воякам вступ заборонений". І продати з таким написом.

Можна продавати також і залізо. І умову можна зробити, що продаємо тільки на виріб тракторів, забавок, лящюгів, ну і ще, скажемо, на револьвери і замочки, але не на гармати. Зобовязати большевиків умовою треба. Писаною умовою: з печатками, підписами, свідками. Невже ж би вони умови не дотримали?

І уран можна продати на виріб атомової енергії. Але треба продавати під умовою, що большевики не поважаться виробляти з того урану атомові бомби. Хай уживають його для продукції електрики.

Все можна продати, але треба вміти. Не можна продавати тільки таких воєнних матеріялів, які дійсно до нічого іншого не надаються, тільки на виріб зброї. Правда, таких матеріялів нема. Але я кажу тільки на прикладок, якщоб вони були.

Назар Полин.

З ДОКУМЕНТІВ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Від Редакції: Чи католицька Церква бажає єдности українського народу, бачимо з нижчеподаного документу. Треба пам'ятати, що подані тут заборони обовязують також кожного світського уніята, а сорама душе строго мають дотримуватися їх діячі з т. зв. "світського апостолату — Католицької Акції", що мають діяти (якщо чи тайно) в дусі вказівок тут інструцій. — Що згадані тут "укази" по с чились випадковими і потягненими одної особи, а є виявом загально-заєдиначої політики Риму, на що будуть подані документи в наступному числі Вістника".

ВІД УКРАЇНСЬКО-КАТОЛИЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ВИКАРІЯТУ В БРАЗИЛІЇ

До Всеч. і Високопреподобних Отців Парохів, завідувателів Місійних Станиць, Душпастирів і Вірних Українсько-католицького Обряду в Бразилії,
Слава Ісусу Христу!

Щоб, — тепер і на будуче, — оминути різного роду непорозумінь і заколоту серед населення Українсько-католицького Обряду в Бразилії, почуваємося до тяжкого обовязку звернутися до всіх Вас зо слідуючими пересторогами:

1. — Церковне Право строго забороняє всім християнам Католицького віроісповідання брати участь у Богослужбах інших віровизнань, а включно і так званих "православних". (Кан. 1258, 1 і 2).

2. - Згідно з вищезгаданим Законом, хто зповіж вірних приймає активну участь в некатолицьких Богослужбах, бере на себе пятно "підозрілого в ереси" і заслуговує на канонічні кари (Кам. 2315 і 2316).

3. — Навіть у чисто цивільних прийняттях, треба заховати відповідну обережність (наприклад уникати промов і тим подібних виступів), щоб це не викликало здивування і згіршення серед простолюддя, і тенденційного пропагандивного використування.

4. — Заряджуємо також, щоб це обіжне письмо було оприлюднене у пресі, проголошене і насвітлене вірним у всіх наших церквах і каплицях, щоб всі люди зрозуміли і достойно цінили Божу правду про єдність Христової Церкви.

МАЛЛЕТ, 9 серпня 1954.

о. Прелят Климентій Приїма, Генеральний Вікарій.

ДІСТАВ ТРИ РОКИ

Михайло Вагл, з Вінніпегу, дістав три роки тюрми за знасилування 16-літньої дівчини. А він женатий чоловік.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — **„ПРОВІДІННЯ"** заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

СПІВАК ЙОАН КОЗОДОЙ

Народився він в одному селі на Волині. Батько й мати прості селяни. Село велике, за панщини належало до князів Н., що побудували гарний великий храм. Село славилося тим, що завжди в цій парафії були більш видатні священники, а в церкві завжди співав гарний хор. Після скасування панщини нащадки князів і далі підтримували храм та його традиції.

Тепер власником маєтків — князь Андрій Петрович Н., людина дуже освічена й культурна. Вчився він десь у західній Европі. Любив музику, сам грав і співав. У церкві для великої княжої родини було окреме місце, і рідко якої неділі князь не бував на Богослуженню, хіба що кудись виїжджав. Настоятелем парафії був о. Миколай Т., дуже відзначена Церкві людина, з доброю богословською освітою. Він добре знав і любив церковну музику, церковні співи, був добрим диригентом, грав на фісгармонії і, як казали, сам був композитором багатьох церковних співів. Отже мав прёгарний і великий хор, умів поставити співакам голос, а за довгий час підготовив собі субрегентів, хоч нові речі переважно розучував сам.

Отець Миколай навчав не тільки церковних пісень, але навчав і народніх, хоч сам їх керував, а доручав субрегентові. Отже Івась навчився співати й народніх пісень. Івась спічатку співав сопраном, але скоро перенели його в альти : тут він показав неабиякі здібности. Мав він якийсь особливо лірично-мелодійний голос, і в якості якось самі собою виходили експресії співу. Полюбив його о. Миколай ще й за те, що чудово читав Часи: любили його люди, полюбив і князь. Князь говорив о. Миколаєві, що з Івася може вийти великий співак-артист. Батько тішився Івасем і, коли йому було 12 років, узяв його з собою виходити експесії співу. Полюбив співають. Не треба й казати, що Івась почув себе "на третім небі". Місто зробило на нього незатерте враження, а коли почув спів митрополичого хору в св. Софії, то здавалося йому, що він опянів. Були в Михайлівському Золотоверхому, були і в Лаврі. Маленькі канонарки його зачаровували. Він, хоч і не співав, розкривав уста, так як вони... Все це зробило на нього таке враження, що він став наче якимсь іншим. Він ретельно взявся вивчати ноти, в чому йому допомагав о. Миколай. Співати почав цілком свідомо щодо краси й витримки...

Після 15-го року в нього виявився прекрасний 1-ий тенор. О. Миколай просто милувався ним, а князь не находив слів для похвали, але казав це тільки о. Миколаєві, щоб Івась не замрівся.

Якось князь у розмові з о. Миколаєм сказав: "Якби Івась міг попасти до Фльоренції в Італію, то з нього зробили б великого співака-артиста. Івась був недалеко, і чув ті слова. В нього зразу закрутилася думка: А де ж та Італія, а де ж та Фльоренція? Як же туди попасти? Ця думка не давала йому спати. Став він замислений...

Якось не витерпів і, зайкаючись і червоніючи, висказав свою думку о. Миколаєві. Той не відмовляв його, лише сказав, які до того труднощі. Треба грошей, треба знати мову... О. Миколай сказав це й князеві. Князь похвалив думку, але — труднощі великі! Тим часом у Івася сталося несподіване горе: батько, якого він так любив, простудився і, довго не хворівши, вмер. Удар для Івася був тяжкий, він майже занехав свою думку про Італію. Але коли трохи заспокоївся, то побачив, що йому тут нічого робити. Мачуха була дорба для нього, але в неї свої діти, вона обійдеться без нього. Тепер він твердо рішив дістатися до Фльоренції. З нетерпінням він ждав весни. У о. Миколая навчився кілька фраз з латинської й німецької мови. Думок своїх він нікому не сказав. Знали тільки о. Миколай та князь. Після Пасхи о. Миколай в сльозами на очах благословив його в дорогу. Князь перехрестив і поцілував у чоло, як сина, дав трохи грошей, і Івась ще до сходу сонця рушив з села. Перед церквою він упав на коліна, заплакав і сказав: "Прощай... Боже, поможи мені!"

Тяжка й трудна була його дорога. В Чехії ще давав собі раду з мовою. А в Австрії було трудніше. Однак він не розгублювався. Іноді вдавалося йому десь трошки заробити грошей на хліб, і ним далі прямував до Італії. Через Альпи перебрався з якимись кущами, що їхали десятками підвід, і так таки добрався до Фльоренції. Але що міг він тут робити? Спав десь у саду в кущах. Додумався зробити таке: зробив вітаку, іде містом — коли коло якого двору не позамітано, то він позаміта і жде поки вийде господар або господиня. Вийдуть : винесуть йому хліба або грошей трохи дадуть. Так тягнося кілька днів.

Одного разу ішов якийсь жид, що також був з Волині. Поглянув на Івася і по одежі пізнав земляка. Питав: "А ти, хлопче, не з України?" Івась аж остовпів. Давно вже не чув рідної мови. Мало не заплакав. "Так, я з Волині, з села С." "Як же ти сюди попав?" питає жидок. "Прибув в Австрії. Казали, що тут гарні заробітки." Жид похитав головою. "А що ж ти робиш?" питає. "А нічого. Още замітаю, може хто щось дасть. Може ви, дядьку, знаєте де б я міг стати на роботу?" Жидок замислився, шкода йому хлопця. Подумав та й каже: "Ходи зо мною".

Він привів його до великого ресторану на головній вулиці і зайшли задним ходом на кухню. Жидок попросив покликати господаря. Щось йому довго і приструнно говорив. Нарешті той згодився. Жидок каже до Івася: "Ти тут будеш працювати. Гляди, щоб з тебе були задоволені, а я буду до тебе приходити." Івась не питав як і скільки йому будуть платити. Він рад був, що вже пристав до якогось берега, а там Господь поможе.

Так почав Івась свою карієру. Не легко йому було Мусів піднімати й носити вантажі. Десь у кутку дали йому ліжко. Троха переодягли. Дні йшли за днями. Одноманітна важка робота дала себе відчути. А що ж далі? Чи не загуб'ється він отут серед чужого моря як простий робітник? І хто про нього довідається? В неділі ходив до церкви. Там грають органи і трохи співають. Воно ніби й гарно, але якесь чуже та далеке. Тут він якось з болем згадував о. Миколая, свою церкву, своїх людей, хор, князя і все це було таке рідне, таке миле. І він заплакав по-дитячому... Але нагадав слова о. Миколая: "Коли буде тяжко, молися до Богоматері. Вона любить сиріток, то й тобі допоможе." Так він і робив уночі насамоті. Тим часом уважно вивчав, як що називається, як говорять інші, так що скоро навчився зв'язувати окремі слова в речення. Іноді жид-земляк приходив і потішав, але Івась не казав йому своєї завітної думки.

Якось залишився сам в пивниці, де набирав баребол. Думки пливли одна за одною. Згадав він любу Волинь і своє становище, і мовби навтіху собі заспівав:

Ой, не шуми луже, зелений байраче —
Не плач, не журися, молодий кователе!

Заспів так, що й забув де він. Голос хвилями котився в пивниці і наповнив двір. Почув це господар через вікно і завмер, прислухуючись. А далі вийшов і покликав Івася. Каже: "Знаєш що? Я чую, що ти вмієш добре співати. Будеш у мене співати в ресторані, коли буде багато гостей". Івась не так зрозумів, як догадався. Кивнув головою, що згідний, а в душі в нього мелькнула надія, що може його почують і такі, що оцінять його, як казав князь.

Також співак.

(Кінець буде)

СИН ЩИРО ЗААСЕКУРУВАВ МАМУ

Коло Лонгмонт, в Америці, недавно експльодував літак і згинули 44 пасажири. Тепер арештували Дж. Г. Грейгама і він признався, що прилагодив експльозію, в якій згинула і його мати. Але перед відлетом літака він заасекурував маму на 37,500 долярів. Смерть матери мала йому поплатитися. Та хто знає, яку асекурацію він тепер дістане. За ним є і давніші злочини. Думають, що злочинці закладають експльозиви в пакунки, які пасажири везуть з собою.

ЗИМА ПОЧАЛАСЯ

В Вінніпегу зима почалася 31 жовтня, і до 15 листопада впало 18 цалів снігу. Минулого року зима в Вінніпегу почалася була щойно 26 листопада. Подібне, як тепер, було 1919 року, коли до 15 листопада впало два рази стільки снігу, що тепер. Це відносться до цілої Манітоби. Теперішня зима тягнеться від Келгарі до західнього Онтеріо, а в Америці до Айови, — всюди випав сніг.

ОБСУНУЛАСЬ ЗЕМЛЯ

В Ніколет, Кве., обсунувся великий шасип і знищив домн вартости 5 мільйонів долярів. Покищо знайшли трьох мертвих, але може бути більше. Коло 2,000 осіб позабирали з манастирів, готелів і домів, побоюючись, що земля може дальше обсунеться.

ВИДАТКИ НА УРЯД В АЛБЕРТІ

Кошти праці, яку уряд в провінції Альберті виконує, виносять коло 13 мільйонів долярів річно.

АВТОБУС УПАВ У ПРОПАСТЬ

В Ерцурум, в Туреччині, бас переїздив гірською дорогою і впав у пропасть. Згинуло 17 пасажирів, а 33 поважно поранилися.

ЗГОРІЛА СТАЙНЯ І ХУДОБА

В Факсварен, Ман., згоріла стайня Ардена Манзела, а в ній 20 штук худоби, пара коней, дві свині і 20 когутів. Шкода 5,000 долярів. Будинок був заасекурований.

ЦЕРКОВНІ ВІСТІ

● По радіостанції Вінніпег в листопаді було подано новинку, що Царгородський Патріярхат хоче старатися про екстериторіяльність для місця свого осідку в Істамбулі (Царгород), і що справу має порушити в Обединених Націях. Якщо ці поголоски згідні з правдою, то можливо, що це останні протигрецькі виступи турків спонукали Патріярхат старатися про цю, щоб територія його осідку була незалежна від турецької держави.

● Американський уряд видав віза на від до ЗДА архиепископові Борисові і його приватному секретареві, як представникам російської православної Церкви Советського Союзу. Одночасно советський уряд впускає до Росії американського священника Луїса Діона. Він заступить свящ. Жоржа Біссонетта (католика), якого советська влада прогнала була з Москви, хоч він публично потискав був руку Маленкову. Свящ. Л. Діон буде душпастирем американців у СССР.

● На скитальщині в Німеччині, в притулку для старців у Дорнштадті біля Ульму, 14 серпня ц. р. помер відомий і загалью шанований священник митроф. прот. Аполон Костельський, що був священником на Волині 30 років. В юрисдикції бл. п. Митрополита Полікарпа був від 1941 р. Похований його 17 серпня на Альтергаймському цвинтарі, куди собрати-священики занесли його ручним візком. - В. Й. П!

● Проф. В. Січинський помістив в "Українському Праві славному Слові" (ч. 11, 1955) спростування, в якому сказав: що 1967 р. в Петербурзі вийшла друком Св. Євангелія не в перекладі о. Морачевського (кін. 19-го ст.) і не за редакцією єпископа Подільського Парфенія, а в новому перекладі окремої комісії під проводом прот. Є. Сіцінського.

● Американська поліція арештувала 23-річного Гленна Смита з Толідо, Огайо, — він признався, що ограбував 3,000 церков у Канаді, в Америці і Мексико. На своє оправдання Смит сказав: "Я маю ненависть до церков тому, що в молодших членів там прийде до влади.

● Амбасадор Ізраїля мав довгу авдіенцію в державному департаменті Америки. Внаслідок того вийшла заява, що уряд Америки готов продати Ізраїлеві трохи зброї.

● Державний секретар ЗДА Доллес відвідав диктатора Югославії Тіта. Вони говорили "про щось". Але чим тут завинили церкви? Кожен злодій має свій виклут.

● На урочистість кавлею 10-ліття УВАН (Укр. Вільна Академія Наук) 13 листопада у Вінніпегу з Української Православної Церкви була формально запрошена тільки парохія св. Михайла.

● В Салт Лейк Сіті, Ютог., поліція арештувала 52-літнього будівельного робітника, Альберта Емонда Бірлова, за многоженство; він мав три жінки і 32 дітей. Він каже, що його релігія, секта „фундаментальність", дозволяє йому на многоженство.

● Папа Пій XII аж тепер відкрив Ватиканський таємний архів для зацікавлених у ньому. Серед понятливих таємних документів відзначаються такі: Прохання англійського короля Генриха VIII до папи про дозвіл на розвід; акт Фльоретійського соборну з половини 15-го століття (перша більша спроба унії); конкордат між Наполеоном Бонапарте і Ватиканом; листи папів Івана VIII і Григорія VII; „реєстри" папи Бонифатія VIII і Лева X та інші. — Але чи відкрита дійсно таємна частина архіву?

● Впреосв. Митрополит Іларіон не має змоги виголосити свою доповідь в УВАН у Вінніпегу 14 листопада ц. р., повідомивши про це управу УВАН ще перед її ювілейною урочистістю 13 листопада, на якій була ця доповідь одначе ще раз Управою УВАН чомусь заповіджена.

ПОЛІТИЧНІ ВІСТІ

● Президент Айзенгавер після недуги серця вернувся до Вашинтону 11-го листопада. Але справу своєї кандидатури на президента при перевиборах він зможе вирішити аж за три місяці.

● Жидівські інформації кажуть, що Єгипет досі закупив від Советів 100 турбомоторових літаків МІГ і 5 підводних човнів.

● В політичному світі виклакали велике враження поголоски, що Італія потаємно продає зброю арабським країнам. Італія належить до НАТО.

● Хуан Д. Перон, бувший президент Аргентини в листопаді прибув до Панами і тут думає поселитися. Він заявив, що здійснював був політику „третої сили" між комунізмом і капіталізмом. Він каже, що в Аргентині перонівська партія існує і що хтось в її молодших членів там прийде до влади.

● Лід Шерток, поліцист з Шикаго, за час своєї 20-річної служби вже 103-ий раз мусів бути „повитухою". Цими днями він допомагав народитися дівчинці 28-річно Гелен Фармер. Колеги називають цього поліциста „акушерською".

● Населення світу збільшується на 35 мільйонів річно. Людей на землі тепер 2,500,000,000. Що 24 години число народженнь на 100,000 перевищує тих, що вмирають. На протязі останніх 10 років населення світу збільшилося на 300 мільйонів.

● Д-р Ліваль Фортье, заступник міністра імміграції в Оттаві, заявив: в роках 1951-54 в Онтеріо було 22 засуди за вбивство; з того 17 засуджених уродженців в Канаді, а 18-ий прибув до Канади в 1927 р.! 4 вироки відносяться до „новоканадійців".

● Джон Гарднг, губернатор Кипру, відбув уже три розмови з архиепископом Макаріосом, обговорюючись, щоб той ієрарх Грецької Православної Церкви на Кипрі вплинув на припинення взаводського руху греків на Кипрі. Архиеп. Макарій відмовився від цього, і на Кипр Британія висилає чергові більше війська.

● Деякі часописи в Америці пищуть, що МекКарті, сенатор з Вискансін, думає Кавказувати на президента ЗДА.

● Советы хотять викликати війну на Близькому Сході, щоб скористати з нагоди, і запанувати над Середземним морем. Тому на Заході викликає велике занепокоєння, що Советы озброюють арабські країни.

● Дж Ф Доллес відвідав ген. Франка, диктатора Еспанії, з яким обговорював справу оборони Середземного моря перед советською загрозою.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО

● За останніх 2 роки з Канади було депортовано 1,220 імігрантів (з Манітоби 37): 447 британців, 191 американців, 582 з інших країн. Багато „депортованих" дальше перебувають у Канаді, бо не мають куди їхати.

● Доходи албертійських фармерів за останніх 8 місяців змешилися на 3 мільйони долярів упорівень до минулого року; доходи в 1954 р. — $15,425,000, а в 1955 р. — $12,524,00 в тому самому часі.

● Початкуючі інженери в Америці в 1955 р. мають таку місячну платню: інженер-електротехнік $416, інженер-металюрг $404, інж.-механік $377, інж.-хемік $356 — це напочатку. Потім їм дають значні підвишки.

● Урожай пшениці в Канаді в 1955 р. дав 494 мільйонів 90 тисяч бушлів, себто на 185,181,000 більше ніж минулого року.

● Канадійські фармери з причин збуту малих квот пшениці можуть позичати в банках суму до $1,500 на 5%.

● З Східної Німеччини (під советами) на протязі лише місяця жовтня ц. р. втекли на Захід 33,000 німців.

● Лід Шерток, поліцист з Шикаго, за час своєї 20-річної служби вже 103-ий раз мусів бути „повитухою". Цими днями він допомагав народитися дівчинці 28-річно Гелен Фармер. Колеги називають цього поліциста „акушерською".

● Населення світу збільшується на 35 мільйонів річно. Людей на землі тепер 2,500,000,000. Що 24 години число народжень на 100,000 перевищує тих, що вмирають. На протязі останніх 10 років населення світу збільшилося на 300 мільйонів.

● Д-р Ліваль Фортье, заступник міністра імміграції в Оттаві, заявив: в роках 1951-54 в Онтеріо було 22 засуди за вбивство; з того 17 засуджених уродженців в Канаді, а 18-ий прибув до Канади в 1927 р.! 4 вироки відносяться до „новоканадійців".

З ДІЯЛЬНОСТИ
Теологічного Факультету при Колегії св. Андрея в Вінніпегу

● Як і попередніми роками так і цього року в каплиці при Колегії св. Андрея в Вінніпегу. Під час Вечірні завжди серели та суботи Вечірні. Згадані Вечірні править настоятель Колегії о. прот. Д. Стратійчук та деякі отці міста Вінніпегу. Під час Вечірні завжди співає студенський хор під диригентурою о. П. Бажанка.

● Цього року в рямках викладів з Історії Української Церкви Високопреосвященішого Владики Митрополита Іларіона, на Теологічному факультеті відбуваються семінари, на яких поодинокі референти читають студенти. До сі були прочитані слідуючі реферати: „Чародійство" — І. Григорій Удод, „Жерці" — Іван Стус „Сонце в народніх віруваннях" — Микола Свириденко, „Огонь" — Павло Дорин, „Вода" — Микола Стеценко Всі реферати були підготовлені солідно, при чому кожний студент завжди мав двох кореферентів, що в потрері робили свої завваги. Кінцеве слово про якість реферату завжди має Впреосв. Владика Іларіон.

● Дня 2 листопада о год. 6.15 вечора в каплиці Колегії св. Андрея відслужено молебінь за здоровя Впреосв. Владики Іларіона в нагоди Його Дня Ангела. Молебень служили: протопрес. Григорій Метюк, Всеч. о. Юрій Київський та Всеч. о. Т. Ковалишин. Під час Молебня о. Юрківський виголосив проповідь, закликаючи в ній при сутніх до ще більшої праці для добра нашої рідної Церкви. Він зазначив що в особі Впреосв. Владики Митрополита Іларіона ми маємо невтомного працівника та духовного провідника і що спільними силами ми зможемо спричинитися до ще більшого розвитку нашої св. Православної Церкви. По Молебні протопрес. Григорій Метюк виголосив дуже цікаву доповідь про життя та діяльність нашого дорогого Владики Іларіона.

● На пропозицію духовного настоятеля Колегії протопресвітера Григорія Метюка та за згодою всіх студентів-богословів було рішено започаткувати в найближчому часі цикль рефератів з рідних національних дільниць. Реферати виголошуватимуть визначні національні та громадські діячі міста Вінніпегу.

● Дня 8 листопада під час обіду студенти Теологічного факультету відзначили День

Ангела свого настоятеля прот. Д. Стратійчука вдячуванням йому Многоліття та вручення скромного дарунка.

15-ліття Архиерейського Служіння Високопреосвященнішого Владики Митрополита Іларіона

● Дня 21 жовтня ц. р. студенти вітали свого Декана Владику Іларіона з 15-літтям його Архиерейського служіння. Співом „Тои Деспотин" зустріли студенти свого дорогого Владику, після чого підійшли до нього з китицею живих квітів. В привітальному слові голова Теологічного Товариства, звертаючись до Владики, сказав: „Вітаємо Вас, Високопреосвященний Владико, з великим днем у Вашому житті, коли 15-років тому Всевишній Господь сподобив Вас стати Архиереєм у Лоні Святій Православній Церкві. Вітаємо Вас як духовного провідника Української Церкви в Канаді. Вітаємо Вас як одного з найбільших будівничих української державності і її міністра. Вітаємо Вас як найбільшого українського науковця і декана нашої школи. Вітаємо Вас як батька рідні сини. Прийміть цей скромний дар як вияв нашої гарячої синівської любови за Ваші труди".

Співом „На многії літа" студенти закінчили привітання свого дорогого Владики.

МОЛИТВА ЗА АРХІПАСТИРЯ

По наших церквах від моря до моря правилися Молебені в намірені Високопреосвященнішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу і всієї Канади, з нагоди його Дня Ангела.

Наша громада в Келгарі, Алта., в цей урочистий час також не відставав від інших громад. В недилю, 6 листопада, прот. К. Желішкевич відслужив Молебень за здоровя нашого Владики і виголосив сильне слово, в якому ширше познайомив вірних з тією невпинною працею Владики Іларіона, яку він уже понад 50 літ відда . українській Церкві і народові.

50 літ праці, це полов ни століття — час немалий. І серед постійних тяжких життєвих випробувань трудолюбивий Владика непохитно слідує за своїм дороговказом: „Служити Богові — то служити народові". Учасник.

ЛАШІН, КВЕ.
10-літній ювілей Укр. Гр. Православної Церк. Громади св. Юрія

Церковна громада св. Юрія в Лашіні, Кве., 4 вересня ц. р. відсвяткувала урочисто 10-літній ювілей, разом з Архиерейською візитацією Високопреосвященнішого Владики Михаїла. Цим святом відзначено заслуги та жертвенність 9 фундаторів цієї церкви, а саме :— пп.: Товстюка, М. Комарницького, Василя Ників, Н. Гнигі, Г. Гандзюка, Н. Гуцуляка, Як. Гавринчука, Іл. Михайлюка та Іл. Подольчука, як рівнож і пізніших членів будівельного комітету, якого головою був п. І Івах. Ці фундатори, прийшовши до переконання, що місцева церква св. Ів. Сучавського під російською місією була їм духово чужою, рішили заснувати українську православну церк. громаду і збудувати свою рідну церкву під юрисдикцією Консисторії Укр. Гр.-Православної Церкви Канади у Вінніпегу.

За Божою поміччю збудували нижну часть церкви, що в ній відбувалися, зразу неперіодично, а відтак що неділі і свят, Богослуженя. Церк. громада, підкріплена новоприбулими членами з околиці, вже в р. 1950 почала будову горішньої частини, т. зн. властивої церкви, що в м. березі 1951 р була посвячена Високопреосв. Владикою Михаїлом. Жертвенність та безкорислива праця активних членів церк громади причинилася до успішного зїкінчення церк. будови, за що їм була висловлена належна подяка на цім ювілейнім святі.

Моральну допомогу словом і ділом, — отримувала церк. громада від Високопреосв. о. Прот. В. Слюзаря, пароха св. Софії з Монтреалу, а пізніше від священиків, що тут працювали, а саме: о. Прот. О. Іваніока, о. Прот. Йосипа Тріски, о. Прот. Є. Чижва, а від березня 1953 р. від о. Прот К. Квасницького.

По перебутій кризі, що повстала з причини непорозумінь між старшими і новоприбулими членами на початку 1953 р, церк. громада перемогла труднощі всякого роду та стала дальше успішно працювати на славу Божу та на добро нашої Церкви. В минувших двох роках покращено в церкві перед підлогу, малювали церкву та церковну залю, виладили підмурівок церкви, дали дротяну огорожу кругом 6 льотів церковної площі, обсадили її деревями та живим плотом, поклали відповідний дашок над головними церк. дверми, збудували нову „шанду" для переховання знарядів. що потрібні до утримання порядку в церкві і коло церкви і т. п.

Успішно працює для добра церкви наше жіноче т-во ім. Княгині Ольги, віддів СУК та церковне сестринство. що прикрасили церкву гарними народніми вишивками, і всі присутні почувалися як в церкві на рідних землях.

Ювілейне святе пройшло з повним моральним успіхом, що до якого у великій мірі причинилася Архиерейська візитація Високопреосв. Владики Михаїла, Архиепископа Торонта і Східн. Канади.

Належно й приписово відбулася стріча Владики. Вітали свойого Архипастиря діяти Рідної Школи, учні Б. Савдовський та А. Завадська, а решта стелили дорогу цвітами. Відтак голова церк. громади М. Данилевич та почесний голова Н. Гуцуляк вітали Владику за нашим звичаєм хлібом і сілю, а при вході до церкви місцевий парох та Високопреосв. отці: Митрофор. о. Прот В. Слюзар — парох Собору св. Софії, о. Прот. П. Архангельський — парох церк. громади св. Покрови, о. С. Цитухи — священик при Соборі св. Софи та Протодиякон о. Захар Ревко з Монтреалу. Прислугували Владиці Іподиякони. Юр. Зубчинський, М. Данилевич та Євг. Клемба, член СУМК. Високопреосв. Владика у своїй глибокозмістовній проповіді нагадував вірним, що за волі Божої находимося в краю свободи, де можна вільно визнавати свою Православну Віру та плекати свої національні традиції, - бути добрими горожанами Канади та не забувати рідну країну нашого і наших батьків походження. Наш рідний край, Україна, з її тисячолітньою культурою у самостійних часах своєї історії був взірцем для сусідних народів. В кінцевім слові дякував Владика парафіянам за їх першу жертвенну працю, зворушував до згоди та братньої любови й витривалости в дальшій праці на славу Божу та визволення нашого народу. Многоліттям за Свиту Православну Українську Церкву й Високопреосв. Владику Іларіона, Митрополита Вінніпегу і всієї Канади, за наш нарід на рідних землях і по всьому світі розсіяний, за Пресвітайшу нашу королеву Єлисавету II., канадійський уряд і за всіх християн, закінчилася, ця так урочиста Архиерейська Служба Божа. Відтак священики і вірні приступили до св. Мирования, що його удлів сам Владика. Церковний хор під управою п. С. Босого, зміцнений монтреальськими хористами, з належною побожністю, помистецьки співав на Службі Божій та з глибоким чуттям виконав відомий кант до Почаївської Божої Матері.

По Службі Божій відбувся святочний обід в церковній залі. Господарем на прийняті був ниж. С. Кушнірук. По привітанні присутних делегатів від церковних громад та громадських організацій, о. о. Парох громади прочитав історію парохії та будови церкви, споминаючи й дякуючи в перший мірі основоположникам, добродіям та жертводавцям і всім, що причинилися для добра нашої церкви.

Слідувало вручення Архиепископом спеціяльної грамоти почесному голові церк. громади Николаєві Гуцулякові. Зворушений до сліз радости ин. Гуцуляк прикрив її надальше по своїй можности працювати для добра Церкви.

Крім привітів від присутніх священиків, був відчитаний привіт від церк. громади св. Івана з Ошави, Онт. — та від о. Прот. Є. Чижва з Содбурі, Онт. — з грошевою жертвою $20.00. Слідували привіти та грошеві пожертви присутних делегатів від Собору св. Софії, церк. громади св. Покрови, КУК, СУС, УНО, Просвіти, Канад. Легіону ім. Мазепи, Першої Станиці СБУВ, „Голосу Канади", Спорт. т-ва Україна, Пласту, Дивізійників, ОДУМ з Монтреалу та Просвіти, СУЖЕРО й СУМК з Лашін та двох відділів п-нів Д. Лефевра і Р. Рока. Хор нашого жіночого т-ва ім. княгині Ольги, під управою п-ні Т. Клемби, відспівав дуже гарно „Успіння" муз. Гайворонського та дві народні пісні „Відала мене мамонька" та „Ой ти мій наш нащо брав". З глибоким чуттям та по-мистецьки відспівала пані В. Кісіленко сольову пісню: „Нагадай бандуро" муз. Гр. Китастого і жарт. народну пісню: „Чорна гречка". Слідував дует членок СУМК-учениць Євг. Чобан і Т. Кісіленко, що дуже гарно відспівали дві пісні: „Калино, малино" — муз. М. Леонтовича та пісню про Полісся. "Очерет чеш був за колиску" — за що їх присутні нагородили заслуженими оплесками. До грошевої збірки на сплату довгу церк. громади запросив присутних сотник Б. Панчук.

Господар свята п. С. Кушнірук і місцевий парох подякували ще раз всім делегатам та всім гостям за їх пожертви й щиро побажання нашій церк. громаді, — і цим свято закінчено.

Церковна Громада св. Юрія, відсвяткувавши свій 10-літній ювілей, скріплена на дусі, буде дальше щиро працювати, щоб на слідуючий ювілей виказатися ще кращими успіхами на славу Божу та на добро нашої православної Церкви.

Прот. К. Квасницький.

ЗАКІНЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО РОКУ, КЕЛГАРИ, АЛТА.

При Українській Православній Громаді св. Володимира в Келгари, Ата., Рідна й Недільна Школа провадилась протягом цілого року; науку провадили Отець і Добродійка Желішкевич. Недільну Школу провадив о. Желішкевич, а помагали йому панни Надія Стодола і Г. Греф.

В неділю 26 червня ц. р., відбулось офіційне закінчення шкільного року, яке почалось Вдячним Молебнем. Церковну залю наповнили по береги.

Свято відкрила Добродійка Галина Желішкевич коротою промовою, пояснюючи значення наших сходин, а це закінчення парохіяльної школи і роздача шкільних свідоцтв.

Другу промову сказав о. Прот. Кость Желішкевич, пояснюючи значення української школи в Канаді та науку релігії в парохії. Наприкінці о. Кость Желішкевич роздавав шкільні свідоцтва учням Рідної Школи.

По роздачі свідоцтв промовляла учениця Надія Стодола Вона говорила чистою українською мовою, складаючи сердечну подяку учителям Отцеві і Добродійці Желішкевичам за їх віддану працю а навчання, за терпеливість та ввічливе відношення до дітей, що дало дітям добрий приклад до наслідування й чемної поведінки в школі. Подякувала також Церковному Зарядові за його старання для української школи в парохії.

Промовляли ще голова Церк. Громади п. М. Ошипок, п. П. Стодола і п. Отто Єриюк.

Дальше, шкільні діти вгощали присутних кавою і перекускою. Мило було дивитись як діти самі прислуговали та приношували до перекуски.

На закінчення промовляв член церковного заряду п. Ів. Садовник, він щиро дякував о. Прот. К. Желішкевичеві і Добродійці за їх цілорічний труд в Рідній Школі, це перший раз у нас що Рідна Школа провадилась цілий рік. Дуже наполягав, щоб учити по-українськи під час вакацій, а батькам подякував за розуміння української справи та за гідне виховання дітей. На закінчення вручив Отцеві і Добродійці, за їх відданість, гамарець з грушки.

Піснею „О, Україно . . ." закінчено свято. **Присутній.**

— — —

КЛАДКА НА БЕРІГ „УЧОРА"

Коли поднісає на вас тепло з минулого Українського Православної Церкви, то це тепло — від наших Церковних Братств. Це були організації громади світських вірних. Коли ради „панства великого і лакомства нещасного" ієрархи в унію були пішли, вірні оставалися, мов вівці без пастирів. І ось Братства стали їм за пастирів і оборонців Православної Віри. Не дивуйтеся, — це були часи, коли православним священикам заборонили виконувати духпастирські обовязки, і світські вірні самі мусіли ночами по лісах правити Богослуження, ховати покійників і т. д. — Так говорять документи минулого. Опустили були ієрархи народ, але народ у вірі бив гочестивій витривав. Розуміється, якби ієрархи були витривали у вірі батьків своїх, а народ був пішов в унію, по нашій Церкви остався б тільки неясний спомин.

Такі саме спогади маївіються, коли беремо в руки книжку „В обороні Віри". (Торонто 1955. ч. 1. стор. 104). Рідний, глибокий, теплий дух подихає від неї саме тому, що на ній написано: „Видання Православного Братства Святого Володимира в Торонті". Не можна дивитися на цей напис без звору-шення, без хвилюючих споґадів про світлі Церковні Братства давних часів.

Але чи ж ті минулі часи минулися? Чи минули для нашої Української Православної Церкви часи „бурі й натиску" — часи понурої горіи? Ні, не минулися вони Сьогодні ми з вами отут, у Канаді, є свідками подібного натиску уні, як було за тих давніших часів, що на них положено гвалтом страшну печать Берестейської уни (1596 року).

Більше того, нині наступ страшніший, як був колись, дарма що тепер нема фізичного насильства. Вороги наші колись казали. ви були і є православні, але ми хочемо, щоб ви перестали ними бути, — включилися "намісником Христа" в Римі, — щоб нам включилися.

Нині загроза більша тим, що Рим, фальшуе наше минуле, щоб у памяті нашій вирвати з коренем усю правду минулого. Нині йде наступ від грунту, від самих основ. Нині змовляють у народ. що ми ще від Володимира Великого є.. „католиками"! І піддають вони нам народ постійний впертий сугести цього фальшу, надіючись, що капля по капелі вижолобить камінь". Але темні промені фальшу їхньої сугестії розсіюються як дим, коли ми виставимо проти них сліпучо ясне дзеркало правди — історичні документи.

Їх треба мати в наших часах постійно напоготові, не розлучатися з ними. Зядки їх узяти — такі, щоб були короткі, ясні, але вичерпуючі? „В обороні Віри" це власне така книжка Ви там знайдете відповіді на найбільш наболілі питання: проф. І. Власовський — Берестейська церковна унія 1596 р.; проф. Ст. Килиника — Король Данило Галицький; проф. В. Іваніс — Церковні Братства та їх значення для українського народу. І ще знайдете найближчу до вас справу про історію Української Православної Церкви в Канаді. Треба мати на увазі, що над нею тепер працює, — умінт. У нас Історія УПЦК щойно чекає свого автора. А покищо адв. Т. Гуменюк записав цю проґалину розвідкою „Релігія й українська спільнота в Канаді" Вам конче треба з нею познайомитися; знайдете в ній такий самий ці „В обороні Віри". Ця книжка є кладкою на беріг нашого „вчора", на беріг минулих днів, і то цього „вчора", що не скинчилося й сьогодні. **П. Скаржевський.**

— — —

ПРИМІРНІ ХРЕСТИНИ

Ріджайна. - Дня 22 жовтня ц. р. п-во Володимир і Марія Дудяк зготовили у своїм гостинному домі прийняття для своїх найближчих приятелів з нагоди охрещення їхнього внука Данила. Доня п-ва Дудяків — Михайлина зо своїм чоловіком Володимиром Сахній — перебувають в Мус-Джоо і там вони збільшать ряди членів нашої молодої церковної громади.

На прийняті були також присутні батьки п. В. Сахній — Данило й Анна Сахній з Бюкенен Чіну Сь Тайни Хрещення довершив о. Ю. Фережів, а п. В. Дудяк з цієї нагоди склав на прес. фонд „Вістника". — Многих і благих літ охрещеному Данилові на радість своїм батькам!

Присутній.

З ХРЕСТИН НА ДОБРУ ЦІЛЬ

Айтнн, Саск. - Дня 6 листопада, 1955 р. пякство Васись і Петрун Шгр, із околиці Мелвіл, хрестили свою доньку Гєню Марію в Айтуні. По Богослуженню всі гостей запросили на обід до своїх родичів – панства Н. Лоцюк

По смачним обіді Всеч. о. Е. Пристуна кількома словами згадав про нашу Церкву, як і наше Духовенство, і взивав до жертви на Стипендійний Фонд нашої Церкви. Хоч не всі з тих, що їх було запрошено, прибули, бо сніг завяв дороги, однак вірні зложили $18.00. Жертвували:

по $5.00 п-во Н.-Ригус; по $2.00 Теодор Шевчук, п-во Н. Лоцюк; по $1.00: Ю. Спільчак, В. Симсинюк, П Крушельницький, П. Крушельницький, І. Возняк, В Лоцюк, п-во С. Спільчак — із Торонта, В. Шур, А. Татарин.

Хай Господь благословить Гєню-Марію, доньку і внуку, всіма добродійствами, а жертводавцям сердечна подяка.

Присутній.

ПОДЯКА

Почуваємось до милого обовязку зложити прилюдну подяку за висказану до нас прихильність з приводу переселення в інший округ. Найперше бажаємо висказати щиру подяку підедмонтонським Громадам, Калмар, Торсбі, Себа Біч, Оновай, Вайлавуд і Багрид, за такий дорогий дар Золотий Нагрудний Хрест. як також за грошеві дарунок добродійці, і Громаді в Атабаска за їх дар.

Сердечна подяка Управі Укр Інституту св. Івана, Пров Екжекутиві Союзу Укр Молоди Канади і складовим організаціям СУС та Зарядові Укр. Православної Катедри за висказані слова признані і за памяткові дарунки Вони лишаться нам назавжди такими, як Ви бажали, — приємним спогадом сильної праці для добра нашого народу і Слави Божої.

Бажаємо окремо підкреслити подяку Укр. Жіночому Товариству при Українській Православній Катедрі св. Івана за Прощальний Вечерок на честь добродійки. Нехай Господь Бог нагородить Вас всіх здоровлям, щастям і Своєю любовю та благодатю.

Після шести років праці і втіхи з поступу, що були для нас великим скарбом, глядимо в будучність і відчуваємо, що час був зужитий корисно й позитивно. Сердечно дякуємо!

З правдивою пошаною,
свящ. і добр. В Семинин.

НОВІ КНИЖКИ

Енциклопедія Українознавства. Словникова частина. Зошит 1. Головний редактор проф д-р Володимир Кубійович. Заступник редактора проф. Микола Глобенко. Видання Наукового Товариства ім Шевченка Париж-Нью Йорк 1955 Накладом В-ва „Молоде життя" в Мюнхені.

Іван Занятий: Блудний син Роман у двох частинах Видавництво „Дніпрова хвиля" Мюнхен 1955. 296 стор.

Пригоди мореплавця Сіндбада, І Бібліотека юних читачів, В-ва "Дніпр хвиля" Мюнхен 1955. 46 стор

Прот. С. В. Савчук: Церковні канони в теорії і практиці. Вінніпег 1955. 94 стор

В обороні віри. Видання Православного Братства Святого Володимира. 1. частина (Збірка праця проф І. Власовський Берестейська церковна унія 1596 р. Проф. С. Килимник Король Данило Галицький. Адвокат Т Гуменюк Релігія й українська спільнота в Канаді). Торонто 1955 104 стор.

Прот Василь Кудрик: Маловідоме в історі греко-католицької Церкви. Том II. Друком видавничої спілки „Тризуб". Вінніпег 1955. 286 стор.

НЕМА ТЕБЕ
(В річницю смерти Павла Тисячного)

Уже перший рік за нами
І другий на спилі,
Як ви, мужу наш і батьку,
В холодній могилі.

І до кого скажу слово?
Сумна наша хата . . .
Тяжко жити нам без тебе —
Мужа нема й тата

Ой, піду я на той цвинтар,
Піду я до тебе —
Може ти мене покличеш
В могилу до себе.

Як же лишусь я вдовою
Сама з діточками.
В тяжкій праці, безпомічна,
З тірними сльозами?

Темна ніченька, чорна хмара
Крие зір повіки —
Ми сирітками лишились
Без Тебе навіки.

Лойд Тисячний.
Куркі, Саск., 1955 р.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „ВІСТНИКА"

У числі 20 „Вістника" з 15 жовтня, 1955 р. було помилково помішено" Прот. І Майба збірка на похороні бл. п. Павла Яцюка в Шортдейл. Має $5.00 Має бути

Отець Ів. Магас — збірка на похороні бл. п Павла Яцюка в Шортдейл. Має $5.00.

Адміністрація „Вістника".

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ВАСИЛЬ ЛАЗАРУК

Дня 19 вересня 1955 р. несподівано відійшов у вічний спокій бл. п. Василь Лазарук на 61 році свойого життя. Він народився в 1894 році в селі Свободія на Зеленій Буковині. Рідня земля для кожного її сина була і є дорога, але через недостатки і важке життя багато синів залишили свою рідню землю та виїхали в світ за океан шукати кращої долі. Одною з тих була родина Лазаруків, що в 1899 році залишає любу землю і виїжджає в Канаду. Тут оселюється в Альберті в місцевості Шандро І тут здійснюється їх бажання досягнути ними вимріяного добробуту.

В 1912 році покійний Василь одружується з Марією з дому Крицул та оселюється на гомстеді в Смоки Лейк, Альберта. Перші роки були дуже тяжки, але покійний не падає духом, перемагає всі труднощі і прямує до кращого. В 1920 році пок. Василь починає торгівлю, і аж тут йому усміхнулась його очікувана доля. В тих часах роках стає удільовцем готелю в Вінніпегу; потім продає його і купує уділ в готелі в Стони Плейн, Альберта.

Покійний Василь був щирим і відданим працівником на ниві церковній та громадській. Був довголітнім головою місцевої церковної громади і Українського Нар Дому в Смокі Лейк. Був удільовцем Вид. Спілки „Тризуб" у Вінніпегу, членом Інституту св. Івана в Едмонтоні, жертводавцем Катедри Пресв. Трійці у Вінніпегу та св. Івана в Едмонтоні. Рівночасно був членом та брав активну участь в різних місцевих організаціях.

В покійному Василеві наша громада та інші організації втратили щирого і великого працівника.

Дня 23 вересня місцевий парох о. П. Сацевич відслужив Велику Панахиду. Слідуючого дня, 24 вересня, Всеч. оо. П. Сацевич та В. Сенишин відслужили Заупокійну Службу Божу. По прочитанні Євангелії о. В. Сенишин прощав Покійного від Інституту св. Івана та інших організацій. Перед останнім цілуванням прощав парох і закликав до збірки на невянучий вінок, що принесла $120.00. На цвинтарі окрім священиків ще прощали від місцевої громади голова п. Луців, від Нар. Дому голова п. Шемелюк, від Окружної Церковної Ради п. Шапка з Беліс.

Покійний Василь залишив в смутку свою дружину Марію, 5 братів та сестру. Ілля в Смокі Лейк, Александер в Едмонтон, Николай і Том в Вітфорд, Алта., Дмитро в Бойл, Алта. Домка Демчук в Кагвин, Алта., та Василя Рапоя, якого вихowав з малих сиротських літ.

В похороні взяло участь величе число людей. Вся могила була вкрита вінками. Під час похорону дякували: М. Галіцький, П. Мороз та п. Головайчук.

Збірка розподілена: "Укр. Голос" $10.00, „Вістник" 10.00 долярів, "Віра і Культура" 10 дол., Стипендійний Фонд $89.20, а 80 ц. на покриття поштових трошей.

Сини дорогий мужу і брате, спочай Тобі та канадійська земля стане легкою.

о. П. С.

ФРОЗИНА КНІСЬКА

Едмонтон, Алта — Дня 22 вересня р. упокоїлася в Бозі Фрозина Кніська, з роду Стогрі, проживши 54 роки. Народилася в селі Іспас, Буковина

До Канади приїхала з родичами в 1902 році. Родичі поселилися на фарми в околиці Гемлін, Алта. Фрозина ходила до школи і виростала вдома, а 1916 р вийшла заміж за Николая Кніського, і 3 роки обоє жили на своїй фармі у тій самій околиці, близько родичів покійної.

В 1919 р. вона поїхала до Брю Даймон, де мала працювати у вуглянні шахті (майні). В 1924 р вони вернули до місточка Тваттоо і засновали там крамницю мішаних товарів і там покійна працювала до 1943 року. В цім році вони продали крамницю і приїхали до Едмонтону на сталий побут.

Покійна була членкинею української православної катедри св. Івана в Едмонтоні. Церкву вона дуже любила, щиро для неї працювала і на неї жертви давала. Вона була також членкинею Жіночого Т-ва при українській православній церкві в Едмонтоні. Покійна мала милу і тиху вдачу і завжди щиро працювала для добра Жіночого Товариства. Тому всі її любили і поважали її в Жіночому Товаристві і в Церковній Громаді. Покійна полишила в смутку своїх любих мужа Николая і 12-літню доньчу Катерину і старенькиу маму Дочю Стогрі з Вилкисдон, Алта., 6 братів і 3 сестри: Михайло Стогрі, Ту Гиле, Никола Стогрі, Едмонтон; Григорій і Іван Стогрі, Келгарі; Олекса Стогрі, Торонто; Стефан Стогрі. Пеннактон, Б. К.; Елена Гарісюк, Марія Вальчук і Надія Шевчук, всі у Ванкувер, Б. К.

В неділю, 25 вересня, о 7 год вечора в каплиці похоронного заведення Парк Мемориял, при великому числі людей Всеч. о. А. Хрусталка відправив панахиду. В понеділок о 10 год ранку знову ж при великому числі людей о. А. Хрусталка відправив Службу Божу і похоронну Відправу.

Членкині Жіночого Товариства взяли громадну участь у цій сумній похоронній Відправі. Вони були сформовані пивкругом попереді коло домовини і стояли цілий час з горючими свічками в руках. З катедри покійну відпровадження на Вічний цинтарі. По надгробній Відправі Всеч. о. Хрусталка сказав прощальну промову, і від імени мужа покійної передав просьбу приятелям, щоб з цинтарю удостоїли до сали ім М Гнатюка на помиковий обід. По обіді о. Хрусталка подякував від імени приятелів за гостинність і провів молитву за покійну. Нам С. Здійсь згадав, щоб тепер до укр преси було що сумні новинки

Григорій Михалишин зібрав жертви на укр пресу сумму $53.66 і розділено $26.50 на "Український Голос", і $26.50 на "Вістник". Щира подяка жертводавцям за жертви. А Милосердного Бога просимо, щоб Господь прийняв Душу покійної Фрозини до свого небесного царства, а канадійська земля най буде для покійної легка.

Вічна їй Память!

Григорій Михалишин.

МАРІЯ ШКРУМЕДА

По кількаднятній тяжкій недузі упокоїлася у Бозі 20 жовтня 1955 р. Марія Шкрумеда, з дому Сандул. По кійна прибула до Канади з своїми родичами 1907 р. з села Брідок, на Буковині. 1913 року одружилася вона з Іваном Шкрумедою, що похо див з села Мамовиця на Буковині. Працювали вони на фармі в Арбаці, де й належали весь час до православної громади. На старі літа, коли майже всі діти порозходилися, а старші віком Іван і Марія не могли більше працювати на фармі, господарку в Арбаці перебрав найстарший син Георгій, а вони обоє переселились до Вайті, де набули собі власну хату. Однак тут уже недовго судилось їм прожити, бо по році помер муж покійної, а вона прожила ще чотири роки вдовою. Лишилася по ній найменша дочка Домка, що жила разом з нею. По покійній осталося 6 синів: Георгій, Василь, Михайло, Олекса, Николай і Іван, та дві дочки: Василина й Домка.

Напередодні похорону відслужив Панахиду о. Горгіца в домі покійної у Вайті, а чин Похорону — в церкві в Арбаці. Покійну й похоронено в Арбаці, бо там спочиває вся її родина. Прожила вона 61 рік.

На „Останнім цілуванні" зібрано на невянучий вінець покійної 11 долярів. З цього призначено 7 долярів на місцеві церкви), а чотири на „Вістник".

Покійній Вічна Память!

Банзький.

МАРІЯ ГОРОДЕЦЬКА

Поплярфілд, Ман. — В п'ятницю 21 жовтня 1955 року в шпиталі Ст. Бонифас, Ман., відійшла від нас у вічність бл. п. Марія Городецька.

Покійна Марія прожила 85 літ. До Канади приїхала із села Межигірці, пов. Стрийщина, Західна Україна. В Канаді покійна прожила 48 років в околиці Поплярфілд.

Дня 25 жовтня вівечері була відправлена Панахида в Українському Народному Домі, а 26 відбувся похорон зі Службою Божою в українській православній церкві в Поплярфілд.

При останньому цілуванні була переведена збірка на невянучий вінок, що принесла $18.00. Збірку призначено: на пресовий фонд „Вістника" $8.00, і на будову Катедри Пресвятої Трійці у Вінніпегу $10.00.

Покійна залишила в смутку 4 синів і 4 дочки, а також 31 внуків та 42 правнуків.

Усім жертводавцям і учасникам похорону щире спасибі, а покійній Марії нехай буде земля легкою.

Вічна память спочилій Марії!

Парохіяни.

АНДРІЙ СОЗАНСЬКИЙ

В суботу, 15 жовтня, 1955, відбувся похорон бл. п. Андрія Созанського в Селкирк Манітоба. Покійний прожив 59 літ. Походить він зі Стасова, повіт Мостиська, Галичина. В Канаді покійний прожив 35 літ. - в місті Селкирк.

Покійний Андрій був добрим батьком своєї родини. Його відхід від цього життя оплакують дружина й четверо дітей. Діти вже в дозрілому віці і кожне працює.

В Українській Греко-Православній Громаді, де покійний був щирим членом, залишив по собі добру память і приємні спомини.

В п'ятницю, 14 жовтня, Всеч. Прот. Є. Грицина відслужив Панахиду по померших в каплиці похоронного заведення. В Службі сослужили оо. диякони Іван Мельник і Степан Столярчук. Слідуючого дня відслужено Службу Божу і похорон при участі великого числа людей. Після Служби Божої, в часі закінчення похоронного співу, присутні зложили дари на невянучий вінок в память покійного Андрія. Дари разом становлять суму $31.36, що їх передано до Катедри Пресвятої Трійці у Вінніпегу. Жертводавцям за їх дари щира подяка. Відійшовшому Андрієві хай канадійська земля буде легкою.

Вічна йому память!

М.

ЛУКА ПРОКОПЧУК

Похорон бл. п. Луки Прокопчука відбувся в Аррон, Саск., 15 жовтня, 1955 р. В похороні взяли участь вся родина і українська громада. Покійний прожив 70 літ; залишив дружину і семеро дітей.

На похороні вірні жертвували на пресовий фонд „Вістника" $6.70.

Жертводавцям щира подяка, а покійному Луці Царство Небесне.

Учасник.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ В ВІННІПЕГУ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Ктитори

(Жертводавці, що зложили поверх $500.00)

Петро і Анастасія Ковтун, Вінніпег (1,315 дол.), $100.00

Д-р Василь Черевик, Вінніпег (674 дол.) 50.00

Олександер Брик, Вінніпег (508 дол.) 50.00

Никола Цюник, Вінніпег (515 дол) 120.00

Фундатори

(Жертводавці, що зложили від $101 до $500)

Павло Німчук, Анало, Ман. ($467) 25.00

Тарас Брик, Вінніпег ($392.75) 5.00

Кирило Левицький, Вінніпег ($247) 50.00

Михайло й Марія Прокопчук, Вінніпег ($289.75) 25.00

Іван Трач, Вінніпег ($97) 113.75

Онуфрій Клюкевич, Венкувер ($110) 100.00

Василь Кушак, Венкувер ($111) 100.00

Пилип Олійник, Вінніпег ($150) 50.00

Справлена листа

Іван Чорний, Вінніпег, Ман (235.00) $300.00

Антон Фігус, Вайта, Ман. (50.00) 5.00

Фундатори

Іван і Єлисавета Зучкан, Вінніпег ($169.30) 5.00

Д-р Єлисавета Колісниченко, Вінніпег ($65) 100.00

Ілія Мітран, Вінніпег ($100) 50.00

Адам Касіянчук, Транскона, Ман. ($129.25) 5.00

Михайло Кадинюк, Вайта, Ман. ($85) 20.00

Мирон і Анна Крепякевич, Венкувер 105.00

Василь Ковтун, Вінніпег ($5) 100.00

Добродії

(Жертводавці, що зложили від $51 до $100)

Петро й Павлина Кондрачук, Мирнам, Алта. ($30) 70.00

Олександер Назаревич, Вінніпег ($45) 50.00

Іван Яремко, Торонто ($55) 25.00

Павло Турко, Вінніпег ($40) 27.50

Григорій Головатий, Вінніпег ($35) 25.00

Дмитро Свердилян, Вінніпег ($35) 25.00

Іван і Марія Гриценко, Венкувер 55.00

ВІННІПЕГ

Ктитори

СУК „Л. Українки" при Катедрі Пресвятої Трійці. (8,165.01). $500.00

СУМК ч 220 ім. „Івана Мазепи" при Катедрі (1,651.54) 150.00

Долинчук Никола (949) 142.50

Вахняк Іван і Ганя (984.25) 100.00

Крепякевич П. (930.32) 100.00

Зякус Др. П. (861.25) 100.00

Долинчук Іван і Ольга (783.50) 125.75

Касіян Василь і Мирослава (773.25) 100.00

Черевик Др. Василь (751) 20.00

Угринюк Дмитро (828) 5.00

Юськів Семен і Софія (752.25) 5.00

Новак А. (499.75) 10.00

Фундатори

Тесарський Теофиль і Софія (398.50) 100.00

Пушка Іван і Викторія (313) 100.00

Котелко Юрій (420) 5.00

Влад Никола (300) 100.00

Совсун Никола і Марія (252.05) 114.50

Кревицький Мирослав (245) 10.00

Яремко Теодор (245) 5.00

Сарчук Василь (215.50) 20.00

Бабунець Орест (128) 100.00

Клим Петро і Олена (170.45) 40.00

Монастирський Олекса (77) 100.00

Паніш Михайло і Марія (130) 25.00

Соломон Семен і Анна (145) 10.00

Колтек Ярослав (132) 10.00

Осенчук Пилип і Анна (110) 10.00

Гапчук Георгій (83) 25.00

Стефюк Федір (80) 25.00

Угринюк Ольга (77) 25.00

Брик Григорій (52) 50.00

Скоробогач Антон (90) 10.00

Фігус Анна (67.80) 5.00

Добродії

Лісовий В. і Юлія (88) 10.00

Стойко Олександер (55) 25.00

Воробець Яків (57) 15.00

Капітій Іван (71) 10.00

Кормило Степан (58) 5.00

Савчла Степан (10) 50.00

Манчуленко Дмитро (50) 5.00

Яремa Теофіль (35) 20.00

Гавришишин М. (50.50) 5.00

Олійник Елисавета 50.00

Шараган А. (40) 10.00

Почесні Братчики і Сестриці

Гуцуляк Петро (30) 10.00

Лисак Богдан (7) 30.00

Танчак Марія (22) 10.00

Прокопчук Іван (25) 5.00

Дворник А. С. 30.00

Пастучин Франко 25.00

Шидловський Іван 25.00

Коржик Анна 25.00

Гуменюк Петро (13) 10.00

Цілоброда Іван (16) 5.00

Огієнко Юрій (15) 20.00

Петрик Катерина 5.00

Бойчук Йосиф (5) 10.00

Гельмич Яків (5) 10.00

Коник П 15.00

Сенцький Роман (5) 10.00

Слєпко Федь (10) 5.00

Остапович Йосиф (4) 10.00

Бабак Григорій 10.00

Вегнер Григорий і Марія 10.00

Гордюк Марко 10.00

Кривапітка Никола 10.00

Стапіський Никола 10.00

Чорноус Данило 10.00

Прихильники

По $5.00, Гнатович Федір, Гнатовська Федір, Гомчик Йосиф, Коня Никола, Поворознюк Михайло, Музичук Василь, Маланчук П. і М Стрільки Ольга

Габа Ярослав 2.00

Козар Олекса 1.00

Стрийковський Йосиф 3.00

Щепанський Йосиф 4.00

БУДІВНИЧІ ВСЕКАНАДІЙСЬКОЇ КАТЕДРИ ПРОВІНЦІЯ МАНІТОБА

Ктитори

Дзьобко Йосифат і бл. п. Марія, Верден, Ман. (2,425.80) $250.00

Перевелюк Іван і Софія, Флін Флон (700) 10.00

Фундатори

Ревицький М., Оквбенк. (425.25) 25.00

Сирий Петро, Флін Флон (160) 100.00

Влад Теодор, Сиінт Джін Вентист (140) 5.00

Когут Самуїл, Сурис (107) 20.00

Осадчук Павло, Дубран (101) 10.00

Карсевич Юрій, Оквбурн (100) 10.00

Добродії

Романчук Дмитро, Давфин (80) 10.00

Бачинський В. Н. і Юлія, Поплярфілд (70) 10.00

Котелко Никола, Варден (70) 10.00

Бутера Іван і Франя, Дюфрост (55) 20.00

Скоробогач Іван, Брендон (30) 25.00

Павлишин Михайло, і Стефанія, Брендон (25) 25.00

Халапчук Самуїл, Брендон (40) 10.00

Почесні Братчики і Сестриці

Волошин Василь, Дюфрост (35) $10.00

Шмигельський Павло, Брендон (35) 5.00

Івашко Василь, Оквбурн (30) 5.00

Перколаб Петро, Брендон. (30) 5.00

Соломон Василь і Агафія, Дюгалд (25) 10.00

Солончичний Никола, Сенді Лейк (30) 3.00

Превода Олекса, Брендон. (30) 2.00

Бурячок Микола, Джостес (25) 5.00

Бобик Богдан, Брендон. (25) 5.00

Данкевич Микола, Брендон (15) 10.00

Шавка Дмитро, Брендон (20) 5.00

Кухаришин Кароль, Брендон (20) 1.00

Барилюк Дмитро, Брендон (15) 5.00

Козак Яків, Брендон. 20.00

Бюга Василь, Брендон (10) 5.00

Гнатишин Олекса, Брендон (10) 5.00

Котелко Доротей, Варрен. (10) 5.00

Шурко Володимир, Брендон (10) 5.00

Шурко Дмитро, Брендон (10) 5.00

Шевчук Кость, Брендон. (10) 5.00

Бонк Данило, Брендон (10) 2.00

Бучак Іван, Брендон (5) 5.00

Грегор Йосиф, Вудморт 10.00

Демчук Д. П., Грендвю (5) 5.00

Лінський Петро, Брендон (5) 5.00

Мазар Розалія, Брендон (5) 5.00

Овчар Олекса, Брендон (5) 5.00

Смодійський Михайло, Вердон 10.00

Прихильники

По $5.00:

Бажур Федь, Брендон.

Верзуі Никола, Брендон.

Дичка Теодор, Брендон.

Доброгирська Віра, Флин Флон.

Жилич Олекса, Вердон.

Клочко Яків, Брендон.

Костицька Марія, Брендон.

Равлюк Никола, Брендон.

Ситник С. Т., Давфин.

Халапчук Іван, Равитвейт.

Халапчук Юрій, Равитвейт.

Чепкалюк Дмитро, Брендон.

Щесюк Іван, Брендон.

Шваюк М., Оквбурн.

Панків Никола, Дюфрост.

По $2.00:

Бурачок Іван, Брендон.

Дичка В., Брендон.

Позняк Теодор, Вердон.

По $1.00:

Іваськів Параска, Брендон.

Мелянюк Н., Брендон.

Підокітний Петро, Брендон.

Превода Василь, Брендон.

Турченець Максим, Брендон.

ПРОВІНЦІЯ КВЕБЕК
Фундатори
Чижевський Іван і Маланія Вернон (301) $10.00
Мавій Дмитро і Стефанія, Вернон (65) 50.00
Почесні Братчики і Сестриці
Мельничук Петро, Вікуквер 25.00
Хомяк Богдан, Вернон (10) 10.00

ПРОВІНЦІЯ КВЕБЕК
Почесні Братчики і Сестриці
Томацук Л., Монтреаль (25) 10.00
Гунька А., Монтреаль (25)
Прихильники
Степовий А., Монтреаль 2.00

Порядки Богослужень:

ПІДВІННІПЕҐЬСЬКИЙ ОКРУҐ

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Кенора — Панпар Парк — Транскона
11. Неділя — Пембіна — Су Лукавт
18. Неділя — Дуфрост — Кенора
19. Понеділок. о. Миколая — Гонор (храм)
25. Неділя — Поздарфлід — Гонор

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді,
7 St. Джанс Ave. 4, Winnipeg
Телефон: 56-3093

о. О. НОВИЦЬКОГО
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Вест Форт
11. Неділя — Форт Вилиям
18. Неділя — Вест Форт
19. Понеділок. Миколая — Форт Вилиям
25. Неділя — Форт Вилиям
СІЧЕНЬ 1956:
1. Неділя — Вест Форт
6. Пятниця. Навечер'я Р. Хр — Форт Вилиям о год. 12 ночі
7. Субота — Різдво Христове — Вест Форт о 5 год. ранку
8. Неділя. Собор Пресв. Богор. — Форт Вилиям.
9. Понед. Стефана — Вест Форт
14. Суб. Новий рік — Форт Вилиям
15. Неділя — Вест Форт
18. Середа. Навечер'я Богоявлення — год. 5 по пол. — Вест Форт.
19. Четвер. Йордан — Форт Вилиям год. 6 ранку.
22. Неділя — Форт Вилиям
29. Неділя — Вест Форт
Тел. 3-8565, Форт Вилиям, Онт.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — Толстой
11. Неділя — Ситківя
18. Неділя — Роза
19. Понеділок. Миколая — Толстой
22. Четвер. Анни — Толстой
25. Неділя — Гарденгтон
Адреса: Толстой, Ман.

о. А. ТЕТЕРЕНКА
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Кадет
11. Неділя — Гронлянд (над річ.)
18. Неділя — Кадет
19. Понеділок — Гронлянд (храм.)
22. Четвер. Анни — Бруксбі
25. Неділя — [illegible]
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Кадет
7. Субота. Різдво — Гронлянд, півн.
8. Неділя. Собор Бог. — Мекфорт
9. Понеділок. Стефана — Кадет
14. Субота. Нов. Рік. — Гронлянд (північ.)
15. Неділя — Гронлянд (вах річкою)
19. Четвер — Богоав. — Бруксбі
20. Пятниця. Ів. Хрест. — Кадет
22. Неділя — Гронлянд (півн.)
29. Неділя — Нипавін
Адреса: Мекфорт, Саск.
Адреса: ок 47, Гронлянд, Саск.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Айтуна
11. Неділя — Мелвил
18. Неділя — Гудів
19. Понеділок. Миколая — Табард (храм)
22. Четвер. Анни — Брокстон
25. Неділя — Фенвуд
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.
Тел 57.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — Сарепа
11. Неділя Крайсенд
13. Вівт. Андрея — Лак Ла Біш
18. Неділя — Гресленд
19 Понеділок. Миколая — Вондерінг Ривер
25. Неділя — Бойл
Адреса: Box 216, Лак Ла Біш, Алта.

о. С. ГРЕБЕНЮКА
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Принц Альберт
11. Неділя — Вірдель
18. Неділя — Принц Альберт
19. Понеділок — Гонебмун
22. Четвер — Шіпман
25. Неділя — Сембурґ
Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. ЕМАНУЇЛА ҐОРТІЦІ
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — Вайта
11. Неділя — Ошава
13. Вівт. Андрея — Арбака (П. І П.)
18. Неділя — [illegible]
19. Понеділок. Миколая — Арбака (Миколая, храм)
25. Неділя — Сандавн
Адреса: Вайта, Ман.

о. В. АПОНЮКА
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Свитс
11. Неділя — Елов Крік
18. Неділя — Кадворт
19. Понед. Миколая — Вакав
22. Четвер. Зач. Богородиц — Ст. Джуліян
25. Неділя — [illegible]
Адреса: Box 4, Вакав, Саск.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — Норт Бетафорд. Богослужения очолить о. прот. С. В. Савчук. Відхрите зібрання церкви. Торжественна Богослужба — спільний обід — промови зверненних і світський гостей. Прохимо членів із сусідніх громад.
11. Неділя — Витків (Загальні збори громади)
14. Середа —Загальні збори Громади в Норт Бетафорд о год. 7 вечером в церковній залі.
18. Неділя — Кридор
18. Неділя — Миколаївський вечір в Гефорд — вапозом Недільної Школи — о год. 8 вечером.
19 Понеділок. Миколая — Гефорд
22. Четвер. Анни — Гетерлей
25. Неділя — Медоп Лейк
Адреса: Box. 163. Гефорд, Саск. Тел 55

о. Л. В. ДЯЧИНИ
ГРУДЕНЬ:
4 Неділя — Йорктон
11. Неділя — Кедер
18. Неділя — Йорктон
19. Понед. Миколая — Брокстон
22 Четвер Зач. Богор. — Малена
25. Неділя — Райн
Адреса: 110 Белмптон ave.
Тел. 32998 — Йорктон, Саск.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Воведення — Стіпен
11. Неділя — Глен Елдер
18. Неділя — Свак Пілейн
19. Понеділок. Миколая — Глес
22. Четвер Зачатія — Арран
25. Неділя — Вайтбіч

о. В. СЕНИШИНА
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Егремонт
11. Неділя — Торгилд
13. Вівторок. Андрея — Федора
18. Неділя — Радвей
19. Понеділок. Миколая — Восетна
22. Четвер. Анни — Нюбурк
25. Неділя — Редвотер
Адреса: Box 128, Радвей, Алта.
Телефон 10.

о. ІВАНА МАЙБИ
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Воведенія—Пайн Ривер
11. Неділя — Етелберт
18 Неділя — Свон Ривер
19. Понеділок. Миколая — Гарленд
22. Четвер. Анни — Зелена
25. Неділя — Бонн
СІЧЕНЬ 1956:
1. Неділя — Пайн Ривер
7. Субота Різдво — Пайн Ривер
8. Неділя Соб Богор — Етелберт
9. Понед. Стефана — Гарленд
14. Субота Новий Рік. Бонн (Водосвятя)
15. Неділя — Зелена (Водосвятя)
19. Четвер. Йордан — Етелберт
20. Пят. Соб. їв. Хрест. — Пайн Ривер (Водосвятя)
22. Неділя — Свон Ривер (Водосвятя)
29. Неділя — Драй Ривер (Водосвятя)
Адреса: Box 71. Етелберт, Ман.

о. ІВАНА МАГАСА
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Гренфелл
11. Неділя — Ленгард
13. Вівторок. Андрея — Роблин
18. Неділя — Гилберт Плейнс
19. Понед. Миколая — Зелена
22. Четвер. Зач. Богор. Шортдейл
25. Неділя — Роблин
По кожній Богослужепні катехизація дітей. Вечірні в Роблині о год. 7.30 вечером кожної неділі і свята.
Адреса: Box 201, Роблин, Ман.

о. МИХ. ТАРНОВЕЛЬСЬКОГО
ГРУДЕНЬ:
4 Неділя — Кіндерслей
11 Неділя — Мікам
18 Неділя — Вондл
25. Неділя — Офей
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. Я. РИБАЛКИ
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Сенді Лейк
11. Неділя — Енгусвил
13. Второк. Андрея — Мензі
18. Неділя — Росборн
19. Понеділок. Миколая — Глен Елмо
22. Четвер. Анни — Січ
25. Неділя — Оквборн
Адреса: Оквборн, Ман. Тел. 336

Календар Українських Свят

ГРУДЕНЬ:
1. Ч 18 Мч Платона, Романа диак.
2 П 19 Прп Варлаама ігумена Печ.
3 С 20 Прп Григорія Декаполіта
4 Н 21 Нед. 26. Введення Богор.
5 П 22 Св. Ап. Филимона
6 В 23 Св. Анфілоха еп.
7 С 24Вчмч. Катерини Цярг.
8 Ч 25 Климента еп. рим.
9 П 26 Прп. Якова пуст.
10 С 27 Вчмч. Якова перс.
11 Н 28 Нед. 27. Параскеви мч. І 376
12 П 29 Мч. Тимофея
13 В 30 †Св. ап. Андрея Первозв.
14 С 1 Прор. Наума, св. Филарета
15 П 2 Прор. Авакума, Атанасія
16 П 3 Прор. Сафронія, прп. Сави
17 С 4 Вмчч. Варвари й Юліани
18 Н 5 Нед. 28. Преп. Сави осв.
19 П 6 Св. Миколая Мира. чуд.
20 В 7 Св. Амвросія еп. Медіол.
21 С 8 Прп. Потапія, ап. Сосфана
22 Ч 9 Зачатія Пресв. Богородиці
23 П 10 Мч. Мини, Ермогена
24 С 11 Прп. Данилаіонаха
25 Н 12 Нед. 29. Свщмч. Пиридона
26 П 13 Св. мч. Євстратія, Євгенія
27 В 14 Мч. Тирса, Левкія, Аполонія
28 С 15 Свщмч. Елевферія і Анфії
29 Ч 16 Св. прор. Аггея, мч. Прома
30 П 17 Прор. Даниїла й трьох мол.
31 С 18 Мч. Севастіана і воїна

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — „к. Кущах"
18. Неділя — Вінард
19 Понеділок. Миколая — Шіго полуд.
22. Четвер. Анни — Льорз-Лисенко
25. Неділя — Фоме Лейк (місто)
Адреса Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — Інсінгер (місто)
11. Неділя — Інсінгер „Гайвей"
18. Неділя — Тідор, місто
19. Понеділок. Миколая — Едмор
22. Четвер. Анни — „за Рікою"
25. Неділя — „коло Купровських"
Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21.

о. П. САЦЕВИЧА
ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Сенді Лейк (Річні збори)
11. Неділя — Белйс (Річні Збори)
11. Неділя — Вільна (Річні Збори о. Кулиш)
18. Неділя — Стрий (Річні збори)
19. Понеділок. Миколая — Смокі Лейк
22. Четвер. Анни — Смокі Лейк
25. Неділя — Сандей (Річні збори)
Адреса: Box 309. Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
ГРУДЕНЬ:
4—11 Неділі — Брендон.
18. Неділя — Портедж ля Прейрі (Празник)
25. Неділя — Брендон
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Брендон
7. Субота. Різдво — Брендон, 12 годинна вечері
8. Неділя. Собор Богор. — Портедж ля Прейрі
14. Субота — Нов. Рік. — Брендон
15. Неділя — Брендон
18. Середа. Щедрий Вечір, 3 год. по пол. Водосвятя — Брендон
19. Четвер. Богоявлення — Брендон 8 год ранку
22 Неділя — Портедж ля Прейрі
29. Неділя — Брендон
Адреса: 514 Пеєфорк ave., Тел. 2826 Брендон Ман

Церковний Устав

ГРУДЕНЬ:
4. Введення Богор. Голос І. УЄ Луки 1: 39-49. Ів. Лт. Ап. Ефес. 5: 9-19. Єван. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.
11. Нед 27 Год. 2 УЄ 5 Літ. Ап. Ефес 6 10-17. Єван Луки 13: 10-17.
18. Нед 28 Год. 3 УЄ 6 Літ. Ап. Колос 1: 10-17. Єв Луки 14: 16-24.
19. Миколая Чуд. УЄ Іоана 10: 9-16. Літ. Ап. Жидів 13: 17-21. Єван. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.
25. Нед. Різдтв. Год. 4. УЄ 7. Літ Ап. Колос. 3: 4-11 Єван. Луки 17: 12-19.

ЗМІНА АДРЕСИ

При можній зміні адреси проситься виповнити цю форму, залучуючи 10 центів на покриття коштів зміни та вислати до Адміністрації ВІСТНИКА на адресу:

THE HERALD
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

До Адміністрації ВІСТНИКА:

Прошу змінити мою адресу.

Моя стара адреса:

Ім я й прізвище . . . .
Число дому і назва вулиці . . . .
або число поштової скриньки . . . .
Пошта і провінція . . . .

Моя нова адреса:

Ім я й прізвище . . . .
Число дому і назва вулиці . . . .
або число поштової скриньки . . . .
Пошта і провінція . . . .

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

XXXIII WINNIPEG, MAN., DECEMBER 15, 1955. ВІННІПЕҐ, МАН., 15-го ГРУДНЯ, 1955. ЧИСЛО (1004) 25

ВПРЕОСВ. МИТРОПОЛИТ ІЛАРІОН НА ВІЗИТАЦІЇ СХІДНОЇ КАНАДИ

Митрополит Іларіон 1 грудня о год. 11.55 дня виїхав на Архиерейську Візитацію Східної Канади. На двірець Владику проводили о. протопресв. Г. Метюк і о. Скакальський.

В Монтреалі Владика відправить 3 грудня о год. 8 вечора Всенічну в церкві св. Покрови, а в неділю 4 грудня — Архиерейську Службу Божу в Катедрі св. Софії.

Дня 7 грудня Владика відвідає вірних нашої Церкви в Торонті.

Поворот Владики до Вінніпегу передбачується коло 12 грудня.

ПО ПЕРЕҐОВОРАХ В ЖЕНЕВІ

Женевські переговори закінчилися нічим. Тепер французькі, англійські й американські дипльомати думають, що дальше робити. Сподівалися великого, а вийшло нічо. Та може в'тім лихо, що вони жили надіями, бодай дехто з них. Англія на переговорах менше настоювала на здобуток, ніж другі. Одна Росія певно не сумує, бо вона наперед знала, при чім вона буде стоятн.

В часі нарад російська преса майже нічого про Женеву не писала, не тішила своїх надіями. Вона хіба пізно знала, що для других все нічим скінчиться, але говорити про те, не хотіла. Тепер Америка каже, що незабаром виявить, як наради відбувалися.

БОЖЕВІЛЬНИЙ ПОБИВ ЛІКАРІВ

В Брисбейґ, в Австралії, Кароль Каст, що слабував, збожеволів і вбив двох лікарів, а двох поранив, та ще одного чоловіка, а разом і сам згинув від своєї бомби. Тому, що хотів вирвати божевільному з рук бомбу, вибух відірвав обидві руки.

ДЕСЯТИНА НЕ ВДАЛАСЯ.

В канадійській Злученій Церкві були заходи завести десятину, — щоб кожний член Церкви давав десяту частину свого доходу на Церкву, але не вдалося, бо члени Церкви на таке не годяться.

СЛУЖЕБНИКИ
Видання УАПЦ з 1949 року

Маємо на складі Служебники видання УАПЦ в Німеччині в 1949 р., в чорній полотняній обкладинці з золотим Тріумфенним Хрестом, 160 сторін, в таких Службових: Вечірня і Рання Відправа, Чин Малої Вечірні, Чин Всенічної Відправи, Божественна Літургія св. оо. Івана Золотоустого й Василія Великого, Літургія Рапня Освячених Дарів. Відпусти, Чин Літії в кінці сторінок і ін.

З нагоди жовтня, — ціна приступна $3.00.

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

Свящ. Тома Ковалишин

працівник Консисторії УГПЦК

Народився 28-го лютого 1915 р.[illegible] в Рама, Саск. Після закінчення середньої школи (гай скул) вступив в 1937 р. до Духовної Семінарії Української Греко-Православної Церкви в Канаді і закінчив її в 1940 р. Того ж року в місяці серпні був висвячений тодішнім Архиепископом Іоанном Теодоровичем на священика і призначений до духовної обслуги округа Сенді Лейк — Оквборн, Манітоба, і тут пробував до 1944 р.

Від 1944 до 1946 рр. служив капеляном у Канадійській Армії, обслуговуючи вояків православного віровизнання в Східній Канаді. Від 1946 до кінця 1953 р. був настоятелем парафії св. Духа в Саскатуні і в міжчасі виконував обовязки ректора Інституту ім. Петра Могили 1947-48. Потім деякий час був на відпустці, а опісля призначений другим парохом Катедри св. Івана в Едмонтоні. Десятим Собором в 1951 р. був вибраний членом Консисторії.

Одружений з Анною з дому Білоус і Бог цю родину обдарив трьома дітьми Лесею, Дейисом і Іванною, яких виховують батьки в українському дусі і в Православній Вірі

В своїй душпастирській праці о. Ковалишин відзначається як добрий організатор молоді й завжди тішиться серед неї любовю й пошаною. Він тепер виявив велике звінтересування в веденню Недільних Шкіл та приготуванню потрібних матеріялів для них.

Згідно з рішенням Одинадцятого Собору про побільшення персоналу Консисторії, в місяці вересні ц. р. запрошено його до праці в ній.

СПРАВКА

Коротка біографія о. Е. Т. Приступи була поміщена в "Вістнику" ч. 22/1955, і в ній замість "1942 р. стає священиком" має бути: 1942 р. шлюбов.

ЦЕРКОВНА ДЕЛЕҐАЦІЯ З СССР В КАНАДІ

Вже давніше був заповіджений приїзд до Канади, на запрошення Юнайтед Чирч, делеґації Російської Православної Церкви — у складі: митр. Ніколай і архиеп. Палладій, з двома секретарями.

Радіовисилач СіВіСі 4 грудня повідомила, що того ж дня делеґація вже прибула до Монтреалу. Делеґати заявили, що вони не комуністи і не партійці, бо комуністи не вірують у Бога а вони вірують.

Радіові вісті 5 грудня вранці повідомили, що в неділю 4 грудня представники 5 Церков у Канаді (Юнайтед Чирч) одушевлено вітали російську церковну делеґацію, на чолі якої стоїть відомий архиеп. Борис, а в складі делеґації входять також проф. Ружицький — голова Православної Духовної Московської Семінарії, і Горбачов, — ректор згадапої Семінарії. — Тут видно "пересунення на шахівниці": замість пропонованого митр. Ніколая, большевики в делеґацію прислали архиеп. Бориса. Видно, що шляхом таких делеґацій Кремль таки хоче влаштувати його головою тої Російської Православної Церкви в Америці, що підлягає Москві.

КАТОЛИЦЬКА РАДА ЛИЦАРІВ КОЛЮМБА

"Лицарі Колюмба", це організація святських членів римо-католицької Церкви, цілею якої є оборонити інтереси римо-католицької Церкви. Її засновано в римо-кат. Церкві перед 72 літами.

Та вже і між грекo-католиками у Вінніпегу засновано відділ чи Раду "Лицарів Колюмба", як подає англійська преса, а до неї вибрані: головний лицар Павло Парашин, його заступник Іван Новосад, канцлер Вахтер Друрис, рекордовий секретар Віктор Гумніцький, фінансовий секретар Тома Бодикевич, лектор Вилиям Кормило, сторож (варден) Павло Свистун, касієр Ден Вавриків, адвокат Никола Гей; трости: Стефан Зиляк, Іван Добрині, Берт Борис, Вилиям Строїч; дальші сторожі: Вилиям Меда і Петро Слободин.

ҐРЕҐЕМ ПЕРЕД КАРОЮ СМЕРТИ

Берт Кітінґ, окружний прокуратор в Денвері, ЗДА, заявив, що буде домагатися кари смерти для 23-річного Джана Дж. Ґрегема за те, що він вбив матір і 43 особи в літаку, підложивши своїй матері вибуховий матеріял у багаж, щоб дістати за неї 37,000 дол. асекурації.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ
Візитації Архиепископа МИХАЇЛА в Східній Єпархії
18 грудня — Вест Торонто
ПРЕЗИДІЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.
Прот. С. В. Савчук, голова.

КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ

Крім цих предметів учні щосуботи вправлялись у дискусіях. Учні поділялись на 8 кляс, що називались: ангелоїя або фара, інфіма, граматика, синтаксима, піїтика, реторика, філософія й богослов'я. На чолі Колегії стояли: ректор Колегії, префект (інспектор і економ) та суперінтендент, який нагладав за доброю поведінкою студій та завідував знаменитими субітками. Таким чином Колегія стає своєрідним університетом України, серед її професорів вже в той час бачимо такі знаменитості, як піїтний митрополит Сильвестер Косів, Інокентій Гізель та інші.

І січня 1647 р. вмирає основоположник Колегії митрополит Петро Могила. В своєму заповіті він між іншим лишає такі слова: „Ще покій я став Архимандритом Печерського монастиря, бачучи, що занепад віри й побожности серед народу походить від повної недостачі в нас освіти та школи, дав я обіт Богові ввесь мій маєток обертати почасти на відбудову зруйнованих Божих Храмів, від яких залишились пущені руїни, почасти на заснування шкіл і завершення праці і вольностей українського народу".

Ввесь свій великий маєток митрополит записує на Колегію. З того часу Колегія іменується в його честь Києво-Могилянською.

Велику національно-визвольну революцію українського народу під проводом гетьмана Богдана Хмельницького студентство зустрічає з великим ентузіязмом і всіма силами сприяє перемозі. Негайно після прочитання гетьманського универсалу в Колегії, спудеї старших кляс всі без винятку ідуть в ряди армії, щоб словом і ділом причинитись до перемоги. Ще й до того часу основний контінгент передового козацтва на Січ постачала Колегія. Та й сам устрій Січі з його братерством багато чим нагадував Колегію. І тому зовсім не дивно, що через увесь період Хмельниччини головним гаслом, що лунало над козацькими полками, було гасло боротьби за віру благочестиву Православну. Тріюмфальний візд гетьмана Б. Хмельницького до Києва на Різдво 1649 р. Колегія зустрічає зорганізовано разом з усім населенням столиці, виспівуючи похвалу Гетьманові та всьому Війську Запорозькому. Сам ректор колегії Інокентій Гізель з палкій, надхненій промові дякував Гетьманові та всьому Війську Запорозькому, таки вручив зворушеному Гетьманові як дар свої твори в дорогій оправі.

Перед Православною Церквою та українською культурою відкривались без межні перспективи. З утворенням козацької держави Колегія випускає на всю Україну не лише добре освічених священиків та учителів, що високо підносять письменність і культуру народу, вона також дає дрежні здібних адміністраторів та військових старшин.

Дальший хід історичних подій не міг не відбитись на долі Києво-Могилянської школи. Після могутнього народнього здвигу наступала доба лихоліття: нещасливий Переяславський договір, Велика Руїна, Андрусівський мир . . .

Кинута у вир боротьби на всі сторони, Україна не має часу дбати за плекання своєї освіти і культури: „Де говорить зброя, там мовчать музи" — каже латинська приказка. Цей період тяжко переживає Києво-Могилянська Колегія. Залишені без держанної опіки на власну долю, голодні й холодні студеї всіми способами намагались запобігти своїй бідь. До того ще року 1658 всі будинки Колегії згоріли. З метою забезпечити своє існування, студеї влаштовали серед міщан збирання пожертв харчами, грішми, дровами. Ці пожертви збирались не лише в Києві, але й по інших містах і селах України. Під час збирання таких пожертв студеї співали церковні пісні, читали власні вірші. Під час свят Різдва та Великодня студеї ходили з вертепом і райком.

В часі літніх вакацій вони мандрівними групами розходились по всій Україні, зароблюючи собі на прожиток співами, виставляли драм-комедій і трагедій. Також виголошували проповіді та відправляли Служби Божі по окраїнських церквах.

Російський уряд завжди дивився підозріло на Колегію і навіть хотів заборонити її відбудову, але київські братчики добились відмови Їй, одначе з заборони не вийшло і ній не-кажним. Найвищого свого розквіту досягла Колегія за часів гетьмана Мазепи, що був не лише великим українським патріотом, але й меценатом Православної Церкви і української культури. Великий Гетьман не жалів ні грошей, ні маєтностей для Колегії і при всякій нагоді щедрою рукою обдаровував її, за що користувався великою любов'ю серед студентства і професорів. В цей час Колегія дістає знову всі свої права й привілеї, а також переорганізовується в Академію й відтоді носить офіціяльну назву: Києво-Могилянська Академія. Число студентів сягає до 2,000 осіб річно. На науку йшла молодь з усіх кінців України, а також було значне число студентів з південних словянських країн, що перебували тоді в турецькій неволі. В цей період Академія стала справжнім огнищем науки не тільки для всієї України, але й для інших православних народів. Вже як Академія вона закладає свої колегії в Чернігові (1700 р.), в Білгородці, в Харкові, в Переяславі та інших містах, творя чи в той спосіб широку мережу середнього шкільництва в Україні. Навколо катедр Академії гуртується цвіт дячів української науки й письменства: Лазар Баранович, Йоаникій Галятовський, Варлаам Ясинський, Йосип Кроковський та інш. З вихованців Академії виходять відомі далеко за межами України такі культурні й церковні діячі як Антін Радивиловський, Семен Полоцький, Степан Яворський, Дмитро Туптало і Теофан Прокопович. В Тому ж часі багато учнів і вчителів Академії ідуть на північ у Московщину, де провадять працю на церковному й культурно-освітньому полі, і що праці вони тоді свожали за місійну. Зріст своєї сили і значення Московщина завдячує в великій мірі тій духовенству Київської Академії, а напр. Теофан Прокопович був правою рукою царя Петра І в переводженні церковних і державних реформ. Одною з головних властивостей Академії була її безкомпромісність. На науку міг поступити кожний бажаючий вчитися, незважаючи на суспільний стан свого походження.

Поштавська поражка дуже вдатно відбилась на долі Академії. Число учнів впало до 160 осіб. Це покоюються з одного боку тим, що велика більшість студентів, будучи вірною своєму Гетьманові, не могла довше оставатися в Академії, а з другого — нова московська заборона не допускала до науки в Академії не-киян, а особливо українців, що перебували під Польщею.

Але в наступних роках, по смерти Петра 1-го, при підтримці широких кругів громадянства і владі Гетьманщини, Академія знову підноситься. Число її студентів сягає 1,100 осіб річно, і пересічно така кількість тягнеться через ціле 18 ст.

Після мазепинського періоду, Академія звання свого другого розквіту [redacted] трополита Рафаїла Заборовського (1731-1747). Збудований 1704 р. гетьманом Мазепою новий корпус Академії митрополит удосконалює й прикрашує. Також поліпшено матеріяльні умовини життя студентів. На академічні катедри були поставлені найкращі вчені й богослови того часу: Митрофан Довгалевський, Михайло Ковачинський, Юрій Ковенський. Найталановитіші з-поміж студентів посилались на студії за кордон, здебільше у німецькі університети, для підготовки до професорської діяльности. Вони привозили до Академії нові методи та напрями в науці. Число викладачів Академії цього часу доходила до 20 осіб, Академічна бібліотека нараховувала поверх 10 тисяч томів книг. З цього часу Академія дістала назву Києво-Могилянської Заборовської. Слід також відмітити, що в цей період студентів світського походження було більше ніж духовного. Аж в кінці 18 ст., коли з наказу царині Катерини II стани українського громадянства були перетворені на „сословія", з різко зазначеними правами й обмеженнями кожного з них, Академія поповнюється переважно дітьми духовного походження. Майже всі церковні й багато світських діячів 18 ст. в Україні й Росії були переважно вихованцями Київської Академії. За часів царювання Єлисавети Петровни майже всі єпископські катедри в Російській Імперії займали українці — вихованці Академії. З лав Академії вийшли визначні державні діячі за Катерини II, як міністри Безбородько та Завадовський. В цей час Академія дала Україні й світові великого філософа — „степового Сократа" Григорія Савича Сковороду, а Росії — поета і вченого Ломоносова. Серед студентів Академії в 18 ст. було багато чужинців: румунів сербів, болгарів, греків, грузинів, вірменів і навіть арабів. Таким чином Академія стає науковим центром всього православного світу. На науку до Амадемії ідуть також студенти з західньої Европи.

Григорій Удод.

(Кінець буде)

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА Й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., чвертьрічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

КЛОПОТИ ФРАНЦІЇ В АЛЬЖИРІ

Альжир, чи Альгерія, то околиця в північній Африці, коло Середземного моря, напроти Італії. Альжир мають в руках Французи. Від довшого часу альжирці робили повстання проти французів, а тепер ті повстання набрали великої сили. Напади повстанців на дорогах такі, що французи, які там живуть, можуть подорожувати лише під охороною війська. В останніх місяці вбивали по 40 французів тижнево. Це 8 разів більше, ніж було літом.

В листопаді захопили коло 20 осіб і не знати, чи вони живуть. Саботажів в листопаді було коло ста тижнево. Нищать фарми французів, зрубують телефонічні стовпи. Думають, що повстанців є коло 4,000, а французького війська є 165 тисяч, але тяжко йому повстання спинити.

НІМЦІ ПРОТЕСТУЮТЬ

В Берліні зібралося було перед будинком міської управи 30,000 німців і протестували проти поділу Німеччини. Посадник (мейор) виголосив промову, пригадуючи світові, що Німеччина не погодиться на те, щоб німці були поділені. А в Східній Німеччині премієр Ґротеволь заявив, що доки Німеччина схоче бути озброєною і належати до групи західних держав, доти зауки не буде.

ПРЕЗ. АЙЗЕНГАВЕР ЗАСВІТИТЬ ЯЛИНКУ

В Гетисбургу 18 грудня президент Айзенгавер натисне гудзик і засвітить електричні свічки на ялинці у Вашингтоні. В цю саму хвилину засвітяться ялинки по цілій Америці, в американських закордонних представництвах, на американських кораблях на всіх водах світу. В той час през. Айзенгавер промовить до поневолених народів за залізною заслоною, — його промову передасть "Голос Америки".

ПОТЯГ ЗЛЕТІВ З НАСИПУ

В Англії 64 милі від Лондону поїзд злетів в насипу 20 стіп висоти. Покицо знайдено 9 вбитих і 70 ранених. З насипу злетіла льокомотива і 4 вагони, що попадали на одну купу. Це був пролгульковий поїзд, що він на неділю охочих побути в місті. Яка була причина того випадку — невідомо.

10 ВБИТИХ, 106 РАНЕНИХ

В Англії потяг зударився з другим потягом, і 10 осіб згинуло, а 106 було ранених. Машиніст, який 41 рік їздив і не мав ніякого випадку, заявив, що тепер не придивився на сигнали.

ЩО НИНІ МАЮТЬ БОЛЬШЕВИКИ

Перед 16 роками мали в руках 200 мільонів населення, а нині мають третю часть всього населення світу. В самім Китаю мають вони коло 600 мільонів. В їх руках є пята частина сухої земної поверхні.

ЕЛЄКТРИКА ВБИЛА 7-ох РОБІТНИКІВ

В Пуеблі, в Мексико, робітники складали, чи лагодили електричні дроти, та нараз хтось з них діткнувся дроту, де була велика електрична сила. Електрика вбила 6 робітників і їх тіла висіли на дротах більше як годину, поки їх зняли. А 7-ий згинув надолині, якому дріт обвився кругом шиї.

ВОВКА В ЛІС ТЯГНЕ

Советська делегація будівельників недавно об'їздила Америку. Між делегатами був архітект Александер Власов, який недавно дістав від советського уряду догану за будівельні проекти.

Російські емігранти в Ню Йорку та в порті Шербург у Франції намовляли А. Власова "вибрати свободу". За те він назвав емігрантів бандитами і провокаторами. А догану, зроблену йому советським урядом, назвав "справедливою", бо вважає, що вона дає йому кращу "сполуку до майбутньої творчої праці". — Вовка тягне до лісу.

ДИКТАТОР СПІВАЄ

Большевики влаштували гучне прийняття на честь премієра Норвегії, що приїхав до Москви. Звичайно, на бенкеті був советський диктатор Н. Хрущов. Підпивши, він реготався, жартував і співав.

На бенкеті була і мистецька частина, на якій виступав теж відомий співак Іван Козловський, який співав свою улюблену пісню "Чорна хмара а-за лиману". Хрущов почав і собі за ним підтягати. Почувши це, всі присутні виразили на своїх обличчях здивування. Хрущов завважив це і сказав: "Коли Козловському вільно співати, то мені також вільно".

Так то воно так, але Козловський співав не з власної волі, а з наказу Хрущова!

ЗАВОРУШЕННЯ В БОМБАЮ

Великі заворушення відбулися в місті Бомбаю, що має 3 мільйони населення. Майже половина людей в Бомбаю говорить "маратською" мовою, і вони роблять заворушення з тим, щоб Бомбай приключити до маратської провінції, а Негру не хоче. В 2-денних заворушеннях пятьох вбито, 225 ранено а понад 1,000 було арештованих.

ПОШАНА ДЛЯ ПРЕДКІВ

З нагоди Дня Подяки през. Айзенгавер видав проклямацію до народу, в якій між іншим є такі слова:

"У цьому часі подяки висловим наші глибокий подив для тих предків, які понад 300 років тому святкували перший День Подяки. Завдяки їх турботливості й відвазі наша нація видобулась із незайманих пралісів, а завдяки їх стійкості й вірі — ідеали справедливости й свободи стали нашою вилеканою спадщиною".

І ми, українці в Канаді, маємо понану й подив для своїх предків в Україні за передану нам Віру та високі ідеали людські й національні, а зокрема — для наших піонерів в Канаді.

БАНКИРИ МАЮТЬ ВЧИТИСЯ СТРІЛЯТИ

В Торонті був грабунковий напад на банк. При тому був застрілений урядовець банку Аллен Ґаннен. Слідча комісія ствердила, що він поліг не від кулі бандита, а від кулі управителя банку Дейвидсона, який не вмів влучити бандита. Жюрі вимагає, щоб банкири організували курси стріляння, на власний кошт, бо вони не вміють стріляти.

ЗА ПОРАНЕННЯ 10 ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ

В Вінніпегу авто вдарило і поранило Петра Балабаса, і суд рішив, що властитель авта має заплатити Балабасові 10 тисяч доляріь.

ЖОРСТОКІ КАРИ БОЛЬШЕВИКІВ

В Єріванґу, що є столичним місцем Вірмені, спортовці футболісти посварились за вирішення — хто кого переміг, і так прийшло до голоснішого ваворуження, чи бійок. За те большевики засудили 12-ох на арешт навіть до 25 літ. Такого ніде в світі нема. Та певне, що їх зашлють в невільничі табори, де вони працюючи будуть відсиджувати кару.

ОДНА З ПЯТЬОХ СЛАБА

Вже давніше померла одна з пятьох сестер-близничок родини Дюнів на Сході Канади, а тепер заслабла друга, Марія. Вона була в манастирі, готовилась на монахиню, але, видно, манастир не для неї. Кажуть, що вона дуже змарніла, не може їсти і пригноблює її самота. Вона тепер в шпитялі, де дві її сестри готовляться бути норсами.

ПО $15,000 САМОЇ КАРИ

В Ріджайні суд наложив по 15,000 доларів кари на двох братів фармерів, що пофальшували свій дохід, щоб зменшити доходовий податок. Мають вони обидва понад 5 секцій землі. Тепер мають разом заплатити 30,000 доларів кари, а крім того ще 79,348 доларів доходового податку, якого не заплатили, з додатком процентну від незаплаченого податку. Імя фармарів — Петро і Вільгельм Дегль.

ЛИШАЮТЬ ДІТЕЙ І ЙДУТЬ ПИТИ

В Торонті покарали Джеймса Карно і його жінку арештом одного місяця за те, що лишають вдома дітей і йдуть обоє пити. Діти — 9 місяців, 2 роки, а найстарше 8 літ. Полїція каже, що дім, де вони живуть і для звірів залогний.

ДИВНА КУРКА

В Онтеріо фармер Валтер Тагедорн має дивну курку: одного дня вона знесла маленьке яєчко, пташиного розміру, — воно важить чверть унції, а через три дні після того знесла величене яйце з двома жовтками, 3 унції ваги, отже в 12 разів більше, ніж попередше.

КРИЗА В ЯЛИНКОВОМУ ПРОМИСЛІ

Стейт Монтана достерчає 7-му частину всіх ялинок на Різдво для цілої Америки. Через морози (35 ступнів нижче зера) в тому стейті тепер трудно дістати ялинку.

Перші літаки були здатні до вжитку в 1890 р.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Ілюстроване в найбільшім Укр. Склалі —
„ПРОВІДИННЯ"
засновений 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

ПОЛІТИКА КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ"

Щоб нам зрозуміти, як до католицького наступу ставитися, треба мати на увазі не те, що робить архієп Бучко, чи що пише католицька преса, чи що говорять унійські священики, але те, що говорить Рим. Він є господарем, а всі інші - це його слуги. Вони виконують лише те, що Рим приказує. На власну руку вони нічого робити не можуть. Чи може наймит робити щось у господарстві на власну руку, не оглядаючись на пляни господаря?

Нам треба найперше знати політику Риму по відношенню до українців взагалі, а зокрема до православних українців. Маючи це на увазі, ми будемо знати з ким маємо діло, — з наймитами, чи з господарем.

Православні для Риму — прокляті

Що римські прислужники звуть православних українців то „схизматиками", то „незнаними", — все це менше важне, — а важніше це, як самі римські чи папські закони православних називають. Тут корінь римської політики!

В римській „догматичній конституції" таке говориться:

1. „Коли би хто сказав, що св. Апостол Петро не есть від Христа Господа поставлений верховником всіх Апостолів і видимою головою **цілої Церкви воюючої (!)**; або що він лише первенство чести, а не правдивої і властивої судовости від того ж Господа нашого Ісуса Христа отримав, **нехай буде проклятий.**

2 Коли би хто сказав, що не есть то з установлення самого Христа Господа, або з права Божого, що св. Петро в первенстві над Вселенською Церквою має непереривних наслідників, або що Папа Римський не есть наслідником св. Петра в тім же первенстві, **нехай буде проклятий.**

3. Коли би хто сказав, що Папа Римський має лише обовязок надзору, або управи, а не повну і найвищу власть судовласти на всю Церкву, не лише в справах відносячи ся до віри і обичаїв, но також в тих, котрі належать до карности і права Церкви по цілій вселенній розсіяної; або що він має лише значніші части, а не цілу повноту тої же найвищої власти; або що та його власть не есть порядочною і безпосередною чи то над всіми і поодинокими Церквами, чи то над всіми і поодинокими пастирями і вірними, **нехай буде проклятий.**

4. Колиж би хто відважився тому нашому определенню (означенню) спротивитися, - від чого нехай Бог хоронить, **нехай буде проклятий. (Підчеркнення і пояснення наші — Ред.).**

Так ті постанови і прокляття подає католицька книжка, що вийшла у Львові 1897 р. „Накладом Львівського гр. кат. Митрополичого Ординаріята", а то — **„Додаток до чинностей і рішень руського провінціяльного Собора в Галичині відбувшого ся во Львові в 1891".** А заведені рішення і прокляття є на стор. 17, 18, 20-21 і 23.

„Догматична Конституція"

Так говорить **„догматична конституція"** римської чи папської воюючої Церкви, а ця догматична конституція є основним законом, так як і Божа Заповідь; в її постанови католик повинен так вірити, як повинен вірити в існування Бога. Ані сумніватися, ані сперечатися з її постановами не має права, бо зараз буде проклятий. Насліпо має вірити, не розбираючи, чи воно розумне, чи згідне з наукою Христа й Апостолів, з рішеннями перших семох Вселенських Соборів і висловами давних Отців Церкви. Насліпо має вірити!

Хто ж ті "прокляті"?

Певна річ, що це відноситься найперше до православних, що перші не повірили й не вірять, що Христос дав Петрові і папам верховну власть; не вірять, що папи є наслідниками апостола Петра. Значить — **православні українці, на міру римських основних законів, є проклятими.** І в те мусять вірити унійські священики і унійські вірні та дивитися на православних українців як на проклятих.

Розуміється, що ті прокляття розтягаються і на перші Вселенські Собори, і на тих Отців Церкви (Святих), які папського верховенства не признавали.

Інша справа, що навіть розумніші католики в папське верховенство не вірять, отже не вірять і в ті прокляття. Римо-католицький єпископ Штросмаер говорив 1870 р. на папському Соборі в Римі перед папою і 800 єпископами, що Христос не дав Петрові верховної влади, отже не мають її і папи; говорив, що Петро ніколи не був у Римі; що папи були помильні, а то і злочинці. І папа Штросмаера не покарав, не прокляв. Знав, що з розумним чоловіком годі сперечатися. Хоч певна річ, що за давних часів, коли папи мали велику силу, були би б Штросмаера спалили.

Православні — "еретики"

Єретиками є ті, що не мають правдивої віри, що мають фальшиву віру.

Генеральний українсько-католицький вікаріят у Бразилії видав 9-го серпня 1954 р. постанови, якими забороняє грекатоликам з православними українцями свобідно сходитися, отже забороняє брати активну участь в не-католицьких Богослуженнях, бо хто буде таке робити, то — **„бере на себе пятно „підозрілого в єресі" і заслуговує на канонічні кари".** А що ті постанови окремо зазначують „так званих православних", то ясне, що католицизм зачисляє православних до **еретиків.** І на цивільних правах

Православні — "схизматики"

Так православні є в очах католицьких політиків і **„прокляті" і еретики.**

Але чи розумні унійти можуть в те вірити? Скажемо, що батько православний, а син унія; батько помер, і православний священик його ховає, — чи його син не повинен іти на похорон? А коли б пишов; то чи має поводитися як дикун? Будуть люди християнся, а він ні, — буде стояти як стовп, щоб не брати активної участь. Будуть люди ставати на коліна, а він стоїть собі наперекір усім людям. Дають свічку, він не бере, бо вона „проклята". Читає священик Євангелію, а він не слухає і думає про хату, про автомобіль, про гроші, про погоду. Все робить наперекір „проклятим".

Але якраз до такого дикунства, до такої глупоти веде католиків папська політика. Та чи розумні католики підуть за постановами таких папських законів? Чи схочуть стати дикунами?

„Воююча Церква"

В римській „догматичній конституції" католицька Церква називається **„воюючою"**, і цілком слушно. Вона воювала давно, вона воює і тепер. Колись папи, маючи свою державу, воювали военною зброєю; окремо воювали „инквізицією" та паленням людей на кострах; воювали масовими вбивствами десятків тисяч людей в Франції, як було в Ночі св. Вартоломея. Воювала всякими хитрощами єзуїтськими, домініканськими та інш. Воювала забираючи Схід під своє панування („Хрестоносці" походи). Воювала з православними, закликаючи польських королів, щоб вони православних переслідували і нищили. Воювала на українських землях душехватством, насильствами, оклеветуванням навіть унійтів, затягаючи їх до костела проти їх волі. Воювала нищенням православних церков на Холмщині, Волині, Поліссі і Підляшші. Воювала в Америці тепер проти унійських священиків. Воювала в Канаді всякими політичними хитрощами і нині воює, перемінюючи „грекo-католиків" на „українців католиків". Воює в поході проти православних, які мусять перед нею оборонятися.

Правда, папи всього того „не робили", крий Боже! — все те робили і роблять їх підпанні. Їх прислужники. Папи лише сиділи собі в Ватикані, давали накази, діставали вісті про те, що де робиться, і певно молилися, щоб їх воювники мали успіх.

Словом, католицька Церква наскрізь воююча, як сама себе називає, отже політисуюча.

Але коли хто стане проти тої „воюючої Церкви", то який крик її воюючі підіймають, що — нас ненавидять, нас цькують, нас зневажають, раді нас знищити . . .

Чи ж це не лицемірство? Не фарисейство? Не крутня?

Виходить, що їм можна з другими воювати, щоб узяти їх під своє панування, але другим не можна обороняться. Не можна ворогів ворогами звати і ставитися до них як до ворогів. Така крутарська політика тих, що належать до войовників „воюючої Церкви". Їм все можна, а другим ось!

Але і другим можна

Коли католицькі верхи звуть православних прокляттями і еретиками, то і православним можна давати католицьким політикам подібні „титули", і вони мають на те багато основ. Взяти історію самого папства, — що вона говорить? Взяти їх політику, — якою вона була? Взяти всі терпіння, яких не тільки православні, але і унійти зазнавали від римо-католицьких політиків впродовж сто ліття, — чи на основі всього того не можна слушно звати папської політики еретичною і проклятою? Можна! Дивлячись можна! І можна навіть виготовити формальний декрет в таких напрямі. Можна!

Хто розбиває український нарід

Коли говориться про розбивання українського народу, то хто українців розбиває, як не католицькі політики? Вони вже давно унією були розбили українців на два табори. А дальше, проізвивання православних „проклятими" і „еретиками", чи це не розбивання? Кажати вони — Божі люди, а православні українці — „еретики і прокляті", отже не сходиться з ними як з ближніми, — чи то не розбивання українського народу? Яке ж може бути ще більше розбивання?

ХАЙ БУДЕ ЯСНО

(Думки по ювілею УВАН)

Кожен ювілей даної установи чи організації замикає собою певну закруглену цілість етапу на пройденому шляху, що переходить до історії.

На ювілей часом назріває пора сказати слово про ці справи, про які досі говорити було ще зарано

Численні привіти з нагоди ювілею 10-ліття Української Вільної Академії Наук були у Вінніпегу 13 листопада ц.р. повні ситуязизму. Одначе обидві ювілейні доповіді, що їх виголосили проф. д-р Яр. Рудницький, діючий голова УВАН в Канаді, і проф. д-р Юр. Мулик-Луцик, як член почесної президії, хоч були річеві, тверезі та викликали зацікавлення слухачів, повернули хвилі гарячих почувань в русло холодного думання й застанови слухачів. Доповіді, здається, були свідомо розраховані на те, щоб спонукати свідомість публіку заглянути правді в очі.

Сказати щиро — ці доповіді внесли певні нотки „скреготу" в настрій захоплення численної аудиторії. Проф. Рудницький сказав: **„Католики говорять, що УВАН православна, бо там стоять православні Д. Дорошенко і Л. Білецький. Православні кажуть, що УВАН католицька, бо там стоїть католик Яр. Рудницький. — Але УВАН була, є і мусить бути понадгруповою".**

Вся точка тягару доповіді Рудницького мимоволі пересувалася на апелювання до загалу, щоб не вносив до УВАН груповости.

Проф. Ю. Мулик-Луцик ширше означив значення вільности науки, і підкреслив: „Коли українська наука має бути наукою і виконати своє завдання, ця **наука має бути вільною і зовнішньо, і внутрішньо, та служити правді, що є непідвільною, незмінною".**

До чого ці слова були сказані? Відомо, що на УВАН є сильний тиск з боку русофільських американських кол. Чужі субсидії на видавничу діяльність УВАН в Америці умовивлюють цей повзький тиск, що рівняється поневоленню із-зовні. На УВАН є й з українського боку релігійно-груповий тиск, про що говорив проф Рудницький: кожна Церква хотіла б бачити УВАН у своїх вужчих рамах, хотіла б опанувати УВАН. — Це вже **поневолення внутрішнє.**

Ясна річ: згадані науковці твердо стали в обороні свободи науки, бо УВАН - це Українська Вільна Академія Наук.

Тепер питання: Хто намагається поневолити УВАН внутрі? Котра з Церков: православна чи унійська?

Вчені православного вироісповідання, що були по черзі президентами УВАН — бл. п. проф. д-р Д. Дорошенко і бл. п. проф. д-р Л. Білецький — не були в тому щасливому положенні, як проф. Яр. Рудницький, що займає незалежне від Церков становище голови Словянського Департаменту Манітобського Університету. Обидва згадані покійні вчені мусіли знайти собі заробітково працю, і що працю дали їм українські православні церковно-громадські інституції.

Провід Української Православної Церкви в Канаді зі свого боку зробив усе можливе в тому напрямі, щоб обом цим ученим — проф. Дорошенкові і проф. Білецькому — не перешкодити якимись груповими зобовязаннями в їх понадгруповому становищі Там, де ці вчені брали участь у житті УГПЦеркви в Канаді, провід цієї Церкви ніде й ніколи не підкреслював їх титулу голов УВАН, щоб не збивати собі на цьому морального капіталу. Приклад, один з багатьох: пок. проф Білецький, беручи участь у вінніпезькому комітеті ювілею 70-ліття Вирсоєв. Владики Іларіона, виступав там не як голова УВАН, а як член інших установ і як приватна особа.

Але якщу тактику взяла собі тут унійська Церква. Склалося якось так, що в минулому році викладний рік УВАН почався одною доповіддю, в якій славословили . . . папу римського. Проте УВАН заявив, що зміст доповіді цієї особи не був йому наперед відомий і що ця особа зробила це на власну руку, зловживаючи довірям УВАН.

Відбувся зїзд католиків Манітоби, і "Голос Спасителя" пише, що на цьому зїзді Католицької Акції мав доповідь проф. Яр. Рудницький, а при тому підкреслив, що цей науковець — голова Словянського Департаменту Манітобського Університету. Хай читач думає, що це сам університет його делегував на католицьку імпрезу.

Вернувся недавно з католицької акції в Європі еп. Германюк, і в унійській радіо-передачі з Сен-Боніфасу 6-го листопада повідомлено, що з нагоди цього приїзду еп Германюка вітав проф. Яр. Рудницький — голова УВАН у Канаді.

Знову: хай служачі думають, що ця вся управа УВАН упорядкована до цього свого голову.

Вільно й треба проф. Рудницькому брати участь у житті своєї Церкви, але не вільно унійтській Церкві використовувати його понадгрупове становище діючого голови УВАН у Канаді та урядове становище голови Словянського Департаменту М.У. для цілей Католицької Акції, щоб збити для себе груповий моральний капітал, бо в такому випадку УВАН в Канаді і Департамент можуть робити враження групових і, як такі, можуть вимагати від православних українців ревізії їх досьогочасного відношення до згаданих установ.

АРХИЄПИСКОП БОРІС

Нова „зірка" Кремля

Архиепископ Борис, що йому уряд ЗДА заборонив виїзд до Америки, як видно, особа досить цікава. До 1942 р. світові не була відома особа тогочасна Борка Вика. Але в 1942 р. він нага ...явився на овиді як архимандрит і ...с, що всіма способами явно-славно підтримує Сталіна. Він же став одним з найбільш надійних духовників патріярха Алексея. В 1944 р. патріярх надав йому. епископську катедру в Саратові, а в 1948 р. — в Чкалові. В 1950 р. він ніби пішов „наниз", бо його назначено настоятелем церкви св. Володимира в Берліні-Тегель, а однак це було повищення — йому доручено це становище як дуже відповідальне в Західній частині Берліну, де він став знаний як дяльний і довірений член МВД. За ревну працю на тому становищі його незабаром именовано архиепископом, а в 1952 р. він став екзархом на всю Західну Європу з осідком у Парижі. Але уряд Франції, знаючи його політичну ролю, заборонив йому виїзд до Франції, і архиеп. Боріс залишився в Берліні.

З початком 1954 р. він стає архиепископом Ярослава, за кілька місяців — архиепископом Ростова, а в кінці того ж 1954 р. його назначено екзархом на Північну й Південну Америку, щоб зайняти місце екзарха Гермогена, якого вислано вигнали до СССР. В січні 1955 року архиеп. Боріс приїхав до ЗДА, але в березні 1955 р. уряд Америки дорогами його назад у Москву разом з його колегою Шіскіним, єпископом з Ленінграду.

Тепер ходять поголоски, що архиеп. Боріс має бути висланий на Близький і Середній Схід, щоб там „придивитися" до праці православних Церков. — Справа ясна: політика Кремля саме тепер присвячує багато уваги Близькому Сходові.

ОДНОБОКА КРАДІЖ

В Монтреалі стояло авто з черевиками. Хтось вкрав ті черевики, вартости 1,500 долярів. Та вивівлося, що там було дуже багато черевиків на показ, отже всі лише на праву ногу.

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ —

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друкований у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

КАЛЕНДАР "РІДНА НИВА" НА 1956 РІК

Вже вийшов з друку календар нашої Церкви — "Рідна Нива", великого формату на 240 сторін друку, багато ілюстрацій, цікавий матеріял з життя церковних громад, як також цінні статті видатних авторів. Ціна $1.00. Цей календар можна також набувати у священиків УГПЦЦ. Замовляти по адресі:

CONSISTORY OF U.G.O.C.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man., Canada.

КАРТКА НА ЗАМОВЛЕННЯ

Прошу ласкаво прислати календар "Рідна Нива" на 1956 рік.

Імя .....
Адреса .....
З цею карткою пересилаю $.....
Підпис .....

Відділ Молоді

[illegible]

(Продовження)

Аристотелеві здавалося, що він уважа його виховання звернене на значне, але він скоро переконався, що воно не так.

Досить було надіяти новинам про нову перемогу Филипа, як Олександер забував усі свої задачі і кричав із незадоволенням: Батько забере мені все! Мені нічого не лишиться вже до завойовування!

І великий фільософ мусів признати, що з Олександра буде тільки завойовник.

Олександер народився в той самий день, коли Герострат, про якого я вам уже згадував, спалив храм Діяни в Ефезі. Старинні Греки добачили в усьому волю богів і тому ніяк не могли зрозуміти, чому Діяна, якої храм палає, не врятувала його. Значно пізніше, коли встановлено, що Олександер народився тої самої ночи, лестуни, підлабузнювалися до Филипа, пояснювали це недбальство богині тим, що вона була зайнята народинами Олександра.

Великий історик Плютарх дише також, що під час пожежі храму всі жреці і пророки, які були під той час в Ефезі, бігали по місті, голосно скаржучись і пророкуючи, що цієї ночі народиться нещастя для Азії.

Дійсно, Олександер був непереможний, а історія його воєн така надзвичайна, що багато разів закидували його історикам фантазію. А чи знаєте, яка була його перша перемога?

Раз приведено з Тесалії для Филипа військового коня, дикого і повного огню. Його називали Букефалом. Король зі своїм двором вийшов на луку, щоб випробувати його. Та ніхто не міг сісти на цього коня, так він бив ногами і ставав дуба. Филип розсердився, що йому привезли такого дикого коня, і приказав забрати його геть.

Але присутний Олександер вмішався:

— Я спробую погамувати його, бо ці тут люди нічого не вміють, до того ж вони боягузи.

Филип спочатку уважав ці слова за діточі примхи, але, під настирливим натиском сина, нарешті дозволив йому спробувати коня.

Тоді королевич підійшов до тварини і повернув йому голову проти сонця, бо зауважив, що кінь найбільше лякається своєї тіни. Далі, почав промовляти до нього лагідним голосом: потім, бачучи, що той гамується, добрав догідну хвилину і скочив на нього. Він не ударив його ні разу і тільки тоді, коли кінь цілком заспокоївся, гукнув на нього і пустився чвалом. Филип бачучи, як син зникає з очей, аж затремтів.

Коли ж Олександер вернувся на цілком слокійному коні веселий і вдоволений своєю перемогою, Филип обняв його зі сльозами і сказав: "Сину, шукай собі іншого царства — Македонія для тебе замала!"

Олександрові ще не було двадцяти літ, коли він сів на королівськім троні по смерти батька. Він зараз же почав шукати того іншого царства. Краще сказати, що він хотів їх мати всі, не рахуючись із тим, чи мав до того право чи ні.

Тепер, коли починається війна, то винаходиться для неї все якась причина. За часів же Олександра воювали, щоб воювати, вбивали людей, нищили міста, цілими цілі країни, щоб тільки завоювати й хвалитися своєю непереможністю. Того ж погляду дотримувався також і Олександер.

Але треба признати, що серед моря крови, яке пролляв він, усе ж відчувалася його шляхетність. І ця прикмета безумовно була наслідком впливу Аристотеля. Так, наприклад, коли він проходив через одне азійське місто на чолі війська, побачив на дорозі старенького жреця, який, не схиляючи перед ним голови, мовчки показував йому рукою на землю. Зацікавлений Олександер спитав, що це значить. Жрець відповів:

— Ніхто не повинен мати більше землі, ніж потребує. І ти відрізняєшся від інших тільки тим, що їздиш по морях і землях, щоб робити людям лихо. Але коли умреш, то дістанеш стільки землі, скільки буде треба на могилу.

Олександер не рогнівався; очевидно ці слова нагадали йому науки Аристотеля.

Другим разом він зявився перед "домом" чоловіка, який зневажав усі блага сього світу. Тим чоловіком був славний фільософ Діоген.

(Далі буде)

РІККІ-ТІККІ ТАВІ

(Продовження)

Вона бігла по високій траві, між кущами терния, і Ріккі-Тіккі почув, що Дарзі ще й досі співав свою вихвальну пісню. Але розумна дружина його вилетіла з гнізда в той час, як Нагаїна лізла повз те дерево, і почала бити її в голову крильцями. Колиб у цьому допоміг їй Дарзі, то можливо, що тим би примусили гадюку повернутись; а так Нагаїна нахилила тільки голову і поліза далі. А проте ця маленька пригода дала Ріккі-Тіккі можливість догнати її, і коли вона доліза до нори, в якій жила з Нагом, — він успів уже входити її своїми дрібненькими та білеиькими зубчиками за хвоста, та з тим і поринув разом з нею в нору — а не багато знайшлося б навіть між старими мунгосами таких, що відважився б увійти в помешкання кобри.

Там було темно, і Ріккі-Тіккі не міг вгадати, як саме буде рухатись Нагаїна і як вона буде боротися з ним в такім вузькім проході. Він зціпив зуби і спустив ноги, щоб чіплятися ними за сиру землю та припинити скорість гадючого руху в норі. Коли вони обоє цідали, а трава перестала колихатися, то Дарзі промовив:

— Ну, тепер пропав Ріккі-Тіккі! Будемо співати про його славну смерть. Зявилай Ріккі-Тіккі помер. Напевно, Нагаїна убе його під землею...

І він заспівав жалібної пісні, і ту пісню встиг уже скомпонувати за хвилину, і тільки дійшов до найжалібнішого місця, коли трава знову заколихалася, вперед у тилюці зявився з нори Ріккі-Тіккі і облизував свої вуси.

Дарзі спинився легеньким криком, а Ріккі-Тіккі обгрусив з шерсти глину і чмихнув.

— Все скінчено! — промовив він. — Ніколи вдова не вилізе звідтіль.

Червоні комахи, що жили між стеблинами трави, почули його слова, і натовпом подібли в нору, погарнути, чи правду він сказав.

Ріккі-Тіккі згорнувся на траві в клубочок і зраву ж заснув, і спав він довго, бо праця його сьогодні була дуже важка.

— Ну, — сказав він, прокинувшись, — тепер я піду додому. Скажи Дарзі Ковалику, що Нагаїна померла, а він що завтра рознесе то всьому саду.

Коваличк, це птичка, що викрикує звуки схожі на те, як би хто цокав молоточком у мідяний горщик, а робить вона це для того, щоб сповіщати всім у садах Індії про всякі новини.

Коли Ріккі-Тіккі йшов додому, то почув звуки, подібні до того як би хто дзвонив маленьким дзвоником, — то Коваличк хотів зверпути увагу всіх, хто був у саду. А потім коли всі зацікавилися, почав оголошувати радісну новину:

— Дзінь-донг-так! Нат помер, донг! Нагаїна померла! Дзінь-донг-так!

І всі пташечки в саду почали співати, а жаби кувакати, бо Наг та Нагаїна їли не тільки пташечок, а також і жаб.

Коли Ріккі-Тіккі вернувся додому Тедді, його мати, що ще й досі була бліда, бо вона зомліла з переляку, і батько Теддів підійшли до нього і мало не плакали над ним. А ввечері він їв все, що тільки йому давали, до того часу аж поки так наївся, що не міг уже нічого проковтнути. А потім сів Теддові на плече, та так і пішов з ним до ліжка. Там його й побачила Тедова мати пізно ввечері, коли зайшла туди з чоловіком.

— Він визволив від смерти Тедда і нас, — сказала вона. — Уяви тільки собі, що лишилися ми живими, дякуючи йому!

Ріккі-Тіккі прокинувся і скочив: мунгоси сплять дуже чутко.

— А, це ви, — промовив він. — І треба ж вам непокоїтись? Та ж всі кобри знищені! А коли і не всі, то я ж ще поки тут...

Ріккі-Тіккі мав право вихвалятися своєю хоробрістю; але він не дуже вихвалявся. Він так уважно оглядав сад, що в скорім часі ні одна гадюка не насмілювалася просунути свою голову в той сад чріз огорожу.

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

(Продовження)

ПОМНОЖЕННЯ ХЛІБА

Одного разу Ісус пішов в Апостоламн на пустиню. Люди, побачивши куди Він пішов, пішли і собі за Ним. Ісус вмилосердився над ними і зцілив недужих між ними.

А коли настав вечір, Апостоли сказали:

— Учителю, відішли народ, хай іде в село накупити собі поживи.

Відповів Ісус:

— Дайте ви їм їсти.

Апостол Андрей каже:

— Маємо тут тільки пять хлібів і дві риби.

— Принесіть їх мені сюди, — сказав Ісус. Звелівши народові посідати на траві, взяв пять хлібів і дві риби, звів очі на небо, поблагословив їх і ламаючи подавав хліб учням, а ці людям. І їли вони і понаїдалися, а потім назбирали ще окрушин двинадцять повних кошів.

А тих, що їли, було пять тисяч людей, крім жінок і дітей.

ІСУС ХОДИТЬ ПО МОРІ

Одного разу Ісус звелів учням увійти в човен і плисти до міста Капернаума. А сам Він лишився на горі молитися. І коли човен був уже посеред моря, над ранком, Ісус прийшов до них, ідучи по морі, мов по суші. Побачивши Його, учні налякалися і почали кричати зо страху. Але Ісус промовив зараз до них, кажучи:

— Заспокійтеся, це Я, не бійтеся

Тоді каже до Нього Симон Петро:

— Господи, коли це Ти, то звели мені іти до Тебе по воді!

Ісус каже:

— Іди!

І вийшов Петро з човна, і пішов по воді до Ісуса. Але побачивши високі хвилі, бо дув вітер, настрашився і почав тонути. Тоді закликав:

— Господи, спаси мене!

Ісус же простягнув до нього руку, вхопив його і сказав:

— Маловіре, чого почав сумніватися?

А як увійшли в човен, утих вітер, і вони причалили до Капернаума.

ПРЕОБРАЖЕННЯ ІСУСА ХРИСТА

Одного вечора взяв Ісус трьох Апостолів — Петра, Якова і Івана — і вийшов з ними на гору Тавор молитися.

Під час молитви Ісус Христос преобразився. Його лице стало ясне, як сонце, а одяг біла, як сніг. Одночасно коло Ісуса зявилися два пророки, Мойсей та Ілія, що жили багато років перед Ісусом. Вони розмовляли з Ним.

Апостоли, які бачили це, почувалися дуже щасливими. Апостол Петро з радости промовив:

— Господи, добре нам тут бути. Як хочеш, поставимо тут три шатра: одно Тобі, одно Мойсеєві, а одно Ілії.

Він ще говорив, як враз почувся голос із небес, що промовив:

— Це Син Мій любий, Якого Я вподобав. Слухайте Його!

Апостоли налякалися і припали лицем до землі.

Тоді Ісус приступив до них і промовив:

— Вставайте і не бійтеся!

Вони підвелися з землі, як велів їм Ісус, і сподівалися, що побачать Ісуса осяяного світлом, в розмові з Мойсеєм та Ілією. Але Ісус стояв сам один. На небі мерехтіли зорі, а гора була оповита нічною темрявою.

І промовив Ісус:

— Не кажіть нікому про це, що ви тут бачили, аж поки Син чоловічий не воскресне з мертвих.

(Далі буде).

НЕДУЖИЙ ПАПА БАЧИВ ХРИСТА

З Ватикану є вістка, що коли 2-го грудня, 1954 р., папа був хорий і можився та думав що він помре, то прийшов до нього Христос і сказав, що він ще буде жити. І папа почав скоро видужувати.

Каже папа, що то не був сон, а здається йому, що це була дійсність.

Що таке могло папі привидітися або приснитися, це дуже можливе. Багатьом людям подібне сниться, або пригадується, а ще більше хорим.

Але одно загадочне: коли папа, або його близькі, до того привиду приязують окреме значення, то чому вони про той привид заговорили аж тепер, — майже рік по привиді? Чому не заговорили скорше? Звідси підстава: чи вони того привиду аж тепер не видумали? І таке можливе, бо таке вже бувало.

Галицькі єпископи, Хомишин і Коцилівський, заявляли, що вони з Христом говорили і Христос приказав їм цілібат заводить, хоч розумні люди в те не вірили. То була видумка єпископів.

Таке може бути і з папою.

Повідомлення Христа, що папа буде ще жити, то дуже мала справа. Особиста. Смерть папи не була б для Церкви великою стратою, бо і другий папа робив би те, що і нинішний. Папа вмирає, але лишаються папські політики, що ватиканську політику продовжують. І певно Христос про ту політику мав би багато чого сказати.

В АНГЛІКАН МАЛО СВЯЩЕНИКІВ

Англіканська Церква в Канаді повинна кожного року мати 150 нових священників, а вона має лише коло 70. Церковна комісія заявляє, що треба вибирати на священників найгідніших, хоч би через брак таких деякі громади якийсь час були без священників.

Англіканський церковний синод заявляє, що єпископ Дейлі, недавно призначений до Кореї, дістав 50,000 долярів на місійну роботу, а на місійну роботу в 1956 р. синод призначив 712,173 долярів; з того на працю в Канаді 461,703 долярів, а решту на місійну працю за морями. Англіканська Церква велика, отже і люди розпоряджають великими фондами і для потреб в Канаді і для місій в далеких краях.

ЗАГАДОЧНЕ СТВОРІННЯ В ГІМАЛАЯХ

Серед народу в околицях Гімалайських гір, в Індії, є оповідання, що в гірських снігах живуть якісь сотворіння, ніби люди, ніби мавпи — великі, сильні, обросші великою шерстею. Експедиція, що недавними часами була високо на Гімалайських горах, казала, що бачила на снігу сліди ніг тих сотворінь, яких гіндуси називають "єті". Тепер вибереться експедиція з Австралії, щоб тих етів знайти. Що то людська цікавість!

"Патріотизм є останнім прибіжищем лайдака". — Ці слова вирвалися з уст д-ра Самуела Джонсона в його палкій дискусії з Босвелом. Босвел пізніше сказав, що С. Джонсон мав на думці не ту правдиву шляхетну любов до свого краю, але той поверховий і претенсіональний патріотизм, що декому стає лиш заслоною для особистого інтересу.

ЩО КАЖУТЬ ПРО ПИЯТИКУ

Давніше в місцях, де люди пили, були також співи й танці; отже люди ними також цікавилися, і менше пили. А тепер Комісія, що справу пиятики розглядала, каже, що тепер "люди можуть пити, пить, пити, і нічого більше". На таке як було колись, тепер не дозволяють, а це збільшує пиятику. І перекусок нема там, де пють. Лише пий!

СПИСОК ВИДАНЬ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Назва:	Стор.:	Ціна:
ТРЕБНИК, І-а частина, в чорній оправі з золотими тисками	340	$6.50
Той же Требник, неоправлений (брошурований)	340	5.00
АПОСТОЛ, на всі неділі і свята цілого року, оправлений	232	5.00
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, для старших	464	2.75
Той же молитовник в білій шкіряній оправі, золочений	464	7.50
Той же молитовник в білій полотняній оправі, золочений	464	6.50
Той же молитовник, чорна оправа червоні або золоті тиски	464	4.00
Молитовник „Приятель Дітей", в полотняній чорній оправі	125	1.00
Архиєрейська Літургія в Відмітація, вказівник — Митр. Іларіон	80	1.00
Як правити св. Літургію — Митрополит Іларіон	48	2.00
Покаянний Великий Канон св. Андрея Критського	68	1.00
Служба св. Володимирові Великому Князеві Українському	18	0.75
Вибрані — Катехизм для дітей — Прот. П. Медвідюк	48	0.26
Біблійні Оповідання Старого Заповіту	171	0.75
Коротка Наука Закону Божого (Старий Заповіт) — Арх. Ігор.	45	0.30
Що принесла Україні унія — д-р В. Антонович	110	0.50
Чужа рука, або хто має цуйнуч (про унію) — Прот. В. Кудрик	208	0.50
Життя Йосафата Кунцевича — Прот. В. Кудрик	190	0.50
Історичні матеріали до справи унії — Прот. В. Кудрик	154	0.50
Маловідоме з історії унійської Церкви, том І. — о. В. Кудрик	254	0.75
Маловідоме з історії унійської Церкви том ІІ. — о. В. Кудрик	286	0.75
Нарис історії Християнської Церкви — Проф. Л. Дороценко	100	1.00
Десять Біблійних Оповідань — Прот. С. В. Савчук	63	0.25
Азбо — оповідання о часів Ісуса Христа, Прот. С. В. Савчук	48	0.15
Апологетика, або оборона Християнства (мімеограф)	108	2.00
Служби Божі Страсного Тижня (мімеограф)	46	2.00
Збірник Церковного Співу на нотах (Дяківський курс)	57	3.00
Служба Божа на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик	21	1.00
Церковні пісні для академій, на нотах Прот. В. Сюзавр	13	1.00
Служба Божа на мішаний хор, на нотах — о. Е. Кіровецкий	59	3.00
Великонічні Служження, видання друге — Митр. Іларіон	68	1.00
Велика Ровдвина, 20-літній Ювілей УГПЦК	224	0.50
Протокол Сьомого Собору УГПЦК (1935 рік)	90	0.50
Протокол Надзвичайного Собору УГПЦК (1951 рік)	102	0.50
Протокол Одинадцятого Собору УГПЦК (1955 рік, друкується)		0.50
Календар „Рідна Нива" за 1950 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1952 рік	160	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1953 рік	206	0.25
Календар „Рідна Нива" за 1954 рік	334	0.50
Цертер і Статут УГПЦК	40	0.50
Статут і Правила УГПЦК, доповнене видання	85	0.5
Україні й їх Церква (в англійській мові)	42	0.75
Поминки померших, для родин	28	0.50
НАПРЕСТОЛЬНІ ЕВАНГЕЛІЇ, передрук Наддніпрського видання, за благословенням ВПреосв. Митрополита Іларіона; оправлені в плюш і позолочену окову з одобразів (образи св. Евангелистів і ін.); величина: 16x11x2¼ цалів. Ціна лише $125.00		

Повищі видання замовляти по адресі:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimontnly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

У ВИПОВНЕННЮ ОБОВЯЗКІВ,— СВЯТО

Коли мають прийти до когось любі поважні, а далекі гості, то вже наперед робляться приготовання до їх принятя. Вони вже давно на гадці. І тоді чистять все в хаті, відновляють, надумують якою стравою їх прийняти і стараються для себе відповідної одежі.

Значить, вони сповняють всі обовязки, яких вимагає гідне прийняття гостей. Такого вимагає життя, вимагає закон культурности. Поважних гостей треба поважно принати.

Подібного вимагає і наше релігійне, наше духове життя. Вимагає наша релігійна гідність.

Свято Різдва Христового, це рівнож величавий гостинний час в нашому моральному життю — це час, коли приймаємо Великого Гостя, — Народженого Христа.

Щирий християнин відчуває тоді, що дійсно Христос входить у його хату, входить у його життя. Сказано ж у Святім Письмі: "Ось стою при дверях і стукаю; хто почує мій стукіт і відчинить двері, то ввійду до нього і вечеряти буду з ним, а він зо мною".

***

Давні християни, — та не лише дуже давні, але й наші батьки, діди, прадіди дуже дбало до того Свята готовиться. Цілий наш нарід так готовився. Готовився найперше постом, а він якраз пригадував те велике Свято, яке наближається. Слабі ж молили Бога, щоб дозволив їм ще до того великого Свята дождати, до того великого Гостя, який лише раз в році до них заходить.

Коли ж Свята вже були близько, то скільки приготовань було і в хаті і коло хати! І чистять все, і святочні страви готують, — пильно, дбало, як звичай приказує, бо так наші предки робили, так робив весь наш нарід сотні літ. Треба ж продовжувати їх святкования, щоб воно не переривалося.

А коли вже приходить час Святої Вечері, то знов є окреме приготовання; всі вмиваються, чешуться, моляться, — адже ж Великий Піст приходить до їх хати і треба Його гідно зустріти. Тіснії очі Його не бачать, але бачать Його очі нашої релігійної свідомости, а Його теплу присутність відчуває наша душа. Будний день зникає, і люди опинюються в іншім — в Божім Світі.

***

Та уявімо собі, що в часі Святої Вечері ми заходимо до української хати, а там ніщо по-святочному не прибрано: нема там Святого Вечера, нема святочних страв, нема святочної обстанови; і по людях не видно святочного настрою, — кругом буденщина. Яке боляче було б наше почуття! І ми мусіли б подумати:

"Ці люди свої святочні обовязки злегковажили. Вони не спомнили того, що повинні були були спомнити. Вони байдужі. Вони як той евангельський заложений, що прийшов на весілля, але лінувався, вбратися в весільну одіж; або як ті, що були запрошені, але відмовилися прийти. Між ними нема місця для Народження Христа. Вони й обовязки свого народу занедбали. В них нема того Великого Гостя, який повинен би бути, — вони самітні..."

І ми були б певні, що коли вчасним ранком будемо йти до церкви, то їх не зустрінемо. І коли будемо співати "Різдво Твоє Христе Боже наш", та "Бог предвічний народився", то їх побіч нас не буде.

Такий образець нам показує, як гідні християни повинні святкувати і яка велика моральна сила є в тім святкованню

***

Ані саме неробство, ані гучні забави не є дійсним змістом Свята. Жерело свята мусить починатися в глибинах щирої християнської душі, а виявлятися назверх святочним настроєм і врочистим поведенням.

Коли нагадаємо, що в часі Різдва наші брати і сестри під панованням ворогів не зможуть цілком святкувати як ми, — ані в своїх домах, ані в церквах, а лише в душах, куди ворог не заглянє, будуть споминати Христове Різдво; і не водою, але слізми будуть вмиватися, — то певно перед Богом це буде найгідніше святкования. Вони тим, що з глибин душі випливає, — плачем і слозами Христа прославляють.

Маючи все те на увазі, святкуймо і ми цілою щирістю нашої душі, сповиняючи гідно наші християнські і народні обовязки, а тоді відчуємо — що Бог предвічний нам народився.

ПОДРУЖЖЯ ЧИ СПІЛКА?

На сторінках "Українського Голосу" зависається на дискусію в справі подружжя. Було вже пару статтей про тиранію чоловіків.

1. Справа подружжя взагалі — це одна тема — тема ширшого й засадничого характеру. Коли говоримо про подружжя взагалі, то говоримо про правила, на яких подружжя має бути основане.

2. Коли говоримо про тиранію чоловіків, то це друга тема, — тут говоримо про виїмки з правила. Ці виїмки існували та будуть існувати завжди і всюди. Коли говоримо про тиранію, то не може бути мови про подружжя. Жінка з тираном повинна розійтися. А тиранові місце в криміналі, в домі божевільних чи принайміні — життя на самоті.

3. В декого викликає собою певні труднощі питання: хто є тираном, а хто ним не є. Це питання викликало й буде викликати багато особистих поглядів з боку чоловіків і жінок; коли для одної жінки даний чоловік видається "тираном", то для другої він тираном не видається. Отже тут справа смаку, справа світогляду, вдачі, призвичаєння і т. д.

Про тирана можна безсторонно говорити тоді, коли він є очевидним тираном в очах усіх чи більшости.

4. В окресленні чоловіка — є він тиран чи не є? — треба конче брати на увагу це, якою є його дружина, — може часом вона доводить чоловіка до таких кроків, яких він не допустився б при добрій дружині.

5. Видно щораз більше нахилів розуміти подружжя як спілку двох людей, що належать до двох протилежних статей (полів).

Хто вважає подружжя за "спілку", той допускається основної помилки в погляді на подружжя. Він виходить тут до подружжя як до якоїсь зайнкорпорованої company, що має на цілі взаємний практичний бизнес, має свій "чартер" і т. д. Спілка заснована на взаємній вирахованості, а подружжя — безінтересовне; воно заснование на любови, де один за одного життя своє віддає. Мало того, подружжя, це навіть не союз одиниць, — а взаємне доповнення, що творить цілість — "одне тіло й один дух".

Хто розуміє подружжя як спілку, той ніколи не знайде правильної основи в підході до справи подружжя.

П. Скаржевський.

ДАВНІ ЦИТАТИ, І НИНІШНЯ ДУШЕВНІСТЬ

Вислови з-перед тисячів літ дуже гарні, коли брати їх як вислови, та не завжди відповідають вимогам нинішної дійсности. Раз, що нинішні потреби інші, ніж були колись, а друге, що побожні люди в надмірнім захопленню могли занадто ідеалізувати те, що в дальшім практичнім житті не було таким ідеальним.

З давного можна вибирати багато чого доброго, але нинішня дійсність рішає, що можна брати, а чого ні.

Та дехто більше ваги привязує до давного, ніж до нинішного, забуваючи осторогу Христа: Хто взяв за чепиги плуга, нехай дивиться вперед, а не назад. А також, — що нового вина не можна вливати в старі посудини ("міхи" — шкіряні торби на вино, які колись вживалися).

В "Українськім Православнім Слові" є стаття "Криниця благодаті", де автор висловами давних Отців Церкви описує значення священика й обовязок вірних супроти нього, однаком побіч його розміння є місце й на інший погляд. Читаємо в "Укр. Прав. Слові":

"Без священиків і їх св. функцій діло освячення людського роду не є можливе.

Що священик виконує на землі, Бог довершує в небі. (Золотоустий).

Діон. Ареопагит називає священика просто "божественною" людиною.

Св. Касіян казав, що священик стоїть вище сонця, місяця, зір, ангелів, — "тільки твій Сотворитель стоїть вище тебе.

Наш Спаситель порівнує священиків в самим собою, домагається, щоб люди з таким респектом відносилися до його помазанників".

Виглядало б, що священик титулом свого становища заслуговує на рівнання з Христом, але, мабуть, воно не так. Христос пригадував Апостолам, що їх світло мусить засвітитись перед людьми, а тільки тоді люди будуть прославляти Отця на небі. І зрозуміло, що тоді будуть побажати й Апостолів. Не за їх апостольський титул, але за їх гідні діла.

Гарний примір маємо з притчи Христа, де він самарянина, поганина, ставить вище священика, бо за самарянином був гідний вчинок, а за священиком був лише титул, а гідного вчинку не було.

До того ж і церковна історія показує, що часом бували і негідні священики та єпископи, і їх не тільки не поважали, але й судили та карали. Про діла ходило, а не про титули.

Духовні є церковними працівниками, релігійними учителями, а все ж вони люди; є такі, що своєю щирістю і працею заслуговують на велику пошану, другі заслуговують менше, треті ще менше, залежно найперше від їх щирости. Пошана, це признання, це нагорода за добрі діла, і та нагорода слушно належиться по мірі заслуги.

Також вислів, що без функцій священика діло освячене не можливе, занадто вузький, теоретичний. Невже ж Господь зрікся своєї волі і йде лише за тим, що священик вирішує? Годі так думати. Адже ж сказано: "Виллю духа мого на всяке тіло..." Бог сам краще знає, що кому дати.

Пустинники жили по пустинях десятки літ, не бачучи священика, і вмирали без церковного похорону, та ви на них не було Божого благословення? Коли в часі унії не було православних священиків і діти вмирали без хрещення і миропомазання; люди ціле життя не сповідалися і хоронилися без священика, чи з ними не було Божого благословення? Можна так думати?

Теоретичні міркування мають силу, коли відповідають практичним потребам життя і коли згідні зі здоровим розсудком. Католицький єпископ, Кеттелер, що дивився не назад, але вперед, сказав:

"Можуть прийти часи, коли християнська родина буде мусіти сповнити майже всі священичі функції."

Це розумний, далекоглядний практичний вислів. Що було б, коли б не стало єпископів і священиків? Чи має тоді християнство загинути? Давніші християнські мислителі окремо про те не думали, але нинішній час заставляє нас про те думати.

І давні думали б, коли б нині з нами жили. Ігнатій, Василій, Кипріян, Золотоустий думали б нині по-нинішньому і журилися б тим, що нині людей клопоче.

Не переборщу, коли скажу, що наша Українська Православна Церква в Канаді належить нині до найсильніших між частинами загальної Української Православної Церкви поза Україною. Але треба знати, на яких основах вона постала.

Сила нашої Церкви була в тім, що її засновники не думали по строго "канонічному" і традиційному, — думали найперше власним розумом, маючи на увазі нинішні потреби. До Царгороду, чи кого за дозволом на заснування своєї Церкви не звертялися, бо просити дозволу, це залежність від чужих. Залежність від Риму чи Царгороду, — все ж воно залежність.

Сказали: наша Церква має бути самостійною, незалежною від чужих, і чужим діла до неї нема. Чужих признань нашій Церкві не треба, бо коли вона Церква, то має повноту всіх прав, як і другі Церкви. Лад в ній заведемо не конче традиційний, але такий, який вважаємо можливим, розумним і потрібним для сучасних потреб.

Правда, і канони брали вони під увагу, але з них вибирали лише практичне. Мали на увазі і церковну історію, а в ній зібраний досвід віків. І розуміли, що давне не має сили змінити сучасного стану, ані завернути життя 1500 літ назад. Взявши в руки плуг, вони вперед дивилися.

І якраз в тім була сила, на якій збудувалася наша Церква; в тім, що люди думали найперше по-християнськи і практично, — своїм розумом, а не чужим.

Без того нашої Церкви в Канаді не було б, це певне.

Починаючи від Ігнатія, Золотоустого і др., християнські погляди і церковний лад не раз змінявся. Одна традиція заступала другу. Людське життя змінялося, обставини змінялися. І тому прикладати давні міри до нинішнього життя, це вдягати дорослого чоловіка в дідж, яку він носив дитиною. А християнство також молодечий вік пережувало.

Давне дає основу християнству, але на тій основі треба будувати таке нинішнє, якого життя вимагає. Лише така будова буде сильною.

Правда, до такої праці треба будівничих, які діло будови розуміли б і мали відвагу будувати. Тут певно Ігнатій, Золотоустий, Кипріян і другі давні придались би, — будували б нинішнє на нинішній лад.

Такі мої погляди на зачеплені справи.

Священик.

ВИКРАДЕНО ПРОТИСОВЕТСЬКІ КНИЖКИ

Під час міжнародного зїзду істориків в Римі була також виставка книжок. Поруч столика советської делегації, яку очолила проф. Панкратієва, був столик з книжками інституту вивчення історії і культури СССР в Мюнхені (що установу, москвофільського характеру, фінансують американці; вдяки має А. Керенський).

Советська делегація запротестувала проти того, щоб у її сусідстві був столик цього Інституту, що має протибольшевицький напрям. Тоді провід зїзду рішив, щоб Інститут переніс свій столик на протилежну сторону салі. Оруженні цим представники Інституту на знак протесту рішили взагалі забрати свої книжки з салі. Коли вони до книжок, а там... браклі три книжки: 1. про концентраційні табори в СССР, 2. про партизанку проти большевиків та 3. про винищення Біларусі большевиками. Де ж ці книжки поділися? Хтось зробив "два огляди, третій — хап". Кажуть, що безпосередно перед пропажою ці книжки оглядали советські делегати.

Спеціяльна Оферта

ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ "ВІСТНИКА" З НАГОДИ

Різдвяних Свят

Існує гарний звичай обмінюватися з нагоди Різдва Христового святочними побажаннями й дарунками. Та коли ходить про дарунки, то не раз стає питання, що кому подарувати, щоб дарунок був відповідний, корисний та довготривалий, тобто — щоб нагадував залишався в памяті тих, кого обдаровуємо.

Ми радимо Вам обдаровати цього року своїх близьких та приятелів ПЕРЕДПЛАТОЮ НА "ВІСТНИК". Це буде дійсно корисний і довготривалий дарунок, а до того й недорогий. З нагоди надходячих Свят Різдва Христового, Адміністрація "Вістника" проголошує на протяг двох місяців, від 1-го грудня, 1955 р., до 31-го січня, 1956 р., спеціяльну оферту для передплатників "Вістника", а саме:

1. Хто замовить одну або більше передплат як дарунок для когось в Канаді, той платить ТІЛЬКИ ПО $2.50 за одну замість по $3.00 (в Америці тільки $3.00 замість $3.50).

2. Хто з передплатників, що не задягає зі своєю власною передплатою, прішле одну передплату за себе, а другу або більше передплат в дарунку для когось іншого, той платить ЗА КОЖНУ передплату ТІЛЬКИ ПО $2.50 замість по $3.00 (в Америці по $3.00 замість по $3.50).

Кожному передплатникові, якому замовите "Вістник", Адміністрація "Вістника" вишле гарну українську картку з Різдвяними й Новорічними побажаннями, зазначуючи при тім, що Ви замовили для них "Вістник" як Різдвяний дарунок.

При замовленні просимо вживати поничий формуляр:

До Адміністрації "Вістника",
Winnipeg, Man.

Прій цьому надсилаю $....., як подарункові передплати на "Вістник" для слідуючих осіб:

1. Імя і прізвище того, хто має одержувати "Вістник": .....
Його адреса .....

2. Імя й прізвище того, хто має одержувати "Вістник" .....
Його адреса .....

3. Імя й прізвище того, хто має одержувати "Вістник" .....
Його адреса .....

(Коли маєте більше імен, можете долучити на окремій картці паперу)

Моє імя й прізвище: .....

Моя адреса: .....

СПІВАК ІВАН КОЗОДОЙ

(Продовження)

Івась почав співати. За недовгий час гостей приходило вже так багато, що не вистарчило столів. Господар був дуже задоволений і вже водночас Івася не так, як робітника. Гості називали Івася „Йоган Козодой". Про його голос і уміння ним орудувати вже говорили по місті.

Одного разу попри ресторан ішов директор якоїсь співочої школи — професор Б. Саме в ту хвилину Івась почав співати: „Дивлюся на небо та думку гадаю". Професор зупинився перед відчиненим вікном і вже завмер. Потім зайшов у ресторан та й сів за столиком. Публіка, що вже трохи підпила, захоплено оплескувала Івася. Клакали йому до столу, давали чарки, вина. Та Івась розумів своє становище — він дякував, але не пив. Це дуже сподобалося професорові: Він відкликав його і непомітно тиснув йому в руку писульку з своєю адресою і дописком: "Прошу прийти".

Івась передчуттям серця відчув, що це змінить його становище. Цієї ночі він мало спав і в душі молився. Добравши вільний час, Івась пішов по адресі до школи. Професор чекав. Був у нього асистент чех М. Через якого професор мав договоритися з Івасем. Домовлятися довелося недовго. В документі було написано: „Я, професор Б. беру п. Йогана Козодоя на науку на три роки. Даю йому утримання, одежу, приміщення і все потрібне до життя, — з тим, що після науки п. Йоган Козодой чотирі роки буде співати в імпрезах проф. Б., де б то не було. Прибутки йтимуть на користь проф. Б., а п. Козодой буде отримувати місячну платню".

Чех, як міг, пояснив Івасеві умову, і Івась підписав: „Згідний. І. Козодой." Тепер уже Івась став на ту дорогу, якої він так шукав. Він дякував Богові...

Тут не місце описувати його перебування в школі та його особисте життя. Всього доводилося. Було трудно з мовою. Трудно було опанувати нішіню. Але нестримність любов до голосової музики його зачарувала. Коли він знайомився з акордами та правилами будови гам, йому мов би відкривалося якесь таємниче життя музики. Воно ставало для нього чимсь живим і таким близьким.

Три роки пролинули йому в солодкому напруженню. Уже тепер виступав на різних концертах і здобував велику похвалу. Школу скінчив першим з золотою медалею. А після всього поїхав довгі турне по Європі з ансамблем професора Б. Проф. Б. збирав такі жнива з того, що посіяв у цю молоду талановиту людину. Не з охотою відпускав він його від себе, коли скінчився контракт. Та й тут Іван Козодой не змарнував часу: він навчився провадити ансамбль. Одружився з доброю піяністкою, співачкою Юлією, і тепер розпочали вони своє власне турне. Козодой став ідеалом співаків-тенорів. У кожному місті, де він появлявся, вже за тиждень наперед не можна було дістати квитків. Цікаво, що в кожній державі його окрещували на свій лад. В Еспанії він „Козодо", в Англії „Козодой", в Берліні „Козодорер", у Парижі "Козоні", в Петербурзі „Козодоев". Тільки в Києві дехто звав його таки Козодоєм.

В Києві Йоган Козодой водив свою славну дружину скрізь, де тільки міг: Софія, Михайлівський, Андріївський, Лавра, печери, все це зробило на нього незатерте враження. Співи й чарування так, що вона казала: „Твоя батьківщина — ниче моя. Ти стан мені ще рідніший".

Та завітньої мрією його було побувати в своїому селі, побачити о. Миколая, знати і тих, що в нім співає, а особливо помолитися на могилках батьків. Трудно й тісно тут передати його переживання. Зупинившися в готелі в сусідньому місті. Він переодягнувся по-селянськи. Відпустив бороду, трохи підмалювався, так що неможливо пізнати в ньому Івася. Було це ще до Великодні. Якось довідався, що за місяць буде „концерт", — будуть співати трio Турчанінова: "Воскресши Боже, Суди землі". Це те, чим він колись, співаючи, чарував князя. Довідався, що о. Миколай ще живий, але його вже заступає його син — музика не менш талановитий за батька. Хор великий і такий же впорядкований. Князь старенький. На всіх Службах Божих сидить на своєму місці на крилосі. Дружина Козодоя переодягнулася в селянський одяг, і так вони обоє прийшли до церкви. Стали окремо одно від другого. Іван Козодій попросився стати на крилос і співав. На нього здивовано поглядали старші люди. Голос його когось їм нагадував. Коли ж прийшло до Причасного співу, то Івась попросив, щоб йому дозволили співати партію першого тенора. Чуючи його голос і виконання, диригент, дозволив.

То був не спів людини, то голос Архангела: „Дерзайте убо і возопійте, яко воскресе, воскресе Господь..."

Князь схопився із крісла, о. Миколай, наче молодий, заключив із вівтаря. Люди затаїли дихання. О. Миколай прибіг і тихо скрикнув: „Івась!.." По Службі Божій князь, плачучи, обіймав Івася, а пізнавши, хто тепер він, князь просто засоромився.

І ось тепер село заговорило аж тисячі людей похвали. Князь звелів улаштувати великий бенкет на честь цього нежданого гостя в своєму маєтку. За великими столами вся родина князя і о. Миколая. Івась із дружиною уже в своїх одягах серед квітів. Тут усі колишні співаки, а в саду все село жде, щоб побачити й почути Івася.

* *

Подаємо це оповідання із записок волинянків з тих місцевостей, де це діялося та передавалося з уст до уст. Чому подаємо це цікаве оповідання? Батьки часто не доцінюють того, що може дати дитині те, коли вона співає в церкві в хорі. Правда, не всі можуть стати Івасем Козодоєм, але співи в церкві так облагороднюють людину, що вона стає глибшою в почуттях, чутливішою і здібною до великих благородних чинів. Всі кращі артисти починають в церкві. Господь дав людині пісню-спів, як якогось ангела хоронителя й потішителя. Особливо з церковною тісною люди легко перебували довге й тяжке заслання в таборах. Бо цею легче плакати і цею приємно радіти. Ми любимо спорт, але спів щось вище за спорт, бо спорт для тіла, а пісня для душі. Між тисячами талантів, якими Бог обдарував наш народ, одним із них це — талант співати, талант голосів, талант великого відчуття благородної і святої музики. Саме цими талантами прославився наш народ. Не губіть цього таланту. Посилайте дітей до церкви й нехай учаться співати; бо Ангелів прославляють Бога тисячами на небі, а ми люди — на землі.

НЕЯСНА „АКАДЕМІЯ"

Наші католики у Вінніпегу святкували в неділю, 27 листопада, "тисячоліття" Християнської України. Що з тим святкованням не все було ясне, вказують наочні факти. На оголошеннях, які були повиставлювані по склепах, оголошувалося академію з нагоди "1000-ліття" Християнської України і на доказ того на верху оголошень надруковано роки 955—1955. Одначе всі, що вміють читати і читали Історію України ріжних авторів, знають, що хрещення України було в 988 році. Отже на оголошеннях повинні були бути надруковані роки 988—1988.

Дальше, на тих оголошеннях не було сказано, що ця академію влаштовують наші католики. Оголошення ще підписав якийсь "Громадський комітет". І тут зараз впадало в очі і приходило на думку, що наші католики наче соромляться того, що над оголошеннім поставили неясні роки, і не хочуть підписуватися, а спихають відповідальність за зміст цього оголошення на якийсь неясний "Громадський комітет".

Одне українське підприємство, дає українську програму на радіо. Під час одної програми було дане оголошення, що тоді й тоді і там-то відбудеться релійно-національна академія з нагоди 1000-ліття Християнської України, на якій будуть промовляти і церковні достойники. Однак ані словом не сказано, що цю академію влаштовують наші католики, і не сказано, що це за церковні достойники будуть промовляти — католицькі, чи яких інших віросповідань.

І знов бігаядае, що таке неясне оголошення про академію на радіо було подано в той спосіб тільки тому, щоб українці у Вінніпегу, що не чули про католицьку академію, а лишень оголошення на радіо, думали, що це всі українці загально влаштовують цю академію. І тому нема чого дивуватися, коли українці, що обзнайомлені во справові, питаються, чому то наші католики так роблять, чому саме тепер святкують память хрещення України, чому не чекали до того часу, коли всі українці разом будуть святкувати память хрещення України.

І чи не виходить, що наші католики навмисне святкували тепер память хрещення України, аби пізніше не святкувати разом во всіма українцями?...

Але між українцями є і такі, які говорять, що може наші католики не з власної волі влаштовували цю академію, а мусіли організувати її на приказ згори, так як наші комуністи на приказ Москви святкували "заграву" України з Москвою. Бо хоч одні і другі є українського роду, але одні і другі зверхників мають чужинців, — католики — в Римі, комуністи — в Москві.

В. Батицький.

Парову машину винайшов Джанс Ватт, англійський техік і фізик, помер в 1819 р.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

„САНТА КЛАВС"

Крамниця телевізорів „Фото-Фон" підготовляє на Різдво радіо-програму для дітей. До участи був запрошений проф. П. Т-о. Але він відмовився.

„Фото-Фон" платить своїм радіевим співробітникам від 4 до 8 доларів за виступ. І коли одначе проф. П. Т-о не скористав, значить мав поважну причину.

Газета „Слово" з того приводу підняла крик: „Проф. П. Т-о, визначний богослов, відмовився від релійної радіопрограми!" Значить, він безбожник!

А в дійсності справа представляється інакше.

Управа крамниці „Фото-Фон" звернулася до професора, щоб щось написав про св. Миколая для дїточої Різдвяної радіо-програми. Професор добре простудіював життя святих, і написав. Він з сумлінністю вченого точно описав життя й діяльність св. отця Миколая, — коли він родився, як виховувався, що робив і т. д. Окремий натиск він положив на його боротьбу з ересею Арія та на його велику добродійність; і підкреслив, що св. отець Миколай, єпископ Мир-Лікійський любив дітей і завжди обдаровував їх чим міг.

Після професор цю свою доповідь до радіо-комітету крамниці „Фото-Фон".

А другого дня викликають вони нашого сивобородого вченого і давай повчати його.

— Пане професор! Ви десь, видно, в школі не бували! Що ж ви понаписували про св. о. Миколая?

— Як то: що? — професора заморозило: думав, що вже в ересь попав.

— Ви ж написали дві радіо-програми, ні?

— Ніби так, ...

— І для дітей?

— Для дітей ніби ...

— І на Різдво?

— Може бути й на Різдво... А бо що?

— Як то: що? Про-фе-сор!!! Ви десь у школі не були! Не забувайте, що ви не викладаєте на теольогії, а говорите по радіо. Для дітей говорите.

— Добре: як же писати? — в розпуці розвів руками професор.

— Як? Ось як: святий отець Миколай має бути ніби св. отець Миколай, і разом Дід Мороз. Коротко кажучи: "Санта Клавс". Він повинен мати червоні шоки, білу бороду і повинен усе регітатися. Він їде саночками, що запряжені в олені, і везе повно дарунків в крамниці "Фото-Фон". Ці дарунки він роздає тим дітям, що їх родичі покупляють в нас телевізорки.

Мешкає він на „морт оуд" (співочий бік) і там є описочна крамниця „Фото-Фон".

Ось як треба написати! Всі професори так пишуть! Чи вас ще треба вчити? А коли затяжко вам писати, то в нас є тут листоноша, хлопчина з народної школи, — він напише, а ви підпишіться. Нам прикро давати Різдвяну радіо-програму без професора!

— Добре: а де ж історична правда? Я ж служу правді, — запротестував учений.

Професор! На правді не зробимо бізнесу ні ми, ні ви. Наукові установи роблять такі самі оферти, як і ми. Нам це відомо. Ви подумайте.

Але проф. П. Т-ко відмовився.

Назар Полин.

ПОЛІТИЧНІ ВІСТІ

● Султан Мохаммед бен Юсеф (Мохаммед V) 16 листопада ц. р. вернувся на престіл в Марокко. Він був 27 літ на заслані, усуненій з престолу французами. Американці в той час побудували в Марокко три летунські бази, за згодою Франції. ЗДА надіються, що султан не буде домагатися ускунення тих баз.

● Пакістан дістане від Америки дальших 20 мільйонів дол. на розбудову шляхів, портів і летовищ. З ЗДА вийде до Пакістану ген. Таллі, шеф військового інженерського корпусу в середземноморському обшарі. — Пакістан досі дістав гарматн, збіжжя і машинами 363 мільйони дол. від Америки, Англії і Канади.

● Ізраіль хотів одержати від Америки зброї помимо на 40 мільйонів доларів: 40 до 50 турбомоторових літаків, воєнні кораблі, протитанкову і протилетунську артилерію, — звідки преса взяла ці дані, не відомо. Ізраіль тримає в тайні число зброї, якої він хоче від Америки.

● Обєднані Нації голосами 43 проти 6 (9 стримались) рішили змінити свій чартер. Для цього буде скликана спеціальна конференція в 1957 р. Новий чартер дасть можливість обмежити вплини комуністичних держав в ОН, тому Совети голосували проти зміни чартеру.

● Захід проти того, що Єгипет купує зброю в комуністичній Чехословаччині. Ген. Нассер, премієр Єгипту, заявив, що хотів купляти зброю в Америці і в інших країнах Заходу, але вони не продали йому, тому він змушений купувати її за залізною заслоною. Нассер зверпувся до Італії, щоб вона посередничила між Єгиптом і Заходом у дискусії над цею справою.

● Під кінець листопада перебували в Індії на відвідинах советські лідери Хрущов і Булганін. Вони промовляли на зібранні 700 членів парламенту Індії. Сильно накидалися на Захід за його зброєння, хвалили Індію та обіцювали їй усіку поміч, а представники парляменту Індії висловив з того приводу велику радість. — Чи не передчасно?

● На протязі 14 днів у Бразилії настала вже третя криза в справі президента держави. В 1954 р. през. Варгас скінчив самогубством. Його місце зайняв віце-президент Жоао Кафе Фільо. Коли він занедужав на серце, його заступником став Карльос Люз — віцепрезидент. Конгрес звільнив його, а назначив Нерея Рамоса. През. Фільо видужав і хоче вернутися на президентський пост, але конгрес не позволив.

● В Багдаді відбулася конференція представників Туреччини, Іраку, Пакістану, Ірану й Англії. Рішено створити політичну раду і спільний військовий штаб цих держав. Це т. зв. „Багдадський блок", — щось ніби НАТО Близького й Середнього Сходу. Премієр Іраку тим заявив, що в випадку Ізраіль-сько-єгипетської війни Ірак поспішить Єгиптові на поміч. — А що на це решта членів Блоку?

● Аргентинський суд домагається від уряду Панами видачі Х. Перона, бувшого президента Аргентини.

● Уряд Зах. Німеччини в при спішеному темпі творить свою армію. Покищо Зах. Німеччині вільно мати лише 6 тисяч воїнів. Але 13 і 14 грудня парлямент в Бонні має ухвалити так званий „Воєнний закон" на підставі якого зможе покликати під зброю 150,000 воїнів. А вже після того будуть ухвалювати закон про німільйонову армію. В плині є включити до німецьких Совєтів, в Зах. Німеччині — а в цих батальйонах переважно чужинці, українці також.

● Справа арештованого, під заміток шпигунства в користь Совєтів, в Зах. Німеччині, Бориса Левицького, відомого журналіста, набирає широкого розмірів. Виходить на слідства, що саме тепер вже буває.

● В Індії відбувається конференція Червоного Хреста. Тут порушено справу, що в Совєтському Союзі є 10 мільйонів населення, а в Канаді 15 мільйонів населення. — Згідно з обчисленнями в червня 1955 р. було 15,501,000, а за три місяці після того населення зросло на новий 105 тисяч, отже було 15,606,000.

● У світі нині голодує майже половина всіх людей. Більше — обчислення кажуть, що на світі недоїдають 60% людства.

● Певна відьність Шевченка перекладена на англійську мову. Переклад зробили учасні китайські поети Емі Сяо, Чжан Тьє-сень і Цю Цінь.

ГЕН. ДЕ ГОЛЬ: БЕЗОГЛЯДНО ПРИБОРКАТИ МАРОКАНЦІВ

Премієр Франції, Е. Фор, хотів піти мароканському визвольному рухові на уступки. Ці уступки були б не політичні, а тільки обмежували б їх економічне й господарче положення. Премієра підтримують 100 соціялістичних послів. Комуністи також за уступками в користь мароканців.. Розагітовані ними, французька армія має багато прихильників та противників війни з мароканцями. Недавно 400 молодих вояків, що відмовилися йти на фронт, вислано туди силою.

Все таки Франція має аж забагато сили для того, щоб криваво придушити мароканських повстанців. Проти цього протестують соціялістів, ген. Де Голь рішучий, ще не йти мароканцям на уступки, а згнобити їх силою зброї.

Прем. Фор заявив, що за мароканськими повстанцями стоїть чужоземна сила. Але він не сказав — яка; можливо, на увазі могутнє Мусулманське братство, що має великі вплини у мусулманських державах Азії та Африки. Знають мав на думці Советський Союз.

Положення в Марокко усклюнюється і набирає форм регулярної війни.

Третя Книжка „МАЛОВІДОМОГО"

Вже вийшов 3-ий том „Маловідомого", якого зміст ділиться на такі головні частини: 1) Чи Шептицький протестував проти ниценення церков на Галичині? Тут подане і його Послання, що було видане відносно до нищення церков. 2) Ст. Григорій Хомишин. 3) Еп. Кошицький. 4) Заволодження целібату в Галичині. 5) Шептицький заборонює священикам. 6) Конкордат Риму з Польщею.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ

● Вік тварин є від 7 днів до 7 років. Найдовший вік має черепаха, яка може жити 150-200 років. Найкоротший природний вік має миша. Учені думають, що десь за 50 літ вони зможуть привернути молодість людей і природний вік.

● Черговий 5-річний перепис населення Канади відбудеться 1 червня 1956 р. Статистичне Бюро в Оттаві оповістило, що перепис заключить 16 мільйонів населення в Канаді.

— Згідно з обчисленнями в червня 1955 р. було 15,501,000, а за три місяці після того населення зросло на новий 105 тисяч, отже було 15,606,000.

● У світі нині голодує майже половина всіх людей. Більше — обчислення кажуть, що на світі недоїдають 60% людства.

● Певна відьність Шевченка перекладена на англійську мову. Переклад зробили учасні китайські поети Емі Сяо, Чжан Тьє-сень і Цю Цінь.

● Докладних даних про число ввязнів у советських таборах на Сибірі не знає ніхто; однак знанці відносин у Советах рахують число каторжників приблизно на 15 мільйонів, з того 60% українців. — Взимі по тюрмах внутрі СССР в це число не враховані.

● В 1954 р. світова продукція пластмаси (англ. „плестик") досягнула вартости коло 2.1 мільярда долярів.

● Розвідка держав Заходу докладно знає про стан озброєння Советів, однак вона тримає це в таємниці для урядів своїх держав. Різні дані дозволяють, догадуватися, що Совети мають тепер: від 250 до 300 боєздатних кадрових дивізій; в тому: 65 танкових, 58 артилерійських, 6 десантних, а також дивізії змоторизовані (останніми часами) піхотні, автоброневі, гірські, стрілецькі і т. д. Панцирних заводів Совети мають 30, що продукують по 55 тисяч панцирів річно.

● Представники 45 держав на конференції міжнародної пшеничної угоди виявили канадійську пшеницю на мейлінку в світі.

● Хрущов сказав кореспондентам, що Совети мають джетові бомбардувальники, які можуть за одним летом осягнути 3,000 миль, себто без приземлення можуть облетіти шлях: Лондон, північна Европа, північна Африка і Туреччина. Під час недавної візити Персона в Росії Хрущов натякав на те, що большевики мають керовані стрільні ракети, які "за потиненням гудзика" через океан досягають 6 Канаду.

● Недавно в Ню Йорку помер 89-літний американський письменник Роберт Е. Шервуд. Він 3 рази діставав Пулітерову нагороду за свої драми, 4-ий раз за біографічну повість „Рузвельт і Гопкінс" його драми: „Шлях до Риму", „весілячний хрестовий похід", „Міст коло Ватерлю", „Линколн в Іллиної", „Радість ідіотів" та інші.—Шервуд підтримував Рузвельтову політику і писав для Рузвельта промови.

● В північній Італії, три милі від Турину, відкопали римське містечко з-перед 2,100 років. Знайшли там містки людей по 7 стіп висоти. Думають, що це шкелети воїнів африканського вождя Ганнібаля, який 2,100 років тому напав був на Італію, і римлянам дуже тяжко було його побити.

● Дослідник підбігунових просторів д-р Ц. О. Фортіє з 10 помічниками до сього часу дослідив 120 тисяч квадратових миль Арктики, наближаючись на 600 миль до північного бігуна. Експеди ція відбувалася на літаках. Д-р Фортіє сказав, що на тому просторі никнуто великі поклади вугілля, нафти, гіпсу і т. д. та зроблено відповідну мапу.

ЦЕРКОВНІ ВІСТІ

● Влада ЗДА потодвалася впустити архиепископа Бориса з Москви виключно для обслуги советських офіціяльних представництв в Америці. Натомість Москва хотіла, щоб архиеп. Борис очолював в Америці Церкву тих американських горожан, що вважають за „канонічну" конечність підлягати патріярхові в Москві. Уряд ЗДА не потодився на це, і архиеп. Борис не впустив. Тому большевики не дали дозволу на в'їзд до Росії католицькому священикові, американцеві, Луїсові Діонові.

● Німецький журналіст Вальтер Генкель під час перебуву з Москви до Берліну перебув 4 години в Бересті Литовському (нині р. Бугом). Він між иншим каже:

„В сірому образі міста, яке є глибоко провінціяльним закутком, немадійно і досить одноманітним, як на цей розкрехний світ, виступ чується церква, відновлена і помальована ясноблакитною фарбою. Якась жінка, якої чоловік є правдоподібно попом (І — Ред. В.) на Волині, впровадже нас до середини й оповідає, що Служби Божі відправляються не тільки в неділю, а й у середи й пятниці. Кидається в вічі православний культ ікон, в церкві видно багато образів святих; є також багато образів мадон і фресків, („Шлях Перемоги", 16, 10. 1955).

● Советська „Літературна газета" ч. 36, пишучи про відвідини делегації єгипетських журналістів у СССР, дослівно пише таке: „Потім члени делегації побували в Державному заповіднику-музеї Кимво-Печерська Лавра"... — Большевики самі признаються, що українські православні святині вони перемінюють на музеї.

● Дня 24 жовтня 1947 р. Собор Епископів Української Автокефальної Православної Церкви з Епіфенбурґа (Зах. Німеччина) наложив на канонічну заборону на архиеп. Григорія та його прихильників.

7 серпня 1955 р. відбулася в Парижі нарада провід УАПЦ — в складі: Митрополича Рада, Синод і голови Генеральних Церковних Управлінь, і там вирішено з архиеп. Григорія та його прихильників канонічно-карні санкції Собору в 1947 р. Комунікат Відділу Інформації УАПЦ в 23 серпня 1955 р. каже, що ці канонічні „санкції не можуть тривати вічно", коли вони противні добру українського народу та його Церкві, бо ведуть до нашого розбиття (За журн. „Рідна Церква" ч. 19. 1955).

● Мусулмани в Ню Йорку (е їх там коло 3,000) думають будувати свою святиню (мошею) за 1 мільйон долярів, недалеко будинку Обєднаних Націй. Вона буде подібна до величавої мошеї, яку імператор Шаг Єгаи збудував в Індії 1648 р. Гроші збирають між собою вірні, решту кошів покривають мусулманські держави.

● Більшість католиків-пасіяків в Аргентині організовані в християнсько-демократичній партії. Ця партія почала виступати проти найновішого уряду ген. Арамбуру. Влада вже арештувала 3 католицьких священиків. Католики-пасіяти щодують за ген. Льонарді, якого Арамбуру відсунув від влади. Льонарді, кажуть вони, стоїв більше за католицьким урядом, ніж Арамбуру.

ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА Покрови Пресвятої Богородиці в м. Монтреалі

З Благословення Впреосв. Владики Митрополита Іларіона в м. Монтреалі з 23 квітня 1952 року заіснувала Православна Громада Покрови Пресвятої Богородиці, в склад якої війшли майже виключно українці, що прибули по 2-й світовій війні. Благословення Впреосв. Владики злало на родючий грунт, і за трьохрічне існування до громади списалось 185 родин, що скла дає дорослих членів біля 400 осіб. Також біля церкви гуртується значне число прихильників. Громада ще матеріяльно бідна, але вже спромоглась купити на другий рік свого існування церкову з гарним цвинтарем у центрі Монтреалю і це місце відкриває гарні перспективи для будівництва.

Почавши з нічого, громада сьогодні може похвалитись досить значними осягами на полі церковно-громадської діяльности. Церква у великі свята вже стала замала, всіх вірних не може вмістити. Помічається підвищення релігійности вірних: у Великий піст до сповіді і св. Причасти прийшло людей значно більше число, між ними членів у громаді. При церкві є Укр. Школа, яку цього року відвідувало до 40 дітей. Відділи Школи містились при церкві і в центрі „старого" міста. Школа має кваліфікованих викладачів і це є поважним досягненням. При Громаді існує гарний церковний і громадський хор, який, нова дітвора потрохою, бере участь у всіх службах Божих та українських національних святах. При церкві гуртується українська молодь, — цей зміни керівники молоді зорганізували для неї Високо-Освітні Курси. При церкві існує також Товариство Жінок св. Покрови, неабомних працівництв для добра Укр. Православної Церкви і народу.

Кожного місяця видається при Громаді Церковно-громадський Бюлетень під назвою „Інформації", які почали виходити в перших днях заснування Громади. Вже вийшло до 1-го липня, коли подається ця стаття, 38 чисел, а це приблизно попад 40,000 друкованих аркушів, які розійшлись між вірними і прихильниками. Інформації на кожний місяць подають: Православний Календар, короткі вісті про великі православні свята, історичні події з життя нашої Церкви і нації, інформують вірних про життя громади за минулий місяць, та про все те, що належить знати непересічному гурткові українських родин, розкиданих у велетенському місті, яким є Монтреал. Цікаво, що Інформації з першого дня їх існування громада роздає і розсилає всім безкоштовно, а це дає змогу кожного місяця видавати їх тиражем від 200 до 300 примірників, — з метою, щоб кожний член Громади їх одержав, — але добровільні датки на видання Інформацій постійно покривають кошти їх видання. В Інформаціях часто змінюють ся цікаві релігійні оповідання, життя святих і інше.

Сьогодні вже трудно уявити життя Громади без „Інформацій".

Сподіваємось, що Милосердний Господь і далі поблагословить працю нашої громади та обдарує нас своєю ласкою!

Любов, єдність, згода, дружня праця членів громади між собою — це запорука її зростання і розвитку. Початок існування нашої громади був важкий, праця ся протягом трьох років напруженая, але вже і живна урожайні! Відчуваємо — що з нами є Бог!

Настоятель Церкви св. Покрови.
о. П. Архангельський.

ХРАМОВЕ СВЯТО Парафії св. Арх. Михаїла в Вінніпегу.

Парафія св. Архистратига Михаїла в Вінніпегу відсвяткувала в неділю, 20 листопада, своє храмове свято й 37 річницю свого існування.

Зглядне свято пройшло дуже урочисто й величаво. Богослужіння очолив Високопреосвященніший Владика Іларіон, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, який живо інтересується парафією св. Михаїла, уважно до неї ставиться й дбає про належний її розвиток. Бо церква св. Михаїла — то прокатедра нашої Церкви. Вона так за собою гарні сторінки в історії нашої Церкви в Канаді.

Зважаючи це, православне громадянство м. Вінніпегу поспішило 20 листопада до церкви св. Михаїла й вимть її заповнило. Крім парафіян, прихильників і студентів Богословського факультету прибули Дост. Міністер М. Григорчук із своєю дружиною та численні делегації.

В Архиерейському Богослужені взяли участь: Всеч. о. В. Кудрик, о. Т. Ковалишин, о. С. Герус (парох) дротодияком Столярчук і три піддиякони, студенти Богословія. Церковний хор під орудою п-ни О.

Дмитрак своїм гарним співом збільшував урочистість. Проповідував Владика Митрополит, витолковуючи сильну проповідь про милосердя. Слова проповіді, підсилені яскравими прикладами з життя, глибоко западали в серця слухачів.

Богослужбова частина Свята закінчилась співом останнього многоліття і панахидою за померлих членів парафії.

Святковий обід, що є невід'ємною частиною всяких наших урочистостей, дав змогу присутнім гостям не тільки підкріпитися смачними стравами, приготовленими добрайливим Сестрицтвом і Жіночим Т-вом, але й спрага відновленню й поширенню їхніх знайомств та дав нагоду вислухати ряду промов видатних гостей.

Першим промовив Дост. Міністер п. М. Григорчук, якого присутні привітали щирими оплесками, а головну промову виголосив Владика Митрополит Іларіон. Промовляв ще: о. Кудрик, о. Ковалишин та алдерман С. Ребчук.

Голова громади п. П. Кравчук, який проводив святочною програмою, в теплих словах широ подякував головним промовцям, Владиці Митрополитові й Міністрові Григорчукові, та при тій нагоді, від імені всіх присутніх ха Катедри о. Юрівського поздоровив Міністра і парохіян (теж присутнього) а дяєм їх Ангола. Їм заспівали „Многі літа!"

Дальше п. Кравчук представив зібраним гостям делегатів: п. Павлюковича від Катедри, п. Дячика від Собору св. Покрови, п-ню Медведюк від відділу С.У.К. ім. О. Кобилянської, п-ню Морис від Сестрицтва Пресв. Богородиці, п. Винничука від Братства св. Михаїла (старших), п. Таєкого від Братства св. Михаїла (молодших), п. Палібруду від Канадійського Т-ва.

Свято завершилось: промовою пароха о. С. Геруса.

Учасник.

ЩО КАЖУТЬ ПРО „МАЛОВІДОМЕ"

Василь Кудрик- Маловідоме в історії Грекo-Католицької Церкви. Том I. Видання Видавничої Спілки Еклезія, Вінніпег, Канада. Стор. 254 Том II. Друком Видавничої Спілки „Тризуб", Вінніпег, 1955. Стор. 265. Ціна обидвох томів 1.50 дол. Продаються в українських книгарнях, або замовляти по такій адресі: "Ukrainian Voice" Box 3026 Sta. B. Winnipeg 4, Manitoba. Canada.

Обидва томи подають справді дуже цікаві і маловідомі історичні факти, яких не знає багато нашої інтелігенції про історію Унії з Римом. Читач пізнає з цих книжок не тільки про Унію, але й історію українського народу під гнітом Польщі. Все це міститься в цих книжках, з поданими джерел і документів, читається одним тягом. З кожної прочитаної сторінки хапається до дальшої, щоб довідатися правди в житті нашого народу національно, соціяльно і релігійно. Все перед Вами перебігає як на фільмі, що діялося на українських землях перед 8-ми століттями і до останніх днів розвалу, штучно створеної переможцями и в першій світовій війні — Польщі. Де починається Польща і кінчається Рим, або навпаки: де починається на наших землях Рим і кінчається Польща, на це ви читач знайде відповідь в цих книжках: як поневолювано український народ Польщею через Рим, як насильством змушувано православних до латинізації і Унії і багато, багато інших правд довідаєтесь читач. Витяги з документів і читач робить свої власні висновки. Допоручаємо ці книжечки придбати і прочитати всім українцям без розділу територіяльного походження, політичного світогляду і релігійного наставлення. Тут кожний читач знайде для себе правду.

Недостаток цих книжок той, що в них подано тільки про унію в Галичині, що не розглянено цього питання на Закарпатті: Карпатській Україні, Пряшівщині, Потиссю і Затиссю. Унія на Закарпатті була примусово заведена в 1646 році. Нам не відомо, можже шановний автор це питання й висуе в ІІІ тому своєї чергової праці. Чекаємо на дальші праці. Як нам Унія „допомагала" видно хочби з таких чисел: за 50 років, від 1850 до 1900 р., змадяризовано і словакізовано на Пряшівщині 213 громад і згермінізовано і громаду. Разом 214 громад. Цілі населені пункти з мостком до покатоличення (латинізації), а потім до полонізації, словакізації і мадяризації нашого народу. На цю справу вже найвищий час звернути особливу увагу і треба студіювати наші історичні границі з західніми сусідами, щоб поставити справу границь в належний спосіб Великої Нації-Української.

С. Пронівський.

(„Українське Громадське Слово", жовтень 1955 р.)

НОВІ КНИЖКИ

Проф. д-р Н. Полонська-Василенко: Українська Академія Наук (Нарис історії). Частина І (1918-1930). Видання Інституту для вивчення історії та культури СССР. Лосліни і матеріяли (серія 1. ч. 21). Мюнхен 1955. стор. 152.

ЗАХІДНА ЕПАРХІЯ

Призід Адміністратора

Адміністратор митр. Є. Грицина прибув до Катедрального Громади св. Івана в Едмонтоні в суботу 22 жовтня й обняв обовязки настоятеля того ж дня.

У неділю, 23-го жовтня, від бувся його перше Богослужіння в Катедрі св. Івана. Людей було дуже багато. При кінці св. Літургії вітав Адміністратора Всеч. о. А. Хруставка, дотеперішній парох громади, який з хвилею приїзду о. Адміністратора став його помічником.

По Адміністратор дякував за привітання. Він вітав громаду з великою радістю й зворушенням, розумючи своє становище, на яке поставила його Церква. Закликав усіх до праці й висловив надію, що праця з громадії і в цілій Епархії піде з більшими успіхами і кращим темпом.

У часі спільного обіду, який відбувся у церковній залі, зараз після Богослужіння, привітав о. Адміністратора голова катедральної громади п. Слівченко.

Участь Адміністратора у започаткованню будови Інституту св. Івана

Інститут св. Івана в Едмонтоні приступив до будови нового, вигідного приміщення. Коли будова закінчиться, тоді не буде установа, яка буде стояти тут у проводі усього нашого громадського життя.

У вівторок, 25 жовтня, о год. 3-ій по обіді відбулося започаткування тої будови.

Прибули представники Дирекції Інституту. Церква здала була зарезервованого Адміністратором Зах. Епархії в ділсті Всеч. о. А. Хруставки, помічника його в Катедр. Громаді св. Івана, і Вирел. прот. о. Г. О. Василька, пароха про мади Підемонтонського округа. Участь у цьому взяв і посланик міста Едмонтону п. Гавреляк.

Гостина серед студентів Інституту св. Івана

Одного вечора Адміністратор митр. Є. Грицина загостив до Інституту св. Івана. Там познайомився він з усіми: Завідом і студентством. Угощено його смачною вечерою, а після цього він сказав до студентства коротку, змістовну

Впреосв. Митрополит Іларіон в Едмонтоні

У початку листопада місяця відбувся тут Зїзд Інституту св. Івана і Союзу Українців Самостійників, з його складовими організаціями.

З нагоди Зїзду Впреосв. Митр. Іларіон відслужив у Катедрі св. Івана св. Літургію в співслужені о. Адміністратора і о. Хруставки.

У Зїзді взяли участь позамісцеві громадяни. З видніших були голова СУС Ю. Стерпляменту в Оттаві І. Дікур чинин з Саскатуну, посол до Вегревал. Алта., генеральний провідник Союзу Української Молоді Канади Н. Лабюк з Саскатуну, о. Семишин з Редвей, парох Підемонтонського округа прот. Г. О. Василів і інші.

Зїзд був повазний і лишив добрий спомин в учасників.

Наради

Користаючи з того, що тут гостював Впреосв. Митр. Іларіон, відбулися спільні наради в понеділок 7 листопада, о год. 8-ій вечером у канцелярії Катедри.

Було висвітлено церковні справи й порушено деякі питання, що назріли в житті Церкви.

Наради відбулися в піднесеному й приємній настрою.

Епархіяльний Зїзд УГПЦК

Плянується відбути Епархіяльний Зїзд Західної Епархії УГПЦК. Він відбудеться по Різдвяних Святах.

Докладна програма і дата його буде оголошена.

Уже відтепер усі громади Зах. Епархії УГПЦК повинні приготовлятися до Зїзду Треба намічувати делегатів. Конче скликати Парафіяльні Загальні Збори для вибору делегатів і намічення справ, що треба їх обговорити на цім Зїзді.

Зїзд повинен бути урочистий і діловий, бо поза представниками Епархії належно участь у ньому візьмуть представники двох других Епархій УГПЦК. Впреосв. Митрополит Іларіон і відпоручники Консисторій.

Дні Молоді, Місії і Церковні Конференції в Зах. Епархії

Зимовий сезон треба використати на приготування важних подій у літі.

Наша Церква тільки слідить за молоддю. Вона зробить для неї все, щоб її роботи приготовитися на тіх, що побожних членів Церкви.

У травні місяці почнуться відбувати особливі свята для молоді. Так оо. Пароки, церковні передові люди, учителі, Зваради Парафій, Жіночих Товариств і Сестрицтв і всі, хто дорожить будучиною нашої Церкви і нашого народу, поможуть ці „Дні Молоді" зробити успішними й корисними під кожном оглядом.

Плянуються Місії нашої Церкви на літо 1956 р. Про-ятце, час і порядок усі зайтересовані дістануть пізніше повідомлення. Парафії обовязані робити відповідні приготування. Інформацій одержать від о. Адміністратора або від Впреосв. Митрополита, чи від Консисторій.

У всіх Церковних округах намічуються на початок літа в слідуючім році Церковні Конференції і подяти участь світські і духовні члени нашої Церкви.

Окружні Церковні Ради, Заради Парафій і Духовні Отці зволять намітити місця таких Конференцій і подяти свої міркування Канцелярії о.

Адміністратора.

* * *

Пожежа у церкві

...ого листопада, 6 листопада ц. р., ...ожежа у церкві св. Петра і Павла в Торзбі, Алта., ...но належить до Підемонтонського округа, а яку обслуговує прот. Василян.

Церква ушкоджена на около ...00 дол. Робляться направи, упорядження. Тимчасово ...ужби Божі будуть відбуватися в Народнім Домі.

КАНЦЕЛЯРІЯ ЗАХІДНЬОЇ ЕПАРХІЇ УГПЦ.

...ціярія Зах. Епархії УГ... ...ходиться у резиденції, ...бічі Катедри св. Івана в Едмонтон. Побачення з о. Адміністратором можна зарядити ...попереднє телефонічне ...домлення.

...ова адреса резиденції: ...Ст. Едмонтон, Алта. Телефон: 42262.

НЕОБХІДНЕ ЗНАННЯ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Панна Ольга Богаткін з Нью Йорку була найпершою студенткою, яка закінчила своє навчання в цьому надзвичайному високому закладі.

...ер Каледж був організований як Академія в 1912 році. А якої згоди виник чудовий університет філософсько-технічного напрям ...ь своєї.

В своїм специфічні цей високий духовий заклад готує фахівців для одержання управління уряду цивільної та військової служби як в Злучених Державах Америки, так ...поза державами.

...ькість випускників ...ного Каледжу знаходить ...добрих урядових посад ...різних частинах земної кулі. Вони є чільними провідниками, спеціяльно в тих краях, де знання слов'янських мов береться за необхідність.

...Аліянс Каледж обіцює молодим чоловікам і жінкам ...ртунітію в їхній освіті. ...Після чотирьох років інтенсивної праці можен випускник може дивитися з впевністю в матеріяльне забезпечення свого ...ього життя.

...а додаткову до цього стверджено, що кожне, ...ого, що оплатить ...ання Аліянсу, а також студентська бурса і прохарчування коштують багато менше, в порівнянні з іншими високими школами в Америці.

Поточні інформації можна дістати в канцелярії Президента:

President's Room
Alliance College
Cambridge Springs, Penna.

ОЦІНЮЮТЬ ЗНАЧЕННЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Дорогий Приятелю:

Тут у Аліянс Каледж ми зацікавлені у всіх слов'янських мовах і ми думаємо, що викладів в цих мовах були б придатні.

Ми взяли в обсяг нашого зацікавлення історію країн Східної Європи, які положені між Росією і Німеччиною. Зломів цих країн ніяка не є така важна як Україна.

Можливо, що памятаєте, що в 1936 році я видав короткий перегляд української літератури. Ті та інші артикули, включно з студією про Тараса Шевченка, я написав разом з Панею Колиян.

Це нас переконало про вартости української мови і українських традицій.

У висліді того ми сподіємося, що Ви піддержите новий словник професора Андусишина з Саскатун Університету, Канада, тому що з цього словаря Ваші сини і дочки зможуть вчитися гарної української мови.

Чи хочете це зробити?

Аліянс Каледж в знак признаний через найбільші, й найвищі американські установи і є в стані дати Вашим синам і дочкам освіту.

Наші оплати порівнюючо низькі.

Прошу звертатися до мене за всіми іншими інформаціями про Аліянс Каледж.

А. П. Колман.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ЗАУПОКІЙНА СЛ. БОЖА ПО о. ДМИТРОВУ

В суботу 5-го листопада була Заупокійна Служба Божа в церкві Архистр. Михаїла, в Вінніпегу. Службу Божу правили парох громади прот. Герус і прот. Кудрик. Людей зібралося, як на будний день, значне число.

Після Богослужения був обід в церковній салі, а під час обіду була збірка, що принесла $35.10. Імена жертводавців:

Добр. Дмитрова і дочка Оля $20.00;

По 1 дол.: о. С. Герус, добр. Герус, свящ. В. Кудрик, пані М. Медведюк, пані В. Горяк, пані Д. Данчук, Вас. Шкрабер, пані А. Дячук, Микола Касіян, Гео. Маріян, Гео. Грайко. Дрібними $4.10.

Зібрану суму віддано на місячну церкву.

Жертводавцям щира подяка, а Покійного о. Дмитрова нехай Господь прийме між праведних.

В.

ВАСИЛЬ ЯЦИК

Після довгого хорування помер у Форт Вилям, Онт. бл. п. Василь Яцик. Покійний походив з Західної України і прибув до Канади по другій світовій війні. Року 1944 в місяці серпні він був одружився з Марією Чорною і ледве рік прожили зі своєю молодою дружиною — відійшов у вічність, залишивши у великім смутку свою жінку і дитину.

Похорон покійного Василя відбувся з церкви св. Благовіщення у Форт Вилям на місцевий цвинтар при участи багатьох, що знали його.

Під час перекуски в домі У.Н.О. присутніми було зібрано на неживучий вінок $19.50, з чого 10 дол. призначено на місцеву церкву, а $9.50 на „Вістник".

Вічна памятъ спочилому Васильові!

Парохіянин.

КАРОЛИНА ЧОРНІЙ

Клер, Саск. — Дня 6 жовтня відійшла у вічність Кароліна Чорній. Страшна невилічима недуга вкінці заставила її лягти на цитальне ліжко у Вадіна; минулого року перебула дві операції і, перед чуваючи близьку смерть, просила Св. Тайни Сповіди і Причастя, що їх уділяв Всеч. о. С. Зузак. Поділилася з Богом і забезпечила душу свою безсмертним капіталом, по-християнськи. Тіло покійної привезено 10 жовтня до церкви св. Петра і Павла в Клер о год. 8-ій вечером. Всеч. о. Зузак і дяк П. Похович відслужили Заупокійну Панахиду. Дня 11 жовтня відбувся похорон зі Службою Божою в церкві св. Петра і Павла в Клер — місто.

По прочитанню св. Євангелій о. Зузак сказав зворушливу проповідь по покійній, що любила свою Православну Церкву і жертвувала немало гроша на будову церкви, на китоси і хоругву та на інші цілі.

Перед останнім цілуванням о. Зузак попросив зробити збірку на неживучий вінок, яка принесла $24.21. Гроші розділено: Пресовий фонд „Вістника" 12 дол., „Український Голос" 6 дол., на Катедру Преев. Трійці у Вінніпегу 6 дол.

Відтак муж покійної Петро запросив усіх присутніх, коло 220 людей, на поминальний обід додому.

Покійна родилася 1888 р. в селі Бобулинці, пов. Бучач, Західна Україна. До Канади приїхала зі своїм мужем Петром 1930 р. і осілася коло Клер, Саск. Вихували 5 дітей — 3 сини і 2 дочки.

Покійна прожила 48 років зі своїм мужем, і не судилось їй дочекати ще Золотого Ювілею.

Спочивай, моя Дружино, мамо дітей наших, — хай земля канадійська буде Тобі легкою.

Подяка

Почуваюся до обовязку висловити щиру подяку Всеч. о. Зузакові і дякам. П-ву Половичам. Глекам, Т. Канакови, як рівнож всім гостям, що взяли участь в похороні. Хай Господь стократно всіх нагородить.

Муж.

КАТЕРИНА ДЕНИС

Бл. п. Катерина Денис вдова по Михайлові Денисові, відійшла у вічність. Поїхала вона до Канади 32 років тому і осілялась на фермі недалеко міста Форт Вилям. Увесь час була дуже активною і свідомою українкою. Належала до Жіночого Товариства, до Взаімної Помочі, багато помагала своїй рідній українській православній церкві св. Благовіщення у Форт Вилям.

Її чоловік трагічно згинув ще в 1949 році. Покійна залишила в смутку дві замужні дочки і сина Володимира.

На жалібне Богослужения і Похорону Відправу зібралося до місцевої церкви св. Благовіщення багато людей.

Від Православної Парохії прощав покійну о. Новицький, а від Товариства Взаїмна Поміч п. Сторожук.

По Відправі родина покійної запросила усіх присутніх на похорони до себе на фарму, де за ініціятивою п. Новицького, промисловця з Вінніпегу, плєбіщенка покійної, присутні зложили на неживучий вінок $17.50, з чого на місцеву церкву передано 10 дол., а решту на пресовий фонд „Вістника".

Парохіянин.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ В ВІННІПЕГУ

Української Грекo-Православної Церкви в Канаді

БУДІВНИЧІ ВСЕКАНАДІЙСЬКОЇ КАТЕДРИ

АЛЬБЕРТА

Фундатори

Мриглод Степан і Анна, Келкар (255) $10.00
Верхомин Др. І. Едмонтон (220) 25.00
Голубицький Др. Н. Д., Едмонтон (125) 100.00
Лаварович Петро, Едмонтон (105) 50.00
Кулик Йосиф і Анна, Бафало 105.00
Лупуляк Степан і Доня, Сіріял 105.00
Кулик Антін і Парина, Кепое 100.00

Добродії

Василишин П., Едмонтон (55) 10.00
Гавінчук В. Н., Сокі Лейк (60) 10.00
Зварич Андрій і Парина, Вегрівіл (51) 12.00
Підручний Василь і Анна, Вегрівіл (51) 10.00
Курчаба Йосиф, Келгарі (45) 10.00

Почесні Братчики і Сестриці

Кулик Іван, Бафало 30.00
Музика Григорій, Бафало 30.00
Боднарук Семен і Анна, Кепое 25.00
Дребик Пелип, Ленфін 25.00
Каланча Володимир, Осен 25.00
Кулик Каспар, Бафало 25.00
Музика В. Сіріал 25.00
Паленчук Семен, Сіріал 25.00
Цвіклевич Володимир, Шинок 25.00
Шевчишин пані, Едмонтон 20.00
Комарницький Григорій, Келгарі (15) 5.00
Малик Радіон, Бафало 20.00
Малинький Н., Едмонтон (10) 10.00
Ткачук Іван, Сіріал 20.00
Цвіклевич Анна, Шинок 20.00
Сітко Стефан і Марта, Гендон 15.00
Чернецький Олександер, Едмонтон (10) 5.00
Ганевич Йосиф, Осен 10.00
Ганевич Михайло, Осен 10.00
Ганевич Олекса, Осен 10.00
Дзеткевич Михайло, Сіріал 10.00
Добровський Іван, Осен 10.00
Криляк Е., Едмонтон 10.00
Пауш Петро, Едмонтон 10.00
Сиротюк Емілія, пані, Едмонтон 10.00
Скоробогач М., Осен 10.00
Файчук Михайло, Осен 10.00
Фуштей Василь, Велінгдон 10.00

Прихильники

Малик Григорій, Бафало 5.00
Голойда Стефан, Сіріал 4.00
Кулик Мирослав, Сіріал 3.00
Голойда М., Сіріал 2.00
Голущак В. Бафало 1.00
Дзеткевич В., Сіріал 1.00

ПРОВІНЦІЯ ОНТЕРІО

Фундатори

Гуменюк Теодор, Торонто (200) $50.00
Орищак Андрій, Торонто (201) 50.00
Сурмай Василь, Форт Вилям (125) 20.00
Тутканюк Константин, Порт Артур (125) 20.00
Вентер Михайло, Форт Вилям (110) 25.00
Гавриш Ришард, Вимдзор (72) 50.00
Тутканюк Марія, Порт Артур (105) 10.00
Котик Дмитро, Форт Френсис (100) 10.00
Пуляк Семен, Форт Вилям (85) 25.00

Добродії

Грабовський Нестор і Климантина, Торонто (65) 25.00
Шилепюк Петро, Форт Вилям (60) 25.00
Гути Степан і Катерина, Герст, Онт. (55) 10.00

Почесні Братчики і Сестриці

Воронкевич Іван, Форт Вилям (40) 5.00
Дудка Федь, Форт Вилям (35) 10.00
Сулятицький Петро і Анна, Форт Вилям 40.00
Загаровський Василь, Форт Вилям (15) 25.00
Палинко Н. Форт Вилям (25) 10.00
Саревага Микола, Порт Артур (25) 10.00
Сторожук Степан, Форт Вилям (33) 5.00
Ткачук Іван, Вандзор (25) 10.00
Вонітони Михайло і Оксана, Ред Лейк (25) 5.00
Костюк Іван, Форт Вилям (25) 5.00
Сторожук Василь, Форт Вилям (25) 5.00
Хома Осип, Форт Вилям (25) 5.00
Чеховий Кирило, Форт Вилям (20) 10.00

Почесні Братчики і Сестриці

Чура Стефан, Форт Вилям (25) 5.00
Кристалович Василь, Порт Артур (12) 15.00
Курійчук Д., Форт Вилям 25.00
Слюзар Микола, Форт Вилям (20) 5.00
Середа Дмитро, Форт Вилям (10) 10.00
Періг Дмитро, Форт Вилям (15) 5.00
Мендик Яків, Форт Вилям (10) 10.00
Великий Павло, Форт Вилям (15) 5.00
Василик Михайло, Форт Вилям (10) 5.00
Григорчук Олекса, Торонто 15.00
Кибюк Павло, Форт Вилям (10) 5.00
Паскалюк Йосиф, Порт Артур (5) 10.00
Стефин Данило, Бімзвил (5) 10.00
Вишинський Ілько, Форт Вилям (5) 5.00
Галіцький Іван і Марія, Форт Вилям (5) 5.00
Гана Михайло, Форт Вилям (5) 5.00
Мицилак Дмитро, Форт Вилям (5) 5.00
Ревакевський Степан, Форт Вилям 10.00
Скомаровський Никола, Судбері 10.00
Сухтиз Михайло, Торонто 10.00
Тхоревський Евген, Форт Вилям 10.00
Хам Максим, Форт Вилям 10.00
Щербій Семен, Форт Вилям 10.00

Прихильники

По $5.00:

Антонишин Андрій, Форт Вилям.
Бойко Йосиф і Марія, Порт Артур.
Воронюк Параска, Форт Вилям
Гриф Юрій, Форт Вилям.
Гронський Петро, Форт Вилям.
Мартинюк Давид, Форт Вилям.
Самчук Іван, Форт Вилям.
Стебільський Д. Форт Вилям.
Аксенчук Евдокія 1.00
Антошин Никола, Форт Вилям 2.00
Гуцуя Никола, Порт Артур 2.00
Денис Катерина, Форт Вилям 3.00
Калин Василь, Форт Вилям 2.00
Мельничук Тимофій, Форт Вилям 3.00
Москаль Йосиф, Форт Вилям 2.00
Панчук В. Форт Вилям 2.00
Титура Андрій, Форт Вилям 2.00

ПРОВІНЦІЯ САСКАЧЕВАН

Ктитори

Паленчук Аксентій і Марія, Лідер (205) $500.00
Половин Лука і Анна, Ватсон (521) 25.00

Фундатори

Шишковський Іван і Ева, Кендіек (260) 20.00
Савицький Др. Ф. М., Принц Елберт (201) 10.00
Крим Кирило і Катерина, Прінс Елберт (187) 5.00
Чарнецький Іван Прінс Елберт (115) 50.00
Кудрик Григорій і Текля, Квил Лейк (141) 10.00
Зубрак Михайло, Прінс Елберт (125) 20.00
Ситко Степан і Марта, Фостон (87.71) 50.00
Шевчук Григорій і Олеся Вишарт (115) 25.00
Рябчиба Іван, Прінс Елберт (100) 25.00
Толстій Георгій і Елена, Прінс Елберт (100) 25.00
Рипток Дмитро, Тарнополь (102) 20.00
Стечишин Юлія і Савеля, Саскатун (102) 10.00
Гуменний Василь, Ітонія (100) 5.00
Михаленко Андрій, Саскатун (55) 50.00

Добродії

Цимишин Андрій і Анна, Ірвінгтон (55) 25.00
Боднарчук Василь, Брокслей (45) 25.00
Процько Василь і Анна, Ватсон (51) 5.00
Мельничук Іван і Параска, Вишард (34) 20.00
Барабаш Андрій, Монтмартр 50.00
Баран Стефан, Лідер (25) 25.00
Друль В. С. Норт Беттлфорд (25) 25.00
Чеберяк Константин і Домка, Вишарт (30) 20.00
Процик А. В., Саскатун (30) 20.00

(Далі буде).

УВАГА! УВАГА!

Теологічне Товариство при Богословському Факультеті Колегії св. Андрея, 13-го грудня 1955, відзначає день свого патрона Святого Андрея Первозванного святковим вечором, у програму якого входить:

Молебень в колегійній каплиці.
Реферат на тему: Св. Апостол Андрей — Основоположник Української Церкви.
Хорові виступи студентського хору.
Сольоспіви.
Декламації.
Традиційні Андрійки.
Чайне прийняття.

Сердечно просимо все українське громадянство міста Вінніпегу й околиць про численну участь.

Початок Молебня о год. 7-ій вечора. Програма відбудеться по Молебні в колегійній бібліотеці.

Управа Теологічного Т-ва.

Увага! - Форт Вилям!

Річні збори української греко-православної громади св. Благовіщення у Форт Вилям, Онт. відбудуться в п'ятницю 23 грудня 1955 року в приміщенні церковному при вулиці Принц Артур Бульвар 607.

Проситься всіх членів прийти на час, щоб точно о годині 8 вечора почати збори. Програма збори: Вибір президії, звіт уступаючого заряду, уділення абсолюторії уступаючим членам заряду, дискусії над звітами і вибір нового заряду та установлення плану діяльности громади на майбутнє.

О годині 8.30 збори відбудуться і будуть закриті, коли б нікого і не було кворуму.

Архипресв. О. Новицький, парох.
М. Вечгор, С. Ревенковський, секретар голова.

Порядки Богослужень:

ПІДВИННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ

ГРУДЕНЬ:

11. Неділя — Пембіна, Су Лукавт, — Кенора
18. Неділя — Дуфрост
19. Понеділок. Миколая — Гонор (храм)
25. Неділя — Поплорфілд — Гонор — Кенора

СІЧЕНЬ:

7. Субота. Різдво — Пембіна — Дуфрост — Гонор — Селкирк
8. Неділя. Собор Преса. Богор. — — Транскона — Кенора. — Пайнорфілд — Пелзар Парк
9. Понеділок. Первич. Стефана — Сте
14. Субота. Новий Рік — Сендгіл
15. Неділя — Пембіна — Су Лукавт — Тинзал
19. Четвер — Гонор
22. Неділя — Дуфрост — Кенора — Ледвін
29. Неділя — Пайнорфілд — Гонор

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді,
7 Ст. Джиле Ест. 4. Вінніпег
Телефон: 56-3093

о. ПЕТРА СТЕФІОКА

ГРУДЕНЬ:

16. Неділя — Роза
19. Понеділок. Миколая — Толстой
22. Четвер. Анни — Толстой
25. Неділя — Гарденітон

Адреса: Толстой, Ман.

о. С. ГРЕБЕНЮКА
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Принц Альберт
19. Понеділок — Гонейнун
22. Четвер — Шаунавон
25. Неділя — Сембурн
Адреса: 554-7 Ст Е. Принс Альберт

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІЦИ
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Вайта
19. Понеділок. Миколая — Арбака (Миколаєв. храм)
25. Неділя — Сандзвен
Адреса: Вайта, Ман.

о. В. АПОНЮКА
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Кадворт
19. Понед. Миколая — Вакаш
22. Четвер. Зач. Богородиці — Ст. Джуліен
25. Неділя — Адвена
Адреса: Box 4, Вакаш, Саск.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Сван Плейн
19. Понеділок Миколая — Гвес
22. Четвер. Зачатія — Арран
25. Неділя — Вайтбіч

о. Г. ВАСИЛІВА
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Атабаска (Різні збори)
Пледмонтовський Округ
Адреса: 10644—112 Стріт Тел. 44721
Едмонтон, Алта.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Вонда
25. Неділя — Ойен
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. Я. РИБАЛКИ
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Роєбурн
19. Понеділок. Миколая — Глен Елмо
22. Четвер. Анни — Січ
25. Неділя — Оквборн
Адреса: Оквборн, Ман. Тел. 336

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Гудів
19. Понеділок. Миколая — Габбард (храм)
22. Четвер. Анни — Брокстаб
25. Неділя — Фенвуд
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Айтуна
7. Субота. Різдво І. Хр. — Гудів
8. Неділя. Собор Бог. — Мелвил
9. Понед Стефана — Фенвуд
13. Пятниця — Новорічний Молебен, 8 год. веч. — Айтуна
14. Субота. Новий Рік — Габбард
15. Неділя — Жучки (Водосвятя)
18. Середа — Водосвятя, 8 год. рано Айтуна; 10 год. Мелвил; 12 год. Фенвуд; 2 год. Гудів, 4 год. Габбард.
19. Четвер. Богоявлення — Айтуна
22. Неділя — Гудів
29. Неділя — Фенвуд
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.
Тел. 57

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Кридор
18. Неділя — Миколаївський вечір в Гефорд — заходом Недільної Школи — о год 8 вечером.
19 Понеділок Миколая — Гефорд
22. Четвер. Анни — Гетерлей
25. Неділя — Медов Лейк
Адреса: Box. 163. Гефорд, Саск.
Тел. 55

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Вікмор
19. Понеділок. Миколая — Шіго полуд.
22. Четвер. Анни — Льюа-Лисеєво
25. Неділя — Фовм Лейк (місто)
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Інсінгер, місто
7. Субота. Різдво — Мельничуки
8. Нед. Собор Бог. — Шіго місто
14. Суботь. Нов. Рік — Жучки
15. Неділя — Тідор, за рікою
19. Четвер. Йордан — Льюа-Лисеєв.
22. Неділя — Едмор
29. Неділя — коло Куприовських
6 в Пятницю і 18 в Середу Різдвяні Вечірки і перед Йорданською Вечірня з освяченою водою в Шіго, місто.
Адреса: Шіго, Саск., Box 58, Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Тідор, місто
19. Понеділок. Миколая — Едмор
22. Четвер. Анни — „за Рікою"
25. Неділя — „коло Куприовських"
СІЧЕНЬ.
1. Неділя — Вест Бруж
7. Субота. Різдво — Шіго полуд.
8. Неділя. Собор Бог. — Тідор міс.
14. Субота. Нов. Рік — Федаки
15. Неділя — Інсінгер „Гайвей"
19. Четвер. Йордань — коло Кучих
22. Неділя — Вимора
29. Неділя — Фовм Лейк
Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21.

о. ІВАНА МАГАСА
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Гилберт Плейнс
19 Понед. Миколая — Зелена
22. Четвер. Зач. Богор. Шортлейдс
25. Неділя — Робліи
По кожній Богослужебні катехизація дітей. Вечірня в Робліні о год. 7.30 вечером кожної неділі і свята.
Адреса: Box 201, Роблин, Ман.

о. В. СЕНИШИНА
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Раздел
19. Понеділок. Миколая — Восетна
22. Четвер. Анни — Йорбрук
25. Неділя — Ревлотер
Адреса: Box 128, Раздел. Алта.
Телефон 10

о. Д. В. ДЯЧИНИ
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Йорктон
19. Понед. Миколая — Брокстон
22. Четвер. Зач. Богор. — Мазепа
25. Неділя — Рабін
Адреса: 110 Вешингтон ave.
Тел. 12998 — Йорктон, Саск.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Портедж ля Прейрі (Празник)
25. Неділя — Брендон
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Брендон
7. Субота Різдво — Брендон, 12 година ночі
8. Неділя. Собор Богор. — Портедж ля Прейрі
14 Субота — Нов Рік. — Брендон
15. Неділя — Брендон
18. Середа. Шедрий Вечір, 3 год. по пол. Водосвяття — Брендон
19. Четвер. Богоявлення — Брендон 8 год. рапку
22. Неділя — Портедж ля Прейрі
29. Неділя — Брендон
Адреса 518 Пасифік ave. Тел. 2826

о. П. САЦЕВИЧА
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Стрий (Різні збори)
19. Понеділок. Миколая — Смокі Лейк
22. Четвер. Анни — Смокі Лейк
25. Неділя — Сведен (Різні збори)
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Белс
7. Субота. Різдво — Смокі Лейк
8. Неділя. Собор Преєв. Богор. — Бойн Лейк
9. Понеділок. Первмч. Стефана — Сведен
14. Субота. Новий Рік — Вільна
15. Неділя — Смокі Лейк
18. Середа. Велике Освячення Води 12 год. — Смокі Лейк
2 год — Белс, 4 год. — Вільна
6 год. — Сведен
19. Четвер. Йордан — Стрий
20. Пятниця. Собор Ів. Хрестителя — Белс
22. Неділя — Вореланйт
29. Неділя — Сведен
29. Неділя — Стрий (о. Куліш)
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Смокі Лейк
12. Неділя — Вільна (о. Куліш)
15. Середа. Стрітення — Смокі Лейк
19. Неділя — Белс
19. Неділя — Стрий
26. Неділя — Сведен
УВАГА: В порядку Богослужень за місяць Січень, ще можуть зайти деякі зміни про що громади своєчасно будуть повідомлені.
Адреса: Box 309. Смокі Лейк, Алта.
Тел 32.

о. О. НОВИЦЬКОГО
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Вест Форт
19. Понеділок. Миколая — Форт Вилиям
25. Неділя — Форт Вилиям
СІЧЕНЬ 1956:
1. Неділя — Вест Форт
6. Пятниця. Навечерія Р. Хр. Форт Вилиям о год. 12 ночі
7. Субота — Різдво Христове — Вест Форт о 5 год. рапку
8. Неділ. Собор Преєв. Богор. — Форт Вилиям
9. Понед. Степана — Вест Форт
14. Суб. Новий рік — Форт Вилиям
15. Неділя — Вест Форт
18. Середа. Навечерія Богоявлення — год. 5 по пол. — Вест Форт.
19. Четвер. Йорлам — Форт Вилиям год. 6 рапку.
22. Неділя — Форт Вилиям
29. Неділя — Вест Форт
Тел. 3-8588, Форт Вилиям, Онт.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
ГРУДЕНЬ:
18 Неділя — Гресленд
19. Понеділок. Миколая — Вондерінг Ривер
25 Неділя — Бойн
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Сарепта
6. Пятниця. Св. Вечір — Лак Ла Бинш
7. Субота. Різдво — Лак Ла Бинш 8-мя год. рано
8. Неділя. Собор Преєв. Богор. — Бойл
9. Понеділок. Первмч. Стефана — Медисін
14. Субота. Новий Рік — Крайгенд
15. Неділя — Гресленд. Вел. Свячення Води.
19. Четвер. Йордан — Сарепта
22. Неділя — Вондерінг Ривер
29 Неділя — Лак Ла Бинш
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Сарепта
12. Неділя — Крайгенд
15. Середа. Стрітення — Гресленд
19. Неділя — Норал
26. Неділя — Лак Ла Бинш
Адреса: Box 210, Лак Ла Бинш, Алта.

Календар Українських Свят

ГРУДЕНЬ:
16 П 3 Прор. Софронія, прп. Сави
17 С 4 Вмчч. Варвари й Юліяни
18 Н 5 Нед. 28. #Прп. Сави осв.
19 П 6 Св Миколая Мирл. чуд.
20 В 7 Св Амвросія еп. Медіол.
21 С 8 Прп Потапія, авг Сосфена
22 Ч 9 Зачаття Пресв. Богородиці
23 П 10 Мч. Мини, Ермогена
24 В 11 Прп. Даниїла стовп.
25 Н 12 Нед. 29. Свячмч Пиридона
26 В 13 Св мч Євстратія, Євгенія
27 В 14 Мч. Тирса, Левкія, Аполлона
28 С 15 Свячмч. Евсевфорія і Анфіл
29 Ч 16 Св прор. Аггея, мч. Прома
30 П 17 Прор. Даниїла й трьох мол.
31 С 18 Мч. Севастіяна і воїнів

СІЧЕНЬ 1956:
1. Н 19 Нед. п. Різдвом. Преп. Іллі
2 П 20 Свяч. Ігнатія Богоносця
3 В 21 Мч. Юліяни Никомидської
4 С 22 Вмчч. Анастасії, Теодосія
5 Ч 23 10 мучч. в Криті. Павла еп.
6 П 24 Свят Вечір. Муч. Евгенії
7 С 25 Різдво Ісуса Христа
8 Н 26 Собор Преєв. Богородиці
9 П 27 Первмч. Стефана
10 В 28 Св. 20,000 мучч. в Никомидії
11 С 29 14,000 дітей убитих Іродом
12 Ч 30 Муч. Аникії дїак
13 П 31 Преп. Мелантії Римлянки
14 С 1 Новий Рік — Обрізання
15 Н 2 Нед. п. Йорданом

о. А. ТЕТЕРЕНКА
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Кадет
19. Понеділок — Гроздид (ніяміч.)
22. Четвер Анни — Брукобі
25. Неділя — Нипавин
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Кадет
7. Субота. Різдво — Гроздид, піян.
8. Неділя. Собор Бог. — Медфорт
9. Понеділок. Стефана — Кадет
14. Субота. Нов. Рік. — Гроздид (ніяміч.)
15. Неділя — Гроздид (над річкою)
19 Четвер — Богоя. — Брукобі
20. Пятниця. Ів. Хрест. — Кадет
22. Неділя — Гроздид (ніян.)
29. Неділя — Нипавин
Адреса: Медфорт, Саск.
Адреса: ох 47, Гроздид, Саск.

о. ІВАНА МАРБИ
ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Свон Ривер
19. Понеділок Миколая — Гардена
22. Четвер. Анни — Зелена
25. Неділя — Бовн
СІЧЕНЬ 1956:
1. Неділя — Пайн Ривер
7. Субота. Різдво — Пайн Ривер
8. Неділя. Соб. Богор. — Етелберт
9. Понед. Стефана — Гардена
14. Субота. Новий Рік. Бовн (Водосвятя)
15. Неділя — Зелена (Водосвятя)
19. Четвер. Йордан — Етелберт
20. Пят. Соб. Ів. Хрест. — Пайн Ривер (Водосвятя)
22. Неділя — Свон Ривер (Водосвятя)
29. Неділя — Дрей Ривер (Водосвятя)
Адреса: Box 71, Етелберт, Ман.

Церковний Устав

ГРУДЕНЬ:
18. Нед 28 Год. 3. УЄ 6 Літ. Ап. Колос. 1. 10-17. Єв Луки 14: 16-24.
19. Миколи Чуд. УЄ Івана 10: 9-16. Літ. Ап. Жидів 13: 17-21. Єван. Луки 10: 38-42 І 11: 27-28.
25. Нед. Праотців. Гол. 4. УЄ 7. Літ. Ап. Колос. 3: 4-11. Єван. Луки 17: 12-19
СІЧЕНЬ 1956:
1 Нед пер. Різдвом. Гол. 5. Утр. Єван. 8. Літ.: Ап Євр. 11: 9-10, 17-23, 32-40 Єван. Матея 1: 1-25.
6. Пятниця Навечерія Різдва. Вечірня. Утреня. Царські години. Литургія Василія Вел., починається Вечірнею. Ап. Євр. 1: 1-12. Єван. Луки 2: 1-20.
7. Субота. Різдво Христове Велике Повечерія Утреня, Єв. Мат. 1: 18-25 Тв Іо Золотоустого. Антифони Свята. Замість Святий Боже: Усі ті, що в Христа Ап. Галат. 4: 4-7. Єван. Матея 2 1-12.
8. Неділя. Собор Богородиці. Гол. 6. УЄ 9. Літ: Ап. Євр. 2: 11-18. Єв. Матея 2: 13-23.
9. Понеділок. Первмч. Стефана. Літ. Ап. Дїяння 6:8-15, 7:1-5, 47-60. Єван. Матея 21: 33-42.

ЗМІНА АДРЕСИ

При кожній зміні адреси проситься виповнити цю форму, залучивши 10 центів на покриття коштів зміни та вислати до Адміністрації ВІСТНИКА на адресу:

THE HERALD
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

До Адміністрації ВІСТНИКА:

Прошу змінити мою адресу.

Моя стара адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Моя нова адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Український релігійний
дво-тижневик
в Канаді

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. John Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., JANUARY 1, 1956. ВИННІПЕГ, МАН., 1-го СІЧНЯ, 1956. ЧИСЛО (1005) 1

ЗГОДА, ЄДНІСТЬ ТА КАРНІСТЬ — ЦЕ ОСНОВА ЖИТТЯ СВІТУ!

Смиренний ІЛАРІОН,
з ласки Божої Митрополит
Української Греко-Православної
Церкви в Канаді,
до всього Всечесного Духовенства
та до всіх боголюбивих вірних, —

Христос Рождається!

Деякі люди, що глибше не знають світобудови, часом говорять, буцім то світ створений не належно, бо забагато зла в ньому.

Ні, це не так — людина створена за Найкращим Зразком: вона створена за Образом і Подобою Божою. І дана людині вільна воля, бо Господь не хотів бути Богом рабів. Але людина свою волю вживає так, що повстає зло на світі.

Господь сотворив світ досконалим, і завжди належно опікується ним, — Його закони світобудови ніколи ані на мить не спиняються.

Господь створив світ Свій тим, щоб він пробував у повному щасті. Щоб усі люди мали на землі Царство Боже, як основу нашого щастя й спасіння.

Для цього Бог послав Єдинородного Сина Свого на землю, щоб Він навчив людей, як їм належить жити, щоб бути щасливими. Послав Сина Свого, щоб Він показав людям правдиву дорогу до щасливого життя, до Царства Божого на землі.

І коли Син Божий народився в Вифлеємі Давидовому, то "раптом явилася сила велика небесного війська, що Бога хвалили й казали:

Слава Богу в Небі,
і на землі — мир,
в людях — благовоління!"

Це Ангели проспівали людям Божу Заповідь для дальшого їхнього життя: Віддаймо славу Богові в Небі, і буде на землі мир, а серед людей — добра воля Його.

І Син Божий прийшов на наш світ, і жив поміж нами, і приніс людям Свою науку, яку записано в Євангелії. Євангелія — це книга над книгами. Це книга, якої другої нема в світі. Це Книга найцінніша, бо в ній показано правдиву дорогу життя нашого, щоб бути щасливими на цім світі і спасенними у світі вічному.

В Євангелії докладно описано, як треба нам жити, — як ставитись до Бога, і як до людей.

В Євангелії Господь відкрив нам Свою найголовнішу Заповідь: любити Бога і так само любити й один одного.

І з того часу любов стала основою нашого життя: основою буття світу, основою щастя людини, основою всякої праці.

(Докінчення на 2 стор.)

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Високопреосвященнішого Владику Митрополита ІЛАРІОНА, Високопреосвященнішого Владику Архиепископа МИХАЛА, Світлу Консисторію, Всечесне Духовенство і Боголюбивих вірних УПЦ, наших працівників, співробітників, передплатників читачів і прихильників та увесь наш нарід в Україні і в розсіянню сущий поздоровляємо з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і з НОВИМ РОКОМ

Редакція і Адміністрація.

Бог Предвічний

Бог Предвічний народився —
Прийшов днесь із небес
Щоб спасти люд свій весь,
І утішився.

В Вифлиємі народився —
Господь наш, Христос наш,
І Спас наш для всіх нас
Нам народився.

Славу Богу заспіваймо:
Честь Сину Божому,
Господу нашому
Поклін віддаймо.

Возвеселімся

Возвеселімся всі разом нині:
Христос родився в бідній храмині,
Посліднім віком став чоловіком,
Всі утішайтесь на землі.

Всі утішайтесь на землі нині,
Хвалу віддайте Божій Дитині,
У Божім Дому Христу малому,
Котрий увесь світ відкупив.

Пісні співаймо звучно і мило,
І торжествуймо всі разом щиро
Слава во вишніх, а мир для нижніх!
— Весело світу голосім.

Слава Богу.

СМ. МИХАЙЛ, в Лаки Божої Архиепископ Торонто і Сх. Канади.

РІЗДВЯНЕ ПРИВІТАННЯ

УЛЮБЛЕНІ МОЇ СОПАСТИРІ І ПАСТВА — БРАТИ, СЕСТРИ, МОЛОДЬ І ДІТИ!

Христос Рождається — Славте!

Вітаю всіх Вас із Святом Народження Сина Божого на землі.

Щороку ми зустрічаємо це Велике Свято, але воно для нас вічно нове, і кожного разу ми наче вперше зустрічаємо його, а тією ж радістю, а тим же піднесенням. Що це за дивна Тайна, що ніколи не старіється? Та нам цю Тайну пояснює наша Свята Церква своєю піснею на Вечірні проти цього Свята. Ось вона:

"Прийдіть, порадуємося Господеві, оцю тайну сповіщаючи:

Стіна, що відгороджувала нас від Бога, розпалася;

Вогняний меч опустився і Херувим відступив від Дерева Життя,

І я райської пожитки знову насичаюся, від якої було прогнано мене за переступ (заповіді Божої)..."

Як же це сталося? Апостол пояснює: "Коли прийшла повнота часу, Бог послав (на землю) Єдинородного Сина Свого, щоб народився від Жони (Св. Діви Марії), щоб став під закон та викупив підзаконних і знову повернув нам синівство Боже.

А коли ви (стали вже) сини (Богу), то Бог послав у серця ваші Духа Сина Свого, що кличе: Авва, Отче! (Цебто, кличе Бога Татом).

Через те, ти вже не невільник, а син і наслідник Божий через Ісуса Христа. Тож і каже Апостол: "Всі ви сини Божі через віру в Ісуса Христа" (Галят 3, 26; 4, 4-7; Римл. 8, 15).

Ці слова сказані не до когось іншого, а до кожного і кожної в нас людей на всі віки. Це пояснює Св. Ап. Іоан, коли каже:

"А тим, що прийняли Його (Іс. Хр.) і увірували в Нього, Він дав силу дітьми Божими бути" (Іоан 1, 12).

З цих слів бачимо, який Подарунок приніс нам на землю Син Божий — Дитятко Христос.

Якже нам не радіти, як не святкувати той Святий і Благословенний День і ту Святу Ніч, у яку Син Божий, як Дитятко ,народився на землі! Як нам не співати, як не веселитися, коли й Ангели Божі в ту Ніч заспівали оту святу, незабутню й вічну пісню:

Слава на небі Богові
І на землі мир, — (примирення з з Богом)
В людях благовоління. — (Добра воля і Божа Воля).

Але Христос есть — Предвічний Бог.

(Докінчення на 2 сторінці)

ЗГОДА, ЄДНІСТЬ ТА КАРНІСТЬ — ЦЕ ОСНОВА ЖИТТЯ СВІТУ

(Докінчення з 1-ої сторінки)

Любов надзвичайно родюча: вона в житті нашому приносить правдиве життя, а в праці — дає повний успіх.

Коли ж між людьми часом не видно щастя, то тільки тому, що між нами любови замало. Не Бог у цьому винен, що наш світ живе тепер у неспокої, — винні самі люди, що зламали й ламають Заповідь Божу про любов.

"Любов"— це складне слово, але слово реальне, дійсне, обов'язкове. Слово "любов" складається з кількох: це згода, це єдність, це карність.

Наша Свята Українська Греко-Православна Церква в Канаді сильно розвинулась і далі так само розвивається. Розвинулась, бо ми всі працюємо біля неї в повній гарячій любові. А де любов — там Бог.

Але ми не повинні ані на мить спинятися в своїй церковній праці і наша Церква Православна розцвіте, як Божа Невіста. Усе наше Духовенство, усі наші Церковні Заряди повинні працювати на ниві церковній з повною любов'ю, а це значить: у повній згоді між собою, у повній єдності по всіх головних питаннях, у повній карності до свого Проводу.

Нехай у нашій спільній церковній праці буде любов дійсна, реальна. Церковна праця без любови не є Божа праця.

І завжди пам'ятаймо: де нема згоди — там нема любови. Де нема єдности — там нема любови. Де нема карности до Проводу — там нема любови.

А де нема любови, там праця не Божа, там праця не церковна. Там праця не родюча.

Любов — безконечно творча, безконечно пліднa. Посіяне в любові — стократно родить. Коли Духовенство й Церковні Заряди працюють у належній любові, цебто у згоді, у єдності та в повній карності до Проводу, — тоді їхня праця є справді Божа, і справді стократно родюча.

Згода, єдність та карність — це основа життя світу. Згода, єдність та карність — це дочки любови, а Бог — то любов.

І наші згода, єдність та карність мусять бути повними. Нема подіву українців на племена, — на якихось наддніпрянців, галичан, буковинців, закарпатців, — бо всі ми єдиний народ. Нема староприбулих і новоприбулих, бо Україна соборна. Тому й соборно ставаймо всі до церковної праці у Божому Винограднику, пам'ятаючи, що церковна праця тільки та, яка провадиться у згоді, єдності та в карності.

Щиро вітаю всіх зо світлим Святом Народження Христа, Бога любови, цебто Бога згоди, Бога єдности, Бога карности. Щиро вітаю всіх і з Новим 1956-им Роком, і всіх закликаю побільшити свою любов на церковній праці. Усі працюймо у згоді, у єдності, у карності, то й Бог буде з нами.

Христос Рождается!

†Іларіон,

Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.

Року Божого 1956-го, січня 7-го дня, на день Народження Христового.
Катедра Пресвятої Трійці в Вінніпегу.

РІЗДВЯНЕ ПРИВІТАННЯ

(Докінчення з 1-ої сторінки)

Той, що тоді, Той і тепер і повіки Він Той же.

Тоді Він народився від Діви Марії тілесно, а тепер Він завжди народжується в серцях наших через віру нашу.

Хто Його шукає і хто Його жде, до того Він приходить, як і сказав:

"Ось Я стою коло дверей і стукаю; хто почує голос Мій і відчинить двері, Я ввійду до нього і буду вечеряти з ним, а він зо Мною" (Одкв. 3, 20).

Через те то й ми впоряджаємо Святу вечір на честь народженого Дитятка Христа.

Це ми зустрічаємо Його, як Гостя з Небес, бо знаємо, що слова Його правдиві.

Ми насправді відчиняємо Йому двері нашої хати і нашого серця і Він невидимо входить і сідає з нами вечеряти.

Так вірували Св. Апостоли, коли лишали місце за столом для Христа Господа, ставили для Нього тарілку й клали ложку та кусок хліба, а після вечері той хліб діляли між собою.

Так робили й наші батьки, бо на покутті ніхто не смів сідати — там ставили кутю на честь Дитятка Христа. Тому то у нашого народу покуття — то найпочесніше місце, святе місце.

Бачите, який це піднеслий звичай і яким високим змістом він наповнений!

Це — живе духовне наше єднання з Господом; це явне відчуття всією родиною близькости Сина Божого у себе в хаті за столом.

Чи можуть бути злободенні розмови за Святою Вечерою? Ні, ця Вечеря є священнодія кожної родини. Це — Вечеря святої Радости.

Хіба ж даремно св. Церква так підносенно в цей День співає:

З нами БОГ!

Так, з нами Бог у кожній хаті там, де Йому відчиняли двері та Його зустрічають.

Тож і ми всі й цього року зустріньмо належно Христа Господа в наших хатах за святою Вечерею.

Нехай першою буде пісня за столом: "Бог Предвічний народився", або "Ой видів Бог, видів Творець", або "Новая радість стала". Це назустріч і на Честь Дитятка Христа.

А після споживання — колядки, які хто вміє. Після всього — всі до Святого Хвалу Божого, щоб там всією Громадою віддати Славу нашому Спасителеві.

Недаремний звичай і колядувати по хатах. — він влучно зветься: "Христа славити". Тож не відмовляйте колядникам, і хоч трошки дайте на Церкву Його Святу.

Не вімовляйте й діточкам носити вечерю. Нехай і вони радіють і славлять Дитятко Христа, як уміють. Обдаровуйте їх, щоб любили це Свято.

Чи бачите, Любі мої, які прегарні наші звичаї і які ми ними багаті?!

Чи можна ж забути оте своє рідне, оте своє миле? Ні, нехай того не буде.

Насправді любить Україну той, хто любить душу свого народу — його святу Православну Церкву та його Святу православну Православну Віру. Бо як-що любимо тільки територію, сонце та повітря її та може ще дещо з її культури, то це не патріотична любов, бо так і чужі люблять.

Любімо маму не за вбрання, а любімо її саму, її душу.

Хто не любить Віри й Церкви свого народу, той не любить і самого народу, хочби й казав, що любить.

Тож, любімо не словами, а ділами. Шануймо все своє рідне. За те й чужі пошанують нас.

Тож у цей Святий День чистим любячим серцем вітаю всіх вас словами святих пісень:

"Христос рождается, — славте! Христос з небес, — зустрічайте!

Христос на землі, — возноситеся! Співай Господеві вся земле!

У веселощах співайте, люди, бо Він прославився!" (Ірмос канона).

Співайте за себе і за тих, що там на Батьківщині. Може їм трудно і не можна, а нам і легко, і можна, тож співаймо!

Співаймо й за Канаду. Нехай і на цій святій землі лунає наша свята пісня на славу Бога нашого.

Наша пісня, — то слава наша. Згадайте, як було, і не забудьте, яких Батьків ви діти.

Здоровлю і з Новим Роком! Бажаю щастя й здоровля.

Благодать Вам і мир, і радість у Дусі Святому. Амінь.

Дано Р.Б. 1955 м. грудня 25 дня (ст. стилю) (7-го січня 1956 р. нов. стилю).

БРАТЕ, СЕСТРО, ПРОЧИТАЙ ТА ПЕРЕДАЙ ДРУГИМ — НЕХАЙ ТАКОЖ ПРОЧИТАЮТЬ.

АМ.

ШЛЮБИ НА ВІДДАЛЬ 10,000 МИЛЬ

З Сидней, в Австралії, є вістка, що там є багато самотних італійських робітників, але нема італійнок. Такі вибирають собі за жінок італійнок в Італії, яких ніколи не бачили, попозумівшись з ними і "вінчаються". Жених присягає перед вівтарем в Австралії, а молода присягає в Італії перед вівтарем або чавіть перед родиною. Після того молода вибереться з Італії до свого чоловіка в Австралії. Вістка говорить, що і католицька Церква зохочує до такого вінчання на віддаль, бо тоді життя італійських емігрантів в Австралії устаткується, зрівноважиться. Будуть доми, будуть родини, і життя буде природним. Італійський уряд також є за тим. Так Церква відхиляється від загально принятих форм вінчання і каже робити так, як життєва конечність вимагає. Життєві потреби тут диктують.

Прийхав лікар у село і дивується:
— То у вас нема лікаря?
— Ми вимираємо тут без помочі лікаря, — відповідають селяни.

Усі читайте й передплачуйте новий журнал:

„ВІРА й КУЛЬТУРА"

місячник української богословської думки й культури.
Орган Наукового Православного Богословського Товариства в Канаді.
Передплата річно 4 дол., піврічна 2 дол., квартярічна 1 дол.
Окреме число 35 центів.
Адреса:
"VIRA I KULTURA",
101 Cathedral Ave.,
Winnipeg, Man. Canada.

КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ

(Докінчення)

Але в міру поступу науки в світі Академія, з її перевагою Богословія й до схоластичного методою навчання, стилю факту починає відставати від життя, і українська молодь була змушена щоразу частіше шукати знання у закордонних університетах. Також відкриття 1775 р. Московський університет відтягає чимало студентів Академії до себе. Бачучи це, українська старшина домагається від Катерини II перетворення Академії на університет, в Богословському Факультеті том при ньому. Особливо настирливо домагався цього останній гетьман — Кирило Розумовський. Але ці бажання українського громадянства розходились в політиною цариці, яка в той час починала широко закроєну акцію русифікації всього українського життя. Руйнування Січі, ліквідація Гетьманщини, закріпощення українського селянства й безоглядна русифікація — ось слід, що лишила по собі Катерина II в Україні.

Не минуло ще лихо й Академії. На жаль і на сором нам, допомагали в цьому московській владі і наші ж київські митрополити. Вже починаючи з середини 18 ст. на Київську Кафедру признаються тільки „Южно-руси" — приверженці великорусских порядков, русского літературного языка і противників старих традицій Академії". Це митрополити: Арсеній Могилянський (1758-70), Гавриїл Кременецький (1770-83), Самуїл Мисловський (1785-96). Особливо останній дуже „усердно" проводив русифікацію Академії. Таким чином з кінцем 18 ст. Академія перестає бути українською по своєму зовнішньому виглядові, хоч ще довгий час основний контингент студентства становлять українці і своїм внутрішнім духом вона не перестала бути українською до останнього часу.

В 1817 р. Академія була закрита, потім знову відкрита через два роки, і так проіснувала ще майже 100 років як перша Духовна Академія в Російській імперії. Від часу переорганізації Духовних Шкіл в Росії в 1808 р. Устав Академії часто міняся й допоновався. На чолі Академії стоїв Ректор, Конференція або Професорська рада та Правління. Вища влада спершу належала спеціяльній Комісії духовних шкіл, а від 1839 р. безпосередньо Синодові. Уставом 1869 року були поширені права Професорської ради. Предмети навчання були поділені на три групи: богословську, церковно-практичну та церковно-історичну.

Студенти мали право довільного вибору бажаних собі предметів. Також був доний доступ до Академії студентам, які вчилися на власний кошт і мешкали поза мурами Академії. Таким чином число студентів значно зросло.

За Уставом з 1884 р. в Академії вийшла далась науки: богословські, історичні, церковно-практичні, філософські і словесні, а також класичні і модерні мови, більша частина яких була обов'язковою для всіх студентів.

Нагадаймо за дивовижною Академії відсічений єпархіяльний Архиерей. Безпосереднім керівником Академії був Ректор — особа духовного стану, переважно з монахів. Професорську раду керувала справами нами, а Правління наглядало за господарськими справами. До Академії приймались тільки абсольвенти духовних семінарій, або класичних гімназій. Перед вступом кандидатів складали вступні іспити. Мешкали студенти в академічних приміщеннях на повному синодальному утриманні. Випускники Академії мали право бути священиками в містах, а бакалаври прийняти монашество мали право старатися стати Архиереями.

В останніх роках до кандидатів на студентів Академії ставилися надзвичайно високі вимоги. Такий кандидат мусів мати дуже добре свідоцтво духовної семінарії. До іспитів допускали тільки коло 150-160 кандидатів, але для них було тільки 50—55 вільних місць.

Отже вступні іспити мали конкурсовий характер, в висліді якого до Академії могли дістатися тільки в кращих найкращі. Зате студенти мали всі ідеальні умови для науки: Синод забезпечував повне матеріяльне утримання і стипендію; велика академічна бібліотека, що від часів Петра Могили постійно поповнялась, нараховувала десятки тисяч томів книг.

Року 1915 припадало 300-ліття існування Академії. Тому і керівництво Академії, і передове українське громадянство готувалося належно відзначити цю велику річницю своєї — „несвоєї" Школи, але війна, евакуація Києва й Академії не дали здійснитись цьому. Далі прийшла революція, що знищила режим московського царату. Після століть неволі український нарід знову став господарем своєї землі, знову розкрилась велика можливість творчої праці народу на всіх ділянках життя і в першу чергу в діяльці церковній. Києво-Могилянська Академія могла знову стати огнищем не тільки української освіти й культури, а також науковим центром для всіх православних країн і народів, а в деякій мірі і для цілого християнського світу. Та безбожна червона Москва, зустрівши в крові волю українського народу, всіма силами намагається вирвати з його душі Святу Православну Віру, жорстоко переслідуючи Українську Церкву. Тому, окупувавши Україну, большевики зліквідували Києво-Могилянську Академію.

Підсумовуючи цей поверховий огляд 300-літнього існування Академії, можна з певністю сказати, що без неї Україна не змогла б так успішно протистоятись загрозі Риму і Москви. Велике значення має існування Академії і для всього православного світу: вихованці Академії заснували й стали вчителями православних Академій Москви, Петербургу й Казані. Вони ж заснували широку сітку духовних семінарій по всій Російській імперії. Велика місійна праця на широких просторах Сибіру й Середньої Азії, як по Японію, — також діло вихованців Академії. Велике число православних народів, що перебували в неволі чужоварної Туреччини, не завжди мали змогу виховувати в себе православних провідників. Також широкою для них була Київська Академія.

На українському національному полі заслуги Академії просто неоцінені: від свого заснування аж до кінця 18 ст. Академія була серцем всієї України. І хоч пізніше, внаслідок царської політики, була вона до певної міри змосковщена, але наслідки раннього великої праці глибоко пустили корінь в український грунт.

По через таких вчителів духа як Григорій Сковорода, невідомий автор „Історії Русів" та багатьох інших питомців Академії тягнеться чверозривний духовний ланцюг від часів її розквіту, через Кирило-Методіївців, аж до наших днів, і сягає в далеку майбутність.

Прийде час, коли слідом за Святою Москвою також і червона Москва буде змушена звернутись на належну їй дорогу. Тоді Золотоверха Столиця вільної України буде знову лишатись своєю славною Академією, без якої немислима православно-християнська Україна.

Гр. Удод.

ЛЕМКИ НА ШЛЕСЬКУ

Преса подає з Польщі, що у Вроцлаві, на Шлеську, 19 жовтня 1955 р. від булися "перші публічні збори лемків, виселених з рідних земель на захід Польщі. Збори були зорганізовані лемківськими студентами. Участь у зборах взяли 53 учасники, в тому 7 дівчат. На збори прибули, розуміється, заступник голови Воєвідської Ради Народової і представники міністерства внутрішніх справ (поліції!) а Варшави. В дискусії промовці критикували "досить отверто" (значить, не зовсім!) відношення влади до лемківських переселенців (виселенців!) та вимагали дозволу на організування хорів, драматичних гуртків, тощо.

Після дискусії представники польсько-комуністичної влади заявили, що вимога дає дозвіл на лемківську організацію "Українське Товариство" та на видавання газети для лемків. — Звичайно, це буде урядова агітка. Бідні лемки!

"ЗОЛОТИЙ" РОЗВІД

У Мілвокі, Америка, Чарлз Найман і його жінка жили в подружжі 50 літ. А по 50-х літах, замість святкувати золотий ювілей, вони розвелися. Найман буде платити своїй жінці по 5 дол. тижнево аліментів. Йому 71 рік, а їй 61. — Не дуже молоді?

Большевики по радіо подають на границю пропагандивну авдицію. Приходить селянин і каже:

— Дозвольте і мені сказати. Я скажу тільки одне слово.

— Одне слово? Яку ж пропаганду ти зробиш одним словом? — З цікавости дозволяли йому. А селянин підійшов до мікрофону і крикнув до всього світу:

— Рятуйте!

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

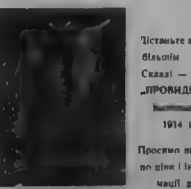

Тістаньте в найбільшій Укр. Склепі — „ПРОВИДІННЯ"
1914 р.
Просимо писати по ціни і інформації до:
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

ХРИСТОС НАРОДЖУЄТЬСЯ — СЛАВІТЕ!

І цього року Божого, хоч я далеко від неї, моєї батьківщини, в ці світлі дні Народження Христа передо мною стає Україна в своїй величній красі Різдвяної Ночі, з-перед давномінулого! Я чую святочні дзвони манастирів, церков по містах і селах; дзвони, що ще так порівнюючи недавно широко-далеко бляговістили по широких просторах рідної землі, в прекрасну ніч, — ніч повну незрівняної духової краси, коли земля була завіяна білою пеленою снігу, міцний мороз нагадував, що вже Пилипівка кінчилась, а на небозводі, мов діямантами, так чудово мерехтіли зірки далекими таємничими блакитними вогнями.

А в святочно прибраних хатах всі з напруженням чекали першої зорі, яка символічно звістувала Народженого І, побачивши її, сідали за святочний стіл всією родиною, а як була служба то і з службою, — стіл однаково радісний в хаті багатого і бідного!

Того ж вечора по селі і місті ширилась могутньою хвилею коляда, яка чудовими мелодіями тисячолітніх колядок наповнювала святою радістю всіх: старого, дорослого, дитину!

Ось з одного краю села чути: "Бог Предвічний народився...", в другого: "Добрий вечі тобі, пане і господарю...", а там ще і ще Різдвяну Ніч, як колись Ангельська хвала, наповняли мелодії, одна краща другої, українських колядок.

Який був змістовний побут! Які традиції, звичаї, обряди!

Т а к б у л о...

І пригадую я Різдвяну Ніч 1932-33 року. По містах і селах шаліла безбожна пропаганда. Листівки, преса, гучномовці кричали: "Нема Бога! Релігія опіюм, отрута для народу! Віра в Бога — це пережиток, — її можна вибачати лише темним людям... Будуймо рай без Бога... Будуймо його тут на землі, ще за свого життя..."

А за безбожницькою пропагандою йшла страшна, голодна смерть і кожного дня забирала десятки тисяч українського люду.

За непроходимою заслоною, що спустилась на кордонах СССР, голодом, кулею і кріпацтвом ширилась темрява поганства.

Пройшли роки — і що ж принесла ця безбожна пропаганда? Сьогодні, в Різдвяну Ніч, поднявимось з релігійної, повної добробуту Канади за "залізну заслону", в царство завершеного комунізму, в цей "рай на землі без Бога", який розбудували і на наших землях під назвою "найдемократичнішої країни світу..."

Жах, смертельний жах стискає душу, холоне кров... Побачимо там не обіцяний добробут, а мільйони могил-замучених, розстріляних, загинулих в невільничих таборах смерти. Побачимо там найжорстокіше кріпацтво.

Знайдете кров, голод, злидні, страждання, смерть і руїну, — духової і матеріяльної культури; і постійний непереможний страх є справжнім паном серед тих "щасливих", що живуть у цьому безбожному "царстві-раю", де панує комунізм. Страх вдень і вночі, страх на роботі і в хаті, страх перед тим невідомим, що його може принести кожна наступна година.

Коли візьмемо наші землі, то там зруйновано все, що нагадувало Бога. Нема церков — їх зірвано динамітом, спалено або перебудовано під склепи; знищено історичні, найдорожчі святині, як Києво-Печерська Лавра, Михайлівський манастир, та без числа інших пам'яток української старовини. Понищено безцінні національні духові скарби, — надбання віків і поколінь, знищено духовенство і вірних, які в ім'я Христа пішли на смерть. А "недобиті" і "недостріляні", що під терором відреклись від Бога, пережили найтяжчі страждання гріхопадіння і знову повертаються до Бога, в глибокій вірі що знайдуть порятунок і всепрощення.

Такий є "рай" без Бога, і інакшим він не може бути.

Але по всьому світі сьогодні, після короткого упадку під впливом матеріялізму, знову переможно ширяться Христова Наука, слово любови і братерства, повстають нові храми там, де донедавна не ступала нога християнина.

Нема тепер на землі такого місця, де б не славили Народження Христа і не молилися Богу християни, а в тім числі й українці.

Чому ж не лише у християн є стремління до Бога, а всюди: і в краях капіталізму, і соціялізму, і в країнах первісної культури, де нема ні того, ні другого?

Тепер є біля одного мільярда х р и с т и я н, сотні мільйонів б у д и с т і в, сотні мільйонів б р а м а н і с т і в, сотні мільйонів м а г о м е т а н. десятки мільйонів ж и д і в, всі вони шукають великої Істини, всі шукають Бога.

Десь у снігах Півночі — на Аляски і Сибірі — шаманіст шукає великого т е н е р і.

Десь на півдні Африки, Америки, під пекучим сонцем тропіків, голий негр-Індієць молиться своєму богові, зроблено ним же самим, але для нього — святому. Він ще темний, не просвічений Світлом Христової Науки, але його душа створена Богом і по-своєму він Його шукає.

Хто їм наказує? Хто до цього силує? Хто спонукує понад два мільярди людей до Церкви, мечету, кумірні, пагоди, синагоги, — до священних поганських річок, лісів чи гір?

В свої серця кожний нарід по-своєму вшановує ВЕЛИКОГО ТВОРЦЯ ВСЕЛЕННОЇ, — молиться до Нього, бо цього плагне його душа, створена одним Творцем, Отцем усіх людей.

Всі спішать до своїх храмів, які були до часів большевизму і на наших землях, переповнюють їх до краю. Богомольці течуть до них, як вода, прокачуються молитви, люди будують Богові величні храми, як нікому із смертних. Складають святі пісні, повні хвали, як нікому з героїв.

І як же це? Невже всі люди, цілий світ, є під релігійною "отрутою", як твердять безбожники - большевики? Мільярди не розуміють того, що вони роблять? Чи може ці два мільярди — це хворі, загіпнотизовані, чи слабі розумом, що про них каже безбожницька пропаганда!

Мимоволі насувається підставове питання: чи не є якраз душевно хворі вони — послідовники Маркса, бо їхні це справді діла тих, яких опанував дух тьми, жах і злоба?

Чи не свідчить все це про те, що віра в Бога не можна знищити в серці людини, що вона все буде шукати свого Творця, а Він Милосердний все буде мати своїх дітей в Своїй вічній опіці?

В ці світлі Дні Народження Христа, всі ми православні українці, кого недоля занесла до свобідної Канади, — гуртуємось біля наших вже існуючих Святих Церков, гуртуємось в одну єдину с о б о р н у у к р а ї н с ь к у р о д и н у і в цей Святий Вечір віддаймо вдячну хвалу НАРОДЖЕНОМУ ХРИСТУ, заспіваймо в Святих Храмах і наших оселях "Слава Богові на небі, і на землі спокій, над людьми Боже змилування!"

ХРИСТОС НАРОДЖУЄТЬСЯ — СЛАВІТЕ!

Свящ. П. Архангельський.

МОЄ РІЗДВЯНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

Священикам може бути інтересно, як я відправляв Різдвяне і Йорданське Богослужения.

Спів "З нами Бог, розумійте народи" я казав лишати на кінець Утрені. Коли ж я зібрався до Служби Божої, тоді виходив на солею (перед Царські Двері вже отворені) і читав стихи, а дяки співали "З нами Бог".

Тоді вже людей в церкві є багато і цей спів надавав Різдвяному Богослуженню окремого поважного значіння. Коли ж його співати на Великім Повечерію, то воно вдоволює лише церковний Устав, але не причиняється до звеличування Свята, бо на Великім Повечерію є менше людей. Таке переставлення я вважав оправданим, бо воно йшло "на збудування", як говоритися в церковнім розумінню.

Також я казав дякам, щоб перед Службою Божою не співали "Бог предвічний". Коли ж Служба Божа закінчалася, я, стоючи на солеї, звертався до вірних: "А тепер заспіваймо всі разом нашу всім знану коляду: "Бог предвічний". Я починав, а ціла церква за мною вже співала. Яке це було величаве, яке святочне, яке могутнє. Співали і ті, що в церкві ніколи не співали. І тоді кожний певно відчув, що він бере живу участь в Різдвяним Богослуженню.

Коли б ту Коляду співав хор, то люди лише слухали б, а тут вони самі співали. Всі співали.

Думаю, що так треба робити. Гарне на гарніше можна переробляти, — це буде "на збудования".

Священик.

СЛУЖЕБНИКИ

Видання УАПЦ з 1949 року

Маємо на складі Служебники видання УАПЦ в Німеччині в 1949 р., в чорній полотняній обкладинці з золотим Тризубенним Хрестом. 180 стор., в таких Службами: Вечірня і Ранне Відправа, Чин Малої Вечірні, Чин Всенічної Відправи, Божественна Літургія св. оо. Івана Золотоустого й Василія Великого, Літургія Ранніх Освячених Дарів, Відпусти, Чин Літії в память спочилих і ін.

З нагоди жовтня, — ціна пригіднена $3.00.

Замовляти:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

ДО ІСТОРІЇ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

Які події вяжуться тісно з Різдвом Христовим, говорять нам Євангелисти, а тут згадаємо деякі інші звязані з тим справи.

Коли саме встановлено святкування Різдва Христового, невідомо, але виходить, що святкування Різдва належить до апостольських часів. Зрозуміло, що коли з Христовим Різдвом вяжуться такі величаві і славні події, як говориться в Євангеліях, то Апостоли не могли всіх тих подій не відзначити окремим святом. Проповідуючи науку Христа, вони мусіли про ті події людям оповідати.

В "Апостольських Правилах", що належать до перших часів християнства, говориться: "Зберігайте, браття, дні святочні, а найперше день Різдва Христового". А в другім місці сказано: "Нехай святкують день Різдва Христового, бо в той день народженням Сина Божого з Діви Марії зійшло на спасення цілого світа".

В 2-ім столітю по Христі згадує Свято Різдва Климент Александрійський, а в 3-ім столітті згадує Іполіт. То були часи переслідування християн. В 303 р. в Никомидії в день Різдва Христового погани спалили 20,000 християн.

Коли ж за Константина Великого переслідування християн закінчилося, то память Різдва Христового святкувала ціла тодішна Церква, як видно з наук святих, — Ефрема, Василія, Григорія, Амвросія, Івана Золотоустого і др. В зборі законів царя Теодосія 438 р. і Юстиніяна в 535 р. є постанова про загальне святкування Різдва Христового. Ще перед тим царица Єлена побудувала церкву на місці, де Христос народився.

Так бачимо, що свято Христового Різдва має за собою велику історію.

Тут згадати б, що колись Різдво і Йордан святкувалися разом, бо був переказ, що Христос хрестився того дня, коли і народився. Описав ті свята розділено.

Українська життєва, традиційна історія показує, як українці вже від початків християнства на Україні величало святкували память Христового Різдва. Святкували не тільки в церквах, але й по домах. Не Церква, але певно сам нарід увів в те святкування дуже врочистий домашний Святий Вечір з його обрядами і звичаями, а без того свято Різдво не мало б в українців тої величавости, яке має нині. Тут разом вяжеться і память Народження Христа з усіми тодішними подіями, і загальна українська культура. І коли Церква присвячує памяті Христового Різдва лише один день, то нарід уважає Різдвяним Святом три дні.

Ось чому те свято таке важне.

СОБОР БОГОРОДИЦІ

Другий день Різдвяних Свят Церква присвячує Діві Марії. Зрозуміло, що коли хто поважне сина, то мусить поважати і його матір, — це природний закон життя. І коли пастухи і царі приходили з поклоном до Христа, то разом складали поклін і Його Матері.

Ось чому Церква встановила окремий день Христовій Матері, — тій, що Його народила, виховувала, Ним жила і разом з Ним терпіла.

ПАМЯТЬ ПЕРВОМУЧЕНИКА СТЕФАНА

Третий день Різдвяних Свят присвячений памяті першого християнського мученика, Стефана.

Для перших християн поміж убогим була дуже важною справою, а бідних в тих часах було дуже багато і ніхто ними не журився. Але журилися християни. Заможніші з них давали, що могли, чи поживу, чи одіж, чи що друге, й Апостоли роздавали все те убогим.

Але те відтягало Апостолів від проповідування, отже вони вибрали з-поміж християн сім поважних мужів, дияконів, щоб ті дізнали зібране поміж убогих. А між ними найповажніший був Стефан.

Така християнська праця непокоїла жидів, бо вона притягала людей до християнства. Люди думали: "Коли діжа християн такі гідні, то і їх віра божа. Вона наказує їм такі діла робити".

А що Стефан був найбільше ревний, він же і помагав, і проповідував, отже його оскаржили, що він Мойсея не шанує, Бога зневажає, і повели його на суд. І там він сміло говорив: у що ви вірить, і як вірить, — але противники на те не зважали. Їм хотілося його позбутися, отже засудили на смерть. Та Стефан, як вірний слуга Христа, того не злякався. Його вивели на т. зв. Йосафатову долину і там убили камінням. В Діяннях Апостолів широко про те говориться. Християни взяли його тіло і похоронили дальше поза Єрусалимом з великим смутком.

Вже в "Апостольських Правилах" говориться про святкування памяти Стефана, а дальші церковні учителі виголошували бесіди з похвалами першому християнському мученикові.

Тіло (мощі) Стефана перенесені були найперше до Єрусалиму, а звідти до Цариграду.

В 415 р. священик того місця, де був Стефан похований, Лукіян мав сон, — поважний старий чоловік говорив йому: "Скажи архиепископові Іванові, нехай перенесе мощі Стефана, Никодима, мої і мого сина Авіва. Я тіло Стефана похоронив у печері, яку я для себе приготовив на моїм полю..." Й означив місце, де та печера. Сон повторився три рази. На запит священика, хто це говорить, почув: "Я Гамалиїл, учитель ап. Павла".

Тоді на місці, де мощі знайдено, побудували церкву і тут мощі Гамалиїла, Никодима й Авіва зложили, а мощі Стефана перенесли до Єрусалиму, а дальше до Цариграду, де збудовано церкву імени первомученика Стефана.

НОВИЙ РІК — НАЙМЕНОВАННЯ ХРИСТА — ВАСИЛІЯ ВЕЛ.

Новий Рік нашого церковного українського календаря починається 1-го січня в церковнім календарі, а 14-го січня по новім календарі. Новий Рік має в нас домашній звичай "сіяння", а бажаннями, щоб слідуючий рік був урожайний. Сіють діти, але і старші відвідуючи кого, також "сіють".

В те свято спомінається також час, коли 8-го дня по народженню дали Ісусові імя. В Церковній мові це зветься "обрізанням", а в нашій мові повинно би зватися "наіменованням Христа". Це було те, що в нас хрещення.

Церква згадує також св. Василія Великого, як визначного працівника на ниві Христовій.

Родився Василій 308 р. в Кесарії, в Малій Азії. Батько його — Василій, а мати Емилія. Ціла та родина була така праведна, що Церква зачислила до святих і тих родичів, і їх дітей: Василія, Григорія, Петра і найстаршу сестру Василія — Макрину. А брат Василія, Навкратій був пустинником.

Початки християнської науки дістав Василій від своєї бабки, Макрини, а книжну науку давав йому батько. Опісля вчився Василій в Цариграді й Атенах, де знайшов собі щирого товариша Григорія, названого пізніше Богословом. Та хоч учителі були з поган, хоч кругом було багато поганства, але воно молодих товаришів не потягнуло за собою. Вони знали лише дві дороги: "до школи і до церкви"

Описав Василій пішов до Палестини, а також відвідав пустині в Палестині, Месопотамії і Єгипті, де було багато пустинників. Вернувшись з подорожі, осів у пустиннім місці над рікою Іримсом. За рікою його мати і сестра основали манастир жіночий.

Тоді ширилася аріянська єресь, отже покликали Василія, щоб оборонив Церкву перед аріянством. Був він також на Соборі 325 р. в Нікеї. Весь час помагав також бідним, обороняв покривджених.

Цар Валентій старався привернути Василія до аріянства, але не вдалося, отже засудив Василія на вигнання. Але коли заслабла дитина Валентія, він покликав Василія, і коли той помолився, дитина подужала. Отже Василія не вигнали. Але перед тим Василій став єпископом Кесарії. Багато він працював, багато перетерпів. Помер 358 р., маючи 49 літ. За його велику працю зачислено його до святих і названо Великим.

В Євангелії цього свята напоминає Христос своїх учеників, що нехай їх світло засвітиться перед людьми добрими ділами, а тоді люди будуть прославляти Отця, що на небі.

ПРОДАВАВ ЗЕМЛЮ НА МІСЯЦІ

Роберт Р. Ковлес в Нью Йорку продавав землю на Місяці — по 1 дол. за акер. І знайшлися люди, яких ця дешева ціна заманила. Судова влада і собі зацікавилася такою міжпланетною торгівлею. Довідавшись про це, Р. Р. Ковлес оголосив, що хто вже заплатив гроші, той може дістати їх назад.

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословенням Високопреосвященнішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади, друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у палюші і міцно повязочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Гордий з себе Олександер сказав йому: "Проси, чого хочеш, а я тобі дам!"

— В такім разі не заступай мені сонця! — відповів спокійно фільософ. І Олександер пішов геть, кажучи, що як би він не був Олександром, то хотів би бути Діогеном.

Іншим разом спіймано пірата і приведено його перед Олександра, який зневажливо звернувся до пійманого, називаючи його розбишакою.

— Ти називаєш мене розбійником тільки тому, що я воюю на одній лише кораблі з кількома хоробрими людьми, а тебе іменують завойовником тільки тому, що ти маєш титул короля і стоїш на чолі тисячі воїнів, хоч робиш те саме, що й я!

Чванливість Олександра була безмірна.

Коли в одному далекому поході до невідомих країв змучена армія відмовилась іти далі, Олександер мусів погодитися з тим і вернутись назад. Але щоб мешканці тих країв уявляли собі його самого, всіх його людей і навіть звірят за щось надзвичайне, наказав звести величезний табір, тричі більший, ніж попередній; оточив його окопами в п'ятдесят стіп глибиною і десять шириною. В кожному з чотирьох полущено ліжка на півсотьма стопи довжини, а для коней виготовлено жолоби два рази більші, ніж звичайні. І це все тільки для слави!

Незадовго прийшло йому до голови, що він є сином Зевеса і що тому має право на божеські почести. Бажаючи йому прислужитися, один дворянин запропонував усім відправити Богослужіння на честь Олександра. Але один фільософ, Каліктен, свояк Аристотеля, що був при молодому цареві для порад, став противитися тому і сказав: "Правда, що Олександер найбільший з усіх царів і завойовників, але він не бог".

Олександер стояв у той час за завісою і чув усе. Ніколи не подарував він цієї правди Каліктенові. Коли пізніше викрито змову проти Олександра, Каліктена арештовано тільки за знайомство з провідником змови і кинено до вязниці. Там піддано його страшним мукам, щоб видобути від нього признання, але він відважно терпів і не сказав нічого, щоб звільнитися.

Лізимах — один з його учнів, дав йому нарешті отруту, щоб позбавити його тих страждань.

Довідавшись про це, Олександер наказав кинути ковка голодному левові. Обвинуваченого виведено на арену і випущено проти нього лютого звіря. Але ледве Лізимах побачив, що лев зближається до нього, огорнув праву руку в свій плащ, кинувся на льва, всадив йому руку глибоко в пащу і вирвав йому язик, від чого лев згинув.

Кажуть,що цей доказ відваги так захопив Олександра, що він простив Лізимахові і навіть став його приятелем. Але Калістен таки згинув, і то тільки тому, що не хотів признати Олександра за Бога.

Лізимах пішов вище, став навіть одним із найулюбленіших полководців Олександра. По смерти Олександра був навіть чотири роки королем Македонським.

Але завздрість його ворогів допровадила до війни, в якій Лізимаха забито. Кажуть, що остання битва, де загинув Лізимах, була така люта, що між купами тіл знайшли короля лише тому, що при його тілі сидів невеличкий песик, який слідував скрізь за ним.

Для порівняння з Олександром хочу оповісти вам іще одну маленьку історію.

Це було в одним маленьким французькім селі. Жив собі там селянин і мав синка й маленьку доненку. Хлопчикові було одинадцять літ, хоч виглядав на вісім, а дівчинка лежала ще в колисці.

В той час слово вовк було страшне не тільки для дітей. Вовків було тоді багато і зимою вони наважувалися забігати навіть до села. Отже малий Жів Феронієр, як звали хлопчика, цікавився дуже, якби то можна позабивати всіх вовків, щоб не шкодили. Він був відважним хлопчиною, тому одного вечора зверунтись до батька в тій справі. Батько подумав, що це тільки хлопяча зухвалість і тому відповів жартом:

— Найпевніше ти забеш вовка так: коли він нападе на тебе з отвореною пащекою, тоді ти скоро кидайся на нього, встромляй руку з пацьку якнайдальше, аж до хвоста, укопи за хвіст і тоді оберніш вовка навиворіть, як панчоху. Тут йому й кінець буде!

— Добре, — трохи непевно завважив Жів, — але я думаю, що моя рука закоротка, щоб я досягнув до хвоста.

(Далі буде).

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

(Продовження)

ІСУС — ПРИЯТЕЛЬ ДІТЕЙ

Ісус Христос любив дітей. Він часто збирав їх коло Себе, говорив до них і повчав їх.

Одного разу Ісус навчав народ довший час. А коли скінчив, матері приносили до Нього дітей, щоб Він благословив їх. Але Апостоли не хотіли допустити їх до Ісуса. Вони казали:

— Чи не бачите, що Учитель змучений? Дайте Йому нині спокій. Принесете до Нього дітей завтра.

Але Ісус Христос сказав до них:

— Не бороніть дітям приходити до Мене, бо їх є царство небесне. Бо кажу вам, що хто не буде невинний, як дітя, не ввійде до царства небесного.

І тоді матері несли своїх дітей до Ісуса, а Він клав на них руки і благословив їх.

ЗНАЧЕННЯ МОЛИТВИ И ПОСТУ

Одного разу приступив до Ісуса чоловік, упав перед Ним на коліна й промовив:

— Господи, помилуй мого сина. Він тяжко недужий і ніхто не може помогти йому. Я привів його до учнів Твоїх, але й вони не помогли йому.

Ісус сказав:

— Приведи сина свого.

Чоловік зробив це.

Тоді Ісус положив на хворого руку, і уздоровив його.

Коли народ відійшов і учні остались з Ісусом на самоті, вони спитали Його:

— Учителю, чому ми не могли уздоровити того хворого?

Ісус відповів:

— Через невіру вашу... Ту слабість можна уздоровити тільки молитвою і постом.

З цього бачимо, яку велику силу Ісус Христос вбачає в молитві.

Він Сам часто молився і учням Своїм велів це чинити. Він навчив їх молитися. Навчив їх одної молитви, яку й ми говоримо кожного ранку і вечора. Молитва та починається словами: "Отче наш, що єси на небі..." і називається Молитвою Господньою.

НЕМИЛОСЕРДНИЙ СЛУГА

Одного разу Ісус сказав таку притчу:

В одній краю жив цар, що мав багато слуг. Одного разу він задумав зробити обрахунок з ними.

Коли почав рахуватися, приведено до нього одного слугу, що був винен йому десять тисяч талантів (так називалися гроші). Але слуга цей сказав:

— Пане, я не маю звідки заплатити тобі. Почекай мені.

— Або заплати мені, або звелю продати тебе і твою жінку, і твоїх дітей в неволю, а гроші за вас візьму собі за довг.

Тоді впав слуга цареві до ніг і просив його так щиро, що той змилосердився над ним і дарував йому весь довг.

Слуга тим дуже зрадувався і пішов скоро додому. По дорозі він зустрінув свого приятеля, який винен був йому малу суму грошей, і кинув до нього:

— Віддай мені гроші, бо я довше не можу чекати.

Приятель відповів:

— Я дуже рад віддав би, друже мій, але Бог мені свідок, що тепер не маю. Почекай ще трохи, а я вистараюся і віддам.

Але слуга навіть слухати не хотів і кричав дальше:

— Коли ти не віддаси мені довгу, то я віддам тебе і твою дружину і твоїх дітей до вязниці.

Його товариш просив і плакав, але слуга не змилосердився над ним, тільки звелів укинути його разом з родиною до вязниці.

Коли цар довідався про це, закликав слугу до себе і сказав:

Ти слуго нечесний! Я подарував тобі ввесь довг, що ти був мені винен; чи не слід тобі було помилувати друга свого, як я тебе помилував?

І звелів тоді цар вкинути слугу того до вязниці, аж поки він не відасть довгу свого.

Сказавши цю притчу, Ісус промовив:

— Так і Отець небесний учинить вам, коли не відпустите кожний братові своєму від серця вашого провини його.

(Далі буде)

ЯК ТРИ МУДРЕЦІ ЙШЛИ ДО ХРИСТА

Звичайно говориться, що три царі чи три мудреці відвідали Христа. Але виходить, що це були тільки мудреці. Царі були б їхали верблюдами або кіньми зі слугами, а мудреці не були багаті, а тільки мали великий розум. І багатство було в їх головах.

Коли вони побачили на небі незвичайну зорю, то вже знали, що вона показує їм дорогу до Христа. Вони порадилися, взяли дарунків для Христа, — один узяв дуже пахучої дорогої олии, що звалося — "миро". Другий узяв пахучого "ладану", — такого, що ним у церкві кадять, але ще більше пахучого. Третий узяв гарні золоті речі.

Один з тих мудреців звався Валтазар, другий Мелхіор, а третий Гаспар.

Поскладали вони ті дарунки в торбини і пустилися в дорогу. А хоч це був день, то що незвичайну зорю було видно; вона поволеньки посувалася дальше і дальше, а вони йшли за нею.

Коли сонце зайшло, вони прийшли до ліса. Ліс великий, густий, що деколи й тої зорі на небі не видно. А доріжок в лісі багато, та і тих добре не бачать. Але йти треба.

Довго вони йшли, аж побачили, що стоїть хатина, а в ній світиться. Постукали до дверей, — вийшов чоловік і питає:

— А чого вам, люди добрі, треба?

— Ми хотіли б переночувати, — кажуть мудреці.

— То й переночуєте, — каже чоловік. — Ходіть до хати. А чоловік той був дроворубом.

В хаті оповіли вони, що йдуть привітати таку незвичайну дитину, якої досі ще світ не бачив. Коли вона виросте, то буде великим учителем, навіть чуда буде творити.

Слухає чоловік, та й каже:

— Нам треба такого. Він навчить людей, як вони повинні розумно жити. Тоді буде всім добре. Може це сам Бог такого учителя людям посилає. Коли ж будете вертатися, то знов зайдіть до нас і розкажете, як та дитина виглядає.

Тим часом жінка зготувала подорожним вечерю, а потім постелила постіль. Мудреці слягть на постелі, а чоловік, жінка й діти на землі. Шанують подорожних гостей.

Та ось уже ранок. Знову мудреців нагодували, дали ще хліба на дорогу. Коли ж мудреці вже виходили, то Мелхіор каже господареві:

— За те, що ти нас так приймав, я дам тобі дарунок. Ось тобі чудесна сопілка (дудка). Коли чогось захочеш, то заграй на тій сопілці, а зараз тобі буде все, чого тільки захочеш. Але одно пам'ятай: завжди приймай до своєї хати породожних.

***

Мудреці пішли, а чоловік оглядає сопілку. Може вона й така, як той подорожний казав, а може він мене дурив. Ану, чи дасть вона мені чоботи!

І ледве почав грати ,а вже новісінькі чоботи коло нього стоять. Ще заграв, а вже є чоботи і жінці, і дітям. Що тільки задумав, це вже і є.

— Ану, заграй так, щоб ми мали велику хату, — каже жінка, — таку як Чоловік заграв, і відразу їх хата зникла, а на її місці стоїть велика палата. Та. Увійшли до неї, а там гарні столи, м'які крісла, на стінах дорогі зеркала, образи. Ще заграв, — вже є і слуги. Ще заграв, — вже є і коні та гарні брички (повози) на подвірю.

Так той рубач став великим багачем. великим паном.

***

А мудреці йшли дальше. Може ще десь ночували, а коли зайшли до їрода, то і там побули кілька днів.

Вкінці бачать, що зоря пішла поза Єрусалим і там стала. Пішли вони туди і бачать невеличку стайню, чи шопу. Та коли увійшли, то бачать, що там є мати, є дитина і старий чоловік. А дитина, ніби така, які всі малі діти, але ніби й не така, — дивиться на них так розумно, ніби хоче сказати: "От і ви прийшли! Благословляю вас!"

Поклонилися мудреці, дали дарунки, і вже додому вертаються.

***

Коли доходили до того ліса, де перше були, каже один мудрець:

— Ану, зайдімо до того чоловіка, де ми ночували, чи він нас знов прийме.

Але тепер вони так себе переміняли, що вони не такі, як тоді були: стали обдертими, бідолахами та й годі.

Підходять до того місця, де ночували, а там вже велика палата. Вікна освітлені, в палаті музика грає, забавляються.

Постукали вони до брами.

— Хто там? — питає дроворуб крізь вікно.

— Подорожні. Переночуйте нас, — кажуть мудреці, ми бідні люди!

— Вас? Голодранців? — кричить рубач. — Щоб мені пороху нанесли, підлоги позабруднювали? Геть звідси, а то пущу на вас собак!

Як тільки дроворуб це сказав, мудреці знов переміняися в тих, що колись були ,і дроворуб їх пізнав та й каже:

— О, це ви? Прошу, заходьте!

— Ні, недобрий чоловіче, — говорить Мелхіор, — ти того не вартий! Я наказував тобі, щоб ти приймав подорожних, — а як ти тепер робиш? Собак хочеш на них пускати! Та ось я заграю тобі на іншій сопілці...

І як тільки заграв, то ціла палата зникла, і вже не було навіть тої хати, що колись була. А дроворуб й жінка стоять на землі в такій одежі, яку мали колись у своїй хаті. А мудреці зникли їм з очей.

Зажурилися, що з панів стали знов бідняками. І говорить жінка:

— Знаєш, чоловіче, чому воно так сталося?

— А чому? — питає чоловік.

— Тому, що ти не хотів того, що було найперше потрібне.

— А що найбільше потрібне? — питає чоловік.

— Розум найбільше потрібний. Коли б ти найперше захотів був розуму, то був би в нас розум, а тоді ми знали б, як маємо поступати, ставши багатими. Ми і подорожних прийняли б, і мали б усе, що хотіли б мати. А тепер не маємо нічого, бо нема розуму.

Так вийшло, що ті люди мали колись такий самий бідний розум, як була їх бідна хатина: вона була маленька, і розум був малий, отже для них вистарчаючий. Він їм казав, що вони в малій хатині мають робити, вони його слухали, і добре було.

Але до великої палати треба було мати і великий розум, а вони про цього не постарялися, і тут була причина, що вони все стратили.

РІЗДВЯНИЙ ЛИСТ ШЕВЧЕНКА

На Різдвяні Свята 1850 р., отже перед 105 літами, пише Шевченко лист з Оренбурга до свого приятеля Андрія Лизогуба і каже:

"На самий Святвечір сиджу собі один-однісенький у хатині та журюся, згадуючи свою Україну і Тебе, мій друже єдиний. Думаю, от Бог дав і свято Своє велике на радість добрим людям, а мені нема з ким слова промовити...

"Аж гульк! Входить в хатину добрий Геря і подає мені Ваш лист. Господи милостивий, як я зрадів! Неначе батька рідного побачив, або заговорив з сестрою на чужині. А надто як прочитав, що Вас всіх, мов праведних, минула кара Господня, то аж заплакав, — так мені любо стало!... Та мене весною поженуть у степ. Такий мій талан поганий!

Що мені Вам післати, коли в мене нема нічого. Післав би Вам вида Аральського моря, так таке погане, що крий Боже! — нудьгу ще наведе прокляте!...

Ще посилаю Вам оцього гарнадера (це я), згадуйте мене, дивлячись на його, друже мій добрий!

Пишете щоби розказати Вам, що зо мною діялось на Аральськім морі два літа, — цур йому! Бодай не діялось того з ніким на світі. Опріч нудьги всі лихо перебували в мене, навіть і нужа (воші), — аж згадувати бридко..."

Це частина Шевченкового листа з заслання, де бачимо як йому святкувалося.

Згадує Шевченко про Аральське озеро, по тім озері їздила експедиція і брала з собою Шевченка як маляра, щоб він відрисовував береги того озера.

Лизогубові послає він ніби свій портрет. — вояка, що машерує. Це дійсно карикатура, якою хотів Шевченко показати, який з нього вояк. А він в іншім місці каже, що він цілком на воїна не надається.

Попереднього року Шевченко написав різдвяний вірш М. Лазаревському, де рівнож розказує, як Різдво святкувалося. Каже:

Надворі, бач,
Наступає свято, —
Тяжко йому, друже-брате,
Самому стрічати
У пустині... Завтра рано
Заревуть дзвіниці
В Україні; завтра рано
До церкви молитись
Підуть люди. Завтра ж рано
Завие голодний
Звір в пустині і повіє
Ураган холодний, —
І занесе піском, снігом
Курінь — мою хату,
Отак мені доведеться
Свято зустрічати.
Що ж діяти? На те лихо,
Щоб з тим лихом битись...

Такі були Шевченкові Різдвяні Свята на засланні.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semi-monthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

СЛАВА БОГУ НА ВИСОТІ...

Великими подіями зазначилося Різдво Христа.

Вже перед Христовим народженням ангел звістив Діву Марію, що вона буде матірю Спасителя.

А в часі народження Христа являється небувала зоря і веде трьох мудреців до Христа.

Ангели повідомляють пастухів, що Христос народився.

Невдовзі Ірод вбиває дітей в околицях Вифлеєму, Діва Марія з Христом і Йосифом мусять втікати до чужого краю — до Єгипту.

Такими подіями зазначився сам початок християнства, тої нової історичної доби, що продовжується дотепер.

o o o

Вже в давних часах було видно, що люди не мають такої науки, яка показувала б їм ясно, як люди повинні жити, отже сподівалися, що Бог пішле такого Учителя, що їм ту науку принесе.

Мудреці були розумні люди, але і вони не знали ще тої науки, тої правди, що була всім потрібна, отже втішилися, коли побачили зорю, яка звіщала, що такий великий Учитель приходить на світ. І вони спішать, щоб Йому поклонитися.

Але коли той великий Учитель народився, то зараз встає на ноги і лиха сила, щоб знищити Того, що нове світло розуму на світ приносить. Ірод не йде Христові кланятися, але робить заходи щоб Христа вбити. Христа Йому не треба.

o o o

Таке було і дальше. Хоч наука Христа була найкращою, хоч життя християн було праведне, але лиха сила їх ненавиділа. Йшла боротьба між добром і злом. Між наукою Христа і лихою, темною силою. І та боротьба провадиться до наших часів.

Однакож неправда не могла правди знищити. Вона правду мучила, але не вбила. І в гріб клала, але правда за час з гробу виходила. Правда немируща. Згинув Ірод, згинув мучитель Нерон, Декій, але правда живе. Нові мучителі являються, але і вони пропадуть, а Христова правда зостанеться. Казав Апостол: "Минеться ніч і день настане".

І хоч Христову науку переслідували, але вона надала людській культурі кращий зміст, кращий вигляд. Вона підняла християнство понад жидівство, яке дбало лише про себе. А християнство проповідує справедливість для всіх людей.

o o o

Ось чому память Христового Різдва є великим святом! Це свято того світла, що прийшло з неба, щоб освічувати темряву. І коли не приймуть того світла на верхах, то на низах воно знайде собі місце. Для Христа не було місця в гостинниці, але принала його убога стайня.

Так Христос всюди був тим великим Христом Спасителем, великим Учителем. Не слухали його сильні, то він вчив слабих і на сильних їх виховував. Нині, як і за часів Христа, неправда на світі живе, але Христова зоря не згасла. Коли нема її в палатах, то є в звичайних хатах, де вона і світить, і гріє, і дає надію на те, що ніч минеться і день настане, — величавий і славний.

Памятаючи все те, ми повинні святкувати память Різдва Христового пристойно, гідно, як добрі християни і як вірні сини наших предків. В них Різдво було великим Святим Празником, і в нас таким повинно воно бути. При Святій Вечері Христос буде між нами при нашім столі, і душа наша Його присутність відчує.

А нашим братам і сестрам, які не можуть святкувати так свобідно, як ми, пішлімо щирі бажання, — і щоб народжений Христос простер на них свою руку і поміг їм вийти — "на тихі води, на ясні зорі".

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Во Вифлеємі

Во Вифлеємі нині новина,
Пречиста Діва зродила Сина,
В убогій стайні, в виді дитяти
Спочив на сіні Бог необнятий.

Вже херувими славу співають,
Ангельські хори Спаса витають,
Пастир убогий несе, що може,
Щоб обдарити Дитятко Боже.

А ясна зоря світу голосить:
Месія радість, щастя приносить!
До Вифлеєму спішіть всі нині,
Бога витайте в бідній Дитині.

Глянь добрим оком, о Божий Сину,
На нашу землю, нашу родину;
Зішли нам з неба дар древелький,
Щоб Тя славили по вічні віки.

На небі зірка

На небі зірка ясна засяла
І ясним світлом сіяє,
Хвиля спасення нам завитала,
Бог в Вифлеємі раждаєсь.
Щоб землю з небом в одно злучити,
Христос родився — славіте!

В бідним вертепі, в яслах на сіні
Спочив Владика — Цар світа,
Отож до Нього спішім всі нині,
Нашого жде Він привіта.
Спішім любови теплом огріти,
Христос родився — славіте!

Благослови нас, Дитятко Боже,
Дарн нас щастям-любовю,
Най і пекольна сила не зможе
Нас розлучити з Тобою.
Благослови нас, — Твої ми діти, —
Христос родився — славіте!

ПРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ЦЕРКОВНОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ З СССР

На пресовій конференції в Монтреалі головним речником делегації був архиєп. Борис, а перекладачем був Ю. Ф. Попов — советський консуль в Оттаві. Ось виклади архиєп. Бориса на конференції:

"Мені дивно, що деякі люди не раді нашій візиті. Ми ж є тут на міжцерковній місії доброї волі, і ті, що бачать в тім щось політичне, помиляються".

Ніхто з делегації не є комуністом, бо "комунізм і його носії є матеріялістичних переконань, вони є безбожниками, і тому очевидно не можуть бути членами Церкви".

"Нема ніякого звязку між нами (Церквою) і урядом (советським)."

"Церква в СССР не має ніякої підтримки від уряду, але вона вільна, і всі її церковні парафії — коло 20,000 і 35,000 священиків, утримуються з фондів вірних. Церква в СССР була і є сильна, тому що християнські ідеали глибоко вкорінені в народі".

З останніх слів видно, що хоч як советський уряд нищить релігію, то з народу він її викорінити не зможе.

АРХИЄП. БОРИС ГОВОРИТЬ — ГОРБАЧОВ ЗАПИСУЄ

Делегація російської Православної Церкви в Советському Союзі, що прибули 4 грудня на 2-тижневі відвідини до Канади, на запрошення Юнайтед Чирч, складалася з таких осіб: Борис, екзарх патріяршої Церкви на Північну і Південну Америку (без права осідку в Америці), архиєп. Константин Ружицький — ректор Православної Богословської Академії в Москві, і Анатолій Горбачов — інспектор цієї ж школи. Делегація відвідала такі місцевості: Монтреаль, Торонто, Ніягара Фалс, Велланд, Оттаву й Едмонтон. — А. Горбачов майже нічого не говорив, а тільки записував усе те, що говорив архиєп. Борис та інші.

ДЕМОНСТРАЦІЯ ПРОТИ ЦЕРКОВНОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ З ПЕРЕШКОДАМИ

Коли церковні делегати з Советського Союзу 4 грудня прибули до Монтреалю, на летовищі Дорваль зібралось поверх 80 демонстрантів: українців, литовців, потишів і т. д., але поліція вивела делегацію бічним ходом.

Описля 150 демонстрантів зібралось перед готелем Риц-Карлтон, де приміщено делегацію. Але поліція відібрала від демонстрантів транспаренти і недопустила до більших демонстраційних виявів. Коли делегація вийшла з готелю, демонстранти хотіли вручити їм протикомуністичні летючки, але поліція перешкодила.

БУДУТЬ ВІДВІДИНИ І ВІДВІДИНИ

Московський архиєп. Борис говорив в Оттаві, що це перші відвідини в Канаді представників Російської Церкви, але це початок дальших відвідин. Московські будуть відвідувати Канаду, а представники Злученої Церкви будуть відвідувати Росію, і такі відвідування мають витворити мирне співжиття народів світа. Звичайна большевицька балачка. Та певне, що Москва висунула тепер Церкву як новий спосіб для своєї "мирної" пропаганди.

АРХИЄП. БУДУ НЕДОГОВОРИВ І ПЕРЕГОВОРИВ

Радіо-авдиція Католицької Акції, в українській мові, з Сен-Боніфасу, Ман. 11 грудня ц. р. передала промову католицького архиєпископа Маврикія Буду з Сен-Боніфасу, виголошену в Вінніпегу на католицькій випрезі т. зв. "тисячоліття" християнської України. В своїй промові, по-англійськи, архиєп. Буду кілька разів повторяв, що Українська Церква була переслідувана через цілі століття. Ким? Архиєп. Буду сказав: комуністами і націстами. Слушно! Але комунізм в Росії почався в 1917 р., а німецький націзм нищив Україну тільки в 1941—1944 роках. Де тут "століття"?.

Через століття Українську Церкву нищила царська Москва і католицька Польща, але архиєп. цього не договорив.

Архиєп. Буду, говорячи про "християнство на Сході, знайшов там "Католицьку Церкву і... не-католицькі (читай: православні) групи", Але тут архиєп. Буду занадто переговорив, бо на Сході є навпаки: велика Православна Церква та інші, дуже малі Церкви.

"КРИВЛЯТЬ ОБЛИЧЧЯ ГРИМАСОЮ"

З советських концентраційних таборів вертається частина німецьких полонених. Багато з них висловлюється про українців, що становлять більшість на каторгах, дуже прихильно. Але є й такі німецькі повороти, як подав "Сучасна Україна" (Мюнхен), що почувши питання про українців, лише "кривлять обличчям гримасою", а про українських жінок у советських таборах говорять як про "зфанатизованих і розполітикованих сільських дівчат, примітивних і підступних".

Видно, що в деяких німців ніколи не вивітриться з голови примітивне переконання про свою расову "вищість".

МОСКВА КОЛЬОНІЗУЄ АЗІЮ

Є вісті, що Москва переселює багато людей, очевидно москалів з Европи і заселює ними Сибір, даючи їм більші права і поміч ніж місцевому давному населенню. Це кольонізаційна політика. Є там багато магометан, і майже всі їх церкви знищені. А Рада Магометанських (ісламських) Справ складається з американських нюйоркських бізнесменів. Хто вони, можна догадатися.

СИДИТЬ НА ДВОХ СІДАЛАХ

Вістка з Оттави каже, що коли недавно прибулий московський архиєпископ Борис всадовлявся на літаку, щоб летіти до Едмонтону, то ледви втиснувся на подвійне сидження. Висоти він цість стіп і три цалі, а важить 275 фунтів. Пасажирів привязують ремінцями, але для нього звичайний ремінець був закороткий, отже мусіли ятачувати. "Великого церковника" вислала Москва до Канади, що сидять на "двох сідалах".

РОЗРУХИ В МОНТРЕАЛІ

Поважні розрухи були в Монтреалі, коли підвищено оплату за переїзд стріткарами чи басами. Заподіяні шкоди обчислюють на 100,000 дол. Багато покарештовано, а 13 з них, більшість нижче 20 літ віку, засудили на 6 місяців арешту. Деяких ще мають судити.

МИР КОМУСЬ НЕЛОТРІБНИЙ

В Ізраїлі знайшлася тільки одна сміхова людина, що рішила на власну руку пропагувати замирення між арабами й жидами. Це був 35-літній Йосиф Когєн, жидівський імігрант з Марокко. Він, видно, не вірив у щирість бажання миру серед ізраїльської і арабської дипльоматії, тому почав діяти сам. Він звернувся до ізраїльського уряду за дозволом поїхати до Йорданії, щоб її королея Гусейна переконати про потребу згоди. Одначе виїхати він не встиг, бо в звентралізованій дільниці Єрусалиму знайшли його вбитим, а при ньому на гаум була положена біла хоругвка — знак миру. Вбила його невідома рука, що не хоче миру.

ФУНДАЦІЯ ФОРДА ДАЄ ПІВ БІЛЬЙОНА

Фундація Форда дала тепер півбільйона доларів на поміч школам, шпиталям і др. І так, 210 мільйонів на приватні школи, а для лікарських шкіл, що приватними фондами втримуються, 90 мільйонів. Нюйоркський університет дістав 50 мільйонів. І для багатьох інших установ призначено окремі суми на підмогу.

КОРОЛІВСЬКА ПАРА ІДЕ ДО НІГЕРІЇ

Королева Єлисавета II. з своїм чоловіком 27 січня 1956 р. вибе літаком на офіціяльні відвідини до Нігерії (Африка). Дня 27. жовтня королівська пара відзначила восьму річницю свого вінчання, але без офіціяльної церемонії.

ЧИСЛО БЕЗРОБІТНИХ В ВІННІПЕГУ

Тепер безробітних у Вінніпегу є 12,899, з того 8,884 чоловіків. В минулім році в тім же часі було безробітних 2,000 більше.

ЖІНКА МЕЙОРОМ МІСТА

В Порт Артур, Онт., де є 37,000 населення, мейорокю міста вибрали жінку, Юнис Вишарт. На майора було трьох кандидатів чоловіків, але жінка їх перемогла.

БУРЯ НА ОКЕАНІ

На Атлянтійськім океані буря наробила шкоди. До 14-го грудня один корабель затонув, один зайхав на скали, а кілька полсованих, тягнуть то до Канади, то до европейських портів.

ЗЯТЬ ВБИВ ТЕЩУ

В Вейко, Текс., 39-літний Вашбурн вбив свою тещу. Він поклав в мотор автомобіля 10 кусків динаміту, а коли теща хотіла їхати, динаміт експльодував і вбив її. Його засудили на досмертну тюрму.

САМІТНІ ЛЮДИ

Люди створені нате, щоб жити парами, тоді їх життя є повне. В Лондоні, в Англії, є багато нежонатих і незамужних, головно між тими, що працюють в урядах, - в усяких канцеляріях (офісах), і життя таких безцільне. В них нема дому. Вони почуваються самітними, і пересиджують в кавярнях чекаючи щоб хтось до них заговорив. Таких найбільше є в віці 25 до 45. Тепер ту справу розслідують і кажуть, що треба клюбів, де такі самітні могли б сходитися на балачки, для знайомства мужчин і жінками, а це вело б до заснування родинного життя.

ХТО ПОНЕВОЛЮЄ НАРОДИ?

Висланинка Москви, що відвідують Індію та Бурму, Буганін та Хрущов, говорять там, що метою західних держав є поневолювати народи в Азії. Надаючого британський міністер заграничних справ, Ідем, слушно звернув увагу, що коли Захід вже довший час про панування над чужими народами не думає, то якраз Росія нині другі народи поневолює, — німців, чехів, сербів, мадяр, болгар, румунів, поляків і ще декого. Слушна увага! Ті, що других вже поневолюють, страшать гіндусів другими, що вони мають замір поневолювати.

НІМЕЦЬКИЙ ДЕЗЕРТИР ВЕРНУВСЯ

Минулого року перейшов до большевиків визначний державний урядовець західної Німеччини, д-р Отто Йогн, - який був головою німецької розвідки і всі державні тайни мав в своїх руках. Тепер Отто втік на літаку до західної Німеччини і віддався в руки поліції. Виходить, що може побачив большевиків не такими, як їх собі уявляв. "Не вірю, поки не змірю". Але можливе, що пішов до большевиків, щоб там про дещо довідатися.

СНІГОВІ В КАНАДІ

Великі снігові були в Канаді при кінці першої половини грудня, — найбільші в Саскачевані й Альберті. Менше в Манітобі. В декотрих сторонах вітер дув 50, а то і більше миль на годину. Деякі школи позаминкано, весь рух спинився. Одиц поліцман згинув, коли автомобіль застряг в снігу. Покицо нема 11 осіб, можливо, що згинули.

З РІЗДВОМ ПУСКАЮТЬ НА ВОЛЮ

В Канаді з Різдвом пускають якесь число арештантів на волю, і тепер рішено випустити 230 тих, що добре заховувалися. Звичайно мають на увазі тих, що відсиділи половину кари, а то й менше. Між ними є і такі, що на досмертну кару були засуджені. Тепер всіх тих 230 вже випустили.

ЧУДОВИЩЕ В АЛЬПАХ

Ті, що драпаються по Альпах на французькій стотроні, кажуть, що бачили на снігу сліди якоїсь потвори; сліди її стіп як мала тариїка, з пазорами. Видно, що нога ісполосиана волоссям. Це мабуть бути щось подібне як в Гімалайських горах, — якісь снігові люди. Сліди тих снігових людей вели до глибокої пропасти, куди наш чоловік не відважився б спускатися.

ЦІКАВИЙ ЧУДОВИЙ СВІТ ЗА 1956 РІК

Вже вийшов з друку календар нашої Церкви — "Рідна Нива", великого формату на 240 сторін друку, багато ілюстрацій, цікавий матеріял з життя церковних громад, як також цінні статті видатних авторів. Ціна $1.00. Цей календар можна також набувати у священників УГПЦК. Замовляти по адресі:
CONSISTORY OF U.G.O.C.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man., Canada.

КАРТКА НА ЗАМОВЛЕННЯ

Прошу ласкаво прислати календар "Рідна Нива" на 1956 рік.

Ім'я .....
Адреса .....
З цією карткою пересилаю $.....
Підпис .....

РІЗДВЯНІ ГРОШІ

(Народне оповідання)

Один брат був багач, а другий бідний, і жив багач: "Прийди завтра до мене молотити". Помолотив бідний день, повечеряв, і каже багач:

— Ті окрайки хліба, що лишаються, заберн собі додому.

Приніс бідний ті окрайки, дав дітям, вони зїли, але ще голодні. Теж було і другого дня. Тоді каже багач:

— Завтра не приходь, бо маємо Святий Вечір. Будемо до свят готовитися.

Другого дня журяться чоловік і жінка, що в них на Святий Вечір і хліба не буде, і так полягали спати. Але вночі дуже позимніло, і чоловік встав, щоб в грубі запалити. Сірників тоді ще не було, отже шукаё кресила. Знайшов. Шукае кремінця, знайшов. А за губкою шукав-шукав і знайти не міг. Тоді каже жінка:

— Дивись, як почнуть люди палити, то підеш до них за огнем.

На те чоловік:

— Та хіба в таке свято хто огню дасть?

Вийшов він надвір і бачить, що в лісі коло цвинтаря огонь горить, і каже жінці:

— В лісі хтось палить, я там вогню дістану.

Прийшов до ліса, вогонь палае, а коло нього сидять три старці, сиві як голуби.

— Добрий день вам, — каже, — у вас є вогонь.

— Дай Боже тобі здоровля, чоловіче, — відповідають, — загрійся коло нас, коли змерз.

— Та змерз, — говорить, — бо жінка десь губку закинула, отже ніяк вогню викресати. Знимо в хаті. Та може б ви мені вогню дали. Діти в хаті мерзнуть.

І каже один старець до другого:

— Дай йому вогню. Дітей шкода.

Встав той, набрав лопатою вогню і каже чоловікові:

— Настав полу, я всипло.

— Але ж пола згорить, — говорить чоловік.

— Не бійся. Полі нічого не станеться.

Всипав одну лопату, другу, чоловік каже:

— Досить буде. Дуже вам дякую!

— Ні, вкину ще одну лопату, тоді буде досить, — всипав трету лопату і говорить:

— Йди і не оглядайся. А як прийдеш, висип серед хати, і буде всім тепло.

Прийшс чоловік огонь до хати, висипав, а жінка каже:

— Нащо ти стільки набрав? Було взяти трошки, і досить було б.

Загріла жінка руки, знайшла тріски, розпалює в грубі, а чоловік говорить:

— Поскидай той вогонь в грубу, менше треба буде тріски. А то гарний вогонь! Я такого ще не бачив.

Хотіла жінка огонь збирати, — а з вогню гроші зробилися: самі черінці — золоті гроші. Новісенькі. І буде їх може корець (4 бушлі) або й більше.

Розвиднилося, і каже батько до хлопця:

— Піди до дядька (вуйка) і позич чвертки.

Пішов хлопець, а дядько питае:

— Нащо вам чвертка?

— Тато казали, що будуть житб міряти.

Приніс хлопець чвертку, батько гроші зміряв і велить чвертку віднести братові. Та як заніс, то один червінець випав на землю, що був заліз за обруч.

— Е, — говорить багач, — то батько гроші міряв, а не жито.

А бідний пішов сюди-туди, дечого купив, от і в нього є Святий Вечір. І всі вже такі раді — їдять, колядують, тішаться.

***

Закортіло багача знати, де його брат грошей роздобув. Бере він кварту горівки, бере коляч і йде до брата:

— Я до тебе, брате, на свята прийшов.

— Ет, які в мене свята, — каже той, — які свята в бідного!?...

— Не кажи так, брате, бо ти гроші міряв. Один червінець був за обручем, то я його знайшов. Мене не здуриш.

Пють вони ту горівку, говорять про це і те, а дальше каже багач:

— Ти мені таки скажи, де ти грошей дістав. Мені цікаво знати.

І бідний розказав усе, як було. Тоді говорить багач:

— Може б і я пійшов до того огню, коли б його ще палили.

— То пійди, — говорить бідний, — як побачиш, що горить, пійди.

Дочекався багач ночі і дивиться, а вогонь у лісі горить. Вбрався він в якісь лахи, пішов туди, говорить, що дуже змерз, що в хаті зимно, що всі голодні, і просить вогню. Не знае, що ті три старці, то Бог, Петро і Мороз. Вони добре знають, хто він такий. Їх не здуриш.

Накидали вони йому вогню в полу і кажуть:

— Неси і не оглядайся. Як принесеш до порога своєї хати, тоді огляньси.

Несе він той огонь і такий радий. Він вже багач, а тепер ще більший багачем стане. Але втіха була коротка.

Приніс він огонь до порога, оглянувся, а тут як бухне вогонь, то ж до стріхи. Почала горіти хата, а за нею другі будинки, і стіжки. Все згоріло і він лишився в тих лахах, що за вогнем ходив. Та і пола, де був вогонь, згоріла.

Так Бог покарав його за дакомство і за те, що бідному братові не помагав.

(Те оповідання записане в Бермині, Бродського повіту, в Галичині, 1894 р., від Андруха Кривіцького).

Пояснення:

Корець — чотири бушлі, або трохи більше.

Чвертка — також казали "дідетка", "гілетка", деревяна дїжечка. Чотири чверти йшло на корець.

Кресало — коли ще не було сірників, то люди роздобували огонь кресалом. До того треба було куска заліза, чи сталі, кремінця і губки. Кремінь, це твердий камінь (по-англ. "флинт"). Чоловік черкав залізом по креміневі і так повставали іскри. . Коли іскра скочила на губку, то губка запалювалася.

Те гарне оповідання має для життя добру моральну науку.

ДИТИНУ ЛИШИЛИ, САМІ ПИЛИ

В Ванкувері родичі пішли до пивнрні (бір парлор) пити і зоставили в авті 5-літну дівчину. Незнакомий забрав дівчину через вікно, занїс до свого помешкання і знасилував. Таке тепер діється.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

ПОЗДОРОВИЛИ...

До Різдва Христового ще далеченько — з місяць буде. А сніжок, нівроку, звалився на грішну землю білою хмарою. Похитує мій старий сусід головою і каже: "Ну, й сніжок! Якби стільки цукру, то го-го!"

Діставя я. лист, — незамкений, марка поштова за 2 центи. Нарешті: перше цьогорічне поздоровлення з Різдвом Христовим! Хай буде благословення людина, що його прислала. Завжди, коли отримую Різдвяні побажання, то відчуваю наче "трїе царі" зайшли в мою хатину. Радість, свято на душі!

Відкриваю коверту; там картка з написом:

"Сізонс грітінгс — Гепі голидей!"

Оце і все. Я опустив вуха... Хіба ж це поздоровлення з Різдвом Христовим? Він прислав мені "сезонове побажання"! Тепер зимовий сезон, значить поздоровляе мене з зимою... Зі снігом тим, що мою хату по саму вікна замів, бачите, поздоровляе мене... Файно поздовив, нема що казати: поздоровляю вас зі снігом, з вітром, з морозом.

А бодай же тебе, думаю, і сам до себе засміявся.

А що каже той "гепі голидей". Ось що: тут мій знайомий бажае мені, щоб я добре відпочив, виспався, наївся, напився, і "царем переобразився", як каже приказка. Ні, не царем, властиво, а... — бодай не казати.

І нащо ж стільки того шуму? Буде в мене тільки один день Різдвяних Свят — неділя, і весь "голидей". А там знову гайда з "лонч-баксою" до роботи. Чи варт аж побажання "відпочинку" на той день висилати? Та який там "гепі голидей"! Коли в неділю довго поспляю, то не вспію по горло наїстися. А коли встану рененько і скоро прискочу до їжі, то не вспію виспатися. І тут нічого не поможе побажання на "гепі голидей", — часу воно не прибільшить...

Але що ж, мій знайомий бажав мені добра так, як він розуміе його, — щиро поступив. Значить, і мені треба відповісти. Але я рішив на його англійську картку вислати таки українську. Шукав по книгарнях — на українських всюди написи: "З Різдвом Христовим", "Христос Рождається", "Веселих і щасливих Свят", але нема картки з написом: "Сезонові поздоровлення". А тим часом мені треба віддячитися тим самим, чим мене пошанував мій знайомий. Пошлю йому "З Різдвом Христовим", — він може не зрозумїти, — хоч сумніваюся... В крайньому разі він може назвати мене "олд-фешенд". А чи треба мені людину ображувати?

Думав я, думав, і рішився — взяв картку паперу і написав:

"Сердечно поздоровляю Вас з зимою: з снігом і морозом; з вітром також! І з "голидеем": хай вам пощастить добре виспатися, наїстися і прибути 100 фунтів на вас!"

Коли я скінчив, надійшла моя дружина і каже: "Не трудися, я вже послала від нашої родини поздоровлення тому знайомому. Ти був зайнятий, отже я рішила..."

— А яке ж ти послала?

— Звичайно: "З Різдвом Христовим".

Назар Полин.

Еп. Шін надіється відправляти Богослужения в Москві

Бостон. — Його Ексцелєнція, Преосв. Епископ Ф. Дж. Шін сказав до понад 4,000 вірних у катедрі св. Хреста, в нагоди дня Перемиря, що одного дня в будучині він надіється відправити св. Літургію у візантійському обряді в Кремлі в Москві.

Еп. Шін відправляв св. Літургію у візантійсько-словянському обряді в Катедрі. Ця Відправа відбулася в намірені наверення Росії. Він сказав, що в Кремлі є капличка, присвячена Внебовзяттю (Assumption) Діви Марії — перед століттями, шо раніше ніж віра в нє стала догмою властивої католицької Церкви.

Еп. Шін сказав: **„Котрогось дня єпископ Елько** (що був присутний на цій урочистості) **і я поїдемо до Росії і відправимо Літургію в цій каплиці в Кремлі".**

Світовий славн католицький прелат мав на собі золотий хрест в оздобних роботи царського ювеліра, виробений перед століттями для російського архієпископа".

Під позицією наголовком подав цю новинку, поміщену тут в дослівному перекладі, часопис „Гріх Кетодик Юніон Месенджер" (17 листопада, 1955) — орган Епархії згаданого тут унйтського еп. Елька в ЗДА.

Дійсно, в світі престиж католицького епископа Шіна чималий. А його значення тим більше тепер, бо він американець, а ЗДА це перша потуга світу. Тому Рим зручно висуває еп. Шіна як речника в справі політики Ватикану відносно Росії.

Ватикан хоче навернути Росію на католицтво. Наверне він Росію чи Росія його — це покаже майбутність. А поки-що, стараючись оволодіти Росією, Ватикан іде їй на всі можливі й неможливі уступки. Рим ще не навернув Росії, а наразі ці тямчасові уступки для Москви в Римі вже е. Як далеко йдуть ці уступки, бачимо з того, що той же еп. Шін твердить, начебто в росіян є більша віра ніж в людей Заходу, і то в тих росіян, що в Советському Союзі, навіть у тих, що вірять у марксизм. Дальше, Ватикан і еп. Шін, щоб догодити Росії, Україну вважають за частину Росії.

В Америці бачимо дві політичні течії: офіціяльно — урядова течія, покищо пробуе можливостей мирного співіснування з большевицько Росією. Приватна течія фінансових кол заосереджуе свою увагу на будучині, коли большевизм буде розбитий, але тут ця американська течія хоче бачити будучу Росію неподільною, а Україну вважае за частину Росії. Бачимо це з наставлення всяких „Комітетів визволення від большевизму", з радіо "Визволення", "Інституту дослідів історії і культури СССР", „Східноевропейського фонду" і т. д.

На грунті такої офіціяльної та приватної політики більшости провідних американців голос впливового еп. Шіна, що йде за неподільною („єдиною неділимою") Росією, має тут свою значку вагу; він сильно сприяе московофільський фронт на світовій політичній арені і стае дуже загрозливим для української справи.

Пригадка тим, що забуваються

Можна забавлятися по-культурному, а можна по-некультурному.

Так водяться, що люди при забавах мають щось випити. Можна сказати, що найкраще було б, коли б люди пяних напитків цілком не купували. Але говоримо про те, що е.

При домашних забавах треба пам'ятати про дві справи, а саме: не сьвкувати нікого до пиття. Не хоче хтось пити, нехай не пе. Гостя не треба сьвкувати до того, що йому немиле. Гостя треба шанувати. Тоді він і не пивши буде вдоволений і ще похвалить, що до нього відносяться по-культурному.

Друга справа, — щоб нікому напитків не наливать більше, ніж він сам хоче. Він у кращому положенню, коли сам собі може наливати. Кожен набирае незабільки він хоче. А то бувае так, що хтось хоче трошки, а йому наливають скільки вїн хоче. Та в таких випадках гість повинен випити лише стільки, скільки він хоче, а решту назад лишае. Він же собі пан!

Хто тих уваг послухае, то забава в його домі буде культурна, буде розумна, приємна. Там будуть пити, але не буде пяцтва, не буде пяниці.

Треба й на забаві дбати, щоб вона не виходила тоза межі культурности, щоб була розумною.

ВІДВІДУВАННЯ НЕДУЖИХ У ЛІКАРНЯХ М. ВІННІПЕГУ

Студенти Теологічного факультету Колегії св. Андрея постановили відвідувати хорих по шпиталях м. Вінніпегу. Для того вони складають окремі гуртки, які кожної неділі відвідують шпиталі і там відшукують хорих українців та стараються потішити їх.

В цьому напрямі старанно працює студент Мирослав Крищук. У неділю, 4 грудня, відвідувальна група, в складі М. Крищука, Наді Швайкоської, Лесі Гикавої, М. Матїшака та Й. Остапчуке, на чолі з о. С. Герусом, парохом церкви св. Михаіла, відвідала чотирнадцять хорих українців в шпиталі Ст. Бонїфас.

БИЛ ГРЕГЕМ ХОЧЕ ВІДВІДАТИ СССР

Російські баптисти запросили протестантського проповідника Биля Грегема на відвідини до Росії і він стараеться про дозвіл на виїзд. Б. Грегем мае їхати в місійну подорож до Індії, Гонг Конгу, Формози, Японії і Південної Кореї.

— Сумнівно, чи большевики впустять його до СССР, а коли і впустять, то вони будуть йому "проповідувати", а не він їм.

ЗГИНУЛИ ТРИ РОБІТНИКИ

В Оттаві в будинку Центрального Огрівання прорвалися рури, якими йшла пара в трьох кітлів, отже від попарення згинули три робітники. Іншим сімом вдалося втекти.

ПОКАРАНІ ЧЛЕНИ "СВІДКІВ ЄГОВИ"

Суд в Балтіморі, Америка, трьох членів релігійної секти "Свідки Єгови" засудив на кару на два і пів року тюрми до 1,000 долярів гривни. Їх покарали за нарушення закону військової служби. Їхня релігія забороняе їм служити в війську і вони не хотіли нагинати свої "канони" до потреб життя.

У зимі бачимо сніг. Уже від жовтня він падае в Західній Канаді і любить надїдати її в травні. Одним кольо свят Різдва Христового і Нового Року його найбільше. Коли на дворі не холодно ми любимо побути на снігу; любимо на саночках по ньому посанкуватися; часто робимо з нього бали (кулі) і кидаемо ними.

А що таке сніг?

Сніг це чиста замерзла вода, що маленькими пластиночками („флейкс") спадае з воздуха, згори.

Сніг е білої краски. Але коли б ми взяли одну сніжиночку, найменшу частиночку його, то вона прозора, через неї можна глядіти, як через скло.

Сніг е дуже красний. Коли б ми зловили одну сніжиночку на зеркало або якєбудь шкло і приглянулися до неї через побільшаюче шкло, то побачили б, що вона виглядае як шістьрогова зірочка. Найкращий мистець (майстер) не може чогось подібного здубудати чи змалювати.

У сніжинці бачимо Божу красу.

Сніг — це знак Божої доброти. Легесенькі сніжники падають на землю, а коли їх багато, то вони служать як покривало, що охороняе землю від глибокого замерзнення землі, в якій ростини живуть, очікуючи весни. Якби не сніг, то велика часть нашого краю була б без урожаю. Як добрий Господь Бог!

Сніг поучуе нас, щоб ми були чисті характером, бо „Щасливі чисті серцем, бо вони Бога побачать".

ШТУЧНА НОГА ВРЯТУВАЛА

В Англії, Луїзіяна, на подвірю тюрми отруйний змій-тараканець вкусив вязня в ногу. Але змієві не вдалося, бо нога вязня була штучна (протеза). Інші вязні затоптали гадюку.

ДЛЯ ВІДВАЖНОГО НІЩО НЕ ЗАКОРОТКЕ

В давних записках говориться, що колись арабський король показував своїм придворним гарний дамаскинський меч, який він дістав у дарунку. Всім він подобався, та одну недостачу в нім бачили, — він був трошки закороткий. Коли почув таку увагу королівський син, то говорить:

— Нїяка добра зброя не закоротка для відважного чоловіка. Він її продовжить, коли ступить один крок наперед.

ШЛЮБ В ІНДІЯН

В теперішних індіян племени Чероків, е такий шлюбний обряд: ті, що вінчаються, подають собі руки і стають надпливучою водою. Це на знак, що відтепер їх спільне життя мае плисти так, як вода пливе одною рікою.

Початок кіна датуеться від 1896 р., коли винахідник Люмер збудував кінематографічний апарат.

Трета Книжка
„МАЛОВІДОМОГО".

Вже вийшов 3-ий том „Маловідомого", якого зміст ділиться на такі головні части: 1) Чи Шептицький протестував проти нищення церков на Хольщині. Тут подане і його Послання, що мало би відносится до нищення церков. 2) Еп. Григорій Хомишин. 3) Еп. Коциловський. 4) Завоженим целібату в Галичині. 5) Шептицький заборонив священникам писати. 6) Конкордат Риму з Польщею.

ЩО НОВОГО В ПОЛІТИЦІ

● МекМіллан, міністер закордонних справ Англії, заявив у Палаті Громад, що Англія „готова за якийсь час" дати мешканцям Кіпру право на самоозначення, але не сказав, коли це має статися. Православний архиепископ Макарій, провідник грецьк на острові Кіпру, домагається, щоб Англія точно визначила цей термін.

● Індійський премієр Пандіт Неру сказав, що мешканці англійської колонії, Кіпру, повинні отримати право на самоозначення, — вони хотять приєднатися до Греції.

● Клемент Аталі, 73-літній провідник Партії Праці (лейборити), 7 грудня уступив зі свого становища, яке займав 20 років. По його уступленні королева Єлисавета II заго-родила його дідичним титулом „ірл" (графа) за заслуги для держави; він буде засідати в палаті лордів.

● Остаточно а пресі поширилася вістка, на основі совєтського радіевого комунікату, що Г. Маленков став першим віце-премієром СССР, а не першим з яких.

● Ізраїльський міністер закордонних справ Моше Шаретт відбув пятиторигодинну конференцію з американським державним секретарем Даллесом. Шаретт заявив Долласові, що Ізраіль не зробить арабам територіяльних уступок. Він збирає гроші на закуп зброї для Ізраіля в США і з тою ж метою їде до Европи.

● Генеральна Асамблея Обєднаних Націй має зібратися 18 вересня 1956 р. Передбачують, що зона збереться в Европі, бо в Америці тоді будуть вибори президенту.

● Генеральний прокуратор ЗДА, Герберт Бравнелл, закликав американців молитися, щоб президентом надалі не лишався Д. Айзенгавер.

● Провідник китайської національтів на Формозі виявляє велику симпатію що політичних противбольшевицьких еміґрантів. Недавно дуже прихильно гостив він у себе Поремського — одного з лідерів російського Національно-Трудового Союзу (солідаристів), до речі — українофжерного, а тепер прийняв так само прихильно Яр. Стецька — голову Антибольшевицького Блоку Народів (АБН) і дівча ОУН Бандери.

● Виясідок непорозумінь між членами Спілки Визволення України (Зах. Німеччина) В. Пілюк, П. Курінний і А. Близнюк покинули засідання, за це збори СВУ виключили їх. Ці три виключені в свою чергу виключили із СВУ тих, що їх виключили, а саме: О. Калинника, І. Марченка, І. Жур ливого і Х. Балицького. Незалежними лишилися: О. Заєць порожець і сотник І. Галушка.

● Канада 7 грудня зробила внесок в Обєднаних Націях, щоб до цієї міжнародної організації було допущено 18 нових держав: 13 некомуністичних: Італія, Еспанія, Японія, Австрія, Ірляндія, Лібія, Камбоджа, Португалія, Цейлон, Непаль, Лібія, Йордан і Фінляндія, та 5 комуністичних: Албанія, Болгарія, Румунія, Мадярщина і Зовнішня Монголія. Внесок на Генеральній Асамблеї перейшов голосами 52 проти 2 (5 здержав стримались від голосування, як визначили Зовнішні Монголії за незалежну державу). Але національністичний Китай (Формоза) грозить ветом цьому внескові в Раді Безпеки.

● Е. Дж. Гікел, федеральний посол суспільного кредиту з Альберти, заявив на вічу в Келгарі, що „ліберальна партія найменше чоче миру", бо „коли б прийшло розброєння, то тоді наступила б така велика економічна депресія і таке безробіття, що ліберали мусіли б прийняти програму Суспільного кредиту".

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО ..

● В цьому році перед будинком Міської Управи в Ню Йорку поставили ялинку 60 стіп висоти; коштує вона 585 дол. Засвітили її 13 грудня, разом з 25 іншими в тому місті.

● На Камчатці знайдувався вулкан Безіменний, що на протязі сотень років був нечинний.

● Віце-президент Америки Ричард М. Ніксон відкрив рухому виставку Св. Письма Нового Заповіту в його найстаршою копією-рукописом з-перед 1600 років, в арамейській мові, якою говорив Христос. Ця виставка, почавши від 28 листопада 1955 р., об'їжджає автобусом усі 48 стейтів ЗДА.

● Потерта тютюновою багою шкіра миші з 44 відсотках хорі ще на пістряка (рака) шкіри.

Статистика виказує, що кожний курець після 50 років життя має 50 разів більше наголи захоріти на пістряка легенів, ніж некурець.

● Мишаген, комісар поліції в Детройті, ЗДА, повідомляє, що в цьому місті є 1,490 відомих наркоманів, які рано витрачують понад 10 мільйонів долярів на наркотики.

● В Канаді є тепер в ужитку 1,400,000 телевізійних апаратів, — один апарат припадає приблизно на 10 мешканців.

● Пре кінці листопада в Канаді було 142,000 безробітних; це на 38 тисяч менше, ніж в жовтні 1954 р. Отже безробітні становлять тепер 2,5% всіх працюючих.

● Нагороду Гонгура, що її кожного року присуджують у Франції за найкращий літературний твір, в 1955 р. отримав письменник Ромер Кор за повість „Скалмируні волдь". Ця нагорода становить 5,000 франків, що рівнозварта 14 долярам.

● В Уругваю є коло 10,000 українців. Це заробітчанська еміґрація з Галичини, Волині, Лемківщини та Закарпаття з 1925-1933 років. З нової еміґрації є там коло 10 родин.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Молитву на бенкеті КУК-у в честь сенатора В. Валля, в Вінніпегу 3 грудня, провів о. Т. Ковалишин з Консисторії УГПЦК.

● В Ню Йорку 4 грудня провідники робітництва в ЗДА відбували церкви: Дж. Мізі — церкву св. Патрика, а В. Ф. Шнайдер одну з пресвітеріянських церков. Священики закликали робітників, щоб вони були „сілю землі" і боронили християнські засади завжди і всюди.

● Відколи існує Совєтський Союз (від 1917 р.), щойно в січні 1956 р. перший раз появиться там друком Св. Письмо, заходами спеціяльної комісії Патріярхату, але накладом тільки ... 25 тисяч примірників. Це значить, ви 7-8 тисяч населення припаде 1 примірник св. Письма.

● Ватікан твердить, що католицький кардинал а Польщі не звільнено з тюрми, як подавала преса, а перевели до іншого манастиря — в Сяноцці.

● Архиеп. Борис, голова російської церковної делеґації із СССР, сказав у Торонті, що в Совєтському Союзі є 20,000 церков, 35,000 священиків, 69 манастирів і 5,00 монахів і мо-

— Поринятньо, — в 1914 р. Православна Церква в російській імперії мала: 54,174 парохіяльних і 25,593 непарохіяльних церков, — багато капличь, і священиків 57,105, диякониць 15,000, монахів 11,845 і новиків 9,485, монахинь у 475 манастирях було 17,289 і 56,016 новичок; там було три митрополити 26 архиепископів, 40 епископів і 60 епископів помічників.

● За 39 років тепер перший раз плянується видати в СССР, в січні 1956 р., 25 тисяч Св. Письма. А тим часом тільки під кінець 1955 р. совєтський уряд випустив 581 тисяч примірників безбожної літератури. А за 39 літ він випустив її багато мільйонів примірників. — А Церкві не дозволено протидіяти безбожницькій пропаганді.

● Журнал „Віра і Культура", на підставі пресових інформацій, подає, що в Совєтах є такі православні богословські школи: дві Духовні Академії в Москві і Ленінграді, 4 Духовні Семінарії: в Москві, Ленінграді, Саратові і Ставрополі. В Україні — 3 семінарії: в Києві, Одесі і в Луцьку. На Білорусі одна — в Мінську (в Жировичах). Усіх студентів теольогії — 1,500. Звичайно, всі ці школи московські. Кандидатів до тих шкіл перше обслідує спеціяльна комісія, — навіщо? Щоб слухали совєтської влади

● Головою Українського Християнського Руху в Европі, що є новою агентурою Католицької Акції, назначено („в уряду") д-р В. Янева. Чле вом проводу УХРуху є, між іншими, теж ректор Українського Вільного Університету — проф. д-р І. Мірчук.

● Перебуваючи а Булгаріями на відвідинах у Бірмі, Хрущов сказав, що хоч культура бірманців старша за англійську, бо святині Бірми мають по пару тисяч літ, а Англії тільки 1000 років, то все таки англійці називають бірмій цих дикунами. — Хрущов хіба не знає, що по 1000 років мають в Англії християнські святині, але перед ними були дохристиянські — не молоді від бірмійських. Але, коли Хрущов, у політичній потребі, не заперечує, що обнаяки культури є святині, то тим самим він каже, що Совєтський Союз дичавіє, коли нищить святині.

● В церкови. календарі, що його видала Московська Патріярхія, є нове „свято": 5 березня: свято роковин смерти Сталіна. Бо ж іще в 1944 р. патріярх Алексій проголосив Сталіна „Богом посланну провідником нашого Богом улюбленого великого російського народу" (за таких вважає москалів і католицький Епис коп Шіл). — Це ще одна „строга канонічність" в російській церкві в СССР!

З ДІЯЛЬНОСТИ ТЕОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ при Колегії Св. Андрея в Вінніпегу

Дня 20 листопада ц. р., студенти Теольогічного Факультету взяли активну участь в Архиерейському Богослуженні в церкві св. Архистратиг. Михаїла, яке в цей день святкува ла своє храмове свято. Архиерейське Богослуження відправив Високопреосвященний Митрополит Іларіон при співучасті прот. С. Геруса, прот. В. Кудрика, Т. Ковалишина та о. диак. С. Столярчука. Співав гарно місцевий хор під диригентурою п-ни О. Дмитрів. Іподиконами бу ли студенти: О. Кравченко, М. Бова й І. Стус.

Після Служби Божої відбувся спільний обід під час якого промовляли: міністер судівництва дост. М. Гонгорчук, Впреосв. Митр. Іларіон, прот. В. Кудрик, о. Т. Ковалишин та інші.

Дня 21 листопада о год. 8 рано в каплиці св. Андрея прот. Д. Стратійчук відправив Службу Божу за здоровя Впреосв. Владики Михаїла з нагоди 70-ліття його життя та 35-ліття його пастирського служіння в Рідній Церкві. Під час Служби Божої спів славив студентський хор під дир. о. Петра Блажуна.

Дня 23 листопада ц. р. о год. 6.30 веч. в каплиці Колегії св. Андрея була відправлена Панахида за 359 українських героїв, які загинули під м. Базаром на Волині, обороняючи до останнього чоловіка волю України. Панахиду відправив о. Ієром. Я. Скакальський при співучасті о. диях. В. Дякова та всіх студентів Теольогічного Факультету. По закінченні Панахиди о. Скакальський виголосив до присутніх зворушливе слово, в якому, згадуючи про щих 359 вірних синів України, поставив їх як приклад для цяв бутніх поколінь.

Після коротенької перерви д-р П. Мацейко виголосив дуже цікавий реферат на тему. „Національна підстава — непромінальна вартість". Доповідач звернув увагу на часте нерозуміння цієї національної основи нашими науковцями і мистцями, які приділяють часом малу увагу на цю національну основу в своїх творах. Він зазначував, що наша наука, наше мистецтво й наша пісня, це основа нашого життя і ніхто а нас українців не повинен про це забувати.

В рямках викладів з Історії Української Церкви, яку викладає на Теольогічному Факультеті Впреосв. Митрополит Іларіон, продовжуються реферати, читані студентами Академії, в слідуючому порядку. студент М. Бова — „Дохристиянські вірування в Слові о полку Ігоровім", о. І. Блажук — „Нові православні праці з Історії Церкви". Реферати відбуваються на високому рівні завдяки старанням студентів, як також завдяки цінним порадам Впреосв. Влад. Іларіона.

Ювілей 70-ліття життя та 35-ліття пастирського служіння в Рідній Церкві Впреосв. Владики Михаїла

З нагоди цієї урочистости, яка відбулася 20 листопада ц. р. в Катедрі св. Володимира в Торонті, а честь дорогого Владики Впреосв. Михаїла, студенти Теольогічного Факультету вислали йому слідуюче привітання:

Ваше Високопреосвященство

Теольогічне Товариство при Богословському Факультеті Колегії св. Андрея в Вінніпегу має велику честь переслати Вам свій найсердечніший привіт в День Вашого Ангела Хоронителя В наших гарячих Молитвах ми просимо Господа, щоб Він дарував Вам довголітнє а добру здоров'я сіяти Його Святу Науку й вести свій нарід до Землі Обітованої. Прийміть же, Високопреосвященнійший Владико, наші гарячі синівські побажання для Вас в цей день і помолітъ Господа, щоб Він спородобив нас, скінчивши науку, стати Вам гідними помічниками в праці на Славу Божу й на розмаїт Рідної Святої Православної Церкви.

З синівським привітом у Христі Господі,
Студенти Теольогічного Факультету.

У відповідь на це привітання студенти одержали від Впреосв. Владики Михаїла подяку слідуючого змісту:

Мої Дорогі Студенти Богослови!

Ваше миле привітання з нагоди дня мого Ангела Охоронителя Св. Архистратига Михаїла я отримав. Сердечно дякую Вам, що не забули своєму пути. Саме від студентів богословів особливо приємно мені чути привітання, знаючи, що не ті наступники — Симони Кіринейські, що дальше понесуть Хреста Христового у наш нарід та прибувуть рани Господа свого на тіло своє, як і Апостол Павло.

Приємно мені ще й тому що в день 20-го листопада Сх. Єпархія справила мені урочистість мого ювілею 70-ліття мого життя та 35-ліття мого Пастирського служіння в рідній нашій Укр. Прав. Церкві. То ж заставили Ви мене оглянутися на пройдений мною шлях та згадати свої студентські роки... Згори видніше плюси й мінуси свої, а тому поради мої Вам: УЧІТЕСЯ, ЛОВІТЬ ЗНАННЯ теологічних наук, бо матимете вони здушше в собі: він проявляє всі дані для того, щоб вірно описати життя шахтарів на Донбасі. Автор свідомо поставив свій твір на службу ідеям, які хоче доводити відомі всім річ, що українська мова окрема від московської. І доводить це так: Кузьма Осика не знає. як по-московськи сказати слово „батько". І перекочує слово „отец" на ... „сидом". Серйозно! Пишучи це, автор знав, що Кузьма вчився в московській школі, читав московські книжки про Москву (стор. 137). Читав і чорносотенного "Почаевського Листка", що видавав Віталій. А проте московського слова „отец" ... не знав.

Автор хоче очистити українську від московських закидів у шовіністі та сепаратизмі. І тому твердить, що сепаратизм з українців зробив... польський уряд. Мовляв, своїми устроями. І ще мовляв, що причиною сепаратизму була українська свідомість окремішности від москалів (напр., окрема мова!)

Дальше, автор хоче очистити українців від західників у ... антисемітизмі. З цією метою від дає жидові принизливі першому зустрічі в обороні Києва перед наступом большевиків.

Проблеми, проблеми, проблеми злободня, що про них написано цілі стоси газет і брошур — як же тоді Завзятий міг дерзнутися вплив ти їх в одну книжку?

Не будемо дискутувати над чисто особистими тенденціями автора — соціялістичними. Це його справа, і не має вона відношення до вартости твору. Тут ідеал авторів такий соціялізм, що і панове віддав би справедливість: коли пан одної вірн з народом, то народу він так не гнобить, як пан чужої вірн. І крайну хоче він бачити покриту церквами. — „Дай Боже таких „соціялістів", — але їх не було таких!

Однак нас цікавить твір з чисто літературного боку, а не ідеї автора. І тут ми бачимо, що автор штучно натягає літературну сторону до журналістичної. Бачимо це в нелогічному „прикої" а отим незнанням слова „отець". Бачимо в несподівано скорому національно-соціяльному осві домленню Кузьми Осики, — без внутрішнього процесу самозначення, перелому і т. д. Отже в 2-ій, журналістичній половині повісти герой й показуються вже школярські фігурки, витягі з кольорового паперу.

Школа! Дійсно школа. Іван Завзятий має справжній письменницький талант, і жаль нам його. Так і хочеться відділити першу, дійсно літературну частину книжки, постежити тут кінець, а решту відтяти. Тоді це ще буде бо вартісний твір.

Цих пару зауваг відносить ся не тільки особисто до Івана Завзятого, а до всієї „завзятої літератури", що цілком відірвана від життя, а корить ся читача привидами серед білого дня. Коли жертвою цієї епідемії падає писар без таланту. — його не жаль. Але Івана Завзятого читачеві жаль більше, ніж Завзятому — читача. Він має „іскру". І якщо завершиться з хибного модного шляху, при наполегливій праці він може дати вартісні твори класичного типу.

П. Скаржевський.

ВШАНУВАЛИ НОВОГО ПАРОХА, СТ. КЕТЕРИНС, ОНТ.

В неділю, 13 листопада, по Службі Божій зібралися в церковнім будинку членіи й симпатики місцевої Українсько Греко-Православної Громади св. Юрія Побідоносця, щоб зустріти нового пароха. Вечв. о. Юрій Я Цимбалюк, що недавно обняв парохію й почав свою душпастирську й культурно - виховну працю в Громаді, організували українську Рідну й Неділь-

„ДОБРЕ, АЛЕ НЕ ВТІШАЄ"

Маємо перед собою нову книжку — „Блудний син". Автор Іван Завзятий. Вид-во „Дніпрова Хвиля" (Мюнхен 1955, стор. 296).

Справді не без тривоги розгортаємо перші її картки, — чи не є це книжка „одна з багатьох" — всі на одне копито?

Дивимося на початок і кінець. Початок — це обкладинка, а на ній заголовок: „Блудний син". Наголовок поважний і на нашому ґрунті обі це були цікавою темою для книжки. Однак властивий початком нашого огляду — це прізвище автора; з минковальним розчаруванням дивимося на цей псевдонім — „Завзятий". Від нього ще... партизанщиною. Дивимося на заключення книжки, а там дослівно стоїть таке: „Боріться-поборете". Іван Завзятий каже нам: „Боріться-поборете". А ми додаємо: „...вам Бог помагає". Ми знаємо це напамять від Шевченка.

Від вступу аж до стор. 134, тобто до половини книжки, автор описує дійсний світ, описує це, і таке, яким воно є. Автор зне ту дійсність до ґрунту, живе нею, дихає нею. Він має талант і пише тут щиро, вірно, — палець Божий водить його рукою. Автор тіби забувся, що він „Завзятий", що треба „вдарити", треба програм, ідей, кличів, розумування, тобто журналістики.

На жаль, на 10-му розділі наталася — і ... „все пішло в воду". Автор вдарив об землю літературою і вхопився за політику, пожертвувавши їй цілу 2-гу половину книжки. Правда, що й тут місцями відрухово прориветься талановитий письменник, якого він здушує в собі: він проявляє всі дані для того, щоб вірно описати життя шахтарів на Донбасі. Автор свідомо поставив свій твір на службу ідеям, які хоче доводити відомі всім річ, що українська мова окрема від московської. І доводить це так: Кузьма Осика не знає. як по-московськи сказати слово „батько". І перекочує слово „отец" на... „сидом". Серйозно! Пишучи це, автор знав, що Кузьма вчився в московській школі, читав московські книжки про Москву (стор. 137). Читав і чорносотенного "Почаевського Листка", що видавав Віталій. А проте московського слова „отец" ... не знав.

Автор хоче очистити українців від московських закидів у шовіністі та сепаратизмі. І тому твердить, що сепаратизм з українців зробив... польський уряд. Мовляв, своїми устроями. І ще мовляв, що причиною сепаратизму була українська свідомість окремішности від москалів (напр.,

Маємо перед собою нову книжку — „Блудний син". Автор Іван Завзятий. Вид-во „Дніпрова Хвиля" (Мюнхен 1955, стор. 296).

Справді не без тривоги розгортаємо перші її картки, — чи не є це книжка „одна з багатьох" — всі на одне копито?

Дивимося на початок і кінець. Початок — це обкладинка, а на ній заголовок: „Блудний син". Наголовок поважний і на нашому ґрунті обі це були цікавою темою для книжки. Однак властивий початком нашого огляду — це прізвище автора; з минковальним розчаруванням дивимося на цей псевдонім — „Завзятий". Від нього ще... партизанщиною. Дивимося на заключення книжки, а там дослівно стоїть таке: „Боріться-поборете". Іван Завзятий каже нам: „Боріться-поборете". А ми додаємо: „...вам Бог помагає". Ми знаємо це напамять від Шевченка.

Від вступу аж до стор. 134, тобто до половини книжки, автор описує дійсний світ, описує це, і таке, яким воно є. Автор зне ту дійсність до ґрунту, живе нею, дихає нею. Він має талант і пише тут щиро, вірно, — палець Божий водить його рукою. Автор тіби забувся, що він „Завзятий", що треба „вдарити", треба програм, ідей, кличів, розумування, тобто журналістики.

На жаль, на 10-му розділі наталася — і ... „все пішло в воду". Автор вдарив об землю літературою і вхопився за політику, пожертвувавши їй цілу 2-гу половину книжки. Правда, що й тут місцями відрухово прориветься талановитий письменник, якого він здушує в собі: він проявляє всі дані для того, щоб вірно описати життя шахтарів на Донбасі. Автор свідомо поставив свій твір на службу ідеям, які хоче доводити відомі всім річ, що українська мова окрема від московської. І доводить це так: Кузьма Осика не знає. як по-московськи сказати слово „батько". І перекочує слово „отец" на... „сидом". Серйозно! Пишучи це, автор знав, що Кузьма вчився в московській школі, читав московські книжки про Москву (стор. 137). Читав і чорносотенного "Почаевського Листка", що видавав Віталій. А проте московського слова „отец" ... не знав.

Автор хоче очистити українців від московських закидів у шовіністі та сепаратизмі. І тому твердить, що сепаратизм з українців зробив... польський уряд. Мовляв, своїми устроями. І ще мовляв, що причиною сепаратизму була українська свідомість окремішности від москалів (напр.,

ну школи й відновляючи церковний і світський хор, що на деякий час перервав був свою діяльність. Своїми конструктивними проповідями на Богослужбах у церкві згуртував о. парох повне число вірних, як в Ст. Кетеринс, так рівнож і з околиць, які кожної неділі заповнюють церковний будинок. А громада доволі численна і має перед собою світлу будучність, якщо зуміє обєднати себе до спільної праці у важніших ділянках організаційного життя та зможе зайбисніти всі свої добрі задуми, а головно — збудову нової церкви, справжнього Божого Дому Молитви.

Щоб дати хоч скромну оцінку доброму починові о. Юрія Цукорника, провід громади і члени влаштували йому гарне, гостинне прийняття, якого учасниками були також його дружина, добродійка Цукорник із Торонта, та брат Онуфрій Цукорник, місцевий учитель і диригент при Філії УНО. Те гостина була дійсним виявом пошани до особи нового настоятеля і висловом зрозуміння тої широї і відданої праці, що її започаткував він для морального, духового і культурного піднесення громади.

Гостинне прийняття було приготоване членинями Жін. Т-ва і Сестринства досить добрішно, за що належиться їм заслужене признання й подяка. Виголошені промови й привіти були обдумані, доцільні та змістовні. Господар вечери і голова громади п. Дм. Віндзюк належно вивязався зі свого завдання. Довшу промову сказала пані Ганка Ковальчук-Романич; вона в річевий спосіб представила збранцу о. Цукорника і його дружину, та згадала обширно про ті етапи, які пройшов він у своїй музично-освітній і душпастирській праці в Канаді і Америці, не виключаючи згадки й про його родинне життя та аразкове похорон двох дітей, що сьогодні вже майже на своїх становищах.

З черги склали привіти й побажання: п. Дм. Віндзюк від заряду й членства, п. Репітельний, як почесний голова громади, п-ні Петрук від Сестринства, п-ні Боднар від Жін. Т-ва, пізня Мороз від ОДУМ, п. Дм. Кравченко від Станиці БУВО ч. 8, п. Атаманюк від Братства, п. Попельнюк від СУЖЕРО, п-ні Нема від новозорганізованого хору, п. М. Головатий від СУМК, п. Мороз від Комітету Р. Школи і п. Боднар від СУС. Всі промови, хоч і різнились своїм змістом, зводились до одного заключення, а саме: якщо ми бажаємо добра громаді, нашій спільноті та кращого розвитку Рідній Православній Церкві, мусимо рішучо занехати всякі незгоди і сварки, що підривають основи громадського творчого життя та гальмують нормальний хід культурної праці в громаді. Позатим треба нам збиратись більш до себе серцем і душею та пізнати себе: „Хто ми, чиїх батьків діти, та кому і за що закуті?" в кайдани неволі, як сказав наш великий Батько Тарас. Коли ми основно це зрозуміємо, тоді запалене в нашій хаті любов; єдність і згода, а наша спільна праця принесе нам завжди гарні успіхи та причинить ся до кращої майбутности Громади.

Вдячні забрала слово о. Юрій. Коментуючи кожну про мову зокрема, подякував усім від щирого серця за ласкавий вияв пошани, як рівнож за гарні вислови, що сповнюють його серце вірою й надією у кращу сьогодняшню на майбутнє, в користь для добра Укр. Прав. Церкви та для слави Божої і громади. Отець парох попросив проспівати „Многоліття" Високопреосвященійшому Владиці Митрополитові Іларіонові, Владиці Архиепископові Михаїлові, Світлій Консисторії, Зарядові й усім присутним Дмитрові, з нагоди св. Великом. Дмитрія Мироточця. Співом „Достойно, молитвою і відспіванням гимну України і Британії закінчено це свято в громаді.

За Заряд Прав. Громади,
Дм. Віндзюк, гол.

З ВІНЧАННЯ НА РІДНУ ПРЕСУ.

П-во Петро і Оля Плентерія.

Дня 3-го вересня, 1955 р. відбулося вінчання в Ст. Кетеринс, Онт., п. Петра Плентерія, сина Семена й Марії Плентерій, із Олею Менізюк, дочкою Теодора й Марії Менізюк. На поправинах в неділю, 4-го вересня, присутні гості зложили на добрі цілі $30.00, з того призначена 15 дол. на будову УПЦ церкви в Ст. Кетеринс, 10 дол. на пресовий фонд „Вістника" і 5 дол. на „Український Голос".

Жертви зложили слідуючі:
Родина Менізюків 3 дол.
С. Ферс 2 дол.
По 1 дол.: Т. Геко, Ф. Лявака, пані Плентерій, А. Віна, М. Савчук, Ф. Бромгал, М. Шморгун, М. Снігур, В. Адамик, Ів. Кадечук, В. Бінковський, С. Бокла, Е. Коцюбовський, М. Лисейко, пані М. Комлосі, пані М. Зарицька, Анна Шевчишина, пані Е. Савчук, Тіна Кулик, Марія Кулик, Н. Месон.

Молодих хай Господь благословить усіма добродійствами, а всім жертводавцям сердечна подяка.

Присутній.

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ В ГРИМЗБІ

В неділю, 31 липня, члени родини і приятелі справили гостину панству Теодорові і Теодорі Чорняжам з нагоди їхнього срібного ювілею подружжя. Запрошено новожиїтів до дому Данила й Юстина Стефінів в Гримзбі, де зустріли їх знайомі з Гримзбі, Торонто, Престон, Гемнатон, Брентфорд, Вінніпег і Злединених Держав Америки.

Панство Чорняжи подружилися в серпні 1930 року в місті Кеебек. Від 1930 року до 1937 року мешкали й працювали в Престон, Онтерйо. Обоє були відданими працівниками при Народному Домі в Престон, при будові якого були одною із родин-фундаторів. Пані Чорняк була членкинею-основательською відділу СУК при Народному Домі в Престон. В 1937 році переїхали до Брентфорду, де до теперішнього часу проживають.

Обід і прийняття відбулося на пречарній площі коло хати, під сосновими деревами. Господарем свята був Йосип Шпікула з Торонта. Привіти й побажання зложили Теодор Шпікула з Вінніпегу (брат пані Чорняк), Іван Когтів з Гримзбі, Данило Стефін, пані Юстина Стефін, М. Турів з Престон, В. Чорняк з Торонто, Д. Редкво з Брентфорд і добродійка Юрківська. Дарунок вручила пані Оля Шпікула в імені учасників свята.

На заклик М. Турів присутні відзначили це родинне свято дарунком для української преси і місцевої церкви св. Юрія в Гримзбі. Зібрано 36.25 дол., які поділяно як слідує: на видавничий фонд „Українського Голосу" $5.00 на вид. фонд „Вістника" 5.00 дол., на вид. фонд „Нового Шляху" 5.00 дол. і на церкву св. Юрія 21.25 дол.

Жертвували слідуючі: 4.00 — Йосип і Оля Шпікули, $2.25 — Михайло і Катерина Турів, $2.00 — Теодор і Катерина Шпікули, Ярослав і Анна Шпікули, Яків Шпунярський, Василь і Евгенія Чорняк. $1.00 — Мих. Тарновий, Мих. Свідер, Томко і Ольга Юзьків, Петрр Шпак, Володимир і Марія Шпікули, Петро Немеровський, Мих. і Палагна Сеник, Яків Верцімага, Микола Яковець, Данилі Редква, Анна Антохів, Мих. Антохів. Мих. Шморгун. Василь Вечкофеця, Олекса і Софія Кальмук, Ілія і Надія Воробець, Іван Воробець, Дм. Хоростівський, Дм. Благут, Дородійка С. Юрківська, Іван Костя, Данило Стефін.

Всім жертводавцям щира подяка, а Ювілятам „на многі літа".

С. Ю.

ПРЕСОВИЙ ФОНД
ВІСТНИКА

Щиро дякуємо всім, що допомагають своїми дарами „Вістникові" і просимо ласкаво не забувати і в майбутньому.

Всеч. о. А. М. Тетеревко, збірка на Поминальному Богослуженні бл. п. Емілії Ткачук у Гроналд, Саск. $19.50

Збірка на похороні бл. п. Марії Копач у Гроналд, Саск. 15.00

Франко Чорний, Клейр, Саск. збірка на похороні бл. п. Кароліни Чорний в Клейр, Саск. 12.00

Всеч. о. М. Боднарчук, збірка на похороні бл. п. Николи Біляна в Бюкенен, Саск. 10.10

Всеч о. І. Кулиш, збірка на похороні бл. п. Катерини Українець, Гленсдон, Алта. 10.00

Прот. Б. Яковлевич, збірка на похороні бл. п. Василини Скігар в Інсінгер, Саск. 10.00

Всеч. о. О. Хомяк, збірка на весіллі дітей п-ва Василя і Марії Гавриліів в Глеслин, Саск. 10.00

Прот. О. Новицький, з похорону бл. п. Василя Яцика в Форт Вилям, Онт. 9.50

Всеч. о. С. Гуцуляк, з похорону бл. п. Вилипа Несилого в Верюве В. К. 9.02

З похорону бл. п. Катерини Денис там же 7.50

Іван Мисик, Нитавин, Саск. з похорону бл. п. Агафії Мисик 5.00

Збірка на весіллі Ореста і Роми Гаук, Едмонтон, Алта. 5.00

Всеч. о. Д. Лучак, з імянин п. Івана Равчлюка, Вилингтон, Алта. 5.00

Прот. Е. Горгіца, з похорону бл. п. Марії Шкрумеда, Арбакса, Ман. 4.00

Всеч. о. М. Юрківський, з 25-літнього ювілею т-ва Теодори і Теодора в Гримзбі, Онт. 5.00

П. Самець, Нікгара Фалс, Онт. 3.00

Василь Зарубій, Вегревіл, Алта. 2.00

Степан Бригідир, Сежкоте, Саск. 2.00

В. Кузик, Сифтон, Ман. 2.00

Прот. Б. Яковлевич від Г. С. Шевчика, Вишарт, Саск. 2.00

Всеч. о. Ю. Ференсів, з хрестин онука Данила, п-ве Володимира і Марії Дуляк в Рідкайбі, Саск 2.00

П. Перепелиця, Вінніпег, Ман. 2.00

По $1.00: І. Костюк, В. Фт. Вилям, Онт., С. Калитка, Крествин, Саск., І. С. Свистун, Вітків, Саск., М. Вербівий, Елов Крік, Саск. І М. Калаціла, Вонала, Саск.

ВСІМ СЕРДЕЧНО ДЯКУЄМО.
Адміністрація Вістника.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ В ВІННІПЕГУ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

БУДІВНИЧІ ВСЕКАНАДІЙСЬКОЇ КАТЕДРИ

(Продовження)

Почесні Братчики і Сестриці

Сирник Дмитро, Ейфрос (25) 20.00
Терновецький Юрій і Наталка, Келвінгтон (25) 20.00
Стратійчук І. Канора (35) 10.00
Охрій Михайло, Кендерсел (35) 5.00
Сеньків Петро, Вилварт (15) 25.00
Охітва Михайло, Ватсон (31) 5.00
Кучер Михайло, Гліден (30) 5.00
Никифорук Петро, Ватсон (25) 10.00
Володимира, Кадворт (25) 10.00
Баран Палана, Лідер (25) 5.00
Гуменний Стах, Ітонія (20) 10.00
Капустяник Лука, Гліден (25) 5.00
Конасевич Павло, Ітонія (25) 5.00
Никифорук В. Троян (20) 10.00
Чарнецький Федь, Прілейт (20) 10.00
Войчук Максим, Ітонія (15) 10.00
Варинця Григорій, Кендек 25.00
Дмитрічук Теодор і Василина, Фом Лейк. 25.00
Кравчук Данаїл і Текля, Ейфрос (5) 20.00
Креселевич Федь, Бенъюселд 25.00
Савчук Андрій, Шіго 25.00
Сирник С. Валдна. 25.00
Філик Іван, Септур (20) 5.00
Хорт Василь, Кендлек 25.00
Сук, Кендлек 25.00
Арабський Петро і Марія, Туфанал 20.00
Лек Дмитро, Ватсон 20.00
Гуменний І. Е. Ітонія 20.00
Керелюк Іван і Катерина, Фом Лейк (10) 10.00
Керелюк Яків, Валдна 20.00
Клевчук Іван, Валдна 20.00
Мелещук Андрій, Фостов 20.00
Музичук Іван, Пювнкі 20.00
Паламар Стефан, Ітонія (10) 10.00
Рокачій Василь, Фом Лейк 20.00
Романюк В., Вимер 20.00
Романюк Тимофій і Павліна, Ватсон (11) 20.00
Стрілець Петро, Ватсон (11) 10.00
Сулятицький Никола, Вишарт (10) 10.00
Таєкий Юрій, Валдна 20.00
Чарнецький Мирослав, Прілейт 20.00
Шитилик Григорій, Кендлек 20.00
Гусак Никола, Вишарт 15.00
Керелюк Андрій, Валдна 15.00
Керелюк Анна, Валдна 15.00
Куцирлук Іван, Ейфрос (5) 10.00
Лазарович Петро, Гефорд (10) 5.00
Магас Никола, Ватсон (11) 5.00
Мельник Юрій, Келвінгтон 15.00
Моргач М., Фом Лейк 15.00
Сторонський Петро, Валдна 15.00
Стратійчук Василь і Марія, Канора (6) 10.00
Токарчук Давид, Ватсон (10) 5.00
Федак Василь, Шіго 15.00
Філик Анна, Септур (10) [illegible]
Шитилик Павло, Монтмартр 15.00
Молдаван Семен, Пьюмкі 12.68
Божик А. І. Ватсон 10.00
Войчук Павло, Ітонія (5) 5.00
Гасьский Яків, Валдна (5) 5.00
Гулима Василь, Шіго 10.00
Гаврук В., Принц Альберт 10.00
Демків Володимир, Ервод 10.00
Думанський Николи, Шіго 10.00
Ілюк В. П. Гленевон 10.00
Керелюк Іван, Інсінгер 10.00
Керилюк Рерсі, Ейфрос 10.00
Китар Анна, Келвінгтон 10.00
Коропатийський Юрій, Фом Лейк (5) 5.00
Кошман Г., Інсінгер 10.00
Кулик Микола і Розалія, Бенк Енд 10.00
Купровський Василь, Шіго 10.00
Лесько Петро, Гефорд (5) 5.00
Лукій Іван, Канора 10.00

(Далі буде).

УВАГА! — УВАГА!
Українці Саскачевану!

Слухайте другого дня Різдвяних Свят, ц. є в неділю 8-го січня, в годині 11.10 вечором

РАДІОПЕРЕДАЧІ РІЗДВЯНОЇ ВІСТИНКИ

з Української Греко-Православної Церкви Зелесня Св. Духа в Рідкайлі. Наше Різдвяне Богослужіння буде зарекордоване Радіовисильною СКСК рано в часі самої відправи, а передавне тіжок самого Радіовисильною на хвилях 620 того самого дня вечором починаючи з годин 11.10.

Богослужіння правитиме місцевий парох о. Ю. Ференсів, а Церковний Хор під управою диригента п. І. Крилтола.

За Церковний заряд:
о. Ю. Ференсів, парох.
О. Писюк, голова.
М. Масимик, секретар.

Глибоко зворушені звісткою про несподівану трагічну смерть

ОТЦЯ ПРОТОЄРЕЯ
В А С И Л Я Д И К О В А

батька нашого Дорого колеги-студента о. Дмитра Василя Дикова висловлюємо горем прибитим о. Дикову Василю Дикову та Всій Рідній Сімейній лінії найглибші співчуття.

Молимо Господа Бога, щоб прийняв Свого вірного Слугу Священнопротоєрея ВАСИЛЯ до Своїх Осель Небесних.

Вічна Йому Память.

Управа Т-ва Студентів-Богословів.

Порядки Богослужень:

ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
СІЧЕНЬ:

7 Субота. Різдво — Пембіна — Дуфрост — Гонор — Селкирк
8 Неділя Собор Пресв. Богор. — Гранвілль — Канора — Пінкарфілд — Пендер Перк
9 Понеділок. Первич. Стефана — Стад
14 Субота. Новий Рік — Сендгіл
15 Неділя — Пембіна — Су Лукаят — Тинділ
19 Четвер — Гонор
22 Неділя — Дуфрост — Канора — Ледьюк
29 Неділя — Пінкарфілд — Гонор — Колхісторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді, Онкас Ейв. 4, Вінніпег
7 Ст. Телефон: 56-3093

о. ІВАНА МАГАСА
СІЧЕНЬ:

1 Неділя — Шортлейл
7 Субота. Різдво — Робліи
8 Неділя Собор Богородиці — Гренлавс
9 Понеділок Прич. Стефана — Гілберт Плейнс
14 Субота Новий Рік — Зелена
15 Неділя — Ленгард
18 Середа Велике Освячення Води: 10 год. Гілберт Плейнс; 1 год. Гренлавс; 4 год. Шортлейл
19 Четвер. Йордан — Робліи
20 Пятниця. Собор Іо. Хрестителя — Ленгард
22 Неділя — Шелевіл
29 Неділя — Петакора
Адреса: Box 20, Робліи, Ман.

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІЦИ
СІЧЕНЬ:

1 Неділя — Сірко
7 Субота. Різдво — Вайта
8 Неділя. Собор Пресв. Богор. — Сондаєл
9 Понеділок. Первич. Стефана — Арбака (Петра й Якова)
14 Субота. Новий Рік — Сірко
15 Неділя — Сарто
18 Середа. Навеч. Богознавлення — Водосвята — Арбака (П. і П.)
19 Четвер. Йордан — Вайта
20 Пятниця. Собор Іо. Хрест. — Арбака (Н.)
22 Неділя — Сондаєл
29 Неділя — Арбака (П. і П.)
Адреса: Вайта, Ман., тел. 21
Адреса: Вайта, Ман.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
СІЧЕНЬ:

1 Неділя — Кіндерслей
8 Неділя — Мічам
15 Неділя — Відя
19 Четвер — Кіндерслей
22 Неділя — Осен, Алта.
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. ОСТАПА ФЛЯКА
СІЧЕНЬ:

1 Неділя — Рорктон
7 Субота. Різдво — Весвала
8 Неділя. Собор Пресв. Богор. — Дрифтінг Ривер
9 Понеділок. Первич. Стефана — Сифтон
14 Субота. Нов. Рік — Вевий Ривер
19 Четвер. Йордан — Рорктон
20 Пятниця. Собор Іо. Хрестителя — Вевала
22 Неділя — Дрифтінг Ривер
29 Неділя — Вевий Ривер
Адреса. Box 1087 — Даффин, Ман.

о. Г. ВАСИЛЬВА
Піхайлівський Округ
СІЧЕНЬ:

1 Неділя — Кальмар
6 Пятниця — Свят-Вечір — Торобі, 11 год. веч.
7 Субота. Різдво — Оквовей
8 Неділя. Собор Богородиці — Оба Бічз.
9 Понеділок — Первич. Стефана — Вайлдвуд
14 Субота. Новий Рік — Ричмонд Парк
15 Неділя — Атабаска
19 Четвер — Йордан — Кальмар
20 Пятниця — Собор Іо. Хрестителя — Оба Бічз
22 Неділя — Торобі
29 Неділя — Атабаска
Адреса: 10644—112 Стріт Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

о. С. ГРЕБЕНЮКА
СІЧЕНЬ:

1 Неділя — Прінс Альберт
7 Субота. Різдво — 12.05 переїзда через рано — Прінс Альберт
8 Неділя Собор Богородиці — Мек Довал
9 Понеділок. Первич. Стефана — Гонеймун
14 Субота. Новий Рік — Шипмал
15 Неділя — Вірдейл
18 Середа. Свячена Вода о 5-ій год. по пол. — Прінс Альберт
19 Четвер. Йордан — Сембург
22 Неділя — Прінс Альберт
29 Неділя — Гонеймун
Адреса 554-7 Ст. Е. Прінс Альберт

о. Я. РИБАЛКИ
СІЧЕНЬ.

1 Неділя — Вести
6 Пятниця. Свят-Вечір, 12 година ночі — Оквборн
7 Субота. Різдво — Евгусина
8 Неділя. Собор Богородиці — Сенкі Лейк
9 Понеділок. Первич. Стефана — Рособрн
14 Субота. Новий Рік — Сч
15 Неділя — Мекві
19 Четвер. Йордан — Оквборн
22 Неділя — Гаея Елмо
29 Неділя — Оквборн
Адреса: Оквборн, Ман. Тел. 336

о. ІВАНА МАРІЯН
СІЧЕНЬ 1956:

1 Неділя — Пайн Ривер
7 Субота. Різдво — Пайн Ривер
8 Неділя. Соб. Богор. — Етелберт
9 Понед. Стефана — Гарленд
14 Субота. Новий Рік. Вони (Водосвяття)
15 Неділя — Зелена (Водосвяття)
19 Четвер Йордан — Етелберт
20 Пят. Соб. Іо. Хрест. — Пайн Ривер (Водосвяття)
22 Неділя — Свон Ривер (Водосвяття)
29 Неділя — Дрей Ривер (Водосвяття)
Адреса: Box 71, Етелберт, Ман.

о. Л. В. ЛЯЧИНИ
СІЧЕНЬ:

1 Неділя — Горіно
7 Субота. Різдво — Йорктон
7 Субота. Різдво — Мазепа 9.30 рано
8 Неділя. Собор Богородиці — Йорктон
9 Понеділок. Прич. Стефана — Сторонові
14 Субота. Новий Рік — Каджер
15 Неділя — Йорктон
19 Четвер. Йордан — Йорктон
22 Неділя — Райн
29 Неділя — Мазепа
ЛЮТИЙ:
5 Неділя — Йорктон
12 Неділя — Сторонові
16 Середа. Стрітення — Мазепа
19 Неділя — Йорктон
26 Неділя — Йорктон
Адреса: 110 Вилингтон ave.
Тел. 32996 — Йорктон, Саск.

о. Д. ЛУЧАКА
(Вилингдонська Округа)
СІЧЕНЬ:

1 Неділя — Брут
7 Субота. Різдво — 7 год. рано — Калгарі
7 Субота. Різдво — 10 год. рано Видвордон
8 Неділя. Собор Пресв. Богор. — Андрю.
9 Понеділок. Первич. Стефана — Лужани
14 Субота. Новий Рік — Пено
15 Середа — Водосвяття по громадах
19 Четвер. Йордан — Андрю — 8 год. рано
19 Четвер. Йордан — Вилингдон — 10 год. рано
20 Пяти. Собор Іо. Хр. — Пено
22 Неділя — Завале
29 Неділя — Калгарі
Адреса: Box 158, Вилингдон, Алта. Телефон 49.

о. ПЕТРА СТЕФІКА
СІЧЕНЬ:

1 Неділя — Толстой
6 Пятниця. Свят-Вечір — 10 год. рано — Толстой
7 Субота. Різдво — 7 год. рано Гарлентон; 10 год. рано Толстой.
8 Неділя. Собор Пресв. Богор. — Роза
14 Субота. Новий Рік — 7 год. рано Толстой; 10 год. рано Гарлентон
15 Неділя — Пембіна
Адреса: Толстой, Ман.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Гаєвськ
1. Неділя: Різдвяний концерт Нед. Школи в Кримові, год. 8 вечора
6. Пятниця: Свят-Вечір. Богослужба з Вечірнею — в Гефорд, 9.30 год. рано
7. Субота. Різдво — Гефорд — вночі від год. 10.30
7. Субота. Різдво — Вегвіл рано
8. Неділя Собор Богородиці — Порт Бетафорд
9. Понеділок. Празн. Стефана — Редфід
14. Суботи. Новий Рік — Гетерлей
15. Неділя — Кремлор
16. Середа. Навечерія Богоявлення — Порт Бетафорд. Служба Божа і Водосвятя год. 10 рано.
19. Четвер Різдвяного — Гефорд, год. 9.30 рано
21. Неділя — Кендо
29. Неділя — Медоа Лейк
ЗАУВАГИ: Вразі сніговіїв — можне наступити зміна в порядку Богослужень.
На Свят-Вечір слухайте радіо-передачі зі станції СГ-Н.Б. Порт Бетфорд. Програму передає місцева СУМК з Гефорд а проповідо о. О. Хомяка, о год. 8.30 вечором.
Різдвяний концерт Недільної Школи в Порт Бетафорді відбудеться дня 2 січня о год. 8.00 вечором в парокняій залі.
Адреса: Box. 163. Гефорд, Саск.
Тел. 55

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Фостон
6. Пятниця. Навечерія Різдва Хр. 12 год. ночі — Ватсон
7. Субота. Різдво — год. 9 рано — Вимер
8. Неділя. Собор Преся. Богор. — Вінніпег
9. Понеділок. Первмч. Стефана — Київ
14. Субота. Новий Рік — Кленр
15. Неділя — Вімер
19. Четвер. Йордан — Рама
22. Неділя — Ватсон
29. Неділя — Вакена
Адреса: Ватсон. Саск.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Гаєн Едерр
6. Пятниця. Навеч. Різдва Хр. — Гаєс
7. Субота. Різдво — Гаєс
8. Неділя. Собор Преся. Богор. — Арран
9. Понеділок. Первмч. Стефана — Кобзар
14. Субота. Новий Рік — Стівен
15. Неділя — Норквей
18. Середа. Навеч. Богоя. — Гаєс
19. Четвер. Йордан — Арран
20. Пятниця. Собор Івана Хрестителя — Гайят Вів
22. Неділя — Сван Лейк
29. Неділя — Мейбридж (Водоса.)
Адреса: Box 311, Гаєс, Саск.

о. В. СЕНЮШИНА
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Ергімонт
6. Пятниця. Свят-Вечір — Торжиця
7. Субота. Різдво Христове о 11 год. вечером
7. Субота. Різдво — Восетна 9.30 рано
8. Неділя. Собор Преся. Богор. — Редвотер
9. Понеділок. Первмч. Стефана — Федора
14. Субота. Новий Рік — Редвотер
15. Неділя — Якобурк
18. Середа. Йорданське Водосвяття: Восетна 10 год. рано; Якобурк 1 год. по пол.; Торжиця 2.30 год. по пол.; Ергімонт 4 год. по пол.; Федора 8 год. Вел. Повечірня; Редвотер 1 год. Вел. Повечірня Всенічна.
19. Четвер. Йордан—Радвей, 9 рано
20. Пятниця. Соб. І. Хр. — Ергімонт
22. Неділя — Торжиця
29. Неділя — Федора
ЛЮТИЙ:
5. Неділя Мюрфи.
Вечірня — Ергімонт 3.30 п. п.
12. Неділя — Горжиця.
Вечірня — Редвотер 7 год. веч.
15. Середа. Стрітення — Восетна
19. Неділя — Радвей.
Вечірня — Торгиця 7 год. веч.
26. Неділя — Якобург.
Вечірня — Федора 7 год. веч.
Адреса: Box 128, Радвей, Алта.
Телефон 10.

о. В. МЕЛЬНИЧУКА
СІЧЕНЬ:
7. Субота. Різдво — [redacted]
8. Неділя. Собор Преся. Богор. — Шипінці
9. Понеділок. Первмч. Стефана — Гемлин
19. Четвер. Йордан — Кеймеда
22. Неділя — Давінг
Адреса: Гайят Гіл, Алта.

о. А. ТЕТЕРЕНКА
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Кадет
7. Субота. Різдво — Гровілд, півн.
8. Неділя. Собор Бог. — Мелфорт
9. Понеділок. Стефана — Кадет
14. Субота. Нов. Рік — Гровілд (півн.)
15. Неділя — Гровілд (над річкою)
19. Четвер — Богова. — Брускб
20. Пятниця. Із Хрест. — Кадет
22. Неділя — Гровілд - (півн.)
29. Неділя — Нипавін
Адреса: Мелфорт, Саск.

о. В. АПОНІОКА
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Терноопіль
7. Субота. Різдво — Смис
8. Неділя. Собор Преся. Богор. — Якаа
9. Понеділок. Первмч. Стефана — Аканея
14. Субота. Новий Рік — Елон Крік
15. Неділя — Ст. Джуліа
19. Четвер. Йордан — Кадворт
22. Неділя — Якаа
29. Неділя — Кадворт
Адреса: Box 4, Якаа, Саск.

о. В. Т. ПРИСТУПИ
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Айтуна
7. Субота. Різдво І. Хр. — Гудзь
8. Неділя. Собор Бог. — Маліхи
9. Понед. Стефана — Фомина
13. Пятниця — Новорічний Молебен, 8 год. веч. — Айтуна
14. Субота. Новий Рік — Габари
15. Неділя — Жучка (Водосвятія)
18. Середа. — Водосвятія, 8 год. рано Айтуна; 10 год. Медиця; 12 год. Фомина; 2 год. Гудзь, 4 год. Габари.
19. Четвер. Богоявленнє — Айтуна
22. Неділя — Гудзь
29. Неділя — Фомина
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.
Тел. 57.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Брендон
7. Субота. Різдво — Брендон, 12 годин ночі
8. Неділя. Собор Богор. — Брендон
14. Субота — Нов. Рік. — Брендон
15. Неділя — Брендон
18. Середа. Шедрий Вечір, 3 год. по пол. Водосвятня — Брендон
19. Четвер. Богоявленнє — Брендон
8 год. рано
22. Неділя — Портедж ля Прейрі
29. Неділя — Брендон
Адреса 518 Песифік ave. Тел. 2820

о. О. НОВИЦЬКОГО
СІЧЕНЬ 1956:
1. Неділя — Вест Форт
6. Пятниця. Навечер'я Р. Хр. Форт Вилиям о год. 12 ночі
7. Субота — Різдво Христове — Вест Форт о 5 год. рано
8. Неділя. Собор Преся. Богор. — Форт Вилиям.
9. Понед. Стефана — Вест Форт
14. Суб. Новий рік — Форт Вилиям
15. Неділя — Вест Форт
18. Середа. Навечерія Богоявлення — год. 5 по пол. — Вест Форт.
19. Четвер. Йордан — Форт Вилиям год. 6 рано.
22. Неділя — Форт Вилиям
29. Неділя — Вест Форт
Тел. 3-8568, Форт Вилиям, Онт.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Сарепа
6. Пятниця. Св. Вечір — Лак Ла Біш
7. Субота. Різдво — Лак Ла Біш 8-ма год. рано
8. Неділя. Собор Преся. Богор. — Бойл
9. Понеділок. Первмч. Стефана — Норвал
14. Субота. Новий Рік — Крайгенд
15. Неділя — Греслена. Вел. Свячення Водн.
19. Четвер. Йордан — Сарепа
22. Неділя — Вондерфіт Ривер
29. Неділя — Лак Ла Біш
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Сарепа
12. Неділя — Крайгенд
15. Середа. Стрітення — Греслена
19. Неділя — Норвал
26. Неділя — Лак Ла Біш
Адреса: Box 216, Лак Ла Біш, Алта.

о. П. САНЕВИЧА
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Белс
7. Субота. Різдво — Сионі Лейк
8. Неділя. Собор Преся. Богор. — Бойл Лейк
9. Понеділок. Первмч. Стефана — Средея
14. Субота. Новий Рік — Вільна
15. Неділя — Сионі Лейк
18. Середа. Велике Освячення Води 12 год. — Сионі Лейк
2 год. — Белс, 4 год. — Вільна
6 год. — Средея
19. Четвер. Йордан — Стрий
20. Пятниця. Собор Із. Хрестителя — Белс
22. Неділя — Ворспаїт
29. Неділя — Средея
29. Неділя — Стрий (о. Куліш)
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Сионі Лейк
12. Неділя — Вільна (о. Куліш)
15. Середа. Стрітення — Сионі Лейк
19. Неділя — Белс
19. Неділя — Средея
26. Неділя — Средея
УВАГА: В порядку Богослужень за місяць Січень, ще можуть зайти деякі зміни про що громади своєчасно будуть повідомлені.
Адреса: Box 309. Сионі Лейк, Алта.
Тел. 32.

Календар Українських Свят

СІЧЕНЬ 1956:

1	Н	19	Нед. п. Різдвом. Прп. Ілаї
2	П	20	Свяч. Ігнатія Богоносця
3	В	21	Мч. Юліяни Никомидської
4	С	22	Вмч. Анастасії, Теодотн
5	Ч	23	10 муч. в Криті. Павла сп.
6	П	24	Свят Вечір. Муч. Евгенії
7	С	25	Різдво Ісуса Христа
8	Н	26	Собор Преся. Богородиці
9	П	27	Перемч. Стефана
10	В	28	Св. 20,000 муч. в Никомидії
11	С	29	14,000 дітей убитих Іродом
12	Ч	30	Муч. Анисії Дів.
13	П	31	Преп. Мелянії Римлянки
14	С	1	Новий Рік — Обрізання
15	Н	2	Нед. п. Йорданом
16	П	3	Прор. Малахія, мч. Горгія
17	В	4	Собор 70-ти Апостолів
18	С	5	Шедрий Вечір
19	Ч	6	Богоявлення — Йордан
20	П	7	Собор Івана Хрестителя
21	С	8	Преп. Григорія Печер.
22	Н	9	Нед. по Йордані
23	П	10	Григорія еп. Ниського
24	В	11	Прп. Теодосія Вел.
25	С	12	Свят архіяп. Сербського
26	Ч	13	Муч. Ермия Стратонія
27	П	13	Св. Отців вбитих в Спмі
28	С	15	Пр. Павла Тівейського
29	Н	16	Нед. 29. Пок. к. вп. Петра
30	П	17	Прп. Антонія Велик.
31	В	18	Анастасія і Кирила археп.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — [redacted]
7. Субота. Різдво — Медьничук
8. Нед. Собор Бог. — Шіро місто
14. Субота. Нов. Рік — Мучкапн
15. Неділя — Тідор, за рікою
19. Четвер. Йордан — Льора-Лисея.
22. Неділя — Едмор
29. Неділя — коло Купровських
6 в Пятницю і 18 в Середу Різдвяне Вечірня і перед Йорданськ Вечірня з освяченим водя в Шіро, місто.
Адреса. Шіро, Саск. Без зм. тел. зв.

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
СІЧЕНЬ:
1. Неділя — Вест Брук
7. Субота. Різдво — Шіро родин.
8. Неділя Собор Бог. — Тідор міс.
14. Субота. Нов. Рік — Федяки
15. Неділя — Інсінгер „Гайвей"
19. Четвер. Йордань — коло Жучих
22. Неділя — Вимяра
29. Неділя — Фомы Лейк
Адреса Шіро, (тільк. вна зд. Тел. 21.

Церковний Устав

СІЧЕНЬ 1956:

1. Нед пер. Різдвом. Гол. 5. Утр. Єван. 8. Літ.: Ап. Євр. 11: 9-10, 17-23, 32-40. Євап. Матея 1: 1-25.
6. Пятниця. Навечерія Різдва. Вечірня. Утреня, Царські години. Літурпія Василія Вел., починається Вечірнею. Ап. Євр. 1: 1-12. Євап. Луки 2: 1-20.
7. Субота. Різдво Христове. Великс Повечерія. Утреня. Єв. Мат. 1: 18-25. Літ. Із. Золотоустого. Антифони Свята. Замість Святий Боже: Усі ті, що в Христа Ап. Галат. 4: 4-7. Євап. Матея 2: 1-12.
8. Неділя. Собор Богородиці. Гол. 6. УЄ 8. Літ.: Ап.-Євр. 2: 11-18. Єв. Матея 2: 13-23.
9. Понеділок. Первмч. Стефана. Літ. Ап. Дпяння 6:8-15, 7:1-5, 47-60. Євап. Матея 21: 33-42.
14. Субота. Новий Рік. Всенічна. Утр. Євап. Із. 10: 9-16. Літ. Васпяя Вел. Ап. Кол. 2: 8-12 і Євр. 7: 26-28, 8: 1-2. Євап. Лука 2: 20-21, 40-52 і Лука 6: 17-23.
15. Нед. пер. Богояв. Гол. 7. УЄ 10. Літ. Ап. 2 Тим. 4: 5-8. Євап. Мар. 1: 1-8.
18. Середа. Навечерія Богоявлення. Вечірня. Утреня. Царські Години. Літ. Вас. Вел., поч. Вечірнею. Ап. 1 Кор. 9: 19-27. Євап. Лука 3: 1-18. Після Літурпії Велике Осв. Води.
19. Четвер. Богоявлення. Велике Повечеря. Утреня: Євап. Марка 1: 9-11. Літ. Ап Тита 2: 11-14 і 3: 4-7.
20 Собор Івана Хрест. Літ. Ап. Дії 19: 1-8 Євап Матея 1: 29-34. Євап. Матея 3: 13-17.
21. Нед. по Богояв. Гол. 8. УЄ 11. Літ. Ап. Ефесян 4: 7-13. Євап. Матея 4: 12-17.
26. Неділя 29. Гол. 1. Єв 1. Літ. Ап. Колосян 3: 4-11. Євап. Лука 17: 12-19.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., JANUARY 15, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го СІЧНЯ, 1956. ЧИСЛО (1008) 2

НАГОРОДИ ДУХОВЕНСТВУ

Української Греко-Православної Церкви в [redacted]

Смиренний ІЛАРІОН, з Божої ласки Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, до Всечесніщого нашого Духовенства

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Наша Свята Православна Церква в Канаді розвивається й цвіте спільною працею вірних та Духовенства. Воно, Православне Духовенство в Канаді, працює в Божому Виноградництву ревно й пильно, часом у невідповідних умовах, і зробило вже дуже багато, глибше християнізуючи доручені їм Громадяе та втаюючи на культурно-освітній ниві їх.

Кожен працівник заслуговує належної нагороди, а Священики, як слуги Божі на церковній ниві, за свою велику богослужбову, учительну та місійну працю заслуговують нагороди побільшеної.

І я, як Архипастир нашої Православної Церкви в Канаді, взявши під увагу всю священичу працю, цим моїм Архипастирським Посланням складаю свою Митрополичу подяку всьому нашому православному Духовенству в Канаді за його ревну працю.

А крім цього, по згоді з Консисторією, окремо нагороджую за ревну працю:

Набедренником, — Всечесніших Отців: Дмитра Лучака, Петра Зубрицького та Степана Зузака.

Камілавкою, — Всечесного Отця Михайла Пахолкова.

Золотим Хрестом, — Всечесніших Отців: Петра Архангельського, Тому Ковалишина, Степана Сяячича та Юрія Туржанського.

Саном Ігумена: Високопреподобного о. Йова Скакальського.

Епігонатом (Палицею), — Високопреподобних Отців Протоереїв: Михайла Фіяка, Михайла Тарновецького та Йосипа Трйсу.

Хрестом з оздобами, — Високопреподобних Отців Протоереїв: Касяна Квасницького та Бориса Яковкевича.

Митрополичою Грамотою, — Високопреподобного о. Протопресвітера Тита Яковкевича.

Усіх нагороджених Священників сердечно вітаю з цією великою церковною нагородою, яку кожен має одержати за Службою Божою в Архипастирських рук.

Усе наше Духовенство сердечно вітаю зо Святом Божого Народження, а в наступному Новому Році усім щиро бажаю щастя й здоров'я, та віку довгого для корисної праці на славу Божу та на спасіння українського народу.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

†Іларіон,
Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.

Року Божого 1956-го, січня 7-го дня, на день Народження Христа, Сонця Правди. Катедра Пресвятої Трійці в Вінніпегу.

Свящ. Петро Стефюк

Парох Округа Толстой, Ман.

Народився 6-го вересня 1889 р. в Хлівищах на Буковині. Народну школу скінчив в Будилові, Галичина, а 8 клас гімназії в Кіцмані та Чернівцях. Після середньої школи вступив на Теольогічний Факультет Черновецького Університету — 4 роки, а опісля студіював у Відні. Одручився в 1918 р. з Михайлиною Смеречанською і того ж року рукоположений в православній церкві св. Івана в Відні.

Як священик працював у Іспасі, Шепинцях і в Луженах на Буковині та в Валя Боулуй в Румунії, то знову в Онуті-Самушин на Буковині.

З початком другої світової війни залишив Буковину та вийхав на Холмщину, а від 1940—45 рр. словняв душпастирські обовязки в таборах праці в Німеччині та Австрії. Від 1945-49 рр. був священиком і учителем в Зальцбургу, Австрія.

До Канади прибув 15-го серпня, 1949 року і призначений на округ Толстой, Ман., до якого входять громади: Сеньків, Рова і Гардентон.

Отець Петро відзначається великою скромністю, як лишое доброму душпастиреві, і нехай Бог посилає йому ще багато сил у священичій праці.

ВЕЛИКЕ ЧИСЛО СТУДЕНТІВ

Деканмак Гіл університету говорив у Торонті, що тепер у канадійських університетах є коло 67 тисяч студентів, а за 10 літ передбачується їх майже два рази стільки.

СОВІСНИЙ ЧОЛОВІК

Невідомий чоловік прислав Сіенарській компанії 15 долярів за їзду на її потягу перед 21 роками. Йому вдалося тоді перейхати "на зайця" з Принс Альберт до Флин Флон, не заплативши 12 долярів. Тепер він послане 15 долярів, додавши три доляри на проценти від грошей.

Конференція Консисторії УГПЦК

Дня 29 грудня, 1955 р. у Вінніпегу закінчилася конференція повної Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Конференція відбувалася три дні.

АРХІЄП. БОРИС ДЯКУЄ

Злучена Церква Канади повідомляє, що російський архієп. Борис прислав подяку, що в Канаді гарно його приймали. "Я вірю, — зазначив він, — що це скріпить звязки між нашими Церквами і державами і принесе добрі овочі для скріплення мирного співжиття в цілому світі". Це мова большевицького церковника до тутешніх церковників, але чи будуть з того бажані овочі для народів, над якими большевики панують? Буде таке, як дотепер було, — **вевоки.**

ЗГИНУВШІ В ЧАСІ СВЯТ

В часі латинських Різдвяних Свят, що минули, згинуло в Канаді 67 осіб, а з них 47 згинуло на дорогах. Згорілo 11, а ще інші поглинули з інших причин. А в Америці згинуло 745 осіб, а з того на дорогах 579. В Канаді лише в провінвінції Принс Едвард Айленд ніхто не згинув. В Онтаріо згинуло найбільше, бо 31.

ПЕРЕСВЯТКУВАЛА В СКЛЕПІ

В Девенпорт, Айова, 16-літна дівчина зайшла в суботу перед латинським Різдвом до склепу, схопалася і свята в склепі перебува. Іма цукорки і др. і вибирала для себе всяку одіж та складала в валіжку. Всього було на 6000 долярів. Але коли по святах відчинили склеп, то її арештували.

576 ДАЛИ СВОЄЇ КРОВИ

Перед латинським Різдвом 576 сіенарських робітників дали своєї крови для шпиталів.

ПОМЕР ІЛЛЯ КИРІЯК

Дня 28 грудня 1955 р. в Едмонтоні помер відомий українсько-канадійський письменник Ілля Кіріяк, автор 3-томового твору "Сини Землі", що має появитися також в англійському перекладі.

В особі бл. п. Іллі Кіріяка українці в Канаді втратили одного з найбагатьох найбільших піонірів української культури в Канаді і за великі заслуги для неї Українська Вільна Академія Наук ще за його життя вшанувала титулом дійсного члена УВАН.

В. Я. П.!

ЗМІНА АДРЕСИ

При кожній зміні адреси проситься виповнити цю форму, залучивши 10 центів на покриття коштів зміни та вислати до Адміністрації ВІСТНИКА на адресу:

THE HERALD
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

До Адміністрації ВІСТНИКА:

Прошу вимінти мою адресу.

Моя стара адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці .....
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Моя нова адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці .....
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

ЯКІХ БЕЗБОЖНИКІВ

(Справжня подія із страшних часів, недавно минулих)

"Малі називаються поміж вами, коли Господь Я кідаю" (Рим. 12, 10).

Село Т-ка недалеко Сміли. Там здавна є вже 2-клясова школа. Село українське. Церква на честь св. Вмч. Дмитрія Солунського. Священик о. Федір служив у тій парафії 40 років і багато попрацював для села. Дружина його походила з родини письменника Левицького. Умер в 1919 році. Новий молодий Священик прибув до села Т. в червні місяці 1920 р. і першу Службу служив в день св. Ап. Петра й Павла. Новий Священик дуже всім сподобався, а ще більше й тим, що зорганізував гарний церковний хор і тут вперше почав служити Службу Божу укр. мовою. Село це стало розсадником української мови в церквах.

На майдані біля церкви, як і скрізь по селах, великий хрест з вирізьбленим Розп'яттям, але вже похилився і фарба на Розп'ятті пообдзялася. Отже, перше, що зробила парафія на порадку нового Священика, це — зробили величного нового дубового хреста, а Розп'яття віддали в Смілу до маляра Пилчука. Він дуже майстерно привів Розп'яття до належного вигляду, ще й намалював гарну вісну св. Дмитрія за зворотну сторону хреста. Коли Розп'яття було вприкріплено до свого місця, то над ним на хресті він написав слова прор. Ісаї: "Його замучено за гріхи наші!" (53, 5). В день храмового свята св. Дмитрія, 26 жовтня ст. ст., був великий здвиг доокольшніх сіл. Свято було не в неділю, тому в Службі Божій взяло участь вісім Священиків на чолі з Прот. Я. Ботвиновським, борцем за Українську Церкву. Освячення Хреста зробили незвичайно урочисто на площі, при участі коло 2,000 молящих. Потім кожного року в день св. Дмитрія після Служби Божої до цього хреста виходили хресним ходом служити Молебень.

В цьому селі був дід Наум, що 12 років незмінно був церковним старостою. Мав він двох одружених синів, Мусія й Семена, і дочку Мокрину. Всі ці родини незвичайно побожні і ніколи не пропускали нагоди приходити до церкви зв'ечора й рано. Були жертвенні й активні.

Мокрина дишилася вдовою, мала трое дітей. Син її Митька (Дмитрик) виявився дуже вдалим хлопцем. Добре вчився в школі, а коли настала перша світова війна, то дослужився до чину офіцера. Але як почалася революція та переслідування військових, то, спасаючи себе, Митька став великим революціонером у селі. Коли революція йшла в напрямі визволення України, то Митька був самим популярним дяченм у селі. Але справа пішла по шляху комунізації та боротьби проти Бога й релігії. Почався комсомол, а далі й гурток "войовничого безбожника", організований деякими учителями наказом згори. Митька через свій стан не міг уже відстати, тому і в цих організаціях почав вести перед, не зважаючи ні на сльози матері й сестер, ні на вмовляння дядьків — Мусія й Семена. Десь у 27-му році, коли безбожники упали в самий справжній сатанізм, скверніли та руйнували церкви, Митька з своєю партією не відставав, хоч і не дали їм зруйнувати церкву.

Якось у неділю з місцевим учителем він чотиригодинну пропаганду серед сотні одуреної молоді та дітей. Було це в місцевій школі, біля церкви. Коли багато людей вийшло з церкви, то з великим галасом вийшла й ця нещасна молодь на чолі з своїми дикими наставниками. Вони всі рушили до хреста. Люди з церкви також кинулись туди. І ось Митька виступив уперед і сказав: "Я вам кажу, що ніякого Бога нема, і Христос — це тільки видумка буржуїв. А якщо Бог є, то нехай мене зараз покарає". Він витягнув револьвер і вистрілив просто в груди розп'ятого Христа. Віруючі в сльозах скрикнули, а комсомольці зареготали дикими ревом. Тоді підійшов до Митьки його дядько Семен і спокійновано голосно сказав: "Митька, ця куля буде в твоїх грудях!"

"Нічого не буде", сказав Митька, зухвало сміючись.

Недалеко церкви жив чоловік Ю. Бугун. Мав він жінок синів. Гарні хлопці. Родина вся побожне й працьовита. Старшому років 20. Співав у хорі. Одна дуже гарна дівчина, з гарної родини, закохалася в нього, а він у неї. Незабаром вони вже мали подружитися. Але до неї приставав Митька і також думав її сватати. Якось у неділю бігаючи молоді забавлялося коло двора Бугуна на деревинах, що лежали попід плотом. Був тут і Митька, і та дівчина; вона все розмовляла із сином Бугуна, Андрієм. Підійшов Митька. Слово по слові, і зав'язалася сварка. Митька, розпалившись, вихопив револьвер і пістолетом так ударив у висок цього хлопця, що той упав мертвий. Побачивши це, Митька зник. Хлопця поховали, а обурення проти Митьки зросло до ненависти, навіть серед комсомольців.

Час ішов, а про Митьку ні слуху, ні духу. Десь за рік почалися грабунки то по дорогах, то пограбовано кооперативи. Довго слідкувала міліція, а нарешті схопили грабіжників в одному містечку саме на грабунку кооперативи. Виявилося, що всю банду організував Митька. Отже сів він до криміналу. Слідство тяглося місяців шість. У листопаді 1929 року їх судили. Митьку засуджено на розстріл. Тоді вони подали апеляцію до найвищого суду в Москву. Митька сидів уже смертником в одиночній камері ч. 6, ждучи остаточного вирішення його долі.

Авторові цих рядків довелося також сидіти в тій самій одиночній камері і лежати на тому самому місці, де лежав цей нещасний Митька. На стіні олівцем він намалював могилу з хрестом і підписав під нею: "Тут лежить розстріляний Митька Совгиря; ждав смерти всі ті дні, що написано". А нижче писав він числа днів від часу, коли подали апеляцію до вищого суду в Москві про помилування. Кожного дня він ставив число на протязі грудня і шість день січня ст. ст. На святвині в день Водохреща його розстріляли.

Коли мене перевели з одиночки у загальну камеру в лютому 1930 р., то я там знайшов і Митьиного дядька Семена. Він мені розказав таке: Коли він ще був на волі, то принюсла Митьці від його матері передачі поживи. В грудні, повертаючи горшки, Митька написав:

"Дядьку Семене! Колись я в охоронному безумстві вистрілив з револьвера в розп'ятого Христа. Тоді ви сказали, що та куля буде в мені. Так, я її жду, я на неї заслужив. Митька".

Тодішній вязень.

ДОЛЯРИ "ВИХОДЯТЬ ЗАМРІ" 6-ий РАЗ

Кожен знає т. зв. "фіфтін-сент сторе" фірми Ф. В. Вулворт. Її історію одначе знає не кожний.

В 1879 р. Френк Винфілд Вулворт заложив пятицентівкову крамницю в Утіці, стейт Нью Йорк, затрудившись в ній 2 чи 3 продавців. Вулворт почав свій бізнес з 31б доларів, а через рік мав уже 1,516,000 доларів.

Бізнес ішов, бо це була цілком нова думка: крамниця (склеп), в якому могли б бідні купляти за пару центів.

В 1912 р. Вулворт збудував Будинок Вулворта — перший хмародер за 13 мільйонів доларів. Отже за 33 роки він заробив на центах десятки мільйонів доларів.

Помершн в 1919 р., 66-літній Вулворт лишив по собі такий спадок: 1,081 крамниць і 1.119 мільйонів річного обороту.

В 1952 р. продаж зросла до 700 мільйонів річно. В крамницях Вулворта в в Америці, Канаді і на Кубі працювало 93,000 робітників і робітниць.

Теперішньою власничкою фірми Вулворт є Варвара Готтон, що дістає річно дуже багато мільйонів зиску.

Варвара Готтон мала вже 5 чоловіків, з якими розвелася, — була вона принцесою Мдівані, графинею Гаугвіц-Ревентлов, панею Грент, принцесою Трубецькою, панею Порібріріо-Рубіроса, а останньо, після 6-го подружжя стала панею Крамли. — Скільки ще разів її мільйони будуть виходити заміж, покищо трудно сказати.

БУВ 5 ГОДИН ПІД СНІГОМ

У Фдин Флон, Мон., їхали три молоді товариші з театру. Коли ж трок зайхав у глибокий сніг, тоді товариші розійшлися пішки — кожний до свого дому. Пішов і 18-літній Карл Норман, але на делі впав, очевидно добре вдарившися і вже не вставав. Так його снігом і прикрило. І лежав він так 5 годин, аж поки знайшов його чоловік, що йшов по роботи. Побачив незвичайний горбок, розгорнув, а там хлопець. І не замерз, а тільки повідморожував трохи ноги і руки, бо зимно було нижче зера.

МОСКВА — МЕККА

Святим містом для магометан є Мекка, і кожний магометанин повинен бодай раз бути там на відпусті. Тепер таким "святим" політичним містом для політиків стала Москва. Політики різних країв уже її відвідували, а недавно їздив до Москви канадійський міністер загранічних справ—Пірсон. Скільки добра ті політики з Москви виносять, це інша справа, — мабуть менше ніж магометани з Мекки.

І. Франко порівнює книги з морською глибиною, — коли хтось у ту глибину поринє аж до дна, то хоч і має він дбсить труду, то з того дна виносить дивні перли — гарну й цінну науку, що її дають книжки.

ДОРОГОМУ ЮВІЛЯТОВІ

В дні 70-річчя народження та 35-річчя священнослужіння віддаймо належне ДОРОГОМУ ЮВІЛЯТОВІ ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШОМУ ВЛАДИЦІ АРХИЄПИСКОПУ МИХАЇЛУ.

Вітати Архиєпископа Рідної Церкви, що досяг цього поважного віку в обставинах постійного напруження та протягом десятиріч стояв на сторожі християнських чеснот свого народу, раз'юємо приємністю та великою честю.

Ще за молодих років розпочав він "орати перелогн" на ниві Христовій і цю працю продовжує донині, несучи світло серед темряви. В особі Владики Михаїла маємо великого охоронця краси Візантійського Богослужіння, видатного богослова, священнослужителя великої сили духа, талановитого композитора та поета-пісняпіця, що віршами переспівав всю Світову епопею від створення світу аж до кінця його. Висловити найглибші Богословські істини віршами, а до того популярною мовою, річ не легка. Це міг створити лише, з ласкої Божої, талант. Подібної праці Українська Православна Церква не має. Твір цей має подвійну ціну ще й тому, що написаний людиною, яка, як і мільйони інших, приречена була на знищення. Це Бог зберіг його для нас і для нащадків наших та для України-Батьківщини, потребуючої нової проповіді християнства. Ми, українці, належної оцінки цьому творові Владики до цього часу ще не дали. Натомість чужинці визнали найкращим твором в Канаді протягом року.

За ці труди, як і за те, що створено Владикою для Української Православної Церкви за німців в Україні, в Німеччині, в Бельгії та й тут в Канаді, низенько схилімо голови своєї годині й скажімо від широти українське СПАСИБІГ!!! Радіємо, що такого Владику маємо зверхником нашим. Тішимось, що Господь в особі Владики Михаїла дав нам образ раба вірного, що вдесятеро примножив таланн Господаря Свого. Раб цей, не шкодуючи себе, сіяв щедро. Хай же щедро й пожне та ввійде в радість Господа свого.

Звеличуючи Владику Михаїла, звеличуємо видатного Архиерея Української Православної Церкви та вшановуємо свою Рідну Церкву й підносимо самих себе.

З синівською любовю та правдивою щирістю благаємо Всевишнього побзбавити Владику життевих гіркот, на схилі літ його оточити спокоєм та зберегти на многі й многі літа.

Протоерей Є. Чижів.

СУДАН — НОВА ДЕРЖАВА

На південь від Єгипту повстала нова держава — Судан. На те згодилися Англія і Єгипет, хоч Єгипет робив також заходи, щоб судапці приєдналися до Єгипту.

АМЕРИКА ГОТОВИТЬ ЗБРОЮ НІМЕЧЧИНІ

Америка готовиться вислати великі запаси зброї до західної Німеччини, вартости кількох більйонів. Німеччина плянує зібрати в трьох роках 250-тисячну армію, а за чотири роки буде мати добре зорганізовану летунську і морську силу.

МОВА НАРОДНА, А "ПАНСЬКА" МОВА

Апетит на "панську" мову.

В середніх віках і до кінця 18-го століття в багатьох країнах західної Европи народна мова не вживалася в літературі та в науці, бо вона була "неотесана, хлопська". Мовою освічених людей того часу була латинська мова. В 18-ім віці поширилася в освічених людей мова французька.

В Німеччині великий німецький фільософ Лайбніц писав свої твори французькою мовою. Король пруський Фридрих 2-ий написав 22 томи своїх творів по-французьки. Про німецьку мову він казав, що нею можна говорити лише ві слугами і конюхами.

Французька мова була найрідшою для російської цариці Катерини 2-ої, родом німки.

Творець нової російської літератури, Пушкін, замолоду писав вірші французькою мовою. Ще в 20-ім віці французькою мовою говорило в себе російське панство. Таке було і в Румунії.

В перших християнських століттях на Україні літературною мовою вважали церковно-болгарську мову. Силувалися нею писати, а що добре її не знали, то домішували слова з мови української, московської та польської. Виходила мішанина, та все ж людям здавалося, що не звичайна народна, але панська мова.

Під панованням Польщі "панською" мовою була для більше освічених українців польська мова. Нею між собою говорили, нею писали, а вже головно уніятське (греко-католицьке) духовенство. Воно в себе вдома говорило по-польськи, а тільки з простим народом говорило його мовою. Виголошувадо проповіди по-польськи.

Під панованням Москви і московської школи українська інтелігція захоплювалася московською мовою, а навіть деякі, з простого народу, а свою мову вважали гіршою.

На Закарпаттю інтелігенція, а головно греко-католицьке духовенство, вважало між собою мадярської мови, вважаючи її кращою, панською.

А вкінці подібне бачимо і в Канаді. Чужа мова є шнурком на шиї чоловіка, що тягне його з його рідного грунту на чужий "панський" грунт.

Але ті, що на перше місце ставлять для себе чужу мову, не є вже дійсними представниками народу, з якого вийшли. Вони "тоже малороси". Назверх тулять себе до народу, говорять з ним ще своєю мовою, але роблять це під примусом конечности. Їх душа не є вже душею їх народу. Вони стоять в одній раді з большевиком, який зве себе українцем, але служить большевицькій Московщині.

Такі не мають під ногами свого українського грунту. В їх душі нема українського принципу. Свого вони не творять, не будують, не обороняють, але пливуть за водою, бо це найлегше. Зсуватися згори легше, ніж на гору виходити. В таких нема почуття власної народної гідности.

Хто легковажить свою мову, той легковажить свій народ. А народ, стративши свою мову, гине як нарід.

Висококультурні, ідейні люди стоять на тому, що не тільки треба "розуміти" свою мову, але треба нею між собою говорити як своєю, а чужу треба "розуміти", знати, і говорити нею де треба.

Казати, що з чужою мовою будемо добрими українцями, це пропити своє власне господарство і хвалитися, що: "Я господарем як був, так буду".

Але деякі так хвалиться.

І-а.

БОЛЬШЕВИКИ ГРОЗЯТЬ

Хрущов говорив у Москві, що водна бомба, яку большевики тепер виробйли, має силу багато мільйонів тонн, отже нехай західні держави з тим рахуються. Розуміється, що і західні держави мають бомби і кидали б їх на Росію, отже було б загальне знищення. Хрущов ще говорив, що Америка не сміє мішатися у внутрішні справи большевиків.

ЗГОРІВ ГОТЕЛЬ І ТРОЄ ЛЮДЕЙ

В Сте. Анджел, Кве., згорів малий готель, а в ньому згоріли два чоловіки, теща властителя готелю, 80-літня, його дочка, і сам властитель смертельно попікся, коли хотів других рятувати.

ТРИ ЗАЛІЗНИЧІ ВИПАДКИ В 40 ГОДИНАХ

В Англії на протязі 40 годин були три залізничні випадки, коли зударилися потяги. Скількись людей там згинуло і було поранених, але їх числа вістка не подає.

ТРУЛА ДІТЕЙ, АЛЕ ВРЯТУВАЛА

В Нью Йорку 40-літня Дорота Блеквел посварилася з чоловіком і хотіла отруїти своїх двоє дітей, а тоді сама отруїться. І дала дітям по 95 аспірин. Коли ж діти почали мучитися, їй стало жаль, тоді покликала поміч. Дітей забрали до шпиталю і є надія, що видужають.

ЗГИНУЛИ ТРИ БРАТИ ВІД ЧАДУ

В Ст. Люіс знайшли в хаті трьох братів: Гоненгів, всі нежонаті, неживими. Виходить, що згинули від чаду. Палили в печі вуглям і худюсь газ з вугля видобувався, а що двері були тісно позачиновані, то й погинули.

МАЛЯЙЦІ ПРОТИ КОМУНІСТІВ

В Малаї (острови коло південно-східної Азії) провідник большевицьких банд переговорював з малайським урядом і хотів, щоб уряд признав большевицьку партію законною, але уряд відмовився

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — "ПРОВІДІННЯ" засновавий 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

ЯК ЖИЛИ І СВЯТКУВАЛИ ДВА СУСІДИ

Жили побіч себе два сусіди — Гнат і Михайло, ровесники щодо віку. В обох родинах було по п'ятеро дітей — в Гната три сини і дві дочки, а в Михайла два сини і три дочки. Та й заможні були однаково.

Були такими, що можна б одного за другого замінити без користи і без матеріяльної страти.

Однакож, коли б заглянути в моральну сторону життя одного і другого, то різниця була дуже велика. Це були два чужі і далекі собі сусіди.

Гнат був розумним, дуже свідомим, розважним, широко думаючим чоловіком. Слова лишнього не скаже, в кожду справу, яка стає перед ним, обережно задумається. Для всіх щирий, для всіх привітний. А понад все те був він щирим християнином — дійсним робітником Божим на землі. І якраз з його релігійности виростала вся його культура ніть, всі гарні прикмети його розуму й душі. Душа в нього була гарна, отже і лице привітне і погляд ласкавий.

Не таким був Михайло. Понурий замкнений в собі, наче б вічно носив не нависть до цілого світу. Все його не вадовольняло. Християнином був, бо мусів бути — малим же його охрестили. Та й живучи між християнським загалом, мусів бодай поверхово до християн достосоватися. Нікої культурности в його житті не було видно. Одно, що мав він безнастанно на увазі, то грошеві зиски. Для них він не то людей, але й Бога готов був перехитрити.

Ще одна різниця була між двома сусідами. Гнат був примірно тверезим чоловіком. Не те з Михайлом. Він лишити любив, голодно ж, коли пив чуже. І тому не було такої потаної пори, такого ранного досвітку, чи пізної ночі, щоб він відмовився поїхати в гостину. Ані дощ, ані мряка, ані мороз, ані сніг не спинялн його, коли знав, що десь буде "дурниця".

Яким був Гнат, така була ціла його родина — і жінка, і сини та дочки. Те саме і з Михайловим домом. І сини, і дочки Михайлові були такі ж, як і він. Лише Михайлиха була не ела жінка і тому й доля була незавидна.

***

Надходили українські Різдвяні Свята.

В Гната вже з початком Пилипівки ввійшов до хати святочний настрій. Всі про Свята згадують, а вечорами коляд дують — менших дітей коляд внучують. А діти тільки про Свята й думають, допитуються та числять, скільки ще днів треба ждати.

А вже в день Святого Вечора було на цілім Гнатовім господарстві дійсне Свято. Що хто робив, чи на дворі, чи в хаті, то наче на ньому написано було: "Це вже святочне, це вже Свят-Вечір. Святочний настрій був в душі кожного. Аджеж всі постять, всі Святої Вечері, як дорогого гостя, дожидають.

І кожне з Гнатової родини наперед бачить Святу Вечерю — таку, як була минулого року. Бачить, як він, подрімавши, чи ні, до церкви збирається. І як по дорозі зустрічає знайомих — як це було перед роком. Бачить серед ночі по-святочному освічену церкву і вже чує величав: "З нами Бог, розумійте язвяци" (З нами Бог розумійте народи). А дальше ціла церква одним хором заспівала: "Бог предвічний". Все на той лад, як минулих Свят було.

З такими думками і почуваннями ліжала Гнатова родина Святої Вечері. Поважно вечеряли, весело колядували. І до церкви всі прийшли перші, і в церкві Гнатова родина була між тими, що співали: "З нами Бог". І_й найкраще було чути, коли заспівали "Бог предвічний".

Гнатова родина була одною з найщасливіших християнських родин в цілій околиці цілої Свята.

Не так було в Михайловім домі. Гадки про Свята не було тут цілу Пилипівку. Сам Михайло був чоловіком "діла" — а справи релігійні до "діла" в нього не належали. Праця, зиск, інтерес, здобуток, гроші — це було одиноке, про що Михайло любив думати. Все решта безвартні річи.

Прийшов день Святого Вечора і при йс Михайлові невдоволення. Ходячи то подвір'ю, він бурмотав:

—От тобі й маєш! Вибралися гарні ині, дорога збита, рідня, до ліса б тільки їхати... А тут тобі Свята. Хіба це справедливо? Хіба Бог того хоче? Хіба Він хоче, щоб я третився? А що, як по Святах почнеться така заметіль, що з хати не виходи! Чи не міг би я собі тоді посвяткувати і спокійно Богу помолитися? А тепер все тобі наперекір, а ти молися!...

Так Михайло бурмотав до себе, він і перед синами говорив те саме. Він і на жінку був лихий, що забагато до Свят прибирається — ніби на те, щоб йому на злість робити.

Так Михайло пережив день, так сідав до Вечері і так вечеряв. Одного сина цілком на Вечері не було — пбіжав до міста на хвилину, та й цілком на Вечерю не вернувся. Знайшов собі товариство і за Свята забув. За дім забув. За себе забув.

І колядувати не було з ким. Син вернувся з міста вік по півночі. Другий син зараз по вечері кудись пішов. За ним пішла і старша дочка, дівчина. Понурою була Вечеря, понуро було і по Вечері. Понуро було в хаті, понуро в душі. Не було Народженого Христа в Михайловім домі. Не було навіть цілої родини при Святій Вечері.

А ранком... Почала Михайлиха будити Михайла:

— Вставай! Вже люди давно до церкви йдуть та їдуть.

Пробурмотав щось Михайло і повернувся на другий бік. Жінка знов будить, пригадує, що така хвиля буває лише раз в році.

— Еге, раз в році — підхоплює Михайло, — а ти хотіла б певно кожного тижня такого. Ех, видумки! Хіба Богу не однаково, чи вдосвіта, чи вдень Йому помолитися? Коби молитва була щира, от як! А то недосипляй, здоровля нищ — кому це потрібне і нашо?

З Михайлової родини крім нього і жінки ніхто в церкві не був. Один син не хотів вставати, другий пішов по вечері і десь заночував. Не було й дочки. А двох менших і не будили.

***

Тепер перенесись читачу і читачко на 20 літ вперед від того Святого Різдва, що ми бачили. Гнат і Михайло вже не ті, що були. Гнат лисий, Михайло сивий. І діти їх порозходилися. Тільки ж Гнат з жінкою живе при синові, а Михайло живе лише з жінкою, отже самі. Бо Михайло в дітьми, а вони з ним не можуть погодитися.

Сини Гнатові такі ж, як і він — поважні, розумні, релігійні господарі. Перші в громаді, перші в церкві, перші при кожній гідній справі. Люди про них далеко знають, всі їх поважають.

Такі ж і Гнатові дочки. Ще дівчатами були вони приміром для других. Гідні дочки гідних батька-матері! Нині з них поважні господині, вайрцеві матері, що ведуть свої доми по-божому і по-людському.

А як прийде Святий Вечір, так всі вони — сини з жінками, дочки з чоловіками, а всі з усіми дітьми збираються до Гната на Вечерю. Повечеряшли вдома, вони хочуть ще і з своїми батьками-матірю вечеряти. Скільки тоді споминів, скільки радости!

А що бачимо в Михайловій хаті на Святий Вечір? Вечеряє він сам з жінкою. Вечеряють мовчки, бо про що мають говорити? Нікого не сподіваються. Хіба ж ті, що з давню з ними не вечеряли, можуть тепер про них памятати? І що вони доброго сказали б батькові-матері? Що доброго згадали б? Один син сидів за кратів в тюрмі, другий при суперечці вдарив батька по голові. Обидва нині пяниги — ні Богові, ні людям.

Такі ж і дочки. Які дівчатами були, таких і чоловіків собі познаходили. Живуть між громадою, але не з громадою.

Вечеряє Михайло з жінкою і мовчать. Може в думці ворушиться щось давне, але пощо його словами згадувати.

Наразі Михайло наче здригнувся. Чи несподівана думка зявилася, чи причулося йому щось. Поклав ложку на стіл, підійшов до вікна і почав у нього вдивлятися. А там звертається до жінки

— Бачиш, — каже, — працював я довгі літа, шукав щастя, та не знайшов. А знаєш, чому? Бо шукав його не там, де треба було за ним шукати.

Жінка глянула і бачить: Михайло плаче.

— Що з тобою? — запитала вона стривожена. Михайло махнув рукою:

—Ніщо! Це я так... Щось нагадав. Це ось бачу, що Гнатові діти вже на Вечерю до Гната зїзджаються. Еге ж... Жили ми не так, як треба, та й померемо не так, як повинні би!

Більше того вечора не було розмови в Михайловій хаті. Так мовчки і спати полягали. Мовчки і безсонна ніч їм в безконечність продовжувалась.

В. К.

МАЛО Є ТАКИХ ПОДРУЖ

В Сейбл, Айдаго, в Америці, помер Бен Гартлей, 96-літній, що прожив зі своєю дружиною Друсілею 80 літ в подружому життю. Вони подружилися, коли їм було 16 літ, отже жили разом 80 літ. Ледве чи такі другі знайдуться. Жінка Гартлея ще живе.

ЖИЛИ І ПОМЕРЛИ РАЗОМ.

В Майнот, Н. Д. на латинське Різдво помер 75-літній Юліюс Телефсон. Його жінка почала телефонувати кудись і вмерла при телефоні. Коли їх син прибув на Різдво зі своєю родиною, то застав матір при телефоні, але неживу. Між обома смертями було може кілька минут.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ ПЕРЕД ЙОРДАНОМ

Великі люди в цілій історії людства були тою силою, що підносила людство на вищий ступень культурности. Були тими стовпами, тими основами, на яких будувалася релігія, будувався розум і сила народів. Без них людській культурі тяжко було би піднестися.

І тих великих людей ніхто не призначував на великих, не ставив їх на провідне становище. Вони були посланими Неба, посланцями Провидіння. Такими були живідські Пророки. Їх ніхто з людей на Пророків не вибирав, народ їх не вибирав, бо вони робили йому докори за його байдужість. Вони не були багатими, але в них була велика моральна сила, якою вони стояли вище багатих, вище пануючих. Подібне було з великими людьми в усіх народів.

Великим був і Іван Хреститель, про якого в Євангелії цієї неділі говориться. Одягався в одяж з верблюжого волосу, отже найпростішу, підперізувався ремінним поясом і живився диким медом і саранчею. Убогий чоловік! Але до нього сходилися люди з далеких околиць, щоб послухати його сильного слова. Приходили звичайні люди, приходили митники, себто збирачі податків, отже люди багатші і краще вбрані. Приходили вояки. Приходили і законовчителі.

За чим же вони приходили? За тим, чого їм не доставало; за тим, чого потребувала їх душа, а чого вони не мали.

І Іван не дбав, щоб їм догоджати. Він кожному ставив перед очі його злі вчинки, вказував на його лихо поведінку, навіть фарисеям та садукеям, отже вищій класі, говорив:

"Роде гадючий! Хто каже вам тікати від Божого гніву, що прийде? Отож кайтеся в своїх гріхах і принесіть добрий плід покання. Не хваліться, що ви діти Авраама, бу Бог може створити доб рих дітей з отього каменя. Сокира Божа на нас наготована і неплодюче дерево вона зрубає і спалить його огонь. За мною вже йде Той, що все перевіє, зерна збере, а полову спалить".

Митників напоминав, щоб не брали в людей більше, як належиться. Військовим говорив, щоб не обдирали народу і не грабували. А коли побачив, що цар Ірод негідно поводиться, то і йому говорив правду в очі.

Таким великим був Іван Хреститель. Такими, чи подібними були великі люди, — вони говорили і робили таке, на що другі не відважувалися.

Правда, може не всі його слухали, але ті, що приймали його науку, були вже кращими людьми, — і самі собою, і в житті родинім і громадським. Своїм кращим поведенням вони були вже приміром для других, були світлом, що розганяло темряву. Вони були робітниками, що добре будували.

Таку велику животворну працю виконував один чоловік, убогий, бідно одягнений, бездомний, але з великою моральною силою. І треба памятати, що його наука і до нас нині відноситься. Правда, яку він голосив, вічна. І сокира, про яку говорив, є і нині, і вона зотне неплодюче дерево, коли міра Божої терпеливости вичерпається.

***

Великі люди, це благодать для світа. Вони є великими будівничими, великими учителями, великими пророками. Це люди з великим розумом і великою відвагою. Дійсні служителі Правди Божої.

Яке значення для народу мають великі люди, бачимо во слів пророка Ісаї, коли згадує він слова Божі, звернені до ледачого народу:

"Коли не станете гідними людьми, то я покарано вас тим, — що заберу від вас відважного полководця, справедливого суддю, доброго учителя, розумного мистителя та дорадника, а тоді хлопці — дітваки будуть вами правити..."

Чи ж може бути більше нещастя для народу, як лишитися без розумних, без великих людей?

Божим післанцем, а не вибранцем народу, був у нас Шевченко, — і скільки він зробив! Він розбудив приспаний нарід і дав йому снагу для життя, якої ніхто не надіявся. Були і другі, без праці яких український нарід не міг би піднестися так, як він піднісся. Сила, яку вони йому дали, є запорукою його кращої будучности, і за них повинен нарід Богу дякувати.

ЙОРДАНСЬКІ СВЯТА

Велике, гідна постанова чоловіка мусить зазначитися зверхнім обрядом. Тоді та постанова записується глибко в душі, отже має тривалу силу. Є обряд хрещення, обряд вінчання; є присяга, чи врочисті зобовязання тих, яких ставляють на дуже визначні становища.

Так обряд хрещення був прийнятий ще перед Христом, хоч формою не мусів бути точно такий, як обряд нашого хрещення, але його значення було подібне. Це була форма, при якій злочинець міг зобовязуватися змінити своє життя на краще, чи до тідного виконання якогось важного вчинку.

***

Говориться в Євангелії, що в пустині над рікою Йорданом перебував Іван Хреститель і туди сходилися люди слухати його проповідей. Священиком він не був, ніхто не посилав його до такої праці, — він робив це з власної волі, як робили давні пророки. Очевидно, приглянувся він добре до людського життя, отже знав добре людські слабі сторони.

А сила його слова мусіла бути велика, бо, як записано, то приходили люди ріжних становищ і кожному міг дати відповідну науку.

І так, одного разу приходять до Івана Христос і каже, щоб той його охрестив, але Іван відповів:

— Ти повинен би мене хрестити, а не я тебе. — Він знав Ісуса. Та говорить Христос:

— Лиши це тепер, бо треба сповнити те, що належиться.

Читаємо в Євангелії, що люди слухали промов Івана, каялися в своїх злих вчинках, обіцювали перемінити своє життя на краще, отже тоді Іван хрестив їх, — обливав водою на знак, що відтепер їх життям має бути кращим, чистішим. І тим, що хрестилися, пригадував Іван:

— Вслід за мною йде сильніший від мене, важніший, якому я не гідний навіть розвязати ремінців його обуви. Я охрестив вас водою, а Він охрестить вас Духом Святим.

Чому ж Христос хрестився, коли за Ним не було провини? Христос хотів тим дати людям науку: Коли я публично роблю заяву стреміти до всього, що гідне, то і ви повинні це робити. Стреміти до доброго, це обовязок, це гідність чоловіка.

Окремо ж Іван приготовляв людей до тої науки, яку буде голосити Христос, отже приготовляв дорогу для Христової праці.

***

Дальше говориться в Євангелії, що коли Іван хрестив Ісуса, то зявився над ним Дух Святий в виді голуба, а з неба почувся голос: "Це Син мій любий".

Отже тут обявилися людям три Божі особи: Бог Отець, якого голос було чути; Христос був другою особою, а Дух Святий третою, і тому Йорданські Свята називаються також Святом Богоявлення.

Христос мав 30 років життя, коли хрестився, та видно з Іванових слів, що Христос вже і до того часу мусів показати себе великим Учителем, більшим від Івана, тому Іван вказує людям на Христа як на того, що може хрестити Духом Святим.

Це важна подія в історії християнства. Охрестившись, Христос починає свою безперервну працю, яка закінчилася аж у Його смерті, а зрославилася Його Воскресенням.

Вже в постановах апостольських згадується Свято Хрещення Ісуса. Згадує його Климент Александрійський в 2-ім віку по Христі, отже бачимо, що це Свято встановлене в перших віках християнства, певно вже в апостольських часах, і ми продовжуємо те святкування, яке почали вже перші християни.

Церква увеличила це свято окремим обрядом Свячення Води, а вірні створили свої додаткові обряди — Йорданським Святим Вечером й окроплюванням свяченою водою своїх домів і своїх господарств з щирим бажанням, щоб Дух Святий осявав їх життя.

До Свята Христового Хрещення прилучується і свято памяти Івана Хрестителя, що уважається другим днем Йорданських Свят. Іван Хреститель був посланим з Пророків і він приготовав людей до прийняття Христової науки, хрестив Ісуса, отже і його память побіч Христового Хрещення споминається.

СИЛЬНІ ВІТРИ В АНГЛІЇ

З заходу прийшов до Англії сильний вітер, що доходив до 67 миль на годину і цілком спинив летунський рух. Кораблі не відважувалися рушатися з портів. Вітер пошкодив багатьом домам. Локомотива потяга в темноті вдарилася в дерево, яке вітер зломив, і вискочила з шин, але вагони ні, отже 60 пасажирам нічого злого не сталося.

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і мідну позолочену окову в оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

— В такім разі отвори пястук і затули волові горло так, щоб він задушився.

По ній розмові вони розійшлися, — батько сміючись, а син задуманий.

Зима того року була люта, вовки ходили чередами, бо скаженім з голоду.

Якось трапилося, що родичі Якова вийшли з дому, лишаючи його з сестрою. Двері не були добре зачинені, і от щось стукнуло в сінях, до кімнати шандюм кроком збігає вовк і скаче просто до колиски... Відважний Яків відразу прятав собі батьківську пораду, кинувся на вовка, що вишкірився на нього, всадив йому пястук до горла й ухопивши другою рукою за карк, став тиснути руку глибше в горло. Довго боролися вони, нарешті звір упав задушений, а хлопчик з утоми і схвилювання зомлів і впав поруч.

Незабаром надійшли родичі і застали на підлозі сина й вовка. Коли хлопчик опамятався, то перше, про що спитав, було: "Чи не зїв вовк сестрички?"

Мабуть в трохи відійшов від свого пляну, оповідаючи вам про цього хлопчика, якого єдине геройство — це була перемога над вовком в обороні життя сестри.

Але чи не забагато пишуть про Олександра, що пролляв море крови тільки тому, щоб рятуватись від смерти свое імя? Славний французький поет Микола Буальо в своїх віршах каже про Олександра, що він був небезпечно божевільним, і коли б у ті часи існували доми для божевільних у Македонії, то він певно сидів би там.

Коли король шведський Карло XII (сам великий войовйак) перечитав ці вірші, то подер сторінку, на якій вони були надруковані. Він, видно, забув, що існувало на світі більше приміряків цієї книжки, — а втім, думка поета Буальо згідна з думками кожної людини, що думає глибше.

Не роблю тим одначе ніяких докорів Альфонсові...

Але... добраніч, діти!

ТРЕТІЯ ВЕЧІР.

Баярд — Барра — Д'Асс — Друо — Ляпляс — Д'Аймберт — Вуатір — Карраші — Дельфіна Гей — Аміо — Сорбон — Фальконет — Антін Лебеаь.

Бачучи цього вечора Альфонса зі схиленим чолом і сумним поглядом, я відразу зрозумів, що він мее до мене жаль за неповагу до його узброєного героя.

— Твое, — сказав я йому, — незадоволення несправедливе. В кожному культурному товаристві люди можуть свобідно, висловлюватися. Коли ж би всі сварились через неоднодумність...

Альфонс зупинив мене:

— Ти злої думки про мене. Не маю нічого проти тебе тому, що ти широ сказав те, що думав. Я зовсім не ображений, а вчора навіть богато думав про тих людей, що воюють тільки задля слави і вважаю всі твої слова правдивими. Тільки тепер боюся, що, не співчуваючи воякам, ти не будеш більше про них оповідати.

Я протягнув руку доброму хлопцеві, попросив у нього вибачення за свої хибні думки і сказав, що, не призначуючи взагалі вбивства одних людей другими, все ж таки відріжняю героя, що боронить справедливу справу, від дикуна-варвара, який вбиває холоднокровно для грабунку.

Крім того, минули вже часи, коли ставили понад усе брутальну силу. Ми далеко відійшли від епохи, коли молодий Баярд, що заслужив собі на імя "лицаря без страху й докору", був цілком задоволений зі своєї освіти, бо навчився виразно підписувати своє імя. Тепер зустрічаємо часто героїзм, який походить не від фізичної сили, але від шляхотного серця. Візьмім Йосифа Бярра. Мав він двайнадять літ і був тамбором у республиканській війську. Одного дня окружили його королівські вояки.

— Кричи: "Нехай живе король!" — сказали вони йому, а ми не забемо тебе. — І двадцять рушниць звернено на нього. "Нехай живе республика!" — крикнув хоробрий хлопець і в ту ж мить упав прошитий кулями. Той хлопчик, маючи десять літ, згодосився до війська, щоб улегшити життя матері, і всі свої гроші надсилав їй.

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

(Продовження)

БАГАТСТВО І ЖЕРТВЕННІСТЬ

І. Молодий чоловік і багатство

Одного разу підійшов до Ісуса молодий багатий чоловік та й промовив:

— Учителю, що маю робити, щоб заслужити собі життя вічне?

Ісус відповів йому:

— Коли хочеш заслужити життя вічне, то шануй заповіді.

— А які? — питає дальше молодець.

— Ось які: — каже Ісус. — Шануй батька свого і матір свою, не кради, не убивай, не свідчи ложно і люби ближнього свого, як себе самого.

Втішився молодий чоловік та й каже:

— Я ці заповіді завжди зберігав. Чого мені ще бракує?

Ісус відповів:

— Коли хочеш бути праведним, то йди, продай усе, що маеш, роздай гроші убогим і ступай слідом за Мною. За це отримаеш велику нагороду на небі.

Почувши це, молодець дуже засмутився і відійшов. Сказав тоді Ісус до учнів Своїх:

— Бачите, як тяжко багачеві ввійти до царства небесного. Дійсно, кажу вам: Легше верблюдові пройти через вушко голки, ніж багачеві ввійти до царства небесного.

II. Вдовина лепта

Ісус Христос сказав одного разу таку притчу:

Складали люди пожертви на добру ціль. Давали, хто скільки міг і хто скільки хотів. Багаті давали більше, бідніші давали менше. Але чимало багачів давали з гордости. Вони підходили гордо до столу і складали свої пожертви так, щоб усі бачили, скільки вони дали.

Між людьми була також бідна вдова. Вона підійшла до стола несміло і положила свою пожертву. Зложила всього одну ленту (маленький гріш), бо більше не мала. Це був одинокий гріш, який вона мала, але і його зложила на добре діло.

Сказавши цю притчу, Ісус Христос додав:

— Дійсно кажу вам, що та вдова зложила більше за всіх. Хоч інші склали більші пожертви, то вони не віддали всього свого маєтку. А вдова віддала все, що мала.

МИЛОСЕРДНИЙ САМАРЯНИН

Одного разу до Ісуса приступив законник, тобто учений в жидівськім релігійнім законі, і спокушуючи Його, промовив:

— Учителю, що я маю робити, щоб заслужити на життя вічне?

Ісус відповів:

— А в законі що про це написано? Законник промовив:

— Закон говорить: "Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм і всією душею твоєю, і всією силою твоєю, і всією думкою твоєю, а ближнього твого — як себе самого".

Ісус тоді сказав йому:

— Ти сказав правду. Роби і ти так, то будеш спасенний.

Але законник цим не вдоволився.

— А хто є мій ближній? — запитав дальше.

У відповідь Ісус Христос розказав таку притчу:

— Один жид ішов з Єрусалиму до Єрихону. На дорозі напали на нього розбійники. Вони пограбували його і тяжко побили.

Коли побитий чоловік лежав при дорозі півмертвий, дорогою надійшов жидівський священик. Він побачив побитого чоловіка, але навіть не підійшов до нього, тільки пішов своєю дорогою.

По якімсь часі надійшов тією дорогою левит. (Левити були слугами в жидівській церкві). Він підійшов до побитого чоловіка, поглянув на нього і пішов дальше.

Трохи пізніше надійшов один самарянин*). Побачивши нещасного, самарянин обмив його рани, намастив їх оливою і перев'язував. Потім посадив його на свого осла і завіз до гостинниці. Там доглядав його цілу ніч, а вранці прикликав господаря гостинниці і сказав йому:

— Тут даю тобі гроші, за які доглядай того недужого, що я вчора привіз. За кілька днів я вернусь назад і коли цих грошей не стане, то дам більше.

Сказавши цю притчу, Ісус Христос звернувся до законника і запитав його:

— Хто з тих трьох здається тобі ближнім того, що попав між розбійників?

Законник відповів:

— Той, хто поміг йому.

Каже йому Ісус:

— Іди і роби так само.

*) Самаряни і жиди жили в великій ворожнечі.

(Далі буде)

ОБРЯДИ І ЗВИЧАЇ ЮРДАНСЬКИХ СВЯТ

Юрданські Свята попереджує Другий Святий Вечір, (Щедрий Вечір, або Голодна Кутя). Цей Вечір такий як і Різдвяний, — є подібна Вечеря з такими ж стравами як і Першого Святого Вечера, лише нема в хаті сіна, ни соломи, ни дідуха.

В старім краю, де хижки в вікнах були невеликі, закладали в шибки стебла соломи навхрест; робили це звичайно дітн.

Після вечері збиралися старші дітн гуртками і йшли щедрувати меншим від себе, хлопцям і дівчатам, а також старшим. От була така щедрівка хлопцеві:

Косив Петрусенько жру пшениченьку,—
Бреніла! Бреніла коса коло покоса,
Бреніла; (Те "Бреніла" повторялося).
Вийшов до нього батенько його, —
Бреніла!...
Ой, ти мій синоньку, ходи додомоньку,—
Бреніла!...
Покосила дійшу, додомоньку прийду, —
Бреніла!...
Покосила дійшов, додомоньку не
(йшов, —
Бреніла!...

Дальше, приходила матн, брат, сестра, але Петрусенько, чи Івансенько, додому не йшов. Вкінці приходить "миленька його", говорить, як всі попередні, і тоді він:

Покосика дійшов, додомоньку
(прийшов, —
Бреніла!...

Дівчині щедрували так:

Пасла Яворна чотири вола
В яліні! Гей же в яліні,
В прелеселенькій дубині.
Волики пасла, шитенько шила,
В яліні!... (Це здоа же повторяється).
Шитенько шила, воли згубила, —
Пійди, батенько, волики знайди.
Батенько пійшов, волів не
(знайшов.
Пійди, матінко, волики знайди...

Так посилала і брата, і сестру, але ніхто не міг волів знайти. Вкінці післала "миленького", і: "Миленький дійшов, волики знайшов". Так зазначується той природний тісний звязок, що є між жінкою і чоловіком.

Молодь, якій призначена та щедрівка, заглядає через вікно до щедрівників і тішиться.

Для старших, оскільки пригадується, була така щедрівка:

Там на ріці, на Йордані стоять попи із
(дяками,
— Там грали! Там грали вірмяне,
На золотій цимбали.

Пригадується ще інша, що починалася словами:

Там на ріці на Бистриці
Купалися три сестриці:
Одна ся купала, друга виринала,
А третая біль білима, личко мила,
До батенька говорила.

Були ще інші, та не пригадуються мені. Добре було б, щоб хтось, що знає ті та другі щедрівки, записав їх і прислав до поміщення в "Вістнику", щоб не забулися. Це ж належить до нашої культури. (Тут подане зо Східної Галичини).

***

На Йорданський Святий Вечір було вдень свячення води в церкві, — люди ту воду приносили й окроплювали нею хату всередині і другі будинки та пищали на дверях крейдою хрести. В деяких сторонах випалювали свічкою на сволоках хрести. В других сторонах, окроплюючи будинки, несли з собою хліб. Були, мабуть, ще й інші звичаї, і певно в різних сторонах відмінні.

Другого дня, на самий Йордан, йшли до церкви раненько. Богослужения подібне як на Різдво, хіба що тут вже співали тропар "Во Йордані..." (Як в Йордані хрестився...). Після Богослуження було Свячення Води коло церкви або коло криниці, на ставу чи ріці.

Вже попередньо приготовляли великий дерев'яний хрест, вирізували його з леду і ставили. До того хреста йшли люди з хоругвами, хрестом і свічками і тут відбувалося свячення води, яку знов везли додому.

І тут в Канаді в декотрих громадах такі хрести приготовляли. Робили з дощок форму, виливали води, вона замерзала і хрест був уже готовий. А йдучи до такого хреста, дяки співали:

Йордане рікo — приготовися,
Се бо приходить Бог хреститися.
Плотію іде на твої струї,
І от Йоана услуг требує...

Так з церковним святом нарід творив і звязував свою давню культуру, надаючи Святові ширший зміст і більше величавости. Уявімо собі, що одного року нарід був би ту свою культуру залишив, — чи не був би він нині як дерево без листя?

Піонір.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

ХОЧУ З ВАМИ ПОДІЛИТИСЯ

Люди добрі, хочу з вами поділитися тим, що маю. Грошей в мене нема, але в голові є багато, як самі побачите, отже тим поділюся. Хочу щоб і ви знали те, що я знаю.

Кажу, що в голові в мене є багато, а голова, як знаете, не щобудь. Що варта був би люди без голови? Ні їсти, ні пити, ні співати не могли б. Капелюха не було б де заказти. На вулицю сором було б вийти!

Скажіть: хто таких безголових людей поважав би? Чи варта було б тоді жити? Куди глянеш, а всі без голов, всі каліки...

Та мені не про те ходить. Є голова, то добре, що є. Нехай собі буде, коби лишень не боліла.

Мені ходить ось про що: я той, що приїхав до Канади, от що! А був я і в своїм селі, і в Галичині, і в Польщі, і в Карпатах, і в Чехословаччині, і в Німеччині, і в Мюнхені. Де люди були, там і я був, подумайте собі!

Те і це не те. В Канаді я і працював, та воно не інтересне, бо праця не цукорок. Вкінці я записався до школи, але не знаю, чи з того добре вийде. В школі вчать багато, але не того, що конечне. Скажіть: нащо мені челікі рахунки, коли я не маю що рахувати? Нащо мені придасться те, що в Єгипті жнють фараони? Коли ж вони собі там е, то нехай будуть! Або Олександер Великий, що коїсь жив на світі... Жив, то жив! Але сильки менших Олександрів живо або і малесеньких, — чи нам про них треба вчитися?...

***

Розкажу вам ще й таке...

Професор фільософ виклядає нам щось про якісь теорії, якісь гіпотези, якісь конгльомерати, і як я заслухався, то стало передо мною важне практичне питання: чи Саскатун в Саскачевані, чи Саскачеван в Саскатуні? В Канаді я недавно, та ще не розвідався, а що ці обидва слова на "С" починаються, то я плутаюся. А то практична справа. Піду на стацію купувати білет, то вже мені кажати, — чи: дайте мені білет до того Саскатуну, що в Саскачевані, чи до того Саскачевану, що в Саскатуні? Як?

І запитав я про те професора, а він лише махнув рукою і починає викладяти, як повстав наш світ. Каже, що найпершими сотворіннями були електрони, які жили в хаосі, але як вони виглядали і де той хаос був, того не сказав. З електронів повстали мікроби, з мікробів бактиялі, а з бактиялів все інше. Слухаю і думаю:

"Нащо ти нам все те говориш? Коли світ е, то ми і без тебе знаемо, що він е, і добре, що він е. Що інше коли б світ не було, тоді можна б застановлятися, чому його нема і що робити, щоб він був. Або застановитися, як нинішний світ на кращий переробити. Вже колись Архімед та Мефістофель хотіли світ поправити, але не мали до того приборів, а тепер в 20-ім столітті ми прибори маємо. А чого нема, то можна зробити.

***

Але дині я вже знаю те, що хотів знати. Від простого чоловіка довідався. Зайшов я з ним в розмову і питаю:

Ви давно в Канаді?

— Давно, — каже, — я ще памятаю як тут жили галіщени. Та аж пізніше прийшли сюди українці і галіщенів винищили. Я може один з тих галіщенів, що живим зостався. Рід наш вигинув, і я самотний. Тяжко жити між чужими людьми.

Дальше питаю його:

— Ви певно добре знаете, то скажіть мені молодому, чи Саскачеван в Саскатуні, чи Саскатун в Саскачевані?

Він задумався, а тоді й каже:

— Саскачеван і Саскатун, це такі міста, а вони е в Брітіш Колюмбії. Хоч я там не був, але знаю. Брітіш Колюмбія, це така провінція або муніципал, а комісара, що над ним панує, називають ріфом, і він тим не ображається. Він має право судити і карати. Як, приміром, злапляють когось, що робить горівку, то здорово карае, а як не злапають, то нічого не каже. Роби собі, тільки уважай, що тебе не злапали.

Слухаю, і мені очі відкрилися. Тепер я знаю, як і що. Але школа мені того не дала.

Це я вам написав, щоб ви знали, що школа не е такою, як ви хочете. Я не боюся правди сказати. Я сказав вам, а ви другим переказуйте — нехай знають.

Н. Н. Н.

ВЕЛИКИЙ ПОЖАР

В понеділок 26 грудня згорів в Вінніпегу великий будинок, а шкоду обчисляють на один мільйон долярів.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата, в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD.
Published Semimonthly by the The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man

ЗА ЗАСАДНИЧУ ЛІНІЮ

Людина не поділена на окремі частини. Людина — це є єдиність. Тому і все те, чим людина живе: релігійні справи, національні, суспільні, політичні, наукові, економічні, мистецькі і т. д. — всі ці справи в душі і поведінці людини стоять у якомусь взаємному зв'язку; вони якось зазубльовуються одна з одною.

Коли хтось є науковцем, а разом з тим він є релігійною людиною, то його не можна штучно поділити на дві незалежні половини, на "наукову" і "релігійну", щоб вони були незалежні одна від одної, бо людина є неподільною. Отож, входячи до свого наукового кабінету, він не залишає за порогом свою релігійність, а несе її в душі з собою в науку, бо релігійність — це жива, невіддільна частина його істоти.

*

Не дивлячись на те одначе, все таки в нас є і теоретична і практична можливість та життєва конечність проводити границі між різними справами нашого життя, щоб їх упорядкувати, щоб між ними не було хаосу, щоб кожна з них мала свою окрему назву і зміст. І так, наприклад, ми відрізняємо політику від науки, мистецтво — від купецтва і т. д. В тому розумінню кожна людина відрізняє релігію від політики, і знає, що релігія — це одна справа, а політика — друга.

Коли людина голосить віру з Бога, і коли має релігійне життя (добрі діла) і має релігійні переживання (молитовний настрій), є живим членом своєї Церкви, і все інше, що з тим зв'язане, то ми кажемо, що тут має місце **р е л і г і я**.

Коли ж людина має на меті виключно земні справи, що відносяться до устрою держави, до міждержавних стосунків, до панування одного народу чи якоїсь групи над іншими народами і т. д. — то тут має місце **політика**.

На наших очах проводи деяких Церков свідомо займаються політикою. Не сумніву, що їм відома різниця між релігією і політикою, а проте вони воліють займатися передовсім політикою. Більше того, вони свою політику прикривають релігією. І це гірше, свідомо провадять політику, а для загалу подають її як нібито релігійну справу.

Для прикладу вистарчить навести два факти:

Католицький єпископ Шіа, заступник кардинала Спелмана з Америці, восени виголосив промову до ста тисяч католиків і основною темою промови є Шінова (а це разом і папська) прихильність до Росії; в угоду цій симпатії єп. Шіа уважає за конечне для Риму бачити Україну як московську країну.

Тут маємо справу не з релігією, а з політикою Риму.

Після того одначе другий випадок. Приїхали до Англії, а потім до Канади представники московської Церкви. Їхнім завданням є ширити нібито ідею "миру" в світі — ту саму ідею, що її ширить совєтський уряд, щоб приспати чуйність вільного світу на той час, поки Совєти скріплюють свої сили до наступу.

І тому, що в обох випадках маємо до діла з політикою найчистішої води, то став самозрозумілою конечність, щоб обома цими справами — протикурязьким становищем католицького ел. Шіа і московських "церковних" делегацій, занялися поякнайбільше того українські політичні чинники чи громадські репрезентативні установи і т.д. Оборона справи і добра рідного народу повинна стати одною сталою засадою, що відноситься о до всіх таких випадків, — буде це московська "церковна" делегація, протикурязькі виступи папи чи католицького ел. Шіна і тому подібні.

Православні українці керуються згаданою засадою; вони вважають за конечну й природну річ давати відсіч протиукраїнській московській політиці московської Церкви, і в тому вони мають поміч українців-уніятів. Це дуже добре. Так повинно бути. Але... Але ми не знаємо, як було б тоді, коли б москалі були католиками, а їх церковна католицька делегація приїхала з Росії до Англії чи Канади... Ці сумні думки мимоволі напливають тоді, коли пригадується, як го папа молився за Сталіна; як папа вороже відносся до українського народу в своїм "посланні до народів Росії"; як католицький еп. Шін, чи не найбільший політик Риму, Україну вважає за Москов щину.

Що стримує наші соборні представництва, в яких є перевага уніятів, від належної відсічі протиукраїнській політиці Риму в згаданих випадках і взагалі? Чи може відношення до українців у Римі змінилося на краще? Ні,—"на Заході без змін", так само як і на Сході. Рим не змінюється, не хоче змінитися по відношенню до України, то тоді українська політика мусить змінитися по відношенню до Риму. Ця політика має бути така, як вглядом Москви, Варшави та всіх інших чужих, що провадять проти нас ворожу політичну акцію.

"ВИПРАВА НА КІЮФ"

Робили колись поляки "виправи на Кіюф", пошербили там свій меч об Золоті Ворота і пощербили свої зуби. Затирав Рим з радости пальці, коли поляки йшли на Київ, а хухав їх болісно, коли дістав по пальцях разом з поляками.

Рим і дальше робить "виправи на Кіюф" і посилає туди свого вояка о. М. С., уніятського папоїна. Написав він у "Світлі" (грудень, 1955) статтю "Андріївська легенда", в якій твердить, що нібито "неправдою" є, що св. Апостол Андрей прийшє в Україну Віру Христову.

Розглянімо тут два питання:

1. Чому уніятському папоїневі М. С. треба "доказувати", що місія св. Апостола Андрея в Україні нібито не мала місця?

2. Яким способом о. М. С. цю свою думку "доказує"?

Перше: о. М. С. ясно говорить, яку він має ціль. Він каже: "Будуючи на андріївській легенді ідеологію первозванности, незалежности, автокефалії та апостольської канонічности Української Церкви він (митр. Іларіон — ред. Б.) **навіть вріе про те, щоб Київ став... третім Римом**". "Так митр. Іларіон із св. Апостола Андрія зумів зробити вигідну собі зброю проти Риму, Вселенської (католицької — ред. Б.) Церкви і церковного примату" (папи).

Ми не дивуємося, що о. М. С., який є "роду українського, а національности католицької", боїться, щоб часом його рідна столиця Рим не став меншим від Києва.

Не будемо над тим розписуватися. Хай що справу вирішить українське суміння кожного читача.

Друге: на яких підставах будує о. М. С. свій виступ проти правди про місію св. Апостола в Україні? А на таких підставах, що Римові "не хочеться, щоб ця місія була, бо вона йому не на руку. Це видно зі слів о. М. С., що згадані вище.

Одначе о. М. С. хоче римське бажання показати як нібито якусь наукову правду. І тут о. М. С. стає в позу "науковця". Він каже, що "історично-наукова критика виказала безпідставність андріївської легенди..." Що ж то за така "наукова критика"? А ось яка: "Надсонівщину критику андріївської легенди перевів знавці російської історик Церкви Є. Голубинський". А дальше о. М. С. покликується на Ст. Томашівського, який каже: "Сьогодні вже ніхто тямущий не може підтверджувати Й (андріївську легенду) в добрій вірі".

Ст. Томашівський написав це в уніятських "Записках ЧСВВ" і, розуміється, в римському дусі. А Голубінський москаль, який хотів би Київ усунути в тінь.

Оце і вся "наука", на яку покликається о. М. С.

Наш старий літописець коло 900 літ назад пише, що св. Апостол Андрей проповідував Віру Христову в Україні. Не вірить о. М. С. нашому літописцеві; не вірить українському документові з 11 віку, а вірить чужим, бо Римові таке вигідніше.

Якщо ми не будемо вірити нашим старим літописним документам, то куди зайдемо? Звідки ж ми знаємо про Хрещення України, як не з тих літописів? Коли Римові буде вигідно, то він може заперечити всю нашу історію. На жаль, воно до того йде...

На тому не кінець. — Паноптець М. С. іде дальше і пише: "Нема потреби вказувати тут, як у справі андріївської легенди тенденційність і любов до перекази у митр. Іларіона взяла верх над здоровим критичним розумом".

Тут о. М. С. виливає зимну воду "здорового розуму" не на голову українських патріотів, а собі під ноги. Ця вода від його "холодного розсуду" в нього під ногами замерзає і о. М. С. опиняється на слизькому. Чому? Це ясно: "здоровий критичний розум" о. М. С. є проти "любови до переказів"! Коли так, то послідовно він не вірить, що св. Ап. Петро був у Римі, бо ж ця вістка оперта тільки на переказі. Дальше, о. М. С. є проти св. Передання, що його Церква ставить нарівні зі св. Письмом, бо ж Передання — це переказ.

Ось куди веде отця М. С. його "здоровий критичний розум", — мовляв: "всьо ето предрассудкі" (забобони), як кажуть комуністи.

"РЕЛІГІЙНА ТЕРПИМІСТЬ" — ШУДЛО

Поки прийдемо до властивої справи, треба зазначити, що тут мається на увазі не одного о. М. Шудла, але цілу фалангу (ряд) тих, які голосять те саме, що й Шудло голосить, а саме: що Католицька Церква є єдинокою правдивою і спасительною Церквою і що тільки з нею є Христос. З другими Христос не може бути. Лише Католицька Церква знає точно, по-математичному, всі правди і тайни Божі, а хто поза нею, властиво ж — хто не піддається папі, той ворог Христа; лиш на папах правдива Церква. Він може стати диваком.

Коли б таке голосив один Шудло, то не треба було б звертати на нього уваги, бо можна було б сказати: Одному нема чого дивуватися, — він справи не розуміє.

*

В "Голосі Спасителя", за жовтень 1955 р., органі Редемптористів в Йорктоні, Саск., є стаття Шудла п. з. "Релігійна Терпимість", яка викликає питання: чи Шудло не вміє думати, не знає історії і говорить, що до голови прийде, чи говорить він як вишколений політик-редемпторист, що говорить про віру, а має на гадці католицьку політику?

Ставить Шудло питання: Чи релігійна терпимість можлива? Чи треба бути толерантним для других релігій? Чи треба солідаризуватися (жити згідливо) з іншими релігіями?

Маючи, певна річ, на увазі найперше православних українців, Шудло веде справу так:

— Христос основав тільки одну Церкву. "Ти Петро і на цій скелі Я побудую СВОЮ ЦЕРКВУ (Мат. 16: 18). Христос виразно зазначив, що Він побудує тільки ОДНУ Церкву, а не різні, що протиречили б одна другій. Христос не міг основати різних Церков із відмінним навчанням, бо Він сам противорічив би Собі... Ще виразніше означив Спаситель, що Його Церква мусить бути одна, — словами: "І буде ОДНА ОТАРА і ОДИН ПАСТИР". (Ів. 10: 16).

З такого заложення Шудло виносить:

З цього ясно виходить, що правдива, цебто Католицька Церква не може солідаризуватися в релігійних справах із некатоликами, бо таким чином вона ставляла б себе нарівні із ними, хоч Христос не основав їх. Католицька Церква є тою, що Христос основав, **тільки вона є правдивою Христовою Церквою"**.

*

Солідаризуватися не значить "вливатися з ким", але бути вирозумінім, терпимим. Моя хата і сусідова — що окремі хати, до себе неподібні, але чи розумно мені кавати, що лише моя хата є дійсна хата, а сусідова ні? Чи в потребі не можу я зайти до сусідової хати, а він до моєї? Чи я маю з сусідом ворогувати? Ні! Нам треба бути толерантними (вирозумілими), тоді в нас буде згода, про яку в Св. Письмі багато говориться.

Таке і з Церквами. Звичайний народ, що не здобумучений агітаторами, каже: "Ми молимося по своїому, другі по своїому, але і їх молитва є молитвою. Може і Її Бог приймє". Народ вирозумілий. Народ чужого не обезцінює. Але він не думає, що треба своє покидати і йти до чужих. Чуже для нього свяге, але своє **найсвятіше**. Чим Бог його наділяв, те повинен він захищати, бо тільки за те буде він відповідати. А других нехай Бог судить, бо Він їх краще знає, так народ думає, і розумно думає.

Лише той народ, що здобумучений фанатиками, або релігійними політиками, перестає думати своїм розумом і думає так, як йому диктують. Тоді в нього є лише ненависть і погорда до других, замість вирозуміння. Таким стає і "вихованок політикуючої теольогічної школи. Він може стати диваком.

Як виглядала толеранція

Коли б Шудло думав, що він ще всього не знає і може ще чогось навчитися, то приклад, що тут наведений, пригодився б йому.

Коли в Галичині римські політиками почали роздувати ненависть між священиками, і ненависть до православного народу взагалі, то старий гр.-кат. священик **Кирило Левицький**, писав в неримських "Українськім Голосі", ч. 39, 1928 року, як виглядає дійсна християнська (не католицька!) і людська толеранція. Говорить він, що в Канінечині і Радехівщині, в Галичині, були німці протестанти. А що були вони порозкидані, то в часі весняних й осінніх болот тяжко було протестантському священикові вдоволяюче обслуговувати своїх вірних, тому помагали їм по-сусідськи гр.-кат. і римо-кат. священики. Каже Левицький:

— Греко-католицькі пароки в цілім повіті **мали поручення** дітей протестантів, замешкалих в їхніх парохіях, хрестити в обряді гр.-католицькім, без-мироломазання і вписувати їх у свої метрики, а відписи метрик відсилати до протестантського пароха в Юзефові. Похорони відправляли латинські пароки. І так, латинський парох, кс. Соколовський, через 50 літ свого душпастирства, а по його смерти кс. Кисілевський через 18 літ, на просьбу пастора (протестантського священика) в Юзефові, похоронили всіх померших протестантів в Буську. **Нікого це не гіршило, ні соблазнило...**

Оповідає дальше Левицький, що аж коли прийшов кс. Кернік, то вже не хотів протестантської жінки поховати, кажучи: "Я еретикув не ховаю" (я еретиків не ховаю). Протестанти звернулися тоді до Левицького, і той згодився поховати. Коли ж про те довідався кс. Кернік, то каже: "Ма тен москаль поховаць, то я поховам" (має той москаль ховати, то я поховаю)... І поховав.

Тут Шудлові гарна наука про християнську толеранцію (вирозумілість), розумну, гідну пошани.

А кс. Керник показав лише свою безсовісність і своє фарисейство. Він потрібно був нетолерантним: супроти протестантів, супроти Левицького і супроти церковних властей, які **давали поручення протестантам по-сусідськи помагати**. Він початково показав своє циганське лицемірство, коли раз казав, що "еретиків" не ховає, а коли Левицький вгодився поховати, то він перебіг Левицького і сам поховав. Тут вже на "єресь" не зважав.

Нетолерантним був супроти Левицького, який був також католицьким священиком, та він його вважає і зве "москалем".

Місцева церковна влада наказувала жити навіть з протестантами по-сусідськи, а Керник думав, що треба жити по-вовчому, по-дикому. Чи церковна влада не була християнською? Чи була вона еретичною, чи менше розумілася на теольогії ніж Керник?

Але півніше і гр.-кат. церковна влада і до православних стала ся по-вовчому, по-дикому, а чому? Чи католицька теольогія змінилася, наука Христа змінилася, чи вони проміняли Христову науку на польсько-римську політику?

Очевидно протестанти відносилися добре до католиків, і це було основою мирного співжиття навіть у церковних справах, — і розумно, і по-божому. Та цікаво, чи Шудло з своєю нетолерантністю не став би по стороні Керника, бо з його бесіди таке виходить.

Православні, українці і поляки.

Шудлові і його собратам ходить найперше про православних українців, бо певно не про протестантів, — з православними не можна в церковних справах сходитися. Треба вважати їх еретиками або "дідьками", як звали їх в Галичині церковні верховоди, хоч таке нелюдське відношення осуджувала навіть католицька "Нива".

Безбожним, вовчим, нехристиянським духом повіяло в Галичині поміж церковними верхами тоді, коли Польща задумала знищити українців і їх Церкву. Греко-кат. василіянський ігумен Головецький говорив на проповіді в Лежайську 1924 р., що: **"Коли тяй батько став би православним, відречся його".** Еп. Коциловський не хотів дати салі православним емігрантам для православного Великодного Богослужения. Але в 1911 р. митр. Шептицький писав, що хорий католик може в православного сповідатися, коли нема католицького священика. (Про те в "Маловідомім" ширше говориться).

Тут питання Шудлові: чи з того не виходить, що католицька наука хилиться за політичним вітром? Або, як з тим циганом, якого питали: "Цигане, якої ти віри"? "А вам якої треба?" — відповідає. Він піде за кожною вірою, коли йому це поплатиться.

**

Та одно важне питання Шудлові: **чи він й його собрати говорили коли, що греко-католики не повинні в релігійних справах сходитися з поляками? Чи казали поляків оминати як еретиків? Як безбожників?**

Чував хто таке? Видав таке? Ні! А поляки ж були відвічними гнобителя-

13 ДНІВ БЕЗРАДНІ НА МОРЮ

До Галіфаксу притягнули корабель для перевозу вугля, що плавав 13 днів безрадно по морю. Він був дальше на півночі, де пообмерзав людом, а сильна буря трохи поніщила його і попсувала. Багато води до нього натекло. Кораблем не можна було кермувати, і він плював куди хотів. На ньому було 34 особи обслуги. Врятовані кажуть, що в небезпеці щиро молилися.

ТАКОЖ ПРИПАДОК

В Лондоні дві сестри близнючки вийшли замуж: чоловік одної називається Блянт (тупий), а другої Шарп (острий). Подібне рідко бувае.

ми урканців. Горлорізами. Своїми насильствами і розбоями поляки заслужили на те, щоб їх і еретицькими християнами не звати, але просто атеїстами.

Чи приклався до них Шудло міру Христової науки? Чи описував він колись подібні розбої? Може, але нам про це нічого невідомо. Поляки в нього добрі, праведні люде, — не своїми ділами, але титулом свого католицизму, — тим, що потакують за папою так, як він хоче.

Тут видно, про що Шудлові ходить. Не про діла, але про віру в папу. В тім початок і кінець його "непомильної" віри. Влучно таку віру означив Шевченко словами:

Ріж хоч брата,
Окроме пани і ченця,
І в рай іди — кінець кінцем.

В. О.

СВЯТО І НАША МОЛОДЬ

Українське Різдво величне і святочне, переповнене релігійною красою з глибокою місією вірним, є вповні родинним святом. Воно наскрізь надихане спадщиною минулих віків, передане нашій молоді їхніми батьками з роду в рід, почерез нашу Святу Українську Греко-Православну Церкву.

Наша українська молодь високо цінить цю дорогоцінність собі на користь і родичам та Церкві на радість, ступивши дорогою своїх батьків. Коли ж бо є деякі труднощі серед молоді, то у великій мірі вони спричинені зарозумілими, надмірними впливами сектанських викрутасів, що спрямовані на деморалізацію української душі і знищення її святощів.

Не дарма ж серед такого оточення чуємо, що перед-Різдвяна пора і саме Різдво перемінились у комерційний празник для всіх, і вся, а саме Різдво — це лише придатний день на відпочинок стверзим, а їхній молоді — доброю нагодою розпиватися. Треба підкреслити, що ми, православні українці, такої тенденції не відчуваємо, — хіба, що може коли фанда таких зволіоюг заблудить до наших дверей, і ми прикушені спрямувати туди, куди їм дорога.

Що ж хоронить нашу молодь від вуличности? Що викликає гідну повагу дінку, побожність і високу оцінку релігійного культу нашого Свята у наших молодих? Перш усього, в нашій Церкві задержалась належна наука і відповідна приготовка вірних до так високої побожности, а тверезість нашого Святого Вечора можна, мабуть, завдячити сповненню перед-Різдвяного Посту... Здається, що тут висока заслуга Церкви за душі своїх вірних. Це лише одна з численних і сильних властивостей нашого вірування, а крім неї є ще багато інших.

Наша Церква багата на старі звичаї і коли щось було додане вже останніми роками, то це хіба тільки ялинка, а поза тим ми повно задержуємо історичний і традиційний порядок своєї Різдвяної Богослужби з участю цілої нашої родини. Це була б у нас нечувана річ, щоб на Різдвяну Богослужбу забрало вірних, тому що вони розгостились або перепились...

Наш Свят-Вечір є родинним святом, — дід і бабка, батько й мати, і вся родина; піст, коляди і гідний відпочинок, щоб удосвіта поспішати до церкви. Церква зберегла собі первенство своєю повною вартістю і не поступилась фетишизмові ялинки або матеріялізмові комерційного обдарування дарунками тих, які без таких дарунків легко можуть обходитись, і що вже звелось до дурощів моди.

За бездомних, убогих, старців і недужих в молитвах не забуваємо і ділами не омиваємо, чи з нагоди Різдва Христового, чи в іншу пору року, бо ж ці українські чесноти — гостинність і милосердя, внесливі Вірою та віками недолі. Про це наша молодь хай пам'ятає!

Інша причина, що допомагає нашому святкуванню, це мабуть наша календарна окремішність, бо ж українське Різдво наступає 13 днів пізніше, коли затихне всяка комерційність та пригнадання дешева випродаж, сполучена з новим календарним Різдвом. Коли пянство і целебрації перешумлять, тоді нам дана змога належно обсервувати свої Свята. Помимо різних уваг та надокучних шовіністичних докорів, наша календарна окремішність нам пожиточна і корисна. Наша молодь старається це розуміти і до неї позитивної користи пристосовується, помимо різних невигід, спричинених через брак офіційних вакацій в цю пору в школі та в праці.

Тому то буває не без того, щоб по деяких наших домах, ще в перед-Різдвяну пору не блимала ялинка крізь вікна; але здається, що та ялинка світиться лише про сусідське око, бо ж у Свят-Вечір й світло і примраки губляться серед релігійних та народних обрядів, звичаїв наших Свят, страв, коляд, вишувань і всього іншого, Наша молодь це знає, і спрямує це так, як належить сприймати.

Для вигоди української повинні б здержуватись від поспилання дарунків і поштових побажань, аж поки не проминє період поштових перевантажень, і використати пору таки перед нашим Різдвом для таких посилок, коли пошта вже менше зайнята. Це варта нашої уваги, голодно молодь, бо пощо ж той безпотрібний піст?

Поза тим, чи ж у нас гостин браклує? Ні! Гостимось другого і третього дня Свят, і з Новим Роком, і по Йордані, з родиною, і з кумами, святами та сусідами, чи ж не випивають? Так, але в гостині честь та міру мають.

Останніми роками пянство в нас незамітне серед членства нашої Церкви чи то в Коляду, чи то в гостині, чи на весіллях, але тут теж дуже мало помітні всякі братства тверезости чи обмеження місті, скеровані проти пянства, і що чинять багато галасу, а нікого спасіння ці різні секти не приносять, і дармо ним величаються.

Тут нічого не переборщилось і не перехвалилось щодо нас, але нас журить частина нашого оточення, що опинилась на бездоріжжю, і ми маємо обов'язок подати їм сусідську моральну поміч та пораду, бо ж страх і жаль тих, що так страшно зматеріялізувались. Наша Церква і наш нарід немало нещастя витерпіли від різних зведених банд, які намагались прорватися до української душі з своїми лахами. Наша молодь це знає, а серед різноманітного оточення має велику нагоду оцінити спадщину Віри, яку вона одержала від своїх батьків, а яке таки найкращу можливість мають ті, що знаходяться в мішаних подружжях. Вони інших, чи може інші їх (це мала ріжниця!) звербували собі привілеєм побувати на двох празниках і з двох печей завдати.

Дорога Молоде! Різдвяний час, Новорічний, Йорданський — пора святочна і радісна тобі. Памятай про своє щастя тут на волі у привітному краю Памятай, як маєш день святий святкувати. Вчися колядок, щедрівок, вишувок. Поспішай до свого дому на великому врочистість з патріярхами своєї родини. До церкви підеш, Богу поклонишся і благословення Його набудеш.

Коли ж хто на чужині, то хай поспішає завчасу між друзів своїх, між рідних, щоб на самоті не перебувати; хай відшукає свою церкву. До цього належить заздалегідь приготовлятись.

А понад-усе, нехай наше Різдво остається надельше побожним святкуванням в душевній теплоті своєї родини і в дусі любові до своєї рідної Церкви. Наші колядування, гостини і розваги нехай доповнюються тверезости і поваги, а таку гідну молодь буде Сам Божий благословляти.

Рідна і примірна поведінка нашої молоді підкріпить її, а затривожених сусідом допоможе відзискати більш Християнське Свято.

Священик.

ПОВЕНІ В КАЛІФОРНІ

Великі дощі були в Каліфорнії та в частині Орегону – дощ падав 8 днів, отже повстали великі повені. Згинуло 41 особа або й більше. З багатьох міст та околиць люди повибиралися. Шкоду обчислюють на 150 мільйонів долярів.

ЗГОРІЛО ПЕРШЕ ДІТЕЙ.

60 миль на захід від Солт Сте. Марі, Онт., згоріло четверо дітей в віку 1, 2, 4, 5, родини Северинів. Мати в другій кімнаті телефонувала, коли повстав огонь.

ДАЮТЬ ПОМІЧ ПОГОРІЛЬЦЯМ

В Ст Пер, 30 миль на південь від Вінніпегу, згоріла хата і троє дітей родини Арпенів Четверо дітей врятовано, але врятовано з ними лише ковдри і те, що на собі мали. Тепер 1000 мешканців місточка рішили дати поміч тій родині, щоб вона знов могла мати дім і все потрібне. Громада не зібралась, а одній родині буде велика поміч.

ЗЕМЛЯ ОБСУНУЛАСЯ — ЗГИНУЛО 5

В Росбургу, Оре., в Америці обсунулася розмокла земля на хату, що стояла нижче, отже згинули родичі і троє дітей. Земля роздавила хату.

В БРАЗИЛІЇ ЗГИНУЛО 18.

На Різдво два вагони відчепилися від поїзду, покотилися назад і вдарилися в локомотиву особового поїзду. Згинуло 18 осіб, а 60 було поранених.

Третя Книжка
„МАЛОВІДОМОГО".

Вже вийшов 3-ий том „Маловідомого", якого зміст дізнаєтеся ви такі головні части: 1) Чи Шептицький протестував проти нищення церков на Холмщині. Тут подане і його Послання, що мало би відноситися до нищення церков. 2) Вп. Григорій Хомишин 3) Вл. Кошиловський. Ця резолюція, під назвою „Резолюція відносно франкмасонства", поміщена в „Русско-Американському Православному Вістнику" (ч. 11, 1956).

● Торовтонські часописи („Глоб енд Мейл" і „Телеграм") лодали вістку, що два українські католицькі священики (один з них — о. Дрібненький), за згодою свого єпископа Ізидора Борецького, зложили візиту совєтській церковній делегації і просили ворять, що представник ген. Франка мав у Парижі таємні переговори з... большевиками, щоб розглянути можливості „порозуміння" стосунків між обома країнами. — Москва зазіхає на Мадрид.

● Провідник грецьких патріотів – соборників на острові Кіпр, православний Митрополит Макарій, відмовився провадити з англійською владою будь-які переговори, якщо в них виразно не буде сказано про приучення Кіпру до Греції. Англійці недавно затримали найбільший досі грецький корабель зі зброєю для повстанців Кіпру. Зброя була замаскована під хлібними.

В 24-ох греко-православних манастирях на Кіпрі англійські вояки зробили ревізію, пошукуючи за зброєю, але п там не було.

● Виявляється, що під час несамовитого погрому, який турки вчинили грекам в рідних містах, а особливо в Істамбулі (Царгороді), в цьому місті теді перебували президент держави Джелял Баяр та премієр Аднан Мендерес. Але губернатор заявив, що уряд не давав йому наказу припинити погром, коли він почався („Український Вістник").

РІЖНІ ВІСТІ

● Проф. інж. Е. Гловінський, заступник голови УНРади, 1 грудня в Мюнхені промовляв на жалібних роковинах 25-ліття знищення большевиками Української Автокефальної Православної Церкви і 10-ліття знищення Української Греко-Католицької Церкви в Галичині. — Ці роковини були влаштовані Українським Християнським Рухом.

● Нова італійська „Радикальна партія лібералів і демократів", що її очолює князь Нікколо Карандіні, між іншим, домагається відмежування світських справ від втручання католицької Церкви.

● Кардинал де Баррос Камара, архиепископ Ріо де Жанейра, остерігав по радіо про загрозу для Бразилії, яка появилася з хвилею вибору Кубічека, прихильника комуністів, на президента держави.

● Коли американський уряд не дозволив совєтському архиепископові Борисові на перебування в ЗДАмерики, архиеп. Борис назвав це „нехристиянською" заборгою. Архиеп. Борис, як голова совєтської церковної делегації в Канаді, назвав „зрадниками і відступниками" тих православних канадійців, що не підпорядковані московському патріярхові. — Ясна річ, що ні православні американці, ні уряд Америки не хотіли дозволити, щоб архиеп. Борис провадив таку політичну роботу в ЗДА.

● Папа Пій XII відібрав від архиепископа Сегура його провінцію в Еспанії, а назначив на його місце іншого. Це, забуть, тому, що архиеп. Сегура був противником ген. Франка, і Ватикан вішов Франкові на „устунки". А тим часом в політичних колах говорять, що представник ген. Франка мав у Парижі таємні переговори з... большевиками, щоб розглянути можливості „порозуміння" стосунків між обома країнами. — Москва зазіхає на Мадрид.

● Провідник грецьких патріотів - соборників на острові Кіпр, православний Митрополит Макарій, відмовився провадити з англійською владою будь-які переговори, якщо в них виразно не буде сказано про приучення Кіпру до Греції. Англійці недавно затримали найбільший досі грецький корабель зі зброєю для повстанців Кіпру. Зброя була замаскована під хлібними.

В 24-ох греко-православних манастирях на Кіпрі англійські вояки зробили ревізію, пошукуючи за зброєю, але п там не було.

● Виявляється, що під час несамовитого погрому, який турки вчинили грекам в рідних містах, а особливо в Істамбулі (Царгороді), в цьому місті теді перебували президент держави Джелял Баяр та премієр Аднан Мендерес. Але губернатор заявив, що уряд не давав йому наказу припинити погром, коли він почався („Український Вістник").

ЧИ ВАМ ВІДОМО, ЩО...

● Найстарший у світі часопис виходить в Китаю, в місті Кіядг-Ку. Його перше число вийшло 896-го року перед Христом, отже він недавно відсвяткував своє 2.360-ліття. Числа за перших 800 літ цього часопису переховуються в святині Конфуція в Пекіні.

● Канадійська преса підняла крик протесту, коли розійшлась вістка, що канадійський аташе в Голляндії відмовив права візду до Канади молодій голляндській сім'ї — 25-літньому музикреві Йогенові Гасерові, його жінці Марії і їхній доньці. Аташе заявив, що Марія є східно-індійської раси, яка небажана в Канаді.

● Від закінчення 2-ої світової війни по 1955 рік до Канади прибуло приблизно 1,227,000 імігрантів.

● В Римі відкрили ще одну, невідому досі катакомбу (місце, де зкодилися перші християни за часів їх переслідування). Знаходиться вона 16 метрів під землею, недалеко від Порт Латіа.

● В Редстон, коло Гантсвіль, у стейті Альбама, 120 колишніх німецьких вчених продовжують досліди над розбудовою ракетної зброї для ЗДА.

Керує ними др Вернер фон Браун, що винайшов ракети „фав 2", якими Гітлер бомбардував Лондон. — Всі ці німецькі вчені приняли американське горожанство.

● Провідний англійський медичний журнал „Ланцет" помістив статтю д-ра Гелена Спорвей, завної дослідниці розладового життя тварин. Вона-пише, що зайчиха часто родить зайченяти — без жадного звязку з самцем. Непорочні народжин між людьми трапляються дуже рідко, бо приблизно одні на 131,072, 000,000 нормальних народин.

● Пані Альберта Гергісон з Нью Йорку мала сон, в якому бачила свого сина з горіховому літаку. Літак упав на хату і згорів. З нього втікали пасажири, а між ними й син, що потім упав мертвий.

Ще тої самої ночи вона дістала телефонічне повідомлення, а Сіна, що й 20-літній син Джеймс був одним з пасажирів на літаку, який упав і згорів коло Сіет.

З ПРЕСИ

„Українське Слово" (Париж, ч. 734, 1955). В статті П. Плевако „Невідкладні завдання", м. і., пише: „Ходять злобні чутки, що наші Церкви в Канаді й Америці (Української Православної Церкви — Ред. В.) Чекають, щоб УАПЦ в Европі повсталі, натуральним шляхом — за високої ласки наших ієрархів і за непотрібними їх числа вмерла і тоді вони зробляться наслідниками УАПЦ: Англія дістанеться Канаді, а Европа — Америці".

Пан Плевако правильно називає це „злобними чутками". Ці чутки виходять від людей, які не можуть погодитися з фактом, що канадійська Церква може мати силу, а одночасно не мусить мати апетиту на опанування інших Церков. Про таких людей можна сказати: „Хто по собі мірить-другому не вірить".

„Український Самостійник" (Мюнхен, ч. 47, 1955). В. Маляк в дискусійній статті „За державницьку історію Української Церкви" радить тільки з одного становища розглядати історію української Церкви (а не з двох віровизнань нежих), себто з „становища державно - політичного", зі становища духово-культурних інтересів і потреб одного і єдиного українського державного народу". І приходить до „засадничого і наболілого від століть питання, де має бути духово-культурний і зокрема релігійно-церковний головний диспозиційно – і ієрархічний центр України — чи тільки в Києві (патріярхат), чи також поза кордонами України?" Здається, що питання п. Маляка для кожного тверезомислячого українця містить у собі вже й відповідь. До речі, емігранція може собі провадити академічні дискусії на ці те-

ми, послуговуючись цілим „талмудистичним" апаратом параграфів, але в самостійній Україні нарід вирішить це питання понад голову всяких дискусій. В одному п. Мацюк виходить поза межі дійсности, а саме, коли говорить про „обі наші Традиційні Церкві" (себто: Українська Православна і т. зв. „Українська Греко-Католицька Церква"). Адже в нас нема двох українських традиційних церков. У нас є тільки одна Українська Церква, її одна частина є поневолена Римом, і тому вона не є Українською, але римською Церквою. Не сумніваємося, що п. Мацюк це дуже добре бачить і має добру волю занести це якнайскорше.— Отже тільки — відмаги!

НОВІ КНИЖКИ

Наша церковно - історична література збагатилася новою книжкою, написаною Митрополитом Іларіоном, під назвою: „УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА ЗА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО 1647-1657."

Дост. автор вивчив у цій книжці одне з важливих питань нашої історії, яке мало так далекосяжні наслідки в політичній і церковній долі України. Автор доводить, що не соціяльні, не економічні причини, а утиск Православної Віри запалив Україну до повстання, і Великий Гетьман Богдан Хмельницький підніс всю Україну до боротьби за Православну Віру проти силою накиданої Польщею католицької унії.

Тому, що повстання Хмельницького йшло під гаслом „За волю Віри", вся історія Хмельницького є одночасно історією Православної Церкви за тих часів, що правдиво й докладно представив автор у своїй праці.

Вищезгадана книжка особливо цінна тепер, коли на наших очах дехто фальшує нашу історію — як світську, так і церковну. Зокрема, хоч останніми часами багато написали, та ще пишуть і говорять про Хмельниччину, критикують, або вихвалюють її наслідки, але замовчують найголовнішу причину: за що ж, властиво, Богдан Хмельницький боровся?

Правдиву історичну відповідь на поставлене питання дає ВПреосв. Митрополит Іларіон в цій своїй новій книжці, яку радимо всім українцям прочитати, а достойному авторові її сердечно подякувати.

Книжка має 180 сторінок, а ціна її дуже низька: 75 ц.

о. С. Г.

З ДІЯЛЬНОСТИ ТЕОЛЬОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ Колегії св. Андрея в Вінніпегу

● Дня 13 грудня ц. р. студенти Теольогічного Факультету урочисто відзначили День Св. Андрія Первозваного, як День Патрона своєї Колегії.

О год. 7.15 ранку в Колегійній Каплиці о. настоятель Д. Стратійчук при співучасти всіх студентів-богословів відправив Службу Божу, а о год. 7-ій вечора це урочисте свято продовжувалося Молебнем, який відправили: о. о.: прот. Д. Стратійчук, протопресвітер Г. Метюк, прот. С. Єрусе та о. протодіяк. С. Столярчук.

На Молебні були присутні: о. прот. В. Кудрик, о. М. Юрківський, професори Академії як також багато сумківців та інших гостей.

Після Молебня відбувся святочний концерт, улаштований силами студентів-богословів та деяких подружок сумківок. До концерту входили слідуючі точки:

Хорові, виконані студентським хором під диригентурою о. П. Бабарука; сольові пісні та рецитації, виконувані о. протодіяк. С. Столярчуком; слово о. прот. Д. Стратійчука; реферат на тему: „Св. Апостол Андрій Первозванний — основоположник Української Церкви" виголосив студ. Григорій Удод. Після цього дуже вдало були виконані деклямації спеціяльно запрошеними на цей день сумківками із місцевого відділу СУМК.

По концерті було чайне приймання для гостей, також Андріївські забави, якими коло 12.30 ночі закінчено цей урочистий для Колегії Св. Андрея день.

● Дня 16 грудня студенти Теольогічного Факультету взяли активну участь в Архиєрейському Богослуженню в Катедрі Преєв. Трійці в Вінніпегу.

Архиєрейське Богослуження відправив Високопреосвященний Митрополит Іларіон при співучасти о. о. М. Юрківського, прот. Д. Стратійчука, Т. Ковалишина та о. протодіякона С. Столярчука. Іподіяконували студенти Теольогічного Факультету. Згадане Архиєрейське Богослуження відбулося з нагоди „Дня членства", яке Катедра Преєв. Трійці в той день відзначала.

● Дня 19 грудня о год. 9-й ранку в Колегійній Каплиці Св. Андрея було відправлена Служба Божа за здоровя прот. Василя Дякова з США, який був дуже хворий знеслідок трагічного випадку—але, на жаль, Господь Бог хотів інакше, і протоєрей Василь Дяків по тяжких муках помер дня 18 грудня ц. р.

У звязку з цією сумною подією 21 грудня о год. 6.15 вечора в Колегійній Каплиці був відправлений Парастас за спокій душі бл. п. прот. Василя Дякова. Парастас відправив парох Катедри Преєв. Трійці о. М. Юрківський. По Парастасі о. Юрківський сказав до студентів-богословів зворушливе слово про віддану працю для Рідної Церкви бл. п. прот. Василя Дякова.

● Дня 22 грудня о год. 7.20 ранку, в Колегійній Каплиці о. Петро Блажук відправив заупокійну Службу Божу по бл. п. прот. Василю Дякову. Під час Служби співав хор студентів-богословів.

● Дня 23 грудня на Теольогічному Факультеті Богословської Академії при Колегії Св. Андрея, почалися підрічні іспити, які триватимуть до 31 грудня ц. р. включно. Іспити лишуть всі студенти Теольогічного Факультету.

СТРІЧА СВ. МИКОЛАЯ з дітворою Укр. Прав. Громади в Ст. Катеринє, Онт.

В неділю, 18 грудня 1955 р. дітвора Рідної і Недільної Школи при Укр. Греко-Прав. Церкві вітали св. Отця Миколая, приготованим і жертовним Всеч. о. парохом Юр. Я. Цуриком в заповненій залі громади.

У вступнім слові привітав о. Парох присутніх родичів та гостей і, закуваю життя і діяльність св. Отця Миколая від його народження до смерти. Згадав про боротьбу єресіярха Арія, про його чуда в дорозі кораблем до Єрусалиму, про його велику добродійність і любов до дітей, через що св. Миколай і став любимцем усієї дітвори цілого світу.

Дріточий хор почав свою програму гимном „О, Канада". „Бог Предвічний" колядували урочисто. Дальше колядували: „Во Вифлеємі", „Тиха ніч-свята ніч" в українській і англійській мовах, „Добрий вечір тобі", „Нова радість стала" і дві англійські колядки.

Деклямували: „У Різдвяні свята" — Людмила Мороз, „Різдво" — Лена Авраменко, „У ту ніченьку" — Мар. Ільченко, „Ялинка" — Леся Куцова, „Веселих Свят"—Дм. Чередарик, „Лист до св. Миколая"— Оля Корчинська, „Б дісі" — Юрчик Бобро, „З Новим Роком" — Людмила Попельнюк, „Святий Миколай" — Славко Захарчинський.

Клярнетове соло, 2 колядки, виконав учень Р. Шк. Кайдейчук, в супроводі фортепяну о. Пароха. Соло на фотепяні виконала маленький Богдан Титенич-добре, як також соло на фотепяні виконала учен. Дівна Мейсон 2 колядки чудово.

В другій частині концерту, коли вся дітвора навколішках навкруги ялинки співала пісню до св. Миколая, зайшлане до залі ангелики з св. Миколаєм, який блатословив усіх присутніх при вході на сцену. Привітавши дітвору, запросив дітей і присутніх заколядувати „Бог Предвічний народився". Радісно було всім співати ту першу коляду, з якої мельодією неслись думки тудн ген далеко під рідну стріху на рідній Батьківщині. Не один матері жетились сльози, як згадала, що і вона була також маленькою, як її донечка на сцені в Ст.-Катеринє, Канаді, і співала колядки під стріхами на Різдвяні Свята . . .

Св. Отець Миколай обдаровав всіх добрих діточок, як також старших та батьків дітвори, і закликав їх дальше посилати дітвору до своєї Рідної Школи в Церкви Праділів.

Голова Правос. Громади Дм. Віндзяк подякував о. Цуриковові за його щиру працю в Громаді і підготовку цього „Різдвяного концерту", подякував п. Мик. Кравченкові за добре виконання ролі св. Миколая, дітям за гарний спів та всім присутнім за прибуття і закликав родичів посилати дітей до Рідної і Недільної Школи.

Гимном України і Британії вакінчено це радісне діточе свято.

За Заряд Громади:
Дм. Віндзяк, голова.

З ХРЕСТИН НА ДОБРІ ЦІЛІ

Летбридж, Алта. — В неділю, 27-го листопада ц. р. в домі п-ва Згурських відбулася велика урочистість з нагоди іменин п. Пилипа Згурського і хрестин його онука, т. є сина молодших Семена і Розалії Згурських, якого також охрестили Пилипом.

До хресту держали П. Стодола з Келгарі і пані М. Ролик з Летбридж, Алта. Таїнство Хрещення довершив о. Ф. Легенюк, настоятель Свято-Троїцької парафії в Летбридж.

При цьому приємно згадати, що панство Згурські ніколи не забувають о наших сьвідомих українських піонірів, що протягом свого життя багато попрацювали для добра свого народу,-своєї рідної Укр. Православної Церкви в Канаді.

Тому й не дивно, що велика хата п-ва Згурських була в цей день переповнена рідними і приятелями, які зїхалися, щоб побажати іменинникові довгого здоровя, многих літ прожити, як рівнож бути учасниками родинної радости — Хрещення наслідника роду Згурських.

Панство Згурські є членами, а також і фундаторами церковної громади в Летбридж, в пані Згурська за свою примірну для церкви працю удостоїлась належної пошани,-становища старшої Сестриці.

Під час гостинного прийняття кум згаданого хрещеника, п. П. Стодола, після короткого привіту, поклікав до слова о. Легенюка, що свою високоосмислену промову розділив на три пункти:

1. Пилип 1-ий, як український піонір в Канаді.
2. Пилип 2-ий—родинна династия.
3. Св. Ап. Пилип — Пущення.

За цю промову присутні нагородили о. Федора довгими оплесками. Після о. Легенюка промовляли слідуючі особи: М. Бузовський (Летбридж), М. Садовник (Келгарі), В. Гриюк (Кідресгом, Алта).

На закінчення дякував усім присутнім господар дому п. Згурський; п. Гриюк, що знаний майже цілому нашому суспільству і зяве він потреби нашої пресн і нашої Церкви, зайняався збіркою, що принесла $39.50 Цю суму розділено так: на „Укр. Голос" $6.50, на „Вістник" $5.00 і на добудову церкви в Летбридж $28.00.

Всім жертводавцям складаємо щиру подяку. Пилипові 1-му бажаємо доброго здоровя та довгих літ прожити. Пилипові 2-му бажаємо Божого благословення, щоб зростав у щасті й здоровї на втіху своїм родичам! Пані Згурській сердечне спасибі за щиру гостинність!

Нехай Милосердний Господь всіх Вас поблагословить на Многі Літа!

Присутний.

ПІОНІРИ ЦЕРКОВНОЇ НИВИ

Деякі коротенькі матеріяли, що були спішені до календаря „Р. Н", містимо на сторінках „Вістника" — **Ред.**

І. МИМОХІД

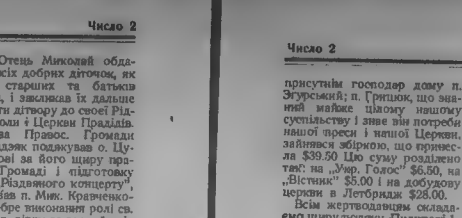

І. Мимохід народився в Винниці-Чортківщ, Галичина, і прибув до Канади в 1904 р.

Дня 26 серпня, 1935 р., він перший почав збірку грошевих пожертв на будову української православної церкви у Вест Форті і продовжував її аж до 1943 року, коли то в липні місцева громада постановила купити площу під будову церкви.

І. Мимохід, як голова Церковної Громади, разом з іншими громадянами взяв участь у такій енергійній збірковій акції, що площа відразу була куплена за готівку і ще лишилася значна сума грошей на початок будови церкви.

Коли в 1944 р. будову церкви вже започаткковано, І. Мимохід не щадить ні те свяге діло свого часу, труду і грошей.

Через свое знайомство з одною місцевою будівельною фірмою він умовляє на-буття будівельного матеріялу для церкви по зниженій ціні; деревяний матеріял за половину ціни, а залізний основний матеріял (як бими і т. д.) фірма, за його старанням, пожертвувала як дар для церкви.

І. Мимохід не переставав збирати грошеві пожертви і тоді, коли церква була вже збудована. І таким способом всі борги в короткім часі були сплачені, а в касі ще лишилися гроші на бїжучі видатки громади.

Коли сьогодні як свої, так чужі величають нашу церкву як одну з найкращих в Канаді, то безперечно тут у великій мірі за це належиться вдячність І. Мимоходові.

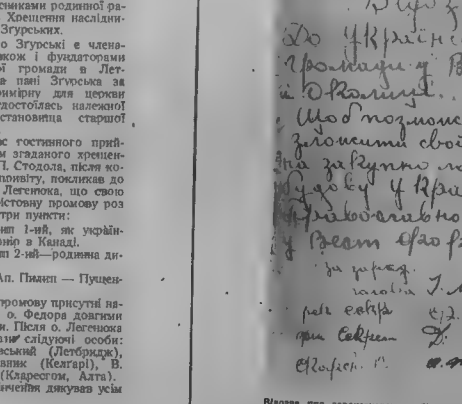

Відозва про започаткування збірки на будову церкви у Вест Форті в 1935 р., під головуванням І. Мимохода.

Вже 73 роки має наш заслужений піонір на церковно-громадській ниві п. І. Мимохід. А одначе він і дальше бере дуже активну участь в церковному житті нашої громади.

Хай Господь Бог дозволить йому ще багато-багато літ прожити і так само дальше жертвенно трудитися для своєї Громади, нашої Української Православної Церкви і рідного народу.

Парохіянин.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ
ІВАН ЛОДБА

Канора, Саск. — В понеділок, 19 вересня ц. р., відбулась похоронна Богослужба за Івана Лодбу з Канори, Саск., якого забрала смерть через випадкове вивернення авта, з якому він їхав з дрома своїми приятелями дорогою між Канорою і Йорктоном. Після рятункових заходів лікаря та останної духовної прислуги, яку удїлив свящ. М. Боднарчук у шпиталю у Йорктоні, Іван відійшов з цього світу.

Покійний родився у Канорі, Саск., і тут же закінчив середню освіту. Через останніх пять літ служив при транспортаційній системі Сівнар, а останніх три роки працював як брейкмен. Прожив усього 21 рік життя.

Його трагічна смерть завдала глибокого болю його родині і всім знайомим. З натури він був добродушний і втішався великим знайомством серед свого оточення. Тому то, коли тіло його лежало в Народнім Домі, дуже велике число людей взяло участь у цій останній присузі і були учасниками похоронних Відправ, а домовина його тяжіла від вінків та цвітів.

Похоронну Службу Божу служив Всеч. о. М. Боднарчук у Церкві Преєв. Трійці у Канорі, Саск., при співі церковного хору під управою пані Евгенії Козиревої. Під час послідного цілування наспіли жертви на невянучий вінок по покійному Іванові, а родичі п-во Георгій і Марія Лодби офірували святий фелон „найдорожчої якости до місцевої церкви, як памятку по згодованому Іванові. Збірку розподілено: $40.00 на Стипендійний Фонд Богословської Академії Колегії св. Андрея у Вінніпегу, а $10.00 на „Український Голос".

Домовину несли слідуючі: А. Весій, Е. Борденюк, Е. Сламергорн, з Флин Флон, Ман., С. Томсон з Келвінтон, Дж. Робинсон, з Годсон Бей і В. Палюк з Кемсек, Саск.

Осталась смутком прибиті, дві сестри — Марія і Геня, і чотири брати — Роберт, Ернест, Джеймс і Евген, та дід і баба п-во Н. Козаки.

Тіло похоронено на місцевім цвинтарі у Канорі.

Вічна Йому Память!

Присутний.

ПОДЯКА

Цим висловлюємо глибоку подяку Укр. Гр. Православній Парохії Преєв. Трійці в Канорі, Саск., пароховi Всеч. о. М. Боднарчукові, диригентці пані Евгенії Козиревій, членам церковного хору та Жіночому Товариству при парохії за велику обслугу, яку вони уділили в допомогу нам в нашому горю при розлуці з нашим дорогим і любим сином.

Рівнож велика подяка всім за вінки і цвіти та за співчування в нашому смутку, а зокрема особлива подяка належиться жінкотарству при парохії, яке допомагало нам в цей час.

Щирість Ваша остається нам навсе в памяті і нехайже Господь Милосердний нагородить всіх, які з нами поділяли горе, а нашого сина хай прийме у Свою охорону.

Родичі Геo. і Марія Лодба.

МАРІЯ КОПАЧ

Гронлянд, Саск. — 19.VII. 1955 р. в Мелфорт, Саск., в шпиталі померла бл. п. Марія Копач з дому Чорна. Покійна народилась в селі Токаг, а потім жила в селі Воробинці, п. Збараж. До Канади прибула з чоловіком і дітьми в 1911 р. і замешкала на фармі в околиці Гронлянд, Саск., відтоді аж до самої смерти. Покійна була довголітнім членкинею Сестринства й СУМК. Покійна слабувала на цукрову хворобу і мала слабе серце, перед смертю дістала аменію й від того померла. Похорон відбувся 22 вересня в Гронлянд, Саск. і тіло покійної похоронено на цвинтарі Різдва Пречистої Діви Марії.

Покійна лишила в смутку свого мужа, сина Василя і дві дочки: Аниу Левицьку і Василину Сметанюк.

Обряд похорону довершила о. А. Тетеренко. Під час похорону зібрано на пресовий фонд „Вістника" 15 дол.

Жертводавцям щира подяка, а покійній Марії нехай Господь дасть вічний спокій.

М.

ВАСИЛИНА СКІГАР

Іскігер, Саск. — Дня 29-го вересня 1955 р. на фармі Івана Скігара, що довгий недуги та тяжких терпінях, відійшла у вічність його старенька 77-літня мама Василина Скігар.

Родом покійна з Буковини, з села Погорілівка. До Канади, враз з родиною, прибула в 1924 році. Память по собі бл. п. Василина залишила як найкращу. Була вірною своєму матірю для своїх дітей, виховуючи їх на добрих членів нашої Святої Церкви та на свідомих горожан Канади і членів нашого українського суспільства. Своєю релігійністю й своєю лагідною вдачею завжди була гарним прикладом для всіх, що її знали. Терпеливо і без нарікань, серед постійної праці, побарювала життєві труднощі та до цього ж знаходчувала своїх найближчих.

Осиротила покійна чоловіка Миколая, з яким прожила 59 років, і четверо дітей, а саме: Оксану Рудан, Агафію Федусяк, Марію Кучу та сина Івана; 17 внучів також ніколи не забудуть своєї любої бабусі та будуть розповідати про неї своїм дітям.

Похорон зі Службою Божою відбувся 1 жовтня в церкві св. Івана Сучавського „коло Кущих". Численні присутні при посадинах цілували її зложили на невінчаний вінець $20.95. Згідно з бажанням родини, суму цю поділено поміж Катедрою Пресвятої Трійці у Вінніпегу і часописом нашої Української Православної Церкви — „Вістник". Традиційним поминальним обідом у парафіяльній залі суму урочистість було закінчено відразу після того, як на цвинтарі біля церкви виросла свіжа могила в тимчасовим деревяним хрестом на ній.

Жертводавцям і всім учасникам похорону сердечно дякують Микола Скігар і його діти.

Нехай Господь прийме душу спочилої до осель Своїх праведних.

о. Б. Я.

АГАФІЯ МИСИК

Нитавни, Саск. — Дня 26 жовтня 1955 року упокоїлася у своїм домі бл. п. Агафія Мисик. Покійна народилася в селі Тишківці, пов. Городенка, Зах. Україна в 1884 році та прожила поверх 70 років.

В 1912 році, коли тисячі наших визвідись в світ за очі шукати щастя, тоді вирушала і покійна з своєм мужем Михайлом Проничем (уже покійний, помер 12-го жовтня 1942 р.).

Приїхали до Канади з трьома дітьми: Іваном, Марією і Стефаном, і поселилися на гомстеді в околиці Блейн Лейк, Саск. Там перебували тяжкі початки до 1929 року, тоді там поселяються двох синів, а самі переходять на фарми в Кадет, Саск., і тут мешкали до 1942 року; в тім році муж покійної помер, а вона осталась, горем прибита, сама, бо діти вже були подружені. Два роки пізніше вийшла замуж за Михайла Мисика в Нитавни, де прожила з ним ще 11 років — до дня, коли відійшла у вічність.

Покійна було тихої і лагідної вдачі і була глибоко релігійною дружиною і доброю матірю; належала до Жіночого Товариства ім. О. Басарабової від 1936 року і належала до Церковного Сестринства. Коли 1952 року почали ся переговори про організацію Української Православної Церкви в Нитавни, то вона перша зложила 300 дол. на церковну площу, а пізніше все давала виявечні жертви як на купівлю цвинтаря, давала й на церковні речі, а дала тяжкі перед смертю, коли вже побачила розпочату будову церкви, то ще жертвувала 1,000.00 доларів на будову церкви св. Марії, за що громада утягтувала й Ктиторкою вічної церкви. Тут і похоронено її тілні останки побіч її першого мужа Проничка.

Заупокійну сл. - Літургію відслужив о. С. Гребенюк з Принс Альберт, і по сл. Евангелії виголосив глибоко-релігійного змісту науку по земне життя і про загробну вічність. Велике число парафіян зі запертим віддихом вислухали так перекональної науки, що у всіх витискала сльози. Отець закінчив до згоди і єдності; і закликав, щоб діти покійної, сини і дельоки, йшли шляхом своєї покійної матері.

Покійна лишила в смутку свого старенького мужа і горем прибитих 4 сини і 5 доньок, 28 внуків і 10 правнуків.

При останнім прощанню вибрано на невінчаний вінець 32 дол., з чого приділяно 5 дол. на „Укр. Голос" і 5 дол. на „Вістник", а решту на будову нової церкви в Нитавни.

Сли дорога нам Сестрице, а вінок, який ти сплела своїми добрими ділами, буде для тебе вічною нагородою.

П. Биць.

ПОДЯКА

Опечалений смутком та журбою, почуваюся до обовязку передати мою щиру подяку всім, що брали участь в похороні моєї дорогої і вірної жени бл. пам'яти Агафії Мисик. Найперше дякую о. прот. С. Гребенюкові за відправу Панахиди в домі Покійної, коли тіло перезено до Народного Дому, то вечером відправлено Парастас, а на другий день Службу Божу і Похорон. Дякую дякам Проконові Биць і п. Боднарчукові. Щиро дякую Зарядові Народного Дому, де тіло Покійної лежало під час Богослужень. Дякую Громаді сп. Петра в Кадет, що нам позичили все для процесії і жалібні ризи, і всім тим, що брали участь в похороні.

Величавий похорон почався 10-го листопада Заупокійною Службою Божою в церкві Пресв. Трійці в Глендон. Чин похорону відправив місцевий парох о. І. Куліш при великій участі приятелів, знайомих та родини покійної.

Покійна бл. п. Катерина зостановила в невиджалуваному смутку мужа Тому, сестру Софію Гусєв, сина Андрія й Федя з їх дружинами, одного сина, Миколу в Росії, двох пасербів: Ярослава й Михайла з дружинами та 9 онуків.

При останньому прощанні о. І. Куліш зробив заклик перевести збірку на невінчаний вінок для покійної, з чого на „Вістник" призначено 10 дол.

Всім жертводавцям та учасникам похорону, що прийшли віддати останню прислугу покійній, сердечна подяка.

Нехай же Милосердний Господь упокоїть душу слуги Своєї Катерини в оселях святих Своїх, а ламить її вічний буде вічною!

Учасник похорону.

ЕМЛІЯ ТКАЧУК

(Поминальне Богослужения)

Гронлад, Саск. — В місцевій церкві Вознесення Христового поминальне Богослужения 23. 7, 1955 р. по бл. п. Емілій Ткачук, жінки п. Ст. Ткачука, урочисто, відслужене о. А. М. Тетеремно. Після Богослужения всі присутні зайшли до Народного Дому на обід. Після обіду п. Кость Копачівський заклика присутніх до збірки. Панове Р. Боднарчук і Р. Щербій перевели збірку на пресовий фонд „Вістника". Збірка принесла $19.50. Жертводавцям щира подяка, а покійній Емілії поклик Господи Царство Небесне.

М.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ В ВІННІПЕГУ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

БУДІВНИЧІ ВСЕКАНАДІЙСЬКОЇ КАТЕДРИ

(Продовження).

Марцишин Михайло, Вейнярд 10.00
Мельничук Д., Вишарт 10.00
Мисак Іван, Кіндерслі (5) 5.00
Музичук Ів., Пюнінґ 10.00
Музичук Прокіп, Пюнінґ 10.00
Нарейко Петро, Кароскі 10.00
Навісінник Петро, Фьюлер 10.00
Процик Василь, Кендіек 10.00
Савчук Петро, Кайлмор 10.00
Семенюк Кость, Фовм Лейк 10.00
Смегар Дмитро і Наталя, Келвінгтон 10.00
Сова Михайло, Кіроскі 10.00
Старенька Катерина, Шіго 10.00
Терновецький Никола, Келвінгтон 10.00
Федорчук Д. І., Інсінгер 10.00
Федущак Йосиф, Монтмартр 10.00
Франко Георгій, Вимер $10.00
Цимбалістий д-р Адам, Канора 10.00
Чарнецький Никола, Прілейт 10.00
Шипиляк Іван, Кендіек 10.00
Шипиляк Теодор, Кенеіек 10.00
Щерба Михайло, Глинивюк 10.00

Прихильники

Бойчук Кирило, Ітонія, (2) 5.00
Чорний Петро і Кароліна, Клир 7.00
Шевчук С., Лнитлав 5.42

По $5.00:

Анака Іван, Глинівюн.
Баран Василь, Лідер.
Березюк Михайло, Лнитлав.
Божик Ілія, Лідер.
Варниця В., Монтмартр.
Галяк Тома, Туфнел.
Гелевич Петро, Монтмартр.
Гізеа А. Б., Прілейт.
Гоніда М., Дюер Лейк.
Данилюк Семен, Інсінгер.
Доля Никола, Прілейт.
Думанський Д. Н., Шіго.
Думанський Іван, Шіго.
Зайчук Г., Фовм Лейк.
Заудацький В., Туфнел.
Квасниця Юрій, Віджна.
Керелюк Б. І., Шіго.
Керелюк В. І., Інсиньгер.
Керелюк Марія, Вишарт.
Кіцул Дмитро, Бенькенд.
Клевчук О., Шіго.
Козак Василь, Кіроскі.
Король Д. Туфнел.
Кошман Павло, Інсиньгер.
Куек В., Бенькенд.
Куек Іван, Бенькенд.
Куек Петро, Бенькенд.
Купровський Петро, Туфнел.
Кунчас Олекса, Кіндерслі.
Кусій Матвій, Інсиньгер.
Кучерявий Олекса, Шіго.
Литовенюк Д., Фовм Лейк.
Половик Іван, Інсиньгер.
Половик Никола, Інсиньгер.
Лученко Л., Ітонія.
Луцюк З., Вишарт.
Мазур Петі О., Кіндерслі.
Маслій Яків, Фовм Лейк.
Мельник Николай, Кендіек.
Мішук Дмитро, Кайлмор.
Мороз Ілія, Шіго.
Нарейко В., Кіроскі.
Остапович Василь, Шіго.
Петрас Микола, Бенькенд.
Підгірний Петро, Клир.
Салік Марія, Прілейт.
Сворак Йосиф, Вишарт.
Семчук Андрій, Фовм Лейк.
Солярь Павло, Кіндерслі.
Сороюк Іван, Бенькенд.
Стасюк Дмитро, Молодяго.
Стефанишин Никола, Вишарт.
Терновецька Лелія, Келвінгтон.
Токарська Марія, Ватсон.
Токарський Михайло, Ватсон.
Федорук Василь, Бенькенд.
Федусяк Матвій, Інсингер.
Філик Марія, Сентур.
Філик Михайло, Сентур.
Чорний Іван, Фовм Лейк.
Чорненко Іван, Монтмартр.
Шипиляк Марія, Кендіек.
Шипиляк Стефан, Кендіек.
Юрків Михайло, Віджа.
Гусак Зинавія, Вишарт 4.00
Зрижик Павло, Фебворт 3.00
Отаманюк Анна, Монтмартр 3.00
Божик Іван, Лідер $3.00

По $2.00:

Брикол Федь, Фовм Лейк.
Вундер Павліна, Шіго.
Гунчак В., Фовм Лейк.
Добровольський Петро, Фовм Лейк.
Довгань З., Келвінгтон.
Дроздюк Василь, Вишарт.
Дудлей Петро, Фовм Лейк.
Думенко Василь, Інсингер.
Костинюк Теодор, Шіго.
Котик Никола, Фовм Лейк.
Куник Марія, Віджа.
Лукинюк М., Фовм Лейк.
Мелещук Олекса, Лнитлав.
Молдаван Д., Інсингер.
Ометюк Федь, Монтмартр.
Остаповяч В., Шіго.
Пасічний Іван, Фовм Лейк.
Соловський Василь, Шіго.
Сорочка Семен, Прілейт.
Стрілецький Г., Фовм Лейк.
Федусяк Дмитро, Інсингер.
Чайковський Іван, Келвінгтон.
Чорний Франко, Клир.
Шевчук Григорій, Бенькенд.
Шульшо Михайло, Келвінгтон.
Отаминюк Іван, Монтмартр $1.25

По $1.00:

Глухман Григорій, Інсиньгер.
Думанська Катерина, Шіго.
Івасюк Домка, Фовм Лейк.
Ісар Василь, Фовм Лейк.
Керелюк Олександер, Фовм Лейк.
Ковальчук Григорій, Фовм Лейк
Король Анастазія, Фовм Лейк.
Кострина М., Фовм Лейк.
Магера Антін, Туфнел.
Мачур Лукія, Ватсон.
Мельничук Петро, Фовм Лейк.
Остаповяч Дмитро, Фовм Лейк.
Пасічник Марія, Шіго.
Стахирук Петро, Фовм Лейк.
Яйчук Семен, Лнитлав.
Задорожник Єлисавета, Фовм Лейк 0.50
Коваль С. Фовм Лейк 0.65
Бевбородько В., Фовм Лейк 0.50

Священнослужителі Фундатори

Протоєрей С. В. Савчук, Вінніпег (411.10) $10.00
Протоєрей Є. Грицина, Вінніпег (307) 25.00
Отець Михайло Боднарук, Канора (219) 1.10
Протоєрей Т. Яковлевич, Шіго (144.45) 10.00
Протоєрей Д. Стратійчук, Вінніпег (132) 10.00
Отець Василь Кудрик, Вінніпег (95) 5.00

Доброді

Отець М. Юрківський, Вінніпег (82) 1.90
Протоєрей С. Герус, Вінніпег (62) 10.00
Протоєрей Б. Яковлевич, Шіго (49.90) 2.50
Отець А. Хрустовка, Едмонтон (40) 10 25
Почесні Братчики і Сестриці
Протоєрей В. Слюзар, Монтреаль (30) 10.00
Протоєрей Григорій Метюк, Вінніпег (10) 25.00
Отець П. Сапевич, Смокі Лейк (34) 10.00

Прихильники

Отець А. Титаренко, Гронлад, Саск (2.50 1.40
Отець П. Архангельський, Монтреаль. 2.00

Доброді Катедри:

Калин С. Білінг Брідж, Онт. (88.75) 10.00
Лазарович Антін, Квебек, Кве. (45.00) 10.00

Почесні Братчики і Сестриці:

Іричук Олекса, Вернон Б. К. (25.00) 10.00
Черепаха Гр., Кріклеид Лейк, Онт. (27.50) 5.00
Менэак Василь, Вернон Б. К. 25.00
Завершешюк Михайло, Норт Бей Онт. 25.00
Масіюк В. І., Едмонтон, Алта (25.00) 25.00
Лобай Василь, Едмонтон, Алта. (20.00) 10.00
Хомин М. Б., Оттава, Онт. 25.00
Ласкота Василь, Оттава, Онт. 25.00
Скороход Никола, Оттава, Онт. 20.00
Вішевая В., Оттава, Онт. 15.00
Самець Зенон В., Оттава, Онт. 15.00
Дорофій Никола, Оттава, Онт. 15.00
Слонь В. П., Кірклеид Лейк, Онт. 15.00
Марчук Павло, Кірклеид Лейк, Онт. 15.00
Сидоренко Євдокія, Кірклеид Лейк, Онт. 15.00
Сусле М., Кірклеид Лейк, Онт. (5.00) 15.00
Христанович Гр. Свящ. Оттава, Онт. (15.00) 5.00

Прихильники Катедри:

Сидор В., Каратон Плейс, Онт. 10.00
Решітник П., Оттава, Онт. 10.00
Пуль Павло, Оттава, Онт. 10.00
Стефюк Олекса, Оттава Онт. 10.00
Левицький Джені, Оттава, Онт. 10.00
Олійник Андрій, Кірклеид Лейк, Онт. 10.00
Гавриляюк Д., Кірклеид Лейк, Онт. 10.00
Подеревчук Никола, Кірклеид Лейк, Онт. (5.00) 5.00
Гуцул Евгенія, Норт Бей, Онт. 10.00

Прихильники Катедри:
По $5.00:

Стрілецький Іван, Оттава, Онт.
Радкі Дм., Оттава, Онт.
Глевка М., Оттава, Онт.
Романів Олександер, Оттава, Онт.
Роман Григорій, Оттава, Онт.
Лацук Петро, Оттава, Онт.
Шпейський Василь, Оттава, Онт.
Дончук Евген, Оттава, Онт.
Петрівський М., Оттава, Онт.
Гадзіка Олекса, Оттава, Онт.
Савченко Г., Оттава, Онт.
Мушка Вас, Оттава, Онт.
Раруль Марія, Кірклеид Лейк, Онт.
Соганяк Г., Кірклеид Лейк, Онт.
Васильків Никола, Норт Бей, Онт.
Грешюк М., Кірклеид Лейк, Онт. 10.00
Ткачук Анна, Оттава, Онт. 2.00
Марченко Ст., Оттава, Онт. 2.00
Бобик Георгій, Оттава, Онт. 2.00
Федчук Георгій, Оттава, Онт. 1.00
Томашевський Вол., Оттава, Онт. 3.00

Порядки Богослужень:

о. ПОКРОВА
ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
СІЧЕНЬ:
19. Четвер — Гонор
22. Неділя — Дуфрост — Конора
29. Неділя — Пашаффіа — Гонор
Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді,
7 Ст. Джанс Ейв. 4, Вінніпег
Телефон: 56-3083

о. Г. ВАСИЛІВА
Підедмонтонський Округ
СІЧЕНЬ:
19. Четвер — Йордан — Калмар
20. Пятниця — Собор Іо. Хрестителе — Сіда Біч
22. Неділя — Торобі
29. Неділя — Атабаска
Адреса: 10644—112 Стріт Тел. 44721
Едмонтон, Алта.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
СІЧЕНЬ:
19. Четвер — Кіндерслей
22. Неділя — Онт. Алта.
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
СІЧЕНЬ:
19. Четвер. Йордан — Рама
22. Неділя — Ватсон
29. Неділя — Вадина
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Фостон
12. Неділя — Рама
15. Середа. Стрітення — Вимер
19. Неділя — Ватсон
26. Неділя — Вадина
Адреса: Ватсон, Саск.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
СІЧЕНЬ:
18. Середа. Навечерія Богоявлення— Норт Бетафорд. Скуба Бонна і Водосвятя год. 10 рано.
19. Четвер. Йордан — Гефорд, год. 8.30 рано
21. Неділя — Кенло
29. Неділя — Медоз Лейк
ЗАУВАГИ: Браві сьогодня — може наступити зміна в порядку Богослужень.
Адреса: Box. 163, Гефорд, Саск. Тел. 55

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІЦІ
СІЧЕНЬ:
18. Середа. Навеч. Богоявлення — Водосвяття — Арбака (П. і П.) 11 год. Арбака (Н.) 1 год. Сірко 3 год., Сокалля 5 год.
19. Четвер. Йордан — Вайта
20 Пятниця — Собор Ів. Хрест.— Арбака (Н.)
22. Неділя — Сокалля
29. Неділя — Арбака (П. і П.)
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Арбака (Николаю)
12. Неділя — Сокалля
13. Середа. Стрітення — Сірко
19. Неділя — Вайта
26. Неділя — Арбака (П. і П.)
Адреса: Вайта, Ман., тел. 21

о. ІВАНА МАГАСА
СІЧЕНЬ:
18. Середа. Великє Освячення Води: 10 год. Гілберт Плейнс; 1 год. Гренлянд; 4 год. Шортдейл
19 Четвер. Йордан — Робліи
20. Пятниця. Собор Ів. Хрестителя — Лемерд
22. Неділя — Шелевілй
29. Неділя — Петакюа
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Робліи
12. Неділя — Гилберт Плейнс
15. Середа. Стрітення — Гренлянд
19. Неділя — Лемерд
26. Неділя — Шортдейл
Адреса: Box 201, Робліи, Ман.

о. ОСТАПА ФЛЯКА
СІЧЕНЬ:
19. Четвер. Йордан — Рорктон
20. Пятниця. Собор Ів. Хрестителя — Вакав
22. Неділя — Дрифтпіт Ривер
29. Неділя — Белый Ривер
Адреса: Box 1087 — Дрифтпіт, Ман.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
СІЧЕНЬ:
18. Середа Навеч. Богоян. — Гвес
19. Четвер. Йордан — Арран
20. Пятниця Собор Івана Хрестителя — Гвайт Бей
22 Неділя — Свон Плейн
29. Неділя — Мейбридж (Водосв.)
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Гвес
12. Неділя. Трьох Святих — Арран
15. Середа Стрітення — Свап Плейн
19. Неділя — Мейбридж
26. Неділя — Глен Елден
Адреса: Box 111, Гвес, Саск.

о. В. СЕНЮШИНА
СІЧЕНЬ:
18. Субота. Йорданське Водосвяття: Восетна 10 год. рано; Ямборк 1 год. по пол.; Торчилд 2.30 год. по пол.; Ерпісент 4 год. по пол.; Федора 8 год. Вел. Повечірня і Всенічна.
19. Четвер. Йордан—Радвей, 9 рано
20. Пятниця. Соб. І. Хр. — Ерпісент
22. Неділя — Торчилд
26. Неділя — Федора
ЛЮТИЙ:
5. Неділя Ніобрара. Вечірня — Ерпісент 3.30 п. п.
12. Неділя — Торчилд.
15. Середа. Стрітення — [redacted]
19. Неділя — Радвей.
Вечірня — Торчилд 7 год. веч.
26. Неділя — Редвотер.
Вечірня — Федора 7 год. веч.
Адреса: Box 128, Радвей, Алта. Телефон 10.

о. В. МЕЛЬНИЧУКА
СІЧЕНЬ:
19. Четвер. Йордан — Кейзвей
22. Неділя — Данвіт
Адреса: Гейві Гил, Алта.

о. Я. РИБАЛКИ
СІЧЕНЬ:
19. Четвер. Йордан — Оквборн
22. Неділя — Гленн Елен
29 Неділя — Оквборн
Адреса: Оквборн, Ман. Тел. 336

о. С. ГРЕБЕНЮКА
СІЧЕНЬ:
18. Середа. Свячена Вода в 5-10 год. по пол. — Принс Альберт
19. Четвер. Йордан — Сембурґ
22. Неділя — Принс Альберт
29. Неділя — Гонелмун
Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
СІЧЕНЬ:
18. Середа. Щедрий Вечір: 10 год. — Роза
19. Четвер. Йордан: 7 год. — Гардентон; 10 год. Толстой
20. Пятниця. Ів. Хрест.—Гардентон
22. Неділя — Толстой
26. Неділя — Гардентон
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Толстой
12. Неділя — Пембіна
15. Середа. Стрітення — Толстой
19. Неділя — Роза
26. Неділя — Гардентон
Адреса: Толстой, Ман.

о. Л. В. ЛЯЧИНИ
СІЧЕНЬ:
19. Четвер. Йордан — Рорктон
22. Неділя — [redacted]
29. Неділя — Мазепа
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Рорктон
12. Неділя — Сторовей
15. Середа. Стрітення — Мазепа
19. Неділя — Рорктон
26. Неділя — Ярославтон
Адреса: 110 Белвіттон ave. Тел. 32998 — Рорктон, Саск.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
СІЧЕНЬ:
18. Середа — Водосвяття, 8 год. рано Айтуна, 10 год. Мелвил; 12 год. Фелвуд; 2 год. Гулін, 4 год. Габард.
19. Четвер. Богоявлення — Айтуна
22. Неділя — Гулін
29. Неділя — Фелвуд
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 57.

о. ЮРІЯ ТУРКАНСЬКОГО
СІЧЕНЬ:
18. Середа. Щедрий Вечір, 3 год. по пол. Водосвяття — Брендон
19. Четвер. Богоявлення — Брендон 8 год. рано
22. Неділя — Портедж ля Прейрі
29. Неділя — Брендон
Адреса: 518 Пасифік ave. Тел. 2820

о. О. НОВИЦЬКОГО
СІЧЕНЬ 1956:
18. Середа. Навечерія Богоявлення — год. 5 по пол. — Вест Форт.
19. Четвер. Йордан — Форт Вилльям год. 6 рано.
22. Неділя — Форт Вилльям
29. Неділя — Вест Форт
Тел. 3-8568, Форт Вилльям, Онт.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
СІЧЕНЬ:
19. Четвер. Йордан — Саскія
22. Неділя — Вондерінг Ривер
29. Неділя — Лак Ла Біш
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Саскія
12. Неділя — Крайтґенд
15. Середа. Стрітення — Грествей
19. Неділя — Норвей
26. Неділя — Лак Ла Біш
Адреса: Box 216. Лак Ла Біш, Алта.

о. П. САНЕВИЧА
СІЧЕНЬ:
18. Середа. Велике Освячення Води 12 год. — Сисові Лейк
2 год. — Белйс, 4 год. — Вільва
6 год. — Следеі
19. Четвер. Йордан — Стрий
20. Пятниця. Собор Ів. Хрестителя — Белйс
22. Неділя — Верспайт
29. Неділя — Сведен
29. Неділя — Стрий (о. Куліш)
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Сисові Лейк
12. Неділя — Вільва (о. Куліш)
15. Середа. Стрітення — Сисові Лейк
19. Неділя — Белйс
19. Неділя — Стрий
26. Неділя — Сведен
УВАГА: порядку Богослужень за місяць Січень, що можуть зайти деякі зміни про що громади своєчасно будуть повідомлені.
Адреса: Box 309. Сисові Лейк, Алта. Тел. 32.

о. ІВАНА МАРІВИ
СІЧЕНЬ 1956:
19. Четвер. Йордан — Етелберт
20. Пят. Соб. Ів. Хрест. — Пайн Ривер (Водосвяття)
22. Неділя — Свон Ривер (Водосвяття)
29. Неділя — Дрей Ривер (Водосвяття)
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Пайн Ривер
12. Неділя. Трьох Святих — Лорбен
15. Середа. Стрітення — Етелберт
19. Неділя — Белтро
26. Неділя — Етелберт
Березень:
4. Неділя — Пайн Ривер
11. Неділя — Етелберт
18. Неділя — Свон Ривер
25. Неділя — Етелберт
Адреса: Box 71, Етелберт, Ман.

о. Д. ЛУЧАКА
(Вилинчинська Округа)
СІЧЕНЬ:
18. Середа — Водосвяття по громадах
19. Четвер. Йордан — Аундово — 8 год. рано
19. Четвер. Йордан — Вилинґдон — 10 год. рано
20. Пятн. Собор Ів. Хр. — Пено
22. Неділя — Сомерсет
29. Неділя — Кагвин
Адреса: Box 185, Вилинґдон, Алта. Телефон 49.

о. В. АРКОНЮКА
СІЧЕНЬ:
19. Четвер. Йордан — Калворт
22. Неділя — Вакав
29. Неділя — Калворт
Адреса: Box 4, Вакав, Саск.

Календар Українських Свят

СІЧЕНЬ 1956.

16 П	3	Прор. Малахія, мч. Гордія
17 В	4	Собор 70-ти Апостолів
18 С	5	Щедрий Вечір
19 Ч	6	Богоявлення — Йордани
20 П	7	Собор Івана Хрестителя
21 С	8	Преп. Григорія Печер.
22 Н	9	Нед. по Йордані
23 П	10	Григорія єп Нисського
24 В	11	Преп. Теодосія Вел.
25 С	12	Свят. архієп Сербського
26 Ч	13	Муч. Ермила Стратоніка
27 П	13	Св. Отців зібитих в Синаї
28 С	15	Пр Павла Тивейського
29 М	16	Нед. 29. Пок. к. ап. Петра
30 П	17	Преп. Антонія Велик.
31 В	18	Анастасія і Кирика архіеп.

ЛЮТИЙ:

1 С	19	Шрет. Макарія, Лаврентія
2 Ч	20	Преп. Евтимія Великого
3 П	21	Пр. Максима Ісповід.
4 С	22	Прмуч Анастасія Печер.
5 Н	23	Нед. 30. Самч. Климента еп.
6 П	24	Пр. Ксенії, мч. Василія
7 В	25	Пр. Богослова
8 С	26	Пр. Ксенофонта і Марії
9 Ч	27	Преп. мон. Іоана Золот.
10 П	28	Пр. Ефрема Печерського
11 С	29	Перен. мощ. Ігнатія Богон.
12 Н	30	Нед. 31. Трьох Святих
13 П	31	Никити Новгородського
14 В	1	Мч. Трифона, Сатира
15 С	2	Стрітення Господне

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
СІЧЕНЬ:
19. Четвер. Йордан — Льова-Лисея.
22. Неділя — Едмор
29. Неділя — коло Кутузовських б в Пятницю і 18 а Середу Різдвяна Вечірня і перед Йорданська Вечірня з освяченням води в Шіго, місто.
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Шіго, місто
12. Неділя — Тідор, місто
15. Середа. Стрітення
19. Неділя — Вінард
26. Неділя — „коло Кушіх"

КАТОЛИЦЬКІ ЄПИСКОПИ ПОВЕРНУЛИСЯ ДО ПРАВОСЛАВ'Я

"Українське Православне Слово", ч. 1, 1956, подає вістку, що два італійські католицькі єпископи перейшли на православ'є, а це Катанський епископ Мартчез-Климент Альфіо-Сгорі та Фльорентійський — Ефрем Мавро-Фуэн. Православний рух поширюється теж між католиками італійцями.

ПАПА ПРОТИ АТОМОВОЇ БОМБИ

Дня 26 грудня 1955 р. през. Айзенгавер і державний секретар Доллес на оксремій конференції обговорювали звернення папи Пія XII, в якому він домагається заборони атомової бомби. Вони висловили своє занепокоєння, бо поєднання Папи Москва може використати для своєї пропаганди. Деякі комуністичні часописи вже помістили звернення папи.

НОВА ОРГАНІЗАЦІЯ В АНГЛІЇ

Міністер оборони в Англії, Селвин Ллойд, вивісив був на площі прапор Об'єднаних Націй для пошанування Дня Об'єднаних Націй. Незабаром якийсь чоловік стягнув той прапор і кинув на землю. Це сталося при демонстрації гуртка нової організації, яка вже себе "Лігою Державних Льоялістів". Виходить, що це нова організація, яка не годиться з політикою Об'єднаних Націй.

МУЧИВ ЗВІРЯТА ГОЛОДОМ

В Гейлейрбурі, Онт., фармер Найт тримав два коні і дві корови в голоді так, що вони грізли стогну і підлогу, щоб щобудь їстя. Піддогу вискрізь перегризли. Коли це виявилося, то Найт заплатив 50 долярів кари і 21 долярів коштів. Кара була б більша, коли б не те, що в Найта є 6 дітей. Ті коні і корови уряд забрав.

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
СІЧЕНЬ:
15. Неділя — Інсінґер „Гайвей"
19. Четвер. Йордань — коло Кушіх
22. Неділя — Вінард
29. Неділя — Форвз Лейк
ЛЮТИЙ:
5. Неділя — Інсінґер, місто
12. Неділя — Шіго, полуз.
15. Середа. Стрітення — Едмор
19. Неділя — Інсінґер „Гайвей"
26. Неділя — Фовз Лейк
Адреса: Шіго, Саск., box 68, Тел. 21.

о. А. ТЕТЕРЕНКА
СІЧЕНЬ:
19. Четвер — Богоян. — Брукс
20. Пятниця. Ів. Хрест. — Кадет
22 Неділя — Громлід (ільз.)
29. Неділя — Мелфорт
Адреса: Мелфорт. Саск.

Церковний Устав

СІЧЕНЬ 1956:
18. Середа. Навечерія Богоявлення. Вечірня. Утреня. Царські Годинн. Літ. Вас. Вел., поч. Вечірнюю. Ап. і Кор. 9 10-27 Євап. Луки 3: 1-18. Після Літургії Велике Осв. Води.
19 Четвер. Богоявлення Велике Повечерія Утреня: Євап. Марка 1: 9-11. Літ. Ап. Тита 2: 11-14 і 3: 4-7. Собор Івана Хрест. Літ. Ап. Дії 19: 1-8. Євап. Матея 1: 20-24. Євап. Матея 3: 13-17.
21. Нед. по Богоян. Год. 8. УЄ 11. Літ. Ап Ефесян 4: 7-13. Євап. Матея 4: 12-17.
29. Неділя 29. Год. 1. Єв 1. Літ. Ап. Колосян 3: 4-11. Євап. Луки 17: 12-19.

ЛЮТИЙ:
5. Нед. 30. Год. 2. УЄ 2. Літ. Ап. Кол. 3: 12-16. Євап Луки 18: 18-27.
12. Нед. 31 Трьох Святих. Год. 3. УЄ 3. Літ. Ап 1 Тим 1: 15-17 і Єв. Луки 18: 35-43 і Мат. 5: 14-49.
15. Стрітення Госп. УЄ Луки 2: 25-32 Літ. Ап. Євр. 7: 7-17. Євап. Луки 2: 22-40
19. Нед. 32. Год. 4. УЄ 4. Літ. Ап. 1 Тим 4: 9-15. Євап. Луки 19: 1-10.
26. Нед. Мит. і Фар. Год. 5. УЄ 5. Літ. Ап. 2 Тим. 3: 10-15. Євап. Луки 18: 10-14.

ЗМІНА АДРЕСИ

При кожній зміні адреси просіться виповнити цю форму, заплативши 10 центів на покриття коштів зміни та вислати до Адміністрації ВІСТНИКА на адресу:

THE HERALD
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

До Адміністрації ВІСТНИКА:

Прошу змінити мою адресу.

Моя стара адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці .....
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Моя нова адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці .....
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., FEBRUARY 1, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЛЮТОГО, 1956. ЧИСЛО (1007) 3

ГОСПОДЬ — СОНЦЕ ПРАВДИ

З нагоди Архиерейського Богослужіння в Соборі св. Покрови у Вінніпегу на другий день Різдва Христового виголосив Архипастирське Слово Випереск. Митрополит Іларіон, що, як і Служба Божа, було передане по радіо. Випереск. Владика Іларіон підкреслив, що коли на світі панує зло, то вина цього не в релігії, не в істоті Бога, бо Бог є добрий, Бог Сонце Правди. Створив Він людину і обдарував її вільною волею, щоб вона сама відповідала за свої вчинки. І поки хтось свою вільну волю не використовує для здійснювання божественних засад Сонця Правди, то власне зло витворює тут людина, хоч вона, якби хотіла здійснювати божественні засади Сонця Правди, могла б не чинити зла, і ліа між людьми не було б. Мир і Сонце Правди царюй б на землі.

На традиційний третий день Різдва в програмі вістей радіо з Вінніпегу передало по-англійськи повищі істини зі Слова Випереск. Митрополита Іларіона.

КАТОЛИЦЬКІ ЄПИСКОПИ ПОВЕРНУЛИСЯ ДО ПРАВОСЛАВ'Я

"Українське Православне Слово", ч. 1, 1956, подає вістку, що два італійські католицькі єпископи перейшли на православ'є, а це Катанський епископ Мартчез-Климент Альфіо-Сгорі та Фльорентійський — Ефрем Мавро-Фуэн. Православний рух поширюється теж між католиками італійцями.

ПАПА ПРОТИ АТОМОВОЇ БОМБИ

Дня 26 грудня 1955 р. през. Айзенгавер і державний секретар Доллес на оксремій конференції обговорювали звернення папи Пія XII, в якому він домагається заборони атомової бомби. Вони висловили своє занепокоєння, бо поєднання Папи Москва може використати для своєї пропаганди. Деякі комуністичні часописи вже помістили звернення папи.

НОВА ОРГАНІЗАЦІЯ В АНГЛІЇ

Міністер оборони в Англії, Селвин Ллойд, вивісив був на площі прапор Об'єднаних Націй для пошанування Дня Об'єднаних Націй. Незабаром якийсь чоловік стягнув той прапор і кинув на землю. Це сталося при демонстрації гуртка нової організації, яка вже себе "Лігою Державних Льоялістів". Виходить, що це нова організація, яка не годиться з політикою Об'єднаних Націй.

МУЧИВ ЗВІРЯТА ГОЛОДОМ

В Гейлейрбурі, Онт., фармер Найт тримав два коні і дві корови в голоді так, що вони грізли стогну і підлогу, щоб щобудь їстя. Піддогу вискрізь перегризли. Коли це виявилося, то Найт заплатив 50 долярів кари і 21 долярів коштів. Кара була б більша, коли б не те, що в Найта є 6 дітей. Ті коні і корови уряд забрав.

Протоєрей Ф. Керніцький

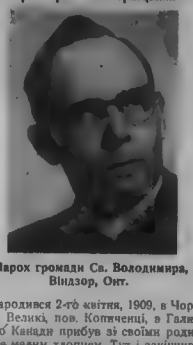

Парох громади Св. Володимира, Віндзор, Онт.

Народився 2-го квітня, 1909, в Чорнокунці Великі, пов. Коптинці, в Галичині. До Канади прибув зі своїми родичами ще малим хлопцем. Тут і закінчив 11 клас Гай Скул і 6 років навчався в богословській школі.

Дня 8-го жовтня 1938 р. в Геффорд Саск., ВПреосв. Архиепископом Іоаном Теодоровичем був висвячений на диякона, а наступного дня — в священики. Виконував обовязки душпастиря два роки в Рама, Саск., шість років у Кенора, Саск., в Йорктоні й Вакав, у Торонті, та два роки був парохом Катедри Пресв. Трійці у Вінніпегу. Тепер є парохом у громаді св. Володимира, Виндзор, Онт.

Одружився в 1938 р. з Марією Ткач у Толстой, Ман., і втішаються вони сином Івасем та дочкою Одесею.

Отець Франко відзначається великою енергією та замилуванням до церковної і громадської праці. Бувши парохом Катедри Пресв. Трійці у Вінніпегу, попрацював він багато для збільшення її фондів та в приєднуванні членів громади. Тепер його праця приносить великі плоди у Виндзор, Онт.

Одинадцятим Собором УГПЦ о. Франко був вибраний членом Консисторії. Нагородженний високим саном Протоєрея . ВПреосв. Митрополитом Іларіоном у 1955 році.

ТИХА ЗАГРОЗА В ЕСПАНІЇ

Інститут Публичної Опінії в Еспанії перевів анкету між студентами Еспанії, і виявилося, що студенти невдоволені сучасними соціяльними та екрномічними умовинами життя в Еспанії і режимом ген. Франка. Це невдоволення робить студентів податливими на комуністичну пропаганду.

Відомо, що диктатор ген. Франко править Еспанією, з Франком-керує католицька Церква.

НАЙВИЩЕ ВІДЗНАЧЕННЯ ЗА ПЕРЕКЛАД БІБЛІЇ

Найвище відзначення, яке тільки може бути надане Британським і Закордонним Біблійним Товариством, було признане Д-р Іларіоної Огієнкові за його переклад Біблії на українську мову.

Д-р Огієнка, митрополита Української Греко-Православної Церкви в Канаді, назначено почесним довживотним членом товариства на зборах в Англії минулого року.

Д-р Огієнко почав готовитися до перекладу в 1905 р. (? — ред. В.), бувши професором фільольогії Варшавського університету. В 1939 р., коли Новий Заповіт був закінчений і видрукований, вибухла війна.

Він носився зо своїми рукописами з місця на місце, аж зупинився в монастирі в Австрії, і перебував там до 1945 р.

В 1947 р. він приїхав до Канади. Його рукописи прибули сюди в 1950 р. Впродовж 1951 р. він закінчив перший начерк перекладу. За чотири роки він був переглянений провірочною комісією.

Біблія друкується в Англії і вийде з друку правдоподібно цього року.

("Фрі Прес", Вінніпег, 21. І. 1956).

Високопреосвященнішому Владиці Митрополитові Іларіонові складаємо сердечне поздоровлення з нагоди цього заслуженого пошанування його епохальної праці на славу Бога і добра Церкви Христової — **Редакція.**

ПРОЩАЛЬНЕ ВШАНОВАННЯ о. МИТРАТА И ДОБР. ГРИЦИНИ

В середу увечорі, 11 січня, в залі Катедри Пресв. Трійці відбулися вечери в честь о. митр. Є. Грицини і добр. Грицини. Вірні яких колі Проводу УГПЦ вшанували їх за працю і місійну працю о. митр. Грицини на церковній ниві в Канаді, а особливо на його попередному становищі Голови Президії Консисторії, і редактора "Вістника", як також з приводу назначення його на становище Адміністратора Західної Єпархії і настоятеля Катедри св. Івана в Едмонтоні.

Редакція і Адміністрація "Вістника" Всечесніщому Адміністраторові Отцю Митратові Єронімові Грицині і Пані Добродійці складають з тієї нагоди сердечні побажання.

АМЕРИКА ЗБІЛЬШУЄ БУДЖЕТ

Новий буджет, отже сума, яку треба зібрати на всякі видатки, починається в Америці від 1-го липня. Айзенгавер є за тим, щоб буджет збільшити, а тоді буде він виносити понад 65 мільйонів долярів. З тим Америка думає збільшити виріб зброї для себе і для краю в Европі, які стоять з Америкою, та дати іншу помічі тим краям, щоб вони не потребували оглядатися за большевицькою допомою.

ТАКОЖ „СТАРШИЙ БРАТ" — З РИМУ

На іншому місці ми підкреслювали, що незалежна і самостійна Церква — це половина здобутої держави, а другу половину будує мудра політика, армія і зброя. Але в історії українського народу так сталося, що внаслідок польської політики на наших землях частину українського народу переведено на у н і ю і тим внесено розбрат у фізичні та духові сили. Від часу заведення унії, цебто 1596 року, аж дотепер український народ не може дійти до своєї церковної, ані політичної сили. Це різко позначилося і в політичній ділянці нашого народу, бо поруч великих державних мужів одного віровизнання почали ставити і поодинокі водості України своїх уродженців. Отже поруч Петлюри поставили Коновальця; значить волконовика поставили наріжні з Головним Вождем; а потім несподівано зявилася листівка: "Три поставі, а одна ідея", цебто Петлюра, Коновалець і Мельник Пізніше прийшов у певній групі Бандера, Чупринка, а наступні роки, мабуть, знову будуть продуктивні на таких вождів з метою перебігати себе по обох боках Збруча — хто вищий - православний чи уніят? - прикриваючись патріотизмом і націоналізмом.

Українська нація вже має на карку московського "старшого брата", який "вишибов" літак, електрику та взагалі всі здобутки, і який врешті вкрав в українського народу назву "Русь", всі духовні надбання і кінець-кінцем відсвяткував "300-ліття возсоединенія", нібито принс "волю" нашому народові, а фактично брутально його поневолив.

За наших днів рівнобіжно відбувається на наших очах ще одне, подібне явище: "Тисячоліття християнської України", що святкується уніятами на всіх континентах поселення українців. Величні звернення підписують уніятські владики, а всі націоналістичні трубадури шановливо дають місце на сторінках своєї преси для звеличання тих "великих роковин" Погляньте на "Самостійник", "Шлях Перемоги", "Самостійну Україну", "Українське Слово", "Новий Шлях" у Вінніпегу і т. д. Отже всі націоналістичні органи, що в своїх партійних програмах розраховують на поперття всього українського народу, урочисто називаючи себе "соборниками". Ми не зачисляємо суто церковні уніятської преси, яка ці святкування інспірує.

Льогічно думаюча людина не може собі відповісти на питання, чому уніяти святкують "тисячоліття християнської України", вишукуючи до цих святкувань і дорогу нам назву "Україна", яка бореться за свою політичну волю, а хрещена вона була Православною, і чужій Церкві святкувати її роковини, це або підступ, або злочин, або просто національна зрада. Ніхто з українців не думає святкувати роковини чужих Церков, або віровизнань, а тим більше цього права не мають ті, що зрадили цю віру і їх духовний батько "папа" не в Києві, а в Римі.

Ми уважаємо, що уніяти повинні святкувати трагічну дату Берестейської унії 1596 рік, себто 395-ліття унії на Україні. Тоді і православні могли б до цих роковин прилучитися, виясняючи при тому трагедію, яку з собою принесла унія, що найбільшу жертву з неї приніс Гонта, вбиваючи двох своїх синів.

Для православних є не тисячоліття християнської України, а двотисячоліття, починаючи від проповіді Християнської Віри на Україні Апостола Андрія Первозваного Але ця дата для уніятів не підходить, бо Рим нібито має "голосйство" Христа, а папи хотять бути "наступниками св. Ап. Петра".

З хвилею оживання організації "Українського Християнського Руху" в Європі зараз же той "рух" рухливо почав виявляти себе в святкуваннях "тисячоліття християнської України". Отже старт був нещасливий, бо тим він розкрив ті свої наміри, які ми передбачували, а це пропаганду, керовану Римом, за посередництвом уніятських владик.

Головою цього УХР є д-р В. Янів. Цей "рух" вистартував у Мюнхені, Німеччині. "Новий Шлях" ч. 12, за 10 лютого 1950, писав так: "В Мюнхені відбувся в половині мин. м. під протекторатом Кир Івана Бучка перший з'їзд українців-католиків на терені Німеччини при участи 70 делегатів церковних громад... Одиноким світський доповідач д-р В. Янів накреслив сучасний духовий стан світу та ситуацію нашого народу. Він розглянув завдання християн-католиків на тлі наявної духової, політичної й соціяльної ситуації і домагався активности католиків у всіх ділянках суспільного життя, зокрема в... змагані цілої нації за державність... Крім цього порушено важливу справу взаємовідносин українців католиків і православних, при чому одностайно виявлено потребу у творити атмосферу зближення".

Про цю "атмосферу зближення" говорилося в Мюнхені в 1950 р. Тому дозволю собі подати певні заходи українських православних студентів у Мюнхені в 1948 і 1949 рр. Коли ще перед тим основалося "Об'єднання українців-католиків "Обнова" в студентській громаді в Мюнхені в Фюріхцуле, православні студенти вели з тодішнім головою "Обнова" мгр. Переймою пересправи, щоб обєднувати студентів українців християн, тоді було б місце і для православних студентів. Але пройшли роки, і цього не здійснено. Тоді православні студенти основали "Об'єднання Православних Студентів". Праця його всесторонньо велася на спільних сходинах і слуханнях викладів видатних одиниць. В зимі в 1949 р. ми запросили проф. П. Ковалева, щоб дав нам виклад, здається, про "ролю Церкви в державі". Проф. Ковалів зложив нам, що і управа "Обнови" також просила, щоб їм читати реферат, тому раджу зібратися разом і я проведу цей виклад Ми звернулися до управи "Обнови", але голова не міг дати нам відповіді і за тиждень часу повідомив, що студенти "Обнови" не можуть разом слухати доклади з православними студентами. Видно, що Апостольська Візитатура у Мюнхені, на чолі якої тоді був о. Голинський, не дозволила.

Другий приклад: Українці студенти католики (вже тоді викинули грекo-католик), об'єднані в "Обнові"; одержували приділи харчів та лікарську опіку від католицьких установ. За датою 7. 3. 1949 ч. 71/49 на таблиці студентського гуртожитка на Фюріхцуле появилося таке оголошення: "Оповістка. Всі українські студенти, хорі на легені — повинні доручити до канцелярії "Обнова" лікарське свідоцтво про стан недуги з вказівками лікаря, що потрібно до видужання (ліки, санаторія, операція і т. д.). Свідоцтво від котрого будь лікаря, найкраще в англійській мові. Просимо зробити це найдальше до 25 березня, 1949 р. в цілі одержаних підмоги, яку організує Координаційний Комітет для допомоги католицьким студентам. Ігор Микитюк, Референт Суспільної Опіки Федерації "Обнова".

Хоч на початку сказано, що "всі українські студенти", та в кінці недвозначно: "для допомоги католицьким студентам". Отже, там, звідки тепер виходить "християнський рух" меншість православних студентів цілком не брався під увагу, а в той час в Мюнхені студіювала майже сотня українських православних студентів.

До Обєднання Православних Студентів належало тоді кілька десятків, і ми, бачучи таке поступование наших кровних братів серед академічної молоді, дали собі слово вести боротьбу з католицтвом. Навіть спочатку "неопределені", колишні "комсомольці", виховані в совєтських школах, і ті потім побожилися, що рідну Віру будуть "збройно захищати", хоч як до них залицялися уніяти.

Тому, що ініціятива "Українського християнського руху" вийшла з того самого середовища, яке забороняло зустрічі православних студентів з уніятами, ми ніколи не повіримо в його щирість, а особливо, коли цей рух почав святкувати "тисячоліття християнської України", натягачи історію Української Православної Церкви. Отже, коли б уніяти стали знову православними, ясна річ, що мали б повне право хоч приблизно це тисячоліття святкувати, але коли їх предки відійшли від Церкви своїх прадідів, то ясно, що треба бути божевільному чи дуже лукавому, щоб святкувати дату чужої їм Церкви.

Коли д-р В Янів своїм "християнським рухом" хоче запрягти до українського воза католицький клир, то він грубо помиляється, бо Рим має свою ідеологію і знає, що робить кожний його вірний. Коли ж він хоче збляизити обидві Церкви з собою, то ясно, що православним зближатися немає потреби, бо вони ніколи на протязі тисячоліть від нікого не віддалялися.

Ще не прогомоніло "святкування тисячоліття", а вже католицька преса, напрклд. "Голос Христа Чоловіколюбця" ч. 5 (81) 1955 р. на сторінці 30 пише: "...український католицизм відступає щораз більше на захід, на західні українські землі, а вкінці, десять літ тому мусів зійти в підземелля, в новітні катакомби, несучи на собі тягар найтяжчого переслідування за час своєї ТИСЯЧРІЧНОЇ ІСТОРІЇ". От чому треба було святкувати тисячу років християнської України, щоб вже тепер мати претензії до "тисячі років українського католицтва" в Україні.

Дивне, що наша православна церковна преса в Європі мовчить, бо більшість напевно думає, що з католицтвом можна ще сяк-так співпрацювати, або може дехто користає з придібів, що мов окрушина падає зо стола багатого для бідного".

Не можна замикати очей на похід "воюючого католицтва", бо цей похід не йде з Богом, а йде як сила чорної краски, що поневолює держави, інспіруючи і розбиває народи. Очевидний доказ — Україна, а в новіших часах Аргентина.

Підсумовуючи це все, ми приходимо до висновку, що для майбутнього правосуддя в Україні треба вже тепер збирати матеріяли, якими наші уніяти руйнують церковну історію та історію українського народу, як от: Володимир і Ольга — "католики", "тисячоліття католицтва в Україні" і т. д Це рівняється національній зраді і до цього треба ставитися з обороннною силою.

Максим Залізняк.

СУМНА СТОРІНКА ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

До Канади приїхали, як гості Злученої Церкви Канади, московські ієрархи з СССР. Для українців ціль приїзду ясна: вони їдуть розказувати про "радісне, щасливе життя в СССР", про "процвітання" Православної Церкви на широких просторах їхньої держави, про те, що Церква "ніколи не переслідувалась" в СССР і т. д. З такою ж місією від 4 до 18 липня ц. р. була в Англії делегація від патріярха Московського в складі: Питирима, Митрополита Мінського і Білоруського та інші. Коли по сл. Божій п. Каліновський запитав митрополита Питирима: "Чи було колись якесь переслідування Церкви в СССР", митрополит Питирим відповів: "Ні, Церква в СССР ніколи не переслідувалась".

Які відповідь, та ще й заступників патріярха, голови Церкви в СССР! Де ж та свята правда, в ім'я якої ці ієрархи їдуть у гості? Перенертаю одну лиш сторінку історії Української Православної Церкви, писану кровю і слізьми, а тих сторінок е тисячі...

Повітове місто Лубні і його повіт. — До приходу безбожної комуністичної влади місто мало 5 церков приходських і 6 шкільних (при учбових закладах), та коло міста був манастир — найбільша святиня Лубеншини і околиць, красу і велич якої навіть тяжко описати. В ньому перебували мощі святого Афанасія, Патріярха Царгородського, Чудотворця Лубенського. На прощу до цього манастиря щорічно приходили тисячі прочан зі всієї України.

В повіті були церкви в таких селах: Черевки, Іржавець, Лазорки, Стукалівка, Пилипівка, Крупоодерниця, Хуторець, Овсюки, Білоусівка, Тарандинці, Гонці, Лушники, Хитці, Калайденці, Клепачі, Мгор, Крутий Берег, Тишки, Ісачки, Литавки, Хорошки, Засулля, Солониця, Піски, Березоточа, Ромодан, Вільшанка, Терни, Кононівка, Вищий Булатець, Нижній Булатець, Мацьківці, Пятигорці, Лукомя, Оржиця.

В деяких селах було по дві церкви. Всього церков в Лубнях і повіті 47. У 1936 р., коли у мене народилась онука, я не міг вже її охрестити, бо всі 47 були закриті, частина їх зруйнована, частина перетворена на зерносховища, і трактористські майстерні, гаражі. Всі священики, за виїнятком двох-трьох віком понад 70 років, були заарештовані, заслані на північ, Сибір, в пустелі Азії, деякі були розстріляні.

За ними, на північ, в інші табори невільничої праці, поїхали тисячі вірних Лубенського повіту. Церкви міста Лубень зазнали таке: 5 шкільних — були зруйновані. Собор перетворений на зерносховище. Церква св. Трійці — перетворена на музей з відділом антирелігійним. Церква св. Іванд Христителя — на електростанцію. Церква на цвинтарі зірвана динамітом, цвинтар знищено, дерева вирубано, а на місці цвинтаря від крито базар.

Манастир, що мав біля 500 років знищено, пограбовано його майно, три церкви на його терені знищено, мощі св. Афанасія зневажено і вивезні 1928 р. вивезено невідомо куди представниками безбожної-влади за наказом "урядової комісії", що прибула з Харкова з наказу уряду. Ліквідація манастиря почалася ще 1919 року, з приходом безбожної влади на Україну З розпорядження чекіста І Бакая 18 серпня 1920 року було заарештовано 18 старших монахів і ієромонахів, відведено за 10 кілометрів від манастиря і в насип залізниці, біля хутора Стронського, і розстріляно.

Що ще можна додати до цієї сумної сторінки з історії Голготи Української Православної Церкви? Таких сторінок тисячі, і скрізь те саме за часів панування комуністичної влади. Дивними є слова митрополита Питирима, що "Церква в СССР ніколи не переслідувалась". В Україні закрито, знищено, зневажено під 10 тисяч храмів Божих, і про це заступник патріярха не знає? На каторгу вивезли понад 10 мільйонів православних українців, і про це теж митрополит Питирим відповів: "Ні, Церква в СССР ніколи не переслідувалась".

Яки відповідь, та ще й заступників патріярха, голови Церкви в СССР! Де ж та свята правда, в ім'я якої ці ієрархи їдуть у гості? Перенертаю одну лиш сторінку історії Української Православної Церкви, писану кровю і слізьми, а тих сторінок е тисячі...

Повітове місто Лубні і його повіт. — До приходу безбожної комуністичної влади місто мало 5 церков приходських і 6 шкільних (при учбових закладах), та коло міста був манастир — найбільша святиня Лубеншини і околиць, красу і велич якої навіть тяжко описати. В ньому перебували мощі святого Афанасія, Патріярха Царгородського, Чудотворця Лубенського. На прощу до цього манастиря щорічно приходили тисячі прочан зі всієї України.

Лубенський.

ДАЛА СВОЇ ОЧІ СЛІПИМ

В Міност, Н. Дакота, померла Анна Джонс і призначила свої очі для лічення сліпих. Тепер є спосіб перепеплювати чужі очі сліпим, і вони можуть бути видючими. Як тільки вона померли, лікарі перещепили її очі двом сліпим.

СКІЛЬКИ НАРОДИЛОСЯ В КАНАДІ

В 1955 році народилося в Канаді около 450 тисяч дітей, себто несповна півмільйона. Дітей померло в 1955 р. менше, ніж 35 на 1000. Канада має тепер близько 16 мільйонів населення.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

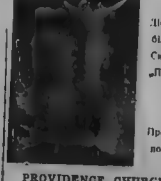

Дістаньте в найбільшім „Укр Складі — „ПРОВИДІННЯ" заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

Зі споминів Евгена Олесницького

Евген Олесницький — адвокат, син священика-родівця в Гошклові Великім, пов. Гусятин, 1860 року. Брав живу участь у громадській роботі, був визначним українським патріотом і діячем. Він написав свої спомини п. з. „Сторінки з мого життя". З тих споминів подаємо тут образок з священичого життя в часах його молодости.

***

Відносини моїх родичів до місцевих селян були сердечні. Гошклівських селян уважали ми всі собі близькими. До батька ходили вони по пораду й поміч в кожній справі. Він годив між ними спори, був суддею, на якого присуд всі здавалися. Мав всюди велику повагу.

Мати була порадницею селян у всіх потребах. Лічила домашніми ліками, часто сама ходила до хорих; часом вирілася у нас вдома пожиточні страви, які висилано хорим на село. Як померла мати 1881 р., плакало ціле село.

Тямлю як був я 5 або 6 літнім хлопцем і кинув грудкою за якимись господарем, що приходив до батька, і він батькови пожалувався. В батька не було жарту і він зробив зі мною екзекуцію (набив) на місці та казав поцілувати чоловіка в руку. Це вбилося в мою память і розуму навчило.

При важних нагодах гостили родичі визначників селян в своїй хаті. В кожне Різдво і Великдень приходили в другий день свят, по Богослуженню репрезентанти громади в числі двадцять і кількох В гостинній кімнаті були застелені столи, довкола яких вони засідали з батьком, а ми їм услуговували.

Як відбавався мої сестри, або хто інший в нашій хаті, відбувалося вже кілька днів наперед весілля для громади. Тут уже просили всіх господарів і господинь та гостили їх щедро, причому співано весільні пісні, описля молодь тяжковдала. Таким способом громада почувалася нємов членами нашої родини і діжилась її долею.

І всякий з нас по довших роках, хоч уже вийшов з дому і прожив далеко, стрінувшися з кимбудь із гошклівських, відчував, що стрічається із своїми, немовне з родиною.

В себе гостили люди на селі батька, а часом і тих нас, що були вдома, а то найчастіше при нагоді "поминок" по померших. По Богослуженню відбувався в хаті дотичного господаря обід, на який просили також священика і дяка, якого з його родини. При обіді обговорювалися місцеві справи, а селяне, що читали книжки, ділилися своїми вражіннями з іншими..."

Такий образець з життя свого батька і селян змальовує Олесницький з своїх споминах.

КНИЖКА, ЛЕТЮЧКА І ПРОПАГАНДА

Американський сенатор Фрілайтгайзен за 1-ої світової війни сказав: "Замість усієї пропаганди, яку ми мусимо виказати на сміття, навіть не розгорнувши її, ви краще вилайте гарну добру книжку, автор якої заслуговує на довіря. От тоді вона негайно опиниться в нашій бібліотеці. От, вмете у нас шафи з книжками. Коли ми потребуємо інформацій, і то швидко, то беремо книжки з цих шаф і користуємося їх інформаціями. Так, з книжок, але не з брошур!"

КАЛЕНДАРНА СПРАВА

'Мали ми Різдвяні Свята, идемо Йорданські, за ними прийдуть Великодні, і вони пригадують нам календарне питання. А чому? Тому, що в нас деякі одиниці з вищих і нижчих верхів мають апетит на зміну церковного календаря. 31 зміною вони бачать величезні здобутки, і лише здобутки, а страти ніякої. Навіть питання про страти не ставлять. Календар дострість нас до астрономії, до культурного світа, до 20-століття і до чого хто захоче.

А вдома, в нашому житті, самі – розкоші! Мовляв, студенти приїхали б на Різдво додому. Правда, могли б вони приїхати й тепер, але воно не має найменшої вартости. А дальше, всі шкільні діти могли б святкувати всі наші свята, а так само й робітники. А ще дальше, і "культурний світ" не буде з нас сміятися...

Саме щастя, самі розкоші!

В старім краю було "цілком інакше" — там треба було церковний календар обороняти, а тут ні...

* * *

Все це — балачки для балачок. Балачки натягані або балачки без ніякої думки.

Коли ходить про вигоди й невигоди, то старий край мав більше невигод, а одначе церковний календар оборонив. Він не дивився на невигоди, але оборонив своє право, свою церковно-культурну справу, — оборонив, хоч оборона й не була вигідною. Він не боявся невигоди!

Коли б ходило про вигоду, то треба було б вже за давної Польщі прийняти новий календар і разом з поляками святкувати, отже була б вигода. Поляки тішилися б, похвалили б українців. Тоді не було б такого, як було 1583 року, коли то поляки під Різдво напали у Львові на церкви, людей розганяли, священників били, церкви позамикали, й українці не могли в церквах святкувати ані Різдва, ані Йордану.

Але українцям ходило не про вигоди, але про свої права, тому почали готовитися до збройної оборони, отже до це більшої невигоди. Це примусило поляків залишити українців у спокою.

А чи під Австрією не було невигод? Там українців в українські свята клікали не раз до судів, по-дикому вважали по містах Йорданське свячення води, що відбувалося на площах; не уявляли українських свят для українських робітників.

А за нової Польщі невигоди були всюди, де лише українець поступився, і в свята і поза святами. Але українці на невигоди не зважали. Коли сп. Хомишин хотів силою накинути новий календар, то нарід запротестував і закінчилося тим, що лише один Хомишин перейшов на новий календар. А які переслідування українців були також на Волині, але нарід не піддавався, не шукав вигод, але оборонив свої права.

Коли б усе міряти лише вигодами, то українці повинні були змінити не тільки календар, але стати поляками, а тоді позбулись би тих невигод, що були. Може дехто а канадійських шукачів вигод і порадив би був їм таке зробити.

Але люди, що лише вигод шукають, не є творчою силою. Вони є силою руїнницькою. Все зміняли б, всього б зрікалися, щоб мати вигоди. Армія, що найвищим своїм ідеалом ставила б вигоди, не є армією. Навіть звичайний чоловік, що шукає лише вигод, не є ані добрим господарем, ані добрим робітником. А для народу завжди були лихом ті, що дише за вигодами загладали.

І

* * *

Тепер берімо властиву справу. Астрономія для календаря, то латка, де її не треба. Культурний світ є культурний тим, що він чужі відмінні релігійні права і звичаї шанує. Він знає, що релігійна справа народу, то його духове, його культурне майно, до якого чужим діла нема, як нема нікому діла до того, чи хтось любить пай чи пироги.

Щождо свят, то які свята при новім календарі можна буде разом святкувати? Одне Різдво! Але Нового Року ні, Благовіщення ні. А Великдень та Зелені Свята і так припадають на неділю. Які ж другі свята можна буде разом святкувати, — чи Петра і Павла, Спаса (Воздвиження), Успення і Різдво Богородиці, Димитрія, Михаїла, Миколая? Ні! Тутешний церковний календарний лад є протестантський, а протестанти тих свят не мають.

Що ж тоді робити? Шукачі вигод мають розвязку, — всі ті свята видмухати. Так! Але хто хоче лише вигод, той може вилишити їх і при нинішнім церковнім календарі. Відсвятковати з другими на їх лад Різдво та Новий Рік, і клопотам кінець!

Та і на тім не скінчиться, — бо українські Богослужения задовгі, і треба б їх скоротити. Одна година або 45 хвилин — досить. Починати в 11-ій, а скінчити за 15 мінут до 12-ої.

І "свяченого" на Великдень не треба, бо "культурні" люди його не мають. І Йорданського свячення води не треба, бо "що воно помагає"? І Плащениці "не треба", й другі не мають, і що їм це шкодить?

І так на цілій лінії, — все лишати, все занедувати, бо того вимагають вигоди. І тим достроїмося до других. Про те достроєння власне декому й ходить.

Але та лінія веде вдолину, — і нарід і тих, що хотіли б всіх по тій лінії повести. Не треба нам ані національних, ані культурно-релігійних обовязків — нам треба тільки вигод, гуляй-поля, безобовязковости.

Але це безідейність! Брак власного принципу! Некультурність! А нарід приймається як нарід тим, що він має культуру, має ідеали, має святощі, має почуття обовязків і їх виконує. Свідомість народу є високо ідейна! Кожний член свідомого народу є воїном, який стоїть на сторожі народного культурного добра. Воїном, а не дезертиром, що шукає лише вигоди.

Таким був завжди український нарід, тому він живе. Знаємо і другі народи, що дбають про себе, не зважаючи на невигоди, і живуть, та і добре живуть. Чи не на них нам би оглядатися?...

Н-ий.

Ніхто не може служити двом панам: тому що або одного буде ненавідіти, а другого любити; або до одного прив'яжеться, а другому не буде рад ний "Не можете служити Богові й мамоні" (багатству). Мат. 6: 24.

Він доказав йому скорше

Коли вже на Україну прийшла большевицька влада, то найперше почали переслідувати наших священиків та старались всіми способами вговорити в людей наших, що релігія, то "опіюм для людей". Не було майже одного дня, щоб хтось з тих бісовських наймитів не крутив людям голови, що Бога нібито "нема" і т. п.

Одної неділі, а було це на селі, священик на проповіді звернув увагу людей на тих агентів і сказав, що як такий появиться де, щоб післями його до нього, а священик докаже йому за десять хвилин, що з його головою щось але.

За пару днів уже появився комісар і зараз, взявши з собою війта, подався до священика. Священик привітав їх, і вже знав, що то хтось зробив донос на нього. Комісар запитав священика, чи то правда, що він мав сказати в церкві, що він кожному тому, хто каже, що нема Бога, докаже за десять хвилин, що той без розуму.

— Так, каже священик, — я це сказав і готовий доказати, коли цього треба буде.

Комісар тоді почав лаяти його і сказав, що він їдьно по цілій Росії і Україні з доповідями і ніхто йому не міг доказати чогось подібного, то як він може доказати йому, що там де є нічого, там є Бог. Священик усміхнувся і сказав:

— Якщо ви думаєте, що замість Бога є нічого, то ви хочете, щоб я назвав вас розумним, що ви тратите тисячі рублів, щоб сказати людям щось про нічо?

Комісар, чуючи це, скочив скоро на авто і як уже почав їхати, священик крикнув:

— Почекайте, бо то ще нема десяти хвилин.

о. С. Гребенюк.

ВЖЕ ВИЙШЛА А ПРОДАЄТЬСЯ

СВЯЩЕННА КНИГА

ОКТОЇХ

видання Української Греко-Православної Церкви з благословіння Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу і всієї Канади.

ОКТОЇХ, або Восьмогласник, — це необхідна книга для всіх дяків, яка містить Богослужения кругу тижневого (Вечірні, Утренні та Літургії блаженні, тобто приспівки до третього антифону), поділені на вісім рядових голосів, які послідовно міняються.

ОКТОЇХ виданий на гарнім і міцнім книжковім папері, великими читкими черенками та позначений інтервалами (передзвами відділу). — Міцна оправа з гарним написом і витисненою орнаментикою. Розмір книжки 10x7 цалів, 194 сторони друку.

ОКТОЇХ повинні мати не тільки дяки, але всі ті, що люблять та інтересуються богослужебним співом.

Ціна з пересилкою тільки $5.00.

Замовлення й гроші слати на адресу: Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ ПО ЙОРДАНІ

Треба тут пригадати фазику подію, що сталася зараз після того, як Христос охрестився, а то було побут в пустині.

Говориться в Євангелії, що Христос, охрестившись, пішов в пустиню, де молився і постив 40 днів і ночей. Коли Він зголоднів, то приступає до Нього ізвідкіл і каже: „Ти маєш силу, отже перемени це каміння в хліб і наситишся". На те Христос: „Не лише хлібом, але й словом Божим живе чоловік". Знов говорить дияволь: „Кинься з верха святині, де люди будуть бачити, що Тобі нічого не сталося, бо ангели тебе охоронять". На те Христос: "Не скушай Господа Бога твого". Тоді ставить диявол думку Христову на високу гору і каже: „Бачиш всі царства на світі, бачиш силу правителів і їх славу, а я все те дам Тобі, коли мені поклонишся". Каже тоді Христос: „Відійди від мене сатано!"

Велика наука криється в тім оповіданню.

В людській натурі є бажання стати великим, багатим, славним, і лиха сила його до того заохочує, кажє: „Старайся всіми способами здобути велике майно, силу славу. На способи не оглядайся. Будеш тоді великим чоловіком, щасливим".

Так здобув колись велике майно лідийський король Крез і думав, що він вже щасливий, аж поки не опинився в руках царя Кира, якій збирався його спалити. Великі простори здобув військо Олександер Великий, але скоро помер і його здобутки розсипалися. Багато здобув війнами египетський король Салядин, але коли прийшла смерть, то зрозумів, що з усіх його здобутків зостався йому лише смертна сорочка. Здобував славу і майно Наполеон, а закінчив життя на відлюдній острові, на вигнанню. І силу і багатство мав цар російський, та закінчив життя як найбільше нещасний чоловік. Такі нестійні ті здобутки.

А оскільки подібних випадків бувае між звичайним народом! Працює чоловік, ночей недосипляє, щоби якнайбільше майна назбирати, описляє ж дітя його майно розмарновують. Або й ся старість його самого зневажидять.

І тому треба памятати слова Христові, що чоловік живе не тільки хлібом, але й Словом Божим, і що треба здбати про потреби тіла, але треба здбати і про збагачення душі. Треба старатися бути гідним чоловіком, характерним, готовим для всякого доброго діла, чесним, лагідним... Звичайні скарби зостануться, а душевні скарби понесе чоловік з собою перед Бога.

* * *

І пішов Ісус до Галилеї поганської, оповідає Євангелія цеї неділі, і що Він туди пошіс? Не гроші, не золото, а тоніс світло, — і там, де до того часу людське життя було в темряві, над ним засяяло світло Христової науки.

Чи тішився б сліпий скарбом, яких не бачить? Чи дорогими одежами, яких не видить? Ні! Він сказав би: „Все від мене заберіть, а дайте мені очі. Вони будуть для мене дорожчі над всі скарби".

Так і душа людська: вона шукає світла і радіє, коли його знайде. Коли Закхей, грішник, побачив Христове світло, майно стратило в нього давну вартість, і він каже: „Господи, половину свого майна роздаю бідним, а кому я кого скривдив, віддаю вчетверо".

Так Христове сяйно перемінило його на іншого чоловіка. Майно стратило давний блеск, коли його душа дістала зір, якого в нього перше не було. Він побачив, що треба жити не тільки хлібом, але й словом Божим. Не тільки тілом, але й душею. Тоді доперва буде він цілим гідним чоловіком.

І в часах переслідування християн Христова наука давала християнам таку силу, якої не дали би ніякі скарби, — вони йшли на муки і смерть, охороняючи в своїх душах те Божеське сяйно, якими освічені були їх душі. Така сила Христового світла, коли його хто прийме до свого життя.

НЕДІЛЯ ТРИДЦЯТЬ ПЕРША

Говориться в Євангелії, що сліпий чоловік, почувши, що Ісус близько нього переходить, почав кликати: „Ісусе, змилуйся надо мною". Чоловіка зацитькували, але він дальше кликав. Тоді питає Ісус чоловіка: „Чого хочеш від мене?" І той каже: „Господи, зроби, щоби я став видючим". І говорить Христос: „Прозрів! Віра твоя спасла тебе".

Яку ж віру мав Христос на гадці? Тою вірою була та сильна віра чоловіка, що коли він буде щиро і довго просити, то Христос йому поможе. І тому чоловік не переставав просити, хоч його і спиняли.

Згадуючи віру того сліпого, Христос пригадує нам, що і ми повинні мати таку сильну і тверду віру, коли в Бога чого доброго просимо, як мав той сліпий. Він вірив, що щиру і довгу просьбу Христос вислухає. І сталося по його вірі.

Такими повинні бути наші молитви до Бога: щирі, ревні і безнастанні.

НЕДІЛЯ ДВАДЦЯТЬ ДЕВЯТА

Вміти бути вдячним, вміти належно оцінити чужу доброту, це велика чеснота, це ціна прикмета людини. Вдячність належить від нас людям, вдячність належиться від нас Богу.

Навіть у деяких не-християнських народів поставлено обовязок вдячности як важну заповідь. Знаходимо там, приміром, короткі молитви подяки. Гляне чоловік на гарні квіти, то повинен сказати: "Боже, дякую Тобі, що дасш квіти на втіху людям". Гляне на гарне засіяне поле, то каже „Дякую Тобі, Боже, що дасш нам хліб". Бачучи гарні овочі, каже: „Дякую Тобі, Боже, що дасш людям овочі на пожиту". А побачивши дуже розумного чоловіка, говорить: „Дякую Тобі, Боже, що дасш світові розумних людей, бо вони йому потрібні".

Обовязок вдячности приписує нам і розум і совість. Дякуючи, ми відплачуємось тим, що робимо нам добро.

Нинішня Євангелія показує нам два образки: один вдячности, другий невдячности. Коли десять прокажених просили в Христа помочі, то Він сказав: „Ідіть і покажіться священикам". Коли пішли, то стали здорові, і священики сказали, що вони вже можуть йти між людей.

Тут першим обовязком оздоровленних було — подякувати Ісусові, але що ж? З подякою прийшов тільки один, і то самарянин. Він впав Ісусові до ніг і щиро дякував, що Ісус дав йому здоровля.

Бачучи це Ісус, каже. „Чи ж не десять очистилось, а де ж девять? Чому не вернулися, щоби подякувати Богу? Вернувся лише один, і то чужинець". А звернувшись до самарянина, каже: „Встань! Твоя віра спасла тебе!" В словах Христових було ще й окреме благословення, якого не дістали другі вилічені, хоч вони були живі.

Такі повчаючі два образки! На одним девять, які забули подякувати, на другім один поганин, якого Христос поставив вище девятьох жидів, які думали, що вони мають правдиву віру, і дивилися на самарян з погордою.

По ділах судив Христос людей. І кого діла гідні, в того віра добра, і він заслуговує на Боже благословення.

Це наука для християн. Нехай кожний і кожна запитає себе: "Чи я щиро дякую Богу за Його добродійства? Чи дякую родичам? Чи кому-небудь, що дав мені поміч, сказав я слово потіхи, помігі доброю порадою, звохотою? Де я стою: з тими невдячними девятьма, чи а тим гідним самарянином?"

А коли запитає себе, то лобачить, до яких він належить.

НЕДІЛЯ ТРИДЦЯТА

Є ступені праведности, як і є ступені праці. Перший ступень, — звичайне гідне життя людей. Маєш чоловіче Заповіді, хорони їх, а більше Господь від тебе не вимагає. Коли ж хочеш Богу ще більше прислужитися, то можеш, як пожертвуєш для Бога і те, чого Бог не вимагає від тебе.

Це таке як з робітником. Працює він гідно, як повинен, він гідний робітник, а коли хоче дати більше праці, то дістане бмьшу заплату.

Запитав хтось Христа, що йому робить, щоби Царство Боже заслужити, і каже Христос: „Зберігай Заповіді". Більше Христос від нього не вимагав. Того досить, щоби Царство Боже заслужити. Але чоловік тим не вдоволяється, і каже: "А що більше міг би я зробити?" На те Христос: „Роздай майно вбогим і йди за Мною". І чоловік засмутився, бо був дуже багатий.

Тоді каже Христос: „Бачите! Легше верблюдові через ушко голки перелізти, ніж багатому до Царства Божого зайти".

Та не саме багатство мав Син Божий на думі, але те, що багатий не раз так зачіпиться своїм багатством, що і Заповіді Божі злегковажить. Багатство часто зводить людей на манівці Христос не казав, що всі багаті повинні своє ма-

(Продовження на 9 стор.)

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

переодрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і мідну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA

7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Ця героїчна смерть не є одинокою. З тридцять літ перед тим Людвик д'Ассь, капітан Оверського полку королівської армії, віддалився від свого відділу на розвідку. Нагло скопили його німці і загрозили вбити, коли він крикне. Але д'Ассь не зважав на ту погрозу; він думав тільки про своїх вояків, що мали загинути під несподіваним натиском ворога.

— До мене, оверці, перед нами вороги! — крикнув із цілої сили. Німці зараз же вбили його.

Літом 1791 року почалася у Франції ціла низка воєн, яка тягнулася двадцять пять літ. В салі магістрату міста Мецу славний вчений Ляплас переводив іспити з математики для юнаків, що мали вступити до артилерійської школи.

Тому що вимагано доброго знання, до іспитів зголосилися лише діти заможних батьків. Але під час засідання увійшов до салі співаддятилітній хлопчина. Одяг його була в грубого сірого сукна; в руках мав він велику грубу палицю, а на чоботях багато пороху. Можна було думати, що він прийшов здалека. Всі здивовано подивилися на нього, особливо коли він сміливо пройшов наперед і сів між кандидатами до іспитів. Усі були певні, що він дістався до салі через помилку. Те саме думав і Лаплас, якій перервав іспит і зауважив хлопцеві, що він певно не знає, куди вступив.

— Перепрошую, — відповів той, — я записаний на листу кандидатів і прийшов складати іспит.

— Ваше ім'я?

— Антін Друо, з Нансі.

Лаплас переглянув листу і найшов ним його, сказав йому чекати своєї черги.

Нарешті викликано його і тоді побачили, або скоріше почули чудо! Не тільки він відповідав без вагання на всі питання, що стояли в програмі, але знав багато більше, бо зацікавлений Лаплас хотів переконатися, де кінчається знання Друота. Тоді вчений засоромлений, що судив поверхово хлопця, зійшов із кафедри, підступив до нього і щиро обняв. Опісля Антонові, якого спочатку взяли за дуриного мужичка, улаштували правдиву овацію і винесли з салі на руках.

Багато літ потім Лаплас говорив Наполеонові І: "Я ніколи не бачив нічого більше вражаючого, як вступний іспит вашого адютанта Друота".

Та щирість, з якою Лаплас обіймав Антона Друота, стане ще зрозумілішою, коли пригадаємо собі, що славний вчений також походив із селян.

Симон Лаплас народився в маленькім нормандськім селі в дуже бідній родині. Із великими жертвами віддали родичі Симона до парохіяльної школи. Там виявив він одначе такі здібности, що в той час, як його товариші були в початкових класах, він знав усе, чого міг його навчити учитель. Бачучи це, родичі рішили дати йому змогу далі вчитися.

В середній школі натрапив він якось на математичні твори і від того часу нічого більше не цікавило його, крім математики. Треба сказати, що родичі Симона готовили його на священика. Але мусіли вони від цього відмовитися, і дев'ятнадцятилітній Лаплас їде до Парижа.

Він мав з собою кілька листів до відомого тоді вченого-академіка, в яких рекомендовано його як дуже здібного математика і чесного хлопця. Тому молодий Лаплас був певний, що справа нагалагоджена і йому нема про те що більше думати. Але показалося, що нема жадної заяви особисто побачити вченого, навіть після того, як доручено йому листи.

Що тоді робить Лаплас? Думаєте, що пише благальні просьби? Ні, навпаки: він надіслав ученому листа, але ... з головними принципами механіки.

І вже на другий день дістав відповідь: "Пане, ви бачили, що я не зважаю на рекомендації. Але ви самі себе так добре зарекомендували, що моя поміч для вас забезпечена. Чекаю на вас, приходьте".

І двері вченого відчинилися перед Лапласом. А через кілька днів по їх першому побаченню, Лапласа іменовано професором математики у військовій школі. Йому тоді ще не було дев'ятнадцяти літ.

Відповідь, яку дістав Лаплас від учителя, була підписана прозвищем Д'Аламберта. Але це не було правдиве ім'я його, бо він називався Іван Ле-Рояд. Чому Іван Ле-Рояд? Бо його немовлятком підкинено одної ночи (в листопалі 1717 р.) під двері церкви св. Івана Ле-Рояда в Парижі.

Люди, що знайшли його, віднесли немовля до комісара поліції, а той, давши йому ім'я церкви, де його знайдено, задумав здісляти дитину до притулку. Та якраз тоді одна бідна жінка скляра згодилася взяти немовля за свое.

Дитина знайшла в тій добрій жінці правдиву матір. Хлопчина виявив скоро такі великі здібности, що з десятім році життя учитель, якого прийнято до нього, відмовився продовжувати з ним науку, кажучи, що вже більше нічого не може йому дати. Тоді він вступає до середної школи, яку кінчає маючи тринадцять літ. У двадцять другім році життя стає членом Академії наук за фізичні й математичні праці, оголошені другом.

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

(Продовження)

БЛУДНИЙ СИН

Іншим разом сказав Ісус таку притчу:

Один чоловік мав двох синів. Одного разу каже молодший батькові своєму:

"Отче, дай мені частину маєтку, що припадає мені".

Той так учинив, а молодший син незабаром, зібравши все своє майно, відїхав у чужу землю. Там він жив блудно і скоро стратив усе майно своє. Якже настав голод великий у краю тім, і почав він терпіти нужду. І пішовши, найнявся він з одного пана на службу і той послав його на поле пасти свиней.

Він же, бувши голодним, хотів заспокоїти голод свій лушпинами, що їли свині, але ніхто не дав йому. Тоді опам'ятався він і мовив:

— У батька мойого є всього тодостатком, а я тут з голоду погибаю... Вернуся додому, впаду батькові в ноги і скажу: "Отче, згрішив я на небо і перед тобою, і вже недостойний зватися сином твоїм; прийми мене, як одного зі слуг твоїх".

І вставши, пішов до дому свого.

А коли отець побачив його і почув слова його, то простив йому все і сказав слугам своїм:

— Принесіть шати найдорожчі і зодягніть його! Приведіть теля годоване і заколіть його. І споживаючи веселімось, бо син мій мертвий був, і ожив; загубився був, та й знайшовся.

* * *

Так і Бог милосердний прощає тим, що каються в гріхах своїх і навертають на дорогу праведности.

ПРИТЧА ПРО БАГАЧА І ЛАЗАРЯ

Одного разу сказав Ісус таку притчу:

— Один чоловік був багатий і зодягався в дорогу одіж та забавлявсь щодня весело. Був же один убогий, на ім'я Лазар, що лежав перед воротьми його у струпах і бажав покормитись кришками, що падали від стола богача; і пси приходячи, лизали рани його.

Прийшлося умерти, убогому, і він віднесений був Ангелами на лоно Авраамове. Помер же й багатий, і поховали його. І в пеклі піднявши очі свої, бувши в муках, побачив здалеку Авраама і Лазаря на лоні його; і заголосивши, він сказав:

— Отче Аврааме! Помилуй мене і пошли Лазаря, нехай умочить кінець пальця свого у воду та прохолодить язик мій, бо мучусь у полумі цьому.

Сказав же Авраам:

— Синуї Згадай, що ти прийняв добро своє за життя свого, а Лазар прийняв лихо: тепер він тут тішиться, а ти мукуу терпиш; та й ще до всього того між нами і вами велика безодня учинена, щоб ті, що хотять перейти звідси до вас, не могли, ані звідтіля до нас не переходили.

Сказав же він:

— Так прошу тебе, отче, пошли його до дому батька мого, бо у мене є пять братів; нехай посвідчить їм, щоб і вони не пішли у це місце муки.

Авраам каже йому:

— Мають Мойсея і пророків, нехай їх слухають.

Він же сказав:

— Ні, отче Аврааме! Але коли хто з мертвих прийде до них, то вони покаються.

І сказав йому Авраам:

— Коли Мойсея і пророків не слухають, то хоч би хто й з мертвих воскрес, вони не повірять.

Людська душа безсмертна. По житію земському наступить життя вічне. Ті, що жили добре, отримають нагороду, а ті, що жили зле, отримають кару.

(Далі буде)

СВ. ВАСИЛІЙ ВЕЛИКИЙ

Святий Василій, що за великі заслуги для Церкви Православної названий Великим, народився 308 року в місті Кесарій, в краю Каппадокії, у визиточній і побожній родині. Церкве зачислила його батька і матір до святих.

Прийшовши на світ, Василій тяжко занедужав і лікарі не мали надії, що він видужає, однакож він видужав, а те видужання було завдяки молитвам, які його родичі щиро засилали до Бога.

Першу християнську науку дістав Василій від своєї бабки Мокрини. „Ніколи не забуя я, — повторяв він не раз, — того почуття, яке бесіди з примір тієї жінки викликали в моїй душі". Його батько, що звався також Василій, давав йому початки книжної науки, в якій Василій скоро робив поступи По смерти батька цей обовязок перейшов на матір, Емілію, яка змала свої діти так виховала, що вона сама до святих зачислена і дітей на угодних Богу виховала. Бо до святих зачислене Церква найстаршу Василіяву сестру Мокрину і братів його: Григорія, Єпископа Нисійського, і Петра, Єпископа Севастійського. Один з братів Василія, Наукратій, на двадцять другім році життя полишив мирське життя і пішов на пустиню над рікою Іріком, щоб там услуговувати побожним старцям.

Коли Василій підріс, то ходив до школи в своїм родинним місті, в Кесарії, де відзначився науково, тобожність і статочністю. Розголос про тодішнього врховомовця Ливанія запрошував його до Константинополя, де наукою і вправою він падали від стола богача; і пси приходячи, лизали рани його.

Прийшлося умерти, убогому, і він віднесений був Ангелами на лоно Авраамове. Помер же й багатий, і поховали його. І в пеклі піднявши очі свої, бувши в муках, побачив здалеку Авраама і Лазаря на лоні його; і заголосивши, він сказав:

— Отче Аврааме! Помилуй мене і пошли Лазаря, нехай умочить кінець пальця свого у воду та прохолодить язик мій, бо мучусь у полумі цьому.

Сказав же Авраам:

— Синуї Згадай, що ти прийняв добро своє за життя свого, а Лазар прийняв лихо: тепер він тут тішиться, а ти мукуу терпиш; та й ще до всього того між нами і вами велика безодня учинена, щоб ті, що хотять перейти звідси до вас, не могли, ані звідтіля до нас не переходили.

Сказав же він:

— Так прошу тебе, отче, пошли його до дому батька мого, бо у мене є пять братів; нехай посвідчить їм, щоб і вони не пішли у це місце муки.

Авраам каже йому:

— Мають Мойсея і пророків, нехай їх слухають.

Він же сказав:

— Ні, отче Аврааме! Але коли хто з мертвих прийде до них, то вони покаються.

І сказав йому Авраам:

— Коли Мойсея і пророків не слухають, то хоч би хто й з мертвих воскрес, вони не повірять.

Людська душа безсмертна. По житію земському наступить життя вічне. Ті, що жили добре, отримають нагороду, а ті, що жили зле, отримають кару.

(Далі буде)

агенем Порфирія, просив, щоб той дав йому Євангеліє. Цісьмо, яке Василій вважав єдиною і неоціненою мудрістю. Переходячи і розсліджуючи святі книги, живився лише рослинами і водою. Звідти пішов до Єрусалиму, щоб якнайбільше ті святі місця, де діялися великі чуда. Потім прийшов до Атен, де з багатьма вченими розмовляв про Віру і приводив їх до правдивого Бога, показуючи їм дорогу спасіння. Відшукав також свого учителя Евнулу, щоб і його привести до спасительної Віри і так знаменородити всі труди його. Всіхці знайшов його в одній школі, де той розмовляв з іншими мудрецями. Коли ж святий Василій, ніким непомічений, прийшов між них, велися спори про одну справу, якої ніхто не міг вдовольняюче пояснити. Але Василій, зрозумівши про що їм ходить, показав усе так ясно й основно, що всі дивувалися, а Евнул, найстарший між ними, закликав: "То мусить бути або Бог, або Василій!" Пізнавши Василія, Евнул вопрощує своїх приятелів та й учнів і востався з одним Василієм. Так розмовляли вони три дні, а вислід був такий, що Евнул покинув поганство, визнаючи Ісуса Христа правдивим Богом.

Василій вговорив Евнула разом з ним пітти до Єрусалиму, де всі святі місця вірою і любовію люобходивши і на них Богу правдивому поклонившися, пішли до Єпископа того міста, Мамсима, і просили, щоб їх обох охрестив у ріці Йордані, бо і Василій був до цеї пори лише оглашений. Єпископ бачучи в обох повну віру, згодився звершити їх просьбу. І взявши свій клир, прийшов Єпископ з Василієм й Евнулом на ріку Йордан. На березі впав Василій на землю і помолився зі сльозами, опісля скинув з себе одіж, а знею і давнього чоловіка, і ввійшовши в воду, зомлився. Коли Єпископ приступив, щоб його хрестити, блискавка отнення освітила їх і голуб спустився з неї на Йордан, а зворушивши воду, піднявся до неба. А ті, що стояли на березі, бачили це і прославляли Бога.

Тепер Єпископ охрестив Евнула, помазав обох святим миром і запричастив їх Святими Дарами. Так перебули вони в Єрусалимі один рік і пішли до міста Антіохії, де тамошний Архиепископ Мелетій поставив Василія Дияконом. Вернувшись до Кесарії, Василій проводив таке саме життя, яке бачив у багатьох побожних людей, коли обходив Єгипет, Сирію, Палестину і Месопотамію. В Кесарії Архиепископ Ермоген поставив Василія священиком і був він тут учителем монахів.

Незабаром помер Ермоген, а на його місце хотіли всі поставити Василія Архиепископом, але він, не шукаючи почестей, заховався і довго ее показувався, аж поки Архиепископом не поставили Евсевія. Та Евсевій, бачучи, що всі Василія поважають і хвалять, почав завидувати Василієві, а знаючи про те, Василій пішов до Понту і там на березі ріки Ірісу замешкав у домі своєї бабки Мокрини. Недалеко того дому Василієва мати Емілія і сестра його Мокрина заснували жіночий монастир, а ясім Василієва сестра була ігуменею. Василій заснував на другім березі ріки монастир чоловічий і сам управляв ними сімьма літ, а потім управу передав своєму братові — святому Петрові, Єпископові Севастійському.

Розголос про той монастир, особливо про святість його настоятеля Василія розійшовся на всі сторони, і багато чоловіків та молодців йшло туди з Понту і Каппадокії, і число монахів з кожним днем збільшувалось. Для їх науки склав Василій навчальні писання, а головно — склав велькі й малі правила та устави, які від того часу аж дотепер зберігаються в усіх монастирях Східної Церкви.

В тій самотні провадив Василій дуже строге життя: на собі мав тільки водосянщо і плащ, а в дивих горах Понту призвичаївся до найбільшого холоду. Слав дуже мало і то на голій землі, живився тільки водою і хлібом, а тільков в суботу із деяку ярину. І тому не дивно, що його приятель Григорій говорив про Василія, що то чоловік без майна, без тіла та майже без крови. Його скромність і терпеливість була незвичайна; найменша лихта душка наповняла його страхом.

У тому часі він заснував дівочий монастир, для якого написав окремий устав.

(Далі буде).

ЩЕ ПРО "РЕЛІГІЙНУ ТЕРПИМІСТЬ" — ЩУДЛА

До Вашої цінної статті, умішеної в ч. 2 "Вістника", під заголовком "Релігійна терпимість" — Щудла", а зокрема до частини її, яка слідує під розділом "як виглядає толерація", хочеться додати відомий мені факт дійсної християнської толерації, який має місце на Волині між римо-католицьком й православною парафією та настоятелями тих парафій: ксьондзом (не прихадню призвища) і протоереєм о. Теодором Шумським.

Обидва духовники мешкали в м. Межирічі Корецькім, були сусідами й жили в найкращих стосунках. Часто сходились і взаємно гостились. Мало того, ксьондз дав наказа своїм вірним, що якби його не застали вдома, а мали потребу хрестити дитину, то щоб звертались до о. Шумського, аби він хрестив. (На Волині уніятів не було. Потім їх Польща штучно насаджувала).

Ксьондз мав парафію в проміжі яких 25 кілометрів, отже він часто був відсутній. Протоерей о. Шумський, в заступстві ксьондза, охрестив багато католицьких дітей, не записуючи їх у метрикальні книги, а передавав акти для запису до канцелярії римсько-католицької парафії. Такий стан взаємовідносини поміж згаданими духовниками існував аж до перших років вже відродженої Польщі.

Католицька Польща, що повела іншу політику до нехатоліків, пригнавдась до згаданого ксьондза й перенесла його з Межирічча. Казали, що причиною перенесення була участь ксьондза в обїді при архиерейській візитації Межиричької церкви. Тоді ксьондза був не тільки присутній, а ще й прийняв благословення від єпископа.

Чи наші уніяти гідні на таке співжиття й таку толерацію? Відповідь ясна. Вони не повірять сказаному, як Фома не повірив вістці про Воскресення Ісуса Христа. Я не збираюсь їх переконувати повірити цьому, ні. Я тільки залевняю наших шановних читачів, що це є дійсний факт релігійної толерації, добре відомий мені, як найближчому сусідові о. Шумського, факт, який у дальшому замела римська мітла.

о. С. Г.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата, в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

УНІЙНО-ПОЛІТИЧНА ТРИЗНА

Серед патріотичного загалу вірних греко-католиків у більшій чи меншій мірі існує деяке переконання, що греко-католицька Церква є українською формою і змістом. Правдоподібно вона уявляється їм теж "самостійною" Церквою, незалежною від нікого, тільки від волі народу та греко-католицьких ієрархів. Тому вони, ці вірні, щиро бажають, щоб "обидві наші Церкви" зєдналися або при найменші співпрацювали в національно-церковній площині.

На жаль, не всі поінформовані, що з назвою "католик" зв'язана влада і політика Риму. Греко-католицька Церква не є в дійсності цілісною "Церквою" — вона є лише дрібною частинкою римської Церкви. Ні, є вона українською так само, як і т. зв. "Українська Радянська Соціялістична Республіка" не є в повному розумінні державою і так само не є вона Українською Державою, бо вона не має права надавати окремого українського горожанства і взагалі залежна від Москви.

Так є і з греко-католицькою Церквою. Коли в греко-катол. середовищі \говориться про "зєднення обох Церков", то між духовенством і вірними є тут затаєне непорозуміння. Загал щиро думає про створення української Церкви, незалежної від чужих, а духовенство це зєднення розуміє так, щоб Українська Православна Церква поєдналася з греко-кат. Церквою і так піддалася Римові. Ясна річ, це наївна пропозиція. Бо якби Українська Православна Церква хотіла піддаватися Римові, то зробила б це без греко-католицьких посередників Риму, а піддалася б Римові безпосередно.

Патріотично настроєних вірних греко-католиків, що не поінформовані про справи закулісової політики Риму, може дивувати це, чому Українська Православна Церква не взяла участи в поминках 25-ліття мучеництва епископату Української Автокефальної Православної Церкви і 10-ліття арешту греко-католицького епископату. На цю непоінформованість вірних греко-католиків розраховує журн. "Світло" (січень 1956 р.), коли вдає здивування і обурення з приводу згаданого становища ("бойкоту") Української Православної Церкви поза Україною.

Память замучених епископів Католицька Акція використала для влаштування унійно-політичної імпрези. "Світло" свідоме цих справ, але греко-католицьким вірним, розуміється, воно не буде вияснювати закулісової гри Риму.

Ми цю справу волїли промовчати, щоб не тривожити памяти мучеників за віру. "Світло" одначе хоче демагогічно не відкликана і має для католиків обовязкову силу.

мованості загалу вірних греко-католиків. Тим самим уважаємо за вказане вияснити порушену справу.

* * *

Український Християнський Рух (УХРу) в Европі під кінець 1955 р. почав акцію за відзначування памяти 25-ліття ліквідації большевиками епископів Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ) і арешту греко-католицького епископату. В цій справі УХРух видав окреме Звернення до православних українців і греко-католиків. Під Зверненням було 130 підписів. Але ні одного підпису не було від Української Православної Церкви в Канаді й Америці, ані навіть від світських православних українців з тих країн.

Знаменним є теж факт, що ніхто від греко-католицької ієрархії і світських лідерів Католицької Акції в Канаді, ЗДА, Бразилії і т. д. цього Звернення не підписав. І сталося це правдоподібно не випадково. Виходить, що римські круги цю свою "тризну" (поминки померших, звязані з урочистостями та ігрищами) відповідно улаштували. Щоб було ясно, на якому грунті Католицька Акція рішила влаштувати свою політичну тризну, треба взяти на увагу ось що:

1. Римська Церква кинуло **прокляття** на кожного не-католика, отже й на всіх православних українців. І коли хто вважає себе за католика-папіста, себто вірного Римові, того це прокляття обовязує як догма. ("Конституція догматична перша о Церкві Христовій і первенстві Папи Римського і непомильнім учительстві его". Див.: "Додаток до чинностей і рішень Руского Провинціяльного Собора в Галичині 1891-р. Львів 1897, стор. 16 і дальші).

2. Тому що для римської Церкви кожен не-католик офіційно є проклятим, то, розуміється, о. Прийма, генеральний вікарій Риму для греко-католиків у Бразилії, загрозив відлученням від Церкви всім тим греко-католикам, що матимуть якісь церковно-релігійні, теж і бїжучі спільні звязки з православними українцями, — і цю заборону він "з болем серця" опублікував у пресі (Див. "Вістник", ч. 12. 1955).

3. Цю саму заборону в площині церковно-релігійних контактів католиків з не-католиками (отже й православними українцями) пояснював і оправдував о. Щудло в Канаді ("Голос Спасителя", жовтень 1955). "Наша Мета" (з 5. 3. 1955 р.) вважає, що греко-католики посунулись "аж поза межі дозволеного", бо вони взяли участь у похороні проф. Білецького).

І ці, що **проклинають** (Рим і з ним греко-катол. Церква), і ці, що є для Риму **проклятими** (православні українці), знають, що це таке церковна догма взагалі і зокрема — **догма прокляття**.

Нічого дивного, що проклинаючі з "проклятими" не могли мати церковно-релігійного звязку теж і в випадку церковного поминання, разом з греко-католиками, українських православних епископів і одночасно греко-католицьких.

І коли Католицька Акція поруч греко-католицьких епископів поминає і православних та хоче чинити цю церковно-релігійну церемонію в спілці з православними українцями, то цей зигзаг стає підозрілим; бо це "співіснування" має місце тоді, коли римська догма прокляття ділом і думкою, завжди і всюди, той і єдино той тим самим шанує память мученицї УАПЦ.

Значить, Рим на час цієї римської політичної тризни мусїв Католицькій Акції дати хіба диспенсу (дозвіл). Щодо духовних, то, видно, дістали її тільки пара осіб в Европі для місіонарсько-унійної мети, і тільки ці духовні справді мають вільну волю і діють на власну руку.

Яку мету в цій унійно-політичній тризні мала римська Католицька Акція, бачимо з того, хто цю імпрезу започаткував.

Започаткував її УХРух. Мета цього УХРуху така: довести до "зєднення обох українських Церков" (Визвольний Шлях, вересень 1955). Це "зєднення" означає унію, отже підпорядкування Української Православної Церкви Римові. І таку мету мають всі почини УХРуху включно зі згаданими поминками епископів обох віровизнань.

Тут затаєна причина того, що сталася ота "неймовірна річ", як заколено, вдаючи,найвного, пише "Світло": греко-католики поминули память замучених епископів УАПЦ, хоч вважають їх за... неканонічних! (При чому тут канонічні і неканонічні? Всі вони разом для Риму прокляті!). — Дарма "Світло" в святому обурені роздирає шати над тим, що православні українці нібито недоцінили того "широго співчуття" Католицької Акції до замученого епископату УАПЦ, православні українці мають підстави вважати, що її поминки в проводу Католицької Акції були нещирі, а була це тільки римська політична гра на памяті покійників, була це "унійно-політична тризна".

З провідних кол греко-католицької Церкви ми чули таке: коли большевики знищать Православну Церкву і посїють атеїзм, то це католицькій Церкві буде на руку, бо атеїстів легше навертати на католицизм, ніж православних ("Нова Зоря", 1928 р. Див. "Нива", ч. 6, 1928).

В провідних кругах греко-католицької Церкви думають, що коли Українську Православну Церкву большевики знищать, то тоді не буде кому ставити спротиву унійній акції Риму. ("Нова Зоря", липень 1939).

З того виходить, що провідні кола мусїли вважати, що їм на руку большевицька ліквідація УАПЦ та її епископату. А як же можна не радіти тим, що комусь на руку? Але як же після того дивитися на цю римську імпрезу в память мученицї — УАПЦ, — чи це дійсно римська урочистість жалоби?

Православні українці власне тому й не приключилися до згаданої унійно-політичної тризни Католицької Акції, бо вони дійсно шанують память українських епископів, священиків і вірних, що замучені за Українську Православну Церкву — за її християнські ідеали та національну незалежність від Москви і від Риму. Якби вони піддалися були Москві і політиці Політбюра, то може не були б поморбовані. Якби були залежні від Риму, то може були б тільки арештовані, а не замучені.

Але їхній принцип незалежности від кожного чужого центру був для Москви найнебезпечнішим, і в тому головна причина знищення проводу УАПЦ. Хто з українців принципи абсолютної незалежности від чужих центрів здійснює словом, ділом і думкою, завжди і всюди, той і єдино той тим самим шанує память мученицї УАПЦ.

ПОХОРОН ОЛЕКСИ КИРИЛКА

В пятницю вечером 30 грудня в Катедрі св. Івана в Едмонтоні о. мітрат Є. Грицина, Адміністратор Західної Єпархії, в асисті о. прот. Т. Василева і о. А. Хруставки, з участю хору під диригентурою О. Евфимчука та великої кількости вірних, відправив Парастас. Прощальне слово сказав о. А. Хруставка.

Другого дня рано ці ж священики, з участю о. В. Сенишина, відправили похоронну Службу Божу. Зворушливе прощальне слово виголосив о. мітрат Є. Грицина — добрий знайомий покійного.

Похоронна процесія вийшла коло 12 год. дня. При могилі прощальне слово сказав о. прот. Г. Василів.

Після похорону в залі при Катедрі св. Івана Жіноче Т-во (голова пані А. Мельник) влаштувало поминальний обід. За головний стіл запрошено о. мітр. Є. Грицину, о. прот. Г. Василева, о. А. Хруставку, о. В. Сенишина, о. диякон. Ів. Мельника, посла І. Дїжура, П. Лазаровича, Д. Фербея, В. Підручного, П. Звариче, проф. д-р О. Старчука, М. Лучковича, д-р С. Яремчука, д-р Ф. Говду, проф. Ф. Евфимчука, д-ра І. Верхомина, П. Василишина, Т. Томашівського і Дм. Семаку — небожа покійного.

Промовляли: П. Лазарович, д-р О. Старчук в імені УВАН і Альбертійського університету і о. В. Сенишин — в імені Колегії св. Андрея в Вінніпегу, підкресливши великі заслуги покійного для Української Православної Церкви в Канаді і для її інституцій. — Поминки закінчилися спільним співом "Вічная Память".

103-ЛІТНИЙ ЛОЗЕНКО

В Домі Старців в Вінніпегу живе 103-літній Іван Лозенко; він сподівається дожити до 130 літ. Народився в околицях Києва і його бабуня предсказала йому, що він буде жити 130 літ. Чується здоровим і кожної неділї йде до російської церкви. Коли його брали до шпиталю на оглядини, то він дуже обурювався, кажучи: "Нашо мені шпиталь, коли я здоровий?" Про своє життя каже, що 100 літ не йде в його рахунок, бо йому здається, що він 4-літній і лише починає жити. І вірить, що прожне ще 27 літ, щоб мати 130. Коли питали його, як треба жити щоб дожити його віку, то він казав: "Ну, жий собі та й усе. Бери день за днем, як він приходить, та й більше нічого".

ПОМЕРЛА ДРУЖИНА Е. КАРУЗО

Дороті Бенжемін Карузо померла в Бостоні у віці 62-ох років. Закохавшись уже з першого погляду в славному тенорові Енріко Карузо, вона вийшла за нього заміж в 1918 р. Е. Карузо помер в 1921 Його дружина після того ще два рази виходила заміж і розводилася. Вона написала книжку про життя свого славного чоловіка.

ОГОЛОШЕННЯ

Дуже повчаюча книжечка для нашої молоді „Як поводитися в Божому Храмі". 72 сторінки, 17 ілюстрацій. Ціна лише 25 центів.
„Прокинься, Алилуя та Величання" 36 сторінок. Ціна 25 центів.

Замовляти:
CONSISTORY OF U.O.O.C.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

АРАБСЬКА ЛІГА

Арабські народи, зорганізовані в Арабській Лізі, становлять такі самостійні держави: Єгипет — 934,300 квадратових кільометрів і 21,941,000 населення, Ємен — 194,000 кв. км. і 3,500,000 населення, Йорданія — 95,432 кв. км. 1,220,000 населення, Ірак — 453,500 кв. км. і 5,100,000 населення, Ліван — 10,170 кв. км. і 1,320,000 населення, Лібія — 1,759,540 кв. км. і 190,000 населення, Саудська Арабія — 1,585,000 кв. км. і 6,000,000 населення, Сирія — 171,104 кв. км. і 3,535,000 населення.

Всі разом: 5,262,956 квадратових кільометрів і 43,896,000 населення.

Держава Ізраїля має 20,411 кв. км. і 1,150,000 населення.

Близький Схід (арабський) має 60 відсотків світових запасів нафти, ЗДА 10 відсотків, а СССР 6 відсотків.

І Й ТАКІ ЗАКОНИ...

Коло 17 місяців тому шеф 5-ої колонни в Австралії, Петров, утїк від большевиків, разом з дружиною, і викрив перед урядом Австралії шпигунську комуністичну сітку в цій країні. Одначе австралійська влада ще й досі не змогла щипгунів увязнити, бо в Австралії нема такого закону, який дозволяв би на покарання тих осіб, що передають чужій державі урядові тайни. — Виходить, що добро народу в Австралії має бути пожертвуване недосконалим законам, — замість того, щоб закони мали служити добру народу.

НІМЕЦЬКИЙ ЕКСПОРТ ДО ЗДА

В 1950 р. західна Німеччина продала Америці своїх товарів на суму 390 мільйонів товарів (сирівці, харчі вугляна, бавовну, нафту, металі і т. д.). — В тому самому часі Совети купили в західній Німеччині товарів лише на 13 мільйонів долярів.

Для німецького експорту стає загрозливою конкуренція Японії. Хоч Німеччина знищена війною 1939—1945 років, то її сучасна продукція більша, ніж була в 1938 році; це тому, що тепер вона вільна від тягарів зброєння.

ЗБРОЄННЯ ЗБІЛЬШУЮТЬСЯ

В теперішньому фіскальному році Канада видасть на оборону коло 1,023,000,000; себто впорівнань до минулого року, ці зброєння зросли на 53 мільйони долярів. На наступний фіскальний рік (1956—1957) передбачують зменшення зброєнь на 200 мільйонів долярів.

ПАНІ Ф. Д. РУЗВЕЛТ СПОНСОРОМ

Голляндська родина Де Райтер, з 4-ма дітьми від 2-ох до 12-ох років, хотіла виемігрувати до ЗДА і не могла знайти спонсора, тому звернулася до пані Франклін Д. Рузвелт, і вона цю родину спровадила до Америки.

СПІВВИНАХІДНИК ЛІТАКА БІДУЄ

В шпиталі в Лос Енджелес лікувався на астму Чарль Е. Тейлор, 87 років. В 1902 р. разом з братами Райтами він збудував перший літак. Тейлор живе в тяжких матеріяльних обставинах.

ЗАМАЛО ДОБРОВОЛЬЦІВ ДО ВІЙСЬКА В ЗДА

Уряд Америки сподівався кожного місяця по 5 тисяч добровольців на резервовий вишкіл. Тим часом на протязі перших 8 тижнів зголосилося лише 4,500 юнаків, себто по 2,2500 на місяць.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

(Закінчення з 5-ої сторони)

ано роздавати другим, але вказував, що треба майна не добро вживати. Розумно і тільно ним орудувати. Майно, це сила, в коли бачимо слабшого, можемо йому твоєю силою, так як здорові помагають слабшим, а молоді піддержують старих і немічних.

Про давних християн записано, що між ними небуло дуже убогих, бо багатші їм помагали, і це давувало поган притягало їх до християнства. Це була жива християнська наука, що ділями виявлялася.

А наука для нас: „Зберігай Заповіді" — і покажи їх добрими ділями. Це заведе тебе до Царства Небесного.

ТРЬОХ СВЯТИХ

Був час, коли між християнами в Цар городі були поважні спори за те, хто з трьох святих більший перед Богом, чи Василій Великий, Григорій Богослов, чи Іван Золотоустий? І в 1084 р. згадані Святі зявилися в сні Евхаїтському епископові Іванові і сказали, що вони перед Богом всі рівні, отже нехай епископ встановить день, в якім вірні їх разом споминали б. І тоді встановлено свято Трьох Святих.

АЖ ТЕПЕР ПРОЗРІЛИ

Донедавна багато англійців сміялося з Америки, що вона старається побудити „пятої колюмни", себто замаскованих большевиків. Певна річ, що перед в тім вела „пята колюмна", а за нею потакували недумаючі. Аж тепер починають їм очи отвиратися, коли вирнула справа з Бурджесом і Мекклейном, московськими шпіонами, які були на високих становищах в Англії, а потім повтїкали до Росії. Лорд Астор говорив тепер в Палаті Лордів, що впродовж стоділь тепер перший раз пята колюна робить свою роботу в Англії і вона заліза вже до уряду, Церкви, і до науковців.

КОЖНА РУКА СОБІ КРИВА

Коли жиди брали часть Палестини в свої руки, то вигнали 900,000 арабів з тої землі, що забирали. Араби мають ту справу і тепер на увазі, отже між жидами й арабами є напруження, є перестрїлки. Спори між жидами й арабами мають вирішувати Обеднані Нації. Але таке на світі водиться, що „кожне рука собі крива", кожна найперше про себе дбає. І в Обеднаних Націях жиди мають поважний вплив, бо, як подає преса, вже в 1950 році персонал Обеднаних Націй на 60 відсотків складався з жидів. Жиди вміють про свої справи дбати, хоч вони становлять ледве 1 процент всіх людей на світі.

ВЖЕ ВИЙШОВ І ПРОДАЄТЬСЯ
ДОСЛІВНИЙ ПРОТОКОЛ
Однадцятого Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбувся 29—30 червня, 1955, в місті Вінніпегу, Ман.
Протоколи перепасаний в рекордової машинки і числить 136 сторін друку великого формату. Ціна лише $2.00 (для З.Д.А. $2.50)
Замовлення й гроші слати до:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man., Canada

ПОГРОМИ В КОНСТАНТИНОПОЛІ 6—7 ВЕРЕСНЯ 1955

(Власна кореспонденція "Українського Вістника")

В перших числах серпня ц. р. мене попереджували з різних сторін, що в Царгороді готуються до якихсь недобрих подій. За два дні до шостого вересня я побачив зі свого вікна, що збираються молоді люди купками по 5-6 осіб, які вислухують розпоряджень когось, що так енергійно щось їм пояснює. Маючи досвід з часів революції й обсервуючи ці войовничо настроєні групки молоді, мені стало моторошно, бо я мешкаю в районі, де живуть виключно турки, які завжди великими громадами збиралися під моїм балконом, а тепер ті громади зникли з вулиці, а появилися лише групи молоді.

Як потім виявилося, ці гуртки з позаранку почали організуватися з надзвичайним технічним досвідом. Видно ними керувала вміла чужа рука. Були мобілізовані таксівки й кампійони, що перевозити натрабоване пізніше майно. Повідомлені були робітники шахт в Анатолії, які приїхали на тягарових автах з ломами й іншими інструментами для виломів залізних засувів у склепах та вимолювання сейфів.

О третій годині пополудні губернатор міста по радіо повідомив, що готується маніфестація, що "силепи мусять бути відтінені, щоби всі були спокійні, бо маніфестація пройде в повному порядку. А о шостій годині вечора по телефоні по всьому побережжі Босфору на його периферії та на острови дали сигнал. Одночасно з тим сигналом юрби народу, в яких приймали участь і діти річників по пять, з ножами, револьверами, бомбами і спеціяльними начиннями рушили в середину міста. І в цей час кожний побачив, як виглядають теперішні вже ВАНДАЛИ. Я на свому віку пережив чотири війни, дві революції, два жидівських погроми, німецький погром у Москві в 1915 році і погром при Аттатюркові, але подібного погрому не бачив, як цей.

Шкла вітрин розбивалися в порох, кишені набивалися годинниками, дорогоцінностями, панчохами, матеріялами, перфумами й білизною. На тягарові авта накладали коштовні машини, огнетривалі шафи й інше також добро. Тут же в склепах роздягалися нагола, міняючи свою одежу. Те, чого не могли погромці забрати зі собою, різалось на кавалки й обливалось мочею. Особливу увагу погромці звернули на все, що носить ім'я Америки: американський бар, американський конфексіон, американський чинжий склеп, — все це було рознесене дощенту. Головна вулиця Пера-Бей-огду на півметра висоти була покрита битим шклом та різними товарами.

З приватних помешкань у вікна викидали образи, посуд, дорогоцінні вази, фортепяни, навіть вазни. Наслухували жінок і дівчат, яких потім часто вбивали, а приватні авта розбивали, по вулицях з криком: "сєдт гуярам" (смерть псам!). Острів Кипр, в ім'я якого ніби то й почався цей ВАНДАЛІЗМ, був забутий, а появилась давня ненависть до ХРИСТИЯН. Прихована ненависть до християна пробудилась. Поліція ходила, заложивши руки поза себе, й іронічно посміхалася. Вона одержала наказ не перешкоджувати грабункам. Після грабунку склепів, банди кинулись на християнські цвинтарі, а потім на церкви. Мені довелося бачити три здемольовані церкви: Собор Пр. Трійці, велику унятську церкву й школу та католицьку Люрдську Церкву. Увірвавшись до святині, банда нищила все, що попадося під руки: розносила аівтарі, ламали й викидали лавки, св. образи, хрести, рвали й різали церковні священичі ризи, а в Люрдській церкві напасткували в Дарохранительницю...! Пізніше обливали в церквах все мочею, а з-зовні бензиною й підпалювали. А коли приїжджала вогнева сторожа, щоби гасити, то банда рвала вужі, щоб не допустити до погашення пожежі.

Візантійські церкви, які збереглися при зайняттї турками Візантії, тепер знищені руками турків-"европейців", на що вони претендують. Декілька священиків та один грецький митрополит були турками збиті. Одного священика на Босфорі привязали за ногу вниз головою до вівтарної кольони, обливали бензиною й жицем спалили. Над тими, що лишилися живими, знущалися, обрізуючи їм волосся й обливаючи їх мочею, брили голови та побивали.

Церква на православному цвинтарі в Шишлі була пограбована й спалена, домовини з гробівців витягнені і зневажені. Труп недавно помершого аристократа Іліаско, якого дружина є американкою, був витягнений з гробівця, а в серце труна всадили ножа. В церкві, що на цвинтарі, помішників порізали на кавалки й розкидали по кутках. В Соборі Пр. Трійці також лежав помішник. Його розрізали й викинули з церкви. Духовна Семінарія; що на острові Халкі, розгромлена, при чім спалена старовинна бібліотека, в якій переховувалися рукописи на пергамені ще з перших вісів християнства. Підпалена була й лічниця у Баликлі. В підпаленню брали участь і дівчата. ВАНДАЛІЗМ продовжувався до шостої години ранку наступного дня. Під час погрому в місті були ПРЕЗИДЕНТ ДЖЕЛАЛ БАЯР і премієр-міністер АДНАН МЕНДЕРЕС, які проводять тут літні вакації!

На запит одної американської журналістки в губернатора, чи він була телефонічно попереджений про погром, він відповів, що так, а коли журналістка запитала його, то чому він не припинив погрому, то цей зауважив, що на це не одержав наказу!

На другий день в місті був оголошений воєнний стан. На Бей-оглу виїхали танки, але це не перешкодило турецькій націоналістичній молоді вірватись до церкви Пр. Трійці й закінчити своє вандальське діло руйн.

Тридцять літ тому мені прийшлось чути промову Кемаль Паші в приводу подібного нищення християн в Адріянополі. Погром був негайно припинений, а проводирі без суду повішені на площі. Гасі (Кемаль-Паша) тоді закінчив свою промову словами: "Я з турків хочу зробити европейців, я виховаю їх европейцями!" — Як бачимо, не довелось!

Дуже інтересним є один фрагмент з цього погрому, а саме, коли турецька юрба почала громити ПАТРІЯРХІЮ, — то ворота СОВЄТСЬКОГО ПОСОЛЬСТВА були ВІДЧИНЕНІ. Турецька поліція просила ворота зачинити, на що одержала відповідь від совєтського ПОСЛА: "МИ ІХ НЕ БОЇМОСЬ. ЯКЩО ВОНИ ДО НАС ПРИЙДУТЬ, то ми їх ПОЧАСТУЄМО КАВОЮ!" — Всім читачам ясно, що цими погромами керувала ворожа ПАТРІЯРХІЇ РУКА!

И. И.

("Український Вістник", ч. 3. 1955)

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

ПОДВІЙНА БУХГАЛТЕРІЯ

Дорогий Пане М. С.,

Ваша статейка "Статистика Назара Полина з "Вістника" ("Світло", січень 1956) як громом поразила мене: прочитав і відразу пяти попросив. Рятувала мене та свідомість, що цей удар не від ворога, а від приятеля. Я знаю: Ви хочете, щоб я писав у католицькому дусі. Але навчіть же мене, як писати, щоб догодити Вам!

Пишу я, що в католицькій статистиці дуже багато є "католиків", які трохи є католиками, трохи не є, одне слово: вони католики, але не дуже. А Ви за ва це нагримали на мене: Полин "думає, що такою статистикою "зменшив" число католиків, а якось "підтягнув" своїх православних".

Бог Вам суддя, пане М. С., якщо Ви думаєте, що я хотів зменшувати число католиків! Якщо Ви твердите, що комуністи "католицькі комуністи" і "православні комуністи", то виходить, що комуністів треба зараховувати в число вірних, а я не зараховував, і цим провинився, кажете.

Однак це не моя вина, пане М. С. — щиро кажу. Ваш єпископ І. Бучко у Великодному Посланні назвав українських націоналістів "звироднілими християнами", а в проводі націоналістів стоять переважно католики! У "Світлі" (січень 1956), на цій таки сторінці, що Ви пишете, сказано: "Був теж на доповіді (православний, у Торонті — Н.П.) один із т. зв. безкласового суспільства (метрикальний католик)". Цей з "безкласового суспільства", як я розумію, це націоналіст з-під стягу УГВР, і він у Вас... "метрикальний католик". — Пане М. С., ви раз сюди, раз туди, якось подвійно рахуєте: раз у Вас не вільно "зменшувати" числа католиків, бо всі вони католики — виходить, що включно в "католицькими комуністами". То знову самі таки ваші однов'ірці відкидають від себе "звироднілих християн" і "метрикальних католиків". Ви самі бачите, що це подвійна бухгалтерія — раз так собі рахуєте, раз інакше, — як же мені тоді рахувати, щоб догодити Вам?

Ви, видно, зовсім не хочете, щоб я співпрацював з Вами... І я б сказав: "моє не вина — я свое назад", але ж бачу, що Вам затяжко, Ви потребуєте помочі. Ось, наприклад, Ви пишете, що "якраз в православних країнах скрізь панує комунізм. Росія, Україна, Білорусь, Румунія, Болгарія, Сербія, Альбанія — все те країни православні..." А я Вам і допомагаю: Польща, Угорщина, Хорватія, Словаччина, частинка Білорусі, частинка України (Галичина), — скрізь там панує комунізм.

Я допомагаю Вам, пане М. С., перегорнути картки того ж "Світла" і з Ваших сторінок (32—33) перейти на стор. 10, де написано про "26-ліття насильного знищення УАПЦ (Української Автокефальної Православної Церкви) в Україні (1930—1956) і 10-річчя ліквідації Української Греко-Католицької Церкви на теренї Західної України (1945—1955)". Значить православний Україні большевицька Москва старається силою накидати комунізм. А Ви, пане М. С., судячи мені в очі, що в православній Україні панує комунізм".

А щодо "католицької" Франції, то хіба не скажете, що московські чекісти силою посадили в її парляменті більше четвертини самих комуністичних послів, а ще ж є червоні соціялісти, масони і т. д.! А Ваш кардинал з Бразилії клярнете, що там вибрали президентом "сумнатика комуністів" Кубічека, — алярми ж по всіх католицьких країн. Сумно... Сумно Вам і сумно мені. Бо ж я возів би навіть вірнуючого папуаса, ніж "католицького" комуніста.

Міг би я сказати, що розріст комунізму в католицьких країнах — це агітація Москви. Але я боюся одного — амбіти французів можуть сказати: Москва ще з хвостиком бігала, як у нас панувала в 1792 р. безбожна Перша Паризька Комуна — на 26 років перед появою Маркса і на 125 років перед большевицькою революцією в Росії, отже безбожна комуна — це таки винахід "католицької країни". Яку ж ми з Вами дамо їм відповідь, пане М. С.? Ви подумайте над тим!

Зволили Ви написати, що "Православна Церква в свій більшості через своїх ерархів пішла не співпрацю з комунізмом". Я не буду сперечатися з Вами, пане М. С., про канонічне становище українців, про силою накинених їм московських ієрархів. Я знаю, українцям греко-католикам Рим так само силою накидає єпископів і священиків. Про це ні словом говорити не буду, бо я не канонїст. Може воно так було, так є і і так повинно бути: коли що чинять ієрархи, що це значить, що те саме чинить і Церква, отже й вірні. Я сказав, що я не канонїст, на цих справах не визнаюся і тому про них говорити не можу.

В теорії, пане М. С., я тут не смію входити. Але щодо практики, то я не повірю, щоб релігійний загал православних пішов на співпрацю з комунізмом через своїх єпископів". Виставляєте мені сотню, тисячу, мільйон параграфів, артикулів, конституцій, уставів, приписів, правил, едиктів, енциклік і чого хочете — не повірю! А якщо можете, допоможіть мені повірити. Ось, наприклад, Ваш ієрарх пала молився за здоровячко Сталіна і повчав українців, що вони є "народом Росії". Отже через свого ієрарха Ви також молилися за здоровячко Сталіна і повчали українців, що вони є "народом Росії". Так виходить з ваших параграфів, уставів, конституцій, правил, приписів — їм же нема числа. І ось почніть мене: яким чином Ви себе настроїли так, що через свого ієрарха Ви щиро побажали Сталінові доброго здоровячка, а українців назвали "народом Росії", і тим самим про себе подумали: "я — це не я".

Спитайте в цій справі про думку загалу вірних українців греко-католиків, — що вони скажуть про це?

Якщо всю таку "тайну" людського розуму й почуань Ви мені виясните приписами, тоді зможемо говорити про відношення між вірними в Україні та "їхніми" ієрархами.

З відповідною пошаною до Вас,

Назар Полин.

Торговельна війна на Близькому Сході

Чехословаччина продає арабським країнам зброю за одну третю, а Совєти за одну десяту тої ціни, яку треба було б платити Америці чи Англії. Східна Німеччина пропонує свої машини на 25% дешевше, а Польща свої льокомотиви, залізничні вагони і рейки на 30% дешевше. Румунія хоче доставляти Єгиптові нафту і парафіну взаміну за бавовну. Мадярщина за ряж і бавовну погоджується давати алюмінійові вироби, а голодно могори для літаків.

Совєти запропонували Єгиптові збудувати на ріці Ніль греблю за половину тої ціни, якої вимагав Захід.

За залізною заслоною большевики запровадили рабську працю, яка дає їм майже даром всі вироби. А Захід мусить своїх робітників добре оплачувать. Тому большевики можуть працю своїх "білих невільників" продавати значно дешевше, ніж Америка, Англія, Канада і т.д.

Наслідок того змагання на ринку такий: в 1951 Єгипет купив в Америці виробів на 182 мільйони долярів, а в 1954 р. вже тільки на 50 мільйонів дол. В 1951 р. Єгипет зробив закупи в Совєтах на 14 мільйонів долярів, а в 1954 році на 64 мільйони долярів.

Большевики продаючи свої вироби по цині "нижче власного кошту", хотять не тільки взяти під свої впливи Близький Схід, але й припинити продукцію Заходу і викликати у вільних країнах кризу (депресію), щоб матяк добрий ґрунт для большевицької пропаганди. — Все це уможливлює їм невільницька система праці в СССР.

ПРИЗВИЧАЄННЯ, БЕЗ ОГЛЯДУ НА ОБСТАВИНИ, ПРИЧИНОЮ СМЕРТИ

В Нью Бостон, Нью Темпшир, 4-літній Біллі Тойм загубився в лісі. Два дні шукали його 600 осіб. Знайшли його нежиного в лісі, а коло нього лежала гарно зложена одежа. — Виявилося, що родичі призвичаїли хлопчика перед спанням роздягатися. Коли в лісі настала ніч, хлопчик рішив, що пора спати, і призвичаєння роздягнувся на згорові, ліг, заснув і замерз.

АМЕРИКА ПРОДАЄ МАСЛО В ЕВРОПІ

Америка продає тепер 10 мільйонів фунтів масла в Европі, як свою надвишку, по 35 до 37 центів за фунт. Минулої весни також продала 10 мільйонів фунтів. З того масла велика частина піде до західної Німеччини.

БУДІВНИЧІ "ВІСТНИКА"

Бажаним є, щоб "Вістник", як орган Української Греко-Православної Церкви в Канаді, був на столі у кожної православної родини. Над цим мусимо всі працювати.

Закликаємо всіх православних українців передплачувати "Вістника" та жертвувати на його видавничий фонд, бо цим вони допоможуть йому продовжувати корисну працю на ниві Христовій.

Нижче містимо імена людей, що при всякій нагоді стараються піддержувати "Вістник".

Вчс. о. М. Боднарчук, збірка на хрестинах Марусі Ортинської, Кенора, Саск. 16 долярів і збірка на похорони бл. п. Калини Петрички $5.40, разом $21.40

І. Галятовський, Торонто, Онт., збірка на 25-літньому ювілеї п-ва І. і С. Гоповських 10.00

Вчс. о. П. Сацевич, збірка на похорони бл. п. А. Пелеха $10.30 і на похорони бл. п. Т. Дверничука $6.38, разом 16.77

Михайло Чаборек, Виндзор, Онт., збірка на похорони бл. п. Василя Турчина 15.00

Протопресв. о. Г. Метюк, збірка на хрестинах Михайла Володимира сина Володимира і Гелени Гельмич, Bluemfier, Ман. $9.00 і збірка на весілі Михайла і Анни (Медвідь) Дуляр $7.00, разом 16.00

Прот. Е. Горгіца, збірка на похорони бл. п. Йосифа Крутій, Арбака $6.50 і на похорони бл. п. Анастазії Петрик, Вайта, Ман., $5.00, разом 11.50

Вчс. о. В. Сенишин, збірка на 50-літньому ювілеї п-ва Івана і Катерини Василиків в Егрімонт, Алта. 10.00

Іван Мимохід, Вест Форт Вилліям, власна жертва 10.00

Вчс. о. С. Гредль, збірка на похорони бл. п. п. А. Сяковського, Слава, Алта. 7.60

С. В. Друль, Норт Бетафорд, Саск., збірка на на 25-літньому ювілею п-ва г. Тумеків 6.75

Дмитро Клям, Су Лукаут, Онт., збірка на прийнятті в честь імянин Андрея Гуска 8.00

Вчс. о. Ю Цукорник, з похорону бл. п. Івана Краковського, в Нягара Фолс, Онт. 6.00

Ігумен о. Йов Скакальський, збірка на похороні бл. п. Савіна Піяторя, Гонор, Ман. 6.50

Г. Репіцький, Ст. Катеринс, Онт., збірка - під час несподіванки для пп. Михайла Минисори і Михайла Петрика 5.00

Вчс. о. Ф. Легенюк, збірка на хрестинах Пилипа сина Семена і Розалії Згурських, Летбридж, Алта. 5.00

Н. Дефрин, Ватерфорд, Онт., збірка на весілі Анни Завальської і Мирослава Гуцая 5.00

Петро А. Пауш, Едмонтон, Алта. . . [redacted]

Вчс. о. О. Коетюк, збірка на 25-літньому ювілею в честь Андрія і Павлини Малєських, влаштовано заходом Жіночого Т-ва ім. Ольги Кобилянської в Валлі, Б. К. 2.50

С. Сібольський, Брентфорд, Он. 2.00

Пані А. Забродська, Ленсінг, Мич., ЗДА 2.00

По $1.00: В. Підлужний, Едмонтон, Алберта; Н. І. Мех, Ошава, Онт.; Нестор Томчук, Вен, Саск.; Ф. Бельбас, Елмо, Ман.; І. Левінський, Торонто, Онт.; Гнат Гужда, Торонто, Онт.; М. Котуальський, Торонто, Онт.; С. Якович, Монтреал, Кв.; А. І М. Бабляк, Монтреал; М. Матвійчук, Декер, Ман., І І. Сварачук, Гатерлей, Саск. 50 центів.

За щирі датки і працю всім сердечно дякуємо.

АДМІНІСТРАЦІЯ "ВІСТНИКА".

Трета Книжка „МАЛОВІДОМОГО".

Вже вийшов 3-ній том „Маловідомого", якого зміст діліться на такі головні части: 1) На Шепитицький протестував проти нищення церков на Холмщині. Тут подане і його Послання, що мало би відноситися до нищення церков. 2) Еп. Григорій Хомишин. 3) Еп. Кохцілковський. 4) Заводження целібату в Галичині. 5) Шепитицький заборонив священикам писати. 6) Конкордат Риму з Польщею.

ЦЕРКОВНІ ВІСТІ

● По 4-ох роках увязнення китайські комуністи звільнили американських місіонарів д-ра Бредшо і його дружину. Їх доставили до границі мж Китаєм і Гонг Конгом виснажених і недужих. При переході кордону урядовці Червоного Хреста мусіли їх підтримувати.

● Дня 16 жовтня 1955 р. відбулося храмове свято української православної Святопокровської церкви в Мюнхені, основаної в 1945 р., що її парохом є о. прот. І. Зяець, відомий диригент. і композитор. Богослужіння відправив о. прот. Палладій Дубицький

перший настоятель цієї церкви. На святковому обіді промовляв проф. Г. Вапценко і ген М Капустянський (ОУН А Мельника), який сказав, що „з хрестом у серці і з мечем в руках ми переможемо".

● Під час Різдвяних Свят 1955 року цілий ряд протестантських і католицьких церков у Ню Йорку в програму Богослужень увели пісні і композиції українських композиторів: Дмитра Бортнянського, Миколи Леонтовича та ін ш. В Медісон Евню Чирч виконано „Херувими" Бортнянського, в церкві св. Бартоломея „Херувими Бортнянського, в церкві св. Орія — „Слава во вишніх" і „Херувими" Бортнянського, в катедрі св. Патрика—коляду „Щедрик" Леонтовича, в церкві св. Малахія — укр. коляду, а в церкві Всіх Святих — „Щедрик" Леонтовича.

● В своїй проповіді в катедрі катедрі св. Павла в неділю 1 січня 1956 р. каноник Лусіс Дж. Коллінс завівався проти недавної думки Кентерберійського архиепископа Джофрі Фішера, що воднева бомба має бути використана як відстрашуюча сила проти комуністичної агресії. — Цей виступ о. Коллінса комуністичні газети підхопили так само, як і виступ папи проти атомової бомби.

● 73-літній емеритований інженер Френк С. Гоо, атеїст, вніс домагання до Федерального Окружного Суду у Вашингтоні, щоб платні військових капеланів цей суд визнав за-незаконні. Суд стан на становищі, що затруднювання військових капеланів не суперечить Конституції ЗДА.

● „Канадійський Рамок" подав місійний звіт з Европи за 1953-1955 роки д-ра М. Костева, в якому сказано про „не зовсім прихильне наставлення Европейських Місійних Союзів (протестантських) до українців взагалі; там великою любовю користуються ся москалі". — Так само, як і в Римі!

● „Голос Спасителя" (грудень 1955) у статті „Св. Ап. Андрій Первозваний" згадуючи про справу перебування Св. Ап. Андрея Первозваного в Україні (на тому місці, де тепер Київ), каже: „Про те чи дійсно він там був, нічого певного не знаємо". — Знаємо це, що нам сказав наш літопис, — що був! А чи „Голос Спасителя" має якісь докази на те, що „не був"? „Голос Спасителя" також нічого певного не вняе, чи Св. Ап. Петро був у Римі. Чому ж про це „Г. С." не пише, а завзялся на Київ?

● Недавно виникав розголос рукопис Нового Заповіту, з 7-го чи 8-го століття, в арамейській мові, що є власністю Нормана Понана в ЗДА. Фахівці від біблійної літератури остаточно заявили, що цей рукопис вартує не 1,500, 000дол., як думає Норман Йонан, а тільки 5,000 дол., бо таких рукописів у світі й ЗДА є коло 300 штук.

РІЖНІ ВІСТІ

● В Торонті створено установу „Онтеріо і арт Фавндейшон", яка займається виключно дослідженням причин та способів лікування серцевих недуг.

● Джерар Пікар, голова католицького юнійного центру, що обєднує 100 тисяч робітників у Квебеку, в новорічній заяві домагається зменшення податків на озбродження; м. і. він сказав, що „більшість канадійського народу волію мир, який би крихкий він не був, ніж збройний конфлікт". — Як видно, той думки тепер є Ватикан. Большевики голосять „мир" і католики собі взялися за пропагацію „миру". Конкуренція! Але чи вони розуміють той „мир" по-євангельськи?

● В Канаді поширилася пресова вістка, що один з послів мае зробити на сесії федерального парляменту внесок, щоб всі новоприбулі в приписаному йому реченці приймали канадійське громадянство або були усунені з Канади. — Загал не вірить, щоб парламент міг погодитися з цим послом.

● Тимчасова комісія в справах молоді рекомендує Легіслятурі стейту Ню Йорк прийняти закон, щоб можна було карати родичів за злочинів їх-ніх дітей, 250-долярового тривною і 30-денним увязненням. Дальші пропозиції такі: 1. організувати 5-членну комісію для справ злочинности серед молоді, 2. збільшити заходи для недопущення наркотиків між молодь, 3. щоб молодь у віці 15-16 літ могла частинно працювати, 4. щоб 19-20-літніх, покарних за злочинність, публічно не плямувати, а це спричинює їх поворотові на чесний шлях.

● Під час відомої комуністичної партизанки в Греції комуністи схопили значну кількість грецьких дітей і вивезли за залізну заслону, де їх виховали в комуністичному дусі. Тепер 148 таких дітей повернено з Польщі і Мадярщини до Греції, по 9 роках перевиховування їх в чужому дусі і в чужій мові. Тепер Греція має з ними клопіт.

● Американські історики відбули свої 17-ті річні збори. Вони заключають американців не вірити „миролюбному" „співові советських сирен". Бертран Д. Вульф з Ню Йорку сказав, що „мирову офензиву УССР" уплинував Сталін перед своєю смертю, щоб здійснювали цю хитру політику його послідники. А ці наслідники робить усе, що їм порадив робити Сталін у своїй книжці „Економічні проблеми соціялізму в СССР".

● Офіційні чинники передбачають на 1965 р. зріст населення ЗДА до 200 мільйонів. Тепер є 166 мільйонів (в Канаді 16 міль).

● Советська преса за залізною заслоною перша помістила витяг з Різдвяного послання папи Пія XII, де він вимагає заборони атомової зброї. Комуністична преса в Італії з цієї нагоди підкреслила, що комуністична Москва завжди голосила і голосить ідею заборони атомової бомби. Виступ папи, похвалений комуністами, викликав застереження в Америці й Англії, які вважають, що виступ папи є на руку Советам. що самі збороться і будуть збройтися, а у вільних країнах той виступ може припинати оборонну чуйність.— При чому тут політичний голос „співсуществції з Заходом, коеи обмежень чи зи збору роду зброї, коли Церква Христова є в принципі за за справедливістю, отже написмерод за усунення всіх тих причин, що ведуть до війни, інакше кажучи — проти війни як такої!

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

● „Неапольський чарівник", старенький Акілес Д'Аджело, який живе в Римі, віщує, що в 1956 р. буде зміна в Білому Домі у Вашингтоні і будуть зміни в Кремлі, — там „генеральний секретар партії вестиме політику Сталіна".

● Пересічна американська фарма займає тепер 242.2 акри землі. — В 1950 р. вайомала 197.1 акра, а в 1910 р. 120.2 акра В 1954 р. 70 відсотків фармерів мають свої власні авта.

● Американський уряд приготовив шість концентраційних таборів для осіб, що займаються підривною акцією на випадок війни. Ці табори є в Алленвуді (Пенсильв.) в Аво Парку (Фльорида), в Ель Ренно (Оклагома), у Флоренсі і Вженбургу (Арізона) та в Тула Лейк (Каліфорнія).

● Федеральний уряд Канади підготовляє закон, на основі якого уряд буде платити за нерегтримування пшениці понад кількість у стороджах. Досі платили за це фармері. Річно це коштуватиме уряд від 20 до 30 мільйонів долярів.

● Метрополітальна Забезпеченева Компанія в Ню Йорку, ЗДА, передбачує на 1956 р. по 9.2 смертей на кожну тисячу населення (в 1948 р. було 10.6 смертей на одну тисячу). На туберкульозу помере 10 осіб на 100 тисяч населення; на пістряка (рак) помере одна шоста всіх недужих взагалі. Число смертей від недуг серця збільшується.

● В 1951 р. в Канаді було 88 щоденних часописів, що разом випускали кожного дня 3,480,969 штук газет. Тепер є 95 щоденних газет, що разом кожного дня виходять в числі 3,868,864 штук. Від 1 січня 1951 р. по 1956 р. число журналів у Канаді зменшилося з 13 до 12, однак кількість їх накладу (тиражу) збільшилася і становить тепер 3,256,698 штук. Наклад фармерських часописів зменшився, але він все ще становить 2 мільйони

● В 1954 р. в Канаді припадало пересічно на особу 417 телефонічних розмов. (В Ісляндії 394, а в ЗДА 393 розмови). — ЗДА мають найбільше в світі телефонів, бо 52,806,476; на 2-м місці В. Британія: 6,483,040, на 3-м місці Канада: 3,857,400. В Канаді на першім місці Монтреал — 434,304 телеф. апарати. В Москві, що має 4 мільйони населення, в 1953 р. було 58,000 телефонів. Поза Москвою справа з телефонами в СССР ще гірша. — Всіх телефонів у світі є 94,500,000.

● Проф. Едвард Таубе (Університет у Вісконсін, ЗДА) твердить, що назва міста Шикаго походить не від індійського племени „скунск", як дехто твердить, а від індійського племени, що називалося Шикагу.

● Чотирн молоді канадійські науковці з атомового дослідчого центру в Чок Ривер, Онт, примінили атомову енергію до таких цілей: міряння грубини папериів до курення, провірювання стану руб б сті під землею, провірювання в бетоні 14 цалів грубини, фотографування нутра рижового зерна і т. д. Почули вони свою „лабораторію" в гаражі, а тепер мають спілку „Ізотоп Продокт Лимитед" з річним оборотом 700,000 долярів.

ПРАЗНИЧНІ ПОСТАНОВИ

Ватсон, Сиск. — Дня 21 листопада громада св. Михаїла святкувала свій храм. Хоч погода була не дуже сприятлива, проте людей зійшлося досить багато, а особливо завітала туда прихильність великого числа людей з інших громад нашого округа, як із сусіднього Вімеру, Клеру, Вадим, Фостону, Леніген, а навіть із Саскатуну.

Велич храмових урочистостей збільшувала подія освячення великого запрестольного образа Св. Арх. Михаїла, що його подарувала до церкви Жіноче Товариство ім. Лесі Українки.

По Богослуженні й освячені води та образа відбувся в залі під Церковою храмовий обід, що його приготовало Жіноче Товариство.

Голова Громади п. Глек щиро привітав присутніх на обіді людей, а найперше гостей, що прибули на храм з дальших околиць. Опісля по черзі запросив до слова пароха о. С. Зузяка, п. П. Саітіна з Вимеру, п. Мискова з Леніген, п. Петра Мелащика з Фостону, пана Скоробогач з Саскатуну та пана Павлович з Ватсону. Всі, запрошені до слова, говорили змістовно та захоплюючо; ствердкували замітний поступ Громади та давали признання Громаді й Жіночому Товариству за взірцеву співпрацю.

По закінченні програми місцеві люди почали розходитись по домах, а гостей з дальших околиць запросив до себе на довічення празнику голова громади п. Д. Глек. Між запрошеними в домі пана Степана Глєнка були пан ство Скоробогачі з Саскатуну, пан ство Клевчуків І пан ство Самчуків з Вадим, п. П. Мелецак з дружиною, пані Запорощука, п. Оля Мелецак і пані Дора Мелецак із Фостону та парох о. Зузак з дружиною.

Увесь вечір провели присутні в дружній та корисній розмові. Серед присутніх виникли думки, що корисно було б нам, батькам та матерям, спільно застановитись над важливою проблемою виховання наших дітей; спільно обміркувати найкращі методи навчання дітей української мови та знайти причини, чому вираз так багато дітей, навіть наших провідних людей, не вміють говорити по-українськи. І от вираз на цю тему велася розмова того вечора. Усі присутні живо інтересувалися цим питанням, бо кожен і кожна відчували, що воно е на часі та однаково важливе для нас усіх.

Говорилося про важливість українських шкіл, про інститути, про Колегію, про навчання української мови в „гайскул" та в університеті, але вкінці, по довшій розмові й вимінві думок, усі присутні прийшли до висновку, що дім е найважливішою інституцією у вихованні дітей і в навчанні їх української мови, та якщо родичі говорять дома між собою і до дітей по-українськи, то ці діти напевно будуть знати мову своїх батьків.

І парох був радий тим думкам, що його парохіяни самі прийшли до такого висновку, а тому попросив їх усіх прибути, що дома всі вони будуть говорити і між собою і до дітей по-українськи. Пан І. Клевчук зробив перший таке приречення і жестанову, а також і всі інші приобіцяли дома говорити тільки по-українськи. Це була корисна постанова, і всі присутні відчували, що вечір пройшов успішно, та що такі й подібні їм поважні дискусії можуть принести нашій спільній справі багато користи.

А на вечері, що й приготовила пані П. Глек для гостей, п. П. Мелецак попросив присутніх злаштувать збірку на нашу українську релігійну пресу, яка допомагає нам виховати наших дітей. За згодою всіх присутніх призначено зі збірки 5 дол. на фонд „Вістин ка".

Всім жертводавцям щире спасибі. Хай Господь допоможе їм їхні щирі постановп перевести в життя.

Свящ. Ст. Зузяк.

АНДРЕЯ.—СУЛУКАВТ, ОНТ.

У вівторок, 13 грудня ц. р., п. Андрій Гусак запросив до себе на вечір своїх близьких знайомих, щоб свою 66-літня і день свого патрона Андрія провести в товаристві приятелів та розповісти про свій життевий шлях, роки якого так скоро проминули.

Гості в сердечному настрою провели час приємно і весело в дружній гутірці.

Між іншим п. Гусак згадав і про нашу пресу, зложивши від себе $2.00, а решту пожертвували гості, — всього разом $6.00, що їх призначено на „Вістник".

Шановному іменинникові та його дружині щасти Боже в доброму здоровлі на довгі-довгі літа!

Д. Кам.

ЮВІЛЕЙ 50-ліття ПОДРУЖЖЯ Д. і Є. ГОЛІНАТИХ

Вайтфіш, Сиск. — Дня 19-го листопада 1955 р. в цій місцевості відбулася рідкісна врочистість, що глибоко позначена з історією наших поселенців у Канаді. — В місцевім Народнім Домі відбулося величаве відзначення 50-ліття подружнього життя пан ства Дмитра і Єлени Голінатих. На цю урочистість численно прибули їхні рідні, знайомі і приятелі, а перш за всіх — їхні діти.

Це ж бо тут відзначали честь пану Голінатим як першим українським поселенцям нашої місцевости, що й підкреслив п. Петро Цвір у своїм слові до достойних ювілятів і святочної громади.

Звичайно згадав він про їх пізнійший тернистий шлях перших почасів у Канаді; згадав про їх велику піонірські здобутки на ниві національно-церковий культурно-освітній, господарчій і т. ін.; бо ж ювілярі були тими піонірами перших Домів і основники Української Православної Церкви в Канаді та всіх її численних могутніх інституцій. І в такому ж дусі як сам, вони виховали дітей своїх, що в цей великий день зрішили віддати їм низький поклін.

У співі „Многоліття" всі поєднали свої серця в щирих побажаннях для дорогих нам ювілятів. Золотий дар від дітей і всіх присутніх — це тільки зовнішній знак духовного дару для ювілятів, себто вияв нашої вдячности.

Родинна урочистість тут дійсно перетворилася в громадську. На закпик свідомих гостей зроблено збірку на шкільні потреби. Жертвували по доларові: Максим Костик, Петро Цвір, Василь Гаврилюк, Іван Голінатий, Сень Березовський, Петро Штіпура, Гнат Гуляк, М. Бідзіна, Петро Галущик, Митро Костур і $4.37 дрібними; з того призначено $7.37 на „Український Голос" і $7.00 на „Вістник". Нехай Милосердний Бог пошле достойним Панству Голінатим прожити багато щасливих років, щоб вони для нас усіх і надалше були взірцем високих національних і людських чеснот.

З глибокою пошаною,

Гість.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ПИЛИП НЕСМІЛИЙ

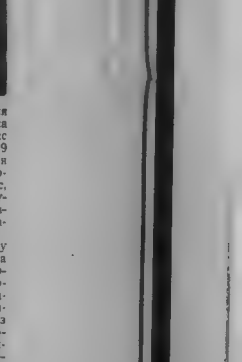

У вівторок 8-го листопада 1955 р., на саме Свято Димитрія Солунського, громада Успіння Пресвятої Богородиці у Вернені, Б. К., прощала останній раз бл. п. Пилипа Несмілого, свого члена і ревного працівника. При останньому цілуванні ікони в власній ініціятиві зібрали 74 долярп на покриття коштів похорону. Гроші були передані вдові покійного пані Василині Несмілій.

Пилип Несмілий народився 12 квітня 1895 р в селі Моломенці, Кам'янець-Подільської області, Україна. До Канади приїхав в 1913 р. і працював на залізниці в провінції Саскачеван. Пізніше переїхав у південну Альберту, де в 1929 р. одружився з Василиною, з дому Смук. В 1933 р. родина Несмілих перебувала в околиці Вегревіл, місцевість Ізіленд, і там перебувала до 1944 р., коли переїхала до Вернон. Покійний вже в цей час починав недужати. У Вернені пацював ще один рік при ригації, але недуга змусила скоро залишити роботу і останніми часами цілком прикувала до ліжка.

Запричастившись Св. Тайн, покійний віддав Богові душу в пятницю 4 листопада ц. р. В смутку залишилася дружина Василина, сини Григорій і Мирослав та старенький 92-літний тесть Онуфрій Смук.

Після похорону в день обіду в церковній залі на заклик п. Чижевського зібрано $34.02 на невпинчий вінець, з чого призначено на будову Іконостасу 25 дол., а на „Вістник" $9.02 Жертводавцям щира подяка, а Покійному „Вічная Память".

о. С. Гуцуляк.

ІВАН КРАКОВСЬКИЙ

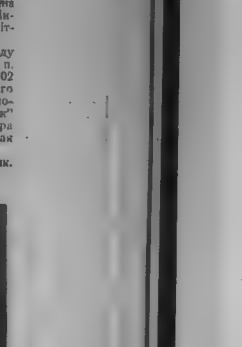

Ніагара Фаллс, Онт. — Дня 30 листопада 1955 р. помер на удар серця в Ніагара Фаллс бл. п. Іван Краковський на 49 році життя. Покійний родився і жив у Гренью, Ман., а 11 років прожив в Ніагара Фаллс, де як голяр (барбер) та музикант і людина лагідної вдачі, був усіми любленої і шанованої.

Покійний лишив в смутку свою дружину Марію, сина Петра, старенького 76-літнього батька Семена Краковського в Форт Франсес, Онт., рідних братів: Дмитра і Стефана, та сестри: п-ні Сойко з родиною, Анну Чоптій з родиною, Марію Лучка з родиною в Саскачевані і найменшу сестру Марію в Ванкувері.

В пятницю вечером в похоронім заведенню Лайнетайт, при численній участі людей різного віроісповідання, відслужив Панахиду Всеч. о. Юр. Цукорник, парох в Ст. Катеринс, а в суботу в місцевій укр. прав. церкві Службу Божу і похоронну відправу. Дяком на похороні був п. М. Нагірний.

Покійного похоронено при участі великого числа родини і приятелів 3 грудня на Фейр-Вю цминтарі Після похорон відбувся поминальний обід, на якому о. Цукорник зробив заклик до збірки на невпинучий вінок. Збірково займався голова громади п. П. Кокор. Зібрано $32.00. З

того призначено $20.00 на місцеву прав. церкву, а по $6.00 на прес. фонд „Вістника" і „Українського Голосу".

Усім жертводавцям і учасникам похорону, а зокрема сивому посівачу Петрові, що забивався похороном свого батька, щира подяка, а покійному Іванові Вічная Пам'ять!

Свящ. Юр. Цукорник.

КАТЕРИНА ОДИНСЬКА

В пятницю 22-го грудня 1955 р. відійшла у вічність Катерина Одинська з дому Неделко, прожившия 65 років. До Канади прибула 1910 р. з села Завала, пов. Снятин, з своїми родичами. Два роки пізнше вийшла заміж і прожила з своїм чоловіком 43 роки. Він помер тому два роки. Лишившись вдовою, перейшла жити до своєї дочки, замужної за Василем Юроми.

Лишила в смутку дві дочки і два сини, сім онуків і одного правнука, а також брата і сестру.

Похоронні Відправи відслужив парох Всеч. о. В. Сенишин. Хоч яка була сніговиця і заметіль, то все таки велике число громадян відпровадили побожну матір і сусідку на вічний супочинок. Українська прав. церква в Егрімонт, Альберта, була заповнена прихожанами. На заклик о. пароха вірні зложили $19.50 на невичерпний вінок. Збірку розділено: $9.50 на пресовий фонд „Вістника", а $10.00 на будівельний фонд Українського Інституту св. Івана в Едмонтоні, Альберта.

Нехай Господь Бог приймє душу Покійної до своїх осель, а канадійська земля буде їй легкою. В. І. П.!

о. В. С.

ВІЧНА ПАМЯТЬ 100-ЛІТНЬОМУ ПІОНІРОВІ

Дня 5 грудня 1955 р. упокоївся в притулку для старців у С. Боніфас Йосиф Крутій у віці 100 років. Покійник походив з села Орішківці, повіт Копичинці, Західна Україна. До Канади прибув 1895 р. По покійнику осталася дочка Єлена, що живе в Арбаці, Ман., 10 внуків та 9 правнуків. Він був милої та спокійної вдачі й дуже любив Церкву та виявив бажання, щоб відслужити за його душу Службу Божу; поховали його в Арбаці, де він проживав.

Дочка одинячка сповнила волю батька. Тіло покійника перевезено до Арбаки, а Служ бу Божу й чин похорону відслужив о. Горгіца.

Під час „Посліднього цілування" родина й приятелі покійника віддали пошану 100-літньому піонірові, жертвуючи на пресовий фонд „Вістника" суму $6.59.

Нехай легкою буде йому канадійська земля, на якій він стільки напрацювався! Од роду й до роду Вічна Йому Память!

Кравтин.

ЛИСТОПАДОВА ЗБІРКА

на допомогу українським інвалідам зібрана в громадах УТПЦК

Українська Православна Громада св. Володимира в Торонті, Онт. (прислав С. Олійник, скарбник) $107.00

Всеч. о. П. Поплавський, збірка в Ватерфорд, Онт. 27.00

Всеч. о. П. Поплавський, збірка в Брентфорд, Онт. 16.00

Прот. о. М. Фик, збірка в Громаді св. Івана, Ошава, Онт. 39.18

Прот. Е. Горгіца, збірка у Вайті, Ман. 20.00

Всеч. о. В. Бойчук, збірка в Форт Френсес, Онт. 34.50 (Збірку проведено на заванс п. Ю. Падлубного).

Прот. М. Тарновецький, збірка в Кіндерслей, Саск. 31.00

Прот. К. Желіщкевич, збірка в громаді Келгарн, Алта. 28.50

Пр. Пресв. о. Новицький, збірка в Громаді св. Володимира в Вест Форт Вилям, Онт. 12.25

Пр. Пресв. о. Новицький, збірка в громаді св. Благовіщення в Форт Вилям, Онт. 12.00

Всеч. о. С. Греділь, збірка в громаді Бросо, Алта. 7.62

Прот. Б. Яковкевич, збірка в громаді Вигнер, Саск. 10.00

Прот. Б. Яковкевич, збірка в громаді Вишварт, Саск. 7.85

Всеч. о. Ю. Цукорник, збірка в громаді Ст. Катеринс, Онт, 17.00

Митрат о. д-р С. В. Савчук, збірка в громаді Дуфрост, Ман. 16.00

Всеч. о. А. М. Тетеренко, збірка в громаді Кадет, Саск. 12.67

С. А. Губа, голова громади Сарвін, Онт. прислав 11 50

Всеч. о. Ілля Швець, збірка в громаді Флин Флон, Ман. 10.10

Всеч. о. П. Зубрицький, збірка в громаді Сареіл, Алта. 3.00

Прот. І. Майба, збірка в Етелберт (6.40), Пайн Ривер (3.90). 10.30

Впр. ігумен І. Скакальський, Кенора, Онт. 17.00

Собор св. Покрови в Вінніпегу 25.00

Прот. В. Апонюк, збірка в громадах: Ст. Джулен, Саск. $10.35
Кадвортс, Саск. 8.50
Сматс, Саск. 8.50
Єлов Крік, Саск. 8.05
Тернотоль, Саск. 6.25
Вакав, Саск. 2.10
Алвена, Саск. 2.00
Разом $568.57

Прихід зі збірки передано Фондові Допомоги Українців Канади.

Консисторія Української Греко- Православної Церкви в Канаді

КОЛЯДА

(Збірка о. д-ра С. В. Савчука)

Транскона, Ман.

По $1.00: В. Бельбас, П. Сохоцький, А. Савка, Г. Чоботар, Н. Колибаба, Г. Масаянсь, Рі. Рудяд, А. Касянчук, Л. Стефанюк, Настя Матій, Родина Лапинчів, А. Сахощ-ковій, Н. Н. 50 ц. Разом $12.50.

Дуфрост, Ман.

По $2.00: Мирослав Григор (Тиндал), Павло Ткачик.

По $1.00: І. Билина, І. Бутера, Г. Чубій (Карловрі), Л. Дижак (Арнард), М. Сенко (Карей), Т. Вдад (Ст. Джін) Н. Дербавка, пані Ю. Михайленко, Б. Корийчук, А. Михайленко, пані Ольга Кінал. Вол. Кінал, М. Канюк, Р. Дербавка, Н. Н. 25 ц. Разом $18.25.

Коляда на Будинет

(Збірка о. Т. Ковалишина)

Давфин, Ман. — 8 січня, 56.

По $2.00: Іван Дух, Юліян Білоус.

По $1.00: П. Кравчук, Н. Банжило, М. Ситник, Василь Кузик, Вас. Лазарук, Іван Сак, Кароліна Кандрат, В. Талпаш, Павло Дроздовик, Степан Тодорук, В. Т. Гедеей, Степан Тихолаз, пані Д. Кандрат, Федір Чайковський, Петро Сиковіч, Парася Багнюк, Йосиф Т. Ситник, Анеля Бучій, Петро, Бабій, Розалія Геник, Петро Чайковський, пані Ник. Слижук, Катеріна Виславська, Гриць Гарасим, І. Гарасим, Н. Котик, Ю. Фіцич, Анна Швець, Стах Андрейчук, Катерина Бишкал, Василь Підленний, Іван Совяк. Дрібні 50 ц. Разом $36.50.

Коляда від Громади Гонор, Ман.

(Збрав о. П. Блажук)

По $1.00: С. Посталюк, Евген Пастущак. М. Базан, Анна Дарійчук, Ю. Донацук, Анна Чопик, Ст. Павлюк, Ф. Яворський, В. Гущулик, Ю. Пігуляк. Дрібними $17.70. Разом $27.70.

Громада Попларфілд, Ман.

(Збрав о. П. Блажук)

По $1.00: С. Ткачук, С. Стащук, П. Пігович, В. Леонко, пані Н. Кавка, Гн. Завжевич, п-во П. Ставничий, Мих, Лапка, К. Сочавський.

Разом $9.00.

Громада Кенора, Онт.

(Збрав о. І. Скакальський)

$10.00. - С. Ганчарук.

По $2.00: О. Барчук, П. Горбатюк, Ф. Гара, Ан. Газдюк, п. Забитовський.

По $1.00: В. Степанюк, М. Микитюк, Ф. Атаманюк, Г. Цимбалистий, Рі. Лозинський, Ф. Атаманюк, Н. Ковальчук, пані К. Романюк, Ф Лак, Дм. Голота, А. Фатуняк, пані Е. М. Зучкая, Е. Романюк, Ольга Романюк, І. Пакош, М. М. Струсинський, А. Романюк, К. Кірюскі, В. Атаманюк, П. Весляк, Орися Романюк, пані М. Атаманюк. Дрібна збірка $8.21. Разом $50.21.

Збірка Прот. Т. М. Кисілюка Лондон, Онт. По 2 дол.: В. Бабенко, В. Ташюк, П. Мищенко. По 1 дол.: С. Рябоштан, Ольга Тищенко, М. Кудловський, Б. Яременченко, А. Іващук, М. Новицький, А. Мищенко, С. Рибак, І. Чайківський, І. Федоренко, М. Тищенко, Я. Влизнюк, Г. Бабенко, Ф. Винник, М. Залізняк, І. Цаль, Анна Чайківська, І. Жидовка, В. Трило, І. Маслюк, Н. Н. Дрібними 6.75 дол. Разом 33.75.

Збірка Прот. К. Квасницького Лашин, Кве. Пані А. Кінлець 5 дол. По 2 дол.: пані Н. Зубчинська, В. Миколенко, па ні Зубчинська, М. Кіріченко 1.50 дол. По 1 дол.: прот. К. Квасницький, А. Десятник, Г. Завадський, І. Маліцький, Б. Маличька, Д. Дукер, М. Лютак, В. Дмитрук, П. Кісленко, Г. Майковський, М. Комарницький, М. Лещук, М. Гут, Д. Миколюк, Н. Гущуляк, Ф. Верніпора, М. Лущишин, О. Штихно, П. Цехош, К. Хомяк, С. Продун, С. Димосюк, І. Подільчук, Я. Гаврищук, М. Шер батюк, Г. Гандзюк, І. Зилилужин, В. Мислюк, І. Ємчук, С. Середа, Д. Якович, І. Івак, Е. Клемба, Д. Чобан, М. Данилевич, Б. Гумемюк, І. Кушнірук. Е Оборонів, Г. Мислюк, Н. Савюк, О. Міщенко, А. Кіт, М. Матвіів, М. Максимич, М. Яковенко, Н. Гінга, М. Романко, Ф. Ярощук, О. Цираюк. Дрібними 2.25. Разом 63.75.

Збірка Прот. І. Майби

Етелберт, Ман. Н. А. Григорчук 5 дол. і Юрій Григорчук 5 дол. Н. Колодій 2 дол. По 1 дол.: В. Карпяк, А. Гарболінський, пані Ю. Карпяк, С. Дідур, С. І. Гарах, М. П. Бурдейний, М. Яловета, В. Журковський, В. Сеник. І. Дижман, М. Карпяк, М. Кремінський, Ю. Карпяк, Іл. Воробець, Анна Монята, Н. Гназдовський, пані Д. Калинчук, пани Пелехата, О. Карпяк, М. Пелехатий, К. Юник. Дрібними 3 дол. Разом 36.00 дол.

Пайн Ривер, Ман. Анеля Топоровська 2 дол. По 1 дол.: Анна Костирська, Анастазія Барщевська, Я. Козлик, В. Манюк, А. А. Романюк, Г. Яцентюк, Г. Бойчек, Ф. Тимчук, А. Кравчук, М. Цюник, С. Ящентюк, Г. Гарболінський, В. Цюник, Г. Басараба, Анна Цюник, А. Соловій, П. Арсенчук. Дрібними 4.50. Разом 23.50 дол.

Гарленд, Ман. По 1 дол.: Оля Ганчарик, Е. Гарасимчук, А. Бушук, П. Франків, І. Камфолій, Марія Сконьовська, І. С. Шевчук, Н. Манайчук, Ф. Шевчук. Дрібними 2.40 дол. Разом 11.40 дол.

Збірка о. М. Подольського

Церковна громада Оттава, Онт. 32.25 дол. .

Збірка о. В. Бойчука

Форт Френсес, Онт. 5 дол. Стах Долинний. По 2 дол.: Е. Шепанський, І. Пасерб, пані Е. Цепанська, М. Олійник, В. Т. Осадчук, Ю. Балюк, Н. Андрушко, А. Буяр, І. Куцак. По 1 дол.: Н. Гущуляк, І. Павлюк, М. Пасечко, Т. Шевчук, Рі. Пліхта, Т. Чорний, Н. Наконечний, В. Балюк, Ю. М. Гущуляк, Е. Зуб, пані Д. Библів, Н. Гущуляк, пані Собкович; Ф. Бек, С. Бурак, Лида Андрушко, Геня Різо, П. Зеленай, С. Грабовський, Д. Котик, Дора Гоґоша, Анна Осадчук, М. Настюк, Н. Н., Е. Койцан, Г. Сокіл, Рі. Качурник, А. Марковський, Марія Табінська, М. Балюк, Т. Гущуляк, Д. Гринюл, С. Соколотюк, В. Осадчук, М. Ковальчук, пані Т. Осадчук, Т. Осадчук, М. Демянів, пані М. Гоменюк, Василина Котик, М. Кицул, П. Масик, П. Ковальчук, Т. Андрушко, В. Криштанович, Ю. Бойчук, Марія Бойчук, пані Ф. Мігайчук, Оля Асплена, Ліна Гаврилюк, Марія Белрук, П. Паланиця, Єлена Гринюл, Параскевія Татарин, Ю. Підлубний, М. Вінницький, Марія Демянів, І. Заморозкан, Анна Ковсебін. Дрібними 8 дол. Разом 90 дол.

Атікокан, Онт. По 2 дол.: В. Біяк, Г. Н. Гарасим, По 1 дол. В. Біяк, Д. Біяк, Ф. Гущуляк, М. Сандалович, М. Пиж, М. Гарасин, П. Ольховецький, Я. Ольховецький, І. Юськів, Р. Ольховецький, І. Костинюк, А. Урбанович, В. Ольховецький, панна Марія Савчук, С. Ольховецький. Разом 19 дол.

Збірка Прот. Д. Ф. Стратійчука

Поплар Парк, Ман. По 1 долярові: М. Бусатий, Д. Бусатий, В. Бедюк, В. Гешевич, М. Глос, І. Глос, Д. Лисайчук, І. Хлопіна, М. Микитюк, Гафія Колтун і І. Стапко. Дрібними 1.05. Разом 12.05 дол.

(Далі буде).

ЛИСТ ПОДЯКИ

Хоч у наших днях матеріалізм усе більше калічить душі християн і охота багатиня зростає до меж скупості, то все ж таки часто маємо змогу чути голоси щирости до Рідної Церкви.

Нижче подаємо зміст листа вірного нашої Церкви:

Христос Рождається!

— Світла Консисторія Української Греко - Православної Церкви в Канаді.

— І знова рік стрілою минув, отже за всі блага й добродійства, за здоровля, за Божу охорону надо мною, хочу в цей спосіб висловити свою подяку Господу Богу цією малою жертвою-колядою.

Найперше Консисторії, бо вона є душа Святої Православної Церкви й Українського Народу, — складаю 25 дол. коляди, 5 дол. коляди на „Вістник" і передплату на 1956 рік 4.50 дол."

О. Щотка, Едмонтон, Алта.

ДАРИ НА РІДНУ ЦЕРКВУ

В. Бакос, Гемилтон, Онт. $10.00

М. Материн, Торонто, Онт. 6.00

Петро Сірий, Флин Флон, Ман. 5.00

Марія Процак, Рембрандт, Мапі. 1.00

Всім сердечна подяка.

КОНСИСТОРІЯ.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ В ВІННІПЕГУ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

(Продовження).

Прихильники Катедри:

Чибрик Петро, Оттава, Онт. 4.00

Цона Константин, Оттава, Онт. 2.00

Крокаш Г. Г., Оттава, Онт. 2.00

Лавчук В., Оттава, Онт. 2.00

Чалей Тетяна, Оттава, Онт. 3.00

Мосейчук Катерина, Оттава, Онт. 2.00

Гостенко А., Кірклеид Лейк, Онт. 2.00

Добродії Катедри

Калин С., Білінг Бріджи, Онт. (88.75) 10.00

Лазарович Антін, Квебек, Квебек. (45.00) 10.00

Почесні Братчики і Сестриці

Ірічук Олекса, Вернон, Б. К. (25.00) 10.00

Черепаха Гр., Кірклеид Лейк, Онт. (27.50) 5.00

Менжак Василь, Вернон, Б. К. 25.00

Заверешенюк Михайло, Норт Бей, Онт. 25.00

Масіюх В., І. Едмонтон Алта. (25.00) 25.00

Лобай Василь, Едмонтон, Алта. (20.09) 10.00

Хомин М. В., Оттава, Онт. 25.00

Лоскота Василь, Оттава, Онт. 20.00

Скороход Никола, Оттава, Онт. 20.00

Вішеван В., Оттава, Онт. 15.00

Самець Зенон В., Оттава, Онт. 15.00

Дорофій Никола, Оттава, Онт. 15.00

Слонь В. П., Кірклеид Лейк, Онт. 15.00

Марчук Павло, Кірклеид Лейк, Онт. 15.00

Сидоренко Евдокія, Кірклеид Лейк, Онт. 15.00

Сусла М., Кірклеид Лейк, Онт. (5.00) 15.00

о. Кристанович Гр. Оттава (15.00) 5.00

Прихильники Катедри

Сидор В., Карлетон Плейс, Онт. 10.00

Решітник Д., Оттава, Онт. 10.00

Пук Павло, Оттава, Онт. 10.00

Стефюк Олекса, Оттава, Онт. 10.00

Левицький Джені, Оттава, Онт. 10.00

Олійник Андрій, Кірклеид Лейк, Онт. 10.00

Гаврилюк Д., Кірклеид Лейк, Онт. 10.00

Подеренчук Николай, Кірклеид Лейк, Онт. (5.00) 5.00

Гуцул Евгенія, Норт Бей, Онт. 10.00

Стрілецький Іван, Оттава, Онт. 5.00

Радиш Дм., Оттава, Онт. 5.00

Гаєвка М., Оттава, Онт. 5.00

Романів Олександер, Оттава, Онт. 5.00

Романів Гр. Оттава, Онт. 5.00

Лащук Петро, Оттава, Онт. 5.00

Шінківський Василь, Оттава, Онт. 5.00

Дончук Евген, Оттава, Онт. 5.00

Петрівський М., Оттава, Онт. 5.00

Гаджака Олекса, Оттава, Онт. 5.00

Савченко Г. Оттава, Онт. 5.00

Мушка Василь, Оттава, Онт. 5.00

Ралуп Марія, Кірклеид Лейк, Онт. 5.00

Согани Г., Кірклеид Лейк, Онт. 5.00

Васильків Никола, Норт Бей, Онт. 5.00

Грошок М., Кірклеид Лейк, Онт. 10.00

Ткачук Анна, Оттава, Онт. 2.00

Марченко Ст. Оттава, Онт. 2.00

Робик Георгій, Оттава, Онт. 2.00

Фодчук Георгій, Оттава, Онт. 1.00

Томашевський Вол., Оттава, Онт. 3.00

Чибрик Петро, Оттава, Онт. 4.00

Цона Константин, Оттава, Онт. 2.00

Крокаш Г. Г., Оттава, Онт. 2.00

Лавчук В., Оттава, Онт. 2.00

Чалей Тетяна, Оттава, Онт. 3.00

Мосейчук Катерина, Оттава, Онт. 2.00

Гостенко А., Корклеид Лейк, Онт. 2.00

ПРОВІНЦІЯ МАНІТОБА

Ктітори

Дьобоко Йосифат і бл. п Марія, Вердон (2,425.80) 250.00

Перепелюк Іван і Софія, Флин Флон (700) 10.00

Фундітори

Ревуцький М., Онебенык (425.25) 25.00

Сірий Петро, Флин Флон (160) 10.00

Влад Теодор, Сиянт Джін Бепгіст (140) 5.00

Когут Самуїл, Сурис (107) 20.00

Осадчук Павло, Дурбан (101) 10.00

Карасевич Юрій, Онкбурн (100) 10.00

Добродії

Романич Дмитро, Давфин (80) 10.00

Бачинський В. Н. і Юлія, Поплерфілд (70) 10.00

Котелко Никола, Варрен (70) 10.00

Бутера Іван і Франя, Дюфрост (55) 20.00

Скоробогач Іван, Брендон (30) 25.00

Вавлишин Михайло і Стефанія, Брендон (25) 25.00

Халапчук Самуїл, Брендон (40) 10.00

Почесні Братчики і Сестриці

Волошин Василь, Дюфрост (35) 10.00

Шмигельський Павло, Брендон (35) 5.00

Івашко Василь, Онкбурн (30) 5.00

Перколаб Петро, Брендон (30) 5.00

Соломон Василь і Агафія, Дюгалд (25) 10.00

Солонічний Никола, Сенді Лейк (30) 3.00

Преводя Олекса, Брендон (30) 2.00

Бурячок Микола, Джостес (25) 5.00

Бучок Петро, Джостес (25) 5.00

Бобик Богдан, Брендон (15) 10.00

Данкевич Микола, Брендон (20) 5.00

Шапка Дмитро, Брендон (20) 5.00

Кухарищин Кароль, Брендон (20) 1.00

Барилюк Дмитро, Брендон (15) 5.00

Козак Яків, Брендон 20.00

Бюга Василь, Брендон (10) 5.00

Гнатишин Олекса, Брендон (10) 5.00

Котелко Доротей, Варрен (10) 5.00

(Далі буде).

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ

Дякуємо Богу, що серед нашого українського народу маємо таке велике число поважних, щирих і щедрих людей.

Із повним довірям про успіх Катедральна Громада заряднла збірку датків на передачу Радзянського привату Високопреосвященішого Іларіона, Митрополита Української Греко-Православної Церкви в Канаді, й співу коляд, які виконав Катедральний Хор під управою п. Володимира Богонося.

Проголошуємо ощо першу листу жертводавців, що зложили свою коляду і щиро дякуємо кожному і кожній, що, приславши свій дар, уможливлюють нам плянувати бу дучі програми на славу Господа Бога і на користь нашого побожного Народу.

Христос Народився!

РАДІО-КОЛЯДА із 1956 року

Листа 1.

По $15.00: Д. Рудяк, Джередтон, Онт.; пані Доця Гринюк, Талман, Саск.; Николай і Анастазія Торські, Фишер Бреич, Ман.

По $10.00: Петро Сірий, Флин Флон, Ман.; Николай Сакалюк, Онт.; Михайло М. Сторожук, Вайта, Ман.; В. Ленько, Сю Лукавт, Онт.; Іван Мудрий, Монтріял, Кве.

По $5.00: Панна Клавдія Каштан, Фт. Вилліям, Онт.; Олекса Лучка, Монтріял, Кве.; Василь Кирилюк, Ветренка, Алта., М. Старков, Борнабі Б. К.; о. Дмитро Лучак, Вилліндгон, Алта.; Н. І О. Масиник, Ріджайна, Саск.; д-р М. Канчір, Вінніпег, Ман.; Олекса Бодиарчук і родина, Ретвел. Мая.; Михайло Савчук, Гемилтон, Онт.; Іван Цьокан, Монтріял, Кве.; Ілько Вишинський, Фт. Вилліям, Онт.; А. С. Стрипатка, Едмонтон, Алта пані Анна Турчиняк, Алтикейн, Саск.; д-р Лев Г. Фарина, Едмонтон, Алта.; І. Глушевський, Монтріял, Кве.; Іван

Мазан, Тилбурі, Онт.; В. Бурмяк, Едмонтон, Алта.; І. Гриньох, Трегерн, Ман.; М. Горбачевський, Форт Вілліям, Онт; Петро й Елена Василик, Верюн, Б. К.; Кость Піхлик, Принц Альберт, Саск.; Ольга Михальчук, Нипигон, Онт.

$4.00 — Іван Дуттер, Вилліямтон, Алта.

По $3.00: Яків Кіндрачук, Кадворт, Саск.; Онуфрій Доскоч, Торонто, Онт.; Григорій Іваничук, Йорктон, Саск.; Антін Романчук, Петрі, Онт.; Михайло Дідич, Ровет, Саск.

По $2.00: С. Шипшко, Вінніпег, Ман.; Н. В. Гайнчук, Смоки Лейк, Алта.; Василь Лозовчук, Геффорд, Саск.; Адам Тимощук, Портедж ля Прері, Ман.; пані Катерина Гнатюк, Кридор, Саск.; Дмитро Музика, Едмонтон, Алта.; Іван Павлюкевич, Годсое Бей, Ман. Василь Мороз, Монтріял, Кве.; Е. Бобко, Торонто, Онт.; Петро Тутканюк, Ріджайна, Саск.; пані Юстина Свора, Торонто, Онт.; Д. М. Лисак, Вінніпег, Ман.; Марія Шкопяр, Едмонтон, Алта.; Іван Воротний, Лондон, Онт.; пані К. Прокопович, Торонто, Онт.; Іван Осьмак, Йорктон, Саск.; Володимир Данконич, Торонто, Онт.; С. Антонюк, Райн, Саск.; І. Кучира, Су Сейнт Марі, Онт.; Іван Дейвека, Рйб, Онт.; Іван Якимів, Лі Пас, Ман.; Василь Коптюшин, Мирнам, Алта.; Володимир Новобранець, Лондон, Онт.; Семен Касковський, Келгарі, Алта.; Іван С. Дасюк і родина, Мидей, Саск.; Николай І. Мессел, Ренфрю, Онт.; М. А. Фіяла, Торонто, Онт.; М. Возьний, Калдер, Саск.

По $1.00: Прокоп Лапшук, Лейді Лейк, Саск.; Григорій Сидор, Трянскона, Ман.; П. Гулай, Ст. Катеринс, Онт.; А. Дибко, Гемилтон, Онт.; Іван Ярмола, Чобелнек, Саск.; І. Ф. Марик, Геффорд, Саск.; Іван Василюк, Лак до Боней, Ман.; Н. Фатамапчук, Трянскона, Ман.; В. Григорик, Лі Пас, Ман.; І. Воркевич, Монтріял, Кве.; М. Мойсей, Трянскона, Ман.; Домка Бугера, Арбакка, Ман.; Пані Ф. Лойд, Ретвел, Ман.; І. Скляренко, Лондон, Онт.; Йосиф Ф. Линзанчук, Мусьюра, Алта.; Теодор Сеньків, Стінен, Саск.; Н. Р. Вережак, Геффорд, Саск. Василь Бойчук, Оквборі, Ман. Н. Клапащук, Шортдейл, Ман. С. Зубков, Ріджайна, Саск.; Марія Михайленко, Келгарі, Алта.

Порядки Богослужень:

ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Кенора — Пошаар Парк — Трянскона
12. Неділя — Пембіна — Су Лукаут
19. Неділя — Кенора — Дуфорест
26. Неділя — Пембіна — Гемлер

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді,
7 Ст. Джонс Ейв. 4, Вінніпег
Телефон: 56-3093

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Норт Бетлфорд
12. Неділя — Вінтків
16. Середа. Стрітення — Гефорд
19. Неділя — Гетерлей І Редфілд
26. Неділя — Гласлин
Адреса: Box. 153, Гефорд, Саск. Тел. 55

о. Е. Т. ПРИСТУПІН
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Айтуна
12. Неділя. Трьох Святих — Мелвина
15. Середа. Стрітення — Гудзь
19. Неділя — Фенвуд
26. Неділя — Габард
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 57.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ЛЮТИЙ:

5 Неділя — Кіндерслей
12. Неділя — Мінем
19 Неділя — Вонда
26 Неділя — Обен, Алта.
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Фостон
12 Неділя — Рама
15. Середа. Стрітення — Вінвер
19 Неділя — Вятсон
26 Неділя — Вадена
Адреса: Вятсон. Саск.

о. ІВАНА МАГАСА
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Роблин
12. Неділя — Гилберт Плейнс
15. Середа. Стрітення — Трендво
19 Неділя — Мелвор
26. Неділя — Шортдейл
Адреса: Box 201, Роблин, Ман.

ЗМІНА АДРЕСИ

При кожній зміні адреси проситься виповнити цю форму, залучивши 10 центів на покриття коштів зміни та вислати до Адміністрації ВІСТНИКА на адресу:

THE HERALD
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

До Адміністрації ВІСТНИКА:

Прошу змінити мою адресу.

Моя стара адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці .....
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Моя нова адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці .....
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІШ
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Арбака (Николаз)
12. Неділя — Сонлавн
15. Середа. Стрітення — Сірко
19. Неділя — Вайта
26. Неділя — Арбака (П. і П.)
Адреса: Вайта, Ман., тел. 21

о. ОСТАПА ФЛЯКА
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Драйдтон Ривер
12. Неділя. Трьох Святих — Аштава
15. Середа. Стрітення — Роркетон
19. Неділя — Ваказа
26. Неділя — Вілий Ривер
Адреса: Box 1067, Дельфін, Ман. Тел. 4704

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Гвес
12. Неділя. Трьох Святих — Арран
15. Середа. Стрітення — Сван Ріверз
19. Неділя — Мейбридж
26. Неділя — Гленз Ледер
Адреса: Box 111, Гвес, Саск.

о. В. СЕНИШИНА
ЛЮТИЙ:

5. Неділя Нюбург.
Вечірня — Етрімонт 3.30 п. п.
12. Неділя — Горгінз.
Вечірня — Редвотер 7 год. веч.
15. Середа. Стрітення — Восетка
19. Неділя — Рилей.
Вечірня — Торнтон 7 год. веч.
26. Неділя — Редвотер.
Вечірня — Федора 7 год. веч.
Адреса: Box 128, Рилей, Алта. Телефон 10.

о. Я. РИБАЛКИ
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Сенді Лейк
12. Неділя — Січ
15. Середа. Стрітення — Мелвї
19. Неділя — Розбурн
26. Неділя — Оквборн
Адреса: Оквборн, Ман. Тел. 336

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Толстой
12. Неділя — Пембіна
15. Середа. Стрітення — Толстой
19. Неділя — Рока
26. Неділя — Гардентон
Адреса: Толстой, Ман.

о. Л. В. ЧИЧИНІ
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Йорктон
12. Неділя — Сторнояей
15. Середа. Стрітення — Мазепа
19 Неділя — Йорктон
26. Неділя — Вроктон
Адреса: 110 Велінгтон ave.
Тел. 3299R — Йорктон, Саск.

о. Г. ВАСИЛЬВА
Північноамериканський Округ
ЛЮТИЙ:

5 Неділя — Калмар
12. Неділя. Трьох Святих — Атабаско
15. Середа. Стрітення — Сіба Бін (Церковні збори)
19 Неділя — Торрей
Адреса: 10644—112 Стріт Тел. 44721 Едмонтон. Алта.

о. ЮРІЯ ТУРКАНСЬКОГО
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Портедж ля Прейрі (Водосвятні)
12—19—26 Неділі — Брендон
БЕРЕЗЕНЬ:
4 Неділя — Брендон
11. Неділя — Портедж ля Прейрі
18—25 Неділі — Брендон

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Сарепта
12. Неділя — Кравгена
15. Середа. Стрітення — Грестед
19. Неділя — Норад
26. Неділя — Лак Ля Біш
Адреса: Box 216, Лак Ля Біш Алта

о. П. САВЧИНЧА
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Смокі Лейк
12. Неділя — Вільна (о. Кулик)
15. Середа. Стрітення — Смокі Лейк
19. Неділя — Вейк
26. Неділя — Стоей
Неділя — Стедея
Адреса: Box 309 Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

Календар Українських Свят

ЛЮТИЙ

1 С 19 Прп. Макарія, Лаврентія
2 Ч 20 †Прп. Евтимія Великого
3 П 21 Пр. Максима Ісповід.
4 С 22 Прмч. Анастасія Печер.
5 Н 23 Нед. 30. Свнч. Климента еп.
6 П 24 Пр. Ксенії, нч. Римлян
7 В 25 †Пр. Богослова
8 С 26 Пр. Ксенофонта і Марії
9 Ч 27 †Пер. конф. Івана Золот.
10 П 28 Пр. Ефрема Печерського
11 С 29 Перен. конф. Ігнатія Богон.
12 Н 30 Нед. 31. Трьох Святих
13 П 31 Никити Новгородського
14 В 1 Мч. Трифона, Сатира
15 С 2 Стрітення Господне
16 Ч 3 Семенка і Анни
17 П 4 Пр. Ізиконя Пелусіота
18 С 5 Теодосія Углиц. врх. Черн.
19 Н 6 Нед. 32. Вокуни еп. Смирн.
20 П 7 Партенія еп. Лесбос. Луки
21 В 8 Вмч. Теодора Стратилата
22 С 9 Пр. Панкратія затвор. Печ.
23 Ч 10 Пр. Прохора Печерського
24 П 11 Мучч. Власія еп. Севаст.
25 С 12 Мелетія еп. Антіох.
26 Н 13 Нед. Мит. і Фар. Пр. Март.
27 П 14 Равнап. Кирила уч. слова
28 В 15 Пр. Пафнутія Печерського
29 С 16 Муч. Памфила і Валентія

о. ІВАНА МАРЬЯН
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Пайн Ривер
12. Неділя. Трьох Святих — Дорбен
15. Середа. Стрітення — Етельберт
19. Неділя — Беніто
26. Неділя — Етельберт
Берклянд;
4. Неділя — Пайн Ривер
11. Неділя — Етельберт
18. Неділя — Сион Ривер
25. Неділя — Етельберт
Адреса: Box 71, Етельберт, Ман.

о. В. ЛЮНЮКА
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Елов Крік
12. Неділя — Адавена
15. Середа. Стрітення — Вакаа
19. Неділя — Кальнорі
26. Неділя — Ст. Джемен
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Елов Крік
11. Неділя — Вакаа
18. Неділя — Кальнорі
25. Неділя — Терновець
Адреса: Box 4, Вакаа, Саск.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Шіго, місто
12. Неділя — Шіго, повуд.
15. Середа. Стрітення — Едмор
19. Неділя — Інсінгер „Гайвей"
26. Неділя — Фовн Лейк
Адреса. Шіго, Саск., Box 98, Тел. 31.

о. А. ТЕТЕРЕНКА
ЛЮТИЙ:

5. Неділя — Брускбі
12. Неділя — Кадет
15. Середа. Стрітення — Гронлнд (над річкою)
19 Неділя — Нипавин
26. Неділя — Гронлнд (над річкою)
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Кадет
11. Неділя — Брускбі
18. Неділя — Брускбі
25. Неділя — Нипавин
Гронлнд (над річкою)
Адреса: Мелфорт, Саск., тел. 2447
Мелфорт, Саск.

Церковний Устав

ЛЮТИЙ:

5. Нед. 30. Гов. 2. УЄ 2. Лїт. Ап. Кол. 3: 12-16. Євап. Лука 18: 18-27.
12. Нед 31 Трьох Святих. Гов. 3. УЄ 3. Літ. Ап. 1 Тим. 1; 15-17 і Ев. Лука 18: 35-43 і Мат. 5: 14-40.
15. Стрітення Госп. УЄ Лука 2: 25-32. Літ. Ап. Евр. 7: 7-17. Євап. Лука 2: 22-40.
19. Нед. 32. Гов. 4. УЄ 4. Лїт. Ап. 1 Тим. 4: 9-15. Євап. Лука 19: 1-10.
26. Нед. Мит. і Фар. Гов. 5. УЄ 5. Літ. Ап. 2 Тим. 3: 10-15. Євап. Луки 18: 10-14.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., FEBRUARY 15, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ЛЮТОГО, 1956. ЧИСЛО (1008) 4

ПОМЕР АНГЛІКАНСЬКИЙ ЕПІСКОП ТОРОНТА

Преосв. А. Р. Беверлі, англіканський епископ Торонта, 71-літний, в спочинку, помер на серцевий удар вночі 31-го січня.

МІСІОНАРІ-МУЧЕНИКИ

Пять американських протестантських місіонарів вилетіли літаком проповідувати Євангелію індіянам з племени Овна на склонах східніх Андів. По якомусь часі гелікоптер знайшов їхнього літака зищеним, біля нього тіла 4-ох місіонарів були замасакровані (одно тіло без голови). Підозрівають, що пяте тіло вбивники вкинули у воду. Коло літака знайдено щоденник одного з місіонарів. Остапне речення записок було таке: "Зближаються до нас група індіян, яких ми не знаємо".

ЧИТАЮТЬ ЗАМАЛО КНИЖОК

Недавна анкета в Америці і в Канаді показала таке: за останній тиждень не прочитали жадної книжки 84 відсотки населення, за останній місяць — 73 відсотки, а за минулий рік — 61 відсоток; 26 відсотків людей з університетською освітою не прочитали ні одної книжки; з середною освітою — 57 відсотків, а з нижчою — 82 відсотки. — Однак в Америці кожного дня продають біля 36 мільйонів журналів і газет

СУПЕРЕЧНІ СВІДЧЕННЯ ПРО СМЕРТЬ ГІТЛЕРА

Гайнц Лінге, прислужник Гітлера твердив, що Гітлер застрілився, його облляли газолінною, спалили, а потім розвіяли. Цьому свідченню вірили, бо іншого свідка не було. А тепер з німецькими поворотцями з Советів вернувся Гарі Менгерс-Гавзен, колишній лейтенант СС; він був одним з 4-ох, яким доручено спалити тіло Гітлера та його жінки Еви Браун. Менгерс-Гавзен каже, що газоліни не вистарчило, і тому згоріли тільки ноги Гітлера. А тулуб його та тіло Еви Брави закопали в могилу. Прийшли большевики, могилу розкопали і тіла кудись зникли. — Як видно, наочні свідки Гітлерового кінця, які самі нібито палили Гітлера, суперечать один одному.

РОСТУТЬ ФАБРИКИ — ЗАНЕПАДАЄ

Перед другою війною в Англії працювало в фабриках 900,000 жінок, днині працює 4 мільйони. Їх діти полишені без догляду, без материнської науки. В тім якраз є занепад дому і вихования і тим заклопотаїйся ті, які розуміють, що воно не веде до добра.

Хто вірний в найменшому — і в великому вірний, і хто несправедливий в найменшому,— і в великому несправедливий. (Лука 16: 10).

Свящ. Юрій Я. Цукорник

Парох громади Ст. Кетеринс, Онт.

Народився 18-го квітня 1891 р., в Побереже-Журавно, пов. Жидачів, Галичина. Народну школу скінчив у Журавні, а 7 кляс реальної школи у Львові. Тут таки вписався на Музичну Консерваторію і, прослухавши три семестри (1909—1911), в 1914 р. склав іспит зрілости і вписався на студії в Музичній Академії у Відні. — В 1922 р. одружився з Анною Ренц; мають сина і дочку, які пильно виховувалися під опікою своїх батьків.

До Канади прибув 1927 р. і на протязі перших десять років учителював в українських школах та займався диригентурою. Дня 11-го серпня 1927 р. був рукоположений у священики Православної Церкви.

В 1942 р. був прийнятий у склад духівництва Української Греко-Православної Церкви в Канаді, і дотепер відбував священослуження в громадах Вітерфорд, Гримсбі, Гемилтон, Кирклэнд Лейк, Ню Торонто та ін. Тепер є парохом громади в Ст. Кетеринс, Онт.

о. Юрій має велику любов до музики і де тільки був, завжди старався, в міру сил, організувати хори, влаштовувати церковні імпрези та зашіплювати здібним одиницям любов до співу та музики.

Його дотеперішня праця в Ст. Кетеринс скріпила громаду і при взаємній співпраці можна сподіватися великих успіхів.

СКІЛЬКИ ПРАЦЮЄ ДЛЯ ОБОРОННОЇ СПРАВИ

Канадійський уряд тепер виявив, що всіх, які працюють над способами оборони, коли б війна вибухла, є разом 2,800 осіб. Сюди входять науковці, техніки. Всі вони є на державній службі. Їх завдання випрукувати нові способи для оборони, нові роди оборонної зброї.

ЦЕРКОВНА ДЕЛЕГАЦІЯ З АМЕРИКИ ДО РОСІЇ

В ЗДА 1-го лютого вибрали вісім протестантських церковних делегатів, що мають поїхати на 10 днів з візитою до Роси, з метою збільшити "взаемне зрозуміння".

Це буде найбільша протестантська делегація в'церковних звязках з Росією на протязі 40 літ.

Делегація їде з рамени Краевої Ради Церков, найбільшої релігійної спільности в Америці. Краєва Рада Церков об'єднує 30 рижних протестантських і православних вироизнань і 35,500,000 членів.

Делегація виїде 9 березня. В склад її входять чільні провідники рижних церков в Америці, а між ними: Впреос. Генрі Нокс Шерил, правлячий епископ Протестантської Епископальної Церкви, д-р Франклін Кларк Фрай — голова Зединеної Лютеранської Церкви, і д-р Блейк — адміністратор Пресвітеріяльної Церкви. — Хто буде мати користь з цієї політичної гри, це відомо наперед.

ДИТИНА ПОМЕРЛА З НЕДОЇДАННЯ

І таке буває. Пятимісячна дитина померла в Вінніпегу з голоду. Лікар каже, що коли народилася, то важила 2 фунти і 12 унцій. Пізніше важила вже сім фунтів. А коли померла, то важила лише 5 і пів фунта. Рорічні, Гюет, про неї не дбали, лишали її з 15-літнім хлопцем, а той давав дитині на 12 годин лише склянку молока. Не бачив, щоб мати дитину годувала. Родичі часто ходили на танці.

ЗНАЙШЛИ В СМІТТЮ ДИТИНУ

У смітнику на подвірі одного ресторану в Вінніпегу знайшли в збірнику на сміття маленьку замерзлу дитину. Думають, що вона лежала там кілька місяців, бо тіло так зіпсувалося, що не можна пізнати, чи це хлопець, чи дівчина. Дитина була завинена в коц. Це очевидно новонароджена дитина.

ПІРСОН ГОВОРИВ ПРОПОВІДЬ

Канадійський міністер закордонних справ, Пірсон, оповідав у жіночім клюбі в Оттаві, що він у Москві, в баптистській церкві говорив проповідь. Говорив по-англійськи, а хтось переказував її по-російськи. Очевидно в Москві є вскі церкви на показ тим, що туди приїжджають, бо нині Москва є політичною Меккою для її відвідувачів. І певно є там зорганізовані "вірні" на показ.

ЯКИЙ РОЗМІР КОВЕРТ ПРИЙМАЄ ПОШТА

З днем 1 лютого канадійська пошта не буде приймати листів у малих ковертах. Щоб уряд прийняв, коверта мусить мати не менше 4 цалі довжини і 2 і 3/4 цалі ширини.

ПОЛІТИЧНІ ПРИЧИНИ РЯДОВНОГО ПОСЛАННЯ ПАПИ 1955 Р.

В 1453 р. Царгород був переможений турецьким військом. Так упав так званий Новий Рим чи Другий Рим. Після його упадку наслідник царгородського престола Фома Палеолог з своєю донькою Софією перебував у Римі. Папа римський рішив використати Софію для своїх римських політичних підбоїв. Думаючи, що Софію в Римі вже вистарчаюче вихователи в католицькому дусі, він почав святати її за московського князя Івана III-го, щоб через це подружжя приєднати Московщину до католицького Риму. Сватання провадив кардинал Віссаріон. Шлюб відбувся 12 листопада 1472 р. Софія стала дружиною московського царя.

Але замість навернути Московщину на католицтво, вона публично заявила, що вона була і є православною. — Римське політичне потягнення не вдалося. І сталося ще щось гірше; Софія, амбітна візантійка, що боліла душею по упадку Царгороду, рішила з Москви зробити "Третій Рим", що мав би співничати з латинським Першим Римом в Італії. Цю свою ідею Софія прищепила москалям, і вони твердо почали її здійснювати, щоб Москву зробити осередком світу. Безперечно, наслідки цієї ідеї бачимо й в амбітних та агресивних планах большевицької Москви.

Таким чином Рим, через свої політично-займанщицькі апетити, посередніми шляхами, через Софію, прищепив москалям ідею III-го Риму, ідею "центра світу", а сам на цьому нічого не зискав, бо його політика не вдалася. Він добре не знав Москви. — З плянів своїх Рим не зрезигнував, але рішив Москву краще пізнати.

* * *

Не вдалося Римові опанувати Москву за одним махом, почерез царя, себто з центра, то він рішив опанувати її в країв, рішив оточувати. Для того він постановив найперше перевести на католицтво Україну і з Києва зробити випадову базу на Москву. Тому з нагоди канонізації (проголошення святим) Йосафата Кунцевича папа Урбан VIII в 1642 році писав: "Мої русини, через вас надіюсь привернути до єдности (з Римом) ввесь піднавший Схід" (Москву).

Деякі наївні "русини" зрозуміли ці слова так, нібито вони в очах Риму такі великі, що Рим вложив на них таку історичну місію, що навертання Сходу (Москви) на католицтво. І ці "русини" ще й досі поважно носяться з тією "місією", щоб Україна поклала всі свої сили в боротьбі за приєднування Москви до Риму. — По суті ж Рим цю місію "русинів" розумів інакше, — він велить їм пожертвуватися для неї аж до меж національного самозречення. Щоб не дражнити Москви і зробити її податнішою на унійні залицяння Риму, Рим хоче Москві показати, що він не признає ніякого українства і не буде загрожувати Москві українським сепаратизмом, який непокоїть Москву. З тою ціллю Рим рішив не вживати навіть слова "Україна", "українець", а вживає слова "Рутенія", "рутенці".

В 1952 р. папа в своєму посланні не хоче говорити про факт політичного поневолення Москвою інших націй, а всі ці окремі народи назвав "народами Росії".

* * *

З нагоди Риму, 5 вересня 1955 р. католицький єпископ Шіи українську столицю Київ (отже й цілу Україну) вважає за російську (Див. Текст пропозиції еп. Шіна". "Вістник", 1 жовтня 1955 р.).

* * *

Українські політики, без огляду на віровизнання, вважають, що Москва взяла собі комунізм як зброю для традиційного московсько імперіялізму для підбиття світу, отже москаль червоний чи білий для України в політичному зумінні — це одно й те саме. І за цей факт українці відкривають очі вільному світові.

Але Рим тут заперечує цю правду українців на міжнародному форумі. Наприклад, еп. Шіи годосно говорить: **"Лише 3 відсотки населення Росії належать до комуністичної партії. Але сам російський нарід є добрий і він зєднався б сьогодні з нами в молитві, якби йому вільне це зробити"** ("Текст пропозиції еп. Шіна").

Той самий еп. Шіи іде ще дальше і каже, що **"західній матеріялістичний світ взагалі вже пропащий, і що його може спасти тільки глибоко віруюча... Росія, — навіть большевицька, бо вона у свій большевизм усе таки вірить, а західня людина уже не вірить в ніщо"**. (Жур. "Київ", ч. 4, 1955, Філядельфія).

Розуміється, еп. Шіи говорить це з уповажнення Риму. Бо ж папа Пій XII є такої власне думки, яку виразив еп. Шіи. У своєму Різдвяному посланні 24 грудня 1955-р. папа Пій XII сказав: "Ми відкидаємо комунізм як суспільну систему (Тільки? А як же з матеріялістичними світоглядом комунізму? — П.С.), але в цей сам час **ми знову остерігаємо... перед здавоволенням з витиком комунізму, основаного на порожній свободі".** (Див. "Заплічна заклику Пія". Журн. "Newsweek", 9 січня 1956 р.).

Виходить, що папа Пій XII хоче "потішити" поневолені Москвою народи: Не журіться тим, що вам може зле жиється від комунізмом; у нас на Заході також зле, бо наша демократична свобода **є порожня**, не мяєте чого мріяти про свободу і жаліти, що не маєте цієї свободи. У вас, в Советах, як сказав еп. Шіи, справа стоїть краще, ніж на "порожньому", Заході: ви вірите, хоч у комунізм **вірите**, а Захід в ніщо не вірить...

Ясна річ, даючи москалям таку виновку перевагу над **"невіруючим Заходом"** з його **"порожньою свободою"** народів і людини, Рим робить з того відповідні висновки, які зводяться до того, що Рим признає Росії "Богом дане право" підбивати вільний світ, який зрішив своєю демократичною свободою. Адже в Римі не втратила й досі своєї важности Енцикліка папи Пія IX з 2. лютого 1849 р., в якій він виступив **проти конституційного ладу.**

І ось Рим починає говорити, що: **"Комунізм, це бич Божий. Тим, де кінчається терпеливість - і милосердя, там зроджується гнів і кара"** (Див. стаття уніятського священика Р. Г.-с.: "Комунізм, бич Божий". "Америка", ч. 207—1954 р.). Те саме говорить провідний католицький "місіонер" о. Йосафат Ананевич, ЧБМ, Епархіяльний Директор "Унійного Тижня" в ЗДА, у статті "Тиждень молитов за зєднання Церков". — "Да вси єдно будуть". Він каже: **"Большевицька неволя в нашім Краю — це передусім кара за наші гріхи"** ("Шлях", 11 грудня 1955 р. Філядельфія). Значить, "віруючий, добрий російський народ" (еп. Шіи) удостоївся в Боги бути вибраним на "бича Божого", щоб покарати нас, українців, за гріхи наші... — Так говорить Рим!

Хай покарані за "гріхи" наші нещасні мученики-селяни, отці чисті серцем побожні люди, бувши вимордні в числі понад 7 мільйонів штучними голодом, що його зорганізувала Москва. Може вони покарані за це, що як "схізматики", вони за римською догмою є **прокляті.** Хай за це саме були "покарані" Богом всі інші **"прокляті"** Римом: єпископи УАПЦ, що їх поголовно (1930—1935) знищила Москва, герої Крут і т. д. Але питання, за які ж гріхи Москва — "бич Божий", покарав уніятську Церкву в Галичині, провід якої вірно служив Римові, а еп. Шептицький так ревно і "самоотверженно", їздив навертати Москву до Риму під фальшивим прозвіщем, нелегально переходячи австрійсько-московський кордон? (Пор. доповідь проф. д-р Миколи Чубатого в НТШ 5 грудня 1955 р. Гляди теж в історії Гр.-кат. Церкви о. Тарновецького. Див. "Безіменна місія" у "Вістнику" з 1. 2. 1955. і "Між місією та авантурою" у "Вістнику" 1. 3. 1955. Пор. "Одвертий лист до проф. д-р М. Чубатого" д-ра С. Шевчука в "Гомоні України" з 14. І. 1955).

Не зважаючи на це все, "бич Божий покарав" і греко-католицьку Церкву, — виходить з міркувань Риму, "покарав" усіх бувших її вірних — все населення Галичини, дарма що український народ цілими століттями на нікого не нападав нікого не поневолював, а навпаки — сам був і є народом-мучеником; був жертвою дикої татарви, польсько-католицької розвидреної шляхти, що її Рим величав "передмур'ям християнства", був і є мучеником жорстокої Москви. Але римська політика вимагає "олошення, що москалі "добрий і віруючий народ", а тільки українці грішні і мусять бути покарані.

Треба ж виправдати Москву, навіть комуністичну Москву, щоб догодити їй, коли Рим до неї залицяється, щоб приєднати її до Риму. А за це Рим безпощадно приносить у жертву українців... (Далі буде) **П. Скаржевський.**

Коли хочеш зберегти тайну від ворогів, хорони її від друзів. (Арабське).

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященнішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади. друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і мідну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $128.00.

Замовлення висилати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

"ХИЖІ ВОВКИ"

Греко-католиче, чи вам не відомо?

І

Так звана "Свята Інквізиція" вимордувала колись багато тисяч людей. Вас напевно здивує: як воно могло так бути, щоб Церква Христова могла мордувати людей?! Чи це можливо? Спитайте католицьких провідників про це, чи вони заперечать. Католицька Церква оправдується цим, що мордувала "еретиків". А знаєте, хто для Риму "еретик"? Кожен той, кого Рим догматично вважає за "проклятого", себто — кожного не-католика.

Католицький святий, Тома з Акіну, оправдував слушність вбивання всіх не-католиків, і Св. Інквізиція за цими "законами": вбивала їх, як "прокляттих — еретиків".

Як народи давалися, щоб Рим вимордував їм їхніх синів і дочок? Папа римський мав тоді найвищу світську владу над католицькими народами.

Вам може здивуватися, що все це діялося колись "за царя Гороха", і може все це звичайні легенди. Прочитайте історію! А може ці старі часи були взагалі дикі, тож католицька Церква також була трохи інша, ніж тепер? Але не все це відбувалося аж так дуже давно: ще в 1841 році в Севільї (Еспанія) католицька Церква спалила 298 "еретиків". — Рим входив у нутро еспанського народу, винищував його синів і дочок руками самих еспанців, заводив братовбивство. Таке саме братовбивство було також у Франції в 1552 р., а зокрема католицька різня протестантів (24. 8. 1552 р.), що має в історії назву "Ніч св. Вартоломея". Самими "священними" назвами названі ці злочини: "Свята Інквізиція", "Ніч святого Вартоломея".

Коли б хто перший раз почув про них, ніяк не повірив би, що за цими невинними назвами криється кров "проклятих" — "еретиків" мучеників.

Всі ці криваві діла є ділом рук Католицької акції.

Нічого дивного, що католицькі народи в 1849 р. принципово позбулися світської влади папи. Отже "законним" пляхом, з уряду Рим не міг мордувати тих, хто видавався Римові нельояльним.

Світ міг би після того легше відхнути. Але одно тут непокоїть: Догматичне прокляття в Римі на всіх не-католиків не відкликане. — Мало б це значити, що ця стара кривава зброя чекає тільки нагоди, щоб упасти на шиї "проклятих"? Але яким способом, коли Рим не має світської влади? Це правда, що формальної світської владн Рим уже не має. Але він старається осягнути фактичну владу над католицькими народами. Як? Вистарчить Римові багато світських католиків здисциплінувати в одну організацію, надати їй про око релігійну назву, і вже він в цій країні має фактичну політичну владу: карні члени організацій будуть завжди і всюди сліпо виконувати накази Риму.

Світську силу з релігійною на свою Рим має, — це Католицька Акція. Папа Пій IX сказав: "Католицьку Акцію мають проводити всі католики даної нації". "Католицька Акція це співпраця світських у ерархічному апостольстві Церкви..."

Значить: цілу націю підпорядкувати Римові. А де ж тут незалежність нації? Це не тільки релігійна залежність від Риму. Наприклад, 6 жовтня 1955 р. Апостольська Візитатура в Німеччині звернула урядові Баварії увагу, що сучасний закон про вишколювання вчителів у Баварії не є згідний з духом конкордату (з 1924 р.) між Ватиканом і Німеччиною. Отже Рим мішається в світські справи німців. Інакше й бути не може. Він натискатиме на Католицьку Акцію в Німеччині, щоб вона почала боротьбу з баварським урядом.

Мабуть ніхто з нас не хотів би вірити, щоб Католицька Акція при нагоді почала різню протестантів у Німеччині.

Слухайте: це не ті старі темні часи, коли Св. Інквізиція провадила католицьку акцію вогнем, мечем і тортурами; ми живемо в 20-м столітті. Ви бачите, поза чолі Католицької Акції стоять відомі люди з титулами, з відповідальними становищами в суспільстві; інтелігентні, виховані, культурні. Божевільним назвали б того, хто сказав би, що одного дня ці люди почали б криваву масакру всіх "проклятих", мов дикі опришки.

Прочитайте журн. "Світло" (жовтень 1955 р.; січень 1956 р.) там Католицька Акція представлена у виді невинного білого голуба з оливною галузкою миру в дзобику. - - А що в дійсності криється за Католицькою Акцією? Відповідь знайдете в книжечці: "Ravening Volves" by Monica Farrell — **"Хижі вовки".** Це наголовок книжечки. На обгортці світлина змасакрованої людини з вирваним серцем, а під нею напис: This is the work of "Catholic action" in 1942. It could happen in Canada in 197?. "Це (такі труни) є діло Католицької Акції в 1942 р. Чи могло б це статися в Канаді 19??

* * *

А чи могло б це статися в Україні? Книжечка "Хижі вовки" видана в Канаді. Вона подає достовірні факти про жахливі злочини Католицької Акції, що в 1942/5 рр. в Хорватії вимордувала 1,700,000 православних.

Чи вам це відомо?

В наступному числі "Вістника" ми почнемо друкувати переклад цієї книжечки.

Кожен, без огляду на віровизнання, пізнає страшну правду.

(Продовження буде)

І. Куликнич.

НОВІ ГРОШІ БЕЗПЕЧНІШІ

Спеціялісти кажуть, що нові канадійські гроші не можливо фальшувати. Вони зроблені так, що якби хто пробував їх підробити, фальш відразу викриється, — їх рисунок буде поплямлений фарбою. Крім того, фальшівник не міг би дістати такого паперу, з якого робляться нові гроші. Єдина небезпека - це коли фальшівник розклеює гроші на дві половинки і на кожну з них наклеює іншу половину грошей нижчої вартости; наприклад, розклеїть 20-доларовий банкнот на дві окремі картки і білу сторону кожної з них склеїть з такою ж половинкою 5-доларового банкнота. Подаючи гроші, він наставляє їх 20-доларовою стороною, яка підсподом сфальшована, а тоді сам скоро зникає. Таке дрібне фальшування трапляється рідко, але не шкодить відразу оглянути гроші з обох сторін.

БІБЛІЯ ДЛЯ СЛІПИХ

Тепер і слібі можуть читати Біблію. Вона друкована на грубім папері і не звичайним письмом, але іншим, що складається з самих точок (крапок), розміщених на трьох лініях. Одна крапка — то англійське A, дві крапки — одна понад другою, на середній і долішній лінії, то B (Б) і т. д. Точки витиснені так, що вистають понад папір, отже легко їх пальцями знайти.

Ціла Біблія має 5,356 сторін, а кожна сторона довга на 14, а широка на 12 цалів. Важить понад 160 фунтів; це тому, що папір грубий. Всіх томів є 39. Зложені один на другий, сягають до 7 стіп висоти. Кошти друку одного тому виносять коло $2.50, а продають по 25 центів, бо слібі не мають багато грошей. Друк всіх томів виносить коло 90 доларів, а продають їх по 10 доларів.

Ціла Біблія для слібих надрукована по-англійськи, валійськи (вельш) і по-арабськи. Частини її є в 25-ох чужих мовах.

В Канаді на 10,000 людей є 137 слібих

Зрозуміло, що для слібих це велике добро, хоч певна річ, що таке читання не йде так скоро, як читання звичайне. Все ж поволі слібий може читати і собі, і другому слібому.

Ті біблії друкує "Британіська Заграничне Біблійне Товариство".

Перші проби зладити для слібих письмо почалися коло 1784 р., отже перед 170 роками, у Франції. Почали на грубім папері витискати букви латинські, але такі букви для слібих не надавалися. Додавали до них всякі додатки, щоб легше ті букви можна пальцями відчувати, але і те не багато помагало. Аж 1834 р. вироблено нинішнє письмо для слібих, де букви означені самими випуклими точками. Палець чує як точки розміщені, і вже знає яка то буква. Таке письмо прийнято нині в усіх краях. Та як довго треба було, щоб люди знайшли найлегший спосіб писання і читання для слібих.

ГОМІН ПОЛІССЯ

Розкажу тобі казку, синочку,
Про Полісся, звите водою,
І про той очерет, де в негоду
Гуде вітер тугою.

А під лісом дрімучим хатина
І бачиш і тут, і в воді, —
А там ген на смереці високо
Наш бузько у гнізді.

Ти не знаєш? Забувся? Не бачив?
То послухай... Чи чуєш? Пісні!...
Десь рибалка так тужно співає
— В вбім серці співає, у сні...

О, чому ж ти, синочку, не слухав?
Може казку кажу засумну?
То послухай про села веселі,
Про дівча молоде, про весну.

Там тумани пливуть, наче море,
Понад луки, ліси і гаї,
Буйна пісня лунає під зорі...
— Чи казати ще казку, чи ні?

Маргарета Пилипчук.

Канада, 1953.

Цісар Константин Великий 313 р. видав "Міляньский едикт", що легалізував християньску церкву.

НЕ ЗНАЄ ЧИ ВДАЄ НЕВИНАКА

На оповіданнях свящ. Желішкевича в "Вістнику" п. з. "Тінь Йосафата", появилася в "Укр. Вістях" стаття: "Кілька думок над "тінню" Йосафата. Автор о. Ст. Г. ЧНІ. Виглядає, що статтю писав чоловік з Марса, який не знає, що діялося на землі.

Каже о. Ст. Г., що "Вістник" відомий "зі своєї ненависти до укр. Катол. Церкви та Українців католиків". Аргументи "Вістника" — "сильні також ненавистю та лайкою до Католицької Церкви".

Снилося таке о. Ст. Г., і він своє повірив, та давай статтю писати, не знаючи, що ані "Вістник" на Кат. Церкву не нападає, ані нема в нім ненависти і лайок. Але ненависть і лайки є на стороні католиків.

Хто ж як не католицький Рим в своїх законах називає православних прокляними? Хто як не католицька "Будучність Нації" звала Українську Православну Церкву "смердючим ідолом". Тут якраз ненависть і лайка! А на православній стороні подібного не знайдете.

"Вістникові" ходить не про Католицьку Церкву, але про католицьких політиків і їх політику, а та політика не є Церквою. Політика є політикою, але о. Ст. Г. політику вважає Церквою, бо Церквою вважають свою політику католицькі політики. Згадайте найбільше відомий історичний факт, а коли він тим політикам несмачний, вони в крик: Бачите, людоньке? На Католицьку Церкву нападають!"

Згадайте папські закони, де православних називається "проклятими", — на Кат. Церкву нападаєте.

Згадайте інквізицію, що палила людей; згадайте "Ніч Вартоломея", де католики вбили від 30 до 70 тисяч протестантів, подія цілому світові відома, — на Кат. Церкву нападаєте.

Скажіть, що поляки завели унію, бо лише вони мали до того силу, — на Католицьку Церкву нападаєте.

Скажіть, що поляки католики нищили український нарід, — на Кат. Церкву нападаєте.

Скажіть, що поляки звали церкви "синагогами", а віру греко-католиків "собачою", — на Кат. Церкву нападаєте.

Скажіть, що робота еп. Хомишина і Коцилювського була яничарською; що Хомишин вязався з шахраями Ляксами та Хамайдесами — на Кат. Церкву нападаєте.

Назвіть поляків "душехватами", — на Кат. Церкву нападаєте.

Згадайте, що пофальшовані ухвали львівського Собору з 1891 р. папа прийняв за добрі, — на Кат. Церкву нападаєте.

Скажіть, що папа продав полякам православні церкви на Холмщині за 2,500,000 золотих, і поляки ті церкви нищили, — на Кат. Церкву нападаєте.

Згадайте польський "Проект на знищене Русі", — на Кат. Церкву нападаєте.

Скажіть!.. Говоріть про найбільше відомі факти, а буде крик, що ви на Кат. Церкву нападаєте. Бо в католицьких політиків і папа ,і Торквемада кривавий інквізитор, і 2,500,000 золотих, і поляки, і "Проект на знищене Русі", і Лякс з Хамайдесом, — то все Католицька Церква.

Каже о. Ст. Г., що з "Вістником" не можна проводити поважних дискусій, але про що? Кат. політика славна фальшованнями, отже про що дискусувати? Вже на перших Соборах було виявлено фалшування римських політиків. А фальшиві "Ісидорові Декреталії"! А пофальшовані ухвали львівського Собору! А фальшування католицькими політиками історії взагалі. — Поважні дискусії можливі лише з поважними людьми.

***

Перейдімо тепер до Кунцевича.

Нам неважне, що писали про Кунцевича французи, італійці, німці, малайці, сіямці, мадагаскарці, — нам важне що писали греко-католики. Свої! Василіяни в Жовкві видали 1902 р. книжечку "Життя Йосафата", і там читаємо, що греко-католики були Йосафата забули, хоч він чудотворець. Значить, — не вірили в його чуда, в його святість, а тому забули! Бо чому ж би?

Ціла та книжечка повна зневаг і ненависти до православних, — вони "дикуни, розбишаки". Та послухаймо, що Василіяни про свого Йосафата пишуть:

"Йосафат схизматиків любив, але зля самої схизми (значе. для Прав. Церкви!) **не було у него пощади, всюди проти неї виступав на проповідях, усував схизматицькі книги, не давав схизматикам церквей, священиків прихильних схизмі видавав з своєї епархії, Ся невинна праця вигнала з полоцької епархії майже цілком схизму..."** (Стор. 149).

Для католицьких політиків така праця "невинна", але для тідних людей вона бандитська. "Не давав православним церквей" значить: він насильством відбирав православні церкви! Своїх церков на роздавки він не мав. Ніщив православні книжки, виганяв священиків! "Невинна" праця?...

Христос казав Апостолам: Хто вас не приме, того лишайте", а чи Йосафат так робив? Ні! Він йшов проти науки Христа, але Рим зачислив його до святих. Йосафат не лишав, але переслідував і грабував.

Послухаймо оповідання Василіян про збиство Кунцевича:

"Розлютілася товпа кинулася грабувати палату. Що тілько вдалося взяти, митію розделили помиж себе. Начиня золоті і срібні, грошї, одежу, оружіе, мізяні посудини, кухонне і столове начиня, те все зникло. Виважили двері до спижарні і всі запаси, приготовані на цілу зиму, дістался розбишакам. Дістались до пивниці, викотили бочки з **вином і пивом**, а упившися, робили собі з розбитих бочок забавку скидаючи їх з гори названої Богородицею. Ціла палата зістала знищена, вікна повибивані, двері поробзбивані, вози і візки пограбані..." (Стор. 215)

Отже в Йосафата були срібні і золоті начиня, була збруя. Він же навіть казав слугам до людей столяти. (Стор 212). Є в його пивниці бочки з вином і пивом. А православні святі мабуть ані золота, ані зброї, ані бочок з вином і пивом в своїх домах не мали. Таке мають лише католицькі святі. Мабуть і в Ватикані є зброя, є бочки з вином і пивом.

Ще одно — чи розумний чоловік повірить, що православні, які **оборонял** свою Церкву, були такими божевільними дикунями, що все ломили без потреби, що поп'яніли і забавлялися бочками? Слухали як порожні бочки гудуть? Мабуть і зневажа тих бочок була зневажою Католицької Церкви. Адже ж ті бочки були католицькі!

Коли ж про золоті начиння, збрую і бочки з вином і пивом пишуть католицькі Василіяни, то чи вони брешуть? Чи не треба їм вірити? Як думає о. Ст. Г.?

***

Але є ще важний католицький голос.

Кандлер Сапіга відповідав на лист Кунцевича, і там зупиняється на таких Кунцевичевих висловах, що їх писав Кунцевич:

— Що Кунцевичеви вільно втинати голови православним.

— Що православні церкви треба давати на посміховище.

— Що православних треба з краю вигнати.

Сказав це Сапіз сам Кунцевич, що йому це вільно чинити.

І Сапіга питає Кунцевича, чи великі святі подібне робили? Опамятуе його!

Невже ж о. Ст. Г. про тут згадане ніколи не чув? Може й чув і знає, але думає: "Знайдуться такі дурні, що мені повірять".

о. Ст. Г. Редемпторист. Редемптористи, то галузка Єзуїтів — Єзуїти під іншою назвою.. Хіба там одним міх би себе о. Ст. Г. виправдати. Міг би сказати: "Хіба нам політика Єзуїтів невідома? А коли так, то по-єзуїтськи писати мушу, — нічого не зробиш. ."

О-ів.

СКОРІСТЬ ЛІТАКА.

Англійський джет-літак перелетів з Монтреалу в Канаді до Лондону в Англії за 6 годин і 8 хвилин. За той час перелетів 3,243 милі, а пересічно на годину 548 миль. Можна в Канаді посідати, а в Англії обідати, а на вечерю до Канади вернутися.

ВЖЕ ВИЙШЛА Й ПРОДАЄТЬСЯ

СВЯЩЕННА КНИГА

ОКТОЇХ

видання Української Греко-Православної Церкви з благословіння Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу і всієї Канади.

ОКТОЇХ, або Восьмогласник, — це необхідна книга для всіх дяків, яка містить Богослужения кругу тижневого (Вечірні, Утреня та Літургії блаженні, тобто присліви до третього антифону), поділені на вісім рядових голосів, які послідовно міняються.

ОКТОЇХ виданий на гарнім і міцнім книжковім папері, великими читкими черенками та позначений інтервалами (переділами відлику). — Міцна оправа з гарним написом і витисненою орнаментикою. Розмір книжки 10x7 цалів, 194 стооони друку.

ОКТОЇХ повинні мати не тільки дяки, але всі ті, що люблять та інтересуються богослужбовим співом.

Кожна церковна громада повинна набути для свого вжитку щонайменше два примірники Октоїха.

Ціна з пересилкою тільки $5.00.

Замовлення й гроші слати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ ТРИДЦЯТЬ ДРУГА ПО БОГОЯВЛЕННЮ

Американська письменниця дає один примір людської вузькоглядности. В південній Америці, де сіють багато кукурудзи і годують багато свиней, запитала жона фармеря:

— Нащо як сіете стільки кукурудзи?

— Щоб більше свиней міг годувати, — була відповідь.

— А нащо вам більше свиней?

— Щоби можна більше кукурудзи сіяти.

Тут образець вузького людського розуму. Нетроманджування майна, то одинока ціль чоловіка. Поза майном він нічим не інтересується. Але для людей з широким розумом майно є лише способом, є інструментом для виконування якоїсь важної праці; для досягнення цілі, яка має живу моральну вартість.

Люди, що сходилися слухати Христової науки, мали і домн, і господарства, але вони шукали ще і морального майна, цінности цінностей для свого розуму, для душі. Що ж їм з майна, коли їх розум буде убогий, душа убога!

Человіком, що зіоза майном дальшого світа не бачить, був Закхей, митар, про якого оповідає Євангелія. Громади людей збираються кругом Христа, але він не запитав себе: "Чого ті люди шукають?" Часу в нього на те не було. Він був збирачем податків. Дав урядові скількись там грошей і дістав дозвіл ті гроші з людей собі зібрати як податок. І збирав скільки вдалося, може вчетверо стільки як урядові заплатив. Крпадна людей.

Але сила життя і його зачепила. Треба ж і йому довідатися, чого ті люди за Христом ходять. І коли Христос з людьми переходив, вилізає Закхей на дерево, щоби приглянутися. З дерева побачить, бо ростом був малий. І те випадкове його зацікавлення було ісрою, що розбудила його сплячу душу.

Побачивши Закхея на дереві, Христос каже:

— Злізай! Нині хочу бути в твоїм домі.

Для Закхея несподіванка. Такого гостя він ще не мав.

Коли ж Христос зайшов до його дому, і певне поговорив з ним, то Закхей став цілком іншим человіком, і каже:

— Господи! Половину маетку розділю убогим, а коли я кого скривдив, віддам вчетверо.

Та дехто з народу нарікав, що Христос до такого злого человіка зайшов в гостину. Каже тоді Христос:

— Сьогодні спасення зійшло на цей дім. Бо я прийшов шукати і спасти тих, що загинули.

Людям здавалося, що Христос має сходитися лише з добрими людьми, але Христос розумів, що треба і злих на добрих перероблятн. Не можна замикатися лише в громаду одних, а другими не інтересуватися. І зайшовши до Закхея, він цілий його дім перемінив на кращий. Це для всіх здобуток, бо певне річ, що Закхей вже поводився як тідний человік. Став тідним членом громади.

В людей є нахил до того, щоби замикатися в кружку людей подібних до себе. На інших, а ще для нижчих від себе не звертають уваги. Але вже Апостол каже: "Багатого ви саджуєте за стіл, а бідному кажете за порогом стояти".

Багато добра зробили би люди, коли б не обминали того, хто бідніший, хто навіть життям гіршій. Дібре відношення до нього, добре слово також підносило би. Є оповідання, що бідній каліка просив в котось милостині. Чоловік пошукав по кишенях, але й малого гроша не знайшов, отже каже: "Брате, вибач мені, але нічого при собі не маю, щоб міг би тобі дати. На те каліка:

— Прийми від мене цукру подяку, бо ти дав мені дуже багато. Ніхто з цілім моім життю не назвав мене братом, ак ти перший так мене назвав. Це для мене такий дарунок, якого я ще від никого не дістав.

От яку силу має щире слово!

СТРІТЕННЯ ГОСПОДНЕ.

Малим человіком є той, що дбає лише про свої справи, — як і той, що дбає лише про свое власне спасення. А великий человік дбає і про других, може і себе самого цілком забуваючи, дбає яро свій нарід.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Коли він став славним, його рідна мати, пані високого походження, захотіла його взяти назад до себе. Та він відмовився, кажучи, що не знає нікої матері, крім бідної жінки, що його виховала. Для неї був він ніжним і вдалим сином.

Але ж я відхилився від свого оповідання про Антона Друота. Він був трішки із дванадцяти синів бідного пекаря в Нансі. Можете зрозуміти, що такий бідолаха не міг дати належної освіти своїм дітям. Тому Антін умів тільки читати й писати, бо мусів помагати батькові в роботі. Та він не скаржився на те, тільки одного дня постановив, що тяжка праця не мусить гнобити його розуму. Отже кожну вільну хвилину присвячує книжкам. І як же він їх ковтав! Тому, що не мав грошей, щоб купити потрібні підручники, мусів позичати їх у товаришів на пару днів. Але це вистачало йому на те, щоб затямити їх зміст, або відписати.

Цю жадобу науки зауважив один старенький професор і почав допомагати Антонові вказівками, а почасти й книжками.

Вийшло так, що місячні тісто й пильнуючі хліба в печі, Антін навчався значно більше, як міг би навчитися в школі. Він скінчив саме сімнадцять літ, коли оголошено іспити в Мецу.

Захопившись ідеєю скласти їх, Антін оповів про це родичам.

— Маєш рацію, — сказав йому отець. — Хто не ризикує, той не виграє. Якщо тобі не поведеться, вернешся назад до пекарні.

— Ідь, мій Антоне, — сказала мати, — і нехай Бог тебе береже.

Тоді Антін написав до комісії, щоб його вписали на листу кандидатів.

Треба було йти пішки тринадцять миль із Нансі до Мецу, тому Антонові купили нові чоботи та дали шість франків на дорогу. З кучі патиків вибрав собі кий і з тими манатками вирушив, щоб бути прийнятим до військової школи, ні... я помиляюся, — для того, щоб стати славою французького війська.

Під час війни Антін Друот був дуже справним начальником і хоробрим воїном. Під час миру виявляв надзвичайні державно-господарчі здібности. Так чаписав він знаменитий реферат у справі металевого промислу.

Попавши на високе становище при цісарському дворі, не знизився до підлабузнювання Наполеонові, як це робило багато інших дворян.

Одного дня грав він з Наполеоном у м'яча (тоді розповсюджена гра). Цісар не любив програвати, і всі дбали про те, щоб йому піддаватися. Бували такі випадки, коли Наполеон, не маючи змоги виграти, навіть шахрував. Великі люди мають також свої мізерні хиби!

Отже граючи з Друотом, програвав він увесь час. Нарешті з гнівом сказав:

— Як же то так, Друоте, що з вами я ніколи не виграю?

— Чого ж ви хочете, Ваша Високосте, адже в цій грі не можна шахрувати!

— відповів простодушно Друо.

В приватнім житті Друо лишився все таким же простим і невибагливим, яким був у Нансі.

Наполеон у своїх споминах, які написав уже на острові св. Олени, каже, про нього: "Він міг би жити за сорок су!) денно".

Але й цісар грубо помилявся, бо в розмові зі своїми приятелями Друо сказав: "Я цілком буду задоволений, якщо двадцять чотири су денно".

Говорячи про своє житте, Друо казав:

— Мене завжди підтримувало це, що я ніколи не боявся ані біди, ані смерти.

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

(Продовження)

ХРИСТОС ЗЦІЛЯЄ ДЕСЯТЬОХ ПРОКАЖЕНИХ

Як ішов Ісус до Єрусалиму, проходив поміж Самарією та Галилеєю. І коли входив до одного села, зустріли Його десятеро прокажених, що стали оподаль і загодосили:

- Ісусе, помилуй нас!

Побачивши їх, Він сказав їм:

- Підіть і покажіться священикам І сталось, що вони йдучи, очистились. Один же з них, побачивши, що він одужав, вернувся, гдосом великим прославляючи Бога, і припав лицем до ніг Його, дякуючи Йому; а був це самарянин. Озвавшись Ісус, сказав:

— Чи не десятеро очистилось? А девятеро де? Чому не вернулись вони дати хвалу Богові, тільки чужородець цей?

І сказав йому:

- Встань, ідь, віра твоя спасла тебе.

❦

Невдячність Богові не мила Будьмо вдячні Богові за всі ласки Його і добродійства.

СЛІПОРОДЖЕНИЙ

Одної суботи був Ісус з учениками Своїми в Єрусалимі. Йдучи дорогою, вони стрінули чоловіка, який ціле своє життя не бачив нічого, бо був сліпий зроду Ученики спитали Ісуса:

Учителю, хто провинився, що чоловік цей народився сліпим? Чи це за його гріхи, чи за гріхи його родичів спала на нього така кара?

Ісус відповів Апостолам:

— Ні він не згрішив, ні його родичі. Він народився слипим на те, щоб обявилась на нім сила Божа.

Тоді Ісус плюнув на землю, розробив порох зі слиною, помазав цією грязю очі і сказав:

— Ідь і вмийся в купелі Сйлоамській.

Сліпий пішов і вмився, як сказав йому Ісус, і став видючим.

А коли вернув додому, то сусіди його не хотіли йняти віри, що то він, і одні казали, що він, а другі — що це тільки подібний до нього. І він сказав їм:

— Так, це я, — той, що був сліпий зроду.

— Як же відкрилися очі твої? — питали здивовані сусіди.

Він відповів:

— Чоловік, званий Ісус, помазав мені очі грязюю і сказав, щоб умитися в Силоамській купелі. Я так зробив, і прозрів.

Коли почули про це чудо фарисеї, які не любили Ісуса, то почали кричати:

— Той Ісус не від Бога, бо не шанує суботи.

Фарисеї вчили, що в суботу, яку жиди святкують так, як ми неділю, не можна нічого робити, навіть недужому помагати.

Але люди сказали:

— Коли б Він не від Бога, то не міг би робити такі ознаки.

Тоді питають фарисеї того, що був сліпим зроду:

— А ти що кажеш? Хто є Ісус?

Він відповів:

— Ісус пророк.

— Ні, — кажуть фарисеї, — не пророк Він, а грішний чоловік.

— Чи грішний, не знаю, — відповів той, — але знаю, що я був сліпий, а тепер бачу.

Фарисеї, розлютившись на нього за те, що обороняв Ісуса, прогнали його.

А коли Ісус почув про це, прийшов до нього і каже йому:

- Ти віруєш у Сина Божого?

А він спитав:

- Хто Він, Господи, щоб я увірував у Нього?

Ісус каже:

— Той, Хто тепер говорить з тобою, це Він

-- Так, Господи, я вірую, — сказав прозрівший, і поклонився Йому.

І каже Ісус:

— Я прийшов на світ, щоб ті, що не бачать, побачили.

МИТАР І ФАРИСЕЙ

Одного разу Ісус, навчаючи народ, який горнувся до Нього, щоб почути Його науку, сказав таку притчу:

Двоє людей прийшли до церкви молитися. Один був фарисей, а другий митар. Фарисей став гордо серед церкви, підніс очі вгору і так молився:

- Господи, дякую Тобі, що я не такий грішник як оцей митар.

А митар став скромно в кутку церкви, бився в груди і так молився:

— Боже, прости мені гріхи мої Боже, будь милостивий до мене грішного.

Сказавши цю притчу, Ісус промовив:

— Направду кажу вам, що молитва митаря, а не фарисея, була Богові мила. Митар щиро каявся в гріхах своїх, а фарисей не подумав про свої гріхи, але ще й вихвалював себе понад інших. А хто вивищує себе, той буде принижений, хто принижується, той буде спасенний.

(Далі буде)

Учітеся, браття мої,
Думайте, читайте, —
І чужого научайтесь,
Свого не цурайтесь.
Т. Шевченко.

[1]) Су — дрібна монета.

СВ. ВАСИЛІЙ ВЕЛИКИЙ

Свій час діяв він між молитвою і працею та роздумуванням над Святим Письмом. Часто відвідував села, щоб їх мешканців вчити вірі і до гідного життя привертати. В часі великого голоду продав дальшу частину свого майна, щоб помагати нещасливим.

При таким способі життя він почувався цілком щасливим, але йому бракувало до його приятеля Григорія. Писав він до нього кілька листів, щоб його наклонити до того щастя, яке дає життя на самоті. Вкінці Григорій послухав Василія і прибув до Понту. Обидва вони жили в манастирі в одній хаті, управляли коло неї городець, рубали дрова і викопували камінця. В них було одно серце і одна думка, як і давніше; разом молилися, співали псальми і читали Святе Письмо. Вкінці Василій і Григорій зоставили пустиню, бачучи, як єретики, головно аріяни, нищать Церкву. Григорія покликав собі до помочі його батько Григорій, Єпископ Назианзу, який сам був уже старий і не мав сили боротися з аріянами. Василія ж покликав Євсевій, Архиепископ Кесарийський; він у листі просив Василя щоб прибув і помиг йому проти аріян.

Бачучи таку потребу Церкви і розумівчи, що це важніша справа, ніж пустиньне життя, Василий пішов до Кесарії, де багато трудився і словами, і письмами, очищаючи Церкву від єресі. Але незабром помер архиепископ Євсевій на руках Василія, що після нього волею Святого Духа, хоч і проти власної волі, був він поставлений на архиепископський престол і посвячений багатьма Єпископами, між якими був і Григорій, Єпископ Назианзу, отець Григорія, приятеля Василевого.

Нове становище показало чесноти Василія в ще в більшім світлі. Євангелію проповідував кожного дня вранці і ввечорі, а слухачів було так багато, що в своїх письмах він міг їх „морем" називати Громада так бажала його слова, що мусів проповідувати вставши з тяжкої слабости, коли ледве міг говорити. Уважаючи, що Свята Літургія або Служба Божа, яка ще від Св. Апостола Якова походила, і яка до того часу правилася, здавалася християнам надто довгою, скоротив її Василий і зложив так, як до нинішнього часу правиться на рік десять разів: на Новий Рік, цебто в день святого Василія, в навечерію Різдва Христового, в навечерію святого Богоявлення, в перші пять неділь Великого Посту, в Великий Четвер і в Велику Суботу.

Святий Василий звелів, щоб перед вівтарем був Іконостас і заслона, і звелів, щоб жадна жінка не приступала до вівтаря в часі Божественної Літургії, а коли б це зробила, то буде виключена з Церкви і не дістане причасти. В тім часі наука безбожного Арія розходилася щораз дальше, так що і тодішній цар Василентай до неї склонявся і православних християн переслідував. Переслідував і Єпископів, які при своїй вірі стояли, і тих усував з їх престолів і на їх місце призначав аріян; інших, більше податливих, притягнув до аріянізму. Та дуже боліло царя те, що не міг нагнати Василия з його епископства, ніж до аріянства наклонити, а ще більше тому, що Василий своєю наукою багатьох аріян привертав до православія. Цар Валентій, прибувши до Кесарії, підмовив своїх князів, вельмож і дорадників, щоб старалися всіма способами притягнути Василія до аріянської єресі З-поміж усіх, найрівнішим показався єпарх Модест. Той покликав святого Василия на суд і почав його найперше обіцянками на царську ласку і почести наклоновати, — а коли це не помагало, почав грозити кажучи: "Як ти, Василіе, сміеш противитися так великому і сильному цареві, якого волі цілий світ слухає. Хіба не боишся сили і власти, яку маємо!" Василий запитав його спокійно: „На що ця власть розтягається?"

Модест: "Як ти це розумієш? Може взяти маєток, тебе з краю вигнати, мучити і смерть тобі зробити".

На те Василий: „Коли так, то мені треба чимсь вищим грозити, бо всього того, що ти сказав, я цілком не боюся".

Модест: "Як ти це розумієш?"

Василий: „Хто, так як я, нічого не має, той не може боятися, що йому заберуть маєток. Коли візьмеш це, що я маю, то себе тим не збагатиш, а я не стану бідніший, та думаю, що тієї моєї старої одежі і кілька книжок, які становлять усе моє багатство, ти не потребуєш. Вигнання не боюся, бо не той край, в якім живу, уважаю за свою батьківщину, але — небо, а з неба, крім Бога, ніхто вигнати мене не може. І мук не боюся, бо моє тіло так висохло й ослабло, що перший удар закінчить моє життя. І смерти не боюся: вона буде для мене добродійством, бо вона скоріш злучить мене з моїм Творцем, що Йому одному я служу".

Модест: „Так сміло ще нихто не відзивався до мене!".

Василий: „Бо може не мав ти нагоди говорити з Єпископом. Серед звичайних обставин Єпископи є людьми скромними і уступчивими, але там, де їм хтось хоче відібрати Бога і віру, на нїщо не зважають. Меч та вогонь, дикі звірі і залізні гаки є тоді їх потіхою".

Модест: „Дозавтра даю тобі час до надуми".

Василий: „Це видержання — зайве, бо завтра я буду тим, чим і сьогодні".

Епарх рад-нерад мусів відвагу Василія подивляти, і доніс про все цареві, додаючи, що Василий не боїться нічого. І цар приказав зоставити Василія в спокою і нічим йому не докучати. Незабром настало свято Богоявлення; цар, немов би хотів приподобатися Василеві, прийшов до церкви, і тут, приглядаючись красі церковного Богослужения і прислухуючись до співу та молитов віриих, здивувався, бо в своїх аріянських церквах чогось подібного ані ніколи не бачив; коли ж Василий промовив до зібраного народу, цар забув про свій гнів до Василія. Але коли цар вернувся до Антіохи, зараз люди знову підмовили його проти Василія так, що він постановив Василія з краю вигнати. Але коли хотів той вирок підписати, престіл, на якім сидів, захитався і дерло, яким мав писати, зломилося та рука почала сильно дрижати; цар зрозумів в тім Божу волю і подер папір, на якім вирок був написаний.

Але противники правдивої віри, аріяни, не переставали налягати на царя, щоб Василия знищив. Цар знову приказав привести Василія до Антіохії; запитаний, чому царевої віри не держиться, Василій відповів: „Не зробило того, щоб я покинув правдиву християнську віру і прийняв нечестиву науку Арія". Коли ж судія загрозив йому смертю, Василий відповів: „Охоче і радо буду терпіти за правду, а щоб від влади тіло освободити, цього віддавна гаряче бажаю; тільки щоб ви дотримали своєї обіцянки, бо я сам готовий на все". Судія повідомив про те царя і сказав, що Архиепископ Василий не боїться ніякої погрози, думка його незмінна, а серце непохитне. Цар, опанований гнівом, роздумував над тим, як би то погубити святого мужа.

Та сталося, що царський син, Галатій, несподівано занедужав і був близький смерти, бо лікарі не могли знайти для нього помочі. Мати недужого, цариця Домініка, приступила до Валентія і почала наркати: „Тому, що ти неправдиво віруєш і хочеш погубити Архиерея Божого, він наш умирає". Почувши це, цар дуже настрашився, прихилкав до себе Василия і каже: „Коли твоя віра, як ти говориш, є правдива, то своїми молитвами приверни здоровя моєму синові". Святий відповів: "Коли навернешся до православної віри і дасн церквам спокій, то син твій буде жити". Цар обіцяв виконати одне й друге, а Василий помолився, і син став здоровим. Тоді цар відпустив Василія з великими почестями. Аріяни, бачучи що сталося, кипіли зі злости з зависти, а вкінці говорили царевн: "І ми можемо зробити те саме", і вони так вплинули на царя, що він дозволив їм охрестити свого сина. Коли ж вони почали царевого сина хрестити, то він у їх руках помер.

Бачив це великий царський достойник, Анастас, й оповів все Валентиніянові, який царствував на заході в Римі, братові Валентія Валентиніяна здивувало таке чудо, і прославляв він Бога, а святому Василеві послав через руки Анастаса велики дарунки і гроші, щоб за нього помолився Богу. Василий все це прийняв і за нього по містах своєї епархії побудував шпиталі і гостинниці, в яких багато недужих і немічних та подорожних мали притулок.

(Далі буде).

ЗНАЙШЛИ НАЙБІЛЬШУ ПЕЧЕРУ.

Коло Кейв Сіті, Кн, в Америці знайшли найбільшу печеру з дотепер відомих. Всі проходи, які дотепер в ній вимірляли, довгі на 30 миль, але думають, що коли всі вимірять, то буде б 60 миль.

ЩО ПОДОБАЛОСЯ СОВЄТСЬКИМ ЖУРНАЛІСТАМ В ЗДА?

Хмародери, виглнї однородинні доми, міст Золоті Ворота в Сан Франціско, останні моделі американських авт і симфонічні оркестри в Клівленді й Вашингтоні — все це подобалося совєтським журналістам, що під кінець 1955 року відвідали Америку. Але з політичного боку вони сильно очорнюють Америку.

ОГОЛОШЕННЯ

Дуже повчаюча книжечка для нашої молоді „Як поводитися в Божому Храмі", 72 сторінки, 17 ілюстрацій. Ціна лише 25 центів.

„Прокимни, Алилуя та Величання" 36 сторінок. Ціна 25 центів.

Замовляти:
CONSISTORY OF U.G.O.C.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

КОЕКЗИСТЕНЦІЯ З РИМУ?

Поневолені Москвою народи в цій чи іншій мірі мають якусь надію на це, що між демократичним Заходом і Совєтським Союзом вибухне війна і дасть нагоду їм визволитися. Москва це знає. І як довго Москва не зовсім приготована до війни, так довго вона уникає її, щоб могти "в мирі" перетравити свої жертви, а тоді, змінившись, посягнути по інші вільні народи. Щоб здобути той тимчасовий мир, Москва голосить "коекзистенцію" — мирне співжиття, і деякі політики Заходу вірять у його можливість. Коекзистенція мала б бути справою політичною, а не світоглядового: Захід тримався б своїх переконань, а большевики своїх; вони могли б і сперечатися за свої переконання, але не мусіли б воювати. Рівниця переконань не повинна б перешкодити їм мило всміхатися, торгувати, обмінюватися делегаціями і т. д. Отже коекзистенція мала б бути "фізичним миром".

През. Айзенгавер погодився на це і підійшов до справи реально: треба припинити всяке зброєння, а щоб це припинення було не лише на папері, то треба запровадити міжнародну контролю зброєння в Америці, в Совєтах і т. д. А большевики спротивилися: не захотіли, щоб хтось чужий контролював їхне зброєння. Ясно: большевики хотять, щоб вони були озброєні, а Захід — беззбройний.

Щоб досягнути цього, большевики застосували таку тактику: серед народів Заходу вони ширять пропаганду за роззброєння, — щоб громадяни вибирали собі такі уряди, які будуть проти зброєнь. А-в той час Совєти будуть зброїтися; населення СССР не перешкодить їм у цьому, бо влада там диктаторська, а не виборна.

***

Керуване Москвою комуністичне Бюро Всесвітньої Ради Миру в Гельсінках 13 грудня 1955 р. закликало (вільний) світ припинити (в себе) зброєння і заборонити (в себе) атомову бомбу.

В слід за тим папа римський у Різдвяному посланні запропонував плян роззброєння в трьох точках: 1. відмову від усяких дальших проб атомової зброї, 2. відмову від застосування атомової зброї, 3. загальну контролю зброєнь.

Пишучи своє послання, папа мусів знати, що владну на стан большевицьких зброєнь він мати не буде, — большевики дальше будуть зброїтися. Але щодо вільного світу, то справа така: в якій мірі папа може користуватися серед католиків якимсь авторитетом (зокрема ж у світовій сітці Католицької Акції), в такій мірі він може впливнути на уряди, щоб вони від своїх урядів вимагали припинення виробу та вживання зброї. — Наспілку з такими самими домаганнями явних і тайних комуністів католики можуть добитися певних успіхів у напрямі розвброєння демократичного Заходу.

Тому уряди Заходу занепокоїлися. Публічна опінія обурена. Уряд Америки вважає, що послання папи — це вода на млин большевицької пропаганди. Натомість, пише преса, большевики з признанням "попискали пану по плечику". По цілому СССР і по цілому світі комуністи передали заклик папи проти зброєнь. А папа мусів енати наперед, що станеться. Чого ж тут ще бракує до фактичної коекзистенції?

***

Віра Христова перша і єдина принесла людству засаду й вимогу справжнього М и р у, основаного на законах Божих. То ж це і зрозуміла і конечна річ, коли священик голосить мир; і нічого дивного, коли і папа, як голова одної з частин Церкви Христової, також словами голосить мир.

А одначе це голошення якесь дивне; воно схоже на ловлення течі зла решетом, там де треба закрити саме джерело зла. Якби папа своє послання основав на ось таких трьох точках: 1. відмовитися від поневолювання народів, 2. відмовитися від поневолювання людини, 3. завжди і всюди здійснювати засади правди і справедливости, — то чи це не означало б голошення миру? Так, це був би заклик розбройтися з тих п р и ч и н, які ведуть до зброєння.

На жаль, папа чомусь не взяв за початок і кінець усього тих причин, бо тут треба було б виступити в ролі місіонаря, а папа виступив як політик. Людство по обох сторонах залізної завіси мало право очікувати від папи, що він назве по імені ці причини сучасного політичного напруження та зброєння в світі: 1. поневолення Москвою народів, 2. поневолення Москвою людини, 3. намагання Москва поневолити світ, — і якби не це зало в Москві, то зброєння не було б. Але дармо поневолені і загрожені ждали цих слів від папи... Натомість дізналися від нього таких слів, за які його Москва похвалила.

Чи треба було папі, щоб Москва мала про нього добру опінію та голосно нихваляла його і в самому СССР, тоді як вона повбивала ієрархів УАПЦ, а інших викляла (напр. митр. Полікарпа)? Хай говорять факти, — такі факти, як оте послання, які моління папи за здоров'я Сталіна, як називання поневолених народів "народами Росії", як ідолопоклонство еп. Шіна перед Москвою, коли цей римський достойник стає на коліна перед москалями і цілує їх руки, а поневолену Україну свідомо зачисляє до Росії, як папа вчиться московської мови, щоб до москалів говорити їхньою рідною мовою і пізнати психологію москалів і як... але до кінця подібних фактів далеко... В світлі тих фактів незрозумілий виступ папи в Різдвяному посланні 1955 року стає зрозумілішим, але, але разом з тим мета його в світлі наведених фактів віддаляється від мети релігійної, а стає політичною.

***

Перше щеплення проти туберкульозу (Ті Бі) зробив проф. Кох в 1890 р. Цей лік називається "Туберкулін".

ЧИ ІСНУЄ УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА В УКРАЇНІ?

Голоси в цій справі маємо збоку православних і уніятів.

Голоси православних поділені: одні кажуть, що Українська Православна Церква в Україні існує. І так, протопресвітер мгр. В. Вишневський пише: "Чи існує Українська Православна Церква тепер? (в Україні — ред. В.). Бо ж зовнішніх проявів того життя майже з нема. Правда, в минулому році на святкуванні "300-ліття возєднання" виступав митрополит Іоан, "Екзарх України", від імени "Української Православної Церкви". Але при тій оказії інакше не випадало, бож це обходилось свято "возєднання України".

На Рідних Землях тепер, в найважчих умовах Українська Православна Церква існує. Ієрархія її складається з 20 єпископів, серед яких є лише кілька українців; багато українських священиків, але мільйони вірних, явних і тайних членів Церкви" ("Українське Слово", Париж, 4. 12. 1955).

Інші голоси з православного боку говорять про ліквідацію УПЦ Церкви в Україні, отже вважають, що вона тепер від 1930 р. **не існує.** І так, проф. д-р І. Розгін в Українському Православному Братстві при катедрі св. Володимира в Торонті 4. 12. 1955 р. у доповіді "Єрархія 1921 р. та її значення у визвольних змаганнях" говорив про "створення незалежної від Москви Української Автокефальної Православної Церкви та її **насильну ліквідацію**" (Офіційальне оголошення Укр. Православ. Братства св. Володимира, — "Ідуща Мета", 2. 12. 1955).

Подібні в цій справі голоси теж з боку унійської Церкви. "Християнський Голос" "Мюнхен, 20. 12. 1955) пише про "25-ліття **спроби насильної ліквідації УАПЦ та загнання її в катакомби**, як теж 10-ліття арешту українських католицьких владик". — Це є теж голос т. зв. Українського Християнського Руху, що його Звернення помістив той же "Христ. Голос".

Натомість унійський часопис "Наша Мета" (Торонто 3. 12. 1955) вважає, що УАПЦ в Україні **не існує**, коли пише "про 10-ліття уявження Владик Української Греко-Католицької Церкви і **25-ліття насильної ліквідації Української Автокефальної Православної Церкви**".

Додамо ще голос органу націоналістів з-під стягу УГВР, — "Український Самостійник" (Мюнхен, 11. 12. 1955), який говорить, що УАПЦ в Україні не існує, коли пише про **"25-ліття насильної ліквідації совєтськими окупантами Української Автокефальної Церкви в Україні** і 10-ліття уявження Митрополита Католицької Церкви Кир Йосифа Сліпого та всіх інших наших католицьких владик". (Всі підкреслення мої — П.С.).

Розбіжність думок очевидна: одні твердять, що Українська Православна Церква в Україні **існує з єпископатом, священиками і мільйонами вірних** (о. Вишевський) і другі теж твердять, що УАПЦ в Україні існує, але в **катакомбах** ("Звернення УХР в "Христ. Голосі"); треті пишуть, що УАПЦ в січні 1930 р. **ліквідована.**

Така сама розбіжність думок помітна в вільному світі і в уніятській Церкві — існує чи не існує тепер унійська Церква в Галичині. Вищезгадані часописи говорять тільки про "арешт греко-католицького епископату", а "Світло" (січень 1956 р.) пише про "10-річчя ліквідації Української Католицької Церкви на терені Західної України (1946—1956)".

Повертаючи до справи УАПЦ, треба зупинитися над тим, чому зайснували розбіжні відповіді на питання: існує чи не існує тепер в Україні УАПЦ?

Виходить, що всі ці голоси не мають якоїсь одної спільної обовязуючої основи, на якій вони однозгідно і безднскусійно могли б вирішити це питання: при яких умовах можна вважати кожну Церкву за існуючу, а при яких — ні; при яких умовах дану поневолену (чи "залежну" від чужих) Церкву можна вважати за національну (рідну), а при яких — ні.

Здається, що загал не був приготовайий на такий випадок, коли Церква опиниться в політичному переслідуванні, а зокрема перед фактом поневолення одної Церкви другою.

І так, наприклад, в Листі "Від Всеукраїнської Православної Церковної Ради до Українського Православного Громадянства", Київ 5-го травня 1920 р., сказано: "Дуже сумні наслідки для української Церкви мало оте московське господарювання: нарід було цілком усунено від порядкування церковними справами, а керівництво ними перейшло до владик-чужинців; на парафіях посіли в більшості чужі народові, а то й просто ворожі йому, призначені відділками, пакоті... Зборонено відправи Божих служб з стародавніми обрядами та звичаями, а також українські співи і т. і. Таким чином, українську Церкву поволі обернено на пустиню вселенну, де з одного боку нарід, а з другого чуже йому духівництво, замість духової єдности в'язяли в себе два ворожі табори. Інакше кажучи, **живу Церкву було забито**! Дух Божий відлетів від неї". І витворився такий стан, "що в наслідок всього цього Українська Православна Церква, що складається з українських парафій, залишилась без єпископів, в той же час безперечно перебуваючи (молитовно — П.С.) в лоні Єдиної Соборної і Апостольської Церкви" ("Церква й Життя". Орган **УАПЦ**, ч. 2 (7). Київ, стор. 132, 134).

В таких моментах поневолення Церкви, знищення всякого епископату і духовенства, непідготованим на такий випадок. Звідси помішання понять політичних, суспільних, богословських, національних, державних; звідси помішання стану фактичного з формальним, в теорії в практиковю і т. д. А всі ці мішання понять і стали причиною того, що вайсувала рівниця в поглядах на те — існує тепер Українська Православна Церква в Україні чи не існує. Щоб припинити всі ці суперечні і розбіжні міркування, треба щоб богослови висказали цю справу авторитетно, згідно з засадами церковної науки. І тим краще буде, коли цю справу будуть вважати за невідкладну.

П. Скаржевський.

СПАДЩИНА ДЛЯ ПСА І КОТА

В Кембридж, Мас., померла Марія Смит і зі свого майна записала своєму псові і 3-літньому котові 2,500 долярів на прожиток. Вони будуть діставати по 40 долярів місячно. Того вистарчить їм на майже 6 літ.

Він пізнав Бога по Його слідах

Одна французький натураліст захотів конче побачити пустиню Сагару. Він узяв собі за провідника араба, що був дуже побожним християнином. Коли вже їх верблюди були змучені, треба було час від часу дати їм відпочинок. В часі такого відпочинку провідник цей клякав на коліна і молився. Подорож дя тривала через кілька днів, поки вони добилися до призначеного місця. Та провідник цей точно присвячував кожну вільну хвилину на молитву. Одного вечора, коли цей араб уже сміючи свою молитву, професор глумливо його запитав:

— Скажи мені, як ти знаєш, що на світі є щось таке, що ти називаєш Богом?

Араб поглянув здивовано на цього професора і каже:

— А як я знав, що вчора попри мою хату хтось переїхав верблюдом?

— О, це вже не тяжко знати тобі, тому що ти певно бачив сліди на піску, — каже професор.

Тоді араб вказав рукою на місяць і звізди і каже:

— Так само і я пізнав Бога по тих слідах, яких чоловік не міг зробити там на небесах.

Від тої хвилі професор ще багато разів бачив як араб молився, однак вже більше не глузував з нього, ані з його молитви.

о. С. Гребенюк.

Незмінність християнських засад і хиткість політики

У Різдвяному звереннні папа ПІЙ XII висловив проти водневих і атомових бомб, проти безконтрольного розброєння та проти терта між народами в Европі і поза нею (Північна Африка) бо ці терта використовують "ті треті" (большевики), що хочуть незлагоди в світі. — Щодо большевиків — це правда. Коли у вільному світі один нарід поневолює другого, то большевики обдудо виступають як буцімто "оборонці", щоб поневолити разом і окупованого і окупанта. Але від папи хотілося б сподіватися іншого поставлення справи, а саме: сильніший нарід не повинен поневолювати слабшого, бо це суперечить християнським засадам, і ці християнські засади треба здійснювати завжди і всюди; треба це робити для самих християнських засад, а не тільки в обличчі безпосередньої загрози большевизму. Большевицьку загрозу можна усунути не половинчастими політичними вихилясами, а сталими засадами істин Христових кожного часу і на кожному місці.

ВЖЕ ВИЙШОВ І ПРОДАЄТЬСЯ
ДОСЛІВНИЙ ПРОТОКОЛ
Одинадцятого Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбувся 29—30 червня, 1955, в місті Вінніпегу, Ман.
Протокол переписаний з рекордової машини і числить 136 сторін друку великого формату. Ціна лише $2.00 (для З.Д.А. $2.60)
Замовлення й гроші слати до:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man., Canada

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

(Закінчення з 8-ої сторони)

тися, не думаючи, що свое майно розпускає. Коли ж майна не стало, то не стало і приятелів, і він з нужді опинився. Чужа сторона, чужі люди, а ще прийшла посуха і голод. Шукав праці і знайшов найгіршу, — пасувся пасти свині. Та і тут голодував. Що свиням давали їсти, в того він для себе на поживу вибирав.

Аж тепер він згадав свій нерозум. Син багатого батька — пастухом свиней! А сам же він довів себе до того. Не хотів батька" послухати, гріх великий вчинив, і за те тепер поплатує. І сказав він:

"Вернусь до батька і буду просити, щоби прийняв мене бодай за свого слугу, а тоді не буду голодувати". Хоч і соромно було, але пішов.

А батько вже здалека його побачив, пізнав і вийшов йому назустріч. Тут син впав йому до ніг, але батько підвів його без слова докору. Певний був, що сим хоч без майна, але з розумом вертається.

Казав його гарно вдягнути та ще і гостину справив.

Старший же син гнівався, що батько так блудного сина прийняв, та батько каже:

"Тішитися треба, бо брат твій був згубився, на бездоріжжя зійшов, а тепер він на добрій дорозі".

Тут наука і синам і батькам. Молоді сини повинні памятати, що в них і розум молодий, без досвіду, а батьківський розум великий. Їм треба від батьків вчитися аж доки їх розум сильним не стане. Їм треба мати на увазі, що тіло скорше росте, ніж розум; тіло вже велике, а розум ще діточий.

А батькам наука, щоби не робили докорів тому, хто зрозумів свій гріх і кається. Він вже знайшовся. Він вже на добрій дорозі.

Але тут є ще друга наука для всіх. Всі ми маємо ще Небесного Отця; Він вічний Господар, Він Великий Розум, і супроти Нього всі люди — то Його молоді сини і молоді дочки, — в невеликим розумом.

Але ми ідістали від Нього багато майна, — Він дав нам розум до думання, дав силу для праці, дав совість, а ще окремо дав вказівки своїм законом, — як повинні ми жити. І дав нам все, що до життя потрібне.

Тут для нас питання: як ми тим майном орудуємо? Чи розумно? Чи обережно? Чи гідно і розважно? Чи не йдемо дорогою блудного сина?

Щасливі ми, коли держимо себе в руках, але що буде, коли хтось вийшов на манівці? Такий повинен звернутися до свого Небесного Отця і сказати:

"Отче, згрішив я перед Тобою і Ти прости мені. Відтепер я буду старатися слухати Твоїх наказів".

Коли хто так щиро скаже, то Господь прийме його так, як евангельський батько прийняв свого сина; прийме як того, що був мертвий й ожив, був загублений і знайшовся.

ХРИСТИЯНИ В ПАЛЕСТИНІ

В тій частині Палестини, що належить тепер до жидів, було коло 100,000 християн, а тепер буде їх 45 до 50 тисяч. Значить, половина того, що було. Римокатоликів було в 1947 р. 30,000, а тепер є 5,000. Протестантів було 6,000, тепер є 1,500.

ПОЧАТОК ІНДІКТА, СЕБТО НОВОГО РОКУ

Коли тепер почався Новий 1956-ий Рік, то варто пригадати дещо з історії Нових Років. Тепер Новий Рік починається 1-го січня, і за старим і за новим календарем, хоч у церковних книжках зазначується, що Новий Рік припадає на 1-го вересня. Тут ми подамо статтю Чернигівського Архиєп Филарета (Гумілевського), що була в Життях Святих, які ми прилагодив, в якій він говорить про Нові Роки в давних часах.

***

Весна й осінь в усіх часах були дуже важними для народів. Осінь була початком Нового Року з давніх-прадавних часів. На починання Нового Року весни вказує почасти сама природа, і важили люди Старозавітної Церкви та Новозавітної. Вказівку природи видно в тім, що з кінцем літа звичайно закінчуються жнива і праця року (Ісход 23:16). По зборі плодів, як по досягненню цілі природи й обробляванням землі, наступає поновна пора справ і нових надій на будучий врожай.

Згідно з тим природним ходом, осінь, а потомно 7-ни місяць (вересень) був початком року в давнішого з народів — у народу Божого в жидів (Ісход 23:16) і в других народів. Головним та основним числом на означення поділу часу прийнято число сім. Господь, Цар віків, що має пори і літа в Своїй власті (Діян. 1:7), і в тій на славу Свого імени і для нашого відпочинку від житейної праці, назначивши законом різні дні і свята, дав наказ у Старім Завіті святкувати 7-ий день, і місяць, і 7-ий або суботний рік, і 7-ий з сімох, або суботних років. Після сімох тижневих днів було в жидів свято — субота, день 7-ий. Після сімох тижнів, або 49 днів по Пасці святкувалась Пятидесятниця. Минуло шість місяців року, і святкували час нового року державного (горожанського). Коли скінчилося шість літ, святкували новий рік суботний. Коли пройшло сім разів по сім літ, себто 49 літ, святкували Новий Рік пятьдесятий, тут звана ювілеєм. І так у жидів новий горожанський рік був троякий: **Новий Рік кожного року**, себто Новий Рік звичайний; і **Новий Рік суботного року** і **Новий Рік** ювілейний.

Новоліття звичайного горожанського року обходили в перший день місяця — Тішрі, що відповідає нашому вересневі, і було звичайним святом. Сьомого місяця, в перший день місяця, нехай буде у вас відпочинок, — говорить Господь Мойсеєві, - **память труб** (свято труб) **нехай зветься у вас святим.** Нїякої праці не виконуйте і принесіть вспаленна Господеві (Левит 23 24-25). У те свято було врочисте зібрання народу з збільшувалися жертви (Числ. 29: 1-6). Нарід у скинї, а опісля в храмі слухав читання закону і ставав добросердним, згадуючи невисказані діла Божі над собою. Крім побожного значення, кожночасне новоліття горожанське було дуже важним для жидів у відношенні до життя горожанського і господарського. В цьому місяці звичайно дозрівали і збиралися на полі і в садку плоди земли (Левит 23: 39). Довжанки могли в тім часі вирівнювати свої борги; сліпі з-поміж народу без труду діставали прожиток. Коли врожай був гарний, то це був знак Божої ласки і це показувало, що нарід зберігає Божі заповіді, — тоді всі хвалили Єгову — Бога свого. Коли земля родила скупо, нарід ставав смиренним перед Єговою, каявся я, обіцяв строгу вірність, а разом з тим брався пильніше до обробляванння земли, городів і садів у наступаючім році. Кожний член родини, бачучи ласку чи гнів Бога свого в зборі хліба, просив благословення Єгови на будучий рік.

Новоліття суботного року святкувалося також у перший день 7-го місяця лише через шість літ з такими обрядами і жертвами як і кожного звичайного року. Але цілий суботний рік був, можна сказати, новоліттям, або **святом на цілий рік.** Впродовж того року збільшувались побожні вчинки та обовязки любови до ближніх. Закон Божий, крім звичайних часів, коли він читався, окремо читався на свято Кучок на проповіді зосьми днів (від 15-го до 22-го вересня) і його обовязаний був слухати **весь нарід: По сімох літах, в величний час року, в свято Кучок, коли сходиться весь Ізраїль, читайте закон перед всім Ізраїлем. Зберіть людей, чоловіків, і жінок, і дітей, і чужинця, який є в ваших містах, щоб почули і навчилися боятись Бога вашого** (Второз. 31: 10-12). Невільники виходили на волю, коли перед суботним роком прослужили 6 літ; бідні могли свободно збирати овочі землі, яких ніхто не збирав; сплати довгів ніхто не домагався впродовж року, або довгів цілком дарувався, і рік суботний називався роком **відпущення** або прощення (Второз. 15: 1-2. Ісход 23: 10-11). Особливо важним був той рік у господарських відносинах; тепер на цілий рік припинялося обробляння землі, збирання плодів й обрізування виноградників. Таким способом земля відновляла витрачену силу, і все краще росло (Левит. 25: 1-7).

Новоліття ювілею святкувалось десятого дня 7-го місяця, в день очищення. Вступ до цього року проголошувався звуком труби або рога, і тоді починалось загальне святкування для Ізраїльтян — рік ювілею. В той час святкування суботи тягнулось два роки, себто 49-ий рік, який за обчисленням сімох літ являвся роком суботним і ювілеєм, себто п'ятдесятим роком. **Почисліть собі сім літ відпочинку,** — говорить Бог про ювілей, — **сім літ по сім:** і буде тобі сім разів по сім літ, 49 літ. І прогомолосіть трубним голосом по всій вашій землі сьомого місяця, в десятий день місяця: в день очищення возвістіть трубою по всій вашій землі. І освятіть рік, пятдесятий рік, і розголосіть прощення на землі всім живучим на ній (Левит. 25: 8-10). В тім прощенні було: 1) освобождення невільників і повним випуску їх на волю, так, що в ювілейнім році не було по всій Юдейській землі ані одного невільника, крім тих, що вступали в рабство з іншого народу (Левит. 25: 39-46). 2) Поворот кожного єврея до свого покоління, в належну йому землю. Кожний єврей, де він не був би, вертався до свого покоління і відзискував свою рідну часть землі (Левит. 25: 10-13). 3) Продане або заставлене майно віддавалося без сплати попереднім його власникам, а коли наслідники померли, то — їх наслідникам (Левит. 25: 13-17, 23-28, 31). 4) Прощення довгів, до якого належали рухомі речі, наприклад домашня худоба, збіжжя, гроші. 5) Загальне стримання праці коло землі. **Пишлю,** — говорив Бог, — **вам моє благословення шостого року і дасть вам плодів на три роки, і посієте восьмого року,** і будете кормитися старими плодами до року девятого (Левит. 25: 21-22).

Таким способом новоліття були в жидів святами не тільки для людей, але і для всякої природи; вони приносили з собою дуже бажанний спокій не тільки людині і тваринї,? але й плугові, і сер-нові, і косі, і ножеві, що очищує виноградну лозу. Ювілей був дійсно роком Господніх для всіх ділянок природи, незвичайно радісним і милим.

Місяць вересень — **важнішиий** і з огляду на природу, святіший і в устрою Старозавітної Церкви, **величавший** численними та великими її святами і надіями, і для християнської Церкви він був окремо визначним. Першого дня 7-го місяця, коли в Старім Заповіті святкували Новий Рік, Ісус Христос, прийшовши до Назарету, де був виховавний, і увійшовши, за Своїм звичаєм, у синагогу, всім словістив, що нині сповинилася це писання в ухах ваших: **Дух Господній на Мені, задля якого помазав Мене, проповідувати убогим послав Мене, зціляти розбитих серцем,** проповідувати полоненим волю і сліпим зір, випущення зачиненим, проповідувати рік Господній милий (Ісаія 61: 1-2. Лук. 4: 18-19). Першого дня вересня, говорить св. Дмитрій, митрополит Ростовський, "Сам Законодатель, виявивши Себе світові, зійшов з висоти, мавши на Собі Отцівського Духа і випустивши закон Божий не пальцем, але Божественним Своїм язиком і солодкими своїми устами, не на камінних таблицях, але на тілесних таблицях нашого серця". На спомин тієї святої події, а також на спомин славної побіди, що її в 312 році, після довгої боротьби, християнська віра, при своїм заступникові, римоапостольнім царі Константині одер жала над поганами, побідою над Максентієм, і запанувала в світі особою царя Константина, що по усуненні Максентія став одиноким володарем, **св. Отці Першого Вселенського Собору рішили починати новий рік 1-го вересня.** В 540 році грецький імператор Юстиніян, відкидаючи числення літ від повстання Риму, що було в Римській державі, і приймаючи числення літ від створення світу, навчив і для всіх справ своєї держави початком року — перший день вересня. Від того часу роковий оборот в Римській державі починався від 7-го вересня. Такий спосіб числення літ вжився майже в цілій Европі до половини 15-го віку. Разом з християнською вірою Грецька Церква передала свій спосіб числення літ і Церкві Київської Русі, (Україні), а Російська Церква й дотепер задержала такий спосіб числення років.

Давний початок року, 7-го вересня, названо в церковнім уставі латинським словом **індикт.** Ця назва пішла від постанови цісаря Августа збирати податки від людей впродовж 15-ти літ. Для відповідного збору податків і в память побідж, одержаної коло Оварнанстрома, Акціуні, 30 літ до Христового Різдва, 7-го чи 2-го вересня, що вирішила долю між Антонієм й Октавіяном, що дала Августові церковну владу в Римській імперії, назначено було початком року, — час зжинчення жнив, себто місяць вересень. Період часу, яким починався 15-літній збір податків, назвали римляни **індиктом** (приказ, повідомлення про податки).

Хоч християнський індикт повстав не законами римських царів, але від Небесного Царя Христа, дивне іменем римського індикту св. Отці назвали в 4-ім столітті перший день вересня 312 року, в якім побожний заступник віри і Церкви Христової переміг гонителя християн і здобув владу єдиновладця. Християнський індикт є також кругом часу, що охоплює 15 літ.

В 8-ім столітті Церква приняла від св. Івана Дамаскина святі пісні на перший день вересня.

***

До поданого вище треба ще дати деякі пояснення для заокруглення календарного питання

В середніх віках було в Европі пять способів числення Нового Року, а це: 1) Новий Рік від 25-го грудня числили в Франції і Німеччині. 2) Від 1-го січня почали числити найперше в Німеччині коло 1500 року, у Франції від 1563 р., в Англії коло 1752 року. Пізніше цей спосіб прийняли теж інші краї. 3) Від березня починався рік у Франції коло 755 року. 4) Від 25 березня числено рік в Англії до 1752 р. 5) Від Великодня починали Новий Рік у Франції десь від 987 р., а в 12 і 13 століттях всі християнські краї західної Европи Новий Рік числили від Великодня. **О-ів.**

ОРЛИ ВБИВАЮТЬ ДИКІ КОЗИ

В Альберті зауважили, що орли вбивають досить великі дикі кози (антелопи). Збирається кілька орлів, нападають і вбивають. Вбивають і ягнята. Розпростерті крила такого орла сягають до 6 або 7 стіп.

Третя Книжка
„МАЛОВІДОМОГО".

Вже вийшов 3-ий том „Маловідомого", якого зміст ділиться на такі головні части: 1) Чи Шептицький протестував проти нищення церков на Холмщині. Тут подане і його Послання, що мало би відноситися до нищення церков. 2) Еп. Григорій Хомишин. 3) Еп. Коцилловський. 4) Заведження целібату в Галичині. 5) Шептицький заборонив священикам писати. 6) Конкордат Риму з Польщею. Ціна ..... 75 ц.

Замовлення слати до:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

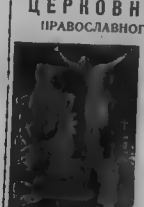

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі —
„ПРОВИДІННЯ"
заснований 1914 р.
Просимо писати по ціни і інформації до:
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

ДОПИС
(Спогад Івана Клапоуха)

Зустрічають мене знайомі, кажуть: "Чували ми, що ви плотика поставили коло своєї хати". "Поставив"; кажу. "Нового поставили?" "Цілком новенького. Файний плотик!" "Добре мати свій плотик коло хати", кажуть. "Добре. Опертися, постояти, за своїм власним плотиком дуже приємно". "А можна прийти подивитися?" "Приходьте!"

І знайомі прийшли. Подивилися на плотик, похвалили: "Гарний плотик, новий, помальований. Плотик як має бути".

Посиділи ми, зробили фотографію. "Дорогі панство, може б я допис написав?" "Про що?" "А що ми тут вібрали, плотик оглядали і поговорили".

"Ет, на що там!" кажуть. "Нам того дописа й так ніхто не помістить..."

"Думаєте?, Аву дабай попробую!" "Не помістять!" "Ручаюся, що помістять!" Ми посперечалися.

Написав я допис, вислав до газети "Розгром". Допис непоганий.

Через днів три отримую газету, — мій допис не помічений. Я здзенервувався. Пишу до редакції: "Вислав я допис, панове, а чомусь я його в газеті не бачу. Я людина, знаєте, чутлива... я переконаний, що через це я сильно занедужав. На серце мені впало..."

Надходить наступне число газети, допися нема, але є новинка під наголовком: **"Іван Клапоух занедужав на серце".** Мені, як передплатникові, побажали одужання.

Зустрічають мене знайомі. "Щось ніби нашого дописа не помістили?" "Незнаю... Не читав ще газети", кажу. Мені зробилося слабо. Іду додому, висплю - другий лист: "Прочитав я наступне число газети "Розгром", і чомусь я свого дописа там не побачив... Такій людині, як я, що перед смертю, не дуже залежить на дописі. Мені лиш трохи прикро, що через той допис стан мого здоровя погіршився..."

Поїхав я до міста і побачив, що вже є наступне число газети. До нас на село ще не дійшла. Сього дописа я не знайшов, але була новинка: **"Іван Клапоух бореться зі смертю".**

"Що ж, додому мені їхати вівяково", кажу до дружини. "Коли хто бореться зі смертю, він не може їздити по ярмарках. Знайомі прийдуть побачити мене, — що ж тоді я?!"

Порадилися ми, — дружина поїхала додому, а я пішов до лікарні і сказав, що почуваюся зле. Оглядали мене там два тижні. Нічого не знайшли. Вернувся я додому, мене зустрічало ціле село як людину, що "боролася зі смертю", і на щастя видужала.

- Так закінчився мій перший і останній журналістичний виступ.

Назар Полин.

НОВА МАШИНА ДЛЯ ОПЕРАЦІЙ

В Монтреалі др. Тремблей побудував машину, яка на довший час може заступити роботу серця і легенів. Проби на звірятах показали, що вона заступала роботу серця і легенів півтори години. Вона придається, коли треба буде оперувати людське серце.

ДОРОГА КНИЖКА

Твір давного римського політика і письменника, виданий грецькою мовою, надрукований перед 500 літами, продано в Лондоні, в Англії на лїцитацїї за 3,000 фунтів, себто за більше як 6,000 долярів. Це перша книжка, що була надрукована грецьким письмом.

КНИЖКИ — КНИЖКИ

В Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути такі книжки:

МОЛИТОВНИКИ:

Для старших і молоді:

Молитовник "Добрий Пастир", в чорні оправі. Ціна $2.75
Молитовник "Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски Ціна 4.00
Молитовник "Добрий Пастир" в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50
Молитовник "Добрий Пастир" в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник "Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

БОГОСЛУЖБОВІ КНИЖКИ:

Октоїх, або Восьмигласне видання УГПЦ; містить Богослужения кругу тижневого (Вечірні, Утрені та Літургії блаженні, тобто придільні на вісїм рядових голосів; співи до третього антифону), поділені на вісїм рядових голосів! на міцній книжковім папері та в міцній і гарній оправі. Ціна з пересилкою тільки 5.00

ТРЕБНИК Частина І, містить 33 Чини, і багато вказівок до Чинів; в міцній оправі. Ціна: в оправі .. 6.50
Без оправи 5.00

АПОСТОЛ на неділї й свята цілого року та на всякі потребн; покажчик Апостольських і Євангельських читань на всі дні року та покажчик читань Паремій. —

ПОКАЯННИЙ КАНОН СВ. АНДРЕЯ Критського, переклад з грецької мови, видання друге; читками великими черенками на на доброму папері. Ціна 1.00

ІНШІ КНИЖКИ:

МАЛОВІДОМЕ з Історій Грекo-Католицької Церкви, том III. В. Кудрик. — Ділиться на такі головні части: 1. Чи Шептицький протестував проти нищення церков на Холмщині. 2. Еп. Григорій Хомишин. 3. Еп. Коцильовський. 4. Заведження целібату в Галичині. 5. Шептицький заборонив священикам писати. 6. Конкордат Риму з Польщею. Книжка має 252 стор. друку. Ціна 75 ц.

Маловідомого вийшло вже три томи, отже при замовленню треба ясно зазначати, котрого тому хто хоче. Всі три томи разом коштують 2.25

Подія Єлинної Церкви Христової; канонічна монографія, 384 стор. — Митрополит Іларіон. — Ціна 1.50

Гроші й замовлення слати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ЦЕРКОВНІ ВІСТІ

● У Чехії засновано чесько-німецьке фільмове підприємство, щоб продукувати короткометражеві фільми для анти релігійної пропаганди.

● Еспанська влада закрила в Мадриті єдину протестантську школу, що нею опікувалася Всесвітня Рада Церков. Закони католицької Еспанії не позволяють на не-католицькі школи.

● Режим диктатора Тіта гостро забороняє на території Югославії (це торкається как толицької Хорватії) в будь — якій формі святкувати ц. р. ювілей 80-ліття папи. Таке святкування вважалось б „актом зради".

● Унітарська преса чище, що православний дрогобицький епископ Михаїл (Мельник), бувший католицький священик, помер в дорозі, в „таємничих обставинах" ще 13 жовтня 1955 р. А 12 жовтня 1955 р. у невиясених обставинах помер парох Дрогобича.

● З нагоди 300-літніх роковин Ясної Гори в Ченстохові папа Пій XII вислав поселання до епископату, яке дійшло до їх рук. У посланні папа закликає католиків не співпрацювати з червоним режимом Польщі. — Хіба ж би польські католики співпрацювали добровільно з комуністами?

● Архиепископ Йорку (Англія), д-р Ремзей, виступив проти відомого протестантського проповідника д-р Білли Грегема, якого описує як „людину великої покори і простоти". Архиеп. Ремзей за кидає Грегемові, що він вчить тільки „перших кроків християнства" та що він „Біблії вчить так, ніче б це не була Біблія". — Грегем відповів, що знає про сталі виступи архиеп. Ремзея проті нього, але не буде йому відповідати; одначе він має до архиеп. велику особисту пошану.

● Відомий католицький епископ Шін (ЗДА) виступив 30 січня по телевізій проти атомової бомби.

● На Богословсько-Пастирських курсах при Генеральному Церковному Управлінні, Укр. Автокеф. Православної Церкви у Вел. Британії вчиться 12 осіб. Курси тривають від 1 жовтня 1955 р. до 1 жовтня 1956 р.

З ПРЕСИ

„Шлях Перемоги" (Мюнхен, 22. І. 1956) В статті „Московське фарисейство в церковних справах", між іншими, пише: „В Советському Союзі відбулося зовсім нове та незвичайне, потягнення в церковній справі. При святкуванні нового року за православним календарем — 7 та 8 січня — всеросійський патріярх Алексей правив в московському Богоявленському соборі урочисту Службу Божу, які інші договори про спінжит передавалась шістьма мовами, та не будуть потрібні.

ковськими радіо (4 — на короткій хвилі, і 2 — на середній, на простір 8,000 км.). Оскільки така радіопередача не могла відбутись без згоди найвищих достойників партії та уряду, то вона викликала небіяку сензацію в колах перебуваючих у Москві закордонних журналістів". — Автор статті слушно висновує це так: „Кремлівським диктатором добре відомо, що все ж таки, попри десятки років „антирелігійної системи виховання та пропаганди, дуже значна частина московських народних мас почувається християнами, і за всяку можливість почути Богослужбу через державне радіо буде ця — офіційними марксистами та „безбожниками" — невбиральною мірою вдячна; а до того — це ще один атут на користь „коекзистенції" — Додати б ще, що ця Служба Божа до вірних лише чи доходила, бо ж радіоапаратів там дуже мало, а ще менше приймачів на короткі хвилі.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

● Канадійська держава виплатила в 1955 р. мала скарбниця 2,713,900,000 долярів надвишки. З податків одержано 2,713,900,000 дол., а з них видано тільки 2,608,300,000 дол.

● Так звані „лячливі лебеді" паруються за все життя. Коли в 1955 р. над стейтом Індіяна на електричному дроті загинув самець, то його самиця, що не полетіла на південь з рештою табуна, не знайшлася при своїому забитому подругові життя.

● В горах Сіхоте-Алінь, на північ від Владивостоку (Східний Сибір) упав метеор, що важить 300 фунтів. Метеор є з тих самих складників, що є також на земній кулі.

● Кожної хвилини впродовж року із-за залізної і бамбусової заслони (СССР і червоний Китай) втікає одна людина на волю — згідно з обрахунками Міжнародного Допомогового Комітету в Нью Йорку. Місячно втікає переєчно 40,000 осіб на волю з комуністичної неволі.

● Проф. Кослів, один з відомих спеціялістів сказав, що вже є удосконалені мікроскопи, під якими можна бачити молекулу, яка складається із 100 атомів. Незабаром, сказав він, можна буде побачити і самого атома.

РІЗНІ ВІСТІ

● Советський премієр Булганін в особистому листі до президента Айзенгівера запропонував, щоб Америка і Росія формально заключили між собою „мирне співжиття" на 20 літ. През. Айзенгівер відповів, що коли Советы будуть дотримуватися чартеру Обєднаних Націй, тоді всякі договори про співжиття будуть потрібні.

● Зах. Німеччина вирішила, що для її господарчого життя вже не поплатиться продукувати зброї для своєї армії. Вона буде купувати зброю за кордоном.

● Китай вже в 1952 р. почав реформу своєї складної „антисвітської азбуки" з кількох тисяч знаків (ієрогліфів).

Владика Митрополит подбав словами втіхи, щоб всі китайців літературну мову, якою має стати діялект околиць Пекіна.

● Папа Пій XII сказав, що штучні заходи для зроблення породів безболісними не суперечать християнським засадам. Він похвалив советський спосіб „червоно-китайський спосіб безбольового породу. В Росії винайдено цей спосіб, а в Англії удосконалено. — В справі операції слітної кишки і штучних зубів Ватикан покинуло не забирав голосу.

● Науковий дослідник в галузі воєнної промисловости, Леон Камін, прогнаний в Америки за комунізм, працює в Канаді в Квінс університеті в галузі наукових досліджень.

● Уряди Канади й ЗДАмерики вирішили не визнати червоного Китаю і заявилися проти його допущення в члени Обєднаних Націй.

З Церковного Життя

20 січня б. р. відбулись річні збори парафій св. Михаїла в Вінніпегу. Збори вислухали звітів о. пароха й урядників за 1955 рік та вписали ряд ухвал.

Уступаючий заряд був одноголосно поновлений і залишився у проводі громади на ближчий 1956 рік.

У склад заряду парафій св. Михаїла на 1955 рік увійшли:

П. Кравчук, голова.
Н. Долинчук, заступник.
В. Скегар, рек. секретар.
В. Таєкий, фін. секретар.
Д. Палагчик, перший контрольор (присяжний).
І. Сорохан, другий контрольор.
Г. Горяк, третій контрольор.
Всеч. о. Прот. С. Герус, парох.

Предсідником зборів був п. Г. Марцій.

Святя Вечеря

На закінчення Різдвяних і Йорданських свят парафія св. Михаїла у неділю 22 січня влаштувала Святу Вечерю.

Приготовленням Святої Вечері займалось місцеве сестринство Пресв. Богородиці, що є під проводом п-ні М. Моріс, і жіноче Т-во ім. О. Кобилянської, під проводом п-ні В. Горяк.

Гостей прибуло багато. Присутнім був ВПреосвященний Владика Митрополит Іларіон, який поблагословив страви, а також провідне духовенство нашої Церкви: о. митрат д-р С. В. Савчук з Добродійкою, о. прот. В. Кудрик, о. Т. Ковалишин та місцевий парох о. С. Герус — з родинами.

Крім парафіян і прихильників, присутніми були представники Комісторії нашої Церкви, Українського Голосу та багато інших гостей.

Церковний хор у повному складі, з диригенткою п-ною О. Дмитрів, зайняв окремий стіл, щоб було вигідно в належний час колядувати.

Владика Митрополит по-бдесловив страви, а по Вечері сказав до присутніх слово, на тему: „В чому дійсне щастя людини?"

По промові Митрополита почались колядки. Довго колядували то хором, то слухали хору. Не бракувало й старовинних буковинських колядок, яких тепер мало хто знає, особливо з молодших.

У перервах між колядками виступили з промовами Всеч. отці С. В. Савчук і В. Кудрик. Вони подякували із слухачами своїми спостереженнями, святочними звичаями, та великим значенням Різдва Христового, як родинного свята.

Кінцеве слово виголосив парох о. С. Герус.

На цій Святій Вечері поміж добре зладженим заходів задоволення гостей. Всі почувалися, як одна велика родина, як справжні брати й сестри. Зауважив ши це, я подумав: Чому наш народ не об'єднається назавжди так, як він потрапить об'єднатись на кілька годин при якійсь нагоді?

Багато нас є по цілому світі, та один одного не знаємо, бо не сходимось, не любимось, не живемо нашими спільними інтересами. Бо вороги нас поділили й посварили, а ми, їм на радість, ворогуємо.

Кинімо ворожнечу! Нас кличе мати наша духовна — Українська Православна Церква. Поспішаймо до неї, щоб насолодитись під її проводом почуттям братерства, згоди й любови!

На цьому місці хочу подякувати організаторкам Святої Вечері і всім, що потрудились над її урядженням, а п. П. Кравчукові за добре переведення програми Свята.

Один з гостей.

СВ. МИКОЛАЯ У КЕЛҐАРИ, АЛТА.

В неділю, 1 січня ц. р., діти Рідної і Недільної Школи при Українській Гр. Православній Церкві відстрали Різдвяний Концерт, приготований о. К. Желіховичем і добродійкою, в заповненій залі.

Присутніх привітав голова Церковної громади п. Іван Коваль, він також проголошував концертову програму.

Вступну промову сказала учениця Люба Оницюк, а святочні побажання склав учень Борис Садовник.

Програма складалася зо співу хорал, деклямацій, живого образа і виставу „Гостина Св. Миколая". Концерт випав задовільно, малі аматори справились дуже добре.

Довго роздавав св. Миколай (Богдан Строган) дарунки дітям і старшим. Багато дарунків отримали учителі школи, отець і добродійка Желіховичі.

Від Комітету Рідної Школи промовляла пані Софія Садовник; вона щиро дякувала отцеві і добродійці за їхню відданну працю для Рідної Школи, за що нагородила їх грошевим дарунком.

Впорядкувати на сцені помагала пані Ольга Курчаба, за що належиться їй щира подяка.

Сердечна подяка належиться місцевому Жіночому Товариству за виконування грошей на дарунки. Велике признання належиться Комітетові Рідної Школи, панні: Софії Садовник, Софії Стодолі і Ользі Опшпок за їх труд й піклування Рідною Школою.

На закінчення промовляв члєн церковного Заряду п. Іван Садовник, він представив присутнім значення Рідної Школи в парафії і зазначив, що тільки при Рідній Церкві можна виховати дітей на добрих патріотів. Учасник.

НОВІ КНИЖКИ

Прот. В. Кулик: „Маломіломе з історії греко-католицької Церкви". Том III Вінніпег 1955. стор. 254.

В днях 25 по 28 серпня 1928 року в Самбові відбувався святочний конгрес, посвячений образу Матері Божої. Народу було тисячі. Були два епископи українських (греко-католицький і православний), народу були тисячі. Серед інших говорив проповідь о. С. Кульчицький з Волиняньщ. Він говорив про визначних осіб, які дістали поміж ліси Діви Марії, а вкінці згадав письменника Андрія Чайковського, який кожного року пішкжає до Самбора молитися перед образом Божої Матері. Почувши ім'я Чайковського, епископ Кониловський почав тупотіти ногами, стукати жезлом і кричав, щоб о. Кульчицький зліз з проповідниці. О. Кульчицький зліз, а проповідь докінчив інший священик. Народ зволочився ... це був скандал! Єп. Кониловський не любив Чайковського за його книжки про козаків (козаки в православні), що воювали проти католиків-поляків.

Така протиукраїнська робота унійського епископа Кониловського була сталою. Уквінці так мали її досить, що 14-го грудня 1926-го року висали до Риму скаргу на нелігну роботу єп. Кониловського. скарга складалася з 28 точок. Скаргу підписало 40 визначних особ-патріотів: гімназіяльний професор С. Бобелляк, адвокат П. Войтович, адвокат О. Гнатишин, проф. гімназій Д. Грегошинський, на радник суду Роман Дмоховський, суддя В. Подлуський, лікар С. Дмоховський і 33 інші представники громадянства. — Їх скарга до Риму Єлена з Михайло Чубера. Разом $10.00. Пересилку оплатив п М. Чілавчук. Цю суму розподілено: на Катедру Пресвятої Трійці у Вінніпегу $8.00 і на „Український Голос" $2.00.

Нижчеподписаний сердечно подякував жертводавцям, а зокрема — п-ву Чуберам за їх тепле й щедре прийняття та ще й пожертву — Дай нам Боже більше таких щирих людей, як п-во Чуберн.

Г. Скрумеда.

З ВІНЧАННЯ НА ПРЕСУ

Ватсон, Саск. — В суботу, 26 листопада, відбулося вінчання Давида Токарчука з Михайлиною Токарською. В наслідок того, що сніг заїяв дороги, вінчання не могло відбутись у Вимерській церкви, якої п. Давид і пані Михайлина є членами, але відбулося в церкві св. Михаїла у Ватсон. Дружбою був Дмитро Глек, а дружкою пані Павлина Глек. Вінчав парох о. Ст. Зузак, а дякував п. Л. Половин

По закінченні чину вінчання всі запрошені гості заїхали до дому молодих на весільну гостину. Довго і весело забавлялися всі, а перед закінченням о. Ст. Зузак в імені всіх присутніх подякував господарям за гостинне весільне прийняття та побажав новозвінчаним щасливого спіжиття. Відтак заїжав весільних гостей зложити з нагоди весільної гостини свої жертви на „Вістник", який є органом нашої Церкви. Збірюю займався п. Николай Франко. Збірка принесла $12.50, що й переслано за зрозумілими новозвінчаних, на пресфонд „Вістника". Ще довго забавлялися гості, і по відспівуванні „На многі літа Новозвінчаними" по-чали розходитись домів.

Ст. Давид і пані Михайлина Токарчуки є вірними членами Української Греко-Православної Церкви, пані Михайлина є довголітнього членкинею Жіночого Товариства, обоє є жертвенними та добрими працівниками на громадсько-церковний лад.

Всім жертводавцям збірки щире спасібі, а новозвінчаних Давида й Михайлину Токарчуків хай Господь має у Своїй опіці та обдарує їх здоровям і всяким добром та хай зберігає їх на многі літа.

о. Ст. Зузак.

70-ЛІТТЯ УРОДИН П. І. В. ЛУЦЮКА

Вакав, Саск., 17 січня 1956 року. — Діти п. Лучюка запросили місцевих гостей і з Принс Альберт. Пан Господар прийняття, провів молитву і запросив гостей до вечері, а по вечері сказав кілька слів про заслуги нашого ювілята на церковнім і муніципальним полі. Запросив до слова гості, кожний зокрема, мали приємну нагоду відзначити чесноти цього заслуженого громадянина. Най старший син Іван, дякуючи батькові за гарне виховання своє і решти братів та сестер, вручив йому гарний дарунок від родини і всіх приятелів.

На пропозицію п. В. Г. Чонюка зробити збірку на Катедру Пресвя. Трійці у Вінніпегу, зайняався цим п. Вас. Гаус. Шановний Ювілят перший пожертвував $5.00, а решту $17.00 зложили гості. Разом: $22.00.

Всім жертводавцям щира подяка, а нашому Шановному Ювілятові бажаємо ще многих щасливих літ життя.

Присутній.

З ХРЕСТИН НА РІДНУ ПРЕСУ

В неділю, 8 січня 1956 р., при хрещенні Володимира, сина Володимира й Анни Висота, з Вернон, Б. К., присутні гості зложили $63.00, з яких для новохрещення призначено $52 00, для „Вістника" $5.50, для „Укр Голосу" $5 50.

Імена жертводавців: — Володимир Висота $7.00; Леон Дишлевий $5.50; Ф. Чережук $5.20 По $5.00. Р. Кріпякевич, П. Кравченко, пані Оксана Дишлева, пані К. Гогацунд і В. і М. Сілецькі; по $3.00: Іван Чижевський, пані Мелянія Чижевська і Петро Левінський. Тимофій Пушкарено $2 25, по $2.00: о. С. Гуцуляк. В. Вишнячук, Іван Кучер, В. Шама; Петро Гузинський $1.25.

Новохрещенцеві щасливої долі, а жертводавцям сердечна подяка!

о. С. Г.

ХРИСТИЯНСЬКЕ ДІЛО НАШИХ ДІТЕЙ

В часі свят Різдва Христового учні Недільної Школи в Гефорд, а Саск., під проводом Ярослава Лозовчука, колядували на добродійні цілі. Діти заколядували 26 дол. З цього числано 13 дол. для Катедри Пресвятої Трійці, а 13 дол. призначено на поміч Українській Рідній Школі на скитальщині

Це примірний, християнський чин Щиро дякуємо Всеч. о. О. Хомицькі, п. Я. Лозовчукові й учням за преграну службу і гарний примір. Від Катедри учням вислано памятки-картки на руки о. Пароха.

З ІМЕНИН НА „ВІСТНИК"

В день іменин Василя Дзюби, активного члена нашої громади в Ніягара Фалс, Онт. в неділю 15 січня був влаштований обід, на якому були присутні майже всі, що були в церкві на Богослуженні.

За ініціятивою п. Лисого була проведена збірка, що принесла$ 15 50, які розподілені так:

1) на передплату „Вістника" для громади на 2 роки $6.00.

2) на пресовий фонд „Вістника" $9.50.

Многі літа іменинникові Василеві Дзюбі і щира подяка всім жертводавцям.

Присутній.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДНИ

МАРІЯ МАГАС

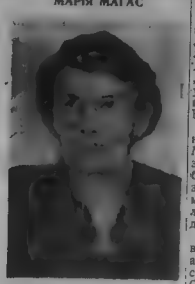

Ватсон, Саск. — В четвер 6-го жовтня відійшла на вічний спочинок одна з ранніх наших піонерок, Марія Магас, прожившя 64 роки. Марія народилася 1891 року в родині Євтіїв й Стефана Хабайлів в селі Васловиці, на Буковині. До Канади приїхала разом з родичами, трьома братами й сестрою. Вони осіли на фармі біля Інсінгер 1899 року. В році 1909 Марія вийшла заміж за Николая Магаса, який фармерував біля Бюженеї.

В році 1930 вони переїхали до Евгенфелд, де й фармерували до 1945. Тоді залишили фармерування старшому сину, а самі перейшли жити до Ватсону, щоб у місті доживати старості. Хоч у місті мали вже більше вигод і могли б спокійно проживати, проте надмірна праця в пізніших часах давала себе відчути в старших роках, а ще й до того недуга вже кілька років підточувала здоровя Марії, і 6 жовтня Марія закінчила свою земну мандрівку.

Упокоїлася вона у своїй хаті, залишивши у великім смутку мужа свого Николая, 5 синів — Івана, Дмитра, Василя, Георгія і Михайла, дочку Аделю, 6 онуків та брата Василя.

Марія за свого життя була широкою членкинею як Церковної Громади, так і Жіночого Товариства. Вона любила Рідну Церкву, і для Церкви пра цювала. Була довголітньою старшою сестрою при Церкві та багато жертвувала на будову церкви і праці, і прошей. Тому смерть Марії була не тільки великою втратою для родини, але й для нашої Церковної Громади й Жіночого Товариства.

9 жовтня, в неділю увечері парох о. С. Зузак відслужив Параєтас у домі покійної Марії, а 10 жовтня відбувся Похорон. Похоронні відправи відслужено в церкві св. Михайла, а тіло покійної Марії похоронено на цвинтарі місцевої Укр. Прав. Громади. На похорон було прислугів багато людей; були не тільки українці з Ватсону й Вінгему, але й численні представники інших національностей. При останньому цілуванні на заклик пароха прислугі зложили на незвичний вінець 30 доларів, з чого на бажання родини призначено: $10.00 на „Вістник", $10.00 на Катедру у Вінніпегу, а $10.00 на місцеву УГП церкву св. Михайла в Ватсоні.

По похороні, на запрошення мужа бл. п. Марії — Василя Магаса, учасники похорону зійшлися на поминальний обід до залі під церквою, де згадували добрими споминами покійну Марію та старалися розрадити засмучену родину.

Всім жертводавцям на Незвичучий Вінок щира подяка, а душу покійної Марії хай Господь прийме й оселить у Своїх Небесних Оселях.

О. С. З.

ПОДЯКА

Щиру подяку складаємо всім, що прийшли віддати останню прислугу покійній Марії. Зокрема дякуємо нашому парохові о. Ст. Зузакові за Похоронну Відправу, дяконі п. Л. Молодинчеві, старшому братові п. П. Стільцеві, і тим, що несли домовину з тілом бл. п. Марії. Дякуємо Жіночому Товариству за приготування Заупокійного Обіду, дякуємо тим, що прислали вінки і квіти та взагалі всім за щирі молитви і співчуття.

Муж Василь і діти.

ХРИСТИНА МІСЬКІВ

В середу 21 грудня 1955 року, українці міста Вернон, Б. К., тропили останній раз і відпровадили на вічний спочинок покійну Христину Міськів. Похорон відслужили о. С. П. Симчича, парох укр. православної церкви у Ванкувері, та місцевий парох.

Покійна Христина Міськів народилася 7 жовтня 1885 р. в селі Поліці, Камінь-Каширської волости, Ковельського повіту, Волинь, Україна.

Прибувши до Канади 1904 року, замешкала у Вінніпегу і тут працювала в ресторані. 1910 року разом з Яковом Міськовим переїхали до Едмонтону, де перебували до 1915. Там належали до російської православної церкви, бо ж української ще не було. 1915 р. переїхали на гомстед в околиці Пік Ривер, де перебували до 1930 року.

Того ж 1930 року приїхали до Вернону. Тут покійна вже до кінця свого життя належала до української православної церкви, до Сестрицтва і жіночого товариства при нашій церкві. Працювала від початку аж до кінця свого життя при організації й будові церкви. До церковного Сестрицтва належала від початку його заснування.

В останньому році свого життя сильно захворіла, хвороба спаралізувала ліву сторону тіла. Спочатку була в місцевому шпиталі, але пізніше перейшла до Дому Старих, де й померла 17 грудня 1955 року.

Покійна залишила в Канаді двох братів — Якова та Івана Пірмяки. Під час „останнього цілування", як сказали, $101.31 на потребн нашої Церкви.

З загальної суми, $101.31 розділено: $10.00 на „Вістник"; $5.00 на „Вірую й Культуру"; $9.81 на церкву і $76.50 на іконостас.

Жертводавцям сердечне спасибі, а покійній Вічная Память!

о. Степан Гуцуляк.

МИКОЛА ЯРЕМА

На Свят-Вечір, 6 січня ц. р. помер у шпиталі в Давфині, по довшій недузі, Микола Ярема, прожившн 56 літ. Перед смертю прийняв св. Тайни.

Бл. п. Микола народився в селі Бабинці, Борщівського повіту в Україні. До Канади прибув 1929 року з наміром заробити тут трохи гроша і погнати, повернувшись додому, поліпшити долю свою, жінки Василини і сина Василя. В Канаді працював робітником на всяких роботах, а останніх 15 років на залізниці.

Але доля судила інакше. Ми коли не тільки не довелось повернутись на рідну землю, але не вдалося найть забрати до себе свою жінку і сина. Микола попав у Канаду на час депресії, а коли вона вже й пройшла і приєбралось трохи гроша, щоб спровадити сюди жінку і сина, то настала друга світова війна, наслідком якої створилась „залізна заслона", що аже остаточно і назавжди відділила мужа від його родини.

Похороном покійного Миколи зайнялася одинока тут його сестра Анастазія Прошак, на долю якої випало опікуватися хворим братом багато місяців, а вкінці відпровадити його на місце вічного спочинку.

На похорон покійного, що відбувся 11-го січня ц. р. в церкви св. Юрія Переможця в Давфині, зібралось багато людей з дальшої родини, приятелів, сусідів, знайомих і членів Укр. Прав. Громади, що й членом був покійний і нікого не відмовляв матеріяльної підтримки.

Під час останнього цілування зложили присутні на незвичучий вінець для покійного Миколи $10.70, і в них переслано „Вістникові" $5.50, а „Українському Голосові" 5 доларів.

Сестрі покійного Миколи висловлюю у власному імені, як теж в імені всіх, що взяли участь в похороні покійного, щирі співчутя з приводу смерти й одинокого брата, — хай Господь Своєю опікою огорне її, а покійного Миколу хай оселить так, де немає більше ні горя, ні болізні, ні печалі, а тільки життя безконечне. Вічна память спочилому Миколі!

о. Остап Фінк.

ІВАН КУШНІРИК

Бенйто, Ман. — Дня 8 грудня 1955 року помер тут Іван Кушнірик, прожившн 63 роки. Покійний уродився 12 лютого 1892 р. в селі Мильниця, повіт Борщів, Західна Україна. До Канади приїхав малим хлопцем на весні 1901 року і жив в батьками у Вайті, Ман. 12 лютого 1916 р. одружився з Ганною Мариняк і вони жили на фармі у Гвайтбік, Саск., до 1928 р. Того ж року вони продали фарму і перебралися до Бенйто. Тут покійний мав одного сина Василя і жив до кінця свого життя.

Покійний залишив дружину Ганну, сина Василя, братів Михайла в Болзамен, Ман., Николу в Вінніпегу і Василя в Арбаска, Ман., та сестри Єлену Малишик з Торонті й Анастазію Гаврюкову в Вінніпегу. Похорон відбувся 14 грудня. Похоронну Службу Божу відправив о. Майба. На похорон зібрано $9.00 на пресовий фонд „Українського Голосу". Тіло покійного положено на цвинтарі в Бенйто. Вічна Йому Память.

КОЛЯДА, 1956.
(Продовження).

Збірка о. І. Шевця
Годсон Бей, Саск. По 1 дол.: Ю. Василович, С. Ригалюк, І. Малюта, Ф. Гоголь, Ф. Колначук, І. Кулик, М. Малюта, Б. Стрільчук, А. Гуменюк, Петро Буденний 50 ц., Семен Медвідь 25 ц. Разом $9.75 дол.

Ерчул, Саск. п. Йосиф Бігун 2 дол. Гі. Іван і Марія Шиталівська по 1 дол. Разом 4.00 доляри.

Збірка о. Ф. Легенюка
Летбридж, Алта. К. Анцейгіда 2 дол. По 1 дол.: М. Бузовський, П. Згурський, М. Магела, Д. Заяць, В. Кривоніс, О. Стрижовець, А. Авраменко, І. Новодворський, В. Анцейгіда, О. Гриць, Ф. Брезовський, Д. Павленко, Ю. Рубчанко, І. Гамза, І. Кривоніс, Н. Гайдер, С. Пономар, А. Тронь, Г. Филипчук. Дрібними 75 ц. Разом 21.75.

(Збірка о. І. Шевця)
Пиво Федор і Люба Киби 2 дол. По 1 дол.: В. Галятовський, П. Сірий, Я. І. Клевчук, Н. Клевчук, В. Стиба. Дрібними 50 ц. Разом $7.50.

Громада Селкірк, Ман.
По $1.00: Ф. Демчук, Ів. Мітюк, М. Зогіл, Ів. Фурдик, п. Шастко, А. Мицюк. Дрібними 45 ц. Разом $6.45.

Громада Стенд, Ман.
По $1.00: Мих. Йосик, Ст. Зеклюк, М. Адамчук. Дрібними 85 ц. Разом $3.85

Збірка Прот. І. Майбн
Бонн, Ман. (Богдан). По 1 дол.: Н. Борденюк, Д. Коновальчук, Ф. Медвідь і 1 дол. дрібними. Разом 4 дол.

Долаткова збірка о. І. Шевця
Ерчул, Саск. По 1 дол.: Ю. Николець і Марія Демська. Разом 2 дол. Додатково з Годсон Бей, Саск.: Микола Юркевич 1 дол. Додатково з Кенори, Онт.: Іван Самардак 1 дол.

Збірка о. С. П. Симчича
Ванкувер, Б. К. Пам'ятні С. Сеньовський 5 дол. п. Павло Рібей 3 дол. По 2 дол.: Й. Галай, І. Городко, М. Гривінський, В. і Марія Новосад, Н. Н. Москалюк, Д. Мацелюк, Ф. Богдан.

По 1 дол.: В. Степанюк, І. Гавриш, В. Дмитрюк, М. Гомола, В. Дзябінський, А. Пручун, Марія Костюк, С. Кірстюк, В. Яцейко, І. Турупка, І. Вавюк, В. Швайківський, В. Квітківський, Оксана Гомолка, В. Мадюк, В. Воробець, І. Ткач, М. Мамчур, П. Швайківський, П. Фігуш, І. Лукач, С. Москаль, П. Богай, підпис нечиткий, Н. Н. І.70. Разом 47.70 дол.

Збірка о. д-р С. В. Савчука
Тиндал, Ман. По 2 дол. П. Гнатюк, Д. Кацалай. По 1 доларові: В. Луговий, Н. Чирко, М. Гнатюк, І. Мамчур, С. Мамчур, К. Гнатюк, Разом 10 доларів.

(Далі буде).

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ В ВІННІПЕГУ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

(Продовження).

Добродії.
Щурко Володимир, Брендон (10) 5.00
Щурко Дмитро, Брендон (10) 5.00
Шевчук Кость, Брендон (10) 5.00
Вовк Данило, Брендон (10) 2.00
Бучак Іван, Брендон (5) 5.00
Грегор Йосиф, Вудворт 10.00
Демчук Д. П., Брендон (5) 5.00
Лісівський Петро, Брендон (5) 5.00
Мавар Розалія, Брендон (5) 5.00
Сачар Олекса, Брендон (5) 5.00
Смолінський Михайло, Вердон 10.00

Прихильники
По $5.00:
Бажур Федь, Брендон
Верун Николай, Брендон
Дичка Теодор, Брендон
Доброгирстка Віра, Флин Флон
Жилич Олекса, Вердон
Клочко Яків, Брендон
Костицька Марія, Брендон
Равлюк Николай, Брендон
Ситник С. Т., Давфин
Халапчук Іван, Рантвейт
Халапчук Юрій, Рантвей
Чепилюк Дмитро, Брендон
Шеснюк Іван, Брендон
Шівлюк М., Онеборн
Панюк Николай, Дюфрост
По $2.00:
Бурачок Іван, Брендон
Дичка В., Брендон
Поляк Теодор, Вернон
По $1.00:
Іваськів Параска, Брендон
Мельник Н., Брендон
Підкопінний Петро, Брендон
Превада Василь, Брендон
Турченець Максим, Брендон

З. Д. А.
Добродії
Кирилюк Антон, Миннеаполіс (257.50) 50.00

Почесні Братчики і Сестриці
Клим Николай, Пембіна. Н. Д. (51.50) 10.00
Кіт Михайло, Каліфорнія 10.00
Косс Михайло, Дітройт 10.00
Крег Григорій, Ілінойс 10.00

ВІННІПЕГ
Катедри
СУК ім. Л. Українки при Катедрі Пресвятої Трійці (8,165.01) 500.00
СУМК ч. 220 ім. Івана Мазепи при Катедрі (1,651.54) 150.00
Долинчук Николай (949) 142.50
Вахник Іван і Ганя (984.25) 100.00
Крепкевич Гі. (930.32) 100.00
Закус Др. П. (861.25) 100.00
Долинчук Іван і Ольга (783.50) 123.75
Касіян Василь і Мирослава (773.25) 100.00
Черешик Др. Василь (751) 20.00
Угринюк Дмитро (828) 5.00
Юськів Семен і Софія (752.25) 5.00
Новак Андрій і Анна (499.75) 10.00

Фундатори
Тесарський Теофіль і Софія (398.50) 100.00
Пушка Іван і Вікторія (313) 100.00
Котелко Юрій (420) 5.00
Влад Николай (300) 100.00
Кревицький Мирослав (245) 10.00
Яремко Теодор (245) 5.00
Сарчук Василь (215.50) 20.00
Бабунець Орест (128) 100.00
Клим Петро і Олена (170.45) 40.00
Монастирський Олекса (77) 100.00
Паппй Михайло і Марія (130) 25.00
Соломон Семен і Анна (145) 10.00
Гапчук Георгій і Атнас (83) 25.00
Колтек Ярослав (132) 10.00
Оренчук Пилип і Анна (110) 10.00
Совсун Николай і Марія (252.05) 114.50
Стефюк Федір (80) 25.00
Угринюк Ольга (77) 25.00
Брик Григорій (52) 50.00
Скоробоган Антон (90) 10.00
Фігус Анна (97.80) 5.00

Добродії
Лісовий В. і Юлія (88) 10.00
Стойко Олександер (55) 25.00
Воробець Яків (57) 15.00
Каптій Іван (71) 10.00
Кормило Степан (58) 5.00
Савула Степан (10) 50.00
Манчуленко Дмитро (50) 5.00
Ярема Теофіль. (35) 20.00
Гаврисишин М. (50.50) 5.00
Олійник Елисавета Ганна 50.00
Шарган А. (40) 10.00

Почесні Братчики і Сестриці
Гуцуляк Петро (30) 10.00
Лисак Богдан (7) 30.00
Таячак Марія (22) 10.00
Прокічук Іван (25) 5.00
Дворянік А. С. 30.00
Пастучин Франко 25.00
Шидловський Іван 25.00
Коржик Анна 25.00
Гуменюк Петро (13) 10.00
Паліброда Іван (16) 5.00
Огієнко Юрій 20.00
Петрик пані Катерина (15) 5.00
Бойчук Йосиф (5) 10.00
Гельжин Яків (5) 10.00
Конюк П. 15.00
Сенецький Роман (5) 10.00
Остапович Йосиф (4) 10.00
Слемко Федь (10) 5.00
Бабяк Григорій 10.00
Вегтер Григорій і Марія 10.00
Гордюк Марко 10.00
Криванітка Николь 10.00
Стапінський Николай 10.00
Чорнопус Данько 10.00

Прихильники
По $5.00:
Гнатович Федір
Гнаторжак Федір
Гомик Йосиф
Конів Николай
Поворознык Михайло
Музичук Василь
Малапчук П. і М.
Струкан Ольга
Габа Ярослав 2.00
Козар Олекса 1.00
Страйковський Йосиф 3.00
Щепанський Йосиф 4.00

ПРОВІНЦІЯ БРИТАНСЬКА КОЛУМБІЯ

Фундатори
Чижевський Іван і Маланія (301) $10.00
Масія Дмитро і Стефанія, Вернон (55) 50.00

Почесні Братчики і Сестриці
Мельничук Петро, Ванкувер 25.00
Хвесик Богдан, Вернон (10) 10.00

ПРОВІНЦІЯ КВЕБЕК

Почесні Братчики і Сестриці
Томашук Л., Монтріяль (25) 10.00
Гунька А., Монтреаль 25.00

Прихильники
Степовий А., Монтреаль 2.00

З. Д. А.
Добродії
Кіндюк Антон, Миніедонас (257.50) 50.00

Почесні Братчики і Сестриці
Клим Николай, Пембіна, Н. Д. (51.50) 10.00
Кіт Михайло, Калифоннія 10.00
Косс Михайло, Дітройт 10.00
Крег Григорій, Ілінойс 10.00

АЛБЕРТА

Фундатори
Мриглод Степан і Аанна, Келмар (265) 10.00
Верховина Др. І. Едмонтон (220) 25.00
Голубицький Др. Н. А., Едмонтон (125) 100.00
Лазарович Петро, Едмонтон (105) 50.00
Кулик Йосиф і Анна, Бафало. 105.00
Лупуляк Степан і Доня, Сіріял. 105.00
Кулик Антін і Парасія, Кепон. 100.00

Добродії
Василишин П., Едмонтон. (65) 10.00
Гавпчук В. Н., Смоки Лейк. (60) 10.00
Звягич Андрій і Парасія, Вегревіл. (51) 12.00
Підручний Василь і Анна, Вегревіл. (51) 10.00
Курчаба Йосиф, Келгарі. (45) 10.00

Почесні Братчики і Сестриці
Кулик Іван, Бафало. 30.00
Мушка Григорій, Бафало. 30.00
Бозварук Семен і Анна, Кепон. 25.00
Дребяк Пелип, Лепфін. 25.00
Каланча Володимир, Осен. 25.00
Кулик Каспар, Бафало. 25.00
Мушка В. Сіріял. 25.00
Палепчук Семен, Сіріял. 25.00
Цвіклевич Володимир, Шинок. 25.00

Шевчишин Пілі, Едмонтон. (15) 5.00
Комарницький Григорій, Келгарі (15) 25.00
Малик Радіон, Бафало. 20.00
Малицький Н., Едмонтон. (10) 10.00
Ткачук Іван, Сіріал. 20.00
Цвікевич Азея, Шикок. 20.00
Сітко Стефан і Марта, Гендон. 15.00
Чорнецький Олександер, Едмонтон. (10) 5.00
Ганевич Йосиф, Оен. 10.00
Ганевич Михайло, Оен. 10.00
Ганевич Олекса, Оен. 10.00
Дзетківич Михайло, Сіріал. 10.00
Добровольский Іван, Оен. 10.00
Кряляж Е., Едмонтон. 10.00
Пацуп Петро, Едмонтон. 10.00
Сиротюк Евгея Пані, Едмонтон. 10.00
Скоробогач М., Оен. 10.00
Файчук Михайло, Оен. 10.00
Фуштей Василь, Вевінгдон. 10.00

Прихильники

Малик Григорій, Бафало 5.00
Голойда Стефан, Сіріал. 4.00
Кулик Мирослав, Сіріал. 3.00
Голойда М., Сіріал. 2.00
Галущак В. Бафало. 1.00
Дзетківич В., Сіріал. 1.00
(Далі буде.)

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ

Продовження листи жертводавців із Різдвяних Свят:

По 10.00 дол.: І. Гутуа, Фішер Бренч, Ман., Н. Н. Онт.

По 5.00 дол.: о. В. Бойчук, Форт Френсес, Онт., Данило І. Калявський, Гай Прері, Онт., Ніколя Тутка, Ватсон, Саск., Петро Онисько, Рівертон, Ман., В. Т. Грималюк, Вінніпег, Йосиф і Анна Яковець, Кінгстіно, Саск., Дмитро Пашич, Джерлтон, Онт., М. О. Вонтовий, Ред Лейк, Онт., Івані Анна Г. Фішин, Дафбін, Ман., панї Паршия Рінак, Евганс борг, Алта., Йосиф Гольго, Стрийд, Алта., Григорій і Олеся Шевчук, Вишарт, Саск.

По 4 дол. О. Соколюк, Сокдейн, Ман.

По 2.00 дол.: Іван Юрченко, Су Сейнт Марі, Онт., С. Дверенчук, Мивнико, Онт., панї Анна Лещенко, Бовпар, Кше., О. Лисий, Лірос, Саск., Василь Войтович, Монтрінл.

По 1.00 дол.: Іван Рутковський, Толстой, Ман., Волошдиннер Шутак, Торонто, Онт.

(Далі буде).

Порядки Богослужень:

ВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ

ЛЮТИЙ:

19. Неділя — Кеворд — Дуфрост — Транскона.
26. Неділя — Пембіна — Гонор Поплярфілд.

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Кеворд, Поплярварк — Транскона.
11. Неділя — Пембіна, Сулгейт
18. Неділя — Кеворд — Дуфрост — Транскона
25. Неділя — Поплярфілд — Гонор

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді.
7 Ст. Джонс авє., Вінніпег 4.
Телефон: 56-3093

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Гетерлей і Редфіля
26. Неділя — Гледстон
Адреса: Вох. 163. Гефорд, Сасх.
Тел. 55

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Фенвуд
26. Неділя — Гібарт
Адреса: Вох 143, Літуна, Сасх.
Тел. 57.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Вотсон
26. Неділя — Вайда
Адреса: Ватсон, Сасх.

о. ІВАНА МАГАСА
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Лемвуд
26. Неділя — Шортлейк
Адреса: Вох 201, Роблин, Ман.

о. ЕМАНУЛА ГОРГІЦІ
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Вайта
26. Неділя — Арбака (П. і П.)
Адреса: Вайта, Ман., тел. 21

о. ОСТАПА ФЛЯКА
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Вермілія
26. Неділя — Велий Ривер
Адреса: Вох 1067, Дамфрі, Ман.
Тел. 4704

о. Г. ВАСИЛЬЄВА
Піладелфійський Округ
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Торсбі
26. Неділя — Кемпбел
Адреса: 10644—112 Стріт. Тел. 44721
Едмонтон, Алта.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Мейбрейк
26. Неділя — Глен Елдер
Адреса: Вох 111, Гасс, Сасх.

о. ІВАНА МАРИЧА
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Етельберт
26. Неділя — Етельберт
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Гілін Ривер
11. Неділя — Етельберт
18. Неділя — Свон Ривер
25. Неділя — Етельберт
Адреса: Вох 71, Етельберт, Ман.

о. Я. РИБАЛКИ
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Роксбурн
26. Неділя — Сомбурн
Адреса: Сомбурн, Ман. Тел. 336

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Рода
26. Неділя — Гарлентон
Адреса: Толстой, Ман.

о. В. СЕНИШИНА
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Радзей,
Вечірня — Торчина 7 год. веч.
26. Неділя — Родвотер.
Вечірня — Федора 7 год. веч.
Адреса: Вох 128, Радзей, Алта.
Телефон 10.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
ЛЮТИЙ:
12—19—26 Неділі — Брендон
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Брендон
11. Неділя — Портедж ля Прейрі
18—25 Неділі — Брендон
[illegible] Тел 2926

о. І. ЗУБРИНЬКОГО
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Норва
26. Неділя — Лак Ля Біш
Адреса: Вох 216. Лак Ля Біш, Алта

о. В. АПОНЮКА
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Кадворт
26. Неділя — Ст. Джуліан
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Єлов Крік
11. Неділя — Ваказ
18. Неділя — Кадворт
25. Неділя — Термопіль
Адреса: Вох 4. Ваказ. Сасх.

о. А. ТЕТРЕНЧА
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Нипавін
26. Неділя — Гронлія (над річкою)
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Кадет
11. Неділя — Вружеді
18. Неділя — Вружеді
25. Неділя — Нипавін
Гронлія (над річкою)
Адреси: Мелфорт, Сасх., тел. 2447
Алтсет: Мелфорт, Сасх.
Адреса: Вох 309. Свонї Лейк, Алта.
Тел. 32.

о. П. ЛУЧАКА
(Вилингдонський Округ)
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Лужани
26. Неділя — Кагвін
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Вилингдон (Словіць)
7 Субота. Благовіщення — Боргун (Словіць)
8. Неділя — Андрю (Словіць)
11. Неділя — Пено (Словіць)
22. Неділя — Кагвін (Словіць)
28. Субота. Завале (Словіць)
29. Неділя Цвітна — Лужани (Словіць)
Адреса: Вох 158, Вилингдон, Алта.
Телефон 40.

Календар Українських Свят

ЛЮТИЙ:

16 Ч 3 Симеона і Анни
17 П 4 Пр. Ізидора. Пезхуслота
18 С 5 Теодосія Уєлик. арх. Черн.
19 Н 6 Нед. 32. Вожуш еп. Смирн.
20 П 7 Партенія еп. Лемп. Луки
21 В 8 Вавч. Теодора Студитата
22 С 9 Пр. Панкратія завтор. Печ.
23 Ч 10 Пр. Прохора Печерського
24 П 11 Муч. Власія еп. Севаст.
25 С 12 Мелетія еп. Антіох.
26 Н 13 Нед. Мит. і Фар. Пр. Март.
27 П 14 Ріман. Кирила уч. словян
28 В 15 Пр. Пафнутія Печерського
29 С 16 Муч. Памфила і Валентія

БЕРЕЗЕНЬ:

1 Ч 17 Преп. Теодора мов. Печ.
2 П 18 Пйтьма еп. Рим, Филелима патр.
3 С 19 Аркадія еп., Фалалеона
4 Н 20 Нед. Бл. Сина. Лева еп.
5 П 21 Пр. Тимотея, Евстафія арх.
6 В 22 Мч. Маврикія, Федора
7 С 23 Свящ. Полікарпа, пр. Іоанна
8 Ч 24 † І І 4 Зненавення г. Із. Хр.
9 П 25 Тарасія архіеп. Констан.
10 С 26 Пр. Порфірія еп. Газськ.
11 П 27 П. Масон. Пр. Тита Печер.
12 П 28 Пр. Василія, Марини, Кирил
13 В 29 Преп. Касіяна римлянина
14 С 1 Прим. "Євдокії
15 Ч 2 Вич. Теодота

о. Л. В. ДЯЧИНИ
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Ворктон
26. Неділя — Вромптон
Адреса: 110 Вилингтон авє.
Тел. 32998 — Ворктон, Сасх.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Вишард
26. Неділя — „мало Кущин"
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Інсінгер, місто
11. Неділя — Шіго, долуд.
18. Неділя — Інсінгер „Гайвей"
25. Неділя — Фонд Лейк
В перших 4 днях Св. Вел. Посту, від 19-22 березня в 4-48 год. по полудні буде відправляється Велике Повечірня з чином св. Андрея Критського, в приміщенні священиків.
Адреса: Шіго, Сасх., Вох 52. Тел. 31

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Інсінгер „Гайвей"
26. Неділя — Фонд Лейк
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Шіго, місто
11. Неділя — Тіндр, місто
18. Неділя — Вишард
25. Неділя — коло Купровецьки.
Адреса: Шіго, Сасх., Вох 52, Тел. 31.

о. П. САЦЕВИЧА
ЛЮТИЙ:
19. Неділя — Белле
19. Неділя — Стрийд
26. Неділя — Споден
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Свонї Лейк
11. Неділя — Бойн Лейк, о. Кулік
11. Неділя — Белле
18. Неділя — Свонї Лейк
25. Неділя — Споден
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Свонї Лейк
7. Субота. Благовіщення — Белле
8. Неділя — Стрийд
15. Неділя — Свонї Лейк
22. Неділя — Вітьна
29. Неділя Цвітна — Ворстейт
29. Неділя Цвітна — Споден, о. Кулік

УВАГА! Всі парафіяни повинні виконати свій християнський обовязок перед Богом, під час Великого Посту приступити до Св. Сповіді та Св. Причастя. Св. Сповідь по всіх громадах почнеться о 9-ій год. ранку перед Службою Божою.

Церковний Устав

ЛЮТИЙ:

19. Нед. 32. Гол. 4. УЄ 4. Лтг. Ап. 1 Тим 4: 9-15. Євап. Лука 19: 1-10.
26. Нед. Чит і Фар. Гол. 5. УЄ 5. Лтг. Ап. 2 Тим. 3: 10-15. Євап. Лук 18: 10-14.

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Нед. Блуд. Сина. Гол. 6 УЄ 6. „На ріках Вавилонських". Лтг. Ап. 1 Кор. 6: 12-20. Єв. Лук 15:11-32.
11. Нед. Масон. Гол. 7. УЄ 7. Лтг. Ап. 1 Кор. 8: 8, 9-2. Єв. Матея 25: 31-46.

ЗМІНА АДРЕСИ

При кожній зміні адреси проситься виповнити цю форму, заключити 10 центів на покриття коштів зміни та вислати до Адміністрації ВІСТНИКА на адресу:

THE HERALD
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

До Адміністрації ВІСТНИКА:

Прошу зміняти мою адресу.

Моя стара адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці .....
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Моя нова адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці .....
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
°7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., MARCH 1, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го БЕРЕЗНЯ, 1956. ЧИСЛО (1009) 5

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ — В РЕКОРДАХ КОНГРЕСУ ЗДА

Отто Кругер, конгресмен з Норт Дакоти, 17 січня 1956 р. зголосив до рекорду конгресу ЗДА повний текст меморіялу, що його дістав від д-ра Антонія Жуковського, голови Відділу Українського Конгресового Комітету (УКК) в Норт Дакоті, про переслідування Української Автокефальної Православної Церкви і Греко-католицької Церкви. Подаючи багато подробиць про переслідування, д-р Жуковський навів прізвища всіх православних митрополитів, архиепископів і епископів, замучених большевиками. Це саме він подав і про Греко-католицьку Церкву, навів теж дані про переслідувань Церкви на Закарпатті (Конгресовий рекорд, ч. 6 в 17 січня 1956 р., "Аппендікс", Н. 393).

СУЧАСНИЙ ЛЬВІВ

Радіо "Вільна Европа" подає, що про Львів доходять до вільного світу дуже скупі відтяки. Відомо, що центр міста переповнений москалями, а місцеве населення виперте на околиці міст. Швайцарський щоденник "Нове Цюріхе Цайтунг" каже, що на окраїнах Львова поблизу залізниці є великий концентраційний табір, у якому мучаться 12 тисяч жертв московсько-большевицького терору: чоловіків, жінок, дітей, старців і немовлят. Це пересильний табір, — з нього виносять нещасних жертв дальше на схід СССР, а табір все поповнюється новими жертвами.

"КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА МАЄ ПОВНУ СВОБОДУ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ", КАЖУТЬ КАТОЛИЦЬКІ ЄПИСКОПИ

Кількома европейськими мовами вийшла книжка під заголовком "На Славу Божу", що її підписали всі католицькі епископи Чехословакії. Ці епископи запевнюють у згаданій книжці, що в комуністичній Чехословакії Католицька Церква має "повну волю, а уряд виявляє глибоку увагу до її потреб". І кажуть, що церковне католицьке життя під опікою комуністичного уряду нібито цвіте! — Відомо, що релігія і Церква в комуністичних країнах переслідується безбожною владою. Але католицький епископат в Чехословаччині на цілий світ голосить про "свободу релігії" за залізною куртиною, а це йде на руку большевицькій пропаганді. Католицька Церква в Чехословаччині устами свого епископату говорить що саму неправду про "свободу релігії" в большевицьких країнах, що її говорить церковний • провід російської Церкви в СССР.

ЧИСТКА ЗА ЧИСТКОЮ

З Москви є вістка, що Хрущов у промові нападав на двох високих большевицьких урядовців, а виходить, що ними є Маленков і Молотов. — Чистка в безконечність.

ПРОТ. КОНСТАНТИН ЖЕЛІШКЕВИЧ

Парох громади св. Володимира, Келгари, Алта.

Народився 1-го травня, 1896 р. в Нижневі, пов. Товмач, Галичина. Свячив 8 класс гімназії в Станиславові та Коломиї, 2 роки Богословія в Станиславові і 2 роки в Перемишлі. До Канади прибув в 1928 р. і в 1930 р. був висвячений у священики.

В Української Греко-Православній Церкві в Канаді його праця почалася від громади Принс Альберт, Сасх., Вакав, Аррац, а в 1954 р. був пароком Катедри Пресв. Трійці у Вінніпегу. На власне бажання був призначений на парафію в Келгари, Алта., і там сповняє свої обовязки дотепер.

Одружився 1925 р. з Галиною Олійник, яка дуже багато допомагає йому в церковній праці.

Отця Константина Бог обдарував ісрою поета, і його вірші ми читаємо в наших календарях. Його статті на різні теми час до часу появляються у "Вістнику". Треба згадати, що він має велику та багату змістом бібліотеку, яку він постійно поширює та багато в ній працює.

Був вибраний членом Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді та членом Церковного Суду і сповнив ці обовязки до Собору 1955 р.

В 1955 р. ВПреосв. Митр. Іларіон нагородив його Пилицею, як черговою нагородою після Протоєрейства.

Бажаємо йому успіхів у священичій праці.

СПРАВКА

В життєпису Всеч. о. Ю Цукорника у "Вістнику" в 15-го лютого ц. р., зайшла друкарська помилка: там сказано, що він був рукоположений у священики 11 серпня, 1927 року, а мало бути 11-го серпня 1937 року, що на оцім місці справляється.

СТУДЕНТСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В МАДРИДІ

Недавно уряд генерала Франка запереречив, що еспанські студенти є проти існуючого режиму в Еспанії. А тим часом з початком другої половини лютого в Мадриді відбулися бурхливі демонстрації студентів проти диктаторського й напівфеодального режиму ген. Франка. Дня 9-го лютого коло 1,000 студентів зударилися з 200 членів урядової партії "Фалянга". Полиція стріляла в бурхливі маси демонстрантів.

ПОДЯКА

Почуваємося до милого обовязку цею дорогою здожити найсердечнішу подяку ВПреося. Митрополитові Іларіонові, Впреп. і Всеч. Отцям, ВШ. Членам Громад: Пр. Трійці, св. Покрови і св. Михайла в Вінніпегу, Успення Пр. Богородиці в Дуфрост і св. Николая в Гонор, Ман., й св. Володимира в Кенорі, Онт., усім ВП. промовцям й учасникам вечерінбенкету, що його устроено для нас 11-го січня, 1956 р., в залі Катедри Пр. Трійці, як також несподіванки зарядженої в нашім домі в Вінніпегу 20-го жовтня 1955 р. Дякуємо теж Хв. Комітетові, головою якого був д-р П. А. Кондра.

Щиро дякуємо всім, що чимнебудь причинилися до урядження для нас цього милого й незабутнього свята та несподіванки.

Окремо щиро й сердечно дякуємо за цінні дарунки й приємні побажання для нас, які походили з глибини сердець і приязні всіх учасників.

Дякуючи всім за все, бажаємо Вам усім доброго здоровля й довгого віку; нехай Господь Бог кріпить Вас Своїми щедрими дарами з небес і подасть Вам усього, чого собі бажаєте.

З виразами найвищої пошани й любови до всіх Вас,

Свящ. Єронім і Марія Грицинн.

ПЕРЕСТОРОГА

Дійшло до нашого відома, що якась особа розіджає по українських греко-православних громадах в західній Канаді та представляє себе, як уповноваженку Церковною Владою, — Владикою Митрополитом Іларіоном і Консисторією, — фотографувати для фільми церкви, церковні заряди та поодиноких осіб, при чім каже платити собі гроші на кошт видання такої фільми. Цим повідомляємо загал вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що ні Владика Митрополит Іларіон, ні Консисторія ніколи й нікого не уповноважували до такої чи подібної роботи й тому не можуть брати за неї жадної відповідальности.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ПОЛІТИЧНІ ПРИЧИНИ РІЗДВОВОГО ПОСЛАННЯ ПАПИ 1955 Р.

(Продовження)

Не на руку Москві патріотизм покеволених нею народів. І теж у Великодньому посланні в 1954 р. папа Пій XII виступив проти націоналістичної політики в Європі ,назвавши її "насінням суперництва і розпалювачем незгоди" — тим злом, що "безмежно шкідливе (і що) ніколи не буде вповні використане" (Newsweek, 9. І. 1955).

Рим турбується тут власне цим, що як довго існує патріотизм, так довго кожен нарід буде змагати до повної незалежности і не дозволить Римові втручатися в його внутрішні політичні справи. Отож, щоб дотодити Римові, еп. І. Бучко з своїм Великоднім посланні 1955 р. назвав **"звиродніли християнами"** тих, яким байдуже, яка буде релігія в Україні" "(Свічадо", червень 1955, Торонто). Це значить, що коли хто не буде стратися за це, щоб Україна почерез Церкву була підпорядкована римській політиці, то цей для Риму є "звиродніли християнином". Значить: москалі, які не тільки обороняють свою повну незалежність та ще й поневолюють Україну, є для Риму "добрі, віруючі люди", а поневолені українці, за це тільки, що боронять свою незалежність, в очах Риму є "звиродніли християнами", — називає їх так, щоб догодити Москві.

*

В цій угодовській політиці Риму супроти Москви треба шукати причини політичного виступу папи Пія XII в його Різдвяному посланні 1955 р. Ось що пише про це послання американський "Newsweek" (9. І. 1955): "Папа Пій в своєму Різдвяному посланні 1955 р., в якому закликає припинити випробування атомової зброї, спричинив державним мужам Заходу прикрі хвилини. Було в них що на це сказати, але, здається, спочатку вони не знали — що.

Пропозицію папи "в найзагальніших рисах" обговорював президент Айзенгавер з державним секретарем Доллесом, як повідомив Білий Дім, в три дні пізніше "Голос Америки" в обережній формі погодився з тою ціллю, задля якої мало б бути припинення випробування атомової зброї — під умовою, що одночасно буде застосована загальна контроля всякого роззброєння.

Якщо б папа пор..дився був Державного Департаменту перед написанням свого послання, на нього були б напоялягали, щоб він взагалі нічого не говорив у посланні про стримання випробувань атомової зброї, тому що це послання звучить трохи забагато в дусі цілий московської пропаганди. Як і було очікувано, Москва за це гарненько поплескала папу по плечу".

"Free Press" (Вінніпег, 21. І. 1956) повідомив: "Радіо з Москви дало папі Пієві спеціальне признання за ці його виступи в Різдвяному посланні, в яких він закликає до заборони атомової зброї та випробувань її... **Московський коментатор сказав, що прилюдна (комуністична — П.С.) думка в багатьох країнах з вдоволенням вислухала цього закличку папи.** Короткий зміст становища папи щодо атомової зброї був поданий кількома советськими радіостанціями".

Значить, папі, видно, власне цього й треба, щоб його в Москві прославляли як того, що йде по Її лінії — мовляв: як дозвольте мені перенести мій престіл до Москви і Ватикан замінити на Кремль, то вам буде вигода, бо будете панувати над 400-ма мільйонами католиків, і мені буде вигода, бо я саду в славі своїй на межі Европи й Азії, — серед "доброго народу російського", який більше вірить (хоч би й у комунізм), ніж Заході, що вже ні в що не вірить", і там будуть мені кланятися москалі, бо вони вроджені для фанатичного ідолопоклонства. І у вас краще, бо не маєте отої демократично. "порожньої свободи", яку Рим так ненавидить.

"Newsweek" (9. І. 1956) пише, що "хоч **в теорії папа рішуче противиться комунізмові,** то (в практиці) він в минулому і в сучасному відмовляється прилучитися до Заходу в характері духового партнера", бо "католицька Церква не є причетна до жодного політичного блюка і це обезпечує їй вільну руку в акції". Для чого Рим цю свою "вільну руку в акції" використовує? Папа хоче посередничати між Советським Союзом і Заходом, щоб припинити зброєння ("Свобода", 29. 12. 1955). Большевики послання папи не послухають і будуть продукувати атомову зброю; одночасно вони ширять на Заході агітацію, щоб населення від своїх урядів вимагало заборони атомової зброї, тож послання папи тут пішло по лінії большевицьких бажань.

Комуністичне Бюро Всеєвітньої Ради Миру в Гельсінках 13 грудня 1955 року закликає до роззброєння (на Заході! — П.С.), а 24 грудня 1955 Рим повторив те саме. Значить Рим в практично-політичній дії йде на коексистенцію з Римом. На наслідки не треба було довго чекати, бо негайно Джерард Пікар, голова католицького юнійного центру, що обединує 100,0000 робітників у Квебеку, Канада, в своїй новорічній промові домагається зменшення видатків на зброєння, і каже, що "більшість канадійського народу воліє мир, який би він не був прикрий, ніж збройний конфлікт". Коексистенція! Джерар Пікар послухав папи.

(Далі буде)

ІНФОРМАЦІЯ З БРАЗИЛІЇ

Щоденник "Свобода", 17. 9. 1955 р., помістив допис п. з. "Українці в палаті бразилійського кардинала", за підписом д-ра С. Федюка. В дописі м. і. сказано, що на відвідинах у палаті кардинала Жайме Баррон де Камера "всіх присутніх було коло 30 осіб, більшість православних". Кардинал "зґадав, що до його найкращих споминів належить його візитація вірних греко-католицького і православного обрядів на терені Бразилії". Кардинал при тому "з окремою увагою поставився до православних" (підкр. В.). Ширше писав про це "Вісник" у ч. 22/1955. В цій справі нижче містимо інформацію з Бразилії:

"Курітіба, дня 17 січня, 1956 року.
До Консисторії У.П.Церкви в Канаді,
Редакція "Вістника"

"У зв'язку з замітков у "Вістнику", ч. 22 (15. XI 55 р.), за дописом у "Свободі", вважаю за свій обовязок подати хоч коротко наступне вияснення.

"Свободі", а зокрема п. др. С. Федюкові, видно, залежало на тім, щоб широко розреклямувати і в специфічному світлі представити в дійсності зовсім дрібну подію, що фактично вона ось так представляється.

Православних українців в Рію де Жанейро не більше п'яти родин. Релігійні свої потреби вони задовольняють переважно в сирійській православній церкві, що її настоятель дуже прихильно ставиться до наших вірних, а вся сирійська парафія щиро вітала м. р. Владику Митрополита Іоана.

Час від часу до Рію з Сан-Паулю доїжджає український католицький священик о. Скульський. Дня 28. 8. м. р. він правив Службу Божу в домовій каплиці Кардинала Жайме Баррон де Камера, Архиепископа столиці, і запросив на цю Службу Божу декого з своїх знайомих православних українців. По службі Божій Кардинал запросив до себе всіх присутніх — на Службі Божій — і мав коротку розмову з ними. Невідомо мені, що власне говорив Кардинал, але напевне не говорив того, що хотів би п. Федюк і що він написав до "Свободи". Отже твердження п. Федюка, що "до найкращих споминів Кардинала належать його візитації вірних... і православного обряду на терені Бразилії" — ніяк не можна признати за відповідающе дійсності, і є воно плодом його фантазії. Так, Кардинал Жайме Баррон де Камера є ординаріям українців католиків у Бразилії, — і він відвідує їхні парафії, але Кардинал ніколи не візитував наших православних парафій і ніколи навіть і мови про це не було.

Трудно зрозуміти, яка ціль цих "реверіяційних" інформацій.

Український Християнський Рух на терені Бразилії не виявляє себе, і до нього з православних українців ніхто не належить.

Прошу прийняти вислови глибокої пошани

о. Ф. Кульчинський,
(Адміністратор УАПЦ на Бразилію).

ВЖЕ ВИЙШОВ І ПРОДАЄТЬСЯ
ДОСЛІВНИЙ ПРОТОКОЛ
Однадцятого Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбувся 29—30 червня, 1955, в місті Вінніпегу, Ман.
Протокол переписаний з рекордової машини і числить 136 сторін друку великого формату. Ціна лише $2.00 (для З.Д.А. $2.50)
Замовлення й гроші слати до:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ
НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ
передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.
Ціна лише $125.00.
Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

"ХИЖІ ВОВКИ"

Що діється в Хорватії?

2

Свідчення відомого хорвата-католика

В Хорватії православних було 3 мільйони, а католиків 5 мільйонів. Коли німецько-гітлерівські війська розбили Югославію, її населення було переслідуване. Католицька Акція в Хорватії пішла з гітлерівцями на співпрацю (коляборацію) і за те дістала від німців вільну руку винищити православних. Коли це винищування набрало жорстоких і масових форм, тоді визначний хорват і католик, Првіслав Грізогоно, бувший югославянський міністер, вислав до католицького архиепископа д-ра Альойзія Степинця в Загребі лист, в якому протестує проти мордування православній церкві в Галві і змасакровано сербів перед вівтарем (православним) в Кладумі, ударами великих молотів — це щось таке, чого ще не знає історія.

Є за руках офіційні рапорти про ці нечувані злочини. Вони такі страшні, що потрясли вже й самими німцями та італійцями (під опікою їхніх багнетів католики в Хорватії мордували православних. — І. К.). З тих масакрів та оргій тортур було зроблено багато світлин.

Німці дозволили хорватам чинити все те саме, що вони чинили за часів 30-літньої війни, і з того часу в Німеччині залишилася приказка: "Борони нас Боже від холери, голоду і хорватів". Навіть ці німці зі Срему, як хоч і ненавидять нас, поступають з сербами таки менше-більше людяно. Італійці сфотографували посудину, в якій було 31½ кільограмів сербських очей; до Дубровника прийшов один хорват, що мав на шиї намисто з сербських очей та з двох вирізаних язиків.

Жах у таборах, де тисячі сербів мордовано або засуджено на голодову смерть, студінь та знущання, не дається описати. Німці оповідають, що в одному таборі хорвати замкнули тисячі сербів. Коли вони, німці, потім прийшли до цього табору, то знайшли його порожним, в повіді крови, в якій дечегде валялася одіж.

Сьогодні в таборі в Ясеновачі тортурують і мордують тисячі сербів. В цю гостру зиму їх тримають у циганських бараках без соломи й накриття, а їхній харч складається з двох бараболь денно на особу.

Чогось подібного досі ще не знала історія Европи. Треба було б йти до Азії, вертатися до часів Тамерляна й Джінгіс Хана, чи йти в Африку, до нехристиянських держав під звірськими володарями, щоб знайти щось подібного. Імя хорвата через ці звірства на цілі століття заплямилося безчестю і сорамом. Тепер нас вже нічого не зможе очистити. Нам не вільно тепер згадувати про нашу "тисячолітню культуру" навіть перед останнім циганом на Балканах, тому що навіть цигане ніколи так по-звірськи не поступали.

Чому я пишу про це до Вас (до католицького архиеп. Степанича — І. К.), коли Ви не є політичним мужем, і "не є відповідальним" за це? Ось чому: у всіх цих досі нечуваних злочинах, гірших за поганські, **наша Католицька Церква також взяла участь двома шляхами.**

● Поперше, велике число священників, клериків, монахів і зорганізованої католицької молоді активно прийняли участь у тих злочинах, але, що є ще страшнішим, навіть католицькі священники постачали командантам таборів і відділів і, як такі, вони толерували чи давали накази жахливо тортурувати, мордувати і масакрувати чи переслідувати (православних на католицтво) нарід (православний).

● Один з католицьких священників перерізав горло православному сербському священикові. **Ніхто з них не зробив би цього без дозволу свого єпископа,** бо в противному разі він був би відданий на Церковний Суд та позбавлений священичого сану. А тому, що так не сталося, отже ясно, що єпископи дали на це свою згоду, приймівні в мовчазний спосіб.

● **Католицька Церква вжила всі свої засоби для цього, щоб силою навернути на католицтво решту сербів (яких ще в Хорватії не вимордувано).** Під час, коли країна сливає невинною кровю мучеників і коли стогони переживань нещасних доносяться постійно, монахи і монахині мають **моці Усташів в одній руці, а молитовники в другій.** Провінція Срему вкрита летючками Єпископа Акшамовіча, друкованими в його друкарні в Дякові. Цими летючками він взиває сербів приймати католицтво, бо цим вони спасуть своє життя і майно. Виходить, що наша Церква мордує душі, як Усташі мордують тіла. Але ще більше підозрення падає на нашу Католицьку Церкву тому, що коли багато сербів було знищено, то в той час інші серби були навернені на католицтво (і цим спасли своє життя).

Хоч ми, хорвати, вже ніколи не зможемо заміти з себе того сорому, який впав на нас через ці злочини, то ми могли б нашу відповідальність перед світом і власним сумлінням принаймні зменшити, якщо б ми підняли наші голоси протесту проти всієї цієї ганьби.

Це вже остання година, коли нам треба зробити це. Бо після цього великого історичного злочину вже наступить кара. Що ж тоді стануться з нами, хорвітами, коли витворилася опінія, що у всіх цих злочинах ми бряли участь до кінця?

Зрештою, це ж обовязок Церкви піднести свій голос і поперше, тому, що вона ж є Церквою Христовою; подруге, — тому, що вона має силу. Великий Єпископ в Німеччині мав відвагу піднести свій голос в обороні переслідуваних жидів, одначе в нашій країні ні один епископ не став в обороні доді невинних християн-сербів, які потерпіли більше, ніж жиди в Німеччині. Тому власне найбільша відповідальність та людська й Божа кара впаде на провідників Католицької Церкви, а також і на наш нарід, якщо він своєчасно не розкається в своїх тяжких і страшних гріхах.

Пишу до Вас у цій справі — про ці несамовиті злочини — щоб спасти свою душу і щоб Ви могли тут знайти спосіб спасти свою душу.

(Підписано) Првіслав Грізогоно."
Бувший Міністер Королівства Югославії, в Земуні, 8 лютого 1942 р.

І. Кулинич.

Турбота, що є основою всіх турбот модерної людини, виринає з того, що людина пробує бути собою без Бога, або пробує себе перевищити без Бога.

ІМПРЕЗИ УХР І НТШ

Інформація Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ), що вийшла з Сарсель, Франція, 24 січня 1956 р., з підписами проф. д-р Володимира Янева і проф. д-р Володимира Кубійовича, повідомила, що НТШ у Сарселі влаштовує конференцію, присвячену проблематиці Української Переслідуваної Церкви. Перша сесія конференції вже відбувався 22 січня 1956 р. Дальші сесії наступять.

Конференція має подвійне завдання: 1. Збирати матеріали в справі переслідування Церкви в Україні, бо "занедбання дослідів у цій ділянці може зумовити, що деяких питань взагалі в майбутньому не дасться висвітлити, якщо не збереться відповідне джерельного матеріялу, чито не поставиться відповідно проблематики" (підкр. — В.).

2. "Організація Конференції мала ще й інше завдання, а саме вона пов'язувала НТШ із громадянством, яке, як відомо, саме в останніх місяцях розгорнуло Акцію відзначення Трагічних Дат. Ця Акція спричинилася до поглиблення нашого духового життя (спільна молитва, Служби Божі) й довела до злагіднення стосунків між православними й католиками, тоді в ділянці зовнішньої пропаганди вона може зинаватися таким бар'єром, як м. і. передання вістки про переслідування Церкви в Україні 6 чужинецькими радіостанціями... Для повної успішности Акція (католицька? — В.) вимагала ще наукового поглиблення, зфундованим провіренними фактами й матеріялами.

У внутрішньому житті НТШ мала конференція те значення, що мала бути, власне кажучи, перша спроба повнішої наукової тематичної (суто на тему переслідування Церкви. — В.) конференції. Вправді були вже намагання організувати цикль доповідей, присвячені різним аспектам одного питання(переслідуванню Церкви. — В.), але були вони тільки в рямцях інших конференцій (як наприклад цикл доповідей, присвячених коронації короля Данила в рамцях праць II. Наукової Конференції Европейського Відділу НТВ)". — (Виходить, що унійна імпреза, присвячена коронації короля Данила і переслідування Української Церкви большевиками — це для НТШ "одне питання!" — В.).

З наукового обовязку провід НТШ говорить: "Треба признати, що праця над актуальними питаннями дуже тяжка: з одного боку відчуваємо брак матеріялів, але з далеко більшій мірі небезпечний брак історичної перспективи: факт пов'язання дослідника із своєю добою утруднює об'єктивність".

Тут подані дослівні витяги з Інформації НТШ. — Дивно, що НТШ тривожиться, щоб не закралася мимовільна необективність, коли в Енциклопедії Українознавства НТШ допущено свідому необективність — пофальшовано факти з історії Української Православної Церкви. З руки ворогам України НТШ дало вигідну зброю, — скажуть вороги: коли НТШ фальшує факти історії свого власного народу, то як же тоді вірити йому у всьому іншому! — Чи треба нам цього? Щоб догодити Римові, чи виплатитися підривати довіря до української науки?

НТШ тут явно звязується з Українським Християнським Рухом, що явище собою одне з рамен Католицької Акції. І мабуть проводові НТШ видається, що римська місія УХР стоїть на хиткому грунті коли спішиться надати його римській політиці "наукового погляблення". Гарна "наука" — що і казати! І "вільна" вона під наказами Риму!

Спішиться НТШ, щоб якомога скоріш натворити унійних "документів" і передати їх потомкам, щоб не забулися. Всі фальшування Риму, що тепер є ясні й сліпому, коли трохи пожовкнуть, наберуть "архівної сили", — може декого з нащадків зуміють "заякляти в козла".

Щодо "злагіднення стосунків між православними і католиками" (українцями), то Укр. Христ. Рух хіба не має на увазі ширший загал українців греко-католицького віровизнання з якими в православних українців не було й нема "гострих" стосунків; УХРух мабуть має на увазі унієтську верхівку, що римські інтереси ставить вище українських; однак між тою унієтською верхівкою і православними українцями "злагіднення стосунків" не наступило. — До речі, український загал жде, щоб НТШ відкликав пофальшування фактів УПЦ в Енциклопедії Українознавства. Поки цього не станеться, то можемо наперед сказати, що в НТШ дійсно "відповідно ставиться проблематику", відповідно до потреб Риму...

Щодо зовнішної пропаганди, яку робить Україні Католицька Акція, то про неї говорять такі документи: В Повісті Української Католицької Єрархії з нагоди імперзи "1000-ліття" християнської України сказано:

"Ми стверджуємо і повідомляємо вірних, що накипене їм московське православіє під фізичним і моральним примусом ворогів Божих та ворогів наших є без ніякого значення перед Богом і людським законом та правопорядком. Фальшиві пастирі й наємники не мали ніякого права розривати та порушувати на Українській Землі вірність Христовій Церкві та вірність Римському Вселенському Архиереєві, що як Наслідник святого Верховного Апостола Петра виконує верховну владу в Христовій Церкві.

Хай знає цілий світ, що Католицька Україна була й буде завжди вірна непофальшований Христовій правді та Його Церкві" ("Свобода", ч. 200/1955, ЗДА).

Український Католицький Єпископат хоче бачити боротьбу України проти Москви за інтереси Риму, а не за волю України та незалежність її від усіх чужих зверхників. — Чи така "пропаганда" виключе у вільному світі зрозуміння для української справи? Унієтський епископат переконує світ, що українці борються не за Україну, а за Рим!

З нагоди цієї імпрези "100-ліття" християнської України, Архиепископ Портленду в Орегові, Едвард Д. Таворд, писав: "Мило нам дізнатися про святкування у Стемфорді, Конн., 5 вересня 1955 р. для відзначення річниці католицького християнства в Україні..." ("За Віру Православну", ч. 1/1956). — Рим зрадівся ясно, що крилося під невинною назвою імпрези "1000-ліття" християнської України: намагання довести, що Україна нібито "залежна від Риму". Чому НТШ як установа, що має служити науці, не запротестує проти таського фальшування історії України Католицького Акцією? Натомість НТШ співпрацює з УХРухом, що займається католицькою акцією. — Може Інформація НТШ якось невдало зредагована, але коли її брати такою, як вона є, то виноситься враження, наче б ця стара заслужена українська наукова установа зійшла до ролі одної з менших місійних станиць Риму.

РОСІЙСЬКИЙ СВЯЩЕНИК НЕ ПОБАЧИВ У СОВЕТАХ ТОГО, ЧОГО СПОДІВАВСЯ

Російський священик о. В. А. Крешнік, американський уродженець, по другій світовій війні відвідав Советський Союз, щоб познайомитися там зі станом російської Православної Церкви. Він сказав, що в СССР відкрито тільки 14 тисяч церков, вісім духовних семінарій і дві академії на весь Советський Союз. В самій Москві відкрито лише 52 церкви (на всіх 800). Атеїстичний уряд СССР щойно в 1942 р. трохи злагіднив натиск на російську Православну Церкву, коли під час війни провід цієї Церкви заявив солідарність з урядом. Цей священик сказав: "Уряд побачив що він не може знищити релігії". Дальше о. Крешнік каже, що коли советський уряд переселився до інших будинків, Церква буде старатися займати Кремль для себе (Там хіба можна сподіватися антирелігійного музею!) Цей священик розчаровано „ призвався, що положення Церкви в СССР цілком інше (гірше), ніж він сподівався побачити.

— Стільки подає "The Edmonton Journal" (8. 12. 1956). Питання: який сенс о. Крешнікові після всього того дальше підлягати московській патріярхії в Москві?

ВЖЕ ВИЙШЛА Й ПРОДАЄТЬСЯ

СВЯЩЕННА КНИГА

ОКТОЇХ

видання Української Греко-Православної Церкви з благословіння Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу і всієї Канади.

ОКТОЇХ, або Восьмогласник, — це необхідна книга для всіх днів, яка містить Богослужіння кругу тижневого (Вечірні, Утрені та Літургії блаженні, тобто приспіван до третього антифону), поділені на місім рядових голосів, які послідовно міняються.

ОКТОЇХ виданий на гарнім і міцнім книжковім папері, великими читкими черенками та позначений інтервалами (переділами віддиху). — Міцна оправа з гарним написом і витисненою орнаментикою. Розмір книжки 10x7 цалів, 184 сторони друку.

ОКТОЇХ повинні мати не тільки дяки, але всі ті, що люблять та інтересуються богослужбовим співом.

Ціна з пересилкою тільки $5.00.

Замовлення й гроші слати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ МЯСОПУСТНА

Про Страшний Суд

І Святе Письмо, і вложений в людську душу Закон Справедливости говорять, що добрим належиться нагорода, а злим кара.

Людський суд, хочби й найбільше справедливий, не може досягнути всіх злочинців. Деякі злі вчинки, хоч і поважні, не звертають на себе великої уваги і перед суд не вриходять. Великі злочинці вміють нераз заховатися від руки людської справедливости. Але всім їм належиться спожити овочі того, що вони сіяли. Їх повинна поставити на суд Божа справедливість перед свій Суд. Це дуже гарно висловлює стародавна побожна пісня:

Два рази сліпий, хто
Наперед про смерть не думає;
Два рази сліпий, хто
По смерти встати не гадає...
І що ж було б, коли б
На суд всі не встали,
Добрій заплати, а злій
Кари б не дістали!?
Но прийде той час,
Коли кожний з нас
Дістане заплату.
— Пяку чи багату,
І правда іоповнилась вся.

Дуже зірно висловлене те, що говорить нам найперше закон життя, вложений Богом в нашу душу.

В Євангелії цієї неділі пригадуються такі слова Христа:

Прийде час, коли Син Чоловічий засяде в славі на суд. І зберуться перед ним люди, які жили на світі. І розділить Він їх, як розділяє пастух вівці від кіз, — вівці по правій, кози по лівій стороні.

І скаже до тих, що по стороні правій: "Прийдіть в наготованє вам Царство, — бо ви Мене голодного нагодували, Мене спрагненого напоїли, Мене подорожнього в дім прийняли, Мене нагого одягнули, недужого і в вязниці відвідали.

Здивують ті слова тих, що на правій стороні, і вони скажуть:

"Господи! Ми ж не бачили Тебе ні голодним, ні спрагненим, ні нагим, ні подорожним, ні слабим, отже ми Тобі ніякого добра не вчинили". І відповість їм Христос:

"Що ви вчинили другим людям, це ви вчинили Мені Самому".

Подібно звернеться Христос до лівої сторони і скаже:

"Ідіть ви на кару велику, бо ви Мене голодного не нагодували, спрагненого не напоїли, нагого не одягнули... І відповість ліва сторона:

"Господи! Як могли ми ми все те зробити, коли ми Тебе ніколи не бачили?" І скаже їм Христос:

"Але ви бачили людей голодних, спрагнених, неодягнених опущених, — а коли ви не дали їм помочі, то ви не помогли Мені Самому, і тому вам належиться кара".

Кращого зображення Божої справедливости тепер ніхто з мудрців світу не висловив. Це висловив лише Христос.

Та яке це сильне зображення: Хто на світі з ним не згодиться? Згодяться добрі, але й злі мусять згодитися. Ніхто не скаже, що йому за його працю не належиться заплата.

Окремо важне в словах Христових, що Він говорить лише про діла людей, а це відноситься до всіх людей на світі.

Христос не вгадує "віри" різних окремих Церков, ані теж про церковні групи й організації, що є людськими установами та для людей, і самі вони без добрих діл не є ніякою заслугою. А каже Він, що для Віри треба добрих діл, і лише в добрих ділах в ім'я Боже є виповнення Божого Закону.

Історія говорить, що грецький висланник показав Володимирові Великому образ Страшного Суду і той образ Володимира дуже зворушив. В тім образі містилася вся наука Християнської Церкви. Роби добре, а заслужиш Царство Небесне. І тому Володимир, ставши християнином, дуже помагав убогим. Коли помер, то всі злакали за ним, як за своїм добрим батьком.

Уводячи нас в час Великого Посту, Церква ставить нам перед очі той образ, в яки дійсно "весь закон і Пророки" містяться. Ставить так, як грецький висланник ставив його перед Володимиром. І той образ викликає в нас питання: "Де приготовляю собі місце ни Страшнім Суді; по правій чи лівій стороні? А памятай, що від того залежить твоя вічність!"

Дійсно велике питання! І велика наука!

НЕДІЛЯ СИРОПУСТНА

Тут Христос згадує піст, як побожну і потрібну встанову, як жертву перед Богом, і каже, як треба постити.

Піст є релігійного потребою в усіх вірах, — це потреба кожної релігійної душі. Піст був і в поганських вірах, був в жидів. І Христос постив, і Апостоли постили. Як в усіх вірах були молитви, як всюди люди приносили жертви, так мали й обовязок посту. І тому піст є жертвою перед Богом, він рівний щирій молитві.

Посту ніхто один не видумав, — його встановила релігійна потреба. Людська душа, людська совість сказала, що треба і посту. А вже коли ходило про те, коли належить постити цілій вірючій громаді, то це вже люди той час означували. Каже Христос:

"Коли постите, не хваліться тим перед людьми, бо ви не для людей, але для Бога постите. Постьте так, щоб люди і не пізнавали, що ви постите. Люди можуть не знати, але буде знати Бог, і Він приймє твій піст як щиру твою жертву".

Видно, що в часах Христа були люди, які постячи показували себе сумними, щоби всі знали, що вони постять, але про таких каже Христос, що їх нагорода скінчиться на людській похвалі. До Бога їх піст не дійде.

Окремо говорить Христос, щоб люди прощали другим їх провини. Тут певно Христос мав на гадці тих, з якими і між якими нам треба жити. А коли люди близько себе живуть, то можуть одні другим чимсь не вгодити. Отже наказує Христос: "Прощайте провини одні другим, бо всі ви люди помилені. Хтось не вгодив вам, і ви кимсь не вгодили. Будьте вирозумілі, розумні. Тоді наше співжиття з людьми буде мирне".

Христос не розумів тут дійсних ворогів і злочинців, які з розмислом роблять лихо. Він казав Апостолам: "Коли ворожі війська будуть наступати, тікайте!" Бо з ними співжиття бути не може. Це чужа лиха сила.

Ще пригадує Христос, що не треба надто вболюбовати в земних скарбах, як одиноким щастю. Такі скарби мертві. Вони ржавіють, нищаться, їх злодій крадуть. І ви не понесете їх перед Бога. Прийде смерть, і ви все лишите. Готуйте собі такі скарби, щоб їх можна забрати з собою на другий світ. Добрі діла творіть, а вони будуть тими вічними, незнищеними скарбами.

ПЕРША НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

В Апостолі цієї неділі ап. Павло покаже, яку силу має велика віра чоловіка. Дає він цілий ряд примірів, з яких бачимо, що Апостол під словом "віра" розумів.

Віра, це сильна постанова і витривалість гідного чоловіка. Коли перед тобою стоїть велика і гідна справа, віддай всю свою увагу, всю силу, всю працю, щоб її досягнути, а ти здобудеш дуже багато. І Христос про таку віру говорив.

Каже Апостол, що велика віра була в Мойсея, бо він не боявся зашкодити що він не є сином дочки Фараона, і не дбав, що стратить почести і майно, яке мав би, коли б зостався на дворі Фараона. Він водів стати пастухом і не відриватися від свого поневоленого народу.

Каже він, що вірою попадали мури Єрихону, себто витривалістю тих, що Єрихон облягали. Згадує він багато осіб, які вірою перемагали царства, чинили справедливість, втікали від меча, ставали сильними з немічних; були мучені і не піддавалися; були биті, в кайданах, у вязницях, каменовані, білування, але не зрікалися того, що в них було великою справою. І закінчує Апостол: "З терпеливістю біжімо до боротьби, що нас чекає, дивлячися на Ісуса, Звершителя Віри". Бо і Він ту віру показав, витримавши до самої смерти.

Багачам люди „можуть завидувати, але за ними не ходять, їх слави не розголошують. Багачі це звичайні люди. Майно їх може бути велике, але вони самі такі малі, як і всі.

Не те було з Христом. Він був бідак, не мав де голови приклонити, але яким великим Він був для людей! Всі бачили, що Він духом великий. Тому про Нього говорили, Його хвалили. Кожний багач міг завидувати Христові тих похвал.

Читаємо в Євангелії, що, йдучи в Галилею, побачив Христос Филипа і каже: "Йди за мною!" І за час іде Филип до свого знайомого, чи приятеля, Натанаїля, і каже: "Ми знайшли Того, що згадує Його закон і Пророки, а ним є син Йосифа з Назарету, — Ісус".

Людському мірою думав Натанаїл, і каже: "А хіба з такого малого Назарету може щось велике вийти?" Звичайно людям здається, що великий чоловік мусить вийти з великого міста, зі значного роду. І говорить Филип: "Ходи, а побачиш!"

Ледви Натанаїл до Христа наближався, як Христос каже: "Це ізраїльтянин, в якого серці нема облуди". Здивувався Натанаїл і говорить: "Звідки ж Ти мене знаєш?", — на що відпо-

(Продовження на 9 стор.)

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

На старість переїхав він до Нансі, де займався наукою й господарством Також багато допомагав бідним. Одного разу відпоров золоті гальони від свого військового одягу, щоб віддати їх якомусь бідному. Коли ж один з його сестріїок зауважив, що цей одяг є найцінішою спадщиною для його дітей, Друго сказав: "Я зробив це тому, щоб ви ніколи не забували, що ваш дід був звичайним пекарем". Друго ніколи не стидався свого походження.

Не так було з письменником Вуатюром. Той був сином шинкаря, але дійшовши до слави, бував дуже збентежений, коли при ньому згадували його батька.

Якийсь дотепний шляхтич, зауваживши це, сказав йому одного разу:

— Дивна річ: вино, яке завжди всіх розвеселяє, дає дуже зле на Вуатюра.

Брати Августини і Ганнібаль Караші — обидва відомі малярі, були синами звичайного кравця. Коли вони вже здобули великий розголос, Августин почав проводити веселе життя і знайомився тільки з заможними та впливовими людьми. Ганнібаль, навпаки, він скромне життя і не був такий гордий.

Якось раз прийшов Августин до брата й почав робити йому докори, що не випадає йому вести таке непомітне життя.

Ганнібаль мовчки слухав і рисував щось на клаптику паперу. Коли Августин скінчив: — "Дивися, — сказав йому брат — ось моя відповідь". І показав свій рисунок, який представляв бідного старенького кравця, їх батька, при роботі.

Яків Амйо, славетний перекладач Плютарха (грецький історик, про якого я ще згадаю), був сином римаря.

Одного разу зробив він якусь маленьку шкоду і боявся вернутись додому, де на нього чекала заслужена кара.

Без грошей, в розпуці, але вбраний, пішов він дорогою до Орлеану. Тридцять годин пройшов він майже без спочинку й нарешті впав знесилений на дорозі. Подорожній ідучи узяв його до себе на коня і завіз до шпиталю в Орлеані.

Там його лічили відпочинком і доброю їжою, а потім дали трошки грошей і відіслали з поворотом до батька.

Але Яків не вернувся до родичів, бо лякався їх гніву. Пішов він до Парижа і там лишився. Заробляв потроху, виконуючи різні доручення і часто бував коло одної школи. Якась заможна пані звернула увагу на його вподобання і та гідну здачу й поручила йому відпроваджувати щоденно до школи її дітей Там він бував присутній на лекціях своїх панів; там відчув великий потяг до наук і через міцну волю, ощадженим грошей на закупи книжок і пильність досяг того, що зовсім молодим зайняв помітне місце між ученими того часу.

Пізніше, коли через свої наукові праці став заможним, Яків Амйо записав двинадцять тисяч су Орлеанському шпиталеві в подяку за ті дванадцять су, які йому дали колись на дорогу.

Триста літ перед Яковом Амйотом це один хлопчик, Роберт Сорбон, прийшов без грошей до Парижа. Без усякої підтримки, завдяки тільки своїй праці, став він спочатку доктором теольогії, а потім капеляном і сповідником короля Людовика IX.

Памятаючи труднощі, з якими йому прийшлося боротися в дитинстві, Роберт Сорбон відкрив у Парижі школу для бідних учнів. Ту школу спочатку так і звали "бідний колеж", а професорів, що там учили, "бідними учителями". Але пізніше школа прийняла ім'я свого фундатора й стала зватися "Сорбонною", себто домом Сорбона. Всі ми тепер знаємо, який це дім і яке має значення для розвитку французької науки і літератури.

Одного разу російська цариця Катерина II захотіла відзначити орденом різьбяра Франца Фальконета, що в той час різьбив у Петербурзі статую Петра Великого. Цей ордер надавав право властителеві на титул "високородіє".

— Її Величність не могла обрати нічого кращого, — сказав Фальконет офіцерові, що привіз йому наказ цариці, — бо я дійсно високо народився — аж на підлаві!

Це переказали Катерині, і вона на другий же день приїхала до майстерні різьбаря. Коли надивилася досить на працю Фальконета й висловила йому з того приводу велике вдоволення, то попросила оповісти їй історію його життя, "бо — додала вона, — я не думаю, щоб високе народження, про яке ви так щиро згадали, сприяло вашому успіхові в мистецтві".

— Ваша Величність дуже ласкаві, що питають мене, але разом з тим дозволю собі зауважити, що бідність моїх родичів не перешкодила мені стати артистом, нашими...

— Як то так? — спитала здивовано цариця.

— Мушу сказати Вашій Величності, що татко й мама Фальконети...

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

ВОСКРЕСЕННЯ ЛАЗАРЯ

Ісус мав приятеля Лазаря, який жив у селі Вифтанії, близько Єрусалиму, і мав дві сестри — Марію і Марту. Ісус часто заходив до їх дому і перебував з ними.

Одного разу, коли Ісус відійшов у далекі сторони, Лазар занедужав. І послали сестри посланця до Ісуса, кажучи:

— Господи, ось той, кого любиш, недужає.

Почувши це, Ісус каже:

— Недуга ця не на смерть, а на славу Божу, щоб прославився нею Син Божий.

І остався в тім місці, де був, ще два дні, а тоді каже учням Своїм:

— Ходімо знов у Юдею! Лазар, наш приятель, заснув, то ж Я піду збудити його.

Прийшовши тоді Ісус, застав Лазаря вже чотири дні в гробі. А коли Марта почула, що Ісус надходить, вийшла Йому назустріч і каже:

— Господи, коли б Ти був тут, не вмер би брат мій.

І каже Ісус до неї:

— Воскресне брат твій... Хто віруе в Мене, то хоч би і вмер, буде жити. Чи вірш у це?

Марта відповіла:

— Так Господи, я увірувала, що Ти є Христос, Син Божий.

Тоді пішла і покликала Марію, кажучи їй:

— Учитель прийшов і кличе тебе.

Вона ж прийшла, впала до ніг Ісусові і промовила:

— Господи, коли б Ти був тут, не вмер би брат мій.

Ісус же, побачивши великий смуток їх, заплакав. Пішовши тоді до гробу Лазаря, сказав:

— Відваліть камінь від гробу.

А коли це зробили, Він звів очі вгору, помолився і закликав:

— Лазаре, вийди!

Лазар зараз вийшов і настала велика радість між людьми. Багато з тих, що бачили це чудо, повірили, що Ісус дійсно Син Божий.

ПРИТЧА ПРО ТАЛАНТИ

Одного разу сказав Ісус таку притчу:

Один чоловік, відїжджаючи, прикликав слуг своїх і передав їм майно своє. Одному дав пять талантів, другому два, а третьому один, — кожному по його здібностях.

Пішовши той, що взяв пять талантів, орудував ними і придбав других пять талантів. А той, що дістав два таланти, придбав других два. Той же, що дістав один талант, пішов і закопав у землю срібло пана свого.

Коли ж вернувся пан додому і почав брати облік від слуг своїх, каже йому той, що дістав пять талантів:

— Пане, тими пятьма талантами я придбав других пять.

Сказав же до нього пан його:

— Добре, слуго добрий і вірний. Ти в малім був вірний, отже поставлю тебе над багатьма. Увійди в радість пана свого.

Це саме сказав і тому слузі, що отримав був два таланти і придбав ними других два.

Прийшов же третій слуга перед пана свого і промовив:

— Пане, я знав, що ти жорстокий чоловік і що жнеш там, де не сіяв, і збираєш там, де не розсипав. Злякавшися, я пішов і закопав срібло твоє в землю. Ось маєш твоє.

Озвавшись пан, сказав до нього:

— Слуго лукавий і лінивий! Коли ти знав, що я жну, де не сіяв, і збираю, де не розсипав, то треба було віддати срібло моє міняйлам, а я тепер відобрав би своє з процентом.

А тоді звернувся до слуг своїх і промовив:

— Візьміть від нього талант і дайте тому, що має десять. — І киньте слугу пікчемного в темряву, де буде плач і скрегіт зубів.

***

Бог нагороджує кожного відповідно до його діл. Бог дає всім людям Свою благодать, але вони мусять радо її прийняти і використовувати на добро.

(Далі буде)

СВ. ВАСИЛІЙ ВЕЛИКИЙ

(Продовження)

Найбільшим памятником чоловіколюбства св. Василия був шпиталь і гостинниця, яку він на передмістю Кесарії побудував, а яка простором рівнялася малому містові. Подорожні й недужі, а між ними голодно прокажені мали тут пристановище і догляд. Сам він ходив до слабих, а то й уздоровлював їх. Старався задоволити людей в усім, постарався про лікарів, про слуг, тримав провідників і вози, щоб подорожні не мусіли довго затримуватися, а коло шпиталю збудував для себе і для своїх монахів обширний будинок, щоб завжди бути близько слабих.

Епарх Модест, якій на приказ царя святому Василієві грозне муками і смертю, був тяжко занедужав і просив Василія, щоб йому поміг у його недузі. Святий Василій своїми молитвами його уздоровив, а той, вставши з постелі, всюди голосив, що завдячує своє життя лише Василієві, і був йому до смерти щиро вдячний.

Одного дня зібрав святий Василій своїх священиків і сказав: „Ходіть, діти, за мною, а побачимо славу Божу і прославимо Господа". Вийшли з міста, та ніхто не знав, куди Василій їх веде. В одним же селі жив священик, Анастазій, і мав жінку, Теотніо, і люди вважали її за неплідну, бо ніхто не знав, що вона береже своє дівство. До того то ярівного подружжя йшов святий Василій з священиками, щоб їм праведного священичого життя показати. Коли наближалися до дому того священика, зустріла їх Теотніа, яка Василія зараз пізнала, бо не раз його в церкві в Кесарії бачила, і поклонилася йому. Василій, же сказав: „Чи ти здорова, Теотніе?" Чуючи, що по імени її називає, настрашилася і каже: „З ласки Божої я здорова, владико святий". Блаженний же говорив дальше: „Де є Атанасій, брат твій?" Вона відповіла: „Анастасій не брат мені, але чоловік". А Василій на те: „Хто же з жінкою так, як Анатасій з тобою, той не є її чоловіком, але братом". Побачивши, що Василій всю їх тайну знає, впала йому до ніг і каже: „Молися за мене грішну, Отче Святий, бо великі і чудні річи бачу в тобі".

Святий за неї помолився і хотів дальше йти, як заступив йому дорогу і сам Анатасій і, цілуючи руки і ноги Василія, сказав: „Звідки мені така честь, що Святитель Господній приходить до мене?" Святитель відповів: "Добре, що застав я тебе дома, учню Христовий; підемо до церкви і відправимо Службу Божу". Бо Анатасій кожного дня, крім суботи і неділь, постив і не їв нічого, крім хліба і води, і то аж по заході сонця. Прийшовши до церкви, звелів святий Василій Анастасієві св. Літургію служити, та він відмовляється, кажучи: „Знаєш, Владико, в Св. Письмі стоїть: „Більший менший благословляє". А Василій на те: „При всіх ділах твоїх добрих будь і послушний". Коли ж Анастасій правив Службу Божу, при підношенні Страшних Тайн бачив Василій та всі, хто був того достойний, Святого Духа в виді огненнім, що спускався на Анастасія. По Службі Божій зайшли до Анастасія і застали стіл приготований Святому і Його священикам. І запитав Василій священика: „Скажи мені, звідки ти маєш майна і яке життя твоє?" Священик відповів: "Я, святителю Божий, чоловік грішний і маю це, що нарід дає: маю 2 пари волів, одними роблю сам, а другою— мій наємник; одни прихід з тих волів призначений не помяч бідним і нещасним, а другий за заплачення податків. Трудяться також моя дружина". Тут каже Василій: „Називай її сестрою, бо так воно е, і розкажи мені про свої добрі діла". Анастасій відповів: „Нічого доброго не зробив я на землі". Тоді говорить Василій: „Встаньмо, оглянемо твій дім". Встали з-за столу, помолилися, прийшли перед одні замкнені двері, і каже Василій священикові: „Анастасіє, відчини ці двері". І каже Анастасій: „Отче святий, не вкодь тудн, бо там нема нічого, крім домашніх речей". На те Василій: „Я власне за тим сюди прийшов".

Коли священик заолікав з відчиненням дверей, відчинив їх Василій своїм словом і знайшов там людину прокажену, з якої тіло відпадало. І ніхто про нього не знав, крім священика та його дружини, які недужого доглядали. Тепер говорить Василій священикові: „Чому хотів ти свій скарб закрити передо мною?" На це священик відповів. „Це чоловік гнівливий, і тому я боявся його показати, щоб не згрішив яким словом проти твоєї святости". І каже Василій: „Доброю ідеш дорогою, але позволь мені цієї ночі послужити йому, щоб і я був учасником твоєї нагороди" І замкнувся Василій з прокаженим та цілу ночі молився, а рано випровадив того недужого цілим і здоровим. Побачивши таке чудо, священик з дружиною та всі інші прославляли Господа, а святий Василій, порозмовляючи, вернувся додому.

В місті Нікеї відбрав цар Валентий соборну церкву від християн і дав її аріянам. Християни звернулися до святого Василія, щоб їм поміг. Василій направився до Константинополя, де був тоді цар, і просив царя, щоб віддав церкву назад християнам. Цар же сказав: „Ди і розсуди сам між християнами й аріянами, але суди так, щоб ти не стояв по стороні своїх людей". Вернувшись до Нікеї, Василій скликав християн та аріян і сказав: „Цар дав мені право розсудити спір за соборну церкву, отже я кажу: „Прийдять і ви, аріяни, і ви православні замкнить церкву і запечатайте своїми печатками та поставте з обох сторін варту. Тоді ви, аріяни прийдіть і помолиться три дні і три ночі, а потім приступіть до церкви. Коли по вашій молитві двері самі відчиняться, то церква буде ваша навіки. Коли ж не відчиняться, то ви будемо молитися тільки одну ніч, а коли нам двері відчиняться, то церква буде наша навіки.

І згодились на це обидві сторони. І молилися аріяни та взивали: „Господи помилуй", але двері не відчинялися, і во ни з соромом пішли додому. Тепер Василій зібрав вірних з жінками й дітьми, вийшов за місто до церкви святого мученика Діомида і відправив там Всенічну. Рано пустилися всі до запечатуваної соборної церкви, співаючи по дорозі: Святий Боже, Святий Кріпкий, Святий Безсмертний, помилуй нас". А ставши перед церковними дверми, промовив Василій до людей: „Піднесіть руки ваші до висот небесних і заспівайте разом: „Господи помилуй". Коли все отихло, перехрестив Василій церковні двері три рази і сказав. „Благословенний Бог християнський, нині, завжди і на віки вічні". А люди відповіли: „Амінь". І зараз самі почали ломитися замки, розлетілися скоби і замки, повідпадали печатки, двері відчинилися, немов під натиском бурі, і вдарилися об стіну. Боже ставенний же Василій почав співати: „Візьміть двері князі ваші, візьміть двері вічний й увійде Цар слави". Так співаючи, вийшов Василій перший до церкви, за ним незчисленні маси православних, і відправивши Службу Божу, відпустив людей з радістю. Велике ж число аріян, бачучи таке чудо, покинули свою ересь і вернулися до православія.

В Кесарії жив один жид Йосиф, визначний лікар, і він мяг хорому на три дні перед смертю сказати, о котрій годині той помре Василій часто розмовляв з ним і хотів наверпути його на християнство, але Йосиф відповідав: „В якій вірі я родився, в тій хочу померти". Коли ж прийшов час і Василеві вмирати, і він заслаб, покликав Йосифа, щоб той допоміг йому, і сказав: „Що ти про мене думаєш, Йосифе?" Коли той Василія оглянув, то сказав нишком, що були з Василием. „Приготовте все до похорону, бо він зараз помре". Не те Василий. „Не знаєш, що говориш, Йосифе" Йосиф відповів: „Вір мені, Владико, що поки сонце зайде, ти помреш". На це Василій: „А коли не помру дозавтра, то чи охрестишся?" Йосиф був свого певний, отже говорить: „Кленуся тобі, Владико, що коли дозавтра доживеш, я охрещуся". І Василий поволився, щоб Бог продовжив його життя дозавтра, і Господь вислухав його молитву. Другого дня послав Василий по Йосифа, той, побачивши Василія живим, прийшов йому до ніг і закликав: „Великий Бог християнський, і нема другого Бога, крім Нього! Відрікаюся жидівства, приступаю до правдивої віри християнської, а тепер звели мені охрестити". На це Василій: „Я сам охрещу тебе своїми руками". Коли ж Йосиф оглянув його, то сказав: „Сили тебе цілком опустили і не можеш рушитися, а ти хочеш мене охрестити". На це Василій: "Маємо Сотворителя, що дає нам силу".

І Василий встав, пішов до церкви, при людях охрестив Йосифа і назвав його Іваном. Потім відправив Службу Божу і говорив проповідь, прощаючись з вірними. Давши им останнє цілування з прощення, дякував Богу за все, і дякуючи Богу за все, віддав душу свою в руки Божі 1-го січня, 353 року, прожившись 45 літ. Його смерть засмутила цілий Каппадокійський край, а жиди і погани дякували за ним, як за своїм батьком, а вже головно слабі і вбогі вдови і сироти проливали по ним гарячі сльози. Прибув і святий Григорій Назіянзський на похорон святого і на його гробі автолосив проповідь, якої силу і красу чинні всі подивляють. Єпископи, що зібралися, відспівали похорон і поховали в церкві святого мученика Євпископ, хвалячи Бога в Трійці Єдиного, якому слава на віки вічні, амінь.

ОСЕРЕДКИ ПЯТОЇ КОЛОНИ В ЗДА

Органи державної безпеки Злединених Держав Америки недавно повідомили, що головні осередки совєтського шпигунства в цій державі є у Вашингтоні, Ню Йорку та в осідку Обединених Націй.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адреса:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ПРИМАРИ КРІЗЬ ТЕЛЕВІЗІЮ

В наших часах число душевно недужих зростає з неймовірною скорістю. У Франції кожного року прибуває 5,000 божевільних. Передбачена кількість домів для божевільних виявилася замалою, — для 40 відсотків душевно недужих бракує там місця.

Франція згадана тут як один з прикладів цього загального явища в цивілізованому світі.

Розуміється, не поминуло це нещастя й Канади. В канадійських шпиталях для божевільних нараховується 66,000 душевно недужих; кожного року прибуває їх 2,000. Сяківки нараховується душевно недужих, що їх треба віднайти і забрати до шпиталів, лікарські чинники не знають.

Одначе Фрост, премієр Онтеріо, запропонував забезпечити цю провінцію більшим числом будинків для божевільних, тому що, на його думку, число божевільних буде весь час зростати.

В Зединених Державах Америки д-р Салк, винахідник ліку проти поліо, сказав, що тепер невідкладним завданням медицини є боротися з застрашаючим зростом душевних недуг. — Цей зріст приймає такі форми, що на кожних 100 всяких недужих душевно недужі мають тенденцію займати коло 40 місць. Тут ходить уже не про ту чи іншу окрему країну, а про людство взагалі, — розуміється — про цивілізовані країни.

***

В числі душевно недужих окреме місце займають статеві збочені, що останніми часами стають щораз небезпечнішим для оточення явищем. Найяскравіші приклади цього явища в останніх роках і тижнях раз-у-раз бачимо в Онтеро. Але є вони й в інших провінціях Канади та в інших країнах. Влада і загал поважно цим занепокоєні.

Дня 8 лютого в цій справі відбулася пресова конференція: д-р І. Камеруи, директор Психіятричного Інституту в Монтреалі, давав представникам преси інформації, що мали б вести до якихсь розвязок причини цього нещастя та до вказівок — як йому запобігти.

До речі, багато, якщо не більшість, часу було присвячено справі відношення між психіятрією та релігією. Один з журналістів запитав д-ра Камеруна: "Чим пояснити, що хоч населення Канади таке релігійне, то одначе в ній багато божевільних. Як на це дивиться психіятрія?" — До речі, це запитання або дитяче, або продумане злорадно. Д-р Камеруи відповів, що "між релігією і психіятрією нема нічого спільного, — це дві окремі, незалежні одна від одної ділянки". Інша журналістка сказала: "Значить, справа душевної недуги — це справа фізики (тіла)?" І вчений це потвердив. Було також питання в такому дусі: де лежить та межа, від якої треба людину вважати за душевно недужу чи за здорову? Вчений дав таку відповідь, з якої виходить, що точно провести таку межу трудно. Видно, на цій підставі наступило питання: "Релігія вчить про вільну волю, чи себто теж і про відповідальність людини за свої вчинки. Як же дивиться на це психіятрія, що бере на увагу природну мотивацію (спонукуючі "фізичні" причини, що ведуть до злочину)?

Вчений сказав, що означити вільну волю трудно... і дав майже ємницючу відповідь. — І разом з тим він говорив, що між психіятрією і релігією нема суперечностей, розумівши під цим свій погляд на психіятрію. Очевидно, розумував він так: Коли "між релігією і психіятрією нема нічого спільного", то тим самим "між релігією і психіятрією не може бути суперечностей". Отже це не значить узгіднення психіятрії з релігійними засадами.

Вчедай підкреслив, що старі закони, які займаються злочинами збоченців, вже застарілі; дальше, він вимагав збільшення розмірів лікування. Це — все...

***

На питання: "Належить психіятрія до гуманістичних наук, чи до природознавчих", вчений відповів: "Частково до гуманістичних, а частково до природознавчих". — З цим треба погодитися. Коли так, то стаємо перед питанням: Чому ж йри тому душевні недуги зараховано виключно до фізики, коли ця наука не є "виключно природознавча?" Отож, заперечують самі собі! Якщо психіятрія хоч частково належить до гуманістичних наук, то цією частиною вона становить собою вже науку про духовість людини. А чому ж цю духовість запечено і все спроваджено до фізики (тіла)?

Загалом на Заході в психології переважає думка, що "не можна відділяти духа від тіла". Безперечно, цей деліктаний вислів подиктований матеріялізмом, що суперечить з християнству і дійсності. Але тут принаймні можна вилущити таку думку: "Коли не можна відділяти духа від тіла", то це значить, що вони співіснують, як залежні одне від одного. Слабе тіло впливає на дух, а слабий дух впливає на тіло". Наприклад, нагле трагічне переживтя спричиняє раптове посивіння волосся тощо. Отже й випадення духа почерез вплини оточеня веде до статевого випадення тіла, веде до збочення.

На жаль, на конференції помовчали про правду. Більше того, вчений виразно заявив, що неморальна книжка, преса, кіно і т. д. не є причиною статевих збочень... Виходило б, що оці збочення якось самі собою повявляються в тій, не маючи нічого спільного з духом?

***

Загал мав нагоду побачити чисто матеріялістичний підхід до того нещастя, яким є душевні недуги. До людини підходять як до машини. Вважають, що тут хворіє тіло, а не дух, бо духа нібито "нема". Чи як?

Від такої матеріялістичної постанови справи годі сподіватися якогось припинення нещастя... Число душевно недужих має зростати, а єдиним виходом з положення, це будувати щораз більше домів для божевільних, і це ж недорого, потішає вчений, — 12 центів денно на кожного податковця. Утримання божевільного коштує в шпиталі два долари на день...

— Це висліди матеріялістичної "науки"... Це ж наруга над духом людини, — це ветеринарія, а не психіятрія!

І тут без жадних підстав заперечено брак потреби повязувати психіятрію з релігією. Чому не зроблено статистики, щоб показати, яке відношення кожного статевого збоченця до релігії: віруючий він чи ні? Чому не подано в статистиці таких інформацій: що він читав? Які фільми і телевізійні та радіові програми оглядав? У якому товаристві перебував? Як впливали на нього безсоромні реклями на вулицях, що їх змушені оглядати наші діти для того тільки, що хтось хоче зробити собі більший "бізнес"? Чому влаштовують такі руйнучі моральність громадян "наукові" пресові конференції, а не влаштовують їх з добрим християнським місіонарем? Правда, ми бачимо на телевізії виступи католицького еп. Шіна, але йому, замість політики та лякання громадян ЗДА й Канади атомовою бомбою, треба б відкрити очі на факт, що "атомова бомба" вже падає на голови громадян, — впадає в формі знищення моральности громадян для "гешефту", — і для чого ще?!

ЩЕ ОДНА ЖЕРТВА СЕКТАНСТВА

Дж. Грент, мати пятерох дітей, була небезпечно покалічена в автомобільному випадку. Коли лікарі заявили їй, що її життя залежить від переливу (трансфузії) крови, вона, як членкиня секти Свідків Єгови, зажадала побачення з фармером Лайонетом Аніяном — головою місцевого відділу цієї секти. Аніян сказав їй, що коли вона прийме в свій організм кров іншої істоти, то вона по смерти на землі втратить життя в Армагедоні. Він зацитував їй слова з Св. Біблії: "І ніякої крови не істимеш чи з птастев, чи скотини" (Мойсея 7: 26). Внаслідок того не погодившись на перелив крови, Дж. Грент померла. Мати помершої внесла прохання до генерального правника Онтеріо, щоб він розслідив справу смерти п. Доньки. — Так Свідки Єгови мають на сумінні ще одну жертву (а їх в вже більше), тому що не розуміють належно слів Св. Біблії. В згаданій цитаті не говориться про заборону переливу крови, бо за часів Мойсея перелиру крови не знали взагалі. Крім того, при переливі кров служить не як пожива, а як лік.

ПЕРЕДБАЧЕНІ ВИДАТКИ КАНАДИ

Федеральний міністер фінансів Гарріс 24 січня 1955 р. подав у парляменті такі цифри видатків передбачених в 1956/57 фіскальному році: разом усіх видатків буде приблизно $4,907,615,000. З того $1,775,000,000 призначено на оборону, включаючи вже $143,000,000 на збороневу допомогу країнам Північно-Атлянтійського Пакту (НАТО). На пенсію для старих призначено $379,516,00. На допомогу родинам для дітей $369,-240,000. На здоровля й добробут прядільно $874,219,044. Для провінцій на рахунок федерально-провінціяльних податкових угод відведено $354,200,000.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

"ВІРНИЙ" В СОЮЗІ З "ЧОРТИКОМ"

Добрий день, Пане "Вірний",

У "Вістнику" ч. 24/1955 (стаття "Старі цитати, а мінімна дійсність", автор якої підписався "Священик") трапилася друкарська помилка: там, де Господь говорить про Себе, замість в великої букви "Мене", через друкарську помилку вийшло "мєнє". Це звичайний "друкарський чортик". Напсував він чернів друкареві і коректорові. Але це вітночне "друкарське чортеня" не дає спокою "Вістникові" й досі. Воно розрослося у великого чорта та ще й з вусами.

Ви, Пане "Вірний" рішили полемізувати з автором згаданої статті у "Вістнику". Ви написали статтю під заголовком "Кому це потрібне?" ("Українське православне Слово", лютий 1956, ЗДА). В цій статті друкарську помилку у "Вістнику" (оце "мене") Ви називаєте... "правописом "Вістника". Хитро придумано, ні? Мовляв: священне слово пишуть з малої букви — "вільнодумці", значить, вяже! Знайшли Ви собі, Пане "Вірний" союзника в "друкарському чортеняті". Хороша спілка! Свій свого шукає...

Хитро ж придумано, розмієте! Давай, кажете, друкарську помилку назву "правописом "Вістника"! Геніяльно, ні? Шкода тільки, — Ви забули в своїй статті при ваших словах "цімнгами" (книгами?) та "у "Вістнику" дати пояснення, що це правопис "Українського Православного Слова".

Побачив я зі статті, яким великим авторитетом віри і знання ві і рішив собі повчитися від Вас правопису священних слів. Деякі вільнодумці, лібералн, недовіркн, радикали і взагалі протестанти, пишуть з малих буков священні слова. Повагн до них я душі не мають. А вони, знаєте, кажуть: "Мова — дзеркало душі". Ось Ви й повчите, думаю, релігійних лібералів, як писати. Читаю: "Бог"— з великої — добре. "Божественних Тайн" з великої. Дальше: "пастирського богословія" з малої. Ну, думаю, може друкарська помилка. Дальше: "боговстановленість ієрархії" — з малої, — Пане "Вірний", що ж це таке з Вамн?! Невже, пишучи з малої "боговстановленість ієрархії", вважаете той факт за щось маленьке, що з малої пишете? Хоч і не знаю, що є душі собі думаете, пишучи свою статтю, але ніяк не повірю, щоб Ви могли з малої букви писати. Це хіба "друкарський чортик"... Ну далі: "Божественні Тайни"з великої, — я відкнув легше. Дальше, тайн Божних" з малої. Дальше: "св. тайнк" з малої!!! Гм, думаю собі: пише це, видно, людина вчена в Богословії, і хіба ж знає, що вона пише: одні Тайни, видно, є великі — отже в великої букви, а другі "малі" — з малої букви. Але я сподіваюся, що Ви, Пане Вірний, ласкаво виложите мені таємницю різниць між "Божественними Тайнами", "тайнами Божими" та "св. тайнами", — що всі три у Вас пишуться інакше: одні побільшено, а другі поменшено.

У Св. Письмі православні християни слово "Апостол", коли не слідує імя Апостола, вживають великої букви, а вільнодумці — з малої. Читаю про Апостолів у статті "Вірного": "апостол" — раз з малої, "апостол" — другий раз з малої, "апостол" — третій раз з малої. Всі рази з малої!!! Думаю собі: може писала людина старенька, і недобачила. Я не міг подумати, щоб великі самих Апостолів Ви недобачили, Пане Вірний, бо це ж був би нечуваний лібералізм у цій блискучій статті, що повна християнської шляхетности, культури і взагалі... Читаємо дальше, — І... "отці Церкви" у Вас з малої!!! Просто з дива вийти не можу: як воно так може статися, щоб такі "вірні"-люди й так якось "невірно" писали... А може це "друкарський чортик" так поменшив у Вас. Св. Отців Церкви малою буквою? Може Ви написали з великої "Отці", якоже у Вас було навіть "Святі Отці Церкви", а цей безбожний друкарський чортик викреслив і "Святі" і з великої "Отці", лишивши Вам і нам на розпуку з малої "отці Церкви"! Чортик є чортиком — будь він і друкарський, — все ж це сила нечиста, і він великими буквами священних імен величати не буде, — це Вам відомо.

Але тут, Пане Вірний, одна формальна увага: коли наводяте слова з "Вістника" і пишете з малої "отці Церкви", Вам треба було додати, що це правопис "Українського Православного Слова", бо у "Вістнику" написано з великої "Отці Церкви".

Після того всього, Пане Вірний, я цілком збламутився: не знаю до чого відноситься Ваш блискучий наголовок "Кому це потрібне?" — до згаданої статті у "Вістнику" чи до Вашої власної. Серйозно кажу!

І ще ота філософська правда, що "мова — дзеркало душі" трохи хвилює мене. У Вашій мові якось ніби затягає московщиною: "преемство", "преемственність", Павел, "священику" (укр. священикові"), відначальну, возложення і т. д. Давній-давній дух, коли ще триста літ "дом Романових царствував" і золоті рублі курсували...

Ремствуєте Ви, Пане Вірний, що автор статті у "Вістнику" заховався під криптонім "Священик", — значить людяте все відверто. Похвально це з Вашого боку. Так і лицює вірному. І я вірю Вам, що свою статтю Ви підписали своїм повним імям і прізвищем, може й "отчеством". Але під статею цього нема, — є тільки підписаний "Вірний". Видно, "друкарський чортик" зробив Вам збитка і накинув Вам маску "Вірного", замість Вашого прізвища. Ех, "друкарські чортики"!... Ось тепер я й не знаю, чи "Вірний" — це Ви особисто, чи не є Ви "Вірний", — усе той "друкарський чортик" перевернув шкереберть. Але все таки я Вам щиро кажу: тільки чорти, та ще й вусаті, входять у таємні змови з чортиками, розуміється — друкарськими. Серйозно! Вірні в такі нечестині союзи не входять. А коли в тими чортиками почнуть накладати, то він їх так попутає, що й самі не знатимуть, звідки ті чортики в їх думання і писання лізуть: з друкарні чи з душі? Щиро кажу!

До найближчої зустрічі,

Друкар.

ЗОСТАВИВ МАЙНА НА 300,000 ДОЛ.

В Балтімор помер 29-го січня ц. р. 75-літній письменник Г. Л. Менкен і зоставив майна вартости 300,000 доларів. З того велику частину він призначив для Балтіморської бібліотеки і Гопкінського шпиталю. Він розумів, що значення бібліотеки для загальної освіти є таке велике, як і значення шпиталю для недужих людей.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

(Закінчення з 5-ої сторінки)

віи Христос: "Я бачив тебе під смоківницею, ще перед Филип до тебе "прийшов".

І побачив Натанаїл могучість Христову та й каже: "Учителю, ти є Син Божий!" На те Христос: "Ти віруєш, коли Я сказав, що бачив тебе під смоківницею, але ти ще більше побачиш".

Натанаїл мусіє дійсно бути дуже гідним чоловіком, а це для Христа буде найважніше. Бо що ж між всіми скарбами світа може бути цінніше, ніж гідний чоловік? Він стоїть на верху всіх вартостей, якщо це чоловік гідний, чоловік з великою вірою.

Дарозумів тепер Натанаїл, що з малого місточка може Бог явисти щось найбільше, бо для Бога нема низького і високого місця. Сам же Христос в стайні народився, а не в палатах.

Що Божа рука може з найнижчих низин явисти великого чоловіка, показує нам і наша історія. Шевченко народився в убогій хаті кріпака (панщинника), зазнав гіркого сирітства, бував терничними стежками, а вкінці Господня рука поставила його на висоту народного пророка, на великого учителя. І вчені і багаті йому не дорівняли. І слава про нього розійшлася поміж чужими народами. Бо в нього була велика віра і в його серці не було обдуди. В тім була його великість і сила.

Люди виробляють свої плянн, бо того знмагає життя, але Господь остаточно вирішує все, нераз несподіваними і непрозумінними для людей способами.

ПОПІЛ І ПОЧАТОК ПОСТУ

В латинників є "Середа Попелу", як ознака Великого Посту. Тоді є Богослужения, на якім священик робить попелом знак на чолах і каже: "Мамятай, чоловіче, що ти є попіл і до попелу вернешся". Є вістка, що такий знак зробив собі і папа з початком посту.

ПРОТИ ОГОЛОШУВАННЯ НАПИТКІВ

В Вашингтоні явилися представники від сотень церков і товариств тверезости, щоб піддержати внесок, який заборонив би оголошувати алькоголічні напитки в газетах, радіо, телевізії і фільмах, бо це захочує до пянства. Заохота для молодих і старих, — лише пий, і пий, і пий.

Створіння в природі не можуть себе знижувати; але людина може, бо вона складається з духа і матерії.

Третя Книжка „МАЛОВІДОМОГО".

Вже вийшов 3-ий том „Маловідомого", якого вміст ділиться на такі головні части: 1) Чи Шевченківський протестував проти ннщення церков на Холмщині. Тут подане і його Послання, що мало бн відносится до внищення церков. 2) Еп. Григорій Хомишин. 3) Еп. Кошиковський. 4) Заводження целібату в Галичині. 5) Шелестівський заборонив священикам спати. 6) Конкордат Риму з Польщею. Ціна ..... 75 ц.

Замовлення слати до:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ЗАБОРОНА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИХ РАДІОПЕРЕДАЧ У ФРАНЦІЇ?

Часопис "Українець — Час", що виходить в Парижі, 11 грудня, 1955 р., помістив такий заклик:

Відозва Їх Ексцеленції Монс. Ж. Рюппа

В змені Їх Еміненції Кардинала Фельтена, Їх Ексцеленція Монс. Жан Рюпп видав з датою 19 листопада 1955 р., відозву, спрямовану зокрема до вірних у Франції, закликаючи їх підтримати своїми листами акцію, яка змагає до відновлення радіопередач Богослужень східних обрядів у Французькому Радіо-висилачі.

Їх Ексцеленція підкреслює у названій відозві величезне морально-релігійне значення таких радіопередач та гаряче закликає вірних домагатися їх відновлення. Для централізації і кращої координації цілої акції такі листи з домаганнями до Французького Радіовисилання треба спрямовувати на адресу Їх Ексц. Монс. Рюппа, звідки вони будуть переслані до Ф. Р.

Нище подаємо дотичну адресу:

S. Exc. Mgr. Jean Rupp, Evêque auxiliaire, Archeveche de Paris, 30, rue Barbet-de-Jouy, Paris (7e)

***

Недавно в пресі появилася така новинка:

У Франції заборонили українські радіо-передачі

Паризька радіовисильня, Парі-Інтері переслала що першої неділі кожного місяця українські релігійні авдиції з коротким коментарем французькою мовою. Недавно ця французька радіовисильня відмовилася пересилати українські авдиції. Про це, виходить, подбали відповідні "дорадники", яким залежить на тому, щоб на хвилях етеру не прозвелось ні одне вільне українське слово, ні одна пісня, ні одна Служба Божа.

Український Християнський Рух звернувся окремим листом до українського громадянства на чужині підтримати цю протесту акцію проти заборони українських авдицій на французькому радіо. Він закликає українців висилати листи до французької радіовисильні в обороні українських радіопересилань.

("Канадійський Фармер")

Виходить, що у Франції заборонили греко-католицьку передачу. Український Християнський Рух, що діє в рамах Католицької Акції, звернувся до українського громадянства на чужині підтримати його протесту акцію проти цієї заборони. Якщо тут ходить про заборону цих радіових передач, що їх започаткував французький католицький єпископат, то треба надіятися, що єпископат у Франції успішно виступить проти їх заборони.

Безперечно, кожному українцеві не байдужа заборона "вільного українського слова". Не менше одначе українцям не байдуже це, який зміст це "вільне українське слово виражає". Українською мовою багато речого пишеться й говориться також і чужинцями.

Не знаю, як там було у Франції. Знаю натомість, що з Сен-Боніфасу, Ман., з католицьких радіо-передач також лунають українські звуки і пісні, але цими звуками всіх не-католиків (теж й православних українців) називають... сектант, ми! Отже ображають всіх тих громадян Канади, які належать до Християнської Церкви, але не є католиками. Якщо б ці громадяни вглянули у справу і дослідили заборони таких авдицій, то хто б'ив би винен? Тоді католики ховалися б може за політичні плечі всього українства (і цих таки "проклятих-сектантів нездинених") — з дляпом:

"Переслідують вільне українське слово!" А може це тільки переслідують римський політичний зміст у цьому слові?! - Застерігаюся: не знаю, як там є у Франції: але якщо так, не, дай Боже, як у Канаді, то... хай читачі тут судять про це.

Ів. Сенюк.

Справа признання китайського уряду

В Канаді є люди, які роблять заходи, щоб Канада признала большевицький уряд в Китаю. За тим висловлювався вже кілька разів і міністер закордонних справ Пірсон, виходячи з того заложення, що коли в Китаю большевики все взяли в руки, то треба їх урядом признати.

Коли ту справу розглянути з кількох сторін, то вийде ось що:

1. Признання большевицького уряду в Китаю хочуть і китайські большевики і Москва.

2. На такім признанню скористають тільки большевики.

3. Признавати большевицький уряд в Китаю, то признавати законним, отже з морального сторони ніби оправданим, той невідьничий лад, який большевики там заводять.

4. Китайські большевики стоять на тому, що мусять забрати Формозу, бо це їх власність, хоч відомо про що большевикам ходить. Формоза загородює большевикам дорогу до захоплення дальшого світу, отже, взявши Формозу в свої руки, вони могли б дальше легко поступати. Коли б визнати їх як законний уряд, то це йшло б впарі з їх претенсіями до Формози.

5. З признанням їх уряду вязалося б домагання, щоб представники цього уряду вийшли до Обединих Націй, а це збільшило б большевицьку силу в Обединих Націях.

6. До Канади прибули б з Китаю большевицькі амбасадори і консулі з хмарою своїх урядовців і почалася б додаткова нова шпигунська большевицька робота.

Такі овочі були б з признання большевицького уряду в Китаю.

УКРАЇНСЬКА ПРОБЛЕМА "ЗА КРУГЛИМ СТОЛОМ" НА ТЕЛЕВІЗІЇ

В лютому ц. р. в телевізійній програмі у Вінніпегу відбулися дебати на тему т. зв. "подвійної лояльности" канадійців різного етнічного походження. В дебатах взяли участь: католицький священник, француз о. Дюроше і професори Манітобського університету д-р Твіді і П. Юзик. Отець Дюроше і проф. Юзик заступали "подвійний патріотизм" — в тим, що на першому місці має бути канадійський патріотизм, а на другому — лояльність до своєї етнічної групи. Проф Твіді обстоював тільки одинокну лояльність — супроти Канади, виступаючи проти "дуель лояльти" (двійної лояльности). — Найбільше місця зайняло українське питання, виразно атаковане предсідником і проф. Твіді. З їхньої сторони було поставлене питання: як уявляють собі канадійці українського походження відношення Канади до справи створення незалежної Української Держави з інтересами Канади? Проф. Юзик пояснив, що це не суперечить інтересам Канади, бо Канада є проти комунізму і Україна теж; утворення незалежної Української Держави послабило б комунізм. Проф. Твіді поставив питання: чи мова тут взагалі про комунізм чи спеціально про Росію? Спільність інтересів Канади й України на точці комунізму є конюнктурна (умовно-хвилева), а позатим не слід забувати, що Канада визнає Советський Союз.

Є підстави сумніватися, чи проф. Юзик правильно й переконливо поставив справу, висуваючи виключно комунізм як такий, що має би спонукувати Канаду допомогти у визволенню України. Бо з того виходило б, що коли комунізм в Росії провалиться, то Канада вже мала б не бачити потреби сприяти визволенню України. Проф. Юзикові хіба, відомо, що українські патріоти виступають проти всякого московського імперіялізму — червоного і білого. А демократичним державам треба ставити під увагу справу свободи поневолених націй як такої, без огляду на це, ким би вона не була загрожена.

МОСКВА ЗНАЄ ОБОРОННІ МІСЦЯ В КАНАДІ

Із московських радіо-передачах виступає якась "Моллі", і з її слів видно, що Москва знає дуже добре розклад і пляни оборонних місць на-належій півночі в Канаді. Значить, Москва дає шпигунів, які їй про все доносять. Можуть вони бути і між тими, що ту оборону ніби приготовляють. Цікаво, чи Канада має такі відомости про оборонні місця і пляни в большевії...

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — **„ПРОВІДИННЯ"** заснованій 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

ОГОЛОШЕННЯ

Дуже повчаюча книжечка для нашої молоді „Як поводитися в Божому Храмі", 72 сторінки, 17 ілюстрацій. Ціна лише 25 центів.

„Літургія, Аллілуя та Величання" 36 сторінок. Ціна 25 центів.

Замовляти:
CONSISTORY OF U.G.O.C.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Комісія Недільної Школи УГПЦеркві в Канаді вже переділа до друку підручники: „Православні Богослужения" та „Православна Віра". Починаючи з 4 січня 1956 р., протягом дальших шости місяців мають бути виготовлені до друку ще 4 книжки: Старий Заповіт, Новий Заповіт, Історія Церкви і Методика навчання в Недільних Школах. Крім цього, видає „Поміч програма навчання в Недільних Школах".

● † о. Яків Кіндзерявий-Пастухів, митрофорний протоєрей УПЦ, 16 січня ц. р. помер на атаку серця на 59 році життя. Похорони відбулися 21 січня з церкви св. Трійці в Нью Йорку.

● В Польщі частина католицького духовенства, під на тиском комуністичного режиму, відрвалася від Риму і створила окрему католицьку церкву, що є лояльною до комуністичного режиму (т. зв. „ксенжка-патріоці"). Також у червоному Китаю під примусом частина духовенства заснувала нову Католицьку („Прогресивну") Церкву, що льояльна до уряду і не залежна від Риму.

● В ЗДА недавно висвятили нового єпископа, Пресв. Полієвкта і призначили його на новоствореної шосту Епархію (Західна Пенсильвенія).

● Церковна Громада в Ріджайні плянує будувати, мабуть ще цього року, пятнадцяту церкву. Проект і всі пляни церкви виготовив вже. Ю. Кодак („Віра й Культура" ч. 4, 1956).

● Під вікном епископальної палати в Мілані (Італія) хтось підложив бомбу, яка вибухла, але не спричинила більшої шкоди. В палаті мешкають кардинали Джованні Баптіста Монтіні — архиепископ Мілану, і Джакомо Лерхаро — архиеп. Больоні, яку називають „червоною", бо вона сильно скомунізована.

● Польська емігрантська газета „Остатне Вадомосьці" з 8 січня ц. р., за вістками польського відділу радіовисильні „Вільна Европа" (Зах. Німеччина), подала, що у Львові відкрито тільки два польські костели: катедра і костел св. Марії Магдалини. — Завершилася дільниця міста вибухами — обидві давні церкви зникли, а на місці Святого Юра стоїть незвичний барак, призначений на каплицю.

● В листопаді 1955 р. Конгрегація Богослужб у Римі, з наказу папи, вислала новий порядок Богослужень Страсного Тижня, Літургія Великого Четверга буде правитися від 5-ої год. вечора. У Велику Пятницю буде правитись Літургія Пересвячених Дарів від 3-ої год. дня, коли Христос помер на Хресті. — Рим тут вертається до православних звичаїв.

● Єпископ Алексій Пилипенко — голова Української Православної Церкви на Пиденну Америку, заявив, що він є поінформований у тому, що совєтські агенти і комуністи виїхали в січні ц. р. з Бразилії в напрямі ЗДАмерики з завданням саботажів; на його думку, ці саботажі полягатимуть у провокаціях та зриванні копалень („Батьківщина" ч. 3, 1956).

● З нагоди Дня Української Незалежности в сенаті ЗДА 19. І. 1955 р. відбулися молитви представників Української Православної Церкви — Впреосв Митр. Іоана Теодоровича і уповноваженого Церкви — монсіньйора Миколи Барбака.

РІЖНІ ВІСТІ

● Англія предложила архиеп. Макарієві, провідникові греків на Кипрі, пропозицію самоуправи для цього острова; до Англії належали б справи військові, закордонні і внутрішні безпеки, а все інше було б в руках греків. Архиеп. Макарій не приймає пропозиції.

● Премієром Франції став соціялист Гю Молле, що 31 січня дістав довір від парляменту голосами 420 проти 71, — стрималося від голосування 84.

● Дня 31 січня відбулася інавгурація нового президента Бразилії д-ра Хусселино Кубічека — з професи лікаря-хірурга, чеха з походження.

● „Джаваґарлал Неру, премієр Індії, промовляв з нагоди 8-ліття вбивства Магатми Ганді, докоряючи індійцям, що вони збочили з шляху Ганді, який закликав стримуватися від усякого насильства — в політиці також.

● Колишній італійський чільний фашист, Вітторіо Амбросіні, особистий приятель Геббельса, вибирається до Парижа, щоб скликати там міжнародну конференцію колишніх нацистів для підтримки нового фашистського руху. Перра Пужаде, що в Франції здобув 52 посольські мандати для своєї партії.

● Чотири совєтські вчені пригадалися, як д-р Йонас Солк вакцинював свого внучонку щепловав 200 шкільних дітей у Пітсбургу, Па., ЗДА. Совєтські науковці хвалили цю вакцину і сказали, що в СССР будуть вживати того самого способу щеплення.

● Туреччина робить заходи, щоб дістати від ЗДАмерики 300 мільйонів позички. Америка вимагає, щоб Туреччина раніше упорядкувала свої господарчі справи. В Туреччині панує велика скрута через високі видатки на армію та неврожай протягом останніх 2-ох років.

● Між Західною Німеччиною і Чехословаччиною підписано торговельний договір для обміну товарами на суму 74 мільйонів доларів. Зах. Німеччина одначе не годиться з Чехословаччиною на дипломатичні взаємини, бо Чехословаччина визнає комуністичну Східну Німеччину.

● Західно-німецькі промислові підприємці вели переговорами, ринків збуту для своєї продукції. Вони запропонували членам Північно-Атлантійського Пакту плян економічної розбудови середньо-східних та південно-азійських країн, щоб витиснути звідти советський капітал, а зняти і політичні впливи.

● Чарлз Ф. Горнер ще в 1899 році позичив з бібліотеки Небраського університету, ЗДА, книжку „Франкенштайн", яку повернув щойно в 1956 р. Він каже, що все забував її повернути, а коли пригадував, то не міг її знайти. За той час Горнер мав би заплатити 795 дол. кари, але йому її подарували, бо він дуже жалував свого проступку.

● Хрущов 27 січня ц. р. на зборах московської окружної організації комуністичної партії гостро осудив совєтську бюрократію. Притокою до цього була скарга якоїсь „стахановки" Рожневої, яка, мовляв, сама мусіла їхать аж до Ташкенту по якусь частину до фабричної машини, бо всі папєрові замовлення на цю частину, внесені до управи фабрики, до міністерства про мисловість і до фабричного складу в Ташкенті остались без успіху. — Може вони не мали тої частинки?

● Королева Єлисавета II із своїм чоловіком, князем Едінбургу, відлетіла до Нігерії — англійської колонії на західньому побережжі Африки. Нігерія (340 миль простору і 30 мільйонів населення) рахується в Африці фортецею проти комунізму. — В Нігерії в цю пору велика спека.

● В Іраку, що є членом Арабської Ліги, судять єгипетського громадянина за змову. Єгипетський премієр Насер виступив з гострим протестом проти Іраку і жадає, щоб Арабська Ліга осудила Ірак. Уряд Іраку заявив, що Арабська Ліга не має права вмішуватися в внутрішні справи поодиноких арабських держав. Ізраїль радіє сподіванкам, що в Арабській Лізі почнуться тертя.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

● Д-р Готліб, американський вчений, заявив по радіо, що життя людини може бути вічне. На його думку, старість наступає тому, що молекули (дрібна частинка зі ста атома) протягом в клітинах ниділяться. Коли б ці молекули протягом все відновляти, то це продовжувало б життя клітин людського тіла. — Доследи над цим знаходяться щойно в початках.

● В Кортіна д' Ампецо, Італія, на олімпійських ігрих виступала канадійська гокейна дружина, що називається „Кичченер-Ватерлу Дачмен".

● В Єрусалимі, в центрі елегантної частини міста, знайдено могилу, що походить з першого чи другого сторіччя перед Народженням Христа. Вона знаходиться коло 1,000 ярдів на захід від могили короля Ірода.

● Згідно з законом ЗДА, батьки адоптованих дітей не повинні знати прізвища людини, яка адоптує їх дітей, тому лікарка д-р І. Баркер із Лемонту, Па., не змогла адоптувати 7 індіянських дітей, бо родичі знали, хто їх дітей адоптує.

● В початках другої половини лютого ц. р. в Атенах випав сніг. Атени не бачили снігу від непамятних років. Для дітей була втіха, але для дорослих клопіт, бо Атени й далекі околиці не були до снігу приготовані.

● У східній частині Середземного моря 6-та американська фльота має щонайменше 400 бойових літаків, а крім того ще суходільні летунські бази в Північній Африці. Англійське летунство має свої бази на островах Мальта і Кипр та на далекосхідних летовищах.

● В самому місті, Вю Йорку протягом 1955 р. в автовних катастрофах згинуло 652 особи, а 45,591 поранено.

● Досі „Голос Америки" переказав за залізну заслону свої авдиції 40 мовами. Від 5-го лютого ц. р. дійшла 41-ша мова, цим разом — узбецька. Узбеки в СССР живуть у середній Азії і визнають мусуманську віру.

● Алонцо Брант з Логену, Вест Вірджинія ідучи автом, побачив, як його дитина випала з якогось вата. Він умер від серцевого удару, а дитині нічого не сталося.

РЕЦЕНЗІЯ

Сумна річниця (1930-1945-1955)

Так названа брошура вик. Є. Гловінського, датована 1955 р. Мюнхен. Видав її „ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ ТРАГІЧНИХ ДАТ".

Брошура ця — реферат, виголошений 19 травня 1955 року в Мюнхені на зборах представників українських політичних, громадських, професійних і наукових організацій та установ.

Можна догадатися, хто були ці „представники" і кого та що вони мали представляти. Нам ясно, що Діловий Комітет, який видав цю брошуру, то штаб воюючого католицтва в Європі. Може до того Комітету належить дехто наївний і з православних, думаючи, що з католицтвом можна співпрацювати, то — але вони помиляються. Може належать туди такі, що зобовязані католикам якимись матеріялами вигодами, однак це не змінює справи — Комітет той таки є штабом Католицького Світського Апостольства, яке організоване я

де за вказівками Риму".

Перейдемо до брошури. — Згадуючи Єпархію УАПЦ, яка повстала в 1921 р., а в 1930 року була ліквідована безбожною владою, автор мусів сказати про всі правду, бо ніде правди дити. Він згадав про велику посвяту тієї Єпархії і назвав імена Митрополита Миколи Борецького, який був обраний в жовтні 1927 р. на місце Митр. В. Липківського, і по своєму обрані скалав. „Поруч з розп'ятим тільки Митр. Василем не менше чекає мій хрест... З безмежної любови до Бога, до вас, до нашого народу, я готовий на жертву... Нехай буде Воля Всевишнього..." (Передбачення його справдилось: він загинув).

Але автор не проминув тем нагоди вдарити по тій самій Єпархії. Він каже: „Відновлення Єпархії відбулося не за канонічними правилами, бо не було єпископів, які б могли висвятити нових єпархів... Воно відбулося шляхом рукоположення всіх присутніх, духовних і мирян, на кандидатів у єпископи... Це старохристиянський звичай висвячення, спосіб тепер не вживаний, і за канонічний не признаний".

Видно, що так авторові продиктували католицькі дорадники, бо питання про благодатність Єпархії УАПЦ 1921 року має своє вияснення. Але, не дивлячись на те, автор таки зволов тих Єпархів, що приєднались як до смерти української Церкві і української справи, бо прийняли єпископський сан не для слави світу цього, а з безмежної любови до Бога, до нашого народу.

Перед Єпархією УАПЦ, повною віддановти й посвяти Рідній Церкві й народові, був лишуть постаті ев. грекo-католицької Церкви: Хомишина, Кошіловського і навіть митрол. Шептицького, які служили Римові й полякам, а не українському народові. Вони зкищали джерело української інтелігенції — священичу родину, завівши целібат, вели церкву свою до латинства, а народ до польонізації. І хоч нарід протестував, писав скарги ти на Хомишина й Кошіловського, то нічого не помогло, бо вони були „своїми" для поляків, і потрібними для Риму. От така різниця помiж „Канонічністю" єпископів грекo-кат. Церкви і „неканонічністю". єпископів УАПЦ. На одних і на других клали свої руки вірні, при чому митр. Липківського клали свої руки вірні й духовенство після трьохденного посту, молитви й св. Причасті, а на еп. Хомишина свящ. Камінський жинувся з ножем в руках, кричучи: „Ти хотре, ти драбе! Я тебе заб'ю! Ти зницаєш мої діти!" Клали свої руки й до протестаційних скарг, але нічого не помагало. (Див. „Маловідоме").

Все це прийшло на думку, коли прочитав я, що є такий Діловий Комітет, що відзначає трагічні дати. Варто було б „подавати для нашого суспільства всі трагічні дати нашої історії, особливо церковної, почавши від дати 1596 (понура, насильна Берестейська унія).

Крім того, хочеться пригадати останню, пекльно, трагічну дату, яка мала місце в Англії минулого року. Подаю її з листа, датованого 12 грудня 1955 р.: „... Знов у нас в Англії терта між православними й грекo-католиками, сталося воно після промови архиепископа Бучка, яку він виголосив в Лондоні на відкритті конгресу ТУСК-Обнова, сказавши, що ще в перших століттi християнства сатана створив православну віру. На це гостро зареагувала частина преси православної, відтак перекинулось на инші..."...

Ось так виглядає співпраця католиків з православними в теорії і в практиці.

С. Корецький.

З ДІЯЛЬНОСТИ Теольогічного Факультету Коллегії св. Андрея в Вінніпегу.

Дня 1 лютого ц. р. відбулися піврічні збори Теольогічного Товариства. На Зборах було заочитано звіти з діяльности Товариства за перше півріччя. Було також обговорено багато актуальних справ, як: підготовка до Духовного концерту, видання Пропам'ятної Книги і т. п., та вирішено багато инших питань на майбутнє. З огляду на те, щоб не перервати започаткованої праці, Товариство вважало за відповідне переобрати й на друге півріччя попередню управу. На закінчення було попрошено до слова Настоятеля Коллегії прот. Д. Стратійчука, який висловив своє вдоволення і вказівки, що студенти вповні з ним співпрацюють і що він сподівається, що в той спосіб можна буде здійснити вповні покладені на студентів надії.

● Як і попередніми роками, так і цього року всі студенти Теольогічного Факультету взяли активну участь в Колядi на Коллегію Св. Андрея, як на терені міста Вінніпегу, так і поденких більших містах Канади: Торонто й Едмонтон т. і. При цьому треба відзначити, що в згадній коляді брали ще участь і панни: Олена Негрич, Мирослава Негрич, Леся Стратійчук, Наталія Стратійчук, Ганя Яєшник та пані Антоніна Степаненко. Згадані панночки завжди допомагають студентам -богословам влаштувати всякі імпрези при Коллегії, як що управа Теольогічного Товариства складає їм усім щиру подяку.

● Дня 17 січня ц. р. розпочалися виклади другого пів-річчя (другий семестер) на Теольогічному Факультеті при Коллегії Св. Андрея.

● Дня 8 лютого ц. р. о год. 6.30 вечора в Коллегійній Каплиці була відправлена Панахида по бл. п. проф. Леонідові Білецькому. Перед Панахидою прот. С. Герус сказав до присутніх коротке слово, підкреслюючи в ньому значення покійного професора Білецького як науковця й українця. Панахиду відправляли: о. прот. С. Герус та о. протодиякон С. Столярчук, в присутності Високопреосвященнішого Владики Митрополита Іларіона, протопресв. Г. Метюка, прот. Д. Стратійчука, професорів Теольогічного Факультету та студентів-богословів. На Панахиді була також родина бл. п. проф. Білецького.

По Панахиді д-р Юр. Мулик-Луцик, професор Теольогічного Факультету, виголосив у Бібліотеці Коллегії коротке слово, в якому відзначив заслуги покійного проф. Леонида Білецького в науково-літературній діяльності, як також одночасно висловив жаль, що Покійного в науці не зовсім розуміли і що сам Покійний, починаючи від 1-ої світ. війни, знайшовся серед невідрадних обставин емігрантського життя, не мав можливости повністю виявити свій небуденний талант, яким його Господь Бог обдарував. Не мавши майже ніякої підтримки для чисто наукової справи і будучи змушений понад сили працювати заробково, Покійний трохи передчасно зійшов у могилу, не дочекавшися споживання своїх мрій: не розпорошувати своїх сил на инші справи, а всі їх без решти віддати виключно українській нації та Україні, яку він так гаряче любив. Кращі перспективи відкрилися перед ним у Канаді при праці над „Кобзарем" Т. Шевченка при Вид. „Гомоні".

● Дня 15 лютого ц. р., о год. 6.30 вечора в Коллегійній Каплиці було відправлено Парастас по бл. п. Іллі Кіріяку. Парастас відправляли: о. д-р С. Савчук, прот. Д. Стратійчук та о. М. Юрківський. На Парастасу всі присутні перейшли до Коллегійної Бібліотеки, де редактор І. Г. Сирник виголосив заміcтовну доповідь про покійного письменника, який своїм безсмертним твором „Синя Земля" вивінчав одне з перших місць в канадійській літературі. Редактор І. Г. Сирник прочитав уривки з автобіографії Покійного, в якій так яскраво змальовано цього великого письменника, який, помимо своїх особистих тяжких моментів в житті, завжди зумів знайти час для суспільно-культурної праці. Покійний, будучи учителем довший час, завжди був бажанням гостем всюди, тому що мав дуже легку здачу і добре розумів всі переживання і потреби наших перших піонерів-українців в Канаді, з якими нерозлучно жив, з ними працював, та разом поділяв сумні та радісні хвилини тяжкого пioнерського життя. Покійний працював також деякий час в центрі СУС, займав пізніше посаду заступника ректора Інституту св. Івана в Едмонтоні, а згодом став і його ректором. Та все ж таки найбільшою заслугою Покійника був власне його твір „Синя Земля", якого Покійний старався вже перед своєю смертю перекласти на англійську мову. В цьому допомагав йому проф. Альбертійського Університету д-р Старчук та жінка. Доказом цього є останній лист Покійного до д-р Старчука. Але на жаль Покійному не судилося побачити цього твору в англійській мові, про що очевидно мусить тепер подбати громадянство, як також деякі культурно-освітні організації. Після цієї доповіді ред. Сирника до слова було попрошено о. д-р С. Савчука, який коротко описав своє особисте знайомство з Покійним, зазначуючи також що він з Покійним велику переписку. О. д-р Савчук підкреслив, що є конечна потреба проаналізувати всю діяльність Покійного і в той спосіб дати повну оцінку його, як людини і суспільно-громадського діяча. Покійний дуже високо цінив Коллегію Св. Андрея доказом чого є те, що видавничі, він в своїому тестаменті записав поважну частину свойого майна на Коллегію.

Під кінець було попрошено ще до слова настоятеля Коллегії, прот. Д. Стратійчука, який будучи особисто знайомий з Покійним, схарактеризував його як людину, яка ціле своє життя працювала на культурно-освітній ниві, вкла даючи в той спосіб поважну частину своєї праці в розбудову української, а тим самим й канадійської культури. Прот. Стратійчук зазначив та кож, що бл. п. Ілля Кіріяк був творцем в літературі й як такий завжди житиме в памяті всіх українців, а українських піонерів у Канаді зокрема.

Іван Стус.

ЦЕРКОВНА ПРАЦЯ ГРОМАДИ НОРТ БЕТЛФОРД, САСК.

Українська Православна Громада св. Івана в Норт Бетлфорд, Саск., під проводом Всеч. о. О. Хомяка сильно поступила наперед. 1955 рік був дуже успішним. Ми майже вийснили залю під церквою і тепер маємо місце для церковної і громадської праці.

Дня 4 грудня 1955 р. в нас відбулося офіційне відкриття дольшої частини нашої церкви при співучасти дорогого гостя Впреп. митрата о. д-ра С. В. Савчука, голови Президії Консисторії, з Вінніпегу. На цьому Храмі було багато гостей з навколишніх громад і всі з нами радувалися остями нашої громади.

При нашій громаді діють Недільна і Рідна Школи, в яких наука відбувається раз у тиждень. При помочі місцевого Відділу Союзу Українок відбуто Спільне Свячене. У листні місяці м. р. урочисто відсвяткували Храм-Празник. З великим успіхом відбувся базар.

На Різдвяні Свята групи колядників-членів ходили в Колядою, яка принесла поважну суму на фонд закінчення церкви. Також отець парох відвідував домп зо Свяченою Водою.

Громада набула власні метрикальні книги, дві пари риз, чашу, а також закуплено площу під будову парафіяльної хати, будувати яку плануємо ще цього року.

До церковної каси за минулий рік впливуло $3,937.03 і майже стільки було видатків. В що суму не включений фонд на будову церкви.

Богослуження відбуваються раз у місяць.

До нового нарду на 1956 рік обрано: С. В. Друль — голова, І. Іванчук — зист. голови, пані Марія Гарбус — секретарка, А. Козакевич — зист. секр., а В. Білик — касієр.

Всім, що причинилися до успіху в праці нашої громади, складаємо сердечну подяку і закликаємо до ще більшої праці на будуче.

Марія Гарбус, секр.

З ЖИТТЯ Української Греко-Православної Громади Різдва Пресвятої Богородиці в Ошаві, Онт.

У вересні минулого року в нашій парафії відбулась Архиерейська візитація Владики Михаїла. Архиерейську Службу Божу відправив Владика в асисті місцевого пароха о. П. Запаринюка і о. М. Фика, пароха церкви св. Івана, та 8 піддияконів. Дуже гарно співав хор нашої громади під управою диригента п. А. Лой ка. Владика виголосив глибоку змістом проповідь, яка зєднилась надовго між вірними обох парафій.

По Богослуженню відбувся в парафіяльній залі спільний обід, і там промовляли гості з-поза Ошави та місцеві, а при кінці сказав слово инш Владика та отці пароxи. Була переведена збірка на парафіяльну хату, що Громада почала будувати. Будовою керує будівельний Комітет, що складається з Олекси Кашуби, Семена Павлечука та Дмитра Бременка. Ми майже на окіні ченню. Комітетові за це належиться щира подяка. В міжчасі наш Церковний заряд узявся до перебудови залі, яку до кінця грудня докінчили, помалювали і зложили нове огрівання. Всі кошти заплатили самі члени церкви при співучасти дорогого гостя Впреп. митрата о. д-ра С. В. Савчука, голови Президії Консисторії, з Вінніпегу. На цьому Храмі було багато гостей з навколишніх громад і всі з нами радувалися

Сестриства. З фінансового боку базар був успішний, не зважаючи на те, що багато людей не працюють через штрайк у фабриці Дженерал Мотор. Чистого прибутку було коло тисячі долярів.

В грудні відбувся концерт Рідної і Недільної шкіл, які проводить о. парох. Концерт відбувся на свято Миколая. В програму входили пісні, діточе представлення, та роздача дарунків для дітей св. Миколаєм. До Рідної Школи ходить 20 дітей, а до Недільної понад 35. В Рідній Школі навчання відбувається кожної суботи, а в Недільній кожної неділі пополудні, і в ній вивчаються фільми з життя Христа та Його учеників. Поучення в українській мові дає о. парох, він же вчить дітвак молитвам.

При кінці грудня наша парафія втратила працьовитого члена і дяка бл. п. Н. І. Мега. Похорон був дуже великий; не тільки сошлися прийшли віддати останню услугу, але й з Торонта, Ню Торонта, Гемілтону, Ст. Катеринс та Ніягара Фолс. Похорон відправили два ошавські священики. Вічна память йому, а земля нехай буде легка, як перо!

Дня 31-го грудня відбулися річні збори церковної громади. Звіт здав заряд за 1955 рік та о. парох. Під головуванням М. Башущького громада дуже багато зробила з поступила вперед. По звіті громада склала подяку зарядові за щиру працю і приступила до вибору заряду на 1956 р. Через пізній час чочі збори закінчилися в неділю 22 січня. До заряду на 1956 р. вибрали: Мик. Коликів — голова, Теодор Шушпан — зист. гол., Іван Сидоренко — рекорд. секр., П. Блеквел — фінанс. секр., Ст. Ревега — касієр, К. Пшеничний, П. Лебедівський і Гр. Брилзан — контрольна комісія, Ст. Ревега — господар, І. Тома — буфетник, та П. Блеквел, Іван Тома, Олекса Кашуп — стр. брати.

Різдвяні свята пройшли дуже врочисто. На Богослуженнях було дуже значне число вірних. Протягом двох днів колядували хор. Сестриство і Недільна Школа. Зисколядовано понад 800 долярів, все на Церкву.

В неділю 29 січня відбулися збори Сестриства св. Анни. Заряд перевибраний той самий. Наше Сестриство щиро працює для Церкви і багато помагає громаді фінансово. За це сестрицям честь і щире українське спасибі. Відрано, що вони й надальше будуть так працювати і співпрацювати з церковним зарядом.

Ось так представляється робота нашої церковної громади, що хоч невелика числом, але сильні духом. Щастя Боже і надальше так працювати для Церкви Христової.

Кореспондент.

З ХРЕСТИН НА СВОЮ ПРЕСУ

Ст. Катеринс, Онт. — В суботу 4 лютого 1956 р. п-во Йосиф і Ніна Романовські заготовили у свойому новому домі прийняття з нагоди охрещення їхньої 3-ої донечки Карен-Донни. Чину Св. Таїнства Хрещення довершив місцевий парох укр. православної церкви о. Юрій Цукоренко.

На прийняті були також старезньої батьки Йосифа, п-во Ів. Романовські, брат Микола і дві сестри з родиною, як також батьки Ніни, п-во Фед. Ковальчуки з родиною, та приятелі Йосифа, члени української православної громади та місцевого Відділу СУМК.

Запрошений до слова старшим пioнером і працівником в укр. прав. громадах на заході Канади, п. Ів. Романовським, Всеч. о. Цукорник підніс „Многоліття" новоохрещеній доненці і внучці п-ва Романовських, та запросив до жертв на прес. фонд своєї преси. Жертвували: по $1.00: Ф. Ковальчук, Ів. Романовський, п-во Ст. Соколовські, Вол. Новосад, О. Віздяк, Т. Зарицький, В. Хорхата, Н. Романовський. По 50 ц.: Ст. Ковальчук, І. Ковальчук. Разом $10.00. Рішено вислати по $5.00 до „Вістника" і „Укр. Голосу".

Щира подяка жертводавцям, а новоохрещеній донечці і внучці хай Всевишній наділить благословенням і всіма Божими добродійствами, щоб виросла на славу Божу, батькам на втіху, а Україні на славу.

Присутній.

ВІДВІДИНИ В ДЕНЬ УРОДИН

Кіркленд Лейк, Онт. — У вівторок 24 січня 1956 р. відвідалися приятелі і знайомі в домі п-ва Стратуїв, щоб при вітати й побажати пані Марії Стратула щастя, здоровля та життевих успіхів в нагоди дня її уродин.

Пані Марія Стратула заслужила собі на таке сердечне вшанування своєю доброю вдачею, тож і дуже приємно було їм присутнім вітати її в цей ювілейний день, а на памятку вручили гарний дарунок.

Пані Стратула щиро дякувала всім за таку милу неспо дянку, а зі зворушення рясні сльози котилися по її лиці.

І так приємно при щирій і безжурній гутірці проминув вечір до пізної пори. Та не забули присутні і за народній обовязок, а вшанували також українську пресу — „Український Голос" та „Вістник". І на заклик п. Г. Черепахи зложили жертву в сумі $8.00, яку рoзділено поповнені. Жертвували по $1.00: п-во Стратула, п-во Черепаха, п-во Бурчинко, п-во Самойленко, п-во Гурбан, п-во Тодоренчук, п-во Грошок і пані Логвин. Жертводавцям щи

ра подяка, а пані Стратулі многих літ прожитя.

Присутній.

ПОДЯКА

Всією душею і всім серцем своїм вдячний Господеві Богові нашому, що сподобив мене ще трохи прожити, цею дорогою складаю свое сердечне спасибі всім тим, що підтримали мене матеріяльно і морально під час мого 4-місячного перебування в шпиталі „Вікторія" в Монтреалі, де я переніс важку операцію, і як неспосібному до праці. Найвирше складаю щиру подяку нашому панотцеві Архангельському, а також членам нашої Свято-Покровської Громади: Ів. Підкалевські, Вас. Мельничечкові, панству Цехмистрам, панству Ковтригам, п. А. П. Степовому, п. Якові Момотові та всім тим иншим членам Громади, що по-христиньки поспішали мені у великій біді в негайною помічю. — Хай Милосердний Господь усім Вам сторицею винагородить!

Іван Бондаренко.

ПОДЯКА

В часі мого перебування в шпиталі в Сен-Боніфас, після мого нещасного випадку полічування, бажаю зложити щиросердечну подяку всім тим, що мене відвідували, а саме: Всеч. Протопресвяті Гєрусові, Всеч. Отцеві Юрківському а також товариствам: Жін. Т-ву ім. Ольги Кобилянської, Сестрицтву Пресв. Богородиці, Запомоговому Братству молодших і старших при церкві Св. Михаїла у Вінніпегу, вул. Дізраелі. Хай приймуть мою щиру подяку панство Паліборців, Лучаки, Кольби, Малачуків, Юхими, Рудени, Шимечки, Новаки, Костантиноки, Гратко, Гишка, Бурдейні, Бачинські, Дмитровські, Чорнопиські, Морвей, Ярємій, Ферингтон, Остоповичі, Чудзік, Пинязичучки, Ганчуки і Шкрібн. Сердечно дякую за Різдвяні дарунки, які прислали мені до шпиталю, від Жін. Т-ва ім. Ольги Кобилянської, Сестрицтва Пр. Богородиці і Добродійного Братства старших, — що дорогоцінний дар був для мене; дякую Запомоговому Братству св. Михаїла за виплачення мені запомоги на час.

Окремо складаю глибоку подяку Др. Бачинському за рятування мене від смерти і добру лікарську опіку. — Хай Господь Милосердний всім Вам винагородить сторицею!

Теодор Заморенюк.

ПОПРАВКА

У „Вістнику ч. 1, в 1-го січня, 1956 на сторині 14, в ліcті збірок проголошених на пресовий фонд „Вістника", було помилково подано, що Іван Миськ, Нінавапн, Саск., прислав $5.00 з похорону бл. п. Агафій Миськ, а має бути Михайло Миськ.

Адмія. „Вістника".

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

СЕМЕН ПІЦКО

Глеязлин, Саск. — Дня 17 січня 1956 р. по довгій недузі в саскатунському шпиталі відійшов у вічність бл. п. Семен Пицко, прожитий 65 років. Родом покійний із Західної України з повіту Стрий. До Канади прибув 1928 р. і поселився в околиці Глеязлин, Саск. Память по собі бл. п. Семен залишив якнайкращу. Від самих почат-ків був членом укр. гр. православної церкви в Глеязлині, був довголітнім головою Родного Дому в Глеязлин (Во ля), брав активну участь в житті громади — чи то в церковному, чи світському хорі, — займався тютюновим пласта-вом і полишив по собі гарну память в церкві, а саме — хоругви. Був спокійної і терпеливої вдачі; терпеливо і без нарікань поборюючи життєві труднощі, чесно провів своє життя. Вибджаючи в Канаду, свою найбліжчу родину, цебто дружину й четверо дітей оставив на рідних землях, — і, немо доброї волі, не зміг спровадити їх на канадійську землю. Правдиві друзі та односельчани, а також і члени громади, звібрались похоронном покійного Семена.

З найбліжчої родини покійного живуть у Канаді сестрінка покійного, п. К. Нагірна з Дромтеллер, Алта, і п. Шихавий із Саскатуну, які при були на похорон, з односельчан та приятелів, що зконпікувалась похороном та віддали якнайкраще останню християнську прислугу, це: п. Михайло Нагірний з Вам, Саск. п. А. Гарасимюк в Глеязлин, п. Стефанів з Глеязлин, п. Бойко з Редісон, п. Бойко з Мелвил. Багато в похороні допомогли члени та членки УГПЦ Глеязлин.

Похорон відбувся 22 січня в неділю по Богослуженні о год. 2. Похоронне Богослуження відслужив Всеч. о. Сл. Хомик, який виголосив похоронну проповідь. Тління останки покійного зложені на з усіми жила в згоді й любові, доказом чого було те, що на Парастасі було велике число присутних і не лише українців, але й з інших національностей.

Хоч покійну і не хоронило в Лак Ла Біч, а в околиці Катеяна, то все таки о. парох в кінцевім слові по Парастасі подякував присутних сказати на Невянучий Вінок; було зібрано $54.92., в чого придільно $5.00 на прес. фонд „Вістника", а решту зіставлено на потреби новозбудованої церкви в Лак Ла Біч. По Парастасі всі присутні засіли за столи в пивниці під церквою до поминкової вечері, яку приготовило Сестрицтво.

Всім жертводавцям щире спасибі, а покійній Параскі вічная память.

о. П. З.

ІВАН КОРОПАТНИЦЬКИЙ

Шіго, Саск. — 19 січня 1956 року, о 4-ій годині ранку відійшов з цього світу широковсіданий в нашій околиці бл. п. Іван Коропатницький. Хоч, як довідуємось, і передбачував він свій близький кінець, бо зазділегідь поробив відповідні зарядження, але його рідних був це несподіваний удар. Смерть наступила в його власнім домі нагло, під час сну.

Похорон відбувся в УГП церкві Преєв. Трійці в Шіго-місті 21 січня, в присутних було так багато, що нова просторна церква ледве всіх їх помістила.

В глибокім смутку по своїм незабутнім чоловікові і батькові лишились: вдова Євгенія з дому Петрук і четверо дітей — Савеля, Тарас, Васильо і Ольга. Перших двоє не змогли прибути на похорон, але їх гідно заступив Теодор Коропатницький — син покійного по першій жінці, а так само й рідні брат і сестра покійного — Теодор Коропатницький і Елізабета Фостій та їхні ближчі і дальші кревні.

Родом бл. п. Іван Коропатницький з с. Бовінчук на Буковині. Народився 20 грудня 1890 року в сім'ї Василя і Саніхяри Коропатницьких. До Канади приїхав вран з родичами ще в 1900 році, отже 10 літнім хлопцем. В 1910 р. одружується з Кіцою Керелюк, а в 1922 р. вже залишається вдівцем з чотирма малими дітьми. Відруге одружився з панною Евгенією Петрук в 1925 році.

Скільчи голову перед памятю спочилого, сліз підкреслити, що належав він з давнього часу до передових одиниць нашого українського суспільства. Такі справи як Рідна Церква, Народній Дім, українська преса, наші інституції і т. д. він завжди мав на серці. Не жалів для цього ані свого труду, ані свого тяжко запрацьованого гроша. Останньо помагав, наскільки було змоги, при будові нової церкви в Шіго, а так само, враз з іншими, зложив на цю ціль і свій даток.

На поминальний перекусід в домі покійного, де зійшлася сама родина, присутні згадали все це, що покійний пінив особливо, а саме нашу українську пресу, і на цю благородну ціль в память спочилого зложили $20.50, а тим цілий збірку суму було розділено між „Вістником" і „Український Голосом". Жертводавці: по 2 дол.: Т. і К. Коропатницький; по 1 дол. — Дм. Остапович з Вінярд, Ів. Керелюк з Ф. Лейк, К. Стареньк. М. Славський, В. Хрипгул, В. Гунчак, Ів. Гресько, Ів. Березовський, Т. Авака з Вінярд, М. Т. Керелюк, Ів. Петрик з Ріджайн, Н. Фостій, Єлизавета Фостій, А. Гуменюк, Ів. Фостій з Вест Бенд, Василь Коропатницький з Вест Бенд; по 50 ц. Анна Коропатницька; ще по 2 дол. Євгенія і Ольга Коропатницькі.

Вдова пані Євгенія Коропатницька і діти сердечно дякують всім за добру пораду та за поміч в так важкий для них час. Дякують також жертводавцям і всім учасникам похорону.

Нехай з Богом спочиває брат наш Іван.

Вічна Йому Память!

о. Б. Я.

МИХАЙЛ СУЛЯТИЦЬКИЙ

(Поминальне Богослуження)

Гефорд, Саск. — Дня 12 січня 1956 р. в українській гр.-православній церкві Преєв. Трійці в Гефорд відбулось поминальне Богослуження в річницю смерти бл. п. Михайла Сулятицького.

Богослуження відслужив Всеч. о. Олександер Хомяк з участю найбліжчої родини покійного, а саме — його дружини пані Варвари Сулятицької та сина Миколая Сулятицького з Вишарт, як також з участю багатьох сусідів та приятелів покійного.

По Богослуженні пані Варвара Сулятицька запросила всіх учасників на спільний обід. По обіді о. Ол. Хомяк коротко згадав про покійного та зробив звязок до збірки, яка принесла $25.50, з якої $20.00 зіслано на Колегію св. Андрея в Вінніпегу, а $5.50 на „Вістник".

Всім жертводавцям щира подяка, а покійному Михайлу Сулятицькому вічна память.

Присутній.

КОЛЯДА, 1956.

Збірка о. Ю. Цукорника

Ст. Катеринс, Онт. По $5.00: Вол. Татянич і Мих. Куцик. По 2 дол.: сімї Добро, І. Дуда, С. Вереса, М. Бондаюк. По 1 дол.: І. Приймик, Ю. Матяшок, О Сорока, П. Новак, М. Яремій, Г. Горийчук, Т. Тетяпич, В. Биньковський, І. Боднар, М. Булик, В. Дорошенко, А. Васович, Є. Дикал, А. Федорук, А. Філенко, О. Васильців, Мар. Зарицька, С. Видзяк, О. Немий, Д. Петрук, П. Комар, Д. Видзяк, А. Хоральський. Разом 41.00 дол.

Збірка Прот. Е. Горгіни

Вайта, Ман. Іван Гарилюк 2 дол. По 1 дол.: Е. Боднарчук, М. Кадзюк, М. Фещук, Елена Дорош, Василина Кулачковська, П. Подольський, Наталя Подольська, Анна Фігус, В. Костинюк, Н. Факас, М. Колодрубський, Д. Струлбіцький, Я. Кадзюк, К. Бугера, І. Фігус, Н. Лукіянчук, Калина Боднарчук, Н Коваль чук, Г. Божик, І. Негрич, Ріозифович, В. Цесмистрюк, С. Тимчук, Т. Ткачик, В. Онишенко, М. Сторожук, Калина Андрушко, Я. Подольський, І. Цесмистрюк, Марія Демянчук, В. Пихлик, Е. Подольський, М. Дикун, А. Тесарський. Дрібними 75 ц. Разом 36.75 дол.

Сондаи, Ман. По 2 дол.: Іван Ілюк, Дмитро Бімачук, Бол. Білич. По 1 дол.: Г. Олексюк, Е. Хаатуранс, Т. Фещук, Г. Гушуляк, О. Білавчук, М. Бугера, О. Шкрумеда, В. Ілюк, М. Шкрумеда, Анастасія Ілюк. Дрібними 25 ц. Разом 16.25 дол.

Сірко, Ман. По 1 дол.: Г. Чоботар, С. Соколюк, І. Андрусяк, Д. Олійник, В. Мельничук, Домка Чоботар, К. Мельничук, Н. Мельничук, Н. Шипіт, В. Гушуля, О. Чоботар. Дрібними 70 ц. Разом 11.70 дол.

Арбакка, Ман. (св. Николая. І. Давидюк, В. Давидюк, Т. Давидюк, Т. Стефюк, Г. Ілюк, І. Древняк — всі по 1 дол. Разом 6.00 дол.

Арбакка, Ман. (св. Петра і Павла)

Н. Федоровичі, М. Григорійчук, С. Сторожук, Д. Чорнописький, І. Щербак — всі по 1 дол. Разом 5.00 дол.

Збірка Прот. С. Гребенюка

Вірдлй, Саск. По 1 дол.: М. Царук, В. Костинюк, К. Косован, І. Ковалюк В. Шкляр, І. Славенко, Ю. Ткачук, М. Калиновський, Б. Лисак, В. Беркеч, І. Шпка, Г. Косован, Ф. Царук, П. Соколюк, Ф. Савчук, п. Паламаренко, пані Я. Затарнюк. По 2 дол. Вол. Царук і Е. Молитвинюк. Разом 21 дол.

Мек Довал, Саск. Пан О. Чепурда 2.25 дол. По 1 дол.: Д. Дмитрунець, В. Неділя, М. Боровський, П. Томанцук, М. Моторук, М. Томин, Ф. Нещитв, П. Ломінюк, В. Слінчук. Дрібними 92 ц. Разом 12.17 долярів.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ В ВІННІПЕГУ

Української Грено-Православної Церкви в Канаді

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ

Від одного з великого числа вірних нашої Церкви отримано листа, в якому він, між іншим, пише: „Отримавши від Катедри Пресвятої Трійці Різдвяний привіт та просьбу про пожертву, я подумав: Можу цю картку відразу викинути, можу її відложити, можу вложити маленьке дещо, або сповнити свій обовязок. Катедра — це моя Святиня. Церква мені й дітям дорога. Прийміть від мене оцю малу жертву..."

До цього не можна нічого більше від себе додати. Жертва цього жертводавця, знімаючи з пересічною, не мала.

Щира подяка всім Вам за листи й за Коляди. Листи підносять нас на дусі. Пожертви дають спромогу продовжувати великі завдання. Дасть Господь, в недовгому часі Катедра Пресвятої Трійці буде вінчченою Святинею, а це завдяки жертвенним і щиро працюючим людям у Вінніпегу і то всій Канаді.

о. М. Юрківський, парох Катедри Пресв. Трійці.

(Продовження).

ПРОВІНЦІЯ ОНТЕРІО

Фундатор

Гуменюк Теодор, Торонто. (300) $50.00

Орищак Андрій, Торонто. (201) 50.00

Сурмай Василь, Форт, Вилям. (125) 20.00

Тутканюк Константин, Порт Артур. (125) [redacted]

Вентер Михайло, Форт Вилям. (110) 25.00

Гавриш Ріпард, Виндзор. (75) 50.00

Тутканюк Марія, Порт Артур. (105) 10.00

Котик Дмитро, Форт Френсис. (100) 10.00

Пуляк Семен, Форт Вилям. (85) 25.00

Добродій

Грабовський Нестор і Кликантина, Торонто. (65) 25.00

Шилепюк Петро, Форт Вилям. (60) 25.00

Гури Степан і Катерина, Герст. (55) 10.00

Почесні Братчики і Сестриці

Воронжевич Іван, Форт Вилям (40) 5.00

Дудка Ферь, Форт Вилям. (35) 10.00

Сулятицький Петро і Анна, Форт Вилям. 40.00

Загаровський Василь, Форт Вилям. (15) 25.00

Палінко Н., Форт Вилям. (25) 10.00

Сарамага Николя, Порт Артур. (25) 10.00

Сторожук Степан, Форт Вилям. (33) 5.00

Ткачук Іван, Виндзор. (25) 10.00

Вонітови Михайло і Оксана, Ред Лейк. (25) 5.00

Костюк Іван, Форт Вилям (25) 5.00

Сторожук Василь, Форт Вилям. (25) 5.00

Хома Осип, Форт Вилям. (26) 5.00

Чеховий Кирило, Форт Вилям. (20) 10.00

Чура Стефан, Форт Вилям. (25) 5.00

Кристалович Василь, Порт Артур. ,12) 15.00

Курійчук Д., Форт Вилям. 25.00

Слюзар Николя, Форт Вилям. (20) 5.00

Середа Дмитро, Форт Вилям. (10) 10.00

Періг Дмитро, Форт Вилям (15) 5.00

Менцик Яків, Форт Вилям. (10) 10.00

Великий Павло, Форт Вилям. (15) 5.00

Василик Михайло, Форт Вилям. (10) 5.00

Григорчук Олекса, Торонто. 15.00

Кибюк Пилип, Форт Вилям. (10) 5.00

Пасхалюк Йосиф, Порт Артур. (5) 10.00

Стефик Данило, Бімвил. (5) 10.00

Вишинський Ілько, Форт Вилям. (5) 5.00

Галіцький Іван і Марія, Форт Вилям (5) 5.00

Гава Михайло, Форт Вилям (5) 5.00

Мизак Дмитро, Форт Вилям. (5) 5.00

Ревакоеський Степан, Форт Вилям. 10.00

Скомаровський Николя, Садборі. 10.00

Султан Михайло, Торонто. 10.00

Тхоревський Евген, Форт Вилям. 10.00

Хам Максим, Форт Вилям. 10.00

Щербій Семен, Форт Вилям 10.00

Прихильники

По $5.00: Антонишин Андрій, Форт Вилям; Бойко Йосиф і Марія, Порт Артур; Воронюк Параска, Форт Вилям; Гриф Юрій, Форт Вилям; Гронський Петро, Форт Вилям; Мартинюк Давид, Форт Вилям; Самчук Іван, Форт Вилям; Стеблінський Д. Форт Вилям.

Аксенчук Евдокія $1.00

Антонишин Николя, Форт Вилям. 2.00

Гуцул Николя, Порт Артур 2.00

Денис Катерина, Форт Вилям 3.00

Калин Василь, Форт Вилям 2.00

Мельничук Тимофій, Форт Вилям 3.00

Москаль Йосиф, Форт Вилям 2.00

Панчук В., Форт Вилям 2.00

Титура Андрій, Форт Вилям 2.00

РАДІО-КОЛЯДА

Листа 2.

По 50.00 дол. Степан Пелешок, Балмертон, Онт.

По 25.00 дол.: Йосафат Дзьобко, Вирдон, Ман.; Михайл Грабчак, Коте, Саск.

По 15.00 дол. Никола Козьмич, Гвістон, Саск.

По 13.00 дол. Колядники Недільної Школи, Геффорд, Саск.

По 10.00 дол.: Іван Бойчук, Армстронг, Онт., Анна Волошиновська, Гайленд Крік, Онт. Ф. Польний, Дюбі, Б. К., Петро Лумішка, Бромптон, Саск., Н. Івасюк, Едмонтон, Алта., Василь Довганик, Вінніпег, Ман.

По 5 дол.: Павло Задорожний, Ешвил, Ман., Михайло Мандзюк, Форт Вилям, Онт. Теодор Мужиловський, Шортдейл, Ман., о. Е. Т. Приступа, Айтуна, Саск., Аксентій Матійчук, Декар, Ман., Анна Бозагора, Мекгеров, Онт., Николай Курилюк, Шіго Саск., Петро Юрківський, Пітерсон, Саск., Дмитро Барабаш, Гефорд, Саск., Василь Михайлюк, Вакав, Саск., Іван і Катерина Кириляюк, Фовм Лейк, Саск., Степан і Анна Мрагглод, Калмар, Саск., Андрій Кучерка, Ріпард, Саск., пані Параскевія Бурич, Монтріяд, Кве. П. Куприк, Дюбі, Б. К., Іван Туркевич, Ст. Боніфас, Ман., Матвій Мазурик, Малартик, Кве., Степан Нагуляк, Торонто, Онт., Федір Шпелій, Елк Пойнт, Алта., Максим Олійник, Форт Франсес, Онт. Юхим Омельченко, Гримзбі, Онт., Михайло Зеторук, Калмар, Саск., П. Кицалай, Тиндал, Ман.

По 4.00 дол. Ілля Мельничук, Вест Бенд, Саск.

По 3.50 дол. С. Гавроиський, Росов Ривер, Ман.

По 3.00 дол.: Іван і Софія Грицан, Струан, Саск., Степан Маковський, Дейпер, Саск., Т. Ю. Мавришів, Ст. Боніфас, Ман., Степан Котович, Чапман, Алта., Тома Лилович, Гайсборт, Алта., Яків Ковбуз, Давфін, Ман.

По 2.00 дол. Михайло Шостак, Лойдмінстер, Алта., Микола Максимяч, Лишів, Кве., Іван Сокіл, Аланза, Ман., Віра Нечай, Монтріял, Кве., Михайло Романюк, Ніпавин, Саск., П. Пецак, Торонто, Онт. Григорій Темерівський, Суддорі, Онт., Матей Демянів, Форт Франсес, Онт., Василь і Марія Жук, Присвил, Саск., Г. Г. Гавриляк, Едмонтон, Алта., Василь Рацой, Смокі Лейк, Алта., Олександер Е. Вівчарюк, Ендевор, Саск., Николай Шур, Добрень, Ман., Михайло Озірний, Гевс Саск., А. Дмитрук, Ровнід, Саск., Йосиф Пастачак, Радвил, Саск., Іван Яремій, Четфілд, Ман., Дмитро Дмитрійчук, Спрінгфілд, Саск.

По 1.50 дол. Катерина Куперта, Ростов, Ман.

По 1.00 дол. Тимофій Бренько, Сю Ст. Марі, Онт., Михайло Волошин, Онк Бенк, Ман., П. Дідур, Маплин, Саск., Антон Тесарський, Вайта, Ман., Е. Лабюк, Калина, Саск., А. Кіш, Шемейнус, Б. К., Петро Бугера, Мерідель, Ман., Никола Велецький, Стронг Пайн, Саск., І. Трембач, Інглиш Ривер, Онт., А. І. Семчук, Фовм Лейк, Саск.

Порядки Богослужень:

ПІДВИННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Кемора, Попларпарк — Транскона
11. Неділя — Пембіна, Сузухалят
18. Неділя — Сеханрк — Дуфрост — Транскона
25. Неділя — Поплярфілд — Гонор — Кенора

Кшенєзтрія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді,
7 Ст. Джонс екс. Вінніпег 4.
Телефон: 56-3093

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Норт Бетлфорд
11. Неділя — Кріндор і Вітнів — Концерт Тараса Шевченка
18. Неділя — Медовлейк і Рендфіл
25. Неділя — Гефорд і Гленлін
ЗАУВАГИ: 23 березня п'ятниця — Служба Божа Ранньої Обжинкових Дарів в Гефорді. В часі Великого Посту приступіть всі вірні до св. Таїнств Сповіді і св. Причастя.
Адреса: Box. 163. Гефорд, Саск.
Тел. 56

о. В. СЕНИШИНА
БЕРЕЗЕНЬ
4. Неділя — Ерінмонт
Вечірня — радвей 7 год. веч.
11. Неділя — Федора
Вечірня — Торгмард. 7 год. веч.
18. Неділя — Восетна
Вечірня — Нікбрук — 7 год. веч.
24. Субота — Сповідь дітей і Св. Божа — Редвотер
25. Неділя — Редвотер
31. Субота — сповідь дітей і Св. Божа — Торгмард
КВІТЕНЬ:
1 Неділя — Торгмард
7. Субота. Благовіщення — Нікбрук (Великодна сповідь)
7. Субота — Вечірня і сповідь — Радвей
8. Неділя — Рудвей
14. Субота — Сповідь дітей — Ерінмонт
15. Неділя — Ерінмонт
22. Неділя — Федора
28. Неділя — Сповідь дітей — Восетна
29. Неділя Воскпня. Свячення лози Радвей 3.30 по полудні
Редвотер 7.00 год вечерні — Вечірня і свячення лози
Адреса: Box 128, Радвей, Алта.
Телефон 10.

о. ІВАНА МАРЧЯ
БЕРЕЗЕНЬ
4. Неділя — Пайн Ривер
11. Неділя — Етелберт
18. Неділя — Свон Ривер
24. Субота — Етелберт — Сповідь
25 Неділя — Етелберт
31. Субота — Пайн Ривер Сповідь
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Пайн Ривер
7. Субота. Благовіщення — Пайн Ривер
Адреса: Box 71, Етелберт, Ман.

о. Г. ВАСИЛЬВА
Пападопотоський Округ
БЕРЕЗЕНЬ:
11. Неділя — Кальмар
18. Неділя — Торсбі
24 Субота, С. Б Заул. — Оновей
25. Неділя — Оновей
31 Субота — Кальмар, Св. Б. Заул. і Сповідь шкільної молоді.
КВІТЕНЬ:
1 Неділя — Кальмар
6. Пятниця, Сорокоустна Літургія — Атабаска
7. Субота. Благовіщення — Рочмонт Парк. Вечірня в год. 8 веч. — Атабаска
8. Неділя — Атабаска
14 Субота — Торсбі (Сповідь шкільної молоді)
15. Неділя — Торсбі
16. Середа — Поклони, год. 7.30 веч. — Торсбі
21. Субота — Сібе Біч. С. Б. Заул.
22. Неділя — Сібе Біч
Адреса: 10644—112 Стріт. Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІЦІ
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Слоан
11. Неділя — Арбака (Пет. і Павла)
18 Неділя — Вайта — Обслуга Служб.-у.
25. Неділя — Сандаван
Адреса: Вайта, Ман., тел. 21

о. В. Т. ПРИСТУПІ
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Айтуна
10. Субота — Айтуна (Богослужба за померших)
11 Неділя — Мелвіна
18. Неділя — Гуділ
25. Неділя — Габард
31. Субота — Гуділ (Богослужба за померших)
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.
Тел. 57.

о. Я. РИБАЛКИ
БЕРЕЗЕНЬ:
4 Неділя — Сенді Лейк
10 Субота — Роспорт
11. Неділя — Мензі
18. Неділя — Сч
25. Неділя — Оквборн
Адреса: Оквборн, Ман. Тел. 336

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
БЕРЕЗЕНЬ:
4 Неділя — Сарепа
10 Субота — Крайгенд
11. Неділя — Крайгенд
18. Неділя — Бойз
25. Неділя — Лак Ла Біш
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Сарепа
7 Субота. Благовіщення — Норал
8 Неділя — Крайгенд
15. Неділя — Грендвю
18. Середа — Поклони 8 год веч.
— Лак Ла Біш
22 Неділя — Бойз
29. Неділя — Лак Ла Біш (свячення лози)
29. Неділя год. 8 веч. Вечірня і свячення лози — Крайгенд
Адреса: Box 216, Лак Ла Біш, Алта.

о. ІВАНА МАГАСА
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Роблін
11. Неділя — Ленарт
18. Неділя — Гілберт Плейнс
25. Неділя — Шелмезтій (Сповідь)
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Шортлейн (Сповідь)
7. Субота. Благовіщення — Гренвю (Сповідь)
8. Неділя — Гілберт Плейнс — Сповідь
14. Субота — Роблін (Сповідь дітей)
15. Неділя — Ленарт (Сповідь)
21. Субота — Роблін (Сповідь)
22 Неділя — Зелена (Сповідь)
28. Субота — Роблін (Сповідь)
29. Неділя Цвітна — Петлюра (Сповідь)
Адреса: Box 201, Роблін, Ман.

о. О. НОВИЦЬКОГО
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Форт Вилліям
11. Неділя — Вест Форт
18. Неділя — Форт Вилліям
25. Неділя — Вест Форт
КВІТЕНЬ
1. Неділя — Вест Форт
7. Субота. Благовіщення — Форт Вилліям
8. Неділя — Форт Вилліям (храм)
15 Неділя — Вест Форт
16. Середа — Поклони, год. 4 по полудні — Вест Форт
— год. 7 вечора — Форт Вилліям
21. Субота — год. 9 рано — Спов. шкільної молоді Вест Форт
22. Неділя — Форт Вилліям
28. Субота — год. 9 рано — Сповідь шкільної молод. — Форт Вилліям
29. Неділя Цвітна — год. 9 рано — Всенічна і посвячення вербп — Вест Форт
29. Неділя Цвітна — год. 11 рано — Богослужіння і посвячення вербп — Форт Вилліям
Тел. 3-8568, Форт Вилліям, Онт.

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Рама
11. Неділя — Вімер
18. Неділя — Вадена
25. Неділя — Ватсон
Адреса: Ватсон, Саск.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Толстой
11. Неділя — Пембіна
18. Неділя — Рова
25. Неділя — Гардентон
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Толстой (Сповідь)
6. Пятниця — Сіньків, 3 год. по полудні Сповідь
7. Субота. Благовіщення — Сіньків
8. Неділя — Пембіна
15. Неділя Роза (в суботу Сповідь)
18. Середа — Поклони в Толстой
22. Неділя — Гардентон (в суботу Сповідь)
Адреса: Толстой, Ман.

о. А. ТЕТЕРЕНКА
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Елкгорн
11. Неділя — Брускбі
18. Неділя — Брускбі
18 Неділя — Нінаван
25. Неділя — Гронлад (яяд річкою)
Адреса: Мелфорт, Саск., тел. 2447
Адреса: Мелфорт, Саск.
Адреса: Box 309 Снові Лейк, Алта.
Тел 32.

о. В. АПОНІКА
4. Неділя — Елси Крік
11. Неділя — Вакза
18. Неділя — Кадворт
25. Неділя — Терновейк
Адреса: Box 4, Вакза, Саск.

о. Д. ЛУЧАКА
(Вилмінгтонський Округ)
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Вилмінгтон
11. Неділя — Андрю
18. Неділя — Завале
25. Неділя — Прут (Сповідь)
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Вилмінгтон (Сповідь)
7 Субота. Благовіщення — Борбун (Сповідь)
8. Неділя — Андрю (Сповідь)
15. Неділя — Пено (Сповідь)
22. Неділя — Кетлін (Сповідь)
28 Субота. Завале (Сповідь)
29 Неділя Цвітна — Лужани (Сповідь)
Адреса: Box 158, Вилмінгтон, Алта.
Телефон 49.

Календар Українських Свят

БЕРЕЗЕНЬ:
1 Ч 17 Преп. Теодора мов. Печ.
2 П 18 Пьяа еп Рим, Феміліна патр.
3 С 19 Архипа еп., Филимона
4 Н 20 Нед Бл. Сина. Лъва еп.
5 П 21 Пр. Тимотея, Евстафія арх.
6 В 22 Мч. Маврикія, Федора
7 С 23 Свяч. Поліекарпа, пр. Іоанна
8 Ч 24 † 1 † 2 знайдення г. Іо. Хр.
9 П 25 Тарасія архіеп. Констан.
10 С 26 Пр. Порфірія еп. Газськ.
11 Н 27 Н. Мясоп. Пр. Тита Печер.
12 П 28 Пр. Василя, Мармія, Кира
13 В 29 Преп. Касіяна римлянина
14 С 1 Прич Євдокії
15 Ч 2 Вич. Теодота
16 П 3 Свяч Евтропія, Клеоніка
17 С 4 Пр. Герасима мч. Павла
18 Н 5 Н. Сир. Мч. Конона
19 П 6 Св. 12 муч. в Аморії
20 В 7 Вимч. Евгенія
21 С 8 Прич. Евдокії, Теофілакта
22 Ч 9 Муч Акакія, Олександра
23 П 10 Муч. Конкрата, Кипріяна
24 С 11 Соброна патр. Єрусалим.
25 П 12 Н † П Теофана Іспов.
26 П 13 Нікіфора. Христіни
27 В 14 40 Мучеників, Ростислава
28 С 15 Муч. Агапія, Пуплія
29 Ч 16 Серапіона арх. Ризогрод.
30 П 17 † Пр Олексія чол. Божого
31 С 18 Кирила арх Єрусалим.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Інсінгер, місто
11. Неділя — Шіго, полуд.
18. Неділя — Інсінгер „Гайвей"
25. Неділя — Фовм Лейк
З перших 4 днів Св. Вел. Посту, від 19-22 березня в 4-й год. по полудні буде відправлятися Велике Повечір'я з канонам св. Андрея Критського, є прищільні сакраменти.
Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Шіго, місто
11 Неділя — Тікор, місто
18. Неділя — Вавард
25. Неділя — коло Купровських.
Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21.

о. П. САЦЕВИЧА
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Снові Лейк
11. Неділя — Бойз Лейк, о. Кулін
11. Неділя — [illegible]
18. Неділя — Снові Лейк
25. Неділя — Сведен
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Снові Лейк
7. Субота. Благовіщення — Белкс
8. Неділя — Стрий
15. Неділя — Снові Лейк
22. Неділя — Більча
29. Неділя Цвітна — Борснайт
29. Неділя Цвітна — Сведен, о. Кулін
УВАГА! Всі парафіяни повинні виконати свій християнський обовязок перед Богом, під час Великого Посту приступити до Св. Сповіді та Св Причасть. Св. Сповідь по всіх громадах почнеться о 9-ій год. ранку перед Службою Божою.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Брендон
11. Неділя — Портедж ля Прейрі
18—25 Неділі — Брендон
Адреса 515 Песпфік ave. Тел 2920

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
БЕРЕЗЕНЬ:
4. Неділя — Гвас
11. Неділя — Арран
18. Неділя — Сінтен
25. Неділя — Свон Ріверн
Прошу приводити дітей на навчання в Недільній Школі!
Адреса: Box 111, Гвас, Саск.

Церковний Устав

БЕРЕЗЕНЬ:
4. Нед. Бауз. Сина. Год. 6. УЄ 6. „На ріках Вавилонських". Літ. Ап. 1 Кор. 6 12-20 Єв. Луки 15:11-32.
11 Нед. Мясоп Год 7. УЄ 7. Літ. Ап. 1 Кор. 8: 8, 9-2. Єв. Матея 25. 31-46.
18 Нед. Сирот. Год. 8. УЄ 8. Літ. Ап. Рим. 13: 11, 14: 4. Євам. Матея 6: 14-21.
25 Нед. і Посту. Год. 1. УЄ 9. Літ. Ап. Жидів 11: 24-26, 32-40 і 12: 1-2. Євам. Іоана 1: 43-51.

ЗМІНА АДРЕСИ

При кожній зміні адреси проситься виповнити цю форму, надсилаючи 10 центів на покриття коштів видачі та висилки до Адміністрації ВІСТНИКА на адресу:

THE HERALD
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

До Адміністрації ВІСТНИКА:

Прошу змінити мою адресу.

Моя стара адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Моя нова адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., MARCH 15, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го БЕРЕЗНЯ, 1956. ЧИСЛО (1010) 6

ВІРМЕНСЬКА ЦЕРКВА В НЕБЕЗПЕЦІ

Вірменська Православна Церква в СССР з наказу Москви вислала свого патріярха до Бейруту, столиці Ливану, щоб він став вірменським патріярхом для Близького і Середнього Сходу (поза СССР). Від 15 століття Вірменська Православна Церква має 2 патріярхати. Один з них знаходиться в межах СССР, а другий у вільному світі — на Близькому і Середньому Сході. Цей останній патріярхат вже від 3 років не обсаджений. Це опорожнене місце Москва хоче обсадити своїм висланцем — вірменським патріярхом із СССР. Вірмени у вільному світі ставлять спротив.

АНГЛІКАНСЬКА ЦЕРКВА І КНЯЖНА МАРГАРИТА

Епіскапський щоденник Арріба приніс вістку, що 25-літня княжна Маргарита, сестра королеви Єлисавети II, нібито має вийти заміж за свого вродливого однолітка — бельгійського короля Водуена. Преса пише, що такі чутки хвилюють англійський загал, бо король Бодуен католик, а княжна Маргарита належить до Англіканської Церкви, яка вже раз унеможливила одруження Маргарити з капітаном Таунсендом.

УРЯД ФРАНЦІЇ ПРОТИ СУБСИДІЯ ДЛЯ КОНФЕНСІЙНИХ ШКІЛ

Уряд Молле у Франції вніс проект про припинення державної грошевої допомоги віровизнаванням, головно католицьким школам. Одначе більшістю 9 голосів (288 проти 279) рішено відложити дебати над цим проектом. Всі партії центру і правиці були проти дебат, а соціял-радикали, соціялісти і комуністе за дебатами.

ДРУЖИНА ЧІЯНГ КАЙ-ШЕКА НА ХРИСТИЯНСЬКІЙ ПРОПОВІДІ

Коли евангельський проповідник Билі Грегем виголошував публічну проповідь у Тайпеєгу, столиці Формози, між присутніми була дружина націоналістичного маршала — пані Чіянг Кай-шек.

УВАН В ЗДА ВІДЗНАЧИЛО РІЧНИЦЮ МІЦКЕВИЧА

Літературознавча секція Української Вільної Академії Наук в Америці 17 грудня 1955 р. в Нью Йорку вшанувала 100-ліття з дня смерти найбільшого польського поета Адама Міцкевича. Проф. Дмитро Чижевський прочитав доповідь про один невідомий спогад про Міцкевича, а Петро Одарченко прочитав доповідь "Леся Українка і Адам Міцкевич". На засіданні були теж польські гості. — Дай то Боже, щоб чужинці, а в тому й поляки, колинебудь хоч раз вшанували память нашого генія Тараса Шевченка.

АРХИЄПИСКОП КВЕБЕКУ ПРИМАСОМ КАНАДИ

Архиепископ Квебеку Морис Рой дістав від папи Пія XII номінацію на примаса Канади, отже серед католицької ієрархії в Канаді він стан першою особою по кардиналові Леже з Монтреалу. Осідком примаса Роя лишається місто Квебек. Архиеп. Леже став кардиналом 1953 р. і він перший з м. Квебеку перенс осідок кардинала до Монтреалу. — В ЗДА є 23 католицькі архиепископства. але титулу примаса не надано ніхому з епископів.

ВАТИКАН НЕ Є ПРОТИ БОКСУ

Офіційний орган "Оссерваторе Романо" в одній із статтей каже, що "бокс не є неморальною ділянкою спорту". — Чі треба редакторові "Оссерваторе Романо" чекати, поки його хто вибоксує, щоб він змінив свою думку про бокс?

ПАПА ПОБЛАГОСЛОВИВ Е. АРАМБУРУ

Папа Пій XII прийняв на авдієнції аргентинського амбасадора при Ватикані Мануеля Ріо. Вислухавши інформацій про відношення нового уряду до католицької Церкви, папа висловив свое вдоволення, що Аргентина "вернулася в нормального життя" і передав свое благословення для Перонового наступника, президента Евгенія Арамбуру.

КОЛИ МИТР. МАКАРІЯ ПЕРЕГОВОРЮВАВ БИ З АНГЛІЧАНАМИ?

Митрополит Макарій погодився переговорювати з англічанами в справі автономії для Кипру, але тільки тоді, як би англійці проголосили амнестію для всіх грецьких політичних вязнів на Кипрі.

ГОТОВИТЬСЯ СТАТИ ЧЛЕНОМ РЕЛІГІЙНОЇ ГРОМАДИ

У місті Провіденс, Рапд Айленд, одна годинникарка прийшла старша жінка і віддала йому стінний годинник, який вона вкрала 30 літ тому. "Я дуже жалую свого вчинку, — сказала вона. — Хочу стати членом церковної громади і віддаю що вкрадену річ, бо вона мучила мене 30 років. Власник крамниці сказав: "Це дуже приємно бачити людей, які стають членами релігійної громади". Годинник іде добре, і вартує 60 долярів.

КАНАДІЙСЬКІ КИТАЙЦІ ПРОТИ ВИЗНАННЯ ЧЕРВОНОГО КИТАЮ

Китайські Добродійні Асоціяції Онтаріо і Квебеку, що обєднують понад 10 тисяч членів, вручили премієрові Сен Лоранові і провідникові консервативтів Джорджові Дрю заяву, в якій остерігається, що коли б Канада визнала червоний Китай, то це спричинилося б до комуністичної підривної діяльности серед канадійців китайського походження.

УРЯДОВІ ПОВІДОМЛЕННЯ

І. ДУХОВНА КОНФЕРЕНЦІЯ ЗАХІДНЬОЇ ЄПАРХІЇ

Цим повідомляється Всечесне Духовенство Західньої Єпархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що за згодою і благословенням Високопреосвященішого Митрополита Іларіона, скликається ДУХОВНА КОНФЕРЕНЦІЯ ЗАХІДНЬОЇ ЄПАРХІЇ, яка відбудеться у вівторок і середу, 10-11 квітня, 1956 р., в залі Катедри св. Івана, в Едмонтоні, Алта.

Конференція відбудеться під проводом Владики Митрополита Іларіона.

Участь усіх Священників Єпархії обовязкова.

ІІ. ЄПАРХІЯЛЬНИЙ ЗЇЗД ЗАХІДНОЇ ЄПАРХІЇ

Цим повідомляється всіх заінтересованих, що за згодою і благословенням Високопреосвященішого Владики Митрополита Іларіона та рішенням Президії Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді скликається ПЕРШИЙ ЄПАРІЯЛЬНИЙ ЗЇЗД Західньої Єпархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, який відбудеться в четвер і пятницю, 12-13 квітня, 1956, в залі Катедри св. Івана, в місті Едмонтоні, Алта.

Згідно з Статутом Української Греко-Православної Церкви в Канаді участь у Зїзді візьмуть:

(а) Високопреосвященіший Владика Митрополит Іларіон і представник Консисторії.

(б) Адміністратор і Духовенство Західньої Єпархії.

(в) Делегати від поодиноких церковних Громад, Місій і Парафій в пропорції одного делегата на кожних 25 дійсних членів, або більше, як половину того; коли в Громаді, чи Місії чи Парафії є менше, як 24 членів, їм однаково ж прислуговує право на одного делегата.

Делегати на Зїзд мають привезти з собою відповідні повноваяти від Церковних Зарядів.

На Зїзді можуть бути також гості, але без права голосу.

ПРЕЗИДІЯ
КОНСИСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,
Прот. С. В. Савчук, голова.

Увага! — Торонто й Околиця!

Оцим повідомляємо, що п. Василь Баюс з Гемілтону, Онт., є уповажений колектувати передплати на „ВІСТНИК".

Просимо українське громадянство відноситися до п. Баюса з повним довірям.

Адміністрація „Вістника".

ПОЛІТИЧНІ ПРИЧИНИ РІЗДВЯНОГО ПОСЛАННЯ ПАПИ 1955 Р.

(Продовження)

Але, видно, ще перед посланням папи акція співжиття католицької Церкви підготовлялася. Про це свідчить ось така новина: "З 6 до 14 грудня в Радянському Союзі на запрошення Ради в справах релігійних культів при Раді Міністрів СРСР гостила делегація католиків з Демократичної Республіки В'єтнам. В склад делегації, яку очолював віце-президент Національного комітету зв'язку в'єтнамських католиків Нгуен Дам, входили священики Нгуен Тієн Тієн і Во Піхаель Чінь і члени зонального комітету в'єтнамських католиків Нгуен Ван Дам. Члени делегації в Москві знайомились з діяльністю католицької Церкви і ін. релігійних об'єднань. Вони побували в костелах, мечетях, синагозі і старообрядній архієпископії". ("Українське Життя", 29. 12. 1955. Торонто).

"Українське Православне Слово) (жовтень 1955) пише: "що більше, еп. Шін недвозначно заявив, що на певного роду запрошення з Москви він радо відслужив би таку саму Службу (за Росію) — як 5. вересня 1955 р. в Юніонтавн, ЗДА. — 17. 6.) візантійського обряду — і для руських у большевицькому царстві!. Бодай так подала пресова агенція Юнайтед Пресс, під яскравим заголовком: **"Єп. Шін апелює до Русского народу"..**

"Свобода" (28. 12. 1955, ЗДА) пише з приводу Різдвяного послання (1955) папи "Айзенгавер і Долес висловили своє стурбування", бо вона йде по лінії советської пропаганди. — Папі видно треба цим посланням відкинути до СССР ворота для своїх делегацій, а потім і для себе особисто. Для цього йому добра всяка тактика. Для цього сам заступник кардинала Спелмана в в Нью Йорку, еп. Шін скотився до того, що бачимо в його словах: "як тільки вони (російські православні священики — ПС.) застукали до (моїх) дверей, я **впав на коліна і поцілував їхні руки.** Вони були зовсім здивовані такою ознакою пошани, і спитали: "Нащо ви це робите?" Я сказав: "На знак признання для вашого духовного стану. Ви правдиві священики Христові, і я кланяюся вам як брат у Христі. Ваші священики є дійсними наслідниками апостолів; ваше Богослужіння є продовженням Голготи. Серцевість, яку показую вам, я поширюю на ввесь народ Росії". (Catholic Union Messenger, 8 вересня 1955, ЗДА).

Не зважаючи на свої 79 років, "папа Пій XII почав учитися... московської мови. Святий отець має на цілі вистарчально оволодіти цю мову, щоб промовляти до росіян їхньою власною мовою та краще зрозуміти психольогію російського народу". (Newsweek, 16. 1. 1956).

Так, Рим хоче краще зрозуміти московську психольогію, ніж розумів її в 15-му столітті, коли хотів приєднати для Риму Москву, не приєднав, але допоміг Москві вважати себе за Третій Рим — "новий центр світу". — І тепер, вдається йому чи не вдається опанувати Москву, а покищо його тактика йде Москві на руку так, що Захід цею коексистенцією (співжиття) Риму з Москвою занепокоївся. Але що Риму обходить світ, коли він має свої чисто особисті інтереси на оці!

"Світло" (січень 1955 р.) пише: "...Більшість у православному світі творить москалі, які завжди мріяли і мріють "собрати" всі православні Церкви під свій омофор. (Значить: втікайте від Москви до Риму, — не обіллеш, бо скучу в воду", каже "хитрий малорос" — ПС.). Москва, хоч і комуністична, для мільйонів православних по цілому світі є "Третім Римом" (бо таким її зробив перший Рим! — ПС.)... Московські комуністи вказавали велику політичну хитрість, коли в своєму поході проти вільного світу використали в останнім часі ще й православну церкву... Католицька церква непримиренна в осуджуванні комунізму і тому для комуністів є вона ворогом першої класи, а православна церква в більшості через своїх єрархів пішла на співпрацю з комунізмом". — Так пише "Світло". Волею чи неволею на співпрацю пішли тільки московські єрархи, а не українські. Українські православні єрархи всі Москвою замучені. Про це пише те саме "Світло" (січень 1955). Але Рим в політиці "ворогом першої класи" для червоної Москви не є, а навпаки — так як показують факти і як про не думають урядові кола і преса Заходу, Рим ступає слідами політичних симпатиків Москви. А чи є він симпатиком "першої класи" чи "другої класи" — це вже справа оцінки тих, хто яке значення привязує до римської політики та в якій мірі рахується з його голосом.

ЗА БУРШУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНО-ДЕРЖАВНУ ПРИНАЛЕЖНІСТЬ

Заходами Ліги Американців Українського походження в Шикаго, ЗДА, місцевий Дистриктовий Суд 27 січня 1946 року в натуралізаційних паперах українців відтепер буде стверджувати національність "Укрейніен". Досі було: "Укрейніен Поліш". Ліга А.У.П. повідомила: "Якщо особи, які одержали натуралізаційні цертифікати вже раніше, бажають виправити окреслення своєї бувшої національно-державної приналежности на українську, мусять постаратись у цій справі про рішення Суду". ("Америка, 16. 2. 1956). —Про яке тут горожанство ходить: про дійсне українське горожанство з часів Української Держави з 1918 року, чи про горожанство так званої "Української Советської Соціялістичної Республіки" (такого горожанства в СССР нема, а є советське горожанство взагалі!), — в повідомленні не сказано.

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади: друкованої у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцну позолочену бковy з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "ВІСТНИКА"

ГЛЕСЛИН, Саск. — З похорону бл. п. Семена Пацького; збірку переслав о. О. Хомин $15.25

СМОКІ ЛЕЙК, Алта. — З похорону бл. п. А. Вавчука; збірку переслав о. П. Сацевич 13.31

ВАТСОН, Саск. — З весілля в п-ви Токарчуків; збірку переслав о. С. Зуськ 12.50

ВАТСОН, Саск. — З похорону бл. п. Марії Магас; збірку переслав о. С. Зуськ 10.00

ВЕРНОН, Б.К. — З похорону бл. п. Христини Міськів; збірку переслав о. С. Гуцуляк 10.00

ШИГО, Саск. — З похорону бл. п. Івана Коропатніцького; збірку переслав о. Б. Яковкевич 10.00

КЕМСЕК, Саск. — З похорону бл. п. Петра Кулачковського; збірку переслав о. М. Бодиарчук 10.00

ЕГРЕМОНТ, Алта. — З похорону бл. п. Катерини Одинської; збірку переслав о. В. Сенишин 9.50

НІЯГАРА ФАЛС, Онт. — З іменин Василя Дзюби: збірку переслав о. М. Овчаренко 9.50

ПРИНС АЛБЕРТ, Саск. — З похорону бл. п. Василини Хитик; переслав збірку о. Ю. Ференців 7.30

АНОЛА, Ман., п. Павло Німчук 7.00

ГЛЕСЛИН, Саск. — З нагоди 35-літнього ювілею подружнього п-ва Василя Гаврилів; збірку переслав о. О. Хомяк 7.00

ГВАЙТБІЧ, Саск. — З нагоди 50-літнього ювілею подружнього п-ва Дмитра й Олених Голінатих; збірку переслав п. Петро Цаір 7.00

МОНТРЕАЛ, Кве. — З нагоди 25-літнього ювілею подружнього п-ва Бучак; збірку переслав п. Іван Твердун 5.50

ГЕФОРД, Саск. — З похорону бл. Михайла Сулятицького; збірку переслав о. О. Хомяк 5.50

ВЕРНОН, Б. К. — З нагоди охрещення Володимира, сина Володимира й Анни Висота; збірку переслав о. С. Гуцуляк 5.50

ДАВФИН, Ман. — З похорону бл. п. Миколи Яреми: збірку переслав о. О. Фляк 5.50

ОШАВА, Онт. — З похорону бл. п. Николая І. Меха; збірку переслав о. П. Саченюк 5.00

ЕДМОНТОН. — Пан О. Щотка 5.00

ПАЙН РИВЕР, Ман. — Пані Анна Цюник, з похорону бл. п. Василя Цюника; жертву переслав о. І. Майба .. 5.00

ВАТСОН, Саск. — З приняття в п-ва Гасків: збірку переслав о. С. Зузак 5.00

ВІННІПЕГ, Ман. — З похорону бл. п. Івана Кушнірука. збірку доручив о. Г. Метюк 4.00

ДАВФИН, Ман. — п. Д. Гриньків 2.00

ДЕТРОЙТ, Мінн., ЗДА. — п. П. Паланиця 1.50

По 1 дол.: пані М. Охримович з Торонто, Онт.; Н. В. Торський з Фішер Бренч, Ман.; В. Левко з Су Лукаут, Онт.: Микола Крайник з Вейбурн, Саск; І. Редчук з Монтреалу. Кве.; Н. Беднавський з Мирнам, Алта.; М. Серватюк з Сидней, Н.Ш.: Микола Малінський з Рейн, Саск.

По 50 п.: Дм. Романчич з Давфин, Ман.

Адміністація "Вістника" щиро дякує усім жертводавцям за їх щирі жертви, а зокрема дякуємо усім тим, які репроваджують збірки на пресовий

"ХИЖІ ВОВКИ"

3

"Католицький Тижневик" розкриває справжнє обличчя Католицької Акції

Публікація Моніки Фаррел "Хижі вовки" опирається виключно на фактах. З неї ми вже подали були лист бувшого міністра П. Грізогона до католицького архиепископа А Степаніча в Загребі. П. Грізогоно , хорват- католик, як людина, християнин і хорватський патріот, протестував проти цього, щоб католицька Церква в Хорватії спонукувала хорватів до масового мучення і мордування православних. Дальше, з того протесту видно, що політика і жорстокі вчинки Католицької Акції суперечать не тільки християнству і людяности, але й національним інтересам Хорватії.

Моніка Фаррел наводить ще багато інших документів. Цим разом передрукуємо один з голосів католицької преси.

Моніка Фаррел каже:

"Католицький Тижневик", офіційний орган католицької епархії в Сарієві погоджується з цими методами винищення Православної Церкви, бо вони є "на славу Божу". — Дальше, авторка дослівно наводить ось такі погляди "Католицького Тижневика":

"Нині вибила ця година, коли ми, серед католиків, тепер і завжди, зірвемо з усіми упередженнями проти революційних способів, які служать правді, справедливості і чести.

Католицька Церква є найкращим виховником і рушієм таких рухів, не завагаємося на це, що ще є багато таких католиків, серед яких були теж і церковні органи, які похитнулися в цій своїй місії.

Тому раз і назавжди мусять замовкнути ідіотичні аргументи, тому що вони не надаються для тих, що є в службі Христа. Боротьба зі злом і поганню не може бути спартачена в білих рукавичках чи делікатним або шляхетним способом".

Що це значить? Ось що: офіційний орган католицької Церкви в Хорватії закликає до жорстокого винищування православних. Прийшла для Католицької Акції нагода, під опікою багнетів безбожного Гітлера і Муссолінія, отже "вибила година", коли нарешті і Католицька Акція в Хорватії рав назавжди визбудеться всякого милосердя та сумління, як це є вже "серед католиків" світу. "Католицький Тижневик" велить визбутися того погляду, що "революційні способи", боротьби ,отже очорнювання, масові катування і мордування невинних жертв — православних, нібито не повинні бути дозволені. Для католиків вони є дозволені і конечні. Адже "католицька Церква є найкращим виховником і рушієм таких рухів" жорстокої і нелеребірливої боротьби задля поширення своєї влади.

Правда, серед світських католиків і навіть серед офіційних церковних чинників католицької Церкви є такі люди, що вважають жорстокі способи наступу католицтва нечесними і негідними християнина; але в сторону цих людей католицький офіціоз, "Католицький Тижневик", погрозливо кидає слова: "Християнське і культурне сумління — це "ідіотськи аргументи". Чесність не надається для тих, хто є в службі... Христа!!! Боротьба з православними християнами — це "боротьба зі злом і поганню". А боротьба за владу Риму є "служінням правді, справедливості, честі". "Ця боротьба не повинна провадитися в рукавичках, делікатно і шляхотно", отже не повинна перебирати в засобах, а мусить бути жорстокою, кривавою, безпощадною. Не треба жаліти безборонних старців, жінок і дітей, всіх православних у Хорватії треба вимордувати або, коли вдасться, інвернути на католицтво.

Ось до чого на сторінках одного з своїх пресових органів закликає своїх вірних католицька Церква в Хорватії.

І Католицька Акція почала своє пекельне винищування православних у у Хорватії руками поспіпак Усташів, що стали збройними рамян Католицької Акції. Ці Усташі, каже Моніка Фаррел, мали православних тримали в концентраційному таборі при свій головній квартирі. "Страшно тортурують їх. Вони давали жінкам такі харчі, що видалися підозрілими. Спочатку давали їм варені м'ясо з кишки, але потім дали їм варене м'ясо з такими кістками, по яких вони пізнали, що їли своїх власних дітей". Ще один страшний образок, для прикладу: Усташі напали на село Суснярі з православним населенням і там **"Усташі вимордували майже всіх, хто жив у селі; а з села вивели вони коло 20 дітей у віці коло 10 років, всіх привязали до порога великої стодоли, обличчями надвір, і підпалили стодолу. Полумя пажерливо проковтнуло свої жертви І нещасні діти були покриті вогнем".**

Усташі здійснювали заклики "Католицького Тижневика", здійснювали "на славу Божу" так, як цей орган католицької Церкви в Хорватії собі бажав: без рукавичок, без делікатности, без шляхетности.

Коли читаємо в різних католицьких органах, а в тому й в українському "Світлі", багато гарних і ніжних слів про "Католицьку Акцію", то ми бачимо тільки с л о в а ; натомість в Хорватії ми бачимо д і я Католицької Акції, і з її діл черпаємо своє знання про неї.

І. Кулинич.

Турбота збільшується в пропорції до лярних похотей, з творення людиною чогось, що непотрібне для неї або противне її природі, або рішуче шкідливе її душі.

Телефон винайшов Райнс в 1861 р.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

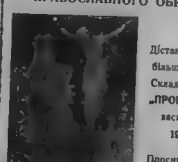

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — **„ПРОВИДІННЯ"** заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET. WINNIPEG, MAN

ЮВІЛЕЙ МОЦАРТА

Дня 27 січня п. р. увесь культурний світ урочисто відсвяткував 200. річницю народження Вольфганга Амадеуса **Моцарта** (1756—1791) — славного віденського композитора. Він створив 15 опер Найславніші з них: Викедення з Сералю, Весілля Фігара, Дон Джованні і Зачарована Флейта. — Моцарт почав творити як композитор ще як 6-річний хлопець. Поет Гете назвав його "чудом натури" Моцарт мусів боротися з великими матеріяльними злиднями, завжди був перепрацьований, — це підірвало його слабке здоровя, і він помер на 36 році життя. Свій останній безсмертний твір Реквієм залишив недокінченим, — докінчив його Моцартів учень Зюсмаер, і його премера відбулася в Відні 1792 р.

Моцарт був такий убогий, що навіть не лишив грошей на свій похорон. Його "похорон для убогих" був такий непомітний, що й досі ніхто з певністю не може сказати, де його могила. — До сучасних найкращих знавців Моцартової творчости належав славний фізик Альберт Айнштайн, автор праці "Mozart, his character, his Work" (New York 1945, Oxford University Press).

Коли бачимо малпу, що поводиться глупо, тоді не кажемо, що вона "поводиться як яблуко", одначе коли бачимо людину, що поводиться не так як треба, то кажемо "не будь малпою"!

БОГОСЛУЖБОВІ КНИЖКИ

АПОСТОЛ на неділі й свята цілого року та на всякі потреби; показчик Апостольських і Євангельських читань на всі дні року та показчик читань Паремій 5.00

ОКТОЙХ, або Восьмигласник видавіяя УГПЦ; містить Богослужіння кругу тижневого року (Вечірні, Утрені та Літургії Блажені, тобто присвячені до третього антифону) подібні на всім рядових голосів. На мінім книжковім папері та в мінній і гарній оправі. Ціна з пересилкою тільки .. 5.00

ПОКАЯННИЙ КАНОН СВ. АНДРЕЯ Критського, переклад з грецької мови, виданий другє; читками великими черенками на доброму папері. Ціна ...1.00

СЛУЖЕБНИКИ, видання УАПЦ в Німеччині в 1949 р., в чорній полотняній обкладинці з золотим Триразменним Хрестом, 189 сторін, з такими Служебами: Вечірня і Рання Відправа, Чин Малої Вечірні, Чин Всенічної Відправи, Божественна Літургія св. оо Івана Золотоустого й Василя Великого, Літургія Раніш Освячених Дарів, Відпусти, Чин Літії в память спочилих і ін. Ціна 3.00

„Прокімени, Алилуя та Величання" . 36 сторінок. Ціна .25

ТРЕБНИК, Частина І., містить 33 Чини, і багато вкладівок до Чинів; в мінній оправі. Ціна в оправі 6.50
Брошурований 5.00

Замовлення й гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ЗАХІДНЯ ЄПАРХІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

ДУХОВНА КОНФЕРЕНЦІЯ

За благословенням ВПреосвященнішого Митрополита Іларіона відбудеться Духовна Конференція для всіх Священиків Зах. Єпархії УГПЦК 10-11 квітня, ц. р. у салі Катедри св. Івана в Едмонтоні.

Участь у ній візьмуть ВПреос. Митрополит Іларіон, Адміністратор Зах. Єпархії мітр. Є. Григіна й все Духовенство.

При цій нагоді відбудуться духовні вправи, свята Сповідь і свяге Причастя для всіх учасників Конференції.

Будуть порушені й обговорені важні справи, що вижуться з працею душпастирів і життям нашої Церкви.

ЄПАРХІЯЛЬНИЙ ЗІЗД

Минулого року Одинадцятий Собор УГПЦК, постановив призначити Адміністратора на Західню Єпархію нашої Церкви.

Виконуючи постанову Собору Консисторія, з благословення Митрополита, ВПреосвященнішого Іларіона, призначила на той високий і відповідальний пост нашої Церкви — мітр. Є. Григіну, який почав працю в Єпархії при кінці місяця жовтня, 1955 року.

Щоб працю в Єпархії розвинути, поширити й поглибити скликається, за благословенням Владики Митрополита ть-рішенням Президії Консисторії, ПЕРШИЙ ЄПАРХІЯЛЬНИЙ ЗІЗД її, на який прибудуть делегати від усіх наших церковних громад, щоб порадитися , як спільно й успішно працювати для загального добра Церкви.

Громадяй зберуться на Збори, які найскорше скличуть. Там виберуть делегатів на Зізд відповідно до приписів Статуту і Правил УГПЦК.

Делегати привезуть з собою повноваження, належно виповнені й підписані. Також приготовляться зложити звіт із праці в своїй Громаді. Такий звіт повинен бути на письмі, щоб можна його передати до канцелярії Адміністратора.

Подорожні видатки делегатів покриває Громада. Буває таке, що делегат бажає приїхати на Зізд на власний кошт. Це похвальне. І для Громади приємне.

Звичайно в часі Зізду бувають певні видатки в зв'язку з його зарядженням і переведенням. Громади повинні це мати на увазі й своїм делегатам приготувати зложити жертву в часі Зізду, коли для цього буде нагода.

Всечесні Отці Парохи будуть ласкаві розголосити вірним Зізд, заохотити їх до чисельної участи в ньому й подбати, щоб кожна Громада Зах. Єпархії видалегувала своїх представників на Зізд.

Зізд відбудеться 12-13 квітня, 1956 року у Катедрі св. Івана в Едмонтоні.

При цій нагоді буде св. Сповідь і Причаста для всіх учасників Зізду, і св. Літургія Перше Освячених Дарів у Катедрі в пятницю 13-го квітня о год. 8-ій рано.

Для гостей не буде обмежень, лише вони не будуть мати права голосувати на Зізді.

Надіятися треба, що плянований Перший Зізд Західньої Єпархії буде дуже успішний, в чім нам поможе Господь і нас поблагословить.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ

При нагоді Духовної Конференції і Єпархіяльного Зізду, що в них зволить взяти участь ВПреосв Митрополит Іларіон, буде АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЙНА СЛУЖБА БОЖА в Катедрі св. Івана в Едмонтоні, в неділю 15-го квітня, ц. р.

Треба сподіватися, що багато вірних нашої Церкви місцевих і з поза міста Едмонтону прибуде на це торжество нашої Церкви.

Після Богослужения буде Спільний Обід, а потім промови ВПреосв. Владики Митрополита й інших.

КУРС ДЛЯ УЧИТЕЛІВ НЕДІЛЬНОЇ ШКОЛИ

У часі великодніх англійських вакацій, в днях 3-6 квітня, 1956 р. буде короткий Курс в Едмонтоні для учителів (-ок), що мають бажання вчити науки релігії в Неділяній Школі.

При кожній парохії м у с и т ь регулярно відбуватися наука релігії. Семі Священики, при накопиченню преріжних обовязків, не в силі належно посвятитися цій ділянці церковної праці. Їм мусить помогти їхні парохіяни.

Під наглядом о. пароха можуть учити дітей науки релігії всі, хто на це приготовиться. Отже тепер є нагода приготовитися на вчителя чи вчительку Недільної Школи. Хто може, нехай письемно, телефонічно чи устно згодиться до канцелярії Адміністратора, щоб дістати додаткові інформації.

Зголошення приймається до 25-го березня, ц. р.

Адреса канцелярії Адміністратора: 10945 — 107 Ст., Едмонтон, Алта. Тел. 42262.

"ВІСТНИК"

Орган нашої Церкви — "Вістник" повинен бути в кожній хаті православного українця Західньої Єпархії. Хто не має його, нехай, не гаючися, його собі передплатить. На рік передплата виносить лише $3.00.

Його адреса:

THE HERALD
7 St. John's Ave., Winnipeg 4, Man.
Канцелярія Адміністратора Західньої Єпархії УГПЦК.

ПЕРОН НАДІЄТЬСЯ ВЕРНУТИСЯ ДО АРГЕНТИНИ

Перон, бувший диктатор Аргентини, заявив, що він ще вернеться до Аргентини "після кривавої революції", що її зробить пероністи в цій країні. Каже, що втратив свою владу через надто мягке трактування своїх противників. Другим разом він буде значно гострішим. Перон погрозив новому урядові відплатним терором за переслідування пероністів в Аргентині.

НЕГРИТЯНСЬКА СТУДЕНТКА БОРЕТЬСЯ ЗА ПРАВА

Отерія Люсі це перша негритянка, що переступила поріг університету в Алябамі, ЗДА, і тут зустрілася з воровою поставою білого студентства. Багато університетів в Европі готові прийняти її на студії, пропонуючи їй стипендію. Це саме пропонує їй американський університет в Арізоні. Одначе негритянка лишила остатися в Алябамі, щоб виборотти людські та громадянські права рівности своїй расі в місцевому університеті.

ІЗРАЇЛЬ ПОКЛИКАВ 150,000

Ізраїльський премієр Бен Гуріон звернувся з закликом до 150,000 резервістів, щоб вони добровільно згодилися до праці при укріпленні єрихордонної смуги Ізраїля, де будують шанці, фортифікації, бомбосховища і так далі.

Рух всіх мужчин у боторовому віці постійно контрольований, щоб вони були в поготівлі.

ЄГИПТЯНКИ ЗМАГАЮТЬСЯ ЗА РІВНОПРАВНІСТЬ

Революційний режим египетського премієра Нассера вже надав египтянкам право голосування, одначе це дальше не дозволяє їм займати державні посади. Дорія Шафік — провідниця египетського жіночого емансипаційного руху — проголосила боротьбу за повну рівноправність египетських жінок.

"ТАЙМС" ПРО СОБОР СВ. СОФІЇ

Українська Вільна Академія Наук в ЗДА в 1954 році видала велику книгу "Катедра Св. Софії в Києві", авторы якої є проф. Олекса Повстенко, відомий архітект, бувший член Ученої Ради Архітектурного Музею в Києві і учасник археольогічних розкопок Софійського Собору, а тепер мешканець Вашингтону.

Та ось непідписаний автор у лондонському "Таймсі" (з 15.7. 1955 р.) осмілюється закинути цій книзі "українське націоналістичне упередження, тенденційність, а через те й "ненауковість". В дійсності ж автор з "Таймса" викривлює правду, коли Собор Св. Софії називає... "російською" церквою! Непоінформованість це чи може щось інше?

ВЖЕ ВИЙШЛА Й ПРОПАЄТЬСЯ
СВЯЩЕННА КНИГА
ОКТОЇХ
видання Української Греко-Православної Церкви з благословіння Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу і всієї Канади.
ОКТОЇХ, або Восьмогласник, — це необхідна книга для всіх дяків, яка містить Богослужения кругу тижневого (Вечірня, Утреня та Літургії бажженні, тобто пасхіяни до третього антифону), поділені на вісім рядових голосів, які послідовно міняються.
ОКТОЇХ виданий на гарнім і міцнім книжковім папері, великими чітками чеоенками та позначений інтервалами (переділами відділу). — Міцна оправа з гарним написом і витисненою орнаментикою. Розмір книжки 10x7 цалів, 194 сторони друку.
ОКТОЇХ повинні мати не тільки дяки, але всі ті, що любять та інтересуються богослужбовим співом.
Кожна церковна громада повинна набути для свого вжитку щонайменше два примірники Октоїха.
Ціна з пересилкою тільки $5.00.
Замовлення й гроші слати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ДРУГА НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Найбільшими людьми були не багаті, не визначні силою і красою тіла, але силою і красою свого духа, своєї душі і розуму.

Св. Іван Золотоустий був невеликий ростом і слабосилий тілом, але слова його промов плили мов золото, і тому названо його Золотоустим. Люди слухали, захоплювалися і плескали в церкві. Коли ж раз почав говорити проти оплесків в Домі Божім, то вібраних так вворушив, що ті почали ще сильніше плескати, даючи признання, що в церкві плескати не треба.

Св. Серапіон Синдонит стоїть високо своїми ділами. Бачучи на зимні старого, легко вбраного старця, що зі студени дрожав, дав йому свій плащ (синдон), не дбаючи, що сам буде мерзнути. Іншим разом продав Євангелію, писану руками, отже дуже дорогу, і заплатив довг за чоловіка, якого вели до тюрми, бо не міг довгу заплатити.

Але ніхто не був таким великим, як Христос, хоч в порівнанню з другими був бідаком, бо не мав де і голови прихилити. Але сам Він був Світлом, був Теплом, був животворною Водою, був Хлібом для людських душ. І тому кругом Нього збиралися товпи народу; і законоучителі приходили Його слухати.

В Євангелії цеї неділі говориться, що коли Христос був в Капернаумі, то зібралося тільки народу, що до хати, де був Христос, не можна було дістатися. Аж нараз чотирьох людей приносить слабого чоловіка. Щоб до хати увійти, вони відкрили отвір стелі і туди спустили слабого перед Ісуса. І каже Христос слабому: "Сину, відпускаються тобі гріхи твої".

Чуючи таке законоучителі, почали між собою говорити, що Христос зневажає Бога, бо лише Бог може гріхи відпускати. На те каже Христос: "Чи є різниця між тим, що я скажу: "Відпускаються тобі гріхи", і тим, коли скажу: "Вставай і будь здоровий?" І говорить слабому: "Вставай, бери постіль і йди". На ті слова слабий встав як цілком здоровий і пішов.

Так Христос хотів законоучителям показати, що коли Він має власть слабих оздоровляти, то чому не може мати власти відпускати гріхів?

Може законоучителів і те не переконало, але народ розумів Христову силу і власть, славив Бога і сказав, що подібне ще ніколи не діялося. А пова тим слухав Його бесід і говорив, що Христос говорить як маючий власть, а не як фарисеї, які лише повторяють те, що вже другі сказали.

Всі бачили, що в Христовім людськім тілі буйа власть і сила Божа.

БЛАГОВІЩЕННЯ ДІВИ МАРІЇ

Свято "Благовіщення" сягає перших віків християнства. Найдавніші християни розуміли, що коли поважаємо Христа, то повинні і Його матір поважати.

Коли ж нині деякі протестанти кажуть, що Діві Марії окрема почесть не належиться, бо "вона така жінка як усі жінки", то вони легковажать вислови Євангелія. А Євангелія говорить, що Діва Марія була вибрана зміж усіх жінок на Матір Христову, а коли вибрана, то вища від других жінок. До неї приходив Ангел з повідомленням і вітково, що вона має бути Матірю Спасителя.

Вислови протестантів противляться здоровому розумові. Коли б до протестантів зайшов ніхто зі своєю матірю Лютер чи Гус, чи ще хто з подібних, то чи сказали б вони Лютрові: "Сідай на почесніше місці, а мати твоя нехай посидить на призьбі під хатою, бо вона гірша жінка як усі. Коли обід скінчиться, ми окремо її нагодуємо". Ні! Вони посадили б матір побіч сина. Так всі культурні, а то і малокультурні люди на світі роблять.

До Діви Марії прийшов Ангел і каже: "Радуйся, благодатна, Господь з тобою!" Коли вона здивувалася, говорить Ангел: "Не бійся! Ти знайшла ласку в Бога. Ти породиш Сина і Він буде звався Сином Найвищого, Сином Божим".

І говорить Марія: "Як це, коли я не маю чоловіка?" (вона була лише заручена). На те Ангел: "Дух Святий зійде на тебе, і ти станеш матірю". Таке оповідається в Євангелії.

Коли ж дав нам Євангелія свята, то якою зневагою було б для Христа не поважати Його Матері. Невже ж Христос свою Матір легковажив? Ще в муках на хресті Він дбає про свою Матір і віддає її апостолові Іванові, щоб той про неї дбав.

Так святкуючи свято Благовіщення ми поважаємо Діву Марію з її Сином. Чи не радів би кожний добрий син, коли б хтось його матір дуже поважав? А бо чи не образився б, коли б хто його матір легковажив? Сказав би: "Хто легковажить мою матір, той і мене легковажить".

Таке говорить нам і здоровий розум.

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

І малі справи є важними для людей, але бувають також великі справи, для яких треба малі справи набоїі лишати.

Коли корабель в небезпеці, то чоловіки рятують найперше жінок, — не тільки своїх, але жінок взагалі. Бо Господь вложив закон в людське життя, який приказує чоловікам про жінок дбати. Це даний Богом закон.

Коли люди з корабля рятуються, то капітан корабля рятується останній, якщо зможе врятуватися. Перед ним стоїть великий обовязок рятувати других, рятувати багатьох. А те, що він може згинути, і його родина лишається, є для нього меншою справою. Це справа також важна, але важніше рятувати батьків і матерей багатьох родин.

В Євангелії цеї неділі чуємо такі слова Христа: "Коли хто хоче за Мною йти, нехай відречеться себе, візьме свій хрест і йде за Мною".

Тут якраз Христос вказує, що побіч малих справ є ще в житті великі справи. Побіч малих обовязків є ще обовязки великі. Хто ж більше цінить малі обовязки, а великі легковажить, того Христос не приймє, коли прийде в славі Своїй.

Те добре розуміли перші християни. Коли не було небезпеки, коли були спокійні, вони жили як усі люди. Ніхто ніцо малі обовязки, які кожний день на них накладав.

Але коли прийшли часи переслідувань і треба було оборонять ціле християнство, вони себе відрікалися, як відрікається воїн, що йде оборонять свій край і нарід. Він жертвує себе, як малу вартість, щоб велику вартість оборонять. Він бере великий хрест, коли справа того вимагає. Його мати, батько, брати, сестри і родина, це також вартости, але він знає, що в нього є також обовязок для більших вартостей, коли вони його покликують.

І тому давні християни відрікалися свого здоровя, свого життя, йшли на муки і смерть, щоб важніші справи оборонять. Бо так само й гідні воїни дають своє життя, обороняючи свій прапор, що є ознакою і їх чести та самостійности їхньої держави.

Таке розуміння обовязку давало Християнству і силу і перемогу. Вона мала вірних вояків, що розуміли і щиро виконували свої обовязки.

Однакож це відноситься не лише до справ церковних, але і до всіх життевих справ. Чи високо стоять ті люди, що свої особисті чи родинні справи ставлять вище справ більших, справ народних? Де більші справи вимагають рук, вони рук не прикладають. Де треба жертвувати, вони не хочуть жертвувати. Де треба зректися особистої користи в користь великої справи, вони свою справу ставлять на перше місце.

Каже історія, що коли 1453 р. турки обступили Царгород, цар звернувся до багачів, щоб давали гроші на оборону, але багачеві грошей не дали. Аж коли турки були вже коло Царгороду, багачі настрашилися, принесли гроші й кажуть: "Бери гроші і рятуй нас!" Але цар грошей не взяв, кажучи: "Було тоді давати, коли вони були б придалися, а тепер вже запізно". І турки Царгород забрали, а з ним і те майно, якого багачі жалували.

Тут маємо велику науку і для справ церковних і для загального життя.

ВИЗВОЛЬНИЙ РУХ В ЛИТВІ

Юнайтед Пресс з 1й січня 1956 р. подає, що большевицька влада в Литві всіх осіб, які "ще досі скриваються" закликає зголоситися у властей, — большевицька влада проголосила для них амнестію. — Справа "амнестії" тут не цікава, бо це звичайний підступ. Цікаво тільки це, що таким шляхом можемо довідатися про існування підпільного визвольного руху в Литві.

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00
Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50
Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50
Для дітей:
Молитовник „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00
Гроші й замовлення слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Тут артист зупинився, бо побачив усміх Катерини.

— Вибачте мені, — сказав, — мою простоту мови, але я їх завжди так звав; зовуть й тепер так, коли бувано молоді них у Парижі. Отже татко й матуся Фальконети, хоч прості й бідні люди, що з трудом заробляли на хліб, признавали освіту, а також розуміли, що є ще багато почесних фахів і посад механічних.

Тому то посилали вони мене до школи, як лише я не навчився порядно читати і писати без блудів. Потім же почали думати, чого мене далі вчити. Щоб полагодити цю справу в найліпший спосіб, постановили уважати, до чого я маю охоту. Якраз тоді збудилося в мені бажання лити з глини або різьбити з дерева, або з чогобудь усі предмети, що впадали мені в око. Спочатку родичі не дуже на це важали, але одного разу я зліпив голову одного старця, який часто проходив повз наш дім. Подібність була велика, і того вечора родичі відбули нараду, на яку запрошено також кількох сусідів.

Ім здавалося, що моє покликання виявилось недвозначно та що тепер треба за всяку ціну дати йому змогу розвиватися. Постанова була одноголосна.

— Я почуваюся до обовязку, і я зрумію малого так, що йому лишиться тільки добре заховуватися, щоби сподобатися, — сказав цирульник, великий приятель батька. З тими словами він зник. Дійсно другого дня ранком цирульник прийшов по мене і півгодини пізніше, завдяки "портретові", якого тут показано, я був прийнятий до... фабриканта, що виробляв голови для перук!!

При тім заznачено, що я мушу чотири роки бути термінатором. І я дійсно через чотири роки зранку до вечора різьбив голови для перук.

Але скінчивши обовязкову працю, я не вважав потрібним опати весь час до ранку, і часом літав із глини щобудь, або рисував ві вразків, які купував за заощаджені гроші.

Маючи шіснадцять літ, побачив я перший раз різьбу відомого різьбаря Лемуань. Тоді ж почув я, що це добрий і великодушний чоловік. Я постановив піти до нього і взяв з собою зразки літлення з глини й рисунки.

Великий артист прийняв мене дуже зичливо. Він не тільки взяв мене за свого учня, але й давав гроші на мої потреби. Від того часу мені треба було тільки працювати, щоб дійти до чести, яку мені робить Ваша Величність, случаючи цю історію".

Фальконет забув додати в своїм оповіданню, що години, які він уривав від сну, ужинав не тільки на різьбу й рисунки, але й пильно долюбнював у них свою освіту. Тому то крім чудових статуй, лишив цей талановитий артист ще свої праці й переклади авторів щодо різьби.

Далі загляньмо до робітні Д'Аведа, малярa короля Людовіка XV.

Перенесемося в Петербурга до Вер-

Там знаходяться три особи: Король Людовік XV, що позує до портрету, маляр Д'Авед і молодий чоловік коло 22-ох літ. Він стоїть за маляром і подає йому, в міру потреби, то пензель, то фарби.)

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

ВЇЗД ІСУСА ДО ЄРУСАЛИМУ

Коли наближався час, що Ісус мав віддати Себе на муки, Він пішов з учнями Своїми до Єрусалиму. А прийшовши на Оливну Гору, близько Єрусалиму, сказав двом учням Своїм:

— Ідіть до того села, що бачите перед собою, а побачите там на роздоріжжі прив'язного осла. Відв'яжіть його й приведіть сюди. А коли б хто спитав вас, чому ви це чините, то скажіть: "Господеві треба".

Учні пішли і вчинили, як звелів їм. Деякі з людей, що стояли там, спитали їх:

— Нащо відв'язуєте осла?

Вони відповіли:

— Учителеві нашому треба його.

І ті більше не займали їх.

Привівши осла, один з учнів накинув на нього одяг свою. Ісус сів на осля і поїхав до Єрусалиму.

За Ним ішли Його учні і багато народу. Багато з них стелили одяг свою по дорозі, інші різали гіття і встелювали ними дорогу, а ще інші несли пальмові гілки і вимахували ними радісно. А всі одушевлено кликали:

— Осанна сину Давидовому! Благословенний той, хто йде у Імя Господнє! Осанна на висотах!

Але були там також фарисеї, які не любили Ісуса. Вони говорили Йому:

— Скажи Своїм учням, щоб так не кричали.

На те відповів Ісус:

— Направду кажу вам, що коли б вони замовкли, то каміння почало б викликувати.

А коли Ісус вїхав до Єрусалиму, заворушилося ціле місто.

Люди питали:

— Хто це такий?

А приятелі Ісуса відповідали:

— Це Ісус, пророк з Назарету Галилейського.

❦

На памятку торжественного вїзду Ісуса до Єрусалиму, святкуємо Цвітну Неділю, в яку святять по церквах гілочки з верби, "шутку", і роздають людям.

СТРАШНИЙ СУД

Одного разу Ісус Христос вібрав Своїх учнів і навчав їх про Страшний Суд, що має відбутися при кінці світу. Він сказав:

Коли Син Божий прийде знову на світ у повній Своїй славі і всі Ангели з Ним, тоді сяде Він на престолі слави Своєї.

І зберуться перед ним всі народи світу, і відлучить одних від других, як добрий пастир відлучує вівці від козлів. І поставить овець по правій руці, а козлів по лівій.

Тоді скаже Цар Небесний до тих, що по правій стороні:

— Ходіть, благословенні Отця Мого, і осягніть Царство, що приготоване для вас від початку світу. Бо Я був голодний, і ви дали Мені їсти. Я хотів пити, і ви напоїли Мене. Я був подорожний, і ви Мене в дім прийняли. Я був нагий, і ви Мене зодягнули. Я був недужий, і ви Мене відвідали. Я був у в'язниці, і ви прийшли до Мене.

Тоді скажуть до Нього всі праведні:

— Господи, коли ж ми все це зробили для Тебе?

І відповість їм Цар Небесний:

— Направду кажу вам, що все це, що ви вчинили одному з тих бартів Моїх найменших, Мені учинили.

Тоді зверне ться Цар до тих, що по лівім боці, і скаже:

— Ідіть від Мене, прокляті, в огонь вічний! Бо я був голодний, а ви не накормили Мене. Я хотів пити, а ви не напоїли Мене. Я був подорожний, а ви не прийняли Мене.

Тоді скажуть ті, що по лівій руці:

— Господи, коли ж ми бачили Тебе голодним, або спрагненим, або недужим, або подорожнім, або нагим, і не послужили Тобі?

Цар тоді відповість їм:

— Направду кажу вам: Скільки разів ви не чинили цього одному з найменших братів Моїх, то й Мені не чинили.

І підуть ті на муки вічні, а праведні в життя вічне.

МУКИ І СМЕРТЬ ІСУСА ХРИСТА

1. Тайна Вечеря

На перший день Пасхи сів Ісус з Апостолами Своїми до спільної вечері. Це була Його остання вечеря з Апостолами, і він навчав їх, що і як мають робити, коли Він вже не буде з ними.

Щоб пригадати Апостолам, що вони повинні одні одного любити і один одному помагати, а також — що не повинні піддаватися гордості, Ісус встав від вечері, налив води до умивальниці і вмив Апостолам ноги.

Тоді знову сів за стіл, узяв хліб в руки, поблагословив його і поділив поміж Апостолів та промовив:

— Приймість і споживайте, це Тіло Моє, що за вас ломається на відпущення гріхів.

Опісля взяв чашу з вином, помолився і подав учням, кажучи:

— Пийте з неї всі, це Кров Моя Нового Завіту, що за вас і за многих проливається на відпущення гріхів.

Таким способом Ісус установив святе Причастя, яке люди приймають від священика після сповіді.

Тоді Ісус засумував і промовив до Апостолів:

— Направду кажу вам, що один з вас зрадить Мене.

Апостоли цим засмутилися і кожний почав питати, чи то він має би зрадити Ісуса. Коли спитав також Юда, Ісус відповів:

— Так, ти; що думаєш робити, роби скоро.

Ісус знав, що Юда змовився з книжниками і фарисеями видати Його за гроші, і тому сказав це. Тоді Юда вийшов і пішов до тих, з якими змовився проти Ісуса.

(Далі буде)

ДЕЩО З ЖИТТЯ Т. ШЕВЧЕНКА

Перша Шевченкова школа

Шевченко був дуже освіченим чоловіком, отже тут розглянемо де і як здобув він ту високу освіту і які школи перейшов.

Першою школою малого Тараса був убогий панщизняний дім, але він для йому більше, ніж могла б дати пізніша звичайна школа. Говорить він в "Гайдамаках":

Згадаю те лихо, степи ті безкраї,
І батька і діда старого згадаю...
Дідусь ще гуляє, а батько вже вмер.
Бувало в неділю, закривши Минею,
По чарці з сусідом випивши тієї,
Батько діда просить, щоб той
розказав
Про Коліївщину, як колись бувало..
Як Залізняк, Гонта лихів покарав.
Столітні очі як зорі сіяли,
А слово за словом свиялось, лилось:
Як лихи конали, як Смітя горіла.
Сусіди од страху, од жалю німіли,
І мені малому нераз довелось
За титаря плакать.

І ніхто не бачив,
Що мала дитина у куточку плаче.
Спасибі, дідусю, що ти заховав
В голові столітній ту славу козачу,
Я її унукам тепер передав.

Так малий Тарас вже дитиною познайомлявся з важким і грізним змістом людського життя. Він пильно прислухувався, дїточим розумом над тим застановлявся і плакав. Це не було те, що байки для дітей і дїточі забавки. Це було дійсне життя.

Ось яку виховавчу силу може мати дім!

Певне, що наслухався дома й інших оповідань, яких не почув би, забавляючись на вулиці з дітьми.

Про деяких наших давніших письменників знаємо, що все те, чого вони наслухалися від своїх бабусь та від служниць, було твердим підкладом для їх праці в дальшім житті. Таку силу може мати домашня школа!

Друга школа

Другою твердою школою, що вже змалку навчила Шевченка поважно думати, було його бідування. Вмирає мати і в дім приходить недобра мачуха. Коли Тарасові було 11 літ, вмирає батько, і малий хлопчина стає цілим сиротою. Нема батька-матері, нема дому, що ним піклувався б.

Слабосилий, безрадний хлопець мусить сам про себе дбати. Каже: "Ходив я та плакав, та людей шукав, щоб добра навчили". Пасе чужі вівці і знову: "Поглянув я на ягнята, — не мої ягнята, обернувся я на хати, — нема в мене хати. Не дав мені Бог нічого! І хлинули сльози..." Ягнята не його, та і хати не має, де його любили б і дбали б про нього.

Які важкі і поважні думки родилися тоді в його голові! Яке життя важке для слабосилого, яке грізне! Діти, що в щастю вростають, того не розуміють, а він малий хлопчина, такі тягарі життя мусить вже переносити.

Це була сувора і немилосерна школа, але вже змалку навчила вона хлопця розуміти людське життя до самих основ. Дала йому науку, якої не дала би звичайна школа; він ту науку виявив опісля в своїх віршах, і цим надав їм безсмертної сили.

Третя школа

Дальше, третя школа почалася для Шевченка, коли його пан, Енгельгардт, взяв його до себе до послуги і повів його в ширший світ. Але молодий Тарас відчув, що рука, яка його веде, то чужа рука, що веде його як невільника. Тепер відчув він тягар неволі. Вчиться малювати, але вчиться як невільник. Такий же він чоловік, як усі, але коли одні люди вільні, то він чомусь невільник. Чому така несправедливість? І згадує він:

Немає гірше як в неволі
Про волю згадувать. А я
Про тебе, воленько моя,
Оце нагадую...

В тій третій життевій школі Шевченко зрозумів ту велику несправедливість, що тяжіла на ній, на його рідних, і на цілім його народі, — зрозумів чим є панщизняна неволя.

Четверта школа

Перейшовши ці дві останні важкі школи і виніісши з них велику життєву науку, Шевченко опинився в кращій, людяній школі, коли добрі люди викупили його з неволі. Він вчиться тепер кращого малярства, але вчиться як вільна людина. Шляхи життя перед ним тепер відкриті. Він живе серед вільних розумних людей і від них набирає знань: він заполадливо читає книжки і знайомиться з ширшим світом, нинішним і давнім. Так стає він широко освіченою людиною.

Додавши до формальної школи це, чого навчило його саме життя, він підноситься вище вчених, які мали лише формальну шкільну науку. І він виявляє таку працю, перед якою свої вчені клонять голова, а дальше й чужі. Він заговорив такою мовою, що її почув цілий нарід, — вона сплячих пробудила, глухим давала слух, темним очі, а духово померших приводила до життя. Цю мову почули і вороги українського народу, — правителі Росії, і настрашилися. Така животворча мова лунає і донині.

❦

Коли говоримо, що Шевченко є Пророком Українського Народу, то не слушно говоримо. Боже Провидіння післало Шевченка українському народові. Воно вивело його з убогої панщизненої хати, вело тернистими стежками і вивело вкінці на на ту висоту, де він став всім видний і звідки його пророчий голос розкочувався по широких просторах, і всі до нього прислухувалися. Він покривав всі інші голоси.

Одно ще треба згадати. Жиди казали, що Єгова є Богом Ізраїля, а Шевченко в "Гамалії" говорить:

О, милий Боже України,
Не дай пропасти на чужині
В неволі вольним козакам...

Він розумів, що Бог не є Богом одних, але що Він є і Богом України. Такого вислову нема, мабуть, в нікого з наших письменників. В тім також виявляється його великість.

Від народження Шевченка 1814 р. маємо тепер 142 роки, а від його смерти 95 літ.

О. В.

Пояснення:

Дідусь ще гуляє, — ще живе.
Минея, — Життя Святих на кожний день.

Коліївщина, — гайдамаччина, отже повстання українського народу проти поляків. Такі повстання були 1734 і 1750 рр., але найбільше було 1768 р., яке описує Шевченко в "Гайдамаках".

Гайдамаками — звали колись розбишаків, але пізніше те слово означало народні повстанців, що обороняли нарід перед ворогами.

СТАЛІН ЗЛІКВІДОВАНИЙ ПО СМЕРТИ

На 20. з'їзді комуністичної партії Хрущов виступив проти культу вождя, натякаючи на Сталіна — бувшого советського диктатора, що вмер в 1953 р. Старий партієць грузин Мікоян, осуджуючи Сталіна, назвав його по імені. Він закинув Сталінові викривлення науки марксизму-ленінізму, винищення відомих діячів большевицької революції з 1917 р., твердження про неминучий упадок капіталістичних держав, які одначе не впали, тощо. Сталіна викреслять з підручників історії як "геніяльного вождя". — Одначе, як і треба було очікувати, його не засудили за вимордування штучним голодом понад 7 мільйонів українців та всі інші злочинки супроти України. — На місте Сталіна першого, видно, готують другого "сталіна".

МОСКВА ЗАКЛИКАЄ УКРАЇНСЬКИХ ПОВСТАНЦІВ ЗДАТИСЯ

"Нью Йорк Геральд Трібюн" з 16-го лютого 1956 р. в статті Анселя Е. Толберта інформує, що московсько-большевицький часопис "Червоний Прапор" помістив заклик за підписом Хрущова, в якому взивається "озброєні антисоветські партизанські банди в околиці Рівного і на Поліссі піддатися та "визнати свою вину". — Ходить тут, розумівься, про збройні відділи Української Повстанської Армії, яка й досі незламно стоїть у боротьбі проти московсько-большевицьких займанців.

Турбота збільшується в прорції до того, як людина віддаляється від Бога.

КОВЕРТКИ

для переведення церковної колекти

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала ковертки з відповідним написом, для коверткової системи переведення церковної колекти під час Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в ковертках, на яких виписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й при кінці року виедає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року зложив на тацу. Такою пеєвідкою члени можуть виказуватися при плаченню доходового податку.

Ціна коверток така:

За тисячу (1000) коверток—$8.50
За 500 коверток — — — — 4.50
За 100 коверток — — — — 1.00

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Реєстрований часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

Архиепископ Михаїл, 1956 р.

СЛАВА БОГУ

ПЕРЕДПОСТОВІ ПОРАДИ ВІРНИМ

Улюблені в Господі Отці-Сопастирі і всі Вірні — Брати й Сестри.

Великої і святої радости зазнали ми, святкуючи Свята Різдва Христового та Богоявлення. Радість та така чиста та солодка, що не хочеться забути. Чому так? Тому, що в ті дні був близько З НАМИ БОГ. Ми відчували в серцях вісник Духа Святого, тому було радісно, бо Бог є РАДІСТЬ.

Тепер ми перейшли до будніх і загиблися кожне в свої турботи. Але там і нервування і думки зовсім, що не дають нам глибше думати про себе, мов би ми навіки залишимося тут на землі. Забуваємо, що нас чекає інше життя у Отця нашого Бога, але чи гідні ми до Нього вернутися?

Та ось МАМА наша — Св. Церква, як дітям своїм, почала дещо нагадувати нам: Ось грішник Закхей, що жив так, як і ми, турботами життя цього, побажав тільки побачити Великого Учителя Христа Господа, а Господь, що більше дає ніж ми просимо, дає йому більшу радість: кличе його і йде до нього в дім гостити, не зважаючи на його гріховність. І стається чудо: Закхей душею переображується, кається в гріхах і дає урочисте приречення загладити гріхи свої добрими ділами. За ним піде й родина його. Так сталося спасіння роду його. (Луки 19, 7-10). Ось і другий грішник митар. Не багато він зробив, тільки визнав перед Богом'провини свої, бив себе в груди та просив, щоб був милостивим до нього. І Господь простив Йому. (Луки 18, 10-14).

Ось блудний син... аразок нас самих, заровмілий, горловитий; покинув Батька свого, щоб не перешкоджав йому життя в розпусті з такими ж, як сам, і так привів себе над прірву загибелі. А було так небагато треба, щоб вряту-ватися, тільки оглянутися на пройдений шлях свого життя, кинути його та знову вернутися до Батька. Він так і зробив, і що ж? Ще він тільки йде з покаянними думками, а Люблячий Батько вже біжить назустріч, обнімає, цілує, як сина, забуваючи всі прикрості, що цей син йому зробив. (Луки 15, 11-32).

Це аразок сучасного людства, що покинуло Батька свого — Бога, і-ось уже стоїть над прірвою, хоч БАТЬКО жде повернення цього БЛУДНОГО СИНА.

Ось Христос устами Пастирів Церковних розповідає з Євангелій про останній і Страшний Суд, про несказанне блаженство праведникам і тяжкі муки грішникам. Він твердо заявляє, що так буде. Він каже. "Небо и земля пройдуть, а слова Мої не пройдуть" (Мф., 24, 35).

Нарешті, Господь устами Пастирів кличе нас, щоб ми прощали провини одно одному, якщо хочемо, щоб нам простив Отець наш Небесний. І так вступаємо у святі дні Великого Посту.

Не всі ми розуміємо безмежну до нас Любов Божу. Дехто думає, що піст — це тягар, що треба зусиляти, щоб його нести. Не розуміємо, яке велике благодіяння показав нам Христос Господь, коли ради нас постив у пустині сорок діб. Він увесь той час був у молитві, а молитва — це розмова з Богом. Та розмова була для Нього така солодка, що Він забув про їжу і пиття. Коли б і ми наслідували Його в молитві, то піст для нас не був би важкий.

На Святах ми тільки трошки відчували близькість Бога і нам було радісно. А піст і молитва нас дуже наближають до Бога і роблять і нас святими, і набіть страшними для диявола. (Мф. 17, 21).

В чому сила посту? Якщо ми добровільно постимо для Господа, то приборкуємо пристрасті наші. Дух наш звільняється від влади тіла. Тоді молитва наша стає щирою і чистою. Через таку молитву ми наближаємось до Бога і Дух Божий наповнює наше серце. Тоді молитва в устах наших стає насиченою і невтомною. А великопостні співи та молитви ще більше підносять нас, тоді нам стає гидким всякий гріх, а в душі зароджується щире каяття перед Богом.

Ось так Св. Церква Наукою Христовою підносить нас і готує до найвищого і до найщасливішого, що має людина на землі — до З'єднання з Христом Господом у Тайні Св. Причастя...

Не всі ми заглиблюємося в розуміння цього. Як збудував Христос Господь Церкву Свою і чому саме пекельні сили не зможуть подолати її. (Мф. 16, 18).

Людські організації повстають на нашими ж виробленіх правилах. Христос же в Основу Церкви Своєї поклав Себе Самого. Він узяв на Себе гріхи всього людства, за все людство віддав Себе на жертву, прийняв на Себе осуд Праведущя Божого, перетерпів покарання-муки й смерть на хресті, щоб викупити засуджених у тартарі, а тим, що народяться, зробити вільним доступ до Отця Бога. Таким чином Кров Його ста ла ЖИВОТВОРЧОЮ і ОБ'ЄДНУЮЧОЮ всіх Християн у одно Тіло Христове, що назвав Він ЦЕРКВОЮ. (Мф. 16, 18; Еф. 5, 23, 30). Як же це зробив Христос?

Напередодні Своїх Страждань і смерти на хресті, на Тайній Вечері Він розломив хліб, подав учеником і сказав: "Прийміть і споживайте, це Тіло Моє, що за вас ламається на відпущення гріхів". І вони спожили.

Потім подав їм чашу з вином і сказав: "Пийте з неї ВСІ, це Кров Моя Нового Завіту, що за вас і за многих проливається на відпущення гріхів". (Мф. 26, 26-28).

І додав: "Робіть це на спомин Мені". (Луки 22, 19).

Значення цього Дивного Таїнства Христос виявив раніше в розмові з Іудеями. Тоді Він сказав: "Я є ХЛІБ ЖИТТЯ, що зійшов з Неба... Хто істинно Його, не вмре... і буде жити вічно... І Хліб, що Я дам, то — Тіло Моє, що Я віддаю за життя світу. Хто їсть Моє Тіло і п'є Мою Кров, той має життя вічне і Я воскрешу його в останній день... Бо Тіло Моє то — справді їжа, і Кров Моя то — справді пиття... Хто їсть Моє Тіло і п'є Мою Кров, той у Мені перебуває і Я в Ньому... Як послав Мене Живий Отець і Я живу Отцем, так і той, хто їсть Мене, буде жити Мною"... (Іоана VI, 48, 50-51, 54-57).

З цих слів Христових бачимо яке значення має Св. Причастя. Хто причащається, той споживає не хліб і вино, а справджене Тіло і Кров Христову. А що ж тоді стається з людиною? Вона стає одне тіло з Христом, бо в ній тече Христова Кров. Отже стає кревними братом і сестрою Христові. (Єв. 2, 11). Оце та найвища Любов Господня до нас і наша найвища честь і щастя в Ньому.

Чи так розумій Св. Причастя й Апостоли, як це кажемо? Ось що каже св. Ап. Павло: "Чаша Благословення, яку благословляємо (на Службі Божій) чи ж не є це причастя Крови Христової? І Хліб, який ми переломляємо (в Тайні Євхаристії), чи не є це причастя Тіла Христового?... Один Хліб (Христос), а ми, хоч нас і багато, ми — одне тіло, бо всі від одного Хліба причащаємось... "Я від Самого Господа прийняв те, що й вам передав... І кожного разу, коли ви їсте Хліб цей і з Чаші цієї п'єте, ви про смерть Господню сповіщаєте, аж поки Він прийде. (До другого Пришестя Христового при кінці світу. (І Кор. 11, 23-26).

Треба зрозуміти слова Апостола: Один Хліб (Христове Тіло), а ми, хоч нас багато, також стаємо всі ОДНЕ тіло, бо всі від ОДНОГО ХЛІБА' причащаємось... (І Кор. 10, 17). Це Тіло — Церква Христова, а кожен той, хто причащається Тіла Христового, той її член, з'єднаний з нею Кров'ю Христовою, яку споживає. (І Кор. 12, 27).

Встає питання: а коли хто не причащається від того Хліба (не приступає до Св. Причастя), чи й він є членом того Тіла — Церкви Христової? Очевидно, що ні. Христос сказав: "Я — виноградна Лоза, а ви паросгки (з Неї). Хто перебуває в Мені, а Я в ньому (хто з'єднаний зо Мною св. Причастям), той приносить багато плодів, бо без Мене не можете зробити нічого (доброго)... Хто не перебуває в Мені (не приймає Мене в себе), той як та (одірвана) галузька, засихає. Отець Мій здісїкає їх, відхаджує геть, їх збирають і кидають у вогонь і вони згорять. (Іоана 15,4-7). Значить і той у кому не тече Христова Кров, прийнята в Св. Причасті, не є з'єданий з Христом, він — одірвана галузка від Виноградної Лози — Христа, бо з ньому не протікає Сік тієї Лози, тому він (для Царства Божого) засихає...

Всі ми Християни, охрещені в Ім'я Отця і Сина і Святого Духа. Цим ми, як завіщав Христос, народилися з води і Духа, щоб стати членами Царства Божого. Але народжене потребує духовної Поживи, щоб жити, і та Поживи то є ХЛІБ, що зійшов від Бога Отця з Небес, — Христос Господь, що й віддав Себе на поживу зірним під видом Хліба і Вина у св. Причастю. (Херувимська у Вел. Суботу).

З цього бачимо, яке велике щастя для людини єднатися з Богом у Св. Причасті!

Всією силою моєї душі дякую я Господеві, що допустив мене грішного бути звершителем цієї Великої Тайни — Божої Любови до нас. Мабуть не знайдеться неділі і свят на протязі мого Священнослужіння, в які б я не причастився Св. Тайн. Навіть у неволі знаходили ми можливість служити Св. Літургію, або, принаймні причащатися Запасеними Дарами. То була наша сила і наша втіха; вона помагала нам нести той тяжкий хрест.

Я не знаю бі більшого нещастя для себе, коли б мене хтось позбавив можливости причащатися Тіла і Крови Христових і тим одірвав би мене від Господа мого. Я не розумію, чому деякі, ніби й християни, а ухиляються від такої дивної Поживи для душі своєї! Бо що ж може бути почесніше для людини, як єднатися з своїм Творцем Богом?...

Буває, що людям приходить думка: як то може бути, що причащаються хліба і вина, і вірять, що то Тіло і Кров Христова?

А як же Христос перетворив воду на вино в Кані Галілейській? Хіба є щось неможливе для Бога? Якщо Він з нічого покликав світ до буття, то чи не в Його волі кожний атом природи? Коли б будо інакше, Христос би того не сказав. Віруйте непохитно, бо так є, то правдиві Тіло і Кров Христові.

Та бували випадки, що Св. Тайни в Чаші приймали вигляд Тіла і Крові. Навіть у Служебниках (Ізвестіе учительне) сказано, що якби побачив Священик таку зміну в Чаші, то не повинен причащати людей, поки Тайни знову не перейдуть на вигляд хліба й вина.

Примітка. Протестанти не визнають перетворення хліба в Тіло і вина а Кров Христову, і думають, що, споживаючи хліб і вино на спомин Христові, вони причащаються духовно Христового Тіла і крові.

Коли б так, То Христос не сказав би: "це — Тіло Моє" і "це — Кров Моя Нового Заповіту".

Не сказав би й того, що сказав Він Іудеям про Тіло і Кров Свою, як сказано вище. Може б сказав: ламайте і споживайте хліб цей на спомин Мене і під. Але Він сказав так, як Св. Іоан записав у 6-му розділі Євангелій.

Не по заповіді Божій роблять і католіки, коли мирян причащають тільки тіла Христового в опластах, а не дають їм литри Крові Христової з Чаші, Бо Христос сказав:

Прийте з неї ВСІ...

(Кінець буде).

Продається книжка в английській мові
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH
(Українці та їх Церква)
Написав Прот. П. Білон
Перевів на английську мову
о. С. П. Сичич.
У зміст книжки входить коротка історія Української Православної Церкви, опис головніших обрядів та катехизичні відомости.
Особливо надається для молоді!
Ціна 75 ц.
Замовлення й гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

"ТЕЛЕБАЧЕННЯ"

Скаржиться мій приятель. Емсиджент, каже, дома стався. Жінка телевізора задхотіла. Ото стане, дивиться у вікно і каже: "Гари по стрітах ідуть-ідуть-ідуть і ТіВі до людей везуть..." "Хай собі везуть", кажу. А вона: "Везуть, а наш газ минають". "Хай минають. А та б краще по-українськи навчилася говорити!" "Говорити я змію краще, ніж ти мовчати!" відрубала вона. Я кажу по-доброму: "Не ТіВі, а телебачення! Так у самому Києві говорять. Це нове слово створили". "Хай большевики раніш ТіВі створять, а не слово! Техніка: вони слово творять!" Подумав: праводу каже жінка.

І знову стає вона перед вікном і каже: "Гари по стрітах ідуть-ідуть-ідуть... ТіВі до людей везуть..." Яка замріяність, яка поезія в її голосі! І так щодня дивиться у вікно і знай говорить: "Гари по стрітах ідуть..." "Не ТіВі, а телебачення". "Життя ти моє молоде стелебачиш без того ТіВі!" поскаржилася гірко.

Жаль мені стало її, і купив я телевізор. Привезли його. Він є тут, у хаті. Дивимося на нього, руками мацаємо. Таки є! Де б його поставити? В салері багато місця, дальша віддаль від екрану, і пікчер краще видно. Але в салері, кажуть, ніхто не ставить телевізора. Люди ставлять у живінг-румі. Але яка з того користь, коли ми в живінг-румі не мешкаємо. Жінка лиш раз на тиждень розуміється, щоб карпет не знищився, і обережно підє здмухати порошинку. Де ж поставити телевізор? Я кажу: в бедрумі! Чоловік лягає собі на ліжку і буде дивитися на шов. Як жити то жити.

Але жінка спротивилася. Хоче в кінчені поставити. Вона, каже, від колиски до могили в кінчені час свій поводить, хай буде в кінчені телевізор. Хай, думаю, буде в кінчені: прийду я роботи, буду їсти обід і на шов дивитимусь. Як жити то жити.

Пішов я до праці. Вернувся о 6-ій годині. Заходжу до кінчень, бачу: жінка працює і на телевізор дивиться. І яка техніка, розумієте: руки напомацки робять роботу, як машина, а очі на телевізор дивляться! Я ще такого не бачив...

Наллляла жінка в тарілку зупи, несе... Але як несе! Був саме цікавий шов. Несе моя жінка повну тарілку зупи, очима дивиться на телевізор, а плечима йде до стола. Іде вона, іде — я мовчу. Ну, йди ж, думаю. Аж тут за крісло зачепилася — тарабах!!! Перекинулася, гарячу зупу на лице вилляла, жах як спарила обличчя! Телевізор кричить, жінка кричить, діти кричать, і я в телефон кричу по ліках... Жах...

Ото маєш тобі "телебачення"...
Життя моє тепер потелебачилося...

Назар Полин.

КНИЖКИ — КНИЖКИ

В Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути такі книжки:

АЗОР — оповідання з часів Ісуса Христа — 48 стор. — Прот. С. В. Савчук. Ціна	$ .15
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Християнства (на мімеографі), 108 стор.	.20
АПОСТОЛ — на всі неділі і свята цілого року — 232 стор. Оправлений. Ціна	6.00
АРХИЕРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ ІЇ ВІЗИТАЦІЯ — Митрополит Іларіон — 80 стор. Ціна	1.00
БІБЛІЙНІ ОПОВІДАННЯ СТАРОГО ЗАПОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна	.75
ВЕЛИКІ РОЖОВНИ — 20-літній Юбілей УПЦЦК — 224 стор. Ціна	.50
ВЕЛИКОЛІСТИ СЛУЖЕННЯ — видавши друге — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна	1.00
ВІФЛЕЄМ — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук — 48 стор. Ціна	.20
ВІЗАНТІЯ І УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 96 стор. Ціна	.25
ВІЛЬНІ БІБЛІЙНИХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук. 63 стор. Ціна	.25
ДОДАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Проповіди Алмуза та Величання — 56 стор. Ціна	.25
ДЗВІНСЬКІ НОТИ — Збірник Церковного Співу на Ногах — (на мімеографі). 67 стор. Ціна	3.00
ЖИТТЯ ЙОСАФАТА КУНЦЕВИЧА — Прот. В. Кудрик. 160 стор. Ціна	.50
ЖОНОБОЖОБСТВО — Історично-догматична монографія — Митрополит Іларіон — 240 стор. Ціна	1.50
ІСТОРИЧНІ МАТЕРІЯЛИ ДО СПРАВ УНІЇ — Прот. В. Кудрик — 154 стор. Ціна	.50
КНИЯЗЬ ВОЛОДИМИР ПРИРІВНЯВ ПРАВОСЛАВІЄ, а не Католицтво. Митрополит Іларіон — 32 стор. Ціна	.10
КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Старий Завіт) Арх. Ігор. — Стор. 45. Ціна	.30
КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Д. Дорошенко — 100 стор. Ціна	1.00
ЛІТУРГІКА — (Дяківський Курс) — Прот. Є. Трицина (на мімеографі) — 40 стор. Ціна	1.00
МАЛОВІДОМЕ — з історії унитської Церкви. — Прот. о. В. Кудрик — Том І — 254 стор. Ціна	.75
Том ІІ — 286 стор. Ціна	.75
Том ІІІ — 252 стор. Ціна	.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна	2.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир" в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна	4.00
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій золотиній оправі, золочений. Ціна	6.50
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна	7.50
МОЛИТОВНИК — „Приятель Дітей" в золотиній чорній оправі. Ціна	1.00
НАПРЕСТОЛЬНА ЕВАНГЕЛІЯ — Ціна	$125.00
ОКТОІХ або Восьмигласник видання УГ... ІІІХ 194 стор. Ціна	5.00
ПОДІЇ ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Канонічна монографія — Митр Іларіон — 464 стор. Ціна	1.50
ПОКАЯННИЙ ВЕЛИКИЙ КАНОН св. Андрея Критського — 68 стор Ціна	1.00
ПОМИНИК ПОМЕРШИХ, для родин, 28 стор. Ціна	.50
ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УГПЦК — 1955 — 140 сторін. — Ціна	2.00
ПРОТОКОЛ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УГПЦК — 1951 — 102 стор. Ціна	
ПРОТОКОЛ СЬОМОГО СОБОРУ УГПЦК — 1935 — 90 стор. Ціна	.50
РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік — — стор. 240. Ціна	1.00
РІДНА НИВА — Календар — за 1954 рік. Стор. 334. Ціна	.50
РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 306. Ціна	.25
РІДНА НИВА — Календар — за 1952 рік. Стор. 160. Ціна	.25
РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор. 160. Ціна	.25
СЛУЖБИ БОЖІ СТРАСНОГО ТИЖНЯ — (на мімеографі) — 46 стор. Ціна	2.00
СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик — 21 стор. Ціна	1.00
СЛУЖБА СВ. ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ княжеві українському — 18 стор. Ціна	.75
СЛУЖЕБНИК — видання УАПЦ на еміграції — 160 стор. Ціна	3.00
СТАТУТ І ПРАВИЛА УГПЦК — 77 стор. Ціна	.50
ТРЕБНИК. Частина І, в чорній оправі з золотими тисками, 340 стор. Ціна	6.50
ТРЕБНИК — Частина І., брошурований. 340 стор. Ціна	5.00
ТРИГРАННИЙ ХРЕСТ — історично-археологічна студія, з 41 малюнком, Митрополита Іларіона. Стор. 100. Ціна	1.00
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH — (Українці й їх Церква — в англійській мові) — о П. Білон, 42 стор. Ціна	.75
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 180 стор. Ціна	.75
ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для академій — на нотах. Прот. В. Свідзін. 13 стор. Ціна	1.00
ЧАРТЕР І СТАТУТ УГПЦК — 40 стор. Ціна	.50
ЧУЖА РУКА, або хто нас руйнує (про УНО) — Прот. о. В. Кудрик. 208 стор. Ціна	.50
ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — д-р В. Антоновин. 110 стор. Ціна	.50
ЯК ПРАВИТИ СВ. ЛІТУРГІЮ — Митрополит Іларіон — 48 стор. Ціна	2.00
ЯК ПОВОДИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 72 стор. Ціна	.25

Гроші й замовлення слати до:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ДО ВП. ДОПИСУВАЧІВ

Одним ще раз інформуємо, що автори дописів можуть підписуватися не конче власним іменем і прізвищем, одначе правдиве ім'я і прізвище до Редакції мусить бути подане. — Хто не виконає цієї вимоги, той тим самим стримує свій допис від видрукування.

Проситься не писати густо лінія під лінією, — між лініями мусить бути порожнє місце на коректу, якщо виявиться потреба. При цьому треба писати тільки на одній стороні аркуша, а не на обох.

Якщо письмо відручне, а не машинове, то воно мусить бути читке, виразне. Особливо імена, прізвища, назви місцевостей, числа і т. п. мусять бути дуже виразні. Хто-лише невиразно, повинен їх „друкувати" („принтинг"). — Друкарів не багато, а дописів дуже багато, і кожний автор має свій характер письма; авторові він видається чітким, а стороннім людина має труднощі, тут одна з головніших причин помилок в друкарні, які потім вимагають спростувань.

За ласкаву співпрацю в цій справі ВП. Дописувачам дякуємо заздалегідь.

Редакція.

НОВІ КНИЖКИ

В. Кудрик: Маловідоме з історії Греко-Католицької Церкви. Том перший, том другий, том третій. Вінніпег, 1952. В-пег 1955. В-пег 1955.

Під такою назвою появилась праця о. Кудрика в трьох томах: том I — 254 стор., том II — 286 стор., том III — 252 стор., разом 792 сторінки, в трьох окремих книжках.

Автор роздобув матеріял для своєї праці з книжок, часописів і журналів давноминулих років, виданих у світі, а також на терені Галичини, написаних переважно греко-католицькими священиками або іншими світськими людьми — вірними греко-католицької Церкви. Тому зміст книжок є правдивий, бо опертий на документах та історичних фактах.

В своїй праці автор висвітлює політику Риму супроти греко-католицької Церкви і характеризує митрополитів та єпископів тієї Церкви, почавши від Берестейської унії, з митр. Шептицьким включно.

Як сам Рим, так і єпископи рр. кат. Церкви працювали з поляками і для поляків, а не для своїх вірних українців. Українсько-справа їх не обходила. Навіть митр. Шептицький, якому приписують великий патріотизм, за словами автора, був патріотом, але не нашим. На те приведені добрі докази.

Багато уваги автор приділяє оцінці праці єпископів Хомишина й Коциловського та документально розкриває їхню роботу.

В загальному, праця дуже важна, цінна й правдива. Можна книжок прочитати легко й зрозуміла. Читається легко й приємно.

Варто, щоб кожний українець „перечитав „Маловідоме" і пізнав правду. А в кожній православній родині варто мати „Маловідоме" як настольну книжку, як зброю перед сучасним наступом Риму і його слуг на українську душу. Живемо в часах, коли нашу українську церковну історію Рим фальшує, говорить і пише про неї що хоче і як хоче, а тим самим змушує чесних людей прилюдно сказати правду.

Шан. автор з-під пороху минулини дбайливо виявив приховану правду з історії рр. кат. Церкви на денне світло і видкрив справжнє обличчя Риму з рр. кат. єрархії українському громадянству. — Ціна, що розрахована не з жиск і навіть не на повне покриття коштів, дуже низька 75 центів.

С. Корецький.

УРОЧИСТА ПОДІЯ

Норт Бетфорд, Саск, — З Божою поміччю у місті Норт Бетфорді, Саск., в 1954 р. започатковано будову українсько-католицької церкви св. Івана Хрестителя. Це буде величавий Божий храм і це має бути парафіяльна церква в нашому новому окрузі. Це буде храм Божий, а якому будуть линути молитви до Всевишнього за щастя і долю нашого укр. народу і за тих, що своїми дарами поможуть нам його довершити.

Діло, що його наша громада започаткувала два роки тому, повзлі стає дійсністю. Очевидно, що для здійснення таких небуденних мрій треба було тій громаді від самого початку розпочатого діла постійно вкладати багато праці, багато труду та зняти багато жертвенности. Посьогодні зроблено стільки, що церковний будинок стоїть завершений гарнісінь баїнами та тринадцятьма хрестами, а до цього вповні і якнайкраще - викінчено долішню частину нашої церкви із прекрасною залею, що буде відтепер служити нам місцем для Богослужіння та інших парафіяльних цілей — як збори, осінні вечірки, Недільна та Різна Школи і т. п. День 4 грудня 1955 р. назавжди зістанеться памятним днем в історії нашої громади, бо в тім дні відбудось Відкриття долішної частини нашої церкви, це подія яка ще так недавно, здавалося, була тяжкою до здійснення.

В цей такий урочистий день прибув до нас з Вінніпегу Всеч. о. д-р В. С. Савчук, - голова Президії Консисторії, і відслужив св. Службу Божу в сослуженні о. пароха Олекс. Хомяка, та виголосив глибоко змістовну проповідь. По сл. Богослуженні Всеч. Отці відслужили Чин Водосвяття та благословення дол. частини церкви. В той день можна було бачити на нашому торжестві багато членів та гостей з других суседніх громад, які прибули до нас, щоб разом з нами подякувати Господу Богу за ласку та поміч в будові нашої святині.

По закінченні Богослуження відбувся спільний святочний обід, приготований членками Жін. Тов Відділу СУК ім. О. Ґнїлки. Гарно прибрані столи зо смачними стравами, вправна обслуга, дружні розмови за столами створили особливий святочно-піднесений настрій між присутніми.

Після закінчення обіду голова церковного заряду п. І Іванчук відкрив пообідню програму. В коротких словах вітає Всеч. о. Д-р С. В. Савчука, складає подяку за його приїзд до нашої громади, вітає усіх присутніх та передає дальший провід програми в руки заслуженого члена нашої громади п. адвоката Ст. Друля, який вповноважив на сцену в ряди Президії Всеч. о. Д-р Савчука, п. Із. Іванчука та п. М. Кандрачук. Представники із суседніх громад передали свої привіти та побажання для нашої громади, а саме: Гн. Левченко з Кендо, Йосиф Войтюк з Виткова, П. Тваринський — Блейн Лейк Кридор, Дм. Семко з Гефорд, Я. Котик з Редфілд, Ів. Кінух з Глезлин, Ст. Гаргара з Гетерлей. Центральною точкою була промова Всеч. о. Д-р Савчука, якого працю та труди на церковному і народно-громадському полі пригадав всім председник програми п. Ст. Друль В свої промові Всеч. о. Д-р. Савчук перейшов коротко шлях УГПЦ, покликання її до життя, — говорив про працю, виршальну роль та про завдання УГПЦ, закликав усіх до сильної любови та праці, до успішного закінчення започаткованого діла.

Промовляв також о. Ол. Хомяк, який наприкінці візвав присутніх зложити грошеві жертви на дальшу будову свя тині. Цього памятного дня члени та гості зложили понад $1,500.00 (таца, обід, збірка). Члени громади складають сердечну подяку Всеч. о. Д-р Савчукові за його ласкаву участь в торжестві, як рівнож дякують всім гостям за їх участь та за їхні жертви. Відспіваним „Достойно е" закінчено еише торжество.

о. О. Х.

ЯК МИ СВЯТКУВАЛИ РІЗДВО ХРИСТОВЕ

Кірклєнд Лейк Онт.—Цього року наша українська греко-православна церковна громада св. Арх. Михаїла святкувала надзвичайно урочисто Різдво Христове. Вона, зорганізована ще 1942 року, перебуває ріжні внутрішні потрясення, а особливо в останніх роках свого існування, але завдяки непохитному становищу і посвяті для справи кількох щирих одиниць обох статей сьогодні втішаємось своїм власним церковним будинком, що дає запоруку до кращого її розвитку. Церковний будинок набуто при малих фінансових засобах, на сплату в 1954 році, де й попередньо відбувалися наші Богослужения. Осени минулого року, за напруженими старанням базарового комітету, до якого належали п. п. Г. Черепаха, М. Грошок, п-ні Цимбала, з сестрицю пані Черепаха і Грошок, та особи, які займалися збіркою для базару, а саме: п-ні Урбан, Г. Буртник, п. Ганькевіч, Тодоречук, відбувся в днях 14-15 і 17 жовтня настільки успішний базар, що доходом з нього оплачено решту довгу за церковний будинок. Нашу громаду обслуговує о. прот. Є. С. Уляк, місіонар на пров. Онтаріо, який в неділю 16 жовтня мав Богослужения, а також цього року в днях 7 і 8 січня Різдвяну Відправу. Через тих два дні на Відправі було, як на наші обставини, досить показне число людей, хоч повинно було взяти участь принайміні ядерце стільки осіб, бо другий день Свят це була неділя, отже день вільний від праці, але як всюди тепер, а особливо у східній Канаді, так і у нас, ті, що повинні бути, чомусь, як попередньо так і тепер, на Богослужения не приходять. Такі люди звичайно шукають якихсь причин, щоб уникнутися від святого обовязку перед Богом, Церковою і своїм народом. Раз у рік Різдво Христове, і в той святий день по всіх усюдах вітають Народження Христа урочистим Богослужением, співом колядок, спільними вечерями та дружними побажаннями, і треба мати камяне серце і затуплу совість, щоб без яж надто важних причин легковажно ознаити Богослужения в таке велике свято. Відношення людини до церкви прочетко свідчить про її християнський почування, віру в Бога і моральне ставлення до своєї Рідної Церкви та її народу. Два дни була надзвичайно урочиста Свята Відправа з гарними проповідями, співами, і участю щоб вступали до хору і своїм голосом славили Бога.

Опісля сказав довшу промову п. ген. М. Садовський. В своїй промові він зазначив, що в житю кожної громади виявляються чинники, які можуть бути корисні і шкідливі. Треба старатися, щоб ще, що добре, проектувати до життя громади, а що може мати лихі наслідки, залишити, а тоді розвій такої громади буде забезпечений.

Опісля вручено Всеч. о. парохові Гліцькому і пані Добродійці скромні дарунок від громади.

При кінці забрали слово о. Парох і пань Добродійка, дякуючи за прийняття і за дарунок, залежняючи, що будуть старатись працювати для громади всіми своїми силами, але для доброго успіху треба також щирої піддержки від цілої громади.

На закінчення п. В. Бойко сказав, що нам треба таке принятття ще додатково відзначити загальною допомогою пресі, яка поширює змішане нашу церковну працю.

Присутні зложили 16 дол., призначуючи пополовині на „Вістник" і „Український Голос".

З піднесенним настроєм на кращий успіх присутні розійшлись по домах.

П. Юровський, секретар.

ЮВІЛЕЙ 50-ЛІТТЯ подружого життя Миколи і Василини Малиш

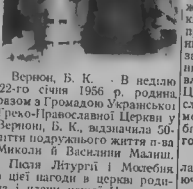

Вернон, Б. К. - В неділю 22-го січня 1956 р. родина, разом з Громадою Української Греко-Православної Церкви у Вернон, Б. К., відзначила 50-ліття подружнього життя п-ва Миколи й Василини Малиш.

Після Літургії і Молебня з цієї нагоди в церкви родина і члени нашої Церкви та багато гостей зійшлися до церковної залі, щоб належно привітати заслужених ювілятів.

Пан Микола Малиш народився 1885 р. в с. Іспас на Буковині, Україна. До Канади прибув в 1903 р. і в 1906 р. одружився з п-ні Василиною Лучак, нар. 1890 р. До 1918 року п-во Малиші жили в Гемлин, Алта., від 1918 до 1928 р. в околиці Вілінгдон, а від 1928 р. аж досьогодні у Вернон, Б. К. Пан Малиш був 8 років головою громади при церкві в Гемлин і 14 років головою церковного заряду у Вернон.

Під час прийняття склали привіти найближча рідня п-ва Малишів: 4 сини і 5 донок. Правда, не всі могли прибути на це свято, через далеку віддаль та зимовий час, але ті, що не могли бути присутні, прислали листи та телеграми з побажаннями. Дальше, зложено привітання від Церковної Громади в Вернон, пароха та організацій, які містяться при церкві, як рівнож від дальшої родини та знайомих і приятелів.

Вернонський місцевий часопис „Вернон Ньюз" відзначив на своїх сторинках цю подію з життя православних українців. З ініціятиван присутніх переведено збірку на українську пресу. Жертводавцем, що зложили $5.00 на „Вістник", щира подяка, а заслуженим ювілятам „Многії літа"!

о. С. Г.

СПІЛЬНИЙ СВЯТИЙ ВЕЧІР

Гемилтон, Онт. — 18-го січня б. р. о год. 6 вечора в церкві почалася відправа: Всенічна, потім Йорданська Водосвяття. Під час згаданих відправ співав хор під управою п. Сушка.

По закінченні відправ вірні розібрали своєчну воду і на заклик о. прот. Федака усі зійшли в долішну залю на спільну Святовечірню Вечерю.

По вечері на пропозицію о. Федака присутні заспівали коляду „Бог Предвічний". Опісля промовляв о. Федак, за початкуючи свою промову глибокими змістом давної релігійної філософії, починаючи з основ християнського життя минулих століть і закінчуючи сучасною порою. На принціді отець закликав вірних до дальших змагань за закінчення місцевої святині. Тема до цього Свята була влучно підібрана і відповідна. Ці люди, що їх ухо любить служити Боже слово і Закон, могли собі закарбувати в умі багато цікавого.

Другою з черги промовляла пані Ситник; започаткувавши релігійним змістом, вона коротко охопила старо-українські звичаї, дала короткий історично-політичний нарис та його аналізу, закінчивши сучасною порою, тут у вільному світі.

Чергові промовці: пан Фастрига і пан Токарчук промовляли на теми громадського життя.

Пан Сушко порушив релігійні питання у звязку з політичною ситуацією. Пан Антонюк, голова Жіночого відділу, привітала присутних і подякувала за численну участь у святкуванні.

На закінчення хор під управою дириґента п. Сапентіа заспівав кілька коляд і щедрівок.

Під час прийняття склали привіти найближча рідня п-ва Малишів: 4 сини і 5 донок. Правда, не всі могли прибути на це свято, через далеку віддаль та зимовий час, але ті, що не могли бути присутні, прислали листи та телеграми з побажаннями. Дальше, зложено привітання від Церковної Громади в Вернон, пароха та організацій, які містяться при церкві, як рівнож від дальшої родини та знайомих і приятелів.

Вернонський місцевий часопис „Вернон Ньюз" відзначив на своїх сторинках цю подію з життя православних українців. З ініціятиван присутніх переведено збірку на українську пресу. Жертводавцем, що зложили $5.00 на „Вістник", щира подяка, а заслуженим ювілятам „Многії літа"!

о. С. Г.

СПІЛЬНИЙ СВЯТИЙ ВЕЧІР

Гемилтон, Онт. — 18-го січня б. р. о год. 6 вечора в церкві почалася відправа: Всенічна, потім Йорданська Водосвяття. Під час згаданих відправ співав хор під управою п. Сушка.

По закінченні відправ вірні розібрали своєчну воду і на заклик о. прот. Федака усі зійшли в долішну залю на спільну Святовечірню Вечерю.

По вечері на пропозицію о. Федака присутні заспівали коляду „Бог Предвічний". Опісля промовляв о. Федак, за початкуючи свою промову глибокими змістом давної релігійної філософії, починаючи з основ християнського життя минулих століть і закінчуючи сучасною порою. На принціді отець закликав вірних до дальших змагань за закінчення місцевої святині. Тема до цього Свята була влучно підібрана і відповідна. Ці люди, що їх ухо любить служити Боже слово і Закон, могли собі закарбувати в умі багато цікавого.

Другою з черги промовляла пані Ситник; започаткувавши релігійним змістом, вона коротко охопила старо-українські звичаї, дала короткий історично-політичний нарис та його аналізу, закінчивши сучасною порою, тут у вільному світі.

Чергові промовці: пан Фастрига і пан Токарчук промовляли на теми громадського життя.

Пан Сушко порушив релігійні питання у звязку з політичною ситуацією. Пан Антонюк, голова Жіночого відділу, привітала присутних і подякувала за численну участь у святкуванні.

На закінчення хор під управою дириґента п. Сапентіа заспівав кілька коляд і щедрівок. Правдиве приємання належиться хористам і дириґентові, бо вони є великою і могутньою силою та прикрасою нашої Катедри.

Кор.

25-ЛІТНИЙ ЮВІЛЕЙ

Норт Бетафорд, Саск. — Дня 19-го листопада 1955 року Українська Греко-Православна Громада у Норт Бетфорд влаштувала панству Г. Тимкам несподіванку-комінєй з нагоди їхнього 25-літнього подружого життя. Цей вечер відбувся у новозбудованій залі під церквою. Було поважне число присутних гостей. Зарядчики порозставляли столи і посадили ювілятів на посад. Люди забавлялися, жартували говорили та співали весільних і народних пісень. Перекуска була дуже смачна.

Офіційну частину програми відкрив п. Іван Іванчук, голова громади, і вручив їм дарунок від церковної громади; від місцевого Відділу Союзу Українок Канади говорила пані Д. Кандрачук, голова Відділу, і вручила дарунок від Жіночого Товариства, а п. С. В. Друль говорив загально від всіх. З цієї нагоди всі промовці побажали ювілятам здоровля, щастя та многія літ прожити, щоб і дальше могли працювати на церковно-громадський ниві, бо нам потрібно якнайбільше активних, ідейних та щиро-відданих громадських працівників у громаді.

На **завінчення** п. Іванчук закликав присутних до загальної збірки. Зібрано $13.65. З того лишилося 15 ц. на пересилку, а $13.50 вислано по рівній частині до „Українського Голосу" та „Вістника".

Ювілятам щасть Боже, а жертводавцям щире подяка.

Присутній.

ЗА ПРОЩАННЯ ЧЛЕНІВ ГРОМАДИ НА „ВІСТНИК"

В неділю 5-го лютого, 1956 року церковна громада у Вернон разом з Жіночим Товариством при церкві влаштували прощання для п-ва Івана й Ірини Малиш, з нагоди їх виїзду з нашої околиці (Салмон Арм) до Ванкувер.

Згадана родина була членом нашої громади, а Іван Малиш був головою і писарем церковного заряду.

З зібраних грошей на пресовий фонд „Вістника" призначено $5.00. — Пайстку Малишам на новому місці бажаємо всього найкращого, а жертводавцям — щира подяка.

Член громади.

СПРАВКА

У „Вістнику" з 15 лютого ц. р. в дописі „З Новорічного святкування — на добру цілі" замість видрукованого Є. і М. Чубера має бути: **Елена і Михайло Бугера.** — За мимовільну похибку сердечно перепрошуємо.

Редакція.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

МИКОЛА ЮРІЙЧУК

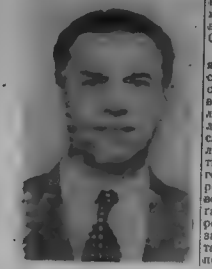

Дня 3-го листопада 1955 р. помер у Монтреалі Микола Юрійчук, родом з міста Старих Залізців в Галичині, де він народився 22-го жовтня, 1897 року. До Канади приїхав у травні 1913 р.; з тієї пори жив увесь час в Монтреалі. Залишив по собі вдовуФранцю, з роду Лавандовських, рідженну того самого року, що й муж; вона приїхала до Канади також 1913 року в місяці червні з села Максимівки, повіт Збараж. Разом з вдовою покійний залишив велику родину — одинадцятеро дітей, переважно вже дорослих, з яких шестеро вже одружені, а пятеро ще самітні. Похоронам займалися найстарший син Мирослав і два зяті — Андрій Запарінюк, чоловік Мирослави — другої дочки, і Володимир Вікарчук — чоловік Галини найстаршої дочки.

Микола Юрійчук і Франя Лавандовська, хоч родилися і приїхали до Канади в тих самих роках, то познайомилися вже в Канаді при народній роботі, і тут одружилися в червні 1916 року. Він перших років свого життя в Канаді покійний Микола і його дружина Франя все були дуже активні і працьовиті в громадському і церковному житті в Монтреалі. Така ж і його родина і таким покійний був до останніх днів свого життя. Його діяльність почалася в Товаристві ім. Драгоманова, яке вже тут існувало як вони приїхали. Вони відразу вписалися до нього, — пані Юрійчук (тоді Франя Лавандовська) раніше, а за нею і покійний Микола. Грали ролі на сцені, виступали, співали в хорі і були в управі.

Перші початки Української Православної Церкви в Монтреалі були зроблені якраз при участі покійного і більшість зборів та нарад тоді відбулися в його домі. Ці початки тісно повязані з д-ром Юрієм Драганом (тепер в Саскатуні), який приїхав тоді як молодий студент медицини Мекгилського Університету. Перше засідання відбулося 9-го березня 1925 р. в помешканні пана Юрійчука на Гоган вулиці. Д-р Драган дуже багато причинився до заснування нової церковної громади у Монтреалі, що тепер відома під назвою Собору Святої Софії.

Перша конкретна праця, за яку покійний взявся разом з своїми тодішніми друзями, основоположниками цієї нової православної громади, було організування Рідної Школи. Коли знайшлася учителя, сам покійний Микола учительював у Рідній Школі, щоб тільки йшла праця. Від самого початку, в маленькими перервами, покійний Микола все був у зарядах різних організацій, перенаймо як секретар, бо освіти мав більше за пересічного тоді емігранта, і мав надзвичайно гарний почерк і вправу до писання руку. Писав, між іншим, чудово ноти, і досьогодні у Соборі Святої Софії церковний хор співає з нотів-книжок, ним написаних.

Був також одним з перших членів-основоположників Товариства Взаємна Поміч, і в цьому Товаристві приблизно 17 років без перерви був фінансовим секретарем чи скарбником. Був надзвичайно чесною і порядною людиною, — йому все довіряли найбільш відповідальні пости у зарядах і управах та організаціях. Взяти б за додатковий приклад хоч би Рідну Школу, для якої покійний жертвенно працював майже до самої смерти.

Вся праця покійного для громади, церкви й народу була добровільна, жертвенна. На своє власне життя покійний працював від 1917-го року у фірмі Кенада Кар Ко., де працювали також дотепер три його сини, завдяки його добрій праці і доброму імені у фірмі. На цій праці його відповідальність також постійно зростала і праця ставала все кращою завдяки гарному характерові його письма.

У своєму родинному житті покійний Микола все був зразковим мужем для своєї дружини і зразковим батьком для своїх дітей. Всі його діти були в Рідній Школі, в рядах СУМК, а тепер старші з них в організаціях, які гуртуються при Соборі. Найстарший син Мирослав був довголітнім провідником СУМК в Монтреалі, а найменший Іван є тепер головою молодечого відділу СУМК при Соборі.

Смерть покійного Миколи в такому молодому віці засмутила всіх і болюче відбилася на родині і на громаді. До останнього дня покійний не піддавався, хоч останніми місяцями відчував слабість. А-так тиснення крови дістав при праці на фабриці, звідки завезли його просто до шпиталю. Похорон, що відбувся 7-го листопада, був дуже величавий, один з найбільших досі в Монтреалі, бо покійний мав дуже багато друзів і знайомих, бувши завжди милої і лагідної вдачі. Похована покійного за українському православному цвинтарі в Монтреалі біля Собору Святої Софії Митрофорний Протоєрей Володимир Слюзар, який протягом приблизно тридцяти років в Монтреалі знав покійного добре і дідже з ним долю і недолю спільного громадського життя та праці.

На обіді в залі Святої Софії, по похороні, на закиск одного з найстарших приятелів покійного — пана Степана Гайдачука, також одного з перших основоположників громади, присутні скинули щирі жертви на Церкву, на будову Собору і на „Український Голос" та православний „Вістник", за що всім належиться щира подяка.

Б. Панчук.

ВАСИЛЬ ТУРЧИН

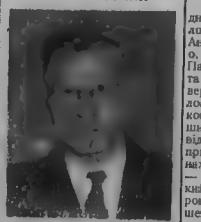

Віндзор, Онт. — Дня 9 вересня 1955 р. по короткій недузі відійшов у вічність один з найстарших піонерів, цінрей та щедрий працівник на церковній і народній ниві, бл. п. Василь Турчин, прожившии 77 років.

Покійний приїхав до Канади 1909 р. з Чортків, Зах. Україна.

Спочатку перебував в Форт Вільям, а в 1920 р. вразі з родиною перенісся до Віндзору, де знайшов собі заняття в автомобілевій фабриці Форд.

Коли він забезпечив дах над головою для себе і своєї родини, вже в 1926 році бачимо його в рядах і в проводі Т-ва Укр. Народного Дому і 6-го відділу Взаємної Помочі, а в 1927 році він стає одним з основоположників укр. прав. громади св. Володимира. Прийняшши обовязок старшого брата, чесно і совісно служив коло Престола, аж поки недуга не зложила його до ліжка.

А коли в 1937 р. приступлено до будови укр. прав. церкви, Вас. Турчин прийняв вибір касієра будівельного комітету, сповняв і цей пост якнайточніше, жертвуючи весь свій вільний час при будові до повного закінчення її.

Від 1926 до 1937 р., поки збудовано народну святиню, всі сходини членів, проби співу і аматорських вистав і т. п. відбувались в домі Вас. Турчина. Його дім був домом громадським. Так кувалась доля так світських організацій, як і церковної громади.

Тому то не дивно, що громадянство оцінило працю і заслуги В. Турчина, і вже три роки тому надіслено його великою честю, а саме: вшановано титулом першого почесного члена укр. прав. церкви св. Володимира у Віндзору.

Був він довголітнім передплатником „Українського Голосу" і „Вістника". Живо інтересувався народними справами, та найбільше любив і працював для своєї рідної Церкви. Покійний залишив у смутку три дочки, — замужні: Геня Бабій, Мирослава Телега і Анна Моментюк, сім внуків і три правнуки. Дружина його Кароліна померла в 1942 р.

Протягом перших трьох днів тіло покійного спочивало в похоронних заведенню Андерсона, і кожного вечора о. прот. Керницький правив Панахиди і виголосив цікаві та повчаючі проповіді, а четвертого дня, себто в понеділок, перевезено тіло до церковної залі, щоб дати змогу ширшому громадянству відвідати і віддати посліднюприслугу. Того вечора до Панахиди стали два священики — місцевий о. прот. Керницький і о. митрат Самець з Торонта, що приїхав на запрошення церковного заряду.

Величавий похорон відбувся у вівторок рано, не зважаючи на робочий день, в похороні взяло участь велике число громадянства — місцеві, з Детройту, Форт Вільям і т. і.

В Богослуженню і Похоронній Відправі взяли участь особливо згадані священики. Почувальну проповідь про працю й заслуги наших піонерів в Канаді виголосив о. митрат П. Самець з Торонта, а прощальну, надзвичайно зворушливу промову виголосив о. прот. Ф. Керницький.

В часі Похоронної Відправи, в церкві і на цвинтарі дуже гарно співав хор під управою дяка М. Чебарика.

Коли похорон вирушав з церкви, касієр церковної громади Вас. Бодюл йшов попереду домовини з образом Пресвятої Богородиці, який почавши від 1927 р. аж до збудування власної святині служив за престіл в часі всіх Богослужень, про що покійний В. Турчин все дбав, а домому його принесив, прикрашував квітами та вишиванками як тільки знав і міг.

Над могилою, де зібралось велике число громадянства, крім о. прот. Керницького, прощали покійного: М. Чабарик від укр. прав. громади св. Володимира, і Юр. Сенчук від Т-ва Просвіта.

Після похорону родина покійного запросила всіх учасників до церковної залі на поминальний обід. Передобідню молитву провів о. митрат Самець; опісля голова громади І. Тимчук виголосив довшу промову, ще раз згадавши про працю й заслуги покійного та зробив заклик до всіх присутніх, щоб злożили щирі жертви на Невянучій Вінок.

Збірка принесла $147.00, яку розділено: $15.00 на „Вістник", $10.00 на „Укр. Голос", $10.00 на Колегію св. Андрея, а решта на фонд будови нової церкви.

Всім жертводавцям щира подяка, а покійникові Вічная Память і нехай земля канадійська буде йому легкою.

М. Ч.

ОЛЕКСІЙ ВАНЧУК

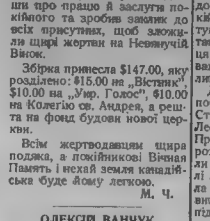

Дня 18-го січня 1956 року розійшлась сумна вістка, що відійшов у вічність бл. п. Олексій Ванчук в Ст. Павл, Алта.

Покійний Олексій народився 15-го березня 1887 року в селі Орави, Дрогобицького повіту в Галичині, Зах. Україна. Через домашні недостачі покійний був змушений залишити батьківщину та йти до праці в копальнях нафти в Бориславі. По дворічній важкій праці сімнадцятьлітній юнак вертається додому з маленьким заробітком, щоб полегшити матеріяльний стан своїх родичів. В 1905 році покійний залишає своє рідне село та своїх батьків, ідe в світ шукати кращої долі. Прибувши до Америки, покійник оселяється в Нью Гейвен, Конедикат. В Америці покійний не знайшов того, чого шукав, бо вже в 1907 році переїжджає до Канади і спершу затримується у Вінніпегу, Манітоба. На тій новій землі покійний попав саме на безробіття, яке в тих роках панувало. Все ж таки покійний тим не зражується переборює все, йде до праці в лісах та на залізницях, заощаджує той тяжко запрацьований гріш, переїжджає до Алберти в околицю Бойн Лейк, де в 1913 р. набуває собі гомстед і тут оселюється.

Дня 26 вересня 1916 року бл. п. Олексій одружується з Оленою з дому Сядловських. Покійний в тій околиці був одним з перших наших піонерів, що поселювались в тій місцевості. В 1948 році свою господарку- передає найстаршому синові Павлові, а сам переїжджає на сталий побут до Ст. Павл, Алберта. Тут покійний став працювати заступником форемана при будівництві будови доріг, до місця жовтня 1955 року, де його важка слабість примусила залишити працю.

Дня 20-го січня ц. р. тіло покійного було привезено з Ст. Павл на фарму в Бойн Лейк, Алта. Того ж вечора о. Прот. Василта та місцевий парох о. П. Сацевич відслужили Паракос при великому числі людей. На другий день була відправлена Служба Божа вище названими Всеч. о.о., під час похоронних Відправ промовляли о. Василь та о. Сацевич. При останнім цілуванні о. Сацевич перевів збірку на невянучий вінок, що принесла $43.31. З того придбано на „Вістник" $13.31. На могилі покійного прощав його добрий приятель п. Павлюк з Лак Ла Биш, Алта. Вся могила була вкрита вінками. Вінки були зложені від родини, приятелів та різних організацій, що доказали около 60 вінків. Покійний був одним із тих піонерів, що в Бойн Лейк були зорганізували нашу Українську Греко-Православну Церкву. По похороні відбувся спільний обід в хаті сина Павла.

Покійний залишив у смутку дружину Олену та трьох синів: Павла, Николая і Івана, та 6 дочок: Анну Блюк, Катерину Галяс, Марію Греневі̆ч, Настасію Медв, Галину Панас і Стефанію Панас.

Сни дорогий батьку і мужу та приятелю, нехай Всевишній Господь прийме Тебе в свої небесні оселі.

Присутній на похороні.

АНДРІЙ САКОВСЬКИЙ

Дня 29 листопада 1955 р. по недовгій недузі упокоївся в Бозі в шпиталі в Мирнам, Алта, член церк. громади Слава Пок., Алта, Андрій Саковський, прожившии 77 років. Покійний походив з села Шигині, Перемиського повіту в Галичині. В Канаді прожив 45 років. Перше приїхав до Канади сам і піонерські обставини не надавали його, великого трудівника, бо зараз за два роки вернувся назад в Галичину, щоб забрати до Канади свою дружину Анну (вже шість років як вона тут упокоїлась) і троє дітей: Марію, Василя і Теодора. Крім них є ще такі діти: Іван, Катерина, Микола, Андрій. Всі вони, як рівнож 4 невістки і 1 зять, дуже болюче переживають свій жаль, бо відхід їхнього тата був цілком несподіваний, а найстарший син, Андрій, що ще недужує і що з батьком працював на фармі, стратив свого дорадника і помічника, що до останніх своїх днів покійний тато не покидав праці. Всі діти житово обезпечені, а один з синів, Василь, працює вчителем в тій окрузі в Дерівент, Алта. Один рік прожив покійний не Ворвік, Алта., а потім постійно проживав у Славі Пол., Алта.

Похорон відбувся 3 грудня 1955 р. Тілині останки зложено біля гробу його покійної дружини Анни на парафіяльнім цвинтарі Слава Полудневая. Похоронні Відправи служив о. С. Греділь при співучасті місцевого дяка п.. П. Запаринюка і дяка з Елк Пойнт, п. О. Мелиника. На прощальні обіді зібрано $15.20, і суму цю розділено поподовині на „Вістник" і „Укр. Голос".

Жертвували: п-во Мелники з Елк Пойнт — $2.00; по $1.00: і. Грикуляк, П. Фодчук, Ф. Шийка, П. Запаринюк, Д. Заляський, Ф. Саковський, І. Саковський, Т. і пані Саковські; по 50 ц.: Ісак Лятка, І. Гманяк, П. Малаховський; по 35 ц. о. С. Греділь; по 25 ц. А. Заляський. Дрібними 10 ц.

Сердечне спасибі жертводавцям, а покійному Андрія приймі Господи в оселі Свої там, де сяє світло лиця Твого.

о. С. Греділь

ОЛЕКСА РИБАК

Дня 19 січня 1956 р. рознеслась сумна вістка по околиці Беліс, Алберта, що не стало між живими Олекси Рибака. Покійний прожив лише 55 років. Лишив у смутку свою любу дружину Марію, сина Стефана і доню Катерину, троє онуків, одного брата і три сестри. Покійний родився у селі Ремна, повіт Чернівці, на Буковині. До Канади приїхав 1911 р. Свою господарку вів в околиці Беліс. Був примірним домовиком, як і між людьми в громаді. Похоронні Богослужения відправлено о. Хруставка в Катедрі св. Івана, а тілині останки похоронено на цвинтарі Бічмонт в Едмонтоні. Поминковий обід відбувся в залі М. Грушевського. Про значення пресе сказав кілька слів С. Здрілъ. П. Малик перевів збірку, що принесла $28.00. З того розділено $14.00 на „Укр. Голос" і $14.00 на „Вістник". Гроші передано мені і я їх відсилаю на призначену ціль. Всім учасникам похорону сердечна подяка за ці жертви, а покійному Олексі Вічная Память!

Стефан Здрілъ, дяк.

АНАСТАСІЯ ПЕТРИК

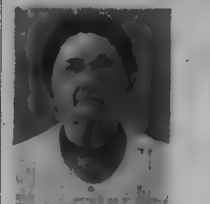

Анастасія Петрик, в дому Сопівників, упокоїлася у Вайті 6 грудня 1955, прожившии 84 роки. За кілька днів перед смертю була звосмотрена Св. Тайнами.

До Канади прибула покійна з своїм першим чоловіком Йосифом Тимчуком з села Блищанка, повіт Заліщики, Галіція, Україна, 1899 р. Спершу оселились вони в Стоварт-Боун, але вже в коротким часі перейшли на „гом стед" у Вайті.

Перший її чоловік, Йосиф Тимчук помер у Вайті 1908 року. З цього подружжя осталося семеро дітей: Михайло в Чікаго, Іван помер 1932 р., Василь жоне в Детройт, Вікторія в Нью-Йорку, Стефан у Вайті, Гриць помер, Прокіп у Васкида, Мань.

Року 1913 покійна вийшла була вдруге заміж за Матея Петрика. Він поміг їй виховати дрібних дітей; з ним вижили вона до своєї смерти. З другого подружжя дітей не було.

Покійна належала також увесь час до Жіночої Громади, і хоч в останнім часі не могла через недугу брати в ній дійсної участи, то своєю членською вкладку платила до посліднього.

Увечорі 7 грудня відслужено Панахиду в домі покійної, а другого дня перевезено тіло, до церкви, де Службу Божу й Чин Похорону відправив о. Горгіца. При Послідній Цілуванні зібрано на невянучий вінець для покійної 15 дол., які розділено так: 5 дол. для Катедри св. Трійці у Вінніпегу, 5 дол. для „Віри й Культури", 5 дол. для „Вістника".

Крім вище згаданих дітей остались по покійній: муж Матей Петрик, 5 внуків і 1 правнук. — Вічна їй Память!

Присутній.

КОЛЯДА, 1956:
(Продовження).

Збірка о. С. Гуцуляка

Вернон, Б. К. Пан Ф. Чипижук 5 дол. По 2 дол.: О. Іринчук, І. А. Чоботар, П. Лучак, І. Паладішин, Я. Микитюк, І. Чижевський, М. Білик, А. Сокол, о. С. Гуцуляк, По 1 дол.: А. Ворончак, С. Здебік, І. Малиш, І. Теплишюк, Ю. Пенюк, С. Ворончак, Розі. Здебяк, Г. Петрашюк, А. Ромак, Б. Ханасюк, В. Гаврилюк, Анастасія Цьоць, В. Дучак, В. Мойсюк, Е. Нікіфорук, Д. Поповичі, Д. Мазай, М. Михайлюк, Мілія Ханасюк, Олена Василюк, Л. Дишлевий, Д. Павєс, В. Андрейчук, О. Довнет, А. Михаловський, М. Малиш, І. Шевчук, Єлисавета Делицой, В. Винничук, С. Н. Нікіфорук; Р. Крипякевич, І. Олійник, Ю. Павлишин, О. Скорець, І. Копач, Т. Пушкаренко, Ксеня Ханасюк, І. Остафійчук, З. Радамінський, Олена Осовецька, В. Гакман, М. Бабич, П. Василюк, Фросина Копач, О. Малиш, Г. Прихідка, П. Третяк, В. Мизак, І. Ярема, П. Малиш, М. Лучак, Варвара Крипякевич, Ангеля Величко, М. Слободан, І. Шмир, Нора Підгірна, С. Б. Никитюк, О. Осовецький, І. Кучер, Анна Ромак, Т. Іванчук. Дрібними 7 дол. Разом 91 дол.

Збірка о. О. Хомяка

Гефорд, Саск. По 5 дол.: Нестор Гаврилюк і пані Марія Мядрига. По 2 дол.: П-во Боячуки, І. Кіндрачук, Параскевія Кіндрачук, Н. Лазаровичі, Н. В. Лазаровичі, Софія Трефяк і Н. Вережак.

По 1 дол.: Ф. Андрушак, І. Бертко, Н. Бовичук, Д. Винтоняк, Д. Гаврилюк, Н. Гнидей, пані Горбей, М. Заячківський, Д. Калин, М. Калин, Ф. Калин, І. Карплюк, пані Качмарська, пані Котелко, пані Коцюба, В. Лозовчук, Н. Лозовчук, А. Никифорук, В. Огенчук, І. Опищюк, І. Павлуш, В. Палагійський, В. Симчич, Д. Симчич, Олена Симчич, І. Симчич, М. В. Симчич, В. Ткачук, А. Токарюк, М. Торчук, В. Якімчук, С. Якімчук, М. Опищюк. Дрібними 4 дол. Разом 63.00 дол.

Норт Бетафорд, Саск. Осип Поліка 2 дол. С. І М. Гарбуз 1.50 дол. По 1 дол.: В. Бінік, Т. Бісоус, Р. Величко, В. Галагаза, Д. Гарасимів, А. Дубник, С. В. Дрмль, І. Дячук, О. Гоян, Ф. Звілєко, п. Жданівський, І. Івончук, Т. Лазаровичі, Леся Левченко, Д. Ничастюк, Ф. Підверблянський, Ригорчук, П. Сич, Л. Стоянович, Т. Тимків, Я. Федейко, Д. Ухачевський. Дрібними 30 центів. Разом 25.80 дол.

Гласлин, Саск. По 1 дол.: С. Бандурка, В. Галевич, І. Галевич, С. Гаврилів, А. Гасасюк, І. Данилів, В. Підгаяа. Г. Дмитришин, Г. І. Дмитришин, І. Зубик, Я. Корпач, Н. Малик М. Нагірний, В. Павлишин, В. Пижат, І. Федуняк, М. Федуняк, В. Чарнецький, Т. Шуляк. Дрібними 3.25. Разом 22.25 дол.

Гетерлей, Саск. Пан. Петро Васєко 3 дол. По 1 дол.: С. Гаргвра, С. Новосад, П. Олешко, І. Саранчук, М. Саранчук, О. Саранчук. Дрібними 2 дол. Разом 11 дол.

Крндор, Саск. Михайло Цьона 2 дол. По 1 дол.: Е. Гайдукевич, В. Завчківський, П. Дорошевич, З. Драган, А. Марко, П. Таварнівський, М. Ткачук, Е. Федейко, К. Федейко. Разом 11 дол.

Збірка о. О. Фляка

Венлаз, Ман. П-во Т. Гриблюки 2 дол. По 1 дол.: А. Данилюк, П. Мусій, В. Граблюк, П. Гриблюк, І. Слижук, Н. Слижук, Г. Слижук. Разом 9 дол.

Дрифтинг Ривер, Ман. В. Лесюк, М. Лукій, І. Миколиець — усі по 1 дол. Разом 3 дол.

Збірка о. Ю. Туржанського

Брендон, Ман. Д-р В. і М. Зайцев 6 дол. Н. Слижак і А. Русиак по 2 дол. По 1 дол. К. Кухарчишин, Н. Бурачок, М. Бурачок, І. Касюрак, М. Овчар, С. Н. Равлюк, В. Бобик, М. Костецька, В. Шурко, Б. Н. Бобик, П. Повшюк, С. Хвалачук, Я. Клочко, Д. Шурко, А. Овчар, Анна Гавриля, І. Халимчук, В. Булат, Д. Вичок, М. Павлишин, пані К. Бурачок, пані А. Халимчук, Д. Бовик, С. Шурко, А. Звольщий, П. Перколаб, Н. Верон, Н. Мазиті, Л. Метесь, Г. Міська, М. Субойтоб, Т. Ч., п. Джордж, Т. Мороз, Т. Бабський. Дрібними 50 ц. Разом 45.50 дол.

Портелж Ля Прері, Ман По 1 дол.: А. Тимощук, Н. Кушніряк, В. Тимощук, Е. Кушніряк, П. Касіян, Е. Макарчук, В. Тимощук, М. Задорожний, С. Петик. Дрібними 1 дол. Разом 10.00 дол.

Додаткова Коляда з Давфин, Ман. Г. Ковальчук 1 дол., Ол. Онуфрій Котик 2 дол Разом 3 дол.

Додаткова Коляда від о. Ю. Цукорника: Пані А. Таллшевич, Ст. Кетерник, Онт. 2 дол.

Збірка о. О. Костюка

Валей, Б. К. Пан Михайло Дутенко 5 дол. По 1 дол.: М. Макар, К. Боярчук, В. Москалюк, Марія Москалюк, В. Бонар, В. Сташиц, І. Малащук, Ф. Максимюк, А. Лисак, Д. Сапач, Ю. Воронюк, Т. Гриценко, Катерина Сапач, М. Гриюк, І. Рудик, М. Стецчук, Д. Васеловнч, С. Натирас, Йосефіна Натарас, Ф. Парасій, В. Т. Рокочі, В. Ткачук. Дрібними 50 ц. Разом 27.50 дол.

Чилівек, Б. К. По 1 дол.: М. Григорчук, С. Федорук, І. Скрипник. По 2 дол.: М. Маринч, Д. Миличкович. Разом 7 дол.

Ереєі, Б. К. По 1 дол.: Я. Олексій, Г. Равлик, Г. Гаврилюк, Д. Свик, П. Горинь, Г. Жолобко і Д. Григірчук. Разом 7 дол.

Збірка Прот. С. Геруса.

Вінніпег, Ман. громада св. Михаїла. Пан Георгій Романюк 10 дол. п. Г. Фотій (Емерсон, Ман.) 5 дол.

По 2 дол.: Добр. А. Дмитрів, В. Савчук, П. Нимчук і П. Мацюк. По 1 дол.: Н. Касіян, пані М. Фещук, І. Фещук, В. Арсеній, Рейфта Бурдейна, І. Чорнюс, Г. Марійн, І. Сорохан, Г. Медведюк, П. Кравчук, В. Таєкий, Геня Жук, К. Ковальчук, пані Ярема, Марія Патола, А. Зетіл, Оля Дмитрів, Н. Н., Н. Н. Дрібними 1.50 дол. Разом 43.50.

Збірка о. Л. В. Дячини.

Йорктон, Саск. Д. Смоковин 2 дол. По 1 дол.: Н. Стратійчук, М. Двірничук, В. Когут, Г. Процишен, І. Стінка, В. Стінка (Кемсек),, В. Трофанюк, М. Юрків, М. Фернит. Дрібними 9.85. Разом $20.85.

Райн, Саск. По 1 дол.: Н. Малійський, П. І. Гуляк, М. Друшка, С. Н. Малійський, А. Малійський, Н. І. Захарук, М. Тодосчук, В. Савюк. Дрібними 3.75. Розом 11.75 дол.

Горанд, Саск. По 1 дол. п. Дрозд, П. Станішний. Дрібними 4.25. Разом 6.25 дол.

Вроктон, Саск. По 1 дол.: М. Трофанюнко, М. Гарасичч, І. Трофанюнко, Г. Гарасим, Г. Равчук, Г. Трофанюнко, П. Кузяк, В. Васильчук, Ф. Стецик, В. Трофанюнко, Д. Камінський. Дрібними 50 ц. Разом 11.50 дол.

Мазепа, Саск. По 1 дол.: П. Друшка, С. Путерія, С. Мдковський, І. Ягольницький, Д. Юрків, Путерія, Н. Н. Дрібними 1.10. Разом 8.10 дол.

Калдер, Саск. По 1 дол.: П. Мартинюк, В. І. Пасч, А. Скаб, С. Петрунак. Дрібними 2.35 дол. Разом 6.85 дол.

Збірка о. Ілії Шевця.

Стерджис, Саск. По 1 дол.: Д. Клубок, І. Івасирій, Павлина Виглядал, І. І. А. Кінащук, А. Тумак, В. Н. Грушка, П. Юзик, Дрібними 2.45 дол. Разом 9.45 дол.

Збірка о. Д. Лучака.

Ендрю, Алта. По 1 дол.: С. Лакуста, І. Маркевич, А. Кошман, П. Андрук, Н. Радомський, С. Сорохан, Павлина Брацюк, В. Федорак, Н. Мельник, пані М. Савицька, І. Тимчук, В. Дмитрук, О. Гушлак, І. Таннсюк, І. Миланович. Дрібними 1.30 дол. Разом 16.30 дол.

Вилнигдон, Алта. Др. Лазарук 5 дол. По 2 дол. Ф. Маграв, А. Шпур, Л. Новаковський. По 1 дол.: Н. С. Шевчук, Анастасія Гордей, Д. Карбашевський, Г. Мигдей, І. Цимбалюк, П. А. Лучик, І. М. Фидюк, Марія Герик, Н. Бабюк, І. Т. Іванюк, Г. Бідняк, Л. Бабюк, Г. Стрикалка. Дрібними 80 ц. Разом 24.80 дол.

Завале, Алта. Пан С. С. Воробець 5 дол. Николай Єремій 1.50. По 1 дол.: І. Лакуста, О. Гунька, І. Нікіфорук, Г. А. Мойсей, Д. В. Нікіфорук. Разом 11 50 дол.

Касини, Алта. По 1 дол.: Н. Сиридяк, І. Жуківський, П. Вирстюк, Г. Кирейчук, В. Андрюк, Я. Матушак, А. Андрук, І. Рахзистрюк, А. Мельник, В. Палагенюк, Т. Сириляк. Дрібними 50 ц. Разом 11.50 дол.

Пено, Алта. Михейло Онищук 5 дол. По 1 дол.: Н. Михальчук, Т. Михальчук, Н. Масюк і Г. Тимчак. Разом 9 дол.

Борівці, Алта. П-во Г. Ковальчук, Г. Жуківський і І. Жуківський всі по 1 дол. Разом 3 дол.

Збірка о. П. Стефюка.

Толстой, Ман. По 2 дол.: П. Олійник і о. П. Стефюк. По 1 дол. В. Титар, Рї. Назаревич, І. Стефюк, Д. Танчак, В. Касіян, М. Арсеній, П. Подольський, В. Шидловський, А. Зюлковський, М. Данилейко, М. Фійчук, Н. Антонішка, В. Фостій, П. Арсеній, І. Косован, О. Долинчук. Разом 20 дол.

Роза, Ман. По 1 дол.: І. Чубей, А. Чубей, Алиа Чубей, Й. Чубей, Катерина Чубей, М. Сапач, Н. Курик, Н. Чубей, В. Ковальчук, С. Чубей, о. П. Стефюк Разом 11 дол.

Гарденгон, Ман. По 1 дол.: П. Копичанський, Г. Онисько, Г. Книи, А. Ковалюк, і о. П. Стефюк. Дрібними 1 дол. Разом 6 дол.

Збірка Прот. Е. Чижова.

Содборі, Онт. По 2 дол.: П. Максименко. І. Чубковський, С. Укранець. По 1 дол.: О. Добровський, І. Мартин, М. Рапуздало, Кат. Довга, М. Гроуля, М. Тихончук, Я. Запарнюк, М. Нікіфорук, М. Полищук, М. Чернега, І. Непрон, М. Скоморовський, А. Бойдо, А. Лупюк, Ф. Озінковський, І. Марущак, М. Король, М. Чикалін, В. Литвинець, С. Менчак. Дрібними 8.43. Разом 34.43 дол.

Додаткова збірка в Іоу Селкирк, Ман.

П-во П. Гуменюки 2 дол. п. Гримяк 1 дол. Дрібними 50 ц. Разом 3.50 дол.

ЗБІРКА НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ ІНВАЛІДАМ
доповнення і справка

У попередньо проголошеному висліді збірки на допомогу українським інвалідам у „Вістнику" з 1 лютого ц. р., зайшли були такі похибки:

1. а) Загальна сума збірки тоді виносила $560.57, а не $568.57, як було проголошено.

б) Збірка о. М. Тарновецького виносила $31.30, а не $31.00, як було проголошено.

2. До попередніх доходять ще такі збірки: Прот. Е. Горгіш, збірка в Сандвн, $15.00; о. І. Скакальський, збірка в Султуват, Онт., $12.00; о. С. Гредль, збірка в Мирнам, Алта., $12.05

3. Від часу проголошення першого виказу збірки отримано додаткову збірку о. Е. Горгіни в Сірко, Ман., $6.00. Отже загально зібрано й переслано до Допомогового Фонду Українців Канади $566.57.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ В ВІННІПЕГУ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

КАТЕДРА ПРЕСВ. ТРОЇЦІ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді
ГРАМОТИ

Ще цього року Будинячі Катедри Пресвятої Трійці у Вінніпегу отримають почесні Грамоти. Час і місця вручення Грамот ще не устійнені. Жертводавці будуть ласкаві слідити за повідомленнями, що появляться за кілька тижнів.

Згідно з постановами з перших років будови Катедри Пресвятої Трійці, Ктиторія, Фундатори й Добродії одержать відповідні для їхніх пожертв почесні Грамоти. Кожен Почесний Братчик і Сестрина Катедри одержить спеціальний „Лист Подяки".

Грамоти вже друкуються.

о. М. Юрківський.
Парох Катедри Пресв. Трійці.

КОЛЯДА КАТЕДРИ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ
у Вінніпегу 1956 р.

По 30.00 дол.
Олександер С. і Тарас Брик.

По 22.00 дол.
Д. Січинський.

По 20.00 дол.
Смеречанський, М. Г., Соломон, Іван Р., Черевик, Др. Василь.

По 15.00 дол.
Данько Іван Д.

По 11.00 дол.
Шевчук, Герман.

По 10.00 дол.

ВПреосв. Митрополит Іларіон, Барилюк Мих., Баскевич Іван, Бачинський Др. В. Ф., Богонос Василь, Богонос Іван, Венгер Николя, Влад Николай, Войценко П. Г., Воропюк пані Марія, Гаврисишин панна Л., Голодатий Г., Голод І., Гаджоса І., Грешков Др. В., Долинчук Іван, Долинчук Николай, Закус Др. Павло, Карасевич Іван Ю., Карпець Емілян, Корнщ, П. Коваль, Г. Колесниченко, Др. Е., Колтек Ярослав, Кондра, Др. Петро, Крепякевич Петро, Котелко Юрій, Левицький Юрій, Мазурик Гнат, Масюк Константин, Масюк Ярослав О., Новак, пані Анна, Остафійчук П., Палаброда О., Павлик Андрій, Павлюкевич Павло, Резвуцький М., Рудя Василь, Русин М. М., Савчук о. Др. С. В Семенюк пані М., Сесінський Л. Ф., Симчич Іляя, Сліпець Евген, Соломон Роман, Сохацький І., Стефюк В., Тесарський Т., Угрінюк Василь, Кирдяк В., Коваленко Ю., Когуська пані Н., Колтун Антонина, Котик В., Кузяк М., Литвиненко І., Мазурик Григорій, Малюк Л., Марієн Георгій, Марко панна Марія, Масло Степан, Масляжка Г., Мачула Григорій, Нитипичук Андрій, Нячук А., Пенпровський С., Ратушький Петро, Сайко пані Катерина, Совсун Петро, Совяк Йосиф, Турко Павло, Чорний пані Галя, Явний Петро.

Йосиф, Баран пані Софія, Василишин Василь, Влад Теодор, Воробець Ю. Р., Гаврилюк І. М., Гаврисишин М., Ганчук Г., Гарасим В., Гикавий Михайло, Гнатюк М., Гуцуляк П., Галюк В., Герич Дмитро, Єрус Прот. С., Гловацький, Гроцюк О., Гузь А., Давидба І., Давидюк Ілля, Давыко Іван, Демків І., Демилюк Ю., Джовс Ф., Дикомт Николай, Дмитрів добродійка, Довгополюк А., Елечіцюк Юрій, Еленчк В., Зодада Іван, Зиханович В., Жук Михайло, Калушка Петро, Касіян Василь, Кіприк Павло, Керелюк панна Е., Керван, І. Клим Петро, Клим пані П., Колинчук Николай, Консюмерс Кооперстива, Косован Николай, Кравчук Михайло, Крепякевич Михайло, Крук М., Левицький М., Лучак Рї. Марко Г., Марко Т. І., Масяк М., Матусевич Леон, Медвідь Іван, Мех Петро, Михальчук Дмитро, Монастирський О., Назаревич В., Новальковський Степан, Новосад Михайло, Олійник Пилип, Осиченко Федір, Острижнюк Михайло, Павлюк Іван, Папіш Іван, Папіш Михайло, Пастушок Йосиф, Пригрощький В., Пригрощький Г., Прожичук М., Пушка Іван, Самойл Іван, Саранчук Степан, Сарчук Василь І., Свистун Василь, Семінький В., Сиваис Степан, Сирник Іван, Славінський Ф., Слижук М., Слижук Н. І., Слижук С., Совсун Николай, Соломон Григорий, Соломок Семен, Солошка М., Сорохан І., Стакурський Семен, Тараска Петро, Тасний Василь, Терон Г., Тимчук Григорій, Трач Іван, Трач Іван, Угрінюк Дмитро, Федрик Теодор, Ферре Др. О., Цюнюк Н., Харовський Ф., Чорний Іван, Шарган Олександер, Шеховський Олександер, Юрків Іван, Юрківський о. М., Янчук Лаврентій, Ярема М., Яремко Т., Яриш М. А.,

По 4.00 дол.

Батинський Ярослав, Бичок Анна, Бугаренша В., Закала Василь, Мужинчук Др. Ю., Остапович І., Паралюк Дмитро, Паралюк Іван, Шевчук Василь Шумила Іван.

По 3.00 дол.

Антонішка Юрій, Бажан Ф., Бальон Михайло, Безкачко Ігор, Брик Г., Гайворон П., Гринишна панна Одарка, Грабовецький Л., Гурінов Петро, Дима Др Б., Желєско Василь, Кирдяк В., Коваленко Ю., Когуська пані Н., Колтун Антонина, Котик В., Кузяк М., Литвиненко І., Мазурик Григорій, Малюк Л., Марієн Георгій, Марко панна Марія, Масло Степан, Масляжка Г., Мачула Григорій, Нитипичук Андрій, Нячук А., Пенпровський С., Ратушький Петро, Сайко пані Катерина, Совсун Петро, Совяк Йосиф, Турко Павло, Чорний пані Галя, Явний Петро.

РАДІО — КОЛЯДА 1956.
Листа ч. 8.

По 10.00 дол.: УГГІ Церква св. Юрія в Лашіз, Кве., Николай Малінський, Райн, Саск. Н. Спичинський, Едмонтон, Др. Володимир Присяжнюк.

По 5.00 дол.: Николя Попельшильний, Гочкис, Алта., Тома Леський. Вершерс, Кве., Слєнко Ковальчук, Лян Лейк, Ман., Николя Ветрук, Блек Гак, Онт., М. Лесюк, Келоф, Ман, В. Собестіяновичі, Ронмід, Саск., О Самиця, Вермілюн, Алта., Микола Аксюк, Монтріял, Кве., Іван Галько, Принц Руперт, Б. К., Павло Ягольницький, Норквей, Саск. Т. Дутка, Брендон, Ман., пані Параскевія Кидрачук, Геффорд, Саск., Р. Карлан, Сейві Агат де Монт, Кве., С. Хомик, Монтріял, Кве., Іван Прокопчук, Вит Кулі, Алта., Ф. Богдан, Ванкувер, Б. К., Петро Галушка, Торонто, Онт., Іван Габрищ, Геффоод, Саск., Захарій Демчук, Сенді Лейк, Ман., Петро Рожак, Гомболт, Саск., С. Сабат, Тиндал, Ман., Іван І. Софія Кушнірук, Елфрос, Саск., Симон Возняк, Ірвінгтон, Саск.

По 3.00 дол. Іван Васюк, Торонто, Онт.

По 2.00 дол.: І. Григорів, Келгарі, Алта., Всеволод Магас, Торонто, Адам Касіянчук, Транскона, Ман., Д. І. Семко, Геффорд, Саск., Василь Кристаповнч, Порт Артур, Онт., І. Манько, Пикирінг, Онт., Йосиф Ксизина, Торонто, Ю. Кодак, Гемилтон, Онт., Григорій Гітьчук, Торонто, Іван Бугера, Ліофрост, Ман., Юрій Товстюк, Ла Макаса, Кве., Анна Походжай, Мої Б. К., Николя Котелко, Вареи, Ман., Іван Шевчук, Норт Стар, Алта Анастасія Імок, Сондален, Ман., Петро Сарабін, Принц Альберт, Саск, Василь Лазарук, Монтріял, Кве., Стефан Добровольський, Гролплид, Саск., Іван Крижановський, Вінніпег, п-во С. Н. Сеньовський, Вернбург, Іван Салюк, Лейдівуд, Ман., Николя Гайдічук, Ел Ман.

По 1.00 дол.: Теодор Дмитрійчук, Фовм Лейк, Саск., Одекса Піхач, Гомфілд, Саск., пані М. Котик, Давфін, Ман., Іллко Пилат, Медов Лейк, Саск., Анна В. Гуцуляк, Інспектор, Саск., Іван Шевчук, Канора, Сас., Л. Карван, Скотертор, Ман., А. Татарин, Айтуне. Саск., Яків Соцан, Лоядон, Онт., Дмитро Бадюк, Гардентон, Ман., В. Кольбя, Едмонтон, Алта, Антон Пригнчук, Ванкувер, Б. К., Н. Кабан, Сурис, Ман., пані А. Присяжна, Вірдейл, Саск., Василь Стефюк, Витфорд, Алта., Н. Дутка, Карівейл, Саск.

По 10.00 дол. Іван Гладун, Микадо Саск.

По 5.00 дол.: Семен Дамчура, Гласлин, Саск.: Василь і Юстина Федейко, Форт Саск., Алта.; В. Кухарський, Армстронг, Б. К.

Порядки Богослужень:

ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
БЕРЕЗЕНЬ:
11. Неділя - Пембина - Тшцала
18 Неділя - Селкірк - Дуфрост
Транскона — Сулукват
25 Неділя — Гонор — Кенора — Даффін (Шевченківський Конкорт)

КВІТЕНЬ:
1 Неділя - Транскона — Кенора — Пінеаор Парк
8. Неділя — Пембина, Сулукват — Сендіз
15 Неділя — Транскона, Кенора — Дуфрост
22. Неділя - Поплярфілд, Селкірк
29 Неділя Пайна — Тіндал — Медьон Гонор
Велика Великолостна Служба.

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді.
7 Ст Джмс сає., Вінніпег 4.
Телефон 56-3093

о. ІВАНА МАРІЯК
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Свон Ривер
24 Субота — Етелберт — Служба
25 Неділя — Етелберт
31. Субота — Пайн Ривер Служба

КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Пайн Ривер
7 Субота Благовіщення — Гарленд
8 Неділя — Етелберт
15 Неділя — Дорбен
22 Неділя — Ривнер
Середа — Похідни, год. 7 веч. Етелберт
Неділя — Ривнер
28 Субота Сорокоусти — Етелберт
29 Неділя Цвітна — Етелберт — Свячення лози
30 Понеділок — Вони — Служба

ТРАВЕНЬ:
1 Вівторок — Драй Ривер — Служба
2 Середа — Зелена — Служба
4 Четвер 10 год рано — Етелберт, год. 7 веч Страсти
6 Вел Пятниця Винос Плащениці. 10 год рано — Вони, 11 рано — Етелберт; 2 до пол — Пайн Ривер, о рех Дорбен
Вел Субота Свят Пасок: 10-та год рано в Бенто, 11 год. Свон Ривер 2 год. по пол. Ривнер, 6 год веч. Зелена, 7 год веч. Драй Ривер
Адреса: Box 71, Етелберт, Мая.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
БЕРЕЗЕНЬ.
18 Неділя — Гудя
25 Неділя — Кабара
31 Субота — Іудів (Богослужба за померлих)
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел 37.

о. ОСТАПА ФЛЯКА
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Рокетон (представлення)
25 Неділя — Велий Ривер
КВІТЕНЬ:
1 Неділя — Вегада
7. Субота Благовіщення — Дрифтин Ривер — Служба
8 Неділя — Рокетон (служба)
15 Неділя - Велий Ривер (слов)
22 Неділя - Анвил (служба)
29 Неділя Вегада (служба)
Адреса: Box 1087, Давфин, Мая.

о. А. ТЕТЕРЕНКА
БЕРЕЗЕНЬ:
11. Неділя — Брукбі
18 Неділя — Ипидин
25 Неділя — Гронтіа (співи)
КВІТЕНЬ:
1 Неділя - Ипидин
7 Субота Благовіщення — Гронтіа (співи)
8. Неділя - Гронтіа (над річкою)
15 Неділя - Брукбі
22 Неділя - Гронтіа (співи)
29 Неділя Кадет
Адреса. Мелфорт, Саск, тел. 2447

о. Я. РИБАЛКИ
БЕРЕЗЕНЬ.
18 Неділя — Сів
25 Неділя — Онкборн
Адреса Онкборн, Ман. Тел. 336

о. В. АПОНЮКА
БЕРЕЗЕНЬ:
18 Неділя — Казворт
25 Неділя — Терноніль
Адреса: Box 4, Вакаа, Саск.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
БЕРЕЗЕНЬ:
16. Неділя — Меджибіжі і Редфіш
25. Неділя — Гефорд і Гленелін
ЗАУВАГИ: 23 березня оголошу Службу Божа Ранішу Освячених Дарів в Гефорд. В часі Великого Посту приступають всі вірні до сп Таїнств Сповіді і св Причасть.
Адреса: Box. 163, Гефорд, Саск.
Тел. 55

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
БЕРЕЗЕНЬ:
18—25 [illegible] — Брендон
[illegible] 5th Hesspha ave. Тел. 2836

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Сінкл
25. Неділя — Свої Плейн
Прошу приводити дітей на навчання в Недільній Школі!
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Гасс
7. Субота. Благовіщення — Арран
8. Неділя — Вайтфіш
15. Неділя — Новклей
22. Неділя — Свої Плейн
26. Субота Лазарова — Стінсі
29. Неділя — Арран
Адреса: Box 111, Гасс, Саск.

о. Д. ЛУЧАКА
(Великогловський Округа)
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Зевало
25. Неділя — Прут (Сповідь)
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Вилигідже (Сповідь)
7. Субота. Благовіщення — Борвал (Сповідь)
8. Неділя — Андрю (Сповідь)
15. Неділя — Пено (Сповідь)
22. Неділя — Калгарі (Сповідь)
28. Субота. Завало (Сповідь)
29. Неділя Цвітна — Лужани (Сповідь)
Адреса: Box 158, Вилигідже, Алта. Телефон 49.

о. В. СЕНИШИНА
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Восетна
Вечірня — Необрук — 7 год. веч.
24. Субота — Сповідь дітей і Св. Божа — Редвотер
25. Неділя — Редвотер
31. Субота — сповідь дітей і Св. Божа — Торгіна
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Торгіна
7. Субота. Благовіщення — Необрук (Великодня сповідь)
7. Субота — Вечірня і сповідь — Радвей
8. Неділя — Радвей
14. Субота — Сповідь дітей — Ерфіонт
15. Неділя — Ерфіонт
22. Неділя — Федора
28. Неділя — Сповідь дітей — Восетна
29. Неділя Восетна. Свячення води Радвей 3.30 до полудні
Редвотер 7.00 год вечером — Вечірня і свячення води.
Адреса: Box 128, Радвей, Алта. Телефон 10.

ЗМІНА АДРЕСИ

При кожній зміні адреси проситься виповнити цю форму, залучивши 10 центів на покриття коштів зміни та післати до Адміністрації ВІСТНИКА на адресу:

THE HERALD
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

До Адміністрації ВІСТНИКА:

Прошу змінити мою адресу.

Моя стара адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Моя нова адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІЦІ
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Вайта — Обслуга СУМК-у
25 Неділя — Савідан
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Арбака (Николая) — Сповідь
7. Субота Благовіщення — Сірко — Сповідь
8. Неділя — Вайта — Сповідь
15. Неділя — Арбака (Пет. і Павав) — Сповідь
16. Середа — Поклони (8 год. веч.) Вайта
22. Неділя — Сарто або Вайта — Сповідь
29. Неділя — Савідан — Сповідь
Адреса: Вайта, Ман. Тел. 21.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Бойд
25. Неділя — Лак Ля Біш
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Середа
7. Субота. Благовіщення — Нірада
8. Неділя — Крайгенд
15. Неділя — Гресленд
18. Середа — Поклони 8 год веч. — Лак Ля Біш
22. Неділя — Бойд
29. Неділя — Лак Ля Біш (свячення лози)
29. Неділя год. 8 веч. Вечірня і свячення лози — Крайгенд
Адреса: Box 216, Лак Ля Біш, Алта.

о. Л. В. ДЯЧИНИ
БЕРЕЗЕНЬ:
11. Неділя — Вроктон фермер
18. Неділя — Вроктон
22. Четвер. 40 Св. — Райн
25. Неділя — Мазепа
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Вроктон (Сповідь)
7. Субота. Благовіщення — Сторновей
8. Неділя — Кадлер (Сповідь)
10. Вівторок — Вроктон (Сповідь)
11. Середа — Вроктон (Сповідь фермер)
15. Неділя — Вроктон (Сповідь)
22. Неділя — Райн (Сповідь)
28. Субота Лазаря — Горлиці (Сповідь)
29. Неділя Цвітна — Мазепа (Спов.)
ТРАВЕНЬ:
3. Четвер — Вроктон (Сповідь)
3. Четвер — Вроктон Страсти год. 7-ма веч.
4. Пятниця — Вроктон Плящення Посвячення Пасок округа Вроктон.
6. Воскресення Христове — Вроктон 12 год. моя.
1-ша год. — Кадлер
3-тя год. — Райн
4-та год. — Мазепа
6-та год. — Горлиці
8-ма год. Св. Божа — Вроктон
7. Сейт. Понеділок — Горлиці
8. Сейт. Вівторок — Райн
13. Неділя Томина — Вроктон
27. Неділя — Вроктон
27. Неділя — Мазепа
Адреса: 110 Вилигідже ave. Тел. 32998 — Вроктон, Саск.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Рока
25. Неділя — Гірлантон
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Толстой (Сповідь)
6. Пятниця — Савідж, 3 год. по полудні Сповідь
7. Субота. Благовіщення — Сірко — Сповідь
8. Неділя — Пембіна
15. Неділя Роза (в суботу Сповідь)
16. Середа — Поклони в Толстой
22. Неділя — Гардентон (в суботу Сповідь)
Адреса: Толстой, Ман.

о. П. САЦЕНЮКА
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Сноші Лейк
25. Неділя — Сведен
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Сноші Лейк
7. Субота. Благовіщення — Беліс
8. Неділя — Стрей
15. Неділя — Сноші Лейк
22. Неділя — Вільма
29. Неділя Цвітна — Ворсшайт
29. Неділя Цвітна — Сведен, о. Кулаш
УВАГА! Всі парафіяни повинні виконати свій християнський обовязок перед Богом, під час Великого Посту приступити до Св. Сповіді та Св. Причасть. Св. Сповідь по всіх громадах почнеться о 9-ій год. ранку перед Службою Божою.
Адреса: Box 309. Сноші Лейк, Алта.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Брехтер „Гайвей"
25. Неділя — Фовм Лейк
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Шіро, місто (сповідь)
7. Субота. Благовіщення — Мельничуки (сповідь)
8. Неділя — Тідор, місто (сповідь)
14. Суб. — Льодер-Лісенко (спов.)
15. Неділя — Виварт (сповідь)
18. Середа — Шіро, місто Поклони, 4 год.
21. Субота — „коло Куших (спов.)
22. Неділя — Вивард (сповідь)
28. Субота — „коло Куцровських" (сповідь)
29. Неділя — Фелкен (сповідь)
Адреса: Шіро Сатк. Box 53, Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Виварт
25. Неділя — коло Купровських.
КВІТЕНЬ:
1. Неділя Інсінгер, місто (сповідь)
7. Субота Благовіщення — Шіро, полудні (сповідь)
8. Неділя — Вес Бенк (сповідь)
14. Субота — Тідор „за Рікою" (сповідь)
15. Неділя — Інсінгер („Гайвей" (сповідь)
21. Субота — Шіро, місто (сповідь молоді)
22. Неділя — Фовм Лейк (сповідь)
28. Субота — Жучкани (сповідь)
29. Неділя — Елмор (сповідь)
Адреса: Шіро. Сатк. Box 53. Тел. 21

о. Г. ВАСИЛЬВА
Піадмонтонський Округ
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Торсбі
24. Субота, С. Б. Заул. — Оновей
25. Неділя — Оновей
31. Субота — Камар, Сх. Б. Заул. і Сповідь шкільної молоді.
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Камар
6. Пятниця. Сорокоуства відправа — Атабаска
7. Субота. Благовіщення — Річмонд Парк. Вечірня в год. 8 веч. — Атабаска
9. Неділя — Атабаска
14. Субота — Торсбі (Сповідь шкільної молоді)
15. Неділя — Торсбі
18. Середа — Поклони, год. 7.30 веч. — Торсбі
21. Субота — Сіба Бік — С. Б. Заул.
22. Неділя — Сіба Бік
28. Субота — С. Б. Заул.—Вайлдлауз
29. Неділя Цвітна — Вайлдлауз
Увага: В кожній церковній громаді в годині 8.30 рано, буде відбуватися Свята Великодня Сповідь.
Адреса: 10644—132 Стріт. Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

о. С. ГРЕБЕНЮКА
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Принц Альберт
25. Неділя — Відділ
Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт 9. 17-31.

Календар Українських Свят

БЕРЕЗЕНЬ:
15 Ч 2 Вмч. Теодота
16 П 3 Свяч. Євтропія, Клеоніка
17 С 4 Пр. Терехима мч. Павла
18 Н 5 Н. Сир. Мч. Конона
19 П 6 Св. 12 муч. в Амореї
20 В 7 Вамч. Євгенія
21 С 8 Прмч. Євдокії, Теофилакта
22 Ч 9 Муч. Аникія, Олександра
23 П 10 Муч. Кондрата, Кирияна
24 С 11 Соброна патр. Єрусалим.
25 Н 12 Н. 1 П Теофана Ісповід.
26 П 13 Никифора, Христини
27 В 14 40 Мученикив, Ростислава
28 С 15 Муч. Агапія, Пулдія
29 Ч 16 Серапіона арх. Новгород.
30 П 17 † Пр. Олексія чол. Божого
31 С 18 Кирила арх. Єрусалим.

КВІТЕНЬ:
1 Н 19 2 Н Посту. Хризанта
2 П 20 Отця Івана, Сергія
3 В 21 Якова патр. Царогород.
4 С 22 Василія сщмч. преєв. Анк.
5 Ч 23 Прп. Никона Печер.
6 П 24 Прп. Артемона еп† Селевк.
7 С 25 Благовіщення Пр. Богор.
8 Н 26 3 Н. Посту Прп. Василія
9 П 27 Прп. Матрони Солунської
10 В 28 Прп Євстратія постника
11 С 29 Прп Марка еп. Аретус.
12 Ч 30 Івана Лістничника
13 П 31 Прп. Іпатія цік. Печер.
14 Н 1 Прп. Марії Єгипетської
15 Н 2 4 Н. Посту. Прп. Тита

о. ІВАНА МАГАСА
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Гилберт Плейнс
25. Неділя — Шелвей (Сповідь)
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Шортлейн (Сповідь)
7. Субота. Благовіщення — Гренлово (Сповідь)
8. Неділя — Гилберт Плейнс — Сповідь
14 Субота — Роблин (Сповідь дітей)
15. Неділя — Ленард (Сповідь)
21. Субота — Роблин (Сповідь)
22. Неділя — Залеза (Сповідь)
28. Субота — Роблин (Сповідь)
29. Неділя Цвітна — Петлюра (Сповідь)
Адреса: Box 201, Роблин, Ман.

о. О. НОВИЦЬКОГО
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Форт Вилліям
25. Неділя — Вест Форт
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Вест Форт
7. Субота. Благовіщення — Форт Вилліям
8. Неділя — Форт Вилліям (храм)
15. Неділя — Вест Форт
18. Середа — Поклони, год. 4 по полудні — Вест Форт
год. 7 вечора — Форт Вилліям
21 Субота — год. 9 рано — Сповідь шкільної молоді Вест Форт
22. Неділя — Форт Вилліям
28. Субота год. 9 рано — Сповідь шкільної молоді — Форт Вилліям
29 Неділя Цвітна — год. 9 рано — Всенчена і посвячення верби — Вест Форт
29. Неділя Цвітна — год. 11 рано — Богослужіння і посвячення верби — Форт Вилліям
Тел. 3-8568, Форт Вилліям, Онт.

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
БЕРЕЗЕНЬ:
18. Неділя — Вадімз
25. Неділя — Ватсон
Адреса: Ватсон, Саск.

Церковний Устав

БЕРЕЗЕНЬ:
18. Нед. Сиропл. Год. 8. УЄ 8. Літ. Ап. Рим. 13: 11, 14: 4. Єван. Матея 6: 14-21.
25. Нед. 1 Посту. Год. 1. УЄ 9. Літ. Ап. Жид† 11: 24-26, 39-40 і 12: 1-2. Єван. Івана 1: 43-51.
КВІТЕНЬ:
1. Нед. 2 Посту. Год. 2. УЄ 10. Літ. Ап. Євр. 1: 10-14, 2: 1-3. Єван. Марка 2: 1-12.
7 Благовіщення. Утр. Єван. Луки 1: 39-49, 56 Літ. Ап Ефесян 1: 11-19. Єван. Луки 1: 24-38.
8. Нед. 3 Посту. Хрестопоклінна. Год 3 УЄ 11. Літ. Ап Євр. 4: 14-16, 5: 1-6 Єван Марка 8. 34-38, 9: 1.
15. Нед 4 посту. Год 4 УЄ 1. Літ. Ап Євр 6: 13-20. Єван. Марка

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., APRIL 1, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го КВІТНЯ, 1956. ЧИСЛО (1011) 7

ПОСВЯЧЕННЯ ОБРАЗА ПОЧАЇВСЬКОЇ БОЖОЇ МАТЕРІ

Фундаційний комітет подає до відома, що посвячення Копії Чудотворного Образа Почаївської Божої Матері відбудеться в неділю 22-го квітня, 1956 р., в Українській Православній Катедрі Пресвятої Трійці у Вінніпегу, 1175 Мейн стріт. Чину свячення довершить Високопреосвященніший Іларіон, Митрополит Вінніпегу й всієї Канади, в співслужені вісцевого духовенства на чолі з годовою Президії Консисторії ВПреп. Митр. о. Др. С. В. Савчуком.

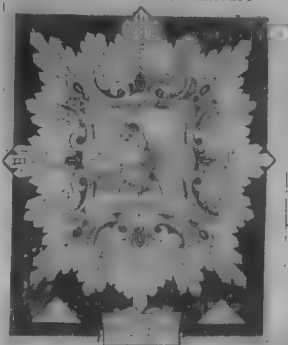

Образ цей відповідним актом передається на вічне переховування та опіку Української Грекo-Православній Церкві в Канаді від імені волинян і старшої еміграції, що перебувають у вільному світі, та всіх ширяк жертводавців синів і дочок Галичини, Буковини, Холмщини та Наддніпрянщини.

Праця над викінченням образа тривала майже 5 років з причини браку докладних даних про цей образ, що за наших часів був у Святоуспенській Манастирі над вівтарем у Почаєві.

Урочистість посвячення Образа буде эфільмована, тому просимо ласкаво всіх українців з дальших і близьких околиць взяти в цім святі численну участь. Увечорі того дня відбудеться в залі Катедри релігійний концерт з участю мистецьких сил з м. Вінніпег.

Єпархіальний Комітет.

ОДУЖАННЯ ВПРЕОСВ. ВЛАДИКИ МИТР. ІЛАРІОНА

Важкий і несподіваний приступ недуги Високопреосвященнішого Владики Митрополита Іларіона уже минув і Ієрархи знову приступив до своєї повсякчасної невсипущої праці на ниві Церкви Христової.

Головною причиною занедужання, як стверднли лікарі, є надмірне перепрацювання Владики. Недуга заскочила його в глибоку ніч за церковно-науковою працею.

Владика перебуває під лікарським доглядом д-ра Ф. Тижука — непересічно здібного лікаря з Вінніпегу.

Устами всіх вірних нашої Церкви в Канаді молимо Господа, щоб дозволив нашому Владиці якнайдовше в доброму здоров'ї прожити для добра Церкви Христової.

АРХИЄП. ФІШЕР ПРОТИ ВІДДІЛЕННЯ ЦЕРКВИ ВІД ДЕРЖАВИ

Парох катедри Св. Павла в Лондоні, отець Ґ. Льюїс, підносить виглядя про відділення Церкви від держави. Це викликало опір не тільки з боку Цена, але й архиєп. Кентерберійського Фішера.

5,227 НІМЦІВ ВИБРАЛИ ВОЛЮ

Протягом одного тижня з Східної до Західної Німеччини втекло 5,227 німців. У цьому числі 980 молодих людей у побоpовому віці.

ХРИСТИЯНИ РІЖНИХ ВИРОІСПОВІДАНЬ ВІДЗУДУЮТЬ ХРАМ ГРОБУ ГОСПОДНЬОГО

[illegible] в християнських Церков різних вироісповідань [illegible] відвідують Храм Гробу Господнього [illegible] Храмі [illegible] Цим вперше від [illegible] року, що потерпів від землетрусу в 1927 році. Храмові [illegible] Цим вперше від [illegible] року, що потерпів від землетрусу в 1927 році. Храмові [illegible] Цим вперше від [illegible] року, що потерпів від землетрусу в 1927 році. Храмові [illegible] Цим вперше від [illegible] року, що потерпів від землетрусу в 1927 році. Храмовий

ШЕВЧЕНКОВА РЕЛІГІЙНІСТЬ

Шевченко в чужих

Може визначний чоловік бути дуже релігійним, але його релігійність публично мало виявляється. Вона замикається в межах його особистого життя.

Не такою була релігійність Шевченка. Він клопочеться великою справою, або долею цілого свого народу, працює для його кращої будучности, і в тій його праці всюди є місце для згадки про Бога, про Божу справедливість, про Божу поміч. Всюди є пригадка, що треба на Бога надіятися.

Молися, сестро! Будем жить,
То Бог поможе перейти.
. . . . . .
Ой, гляну я, подивлюся
На той степ, на поле,
Чи не дасть Бог милосердний
Хоч на старість волі.
. . . . . .
Свою Україну любіть!
Любіть її во время люте,
В останню тяжкую минуту
За неї Господа моліть!

Релігійність Шевченка була такою, як релігійність народу ,що своє життя і свою працю на кожному місці вяже з Богом. Одночасно бачить і землю і небо. Така та релігійність народу, —

Без золота, без каменю,
Без хитрої мови,
А голосна та правдива
Як Господа слово.

Шевченкову релігійність видно в його праці, в його творах, і вона дає тверду основу тій силі, що виявляється в його словах. Він промовляє разом і до розуму і до серця. Говорить про дочасне і разом згадує вічне. Це відчує і той, що сам є не дуже релігійним, а ще більше відчує нарід.

О, милий Боже України,
Не дай пропасти ні чужині
В неволі вольним козакам!
І сором тут, і сором там —
Вставать з чужої домовини,
На суд Твій праведний прийти,
В кайданах руки принести,
І перед всіми у кайданах
Стать козакові...

Чи можна означити, де тут кінчається земне і починається небесне? А на такий лад лише нарід вміє думати, і яку силу має спосіб його думання! Як сильно виявляється тут його віра в Бога і ціла його релігійність! Це глибока віра його душі.

Така релігійність була і в душі Шевченка і вона була нерозлучною частиною його праці, його мови, і тому Шевченко такий близький народові. Це відчули і чужі люди, що творами Шевченка знайомилися і бачили в ньому не тільки великого українського патріота, але й великого чоловіка.

***

Згадаємо тут словінського римо-католицького священика Йосипа Абрама ("Творн Шевченка в чужих мовах"), який навчився добре української мови, переетудіював історію України, а навіть зі своїх приятелів створив "Козацький гурт". Він писав статті на українські теми, а важне, що перекладав "Кобзаря" на словінську мову і видав під заголовком "Кобзар". Він казав:

"Першою моєю книжкою є Євангелія, а другою "Кобзар" Шевченка. Кращого твору над "Гайдамаки" не знаю в світі."

Дальше про Абрама говориться:

Отець Абрам знає багато творів Шевченка напамять та цитує їх при кожній нагоді. Дивлячись на свою церковцю на горі, декламує відповіде з Шевченкового "Сну" про "козацьку церкву невеличку", що "стоїть на пригорі з похиленим хрестом".

Під час проповіді в церкві наводить думки українського поета в словінському перекладі. В його світлиці на столі лежить "Кобзар" в оригіналі та в словінському перекладі; на стіні його кімнати є портрет Т. Шевченка, а дальше портрет бандуриста О. Вересня; бо "Вересай оспівує бувальщину України".

Ось як в перекладі Абрама починається "Заповіт" Шевченка ("Як умру, то поховайте мене на могилі"):

Ко умрем, покопіте
Мене на гомілі,
Среде степі неізмерне
В Україні мілі.
Да бо взреті ширно поле,
Дніпер ін скалове,
Да бо чуті, как дероче
Му бобині валове.

Творн Шевченка привітали словінські критики похвалами, а один критик закликав молодих словінських поетів, щоб студіювали Шевченка, бо він навчить їх правдивої, незіпсутої "модерною" культурою, поезії.

Бачимо, що здоровий самостійний розум був в Абрама. Він — католицький священик, але його розум стоїв вище бюрократичного, вище урядового католицизму. Він не боїться хилити голови перед православним Шевченком.

Але між українськими церковниками були такі одиниці, що Шевченка цурались, — або як "схизматика", або як "безбожника". Таких би запитати: **хто більше добра зробив для українського народу: вони, чи Шевченко? І кому вони взагалі добро робили?** І чи не належать вони до тих, про яких каже Шевченко:

Доборолась Україна
До самого краю, —
Гірше лиха свої діти
Її розпинають.

***

Шевченко думав так, як нарід думає, тому нарід його розуміє. Тому розумів його й Абрам, що також по-народному думав. Православний і католик тут зійшлися як два брати, споріднені дійсною релігійністю. Для нього Шевченко не був ані "схизматиком", ані "безбожником", але великим гідним чоловіком. Хіба ж можна звати безбожником того, що говорить:

Молюсь Тобі, Боже милий,
Господи великий,
Що не дав мені загинуть,
Небесний Владико!
. . . . . .
Благаю Бога, щоб світало,
Мов волі, сонця жду,
Цвіркуи замовкне, "зорю" б'ють,
Благаю Бога, щоб смеркало...
Як перед Богом сповідаюсь:
За правду на світі караюсь,
І не клену долі,
Тільки Господа благаю:
"Не дай, Боже, в чужім краю
Загинуть у неволі!"

Римо-католицький священик розумів Шевченка, але бували українські духовні, що не хотіли Шевченка розуміти. Про таких можна сказати словами Шашкевича: "Ти в тьму влюбився, і вволиться тобі воля твоя".

Онуфрій.

БОГОСЛУЖБОВІ КНИЖКИ

АПОСТОЛ на неділі й свята цілого року та на всякі потреби; показчик Апостольських і Євангельських читань на всі дні року та показчик читань Паремій 5.00

ОКТОЇХ, або Восьмигласник видання УГПЦ; містить Богослужения кругу тижневого (Вечірні, Утрені та Літургії Блаженні, тобто приспівки до третього антифону) поділені на вісім гласових голосів. На міцнім книжковім папері та в міцній і гарній оправі. Ціна з пересилкою тільки . . 5.00

ПОКАЯННИЙ КАНОН СВ. АНДРЕЯ Критського, переклад з грецької мови, виданий друге; читаний великими черенками на доброму папері. Ціна . . .1 00

СЛУЖЕБНИКИ, видання УАПЦ в Німеччині в 1949 р., в чорній полотняній обкладинці з золотим Триразовим Хрестом, 189 сторінь з такими Службами: Вечірня і Ранна Відправа, Чин Малої Вечірні, Чин Всенічної Відправи, Божественна Літургія св. оо. Івана Золотоустого й Василія Великого, Літургія Раніш Освячених Дарів, Відпусти, Чин Літії в память спочилих і ін. Ціна 3.00

„Прокімени, Аллилуя та Величання" — 36 сторінок. Ціна .25

ТРЕБНИК. Частина І., містить 33 Чини, і багато вказівок до Чинів; в міцній оправі. Ціна в оправі 6.50
Брошурований 5.00

Замовлення й гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

В МАНІТОБІ 86.5 ЦАЛІВ СНІГУ

В цьому році в Манітобі, в точніше — Вінніпегу, є вже 86½ цалів снігу. Найбільше снігу в Манітобі було в 1881-1882 роках — 98 цалів. — Одначе сніг у Манітобі падав дальше. До весни цьогоріч на кількість снігу може бути більшою ніж в 1818-2 роках. — Передбачується вилив ріки Ред та Ассинібойн.

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященнішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцну позолочену окову з одобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

"ЖИВІ ВОВКИ"

4

З книжечки Моніки Фаррел **"Живі вовки"** ми вже подавали свідчення хорвата-католика і бувшого міністра Югославії, Прівслава Грізогоно, в його листі до католицького архиепископа Степінача в Загребі. Грігозоно пише до цього архиепископа, що коли Католицька Акція в Хорватії масово мордувала православних, то, каже він, "наша католицька Церква також брала в тому участь", бо "велике число священників, каперників, монахів та організованої католицької молоді брали активну участь у всіх тих злочинах, "але, що страшніше, католицькі священики стали командантами таборів та відділів і на своїх становищах або давали накази до страшного мучення, мордування та масакри християн (православних — І.К.), або толерували це". "Ні один з них не зробив би цього без дозволу своїй епископів (католицьких), бо якби без їх дозволу так поступив, то його поставили б перед суд Церкви (католицької) і покарали б. А коли одначе це не сталося, то ясно, що епископи (католицькі) дали свою згоду (на мордування православних), принаймні — мовчазну згоду".

"Лиш пару прикладів"

Під таким заголовком М. Фаррел дає розділ, де наводить кілька прикладів того, що католицьке духовенство в Хорватії брало участь у мордуванню православних. Подані тут окремі факти — це тільки приклади того, що діялося масово.

"Ліворно. Др. Сречко Періч, монах з Ліворно, бувший католицький священник з Нісу, навчав з вівтаря, що всі серби (православні) мусять бути вимордувані, а його сестра — першою, бо вона вийшла заміж за серба!!

Після цього вимордування він обіцяв відпустити гріхи вбивникам за їх вчинки, бо вбивство не є злочином, коли воно доконане в інтересі католицької Церкви".

Так пише М. Фаррел на підставі даних. А тепер порівняймо всі ці жахливі наласті уніятського проводу на православних українців, що ними густо всипана римська преса, яка видається українською мовою — "Свічадо", "Голос Спасителя", "Українські Вісті" і т. д. і т. д. Скільки там очорнень, провокацій, ідо проти православних українців! Рим з своїми агентами намагається затроєними словами вбивати морально в очах загалу провідних осіб Української Православної Церкви.

М. Фаррел, продовжуючи, каже, що після поданої вище проповіди католицького монаха "дійсно вся околиця страшно потерпіла. Кількасот сербів (православних), мужчин, жінок і дітей було замордовано в найбільш жорстокий і бестіяльний спосіб".

"Огулін: Іван Мікан, священик і гоноровий каноник Огуліна, сіяв терор разом з Юріцевом Марковічем — губернатором дистрикту. Вислід терору був такий, що у вязниці Огуліна опинилися сотні сербів. Священник Мікан кожного дня обходив вязницю і немилосердно бив увязнених воловим бичем, даючи нагану Усташам, що недбало виконують свою роботу".

— Ясна річ, в Канаді цей католицький отець Іван Мікан не міг би мучити православних бичем, бо його посадили б до вязниці. Але можна собі уявити, що він на православних випрацював би в католицьких часописах: він називав би їх "неуками, атеїстами, незединеними, відступниками, вільнодумними — демократами в церкві" і т. і т. д. !!

Дальше М. Фаррел пише:

"Брчко. Фра Анто, священик з Прнмосгнн, зорганізував банди Усташів у своїм селі, машерував з ними через сусідні села, виволюючи сербів (православних), де тільки міг. Опісля провадив їх до свого села, замикав у хліві і тримав там їх по кілька днів у голоді, а при тому з поміччю Усташів сам особисто по-звірячому тортурував їх.

— А впустіть такого католицького священика-ката Ф. Анта до Канади, дайте йому перо в руки, і ви побачите, яку солодку статтю він нашкрябає про Католицьку Акцію!

Дальші факти М. Фаррел подає такі:

Кнін. Сімїч Векослав, монах з манастиря з рівними Кнін, особисто мордував багатьох сербів (православних)".

— Уявляєте собі цей страшний образ: осатанілий з фанатизму й ненависті католицький монах, з озвірілим обличчям, підпис скриваленого меча над головками невинних діточок?! Думаємо, що знайдуться малярі, які увіковічнять ці пекельні сцени.

Дальші факти з "Хижих вовків":

Костаніца: Абат католицького манастиря стояв на міському мості в той час, коли Усташі різали сербів, кидаючи їх в ріку Уну, закликаючи їх вибити всіх сербів."

— Католицький абат "християнин"!!! Папі він служив, але в Бога не вірив. Як же він міг погодити свое безбожництво зі службою папі?!! Видно, що можна таким католицьким абатам це зробити!

"Насіче. Сідоніє Сольч, монах францішканського монастиря в Насічах був затруднений для знущань і для примусового навертання православних сербів на католицизм. Він приказав виселити всіх сербів з їхніх сіл, тому що вони не хотіли прийняти католицизму."

— Католицький "місіонер" "отець" С. Сольч! Муками хотів він православних загнати до католицизму, подав би до Риму своїх нещасних жертв, а з Риму горлали б, що число "католиків" збільшилося! Так колись католицько-польські посіпаки силою гнали до унії з Римом наших предків.

І ще факти — їх є безліч:

"Славонскі Брод: Католицькі священики Гунцевіч і Маркновіч Драгутін стали поліцистами і приказали арештувати місцевих сербів (православних), **які були тортуровані і замордовані. Згадані священики особисто асистували при мордуванню цих нещасних сербів.**

— Певно, що перед тим і після того ці звироднілі католицькі "духовні" звичайно відправляли свої Богослужения, ніби ніде нічого й не було. Хто б, бачучи їх у церкві, міг подумати, що в них є на руках кров невинних жертв!

"Гліна. Герман Кастімір, абат манастиря (католицького) в Гунтіч командував масовим мордуванням сербів (православних) в цьому місті. За його почином протягом кількох ночей серби були мордовані в православній церкві в Гліні.

Число католицьких священиків, що брали участь в цьому брутальному мученні сербів (православних) покищо навіть приблизно не є устійнене, але їх число велике. Між ними є особи, що їх треба згадати. Евген Туїн, католицький священик з Герцеговини, великим ножем перерізав горло православному священикові в своїму селі.

(Тут слідує довга листа священиків і монахів (католицьких), які брали участь у тих злочинах.

Всі згадані, разом з багатьма іншими, що відзначилися заохочуванням, підбурюванням, мордуванням і переслідуванням сербів і навертанням їх силою на католицизм. Таким чином вони (згадані католицькі священики) забили 135 сербських православних священиків, з яких 85 забито в самій лиш Горіно-Карловаціцькій епархії, не згадуючи вже інших жертв.

З їх почину майже всі сербські (православні) церкви в Хорватії були збезчещені, пограбовані і зруйновані. Це ж ясна річ, що хорватське католицьке священство, як представники "воюючої Церкви", присвоїли собі засади Макіавелля ("всі засоби, що ведуть до цілі, є добрі"—І.К.), і виконували своє завдання, за яким тужили і на яке очікували, маючи на оці високу мету (змішення католицизму — І.К.).

Архиепископ Степінач в Загребі та інші епископи в Хорватії (католицькі) дали свою згоду на цю некристиянську і дику криваву оргію, — вони ні разу не піднесли своїх голосів проти таких вчинків їх священників, не зробили ні одного посунення, в якому була б спроба висловити їх невдоволення — принаймні з приводу згаданих злочинків. Їх вимовна мовчанка є доказом їхнього убрення" (для католицьких священників — катів у Хорватії).

Так пише М. Фаррел.

Додаймо, що після того всього папа римський нагородив архиепископа Степінача кардинальською капелюхом за його... заслуги для Риму!!!

Греко-католики! Запитайте римську пресу, що друкується українською мовою, чому вона ні словечком не писала і не пише про такі жахливі некристиянські мордування в Хорватії, а все товчеться навколо Української Православної Церкви?

І. Кулинич.

Вчений чоловік без зайняття — це мов буря без дощу. (Арабське)

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

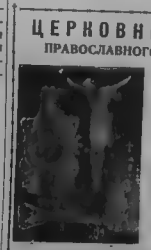

Дістаньте а найбільшім Укр. Складі —
„ПРОВИДІННЯ"
заснований
1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

СВЯТИЙ АНДРІЙ КРИТСЬКИЙ

У Великий Піст на Поклонах відправляється Великий Канон, де говориться: "Відколи почну оплакувати вчинки мого гріховного життя? Який початок зроблю, Христе, моєму мишіному риданню? Але як Ласкавий, дай мені відпущення гріхів".

Слова Великого Канону закликають нас, щоб ми в покорі впали на коліна і кликали: Помилуй мене, Боже, помилуй мене".

Творцем того Канону був св. Андрій Критський, великий церковний поет, глибокий психолог і великий подвижник Православної Церкви.

Родився св. Андрій в місті Дамаску в початках 7-го віку в родині дуже гідних і побожних родичів. Початкову освіту отримав у рідному місті, де викладалась тоді діялектика, реторика та інші науки. Печать наукової освіти і знайомства святителя Критського з різними науками лежить на його творах, та особливо це помічається в його проповідницьких словах.

Реторичні і діялектичні прикраси мови та сам склад і характер його проповідей свідчать про те, що складались новини так, як цього вимагали правила тодішньої науки красномовства. Часто св. Андрій у своїх творах виявляє знайомство з стародавніми поганськими письменниками, наводить іноді уривки з них; декалі можна зустрінути в нього вказівки на поганську мітологію і взагалі відомости з тодішньої навіть стислої науки. Наприклад, у слові на Преображення помітний вплив платонської науки про вищі щастя в Бозі. В слові на Успіновення Предтечі св. Андрій згадує оповідання з Плютарха про мужність Олександра Македонського, а при тому він цитує теж Олександрові слова Ут. д.

А що св. Андрієві не були чужі і стисалі науки, про те свідчить "Слово про людське життя умираючих", в якому святитель розповідає про премудрий устрій світу Божого. Все це доводить, що Андрій мав, як на ті часи, велику освіту.

***

З Дамаску на 14-ім році життя переїхав св. Андрій до Єрусалиму, де вступив до Лаври св. Сави Освященого, а Лавра була в ті часи осередком духовної оси ти на Сході і виховала багатьох славних і видатних в церковній історії мужів

Вступивши до манастиря, він почине провадити суворе аскетичне життя, яким викликав подив навіть з боку самого патріярха Єрусалимського Федора. Так у манастирській тиші, в подвигах самовідречення, покірности і скромности Критський, майбутній пастир і Отець Церкви, готувався до виступу на службу Богові, почерез службу людям. Хоч не маємо докладних відомостей, але можемо зробити висновок, що не малий час провів Андрій за мурами манастирськими. Бо тільки наслідком самітного і далекого від марности цього світу життя міг бути піднесений настрій, що спостерігаємо у всіх його творах, а особливо в "Великому Каноні".

Тут в Єрусалимі розпочалась і діяльність Андрія. Більшість його урочистих духовних стихир на різні свята відносяться власне до того часу його життя. Тут зявився й архитвір його поезії, — "Великий Канон".

***

Подвигами свого монашого життя в Савинському манастирі і церковно-літературними працями св. Андрій став відомим у всій Християнській Церкві. Єрусалим же став ніби його другим родинним містом, бо надає йому назву "Єрусалиміта".

Коли розпочався VI. Всесвітній Собор, Андрій був ще простим монахом, але його освіченість і праведне життя настільки були всім знані, що висилають його делегатом від Єрусалимської церкви. На Соборі, завдяки своїй освіті і талановитости, св. Андрій висувається на перше місце в дискусіях з монотелитами, і на нього відтоді починають звертати увагу Отці Собору та імператор Константин Погонат.

***

По Соборі св. Андрій вертається до Єрусалиму, але не надовго. На бажання самого імператора його закликають до Царгороду, посвячують на диякона великої Софійської церкви, а також призначують на посаду завідуючого притулком для сиріт.

***

Скільки часу пробув св. Андрій в Царгороді, здається нелегко сказати. Церковний історик Никифор Каллист Ксанфопул каже, що св. Андрій керував церковною школою при Софійській церкві і годуючи численних вдів і сиріток, не знаємо. Відомо тільки, що під час царювання Юстиніяна II його були призначили архиепископом на острів Крит, де він був ніби світлом для світу, освічував Церкву Христову богонадхненними науками і способом свого життя, повного добрих діл.

Тяжкий був то час для християн Візантійської держави і для Криту, коли св. Андрій керував архиепископією Кріт. Почавши від 30-их років VII стол. араби, зєднані Магометом, почали свої грабуючі наїзди. Вони брали місто за містом, брали від Візантійської держави край за краєм, і тим ставали все сильнішими та страшнішими для християн. Під кінець VII стол. вони підбили Сирію, Палестину, Єгипет, і два рази вже підступали під Царгород. Зрозуміло, що і Крит, який провадив широку торгівлю, мусів зверпути на себе увагу арабів, і вони кілька разів робили спроби зайти Критом, але завдяки молитвам св. Андрія ці спроби не вдалися.

***

Є однак в житію св. Андрія обставини, що спочатку може бути незрозумілою. В 712 р. св. Андрій бере участь у монотелитському Соборі, який скликав до Царгороду імператор Филипик Вардан, вбивник Юстиніяна і великий прихильник монотелитської науки. А це справу покоїне патріярх Іван що годувався на тім Соборі. Він в листі до папи Римського оборонив сходніх патріярхів кажучи: Ми не переходили до єретиків а не були примінені підписи акти

Не дивно що коли Филипик скасував акти того Собору вважаючи що єдиний правдивий акти вийшов той же Вор. бо св. Отці коні постанов Собору в своїй Церкві Постуали так по економії (з обрахунку), не бажаючи допустити Филипика і викликати пересудування.

Але на Соборі Филипика скасував ці постанову, що не відкидало правосвятої науки але теж і вповажало Филипа Іван довозяти що так треб було робити, згадує тоді приклад однако д Арона, що вилив для жидів золотого тельця, але воно було йому прощено, бо він довів, що був до того примушений. Так примушеними були і православні єпископи, і їх виправдав Собор 712 року.

По смерти Филипика Іван липається на патріярший катедрі, а по його смерти його місце займає митрополит Германн, що також був на Соборі Филипика.

По Соборі Филипика св. Андрій в повороті додому вмер 713 р. на острові Мітелена, в місточку Прис, прожившн коло 70 років. Православна Церква споминає його три рази на рік, а саме: 4-го липня: впродовж чотирьох днів першого тижня Великого Посту і п'ятого тижня Великого Посту на Поклонах.

Написав св. Андрій багато і в усім навчальне до пок. життя, то посту і молитви. Сам він мусів розуміти себе дуже добре, а разом розумів і загальні слабі людські сторони, отже дбав, щоб людей з гріховних низин підносити на вищий рівень моральної досконалости

***

ТОВАРИ ТІЛЬКИ НА ВИСТАВІ

По "Тез. КЦ (Комуністичної партії України) про те, Кирилюк сказав доповідь ...

"Ми маємо ще сили, які прикладів байдужості, а навіть ... до ... керівників деяких міністерств, відомості і підприємств до освоєння виробів. Часто міністерство легкої промисловости УССР ("Української Советської Соціялістичної Республіки"), міністерство місцевої й паливної промисловости, Укпромрада обмежуються тільки виготовленням-зразків — покажуть їх тільки на виставці, і на цьому закінчується вся робота по освоєнню виробництва нових товарів..."

... обламування боль-... не вірить навіть своїм найближчим, які пишуть у листах з України, що там нема товарів широкого вжитку, — навіть газликів бракує! Але коли признався до цього, проговорившись, один з большевицьких достойників у поневоленій Україні, то тут "невірні Хоми" в Канаді вже повинні б бому таки нарешті повірити

... Київського хліба не забув, ... Харкова і ... Сталіна, рішуче заявляє, що ... продукти товарів ... а борсуче тяжку промисловість, точніше кажучи - зброєння. Значить, фабрики виконують волю ...

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті листки. Ціна 4.00

Молитовник „Добрий Пастир", в білій ... оправі, золочений. Ціна 6.50

Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей" в ... оправі. Ціна 1.00

... замовлення слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Великих цілей досягається лише великою працею. Велике досягається великим. Хто хоче вийти на верх гори, то мусить вложити в це багато труду. Хто хоче багато навчитися, мусить вложити багато часу і праці на науку.

Праця є творчою силою. Вона все будує, все добре піддержує, вона вчить, вона здобуває. Всі великі добрі здобутки людей, то овочі їх праці.

В сторонах, де людям легко жилося, людський розум мало розвивався. Де ж на прожиток треба було багато працювати, там люди мусіли і більше думати, більше розумом дорішувати, тому і їх розум високо підіймався. Про те і Христос говорить в Євангелії цеї неділі.

До Христа приводить чоловік сина опанованого злим духом, і просить чоловік помочи, кажучи „Я звертався до твоїх учеників, та вони не могли слова помогти А Ти, коли можеш, помагай і говорить Христос „Для віруючого все можливе".

Думав чоловік, що в його слабій вірі, отже той дух „Нею не можемо вірству". Це ... ... рад був мати сильну віру.

Тоді Христос освободив сина від злих сил, і син став здоровий.

Опісля ученики питали Христа, чому вони не могли сього помогти. І каже Христос: „Цю лиху силу мусить перемогти лише молитвою і постом". Значить, в Його учеників була ще слабо віра, повірхова. Не було той творчої ... ... думки.

... ...

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

По способі поведінки можна відразу зрозуміти, що юнак не є звичайним посугачем і що між ним і маляром існує ще якийсь звязок.

Д'Авед працює мовчки, його помічник також. Чути тільки, як треться пензель об полотно, і як король перевертає сторінки якогось рукопису. Здавалося, що зміст цього зошита дуже непокоїть його. Нагло він сказав:

— Слухай но, Аведе, зробися на хвилинку моїм дорадником, скажи свою думку щодо цього закону, який принесено мені нині до підпису.

Маляр задивився на короля зі здивованням і почувався страшно заклопотаним.

Король продовжував:

— Це закон про підвищення податків на селян. У кількох словах я перекажу тобі його зміст.

— Ваша Величносте, — почав бладгалью маляр, — увільніть мене!

Король усміхнувся.

Бачучи це, молодий чоловік, про якого ми згадували, очевидно схвильований безпомічністю свого учителя, заговорив гостро й голосно:

— Новий податок на селян! Але, Ваша Величносте, коли б ви знали так, як я селянську вдачу... не відхилили б цей закон!

Юнак раптом перервав свою мову і, бачучи зіркований погляд короля, обернувся й швидко пішов до дверей.

Коли він вийшов, король запитав маляра:

— Що він за один? Це певно ваш послугач, що розтирає фарби?

— Перепрошую Вашу Величність, — відповів Д'Авед, до якого вернулась свідомість того, що зайшло, — не мій учень, до того ж найкращий і такий здібний, що явленно причинитися своїми творами до слави нашого панування. Але який би він не був талановитий, це не зменшує його вини перед Вашою Величністю, і я просив би дуже вважати його відзив тільки за вияв юнацької нерозважности.

— Як він зветься?

— Антін Лебель; він тільнипо дістав першу нагороду в Академії за малярство.

— Звідки він родом?

— З села Монтро в Шампанії.

— Певно жив між селянами? А мабуть він і народився серед них?

— Так, і ще в найбідніший родині.

— Як же став він вашим учнем?

— Це довга історія, але, за дозволом Вашої Величности, я її зараз подам. Матір його овдовіла, коли Антонові було лишень десять літ. Вона була прядкою й заробляла на нужденне життя доставою пряжі на фабрики в містах Шомоні і Лянгрі.

Отже й було тяжко працювати на двох, і коли Антін трошки підріс, вона заставила його також прясти.

Відомаха, що так любив поля й ліси, де цілими днями збирав квіти і ягоди, був приневолений крутити цілими днями веретено. Чи це не страждання?!

Цілком зрозуміло, що хлопчик зненавидів свою працю й користав із кожного випадку, щоб утекти. До того треба ще додати, що він божевільно захоплювався рисуванням вуглем на стінах, скелях і камінних усього того, що бачив. Часто також бачили його в церкві, як клячав на колінах перед іконою. Тому вважали його за дуже побожного. Помолившись, хлопчик роздивлявся, як той чи інший образ зроблений. Це я вам кажу, Ваша Величносте, щоб ви зрозуміли, як мусів мучитися Антін, сидячи при веретені. Три роки працював він понад силу і часто втікав на цілий день до вечора. В такі дні він не їв нічого, крім тих ягід або овочів, які знаходив у лісі.

Проте скільки гарних образів лишалося на сусідніх парканах і скелях!

Одного разу адова постановила замкнути сина в кімнаті, щоб не міг утекти. Йому було кодо пятнадцяти років.

Антін не сперечався і весь час свого увязнення використав на рисування вуглем на стінах кімнати. Коли ж мати випустила його, сказав:

— Мамо, я вже завеликий, щоб ви мене годували, але разом із тим і прясти більше не хочу. Тому не турбуйтеся, коли не побачите мене довший час. Я покидаю вас тому, що кохаю. Коли розбагатію, вернусь до вас. До побачення, мамо!

Мати хотіла його затримати, але даремно. Так одного дня опинився наш Антін у Парижі.

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

2. Ісус в Оливнім саді

Після вечері пішов Ісус з Апостолами на Оливну Гору, в сад, молитися. Він молився довго й щиро. Молився, щоб Бог дав Йому силу перенести терпіння, які Його чекали.

Пізно вночі в сад прийшли жиди, щоб схопити Ісуса. Їх провадив Юда, що дав їм такий знак: "Той, Кого я поцілую, це Ісус".

Юда підійшов до Ісуса і поцілував Його. Ісус став перед товпою і запитав:

— Кого шукаєте?

Вони відповіли:

— Ісуса Назарянина.

— Це Я. Можете Мене брати, але оставте Моїх учнів, хай ідуть собі в спокою.

Апостол Петро хотів боронити Ісуса. Він вийняв меч, кинувся на одного з жидів і відтяв йому вухо.

Але Ісус промовив до нього:

— Сховай меч. Хто мечем воює, той від меча гине.

Тоді діткнувся раненого жида, і уздоровив його. Потім відався жидам в руки.

3. Ісус перед судом

Жиди повели Ісуса перед найвищу жидівську раду, щоби судити Його. Вони знали, що Ісус був невинний, але підкупили свідків, які свідчили фальшиво, що Ісус нібито виступив проти Бога і сміявся з церкви. Тоді суддя запитав Ісуса:

— Чи ти є Христос, Син Божий?

Ісус відповів:

— Так! Я Син Божий!

Тоді жиди почали кричати:

— Він повинен умерти!

І так засудили Ісуса на смерть.

Це було в четвер увечорі. Цілу ніч жиди мучили Ісуса. Вони били Його тростинами, плювали в лице і всякими способами знущалися над Ним. А в пятницю повели Його перед Пилата, цісарського намісника, щоб він затвердив засуд смерти.

4. Ісус перед Пилатом

Пилат зробив Ісусові допит. І побачив, що Він невинний. Він хотів увільнити Його, але боявся жидів.

Тоді придумав спосіб і каже до жидів:

— Є звичай, щоб на свято Пасхи випустити на волю одного вязня, на якого погодиться нарід. У вязниці є злодій і розбійник Варава. Кого хочете щоб я випустив на волю: Вараву чи Ісуса?

Пилат думав, що жиди скажуть звільнити Ісуса. Але вони, засліплені ненавистю до Ісуса, закричали:

— Вараву, Вараву! Звільни Вараву!

І каже тоді Пилат:

— А що маю зробити з Ісусом?

Жиди закричали:

— Розпни, розпни Його!

І Пилат засудив Ісуса на смерть через розпяття:

5. Смерть Ісуса

Жиди вложили на плечі Ісуса важкий хрест і повели Його на гору Голгофу. По дорозі сміялися з Нього і плювали Йому в лице. А коли Він під тягарем хреста падав на землю, то били Його немилосердно тростинами і кричали, щоб іншов скоріше.

Але вкінці Ісус не міг уже дальше йти. Тоді жиди звеліли Симеонові з Кирині, що вертався з поля, щоб він понїс хрест Ісуса. Той зробив це.

На горі жиди розпяли Ісуса на хресті, прибиваючи Його руки і ноги великими цвяхами.

Під хрестом стояло багато жидів, що насміхалися з Нього.

Вони говорили:

— Коли Ти Син Божий, то зійди з хреста.

А Ісус молився за них словами:

— Отче, прости їм, бо не знають, що роблять.

Разом з Ісусом також розпяли двох розбійників: одного по правім боці, другого по лівім. Один з розбійників насміхався з Ісуса, а другий докоряв йому за це. Він сказав до Ісуса:

— Помяни мене, Господи, як прийдеш у царство Твоє.

І сказав йому Ісус:

— Направду кажу тобі, що ще сьогодні будеш зо Мною в раю!

Там була також Мати Ісуса і апостол Іван. Вони дивилися на муки Ісуса, і їхні серця розривалися з жалю за Ним.

Ісус висів на хресті довгий час.

Тоді померкло сонце і пітьма покрила землю на три години, хоч був тоді день. А коли прийшла хвиля смерти Ісуса, Він промовив:

— Боже, передаю в руки Твої духа Мого.

По цих словах Він скінчив голову і вмер. Тоді потряслася земля, аж скелі розпадалися, і почали діятися великі чуда. Люди, що прийшли дивитися на розпяття Ісуса, розбігалися з переполоху по домах. Остались тільки знайомі Ісуса, між ними деякі побожні жінки, що гірко оплакували Його смерть.

(Далі буде)

ЗАКЛИК

За останні роки Українська Православна Церква зробила дуже великий поступ. Радіємо, бачучи зріст наших громад скількісто й якістю. Душа радіє бачучи величаві будівлі-церкви, щоростуть по всіх околицях, де живуть православні українці.

Зо зростом УПЦерква вимагає й вимоги й голосніше про себе говорить, як будь-коли передтим.

Дуже важною і невідкладною справою є виховання дітей і молоді в релігійному дусі. А з цим вяжеться добре зорганізування й ведення Недільної Школи, й включення в неї всіх православних дітей.

До цього прямуємо і в цім напрямі йде праця в Консисторії нашої Церкви, в Громадах її, й в організаціях, що з нею співпрацюють.

Провінціяльний Зїзд Союзу Українок Канади, що відбувся в листопаді 1955 р. постановив просити Провід нашої Церкви, щоб зарядити короткий Курс для учителів Недільної Школи, щоб цим способом частинно помогти доброму ділу. Цей Курс відбудеться в часі великодних англійських вакацій, щоб дати змогу скористати з нього й учителям та учителькам публичних шкіл.

Цей Курс дасть змогу охотникам, що схотіли б учити в Недільних Школах на місцях і попрацювати тим способом для добра нашого молодого покоління, приготовитися бути учителями Недільної Школи. Будучи учителями так важної установи нашої Церкви, вони будуть учити дітей релігії, основи успішного й щасливого життя під опікою й впливом Святого Духа, на славу Богові й нашому народові, а їм самим на добро.

Чи є щось кращого як бути учителем чи учительською Недільної Школи Української Православної Церкви?!

Отже такий Курс для учителів і учительок Недільних Шкіл Української Православної Церкви відбудеться за благословенням Високопреосвященнішого Митрополита Іларіона, в днях 3—5 квітня, 1956 р. в залі Української Православної Катедри св. Івана в Едмонтоні. Науки будуть відбуватися в годинах від 9-ої рано до 12-ої в полудень, і від 2-ої до 4-ої години по полудні.

Громади Української Греко-Православної Церкви, Відділи Союзу Українок Канади, Сестрицтва і Відділи СУМК повинні доложити всіх старань, щоб заохотити бажаючих скористати з цього Курсу й цим забезпечити місцеву Недільну Школу, де вона існує, добрим провідником чи провідницею; де ж вона не існує, там добре підготований учитель чи учителька зможе зорганізувати науку в Недільній Школі.

Добра нагода! Велика справа, гідна найпильнішої уваги й найбільшої підтримки.

Чекаємо великого числа зголошень.

Усі заяви висилати перед 26-им березня, 1956 р., на адресу Адміністратора Західної Єпархії УПЦЦК, в Едмонтоні: 10945—107 St.

Мітр. Є. Гришина,
Адміністратор Західної Єпархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТІ З НЕПОТРІБНОЮ ЗАКРАСКОЮ

"Боже, нам єдність подай..." частенько співаємо. Всі знаємо, що всяке лихо, яке переживає наш народ, те, що над ним "поганці панують", від того, що ми поділені. В Канаді ми це зрозуміли й обєдналися під проводом Комітету Українців Канади.

І вітаноуємо спільні свята, де члени всіх патріотичних організацій разом сходяться як рідні, як сини й доньки одного народу, і відчувають взаємну пошану й любов одні до одних. Сідають одні поруч одних, дивляться прязно на себе. Велика, свята хвиля. Та так не все бувае.

На таких святах уніяти деколи забувають про велич моменту. Їхні священики, а з ними й вірні, не вміють забути римських наказів. А ці накази: показуй себе кращим, ліпшим від других; не сходися з християнами інших Церков, а головно з православними українцями і т. д.

КУК добра річ. Він бажае поєднання всіх українців. Одначе цього не бажае Рим. Тому на спільних святах западае в очі перевага Риму понад кличі й ідеї КУК.

Пішов я на Свято Державности цього року. Простора заля, але не наша. Знаю, що вона належить до протестантів. Питаю сусіда, чому таке народне свято відбуваеться деінде, а не в залі українців. На це не дали мені вияснення. Пізніше мені сказали, що минулого року було заряджено відбути це свято в залі української православно катедри, але воно не було успішним, бо уніяти, а головно їхні священики, свято збойкотували. На свято цього року, яке відбуто в протестантській залі, зволили прийти й уніятські отці. Свята не збойкотували.

Почалася програма.

Виступив хор православної церкви. Переспівав свої точки, заплескали.

Появляється "Чоловічий Хор"; диригентом уніятський священик. Навіть не почав співати, а вже плещуть. Плещуть по закінченні співу. Куртина зсувається. Але затримують її так, щоб надивитися на "улюбленого отця диригента". І плещуть...

Сидів я попереді. Бачу ряд крісел порожніх. Приходить один з зарядників і тихо говорить іншому, що це крісла для отців. Недалечко сидів православний священик (отець), одначе йому не казали сідати на резервові крісла "для отців". Чому?

З лівого боку попереді згуртувалися уніятські отці. Гуторили між собою, сміялися та всі позирали в сторону, де сидів православний священик. Нарешті один з них перехрестився і рушив попереду, а за ним інші... Вони мусіли переходити поперед православним священиком. Отже набирали довго відвагу, і аж перехрестившися пустилися до зарезервованих місць. А я грішний думав собі: Що ж це таке? Спільне свято? І там не можуть вибутися римських впливів! Я симпатизував з православним священиком, бо бачив, що уніятські отці виявляли брак доброго тону.

На святі одну з головних промов виголошено в англійській мові. Ця промова не дала Святі святости ані поваги! Тим більше, що промовець забув, де він і до кого промовляе. Заторкнув промовець (а він був теж уніят) закордонну політику нашої держави Канади, осуджив радіо-передачу "Голосу Канади", а навіть сказав насеінтинцю, що "Голосу Канади" не потрібно. Як би був говорив у нашій рідній мові й тримався теми, був би заслужив собі на признання й похвалу. А так зіпсував настрій і святі пошкодив, не поміг.

Дай Боже дочекати знов того Свята, але в українській залі, без уніятських закрасок, а промовами в нашій мові на тему дня і у взаємній пошані.

Учасник.

КАНАДІЙСЬКИЙ СУДДЯ ПОДАЄ ЖИДАМ ІХ "ВІРУ"

Самуель Фрідман, суддя з Вінніпегу, промовляючи в Оттаві на зборах Сіоністичної Організації Канади, сказав що кредом кожного жида в Канаді повинно бути: 1. лояльність з Канадою, 2. лояльність юдаїзмові, 3. лояльність Ізраїлеві.

Фрідман сказав, що між лояльністю Канаді і лояльністю Ізраїлеві нема суперечности.

Як бачимо, суддя Фрідман робить різницю між юдаїзмом та Ізраїлем. Ізраїль — це жидівська держава в точно окреслених межах. А юдаїзм — це жидівська релігія, національна релігія, що разом означае і жидівську народність; отже жидівська релігія є основою жидівства; релігія є екстериторіяльною, себто світовою, а не лише замкненою в межах держави. Як відомо, юдаїзм відродив державу Ізраїль.

Цікавий тут ще один факт. Суддя Фрідман зовсім не говорив про це, за яких умов можна погодити жидам у Канаді їх лояльність і до Канади, і до Ізраїля. До того, що було б, якби, наприклад, Ізраїль раптом опинився б по стороні іншого політичного бльоку, ніж Канада? А таке часом могло б статися. Натомість справа лояльности жидів до юдаїзму не може викликати дискусій, бо жиди вияснюють його як явище не політичне, а національно-релігійне.

Продається книжка в англійській мові

UKRAINIANS AND THEIR CHURCH

(Українці та їх Церква)

Написав Прот. П. Білон

Перевів на англійську мову
о. С. П. Симчич.

У зміст книжки входить коротка історія Української Православної Церкви, опис головніших обрядів та катехистичні відомости.

Особливо надається для молоді!

Ціна 75 ц.

Замовлення й гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semi-monthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum.
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

Архієпископ Михаїл, 1956 р.

СЛАВА БОГУ

ПЕРЕДПОСТОВІ ПОРАДИ ВІРНИМ

(Проповідь)

Є, й Бог, і ... в житті в "нашому" ... ...

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

"КУМ ЄРЕТИКА"

Скажіть мені: чи нема у вас-греко-католиків кумами? Напевно є — і кумами, і жінками, і сватами, і взагалі... І напевно пресу римську переглядають, але мають свій розум. Ви, бачите, маєте щастя. А мені не щастить, — впаде хліб з рук, та все маслом у пісок. Так було й цим разом.

Мав я приятеля греко-католика. Коли мені прийшлося хрестити синочка, я запросив його за кума.

По хрестинах звернувся він до мене з просьбою, щоб я позичив йому сто долярів. Кажу я до нього:

— Знаєш, голубе, гроші в мене не ростуть на дереві, як і в тебе. Є в мене сотня в банку. Це всі ощадності. Я тобі позичу їх тільки тому, що ти кум. Інакше не позичив би.

— Авжеж, — каже він, — кум це ніби член родини. У Св. Тайні Хрещення ми з тобою брали участь.

Щож, позичив я. А хіба ви ніколи нікому не позичали? — Позичаю, — кажу, — але за місяць щоб віддав, бо мені треба податок платити!

— Бігме, — каже, — що віддам.

Минув місяць. Податок платити треба, а кум не появляється з грішми. Пішов я до нього — не застав дома. Пішов другий раз — не застав; третій раз — не застав.

Погано. Зателефонував я до нього о 12-ій годині ночі. Мене спитали, хто говорить "Навар Полин", кажу. А мені відповіли, що мого кума нема дома. Дивно...

Зателефонував я до нього на фабрику; він відповів, що зайнятий — не має часу говорити. Біда! Бачу раз його на вулиці. Зауважив він мене здалеку, і круть — повернув у бічну вуличку, зник з очей.

Ага!... Мені защеміло серце, — бачу, що він уникає мене. Подумав я собі: "позич грош — втратиш приятеля". Глупа приповідка, але в мене вона справдилася. Все, що є на світі глупого — все воно збігається до мене, щоб справдитися на мої бідні голові. Щастя таке щербате...

Знаю, що мій кум стало до церкви ходить. Пішов я в неділю до його церкви. Виходять люди, виходить мій кум, — побачив мене і хотів утікати. Але я хап його за полу: стій!!! Ти чого втікаєш? А він подивився на мене переляканими очима і сказав трагічно:

— "Єретика уникай"!

Я думав, що він жартує. І я кажу жартом: — Ти собі єретика уникай, але не уникай з єретиковими грішми.

— Я не жартую! — образився він.

— Ну, то я теж не жартую, — кажу йому.

Вийшає він унійтський журнальчик "Голос Спасителя" (березень 1956) і читає мені з нього "Відповідь редактора "Вістника". Пише там о. Щудло: **"Тільки католицька Церква є правдива"**, і вона "одна вповні зберегла Христове навчання, велить своїм дітям уникати людей **єретиків у релігійних справах..."**

— Значить ти мене, — кажу, — рішив уникати?

— Не я рішав, але католицька Церква!

— Але гроші віддай!

— Не можу, — каже. — Гріх мені буде!

А що ж спільного має позичка з релігійними справами?

А кум каже: — Ти мені позичив гроші як своєму кумові. Так? Так. Я став твоїм кумом через участь у православній Тайні Хрещення. Цим я зрівнів перед папою, перед католицькою Церквою і перед отцем Щудлом. Зрівнів, бо був несвідомий гріху. А тепер оця стаття о. Щудла освідомила мене. І я вважаю, що моє кумування стало неважним. А з тим і моя кумівська позичка стала неважною. Я її позичав як твій **кум**. А коли я вже не кум, то я не той, що був. Коротко кажу: будеш ісповідувати, що апостол Петро є наступником Христа, а папа римський — наступником ап. Петра, то віддам гроші, а не будеш, то я, за перепрошенням, свищу на свій довг!

І з руками в кишенях пішов собі геть. Потім зупинився, постояв і знову вернувся.

— Ти може, — каже, — задумав справу передати на суд?

— Не хотів би, але ти змушуєш мене.

Мій кум їдко зареготався. — Не забудь, - каже, — що ми живемо в християнській країні, а не в еретицькій! Бачиш отой документ? — показав у "Голосі Спасителя" оту "Відповідь" о. Щудла. — Мені й адвокатів,—каже,—не треба. Суддя сам побачить, що тут мій довг у єретика є неважний.

Я дійсно задумався над його словами, і прийшов до висновку, що суд мого кума не захоче судити. Бо коли його признають варіятом, то заберуть до лікарні, а мої гроші пропали...

Назар Полин.

ГРЕЦІЯ ДОЗВОЛИЛА ВИЗД НА АФОН

Настоятель Пантелеймонівського монастиря та Іллінського Скиту на Афоні повідомляє, що всім тим, хто з православних бажає вступити в один з Афонських монастирів, дозволяється в'їзд на цю Святу Гору. Вступати до монастирів дозволяється особам не дуже-старим та здоровим морально і фізично — щоб вони були спосібні належно виконувати манастирські обовязки.

Хто бажає вступити на Афон, той повинен перш за все листовно порозумітися з о. Настоятелем даного манастиря; якщо о. Настоятель дасть свою згоду, то повідомить про це кандидата. Після того треба звернутися до найближчого Грецького Консуляту за дозволом на в'їзд на Афон, складаючи такі документи: 1. Свідоцтво народження й хрещення. 2. Свідоцтво, що кандидат не був судово караний. 3. Кандидат мусить на письмові подати, що йому відоме автоматичне втрачення своєї попередної горожанської приналежности та прийняття грецького громадянства з хвилею вступу на Афон — хоч би навіть в характері послушника.

МИТР. МАКАРІЮС ДЕПОРТОВАНИЙ

Британці депортували з острова Кипру голову грецької Церкви на Кипрі — митрополита Макаріоса й трьох священників; всіх їх, силою розпорядку британського генерал-губернатора Сер Джана Гардінга, вислали на острови Сейшем на Індійському океані. Сталося це тому, що митр. Макаріос є головним провідником руху за злуку Кипру з Грецією.

Грецький уряд, у відповідь на це, відкликав свого амбасадора з Лондону і рішив звернутися до Обєднаних Держав.

Кілька днів по депортації грецьке населення Кипру загальним штрайком спаралізували ввесь рух на цьому острові.

Православна Церква Греції рішила звернутися до всіх християнських Церков у світі з просьбою запротестувати проти депортації митр. Макаріоса.

Кажуть, що після депортації, 15 березня британська поліція арештувала ще 2 грецьких православних священників, осаджених у підбурюванні населення проти британців.

Прем. Ідени заявив у британському парляменті, що його уряд рішив задержати Кипр під своєю контролею, щоб рятувати в тій частині світу оборонну базу західних держав і щоб задержати контролю джерел нафти на Середземному Сході. Парлямент Британії одобрив становище Ідена голосами 317 проти 252. — Покищо становище В. Британії є таке, що вона готова навіть до военної акції, якщо б цього вимагала справа задержання Кипру. Британська преса гостро атакує американців за те, що дипльоматичний представник Америки в Атенах (столиці Греції) висловив грекам співчуття з приводу депортації митр. Макаріоса.

КОВЕРТКИ

для переведення церковної колекти

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала ковертки з відповідним написом, для ковертової системи переведення церковної колекти підчас Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в ковертках, на яких вписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й при кінці року видає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року зложив на тацу. Такою несвідкою членик можуть виказуватися при плаченню доходового податку.

Ціна ковертok така:

За тисячу (1000) ковертok—$8.50
За 500 ковертok — — — — 4.50
За 100 ковертok — — — — 1.00

Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

СПОГАДИ о. П. БІЛОНА

Видавництво "До Світла" повідомляє, що вже вийшла з друку друга частина

СПОГАДІВ

Прот. Петра Білона,

в якій автор описує свій приїзд на американський континент та свої переживання в Канаді, як Священик Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Ціна з пересилкою лише $1.00.

Замовлення й гроші висилати на адресу:

Rev. P. Bilon
1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A

ЦЕРКОВНІ ВІСТІ

● В днях 6-11 лютого ц. р. в Швебіш-Глюнді к. Штуттгарту (Зах. Німеччина) відбулася конференція духовенства УАПЦ Церкви в Німеччині, очолена Вир. Митрополитом Никанором. Конференція була присвячена справам і потребам УАПЦ Церкви в Зах. Європі.

● В лютому ц. р. Науково Богословський Інститут УАП Церкви в ЗДА видав такі книжки: "Кринця благодаті" прот. М. Федоровича і „Єдина Церква Христова" О. Воронина.

● Цьогорічна сесія Церковної Ради Митрополії УАПЦер кви в ЗДА відбулася 2 лютого.

● Дня 9 березня делегація Національної Ради Церков (протестантських) вилітає до Москви на 10-денні відвідини. Склад делегації. о. Блек — голова Нац. Ради Церков у ЗДА, єпископ Шерил — делегат Єпископальної Церкви, о. Фрай — лютеранин, о. Барнс — пресвітеріянин, о. Кирк — методист, о. Герцог — баптист, о. Пардан — методист, та інші. Негри, що становлять 20 відсотків членів протестантських церков у ЗДАмерики, також мають свого представника в делегації до Москви. Делегація їде на запрошення Московського патріярха. — Не хочеться вірити, щоб провід Нац. Ради Церков ЗДА не знав, що це советський уряд наказав патріярхові запросити протестантських делегатів, щоб їх використати для політичних цілей.

● В Мадриді (Еспанія) 10 років існували протестантська духовна семінарія і Богословський Інститут. - Міністерство внутрішніх справ Еспанії в листопаді 1955 р. дало наказ закрити ці школи. Одначе щойно 23 січня 1956 р. поліція замкнула їх та опечатала. Місцеві протестантські кола запротестували. З католицької преси тільки „Кур'єр" у Швайцарії вчинок еспанського уряду назвав „цілком невідповідним засобом боротьби з протестантизмом". При цьому „Кур'єр" заявив, що ані уряд Еспанії, де майже виключно католицьке населення, насильно закрив, протестантські школи, то цим стивить у невигідне положення католиків в інших краях, де католики є в меншості, але стараються для себе про рівність перед законами з вищими релігіями. (Вони мають цю рівність!). — На початку березня преса повідомила, що протестанти вжили політичної інтервенції, і під її натиском уряд знову дав дозвіл на відкриття згаданих протестантських шкіл. — Така „справедливість і толерація" там, де уряд у руках католицьких фанатиків. Це така ж нетолерація, як і в большевиків.

● Американський посол Мир. Тейлор сказав: „Його Святість Пій XII стверднв, що Апостольський Престол засуджує атеістичний комунізм і Головою советську систему відносно особистої свободи, але не перестає відноситись і далі до народів Советського Союзу з батьківською любовю" („Наша Мета", 3. 3. 1956).

— Значить, папа відрізняє комуністичну партію від окремих націй у межах СССР. Тим самим папа засуджує це, що чинять **комуністи**, а не засуджує цього, що чинять **москалі!**

● В неділю 26 лютого в Южін Сити, Н. Дж., ЗДА, почавши 42-ий сезон пасійних вистав, що їх називають „Американським Обермаммергау" (Обермаммергау, Бавярія, Зах. Німеччина, село в Альпах, де що 5 літ відбуваються пасійні вистави —, „Пассіонспільке"). В цих виставах, що зображають муки і смерть Христа, бере участь 200 осіб з місцевого населення. Френк Дж. МекКарті грає ролю Христа вад 1927 року. Ці грі будуть повторювати кожної пятниці і неділі під час Великого Посту.

● Українське Евангельське Обєднання в ЗДА, виступило з протестом проти поїздки у делегатів Нац. Ради Церков у ЗДА до Советського Союзу. — Ясна річ, цей протест не стримає делегатів від поїздки. А коли ці делегати будуть промовляти в Москві від імени Нац. Ради Церков, то треба мати на увазі, що до тої Нац. Ради Церков належить теж Укр. Евангельське Обєднання.

● Папа Пієві XII. 2 березня 1956 р. минуло 80 років життя, а 12 березня минуло 17 років, коли його вибрано. З якої віри ще маленьким охрестили, а особисте переконання плодів, його власний розум, воля й почування рідної спадщини, що його привезся такої, а не иншої віри. Православні українці тримаються своєї рідної Церкви не тільки тому, що це була віра їх предків, але й тому, що вважають цю віру за єдиною згідну з Св. Письмом та єдиною правдивою Церквою — незалежно від чужих церковних центрів — Москви, Риму, Царгороду і т. д., — як через церковну залежність хотять опанувати Україну політично.

Хай о. Щудло турбується тими грішними папами, що мали нешлюбних жінок і дітей та нарушали над вірою Христовою. Хай журиться католицькими єпископами і священиками та членами Католицької Акції в Хорвати, що пролляли море невинної крови православних християн. Хай ними душами журиться. Хай врешті, журиться своєю душею, коли він у такий нечесний спосіб хоче дурити читачів і погрожує людям нечлом по смерти, погрожує за це, що вони пізналися на фальші папів, які видають себе за... наступників Христа на „Отож хто не є злученний з Головою Советської Церкви, цебто з Петром, який був апостолом заступником Христа на землі, та хто не хоче покоритися законним наслідникам Петра, той не може належати до Христової Церкви... Це не значить, що такі люди будуть прокляті або як Ви самовільно приписуєте мені: „Хто не пядається Папи, той ворог Христа. „Люди, що не з власної вини пробують позакатолицькою Церквою, як це бувае з протестантами, які народилися поза католицькою Церквою, в подавляючій більшости проживають у добрій вірі, й тому можуть щиро любити Бога й щдуть до неба... Тільки ті будуть суджені й карані, що народилися в прав дивій Церкві, а опісля понехнули її! Такі люди відповідатимуть за зраду Христової Церкви та відчують наслідки зради віри й Церкви".

— Чи о. Щудло думає над тим, що пише? Чи вірить він у це? Ці, що їх родичі охрестили в протестантизмі, мають свій розум, мають вільну волю і чують католицьку агітацію; значить, вони знають, чим є католицтво, і могли б перейти до нього. Чому ж не ідуть? Бо живуть у цій добрій вірі, як каже о. Щудло, що їх релігія для них є кращою за католицьку. Значить, тут рішає їх особисте переконання, себто їх **добра віра**, подиктована розумом, волею і почуваннями.

А ці, що переконалися в неправдивості католицької віри, — чи не в **добрій вірі** вони це зробили? Не це, коло в якій вірі ще маленькими охрестили, а особисте переконання плодів, його власний розум, воля й почування рідної спадщини, що привезся в себе з собою, а ці буря подвоїла кількість т. зв. космічних променів у світі. Ці промені на деякий час перервали радіопередачі та міжконтинентальні телефонічні розмови. Англійський космограф д-р Томмі Голд сказав, що космічні про мені тільки тоді були б небезпечні для людського організму, якщо б їх появилося в сто разів більше ніж звичайно.

● Советські лікарі винайшли лікарство проти грипи (флю), яке, кажуть, дуже успішне. — Якщо це правда, то чи населення дістане коли це лікарство? А все ж таки воно не заступить зимової одежі, якої в СССР населення не має.

● „Співпраця католиків з магометанами в акції поборювання комунізму була темою реферату директора Центру Схід-Захід у Риму. Між слухачами був кардинал Таруччі — патріярх Антіохійський, амбасадор Сирії й Ливану, міністри Ірану й Йорданії та інші високі церковні і світські особистості. На зборах відчитано привітальне письмо кардинала Тіссерана, що гаряче вітав таку ініціятиву" (За „Нашою Метою" под.

З ПРЕСИ

„Голос Спасителя" (березень 1956). У „Відповіді редакторам „Вістника" о. Щудло між иншим пише:

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

● 63-річний фризер (барбер) Морріс Шварцберґ у Нью Йорку кінчає цього року народну (публичну) школу. Після того думає вписатися до середньої школи (гай скул). В день працює як фризер, а ввечорі ходить до школи. В Варшаві (Польща), де він про ва сові молоді лта, а нього не було можливости вчитися.

● В Італії є офіційних членів комуністичної партії 2,000 малійони („Свобода", 7. 3. 1956).

● Англійська армія має 779,000 вояків; з того 411,800 сухопутньої армії, 123,500 моряків і 223.200 летунів. Крім того, є 634,200 резервових вояків.

● „Американсько-Жидівський Річник" на 1956 рік повідомляє, що в цілому світі живе тепер 11,908,443 жидів. За 1955 рік число жидів збільшилося на 58,557 осіб. В Нью Йорку жидів мешкає більше, ніж у державі Ізраїль.

● В четвер, 1 березня 1956 року астрономи зауважили на сонці 55 плям, з яких деякі більші від поверхні нашої землі. Причина тих плям — це великі вибухи в сонці, що спричинили в світі магнетну бурю, а ця буря подвоїла кількість т. зв. космічних променів у світі. Ці промені на деякий час перервали радіопередачі та міжконтинентальні телефонічні розмови. Англійський космограф д-р Томмі Голд сказав, що космічні про мені тільки тоді були б небезпечні для людського організму, якщо б їх появилося в сто разів більше ніж звичайно.

● Советські лікарі винайшли лікарство проти грипи (флю), яке, кажуть, дуже успішне. — Якщо це правда, то чи населення дістане коли це лікарство? А все ж таки воно не заступить зимової одежі, якої в СССР населення не має.

● „Співпраця католиків з магометанами в акції поборювання комунізму була темою реферату директора Центру Схід-Захід у Риму. Між слухачами був кардинал Таруччі — патріярх Антіохійський, амбасадор Сирії й Ливану, міністри Ірану й Йорданії та інші високі церковні і світські особистості. На зборах відчитано привітальне письмо кардинала Тіссерана, що гаряче вітав таку ініціятиву" (За „Нашою Метою" под.

„Канадійський Ранок" 1. 3. 1956). — З московитами Рим братається, а провід унійської церкви наказує непокритих православну Україну!

РІЖНІ ВІСТІ

● З добре поінформованих кол у Москві походить поголоска, що в найближчих місяцях новий більшевицький уряд видасть публічну заяву, в якій признається, що Москва замордувала в Катині 12,000 польських полонених офіцерів (в 2-ій світ. війні) і що зробив це Сталін. — Кажуть, що Хрущов хоче ще більше добити Сталіна по його смерти, щоб тим ковше заблистіти самому, — також по-сталінськи!

● На Кіпрі англійці почали заглушувати радіопередачі з Греції. Грецька радіовисильня в Атенах у відплату пригнала передачу англійської програми.

● Відомий англійський світової слави історик і мислитель д-р Арнольд Дж. Тойнбі в літньому семестрі 1957-1958 академічного року буде викладати в США в університетах Вашінгтона і в Лексінгтоні, Вірджінія.

● Советська „Литературна газета" в одному з репортажів подає такі слова колгоспника: „Ця земля (колгоспна) не належить ні мені, ні нікому іншому, — вона є державною, нічиєю землею". Ця газета каже, що селянин більше цікавиться клаптиком своєї власної присадибної землі, ніж колгоспними державними ланами. Дехто думає, що більшевики мають намір відібрати від селян ділянки присадибної землі.

● Найвищий Суд Зединених Держав Америки постановив, що урядова заборона окремих шкіл для дітей білих та кольорових батьків відносяться не тільки до публічних (народних) шкіл, але й також до коледжів та університетів.

● През. Айзенгавер заявив, що буде ще раз кандидувати на президента ЗДА в наступних виборах.

● Комуністичну партію в Польщі Сталін був розвязав ва її відпо ухал від партійної лінії. Тепер, по смерти Сталіна, Москва знову відновляє цю партію в Польщі, звалюючи вину на розстріляного Берію за її розвязання. Комуністичний часопис в Польщі „Трибуна Люду" помістив свіглини 10 польських комуністів, з яких кільох було замордовано з наказу Сталіна в Москві.

● Англіканська Церква у В. Британії устами своїх найвищих достойників висловилася проти пляновного приїзду Хрущова і Булганіна до Лондону навесні цр. А тим часом Маленков уже прибув до Британії, щоб промостити шлях Хрущову і Булганінові, які прийдуть до Лондону 18 квітня і будуть тек гістьми королеви. Хмерене співіснування не припинається.

● Пакистан (частина індії, якій окрема віра, мусульманська, відрізняла від єдности з Індією, — як католицизм відрізнав Хорватію від Сербії) став незалежною державою в Британському комонвельсті. Пакістан 2-а республіка, вже за голову Брит. Комонвельсту вважнає королеву Елизавету II. Згідно з конституцією, президентом республіки може бути тільки мусульманин.

● Під час свого недавнього побуту в Празі (Чехословаччина) Молотов наказав чеському комуністичному урядові троха зменшити переслідування Церкви в Чехословаччині. Зробив він це, як кажуть, тому, що Хрущов і Булганін мають відвідати В. Британію, отже хотять показати ся „толерантними" для релігій. До того ж, населення Чехословаччини в подавляючій більшості належить до чеської національности (т. зв. „гуситської") Церкви, що в дечому нагадує англіканську.

● В політичному світі починають щораз голосніше говорити, що з початком літа ц. р. на Близькому Сході між Ізраїлем та арабськими державами може вибухнути війна. Обидві сторони не тільки зброяться, але й горячково укріплюються, копають окопища перед бомбами і є в стані воєнного поготівля. — Не так грізною є сама війна між жидами й арабами, як це, що це може стати загодою для збройної розгри між великими потугами.

З ДІЯЛЬНОСТИ ТЕОЛЬОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ при Колегії св. Андрея в Вінніпегу

— Дня 22 нотого ц. р. о год. 6.15 вечора в Колегійній каплиці протопресв. Григорій Метюк при співучасті всіх студентів-богословів відправив Молебень за здоров'я Впреосв. Митрополита Іларіона.

Під час Молебня студенти-богослови брали з своїм духовним настоятелем протопресв. Г. Метюком ревно молилися, щоб Господь Бог щедрав кріпке здоров'я та многі літа нашому дорогому Первоверархові та щоб Він це довго міг працювати для добра та розвитку Св. Православної Церкви.

— Дня 4. березня ц. р. о год. 7.30 ранку в каплиці Колегії св. Андрея о. П. Блажук відправив Заупокійну Службу Божу за всіх православних християн, отців і братів наших.

Зараз після Служби Божої була відправлена Панахида за спочилих православних християн. Під час Служби Божої і Панахиди співав хор студентів-богословів.

— Дня 14. березня ц. р. о год. 6.30 вечора в Колегійній каплиці було відправлено Молебень за здоров'я добродійки Блажук, яка є тяжко хвора. Молебень відправив о. Йов Скавальський при співучасті всіх студентів-богословів.

Після Молебня о. Йов сказав до присутніх студентів коротке слово, в якому закликав всіх до братньої любви та до примірної поведінки, гідної православного християнина, під час надходячого Великого Посту.

— В другому півріччі (II семестер), в рямках викладів з Історії Української Церкви, яку на Теольогічному Факультеті Колегії св. Андрея викладає Високопреосвященний Владика Митрополит Іларіон, продовжуються семінарії, на яких були прочитані студентами слідуючі реферати: о. дцяк. І. Мельник — „Двоєвір'я"; о. протодиякон С. Столярчук: „Кафедральний Собор Св. Софи в Києві"; студент Б. Древецький: „Демонологія"; студ. Т. Баган: „Похорон"; студ. М. Крицук: „Князь Володимир прийняв Православ'я, а не Католицтво"; студ. М. Стеценко „Перше Охрещення України". Згадані реферати відбуваються на дуже високому рівні завдяки тому, що студенти їх солідно опрацьовують, та завдяки цінним порадам і вказівкам які, як доповнення, завжди дає студентам Впреос. Митрополит Іларіон до згаданих рефератів.

Іван Стус.

Школа релігійного навчання при Церкві св. Володимира в Гемптоні, Онт.

1. Сидять зліва направо: Петрунь Зелінка, Розалія Кравецька, Анна Балацька, Наталка Баран. о. Прот. В. Федак (Законоучитель), Галина Грегорович, Євгенія Романюк, Елисавета Ковтун, Озена Ковтун, Ірина Ничай.

2. Стоять зліва направо: Наталя Стахнів, Євгенія Новак, Леона Шотропа, Орися Олійник, Розалія Яремко, Діна Гуторів, Світлана Наливайко, Ада Наливайко, Леся Матвешин, Грейсі Параскох, пані Шотропа, добр. Федак.

3. Стоять зліва направо: Володимир Смирнів, Борис Янишин, Сидній Мандзюк, Ник Іванов, Юрко Яремко, Ілля Федак, Мирослав Клим, Борис Смирнів, Євген Федак, Оксени Федак.

ШКОЛА РЕЛІГІЙНОГО НАВЧАННЯ

Думка про створення школи релігійного навчання при Православній Громаді ім. св. Володимира в Гемптоні належить парохові о. прот. В. Федакові. Ця добра ідея швидко знайшла багато прихильників.

В жовтні мин. року наша Школа релігії розпочала навчання. Щосереди на релігійні виклади стало приходить 38 осіб-членів місцевої громади, переважно молоді. У класі дитячій теж не бракує слухачів, — тут налічується до 50 учнів релігії.

Основна мета Школи — оборонити наших дітей, православну українську молодь знанням в історії Церкви, основ і засад Православія.

Дітки викладається Старий і Новий Заповіти. На кожній лекції законоучитель о. прот. В. Федак розділе слухачам письмові лекції з окремих розділів Святого Письма, поясняє наші обряди, символіку тощо.

Сарша молодь слухає лекції про Служби Божі, про основи християнської етики й моралі. Про запізкавлення релігійними викладами найкраще свідчить те, що на кожній лекції о. В. Федак дістає багато запитань і дає слухачам вичерпні відповіді.

Вивчення основ Православія зміцнює мораль та релігійну й національну свідомість. Наші діти, молодь ще більше призвичаюються до своєї Церкви, до славного українського народу.

Мик. Добро-Величко.

СОБОР СВ. ПОКРОВИ у Вінніпегу. — Річні Збори

Дня 5-го лютого 1956 року в залі Собору св. Покрови відбулись Річні Збори парафії Українського Православного Собору св. „Покрови в Вінніпегу. Збори відкрив голова заряду Соборної Парафії п. Н. Гаврилюк і попросив настоятеля Собору протопресвітера о. Г. Метюка провести молитву.

По спільній молитві п. Н. Гаврилюк попросив присутніх вибрати Президію Зборів, до якої одноголосно були вибрані: п. інж. Ф. Онуфрійчук — голова, письменник п. О. Гай-Головко — перший секретар, п. Слонівський — другий секретар.

Голова Зборів п. Ф. Онуфрійчук щиро подякував Зборам за довіря, виказаному заборах вшанувати память померших членів хвилиною мовчанки.

Найперше відчитано Протокол Річних Зборів за 1954 рік, а потім давали свої звіти всі урядники Заряду, починаючи від голови Заряду п. Гаврилюка, який подякував усім за співпрацю, що принесла гарні наслідки для дальшого розвитку парафії.

По черзі звітували: п: І. Кирилюк — заступник голови Заряду, п. А. Баляс — рекордовий секретар, п. Ф. Рекрут — фінансовий секретар, Андрій Мізерота, касир; п.п. Николай Кушнірик, Я. Гельмич та Р. Масник — директори, п. п. Г. Баляс, В. Дудар, М. Ковальчук — господарі, п. п. С. Котельницький, В. Музичук та М. Шмагей — старші брати, пані М. Кушнірик від Недільної Школи, п. І. Шиловський від Рідної Школи, п. Ф. Рекрут від Соборного хору, п. Г. Бабюк від Драматичного гуртка. Крім того дали короткі звіти: пані К. Грабовецька — голова Сестринства, пані С. Хома — голова Жіночого Товариства та п. В. Дячек — голова Допом. Братства св. Андрія.

Всеч. о. протопресвітер Г. Метюк, настоятель парафії, дав короткий перебіг душпастирської праці за минулий рік та з радістю ствердив, що Соборна парафія є одною великою родиною, в якій панує згода, любов та яка гармонійно й з великою жертвенністю працює для Божої слави, добра парафії, Рідної Церкви й народу. У своїому слові о. Настоятель з особливим пристрастком підкреслив потребу дальшої особливішої опіки над нашими дітьми, які навчаються в Рідній і Недільній Школах при Соборі, та молодіж, яка зорганізована в Молодечих Товариствах „Тризуб" (старші) і „На Варті" (молодші). На закінчення закликав членство кожне належати до відповідної кожному його станові організації при Соборі, щоб з тим більшим успіхом працювати для дальшої розбудови нашої парафії, яка з кожним роком все зростає своїм числом та побільшує свою активність на всіх ділянках релігійно-національного життя.

П. Г. Блюк, голова Контрольної комісії, подав до відома висліл контролі фінансів парафії, стверджуючи зразкове провадження всіх фінансових рекордів та пропонуючи вислозати Зарядові потум доміру. Зібрані цей внесок прийняли одноголосно.

У вільних внесках провадились жива дискусія над деякими питаннями, що х порушив п. І. Кирилюк, а які зробили побільшення книжками парафіяльної бібліотеки, взивання й поширення пропозицій на актуальні та релігійно-національні теми, що їх гарно виголошує о. парох нашого Собору, та інших тем нашого біжучого життя.

Треба сказати, що Річні Збори пройшли в надзвичайно поважній і річевій атмосфері. Президіюк Зборів інж. Ф. Онуфрійчук вміло їх провадив, а членство поважно обговорювало всі порушені питання.

Перед приступленням до вибору нового Заряду п. Ф. Онуфрійчук у коротких словах сказав про працю парафії, яка визначається в гармонійній і братерській спільній співпраці та яка є доказом відданости для Української Православної Церкви, а тим самим також для українського народу. Виявом живучости й сили громади є добудова Собору, якої кошти виносять понад $200.000.00. Ця Святиня є велична. Вона є прикрасою не тільки Вінніпегу, але й всієї Канади. Жертвенність соборян є може служити добрим прикладом для інших наших громад, перед якими стоїть завдання будови церков.

На закінчення свого слова інж. Ф. Онуфрійчук запропонував залишити на наступний 1956 рік старий Заряд на чолі з п. Н. Гаврилюком, як признання за його гарну працю в минулому році. Отже зроблено внесок і поперто та вибрано Заряд одноголосно.

Всеч. о. Г. Метюк, парох парафії, сердечно привітав вибраний на 1956 рік Заряд, який за одну хвилину зо старого стався новим, оновленим...

Річні Збори закінчились відспіванням молитви. Шастя Боже побожний Соборний парафії в її праці в новому 1956 році!

С. Котельницький.

ГРОМАДА СВ. ПОКРОВИ ЛІМІНГТОН, ОНТ.

В 1920 р. почали українці осідатись на цебульних землях в околиці Ліміштон, в 1934 р. побудували „Просвіту" ім. Т. Шевченка і заінкорпорували до С. У. Н. Д.

В 1954 р. відсвяткували 20-ліття існування домівки. В 1955 р. просвітяни пішли колядувати двома партіями; одна партія на церкву, а друга на цілі Товариства і відділ КУК. На церкву заколядували $206.35. Від початку заснування домівки до 1956 р. спровадлувалися виключно займалося заряд „Просвіти", в якій відбуваються всі Служби Божі. На Новий Рік по старому стилю, себто 14 січня, о. І. Пестуш з ім. Сарнія відслужив Службу Божу, а о 2-ій год. по обіді відбулися перші загальні збори, і створили Церковну Громаду.

Збори відкрив голова „Просвіти" І. Максимяк, і попросив присутніх вибрати президіюка зборів; вибрано п. Юрія Скибенецького, який по проснв о. І. Пестуна провести молитву. По молитві о. І. Пестун виголосив промову, в якій закликав твердо стояти при Українській Православній церкві. Голова п. Ю. Скибенецький пояснив історію Української Православної Церкви; по закінченні промови п. Голова попросив присутніх вибрати церковний заряд.

До Заряду вайшли:

Голова — В. Личка.

Заступник голови — М. Середа.

Секретар — А. Володарчик.

Касиер — М. Майк.

Фінансовий секр. — М. Онищук.

Трости: І. Максимяк, П. Головка, Ю. Глібів.

Ревізійна комісія: голова — Ю. Скибенецький. Члени: И. Канюк, В. Волф. Сестринство: голова — П. Антонюк, заст. головн — А. Личка, секр. — А. Скибенецька, касієрка — пані Середоха.

По закінченні виборів Заряду першою точкою було вибрання імени церкві і Громаді; вирішено надати назву: „Парафія Святої Покрови". Професор Воголевич з Детройту, ЗДА, дожазав історію запорожців — як глибока віра була запорожців і як твердо молитвали вони Матір Божу.

Збори закінчилися молитвою.

А. Вздарчик.

З ЮВІЛЕЮ НА ДОБРІ ЦІЛ

Великою рідкістю є святкування 50-літнього ювілею подружого життя. Наші добре відомі громадяни з Едмонтон, Альберта, п-во Іван і його подруга Катерина Василинка в примірний і гідний спосіб відсвяткували цю врочисту хвилину.

Ювілят народився в Галичині, в селі Монастир, повіт Рава Руська в 1882 р., а одружився 28 жовтня, 1905 р. з Катериною з дому Павлюк.

До Канади п. Василинка прибув 1909 р., а дружина 1911 р. При житті лишилося 6 дочок і 3 сини. Діти з своїми друзями, онуками і сусіди ближчі і дальші прибули до укр. православної церкви о 5-ій годині 28 жовтня ц. р., щоб разом з ювілятами і дітьми принести подяку Господеві і помолитися за здоровля так милих родичів і громадян. Молебень відслужив Всеч. о.

прот. Г. Василів — бувший парох, і теперішний парох Всеч. о. В. Семінин. Ювілеїстим дружбою був односельчанин п. Гр. Бугай, а сл-і Розалія Спрус були приятелі.

Родина запросила всіх приятелів на спільну трапезу до Українського Народного Дому гості і запросили всіх до вечері. Всеч. о. Василів побласловив пожиту. Були після вечері промови, які виголосили панове із. Горецький і П. Хаба, о. Василів, п. Гр. Бугай і о. Парох Господарем був п. Мих. Якімець. Всі промовці підносили заслуги Ювілятів на народнім і церковнім полі. Пан Василинка через довші роки був головою Укр. Нар. Дому і У. Г. П. Громади. Завжди брав живу участь в Зїздах та Соборах нашої Церкви. Він є довголітнім членом Укр. Інституту св. Івана і сталим передплатником „Українського Голосу" та „Вістника".

Від родини тост для родичів виголосила п-і Марія Фіцович – найстарша дочка, а зять передав від родини для родичів телевізійний апарат.

На заклик о. Пароха присутні зложили пожертви на наші справи в сумі $46.35. Гроші розділено: „Український Голос" $11.00, „Вістник" $10.00, Колегія св. Андрея $25.35.

Товариство забавлялося до пізного вечора. Сусіди і приятелі складали особисті побажання, а всі разом співали „Многії літа" побажали нашим заслуженим громадянам і дорогим родичам кріпкого здоровля та щирої тихої согласної праці на будуче. — Щасти Боже!

Приятель.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

КАТЕРИНА ДАНИЛЮК

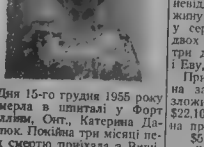

Дня 15-го грудня 1955 року померла в шпиталі у Форт Вільям, Онт., Катерина Данилюк. Покійна три місяці перед смертю приїхала з Вінніпегу до своїх дочок, що живуть у Форт Вільям, а саме: Анна Скоренька, Нора Стецюк, Катерина Троят і пані Дунєан Берніс.

На похорон, що відбувся дня 19 грудня з церкви св. Благовіщення у Форт Вільям, приїхав з Плюмас, Ман., та-кож її одиноки син Едвард.

Катерина Данилюк була добрею людиною, гарно виховала своїх дітей, але по смерти свого першого чоловіка Олександра Цисика чимало зазнала горя, бо ні другий муж мав невідповідний до неї характер.

За свое 65-літнє життя вона багато потрудилась і на славу Божу, була членкинею нашої Церкви, була глибоко-віруючою людиною, і перед своєю смертю ще двічі сподобилась прийняти Св. Тайни.

Смерть бл. п. Катерини глибоко вразила її дочок, які доложили всіх старань до того, щоб якнайкраще поховати свою кохану маму.

Парастас, Заупокійну Службу Божу й Похорон відправив Всеч. о. О. Новицький зо всма знаним у нас довголітнім диком п. К. Чеховим.

По похороні в домі панства Скоренських відбувся поминальний обід, під час якого п. Чеховий заключав присутніх зложити покійній Невянучий Вінець у вигляді жертви на нашу пресу і Церкву. Присутні зложили $17.50, з чого $10 на пресовий фонд нашого церковно-народного часопису „Вістник".

Сусід.

ІВАН ОНУФРІЙЧУК

Гленден, Алта. — 2-го лютого, в четвер, в місцевому шпиталі упокоївся у Господи бл. п. Іван Онуфрійчук, проживши 68 років.

Покійний походив з Буковини, а до Канади прибув з родичами в 1897 році, які поселилися на фарми в околиці Ендрю, Алта. В 1909 році перенеся до Френчр, Алта., і осівся на фармі, на якій працював аж до своєї смерти.

Бл. п. Іван був тихої та лагідної вдачі, і за це його любили та поважали не тільки свої, але й чужі люди.

6-го лютого, в понеділок, парох о. І. Кулиш відправив похоронне Богослуження в церкви Св. Ап. Петра й Павла в Гіффорд, Алта., при участі численній участі рідних, сусідів та знайомих, що прийшли віддати останню прислугу покійному.

Покійний Іван залишив у невідрадзувальному смутку дружину Райфту, з якою прожив у сердечній згоді 35 років, двох синів: Дмитра й Василя, три дочки: Олену, Василину і Еву, та 15 внуків.

При Останньому Прощанні, на заклик пароха, присутні зложили на невинучий вінок $22.10, які були призначені на пресфонд: для „Вістника" $5.00, для „Віри й Культури" — $5.00 та на потребі Української Православної Церкви в Канаді $12.10.

Нехай Всемилостивий Господь приймє душу покійного Івана в Свої небесні оселі, а канадійська земля нехай буде йому легкою.

Вічна Йому Память!

Учасник похорону.

КОЛЯДА, 1956.
(Продовження).

Збірка о. О. Хомяка.

Витків, Саск. Володимир Сорока 2 дол. По 1 дол.: Марія Бігрій, О. Войтюк, С. Гаргара, І Гоян, А. Г. Іваничук, Г. Іваничук, Н Іваничук, П. Іваничук, М. Іваничук, Ф. Мартинюк, В. Никифорук, М Ничик, В. Свистун, І. Свистун. Р. Стокалко. Разом $17.00.

Редфилд, Саск. Петрю Маличький 2 дол. По 1 дол.: Р. Горбач, Д. Дмитрук, Н. Дмитрук, П. Дмитрук, О. Заболотний, Т. Ковальський, Я. Котик, Я Никифорук, С. Ю. Підвербецький, І. Плюта. Р. Плюта, П. Ружецький. Разом 14 долярів.

Збірка Прот. І. Майби.

Сван Ривер, Ман. По 1 дол.: С. Швець, В. Косоловський, І. Янсів, В. Балан, І Гриба, В Барабаш, І. і С.-Голінаті, О. Чорний. Дрібними 1 дол. Разом 9 дол.

Дорбен, Ман. По 1 дол.: П. Герман, П. Осадчук, П. Шур, І Шур, М. Метран, В Полок, А. Ленко Разом 7 дол.

Збірка о. П. Гілького.

Вест Торонто. Пан М Лагола 5 дол По 2 дол.: К. Гонта, В. Дудар, М. Кревецький, пані Л. Балянюк, К. Христинич, І. Галітовський, По 1 дол.: М Дубовський, В Гонць, пані Гужда, пані К Скубій, А. Богославський, С Саранчук, пані Л. Кулик, А. Андрушків, пані Е. Савицька, В. Бойко. Дрібними 50 ц. Разом $27.50.

Збірка о. В. Бойчука.

Рейні Ривер, Онт. По 2 дол.: В. Турецький, Ю Турецький, Р. Біжк. Анна Макарчук. По 1 дол.: М Лучик, пані Комаринська, Марія Жучкан, Н. Петрюк, пані С. Гофіала, Е. Кавяйм, Матвя Мазур. Ю. Гаворилюк. (Бедит). Дрібними 25 ц Разом 16.25 дол.

Збірка Прот. В Апонюка.

Вакав. Саск. М. Кіндрачук, Я зол І Лабич 2 зол По 1 дол.: Р. Хомин Д Кіндрачук М Остапович, Л І Михайлюк, Ю Сарновський, П. Ю Кіндрачук, М В. Лучюк, В Фіник, М. Пасланська, В Ю. Кіндрачук, І В Лучюк І Е. Лучюк, Ф Таїюк, І Гриньо. І. Рипак. П Колендинський, В Лучюк. Г. Феоенюк, П. Білик С.-Котелко, І П. Маликовський В Білокурий, В. Чопюк, В Підух, В. Г. Лучюк Разом 30 дол

Ст. Джулієн, Саск. По 1 дол.: М. І. Боднар, П. Місюра, М. Кулик, М Човганюк, Ф. Бокурак, А. П. Михайлюк, В. Буджак, В. Лабач. Ф Олексин, І С. Михайлюк, С. Михайлюк, Д. І. Михайлюк, Ю. І. Михайлюк Дрібними $1.50. Разом 14.50 дол.

Айвенд, Саск. В. Процюк 2 дол. По 1 дол.: М. Андрочник, С. Гавонлюк, М. Кталонюк, М Бодиго, В Стефанюк, Н Заячковський, П. Юзик, Л. Бойчук. Дрібними 50 ц. Разом 10 50 дол.

Кадворт, Саск. По 1 дол.: В. Табачюк, В. Радзивон, Н. Галамей, Н. Гутняк, В. Струган, Ю. Котелко, П. Вах, Я. Кіндрачук, М. Гринюк, І. Гринюк, П. Кіндрачук, С. Трішук, І. Івасюк, І. Котелко, І. Трембач, П. Трішук, Г. Сарчук, В. Булька, П. Грицюк. Разом 19 долярів.

Тернопіль, Саск. По 1 дол. Ю. Пінчук. Рі. І. Лисиця, І. Пінчук, І Семчина, Р. Ткачук, С. Семчина. С. Папїк, Д. Гринюк, С. Дяадик, Л. Войцихівський, Ф. Стефанюк, І. Хитник, Рі. Лисиця, В. Савчук. Дрібними 1.25. Разом 15 25 дол.

Елов Крік, Саск. Пані Марія Зін 2 дол По 1 дол.: І. Гриняк. Ф. Бучковський, М. Вербиній, В Кіндрачук, Н. Паїк, М Стелей, Рі Шиголь, П. Білоус, Ю Кутта. Г. Романів, В. Ласько. А. Боєса. Е. Саварівський, пані А. Боєса, І. Гриневич пані А Романів, І. Новак. М. Кіндрачук, пані М. Савчук, А. Паніж. Г. Стельмащук, Ю Кіндрачук Г Костюк, А Боєса, пані Е Шевчета, Н Паїк В Кутта В Войцівський, А Войцівський, пані Я Козлу Дрібними 25 п Разом 32 25 дол.

Збірка Прот. К. Желінського.

Келгарн, Алта. Пан Ты Кобилюнк 5 дол По 2 дол.: П Біланй. М. Тополянський, Іоанн Мостарюк, Г Пилаговський, В І Сайчук І П Сайчук, І Садовник, П Стодола По 1 дол.: Г Комариницький, І Чернощенко С Смельський. С. Колоть, М Коваль К Боялюк Г. Лутчак. І Сидорук, А. Васильчук, М Ворон. Д. Олексюк К Сушинська, М Полюшко Ю Баовий, Рі Спицький Я Загарла. А. Поросюк, Ф. Олійник, К. Кельнтина. Ф. Ткачук. М. Шапкін. В. Сайко, п Понт. О Канцинюк, М. Косминка. В Бідняк, І. Андрійчук С. Лисейко, І. Ганус. Р. Стефанчук, С. Андрусяк. І. Мазурчук, І Семків, П Купчаба. Рі. Курчаба. Разом $56.00.

Збірка Прот. Рі. Тріски.

Гримзбі, Онт. По 1 дол : В. Ленко, Р Гуцайлюк, С. Кухарук, М. Бартків, Р. Шпитковський, Б. Гриньків, п. Василишин, М. Дяковський, С. Печйв, В. Новак, М. Шморгун, Д Шучера, Д Стефин, В. Бойчук, Е. Михайлюк, І. Костів, В. Кухарук, В. Максів. П. Дацків. І.Ленко, А. Стах, Ф. Дяковський, С. Лучків, О. Федь, С. Білошенко, Г. Вернінко, Н. Н. Н. Дрібними 2.35 дол. Разом 31.35 дол.

Кичинер, Онт. 2 дол.: Войтович-Мосор, К. Іконоиов. 1 дол.: В Гонгарук, В. Скоп, В. Яремєнко, Напрок (?), І. Лавринюк. п. Нич п. Карповіч. Разом 11 дол.

Громада Преса. Богородиці, Ошава, Онт. 26.50 дол. Збірку прислав о. прот. П. Запарнюк.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ В ВІННІПЕГУ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

(Продовження)

ПРОВІНЦІЯ САСКАЧЕВАН

Кутгори

Паленчук Аксентій і Марія, Лідер. (205) $500.00

Подович Лука і Анна, Ватсон. (521) 25.00

Фундатори

Шипковський Іван і Ева, Кендіек. (260) 20.00

Савицький Др. Ф. М., Принц Альберт. (201) 10.00

Крим Кирило і Катерина, Прілейт. (187) 5.00

Чарнецький Іван, Прілейт. (115) 50.00

Кудрик Григорий і Текля, Кінд Лейк. (141) 10.00

Зубрак Михайло, Принц Альберт. (125) 20.00

Ситко Степан і Марта, Фостон. (87.71) 50.00

Шевчук Григорий С. і Олеся Вишарт. (115) 25.00

Райчиба Іван, Прілейт. (100) 25.00

Товстий Георгій і Єлена, Прілейт (100) 25.00

Гнатюк Дмитро, Тарнополь (102) 20.00

Стечишин Юліян і Савели, Саскатун. (102) 10.00

Гуменний Василь, Ітонія. (100) 5.00

Михаленко Андрій, Саскатун. (55) 50.00

Добродій

Ципивник Андрій і Анна, Ірвінгтон. (55) 25 00

Боднарчук Василь, Брокслей. (45) 25.00

Процько Василь і Анна, Ватсон. (51) 5.00

Мельничук Іван і Параска, Вишарт. (34) 20.00

по $50.00 Барабаш Андрій, Монтмартр. 50.00

Баран Стефан, Лідер. (25) 25.00

Друль В. С. Норт Бетфорд. (25) 25.00

Чеберяк Константин і Домка, Вишарт. (30) 20.00

Процик А. В., Саскатун (30) 20.00

Почесні Братчики і Сестриці

Сирник Дмитро, Елфорс. (25) 20.00

Терновецький Юрій і Наталя, Келвінгтон. (25) 20.00

Стратійчук Г., Канора. (35) 10.00

Охрій Михайло, Кендерслі. (35) 5.00

Сеньків Петро, Вишарт. (15) 25.00

Охітва Михайло, Ватсон. (31) 5.00

Кучер Михайло, Гліден. (30) 5.00

Никифорук Петро, Ватсон. (25) 10.00

Українська ГП Громада св. Володимира, Кадворт. (25) 10.00

Баран Палання, Лідер. (25) 5.00

Гуменний Стах, Ітонія. (20) 10.00

Капистяник Лука, Гліден. (25) 5.00

Конасевич Павло, Ітонія. (25) 5.00

Никифорук В., Трояи. (20) 10.00

Чарнецький Федь, Прілейт. (20) 10.00

Бойчук Максим, Ітонія (15) 10.00

Варанщя Григорій, Кендіек. 25.00

Дмитрічук Теодор і Василина, Фомы Лейк. 25.00

Кравчук Данаіл і Текля, Елфрос. (5) 20.00

Креклевич Федь, Бенькенд. 25.00

Савчук Андрій, Шіго. 25 00

Сирник С., Вадіна. 25.00

Філик Іван, Септур. (20) 5.00

Хорт Василь, Кендіек. 25.00

Сук, Кендіек. 25.00

Арабський Петро і Марія, Тафнил. 20 00

Глек Дмитро, Ватсон. 20.00

Гуменний Т. Е., Ітонія. 20.00

Керелюк Іван і Катерина, Фомы Лейк. (10) 10.00

Керелюк Яків, Вадіна. 20.00

Клевчук Іван, Вадіна. 20.00

Мелешак Андрій, Фостон. 20.00

Музичук Іван, Пюнікі. 20.00

Паламар Стефан, Ітонія. (10) 10.00

Рокачій Василь, Фомы Лейк 20.00

Романюк В., Вимер 20.00

Романюк Тимофій і Павліна, Ватсон. (11) 20.00

Стрілець Петро, Ватсон. (11) 10.00

Султятинський Николай, Вишарт. (10) 10.00

Таский Юрій, Вадіна. 20.00

Черницький Мирослав, Прілейт. 20.00

Шипіляк Григорий, Кендіек 20 00

Гусак Николай, Вишарт 15.00

Керелюк Андрій, Вадіна. 15.00

Керелюк Анна, Вадіна. 15.00

Купчірук Іван, Елфрос. (5) 10.00

Лазарович Петро, Гефорд. (10) 5.00

Магас Николай, Ватсон (11) 5.00

Мельник Юрій, Келвінгтон. 15.00

КОЛЯДА КАТЕДРИ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ у Вінніпегу 1956 р.

По 2.00 дол.

Андрейчук, Арсенич пані О., Бабинець О., Бажан Василь, Бажан І., Барильюк А., Батинський Я., Бартин Василь, Богуш Ф., Бойцун В., Боянівська пані, Бурдейний М., Бучак пані С., Вагнер пані М., Василюк пані А., Вахник Николай, Венгров В., Вишинський І., Воробець Ю., Гайдей Михайло, Гарас Василь, Гнездовський І., Головата пані, Горбатюк І. Горбатюк пані Ф., Гуцуляк Николай, Грегораш М., Грегорчук І., Гриньовський Вол., Довгань І., Дутчак Г., Запковнч Н. Іщенко Володимир, Ілик Юрій, Кабан М., Капар, - Карпець Е., Квятковський Петро, Ковалишин о. Т., Козар Н., Котелко пання Ольга, Бучковський Рі., Козьмук Г., Косован Іван, Кохан Іван, Костенко П., Кравченко пані Віра, Кралка А., Кудрик Прот. В., Котут І. Д., Леочко пання Л., Мазурик Михайло, Майданик Ясів, Мандзюк Йосиф, Манчуленко М., Маралин В., Марко пані, Матвійчина М., Метхеф В., Материцький К., Мірусь І., Мокрій М., Мокрій С., Монастирський О., Мацєнко Др. П., Нагорний І., Новицький М., Осаск І., Новак пані Анна, Паліброда Іван, Папіш Михайло, Пелехатий Петро, Пелешок В., Пона Николла, Прохіпчук Іван, Прокіпчук М., Пушкар Теодор, Ратушський Григорій, Рекрут Ф., Русин Ю. М., Савчук, — Семчук Іван, Семенко М., Сеницький Р., Сижка П., Скибівський Михайло, Скорупський С., Скрипник Т., Слевинський Ф., Слівець В., Слівець К. Ф., Ставурський Семен, Статинський Н., Стацій Стефан, Сьмчич Др. В., Тунирій І., Тшибільський Іван, Фінішовський С., Фриюк пані Н., Хоптяний М., Чорний Пилип, Шарган Олександер, Шарівський Ф., Школьний Василь, Юзик Іван, Юськів С., Яворський Василь, Янчук Лаврентій, Ярема П., Ярешко Поліжарп.

По 1.50 дол.

Корол. М.,

По 1.25 дол.

Рудик П.

По 1.00 дол.

Андрушко М., Антонишин панна М., Арсенич Павло, Арсенич Степан, Бажан Михайло, Балабан М., Безручак В., Богонос М., Бойчук Рі., Власійчук Дмитро, Вовк пані А., Гайдійчук пані, Гой пані Ева, Данильчук пані Анна, Зелінський І., Львчишин, - Ковальчук К., Кощець пані Т., Кравчук Н., Крук Н., Кудрик Н., Кузьма Д., Курило І, Кушнірик пані, Кушнірик Дмитро, Лобай Д., Мазурець М., Мигдзюк Семен, Матлюк, — Мельник І., Мороз В., Назар В., Назаревич Д., Новодаль С., Обрізан П., Олійник М., Пасєка Михайло, Перг Т., Пітель Теодор, Політ М., Прийожинок пані А., Прийожинок О. В., Рой Степан, Росел Е., Рудан Антон, Ружило Ф., Савчук пані, Сидоняк пані М., Самотілка пані М., Сапач Ф., Селенко М., Соліяк Николл, Соліяк Никола Н., Соліяк Петро, Соловій Василь, Стефанюк М., Стефанюк Н., Тимбоа пані М., Тодорук М., Тофан Олександер, Тралюк П., Убрановський, — Фриюк Н., Фрізен І., Черкас пані Софія, Шакага А., Шавлюк П., Шевський Г., Шудло С., Якимійцак Василь, Якимійцак Йосиф.

По .80 ц.

Пондо, —

РАДІО — КОЛЯДА 1956.

По 16.00 дол.

СУМК відділ 94, ім. Полуботка, Монтрізл, Кве.

По 5.00 дол.

Пані Олександра Баранаська, Паркервью, Саск.

По 10.00 дол.

М. Радик, Ірікка Фаллс, Онт.; М. І. Перепелюк, Флин Флон, Ман.

По 5.00 дол.

М. Ковваленко й дружина, Содорі, Онт.; Юрій Вітковицький, Торонто, Онт.; Ростислав Жеребецький, Монтріял, Кве.; Данило Юрик, Микало, Саск.; Пані П. Залецьк, Сучі Лейк, Ман.; В. Глазатовський, Флин Флон, Ман.; Г. Савчук, Шовл Крік, Алта.; Пані Марія Дутчак, Венкувер, Б. К., Никола Когут, Вінніпег, Ман.

По 3.00 дол.

Николл Савчук, Престон, Онт.; Лука Гавалко, Торгилд, Алта.

По 2.00 дол.

Тимофій Гапнйчук, Монтріял, Кве.; Іван А. Рубчицевський, Саскатун, Саск.; Стефан Кравець Принц Альберт, Саск.; І. Настюк, Сондавн, Ман.

По 1.00 дол.

А. І. Боднарчук, Кектос Лейк, Саск.; Д. А. Гаврищ, Блейн Лейк, Саск.; М. І. Грона, Рама, Саск.

По 2.00 дол.; Ілія Орішко, Сифтон, Ман.; Гаврило Охітва, Норквей, Саск.; Іван Лесько, Вонда, Саск.; о. О. Коспин, Сурі, Б. К.; Дмитро А. Василик, Свансон, Саск.

По 1.00 дол.: Катерина Тисарська, Елфинстон, Ман.; Іван Гайовий, Рудзайна, Саск.; Василь Мандзюк, Айтуна, Саск.

Порядки Богослужень:

ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Трансфіна — Кенора — Поплар Парк
8. Неділя — Пембина, Судукант — Сенділа
15. Неділя — Трансіона, Кенора — Дуфрост
22 Неділя — Поплар-філд, Селкирк
29 Неділя Цвітна — Тандал — Леділн Голор

Вежда Великокостна Словіль.

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді.

7 Ст. Джемс ave., Вінніпег 4.
Телефон 56-3093

о. Юрія ТУРГАНСЬКОГО

КВІТЕНЬ

1. Неділя — Брендон
7. Суб Благовіщення — Брендон
8. Неділя — Портедж ля Прейрі (Сповідь)
15—22 29 Неділ — Брендон (Сповідь)

Адреса. 518 Песифик ave., Тел. 2826

о. ІВАНА МАЙБИ

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Пайн Ривер
7 Субота Благовіщення — Гарленд
8. Неділя — Етелберт
15. Неділя — Дорбен
18 Середа — Похорон, год. 7 веч. — Етелберт
22 Неділя — Ренвер
28 Субота Сорокоусти — Етелберт
29 Неділя Цвітна — Етелберт — Свячення доли
30. Понеділок — Боян — Сповідь

Адреса: Box 71, Етелберт, Ман.

о. ОСТАПА ФЛЯЯКА

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Рекгав
7 Субота Благовіщення — Дрифтинг Ривер — Сповідь
8 Неділя - Роркетон (сповідь)
15 Неділя - Белий Ривер (слов.)
22 Неділя — Ашвіл (сповідь)
29 Неділя Рекгав (сповідь)

Адреса: Box 1067, Дафін, Ман.

о. А. ТЕТЕРЕНКА

КВІТЕНЬ:

1 Неділя — Нипавія
7 Субота Благовіщення — Гронлід (пивнч)
8 Неділя — Гронлід (над річкою)
15 Неділя — Брокбєї
22 Неділя Гронлід (півнїч)
29 Неділя — Кадет

Адреса: Мекфорт, Саск., тел. 2447

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Норт Бетлфорд (Сповідь)
7. Суб. Благовіщення — Гетерлей (Сповідь)
7. Суб. Благовіщення — Редфіла (Сповідь)
8. Субота — Крідор (Сповідь)
15. Неділя — Витків (Сповідь)
18. Середа. Похорон — Гефорд 7-ма година вечора.
22. Неділя — Гефорд (Сповідь)
29. Нед. Цвітна — Гласлин (Спов.)
29. Нед. Цвітна — Медов Лейк (Сповідь)
ЗАУВАГИ: В часі св. посту всі вірні приступають до Св. Тайнств — Сповіді і Св. Причастя. Св. Сповідь по всіх громадах починається о год. 8-ій рано — в неділі перед Службою Божою.
Адреса: Box. 163. Гефорд, Саск. Тел. 55

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Сарепта
7. Субота. Благовіщення — Норвей
8. Неділя — Крайгенд
15. Неділя — Гресленд
18. Середа — Похорон 8 год. веч.
— Лак Ла Біш
22. Неділя — Бойл
29. Неділя — Лак Ла Біш (свячення зозн)
29. Неділя год. 3 веч. Вечірня і свячення дзвонів — Крайгенд
Адреса: Box 216. Лак Ла Біш, Алта.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Толстой (Сповідь)
7. Субота. Благовіщення—Толстой (Сповідь)
8. Неділя — Пембіна (Сповідь)
15. Неділя Роза (в суботу Сповідь)
18. Середа — Похорон в Толстой год. 7.30 веч.
22. Неділя — Гардентон (в суботу Сповідь)
Адреса: Толстой, Ман.

о. Е. Т. ПРИСТУПІВ
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Айтуна
7. Субота. Благовіщення — Айтуна
8. Неділя — Мелвіл
15. Неділя — Гуділ
18. Середа. Похорон — 8 год. вечер — Айтуна
20. Пятниця — Раніш освяч. Дарів — Айтуна
21. Субота — Гуділ (Сповідь)
22. Неділя — Фенвуд
28. Субота — Айтуна (Сповідь молод Недільної і Рідної Школи)
29. Неділя Цвітна — Гибард
УВАГА! Всі парафіяни повинні виконати свій християнський обовязок перед Богом — під час Вел Посту приступити до св. Сповіді та Св. Причастя. Св. Сповідь по всіх громадах почнеться о 9-ій годині ранку перед Службою Божою.
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 57.

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Вімер (Сповідь)
7 Субота Благовіщення — Вадлов (Сповідь)
8 Неділя — Фростон (Сповідь)
15 Неділя — Вінсон (Сповідь)
18 Середа Похорон, год. 7 веч. — Вімер (вранці неможливого дойду то 7 год веч. у Ватсон)
22. Неділя — Клейр (Сповідь)
28. Субота Лазарева — Вімер (Спо. від дітей Недільної Школи)
29. Неділя Цвітна — Рама (Спов.)
УВАГА: Великоднєва Сповідь по всіх громадах о год. 9-ій ранку.
Адреса: Ватсон, Саск.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Кендерслей (Сповідь)
8. Неділя — Мічем (Сповідь)
15. Неділя — Вошпл (Сповідь)
22. Неділя — Оймі (Сповідь)
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. В. АПОНОВКА
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Ст. Джуліян
7. Субота. Благовіщення — Вакав
8. Неділя — Кидворт
15. Неділя — Сент Крік
22. Неділя — Тернопіль
29. Неділя — Ст. Джуліян
Адреса: Box 4, Вакав, Саск.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Гасс
7. Субота. Благовіщення — Арран
8. Неділя — Вайтбі
15. Неділя — Новкевей
22. Неділя — Свон Плейн
28. Субота Лазарова — Сліпен
29. Неділя — Арран
Адреса: Box 111, Гасс, Саск.

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІЯ
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Арбака (Николая) — Сповідь
7 Субота Благовіщення — Сірко — Сповідь
8. Неділя — Вайта — Сповідь
15. Неділя — Арбака (Пет. і Павзя) — Сповідь
18. Середа — Похорон (8 год. веч.) Вайта.
22. Неділя — Сарто або Вайта
29. Неділя — Сандавн — Сповідь
Адреса: Вайта, Ман. Тел. 21.

о. Л. В. ДЯЧИНИ
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Йорктон (Сповідь)
7. Субота. Благовіщення — Сторовей
8. Неділя — Кадзер (Сповідь)
10. Вівторок — Йорктон (Сповідь)
11. Середа — Йорктон (Сповідь фарний)
15 Неділя — Йорктон (Сповідь)
22. Неділя — Райн (Сповідь)
28. Субота Лазаря — Горлиц (Сповідь)
29. Неділя Цвітна — Мазепа (Спов.)
Адреса: 110 Велінгтон ave.
Тел. 32998 — Йорктон, Саск.

о. Я. РИБАЛКИ
БЕРЕЗЕНЬ:
11. Субота. Літургійна Служба Божа в Сенді Лейк.
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Сенді Лейк
7. Субота. Благовіщення — Січ.
8. Неділя — Глен Елмо
14 Субота — Онкборн
15. Неділя — Онкборн
21 Субота — Вінта
22. Неділя — Гінгусвил
28. Субота — Мекиі
29. Неділя — Онкборн
УВАГА! Сповідь відбудеться по всіх громадах перед Службою Божою.
Адреса: Онкборн, Ман. Тел. 336

о. П. САЩЕВИЧА
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Сисові Лейк
7. Субота. Благовіщення — Белік
8. Неділя — Стрій
15. Неділя — Сисові Лейк
22. Неділя — Віяьна .
29. Неділя Цвітна — Ворсвайт
29. Неділя Цвітна — Следея. о. Куцій
УВАГА! Всі парафіяни повинні виконати свій християнський обовязок перед Богом, під час Великого Посту приступити до Св. Сповіді та Св. Причастя. Св. Сповідь по всіх громадах почнеться о 9-ій год ранку перед Службою Божою.
Адреса: Box 309. Сисові Лейк, Алта

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Шіло місто (сповідь)
7. Субота. Благовіщення — Мельничуки (сповідь)
8 Неділя — Тідор, місто (сповідь)
14 Суб — Льюр-Лисенко (спов.)
15. Неділя — Вінніра (сповідь)
18. Середа — Шіло, місто Похорон, 4 год
21. Субота — коло Кучих (спов.)
22 Неділя — Вишарт (сповідь)
28 Субота — коло Купровських (сповідь)
29. Неділя — Федяки (сповідь)
Адреса: Шіло, Саск., Box 52, Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
КВІТЕНЬ:
1. Неділя Інсінгер, місто (сповідь)
7. Субота. Благовіщення — Шіло, полудн. (сповідь)
8. Неділя — Вес Брук (сповідь)
14. Субота — Тідор „За Рікою" (сповідь)
15. Неділя — Інсінгер (Гайвей" (сповідь)
21. Субота — Шіло, місто (сповідь молод)
22. Неділя — Фрам Лейк (сповідь)
28. Субота — Жучкин (сповідь)
29. Неділя — Елмор (сповідь)
Адреса: Шіло. Саск., Box 52. Тел. 21.

о. Г. ВАСИЛІВА
Шаєвмонтовський Округ
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Калмер
6. Пятниця, Сорокоустна відправа — Атабаска
7. Субота. Благовіщення — Римсвод Парк. Вечірня в год. 8 веч. — Атабаска
9. Неділя — Атабаска
14. Субота — Торсбі (Сповідь шкільної молоді)
15. Неділя — Торсбі
18. Середа — Похорон, год. 7.30 веч. — Торсбі
21. Субота — Сібі Бін. С. Б. Заун.
22. Неділя — Сібі Бін
28 Субота — С. Б. Заун.—Вайздауз
29 Неділя Цвітна — Вайздауз
Увага: В кожній церковній громаді в годині 8.30 рано, буде відбуватися Свята Великодня Сповідь.
Адреса: 10644—112 Стрит. Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

о. В. СЕНИШИНА
КВІТЕНЬ:
1. Нехіба — Торгнад
7. Субота. Благовіщення — Йорктон (Великодня сповідь)
7 Субота — Вечірня і сповідь — Радвей
8. Неділя — Радвей
14 Субота — Сповідь дітей — Ітгімонт
15. Неділя — Ітгімонт
22. Неділя — Федора
28. Неділя — Сповідь дітей — Восетва
29. Неділя Воскресна. Свячення лози Радвей 3.30 по полудні
Редвотер 7.00 год вечером — Вечірня і свячення лози
Адреса: Box 128, Радвей, Алта. Телефон 10.

Календар Українських Свят

КВІТЕНЬ:

1	Н	19	2 Н. Посту. Хризанта
2	П	20	Отців Івана, Сергія
3	В	21	Якова патр. Царгород.
4	С	22	Василія свящмч. пресв. Алт.
5	Ч	23	Преп Никона Печер.
6	П	24	Преп Артемона еп Селевк.
7	С	25	Благовіщення Пр. Богор.
8	Н	26	3 Н. Посту Преп. Василія
9	П	27	Преп. Матрони Солунської
10	П	28	Преп. Евстратія постника
11	С	29	Преп Марки еп. Аретус.
12	Ч	30	Івана Ліствичника
13	П	31	Преп. Іпатія ігум. Печер.
14	С	1	Пер. Марії Єгипетської
15	Н	2	4 Н. Посту. Преп. Тита
16	П	3	Преп. Никити іспов. Мисія.
17	В	4	Преп. Йосифа Многобольз.
18	С	5	Поклони. Мч. Агатона
19	Ч	6	Евтихія арх. Констант.
20	П	7	Юрія еп Мелет., мч. Руфіна
21	С	8	Ап Агава, Руфа, і др.
22	Н	9	5 Н. Посту. Муч. Вадима
23	П	10	Муч. Терентія, Максима
24	В	11	Мч. Антипи еп. Пергам.
25	С	12	Ісп. Василія Парійськ.
26	Ч	13	Свящмч Артемона пресв.
27	П	14	Мартина еп. Римського
28	С	15	Ап. Агрипера. Тарфина
29	Н	16	Н. Пвітна. Мч Каліки, Ніки
30	П	17	Свящмч. Симеона еп. Пер.

о. ІВАНА МАГАСА
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Шортлейл (Сповідь)
7. Субота. Благовіщення — Гренфелю (Сповідь)
8 Неділя — Гілберт Плейнс Сповідь
14. Субота — Роблин (Сповідь дітей)
15. Неділя — Ленард (Сповідь)
21 Субота — Роблин (Сповідь)
22 Неділя — Зелена (Сповідь)
28 Субота — Роблин (Сповідь)
29. Неділя Цвітна — Петаюра (Сповідь)
Адреса: Box 201, Роблин, Ман.

о. О. НОВИЦЬКОГО
КВІТЕНЬ:
1. Неділя — Вест Форт
7. Субота. Благовіщення — Форт Вилліям
8 Неділя — Форт Вилліям (храм)
15 Неділя — Вест Форт
18 Середа — Поклони, год. 4 по полудні — Вест Форт — год. 7 вечора — Форт Вилліям
21 Субота — год. 9 рано — Свято-Михайлівської молоді Вест Форт
22. Неділя — Форт Вилліям
28. Субота — год. 9 рано — Свято-Михайлівської молоді — Форт Вилліям
29 Неділя Цвітна — год. 11 рано — Богослужіння і посвячення верби — Форт Вилліям
Тел. 3-8568, Форт Вилліям, Онт.

о. Л. ЛУЧАКА
(Вилінгдонська Округа)
КВІТЕНЬ:
1 Неділя — Вілінгдон (Сповідь)
7. Субота. Благовіщення — Борбі. (Сповідь)
8. Неділя — Ардрю (Сповідь)
15 Неділя — Пено (Сповідь)
22 Неділя — Кетвик (Сповідь)
28. Субота Заклав (Сповідь)
29 Неділя Цвітна — Лужки (Сповідь)
Адреса: Box 158, Вилінгдон, Алта. Телефон 40.

Церковний Устав

КВІТЕНЬ:
1. Нед. 2 Посту. Год. 2, УЄ 10. Літ. Ап. Євр. 1: 10-14, 2: 1-3. Єван. Марка 2: 1-12.
7 Благовіщення. Утр. Єван. Луки 1: 39-49, 56. Літ. Ап. Ефесян 1: 11-18. Єван Луки 1: 24-38.
8. Нед. 3 Посту. Хрестопоклінна. Год 1 УЄ 11 Літ. Ап. Євр. 4: 14-16, 5: 1-6. Євал. Марка 8: 34-38, 9: 1.
15. Нед. 4 посту. Год. 4, УЄ 1. Літ. Ап. Євр. 6: 13-20. Євал. Марка 9: 17-31.
22. Нед. 5 Посту. Год. 5, УЄ 2. Літ. Ап. Євр. 9: 11-14 1 Тим. 3: 23-29 Євал. Марка 10: 32-45 1 Луки 7: 36-50.
29 Нед Цвітна, УЄ Мат. 21: 1-11; 15-17. Літ Ап. Фил. 4: 4-9. Євал. Івана 12: 1-18.

ЗМІНА АДРЕСИ

При кожній зміні адреси проситься виповнити цю форму, залучивши 10 центів на покриття коштів зміни та вислати до Адміністрації ВІСТНИКА на адресу:

THE HERALD
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

До Адміністрації ВІСТНИКА:

Прошу змінити мою адресу.

Моя стара адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці
або число поштової скриньки
.....
Пошта і провінція .....

Моя нова адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці
або число поштової скриньки
.....
Пошта і провінція .....

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

THE HERALD
Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., APRIL 18, 1956. ВІННІПЕҐ, МАН., 18-го КВІТНЯ, 1956. ЧИСЛО (1012) 8

ПАПСЬКЕ ПОСЛАННЯ ПО-РОСІЙСЬКИ

"Фрі Пресс" (Вінніпег 27. 3. 1956) передала новинку з Ватикану, що цьогорічне Великодне послання папи буде передане по радіо в перекладі на мови англійську, російську й арабську.

Нема тут нічого дивного, — назвав папа поневолені Москвою нації "народами Росії", то мабуть думає, що російська мова є "рідною" моною для всіх "народів Росії".

Москалі примушують поневолених українців слухати пропагандивні радіопередачі з Москви в російській мові, в тут в цій же мові прийде їм пропаганда з Риму.

Це ще один доказ, що Рим залицяється до Москви і хоче принести українців в жертву Москві, щоб позискати симпатії москалів для своєї плянованої католицької "місіонарської" експансії на схід. Як і завжди, так і тепер інтереси Риму різко суперечать інтересам України.

ПОМЕР МИТР. СПИРІДОН

В Атенах помер голова грецької православної Церкви митрополит Спиридон. На вибір його наслідника Синод призначив день 29 березня ц. р.

НАСТУПНИК МИТР. МАКАРІЯ

Британська влада виселила грецького православного митр. Макарія на малий острівець на Індійському океані. Його наступником на Кипрі лишився 50-літний митрополит Антімос. За традиційним звичаєм на Кипрі, православні духовні обідають там церковну і політичну владу.

ТАЄМНИЧИЙ ДІГЕНІС

Підпільна революційно - терористична грецька організація на Кипрі називається ЕОКА. Її провідником є таємнича постать, що має прибране імя "Дігеніс". Англійські газети недавно виявили, що "Дігеніс" — це нібито грецький полковник Георг Грівас. Англійці свого часу вишколювали його для ведення партизанської війни проти гітлерівських нацистів, а потім — проти комуністів. Тепер він має досвід для боротьби проти англійців.

КОМІСІЯ ЦЕРКОВ І СПРАВА КИПРУ

При Світовій Раді Церков і Міжнародній раді місіонарів існує спільна агенція — так звана Комісія Церков, що має дуже великий вплив у протестантському світі. Ця комісія відбуває свої наради в Женеві і намагається посередничати в англійсько-грецькому конфлікті за острів Кипр. При тому Комісія Церков стоїть у тісному звязку з грецькими православними і з англійськими протестантськими колами.

ІСТОРИЧНИЙ ЮВІЛЕЙ

День 1 квітня 1956 р. навіки залишиться історичною датою в історії українців Канади взагалі, а зокрема в історії Української Православної Церкви в Канаді, — це бо день, в який українська спільнота в Канаді та його рідна Церква одноднушно виявили пошану до прот. В. Кудрика (Сповідь) та його праці для українства в Канаді та його Церкви.

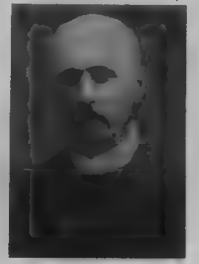

Прот. В. Кудрик

В неділю 1 квітня ц. р. о 6 год. вечора простора заля Катедри Пресв. Тройці була вщерть заповнена кращими представниками нашого суспільства. Через обмежену кількість місць залі, на жаль, навіть не всі представники загалу мали змогу прийняти участь в цій історичній події; одначе всі ці, що були присутні, і ці тисячі провідних людей нашого громадянства від океану до океану, що в цій чи іншій формі листовно приєдналися до цієї урочистости, всі поєдналися духом у цих урочистих хвилях.

В ряді ювілята почесне місце в святочній Президії зайняв Випеосв. Владика Митрополит Іларіон і Всеч. прот. д-р С. В. Савчук — голова Президії Консисторії, а також Всеч. о. Т. Ковалишин з Консисторії, прот. С. Герус — настоятель парафії св. Михаїла у Вінніпегу, спікер Манітобського парляменту Дост. Н. В. Бачинський, генеральний прокурор Манітоби Дост. Мих. Григорчук, адв. Юл. Стечишин — голова СУС, І. Г. Сирник — ред. "Українського Голосу", о. Г. Метюк — парох Собору св. Покрови, о. Мих. Юрківський — парох Катедри Пресв. Тройці і б. ін. Господарем урочистости був посол І. Соломон.

Серед маси мирян був ще дехто з духовенства та студенти Колегії св. Андрея з професорами, представники наших національно-суспільних і церковних організацій, урядових осіб, преси, студентства і всіх суспільних станів.

Першою віддала прот. В. Кудрикові пошану Українська Православна Церква в Канаді — устами Випеосв. Владики Митрополита Іларіона, який з признанням підкреслив головну лінію праці прот. В. Кудрика на церковно-національній ниві, підкреслюючи своє зрозуміння для цієї праці. З черги промовляв Всеч. прот. д-р С. В. Савчук — голова Президії Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, широко й живо змальовуючи творчий і жертвенний шлях 50-річної праці о. В. Кудрика для основ українців та їх Церкви в Канаді.

Достойно вшанував пошану духовенства УГПЦеркви прот. В. Кудрика і виявив своє слибоке зрозуміння для нього.

Так само достойно вшанували його представники світського загалу в своїх промовах і привітах: пані Н. Когуська — від Союзу Українок Канади, редактори "Українського Голосу" та "Вістника" т. І. Шийше слово сказав адв. Ю. Стечишин, голова СУС, підкресливши глибше значення праці прот. В. Кудрика над виховуванням свідомого і самостійного характеру та світогляду українця. Дост. Н. Григорчук, генеральний прокурор Манітоби, поздоровляючи прот. В. Кудрика в імені уряду, у своєму слові підкреслив вслике значення праці прот. В. Кудрика у виховуванні довновартісних і гідних та самостійних характерів, на яких тримається не тільки система української спільноти, але теж система канадійського суспільного життя взагалі.

Між промовами о. Т. Ковалишин прочитав кілька привітальних телеграм — тільки малу частину з соток надісланих.

Наша молодь засвідчила свою любов і пошану до прот. В. Кудрика численною присутністю на урочистості, а також дільною участю, наприклад, відома молода скрипачка Ірина Батицька в сольових виступах, і Милдред Галанчук — акомпаніяторка, а також молодь у виступах хору під проводом Володимира Богоносця.

Ювілятові дали рахунок на $4.500.00, дар від української громадянства. До Ювілейного комітету наспіли листи з проханням не замикати ще збірки ювілейних дарів, отже згадана сума ще може збільшитися. — Як відомо, прот. В. Кудрик особисто відмовляється від усяких грошевих дарів; знаючи це, Ювілейний комітет передав Ювілятові згаданий дар на виявлення його невиданих ще досі праць, яких у нього є багато.

"Я вважаю, що ви вшановуєте не мене, а працю", — сказав у своїй промові з природи скромний Ювілят, і в цих словах замкнув всю суть цієї історичної урочистости, в якій наше громадянство і його Церква заманіфестували своє сердечне відношення до прот. В. Кудрика.

Кожна людина в світі має комплекс турботи, бо вона має здібність бути святою або грішною.

ЗАПИТИ НА ВІДПОВІДІ РЕДАКТОРА "ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ"

В "Голосі Спасителя" за березень 1956 р. поміщав редактор **"Відповіди редакторам "Вістника".** Я особисто не знав такої засади, щоб адресуватися до редакторів через статті дописувачів. Кожен о. Шудло її в себе заводить, то я й собі дозволю її в цьому випадку тримати. Що з цього вийде — побачимо дальше.

А почнемо з "Відповіді" о. Шудла.

Всіх тих християн, що не визнають папу за намісника Христа на землі, о. — Що ж сказали унійські епископи? Шудло називає еретиками. Я не буду тут доказувати, що о. Шудло сам не вірить у це, що пише. Не буду о. Шудлові звертати увагу на те, що загал свідомійших вірних римської Церкви це не діти, а дорослі люди, і торочити їм небилиці про папське "намісництво Христа" на землі — це значить виставляти себе на посміховище людське. Про все це тут не буду ширше говорити.

Натомість запитаю о. Шудла: **чому він не називає папу римського еретиком?** Чи знає о. Шудло 13 Артикулів Берестейської унії з 1596 р.? Перед оголошенням горезвісної насильно-підступної польсько-римської унії в Бересті 1596 р. ці 13 Артикулів були уложені і підписані відступниками від Української Церкви — епископами унійтами в 1595 р., і в тому таки році їх потвердив Рим і Польща.

Унійські епископи-відступники в 1. артикулі ставлять палі вимогу:

"Спочатку, оскільки між Римлянами і Греками суперечка існує про походження Святого Духа, що єдиною значно шкодить, а ні з чого іншого, що розуміти не хочемо, то просимо не змушувати нас до іншої конфесії, а на тому залишатися, **як у Святому Письмі, в Євангелії,** також і в писаннях **Святих Отців Грецьких находиться,** себто що Дух Святий не з двох початків і не двома походженнями, а що з одного початку, як з джерела, від Отця через Сина (Дух Святий) походить", як вчить Православна Церква, бо так є "у Святому Письмі, в Євангелії, також і в писаннях Святих Отців грецьких".

Ви бачите, Отче, як що очевидну правду, що її й непосвященний зрозуміє би, я старався Вам це ясніше виложити.

Сказали: Православна Церква правильно навчає про походження Святого Духа — навчає так, як є "в Святому Письмі, в Євангелії, також і в писаннях Святих Отців грецьких". Тим самим унійські епископи сказали, що римська (католицька) Церква фальшиво навчає про походження Святого Духа. Унійські епископи кажуть, що римська Церква про походження Святого Духа навчає не так, як є в Святому Письмі, в Євангелії та в писаннях Святих Отців грецьких. А коли унійські епископи кажуть, що римська Церква навчає не так, як в Святому Письмі і в Євангелії, яка є основою християнства, то тим самим унійські епископи кажуть, що римська Церква вчить незгідно з Св. Письмом; вчить незгідно з Св. Євангелією, себто незгідно з християнською правдою, — отже унійські епископи тим самим кажуть, що римська Церква є **єретичною Церквою!**

Унійські епископи з часів Берестейської унії сказали папі, що він заперечив Св. Письмо та Св. Євангелію відносно походження Св. Духа!

Що ж вони могли думати про папу, про якого сказали, що він заперечив Св. Письмо і Св. Євангелію? Мусіли думати ці унійські епископи, що папа є еретик і всі ці є еретиками, що йдуть за фальшивою наукою папи.

Папа підписав усі ці 13 Артикулів, і підписав цей І. Артикул, в якому унійські епископи стверджують еретизм папи і тим самим папа сам потвердив заяву й його сторону, — папа признався в еретизмі. Ходить же тут про догму (про походження Св. Духа), а не про дрібницю, а догми ж є основою віри і Церкви! І унійські епископи сказали, що в католицькій Церкві є догма (про походження Св. Духа з двох джерел разом — від Отця і Сина) фальшива, незгідна з Св. Письмом, незгідна з Св. Євангелією, не християнська догма!

Отче Шудло, я Вас питаю і щиро прошу відізватися і дати мені прилюдну відповідь на такі питання: 1. Ясно Вам чи не ясно, що в І. Артикулі Берестейської унії унійські епископи назвали римську догму про походження Св. Духа разом **і від Отця і від Сина** незгідною з Св. Євангелією? 2. Погоджуєтеся Ви з цим І. Артикулом Берестейської унії, отже з цею думкою унійських епископів, — що Рим навчає незгідно з Св. Євангелією? 3. Коли Ви, як унійт, також признаєте православну догму про походження Св. Духа тільки з одного початку, себто від Бога Отця **почерез** Сина (а не з **Сина**), то як Ви ставитеся до римської догми, яка заперечує Вашу догму? Чи вважаєте Ви, що дві суперечні одна і в писаннях Святих Отців грецьких находиться".

А що "в Святому Письмі, в Євангелії, також і в писаннях Святих Отців Грецьких находиться?" Унійські епископи кажуть, що там находиться ось що: "що Дух Святий не з двох початків і не з двома походженнями (як цього вчить Рим!), а що з одного початку, як з джерела, від Отця через Сина (Дух Святий) походить", як вчить Православна Церква, бо так є "у Святому Письмі, в Євангелії, також і в писаннях Святих Отців грецьких".

одній догми можуть бути однаково "правильні"? Коли догми — що Св. Дух походить від Отця почерез Сина, збереженої унійтами з Православної Віри Ви тримаєтеся, то значить, що Ви вважаєте її згідною з Св. Євангелією. А коли Ви не приймаєте римської догми — що Св. Дух походить і **від Отця, і від Сина разом,** то чи також вважаєте, що вона згідна з Св. Євангелією? 4. Якщо римська догма згідна з Св. Євангелією, то тим самим не згідна з Св. Євангелією догма, якої Ви тримаєтеся. Чому ж тоді Ви не виречетеся своєї догми, збереженої в унійтів з Православ'я, і не приймете римської догми? А коли Ви вважаєте, що православна догма, якої Ви тримаєтеся, є неправильна, то тим самим Ви напевно вважаєте, що, римська догма є неправильна. — Чому не скажете ви цього голосно? Чому не назвете римську Церкву єретичною?

Питання поставлені ясно. Я і звертаюся не про "завивання в папері" справи, а про ясну й коротку відповідь на вище поставлені питання.

П. Скаржевський.

АРХІЄП. ДОРОТЕУС — ІЄРАРХ ГРЕЦІЇ

Єпископ Доротеуе з Ларисси (Греція) вибраний архиепископом Атен і всієї Греції. У Синоді, що довершив його вибору, було 56 грецьких владик; всіх владик Грецька Православна Церква має 62. Архиепископ Доротеус отримав 40 голосів, а 16 було проти. Новий первоієрарх Грецької Православної Церкви має 62 роки, є доктором теології, філософії і права та автором 40 книжок. Попередній первоієрарх Грецької Православної Церкви помер місяць тому.

З ПЕРЕДВЕЛИКОДНІХ ЦЕРЕМОНІЙ В АНГЛІЇ

В Лондоні у Вестмінстерській капліці в четвер перед Великоднем, за давним стилем, відбулася церемонія, під час якої вдавнину британські королі виявляли свою християнську покору, миючи ноги бідним людям і обдаровуючи їх. — З цього старого звичаю тепер лишилося тільки роздавання монет. З рук королеви Єлисавети II. цього року дісталя ці монети 30 чоловіків і 30 жінок, себто по одній парі за кожен рік королеви. Єпископ, який їшов за королевою, мав на плечі рушник, згідно з старим звичаєм.

В ЕВРОПІ СПОДІВАЮТЬСЯ ГОЛОДУ

Дотепер в Європі згинуло від морозу, великих снігів і заметілей понад 500 осіб. Але загроза холоду на цьому не кінчається. В Європі озиму пшеницю і жито сіють восени. Коли ж земля не замерзане і грубий сніг накриє засіви, то вони під снігом "випрівають", нищаться. А там певно земля не мала часу замерзнути, отже багато засівів може пропасти, а тоді прийдеться людям голодувати.

Згадати б, що в такій південній країні як Італія, в її середній і полудневій частині було 16-го лютого 5 ступенів нижче зеря (21 і пів Цельзія). В Канаді це ніщо, бо тут люди і до більшого зимна приготовані, а там нема ані теплих хатів, ані відповідної одежі, ані палива, головно там, де околиці великому снігом відтяті від дальшого світу і нема до них доступу. Отже і літом може прийдеться голодувати.

"ХИЖІ ВОВКИ"

Накинений Римом провід унійської церкви влаштував різні імпрези для відзначення річниць: коронації Данила, так зване "тисячоліття" християнської України, 25-ліття заснування українського православного епископату большевиками та 10-ліття увязнення унійтського епископату; а крім того — всякі інші урочистості, як Евхаристійні здвиги і т. д.

Нікому з нас і в голову не може прийти, щоб за цими імпрезами рука Риму могла гострити ніж на горло православним українців. Якщо б хто висунув таке підозрення, його назвали б ненормальним не тільки унійти, але й православні. Поступили б так ви і я, і всі ми.

Чи можемо тоді дивуватися всім тим мирним православним людям в Хорватії, які також не допускали до себе думки про це, щоб за всякими церковними церемоніями Католицької Акції в Хорватії таїлася будуча масакра православних з боку Католицької Акції? Ні, дивуватися православним не можемо. Вони напевно й самі не раз з подивом дивилися на величаві церемонії Католицької Акції і може й говорили: "А все таки це гарно!" Через те саме православні в Хорватії не були свідомі небезпеки, і тільки їх небилиця заскочила непідготованими. Це й причинилося до їх згуби.

Моніка Фаррел так пише в розділі

Скривавлені руки Католицького духовенства в Хорватії

"Католицьке духовенство в Хорватії, Герцеговині і Дальматії повело нагальну ударну пропаганду за усташівською владою (бо усташі пішли на послуги Католицької Акції — І. К.). Цілими роками були скликувані так звані **Евхаристичні конгреси, які тільки про око були релігійними маніфестаціями, але в дійсності вони мали скрайні політичні цілі (Риму)** (підкр. І. К.).

М. Фаррел каже, що під час мучення й мордування православних у Хорватії католицькою Акцією почалися 12 **найближчій співпраці з усташами при масакрі"4.**

При цьому, каже авторка, "не можна говорити, що ці очинки були доконані обмеженим числом осіб тут і там та час від часу. Навпаки. З огляду на численну участь священиків (католицьких) в містах, де ці злочини були доконані, можна ясно бачити, що ці священики провадили свою криваву оргію згідно з раніш уплановано системою, методою та стисліcтю".

Перша масакра православних у Хорватії Католицькою Акцією відбулася 12-го квітня 1941 року в Загребі — столиці Хорватії. Всім православним наказали опустити місто. А тоді, каже М. Фаррел, всі вони "були окружені і загнані в концентраційні табори або замордовані".

Масакра від квітня 1941 року до квітня 1942 року.

Провідник усташів Павеліч пішов з гітлерівцями на співпрацю, щоб з їхнього боку не мати перешкод у мордуванні православних. Вдаючи хорватського націоналіста, Павеліч вмовляв у хорватський народ, що православіє є озаброєною сербства і ворожости до Хорватії, тому, мовляв, в інтересі Хорватії лежить винищення православних чи навернення їх на католицтво.

Але в грудні речі цей Павеліч мав за оці не інтереси Хорватії, а інтереси Риму, Павеліч став на послуги міжнародної Католицької Акції.

Павеліч 12 квітня наказав усім православним з голими руками опустити Загреб, столицю Хорватії, а за містом усташі окружили їх, частину вимордували, а частину загнали в концентраційні табори. М. Фаррел каже: "Одною з перших жертв, відданих на нелюдські муки усташами, був єпископ Досітей з Загребу — Сербський Митрополит (православний). — Масові арешти були переведені у всіх більших містах".

Нині стає ясно, що є такі Павеліч й між унійтами українського роду.

М. Фаррел каже: "Перша масова екзекуція (православних) була проведена усташами вночі з 31 травня на 1 червня 1941 р. Цієї фатальної ночі з головної квартири в Загребі були вислані групи усташів спеціального призначення, і вони, під проводом місцевих усташів та командантів поліції напали на деяких найвизначніших людей (православних) в Дубровнику, Трефіноє, Мостарі, Лівно, Гліні, Баня-Люці, Метковічах, Госпіч та в інших місцевостях; в кожній місцевості арештували по 8-10 найбільш визначних сербів (православних), вивели їх за міста і містечка і там без суду їх поморудували, а їх тіла позкидали в близькі річки та потоки або в глибокі копанки. Ні одне тіло не було поховане в землі".

Найближчими Павеліччовими помічниками в головній квартирі усташів були Артуковіч, Будак та інші.

"Населення сіл та околиць спочатку не було винищуване", каже М. Фаррел. Як це завжди практикує Католицька Акція, наступ почався на одиниці, на провідні особи, а не на маси. (Бачимо, напр., що Католицька Акція покинула атакує тільки провідні особи Української Православної Церкви, а про інесь православний український народ покинула не говорить нічого). Тому загал православних у Хорватії думав, що може католицькі звірства з провідних православних одиниць почалися і на них скінчаться. Так серед православного загалу Католицька Акція приспала чуйність, — православні, "не зумівши збагнути всіх розмірів небезпеки, з якою вони так нагло опинилися віч-на-віч", каже М. Фаррел, і тому опустили нагоду рятуватися втечею, коли навіть хто мав нагоду. А потім уже було запізно.

День св. Царя — Лазаря

(28 червня 1941 р.)

Наближався день св. Царя-Лазаря, себто традиційне свято православного населення Хорватії, — "Відов Дан". Голова держави, квізлінг Павеліч, в Офіціяльній Газеті 22 червня 1941 р. оголосив декрет, що кожен, хто допуститься злочину супроти будь-котрого хорватського горожанина, той буде найсуворіше покараний. Цей самий наказ був переданий по радіо і проголошений з амвон католицьких церков", каже М. Фаррел.

Отже тим самим громадянам православної віри було офіційно приречено спокій. Це обезпечення, з 22 червня 1941 р., було зроблене в 22 дні після першого масового погрому православ-

Одначе затвердження, що православних більш не будуть мордувати, це було тільки підступ Католицької Акції, якій ходило про це, щоб православні заспокоїлися, зайнялися своїм святом, а тоді їх можна було легче масово мордувати.

І дійсно, організація усташів дістала від Павеліча таїнний наказ знову почати масові екзекуції православних. Мордування почалися 24 червня, і по 28 червня, себто включаючи день св. Царя-Лазаря ("Відов Дан"), отже протягом 4 днів вимордувано 100 тисяч православних в Боснії, Герцеговині, Дальматії, Ліці, Хорватії і Сремі. Православних мордували вночі і вдень. Православних, окружували всюди — на вулицях міст, по домах, по селах і в полях; їх завантажували на тягарові авта, вивозили в поле і масово мордували. Багато з них перед смертю були несамовито мучені; всі зустрічали смерть з виглядом визволення від терпінь.

В Лівні відомий лікар, д-р Душан Митрович, директор державної лікарні, що на протязі свого життя був відомий як промотор сербсько-хорватської приязні. І міський міщевий діяч протягом 20 літ, був сконтений з дружиною і двома дітьми і вивезений за місто. Там на очах батьків діти були замордовані перші, за ними під ударом сокири впала замордована мати, а після них замордовано батька.

Зі всіх 2,000 православних у Лівні замордовано понад 1,900 осіб, лишилося тільки групка старців, жінок і дітей.

В Любуському не лишилися ні одного православного, — вимордували всіх. Між ними був замордований теж провідний суспільний діяч і районовий лікар д-р Олександер Лукач.

Після масакри на св. Царя-Лазаря ("Відов Дан") заглядна тиша панувала з місяць. Православні організації були знищені, церкви, і установи і бібліотеки спалені, повівчена верства православного населення була вимордувана або усунена, — православне сединство осталося без проводу.

"Церковні папери були так знищені, що церкви опинилися без жадних легальних документів. Не можна було хрестити дітей чи давати православним шлюбів, а похорони відбувалися без релігійних обрядів — там, де православних священиків було вимордувано, пише М. Фаррел.

Дійсно, це страшні сцени! Подібно

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

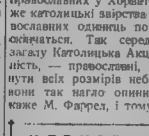

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — „ПРОВІДИННЯ"

1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

було теж в Україні і Білорусі після упорої польсько-римської Берестейської унії 1596 р., коли криваво шалів Католицька Акція, а в нею поспівали Йосафата Кунцевича та інших. І тоді православне населення часто було позбавлене священиків і світські люди хоронили небіжчиків. А українська Холмщина переживала подібну трагедію вже на наших очах — перед 2-ою світовою війною — через Католицьку Акцію. А митр. Шептицький, щоб "очистити" Католицьку Акцію, писав, що православні церкви на Холмщині нищила... масонська рука! Що ж, він мусів покривати чорні діла Католицької Акції, мусів кривити правдою. Бож римським єпископом був!

М. Фаррел пише, що після дня св. Царя-Лазаря **"рицо-католицьке духовенство напружило свої зусилля, щоб решту сербів (православних) наверинути на католицизм, обіцюючи людям, що через навернення вони спасуть свое життя. Таким способом їм вдалося навернути на католицизм коло 30 відсотків православних, що ще лишилися в живих, одначе для багатьох і ця зміна віри не була рятунком, тому що при новій хвилі вбивств усташі не пощадили і їх"**, каже М. Фаррел. Чому? Бо усташі ідейно-насильницько говорили: "вовки змінюють свою шкіру, але не змінюють своєї натури". Отже Католицька Акція не вірила, що православні нещасні жертви, навернені силою, а не з переконання, могли б в душі бути католиками; при нагоді, коли була б свобода віри, вони знову вернулися б до віри своїх православних предків; тому **воліли** вимордувати їх.

Певно, Католицька Акція не помилялася, бо людина, силою навернена на католицтво, католиком не є. Але Католицька Акція в Хорватії випустила з уваги, що й тут бувають винятки; наприклад, серед тих українців, що польсько-римською силою були навернені на унію 1596 р., таки частинно католиками осталися, а коли б їх Католицька Акція була вимордувала, то ніколи не була б заснувала т. зв. греко-католицьку Церкву.

ЙОСАФАТ КУНЦЕВИЧ — ПО-АНГЛІЙСЬКИ

Йосафатові чуда

В Нью Йорку, в Америці, вийшла 1955 року по-англійськи книжка **„Life of St. Josaphat"**, сторін 381. Авторка Теодосія Борецька.

Окремо треба згадати, що на книжці! зазначений дозвіл церковної власти на друкування тої книжки, а то, — підпис свящ. **Ромяна Лободина**, як Епархіяльного Цензора, та **Константина** — титулярного епископа Бореського, Апостольського Екзарха, „Константин", то, очевидно, еп. **Константин Богачевський.**

Так два, з роду українці, один цензор, другий епископ, заявили, що книжку дозволяється друкувати. Значить, вони **за зміст книжки відповідають!**

Треба розуміти, що авторка дістала від них матеріяли і їх на англійську мову перекладала. Виконували волю унїятських церковних властей.

* * *

Щодо змісту, то книжка вийшла повна фальшувань, перекручувань, натягань, — точно так, як це буває і в католицьких книжках друкованих по-українськи. Всюди навчення Православної Церкви і православних українців, а охвалювання католицизму.

Вже на початку (стор. 2) там читаємо:

„Чи то правда, що Польща намагалася Україну до унії? Польща й поляки завжди унії противилися, крім кількох одиниць. Головно ж польські духовні були проти неї. Польські епископи писали до Риму 25-го березня, 1752 р.: „Нехай Рим не дуже опирає українським церквам, щоб їх обряд не понизив латинського обряду. — Поляки унїятських епископів до сенату не допускали..."

Значить: Польща „невинна"!? Але ж історія щось інше покаже! За унією розпинався визначний Єзуїт Петро Скарга, Венедикт Гербест, та інші. Багато єзуїтів волочилося поміж православними й агітували за унією. Король Жигмонт 3-й був за унією. Потій і Терлецький наряджувалися з польськими епископами (напр., з Мацейовським) в справі унії. Потій і Терлецького вислали до Риму поляки 1595 року. Берестейський Собор скликали поляки, а по Соборі справляли торжества з приводу довершеної унії. Тішилися!

Отже вже на першім кроці бачимо фальшування історії.

А дальше... Для поширення унії треба було ще сили, а силу мали лише поляки. Українські епископи своїх церков не мали, отже треба було силою забирати православні церкви. Унія польською зброєю заводилася. В тій книжці читаємо (стор. 239), що Кунцевич мав в своїй палаті зброю і казав стрілятя до людей. Хто ж дав йому ту зброю? Поляки! Нащо? Щоб її вживати!

„Святий" зі зброєю! Але давні Святі зброї не мали. Не мали зброї й Апостоли, і Христос. А Римським „святим" зброї треба!

Друге вимоге: коли прихильникам унії треба було зброї, то це ознака, що нарід був проти унії. Треба було його до унії зброєю притягати. Польською зброєю!

Одна проти одної стояли дві сили, — польська зі зброєю, а другою був нарід, що оборонав себе і свою Церкву плачем, наріканнями, проклонами, всякого роду протестами.

А що поляки унїятських епископів до сенату не допускали, то ще не знак, що вони були проти унії. Унія була їм потрібна як місток для переведення унїятів до костела і до поляків. Коли, переведуть, то унія скінчиться.

* * *

Берімо таке місце зі згаданої книжки (стор. 317):

„Володимир, Ярослав і Данило розуміли, що будучий поступ України залежить від унії з Римською Католицькою Церквою і тому вони мали з нею зв'язки і посилали своїх представників до Риму".

Так! Володимир посилав, та його висланники Риму собі не сподобідь, а ще добавили Царгород. Мабуть вони там довідалися і про той страшний моральний занепад, що був тоді в Римі і поза Римом. Коли б опісля Володимир мав посилати туди кого, то хіба лиш своїх українських місіонарів, щоб Рим до християнства навертали.

Певно, що так дивився на Рим Ярослав, бо він міг мати про Рим багато відомостей.

Про князя Данила каже католицька книжка, — „Начерк Історії Унії (стор 12), що Данилові ходило про унію — „не з огляду на потреби церковні, а з огляду на користь політичні". „Ходило" йому, але... не тільки! Отже як тут чіпляти Данила до унії в цих безуспішних для обох сторін політичних, а не релігійних перервах?

На стор. 317 читаємо там, — що коли б Україна не попала в „схизму", то дотепер затримала б свою незалежність. Найбільшим нещастям для України було, що залишила Церкву Католицьку і попала в лабіорі Грецької Церкви Православної.

Таке можуть говорити тільки дурисвіти.

Україна від Римської Церкви не відступила, бо до неї не належала і з нею нічого спільного не мала і не хотіла мати.

Коли ж Рим втримав би Україну незалежною, то чому не втримав незалежности своєї власної папської держави? Чому не втримав цілости своєї Церкви і не спинив протестантизму? Чому не вправляє торжества з приводу довершеної унії. Тішилися!

Але римські політики так думають: „Дальший світ всього того не знає, отже нам повірять. Буде певний, що ми йому святу „правду" оповідаємо. Так поставимо Рим високо, а православних українців низько.

Світ не знає, але українці знають як унія „ущасливлювала" унїятів. Гріб їм копала! Як „ущасливляє" галицьких унїятів, що прийшли під Австрію заголомшені, слині, слухі й обдерті. Треба було десятків літ, щоб хоч трохи отямились. А на північно-західній стороні України 200,000 українців гуртом спольщили. За одним замахом. Таке говорить історія.

Але ті, що дозволили згадану книжку друкувати, на історію не оглядаються.

О. В.

ЗА ОЗИМОЮ ПШЕНИЦЕЮ В КАНАДІ

Дотепер в Канаді сіють лише яру пшеницю (весняну), коли в Європі була пшениця озима. Сіяли восени. Тепер науковці хочуть вибрати найвідповідніший рід пшениці для осінньої засіву. Може така пшениця була б і більше відповідна на іржу, і мука з неї поживніша, бо така пшениця мала б час довше рости, трохи восени, а решта літом.

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ ЦВІТНА

Хоч говоримо про Цвітну Неділю як одну з неділь, то все таки є вона теж великим і особливим Святом, а не лише неділею. Вона споминає величаву подію з життя Спасителя — подію, якої могли б позавидувати й державні володарі.

Наближалося велике жидівське свято, — свято Пасхи, що було на спомин виходу жидів з єгипетської неволі. Тоді до Єрусалиму сходилися нарід з дальших сторін, щоб тут святкувати.

Тоді й Христос ішов з учениками до Єрусалиму і по дорозі вступив до дому двох сестер, Марти і Марії, яких брата Лазаря воскресив. І коли Він тут був, Марія намастила його ноги дорогою оливою й обтерла своїм волоссям. То був знак великої пошани в тих часах. І сказано, що цілий дім наповнився запахом, бо олива була дуже дорога й пахуча. А гарний запах скідні народи вважали дуже любили й цінили.

Юда, що все це бачив, каже: „Олива змарнувалася, а її можна було продати за 300 динарів і гроші бідним роздати". І сказано, що Юда був злодій і хотів для себе це, що люди давали, отже і тут він сподівався щось для себе затримати. Каже тоді Христос: „Не борони її бо то на день мого похорону. Бідних маєте завжди, а мене не завжди маєте".

* * *

Нарід в Єрусалимі вже знав, що Ісус воскресив Лазаря і наближається до Єрусалиму, отже зібрався, щоб Його гідно привітати. Коли Христос був уже коло міста, посилає учеників, щоб привели сюди осла, сказавши властителеві, що тому Христос його на якийсь час потребує. А в тих часах осел вважався поважним домашним звіряти, як дехто коні, і люди на ослах їздили.

Коли ученики осла привели, Христос сів на нього і вїжджав до міста, а нарід витав Його як лише міг. Одні кидали пальмове листя та зелені галузки на дорогу, кудою Ісус їхав, другі стелили навіть свою одежу на дорогу, щоб тим виявити свою щирість і пошану. А в усіх сторін підносилися окрики: „Осанна! — спасення! Благословенний, хто приходить в імя Господнє!"

То не була парадна пошана, наперед формально приготована, як приготовляються такі паради наперед з усіми парадними формами. Тут приготовано не було; провідників, що ведуть такі паради, не було. Тут лошину виявляла ціла спільна душа народу способами продиктованими великою щирістю, величавішими і гіднішими, ніж мають наперед приготовані народні зустрічі. І певно, що кожний державний володар був би завидував Христові і відчував би свою нижчість.

Володарів витають задля їх становищ, їх сил і влади, а тут нарід витає Того, Хто не має де і голови прихилити, — бідного, але нарід розуміє, що Той бідний приходить „В імя Господнє", а не в імя Свого земного становища.

* * *

Христос ніколи не вимагав від людей окремих почестей, ні похвал, ні поклонів, бо як Він казав, Він прийшов другим служити. Але Він в очах людей стояв високо силою своєї скромної праці, силою свого слова, і силою співчуття до людських терпінь, — отже завдяки тому Він стояв високо навіть в очах багатьох тих людей, які ще й не знали, що Він є Син Божий.

Але щобімо перед смертю Христа виявилася Його більша велич перед народом, — виявилася в тій величавій пошані, яку нарід показав, аристократичні Його при вїзді до Єрусалиму.

А незабаром Христос показав свою ще більшу велич на хресті. Він всім показав, що Він є тим дійсним правдивим Пастирем, що дає своє життя для добра овець.

Та ще найвеличавіше виявилося Божество Христа в Його Воскресенню. Вся злоба Його ворогів, вся неправда, яка проти Христа ставала, показалася тут безсилою й осоромленою і переможеною. А воскресив, Він показав тим, що в Нього вірять, що і вони воскреснуть до нового дальшого життя так, як Він воскрес. Так Він своєю смертю і смерть поборов.

* * *

Святкуючи Цвітну Неділю і несучи свячені галузки з церкви, християни показують, що і вони поважають і звеличують Христа так, як звеличав його народ при Його вїзді до Єрусалиму.

Та хоч від той дуже величавий, то певно в душах Христових учеників був сум, бо вони мусіли памятати Христові слова про те, що після того Його звеличування має прийти. І Христос перед тим ся сидячи при Посліднїй Вечері з учениками, наказував їм що мають робити і якими повинні вони бути, коли Його між ними не стане. Він після Вечері обмиває ноги учеників, щоб показати їм, якими покірними, якими неславолюбними вони мають бути.

Коли ж перед святом виходив Ісус з церкви, говорить один з учеників: „Глянь, яка це будівля, яка краса!" На те каже Ісус: „Так! Але надходить час, коли тут камінь на камені не зостанеться. Все буде зруйноване". Так воно й сталося. Пройшло трохи часу, і цілий Єрусалим римляни знищили. Але ані Христові розпинателі, ані римська сила не знищила той науки, яку голосив Христос. Ані не знищила Його імени. Людська рука могла знищити лише те, що людська рука збудувала.

* * *

Цвітну Неділю встановлено в перших віках християнства. Церковна історія оповідає, що в 3-ім столітті Патарський епископ Методій говорив проповідь про вїзд Христа до Єрусалиму. Такі проповіди виголошували і св. Іван Золотоустий, Амвросій Медіоланський, Епифаній Кипрський і другі.

Віддавна був звичай, що вірні вже на Утрені стояли в церкві з галузками в руках, нині ж ми беремо галузки виходячи з церкви.

Цвітна Неділя має в українців кілька назв. Давна церковна назва була — **Неділя Ваій**, себто галузок. Була назва **Неділя Цвітоносія.** Є назва — **Шутковa Неділя, Вербна Неділя, Лозова Неділя.** Є між людьми звичай, що, несучи лозу (шутку, вербу) додому, дехто вдаряє лозою другого і каже: „Лоза бе — не забе; за тиждень Великдень", або „Лоза бе — не я бю..."

Після Цвітної Неділі приходить Страстний Тиждень, найповажнїший з усіх тижнів Великого Посту, присвячений мукам і смерти Христовій. В четвер Страстного тижня вечером відправляються **Страсти,** де читається 12 Євангелій про те, як Христа судили, мучили і як Його розпяли на Хресті.

Другого дня, в п'ятницю, є урочисте винесення **Плащениці.** Обходять церкву три рази з Плащеницею, а дальше кладуть її на приготованім гарно прикрашенім столі серед церкви, де вірні б'ють поклони і цілують Плащеницю.

Звичайно церкви по містах і селах не зачинили ані вдень, ані вночі до самого Великодня, і вірні приходили час від часу помолитися і поклонитися Плащениці. В церкві був і вдень і вночі хтось, що сторожив і доглядав свічок чи лляпів коло Плащениці. Було, що вже довго перед тим сіяли в коритцях овес, приносили їх до церкви, ставили коло Плащениці, і в зеленій овес ставили лампи.

Був також народний звичай, що коло церкви, або подальше, цілу ніч під Великдень молодь палила огонь, який звали **Субіткою.** Він мав пригадувати огонь, який згадується в Євангелії, при якім люди й Апостоли грілися, коли відбувався суд над Ісусом.

* * *

АРХИЄПИСКОП ФІШЕР ЛЕГКОВАЖИТЬ МАЛЕНКОВА

Коли кентерберійський архиепископ Фішер вийшов у Лондоні з своєї катедри, що 900-літню святиню оглядав Маленков. Архиеп. Фішер пройшов попри нього, не зупиняючись і не привітавшись з Маленковим. Маленков був у товаристві "червоного декана" Кентерберійської катедри — др. Джансона, який простягнув руку до архиеп. Фішера, щоб представити йому Маленкова; однак архиеп. Фішер "не завважив" його руки. Архиеп. Фішер є противником прокомуністичної політики, що її веде "червоний декан" Джансон.

* * *

Страх посвоєчений з чимсь незнаним, переважючим, всесильним; він може поразити тим що ніхто не знає — коли і де. Страх є всюди й ніде, всюди кругом нас, страшний і неозначений, загрожуючий людині знищенням таким, якого вона не може собі уявити ані збагнути.

* * *

Небо і земля промінуть, слова ж мої не промінуть. (Лука 21: 33)

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00
Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50
Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

було теж в Україні і Білорусі після упорої польсько-римської Берестейської унії 1596 р., коли криваво шалів Католицька Акція, а в нею поспівали Йосафата Кунцевича та інших. І тоді православне населення часто було позбавлене священиків і світські люди хоронили небіжчиків. А українська Холмщина переживала подібну трагедію вже на наших очах — перед 2-ою світовою війною — через Католицьку Акцію. А митр. Шептицький, щоб "очистити" Католицьку Акцію, писав, що православні церкви на Холмщині нищила... масонська рука! Що ж, він мусів покривати чорні діла Католицької Акції, мусів кривити правдою. Бож римським єпископом був!

М. Фаррел пише, що після дня св. Царя-Лазаря **"рицо-католицьке духовенство напружило свої зусилля, щоб решту сербів (православних) наверинути на католицизм, обіцюючи людям, що через навернення вони спасуть свое життя. Таким способом їм вдалося навернути на католицизм коло 30 відсотків православних, що ще лишилися в живих, одначе для багатьох і ця зміна віри не була рятунком, тому що при новій хвилі вбивств усташі не пощадили і їх"**, каже М. Фаррел. Чому? Бо усташі ідейно-насильницько говорили: "вовки змінюють свою шкіру, але не змінюють своєї натури". Отже Католицька Акція не вірила, що православні нещасні жертви, навернені силою, а не з переконання, могли б в душі бути католиками; при нагоді, коли була б свобода віри, вони знову вернулися б до віри своїх православних предків; тому **воліли** вимордувати їх.

Певно, Католицька Акція не помилялася, бо людина, силою навернена на католицтво, католиком не є. Але Католицька Акція в Хорватії випустила з уваги, що й тут бувають винятки; наприклад, серед тих українців, що польсько-римською силою були навернені на унію 1596 р., таки частинно католиками осталися, а коли б їх Католицька Акція була вимордувала, то ніколи не була б заснувала т. зв. греко-католицьку Церкву.

ЙОСАФАТ КУНЦЕВИЧ — ПО-АНГЛІЙСЬКИ

Йосафатові чуда

В Нью Йорку, в Америці, вийшла 1955 року по-англійськи книжка **„Life of St. Josaphat"**, сторін 381. Авторка Теодосія Борецька.

Окремо треба згадати, що на книжці! зазначений дозвіл церковної власти на друкування тої книжки, а то, — підпис свящ. **Ромяна Лободина**, як Епархіяльного Цензора, та **Константина** — титулярного епископа Бореського, Апостольського Екзарха, „Константин", то, очевидно, еп. **Константин Богачевський.**

Так два, з роду українці, один цензор, другий епископ, заявили, що книжку дозволяється друкувати. Значить, вони **за зміст книжки відповідають!**

Треба розуміти, що авторка дістала від них матеріяли і їх на англійську мову перекладала. Виконували волю унїятських церковних властей.

* * *

Щодо змісту, то книжка вийшла повна фальшувань, перекручувань, натягань, — точно так, як це буває і в католицьких книжках друкованих по-українськи. Всюди навчення Православної Церкви і православних українців, а охвалювання католицизму.

Вже на початку (стор. 2) там читаємо:

„Чи то правда, що Польща намагалася Україну до унії? Польща й поляки завжди унії противилися, крім кількох одиниць. Головно ж польські духовні були проти неї. Польські епископи писали до Риму 25-го березня, 1752 р.: „Нехай Рим не дуже опирає українським церквам, щоб їх обряд не понизив латинського обряду. — Поляки унїятських епископів до сенату не допускали..."

Значить: Польща „невинна"!? Але ж історія щось інше покаже! За унією розпинався визначний Єзуїт Петро Скарга, Венедикт Гербест, та інші. Багато єзуїтів волочилося поміж православними й агітували за унією. Король Жигмонт 3-й був за унією. Потій і Терлецький наряджувалися з польськими епископами (напр., з Мацейовським) в справі унії. Потій і Терлецького вислали до Риму поляки 1595 року. Берестейський Собор скликали поляки, а по Соборі справляли торжества з приводу довершеної унії. Тішилися!

Отже вже на першім кроці бачимо фальшування історії.

А дальше... Для поширення унії треба було ще сили, а силу мали лише поляки. Українські епископи своїх церков не мали, отже треба було силою забирати православні церкви. Унія польською зброєю заводилася. В тій книжці читаємо (стор. 239), що Кунцевич мав в своїй палаті зброю і казав стрілятя до людей. Хто ж дав йому ту зброю? Поляки! Нащо? Щоб її вживати!

„Святий" зі зброєю! Але давні Святі зброї не мали. Не мали зброї й Апостоли, і Христос. А Римським „святим" зброї треба!

Друге вимоге: коли прихильникам унії треба було зброї, то це ознака, що нарід був проти унії. Треба було його до унії зброєю притягати. Польською зброєю!

Одна проти одної стояли дві сили, — польська зі зброєю, а другою був нарід, що оборонав себе і свою Церкву плачем, наріканнями, проклонами, всякого роду протестами.

А що поляки унїятських епископів до сенату не допускали, то ще не знак, що вони були проти унії. Унія була їм потрібна як місток для переведення унїятів до костела і до поляків. Коли, переведуть, то унія скінчиться.

* * *

Берімо таке місце зі згаданої книжки (стор. 317):

„Володимир, Ярослав і Данило розуміли, що будучий поступ України залежить від унії з Римською Католицькою Церквою і тому вони мали з нею зв'язки і посилали своїх представників до Риму".

Так! Володимир посилав, та його висланники Риму собі не сподобідь, а ще добавили Царгород. Мабуть вони там довідалися і про той страшний моральний занепад, що був тоді в Римі і поза Римом. Коли б опісля Володимир мав посилати туди кого, то хіба лиш своїх українських місіонарів, щоб Рим до християнства навертали.

Певно, що так дивився на Рим Ярослав, бо він міг мати про Рим багато відомостей.

Про князя Данила каже католицька книжка, — „Начерк Історії Унії (стор 12), що Данилові ходило про унію — „не з огляду на потреби церковні, а з огляду на користь політичні". „Ходило" йому, але... не тільки! Отже як тут чіпляти Данила до унії в цих безуспішних для обох сторін політичних, а не релігійних перервах?

На стор. 317 читаємо там, — що коли б Україна не попала в „схизму", то дотепер затримала б свою незалежність. Найбільшим нещастям для України було, що залишила Церкву Католицьку і попала в лабіорі Грецької Церкви Православної.

Таке можуть говорити тільки дурисвіти.

Україна від Римської Церкви не відступила, бо до неї не належала і з нею нічого спільного не мала і не хотіла мати.

Коли ж Рим втримав би Україну незалежною, то чому не втримав незалежности своєї власної папської держави? Чому не втримав цілости своєї Церкви і не спинив протестантизму? Чому не вправляє торжества з приводу довершеної унії. Тішилися!

Але римські політики так думають: „Дальший світ всього того не знає, отже нам повірять. Буде певний, що ми йому святу „правду" оповідаємо. Так поставимо Рим високо, а православних українців низько.

Світ не знає, але українці знають як унія „ущасливлювала" унїятів. Гріб їм копала! Як „ущасливляє" галицьких унїятів, що прийшли під Австрію заголомшені, слині, слухі й обдерті. Треба було десятків літ, щоб хоч трохи отямились. А на північно-західній стороні України 200,000 українців гуртом спольщили. За одним замахом. Таке говорить історія.

Але ті, що дозволили згадану книжку друкувати, на історію не оглядаються.

О. В.

ЗА ОЗИМОЮ ПШЕНИЦЕЮ В КАНАДІ

Дотепер в Канаді сіють лише яру пшеницю (весняну), коли в Європі була пшениця озима. Сіяли восени. Тепер науковці хочуть вибрати найвідповідніший рід пшениці для осінньої засіву. Може така пшениця була б і більше відповідна на іржу, і мука з неї поживніша, бо така пшениця мала б час довше рости, трохи восени, а решта літом.

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ ЦВІТНА

Хоч говоримо про Цвітну Неділю як одну з неділь, то все таки є вона теж великим і особливим Святом, а не лише неділею. Вона споминає величаву подію з життя Спасителя — подію, якої могли б позавидувати й державні володарі.

Наближалося велике жидівське свято, — свято Пасхи, що було на спомин виходу жидів з єгипетської неволі. Тоді до Єрусалиму сходилися нарід з дальших сторін, щоб тут святкувати.

Тоді й Христос ішов з учениками до Єрусалиму і по дорозі вступив до дому двох сестер, Марти і Марії, яких брата Лазаря воскресив. І коли Він тут був, Марія намастила його ноги дорогою оливою й обтерла своїм волоссям. То був знак великої пошани в тих часах. І сказано, що цілий дім наповнився запахом, бо олива була дуже дорога й пахуча. А гарний запах скідні народи вважали дуже любили й цінили.

Юда, що все це бачив, каже: „Олива змарнувалася, а її можна було продати за 300 динарів і гроші бідним роздати". І сказано, що Юда був злодій і хотів для себе це, що люди давали, отже і тут він сподівався щось для себе затримати. Каже тоді Христос: „Не борони її бо то на день мого похорону. Бідних маєте завжди, а мене не завжди маєте".

* * *

Нарід в Єрусалимі вже знав, що Ісус воскресив Лазаря і наближається до Єрусалиму, отже зібрався, щоб Його гідно привітати. Коли Христос був уже коло міста, посилає учеників, щоб привели сюди осла, сказавши властителеві, що тому Христос його на якийсь час потребує. А в тих часах осел вважався поважним домашним звіряти, як дехто коні, і люди на ослах їздили.

Коли ученики осла привели, Христос сів на нього і вїжджав до міста, а нарід витав Його як лише міг. Одні кидали пальмове листя та зелені галузки на дорогу, кудою Ісус їхав, другі стелили навіть свою одежу на дорогу, щоб тим виявити свою щирість і пошану. А в усіх сторін підносилися окрики: „Осанна! — спасення! Благословенний, хто приходить в імя Господнє!"

То не була парадна пошана, наперед формально приготована, як приготовляються такі паради наперед з усіми парадними формами. Тут приготовано не було; провідників, що ведуть такі паради, не було. Тут лошину виявляла ціла спільна душа народу способами продиктованими великою щирістю, величавішими і гіднішими, ніж мають наперед приготовані народні зустрічі. І певно, що кожний державний володар був би завидував Христові і відчував би свою нижчість.

Володарів витають задля їх становищ, їх сил і влади, а тут нарід витає Того, Хто не має де і голови прихилити, — бідного, але нарід розуміє, що Той бідний приходить „В імя Господнє", а не в імя Свого земного становища.

* * *

Христос ніколи не вимагав від людей окремих почестей, ні похвал, ні поклонів, бо як Він казав, Він прийшов другим служити. Але Він в очах людей стояв високо силою своєї скромної праці, силою свого слова, і силою співчуття до людських терпінь, — отже завдяки тому Він стояв високо навіть в очах багатьох тих людей, які ще й не знали, що Він є Син Божий.

Але щобімо перед смертю Христа виявилася Його більша велич перед народом, — виявилася в тій величавій пошані, яку нарід показав, аристократичні Його при вїзді до Єрусалиму.

А незабаром Христос показав свою ще більшу велич на хресті. Він всім показав, що Він є тим дійсним правдивим Пастирем, що дає своє життя для добра овець.

Та ще найвеличавіше виявилося Божество Христа в Його Воскресенню. Вся злоба Його ворогів, вся неправда, яка проти Христа ставала, показалася тут безсилою й осоромленою і переможеною. А воскресив, Він показав тим, що в Нього вірять, що і вони воскреснуть до нового дальшого життя так, як Він воскрес. Так Він своєю смертю і смерть поборов.

* * *

Святкуючи Цвітну Неділю і несучи свячені галузки з церкви, християни показують, що і вони поважають і звеличують Христа так, як звеличав його народ при Його вїзді до Єрусалиму.

Та хоч від той дуже величавий, то певно в душах Христових учеників був сум, бо вони мусіли памятати Христові слова про те, що після того Його звеличування має прийти. І Христос перед тим ся сидячи при Посліднїй Вечері з учениками, наказував їм що мають робити і якими повинні вони бути, коли Його між ними не стане. Він після Вечері обмиває ноги учеників, щоб показати їм, якими покірними, якими неславолюбними вони мають бути.

Коли ж перед святом виходив Ісус з церкви, говорить один з учеників: „Глянь, яка це будівля, яка краса!" На те каже Ісус: „Так! Але надходить час, коли тут камінь на камені не зостанеться. Все буде зруйноване". Так воно й сталося. Пройшло трохи часу, і цілий Єрусалим римляни знищили. Але ані Христові розпинателі, ані римська сила не знищила той науки, яку голосив Христос. Ані не знищила Його імени. Людська рука могла знищити лише те, що людська рука збудувала.

* * *

Цвітну Неділю встановлено в перших віках християнства. Церковна історія оповідає, що в 3-ім столітті Патарський епископ Методій говорив проповідь про вїзд Христа до Єрусалиму. Такі проповіди виголошували і св. Іван Золотоустий, Амвросій Медіоланський, Епифаній Кипрський і другі.

Віддавна був звичай, що вірні вже на Утрені стояли в церкві з галузками в руках, нині ж ми беремо галузки виходячи з церкви.

Цвітна Неділя має в українців кілька назв. Давна церковна назва була — **Неділя Ваій**, себто галузок. Була назва **Неділя Цвітоносія.** Є назва — **Шутковa Неділя, Вербна Неділя, Лозова Неділя.** Є між людьми звичай, що, несучи лозу (шутку, вербу) додому, дехто вдаряє лозою другого і каже: „Лоза бе — не забе; за тиждень Великдень", або „Лоза бе — не я бю..."

Після Цвітної Неділі приходить Страстний Тиждень, найповажнїший з усіх тижнів Великого Посту, присвячений мукам і смерти Христовій. В четвер Страстного тижня вечером відправляються **Страсти,** де читається 12 Євангелій про те, як Христа судили, мучили і як Його розпяли на Хресті.

Другого дня, в п'ятницю, є урочисте винесення **Плащениці.** Обходять церкву три рази з Плащеницею, а дальше кладуть її на приготованім гарно прикрашенім столі серед церкви, де вірні б'ють поклони і цілують Плащеницю.

Звичайно церкви по містах і селах не зачинили ані вдень, ані вночі до самого Великодня, і вірні приходили час від часу помолитися і поклонитися Плащениці. В церкві був і вдень і вночі хтось, що сторожив і доглядав свічок чи лляпів коло Плащениці. Було, що вже довго перед тим сіяли в коритцях овес, приносили їх до церкви, ставили коло Плащениці, і в зеленій овес ставили лампи.

Був також народний звичай, що коло церкви, або подальше, цілу ніч під Великдень молодь палила огонь, який звали **Субіткою.** Він мав пригадувати огонь, який згадується в Євангелії, при якім люди й Апостоли грілися, коли відбувався суд над Ісусом.

* * *

АРХИЄПИСКОП ФІШЕР ЛЕГКОВАЖИТЬ МАЛЕНКОВА

Коли кентерберійський архиепископ Фішер вийшов у Лондоні з своєї катедри, що 900-літню святиню оглядав Маленков. Архиеп. Фішер пройшов попри нього, не зупиняючись і не привітавшись з Маленковим. Маленков був у товаристві "червоного декана" Кентерберійської катедри — др. Джансона, який простягнув руку до архиеп. Фішера, щоб представити йому Маленкова; однак архиеп. Фішер "не завважив" його руки. Архиеп. Фішер є противником прокомуністичної політики, що її веде "червоний декан" Джансон.

* * *

Страх посвоєчений з чимсь незнаним, переважючим, всесильним; він може поразити тим що ніхто не знає — коли і де. Страх є всюди й ніде, всюди кругом нас, страшний і неозначений, загрожуючий людині знищенням таким, якого вона не може собі уявити ані збагнути.

* * *

Небо і земля промінуть, слова ж мої не промінуть. (Лука 21: 33)

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00
Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50
Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Там його природні здібності до рисування не могли придатися, а жити треба було. Тому перепробувавши ніж ка займать, вибрав, як найзручніше для себе, бо залишало йому тільний час для рисунків — ремесло чистильника черевиків.

Сідав він при виході з Нового Мосту, і коли набирало кілька потрібних йому су, починав обхід церков і музеїв, де старався відрисувати те, що найбільше подобалось.

Ваша Величність знають, що мій дім стоїть проти Нового Мосту. Коли одного разу карета Вашої Величности спинилася перед моїми дверима, народ зібрався і почав говорити, що тут живе якийсь славний маляр.

Почувши це, наш малий чистильник черевиків укладає план зазнайомлення зі мною. На другий день стає він коло дверей і чекає на мій вихід. Коли я пішов на прохід, він підійшов і попросив брати його на посилки в разі потреби. Мені він сподобався, і я йому це обіцяв.

Одного ранку послав я його з листом до приятеля з тим, щоб приніс мені відповідь. Антін скоро вернувся. Я був у своїй роботі при праці. Діставши відповідь, я забув за хлопця. Тільки оберну шися по якусь річ, побачив я його, як розглядає один краєвид, що я недавно намалював і де вмістив, з пам'яти, кілька коров.

— Ну, як же тобі подобається цей образ? — спитав я його, скорше для того, щоб він відізвався.

— Він цілком добрий, — відповів хлопець — тільки голова корови зле зроблена.

— Якто зле? Чи ти на тому розумієшся?

— Я стільки бачив коров, що добре знаю, які вони мають голови.

І поки я зі здивованням слухав, він виймав із кишені кавалок вугля, скликався над аркушем паперу, який взяв із мого мольберта[1]) і в кілька рухів нарисував дуже гарно голову корови, кажучи:

— Ось як виглядає голова корови!

Мушу признати, що він мав рацію. Від того часу Антін Лебель став моїм учнем.

Маляр скінчив, а король сидів задуманий, потім покликав свого вартового офіцера і звелів відшукати та привести перед нього того юнака, що звівся зайців.

Опісля звернувся до маляра:

— А вам я передам двадцять пять золотих для нього.

— В такім разі, — сказав Д'Авед,— бідна мати Антона дістане цілий скарб.

— Якто? не розумію! — відповів король.

— Я хочу сказати, що всі гроші, які Ваша Величність так щедро дають Антонові, будуть вислані його матері, бо він хоче заробляти тільки для полегшення її життя.

При тих словах двері відчинилися і збентежений Антін станув на порозі. Він увесь час сидів у сусідній залі, тремтячи з нетерпіння, щоб довідатися про наслідок своїх слів.

— Пане Лебель, — сказав король — ви не закінчили своєї думки, прошу вас продовжувати.

Антін, що не міг нічого зрозуміти, хотів і не міг заговорити.

— Ну щож! Може ви забули, що це була за фраза? Ви мені сказали, що на вашу думку, закон треба відкинути. Чи не так?

— Ваша Величносте ... — прошепотів Антін, але це не міг говорити.

Тоді король подав йому зошит, а другою рукою показав комин, в якому палахкотіли дрова:

— Ну ж бо, кінчіть фразу!

Антін відчув, що свої вертають до нього; зблизився до короля, взяв зошит і закінчив свою пораду королеві, кинувши закон у вогонь.

Коли король відійшов, хлопець звернувся до маляра і, радісно показуючи листки паперу, що горіли в комині, спитав:

— Хиба це не варте найліпшого образа?

— О, певно — відповів королівський маляр, що краще від свого учениха знав умовини королівського життя, — ти маєш би рацію, коли б не існували люди, які завтра напишуть другий такий зошит, у заміну того, що ти палиш нині з такою радістю! ...

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

8. Похорон Ісуса

Під вечір того дня, коли розпято Ісуса, два учні Христові — Йосиф з Аримателї і Никодим — зайнялися похороном Ісуса.

Йосиф пішов до Пилата і просив його дозволу зняти Тіло Ісусове з хреста. Пилат позволив. Никодим приніс пахучі олійки, щоб намастити ними тіло Ісуса.

Вони зняли Тіло з хреста, намастили пахучими олійками, завинули в чисте полотно і понесли до гробу, що був у недалекому саді.

Гріб цей, висічений у скелі, був призначений для Йосифа і ніхто в ньому не лежав.

Покривши Тіло в гріб, учні прикатили вхід до нього великим каменем і розійшлися, бо надходила субота.

Тоді пригадали собі книжники і фарисеї слова Ісуса Христа, що Він воскресне з мертвих. Вони боялися, щоб Ісусові учні не забрали Його Тіла з гробу і щоб опісля не сказали, що Він воскрес. Вони прийшли, запечатували гріб Ісуса і поставили військову сторожу, щоб ніхто не міг підійти вночі до гробу.

ВОСКРЕСІННЯ

Третього дня по смерти, в неділю вранці, Ісус воскрес із мертвих, як було предсказано Ним Самим і пророками. До сходу сонця затряслася земля, з неба зійшов Ангел і відвалив камінь від гробу — на знак, що він уже порожній.

Вид Ангела був як блискавиця, а одяг його біла як сніг.

Вояки, що стерегли гробу, перелякалися і повтікали до міста. Вони розповіли, що сталося, але жиди дали їм гроші і сказали:

— Коли хто буде питати вас, що сталося, то скажіть, що ви заснули, а учні прийшли і викрали тіло з гробу.

***

Своїм Воскресінням Ісус Христос доказав, що Він є Син Божий і що всі, що вірують у Нього, також колись воскреснуть на щасливе вічне життя.

МИРОНОСИЦІ

В неділю вранці, третього дня по смерти Ісуса, кілька побожних жінок пішли до гробу, щоб намастити тіло Ісуса дорогими олійками — миром. По дорозі говорили між собою:

— Хто ж нам відкотить камінь від гробу? — Бо камінь був дуже тяжкий.

Але коли прийшли до гробу, то побачили, що камінь вже був відвалений.

Між жінками, що йшли до гробу Ісуса, була й Марія Магдалина. Вона, побачивши, що камінь від гробу відвалений, побігла до апостолів Петра та Івана і сказала їм:

— Взяли Господа з гробу і не знаємо, де положили Його.

Решта жінок зайшли до гробу, але не знайшли Ісусового тіла. І ось побачили вони сяючих двох Ангелів у білих одягах.

Вони настрашились, але Ангел, що був по правім боці, промовив:

— Не бійтеся! Ви шукаєте Ісуса Назарянина, Який був розпятий. Його нема тут. Він воскрес! Ідіть і скажіть це учням Його.

Жінки зо страхом і великою радістю повернулись додому, щоб сповістити про все Апостолам. Апостоли, Петро та Іван, почувши вістку від Марії Магдалини, побігли до гробу. Переконавшись, що гріб порожній, сумні вернулись додому.

Марія Магдалина вернулася до гробу і плакала. Вона хотіла довідатись, куди поділося тіло Ісуса. Заглянувши до гробу, вона побачила, що там сиділи два Ангели в білих шатах. Вони сказали:

— Жінко, чого плачеш?

Вона відповіла:

— Взяли Господа мого, і не знаю, де положили Його.

Тоді обернулася і побачила коло себе Ісуса, але не пізнала Його. Вона думала, що це огородник. І Він спитав її.

— Жінко, чого плачеш?

Марія Магдалина, думаючи, що огородник повинен знати, куди поділося тіло Ісуса, промовила жалісно:

— Пане, коли ти виніс Його, скажи мені, де Його положив, а я візьму Його.

Ісус промовив:

— Маріє!

Вона подивилася на Нього, пізнала і кликнула радісно:

— Учителю!

Вона хотіла обняти Йому ноги, але Він промовив:

- Не доторкайся до Мене, бо Я ще не відійшов до Отця Мого. Іди до братів Моїх і скажи їм, що Я відходжу до Отця Мого і Отця вашого, Бога Мого і Бога вашого.

Ісус відійшов, а Марія остала сама в саді. І серце було повне радости, бо вона по воскресінні перша побачила Ісуса.

(Далі буде)

ЛИСТИ ДІТЕЙ-БЕЗБАТЧЕНКІВ

(Переклади з англійського)

Від Ред.: Один з наших священиків отримав ряд листів в англійській мові від людей українського походження. Деякі з них тут друкуємо.

Дорогий Отче:

Я широ зацікавлена вивчитись всього, що можу, про нашу релігію, але тому, що я майже не розумію української мови то мало користаю з Богослужб у церкві. За це мені дуже прикро, але так мене батьки мої виховали, але Ви напевно повірите моїому намірові. Я рада би щоб воно так не було, але мушу пробувати давати собі раду з тим, що маю.

З приводу цього мені цікаво знати, чи Ви не могли б мені вислати або порекомендувати яких матеріялів в англійській мові про нашу віру і традиції Церкви або щось з її історії. Коли будуть які кошти за такі книжки, то я радо їх поповню.

Коли б Ви мені допомогли в цім, то я буду Вам вдячна. Ви певно цікаві знати, хто я така. Ви мене бачили кілька раз у церкві, але ми не знайомились. Мої родичі пишуться (XX), а я їх найстарша дочка.

Остаюсь вдячною,
(Підпис)

***

До Священика Православної Церкви:

Я мушу набути доказ мого уродження за Вашою поміччю. Я пробував через державні статистичні записки і поверх державні рекорди переписку населення, але нічого не вдалось довідатись.

Надіюсь, що Ви допоможете. Я родився в (XX) містечку, або близько нього, в серпню чи у вересню 1917 року у родичів Георгія (XX) і Франки (XX). Я хрещений або в Греко-Католицькій, або в Православній Церкві.

Коли хочете більше інформацій, то можете звернутись до моїх родичів, яких останньо відомий мені адрес був (XX). Дякую.

З пошаною до Вас,
(Підпис)

***

Дорогий Отче:

Я жалую, що мушу докучати Вам своїми особистими справами і вірю, що простите мені та допоможете у вільних хвилинах, коли будете мати охоту потрудитись.

Я працюю у фірмі (XX), і ця компанія невдоволена доказами мого віку, що є зазначений на посвідці мого уродження, тому що я записаний кілька літ після уродження. Вони вимагають від мене метрики хрещення. Я певний, що я ніколи не був хрещений, але управа фірми порадила мені писати до всіх церков в околиці мого уродження.

Я родився у (X) 1931 року, а мої родичі в (XX). Посвідка мого уродження подає моє прізвище як (X)), але я змінив його недавно на (XXX).

Чи я буду забагато вимагати, коли попрошу Вас, щоб Ви переглянули свої рекорди та розвідали, чи мої родичі були коли членами Вашої церкви і чи є рекорд мого хрещення?

Про це я також пишу до Римо-Католицької, Англіканської, Злученої, Лютеранської і Презбітерінської Церков за інформаціями.

Хочу вірити, що це не обтяжить Вас аж надто, і при цій нагоді дякую Вам заздалегідь та разом бажаю Вам веселого та успішного Нового Року!

Щиро Ваш,
(Підпис)

***

1) Дорогий Отче:

Вже кілька місяців проминуло від жовтня, коли Ви вінчали нас, і вже час щоб Ви прислали нам метрику вінчання. Прошу якнайскоріше її вислати. Ми тепер мешкаємо в (XXX).

***

2) Дорогий Отче, розуміється, я подам тут як слід більше інформацій про нас та наше вінчання (слідують дані).

Просимо негайно вислати метрику.
(Підпис)

***

3) Дорогий Отче:

Дуже перепрошую, що я помилилась. Тепер мені зрозуміло, що коли ми вінчались у тій церкві, що має шпіц, на третій вулиці від Вас, то лише той священик може видати нам метрику. Мій чоловік каже, що знає його, отож звернеться до нього.

З поважанням,
(Підпис)

***

Листи самі за себе говорять. Це неначе б діти безбатченки, а з листів виявляється брак належного виховання найкраще таки з дому. Дома вони росли і годувались, а державна школа допомагала виховувати пять днів на тиждень, але сумніваюсь, чи Церква мала належне місце в таких домах і певно що не було їй як туди доступити, тим більше що на церковнім полі робітника мало, а коли ж ще й родичі недбалі, то надія тут таки мала. Такі листи вказують на сумну сторінку певного відсотку нашого суспільства ,і певно що при переписі населення такі люди подають, що вони також належать до котроїсь з Церков, — але що ж дальше?

Перед Церквою і її вірними є широке поле для релігійно-суспільної праці. Любов до ближнього повинна зверну ти нашу пильну увагу на нашого ближнього та нашу опіку над ним. Поле широке, але бачимо, що робітників мало. Самі родичі не завжди дбають.

Священик.

УВАН відзначила В. Батицького

Історія друкарства належить до найголовніших галузей культури людства та кожного народу зокрема, і в цій галузі наявні світлі імена давніших часів.

В наших часах розвитку машин та механізації праці мається таке враження, наче б людина відійшла в тінь, а все виконує машина. Розвиток друкарської техніки також причинився до загального думання, що сучасний друкар став уже тільки звичайним машиністом, роля якого нібито обмежується до пускання в рух машини, а ця машина вже сама виконує друк.

Тим часом таке поняття цілком хибне. Не машина, але людина надальше є тілом і душею друкарської праці. Ми бачимо газети, журнали і величаві томи книг; бачимо також видавців і редакторів, але за цим усім не бачимо сірої постаті друкаря — безіменної особи, без якої ця праця не могла б бути виконаною. А не бачимо друкаря тому, що він, вважаючи себе за звичайного технічного, робітника, не має претенсій підносити своєї ролі в друкарстві, і так став забутим.

А тим часом треба памятати, що для видрукування якихсь непересічних книжок треба непересічного друкаря. Крім великого технічного довголітнього досвіду він мусить відзначитися вродженою інтелігенцією та бути належно освіченим, щоб йому не був чужим зміст друкованої книжки. Такий друкар тісно співпрацює не тільки з редактором, але подекуди теж з автором. Автори, видавці, редактори й коректори з довірям спорядкують на доброго друкаря, який часто буває першим і останнім, що заважує не тільки технічні хиби, але й хиби в змісті твору, і звертає на них увагу редакторові чи авторові.

В потребі він не рахується з своїм часом та з нормою роботи, яку виконує. Він тілом і душею поринає в працю і в той світ, про який пишеться в книжці; при друкові великих формою і змістом праць добрий друкар дійсно стає подекуди співтворцем цієї праці при її видавничому оформленні.

***

Такого роду друкарі є в нас в Канаді. Серед них недавно показалося на сторінках преси імя В. Батицького. Читачі може знають це з сторінок "Українського Голосу", "Канадійського Фармера" т. ін. — 18 березня 1956 р. Українська Вільна Академія Наук відзначила В. Батицького Грамотою Признання УВАН за його працю над епохальними виданнями монументальних 4 томів "Кобзаря" з 1952—1956 років, виданого накладом В-ва "Тризуб", в рамах видань УВАН за редакцією проф. Л. Білецького. Цей "Кобзар" друкувався в друкарні В-ва "Тризуб", де, протягом довгих літ на відповідальному становищі працює В. Батицький. Не тільки редактор та Видавництво, але й друкар Батицький вложив всю свою душу в працю над виданням цього "Кобзаря", імя якого на цьому виданні зовсім не випадково фігурує. Його праця тут перейшла межі звичайної технічної роботи. І можна з певністю сказати, що без такого власне підходу до справи, без такого глибокого розуміння, відчуття, зрозуміння та самопосвятн з боку В. Батицького згадане видання могло б було викликати собою чимало побажань щодо формальної сторони, а навіть щодо чистоти тексту.

Було відомо, що В. Батицький належить до піонерів українського друкарства в Канаді. А тепер стало відомо, що він не пересічний, а творчий друкар. Та найважніший тут той факт, що в Канаді оце перший раз пошановано одного з українських друкарів таким високим відзначенням, а тим самим пошановано в його особі друкарів взагалі. Це дуже помітний факт в історії українського друкарства взагалі, бо досі ще ні один український друкар з боку українських наукових установ подібного признання не мав. — Хай же ця подія буде добрим прикладом на майбутнє.

Співробітник УВАН.

[1]) Підставка, на якій малярі розкладали папір.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
in Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

НАРІД — СВЯЩ. В. КУДРИКОВІ

Як у житті кожного народу, так і в житті українців бачимо два роди провідних людей: одні є організаторами, а другі ідеологами. Одні надають життю народу зовнішну форму, а другі (ідеольоги) наповнюють ту форму змістом ідеї.

Розуміється, не ідеольотія, себто не зміст достосовується до організаційної форми народу, а навпаки — організаційна форма укладається відповідно до ідеольогії тої чи іншої людської спільноти. Отже, ідеольогія є першою; ідеольогія, себто світогляд, є основою, є душею спільноти.

Закони життя часто бувають загадкові для нас. Між іншим, до цих законів життя, мабуть, належить теж закон появи тих осіб, що є носіями основних ідей життя людських спільнот. Ходить про це, що провідними ідеольогами народу не завжди стають офіційні, титуловані провідники, а навпаки — стають ними теж неофіційні й нетитуловані одиниці.

Найбільшим ідеольогом старої княжої України-Руси був не князь ми інша офіційна постать, лише автор "Слова про похід Ігоря" — автор, якась скромна людина, що його імени навіть не знаємо.

Найбільшим ідеольогом, духовою силою Української Православної Церкви за часів найбільшого натиску Польщі і Риму на українство в періоді часу Берестейської унії був скромний чернець — старець Іван з Судової Вишні з-під Львова — Іван Вишенський.

Дальше, найсильнішу світогляднову основу українства клав скромний у житті, мандрівний старець — мислитель Григорій Сковорода.

А дальше йдуть такі самі "сірі люди" в офіційному житті, але в дійсності велетні духа, як Тарас Шевченко, М. Шашкевич, Іван Франко т. і.

Всі вони не були коронованими чи титулованими людьми, а одначе стали ковалями духа народу та його фактичними керманичами.

* * *

Не буде нескромним стверднти факт, що подібне явище маємо теж в особі прот. Василя Кудрика на грунті української спільноти в Канаді. Не зважаючи на ту велику сіру, щоденну його 50-літню працю на становищі священика-місіонера, редактора, журналіста, друкаря, громадського діяча і т. д., головна вага його діяльности й заслуг для українського народу та його Церкви лежить в ідеольогічній площині: прот. В. Кудрикові було суджено визначувати напрямну лінію українського духа в Канаді, оформлювати світогляд українства на цьому грунті, на якому тут живемо, працювати над ідеольогією нашої тут спільноти поза межами України; прот. Кудрик цю ідеольогію нерозлучно повязує з нашою рідною Українською Православною Церквою як невіддільною від народу.

Щоб поза межами України відірване від землі предків українство безслідно не розпливлося — це головна турбота прот. В. Кудрика на протязі його діяльности в Канаді. Хоч залишили землю предків, але предківську душу привезли наші люди з України. І ця національна душа має статн основою існування українства в світі. Осередком національної душі є рідна віра наших предків, близько тисячолітня віра, — українське християнство нашого народу, а його суто українським релігійним світоглядом, на якому має опиратися Українська Православна Церква — у всіх відношеннях незалежна від чужих духово й фізично.

Глибоке розуміння істоти цього факту, що ми є поза межами територіяльної України, веде прот. В. Кудрика до належних висновків, а не до примикання очей на дійсність і ці висновки велять йому дивитися одночасно в далеке минуле на рідних землях, в сучасне та далеке майбутне в Канаді, та з одного боку належно рахуватися з новими обставинами життя, а з другого боку — щоб у цих нових обставинах зберегти істоту українства з його душею — рідною вірою.

Ці нові обставини вимагають від нього такого підходу до справ, який можна б виразити словами поета: "Не час жаліти сповід, коли горять ліси"; звідси в нього відрізнення справ великих від малих, справ суттевих — від несуттевих, справ проминальних — від справ розраховних на вічність і відрізнення форми від змісту.

* * *

Українське громадянство Канади 1 квітня ц. р. вшанувало 50-літню працю прот. В. Кудрика, а праця його невіддільна від його особи. Цей величний, масовий і спонтанний вияв пошани народу до його праці дуже вимовний. Тисячі представників нашої спільноти з власного почину і з власної волі, так би мовити — знизу, засвідчили своє розуміння праці прот. В. Кудрика та своє одобрення її. Сталося це не тільки завдяки цим очевидним творчим наслідкам праці, але й також тому, що світогляд прот. В. Кудрика — це ніщо інше, як тільки зрозуміння душі народу та оформлювання й виявлення наверха свідомих чи підсвідомих прагнень нашого загалу в Канаді. Наш загал в ідеольогії о. В. Кудрика знаходить свої ідеали, так як о. В. Кудрик взяв свої ідеали з душі народу. Звідси це взаємне розуміння між о. В. Кудриком та широкими верствами нашого загалу в Канаді; тут і таємниця правильної оцінки праці о. В. Кудрика та пошани до-неї з боку нашого суспільства. Загал свідомий того, що на камені тої ідеольогії, що її носієм став о. В. Кудрик, збудована Українська Греко-Православна Церква в Канаді.

У кожній людській істоті є подвійний закон тяжіння (гравітації). Одне тягне її до землі, де вона має час на пробу, а друге тягне її до Бога, де вона знаходить щастя.

32-ЛІТТЯ "ВІСТНИКА"

Між українською пресою в Канаді "Вістник" заслуговує на окрему увагу вже хоч би тим, що належить до давних українських газет, бо видається вже 32 роки. Хто мав тоді один рік життя, коли "Вістник" появився, то нині має 32 роки; хто мав 10 літ, то нині має 42 роки.

Нинішний "Вістник" напочатку звався **"Православний Вістник"**, і перше його число вийшло в квітні 1924 року. Це було **Великодне Число.** На 1-ій стороні є образок воскресного Христа, Великодні Стихири, а дальше інший святочний матеріял.

На 1-ій сторінці внизу є пояснення "Від Редакції", де сказано:

"Випускаючи в світ перше число "Православного Вістника", вважаємо за вказане представитися — хто ми є і чого хочемо.

"Дотепер Українська Православна Церква в Канаді користалася з гостинности світських українських часописів, головно "Українського Голосу", який нераз прямо з самовідреченням заступав Українську Православну Церкву... За гостинність і прихильність "Українського Голосу" і других часописів Українська Православна Церква є і на все остане дуже вдячна.

"Скорий зріст Української Православної Церкви вимагає органу посвяченого виключно справам сеї Церкви. І задачею "Православного Вістника" є дати місце для стать про чисто релігійні справи, а зокрема для обговорювання внутрішніх справ Української Православної Церкви..."

На 2-ій стор. є слово від Консисторії під заг. **"З Першим Числом "Прав. Вістника"**, де говориться, що вже давніше були заходи видавати часопис присвячений Церкві, але труднощі примушували відкладати ці заходи, і ось —

"Нині приходить час, що давні заходи здійснюються... Видавці, які взяли на себе тягар видавання "Православного Вістника", зачали святе Боже діло і заслуговують на найщиріше піддержку, в усіх православних українців..."

Тут знов треба зазначити, що тими "видавцями", які взяли на себе тягар видавництва, були **видавці "Українського Голосу".** Розуміючи велике значення Української Православної Церкви, видавці "Укр. Голосу" беруть на себе додатковий народний обовязок, коли саме видання "Укр. Голосу" має багато власних труднощів. Це було так, як з тою родиною, якій тяжко свої діти одягати і годувати, а вона бере до себе ще сироту.

* * *

Нині може дехто запитати (і вже запитували!): яка угода була між "Укр. Голосом" і Консисторією в справі видавання "Прав. Вістника"? Формальної угоди ніякої не було. Видавці "Українського Голосу" і церковні провідники вважали себе тоді одною нерозлучною групою громадських працівників, одною громадою, звязаною і з "Укр. Голосом" і з Церквою. Такого поділу, що "тут ми, а там ви", — не було, отже не було місця для строгих формальностей. Справа "Укр. Голосу" і церковна справа, це були дві руки одного тіла.

Справа стояла так, що до "Укр. Голосу" має належати тільки саме видавання "Вістника", себто лише кошт видавання, а Консисторія назначує редактора, заповнює газету змістом, і лише вона про якість змісту дбає. Видавці в зміст "Вістника" не вглядали, його не контролювали, хоч сами платили редакторови — скільки могли.

Однакож ще нині дехто, кому наші справи далекі, або хто привик іншим ладом думати, все інакше собі уявляє. Так, наприклад, хтось в "Укр. Прав. Слові" виводив справу, — що "Вістник" став церковним органом нібито аж тоді, коли перейшов з рук давних видавців в руки Консисторії. Це хибна уява! Видавці "Вістника" не були для його змісту ані контролорами, ані цензорами, бо до того не мали навіть ніякої потреби.

Погляд про конечність цензури і присвоювання собі цензорських прав, це погляд винесений з тих сторін світу, де ціле людське життя було під цензурою. Ніхто не смів там нічого поважнішого говорити, писати чи робити, коли не мав дозволу цензора. Тим могло здаватися, що коли б дати людям волю, то ціле життя перевернулося б догори коренем, бо, мовляв, всі люди без розуму, без совісти, без почуття обовязку, всі злочинці — крім цензорів.

В Канаді був віддавна інший погляд на людей, — тут людей вважали за людей думаючих і над тим, що робилося, не було окремих диктаторів, не було цензорів, одначе почата праця гарно провадилася доброю волею всіх. Всі радилися, справи обмірковували і прикладали руки до праці всіми силами. І бачимо, що овочі тої праці великі. Можна бути певним, що під цензорською рукою вони такими не були б.

Все це може показатися непридатним для тих, що привикли до світу, де над усім людським життям тяжила цензура, над совістю, над думкою, над працею. Лише цензори вважалися там людьми непомильними.

Тут треба додати, що коли Консисторія перебрала "Вістник" в свої руки, то головно перебрала фінансову справу видавання, — бо зміст "Вістника" і перед тим вповні був залежний від Консисторії, бож і редактора Консисторія назначувала.

* * *

Згода "Укр. Голосу" на видавання "Вістника" була великою жертвою для Церкви. Церкві треба було свого органу, але самій тяжко було його видавати, отже "Укр. Голос" прийшов в допомогу, хоч в самого не були гаразди. А для Церкви це була велика поміч. "Вістник" заходив там, де не зайшов священик, де не зайшов православний промовець. Передплатники передавали його сусідам, отже так поширювалася потрібна свідомість між людьми.

"Укр. Голос" піддержував церковну справу, розуміючи, що справа церковна невідлучна від усіх інших справ. Тоді не було погляду, що — "тут справа народна, а там церковна".

Без "Вістника" наша Церква не могла б так скоро розвиватися, як розвивалася, отже "Укр. Голос" дав Церкві велику поміч видаючи "Вістник".

"Православний Вістник" був місячником до кінця 1927 р., а від січня 1928 року почав виходити два рази на місяць і скоротив свою початкову назву на "Вістник".

Редактором "Вістника" від 1924 р. до кінця 1940 р. був свящ. С. В. Савчук, отже 26 літ. Редагування було для нього додатковим тягарем, бо ж він мав ще обовязки Адміністратора Церкви та пароха. Коли ж він редагував "Вістник", то з конечности, бо ані "Укр. Голос" не мав змоги платити редакторові належної платні, якої вимагає би окремий редактор, ані Церква не мала засобів, щоб зі своєї сторони окремому редакторові доплачувати. Сам же о. Савчук працював, бо треба було працювати. Багато людей брало тоді на себе більше обовязків, ніж можна було від них вимагати.

Від 1941 р. Консисторія була назначила редактором "Вістника" свящ. В. Кудрика і він редагував "Вістник" до 15-го серпня, 1954 року, отже несповна 13 літ. Від 1-го вересня, 1954 р. "Вістник" видає Консисторія.

СВ. ПІСТ І УМЕРТВЛЕННЯ

"Правість же овоч достойний покаяння."
(Духа 3: 8)

Піст і умертвлення: — виглядає страшне слово! На саму згадку про це слово "умертвлення" відчуваємо таке вражіння якби нас огорнув холод. Здається нам, що піст і умертвлення, це вже найвищий ступень християнської чесноти доступний лише тим, що покинули світ та замкнулися в тісних печерах в пустині або в манастирських мурах. Але воно так не є. Піст і умертвлення, це перший крок до кожної чесноти, це поріг, який кожний мусить перейти, що хоче жити згідно з волею Божою. Що значить постити і умертвляти себе? Це значить, стримувати пориви своїх пристрастей, керуючи свої діла й бажання не в угоду забаганкам змисловості природи, але згідно з розумом і Божим Законом.

Кожна людина має немов дві природи: одну вищу, залежну від розуму, що приказує уникати всього того, що протиставиться людській гідності й волі Бога, об'явлений в Заповідях і Науці Христа, а вже робити все те, чого вимагає від нас Бог й наше спасення, хоч би воно було тяжким й прикрим; другу — нижчу, що змагає тільки до вигід, розкішного життя і шукає лише того, що підлегцує людській змисловості та вдоволяє пристрасті.

Коли людина хоче свої діла, свої бажання замкнути в тих границях, які вказує їй розум й віра, то мусить завдати насильство тій нижчій частині своєї природи, мусить виповісти боротьбу своїм пристрастям, або іншими словами мусить себе у м е р т в л я т и.

Є ще другий спосіб уметвлення, яке полягає в тім, що людина не тільки поборює свою змислову природу настільки, щоб охоронитись від тяжкого гріха, але в своїй боротьбі з пристрастями йде дальше і старається умертвляти в собі корінь тих пристрастей, відмовляючи собі не лише того, що заборонене і грішне, але навіть того, що дозволене, щоб таким способом опанувати свою природу, і так вірніше служити Богу.

Наприклад, коли хтось вдоволяється своїм майном, яке йому дав Бог і не завидує другому, — він вже себе умертвляє, але лише першим, нижчим способом: коли ж він спомагає ближнього, то він виконує вже умертвлення вище, підносяще, що має більше заслуг перед Богом. Та коли хтось не лише не утримується, але повздержується від алькоголю зовсім, або частково, то виконує умертвлення вищого роду. Такі умертвлення, це велика честота і кожному християнинові потрібна.

Не треба, щоб кожний, хто дбає про своє спасіння, відрікався зараз усього що має, відмовляв собі усього, що має, відмовляв собі навіть дозволеного, до чого наклонне його природа. Але кінечним є, щоб кожний християнин виробив у собі таке успособлення, щоб був готовим на все, коли цього від нього Бог жадає. Таке успособлення можемо виробити собі через випробовування себе в малих, дрібних речах, через відречення від малих приємностей, а особливо через терпливе зношення всіх хрестів, які Боже Провидіння так часто зсилає на нас

Кожний день нашого життя дає нам сотки нагод до такого умертвлення. Треба тільки вміти скористати з них, треба вміти виректися не одної приємности, треба уміти терпливо нести не одну прикрість, не один тягар, який нам Бог посилає.

На жаль, люди замало розуміють вагу св. Посту і умертвлення, і тому вже навіть якась перша прикрість виводить їх з рівноваги, а приводить до скарг й нарікання навіть на самого Бога.

Вступивши на поріг Святого Великого Посту, йдемо за волею святої Церкви, молімся в час святого Великого Посту про правдиве пізнання і цінення чеснот св. Посту і умертвлення і для себе і для всіх християн, а особливо для нашого многострадального українського народу.

о. Кость Желішкевич.

СПОГАДИ о. П. БІЛОНА
Видавництво "До Світла" повідомляє, що вже вийшла з друку друга частина
СПОГАДІВ
Прот. Петра Білона,
в якій автор описує свій приїзд на американський континент та свої переживання в Канаді, як Священик Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Ціна з пересилкою лише $1.00.
Замовлення й гроші висилати на адресу:
Rev. P. Bilon
1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A

Продається книжка в англійській мові
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH
(Українці та їх Церква)
Написав Прот. П. Білон
Перевів на англійську мову о. С. П. Симчич.
У зміст книжки входить коротка історія Української Православної Церкви, опис головніших обрядів та катехистичні відомости.
Особливо надається для молоді!
Ціна 75 ц.
Замовлення й гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НАШЕ ВІДНОШЕННЯ ДО ЦЕРКВИ, ЯК БОГОМ УСТАНОВЛЕНОЇ ІНСТИТУЦІЇ

Від самого початку основання Церкви Своєї полишив Син Божий віковічний клич, щоб "всі струджені й знемо-жені" приходили до Нього, а Він "успокоїть їх!" І сьогодні кличе Він всіх нас, щоб ми сходились в Ім'я Його до основаної Ним Церкви та відчули присутність Його посеред нас. Він же виразно сказав, що там, "де двоє чи троє в Ім'я Моє зібрані, — там Я серед них" (Мт. 18, 20).

Чи не відчуваємо всі, без різниці віку, та нашого соціяльного стану, що й ми щоденною нашою працею "струджені та знеможені" та під тягарем відповідальности й тяжких душевних переживань — як нядто потребуємо Його заспокоєння, будь це невдача на шкільній лаві, в бюрі, при станку чи на ріллі, або в нашому приватному підприємстві? Звичайною розвагою, якою багато людей старається відвернути свою увагу від пекучих розвязок різних проблем, у тих, чи інших своїх заняттях — годі заступити правдиву духову розвагу, яку подає свята Церква. Цієї останньої розваги потребує кожна людина, на якому становищі вона не находилася б.

Господь наш Ісус Христос в и м а г а є від нас повної активности в Його Церкві. Словом — Він хоче, щоб ми всі були Його практикуючими наслідниками — практикуючими християнами, а не принагідними гістьми. Двері Його Церкви широко відкриті для спільної молитви, і кожна людина, що не стоїть осторонь неї, відсуває своєю відсутністю збликження Царства Божого, задля якого прийшов на землю Син Божий.

Господь установив святі Тайни, між якими центральне місце займає свята Тайна Евхаристії, яку творить ціла свята Церква на виразне припоручення Сина Божого під час кожної відправи святої Літургії. Він бо сказав: "Робіть це на Мій спомин!" Це припорученя не відноситься тільки до самого священства, що виконує цю святу Тайну. Свята Церква Христова, як ми вже перше згадували, складається також і з мирян, і їхній обовязок в нійкому разі не є менший від обовязку священства по відношенні до цього Господнього припоручення: б у т и у ч а с н и к а м и при виконанні цієї святої Тайни. Святі Отці, що склали святу Службу Божу, ступінево підготовляють всіх вірних до найбільшого в ній акту, до "ЕВХАРИСТИЧНОГО КАНОНУ" і в цьому підготуванні ми повинні брати від самого початку святої Служби Божої участь. А як тяжко ми грішимо тим, що деколи навіть аж по ЕВХАРИСТИЧНОМУ КАНОНІ приходимо в церкву!

Наша неточність і неоправдані опізнення виявляють тільки повне легковаження Церковного Богослужения, установленого самим Сином Божим.

Це відноситься в однаковій мірі до всіх мирян, з хористами включно. Вибираючись до щоденної праці, стараємось все бути точно в певний час, щоб не наразитись на обмеження нашої платні від працедавця. Однак нашу недбалу поведінку Богові за Його ласки, які Він у Своїй безмежній доброті зсилав нам цілий тиждень, зводимо до непристойної коменційности, як оправдуємо себе, ми мовляв — були в церкві, та й годі! А про те, що наш час збуваємо неділями б і л я Церкви, а не в Церкві — прямо сором-но згадувати!

Усвідомім собі тільки, з яким важним післанництвом зіслав Небесний Отець наш на землю Свого Єдинородного Сина, і порівняймо цю ціль із нашим відношенням до неї, а тоді тільки стане перед нами у повній величині систематичне, якого ми допускаємося нетактовним поступуванням.

Коли ж і звернемо нашу теперішню увагу на час Великого сорокденного Посту, разом во стражданнями Ісуса Христа, всім нам насувається питання Пилата, з яким він звертався до зібраної товпи людей, бажаючи оправдати Ісуса Христа від вини, промовляючи до них:

. . . "А що ж я маю зробити з Ісусом, що зветься Христос?"

Як в часі розпяття Ісуса Христа, так і в цю пору відносились люди на різні дали до цього важного питання: відповідали, що Він є самозванцем-ошуканцем, а навіть нечистий духом прозивали; заперечували Його божественне походження; не визнавали в Нім потреби для себе, не признаючи рівночасно позагробового життя, останнього страшного суду й безсмертности людської душі, а коли й позірно називали себе Ім'ям Його, то глибоко в душі своїй оставались по словам самого Сина Божого "побіленими гробами", формалістами-гіпокритами. А ще інші відповіли повною индиферентністю до Нього. А скільки у відповідь на це питання завявились не за Ісусом Христом, а за мамоною по приміру Юди Іскаріотського!

Яка ж повинна бути наша відповідь на питання: "...Що ми маємо зробити в Ісусом, що зветься Христос?" — На це к а р д и н а л ь н е для кожного члена нашої Святої Церкви питання, м о ж е й м у с и т ь бути тільки одна відповідь: що ми ц і л ь н и м чином віддаємо й приймаємо Його за свого С П А С И Т Е Л Я, віддаючи себе цілковито Його божественному проводові, якого Він виявляє за посередництвом Духа Святого у Церкві Своїй. Чи треба нам більше наглядних доказів — як виглядає суспільство, що відкинуло науку Ісуса Христа зо свого середовища, і замість любови до Бога й до ближнього користується у відношенню до своїх співгорожан брутальною силою та звірською ненавистю?

Тому від ранньої нашої молодости мусимо запрягатись в християнських чеснотах, коли ж до одні, що дадуть нам силу переносити найтяжчі життєві удари, які можуть спадати на наше плечі. Цього чесного життєвого наставлення не може нам приподати ніяка інша Інституція, крім інституції Христової, яку Він Сам назвав ЦЕРКВОЮ. Вона одинока простягає до нас руку та відкриває свої двері до нашого спасіння. А ми в заміну мусимо бути й д о б р и м и д і т ь м и та виконувати всі наложені на нас Спасителем нашим ІСУСОМ ХРИСТОМ І ЙОГО СВЯТОЮ ЦЕРКВОЮ обовязки!

Будьмо в повному значенні цього слова ПРАКТИКУЮЧИМИ ХРИСТИЯНАМИ в лоні нашої рідної ЦЕРКВИ!

Ц е б у д е о д и н о к е наше правильне відношення до ЙОГО святої ЦЕРКВИ й достойна відповідь на питання: "що ми маємо зробити з Ісусом, що зветься Христос!"

Прот. В. Слюзар.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД ВІСТНИКА

ГЛЕСЛИН, Саск. — З похорону бл. п. Стефана Бандурия, збірку переслав о. О. Хомяк $11.50

ЛЕПІН, Саск. — З похорону бл. п. Сандри Олексин, збірку переслав о. Ю. Ференців 9.30

РЕДВАТЕР, Алта. — З нагоди 25-літнього подружнього ювілею п-ва Івана й Павліни Вінтоняк, збірку переслав п. Ів. Васьчик 7.25

КОРОНАДО, Алта. — З нагоди 35-літнього ювілею п-ва Хаба, збірку переслав п. Піхота 6.00

СОДБУРІ, Онт. — З нагоди 65 рокови пані Ф. (Фредрік) Федоровичґ, збірку переслав п. С. Сорока 5.00

САСКАТУН, Саск. — З похорону бл. п. Анни Печереської, збірку переслав о. В. Слюзар 5.00

САРТО, Ман. — З похорону бл. п. Онуфрія Стадника, збірку переслав о. Є. Горгіца 5.00

ГЕМИЛТОН, Онт. — З нагоди 25-літнього ювілею подружнього п-ва Дмитра й Текли Бричка, збірку переслав В. Фастрига 5.00

ВЕРНОН, Б.К. — З нагоди прийняття для п-ва Леона й Оксани Дишшевий, збірку переслав о. С. Гуцуняк 4.50

СУ СЕЙНТ МЕРІ, Онт. — П-во Емануїл і Софія Манчуленко. Жертву переслав о. Є. Улян 3.00

РОБЛИН, Ман. — З похорону бл. п. Василя Мораращ, збірку переслав о. Ів. Магас 3.00

ФЛИН ФЛОН, Ман. — З нагоди прийняття для п. П. Сірого, збірку переслав п. Ф. Киба 2.00

По 1 дол. Ф. Киба, Флин Флон, Ман.; К. Мельничук, Ошава, Онт.; Павло Дацьків, Гримзбі, Онт.; Гр. Стратюк, Давфин, Ман.; Ф. Юрків, Редвей, Алта.; А. Ленко, Донвел, Саск.; Ст. Хомик, Монтреал, Кв.; пані І. Френок, Транскона, Ман.; пані Єлисавета Лабюк, Калина, Саск.; Дм. Мандзяк, Форт Вилліям, Онт.

По 50 ц.: А. Колада, Равентвіт, Ман.

Адміністрація "Вістника" щиро дякує усім жертводавцям за їх щирі пожертви, а зокрема дякуємо всім тим, які перепроваджують збірки на пресовий фонд та взагалі трудяться в користь Видавництва "Вістника".

АДМІНІСТРАЦІЯ "ВІСТНИКА".

К О В Е Р Т К И

для переведення церковної колекти

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала ковертки в відповідним написом, для ковертової системи переведення церковної колекти підчас Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в ковертках, на яких виписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й при кінці року видає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року зложив на тацу. Такою пасвідкою членя можуть виказуватися при плаченню доходового податку.

Ціна ковертов така:

За тисячу (1000) ковертов—$8.50
За 500 ковертов — — — — 4.50
За 100 ковертов — — — — 1.00

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ЦЕРКОВНІ ВІСТІ

● Великотижневі, а зокрема страсно-четвергові відправи в католицькій Церкві цього року, згідно з декретом папи, відбулися в пополудневих чи у вечірніх годинах, як це відбувається в православній Церкві. До сього часу католики на протязі понад півтора тисячі років відступали від цього дня навіть аж по ЕВХАРИСТИЧНОМУ КАНОНІ приходимо в церкву!

● В балтийській церкві в Москві має проповідь Ворд Ніколс — епископ Африканської Методистської Церкви. На проповіді було 2,500 москвичів, які прийшли подивитися на епископа — негра. Єп. Ворд Ніколс сказав, що негри в Америці мають такі самі права, як і білі. Коли будуть випадки дискримінації, то це діло приватних осіб, уряд ЗДА лоборює дискримінацію.

● Національний Союз Евангелистів у Вашингтоні через свого секретаря пастора Г. Гілла поінформував Дж. Ф. Доллеса, державного секретаря ЗДА, що в Колюмбії (Півд. Америка) Католицька Акція почала нове переслідування нехатоликів; і вже замордувала 20 протестантів. „Конвертет Кетолик" за лютий 1956 р. подає, що в Болівії та Еквадорі (Півд. Америка) Католицька Акція почала „нову хвилю насильств" над протестантами.

● На 24 річній конвенції Краевого Католицького Родинного Життя ухвалено резолюцію з гострим осудом мішання подруж католиків з некатоликами.

● Грецький архиепископ Північної і Південної Америки Вл. Михаїл виступив проти англійського уряду за депортацію архиеп. Макарія з Кипру.

● Л. Гомез, буший президент-диктатор Болівії, живе тепер в Іспанії як політичний емігрант. Він прислав до теперішнього уряду Болівії листа, в якому гостро осуджує політику Католицької Церкви. На чолі уряду Болівії стоїть тепер генерал-лейтенант Густав Роял Пінілі. Він друком оприлюднив цього листа, спрямованого проти Католицької Акції.

● Московський патріярх Алексій прислав 19 березня ц. р. грецькій православній Церкві числовий свого співчуття з приводу виступів в Кипру архиеп. Макарія. — Звичайно, це політичне „співчуття" Москви.

● Келгарі, — о. Б. Свитцер, пастор Зьученої Церкви в цьому місті, гостро виступив проти мішаних подруж, себто таких, що належать до різних вровизнань. Він сказав, що мішане подружжя або відрікається обох Церков, або справа віри стає в них причиною родинних суперечок.

З ЦЕРКОВНОГО ЖИТТЯ

● Громада Шипинці має гарну мурованну з цегли церкву, що побудована цілком на взірець буковинських церков. Парафіяне майже всі буковинці, зі славних Шипинців, колишньої столиці Шипинської землі за книжих часів. Люди, як і всі буковинці, добрі, побожні й жертвенні. Цілком має вже коло 50 років, тож і обличчя вже старенькое і одної неділі по Службі Божій каже священик: „Подивіться, як я виглядаю, — як соромно... Чи ми не гідні мати гарні нові ризи?" — І наше діяльне жіноцтво на чолі з панею Зіновією Грекул, що займалася збіркою, скоро зібрала поважну суму, і за $130.00 куплено гарний фелон, що сяйвом отромінює всю церкву. Пані Зіновія Грекул подарувала також гарнівишитий обрус на Св. Престіл і на аналойчик. За труд й жертви поблагослови їх Господь, і пішли їм і їхнім родичам многії літа! **Вірний.**

● Піонери громади Кейленд порадилися були колись, що за першої світової війни, щоб і собі збудувати церкву. Сказали і зробили. Помагали, хто чим міг, — одні грішми, інші, бідніші — працею, і 1917 року здвигнули великий храм Божий, гарно вимурований з каменю, що веселить всю околицю. Та знеможлися старі козацькі руки, що цей храм будували, і не багато з них ще є між нами, бо — „все йде, все минає..." Іх працю гідно продовжують їхні нащадки. За короткий час зроблено багато: вложено нову деревяну підлогу поверх цементової, куплено піч, а рукляша. Управа сама помалювала церкву всередині і знадвору. На заклик священика до вірних зібрала пані Евфрозіна Ілюк гроші на вишивання фелон, що його вишила її старенька 87-літня мама пані Евдокія Кройтор. Бувши безнадійно недужою в шпиталі, пані Кройтор молилася: „Господи, дай ще трохи жити, бо ще маю вишити своїми руками до церкви ризи". Господь вислухав молитву. За три місяці фелон вже був готовий у церкві. Дещо помагали вишивати й доньки — пані Катерина Фарус і пані Евфрозіна Ілюк. Багато народу зібралося було до церкви, коли священик перший раз служив у вишиваному фелоні. Всі тішилися золотою роботою, всі тодивлялися силу і терпеливість вікової особи і широ дякували пані Кройтор за щедру жертву. У цьому фелоні наш о. Мельничук служив по разу у всіх своїх громадах. Пані Кройтор вишила ще чудовий обрус на Св. Престіл і ручник на аналойчик. Побачивши, що в церкві відновилося життя, наші парафіяни в Едмонтону панство Михайло і Анна Слівінські, подарували до церкви гарне панікадило (павука), а панство Едик і Марфта Слівінські пожертвували за престольний хрет. Церковний Управі дяк Господи, силе в церковній праці, пані Кройтор ще багато Великодніх писанок, її донькам пані Катерині Фарус і пані Ефрозині Ілюк і всім жертводавцям та обом родинам Слівінських щасти Боже за щедрі пожертви.

Вірний.

РІЖНІ ВІСТІ

● Острів Мальта хоче добровільно зректися всіх своїх автономних привілеїв і стати нерозлучною частиною Британії. Брітанський премієр-міністер Ілен заповів у цій справі загальне голосування на Мальті.

● Найвищий командант союзних фльот НАТО (Північно-Атлянтийського Пакту) адмірал Джерольд Райт сказав, що наприкінці 1956 року Совети будуть мати в сім разів більше підводних човнів, ніж мав Гітлер на початку 2-ої світової війни; у шість разів більше літаконосців і в три рази більше криційників та великих бойових кораблів. — Адм. Райт домагається більшої розбудови американського фльоту.

● Згідно з звітом департаменту оборони в Оттаві, федеральний уряд Канади доручив з каменю, що веселить всю околицю. Та знеможлися старі козацькі руки, що цей храм будували, і не багато з них ще є між нами, бо — „все йде, все минає..." Іх працю гідно продовжують їхні нащадки. За короткий час зроблено багато: вложено нову деревяну підлогу поверх цементової, куплено піч, а рукляша. Управа сама помалювала церкву всередині і знадвору. На заклик священика до вірних зібрала пані Евфрозіна Ілюк гроші на вишивання фелон, що його вишила її старенька 87-літня мама пані Евдокія Кройтор. Бувши безнадійно недужою в шпиталі, пані Кройтор молилася: „Господи, дай ще трохи жити, бо ще маю вишити своїми руками до церкви ризи". Господь вислухав молитву. За три місяці фелон вже був готовий у церкві. Дещо помагали вишивати й доньки — пані Катерина Фарус і пані Евфрозіна Ілюк. Багато народу зібралося було до церкви, коли священик перший раз служив у вишиваному фелоні. Всі тішилися золотою роботою, всі тодивлялися силу і терпеливість вікової особи і широ дякували пані Кройтор за щедру жертву. У цьому фелоні наш о. Мельничук служив по разу у всіх своїх громадах. Пані Кройтор вишила ще чудовий обрус на Св. Престіл і ручник на аналойчик. Побачивши, що в церкві відновилося життя, наші парафіяни в Едмонтону панство Михайло і Анна Слівінські, подарували до церкви гарне панікадило (павука), а панство Едик і Марфта Слівінські пожертвували за

● Центральний Комітет Комуністичної Партії розіслав по всьому СССР лист, в якому говориться, що друга Сталінова жінка Надя не скінчила самогубством, а Сталін застрілив її. Надя була проти розстрілювання Сталіном невинних людей.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

● В 1950 році Компанія Форда мала 227.8 мільйонів зиску, — по 4.31 дол. за акцію (шер), а в 1955 році 437 мільйонів чистого зиску (по 38.19 за акцію).

● Збучої Держави Америки мають запас военних спрявів на 6 більйонів доларів.

● Д-р Моломут, директор Медичної Досліднчої Фундації в ЗДА заявив, що незабаром вдасться винайти ліки проти рака.

● Д-р Джералд Дейк, голова Медичного Товариства повіту Нью Йорк сказав, що теперішні діти пересічно будуть жити до 100 років.

● Доктори Вілям Пітерсен і Беррі Кемпбелл заявили, що прийде час, коли ці, що стимуть щодня кварту молока, будуть забезпечені проти тіфо, туберкульози та інших недуг. Ліки будуть вприщеплювані коровам і так дістануться в молоко.

● На вінчання володаря князівства Монако, князя Раїнє III, з американською фільмовою зіркою Грейс Келлі 18-19 квітня ц. р. сподіваться 60,000 гостей, себто в три рази більше ніж має мешканців ціла „держава". Князівство Монако має 20 тисяч населення.

НОВА ГРОМАДА

В неділю, 26-го лютого, ц. р. було велике свято у Вестлям, Алта. Того дня завітав до нас Адміністратор Західньої Епархії Української Греко-Православної Церкви Впре подобний мітрат о. Є. Гриціна й відслужив нам перше Богослуження.

Вражіння з цього були самі приємні. Було багато людей. Спів був приємний. Відправа відбулася урочисто. Гарну проповідь почули ми з уст отця духовного.

Хоч було зимно, одначе успіх був. Тому ми подякували священика найскорше онов до нас заїдуть. І знов, у неділю 11-го березня було Богослуження в Вестлям.

Людей цим разом було ще більше. Є надія, що при кращих дорогах (бо снігу у нас вже "околиці дуже багато й дороги не ясюди відкриті), і при теплішій погоді напевно іх буде ще більше. Після урочистого повного краси та побожного настрою Богослуження, був спільний обід. Опісля відбулися перші, осно вуючі Загальні Збори.

На председника вибрано о. Адміністратора. Секретарював Ів. Грушка.

Вписалося всім родин — на початок.

Вибрано перший Заряд нової Церковної Громади. До нього увійшли: Ю. Сенюк — голова, Дм. Лучка — зест. головн, Мих. Костів — секретар, Семен Магас — касьер.

Контрольна Комісія: пані Костів, Ів. Грушка, Семен Мельник.

Також вибрано старшого брата — Гобляка й старшу сестрицю пано Яремко.

Рішено: висоту вкладку — шість долярів річно, число Богослужень — не менше як один раз у місяць, назва Громади св. Володимира.

Після збірок промовляли гості зпоза Вестлаку; п. Соломій, п. Пацьо і добродійка Грицина; всі з Едмонтону.

Відспіванням многоліття всім учасникам цього свята та молитви „Достойно є..." закінчено великий день для нашої Церкви в Вестлаку.

Саме містечко Вестлак лежить при головній дорозі, Едмонтон — Довсон Крик 53 милі на північ від Едмонтону. Має воно велику будучність перед собою. Околиця українська Українських поселенців є повище число Буде їх більше.

Учасники перших Богослужень нашої Церкви піднесені духово; вони свідомі українці й радіють, що Господь помігім зорганізувати парохію в своїм місті. Відтепер будуть вони під опікою святої Української Православної Церкви, яка так багато блага принесла нашому народові на розлогих землях Канади.

Признання належиться всім, хто спричинився до цього великого й спасенного діла.

Учасник.

КОРОТКИЙ КУРС НЕДІЛЬНОЇ ШКОЛИ

Цього року відбувався короткий курс для учителів Недільної Школи в Едмонтоні. Учасниками його були учителі Недільних Шкіл в провінції Альберти, що прибули сюди на зарядження „Синод Дефенс". Тому, що на цей курс прихало багато українців, а головно членкинь Відділів Союзу Українок Канади нашої провінції, Централ С.У.К., у порозумінні з Адміністратором Західньої Епархії Української Греко-Православної Церкви, запросила їх використати вільні вечері для Курсу учителів Недільної Школи.

Такий Курс був влаштований, і відбувся вечорами 11-13 січня 1956 р. в залі Катедри св. Івана. Лекції подавали мітр. Є. Гринюка, прот. І. О. Василів і о. А. Хрусталюк. Учасниць було одинадцять позавечір та багато їх з самого Едмонтону. Останнього вечора були й учителькі Н. Школи при Катедрі, які поділилися своїм досвідом у навчанні з учасницями Курсу.

Курс закінчився відповідною програмою з часом, перекускою й приємною гутіркою.

Треба признати, що протягом такого короткого часу зроблено таки багато.

Напевно й в будучині будуть подібні Курси, що спричиняться до скріплення праці в Недільних Школах по наших парохіях, що видне на добро і дітям, і Церкві.

Інціятором Курсу, курсантам і викладачам честь і подяка.

АЗЕ.

25 РОКІВ НА СЛУЖБІ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

Жіноче, товариство ім. О. Кобилянської, яке існує при церкві св. Михайла в Вінніпегу, в неділю, 18 березня, відсвяткувало ювілей свого 25-ліття.

Урочисту Службу Божу, а потім Панахиду за спочилих членкинь Т-ва, відправив парох о. С. Герус, з участю Вп'реп. о. В. Кудрика й протодиякона С. Столярчука. Співав хор під проводом п-ні О. Дмитрів. Церква була переповнена народом.

По церковній відправі відбувся спільний обід і святочна програма. Святочну програму розпочала бувша голова Т-ва, пані Медведюк, яка попросила присутніх вшанувати хвилиною мовчанкою померлих спочилих членкинь і запросила до слова голову Т-ва пані В. Горяк.

Пані Горяк подала коротку історію Т-ва і згадала дещо з його праці. Вона підкреслила, що може праця Товариства не завжди була видною, але вона існувала і ніколи не спинялась. Жіноче Т-во працювало на користь свого народу в Канаді й за морем. Воно несло поміч братам за морем та в Канаді, що стала нам новою батьківщиною, і Товариство працювало для її добра.

Пані Горяк згадала поіменно всіх голов Т-ва, що його очолювали протягом 25 років. З них дві, а саме: перша голова, пані Брендзій, і сьома — пані Бобчук, відійшли у вічність, інші живуть і були присутніми на святі за почесним столом, крім пані Лучак, яка від кількох років хвора. По короткій характеристиці кожної б. голови, пані Горяк удекорувала її квітами. присутні рясними оплесками одобрювали цей гарний і зворушливий чин.

Удекоровані були наступні пані: організаторка пані Ситник, Волошин, Запарнюк (Андрейчук), Семенюк, Бачинська, Горяк і Медведюк, б. голови, а також пані Войценко і пані Когуська.

По цьому акті делегати стали складати свої привіти. Першим привітав Жіноче Т-во голова церковної громади св. Михайла п. П. Крамчук. Він в теплих словах дякував Т-ву за його щиру працю для добра Церкви і всього нашого народу. Він вшелював до всіх українських жінок Канади, щоб вони станули в ряди організації Союзу Українок Канади для творення добрих діл.

Від Провінціяльної Екзекутиви СУК склала привіт пані О. Войценко, бувша голова СУК. Вона зазначила, що Жіноче Т-во ім. О. Кобилянської при церкві св. Михайла довший час було центром, де відбувались усякі з'їзди, де всі знаходили повну підтримку й зрозуміння.

Від Добродійного Братства св. Михайла (молодших) у Вінніпегу привіт склав п. Марінн.

Довший привіт склала пані Е. Ситник, яка спеціяльно прибула на це свято, як організаторка Товариства. В своїй промові вона зробила огляд минулого, згадала історію церковного життя громади св. Михайла і змалювала розвиток народнього життя: В ній Рідної Школи, театру та повстання організації. Вона ще були труднощі, але вони легко перемагались завзяттю й великою охотою до праці тодішніх людей. Вона закликала до зрівноваження народнього життя тепер, щоб на місце тих, яке старіються, або відходять у вічність, приходили молоді сили. Тоді рівновага - народньої справи не порушиться.

Дальші привіти склали: пані Гайовська — від Комітету Українок Канади, пані Хам— від О.У.К. ім. О. Басарабової, пані Моріс — від місцевого Сестрицтва Пресв. Богородиці, пані Скібінська — від Братства св. І. Сучасьского.

В імені Союзу Українок привіт і довшу промову виголосила пані Когуська, яка підкреслила велике значення й вагу організації, та побажала Т-ву ім. О. Кобилянської великих успіхів у праці на майбутнє.

Пані Д. Гаврисишин склала привіт від відділу СУК ім. Лесі Українки при Катедрі Пресв. Трійці в Вінніпегу, а пані Кушнірик від Сестрицтва Собору св. Покрови в Вінніпегу.

На закінчення свята парох о. Герус склав подяку всьому Союзові Українок Канади за його велику й цінну роботу, довершену в Канаді, та висловив признання б. головині Т-ва ім. О. Кобилянської, пані Медведюк, і теперішній голові пані Горяк зо всім членством, як ідно активну участь в церковному житті громади св. Михайла та за їх примірну співпрацю з місцевим церковно-парафіяльним проводом. Отець парох побажав їм многих літ, а присутні проспівали Многоліття.

Достойне українське жіноцтво!

Ви заслужили на більшу нагороду. Бо ви широких просторах Канади ви вже давно трудитесь для слави Божої і для добра свого народу. Наслідки Вашої праці допомогли нам здобути ту честь, яку ми тепер маємо. Не зупиняйтесь у своїй праці Свої сили обєднуйте в організації Союзу Українок Канади і це з більшою силою працюйте для слави Божої і свого народу. А Той, для Кого і в ім'я Якого ви працюєте (Бог), щедро вінагородить вас.

о. С. Г.

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД НАШОЇ ЦЕРКВИ

Богословська Школа нашої Церкви потребує постійної допомоги. Не забуваймо за неї. При кожній нагоді стараймося щось зібрати на Стипендійний Фонд, який призначений на допомогу богословам.

В останньому часі вплинули такі збірки:

Всеч. о. М. Боднарчук, збірка на похорони бл. п. І. Лотби, Канора, Саск. $40.00

Всеч. о. Е. Приступа, збірка на хрестинах Гені-Марії Шур, в околиці Мелвіл, Ман. 18.00

Всеч. о. І. Кулиш, збірка на похорони бл. п. І. Онуфрійчука, Гленедон, Алта. 12.10

ЩИРІ ДАРИ НА ЦЕРКВУ

Пан Е. Антоняйчук, Вінніпег, жертвував на потреби Церкви: $100.00

В. Гавриш, Бісет, Ман. (передав А. Павлик). 20.00

Щира висловлюємо всім сердечну подяку.

ІВАН І ПАВЛИНА ВІНТОНЯК 25-ліття подружнього життя

Редвотер Альберта. — Родіння та приятелі п-ва Івана і Павлини Вінтоняк зібрались в Укр. Нар. Домі, щоб вшанувати їх з з нагоди 25-ліття їх подружнього життя. Коло год. 8.30 вечора при вході до залі Нар. Дому привітали їх Всеч. о. В. Сенишин, а дочка Прися приченала букети родичам - ювілятам, дружбі п. П. Романюкові і дружці пані Анні Вінтоняк. Всеч. о. Сенишин відправив Молебень за їх здоровля та побажав їм прожити ще багато літ. Господар цієї урочистости п. Пі. Герман запросив усіх до вечері. По вечері п. В. Школьний в імені всіх присутних сказав пару привітальних слів то зложив щирі побажання ювілятам. Опісля промовляв Всеч. о. парох Сенишин на тему значення подружнього життя; він висловив багато цінних думок, що залишаться в пам'яті слухачів, та вручив ювілятам дарунок від усіх присутних. П-во Вінтоняки щиро подякували Всеч. о. Сенишинові та всім присутнім за милу несподіванку.

Слід також згадати, що ювіляти є членами Укр. Гр. Прав. Громади. Ювілят Іван Вінтоняк є секретарем Укр. Нар. Дому, а ювілятка Павлина є в управі Жін. Товариства в Редвотер.

При нагоді зібрано на добрі цілі $24.50, і розділено — по $7.25 на „Український Голос" і „Вістник", $10.00 на Інститут св. Івана в Едмонтоні. Щира подяка присутним за пожертви, а п-ву Вінтоняком — веселого та щасливого життя на многі літа!

Присутній.

З ПОМИНКІВ НА КАТЕДРУ ПРЕСВ. ТРОЇЦІ

Су Сейнт Мері, Онт. — Як в цілому місті, так і в його околиці знані з свого патріотизму і щирої української гостинности власники готелю „Нью Сент", пан/ство Емануїл і Софія Манчуленки, можуть послужити гарним прикладом пошани до своєї батьківської віри, традиційних обрядів і упокоєних в Бозі своїх дорогих серцю рідних. Пишу ці похвальні слова лише в тій цілі, щоб порушити взаємрей почування совісти тих багатьох дітей, що хоч і живуть в достатках, а забули навіть за своїх покійних родичів, які відніймали від своїх уст кусок хліба, щоб своїх дітей, тепершніх панят, прогодувати. А скільки ж то є невинно замордованих членів родин — і нема кому їх домянути!

Вище згадана родина замість за відомого нам усім громадського діяча й мецената адв. Андрія Орищака, що працював тоді в адвокатській фірмі в м. Келгарі. Чотири роки пізніше молода пара переноситься на схід до Торонта. Тут вони обоє набули собі багато приятелів. Їх простора хата була гостинним місцем для багатьох. Стратився рідну матір ще 1938 р., Ірина - стає дорадницею своїм рідним сестрам і братам. Звохочує їх до школи і до остаточної хвилини її життя вони ставилися до неї як до рідненької авторитету.

Блискавкою розійшлась по Торонті сумна вістка, що Ірина Орищак упокоїлась у Бозі в середу, вранці 29-го лютого, а в суботу відбувся її похорон. Катедра св. Володимира була переповнена людьми, що прийшли віддати їй останню прислугу й пошану. Зібрався наш катедральний хор зо своїм диригентом Юр. Головком. Серця присутніх здригнулись, коли хор заспівав жалібне „Святий Боже". Священники стали зо своїм Владикою Архиєп. Михаїлом біля домовини, — катедральні о. о. Д. Фотій і П. Самець, о. В. Федак з Гемилтону, о. М. Фик з Ошави, о. Ю. Цуперяк із Ст. Катеринс і о. І. Галицький з Зах. Торонта. Хорові помагали дяки С. Онийник і М. Матеряк. Живі світи закрили були якомогше до половини і злилались гармонійно з його позолотою.

о. Фотій надзвичайно добре схарактеризував Покійну в своїй проповіді. Інші, говоривши він, ідуть собі літом на свої дачі кудись далеко над озеро, в ліси-гори, а вдв. Орищак зо своєю Іриною майже кожної неділі літом ще собі до околичних громад на архиєрейські візитації, працюючи й роковини і вдодатку ще поважну жертву дає. Тож і не дивно, що на похорон його дружини зібралось не лише місцеві, але й навколишні громадяне. о. Самець коротко промовляв по англійськи, а Владика Михаїл вакінчив похоронну відправу своїм архиєрейським благословенням.

Покійна була вірною членкинею Катедральної Громади, активною членкинею й учителькою Союзу Українок Сх. Канади, в останніми часами була вибрана до Управи Канадійської Ради Жінок.

Відійшла від нас на той світ жінка, що вивсь час принесувала своє життя гарними християнськими прикметами і добрими ділами. Її втрату болюче відчуває її чоловік Андрій Орищак. Рівнож одчувають її втрату сім сестер — Параска Цалин з Ошави, Марія Іваницин з Калворт, Саск., Катерина Лучок з Вакав, Саск., Василина Чайковська з Саскатуну, Маргарета, Оля, Дорис із Торонта, і брати — Дмитро з Ошави, Альфред з Торонта і Роман з Кенори, Саск.

Коло ста пятьдесяти авт слідували за домовиною Покійної на цвинтар Проспект. Над гробом промовляли ще коротко ві. Вєщ від Союзу Українок, о. В. Федак і о. Ас. Щербань з Ню Торонта.

Спи, Дорога Сестро, Вічним спокоєм і нехай земля свята буде Тобі легкою.

о. П. С.

АННА ПАРЧЕВСЬКА

Саскатун. — Дня 16-го березня 1956 р. розсталася по Саскатуні й околиці приголюмшла вістка, що відійшла у вічність з цього світу бл. п. Анна Парчевська.

Покійна походила з родини Кварів, з місцевости Аберден, Саск. Була замужня за Михайлом Парчевським, який учителює в Елдерслей, Саск. Вперта недуга підірвала в останніх роках її здоровля та вкінці вкоротила ще молоде, в повному розквіті життя. Покійна прожила всього 42 роки. Зашилила в невідмінному смутку мужа, три дочки, одного сина, рідних стареньких родичів, братів і сестер.

19-го березня вечором відслужив о. В. Слозар зі Саскатуну Заупокійну Панахиду а вісімого похоронному заведенні, а наступного дня, 20-го березня, Чин Похорону з Укр. Прав. Церкви св. Духа в Саскатуні. Відданістю рідній Церкві і своєму народові, прикладом християнським життям, участю в церковно-громадській праці зєднала собі Покійниця велике число приятелів і знайомих, які масово прибули на її похорон, щоб востаннє віддати свою пошану та виявити щиру любов і память.

Під час останнього цілування зложили учасники похорону $30.00 на невинучий вінець, з чого $20.00 призначено на церкву в Саскатуні, $5.00 на „Вістник" та $5.00 на „Укр. Голос".

Після похорону, за старанням родини, відбувся в церковній залі коротке прийняття для учасників похорону, які, не зважаючи на розмокші дороги, і робочий день, приїхали вкінці з дуже віддалених місцевостей.

Велике число приятелів і знайомих між учасниками похорону було явним доказом пошани і любови до Покійниці та злагіднило біль родини.

Спи блаженним сном, дорога всім Анно! Дорога Праця всіх тебе збережеться назавжди серед великого числа Твоїх рідних, друзів та знакомих.

Учасник похорону.

САНДА ОЛЕКСИН

Лепін, Саск. — Дня 13 березня ц. р. по важкій 3-літній недузі померла у Вакав в шпиталі бл. п. Санда Олексин, прожившн 63 роки. Покійна народилася на Буковині в селі Веренянка і там прожила до 1909 р. В тому році вкінці прибула до Канади і поселилася в око-

ПОЗМЕРТНІ ЗГАДКИ

ІРИНА ОРИЩАК

Бувають одиниці — чоловіки й жінки, що їх Господь обдаровує надзвичайними талянами; одних ще за життя величають і дають їм велике признання, а інших працю аж по смерти належно оцінюють. Але є багато громадян із тих ресічинних здібностями, що своєю пильністю, пожертвами, спокійною щадячою то постійною працею на громадській ниві вирізняють понад поверхню звичайного людського життя. Це є ті „невідомі пігулятарі", що виконують свої обовязки для Бога, Церкви й свого народу. До цієї категорії можемо сміло зачислити покійну Ірину Орищак. Це була спокійна, завжди зрівноважена й працьовита жінка. Чи то в себе дома, чи в товаристві, чи з церквй й школі, вона своєю вдачею надавала поважного тону й настрою. Тому то не лише її ближча родина, але й уся наша суспільність болюче відчула передчасну втрату гідної громадянки.

Покійна Ірина прийшла на світ у фармерській околиці біля містечка Вакав, Саск., 47 років тому. Її родичі, Михайло й Анна Котелко, належали до тих перших поселенців, що це молодеництвом прихали зо своїми родичами з м. Городенки й поселились на фармах 35 миль на схід від найближчого міста Ростерн. І школа, до якої Ірина почала ходити, й досьогодні зветься Городенка. Публічну й частину середньої школи скінчила в м. Калворт. А останні два роки, включаючи й учительську семінарію, закінчила в м. Саскатуні. Там перебувала в Інституті ім. Петра Могили, де мала нагоду конституватись навчанням української мови й літератури. Сім років учителювала в школах Полтава й Залишки, і здобула собі належну пошану поміж школярами і їх родичами.

В липні 1938 р. вийшла заміж за відомого нам усім громадського діяча й мецената адв. Андрія Орищака, що працював тоді в адвокатській фірмі в м. Келгарі. Чотири роки пізніше молода пара переноситься на схід до Торонта. Тут вони обоє набули собі багато приятелів. Їх простора хата була гостинним місцем для багатьох. Стратився рідну матір ще 1938 р., Ірина - стає дорадницею своїм рідним сестрам і братам. Звохочує їх до школи і до остаточної хвилини її життя вони ставилися до неї як до рідненької авторитету.

Блискавкою розійшлась по Торонті сумна вістка, що Ірина Орищак упокоїлась у Бозі в середу, вранці 29-го лютого, а в суботу відбувся її похорон. Катедра св. Володимира була переповнена людьми, що прийшли віддати їй останню прислугу й пошану. Зібрався наш катедральний хор зо своїм диригентом Юр. Головком. Серця присутніх здригнулись, коли хор заспівав жалібне „Святий Боже". Священники стали зо своїм Владикою Архиєп. Михаїлом біля домовини, — катедральні о. о. Д. Фотій і П. Самець, о. В. Федак з Гемилтону, о. М. Фик з Ошави, о. Ю. Цуперяк із Ст. Катеринс і о. І. Галицький з Зах. Торонта. Хорові помагали дяки С. Онийник і М. Матеряк. Живі світи закрили були якомогше до половини і злилались гармонійно з його позолотою.

о. Фотій надзвичайно добре схарактеризував Покійну в своїй проповіді. Інші, говоривши він, ідуть собі літом на свої дачі кудись далеко над озеро, в ліси-гори, а вдв. Орищак зо своєю Іриною майже кожної неділі літом ще собі до околичних громад на архиєрейські візитації, працюючи й роковини і вдодатку ще поважну жертву дає. Тож і не дивно, що на похорон його дружини зібралось не лише місцеві, але й навколишні громадяне. о. Самець коротко промовляв по англійськи, а Владика Михаїл вакінчив похоронну відправу своїм архиєрейським благословенням.

Покійна була вірною членкинею Катедральної Громади, активною членкинею й учителькою Союзу Українок Сх. Канади, в останніми часами була вибрана до Управи Канадійської Ради Жінок.

Відійшла від нас на той світ жінка, що вивсь час принесувала своє життя гарними християнськими прикметами і добрими ділами. Її втрату болюче відчуває її чоловік Андрій Орищак. Рівнож одчувають її втрату сім сестер — Параска Цалин з Ошави, Марія Іваницин з Калворт, Саск., Катерина Лучок з Вакав, Саск., Василина Чайковська з Саскатуну, Маргарета, Оля, Дорис із Торонта, і брати — Дмитро з Ошави, Альфред з Торонта і Роман з Кенори, Саск.

Коло ста пятьдесяти авт слідували за домовиною Покійної на цвинтар Проспект. Над гробом промовляли ще коротко ві. Вєщ від Союзу Українок, о. В. Федак і о. Ас. Щербань з Ню Торонта.

Спи, Дорога Сестро, Вічним спокоєм і нехай земля свята буде Тобі легкою.

о. П. С.

АННА ПАРЧЕВСЬКА

Саскатун. — Дня 16-го березня 1956 р. розсталася по Саскатуні й околиці приголюмшла вістка, що відійшла у вічність з цього світу бл. п. Анна Парчевська.

Покійна походила з родини Кварів, з місцевости Аберден, Саск. Була замужня за Михайлом Парчевським, який учителює в Елдерслей, Саск. Вперта недуга підірвала в останніх роках її здоровля та вкінці вкоротила ще молоде, в повному розквіті життя. Покійна прожила всього 42 роки. Зашилила в невідмінному смутку мужа, три дочки, одного сина, рідних стареньких родичів, братів і сестер.

19-го березня вечором відслужив о. В. Слозар зі Саскатуну Заупокійну Панахиду а вісімого похоронному заведенні, а наступного дня, 20-го березня, Чин Похорону з Укр. Прав. Церкви св. Духа в Саскатуні. Відданістю рідній Церкві і своєму народові, прикладом християнським життям, участю в церковно-громадській праці зєднала собі Покійниця велике число приятелів і знайомих, які масово прибули на її похорон, щоб востаннє віддати свою пошану та виявити щиру любов і память.

Під час останнього цілування зложили учасники похорону $30.00 на невинучий вінець, з чого $20.00 призначено на церкву в Саскатуні, $5.00 на „Вістник" та $5.00 на „Укр. Голос".

Після похорону, за старанням родини, відбувся в церковній залі коротке прийняття для учасників похорону, які, не зважаючи на розмокші дороги, і робочий день, приїхали вкінці з дуже віддалених місцевостей.

Велике число приятелів і знайомих між учасниками похорону було явним доказом пошани і любови до Покійниці та злагіднило біль родини.

Спи блаженним сном, дорога всім Анно! Дорога Праця всіх тебе збережеться назавжди серед великого числа Твоїх рідних, друзів та знакомих.

Учасник похорону.

САНДА ОЛЕКСИН

Лепін, Саск. — Дня 13 березня ц. р. по важкій 3-літній недузі померла у Вакав в шпиталі бл. п. Санда Олексин, прожившн 63 роки. Покійна народилася на Буковині в селі Веренянка і там прожила до 1909 р. В тому році вкінці прибула до Канади і поселилася в око-

лиці містечка Вакна, де перебувала до самої смерти.

Покійна Санда була тихої і лагідної вдачі та для кожної людини вона мала привітне слово. Для своїх дітей вона була взірцевою матірю, а для членів місцевої церковної громади покійна була прикладом, як належить в своїй родині плекати високі християнські чесноти.

Увечорі 16 березня місцевий парох, о. Ю. Ференсів, відправив Панахиду над тілом помершої, а слідуючого дня відслужив похоронні Богослужіння в церкві св. Арх. Михаїла в Летіп. Поміжно великих співів на похорон прибуло багато народу. І церква виповнилась молящими то беріти. При кожній прощанні, на просьбу о. пароха, присутні зложили на „неквячучий вінець" 9.30 дол., які вислано на пресовий фонд „Вістника".

По покійній залишились в смутку — муж Георгій, 4 сини та 4 доньки.

Вічна Її Память! **о. Ю. Ф.**

ВАСИЛЬ МОРАРАШ

Роблин, Ман. — Дня 22 лютого ц. р. по довгій і тяжкій недузі, прийнявши Найсвятші Тайни, упокоївся в роблинському шпиталі Василь Мораращ. Він народився 1893 року в селі Раранче на Буковині, де прожив 9 років, а решту свого віку провів в Канаді. Маючи 21 рік, одружився 1913 року в Кальгарі, Саск., з Анною Сава, родом з села Драчинці на Буковині. Так прожили вони разом 42 роки; виховали на добрих громадян і свідомих українців 4-ох синів — Івана (Бауцвіт), Петра (Роблин), Георгія (Ліи Лейк), Николая (Віндзор), і 3 доньки — Дору Мартинюк (Рокстон), Розу Прокопець, (Сноу Лейк) і Марію Прокопчук (Віндзор).

На Панахиді вечером 24 лютого були присутні всі діти покійного, багато приятелів і односельчан. На другий день, 25 лютого, о год. 10 почалась Заупокійна Служба Божа. Церква повна народу. Між учасниками похорону бачимо Николая Мораращ — брата, і Фросину, Марію та Василину — сестер покійного Василя; всі вони Мешкають в Калдері, Саск.

Служба Божа закінчилась. Отець парох Іван Магас після проповіді згадав і про неквячучий вінець покійному. При послідньому цілуванні присутні по змозі жертвували на неквячучий вінець. Разом зібрано 31.40 долярів. Дружина і діти бл. п. Василя обіцюють о. парохові, що вони згідні до пожертвуваної суми доложити ще певну суму від себе і купити гарний килим, щоб був перед престолом Роблинської церкви памятково по покійному Їх батькові, при тім пожертвували ще 3 доляри на нашу церковну газету „Вістник".

По похороні всі учасники вернулися до хати під церковою, де родине покійного Василя запросила всіх до накритих столів. Ще раз помолились всі за спокій душі Василя Мораращ, відправивши разом з о. парохом І. Магасом Панахиду з молитвою до Отця Небесного, щоб Він прийняв душу його до Своїх осель, де всі праведні спочивають.

Родина покійника дякує всім за поміч і пораду в так тяжкий і сумний для неї час; дякує сердечно всім жертводавцям і учасникам похорону.

Нехай Господь Бог оточить нашому братові Василеві вічну память.

Свящ. І. Магас.

ВАСИЛЬ ГУЦУЛЯК

(Сороковини)

Інсінгер, Саск. — В неділю 19 лютого ц. р. з нагоди сорокового дня смерти бл. п. Василя Гуцуляка, відбулося Богослуження в українській православній церкві св. Апостолів Петра й Павла Інсінгер-Гайвей. Це Богослуження, що було чергове, в порозумінні з зарядом вищезгаданої церкви, перебрала на себе вдова покійного — пані Анна Гуцуляк.

Широко відгукнулися приятелі та знайомі родини Гуцуляків на запрошення прибути участь в сороковинах. Простора нова церква була майже виповнена. Парастас відправлено в приміщенні під церквою; там же відбувся й поминальний обід.

Тепер годиться сказати кілька слів про покійного Василя Гуцуляка. Отже, родом покійний з с. Вікно на Буковині. До Канади приїхав в 1903 році, маючи 26 років. Тут познайомився і в 1906 році одружився з пані Анною Дацичук. Всіх дітей від цього подружжя було семеро, але живими до цього часу залишилось тільки троє, а саме: Марія Мохновид, Катерина Мілер і Стефан. Ця родинна втрата, так би мовити згодом поповнилася внуками, яких тихож є тепер семеро.

В останніх часі покійний Василь почав підупадати на силах і ось, прожившн чесно свій вік, на 79 році життя, 9 січня 1956 року віддав Богові душу. Похорон відбувся в Службі Божій в тій самій церкві Інсінгер-Гайвей.

Вдова покійного і діти щиро дякують всім учасникам як Похорону так і Поминальної Служби. Зокрема зворушені вони і сердечно дякують за надіслані вінки з Вінніпегу, як рівнож за поміч і співучгтя у важкім для них часі.

Одночасно з цим маю обовязок переслати на адресу нашої Консисторії $10.00. Це дар пані Анни Гуцуляк на пресовий фонд „Вістника".

Милости Божої і Царства Небесного нехай сподобиться спочилий брат наш Василь. Вічная Йому Память!

о. Б. Я.

КОЛЯДА, 1956.

(Продовження).

Збірка о. В. Сенишина.

Егрімонт, Алта. По 2 дол. М. Шидловський і Н. Смаль. По 1 дол.: В. Вачинський, Г. Чижан, пані Г. Дмитрик, Ілля Неделко, І. Чижан, Наталка Пачек, А. Мудрий, С. Бігоран, пані А. Дмитрик, В. Неделко, Г. Білда, М. Мандзюк, В. Юрків, В. Василинка, І. Підцан, М. Лукасевич, Г. Бугай, П. Чарнецький, Ри. Павлюк, І. Продаенюк, М. Гавриленко, П. Радомський, І. Василинка. Разом 27 дол.

Торгілад, Алта. По 5 дол. пп. Дж. С. Томинок і Василь Дацук (Ельбей). В. Гавралюк, Н. Самоїл, І. Л. Винничук, Є. Василик, І. Горецький, П. Фицук. По 1 дол.: Д. Гавалюк, А. Колодинський, Ю. Доманко, Д. Кунцьо, С. Бондарчук, В. Кохан, А. Лопушинський, Д. Лопушинський, А. Теленько, Ри. Рудницький, Н. Клебик, М. Продаюк, сі-І А. Коваленко. Разом 36 дол.

Радвей, Алта. Онуфрій Торончук, Едрорена, Алта. 5 дол. Л. Венгер і М. Коваль по 2 дол. По 1 дол.: Н. Чорний, П. Мулик, Г. Возімірський, Н. Дорош, І. Онищук, С. Капиш, Ри. М. Письменний, В. Попіль, Л. Мулик, А. Римар, Ф. Юрків, М. Боечко, С. Кавшук, П. Онищук. Разом 23 дол.

Редвятер, Алта. По 1 дол.: І. Василик, І. Струк, В. Савка, М. Сірік, І. Іваськів, К. Іваськів, Ри. Герман, С. Попіль, М. Попіль, М. Івашків, І. Онижко, В. Школьний, Катерина Онишко, Г. Клюфас, К. Никитюк, М. Хаба, П. Лис, І. Киріяк, В. Пасічний, Н. Сирник, М. Салишин, О. Мируч, І. Гунчак, Г. Онушко. Дрібними 50 ц. Разом 24.50 дол.

Восетна, Алта. І. Легкодух 2 дол. По 1 дол.: І. Петрук, О. Деменюк, М. Віруч, Г. Бойко, Г. Віруч, І. Чорний, Я. Бойко, І. Рогоза, П. Літерський, Павелчук, І. Легкодух, Анна Захарко, Ева Дерипала, Д. Зінич, Н. Дегодь, А. Іваченко, І. Зінич, Д. Котмляк, А. Т. Швець, С. Швець, А. І. Гавриляк, Н. Семко, І. Семенюк, Я. Бойко. Разом $26.00.

Збірка Прот. О. Новицького.

Вест Форт Вналяя, Онт. По 2 дол.: П. Великий, Ф. Дудка, К. Каптан, Г. Бойко. По 1 дол. пані Чепесюк, М. Горбачевський, пані Андрейчук, пані Роберецька. Разом 12 дол.

О. Митрат Є. Д. Гриценя, збірка в Катедральній громаді св. Івана в Едмонтоні, Алта — $146.91

Збірка о. П. Сацевича

Вільна, Алта.	$38.50
Сноу Лейк, Алта.	33.10
Ворспайт, Алта.	28.40
Спеден, Алта.	26.45
Стрий, Алта.	11.50

Дар на Церкву п. І. Куценко, Келф, Онт. $2.00.

Збірка громади Биг Буш, Алта. Прислала пані А. Кучер 7 дол. По 1 дол.: І. Чуйко, А. Грищок, К. Костюк, Віра Кучер, А. Бодак, Г. Горий, Анна Кучер.

Збірка Прот. Т. Яковкевича.

Шіго-місто, Саск. По 1 дол.: А. Савчук, Т. Коропатинський, І. Фостій, В. Федак, В. Куповський, Агафія Пікуш, О. Клевчук, В. П. Кириюк, М. Лидецький, М. Королюк, П. Думанський, Д. Е. Думанський, Е. Рейдш, Катерина Стареньба і М. Стефан. Дрібними 75 ц. Разом 15.75 дол.

Інсінгер-місто, Саск. По 1 дол.: Д. Федорчук, С. Доменко, Ів. Доменко, С. Молдавап, І. Молдаван, В. Максимюк, В. Русиак, В. Гуцуляк. Дрібними 50 ц. Разом 8.50 дол.

Едмор, Саск. По 1 дол.: В. Ковальчук, В. Петрась, Р. Дев ончук, І. Ковальчук, А. Елеяяк, М. Кіцул, Д. Ковальчук, Г. Фенюк, М. Н. Дрібними 25 ц. Разом 9.25 дол.

Фовм Лейк, Саск. По 1 дол.: Д. Остапович, Т. Дмитрічук, В. Франко, В. Рокочий, В. Безбородько, М. Моргач і дрібними 1 дол. Разом 7 дол.

Збірка Прот. Б. Яковкевича.

Винярд, Саск По 1 дол.: Г. Ріпак, С. Грушка, П. Мочульський, М. Марцишин, Ри. Лисак, М. Гавкевич, М. Сулятицький, Г. Кравчук, Т. Пижитюк, М. Сологуб, Т. Дмитрук, Анастасія Стечишин. Дрібними 50 ц. Разом $12.50.

Тідор-місто, Саск. По 1 дол. С. Андрусяк, І. Радзш, І. Палій, В. Сніятинський, І. Козак, І. Палій, Д. Шмелінська, пані С. Фрабко, пані І. Гарасимюк. Дрібними 2.80 дол. Разом 11.80 дол.

Інсінгер, Саск к. Куцих. По 1 дол.: Д. Куйлй, Т. Китнуд, В. Дверничук, М. Половюк, І. Кошман, І. Семчук, І. С. Половюк, І. Скігар, Г. Половюк. Дрібними 75 ц. Разом 9.75 дол.

Вест-Брук, Саск. І Кіцуд 1 І. В. Позняк по 1 дол. Дрібними 2.85. Разом 4.85 дол.

Шіго, Саск. к. Купровських. І. Купровський 1 дол. Дрібними 3.10 дол. Разом 4.10 дол.

Збірка о. І. Куліша.

Глендон, Алта. По 1 дол.: Софія Волянська, Н. Ткачук, М. Костишин, І. Клячук, Ф. Орищин, В. Щерба, Т. Українець, І. Боровець, А. Шандро, О. Стасик, А. Кіндракевич, Марта Одовійчук, Г. Спасюк, М. Гарячка, Марія Шипанська і Марія Чернівчан. Разом. 16 дол.

Сенді Репндс, Алта. По 1 дол.: А. Саравенський, В. Слимчук, Н. Карась, П. Саравенський, І. Кіця, П. Галвода, Д. Франчук, М. Ткачук, М. Гурин, І. Воробей, А. Федчук, В. Касюрак, Н. Болотюк. Разом 13 дол.

Лессард, Алта. По 1 дол.: Н. Осташек, І. Чубей, Н. Горіпко, І. Ільчук, В. Денис, Марія Денис, І. Нилука. Дрібними 50 ц. Разом 7.50 дол.

Елк Пойнт, Алта. А Яцина, Пелагія Мельник, І. Лібич. Зиновія Яцина, всі по 1 дол. Разом 4 дол.

Гіфорд, Алта. А. Вінюк 1 дол. В. Вінюк 50 ц. Разом 1.50 дол.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ В ВІННІПЕГУ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

(Продовження)

Мортач М., Фовм Лейк	15.00
Стороиський Петро, Вадіяя	15.00
Стратійчук Василь і Марія, Кинора. (6)	10.00
Токарчук Давид, Ватсон. (10)	5.00
Федак Василь, Шіго.	15.00
Фідик Анна, Сентяр. (10)	5.00
Шипиляк Павло, Монтмартр.	15.00
Молдаван Семен, Пионкі.	12.68
Божик А. І., Ватсон.	10.00
Бойчук Павло, Ітонія. (5)	5.00
Гаський Яків, Вадіяя. (6)	5.00
Гудима Василь, Шіго.	10.00
Гавук В., Принц Альберт.	10.00
Демків Володимир, Ервод.	10.00
Думанський Никола, Шіго.	10.00
Іжик В. П., Гленевон.	10.00
Керелюк Іван, Інсінгер.	10.00
Кирилюк Персі, Елфорс.	10.00
Китар Анна, Келвінгтон.	10.00
Коропатийський Юрій, Фовм Лейк. (5)	5.00
Кошман Г., Інсінгер.	10.00
Кулик Микола і Розалія, Беньк Енд.	10.00
Купровський Василь, Шіго.	10.00
Лесько Петро, Гефорд (5)	5.00
Лукій Іван, Канора.	10.00
Марцишин Михайло, Вейнярд.	10.00
Мельничук Д., Вишарт.	10.00
Мисак Іван, Киндерслі. (5)	5.00
Музичук Іван, Пионкі.	10.00
Музичук Прокіп, Пионкі.	10.00
Нарейко Петро, Кирокі.	10.00
Намісник Петро, Фильмор.	10.00
Процик Василь, Кенділск.	10.00
Савчук Петро, Кайлмор.	10.00
Семенюк Кость, Фовм Лейк	10.00
Скегар Дмитро і Наталя, Келвінгтон.	10.00
Сова Михайло, Кирокі.	10.00
Стареньба Катерина, Шіго.	10.00
Терновецький Никола, Келвінгтон.	10.00
Федорчук Д. І., Інсінгер.	10.00
Федущак Йосиф, Монтмартр.	10.00
Франко Георгій, Вимер.	10.00
Цимбалістий Др. Адам, Канора.	10.00
Чарнецький Никола, Прілейт.	10.00
Шипиляк Іван, Кенділск.	10.00
Шипиляк Теодор, Кенділск.	10.00
Щерба Михайло, Гленевон.	10.00

Прихильники

Бойчук Кирило, Ітонія (2)	5.00
Чорний Петро і Кароліна, Клнрт.	7.00
Шевчук С., Линтла.	5.42

По $5.00: Анжка Іван, Гленевон; Бирак Василь, Лідер; Березюк Михайло, Линтла; Божик Ілія, Лідер; Варинпна В., Монтмартр; Галік Тома, Туфнна; Гелевнч Петро, Монтмартр; Гізен А. Б., Прілейт; Гонда М., Дюер Лейк; Данпнюк Семен, Інсінгер; Доля Никола, Прілейт; Думанський Д. Н., Шіго; Думанський Іван, Шіго; Зайчук Г., Фовм Лейк; Заущпцький В., Туфнна; Квасннця Юрій, Вадіяя; Керелюк Б., Шіго; Керелюк В. І., Інсінгер; Керелюк Марія, Вишарт; Кицул Дмитро, Беньксд; Клевчук О., Шіго; Козак Василь, Кирокі; Король О., Туфнна., Кошман Павло, Інсінгер; Кучек В., Беньксд; Кучек Іван, Беньксд; Кучек Петро, Беньксд; Купровський Петро, Туфнпд; Купчак Олекса, Киндерслі; Кусій Матвій, Інсінгер; Кучерявий Олекса, Шіго; Литовенюк Д., Фовм Лейк; Половик Іван, Інсінгер; Половик Никола, Інсінгер; Лучевко Л., Ітонія; Луцюк З., Вишарт; Мазур Пані О., Киндерслі; Маслій Яків, Фовм Лейк; Мельник Никола, Кенділск; Міщук Дмитро, Кайлмор; Моров Ілія, Шіго; Нарейко В., Кирокі; Остапович Василь, Шіго; Петрас Микола, Беньксд; Підгірний Петро, Клнр; Салік Марія, Прілейт; Сворак Йосиф, Вишарт; Семчук Андрій, Фовм Лейк; Солгар Павло, Киндерслі; Сороках Іван, Беньксд; Стасюк Дмитро, Моленьго; Стефанишин Никола, Вишарт; Терновецький Лелія, Келвінгтон; Токарська Марія, Ватсон; Токарський Михайло, Ватсон; Федорук Василь, Беньксд; Федусяк Матвій, Інсінгер; Філяк Марія, Сентур; Філяк Михайло, Сентур; Чорний Іван, Фовм Лейк; Чорнейко Іван, Монтмартр; Шипиляк Марія, Кенділск; Шипиляк Стефан, Кенділск; Юрків Михайло, Вадіяя.

Гусак Зиновія, Вишарт.

$4.00

Зрияяк Павло, Реєворт 3.00
Оматюк Анна, Монтмартр. 3.00
Божик Іван, Лідер. 3.00

По $2.00: Брикол Фелнкс, Фовм Лейк; Вундер Павлина, Шіго; Гуячак В., Фовм Лейк; Добровольський Петро, Фовм Лейк; Довгань В., Келвінгтон; Дроздюк Василь, Вишарт; Дуддел Петро, Фовм Лейк; Думенко Василь, Інсінгер; Костинюк Теодор, Шіго; Котик Никола, Фовм Лейк; Кулик Марія, Вадіяя; Лукянюк М., Фовм Лейк; Мелецук Олекса, Линтла; Молдаван Д., Інсінгер; Оматюк Федь, Монтмартр; Остапович В., Шіго; Пасічний Іван, Фовм Лейк; Соловський Василь, Шіго; Сорочка Семен, Прілейт; Стрілецький Г., Фовм Лейк; Федусяк Дмитро, Інсінгер; Чайковський Іван, Келвінгтон, Чорний Франко, Клнр Шевчук Григорий, Бенькенд; Шулько Михайло, Келвінгтон.

Оматюк Іван, Монтмартр. $1.25

По $1.00: Глухман Григорий, Інсінгер; Думанська Катерина, Шіго; Ісаюк Доменик, Фовм Лейк; Ісар Василь, Фовм Лейк; Керелюк Олександер, Фовм Лейк; Ковальчук Григорий, Фовм Лейк; Кострнва М., Фовм Лейк; Магера Антін, Туфнна; Корола Анастасія, Фовм Лейк; Мамчур Лукіян, Ватсон; Мельничук Петро, Фовм Лейк; Остапович Дмитро, Фовм Лейк; Пасічник Марія, Шіго; Яйчук Семен, Линтла; Стахнрчук Петро, Фовм Лейк.

Задорожник Елисавета, Фовм Лейк $0.50

Коваль С. Фовм Лейк 0.65
Безродько В., Фовм Лейк 0.50

Порядки Богослужень:

ПІДВИННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ

КВІТЕНЬ:

22. Неділя — Поплярфіл, Селкирк
26. Неділя Цвітна — Тишаа — Неділя — Гонор
Вєзда Великопостна Сповідь.

ТРАВЕНЬ:

4. Великої Пятниці — Гонор, винос Плащениці в год. 2.00 по пол.
5. Субота — Тишаа: Освячення Пасок в 1-ій год. до полудня.
Стед — Служба Божа. Освячення Пасок в год. 10 рано;
Поплар Парк, освячення Пасок в 3 год. по полудні.
6. Великдень — Кенора, Онт., Поплярфіл, Дуфрост, Транскона, Гонор, Селкирк.
7. Світ. Понеділок — Селя Гил.
13. Неділя — Су Лукант і Тимаа.
20. Неділя — Кенора, Онт., Дуфрост і Транскона.
27. Неділя — Паплярфіл. Гонор.

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді.
7 Ст. Джмс ав., Вінніпег 4.
Телефон: 56-3093

о. П. САЦЕВИЧА

22. Неділя — Вільна
26. Неділя Цвітна — Ворспайт
29. Неділя Цвітна — Спеден, о. Куліш

ТРАВЕНЬ:

3. Вел. Четвер. Страсти о 6-ій вечорі Сноу Лейк
4. Вел. Пятниця Винос Плащениці 2 год. по пол. Сноу Лейк; 4 год. по пол. Белс; 6 год. Спеден
5. Вел. Субота. Богосл. Бойи Лейк; Свячення Пасок: 6 год. Стрий; 8 год. веч. Вилна;
6. Великдень: 12 год вночі Спеден; 2 год. рапку Белс; 4 год. рапку Ворспайт; 6 год. рапку Богослужения — Сноу Лейк
7. Світ. Понеділок — Белс
8. Світ. Вівторок — Ворспайт
13. Неділя Стрий (Провозин)
20. Неділя — Сноу Лейк (Провозин); 4 год. Белс
26. Неділя — Вилна, о. Куліш — (Провозин)
27. Неділя — Спеден (Провозин)

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Сноу Лейк
10. Неділя Бойи Лейк (Провозин)
14. Четвер. Вознесения — Сноу Лейк (храм)
17. Неділя — Белс
17. Неділя — Вилна, о. Куліш
24. Неділя. Пресв. Тройці — Спеден (храм)
25. Понеділок. Св. Духа — Стрий (храм)

Адреса: Box 308. Сноу Лейк, Алта.

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА

КВІТЕНЬ:

18. Середа. Поклони, год. 7 веч. — Вимер (храм неможливого дойду то 7 год. веч. у Вигтоси)
22. Неділя — Клейр (Сповідь).
28. Субота Лазарева — Вимер (Сповідь дітей Недільної Школи)
29. Неділя Цвітна — Рама (Сповідь)

Адреса: Вигтоси, Саск.

о . П. ЗУБРИЦЬКОГО

КВІТЕНЬ:

18. Середа — Поклони 8 год веч. — Лак Ла Біш
22. Неділя — Бойл
29. Неділя — Лак Ла Біш (свячення дози)

ТРАВЕНЬ:

29. Неділя год. 8 веч. Вечірня і свячення дози Крайгенд

ТРАВЕНЬ:

3. Вел. Четвер. Св. Божа і свяч. Пасок — Норал
3. Вел. Четвер. Страсти 8 год. вечора — Норал
4. Вел. Пятниця — Винос Плащениці: 10 год. рано Крайгенд
3 год. по пол. — Сарсія
5. Вел. Субота. Св. Божа і свяч. Пасок — Вендсмір Ривер
5. Вел. Субота. Свячення Пасок: 4 год. по пол. Гресленд; 7 год. по пол. Лак Ла Біш; 9 год. вечора Крайгенд
6. Великдень. Св. Б. і свяч. Пасок; Сарсія 5 год. рано; Бойл 10 год рано.
7 Світ Понеділок — Гресленд
8. Світ. Вівторок — Норал
13. Неділя Томина — Лак Ла Біш (Проводи)
14. Понеділок. Заупокійна Св. Божа — Сарсія (Проводи)
20. Неділя — Крайгенд (Проводи)
28. Неділя. Вечірня і Проводи 4 год. по пол. — Норал
27. Неділя — Бойл (Проводи)

УВАГА: В неділю 13-го по Св. Божій відбудеться свято День Матері в Лак Ла Біш; з цієчиєю сповідь запрошується прибути як це свято.

Адреса: Box 216. Лак Ла Біш, Алта.

о. Д. ЛУЧАКА

(Вышнгородська Округа)

КВІТЕНЬ:

22. Неділя — Кагани (Словіяь)
28. Субота. Завале (Словіяь)
29. Неділя Цвітна — Лужани (Словіяь)

Адреса: Box 158, Вишнгород, Алта.

Телефон 49.

о. ІВАНА МАГАСА

КВІТЕНЬ:

21. Субота — Роблин (Словіяь)
22. Неділя — Зелена (Словіяь)
28. Субота — Роблин (Словіяь)
29. Неділя Цвітна — Петакора (Словіяь)

Адреса: Box 201, Роблин, Ман.

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА

КВІТЕНЬ:

21. Субота — Шіго, місто (словіяь молоді)
22. Неділя — Фовм Лейк (словіяь)
28. Субота — Жучкин (словіяь)
29. Неділя — Едмор (словіяь)

ТРАВЕНЬ:

6. Великдень — Інсінгер, місто
7. Світ. Понеділок — Шіго, позуд.
8. Світ. Вівторок — коло Куприських
13. Неділя Томина — Винярд
20. Неділя — Вишарт
27. Неділя — Едмор

В Вел. Пятницю — 4 травня винос Плащениці відбудеться в Шіго місто о год. 2-ій, по пол. і в Шіго позуд.вєзд. о 4-ій год. по полудні.

Адреса: Шіго, Саск., Box 68, Тел. 21.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА

КВІТЕНЬ:

18. Середа — Шіго, місто Поклони, 4 год.
21. Субота — коло Куших (спов.)
22. Неділя — Вишарт (сповідь)
28. Субота — „коло Купровських" (сповідь)
29. Неділя — Федяки (сповідь)

ТРАВЕНЬ:

6. Великдень — Шіго, місто
7. Світ. Понеділок — Інсінгер (Гайвей)
8. Світ. Вівторок — Мельничук
13. Неділя Томина — Тідор, місто
20. Неділя — Фовм Лейк
27. Неділя — коло Куших

У Страстний Четвер — 3 травня, читання 12 Страстних Євангелій відбудеться в Шіго місто, год. 8 веч.

Адреса: Шіго, Саск., Box 68, Тел. 21

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
КВІТЕНЬ:
18. Середа. Поклони — Гефорд 7-ма годин вечора.
22. Неділя - Гефорд (Сповідь)
26. Нед. Цвітна — Гласлин (Слов.)
29. Нед. Цвітна — Мелоз Лейк
Адреса: Box. 163. Гефорд, Сяск.
Тел. 55

о. О. НОВИЦЬКОГО
КВІТЕНЬ:
18. Середа — Поклони, год. 4 по полудні — Вест Форт
- год. 7 вечора — Форт Вилліям
21. Субота — год. 9 рано — Спов. для шкільної молоді Вест Форт
22. Неділя — Форт Вилліям
28. Субота — год. 9 рано — Сповідь шкільної молоді — Форт Вилліям
29. Неділя Цвітна — год. 9 рано — Всенічна і посвячення верби — Вест Форт
29. Неділя Цвітна — год. 11 рано — Богослужіння і посвячення верби — Форт Вилліям
Тел. 3-8568, Форт Вилліям, Онт.

о. А. ТЕТЕРЕНКА
КВІТЕНЬ:
22. Неділя — Гронлянд (Лівуч)
29. Неділя — Кадет
Адреса: Мелфорт, Сяск., тел. 2447

о. Г. ВАСИЛІВА
Піддамонтонський Округ
КВІТЕНЬ:
18. Середа — Поклони, год. 7.30 веч. — Торсбі
21. Субота — Сіба Біч. С. Б. Заун.
22. Неділя — Сіба Біч
28. Субота — С. Б. Заун.—Вайдауд
29. Неділя — Берлин
30. Понеділок — Норт Стар
ТРАВЕНЬ:
1. Вівторок — Рено
3. Вел. Четвер — Калмар. Страсти 7 год. веч.
4. Вел. Пятниця. Плащениця: — 11 год. Торсбі; 12.30 полудня Калмар; 3.30 по пол. Оновей; 5.30 веч. Сіба Біч
5. Вел. Субота — Вайдауд
Адреса: 10644—112 Стріт. Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

о. В. АПОНЮКА
КВІТЕНЬ:
22. Неділя — Тернопіль
29. Неділя — Ст. Джуліен
ТРАВЕНЬ:
3. Вел. Четвер — 7 год. веч. Страсти — Кадборт
4. Вел. Пятниця — Винос Плащениці: 2 год. по пол. і свячення Пасок — Елов Крік; 5 год. по пол. свячення Пасок — Тернопіль
5. Вел. Субота — Свячення Пасок; 2 год. по пол. Ст. Джуліен; 5 по пол. Алвена; 7 веч. Смітс
6. Великдень: 6 рано рання і свяч. Пасок в Кадморт; 8 рано Сл. Божа і свяч. Пасок в Вакла
7. Світ. Понеділок — Смітс
8. Світ Вівторок - Алвена
13. Неділя — Тернопіль
20. Неділя — Елов Крік
27. Неділя — Кадморт
Адреса: Box 4, Вакла, Сяск.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
КВІТЕНЬ:
22. Неділя — Свон Плейн
26. Субота Лазарова — Стінен
29. Неділя — Арран
ТРАВЕНЬ:
3. Вел. Четвер — Гасс. Сл. Божа і Сповідь. 8 год. веч. Страсти.
4. Вел Пятниця Плащениця, год. 1 по пол. в Гасс; год. 4 в Арран.
5. Вел. Субота — Свян Плейн, Сл. Божа і Сповідь та посвячення Пасок. Год. 5 свячення пасок в Мейбридж.
6. Великдень — Гасс, год. 12 ночі; свячення пасок в Стінен, Норкрей і Гасс; год. 6 рано Сл. Божа в Арран; Свячення пасок в Арран, Кобзар і Гвайтбридж.
7. Світ. Понед. — Кобзар
8. Світ. Вівторок — Мейбридж
13. Нед. Томина — Стінен
Вечірня й проводи в Гасс
20. Неділя — Норкрей
27. Неділя — Свян Плейн
Адреса: Box 111, Гасс, Сяск.

о. ЕМАНУЛА ГОРГІЦЯ
КВІТЕНЬ:
18. Середа — Поклони (8 год. веч.) Райта
22. Неділя — Сарто або Вайта
Сповідь
29. Неділя — Свандовн — Сповідь
Адреса: Вайта, Ман. Тел. 21.

о. ОСТАПА ФЛЯКА
КВІТЕНЬ:
22. Неділя — Ашава (сповідь)
29. Неділя — Вендал (сповідь)
Адреса: Box 1067, Дафбин, Ман.

о. В. СЕНИШИНА
КВІТЕНЬ:
22. Неділя — Федора
28. Неділя — Сповідь дітей — Востока
29. Неділя Воскр. Свячення лози Радвей 3.30 по полудні
Редактер 7.00 год вечером — Вечірня і свячення лози.
ТРАВЕНЬ:
3. Вел. Четвер — Редактер, 7 год. вечером
4. Вел. Пятниця. Винос Плащениці. 12 год. Востока; 1.30 Торгилд; 3 год. Егрімонт; 5 Редактер; 7 год. — Радвей.
5. Субота — Воскресна. Сл. Божа і свячення Пасок 9.30 рано; Торгилд 1 год.; Егрімонт 2 година; Федора 3.30; Редактер 5 година; Радвей 12 год. ночі. Рання відправа і свячення Пасок.
6. Воскресіння Христове: Рання і Сл. Божа та свяч. Пасок — Ньюбрук 8.30 рано; Вечірня — Восстока год. 4.30 по полудні.
7. Світ. Пон. — Егрімонт, проводи
8. Світ. Вівт. — Федора, проводи
13. Неділя — Торгилд, проводи; Ньюбрук, проводи 4.30 по пол
20. Неділя — Редактер, проводи; Елдорідж, проводи 4.30 по пол.
27. Неділя Радвей, Окружний Збір С.У.К.
Адреса: Box 128, Радвей, Алта.
Телефон 10.

о. ІВАНА МАЛЯНА
КВІТЕНЬ:
18. Середа — Поклони, год. 7 веч. — Етельберт
22. Неділя — Реннер
28. Субота Сорокоуста — Етельберт
29. Неділя Цвітна — Етельберт — Свячення лози
30. Понеділок — Бовн — Сповідь
ТРАВЕНЬ:
1. Вівторок — Дрей Ривер — Сповідь
2. Середа — Зелена — Сповідь
3. Четвер. 10 год. рано — Етельберт, год. 7 веч. Страсти
4. Вел. Пятниця Винос Плащениці. 10 год. рано — Бовя; 11 рано — Етельберт; 2 по пол. — Пайн Ривер, 6 веч. Дорбен.
5. Вел. Субота. Свяч. Пасок: 10-та год. рано в Бовіто, 11 год. Свон Ривер, 2 год. по пол. Реннер, 6 год. веч. Зелена, 7 год. веч. Драй Ривер
6. Великдень: 6 год. рано Етельберт, 7 год. рано Пайн Ривер, 8 год. рано Гарденд, 9 год. по пол. Вечірня в Етельберт.
7. Вел. Понед. — Етельберт
8. Вел. Вівторок — Пайн Ривер
13. Неділя Етельберт
20. Неділя — Пайн Ривер
27. Неділя — Етельберт
Адреса: Box 71, Етельберт, Ман.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
КВІТЕНЬ:
18. Середа — Поклони в Толстой-год. 7.30 веч.
22. Неділя — Гарденton (в суботу Сповідь)
27. Пятниця — Толстой, год. 3 по пол. Сповідь молоді
28. Субота Лазаря — Толстой
28. Субота — Гарденton по полудні Сповідь
29. Неділя Квітна — 7 год. Толстой, 10 год. Гарденton
30. Понеділок — Гарденton, 3 год. Сповідь молоді
ТРАВЕНЬ:
1. Вівторок — Гарденton
3. Страстний Четвер — Толстой, 9 год. рано Служба
3 год. по пол. Страсти Гарденton
7 год. веч. Страсти Толстой
4. Вел. Пятниця — Плащениця 2 год. Гарденton, 5 год. Толстой
6. Великдень, 12 год. ночі Роза; 3 год. Гендертон; 6 год. Толстой; 10 год. Пембина
7. Вел. Понеділок — Роза, 10 год. Вечірня 3 год. по пол. Толстой
8. Вел. Вівторок — Толстой, 10 год. Вечірня 3 год. по пол. Гарденton
13. Неділя — Пембина
20. Неділя — Роза
27. Неділя — Гарденton

о. Л. В. ДЯЧИНИ
КВІТЕНЬ:
22. Неділя — Райн (Сповідь)
28. Субота Лазаря — Горанд (Сповідь)
29. Неділя Цвітна — Мазена (Спов.)
ТРАВЕНЬ:
3. Четвер — Йорктон (Сповідь)
4. Четвер — Йорктон Страсти год. 7-ио веч.
4. Пятниця — Йорктон Плащениця Посвячення Пасок округа Йорктон
5. Воскресіння Христове — Йорктон 12 год. ночі.
1-ій год. — Каддер
3-ій год. — Райн
4-ій год. — Мазена
6-ій год. — Горанд
8-ій год Сл. Божа — Йорктон
7. Світ. Понеділок — Горанд
8. Світ. Вівторок — Райн
13. Неділя Томина — Йорктон
27. Неділя — Йорктон
27. Неділя — Мазена
Адреса: 110 Веллінгтон ave.
Тел. 32996 — Йорктон, Сяск.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
КВІТЕНЬ:
15—22—29 Неділі — Брендон (Сповідь)
ТРАВЕНЬ:
3. Четвер — Брендон, год. 7 вечір Страсти.
4. Пятниця — Брендон, 3 год. по обіді винос Плащениці
6. Великдень — Брендон, 12 год. ночі Утреня. Служба Божа та Свячення Пасок.
6. Великдень — Портедж ла Прейрі 7 год. рано
7. Світ. Понеділок — Брендон
13. Неділ — Брендон (Громолов)
20 27 Неділі Брендон
Адреса: 518 Пасифік ave., Тел. 2826

ЗМІНА АДРЕСИ

При кожній зміні адреси просимо виповнити цю форму, залучивши 10 центів на покриття коштів зміни та вислати до Адміністрації ВІСТНИКА на адресу:

THE HERALD

7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

До Адміністрації ВІСТНИКА:

Прошу змінити мою адресу.

Моя стара адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці .....
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Моя нова адреса:

Ім'я й прізвище .....
Число дому і назва вулиці .....
або число поштової скриньки .....
Пошта і провінція .....

Календар Українських Свят

КВІТЕНЬ:
16 П 3 Преп. Никити іспов. Минод.
17 В 4 Прел. Йосифа Многоболіз.
18 С 5 Поклонів. Мч. Агапитове
19 Ч 6 Євтихія арх. Константт.
20 П 7 Юрія еп. Мелет., мч. Руфіна
21 С 8 Ап Лазаря, Руфа, і др.
22 Н 9 5 Н. Посту. Муч. Василиса
23 П 10 Муч. Терентія, Максима
24 В 11 Мч. Антипи еп. Пергам.
25 С 12 Іси. Васильїв Парійськ.
26 Ч 13 Свщмч. Артемона преса.
27 П 14 Мартина еп. Римського
28 С 15 Ап. Аристарха, Трофима
29 Н 16 Н. Цвітна. Мч. Калікс, Ніки
30 П 17 Свщмч. Симеона еп. Пер.
ТРАВЕНЬ:
1 В 18 Прел. Іоанна іси., Косми еп.
2 С 19 Прел. Іоанна Ветхоповещен.
3 Ч 20 Вел. Четвер. Муч. Гавриїла
4 П 21 Вел. Пятниця. Теодора
5 С 22 Вел. Субота. Пр. Симеона
6 Н 23 Воскресіння Христове
7 П 24 Світлий Понеділок
8 В 25 Світлий Вівторок Ап. Марка
9 С 26 Свщмч. Василія еп. Амас.
10 Ч 27 Кір.-Стефана ен. Волод. Вол.
11 П 28 Ап. Якова І Соснатира
12 С 29 Муч. 9 в Кизику
13 Н 30 Нед. Томина. †Ап. Якова
14 П 1 Свщмч. Макарія митр. Київ.
15 В 2 Перен. м. Бориса і Гліба

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
КВІТЕНЬ:
22. Неділя — Оівен (Сповідь)
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
КВІТЕНЬ:
18. Середа. Поклони — 8 год. вечер — Айтуна
20. Пятниця — Ранній освяч. Дарів — Айтуна
21. Субота — Гудзь (Сповідь)
22. Неділя — Фенвуд
28. Субота — Айтуна (Сповідь молоді Недільної і Рідної Школи)
29. Неділя Цвітна — Габард
ТРАВЕНЬ:
3. Вел. Четвер — 7.30, Айтуна
4. Вел. пятниця - Винос Плащениці: 9 год. ранні — Мелвиль; 11 год Фенвуд — 1-ша год. Гудзь — 3 год. Габард — 5 год. — Айтуна.
6. Воскресіння Хр. — свячення Пасок: в Суботу вечір год. 9.30 Йорктон, фарми; 12 год. Айтуна і Служба Божа; 2 год. Габард; 4 год. Гудзь; 6 год Фенвуд; 8 год. Мелвиль
УВАГА: Вранці невідповідної дороги може бути деяка зміна.
7. Вел. Понед. — Йорктон, фарми
8. Вел. Вівторок — Фенвуд
13. Неділя — Мелвил
20. Неділя — Гудзь
27. Неділя — Габард
Адреса: Box 143, Айтуна, Сяск.
Тел. 57.

Церковний Устав

КВІТЕНЬ:
22. Нед. 5 Посту. Год. 5. УЄ 2. Літ. Ап. Бар. 9: 11-14 І Гал. 3: 23-29. Єван. Марка 10: 32-45 і Луки 7: 36-50.
29 Нед. Цвітна. УЄ Мат. 21: 1-11, 15-17. Літ. Ап. Фил. 4: 4-9. Єван. Іоанна 12: 1-18.
ТРАВЕНЬ:
3. Стр. Четвер. Літ. Василія Вел. Ап. І Кор. 11: 23-32. Єван. Матея 26: 1-20, Іоанна 13: 3-17. Матея 26: 21-39, Луки 22: 43-45. Матея 26: 40-75. 27: 1-2.
5. Страсна Субота. Літ. Ап. Рим. 6: 3-11. Єван. Мат. 28: 1-20.
6. Великдень. Ап. Дії Ап. 1: 1-8. Єван. Іоанна 1: 1-17. Вечірня: Єван Іоанна 20: 19-25.
7. Світ. Понеділок. Літ. Ап. Дії 1: 12-17 і Юрію Дії 12: 1-11. Єван. Іоанна 1: 18-28 і Юрію Іоанна 15: 17. 16-2.
8. Світ. Вівторок. Літ. Ап. Дії 2: 14-31. Єван. Луки 24: 36-35.
13. Нед. Томина. УЄ 1, Літ. Ап. Дії 5: 12-30. Єван. Іо. 20: 19-31.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., MAY 1, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ТРАВНЯ, 1956. ЧИСЛО (1013) 9

БУДЬМО ВІРУЮЧИМИ

Смиренний Іларіон,
З Божої Ласки Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.

До всього Всесвяного Духовенства й до всіх Боголюбивих вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді, —

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

"Коли Христос не воскрес, — даремна Віра наша!" 1 Кор. 15, 17

Усе живе відновляється щорічно весною, — ніби присохлі дерева оживають і розквітають. Погнила трава — весело зеленіє й зеленим килимом покриває всю землю. Зів'ялі й прибиті квіти — пишно розцвітають. Пташки вертаються з теплих країв і своїм радісним співом веселять землю. Усе, що ніби завмерло було, оживає на весну, і веселить своєю радістю та красою світ Божий. І все це на славу та на хвалу Творця світу видимого та світу невидимого.

Так само оживає й людина. Але вона — найвищий твір Божий, в яку Творець її вдихнув від Духа Свого. Людина оживає не раз на рік, як усі безсловесні творіння, але кілька раз, — оживає кожного разу по Святих Таїнах Сповіді та Святого Причастя. Оживає й переображується. Оживає до нового чесностного життя й перероджується на правдивого Сина Господнього.

Свяге Причастя — це найбільше Таїнство Боже, це Таїнство з Таїнств. Причастя цілком перероджує людину й наближує її до Господа. Причастя робить нас синами Божими, і тоді Бог стає Отцем нашим. Причастя обожує людину.

І наскільки людина вища від усіх безсловесних творінь! Вища, — бо вона може через Свяге Причастя не один раз відновитися, а стільки разів, скільки сама хоче. Як же високо підніс Господь людину понад усі творіння!

У Великий Піст усі православні хонче очищуються від гріхів своїх, цебто сповідаються й причащаються. І по цьому, переображені та відновлені, усі радісно стрічають Воскресення Господне.

Воскресення з мертвих Ісуса Христа — це основа нашої Віри, це та підвалина, на якій стоїть Християнство. "Коли Христос не воскрес, — даремна Віра наша", говорить Апостол Павло (1 Кор. 15. 17), цебто, тоді падає й саме Християнство. "Коли Христос не воскрес, даремна й проповідь наша", цебто тоді непотрібна і вся наша праця (1 Кор. 15. 14).

Але Віра наша повна, Віра наша гаряча. Ми глибоко віримо й правдиво знаємо, що "воскрес Христос із мертвих славою Отця" (Рим. 6. 4), що "Бог воскресив Ісуса із мертвих третього дня" (Дії 3. 15, 4. 10). А це головна основа нашої Віри, і ми сьогодні весело і радісно спішимо сповістити один одному про найвеличніше в нашому житті та в нашій Вірі:

— Христос Воскрес!

Високопреосвященнішого Владику Митрополита ІЛАРІОНА, Високопреосвященнішого Архиепископа МИХАЇЛА. Преосвітлу Консисторію, Всечесне Духовенство і всіх Боголюбивих Вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді, ВП. Працівників, Співробітників, Передплатників і Прихильників „Вістника" та ввесь наш Богомбережний Народ Український в Україні і в розсіянні сущий

Зо Світлим Воскресінням Христовим вітаємо

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Редакція і Адміністрація „Вістника"

А хто віруе в Воскресення Христове той повноартісна Людина. Хто всім серцем віруе в Воскресення Христове — той правдивий син Божий. Хто всією душею сприймае Тайну Причасті й Тайну Воскресення, — тому Бог правдивий Отець.

А хто не віруе, той як те дерево сухе при дорозі, — його зрубують і спалюють на огні. Хто не віруе, той як оріх порожній, якого всі відкидають як непотріб. Хто не віруе і не причащаеться, той людина не повна ,і радости Воскресення він не переживае.

Христос Воскрес — воскреснімо ж і ми разом з Христом! Воскреснімо до нового життя, — до життя правдиво побожного та повночестотного. До життя радісного, християнського. До життя любовного, братського. А основа всьому цьому — величне й радісне

Христос Воскрес!

Митрополит Іларіон.

Року Божого 1956, травня 6-го дня.
У Святий і Світоносний день Воскресення Христового.

Слава Богу.

СМ. МИХАЇЛ, З ЛАСКИ БОЖОЇ АРХИЄПИСКОП ТОРОНТО І СХІД. КАНАДИ.

ВЕЛИКОДНІ ПРИВІТАННЯ

ДУХОВЕНСТВУ І ВІРНИМ. 1956 р.

Улюблені Сопастирі, Браття, Сестри, Молодь і Діти

— ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Бог, багатий милостю, з великої любови Своєї, що нею полюбив нас, що були мертві через гріхи, ОЖИВИВ з ХРИСТОМ... і ВОСКРЕСИВ з НИМ, та посадив нас на Небесах у Христі Ісусі. (Єф. 2, 2-4).

Хіба може бути більша честь для нас? Хіба може бути більша радість для людини?

Чи ж дивно те, що коли пролунає в церкві цей вогняний привіт:

Христос Воскрес!

то тебе всього наче електричним струмом пройме. Зразу стаеш якийсь інакший, а в серці стае так радісно та легко!

В прощальній Своїй розмові Господь сказав до Апостолів:

"Ви тепер печаль маете, але Я знову побачу вас, тоді зрадіе серце ваше, і радости вашої вже ніхто не відбере від вас. (Іоанна 16, 22).

Оце ж вона та світла Радість, бо Господь знову прийиив нас, як Своїх дітей. А коли Господь за нас, то кого ж страшно нам?

Не страшно вже нам того, що вбивав душі, бо Христос переміг його. Нема вже страху, бо Господь з нами.

Ось оця радість, Радість вічна. Вона скрізь однаково наповняе серця вірних і на волі і в неволі, у достатках і в нужді, і на каторзі і в турмі. Та там вона ще солодша.

Не дивно, що св. мученики з нею йшли на смерть за улюбленого Господа. Вона безмежна і вічна ця Радість; її не можливо обчислити:

Господь ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Але не Сам тільки воскрес, Він із Собою ВОСКРЕСИВ увесь рід людський.

Не тільки ВОСКРЕС І ВОСКРЕСИВ, — йде своїм воскресенням з мертвих Він переміг смерть. Вона ще збиває тіло, але до часу. Прийде час і ми воскреснемо, щоб вічно жити з Ним. (1 Кор. 15, 22).

Ось чому нам так радісно вітати брат брата цим вітанням: "Христос Воскрес", — бо в ньому й собі ми вістимо, що й ми ВОСКРЕСЛИ З НИМ.

Христос Воскрес і цим показав, що Він переміг силу диявола, силу зла.

Його Сяево убило темряву гріха, Його правда убила обладу неправди.

Його Життя убило смерть. Він ЖИВИЙ, і ми будемо жити з Ним (Іоан. 14, 19).

Він показав нам Найвищу Любов і цю Любов поклав, як основу й рушій

усього людського життя.

Щоб стало ясніше нам, то погляньмо на радощі тих, що хотіли Радість Христову замінити суєтною радістю світу цього.

Ось Гітлер і Сталін, що трясли світом, де вони тепер? Вони хотіли славу свою поставити намість Слави Христової, і що ж?

Ще вчора їм кадили, ще вчора одностуміі їх підносили до небес, а сьогодні їх, як колись Перуна, волочать за ноги і викидають як непотріб.

А Христос, як засяяв Своїм Воскресенням, так і сяє Сонцем ось вже дві тисячі років незмінно, і буде сяяти Вічно.

Це визнав і Наполеон в кінці життя, що також казав: "Боже, як Ти єсть, то Тобі небо, а мені земля".

Це визнають і ті, що ще зажмурюють очі від Сяєва Христового, а темряву атеїзму вважають за "світло".

А ми? Ми — сини Світла, ми — діти дня (Рим. 13, 12-14). Ми пізнали Бога і Христа Його, тому не ходимо в темряві.

Сей День дав нам Господь: Радіймо і веселімся в ньому!

Світися, світися, НОВИЙ ЄРУСАЛИМЕ, бо це на тобі засяяла Слава Господня.

Тому з глибини серця вітаю всіх Вас:

Христос Воскрес! І нам дарував Життя вічне.
Поклонімося Його Святому Воскресенню!
Христос Воскрес і Вам усім в Україні!
Не вмре дух ваш. Оживуть ваші Святині.
— Правда Христова Церковна!...

Христос Воскрес! Нехай воскресне все добре і на нашій Канадійській землі, щоб славилося Ім'я Христове!

Увійдіть усі в Радість Господа Свого! Вітайте брат брата цим святим вітанням, вітайте дітей ваших!

Всі з Радості прийдіть у Храми Божі на цей Пир Радости — пити Пиття Нове з Джерела Безсмертя, а тоді —

Наповніть Радістю цією хати ваші. Споживіть освячену Пасху Господню на честь Господа та прикрасіть столи ваші ЧЕРВОНИМ ЯЄЧКОМ — Символом Гробу Господнього, що з нього засяяло Життя — Христос Господь.

Ви Сини й Дочки великого й славного Українського Православного Народу, розпитайте, як же Батьки ваші шанували та святкували ці Світлі дні

Тож продовжіть їх свят: високі та глибоко надхненні Духом Святим Традиції, це — дух нашої Православної Віри, дух єднання з Богом нашого Народу.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Йому Слава на віки вічні. Амінь.
Дано Р.Б. 1956, перед Святами
Світлого Христового Воскресення.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

Високопреосвященнішого Архиепископа МИХАЇЛА

Травень:

13. **Неділя — Лашін, Квебек.**
20. **Неділя — 25-ті роковини СУМК і здвиг Православної Молоді в Ск. Єпархії. Урочисті Відправи і святкування в Гемілтоні, Онт.**
27. **Неділя — Ст. Кетрінс, Онт.**

ДІЙСНІСТЬ ПЕРЕД ВІДКРИТИМИ ОЧИМА

На одному з братських вечорів, автор цих рядків, говорячи в порядку дискусії, застерігав деяких братчиків, щоб вони ставилися дуже розважно до устрою і життєвої практики Української Православної Церкви в Канаді. Не можна ставити безапеляційних вимог наслідуванням устрою і церковної практики УАПЦ 1921 р., відновленої УАПЦ 1941 р., бо живемо, молимось і ідемо в специфічно відмінних умовах Канади, а тому повинні розглядати ці питання не тільки як українці, але також як канадійці, якими ми є або будемо в недалекому майбутньому.

Деяка частина присутніх вигукувала: "Ми ніякі канадійці — ми українці!" Читач може догадатися, що ті люди, які говорили так, були українці, які відчувають це запах Европи, а в Канаді почувають себе в гостях, "на гастролях", — за одним числовом одного громадсько-політичного дідича (також новоприбулого). Що вони українські патріоти — ми не сумніваємося; що вони говорили щиро — також не сумніваємося, але ми також переконані, що через 2-3 роки ті ж люди скажуть: "Ми українці, але ми також канадійці..."

І скажуть так само щиро, як сьогодні заперечують, — все це станеться без жодного примусу, в зі свідомости пізнання життя в Канаді.

Справа, розуміється, не в тому що людина дістає формально громадянство (хоч і це дуже важливо), але суть речей сягає далеко глибше. Автор цієї статті, як гість-промовець, говорив на з'їзді СУС-у в 1948 році буквально таке слово: "Говорить тут, що ми канадійці, хоч українського походження. Я вважаю, що таке твердження помилкове, бо українець — чи він народжений в Україні, чи в Канаді, чи в Аргентині — мусить бути в першу чергу українцем. Бо що ж станеться, якщо ми станемо канадійцями, аргентинцями, американцями? Де ж будуть українці? Де ж будуть ті, які понесуть у світ прапор нетвимируючої України і з ним підуть колись у бій за визволення своєї Батьківщини з московської неволі?"

Одначе життя стверднило, що для того, щоб залишатися українцем з твердим грунтом і вірою, треба стати також канадійцем. Цим ми принесемо більшу користь і для України, і для нашої суспільности по всіх континентах світу.

І до всіх місцевих питань церковного, політичного і громадського життя українців треба підходити саме з погляду конкретних умов, які тут заіснували. Нас цікавить ділянка церковна, — хочемо коротко з'ясувати наші думки до питань, про які почали говорити напочатку.

Багато українців, які щойно прибули з Европи, зайшовши до храму Божого на вечірню чи ранішню відправи, коли співає чи читає дяк, відразу ж висловлюють присуд: "Та хіба ж так співають православні? Та це ж по-католицькому!..." — Такий або подібний висновок роблять і на адресу виголошень священника, який походить з Галичини.

Справа ясна — люди змішують два цілком різні поняття: церковний напів і відповідання; галицький напів і виголошення ототожнюють з приналежністю до унійської церкви, забуваючи те, що галицький напів на багато віків старший за унію.

І напевне, якщо виголінрячень співає чи читає в церкві "аллілуя", а не "аллилуя", то тут же можна почути зауваження: "Це що - московському..." Хоч такий висновок в цілком неправильний, бо "і" замість "и" — це наслідок полтавського змягшеного "а".

Безумовно, такі судження-висновки не можна вважати за великий гріх, але зовні можуть у своїх наслідках принести велику шкоду церковній єдності православних українців, а в деяких випадках навіть гірше — люди відходять взагалі від Української Православної Церкви, а шукають собі тих чужих "братів", де на їх погляд все по-православному... В таких випадках відхід від Української Церкви рівнозначний в переходом до чужонаціонального табору (чисто ворожого в своїх політичних напрямках).

Ми не твердимо, що ситуація загроджена, але говоримо про це, бо знаємо, що збереження єдности Української Православної Церкви в Канаді — це одночасно збереження нашої православної віри і, якщо хочете — української спільноти від чужих і ворожих нам сил.

Згадана єдність в деякій мірі загрожена загостренням і розпалом пристрастей в питаннях адміністраційного устрою і управління нашої Церкви. Ми вважаємо, що мати різні погляди і дискутувати про більшу чи меншу соборноправність, про більші чи менші права єпископів, консисторій, духовенства й мирян — річ нормальна і навіть корисна, але треба застерегти себе від згубности крайностей, безкомпромісовости і фанатизму у цих важливих питаннях.

Є люди, які уявляють якось туманно соборноправність: дозволяють собі вказувати, критикувати священиків у діяльності Богослужбовій, — хоч це прерогативи єпископа, митрополита, а не звичайного мирянина.

Дехто кричить про введення в дію соборноправности 1921 р., не здавши собі справи з того, що **соборноправність Укр. Правосл. Церкви в Канаді є багато більша і ширша,** ніж вона була в УАПЦ устрою 1921 року.

Соборноправність в Канаді є життевим фактом, а не добрим побажанням, — як це було в Україні. Там політичний тиск і терор не дозволив здійснити запляновано; тут життя Церкви розвивається з волі всіх її складових частин — без жадного політичного тиску з боку урядових чинників. Можна говорити, що ця соборноправність чи взагалі адміністративний устрій не є ідеальні, але це компетенції майбутніх Соборів нашої Церкви, а зобовязуючим чинником в нашім житті мусить бути статут, затверджений останнім Собором. Бо **соборноправність ми уявляємо не тільки як демократичний устрій у Церкві, але також як послух вищому авторитетові,** а не анархічний вияв одиниць.

Це в одинаковій мірі відноситься й до осіб, які вважають і соборноправний устрій за нецерковний, як вияв політиканства в Церкві.

Вихідною позицією мусять бути — розвиток Укр. Прав. Церкви в Канаді; обставини життя і церковної діяльности тут особливі і багато в чому відмінні від тих, що були в Україні.

Традиції церковного устрою і обряду добра річ, ми за ними, але їх всіх не можна дотримитися в Канаді; крім того — існують різні погляди, які традиції вважати за свої. Не можна брати безоглядно традицій Волині, Галичини, Наддніпрянщини чи Буковини; в переважній більшості церковні громади складаються з людей, які походять з різних земель України — в протилежність уніятів — ми є Церквою і соборноправною і соборною національно. Тому то священики і члени церковних управ мусять мати великий такт і велику міру чуття, щоб з різновидностей творити єдине — спільне для всіх українців, народжених в Україні й поза Україною.

Ми сильні думати, що нова еміграція дуже скріпила положення нашої Церкви в Канаді і маємо надію, що її люди можуть багато причинитися до її розбудови, вносячи в церковну діяльність корисні і конструктивні ідеї. Самозахованість на досягненому старих жителів Канади може бути також шкідливим і розединючим чинником — і це в одинаковій мірі відноситься до громадсько-політичної діяльности, як і до церковної.

Одначе ми не повинні забувати того факту, що здійснення і зріст Українців до прадідної віри хоч і були виявом волі Божої, то сталося це в великій мірі через те, **що фундатором ідеї і перші її подвижники на ниві Христовій були людьми реального відчуття обставин, а не мрійниками.**

Знайомлячись із розвитком Української Православної Церкви в Канаді, ми прийшли до висновку, що **о.о. С. В. Савчук, П. Самець, П. Слюзар, Є. Грицина і інші стали "ловцями людей"** (за евангельським висловом) не тому, що вони були більшими богословами, ніж католицькі священики (цим ми ніяк не применшуємо богословських знань високодостойних отців); люди пішли за ними тому, що **вони відчували хвилювання людської душі, відчували тугу української людини, яка шукала пізнання Божої Правди в рідній Церкві і виявляла своїх сил на розбудову цієї Церкви.**

Уніятська Церква, яка стала тут ще більш чужою ніж в Україні, не могла дати того, чого шукала українська людина. Українська Православна Церква серед моря різноплемінної Канади стала для українців пристановищем і місцем вияву багатогранної церковної і суспільно-громадської діяльности.

Люди організовували церковні громади, не маючи навіть священика; отже соборноправний устрій — це вияв без будь-яких революційних маніфестів.

І треба поважати відчуття міри церковної соборноправности в Канаді. Не дивлячись на малу кількість священства і кількісну перевагу мирян на кожному Соборі, **на голову адміністративного органу Церкви завжди обиралася духовна особа.** Не дивлячись на всі наші симпатії до УАПЦ формації 1921 р., ми вважаємо це за велику помилку, коли на голову Всеукраїнської Церковної Ради було обрано світську особу (Мороза).

При винесенні якогось судження чи рішення в церковній справі ми повинні пам'ятати, що більшість членів і вірних Церкви складається не з народжених в Галичині, на Великій Україні, Буковині, Волині, Холмщині чи Поліссі, а з **українців, які народилися вже в Канаді;** до того ж — відсоткове відношення останніх весь час буде збільшуватися. Не можна уявити собі склад Церкви зо складом однієї парафії, як дехто схильний це робити.

Отже, наші діти, народжені в Канаді — це вже не полтавці, галичани, буковинці і т. п., для них церковний напів не може бути тотожній з вірозвизнанням, для них церковний устрій Волині, УАПЦ 1921 р. чи УАПЦ 1941 р. не може бути мірилом-ідеєю. Ми розбудовуємо Церкву Христову в той відповідальний час, коли з декількох відмінностей в обряді, напіві і т. д. твориться один вимір: українсько-канадійський.

І якщо ми хочемо, щоб наші діти не були поділені на "единоправильні" православні секти, а надіжали до єдиної Української Православної Церкви і до одної української спільноти в Канаді, — мусимо позбутися этих крайностей, а виробити в собі більше толерантности до обрядових смаків і поглядів, **підкривши свої думки і амбіції інтересам збереження єдности Церкви.**

Ми в Канаді користуємося можливо найбільшою ласкою Божою, бо в цей відповідальний час на чолі нашої святої Церкви стоїть **один з найбільших українських вчених нашої доби, великий богослов і новозавітець Митрополит Іларіон,** який своїм авторитетним батьківським словом спрямовує нас на стежки праведности в час хитань і непевностей. На чолі Сх. Єпархії стоїть високообдарований Архиепископ Михаїл і, який витерпів великі страждання за віру і Церкву Христову на советській катзрзі.

Ми щасливі, що в цей час вище адміністративне тіло Церкви очолюють люди великого адміністративного досвіду і хисту, які заложили фундамент (основу) й на протязі 30-ти років розбудовують Укр. Прав. Церкву в Канаді. Владика Митрополит в одній із своїх промов ствердив: **"Ми застали тут готову адміністраційну сітку Церкви і нею користуємося з успіхом."**

Як бачимо, будівля заложена не на піску, а на камені — на камені віри, зросте; будівничі можуть помилятися (з нас немає, дякувати Богові, непомильного папи), **але вони своїм життям і посвятою довели ревність Божу, і ми їм віримо.**

Можемо мати різні думки в питаннях організаційних, адміністративних; можемо критикувати, але перед нашими очима мусить завжди стояти маестат величі святої Української Православної Церкви і розбудовування її на спасіння нас і наших дітей.

Т. Славченко.

ПЕЧЕРСЬКУ ЛАВРУ ВІДВІДУЮТЬ ВІРНІ

Гаррі Шворц, співробітник газети "Нью Йорк Таймс", у своїх враженнях з подорожі по Советському Союзі каже, що до церков в Україні вчащає дуже багато людей, щавіть і молодь. Печерську Лавру відвідують рівні прочани, а між ними бачив воєнних інвалідів.

— Це один доказ, що урядове переслідування релігій в СССР не в силі зломити релігійности українського народу.

УКРАЇНЦІ "РУСИФІКУЮТЬ" ПО СМЕРТИ

Світові слави сягає Іван Піддубний захоплював глядачів великою силою своїх мязів та майстерністю боротьби (дужання) на "світових рінгах, а також свого часу на гостинному виступі в Галичині. Цей чемпіон світу був українцем. А тим часом по смерти поставили йому в Сиську на Кубані памятник з таким написом у московській мові: **"Русскому богатырю И. М. Поддубному, заслуженному мастеру спорта, чемпиону мира по борьбе, 1871 — 1949".** — І так по смерти з відомого на весь світ українця зробили "русского богатыря" (героя).

Боротьбою, бунтом пр0ти Бога людина виставляє себе на свідомість своєї безвартности й осамітнення. Замість знаходити поміч у свідомості, що вона, хоч умовна, є піддержувана у своїм існуванні любячим Богом, то шукає помочі в самій собі, і, природно, не можучи її знайти, падає жертвою страху.

НОВИЯ РІД ЗБІЖЖЯ

Науковці Манітобського університету схрестили українську зимову пшеницю з "Ажкоді"-житом, і з того дістали новий гібрид (мішанину), що його випробовують для печення хліба. Покищо не стверджено, яку матиме вартість у хліборобстві ця нова мішанина.

Вже йде весна

Вже йде весна.
Іде з високих, синіх гір,
З розлогих піль, з далеких гір.
Іде весела, чарівна,
Усміхнена, — весна!

Йде ніжна яр,
І квіттям-шовком дорогим
Мережає буйний килим
Аж до небес проміння чар —
Та ніжна яр.

Життя і сміх
Несе вже всіх, зганяє сон
З пожовклих трав, з сумних сосон,
Манить до себе геть усіх,
До нових втіх.

Лунає гомін із небес,
Ангельських чарівних пісень,
Нагадує "Великий День",
В який Спаситель наш Воскрес
І вознісся до Небес.

о. С. Столярчук.

Вінніпег, 30. 4. 55.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

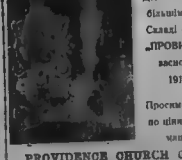

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — **„ПРОВІДІННЯ"** заснований 1914 р

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

КІЛЬКА ВЕЛИКОДНИХ ДУМОК

Свята і спомини

Скільки то давніх споминів приходить в Великодними Святами! Христове Воскресення воскрешає і минуле нашого життя та впроваджує нас в широкий світ, на широкий простір, на якім події і нашого особистого загального українського життя творилися.

Щоб наше життя було сильне, нам треба життя і минулим і минулим. Треба важити нинішнє з вчорашнім. Багато важного, гідного, гарного, розумного є в минулім. Шевченко, нагадуючи минуле, які живі і величні образи виводить в того минуло, і як вони нас одушевлюють. В нього нинішнє і минуле — то нерозлучна цілість. Минуле подібне до святочної одежі, що лежить вахована, — але коли приходить велике свято, ми ту одежу вийімаємо, вдягаємо — і яке здоволення, який піднесений святочний настрій вона нам дає!

Треба ще одно памятати: як далеке минуле є вартісто для нинішнього, так і те, що простором далеке, має для нас вартість. Україна була велика, отже і деякі звичаї були трошки відмінні, ніжні відміни, одяги відмінні, — але вся та різнорідність, то наша українська вартість і власність. Так як я українська земля, — там рівнина, там горбки, там гори, але все те наше, українське.

***

Великодні Свята є в великій мірі домашніми, родинними святами, і в тім є окрема вартість, поскільки більше вони входять в загальну українську культуру.

Вже Великодні приготовляння є частинною Свята. Пишуть писанки, красять крашанки (галунки), печуть паски, баби, перепічки, готовлять все інше до "свяченого". У печиві, і сіль, і конечно хрін. Навіть хрін має своє важне місце в часі Великодня. І він з людьми свят кує. Яке "свячене" було би без хрону?

Несуть "свячене" до церкви — це домашній обряд, народній. А коло церкви ставлять "свячене" рядом з другими для окремого посвячення. А з церкви несуть додому. Всі християни, які подібного обряду не мають, можуть українцям завидувати.

Яке значення має все те для добрих християн, покаже такий приклад. В одній манітобській околиці не було священиків на Великдень в церкві, бо священиків взагалі було мало. Великодну Утреню співали самі дяки і всі люди до церкви збиралися. І був там один чоловік, М. Савчук, що своє "свячене" до церкви приносив, не зважаючи, що священика не буде. Він розумів, що церква, великодні співи, що співа "Христос Воскрес", освятить його Паску. І він один-одинокий вертався з дійсним "свяченим" до дому, за словами Христа: "Нехай буде тобі по вірі твоїй!"

Українці можуть тим "свяченим", коли несуть його до церкви і з церкви, гордитися. Тут перед всіми виявляється українська релігійність й українська культура.

Але треба згадати, що колись царгородський патріярх приказував, щоб українці свячене занехаяли, бо це нібито поганський звичай. Не знав він, що робить, і тому українці його не послухали. Якби був би в нас Великдень без "свяченого"?

"Свячене є таким величавим релігійним і культурним обрядом, що коли б усі його вартість належно розуміли, то не було б жівки, що не вважала б собі християнською та народною гідністю нести в руках до церкви свячене. Як тут їх християнське й українське "Я!" високо б піднісилося! (Та жабуть є і такі, що того не розуміють).

Звичай святити Паску по хатах, то обкроювання нашого всенародного Великоднього народного обряду, — щоб лише збутися. Святити по домах можна для слабих, або в місцях, звідки людям тяжко до церкви дістатися, але здоровий, і хто може принести Паску до церкви, повинен її приносити. Повинен йти випарі з громадою.

***

Побіч писанок повинні бути й крашанки, яйця зафарбені одною краскою,

Синьою, зеленою, жовтою, червоною. Писанки є більше на зразок, а крашанки є більше святочні. Так красили давні християни, так красили наші пред ки. Став на перше місце святочність, а на друге виставність.

Гаївки — В старім краю дівчата співали коло церкви гаївки (хоч не у всіх сторонах) через три дні свят. Яке було воно гарне! Там і погода була тепла, гарна, всюди росла трава, все починало цвісти. Все воскресало й жило. (Мабуть гаївки співалися всюди, та їх не розуміли, або ворожі люди заборонили).

Та були, наприклад, в Галичині і гр. кат. священики, що заборонили коло церкви гаївки співати, — водили, що це зневажа, для церкви, бо гаївки грішні. То були вузьколобі священики, що поза буквою дальшого світа не бачили. Не думали що має молодь робити і куди йти, коли не буде для неї місця коло церкви разом зо старшими. А могла бути тут і ворожа рука, що хотіла українську культуру нищити.

Але були священики, що гаївки оборонили як гарний звичай, як цінну культурну справу.

Велика шкода, що тут в часі Великодня дуже часто зимно, отже тяжко робити того, що в старім краю робилося. Але тут треба бодай знати як там було. А старші матери або бабусі, які памятають старий край, повинні би бодай вдома навчити дівчат гаївок.

***

В тих сторонах, де гаївки співалися, всі люди, — діти, молодь, старші і старі, всі майже цілі три дні збиралися коло церкви. Дівчата співають, старші слухають, говорять, давне нагадують. А то і старі жінки заведуть ще гаївок, нагадуючи своє дівування. Гарно було! А перед вечором всі є на Вечірні. Було, як писав, здається, В. Шурат:

Стоїть церква — молитися,
Стоять гори — дивитися.
І молишся — дивлячись,
І дивишся — молячись.

Так і тут вязалося широке людське життя з Церквою, в Церква з людським широким життям вязалася. Все, що має українська культура, — все гарне, все величне і святе тут разом збиралося.

Таке мені з приходом Великодня пригадується, і треба його другим пригадати.

К. П.

"НЕМАЄ ЖОДНОЇ ВИСОКОЇ ЦЕРКВИ"

На цьогорічному з'їзді КУП у своїй промові тов. Кириченко між іншим сказав:

"Можна навести такий приклад з практики роботи українських архітектів. У свій час Державний інститут проектування — "Дніпроміст" розробив проект будинку Ворошиловградського облвиконкому (обласного виконавчого комітету). Щоб надати спорудзі, як кажуть архітекти, "великої силюети", на будинку запроектовано **квадратову башту, на ній — восьмигранну башту, на цій башті — ще башточку й, нарешті, величезний шпиль.** Вартість цього "архітектурного творіння" складала більше одного мільйона карбованців. Безглуздість такої примхи зрозуміла. Але знайшлися архітекти, які, захищаючи цей проект, навіть з трибуни республіканського з'їзду архітектів у вересні 1955 р. наводили такі дивовижні мотиви: на будинку, мовляв, **треба залишити башту як високу силюету, бо у Ворошиловграді немає... жодної високої церкви"...**

— Тов. Кириченко сказав цим багато. А тепер питання: чи є в Ворошиловградзі хоч низенькі церкви? Кириченко виступає навіть проти такого стилю урядових будинків, які хоч своїми баштами нагадували б щось із стилю святинь. Тож стає ясно, якою ненавистю цей московсько-большевицький сатрап в Україні палає до самих святинь!

О. Д-р Ю. К. БЛЕЙК ПРО ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЦЕРКВИ В СССР

Голова Крайової Ради Церков (протестантських), о. д-р Юджін Карсон Блейк, промовляючи на телевізійній програмі NBC в Америці, сказав, що большевики й надалі змагають до повного знищення Церкви в Советськім Союзі. "Вони обмежують діяльність Церкви до такої міри, щоб вона не могла існувати", сказав о. Блейк, який недавно вернувся з 10-денної подорожі з протестантською делегацією по СССР.

ЯК ЖИВУТЬ "ВОЖДІ ПРОЛЕТАРІВ"

Недавно помер Владислав Берут — перший секретар "робітничої" (комуністичної) партії Польщі. В звязку з тим часописи описують життя цього "пролетаря". Він мав до свого розпорядження кілька люксусовних віль поза Варшавою, їздив окремим люксусовим потягом з кількох вагонів, купував усе, що тільки йому подобалося, і мав 200 осіб особистої прислуги. — А робітники й селяни живуть в нечуваній нужді!

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

поодрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади: друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і мішну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

Зміст і значення того Великого Свята — Великодня, досить широко виясняються подані у "Вістнику" матеріяли, і тому Великодня проповідь новинна бути коротка. Ограничитися треба більше до святочних побажань.

В Євангелії на Великдень говориться невичайно гарно про Божество Ісуса, як про Бога-Слово, в якім було життя, а те життя було Світлом для людей, яке в тьмі світило, і тьма його не обняла.

СВІТЛИЯ ПОНЕДІЛОК

В Діяннях Апостольських переповідається промова ап. Петра та говориться, що коли одного з 12-ох Апостолів, Юди Іскаріота, не стало, то Апостоли вибрали Матія дванадцятим Апостолом.

В Євангелії оповідається, що до Івана Хрестителя прийшли священики й левити і пітали чи він не Христос, не Ілія, чи він Пророк, — а Іван відповів: "Ні! Я той, що кличе в пустині: "Випростовуйте дороги вашого життя". Очевидно Іван розумів під "пустинею" людське життя, де людські дороги покриклені, де людське життя блукає грішними манівцями.

Ще питали: "Чому ж ти хрестиш, коли ти ані Христос, ані Ілія?" На це відповів Іван: "Я хрещу вас лише водою, а по мені прийде більший, Якому я не гідний розвязати ремінців Його обуви. Той буде вас хрестити Духом Святим".

Наближаючи людей до праведного життя, Іван рівночасно приготовляє нуву, на якій Христос буде сіяти Своє слово.

СВІТЛИЯ ВІВТОРОК

Тут переповідається в Діяній промова ап. Петра, де він показує, що з приходом Христа розлилося нове світло над тими, що приймуть Христову науку, стається те, що сказав пророк Йоіль: "Виллю духа мого (говорить Господь) на всяке тіло, і пророкувати (розумні слова будуть говорити) ваші сини і дочки... і хто буде призивати імя Господне, той спасеться".

В Євангелії оповідається як після Христової смерти два його ученики йшли з Єрусалиму до села Еммаусу і на дорозі зустріли їх Христос, але вони Його не пізнали.

И оповідали вони, що в Єрусалимі замучено їх учителя і їх надії розвіялися, та Христос пояснив їм, що сталося лише те, що мало статися. Коли ж з Ісусом вечеряли, тоді вони його пізнали, та він зник їм з очей. І вони зараз вернулися до Єрусалиму і сповістили Апостолам та другим, що їм звявився Христос. А тут довідалися, що Христос явився був же і Петрові.

Так появою Христа віра Апостолів і других росла і набиралася сили до праці, що перед ними стояла. І та віра й сила передавалася дальше і дальше християнам, які приймали Христову науку.

ТОМИНА НЕДІЛЯ — ПРОВОДИ

В Євангелії оповідається, що коли після суботи (в неділю) вібралися Апостоли при замкнених дверях, бо боялися гніву жидів, зявився їм Христос і сказав же: "Мир вам!" Він показував їм рани на своїх руках і ногах і говорив з ними. Але між Апостолами не було Томи.

Коли ж Тома прийшов, кажуть Апостоли, що бачили Христа, але Тома не вірив, і каже: "Коли не побачу Його ран, то вам не повірю". Можна одному не вірити, але коли є гурт свідків, то треба вірити, але Томе не вірив.

По 8-ох днях, коли вже був Тома, знов зявляється Христос і говорить Томі: "Поглянь на мої рани, діткнися, і пові́р". Каже тоді Тома: "Ти Господь мій". На те Христос: "Ти побачив і віруєш, але щасливі ті, що не бачили, а повірять".

З того науки: Треба бути обережними, треба дошукуватися, але за чим є великі свідоцтво, тому треба вірити. Багато чого в житті ми приймаємо за правду, чого ми не бачили, але за чим є конечні і певні свідоцтва, що воно правдиве, що воно гідне, потрібне і свяге.

ХРИСТОС ВОСКРЕС

Ще була глибока ніч. В городі Йосифа Ариматейського було тихо, людей не було видно. Єрусалим спав. Тільки перед скалою, де був гріб, стояли на сторожі Пилатові воїни. Пильнували вже майже шість годин. В нутрі гробу була тиша. Тіло Ісусове лежало спокійно, сповите похоронними простирадлами, без сліду якогобудь зіпсуття, але й без сліду життя. Так само бліде й полосніле, як тоді, коли здіймали з хреста, так само подране сотками незвгоєних ран, так само зимне і закостеніле.

Минула ніч. Здалеку розносилося піяння півнів, зорі на небі почали бліднути, сповіщаючи про світанок. І в тій самій хвилі в нутрі гробової печери почало яснїти — спочатку лагідно, а далі щоразу ясніше. Що ж це? Адже наколо було темно! Чи до чорного нутра гробу ранне сонечко дісталося скорше, ніж на висоті узгіра?

Так, це було правдиве ранне світло — схід з висоти: "сяйво Божого Світла". Христова душа в окруженні душ, виведених з аду, вийшла до гробу.

Праведні душі оглядали Господне Тіло і читали в тій відчиненій Книзі про це, що Христос перетерпів і як їх полюбив. Пророки тепер дивилися збліська на це, що колись бачили крізь імлу віків, — на поранені руки й ноги, збите лице, поорані раннми плечі, списою проколене ребро і на ціду постать Мужа болізні.

Христова душа похилялася над тілом. І вийшла в нього як промінь світла, та Христос пояснив їм, що сталося. Коли ж з Ісусом вечеряли, тоді вони його пізнали, шею вийшло життя в смертні члени; з нечуваною могутністю вийшло якесь повне джерело безсмертности й сили, молодости й здоровя. Відпали мов пазутинні похоронні простирала. Погоїлись смертельні рани, завдані Христові на Його тілі. Заясніли, наче сонце, пробиті цвяхами руки й ноги, померкші очі солодко розплющилися — сок смерти пройшов, гробова заморозь уступила, й опльованій, збитий, осміяний, араджений, на наругу й людське посміховище виставлений Христос — Світло в гробу воскрес.

А все це сталось так тихо, що ані листочок не задрижав на пальмах, ані капля роси не впала на землю. Не почало чуло людське вухо і не помітило ока смертника, що в глибині замкненого гробу довершилася предивна перемога над смертю.

А був уже час, щоб і світові сповістити, що "померта є смерть перемогла". І зємля задрижала, по деревах і скелях майнуло сяйво ясного світла. Ангел Господній зійшов з неба, станув на землі поміж входом до гробу і сторожею. Одягнений був у сяйво білу одіж, очі його сяяли як вогонь, а лице повне сяйи. Він відвалив камінь від гробу й осів повен маестату. Вояки зірвалися зо страху. Сяйво осліпило їх, — лежали без руку. За мить зірвалися й побігли до Єрусалиму сповістити, що Христос воскрес. І хоч намовляв їх Пилат, щоб вони мовчали, і хоч підкупляли їх грішми, то не були в силі затаїти тайни Світлого Воскресіння.

***

Переживаємо тяжкі часи. Скриті й явні вороги спрягнись на нашу св. Рідну Церкву. Всіми способами стараються її ослабити, знищити. А в цім нечестивім ділі допомагають їм блудні сини, що пішли служити чужим. А нам, вірним дітям Церкви, може здаватися, що вороги перемагають, коли величаються по своїх часописах. — Христос живе й переможе! А з ним переможе і Його свята Українська Православна Церква. Великодні дзвони розносять славу цієї перемоги по цілому світі — славу віри, славу на радісні надії. До часу Він терпить, до часу випробовує нас — українців. Прийде пора світлої перемоги.

Тож радіймо щиро Христовим Воскресінням! Тішмося, бо воно нам дає повну запоруку кращої, світлої будучини. Христос-Бог, Він воскрес, Він живе і царює навіки.

о. Кость Желішкевич.

МОЛИТОВНИКИ

ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00

Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50

Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

СПОГАДИ о. П. БІЛОНА

Видавництво "До Світла" повідомляє, що вже вийшла з друку друга частина

СПОГАДІВ

, Прот. Петра Білона,

в якій автор описує свій приїзд на американський континент та свої переживання з Канаді, як Священик Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Ціна з пересилкою лише $1.00.

Замовлення й гроші висилати на адресу:

Rev. P. Bilon
1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

ЧЕТВЕРТИЙ ВЕЧІР

Расін — Горацій — Плютарх — Монтень — Венямін — Констан — Фрагонар — Петро де ля Франческа — Герард Петро де Кортоне — Вінкельман — Блекльок — Лесінг — Гро — Клявдій Баден. —

З історій Антонія Лебеля ми бачимо, що сама мати противилася його покликанню. Але чи можна взагалі осуджувати родичів, коли вони борються з бажаннями дітей? Пятно тебе, Павле, чи ти, не знаючи на велику симпатію, яку мусів викликати в тобі Лебель, міг би робити закиди бідній жінці за її незадоволення сином?

— О ні! Адже вона дуже потребувала тих грошей, які міг заробити Антін.

— Крім того, — додав Юрко, — та селянка певно й не чула ніколи, що через малювання образів можна стати славним і заможним. Думаю, що знаючи це, вона не противилася б Антонові.

— Так, так Юрцю! Ти правильно завважив, що родичі не стоять на перешкоді дітям, бажаючи їм добра і думаючи повернути їх на правильний шлях. І тому я не хотів би, щоб ви вбачали несправедливе переслідування там, де в дійсності була глибока любов.

Візьмім, наприклад, славного поета Расіна. Він мав двох синів. Обидва малі нахил до поезії й писали вірші. Одного разу старший принів батькові на перегляд невеличку театральну пєсу. Расін, прочитавши її, сказав:

— Я б не радив тобі спокушатися цим, бо французькі вірші тільки знищили б твій розум.

Цей син послухав батькової ради, але не так було з молодшим, Людвіком, який мав тільки сім років, коли вмер його батько. Він потайки почав писати вірші, бо мати була дуже проти цього. Потім він постановив, показати їх Буальові, відомому поетові того часу. Той сказав йому: "Твої вірші досить добрі, але повір мені, дитино, кинь цю справу, бо музики знати, що ця слава не дає богатства".

Молодий Людвік не звернув уваги на цю пораду, й оголосив пізніше між іншими творами поему про "реліґію", яка незвичайно розповсюднилася й була доказом того, що хоч син не оділічив батьківського генія, але все ж був дуже талановитим. Проте ці обидва з нищими творами поему "про реліґію", найславніших поетів сімнацятого століття зійшлися в думці завернути синів з тієї дороги, якою ішли самі протягом цілого життя. Чи можна їм за це робити закид? Ясно, що тільки неприємності й перепони, з якими їм самим прийшлося боротися, впливали на такі поради. Вони хотіли уснунти від улюблених істот горе, яке могло їх стрінути. Отже багатьом із славних людей довелося боротися з батьками, щоб досягти своєї мети. Але знаємо також багато прикладів, коли родичі, навпаки, підтримували дітей і допомагали їм.

Візьмім хоч би Горація, — латинського поета. Він сам описує, як його батько, бідний визволенець, дбав про його освіту. Він навіть повів сина до Риму, щоб б той там учився разом з дітьми сенаторів та шляхти. Він супроводив його скрізь, і заводив до всіх учителів. Він вислав його навіть до Атен, щоб там студіював філософію.

Плютарх знов оповідає, як батько, дід і прадід дбали про його виховання й освіту.

Навчання й виховання Михайла Монтеня, славного письменника й цінавого французького філософа, ведено з найбільшою дбайливістю. Для того, щоб привернути його серце до людей простого стану, залрошено тримати його до хресту двоє звичайних селян. Від найперших років життя займалися ним учителі, що говорили по-грецьки й по-латинськи. Його родичі звертался до нього в латинській мові. Навіть службу навчено найпотрібніших латинських слів, щоб вона могла порозумітися з ним. Таким чином латина стала для нього другою рідною мовою. Він говорив по-латинськи цілком свобідно вже майже перед тим, як почав ходити. Щодо грецки, то її він навчився під час забави. Для нього придумали спеціяльну гру з грецькою деклінацією й коноґацією.

Його не примушували до праці, але зацікавлювали до науки так, що він сам домагався її. Боячись, щоб голос не впливував зле на його ніжний мозок, розбуджувано його вражці не кликанням по іменні, але приємною музикою.

Пізніше, щоб надати йому більше смаку до читання, здавали, що читання забороняється йому, але позістављювано книжки так близько, щоб він міг дістати їх. Згодом перемінали їх, і таким чином хлопчик багато авторів прочитав на старих і новітніх мовах.

Його батько вигадував для кожної науки якийнебудь розумний спосіб для улегшення навчання. Проте можна сказати, що це батько Монтеня приготовив цей твір, що лишив його сим.

(Далі буде)

Прот. С. В. Савчук.

ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

ІСУС ЯВЛЯЄТЬСЯ АПОСТОЛАМ

Того ж дня, коли Ісус Воскрес, учні Його зібрались в одній домі на молитву і роздумування над усім тим, що в останніх днях сталося.

Двері були замкнені зо страху перед жидами.

І ось явився їм Ісус, став посеред них і промовив:

— Мир вам! Чого затривожились? Це Я.

І при тому показав їм руки Свої і бік Свій.

Зраділи учні, побачивши Ісуса, а Він каже їм знову:

— Мир вам! Як послав Мене Отець, так і Я посилаю вас.

І промовивши це, дихнув і каже:

— Прийміть Духа Святого! Кому відпустите гріхи, — відпустяться їм; кому задержите — задержаться.

Фома ж, один з учнів, не був тоді, як явився Ісус, а коли йому сказали: "Ми бачили Господа!", він промовив:

— Коли не побачу на руках Його ран від цвяхів і не вложу руки моєї в рану від списа в боці Його, то не вірнтиму.

А по восьми днях знов зібрались учні Ісуса, і Фома з ними. І ось знов з'явився Ісус і промовив:

— Мир вам!

І каже до Фоми:

— Подай палець твій і подивись на руки Мої; подай руку твою і вложи в бік Мій; і не будь невірний, а вірний.

Фома відповів Ісусу, і великий жаль огорнув його, що перше не повірив в Його воскресіння. Він прилав до Ісуса і закликав:

— Господь мій і Бог мій!

Каже ж йому Ісус:

— Ти побачив Мене і увірив! Щасливі ті, що не бачили і увірили.

ВОЗНЕСЕННЯ ІСУСА НА НЕБО

Після Свого воскресіння Ісус перебував на землі ще сорок днів. Він часто являвся Апостолам і навчав їх, що мають робити, як Він відійде від них на небо.

Сорокового дня Він явився їм останній раз. Було це в місті Єрусалимі, в хаті, де Апостоли сходилися на молитву. Він був з ними через довший час і пригадав їм усе це, чого вчив їх перед Своєю смертю, а саме — що Він є Син Божий і що Він терпів і вмер на те, щоб спасти рід людський від гріха.

Він також обіцяв Ім зіслати з неба Духа Святого, Який просвітить їх розум і наповнить їх серця відвагою, щоб вони могли правдиво і відважно навчати людей про Його життя і науку.

Опісля випровадив їх на гору Оливну.

Верх гори вирітий зеленню і квітами. Вгорі синіло небо, а по ньому пливи літні білі хмари. В долині лежало місто Єрусалим, а його білі мури блестіли до сонця. В далечині, в напрямі Вифлиему, де народився Ісус, синіли гори...

Апостоли знали, що вони це востаннє бачать Ісуса, і їх серця були повні смутку. Як вони бажали, щоб Він ще не покидав їх, щоб ще хоч трохи побув з ними. Але вони знали, що цього не буде, і запитали:

— Господи, коли Ти знову прийдеш на землю і встановиш Своє Царство?

Ісус відповів їм:

— Не вам знати, що Отець Небесний постановив у Своїй силі. Але ви отримаєте силу, коли Дух Святий зійде на вас, і будете свідчити про Мене по всім світі.

Тоді Він поблагословив їх, взнісся і сховався за хмарою...

Апостоли довго дивилися на небо за Ісусом, а тоді з'явилися їм два Ангели і промовили:

— Чого дивитесь на небо? Цей Ісус, Який взнісся на небо, прийде колись так само, як відійшов.

Апостоли вернулись до Єрусалиму...

Від очей мало користи, коли розум сліпий. (Арабське)

З ІСТОРІЇ ВЕЛИКОДНЯ

Первісно не було встановлено часу, коли Великдень святкувати, — на Сході святкували не в той час, що на Заході, через те були спори. Одні святкували в часі жидівських свят, другі не хотіли разом з жидами святкувати. На Нікейському Соборі 325 р. рішили, що Великдень треба святкувати в першу неділю за весняною повнею місяця.

Перше була і Пасха (Великдень) терпінь Христових і Пасха Воскресення, але від 5-го віку назву "Пасха" прикладали тільки до Великодня і святкували дуже величаво. Царі випускали арештантів, багаті увільняли невільників, бідні діставали допомогу від уряду і багатих людей.

На Великдень обходять церкву, щоб зустріти Христа поза церквою, бо і жінки зустріли Христа поза Єрусалимом.

* * *

Є оповідання про крашанки. Одно оповідання каже, що Марія Магдалина пішла проповідувати християнство, зайшла до царя Тиберія, дала йому червоне яйце і каже: "Христос Воскрес!" Так і християни почали одні других обдаровувати і поздоровляти.

Був переказ, що Магдалина довідавшись про Христос воскрес прибігла додому, побачила крашанки і каже: "Христос Воскрес". Дальше дарувала їх Апостолам зі словами "Христос Воскрес".

Яйце в давних народів було символом (знаком) життя. Воно ніби мертве, але з нього зявляється життя.

Крашанки прийшли на Україну з Греції. І француз Боплян, що подорожував по Україні, записав, що вірні обдаровували єпископа жовтими або червоними крашанками, кажучи: "Христос Воскрес!"

До крашанок прив'язував нарід багато вірувань, — вмиваючись водою, в якій була крашанка, щоб бути здоровим та гарним і т. д.

Крашанки звуть також "галунками", бо до краски, в якій красили, кидали галун (анг. елам).

Крашанки просто крашені, однак вони більше святочні, а писанки повстали вже пізніше.

Був звичай, що в понеділок Великодних свят парубки обливають дівчат водою, а деколи і старші старших. Той понеділок звали "Обливаним Понеділком". А бувало й в вівторок, що дівчата обливали хлопців, підкравшись несподівано. Значення того звичаю тяжко нині пояснити, але він став нерозлучним звичаєм Великодніх Свят. Той звичай є в сербів та може і в других словян. Колись він мав ясне значення, та воно забулося.

В час Великодних Свят дівчата співали гайок коло церкви, хоч і не всюди (колись може всюди співали), а парубки і менші хлопці дзвонили в дзвони доскоч. Парубки мали також інші забави.

* * *

Давні церковні постанови вимагали, щоб люди постили в пятницю й суботу перед Великоднем — нічого не їшли, і в наших часах деякі старші так постили, не з приказу, але з побожности.

Останки з свяченого уважали святими, і їх закопували. Шкаралупи з посвячених яєць кидали на воду в ріці і казали, що коли ті шкаралупи допливуть до Рахманів, то вони будуть тоді свій "Рахманський Великдень" святкувати. Хоч ніхто не знав хто ті Рахмани.

Такий побіжний огляд Великодних Свят, або Великодня. В полянів Великдень називається "Вельканоц" — велика ніч, а в москалів — Пасха.

О. В.

ПРАДЖЕРЕЛО ҐАЙОК

Коли б вертатися тисячі літ назад, то певно знайшли б ми ті джерела, з яких співання ґайок зродилося.

Є докази, що українці, їх мова й культура, мають основу в давній іранській та вавилонській культурі. Перська (іранська) мова вже тепер має в собі багато додатків з арабської мови, але в давній перській мові є дуже багато слів, що цілком подібні до українських слів.

Таке і з культурою. Давні іранці, вавилонці і другі народи, що в Азії, мали високо розвинену культуру, — релігійні вірування та звязані з ними обряди і звичаї. Українці були колись з ними близько звязані, а може ще давнійше були з іранцями одним народом, що потім розділився.

Але українська передхристиянська культура, левина річ, мала ті основи, що й іранська, і ті форми, хоч в де чім змінені, але в основі ті самі. Українська передхристиянська культура мусіла бути сильно розвинена і багата своїми формами. Коли ж прийшло християнство, то багато з тих форм перейшло до християнства, прибравши незвичайно християнський вигляд.

Коли говориться про поганські часи, то не можна думати, що таж все було погане, недобре, нерозумне і нині непотрібне. І погани були люди. Вони думали, дошукувалися, мали своїх мислителів, винахідників, і створили таке що християни готовим для себе перебрали. Вони будували дороги й мости, будували будинки, винайшли письмо, скло, навчилися виготовляти металі, виробляти полотно й сукно, навчилися обробляти поле, сіяти, лекти хліб, варити страви... Все те — діло поган, і християни його прийняли і дальше про довжують.

* * *

Давні іранці і споріднені з ними народи дуже поважали сонце, як силу, що всьому дає життя. Вони уявляли його собі як Божество, отже й мали свята в його честь, а було в них таке свято і весною, в часі нашого Великодня, коли з наближенням сонця вся природа оживає. Вони те свято зустрічали величаво, з піснями.

Священик Ксенофонт Сосенко каже, що назва "ґайок" походить від слів "ґайл ілаг" — сила Божа, отже ґайівка (ягілка), це почесть (культ) — для — "життя, життєвої енергії і сили, невмиручости", а тим самим віра "в безсмертність душі та пошесть для Бога Творця". (Його книжка "Пражерело українського релігійного світогляду").

Так в приходом християнства деякі лишилися, а до них належать і ґайки. Обряд співання давних весняних пісень залишився і його звязано з християнськими Великодніми Святами. Те гарне для життя, що витворила прадавна культура, перейшло до культури християнської, в нашім випадку — до християнсько-української. І воно не "поганське", — воно людське; воно є витвором людських потреб, людської душі і людського розуму.

Сосенко виводить також з давної іранщини деякі нинішні звичаї Різдвяні, звичаї весільні і багато другого. Каже він також, що в Іранщіні синьо-жовта краска була в повазі, як нині в укріпленій.

Це доказ, що давна людська культура не гине, коч назверх життя дещо в ній змінює і надає їй до якоїсь міри іншого значення.

В. Сосник.

РОЗШУКИ ЗА КОРАБЛЕМ НОЯ

В цьому році американська наукова експедиція почне розкопи на вульканічному масиві гори Арарат, пошукуючи за рештками корабля Ноя, з біблійних часів.

НА ПРЕС. ФОНД „ВІСТНИКА"

ОШАВА, Онт. — З нагоди хрещення Доини, дочки Володимира й Олі Кущ, збірку переслав п. І. Тимочко .. $7.50

КЕЛҐАРІ, Алта. — З нагоди прощального прийняття для п-ва Стодолів, збірку переслав о. Желішкевич 6.55

ВАТСОН, Саск. — З нагоди хрещення Василя Тараса, сина Тараса й Лесі Никіфорук 6.00

СЕНЬКІВ, Ман. — З похорону бл. п. Василя Смука, збірку доручив о. Горгіла 5.36

ЕДМОНТОН, Алта. — З похорону бл. п. Павла Кірмальчука, збірку переслав п. Здріль 5.00

ВИТКІВ, Саск. — З нагоди весільного прийняття Петра й Зені Юзик, збірку переслав о. Хомяк 5.00

БРУКСБІ, Саск. — З похорону бл. п. Івана Шкопяка, збірку доручив о. Тетеренко 4.26

ДРИФТІНҐ РИВЕР, Ман. — З похорону бл. п. Теодори Максимець-Лущок, збірку переслав о. О. Фляк ....!.. 2.50

ТОРОНТО, Онт. — Вол. Лащук 2.00

СОДБОРІ, Онт. Іван А. Мартин 1.00

КҐНДАҐАР, Саск. Ол. Сторож 1.00

МОНТРЕАЛ, Кве. Ф. Татарчук .50

ЛАШІН, Кве. Д. Якович ..... .50

Адміністрація "Вістника" щиро дякує усім жертводавцям за їх щирі пожертви, а зокрема дякує всім тим, які перепроваджують збірки на пресовий фонд та взагалі трудяться в користь Видавництва "Вістника".

АДМІНІСТРАЦІЯ "ВІСТНИКА".

Продається книжка в англійській мові

UKRAINIANS AND THEIR CHURCH

(Українці та їх Церква)

Написав Прот. П. Білон

Перевів на англійську мову о. С. П. Симчич.

У зміст книжки входить коротка історія Української Православної Церкви, опис головніших обрядів та катехизичні відомости.

Особливо надається для молоді!

Ціна 75 ц.

Замовлення й гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ВЕЛИКДЕНЬ — СВЯТО ПЕРЕМОГИ Й РАДОСТИ

Між усіми Святами Української Церкви нема такого другого величавого, радісного й багатого змістом свята, як Свято Воскресення Христового — Великдень. То Свято перемоги Божої Правди над неправдою лихої сили.

Від віків в людському житті борються дві сили — сила правди і неправди, сила волі й сила поневолювання, сила світла й сила темряви. Одна підносить людське життя до гідности, до свободи, до світла розуму, а друга спихає життя до темних низин, щоб самій на занепаді других скористати.

Але сила правди є Божою силою. Вона випливає з глибин людської душі, вложена туди рукою Творця. Вона вічна, незмируща. Скільки б лиха сила її не зчинила, вона не вбє її, як про неї висловлюється Шевченко:

Не вмирає душа наша,
Не вмирає воля!
І неситий не виоре
На дні моря поля;
Не скує душі живої
І слова живого,
Не понесе слави Бога, —
Великого Бога!

"Не понесе" — не обезчестить, не закриє.

***

Христос був тим, що приніс на світ велике світло правди, що вказувало людям праву дорогу і давало силу в боротьбі з силою неправди.

Бачила це грішна сила і старалася Христа знищити. Проти Нього стає володар Ірод, стають законовчителі Фарисеї, але їх руки заслаб'ї, щоб Боже Світло згасити. І сказали вони собі: "Вбиймо Його, а тоді вся Його сила пропаде". І зробили як думали, — вбили. Але розум їх був короткозорий. Вони не розуміли, що вбють лише тіло, але не можуть вбити духа, не вбють душі. Не знали, що смерть Христа є найбільшою над ними перемогою.

Відучи на розп'яття, Христос якраз показав, що Він є тим Великим Пастирем, що дає своє життя на вівці. І коли підняли Його тіло на хрест, то разом з Ним піднесли високо й ту науку, яку Він голосив. Тіло померло, але світло правди, яке Христос приніс, замерехтіло величним сонцем і почало освічувати темряву ночі.

Сказано в Святім Письмі, що хто встоїться на своїм місці до кінця, той спасеться, — той буде переможцем. І Христос встоявся і став переможцем над своїми противниками.

***

Був день великої радости на стороні темної сили, коли побачила Христа розп'ятого. Був день великого суму між Христовими учениками і Його вірною громадою; здавалося, що всі їх надії розгубилися.

Але прийшов другий день і все несподівано перемінилося. Де була радість, там зявився сум і страх; де був сум, там зявилася радість велика. Сповнилися слова Апостола, що ніч минеться і день настане.

Ще сутінок ночі не минув, як несподівано зявляється величаве світло, — Апостоли довідуються, що Христос воскрес. Він живий, а тепер ніяка сила Його не переможе, коли не перемогла його сама смерть. Він і смерть переміг. Він показав, що смерть є лише для тіла, а не для духа. Смерть є лише переходом духа до дальшого життя.

А з того випливає велика правда, що коли Христос воскрес, то є воскресення, отже і люди воскреснуть, і тому хвилевої смерти не треба боятися, коли приходиться боронити важну справу.

І якраз воскресення Христа дало Апостолам ту силу, з якою вони вже не боялися йти в незнані їм сторони і проповідувати ту науку, яку Христос їм передав. Чого ж їм тепер боятися? Уб'ють їх, уб'ють тіло, а душа їх буде вічно жити. Нема з ними Христа тілом, але Він є з ними духом.

Тут зявилася сила Божої правди над людською неправдою.

***

"Христос воскрес!" — то були перші слова жінок, яким Христос по Воскресенню зявився. Це перший величний промінь тієї перемоги.

Христос був для них усім, коли жив, і вони всього відрікалися і йшли за Ним. Та прийшов день розпуки і зневіри, коли Його мертве тіло до гробу зложили. Що їм тепер діяти? Чи вертатися Апостолам до човнів, лагодити сіти і дальше рибу ловити?

Але вістка, що Христос воскрес, відчинила перед ними новий широкий світ для великої праці. Вони вже не рибаки, — вони учителі народів, будівничі Царства Божого на землі. Їх праця, то праця Пророків.

Така велика переміна прийшла несподівано. З темної ночі стає несподівано ясний, величний день, і вони вже бачать ту дорогу, якою мають йти. В світлі того величавого дня вони починають свою велику працю, поширюючи Боже світло дальше і дальше.

Ось чому Великдень такий величний і радісний для всіх добрих християн. Він є Святом над святами, Торжеством над торжествами, як говориться в Великоднім Богослуженню.

***

І те Свято над святами своїм змістом розкриває перед нами велику науку. Чи раз стає перед нами лиха сила, щоб заступати нам дорогу? Вона стала нині перед цілим українським народом, та й іншими народами, загороджуючи дорогу вільного життя. На плечі народів ворожа рука повкладала "хрести" і приказує: "Несіть їх на Голгофту, там ми вас порозпинаємо!" І важко нести; і зневіра закрадається в душу — що може на Голгофті всі наші сварі бажання, всі наші надії скінчаться і все дороговіне пропаде.

Але Христове воскресення розвіває нашу зневіру і вливає в душу надію, що справедлива справа ляже силу переможе. Раділа колись лиха сила, але не встоялась. Що так воно і тепер буде — повинні ми твердо вірити. Прийде несподівано день, коли правда Божа переможе і ворожі руки ослабнуть, а над життям засвітить сонце правди і волі. Заковані руки розвяжуться, з ніг попадають ланцюхи і з невільників стануть вільні люди.

***

Така тверда віра повинна бути в нас тут, повинна вона бути в цілого нашого народу. Христова правда не вмерла і право народу до вільного життя не вмре, бо воно Богом дане. Ніч минеться і день настане. Ніч важка, кривава, але день буде славний і величний.

Коли ми, святкуючи, поздоровляємо одні других словами жінок Мироносиць :— "Христос Воскрес!", то згадуймо те, що колись було, і вірмо, що подібне і тепер станеться. Наука і приклад Христа вірний і певний для тих, хто на Нього надіються.

Святкуючи пожвавно память Воскресення Христового з такими думками і такою вірою, ми щиро й велично співаймо —

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ІНФОРМАЦІЯ

В репортажі про ювілейну урочистість на пошану Всеч. прот. В. Кудрика було названо імена майже всіх промовців, але не всі особи були названі з почесної президії.

Тому що дехто хоче на памятку з цього ювілею зберегти собі імена повного складу почесної президії і в цій справі звертався до нас, — йдучи назустріч їхнім бажанням, подаємо тут подрібно всі ті особи, що сиділи за святочно-президіяльним столом:

При святочнім столі сиділи: 1. о. Т. Ковалишин з добродійкою; 2. о. Герус з добродійкою; о. Д. Стратійчук з добродійкою; 4. о. С. В. Савчук з добродійкою; 5. посол Н. Бачинський з дружиною; 6. свящ. В. Кудрик; 7. адвокат-посол І. Соломон; 8. Владика Митрополит Іларіон; 9. генеральний прокурист Манітоби М. Григорчук з дружиною; 10. пані Соломонова, дружина І. Соломона; адвокат Ю. Стечишин з Саскатуну; 12. редактор "Українського Голосу" І. Сирник; 13. о. Г. Метюк; 14. о. М. Юрківський з добродійкою.

Всіх осіб при святочнім столі було 21.

Ред. "Вістника".

НОВИЙ ДОМАШНИЙ ПТАХ

Іллинойський фармер Джон Кунео схрестив фазана з куркою. З того вийшов новий птах, що його фармер назвав "фаскін". Він важить коло 5 фунтів, трохи більший від фазана, але менший від курки. Колір пір'я бурий, з синіми й пурпуровими цятками.

Продаються
ТРИРАМЕННІ ХРЕСТИКИ
гарно волочені
для ношення на одежі.
Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ЦЕРКВА В СССР В РУКАХ УРЯДУ

Представники протестантської Церкви в ЗДА відвідали православної Церкви в СССР. Повернувшись до ЗДА, вони заявили: "Не дивлячись на різні і важкі труднощі, ми знайшли спільне порозуміння як християни". Сказали також, що Церква в СССР ісує і розвивається, хоч за це право вона заплатила тяжку данину, а саме: церковний провід в СССР мусить співпрацювати з советським урядом в різних ділянках, а особливо в ділянці пропаганди за мир. Ця співпраця проводу Церкви з урядом СССР повстала за свободу релігії, що її визнав советський уряд.

Так говорять церковні діячі в ЗДА, які відвідали СССР. І говорять вони про "свободу" релігії в СССР. Не знають чи не хотять вони знати, що в СССР жорстоко знищено Українську Автокефальну Православну Церкву? Якби там була свобода, то це насильство над УАПЦ не сталося б.

"ЮМУ НЕ ЗАЛЕЖИТЬ НА УКРАЇНЦЯХ"

"Шляхи Перемоги" (Мюнхен, 19. 2. 1956) в хроніці "На злобу дня" ("Американізація") пише:

"Від деякого часу в Канаді поодинокі католицькі священики, в порозумінні з Преосвященним Єпископом Бореським, стараються вводити англійську мову в Рідних Школах, які існують при церквах, та навіть уживають англійської мови у проповідях до українських вірних. Коли в Торонті піднеслись протести проти такої тактики і делегація пішла до канцлера Ґіленвіча, то він сказав, що його не турбували такими речами і що йому не залежить на українцях, бо до них ходять багато французів і італійців. (З листа Г. Василишина з Канади)".

— Не можна в "Шляху Перемоги" не добачити симпатій до католицтва. Але при тому слід йому звернути увагу, що справа тут не тільки в еп. Борецькому, а в Римі як такому. Римові не треба українців, а треба католиків.

РАДИТЬ ПОМАГАТИ ЖЕНИТИСЯ

В Оквилл, Онт., суддя Лендон каже, що багато оквилків довго не женяться тому, що їх дохід замалий, щоб удержати родину. Отже він виходить з таким планом: Нехай уряд позичає таким по 5,000 долярів на легкі сплати, щоб вони могли придбати собі хату, а коли буде перша дитина, щоб родина діставала по 100 долярів допомоги. Тоді мати буде догледіти дім і дитину і не буде змушена йти до праці поза домом.

СНІГОЛЮДИНА ТАКИ ІСНУЄ

З давніх-давен переказують, що в горах Гімалаях (Індія) живуть якісь таємничі-створіння, цілком подібні до людей. Однак їх рідко хто коли бачив та й то не міг надежно приднятися до них. Більшість людей думала, що це тільки пасіб уявні деяких одиниць, яким привиджуються всякі дива. Та ось недавно преса принесла з Індії вістку, що на пограничні Асам-Китай на вищих склонах Гімалайських гір тубильці з племени Нага таки застрілили з лука цю "сніголюдину": Вона нага, має 10 стіп висоти, колір її тіла молочно-біляй, без жадного зросту, — вона має людські риси лиця і взагалі людський вигляд.

ПРЕМ. ІДЕН В СПРАВІ РЕЛІГІЙНОЇ ТОЛЕРАНЦІЇ

Князь Норфолку, провідник британських католиків, у листі до премієра Ідена просив порушити в розмові з Булганіним і Хрущовим, що в днях 18—27 квітня перебували в Англії, справу переслідування релігій в СССР. Прем. Ілен дав таку відповідь: "Традиції нашої країни перш усього є такі, що ми є прихильниками й визнавцями релігійної толерації, а подруге ми є рішуче протиніі якійнебудь формі релігійного переслідування".

— Не відомо, чи справу релігійного переслідування в СССР прем. Ілен порушить. Одначе його відповідь можна розтягнути разом і на комуністів, і на Рим, що одинаково нетолерантні — комуністи вороги всякої релігії взагалі, а Рим при всякій нагоді переслідує всіх не-католиків.

ЄП. АНТИМОС СЛІДАМИ МАКАРІОСА

Після виселення з Кипру англійцями епископа Макаріоса, його наступником став еп. Антимос. Недавно в соборі в Нікосії, столиці Кипру, еп. Антимос виголосив патріотичну промову, в якій перед масою вірних заявив, що грекам на Кипрі рішуче побоюватимуть англійські панування на цьому острові.

Отже виявилося, що населенням в Кипру еп. Макаріоса англійці не осягнули спокою на Кипрі, як цього сподівались.

ЕКОНОМІЧНІ ВИГЛЯДИ НА 1956 Р.

Представник сталеварних робітників ЗДА, Отіс Брюбейкер, передбачає, що перша половина 1956 р. буде добра, а про другу тяжко згадати. Коли індустрія авт втримається на такій висоті, як дотепер, то і 2-га половина 1956 р. буде добра. Добрі вигляди на 1956 рік бачать представники текстильних, гумових, електричних і торговельних робітників. Представник Американської Федерації праці — Конгресу індустріяльних Робітників, Стенлі Руттенберг, думає, що 1956 рік буде такий, як і був 1955. Щоб зовсім зліквідувати безробіття, або радить зменшити податки найбідшому населенню, будувати шляхи, школи та шпиталі, а також збільшити прибутки фармерам.

КНИЖКИ! КНИЖКИ!

В Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути такі книжки:

АЗОР — оповідання в часів Ісуса Христа — 48 стор. — Прот. С. В. Савчук. Ціна $ .15
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Християнства (на мімеографі), 108 стор. 2.00
АПОСТОЛ — на всі неділі і свята цілого року — 232 стор. Оправленій. Ціна 5.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ И ВІЗИТАЦІЯ — Митрополит Іларіон — 60 стор. Ціна 1.00
БІБЛІЙНІ ОПОВІДАННЯ СТАРОГО ЗАПОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна ..... .75
ВЕЛИКІ РОКОВИНИ — 20-літній Ювілей УГПЦК — 224 стор. Ціна ..... .50
ВЕЛИКОПОСТНІ СЛУЖЕННЯ — видання друге — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна 1.00
ЗНФІЛІЄМ Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук — 46 стор. Ціна ..... .20
ІЗЯСЛАВ И УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 96 стор. Ціна ..... .25
ЧЕСНІТЬ БІБЛІЙНІХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук. 63 стор. Ціна ..... .25
ДОДАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Проложить Апмаун та Великанок — 36 стор. Ціна ..... .25
ІЯКІВСЬКІ НОТИ — Збірник Церковного Співу на Нотах — (на мімеографі). 57 стор. Ціна 3.00
ЖИТТЯ ЙОСАФАТА КУНЦЕВИЧА — Прот. В. Кудрик. 100 стор. Ціна ..... .50
ЖОВКОВСЬКОВСТВО — історично-догматична монографія — Митрополит Іларіон — 240 стор. Ціна 1.00
ІСТОРИЧНІ МАТЕРЯЛИ ДО „СПРАВ УНІЇ — Прот. В. Кудрик — 154 стор. Ціна ..... .50
КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР ПРИРІВНІВ ПРАВОСЛАВІЄ, а не Католицтво. — Митрополит Іларіон — 32 стор. Ціна ..... .10
КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Старий Заповіт) Арх. Ігор. — Стор. 45. Ціна ..... .30
КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Д. Дорошенко — 100 стор. Ціна 1.00
ЛІТУРГІКА — (Дяківський Курс) — Прот. Є. Гриценя (на мімеографі) — 40 стор. Ціна 1.00
МАЛОВДОМЕ — з історії увяткової Церкви. — Прот. о. В. Кудрик — Том І — 254 стор. Ціна ..... .75
Том ІІ — 296 стор. Ціна ..... .75
Том ІІІ — 252 стор. Ціна ..... .75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна 2.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир" в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, волочений. Ціна 6.50
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, волочений. Ціна 7.50
МОЛИТОВНИК — „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00
НАПРЕСТОЛНА ЄВАНГЕЛЯ — Ціна $125.00
ОКТОЇХ — або Восьмигласник видання УГПЦК — 194 стор. Ціна 5.00
ПОДІЇ ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Кисонімна монографія — Митр. Іларіон — 384 стор. Ціна 1.50
ПОКАЯННИЙ ВЕЛИКИЙ КАНОН св. Андрея Критського — 68 стор. Ціна 1.00
ПОМЯНИК ПОМЕРШИХ, для родини, 28 стор. Ціна ..... .50
ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УГПЦК — 1955 — 136 стор. — Ціна 2.00
ПРОТОКОЛ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УГПЦК — 1951 — 102 стор. Ціна ..... .50
ПРОТОКОЛ СЬОМОГО СОБОРУ УГПЦК — 1935 — 90 стор. Ціна ..... .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік — стор. 240. Ціна 1.00
РІДНА НИВА Календар — за 1954 рік. Стор. 334 Ціна ..... .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 206 Ціна ..... .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1952 рік. Стор 160 Ціна ..... .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор. 160 Ціна ..... .25
СЛУЖБИ БОЖІ СТРАСНОГО ТИЖНЯ — (на мімеографі) — 46 стор. Ціна 2.00
СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — Прот В. Кудрик — 21 стор. Ціна 1.00
СЛУЖБА СВ. ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ князеві українському — 18 стор. Ціна ..... .75
СЛУЖЕБНИК — видання УАПЦ на еміграції — 189 стор. Ціна 8.00
СТАТУТ І ПРАВИЛА УГПЦК — 77 стор. Ціна ..... .50
ТРЕБНИК. Частина І., в чорній оправі з золотими тисками, 340 стор. Ціна 5.00
ТРЕБНИК — Частина І., брошурований. 340 стор. Ціна 5.00
ТРИРАМЕННИЙ ХРЕСТ — історично-археологічна студія, з 41 малюнком, Митрополита Іларіона. Стор. 100. Ціна 1.00
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH — (Українці й їх Церква — в англійській мові) — о. П. Білоп, 42 стор. Ціна ..... .75
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 180 стор. Ціна ..... .75
ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для вживань — на окремих. Прот. В. Слюзар. 13 стор. Ціна 1.00
ЧАРТЕР І СТАТУТ УГПЦК — 40 стор. Ціна .50
ЧУЖА РУКА, або хто нас рубує (про унію) — Прот. о. В. Кудрик. 208 стор. Ціна ... 50
ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — д-р В. Антонович. 110 стор. Ціна ..... .50
ЯК ПРАВИТИ СВ. ЛІТУРГІЮ — Митрополит Іларіон — 48 стор. Ціна 2.00
ЯК ПОВОДИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 72 стор. Ціна .. .25

Гроші й замовлення слати до:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ВЕЛИКОДНІ СВЯТА В ГРЕКІВ

(З споминів проф. І. Кокорудза).

Коли брати на нашу міру, то не бачив я в Атенах такої величавости, як у Львові, або в Свято-Володимирській церкві в Києві.

Спів монотонний, — один дяк співає і кількох дяків вторує. Якою красою лунає хоровий спів в наших церквах, а не менше наш "самоліковий" (звичайний) спів, в якім участь бере ціла церква, в якім чуємо, що всі одними устами і серцем занесемо молитву до Бога.

Але одно, — побожність у греків велика. Видно її було по цілім вигляді і настрою Атен; такий вигляд буває і по наших селах і місточках. Протилне я бачив у Римі, де навіть в неділю мурували.

❦

На "Христові Страсті" були ми в церкві. Церква ясно освітлена, повна народу. Читали Євангелію по-старогрецьки, а новогрецькою вимовою. Але читання не подібне до нашого, — в нас співається, а там читається як оповідання.

В пятницю о 9-ій годині вечора були ми на Вечірни й обході з Плащеницею. Церква золотом і зеленими барвами прикрашена. Іконостас сягає під саму гору.

„Божий Гріб в формі престола, над ним лук з квітів і біла та синя лента з написами. Напереді дорога Плащеницю накрита прозорою заслоною. Нерід підходив і цілував Плащеницю.

Прибули міністри й інші достойники. З Царських Врат вийшов митрополит з трьома священиками. При обході попереду несли чотири хоруґви, дальше — великий чорний хрест похиляний наперед, а на нім три великі свічки засвічені. Дальше військо, співаки, а за ними митрополит сам один з Євангелією опертою на лівє рамя. За ним 4 священики несли Плащеницю, а за ними нарід зо свічками. Йдуть перед королівську палату, а звідти до церкви.

❦

У Великодну Пятницю й Суботу дзвони не мовчали, як у нас, але й не дзвонили. Ударяли по три рази в край дзвоніз і воно виглядало на сумний стогін.

А Великдень... — Перед церквою підвищення (естрада), а ціла площа і доми кругом — освічені. Кругом маси народу зо свічками. На естраді з одного боку жінки, з другого представники влади, а позаду престіл.

О 12-ій годині вночі, почув я трубний сигнал і музика заграла народний гимн. Приїхав заступник короля (адмірал) і станув близько престола.

Тоді військов митрополит з Євангелією і трьома священиками на естраду і почав відправляти Утреню. Він почав "Христос анесті" (Христос Воскрес), а дяки підхопили. Але нарід не співав, отже це було такого почуття як в нас, де цілий нарід ту пісню співає.

По Службі Божій було свячення паскок, що мали форму круглих плоских плетених хлібів, в яких була одна, дві, чи більше крашанок.

Люди додому верталися з запаленими свічками. Незвичайний вид серед ночі.

Так виглядало святкування в столиці Греції, — в Атенах.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

ВЕЛИКОДНІЙ ЛИСТ

Довідався я, що мій знайомий уніят почав цього року святкувати Великдень за новим стилем, по-латинськи. Зацікавило мене це, і я написав до нього лист, щоб вияснив мені причину свого переходу з українського на латинський стиль. У відповідь дістав від нього такого листа:

Високоповажаний Пане,

Якщо б я був нещирий, я б не повторяти Вам втерті аргументи, мовляв: коли більшість наших католицьких співгорожан святкує за латинським стилем, то й нам треба переймати все від більшості: Свята, мову, звичаї і т. д. Але я знаю, що це вас не переконає, — це раз; подруге, мене-й самого це не переконує.

Я особисто є і за латинським стилем і за українським. Мені дуже приємно бачити, що Рим деякій частині грекокатоликів теж наказує старий стиль. Але я з жахом думаю про це, що було б, якби так усі греко-католики перейшли на новий стиль! Одно мене підтримує на дусі, що ще наші православні українці твердо тримаються традиційного українського стилю.

Бо коли одна частина нашого загалу святкує по-латинськи, а друга по-українськи, то є нагода два рази святкувати те саме Свято: на латинське Свято пішов до одних — найвся, напився і повеселився; на українське Свято пішов до других — найвся, напився й повеселився.

Жаль тільки, що ще в наш народ не внесли ще якогось третього, четвертого й п'ятого стилю! Одне й те саме Свято було б нагода святкувати з пять разів на рік — їсти, пити й веселитись. — Користь з того для людини ясна, очевидна.

На жаль, моя жінка, хоч і грекокатоличка, не може чи не хоче зрозуміти мене — тримається старого стилю, як й предки трималися. Але я скрозумілий — вона затуркана, темна селянка дівчина, якій школа ніяк в голові не прояснила.

Святкував я Великдень по-латинськи, — їв, пив і веселився. А вона в той час постила й Богу молилася. Прикро, розумієте: чоловік вживає собі, а жінка на молитві, — жаль дивитись! Але що зробити?

І з латинниками я поспереджався до зубів. Вони кажуть, що по-новому треба тільки один день, неділю, Великдня святкувати, а я хочу три, — бо скільки ж за один день вісн, випеш і повеселишся?!

Значить, а святкував по-новому, але три дні: неділю, понеділок і вівторок. Мій сусід, католик, святкував тільки в неділю, а в понеділок ще вдосвіта став рубати дрова в мене під вікном. На жаліть, розумієте, безбожник гуком сокири тривожив мій святочний настрій. А у вівторок пустив мотор помпи на цілий день. Не було води, а він помпу пустив, нехрист!

На Великдень за українським стилем я мав багато неприємностей. Через посилку в знайомого від крашанку, покроплену православною свяченою водою, а він не попередив мене. Я пішов до лікаря, щоб випомпував мені з шлунка це яйце, а свого знайомого подав на суд, що довів мене до гріха і до видатків на лікаря. Чи виграю справу — не знаю.

Моя жінка не хотіла святкувати латинських Свят, то я не святкував з нею вдома Великодня за українським стилем. Волів у чужих їсти, пити й веселитися, але не з нею. Вдома натомість я на другий і третій день Свят українського стилю різав собі дрова електричною пилкою. Мусів же показати жінці, що я людина принципова, з твердими засадами.

Коли я пустив пилку, позбігалися старі сусідки греко-католички й наробили крику. Ці консервативні піоніркн, вибачайте, назвали мене варіятом!

Я до них кажу:

— Де ж ваш розум? Ви ж по-латинськи вже святкували Великдень, так як парох вєлів. То нащо ж вам боронити ще Свято старого стилю?!

А вони:

— Ми святкували тамтой Великдень для пароха, а той другий, наш, для себе і для Бога святкуємо.

Отож ж, бачите, Пане Полки, таке в нас тут водиться саламаха. А то все через те, що єдности нема між нами. Як би між нами була єдність, то між цим народом могло б бути кілька стилів Свят, кілька вір, кілька мов, кілька націй та всякі суперечки, а проте єдність була б. Бо чи може ворожнеча шкодити єдности? На мою думку — не може!

З відповідною до Вас пошаною,
Семен Верба.

Назар Полки.

НЕ ДОПИТАВСЯ

Раз питає українець москаля:

— Коли у вас Великдень? — На те москаль:

— В Петрівку, — себто тоді найдовший день, отже найбільший.

Подумав українець і знов питає:

— А коли у вас Воскресення?

— В нас кожного тижня воскресення, — відповідає москаль, бо в москалів називають неділю "воскресенням".

І так українець не допитався.

КОВЕРТКИ

для переведення церковної колекти

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала ковертки з відповідним написом, для ковертової системи переведення церковної колекти підчас Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в ковертках, на яких виписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й при кінці року видає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року вложив на тацу. Такою посвідкою члени можуть виказуватися при плаченню доходового податку.

Ціна коверток така:

За тисячу (1000) коверток—$8.50
За 500 коверток — — — — 4.50
За 100 коверток — — — — 1.00

Замовлення і гроші слати на адресу:

ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

РЯЖНІ ВІСТІ

● Либеральні моло в Оттаві вважають, що загальні вибори в Канаді мають відбутися 17 або 24 червня слідуючого року.

● Внаслідок упертої большевицької пропаганди 10 квітня ц. р. в Західній Німеччині дійшло до заворушень „на родовищі". 3,500 румунських втікачів, що повернули в амністію. Яка доля їх чекає в СССР, вони повинні б були догадатися вже з того, що тільки впродовж березня ц. р. в східній Німеччині втікло на Захід 15,000 німців. З добра не втікали б!

● „Президент канадійського парляменту вже два рази пригадував послам, щоб вони не читали своїх промов, а виголошували їх напамять, бо цього вимагає парляментарний превильних.

● Робітничі штрайки в Еспанії набирають масового характеру. Також серед студентства кипить рух невдоволення. Все це з причини господарчої скрути народу, диктаторського р е ж и м у ген. Франка і політики католицької Церкви, що сприяє такому станові Еспанії. — Уряд стосує репресії.

● В суботу 7 квітня ц. р. еспанський уряд в Мадриді офіційно признав самостійність зединеному Марокко — своїй кольонії в Африці.

● Негр Офано Матайо з бельгійських кольоній в центральній Африці (Конго) у своїм краю заснував середню місіонарську школу і хотів продовжувати католицькі студії в Брюссельському університеті (Бельгія); але його не приймали, бо це племя, з якого Матайо походить, в 1937 р. ціло одного білого туриста, і католицька церква не має доказів, чи й Матайо не брав участи в цьому людожерстві.

● „Канадійський Фармер" приніс вістку з Монтреалу, що сотник Богдан Панчук з хвилею місцем ц. р. перестав виконувати обовязки керманича Українського Відділу Голосу Канади — радіовисилні, що передає вісті за залізну заслону. Уступив Б. Панчук сам, чи може були інші причини — покищо не відомо.

З ПРЕСИ

„Новий Шлях" з 16 квітня 1956 р. у статті „З історії ордену єзуїтів" між іншим пише: "Пам'ятає єзуїтів і Україна, особливо з часів Хмельницького в 17 столітті. Непереборчивє єзуїтське навертання українців на католицизм було одною з причин, що заставили українців почати війну з поляками, щоб звільнитися від тяжкого гнету".

Написано правильно. Додаймо ще, що коли в цій війні українці не могли встоятися, вони були змушені шукати допомоги в Москві (Переяславський договір), на що Москва саме й чекала. Тут початок 300-літнього поневолення українців Москвою, а заявник тут Рим. Дехто з римських кол думає, що українці не піддалися Римові через неперебірчиве, насильне навертання українців на католицтво; мовляв, якби навертання було лагідне, то Рим міг би успіх. Але справа в тому, що якраз і ці лагідні спроби навертання не мали успіху, тому єзуїти взялися за насильство. Все ж таки тепершня Католицька Акція вже хапається разом обох спосібів і з одного боку провадить проти українців непереборчиву агітацію шляхом очорнень, провокацій і т. п. (тут веде перед журнал „Світо" в дальше — „Голос Спасителя" т. і.), з другого боку проводиться ця „лагідна" дипльоматична хитро-підступна акція — всякі імпрези, як т. зв. „1000-ліття" християнської України, Відзначення трагічних дат і т. д., чим займається т. зв. Український Християнський Рух, та всі інші в тайні члени з прихильники Католицької Акції, які стараються всіми способами займати провідні становища в національно-суспільних організаціях, щоб провадити католицьку роботу.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

● У світі є 32,000 єзуїтів. Кожний 7-ий католицький місіонар — це єзуїт. Єзуїти мають 6,640 місійних станиць, 4,000 шкіл. Вони діють між 74 народами в світі. В Америці є їх 7,751; там вони мають 123 парафії та 16 місій між індіянами і видають 16 рідних газет. — Орден єзуїтів 400 років тому заложив еспанець Ігнатій Йольоля. Слово "єзуїт" згодом почало означати теж теж фальшиву, підступну людину.

● На 100 американських учених тільки 16 знають чужу мову, на 100 британських учених — лише 22, а на 100 російських лише 27. — А тим часом кожний учений повинен би знати хоч одну чужу мову настільки, щоб могти висловити його свої думки.

● Канадійська Асоціяція Психічного Здоровля твердить, що пересічно за кожних 12 новонароджених дітей одна дитина раніше чи пізніше буде пацієнтом у шпиталі для психічних недуг. Багато недужих на психічні недуги самі не знають про свої недомагання, а деякі знають, але не лікуються, бо вважають свою недугу за „принизливу", і такий фальшивий підхід до справи шкодить їм самим та суспільству.

● Вівчар Ейвазов в Азербейджані має 148 років життя і 23 дітей. Його найстарший донині вже 120 років. Заслаб він аж тоді, коли його привезли до Москви, щоб нагородити Червоним Прапором Праці. — Так Ейвазов став видющою людиною в СССР, а видющих краще бачать ешкаведисти.

● В Англії, в місті Авдлл, в церкві по спині молодої Маргарети Коллінс лякала бджола. Але ця жінка не зробила найменшого руху; коли бджола навіть вкусила її Маргарета Коллінс не хотіла порушувати урочистости своєї шлюбної церемонії. Англійці її вдержавність і спокій духа ставлять за приклад всім іншим людям.

ГРОМАДА СОБОРУ СВ. ПОКРОВИ В ВІННІПЕГУ ВШАНОВУЄ СВОГО о. НАСТОЯТЕЛЯ

Дня 18-го лютого в день імєнин о. настоятеля Собору, протопресвітера Григорія Метюка, представники всіх організацій, які репрезентують понад 300 членів Громади Собору св. Покрови, зібрались у просторих кімнатах парафіяльного дому, щоб заложити йому побажання та щиро привітати його з днем його Ангела-Патрона. Голова Соборної Громади п. Н. Гаврилюк від імени всієї Громади щиро вітав о. Пароха, бажаючи багато сил й здоровя для дальшого ревного служіння Богові, Рідній Церкві й Громаді св. Покрови. У своєму привітанні п. Н. Гаврилюк окреслив, що в його, о. Григорія Метюка, особі Громада бачить не тільки душпастиря, але також батька, який ось протягом вже майже 8 років живе з своїй любові й згоді з Громадою, співпрацює з нею. Зразково виконує свої обовязки священика, а завдяки тому наша Громада зміцнюється й з кожним роком її членство збільшується. Голова Громади підкреслив, що Богом надхненні проповіді о. Метюка все побільшують число тих, що приходять до Собору, щоб разом з ними помолитися та послухати Боже Слово, а особисте життя є прикладом для цілої Громади. На закінчення п. Гаврилюк від імени зібраних і цілої Громади вручив Іменинникові гарний дарунок — барвний в чудово різьблений рамі портрет Т. Шевченка.

Всеч. о. Г. Метюк у відповіді на щире привітання голови Громади п. Н. Гаврилюка висловив сердечну подяку за привітання й гарний дарунок, а при тому підкреслив, що священник є сильний громадою, а громада священиком; це значить, пояснив він, що коли між громадою й священиком з одного боку, а між священиком та громадою з другого боку є повна кооперація з праці на славу Божу, на добро Рідної Церкви й громади, — то таку працю Господь наш Ісус Христос, Єдиний Голова нашої Св. Православної Церкви, щедро благословляє та добро й щастя посилає.

На закінчення своєї промови о. Г. Метюк закликав усіх присутніх до дальшої співпраці братерської праці й співпраці для добра Парафії Собору св. Покрови, Рідної Церкви й Народу.

По закінченні, так би сказати, „офіційної частини" о. Настоятель запросив усіх представників Парафії, яких було понад двадцять осіб, на скромну каву. При спільному столі це окреме особи складали о. Г. Метюкові свої побажання ще довгі роки служити нашій Православній Церкві й всьому українському народові, за спільно прослівали Многоліття.

За спільним столом час проходив дуже скоро, бо обмін думками за теми минулого й теперішнього життя нашої парафії та її завдання на далше всіх живо порушував, наповнюючи радістю серця при сутніх а приводу тих великих здобутків, якими вона тепер втішається. З нами радіють всі ті, що доклали основи під організацію Парафії Собору св. Покрови, — чи то їх покликав уже Господь Бог до себе, чи то вони продовжують свою працю на славу Божу й добро Парафії.

Вже благословення нехай перебуває й надалі на побожних парафіянах Собору св. Покрови та його настоятелеві о. Г. Метюкові, що спільно й гармонійно працюють для Божої слави й добра рідного народу.

Соборянин.

Редакція й Адміністрація „Вістника" з вище згаданої нагоди щиро приєднують свої побажання до побажань вірних Всеч. о. Протопресв. Г. Метюкові.

БОЛЮЧЕ ПИТАННЯ

В бюлетені Судбурського відділу УНО. (ч. 12 — лютий 1956 рік) надруковано статтю: „Рідна Школа — запорука доброго виховання українських дітей". Стаття пробрамова — вона змістовне. Думки тут цінні та, на превеликий жаль, не до кінця висловлені. Автор подає ознаки доброї школи, так би мовити, зовнішні (кількість, умеблювання, навчні приладдя) та внутрішні (кваліфікація вчителя, незасмічена сучасна мова, добрі успіхи дітей в читанні і писанні, прищеплення дітям національної свідомости та любови до України).

Картає бійдужність батьків та випадки лінивства й хитрощів дітей, нарікає на телевізію та дає моральну підтримку вчителеві, як суміщному працівникові, що пильнує нашого майбутнього. — Все гарно. Ні про що не забуто. Лише... про **релігію** ані слова!

Коли б мова йшла лише про навчання в Рідній Школі, — ми б не взяли слова. Але мова йде про виховання майбутнього нашого покоління. Дивно стає, як при цьому можливо помінути церкву й релігію — ці найважливіші чинники формування людської душі?

Ми, батьки школярів, хотіли б знати думки керівниц-

тва школи УНО.

УНО не голосить себе поборювачем релігії, але з поміж усього не бачимо, щоб УНО було й прихильником релігії... В колядках використовує Різдво Христа, але науку Його від дітей закриває. Не магається виховати дітей на добрих українців без Христа, чи не вирвавує цим тих, що нині володіють Україною поборюючи Христа?! Що потребу відчула дежа частина укр. націоналістів і відверто сказала своє „Вірую". Ось перед нами журнал Молодих Українських Націоналістів „Крила". В статті „Перевірка наших позицій" Є. Лиховича чи таємо таке. Є люди, для яких національне стає своєго роду божищем і поза нацією богині не знають іншої релігії, іншого Бога. Цього роду націоналізм рівнозначний з сатанізмом і його треба рішуче відкидати без огляду на те, звідки ми походить. Добрий він не єдиче нікому, зокрема України, яка з своїх терпінніх поборювала й поборює сатанизм... Націоналізм нашої організації є іншого, Божого гатунку. Він конструктивний, задемократований С п асителем, бо потребу національного скупчення, за яким одиниці кращі може відносити до своєї досконалости, до свого Творця — підсвідома сам Христос.

З осторожництвом в національні та з відступленням від високих Христових засад ми не маємо нічого спільного і будемо ці прояви уважати за пункази, яка морально розпочне нашу збіркоту ; і закінчує так: „Віра в Бога — це є перша основа національної ідеології. Всупереч програмовим різницям, групи, які тек варять у Бога, є нам духово ближчі, ніж „Націоналісти, що відкидають Його" („Крила", квітень 1954 р., стор. 2-3).

Як християни, хочу запитати не лише Судорських На ціоналістів, а й провід УНО: чи думки ці злі? Якщо гарні, чому ж вачимо доказів, що УНО відкидає науку Христову? Любов не відомо, що безрелігійним вихованням УНО готує доброго резерву заморедників безвірників?

Питання це надзвичайно болюче для всього українсько го суспільства, а УНО мусить не, ухилятися, а одверто висловити своє „Вірую".

Батько.

ВШАНУВАЛИ ПАМЯТЬ ВЕЛИКОГО СИНА УКРАЇНИ

Ст., Кетерик, Онт. - Українська Православна Громада св. Юрія Побідоносця в Ст. Кетерик відзначила 142 роковини уродин найбільшого сина України, - геня й пророка Тараса Шевченка гарним концертом, який відбувся у власній домівці в неділю 25 березня ц. р. Концертову програму виконано силами місцевого хору й дітворн Рідної та Недільної Шкіл, під умілим проводом Всеч. о. Юрія Цукорника, пароха Української Православної Громади.

В програму входили хорові й музичні продукції, гуртові й дуетні співи, деклямації й вокальні сольо та дует. Фортепіновий супровід виконував о. Юрій Цукорник.

Свято відкрив вступним словом п. А. Попільнюк. Вказав на тим мішаний та дотичні, хори виділивши „заповіт" і „Думи мої". Дальше слідувала диточа частина програми. Діти проспівали пісні: „Покляв тобі, Тарасе!", „Від Кавказу!", „Учися, мій брате", „Україно моя рідна", „Де Дніпро наш котить хвилі", Співи перемішано деклямаціями. Деклямували: М. Ільченко — „Думи мої", Юрчик Бобро — „Зарослі шляхи терням", дж. Сорокопуг — „Боріться!", п. Виднянк — „Послание до украинцев", Оля Корчинська — „Учітеся" і „Конюшя", Сл. Захарчинський — „Учися, сину!", Людмила Мороз — „Отче наш", Юрко Попільнюк — „Тарас Шевченко".

Святочний реферат про життя і творчість Тараса Шевченка виголосив Всеч. о. Юр. Цукорник. Треба признати, що реферат був належно опрацьованим та з гарним змістом. Присутні вислухали його з запертим віддихом.

Друга частина концерту почалась пізно-дуетом, що його виконали з чуттям Лідія і Олеся Грачук. Учениця Геня Люк деклямувала — „Поклін безсмертному Тарасові". Чергову точкою був сольоспів пані М. Попільнюк. Вона співала мішаним меццо-сопраном „Новий вітре на вкраїну", а на виклик чудово виконала „Місяцю ясний", — арію Окани з опери „Запорожець за дунаєм".

Дальше деклямували: учениця Людмила Попільнюк — „Могила Пророка", а пані Р. Макуста — „В царсові Романови". Найвищий дух вокальний дует. „Р одимий краю і „Сонце низенько". Виконали його дуже майстерно чланна Валя Мороз і пані Мар. Попільнюк. Останню точку програми — „Реве та стогне Дніпр широкий" виконала хорова.

Кінцеве слово сказав п. Дмитро Віндзяк, голова Православної Громади. Він склав признання й подяку Всеч. о. Пархохи за підготовку так гарного концерту, хористам і дітворам — за їхні труд і старання, що причинились до зовсім гарної програми свята, а всім учасникам-ва те, що прийшли зволичати пам'ять незабутнього Кобзаря і борця за кращу долю народу.

Назагал свято вийшло успішно. Як діти, так і старші виконавці програми виявились зі свого завдання якнайкраще, доказом чого були часті рясні оплески аудиторії. Особливо мала дітворя свої виступами робила мале враження та о д у ш е в л я в а ла приявних. Свято закінчилось відспіванням українського та британського гимнів. **Гість.**

З ПРИЙНЯТТЯ НА ПРЕСУ

Ошава, Онтаріо. — Тут 29 січня 1956 р. вшанували членів парафії — панство Юрія й Елену Романчуків. Рідня, приятелі і члени громади Церкви св. Івана взаштували в їх честь несподіванку-прийняття з нагоди 25-літя їх подружнього життя. Того ж дня о годині третій пополудні гості і ювіляти прибули до церкви, де о., прот. М. Фик привітав п-ва Романчуків, провів їх до Св. Престолу і відслужив Молебень за їх здоровля.

По відправі всі перейшли до залі. При вході привітав їх хлібом і сіллю та зложив найщирші побажання п. Василь Шевчук. Дружка пані О. Васкан причепила їм весільні стрічки. Перед вечерою о. М. Фик провів молитву та побагословення страви. Господар їв. Тимочко заголосив тост ювілятам, а гості відспівали Многоліття. По вечері господар своїми слові до ювілятів сказав: „З нагоди 25-літя Вашого подружнього життя бажаю Вам, як добрим громадянам і членам Рідної Церкви, і Вашій цілій родині щиросдно проказати ці многі літа".

Дальше промовляли до ювілятів панство Москалюки, о. М. Фик і дружба М. Кавсенюк. Позаписувані сини та дочки з Сен Катеринс і з Торонта звеличали ювілятів. Місцеві донька і зять, п-во Скоребко, закинули родичам найщирші побажання. В своїх виступах гості з Торонта — Рябулик, Облинський та Іванців, і з Ошави пані Ю. Паленчук, від Сестрицтва ім. св. Покрови пані предсід. Ю. Підзеребська і Оля Танінг зложили поздоровлення та вручили ювілятам цінний дарунок від рідні й гостей. Предсідник їв. Стезик зложив побажання від громади св. Івана і закликав до зложення пожертв на церкву. Ювіляти склали 25 дол., гості $74.61, — разом $99.61, з того на пресовий фонд „Українського Голосу" 8 дол., і на „Вістник" 8 дол. Найщирші ювіляти П. Романчуки місцевим та позаміснім гостям склали найщирішу подяку.

Усім жертводавцям щира подяка, а панству Романчукам бажаємо щасливих і довгих лят.

Присутній.

ЮВІЛЕЙ 25-ЛІТТЯ ПОДРУЖЖЯ Д. І Т. БРИЧКА

В суботу 18 лютого ц. р. родина і приятелі вшанували ювілей 25-літя подружжя Дмитра і Текли Брички при укр. прав. церкві в Гемлітоні.

Антін Стецик і пані Павлюкова були дружбами. Всеч. о. прот. В. Федак відправив у церкві Молебень за здоровля ювілятів при участи численних приятелів місцевих і позамісцевих.

Смачна вечеря відбулась в домівній залі, де господарем був В. Фастрига.

Як звичайно, насамперед висловив щирі побажання сини Ярослав і Анна Волиська, дочка, яка одночасно дякувала жінкам за поміч у збиранню дарунків і добрий вечері, — п-ву Стецикам, пані Павлюк, пані Фастрига, п. Завадівській та іншим. Дальше були слідуючі промовоші: Гр. Будник — від Громади і Фоміної Помочі, Ів. Михайлюк, Ів. Кирилюк, Д. Куць і о. прот. В. Федак.

Також прочитано привітні телеграми, що наспіли з Брендону, Вінніпегу і лист з Гримзбі.

По висухуванні згадалних промовців п. Бричка щиро подякував усім приятелям за їх доброту для нього і дружини та зложив пожертву на місцеву церкву 50 долярів і 5 дол. на „Український Голос".

Для п. Брички цей ювілей є також з другого подружжя. Перший раз він одружився був у рідному селі Новосілка, повернувшись з війни наївний, коли то в голоді і холоді боронив рідну землю від ворога.

Опинившись у Канаді, його перша жінка померла, оставивши четверо малих дітей і любого мужа Дмитра в Брендон, Ман. Серед таких обставин йому пощастило одружитися з Теклею Іваськів — ще молодою дівчиною.

Не маючи своїх дітей, вона сумлінно виконувала материнські обовязки для цих. П-во Брички є чесні і працьовиті; тепер живуть на порядній фармі коло Гемлітону, в Коп Тавн.

Вони є членами укр. прав. церкви, т-ва ТУС і Т-ва Бувших Укр. Вояків у-Гемлітоні. Одночасно вони мають багато приятелів взагалі, а зокрема вони поматали кількох укр. родинам прихати в околобщини.

Це свідчить, що їх вірна і любов до ближнього є дійсно Божі. З нагоди цього ювілею пані Стецик і В. Фастрига зібрали $53.80 на церкву св. Володимира, що вкрай тепер дуже потребує гроша.

Жертводавцям щира подяка, а ювілятам бажаємо ще довго прожити.

В. Ф.

З ЮВІЛЕЮ 25-ЛІТТЯ НА „ВІСТНИК"

Дня 12 лютого 1956 р. родина і приятелі вшанували ювілей 25-літя подружжя панства Марії і Василя Ткачів. Господарем вечора був п. К. Копачівський, дружбою — п. Юрій Наташак, а дружком пані Д. В. Панчук. Гостина відбулась у дуже гарній атмосфері. Було багато гарних промов на тему ваших ювілятів. Весільний торт при готували пані Магдалина Трачук і пані Павлина Ткачук. Дуже зворушливу промову виголосив пан Т. Боднарчук — батько ювілятки, та й брат — пан Василь Боднарчук; він побажав ювілятам многоліття і було відспівано традиційне „Многоліття". Останнє слово мали ювіляти, щиро дякуючи усім гостям за так милу несподіванку. Пан В. Ткачук подарував $50.00 на місцеву укр. православну церкву в Бружсбі, а на церкву св. Вознесення в Гроклід (над Річкою) $10.00. Сердечно дякуємо, пане Ткачук, за Ваше ширре відношення до нашої Рідної Церкви!

По відспіванню „Многая літа" господар закликав до збірки на „Вістник". Присутні зложили $2.50.

Шановним Ювілятам бажаємо ще многих літ прожити, а жертводавцям щире спасибі.

К. К.

ПОЗДОРОВИЛИ ЧЛЕНІВ ГРОМАДИ

Прийняття для п-ва Леона й Оксани Дишлевих, з нагоди їхнього дня народження, відбулося в неділю 19-го лютого, 1956 в. залі укр. православної церкви у Вернон.

За ініціятивою членів громади та знайомих переведено збірку, з якої призначено $4.50 на „Вістник" та $4.50 на „Український Голос". **Гість.**

З ХРЕСТИН НА ДОБРІ ЦІЛІ

Брендон, Ман. - В суботу 11 лютого 1956 р. в українській православній церкві св. Духа у, Брендоні хрестили своїх синів два брати: Володимир і Стела хрестили Гери Петрика, а Микола і Ірина Щурки, — Дерика Миколая. Хрещеними батьками були: Богдан Бобик, Юлія Бурачок, Мелс Гілмен і Віра Пітц. Таїну Св. хрещення довершив місцевий парох о. Юрій Туржанський. Після хрещення відбулась у Народнім Домі вечеря, на яку було запрошено рідню та знайомих.

Слід зазначити, що родичі Володимира і Миколи є активними членами нашої громади. Пані Щурко була довший час головою Сестрицтва, а батько Дмитро Щурко є головою Церковного Заряду. П-во Щурки належить до свідомих українських піонерів, які протягом свого життя багато й попрацювали для добра Укр. Прав. Церкви і в такому ж дусі виховали своїх двох синів. Під час гостини господар свята п. Іван Кацораж зложив короткий привіт-побажання родичам новохрещених батьків і декого з гостей. На закінчення о. Туржанський побажав родичам здоровя та щоб Господь допомігїм виховати синів на добрих членів нашої Церкви. Щоб відзначити це велике родинне свято — хрещення дітей двох братів, о. парох закликав до збірки на добрі цілі. Присутні гарно відгукнулись, і зложили $23.50. З тієї суми призначено $8.00 на квіти до місцевої церкви, а по $5.00 на Катедру Пресв. Трійці, „Український Голос" і „Вістник".

Жертводавцям сердечне спасибі, а новохрещеним бажаємо доброго здоровя, Божого благословення, щоб зростали в щасті та здоровї, на потіху своїм батькам і на користь нашій св. Церкві. На многії літа!

Присутній.

ПРОЩАЛИ ЧЛЕНА

Келгари, Алта.

В неділю 25 березня ц. р. Українська Гр. Православна Громада у Келгари, Алта, прощала свого члена п. Петра Стодолу з Роге рідню, який переноситься на сталий побут до Свскатуну. Панство Стодоли були активними членами Церковної Громади св. Володимира і багато поклали праці для цієї громади. Пані Софія Стодола була членкинею Жіночого Товариства.

Людей прибуло багато. Коли супроводжено панство Стодолів до, залі, Голова Церковної Громади п. Іван Коваль привітав їх та предсідник Кобильник, п. І. Петрашук і пані А. Даниленович.

Пані Софія Садовник, голова Жіночого Товариства, прощала пані Софію Стодолю від Жіночого Товариства та дякувала їй за щиру працю в Жіночому Товаристві.

Пан Іван Седорник, член Церковного Заряду, вручив дарунок панству Стодолам від Церковної Громади і Жіночого Товариства.

Панство Стодоли щиро дякували за дарунок та сказали, що для них це буде дорога памятка.

Людей була повна зала, і на закінк пана І. Садовника присутні зложили на пресу $13.05. Гроші розділено: на „Український Голос" $6.50 і на „Вістник" $6.55. Жертводавцям щира подяка, а панству Стодолам бажаємо здоровя, щастя й успіхів.

Присутній.

З ЮВІЛЕЮ НА ПРЕСУ

Коромадо, Алта. — В неділю 26-го лютого відзначено тут панства Хабів в 35-літні роковини їхнього подружнього життя. По полудні їх родина, односельчани і сусіди зібрались в їх хаті, і коли зійшли за стіл, М. Піхота, друг, вручив панству ціль збірання.

Після обіду дружба вручив їм дарунок від дітей і гостей. П-во Хаби щиро подякували за дарунок. Потім говорили П. Хаба, П. Гіль, два зяті і найменшідня їх дочка Одарка. Всі гості складали їм побажання. Хочу згадати, що їх донечка Одарка учителює у вишій школі в Едмонтоні. Вона здобула 3 нагороди за найвищі осяги з науці — в 12-ій класі і 2 рази в університеті, за що окольиця складає їй велике признання.

На закінк П. Хиби з Редвотер зложено $13.35 на пресу, і розділено: $7.00 на „Український Голос", $6.00 на „Вістник" і 35 ц. пересилка. Жертводавцям щира подяка, а Ювілятам, хрінкого здоровля.

М. Піхота.

З ХРЕСТИН НА ПРЕСОВИЙ ФОНД

Ошава, Онт. — В суботу 10 березня ц. р. відбулося родинне свято, а саме — хрещення малої Доненки Христини, донечки п-ва Володимира й Олі Куць. Таїну Хрещення довершив о. прот. М. Фик. Кумами були пані Галина Пішка і п. Василь Дроздюк. Вечеря й забава відбулись в домі п-ва Куців. Були присутні п-во Куць, бабуня й дідуньо. Крім більшости місцевих гості були й позаміснівві гості — п-во Стецкові, бабуня й дідуньо із Гримзбі, п-во Сушки із Гемлітону, п-во Лисі з Нінтарз Фалс, п-во Копяки з Торонто; п. Сушко і п. Копяк прославили ряд народних пісень, а гості вислухали їх з одушевленням.

П-во Куці є активними членами нашої Церковної Громади, — п. Куць входить в заряд і співає в хорі, а пані Куць є членкинею Сестрицтва і учителькою Недільної школи.

Господарем був кум В. Дроздюк; від батьків і хрестивої доненки він зложив найщирішу подяку гостям, а гості зложили дарунки для новохрещеної Христини; п. ів. Тимочко перевів збірку на нашу пресу — „Укр. Голос" і „Вістник"; гості зложили: по $2.00 Ів. Куць; по $1.00 В. Дроздюк, П. Пішка, І. Куць, М. Сушко, о. М. Фик, Степовий, Ол. Куць, П. Копяк, Д. Бабій, Ів. Курій, С. Гриць, Лісі Фурнк, Ів. Тимочко, — разом $15.00. З цієї суми призначено на „Укр. Голос" $7.50 і на "Вістник" $7.50.

Жертводавцям щира подяка, батькам і новохрещеній та всім, що були присутні, многих літ прожити.

Присутній.

З ПРИМІРНИХ ХРЕСТИН НА ДОБРУ ЦІЛЬ

Ватсон, Саск.—Молоде подружжя п. Тарас і пані Леся Никифоруки, які живуть у Вінніпегу, одержавши тижневу відпустку від праці, виконистали її ва те, щоб відвідати своїх родичів п. Петра і Марію Никифорук та п. Михайла і Анну Охітів, які живуть у Ватсоні, в Саскачевані.

Ці відвідини мали ще й іншу ціль. Панство Никифоруки привезли з собою до Ватсону своєго семитижневого сина, якого бажали в Ватсоні охрестити. А це була велика радість і приємність для бабусі і дідуня бачити свойого гарного й зродливого внука та бути учасниками його хрещення. Для бабусі і дідуня, кажу, тому що другий дідуньо, п. Михайло Охітва не був присутнім на хрестинах, бо кілька днів перед тим він мусів виїхати до Алберти на відповідальну працю.

Хрещення відбулося в неділю 1-го квітня. Малого Никифорука родичі рішили назвати Василем Тарасом.

Таїну Св. Хрещення виконав парох о. С. Зузак в домі п-ва Охітів — дідуня й бабуні новохрещеного.

В часі Хрещення дякували п. М. Глек, а хрестними родичами були: Едвард Охітва і Ольга Токарська та Роман Никифорук і Орися Кудрик.

По отрещенні парох звернувся до молодих батьків з повчаючими словом, пригадавши їм велику й відповідальні обовязки християнських батьків відносно виховання своїх дітей.

Опісля бабуня пані А. Охітва попросила всіх гостей на столи і почалось вправдже хрестинне прийняття.

Між іншим хочу згадати, що родичі новохрещеного Васька, тобто п. Тарас і пані Леся Никифоруки, хоч кожда-ро через два місяці до Вінніпегу, проте рішились там осісти на постійне життя, і тому вже купили для себе дім у Вінніпегу. Пан Тарас працює на головній пошті а пані Леся працювала у банку. Вони обоє походять з добрих і побожних українських родин і були змалку вихованні в побожності, на рідних традиціях, в свідомості свого українського походження. Перебувавши в Ватсоні так до вибуду до Вінніпегу, вони були передовими і взірцевими сумісниками, а тепер, можна мати надію, будуть добрими й взірцевими родичами.

Отак мила гостина продовжилась до пізної ночі, а перед розвеселення парох закликав до збірки на підтримку нашої, культурної православної преси.

Орися Кудрик зайнялась збіркою. Присутні радо зложили свої жертви. Зібрано $16.00. — Жертвували: П. і М. Никифоруки $5.00, М. і П. Глеки $5.00. По $1.00 вложили: Тарас Никифорук, Анна Охітва, Едвард Охітва, Орест Охітва, Давид Токарчук і о. С. Зузак.

За згодою молодих батьків призначено зібрані суми $10.00 на „Український Голос", а $6.00 на „Вістник".

Під вінець о. парох ще раз побажав батькам потіхи-радости з їх сина і всі присутні закінчили прийняття відспіванням новохрещеному Василеві Многоліття.

Всім жертводавцям щира подяка за підтримку своєї преси, пані А. Охітві і панству П. і М. Никифорукам спасибі за щиру гостинність, а молодим родичам Тарасові й Лесі Никифорукам хай Господь допоможе виховати свого сина Василя в українському дусі, щоб він був гідним наслідником свого роду, щоб виростав здоровий на потіху й радість родичам, на свідомого члена нашої святої Церкви й українського народу та на доброго горожанина Канади.

о. Степан Зузак.

КОЛЯДА, 1956.
(Продовження).

Збірка Прот. Г. Криштановича

Гаєн Едлер, Саск. По 1 дол. п. Федорчук, Д. Козмінюк, Г. Федорчук, Г. Гозовський, В. Козменюк. Разом 5 дол.

Гаєс, Саск. По 1 дол.: К. Юрків, М. Андрусяк, С. Герега, п. Курковський, п. Боднаковський, А. Герега, А. Юркив, С. Томащук і о. Г. Криштанович. Дрібними 1.50 дол. Разом 10.50 дол.

Арран, Саск. По 1 дол.: Г. Савчук, В. Савчук, В. Буртняк, М. Горохоляк, А. Павлишин, І. Чиж, Ф. Стасюк, Гриць Кс. В. Марцінюк, М. Тимрюк, п. Калачук, П. Гаврилюк, С. Тимрюк. Дрібними 25 ц. Разом 13.25 дол.

Арран-Кобзар, Саск. По 1 дол.: Р. Грицай, І. Нестерук, П. Максимчук, Олена Нестерук, Т. Коцюловський, Г. Федчун, А. Рипуяк. Разом 7 долярів.

Норквей, Саск. По 1 дол.: А. Буртняк, Е. Охітва, Г. Соногровський, Г. Охітва, Ф. Адамс. Разом 5 дол.

Вайт Біч, Саск. По 1 дол.: П. Федорчук, І. Голіпятий, П. Голіпятий, Д. Голіпятий, Н. Цибалюк, П. Цвір. Разом $6. Додатково: Н. Іванценко, Поплар Блаф, 1 дол.

Збірка о. П. Поплавського

Ватерфорд, Онт. Пан А. Нимеровський 5 дол. По 2 дол.: Д. Ніврянський, А. Антохів, А. Завальський, Ф. Варченко, С. Васик. По 1 дол.: В. Завальський, М. Щербань, І. Васьків, Г. Галик, С. Залуцький, М. Зойко, Ри. Трояк, С. Борейко, М. Дебрин, К. Федірчук, Л. Ляшко, М. Дроздовський, М. Блажейко, С. Жигальський, Ри. Дратовський, С. Гулька, А. Ковальчук, Н. Стахник, М. Стахник, В. Лазарук, І. Михалевич, С. Дворнак, М. Гунда, Ри. Рись, М. Гринюк, М. Ільницький, Ри. Кондрат, А. Панасюк, В. Ковальчук, панї М. Щербань, В. Оробко, і Н. Н. Дрібними 1.75 дол. Разом 48.75 дол.

Брентфорд, Онт. По 2 дол.: П. Немировський, М. Іванець, І. Якимек. По 1 дол.: І. Бурдейний, Ри. Біозик, І. Таврівський, П. Мороз, панї Бурдейна, С. Цибульський, І. Бабійчук, ві. Сампарь, П. Савильний, Ю. Сисместрук, Н. Сисместрук, І. Шалай, Т. Довгоїс, А. Шевйка, В. Павлюк. Дрібними 1.50. Разом $22.50.

Збірка о. Ю. Ференсіа.

Ріджайна, Саск. По 2 дол.: С. Масляок, Ю. Шупенюк, І. Войтків, М. Аннка. По 1 дол.: К. Друпуа, Ю. Якімчук, П. Андрійчук, Т. Денис, І. Авксленич, О. Корпус, Г. Труфан, Н. Масинюк, С. Стажинський, п. Бойчук, М. Керелюк, В. Юзик, В. Мудрий, О. Тополянський, П. Патрилюк, І. Сопівник, І. Кринтол, П. Туткалюк, Г. Варванюк, І. Калинюк, І. Шпеляк, С. Зубков, Г. Лужецький, О. Пасека, Н. Шевчук, І. Середюк, Ф. Чіз, В. Веселовський, В. Яловега, Н. Яремко, А. Шипеляк, Н. Марчук, І. В. Мельник, І. Квасниця, І. Зеничишин, Г. Козакевич, С. Онишко, М. Грегорі, Н. І. Дрібними 1.35. Разом $48.35

Муз-Джо, Саск. М. Тополя 2 дол. По 1 дол.: С. Калитка, Г. Вашин, М. Гулуцан, панї Боднарчук, С. Гальчик, М. Кошман, І. Я. Рулик, В. Сахній, Е. Ярославицький, Н. Нестор, М. Сяюзар, І. Гошовський, М. Верстюк, панї Гуцак, М. Кольчинська. Дрібними 75 ц. Разом 17.75 дол.

Прінлейт, Саск. По 1 дол.: Ю. Товстий, І. Т. Райчиба, М. Філик, І. М. Райчиба, Ф. Скоробогатч, Н. Доля, І. Палинчук, А. Палинчук, В. Скоробогатч, Ф. Чорнецький, С. Баран, С. Сорочка, М. Салик, М. Козловський, О. Гізен, К. Крим, М. Сацевич. Дрібними 25 ц. Разом 17.25 дол.

Кендік, Саск. По 1 дол.: Т. Т. Шипеляк, В. Варванюк, І. Чорнейко, Г. Шипеляк, Ф. Осметюк. Дрібними 75 ц. Разом 5.75 дол.

Збірка о. І. Магаса.

Роблин, Ман. Василь Лисак 5 дол. По 2 дол.: В. Новосад, П. Горбай. По 1 дол.: В. Кличецький, М. Куликі, М. Овчуленко, Кат. Гаврилюк, Ри. Швайковський, Р. Чернецька, І. Кулик, В. Телька, І. Мендро, Мар. Мендро, Л. Капець, Зірка Гаврилюк, В. Стиба, П. Господарик, п. Візник, М. Мичел, П. Сиротюк, Д. Корбут, М. Слюзар, Д. Телька, Г. Піць, І. Гадевич, Ф. Гадефич, О. Гаврилюк, Н. Біднарук, І. Янців, І. Антонюк, С. Лебедович, Н. Н. Дрібними 35 ц. Разом 38.35 дол.

Гилберт Плейнс, Ман. По 1 дол.: В. Липка, О. Скраба, М. Гаврилишин, С. Мимко, Г. Кирилюк, Н. Єрема, С. Бабюк, М. Бобик. Разом 8 дол.

Грендвю, Ман. По 1 дол.: П. Дребит, Д. Ковальчук, Т. Костюк, Г. Костюк, М. Бевцик, Я. Покотило, М. Сухоплос, Г. Василишин, М. Коваль, І. Богданович, Т. Богуш, М. Поляк. Дрібними 1.50 дол. Разом 13.50 дол.

Ленард, Ман. По 1 дол.: В. Меринюк, В. Булизюк, В. Бульбук, П. Осеский, П. Флондра, С. Бежан, М. Бульбук, Т. Бульбук, В. Столярчук, І. Бабюк, П. Булезюк, Анна Осеский. Дрібними 1 дол. Разом 13 дол.

Шелвелий, Ман. По 1 дол.: О. Мериняк, Ф. Піць, Т. Громолек, С. Піць, панї Курчак, Е. Павленко, панї Боднар, І. Піць, Д. Лунгул. Дрібними 75 ц. Разом 9. 75 дол.

Шортдейл, Ман. Г. Клапощак 1 дол.

Збірка о. Я. Рибалки.

Овкборн, Ман. Антон Слонь 1.50 дол. По 1 дол.: І. Надольський, С. Герелюс, А. Омелько, М. Швалюк, А. Матіешин, П. Матіешин, А. Ковальчук, М. Зюбрак, М. Бородій, П. Коваль, Т. Іваницо, М. Франко, І. Грицак, М. Будівський, Ю. Карасевич, Ф. Зюбрак, М. Кузь. Дрібними 50 ц. Разом 19 дол.

Сенді Лейк, Ман. Михайло Ярема 5 дол. По 1 дол.: С. Бойчук, Б. Мулинка, К. Ристфанюк, В. Демчук, К. Антюк, С. Домінський, Н. Солончиний, П. Ярич, В. Яковенко, О. Борис, Т. Демчук, О. Дідик, С. Сторожук, М. Левандовський, А. Свинарчук, П. Мендро, Ф. Клим, І. Соловий, Д. Гнатюк, Є. Мулявка, В. Чайковський, Катерина Кольтунюк, Ю. Залецук, Тоня Мелкавська, Т. Мулявка. Дрібними 75 ц. Разом 30.75 дол.

Енгусвіл, Ман. По 1 дол.: І. Балакунець, М. Галик, К. Соколюк, П. Охітвик, М. Яцик. Разом 5 дол.

Збірка о. Е. Приступя.

Айтуна, Саск. По 2 дол.: І. Березюк, І. С. Павлюст і М. І. Базюк. По 1 дол.: Ю. Гребенюк, Н. Ваврух, В. Лецюк, Н. Лецюк, І. Крупельницький, П. Крупельницький, І. Козій, В. Смисенюк, М. Бурчанк, М. Калинчук, В. Пяста, І. Смисенюк, А. Татарин. Разом 19 дол.

Гудів, Саск. По 1 дол.: М. Козій, А. Огородний, Г. Забійський, І. Козакевич, І. Панків, В. Чалон, В. Паньків, Д. Лозинський, Ф. Богай, І. Ю. Любий, В. Парфенюк, М. Оприщик, М. Козій, П. Бисюї, П. Козій, І. Н. Кошлай, В. Савчин, Олена Павлишин, Марія Петлях, Н. Козакевич, І. Олійник. Дрібними 75 ц. Разом 21.75 дол.

Мелвил, Саск. По 1 дол.: П. Гелета, В. Голованчук, М. Кожакевич, п. Островерха, С. Пилипів, Н. Паньків, П. Вівчар, Ри. Вівчар, С. Ю. Вівчар, Марія Вівчар, В. Сеник, Б. Галик, А. Пилипів, С. Берейовин. Разом 14 дол.

Фенвуд, Саск. По 1 дол.: В. Терлецький, В. Огризло, Т. Дмитришин, В. Тимко, А. В. Савчин, А. Пилипів, С. Столяр, І. Лешко, Г. Савчин, І. Пилипів, В. М. Савчин, М. Савчин. Разом 12 дол.

Габард, Саск. По 1 дол.: В. Ваврух, К. Лукевич, Ф. Ковалів, Т. Наумець, Н. І. Пилипів, Т. Хариш, П. Огородний, Марія Шелемі, І. Фульмас, С. Колянко, О. Пилат. Разом 11 дол.

Айтуна, Саск. По 1 дол.: І. Павлюст, І. С. Павлюст, М. Обух, П. Никорак, В. Мандзяк, Ю. Стільчак, І. В. Павлюст, Н. Левко, Р. Левко, Р. Левко, В. Кривий, І. Смесець, Д. Давидюк і В. Мартинюк. Разом $14.00.

Збірка о. П. Зубрицького

Лек Ла Біч, Алта. По 1 дол.: С. Павлюк, І. Ткачук, Г. Любай, М. Кирильчук, Д. Мельник, Н. Стуларяк, Г. Кириль-чук, І. Гозирко. Дрібними 2 дол. Разом 10 дол.

Бойл, Алта. По 1 дол.: Юлія Масцюх, М. Никипілю, В. Байда, І. Дверничук і С. Пясик. Дрібними 5 дол.

Сарая, Алта. По 1 дол.: П. Пясик, М. Грещук, П. Пясик, С. С. Наконечна, К. Лопушинська, П. Никульш. Дрібними 25 ц. Разом 6.25 дол.

Збірка о. І. Пестуна.

Сарнія, Онт. Марія Барбаза і І. Зозуляк по 2 дол. По 1 дол.: С. Губа, Т. Новосад, С. Ячишин, М. Барбіза, Марія Сарконяк, В. Сойко, Е. Сойко, М. Сойко, І. Гаврилюк, М. Гайдук. Дрібними 4.50 дол.: Разом 18.50.

Збірка Прот. Е. С. Уляка.

Кірквленд Лейк, Онт. Д. Гавриляюк 5 дол. М. Гаврилюк 2 дол. Д. Харченко і дол. Дрібними 50 ц. Разом 8.50 дол.

Салт Сте. Марі, Онт. С. Халатурник 2 дол. По 1 дол.: П. Л. Семенець, Я. Міщуля, М. Бувгаєвський, І. Богданець. Разом 6.00 дол.

ДОПОМОГОВИЙ ФОНД НАШОЇ ЦЕРКВИ

Щиро дякуємо всім, що зложили свої жертви на Допомоговий Фонд Української Греко-Православної Церкви в Канаді, з якого Церква дає помічі потребуючим.

ВПреп. Мітр. о. Є. Грицина, збірка в Громаді св. Івана, Едмонтон, Алта. .. $131.20

Всеч. о. Бойчук, Райн Ривер, Онт. 8.70
(Разом $37.06).

Всеч. о. М. Боднарчук; Кенора, Саск., з похорону Н. Горечка. 25.00

Всеч. о. М. Боднарчук, Кенора, Саск 10.20
(Разом 35.00)

Всеч. о. П. Поплавський, Брентфорд, Онт. 16.02

Всеч. о. П. Поплавський, Ватерфорд, Онт. 14.66
(Разом 30.68)

ВПреп Мітрат о. С. Гегус, громада св. Михайла, Вінніпег, Ман. 30.00

ВПреп. Прот. М. Овчаренко, Веленд, Онт. 16.81

ВПреп. Прот. М. Овчаренко, Ніягара Фалс, Онт. 14.50
(Разом 31.31)

ВПреп. Протопресвітер Тит Яковкевич, Фовм Лейк, Саск. 12.35

ВПреп. Протопресвітер Тит Яковкевич, Інснгер, святого І. Сучасьського 9.75
(Разом 22.10)

Всеч. о. І. Кулиш, Биг Мідовлесард, Алта. ..... 11.

Всеч. о. І. Кулиш, Гленлон, Алта. 8.00
Разом 19.35)

ВПреп Прот. К. Квасницький Лашин, Кве. 17.00

Всеч. о. Т. Ковалишин, збірка в Давфин, св. Юрія 15.63

Всеч. о. І. Пестун, Сарнія, Онт. 11.00

ВПреп. Прот. И. Трнка, Гримзбі, Онт. 9.50

ВПреп. Прот. К. Желішкевич, Кеглард, Алта. 9.45

Всеч. о. П. Глицький, Ню Торонто, Онт. 8.15

Всеч. ю. Ф. Легенюк, Летбридж, Алта. 8.00

Всеч. о. І. Швець, Ендевор, Саск. 6.67

ВПреп. Мітрат о. д-р С. В. Савчук, збірка в Дуфрост, Ман. 6.00

Всім складаємо сердечну подяку.

КОНСИСТОРІЯ УГПЦК.
о. д-р С. В. Савчук, гол.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ В ВІННІПЕГУ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

(Продовження)

СВЯЩЕННОСЛУЖИТЕЛІ
Фундатори

Протопрей С. В. Савчук, Вінніпег. (411.10) 10.00
Протопрей Є. Гринцина, Вінніпег. (307) ..... [redacted]
Отець Михайло Боднарчук, Кінора. (219) 1.10
Протопрей Т. Яковкевич, Шіго. (144.45) 10.00
Протопрей Д., Стратійчук, Вінніпег. (132) 10.00
Отець Василь Кудрик, Вінніпег. (95) 5.00

Добродії

Отець М. Юрківський, Вінніпег. (82.60) 1.90
Протопрей С. Герус, Вінніпег (62) 10.00
Протопрей Б. Яковкевич, Шіго. (49.90) 2.50
Отець А. Хрусталка, Едмонтон. (40) 10.25

Почесні Братчики і Сестрині

Протопрей В. Слюзар, Монтріял. (30) 10.00
Протопрей Григорій Матюк, Вінніпег. (10) 25.00
Отець П. Сацевич, Смоки Лейк. (34) 10.00

Прихильники

Отець А. Татаренко, Гронлид, Саск. (2.50) 1.40
Отець П. Архитєльський, Монтріял. 2.00

Ктитори Катедри:

Антон Цюник, Вінніпег. (345) $500
Іван і Анна Ваганк, Вінніпег (1084) 242
Ілія і Марія Смичич, Вінніпег (1208) 226
Петро Ковтун, Вінніпег (1479) 200
Др. Павло Закус, Вінніпег (961) 100
Йосафат Дзьобко, Вирдей, Ман. (2700) 100
Пані Теодора Боднарчук, Вінніпег. (1043) 100
Гавриїл Соболта, Вінніпег, [redacted] (584) 50
Павло Німчук, Анюта, Ман. (565) 50
Семен і Софія Юськів, Вінніпег (782) 20
Укр. Народний Дім, Вінніпег, (678) 10

НЕВИНУЧІ ВІНКИ
в Катедрі Пресвятої Тройці в Вінніпегу

Бл. п. Михайла Григорюка, з Шіго, Саск., жертви прислав Всеч. о. Б. Яковкевич. $9.00
Бл. п. Оксани Ваганк, з Гронлид, Саск., жертви прислав Всеч. о. А. Тетеренко 7.00
Бл. п. Павлини Кравчук, з Гонор, Ман., жертви передав всеч. о. І. Скакальський 7.35
Бл. п. Івана Германда, з Гемтон, Саск., жертви з поминального обіду прислав Всеч. о. М. Боднарчук. 10.00
Бл. п. Василини Сандуз, з Шіго, Саск., на молитовний спомин матері Василини зложив жертву син Василь. 25.00
Бл. п. Анни Скрайбер, з Вінніпегу, жертви передав Всеч. о. д-р С. Савчук 12.58
Бл. п. Дмитра Зімковського, з Леднчі, Ман., жертви до Катедри передано в сумі 22.97
В память покійного Дмитра, зложив жертву його приятель п. Олекса Григорчук з Торонто. 15.00
Бл. п. Марії Гушулик, з Арбеса, Ман., жертви переслав Всеч. Прот. Е. Горгіш 10.00
Бл. п. Михайла Гаврилюка, жертви переслав Всеч. о. Ф. Легенюк, Аран, Саск 17.00
Бл. п. Катерина Король, жертви переслав А. Ягольницький, Дентсел, Саск. 30.00
Бл. п. Домки Чорнейко, Дитроїт ЗДА, жертви до Катедри переслано в сумі 25.00
**Бл. п. А. Созанської, Селкірк, Ман., жертви передав Всеч. Прот. С. Грицина. 31.36
Бл. п. Марії Пасічник, з Шіго, Саск., жертви зложили члени родинне поминні які переслав Всеч. о. Б. Яковкевич. 10.00
Бл. п. Аполінарія Новака, Вінніпег, жертви зложені на похороні в Катедрі Пресвятої Тройці. 62.00
**Бл. п. Кароліни Чорней, Клер, Саск., жертви переслано до Катедри. 6.00
Бл. п. Марти Городецької, жертви передав Всеч. о. І. Скакальський. 10.00
Бл. п. Василини Скегер, жертви переслав Всеч. о. Б. Яковкевич. 10.00
Бл. п. Константина Сліпця, Вінніпег, жертви зложені на похороні в Катедрі Пресвятої Тройці. 63.88
Бл. п. Анастасії Петрик, жертви передав Всеч. Прот. Е. Горгіш. 5.00
Бл. п. Ніколи Гуцула, жертви переслав Всеч. о. Б. Яковкевич. 10.00
Бл. п. Володимира Возника, жертви переслав Всеч. о. С. Зузак. 15.00
Бл. п. Теодори Боднарчук, Вінніпег, жертви зложені на похороні в Катедрі Пресвятої Тройці. 49.80
Від Громадн УГПЦ св. Тройці в Вайта, Ман. 25.00
СУК, відділ ч. О. Кобилянської, Вайта. Ман. 10.00
Укр. Народний Дім, Вайта, Ман. 10.00
Взаїмна Помич, відділ 24, Вайта, Ма[redacted] 10.00
Бл. п. Юстини Максимюк, Мейбридж, Саск., жертви переслав Всеч. о. Г. Криштанович. 11.00

Від Катедри — Всім жертводавцям щиро дякуємо за жертви й за виявлення пошани через свої дари. Імена покійних виписані в Поминальну Книгу „Невинуючі Вінка", яка поставлена в Закристі Катедри. В усіх поминальних днях року імена покійних прочитуються в Богослужбових молитвах Священнослужителів.

Відійшовшим від нас слугам Твоїм, Господи, сотвори вічную память!

ОСОБЛИВІ ЖЕРТВИ

Учитель, Орест Апонюк, отримавши свою першу учительську винагороду, прислав в неї жертву для Катедри в сумі $10.00. Пан Апонюк має відповідальну працю і незначайну нагоду виховувати й виплекувати молодих людей. Хай Господь йому допоможе.

Василь і Марія Никифорчуки із Трояни (Манем), Саск., прислали жертву на Катедру із першого свого пенсійного чека, в сумі $10.00. Хай Господь благословить їх щасливим життям на многі літа!

СПРОСТОВАННЯ

Будо проголошено: „Дантюло 1 Тесла, Елфрос, Ман.", зложили жертву на Катедру. Це секретарська помилка. Жертва мала б бути, як слідує: Данилко і Текля Кравчук, Елфрос, Саск. Панство Кравчуки прислали жертву в сумі $20.00, а попередньо вже були пожертвували $55.00.

Порядки Богослужень:

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
1175 Main Cтріт — Вінніпег

Порядок Богослужень:
1 травня — Квітна Неділя:
9.00 рано — Служба Божа
10.30 рано — Служба Божа з Сповіддю
30 квітня до 2 травня, включно: — 9.00 рано — Сповідь
10.00 рано — Служба Божа
3 травня — Страсний Четвер: —
9.30 рано — Утреня
10.30 рано — Служба Божа
7.00 вечора — Страсти.
4 травня — Велика Пятниця: —
2.00 до полудні — Вимоє Пятиденні
7.30 вечер — Відправа „Плач Богородиці"
5 травня — Велика Субота: —
10.30 рано — Служба Божа
8.00 вечер — Освячення Пасок
8.30 вечер — Читання Діянь Апостолів
6 травня — Великдень: —
8.00 рано — Полунощниця й Утреня
8.00 рано — Архиєрейська Служба Божа
5.00 вечер — Вечірня
7 травня — Святий Понеділок: —
9.30 рано — Утреня
10.30 рано — Служба Божа
7.30 вечер — Вечірня
8 травня — Святий Вівторок: —
10.30 рано — Служба Божа
12 травня — Проводна Неділя: —
9.00 рано — Утреня
10.00 рано — Служба Божа

Спільне Свячене після Богослужень
УВАГА: Всі подані годинн є Вінніпегського часу.

Парох: Всеч. о. М. Юрківський
Тел. — 56-5373

ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
ТРАВЕНЬ:

4. Велика Пятниця — Гонор, винос Плащениці в год. 2.00 по пол.
5. Вел. Субота — Стед: Служба Божа й свячення пасок, в год. 10 рано; Тяндал, свяч. пасок з год. 1-ій по полудні; Поплар Парк, свяч. пасок, в год. 3-ій по пол.: Транскона, свяч. пасок, в год. 4-ій по пол.
6. Великдень — Кенора, Онт., Повхарфіла, Ледвнл, Дуфрост (6-та год. рано), Транскона (10 год. рано). Гонор, Селкірк.
7. Святий Понеділок — Сендглз
13 Неділя — Су Лукаут і Тяндал. Транскона (Свідоне Свячене)
20. Неділя — Кенора, Онт., Дуфрост
27. Неділя — Поплар Філа, Гонор

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді.
7 Ст. Джанс ест., Вінніпег 4.
Телефон: 56-3083

о. ІВАНА МАГАСА
ТРАВЕНЬ:

3 Вел. Четвер — Роблин, Богосл. 10 год. рано, Страсти 7.30 веч.
4 Вел. Пятниця — Ленард, 3 год. по пол Вечірня і винос Плащениці; Роблин 6.30 год. веч. Вечірня і винос Плащениці
5. Вел. Субота, свячення Пасок:— Гренлвю, 10 год. рано, Петакора 12 год. пол.; Шортдейл, 2 год. по пол., Зелена, 4 год. по пол
6. Великдень — Меннт, 12 год. ночі, свячення Пасок; Ленард, 3 год. рано, Утреня і свяч. Пасок; Роблин 6 год рано, Св Божа і свяч. Пасок; 3 год. по пол. Великодня Вечірня.
7 Світ Понеділок — Петакора
8. Світ Вівторок — Шелвейл
11. Неділя — Зелена (Проводи)
20. Неділя — Ленард (Проводи)
22. Вівторок: Перенос мощів св. Миколая — Мелнт
27. Неділя — Гренлвю
Адреса: Box 201, Роблин, Ман.

о. ПЕТРА СТЕФОКА
ТРАВЕНЬ:

3. Страсний Четвер — Толстой, 9 год. рано Служба 3 год. по пол. Страсти Гарденгтон 7 год. веч Страсти Толстой
4 Вел Пятниця — Пашенння 2 год. Гарденгтон, 5 год. Толстой
6. Великдень, 12 год. ночі Роза; 3 год. Гарденгтон, 6 год. Толстой; 10 год Пембна
7 Вел Понеділок — Роза, 10 год. Вечірня 3 год. по пол Толстой
8. Вел. Вівторок — Толстой, 1о год. Вечірня 3 год. по пол. Гарденгтон
13 Неділя — Пембна
20 Неділя — Роза
27 Неділя — Гарденгтон
Адреса: Толстой, Ман.

о. ЕМАНУЛА ГОРГІЦЯ
ТРАВЕНЬ:

3. Вел. Четвер. Св. Божа 9 год. рано. Страсти 8 год. веч. — Вайта
4. Вел. Пятниця — Вечірня й винос Пашенниці: Вайта 2 год. по пол. Арбака 4 год. Сірко 6 год. Свидзин 8 год. веч
6. Воскресіння Христове — Свячення Пасок: Арбака (П. і П.) 12 год. ночі. Арбака (Н.) 2 год. ночі. Сірко 4 год рано. Воскресна Утреня й Свячення Пасок. Свидзин 6 год. рано. Св. Божа й свяч. Пасок. Вайта 8 год. — Вечірня 5 год. по полудні
7. Світ. Понеділок — Свидзин
8. Світ. Вівторок — Сірко
13. Неділя — Арбака (св. Ник.) — Проводи.
20. Неділя — Вайта. Обслуга СУМК — Свято Матері.
27. Неділя — Арбака (Пет. й Пав.) — Проводи
Адреса: Вайта, Ман. Тел. 21.

о. В. АПОНЮКА
[redacted]

3. Вел. Четвер — 7 год. веч. Страсти — Кадборт
4. Вел. Пятниця — Винос Пашенниці: 2 год. по пол. і свячення Пасок — Єлов Крік; 5 год. по пол. свячення Пасок — Терпстейн
5. Вел. Субота — Свячення Пасок: 2 год. по пол. Ст. Джуалн; 5 по пол. Адденз; 7 вел. Смітс
6. Великдень: 6 рано рання і свяч. Пасок в Кадборт; 8 рано Св. Божа і свяч. Пасок в Вишня
7. Світ Понеділок — Смітс
8. Світ. Вівторок — Атвена
13 Неділя — Термонідж
20. Неділя — Єлов Крік
27. Неділя — Кадборт
Адреса: Box 4, Вишня, Саск.

о. Л. В. ЛЯЧИНИ
ТРАВЕНЬ:

3. Четвер — Йорктон (Сповідь)
3. Четвер — Йорктон Страсти год. 7-ма веч.
4. Пятниця — Йорктон Пашенниця Посвячення Пасок округи Йорктон.
6. Воскресення Христове — Йорктон 12 год. ночі.
1-ій год. — Калдер
3-ій год. — [redacted]
4-ій год. — Мазепа
6-ій год. — Горанд
8-ій год Св. Божа — Йорктон
7. Світ. Понеділок — Горанд
8. Світ Вівторок — Рейн
13. Неділя Томина — Йорктон
27 Неділя — Бровстон
27. Неділя — Мазепа
Адреса: 110 Белкнттон ав. Тел. 32998 — Йорктон, Саск.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ТРАВЕНЬ:
3. Вел. Четвер. Страсти — Гефорд 7 год. веч
4. Вел. Пятниця: Винос Плащаниці: Гефорд — 8 год. рано, Крайдор 10 год. рано; Вигіль 1 год. по пол. Норт Бетафорд — 3.30 по пол., Гаслент — 6 год. вечором
5. Вел. Субота: Сл. Божа Гласденж 8 год. рано. Свяч. Пасок Гетфард 12 год. Вигіл 1.30 год., Редфілд 4 год., Борден 6 год. веч
6. Великдень: Крідор 12 год. ночі, Гефорд 4.30 рано; Норт Бетафорд 8.30 рано.
7. Світ. Понеділок — Редфілд
8. Світ. Вівторок — Гаслент (на гробки)
13. Неділя Томина. Проводи — Вигіль (на гробки)
20. Неділя — На Вішках (на гробки)
27. Неділя — Крідор (на гробки)
Адреса: Box. 163. Гефорд, Саск.

о. Г. ВАСИЛЬВА
ТРАВЕНЬ:
3. Вел. Четвер — Калмар (7 год. Страсти)
4. Вел. Пятниця. Плащаниця: — 11 година — Торсбі; голова 12.30 Калмар; голова 3 Оровей; год. 5.30 — Сіба Біч.
5. Вел. Субота. Сл. Службі і Сл. Божа — Вайлдуд Свячення Пасок 12 год. Сіба Біч; 2 год. по пол. Оновей; 7 год. веч. Ричмонд Парк.
6. Великдень — Атабаска, 12 год. ночі; Калмар, 5 год. рано; Торсбі 8 год. рано
7. Світ. Понеділок — Сібе Біч (Проводи)
8. Світ. Вівторок — Оновей (Проводи)
13. Неділя — Вайлдвуд
20. Неділя — Торсбі
27. Неділя — Калмар
Адреса: 10644—112 Стріт. Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

о. В. СЕНИШИНА
ТРАВЕНЬ:
3. Вел. Четвер — Редвater, 7 год. вечором
4. Вел. Пятниця. Винос Плащаниці: 12 год. Восетна; 1.30 Торгилд; 3 год. Егрімонт; 5 Редвater; 7 год. — Радвей.
5. Субота — Восетна, Сл. Божа і свячення Пасок 9.30 рано; Торгилд 1 год.; Егрімонт 2 години; Федора 3.30; Редвater 5 годин; Радвей 12 год ночі. Рашн відправа і свячення Пасок.
6. Воскресіння Христове: Рання і Сл. Божа та свяч. Пасок — Ніобрук 8.30 рано; Вечірня — Восетна год. 4.30 по полудні.
7. Світ. Пон. — Егрімонт, проводи
8. Світ. Вівт. — Федора, проводи
13. Неділя — Торгилд, проводи; Ніобрук, проводи 4.30 по пол.
20. Неділя — Редвater, проводи; Катерина, проводи 4.30 по пол.
27. Неділя Радвей. Окружний Збір С.У.К.
Адреса: Box 128, Радвей, Алта. Телефон 10.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
ТРАВЕНЬ:
3. Вел. Четвер Сл. Божа і свяч. Пасок — Норал
3. Вел. Четвер. Страсти 8 год. вечора — Норал
4 Вел Пятниця — Винос Плащаниці: 10 год рано Крайгенд 3 год. по пол. — Сарепа
5. Вел. Субота Сл Божа і свяч. Пасок — Вондерлас Ривер
5 Вел Субота. Свячення Пасок: 4 год по пол. Гресленд; 7 год. по пол. Лак Ла Биш; 9 год. вечора Крайгенд
6. Великдень. Сл. Б. і свяч. Пасок; Сарепа 5 год. рано; Бойд 10 год. рано.
7. Свят. Понеділок — Гресленд
8. Світ Вівторок — Норал
13 Неділя Томина — Лак Ла Биш (Проводи)
14. Понеділок. Заупокійна Сл. Божа — Сарепа (Проводи)
20. Неділя — Крайгенд (Проводи)
20. Неділя Вечірня і Проводи 4 год. по пол. — Норал
27. Неділя — Бойд (Проводи)
УВАГА: В неділю 13-го по Сл. Божій відбудеться свято День Матері в Лак Ла Биш; в блиских околиць запрошуються прибути на це свято.
Адреса: Box 216, Лак Ла Биш, Алта.

о. А. ТЕТЕРЕНКА
ТРАВЕНЬ.
6. Великдень — Брускі
7. Світ. Понеділок — Гронлід (над річкою)
8. Світ Вівторок — Гронлід (главівчим)
13. Неділя — Кадет
20 Неділя — Мелфорт
27. Неділя — Ніпавін
Адреса: Мелфорт, Саск., тел. 2447

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ТРАВЕНЬ:
4. Вел. Пятниця. Винос Плащаниці: 2 год. по пол. і свячення Пасок — Вовда.
6. Великдень: 3 год. рано Утреня і свяч Пасок в Кендерслей
13 Неділя — Мічам
20 Неділя — Вовда
27. Неділя — Мелфорт
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
ТРАВЕНЬ:
3 Страсний Четвер. Страсті год. 7.30 веч — Надія
4. Вел. Пятниця. Винос Плащаниці: год. 9.30 рано — Вимер; год. 11 рано — Ватсон
5. Вел. Субота. Свячення Пасок:— год. 2 — Рама; год. 4 — Кавр; год. 5 — Кіль; год. 7 — Вимер.
6. Великдень — Вел. Відправа, год. 12.05 ночі і Свяч. Пасок — Ватсон; Вел. Утреня і Свяч. Пасок, год. 8—9 ранку Фостон; Служба Божа і Свяч. Пасок, год. 10 — Надія
7. Вел. Понеділок — Рама
8. Вел. Вівторок — Кіль
13. Пров. Неділя — Вимер
20. Неділя — Фостон
27. Неділя — Хлер
Адреса: Ватсон, Саск.

о. П. САЦЕВИЧА
ТРАВЕНЬ:
3. Вел. Четвер. Страсти о 6-ій веч. Сионі Лейк
4. Вел. Пятниця Винос Плащаниці 2 год по пол. Сионі Лейк; 4 год. по пол. Белс, 6 год. Спелея
5. Вел. Субота. Богосл. Войн Лейк; Свячення Пасок: 6 год. Стрий; 8 год. веч. Вилна;
6. Великдень: 12 год ночі Служ; 2 год. рано Утреня Белс; 4 год. рано Воресайт, 6 год. рано Богослужения — Сионі Лейк
7 Світ Понеділок — Белс
8. Світ. Вівторок — Ворсайт
13. Неділя Стрий (Проводи)
20. Неділя — Сионі Лейк (Проводи); 4 год. Белс
20 Неділя — Вилна, о. Кулиш — (Проводи)
27. Неділя — Спелея (Проводи)

ЧЕРВЕНЬ:
3. Неділя — Сионі Лейк
10 Неділя Войн Лейк (Проводи)
14. Четвер. Вознесення — Сионі Лейк (храм)
17. Неділя — Белс
17. Неділя — Вилна, о. Кулиш
24 Неділя. Пресв. Трійці — Спелея (храм)
25 Понеділок. Сл. Духа — Стрий (храм)
Адреса: Box 309. Сионі Лейк. Алта.

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ТРАВЕНЬ:
6. Великдень — Інсінгар, місто
7. Світ. Понеділок — Шіго, полуд.
8. Світ. Вівторок — коло Куприсівських
13. Неділя Томина — Вивард
20. Неділя — Вишарт
27. Неділя — Едмор
8 Вел. Пятницю — 4 травня винос Плащаниці відбудеться в Шіго місто о год. 2-ій по пол. і в Шіго полудінки, о 4-ій год. по полудні.
Адреса: Шіго, Скок., box 58, тел. 31.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
ТРАВЕНЬ:
6. Великдень — Шіго, місто
7. Світ. Понеділок — Інсінгер (Гайвей)
8. Світ. Вівторок — Мельничуки
13. Неділя Томина — Пікор, місто
20. Неділя — Фокс Лейк
27. Неділя — коло Куцих
У Страсний Четвер — 3 травня, читання 12 Страстних Євангелій відбудеться в Шіго місто, год. 8 веч.
Адреса: Шіго. Скок., Box 59, Тел. 31

о. ІВАНА МАЙВИ
ТРАВЕНЬ:
1. Вівторок — Драй Ривер — (Сповідь)
2. Середа — Зелена — Сповідь
3. Четвер, 10 год. рано — Етельберт, год. 7 веч. Страсти
4. Вел. Пятниця Винос Плащаниці: 10 год. рано — Боян; 11 рано — Етельберт; 2 по пол. — Пайн Ривер, 6 рез. Лорбек.
5 Вел Субота Свяч. Пасок: 10-та год. рано в Бенто, 11 год. Свон Ривер, 2 год по пол. Ревнер, 6 год вел. Зелена, 7 год веч. Драй Ривер
6. Великдень: 6- год. рано Етельберт, 7 год. рано Пайн Ривер, 8 год. рано Гарленд, 5 год. по пол. Вечірня в Етельберт.
7. Вел. Понед. — Етельберт
8. Вел. Вівторок — Пайн Ривер
13. Неділя — Етельберт
20. Неділя — Пайн Ривер
27. Неділя — Етельберт
Адреса: Box 71. Етельберт, Ман.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
ТРАВЕНЬ:
3. Вел. Четвер — Гаес. Сл. Божа і Сповідь. В год. веч. Страсти.
4. Вел. Пятниця. Плащаниця, год. 1 по пол. в Гаес; год. 4 в Арран.
5. Вел. Субота — Свяч Пасок, Сл. Божа і Сповідь та посвячення Пасок. Год. 5 свячення пасок в Мейбріджи.
6. Великдень — Гаес, год. 12 ночі: свячення пасок в Сміен. Норквей і Гаес; год. 6 рано Сл. Божа в Аррат; Свячення пасок в Арран. Кобзар і Гайлтбрідж.
7. Світ. Понед. — Кобзар
8. Світ. Вівторок — Мейбріджи
13. Нед. Томина — Сміен Вечірня й проводи в Гаес
20. Неділя — Норквей
27. Неділя — Сван Плейн
Адреса: Box 111, Гаес, Саск.

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ:
1 В 18 Прп. Іоана Іспов. Косим еп.
2 С 19 Прп Іоана Ветхоспівця.
3 Ч 20 Вел. Четвер. Муч Гавриіла
4 П 21 Вел. Пятниця. Теодора
5 С 22 Вел. Субота. Пр Симеона
6 Н 23 Воскресіння Христове
7 П 24 Світлий Понеділок
8 В 25 Світлий Вівторок Ап. Марка
9 С 26 Свщнч Василія еп. Амас.
10 Ч 27 Пр Стефана еп Волод. Вол.
11 П 28 Ап. Якова і Сосипатра
12 С 29 Муч. 9 в Кизику
13 Н 30 Нед. Томина, тАв. Якова
14 П 1 Свщнч. Макарія митр. Київ.
15 В 2 Перен. м. Бориса і Гліба
16 С 3 †Смерть пра. Теоносія Іг
17 Ч 4 Пелагії свщмч. Силвестра
18 П 5 Муч. Ірини, муч. Неофіта
19 С 6 †Пірап Йова Почаївського
20 Н 7 Нед. Мир. Жін. Чесн. Хреста
21 П 8 †Ап. Іоанна Богослова
22 В 9 Перем. мощів св. Миколая
23 С 10 †Ап Симона Зилота
24 Ч 11 Рівноап Кирила і Методія
25 П 12 Епіфанія еп. Кипру
26 С 13 Муч. Глікерії діви
27 Н 14 Нед. Розса. Никити Печер.
28 П 15 Пасхемія Великого
29 В 16 Теодора освящ.мученр
30 С 17 Преподоб. Ап. Анікоріка
31 Ч 18 Муч. Дія: Текуси, Кавалії

ЧЕРВЕНЬ:
1 П 19 Муч. Ермія, Ермія, Ермія
2 С 20 Ап. Акилини
3 Н 21 Вознесіння Христове
4 П 22 Ап. Тимофія
5 В 23 Преподоб. Іоанна Лествичника
6 С 24 Муч. Євсевія
7 Ч 25 Ап. Ерміла і Ерміда
8 П 26 Муч. Ермія
9 С 27 Муч. Ермія
10 Н 28 Нед. 6-та. Отців 318-ти
11 П 29 Ап. Варнави
12 В 30 Ап. Онуфрія
13 С 31 Преп. Онуфрія
14 Ч 1 Ап. Юстина
15 П 2 Муч. Маркіяна і Мартирія
16 С 3 Муч. Лукіяна
17 Н 4 Нед. Всіх Святих
18 П 5 Ап. Варнави
19 В 6 Ап. Акилини
20 С 7 Ап. Акилини
21 Ч 8 Ап. Акилини
22 П 9 Ап. Акилини
23 С 10 Ап. Акилини
24 Н 11 Ап. Акилини
25 П 12 Ап. Акилини
26 В 13 Ап. Акилини
27 С 14 Ап. Акилини
28 Ч 15 Ап. Акилини
29 П 16 Ап. Акилини
30 С 17 Ап. Акилини

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ТРАВЕНЬ:
3. Вел. Четвер — 730, Айтуна
4. Вел. пятниця — Винос Плащаниці: 9 год. ерінні — Мелвіл; 11 год. Фенвуд — 1-ша год. Гудів — 3 год. Габард — 5 год. — Айтуна.
6. Воскресіння Хр. — свячення Пасок: в Суботу вечір год. 9.30 Вроктон, фарм; 12 год. Айтуна і Служба Божа; 2 год. Габард; 4 год. Гудів; 6 год. Фенвуд; 8 год. Мелвіл.
УВАГА: Вралі невідповідної дороги може бути деяка зміна.
7. Вел. Понед. — Вроктон, фарми
8. Вел. Вівторок — Фенвуд
13. Неділя — Мелвіл
20. Неділя — Гудів
27. Неділя — Габард
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 57.

о. ЮРІЯ ТУРКАНСЬКОГО
ТРАВЕНЬ:
3. Четвер — Брендон, год. 7 вечір Страсти.
4. Пятниця — Брендон, 3 год. по обіді винос Плащенниці.
6. Великдень — Брендон, 12 год. ночі Утреня. Служба Божа та Свячення Пасок.
6. Великдень — Портедж ля Прейр! 7 год. рано
7. Світ Понеділок — Брендон
13. Неділя — Брендон (Проводи)
20 – 27 Неділі Брендон
Адреса 515 Пенсифік ave. Тел. 2826

о. Я. РИБАЛКИ
ТРАВЕНЬ:
3. Четвер — Ошборн
6. Неділя — Ошборн, 12 год. ночі; Сенді Лейк 8-ма год. рано.
7. Понеділок — Розборн
8. Вівторок — Мензі
13 Неділя — Глен Елмо
20 Неділя — Сту
27. Неділя — Ошборн
Адреса: Ошборн. Ман. Тел. 336

Церковний Устав

ТРАВЕНЬ:
3. Стр. Четвер. Літ. Василія Вел. Ап. 1 Кор. 11: 23-32. Євам. Матея 26: 1-20. Іоана 13. 3-17. Матея 26: 21-39. Луки 22: 43-45. Матея 26: 40-75. 27. 1-2.
5. Страсна Субота. Літ Ап. Рим. 6: 3-11. Євам. Мат. 28: 1-20.
6. Великдень. Ап. ДП Ап. 1: 1-8. Євам. Іоана 1: 1-17. Вечірня: Євам Іоана 20: 19-25.
7. Світ Понеділок. Літ Ап. ДП 1: 12-17 І Юрію ДП 12: 1-11. Євам. Іоана 1: 18-28 І Юрію Іоана 15: 17. 16-2.
8. Світ. Вівторок. Літ. Ап. ДП 2: 14-21. Євам. Луки 24: 12-35.
13. Нед. Томина. УЄ 1. Літ. Ап. ДП 5: 12-20 Євам. Ів. 20: 19-31.
20. Нед Мироп. Год. 2. УЄ Мар 16: 9-20. Літ. ДП 6: 1-7. Євам. Марка 15: 43-47. 16: 1-8.
27. Нед. Розса Год 3. УЄ Луки 24.1-12. Літ. Ап. ДП 9: 32-42. Євам. Іоана 5: 1-15.

ЗМІНА АДРЕСИ

При кожній зміні адреси проситься виповнити цю форму, залучивши 10 центів на покриття коштів зміни та висяти до Адміністрації ВІСТНИКА на адресу:

THE HERALD

7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

До Адміністрації ВІСТНИКА:

Прошу змінити мою адресу.

Моя стара адреса:

Ім'я й прізвище .....

Число дому і назва вулиці або число поштової скриньки .....

Пошта і провінція .....

Моя нова адреса:

Ім'я й прізвище .....

Число дому і назва вулиці або число поштової скриньки .....

Пошта і провінція .....

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. John's Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., MAY 15, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ТРАВНЯ, 1956. ЧИСЛО (1014) 10

УРЯДОВІ ПОВІДОМЛЕННЯ

І. В справі українського старечого дому в Вінніпегу

Як уже загально відомо, католицькі Сестри Служебниці купили будинок колишнього діточого шпиталю в Вінніпегу за $250.000.00 (чверть мільйона) в думкою зробити з нього старечий дім. Подіючи це до відома, католицька преса рівночасно оголосила, що цей дім має служити для всіх українців "без різниці на віровизнання" (гл. "Укр. Вісті", 5 березня, 1956), отже також для православних українців, а тим самим православні повинні жертвувати на нього гроші. Маємо відомості, що деякі церковні громади та світські організації вже отримали листи в цій справі від збіркового комітету, як рівнож — що Сестри Служебниці вже ходять по православних хатах у Вінніпегу та збирають пожертви.

З огляду на повище, як рівнож тому, що Консисторія вже отримала чимало запитів про те, як Провід нашої Церкви ставиться до тієї справи, та чи може в ній запало яке рішення між проводами обох Церков, — нашої і католицької, — ми вважаємо своїм обов'язком подати до загального відома слідуюче:

1. Провід нашої Церкви зовсім про справу Українського Старечого Дому у Вінніпегу тільки з католицької преси, бо дотепер ніхто з відповідальних чинників католицької Церкви чи Сестер Служебниць до нас у цій справі не вверта лся, хоч знаємо, що були старання заангажувати до вищі деяких світських осіб з православних кругів.

2. Коли ж ходить про те, як Провід нашої Церкви на справу спільного старечого дому задивляється, то цим повідомляємо, що на засіданні Президії Консисторії, 23-квітня ц. р., в присутності Високопреосвященнішого Владики Митрополита Іларіона, була винесена ухвала, що ми могли б на такий дім погодитися хіба тільки тоді, коли б між проводами обох Церков запала виразна угода, що запевняла б православним українцям ясно окреслені права й привілеї, а саме:

а) Що в спільнім старечім домі не буде релігійної дискримінації та що в ній буде запевнена для православних старих людей означена задовільна кількість місць.

б) Що православні священики будуть мати вільний доступ для обслуги православних, та-що католицька сторона не буде проводити акції за навертанням православних на католицизм, за записами православного майна на католицькі цілі й т. п.

в) Що в старечім домі буде православна каплиця для потреб православних українців, як Богослужень, сповіді й т. ін., під опікою православного священика, призначеного властями Української Православної Церкви в Канаді.

г) Що в дирекції чи управі дому православна сторона буде мати запевнену і достаточну кількість членів, які мають бути апробовані Проводом нашої Церкви.

ґ) Що угода між обома сторонами має бути у формі офіційного документу, поданого до публичного відома, що та реальність старечого дому має бути

(Продовження на стор. 2)

СВЯЩ. С. П. СІМЧИЧ

Парох громади Св. Трійці, Ванкувер.

Народився 6-го березня, 1912 р. в Доффин, Мян. Там же скінчив 11 клясс "гай скул" і в 1932 р. почав Богословські студії в Українській Православній Духовній Семінарії в Вінніпегу, які закінчив 1936 р.

Висвячений в сан пресвітера 16-го серпня, 1936 р., Високопреосвященніший Архиепископом, тепер Митрополитом Впреосв. Іоаном Теодоровичем в церкві св. Михаїла в Сенді Лейк, Ман., і з того року почав обслуговувати цей округ цеб то Сенді Лейк—Россборн. Від 1940 до 1944 р. був парохом округа Вилингдон, Алта., а від 1944 до 1946 р. був капеланом православних вояків при Канадійській Армії. Після закінчення війни до 1950 р. обслуговував громаду в Ванкувер, Б. К.

В 1950 р. виїхав на студії до ЗДА, користаючи з відпустки нашої Церкви. У 1953 р. переложив з української на англійську мову книжку о. прот. П. Вілона п. н. "Україні й Іх Церква".

Від 1954 р. знову повернувся на душпастирську працю до громади св. Трійці у Ванкувері й там перебуває дотепер. В цьому році запрошено його до Комісії пригтування підручників для Недільних Шкіл для нашої Церкви.

О. Степан виявляє велике заінтересування українською книжкою і взагалі постійно поглиблює своє знання й освіту, а це є запорукою його дальших успіхів у майбутньому.

УПОКОЇВСЯ СЕРБСЬКИЙ ЄПИСКОП МИКОЛАЙ

В Св.-Тихонівському манастирі, що є в юрисдикції митр. Леонтія, в ЗДА, вночі з 17 на 18 березня ц. р. упокоївся Владика Миколай — єпископ Охридо-Чижський, що по 2-ій світовій війні опинився на еміграції в ЗДА. Покійний Владика був визначним православним богословом і письменником та сербським патріотом. Розумів він теж глибоко боротьбу українців за автокефалію (незалежність від чужих) Української Православної Церкви і ставився до неї прихильно. — Тілині останки Покійного Владики поховано в сербському манастирі в Лібертвілл, Ілл.

Вічна йому Память!

З ВЕЛИКОДНОГО ПОСЛАННЯ

Комуністична преса з признанням висловлюється про цьогорічне Великодне послання папи Пія XII, в якому він головно взиває до припинення атомових збронь, так само як це пропагують пісті колони Москви у вільному світі. Розуміється, Москва не послухає папи, але у вільному світі комуністи використовують папське послання, хоч би й воно не було щире, а тільки розраховане на це, щоб придобритися большевикам. Адже Рим хоче ширити свої "місії" на сході Европи.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

Високопреосвященнішого Архиепископа МИХАЇЛА

Травень:

20. **Неділя — 25-ті роковини СУМК і здвиг Православної Молоді в Св. Єпархії. Урочисті Відправи і святкування в Гемілтоні, Онт.**
27. **Неділя — Ст. Кетрінс, Онт.**

ОКРУЖНІ НАРАДИ

Зарядів Церковних Громад і гостей відбудується за благословенням ВПреосвященнішого Митрополита ІЛАРІОНА в таких місцевостях:

СМОКІ ЛЕРК, Альберта — понеділок 4-го червня, 1956.

ВЕГРЕВІЛ, Альберта — понеділок 11-го червня, 1956 р.

Наради почнуться Соборною Службою Божою в місцевих церквах.

Докладну програму нарад одержать Громади поштою.

Адміністратор З. Е. УГГІЦК.
о. Є. ГРИЦИНА.

ПРЕДСТАВНИК „ВІСТНИКА"

Пан Богдан Горгіца, організатор СУМК на Манітобу, є також уповноважений заступати справи "Вістника".

Отже проситься передплатників та взагалі українське громадянство відноситися до нього з повним довірям.

Адміністрація „Вістника".

УРЯДОВІ ПОВІДОМЛЕННЯ

(Продовження з 1-ої сторінки)

записана на корпоративне ім'я дому, а не на корпорацію католицької Церкви, чи на корпорацію Сестер Служебниць.

Якщо до такої угоди не прийде, то Провід Української Греко-Православної Церкви в Канаді рішуче не може апробувати збіркової акції серед православних українців на ціль чисто католицької інституції. Це тим більше, що Провід нашої Церкви вже від довшого часу застановляється над плянами й способами організувати власний старечий дім, призначений для православних українців та підтримуваний загалом вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

П. В справі 25-літнього ювілею СУМК і Здвигів Православної Молоді

Союз Української Молоді Канади (СУМК) обходить цього року 25-літній ювілей свого існування. СУМК — це організація української православної молоді, членів Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Статут СУМК говорить про це так:

"V. РЕЛІГІЙНІ ЗАСАДИ СУМК. 1. Організація вимагає, щоб кожний член і членкиня належали до Української Греко-Православної Церкви й совісно сповняли свої релігійні обов'язки.

2. Відділи при церквах у справах релігійних і церковних є під безпосередньою контролею Церкви.

3. Як відділ СУМК є зорганізований при церкві, він обов'язково повинен брати участь у Богослуженнях, панахидах, релігійних святах та взагалі в релігійно-церковному житті".

Визнаючи СУМК, як організацію української православної молоді, яка від самих початків свого існування стояла на становищі приналежности до Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а також виконуючи ухвалу Одинадцятого Собору про правничих молоді, Консисторія, за благословенням Високопреосвященішого Владики Митрополита Іларіона, постановила, щоб цьогорічні Здвиги Православної Молоді, як рівнож окружні свята молоді, як підготовчі до загальних здвигів, відбувалися в зв'язі з 25-літнім ювілеєм Союзу Української Молоді Канади з тим, що програма здвигів молоді має бути узгіднена з церковним Проводом.

Подаючи повище до відома Всечесному Духовенству й Вірним, просимо їх, за благословенням Високопреосвященішого Митрополита Іларіона, не тільки опікуватися та допомагати в організовані та переведені цьогорічних окружних з'їздів та здвигів молоді, але також пильно дбати, щоб у їх громадах та округах організувалися, існували та добре розвивалися відділи СУМК, як одинокої всеканадійської організації молоді, що ясно й виразно стоїть на становищі Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ЗА ПРЕЗИДІЮ КОНСИСТОРІЇ УГПЦК.

Прот. С. В. Савчук, голова.

Дано в Вінніпегу, Ман.;
25-го квітня, 1956.

ВИЙШЛА З ДРУКУ НОВА КНИЖКА

БОГОСЛУЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Митрат о. С. Герус

Ілюстрований підручник для Недільних Шкіл — для молоді — для старших.

На доброму книжковому папері

Ціна тільки 50 ц.

В книжці є також цікаві відомості про Богослуження Православної Церкви та символічні пояснення наших церковних обрядів.

Замовлення і гроші слати на адрес:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Душпастир і політик

Проблема Кіпру, третього щодо величини острова на Середземному морі (9,251 кв. км., 500 тис. населення), за якої іде затяжна дипломатична боротьба між Грецією, з одного боку, та Туреччиною і Великобританією, з другого, є показчиком не лише неподільної волі до національної свободи кожного народу, але й прикладом міжнародного ускладнення кожної територіяльної зміни. Кіпр, від 1925 р. колонія британської корони, точніше — бл. 400 тис. греків, домагається на основі права про самовизначення приєднання до грецького материка. "Ми не хочемо бути далі колонією англійської корони, ми хочемо бути врешті справжніми греками"! Бл. 100 тис. турків чинить опір цьому бажанню і на основі історичних прав Туреччини на Кіпр хотіли б приєднання його до Туреччини. Революційна гарячка між населенням, яке поборює британську адміністрацію, довела до трогодошнього воєнного стану. Політичний реалізм диктує потребу компромісу. За цей компроміс ідуть саме переговори між англійським губернатором Сер Джоном Гардінгом і митрополитом Макарієм III, який став не лише духовним, але й політичним провідником революційного руху за приєднання Кіпру до Греції.

Прилягнувшися до маркантної постаті і діяльности цього політика з мітрою на голові, княжим пастирським жезлом в руці і східними ризами, матимемо повну картину становища Кіпру в його історичному перебігу.

Митрополит православної грецької церкви, Макарій III, світське ім'я Михаїл Христодулю Муску, народився 1913 році в селі Пафос в селянській сім'ї. Спочатку був сільським учителем, опісля як монах закінчив богословські студії в Атенах з відзначенням. З зайняттям німцями Кіпру Муску переходить в підпілля, а після війни як стипендіят Союзу церков продовжує в Бостоні в США студіювати теологію і соціологію. 1948 р. Муску повертається на Кіпр, і його обирають єпископом Кітіону, а описля архиєпископом з титулом митрополита і Етнарха. Від ранньої молодости митрополит відзначається великим патріотизмом, красномовством, небуденною ініціятивністю і працьовитістю. Солідний досвід в протинімецькому підпіллі й пізніші студії в США дали молодому ієрархові твердий грунт для його політичного переконання. Старі зв'язки з "Езоніс" (Об'єднання з національно-християнським народним рухом, та з "ЕОКА", підпільною терористичною організацією), "Макарій безкомпромісовий" спромігся пов'язати тепер як молодий 42-літній митрополит з офіційною дипломатичною акцією свого високого апостольського уряду в одне ціле і "грець-ким вогнем" запалити усе грецькомовне населення Кіпру. Після його повороту в 1948 р. в США з проповідниць сіл, містечок і портів залунало палкання єпископа: "Англійська історія вчить нас, що англійці дають волю лишень тим, які готові самі собі її взяти. Кіпрійці будуть битися за свободу аж до смерти!" На питання, хто мусітиме емігрувати, єпископ відповідає: "Це залежить від обставин". Друга догма Макарія: "Боротьба за батьківщину є боротьбою за християнську віру". У цьому навчанні немає жодної перфідії, бо православіє, переслідуване мохаммеданською верхівкою, було завжди підпорою грецького націоналізму і таким воно залишається дотепер. Попри свою безкомпромісовість в принципових питаннях, Макарій не однобічний фанатик, а холодний далекозорий дипломат, який знає як ціну атентатів і підпілля, так і ціну реалістичного, конструктивного компромісу. "Езоніс" і Макарій відкинули автономію в рамках британської спільноти народів", як "позволочені кайдани", і жадають самовизначення, тобто права на поворот до Греції, права "бути справжніми греками". Макарій як реаліст іде дещо далі, ніж "Езоніс", він визнає право на втримування воєнних баз ОПАП-у. Його безперервні дипломатичні поїздки до Єгипту, Сирії, Лібанону, Великобританії і США висунули питання Кіпру на форум світової політики. Поїздки змобілізували лише африкансько-азійський блок Бандунгу і вічно готову ловити риби в каламутній воді Москву, але передусім західню громадську думку, яка щораз чіткіше заступається за грецьке населення Кіпру. Сьогодні вже навіть у Великобританії ворушиться громадська думка за користь "вульканічного острова", хоч постава уряду ще завжди непримиренна. Макарій здає собі справу в стратегічного значення острова як єдиного форпосту ОПАП-у і в цій площині йде на поступки далі, ніж Греція, здає собі справу і в комуністичної підривної акції на Кіпрі. Одна третина професійних спілок Кіпру опанована комуністами, а з трьох портів аж два мають комуністичних посадників. Історичні профспілки, організовані Макарієм, це дуже слабі, і майбутнє Кіпру після виходу британців не було б стабільне. Завжди існує можливість громадянської війни зі 100 тис. туркень, які мають теж свою підпільну мережу. На дальшу мету невідома і постава комуністів, які тепер підтримують "Езоніс". Переговори між губернатором Гардінгом і Макарієм зайшли в сліпу вулицю. Успіх дипломатичної місії Макарія, яку підтримує грецький уряд і в якій старається посередничати США, зліквідує часову бомбу, якою є проблема Кіпру. Неуспіх провадить до ослаблення цілого флангу ОПАП-у. Розв'язка можлива лише через заспокоєння основних прав автохтонного населення та цілком концесій для стратегічних вимог командування ОПАП-у.

(Подано без змін з "Самостійної України").

Силою Ризького договору в 1921 р., яким Польща й Москва розшарпали Україну, Польща отримала коло 4 мільйони православних українців (1200 парохій). Отже унія в Західній Україні було менше (коло 3 мільйони), ніж православних.

ХИЖІ ВОВКИ

Коли читаєте католицькі писання про церковну "єдність", про догми, канони, християнську мораль, мир і т. п., ви поставте собі питання: "А як воно є в тім у католицькій практиці?" А ось як. — Рим хоче політично опанувати світ. Рим хоче влади — духової і фізичної влади. Рим хоче влади для самого володіння! До своєї влади Рим іде шляхом політичних хитрощів і навіть по трупах. Бачимо це давніше в кривавій римській Інквізиції. Бачимо це в єзуїтських знущаннях над Україною. Бачимо це за 2-ої світової війни в Хорватії.

Моніка Фаррел в документарній книжечці "Хижі вовки" каже, що в Хорватії, як стверджують наочні свідки, поспіпака Католицької Акції, Судар з Лізки, вирвав немовлят з рук матерів, капав їх за ноженята і з розмахом кидав до мурів, розбивав їм голівки — в присутности їх матерів. Він теж провадив ватаги вбивників, які відрізували жінкам груди і виколювали очі живим людям. Він з гордістю хвалився, що очі православних послав до головної квартири Усташів у Загребі, щоб похвалитися своєю кривавою роботою, тому що відзначення й нагорода залежали від числа доконаних вбивств. — Якийсь Зорко, відомий також як Дан, з Широкого Брегу біля Мостару, власноручно забив 96 найзначніших православних. — По війні в Італії його арештували за недозволене посідання зброї. В нього знайшли теж 8 золотих годинників, очевидно пограбованих у його жертв.

"Він був засуджений на смерть, але католицьке духовенство, разом з єпископом Мішчем, зробили заходи в його оборонї і в італійського коменданта виділяли помилування для свого кримінальника", каже Моніка Фаррел.

— Що мони говорили тому коментаторові? Може відмахнулися до його католицької солідарности. Може доказували, що це "безбожні вороги католицтва" "очорнили" католицьку Церкву? Ви ж самі бачите, що коли вказувати на чорні діла новітньої Інквізиції, то Католицька Акція знімає галас протесту: "Цепкву католицьку зачіпають!"

Моніка Фаррел пише: "Яке велике було число жертв, ніже посвідчити такий факт: Тому що не було часу копати могил для замордованих жертв, було загально прийнято кидати тіла в потоки й ріки.

Протягом липня 1941 р. ріка Неретва була так загачена більше як 15,000 трупами, що човни з трудом пробивали собі дорогу серед маси тіл. З огляду на це жахливе видовище капітани суден відмовилися від пливанна по цій ріці. Згодом тіла сплавлювали аж до моря — до острова Твару і Корчулі."

Приклад небувалої в історії цивілізації брутальности змотивали свідки в місцевості Невесіне, де усташі арештували православну родину — батька, матір і четверо дітей. Мати й діти були відокремлені від батька.

Моніка Фаррел каже: **"Повних сім днів вони були тортуровані голодом і спрагою, а потім матерям і дітям принесли великі куски печеного мяса і досить вода. Ці мешканці (мати й діти) були такі голодні, що зїли все мясо, а тоді усташі признались, що вони (мати й діти) їли мясо з свого чоловіка й батька".**

Так поступала Католицька Акція в Хорватії. Чого сподівати по Католицькій Акції в Україні? Тут уже справа не дискусії за догми і канони, а справа оборони життя українців.

І. Куликич.

УКРАЇНСЬКИЙ "ДЕНЬ ЖАЛОБИ" І ЗАГАЛЬНИЙ "ДЕНЬ МОЛИТВИ"

Коли Хрущов і Булганін перебували в Британії, українці в Шотландії на день 18 травня встановили "День жалоби", а всі християни в Шотландії на день 22 квітня встановили загальний "День молитви" за переслідувану Церкву в СССР. До цього долучились і українці. — Того ж дня в Лондоні відбувся протестаційний похід, 16 тисяч; найбільше було польських імігрантів. Демонстранти заповнили величезну католицьку церкву, Бронтон Оратори, і тут молитвою проводив архиєпископ Гавліна, апостольський візитатор для польських емігрантів у Західній Європі.

Архиєпископ Йосиф Гавліна, апостольський візитатор для поляків-скитальців у зах. Європі і Британії там таки мав спеціяльне Богослуження за переслідуваних і увязнених за залізною заслоною. У проповіді він сказав:

"Що робить Захід, щоб закінчити огидне переслідування вільних народів? Нічого! Закликаю вас усіх обєднатися біля одної справи. Запеняю вас, що прийде день, коли ми знову побемось на Сході і визволимо мільйони наших людей".

Участь у цьому взяла теж польська військова й політична верхівка.

Чому цей імпрези не влаштовано в якомусь надконфесійному місці, а конче в католицькій церкві та ще й під проводом поляків? Виходить так: з-під гривни — на дощ.

СПОГАДИ о. П. БІЛОНА

Видавництво "До Світла" повідомляє, що вже вийшла з друку друга частина

СПОГАДІВ

Прот. Петра Білона,

в якій автор описує свій приїзд на американський континент та свої переживання в Канаді, як Священик Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Ціна з пересилкою лише $1.00.

Замовлення й гроші висилати на адресу:

Rev. P. Bilon
1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A

РЕЗОЛЮЦІЇ ДО ОН — ЗА СВОБОДОЮ РЕЛІГІЇ

"Дейлі Стар" з 16. 4. ц. р. повідомив, що в Торонті в залі УНО відбулося вічо, на якому зібрані українці ухвалили вислати до Обединених Націй резолюції, домагаючись моральної і політичної піддержки в боротьбі проти советського режиму, звільнення з концтаборів українських єпископів і священиків, відтягнення советських військ з України, переведення вільних виборів і встановлення повної свободи релігії.

Українських православних єпископів і тисячі священиків уже не звільнять, бо всіх їх большевики помордували.

НА ЯКОМУ ГРУНТІ СТОЇТЬ ПАПА?

У "Вістнику" з 15 квітня ц. р. я прочитав статтю "Запити на відповіді редактора "Голосу Спасителя". В статті розглянено 1. артикул Берестейської унії в 1596 р.. В цьому артикулі унїятські епископи, відступники від Української Православної Церкви, стверджують, що православна догма про походження Св. Духа — від Бога Отця — є згідна з Св. Письмом, і правильна, а римська догма — походження Св. Духа від Отця і Сина — не згідна з Св. Письмом, неправильна, і додаймо: нехристиянська.

Папа підписався під цим твердженням, бо підписав ці 33. артикули Берестейської унії. Значить, папа однаково признає обидві догми: і православну і католицьку. Але ж обидві ці догми суперечать одна одній! За котрою з них стоїть папа? За обома! Як же можна за однаково правильні признавати дві суперечні догми? Признавати за однаково правильні дві суперечні догми може тільки той, кому на цих догмах не залежить, і хто легковажить їх, отже тим самим він не надає значення ні одній, ні другій догмі.

В одній і тій самій католицькій Церкви є аж дві догми в цій самій справі (походження св. Духа), і обидві вони суперечать одна одній.

На таке роздвоєння догми папа пішов тому, щоб позискати під свою владу православних і за ціну нехтування всіх інших догм папа хотів добитися того, щоб православні признали непорушність папи та його претенсі бути "намісником Христовим" на землі. Особиста влада для папи — це його єдина догма, а позатим його не обходить нічого. Ви, мовляв, про походження Св. Духа догми, а мені дайте тільки владу, і так і т. д. майте не то дві, а й три суперечні догми, а ще "спасенні"! — Оце такий "голова" Церкви з "християнськими" засадами!

М. Очеленко.

Жалує майно не може перевищити доброї бібліотеки. В ній зберігаються скарби для щоденного вжитку й насолоди; багатства, що зростають, коли їх споживати, і задоволення, що ніколи не можуть перестити", — книжка „це послання до нас від мертвих, від людських душ, яких ми ніколи не бачили, але які жили — може й тисячі миль від нас. Одначе вони промовляють до нас на вічущих нарадах, збуджують нас, жахають нас, навчають нас, потішають нас, відкривають нам свої серця як брати.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

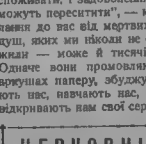

Дістанете в найбільшім Укр. Складі — **„ПРОВИДІННЯ"** заснований **1914 р.**

Пишемо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

ФАРИСЕЇ НАШИХ ДНІВ

Одною з багатьох прикмет Христової науки є повсякчасна її живучість, тобто та властивість, що в її площині можна найкраще розвязувати всі проблеми людського життя кожної історичної доби, як в минувшині, так і в будучині.

Коли б Боже Слово не мало в собі тієї прикмети, то воно напевно не знаходило б застосування в нинішніх часах, воно було б перестарілим для нинішніх днів, що є зовсім відмінні від часів Христа, від часів Його навчання.

Лише завдяки своїй живучості, своїй актуальності, було Боже Слово жадібно сприймане сучасниками Христа, Апостолів та вірними Христової Церкви, яка цю, вічно живу науку Христову голосить світові майже дві тисячі літ.

Христос знав упевнено, що Його наука буде вічно живою, до всі дні аж до кінця світу і про цю свою певність сказав Самарянці при криниці. Він сказав, що Його наука є живою водою, що той, хто тієї води напється, не буде ніколи відчувати спраги. І дійсно, всі люди, які терпіли спрагу, які обтяжені життєвими турботами і нерозвязанними питаннями, знаходять у Христовій науці всі розвязки, упокоєння, цілковите погашення життєвої спраги.

В притчі про Митаря і Фарисея Христос подає нам дві протилежні людські натури і представляє відношення до Бога митареве і фарисеєве. Хоч і становищ митарів такого типу вже сьогодні немає, хоч і жидівська секта фарисеїв прикрилась порохом минувшини, то типи характерів з Євангелії не минулись досьогодні і залишаться між людьми назавжди. Коли про митаря висловився Христос позитивно, то до фарисея відносся Він осудом.

Христос не терпів фарисеїв ніколи і висловлювався про них тільки терпкими словами. Св. Письмо, наводячи в кількох місцях вислови Христа про фарисеїв, пише: "Кажу бо Я вам, коли праведність ваша не буде ясніша, як книжників та фарисеїв, то не увійдете в Царство Небесне". (Мат. 5: 20).

"Оці люди устами шанують Мене, серце ж їхне далеко від Мене. (Мт. 15 8). "Стережіться уважливо фарисейської та садукейської розчини" (Мт. 16:6). "Горе вам, книжники, та фарисеї, лицеміри, що ви перед людьми зачиняєте Царство Небесне..." (Мат. 23: 13).

Христос не терпів фарисеїв за їх формалістику, честолюбство, твердосердність і лицемірство, бо все це закривало б їм дорогу до дійсного почитання Бога.

Як шкідливими були фарисеї Христового часу, так ще більше шкідливими і небезпечними для людства є фарисеї наших часів. Коли фарисеї, що про них говорить Христос, творили окрему секту, релігійно-політичну явну організацію і не скривали своєї програми, то нинішній світ має діло зі замаскованими, законспірованими, лукавими і облудними фарисеями, які всю свою хитру діяльність спрямовують на те, щоб запаморочити людству здоровий погляд на світ, відвратити його від Бога і запягнути на Службу Сатани.

Христова Церква мабуть не сповнила б завданої їй місії, якщо б науку Христову голосила не в дусі сучасної собі історичної доби, коли б держалася тільки життєвих обставин, описаних в Ст. і Нов. Заповіті, а замикала очі перед дійсністю, що її окружує.

Церква Христова — то Церква Бога живого. Її обовязком є подавати своїм вірним науку в світлі незмінних принципів Слова Божого, застосовуючи ці незмінні і постійні принципи для розвязки змінних обставин життя світу, бути Церквою живою.

Коли б Христос побував в нинішні часи на землі, коли б голосив свою науку сучасному людству, то напевно Його наука опиралась би на теперішній дійсності. В основу Його притч лягли б приклади з нинішнього життя, бо лише на прикладах біжучого життя найлегше вказати людям правильний шлях. Лише по живих прикладах видно людям найкраще, якою дорогою належить йти до осягнення спасіння душі, котра дорога життя є освячена Богом.

Коли б в нинішні часи остерігав нас Христос перед фарисейською облудою, то говорив би не про тих фарисеїв, що їх секта начислювала 6—7 тисяч членів і надавала тон автономному життю Палестини під Римською окупацією, — але якнайгостріше виступив би проти теперішніх **червоних фарисеїв**, що їх партія тільки в одній державі начисляє 7—8 мільйонів членів, а по всіх інших країнах світу вербує собі рядки незрячих, ступайків, вождів в овечій шкурі.

Облудним, лицемірним підступом червоні фарисеї нашого часу захопили в часі 2-ої світової війни владу над мільйонами людей.

Вони обіцяли цим людям землю і волю, а дали вічно-замерзлу тундру і каторгу. Обіцяли хліб, а принесли голод. Обіцяли рай на землі, а завели колгоспну пащенку і скрайну матеріяльну нужду. Вони уярмили і знищили не лише десятки мільйонів тих, що їм перші повірили, але навіть потрафили скувати тяжкими кайданами наділені Богом свободолюбні думки тих людей, які ще животіють по загорожами тюрем і карних таборів та виконують рабську працю.

Чи можна отже дивуватися, що ті люди, на позірній волі, не відважуються висловити свого протесту проти тяжкого кріпацтва, не можуть висловити свого бажання до державної незалежности?

Фарисеї Христового часу приписували признавали Бога керівником всього життя, а новітні осмілились навіть повести жорстоку кампанію проти самого Бога і всього того, що Боже. Вони розстріляли і замучили на смерть в катогах десятки епископів, тисячі духовенства, мільйони вірних тільки за те, що ті не відрекалися Бога. Вони знищили і безчестили десятки тисяч церков, вони вирвали з мільйонів сердець віру в правдивого Бога, а повставшу порожнечу налили гидкою отрутою безбожництва.

Дотеперішніми своїми осягами вони не вдоволилися. Свое діявольське понеслочення хотять розтягнути на цілий світ. Для осягнення своїх демонських цілей використовують всі засоби, якими тільки можна здурити легковірних людей у вільних ще країнах. В останніх літах відновили руйни церков, прикріпили до них недострійяних священнослужителів, що під пильним поліційним оком виконують там тільки доручену роботу, а за границю післали для експортної пропаганди — своїх агентів, одягнених в шинорські священичі раси.

Запрошують до себе представників заграничних Церков, влаштовують для них показові Богослужения, гіпнотизують їх, втовкмачуючи в голови чужинців неіснуючу свободу релігії, думки і слова.

Загіпнотизовані і обманені легковірні починають багатися в своїх попередніх упевненнях і в привидах добачують дійсність.

Червоні фарисеї викидають вільним країнам пропозиції дипльоматичних, економічних та культурних звязків тільки і одиноко для того, щоб мати підставу для висилки туди своїх агентів.

У своїх намаганнях добиваються успіху... Добиваються його так, як каже Ап. Павло в посланні до Тимотея: "А люди лихі та дурисвіти матимуть успіх у злому, зводячи і зведені бувши" (2 Тим. 3: 13).

Граючи зручно на природних ніжних патріотичних почуваннях людей доброї віри, що нічого злого не підозрівають, обмотують їх наперед легким павутинням нейтральности, плянуючи закінчити незадовго і обмотати їх міцною сіттю лояльности до своїх політичних ідей.

Їхня тактика хитра і замаскована. Агенти новітніх фарисеїв використовують колишнє своє поважане імя, заслуги, широкі знакомства, прикриваються плащиком релігійности, заходять лицемірно в церкву, не розпитують в Її членства, бо плянують внутрі церкви звити своє гадюче кубелечко та розбивати її зі середини.

Загалові не є легко зауважити тих агентів. Загал не сподівається, що вони можуть мати на собі адвокатську тогу, лікарський жакет чи навіть рясу високого церковного достойника.

Обовязком Церкви є розкрити загіпнотизовані очі своїх вірних на справжню роботу фарисейських агентів, на всі їхні облудні затії, що змагають до цілковитого поневолення світу і затроєння людських умів матеріялізмом.

Настав час, щоб вільний світ бачив дійсність ясними і свіжими очима, щоб опинатався перед тягненням його в пропасть, звідки не має більше повернення.

Обовязком Церкви повторяти в часі потреби слова Великого Апостола, який і нині з тих посланні остерігає кожного і кожну з нас: "А ти в тім пробувай, чого тебе навчено й що тобі звірено, памятаючи від кого навчився був ти. І ти знаєш з дитинства Писання Свяге, що може зробити тебе мудрим на спасіння вірою в Ісуса Христа".

Апостол Павло закликає нас дальше, щоб були ми відпорні на всі хитрі й лукаві підступи сучасних фарисеїв і до кінця свого віку остались вірними дітьми Божими.

В. В.

НЕ КАЖУТЬ ВСІЄЇ ПРАВДИ

Унійтська "Наша Мета" (28. 4. 1956) з приводу відвідин протестантської делегації Советського Союзу пише:

"Американська делегація стверджила, що в нинішнім Советськім Союзі є свобода Церкви. Забула тільки додати, що ця свобода відноситься тільки до Церкви православної і то тільки російської та ще може деяких менших і незначних церковних груп".

— Чи "Наша Мета" не вважає, що в СССР нема жадної свободи віри взагалі? Чому "Наша Мета" так думає?

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ МИРОНОСИЦЬ

В Апостолі цієї неділі оповідається, що коли зросло число християн, то греки нарікали, що нема кому бідним вдовам помагати. Тоді Апостоли скликали громаду християн і сказали: "Ми зайняті наукою, проповідями, отже зробімо так: — виберіть з-поміж себе сім гідних людей і призначимо їх, щоби зайнялися даванням помочі. І ті вибрали Стефана, Филипа, Прохора, Никанора, Тимона, Пармена і Николая.

З того бачимо, як вже на початку християни дбали про бідних. Як вдові, в якої є діти, давати собі раду? Хто догляне стару, опущену вдову? Чоловік скорше собі порадить, ніж бідна жінка.

Християн вважали за свій великим обовязком тим бідним помагати, і в тім виявлялася сила, блеск та правдивість їх віри. Віра, що таке добре діло ставить на перше місце, мусить бути доброю. В цім видно віру.

Що ж може людей більше вязати, більше притягати, як взаємна поміч і як журба одних про других? Чужі стають тут рідними, а далекі — близькими. Хто зайде між них, той не пропаде.

Згадані вибрані мужі були першими дияконами, отже помічниками бідних. Як же вони помагали? Певно що збирали дарованне заможнішими християнами і тим обдаровували бідніших.

***

В Євангелії оповідається, що Йосиф з Ариматеї взяв тіло Ісуса, купив полотна, обвив тіло і положив у гробі, висіченім в скалі, та закрив каменем. А Марія Магдалина і Марія Йосіева дивилися де Ісуса поховано.

Бачимо, що похорон Ісуса був найубогішим, який тільки може бути. Було може кілька конечних чоловіків, що помагали і то все. Було також і дві жінки, що певно здалека дивилися. І близькі Христові все прийшли, — боялися. —

Коли в чоловіків був мабуть найперше страх, то в жінок був великий смуток, велика журба. Вони ще хотіли Учителеві хоч чимнебудь прислужитися. Купили дорогої пахучої оливи та вчасним ранком, коли Єрусалим ще спав, вибрялися до Ісусового гробу, щоби богай впослідне намастити Його тіло дорогою оливою — миром. Що ж більше могли вони зробити? Та журилися: хто відкотить камінь від гробу? В них же нема сили!

Але прийшовши бачать, що гріб відкритий. Входять, а там сидить молодець і той каже їм: "Шукаєте Ісуса, але Його нема! — Він встав, — воскрес". І так жінки були першими, що про Христове воскресення довідалися.

***

Були вчені, глибоко думаючі люди, що поважно застановлялися над приметами жінок, і дійшли до такого висновку.

"Коли жінка розумно вихована, коли вихована в ідейнім окруженню, то вона може піднестися ідейно багато вище, ніж може пересічно піднестися чоловік. Вона може твердіше, ніж чоловік, стояти ярі тім, що вона вважає за добре, гідне, потрібне, конечне. Вона віддає цілу свою душу для того, що вона вважає гідним і конче потрібним. Вона може піднестися так високо, що чоловікові тяжко так високо піднестися.

"Але коли жінка недбало вихована, вона може впасти багато нижче, ніж падають чоловіки".

З того виходить велика наука. Коли хочемо мати великих жінок, то дуже мусимо дбати про їх виховання. Коли великих жінок є мало, то це знак, що не було їх кому виховати. І тому хтось з розумних людей казав, що коли б всі матері були вихованні як треба, то за короткий час перемінили б цілий нарід на новий, на кращий. Вони виховали б нове покоління за інше, ніж було попереднє, — на розумне, на гідне, на поважніше. Таку можність мають жінки, коли б ту їх можність приготовити до праці.

***

Що так воно е, показує приклад жінок Мироносиць. Певне, що вони винесли з дому добре виховання, а чого їм бракувало, те доповнила Христова наука. Вони до Нього прислухувалися, а певне, що з Ним говорили і допитувалися. І Його слова приймали як дорогий скарб. Так росла в них та цінна сила, що виявлялася в них в часі Христового воскресення. Всі другі були залякані, зневі́рені, тільки не жінки. Не зважають, що Єрусалим настроєний проти Ісуса; не дбають, що з ними нема чоловіків, — вони самі йдуть до гробу Того, Хто був їх великим Учителем. Хіба можуть Його забути? Лякі люди Його вбили, але Він живе в їх щирих серцях. Коли приходили і слухали Його живого, то чому не мають прийти до Нього помершого тілом? Його наука живе в їх серцях.

І Церква, пригадуючи тих жінок Мироносиць, передає нам з ними велику науку. А за те, що вони так поважали науку свого Учителя, їх імена стали також безсмертними. Вони на видному місці записані в історії великих жінок.

НЕДІЛЯ РОЗСЛАБЛЕНОГО

Величавий образ гідности перших християн подають нам Діяння Апостолів.

Говориться, що ап. Петро зайшов "до святих" в Лідді і там оздоровив Енея, що вже 8 літ був слабий. "До святих" значить: до християн, бо тоді всі християни уважалися святими. Дальше запросили Петра до Йопії, де померла дуже побожна християнка Тавита, звана також Доркою. Коли ж Петро прийшов, то — "обступили його вдови, плакали і показували сорочки й одежу, що зробила для них Дорка". І Петро Дорку воскресив. Тут бачимо якими гідними були тодішні християни.

***

В Євангелії говориться, що в Єрусалимі була цілюща купіль. Час від часу ангел порушав там воду, а хто перший зі слабих по тім увійшов до води, то ставав здоровим. І були там домики, де лежали слабі, а між ними один був вже 38 літ слабий. Підійшов до Нього Ісус і каже: Хочеш бути здоровим?" А слабий: "Хочу, та поки вспію дійти до води, то вже другий вліз". І каже Ісус: "Встань, візьми постіль і йди". — І чоловік став здоровим.

А тому що то була субота, то дехто казав оздоровленому: "Субота, отже не вільно нічого нести". Чоловік же каже: "Хто мене оздоровив, Той сказав: "Візьми постіль і йди": Та не знав чоловік хто його оздоровив; довідався про те аж пізніше, коли Ісус побачив його в церкві і каже: "Ти здоровий. Не гріши більше, щоб гірше не сталось." Видно, що чоловік сам був причиною своєї слабости. Жив нерозумно, жив негідно, а це довело його до великої слабости.

НЕДІЛЯ САМАРЯНКИ

В Апостолі цієї неділі згадується гарний приклад дбалости одних християн за других. До Антіохії, де проповідував Павло і Варнава, прийшов чоловік і говорив, що буде голод. Тоді християни зібрали поміж собою, що могли, і післали Тим, що в Юдеї. Так дбали одні про других.

В Євангелії читаємо, що Христос прийшов з учениками в Самарянську околицю, де було місто Сихар, і відпочивав поза містом коло криниці. А ученики пішли до міста.

Приходить тоді жінка самарянка за водою, і каже Ісус: "Подай мені води". Жінка здивувалася, бо жиди вважали самарян за поган і їх ненавиділи. І каже жінка: "Бачу, що ти жид, то як ти можеш від мене воду пити?" На те Христос: "Коли б ти знала Мене, то просила б у Мене води, і Я дав би тобі води живої". І відповіла жінка: "Адже ж криниця глибока, як же ти води досягнув би?" На те Христос: "Хто не цю воду, то знов захоче пити, а хто напється Моєї води, не буде більше хотіти пити".

Тоді жінка: "Дай мені такої води, щоб я не приходила сюди по воду". Тут говорить Ісус: "Рідя і прийди сюди з чоловіком твоїм". Коли жінка відповіла, що чоловіка не має, говорить Ісус: "Ти вже мала пять чоловіків, а тепер ні одного". Тоді жінка: "Бачу, що ти пророк. Наші батьки кажуть, що поклонятися Богу треба на отій горі, а ви — що в Єрусалимі", на що знов Христос: "Приходить час, що важним буде, щоб поклонятися Богу духом і правдою на кожнім місці".

І Христос вийвив жінці хто Він такий. Тоді жінка покликала людей з міста, кажучи: "Ходіть і подивіться на Чоловіка, який сказав мені, що я недоброго зробила".

***

Що ж важне тут бачимо? Найперше, що в Христа всі люди були однаковими людьми, бо вони — люди. Христос каже, що ані жидівський Єрусалим, ані свята гора самарян не є така важна перед Богом, як щирість душі людей, і праведні їх діла, де ті люди не були б.

Друге — щирість жінки. Вона не ображується, коли Христос вказав на прогріхи її життя. Вона рада, що Христос звернув їй на те увагу. Вона Христа за те поважає. І людям признається, що Христос сказав її, що вона недоброго зробила. Душа в неї була добра. Вона вміла застановитись над тим, що Христос говорив. Не ображувалась. І певне, що опісля вона вже на себе більше вважала.

І ще важне, що Христос не говорив їй: Покидай самарян і переходь до жидів; ні! Він сказав: "Будь гідною там, де ти стоїш, — служи Богу духом і правдою, а подобаєшся Богу".

Як дуже рікнилася наука Христа від науки жидів, які думали, що Бог лише їх одних любить, лише ними клопочеться, а всіх других ненавидить, як і вони. Хто служить Богу духом і правдою, той для Христа був гідним чоловіком.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Веніямін Констан, відомий письменник і політичний промовець, користувався у дитинстві приблизно такою самою опікою. Його батько не спочував цікавій науці і бажав, щоб син учився на його очах під керівництвом найбільших професорів.

"Одному з них, — оповідає Веніямін Констан, — прийшла до голови щаслива думка придумувати спільно со мною нову мову". Я захопився цією ідеєю, і ми почали складати азбуку. Професор впровадив туди грецькі літери. З них ми складали слова, які були звичайними грецькими словами, а я думав, що творив їх сам. Так склали ми цілий словник. Я вже знав багато грецьких слів, і ми почали підводити їх під певні приписи, яких творцем я вважав себе, і таким чином навчився грецької граматики".

Очевидно, що таке пильне виховання мусіло принести блискучі наслідки.

Яка різниця між тільки-що згаданими щасливими і тими вбогими дітьми, яких доля примушує самих журитися про своє життя! Наприклад, Фрагонар — відомий маляр — пише про себе: "Природа, кинувши мене в це життя, сказала: "Ну, маленький, влаштовуйся, як можеш!" І я влаштувався!"

Петро Боргезе, італійський маляр п'ятнадцятого століття, якого звуть батьком перспективи, тому що він перший дійшов у своїх образах до правильности розміщення предметів, походив із заможної й поважної родини. Франческа, його мати, відмовилася вдруге вийти заміж, і цілком віддалася вихованню сина.

Петро спочатку виявляв великі вдібності до математики, але потім переважила любов до рисунків і малювання. Маючи п'ятнадцять років, він стає вже відомим маляром. Згодом йому доручено розмалювати Ватикан. Багато його образів потім заступлено творами Рафаеля, але завдяки тим, що остались, можемо судити, що це був дуже талановитий мистець.

Одначе не даремно будете щукати його ім'я в історії мистецтва; там ви знайдете інше ім'я — Петро де ля Франческа. Це ім'я прийняв маляр як подяку для своєї бідної матері.

Досі ми бачили тільки заможних родичів, які підтримували талант своїх дітей. Але знайдемо таких і серед бідніших людей.

Антін Герарді, другий італійський маляр, був сином бідного робітника. Коли батько побачив нахил сина до малярства, він не противився йому. Навпаки, він почав мірою змоги щадити гроші на виїзд сина до Риму. Але в старій столиці жаден маляр не хотів прийняти хлопця за учня, і батько через брак грошей мусів вертатись додому. Сина йому вдалось примістити у знайомого огородника, який згодився годувати хлопчика в заміну за поміч у праці.

Так молодий Герарді взявся за лопату й підпинаючки. Праця не забирала йому всього часу, і в вільні хвилини він міг рисувати та малювати.

Випадково познайомився він із торгівцем образами. Той запропонував Герарді працювати в нього над відмальовуванням різних образів і статуй. За це давав йому щовечора бохничок хліба, щоб мав на другий день чим харчуватися.

Одного разу цей визискувач помітив свого талановитого „наймита" до пальта якогось багача. Там він лишив його перед якоюсь мармуровою статуєю й наказав відрисувати її. Господар пальта побачив молодого маляра, зацікавився й почав його розпитувати. Щирі відповіді малого сподобалися кардиналові, він запікавився ним і віддав його на науку до славного маляра Петра де Кортоне.

Цей маляр також тільки завдяки щасливому випадкові міг віддатися своєму покликанню.

Петро де Кортоне був сином пастуха з Тоскани. Як і Антін Лебель гонив він кози на пасовище і там рисував вуглем на камінню і шматками на піску. Одного гарного ранку пішов він до Флоренції, щоб відвідати одного з товаришів, що служив у пекарні якогось кардинала. Треба зазначити, що цей товариш щиро вірив у талант Петра і обіцяв йому перед своїм відходом на службу всяку допомогу, яку тільки зможе йому дати.

Дійсно, він прийняв його до свого кутка десь на горищі кардинальської палати і за протязі двох років діймав з ним ложе і скромну їжу, яку діставав з останків кардинальського стола. Цей гарний хлопчина віддавав Петрові навіть ті невеличкі гроші, що заробляв, на пензлі, олівці та папір. Що ж робив Петро? — Він цілими днями ходив по Флоренції і рисував, рисував... Він копіював усе гарне, що бачив. А ввечорі вертався до нужденного кутка, де розвішував на стінах твори того дня.

Петро де Кортоне став відомим і дуже заможним. Але серед почестей і багатства не забув про свого доброго товариша, який так прислужився йому під час нужди й самітности.

Ставши багатим, звелів він вибудувати собі величаву палату і під час будови брав часто попід руку бувшого помічника кухаря, який сам тепер був уже кухарем, та говорив: „Ходім, друже, подивимося, як посувається справа в нашим домом".

Якщо Антін Герарді не став таким заможним і поважним, як його учитель Петро де Кортоне, то це не залежало від браку таланту в нього. Він занадто був артистом у душі, щоб заробляти на своїх образах. Малював тільки тоді, коли приходило надхнення, а на замовлення ніколи нічого не робив. Також уникав він почестей і завжди відмовлявся малим. Як тільки станув на ноги, зараз же приїхав до себе свого бідного батька й вони почали жити разом, дякуючи долі за все, що вона їм давала.

Поведінка того бідного найманта, який так підтримував сина в малярстві, нагадує мені одного бідного німецького шевця — Вінкельмана. Він також, зауваживши любов сина свого Якима до науки, не стримував його, але навпаки — став думати, як би то віддати його до школи. Коли шевець захворів і його відвезли до шпиталю, то серед страждань він мучився тільки тим, що наука сина переривається через цю хворобу. Але директор тієї школи, де вчився молодий Вінкельман, дозволив йому вчитися безплатно. Дуже скоро, ще перед кінцем курсу, виявився в Якима надзвичайний нахил і цікавість до археології.

Він мав шіснадцять років, коли директор великої колегії в Берліні взяв його за гувернера до своїх дітей. Всі гроші, що заробляв, Яким висилав батькові, як справедливий зворот видатків на його виховання. А батько був щасливий, бачучи, як здійснюються його мрії. Яким Вінкельман не переставав одначе учитися, подорожувати і працювати й далі. Це молодим його можна вже було трактувати як найбільш ученого археолога свого часу. Він лишив по собі багато серіозних праць, особливо ж з історії мистецтва.

Ще прикład батьківської посвяти виявляє англійський муляр Блекьок. Він мав невеличку освіту, але був звичайнісеньким мудрем.

Мав він сина, який захворів на віспу й осліп у сьомім місяці життя. Батько ще більше похопав бідного каліку й постановив зайнятися особливо пильно його освітою. Кілька добрих друзів допомагали йому. Дитині читали, розказували й розум і душу. До школи не можна було посилати хлопчика, але діти сусідів щовечора приходили до нього й говорили, чого навчилися того дня в школі. По черзі вони читали йому байки, вірші, а пізніше оповідання й поеми. Хоч багато уваги звертали на слізного, але часто таки зіставався він на самоті й нудився. Одного такого дня з'явилася в нього думка перекласти віршами оповідання, що чув напередодні від товариша. Йому було тоді коло десяти літ Правду кажучи, це мусіли бути дуже невдалі вірші, бо хлопець не знов ніяких правил щодо складання віршів. Але цим зайнявся його батько, який почав пильно студіювати закони поетичної мови і ось у два роки з'являється перший збірник віршів слізного Томи Блекьока. Це було початком його слави. Після того видано ще кілька його книжок. Ім'я й твори Блекьока відомі ще й досі в Англії. Вмер він 1791 року.

Батько найславнішого маляра Рафаеля сам був маляром і хоч доля його не була щасливa, то все ж не старався відвернути сина від малярства.

(Далі буде)

Продаються
ТРИРАМЕННІ ХРЕСТИКИ
гарно золочені
для ношення на одежі,
Ціна 50 ц. один.
Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

чинностей і рішень Руского Провінціонального Собора в Галичині". Львів 1897 р.).

Рим постійно намагається переконати українців, щоб вони виреклися свого українсько-православного обряду, бо це, мовляв, з вірою нічого спільного не має, і тільки прості темні люди приязуються до обряду. Про це вже писав польсько-католицький єпископ Ліковський.

Подібно писав уніятський єпископ Никита Будка — "Епископи галицких Русинів" в книжці "Правила руско-Католицької Церкви в Канаді" (Вінніпег 1915). З погордою до нас уніятських вірних він пише ось що: **"Для простого народа віра, обряд і народність, се нерозлучні добра** (а не для простого? — ред. В.). **За зміною обряду слідує у нашого народа і зміна народности.** Проте змушувати народ до пріняровлення до латобряду, се в очах загалу, латинщити нашу Церков і винародовлювати Русинів (в як в очах не-загалу? — ред. В.). Звідси ненависть, а навіть страшні братовбійчі війни поміж Русинами і Поляками, і поміж Русинами уніятами і шизматиками; звідси і завжди проти Апостольської Столиці і Унії, що-ее вони провадять до винародовлення Русинів і до златинщення руської Церкви". І вовче своїх священників еп. Будка, щоб вони переконували вірних, що важний не обряд, а важна віра, що обряд нічого спільного з національністю не має. "Треба отже нам поучати відповідно нарід о его християнських обовязках (римських! — ред. В.), о сім, що **віра і народність се річи зовсім відрубні, та з натиском повтарять, що часове пріняровлення до латинського обряду не потягає ніяк за собою зміни обряду".**

Значить, еп. Будка пішов на підступ, і намовляє нібито тільки до часової зміни обряду.

Щодо календаря, еп. Будка каже: **"Апостольська Столиця позволила Русинам в цілій Канаді, без огляду на се чи есть де руська церков або священик, чи ні, заховати дні сьвяточні і пости після звичаю і дисципліни місцевостей, в яких они перебувають"** (за латинським обрядом — ред. В.). — Цей дозвіл Риму — це властиво наказ.

Там таки еп. Будка каже: **"Великий хрест на церкві має бути одноramенний** (латинський — ред. В.), **а деби людя конечно домагалися трираменного хреста там, після обставин, може сьвященик на се позволити, о скільо се домагане не крие в собі змагань шизматицьких".**

— Отже, ясно: треба мацати грунт: — де уніятські вірні твердо тримаються українського обряду, там покищо треба уступити. Бо вони могли б покинути Рим. Щодо Іконостасу, то він **"мусить однак мати окрему апробату Ординариту".** Цікава річ: не вівтар, не престіл, ні що інше, а тільки Іконостас мусить підлягати затвердженню єпископа. А єпископ може затвердити або й ні. Бо єпископ, видно, рядо допускає брак Іконостасів, коли каже: **"Тільки де нема Іконостаса, можуть там бути поміщені два намісні образи"** (стор. 52). Значить, де нема Іконостаса, то там його усунули, а єпископ цього не заборонив і не звелів його назад поставити. Для нього це на руку. — Уніятські вірні не знають про цю таємну політику свого церковного ...ля маскують згадані **"Правила"** еп. Будки були таємні; про це сказано у вступі до них:

"Книжка ся есть друкована виключно для ужитку наших сьвящеників. Не вільно ей продавати, чи давати кому другому, як лише руському сьвященикові в Канаді апробованому руським Епископом". — Щоб вірні не знали, що поза їх плечима готовлять замах на їх обряд. Чому цей замах в Канаді? Бо тут ще не було Української Православної Церкви, отже не було українського сторожа для рідного обряду. А відколи Укр. Православна Церква в Канаді відродилася, вона почала розкривати підступно-руйницьку протиукраїнську роботу Риму, і уніятський провід почав відворот, який він очевидно вважав за тимчасовий.

Щодо України, то Рим сподівався, що там не тільки Українська Православна Церква, але й українсько-православне віра буде большевиками винищена. "Нова Зоря" у Львові, "Український Робітник" у Канаді 1939 р. писали, що в Україні під большевиками останеться "духова пустиня", отже не буде кому боронити українського обряду. З такого обрахунку і в Галичині почав був Рим щораз більше розкривати свої карти латинізації.

Але не так сталося, як гадалося. В Канаді відродилася Українська Православна Церква. В Україні, не зважаючи на жорстокості переслідування, нарід твердо зберігав свою віру як грунт для нового відродження Української Православної Церкви в недалекому майбутньому.

Все це заскочило Рим. Цікаво, чому? Коли розвій випадків пішов своїм нормальним шляхом, — інакше й бути не могло. — Заскочений у своїй засліпленості Рим почав трубити відворот від винищення українського обряду, — відворот тимчасовий, нещирий. І ось в квітні ц. р. в Келґарі уніятський священик о. Шкварок, промовляючи в заступстві еп. Ніла Саварина, закликає уніятських священиків триматися українського обряду. Чому? Чи може з патріотично-релігійних мотивів? Ні! Він каже, що Рим готовить свої місії на Україну, а там люди "не знають іншого обряду" крім українського. — Властиво ж, треба сказати: **не хотять признати латинства!** — Значить, о. Шкварок виразно сказав, що поворот до українського обряду наказує Рим тимчасово для своєї політики, хоч він ненавидить наш обряд, і коли б опанував цілу Україну, то наш обряд знищив би.

Після щирости о. Шкварка (якою б ця щирість сумною не була!) "патріотичне" зворушення о. д-ра П. Градюка, що уніятам треба святкувати **"по старому"** разом з цілим українським народом, який ідучи на свою національну і релігійну Голгофту, за брязком кайдан навіть і не думає про "поступ" у календарній справі", звучить дуже сміхенно й фальшиво. При чому тут в о. Градюка "національна Голгофта", коли о. Шкварок виявив, що тут диктує "гешефт" Риму? Комічно й нещасно виглядає уніятський священик, що закликає до рідного обряду вірних, які того священика змушують триматися рідного обряду.

Ці короткі висновання загально й побіжно пролили світло на нову тактику Риму в спекульованні українським обрядом. З розвитком випадків у цій справі будуть подавані дальші висновання.

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ
НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ
передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.
Ціна лише $125.00.
Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

НА ПРЕС. ФОНД "ВІСТНИКА"

ВАНКУВЕР, Б. К. — З похорону бл. п. Василя Гуцуляка, збірку переслав п. П. Мельничук $15.00
САНДЕНЦ, Алта. — З похорону бл. п. Лідії Мельничук, збірку переслав п. С. Здріль 10.00
ЕДМОНТОН, Алта. Пан О. Щотко 5.00
САНДАВН, Ман. — З нагоди хрещення Теодора сина Теодора й Василини Фещук, збірку переслав о. Горгіша .. 5.00
МОНТРЕАЛ, Кве. — З приняття п-ва Йосипа й Марії Савчук з нагоди набуття їх власної хати, збірку переслав п. Ґ. Пасіка 5.00
НІЯГАРА ФАЛС, Онт. — З похорону бл. п. С. Олексюка, збірку переслав п. Н. Мізіброцький 5.00
ГАБАРД, Саск. — З нагоди 50-літнього ювілею подружнього п-ва Клепаків, збірку переслав п. Іван Фульмес 5.00
НЕЙТАЛ, Б.К. Пані Паскевич ... 2.00
ЕДМОНТОН, Алта. П. Маларчук 2.00
ШОРТДЕЙЛ, Ман. Пані Г. Фаріон 2.00
ОШАВА, Онт. П. Семенів 1.00
МОНТРЕАЛ, Кве. Микола Сич .. 1.00
ТУ ГИЛС, Алта. Ник. Довганюк 1.00
НЮ ТОРОНТО, Степан Довганюк 1.00
БРЕНДОН, Ман. П. Шмігельський 1.00

Адміністрація "Вістника" щиро дякує усім жертводавцям за їх щирі пожертви, а зокрема дякуємо усім тим, які перепроваджують збірки на пресовий фонд та взагалі трудяться в користь Видавництва "Вістника".

АДМІНІСТРАЦІЯ "ВІСТНИКА".

Продається книжка в англійській мові
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH
(Українці та їх Церква)
Написав Прот. П. Білон
Перевів на англійську мову о. С. П. Сиччич.
У зміст книжки входить коротка історія Української Православної Церкви, опис головніших обрядів та катехистичні відомости. Особливо надається для молоді!
Ціна 75 ц.
Замовлення й гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ЛІКВІДАЦІЯ, ЧИ САМОЛІКВІДАЦІЯ?

"Вістник" вже не раз звертав увагу на очевидний факт, що Рим провадить прихильну для Москви політику. Поневолені Москвою народи папа Пій XII. називає "народами Росії". Цей же папа молився за здоровля Сталіна. Своє цьогорічне Великодне послання видав теж і по-московськи. Щоб не дразнити Москви, Рим вживає слова "русини", а не українці.Папа Пій XII. вчиться московської мови, вивчає психологію москалів та агітує проти атомових зброєнь — так само як і Москва: Рим видлив жемків в окрему від українців унітську Церкву і підтримує серед них московські перекомпанія. Рим невеличку групу московських емігрантів, що прийняли католицтво, обсилає по школах і місійних станицях більшими ласками віж українців.

Найбільший місіонар католицтва на американському континенті, єп. Шін прилюдно не признає України, а підлещується до москалів.

Фактів римської московофільства є дуже багато. Вони є на наших очах тепер і ведуться ще з давніших часів.

Ми стали свідками, що папа Пій XII, єп. Шін, заступник кардинала Спелмана в Нью Йорку, заявляють ось що: воля волюсть московського комуніста, ніж християнина Заходу. Дальше, унітські україномовні часописи ("Америка", "Шлях" і т. д.) містять статті, в яких провідні члени Католицької Акції оправдують московський терор та імперіялізм як "бич Божий" (кару Божу) на грішний світ! Отже цим виправдують криваві діла Москви.

Все це робиться для того, що Рим готовиться до своєї місії на сході Европи і хоче здійснити свою стару мрію — навернути на католицтво Москву, і за це Рим готов принести в жертву все, а найперше — Україну.

❦

Розуміється, провід унітської Церкви та провід Католицької Акції з наказу Риму так само мусить виконувати цю москвофільську політику.

Один із найновіших доказів цього бачимо в статті василіянина о. М. Соловія п. н. "Як дійшло до знищення УАПЦ в Україні?" ("Світло", квітень 1956 р.). В цій статті о. М. Соловій є один з розділів під вимовним наголовком **"Самоліквідація УАПЦ 1930 р."**

Свої висновки о. Соловій робить, як каже, "на основі історичного твору В. Липківського". Автор о. Соловій хоче переконати читача, що нібито сам митр. В. Липківський говорив про "самоліквідацію" Української Автокефальної Православної Церкви в Україні 1930 року. Для того о. Соловій наводить відповідні цитати з книжки митр. В. Липківського. Одначе в тих цитатах бачимо ось що: 1. духовний провід (митр. В. Липківський, митр. М. Борецький та інші) стояли на висоті свого завдання; 2. щодо світського проводу, то його ширша основа була повязана з членами Спілки Визволення України — значить, з загалом найкращих провідних людей; 3. у всеукраїнськи Православни Церковни Ради виявилися деякі одиниці на керівних становищах, що дістались туди в ролі агентів ДПУ — підсіяні більшевиками для знищення УАПЦ; 4. агенти ДПУ викликали з УАПЦ найкращих ієрархів та світських членів, бо більшевики хотіли розвалити УАПЦ, але ці вороги Церкви тим самим "самі себе виключили з УАПЦ", отже фактично не були членами Церкви; 5. більшевики зліквідували основну масу духовних і світських членів проводу УАПЦ; 6. таким чином в рядах проводу УАПЦ було знищено опозицію, отже тим самим фактично було знищено провід УАПЦ; 7. після того більшевицькі агенти вже не мали в проводі УАПЦ належної опозиції, яка була знищена, і ліквідатори на Собор: 28—29 січня 1930 р., з більшевицького наказу зробили формальною урядову "ліквідацію УАПЦ", бо вони **зліквідували на папері те, що вже фактично було раніш зліквідоване більшевицьким терором.**

Так виглядають висновки з свідчення митр. Липківського. Чи є це "самоліквідація" Української Автокефальної Православної Церкви? Ні, це ліквідація, — УАПЦ зліквідували більшевики.

❦

Католицькій Акції ходить про це, щоб доказати, що нібито не більшевики зліквідували УАПЦ, а вона зліквідувала себе, бо, мовляв, видно не мала сильних моральних підстав існування через "соборноправну анархію". А більшевики, виходить на думку о. Соловія, тут "невинні"!

Тим самим само собою виходить, **що о. Соловій хоч-не-хоч виправдує більшевицьку Москву, а оскаржує Українську Автокефальну Православну Церкву.**

Дальше, о. Соловій за підставу своїх міркувань бере книжку митр. В. Липківського і подані в ній цитати фальшиво висяюе. Митр. В. Липківський, як на московсько - більшевицькі обставини, писав сміливо, і за свою правду та сміливе її голошення заплатив своїм життям. Але навіть у цьому випадку треба памятати, що писання митр. В. Липківського нерехолили через сувору цензуру Чека. І тому митр. В. Липківський не міг належно висвітлити всієї правди — як більшевики знищили УАПЦ. А одначе для о. М. Соловія кожне слово й вислів у цензурований більшевиками книжці є "міродайним", коли о. Соловієві треба вдарити по УАПЦ.

Таким чином о. Соловій вчить читачів "Світла", що вони так само приймали за правдиві всі ці видані в Совєтах книжки, де говориться про самоліквідацію греко-католицької Церкви в Галичині, що описано в книжці "Діяння Собору греко-католицької Церкви у Львові 8—10 березня 1946. Видання Президії Собору. Львів 1946".

На 128 сторінці цієї книжки сказано, що цей **"Собор постановив відкинути постанови Берестейського Собору з 1596 р., зліквідувати унію, відірватись від Ватикану і повернутись до нашої батьківської святої православної віри".**

Якщо о. Соловій, з благословення й з наказу Риму, жорстоку ліквідацію більшевиками називає "самоліквідацією", то з таким же правом, і з ще більшим, постанови Львівського Собору з 1946 р. можна назвати **самоліквідацією греко-католицької (унітської) Церкви в Галичині.**

На цьому Соборі самих делегатів — священиків (бувших унітів) з Галичини було 216; були ще й світські.

Були ці духовні й світські делегати противники чи прихильники повороту до православної віри? У згаданій книжці сказано: "З запрошених противників возз'єднання ніхто не прибув на Собор". Цим сказано, що на Собор прибули ці, хто хотів вернутися до православної віри, а хто не хотів, той на Собор не прибув.

Як і проф. М. Чубатий, так і о. М. Соловій, коли атакують Українську Православну Церкву, покликаються на свідчення видані в Совєтах і вважають ці свідчення за правдиві. Тож звертаємо їм увагу, що в Совєтах видають свідчення не лише про УАПЦ, **але й про унітську Церкву і наводять докази, що вона зліквідувалася з волі духовенства і вірних.** — Маємо цим свідченим вірити чи ні?

Коли єпископат унітської Церкви не хотів повернутися до православної віри, то він пішов до вязниці (хоч не був знищений, як єпископат УАПЦ, значить — не був для більшевиків такий грізний!).

Якщо вийти з заложення, що на Львівський Собор 1946 р. духовні і світські делегати були більшевиками змушені прибути й підписувати постанови, то стаємо перед питанням, чому не далися змусити до цього унітські єпископи? Виходило б може, що як маса духовних делегатів і священників були дуже хиткими людьми. З того слідувало б, що в унітській Церкві була маса нетвердих у католицтві і хитких духом душпастирів! А якщо вони були хиткі й шукали вигоди, то їм було б вигідніше виректися священства взагалі, що більшевики дуже радо бачать; чому ж вони одначе лишилися при релігії і Церкві, але православній?

Можна допустити теж, що більшевицька треба було, щоб унітські священики — ці "хиткіші" — покинцо не вирікалися священства, а вернулися до православної віри. Але після того стаємо перед питанням: хто ж змушує мільйони вірних, бувших "унітів", ходити тепер до православних церков? Адже сама унітська преса пише про це, що в Совєтах діє безбожна пропаганда; і в Галичині теж організовано провадиться атеїстична робота проти всякої релігії, отже й проти православної. Тому в більшевиків мигдо бачений той, хто не ходить до жадної церкви. Значить, маси бувших "унітських" вірних ходять до православних церков з нараженням своєї безпеки — а проте вони ходять. Чи сидять більшевики робітників і колгоспників ходити до церкви, в даному випадку — православної?

Тут знову ставимо питання: є це ліквідація чи самоліквідація унітської Церкви?

Ми є рішуче проти того

"Руська Православна Церква" з осідком у Москві накидала свою владу українському населенню в Галичині, але ми не є проти повороту до православної віри, якщо цей поворот не є насильним.

Віра і церковна юрисдикція — це не одне й те саме. Коли український народ у Галичині повернувся до православної віри, то це ще не значить, що він хоче належати до "Руської Православної Церкви", яку йому накинено силою. Але й у цьому сумному випадку накинення народові влади "Руської Церкви" треба пригадатися собі ходи історії. Унію 1596 р. Рим і Польща силою накинули Україні аж по Київ. Але ці "унітяи" повернулися до православної віри 1839 року, коли ці землі від Польщі перейшли до Росії. Повернувшись до православної віри, "унітяи" на цих землях так само стали в 1839 р. залежними від московської Церкви. Одначе Москва тут перечислялася; нащадки тих, які з унії повернулися назад до православної віри, москалями не стали, але й до Риму теж не вернулися, але творили свою Українську Православну Церкву — незалежну від Риму й Москви.

На такий момент очікує і православне населення Галичини.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

ТАЄМНИЦЯ

Питає мене сусідка-німка:

— Чи є російські єзуїти?

— Є кажу: Хрущова, Булганін і вся большевицька партія.

—Я не про це питаю, — каже вона. — Чи в православних є монашчі чини Єзуїтів.

— Мені здається, що нема.

А сусідка показує мені журнал „Лайф": — Дивіться, а це що?

Дивлюся: — священики в православних облачинях, з довгими бородами, з довгими розпущеними косами.

— Це "русіи батюшка", — пояснює сусідка. — Вони відправляють Богослужения; тут щось написано, але я не читаю по-англійськи.

Я прочитав їй і виснував:

— Це католицькі єзуїти. Вони переодягнулися за православних священників, позапускали бороди й коси, навчилися російської мови і правлять св. Літургію в православному обряді. Вони готовляться на католицьку місію в Росію.

А чого вони попереодягалися за "русіш батюшка", коли вони єзуїти?

— Вчасне й попереодягалися тому, що вони єзуїти. Вони хотять, щоб російни думали, що вони не єзуїти, а російські священики.

— А чи вони так само поженяться і будуть мати "русіш матушка"?

— Цього не знаю.

— А чи їхні бороди і коси натуральні, чи штучні почіпляли?

— Думаю, що натуральні. Штучні не виглядн. Якби прийшлося втікати, то могли б їх потубити.

— А коли ж вони хотять їхати в Росію?

— Вони найперше в Україну хотять їхати, не в Росію. Але тоді, як большевиків не буде.

— А чого ж їм чекати? Вони могли б тепер їхати.

— Тепер большевики переслідують релігію.

— А чого ж їм боятися, коли вони вміють маскуватися? Вони могли б почіпляти собі "советіше роте щтерне" (советські червоні зірки)!

— Це нічого не поможе.

— А скажіть мені, — питає моя простодушна сусідка, — чому єзуїти лишають свій "католіше" обряд і переходять на православний. Чи їм вільно міняти обряд?

— Видно, що вільно. Ім не важний обряд, коли треба дану Церкву піддати під владу папи.

— Розумію, — каже сусідка. — То вони можуть попереодягатися теж за буддійських та ісламських духовників, коли б їхали на католицьку місію в Індію чи в Туреію. Це цікаво! Я й не знала, що під владою папи могли б бути не тільки християни, але й буддисти, ісламці, брамани і жиди, аби вони признали владу папи. Шкода, що я не бачила ще єзуїтів, переодягнених за рабінів, з Талмудами й Торами в руках.

— Сумніваюся, чи вони за буддійців, ісламців чи рабінів переодягаються.

— Чому? — недовірливо питає сусідка. — Чи думаете, що це нічого не поможе? Якщо б єзуїти сказали, що вони жидівські патріоти, шанують жидівську традицію, навчилися б по-жидівськи, святкували б шабас, кучки, Йом Кіпур і т. д., то жиди їм повірили б.

— Ні, це повіряли б їм ні індійці, ні турки, ні арабн, ні жиди; не повірять ні українці, ні білороси, ні москалі. Тільки серед одного народу православної віри є невеличка частинка, яка вірить переодягненим єзуїтам.

— Серед котрого це народу?

— Не можу сказати.

— Скажіть, це цікаво! — наполягає сусідка.

— Це таємниця, — кажу.

— Я не вірю, щоб це могла бути таємниця. Чому ви не хочете сказати? Може це індіяни?

— Ні!

— Негри?

— Ні! Це білої раси. А та його частинка, що її заворожили єзуїти, перебуває поза межами рідного краю.

— То скажіть же!

— Не можу!

— Чому?

— Пані, не питайте, бо не скажу; мені соромно за них!

Назар Полин.

КНИЖКИ!

В Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути такі книжки:

АЗОР — оповідання з часів Ісуса Христа — 48 стор. ор. Прот. С. В. Савчук. Ціна $ .15
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Християнства (на мімеографі), 106 стор. 2.00
АПОСТОЛ — на всі неділі і свята цілого року — 232 стор. Оправлений. Ціна 5.00
АРХИЕРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ ЯК ВІЗИТАЦІЯ — Митрополит Іларіон — 80 стор. Ціна 1.00
БІБЛІЙНІ ОПОВІДАННЯ СТАРОГО ЗАПОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна ..... .75
ВЕЛИКІ РОКОВИНИ — 20-ліття Юбілей УГПЦК — 224 стор. Ціна ..... .50
ВЕЛИКОПОСТНІ СЛУЖЕННЯ — видання друге — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна 1.00
ВИФЛЄЄМ — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук — 48 стор. Ціна ..... .20
ВІЗАНТІЯ Й УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 98 стор. Ціна ..... .25
ДЕСЯТЬ БІБЛІЙНИХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук. 63 стор. Ціна ..... .25
ДОДАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Прокимни, Аллилуя та Величання — 36 стор. Ціна ..... .25
ДЬКІВСЬКІ НОТИ — Збірник Церковного Співу на Нотах — (на мімеографі). 67 стор. Ціна 3.00
ЖИТТЯ ПРОСАФАТА КУНІЦЕВИЧА — Прот. В. Кудрик. 190 стор. Ціна ..... .50
ЗЛОЧОБОГОРСТВО — історично-догматична монографія — Митрополит Іларіон — 240 стор. Ціна 1.00
ІСТОРИЧНІ МАТЕРЯЛИ ДО ІСТОРАВ УНІЇ — Прот. В. Кудрик — 154 стор. Ціна .50
КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР ПРИЯВНИК ПРАВОСЛАВІЄ, а не Католицтво, — Митрополит Іларіон — 32 стор. Ціна ..... .10
КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Старий Заповіт) Арх. Ігор. — Стор. 45. Ціна .80
КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Д. Дорошенко — 100 стор. Ціна 1.00
ЛІТУРГІКА — (Дяківський Курс) — Прот. Є. Гришина (на мімеографі) — 40 стор. Ціна 1.00
МАЛОВІДОМЕ — з історії унітської Церкви. — Прот. о. В. Кудрик — Том І — 254 стор. Ціна ..... .75
Том II — 286 стор. Ціна ..... .75
Том III — 232 стор. Ціна ..... .75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна 2.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир" в чорній оправі, червоні або золоті тисни. Ціна 4.00
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна .....
МОЛИТОВНИК — „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати до:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

КНИЖКИ!

НАПРЕСТОЛЬНА ЄВАНГЕЛІЯ — Ціна — $125.00
ОНТОХ — або Восьмигласник видання УГПЦК — 194 стор. Ціна 5.00
ПОДІЛ ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Капітальна монографія — Митр. Іларіон — 384 стор. Ціна 1.50
ПОКАЯННИЙ ВЕЛИКИЙ КАНОН св. Андрея Критського — 68 стор. Ціна 1.00
ПОМІЖНИК ПОМЕРШИХ, для родин. 26 шнур. Ціна ..... .50
ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УГПЦК — 1955 — 136 сторін. — Ціна 2.00
ПРОТОКОЛ НАД ЧИНОМ ЧЕРНЧОГО СОБОРУ УГПЦК — 1951 — 102 стор. Ціна ..... .50
ПРОТОКОЛ СЬОМОГО СОБОРУ УГПЦК — 1935 — 90 стор. Ціна ..... .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік — стор. 240. Ціна 1.00
РІДНА НИВА — Календар — за 1954 рік. Стор. 334. Ціна ..... .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 206. Ціна ..... .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1952 рік. Стор. 160. Ціна ..... .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор. 160. Ціна ..... .25
СЛУЖБИ БОЖІ СТРАСНОГО ТИЖНЯ — (на мімеографі). — 46 стор. Ціна 2.00
СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик — 21 стор. Ціна 1.00
СЛУЖБА СВ. ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ — князеві українському — 18 стор. Ціна .75
СЛУЖЕБНИК — видання УАПЦ на еміграції — 189 стор. Ціна 2.00
СТАТУТ І ПРАВИЛА УГПЦК — 77 стор. Ціна .50
ТРЕБНИК. Частина І., в чорній оправі з золотими тисками, 340 стор. Ціна 6.50
ТРЕБНИК — Частина І., брошурований. 340 стор. Ціна 3.00
ТРИРАМЕННИЙ ХРЕСТ — Історично-археологічна студія, з 41 малюнком, Митрополита Іларіона. Стор. 100. Ціна 1.00
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH — (Окраїнці й їх Церква — в англійській мові) — о. П. Бакон. 42 стор. Ціна ..... .75
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 180 стор. Ціна ..... .75
ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для академій — на нотах. Прот. В. Сікорав. 13 стор. Ціна 1.00
ЧАРТЕР І СТАТУТ УГПЦК — 40 стор. Ціна .50
ЧУЖА РУКА, або хто вас руйнує (про унію) — Прот. о. В. Кудрик. 208 стор. Ціна .50
ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — д-р В. Антонович. 110 стор. Ціна ..... .50
ЯК ПРАВИТИ СВ. ЛІТУРГІЮ — Митрополит Іларіон — 48 стор. Ціна 2.00
ЯК ПОВОДИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 72 стор. Ціна .25

НАСТУП ШЛЯХОМ ВІДСТУПУ

В інформативному листку п. н. "Вісті для вірних української греко-католицької парафії св. Юрія в Едмонтоні", ч., 15, 3 квітня 1956, настоятель згаданої парафії, о. д-р Павло Градюк, помістив заклик до уніятів, що його містимо без змін:

КОЛИ Ж СВЯТКУВАТИ ВЕЛИКДЕНЬ?

Багато людей стоїть тепер на роздоріжжу і не знають, що робити. Коли святкувати Великдень? Чи по "новому" разом з французьким, англійцями і поляками, чи по "старому" разом з цілим українським народом, який здучи на свою національну і релігійну Голгофту, за бризкотом кайдан взивть і не думає про "поступ" у календарній справі, хочби з тої причини, що годі спитати про це думки всіх віруючих українців, а про нові рішення годі було б повідомити усіх, що на далекій Сибірі і в недоступній Лубянці, хотіли б заспівати враз з цілим народом радісну пісню "Христос Воскресе".

Нажаль, якась маленька частина українців, яка не мала на думці інтересів цілої нації і цілої Церкви, а лиш свою приватну "ангоду", почала святкувати Великдень тоді, коли захотіла.

Вживаю вислову "коли захотіла", бо ж і тоді інакше назвати таку церковну анархію. Без благословення вищої церковної влади, без перечислення Пасхалій, без знання давних церковних приписів про святкування Великодня, а лиш для власної вигоди — то вислів анархія в ще дуже поміркований. З українського боку це звичайне відступство від загальної лінії цілого українського народу.

Коли направду має бути Великдень? Цю справу порішив Перший Вселенський Собор в Нікеї 325 року. За його рішенням Великдень має бути святкований в першу неділю по весняній повні місяця, а якби на цю неділю припала жидівська Пасха, то святкування Великодня треба пересунути на одну неділю дальше. Весна починається 21. березня (3. квітня н. ст.). Отже коли б на цей день випала повня місяця, а завтра на другий день була неділя, то Великдень випадабби на 22-го березня (4. квітня н. ст.)—Це був би найраншій Великдень. Якби знов повня припала 20. квітня (3. травня н. ст.) то тоді Великдень буде у найближчу неділю, значить може бути навіть 25. квітня (8. травня н. ст.). Це був би найпізніший Великдень. Загалом Великодні Свята можуть припасти на протязі 35 днів, залежно від першої весняної повні.

Це рішення прийняла ціла Церква. Пізніше латинський обряд почав відступати від постанови Нікейського Собору і святкує телер Пасху в першу неділю по весняній повні (21. березня н. ст.) без огляду на те, чи збігається вона з жидівською Пасхою чи ні. Усі східні обряди, а в тому і український такої зміни рішень Вселенського Собору не прийняли і ніхто до того ніколи їх не склоновав.

Коли ж отже нині хтось хоче приймати т. зв. новий стиль, хай знає, що тут не йде вже лиш про числення 13 днів взад, але йде про подолтання традиції і виразне прийняття латинського способу вичислювання часу Великодня.

Що це є правда, то виствчить глянути в календар. Прим.: Календар "Світла" — Видавництво оо. Василіян, на рік 1955 на стор. 31 у відділі "Новий стиль" пише так: **"Пасхалія: Ключ граничний Т. В пасхалії шукай під роком 1955".** Значить "новий стиль" незгідний з нашою давною українською Пасхалією, а своєї ще не має, бо творці "реформи" не знали як числити Пасхалію і тому радше взяли латинську. А може це сталось тому, що в Альберті не було астрономічної обсерваторії і реформатори не знали коли буде повня...

Щоб хтось не думав, що це є говорено на вітер, то хай поцікавиться, що в Едмонтоні грецька церква св. Юрія, хоч має впроваджений новий стиль календаря, то Пасху святкує за старим східнім звичаєм, а не, все тоді, коли випадає "Істер".

Цих декілька уваг повинні дати відповідь на питання: Коли святкувати Великдень? **Святкувати його тоді, коли святкує цілий український нарід.** Коли хто робить інакше, то не тільки виломлюється з карних рядів українського народу, але і нарушує традицію, яка процвитає в Церкві ще від Першого Вселенського Собору в Нікеї від року 325.

Коли хтось хоче скористати з державних вільних днів на "Істер", випити келишок горівки і закусити ковбасою з хроном — може це зробити, але називати це Великоднем не лячить, бо празник Пасхи — це свято любови, а всякі новотвори вносять у нашу українську спільноту лиш непорозуміння і роздори.

З любовю в серці усунімо з поміж себе всякі роздори і всі разом з цілим українським народом співаймо на український Великдень радісну пісню "Христос Воскресе".

ПАРОХ.

***

О. д-р П. Градюк сказав у своїм заклику це, що сказано в 6. артикулі Берестейської унії з 1596 р., а саме епископи, що підписались за унію, заявили Римові: "Календар новий, як що не може бути по-старому, приймемо, однак без порушення Пасхалій і наших свят — так, як за єдности бувало (коли ще Рим не відділився був від Православної Церкви — ред. В.), бо маємо деякі свої особливі свята, яких панове римляни не мають, а саме 6 січня, що відбуваємо в память охрещення Христа Бога та об'явлення Бога Єдиного в Трійці, що в нас зветься Богоявленням".

Чому Рим покинув залишив був уніятам їх предківський українсько-православний обряд? Бо українці не хотіли латинського обряду приймати. Про це навіть свідчить польсько-католицький епископ Едвард Ліковський, пишучи: "Відомо, що схизматики не требували жадною зброєю, щоб тільки опогамити уніятських епископів перед народом і виставити унію на погорду. Між іншим пускали між народ фальшиві вісті, що унія є смертю для руського обряду і в містком до переходу на латинський обряд. Це використало для темного духовенства і для народу, привязаного більше до обряду, як до віри, якої не знали, щоб уникати унії. Щоб довести, що ці вісті не правдиві, папа 10 грудня 1615 року вислав на Русь заяву, що ніколи не було і не є наміром Апостольського Столиці в чімнебудь порушувати руські обряди, а тим менше заступати їх латинськими ("Берестейська унія 1596 р." Панянь 1896 р. Укр. переклад Львів 1916 р., стор. 210).

Поминаємо тут ворожий до українців тон польсько-католицького достойника. Важко тут стверднти факт, що й він не міг затаїти правди і мусів признатися, що українці сильно боронили свій новотвори вносять у нашу українську спільноту лиш непорозуміння і роздори.

З любовю в серці усунімо з поміж себе всякі роздори і всі разом з цілим українським народом співаймо на українській Великдень радісну пісню "Христос Воскресе".

ПАРОХ.

***

О. д-р П. Градюк сказав у своїм заклику це, що сказано в 6. артикулі Берестейської унії з 1596 р., а саме епископи, що підписались за унію, заявили Римові: "Календар новий, як що не може бути по-старому, приймемо, однак без порушення Пасхалій і наших свят — так, як за єдности бувало (коли ще Рим не відділився був від Православної Церкви — ред. В.), бо маємо деякі свої особливі свята, яких панове римляни не мають, а саме 6 січня, що відбуваємо в память охрещення Христа Бога та об'явлення Бога Єдиного в Трійці, що в нас зветься Богоявленням".

Чому Рим покинув залишив був уніятам їх предківський українсько-православний обряд? Бо українці не хотіли латинського обряду приймати. Про це навіть свідчить польсько-католицький епископ Едвард Ліковський, пишучи: "Відомо, що схизматики не требували жадною зброєю, щоб тільки опогамити уніятських епископів перед народом і виставити унію на погорду. Між іншим пускали між народ фальшиві вісті, що унія є смертю для руського обряду і в містком до переходу на латинський обряд. Це використало для темного духовенства і для народу, привязаного більше до обряду, як до віри, якої не знали, щоб уникати унії. Щоб довести, що ці вісті не правдиві, папа 10 грудня 1615 року вислав на Русь заяву, що ніколи не було і не є наміром Апостольського Столиці в чімнебудь порушувати руські обряди, а тим менше заступати їх латинськими ("Берестейська унія 1596 р." Панянь 1896 р. Укр. переклад Львів 1916 р., стор. 210).

Поминаємо тут ворожий до українців тон польсько-католицького достойника. Важко тут стверднти факт, що й він не міг затаїти правди і мусів признатися, що українці сильно боронили свій українсько-православний обряд, бо вважали, що він є одною з основних ознак їхньої національности. Папа залишив уніятам українсько-православний обряд не з пошани до нього, не з толерації, а з конечности — щоб хоч таким способом накинути свою владу українцям. Де уніятський священик вирікався свого обряду і переходив на латинство, там народ не йшов за ним, і залишався православним. І коли в 1624 р. майже всі Василіяни-уніяти виреклися українсько-православного обряду і перейшли на латинство, то з того приводу згаданий Ліковський пише: "Відступство Василіян від обряду було для унії більшим ударом, ніж переслідування унії з боку неуніятів" (стор. 251). З того часу (1624 р.) Рим почав змушувати й латинських священиків, особливо ж поляків, з чину Кармелітів та інших, переходити на православний обряд (стор. 251). Так замаскований латинізм мали намір легше затягнути українців під владу Риму. Але Рим був і є проти українсько-православного обряду в уніятів.

Уніятський священик д-р Юліян Пелеш, за католицьким епископом Смогоженським, наводить таке становище Риму: іконостаси в уніятських церквах не мають жадної цілі, — вони є тільки ознакою православія. Однак вони покинуто залишаються тому, що "незадинені русини" (православні) радо бачать їх в уніятів ("Dr. J. Pelesz: Geschichte der Union der ruthenische Kirche. Wien 1880, стор. 744).

О. д-р Ю. Пелеша обурює це, що Рим не з пошани до Іконостасів, а тільки для тимчасової політики покинуто спекулює ними, позбавляючи їх всякого релігійного значення. Рим, де тільки міг, непомітно для народу позавдяки до уніятського обряду багато латинських змін. До цього признається й сам провід римської Церкви (Див. "Додаток до

К О В Е Р Т К И

для переведення церковної колекти

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала коверткн з відповідними написом, для коверткової системи переведення церковної колекти підчас Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в коверткаx, на яких виписують свої імена й суму жертви. Цей коверт заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й при кінці року видає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року зложив на тацу. Такою посвідкою члени можуть виказуватися при сплаченню доходового податку.

Ціна коверток така:

За тисячу (1000) коверток—$8.50
За 500 коверток — — — — 4.50
За 100 коверток — — — — 1.00

Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ДОМАШНЄ І ШКІЛЬНЄ ВИХОВАННЯ

Нині приймається загальна думка, що виховання дає лише школа. Вдома мають дітей нагодувати, вбрати і на тім все кінчиться. А про те, що Дім повинен бути першою школою, не думають.

Недавно хтось в англійських шотландських (скотів) говорив, що в Шотляндії є 4 університети, але є ще і пятий найважніший, а то — Дім.

Але є люди, що про те цілком не думають. Навіть своєї мови вдома не навчають, і посилають дітей до Рідної Школи, щоб там своєї мови навчилися. Дивне диво! На гадку людям не приходить, що першою Рідною Школою для своєї мови є Дім, а не дальша Рідна Школа. Вона не є передусім і тільки для науки самої рідної мови.

Діти, що виходять з дому без своєї мови, в дальшій Рідній Школі своєї мови не багато навчаться; вони і самі там мало скористають, і другим перешкаджають. Рідна Школа, поза Домом, лише доповнює те, чого діти основно навчилися вдома.

***

Як же вдома вчити? — запитає хтось. вчити так, як свідомі і дбалі родичі вчать. Навчити своєї мови, навчити свого письма, навчити своїх пісень, навчити як мають гідно поводитися, навчити шанувати все своє, навчити релігійности скільки можна, — ось тут домашня наука. І є доми, де так дітей виховують. З таких домів виходять поважні й розумні діти.

Оповідає мені один з наших українців, що в його околиці є кілька французьких родин. То українська околиця. І казав він:

Був я в тих французів і Застав таке: мати посадить дітей рядочком і щось їм говорить та говорить, а вони уважно слухають.

Що мати говорила, він не розумів, але розумів, що вона їх вчить, — розказує, наказує, пояснює. Вона була для дітей діточою учителькою. Тут дім був університетом. Дальша школа лише доповняла те, чого дім навчив.

Знаю я доми, де родичі навчили дітей свого письма, що поки діти йшли до публичної школи, і діти завжди любили читати українські книжки, — оповідання, повісті, а то й дуже поважні книжки. Така була наука дому.

Нині знаю трох дівчат з фармів, що ходять до Манітобського університету, і читають українські книжки, навіть дуже поважні, як Історію України, Історію Української Літератури. Самі хочуть їх читати. Вчаться англійського і свого. І в англійській науці стоять дуже добре.

На таких виховав їх Дім, виховала мати. Хіба ж кожна мати, а принаймні друга-третя, не могла б так виховати? А коли б виховала, то яку славу здобула б і в своїх дітей і в усіх поважних людей!

Знаю таких, що і в місті подібно гарно дітей виховали. Місто їм не перешкодило.

***

Діти добре вдова виховані поважають родичів, поважають свій дім, поважають свою культуру, свій нарід. А зле виховані встидаються своїх родичів і всього свого. Знав я батька, якого дочка не хотіла з батьком йти до міста, бо він не говорить по-англійськи.

Але відомий мені теж інший випадок, не з українського життя. На студентську забаву хлопці попривозили дівчат, а один студент привіз свою стару матір. Його з насмішкою питають, хто це, а він каже: "То не звичайна жінка, то поважна заслужена жінка, більша між другі жінки". З нього знов підсміхаються, а він каже: "Це моя мати! Вона мене виховала, вона мене вчила як умыла, то хіба ж вона для мене на найважніша?"

То був добре виханий син. Який великий розум в нього був! Яка відвага! Чи не нам треба таких синів і дочок? Яких же нам треба?

***

Нині треба би Рідної Школи не для дітей, але найперше для родичів. А принаймні треба б про домашнє виховання багато говорити і писати. Говорити на відчитах і всюди. Треба б доброго підручника для домашнього виховання родичам. Не такого підручника, де говориться, що дітям треба лише розпуску, забав, комиків та спорту, а не треба тримати їх в руках. Таке "виховання" не потребує підручника і порадника. Для такого "виховання" не треба розуму.

Запитаймо: чи нинішні злочинці (а їх є багато!) мали добре домашнє виховання? Ні! Їх змалку пускали самопас, отже вони і дальше самопасом ходять. Хто ж тут винен? Дім винен! Родичі винні! І їх перших треба б за дітей карати.

Прадчик.

КАТОЛИЦЬКА АКЦІЯ ГОТОВИТЬСЯ НА УКРАЇНУ

"Канадійський Фармер" з 30 квітня ц. р. подав таку новинку:

"В Келгарі відбулася минулого тижня 10-та Конвенція Товариства Альбертійських Українців-Католиків "Просвіта". На конвенцію прибули делегати з цілої провінції, був запрошений епископ Ніль Саварин, але він не міг прибути, тому його заступав о. Шкварок.

О. Шкварок виголосив промову, в якій вказав на важність заховування східного обряду українськими католиками. Він сказав, що в разі великих змін в Советському Союзі, на Україну треба буде посилати місіонарів, які мусять бути обеднані зі східним обрядом, бо іншого обряду люди там не знають".

ПРИГАДАЙТЕ СОБІ...

Відоме, що унію поляки накинули частині України жорстоким насильством і проголосили її в Бересті 1596 р.

Найдовше проти унії боронилася Західна Україна — Перемишльська і Львівська епархії. Львів був найвагомішим осередком Української Православної Церкви під займанщиною давньої Польщі. Перемишльського епископа поляки змусили прийняти унію з Римом щойно 1692 р., себто 86 літ після проголошення унії Лольщею і Римом. Львівського епископа приневолили піддатися Римові щойно в 1700 році, Луцького епископа — в 1702 році. Останньою зломано було Львівську Ставропігію, що була заборолом Української Православної Церкви аж до 1708 року, себто повних 112 літ після насильної Берестейської унії.

ЗАЛИЦЯННЯ РИМУ ДО МУСУЛЬМАН

В Римі в так званій "Східно-Західній Осередок" (Центро Оріенте-Оксіденте). В цьому році відбувався там нараді членів проводу католицької Церкви, на які запрошено представників мусульманського світу. З католицького боку виступав кардинал Тапоні, патріярх грецки антіохійських католиків, а також кардинал Тіссеран, секретар Східної Конгрегації та інші.

Католик Епріко Інсабато, колишній посол, сказав до мусульманських представників: "Ми-повинні вже раз усунути всякі непорозуміння і щойно тоді зможуть християни (читай: католики!) і магомедани мати супроти себе вирозуміння та приязнь..."

— Що мусульмани на гачок Риму не підуть, це ясно. Але тут цікаве щось інше: Рим готов "приязнитися" навіть з мусульманами, а провід уніятської Церкви ширить ненависть до православних українців, а то й заборонює зустрічатися з ними, як бачимо з наказу о. Прийми в Бразилії т. і.

І ТОДІ БУЛА Б ВІЙНА

Деякі вчені застановляються, чи не можна б зробити такого літака, що летів би так скоро, як світло, — а світло летить 186 тисяч миль на секунду, а 670 мільйонів миль на годину. Тоді за короткий час чоловік міг би бути на місяці, на Марсі і скоро міг би додому вернутися. А коли б вибрався на день, на два, то відвідав би й далекі зорі.

Було б людям цікаво, і то все. Але були б і клопоти. Такі літаки зачіпали би один другого, як нині. Щось трапилося б, і літак з людьми пропадав би, та і сліду що них ніхто не знайшов би. А дальше почалися б війни за восьмий простір. Коли держави хотіли б забрати собі якнайбільшу часть місяця або Марса. Вовали б тудою ракети, атомічні бомби.

Коли б, наприклад, марсіяни мали такоож подібні літаки, то нападали б на землю, — а чи треба нам того? Чи не досить того, що тут нині маємо?

Були б і тоді такі переговори, як були в Ялті, в Тегерані, в Женеві, — але ще більші. Чи не досить нам тих безконечних і безкорисних переговорів, що нині маємо? Треба нам того?

М О Л И Т О В Н И К И

ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир",
в чорній оправі. Ціна $2.75
Молитовник „Добрий Пастир",
в чорній оправі, червоні або
золоті тиски. Ціна 4.00
Молитовник „Добрий Пастир",
в білій полотняній оправі,
золоченій. Ціна 6.50
Молитовник „Добрий Пастир",
в білій шкіряній оправі, золоченій. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей"
в полотняній чорній оправі.
Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

СПІЛЬНА РИСА КОМУНІЗМУ І КАТОЛИЦИЗМУ

Уніятський журнал "Свічадо" (квітень 1956) оспорює становище німецького історика Церкви — Вальтера Левеніха (Loewenich). У своїй книжці "Модерний католицизм" (1955) Левеніх сказав, що комунізм і католицизм мають спільну рису, обидва вони відзначаються тоталітаризмом, абсолютним характером.

— Треба додати, що Левеніх тут не є першим. Вдумчиві люди вже не раз стверджували, що між комунізмом і католицизмом є спільність у їх однакових ціллях — накинути свою тиранську владу світові й людині, і неперебірчиві способи до влади у них такі самі: хитрість, лукавство, очорнення, терор і т. п.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● В днях 12 і 13 квітня ц. р. в Едмонтоні, Альберта, відбувся перший Епархіяльний З'їзд Західної Єпархії УГПЦ в Канаді. З'їзд відбувся під проводом Впреосв. Митрополита Іларіона, Всеч. о. прот. д-р С. В. Савчука — голови президії Конзисторії, та Всеч. о. мітрата Е. Грищина — адміністратора Зах. Єпархії.

● Часопис „Український Самостійник" (Мюнхен, 18. 3. 1956) — орган націоналістів з-під стягу УГВР, помістив статтю п. в. „Експансія російської православної Церкви". Автор статті Лев Ребет розглядає справи ліквідації унії в Галичині, на Закарпатті, на Прягівщині й Буковині. — Він правильно говорить про насильне взяття тих бувших уніятських епархій до російської православної Церкви, але чомусь не хоче згадати, що унія була нашому народові, висловлю ворожою силою. Крім того, він промовчує, що насильне взяття до російської православної Церкви — це одна справа (трагічна), а поворот до рідної православної віри — це друга справа, яку треба оцінювати з точки погляду минулого й майбутнього — коли Україна буде знов самостійною. Коли уніятська Церква була залежна від Риму, ми вважали її за живу частину Української Православної Церкви, хилило поневолену Римом. Послідовно до того вважаємо її й тепер живою частиною Української Православної Церкви, хилило поневоленою Москвою. — Це справа ясна й бездискусійна.

● Відома письменниця Галина Журба видала книжку „Дядський світ" — автобіографічну розповідь (В-во „Перемога", Буенос Айрес, 1955). Там, між іншим, це раз живо підкреслено що правду, що „руські" вельможі, коли хто з них задля лакомства не щасного, щоб попасти у „вищу расу" — паньску, приймав унію та католицтво, то потім уже обовязково й ополяком став.

● Католицький кардинал — ординарій дієцезії Шікаго, ЗДА, заборонив своїм підлеглим парохінам-полякам співати в церквах польські побожні пісні, — щоб співали тільки англійські. — В переднього вений „моцарстовий" Польщі цей же кардинал наполегливо змушував бо українців вживати польські пісні. Отака політика Риму — хто сильніший, за тим він йде. Рим щойно хоче пробувати навернути Москву на католицтво, а вже тягне ва Москвою, проти України.

● Один з чеських адвокатів, який втік тепер з Чехословаччини, каже: в копальнях урану в Яхімові, в Чехословаччині, працюють сотні священників, запроторених більшевиками на примусову тяжку працю.

● Уніятські „Українські Вісті" (30. 4. 1956) повідомляють, що уніятський провід в Альберті пообіцяв вміна в статуті, уложеним ще Будкою в 1913 р. для парафіяльних громад. Ці зміни перш за все відносяться до термінології, назву „Ruthenian greek-catholic Parish of ..." Змінено на „Української греко-католицька церква в ..." А принципово статут внесено: „Католицька Церква, українського обряду, в злуці з Апостольським Престолом у Римі". — Все це тільки для ... парафій, а в Римі незмінно стоїть "Ruthenі uniti" (рутенці-уніяти).

● В днях 17 і 18 березня ц. р. відбувся чергований церковний з'їзд представників парафій і духовенства Української Православної Церкви в Бразилії, під проводом адміністратора УАПЦ на Бразилію о. митр. прот. Ф. Кульчинського. З огляду на пекучу потребу нових священиків, рішено організувати повний теологічний курс.

● Конвенція Української Православної Ліги, 8-ої з черги, в ЗДА відбудеться 25-26 травня ц. р. у Вилмінгтоні, Дел., ЗДА.

● Українську православну громаду в Венесуелі, що померли о. Ковальчука, від грудня м. р. очолив прот. Олександер Довгань в Ангелі.

● Видатний український композитор і мистецький керівник Капелі Бандуристів Григорій Китастий на початку 1956 р. випустив друком свою нову працю — „Служба Божа" на чотириголосний мішаний хор.

З ДІЯЛЬНОСТИ ТЕОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ при Колегії св. Андрея в Вінніпегу

● Дня 25 березня ц. р., в Неділю Православія, Високопреосвященний Владика Митрополит Іларіон відправив Св. Архиєрейську Літургію в сослуженні о. М. Юрківського, о. диякн. С. Столярчука, о. диякн. І. Мельника, о. диякн. В. Дяксова та при допомозі 5-ох іподияконів-студентів Теологічного Факультету.

Під час сл. Літургії Високопреосвященний Владика Митрополит Іларіон виголосив сильне слово на тему: „Будівничі й рупники Православної Церкви".

За Св. Літургією. Впреосв. Владика Митрополит Іларіон висвятив в ієреї студента Богословської Академії в Вінніпегу, о. диякона С. Столярчука.

З цієї нагоди Управа Теологічного Товариства при Колегії св. Андрея в Вінніпегу висловлює нововисвяченому ієреєві С. Столярчукові найкращі побажання та бажає щасливого успіху в його праці на церковній ниві.

В рамках викладів з Історії Української Православної Церкви, яку викладає Впреосв. Владика Митрополит Іларіон на Теологічному Факультеті, було прочитано про тягом 1955-56 академічного року 17 рефератів з Історії Української Православної Церкви. Згадані реферати були солідно приготовлені й спричинилися у великій мірі для висвітлення джерел та історичних документів, які свідчать про це, що Православ'я Христова Віра. — це єдина правдива Христова Віра.

● Дня 10 квітня ц. р., о год. 8.30 вечора, в залі Катедри Пресв. Трійці, Відділ СУМК-у в Вінніпегу влаштував прийняття для богословів-абсольвентів. Це перед прийняттям відбулися збори СУМК-у, під час яких були запрошені до слова цьогорічні абсольвенти Теологічного Факультету, і вони в дуже теплих і щирих словах обіцяли на майбутнє постійну співпрацю й допомогу для СУМК-у. Під час зборів промовляє також до зібраних парох Катедри Пресвятої Трійці, Всеч. о. М. Юрківський та голова Відділу СУМК, панна Силвія Якимівщак. Вони запевнили богословів-абсольвентів, що докладатимуть всіх зусиль, щоб співпраця між СУМК-ом і Церквою завжди була такою, як це є необхідним для нашого дальшого духовного та культурно-освітнього розвитку.

● Дня 13 квітня ц. р. закінчилися виклади на Теологічному Факультеті при Колегії св. Андрея в Вінніпегу, а 16 квітня розпочалися тут річні іспити, які триватимуть до 27 квітня включно. Річні іспити пишуть всі студенти Теологічного Факультету.

● Дня 22 квітня ц. р. Високопреосвященний Владика Митрополит Іларіон відправив у Катедрі Пресв. Трійці Св. Архиєрейську Літургію в сослуженні о. М. Юрківського, о. С. Столярчука, о. диякн. І. Мельника, о. диякн. В. Дяксова та при допомозі 5-ох іподияконів-студентів Теологічного Факультету. Під час Св. Літургії Впреосв. Владика Митрополит виголосив сильну проповідь на тему: „Розвиток манастирів в Україні".

Після закінчення Св. Літургії Впреосв. Владика Митрополит в сослужені всіх вже згадамих, як також в сослужені прот. С. Гаруса, свяшр. Пресвятої Трійці. Повздомлення і жертви в сумі $22.00 переслав п. В. Г. Чопюк з Вакав, Саск.

Брендон, Ман. Всеч. о. Ю. Турженський переслав жертви на Катедру які були зібрані з нагоди прийняття по Таїнстві Хрещення в домі п-на Шурків в Брендон.

Тарнополь, Саск. Жертви в сумі $10.00 були зложені на новорічному святі в честь панства Хомиків з Тарнополь, Саск.

Від Катедри: Катедральна Управа зложує найсердечніші подяки всім тим щирим людям які зложили жертви на покриття згаданими збираннями. Кожному і кожній, що в їх честь справлялися прийняття бажаємо найкращих успіхів і щасливого життя. Всі ці імена записані в реєстр Катедри Пресвятої Трійці й залишаються як частина історія Катедри. — Ії любителів.

ребрав для Церкви голова Президії Конзисторії, митроф. прот. др С. В. Савчук, сказавши при тому слово подяки.

Іван Стус.

СОНЯШНЯ КУПЕЛЬ

Канора, Сиск. — Довга і тяжка зима зникла і прийшла весна. Настала нам пора готовитись до побуту в Дитячій Оселі, у сонячній й гарячі дні липня. Дітям, після шкільної лавки та книжки, така зміна корисна. Таких вакацій і розлуки з будівничими обовязками звичайного оточення діти очікують.

Управа Оселі Сонячної Купелі над озером Гуд Спірит, коло Канори, приготовляється прийняти цих дітей в неділю 30 червня, по полудні, в Оселі. Тоді Оселя заживе новим життям, у теплій воді, на гарячім піску, нечуче на Коней Айленд Нію Йорку, з тою різницею, що тут, серед природи в тишині і в спокою, де є багато вільного місця і без захоплення чужих людей, можна корисно посмакувати.

Дітям серед такого оточення, при допомозі науки релігії і молитов, неначе на береві Галилейського Моря, де сам Спаситель вітав і пригортав дитячу любов та обіцював їм Царство, будиться нова любов до життя і глибока справга на пізнання правд Божих і нових вартостей життя.

Приміщення приготовляється на 150 дітей, отож, діти, просить своїх родичів, щоб дозволили вам прийти до Осе лі цього року. Цього року прірва з озера до Вайт Сенріки більша, і це дає Управі запоруку, що цим разом не буде розливу озера, і тому цього року такі ранні приготування. В 1954 році прибуло 97 дітей, в 1955 році зголосилось 57 за десять днів оголошення, коли розлив поступився, а цього року провадяться приготування для приміщення більшого числа.

Родичі, зробіте свої можливості і приготовляйте дітей на ці вакації в Оселі. Нехай кошт побуту в Оселі нікого не задержує, бо ж не менше чоштує харчування своїх дітей вдома.

Для відкриття Оселі все вже готове, — цельти, заля, кухня, лижка і все конечне, а запрацювання учительського персоналу вже провадиться; остається лише при йняти аплікації дітей, за згодою батьків.

Дальше, Управа Оселі радо погоджується приймати дворідній пожертви від людей, які бажали б оплатити побут тієї дитини, що її батьки не в силі самі це зробити. Що постанову Управа зробила для опіки над сиротою чи іншою дитиною, яку жертводавець, парафія чи Управа Оселі виберє собі за дозволом родича чи опікуна, і ця дитина одержить повну опіку й увагу. На підставі досвіду з минулих років, ціни осмілюємось просити Добродіїв посилати пожертву якнайбільше, разом з виповненим формуляром, що поданий нижче: Тут залучую пожертву в сумі $10.00 на покриття коштів побуту дитини. (Імя .....
Прізвище .....)
на один тиждень при Оселі Сонячна Купель, і передаю аплікацію для ... о д о б р е н н я Управи цієї Оселі.
(Імя і прізвище жертводавця.
Адреса: .....)

Пожертви проситься посилати по адресі:

SUNNY SIDE BEACH,
c/o Rev. M. Bodnarchuk,
Box 425, Canora, Sask.

о. М. Боднарчук.

З ПОХОРОНУ НА ФОНД ЦЕРКВИ

З нагоди похорону бл. п. Параскеві Мельничук дня 29-го лютого ц. р., зібрано на фонд Церкви $9.00. Похоронне Богослужіння відправив Всеч. о. Д. Лучак, в церкві св. Дмитрія в Прут-Лужан

Нехай покійну Всемилостивий примістить в оселях праведних.

„НА МНОГІ ЛІТА"

З нагоди ювілейного свята в честь Всеч. Прот. Петра Стефюка, пароха округи Толстой, Ман., зложено жертви для Катедри в сумі $8.00.

Ст. Катеринс, Онт. В домі панства Боднарів відбулося прийняття при якому зложено жертви на Катедру в сумі $10.00. Жертви переслав Григорій Репільский.

Сондаун, Ман. З нагоди гостини й прийняття в домі Степана Бучери в Сондаун, Ман., тості виднесучи родинне свято жертвами на Катедру в сумі $8.00. Жертви переслав Георгій Скрумеда.

Принц Альберт, Саск. На 70-ту ювілею п. І. В. Лучків в Принц Альберт, Саск., переведено збірку жертв на Катедру Пресвятої Трійці. Повздомлення і жертви в сумі $22.00 переслав п. В. Г. Чопюк з Вакав, Саск.

Брендон, Ман. Всеч. о. Ю. Турженський переслав жертви на Катедру які були зібрані з нагоди прийняття по Таїнстві Хрещення в домі п-на Шурків в Брендон.

Тарнополь, Саск. Жертви в сумі $10.00 були зложені на ювілейному святі в честь панства Хомиків з Тарнополь, Саск.

Від Катедри: Катедральна Управа зложує найсердечніші подяки всім тим щирим людям які зложили жертви на покриття згаданими збираннями. Кожному і кожній, що в їх честь справлялися прийняття бажаємо найкращих успіхів і щасливого життя. Всі ці імена записані в реєстр Катедри Пресвятої Трійці й залишаються як частина історія Катедри. — Її любителів.

Від Церкви Св. Івана в Ошаві $15.00. З цієї суми призначено на „Укр. Голос" $7.50 і на „Вістник" $7.50.

Жертводавцям щире подяка, батькам і новохрещеній та всім, що були присутні, многих літ прожити.

Присутний.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

НИКОЛАЙ І. МЕХ

Ошава, Онт. — В пятницю, 23 грудня 1955 р., о год. 9.30 вечором помер тут на удар серця в своїй хаті бл. п. Николай І. Мех, прожившии 64 роки і 9 місяців. Походив покійний з села Кути, Золочівського повіту, Західна Україна. Уродився дня 15 березня 1891 року, прибув до Канади 1911 року й одружився 1913 року з Юлією Кандя. Перебував у Вінніпегу, Форт Вилямі, Гемптоні, а від 1927 року в Ошаві, де працював у фабриці Джонерал Моторс. Перебуваючи в Гемптоні, брав живу участь в українській православній громаді, яка тоді організувалась, а при бувши до Ошави, працював щиро в Товаристві ім. М. Грушевського і почав організувати з вишими однодумцями українську православну громаду, яка пізніше влучилась в громадою Різдва Пресвятої Богородиці в Ошаві. Він організував Взаїмну Поміч, відділ 33, та стає активним членом СУС. Бере живу участь від першого з'їзду СУС до кінця свого життя, а на останньому з'їзді був вибраний до Ширшої Ради СУС Східної Канади. Це жалів труду і грошей на народні цілі і на свою Церкву.

Здається, нема ані одної громади церковної в Онтаріо, а навіть в Монтреалі св. Софія, щоб не мали б жертви покійного. Всюди любив подіхати, щоб збільшити число українців православних, чи то на відкрита нових церков, чи на празники, чи на архиєрейські візитації. Від 1938 р. був дяком при Українській Греко-Православній Церкві Різдва Пресвятої Богородиці в Ошаві; рівночасно був там фінансовим секретарем, а також фінансовим секретарем 33 відділу Взаїмної Помочі. Був вибраний кілька разів делегатом на Собор своєї Церкви. Покійний полишив дружину, 4 дочки подружені й одну незамижку, 4 синів, трьох подружених і одного семітного, 7 внуків і одного правнука.

Дня 25 грудня з похоронного заведення привезено тіло покійного до парафіяльної залі, де вечером два священики відправили Панахиду і співав хор під проводом п. А. Лойка. Зала була переповнена. Коротку проповідь сказав о. парох і прощав покійного від СУС Канади п. Т. Гуменюк в Торонта.

В понеділок вечером перенесено тіло при великім здвизі людей до церкви і знову сказав проповідь о. М. Фик, парох церкви св. Івана в Ошаві.

У вівторок 27 грудня, о год. 10-ій рано почався похорон і Службу Божу відправили о. парох П. Затирянюк і о. парох М. Фик з церкви св. Івана. Церква не могла вмістити всіх, що прийшли востаннє відпровадити на вічний спочинок свого члена і друга. Службу Божу співав місцевий хор під проводом дирігента п. А. Лойка. Проповідь по українськи сказав о. парох, який прощав покійного від родини і всіх учасників, а о. М. Фик промовляв по англійськи, бо було багато неукраїнців. В церкві прощали покійного Н. Луцик від Взаїмної Помочі, відділу ч. 33, В. Григорик з Торонта від Взаїмної Помочі замість директора на Онтеріо, та п. Басюс від Східної Екзекутиви СУС з Гемптону.

По Відправі суминй похоронний похід рушив на цвинтар. Понад 100 авт відпроваджували покійного на вічний спочинок. На цвинтарі по відправі Панахиди та запечатанню гробу місцевий хор востаннє відспівав „Вічную Пам'ять". Востаннє попрощав покійного о. М. Д. Артим, голова 33 відділу Взаїмної Помочі, та о. парох від родини, друзів, приятелів і церковної громади, для якої покійний так багато трудився.

По похороні відбувся обід в парафіяльній залі, який приготовило Сестринство св. Анни. А по обіді промовляли ще і складали співчуття родині від себе і громад М. Наричий з Нівгара Фалс, І. Гуменюк з Торонта, С. Слоєк і Г. Тофин з Ню Торонта, двоюрідний брат Н. Мех з Содбері, Д. Недошитко і С. Задорожний з Ошави та Йосиф Михаловський від відділу СУС в Ошаві, а при кінці — священики, о. П. Затирянюк і о. М. Фик. Переведено збірку на місцеву церкву і з того удільно на „Український Голос" 10 дол. і на „Вістник" 5 дол.

Спи, Дорогий Друже, блаженним сном, а земля канадійська нехай буде легкою як перо. Вічная Тобі Память.

Учасник похорону.

Подяка

По утраті мойого дорогого мужа і батька дітей бл. п. Н. І. Меха, я бажаю щиро оцею дорогою заложити найсердечнішу подяку всім тим, що висловили або надіслали свої співчуття. Дякую щиро членам парафії Різдва Пресв. Богородиці, Зарядові і приятелям за вінки на могилу покійного. Дякую щиро Сестринству св. Анни при парафії за приготування обіду, та всім тим, які в якійнебудь спосіб допомагали улегшити

це велике горе в моїому житті та моїх дітей. Також дякую Тов. Взаємної Помочи, відділові 33, ТУС в Ошаві та Екзекутиві ТУС Сх. Канади. Зокрема дякую о. П. Запарницькові, як парохові Церкви Різдва Пресв. Богородиці, о. М. Фиксові, парохові церкви св. Івана, за похорони Відправи і проповіді. Спасибі вам всім за ваші ласки та доброту.

Дружина Юстина і діти.

ТЕОДОРА ГОЙ

Дрифтинг Ривер, Ман. — Теодора з дому Гой, замужна Максимець, а в другім подружжі Луцюк, відійшла у вічність дня 20 березня 1956 року на 90-тому році життя.

Покійна походила з села Пересла, Сокальського повіту в Україні. Там провела свої молоді літа, там одружилась з Іваном Максимцем, там же і повдовіла.

З подружжя було 6 дітей і всі вони, за винятком найстаршої дочки, що осталась на рідних землях, виїхали в Канаду. Тут провела вона 4-ох років, і він помер. Сини й доньки Теодори подружились і розійшлись по просторій Канаді, а Теодора, по смерти свого чоловіка, проживала у свого сина Дмитра Максимця, що є членом церковної громади і старшим братом в Дрифтинг Ривер, Ман.

Похорон пок. Теодори відбувся в суботу 24 березня а церкви св. Йоана на місцевій цвинтарі. При останньому служінні зібрано на незнаючий жінець $17.60, з чого $2.50 для „Вістника", а решта для місцевої церкви.

Хай Добрий Господь пошле вічний і блаженний спокій спочилій.

Вічна їй память!

Учасник похорону.

Подяка

Почуваємось до обовязку зложити нашу щиру подяку нашому пароховї, Всеч. о. О. Фиксові за відправлення Похорону. Дякуємо теж п. В. Щирбій, місцевому дякові. Дякуємо похоронному заведенню Егертсон, всім членам Церковної Громади, сусідам і знайомим, що взяли участь в похороні нашої мами, бабуні і прабабуні.

Іляк Максимець і родина.

ПЕТРО УХАЧ

Дня 4 лютого 1956 р. розлеслась сумна вістка, що помер у нещасливім випадку Петро Ухач. Він трапився в околиці Едсон, Алта, при тречі і там помер. Прожив лише 32 р. Полишив у смутку стареньких родичів, і брата Михайла, братову Віру і їх сина Данила, 4 роки, якого дуже любив, а також дядька і тітку (вуйка і вуйну), П. Магерських, і дядька (стрия) Яцкове.

Похоронне Богослужения відправив о. Хрустанек в капліці похоронного заведення Парк Мемориял в Едмонтон. Тліни останки покійного поховано в його окопиці Бонікорт. Поминковий обід відбувся в домі його родичів. При час обіду С. Здріль згадав про „Укр. Голос" і „Вістник" і п. Магера переївів цю думку в діло. Присутні зложили $35.00. З Того призначено $10.00 на „Укр. Голос", $10.00 на „Вістник", і $15.00 на Театру Св. Івана в Едмонтоні.

Учасникам похорону сердечна подяка за ці жертви, а покійному Петрові між нами Вічная Память!

Стефан Здріль, дяк.

ГЕЛЕНА ГАРАСИМ

Вінніпег. — 19 березня ц. р. по 4-літній недузі відійшла у вічність у Вікторія шпиталі Гелена Гарасим, з дому Фельцарук.

Покійна народилася в селі Красносільці, на Тернопільщині, в Західній Україні 13 листопада 1887 р. в бідній селянській родині. Матеріяльні заходи, а також безпросвітна задушливість, в якій було українське селянство під австрійською займанщиною в Галичині, де фактично правила польська шляхта і католицький клир, змусили покійну опустити рідну землю та шукати кращої долі в Канаді, до якої вона прибула в листопаді 1913 р. Тут вона вийшла заміж за Василя Гарасима 1916 р. В чоловік робітник, — людина дуже доброго серця й освідомлена самоосвітою, став їй моральною опорою в чужій стороні — бо разом, так би мовити, і чоловіком, і приятелем, і братом, і батьком.

Покійна була дуже лагідної, щирої і милої вдачі. Дім їх був вірище щастливого, тихого і лагідного подружнього життя.

Бог поблагословив їх сином-одинаком Петром, який одружився і пішов на своє власне господарство. Коли покійна Гелена занедужала, її чоловік лишив добре платну працю й опікувався нею особисто, щоб не здавати її на чиїні руки.

Покійна з теплою усмішкою терпеливо переносила свої терпіння, а в останньому часі вона з тугою мріяла, щоб дочекатися весняного сонця і квітів, які вона так любила, але не судилося.

Під час останніх Різдвяних Свят покійна слухали передавані по радіо Служби Божої з українського православного Собору св. Покрови у Вінніпегу і зі зворушення плакала. Після того вона попросила свого чоловіка, щоб по смерти хоронив її наш, себто український православний священик бо чоловік були уніятами, але в душі були такими ж православними, як і їх предки.

Чоловік сповнив волю покійної, — похоронив її український православний священик о протопресв. Г. Метюк — настоятель Собору св. Покрови у Вінніпегу.

Дня 20 березня увечорі в каплиці похоронного заведення Звенцовського о. Метюк відправив Панахиду при великому числі приятелів і знайомих родини Гарасимів. Полудню 21 березня цей же священик відправив Похорон і відправив її на вічний спочинок — на цвинтар Елмвуд у Вінніпегу. Чоловік, син, невістка, рідні, численні близькі та знайомі щиро оплакували покійницю. На Похороні гарну проповідь сказав про короткотривале життя на землі та про вічність у Бозі — о. Метюк. Недалекий сусід покійної з рідного краю (з околиці Збаража), а близький сусід з Вінніпегу, д-р Ю. Мулик-Луцик сказав зворушливе щире прощальне слово.

Після похорону чоловік покійної, п. Василь Гарасим з сином і невісткою запросили панотця і всіх присутніх на поминальний обід, що відбувся в настрої теплих згадок про покійну.

Прийми, Господи, слугу Свою Олену туди, де праведні спочивають, а земля канадійська хай буде їй легкою.

Присутній.

Подяка

Дякуємо всім, що приймали участь у відправі-обряді на вічний спочинок нашої дружини й мами — Гелени Гарасим; тим, що зложили вінки на могилу покійної і несли нам слово розради в найтяжчих для нас хвилинах, а зокрема дякуємо Всеч. о. о. Протопресвітерові Г. Метюкові за його правдиво християнську щиру духовну повіч.

Муж, сини і невістка.

ЮСТИНА МАКСИМЮК

По довгій і тяжкій недузі упокоїлася 4 лютого 1956 р. року в Мейбрій Юстина Максимюк. Покійна була примірною господинею, лагідної вдачі і все любила прийти з поміччю людям, за що її любила ціла околиця. В смутку залишила свого мужа Федора, прожившим з нею 35 літ.

З Парастасу в домі покійної 14 березня ц. р. зробив збірку о. Г. Криштанович на катедру Пресв. Трійці. — $11.00. Всім жертводавцям щира подяка, а покійній — Вічна їй Память!

о. Г. Криштанович.

КОЛЯДА. 1956.

Збірка Прот. Г. Васківа.

Келмар, Алта. По 2 дол.: С. Сікора, С. Олекшій, С. Мриглод, Д. Яремко, Н. Поповичі, М. Сікора, Д. Мадай, В. Шурко. По 1 дол.: Ю. Васюта, І. Когут, М. Віркун, Т. Чобоха, І. Осмак, С. Рубіш, Ю. Фіцович, пані В. Гаврили, В. Стурко, А. Манчак, Е. Чубоха, В. Лаба, В. Сич, І. Лаба, М. Мриглод, М. Фіцович, Катерина Васюта, Н. Сич, І. Захарко, Марко Мриглод. Разом $36.00.

Торсбі, Алта. Стефан Кіящук і І. І. Терлецький по 5 дол. По 1 дол.: М. Назар, О. Колодій, М. Хрунік, Н. Світлик, Єва Гарнш, М. Брендза, Д. Бабяк, пані А. Кіящук, А. Бабяк, А. Храновський, Н. Фаращук, С. Пирч, І. Марійка, М. Фаращук, В. Сташко, В. Адамець, І. Кіящук, Я. Мельничук, І. Шуманський. Дрібними 75 ц. Разом 29.75 дол.

Сібя Бія, Алта. В. Возняк (Вайлвуд) 2 дол. По 1 дол.: Анна Бладюк, А. Володько, В. Рудник, Н. Тарновець, В. Бяковичук, С. І. Володько, Р. Рудник, Ф. Самосоюок (Гайвейл), К. Андрощук, С. Онищук (Гайвейл), Г. Шевчук, І. Савівський, Т. Мулик (Вайлвуд), О. Кривлюк (Вайлвуд), В. Лемішка (Вайлвуд), М. Кардаш (Вайлвуд), Н. Н. (підпис нечитний). Дрібними 55 центів. Разом 21.55 дол.

Атабаска, Алта. По 1 дол.: Г. Російчук, К. Радовський, С. Тимчук, Н. Песківець, В. Романюк, пані Г. Фотій, Г. Російчук, В. Масіюх, А. Васильок, І. Лаврінюк (Едмонтон), Г. Фотій, С. Форчук, І. Малофій. Разом 13.00 дол.

Річмонд Парк, Алта. По 1 дол.: Ф. Хрущ, Єва Кравець, А. Богданівський, П. Кравець, В. Хрущ, Марія Качоровська, П. Шелепай, О. Кравець, С. Шелепай, И. Лащук. Дрібними 2.85 дол. Разом 12.85 дол.

Вайвуд, Алта. Пані Т. Чорномороць 2 дол. По 1 дол.: А. Пилипів, С. Артимюк, П. Шворак, Н. Бек (Нортвил), К. Гаврилюк. Дрібними 25 ц. Разом 7.25 дол.

Збірка о. А. М. Тетеренка.

Нипавин, Саск. Пан Г. Франко 2 дол. По 1 дол.: М. Глуханюк, В. Микитій, пані А. Бриндька, В. Пронич, І. Пронич, Р. Керницький, М. Мисик, П. Биць, Ф. Ніпавинський, М. Мохорук, І. Шутер, П. Григор, І. Сапотик (Кадворт). Дрібними 1.75 дол. Разом 16.75 дол.

Гронлянд (північ), Саск. По 1. дол.: В. Чорній, А. Гурський, І. Іванусь, К. Жук. Дрібними 2.25. Разом $6.25

Кадет, Саск. По 1 дол.: Марія Романіця, М. Романіця, Анна Козунь, А. Козунь, О. Пікуш. Разом 8 дол.

Збірка о. С. Зузака.

Ватсон, Саск. В. Мисків 2 дол. По 1 дол.: Д. Ілек, Г. Котик, П. Прокопець, Л. Ізловичі, П. Бокшован, Ф. Якубишин, П. Стрілець, П. Никифорук, І. Процко, В. Снятинський, Д. Магас, М. Чиж, Т. Романюк, Н. Мамчур, Н. Магас, М. Сакундяк, М. Снятинський. Дрібними 55 ц. Разом 19.55 дол.

Вадіна, Саск. С. Сирник 2 дол. По 1 дол.: Ю. Керелюк, І. Клевчук, Е. Дарковичі, В. Накрейко, А. Ядовичі, пані Я. Курелюк, пані В. Накрейко, М. Юрків, С. Ситко, А. Нахолат. Дрібними 75 ц. Разом 12.75 дол.

Рама, Саск. По 1 дол.: Г. Котик, П. Кравець, М. Крисак, К. Савчук, В. Романюк, П. Недільський, С. Котик, І. Котик, І. Савчук. Дрібними 50 ц. Разом 9.50 дол.

Фостон, Саск. По 1 дол.: І. Стронський, П. Малецак, І. Чайковський, І. Малецак, Г. Запорощький, А. Чурило, В. Пігула, А. Малецак. Дрібними 1.75 дол. Разом 9.75 дол.

Вімер, Саск. В. Романюк 2 дол. Д. Токарчук і дол. Разом 3 дол.

Додаткова збірка Прот. В. Апонюка.

Ст. Джуліян, Саск. По 1 дол. В. Чобганюк, О. Чобганюк, І. Мисюра, С. Бокшован, А. Калинюк. Разом 5 дол.

Елов Крік, Саск. П. Новак і П. Войціховський по 1 дол. Разом 2 дол.

Вакаа, Саск. Т. Гриневич 2 дол.

Кадворт, Саск. Г. Федчук 1 дол.

Збірка о. І. Магаса

Шортдейл, Ман. По 1 дол.: М. Герман, Марія Герман, І. Якимишин, П. Зловега, І. Кійко, В. Бавасюк і Г. Клапоущак. Разом 7 дол.

Додаткова збірка о. П. Сацюк

Громада Белис, Алта. $32 10
Громада Смокі Лейк, Алта. $3.00

Додаткова збірка о. С. П. Симчича.

Ванкувер, Б. К. По 2 дол.: Пані А. Гуцуляк, М. Гойдра і Ф. Мілан. По 1 дол.: І. Решетник, п-ні А. Чорний, А. Чернонога, Г. Берлод, П. Серюкас. Разом 11 дол.

Збірка о. В. Мельничука.

Кейленд, Алта. По 1 дол.: І. Андрійчук, В. Ілюк, Е. Іванчук, І. Фарус, С. Орлецький, І. Солодуха, Д. Орлецький, Т. Ілюк. Дрібними 1 дол. Разом 9 дол.

Збірка о. В. Слозара в громаді Саскатун, Саск. -$139.93.

Збірка Прот. С. Гребенюка.

Принс Альберт, Саск. М. Зюбрак 2 дол. По 1 дол.: М. Ріпак, Н. Чембул, М. Дмитрук, А. Чембул, Д. Хитик, С. Лупюк, П. Кардиш, І. Самика (Падовнук), пані С. Мзер, Ф. Марусик, В. Бартко, І. Бальон, Т. Паскарук, В. Романовин, Д. Лудик, В. Гаук, О. Фучко, С. Михайлюк, М. Дяк, Г. Підгайчук, М. Павлишин, О. Злинко, Д. Гринюк, І. Щербань, Д. Лупюк, Н. Н. Дрібними 3.70. Разом 31.70 дол.

Збірка о. С. Греділя

Мирнам, Алта. По 1 дол.: М. Семенюк, М. Ткачук, Ф. Максимюк, І. Костюк, Анна Місяничук, В. Мельник, нечитний підпис. О. Топольницький, Неслі Лявковська, Н. Кошовський, В. Лопатинюк, І. Артимович, М. Беднарський, К. Новальковський, М. Гребець, В. Котишин, В. Щербань, П. Кондрачук, В. Чапельський, М. А. Колісник, М. Качмар, І. Гуляб, А. Лупул, С. Плешка, В. Ільків, В. М. Сороканюк, С. Ільків, П. Павлущький, Д. П. Ільків, М. Гринів, І. Луканюк, А. Лизанюк, І. Костюк. Дрібними 3 65 дол. Разом $18.65.

Бросбо, Алта. По 1 дол.: Д. Танцук, М. Бабюк, І. Твердохід, А. Лупул, С. Плешка, В. Ф. Бойчук. Дрібними 2.50. Разом 8.50 дол.

Міссідора, Алта. По 1 дол.: Тарновецький, Н. Н. Дрібними 75 ц. Разом 23.75 дол.

Слава (північ), Алта. По 1 дол.: М. Вітчинк, п-во Калинчуки, Д. Рожка, І. Липка. Дрібними 1 дол. Разом $5.00

Збірка о. А. М. Тетеренка
КОНСИСТОРІЯ УГПЦК.
о. д-р С. В. Савчук, голова.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ в ВІННІПЕГУ

Української Грекo-Православної Церкви в Канаді

Фундатори Катедри

К. С. Продан, Вінніпег, (25) 200
Др. Елисавета Колісниченко, Вінніпег, (172) 150
Іван Ф. Райчиба, Прілейт, (125) 100
Павло К. Войтюк, Брендов, Ман. (300) 100
Герман Шевчук, Вінніпег, (58) 100
Іван Ю. Карасевич, Вінніпег (268) 100
Матвій Солоника, Вінніпег, (35) 30
Степан і Марта Ситко, Гендон, Саск. (87) 50
Петро Кдим, Вінніпег, (210) 50
Василь Носарчук, Саскатун, Саск. (130) 50
Микола Венгор, Вінніпег, (97) 50
Степан Пелешок, Балмертон, Онт. (161) 50
Лука Новосад, Саскатун, Саск. (105) 25
І. М. Ременда, Лек дю Боней, Ман (151) 25
Іван А. Негрич, Вайта, Ман. (170) 25
Іван Драбинятий, Вінніпег, (90) 25
Іван Юрків, Вінніпег, (147) 10
Ф. Греченюк, Фт. Френсес, Онт. (145) 10
Юрій Карасевич, Онкборн, Ман. (110) 10
Всеч. Прот. і Добр. Стратійчуки (152) 10
Володимир Карпець, Вінніпег, (104) 10
Іван і Софія Анака, Стінен, Саск. (133) 10
Іван і Софія Анака, Стінен, Саск. (143) 5
Кирило Левицький, Вінніпег, (307) 5
В. Г. Чопюк, Вакаа, Саск. (120) 5
Петро Маліцький, Ричард, Саск. (130) 5
Василь Федчук, Арран, Саск. (165) 5

Добродії Катедри:

Євген Анонійчук, Вінніпег. 75
Дмитро Данько, Вінніпег. 50
М. Шваюк, Онкборн, Ман. (5) 50
Василь Вентров, Вінніпег. 50
Олександер Іванчук, Вінніпег. (37) 25
Грегор Мачула, Вінніпег. (26) 25
Аксентій Тофан, Вінніпег. (28) 25
Дмитро Грицина, Мід, Онт. (50) 10
Ольга Масинин, Ріджайна, Саск. (55) 10
Дмитро Манчуленко, Вінніпег. (55) 10
Н. Дутка, Карібелй, Саск. (51) 10
Відділ О. Кобилянської, СУК, Вайта, Ман. (75) 10
Пилип Солдат, Саскатун, Саск. (50) 5
Степан П. Гередюс, Онкборн, Ман. (65) 5
Ілля Давидюк, Вінніпег. (50) 5
Павло Олеся Венгер, Виндзор, Онт. (76) 5
Степан Гута, Кокран, Онт. (68) 5

Почесні Братчики й Сестрицї
(цифри в дужках означають суму жертв зложених до часу проголошених тут жертв)

По $25.00:

Василь Боднарчук, Мус Джав, Саск.; Теодор Стасинин, Вінніпег (20); Володимир Новосад, Вінніпег (5); Мих. Ковальчук, Фт. Френсес, Онт. (15); Мартин Хелатурник, Онкборн, Ман.; Никола Кінар, Вадіна, Саск.; Дмитро Федак, Тафнел, Саск.; Таня Янчук, Вінніпег.; Полікарп Ярешко, Вінніпег (10); Громада Пресв. Трійці, Вайта, Ман.; Василь Гринилюк, Вінніпег (17).

По $20.00:

Іван Богоюс, Вінніпег (27); пані Анна Бойчук, Вінніпег, Антон Слонь, Онкборн, Ман. (25); Федір Омелько, Онкборн, Ман.; Андрій Мелецак, Фостон, Саск.; Яків Кирилюк, Вадіна, Саск.; Василь Галятовський, Флин Флон, Ман. (20).

По $15.00:

Семен і Анна Вичок, Вінніпег (15); Олекса Григорчук, Торонто; Лаврентій Янчук, Вінніпег.

По $11.00:

Олекса Топольницький, Ріджайна, Саск. (10).

По $10.00:

Дмитро Ківталка Скегар, Келвінгтон, Саск.; Анна Кизар, Келвінгтон, Саск.; Никола Тарновецький, Келвінгтон, Саск.; Петро Савчук, Кіламар, Саск.; Петро Накрейко, Куроки, Саск.; Михайло Сава, Куроки, Саск.; Іван Дарковичі, Куроки, Саск.; Василь Шипиняк, Ріджайна, Саск.; Іван Войтків, Ріджайна, Саск.; Іван Г. Кушнір, Ріджайна, Саск.; М. Сопик, Мус Джав, Саск.; Михайло Кузь, Онкборн, Ман. К. Н.; Олександер і Анна Бічар, Ейдевор, Саск.; Олександер Шиманський, Вінніпег.; Тома Нестор, Мус Джав, Саск.; Д. Шав, Мус Джав, Саск.; Євген Яголінський, Мус Джав, Саск.; Никола Нінчук, Анкола, Ман.; пані Марія Семайко, Виндзор, Онт.; Едвард Кобринович, Келовна, Б. К.; Сергій Озірянський, Вінніпег (3); В. Весоловський, Ріджайна, Саск. (35); Орест Пасека, Ріджайна, Саск. (20); Степан Захарук, Ріджайна, Саск. (10) Онуфрій Чолик, Ріджайна, Саск. (5); Н. Бучковський, Ріджайна, Саск. (20); Степан Онисько, Ріджайна, Саск. (30); Степан Надивайко, Мус Джав, Саск. (5); Степан Калитка, Крествуд, Саск. (25); Іван Назаревич, Мус Джав, Саск. (5); Іван Гнатишин, Саскатун, Саск. (10); Марія Козовик, Саскатун, Саск. (25); Іван Цьсуй, Саскатун, Саск. (10); Василь Скрайбер, Вінніпег (24); Марко Смеречанський, Вінніпег (35); Михайло Бородій, Онкборн, Ман. (30); Никола Будівський, Онкборн, Ман. (35); Никола Франко, Онкборн, Ман. (10); Франко Зюбрак, Онкборн, Ман. (15); Тома Івашко, Онкборн, Ман. (16); Григорій Бойчук, Онкборн, Ман. (15); Йосиф Ганкевич, Онт. (10); Антон Андрусяк, Лондон, Онт. (19); пані Марія Вагнар, Вінніпег (10); Арсеній Ф. Шумковський, Вінніпег (10); Яків Горбатюк, Вінніпег; К. Лиховський, Венкувер, Б. К; Никола Солончичий, Сенді Лейк, Ман. (33); І. Щербілюк, Вінніпег; Відділ 24, Взаємної Помочи, Вайта, Ман.; Укр. Народний Дім, Вайта, Ман., Ф. С. Леґенюк.

По $5.00:

Яків Гаський, Вадіна, Саск. (5); Никола Чумак, Торонто (30); Василь і Марія Лемко, Клер, Саск. (15); Василь і Анна Титор, Толстой, Ман. (25); Михайло Матіешин, Онкборн, Ман. (5); Михайло Борис, Фт. Вилліям, Онт. (5); пані А. Вишиванюка, Вінніпег (5); Іван Павлюк, Вінніпег (5); Никола Білінський, Вікта, Ман. (5); Іван Ісичишин, Ріджайна, Саск. (20); о. Г. Ференсів, Ріджайна, Саск. (32); Д. Кошман, Мус Джав, Саск. (10); Василь Шипиняк, Мус Джав, Саск. (20); М. Слозюр, Мус Джав, Саск. (10); М. Римар, Саскатун, Саск. (25); Михайло Іванців, Форт Вилліям, Онт. (10); Степан Дзюба, Вінніпег (40); Пилип Туткалюк, Вікта, Ман. (25); Антон Ковальчук, Онкборн, Ман. (10); Антон Друль, Онкборн, Ман. (20); Стах Бородій, Онкборн, Ман. (10); Іван Грицак, Онкборн, Ман. (20); Никола Зюбрак, Онкборн, Ман. (30); Наталка Стратійчук, Вінніпег (32); Іван Анонійчук, Вінніпег (23); В. Бакун, Вінніпег (25).

Варвара Михайленко, Саскатун, Саск. (10) 4
Антон Романчук, Петрі, Онт. (17) 3

Прихильники Катедри:

(Цифри в дужках означають суму жертв зложених до часу проголошеної тут жертви)

Ігор Безкачко, Вінніпег. $8.00

По $5.00:

Михайло Топала, Мус Джав, Саск.; В. Т. Веслик, Мус Джав, Саск.; Данило Любай, Вінніпег; Марія Білінська, Вікта, Ман.; Романна Міхничук, Вікта, Ман.; Никола Антонович, Онкборн, Ман.; Олександер Матіовський, Онкборн, Ман.; З Онборн, Ман. — Ілля Коваль, Володимир Вовк, М. Ле-

бединський, Вол. Друга., Андрій Самішський; Громада УГ ПЦ, Пошар Парк, Ман.; Іван Г. Мелешок, Лиллав, Саск.; Дмитро Мінцук, Кілмор, Саск. В. Накрейко, Курокі, Саск.; Василь Козак, Курокі, Саск.; Степан Галійчук, Мус Джав, Саск.; Іван Овсяник, Вінніпег; К. Гожда, Сифтон, Ман.; Федір Ігнатюк, Вінніпег.

По $4.00:

В. Городенчук, Мус Джав, Саск.; Мирослав Іващко, Овкборн, Ман.

По $3.00:

Василь Гнатів, Овкборн, Ман. (5); І. М. Лізанюковський, Мус Джав, Саск. (5); Федір Касюрак, Виндзор, Онт. (5)

По $2.00:

З Мус Джав, Саск. — Петро Дмитришин, Олекса Олійник, Василь Козак, Іван Мандзюк, Юлиян Радвинський (5), Кирило Возак, Григорій Весілин; Павло Білінський, Вікта, Ман.; Йосефа Тутканюк, Вікта, Ман.; Микола Польовий, Овкборн, Ман. (5); Іван Чайковський, Келвінгтон, Саск.; Михайло Шулько, Келвінгтон, Саск.; В. Довгань, Келвінгтон, Саск.; Петро Кисіль, Мус Джав, Саск.; Іван Романюк, Мус Джав, Саск.; Іван Кобилянський, Мус Джав, Саск. (5).

По $1.00:

Петро Штокалко, Мус Джав, Саск.; Л. Гудзінський, Саскатун, Саск.; Михайлина Ковалюк, Вікта, Ман.; Настя Дзюба, Овкборн, Ман.; Онуфрій Чеховий, Овкборн, Ман. Іван Джус, Овкборн, Ман.; Петро Жук, Вінніпег; Н. Е. Горчинський, Гемптон, Саск. (3); Н. Н.; Іван Ткачук, Ніагара Фалс, Онт.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Хвальна Редакціє „Вістника",

Тут не мою на думці повчувати українську пресу в Канаді і поза Канадою. Але хочу сказати правду, що мабуть всі газети чи журнали провадять таку лінію, від чого вони залежні, і тому вони не задовольняють своїх читачів; тому вони замовчують ту правду, яку кожний читач української преси хоче і повинен знати. Отже зрозуміло, що згадана преса не хоче наразити своїх достойників — провідників та деяких заслілених читачів.

Тому „Вістник" заслуговує на повне признання за його працю, бо зайнт „Вістника" релігійно-національний і політично-освітній; він в українських дусі висвітлює правду; його ідея — українців поза межами України скеровувати на рідну дорогу всього українського народу, а тою дорогою є наша рідна Українська Православна Церква себто Церква цілої Соборної України, і ця Церква дасть нашому народові єдність, волю та силу. В цій єдності незалежної від чужинця Церкви Бог вислухає многолітні благання українського народу, бо наша Церква дає нашому народові одну українську душу й одне серце.

Посилаю поштовий переказ на $3.00 передплати на „Вістник" і прошу вислати від четвертого числа, в якім є початок статті „Хижі вовки". Адресу подаю нижче.

З пошаною,
Вінніпег, 22. 4. 1956 **К. Ф.**

ПОДЯКА

Айтуна, Саск. — Щиро дякую всім, що привітали мене з днем народження.

Сердечно дякую панам: В. Смисенкові, Ю. Гребенюкові, і пані П. Смисенок за щирі вислови чи побажання в цей величний день; щиро дякую всім, що трудилися або чимбудь причинилися до цього свята; щиро дякую за гарний дарунок.

Цей день останеться в моїй памяті на ціле моє життя. Моїй Господа Бога, щоб Він за цей вияв любови і пошани до мене кріпив Вас здоровием на многі літа і щоб обдарував Вас усіма добродійствами та сподобив у этоді й любові працювати для рідної нашої Святої Православної Церкви й Народу.

о. Е. Т. Приступа.

ДОПОМОГОВИЙ ФОНД Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Всеч. о. Л. В. Дячина: Йорктон, Саск.	$18.00
Мазепа, Саск.	13.00
Кадлер, Саск.	5.00
(Разом $36.00)	
Всеч. о. Ю. Ференсів:	
Ріджайна, Саск.	9.50
Муз Джо, Саск.	4.50
Прілейт, Сак.	4.00
(Разом $18.00)	
Всеч. о. С. Греділь	
Мирнам, Алта.	6.12

о. О. ЛОВИЦЬКОГО
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Вест Форт
27. Неділя — Форт Вільям, Онт.
Тел. 3-8566, Форт Вільям, Онт.
Тел. 55

ПО НАЙНИЖЧІЙ ЦІНІ В МІСТІ

ШКІРИ НА ЧЕРЕВИКИ Й ЧОБОТИ!

Висилаєте лакунки рідним на Україну? Купіть їм добрячому шкіру на черевики чи чоботи. В нас можете вибрати чорний, жовтий чи бруватий колюр, підошви і інші додатки. Продаємо також хутєтвин з Чехословаччини по зниженій ціні. Заходіть до:

MONTREAL FUR CO.
502 Selkirk Ave., Winnipeg. — Phone 58-4445
СТЕПАН КУЦІНІР, власник

Порядки Богослужень:

ПІДВИНІПЕГСЬКИЙ
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Кінора, Онт., Дуфрост
27. Неділя — Капларфілд, Гомор
Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді,
7 St. James ave., Winnipeg 4.
Телефон: 56-5093

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — На Вітнаї (на гробі)
27. Неділя — Кумбор (на гробі)
Адреса: Box. 163. Гефорд, Саск.

о. ІВАНА МАГАСА
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Ленвак (Проводи)
22. Вівторок. Перенос мощів св. Миколая — Мезнат
27. Неділя — Гредівю
Адреса: Box 201, Робліи, Ман.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Роза
27. Неділя — Гарвентон
Адреса: Толстой, Ман.

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІЦІ
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Райта. Обслуга СУМК — Свято Матері.
27. Неділя — Арбакка (Нет. в Пов.) — Проводи
Адреса: Райта, Сак. Тел. 21.

о. В. АПОНЮКА
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Єлоа Крік
27. Неділя — Кадворт
Адреса: Box 4, Векаа, Саск.

о. Л. В. ДЯЧИНИ
ТРАВЕНЬ:
27. Неділя — Брокстон
27. Неділя — Мазепа
Адреса: 110 Велінгтон ave.
Тел. 32906 — Йорктон, Саск.

о. Г. ВАСИЛЬВА
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Торсбі
27. Неділя — Кламор
Адреса: 10644—112 Стріт. Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

о. І. ЗУБРИЦЬКОГО
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Крайгенд (Проводи)
20. Неділя. Вечірня і Проводи 4 год. по пол. — Норад
27. Неділя — Бойд (Проводи)
Адреса: Box 216, Лак Ла Біш, Алта.

о. А. ТЕТЕРЕНКА
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Мелфорт
27. Неділя — Нипавін
Адреса: Мелфорт, Саск., тел. 2447

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ТРАВЕНЬ
20. Неділя — Вонда
27. Неділя — Обен
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Фостон
27. Неділя —Кіер
Адреса: Ватсон, Саск.

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Вішарт
27. Неділя — Елмор
ЧЕРВЕНЬ:
3. Неділя — Тідор місто
10. Неділя — „Лідри"-(Лисенко)
14. Четв. Вознесіння — Мельничуки
15 Пятниця Івана Сучавського — „кого Кунгс" (храм)
17. Неділя — Жучкани
24. Неділя. Зел. Свята — Фоми Лейк
25. Понеділок. Св. Духа — Шіго місто (храм)
Адреса: Шіго. Саск., Box 53, Тел. 21

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА,
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Фоми Лейк
27. Неділя — кого Кущих
ЧЕРВЕНЬ:
3.Неділя — Шіго полуди.
10. Неділя — За Рікою
14. Четвер. Вознесіння — Вест Брук
17. Неділя — Винярд
24. Неділя. Зелені Свята — Інсінгер місто, храм.
25.Понеділок. Св. Духа — Інсінгер „Гейвей"
26. Вівторок. 3-ній ден: Зел. Свят — Фелдкін
Адреса: Шіго, Саск., Box 53, Тел. 21

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ:

15	В	2	Перех. м. Бориса і Гліба
16	С	3	†Смерть прп. Теодосія іг.
17	Ч	4	Пелагії сщмч. Силвана
18	П	5	Муч. Ірини, муч. Неофіта
19	С	6	†Прп. Ріона Почаївського
20	Н	7	Нед. Ваї. Яв. Чесн. Хреста
21	П	8	†Ап. Івана Богослова
22	В	9	Перен. мощів св. Миколая
23	С	10	†Ап. Симона Зилота
24	Ч	11	Рівнап. Кирила і Методія
25	П	12	Єпіфанія єп. Кіпру
26	С	13	Муч. Глікерії діви
27	Н	14	Нед. Розсл. Никити Печер.
28	П	15	†Здоління Великого
29	В	16	Теодора освященного
30	С	17	Преполов. Ап. Андроніка
31	Ч	18	Муч. діві: Текуси, Клавдії

ЧЕРВЕНЬ:

1	П	19	Патрикія єпископ. Ахаїк
2	С	20	Талалея муч. Олександра
3	Н	21	Н. Самар. †Рівнап. Конст.
4	П	22	Муч. Васіанова
5	В	23	Прпч. Михаїла Чорноризця
6	С	24	Прп. Симеона дивногорця
7	Ч	25	†Різ'я зч. гол. Івана Хрест.
8	П	26	Ап. Карпа і Лафея в 70-ти
9	С	27	Свщмч. Терапонта Сард.
10	Н	28	Н. Сліп Прп Никити Ісп
11	П	29	Прпмуч. Теодосії Діва
12	В	30	Прп. Ісаакія Далмат.
13	С	31	Ап Ерма з 70-ти
14	Ч	1	Вознесіння Господнє
15	П	2	Вмуч. Івана Сучавського

о. В. СЕНИШИНА
ТРАВЕНЬ
20. Неділя — Редвотер, проводи; Едзорія, проводи 4.30 по пол.
27. Неділя Радвей. Окружний Збір С.У.К.
Адреса: Box 128, Радвей. Алта. Телефон 10.

о. П. САЦЕВИЧА
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Смокі Лейк (Проводи); 4 год. Белік
20. Неділя — Вікана, о. Куліш — (Проводи)
27. Неділя — Спеден (Проводи)
ЧЕРВЕНЬ:
3. Неділя — Смокі Лейк
10. Неділя Боби Лейк (Проводи)
14. Четвер. Вознесіння — Смокі Лейк (храм)
17 Неділя — Белік
17 Неділя — Вікана, о. Куліш
24 Неділя. Пресв. Трійці — Спеден (храм)
25. Понеділок. Св. Духа — Стрий (храм)
Адреса: Box 308 Смокі Лейк, Алта.

о. ІВАНА МАРІВИ
ТРАВЕНЬ:
20 Неділя — Пайн Ривер
27 Неділя — Етельберт
Адреса: Box 71, Етельберт, Ман.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Норквей
27. Неділя — Свап Пайн
Адреса: Box 111, Гоуз, Саск.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Гудзі
27. Неділя — Габрія
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.
Тел. 57.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
ТРАВЕНЬ:
20—27 Неділі Брендон
Адреса 518 Пеннінг ave Тел. 2826

о. Я. РИБАЛКИ
ТРАВЕНЬ:
20. Неділя — Січ
27. Неділя — Овкборн
Адреса: Овкборн, Ман. Тел. 336

Устав Церковний

ТРАВЕНЬ:
20. Нед. Мироп. Гол. 2. УЄ Мар 16: 9-20. Літ. Діян: 1-7. Євап. Марка 15: 43-47, 16: 1-8.
27. Нед. Розсл. Гол. 3. УЄ Луки 24:1-12. Літ. Ак. Ді 9: 32-42. Євап. Івана 5: 1-15.
ЧЕРВЕНЬ:
3. Нед. Самар. Гол. 4. УЄ Ів. 20: 1-10. Літ. Діяння 11: 19-26 і 29-30. Євап. Івана 5: 5-42.
10. Нед. Сліпор. Голос 5. УЄ Іп. 20: 11-18. Літ. Ак. Діян. 16: 16-34. Євап. Івана 9: 1-38.
14. Вознесіння. УЄ Мар. 16: 9-20 Літ. Діян. 1: 1-12. Євап. Луки 24. 36-53.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., JUNE 1, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЧЕРВНЯ, 1956. ЧИСЛО (1015) 11

НАСЛІДКИ РЕЛІГІЙНОГО РОЗЛАМУ СЕРЕД ІНДУСІВ

Індусів нараховується коло 500 мільйонів. Серед них переважає буддійська релігія, яка стала теж основою їх культури. Але серед значної частини індусів поширилася теж ісламська (мусулманська) релігія. Здавалося б, що релігія — це одна справа, а національність — друга. Тим часом так воно є тільки в бажаннях, а життя диктує свої закони. Різниця релігій витворила серед індусів і національно-політичне розбиття. Індуси мусулмани почали вважати себе за окрему націю, і по 2-ій світовій війні створили окрему від Індії державу — Пакістан (коло 70 мільйонів індусів-мусулман). Тим державам, яким залежить на розбитті єдности індійців, радо поспішили визнати пакістанців за "окремий" нарід (докази в потребі знайдуться!) і за окрему державу.

А тепер між Пакістаном та Індією почалися переговори в справі масового переїзду індійців-буддистів з Пакістану до Індії, та індійців-мусулман з Індії до Пакістану. Ісламу такий же нетолерантний, як і римська нетерпимість, тому з Пакістану щомісячно втікає до Індії коло 35,000 індусів-буддистів.

ВЧЕНІ ПРО РЕЛІГІЮ В СССР

Генеральний секретар французького осередку католицьких інтелектуалістів та автор студії "Доктрина внутрішностей", вчений Е. Бори виголосив у Відні Інтернаціональній Академії Наук доповідь про "Марксистську діялектику і релігійну внутрішність". Співучасть у доповіді брав теж католицький священик о. М. Левек — дослідник церковно-релігійного життя поза залізною заслоною, — він виголосив доповідь про взаємовідношення між усіми Церквами в СССР і комуністичною партією. Третю доповідь виголосив проф. О. Кульчицький, розглядаючи порушене питання з психологічного боку.

Всі вчені погодилися на цій точці, що ні одна Церква в Советах не признає марксизму, а большевицька партія з свого боку рішуче не признає жадної релігії, — додаймо, і православної також.

— Наукова сесія відбулася в Парижі 14 квітня ц. р.

О. ЛЯТУРИНСЬКА ПРО о. ПРОТ. В. КУДРИКА

Оксана Лятуринська в паризькому часописі "Українське Слово" (29 квітня 1956 р.) помістила статтю п. н. "О. прот. Василь Кудрик". Сказано в ній "не багато, але багато", — стаття мала розмір, але багата змістом. Художниця барви, різьби й слова — тієї міри, що О. Лятуринська, а також постать глибокої мисли, зуміла без труду збагнути серцем і думкою другого велетня духа — о. Василя Кудрика та належно, з глибоким признанням оцінити його.

СВЯЩ. ПЕТРО САЦЕВИЧ

Парох Округа Смокі Лейк, Алта.

Народився 25-го серпня, 1919 р. в Тавриицях, пов. Кремянець, на Волині. В тяжких умовах доводилося скінчити початкову освіту та середню у часі польської займанщини, але велика свідомість тогочасної молоді сіл Волині, перед якою в більшості школи були замкнені, витворювала своєрідну впертість, яка позначила слідів й на о. Петрові.

В бурхливих роках німецької окупації став по сторон захисту права українського народу, допомагаючи чинно визвольному рухові.

Потім довелося виїхати за кордон. В Мюнхені доповнив середню освіту і вписується на Українську Православну Богословську Академію. Прослухавши і склавши іспит за 7 семестрів, в 1948 р. був рукоположений в сан диякона а Мюнхені ВПреосв. Архиеп. Михаїлом, а в 1950 р. в сан священика там таки. В 1950 році прибув до Канади і був призначений на парафію Глендон, Алта., а в 1951 р. переміщений до округа Смокі Лейк, Алта., де виконує свої обовязки й досі.

О. Петро відзначається великою енергією та працьовитістю в своєму окрузі, в цьому помагай йому Боже.

"НАГОДА" МОЖЕ ПРОПАСТИ

В советофільському "Українському Слові" (Вінніпег, 25. 4. 1956) поміщений лист Одеси Кінаша з села Козлів, Тернопільщина, де він пише до свого батька, що в Канаді:

"Дорогі Татусю! Як маєте охоту вернутися на рідну землю, то робіть це скоро, бо тепер є для цього сприятлива нагода".

Що ж це за така нагода, що треба діяти скоро, щоб не втратити той "нагоди", коли буде запізно? Коли має наступити в СССР ще щось гірше, ніж уже є, то той татусю, видно, тому й не дуже спішиться.

ЗАХІДНЯ ЄПАРХІЯ

ДЕНЬ МОЛОДІ

За благословенням ВПреосвященішого Митрополита Іларіона відбудеться в неділю, 10 червня, 1956 р. велике Свято Православної Молоді в Вегревіля, Альберта.

На це Свято зідуться з усіх сторін просторої Західньої Єпархії хлопці й дівчата, члени Союзу Української Молоді Канади, і всі, що почуваються православними українцями, що ходять до українських православних церков у своїх місцевостях, щоб спільно, дружньо, приємно провести день, прославити Бога, відчути спільність думок, усвідомити свої завдання і цілі та начерпати свіжих вражінь і думок для успішної громадської праці в будучому.

Того дня, о год. 10-ій рано відслужить Соборну Службу Божу Адміністратор З. Єпархії мітр. Є. Грицина в місцевій церкві з співслужінні з іншими священиками.

Зараз після Богослужения буде спільний обід для всіх, а після того будуть спортові забави і гри, які закінчаться перекускою і гарним концертом.

Це перший раз будемо мати таке Свято в нашій Єпархії. Зарядчики роблять усе, що в їх силі, щоб воно вдалося, щоб був успіх. А наш православний загал подбає, щоб на той час приїхали до Вегревілу всі, в першу чергу молодь, а також і старші, хто любить ту молодь та бажає добра нашому народові й нашій Церкві.

Всі — і родичі, і свідомі громадяне, і члени церковних зарядів та інших організацій; і всі, кому лежить добро наших дітей, нашого народу й нашої Церкви на серці, поможім у цім великім ділі.

Коли маємо якісь особисті плани чи власні зарядження на той день, відложім на інший час, на пізніше, а всі спішмо прибути на 10-го червня до Вегревіля на ДЕНЬ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ.

Усі ми мусимо подбати, щоб якнайбільше молодих і старших було на цім Святі і там заманіфестували нашу силу, свідомість; щоб там виявили любов до Української Православної Церкви, до свого народу і до всього, що наше рідне та дороге. **Мітр. Є. Грицина.**

ОКРУЖНІ НАРАДИ

Зарядів Церковних Громад і гостей відбудуться за благословенням ВПреосвященішого Митрополита ІЛАРІОНА в таких місцевостях:

СМОКІ ЛЕЙК, Алберта — понеділок 4-го червня, 1955
ВЕГРЕВІЛЬ, Альберта — понеділок 11-го червня, 1956 р.

Наради почнуться Соборною Службою Божою в місцевих церквах.

Докладну програму нарад одержать Громади поштою.

Адміністратор З. Е. УГПЦК.
о. Є. ГРИЦИНА.

ЦЕРКВА В КАТАКОМБАХ

Католицька преса не раз, не два старалася переконати читачів, що большевики знищать в СССР всяку релігію взагалі (в там віра майже в цілості пересилава), а після того, коли прийде час, Рим без труду поширить там католицтво, бо вже не буде, мовляв, православної віри й Церкви, що ставили б Римові опір. — Виходило так, що Римові залишалося хіба, що тільки поднукувати большевиком за нищення православної віри й Церкви. Одначе, не зважаючи на найжорстокіші большевицькі переслідування, поневолені народи в СССР втримали православну віру. Зокрема втримала її Україна. Рим був немило заскочений. І він почав нову хвилю атак на православних в Совєтському Союзі. З одного боку безбожний московсько-большевицький уряд веде там боротьбу проти всякої релігії взагалі, а з практиці найбільше проти православія, бо там же майже всі православні; з другого боку на цих нещасних веде атаку Рим. Так на ділі вийшла неофіційна співпраця католицького Риму з московсько-большевицькою владою — на відтинку нападів на православну віру. — Уніятам у цій боротьбі визначена роля боротися на відтинку цього фронту проти українського православія.

***

Римська Церква має претенсії бути світовою Церквою. Тому вона є рішуче проти національних, себто незалежних від чужих впливів Церков. Але всі народи змагали й змагають до своїх рідних Церков, незалежних від чужих проводів. Таке змагання ще майже від часів прийняття християнства є й в Україні. Українці створили собі Українську Автокефальну Церкву, себто Церкву незалежну від чужої церковної влади. Ця наша рідна Церква є сіллю в оці для Риму; бож і уніятський загал не може не ставити уніятському проводові питання: "Чому православні українці, як патріоти, уневажнили свою церкву від чужих зверхників, а ви ще й досі чомусь тримаєтеся чужого нам Риму?" Щоб не мати перед очима такого небажаного взірця, уніятський провід хоче довести, що православні українці також "не бажають" незалежної Церкви, бож дивіться ся — "Українська Автокефальна Православна Церква сама аліквідувалася" ("Світло", квітень 1956). Уніятам на руку твердити, що УАПЦ не аліквідувала большевицька Москва, а що нібито вона "аліквідувалася сама". Фактично, уніяти тут волюють виправдувати большевиків — аби нищити Українську Православну Церкву.

"Світло" (січень 1956) писало: "Православна Церква в своїй більшості через своїх ієрархів пішла на співпрацю з комунізмом". — Як бачимо, Рим тут цілком не приймає до відома факту існування окремих автокефальних Церков, а в тому й незалежної Української Православної Церкви, а волію бачити Православну Церкву взагалі — без огляду на це, де вона існує. Це тому, що Рим національних Церков не признає ні в себе, ні в православних.

Дальше з повищих слів "Світла" бачимо, що під "Православною Церквою в своїй більшості" воно розуміє офіційну російську Православну Церкву в Совєтському Союзі. Рим, як відомо, є проти демократичної організації Церкви; тому Рим вважає своїх вірних тільки за слідпо пуслушне знаряддя в руках римсько-церковного проводу. Такий стан запечення людини Рим хоче бачити і в православній Церкві. Тому вважає, що коли провідні ієрархи російської православної Церкви пішли на політичну співпрацю з московсько-большевицьким урядом, то й вірні автоматично мусять за ними йти, бо так воно є в римській Церкві; отже, на думку "Світла", за цими офіційними московськими ієрархами автоматично пішли й православні українці. "Світло" вважає, що так має бути. Там самим уніятський провід вважає, що московські ієрархи є "законними" ієрархами для православних українців. Хоч згаданих чужих ієрархів Москва накинула православним українцям силою (отже проти канонів!), то "Світла" це не переконує; це тому, що насильне накидання церковно-політичної влади Рим вважає за нормальну й "законну" річ, — адже Рим сам теж так поступає.

Коротко кажучи, "Світло" разом з Москвою твердить, що московські ієрархи є нібито "законними" (канонічними) для українців. І тут, як бачимо, уніятський провід на ділі, хоч і без порозуміння, хоч-не-хоч співпрацює з Москвою. А все це для того, щоб знищити Українську Православну Церкву.

Рідеться про це, що Рим хоче довести православним: "Дивіться! — у вас нема і бути не може незалежної Церкви, бож ваші ієрархи "не канонічні", а канонічними для вас є чужі, московські ієрархи. — То чи не краще вже признати вам римських ієрархів? Все ж таки вони не московські!"

Ось куди провадить лукавство римської політики! Це лукавство доводить до того, що єдиною канонічною Церквою Рим визнав тільки... російську Православну Церкву. І з цих своїх заложень робить дальші висновки, які тут подаємо.

Рим, як виходить з його практики, менше звертає уваги на **віру**, а більше на церковно-політичну владу. Коли Рим дає свободу політики, там він вважав, що має свободу Церкви. А як є з свободою **віри**? Це для Риму не важне.

Отже, коли російська православне Церква має свободу в московській агресивній політиці (але чи й у **вірі**?!), то для Риму цього вже досить, щоб добачити там свободу Церкви.

Тому то "Наша Мета" (28 квітня 1956) пише: "Американська делегація стверднла, що в нинішніх Совєтських Союзі є свобода Церкви. Забуда тільки додати, що ця свобода відноситься тільки до Церкви православної і то тільки російської та ще може деяких менших і незначних церковних груп".

Застереження "і то тільки російської" тут дане лише для декорації, бож Рим за єдино канонічну визнає тільки російську православну Церкву, а всі інші Церкви "не мають" канонічних підстав для існування.

У висліді писання "Нашої Мети" бачимо, що уніятський провід хоч-не-хоч іде по лінії большевицької Москви, і твердить разом з нею про мнимо "свободу Церкви" в СССР — хоч би й тільки православної Церкви та малих протестантських груп.

Це останнє потягнення уніятського проводу потрібне йому для того, щоб уніятам довести ось що: до православної віри вернулися українці в Галичині тому, що православна Церква має свободу дівання, а католики цієї свободи не мають.

Римський провід забуває, що християнство в своїх початках ширилося не в умовах свободи Церкви, а в умовах жорстокого переслідування поганськими Римом.

***

Де провід офіційної російської православної Церкви займається агресивною московською політикою, як переслідування Української Православної Церкви, там він безумовно має вільну руку. Але коли цей провід хотів би займатися дійсно релігійною роботою, то сміємо "Нашій Меті" заперечити і сказати, що тут свободи він не має. Уніятська "Наша Мета", як і уніятський провід тим хотять Римові вислужитися вже такими скрайніми засобами, що стають "більшими католиками, ніж сам папа". Бож навіть американський католицький священик Жорж Біссоннетт, який 26 місяців був парохом для закордонної кольонії в Москві, видав свідчення, що суперечне з твердженнями "Нашої Мети". У своїй книжці "Москва — це моя парафія" о. Біссоннетт пише, що "релігія в СССР все ще існує і є поважною загрозою для безбожницької держави". Отже він розумно говорить про існування **релігії** як такої, а не про офіційні Церкви в пристосованому проводом. А релігія там майже в цілості православна, отже вона є загрозою для безбожницького уряду. Дальше, о. Біссоннетт каже, що "комуністичний натиск на релігію щораз більше зростає". Зростає натиск на найбільшу там зорганізовану релігію — на Православну Церкву. І пише о. Біссоннетт, "що не можна передбачити, як довго зможе православна Церква в Росії втримати цей натиск і переслідування". — Що ж відповість на це уніятський провід у вільному світі, — цей провід, який говорить, що большевики нібито силою накидають бувшим уніятам віру в Бога — хай і по-православному?

***

Большевицький уряд, дозволивши на формальне існування російської православної Церкви, хоче бачити її тільки політичною організацією — якою "Церквою без віри", без всякої релігії взагалі. Про це свідчать ці американці, німці т. ї., що вирвалися з совєтських концентраків у вільний світ. Один з оріїнів ОУН Бандери ("Вісник", Ню Йорк, квітень 1956) пише, що з їхніх публікацій західній читач довідується про заборону релігії, хоч росіяни-ієрархи роз'їздять навіть по Канаді: "релігія була поважною провинною у Воркуті" (одна з велетенських невільничих каторг).

Отже тут мова про переслідування не тільки католицької, але релігії взагалі — всякої релігії, а найбільш православної, бо цю релігію визнає там мало не

ВИЙШЛА З ДРУКУ НОВА КНИЖКА
БОГОСЛУЖІННЯ
ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
Митрат о. С. Герус
Ілюстрований підручник для Недільних Шкіл — для молоді — для старших.
На доброму книжковому папері
Ціна тільки 50 ц.
В книжці є подані докладні відомості про Богослужіння Православної Церкви та символічні пояснення деяких церковних обрядів
Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Як би там провід російської православної Церкви в політику не вигаджувався (московська Церква завжди була агресивна політично, як і католицька!), але все таки хоч про людське око цей провід мусів би займатися релігійною роботою. Але, як бачимо, він тут має підстави сумніватися, чи в умовах такого жорстокого терору Церква могла б організовано — з найвищим духовним проводом і системою парафій — існувати в підпіллі. В підпіллі є єпископи, в підпіллі рукополагають священників, правять Богослужіння, виконують треби. — Хто знає совєтську дійсність, той має підстави сумніватися, чи в умовах такого жорстокого терору Церква могла б організовано — з найвищим духовним проводом і системою парафій — існувати в підпіллі.

Стаємо перед питанням: коли в СССР Церква в катакомбах існує — то в якій формі, коли вона стоїть поза офіційною (проурядовою) Церквою?

Наведемо один образок. Американський журналіст Шворц у своїх враженнях з побуту в СССР в 1955 р. каже, що на мільйон мешканців Києва лише кілька тисяч відвідує церкви. Шофер дав йому в цій справі таку відповідь: "Я вірю в Бога, але, як правило, я до церкви не ходжу". — Не ходить до церкви — звичайно, православної, — бо за це його переслідували б, звільнили б з праці. Такий стан іронічно Остап Вишня змалював коротко: "На службі не вірмо, а дома вірмо". Оце і є те, що називаємо "Церквою в катакомбах" в СССР. А це основніше — це треба б назвати **вірою в катакомбах**; цими катакомбами віри і Церкви в СССР є душа кожної віруючої людини, де таємно зберігається віра в Бога та почуття й свідомість єдности з усіми іншими віруючими духовними і світськими, — під найвищим головством Христа.

***

Під тиранією безбожного уряду Совєтського Союзу переслідується всяка релігія взагалі, серед кожного народу, з планівою там нацією москалів включно. Найбільше переслідується там православна **релігія**, бо вона, як релігія майже всього населення, є найнебезпечнішою для безбожного уряду. А вже найбільше переслідується православна релігія серед українців. Це тому, що православні українців протягом довгих віків змагають до своєї Української Православної Церкви — незалежної від усіх чужих центрів, а в тому й від Москви, і тим Українська Православна Церква стала найбільшою релігійною, національно-культурною та державницькою силою України. Навіть згаданий орган ОУН (Бандери, "Вісник" (квітень 1956) не може затаїти, що по хибленому розвалі СССР в 2-ій світовій війні автоматично відновилася "організація УАПЦ (Української Автокефальної Православної Церкви) та її боротьба з Московською чи Автономною Церквою".

Отже, українське населення Галичини, вернувшись до віри своїх предків — православної віри, з українським обрядом, — поєднало духово з усім українським народом, бо поєднало в одній вірі; тим самим українське населення змінило ряди тих десятків мільйонів віруючих православних українців, що покинуті в катакомбах душі своїх належать до Української Автокефальної Православної Церкви, підготовляючись до того скорого моменту, коли разом з усією Україною будуть явно боротися за фбрмальну організацію своєї незалежної від Москви й Риму Української Церкви.

Коли шалів безбожний терор і коли прилюдне визнавання всякої віри наражує на переслідування, історичний крок українців у Галичині треба оцінити тим більше; бо своїм явним поворотом до православної віри вони засвідч ли й це, що релігія як така їм необхідн. ..свідільна від них. А в той час большевикам було б на руку, якби вони прилюдно вважали всякої віри виреклися.

Всі ці справи є ясні, очевидні і настільки поважні в світлі минулої та майбутньої історії нашого народу та історії релігій взагалі, що кидати на цю подію якусь тінь або тенденційно вимріювати її для римських інтересів — це дійсно акція жалюгідна й несумлінна; особливо ж з боку уніятського проводу вона безвідповідальна в часах натиску безбожницького фронту по цілому світі, — натиску вже не на окремі віроісповідання та Церкви, а на віру в Бога як таку. Отже таке думання, що, мовляв, коли хто не буде католиком, то хай краще не визнає жадної релігії, мимоволі включає себе в протирелігійний фронт.

П. Магдич.

Куди душі дорога, коли всі виходи в вічність загачені? Як місто окружене, якого всі дороги замкнені, людина мусить відступити в себе. Так як вода загачена вертається, несучи шуму, сміття й бруд, так модерна душа (яка не має перед собою цілей ні напрямків християнина), цофається в себе, і в такім здушенім положенні сходить все, що нерозумне, змислове, темне, — весь несвідомий бруд, якого ніколи не збирала б, якби були нормальні напрями в нормальних порах.

Людина тепер є замкненим у собі вязнем; сама собою замкнена, вона пробує винагородити себе за страту тризорієнтації вселенської віри, знаходячи тризорієнтість свого розуму.

Над своїм "я", понад рівень своєї свідомости бачить невмолимого тирана, що називає його "понад-я" ("супер-его").

Нижче своєї свідомости, намість пекла, підставляє скритий світ змислів, поривів, примітивних похотей і біольогічних потреб, що зве його "те".

СПОГАДИ о. П. БІЛОНА
Видавництво "До Світла" повідомляє, що вже вийшла в друку друга
СПОГАДІВ
Прот. Петра Білона,
в якій автор описує свій приїзд на американський континент та свої переживання в Канаді, як Священик Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Ціна з пересилкою лише $1.00.
Замовлення й гроші висилати на адресу:
Rev. P. Bilon
1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ
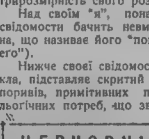
Дістанете в найбільшім Укр. Складі — „ПРОВИДІННЯ" заснований 1914 р.
Просимо писати по ціни і інформації до:
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

СИМОН ПЕТЛЮРА І УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА

Дня 26 травня ц. р. минуло 30 літ з того часу, як московсько-большевицький агент підступно вбив на вулиці Паризька Гокову Директорії та Головного Отамана Військ Української Народної Республики — Симона Петлюру.

Як сказав поет, ворог "ціляв у дух — попав у тіло". Дух Симона Петлюри остався невмирущим серед усього нашого народу. Як свого часу "мазепинство", так і згодом "петлюрівщина" стала в очах Москви виразом змагань українського народу до державної незалежности в нашій добі.

Симон Петлюра поєднував у своїй особі всі чесноти великого провідника Держави й Народу, проводячи словом і ділом засади, що нація вища за клясу, а держава вища за партії. Оце ті його засади, що стали дороговказом для найкращих патріотів України.

* *

Як Т. Шевченко та І. Франко, так і Симон Петлюра вийшов з надрів працюючого народу. Тож і не дивно, що він любив народ, розумів його, і вважав, що широкі верстви працюючих — робітників і селян — є тою основою, на якій спирається сила нації і держави; тою основою, що є невичерпним джерелом долівду нових загартованих сил до проводу; і вважав, що не народ існує для проводу, а провід — для народу.

В 1917-18 роках подібні клічі щедро й голосно розкидали большевики, але чиняли це нещиро, — щоб тільки захопити в свої руки владу, бо большевицькі провідники не походили з працюючого народу.

Ідеї ж С. Петлюри були щирі, як і в Шевченка та Франка. — Крім того, від тодішніх усяких відламів соціялістів та комуністів і вдаваних народолюбів С. Петлюра відрізнявся тим, що був толерантним для всіх клас, партій і світоглядів — щоб тільки вони непохитно стояли на становищі української державної незалежности і добра всієї української нації.

Дальше, серед провідних щирих і вдаваних оборонців працюючих було вороже наставлення до релігії й Церкви. Вони бо фальшиво вважали, що нібито оборона понижених і скривджених працюючих мусить йти впарі з позбавленим народу релігії й Церкви.

І тут Симон Петлюра виріжнявся тим, що релігію і Церкву вважав великим скарбом духа народу, нації й держави та стояв на засадах праздавнього християнства, як єдиної вічної основи справжньої правди і справедливости.

* *

С. Петлюра, як християнин, демократ, чоловіколюбець і глибоко культурна людина, в засаді шанував релігійні переконання кожної людини, згідно з думкою: "чуже шануй — свого держись". Тому він стояв за тим, щоб в Українській Народній Республиці була повна **свобода релігій**, — свобода вірити кожному так, як кожному підказує його я. Розуміється, що в системі такої свободи також і громадяни католицького віровизнання могли зберігати свою **релігію.**

На жаль, хто не розуміє, чи не хоче розуміти й признати демократизму, хто сам не здійснює його і не призвичаївся до нього, той хибно вичитує теж засаду свободи релігій. І так, католицький місіонар, канадійський француз о. Й. Жан, почувши від С. Петлюри про толеранцію для всіх релігій, отже й для католицької, неправильно і тенденційно виснив у своїх споминах, що С. Петлюра нібито мав симпатії до католицької Церкви.

Релігійна толерація — вірити кожному згідно з власним переконанням, це одна справа, а церковна політика, чи політична Церква, — це друга справа. — Таке становище займав С. Петлюра: — кожний громадянин міг вірити, як бажав собі, але Церква, до якої він належить, не може суперечити державним інтересам нації.

З огляду на повище, очолений С. Петлюрою уряд України в січні 1919 року власним рішенням проголосив всю Українську Церкву Автокефальною, певно незалежною від чужих, закордонних зверхників і центрів. Таке рішення з одного боку зовсім не перешкаджало **свободі релігій** — бо і без залежности від чужих зверхників кожний міг вірити в Бога згідно з своєю релігією; а з другого боку, чужі зверхники з інших держав були б слушно позбавлені можливости мішатися почерез Церкву в політичні, виховні й маєткові справи України.

С. Петлюра, очевидно, знав, що Рим, використовуючи ненависть в зах. Україні пару мільйонів уніятів, над якими він мав владу, захоче почерез них втручатися у внутрішні справи України; тож він, С. Петлюра, не міг хіба не тривожитися тим фактом; не міг не шукати виходу з того положення.

І мабуть тим треба пояснити, що в 1919 р. відповідні чинники уряду УНР. очоленого С. Петлюрою, вважали за вказане не допустити до української столиці representation Ватикані, до чого змірялися католики (Пише про це П. Карманський у своїй католицькій брошурі, вид. в Порто Юніон 1927 р.).

Тому Карманський каже, що він разом з о. Бонном - - католицьким бельгійським агентом Риму в Україні — **на власну руку виїхали до Риму** і з "о. Бонном у Ватикані виступали як защитники виключно галицьких інтересів, вели політику ексклюзивно галицьку і в такому тоні я зладив меморіял до папи". (Словеньский каже, що після розмови з кардиналом Гаспарі, він з о. Бонном, **"написав вичерпуючий меморіял, в якому з'ясував... конечности для католицької церкви з існування незалежної української держави".** — Отак Католицька Акція дивилася на Україну виключно з точки зору користи для Риму, і діяла на власну руку, всупереч очоленому С. Петлюрою урядові України.

* *

Цих кілька думок і фактів тут подані для того, щоб показати, як С. Петлюра глибоко й далекосягло розумів всесторонню незалежність України та й Церкви від чужих, зовнішніх сил. Тому не дивно, що в Австрії 1955 р. католицька Церква заборонила вчинити Панахиди по Петлюрі, бо він був ворогом чий (Див. "Вістник" 15. 7. 1955).

* *

Панщину (поневолення селянства) в Австрії скасовано навесні 1848 року, а в Росії — 1861.

"СИСТЕМА КАТОЛИЦИЗМУ Є СХОЖА ДО КОМУНІЗМУ"

"Минулої середи англійські протестантські достойники гостро заатакували римо-католицизм. Єпископ Манчестеру Вілям Ґріг заявив, що римо-католицизм і комунізм цілком подібні до себе. Єпископ Ґріг виступив у летючці, виданій з нагоди 400-ої річниці спалення на кострі архиєпископа Краммера. (Краммер був засуджений на смерть і спалений на кострі в 1556 р. за відмову визнати папу головою Церкви). Ґріг сказав у летючці, що Краммер був примушений вибирати між Церквою і державою, а як одна так і друга визнавала себе абсолютом. На думку єпископа Ґріга, римо-католицька Церква ще й сьогодні намагається вважати себе абсолютом. Вона може дещо змінила свою тактику, але не змінила своїх основних принципів. Ґріг пише, що "ми відкидаємо такі фальшиві доктрини й будемо відкидати, бо вони ведуть лише до нетолерантиї, жорстокости й брутальности. **Така система католицизму є схожа до комунізму, бо католики вимагають вірности Церкві, а комуністи партії, негуючи при цьому права людини".** (Підкр. ред. В.).

(За "Новим Шляхом", 2. 3. 1956).

НА ПОКАЗ Є Й КАТОЛИЦЬКІ ЦЕРКВИ В СССР, КАЖЕ ВАТИКАН

Уніятський часопис "Християнський Голос" (24. 4. 1956) пише: "Ватиканське радіо звернуло увагу на те, що всім католикам, які прибувають до Москви, показують большевики тамошню католицьку церкву. Одночасно кожночасним гостям-чужинцям говорять, що уряд дав субвенцію на відновлення цієї церкви." Цього попу спікер Ватиканського радіо завважив: "Самозрозуміло, що для кожного європейського гостя в СССР ці клясичні відвідини церкви не можуть бути мірилом про релігійне положення католиків у Совєтах. А все таки є ще відвідувачі, які витягають з цього висновок, що у СССР напує повна релігійна свобода для всіх віровизнань, також для католиків".

— Ясно, що Ватиканське радіо правильно підходить до справи. Подібно є й православними церквами в СССР — большевики тримають їх дуже обмежене число тільки на показ чужинцям, та навіть далеко не всім дають державну допомогу, як є з католицькою церквою в Москві.

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00
Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50
Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ СЛІПОГО

Релігійні закони — то дороговкази, які показують куди люди повинні йти, а куди йти не треба. Ті закони потрібні, хоч і не завжди можна їх дослівно брати, бо й самі вони того не вимагають. І не завжди можливо букву писаного закону виконати.

Кожний дороговказ потрібний, — він показує простий напрям, але дорога, якою йде чоловік, не завжди точно проста. Дороговказ показує напрям,' а не якість дороги. Коли злива попсує дорогу, коли знищить міст, то чоловік мусить йти бічними дорогами, щоб зайти до цілі.

І про Святе Письмо говориться, що найперше треба брати на увагу загальний дух Святого Письма, а не кожне поодиноке слово. Та є люди, що знають вислови Св. Письма, а не знають його духа, не знають головної цілі, до якої Св. Письмо веде, і такі нераз йдуть куди не треба.

В Євангелії цеї неділі оповідається, що Христос побачив сліпого чоловіка й дав зір його очам. Нарід, що віддавна знав сліпого як жебрака, не був певний, чи це той жебрак тепер є видючим, чи хтось до нього подібний. Він же говорив людям: "Чоловік, що зветься Ісус, дав зір моїм очам".

Привели того оздоровленого до фарисеїв і ті питали як став видючим, і чоловік все оповів. Тоді говорять фарисеї: "Чоловік той не від Бога. Нині субота, отже він не має права в суботу тебе оздоровити. Субота таке заборонне. Він чоловік гріховний. Ми Його не знаємо"

І прозвищий відповів їм дуже розумно, кажучи: "Чи Він гріховний, не знаю, але знаю, що Він отворив мої очи. Та дивно, що ви Його не знаєте, а Він отворив мої очи. Знаємо, що Бог грішних не слухає, а слухає тих, що чинять волю Його. Коли б Він не був від Бога, не міг би такого робити".

Були і між народом такі, що своїм розумом дурачі, які казали: "Як міг би грішний чоловік такі діла робити?"

* *

Тут бачимо перед собою два роди людей. Законоучителі-фарисеї добре знали Святе Письмо, але не знали духа Святого Письма. Вони наосліп трималися лише букви Святого Письма, але своїм розумом не думали. Знов же оздоровлений чоловік і декто з народу не знав Святого Письма так, як законоучителі, але думав своїм розумом, і тим він стояв вище законоучителів. Він поважав Святе Письмо, але знав також, що на те Бог дав людям розум, щоби вони йшли і за вказівками здорового розуму. Святе Письмо вказує загальний напрям; а розум є світлом, яке показує на кожнім кроці куди треба йти.

Історія показує, що люди багато неразумного і шкідливого робили, коли трималися сліпо букви писаного закону, а легковажили голос здорового розуму. Та і нині є ще люди, що так роблять. Бачать букву, а не бачать справи. Субота була для добрих діл, але законоучителі про те не думали; вони знали лише, що в суботу не можна нічого робити. Треба йти за буквою, хочби чоловік мав дальше сліпим лишатися. Таке деколи робить і нині.

ВОЗНЕСЕННЯ ГОСПОДНЕ

Через 40 днів являвся Ісус Апостолам по Воскресенню. І говорив їм, що коли Він вперше Апостолам являвся, то своїми руками на прожиток заробляв. Наказував щоб і вони так ревно працювали, і пригадував, що Церква буде мати й труднощі. Казав:

"Знаю, що після мого відходу увійдуть між вас хижі вовки, не щадячи стада; і з вас повстануть мужі, що будуть говорити негідне, щоби потягнути людей за собою".

До таких належав якраз Арій, що розбивав християнську єдність.

В Євангелії оповідається як Христос молився, щоб Отець зберігав тих, яких Він вибрав, щоб всі були одно, щоби в них була згода, щоб було мирне співжиття. А де є мирне співжиття, там є сила, там є спільна праця, там є поміч одних для других, отжеж там будується Царство Боже на землі.

НИНІШНІЙ АФОН

"Укр. Прав. Слово" подало вістку, що голова УВАН, проф. Ветухів, минулого літа подорожував по Європі і Туреччині, відвідав також Афонську Гору, про яку оповідав:

"Афон (Атос), півострів на північ Греції, довгий коло 40, а широкий 7 грайських". Монахів на Афонських Горах манастирях є багаті сховища стародавніх рукописів і книжок, зберігаються старинні церковні ризи. В церквах є стародавні ікони (релігійні образи) та інші церковні речі.

Афонські манастирі мають самоуправу і є ніби самостійною республикою. Серед манастирів є три російські, один болгарський й один сербський. В одному з манастирів монахи походять з України, і цей манастир, св. Іллі, звуть деколи "українським". Монахів на Афонських Горах є коло 2,600—2,700. Монахи працюють, всі дістають однакову їжу і річно невелику суму грошей. Жінок на територію Афонської Гори абсолютно недопускають".

* *

Можливо, ви журитеся, що замало заробляєте й не можете здобутися на ці речі, що їх має ваш заможніший знайомий. Але не забувайте, що мільйонер ще більше журиться, коли йому до круглого мільйона бракує сто тисяч. А між ним ви подивіться, що є каліки без рук, без ніг . . . Проте ви помітите усміх на їхніх устах і побачите, як гаряче вони прагнуть жити. Чи віддали б ви свій палець за мільйон? Ні! А руку за мільярд? Ні! А ви ж здоровісенька людина. Бачите, який ви багач! Чому ж ви не вдоволені? Багатий той, хто малим багатий

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передруж з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященнішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцно позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

В Діяннях згадується цеї неділі, що ап. Павло прикликав священників, щоб з ними поговорити, бо може більше їх не побачить. Пригадував їм як він щиро працював, поширюючи слово Боже. Сам своїми руками на прожиток заробляв. Наказував щоб і вони так ревно працювали, і пригадував, що Церква буде мати й труднощі. Казав:

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Евстахій Лесіер, якого називають французьким Рафаелем, був сином скромного ритівника, який дуже мало заробляв. Але цей батько не заборонив синові захоплюватися малярством, а навпаки — учив його сам, чого міг. Коли учень вивчив усе, що знав, цей учитель сказав йому: — "Евстахію, бери теку з рисунками й ходи!"

Вони пішли просто до Симона Вуета, придворного маляра короля Людвика XIII. Коли прийшли й стали перед славним артистом, батько сказав:

— Пане Вуете, це мій син Евстахій; сподіваюся, що він буде гідним вашим учнем! Будь ласка, подивіться на його рисунки.

Симон Вует прийняв Евстахія до себе. Але блискуча слава, якої сподівався батько, прийшла до сина тільки по його смерти.

Ціле життя цього артиста було повне горя, розчарувань і нещастя. Вмер він молочи тільки тридцять вісім років, виснажений надмірною працею; слава прийшла тільки до його могили!

Другий французький маляр, Антін Гро, був сином мініятюриста. Це такий рід малярства, що вимагає багато терпеливости й вправи. Образи малюються в дуже малому вигляді, найчастіше на слоновій кості. Що менша мініятюра, то більше цінується. Батько Антона звернув увагу на малярські здібности сина й почав його сам учити. Антін Гро оповідав потім своїм учням, як батько примушував його по десять разів малювати той самий образ, щоб виробити вправність в рисунку.

Коли ж батькові здавалося, що син потребує дальшої науки, він пішов з ним на виставу образів. Там запрошував синові вибрати собі самому учителя. Антін спинився перед образом маляра Давида і сказав:

— У цього маляра хочу вчитися!

Другого дня вступив він до Давида і майбутність показала, що учень був достойним свого учителя.

Діставши першу нагороду в Академії, Гро виїхав до Риму. По дорозі, в Генуї, зустрів він другого молодого маляра Жародета, хворого й без грошей. Не загаючись, лишається він коло нього й підтримує його грішми й доглядом. Коли ж грошей забракло, Гро починає малювати портрети на замовлення. Так робив доти, аж друг його цілком одужав, і вони обидва виїхали в Геную.

Коли Гро вже став професором тієї Академії, якої був лавреатом, проходив він по сходах і побачив свого учня, що їв шматок сухого хліба.

— Що ви там робите? — спитав професор.

— Обідаю, користаючи з перерви, — відповів учень.

За хвилину секретар професора дістав розпорядження не приймати платні за науку від цього учня.

Ми тільки що переглянули з вами цілу низку осіб, яким доля або дуже сприяла, або ставила великі перепони. Мушу однак зазначити, що були люди, яких не можна зарахувати ані до перших, ані до других.

В кінці панування Людвика XIII. був собі відомий того часу ювелір Бален. Він мав сина, для якого не жалів жадних грошей, щоб зробити з нього гідного собі наступника. Це не значить, що в голову хлопчикові вбивали багато науки и красномовного письменства. Для доброго торговця зовсім вистарчає знання рахунків і вміння провадити торговельні книжки.

В той час ювелери не були звичайними купцями речей з золота та срібла. Вісе, що вони продавали, вироблювано в їх майстернях, якщо не вони самі, то під їх особистим доглядом. Зрештою, щоб стати майстром, цього щоб мати право провадити майстерню, наймати робітників і продавати свої вироби, мусів аспірант зложити іспит перед визначними майстрами. Від нього вимагалося якусь надзвичайно речі власної роботи.

Отже батько Бален, перейшовши свого часу такі іспити, хотів, щоб і його син Клавдій виготовив також щонебудь цікаве для виявлення своїх здібностей. Для цього він мусів від діточих літ знайомитися з ритівництвом, відливанням і витинанням на дорогоцінних металях. Чого він не міг навчитися від батька чи від робітників у своїй майстерні, того вчили його вчені професори, яким багато платили. Так, наприклад, сам старий Бален умів рисувати настільки, наскільки вимагало цього ремесло, але коли поступало якесь надзвичайне замовлення, треба було звертатися вже до артистів. Це коштувало дуже дорого, і Бален рішив навчити сина рисувати так, щоб і потім не потребував посторонньої допомоги.

Професор рисунків був цілком захоплений своїм учнем, який дійсно робив великі успіхи. Батько рядів тим більше, що Клавдій був однаково вправним і в ритівництві, і відливанні. Роки минали, а його здібності постійно розвивалися. Маючи шіснадцять літ, Клавдій вмів уже поводитися з металями так само вправно, як старий Бален. Уже кілька цінних речей, вироблених згідно з вівціями корисно продано, і поступали нові замовлення. Старий Бален не тямив себе з радощів і щоб праця сина йшла в найкращих умовинах, відступив йому для неї окрему світлицю та дозволив брати до себе всі дорогоцінні матеріяли, яких потребував би, а навіть дозволив замикатися на цілу добу, щоб ніхто не турбував його. Зрязу сам виходив зі своєї кімнати, щоб показати батькові або новий взірець, або цікавий виріб із золота. Та прийшов час, коли Клавдій нічого більше не показував батькові. Той спочатку чекав терпеливо, а потім занепокоївся.

Він особливо схвилювався тому, що Клавдій саме тоді вступив до гуртка малярських учнів, які наняли собі модель[1]) і вправлялися разом у малярстві. Там ще більше виявилися здібності Клавдія, і всі його товариші ввесь час радили йому кинути ремесло й віддатися мистецтву.

[1]) Особа, яка годилася за платню бути натурою для образів.

Не раз якийнебудь юнак, відвідуючи Клавдія в його хаті, звертався до старого Балена й говорив:

— Ах, пане, яка шкода, що Клавдій не віддається цілком малярству. Якби так він во два роки пройшов студіював у Симона Вуета або де Усоня, потім рік пожив в Італії, який би з нього був маляр!

(Далі буде)

ПОПАЛА КОСА НА КАМІНЬ

Один подорожний ішов собі до далекого міста, щоб дещо купити для своїх домашніх потреб. Коли вже зайшов на передмістя, забажав вступити до найближчого ресторану, щоб дещо зісти і разом відпочити пару хвилин. Коли він зайшов до середини, скинув капелюха і замовив собі їжу. Коли дівчина принесла йому ту перекуску, він перехрестився і почав їсти. В тій хвилині він почув, як якісь люди, що сиділи недалеко нього, почали голосно кепкувати і реготати з того, що він перехрестився. Нарешті вони таки пересілись ближче нього й дальше насміхалися з нього. Одначе він не звертав на них уваги, а їв дальше свою перекуску. Нарешті один з них запитав.

— А скажи но ти нам, чому то всі чуда вмерли разом з твоїм Христом і вони вже більше не діються, як колись діялись?

Чоловік скінчив їсти, знову перехрестився і спокійно промовив:

— Люди добрі, не гнівіть Бога тим, що не хочете бачити ні Його, ні тих чудес, які ще й тепер діються на ваших очах.

— Ов! — каже один з них. — Де ти тепер бачиш ті чуда, про які говориш?

— Добре, — каже чоловік — я вам зараз покажу, тільки будьте терпеливі. І він почав продовжувати : — Чи бачили ви, люди добрі, таке чудо, що гусь їдять траву, а та трава перетворюється в піря? Чи ви бачили таке чудо, що вівці їдять траву, а вона перетворюється в вовну? Чи ви бачили як корова їсть траву, а та трава перетворюється в молоко? Скажіть же мені, люди добрі, чи ви вірите в це, що воно так діється?

— Так! — крикнули всі три разом.

— Дуже гарно, що ви хоч у це вірите. Та тепер я ще запитаю вас: будь ласка, поясніть мені — як це воно так твориться?

В ту мить не було чути нічого. Чоловік постояв ще хвилинку, взяв свій капелюх і, заплативши за перекуску, попрощався й пішов за своїми орудками до міста.

о. С. Гребенюк.

Продаються ТРИРАМЕННІ ХРЕСТИКИ
гарно волочені
для ношення на одежі.
Ціна 50 ц. один.
Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

КОЛЕҐІЯ СВ. АНДРЕЯ У ВІННІПЕҐУ

Коли ми говоримо про духовий і культурно-освітній розвиток українських поселенців у Канаді, то в першу чергу ми маємо на увазі наші Інститути: Інститут ім. Петра Могили в Саскатуні, Інститут ім. Св. Івана в Едмонтоні та Інститут Св. Володимира в Торонті. Ці Інститути відіграли і відіграють дуже велику ролю в духовому розвитку українців в Канаді, тому що за їхньою допомогою можна було виховати тисячі молодих людей та підготовити їх на провідників нашого українського громадського та духовного життя в Канаді. Ці люди, закінчивши студії в канадійських університетах і вищих школах, або навіть під час цих студій, перебували одночасно певний час в згаданих інститутах, де мали нагоду здобути потрібні знання з українознавства, виробити собі певний ідеологічний світогляд в релігійній дусі, тобто в дусі Православної Церкви, та разом з тим ґрунтовно підготовитися до праці провідництва на культурно-громадському та освітньому полі.

Поруч наших інститутів стоїть як дійсно одинока фортеця Св. Православної Церкви у вільному світі — Колегія Св. Андрея в Вінніпегу, при якій міститься Православна Духовна Академія. Роля Православної Колегії в минулому, сучасному і майбутньому житті українців в Канаді надзвичайно велика і необхідним є, щоб ми всі, православні українці, звернули на це пильно увагу власне тому, що з тією Колегією Св. Андрея в Вінніпегу, як зрештою із всіми нашими духовними інституціями, вяжеться доля нашого духовного майбутнього, вяжеться справа виховання наших дітей в релігійно-православному й українському дусі. Ми мусимо завжди про це пам'ятати і реально підходити до цих проблем, бо ми всі хотіли б, щоб наші діти, тут у Канаді, були без винятку добрими канадійськими горожанами, а тим самим і добрими українцями, які б гідно вміли продовжувати працю своїх батьків-піонерів, що з великим трудом і посвятою була ними виконана, і чим ми тепер всі так гордимося.

Очевидно, щоб зрозуміти вагу наших завдань і обов'язків по відношенні до нашої єдиної Православної Вищої Школи на американському континенті і взагалі у вільному світі, нам потрібно вповні бути свідомими того, що для нормального розвитку Церкви необхідно мати достатнє число священників. Для цього конечно треба мати джерело постійного приросту сил. Коли, наприклад, зорганізується парафія, Церква повинна мати для неї готового священика. Коли який священик відійде від праці через слабість або старість, або коли помре, — Церква мусить дати на його місце другого. Коли ж такого немає, то на тому терпить не тільки та громада чи парафія, що священика втратила, але й уся Церква. За конкретним прикладом, що значить для її вірних брак достатнього числа священників, не треба далеко шукати. Його дає нам наша Греко-Православна Церква в Канаді, яка саме через брак священників не тільки не може поширити своєї діяльности на нові округи відповідно до її завдань, але навіть не може як слід обслужити вже тих вірних, яких дотепер здобула. З цього факту ми мусимо зробити відповідні висновки і на майбутнє подбати про те, щоб наша Колегія, а зокрема її Теологічний Факультет був завжди переповнений. Для здобуття нових кандидатів на священиків не добре є зваловати всі повинності на нашого Митрополита чи Консисторію, чи взагалі на священиків, які й без того стараються, що тільки є їм можливе, щоб якось цьому зарадити, а навпаки — ми повинні самі подбати про те, щоб викликати в наших дітей зацікавлення до цього богоугодного діла.

Бути священиком у своїй рідній Православній Церкві, це найбільша честь, яку людина може взагалі здобути в сучасному докраю зматеріялізованому світі. Рідеться тут про збереження нашої духовости, про збереження нас самих, і до цього ми не можемо в жадному випадку ставитися байдуже.

Здобуваючи вищу освіту в державних вищих школах, кандидат на священика повинен мати не тільки саму світську освіту, він також повинен основно мати релігійну підготовку. А цього він не здобуде ні в звичайній вищій школі, ані в університеті, бо ці інститути релігійними справами не клопочуться. Їм байдуже, чи студент належить до якоїсь Церкви чи ні; чи є вірним та чи має релігійне виховання. Це їх не обходить, бо релігійне виховання в Канаді, це справа дому й Церкви, а не державної школи.

Для того власне треба дати кандидатам на священиків, ще перед тим поки вони вступлять на теологію, якнайкращу підготовку не тільки під оглядом звичайної освіти, але також під оглядом релігійного виховання. Різні Церкви в Канаді, а між ними й наша Церква, утримують свої власні вищі духовні школи, або колегії. В цих колегіях кандидати на священиків отримують таку саму світську освіту, яку подають в державних вищих школах та університетах, а побіч того дістають також релігійне виховання у дусі їхньої віри. Однак завдання колегій не обмежується тільки до того, щоб вчити та виховувати кандидатів на священиків даної Церкви, хоч це фактично і є першим завданням Колегії. Другим таким завданням, і подекуди навіть важнішим, є — давати освіту також студентам і студенткам, які приготовляються до світських професій, але родичі яких бажають, щоб вони, набуваючи світську освіту, одночасно діставали також релігійне виховання в дусі науки їхньої Церкви. Тут якраз треба звернути увагу на другі народности, які мають велике число високоосвічених, а разом з тим глибоко релігійних людей. Вони, навчаючись у своїх власних духовних колегіях, одночасно виховувалися на гарних, ідейних членів своєї Церкви та на добрих християн, а не на релігійних індиферентів, як часто бувае з тими студентами, що виховуються в самих світських школах.

При цьому треба особливо підкреслити, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді не є дочасною організацією, — вона не повстала для осягнення тільки якихсь часових цілей. Вона, як правдива Церква Христова, є вічна, і як така мусить думати і дбати не тільки про сьогоднішнє, але також про наше будуче покоління. Вона обов'язково мусить подбати про постійний приріст священичих сил, як також подбати про те, щоб її вірні посилали своїх дітей на науку до своєї власної Православної Колегії, бо тільки тоді можна буде мати запевнення, що вони, покінчивши науку та осягнувши становище, остануться також щирими та активними членами Церкви і добрими християнами, а не релігійно байдужними, а то й ще чимсь гіршим. Як вже було сказано, завданням Колегії є не тільки вчити та виховувати кандидатів на священиків, але також приймати на науку і тих студентів та студенток, які приготовляються до світських професій, але які за спонукою родичів чи з власної свідомости бажають рівночасно виховуватися в українському та релігійно-православному дусі. Тому справою Колегії повинні інтересуватися та на неї жертвувати не тільки ті, що може думають колись посилати своїх дітей на науку, але в дійсности кожний українець і українка, яким лежить на серці загальне добро їхнього народу та які бажають запевнити йому світлу майбутність.

Кінчаючи, ми остаємось з твердою вірою в те, що загал українського православного громадянства в Канаді прихильно відгукнеться на висловлені нами в цій статті думки, та що таки з початку 1956/57 академічного року Колегія буде вже постійно забезпечена сталими пожертвами та постійним приливом студентів, в тому числі кандидатів на священиків, бо вони — наше майбутнє, — вони — наша одинока надія на постійний розвиток українського культурного-освітнього й духовного життя в Канаді взагалі, і надія на ще більший розвиток Української Греко-Православної Церкви в Канаді зокрема.

Іван Стус,
студ. Колегії св. Андрея

СВ. АНДРЕЙ ПЕРВОЗВАННИЙ АПОСТОЛ УКРАЇНИ

Святий **Апостол Андрей Первозванний** — це перший Архиєпископ Константинопільський, Патріярх Вселенський і **Апостол України.**

На київських горах стояли його ноги ,і очі Його Україну бачили, а уста благословляли, і насіння Віри Христової Віри Він у нас насадив.

Воістину Україна нічим не менша від других східних народів, бо в ній проповідував Апостол Первозванний. (Постанова Всеукраїнського Собору 1621 р.).

Продається книжка в англійській мові
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH
(Українці та їх Церква)
Написав Прот. П. Білон
Перевів на англійську мову
о. С. П. Сичинч.
У зміст книжки входить коротка історія Української Православної Церкви, опис головніших обрядів та катехистичні відомости.
Особливо надається для молоді!
Ціна 75 ц.
Замовлення й гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

НА ЧИСТІ ВОДИ

Багатьом словам люди відібрали їх правдиве значення. Але до більш сумних явищ належить тут це, що дехто починає відбирати справжнє значення слову **"український"**.

Діється це не тільки з боку деяких зовнішніх ворожих України сил, але й з боку деяких українців.

Часто-густо в пресі, в промовах і в щоденному вжитку чуємо таке висловлення як "обидві української Церкви", Українська Православна і Українська Греко-Католицька (чи Католицька) Церкви".

В нас вже була нагода не раз — не два спростовувати це непорозуміння та зловживання назвою українства.

Католицька Церква є тільки одна, а саме — римська Церква, яка розтягнула свою церковно-політичну та економічну владу теж на деякі інші народи, а в тому 1696 р. насильством, за допомогою Польщі, опанувала теж і частину українців. І та частина українців (уніятів) не становить собою окремої незалежної Церкви з найвищим українським суверенним проводом, а становить одну частину римської Церкви.

В Советському Союзі, що в теорії і практиці являє собою одну червону московську імперію, є різні поневолені країни, що в теорії і практиці є для Москви звичайними провінціями. Але для обману поневолених народів і світу Москва повназвала їх нездастивим в цьому випадку назвами "республік". І А між ними й для поневоленої України надано назву "Українська Радянська Соціялістична Республіка".

Чи кожний здороводумаючий патріот вважає її за самостійну Українську Державу? Ні! Коли цеї "республіки" найвища влада є в Москві — московська влада, то це доказ, що Україна не є самостійною, і назва "Українська Радянська Соціялістична Республіка" зовсім не відповідає тому станові формальної і фактичної залежности від Москви.

Цілком таке саме явище бачимо і в т. зв. "Українській Греко-Католицькій (чи Католицькій) Церкві". Згадана "Церква" має над собою чужий провід у Римі, —папу, якому підлягають назначені ним єпископи, що нею управляють згідно з наказами чужого проводу в Римі.

Певна спільнота віриих (тут — уніятів), що є членами римської многонаціональної Церкви, не може становити окремої Церкви. Дальше, ця т. зв. "Українська Греко-Католицька (чи Католицька) Церква українською, себто нашою національною, не є, бо її найвищий провід не є український і вона залежна від чужої влади, в чужому для українців центрі.

На якій підставі дехто називає її "Українською і греко-католицькою (чи Католицькою) Церквою"? Католицька тут означає римська, а коли вона є римська, то тим самим вона не є українська. Більше того, в Римі навіть формально, про людське око, не існує така назва як "українська і греко-католицька (чи Католицька Церква"), натомість є тільки "русинів-уніятів" (Ruthenі uniti), отже — ні Церква, ні українська.

Отже назва Українська Греко-Католицька (чи Католицька) Церква не відповідає ані її офіційному станові в Римі, ані змістові слова **українська Церква**.

Коли хто вживає цеї назви, не вникши логічно дпмту, тому ще можна не дивуватися. Але дивно, коли цю назву, розумівши її нелогічність, вживає дехто з провідної верстви — чільні діячі, наукові і т. д. Ім уподать вони в блуд свят і свій власний нарід щодо справжнього стану церковної справи уніятів.

Ця частина українського народу, що 1596 р. була насильно відірвана від Православної Церкви і включена до римської церкви, в своїй основі остався живою частиною всього українського православного народу, але її поневолено чужою церковно-політичною владою. І як довго вони під чужою владою залишаються, так довго вони не становлять собою окремої "другої" української Церкви. В дійсності вони є неподільною частиною української Православної церкви, — тією частиною, що поневолена Римом. Та їхній нібито "український" провід є частиною римської ієрархії, очолено папою в Римі.

Отже таке явище як "Українська Греко-Католицька Церква" ні теоретично, ні фактично не існує. Існує тільки її назва, і то не в Римі, а в устах двох римських політиків, для балямучення нашого народу, або в устах тих, хто дійсно хотів би очати її українською. Але ім позволю бути відомо, що коли вони хотять бачити її українською, то хай перестане бути **римською**, — себто уніяти повинні визволитися з-під залежности від чужої церковної влади.

❦

Друге непорозуміння це справа частого писання і говорення про "релігійну боротьбу" між українцями. Про що т. зв. "релігійну" оборотьбу між українцями говорять дуже часто і значно більше, вже розуміють зміст цих слів. Під "релігійною оборотьбою не можна розуміти чогось іншого, як тільки боротьбу за догми, канони, обряд, розуміння св. Письма і т. п. Так, видно, дехто й розуміє цю "релігійну" боротьбу між православними українцями й уніятами, коли твердить, що "релігійна" боротьба випливає тут з взаємної нетолеранції.

В такому становленні справи бачимо очевидне непорозуміння. **Релігійної** боротьби між широкими загалом українців нема. Релігійну полеміку, себто полеміку з справи **віри**, ведуть з собою тільки покликані до цього одиниці — богослови, а їх є небагато.

Натомість загал українців мало вникається на догмах, канонах (і т. п., отже на теології. І **загал "релігійних" (теологічних) спорів та боротьби між собою не проводить. Коли ж одначе серед православного та уніятського загалу є деякі прояви боротьби, то це боротьба не релігійна (не теологічна), а політична.**

Залежність від Риму не кінчається на справі самої віри. Рим почерез релігійну справу і почерез католицьку Церкву заплює на виховання дітей по школах, і ці душі виковує так, щоб вони були вірні Римові, а не Україні. Отже уряд України був би тільки урядом над тілом України, а над духом мав би владу Рим. Чу була б це в духовому сенсі самостійність України? А коли дух панує над тілом, то й фізично вірні римської Церкви фактично були б напівофіційними громадянами римської інтернаціональної держави, а не України. Коли члени Католицької Акції присягають на вірність "Святому Отцеві", то кому вони додержать вірности, коли інтереси Риму і їх держави будуть суперечні? Очевидно додержать присяги Римові, а не своїй державі чи народові! А члени Католицької Акції стараються обсаджувати всі становища політичні, наукові, економічні, виховні і т. д., і на тих становищах вони більш лояльні супроти Риму, ніж своєї держави, чи народу.

Дальше, Рим, поширюючи свою Церкву на даний нарід, формально й фактично стає власником всього церковного майна на опанованій території.

Який же патріот погодиться проливати кров в обороні свого краю для того, щоб оборонити майно для Риму? Хто захоче з податків оплачувати католицькі інституції, щоб з тих грошей частина йшла до Риму?

І хто ж із здороводумаючих патріотів, замість боронити свій нарід проти всякої залежности від чужих, добровільно пішов би в залежність від Риму?

Ось за що провадиться ця "релігійна" боротьба між українським загалом. Не завивайте справи в папері, і не обдурюймо себе, а скажімо ясно, що це не релігійна (теологічна) боротьба, і що це не справа релігійної толеранції чи нетолеранції, а боротьба політична. Рим під оглоном релігій політично наступав і наступає на Україну та українство, щоб покорити її собі для духової і політичної влади та щоб, ні хорівши — ні болівши, нажитися матеріяльно з України.

І українці борються перед цією римською агресією. По одному боці стоять українські патріоти без огляду на віровизнання, а по другому — Рим, його Католицька Акція та ще ті, хто, не знаючи дійсного обличчя Риму, сліпо його слухає — проти життєвих інтересів свого власного народу.

ЯК ПОГАНИ НАДІЯЛИСЬ НА БОГА

Римський король, Нума, поганин (кілька сот літ перед Христом) приносив жертву богам, коли дехто йому знати, що ворог наступає. Нума почувши це каже:

— Я тепер займатий приношенням жертви богам, а це важніше ніж наступ ворога.

Нума уважав, що він безпечний, коли сила богів буде йому помагати.

Коли ворожій шпіон вернувся до своїх й оповів на кого Нума найбільше надіється, то провідник наступу сказав:

— Коли так, то буде він в нерозумним, коли б воював з тим, хто богів бере за своїх помічників.

Так погани вірили в божеську поміч.

❦

Рим завжди виступав проти всього українського. Коли в 1821 році уніятський митрополит Левицький видав пастирський лист українською мовою, Рим зганив цей лист.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

НОВІ МОЖЛИВОСТІ В НАУЦІ

Українська Вільна Академія Наук. Вільна — вояя слова і думка. Вийдеш — говори що хочеш і як хочеш. Говори, як диктує тобі твоє сумління, розум, пристрасті, програма, ідеологія, церковна приналежність. В одному нема волі — не всіх допускають говорити. Видно, замало часу.

Щасливим збігом обставин 29 квітня ц. р. допустили п. А. Загарійчука — громадського діяча з Вінніпегу. В доповіді "Апостоли Словіяни" він проти всього світу поставив тезу: не св. Кирило і Методій створили письмо для словян; не вони цим письмом на старо-болгарську мову перевели Св. Письмо; а письмо це винайшлп українці; українці перші перевели Св. Письмо, і перевели його на свою мову, Св. Кирило приїхав в Україну, взяв це готове письмо й переклади св. Письма і поширив це серед інших словян. Отже "старо-церковно-словянська" мова цих Св. Книт — це не старо-болгарська мова, як думають учені всього світу, а староукраїнська мова, — довів п. А. Загарійчук.

Не знаю, чи в уніятських церквах, до яких він ходить молитися, п. А. Загарійчук добре що стару мову розуміє. Але це менш важне. Важніше це, що тепер ніхто не зробить закиду: дивіться — православні українці відправляють Богослужения рідною українською мовою, а уніятн — чужою, болгарською. — А зрештою, і це менш важне. Для мене тут важніша чисто наукова справа. Інша ніж мав на увазі п. Загарійчук.

❦

Відколи п. А. Загарійчук довів, що старо-церковно-словянська мова з 9-го віку — це не староболгарська, а старо-українська мова, в українському мовознавстві розкриваються нові, широкі обрії.

Коли слово аз (=я) е не старобългарським, а староукраїнським, то назва **Азія** походить від українського аз(=я). Значить, наше "я" колись було в Азії і Азія була наша. — Назва нової республики Пакістан (біля Індії) походить від староукраїнського паки (=ще раз). Отже наші предки були раз в Пакістані, а коли їм сподобалося там, були ще раз, — від того назва **Пакістан** ("Шерязія"). **Нова Зеландія** походить від **зело** (=дуже) — "Дуже нова країна".

За допомогою таких виясновань назв ми можемо наші історичні границі посунути значно дальше, ніж сягають сучасні етнографічні границі України.

Ця наукова метода історичних досліджень нашого минулого належить не мені, її у своїх відкриттях вже від довшого часу стосують учені вж. Лісовий І п. Старух, у своїх дослідчих публікаціях на сторінках "Нового Шляху".

Коли взяти такий науковий спосіб, то аж дно бере — як досі людина була сліпа, і не могла добачити такої очевидної дійсности, що наші предки були в Канаді ще перед приходом індіян, ескімосів, французів та англійців.

Оттава — це, виходить, українська назва; слово **отава**, це по-українськи: осіннє сіно. Саскатун — від українського слова сас (саксонець), з додатком - "катун" (качатися). Нова Скотія — від староукраїнського скот (худоба). Колись наші предки вилсали там худобу. Манітоба — або від українського слова Маня (Марія), або від манити; наших предків **приманив** добробут у цій провінції. Ред Ривер — від українського ред — скорочено від редька, а ривер — від рів; отже великий рів, над яким наші предки садили редьку. Виндзор — від слів він і зор; він зорить, отже: ми дивимося; на що дивиться — не відомо, і це не важне; може дивиться за заробітками, може за підземним багатством. Та й сама Канада походить від українського слова "кана" (кана), а не від московського "канарейка". Одні з старших мешканців Канади — індіяни, також мають нашу назву, від слова **индик**; вони колись називалися **индикіяни**; це значить, свої голови прикрашували пірям, по-індичому розчепіреними хвостами.

Це тільки пару прикладів. А назагал тут дуже велике і вдячне поле для наукової праці. І навіть не дуже трудне. Для заохочення попробуймо ще раз: звідки назва островів **Малія**? Тільки подумайте! Від українського малий (корж з овочами; порівняй вислів: "Малаю, малаю, я тебе за хліб не маю"). А назва Британія? Від слова "брити" (голити).

— Раджу вам: пробуйте, думайте, розвивайте науку. Тут не треба іншого знання, крім уміння читати назви на малі світу і шукати подібних слів у своїй мові. Дивіться на малу: столиця Японії — **Токіо**; знаходіть подібне слово в українській мові "тік", отже ви вже довели: назва Токіо походить від укр. слова "тік", на якому молотять збіжжя. Значить і там молотили наші предки. І нічого дивного, де треба було молотників, там наші всюди були. — Або візьміть назву Швеція, — походить від нашого шведь. Видно, наші славні шведі її скольонізували. Ось ви й довели науково: не скандинавці дали нам назву Русь, а навпаки: ми частині Скандинавії дали назву Швеція.

Я пропоную заложити спеціяльне наукове товариство, яке цею наукою займалося б масово. Кращої науки й не потрібно, багато розуму не треба, а слава наукова є, вклад в науку є.

Назар Полин.

Першу кінну залізницю запроваджено в Англії 1825 р.

Перші поштові марки в Європі — 1840 р.

КНИЖКИ! КНИЖКИ!

В Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути такі книжки:

АЗОР — оповідання з часів Ісуса Христа 48 стор. — 40пот. С. В. Савчук Ціна	$ .15
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Християнства (на мимографі), 103 стор.	2.00
АПОСТОЛ — на всі неділі і свята цілого року — 232 стор. Оправлений. Ціна	3.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ И ВІЗИТАЦІЯ — Митрополит Іларіон — 50 стор. Ціна	1.00
БІБЛІЯ ОБОВІДАННЯ І ЛАРОЇ ЗАПОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна	.75
ВЕЛИКІ ТРОКОВИНИ — 20-річний Ювілей УТПЦК — 224 стор. Ціна	.50
ВЕЛИКОПОСТНІ СЛУЖЕННЯ — видання друге — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна	1.00
ВИФЛІЄМ — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук — 48 стор. Ціна	.25
ВІЗАНТІЯ И УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 96 стор. Ціна	.25
ЄСЯТЬ БІБЛІЙНИХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук 63 стор. Ціна	.25
ДОДАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Проскомидія, Азлуя та Величання — 36 стор. Ціна	.25
ЇЯКІВСЬКІ НОТИ — Збірник Церковного Співу на Нотах — (на мимографі). 57 стор. Ціна	3.00
ЖИТТЯ РЕКЛАФАТА КУЩЕВИЧА — Прот. В. Кудрик. 100 стор. Ціна	.50
ІКОНОБОРСТВО — Історично-догматична монографія — Митрополит Іларіон — 240 стор. Ціна	1.00
ІСТОРИЧНІ МАТЕРІЯЛИ ДО СПРАВ УНІЇ — Прот. В. Кудрик — 184 стор. Ціна	.50
КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР ПРИПІЯВ ПРАВОСЛАВІЄ, а не Католицтво — Митрополит Іларіон — 32 стор. Ціна	.10
КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Старий Заповіт) Арх. Ігор. — Стор. 45. Ціна	.10
КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Л. Дорошенко — 100 стор. Ціна	1.00
ЛІТУРГІКА — (Дяківський Курс) — Прот. Є. Гришіна (на мимографі) — 49 стор. Ціна	1.00
МАЛОВІДОМЕ — з історії уніятської Церкви. — Прот. о. В. Кудрик — Том І — 254 стор. Ціна	.75
Том II — 256 стор. Ціна	.75
Том III — 252 стор. Ціна	.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна	2.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна	4.00
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна	6.50
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій вишкрій оправі, золочений. Ціна	7.50
МОЛИТОВНИК — „Привітель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна	1.00
НАПЕРСТОЛЬНА ЄВАНГЕЛІЯ — Ціна	$125.00
ОКТОІХ — або Восьмогласник видання УП... 194 стор. Ціна	5.00
ПОДІЇ ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Канонічна монографія — Митр. Іларіон — 384 стор. Ціна	1.50
ПОКАЯННИЙ ВЕЛИКИЙ КАНОН св. Андрея Критського — 68 стор. Ціна	1.00
ПОМИНИК ПОМЕРШИХ, для родини, 28 стор. Ціна	.50
ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УТПЦК — 1952 — 156 сторін. — Ціна	2.00
ПРОТОКОЛ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УТПЦК — 1951 — 102 стор. Ціна	.50
ПРОТОКОЛ СЬОМОГО СОБОРУ УТПЦК — 1935 — 80 стор. Ціна	.50
РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік — стор. 240. Ціна	1.00
РІДНА НИВА — Календар — за 1954 рік. Стор. 334. Ціна	.50
РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 206. Ціна	.25
РІДНА НИВА — Календар — за 1952 рік. Стор. 160. Ціна	.25
РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор. 160. Ціна	.25
СЛУЖБИ БОЖІ СТРАСНОГО ТИЖНЯ — (на мимографі) — 46 стор. Ціна	2.00
СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик — 21 стор. Ціна	1.00
СЛУЖБА СВ. ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ князеві українському — 18 стор. Ціна	.75
СЛУЖЕБНИК — видання УАПЦ на еміграції — 189 стор. Ціна	3.00
СТАТУТ І ПРАВИЛА УТПЦК — 77 стор. Ціна	.50
ТРЕБНИК. Частина І, в чорній оправі з золотими тисками, 340 стор. Ціна	6.50
ТРЕБНИК — Частина І., брошурований. 340 стор. Ціна	5.00
ТРИРАМЕННИЙ ХРЕСТ — Історично-археологічна студія, з 41 малюнком. Митрополита Іларіона. Стор. 100. Ціна	1.00
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH — (Українці й їх Церква — в англійській мові) — о. П. Ейлон, 42 стор. Ціна	.75
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 180 стор. Ціна	.75
ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для академій — на нотах. Прот. В. Сапзар. 13 стор. Ціна	1.00
ЧАРТЕР І СТАТУТ УТПЦК — 40 стор. Ціна	.50
ЧУЖА РУКА, або хто нас рубає (про унію) — Прот о. В. Кудрик. 208 стор. Ціна	.50
ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — д-р В. Антонович. 110 стор. Ціна	.50
ЯК ПРАВИТИ СВ. ЛІТУРГІЮ — Митрополит Іларіон — 46 стор. Ціна	2.00
ЯК ПОВОДИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 72 стор. Ціна	.25

Грошї в замовлення слати до:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НА ЧІМ СТОЇТЬ НАША НАУКА?

(Порядком дискусій)

Наші вороги стараються затаїти цю правду, що ми були, є і будемо вічно. Наші вороги намагаються довести теж, що навіть наша національна назва "Україна", назва всієї нашої території є дуже молода, бо для стелової України вона введена нібито тільки в 17. стол., а для всієї соборної України, з Західною включно, щойно за 1. світової війни, отже на початку XX. століття, а передтим все це називалось Русь.

І більшість наших учених прийняли цю ворожу, принизливу для нас теорію, що не згідна з правдою. Тільки деякі вчені одиниці, як проф. Шелухин та д-р Микола Андруськ мають відвагу заступитися за наукову правду. Вони доказали, що Україною вся наша соборна територія називалася ще в одинадцятому столітті; в Початковому Літописі (Нестора) з 11-го століття написано, що коли в Переяславі вмер князь, то "плакали за ним усі переяславці і вся україна за ним постогнала". (Тут Україна з малої букви, бо тоді й імена з малої букви писали). Проф. Шелухин і д-р М. Андруськ задля української правди твердять, що за князем плакали всі мешканці міста Переяслава та вся соборна Україна. — Натомість решта, і більшість, наших учених вияснює це так: плакали всі переяславці «та україна (=окраїна) за ним постогнала, себто плакали переяславці та граничні околиці (окраїна) за ним постогнали.

З якоюсь дивною впертістю більшість наших учених ставить це своє ненаукове твердження, яке шкодить української справі. Нащо ж нам така їх наука?

Тому й не дивно, що українській загал морально став по боці д-р М. Андруська, хоч він і не новозвавець, що як патріот у науці, остався серед решти наших учених осамітнений.

Подібно й з назвою Русь. Наш національний інтерес і наукова правда диктує нам таку теорію, що Русь — наше найстарше національне ім'я українського походження, а не скандинавського, як через непорозуміння твердить наш Літопис з 11-го віку. А тим часом проф. Р. Смаль-Стоцький у своїй брошурі по-англійськи "Походження слова Русь", що видав УВАН, твердить, що слово й назва "Русь" скандинавського походження. І робить це слідом за московським ученим Шахматовим. Нащо? І правильно д-р Мандрика з Вінніпегу, зараз після появи брошури, на сторінках "Нового Шляху" (Вінніпег) писав приблизно так: "Коли в Україні ллється кров наших борців, то в той час проф. Р. Смаль-Стоцький українську назву "Русь" виводить з Скандинавії.

Честь д-р Мандриці, що хоч і не мовознавець, але має відвагу рятувати українську науку й правду, коли її перекручують мовознавці, і то свої!

Хоч УВАН у Канаді видає серію мовознавства, то проте вона не цілком вичерпує собою інтереси української науки і правди. Щоб рятувати положення, за справу приватно взялися інж. Лісовий (Англія) та д-р Сасс (Канада). Хоч вони не назвозвавці й не мовознавці, одначе їх наукова праця принесла серед нашого загалу славу нашій науці. На сторінках "Нового Шляху" вже через пару років, і досі, вони поробили відкриття, яких досі ніхто не зробив. Ми мали змогу довідатися, що до словян, а точніше — до українців, належала колись назва сучасна Палестина; бо вони довели, що земля Ханаан у Палестині — це первісно Канаан, а це походить від українського "канаґ".

Повищі згадки треба мати на увазі, коли читаємо в "Канадійському Фермері" (14. 5. 1956) новинку п. н. "У к р а і н с ь к а, не словянська". Там сказано: "На останній сесії викладів сезону Української Вільної Академії Наук (УВАН) у Вінніпегу, дня 29 квітня, А. Загарійчук прочитав лекцію на тему: Апостоли Словян". Головною ціллю було доказати, що, поминьо прийнятого поняття, що св. Кирило (грек) винайшов словянську азбуку, т. зв. "Кирилицю" і переклав церковні книги на мову, яку ми називаємо "Старо-Словянська" або "Старо-Церковна" мова, не годиться з історичними фактами, та що та мова не є "Старо-Словянська", а "Старо-Українська". З цього виходить, що Кирило не потребував видумувати азбуки й перекладати книжки, бо він знайшов на Криші вже готові переклади, а тим самим і готову азбуку.

Отже, хоч п. А. Загарійчук і не є вченим та славістом, а громадським діячем, то все ж таки він перевищив усіх наших славістів, бо доказав, що греки Кирило і Методій навчилися в України словянської мови та словянського письма, — і що ця словянська мова й письмо — українського походження, створені українцями. І св. Письмо перший раз на словянську (чи пак українську) переклали українці. А св. Кирило приїхав на Крим, усе це в українців узяв, і поніс, як нібито свій винахід, між інших словян: болгар, чехів, сербів і т. д.

Честь і слава нашому новому вченому А. Загарійчукові! Він зробив новий великий здобуток для доброго імени української науки і правди.

А тепер питання: коли справжньою наукою займаються щирі громадяни-патріоти, то де ж є наші титуловані професійні вчені, і що роблять вони? Чи не волочуться в хвості за чужими? Справді в наших часах повеволення України та змагання національних культурр —, це непростимий гріх!

Московські вчені на службі своєї нації навіть коштом ломання наукової правди стараються звіпмпонувати світові; вони твердять, що москалі перші відкрили північний бігун, літака, атомову бомбу і т. д. і т. д. А наші вчені, хоч історична правда за нами, чомусь бояться видвигати цю правду, і добровільно на втіху ворогам, зрікаються її, кривдячи нашу науку. Так зрікаються правди, як наш уряд в 1918 р., зрікся вічно українського Криму — серця й легенів України, вважаючи його нібито за татарський, тому тільки, що там татар було трохи більше, ніж українців. Але ж ці татари самі колись були прийшли з Азії і загарбали Крим.

До речі, повертаючи до згаданих найновіших відкрить наших вище згаданих вчених-патріотів, мимоволі стаєш перед питанням: чому ж то наші наукові установи, що в руках титулованих професійних вчених, несправедливо тримають у тіні їхні імена? Чому не введуть їх у членство цих установ? Чому не видадуть їх цінних творів англійською мовою? Чи може тут заздрість за наукову славу? Думаю, що наш патріотичний загал сам повинен би зробити в науці порядок і стати в її обороні. Всі народи ставлять науку на службу нації, — з тим більшим правом і обов'язком повинні це зробити й ми. — Коли в минулому році на зїзді вчених проф. Шерех висунув кривдячу нас теорію про українсько-білоруську мовну межу, то наш молодий патріотичний вчений д-р І. Сидорук недвозначно закинув йому зраду українських інтересів і мав відвагу зробити це публічно, — при вчених-чужинцях та в пресі ("Українець — Час" у Парижі). Цим він дав нам приклад, як маємо підступати до нашої науки. Вона має бути вільна і непідфальшована, а не стоятн на службі фальшивої пропаганди, як це є в большевиків. Наші вчені у вільному світі, слава Богу, мають повну свободу чесно й відкрито голосити українську правду, як вимагає добро нашої нації, а не затаювати всю правду. — Думаю, що в цій болючій справі повинні врешті взяти слово й наші наукові авторитети, бо інакше може статися таке, що наша наука махне на них рукою і піде понад їхні голови стихійними хвилями народного гону самозбереження і вічної правди шляхом такої науки, якої вимагає добро нації.

П. Семенюк.

ПОГОЛОСКИ ПРО НАГИНКУ НА КАГАНОВИЧА

"Юнайтед Прес" подала з Відня, що негайно після проголошення постанов 20. зїзду комуністичної партії в Москві, в Україні, а головно в Києві й Одесі, відбулися демонстрації "антисемітського" характеру, звернені головно проти Лазаря Кагановіча, що в 1937 р. проводив криваві чистки в Україні. З приводу демонстрацій в комуністичній партії в Україні відбулися бурхливі суперечки.

— Очевидно, поголоски про "антисемітизм" в Україні, це фальшиве й злобливе вияснення справи. Кагановіч — шваґер Сталіна, отже Хрущов, що займив Сталінове місце, може рішив позбутися Кагановіча. Якщо взагалі це потоскха кимсь навмисно не видумана, то в крайньому випадку ці маніфестації були керовані Хрущовим, а не українцями.

К О В Е Р Т К И

для переведення церковної колекти

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді заладнала ковертки з відповідним напи-сом, для ковертової системи переведення церковної колекти підчас Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в ковертках, на яких виписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й при кінці року видає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року вложив на тацу. Такою посвідкою члени можуть виказуватися при плаченню дохідового податку.

Ціна ковертох таке:

За тисячу (1000) ковертох—$8.50
За 500 ковертох — — — — 4.50
За 100 ковертох — — — — 1.00

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Релігія американських індіян

Якщо сто тисяч індіян в Америці ще не піддалося християнським місіям і придержуються старої віри своїх предків. Яка ж їх віра? Передовсім не у всіх індіянських племен одна релігія. Та при всіх відмінах і різницях їх релігійних вірувань, у всіх племен є дещо спільне. Але ніде нема в них того звязку, що ломїе релігією і мораллю, що виявляється у релігіях християнський, жидівський, в буддизмі тощо.

В індіянських релігіях є цілий ряд більших та менших духів, що живуть та виявляють себе в різних предметах, явищах та силах природи. З індіянського погляду ті духи не є самі собою морально ні злі, ані добрі. Але вони можуть людині помагати або шкодити і з того погляду індіяни відрїжняє — чи який дух в даний момент є "добрий" чи "злий".

Всі індіяни вірять в душу, яка покидає тїло по смерти і часто навіть перед смертю. Деякі індіянські племена пояснюють слабість відсутністю душі. Неба і пекла індіянські релігії не відрїжняють. По смерти людина відходить в "країну духів" без огляду на те, як вона жила і що на цім світі робила, і там далі займається тим самим, чим в цім житгю займалася і що їй цікавило робити.

В більшості індіянських мітольогій нема ніяких оповідань про сотворення світу. Просто приймається, що світ є, без думки про те, звідки він узявся.

Мораль і етика, взагалі чесноти в американських індіян стоялн високо, але вони були закріплені лише звичаєм, а не наказами релігії. В деяких племен люди виростали незвичайно чесні, щиросердні, добрі. Говорити неправду, не додержати слова, красти, тощо, стягало на винуватого велику ганьбу, а то й виключення з громади і з племен. Вїяна зрівняла ті моральні установи, — як зрештою у всі часи у всіх народів — і тоді можна було убивати й грабувати.

Р. Н. Ацап.

ПЕРЕДЧУТТЯ СМЕРТИ

Можна знайти багато випадків, коли люди передчували свою смерть, хоч здавалося, що до того не було жадної очевидної причини, бо люди почувалися цілком здоровими.

Славний австрійський композитор Моварт (Вольфґанґ Амадеус, 1756-91) створив славну похоронну композицію, т. зв. "Реквієм", відчуваючи, що його смерть недалека. Коли ж лежав на смертній постелі, то закликав близьких знайомих і, говорячи про "Реквієм", сказав:

"Хиба ж я не казав вам, що я складаю її на свій похорон?"

І він помер, коли його композицію приготовляли до публічного виступу.

З того виходить, що смерть має також свої закони, які люди відчувають, хоч їх і не розумїють. Шевченко родився 9-го березня, а помер березня 10-го. Це також значуче. Відоме в Канаді, що молода жінка померла до році життя якраз в той день, коли вінчалася. Таких випадків можна знайти між людьми багато. — Це ще один доказ, що смерть є в руках Божих.

НЕНАВИСТЬ БІЛИХ ДО МУРИНІВ

В південній частині ЗДА завжди була ненависть білих до мурінів, яких там є мільйони. А предків тих мурінів привезено як рабів, коли ще існувала торгівля невільниками.

Нині одним з виявів тієї ненависти є протест білих в Тускалузі, стейт Алябама, проти того, щоб мурінська студентка могла ходити до університету і сидіти на лекціях разом з білими. Коли б суд вирішив справу в користь мурінки, то вона могла б мешкати в університетських будинках і їсти там разом з білими студентами. Але мурінці погрожують, отже треба було б комусь ту мурінку весь час охороняти і в школі, і поза школою. Та хто має охороняти і як?

Та коли мурина є такою зразкою, то чому не позбутися їх всіх з держави? Чому не відлучити сторін, де є багато мурінів, і пекай вони створять свою окрему державу?

ХОТЯТЬ "ПОДАТИ ЛАПУ" ЧЕРЕЗ [illegible]

Московське радіо повідомило, що Москва має плян (виготовлений інж. Шумілкіни) збудувати греблю через протіка Берінґа (55 миль ширини), щоб сполучити залізницю Сибір з Аляскою. Ціль греблі — вибито огрівати води Північного океану атомовою енергією. Крім того, з Лондону через Москву, можна б до Вашінґтону мати сухопутній шлях.

— А чи не на те большевики хотіли б "подати лапу" з Сибіру на Аляску, щоб огрівати Америку на суші з гармат?

ПОШТОВА СКРИНЬКА

Грекo-католик, — Фостон.

П.: Чи католицьке духовенство не робить шкоди нашим державі з своїм римським целібатом (безженством) духовенства?

В.: Ваше питання містить у собі й відповідь, якщо Ви читали „Маловідоме з історії грекo-католицької Церкви" о. В. Кудрика, то Вам напевно відомі всі таємниці цієї справи. Прочитайте ще „документарну книжку „Страшні таїни манастирських мурів".

П.: Скільки католицька „Свята Інквізиція" вимордувала людей і скільки років вона існувала?

В.: Св. Інквізиція була заведена в 1204 році і скасована її в 1803 р. Отже вона легально існувала 599 літ. Але фактично вона діяла довше, бо ще з 1841 році в Севільї (Еспанія) вона вимордувала 298 осіб — це 38 літ по своїй. Інквізиція, почавши 24 серпня 1552 р. різню людей у Франції („Ніч св. Вартоломея"), за місяць вимордували коло 30 до 70 тисяч невинних людей. А скільки вона вимордувала за 600 літ — можете собі уявити! Одних число її безлічі жертв не обчислене.

П.: Чи то правда, що Свідки Єгови кажуть, що папа римський є Анти-Христом, бо так сказано в Біблії? В.: Якщо б папа поступив згідно з наукою Христа, він найперше мусів би зректися гордих плянів бути паном світу, а стати би слугою ближніх. Папа натомість хоче влади за всяку ціну. І хоч через його непохвальне поступування багато чесних людей вийде з римської церкви, то він знає, що частина таки завжди лишиться — ті, що мають з того користь, і ті, що ще темні та широ вірять в добру волю Риму. А ціні краще бути паном над тою меншою кількістю людей, ніж бути слугою більшої кількости справжніх і свідомих християн.

П.: Чи мають помордованих Св. Інквізицією та Католицькою Акцією, як це в Хорватії, грає роль для папи?

В.: Папа хоче владн. При тому захопленню майна (церковного) серед народів і держав є для нього важнішою справою за справи віри. Папа не має жадного відношення до майна помордованих одиниць. Св. Інквізиція і Кат. Акція ніколи не мордували безпосередньо задля самого майна помордованих. Їхні вбивства мають на меті зломити моральний спротив Римові і так опанувати майно всього народу й держави, а не окремих помордованих одиниць.

П.: Чому італійська держава не усуне папи з Італії за вбивства людей — колись Інквізицією, а тепер Католицькою Акцією?

В.: Тоді, як була Св. Інквізиція, папа мав світську владу в католицьких країнах, отже і в Італії, тому й держава — це був папа. Папа був цілком позбавлений світської влади всюди (крім Ватікану) в 1849 р. — Після того в Італії до 2-ої світової війни були монархія — католицько-клерикального напряму, і її підтримував папа, а воєна — папу. В наших часах папа сидить у Римі як на вулкані, що в кожний час може вибухнути. І найтихшим папа є власне в Італії — тут, у себе вдома, він має менше впливу, ніж в Квебеку чи деінде. Все ж таки це підсилює національний гордість сучасного уряду Італії, що на його території в Римі є папою, що вважає себе за центр світу.

ЦЕРКОВНІ ВІСТІ

● Впреосв. Владимир Митр. Ілярион здав до друку церковно-історичну працю п. н. „Почаївська Лавра та її святині".

● В неділю 15 квітня ц. р., за Св. Літургією Катедрі св. Івана в Едмонтоні Впреосв. Владика Митр. Ілярион поставив в Диякони п. Євфимія Труфяка.

● Спільне говіння священиків Західньої Єпархії УГПЦК відбулося 11 квітня в катедрі св. Івана в Едмонтоні, в Середній Єпархії 17-18 квітня в катедрі Преса.. Тройиці у Вінніпегу, — з участю Впреосв. Владики Митр. Ілярйона.

● Український православний журнал „Відомості" (Лондон, Канада) у своїм числі 5 (квітень 1956) подає, що учительський часопис „Наша Церква" твердить, що протипапська кромова католицького Архиепископа Штросмаєра на Ватиканському Соборі записана в пофальшованій формі. — Відомо, що це тягне за Римом, це для проводу католицької Церкви важається „пофальшування".

● Преса свого часу подавала, що ієрарх православної Самбірсько-Дрогобицької Єпархії єпископ Михаїл (Медьник) мало помер серед невиясненних обставин. Тепер стало відомо, що його в цій Єпархії тимчасово виступає архиепископ Антоній Пельвецький, очолюючи одночасно й надальше свою православну Станиславівсько-Коломийську Єпархію. — До 1946 р. обидва згадані православні Владики були в римській юрисдикції.

● Канадійський амбасадор в Італії Пер Дюпюї був офіційним представником Канади на урочистості 80-ліття з дня народин і 17-ліття інтронізації папи Пія XII. 11. 3. 1956.

● Журнал „Київ" (Філядельфія, березень-квітень 1956.) помістив рецензію д-р Г. Лукіянського на книжку Гальини Журби „Далекий світ". В рецензії між іншим сказано, що коли читаєш цю книжку спомнів Г. Журби, то „перед очима читача фільмовою лентою пробігає минуле „унїятської Церкви", до якої належали колишні українські ро-

ан, що згодом, покинувши „унятську віру", стали „католиками", тобто прийняли латинський обряд. (Так пише Т. Журба). А Г. Лужницький, передавши новицям словами і думку, радісно кається цього кажучи: „цими словами—унятів ніхто не вважав католиками". — Це ще питання! А покищо скажемо, що д-р Г. Лужницький сам унятів називає католиками у своїх працях.

● Протестантська Церква має окремий місійний відділ „Російське Біблійне Товариство", що видає свій орган по-англійськи „Байбл Дікорнал". В числі за січень-березень 1956 р. цей журнал заявив, що в Советському Союзі він не признає жадних окремих церков, поповолених Москвою, а говорить про „200 мільйонів російського народу".

Це не перший випадок, бо, як показують систематичні факти, провід протестантської церкви в основному не ставиться прихильно до української визвольної справи. Маємо жалі на це теж і в українській протестантській пресі, але що ж вона вдіє, коли українські протестанти самі залежні від чужого проводу.

РЯЖНІ ВІСТІ

● Редакція гумористичного журналу в СССР „Перець" звернулася „отвертим листом" до міністрів торгівлі і пальної промисловости, в якому сказано, що „по всій республіці немає в продажу учительських пер. Діти пишуть або олівцем або гусячим „пером". — Отакий „розвиток культури", в поневоленій Україні!

● В першій половині травня ц. р. Францію відвідав комуністичний диктатор Югославії — Тіто. Католики-емігранти влаштували демонстрацію з домаганнями до Тіта, щоб він звільнив з арешту католицького кардинала-хорвата Степінаца, що був найвищим достойником римської Церкви за часів гітлерівської окупації Югославії, коли то Католицька Акція в Хорватії вимордувала 1,700,000 православних та деяке число інших не-католиків. Тітові-на релігії, отже й на православних не залежить; він арештував кард. Степінаца з своїх окремих, чисто комуністичних мотивів.

● Як доказ „розвитку культури, большевики багато розписуються про свої клюби, — осяйно-розривної осередок для працюючих. Як в дійсності з цим є, видно з самих советських джерел, що часом прориваються крізь залізну заслону. Наприклад, в колгоспі ім. В. М. Молотова Запоріжського району побудували новий клюб. Голова колгоспу спершу засипав його картоплею, а потім укрудзою. — В культурному вільному світі такі „клюби" називають шпихлярами.

● В Мюнхені (зах. Німеччина) 4 квітня ц. р. Президія поліції заборонила хорватським емігрантам в будь-який формі святкувати річницю незалежности Хорватії, щоб не по-шкодити добрим стосункам між зах. Німеччиною і Югославією, — як мотивує в своїй забороні німецька влада.

● З статті М. Брадовича в унятському „Християнському Голосі" (22. 4. 56) виходить, що деякі націоналісти, що не хотіли піддатися римській політиці, „вспіли пролізти до проводу одної української католицької організації, (чи не Укр. Христ. Рух?) і з такої позиції намагались боронити свої відомі протихристиянські (націоналістичні) концепції. Та скоро їх напастювання за те з авторитетного (римського) місця і вони побачили, що в цьому напрямку не дасться підклясти для розкладу католицької організації з нутра, отже и покинули ту організацію".

● Травень ц. р. приніс нову милину заслону — большевики оголосили, що мають розпустити табори військовополонених і розпустити 1 мільйона армії. Зайво тут говорити як уся ця балачка виглядатиме в большевицькій практиці. Але заходить небезпека, що вона може справити большевикам пропагандивний успіх у присилуваних оборонної чинности вільного світу. Адже державний секретар ЗДА Дж. Ф. Даллес 3 жовтня ц. р. висловив на пресовій конференції переконання, що, мовляв, тепер мирні совєтські володарі зірвали з 20-літньою тиранією Сталіна у внутрішній політиці, і ще треба тільки деякої терпеливости й солідарности вільного світу, щоб вони стали також людяними й у зовнішній політиці! Отже Даллес натякував на свою віру в самоліквідацію большевизму. — Відомо, що бажання родить думки й віру в неможливе. Чи забув Даллес, що Хрущов на 20. з'їзді компартії погрозив вільному світові наступом комунізму?

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, що...

● Державні закони уявляють з великим трудом. Але ще труднше скасувати його; коли даний закон саме життя усуне з ужитку, то про нього забувають, що він взагалі е на папері, і власне через це забути, а не з втоманням до нього, не викреслюють його. В 1705 р. був виданий закон, який забороняв у найнайтих мешканців в Парижі тримати курей, але виразно дозволяв тримати 1-2 корови. Той закон згодом забувся, як недавно на одний судовій розправі виявилося, що він в архівах під якимось ключем собі, як чинний. Значить, кожен має право замешкати собі в елегантному готелі в Парижі і завести туди одну-дві корови. — А скільки то є всяких інших того роду перестарілих державних та недержавних законів!

● Недавно один з данських цирків запрошував його величество Фарукові — — бувшому королеві Єгипту—виступити в цирку в ролі водія слонів. Фарук увічливо відмовився від цієї посади.

● З гетьмансько-католицького органу „Батьківщина" (Торонто, б. 5. 56.) довідуємося, що гасло гетьманців таке: Бог — Гетьман — Україна". На першому місці Бог — це правильно; на другому місці після Бога, коли ще Україні не згадано, поставлено гетьмана; так ніби хотіли сказати, що гетьман може бути й без України, а Україна без гетьмана. А Україна йде вже на останньому місці. Займаємо тут становище не щодо монархічности ідеології як такої, а щодо побудови гасла.

● Місто Ванкувер отримало свою назву від капітана Джорджа Ванкувера, провадного „капітаном відкиття", що явився мореплавцем в славного капітана Кука, вступивши 15-річним юнаком до британської фльоти. Дж. Ванкувер перший дослідив і зладив мапи канадійського побережжя Тихого океану. Його особа описана в новій книжці „Кеппен оф ди Дисковері".

● Вчені дослідники стверджують, що на планеті Марс є трохи повітря й тепла; видно й зими пори року — по більй зими запримічують рудавий колір трави й листя. Тому думають, що на Марсі є теж живі створіння. Марс найближче нашої Землі е раз на рік — 7 вересня, — на віддалі 35 мільйонів з 120 тисяч миль. Опісля знову віддаляється.

● Сталінград, Сталіно, Сталінськ, Сталінгорськ, Сталінір і Сталінбад — це міста й містечка названі ім перезвані за життя Сталіна. Новий диктатор СССР, Хрущов, мабуть накаже позмінити ці назви.

● Найвищою будівлею світу буде вежа, яку Бельгія будує на світову виставу в Брюсселі (столиця Бельгії) в 1958 році; ця вежа матиме 2,000 стіп, себто буде в півтора рази вища за Емпайр Стейтбілдінг в Нью-Йорку, що досі вважався за найвищий будинок світу. Бельгійський король уже поклав під будову угольний камінь.

ЗАСНУВАННЯ ФІЛІЇ БРАТСТВА СВ. ЮРІЯ ПЕРЕМОЖЦЯ УАПЦ В АСУНСІОНІ

Дня 6 лютого 1955 р. після зборів місцевої філії „Просвіти", яні відбулися в домі Почесного Голови Т-ва Ом. Із. Падучака, на предложення Євгенії Царегрядської відбулася нарада вірників УАПЦ і прихильників про церковно-релігійні справи. Було звичтано обіжника Кр. Упр. Братства, в якому повідомлялось про прийняття обединених в Братстві православних українців в Парагваю під юрисдикцію Архиепископа Ігоря та про призначення в Парагваї священика УАПЦ о. Мих. Горленка. Потім було подано інформацій про прибуття вже того священика в Ескориєль як в центр департаменту Ітапуа, масово заселеного українцями, та про перші кроки його пастирської служби, поки ідейної самопосвяти та жертвенности в Енкарнасіоні та в колоніях: Альборада (ул. Симона Петлюри), Ітапуа (ул. Гетьмана Богдана Хмельницького), Капітан Мірандо (ул. Тараса Шевченка), Сандова (ул. Наказ. Гетьмана Полк. Ів. Богуна) та Уру Сапукай, про обставини, часом прикрі, при яких приходиться Братству і священику розгортати свою чинність і службу Богові й Україні. Ці вістки присутні слухали з великим заінтересованням. Розвинувся живий обмін думками, в результаті чого рішено скликати спеціальні збори заінтересованих справою заснування УАПЦ в Парагваю. На тих зборах мали б обмірковувати питання про заснування філії Братства в Асунсіоні та запрошення сюди священика УАПЦ на спорадичні Богослужіння. Турботи звязані з складанням таких організаційних зборів перебрала на себе панна Кіра Стеценківна, яка для тої потреби в імені своєї мами пані О. Стеценкової запролонувала їхне помешкання.

Сенйор української еміграції в Парагваю, український патріот і великий прихильник УАПЦ Ом. Падучак зразу ж предложив найбільшу кімнату в своєму помешканню для потреб Богослужб і свою щиру готовість бути до помочі потребам Братства. Інші висловили щире бажання прийняти до себе на побут і утримання священика при його приїзді в Асунсіон.

Організаційні збори відбулися 12 лютого в присутності 14 осіб, що таким чином явились основоположниками філії Братства; разом з іншими проголошеними до списку, що з різних причин не прибули на збори, філія на початку матиме до 20 вірних.

Зборами провадила вибрана президія: голова-найстарший з присутніх д-р Павло Цереградський, а секретар-скерпчія й духівна Кіра Стеценківна, живо захоплена справою. Збори відбулися в живому настрої. Після всесторонього обміркування питань, поставлених автором допису на порядок денний, було постановлено заснувати в Асунсіоні філію Братства УАПЦ на чолі з управою, до якої обрано: на голову Вікторія Пилипенка, а на секретаря і скарбника — Юрія Стеценківського. Вона ж добровільно прийняла на себе обовязок бути диригентом хору на випадок, коли до Асунсіону завітає наш священик. Збори постановили активно допомогти Крайовій Управі Братства в справі деталізації статуту організацій в Парагвайських урядах, дорученим Управі Філії вже тепер вибрати потрібні для того інформації та послужитись при тому і знайомим, що має п. Падучак. Управі ж доручено виконати реєстрацію членства філії та підготовити фінансові і інші питання звязані з передбаченим приїздом священика, — щоб його заздалегідь запросити та домовитись про час приїзду. Збори в подяку взяли до відома шляхотну пропозицію Ом. Падучака свого помешкання під Богослужбу УАПЦ та пані Ол. Стеценкової і інших прийняти на побут і утримання священика.

Постання цієї нової української національної організації в Асунсіоні-столиці держави треба щиро вітати. Безперечно це е доказ оживлення нашої громадської думки та активізації українського національного почуття, досі затриманого повсиденними турботами в боротьбі за існування; досі обставини приневоювали членів нашої тутешньої колонії навіть в релігійно-духовних потребах по слугуватись чужими придбаннями. Тепер ми, асунсіонські українці, почали організовувати своє власне життя і в цій галузі. Треба сподіватись, що ті щирі почуття і національно душевний поклик, які можна було констатувати за останні дні зокрема у молодших представників нашої колонії, е запорукою того, що за палкими словами й бажаннями прийде і активна чинність. Дай те, Божеї Благослові й щасти, Боже, на несть тим, хто вважає берется за роботу або обіцяє її підтримувати на славу Богові й Україні!

Ант. Кущинський.

ХРАМОВЕ СВЯТО

Громада св. Юрія, Лашін, Кве.

Українська Гр. Православна Церк. Громада св. Юрія в Лашін, Кве., святкувала в Провідну Неділю дня 13 травня ц. р. своє храмове свято. Св. Юрія припадало ц. р. на 6 травня разом з Пасхою, і через те ми відложили Храмове Свято на Провідну Неділю. Та на цей день припало ще й свято День Матері і Свячене, а також в цей день відбулася Архиерейська Канонічна Візитація Високопреосвященішого Владики Михайла — Архиепископа Торонта і Східної Канади.

В самий день Свята була чудова, сонячна й тепла погода. О год. 10 ранку зустрічали Високопреосв. Владику — від дітей Рідної Школи: уч. Михась Панчишин та учениця Олена Рудич, що вручила Владиці квіти. Від організації СУМК зустрічали Владику панна Слава Івак, що в гарних словах привітала щиро прибулого Архиерея. Місцевий парох Божому та на добро українського народу, і передала Владиці чудовий букет квітів. Діти Рідної Школи кидали зелень і квіти під ноги Владиці. При виході до церкви зустріли Владику прочесний голова церк. громади п. Н. Гуцуляк та дійсний голова п. М. Данилевич, нашим традиційним звичаєм — хлібом і сіллю. В церкві привітав Владику місцевий парох о. прот. К. Квасницький. При Архиерейській Службі Божій асистували Владиці о. Сава Цитухін від Собору св. Софії, протодиякон о. Захар Ревко від церкви св. Покрови та місцевий парох. Як ієродиякони прислужували сумківці: Юрій Зубчинський, Мирослав Данилевич та Евген Клемба. Церковний хор під управою п. С. Босого піднесив урочисті Служби Божої гарним співом наших чудових церковних композицій. Церква прибрана барвистими народними вишивками і живими квітами; ці квіти і новий килим, що його купило наше Жіноче Т-во ім. княгині Ольги за суму $225 — до святаря, піднесли святочний та рідний настрій вірючих.

Високопреосв. Владика в свій глибоко змістовній промові на євангельску тему дав заохочуюче вірних, щоб горнулися до своєї рідної православної Православної Церкви, що в ній від часів св. Володимира наш нарід виховувався, творив свою культуру й мистецтво та шукав спасіння. Церковні співи безбожного окупанта, що в небувало жорстокий спосіб намагається знищити віру нашого народу в Бога на рідних землях, бо ніде не далекий той час, коли знову засяє світло Христової віри в свій славі на нашій рідній кровю мучеників зрошеній землі.

Многоліттями за нашого Високопреосв. Владику Іларіона, Митрополита Вінніпегу і всієї Канади, за Високопреосв. Владику Михайла, Архиепископа Торонта і Східної Канади, за Преосвятішу Королеву нашу Єлисавету II., за канадійський уряд і християнолюбиве військо, за членів (ок) Церк. Громади, за Юріїв і за всіх православних християн, благословенням та миропомазанням вірних Владикою — закінчилася ця так величава Архиерейська Служба Божа.

По Службі Божій відбулося привітання - спільний обід в церковній залі. Господарем на прийнятті був інженер Ісидор Кушнірук. По спільнім відспіванні Молитви Господньої та благословенні Владики, всі засіли до спільної трапези.

Слідували привітання та вручені пожертви делегатів. п. С. Передерія від Церк. Громади Покрови та від пані Дмитрак, від жіночого т-ва Доньки України при Соборі св. Софії. Місцевий парох привітав членів Церк. Громади, що носять ім'я Патрона церкви св. Юрія, бажаючи їм много літ прожити. Головно-підніс він жертвенну працю члена Заряду, скарбника й господаря церкви п. Георгія Гандзюка. Щедр грошеві пожертви склали земляки. Батьківські слова Владики дали признання й подяку всім попередним і теперішним працівникам для добра церк. громади, закликали до християнської любови та єдности в Громаді та заохочували до дальшої жертвенної праці на славу Бога та добра нашої Української Православної Церкви. Митрофорний о. прот. В. Слюзар, що по Службі Божій в Соборі св. Софії прибув з добродійкою на наше Свято, закликав присутних, щоб наші всі три укр. православні парафії в Монтреалі зєдналися до спільного Свята й заманіфестували себе перед іншими народностями. Господар свята ще раз дякував Високопреосв. Владиці; делегатам та гостям, з Монтреалу й Оттави, що своєю присутністю зволічили наше Свято, і всім членам (-кіням) Церк. Громади, що своєю працею причинилися до успішности нашого Храмового Свята.

По цім слідував концерт дітей Рідної Школи і Сумківців — з нагоди Свята Матері. По вступнім слові місцевого о. Пароха діти відспівали державний гимн, а потім після „Реве та стогне" — дуэтом декламації дітей на честь Матері.

Деклямували учні (-ці): Садовський Богдан, Рудич Оленка, Смерека Мирослав, Розум Володя, Смерека Лелія, Штихно Оксана, Завадська Ганя, Шевченко Люда, Штихно Олександра, Люба Смерека, Юрко Калицук та Пилат Бєлорєнінець. Всі діти гарно деклямували, приємно вражали деклямації найменших, а особливо щиро-дитяча деклямація учениці Люби Смерека. Слідували дві народні пісні, бездоганно виконані хором наших Сумківців — під управою пані Т. Клемби. Опісля сумківка Емілія Максимич, дякуючи пані М. Завдуській за курс писання писанок, вручила їй гарний дарунок.

В кінці слідувала сценічна картина зо співами „Дві сирітки" — укладу п. П. Кісленка, учителя Рідної Школи. Добре виконали свої ролі: сумківка Таня Кісленко та учні Р. Ш. — Михась Панчишин, Ганя Завадська, Евген Смерека, Сергій Головко, Валя Гайдук та решта шкільних дітей. Симпатична була гра і спів п. П. Кісленка, що в ролі кобзаря супроводив на бандурі дяточий спів в піснях „Та вівсь вітри" і „Де згода в сімействі". Національним гимном закінчено цей святочний день. А присутні розходилися задоволені, скріплені духовно й тілесно, а надією на кращу майбутність нашої Церкви та нашого народу.

о. прот. К. Квасницький.

П-ВО КЛЕПАКИ

Ювілей 50-ліття подружжя

Габбард, Саск. — Дня 15 березня 1956 р. дальші і ближчі сусіди відзначили 50-ліття п-ва Клепаків. Поверховий коровай приготовила пані Наконечна. Шановних Ювілятів привітали пані Наконечна і пані Парафенюк. Старостою був Йосиф Корчинський, дружкою — пані Парафенюк, а дружбою — Іван Фульмес.

Коли п-во Ювіляти зайняли місце за столом, дружба показав молитву. Опісля Йосиф Корчинський в імені всіх гостей привітав щирими словами Ювілятів, і всі разом заспівали „Ти многі літ".

Дальше, почалася вечеря, яку приготовили місцеві жінки.

По вечері п. Корчинський розказав про життя Ювілятів. Всяко бувало на життєвому шляху п-ва Клепаків. Хоч не було й нема родини, то все ж таки зазнали вони багато важких трудів і клопотів; як і більшість наших піонерів, вони мусіли тяжко працювати на гомстеді; а там в початках треба було всього, а його не було, коли наші піонери починали безлюдні пустині перемінити в хліборобські фарми.

Наші Ювіляти були і є щирими українцями. Вони ніколи не пожаліли важко заробленого гроша на нашу рідну справу, і по можливості завжди складали пожертву — хто й до них не зверчався.

Пані Клепак з родичами прибула до Канади 1896 року, а пан Клепак, сам, приїхав 1902 року. Подружилися вони 7-го лютого 1906 року. На протязі свого подружнього життя направлювалися тяжко. Свяких тільки хотів довелося будувати аж девять по черзі.

По цій розповіді п. Корчинського дружба І. Фульмес попросив гостей зложити свої депти на пресу.

Присутні зложили $10.35; з того призначено $5.00 на „Канадійського Фармера" і $5.00 на українського православного „Вістника".

Всім жертводавцям щира подяка, а достойним Ювілятам хай Господь допоможе і дальше працювати для добра української справи — на многі, многі літа.

Гість.

СПІЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ И ДЕНЬ МАТЕРІ

Парафія св. Михайла в Вінніпегу здорівно влаштовує Спільне Свячене в Провідну Неділю по Великодні.

Цього року в Провідну Неділю, 13 травня, припало подвійне Свято: Спільне Свячене і День Матері.

Жіноче Т-во ім. Ольги Ко-

...биляєвській, спільно з Сестринством Пресв. Богородиці, належно приготовилось до цього Свята, і воно пройшло успішно.

На урочистім Богослуженні було багато людей. Гарно співав хор. Так само за столами з Свячени було стільки, скільки могло, вміститись у просторій залі.

Старши побігословення парох о. митрат С. Герус під час гальний спів „ХРИСТОС ВОСКРЕС!". Програмово Свята керував член Заряду п. Таський, який виголосив гарну промову з привітами членів Проводу нашої Церкви: Впреосвященнішому Владиці Митрополитові Іларіонові, Епіскопатові, Святій Консисторії та о. Парохові.

Святочне слово виголосив о. Парох.

Учасник.

ТОРЖЕСТВО ПРАВОСЛАВІЯ

Дня 25 березня ц. р., в Торжество Православія, в місті Providence, R. Afl., США, у залі місцевого університету, о 6 год. вечора все православне духовенство стейту Род Айленд спільно відправило Вечірню. Участь взяли 4 грецькі священики, на чолі з о. архимандритом Евсевієм Стефанову — професором Грецької Православної Духовної Академії в стейді Масачузет; а також були священики Церкви Сирійської, Румунської т. і. З Української Православної Церкви в США були о. прот. Йосиф Желехівський — настоятель української парафії в м. Providence, та о. Стефан Голутяк — настоятель укр. парафії в м. Bonsacket, R. Afl.

На Вечірні співали хори український (з м. Bonsacket), грецький та сирійський.

Вечірню очолив о. архим. Евсевій словом, в якому дав коротенький нарис Православія на протязі близько 2000 років його існування, зазначивши, що Православіє має свій початок від часів Христа і що тільки Православна Церква і досі незмінно зберігає науку Христа та догми Віри Христової.

Зала, на 2,000 осіб, була вщерть заповнена.

Треба згадати, що стараннями місцевого духовенства вже засновано Лігу (Обединення) Православних нашого стейту — корпоративну релігійну Інституцію, підвладну стейтовою владою.

Т. Бігдай.

Поздоровлення

З нагоди одруження нашого колеги і секретаря Т-ва, п. Мирослава Крищука, з п-ою Надією Шпайковською, Управа Т-ва Студентів Богословів сердечно вітає їх та бажає обом молодим щастя і здоров'я та бажає їм творчого життя для добра нашого народу й на розвиті Рідної Церкви.

За Управу Товариства С. Б.
Григорій Удод, голова.
Іван Стус, заступник.

НОВІ КНИЖКИ

Олександер Брик: Мої життєві студії. Вінніпег, 1956. Накладом автора Друк. „Тризуб". Сторінок 528. 100 ілюстрацій. Долучена кольорова карта України. На лискуватому папері. Розмір — 6x9. Ціна $4.90 з пересилкою. Адреса замовлень:

A. S. Bryk,
420 Salter Str.,
Winnipeg 4, Man., Canada.

— Прохаємо о р и с и л а т и книжки на рецензію.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

НИКОЛАЙ КОШМАН

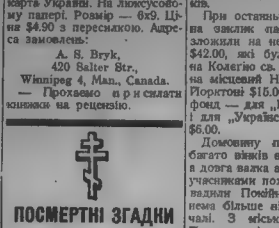

Йорктон, Саск. — Дня 3-го травня ц. р. упокоївся у Господі бл. п. Николай Кошман, проживши 81 років. Похоронній походив з Буковини, повіт Кіцмань, село Валява; до Канади приїхав 1912 р. і поселився на фармі в околиці Інсінгер, Саск., і там працював довші роки як примірний господар. В 1950 р. замешкав в Йорктоні, Саск., і тут став помічним членом УГПЦ. Вбав про добробут Церкви як практичний християнин. За свого життя читав „Українські Вісті" і „Вістник" УГПЦ., складав жертви на слідуючі інституції: Інститут Петра Могили в Саскатуні, на Колегію св. Андрея в Вінніпегу й Катедру св. Трійці, Вінніпег, Ман. Також зложив жертву на Іконостас в місцевій церкві, Йорктон, Саск.

Бл. п. Николай був лагідно-вдачі, і за це його любили та поважали не тільки свої, але й чужі люди. Третього дня Великоднього Свят, в 3-го травня, парох о. Л. Дячина відправив похоронне Богослужіння в церкві Преображення Господнього в Йорктоні при великій участі рідних, сусідів та знайомих, що прийшли віддати останню пошану Покійному.

Покійний Николай залишив у великому смутку дружину Гафію, з якою прожив у доброй і сердечній згоді, і вісім синів: Василя, Дмитрія, Павла, Івана, Дарія, Георгія, Теодора і Стефана та одну дочку Ліпу і 32 внуків та 12 правнуків.

При останньому прощанні, на заклик пароха присутні зложили на невизчий вінок $42.00, які були призначені: на Колегію св. Андрея $15.00, на місцевий Народний Дім в Йорктоні $15.00, на пресовий фонд — для „Вістника" $6.00 і для „Українського Голосу" $6.00.

Домовину п р и к р а ш у в а л о багато вінків в живих квітів, а довга валка авт з понад 250 учасників похорону відпровадили Покійного тудою, де нема більше ні болю, ні печалі. З місцевого цвинтаря Йорктон всі учасники прибули до Народного Дому Королевицин Гал на поминальний обід, якім займалася рідня рідня покійного.

о. Л. Д.

Подяка

Ми, нижче підписані по втраті нашого коханого сердечну подяку складаємо всім приятелям і знайомим, що в Йорктоні та в Інсінгері за Заупокійні Молитви і Похоронні Відправи та всім тим, що спричинилися до збільшення його похорону.

Нехай Всевишній Господь винагородить Вас всіх. А ту нашу покійного Николая Всемилостивий Господь нехай оселить в Своїй Небесній Оселі, де праведні спочивають.

Гафія - дружина Покійного, і діти.

ДАНИЛО ГРИНЬКІВ

Дня 28 квітня, 1956 року, почив Данило Гриньків з Аделяйди, Саск. Похорон відбувся 30 квітня. Данило Гриньків прожив 88 літ. Належав до перших, які будували церкву в Аделяйді. Поки був здоровий, то був для Церкви найбільш чинним приятелем.

Покійний залишив 5 дочок, 9 синів, 24 внуків й 10 правнуків. На його похорон зійшлася ціла українська громада, без різниці віросповідання. Похоронами займався його син, учитель Василь Гриньків, в якого покійний перебував.

На Невизчий Вінок батьків син Василь пожертвував на Катедру Пресвятої Трійці $16.00.

Спочилому слугі Божому Данилові Вічная Пам'ять!

о. Г. Криштанович.

П И С А Н К А

Укр. Гр.-Православної Церкви в Канаді

в громаді Сеньків, Ман.
зібрав о. Скакальський

По 1.00 дол.: Петро Чубей, Г. Андрусик, В. Витко, Вас. Дядрусик, Марія Андрусик, Ник. Бугера, Вас. Пупеза, Фед. Кортси, Фед. Андрусик, Ілія Саламандик, Аня Т. Чубей, Вас. Саламандик, Аделя Кортон, Юрій Ласуста. По 50 ц.: Вас. Ловбур, Ст. Сичук, пані М. Андрусик, Семен Саламандик. Дрібними 65 ц. Разом на суму $16.65.

Громада Кенора, Онт.

По 10 дол.: Семен Гавчарик.

По 5.00: П. Ратушський, Мих. Чиж, Н. Джералет.

По 2.00 дол.: Е. Романюк, О. Барчук, Дм. Забітовський.

По 1.00 дол.: В. Пакалюк, Вас. Атаманюк, М. Струтинський, Ф. Атаманюк, Ліна Борден, Д. Галята, А. Бездрюк, І. Бакден, І. Білоус, А. Романюк, п. Богдан, пані Е. Журжая, Ф. Гала, М. Микитюк, Ф. Баков, А. Ратушняк, П. Горбатюк, К. Романюк, Н. Цимбалістий, Г. І. Білик, М. Гала, Дарія Войтковська, Йос. Лозинський, К. Кірковська, Н. Весляк, Г. Ратушський. По 50 ц.: П. Волошин. Дрібними — 20 ц. Разом $57.70.

Громада Сендгил, Ман.

По 1.00 дол.: Я. Вохощук, Н. Кульбаба, Ів. Коваичук, Ів. Салюк. І. Кульбаба, В. Лисотів, І. Кульбаба. По 50 ц.: Т. Годовський. Разом $7.50

Громада Стел. Ман.

По 1.00 дол.: М Йосик, Ларивсик. М. Кульбаба, Ст. Залюк. По 50 ц.: Олександра Романчук. Разом $4.50.

Громада Пеплав Парк. Ман.

По 2 дол.: Мих. Марко, Іван Глас.

По 1.00 дол.: Гр. Савчук, Ів Кириллюк, Ів. Матко і Мик. Ковтун. п-во Г. Козяк, Л. Вустатий, Мих. Ів. Матко. Вас. Остєсько, Мих Вустатий. Дм. Лисайчук. Ст. Мисланчук. Вас. Бадюк. Мих. В. Мизинюк; по 25 ц.: Н. Марковіч. Разом $17.25.

З подякою відзначаємо щирий дар на Писанку ВП. п. О. Шотки з Едмонтону, Алта. — $25.00; Петро Сірий, Флин Флон, Ман. $5.00.

Збірка о. д-р С. В. Сичучка.

Дуфрост, Ман. По 2 дол.: І. Бугера, Р. Дербавка, Н. Дербавка. Г. Чубей (Калдовей), М. Манчуленко (Гавйтсел).

По 1 дол.: Г. Манчуленко, Т. Влад. П. Ткачик, пані Н. Манчуленко, В. Манчуленко (Жарловрі), А. Манчуленко, М. Кінюк, пані К. Кінал, І. Билина, М. Симко (Керей), С. Дичник. Разом $21.00.

Всеч. о. Т. Ковалишин, збірка в Косів, Ман. $22.37.

Збірка Прот. Д. Ф. Стратійчука.

Гонор, Ман. По 1 дол.: Пять осіб без підписів на конвертах. В. Гуцуляк (Лакпорт), Г. Постолюк (Лакпорт), В. Ретко, І. Завада, М. Бажан, М. Чопік. Г. Данчук. Дрібними $3.15. Разом 17.15 дол.

Селкирк, Ман. Марія Венгер 2 дол. По 1 дол.: Ф. Демечук. І. Миток. П. Гаврилів, І. Фурдик. П. Загайко, Ілля Шастко, В. Причук, І. Остеван. Н. Н. Дрібними $1.10. Разом 12.10 дол.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ В ВІННІПЕГУ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Жертви на докінчення будови Катедри

В дужках подано суму жертв, які були зложені перед останнього жертвою. Обидві цифри разом вказують на повну суму жертв.

Єпископія Катедри

Н. Н. Манітоба. $500
А. С. Брик, Вінніпег. (618) 12
Павло Німчук, Анола, Ман. (615) 10

Фундатори Катедри

Федір Ковтун, Йорет, Ман. (10) 100
Юрій Кудревич, Вінніпег (180) 50
Володимир Гавриш, Бісет, Ман. (213) 30
Матвій Солонина, Вінніпег (115) 20
Дм. Ніварський, Ватерфорд (85) 15
Н. В. П. Слижук, Венлав, Ман. (136) 10
Юрій Карасевич, Оквборн, Ман. (120) 10
Дмитро і Софія Іванків, Скотленд, Онт. (96) 5

Добродії Катедри

Василина Лабич, Саскатун, Саск. (55) 25
Др. Іван Никифорук, Брентфорд (60) 25
Пилип Згурський, Колдейл, Алта. (25) 25
Сафат і Анна Мусій, Венлав, Ман. (40) 20
Дм. Свердлюк, Вінніпег (60) 10
Олекса і Марія Яремій, Вигсонелл, Алта. (60) 10

Добродії Катедри

Гр. Репіцький, Вінніпег (49) 5
Андрій Антохів, Ватерфорд, Онт. (55) 5
І. М. Ковталюк, Ватерфорд, Онт. (55) 5
Ст. Дворник, Ватерфорд, Онт. (46) 5
Никола Іванець, Брентфорд, Онт. (50) 5
Василь Погорецький, Ватерфорд, Онт. (65) 2
А. М. Пережак, Брентфорд, Онт. (55) 2

Почесні Братчики й Сестриці

Михайло і Софія Манчуленко, Су Сейнт Марі, Онт. 25
Кость Федірчук, Ватерфорд, Онт. (10) 20
Семен і Анна Бячок, Вінніпег (15) 15
Дьордій Манчуленко, Су Сейнт Марі, Онт. 10
Дьордій Дубець, Су Сейнт Марі, Онт. 10
Тома Р. Вігора, Ст. Катерінс, Онт. 10
Іван Кінг, Кирклеид Лейк, Онт. 10
Д. Гаврилюк, Кирклеид Лейк, Онт. (11) 10
Володимир Новак, Ватерфорд, Онт. (10) 10
Ф. С. Легеенюк, Вінніпег 10
Василь і Марія Нікіфорук, Трояи, Саск. (30) 10
Василь Жеровський, Мелеб, Ман. (10) 10
Антон Завальський, Ватерфорд, Онт. (25) 5
Антон Панасюк, Вилсонвіл, Онт. (15) 5
Василь Орсбко, Ватерфорд, Онт. (10) 5
Василь Лазарук, Ватерфорд, Онт. (20) 5
Степан Залушський, Ватерфорд, Онт. (10) 5
Федір Доголіс, Брентфорд, Онт. (35) 5
Іван Завальський, Брентфорд, Онт. (15) 5
Михайло Царук, Вірдейл, Саск. (10) 5
Йосиф Рєс, Сиско, Онт. (12) 3
Михайло Щербань, Ватерфорд, Онт. (20) 2
Григорій Осьмак, Брентфорд, Онт. (35) 2
Йосиф Перетятко, Ватерфорд, Онт. (17) 1
Олександер Галик, Ватерфорд, Онт. (13) 1

Прихильники Катедри

ПО $5.00:

Петро Перепелиця, Вінніпег, Маколій Балан, Су Сейнт Марі, Онт., Олександер Габора, Су Сейнт Марі, Теодор Олар, Су Сейнт Марі, Михайло Семчишин, Су Сейнт Марі, Ігор Корнелюк, Су Сейнт Марі, Хмара Сяпел, Кирклеид Лейк, Онт., Стефанія Романовська, Ст. Катеринс, Марія Федюк, Сиско, Онт., Василь Сторощук, Ст. Вилліям, Онт., Юлія Цесмиструк, Брентфорд, Онт., Федір Ігнатюк, Вінніпег, Степан Причун, Вінніпег; по $3.00: Іван Токар, Су Сейнт Марі, Онт., Іван Бренько, Су Сейнт Марі; по $2.00: Стефан Халатурник, Су Сейнт Марі, Дмитро Гарас, Су Сейнт Марі, Іван Богданець, Су Сейнт Марі, Микола Бугаевський, Су Сейнт Марі, Никола Романовський, Ст. Катеринс, Онт., Михайло Е. Бунт, Вилсонвіл, Онт., Яхав Галик, Ватерфорд, Онт. (7.00), Іван Данелейко, Ватерфорд, Онт., Іван Гордій, Сиско, Онт., Іван Бурдейний, Брентфорд, Онт., Лука Кіслюк, Наягра Фалс, Онт.; по $1.00: Г. Ваксон, Су Сейнт Марі, Іван Красенко, Су Сейнт Марі, Свер Дік склеп, Ст. Катеринс, Онт., Михайло Блажейко, Ватерфорд, Онт., Дмитро Балан, Су Сейнт Марі, Онт.

Коляда, 1956.

Проголошуючи листу Коляди у Вінніпегу, через недогляд пропущено імена жертводавців, яким виписано посвідки в книжки ч. 3851. Дуже жалуємо, що ця неформтунна помилка зайшла. Дякуємо тим, що звернули нашу увагу на пропущені імена. Коляду зложили слідуючі:

По $20.00

Др. Колтек.

По $13.00

Пятна Л. Потіль.

По $10.00

П. Ковтун, М. Григорчук.

По $5.00

Осип Галас, І. Слівченко, Зеня Богонос, о. Д. Ф. Стратійчук, О. Бабинець, М. Краецький, Володимир Карпець, Славко Ребчук, Н. Залозецький, Нестор Богонос, Пилип Орешчук, П. і А. Вишневецька.

По $3.00

В. Батицький, П. І. Гуменюк, А. Стапчук, С. Корнилюк, Е. Левицький, В. Сологуб, Г. Калинюк, Ігор Гаук.

По $2.00

В. Гарасим, проф. Яр. Рудницький, пані М. І. Богонос, Ольга Сорохан, Василь Масник, І. Г. Карасевич, пані І. Гой.

$1.00

В. Бабинець, М. Левицький, Н. Боднар, М. Лясак.

НА МНОГІ ЛІТА

Вп. Д. Рудик з Джерелдтон, Онт. зрислав збірку жертв, що були зложені на весілию пан-ства Рінеїв в Форт Вилліям, Онт. Тим, що жертвували б п. Рудикові, щиро дякуємо за дари й за дбайливість. Молодятам хай Господь подасть мирного й щасливого життя на многі літа!

ЩИРО ДЯКУЄМО...

Всеч. Прот. Е. С. Уляк, який саме тепер є колектором жертв на будову Катедри, повідомляє нас, що йому допомогли в переїздами пп. Гнат Галик, Стефан Дворник і Славко Гулька. Вам, браті, щиро дякуємо за поміч. Поміч Прот. Уляновi при колективанню жертв в поміч оправі Катедри. Спасібі вам!

НЕВЯНУЧИЙ ВІНОК

Із приводу похоронів і поминальних Богослужень родини й ближні складають більші й менші дари для Катедри Пресвятої Трійці у Вінніпегу. Ці дари, які звемо дарами на Невизчий Вінок.

Імена померших, в ім'я яких зложені дари Невизчого Вінка, виписуються в Поминальну Книгу Невизчого Вінка. Це є наш великий катедральний Пам'ятник. На всі Поминальні Дні року імена померших вичитуються при молитвах С в я щ е н н о с л у ж и т е л я. Книга Невизчого Вінка ніколи не перестане бути читана, а за кожним установленим днем в якому поминаємо померших, рік за роком, імена будуть прочитані в поминальних Богослужбах.

НОВОВПИСАНІ КТИТОРИ Й ФУНДАТОРИ

До Книги Ктиторів і Фундаторів Катедри Пресвятої Трійці у Вінніпегу виписані слідуючі імена:

Дмитро й Софія Іванків з Скотленд, Онт.

Дмитро Нівіяновський з Ватерфорд, Онт.

Федір Ковтун з Лорет, Ман.

Бл. п. Василь Стефанюк з Ст. Джуліян, Саск.; жертва три слав о. В. Апонюк. $12.75

Бл. п. Григорій Сороканюк з Ст. Джуліян, Саск.; жертва переслав о. Криштанович. 16.00

Бл. п. Аполонарій Новак з Вінніпегу, лишив посмертний запис на Катедру Пр. Трійці. 250.00

СПРАВКА

В оголошеннях пожерта на Катедру Пресв. Трійці у Вінніпегу закралася помилка, — подано було о. М. Боднарчук, а має бути о. М. Боднарчук. Прізвища Боднарук серед священиків УГП Церкви в Канаді нема взагалі.

Всеч. ск. М. Боднарчука сердечно перепрошуємо.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ

1175 Main Street
Winnipeg 4, Man.
Порядок Богослужень:
Вечірні о годині 7.30 вечора.
Утрені о годині 9.00 рано.
Служби Божої 10.00 год. рано.
(Години подані за вінніпегським часом)
Вечірні відправляються [redacted] долі Великих Свят.
Утрені й Служби Божі кожної неділі й на всі Свята.
Парох — о. М. Юрійчишин
Телефон 56 5373

З благословення

Високопреосвященішого Владики **Іларіона, Митрополита Вінніпегу і всієї Канади**

скликається Збори Української Православної Молоді Східнього Саскачевану для відзначення

25-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ С.У.М.К.

який відбудеться у КАНОРА, Саск. **в СУБОТУ, 2-го, і в НЕДІЛЮ 3-го ЧЕРВНЯ, 1956.**

Програма:

Субота, 2-го:
Контест Красномовства — 8-ма година вечори
Соціальна Забава.
Пронова.
Коронація Королеви С.У.М.К. на Східній Саскачевам.
Неділя, 3-го
Служба Божа — 10-та год. рано: ВПрев. о. д-р С. В Сичук, голова Президії Конвенції, при співучасті священиків.
Спільний обід.
Концерт і святочні промови.
Спортова програма — 5-та година по полудні
Участь у Забаві візьмуть:
ВПрев. о. д-р С. В. Сичук, голова Президії Конвенції.
Репрезентант Централі С.У.М.К. з Саскатуну.
п. Т. Тимук, Вінніпег, Ман. — перший організатор С.У.М.К.
п. А. Павлик, Вінніпег, Ман — перший Генеральний секретар С.У.М.К.
Вітальні С.У.М.К. з Калюри і Йорктону.
Молодь при Православній Церкві в Канесм.
Недільна Школа в Бюкенен.
Молодь всіх парохій Східнього Саскачевану.

Старших просимо прибути і привезти з собою дітей до участи у цій великій святі нашої Молоді і нашої Рідної Церкви.

За Заряд:
Парох о. М. Боднарчук.

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

Управа Українського Православного Собору Св. Покрови в Вінніпегу цим оголошує конкурс проектів на такі праці:

1. Іконостас,
2. Розмалювання Собору. Образи в іконостасі, на стінах та стелі Собору повинні становити одну цілість.

Усі праці мають бути виконані в українському православному традиційному стилі.

Термін зголошення проектів: до 1-го жовтня 1956 р.

За ближчими інформаціями звертатись до Управи Собору на адресу.

Ukrainian Orthodox Cathedral
820 Bluttons Ave., Winnipeg 4, Man.

За Управу Собору:
о. Митрат Г. Матюк, парох.
Н. Гаврилюк, голова
А. Балас, секретар.

Порядки Богослужень:

По-Вінніпегський Округ

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Паплар Парк — Трансконт.
10. Неділя — Су Лумаут — Сельюрк
17. Неділя — Кенора — Дуфрост — Трансконт.
24. Неділя. Пресв. Трійці (Зелені Свята) — Поплар Парк (храм) — Поплярфілд (храм) — Гонор
25. Понеділок. День Св. Духа — Сенчуна (храм).

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді,
7 Ст Джонс с Вінніпег 4.
Телефон: [illegible]93

о. Л. В. ДЯЧИНИ

ЧЕРВЕНЬ:

1. Неділя — Йорктон
10. Неділя — Брекстон
14. Четвер Вознесіння — Сторноевей
15. Пятниця. Івана Сучавського — Гарнет
17. Неділя — Йорктон
24. Неділя. Пресв. Трійці — Мазепа (храм)
25. Повед. Св. Духа — Кадер

Адреса: 110 Веллінгтон ave.
Тел. 32998 — Йорктон, Саск.

о. Г. ВАСИЛІВА

ЧЕРВЕНЬ:

1 Неділя — Сибі Біч
10 Неділя — Оновей
14 Четвер Вознесіння — Торсіл
Адреса 10644—112 Стріт. Тел. 44721
Едмонтон, Алта.

о. П. САПЕВИЧА

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Смокі Лейк
10. Неділя Войн Лейк (Проводи)
14. Четвер. Вознесіння — Смокі Лейк (храм)
17. Неділя — Белік
24. Неділя. Пресв. Трійці — Спеден (храм)
25. Понеділок. Св. Духа — Стрий

Адреса: Box 309. Смокі Лейк, Алта

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Тіхор місто
10. Неділя — „Льорж"-(Лисенко)
14. Четв. Вознесіння — Мельничуки
15. Пятниця. Івана Сучавського — „коло Кущів" (храм)
17. Неділя — Жучківці
24. Неділя. Зел. Свята — Фомі Лейк
25. Понеділок. Св. Духа — Шіго місто (храм)

Адреса: Шіго, Саск., Box 52. Тел. 31.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА

ЧЕРВЕНЬ:

3 Неділя — Шіго полуди
10. Неділя — „За Рікою"
14. Четвер. Вознесіння — Вест Брук
17. Неділя — Вікард
24. Неділя. Зелені Свята — Інспінгер Хрік
25 Понеділок. Св. Духа — Інспінгер „Гайвей"
26. Вівторок. 3-ий ден: Зел. Свят — Фелкет

Адреса: Шіго, Саск., Box 53. Тел. 31

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА

ЧЕРВЕНЬ:

3 Неділя — Ватсон.
10. Неділя — Вадлна,
11 Четвер. Вознесіння — Вімер (храм),
17. Неділя — Рама.
24 Неділя. Пресв. Трійці — Фростон (храм),
25. Понеділок. Св. Духа — Клер.

Адреса: Ватсон, Саск.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Норт Бетафорд (на гробі).
10 Неділя — Вітнів. Окружний Зїзд С.У.М.К.
14. Четвер. Вознесіння — Гласлин.
14 Четвер. Вознесіння — на Білих Скалюрк
17. Неділя — Гегарей (храм).
24. Неділя. Пр. Трійці — Гефорд (храм),
25. Понеділок. Св. Духа — Вітнів (храм).

УВАГА: Просимо численну участь в Окружному З'їзді С.У.М.К. в днях 9 і 10 червня, який відбудеться у Вітнові.

Адреса Box. 163. Гефорд, Саск.

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІЦИ

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Вайта Відкрити Народного Дому
10 Неділя — Вайта — Окружний З'їзд СУМК
14. Четвер. Вознесіння — Арбака (Петра й Павла) — Проводи.
17. Неділя — Вайта. Канонічна
24. Неділя. Пресв. Трійці — Сандам — Проводи
25. Понеділок. День Св. Духа — Арбака (Николо)

Адреса Вайта, Мон Тел 21

о. Е. Т. ПРИСТУПИ

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Айтуна,
10. Неділя — Мелвал,
14. Четвер. Вознесіння — Фетвуд.
17. Неділя — Йорктон (храм)
24. Пресв. Трійці — Аллан (храм).
25. Понеділок — Тузи (храм).

Адреса Box 141. Айтуна, Саск
Тел. 57

о. А. ТЕТЕРЕНКА

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Гровіл (вінніч)
10. Неділя — Кадет
14. Четвер. Вознесіння — Гровіл і (над річкою) прапор.
17. Неділя — Нипавін. Посвячення площі й хрестного каменя
24. Неділя — Гровіл (храм)
25. День Св. Духа — Бругсбі

Адреса: Мелфорт, Саск., тел. 2447

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Кедарсклей
10. Неділя — Мічам
17. Неділя — Обен

Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун

о. О. НОВИНЬКОГО

ЧЕРВЕНЬ:

3 Неділя — Вест Форт
10. Неділя — Форт Вілліям
14. Четвер. Вознесіння — Вест Форт
17. Неділя — Вест Форт
24. Неділя. Зелені Свята — Форт Вілліям
25. Понеділок. Св. Духа — Вест Форт

Тел. 3-8568. Форт Вілліям, Онт.
Тел. 55

о. Я. РИБАЛКИ

ЧЕРВЕНЬ:

10. Неділя — Свіді Лейк
14. Четвер. Вознесіння — Січ
17. Неділя — Енгевіл (храм)
24 Неділя — Вінста (храм)
25 Понеділок — Онкборн

ЛИПЕНЬ:

1 Неділя — Рибочи
7. Субота — Свіді Лейк (храм)
8. Неділя — Мекі
12. Четвер — Енгевіл
15. Неділя — Січ (храм)
22. Неділя — Глен Елмо
28. Субота — Вінста
29 Неділя — Онкборн (храм)

Адреса: Онкборн, Ман. Тел. 338

ПО НАЙНИЖЧІЙ ЦІНІ В МІСТІ

ШКІРИ НА ЧЕРЕВИКИ Й ЧОБОТИ!

Виснажте пакунки рідними на Україйну? Купіть їм добрячкому шкіру на черевики чи чоботи. В нас можете вибрати чорний, жовтий чи брунатний колюр, підошви і інші додатки. Продаємо також хутрянки з Чехословаччини по зниженій ціні. Заходіть до:

MONTREAL FUR CO.
502 Selkirk Ave., Winnipeg. — Phone 59-4445
СТЕПАН КУШНІР, власник.

о. С. ГРЕБЕНЮКА

ЧЕРВЕНЬ:

3 Неділя — Гонейвуд
10. Неділя — Принц Альберт
14. Четвер. Вознесіння — Шипмен
17. Неділя — Ешлавт
24. Неділя. Зелені Свята — Привіл Альберт (храм).

Адреса 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. В. АПОНЮКА

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Ст. Джулієн
10. Неділя — Вакоа
14. Четвер Вознесіння — Кадварт
17. Неділя — Елон Крік
24. Неділя. Пресв. Трійці — Сантс (храм)
25 Понед. День Св. Духа — Терпоніль (храм)
26. Вівт 3-ій день Зел. Свят—Вакоа

Адреса: Box 4, Вакоа, Саск.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА

ЧЕРВЕНЬ:

10. Неділя — Гавс, Саск.
14. Четвер. Вознесіння — Кобзар.
17. Неділя — Глен Кадер
24. Пресв. Трійці — Арран
25. Понеділок. Св. Духа — Вайтбік

Прошу молодь сходитися на катехізацію.

Адреса: Box 111, Гавс, Саск.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА

ЧЕРВЕНЬ:

1. Неділя — Роза
10. Неділя — Тембіна
14. Четвер. Вознесіння — Толстой
17. Неділя (Митрополича Вакація) — Вайта.
24. Неділя. Св. Трійці — Толстой (храм)
25 Понеділок. День Св. Духа — Гардентон

ЛИПЕНЬ:

1 Неділя — Толстой
7. Субота. Івана Хрест. — Тембіна
12. Четвер. Петра й Павла—Арбека (храм)
14. Субота. Ювілей Онутської Церкви — Гардентон
15. Неділя. Митрополича Вікантація (центр) — Гардентон
22. Неділя — Роза
29 Неділя — Толстой

Адреса: Толстой. Ман.

о. ІВАНА МАРТЕВ

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Боян
10 Неділя — Драй Ривер
14 Четвер. Вознесіння — Гарденз
17 Неділя — Ренвер
24. Неділя Зел. Свята — Дербен (храм)
25 Понеділок. Зел. Свята — Зелена

В червні у всіх парафіях відбудуться по Службі Божій Проводи на цвинтарях.

ЛИПЕНЬ:

1. Неділя — Пайн Ривер (Проводи)
7 Субота. Івана Хрест. — Гарденз
7 Субота. Івана Хрест. — Драй Ривер (храм)
8. Неділя — Етелберт
12. Четвер. Петра й Павла — Етелберт (храм)
15 Неділя — Ренвер
22 Неділя — Боян
26 Субота. Володимира Вел. — Гі- берт.
29 Неділя — Етелберт

Адрес Box 71, Етелберт, Ман.

о. ІВАНА МАГАСА

ЧЕРВЕНЬ:

1. Неділя — Робінн
10. Неділя — Мекнат
14. Четвер. Вознесіння — Шелвелий (Проводи)
15. Пятниця. Ів. Сучав. — Робінн
17. Неділя Гільберт Плейнс
24. Неділя. Пресв. Трійці — Ленард (храм і посвячення дзвона)
24. Неділя. Пресв. Трійці — Портедейл (храм)
25. Понеділок. Св. Духа — Петлюра (храм)

ЛИПЕНЬ:

1 Неділя — Гродно (храм)
7. Субота. Івана Хр. — Шелвелий (храм)
8. Неділя — Робінн (храм)
12. Четвер. Петра й Павла — Зелена (храм)
15. Неділя — Ленард
22. Неділя — Шортгедь
28. Субота. Володимира Вел. — Мекнат
29. Неділя — Гільберт Плейнс (храм)

Адреса: Box 201, Робінн, Ман.

Календар Українських Свят

ЧЕРВЕНЬ:

1 П 19 Патриярх єдиновч. Акакія
2 С 20 Тавалея муч. Олександра
3 Н 21 Н. Самар. Ф'ялал. Конст.
4 П 22 Муч. Василиска
5 В 23 Прич Михаїла Чорнорийця
6 С 24 Пред. Симеона дивногорця
7 Ч 25 25-те зм. год Ісуса Христ.
8 П 26 Ап. Карпа і Алфея з 70-ти
9 С 27 Єцифіч Терапонта Сард.
10 Н 28 Н Сліп. Преп. Никити ісп.
11 П 29 Предич. Теодосій дівиця
12 В 30 Преп. Ісаакія Далмат.
13 С 31 Ап. Ерма з 70-ти
14 Ч 1 Вознесіння Господнє
15 П 2 Вакиу. Івана Сучавського
16 С 3 Мч. Лукіяна і Клавдія
17 Н 4 Н Отців 1-го Всим Собору
18 П 5 Блаж Костянтина мит. К.
19 В 6 Мч. Вікторіна Єгипет.
20 С 7 Мч. Теодота Анкир.
21 Н 8 Ефрема патр. Антіох.
22 П 9 Ірида арх. Александр.
23 С 10 Преп. Силовна схим. Печ.
24 Н 11 Пресв. Трійці—Зел. Свята
25 П 12 День Св. Духа
26 В 13 Муч. Аквилин, прел. Азии
27 С 14 Свмфон ап. Метисилая
28 Н 15 Проп. Амоса, мч. Віта
29 П 16 Преп. Тихона, мч. Тигрія
30 С 17 Муч. Маніла, Савела

о. Д. ЛУЧАКА

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Завале (Проводи)
9. Неділя — Сучава (Проводи — 4 год. по полудні)
10 Неділя — Андрю (Проводи) —
10 Неділя — Кагамі (Проводи — 1 год по полудні)
14 Четвер Вознесіння — Прут (храм)
17. Неділя — Лужини
24 Зелені Свята — Кагамі (храм)
25. День Св. Духа — Вікінгдон

Адреса: Box 307, Вікінгдон, Алта.

о. ПЕТРО БЛАЖУК

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Вестлак
10. Неділя — Атабаска
14. Четвер. Вознесіння — Сібе Біч
17. Неділя — Вайлдвуд
23. Субота — Ричмонд Парк
24. Неділя. Пресв. Трійці — Атабаска
25. Понеділок. День Св. Духа — Вестлак.

ЛИПЕНЬ.

1. Неділя — Барлед (храм)
7. Субота. Івана Хрест. — Барлед
8. Неділя — Вайлдвуд (храм)
12. Четвер Петра й Павла — Сібе Біч (храм)
15. Неділя — Атабаска (храм)
22. Неділя — Ричмонд Парк
28. Субота. Володимира Вел. — Вестлак (храм)
29 Неділя — Сібе Біч.

Адреса: 9650—73 стрітс, Едмонтон
Телефон 53263

о. ЮРІЯ ТУРКАНСЬКОГО

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Брендон
10. Неділя — Портедж ля Прейрі (Проводи)
17 Неділя — Брендон
24. Неділя. Св. Трійця — Брендон (Празник)
25 Понеділок. Св. Духа — Брендон

ЛИПЕНЬ:

1. Неділя — Брендон
8. Неділя — Портедж ля Прейрі
15—22—29. Неділі — Брендон

Адреса 518 Пессфик ave Тел 2826

Устав Церковний

3. Нед. Самар. Гол. 4. УЄ Іа. 20: 1-10. Літ. Дівиця 11: 19-26 і 29-36. Євап. Івана 5: 5-42.

10. Нед. Слідор. Голос 5 УЄ Іа. 20: 11-18. Літ. Ап. Діян. 16: 16-34. Євап. Івана 9: 1-38.

14. Вознесіння. УЄ Мар. 16: 9-20. Літ. Діян. 1: 1-12. Євап. Луки 24: 36-53.

15. Пят. Івана Сучавського. УЄ Іа. 20: 1-10. Літ. Ап. Петра 3: 1-18. Євап. Івана 19: 25 27 і 21: 24-25.

17. Нед. св. Отців. Гол 6. УЄ Іа. 21: 1-14 Літ Ап Пет 20: 16-18 і 28-36 Євап Івана 17 1-13

24 Зел Свят: Гол. 7. УЄ Івана 20 19-23 Літ Діян. 2: 1-11. Євап. Івана 7: 37-52 і 8:12.

25. День Св. Духа. Літ. Ап. Ефес. 5: 9-19 Євап. Матея 18: 10-20.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., JUNE 15, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ЧЕРВНЯ, 1956. ЧИСЛО (1016) 12

УСІ ДОПОМОЖІМ СВОЇЙ БОГОСЛОВСЬКІЙ ШКОЛІ

Смиренний Іларіон,
з Божої Ласки Митрополит Української Греко-Православної Церкви в Канаді, до всього Всечесного Духовенства та до всіх благочестивих вірних, —

Мир вам усім у Христі!

Богословська Школа для кожної Церкви — це важлива основа її, це той камінь наріжний, на якому вона міцно стоїть. Бо це те джерело, з якого приходять Священики, а вони — душа Церкви.

Де Богословська Школа добре поставлена, там воній дає всю потрібну науку, там Священики належно богословськи освічені, там Церква духово сильна.

Ми, православні в Канаді, живемо серед густого іновірного моря, головно протестантського та католицького, а тому поза нашим бажанням до нашої Віри проникають чужі, особливо протестантські та католицькі впливи. Боротися з ними, щоб сповідувати чисте Православіє, обов'язана вся Церква, а в першу чергу її Духовенство. А головою й розумом Духовенства є його Духовна Школа. Через це кожен Священик і кожен свідомий православний обов'язаний добре заопікуватися Богословською Школою, як школою своєю власною, як своєю школою улюбленою.

Прийшовши, з вибору Собору 1951-го року, до праці в нашій Церкві, як Первоєрарх її, я негайно першу свою увагу звернув на ширшу й сильнішу організацію для нашої Церкви постійної Вищої Духовної Школи. І Милосердний Господь щедро допоміг нам, — наша Богословська Академія, Богословський Відділ при Колегії Св. Андрея, тепер належно розвиваються й зростає, як наша Вища Богословська Школа.

Але на дорові до кращого розвою нашої Богословської Академії, як стояли, так і стоять дві головні причини: 1. брак потрібних фондів, і 2. недостача потрібних кандидатів на студентів Академії.

Вища Богословська Школа потребує поважного щорічного буджету на свої нормальне провадження, — треба утримувати великі помешкання, заплатити за нього податок, треба оплатить о. Настоятеля, треба здержатити професорам і лекторам Школи, треба набувати потрібні книжки для Богословської Бібліотеки. А до цього всього потрібна й матеріяльна допомога більш успішними студентам, — потрібний нам Стипендійний Фонд.

Друга наша перешкода в праці, — це гостра недостача кандидатів на студентів нашої Богословської Академії. Студентів у нас усе мало, а тому й утримання Богословської Школи коштує високо.

Ось тому цим Архипастирським Листом своїм я звертаюся до всього нашого Всечесного Духовенства і до всіх наших вірних з гарячим закликом всіма силами допомагати розвиткові нашої Богословської Школи.

Для цього благословляю всьому Духовенству протягом трьох бікучих місяців: липня, серпня й вересня пильно виконати таке моє зарядження:

1. Відслужити в одну з неділь цих трьох місяців Св. Літургію в наміренні нашої Богословської Академії, конче речитатти прилюдно в Церкві оце моє Послання, сказати докладну проповідь про значення Вищої Богословської Школи для Церкви, і зробити матеріяльну збірку на Стипендійний Фонд цієї Школи, який заснований при Консисторії. Таку Літургію заряджую відслужити по всіх Громадах нашої Св. Церкви.

2. Благословляю зараз таки конче повести організовано працю підшукати кандидатів до нашої Богословської Школи, для чого всі три місяці Духовенство конче говорить про це у своїх церковних проповідях та в усіх своїх приватніших словах, і всі ці три місяці веде пильне усвідомлення всіх вірних про цю пекучу й важку справу. І я глибоко вірю, що кандидати знайдуться.

Голосно кличу все наше Духовенство й усіх наших вірних узяти глибоко до серця й зрозуміння оце моє Архипастирське Послання. Добра Вища Богословська Школа — це основа сили та зросту нашої Церкви. Без неї наша Свята Церква належно розвиватися не буде, належно вперед не піде. Треба, щоб кожен зрозумів, яку велику вагу має ця справа.

Цей мій Архипастирський Лист благословляю прочитати в кожній Громаді за відповідною Св. Літургією протягом трьох цих місяців. І за такою ж Службою сказати проповідь про конечність послати своїх молодих людей, що скінчили 11-ий чи 12-ий грейд середньої школи, до навчання на Священиків. Усі зібрані на Стипендійний Фонд матеріяльні суми посилати до Консисторії.

Про виконання цього мого зарядження кожен Священик докладно повідомить мене окремим своїм листом.

І нехай будуть милості Великого Бога й Спаса нашого Ісуса Христа во всіма вами!

†Іларіон,
Митрополит Вінніпегу й всієї Канади.
Року Божого 1956-го, червня 3-го дня, Неділя Самарянки.

Всеканадіяська Катедра Св. Троїці у Вінніпегу.

СВЯЩ. ВАСИЛЬ СЕНИШИН

Запрошений на ректора Інституту ім. П. Могили в Саскатуні.

Народився 7-го січня, 1904 р., в Мажентон, Ман. Закінчив "гай скул" та вчительський семінар. Після закінчення богословської освіти, був висвячений у сан священика Впреосв. Митр. Йоаном Теодоровичем 6-го жовтня, 1944 р. в церкві св. Михайла в Вінніпегу.

Одружився з Софією Калинчук в 1931 році. Молоде покоління в цій родині виховується в релігійному і національному дусі.

о. Василь перед висвяченням довгі роки учителював і досвід з учительювання дуже йому помагає в душпастирській праці. Як священик, працював на парафіях в Гленлом, Смокі Лейк і Під-Едмонтонський Округ, а від 16-го серпня, 1949 року до 1955 р. був ректором Інституту св. Івана в Едмонтоні. Опікля перейшов до округи Радвей та останньо дирекція Інституту ім. П. Могили в Саскатуні запросила його на ректора.

Всеч. о. Василь виявляється великою енергією та має організаційний хист, а особливо йому дуже близька й зрозуміла душа молоді.

На становищі ректора Українського Інституту ім. П. Могили в Саскатуні Консисторія бажає йому успіхів для добра української молоді, рідного народу та своєї Церкви.

ЖИДИ, ЯКИХ НЕ ЗНАЄМО...

Під таким наголовком подав новинку журнал "Молоде Життя":

"Мало хто знає, що більшість жидівської інтелігенції, яка емігрувала до Ізраїля, змушена заробляти на хліб фізичною працею і то здебільш у своєрідних "колгоспах". Ще менше знають, що заробітня платня всіх професіоналістів була донедавна такою ж, як заробітня платня ізраїльських некваліфікованих робітників. Щойно в наслідок страйку професорів, лікарів, інженерів та інших професіоналістів ізраїльський уряд був змушений піднести їм ставку.

КАРД. МІНДСЕНТІ АРЕШТОВАНИЙ ВДРУГЕ

Радіовисильня СВС у Вінніпегу 1 червня передала вістку, що католицький кардинал Міндсенті, який був звільнений з вязниці в липні м. р., тепер вдруге арештований большевицькою владою Угорщини.

ДАНАЙСЬКІ ДАРИ

Старовинне данайське плем'я було дуже підступне та дволичне, і латинці виразно це в такому вислові: "Бійся данайців, коли приносять дари".

Римська політика, що змагає до опанування України, натрапляє на великий спротив українського загалу, без різниці віровизнання. Тож Рим, знаючи великий патріотизм українців, рішив для своїх агресивних цілей грати на тих святих почуваннях українців. Католицька Акція починає приносити українцям свої дарунки в "патріотичному" опакованні, але з римським змістом. Це власне і є оті підозрілі данайські дари Риму.

Рим офарбкував і "подарував" українцям "1000-ліття християнської України". І хто непоінформований, той зрадів, — ми ж уже 1000 літ християнами! Це нам на руку! Він не призадумався над тим, що Рим знає, що від охрещення України в православній вірі 988 року ще нема тисячі років. Чому ж Рим "дарує" Україні 33 роки зайвих? Ось чому: Рим хоче доказати, що Україна вібито прийняла від Риму християнство на 33 роки раніше, ніж прийняв його Володимир Великий з України з православної Візантії.

Прикладів того роду стає щораз більше.

Треба сподіватися, що на програмі Католицької Акції стоїть новий "данайський дар" українцям, а саме — церковно-словянська мова. Українці з давніших часів змагають до усунення з своєї Церкви чужу для них і незрозумілу старо-болгарську мову, звану теж церковно-словянською. І Українська Православна Церква по довгій боротьбі з Москвою й усунула та ввела свою рідну, зрозумілу-сучасну мову в Богослужения.

Натомість Рим є проти національних чинників у своїй Церкві. Тому для римо-католиків у світі тримає він ніби інтернаціональну латинську мову, хоч вона давно вже мертва і для загалу чужа та незрозуміла.

Між уніятами Римові вже не вдалося завести латинську мову, — запізно було. Тоді Рим волів затримати для них хоч старо-болгарську мову — аби не рідну, українську; а ця старо-болгарська мова так само мертва, мало зрозуміла і чужа для українців.

Цю чужу мову Рим насильством втримує в уніятських церквах. Але Рим бачить, що в наших часах насильством вже не багато осягне. Тому треба сподіватися, що Рим піде на хитрощі — аби довести до того,щоб уніяти добровільно набрали переконання до старо-болгарської мови та почали вважати її не за чужу, старо-болгарську, а за свою "рідну", нібито "старо-українську", мову. Для того инструктує Римові дати наказ Католицькій Акції, порушити всі пружини "науковців", і дехто з них, як це знаємо з практики, почне доводити, що біле — це "чорне" а чорне — це "біле".

Коли пишу ці рядки, то все маю на думці статтю П. Семенюка п. н. "На чім стоїть наша наука?" ("Вістник" 15. 5 56). Редакція "Вістника" дала замітку, що стаття йде "порядком дискусії", тим самим сказала, що це особистий погляд П. Семенюка. — Що ж сказав П. Семенюк? П. Семенюк між іншим пише про одну доповідь в УВАН у Вінніпегу (29 4 1956), в якій вібито "доказано", що церковно-словянська (старо-болгарська) мова це буцімто мова "старо-українська", отже вона нібито не чужа нам, а "своя", рідна. І П. Семенюк аж надто особливо захопився тим новим "здобутком національної науки"; мовляв: дивіться, нашій національній справі на руку така теорія, що церковно-словянська мова є нашою, а не болгарською. В очах П. Семенюка — це "дар нашої науки для рідної справи". Я радив би П. Семенюкові більш холодно й з розсудком підходити до тих "дарів".

П. Семенюк знає цю справу тільки з пресової новинки "Канадійського Фармера" (14. 5. 1956). Але ці, що були на доповіді в УВАН, кажуть в доповіді був також випад проти Української Православної Церкви. Всі цього роду "дари" дивним-дивом зводяться до випадів проти Церкви українського походу.

Часом такі "данайські дари" несе й несвідома рука. І чинить це в добрій вірі. Не знає, хто посилає й посів. Так може бути й у випадку "дарування" українцям старо-болгарської мови — із затаєною метою. Тому я не радив би П. Семенюкові необґрунтованими похвалами підтримувати їх у цій несвідомості. Навпаки, їм треба розкривати очі на дійсність, щоб вони знали, на чий млин є водою ці їхні "дари".

А щодо нашої національної науки, то в її інтересі є бути обережною з приймянням підозрілих "дарунків" — деяких революційних нібито "наукових" здобутків. В творах Г. Сенкевіча є такий щедрий шляхтич — авантурник, Заглоба, що дарує навіть... Ніderляндии. Що Заглоба себе тим осмішує — це не важне, бо він живе "серйми стятої голови". Але коли такі Ніderляндии від Заглоби в дарунку приймає теж інша людина, то що ж про неї думати?

А. Паславський.

Від Редакції: Редакція "Вістника" стоїть на становищі науки, в якій нема сумніву, що церковно-словянська мова є старо-болгарського походження. Дивши змогу читачам почути голоси двох авторів у справі загальної доповіді в УВАН, замикаємо дискусійні статті в цій справі самої доповіді. Висвітлення як ця справа церковно-словянської мови представляється не в опінії того чи іншого громадянина, а в науці, вимагала б довшої статті на пару чисел; таку статтю редакція "Вістника" могла б помістити тільки на вирізне бажання більшої кількости читачів.

Перед 2-ою світовою війною Католицька Акція в Україні по 1939 р. замкнула понад 400 церков, 140 церков спалила, а українців силою гнала до католицьких костелів.

Коли перед 2-ою світовою війною Католицька Акція навертала православних українців на католицтво, польський ліберальний часопис у Варшаві "Час" з 28. 8. 1938 р. писав: "Треба про те думати, що перехід з одного віровизнання до другого, за наказом, тільки ослаблює християнські почування, отже він може мати тільки шкідливі наслідки."

Українська Православна Церква була для Польщі ознакою українства.

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА ЗА СПОВІЛЬНЕННЯМ ПРИРОСТУ НАСЕЛЕННЯ

Католицька Церква досі в усьому рішучо боборювала саму думку сповільнювати приріст населення. Але й тут сталася несподіванка: Нідерляндський Католицький Інститут Соціяльних досліджень недавно проголосив конкурс на тему: "Як впливнути на сповільнення приросту населення, що було б згідне з католицькими вчаєдами й ефективне з наукової точки погляду?" Нагорода за працю — $5,000. Якщо Інститут шляхом конкурсу знайде розв'язку справи зменшення приросту населення, згідно з позицією умовами, Ватикан її підтримає.

Ходить про те, що згідно з науковими обрахунками, протягом найближчих 25 літ населення землі має зрости на 50 відсотків. Це провадить до загрози труднощів з прохарчуванням, і над цим питанням працюють учені всього світу.

Католицька Церква стояла на тому становищі, що всяке штучне спинювання є суперечне з християнською моральністю. А тепер, як видно, Ватикан готов піти на уступки..

СУМНІВНЕ "ВСЬО РАВНО"

Генрі Шворц — співробітник Нью Йорк Таймсу. В цьому році він відвідав СССР, а в тому й Україну. З ініціятивни Д. Галичина його запросив на доповідь Український Конгресовий Комітет в ЗДА. В своїй доповіді 16 березня ц. р. Генрі Шворц, як подає американська "Свобода", між іншим сказав: Українські багатства вивозять з України. Українське населення нравильно відомлене. Монументальне враження робить Київ, що є без сумніву одним з найкращих міст у світі. По церквах видно було людей, навіть молодь. Велике враження на Шворца зробила Печерська Лавра та інші українські святині, біля яких багато жебраків і военних інвалідів. У всіх містах перед крамницями великі черги людей. Населення України не живе так добре, як у Москві, але краще, як в інших підсовєтських "республиках". Шворц каже, що не спостерігав нічого такого, що могло б свідчити про підкреслений український національний рух. На його запити про національні річниці, його розмовці найчастіше відповідали, що українці, росіяне й білоруси — це "всьо равно". Все ж відчувалося вату української національної свідомости, якої не легковажать володарі в Москві.

— Питання: чи міг п. Шворц сподіватися, що українські патріоти будуть йому, чужій людині, звіруватися серед будня-полудня про своє справжнє відношення до москалів — в умовах терору?

ВИЙШЛА З ДРУКУ НОВА КНИЖКА

КАТОЛИЦИЗМ

ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Митрат о. С. Герус

Ілюстрований підручник для Недільних Шкіл — для молоді — для старших.

На доброму книжковому папері

Ціна тільки 50 ц.

В книжці є подані докладні відомості про Всеправославне Православної Церкви та основні її поселення також церковних обрядів.

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ПРАВОСЛАВНА БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ

1. Православна Богословська Академія — це 4-річна висока богословська школа.

2. Ця школа становить теологічний факультет Колеґії св. Андрея в Вінніпегу і згідно з Чартером Колеґії дає своїм абсольвентам підготову на Священика, а також урядово признаний ступінь Ліценціята Теології або Бакалавра Теології.

3. Кандидати до Академії повинні мати скінчений принайміні повний одинадцятий грейд (Matriculation) в Канаді, або рівнозначний ступінь освіти з-поза Канади, — щобто т. зв. матуру за середню школу.

4. Коли ж вони не мають повної середньої освіти, то приймаються до Академії вільними слухачами, і їм дається змога здобути собі т. зв. матуру в самій Колеґії.

5. Абсольвенти Православної Богословської Академії, які мають матуру середньої школи, отримують ступінь Ліценціята Теології.

А коли вони хочуть осягнути ступінь Бакалавра Теології, то мають виконати ще такі додаткові вимоги:

а) Відбути один рік священичої праці в Українській Греко-Православній Церкві в Канаді, або там в Православній Церкві, куди вони належать.

б) Написати поважнішу працю (тезу) на богословську тему, яку Професура Академії признає за задовільну. Таку тезу студенти можуть вибирати собі на IV курсі Богословської Академії.

6. Крім цього, Бакалаври Теології мають право осягнути в Богословській Академії науковий ступінь Доктора Теології, — на загальних основах. Для цього треба взяти богословську тему в одного з професорів Академії і науково опрацювати її.

7. Студентам, які мають більш як середню освіту, Академія дає право скласти іспити зо всіх предметів за три роки, замість чотирьох.

8. Студентам, які мають закінчену університетську освіту, дається право скласти іспити зо всіх предметів Богословської Академії за два роки, замість чотирьох.

9. Одружені студенти можуть бути виховані на Диякона чи Священика ще під час своїх студій в Академії.

10. Професорами й лекторами Православної Богословської Академії можуть бути тільки особи з закінченою університетською освітою.

11. Усі студенти живуть і навчаються в Колеґії св. Андрея в Вінніпегу. Але, в випадку потреби, студент може жити й окремо на приватних помешканні.

12. Плата за кімнату й прохарчування в Колеґії св. Андрея — 50 дол. місячно. Крім того, за науку платиться 100 дол. річно та за вужиття речей 5 дол. річно.

13. Кожен студент канадієць може одержувати від Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді по 30 дол. місячно позички, яку він обов'язаний пізніше сплатити ратами тій же Консисторії.

14. До Православної Богословської Академії приймаються особи тільки до 45 років життя.

15. До Богословської Академії приймаються студенти головно з Канади, а також з ЗДА й інших країн.

16. Виклади в Богословській Академії розпочинаються 1-го жовтня, а закінчуються 30-го квітня. Цебто, студенти мають вільних пять місяців, а це дає їм змогу заробити собі на навчальний рік.

17. Про своє бажання вступити до Православної Богословської Академії петенти подають прохання до Декана-ту Академії на адресу

St. Andrew's College,
239 Church Ave., Winnipeg 4, Man.

Деканат Богословської Академії.

ЩО АТЕЇЗМ ЗОБОЙ РЕПРЕЗЕНТУЄ?

Слово "атеїзм" грецьке, і значить: невіра в Бога, безбожність. Нині більшевики є атеїстами.

Атеїсти вважають себе вищими людьми від других, мудрішими; та чи вони себе розуміють?

Вірити в Бога, чи ні, то людська справа: Певне, що Бог тим не журиться, що якийсь Петро, Іван чи Степан Бога не признає. Богові з того шкоди нема, але шкода Петрові, Іванові, Степанові.

Атеїст тратить багато того, що мають віруючі люди. Він відрізний від них морально, культурно, розумово. Чи можна тим тішитись і хвалитися?

Атеїст не признає Бога, отже й не признає Божого закону — писаного або вдосконаленого в людську совість. Він готовий на всякий злочин бо не признає справедливого Божого суду. Одного може атеїст боятися, — людського суду, поліції, то і все.

Його товаришами можуть бути лише злочинці, бо й вони в Бога не вірять. Збезуться вони, то й йому між ними місце, як безбожникові. Такою компанією не можна величатися.

Віруючі люди атеїстів між собою не потребують, їх не поважають, їм не вірять. Довіря і поваги в людей вони не

Люди славлять Бога як Творця всього, як Законодателя, а в атеїста Бога нема, — отже в нього порожнеча.

Люди мають будні дні і святкові, а в атеїста самі будні дні; а там, де мали б бути святкові дні, — в нього порожнеча.

Люди мають Святість, і призначені для неї дні святкують, а він ні, — отже в нього порожнеча; порожнеча в душі, в хаті, в родині. Люди лише шість днів працюють, а він сім днів дрова рубає.

Люди обчисляють свої вчинки і справляють себе, а він ні, — отже порожнеча.

Люди переживають вищі, святочні, релігійні настрої, розбудовують в себе благородні стремління; підносять себе духом в світ досконалости, гідности, святости, а він ні, — отже в нього порожнеча.

Віра в Бога виховала багато великих праведників і добродіїв людства, яких кожний розумний чоловік мусить признати і поважати; а яких же великих людей виховав атеїзм? Де вони? Маркс, Ленін, Сталін, Дзержинський — багато добра людству зробили? Лише мільйони людей поневолили.

Значить, — атеїзм забрав з життя атеїстів те культурне, гарне, піднесле і святе, яке є в житті віруючих. В атеїстів є тьма місці порожнеча.

Отже атеїзм приводить людину до моральної і культурної убогости, — до порожнечі.

І ту порожнечу атеїст може заповнити лише будендиною і злочинами.

Лише так можна розуміти атеїзм, коли до нього прикласти закони й потреби життя.

Та певне, що Бог від того не перестає існувати, коли людина існування Бога заперечує. Це людська справа. Як собі чоловік постелить, так буде спати.

Не те важне, як люди Бога собі уявляють, але важне те, що всі якось собі Його уявляють як найвищу Святість. Людське внутрішне почуття, людська потреба, людська совість і людський досвід говорить людям про існування Бога.

Ап. Павло згадує, що знайшов вівтар збудований "невідомому Богу", отже Тому, що живе в людській душі. Розумові Він непорозумінній, не точно відомий, але душа Його знає.

Нумідієць хоч Бога дуже по діточому собі уявляв, але Йому кланяється. Перс кланяється отчеві, як синівці як Божествту, чи образові Божества, але він признає Божество. Колюбу знайшов в Західнім світі людей, що на свій лад вірили в Бога.

Виходить, що віра в Бога є загальною, всеплодською, а атеїсти — то одиниці з ненормальним розумом, які уявляють собі, що вони стоять вище людства. Їх атеїзм, — то темна порожнеча. — Це так, коли міряти атеїзм практичною життевою мірою.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

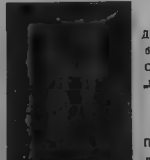

Дістанете в найбільшім Укр. Складі —

„ПРОВІДИНИЯ"

засновання 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS

710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

З ЖИТТЯ СВЯТИХ

Пімять пятьох братів

Історик Евсевій записав які були переслідування християн за римського царя Діоклеціяна (царем від 284 до 308 р.). То було 10-те переслідування з черги і найбільш жорстоке.

Каже Евсевій, що Діоклеціян видав дві постанови: 1) знищити християнські церкви, палити церковні книги і відібрати християнам всі горожанські права; 2) взяти всіх способів, щоб відтягати християн від їх віри, а впертих карати по цілій римській державі.

І тоді тюрми були переповнені так, що для всіх християн не було місця.

В Єгипті в одним місяці вбито 17,000 християн. В Никодимії на самий Великдень церкву спалили, і тоді спалено там 20,000 християн.

За християнами шукали навіть по пустинях, там їх знаходили і карали.

Каже Евсевій, що в Теаїді переслідування було таке страшне, що в декотрих містах гинуло до 100 християн денно. Тіла вбитих лежали купами. Замало було катів, щоб могли всіх повбивати.

Всі ті кари не відстрашували християн, але робили їх ще витревалішими. Самі давали себе в руки мучителів.

Ледве одних засудили на смерть, — говорить той історик, — а вже другі самі приходили, не боячись мук. Одних вбивали, а число християн збільшувалося тими з поган, що ставали християнами.

Оповідає Евсевій, що він був свідком того, як в Тирі вивели на арену пятьох християн і випустили на них диких звірів. Вони люто кинулися на тих пятьох, але несподівано стримались, немов невидима рука їх здержала.

Згадує Евтевій молодого християнина, що стояв незакований, з розпростертими руками, а медведі і пантери хоч доторкались його тіла, але його не зачепили, і відходили.

Пятьох мучеників, яких не зачепили звірі, погани повбивали мечами і кинули в море.

Не тільки церковна, але і загальна історія говорить, що переслідування християн за Діоклеціяна було незвичайно жорстоке. (Але такі переслідування провадила і Західна Римська Церква, вже "християнська").

Сім спячих молодців

Давні церковні письменники подають таке оповідання про сімох молодих християн, що жили в часі великого мучителя християн, римського цісаря Декія (цісаря від 240 до 251 р.).

В Ефесі жило сім молодих братів, що звалися: Максиміліян, Малх, Мартиніян, Діонисій, Іван, Серапіон і Констатин.

В часі переслідувань їх арештували, але цісар пустив їх, щоб надумалися. З того вони скористали, вибралися з міста і в горі Охлон знайшли печеру, в якій

Коли цісар довідався де вони, то приказав замурувати вхід до печери. Та поки печеру замуровано, два вояки, Теодосій і Барб, написали на таблиці імена 7-ох братів і час, коли їх мали замурувати, і вкинули до печери. Коли ж печеру замурували, то брати твердим сном спали. І той сон тривав майже 200 літ.

Коло 450 року закупав торговець вівцями ту гору і хотів побудувати вівчарню, та звелів забрати камінь, що був при вході до печери. Коли ж вхід був відкритий, брати пробудилися. А тому що були голодні, то післали одного з-поміж себе, Малха, до міста, щоб купив пожиток.

Та яке він здивувався, коли побачив тут християнські церкви і хрести — і місто як не те! Та все ж зайшов до крамниці. Коли ж хотів за покупку платити, то купець здивувався, бо то були старі давні гроші. Почав допитуватися, а Малх каже:

— Адже ж ті гроші перед кількома днями були добрі.

І повели Малха перед суд, а він думав, що його ведуть перед Декія. І дивувався, що між людьми нема нікого знайомого. Тоді в начальника міста, Амблиха, був єпископ Степан, і туди повели Малха. Тут запитали де він дістав ті гроші, а він каже, що має від свого батька. "Хто ж твій батько?" — питають, і він оповідає. Почали дивуватися і сміятися.

Тоді Малх питає: "Скажіть мені, чи живе ще цісар Декій?" — "Нема в нас такого цісаря", — відповідають. І знов Малх: "Нема? Але вчора я бачив як він виїжджав до міста, і нас сім братів перед ним в печері задовалися".

Єпископ подумав, що може в тім є Боже рука, подався до печери. Тут знайшов він табличку, де було записано коли печеру замурували. Брати оповіли все, що з ними було і похилившись головою, вічним сном заснули. — А цю історію давні християнські письменники записали для нащадків.

ПРЕП. АГАТОН ПУСТИННИК

Преп. Агатон жив в Єгипетській пустині і про нього розголос розходився далеко. Одні його хвалили, другі ганили. Одного разу прийшли до Агатона монахи з дальшої сторони, щоб почути його бесіди.

— Чи ти той Агатон, про якого так багато ми чули? — запитали вони.

— Так, то я грішний слуга Божий, — відповів Агатон.

— Люди говорять, що ти чоловік гордий і нездержливий.

— Так, — відповів Агатон.

— Чули ми також, що ти брехун і любиш других обмовляти.

— І то правда, — потакнув Агатон.

— Говорять також, що ти єретик.

— Тут вже ні! — відповів Агатон.

— То яке воно, що ти до других гріхів признаешся, а тут заперечуєш? — запитали монахи. На це Агатон відповів:

— Других гріхів не заперечую, бо то чоловікові гріхи і кожний чоловік може деколи таким гріхом согрішити. А єресь інша справа. Тут виходить, що ніби я відрікаюся Божої правди, — але я не відрікаюся.

Питали ще дальше: "Які добрі діла чоловіка важніші перед Богом, — ті, що всім видно, тілесні, чи душевні? — і сказав Агатон:

— Чоловік подібний до дерева. Наші діла, які можна бачити, то листя, а душевна справа, то овочі. Тоєба листя, але за листям повинні прийти овочі. І листя повинно бути також охороною для овочів.

Агатон помер коло 436 р. по Христі.

ВЕЛИКОДНЕ ПРОБУДЖЕННЯ ДУШІ

Читаємо у Життях Святих про 18-літнього Михаїла Вуліота таке:

Михаїла один магометанин перевів на магометанство. Він відрікся християнства та християнської громади і пристав до турків.

Та коли наближався Великдень, в душі Михаїла пробудилось християнське почуття і він на Великдень зайшов до церкви. І чує він, як всі кругом нього поздоровляють одні других словами: "Христос Воскрес! Христос Воскрес!" Всі тішилися, а Михаїл почував себе між людьми чужим, — він магометанин! Його ще поздоровляють. А дехто навіть сказав:

"Коли ти покинув Христа і пішов за Магометом, то як можеш ти з нами святкувати?" На те сказав Михаїл:

"Завтра ви побачите хто я такий!"

Другого дня зайшов він до магометанського судді і питає: "Чи не смішний той, хто проміняв золото на оливо? А коли він зрозумів свою помилку, то чи не має він права золота відобрать?" На те судця:

"Він може, бо і закон таке дозволяє."

Тоді Михаїл:

"Коли так, то і я хочу віддати оливо і взяти назад золото. Ваша віра — для мене оливо, а моя — золото. Я знов є християнином."

Коли ж туркам не вдалося відвернути знов Михаїла від християнства, то засудили його на смерть і відтяли йому голову. Це діялося в Смирні 1772 року. Тіло лежало три дні, а потім кинули його в море. Вода понесла тіло дальше і там християни його поховали.

Такою дорогою була для Михаїла рідна своя віра, що вона привернула його назад до християнської громади, і він за ту віру не побоявся дати свого життя.

„Не бажай ти умом понад світом кружить, а бажай ти умом в світі праведно жить" , — (це „Золоті слова" І. Франка). Ще старовинний грецький філософ Сократ учив, що мірка наука має тільки тоді вартість, коли вона допомагає чинити добро нашому ближньому.

У наших часах бачимо, що науку намагаються використати для заспокоєння самолюбної гордости титулами, для "панства і лакомства нещасного", як каже наш народ, та навіть для кривдження людини. Така наука є зайва, шкідлива; вона є злом, і не може вижикати в нас тошани.

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00

Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50

Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

ДРУГА НЕДІЛЯ ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ

Багато сект було між християнами і багато вони заподіяли. Творці сект не розуміли або переочували, що весь закон міститься в двох заповідях: "Любби Бога і ближнього". Прославляй Бога, а до людей стався гідно, щиро, як відносишся до себе самого.

Творці сект дошукувалися "абсолютних" правд в справах віри, отже правд точних, неспоримих, і в тім було все лихо. І так творилися ріжні відмінні погляди. Один чоловік так надумав і вірив, що знайшов абсолютну правду, другий надумав інакше і вірив, що аж він знайшов абсолютну правду, а третій, пятий, десятий вірив, що аж він всю правду знає, отже повставали між ними спори, суперечки, розлад. Так творилися секти. Все те були лише їх людські погляди, а ап. Павло казав: "За поглядн не сперечайтеся". Всі погляди всіх можуть бути неточні, помильні.

В Апостолі цієї неділі ап. Павло говорить, що не в поглядах весь зміст служби Богу, але в добрих ділах. Каже він: "Коли ділами, які не мають закону (церковного), силою своєї природи законне чинять, то вони, не маючи закону, самі собою є законом; вони показують, що діло закону є написане в їх серцях".

"Законне чинять" значить: добрі діла творять, як приказує їм їх добре серце. Так милосердний Самарянин поміг покаліченому жидові, бо його серце до того його заставляло. Отже про добрі діла ходить, а не про погляди.

❦

В Євангелії цієї неділі оповідається, що Христос побачив над Галилейським морем (озером) двох братів, — Петра та Андрея, і каже: "Ходіть за Мною, а зроблю вас ловцями людей". Зроблю вас учителями, провідниками. То важніше ніж рибу ловити. Дальше знов побачив двох братів, — Якова та Івана, і їх покликав. І всі зоставили човни та сіті і пішли за Ісусом.

Очевидно вони вже знали Ісуса, чули Його науку, бачили Його діла, отже і розум і серце сказало їм, що треба покинути менше і піти за більшим. Тут — вони рибаки, а там будуть учителями. Хоч і знали, що того учительства не можна грошевою платнею міряти. Гроші для людей, а там здобудуть заплату від Бога, якої не можна з грішми рівнять.

В тих часах служба Богу ставилася високо, як і служба своєму народові, що є рівно і службою Богу. Пророки служили Богу і своєму народові, і для того служба давали своє життя. Не дбали, що їх переслідують. Вони своєю працею стояли вище від тих, що їх переслідували.

❦

НЕДІЛЯ ТРЕТЯ ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ

Апостол каже, що коли нам відкрилась Божа правда через Ісуса Христа і Він наближив нас до ласки Божої, то морально піднеслися ми понад усе другі. Ми в тім маємо великий здобуток, яким можемо хвалитись навіть тоді, коли б горе (лихо) переживали. Таке переживаючи, ми будемо памятати, що горе вчить нас терпеливости, а терпеливість дає досвід, а досвід дає надію, і та наша надія не даремна. То надія на Бога, а Бог виявив Свою любов до нас.

Знов же в Євангелії Христос. повідує, що від серця, від душі починають вартість чоловіка. Каже Він: "Коли твоє око неще, то і світ кругом буде ясний. Коли світло, що в тобі, буде темрявою, то це буде велика темрява". Значить, — куди повернешся, то будеш світи лише темряву, або, лихо. Що є в серці, це буде кругом розливатися.

Ще говорить Христос, що треба найперше шукати Царства Божого і правди його, а тоді все, що потрібне, здобудеться. Тут під Царством Божим треба розуміти не тільки Царство Боже в небі, але й тут на землі. Коли люди розумно, а отже, праведно живуть, то мають Царство Боже на землі, бо між такими й Бог перебуває.

Про давніх християн записано, що не було між ними убогих, отже добро було між ними. А не було їх, бо заможніші помагали убогим, калікам, сиротам, — всі були як одна родина, отже вони будували Царство Боже на землі, і Бог таких благословив.

❦

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ

В поганстві не було точно встановлених моральних правил, і люди дозволяли собі на всяке зло, на неморальні вчинки. Хто ж ставав християнином, той зобов'язувався вести життя гідне, примірне, і тим християне відрізнялися від поган.

І пригадує ап. Павло християнам: "Визволившись від гріхів, ви стали слугами справедности. Заплата за гріх — смерть (кара Божа), а за праведність — життя вічне".

❦

Христос пригадував людям, що треба їм мати здоровий, розсудливий, гідний розум, бо такий розум високо чоловіка підносить.

До Ісуса прийшов римський офіцер, сотник, поганин, і каже, що його слуга слабий, на що Ісус говорить: "Я піду й оздоровлю його". На те сотник: "Я не гідний, щоб Ти йшов до мене, бо я знаю силу власти. Я вищих слухаю, але нижчим від себе я приказую що мають робити і вони мене слухають. Отже досить коли скажеш слово, а мій слуга одужає". Сотник розумів, що саме слово вищого має силу. І Христос силою Свого слова слабого оздоровив.

Тоді каже Ісус, тим, що йшли за Ним: "Я навіть в Ізраїлі, серед жидівського народу, не знаходив такої віри", себто такого великого, такого гідного розуму. А дальше говорить, що ті, в яких такий розсудний розум, в яких сторонах землі вони не жили б, висядуть між праведниками, а жидн, що вважали себе Божими вибранцями, будуть викинені коли в них такого розуму нема. Мати великий, розсудний, здоровий розум, це велика цінність перед Богом.

Тут треба розуміти гідний розум, що любить справедливість, а не розум — до хитрощів, до ошукування других. Розум хитрувнів не є дійсним розумом, але хитруванням.

В Старім Заповіті є багато покликів: "Нерозумні, приходьте і вчіться розуму, вчіться мудрости. На кожнім кроці мудрість вас кличе, щоб ви до неї приходили і черпали воду мудрости в її животворних жерел".

Та бувають також і між християнами такі, що не шукають розуму, не розуміють його, отже такі стоять перед печать свого духа".

Божом наївне, ніж той поганин сотник. На те ж Бог дав людям розум, щоб його розвивать.

КІЛЬКА ВАЖНІШИХ ДАТ З ЖИТТЯ І ПРАЦІ І. ФРАНКА

15. серпня 1856 р. народився Іван Франко в селі Нагуевичах, Дрогобицького повіту.

1865 р. помер батько 8-річного Івана Франка.

1873 р., бувши гімназистом, написав вірш "Народня пісня"; цей вірш надруковано в студентському журналі "Друг" у Львові 1874 р. (ч. 3).

1875 р., як гімназист дружує свої твори майже в кожному числі "Друга".

1875 р. склав з відзначенням іспит зрілости (матуру) в Дрогобицькій гімназії.

1876 р. записався на Львівський університет.

1876 р. вийшли окремою книжечкою всі Франкові вірші, що друкувалися в "Другі", підписувані прибраним імям Дждежалик.

1877 р. Франко почав листування з Михайлом Драгомановим, що тягнулося до 1895 р. (це рік смерти М. Драгоманова).

1877 р. перше увязнення І. Франка за зносини з Драгомановим.

1878 р. приступив до видавання нового журналу "Громадський Друг" — разом з Драгомановим і Павликом; в цім журналі друкує вірш "Каменярі" і повість "Вова Constrictor".

1880 р. друге увязнення — в Коломиї, яке описує в оповіданнях "На дні".

1885 і 1886 рр. був двічі в Києві, за що його знову увязнено.

1886 р. І. Франко в Києві одружився з Ольгою Хорунжинською.

1887 р. появилася віршована повість "Панські жарти" (поширена 1912 року).

1887—1897 рр. — десять років найкращого свого віку затрачує на працю в часописі "Курер Львовскі", — як каже: "в наймах у сусідів", щоб могти утримати родину; бож офіційний провід українців у Галичині відцурався І. Франка.

1892 р. докінчив студії у Відні.

1895 р. отримав габілітаційний докторат у Львівському університеті за виклад на тему "Найменчка" Т. Шевченка.

1897 р. допомагає видавати "Жіночий альманах".

1899 р. третій арешт Франка, разом з гуртом київських студентів, що відвідували Галичину.

1895 р. стає співробітником Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові (що що назву, НТШ, прийняло 1893 року, а почалося 1873 р. під назвою "Товариство імени Т. Шевченка").

1898 р. почав працювати як один з головних редакторів "Літературно-Наукового Вістника" (за редагування д-р Д. Донцовим згодом змінено назва на "Вісник").

1905 р. Франко дає найкращий свій твір — поему "Мойсей".

28 травня 1916 р. помер у Львові.

Василь Сімовичсказав: "Франко — це частина історії нашої землі. Вийшов з неї, і для неї віддав усе; на ньому, до чого він своїх рук приклав, полишив виявають його, отже такі стоять перед печать свого духа".

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

А Клавдій мовчки слухав товариша. Тільки легка усмішка блукала на його устах, що старий Бален гнівно морщив брови й бурмотів до себе:

Куди там у бога! Було б гарно виховувати ювілера, щоб виріс маляр!

У кожному разі це не відповідало замірам старого Балена. Його тим більше мбжна було зрозуміти, що він бажав передати свій великий інтерес у руки улюбленого сина, а крім того часто зустрічався в артистами, які не раз оповідали йому про терниєий шлях мистців. Отже батько усіми силами старався відвернути сина від спокусу, тільки твердо тямив, що не можна вживати насильства, бо тоді легко роздмухати полуміа, замість згасити. І він почав ласкаво умовляти сина покинути малярські студії й пильніше взятися до праці в майстерні. Син також спокійно доводив батькові, що він і так не може провадити майстерні, бо не має ще двадцяти літ.

— Але ти не думаєш стати малярем, ти не маєш тієї божевільної думки?! — І він вдивлявся в сина переляканими очима.

— Це не заважда божевілля! Бо дивись, тату, можна стати таким славним, як Рафаель, або Рубенс! — спокійно відповів син.

— Але подивись на цілу низку тих незнаних, що вмерли в нужді! А тут в ювілерстві ти мусиш стати моїм наслідником!

— Але ж я не маю нічого проти ювілерства і не зневажаю фаху, в якому ви знайшли пошану й багатство!

З тими словами Клавдій ішов до своєї кімнати, де замикався на довший час і звідки виходив усе з порожніми руками. Навпаки, батько дуже часто спостерігав, як син вертався додому, несучи під плащем, а іноді й цілком одягнуто, предмети, які до ювілерства цілком не надавялися. Це були полотна й пензлі, фарби й дерево на рами. Одного дня завважив, як до кімнати нишком увійшов дідусь з довгою білою бородою; його знали скрізь як такого, що служить за модель! Тоді старий Бален не витримав і постановив вияснити всі свої сумніви.

— Рано, ще вдосвіта, тихесенько пішов він по сходах до кімнати сина й почав прислухатися під дверми. Було чути легкий шелест. Але це не було подібне до того, щоби працював ювілер. Старий хоче заглянути а дірку в замку; але цей Юда, що стільки вже зрадив, щільно витиснутий. Тоді він натиснув на двері й хоче увійти; але кімната зачинена в середині. Старий міцно вилаявся. Очевидно син почув його, бо спокійний його голос спитав:

— Хто там?

— Я, і нехай і мене грім вдарить! — гукнув Бален так, що аж стіни затремтіли.

— А, це ви, тату! Прийшли мене збудити? Мене там потребують внизу? Зараз вийду.

— А ні! Ти не зійдеш униз, бо я мушу поговорити з тобою в твоїй кімнаті.

— Чому обовязково в мене? — Видно було, що синові байдужий батьків гнів.

Довго вони сперечалися; батько намагав, щоб син відчинив двері, а син відмовляся, виправдуючись. тим, що кімната ще не впорядковано, бо напередодні він нароабив безладу. Нарешті попросив у батька обіцяти, що не буде гнівати на нього, що б там не побачив у кімнаті, — і тоді відчинив двері.

Що ж старий побачив? Чотири подовгасті рами з натягненим на них розмальованим полотном. Скрізь видно було малярське приладдя, а ювілерський верстат стояв самітно під вікном і на ньому лежав робітничий фартух. Старий, побачивши таку зневагу улюбленого ремесла й зловживання його довірам, вхопив прут і кинувся, щоб пробити ним ненавнсні образи. Але син прожогом підскочив до ліжка, яке було зовсім заслонами, вихопив звідти якийсь круглий блискучий предмет і заслонюючися ним, як щитом, став пёред батьком.

Той мусів затримятися й мимоволі глянув на те, що тримав син. Потім подивився уважніше... — і що ж побачив? Син поставив його під одним з образів і старий побачив, що це той самий образ і на полумиску. Далі Клавдій приніс ще три полумиски і поставив по одному під кожним з образів, і скрізь на сріблі був виритий той самий образ.

Певно, що гнів батька зараз же перетворився в радість і сльози полилися з його очей.

— О сину, з тебе великий митець і ювілер! — сказав і простягнув руки до Клавдія.

І дійсно ім'я Клавдія Балена стало відоме у всій Франції. Він виконав цілу низку артистичних творів із дорогоцінних металів. А ці чотири полумиски купив могутній тоді міністер Рішельє за дуже велику ціну. Але, на жаль, більшість творів Балена не дійшло до нас, бо під час війн, які провадив король Людвик XIV, ще було грошей у скарбниці, й за можні люди жертвували державі свої цінні речі, які перелялято на гроші. Тоді загинула велика кількість творів Балена, які послужили на доставу амуніції й поживи воякам, що воювали за здійснення планів Людвика XIV.

ПЯТИЙ ВЕЧІР

Френель — Клавдій Лорен — Мольер — Бальзак — Ерзам — Карло Лінней

Протягом цілого дня між усіми мешканцями Клярзегу було деяке схвильювання, до якого причинявся своїм дивним характером Юрко.

Тому що негода й дощі примусили дітей сидіти домя, батько хотів скористати з того й підігнати всі опущені перед тим лекції. Але ніби навмисне Юрко виявив себе таким байдужим, неуважним і навіть нездібним, що батькові урвався терпець і він постановив покарати його. Отже завели його до окремої кімнати, де він мав дістовати тільки хліб та воду доти, поки не навчиться всього, чого вимагав батько.

Решта дітей з братньою любовю прийшли до родичів і просили якщо не цілком подарувати братові, то принаймні зменшити кару. Але батько не хотів нічого чути, й відповів: "Не говоріть мені нічого про лінюха, про недобрего хлопця, який хоче робити все тільки по-своєму і для своєї приємности. Лінивство й неслухняність мусять бути покарані!".

(Далі буде)

НЕЩИРІСТЬ СИНА ОБЕРНУЛАСЬ ПРОТИ НЬОГО

Один фармер з Західної Канади мав одинака сина, якого дуже любив. Батько послав його до школи і хотів виховати його на великого чоловіка. Коли вже син скінчив школу, він задумав стати будівничим, бо там бачив нагоду заробити грошей. За пару років син доробився чималого майна. Одного дня батько зайхав до нього і сказав, що він задумує лишити фарму, щоб разом з мамою поїхати на пару місяців і побачити трохи більше світа, ніж бачили досі.

— Але поки ми відідемо, — каже батько, — я хочу тобі сказати, що поки ми вернемось назад, ти мусиш нам постаити гарну хату — таку, якої тут ще ніхто не має. Ти тим не журись, скільки та хата буде коштувати, бо я тобі ось зараз половину можу лишити, а решту доплачу тоді, як вернемось з мамою назад.

Син, чуючи це, зрадів і, заспокоюючи батька, сказав:

— Ні, тату, мені тепер ваших грошей не треба. У мене є їх досить. Ви їдьте здоров з мамою, а я постараюсь, щоб хата була готова до вашого повороту.

За пару тижнів так і сталось, що родичі поїхали в Америку, Син, починаючи будувати хату для батька, подумав: "Хіба ж я мушу давати такий дорогий матеріял на хату, як батько казав? Він і так не буде розбирати ці стіни, ні даху, то як же він буде знати, який матеріял туди дав?" Подумавши так, він давав матеріял такий, який міг найдешевше дістати. Коли він вже хату виміняв, то дійсно хата назовні виглядала дуже гарно.

Незабаром вернулися родичі з подорожі і найперше прийшли оглянути хату, яку їх син збудував. По оглядинах батько каже синові:

— Гарно, сину, ти її збудував. А скільки то вона буде мене коштувати, сину?

Син подумав: "Ось тепер я маю змогу заробити на батькові! Бо і на що йому грошей? Я молодий, жінка, діти, то мені треба більше". І сказав батькові ціну хати. Старий поглянув ще раз на хату, витягнув гроші і вирахував їх синові на руку. А при відході сказав синові:

— Ця хата, яку ти будував, не була для мене, бо ані мені, ані твоїй мамі вже не треба такої хати. А ти ще молодий, в тебе буде родина, то ти можеш відразу до неї переноситися, бо я її для тебе будував.

Син тоді подумав: "От я себе одурив замість батька! Людям я ставлю хати а доброго матеріялу, а сам буду мешкати в такій дешевій хаті! Чи не краще було мені послухати батька, і збудувати таку хату, яку мені батько радив? Але — пропало..." По волі-неволі, мусів виповнити волю батька, і перенестися до нової хати.

Отак то обернулась нещирість сина проти нього самого.

о. С. Грабенюк.

ЩАСЛИВИЙ

(ОПОВІДАННЯ)

Людям здається, що хто багатий, той вже щасливий. І хто більше майна має, той щасливіший. Але воно не так.

Колись грецький мудрець Діоген мешкав у великій бочці і вважав себе за дуже щасливого, бо ніхто його не побачив у кімнаті, — і тоді відчинив двері.

Що ж старий побачив? Чотири подовгасті рами з натягненим на них розмальованим полотном. Скрізь видно було малярське приладдя, а ювілерський верстат стояв самітно під вікном і на ньому лежав робітничий фартух. Старий, побачивши таку зневагу улюбленого ремесла й зловживання його довірам, вхопив прут і кинувся, щоб пробити ним ненавнсні образи. Але син прожогом підскочив до ліжка, яке було зовсім заслонами, вихопив звідти якийсь круглий блискучий предмет і заслонюючися ним, як щитом, став пёред батьком.

Той мусів затримятися й мимоволі глянув на те, що тримав син. Потім подивився уважніше... — і що ж побачив? Син поставив його під одним з образів і старий побачив, що це той самий образ і на полумиску. Далі Клавдій приніс ще три полумиски і поставив по одному під кожним з образів, і скрізь на сріблі був виритий той самий образ.

Певно, що гнів батька зараз же перетворився в радість і сльози полилися з його очей.

— О сину, з тебе великий митець і ювілер! — сказав і простягнув руки до Клавдія.

І дійсно ім'я Клавдія Балена стало відоме у всій Франції. Він виконав цілу низку артистичних творів із дорогоцінних металів. А ці чотири полумиски купив могутній тоді міністер Рішельє за дуже велику ціну. Але, на жаль, більшість творів Балена не дійшло до нас, бо під час війн, які провадив король Людвик XIV, ще було грошей у скарбниці, й за можні люди жертвували державі свої цінні речі, які перелялято на гроші. Тоді загинула велика кількість творів Балена, які послужили на доставу амуніції й поживи воякам, що воювали за здійснення планів Людвика XIV.

ПЯТИЙ ВЕЧІР

Френель — Клавдій Лорен — Мольер — Бальзак — Ерзам — Карло Лінней

Протягом цілого дня між усіми мешканцями Клярзегу було деяке схвильювання, до якого причинявся своїм дивним характером Юрко.

Тому що негода й дощі примусили дітей сидіти домя, батько хотів скористати з того й підігнати всі опущені перед тим лекції. Але ніби навмисне Юрко виявив себе таким байдужим, неуважним і навіть нездібним, що батькові урвався терпець і він постановив покарати його. Отже завели його до окремої кімнати, де він мав дістовати тільки хліб та воду доти, поки не навчиться всього, чого вимагав батько.

Решта дітей з братньою любовю прийшли до родичів і просили якщо не цілком подарувати братові, то принаймні зменшити кару. Але батько не хотів нічого чути, й відповів: "Не говоріть мені нічого про лінюха, про недобрего хлопця, який хоче робити все тільки по-своєму і для своєї приємности. Лінивство й неслухняність мусять бути покарані!".

(Далі буде)

НЕЩИРІСТЬ СИНА ОБЕРНУЛАСЬ ПРОТИ НЬОГО

Один фармер з Західної Канади мав одинака сина, якого дуже любив. Батько послав його до школи і хотів виховати його на великого чоловіка. Коли вже син скінчив школу, він задумав стати будівничим, бо там бачив нагоду заробити грошей. За пару років син доробився чималого майна. Одного дня батько зайхав до нього і сказав, що він задумує лишити фарму, щоб разом з мамою поїхати на пару місяців і побачити трохи більше світа, ніж бачили досі.

— Але поки ми відідемо, — каже батько, — я хочу тобі сказати, що поки ми вернемось назад, ти мусиш нам постаити гарну хату — таку, якої тут ще ніхто не має. Ти тим не журись, скільки та хата буде коштувати, бо я тобі ось зараз половину можу лишити, а решту доплачу тоді, як вернемось з мамою назад.

Син, чуючи це, зрадів і, заспокоюючи батька, сказав:

— Ні, тату, мені тепер ваших грошей не треба. У мене є їх досить. Ви їдьте здоров з мамою, а я постараюсь, щоб хата була готова до вашого повороту.

За пару тижнів так і сталось, що родичі поїхали в Америку, Син, починаючи будувати хату для батька, подумав: "Хіба ж я мушу давати такий дорогий матеріял на хату, як батько казав? Він і так не буде розбирати ці стіни, ні даху, то як же він буде знати, який матеріял туди дав?" Подумавши так, він давав матеріял такий, який міг найдешевше дістати. Коли він вже хату виміняв, то дійсно хата назовні виглядала дуже гарно.

Незабаром вернулися родичі з подорожі і найперше прийшли оглянути хату, яку їх син збудував. По оглядинах батько каже синові:

— Гарно, сину, ти її збудував. А скільки то вона буде мене коштувати, сину?

Син подумав: "Ось тепер я маю змогу заробити на батькові! Бо і на що йому грошей? Я молодий, жінка, діти, то мені треба більше". І сказав батькові ціну хати. Старий поглянув ще раз на хату, витягнув гроші і вирахував їх синові на руку. А при відході сказав синові:

— Ця хата, яку ти будував, не була для мене, бо ані мені, ані твоїй мамі вже не треба такої хати. А ти ще молодий, в тебе буде родина, то ти можеш відразу до неї переноситися, бо я її для тебе будував.

Син тоді подумав: "От я себе одурив замість батька! Людям я ставлю хати а доброго матеріялу, а сам буду мешкати в такій дешевій хаті! Чи не краще було мені послухати батька, і збудувати таку хату, яку мені батько радив? Але — пропало..." По волі-неволі, мусів виповнити волю батька, і перенестися до нової хати.

Отак то обернулась нещирість сина проти нього самого.

о. С. Грабенюк.

ЩАСЛИВИЙ

(ОПОВІДАННЯ)

Людям здається, що хто багатий, той вже щасливий. І хто більше майна має, той щасливіший. Але воно не так.

Колись грецький мудрець Діоген мешкав у великій бочці і вважав себе за дуже щасливого, бо ніхто його не побачив у кімнаті, — і тоді відчинив двері.

Є оповідання, що був дуже багатий цар, але бажав стати ще багатшим. Укладав він всякі плани — як можна б йому стати багачем над багачами.

Та ось він заведужав. Вже й про багатство не думає, але про те, що він здоровя не має. А може прийдеться йому незабаром всі маєтки лишити?

Скликає він лікарів, які лише були, але ніхто в них не міг помогти йому.

Та ось зайшов до нього один незнайомий старий мудрець з далеких сторін і каже:

— Тобі, царю, може помогти тільки одне: треба знайти людину, яка вважає себе цілком щасливою, і дістати від неї сорочку, а коли ти в ту сорочку одягнешся, то станеш цілком здоровим.

Втішився цар такою порадою і зараз розсилає своїх слуг в різні сторони краю, щоб вони шукали щасливого чоловіка.

Довго ті слуги ходили, але годі було знайти такого, який казав би, що він цілком щасливий. Один каже, що він бідніший за інших, отже й невдоволений. Другий хотів би збудувати таку саму хату, що має сусід, та не може. Третій має довги. Четвертий має ворогів. Пятого злодії обікрали, чи може надії його не здійснилися.

Ще інший — нездоровий...

В кожного є якісь клопоти, отже не може сказати, що він щасливий.

Вертаялся вже ці посланці додому, як побачили старця, що пас отару овець. Сидить собі на камені, на сопілці грає.

— Добрий день тобі, добрий чоловіче! — поздоровили його.

— Дай Господи і вам всього доброго, люди добрі, — відповідає старець.

— Що ви тут робите? — питають.

— Людські вівці пасу.

— А чи платить вам за це люди?

— Ну, платять, коли хто може. А, хто не може, то колись заплатить. Люди тут не злі. Грошей не мають, бо тепер ціна на вівці невелика. Але колись будуть мати.

— То ви певно і бідуєте? — кажуть.

Покрутив старець головою і каже:

— Бідую? Та як тут можна бідувати? Здоровя в мене ще є, сила є, дякувати Богу! Небесному. Немолодий я вже, але деякі молоді можуть мені здоровя позаздрити. А решта... Не голодую. Хліба маю — скільки треба, вода також є. Сонце гарно світить і гріє. А кругом як гарно! І трава зелена, і квітки. А хмари які гарні. Нерав я ва них дивлюся і не можу надивитися. Рав вони немов великі гори, то знов ніби великі човна. Деколи покакуються в них ніби люди та звірі, а деколи нече перлюкни. Дивлюся і не можу надивитися. Кругом Божа краса!

— То правда, — потакують незнайомі, — але в люди, що багатші за вас.

— Так, так, є такі, — говорить старець, — але я не думаю, щоб вони щасливіші за мене. Хіба ж вони більше їдять, ніж я? Хіба ж на них більше сонце світить, ніж на мене? Хіба вони по три чоботи на одну ногу вдягають?

— Певно, що ні, — кажуть царські посланці, — але ми у вас ніяких чобіт не бачимо, а в них вони є.

— Так, так, в них є; нехай вони в них здорові ходять, а мені й так добре. Прикажу вимазу босими ногами ходити, і дуже мені добре. І легко, і вигідно, і здорово. А ще як раненько по росі пройтися — яка розкіш! І слухаєш тоді, як ранні пташки співають, — Божа музика! І вівці мене люблять та слухають.

— То виходить, що ви щасливий чоловік.

— Дуже щасливий, — говорить старець, — нічого мені не бракує. Більшого щастя, як я маю, мені й не треба.

— А чи не думаєте, що колись прийдеться вам умерти?

— Думаю! Та що ж... Смерть, то закон Божий. Бог послав мене на цей світ, то й Він мене колись до себе покличе. Він же там Отець. А коли вару, то з одного світу перейду в другий, а там ще краще, ніж тут. Стараюсь жити по-Божому, Господа великого, дякую Йому за його добродійства, людям лихо не роблю, — то чого ж мені смерти боятися?

— То ви цілком щасливі.

— Дуже щасливий!

— Ну, коли-так, — говорять царські посланці, — то ми маємо до вас просьбу. Справа е така, що цар наш нездужає, і тільки сорочка щасливого чоловіка може його життя врятувати.

— Не продати, але дармо дав би, одинак сорочки я не маю. Мав, але вони так розлетілася, що я вимлув. Але сподіваюся за якийсь час сорочку собі придбати. І коли б ви до мене тоді зайшли, дармо її дам! Хіба ж би я сорочки шкодував, коли б вона в мене була? Треба дати — то треба. Але коли не можу так йому слабому помогти, то принаймні помолюся за нього, то може Господь йому поможе. Хай би ще жив собі.

Вернулися царські посланці без сорочки. Лише щасливого чоловіка знайшли, але сорочки не знайшли.

Коли все це розповіли цареві, він задумався. Де ж таке... Людина сорочки не має, а щаслива... Коли ж де таке бувало? І навіть смерти не боїться. Це великий мудрець! І може тоді цар:

— Цей праведний постух, що не має сорочки, стоїть вище за мене. Він багатший ніж я. Має здоровя, має сонце, що йому світить, має хмаря що його втішають. Він рад'є, що вівці його слухають. І вмирав би він спокійніше ніж я йду спать. Святий чоловік!

З такими думками цар заснув. І про себе забув, про слабість забув, а все думав про того пастуха, що без сорочки щасливий. Заснув і спав так спокійно, як ще ніколи досі.

Сон йому дивний приснився. — Приходить до нього старий чоловік і каже:

— Дав-би я був тобі свою сорочку, але не маю, отже вибач, але я за тебе щиро молився і вірю, що Господь тобі поможе. Він милосердний. Надійся Бога, а станеш здоровий.

І цар вранці почувався вже сильнішим, а по якомусь часі по слабости і сліду не лишилося.

Тепер першим своїм обовязком вважав він відвідати того щасливого пастуха, кажучи:

— Я вірю, що його молитву за мене Бог вислухав. Він своєю молитвою помігмені там, де лікарі були безрадні. Він також навчив мене бути щасливим, навчив мене більше, ніж професори у великих школах мене навчили.

О. В.

„ІСУС ЗОВЕ НАС".

У „Форд Мотор Компані" у Виндзорі вже кілька місяців штрайкували робітники. Їхні родини вже ев мали з чого жити. При тому забуть зайшло підозріння, що не всі робітники хотять штрайкувати, але провід їх змушує. Тому пані Латон почала серед жінок агітацію за тим, щоб уряд перевів серед штрайкарів голосування: хто хоче штрайкувати , а хто приймає умови компанії. Для того зібрався великий мітінг, який пані Латон почала молитвою „Ісус зове нас". Але прихильники штрайку перебили її робітничою піснею „Солідарити фор евер" („Навіки однодушність").

Цей випадок — поминаючи те, як він почався й кінчився — наслуває християнінові ряд думок. Чому робітникам не починати б усіх своїх справ, як у праці, так і в своїх домагенних кращих умов праці, з Богом і молитвою до Нього? Це помиловий погляд, що Віра Христова стоїть тільки за сильними й можними світу цього дочасного. І Церква Христова, метою якої є підготувати на землі людство до життя вічного, у цих переходових земних справах, перш усього турбується за тих „найменших" — слабих, упослідженних, убогих. Тож і різні безробіття, кризи (депресії) і так далі, глибоко турбують Церкву Христову, і вона через своє духовенство й організації робить усе можливе, щоб запобігти цьому. Адже такі шляхетні вимоги, як любов до ближнього, перший поставив Христос. А робітник не є виключений з-поміж ближніх. Сумно й дивно виглядає, коли деякі робітники помиловоо думають, нібито монополь на любов до ближнього-робітника повинні мати тільки безбожні комуністи.

Слимак за 1 секунду посувається зі скорістю 1 міліметра, а рак — 7 міліметрів.

КОВЕРТКИ

для переведення церковної колекти

Консисторія Української Грекo-Православної Церкви в Канаді видала ковертки з відповідними написом, для ковертковоі системи переведення церковної колекти підчас Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірці складають свої пожертви на тацу в ковертках, на яких виписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й три кінці року шле йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року зложив на тацу. Такою пеєвідкою членн можуть виказуватися при сплаченню доходового податку.

Ціна ковертох така:

За тисячу (1000) ковертох—$8.50
За 500 ковертох — — — — 4.50
За 100 ковертох — — — — 1.00

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границю $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

СПРАВА МАЙБУТНІХ СВЯЩЕНИКІВ

Не будемо наводити голосів пресових органів різних відповідань і Церков про стале зменшення числа кандидатів на священиків. Хто читає, той знає. В пресі і в проводах Церков подають різні причини цього явища, яке хвилює всіх тих, хто дивиться на справу одвертими очима і розуміє конечність існування релігії і Церкви.

Одні вважають, що модерний загал перестає з повагою відноситись до священика. Другі кажуть, що священики отримують замалі прожиткові засоби, і не можуть належно утриматися; інші вважають, що наполовину в бідою священик може прожить, але, впорівень до світських заробітків, йому "не поплачується" духовний стан. Треті кажуть, що священик залежний від громади, яка диктує йому (і то різними голосами), тож він не має належних умов працювати. Четверті кажуть, що серед сучасних людей зникають такі одиниці, які мають внутрішній покиик душі служити Богові й ближнім — безінтересовно, по-мі(й)ному, для Ісуса, а не для хліба куса, з самопосвятою. — Подають ще й інші причини.

Може у всіх цих твердженнях є трохи рації. Одначе ледве чи можна погодитися з тим, щоб брати їх за суттєві.

Щиро ідейні священики, які без страху перед сильними світу цього вірно служили і служать правді Христовій думкою, словом і ділом, — такі священики натраплялн, натрапляють і будуть натраплятн на всякі перешкоди. Бо священик має голосити правду людям.

Не справа в тому, що може подані вище причини відстрашують людей вступати на священичий шлях; бо ці й тому подібні причини існували завжди й всюди. Бували (напр. за часів переслідування перших християн) ще гірші причини; і тепер бувають (напр., переслідування релігій і Церкви в СССР). А проте і в таких суворих обставинах були і є священики.

Отже справа не в умовинах священичої праці, а в тому — як людина, що хоче служити Богові й ближнім своїм, до тих причин особисто ставиться.

І тут стаємо перед питанням: чи дійсно нема тепер людей, також і серед нашої спільноти в Канаді, які хотіли б служити суспільству згідно з законами Божими? Вони є! Кожна релігійна й розумна людина не мине нагоди, щоб словом і вчинками нестн віру, надію, любов і допомогу потребуючим. Кожен з нас по змозі старається це робити. А тим самим такі світські люди вже і є неофіційними місіонерами. Але вони, світські люди, мають свої щоденні особисті турботи, і не можуть цілком посвятитися цим найвищим ідеалам. А чи ж справді нема таких людей, які хотіли б увесь свій час посвятити абсіднованню тих найвищих ідеалів — за чим тужить кожна людина, можен нарід і все людство? Нема жадних підстав думати, що таких людей нема. Це тільки крізь заслонені вікна кабінетів не цілє життя видне, і тому не видно таких людей; і не видно справжніх причин, через які в богословських школах не заповнені всі місця очікуваними студентами.

Справжні причини мають чисто життєвий характер; вони випливають з неповного знання людини й суспільства; вони лежать теж в невластивих способах заохочування кандидатів у священики.

Практиковані способи, що наміряні на заохоту кандидата, найчастіше викликують протилежний наслідок, — знеохочують кандидатів.

Наприклад, хтось буде перед кандидатом представляти священичий стан як щось надлюдське, недосяжне і тому подібне. Тоді кожна інтелігентна людина, що вже тим самим є й скромною, відразу завагається; вона ж знає, що вона тільки людина, як і кожний інший смертник; може вона й краще, і ще може стати кращою, але десь та межа досконалости мусить бути; та природна межа, де людина все таки не переступить своїх границь людського. І тоді щиро питає себе кандидат: "Чи я, людина, -подолаю надлюдське завдання священика?" І в нього родиться вагання.

Але ці вагання знижають там, де кандидатові кажуть, що в стані священика він залишається собою — людиною громадянином; в основі його життя не буде відрізнятися від життя кожної культурної релігійної людини, — з тим лише, що в нього буде більше часу на нагоди присвячуватися тим самим ідеалам, що їх мають і світські кращі одиниці. Розуміється, він з природи речі має обовязок виконувати все, що вважає в ріліґійним культом.

Самі формальні заклики згори, заклики урядовим стилем, не промовляють до живої людини. А особливо тим стилем, де надуживається таких слів, як "надлюдські обовязки", "виддемна святість", "почесне становище на очах суспільства" і т. д. і т. п., — замість сказати: Ти будеш як і всі звичайні чесні людн, але матимеш до цього більше нагоди, і виконуватимеш службу в релігійному культі.

Заєдиично підготовляти кандидатів на священиків вже треба змалку. Парох, родичі, вчителі і десто з оточення повинні приглядатися до дітей; і коли завважать у хлопчика відповідну вдачу, повинні непомітно для нього виховувати його в такій атмосфері, щоб згодом він сам, з власної волі відчув душевну потребу йти в священики.

Але й щодо дорослих, — в родинах, в організаціях молоді, між вчительством і взагалі між членами суспільства є одиниці з такою вдачею і світоглядом, що створюють у них нажив до священичого стану: вони вірують у Бога; розуміють потребу релігії для одиниці і суспільства; вони тужать за високими ідеалами; вони всюди говорять і пишуть про це, а особливо в гуртах своїх організацій. Тож коли родичі, священик, вчитель, приятелі і члени організації, а навіть працедавці, бачать в молодої людини такий ідеалістичний світогляд, вони повинні впливати на нього, щоб пішов у священики. Бо коли в світському житті він і так є місіонером, хоч і неформальним, то там вже краще йому в цілості посвятити своє життя на цій самій місії.

Існують всі причини для того, щоб стверднти ось що: Кандидати на священиків, і то вроджені кандидати, як були, так і є, і будуть. Основи духовности людини не змінилися. Але змінилися деякі форми життя, що підлягали і будуть підлягати змінам. Треба факт цієї мінливости форми та обставин зрозуміти, і вгідно в тим треба шукати відповідних способів для того, щоб заохочувати молодь ітн за своїм покликанням — служити Богові і ближнім в характері священика; відповідні способи промовляння до таких кандидатів, щоб розвіяти їхні вагання, повинні опиратися на знанні життя й людини, а не на мертвих буквах. І в заохочуванні кандидатів на священиків треба промовляти людською мовою життя як людина — до людей, а кандидати напевно будуть.

МОДЕРНІ ЗАБОБОНИ

Коли духовий світ дійсности — релігії та освячених нею духових ідеалів послаблюється, людина з природи речі бо́язно відчуває духову порожнечу. Тому старається заповнити її тілесними приємностями та всякими шарпанінами змисловіе, недоровними уроєннями й таким же життям, зі злочинами включно. Це життя схоже ни таке, як у жахливих "коміксах".

Духову пустку стараються заповнити теж усякими забобонами. Модерна людина, з якої послабилася релігія, стала ще забобонішою, ніж приятіжні погани; тільки форма її забобонів змінилася, часто маскуючись під "науку".

Наприклад, гіпнотизм — це природне явище, досліджене науково. Але й воно стало предетом забобону, дуже поширеного в Америиці й Канаді. Людзе почали вірити, що загіпнотизовану особа може пригадати собі, ким вона була... сотні років тому! Ось приклад з наших днів: молодя американка Вірджінія Тай була загіпнотизоване й "пригадала" собі, що ще в роках 1798—1854, себто 100 — 150 років назад, була вона ірландкою й називалася "Бріді Мурфі". Гіпнотизер ці її інформації в часі гіпнозн залотував на грамофонну плиту, яку продають по $5.95; 30 тисяч людей вже купили її собі. Разом з тим М. Бернштайн написав книжку про цю уроєну в гіпнозі "Бріді Мурфі"! І дя книжка за перші два місяці розійшлася в 170,000 примірниках. — Все це — явичайні забобони, бо та сама людина в формі людини не може жити перед власним народженням.

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ
КАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ
передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друкований у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і мідну позолочену окову з одобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.
Ціна лише $125.00.
Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

"МІСІОНАР"

(Мій сусід розповідає...)

Ви напевно чули, що є такий уніятський часопис "Америка". В числі з 14 травня 1956 р. є там передрукований "Апостольський лист Святішого Отця Папи Пія XII з нагоди 1000-ліття хрещення св. Ольги". Цей лист, з 20. лютого 1956 р. даний для уніятських епископів українського походження.

Між іншим, каже там папа до епископів ось що: "Ми сподіваємо наші гарячі молитви з Вашими і підносимо їх до Божого Престолу, просячи, щоб увесь Ваш улюблений нарід за Божим натхненим повернувся до католицької єдности, тобто до Нас, Наслідника Верховного Апостола і Христового Намісника".

Чоловік з простий, робітник, на теольогії не визнався. Піду я, думаю, до свого приятеля, Михайла Щурика. Він добровільно ходить на католицькі міси, хоче в члени Лицарів Колюмба попасти. Він напевно виясиить мені як на долоні, — як то розуміти, що папа іменує себе "Христовим Намісником".

Пішов я до Михайла і розказав йому свою справу. Михайло Щурик каже: —

— Бути католицьким місіонаром — то и є. Але я знаю, що ти якийсь католик. І коли мені ще католиків прийдеться навертати до папи, то це вже кінець світу! Чого ж ти не можеш тут зрозуміти? Та ж сказано ясно, як на долоні, що папа є Намісником Христовим!

— Та, — кажу, ясно, що є намісником... Але де він є намісником: на землі, на небі, чи на небі й на землі? Чи й на Марсі, де може теж є люди... Воно так виходить, — кажу, — що коли австрійський цісар не перебував у Галичині особисто, то у Львові мусів сидіти його намісник. Сам ясний цісар, казали, був не злий, але в його галицькі намісники пхалися, за перепрошенням, самі якісь тварі...

— Справа формальна: — тримайся стисло католицької теольогії, — перебив мені Щурик.

—Та ж я кажа, що як католицькій теольогії не розуміюся. Але коли я буду все брати на здоровий розум, то чи де буде проти католицької теольогії?

— Що ти хочеш сказати?

— Я хочу сказати от що: коли папа величає себе Намісником Христовим на землі, то папа, видно, вважає, що Христа Бога на землі нема.

— І папа правильно думає, — каже Щурик. — Христос возвісся на небо, У Його на землі нема, тому тут мусить бути Намісник Христа.

— Цілком, кажеш, на землі нема Христа Бога?

— Цілком! — каже Щурик.

— Та говориш як безбожник, — кажу.

— Не возсім, — заперечив Щурик. — Безбожники твердять, що Бога взагалі ніде нема, а в католицькій науки виходить, що Христа Бога нема лиш на землі, а на небі Він є.

— І на землі ролю Христа виконує папа?

— Виконує.

— В цілості виконує — ролю видиму й невидиму?

— Не говоріи про невидиму. Католицькій Церкві без всього видимого ніяк не можна.

— Христос, — кажу, — жив бідно. Був переслідуваний, а папа має світську й церковну владу, живе в розкошах...

— На це католицька теольогія має таке виправдання: "Кого се може радить і хтобн закидав, що предіяв Ісус Христос не знав жадної вистави́ности, нехай знає, що Папа не заступав Спасителя, пересліду́ваного й осоромленого крестною смертию, але Христа, що володіє в небі в найвисшім прославленні" — Написано це в "Католицькому Народному Катехизмі, що уложив о. Франц Шіґлер, а видали в Жовкві о.о. Василіяни 1913 р., і том, стор. 296, пояснив Щурик.

— Значить; папа вважає, що смерть на хресті була соромом, ганьбою для Ісуса Спасителя. І папа вирішся мученство Христа, а волію заступати на землі того Христа, що в небі має владу.

— Так написано, — каже Щурик.

— Житро папа здуштувався, — кажу.

— А ти за кого мав папу? Ти гадав, що він думати не сміє чи як? Приповідка каже: "Риба шукає — де глибше, а чоловік — де ліпше".

— Значить, з становища папи виходить так: Господи, Тобі небо, а мені земля.

— Як би там не виходило, — каже Щурик, — але я думаю, що теольогічно я тобі все виясиив, як належить місіонерові. І думаю, що переконав тебе.

— Так, переконав, — кажу. — Я зраджаю з католицизмом.

Назар Полин.

ЧИТАЙТЕ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

Війни під проводом Підкови, Косинського, Лободи, Наливайка, Кишки, Жмайла, Трясила, Павлюка, Остряниці та інших, як козацьких часів, України провадила проти Польщі під клічем оборони православної віри. Розуміється, це саме було й за гетьмана Богдана Хмельницького — клич "За Віру Православну" у війні з Польщею. Зборівська умова України з Польщею 1658 р. вимагає, щоб на землях України, під владою гетьмана, уніі не було. Так само умова України з Гадячі 1658 р. вимагає, щоб уніі цілком не було. Козацька делегація гетьмана Петра Дорошенка за польського уряду гостро виступає проти уній, так само як і інші козацькі делегації. Козацтво у 18. столітті і гайдамаки також поборювали все, що нагадувало унію з Римом.

КНИЖКИ! КНИЖКИ!
В Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути такі книжки:

АЗОР — оповідання з часів Ісуса Христа — 48 стор. — Прот. С. В. Савчук. Ціна	$ .15
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Християнства (на мімеографі), 108 стор.	2.00
АПОСТОЛ — на всі недилі і свята цілого року — 232 стор. Оправлений. Ціна	5.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ И ВЕНЧАЛЬНИЙ — Митрополит Іларіон — 80 стор. Ціна	1.00
БІБЛІЙНЕ ОПОВІДАННЯ СТАРОГО ЗАПОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна	.75
ВЕЛИКІ РОКОВИНИ — 20-літній Юбілей УГПЦК — 224 стор. Ціна	2.00
ВЕЛИКОПОСТНІ СЛУЖЕННЯ — видання друге — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна	1.00
ВИФЛІЄМ — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук — 48 стор. Ціна	.20
ВЗАЄМИНИ И УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 56 стор. Ціна	.25
ЄВАНГЕЛЬСЬКІ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук. 63

ВАКАЦІЙНА ОСЕЛЯ "СОНЯШНА КУПІЛЬ"

Управа Оселі "Соняшна Купіль", Канора, Саск., приймає аплікації від дітей і молодь від 9 до 18 років віку, не побут і науку на тиждень, який триватиме від неділі 1-го липня до неділі 8-го липня цього року.

Тому вже час посилати аплікації й обезпечити собі приміщення на цей тиждень. Всі аплікації, які будуть внесені перед 15-тим червнем ц. р., будуть розглянені, а ще важніше — на підставі числа цих аплікацій будуть пороблені всі інші важливі зарядження, — такі як кількість учителів, кухарок та приміщень в Оселі і т. п. Просимо не зволікати з своїм зголошенням, а негайно повідомляти Управу Оселі про своє рішення прибути. Зголошення вишлеться форму аплікації такого змісту:

— Ми, нижче підписані родичі, цим звертаємось з проханням до Управи Оселі "Соняшна Купіль", коло Гут Спірит Озера, Канора, Саск., прийняти нашу дитину на побут, харч і науку на тиждень, від 1-го до 8-го липня, за що погоджуємось виплатити суму $10.00 першого дня при реєстрації.

Ім'я і прізвище дитини .....
(укр. гр.-православного віросповідання)
Адреса: ..... Телефон.....
Вік дитини.....
Кляса в державній школі .....
(Не)Дозволяємо повищому аплікантові ходити на лекції плавання у воді.

Своїм підписом також стверджуємо, що оставляємо повищого апліканта в Оселі на власне ризико і відповідальність; тож у випадку якогось нещасливого припадку і втрати здоровля його, за час його побуту в Оселі, ми заявляємо, що не сподіваємось якоїсь винагороди або матеріяльного чи морального відшкодування від членів Управи цієї Оселі, ані від учителів, які там працюють при дітях.

Погоджуємось, що коли аплікант через власне бажання або через втрату прихилів не зможе оставатися в Оселі до кінця тижня науки, то на повідомлені в цій справі ми одізвемося і ще того самого дня заопікуємось аплікантом, отримуючи зворот оплати за решту недокінчених днів перебування його в Оселі.

Власноручні підписи родичів:

.....
.....
Адреса .....
Дата аплікації .....

Реєстрація і приміщування аплікантів почнеться о 4 год. по południі 1-го липня в залі на площі Оселі, і зараз такі слідуватиме перша лекція плавання

За минулих два роки, відколи ця Оселя існує, ми знаємо, що багато дітей скористало з перебування в ній. Вони навчилися трохи релігії, українського письма, рідних пісень, танків, пливанням й ручних робіт; спільно молились, разом жили і як одна велика українська родина забавлялись та виконували вложені на них обовязки.

Завдяки перебуванню в Оселі між дітьми з рижих місцевостей навязалось чимало знайомств, і ведеться між ними листування та відвідують одні одних. Довідуємось від учителів державних шкіл, що діти, які були в нашій Оселі, краще орієнтуються в деяких функціях, ніж ті, що в Оселі не побували.

Місцеві діти, які не мають змоги записатися на Літні Курси до нашої Колегії, або ці, що навіть ходили до місцевої Недільної чи Рідної Школи, в Оселі знайдуть собі нову користь. Ми погодимось з тим, що найвищу користь дає таки постійна наука в місцевій Недільній чи Рідній школі, на Літніх Курсах при нашій Колегії, чи в наших інститутах, тож не маємо заміру переконувати людей, що наука в цій Оселі за цей короткий тиждень може заступити науку в повищих установах.

Одначе ця Оселя має свою вартість для тих місцевих дітей, які можуть близько дому побути в ній. Та й родичі мають кращу можливість час від часу навідатись до них, бо це близько. Тим дітям, які живуть у місцевостях де нема науки релігії, ані Рідної Школи, Оселя дає багато користи. Тим, хто може сумівається, можемо сказати, що ці Церковні Оселі для дітей є значно корисніші, ніж вони собі уявляють, а принайміні одне певне — Оселя все таки дітям щось корисного дасть, а прогайнований час поза Оселею не дасть нічого.

Ми певні, що багато дітей цього року використають нагоду побувати в Оселі, і тому заряджуємо широке приготування для їх приміщення. Коли ж, наспіє більше аплікацій, ніж сподіваємось, то у відповідний час зорієнтуємось і розглянемо можливість продовжити науку з набором нових аплікацій, але покищо діти й молодь повинні посилати перед 15-им червня.

Знаємо, що деякі публичні державні школи через гостру зиму ще тоді відбули свої довгі вакації, і тому вже на другий тиждень липня по фармах починають навчання, тож ми спішимо, щоб ще першого тижня в липні дати ім нагоду побути в Оселі. Інші натомість, що мають довгі літні вакації, ще після побуту в Оселі, знайдуть доволі часу на відвідини своєї рідні і на прогулькови вакаційні поїздки з родичами.

Добродіям і жертводавцям, що бажають прислати пожертву в сумі 10 долярів на оплату одної дитини, якої родичі не в силі оплатити, себто сироти або незаможної, просимо вгодошуватись так:

— Тут закучую пожертву в сумі $10.00 на покриття коштів побуту дитини: Ім'я і прізвище .....
.....
на один тиждень в Оселі "Соняшна Купіль" і прошу вислати аплікацію для виповнення й одобрення Управою Оселі.
Ім'я і прізвище жертводавця:
.....
Пожертви проситься вислати до:
Sunny Side Beach
c/o Rev. M. Bodnarchuk
Box 425, Canora, Sask.
За Заряд:
— о. М. Боднарчук.

Перший парламент по народженню Христа відкрито в місті Рейкявік (Ісландія) 930 року.

НА ПРЕС. ФОНД "ВІСТНИКА"

ЕДМОНТОН, Алта. — З прийняття дня п. Петра Борщ, збірку переслав о. Г. Василів $12.05
НОРКВЕЙ, Саск. — З похорону бл. п. Грициа Топоровського, збірку переслав о. Кришталович 10.50
ОШАВА, Онт. — З річниці смерти бл. п. Матвія Магдалюшина, збірку переслав о. Фик 8.00
КЕНДЯК, Саск. — З похорону бл. п. Андрія Барабаша, збірку переслав о. Ференція 7.50
ВІННІПЕГ, Ман. — З похорону бл. п. Петра Антоніщи, збірку доручив о. Герус 6.00
ЙОРКТОН, Саск. — З похорону бл. п. Николая Кошлиза, збірку переслав о. Дячина 6.00
ГІЛБЕРТ ПЛЕЙНС, Ман. — З похорону бл. п. Михайла Мирека, збірку переслав о. Магас 6.00
ЛЕПІН, Саск. — З похорону бл. п. Василя Гринина, збірку переслав о. Ференція 5.25
АЙТУНА, Саск. — З прийняття з нагоди іменин о. Е. Приступи, збірку переслала пані Марія Гребенюк 5.00
БОРЛ, Алта. З нагоди 80-ліття пані Юлії Мацюк, збірку переслав о. Зубрицький 4.00
БОЙЛ, Алта. — З похорону бл. п. Д. Лучка, збірку переслав о. Зубрицький 4.00
ПРИНЦ АЛЬБЕРТ, Саск. — Кость Піхлик 3.00
ДИ ПА, Ман. — І. Слуха 2.00
ФОРТ ФРЕНСЕС, Онтаріо. Михайло Олійник 2.00
АТІКОКАН, Онт. Григ. Гарасимик 2.00
ДЕТРОЙТ, Міш. Павло Баран 1.50
ТОРОНТО, Онт. А. Фіяла 1.00
ДЖЕРАЛДТОН, Онт. Д. Павич 1.00
ГАРЛЕНД, Ман. Йосиф Слонівський 1.00
ШІКАГО, Ілл. Сергій Нестеренко 1.00
ВАТСОН, САСК. Николай Тутка 1.00
БАФАЛО, Н. Й. Іван Доценко .. .45

Адміністрація "Вістника" щиро дякує усім жертводавцям за їхні цінні пожертви, а зокрема дякуємо усім тим, які перепроваджують збірки на пресовий фонд та взагалі трудяться в користь Видавництва "Вістника".

АДМІНІСТРАЦІЯ "ВІСТНИКА".

Найшвидшого корабля, що скаче по воді, т. зв. "Водяну блоху", винайшов українець — інженер Юрій Гасенко 1926 року.

Продається книжка в англійській мові

UKRAINIANS AND THEIR CHURCH

(Українці та їх Церква)

Написав Прот. П. Ілюк

Перевів на англійську мову о. С. П. Сімчич.

У зміст книжки входить коротка історія Української Православної Церкви, опис голосінних обрядів та катехістичні відомости.

Особливо надається для молоді!

Ціна 75 ц.

Замовлення й гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

КНИГА БУТТЯ ОДНОЇ ЛЮДИНИ

Книжок українською мовою видають тепер небагато. Однак охочих читати помічається ще менше, ніж охочих їх писати й видавати. Та все таки є деяка кількість таких, що читають. І повз їх увагу ніколи не проходять нові заявлені книжки. До їх числа належить теж книжка Олександра Брика "Мої життєві студії" (Вінніпег 1956).

Кілька причин зелять нам підходити до цієї книжки як до несподіваної. Поперше, в основі, з формального боку, вона має характер споминів. А споминова література у нас дуже небагата — одна з менших серед усіх цивілізованих народів з старою культурою. Зайво тут згадувати, що спомини належать до найцікавішого роду літератури; вони зосереднують у собі прикметне з корисним. З одного боку, читаються наче цікава повість. А з другого боку, вони читаються з тією свідомістю, що все це, що описане, є дійсністю, а не поетичною фантазією. Сучасна ж людина, читаючи твір, може нахил до творів про дійсність. До того ж, людина вже починає приходити до справедливого висновку, що дійсне життя тягть у собі більш незвичайного, ніж сама фантазія.

Дальше, спогади спираються на матеріялі фактів, і тим вони збагачують знання людини.

Книжка О. Брика належить до особливого роду споминів, бо вона не обмежується до самого тільки записування всього того, чого був свідком автор, і що він пережив. Автор не належить до людей, пова яких ум через яких коливання колеса життя, а він був би тільки глядачем. Навпаки, автор сам виступає дієвою особою свого життя. Він є частиною життя. В чорній процесії одчаю, перед лицем смерти ми під дотиком ласки долі він не минає нагоди тільно опостерегати життя з усіх його сторін; він шукає причин усіх явищ і робить свої власні висновки. На своєму життєвому шляху він студіює життя. І тому правильно він дав своїй книжці наголовок "Мої життєві студії". Ми так часто говоримо про конечність життєвої практики, поруч теорії, говоримо, що формальна школа — вивчання життя з підручників, — не покаже нам людини на повний ріст, як покажуть життєва школа — студії життя. — Так, книжка О. Брика, це дійсні життєві студії.

І. Дитинство й молодість на селі, на західному Поділлі, в напівсередньовічній Австрії перед першою світовою війною. 2. Війна — фронт в Західній Україні, що серед пожеж і громів котиться до Карпат і назад. 3. Революція на території бувшої царсько-московської імперії, її причини та її жахи. 4. 10 перших років в большевицькому пеклі. На тлі чудових краєвидів Криму — понуре марево смерти; сотні тисяч трупів — жертв голоду, холоду, пошесті них недуг і розстрілів кривавих опричників Чека. І ця пекельна машина смерти хапає в свої труби автора. 5. Автор вирвається на Канаду; тут — ів знищеним у совєтському пеклі здоровим і без знання місцевої мови — попадає на економічну кризу ("депресію"). Вижка праця в безлюдних преріях на "генеку" грозять безнадійним припечатуванням мрій автора (мрій ще з дому) "вийти в люди", щоб не стати безрушною частиною землі. Тяжка праця вдень, доповнювання своєї освіти по ночах, поднуження ініціятива, початки й розвиток торгівлі автора, одруження, і врешті автор осягає фортуну.

Одначе гроші — це не ціль сама-собою, а засіб до дальшої, вищої цілі — духової. Тож автор працює суспільно, і на ниві рідної Церкви. Збирає велику бібліотеку і працює в ній. — Та ось минає життя, і авторові здається, що він хоч частково осягнув той стан життя, про який мріяв, — але ... але нема коли жити! Тож у нього вдруге надія на сина; — його син може здійснить батькові мрії — буде творити духові вартості, а не фізичні.

Таємниця матеріяльного успіху, про бдема щастя, справа основ родинного життя, жіноче питання, справа науки, патріотизму і т. д. і т. д. — багато тих важливих вічних питань, що хвилюють кожну живу людину, знайшли свій висліз у книжці О. Брика. Все це він пережив особисто і спостерігав в інших, і після того подав свої думки.

Про совєтське пекло автор списав на основі власного досвіду. У нього в цій справі є маса статистичних даних, фактів, імен, — все це сліди довгої муравлиної праці, щоб прибирати той матеріял.

Великий, ви не найбільшу вагу автор кладе на релігію і рідну, незалежну від чужих Церкву. В цій справі він сягає до глибин справи, якій посвячує значну частину книжки. Тут маємо свіжі думки, і ніде автор не є голословним.

Сміливість говорити щиро правду в очі — це безсторонність й рідкісна якість книжки О. Брика. Він пише це, що думає. І треба щиро сказати, що так відкрито про все може писати тільки той, хто духово самостійний, матеріяльно незалежний, і власним коштом може видати книжку.

Сотня чудових ілюстрацій — кревяди прекрасного Криму й інших частин України, її старовинних памяток, історичних постатей, ціла галерія портретів церковних, культурних, наукових, і громадських діячів у Канеді — це окрема цінність книжки.

Під кінець слід звернути увагу на ще одну її оригінальність. Загал був призвичаєний бачити спомини тільки тих осіб, що їх вважав за історичні. Але спомини так званої "сірої людини", та ще й купця, у нас не бували. І тут автор проломив ці перші традиційні запори, що вже само собою лишається історичним фактом у нашій літературі.

П. Скарпевський.

СПРАВА РЕЛІГІЇ В ПОЛІТИЦІ ДЮПЛЕСІ

Премієр Квебеку, Дюплесі, в одній із своїх політичних промов спеціяльно підкреслів, що Квебек це єдина в Канаді провінція, де в школах вчать релігії. Дальше він заявив, що коли б населення Квебеку захотіло голосувати на Жорка Лапалма, провідника квебекських лібералів, то і в Квебеку не вчили б по школах релігії, як це є в решті провінцій. — Жорж Лапалм відповів, що коли Дюплесі й надалше буде вмішувати релігію у виборчу політичну кампанію, то він звернеться з тим до найвищих церковних властей, — звичайно до католицьких, бож тут йдеться про Квебек. Але чи в цьому випадку церковний католицький провід у Квебеку підтримає Жоржа Лапалма, — дуже сумнівно.

АРХІЄП. МАКАРІЙ ПРОТЕСТУЄ ГОЛОДІВКОЮ

Англійська влада вивезла з Кипру грецького православного архиепископа Макарія з трьома іншими духовниками на далекий острів на індійському океані. Вони скаржаться, що до них не допускають відвідувачів, часописів і листів та образливо пишуть про них у місцевій пресі, а ім не дають можливости оборонитися. — З приводу того архієп. Макарій і три його духовники відбули одноденний голодовий страйк на знак протесту.

— Все це виявилося з одного листа, що його зумів якось переслати один з увязнених духовників до Кенії (Схід. Африка) і там його опубліковано. Кажуть, що англійський губернатор того острова нібито задовольнив вимоги архиєп. Макарія і трьох його духовників, але разом з тим загострив нагляд над ними, щоб вони не перепачкували пова острів листів зо скаргами.

КАТОЛИЦЬКИЙ ЄПИСКОП НА СЛУЖБІ ЧУЖОЇ ДЕРЖАВИ, КАЖЕ СУДДЯ

В Голляндії 1892 року був виданий закон, який позбавляє голляндського горожанства кожного голляндського, що поступив би на чужу службу без дозволу голляндської влади (короля).

Недавно папа іменував монсеньйора Джансенса католицьким єпископом — без королівського дозволу. Тож покликаючись на закон з 1892 року, який ще в Голляндії є правосильним, голляндський суддя А. Діркцвейгер, виступаючи як приватний громадянин, звернувся до міської управи, щоб позбавила ен. Джансенса голляндського горожанства, бо він, як католицький єпископ, служить папі, що є володарем суверенної держави Ватикану, — отже ен. Джансенс є залежним від чужої, закордонної Ватиканської держави те є в неї на службі. — І додаймо: вірніше служить Ватиканові ніж Голляндії. Та прийде час, коли кожний громадянин в кожній державі запитає: як погодити сліпу відданість католицького духовенства папі та горожанську льояльність супроти свого народу й держави?

ВЕРБУЮТЬ УРОЕНИХ

Відомо, що звичайний крок культурної чемности супроти даного католицького достойника, чи щось у тому роді, Католицька Акція розголосить як симпатію до католицизму.

Можливо, що так сталося й принцесою Маргаритою, коли з непевних джерел раптом пущено поголоски, що британська принцеса Маргарита незабаром має перейти на католицизм.

Один з англіканських духовників сказав у Лондоні, що ці вістки є неправдиві й безпідставні. Видно, він був до цього уповноважений.

Продаються
ТРИРАМЕННІ ХРЕСТИКИ
гарно вилочені
для ношення на одежі.
Ціна 50 ц. один.
Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● „Едмонтон Джорнал" з 26 квітня ц. р. помістив згадку про виставку ручних жіночих робіт, яку влаштувала місцева парафія Української Православної Церкви. На виставці були вишивки, одяги, писанки і т. п. Подібну виставку місцева парафія, як подає „Е. Дж.", влаштувала буда теж 25 років тому.

● 60-ліття праці на Ниві Церковній сповняється цього року о. Протопресвітерові Титові Яковкевичеві. Року 1896-го, по закінченні Духовної Семінарії, був призначений єпископом Мефодієм, Вікарієм Кремянецьким, на посаду дяка та вчителя парафіяльної („церковно - п р и х о д с ь к о ї") школи в с. Гаврилівці, Кремянецького повіту, зах. Волинь. Описля довгі літа був священиком. По 2-й світовій війні, працює душпастирем у складі духовенства Української Православної Церкви в Канаді.

— Всечесному Отцю Протопресвітерові складаємо сердечні побажання.

● Ще в листопаді м. р. на конференції було рішено, що по всіх відділах СУМК у Канаді має з а п о ч а т к у в а т и ся формальне релігійне навчання серед нашої молоді. Ініціятива в цій справі лежить в руках СУМК-у.

● Большевицька преса — „Советська культура" і „Правда" почала нападки на Печерську Лавру в Києві. Мовляв, тільки в 1955 р. Лавру відвідало понад 200 тисяч відучників. Ці відчі з різних кінців Росії спішать до Лаври, зупиняють при вході свічки, обрядки, споглядають ікони і в неймовірною побожністю б'ють поклони перед образами.

І все це, мовляв, компромітує комуністичний режим, який засудив назавжди релігію — цей „опіюм народу". Як це дихо пошпурюється, пише „Советська Культура", можна судити по тому, що тільки в одній Черновецькій області в 1955 р. відчинено аж 70 церков". — Питання: Чи такі формальні напади совєтської преси на Церкву й релігію не зредагований так спритно, що в них затаєна теж і пропаганда для закордону?

Дивіться, мовляв: уряд особі проти релігії, але тільки в пресі, та рукам волі не дає. А люди відчуть собі, як хотять, — „свобода"! — Одначе виходить, що поліція там пильно числить усіх відучих, коли знає, що 200 тисяч людей у 1955 р. відвідало Київську Лавру. Очевидно, й призвила їх записує при числені. Що до Буковини, то невже ж вона була досі без церков, коли в самій Черновеччині за 1955 рік „відчинено" 70 церков? Може зачинених „відчинено". А хто ж їх позвачинив? — Московський патріярх Алексей на Різдво 1955 р. (ст. ст.) передавав Богослужіння по шістьох радіостанціях у Москві, але для большевиків нема небезпеки, бо населення СССР не має радіоприймачів. Передавав він з за кордон, — і це, видно, саме вважає для большевиків, -щоб показати „свободу" релігії. Тим часом вільний закордон має свої Богослужіння, і не потребує московських, наставлених на політичну пропаганду. — а той час як зрікаючі в СССР не можуть їх слухать.

● По 2-й світ. війні московський патріярх назначив екзархом для православних у Чехословаччині єпископа Елевтерія. При кінці земельного року „Правда" повідомила, що Елевтерій був у Москві, а в березні 1956 р. його іменована митрополитом Ленінграду. На його місце митрополитом Православної Церкви в Чехословаччині 17 травня ц. р. „вибрано" в Пряшеві єпископа Яна („Наша Мета").

● Журн. „Х р и с т и я н с ь к и й с т и р" (січень-червень, 1956) подав нотатку п. з. „Митрополит Д-р Іларіон — почесний довічний член Британського й Закордонного Біблійного Товариства", де сказано: „Без сумніву, втягнення імени Митрополита Іларіона в лондонський список визначних і світової слави мужів має для нас всеукраїнське значення".

● З пресового закупку Комітету побудови Храму в Парижі, підписаному П. Плевко, головою Комітету, довідуємося, що Комітет будови Храму УАПЦ в Парижі зібрав уже 20 тисяч долярів. Ця українська православна святиня продумана як пам'ятник Головному Отаманові Симонові Петлюрі, і тому буде посвячена в честь його патрона — св. Симона. („Православна Нива").

● Єпископ Алексей Дьохтяров, що перебував на Чехословаччині, іменований адміністратором Віденської епархії. Православну православну епархію очолює тепер Доротей Филип, висвячений минулого року. — (За „Нашою Мєтою"). — З прізвищ цих єпископів видно, що вони — москалі.

● Для християн великого свята́ється в церкві св. Гробу Господнього. Під великого бічною (купулою) цієї церкви є плита Господнього Гробу, а над меншою банею — скала Голгофа. Це візантійський імператор Константин Великий доручив православному єпископові Макарієві знищити погадьку святиню Венери, що була на тому місці і збудувати православний храм. Цей храм був згодом сильно знищений та відбудований в кінці 11 го або мінець 12-го віків. Турки, завідавши Єрусалим, признавили до нього свого москалемаського клочника. І так досі ключником є москаль, бо храм є власністю аж пятьох різних віровизнаючих громад, які не можуть між собою погодитися, — кожна громада вважає, що ключ належиться їй. А храм сильно знищений, і нема кому відбудувати його.

РІЖНІ ВІСТІ

● Совєтський уряд дозволив делегації жидівських рабінів з Америки відвідати СССР, щоб зустрінутися „з представниками жидівської громади" (релігійної). — В склад делегації входить рабин: Давид Б. Гоолендер — президент Ради Рабінів Америки, що обідує 700 ортодоксальних рабінів ЗДА, і чотири члени Ради, — рабіни: Самуїл Адельман, Гильберт Кляперман, Емануїл Фаєман і Герцель Шахтер.

● Український Пласт у Вінніпегу, що розпочав свою діяльність 1948 р., став зачартерованою установою. Статут 30 грудня 1956 р. підписали представники 8-ї із нашого числа станиць і власту: учителькі сестри-виховниці О. Кушнір і о. Д. Шевчук і група старших пластунів.

ВІДПОВІДЬ „БАТЬКОВІ"

Коли хтось хоче нашій наибільшу неправду написати, то обовязково почне хоч малим, але правдивим аргументом, бо без того ніхто не повірив би. Так стається і з нашим „батьком", що розписався про Різдву Школу при філії УНО в Судбурах, в ч-у „Вістинка".

Перше, що впадає в очі розважливому читачеві, це те, що „батько", не знати, чи звертається до автора тієї статті, чи до керівників Р. Ш., чи до проводу УНО, чи до „Судбурських Націоналістів". Сам „батько" мабуть інтернаціонал, коли націоналістів не до „своїх" зачислює.

Далі то же „батько" мішає сіно з соломою, коли, наводячи уривок статті Є. Ляховича з журналу „Криля", зазначує, що це орган „Молодих Українських Націоналістів", те що з них, мовляв, „деяка частина" вже вірить в Бога. Виходить, що лише „старі націоналісти" є безбожники, а молоді вже „приймають християнство". А вже той „батько" до неможливого доходить, коли виступає від імени всіх батьків, хоч більшість батьків напевно не погодяться з його висловами.

Але тут ходить не про те. Нам треба побачити, як у школі УНО „викидають релігію", ...

Чи ми того хочемо чи ні, але мусимо признати, що Р. Ш. при УНО в Судбурах є одиноко українською школою поставленою на високий рівень, як на тутешні обставини. Тому туди ходять діти католицькі, православні, баптистів, а навіть є кількох субітників. Ось чому учителі УНО не можуть давати науки релігії школярам, а на свідоцтвах дітей ставлять такі оцінки, які дістануть ведуть, до якої дана дитина ходить на релігію, а учителі завжди наказують дітям, щоб на релігію ходили до своїх церков. Це логічно і цілком не можливо зробити інакше.

Коли дитина того „батька" не мала точки з релігії, то в цій справі він повинен звернутися до свого священика.

Коли той „батько" жадає відповіді від керівників Р. Ш., чи від Управи УНО, то хай вони собі відповідають. Але коли він ставить питання українським націоналістам, (бо ється, перше для них), то я дозволю від себе дещо відповісти, бо вважаю себе національним (комуністи називають „фашист") і не вважаю за погане, коли висловлю свої думки в цій справі.

Дорогий „батько", хоч Є. Ляхович не має нічого спільного з тими націоналістами чи УНО, що на них нападаєте ви „безбожництво", а належить до тієї „деякої частини", як Ви кажете, то я не погоджуся з його словами, що Ви їх цитуєте, але одне треба додати, що п. Ляхович як тепер заледве скаже „своє Вірую" по довгих роках блукання манівцями, я правдивий націоналіст, (що ніколи не йшов в бік), поставивши твердо своє „Вірую в Бога" від самого початку існування і не відступлив від цього досьогодня.

Спитаєте, що багато є націоналістів безбожників. Так „батьку", я ще Вам підтверджу це власне: — Коли голова Православної громади сказав одному націоналістові, щоб той посилав своїх дітей на релігію до церкви, то той відповів, що „не буду дітей своїх переучим опіюмом опровоєть".

А той націоналіст не з рідових, а шиється в провідники. Ага, скажете, договорився! Ні, „батьку", не зловоли. Коли візьмемо ідеологію націоналізму як цілість, то вона є таки часта як Автокефальна Українська Церква. Коли ж брати одиницю за приклад, тоді не лише в націоналістів або в іншій партії чи організації, а навіть в ... Церкві є безбожники. Є, і то не лише між вірними, але й між духовними, які нас учать про Бога.

Чи нема й таких духовних отців, що вірять, замість у Всемогучого Бога, у ... „всемогучого долара"?! Чи нема таких, що вірять своїх відвідувати лиш тоді, як воду чи Паску святять, бо тоді користь долярова, а хворого вилого є лічниці або дома не знайдуть часу відвідати, бо там ще й страта буде на автобуса чи таксі? Або таких, що коли громада на час сплати не дасть, то загрожує, що

в церкві відправляти не буде. Або таких, що коли хтось мертвого, то вимагає сорок, а то й більше долярів, бо, мовляв, „коли є гроші на вінок, то й мені стане". А хіба то добрі духовні, що вірного проти вірного нацьковують? Хто ж винен, „батьку", що багато з нас в Бога не вірить? Здається, що старе й мале тепер знає, що деякі з духовних замість нас учити Правди Божої, кинулися в погоню за багатством, і так багато християн кидає в обійми безбожництва, а своїм лицемірним життям затьмарює своїх овець в безодню безвірства, не дає громаді повіднатіся, б'ючись з іншим, також же за катедральні пріоритети, а забули слова Христа, (що їх вони вчились, та й нас тепер учать), що казав: Нікого багатства не беріть з собою, лише одного хреста і йдіть за Мною. Або подібне Він казав: Не сходіться з тими, що золото та багатство збирають, — то речі скоромиюючі, а йдіть до тих, де ваші ближні будуть навіки золотими буквами записані. Невже ж вони це забули? Чи не є вони безбожниками? Чи такі не відповідальні всецідо за свою безбожницьку ф а р и с е й с ь к у роботу?

Але хоч і є такі духовні в церкві, то невже ми маємо обвинуваватися саму Церкву чи Бога за їхні вчинки? Невже ми маємо тратити одиницю з цілою ідеєю чи Вірою? Невже ж сама Віра Христова має стати для нас такою, як ті деякі одиниці духовних недовірків? Ми можемо зрікатися їх, як своїх провідників; можемо цуратися, але не можемо рівняти їх до віри в Бога. Апостолам наші духовні не рівня були, а все ж і вони помилялися. Ми мусимо вірити в Христа Бога неба і землі, а не в земних божків.

Це навів я, "батьку", як приклад, що коли пишете про єдинимо, не мішайте організації як цілости. Ніяка організація не може всіх своїх членів ідейно тримати під „болтом". Всюди є зерно і полова, є дерево й тріски.

Ви, „батьку", е, як і я, судбурець, тож не виливайте, прошу Вас, люті на других та ще й забагато, а пригадайте слова Христа про ту „скалку в чужому оці". А коли Ви ті слова сприймете до серця, то наша православна церква, яка почалася будуватися католиками, а тепер на списку будови має більше жертводавців католиків з УНО і „безбожних націоналістів", як „православних, а незадовго матиме їх всіх в своїх рядах, що повернуться (як ті жиди з Єгипетської неволі в землю обітовану) до своєї Рідної Української Церкви до прадідної Віри Христової!

А закінчу „батьку" словами Ап. Павла, який казав: „Чи ж я став для вас ворогом, правду говорячи вам?"

Вірю, „батьку", що і я не стану Ваи ворогом, а остануся завжди щирим сином по Вірі і Нації!

Ваш Степан Сорока.

ТАББАРД, САСК.
Ювілей 50-ліття подружжя

П-во Клепаки

Досить про вище згаданий ювілей п-ва Клепаків був поміщений у" „Вістинку" за 1 червня ц. р.

КЕЛГАРІ, АЛТА.
Прощали члена

В неділю, 25 березня ц. р., Українська Греко-Православна Громада у Келгарі прощала свого члена Петра Стодолу і його родину, які переносяться на сталий побут до Саскатуну. П-во Стодоли були активними членами Церковної Громади св. Володимира і поклали багато праці для цієї громади. Пані Софія Стодола була членкинею Жіночого Товариства.

Людей прибуло багато. Коли привезли п-во Стодолів до залі, голова церковної громади п. Іван Коваль привітав їх та представив присутнім цілі збірання. По перекусці п. Іван Світик говорив про працю п-ва Стодолів для нашої громади. Промовляли також п. Д. Кобильник, п. І. Петрашук і пані А. Данилович. Пані Софія Садовник, голова Жіночого Товариства, прощала пані Софію Стодолу від Жіночого Товариства та дякувала їй за щиру працю в товаристві. Пан Іван Садовник, член церковного заряду, вручив дарунок п-ву Стодолам від церковної громади і жіночого товариства. П-во Стодоли щиро дякували за дарунок та сказали, що це буде для них дорога памятка.

Людей була повна заля і на заклик п. І. Садовника присутні зложили на пресу $13.05. Гроші розділено так: на „Український Голос" $6.50, на „Вістник" $6.55. Жертводавцям щира подяка, а п-ву Стодолам бажаємо щастя, здоровля і доброго повождення

Присутній.

МОНТРЕАЛ, КВЕ.
З несподіванки на добрі цілі

Дня 17 березня 1956 р. родина п-ва Вікарчуків, п-ні Кароліна Вікарчук разом з синами Володимиром, Петром і Михайлом, зробила несподіванку для п-ва Йосифа і Марії Савчуків з нагоди новобуття ними власного дому. Ініціяторами були п-во Тимчаки, Пасіки, Поворозники й Сосницькі. При вході до хати привітав їх п. Володимир Вікарчук — голова збіркового комітету Укр. Прав. Собору, — старим звичаєм: — хлібом і сіллю. Опісля він попросив гостей сідати за столи. Господарем того свята був п. С. Тимчак, який, попрощавши гостей встати, відніс тост, і всі заспівали „Многая літа". Після того гості спокійно забавлялися до пізної ночі.

По перекусці п. Тимчак вручив п-ву Савчукам дарунок від гостей та побажав їм щастя-здоров'я для всієї родини а їх новонабутому домівп-во Савчуки були глибоко зворушені, і п. Савчук дякував усім гостям за таку ласку несподіванку; а головно тим, що так щиро нею зайнялися; він сказав: „В наших серцях це остається раз на завжди, і ми будемо старатись що найкращий змозі усім віддячитись".

Тоді п. Тимчак попросив до слова бувшого довголітнього голову Укр. Прав. Собору, п. С. Яковича, який тек побажав щастя-здоров'я та всього добра і це раз представник гостям п. Й. Савчука, який також був головою Укр. Прав. Собору, та оскільки він приїхався зрані в труду ядучої громади Рівнозон п. С. Яковичі не забув за „Укр. Голос" і „Вістник", та на його заклик присутні з л о ж или $65.00; з того призначено $55 на новий Собор, $6.00 на „Укр. Голос" і $5.00 на „Вістник". Усім жертводавцям щира подяка, а нашим господарям, разом з сином Любомиром і Евгеном, бажаємо щастя, здоров'я та всього най кращого в їх новому домі — на многі літа.

Присутній.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ПАВЛО КІРИЛЬЧУК

Сандлік, Алта. — Дня 20 березня 1956 року рознеслась по околиці сумна вістка, що Павла Кірильчука не стало між живими. Покійний прожив лише 20 років. Лишив у смутку старих родичів і три сестри — Марію, Олену і Надію. Покійний Петро був дуже добрим дитиною у своїх родичів і приміром злотком в околиці і тому не дивно буде, що багато людей з'їхалось на його похорон.

Похоронні Б о г ослужения відправив о. Гр. Васьків у Катедрі св. Івана в Едмонтоні. На просьбу о. Гр. Васьківа в Едмонтоні. По обіді на заклик С. Здрйля учасники похорону зложили $11.15 на „Український Голос" і „Вістник". Зібрано займався п. Ю. Тимчишин, господар катедральної громади. За згодою родини покійного переслано гроші на призначену ціль.

Учасникам похорону сердечній подяка за ці жертви, а покійному Павлові між нами вічная пам'ять.

Стефан Здрйль, дом.

МАТВІЙ МАГАЛЮШИН
(В першу річницю смерти)

В суботу 4-го лютого буда Звичаєвійна Служба Божа в рік смерти б. п. Матвія Магалюшина. В церкві ви Відправі були дочки Анна й Оля та багато односельчан і сусідів. Після Служби Божої в домі старшої дочки Анни Стезяк відбувся обід. По обіді було сказано кілька промов на пам'ять покійного як доброго члена громади та піонера.

Збірка на церкву принесла $60.00.

АНДРІЙ БАРАБАШ

Кенділк, Саск. — Дня 2 травня ц. р по короткій важкій недузі помер у Филмор в шпиталі бл. п. Андрій Барабаш. Покійний народився 19 грудня 1897 р. в Конюхах, повіт Стрий, і прожив в рідному селі до 1925 р. В тому році покійний прибув до Канади і поселився в околиці містечка Кенділк, де перебував до самої смерти.

В 1918-20 роках, в часі визвольних змагань, покійний Андрій змагався в рядах УГА за кращу долю своєї Батьківщини, а прибувши до Канади, завжди цікавився українськими справами та брав активну участь в церковному та громадському житті.

Похоронне Б о гослужения відправив о. Ю. Ференсть 7 травня в церкві св. Арх. Михайла в Кенділк. Хоч покійний Андрій не оставив по собі ближчої родини, бо прожив свій вік самітний, на Похоронному Богослуженні було більше то його приятелів, знайомих та сусідів. Всі присутні взяли теж участь в поминальному обіді, що приготовано в шкільній залі стараннім Жіночого

Товариства і родини покійного — п-ва Федущаків.

При Останньому Цілуванні учасники похорону зложили на „невянучий вінець" $7.50, що суму призначено на пресовий фонд „Вістника".

Вічна Йому Пам'ять!

о. Ю. Ф.

ВАСИЛЬ ГРИЦИК

Лемін, Саск. — По довгій і затяжній недузі упокоївся в Бозі Василь Грицик 4 травня ц. р. в місцевості Тіседейл біля Мелфорт, зрожившися 74 роки. Покійний народився на Буковині в селі Бабин і там теж провів свої молоді літа. Перебувши до Канади, покійний спершу поселився серед однодільчан в околиці містечка Вакав і тут перебував довгі роки на фармах. На кілька років перед своєю смертю покійний перебрався в околиці Тіседейл біля Мелфорт і там теж помер.

Похороном покійного займалася численна родина, що в більшості проживає в околиці Вакав. Похоронне Богослужения відправив о. Ю. Федишин в церкві св. Арх. Михаїла в Лепін біля Вакав 8 травня. При останньому прощанні, на просьбу о. пароха, учасники похорону зложили на „невянучий вінець" 10.25 дол. і в того призначено 5 дол. на прес. фонд „Українського Голосу", а 5.25 дол. на прес. фонд „Вістника".

По покійному залишилось 7 синів, 7 донька та численні

Вічна Йому Пам'ять!

о. Ю. Ф.

СИЛЬВЕСТЕР ОЛЕКСІЮК

Ніагара Фалс, Онт. — В середу 15 лютого ц. р. о год. 11.07 вечером по довгій і тяжкій недузі упокоївся тут в цілі талої Сильвестер Олексіюк (син Георгія), прожившись 65 років і один місяць. Він народився 15 січня 1891 року в селі Сусиверхів, повіт Кіцмань, на Буковині, і прибув до Канади 1912 року до Лашін, Квебек, де одружився 1913 р. з Марією Кіцул, родом з села Валева, повіт Кіцмань. Короткий час вони жили в Лашін, а в 1916 році переселилися до Чіпави, Онт., коло Ніагара Фалс, де Сильвестер працював у фабриці Нортон 39 років.

Покійний полишив у смутку вдову Марію, синів Івана й Олексу (в Чіпаві), дочки Домінку з Василем (в Ніагара Фалс) і Анну (в Чіпаві) та 11 внуків.

Бл. п. Сильвестр був людиною лагідної вдачі, тихий і працьовитий, побожний і щирий, всіми люблений і поважаний при праці в фабриці і в громадському житті. Своїх дітей вже виховав на добрих і свідомих громадян. Він любив свою рідну Православну Церкву. Перше кадив до церкви в Веланді, Онт., а коли зорганізувалася православна церковна громада в Ніагара Фалс, він став її членом і бере живу участь в її роботі.

В п'ятницю вечером о. парох М. Овчаренко відслужив панахиду в похоронним заведенні при великім числі людей.

В суботу о год. 10-ій рано почався похорон і о. парох М. Овчаренко відслужив Службу Божу. Українська греко-православна церква св. Петра і Павла була майже заповнена родиною і знайомими, які прийшли востанне відпровадити свого члена і друга. Службу Божу співав місцевий хор під проводом диригента п. Павла Казанівського. Проповідь сказав о. парох, який прощав покійного від родини і всіх учасників.

По відправі сумний похоронний похід рушив на цвинтар і велике число авт відпроваджувало покійного на вічний спочинок. На цвинтарі по відправі панахиду та запечатанню гробу місцевий хор востаннє відспівав „Вічную Память".

По похороні всі учасники вернулись до залі під церквою, де родина покійного Сильвестра запросила всіх на поминальний обід. Після обіду голова п. Я. Білозський сказав коротку промову і згадав про невянучий вінок до-кійному. Переведено збірку, яка принесла $65 00. Дружина і діти бл. п. Сильвестра бажали, щоб за ті гроші купили хрест до церкви. Від себе родина покійного пожертвувала $20.00 на пресовий фонд; $15.00 на „Український Голос" і $5.00 на „Вістник".

Дружина і родина покійного дякують всім тим, що вислови або надіслали свої співчуття. Дякують членам парафії св. Петра і Павла, зарядові і приятелям за ввесь ма могилу покійного. Дякують сестрицтву за приготування обіду та всім тим, яко в який небудь спосіб помогли увеличити чи велике горе в так тяжкий і сумний для неї час.

Спи, дорогий друже, блаженним сном, а земля канадійська хай буде тобі пером.

В. Р. П. **Учасник.**

ГРИЦЬ ТОПОРОВСЬКИЙ

Дня 21 травня 1956 року відпровадила укр. православна громада в Норквей на вічний супочинок покійного Гриця Топоровського. Покійний був спокійної вдачі і тому любили його ті, що його знали.

Прожив 75 літ. Полишив свою дружину, з якою прожив 39 літ, останивши 4 сини, 6 донька, 18 внуків і два правнуки. Тужив за Галицькою землею. Пожерта на „Вістник" зложено $10.50. Жертводавцями щира подяка, а Покійному хай земля Канади буде пером.

о. Г. Криштанович.

ПИСАНКА

Збірка Мітрата о. С. Геруса

Вінніпег, Ман., св. Михайла.

11. Фощук 2 дол.

По 1 дол.: О. Шимановський, Е. Мягчуленко, Н. Касіян, І. Іваннок, В. Таєкий, І. Марцин, Г. Москалюк, Р. Бурдейна, Н. Кудрик, Г. Фотій (Емерсон), І. Нічук, І. Палеячук, М. Ілицький, Н. Мелень, В. Юпичанський, М. Сороханг, І. Лагоуз, С. Кеверяга, С. Олійник, Н. Марцин, П. Ролянд, І. Кабан, І. Божик, І. Кавюк, Н. Скакун, І. Семенюк, К. Пашнок, С. Шудло, А. Шиховський, добр. А. Дмитрів, Олія Дмитрів, І. Ярема, А. Литаченко і Н. Н. Дрібними 60 ц. Разом 36.50 дол.

Збірка Протопр.

Т. Яковсевича

Шіго, місто, Саск. По 1 дол.: А. Савчук, Т. Мороз, Г. Остапович, Т. Коропатницький, П. Предечук, Г. Куцровський, Е. Куцровський, Д. Думанський, І. Іжак, В. Остапович, пані В. Вуядер, А. Семчук, А. Ковак, І. Стахіруж, Т. Костинюк, В. Федак, М. Лозецький, І. і М. Фостій, Д. Корозь, М. Будзинський, О. Касчук, П. Копан, П. Кошман, В. Н. Кирилюк, П. Арабський, В. Купровський, В. Коропатницький, Д. Федас, Е. Радиш, П. Парнета, Катерина Старенька, Агафія Пікуш. Дрібними 3.25 дол. Разом 35.25 дол.

Фовм Лейк, Саск. По 1 дол.: Т. Брикса, М. Мортяк, Т. Дмитрячук, Г. Дороцшук, М. Шулашький, С. Онуфрейок, Н. Н. Дрібними 4.75 дол. Разом 11.75 дол.

Шіго к. Мельничуків, Саск. В. Звоздецький 2 дол. По 1 дол.: В. Свидул, І. Свидул, П. Карпазинюк, Г. Чорний, М. Семенюк,—О. Сандул. Дрібними 75 ц. Разом 9.75 дол.

Вишарт, Саск. — збірка на тацу $14.40.

Збірка Прот. Б. Яковсевича

Інсінгер, місто, Саск. С. Савчук, А. Равлюк, І. Коланя, А. Черепіта, Л. Коланя, Н. Николаєв, Т. Шведюк, В. Максимюк, В. Ісар, Катерина Савчук, Д. Копан, В. Хрінтуз, В. Доменко, Г. Кошман, В. Русенюк, всі по 1 дол. Дрібними 1.50. Разом 16.50 дол.

Інсінгер к. Кунях, Саск. По 1 дол.: І. Скотар, М. Денесюк, І. Денесюк, Н. С. Половяк, В. Федусяк, В. М. Дверничук, І. С. Половяк, І. Семенюк, Д. Куцый. Дрібними 25 ц. Разом 9.25 дол.

Шіго Південь, Саск. — збірка на тацу $21.85.

Вишард, Саск. — збірка на тацу $28.55.

Тідор, місто, Саск. По 1 дол.: В. Сушицький, В. Куляк, І. Копан, С. Пушняк, С. Андрусяк, В. Денесюк, С. Рожко, М. Воровюк. Дрібними 1 дол. Разом 9.00 дол.

Інсінгер, гайвей, Саск. По 1 дол.: С. Гуцуляк, Анна Гуцуляк, М. Молдаван, С. Данилюк, М. Гудима. Дрібними 3.25. Разом 8.25 дол.

Паркерйо-Жучкань, Саск. По 1 дол.: І. Некорак, Г. Некорак, Д. Хрінтуз, М. Равлюк, Н. М. Пентелюк, І. Онуфрейчук. Дрібними 50 ц. Разом 6.50 дол.

Тідор за рікою, Саск. А. Губка і Д. Ластівка по 1 дол. Дрібними 2 55. Разом 4.65.

Вест-Брук, Саск. І. Половяк і Т. Яцольницький по 1 дол. Дрібними 2.80. Разом 4.80 дол.

Збірка о. П. Зубрицького

Лек Ла Біш, Алта	$2.50
Крайгенд, Алта.	3.00
Гресленд, Алта.	11.26
Бойл, Алта.	14.50
Сараїв, Алта.	2.25
Норел, Алта.	12.00

Збірка о. П. Поплавського

Ватерфорд, Онт.	$43.25
Бремфорд, Онт.	30.26

Збірка о. П. Блажука

Ричвонд Парк, Алта.	$19.05
Вестлок, Алта.	9.34
Бартед, Алта.	5.00

Збірка о. Ю. Туржанського

Брендон, Ман. Др. В. Зайцев і І. Буга по 5 дол.

По 1 дол.: Т. Павшик, М. Дашкевич, М. Овчар, Д. Щурко, І. Гаркот, М. Турчанець, А. Халанчук, Я. Козак, Ю. Халанчук, С. Н. Равлюк, П. Бар, М. Мельник, Т. Дудка, А Коляда, І. Джеско, Н. Верон, Г. Миськ, С. Халанчук, О. Петраш, Ів. Шеснюк, В. Бобик, Я. Клов, М. Бурачок, Н. Гаркот, пані М. Костецька, Ів. Касюрак, М. Суботко, Марія Паркулаб, Д. Дороцшук, І. Мазур, А. Ващ, Марія Опрук, Б. Бобик, Д. Бурачок, К. Шевчук, М. Павлишин, П. Паркулаб, Т. Бабський, Г. Бахор, Г. Халанчук, А. Звоздецький, пані Іваськів, І. Бурячок, В. Бюга, С. Щурко, К. Кухарищик, Е. Дорошук. Дрібними 75 ц. Разом 57.75 дол.

Портедж Ля Прері, Ман. Пані Анна Лукашенч (Вінніпег) 5 дол. С. Мута і С. Петик по 2 дол. По 1 дол.: А. Цуркан, Оля Задорожна, А. Петик, А. Тимощук, І. Куцпяк, Параска Слободян, М. Тимощук, М. Задорожний, Стела Плюскін, Анастазія Тимощук, У. А. Цуркан, пання В. Тимощук, Франціщика Цуркан, С. Михайчук, Е. Кушняк, Р. Барвінчук, В. Тимощук, Анна Тополянська. Дрібними 80 ц. Разом $27.80.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Ошм повідомляємо всіх членів Української Греко-Православної громади в Кірклед Лейк, що надзвичайні загальні збори Української Греко-Православної громади св. Михаїла відбудуться 17-го червня, 1956 р. в церковнім помешкані о 2-ій годині дня.

На порядку денному буде стояти питання про зайнкорпорування церковної громади, як складової частини Української Греко-Православної Церкви в Канаді та питання переїзду церкви з тростю на громаду. Разом з цим повідомляємо, що Служба Божа відбудеться 17-го червня, о годині 10-ій рано. Просимо прибути на призначений час.

Г. Черепіца, голова.
В. Самойленко, секр.

ДОПОМОГОВИЙ ФОНД

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

ВПреп. Прот. В. Апостюк:

Джултен, Саск.	$10.45
Кедворт, Саск.	9.50
Вакав, Саск.	7.50
Єлов Крік, Саск.	5.55
Разом	$33.00

Всеч. о. Ю. Цуцорняк: Ст. Катерин, Онт. $22.00

о. П. Зубрицький: Лек Ла Біш, Алта. $6.85
Бойл, Алта. 7.00
Сараїв, Алта. 1.25

Стипендіяльний Фонд

Збірка з нагоди вінчання п-ва Петра й Зені Юзик, Витків, Саск. $34.00 Збірку прислав о. О. Хомяк.

На допомогу українським прав. сиротам в Европі

Збірка на концерті Недільної Школи з нагоди „Свята Матері" в громаді св. Покрови Порт Альберті, Б. К. $8.00. Збірку прислала стапі О. Никитюк.

Недільних шкіл

Української Греко-Православна Громада св. Юрія, Флін Флон, Ман.

Василь Переспелюк.	$10.00
Петро Сірий	3.00
Федір Малюта	3.00
Федір Киба	5.00
Яків Клевчук	2.00

По 1 дол.: П. Петричко, В. Галятовський, С. Олійник, Н. Клевчук, І. Долинський, О. Доброгорський, і І. Сторожук. Разом $30.00.

На фонд видання лекцій для

Складаємо всім сердечну подяку і кличемо інші громадяни їти за прикладом Флин Флонської Громади.

КОНСИСТОРІЯ УГПЦК.
о. д-р С. В. Савчук,
гол. Президій.

„ЗЕЛЕНИЙ ГАЙ" — УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ОСЕЛЯ У ВАКАВ, САСК.

До батьків і Опікунів українських дітей.

Літні Курси для дітей, хлопців і дівчат, віком від 9 до 15 літ відбудуться цього року в такім порядку:

ПЕРШИЙ курс тривативме від 15 липня до 27 липня 1956.

ДРУГИЙ курс тривативме від 29 липня до 10 серпня 1956.

ОПЛАТА за один курс виносить $15.00 і вплачується при реєстрації дитини першого дня курсу.

АПЛІКАЦІЮ, що є виданні цього тижня, треба відіслати, виповнити і вислати на означену на ній адресу негайно, а вже найпізніше до дня 15 червня 1956.

Перенесення у прийнятті на курс будуть мати ті, яких аплікації прийдуть найскорше.

Шкільний Комітет застерігає собі право перенести апліканта з першого курсу на другий, для виявлення, якщо можливість, що котрийсь курс буде перенаселений.

Кожна дитина привезе зі собою на Оселю: подушку, простирало, покривало (блекет), ручник, мило, білля, купальний одяг, одяк на випадок холоду і дощу, молитовник і вошит.

Лікарську поміч, якщо така буде конечна, дасться дитині на кошт батьків чи опікунів.

За докладнішими інформаціями про курси зізвоніть в „Українськім Голосі" і „Вістнику", або звертайтеся безпосередно до Шкільного Комітету в Саскатуні.

За Шкільний Комітет:

п-ні М. Михайлишин, голова. **о. В. Саповяр,** секретар.
220 Tenth St.,
Saskatoon, Sask.

(Тут відтяти)

To: 1956

Rev. W. Slusar,
220 Tenth St.,
Saskatoon, Sask.

АПЛІКАЦІЯ

Цим прошу прийняти мою дитину на Літній Курс на Оселі „Зелений Гай" у Вакав, Саск.

Ім'я і прізвище дитини ..... рік народж. .....

Уділчена класа (грейд) ..... Найвигідніший для моєї дитини є курс, що відбудеться в днях ..... 1956.

Signature of parent.

Address

ЗЕЛЕНИЙ ГАЙ

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ОСЕЛЯ У ВАКАВ, САСК.
Комітет Курсу для Дівчат.

До Батьків та Опікунів Українських Дітей!

Курс для дівчат віком 15 років вгору відбудеться на Плоні „Зелений Гай" від 2-го до 13-го липня, 1956.

Оплата за курс $15.00. І вплачується при реєстрації першого дня курсу.

Поминяту аплікацію треба відтяти, виповнити і вислати на адресу Голови курсу не пізніше 20-го червня, 1956.

Ціль курсу для дівчат є ввесьвжити знання релігії та української мови; навчитися українського шитва, кухонарства, мистецтва і промисловства; відновити здорово і культурно; навязати знайомства та виробити товариськість.

Кожна дівчина повинна привезти з собою на Оселю: подушку, покривало, білизну, рушник, мило, одяг на дощ і непогоду, молитовник і т. п.

За докладнішими інформаціями про цей курс зізвоніть в „Українськім Голосі" і „Вістнику", або звертайтеся безпосередно до Комітету Курсу для Дівчат.

Аплікації висилайте на адресу Голови:

Mrs. A. SKOROBOHACH,
702 Victoria Ave., Saskatoon, Sask.

АПЛІКАЦІЯ

Цим прошу прийняти мою дочку на курс для дівчат, котрий відбудеться на Оселі „Зелений Гай" у Вакав, Саск., від 2 до 13 липня, 1956.

Name of girl .....

Year of birth .....

Parent's signature

Address .....

За Комітет Курсу для Дівчат:

Анна Скоробогач, голова. К. Лабюк, секретарка.

„ЗЕЛЕНИЙ ГАЙ" — УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ОСЕЛЯ У ВАКАВ, САСК.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОСЕЛІ ЛІТОМ 1956

I. 17-го червня СОБОРНА СЛУЖБА БОЖА, яку відслужить о. Прот. В. Апостюк в сослужені о. О. Хомяка з Гефорді.
Пополудні відбудеться на Оселі ПИКНИК з багатою і цікавою програмою.

II. 2-го липня до 13-го липня КУРС для ДІВЧАТ у віці понад 15 літ.

III. 15-го липня до 27-го липня ПЕРШИЙ КУРС для ДІТЕЙ у віці 9 до 15 літ.

IV. 29-го липня до 10-го серпня ДРУГИЙ КУРС для ДІТЕЙ у віці 9 до 15 літ.

V. 11-го і 12-го серпня ЗДВИГ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ в нагоди 25-ліття СУМК.

* * *

ЦІЛЬ КУРСІВ ДЛЯ ДІВЧАТ: 1) Дати молодим дівчатам здоровий і культурний відпочинок. 2) У легкий і приємний спосіб відсвіжити і скріпити знання релігії, української мови, історії, культури, мистецтва й українського кухонарства, — а через те все посилити любов до свого рідного. 3) Підготовити новодих дівчат до провадження в громадському житті та до високого суспільного призначення в їх близькій будучності.

ЦІЛЬ КУРСІВ ДЛЯ ДІТЕЙ: Звертаючи головну увагу на те, щоб діти відпочивали по змісній науці, дати їм основні відомості в українознавстві і релігії та прищепити добрі звички товариського співжиття.

На сонячному повітрі, серед прекрасної природи, коли діти набавляться досхочу, вони радо вислухають навчання релігії священиком, пізнають краще свої Богослужіння і чудовий обряд, заспівають українську пісню, почують гарну історію з рідній мові, навчаться народних танців, навяжуть знайомства і прижнять між собою.

В українськім оточенні, під опікою священика і вчителів, діти будуть гартуватися на Оселі мовою українські душі — нашу будучність і надію.

УКРАЇНСЬКІ БАТЬКИ!

Які тяжкі вимучуєте Ви для своїх дітей? Мовіть і Ви бажаєте, щоб Ваша дитина добре відпочила і чогось корисного навчилася на Оселі „Зелений Гай". Ану, поговоріть з нею, а то і заплатіть на неї, а можеть вона буде безмежно Вам вдячна.

ЗА УПРАВУ ОСЕЛІ:

В. Гаук, голова. **В. Романюк,** секретар.
1813 Central Ave, Prince Albart, Sask.

За КОМІТЕТ КУРСУ ДЛЯ ДІВЧАТ:
п-і А. Скоробогач, голова
702 Victoria Ave.,
Saskatoon, Sask.
п-і К. Лабюк, секретар

За КОМІТЕТ КУРСУ ДЛЯ ДІТЕЙ:
п-і М. Михайлишин, голова
о. В. Саповяр, секретар
220 Tenth St.,
Saskatoon, Sask.

Посвячення Церковної Площі
ТА УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ В НИПАВИН, САСК.

З благословення Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади, посвячення Церкви Покрови Пр. Ісв. та угольного Каменя Церкви Успіння Пресвятої Богородиці в Ніпавин, Саск., відбудеться в неділю, 17-го червня, 1956.

Чин посвячення виконає Вересв. о. д-р С. В. Савчук, голова Президії Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Програма Свята:

9.00 год. рано — Утреня.

10.00 год. рано — Соборна Служба Божа, яку відслужить о. д-р С. В. Савчук, о. Прот. С. Гребенюк з Ірніс Албертґ і о. А. Тетеренко, парох громади.

Співати буде церковний хор "з Ірніс Албертґ, під проводом п. М. Яворівна.

По Службі Божій посвячення площі й угольного каменя, потім спільний обід.

По обіді промовою о. д-ра Савчука на тему: „Роля Укр. Греко-Православної Церкви в Канаді". По цім буде промовляти о. Прот. С. Гребенюк та інші промовці.

Запрошуємо доволичними громад та взагалі гостей прибути на наше свято та зволяючи його своєю присутністю на Хвалу Богу та славу українському народові.

Свящ. А. Тетеренко, парох,
Й. Керницький, голова.

Порядки Богослужень:
КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ

1175 Main Street
Winnipeg 4, Man.

Порядок Богослужень:

Вечірня о годині 7.30 вечора.
Утреня о годині 9.00 рано.
Служба Божа 10.00 год. рано.
(Годинки подані за вінніпезьким часом)

Вечірні відправляються напереді дводні Великих Свят.

Утрені й Служби Божі кожної неділі й на всі Свята.

Парох — о. М. Юрківський
Телефон — 56 5373

ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ

17. Неділя — Кенора — Дафрост — Транскона.
24. Неділя. Преся. Трійці (Зелені Свята) — Поплар Парк (храм) — Поплярфілд (храм) — Гонор.
25. Понеділок. День Св Духа — Сендгил (храм).

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді,
7 Ст Джемс сас, Вінніпег 4.
Телефон 56-3093

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Гетеней (храм),
24 Неділя Пр. Трійці — Гефорд (храм),
25. Понеділок. Св. Духа — Витків (храм).
Адреса: Box. 163. Гефорд, Саск.

о. ЕМАНУЇЛА ГОРГІЦІ
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Вайта. Канонічна Візитація.
24. Неділя. Преся Трійці — Сандами — Проводи.
25. Понеділок. День Св Духа — Арбака (Николяя).
Адреса: Вайта, Ман. Тел. 21.

о. ІВАНА МАРІЯНА
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Ренвер
24. Неділя Зел. Свята — Дербер (храм)
25. Понеділок. Зел. Свята — Зелена
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Пайн Ривер (Проводи)
7. Субота. Івана Хрест. — Гарленд (храм)
7. Субота. Івана Хрест. — Драй Ривер (храм)
8 Неділя — Етелберт
12. Четвер. Петра й Павла — Етелберт (храм)
15. Неділя — Ренвер
22. Неділя — Боян
26. Субота. Володимира Вел. —
29. Неділя — Етелберт
Адреса: Box 71, Етелберт, Ман.

о. ІВАНА МАГАСА
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя Імаберт Плейнс
24. Неділя Преся Трійці — Леонард (храм і посвячення дзвона)
24. Неділя. Преся Трійці — Шордейл (храм)
25. Понеділок. Св Духа — Петакура (храм)
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Гредяно (храм)
7. Субота Івана Хр — Шелвесей (храм)
8. Неділя — Робляк (храм)
12. Четвер. Петра й Павла — Зелена (храм)
15. Неділя — Ленарда
22. Неділя — Шордейл
26. Субота. Володимира Вел. — Мевіс
29. Неділя — Тимберт Плейнс (храм)
Адреса: Box 201, Робляк, Ман.

о. Д. ЛУЧАКА
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Лужани
24. Зелені Свята — Кагвін (храм)
25. День Св. Духа — Вишнягоп
Адреса: Box 307, Вишнгоп, Алта.

о. ПЕТРО БЛАЖУК
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Вайлдлуд
23. Субота — Ричмонд Парк
24. Неділя Преся. Трійці — Атабаска
25. Понеділок. День Св. Духа — Вестлак
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Барґед (храм)
7. Субота. Івана Хрест — Барґед
8. Неділя — Вайлдлуд (храм)
12. Четвер Петра й Павла — Сіба Біч (храм)
15. Неділя — Атабаска (храм)
22 Неділя — Ричмонд Парк
26. Субота. Володимира Вел. — Вестлак (храм)
29. Неділя — Сіба Біч.
Адреса: 9850—73 еленю. Едмонтон
Телефон 33263

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Рамо
24. Неділя. Преся. Трійці — Фостон (храм).
25. Понеділок. Св Духа — Кмер.
Адреса: Ватсон, Саск.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Брокстон (храм)
Преся. Трійці — Айтуна (храм),
25. Понеділок. — Гудзь (храм),
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.
Тел. 57.

о. С. ГРЕБЕНЮКА
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Ніпавин
24. Неділя. Зелені Свята — Принц Альберт (храм).
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Шіпмен (храм)
7. Різдво Із. Хрест. — Вірджінія (храм)
8. Неділя — Принс Альберт
12. Св. ап Петра й Павла — Гегейнун (храм)
15 Неділя — Керрот Ривер
22. Неділя — Принс Альберт
29. Неділя — Семборг

о. А. ТЕТЕРЕНКА
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Нипавин Посвячення площі й угольного камня
24 Неділя — Гроклянд (станція)
25. День Св. Духа — Брутсфі
Адреса: Мелфорт, Саск., тел. 2447

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Обрей
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. І. НОВИНЬКОГО
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Вест Форт
24. Неділя. Зелені Свята — Форт Вікгайн
25. Понеділок. Св. Духа — Вест Форт
Тел. 3-8568, Форт Вікгайн, Онт.
Тел. 55

о. В. АПОНІКА
ЧЕРВЕНЬ:

24. Неділя. Преся. Трійці — Сакстон (храм)
25. Понед. День Св. Духа — Тернонлейз (храм)
26. Вівт. 3-ій день Зел. Свят.—Вакзас
Адреса: Box 4, Вакзас, Саск.

о. Я. РИБАЛКИ
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Вигуська (храм)
24 Неділя — Вінста (храм)
25. Понеділок — Омеборн
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Гее
7. Субота — Сенді Лейк (храм)
8 Неділя — Менсі
12. Четвер — Енсуєнна
15. Неділя — Оїч (храм)
22 Неділя — Глен Елдо
26. Субота — Вінста
29. Неділя — Омеборн (храм)
Адреса: Омеборн, Ман. Тел. 336
Адреса: 554-7 Ст. Е Принс Альберт

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Брендон
24. Неділя. Св. Трійця — Брендон (Уранінг)
25. Понеділок. Св. Духа — Брендон
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Брендон
8. Неділя — Портедж ля Прейрі
15—22—29. Неділі — Брендон
Адреса 518 Пасифік ave.. Тел. 2826

о. ПЕТРА СТЕФІЮКА
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя (Митрополича Візитація) — Вайта
24. Неділя. Св. Трійці — Толстой (храм)
25. Понеділок. День Св. Духа — Гарденстон
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Толстой
7. Субота. Івана Хрест. — Пембіна (храм)
12. Четвер. Петра й Павла—Арбака (храм)
14. Субота. Юмілей Онутської Церкви — Гарленстон
15. Неділя. Митрополича Візитація (чекпера) — Гарденстон
22. Неділя — Роза
29. Неділя — Толстой
Адреса: Толстой, Ман.

о. Г. ВАСИЛЬКА
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Федора
24. Зелена Неділя — Кедмар (храм)
Адреса: 10844—118 Стріт. Тел. 44721
Едмонтон, Алта.

о. П. САЩЕВИЧА
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Бейс
17. Неділя — Вінніпег, о. Кулиш
24 Неділя. Преся. Трійці — Сведен (храм)
25. Понеділок. Св. Духа — Стрий (храм)
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Бейс
7. Субота. Різдво Івана Хрест. — Воркпет (храм)
8. Неділя — Смоки Лейк
15. Неділя — Сведен-Гарне Дейв. Соборне полеве Богослужіння.
22. Неділя - Стрий, о. Кулиш
22. Неділя - Вільна
28. Субота. Володимира Вел. — Смоки Лейк
29. Неділя — Сведен
Адреса: Box 309. Смоки Лейк, Алта.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Глен Елдер
24. Преся. Трійці — Арран
25. Понеділок Св Духа — Вайтбіл.
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Гее
7. Різдво Івана Хр. — Арен
8. Нед. — Гее (храм)
12. Св. Петра й Павла — Сван Плейн
15. Неділя — Норьфі
22. Неділя — Сведен
26. Св. Волод. Вел. — Глен Елдер
28. Неділя — Мейбрідж
Адреса: Box 111, Гее, Саск.

о. Л. В. ПУЧИНИ
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Йорктон
24. Неділя. Преся. Трійці — Мавена (храм)
25. Понед. Св. Духа — Кедмар
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Рейн (храм)
7. Різдво Із. Зр. — Йорктон
7. Субота. Різдво Із. Хре.—Йорктон
8. Неділя — Горанд (храм)
12. Четвер. Петра й Павла — Кедмар (храм)
15. Неділя — Сторожевий (храм)
22. Неділя — Радилко (храм)
28. Суб. Волод. Вел. — Мавена
29. Неділя — Йорктон
Адреса: 110 Веллінгтон ave.
Тел. 32998 — Йорктон, Саск.

Календар Українських Свят
ЧЕРВЕНЬ:

16 С 3 Мч. Лукіяна і Келасія
17 Н 4 Н. Отців 1-го Всел. Собору
18 П 5 Балак. Костянтина мит. К.
19 В 6 Мч. Висаріона Єгипет.
20 С 7 Мч. Теодота Анкир.
21 Ч 8 Єфрема патр. Антіох.
22 П 9 Кирила арх. Александр.
23 С 10 Преп. Силуяна схим. Печ.
24 Н 11 Преся. Трійці—Зел. Свята
25 П 12 День Св. Духа
26 В 13 Муч. Акиліни, прел. Азії
27 С 14 Смерть зп. Мстиславна
28 Ч 15 Прор. Амоса, мч. Віта
29 П 16 Прел. Тихона, мч. Тигрія
30 С 17 Муч. Мавкія, Савела
ЛИПЕНЬ:
1 Н 18 І Нед. Всіх Святих
2 П 19 † Ап. Юди брата Господ.
3 В 20 Память уг. Землі Волин.
4 С 21 Муч. Юліяна Тарсійс.
5 Ч 22 Свщмч. Евсевія, мч. Юліяни
6 П 23 Муч. Агрипини дів.
7 С 24. Різдво Івана Хрест.
8 Н 25 2 Нед. по З. С. Февронії
9 П 26 Прел. Давида Солун.
10 В 27 Прел Самсона странноир.
11 С 28 Прел. Сергія і Германа
12 Ч 29 Ап. Петра й Павла
13 П 30 † Собор 12-ти Апостолів
14 С 1 Косьми і Дам'яна безср.
15 Н 2 3 Н. Пол. Чес. ризи д. Марії

о. ТИТА ЯКОВЕНКА
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Вінніпег
24. Неділя. Зелені Свята — Інсінгер місто, храм.
25. Понеділок. Св. Духа — Інсінгер Гайвей"
26. Вівторок 3-ій ден: Зел. Свят — Федаки
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Тафлед (храм)
7. Суб. Івана Хр. — Куперовський
8. Неділя — Шіпо, місто
12. Четв. Петра й Павла — Мельнипуґа (храм)
15. Неділя — Йорк, місто
22. Неділя — Вест Брук
29. Неділя — Едмор
Адреса: Шіпо, Саск., Box 58. Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВЕВИЧА
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Жучкани
24. Неділя Зел. Свята — Фоми Лейк
25. Понеділок Св. Духа — Шіпо місто (храм)
ЛИПЕНЬ:
1. Нед. — Вінніпег (храм)
7. Суб. Із. Хрест. — „За рікою", (храм)
8 Неділя — Інсінгер, місто —
12. Чет. Петра й Павла — Інсінгер Гайвей (храм)
15 Неділя — Фоми Лейк (храм)
22. Неділя — Вінніпег
28. Суб. Волод. Вел. — „Льорн" (Лексленд)
29. Неділя — Шіпо, Онов.
Адреса: Шіпо, Онов., Box 58. Тел. 21.

о. В. СЕНИЦИНА
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя — Полева Служба Божа — Ергайнет в 10 год. рано.
24. Неділя — Реджютер (храм)
Вечірня — Торгкад 7 год. веч.
25. Понеділок. Св. Духа — Йокбурн
Адреса: Box 128, Радвей, Алта.
Телефон 10.

Устав Церковний
ЧЕРВЕНЬ:

17. Нед. св. Отців. Гол. 6. УЄ Із. 21: 1-14. Лїт. Ап. Діян. 20: 16-18 і 28-36. Єван Іванн 17: 1-13
24. Зел. Свята Гол. 7. УЄ Ісаия 20: 19-23. Лїт. Діян 2: 1-11. Єван. Іванн 7. 37-52 і 8:12.
25. День Св. Духа. Лїт. Ап. Ефес. 5: 9-19. Єван. Матея 18: 10-20.
ЛИПЕНЬ:
1. Нед. Всіх Св. Гол. 8. УЄ 1. Лїт. Ап. Жид. 11: 33—12: 2. Єван. Матея 10: 32-33. 37-38; 19:27-30.
7. Різдво Із. Хрест. УЄ Луки 1: 18-25. Лїт. Ап. рим. 13:12—14: 4. Єван. Луки 1. 1-25. 57-68. 76-80.
8. Нед 2 Гол 1 УЄ 2. Лїт Ап. Римлян 2: 10-16. Єван. Матея 4: 18-23.
12. Петра й Павла. УЄ Із. 21:15-25. Лїт Ап. 2 Кор. 11: 21-33 і 12: 1-9. Єван Матея 16 13-19.
15. Нед. 3. Гол. 2. УЄ 3 Лїт. Ап. Рим. 5: 1-10. Єван. Матея 6: 22-33.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., JULY 1, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЛИПНЯ, 1956. ЧИСЛО (1017) 13

ЛИСТ ПАПИ ГРИГОРІЯ XIII

Під таким наголовком "Новое Русское Слово" з 30 травня 1956 р. подає новинку:

Лондон, 29 травня. — Учора на аукціоні рукописів та документів, що належали померлому мешканцеві Ню Йорку, Андрє де Коппет, продано за 640 уфнтів листа папи римського Григорія XIII до французького короля Шарля IX. Лист цей написав папа 5 вересня 1572 року, через 5 днів після "Варфоломеївої ночі", під час якої у Франції було забито деякма тисяч гугенотів. Убивства-протестантів в Парижі тривали до 17 вересня, а по всій Франції до 3 жовтня 1572 року.

Папа Григорій XIII в листі до Шарля IX висловлює своє задоволення знищенням відпалих від кат. Церкви еретиків.

"Ми разом з вами, — пише папа, — радіємо, що з Божою допомогою світ звільнено від цих шкідливих еретиків".

Лист Григорія XIII, написаний по-італійськи, придбав мешканець Ню Йорку."

АРХИМАНДРИТ МАХЕРІОТІС ДЕПОРТОВАНИЙ

Урядові чинники в Лондоні повідомили, що грецький православний архимандрит Калинік Махеріотіс депортований з границь В. Британії до Атен, — в "публічному інтересі", тобто у звязку з Кипром.

Архим. Махеріотіс — уроженець Кипру, а протягом деякого часу перебував теж у Греції.

ПОМІЧНИК АРХІЄП. МАКАРІЯ В ЛОНДОНІ

Головний помічник депортованого з Кипру архиєп. Макарія; Нікос Кранідіотіс, відвідав Лондон. Там він мав публічні промови в справі Кипру та розмови з проповідниками лейбористів, що більш схильні до вимог кипрійських греків, ніж консерватисти. Під час його відзідна уряд В. Британії депортував архим. Махеріотіса.

ХОТІЛИ ВИЗВОЛИТИ АРХЄП. МАКАРІЯ

Газета "Дейлі Телеграф" (Лондон) повідомляє, що "міжнародна змова" хотіла визволити православного грекокипрійського архиєп. Макарія із заслання. Корабель, який мав з острова на Індійському океані вивезти архиєп. Макарія на нейтральну територію, а звідтіля літаком до Атен, розбився. 20 осіб залоги потонуло, а 5 осіб попали в руки британської влади, яка їх тепер допитує на слідстві.

Наші Недільні Школи — це не запозичення з англійської чи американської, а український винтір, що має за собою 100-літню традицію. В 1863 році московський уряд заборонив друкувати книжки по-українськи (це т. зв. "закон Валуєва"), і тоді теж заборонено українські недільні школи.

НОВИЙ СВЯЩЕНИК

о. Степан Столярчук

Народився, 27-го червня, 1912 р. Початкову школу і гімназію закінчив у Станіславові. Після заложення іспиту зрілости вступив до Консерваторії у Львові, а згодом вийхав до Варшави і тут закінчив Мистецьку Академію, а потім спеціялізувався в ділянці драматургії.

З початком другої світової війни був покликаний до війська. По упадку Польщі вернувся до батьків і згодом був покликаний до Першої Української Галицької Дивізії. Після виходу одержав старшинський ступінь і був у війську аж до скінчення війни. У міжчасі 7 років перебував у різних країнах, як Франції, Чехословаччині, Мадярщині, Югославії, Італії, а потім в Англії.

З Англії приїхав на студії до Вищої Богословської Школи при Колегії св. Андрея у Вінніпегу, яку закінчив у 1956 р.

В сан диякона був висвячений ВПреосв. Митрополитом Іларіоном, 20-го березня, 1955 р., а в сан священика в Неділю Православія, 25-го березня, 1956 р.

Бог обдарував о. Степана гарним голосом та організаційним хистом, а до цього ще й великий життевий досвід, багато йому допоможе в душпастирській праці. Бажаємо йому багато успіхів у його священичій праці.

ЧЕРГОВЕ НАСИЛЬСТВО

Преса подає, що перший більший напад, сполучений з актами насильства на протестантів у Болівії. Католицька Акція влаштувала на початку жовтня м. р. під час католицької маніфестації під гаслом "Молодь дня Христа" в Ля Паз. Другий погром Католицька Акція влаштувала 1-го грудня 1955 року. Повкидкувано багато вікон і поранено місіонеркуреканку, там таки в Ля Паз.

Болівійська поліція, не зважаючи на 4-кратну просьбу про охорону, не з'явилася на місці погрому. Щойно на інтервенцію американської амбасади прибула двома автами поліція, і то через півгодини, хоч від місця погрому поліційна станиця була віддалена тільки на один блюк.

"НЕ ВАРТО ВИДВИГАТИ" — КАЖЕ МИТР. М. ЯРОЩЕВИЧ

З приводу візити московської церковної делегації з СССР до ЗДА українці у Філядельфії виступили проти неї з протестною демонстрацією, а також в часописі "Ню Йорк Таймс" з 9 червня.

Журнал "Нюс енд Ворлд Ріпорт" пригадав голові делегації, митрополитові Ніколаєві Ярошевичеві, що він від політичну протиамериканську пропаганду шляхом наклепів та величав колись Сталіна святим.

У відповідь митр. Ніколай Ярошевич відповів: "Не варто видвигати того, що було 4—5 років тому".

Митр. Н. Ярошевич був тим, що заочно судив бл. п. Митрополита Полікарпа і видав спеціяльну прокляматію, на основі якої МВД винищувало видатних провідників української автокефалії та взагалі провадило широко закроєну терористичну акцію про Української Православної Церкви.

ДВОСІЧНИЙ МЕЧ ВОЮЮЧОГО АТЕЇЗМУ В СССР

Протестантський пастор, повернувшись до ЗДА після поїздки до Советського Союзу, заявив, що раніше, коли поліційне переслідування релігії дійшло до своїх найвищих меж, тоді була трохи слабша антирелігійна пропаганда. Коли ж в останньому часі поліційне переслідування, про око, нібито трохи злагіднілу, то разом з тим дуже посилилася антирелігійна пропаганда. Пастори кажуть, що найбільша загроза для Церкви в СССР — це власне систематичне антирелігійне шкільне виховання молоді.

УКРАЇНЦІ ПРОТИ ВІДВИДИН "ЦЕРКОВНОЇ" ДЕЛЕҐАЦІЇ З МОСКВИ

Московська "церковна" делегація в червні прибула до ЗДА. Коли на запрошення президента університету Ейа, А. Витнея Ґрісволда, делеґати відвідали цей університет, українські демонстранти пікетували перед Волсей Голлом. Демонстранти несли плякати з написами, які розкривають справжнє становище релігій в Церкви в СССР, та домагаються роздо "церковних лідерів" — висланців Кремля до Америки. Метою советської делеґації, як вона каже, є "познайомитися з справою релігій і демократ в ЗДА".

ЦЕРКВА И ОУН

В "Сучасній Україні" ч. 11 — 1956 (Мюнхен) Роман Рахманий продовжує свою статтю "Визвольне підпілля й Церква". З цієї статті довідуємося про "постанови І Конгресу ОУН з 1939 р., які впроваджували **"необхідну контролю (ОУН) над церковними організаціями"** і говорили про **"розвиток української національної Церкви, незалежної від чужих патріярхів. .."**

Але "рішенням III Великого Надзвичайного Збору ОУН у 1943 р. відхинено постанови І Конгресу ОУН з 1939 р."

ЛИСТ З ДВОМА ЗМІСТАМИ

В Римі не існує признаною така назва як "Українська Греко-Католицька (чи католицька) Церква", а існує офіційна назва "Ruteni uniti" (єдинані русини" — з Римом зєднані). Назва "Українська Греко-Католицька (чи Католицька) Церква" заіснувала поза Римом, силою конечности в середовищі вірних, що від часів васильної Берестейської унії 1596 року опинялися в рамах римської Церкви, а не української. А тому що Берестейська унія була частині українців накинена силою Риму й Польщі, що на цій історичній основі українці надалше мають підставу вважати унійську голаузь у римській Церкві живою і невіденною частиною Української Православної Церкви, — тією частиною, що часово була підпорядкована Римові проти волі предків сучасних уніятів.

А справа однакож не в самій назві, а в тих причинах, через які Ватикан не вважає за справедливе цю назву у себе як офіційну запровадити. Ватикан мабуть виходить з такого заложення, що таку назву можна було б надати тільки тоді, коли б вона віддзеркалювала в собі належний зміст.

Більшість українського загалу серед уніятів ще й тепер волів давнішу свою назву "греко-католик", а не просто "католик". "Грецький" тут означає лише візантійсько-український обряд, а католицький означає церковно-правну залежність від римського проводу. Так само в назві "Українська Греко-Православна Церква" слово "греко-" означає тільки східний обряд, але при тому церковно-правної залежности (юрисдикції) від Греції тут нема. Все, що побудоване на засадах організації, абсолютно-національним є тільки тоді, коли має національний зміст і форму, а в тому теж і свою суверенність; і тільки при таких умовах оправдується тут національна назва.

Національне питання в Церкві — це не справа віри як такої, а справа політичного характеру, отже це не є справа теольогії.

Національний чинник у Церкві завжди йде до свого завершення, себто нарід змагає до повного унезалежнення своєї Церкви від чужих. Тому то Рим був і є проти національних Церков. Рим не криється з тим. Тут Рим має причину не називати уніятської галузі своєї Церкви українською, бо вважає, мабуть, що слово "українська" вже само собою означало б її незалежність від Риму, — вона перестала б бути римською, католицькою.

***

Папа Пій XII з нагоди 17 року свого первосвящєнства в католицькій Церкві дав 20 січня 1956 року лист до уніятських ієрархів. І зазначив, що цей лист виданий з нагоди 1000-ліття хрещення св. Ольги (а не всієї України, — як цього хоче дехто з уніятського проводу). І в тому ж листі папа Пій XII виразно каже, що Володимир Великий "прийняв літургійні та священні обряди і релігійні практики богопочитання від Східної Церкви", себто Україна прийняла християнство в православії.

Провідна думка листа — унійна акція; папа каже: "...Всевіруючий Бог у недослідимій постанові Свого Провидіння поручив благородному цьому народові (українському — ред. В.) ...принести східні народи до християнської віри і до церковної єдности (здобути Схід для Риму — ред. В.).

Все це лицевий зміст листа. Але в ньому є теж і другий зміст. А саме — в листі ні разу не сказано таких слів як "Українська Католицька Церква", "українська ієрархія" і т. д. Ба, ні разу не вжито слів Україна, українець, український. Мається враження, що папа з умисно зручно уникав їх. До названих поіменно всіх уніятських епископів (не згадано лиш еп. Хомишина і еп. Кониловського) говориться там імлисто про "цей нарід", "це плем'я", "ваші вірні", але ні разу "українці". Отже з листа виходить, що папа трактує українців не як націю, а як якусь темну безформну масу, як якісь несформовані племена, що не мають своєї національної назви; мається враження, що цю "масу" в ласті зазиваються ордою в степах кинутися на Схід і підбити його для свого пана в Римі. Коли папі Пієві XII невірно назвати українців одним з "народів Росії", як це він зробив був не так давно, то він волів не дати їм жадної назви, — хай буде він для Риму народом без імени.

Коли у попередньому числі "Вістника" було сказано, що для Риму не існує назва "Українська Греко-католицька (чи Католицька) Церква, бо, видно, для цього не існує її зміст, то хай уніятський провід має претенсії не до кого іншого, а до свого проводу в Римі, бо тут рішає Рим.

СПІВАК І. ЛАТОРЖИНСЬКИЙ — ВИХОВАНОК ЦЕРКОВНИХ ХОРІВ

Іван С. Паторжинський — відомий український співак, якому судилася гірка доля жити в московсько-большевицькій неволі.

В цьому році сповнилося 60-ліття його життя. При тому слід відмітити, що як багато інших славних музиків, так і Паторжинський почав свій шлях з церковних хорів, які відкопали його талант, розбудили в ньому співочу іскру Божу і дали перші тверді підстави для його дальшої мистецької кар'єри. Паторжинський співати почав ще 5-річним хлопчиною в церковному хорі. Опісля співав у церковному хорі в православній духовній семінарії. І коли вступив до Катеринославської консерваторії (закінчив її 1922 р.), то вже тоді був непересічним співаком, бо таким вийшов з церковних хорів. В 1925 році він став солістом Харківської опери, а в 1944 році — професором Київської консерваторії. До вихованців Паторжинського належать співаки: Е. Чевговюк, Д. Гнатюк, В. Герасимчук та інші.

ДОВІРОЧНА РОЗМОВА ТРУМЕНА З ПАПОЮ

Коли Г. Трумен був президентом, він вперше в історії ЗДА виступив з певним наміченим американського амбасадора при Ватикані. Однакож сенат не погодився.

Недавно папа Пій XII запросив Трумена до себе на розмову. При тому уділив йому його золотого медалю "свого понтифікату. Розмова тривала 45 хвилин. Труменові відмовилися подати до понтифікального відома зміст розмови. А проте він дальше обстоює свою думку щоб ЗДА таки назначили дипломатичні зв'язки з Ватиканом, але американці не бажають собі того.

КОЛИ Ж БУДЕ ВИЯСНЕННЯ?

Після виступу у пресі ол. п. проф. Лисняньского, що до необ'єктивно насвітленої історії У.А.П.Ц. в Енциклопедії Українознавства, а зокрема про сл. п. митр. Полікарпа, протягом кількох років православні українці на зборах і віча запротестували проти цього та намагали виправити ці зумисні помилки. Нарешті приїздив один із редакторів Енц. Укр. НТШ, д-р Фіголь, до Канади й ЗДА, і він переконався тут про неодобрення із-вищої неправди православними українцями, дарма що він хитромудро випрадувався й обіцяв полагодити цю справу на місці.

Виступ у пресі з своєю ніякою статтею проф. Смаль-Стоцького та неформатна відповідь проф. М. Чубатого прояснили деякі темні сторінки з цієї історії, а разом з тим розкрили ту особливу ролю в ній проф. Чубатого. Але Управа НТШ та й редактори Е.У. і по цей день мовчать; мов водну рот набрали.

Нещодавно XI Собор УГПЦ в Канаді виніс ухвали щодо вияснення цієї справи та виправлення перекрученъ в Енциклопедії Українознавства вид. НТШ, але до цього часу відповіді від НТШ та редакторів Е.У. не маємо.

Якась дивна історія є з п. д-р Н. Василенко-Полонською, як співавторкою історії У.А.П.Ц. в Е.У. Ніяких пояснень, ніяких спростувань з її боку не оголошено і не надруковано.

Які причини такого мовчання? Пані д-р Василенко-Полонська несе більшу відповідальність, ніж проф. М. Чубатий, і українське православне суспільство в Канаді й ЗДА вимагають від д-р Василенко-Полонської дати вичерпную відповідь по цих питаннях, зі всією відповідальністю як від людини вченої і православної українки, — якщо вона цих властивостей не має заміру в себе заперечити.

Нас тривожить її поведінка в цій справі, і врешті бажаємо від неї, а то й вимагаємо якнайскорішої відповіді.

Щодо Управи НТШ та редакторів Е.У., то нам, православним українцям, більш-менш стає щораз ясніше, що вони не обєктивні в науці і ведуть тенденцію в інтересах хлібодавців — врозріз з історичною правдою.

-С. А.

Монтреаль, Кве.

Перший всеслов'янський конгрес вчених географів і етнографів (дослідників народної культури слов'янських народів) відбувся в Празі (Чехословаччина) 4-го червня 1924 року.

ВИЙШЛА З ДРУКУ НОВА КНИЖКА

БОГОСЛУЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Митрат о. С. Герус

Ілюстрований підручник для Недільних Шкіл — для молоді — для старших.

На доброму книжковому папері

Ціна тільки 50 ц.

В виданні є подані докладні відомості про Богослужіння Православної Церкви та символічні пояснення наших церковних обрядів.

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

КУРС ЖУРНАЛІСТИКИ

"Дивно, чому теоретичні знання, а так безплатно подавали в голи боки".
(В стародавньому).

Пані й панове, починаймо злегенька з науки. — В едмонтонських уніятських "Українських Вістях" (27. 5. 1956) о. Мих. Оленчук написав, що в книжці П. Юзика "Українці в Манітобі" є "неісторичний підхід до історії" і що "П. Юзик не має докладного та всебічного знання про церковні справи..." і т. д.

А при тім о. Оленчук хіба знає, що П. Юзик є університетським професором-всиситентом історії і має науковий титул М.А. Як же собі о. Оленчук думає: що можна мати освіту й титули, але не мати знання? Тя ж то так виходило б, що ви, мовляв, розумний, а глупе говорите!

Проф. Юзик у книжці "Українці в Манітобі" написав, що редактори української преси не мають фахової журналістичної освіти. Отже як о. Оленчук може писати в часописі, коли в нього нема журналістичного вишколу!

Прдоф. Юзикові о. Оленчук може відповісти: "Ви писали про Манітобу. В Манітобі редактори української преси не мають журналістичної освіти. Про Альберту і Онтеріо не писав нічого. А там може ту освіту мають.

*

І мені здається, що в других провінціях поза Манітобою, журналістичну освіту редактори мають. Особливо мають її редактори української преси. Стиль писання показує. Їх спосіб розумовання. Дискусії вміють провадити. Ось хоче він довести противникові свою правду, свою освіту і культуру, та й каже до свого противника: "У нього порожньо в голові. Він слабо поінформований. У злому світлі себе показує. Він сильно неосвічений. Школи не має. Історії не знає." Одним словом: темний мотлох!

Пані й панове, то знаменита журналістична школа й освіта! Повчився в уніятських журналістів, і рішив тут дати й тому дусі свій короткий курс журналістики.

Ось дискутуєте ви, скажемо, з п. Шевчуком. Я рекомендую вам такі аргументи:

"Подумайте: знайшовся "журналіст" з Манітоби! Шевчук! Так і видно — з шевців походить. Швець журналістом! Та ж кінь реготався б! Отакі всякі шевчуки в журналісти лізуть!"

Коли ваш противник не є фаховим мовознавцем, ви можете його розгромити просто:

"Та що він може сказати, коли він граматики не знає!? І взагалі, людина, що не знає граматики, повинна мовчати. Бо якби без граматики можна говорити, то нащо та граматика була б. Взагалі, якби в нас люди, побільше граматики знали, то більше релігійної толеранції було б, більше правди було б."

До найбільших наукових способів належить такий: не критикувати статтю чи книжку автора, а безсторонньо підійти до самої особи автора. Дуже сильне враження робить такий науковий аргумент:

"Та що цей тип говорить, коли він р и ж и й ! Бачите: рижий, аж горять! Правду каже приповідка: "Рижий — чорнонавий, чоловік лукавий".

Коли хто кривий — будьте певні побідн в дискусії. Вам вистарчить сказати:

"Читачам може не відомо, що той безграмотний письмак кривий. Славний письменник Конан Дойл дівно вже довів науково, що всі криві люди небезпечні типи".

До дуже обєктивних аргументів належать "анонімні недомовлювання". Наука їх шанує як дуже переконливі. Ось приклад:

"Ми знаємо його... А знаєте, що про нього кажуть?..." — і тут обовязково замовчіть, ані слове більше, і тоді побачите вражения на читачах.

Логіка, себто правильне розумованя, в дискусії конечна.

Дам приклад з досвіду. Сказав я совєтофілові, що так звана "Українська Совєтська Соціялістична Республіка" не є українською державою, а одною з форм поневолення України Москвою. А совєтофіл підніс руку вгору й урочисто так закликав:

"Люди! Коли він не вважає "Української Радянської Соціялістичної Республіки" за українську державу, то всіх українців, які там живуть, він не має за українців! О, горе нам, коли українець не признає українця. Браття, він вас усіх за українців не має.! О, помсти з хмар кличте на нього!"

Розпанюнилася неосвічена маса без фахової школи в політиці, в журналістиці, в мистецтві, в релігії.

Цікше тобі повість, а в фаховій школі письменників не був. Голосує при виборах до парляменту, а в школі політичних наук не був. Осмілюється говорити прозою (а не віршем), а теорії літератури не вчився; подумайте:—навіть не знає, що це таке проза ,а прозою осміюється говорити! Це нахабство! Ість, а в школі куховарства не був. На лікаря не вчився, і вдає, що знає сам, коли його зуб болить. Яка низька зарозумілість! Людина вірить в Бога, тримається релігії, вважає її за правдиву, а теольогії не знає ..

З наукового погляду виходить так, що хто не закінчив теольогічних студій, той поняття про релігію не має; отже щодня грішить, бо не знає, що йому вільно, а що ні!

Одним словом, пані й панове, вживайте наукового способу дискусії, — такого, як тут коротенько вижовено. І ви перейонаєте слухачів і читачів. Але, щоб мати успіх, пильнуйте найголовнішого наукового правила, а це — шукайте таких слухачів і читачів, які не думають власним розумом.

Назар Полин.

Н. Тімоніє винайшов машину до шиття в 1829 році.

СВЯЩЕННОСЛУЖІННЯ І НАУКОВІ ТИТУЛИ

"Наша Мета" з 19 травня ц. р. подала новинку п. н. "Папа Пій X не мав докторату". В новинці сказано:

"Святий Папа Пій X не був доктором і щоб бути висвяченим на єпископа, мусів наперед дістати диспенсу від Папи Льва XIII. Коли його вибрано папою, один журналіст пішов до апостольської канцелярії і просив показати йому декрет, що ним Сарто (пізнійше Папа Пій X) був колись іменований єпископом Мантуї. Йому сказали, що цей декрет затратився. Керівник канцелярії боявся, щоб журналіст не дізнався про брак наукового титулу в нового Папи.

З дальшої історії знаємо, що Папа Пій X був не тільки святим, але й великим Христовим намісником. Титули тільки тоді мають значення, коли йдуть впарі з прикметами серця й розуму. Натомість величність душі не втрачає нічого, якщо її не супроводять титули."

Після прочитання згаданої новинки стає дуже дивно; дивно не тому, що папа Пій X не мав уповні завершеної шкільної освіти, а дивно тому, що уніятська преса не називала його неуком. Бо коли навіть священики, коли вони не католики, не мають наукових титулів, то деякі уніятські провідники, за старою римською рецептою, звикли розвивати неуками, що не мають поняття про теольогію, то що ж вони мали б сказати про Пія X, який не мав науковго богословського чи іншого титулу, але очолював всю католицьку Церкву та диктував усім католицьким докторам теольогії?

Уніятська "Наша Мета" тим разом розумно написала: "Величність душі не втрачає нічого, якщо її не супроводять титули". Може деякі уніятські журналісти (які, до речі, теж не мають наукових титулів, при тому не мають журналістичної освіти), витягнуть з того для себе науку й мораль.

— Св. Апостоли теж не мали наукових титулів.

"Знання не повинно виливатись на своїх тільки жерців науки, а повинно переходити на ввесь нарід й осідати в серцях і душах всіх; кожен має право сказати: — і я людина".

Г. Сковорода.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

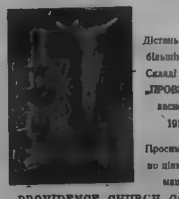

Дістаньте в найбільшій Укр. Складі — **„ПРОВІДІННЯ"** заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS

710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

ХТО СЛАБО ПОІНФОРМОВАНИЙ

(До теми: "Ліквідація чи самоліквідація УАПЦ в Україні?")

У "Світлі" (чч. 2-4, 1956) було подано начерк долі Української Автокефальної Православної Церкви.

Питання: Чому український народ присвятив стільки місця справі Української Православної Церкви, до якої, звичайно, католицька Церква відноситься неприхильно?

Відповідь стає ясною тоді, коли в цьому нарисі бачимо один з таких підзаголовків: **"Самоліквідація УАПЦ"**. Автор у "Світлі" не видне місце ставить такий наголовок, який мав би понизити престиж УАПЦ в очах читачів.

Допустимо, що в певних суворих обставинах, під більшовицьким натиском ззовні, УАПЦ дійсно була змушена сама заявити, що приняние своє формальне існування. То чи в тому випадку патріот і людина делікатна рішився б порушувати цю болючу справу? Нащо? В чію користь? І то якраз в 25-літні. роковини мученництва епископату УПАЦ, а разом з тим — трагедії 40 мільйонів православних!

Отже з морального і патріотичного боку тут не все в порядку. До появи цього нефортунного нарису в "Світлі" "Вістник" ніколи не згадував у такому дусі і з таким наміром Собору Греко-Католицької Церкви у Львові 1946 року, на якому, коли брати за підставу буквУ його постанов, було сказано про "самоліквідацію Укр. Греко-Католицької Церкви в Галичині". "Вістник" цей Собор назвав трагедією живої частини Української Православної Церкви, яка в 1596 р. була опанована Римом і Польщею, а в 1946 з-під чужої влади Риму знову попала під чужу владу Москви. Отже розгра між Римом і Москвою коштом Української Православної Церкви.

Але "Світло" рішило надто сміливо писати про "самоліквідацію УАПЦ" в Україні. Вживається слів "трагічна доля" УАПЦ, ніби співчувається їй, а проте пишеться залобки: дивіться, УАПЦ сама зліквідувалася — ще раніше, ніж большевики її зліквідували. Така то, мовляв, і Церква ота УАПЦ! — Чи не те хотіло "Світло" тут сказати?

Для того "Світло" постаралося втримати "строго науковий" спосіб підходу до справи, і — застерігає, що свій нарис пише "на основі історичного твору осно воположника УАПЦ в Україні, митр. В. Липківського". Автор статтей (о. М. Соловій, ЧСВВ), відаючи слово В. Липківському, **вимазав, що большевики, вороги УАПЦ, до остаточної ліквідації УАПЦ використали всі продажні і негативні типи, себто самих єпископів, духовенство та керівні органи УАПЦ** (підкр. р. В.). Вершком тієї розкладової роботи внутрі УАПЦ була **самоліквідація** її на Соборі в Києві 28—29 січня 1930 р. Після тієї самоліквідації большевики перевели жорстоку ліквідацію УАПЦ, головно ж у часах т. зв. ежовщини (1937—1938 рр.). — Так пише "Світло" (черв. 1956).

Основуючись на "історичному творі митр. В. Липківського", автор твердить, що І. на Соборі 1930 р. УАПЦ сама зліквідувалася формально, а 2. пізніше большевики фізично зліквідували УАПЦ, розстріляшти її провід.

Коли брати цитати, що автор їх наводить з "історичного твору митр. В. Липківського", то ставмо перед питанням: чи льогіка цих цитат говорить про формальну самоліквідацію УАПЦ? В числі "Світла" за квітень 1956 р. наведено цитати з "історичного твору митр. В. Липківського", де сказано, що ліквідації УАПЦ на Соборі 1930 р. хотіли ворожі до УАПЦ люди, здебільші більшевиками. Але своїм поступованням ці люди **"самі себе виключили з УАПЦ"**. Така є цитата з "історичного твору митр. В. Липківського". Що ця цитата говорить? Ось що: коли хтось зломив засади Церкви, той тим самим сам себе виключив з Церкви. Коли такі люди, виключені з Церкви, виносили постанову ту Церкву ліквідувати, то ця постанова не є постановою Церкви, а людей, що, з погляду тієї Церкви, стоять поза Церквою. Ці люди — вороги Церкви. І вороги УАПЦ, більшевики винесли рішення формально зліквідувати УАПЦ, але не зробили того сама УАПЦ. — Думаємо, що це ясно, і виходить це з цитат подайих у "Світлі".

"Вістник" ясловив свої застереження щодо твердження "Світла" про минулу "самоліквідацію" УАПЦ (Стаття: "Ліквідація чи самоліквідація". "Вістник", ч. 10, 1956).

"Вістник" відмовився з застереженням до таких творів, де говориться про "самоліквідацію" УАПЦ; бо виходить з того заложення, що український нарід не дуб і не є за тим, щоб виносити постанови ліквідації рідної Церкви. І коли в якому творі пишеться про "самоліквідацію" рідної Церкви, то сам факт такого писання ставить себе в таке становище, до якого треба відноситися критично. Зазначили це, "Вістник" писав про совєтську цензуру. "Світло" похопно каже, що "Вістник" назвав твір митр. Липківського "совєтським виданням", отже "Вістник" "слабо поінформований про В. Липківського та його історичний твір" бож цей твір — **"Історія Української Православної Церкви"**, написана В. Липківським, **ніколи не вийшла друком у Совєтах"**... пише "Світло". Отже, мовляв, як же вона могла бути цензурована Чеською? Виходить, що "Вістник" не знає, що цей твір не був надрукований, — розуміє "Світло".

Не будемо вживати таких слівець, як "не знає", "покизує себе в злому світлі"! І т. п. Лишимо це кому іншому. Скажемо тут тільки одне: в Совєтах видавництва є державні. І там цензурують книжки перед друком, а не після друку. Це у вільних країнах друкують без цензури, а у випадку цензури конфіскують видрукований наклад. Натомість у Совєтах цензурують рукопис чи машинопис, а не надрукований твір, і коли він не підходить під параграфи поліційної влади то його не друкують взагалі. Отже, коли ми писали про совєтську цензуру, то тим самим ще не мали на увазі, що твір митр. Липківського був надрукований більше того, "Вістник знав, що згаданий твір не був друкований і тому не писав, що "твір митр В Липківського був совєтським виданням", як це на конто "Вістника" вкладає "Світло": "Вістник" писав лише про **"писання"** митр. Липківського". Чому ж "Світло" слово "писання" перемінило на ("видання" — "друк"? І це твердить, що бувши то "Вістник" так писав? Це не по-науковому!

Ілім дальше в справі науковости.

Хто хоче займатися науково документами, той повинен знати одну з підставових засад досліду, а саме: — повинен піддати обективній критиці текст документу.

І тут ми признаємося: — справді не маємо наукових пробних каменів в підході до рукопису "Історії Української Православної Церкви", що її авторство приписують митр. В. Липківському. "Світло" подає одну історію того рукопису, а ми близько 10 років тому чули іншу, і то з уст одної з високопоставлених у Церкві осіб — поза Канадою.

Єдино науковий підхід до справи був би такий, щоб перевірити, чи рукопис "Історії Української Православної Церкви", який вийшов під час 2-ої світової війни з Совєтів і авторство якого позначене іменем митр. В. Липківського, — чи є це дійсно праця митр. Липківського. А коли вона нею є, то чи не була вона на цензурі в большевицькій владі при спробі друку, якщо така спроба була. І чи, можливо, не є це список (копія) оригінального твору митр. В. Липківського, якщо такий був. І чи нема в ній перекручень та вставок переписувача чи кого іншого. — Коротко кажучи, хто обізнаний з методами наукової праці, той не візьме на слово незнаного йому рукописа і не поставить своїх безапеляційних висновків, якщо хоче руководитися правдою. І Ставимо журн. "Світло" питання: чим воно може довести, що згаданий рукопис є оригіналом та ще й писаним з вільної і невимушеної волі митр. Липківським?

Ми ж дальше стоїмо на становищі, що коли якісь не тільки видання, але й писання взагалі (будь це й рукописи чи машинописи) виходять з меж Совєтського Союзу, до них так довго треба відноситися з застереженням і не вважати їх за міродайні, поки вони не будуть дослідженні фахівцями. А в тому випадку це справа особливо не легка.

В 1183—1223 роках Київська Русь (Україна) мала аж 15 князів, які взаємно один одного поборювали. — Отже міжбратня ворожнеча між українцями провадиться не відвині. Це наше внутрішнє нещастя, мабуть, ведеться ще з передісторичних часів, бо наш Початковий Літопис з 11-го віку пише: "Земля наша велика і багато, але порядку в ній нема". — А тим часом злагода — це справа виховання.

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00

Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50

Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 5-та ПО ЗЕЛЕНИХ СВЯТАХ

В Апостолі до Римлян ап. Павло каже, що люди "ревність Божу мають нерозумну. Бо не розумівши праведности Божої, і стараючися свою праведність вище поставити, не корылися Божій праведности". Значить, — дійсна праведність мусить бути така, щоб вона й перед Богом була праведністю, а не тільки в очах людських. Люди можуть щось виправдувати, покликаючись навіть на Бога, але чи Бог його виправдав? Тому і Христос говорив: "Не кожний хто говорить: Господи, Господи!, увійде в Царство Небесне". Тому те, що люди вирішують, чи постановляють, треба ще мірити Божою справедливістю.

В Євангелії Матея оповідається, що Христа зустріли дві біснувані і кричали: "Чому Ти до нас зайшов? Чи на те, щоб нас мучити?" І Христос приказав злій силі, що була в тих біснуватих, перейти в свині. Коли ж туди перейшла, то свині побігли в озеро і потопилися.

Таке оповідання має широке значення, і певно ап. Матей мав його на увазі. В усіх часах були добрі, гідні люди, отже люди, в яких душа здорова, розум і вдача здорова. Але бувають люди, про яких і нині можна сказати, що вони опановані злою силою. Беріть людей незгідливих, сварливих, безсовісних, жакомих на чуже, самолюбів, крутарів, немилосердних, гордих, вбивників, та всяких злочинців, то хіба вони не опановані лихою силою? Хіба сили, яка виявляє їх вчинки, не є лихою силою? Вона ж всюди несе тільки лихо. І коли б ми могли загляпути в їх душу, то якою вона виглядала б? Доброю? Чистою? Гідною? Милою? Чи страшною?

Отже люди опановані лихою силою є й нині. І коли б Христос і нині прийшов, то вони кричали б: "Чому Ти до нас зайшов? Чи щоб нас мучити? Щоб нам перешкаджати в нашій роботі? Вказуючи на наші вчинки, Ти нам докучаєш. Залиши нас! Ми не хочемо Твоєї науки! Ми хочемо дальше робити як робимо".

Але коли б ті люди прислухалися до Христової науки, застановилися, то лиха сила їх опустила б і вони стали б людьми здоровими. Перестали б робити те, що робили і робили б те, що добре й гідне. Вони переродилися б на гідних людей.

Так колись злі люди, слухаючи Христової науки, перемінювались в добрих людей. Увільнялися від лихої сили і ставали здоровими людьми.

Таку цілющу силу мала Христова наука колись, таку має вона й нині, коли хто до неї щиро прислухається і постановить її законом для свого життя.

НЕДІЛЯ 6-та ПО ЗЕЛЕНИХ СВЯТАХ

Гарну, практичну науку дає християнам ап. Павло. Каже він, що всякі дарунки, всякі таланти мають люди від Бога: одні як проповідники, другі як працівники для творення добра, трети як учителі, четверті як добродії, пяті що дуже милосердяться над другими... Всі вони є працівниками на призначеним їм полі.

Отже напоминає їх всіх Апостол: працюйте щиро, з посвятою; ненавидьте зло; горніться до доброго; любіть одні других як братів. В горю будьте терпеливі, перебувайте в молитві, одні другим помагайте, будьте гостинними...

Чи може бути краща наука? І коли б усі люди за тією наукою йшли, то яке велике добро в них було б!

В Євангелії оповідається, що принесли до Ісуса слабого, і каже Христос: "Кріпися, сину, — відпускаються тобі гріхи твої". І дехто почав казати, що Христос Бога зневажає, бо рівняє Себе з Богом. На те відповів Ісус: "Що легше, — чи сказати: відпускаються тобі гріхи, чи: встань і ходи?"

Тут Христос хотів показати, що коли Він може слабого оздоровити, то чи не може Він і гріхів відпускати? Коли має силу і власть одно робити, то чому не може мати власти робити другого? І каже слабому: "Встань, візьми постіль твою і йди додому". І слабий встав і пішов. А нарід, бачучи таке, прославляв Бога.

Може бути, що слабий сам причинився до своєї слабости, живучи гріховним життям, тож Христос хотів йому також це пригадати і напимнути, щоб дальше жив гідно. Минуле тобі прощається, а дальше старайся життя праведно, тоді твого минуло не треба буде згадувати.

Відпущення гріхів, то є забуття того, що було. Коли кажемо: "Боже, прости нам гріхи наші", то те саме, що сказати: "Боже, вимаж наші гріхи з тої книги, де наші гріхи записані. Нехай там не буде про них згадки".

Але з того виходить для нас наука: Коли комусь прощаємо провини проти нас, то більше не повинні ми їх згадувати, — мов би їх ніколи не було.

Однакож скільки то люди нагадують другим того, чого вже не повинні згадувати. Таке згадування і нерозумне і шкідливе. Але багато користи буде, коли промовчати все так, мов би такого ніколи не було. Воно піднесе і повагу того, хто так розумно вміє мовчати, і других не буде вражати.

РІЗДВО ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

(7 липня звич. календаря)

В Євангелії оповідається, як ангел звістив Захарії, що його жена народить сина, та що Захарій говорив, коли йому сини народився. Але як той син виховувався, про те не згадується.

Та з того, що знаємо, стає ясно, що Івана Хрестителя виховували дуже дбайло, — на духовного провідника свого народу і на пророка. А пророки були особи, що не постановою чи дозволом церковних властей, але самі, дбаючи про Божу правду і добро свого народу, ставали народними проповідниками. Бачучи в чім нарід відходить від Бога і морально занепадає, вони підносили голос, вказували не тільки гріхи народу, але і його провідників, навіть царів, і накликали до опамятання. За те пророків переслідували і навіть вбивали.

Видно, що й Захарія виховував сина на такого всенародного учителя, — не на ремісника, що лише має заробляти собі гроші. І певне, що Іван довго мусів ходити поміж людьми та пригляддатися до їх життя, щоб його зрозуміти. Він не виховувався в пустині, бо пустиня широкого людського життя не знає. Тому коли почав над Йорданом проповідувати, то знав що кожній клясі людей сказать, — що звичайним людям, що законоучителям, що митарям, що військовим.

Якраз в тім бачимо велич Івана Хрестителя. Він був великим учителем, що не боявся якому правди в очі сказати. Він був Великим Пророком, — і останнім з Пророків. Коли ж почав робити докори цареві Іродові, то помер смертю мученика.

Ось за що ми Івана Хрестителя шануємо. Ми пізнав правду і був великим оборонцем правди, яку ставив вище свого життя.

АП. ПЕТРО І ПАВЛО

(12-го липня звич. календаря)

На перше місце між Апостолами ставить Православна Церква Петра і Павла. Петро належав до числа 12-ох Апостолів, а Павло став Апостолом пізніше, однакож своєю працею він заслужив собі перше місце. Св. Іван Золотоустий каже, що Павла ніхто з Апостолів не перевищує, ніхто йому не дорівнює.

Ап. Петро міг бути віком найстаршим між Апостолами, отже всі могли його поважати. Він, як бачимо з Євангелії, був дуже ревний, і коли Христос ставив питання, там Петро перший відповідав. Другі, як видно, ще надумувалися, або не хотіли наперед вибиватися. Петро мусів бути палкої вдачі і це ставило його наперед других.

Щож до ап. Павла, то він був з усіх Апостолів найбільше вченим, бо був сином фарисея, законоучителя. Він з усіх Апостолів найбільше написав і вся його праця була така велика, що про неї і його особу є велика історія. Це тоді, коли більшість Апостолів нічого писаного не зоставили, а Петро написав також дуже мало.

Коли Римська Церква вважає ап. Петра верховним Апостолом, а папів його наслідниками, то однакож навіть в Римській Церкві були визначні особи, були і Собори, що ставили власть папи нижче власти Собору. Також Вселенські Собори перших віків не вважали папів наслідниками Петра і головою цілої християнської Церкви

СВ. ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ

(28-го липня звич. кален.)

Князь України св. Володимир Великий дістав при хрещенню імя Василія, однакож він в історії затримав своє давне українське імя Володимира. І Церква зачислила його до святих рівноапостольних.

Володимир є великим і для християнства і для цілого українського народу. Він 988 р. увів християнство на Україну, і він заучив всі українські землі в одну українську державу. З християнством починається писана українська історія, починається письменство.

Сам Володимир, що був перше лише політиком і войовником, ставши християнином, став дуже примірним чоловіком. Каже історія, що дуже дбав про бідних. Вони приходили до його двора і діставали що потрібне, а старим і слабим казав розвозити все те, чого вони не мали. Час від часу владжував великі обіди, на які всіх запрошував.

Володимир помер 15-го липня, 1015 року, і поховали його в Десятинній Церкві Богородиці, поруч його жінки Анни, що померла 1011 року.

Земля під управу збіжжя займає трохи менше ніж пяту частину поверхні всього суходолу земної кулі.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Юрко знов прийняв цю постанову не так як це зробила б більшість дітей. Він не проляв ані одної сльози й не проявив ніякого гніву проти свого судді. Ідучи з сумом до своєї вязниці, він тільки сказав: "Чи я винен, що не можу, що не знаю й не розумію?... або що ті речі мене нудять?"

Я також хотів вмішатися, але учитель був невблаганий, і я мусів уступити перед батьківським словом.

Цілком зрозуміло, що замилення Юрка боляче вразило трьох братів і сестру, які глибоко кохали бідного засудженого. Решта дня минула без-веселих забав; чути було тільки зрідка розмови, де повторювалось імя Юрія в супроводі з сумними зідханнями.

При обіді також було сумно, бо, подивившись на вільне місце Юрія, кожне а дітей відчувало біль у серці.

Коли ж наділйшла година наших вечірніх розмов, я був дуже здивований, побачивши все мале товариство вкупі, аз значно веселішими обличчями, хоч Юрія не було між нами. Я не скажу, що вони були такі веселі, як звичайно, але можна було подумати, що вони перейнялися незадоволенням на Юрія. Відкинувши всю свою амбіцію оповідача, я не міг думати, що це так дікло зацікавлення моїми історіями, бо я знав цілу любов дітей до брата. Крім того, я розумів, що цей новий настрій був наслідком маленької наради, яку вони кілька хвилин перед тим відбули, і де радилися пошепки. При тому мені здавалося, що перемогла думка Марії.

Спочатку я губився в здогадах, щодо природи питань, піднесених на тій нараді, яка дала такий несподіваний вислід. Але я знав, наскільки Маруся мала поважний характер, а беручи на увагу, що це мабуть вона вплинула на рішення, можна було б вробити її відповідальною за хибну постанову, яку там ухвалено. Певно, що покірлива й працьовита Маруся довела своїм братам: .попершe, що кара наложена на Юрка є справедливою відплатою за лінивство й неслухняність; подруге, що тривати далі в своїм сумі було б подекуди докором для розумних постанов їх доброго батька та співчуттям до нерозумної поведінки Юрія. І мені здавалося, що брати підалися тим розумним доказам. Коли б прийняти за певні мої здогади, я мусів би признати, що діти виявляли багато довіря до батька, і це було похвальне. Але разом із тим мені хотілося зганити їх за той посміх, з яким вони забули про свої власні хиби, виступаючи проти Юрія.

Тому то цього вечора я звернувся до маленького збірання з словами, що мали передати їм мої думки.

— А що, коли б ми нині поговорили про так званих лінюхів?

— Про "так званих лінюхів"! — повторила Марія і миттю вробила рух, кидаючи разом з тим на братів погляд, з якимись лицемірним усміхом, якого я в неї не спостерігав.

— Так, — повторив я, навмисне підкреслюючи свої слова, бо усміх дівчини ще більше зміцнив мої підозрення, — будемо говорити про "так званих лінюхів і розтріпанців".

— І "так званих розтріпанців" — повторив найменший, з такою ж неприємною для мене усмішкою.

— Це чудова ідея! — сказав Альфонс.

— Безперечно! — додав Генрик.

— Певно! — стверднла Марія.

І знов вони переглянулися з тією мою усмішкою. Я нічого не розумів, бо не міг же, зрештою, думати, що завважили мої підозрення, вони могли б собі з того насміхатися.

Спантеличений тим незрозумілим для мене виглядом дітей, і не бажаючи набирати ще більше прикрих для дітей підозрінь та завадто занагажуватися, щоб змінити пляни, я пішов вперед.

— Коли Геросграт спалив храм в Ефесі (про що я вам уже згадував), який вважався за одне з семи чудес світу, то лишилося ще їх шість. Між ними визначалася велика вежа, збудована на маленькім острові коло єгипетських берегів, при вході до порту міста Олександрії. Давні історики оповідають, що була це вежа ціла з білого мармуру і мала понад пятсот метрів висоти (дехто каже, що жавіть тисячу пятсот метрів). Містилося в ній кількасот німнат, поділених на дванадцять поверхів. На поверхи провадили широкі сходи. На самім верху вежі запалювали вночі величезний вогонь і підтримували його аж до раннього. Він мав показувати кораблям місце входу до порту, а тим, що тільки переїжджали, — близькість землі.

— Це Олександрійська морська ліхтарня, — сказав Павло.

(Далі буде)

ХТО ЧУЖОГО БАЖАЄ, ТОЯ І СВОГО ЗАЙВІ

Яка користь людині, коли вона цілий світ здобуде, а душу свою занапастить?
Марко 8.36. Мт. 16: 26. Лк. 9: 25.

В одному великому місті жили собі два друзі — Іван і Михайло. По закінченні вищих шкіл вони зайняли важні посади: Іван став головним касиром в банку, а Михайло став славним адвокатом, в тому самому місті, де разом вчилися. Михайлові жилося дуже гарно. Виробив собі гарне імя і мав всюди широкі знайомства. Але Іван, хоч його становище було досить оплатне, то однак він чомусь завжди був фінансово позаді, — так, що його товариш дуже дивувався, що він робив з своїми грішми, — бо добре заробляв, а грошей ніколи не мав.

Одного вечора зайшов Іван до свого товариша Михайла. Говорили вони про всячину. Нарешті Іван питає Михайла, скільки літ він мусів би сидіти в криміналі, якби він вкрав в тому банку, де він працює, з десять тисяч доларів. Михайло усміхнувся й каже:

— О, принаймні з чотири роки!

— Це все? — питає Іван. — То не довго!

Михайло бачив, що Іван бере це питання поважно, але якось йому було ніяково запитати, чому він таке питання йому ставить. Іван посидів ще кілька хвилин, попрощався з Михайлом і скорим кроком пішов додому.

За кілька днів рознеслась вістка між людьми в місті, що головного касира банку арештовано, бо кудись пропало з каси десять тисяч доларів. Цим арештованим касиром був Іван. На допиті Іван признався до вини, одак грошей, які присвоїв собі, він нібито десь згубив і не памятає, в якому місці. А в дійності було так, що пожи.Івана арештовано, він відніс ці гроші в великий конверт до одного банку і, заплатившн за скриньку, лишив ці гроші під прибраним імям.

По відсидженню своєї кари Іван пригадав собі, що він зробив з краденими грішми. Він скоро пішов до того банку і хотів їх відібрати. Та коли урядник запитав про його імя, він ніяк не міг собі пригадати того імени, на яке він ці гроші в посліду лицюк. Хоч як він напружував свою память, щоб пригадати собі те імя, то йому ніяк це не вдалось. Тому що урядник банку був зайнятий з другими людьми, Іван постояв ще хвилинку і відійшов надвір. В тяжкій задумі йшов Іван вулицею, яка вела його до великого моста, що провадив через широку ріку. Враз мов зпросонна побачив себе на середині моста. Він почав думати над своєю недолею. Роботу стратив і вже більше її не дістане. Проснідів пят літ в тюрмі, і на що це все йому здалося? Де йому тепер подітись і до кого звернутися за поміччю? Дивлячись так на бурхливі хвилі ріки, він мов у сні слухав їхнього шуму.

Довгий час стояв він, дивлячись на хвилі ріки, які, як здавалось йому, сталн щораз лютіші на нього. Він знову пробував пригадати собі на яке імя поклав гроші в банку, та йому ніяк не вдавалося. Нарешті поставив собі питання: — кольчне відбере цих грошей, то що йому прийдеться робити дальше? Чим більше думав над своєю-недолею, тим більше ставав безрадним. Коли тільки він оглянс світ навколо себе, то все стає йому сумним, чужим. Кожне дерево, квіти, ба — навіть пташки, здавалось, шептали між собою: "Зрадій, зрадій...' Рідн геть, ти сюди не належиш!..." Поглянс на тих людей, що переходять повз нього, бачить їх неприязними, непривітними — таких, здавалось, що всі відрікаються його. Все це окруження кинуло його в таку страшну розпуку, що він став прямо без памяти. Нарешті поглянув ще раз на бурхливі хвилі ріки, і думка шепне йому: "Скачи, і закінчи все! Для тебе нема вже виходу. Ти не належиш до цього світу! Чи сам не бачиш, як все глузує з тебе?"

Він пробував перебороти ці думки, та надармо. Він став безсилий перед ними. Довго не надумуючись, він вилів на поручня і полетів стрім головою в ріку. Коли вже вдарився об воду, тоді йому пригадалось те імя, на яке він лишив гроші в банку. Він лиш крикнув зо всієї сили: "Хитрун, Хитрун — було це імя!" Але хвиля обняла його й потягнула з собою на дно ріки.

Ось так то Іван "доробився", бажаючи чужого, а себе згубив навіки.

о. С. Гребенюк.

Український державний університет в Кам'янці Подільському засновано 1-го липня 1918 року. Український державний університет у Києві відкрито 22-го вересня 1918 року.

КАЛЕНДАРНІ КЛОПОТИ УНІЯТІВ В АМЕРИЦІ

"Українське Православне Слово" з Америки подає великодні побажання грецо-католицької громади в Бінгемтонту, Н. Ри., що було поміщене в "Свободі", і під тим побажанням підписано, що ті побажання від членів, — **"які обстоюють традиційну календарну єдність з цілим Українським Народом".**

Значить, це побажання від тих, що противляться заведенню до унійтської Церкви нового календаря.

Дальше "Укр. Прав. Слово" каже, що в деяких гр.-кат. громадах поостали окремі комітети для оборони давнього українського церковного календаря, і багато греко-католиків святкувало Великдень "по старому". Деякі "поприходили були на Великдень до православних церков, а то й святили там паски.

В Рочестері була навіть зорганізована Великодна радіева програма, де промовці — "висловлювали свій великий біль з приводу нероважного поступования Єпархії Укр. Кат. Церкви в США (ЗДА — ред. В.), яка знехтувала вікову традицію..."

До того треба зробити кілька завваг. Заводження нового календаря до унійтської Церкви — то справа римської політики, і тому не можна казати, що католицькі ієрархи нероважно роблять. Вони роблять якнайбільше розважно, пляново! Вони служать Римові, а не українському народові; служать римській політиці, отже точно виконують римські вимоги. Вони добре знають що роблять. Тих ієрархів не треба "незнанням" виправдувати; вони ж не діти, щоб аж загал унійтів мусів їх вчити. Не послухали б унійтські ієрархи Риму, то Рим їх нагнав би.

Римська політика віддавна всякими способами силувалася завести до гр.-кат. Церкви новий календар. Остання спроба була за першої війни, коли еп. Хомишин силувався завести новий календар, але нарід спротивився, і стало на тім, що лише один Хомишин прийняв для себе новий календар. Але ж відомо, що Хомишин був ревним прислужником Риму і поляків. Нарід же розумно поставився, обороняючи свою справу.

В Канаді римські прислужники теж силуються вводити до гр.-кат. Церкви новий календар, але воно не всюди вдається. Свідомішї громади стоять проти нового календаря. В громадах повстає розбиття, неклад. Були випадки, що священик мусів новий календар залишити і до старого вертатися під напором громади.

Тут треба мати на увазі не священиків, не ієрархію, але римську політику. Доки священики та ієрархія Римові служать, доти мусять робити те, чого римська політика від них вимагає.

РИМ ХОЧЕ ПІДПОРЯДКУВАТИ СОБІ ОУН

В унійтському "Християнському Голосі" (Мюнхен, 24. 4. 1956) М. Брадович помістив статтю п. н. "Не втягайте героїв визволення до протихристиянського багна". Стаття М. Брадовича — це гостра відповідь на статтю Романа Рахманного п. н. "Визволяне підпілля й церква", поміщену в 5 і 6 числах "Сучасної України" — органі Організації Українських Націоналістів з-під стягу УГВР.

У своїй статті М. Брадович між іншим пише:

"Хоч він (Р. Романний) і "молинний богослов, вихованець Богословської Академії у Львові, і член ОУН", не мав він все ж змоги продовж багатьох років приглянутися розвиткові взаємин між ОУН і нашою Церквою" з тої простої причини, що **жадних "взаємин" між Католицькою Церквою та політичною партією** (тут теж ОУН — ред. В.) **не могло бути,** бо вони перебувають на зовсім инших площинах, бо Церква є Божественою, а політична партія людською".

— Слушайно М. Брадовича: чи тут лежить причина виключення взаємин? Правдоподібно ні, коли М. Брадович пише дальше так:

"Взаємини" ж як політичної організації, так і кожної іншої спільноти та кожного християнина, що до неї належить, обмежуються сивінською любов'ю, послухом та стараннім дотримати засад та поучень Церкви" (тут — папі римському, — ред. В.).

Так пише один з унійтських лідерів, М. Брадович; на сторінках одного з українських римських органів виразно заявляє, що про взаємини між ОУН і католицькою Церквою можна говорити тільки тоді, коли ОУН зобовяжеться до **послуху Римові.** — Сказано ясно й коротко, чорне на білому. А в того висновок: де ОУН вже є у "взаєминах" з проводом унійтської Церкви (а таки випадки є), то там ці одиниці ОУН вже Римові підпорядковані.

ПРОГУЛЬКА З ПРИЄМНІСТЮ, АЛЕ БЕЗ МОРАЛІ

Баптистська Церква запросила до ЗДА своїх одновірців з СССР. З Совєтів 18 травня прибула до Америки делегація баптистських провідників у складі 6-ох осіб. Тим баптисти з СССР мали віддячитися американським баптистам за їх відвідини Сов. Союзу минулого літа.

В березні ц. р. Советський Союз відвідала делегація протестантської Церкви в Америці і там мала переговори з проводом московської православної Церкви. Видно, що ці переговори - ще не скінчені, коли 2 червня ц. р. до ЗДА прибула делегація "советських християнських провідників, на чолі з митрополитом Николаєм від російської православної Церкви" — в складі 9 осіб.

І жидівські рабіни з Америки під кінець травня ц. р. повідомили, що мають скоро відвідати СССР. — Кажуть, що й делегація менонітів з Канади має такий самий плян, хоч ця остання вістка не офіційна.

— Є в Т. Шевченка твір п. н. "Прогульки з приємністю, та не без моралі". Але прогульки згаданих церковних делегацій в тому випадку можe з якихсь причин відбуваються й з приємністю, але без моралі, чи пак — без церковної моральности.

ЗАГАДОЧНА СМЕРТЬ ДУХІВНИКІВ

З "Благословення" (з наказу) архиепископа Львівського Панкратія група православних-священиків з Західної України 7-го жовтня м. р. везла " в подарунку" московському патріярхові чудотворний образ самбірської Божої Матері. В складі делегації були: еп. Мельник, прот. Волод. Куновський — секретар Дрогобицької Єпархіяльної Управи, прот. М. П. Беца, А. А. Лошній, С. І. Марикевич, М. І. Павлосюк, І. П. Ткач, о. П. М. Білинський, о. Л. А. Борс, о. Я. Є. Рокитський і о. В. М. Терешй.

Ще по дорозі до Києва нагло вмер "на серце" о. прот. В. Куновський, а 9-го жовтня в Києві нагло вмер епископ Мельник — теж ніби "на серце".

Журнал Московської "Патріярхії" вперше повідомив про це щойно в січні ц. р., себто три місяці пізніше.

ПРОТЕСТИ ЦЕРКВИ ПРОТИ ДЕЛЕГАЦІЇ "ДУХІВНИКІВ" З СССР

Реванжуючись представникам проводу протестантських Церков у ЗДА за їх недавні відвідини в Москві, до ЗДА на 10 днів прибула "церковна" делегація з Москви.

Українська Православна Церква в ЗДА запротестувала проти тих відвідин. Запротестувало також Українське Евангельське Обединання (протестанти), вислало листа на руки президента Американської Ради Церков (протестанти) — пастора д-ра Е. К. Блейка.

ГЛАШАТАЇ "СВЯТОЇ РОСІЇ" В ЗДА

У складі церковної делегації, що прибула з СССР на відвідини до ЗДА, між москалями є теж литовський протестантський епископ Густав Турс. Годова делегації, архиепископ московської Церкви, Николай, зараз по приїзді до ЗДА сказав на летовиці: "Ми живемо в ріжних країнах, але всі ми поєднані християнською любовю. Вона в нас та сама, що у нас, в Ісуса і Його Евангелію. У світлі Христової науки хай буде плодотворною любов поміж нашими Церквами, щоб ми знайшли шлях, який веде до приязні поміж нашими двома народами".

— На проповіді в православному соборі в Мангетені архиеп. Николай сказав, що Росія завжди залишиться "Святою Росією" і що в Росії практикують релігію 50 мільйонів росіян ,а в тому багато молодих.

Церковна делегація устами архиеп. Николая потверджує офіційно відому праву, що цілі її відвідин в ЗДА є така сама, як і ціль поїздок "московських близнят" — Хрущова й Булганіна, а саме — роззброювати вільний світ перед советською агресією. Але вони тут щиріші, бо виразно вживають "единонедільські" кличі ро "Святу Русь". Та не всі вони в одно говорять. В Канаді така делегація не так давно говорила, що не знає, скільки членів нараховує Церква в СССР, а в ЗДА кажуть, що тих членів є 50 мільонів.

В Америці невільництво (негрів) скасовано 2 січня 1863 року.

Продається книжка в англійській мові
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH
(Українці та їх Церква)
Написав Прот. П. Білон
Перевів на англійську мову
о. С. П. Симчич.
У змісті книжки входить коротка історія Української Православної Церкви, опис головніших обрядів та катехистичні відомости.
Особливо надається для молоді!
Ціна 75 ц.
Замовлення й гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді
Передплата в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ШЛЯХ ДО СПІЛЬНОЇ МЕТИ

В рамах советської пропаганди в світі де й апарат московської православної Церкви. Це він добровільно чи під большевицьким примусом — це окреме питання, але тут досить стверднти сам факт, що в роли большевицьких "миротворців" на Заході час від часу показуються теж і представники офіційної московської Церкви. В наслідок їхніх політичних поїздок деякі протестантські Церкви з Заходу відвідують Советський Союз, де їм для пропаганди большевизм показують лиш те, що заздалегідь на показ штучно приготоване, а дійсности не показують.

З приводу-втягнення проводу офіційної московської Церкви большевиками в політику української часописи писали й пишуть багато. Філядельфійський часопис "Америка" — "український католицький щоденник", — недавно теж присвятив цій справі довшу статтю п. з. "Різними шляхами до одної мети". Стаття кінчається таким закінком:

"Ця інтенсивна акція церковних московських агентів у вільних країнах та її "єдиноеділимська" пропаганда вимагають окремої та змішеної протинакції українських національних організацій на чужині, яка не лишиться без добрих наслідків і для українського народу на рідних землях".

Цей закінк, хоч він не є ні першим, ні останнім, стало е на часі і завжди він є актуальний та важливий. Та все таки пора, щоб наступила теж відповідна дія.

Одначе якогось відпору спільним фронтом з боку всіх українських організацій досі не помічається, коли ходить про акцію московських церковних делегацій. Причина тут загального характеру; — вона відома всім: — коли комунізм у світі наступає спільним фронтом, то протикомуністичний фронт є розбріданий. Правда, і вільний світ міг би йти різними шляхами до спільної мети ,але біда в тому, що тут часто сам шлях до мети вважається за остаточну мету, а мета на шляху до неї губиться. Для здійснення мети творяться цілий апарат, а згодом мета кудись діється, а сам той апарат стає метою.

Коли йдеться окремо про український відтінок протикомуністичного фронту, і то в такому випадку як боротьба з церковно-політичною московською пропагандою, то тут українські організації дійсно могли б зробити дуже багато. Коли ж у пресі до тих організацій появляються закліки до чину, то це знак, що організації не всі роблять щось у цьому напрямі. Можливо це тому, що мають діло з церковним відтінком московсько-большевицького фронту. Наші світські організації особливо стримані тут, де мають місце випадки сплутів церковних справ з політичними, що в практичному житті завжди неуникнене.

Коли чужинецький політик прихильно вважає Україну за "частину Росії", то наші організації слушно вважають за конечне протестувати. Але коли Україну за "частину Росії" вважає католицький єпископ Шіа в ЗДА, і він дав висказ цьому в промові перед масами вірних в Юніон Тавн, ЗДА, перед сотнею тисяч людей, то з наших організацій ніхто не протестував. Представник одної з організацій приватно висказався, що промова еп. Шіа — це "церковна справа", а з рам нашої діяльности церковна справа виключена, бо наша організація є надконфесійною.

Модрні часи позначилися теж відділенням Церкви від держави. Це потратовано як одну з ознак демократи. І світські організації йдуть за тим зразком — відділяють від своїх програм церковні справи.

Однак теорія, на папері, — одна справа, а в практичному житті — друга; тут не можна розділити живу людину на дві частини. — одна половина — член Церкви, а друга — член позацерковної спільноти. Отже не можна розділити справ церковних, національних, політичних, — вони становлять одну цілість. А тим більше це є в бездержавних народів та в етичних груп, де рідна Церква є теж основою національної духовости й культури.

Коли ж, не зважаючи на це, в більшости чаших організацій церковні справи виключені, то тут діє правдоподібно не тільки справа демократизму, а ще й ще що є наслідком різної віроісповідання, що суперечні одне одному. Де в таких "надконфесійних" організаціях провід мають уніяти, то, ясна річ, їм незручно виступати проти Риму, коли він до Церкви впровадить політику, і не раз виходить так, що ця політика має протикурійський характер. Про еп. Шіка було згадано. Додати б до того це, що папа Пій XII повеволяв Москвою народи назвав "народами Росії", не признав українцям їхньої національної назви і т. д.

Коли б світські громадяни уніятсько-ріо віроісповідання виступили проти цих чисто політичних випадів Ватикану в некористь українців, то Ватикан сказав би, що вони вмішуються в "церковні справи" (бо ж це зачіпає папу!) і "атакують католицизм", хоч вони не е... тельогами.

А тут це питання, чи деякі лідери "надконфесійних" організацій взагалі хотіли б критикувати Ватикан в ім'я своїх національних, особистих та інших інтересів. Отже ім зручніше справу промовчати, мовляв "ми не вмішуємося в церковні справи". Хоч тут треба б точно означити, що е в Церкві церковним, а що політичним, і що теж в світськи організації є нецерковним, а що є церковним. Ходить не про особу — е вона світська чи духовна, — а про програму й діяльність тієї особи, — чим вона займається: - світською чи церковною роботою; національно-політичною, чи церковно-політичною, але не національною.

Отож, коли політичні потягнення Риму в основі є такі, що покинуто відносно йдуть на руку москалям, а не українцям, і при тому наші організації силою обставин мусять це промовчувати, оправдуючись тим, що це "церковна" справа, то тим самим вони послідовно позбавляють себе свободи діяння й в обличчі подібної політики московської Церкви. Мало того, - - люди, яких робота показує, що справа Ватикану для них важніша, ніж справа України, тим самим позбавляють себе можливости переконливо промовляти до українського православного загалу в Україні національно-визвольницькими аргументами. І бо сказали б: "Ви виступаєте як агенти Риму. Вам ходить не про Україну, а про католицизм. Ви виступаєте не проти Москви, а проти православія. Ваша головна місія ,яку вам дав Ватикан, навернути Схід, отже й Московщину, на католицизм. І ваше змагання проти Москви скінчилося б тоді, коли б Москва стала католицькою."

Українська Православна Церква та ці організації, де провід мають православні, має значно більше даних на успіх боротьби з московською "церковною" агентурою. Ніхто тут ні в Україні, ні поза и кордонами не зробить їм закиду, що вони борються не за національні, а за політично-церковні інтереси, і то чужі; закидів тих бути не може тому, що обидва противники тут православні, одновірці; і коли одначе вони борються, то це очевидна боротьба не за справу релігії, а за національно-політичну й культурну справу рідного народу. І якщо б Католицька Акція на українському відтинку не спрямовувала свого головного вістря проти Української Православної Церкви, то тим самим ця Церква була б відтяжена від самооборони перед католицьким наступом і тим успішніше та більше сил могла б звернути проти московської "церковної" агентури. А на два фронти — московського і римського — боротьба вимагає роздрібнення сил Української Православної Церкви. Очевидно, і Римові, і Москві це на руку.

Але найбільший успіх у боротьбі з московською "церковною" агентурою був би тоді, коли б всі інші віроісповідання пішли слідами православних українців, і унезалежнили свої Церкви від чужих закордонних проводів; тоді вони перед світом і власним народом мали б чисте лице, що воюють а Москвою не за чужі інтереси і не проти її релігії, а за поширення своєї релігії, а боряться проти Москви політично, без огляду на свою та її релігію, — борються за визволення свого народу.

Тоді успіх був би більший.

Величавий український православний храм — Софійський Собор у Києві збудовано 1017 року. — Ім'я Софія походить від грецького слова і означає "мудрість".

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ
НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ
передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на фотопапері; оправлені у плюш і міцну позолочену окову з оздобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.
Ціна лише $125.00.
Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

ПРАВОСЛАВНА БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ

1. Православна Богословська Академія є — це 4-річна висока богословська школа.

2. Ця школа становить теологічний факультет Колегії св. Андрея в Вінніпегу і згідно з Чартером Колегії дає своїм абсольвентам підготову на Священика, а також урядово признаний ступінь Ліценціята Теології або Бакалавра Теології.

3. Кандидати до Академії повинні мати скінчений принайміні повний одинадцятий грейд (Matriculation) в Канаді, або рівнозначний ступінь освіти з-поза Канади, — цебто т. зв. матуру за середню школу.

4. Коли ж вони не мають повної середньої освіти, то приймаються до Академії вільними слухачами, і їм дається змога здобути собі т. зв. матуру в самій Колегії.

5. Абсольвенти Православної Богословської Академії, які мають матуру середньої школи, отримують ступінь Ліценціята Теології.

А коли вони хочуть осягнути ступінь Бакалавра Теології, то мають виконати ще такі додаткові вимоги:

а) Відбути один рік священичої праці в Українській Греко-Православній Церкві в Канаді, або там в Православній Церкві, куди вони належать.

б) Написати поважнішу працю (тезу) на богословську тему, яку Професура Академії признає за задовільну. Таку тезу студенти можуть вибирати собі на IV курсі Богословської Академії.

6. Крім цього, Бакалаври Теології мають право осягнути в Богословській Академії науковий ступінь Доктора Теології, — на загальних основах. Для цього треба взяти богословську тему в одного з професорів Академії і науково опрацювати її.

7. Студентам, які мають більш як середню освіту, Академія дає право скласти іспити зо всіх предметів за три роки, замість чотирьох.

8. Студентам, які мають закінчену університетську освіту, дається право скласти іспити зо всіх предметів Богословської Академії за два роки, замість чотирьох.

9. Одружені студенти можуть бути висвячені на Диякона чи Священика ще під час своїх студій в Академії.

10. Професорами й деканами Православної Богословської Академії можуть бути тільки особи з закінченою університетською освітою.

11. Усі студенти живуть і навчаються в Колегії св. Андрея в Вінніпегу. Але, в випадку потреби, студент може жити й окремо на приватній помешканні.

12. Плата за кімнату й прохарчування в Колегії, св. Андрея — 50 дол. місячно. Крім того, за науку платиться 100 дол. річно та за служіття речей 5 дол. річно.

13. Кожен студент канадієць може одержувати від Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді по 30 дол. місячну позичку, яку він обовязаний пізніше сплатити ратами тій же Консисторії.

14. До Православної Богословської Академії приймаються особи тільки до 45 років життя.

15. До Богословської Академії приймаються студенти головно з Канади, а також з ЗДА й інших країн.

16. Викладн в Богословській Академії розпочинаються 1-го жовтня, а закінчуються 30-го квітня. Цебто, студенти мають вільних пять місяців, а це дає їм змогу заробити собі на навчальний рік.

17. Про своє бажання вступити до Православної Богословської Академії летенти подають прохання до Декана-ту Академії на адресу

St. Andrew's College,
250 Church Ave., Winnipeg 4, Man.
Деканат Богословської Академії

Продаються
ТРИРАМЕННІ ХРЕСТИКИ
гарно золочені
для носіння на одежі.
Ціна 50 ц. один.
Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ДИВА В РИМІ

Торонтонська унійтська "Наша Мета" з 16 червня ц. р. пише:

"Як воно не дивно, але Рим — столиця християнства е одним із найбільших центрів комунізму. Комуністи викликають усіх старань, щоб посадником цього міста вибрати свого члена.

При останніх міських виборах на 80 радних вибрано: 27 християн-демократів, 3 лібералів, 3 социял-демократів, 1 республіканця, 1 радикала, 9 соціялістів, 20 комуністів, 4 нац. монархістів, 2 популярних монархістів і 10 неофашистів. Отже, щоб поставити посадником свого кандидата, христ. демократи потребують допомоги або лівих партій (комуністи, соц. Неині), або правих (монархісти й неофашисти). З одними і з другими їм не по дорозі.

Перед виборами комуністи були певні, що вони переможуть христ. демократів, і навіть уже приготовили червоні транспаранти для трюмфального походу вулицями міста. Чуючи, як дзвонять дзвони в одному з монастирів, один з комуністичних провідників сказав: — "Вони дзвонять уже востанне".

Сумне, але правдиве.

КНИЖКИ!
В Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути такі книжки:

АЗОР — оповідання з часів Ісуса Христа — 48 стор. — Прот. С. В. Савчук. Ціна $ .15
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Християнства (на мімеографі), 108 стор. — Прот. В. Кудрик — 154 стор. Ціна 2.00
АПОСТОЛ — на всі неділі і свята цілого року — 232 стор. Оправлений. Ціна 5.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ И ВІЗИТАЦІЯ — Митрополит Іларіон — 80 стор. Ціна 1.00
БІБЛІЙНІ ОПОВІДАННЯ СТАРОГО ЗАПОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна .75
ВЕЛИКІ РОКОВИНИ — 20-літній Ювілей УГПЦК — 224 стор. Ціна .50
ВЕЛИКОПОСТНІ СЛУЖЕБНІ — видання друге — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна 1.00
ВИФЛІЄМ — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук — 48 стор. Ціна .20
ВІЗАНТІЯ И УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 96 стор. Ціна .25
ДЕСЯТЬ БІБЛІЙНИХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук. 63 стор. Ціна .25
ДОДАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Проскомидія, Літургія та Величання — 36 стор. Ціна .25
ЗВІЯШСЬКІ НОТИ — Збірник Церковного Співу на Новах — (на мімеографі). 57. стор. Ціна 3.00
ЖИТТЯ ЙОСАФАТА КУНЦЕВИЧА — Прот. В. Кудрик 190 стор. Ціна .50
ЖОНОВОБОРСТВО — історично-догматичне — (на мімеографії — Митрополит Іларіон — 240 стор. Ціна 1.00
ІСТОРИЧНІ МАТЕРІЯЛИ ДО СПРАВ УНІЇ — Прот В. Кудрик — 154 стор. Ціна .50
КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР ПРИНЯВ ПРАВОСЛАВІЄ, а не Католицтво — Митрополит Іларіон — 32 стор. Ціна .10
КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Старий Заповіт) Арх. Ігор. — Стор. 45. Ціна .30
КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Д. Дорошенко — 100 стор. Ціна 1.00
ЛІТУРГІЯ — (Дяківський Курс) — Прот. Є. Гринцина (на мімеографі) — 49 стор. Ціна .75
МАЛОВІДОМЕ — з історії УНІЯТСЬКОЇ Церкви. — Прот. о. В. Кудрик — Том I — 254 стор. Ціна .75
Том II — 286 стор. Ціна .75
Том III — 252 стор. Ціна .75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна 2.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир" в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений Ціна 7.50
МОЛИТОВНИК — „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00
НАПРЕСТОЛЬНА ЄВАНГЕЛІЯ — Ціна ... $125.00
ОКТОІХ — або Восьмигласник видання УГПЦК — 194 стор. Ціна 5.00
НОДІЇ ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Канонічна монографія — Митр. Іларіон — 384 стор. Ціна 1.50
ПОКАЯННИЙ ВЕЛИКИЙ КАНОН св. Андрея Критського — 68 стор. Ціна 1.00
ПОМІЖНИК ПОМЕРШИХ, для родин, 26 стор. Ціна .50
ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УГПЦК — 1955 — 136 стор. Ціна 2.00
ПРОТОКОЛ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УГПЦК — 1951 — 102 стор. Ціна .50
ПРОТОКОЛ СЬОМОГО СОБОРУ УГПЦК — 1935 — 90 стор. Ціна .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік — стор. 240. Ціна 1.00
РІДНА НИВА — Календар — за 1954 рік. Стор. 334. Ціна .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 206. Ціна .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1952 рік. Стор. 160. Ціна .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор. 160. Ціна .25
СЛУЖБИ БОЖІ, СТРАСНОГО ТИЖНЯ — (на мімеографі) — 46 стор. Ціна 2.00
СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик — 21 стор. Ціна 1.00
СЛУЖБА СВ. ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ — книжні українському — 18 стор. Ціна .75
СЛУЖЕБНИК — видання УАПЦ на еміграції — 189 стор. Ціна 3.00
СТАТУТ І ПРАВИЛА УГПЦК — 77 стор. Ціна .50
ТРЕБНИК. Частина I, в чорній оправі з золотими тисками, 340 стор. Ціна 6.50
ТРЕБНИК — Частина I., брошурований. 340 стор. Ціна 5.00
ТРИРАМЕННИЙ ХРЕСТ — історично-археологічна студія, з 41 малюнком. Митрополита Іларіона. Стор. 100. Ціна 1.00
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH — (Українці й їх Церква — в англійській мові) — о. П. Біон. 42 стор. Ціна .75
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 160 стор. Ціна .75
ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для академій — на нотах Прот. В. Слюзар. 13 стор. Ціна .75
ЧАРТЕР І СТАТУТ УГПЦК — 40 стор. Ціна .50
ЧУЖА РУКА, або хто нас рубінув (про унію) — Прот. о. В. Кудрик 208 стор Ціна .50
ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — д-р В. Антонович 110 стор. Ціна .50
ЯК ПРАВИТИ СВ. ЛІТУРГІЮ — Митрополит Іларіон — 48 стор. Ціна 2.00
ЯК ПОВОДИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 72 стор Ціна .25
"RAVENING WOLVES!" — by Monica Farrell (Хижі Вовки — в англійській мові). Ціна .50

Гроші й замовлення слати до:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ФАРМАЗОНИ

(Повість Юрія Федьковича)

Старшим украинцям "Фармазони" відомі, але треба щоб і молодші знали. Це гарна, цікава й повчальна повість.

Подія взята з галицького життя, але хіба ж воно не подібне до тутешнього? Люди всюди є людьми. Такі люди, як були там, є і тут, є такі громади. Один свідомі, другі менше свідомі, а треті ще менше. І тут є пянство, недбальство, нерозум, — отже така повість і для тутешнього життя має науку.

В ній показано, як розумний чоловік опанятав цілу розпиячену громаду і навчав людей розуму.

Вона показує, як розумних людей кожній громаді конче треба. Вони є мозком громади. Вони є очима, що можуть дальше бачити, ніж громада бачить. Вони є провідниками; а де є розумні провідники, там людям легше за ними поступати.

Село Срібнарів

Люди в Срібнарові були весільної, крайно розпиячені; та й не дивно, бо було там аж чотири корчми. І корчмарам дуже добре жилося, бо пияки радо їх підтримували. Думали, що село без тих корчем було б дуже нещасливе.

Але в селі було теж і кілька поважних господарів — розумних і тверезих, але не могли вони людей опанятати. Люди говорили: "Що вони знають? Нас — ціле село, а їх лиш кілька! Хіба всі ми дурні, а вони одні мудрі? Ми знаємо, що робимо. Ми не вчорашні!"

Такі були люди, таким був і війт (начальник громади) — Павло Дзюб. Він приходив до корчми перший, а виходив останній. А деколи в корчмі й заночував. Шинкар його дуже поважав і завжди давав горілки-сабашівки, а не тієї простої.

Таким був і громадський присяжний (поліцай) — Семен Сварливий, що за війтом нічє хвіст все позаду плентався. Хоче війт когось покарати, то Сварливий завжди випросить. Тому і люди йому дякують та не жалують доброго чоловіка почастувати. Але Сварливий сабашівки не вимагав, — він пив що попало, аби звалася горілкою, то вже й добре.

В неділю по Вечірні

Був гарний літній день, неділя, і на Вечірні в церкві були священик, дяк, паламар ,мельник Дмитро Складан, його жінка Анна і донька Катерина, Іван Правдарюк, а більше нікого. Другим людям правив "вечірню" шинкар в корчмі.

По Вечірні Складан зі своїми, і Правдарюк посідали під церковними піддашшям і про щось говорять, аж тут підходить до них незнайомий чоловік по військовому убраний, та й каже:

— Добрий вечір вам! Чи не Іван Правдарюк та Дмитро Складан, щоб здорові були?

— Щоб і ві здорові були, пане вояк! — відповіли йому. — А ви нас звідки знаєте?

— Та хіба ж ви мене не пізнали? — каже вояк.

— Не знаємо. А скажіть, то може будемо знати.

— Не знаєте... Я ж Василь, син покійного Петра Нестерюка. Вже чотирнадцять років як до війська мене забрали.

— То ви Петрів син?! — здивовано скрикнув Складан. — Хто б сказав, що з такого мізерного хлопця та такий вояк буде! Але правда... У війську не тримали вас над книжкою, так як то бувало покійний ваш батько (дай йому Боже царство небесне! — бо праведний був чоловік!), як то вин вас нераз над книжками мучив, що аж мені було жаль. Мучив він вас ніби якусь панську дитину, що ій треба багато вчитися.

— За те дай йому Боже легкий супокій, — каже Василь, — бо що я був би робив, коли б не вчився? У нас, як знаєте, був лише город, хата та обшаль поля, то як би я тепер жив? А то батько мінчив мене скільки міг, а в війську дали мене до жандармів (рід поліції), там навчився я ще більше, там не зле мені платили, отже я зложив собі гарний гріш. Тепер можу я коли купити, і хату побудувати, і гарно господарити.

— Який розумний був батько, таким і син вдався, — каже Правдарюк, — а твоя хата, синку, і город в добрім пошанівку. В хаті сидять бідний, але дуже гідний чоловік, а коли скажеш; то він зараз забереться.

— Ні, — говорить Василь, — коли він 14 літ доглядав моєї хати, то грів було б його з неї виганяти. Куди він піде? Хіба ж я на те вернувся, щоб людям лихо робити? Бідним треба помагати. А коли я нову хату собі збудую, то будемо разом мешкати. Там же і так є дві кімнати через сіни. Шкода ж бідних людей.

— А чи не знаєш, Анно, — каже Складан до жінки, — чи Запотічний в обох хатах сидить, чи лиш в одній?

— Лиш в одній, тату, — обізвалася донька його, Катерина, — у тій малій. Я туди ходила, бо мамі було треба. — Сказавши це, засоромилася і почервоніла як калина.

— Та чого так соромишся, — каже Анна, — то ж Василь, що тебе на руках носив та в книжках малюнки показував. Чи не памятаєш, як йому була чорнило на папір вилила?

— Та бо ви, мамо, все... — каже Катерина, ховаючись за матір, — ви все... — Та ще більше почервоніла.

— За ті збитки, — говорив Василь жартуючи, — вона мусить тепер мені господиною бути..

— Та не гнівайся, Васильо, — каже Складаниха, — я то така несмілива і соромлива вдалася, що годі сказати. Та я йду вечерю приготовити, а ти приходь і будеш у нас гостем.

— Прийду, — говорить Василь, — але хочу тут про дещо поговорити.

Василь розпитує про село

Анна пішла, а Василь сів собі й каже:

— Скажу я вам, що я нашого села не пізнав. Аж 14 літ я його не бачив! Яке воно нещасне! Що тут таке сталося? Страшнішого і поганішого села я в світі не бачив, хоч я по світі багато бував. А певне, що школи й тепер нема.

— Авже ж, що нема, — говорив Правдарюк. — Я скільки разів нагадував громаді про школу, але всі на мене як заревіли, ніби на ворога тяжкого. Кажуть: "Не дохіть, що податки великі, та ще й корчмарі нас обдирають, а йому ще школи забагається! Хіба на те, щоб професорам платити та дітям бекі забивати?! Ми коби гроші мали, а школи нам не треба!"

— То може дяк учить дітей, як колись? — питає Василь.

— Ой, "учить"! — аж крикнув Складан. — Адже він як день так ніч пяний. Було вже таке, що на Різдво почав у церкві співати "Христос Воскрес". Покійний Лука був чоловік поважний, праведний, то вчив, а тепер ніхто про науку й не згадає.

— А директець що на те? — питає Василь.

— Паньотець... Та скільки директець вже наговорювався, та що з того!? В очі люди потакують, а своє роблять. Кажуть: "На те паньотець, щоб говорив, а ми на те, щоб робили як знаємо. Ми ж не діти. Може воно було б інакше, коли б мали знакшого війта, а не пияка. В нього добрий лиш шинкар Мортко та писар Обдзіркевич. З ним він пє, а то і в коршмі переночує. От чому нема у нас гаразду.

— Хто ж тепер війтом? — питає Василь.

— Павло Дзюб. Ти його знаєш.

— Чому ж ні, — каже Василь. — Та хто ж такого ставить війтом, коли він і давно любив напиватися.

— То правда, — говорить Складан, — але давніше було ще півбіди. Та коли він завязався з шинкарем, та з писарем, то цілком зійшов на ніщо. Коршма та горілка на віщо його знели.

— Як же так? — завважує Василь, — Все ж чоловік має розум, і повинен щось думати.

— Та коли б у нього був розум, то думав би, — каже Складан. — Але який там у пяного розум? Йому море по коліна А ще як шинкар йому наговорить: "Нащо вам кого слухати? Нащо вам попа слухати? Хіба ви не господар? Хто вас має вчити? Хіба ви дитина?..." Такого він наговорить, і пияк цілком одурів.

— А чи не виганяє війт о 9-ій годині пиякив з коршми? — питає Василь.

— Такого в нас нема, — відповів Правдарюк. — Та і як міг би пияк пияків виганяти? Я колись про те згадував, то ще скільки нарікань було! Отже я плюнув на все і мовчу. Таке то в нас! — Але пора вже пізня, і час йти вечеряти, бо завтра робоча днина. Колись більше поговоримо.

І пішли.

(Далі буде)

Український театр в Галичині починається з 1864 року.

КОВЕРТКИ

для переведення церковної колекти

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала ковертки з відповідним написом, для ковертової системи переведення церковної колекти підчас Богослужень („на тацу").

Ця система полягає з тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в ковертках, на яких вписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й при кінці року видає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року зложив на тацу. Такою посвідкою членя можуть виказуватися при плаченню доходового податку.

Ціна ковертом така:

За тисячу (1000) ковертом—$8.50
За 500 ковертом — — — — 4.50
За 100 ковертом — — — — 1.00

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Комітет Українців Канади в своїм зверненні до премєра В. Британії Ідена, у звязку з недавною візитою Хрущова і Булганіна в Лондоні, писав: „За большевицьку окупацію прийшов терор і пересліду вання, що триває до нинішнього дня. Свобода релігії була знищена. Зруйновано Українську Православну Церкву, якої голову, Митрополита Йосифа Слипого з єпископами й священиками, насильно депортовано. Також знищ ли, або поморили, протестанські духовні".
(Пресові Вісті КУК. ч. 7-1956).

● Новий Модератор пресвітеріянської Церкви, д-р Ф. Дж. Стюарт, з таких причин виступив проти надання релігії в державних школах: „Школа є державною, а релігія в такою річчю, яка ніколи не повинна бути передана в руки державні." — Чи навчання релігії в державних школах конче має означати передання релігії в руки держави, про що багато людей мають зовсім іншу думку, каже д-р Стюарт.

● В цьому році буддисти відзначують 2500-ліття смерти основоположника буддизму— Будди (повне імя Готама Будда). В Азії є 150 мільйонів буддистів, а люда межами Азії 200 тисяч.

● В тоталітарській увязтській „Нашій Мети" в 9-го червня 1956 р., в редакційній статті „На чисті води", о. С. Гижа підрекслив, що Братство Українців Католиків (БУК) в організацію „типу Католицької Акції". — Так офіційно подано до відома, що БУК є церковною організацією. БУК є складовою організацією Комітету Українців Канади, в якому головна ціль, що кожночасний голова КУК-а має бути тільки з членів БУК-а. Треба додати, що БУК є не лише „типу Католицької Акції", а входить в схему Католицької Акції. „Наша Мета" ч. 86-1956 в статті „Католицька Акція і кооперація" дала завитку: „Під розвагу БУК у липні 1956 р.", і тут звертається до БУК як до одної з агенцій Католицької Акції.

● Цілий мусульманський світ 12 травня ц. р. відзначив своє велике свято Рамазан-Байрам. Щоб завоювати собі симпатії мусульманського світу, большевики репрезентували, що й в СССР мусульмани урочисто відсвяткували це свято і що там мусульмане мають нібито свободу релігії. Мусульмане у вільному світі деманскують цю большевицьку пропаганду, бо ісламу, як і кожній релігії, в СССР переслідування. — Мусульманське релігійне свято з'явилося причиною встановлення тому, що згідно з мусульманським звичаєм, в цьому місяці мусульмани вірше були ознайомлені світа на книга корану. Це свято кожного року по-новому зо-денні част.

● В парляментському часописі „Українець-ко" ч. 22-1956 д-р дм. Вучинський пише: „Здається нам що єдиний з світі Мадрит, помимо радіопередавання з Ватикану, дуже часто пригадує цьому народові його християнські традиції, а зокрема пригноблює релігійні тематиці які медалі з зображенні святи. Пригадаємо що робимо спеціальними статтями, які в більшості випадків базуються на Євангельському повчанні Христа". — А в той час „Християнський Вісник" в Віннінгу травень-червень 1956) за „Новим Шляхом" подає таку новинку: п. н. „Модерна інквізіція", де сказано, що еспанське міністерство інформацій недавно сконфіскувало понад 35 тисяч примірників Біблії видання Британського Біблійного Товариства як заборонену літературу, бо її видали не католики. — З того можна зробити висновок, що радіопередачі з Ватикану з Мадриту й Ватикану мають не християнський характер взагалі, а чисто католицький, з уніятою методою.

● Ізраїльська археологічна експедиція викрила під руїнами старинної жидівської твердині Массада арсенал зброї і складів харчів відомого в Біблії короля Ірода. Це твердиня була на скелях коло Мертвого моря.

● Православний патріярх з Істамбулу старається вплинути на уряд Греції, щоб він через Обединені Нації вимів на Туреччині, відділення в Істамбулі (Царгороді) околицю Фенер виключно для патріярхе, як екстериторіяльний особок, так як це має папа у Ватикані.

● Синод Англіканської Церкви в Онтерйо постановив, що жінкам не дозволяється брати участи в засіданнях Синоду і не вільно теж займати становищ у церковних організаціях.

РІЖНІ ВІСТІ

● У звязку з заплянованою поїздкою жидівських рабінів в Америки до СССР, Жидівський Робітничий Комітет, що є організацією американських трейдюніоністів жидів, пригадує, що від 1917 р. по нинішню твердиню, що в Росії і в сателітних державах уявлено або вбито жидівських рабінів, письменників, робітничих представників, і взагалі знищено жидівську інтелігенцію. Большевики чомусь не відповідали на ці закиди. — Видно, як твердо зацікавлюють жидівські робітники своїх духівників.

● Англійська влада на Кіпрі, повідомила, що в палаті грецького православного єпархіяльного єпископа з Патосу (на Кіпрі) англійська поліція знайшла 5 револьверів, з яких два були заладовані; один з них, як виявило дослідження, недавно був вжитий для терористичного смертельного замаху. — Хто цею зброєю користувався, влада ще не знає. Сам єпископ ще раніше втік був до Греції. Його палату опечатують.

Боротьба грека в англійцями на Кіпрі щораз більше загострюється.

● Жидівський рабін у Москві, С. М. Шліфер, 19 травня ц. р. офіційно заявив, що совєтський уряд має замір дати релігійні полегші жидам. Мають відкрити жидівську духовну семінарію, будуть окремі жидівські кошерні ресторана, а крамниці в жидівських дільницях продаватимуть кошерне мясо по звичайних цінах. — В Москві говорять, що урад відкриє жидівські театри й газети, але ці вістки покищо не мають урядового потвердження.

● У Львові 16 квітня ц. р. помер 78-літній український письменник і журналіст Петро Карманський. Свого часу він перебував у Канаді й Бразилії, де з католицького становища гостро виступав проти С. Петлюри. Під час визвольних змагань Української Народної Республіки разом з бельгійським священиком Бомом на власну руку назвязав політичні звязки з Ватиканом, щоб підтати Україну впливам Католицької Акції — проти волі українського уряду. — Останніми часами Карманський видав книжку, гостро виперу проти Ватикану.

● Агентство Юнайтед Пресс подібне, що 20. 5. 56. українські повстанці зірвали військовий потяг на лінії Львів-Київ, коло Шепетівки. МВД окружило повстанців, озброєних важкою зброєю.

● „Котідіано" — орган Католицької Акції в Італії повідомляє, що кардинал Мандеєн-ті живе в маленькому селі Фельсепетєн, у північній Угорщині, під поліційним наглядом.

● Аргентинський уряд, що в червні ц. р. здушив перонівське повстання в Аргентині, повідомив, що Перон дав наказ повстанцям напасти на столицю церкви.

● Агентство Юнайтед Пресс подав з Відня, що в областях Львова, Києва і Бердичева сильно пожвавилася діяльність „диверсійних груп".

● Французький часопис „Фраєс Суар" подав, що Хрущов домагається, щоб мож посмертно засудити Сталіна. Сталін, сказав Хрущов, був садистом-збоченцем. Берія перед смертю признався, що вербував до Сталінового гірему молодих жінок і юних нелітніх дівчаток, які потім в загадковий спосіб зникали. Сталін пострічав, а потім задушив свою молоду жінку Надежду Аллуєву, яка була проти масового винищування селян під час насильної колективізації.

● Після В. М. Молотова, якого усунено з поста міністра закордонних справ, прийшла черга на Кагановіча, — його усунено з становища міністра праці й заробітних платень.

● Католицька Акція керед уявити хоче заплянувати матеріяльно цілком закладання кредитових кооператив при парафіях („Наша Мета", ч. 56-1956. Стаття „Католицька Акція і кооперація (Під розвагу БУК з липня 1956 р.)".

● Княжна Марія Христина, донька голяндської королеви Юдіяни та її чоловіка князя Бернгарда з нашій-сліна. В 1948 р. один генерал порадив ки. Бернгардові взяти до лікування очей доньки одну 61-річну жінку Грету Гофмянс, яка має славу, що лікує при допомозі молитов. Одначе протягом 6 літ панї Гофмянс не вдалося уздоровити королівську доньку. Її батько, кн. Бернгард домагається, щоб спровадити доброго очного лікаря, а королева Юдіяна не хоче, бо вірить, що панї Гофмянс така вальоре її довіряє. А покищо панї Гофмянс має такий політичний вплив на королеву, що цим занепокоїлися голяндський уряд. Премієр Вілем Дрес і мін. Бернгард ведуть проти ті-ні Гофмянс кампанію, і це виключно непорозуміння між королевою та її чоловіком.

● Французький часопис „Фраєс Суар" приніс вістку, що Хрущов оскаржив Ворошилова і Маленкова в тому, що вони „нецицо теперішні стукають проти Сталіна, бож вони обидва мали найбільше довіря в нього.

● Тіто нібито став буде проти Москви. Здоровий розум вельо догадувався, що тут в-кась темна закулісова гра, бож Тіто не перестав бути комуністом. Одначе Захід безрезичини й похопно обсипав його мільйонами долярів і зброєю. А тепер стало ся це, що мало статися і що забуть було уяснювання о самого початку вельо Тіта: — Тіто поїхав тепер на 3 тижні до Москви. З цієї нагоди Жуков заявив: „Народи Советського Союзу і Югославії будуть йти нога в ногу... Коли б нас мусіли воювати, то будемо стояти плече-в-плече разом". Жуков сказав це тоді, коли Тіто підписував документи союзу з Москвою. — Значить, Тіто готов воювати проти Заходу тією зброєю, яку дістав від Заходу. Таке „далекозорість" деяких дипльомантів Заходу.

● Міністром закордонних справ СССР, на місці усуненого В. М Молотова, який плакав на похороні Сталіна, назначений Л. М. Шепілов-редактор „Правди".

● Уряд в Оттаві відмовив візи на приїзд до Канади „Української та чеської делегація, запрошених сюди комуністичними організаціями, з нагоди урочистостей 100-ліття І. Франка.

Заборона видана на тій підставі, що уряд не дає візи тим делегатам з СССР, що їх запрошують комуністичні середовища в Канаді. „Фри Пресс" у Вінніпегу з 20. ь. 56. підкреслює, що до комуністичних „обидвох організацій (Обєднання Українців Канадців та" Канадське Товариство для Культурних Зв'язків з Україною, — які запросили згадані делегації з СССР) є вдвоє наставлені більшість канадійців українського походження.

● З нагоди усунення Кагановича з поста міністра праці й платень і перенесення його на інше становище, англомовна преса у Вінніпегу при нагоді згадала про його жидівське походження, але в основному вважає його за . . . „українця". Видно, його неповноформований Захід вважає за „українців", коли лише про їх участь в проводі большевицької партії, а навіть часом висуває думку, що українці мабуть стоять у проводі СССР. — Кагановіч, це тесть Сталіна.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО . . .

● В Канаді у вересні 1955 р. було 3,712,000 осіб, що мають власні радіоапарати, а 1,496,000, що мають власні телевізійні апарати.

● Преса подає, що совєтська наукова експедиція знайшла в Грузії чоловіка, що живе 155 років. Він називається Ігор Корсов. Він вовсім здоровий і часами ще працює на колгоспних ланах. — В кріпкі смерти він дійсно довкаючовір-революційного" віку.

● Майже деякі американських компаній є такі: Теннесі Гез Трансмишон — 798 мільйонів долярів; Інтернейшонал Ютилітіс Корп. — 87 мільйонів. Кліф Морріссон, головний власник Транс-Кенеда Пайп Лайнс має 2 мільярди 285 мільйонів 250 тисяч дол. Щоб точно обрахувати його майно, філядельфійському адвокатові треба 4 роки часу. Фірма Джонерал Моторс в ЗДА в 1955 році кожного місяця мала 7 мільйонів дол. прибутку кожного дня. Самі бонуси для її провідників становили 95 мільйонів дол.

● Католицький журнал „Таберненл енд Пургатори" пише таке. „Папа є видимий Христос. Так як Христос є завжди присутнім у вівтарі, так само Христос є присутнім у папі, бож папа є справжнім Ісусом Христом, є другою Євхаристією". (За „Християнським Вісником", Вінніпег, травень-червень 1956).

● Князівство Монако, де володіє князь Ренье III, що в цьому році одружився з американською фільмовою зіркою Грейс Келлі — це країна, мешканці якої не платять податків та не мають обовязку військової служби. Грейс Келлі, ставши дружиною князя Монако, дістала ім'я Патриція Гранья.

● В Шавіньярі збудовано тепер перший у світі „молоко-провід"; з гір, де пасуться на полонинах корови, рурами, довжиною на 4 милі, будуть допроваджувати молоко до молочарського розподільного пункту.

● Цього року минає 700 років з часу заснування Львова.

● За квітень ц. р. в Онтеріо було 11,590 народин, а смертей 4,054. Від серцевих недуг померло найбільше, бо 1,468 осіб, від раку 592, від нещасливих випадків 262, а в інших причин 511 осіб.

● Як розростається Вінніпег, видно з того, що протягом 1955 року на 18,443 мешканців передмістя ків Кеплонеи прибуло 3,000 осіб, себто коло 15 процентів.

● Під час будування каналу Дунай-Чорне море в 1950 році знайдено на залізничній станції Мірча Вода, коло Констанци, камінь з слов'янським написом. Вчені встановили, що цей напис відноситься до походу українського князя Ігоря на Візантію в 943 році. — Москалі, як звичайно, все що відноситься до старої Київської Русі (України), вважають за „російське", тому й пишуть в совєтському журналі „Україна" за лютий 1956 р., що камінь з Мірчої Води — це пам'ятка „найдавнішого російського напису". — Ця загарбницька політика москалів кожному й без того відома. Але як з наукового боку представляється справа загадної пам'ятки в дійсності — покище годі сказати.

● Ігґгі Кротті, 9-літній хлопець з Ніофаундленді, внаслідок випадку з автом був непритомний 116 днів. Але в початках травня ц. р. він відзискав притомність і почав надальше нормально вчитися в школі.

● Українець з Галичини, проф. А. Княжинський, недавно повернувшись з совєтських невільничих таборів, дістався до Риму і там 28 березня ц. р. сказав також в цих таборах число вбиваїв далеко перевищує 10 мільйонів; з того самих українців є понад 52 відсотків, а 48 відсотків становлять інші національності; число москалів не перевищує 28 відсотків усіх вязнів, при тому московські вязні — це переважно криміналісти, а не політичні, щодо українців — це майже самі політичні заслані.

● Іван Франко переклав твір Шекспіра „Венеційський купець". Цей переклад ще й досі не надрукований. Зберігається він в архіві Франка ч. 654. Шекспіра перекладав теж П. Куліш, а І. Франко в рукописах Куліщових перекладів Шекспіра поробив багато зправок. Про це писала М. С. Шаповалова в статті „Про Франкові переклади Шекспіра". Франко переробив теж еспанську драму П. Кальдерона де ля Барка п. н. „Вийт вдзамейський".

Ця перерібка появилася друком щойно по 2-ій світовій війні в Збірнику Львівського Державного Університету. Том II. „Іван Франко". Статті і матеріяли. — „Фавст" Й. Гете у Франковому перекладі вийшов друком 1882 року. „Пригоди Дон Кіхота" — Франкова віршована перерібка з еспанської повісти Сервантеса, була виконана 1891 р.

● Атомову енергію добувають з уранію, що є дуже рідкісним і дорогим сирівцем, важливим доволі складної і тяжкої апаратури. — Тому то сенсацію викликали інформації одної з американських лябораторій, в яких сказано, що за 10 років атомову енергію можна буде добувати в такий елементі матеріялу, і то без труднощів, без дорогих апаратів-реакторів. Навіть із звичайної нафти можна буде добути більше тепла, ніж з уранію. Тоді атомова енергія буде дуже дешева, кожна людина буде нею користуватися; і тільки тоді почнеться справжня „атомова доба" людства.

● Футро з тюленя (фоки) є мрією кожної жінки, що любить пишно одягатися. Биткаюшнюю тюленя є Аляска, — там вони живуть над берегом моря, де вони тисячами витріваються до слабого полярного сонця.

Перед 45 роками Америка, Вел. Британія і Росія заключили договір про пляжове поділювання на тюлень, щоб їх зайво не винищувати. Отже молодих тюленів і самиць не вбивають. З того часу змеиилася загроза цілковитого винищення тюленів.

● У Франції з пластичних матеріяла (англ. „плястік") зробили дім. А тепер продукують „Кишенькові пивавни", що їх можна складати й розбирати за пару годин. У таку п...авильно вміщується 2,000 літрів води. Хто має свій город, той може мати в свою пивавню — за 1,600 франків.

● Американські вчені вважають, що за пару років будуть масово продаватися харчі, яких не буде потрібно класти до холодильника („фрижда"); за допомогою атомової енергії харчі будуть приготовляти так, що вони цілими місяцями зможуть лежати в теплі, і не втрачатимуть свого смаку та свіжости. Досліди зпавщв у цьому напрямі дають добрі висліди.

● Загарбавши Західну Україну по 2-ій світовій війні, Москва відділа Польщі Лемківщину — для масового заселення лемків з їньої предківської землі, а заселення їх поляками. Може дасть Бог — доля зміниться. А покищо існує загроза, що наші лемки можуть стати „гитими забутих пресюв". Тож тим більшої цінн набирає тепер для нас все, що досі про лемків написано. — Володимир Хилюк, це український письменник з Лемківщини; народився 15 липня 1843 р. в селі Верхомлі Великій (повіт Новий Санч). Помер 13 червня 1893 року в селі Літвин, повіт Дрогобич. В 1881-1887 роках вийшли в 4 томах його твори про Лемківщину. Там були повісті й оповідання: „Польський пан-трісут", „Руська доля", „Шибеничний вірш" та інші. Етнографічні праці про лемків В. Хилюк написав: „Весільні звичаї лемків" (1871 р.) і „Гумор у лемків" (1880 р.). Зміст „Руської доні" В. Хилюка передав у своїй перерібці Юліян Тарнавський п. з. „Лемківська доля" (Видання „Української Бібліотеки". Львів 1939 р.).

● В природі є таке також явище, що певний відсоток людей не хворіє на пошестні епідемічні) недуги. Це не тільки тому, що деякі відпорніший, але й з інших причин; наприклад, обгром обставин, заразливі бактерії недуги не мають силн вчепитися людини. Відомо, що висипний тиф ніколи не вчепиться людини, якщо перед тим його зарази не перейдуть через людську кухку, глисти, собак, свиней і т. п., та щойно від них мають силу перейти на людину.

● Совєтський письменник Льченко написав повість „Петербурзька осінь", — її темою є особа Тараса Шевченка. Як звичайно в Совєтах, цей твір тенденційний, витриманий в москвофільському дусі. Проф. Леонід Білецький, як може декому відомо, працював над повістю з життя Тараса Шевченка, але смерть не дозволила йому довести свій задум до кінця. — Поетка Наталя Лівинська-Холодна, авторка на городженої збірки віршів „Сім літер", недавно випустила друком свій твір „Шлях велетня" — життєпнсну розповідь про Т. Шевченка, ілюстровану, написану як повість.

● Директор Еф бі Ай, Едгар Гувер, на бенкеті „Бойс Клаб оф Америка"-сказав, що відомини в ЗДА коштують кожну американську родину перечно 500 долярів на рік. Тому що в ЗДА 1955 року було 48 мільйонів родин, то 1955 року Америку злочини коштували 24 більйони долярів, через арештованих 576 тисяч молодечих злочинців. В 1956 році кількість молодечих злочинців, хлопців і дівчат у віці 10-17 років, зросла на 11 відсотків вгорі-вгору до 1965 року.

ОШАВА, ОНТ.
З церковного життя Громади

Іванк.

Страсний Четвер. — Літургія Святого Василя Великого в Вечірню відбувався в церкві о 9.30 рано. Хоч це був робітний день, то в церкві було дуже велике число людей. Увечорі, о 7 годині правилися Страсті з читанням 12 Евангелій. Співав хор під дирігентурою П. Семченка. На цю Відправу зюшу прибуло багато людей, так що церква мабуж була повна.

Великна Пятниця. Цей день пройшов дуже святочно. Ще зрання Сестриці приготовляли квіти до Гробу Господнього, а Братчики приготовляли Гріб Господній. Коло 4 години наш парох о. Михайло Фик почав відправляти Вечірню. Під час Вечірні обхід з Плащеницею відбувся в церкві. Гріб Господній був дуже гарно прибраний квітами і світлом. Репортер з Ошавсько го часопису зробив знимку і й помістив в тім часописі в суботу вечером. Між іншим була новинка, що Православна Церква приготовляється до Великодня. Було сказано про значення різних Відправ, починаючи від Страсного Четверга аж до Великодня. В новинці було ясно вказано різницю між Юліянськими і Григоріянськими календарями, і як Православлана Церква визначоне свій Великдень.

Страсна Субота. Службова Божа Св. Василя Великого з Вечірнею. По обіді парох був зайнятий свяченнм Пасок по хатах. Починаючи від Великої Пятниці, після Вінсоу Плащениці було заряджено, що по черзі хтось мусів перебувати коло Гробу Господнього. Звичайно бувае, що люди приходять до Плащениці і сидять через якись час. Цього року велике число людей відвідало Гріб Господній в церкві св. Івана.

Великдень. Рік-річно встановлено в нашій громаді, щоб Відправу починати о 4 годині рано. Так було і цього року. Полуночнпця почалася точно с 4 години. Коли треба було виходити на Обхід навколо церкви, почався дощ. Отже Обхід був зроблений в церкві.

Не зважаючи на злиняний дощ, людей було дуже багато. Великодня Утреня і Служба Божа відбулися дуже величаво й святочно. Тому що падав дощ, Паски на дворі не були свячені; як це звичайно бувае, відбулося це в церковній залі. Наш парох зробив дуже гарний порядок під час виходу з процесією до залі. Насамперед вийшов чоловік з хрестом, за ним люди в хоругвами, дівчата в обрядом, священик, хористи, а дальше — всі люди співаючи „Христос Воскрес".

В залі поставлено столи, і за хвилину були розложені на них Паски з свячанки. Після свячения Пасок парох побажав усім Веселих Свят і відспівано хрест. Перед столом коло дверей, вітався в кожним і давав цілувати хрест. Це зробило дуже приємне враження на всіх. Було це коло год. 7.30.

У Святий Понеділок і второк було відслужено Службу Божу при пожвавленим числі людей.

В суботу 12 травня була відслужена Служба Божа в рік смерти бл. п. Анастазії Магалюшин. Були присутні Іван Стезик (зять) з родиною і Павло Вибіранний (зять) з родиною та й дуже велике число людей. Після Відправи відбувся обід в домі Івана Стезика. По обіді о. парох сказав коротку чромову про значення того дня. Іван Тимочко мав коротку промову, і зробив заклик до збірки на церкву. Збірка принесла $56.50. З цієї суми було призначено $8.00 на „Вістник".

Спис жертв о дяциїв: по $10.00: І. Стезик, І. Гарь, П. Вибіранний; по $5.00: Г. Цимбалюк; по $2.00: свящ. М. Фик, С. Гринаї; по $1.50: П. Семченко.

По $1.00: М. Цалин, Марія Китела. Г. Василів, Ю. Рос, М. Балюк, М. Мурин, О. Мага, М. Шалий, С. Сіфора, П. Підверубецький, І. Тимочко, В. Шевчук, М. Купаївський, А. Сенюк.

Іван Стезик подякував усім, що так численно зійшлися вшанувати той день.

Томина Неділя. Під час Служби Божої о. парох відчитав членів-піонерів, що відійшли у вічність з громади св. Івана, і відправив Панахиду. На одному поконтаюся сільони з очей в той момент. По Службі Божій о. парох запросив присутніх на Спільне Свячене. На чолі з о. парохом і процесією люди зайшли до церковної залі. На столах ще були розложені страви, що їх тут посвячено. Обід був смачний, всі весело розмовляли.

Після обіду голова громади привітав усіх і побажав їм щастя та здоровля та попросив о. пароха до слова. Свящ. М. Фік подякував Сестрицям за приготовлення обіду і всім, що свячували той день. Він зробив звозки до збірки. Після нього говорили Василь Гриців, Петро Савчук з Торонта, Михайло Карпик, учитель з Манітоби, і Гр. Удол, студент-теолюг з Колегії св. Андрея у Вінніпегу. Всі промовці говорили дуже гарно і до тема.

Дмитро Недошитко говорив про збірку на Писанку для залишенців в Европі. Голова Сестрицтва, Юлія Підверубецька, прилюдно передала чек на суму $500.00 до церковної каси.

Концерт в честь Матері. Програму на це свято підготовив П. Семченко з дітьми. Не буду вичислювати всіх точок, але всі виступи дітей — співи і деклямації — були добрі.

При кінці програми було вшановано найстаршу Маму в залі. Нею була Анастезія Магнала. Їй вручено букет живих квітів.

Кореспондент.

ТАКИХ МАЛО

Дня 12 травня 1956 року в Укр. Народнім Домі в Калмар, Альберта відбулася гостина для п. Петра Борка, що тепер перебуває в Едмонтоні.

Гостину приготовлено місце ве Жіноче Товариство, а приготовленням займався п. Стефан Олексишй, що є близьким знайомим Юбіляра.

Сам п. Борко проходить з села Лази, Ярославського повіту. До Канади приїхав 28 років тому, і за весь час свого побуту є в наших організаціях.

Протягом кількох років працював як господар в інституті М. Грушевського в Едмонтоні, а його відданість для цієї інституції можна бачити з того, що як в Калмар між своїми садна бараболі і літом їх обробляв, щоб інститут коштував дешевше утримування студентів.

операцію, яку перевів д-р Го-

Недавно перебував тяжку лубшький, і хоча його вік вже повавний, 73 роки, він тепер вже здоровий.

З близької родини тут в Канаді має сина, що фармерує в околиці, Торчлід і належить до Укр. Прав. Церкви, а дружина і три дочки в зрано, яких він старався спровадити до Канади, та друга світова війна перешкодила, а тепер через залізну куртину годі це зробити.

На цій гостині було багато гостей, його знайомих, а п. Стефан Олексшй, як господар цього прийняття, гідно й перепровадив.

Головними промовцями були п. Іван Захарко, Петро Перащук і пані Кратка, яка говорила, що ще мала честь бути навіть на весіллі Петра в Лазах.

Гості, провівши весело час на забаві, не забули і зложити жертву на православний „Вістник", якого п. Борко є стапим читачем, в сумі $12.05.

Вже пізна була година, як гості розходилися додому, бажаючи п. Боркові прожити ще много-много літ.

Знайомий.

ОШАВА, ОНТ.
З хрестин на „Вістник"

На хрестинах Миколая, сина Бориса й Ірини Хоменко в Ошаві, Онт., була переведена збірка на пресовий фонд „Вістника".

Слідуючі жертвували: По 1 дол.: П. Семченко, М. Петровський, Ів. Тимочко, Ст. Рожок. 25 ц. Ген. Лясицький. Разом на суму 4.25 дол.

Жертводавцям щира подяка, родичам і новоохрещеному многих літ зрокнтя.

Присутний.

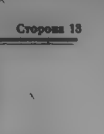

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ
ВАСИЛЬ ГУЦУЛЯК

Ванкувер. — Дня 13 квітня ц. р. помер нагло на удар серця на 66 році життя добре знайомий у Вінніпегу і в Ванкувері Василь Гуцуляк. Походив родом з села Сокирниці, повіт Гусятин, Західна Україна. До Канади приїхав в році 1910 і осів на ярах на передмістю Вінніпегу, де довгі роки плекав городину аж до 1939 року.

Будучи коло Вінніпегу, став членом Тов. Взаїмна Поміч в році 1932. Був дуже працьовитим та щирим громадянином, добрим і пильним членом Тов. Взаїмна Поміч і довголітнім касієром у відділі ч. 20 у Ванкувері. При будові церкви причинився дуже багато і при церковній громаді був дуже добрим господарем довший час.

В понеділок 16 квітня в похоронній заведенню відслужив Всеч. о. Симчич Панахиду по покійнім, а 17 квітня перенесено його тіло до церкви, де при великій числі відправ нап парох відслужив Похоронну Відправу і виголосив відповідну промовидь про покійного. Похоронам займався заряд 20 відділу Тов. Взаїмна Поміч у Ванкувері. Домовину несли члени Взаїмної Помочі з відзнаками. Поважне число членства всіх уступлень віддало останню прислугу покійному за його заслуги. Похороненого його тіло на найкращим цвинтарі „Форест Лон Меморіял". Надгробну промову виголосив голова 20 відділу В. Кийгинський.

По похороні відбувся поминальний обід в залі Народного Дому. Під час обіду споминали коротко добрі сторони про заслуги покійного: гр. І. Грабчак від Тов. Народний Дім, проф. М. Гуцуляк, що пізнав покійного як щирого громадянина, який, на жаль, у нас замало; Всеч. о. Симчич говорив про значення такого обіду поминального; П. Мельничук від Тов. Взаїмна Поміч згадав між иншим, що покійний понад все був прихильним членом Тов. Взаїмна Поміч і так перейнався цим товариством, що за життя висловив бажання, щоб по-

го похоронили з відзнакою на грудях. Його бажання спов-нилися.

Покійний полишив у смутку свою дорогу дружину Анну, три замужні дочки й 4 внуків. Він був довголітнім передплатником „Українського Голосу" та „Вістника".

На закупи гром. ІІ. М. зібрано на Невінчаний вінець $55.26, які розділено як слідує: на пресовий фонд „Українського Голосу" $15.00, на пресовий фонд „Вістника" $15.00 і на Комітет в нашій церкві $25.00. До зібраної суми дружина покійного додала $50.00 на місцевий Комітет.

На цім місці в імені пані А. Гуцуляк і родини складаю найщирішу подяку Зарядові Тов. Взаїмна Поміч за їх величну поміч в час нашого горя. Спеціальна подяка за вінці від Тов. Взаїмна Поміч, Тов. Народний Дім і Громаді. Вселюдську о. Симчичеві за його щирі слова, висловлені під час Похоронної Відправи. Членам зарядчикам, що несли домовину. Всім жертводавцям, що відзначили дуже прихильно до збірки на Невінчаний Вінець, та всім тим, що чим будь причинилися до улегшення нашого горя. Всім Вам велике щире спасибі, а покійному Вічна Пам'ять!

-П. Мельничук.

МИХАЙЛО МАРАК

Гілберт Плейнс, Ман. — Дня 13-го травня ц. р. упокоївся в шпиталі Гілберт Плейнс, Ман., Михайло Марак, прийнявши перед тим 26-го квітня Найсвятші Тайни в повній свідомості, що приходить хвилина покинути цей світ, в надії на життя вічне.

Він народився 1869 року в селі Котівка, Гусятинського повіту, в Зах. Україні. Там одружився з Софією Савицькою з сусіднього села Оринівці, і 55 років тому рішились вони покинути рідний край та прибули до Канади, осівши тут фарму в Гімлі, Ман.

Виховали на гідних православних християн і свідомих українців 3-ох синів і 4-ох дочок. Найстарша з дочок, Анастасія, одружена з Мих Гавриляшином, проживає на фармі в Гілберт Плейнс. До них переїбрався доживати віку Мих. Марак перед 6-ма літами з дружиною своєю дружиною; перша його дружина померла в Гімлей, Ман., 1929 року. Перед 3 роками ві повдовів вдруге, а тепер прийшлось і йому совсому коло найстаршої своєї дочки замкнути навіки очі і скласти назавсет свої мозолисті руки на вічний спочинок. В Порт Артур, Онт., пожи-вають дочки Анна Бонгіда і Павлина Сизюк, а в Торонті, Онт., сини Семен, Михайло і Григорій, як також дочка Тетяна Литвин. Покійного оплакують сестра дітей має 24 внуки і 29 правнуків.

При Заупокійній Службі Бо-жім 17-го травня, яку відслу-жив о. І. Мигас при помочі Дяка Гавриляшина і о. Шкра-ба, згадав о. парох і про тепе-вишучий вінець для покійного Михайла. Зарядчики склали присутня в дол. і 10 ц., з чого 6 дол. на згодою родини призначено на „Вістник", якому церковну га-зету.

Вічна Тобі память, Брате наш, нехай Милосердний Бог дарує Тобі щасливе життя там, де всі праведні спочивають!

Свящ. Ів. Мигас.

АННА КВАСНИЦЯ

Вакав, Саск. — Дня 7 червня ц. р. померла в міському шпиталі у Вакав Анна Квасниця, прожившии 81 років. Покійна народилася в селі Кулівці біля Чернівець на Буковині і там теж пройшла до 1901 року. В цьому році, разом зо своїм чоловіком Прокопом, переїздить до Канади і тут спершу перебуває в околицях Вакав, а потім постійно живе на фармі біля містечка Рейнард. В цьому теж містечку покійна по смерті свого чоловіка в 1950 р., дожила віку.

Покійна Анна була примірною християнкою і належала до членів-основників Церковної Громади св. Арх. Михайла б. Вакав. Своєю лагідною і привітною вдачею покійна придбала собі багато приятелів протягом свого життя та оставила по собі добру славу.

Похоронне Богослужіння відслужив о. Ю. Ференсів 9-го червня ц. р. в місцевій церкві св. Арх. Михайла. При Послідньому Цілуванні учасники по-хорону склали 15 дол. на Не-вінчуний вінець і з цієї суми призначено 10 дол. на прес. фонд „Вістника", а 5 дол. на Катедру Пресв. Трійці у Вінніпегу.

По покійній залишилися 2 сини і 4 доньки.

Вічна Їй Память!

о. Ю. Ф.

ПЕТРО АНТОНІЙКА

Вінніпег, — Дня 27 квітня ц. р. упокоївся Петро Антонійка, родом із села Чегор-коло Чернівець на Буковині. Покійний прожив не повних 59 років. Одружений не був. Займався продажем реальної-стей, через що мав широкі знайомства у Вінніпегу. До Канади прибув молодим хлоп-ком 1909 року. Останні 32 ро-ки свого життя покійний про-жив у родині своєї сестри Ва-сильки і швагра Василя Та-ских, де був толстованій як член сім'ї. Смерть спіткала не-сподівано і обірвала смутком родину п-ва Таских. Покій-ний залишив по собі братів Василя й Івана та сестру Єлену Андрейчук.

Похорон, якім зайнялися п-во Таскі, відбувся 1-го тра-вня з церкви св. Михайла в Вінніпегу під проводом о. С. Геруса. Співали дяки П. Ка-лушка й П. Бойчук. Тіло спо-чило на цвинтарі Всіх Святих.

Рідня, краяни, приятелі й знайомі на прощання склали на Невінчуний вінок пожйбно-му $49.43, які призначено на місцеву церкву. Крім того, по закінченні похорону, на по-мінальним обідом, виданим п. Таскими, присутні склали $37.65, з яких $25.00 призна-чено для Колегії св. Андрея в Вінніпегу, $6.65 на „Вістник" і $6.00- на „Український Го-лос".

Збірку перевела п. В. Горак, голова Жіночого т-ва ім. О. Кобилянської, зі своєї квіт-кірюю п. Гладій.

Вічна память спочилому.

Учасник похорону.

ЗБІРКА

в час! Першого Епархіяльно-го З'їзду У.Г.П. Церкви в Едмонтоні, Алта. 13-го квітня, 1956 р.

По $25.00:

У.П.Г. Торобі, Алта.

По $20.00:

У.П.Г. Ванкувер, Б. К.

По $15.00:

У.П.Г. Вернон, Б. К.

По $10.00:

Мітр. Є. Грицина, Едвонтон, Н. Гричук, Едмонтон, Вас. Русиик, Едмонтон, У. П. Г. Келгарі, Алта, У. П. Г. Вегревиль, Алта, У. П. Г. Давнин, Алта; У. П. Г. Стрий, Алта., У. П. Г. Андрю, Алта., У. П. Г. Ту Гилс, Алта., У. П. Г. Спеден, Алта., У. П. Г. Редвей, Алта., У. П. Г. Восетка, Алта., У. П. Г. Смокі Лейк, Алта., У. П. Г. Летбридж, Алта., У. П. Г. Редвотер, Алта., У. Г. П. Калмар, Алта., і Ф. Магера — Вілліямдоя, Алта.

По $5.00:

У. П. Г. Ворспайт, Алта., Ів. Васильк, Редватер, Алта., Василь Дучак, Вернон, Б. К. Вас. Котицин, Мирнам, Алта., М. Давчук, Вас. Кучерський, Вернон, Б. К., Ів. Василинка, Егрімонт, Алта. Ів. Чижевський, Вернон, Б. К., Н. Байдала, Вегревил. Алта., П. Онищук, Ф. Бойко, Едмонтон, Алта., Дм. Венгер, Редвей, Алта., Теклі Куриш, Едвонтон, Кичарикевич, Гленлок, С. Мончод. Калмар, Ад. Котицин. Ту Гилс, УПГ. Калвин, Алта., і Н. Беднарський, Мирнам, Алта.

о. Є. Гриціна.

ПИСАНКА — 1956.

Збірка Прот. К. Желїківення.

Келгарі, Алта. По 5 дол.: П. Ф. Кобильник, О. І. Йонг, М. Сулей. І. П. Світик $3.00. По 2 дол.: В. Грицюк (Колеєсестол), П. Підлісничий, К. Комар, А. Кіпінь, О. Кипесник, п-во Ло-зовий П. Бідний В. І. Сви-тик, Ві Ревнич, І Антоніпник, І Сидорчик, Г. Комаринський.

По 1 дол.: А. Копотюк, М. Польчий, пані К. Сидоркова, М. Сидитюк, П. Кочерба, А. Кочерба, Ніна Стогрій, А. По-мосюк, М. Варсо, І. Ковадь, К. Ксьонзкина, Р. Стефанчук, Д. Олексюк, І. Мартинюк, І. Чернушенко, Р. Курчаба, В. Сидорук, К. Мончаковський, Г. Филипчук, пані Мельничук, І. Ганус, К. Бондюк, М. Соло-тинська, Р. Спицький, П. Васильничук, В. Сидорчук, Г. Дутчак, Ю. Строган, А. Г. Фе-рейюк, М. Ковыль, С. Копоть, А. Чиль, М. Козелюк, С. Ли-сейко, І. Семків, В. Бідник і Н. Н. Дрібними 50 ц. Разом 79.50 дол.

Збірка Прот. Т. Кисілюка.

Лондон, Онт. По 2 дол.: С. Рабошпак, М. Кваш, П. Дро-бійко, По 1 дол.: П. Мишенко, П. Фиченко, І. Федоренко, А. Іванчук, І. Чайковський, П. Поліщук, Я Сосов, В. Дрябенко, Г. Бабенко, В. Педенко, М. Педенко, Ф. Винник, Б. Я-ревченко, А. Співак, В. Та-щюк, М. Співак, В. Красновольсь-кий, Г. Каминський, М. За-лізняк. Дрібними 6.10. Разом 31.10 дол.

Збірка Прот. Е. Чижа.

Содборі, Онт. Прот. Е. Чи-жів, Пелагія Максименко, П. Мухин, по 2 дол. По 1 дол.: Я. Запарнюк, М. Скоморо-хівський, Ф. Озінковський, П. Бурик, О. Мельничук, М. Ти-хончук, О. Кравченко, М. Че-кали, І. Адамович, В. Васи-ленко, Дора Цьотка, І. Бов-шар, К. Довга, М. Боруня, І. Марунчак, П. Слєпченин. Дріб-ними 20 ц. Разом 22.20 дол.

Писанка від громади Вонда, Саск. М. Капшіла 2 дол. По 1 дол.: Д. Боенько, Ф. Магус, І. Боенько, І. Лесько, М. Лесь-ко, М. Сопотник, Н. Гриців, М. Холодинок, Анна Магус, І. Дзендзель, П. Сливка, Н. Шу-тяк, Д. Китвіла, О. Малько, Г. Малько. Разом 16 дол.

Збірка о. Е. Приступи.

Айтуна, Саск. І. Чайка 2 дол. По 1 дол.: Ю. Гребенюк, А. Татарин, М. Березюк, М. Ка-линчук, В. Кривий, І. Сисю-нюк, П. Базюк, О. Лисий, І. Козій, І. Деркач, В. Сисюнюк, В. Сисюнюк, (два Сисюнюки прим. М. Б.) О. Чорний, В. Мандзюк. М. І. Базюк. Н. Ва-варук, І. В. Павлюст, П. Крушельницький. Ф. Крушель-ницький. Разом 21 дол.

Мелвил, Саск. М. Григорчук 5 дол. п. Кончук 2 дол. По 1 дол.: В. Семюк, В. Галик, Ю. Петрів, Ф. Вівчар, Г. Сав-чин, П. Гелютів, І. К. Жетарук, Н. Гудій, В. А. Галик, Н. Пань-ків, І. Костянтин, М. Козакевич, А. Т. Сегтар. М. Козакевич, Ю. Вівчак, П. Вівчар, В. Копцюк, К. Юзик, П. Іванов. Дрібними 25 ц. Разом 26.25 дол.

Гудів, Саск. По 1 дол.: І. Олійник, В. Парфенюк, Н. Ко-завекич, Н. Онищак. Ю. Па-тинник, І. Вирста, П. Бешко, В. Григорів. М. Думка. Р. Він-тоник. І. Ю. Любий. В. Пань-ків, Ф. Богай, П. Козій, І. Пань-ків. В. Скоробогач. Дрібни-ми 50 ц. Разом 18.50 дол.

Табор, Саск. По 1 дол.: Ю. Лепенюк, Н. Пилипів А. Пи-пат М. Колачик, І. Наумець, Т. Харищ, В. Думанський, Г. Павло Ковальчук, Скорба-ро, Онт. 2 дол.

Збірка о. Ю. Ференсіва.

Рідкайна, Саск. Н. Олійник 1 Ф. Катрусяк по 5 дол. По 2 дол.: М. Г. Анюка, Ю. Шупи-нюк, І. Содинюк. По 1 дол.: П. Анастевич, О. Корпус, В Юзик, Н. Марчук, Н Масинюк, В. Весєловський, С. Маслюк, М. Сирник, П. Чіз, М. Грего-рі, Г. Лужецький, С. Онишко, В. Бойчук, П. Андрійчук, Н. Шевчук, І. Росс, В. Яловега, П. Тупкалюк, О. Пасєпі, П. Па-трилюк, І. Середюк. І. Ю. Ку-шнір, С. Стахинський, Б. Зен-чишин, Н. Бучковський, Г. Кортан, М. Кириляк, В. Ко-ланай, В. Мудрий, В. Зелуць-кий, І. Зеленшин, Н. Н. Дріб-ними 75 ц. Разом 48.75 дол.

Прідейт. Саск. Н. Н. 20 дол. 1 дол.: О. Пагничук. О. Гізен. Ф. Скоробогач. Ю. Товстий М. Галик. К. Книч. А. Флик І. Пагничук. Ф. Чепиги чий І. Т. Рябчик І. Флик. І Чо-нецький, М. Козловський, С Бараш. Дріб. 70 ц. Разом 34.70 долярів.

Мус-Джо, Саск. М. Тополя 2 дол. По 1 дол.: В. Сезний, М. Слозар, П. Макарчук, В. Ши-пелик, В. Нестор, М. Кошман, В. Бодначук, І. Я. Фурик, С. Гальчик, С. Калитюк, І. Г. На-заренчук, Е. В. Ягольницький, С. Нализайко, І. Бобик, К. Бокик, М. Сопик, Г. Васьлиш-ин. Дріб. 25 ц. Разом 20.25 долярів.

Збірка о. С. Гуцуляка

Вернон, Б. К. Василь Мигак 5 дол. Йосиф Мазер 4 дол. По 2 дол.: П. Лучак, В. Ам-бросій, Г. Приходко, Я. Ми-китюк, Б. Хапасюк, П. Мілаш-ин, С. Никифорук, Л. Бобицький, Т. Брічка, Є. Бригеда, Н. Н., Н. Н.

По 1 дол.: В. Ворончак, Т. Ярема, А. Романк, В. Винничук, С. Б. Никитюк, В. Черпик, І. Чижевський, Г. Шпитіт, Д. Поповичі, Н. Олинюк, І. Па-вальчин, А. Скорець, О. Бри-чук, І. Теплицький, П. Васи-

п. С. Клапоушак, директор Оселі.

"Зелений Гай"

Українська Православна Оселя у Вакав, Саск

п-ні А. Клапоушак, учителька.

о. В. Слюзар, куховний настоятель 1-го курсу

о. С. Зузяк, куховний настоятель 2-го курсу.

Діточі курси для хлопців і дівчат, віком від 9 до 15 літ, в Оселі „ЗЕЛЕНИЙ ГАЙ" у Вакав, Саск., в днях:

І-ий курс — від 15 липня до 27 липня 1956

ІІ-ий курс — від 29 липня до 10 серпня 1956

Оплати за курс — $15.00 від дитини.

УКРАЇНСЬКІ БАТЬКИ!

Які заходи робите Ви для своїх дітей? Може і Ви бажаєте, щоб Ваша дитина добре відпочила і чогось навчилася в Оселі „ЗЕЛЕНИЙ ГАЙ". Дайте своїй дитині можливість ТЕПЕР бути Вам вдячною в БУДУЧНОСТІ!

ЗА УПРАВУ ОСЕЛІ:

В. Гаук, голова.

В. Романович, секретар.
1813 Central Ave., Prince Albert, Sask.

ЗА ШКІЛЬНИЙ КОМІТЕТ:

П-ні Ф. Михайленко, голова.

о. В. Слюзар, секретар,
320 Tenth Street, Saskatoon, Sask.

лих, М. Сдобоздня, С. Рябінський, П. Третик, А. Михайловський, Д. Пісецький, І. Остафійчук, І. Говірко, В. Кучерський, Н. Теслик, В. Лучак, П. Дубець, Т. Пушкарейко, Т. Іваничук, І. Кучер, В. Шамо, М. Лучак, І. Олійник, А. Сокол, В. Гаєкман, Н. Кучуран, В. Гаврилюк, І. Деделюй, В. Мойсюк, Ф. Чипижук, В. Ластівка, А. Лучак, Л. Дашлевий, Ю. Гаєкман, Н. Білик, Марія Вігнан, Д. Мазій, М. Михайлюк, Ф. Бобровник, Я. Міськів, Марія Ірічук, Параска Іваничук, Н. Юзик, І. Чобатар, Г. Петришин, О. Мажиц, І. Шипет, І. Коцан, І. Лучак, М. Васьщишин, Н. Красуцький, І. Юзек і четвери Н. Н. Дрібнень 8.40 дол. Разом 106.40 дол.

Збірка о. Л. В. Дячини
Йорктон, Саск. — збірка на тацу 40 дол.

Горлиц, Саск. По 1 дол.: Анна Паньчук, Н. Козушка, В. Дрозд, К. І. Филипчук, І. Кошман, А. А. Загарія, І. Томек, П. І. Станішний, Г. Гаврилюк, М. Мігайчук. Дрібними 9.55. Разом 19.55 дол.

Вроктон, Саск. По 1 дол.: В. Кузик, І. Трофаненко, Г. Гарасим, Н. Трофаненко, А. Рурак, В. Трофаненко, Г. А. Трофаненко, Г. А. Трофаненко, Д. Камінський, Г. К. Ілащук, Н. Трофаненко, А. Шимко, Ф. Стецик, В. Василюнок, Л. Мартинюк. Дрібними 1.60. Разом 15.60 дол.

Мазепа, Саск. По 1 дол.: Н. Малінський, І. В. Святницький, А. Ягольницький, І. Король С. Маковський, С. Гуляк, А. В. Ковалишин, І. Ягольницький, М. Ягольницький, С. Путерія. Дрібними 1.75. Разом 11.75 дол.

Райн, Саск. По 1 дол.: У. Гуляк, П. Ойстрик, Н. Малінський, П. Гуляк, Клавдія Малінська, Алвіна Гуляк, С. Н. Малінський, І. Кадицук. Дрібними 2.75. Разом 9.75 дол.

Кадер, Саск. По 1 дол.: Н. Прокопець, П. К. Мартинюк, В. М. Мантіщ, Єлисавета Славдуяк. Дрібними 3.05. Разом 7.05 дол.

Порядки Богослужень:
КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
1175 Main Street
Winnipeg 4, Man.
Порядок Богослужень:
Вечірні о годині 7.30 вечора.
Утреня о годині 9.00 рано.
Служби Божі 10.00 год. рано.
(Годзини подані за мілітерськими часом)
Вечірні відправляються кождого дня Великого Посту.
Утреня й Служби Божі кожної неділі й на всі Свята.
Парох — о. М. Юрківський
Телефон — 56.5373

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Толстой
7. Субота. Івана Хрест. — Пембіна (храм)
12. Четвер. Петра й Павла—Арбакка (храм)
14. Субота. Юбілей Опутської Церкви — Гардентон
15. Неділя. Митрополичча Вівітація (центра) — Гардентон
22. Неділя — Роза
29. Неділя — Толстой
Адреса: Толстой, Ман.

ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
ЛИПЕНЬ.
1 Неділя — Кенора — Попілар Парк — Транскона.
7 Субота Різдво св. Івана Хрестителя — Стед (храм).
8. Неділя — Су Лукаст — Лідгвін.
15. Неділя — Тандал храм) — Кенора, Транскона.
22. Неділя — Дафрост — Паллардфілд.
29 Неділя — Кенора (храм) — Сунрайзат (храм) — Бонар.
Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді,
7-Ст. Джонс ева., Вінніпег 4.
Телефон: 56-3033

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя. Всіх Святих — Медов Лейк (храм).
4. Неділя — Рейфілд (о. Верещук)
7. Субота. Різдво Івана Хрест. — На Писаницях (тишок).
8. Неділя — Норт Бетафорд (храм)
12. Четвер. Ап. Петра й Павла — Глезаїн (храм).
13. Четвер. Ап. Петра й Павла — На Бізнаках.
15. Неділя — Кіндер (храм) і Кенко.
22. Неділя — Данбіген (храм)
28. Субота Св. Володимира Вел. — Гефорд.
29. Неділя Рейфіда (храм).
УВАГА: Проситься вірних взяти численну участь в храмових святах сусідніх громад, як також прибуття громадою від. Архиерейську Візитацію до Вегіна — дня 22-го липня.
Адреса: Box 163. Гефорд, Саск.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Тафпед (храм)
7. Суб. Івана Хр. — Кутровський
8. Неділя — Шіго, місто
12. Четв. Петра й Павла — Мельвіна (храм)
15. Неділя — Тіфор, місто
22. Неділя — Вест Бруч
29. Неділя — Ешер
Адреса: Шіго, Саск. Box 52. Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ЛИПЕНЬ:
1 Нед. — Вінкарт (храм)
7 Суб Із. Хрест. — „За рікою".
8 Неділя — Інсінер, місто
12. Чет. Петра й Павла — Інсінер — Гайвей (храм)
15. Неділя — Фоны Лейк (храм)
22. Неділя — Вінкарт
23. Суб. Возод. Вел. — „Льорн" (Лісепкс)
29. Неділя — Шіго, подуд.
Адреса: Шіго, Саск., Box 52. Тел. 21.

о. ПЕТРО БЛАЖУК
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Бергез (храм)
7. Субота. Івана Хрест. — Варгед
8. Неділя — Вейлакчук (храм)
12. Четвер. Петра й Павла — Сіба Біч (храм)
15. Неділя — Атабаска (храм)
22. Неділя — Ричмонд Парк
28. Субота. Володимира Вел. — Вестак (храм)
29. Неділя — Сіба Біч.
Адреса: 9650—73 авеню, Едмонтон
Телефон 33263

о. С. ГРЕБЕНЮКА
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Шіпмен (храм)
7. Різдво Із. Хрест. — Вірдель (храм)
8. Неділя — Керрет Ривер
12. Св. ап. Петра й Павла — Гленбічук (храм)
15. Неділя — Поінс Альберт
22. Неділя — Поінс Альберт
29 Неділя — Семборг
Адреса: 554-7 Ст Р Поінс Альберт

о. П. САНЬВИЧА
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Беніс
7 Субота Різдво Івана Хрест — Роспект (храм)
8. Неділя — Сисокі Лейк
15. Неділя — Спедел-Гарпе Лейк. Соборне полече Богослужения.
22. Неділя — Стоні. о. Куліш
23. Неділя — Вільмі.
28. Субота. Возод. Вел. — Сисокі Лейк
29. Неділя — Спедел.
Адреса: Box 309. Сисокі Лейк. Алта.

о. ІВАНА МАЙЯВИ
ЛИПЕНЬ:
1 Неділя — Пайн Ривер (Проводи)
7 Субота Івана Хрест — Гарленд (храм)
7. Субота Івана Хрест. — Драй Ривер (храм)
8. Неділя — Етельберт
12 Четвер. Петра й Павла — Етельберт (храм)
15. Неділя — Ревнер
22 Неділя — Боян
28. Субота. Володимира Вел. —
29. Неділя — Етельберт
СЕРПЕНЬ:
1 Середа. Пророк Ілія — Зелена.
5 Неділя — Дорбан.
12. Неділя — Ревнер.
19 Неділя. Преображення — Пайн Ривер (храм)
26. Неділя — Бенітро.
28. Вівторок. Успіння Богор. — Боян (храм)
ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Зелена (храм).
9. Неділя — Етельберт.
16. Неділя — Гарленд.
21. Пятниця. Різдво Богор. — Ревнер (храм).
23. Неділя — Свон Ривер.
27. Четвер. Чест. Хреста — Пайн Ривер (храм)
30. Неділя — Етельберт.
Адреса: Box 71, Етельберт, Ман.

о. Г. КРИНЦАНОВИЧА
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Гнес
7. Різдво Івана Хр. — Арен
8. Нед. — Гнес (храм)
12. Св. Петра й Павла — Сант Плейн
15. Неділя — Норквей
22. Неділя — Сріпек
28. Св. Возод. Вел. — Глен Елгар
29. Неділя — Мейфорднан.
Адреса: Box 111, Гнес, Саск.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Брендон
8. Неділя — Портедж ля Прейрі
15—22—29 Неділі — Брендон
Адреса: 518 Песеджік ave. Тел. 2826

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Вадіна (храм).
7. Субота. Різдво Івана Хрест. — Ватсон.
8 Неділя — Кита.
12. Четвер. Ап. Петра й Павла — Кенор (храм).
15. Неділя — Вімер
22 Неділя — Рама
29 Неділя — Фостон
Адреса: Ватсон, Саск.

о. Д. ЛУЧАКА
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Вілінгдон.
7. Субота. Різдво Івана Хрест. — Пено (храм)
8. Неділя — Завале.
12. Четвер. Петра й Павла — Анджю (храм)
15. Неділя — Прут
22. Неділя — Лужани
29 Неділя — Кітчнер.
СЕРПЕНЬ:
2 Прор. Ілії — Борнінд.
5 Неділя — Вілінгдон.
12. Неділя — Акадю.
19. Неділя — Завале.
26. Неділя — Пенд.
28. Успіння Богородиці — Лужани.
Адреса: Box 307. Вілінгдон, Алта.

о. Я. РИБАЛКИ
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Розборн
7. Субота — Сенді Лейк (храм)
8. Неділя — Менді
12. Четвер — Вигуелія
15. Неділя — Сін (храм)
22. Неділя — Кенн Елмо
28. Субота — Вікта
29. Неділя — Оквборн (храм)
Адреса: Оквборн. Ман. Тел. 336

о. А. ТЕТЕРЕНКА
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Медфорт (Празник).
7. Субота. Івана Хрест. — Нотінгам
8 Неділя — Гроклін (тишок)
12. Четвер. Ап. Петра й Павла — празник і Вівітація ВГреосв. Митрополита Іларіона — Брумбей.
15 Неділя — Кадет (проповіч.)
22.—Неділя — Брумбей.
28. Субота. Св. Володимира Вел. — Гроклін (тишок).
29. Неділя — Кадет.
Адреса: Медфорт, Саск., тел. 2447

Календар Українських Свят

ЛИПЕНЬ:
1 Н 18 1 Нед Всіх Святих
2 П 19 † Ап. Юди брата Господня.
3 В 20 Память угод. Землі Волин.
4 С 21 Муч. Юлітта Тарсійс.
5 Ч 22 Свщмч. Евсевія, вч. Юлітта
6 П 23 Муч. Агрипини діви.
7 С 24 Різдво Івана Хрест.
8 Н 25 2 Нед. по З. С. Федорові
9 П 26 Прп. Памва Солун.
10 В 27 Прп. Самсона странноприм.
11 С 28 Прп. Сергія і Германа
12 Ч 29 Ап. Петра й Павла
13 П 30 † Собор 12-ти Апостолів
14 С 1 Косми і Даміана безср.
15 Н 2 8 Н. Пол Чес. ризи Д. Марії
16 П 3 Муч. Акипта. Марка
17 В 4 Андрея археп. Критського
18 С 5 † Прп. Атанасія Атон.
19 Ч 6 Прп. Сисоя Слов. Печер.
20 П 7 Прп. Томи Малеїна
21 С 8 Вавил. Пророків, с. Теодосії
22 Н 9 4 Н. по З. С. Теодора ел.
23 П 10 † Прп. Антонія Печер.
24 В 11 Смерть укр. кн. Ольги
25 С 12 Муч. Прокла й Іларії
26 Ч 13 Собор арх Гавріла
27 П 14 Ап Акили з 70-ти
28 С 15 Св. Володимира Велик.
29 Н 16 5 Н. по З. С. Мч. Юлії діви
30 П 17 Вас. Мчнк. прп. Леонтія
31 В 18 Івана і Памяті затм. Печ.

о. ІВАНА МАГАСА
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Гредвю (храм)
7. Субота. Івана Хр. — Шелвегей
8 Неділя — Роблик (храм)
12 Четвер Петра й Павла — Зелена (храм)
15. Неділя — Ленгард
22. Неділя — Шортдейл
28. Субота. Володимира Вел. —
29. Неділя — Гизберт Плейнс (храм)
Адреса: Box 201, Робдик, Ман.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Айтуна.
7 Субота. Різдво Івана Хрест. — Вроктон (фарни).
8. Неділя — Медвіна.
12. Четвер. Св. Петра й Павла — Фетвуд (храм).
15. Неділя — Гудзь.
22. Неділя — Рабард.
29. Неділя — Фішгуд.
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 57.

о. Л. В. ДЯЧИНИ
ЛИПЕНЬ:
1 Неділя — Рейн (храм)
7 Різдво Із. Зр. — Йорктон
7 Субота. Різдво Із. Хрс.—Йорктон
8 Неділя — Горанц (храм)
12. Четвер. Петра й Павла — Калдер (храм)
15 Неділя — Сторнсвей (храм)
22. Неділя — Радпако (храм)
28. Суб. Возод. Вел. — Мавена
29. Неділя — Йорктон
Адреса: 110 Веллінгтон ave.
Тел. 32096 — Йорктон. Саск.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ЛИПЕНЬ:
1. Неділя — Кіндерслей.
8. Неділя — Мінкас.
15. Неділя — Вовда.
20. Неділя — Обен.
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

Устав Церковний

ЛИПЕНЬ:
1. Нед. Всіх Св. Гов. в УЄ 1. Літ. Ап. Жид. 11: 33—12: 2. Єван. Матея 10: 32-33, 37-38; 19:27-30.
7. Різдво Із. Хрест. УЄ Луки 1: 18-25 Літ Ап. Рим 13: 12—14: 4. Єван. Луки 1, 1-25. 57-66, 76-80.
8. Нед. 2. Гол. 1. УЄ 2. Літ Ап. Римлян 2:: 10-16. Єван. Матея 4: 18-23.
12. Петра й Павла УЄ Із. 21:15-25. Літ Ап 2 Кор. 11: 21-33 і 12: 1-9. Єван Матея 16: 13-19.
15. Нед 3 Гол. 2. УЄ 3 Літ. Ап. Рим. 5: 1-10. Єван. Матея 6: 22-33.
22. Нед. 4. Гол. 3. УЄ 4 Літ. Ап. Рим. 6: 18-23. Єван Матея 8: 5-13.
28. Володимира Вел. УЄ Іванов 10: 9-16. Літ. Ап. Галат 1: 11-19. Єван. Іванн 10: 1-9
29. Нед. 5. Гол. 4. УЄ 5. Літ. Ап. Рим. 10-1-10. Єв. Мт. 8: 28-34 і 9: 1.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., JULY 15, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ЛИПНЯ, 1956. ЧИСЛО (1018) 14

БЛАГОСЛОВЕННЯ ВПРЕОСВ. МИТРОПОЛИТА ІЛАРІОНА ДЛЯ З'ЇЗДУ СУС

Під час відкриття з'їзду Союзу Українців Самостійників, у Вінніпегу 1 липня ц. р. Високопреосвященніший Владика Митрополит Іларіон у своїм Пастирським Слові передав з'їздові своє благословення.

ПАСТИРСЬКЕ СЛОВО НА КОНГРЕСІ КУК

На Конгресі Комітету Українців Канади у Вінніпегу в пятницю 6-го липня ц. р. Високопреосвященніший Владика Митрополит Іларіон сказав до учасників згадайного Конгресу своє Пастирське Слово.

ГРЕЦЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА ВИСЛОВЛЮЄ СПІВЧУТТЯ

В головному місті острова Кипру грецькі терористи виконали один протиангілський атентат в одній з каварень, і випадковою жертвою став Американський віцеконсул в Нікосії — 26-літній Вілієм Бетлер.

Духовні представники Грецької Православної Церкви на Кипрі висловили своє співчуття, що жертвою атентату впали американці. Один з них сказав, що коли може дійсно це був замах на американців, то в такому випадку атентат виконали не греки. — Можливо, що цей представник мав на думці потайний провокатинний вчинок туркін — з наміром викликати між греками й ЗДА напруження.

ПРО ЦЕРКВИ В ТЕРНОПОЛІ

Едмонтонські "Українські Вісті" з 25 червня ц. р. подали інформації про сучасний Тернопіль (в Західній Україні). Є там теж інформації про церкви. — Католицький (польський) парафіяльний костел, який на початку війни був дещо пошкоджений від гранат, остаточно усунений. На цім місці вибудовано велику будівлю. З духовенства Української Католицької Церкви немає ані одного духовника. Уніятські священики о. С. Ратич і о. Т. Пасіка обидва вивезень в погнанні, а о. С. Сембай зник без сліду. У всіх трьох бувших уніятських церквах відправляють Богослужения православні священики. Польський костел єзуїтів нечинний, а костел домініканів зруйнований війною.

ХРУЩОВ СКАЗАВ: "МИ НЕ ВІРИМО В БОГА"

В травні ц. р. Москву відвідала делегація з Індонезії. В розмові з делегацією Хрущов сказав, що давнішній гострий курс проти релігій в СССР був вимірений не так проти Церкви, як проти церковних достойників, які "пробували здержати нашу революцію". А щоб світові релігії в СССР, Хрущов додав дипломатично: "Ми шануємо кожну громаду, що визнає якусь релігію, хоч ми самі не вірнио в Бога".

СВЯЩ. ВАСИЛЬ БОЙЧУК

Парох громади в Форт Френсес, Онт.

Народився 2-го березня, 1916 р. в селі Камінне, пов. Надвірна, Галичина. Народню школу скінчив у родинному селі, середню школу в Станиславові. Після закінчення духовної школи у Венцборгу, написався на богословські студії в Мюнстерленсах, Німеччина, які протягом шести років скінчив і в 1946 р. склав іспити.

Дня 1-го листопада 1948 р. був рукоположений в церкві Св. Покрови у Регенсбурзі єпископом Володимиром в диякони, а слідуючого дня — в священики і зараз таки був призначений вікарним священиком до табору в Райтерзах, але в наслідок виїзду до Канади праці там вже не вспів розпочати. До Канади прибув 1-го червня, 1948 року.

В березні 1949 р. призначено його парохом громади Глендон, Алта. Ухвалою Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді в 1950 р. був покликаний на становище секретаря Консисторії, а в 1951 р. на власне бажання був призначений на парафію Форт Френсес, Онт., і там працює дотепер.

Одружений з Ольгою Масло, і Бог цю родину обдарив доненчкою.

Отець Василь дуже тихої, лагідної вдачі і відомий своєю зразковістю в сумлінному виконуванні душпастирських обов'язків.

РАБІНИ В МОСКВІ

З Ню Йорку прибули до Москви три жидівські рабіни. В Москві є тільки одна синогога, і вона не могла вмістити всіх тих жидів, що бажали бути там під час відвідин рабінів. Рабіни з Америки залишяли своїх земляків в СССР, що жили в Америці завжди памятають про них і завжди готові їм допомогти.

КИНУЛИ БОМБУ НА ПОХОРОН

В Нікосії, головному місті Кипру, грецький терорист кинув бомбу на похорон 19-ти англійських вояків, що згинули у виправі в ліси проти греко-кипрійських партизанів.

ЗАГРОЗА В ЗДОРОВЛІ ПРОТ. ЄР. ГРИЦИНИ ПРОМИНУЛА

Всеч. о. прот. Єронім Грицина, Адміністратор Західної Єпархії УГПЦК, 14-го червня ц. р. важко захворів на недугу серця. Загроза для життя його була велика. Вся його парафія в Едмонтоні 17-го червня молилася за його видоровлення. Недужим прот. Єр. Грициною негайно заопікувалися добрі лікарі в шпиталі Мізерікордія. Криза в загрозі життю про минула, і лікарі вважають, що стан здоровля почав значно поступати вперед на краще. На основі досьогочасного стану здоровля лікарі передбачають, що навіть при найуспішнішому лікуванні недужий не зможе опустити ліжка раніш як за місяць часу.

Як довідуємося, тяжко недужий прот. Є. Грицина прохає тільки одної помочі з боку вірних, а це їх молитов до Господа Вога, щоб сподобив його для продовжування праці, якій він присвятив своє життя.

Редакція „Вістника", бажаючи Всеч. Прот. Єронімові Грицині скорого видоровлення, вірить, що Всемилостивий Господь вислухає щирих молитов його та вірних нашої Церкви.

ПРОВІД ГРЕЦЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ НА КИПРІ ГОТОВИЙ ПЕРЕГОВОРЮВАТИ

Дотепер грецькі націоналісти на Кипрі відмовлялися переговорювати з англійською владою на тому острові, поки англійці не звільнять з заслання митрополита Макарйоса — первоєрарха Грецької Православної Церкви на Кипрі.

В останньому часі Головна Рада Грекокипрійської Православної Церкви, яка фактично є речником грецького населення на Кипрі, повідомила англійські урядові чинники, що вона готова переговорювати з ними в справі Кипру і готова передати митр. Макаріосові всі англійські пропозиції, які він розглянув би на засланні.

ЗАГАЛЬНИЙ СВІТОВИЙ КАЛЕНДАР

Обєднані Держави виробляють загальний світовий календар, який будуть старатися запровадити по всіх країнах світу. Цей календар різнитися від обох теперішних календарів — Юлійського та Григорійського. — Розуміється, тут ходить про державно-адміністративний календар, для щоденного вжитку. Бо церковний календар належить не до справи числення часу, а становить собою нероздільну частину традиційного релігійного обряду.

ЗА КОНТРОЛЮ АЛЬКОГОЛЬНИХ НАПИТКІВ

Посадник (мейор) Ню Йорку, Роберт Вагнер, вимагає, щоб законом було заборонено продаж алькогольних напитків молоді у віці до 21 року. Дотепер в ЗДА та заборона відноситься тільки до молоді у віці 18 років.

"НЕВЧЕНИМ ОКОМ" НА СПРАВУ

"Вістник" з 1-го червня ц. р. приніс статтю п. з. "На чисті води". Як відповідь на неї, в "Нашій Меті" з 9-го червня ц. р. появилася стаття під такою же заголовком — "На чисті води".

Я маю нагоду докладно прочитати обидві статті і порівняти їх. Наразі не буду займатися годовною думкою цих статтей — у "Вістнику" і в "Нашій Меті". Певна річ, що погляди тут можуть бути різні. Коли я про ці статті пишу, то маю на увазі не провідні думки обох статтей, а спосіб дискусії автора згаданої статті в "Нашій Меті".

Уніятський автор тої статті пише мабуть для тих людей, які не знають, що було написано у "Вістнику". Отже він пише, що у "Вістнику" було сказано те, чого фактично там не було. Каже він, наприклад, що зі статті "Вістника" ясно виходить, що ви не вважає українців греко-католиків за українців.

Я, довголітній читач "Вістника", на власну відповідальність заявляю, що "Вістник" ніколи всіх греко-католиків не називав не українцями, і тим разом теж того не зробив, та й зі статті це не виходить. Зовсім протилежно: у "Вістнику" ясно сказано, що греко-католики, то українці. "Вістник" це стверджує як ясну, самозрозумілу річ.

Нащо ж автор з "Нашої Мети" навмисне перекручує думку "Вістника"? На те, щоб змобілізувати таким способом публічну опінію греко-католицького загалу в — УНО, КУК і т. д. Чи ж то совісний, християнський і культурний спосіб дискусії? Коли ми кажемо, що так звана, "Українська Радянська Соціялістична Республіка" не є українською державою, бо вона не є самостійною, то з того ще не виходить, що ми не вважаємо за українців мірінного населення, що опинилося в рамах згаданої УРСР. Так само, коли певне число українців належить до чужої Церкви, яка не є українською, то тим не кажемо, що вони не є українцями.

У "Вістнику" ясно сказано, що уніятська вітка католицької Церкви є тією частиною Української Православної Церкви, що її в 1596 р. поневолив Рим з Польщею.

У "Вістнику" ясно сказано, що для Риму існує тільки одна католицька Церква, а не кілька католицьких Церков — італійська, українська, французька і т. д., — бо Рим є проти національних, отже автокефальних (незалежних) Церков. Хай автор статті в "Нашій Меті" дасть чорне на білому доказ, що в Римі існує назва "Українська Греко-католицька" Церква. Цей доказ має походити тільки від папи. "Вістник" висуває застереження супроти Риму та його політики зглядом уніятської галузі римської Церкви, а не заперечує греко-католиків їх українство.

Чи ж автор статті в "Нашій Меті" з тією політикою Риму супроти українців, хай і греко-католиків, погоджується? Я маю доказ, що загал свідомих українців греко-католиків у Галичині з нею не погоджувався. Зі статті "Вістника" видно, що тут ходить про оборону українства без ріжниці віроісповідання перед зазіханнями всіх чужинців, хочби й Риму. Так і написано: "По одному боці стоять українські патріоти без огляду на віровизнання, а по другому — Рим, його Католицька Акція та ще ті, хто, не знаючи дійсного обличчя Риму, слідно його слухав проти життєвих інтересів свого власного народу".

Отже "українські патріоти без огляду на віровизнання" говорить, що "Вістник" не виключає українців инших віроісповідань, а тільки виключає залежність від чужих та іде й неприхильних українській справі.

Автор статті в "Нашій Меті" зацитував слова з "Вістника", що коли Церква є римська, то тим самим вона не є українська; і каже автор з "Нашої Мети", що таке твердження "Вістника" є нельогічним, бо коли всі католики є римлянами, то православні українці в Канаді є греками, коли їх Церква називається Греко-Православною.

Ставляти так справу, автор з "Нашої Мети" хоче грати на неповідомості читачів.

У "Вістнику" ясно сказано, що римською католицькою Церква є тому, що її найвища влада в Римі, а тій владі підлягає уніятська вітка римської Церкви. Греко-Православна Церква в Канаді має додаток **"греко-"**, бо вона вже в основі грецький обряд (українізований). І уніяти мають в основі грецький обряд, але "Вістник" греками їх не назвав. Не про обряд ходить, а про церковну владу. Греко-Православна Церква є незалежною від чужих; її найвищий провід є не грецький, а український. А в уніятів найвищий провід є чужий, римський. Тут ясно у "Вістнику" є сказано і під словом "римський" тут розуміється влада, а не обряд. Отже автор з "Нашої Мети" промовчав справу найвищого церковного проводу, а чомусь пішов у ділянку обряду.

Над стилем висловів автора з "Нашої Мети" спинятися не буду. То неприємна справа. Скажу тільки, що такі вислови, які граничать з лайкою, то не є аргументи. І роздирання шат на грудях — горе, українець не признає українця! — тут не оправдане. То лиш відклик до почувань загалу — там, де нема логічних доказів.

Автор з "Нашої Мети" пробує пояснити вартости статтю у "Вістнику", бо на його думку, вона суперечить теологічній науці. Я спитаю: чим суперечить? Коли я скажу, що так звана "Українська Радянська Соціялістична Республіка" не є українською державою, бо не є самостійною і з волі українського народу, — то хіба ж я можу не маю рації, бо я не скінчив ніколи політичних чи суспільних наук або права? Так само, чи треба мені бути вченим богословом, щоб стверднти те, що уніятська галузь римської Церкви не становить собою окремої, незалежної від чужих національної Церкви?

Словом "теольогія" не можна з таємничою міною заслоняти правди.

Деяким "вченим теольогам" часом не пошкодить пригадати собі слів Шевченка, що "невчене око загляне вам в саму душу глибоко-глибоко", і побачить правду замаскованну всякими "льогіями".

Олександер Брик.

ВИЙШЛА З ДРУКУ НОВА КНИЖКА

БОГОСЛУЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Митрат о. С. Герус

Ілюстрований підручник для Недільних Шкіл — для молоді — для старших.

На доброму книжковому папері

Ціна тільки 50 ц.

В книжці є подані докладні відомості про Богослужіння Православної Церкви та символічні пояснення наших церковних обрядів.

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

КАТОЛИЦЬКИЙ СВЯЩЕНИК ПРО КОМУНІЗМ

Католицький священик Джон Капауна розглядає причини зросту комунізму в Італії. В журналі "Де Пріст" (грудень, 1955) цей священик між іншим пише ось що:

"...Чому так багато італійців (6 мільйонів) в останніх виборах, 7-го липня 1953 року, голосували за комуністичною партією?

На мою скромну думку, тут ходить аж про три причини: 1. релігійна несвідомість, 2. недостача праці та 3. недостача християнської добродійности серед багатих землевласників.

"На перше місце виступає тут релігійна несвідомість загалу. Однак дивним воно є, що в країні незчисленних безсмертних святих є таке велике число італійців, що релігійно несвідомі. Одначе це правда. Винні тут головно парафіяльні священики. Вони, живучи собі вигідно та вважаючи себе за святих, зовсім не навчали людей релігії. Вони, сидячи собі в своїх резиденціях, послуговувалися людьми лиш тоді, коли ці люди особисто до них приходили; однак вони не заглядали до фабрик, домів та на громадські збори, не йшли між людей і не служили їм безпосередньо. У висліді такої їх поведінки вони втратили звязки з людьми, а люди перестали їх шанувати...

"Дальше, ще дві інші причини, — брак праці та ненажерливість великих землевласників. — Як же побороти це зло? Злучені Держави Америки старалися великодушно допомогти зарядити браковані праці, висилаючи до Італії, згідно з Пляном Маршалля, мільйони долярів, що їх з вдоволенням використав італійський уряд.

"Великі землевласники назад дістали свої великі землі і захланно тримають їх для себе. Багато з них не платять робітникам належної винагороди за їх працю; вони нічого не знають про велику нужду в їхніх сільських робітників. Коротко кажучи, вони є багатими католиками, які не застосовують в щоденному житті християнської справедливости та милосердя супроти свого ближнього".

Тут досліджено подано голос католицького священика. Звичайно, в Італії чи в Еспанії, чи в Південній Америці, він не поважився б написати "правди в очі". Дійсно, коли комунізм є прицем на тілі суспільства, то треба знати, що той прищ вказує на якісь недостачі того організму. Пропаганда ворожих платних агентів комунізму не буде мати політичного успіху, коли не має для себе прихильного грунту чисто місцевих умовин духового й матеріяльного життя. Ґрунтовно одначе цивільна відвага о. Джона Капауна була неповною, коли він обвинувачує самих тільки парафіяльних католицьких священиків, бож за поведінку тих священиків, як загалу, є відповідальним провід у Ватикані.

ВЕЛИКИЙ ЗЛОЧИН

Ми подавали уривки з книжечки "Ravening Wolves" by Monica Farrell, видану по 2-ій війні в Канаді. Ці уривки були подані під заголовком "Хижі вовки", що є перекладом заголовка згаданої англійської книжечки. Monica Farrell — це бувша католичка, народжена в Ірляндії.

Ми є ще інші документи в справі масового мордування православних у Хорватії? Такі документи є, вони зібрані в книжці "Magnum crimen" — Півстоліття католицизму в Хорватії". Написав цю книжечку Віктор Новак — професор Білгородського університету (Білгород, по-сербськи Београд — це столиця Сербії). Наголовок книжки проф. В. Новака "Magnum crimen" — латинський, в перекладі це значить: "Великий злочин". Книжка має 1140 сторін друку. Видана вона сербо-хорватською мовою 1948 року в Загребі, що є головним містом Хорватії.

Три останні частини тієї великої документальної книги присвячені різні православним в Хорватії в 1941—1942 роках. Проф. В. Новак на основі фактів розповідає про це криваве жниво католиків, які мордували православних, і це страхіття перевищило всі жахи попередньої середньовічної католицької Інквізиції, яку католики величали тоді ..."святою".

В Хорватії, каже проф. В. Новак, було 1,889,943 православних, отже близько двох мільйонів. Дике винищування цих православних почали католики в Хорватії під проводом католицьких митрополитів: Степинча з Загребу (тепер кардинал) і Шарича з Сараєва. І вони довершили ось такого діла, як пише проф. В. Новак: коло півмільйона православних було в нечувано жорстокий спосіб вимордувано; коло 300 тисяч було насильством і погрозами обернено в католицтво, сотні тисяч було пограбовано і вигнано з Хорватії; й кому судилося остатися живим на місці, того змусили носити на рукаві блакитну стяжку з буквою П, що значить "православний", а на віках своїх помешкань змусили їх вивішувати напис: "Греко-східний". Так православних позначили тому, що вони були поставлені в стан безправних людей, вийнятих з-під закону, гірш ніж безправні раби; кожен католик, коли хотів, міг православного ограбити, чинити над ним гвалт, знущатися, замордувати і закон не карав його за це.

Проф. В. Новак на 694 сторінці своєї книжки каже, що католики в Хорватії встановили спеціяльний уряд, що називався "Уред за руђење православних цркава", себто "уряд для винищення православних церков". Цей уряд виконав своє діло, — майже всі православні церкви на території Хорватії були зруйновані, спалені, або обернені в католицькі. На 701 сторінці своєї книги проф. В. Новак каже, що в уніятській Крижевацькій єпархії всі православні церкви й капиці були насильно обернені в католицькі. Православні єпископи і сотні священників були вимордувані або прогнані з Хорватії.

Православні в Хорватії оснували національну "Хорватську Православну Церкву (2. 4. 1942 р.), як місцеву Хорватську Автокефальну Православну Церкву, незалежну від Сербії, Царгороду та всяких чужих центрів; тим вони хотіли доказати, що вони є хорватами, але православної віри. Але це не полегшило положення православних, тому що вони все таки не стали католиками. Отже, як пише проф. В. Новак на 252 і 893 сторінці своєї книжки, після створення незалежної Хорватської Православної Церкви католики продовжували мордувати православних.

ЯК ЖИДИ ШАНУЮТЬ СВОЄ СВЯТО

В травні ц. р. в місті Гаіфа в Ізраілі відбувалася господарська виставка. Управа того міста, що його посадником (мейором) є соціяліст, рішила відкривати виставку також в суботу, щоб мали нагоду відвідати її ті, що цілий тиждень працюють.

Це рішення викликало в Ізраілі загальне обурення. Рабіни заманіфестували свій протест в той спосіб, що в цілому краю замкнули синагоги і видали зарядження молитися на площах та вулицях міст.

Свою славну повість п. з. "Хатина дядька Томи" англійський письменник Бічер-Стов видав 1852 р. В цій повісті він виступив проти тодішнього невільництва негрів в Америці.

НА ПРЕС. ФОНД „ВІСТНИКА"

РЕЙНАЛД, Саск. З похорону бл. п. Анни Квасниця, збірку переслав о. Ференців $10.00

КРИДОР, Саск. З поминного Богослужіння в домі п-ві М. Ткачуків, збірку переслав о. Хомяк 7.25

ПЕТЛЮРА, Ман. З нагоди 50-літнього ювілею подружнього п-ва Михайла й Олени Симчичів, збірку переслав о. Магас 5.00

ГЕМИЛТОН, Онт. З похорону бл. п. Ірини Костинюк, збірку переслав о. Федлак 5.00

ОШАВА, Онт. З хрестин Миколая, сина п-ва Б. Хоменків, збірку переслав п. П. Семченко 4.25

ТОРОНТО, Онт. Йос. Шмігельський 2.00

КОРОНАДО, Алта. Сем Чаба 1.00

СОДБУРІ, ОНТ. Пані К. Панчук ... 1.00

СІБА БІЧ, Алта. М. Дробощький 1.00

ТУ ГИЛС, Алта. Вас. Сорокан ..... .50

ТОРОНТО, Онт. Олена Ясерницька .50

Адміністрація "Вістника" щиро дякує усім жертводавцям за їхні щирі пожертви, а зокрема дякуємо усім тим, які перепроваджують збірки на пресовий фонд та взагалі трудяться в користь Видавництва "Вістника".

АДМІНІСТРАЦІЯ "ВІСТНИКА".

СПОГАДИ о. П. БІЛОНА

Видавництво "До Світла" повідомляє, що вже вийшла з друку друга книжка

СПОГАДІВ

Прот., Петра Білона,

в якій автор описує свій приїзд на американський континент та свої переживання в Канаді, як Священик Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Ціна з пересилкою лише $1.00.

Замовлення й гроші висилати на адресу:

Rev. P. Bilon

1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A

ДО СПРАВИ НАВЕРНЕНЬ

Державний секретар ЗДА, Джон Фостер Доллес, а також його зомужня донька пані Гайлов та її діти — 5-літня Ліза, 13-літня Жанет і 11-літній Давид, — належать до Пресвітеріянської Церкви, в якій був хрещений і син Доллеса. Але в червні ц. р. молодий Доллес був висвячений в кард. Спеллмэном на католицького духівника в ордені Єзуїтів.

Не відомо, як дивиться секретар Дж. Ф. Доллес на сяюче прийняття католицизму та вступлення до Єзуїтів. Але як що цей крок доповоже молодому Доллесові дійсно покінчити з досьогочасним його світським життям, то може хоч з того батько буде задоволений. — Це покаже майбутність. Але коли хто хоче направду стати на путь праведних, то він може зробити це і в своїй Церкві, не мусить переходити до іншої, бо сам перехід чуда не зробить.

Дехто вважає, що пані Клара Бут Лус — теперішня американська амбасадорка до Італії — від спокус цього світу мала відмежатися тим, що дала намовити католицькому священикові, і прийняла католицизм. Але тут треба мати на увазі, що це смерть дочки могла вплинути переломово на спосіб життя цієї жінки, а не перехід на іншу віру. Віра Христова є одна. А сам механічний перехід з-під одної церковної адміністрації під другу не змінить характеру людини, коли вона має надмірний нахил до "заборонених овочів".

Коли не Клару Б. Лус чи молодого Доллеса вплинали католицькі священики, то належно висували загальні християнські моральні аргументи, а не ріжницю в догмах, канонах та обрядах в католицькій Церкві. Отже заважила тут сила сугестій окремих священиків, а не якась атракційна сила католицької Церкви чи інституція папства. А такі священики одиниці є в кожній Церкві, тільки не кожний має нагоду якраз з ними зустрінутися. В лоні Церкви Христової коли християнин переходить з Церкви одного" віроісповідання до другого, то тут часто притягає до себе не Церква дайого віроісповідання як така (бо він ближче може її не знати), а притягає сама особа даного священика — його особиста моральна вартість, сила переконування і т. д.

І в таких випадках годі говорити про те, що, мовляв, когось наверпула Церква як така, як ціліть, — це тільки вплив особи на особу, отже справа чисто психологічна, а не теологічна.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістанете в найбільшім Укр. Складі — **„ПРОВІДІНИЯ"**

1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS

710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

СВЯТІ АПОСТОЛИ ПЕТРО Й ПАВЛО

„Якими хвалебними вінками увінчаємо Петра й Павла, рої їдиних тілами, а єдиних духом, Богопроповідників, Первоєвятителів. Один наказаний бути з Христом, Віру в Христа стримає всім естюм та всім серцем своїм. Він першим визнає Ісуса Христа Сином Божим, і сподобляється олів Христа: „Блаженний Ти... Ти — камінь віри. На цьому камені побудую Церкву — і сили адові не переможуть її". (Мт. 16, 18.).

Він запитує про те, скільки разів прощати братові, він прохає дозволу йти по водах і в небезпеці кричить: „Рятуй мене, Господи, загибаю!" Перед страждання запевнює Христа в своїй вірності й постійності: „Як би й усі спокусились про Тебе — я не спокушуся ніколи" (Мт. 26, 23). Незабаром після того глибоко падає, бо зрікається Христа, і смерть Христову переживає в тяжких муках та розгубленості.

Після Воскресіння Свого Христос тричі запитує його: "Чи любиш Мене?" — і при цьому вдруге йому кажучи: „Ти за Мною йди", — повторює Петрові Апостольство.

Після Вознесіння Ап. Петро, як правдивий камінь віри, в день П'ятдесятниці навертає на християнство перші три тисячі вірних. Уздоровляє хрившого. Одночасно з Ап. Іваном мужньо сповідує ім'я Ісусове перед Синедріоном. Карає за оману Анания й Сапфиру смертю. Зціляє недужих своїм тінню, навертає до життя Симона ворожбита, що гадав купити дар священства за гроші. Уздоровляє Еней й воскрешає Тавіту, навертає на християнство сотника Корнилія та поган і окрецує їх з родинами. Терпить за Христа визначні муки, та з визнаці чудесно звільняється Ангелом. Палкі проповіді та невсипуща діяльність на ниві організації Церков серед юдеїв, постійні турботи про вбогих, тяжкі подорожі й небезпеки, діяльна участь у Першому Апостольському Соборі, — все це визначе Петра яскравою постаттю серед Апостолів. Завершеним всяких подвигів Ап. Петра була мученицька смерть на хресті вниз головою.

Такий неповний образ цього „каменя віри Христової".

Образ Павла, другого Первоверховного Апостола, де в чому є відмінний до протилежности.

Ап. Петро — звичайний галилейський рибак, Ап. Павло — високоосвічена людина, римський громадянин. Петро кидає батька й невода, лише почувши перший поклик його за Христом. Павло (Савло) стає Апостолом лише внаслідок впертої боротьби проти Христа. Високоосвічений юдей, запеклий прихильник батьківських передань (Гал. 1, 14.), свідомий вели римської сили й культури, Савло був не звичайним гонителем Христа, а фанатиком переслідувань. В дослідженості своїй він шукав все нових жертв серед християн і тішився їхніми муками.

Цю сліпоту духовну Христос раптом перервав. Він промінням Своїм осліплює його й словами: „Савле! Нащо ти гониш Мене!?" — перероджує його на Павла, ревного проповідника Євангелія по цілому світу. І Ап. Павло, — за його ж свідченням, найбільш усіх Апостолів потрудився.

Св. Церква в день його Свята так оспівує його: „Той, що ввесь світ мав просвітити, засліпився сам, але - Ананія тільки й душу його просвітив". „Яка визнаність не мала тебе визнем? Яка Церква не мала тебе проповідником?" „Колись він напосідав, „як лев, губячи Церкву Христову, а як тіпаємо його голосом Божественного Ангіла, то Той, Кого він переслідував, Йому, як пастухові, отару свою доручив". (Стихиря Свята).

Підпираючись з глибини паділь духовних, Ап. Павло вивело себе велетнем духа в слові й ділі та організатором Церкви Христової. Він навернув на християнство проконсула Кипру, заслинив вогонь рожбита Варісуса, уздоровив кривого з народження. Був каменований так, що всі вважали його вже померлим. Вигнав нечистого духа із служниці, що збагачувала своїх панів ворожбитством. Ромавши був увязнений та Ангелом чудесно був звільнений з вязниці. Мужньо проповідував віру Христову в Атенському ареопагу (парламенті) та перед царем Агріппою. Створив багато чудес на острові Мелітї. Досягнув надзвичайної святости, воскресивши юнака Євтиха і уздоровивши недужих через доторкнення до шат своїх. Найголовніше ж, він сподобився за життя свого бути в раю й бачити те, чого „око людське не бачило, ухо не чуло, та пережив такі піднесення й насолоду, про що люди й уявити не вміють".

Недовний перелік подвигів своїх Ап. Павло подає в посланні до Коринтян: „Я був більш у трудах, у ранах над міру, частіш у вязницях, часто при смерті. Від жидів пять разів я прийняв був по сорок ударів без одного; тричі кинули його мене, один раз мене каменовано, тричі розбився корабель, ніч і день я пробував у глибині, у мандрівках я часто бував, бував у небезпеках на ріках, від розбійників, від свого народу, від поган, у небезпеках по містах, на пустині, на морі. У небезпеках між братами фальшивими, у виснаженні та в труді, часто в недосипанні, у голоді й спразі, часто і в пості та наготі. Окрім зовнішнього, налягають на мене щоденні повинності й журба про всі Церкви... Хто слабує, а я не слабую?! Хто спокушається, а я не палюся?! Коли треба хвалитись, то немічно своєю я похвалюся". (2 Кор. 11, 23-30).

При цьому всьому Ап. Павло завжди підкреслював, що він не рахує себе досягним досконалости: „Я спішу до того, що попереду мене, я женусь до мети за нагородою високого поклику Божого в Христі". (Филип. 3, 14.). „Я стримуюсь, щоб про мене хто не подумав більше, ніж я є". (2 Кор. 12, 6.).

За віру Христову Ап. Павло був усічений мечем.

Обидва Первоверховні Апостоли залишили після себе ПОСЛАННЯ, які повчали й навіки повчатимуть християн цілісної поведінки для наслідування ЦАРСТВА БОЖОГО ...

Два Соборних послання Ап. Петра та 14 послань Ап. Павла дають кожному з нас науку про поведінку члена ТІЛА Христового ЦЕРКВИ, як члена суспільства й держави та члена родини. Обовязки ці окреслено чітко, ясно. Вистарчає в них і науки про найвищі Церкви та всього світу.

Ось деякі з яскравих повчань Святих Апостолів:

„Чого від мене ви навчилися й прийняли, і чули та бачили, — робіть те". (Ф. 4, 9). „Будьте наслідувачами мені, як і я Христу". (Филп. 3, 17.).

Про Суд Божий: "День Господній прибуде, як злодій вночі, коли з гуркотом небо зникне, а стихії розпечені злетять, а земля та діла, що на ній, догорять". (2 Петра 3, 10.).

До цієї красномовної християнської науки СЛОВОМ І ДІЛОМ чи є спині що щось додатись?

Тому то разом з християнами всього світу і наш побожний український народ так глибоко шанує цих Апостолів.

Прот. Є. Чижів.

В АРГЕНТИНІ НЕЯСНО

Заходами Української Центральної Репрезентації в Аргентині відбулися дві радіоавдиції: — перша, 13 травня, присвячена Шевченківським роковинам, а друга, 20 травня, "1000-річчю" християнства в Україні. Тому що це "1000-річчя" з умійною метою влаштовує Католицька Акція, то й у даному випадку ця друга радіоавдиція була католицькою.

Хочеться вірити, що преса через якесь непорозуміння в новинці сказала, що це Українська Центральна Репрезентація в Аргентині організувала радіоавдицію з програмою Католицької Акції. Бож жадна організація не могла б бути центральною репрезентацією українців в даній країні ,якщо б вона захотіла йти по лінії тільки одної з груп українців.

В СССР НЕМА СВОБОДИ РЕЛІГІ — КАЖЕ Р. БАРНС

Д-р Русвел Барнс, помічник генерального секретаря протестантської Національної Ради Церков в ЗДА, відвідав Советський Союз. Після цієї поїздки він заявив, що в СССР нема свободи релігі й Церкви, які знаходяться під контролею комуністичної партії й атеістичного уряду.

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00
Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50
Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 7-ма ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ

Наука, яку дає Старий Заповіт, різнилася від науки Христа й Апостолів тим, що вона була наукою лише для жидів. Жиди мали бути статочні, розумні, а тоді вони будуть панувати над другими народами, які будуть їх поважати і їм служити. Така наука не могла бути наукою для всіх народів. Вона була обчислена для панування одних над другими. Тому жиди свою віру не дуже поширювали по світі, хоч і говорили, що їхня одинока правдива.

Розуміється, що коли де одні мають над другими панувати, там не може бути між людьми загального добра. Хто панує, тому жиється час буде добре, але хто є під чужим пановання, тому буде лихо, і він буде старатися увільнити себе з-під чужого пановання, отже вийде боротьба.

Іншою була наука Христа й Апостолів, — вона не була наукою для панування, тому могла ширитися між всіми народами. Христові ходило про мирне співжиття всіх людей між собою, як рівних з рівними, як братів з братами, а тоді не буде пануючих і поневолених, отже не буде насильства, ані боротьби з насильниками. Люди будуть жити як діти одного Бога.

Христос хотів піднести всіх людей однаково в свідомості їх обовязків, в почуттю їх особистої гідности і свідомости пошанування одних другими. Тому Христос наказував Апостолам: "Ідіть і вчіть всі народи". Тут була головна різниця між наукою Старого і Нового Заповітів.

І тому говорить ап. Павло, пишучи до Римлян: "Брати! Ми сильні мусимо носити немочі слабших, а не собі догоджувати. Кожний з нас нехай догоджує ближньому на добро, для збудування. Бо й Христос не собі догоджував. Для того приймайте один одного (по дружньому), як і Христос прийняв вас у Славу Божу".

Тут вже є наука для всіх людей. Вона всім однаково потрібна і принесе всім добро. Таку науку могли всі приймати.

В Євангелії цієї неділі оповідається, що два слінці просили Ісуса, щоб їм поміг — щоб приверпув їм зір. І питав Ісус: "Чи вірите, що Я можу вам помогти?" І кажуть слінці: "Віримо!" Тоді говорить Христос: "Нехай же буде вам по вашій вірі", — діткнувся їх очей, і вони прозріли.

Благання тих слінців, — то благання всіх людей, які свідомі, що чогось їм недостає, і їм треба помочі, бо в них є недостачі, а яких людська сила не може. Не про самі тілесні недостачі ходить, але й про недостачі духові, душевні. Опинюється чоловік в такім положенню, з якого не бачить виходу. Чує чоловік, що в нього замало сили до виконання якогось завдання, обовязку. Стає перед чоловіком небезпека, якої не знає як обминути. Стає справа, для якої треба б йому поради, — отже тут повинен він звертатися кожний раз до Того, Хто відкривав очі слінцям.

Однакож треба звертатися щиро, з повним довірям, бо і Христос питав тих, що просили в Нього помочі: "Чи вірш, що Я можу тобі помогти?" А дальше казав: "Нехай буде по вірі твоїй". Де в людей буде така щира, глибока віра, там буде і відповідь на неї: "Нехай станеться по вірі твоїй".

НЕДІЛЯ 8-ма ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ

В Апостолі говориться, що ап. Павла журило те, що між вірними є незгода, є спори, не за звичайні справи, а за такі, що вижуться в релігію. Одні християни казали, що вони Павлові, отже найбільше поважали Павла; другі — що вони Аполосові; треті — що вони Петрові; четверті — що вони Христові. І кінчає Павло так: "Слово про хрест для погибаючих є глупотою, а для тих, що спасаються, — силою Божою".

Тут Павло показує, що хрест для тих, які значення хреста розуміють, є чимсь великим, є силою Божою, а для несвідомих виглядає він нерозумним.

На ті слова Павла мало уваги звертають деякі християни і говорять, що хрест є безвартною річчю для християння. Такі йдуть проти науки Апостола, отже викликують незгоду між собою і тими, що поважають хрест, як хрест поважав Павло.

Знов у Євангелії Матея оповідається, що зійшлося було багато народу слухати науки Христа. Коли приходив вечір, кажуть ученики: "Пора пізня, отже окажи людям, щоб розходились, щоб мали час купити собі поживи. Вони голодні". На те Христос: "Дайте ви їм їсти". Христос хотів Апостолам показати, що людям треба чогось більше ніж самої поради: "Купіть собі їсти", — треба самим подбати про поживу для голодних. І взяв Він 5 хлібів і дві риби, які Апостоли з собою принесли, поблагословив, і всі люди наїлися та ще багато окрушин зосталося. А народу було 5,000 чоловіків, крім жінок і дітей.

То було чудо в очах Апостолів, але замість його був широкий, дальекосяглий. В ньому була наука Апостолам: "Коли є голодні, то вашим обовязком є дбати, щоб їх нагодувати. Є й такі голодні, що не-мають на те сили. Є діти. Є каліки. Тут треба вживого діла, а не самої поради".

Та не тільки хліба може людям бракувати, але й чогось конечного, — одежі, всякої поночі, щирої поради, захисту, ласки, — отже старайтеся їх потребам задоволити. Ви старайтеся! А чудом показав Христос, що коли вони будуть про те щиро дбати, то нехай не журяться, що в їх руках є лише 5 хлібів, бо Господь з малого зробить велике.

В історії Церкви маємо багато прикладів, де убогі руки щирих людей давали велику поміч багатьом людям. Св. Іван Милостивий, Александрійський патріярх, заслужив собі в цілім християнському світі ім'я "Милостивого" тим, що він дивився найперше на потреби, а не на засоби. Давав усе своє останнє, вірячи, що Господь дасть йому нові засоби. І коли його комори були вже порожні, несподівано добрі люди приносили нові засоби. Його щира праця зворушувала людську совість, і вони спішили, щоб його святому ділу допомагати.

Так це розуміли й перші християни, і багатьох вони годували, одягали, невільників на волю викупляли, хоч самі не були багаті.

Щира праця притягає до себе помічників. Щирий чоловік є світлом, є совістю людей. До нього всі мають довіря і йдуть за ним. Що він робить, те самє,й вони стараються робити, хоч би він і не згадував їм їх обовязку.

Свого часу читали ми, що великий індуський праведник, Ґанді, зайшов був в околицю, куди зійшлися тисячі народу, щоб його побачити й почути його слово. Народу були тисячі," тож голос Ґандія був заслабий, і мало людей могло його почути, — і Ґанді нічого не говорив. Він сів, кругом нього посідав нарід, і всі мовчали. Але то була величава-святочна мовчанка, великого змісту. Люди не чули мови Ґандія, але чули голос його душі. Він був світлом для їх душ, отже вони тішилися, що те світло є між ними; він був теплом, а того тепла було їм треба. І певно що вони не жалували б нічого, щоб в його гідній праці йому допомогти.

Так християни допомагали Апостолам, так допомагали і всім другим, які віддавали працю свого життя на допомогу потребуючим. Тут живим ділом ставалися слова Христа: "Дайте їм їсти, накормість їх!"

ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДНЄ — СПАСА

(19 серпня)

Христос ніколи не виступав перед людьми в Божественній славі, але був між людьми як звичайний чоловік. Лише Його слова показували Його велику мудрість, а Його діла показували Його могучість. Нарід, слухаючи Його, казав: Він говорить як той, що має власть, а не як фарисеї". А бачучи Його діла, люди говорили, що таких діл до того часу ніхто не бачив.

Однакож Апостолам хотів Він показати свою Божественність, щоб їх віру в Себе зкріпити. Вони ж готовляться на голосителів Його Науки; отже треба їм бути твердими в вірі.

Так одного разу бере Ісус Петра, Якова та Івана і йде на гору Тавор молитися. Коли ж Христос молився, то ученики задрімали, бо були дуже втомлені. Коли ж пробудилися, то побачили Його лице змінене, одіж Його була біла як сніг, а з Ним розмовляли Мойсей та Ілія. Це дуже зворушило Апостолів, і Петро каже: "Господи, добре було б нам тут жити. Коли схочеш, ми збудуємо тут три намети, — один Тобі, а два Мойсеєві та Ілії". У великім захопленні Петро не розумів доброе того, що говорить. Нагло хмара покрила Мойсея й Ілію, і почувся голос з неба: "Це Син Мій любий, - Його слухайте!" Ученики полякались, але Ісус заспокоїв їх і наказав, щоб про всё те розказали аж коли Він воскресне.

Про те згадують Євангелії, і згадує також ап. Петро в своїм 2-ім Посланню.

Така подія запевнила Апостолів, що Христос є дійсно Сином Божим, і тому вони посвятили своє життя на проповідь Його науки, не зважаючи на всі труди й небезпеки.

Слова, які чули Апостоли: "Це Син Мій любий, — Його слухайте", були одночасно сказані і до всіх віруючих у Христа, отже й до нас. Апостоли, певна річ, переказували слова, які чули, і тим, яким Христа проповідували, отже ті слова всіх вірних зобовязують.

Його слухайте, — слухайте, що Він

(Продовження на 9 стор.)

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

— Тепер нараховуємо тільки в самій Франції понад двісті пятдесят таких ліхтарень. Але довший час ті ліхтарні часом не тільки що не були корисні для керманичів, але навпаки шкодили; через слабість і неправильність вогню часто брали їх за неведичку зірку, що зійшла над обрієм, або за випадковий вогонь на березі. Особливо остяние траплялося часто, бо слочатку освітлювали ті ліхтарні деревом або вугіллям, а пізніше — величезними гнотами в оливі, або лоєві. Коли в 1784 році Арган придумав особливі подвійні лямпи, які й тепер скрізь уживаються, освітлення морських ліхтарень значно поліпшилося.

Описав ще зміцнили світло, ставляючи за лямпами так звані параболічні дзеркала. Але остяние удосконалення зробили вчені Біфон і фізик Френель системою відповідно усталенних сочок. З таких удосконалених ліхтарень падає світло аж на сімдесят тисяч метрів.

З приводу таких блискучих висліда Франц Арагo, найвидніший з новітніх учених, сказав одного разу: "Френелеві належить слава цього щасливого винаходу, з якого скористають в одинокій мірі всі народи і на який людство ніколи не буде нарікати".

Тепер, коли переглянули історію морських ліхтарень, постарійомся на яких вісімдесят пять літ, перенесімося до Нормандії, та спинімося на десять миль від місцевости Евре, в маленькому містечку де Броглі.

Це власне час, коли старий громадський учитель, підсунувши окуляри аж на чоло та заклавши назад руки, стоїть на порозі школи й дивиться як розпорошується на всі боки галаслива юрба, якою він опікується.

Молодші "маленькі", — будемо вживати шкільних виразів, — бігають сюди й туди, деякі йдуть парами й про щось говорять, очевидно передаючи собі дуже сердечні речі; інші біжать чим скоріш і при тому співають на ціле горло; деякі знов ідуть поважно вздовж домів і догризають залишки снідання, яке знайшли в своїх торбах.

Щодо великих, то ті, відійшовши на пятдесят кроків, утворили групу й очевидно нарадкуються над чимсь.

По короткій нараді три чи чотири найстарших відділяються та ідуть до учителя, що приглядався весь час тому маневрові.

Їх товариші дивляться уважно їм у слід.

Підійшовши до учителя, вони здіймають шапки й найсмілівший говорить:

— Пане, — каже, — простіть, будьте ласкаві, Августові, ми всі вас просимо.

— Так, — підтримали інші, — змініть свою постанову, увільніть його.

— Просимо дуже, пане! — озвалися всі три разом.

— Ні, паничі, — відповів учитель найсуворішим голосом і поважно; — Август мусить бути покараний за своє вперте лінивство. Це й для цілої кляси буде наука.

— Пане, будьте ласкаві! — настоювали три учні. — Ми обіцяємо вам, що він добре учитиметься.

— Якби це залежало від вашого слова, то я зараз би погодився на вашу просьбу, — відповідає учитель, — але Август напевно не додержить ваших обіцянок. Я прошу вас подумати, чого можна сподіватися від хлопця, який майже девять літ вступає до мене і по трьох роках не може двох сторінок добре прочитати, ні двох рядків добре написати. Це, скажу вам, ледащо, що приносить сором цілій моїй класі, з згодом стане карою для своїх родичів.

— Ні, пане, ні... ви побачите! Він буде чемний, він учитиметься! Пустіть його!

— Ні, — відповів гостро учитель. — І він обернувся, щоб піти до кімнати й тим скінчити розмову, під час якої вже ціла громада зблизилася до нього.

Тоді одна з трьох висланців зважилася навіть затримати учителя за руку і, витягнувши з торби свій дневник, показав учителеві:

— Ось, пане, тут всі мої оцінки. Чи не правда, що всі вони добрі?

— Певно, бо ти найкращий учень, і я тим більше дивуюся, що ти захищаєш такого осла.

— Добре, отже я зрікаюся всіх своїх відзначень, якщо ви не увільните Августа. — І він простягнув свій дневник.

— І ми також, і ми також! — замирчали всі, і двадцять рук піднесло вгору такі ж самі дневники.

Учитель, збентежений цим одноду шним натиском, хотів ще щось сказати, але йому не дав цього зробити хор благальних голосів.

Він підніс руку, щоб вони замовкли; настала тиша. Тоді, обернувшись до шкільної залі, учитель крикнув: "Вийди сюди, Августе"!

З'явився маленький, дупленький і блідий хлопчик. Він іде спокійно, стряхаючи порох з колін, з чого видно ясно, в якому положенні він перебував досі.

Прийшовши до дверей, хлопець став у спущеними очима, але скоріше з байдужности, ніж з сорому, крутячи щось у руках. Здавалося, що він не має ніякого замір вислухувати проповідь, яку для нього приготовлено.

— Августе, — урочисто промовив учитель, — шляхетні серця твоїх товаришів приневолили мене забути нинішню твою лінь і неслухняність. Зворушений їх просьбами я звільняю тебе від кари за невідповідну поведінку. Не дякуй мені, але подумай, що це останній раз я виявляю таку лагідність до тебе і подбай стати подібним до твоїх визволителів, щоб виявити себе гідним їх товаришем. Іди й не наражуйся більше на мої кари.

— Слава панові! Слава панові! — загукали всі школярі, за винятком Августа, який ставився цілком байдуже до свого звільнення так само, як попередньо до кари.

І натовп віддаляється з гомоном, тягнучи за собою недавнього вязня, який, замість того щоб радіти разом із товаришами, іде мовчки з чолом зморщеним, очевидно, якимсь клопотом.

— Ти мусів там дуже нудьгувати сам, на кількох у вкільній залі? — спитали його.

— Ні, — відповів він, несідомо завторовуючи замисленій вираз... — Ні... я думав... я шукав... і здається...

Потім раптом чоло його прояснилося, очі засвітилися:

— Так, так, я знайшов! Так! Оце саме!... — закричав він, плигаючи з радощів.

— Що найшов? — питали діти.

— Ходім, ходім! Усі йдіть!

І він кинувся бігти, легкий як олень. Цілий гурт радісно побіг, але навіть і найморгніші не встигали за ним. Він привів їх таким чином, як полководець своїх вірних-вояків, до яру гущавник, що межувала з лукою.

— Почекайте, — сказав і пішов сам у корчі. Звідси виніс оберемок патичків, зазначених лозиною. Поклавши це на траві, він сказав:

— Я знайшов усе там, де поклав його вчора, у четвер.

Коли перерізали лозину, можна було побачити, що на траві лежить багато маленьких сагайдачків і стріл, а також різні забавки, що їх витинають діти з лози й називають пістолетами та стрільбами. Виклавши всі ті предмети на траву, Август сів перед ними, витягнув з кишені ножик, яким уважно обтяв патичок ліщини, потім відрізав кавалок пінура й почав скубти його на прядиво.

Працюючи гарячково, він пояснював дітям, що творили уважне коло, як саме вирішила він задачу, яка їх усіх дуже непокоїла.

А справа була така. Треба було зробити, щоб стрільна з м'якого дерева бузини, яка досі тільки з шумом викидала легкі кульки на певну віддаль, але без сили, могла викидати правдиві набої, що досягали б певної мети; іншими словами — він хотів із галасливої, але нешкідливої забавки зробити до певної міри небезпечну зброю.

(Далі буде)

ОСЬ ЩО В НЕЇ БУЛО НАЙВАЖНІШЕ

Одна жінка встала вранці, розпалила в печі, загріла дитині молока, занесла його до ліжка, а сама пішла до хліва доїти корову. За кілька хвилин почула гавкіт собаки. Вона зірвалась із стільця, поглянула в двері й побачила, що її хата горить. Вона прибігла до хати і найперше стала збирати всякі забавки своєї дитини та шмаття дитяче, і винесла надвір. Коли вернулась до хати по дитину, було вже запізно, бо приступити до дитини було неможливо.

Ось так через марні речі її дитина пропала у вогні. Цей приклад хай послужить всім матерям, які зічно журяться суконками і другими безвартними речами. Нехай найперше подумають, чи і їх діти не наражені на ту небезпеку, яка може погубити їх навіки.

о. С. Гребенюк.

Автором українського національного гимну "Ще не вмерла України" був поет і вчений Олександер Афанасій-Чумбинський, що вмер 15 вересня 1875 року.

Іван Франко.

ЧУМА

I.

Пріор єзуїтського монастиря в Тернополі, вернувши ві спільної монастирської ідальні, олегка позіваючи лагодився приятель і віддихнуть після доброго обіду; а що день був літній та горячневий, то вена чоботи і реверенду; коли втім хтось застукав до дверей його келії. Пріор намордив чоло, скривився непрямено і мовчав хвилину, і тільки після другого стуку сказав:

— Прошу війти.

З низьким пересадно-покірливим укловом уайшов член конвенту, патер Гавдентій.

— Чого вам потрібно, frater? — гостро запитав його пріор.

— Я хотів просити вас, clarissime, — зачав патер, оглянувшись край порога, — щоб ви вислухали мене. Я хотів де об чім з вами побесідувати...

— Або що? Стало ся щось важного? — різко запитав пріор.

— Н-ні, протягнув патер, — щоб так щось особливого... ні, боронн Господи! Але я хотів попросити вас, щоб ви вислухали деякі мої думки і міркування...

— А так, ваші думки! — з якимсь насмішливим відтінком в голосі сказав пріор. — Але чи не можна б ті думки і міркування відложити до відповідніїшого часу?

— Розуміється, розуміється, що можна! — поспішно згодився патер. Тільки ж не даруйте, clarissime, я думав, що власне тепер час найвідповідніїший: шкільної науки нема, ярм того ще вам прийдеться швидко вислухати звичайний щомісячний рапорт нашому преосвященному вітцю провінціялови.

— Рапорт! — майже аж скрикнув пріор і цілковито прочунався з тої полудрімоти, в котру почала було закосичувати його неголосне і одностайна мова патрова, а супроводі бренькоту безликих мух на шибках ократованого вікна келії та цвіркоту великих воробців посеред гилик густих вишень, що так і нависали до самого вікна. — Рапорт! — повторив він ще раз і зпід лоба позирнув на патра. — А вам яке діло до рапорту?

— Сохрани, Господи! — поквапно звинявся патер Гавдентій. — Я дуже добре знаю, clarissime, що рапорт ваше діло, і власне для того осмілююсь прудити вас своєю просьбою, щоб ви могли вислухати мої думки і міркування і подати їх у своєму рапорті вітцю провінціялові, розуміється, коли вони покажуться вам того гідними і до чогось здалими.

Але пріор, хоч і не зводив з патра Гавдентія свого тупого погляду, не слухав уже його підлесливої, трохи водавої і одностайної бесіди. Нова думка раптово шибнула в него і заняла всю його увагу. Він знав, що кожний патер має право секретно звертатися до провінціала з „рефератами", тобто з доносами на иншу братію, а в тім числі й на самого него, пріора. Але до недавна так якось складалися діла в монастирі, що тернопільський конвент жив як одна сім'я і ніхто ізза взаїмних доносів не мав тіяких клопотів. Аж в сьому році справа начо змінилась на гірше. Ні з того, ні з сего двох патрів перенесли з Тернополя до якогось гірського монастиря в Тиролі, що вважався місцем карної висилки, а замість них прислали двох нових. Від той пори немов мішок розвязався з усякими виговорами, реколекциями і иншими справостями, що так і сипались з Краснова на нещасний тернопільський конвент. Пріор і патри в сьому заходили, хто се так їм прислужується. Підозрівали раз того, раз иншого зповіди себе, тим більше, що всі чули себе винуватими в якійсь необережности, в недобому завідбанню монастирської дисципліни.

Патра Гавдентія якось найменше підозрівали, щоб то він міг чинити ті „паскости"; раз давного, що від його приїзду до Тернополя минуло вже більше як чотири роки, а перші роки його пробутку між тернопільськими єзуїтами власне були там сумирні і щасливі; а подруге, патер Гавдентій мав серед решти братії славу Якима-простачка, або навіть якогось дурноватого. Слава та очевидно дуже вигідна була патрові; але про те він завсіди піддержував її різними нехитрими способами. Почалась вона і прилипла до него головно ізза пресливого „дисциплярського походу сам на сам" до любінської губернії для чаголицької пропаганди серед тамошніх уніятів. Похід той скінчився не дуже то геройською втекою патра з границь Росії, де він подібно як старозавітний пророк Йона, пробув усього три дні і відки вернувся без памяти від переполоху і удару, одержаного по-ночи карабіновою колибою з могучої руки пограничного обізника. З правдиво комічними жалобами розповідав патер про сей свій подвиг, а оповідання його за кождим разом доводило всю братію до вибухів неодержимого реготу. А сам патер Гавдентій, немов і не запримічаючи, того зражіння, кривився і жулився тритім як півтора нещастя, і запалюючись оповіданнем, то блід, то тремтів, то хлипав, що очевидно ще до більшого сміху побуджувало його слухачів. А притім патер завсіди вмів простодушним, отвертим і незлобивим, що годі було навіть уявити собі, щоб він міг писати доноси на своїх собратів.

А вестаки, з якогось незнного пітьпету, власне ся думка проблиснула в голові пріора в тій хвилі, коли патер оповідав про щомісячний рапорт. Він пригадав собі все, що знав про минувшину патра Гавдентія. Він був сином бідного мазурського хлопа. В р. 1847 тарнівський епископ Войтаржевич узяв його до себе на виховання. По смерти епископа він учився у єзуїтів у Кракові, кінчив науки в Римі, де й став монахом і приступив до закону „імені ісусового". Не знав пріор, яку славу здобув собі Гавдентій у Римі; знав лиш те тільки, що по кількох літах сам генерал єзуїтського закону Беккс звелав його на місію до любінської губернії, де патер здобув таке блискуче „розрахленіе". Аж тепер, розмірковуючи всі ті обставини, пріор в одній хвилі прийшов до переконання, що знаючи надзвичайну важність „місиції" католицизму в любінській губернії і загалом у Росії, римські верховоди мусіли трепіть добре розмірковати, кому поручать таке діло, як місія, значить, і в молодім патрі мусіли добачити якусь залогучу й корисного поведження. А з того виходило, що патер Гавдентій не мусів бути таким дурником і просторі-

Продається книжка в англійській мові

UKRAINIANS AND THEIR CHURCH

(Українці та їх Церква)

Написав Прот. П. Біхон

Перевів на англійську мову о. С. П. Смичич.

У зміст книжки входить коротка історія Української Православної Церкви, опис головніших обрядів та катехиститчні відомости.

Особливо надається для молоді!

Ціна 75 п.

Замовлення й гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ЦЕРКВА І ВИЗВОЛЬНА СПРАВА

В 1921 р. уряд Української Народньої Республіки видав інструкцію ч. 1, в з дорученнь, уряду УНР підписану проф. І. Огієнком, теперішнім Митрополитом Української Православної Церкви в Канаді. В цій Інструкції сказано: "Світлий уряд Української Народньої Республіки це законом 1-го січня 1919 року визнав необхідним проголосити Автокефалію Української Православної Церкви". Уряд УНР в 1921 році вислав до Царгороду всенародню заяву, з масовими підписами одиниць та організацій, про визнання своєї Церкви незалежною від чужих церковних зверхників. Уряд УНР зробив це рішення на тій підставі, що, як сказано в Інструкції ч. 1., "увесь православний український нарід і велика частина духовенства визнала Українську Церкву автокефальною" (Див. Календар "Рідна Нива", Вінніпег 1956).

Це історичне рішення з 1919 р. є й досі дійсним для українського народу.

Щодо уніятської (греко-католицької) галузі римської Церкви в Галичині, то вона надалше оставалася під чужою зверхністю Риму.

В 1929 р. І. Конгрес ОУН вине постанову про "необхідну контролю (ОУН) над церковними організаціями і про **"розвиток української національної церкви, незалежної від чужоземних патріярхів"** (Роман Рахманний: "Визвольне підйомля і церква". "Сучасна Україна". Мюнхен, 3. 6. 1956).—Тут говориться вже про національну Церкву взагалі, цебто про кожне віроісповідання в Україні; і говориться, що кожне віроісповідання в Україні мусить бути незалежне від чужих церковних зверхників, тим самим і **уніяти (гр.-католики) мусять бути незалежні від папи римського.** — Безперечно, що ОУН внесло цю постанову на основі загального бажання українців уніятів у Галичині.

В періоді 2-ої світової війни Ватикан був приготований використати національні рухи католиків для Католицької Акції, що бачимо на прикладі усташів Павеліча в Хорватії.

І в середовищі ОУН появляються католицькі священики як впливові члени чи симпатики: — о. Гриньох, о. Лаврівський т. ін. І в тому часі ОУН вже скреслює свою постанову з 1929 р. про категоричну незалежність Церкви в Україні від чужоземних зверхників. "Організація Українських Націоналістів у 1943 р. постановила, що **"Українська держава буде сприяти розвиткові української національної церкви, незалежної від чужоземних патріярхів"** ("Український Самостійник", Мюнхен, 6. 5. 1955). Замість попередньої (1929 р.) категоричної вимоги незалежности всіх Церков в Україні від чужої церковної влади, отже й уніятів — від владця папи в Римі, бачимо з боку ОУН вже тільки сприяння церковним незалежности. Сприяння — це не категорична вимога. Отже рішення ОУН з 1943 р. видається бути уступкою Риму.

Все ж таки сама думка про вияв сприяння ОУН незалежности українців уніятів від папи в Римі настворювала Рим. В Католицькій Церкві є постанова, що хто не хоче підлягати папі, той для Католицької Церкви є прокляттим. Отже й уніятський єпископ Іван Бучко — промотор Католицької Акції між українцями в Західній Європі і — в 1955 р. видав "Пасхальне Слово", в якому натворював деякі середовища українських патріотів, називаши їх **"самозванцями християнами"** та людьми, що **"стоять вже над пропастю вічного прокляття"**. Зв'що ця погроза? А головно за те, що тим людям "байдуже, **яка буде релігія в незалежній Україні в майбутньому"**. ("Світло", Торонто, червень 1956).

На погрозу еп. Бучка прокляттям появився з одного середовища ОУН — (УГВР) відповідь в "Українському Самостійнику" з 6-го трався 1955 р., з якої бачимо, що еп. Бучкові ходить не про те, яка буде **релігія в** незалежній Україні, а про те, яке буде відношення України до Риму. Еп. Бучка затривожила навіть та компромісове постанова ОУН з 1943 р. про **сприяння** церковній незалежності всіх українців і в тому незалежности уніятів (греко-кат.) від Риму.

Послідували й дальші висновення з боку одного з трьох відламів розеднаного ОУН, а саме з сторони ОУН — УГВР. В "Сучасній Україні" (3. 6. 1956) сказано: **"Рішенням III Великого Надзвичайного Збору ОУН у 1943 р. відкинено постанови I Конгресу ОУН з 1929 р., які** **впроваджували необхідну контролю (ОУН) над церковними організаціями"** і **говорили про "розвиток української національної церкви, незалежної від чужоземних патріярхів"**. — Тим своїм рішенням з 1943 р. провід ОУН заявив, що він погоджується на те, щоб українці надалі жили по чужих патріярхів, коли вони хотять того, чи може того хотять ці чужоземні патріярхи: — московський, царгородський, римський.

Нащо ця протидержавницька й протинаціональна постанова? Хіба ж що не в користь Москви чи Царгороду! Бож бачимо, що ОУН словом і ділом сприяє боротьбі православних українців за незалежність їх Церкви від чужоземних патріярхів — московського, і напевно теж царгородського. А може це розрішення зроблене виключно в користь Риму? Це значило б: — українці повинні повсякчас жебонятися від усіх чужих патріярхів крім... римського? До цього "рідного" патріярха (папи) в Римі кожен може, коли хоче, належати... І деяких людей з ОУН бачимо ініціяторами Українського Християнського Руху, що показується однак з агенцій Католицької Акції; бачимо їх свідомо чи несвідомо, посередньо чи безпосередньо заангажованих у Католицькій Акції взагалі на всіх відтинках її діяльности.

Значить, тут бачимо таке думання, що тільки всі некатолицькі патріярхи є для них чужі, а папа ніби не є чужий, а свій рідний, український. — Чи як?

Хто ж, як не націоналісти засновували собі вчення Д. Донцова; а Донцов учив, що нема поділу зла на зло зле і зло добре, а є тільки зло. Чи ж тоді можна ділити чужих патріярхів — московського, римського і царгородського на більш чужоземних і менш чужоземних, чи неукраїнських, але й нечужоземних?

На Рідних Землях, коли треба було оглядатися на український народ, то були одні рішення, а поза межами України, у відірваній від народу бачимо іншу теорію і практику.

УВАГИ З НАГОДИ З'ЇЗДУ СЛАВІСТІВ

В днях 9-11 червня ц. р. в Монтреалі відбувся перший з'їзд канадійських та американських славістів — з метою поглиблення співпраці й обміну думок в галузі словознавства і студій Східної Европи.

Американську славістику заступали м. ін. президент AATSEEL (AATSEEL — Американська Асоціяція Учителів Слов'янських Східно-Европейських Мов) з Ню Йорку о. проф. О. Яськевич (Фордгам), д-р А. Міш з Нюйоркської Публічної Бібліотеки, проф. А. П. Колман з Манітобського університету, проф. К. Кей (Кисілевський), проф. К. Біда і о. проф. Залеський — всі три з Оттавського університету, та проф. О. Старчук з Альбертійського університету і проф. П. Кисіця з Монтреалю, який не викладає в жадній школі.

Що серед згаданих славістів був тільки один викладач славістики з-поміж православних українців — це не тому, що з'їзд відбувся в французько-католицькому університеті в Монтреалі, а тому що на цілу Канаду на факультетах словознавства є тільки один-єдиний властивий професор з-поміж православних українців, а саме — проф. Старчук, проти якого середовище іншого віроісповідання вже висувало застереження перед офіційними чинниками.

Новинки не подають звіту з обміну думок з'їзду над студіями словознавства і Східної Европи. Цей звіт був би цікавий щодо мети тих студій.

Отець проф. О. Яськевич хоч і поляк з походження, але теплі симпатії до москалів в його славістичній діяльности видні в такій мірі, що в світлі науки вони показуються скорій пропагандою московської культури, ніж дійсними студіями. Це набуть тому, що о. Яськевич є католиком, якому присвічує ідея римської місії на Схід, оперта на тактиці позискування для себе симпатій москалів, — як це видно й в Римі, а зокрема теж і в католицького єпископа Шина в ЗДА.

Випадок це чи не випадок, що саме о. Яськевич є президентом ассоціяції всіх учителів словянських мов на цілому американському континенті, — про це тут говорити не будемо, бо в вязку з тим треба було б порушити теж і ту справу, під чиєю рукою знаходяться словянські студії в американських і канадійських університетах.

Але покицо одне можна сказати з певністю, що політичний дух, який панує в офіційній сфері славістики у вільному світі є того роду, що студії українознавства фактично тут поставлені в такі умови, наче б для них вільної науки не було. Такий стан виплинає не з інтенції урядових чинників, а з неофіційних потягнень всяких чинників неурядових, що мають на оці не в першу чергу американські, канадійські та українські інтереси, а свої власні справи.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

ВІК ЛЮДИНИ І СТАРЕЧА ПЕНСІЯ

Пан С. К. з ЗДА питає, в скільки років сто літ тому люди починяли діставати старечу пенсію.

Не знаю, чи тоді діставали старечу пенсію. Думаю, що не діставали. Сто літ тому не було стрих людей. Наука каже, що пересічний вік людини був тоді 40 років. Дехто жив довше, дехто коротше. Але пересічно вмирали в 40 років життя. Значить в Канаді люди пересічно вмирали за 21 рік ще до пенсійного віку. Якщо старо-пенсійний фонд у Канаді був, то з нього ніхто не міг скористати. Зрано вмирав народ.

Тепер наука каже, що пересічний вік людини здовжився, — він сягає до 70 років. Людина в Канаді доживає вже до тих літ, коли їй належиться пенсія, так що вже пересічно вмирає з першими пенсійним чеком. — Це великий успіх медицини й гігієни!

„Що буде за сто літ?" — питає пан Н. Л. з Аргентини.

Що буде за сто літ, — наука не знає. Знає, що буде за 50 літ — в 2000-ому році Божому. Тоді пересічно людина житиме сто років, і коли зараз ми належимся стареча пенсія — людина вмирає. Але люди потішаються тим, що за сто років буде краще. Пенсію дістане в 70 років життя. Після того ще житиме 30 років і буде користуватися пенсією. Однак є підставки думати, що тоді закон про пенсії змінять. Пенсійний вік мабуть буде починатися тоді не в 70, а в 100 або в 105 років життя.

Пан М. Б. з Канади питає, чи старечу пенсію дають і тоді, як би вченим вдалося продовжити людське життя пересічно в безконечність.

Думаю, що тоді старечої пенсії не давали б, бо не було б старців. Тоді були б тільки діти й люди постійно в „середньому віці". Старий є той, хто, як то кажуть, „вже гробом стоїть". А коли б люди жили вічно, то над гробом ніхто не стояв би. Отже не було б старих.

Пані Т. О. з Австралії запитує, який є пересічний вік людини в Советському Союзі.

Не знаю. Сумніваюся, чи й советський уряд знає. В Советському Союзі нема таких умов життя, щоб людина могла дожити до своєї природної старости. Ті або розстріляють, а голоду чи недуг передчасно вимре.

Кажуть, що на Кавказі доживо один чоловяга до 155 років життя. І що вібито він живе та часом працює в колгоспі.

Думаю, що він досі таївся з своїм віком, щоб не розстріляли. Коли приїхала „вимістія" — він повірив, і признався. Може й дурним прикидався — мовляв, він і „не знає" що то за советська влада. Та й плакунки в Канади мусів мабуть здіставати.

Пані О. Я. з Франції питає: — чи жінки мають нахил затаювати свій вік, щоб їх вважати за молодших, ніж вони є, і чи це впливає на продовження їх віку?

Не знаю, чи жінки в дійсності цей нахил мають. Знаю тільки жарти на цю тему: — судля питає жінку, скільки їй літ, а вона каже, що їй уже є 20 чи 40 років; інший жінці судля звертає увагу, що вона 10 років тому казала, що їй 20 літ, і тепер каже, що їй 20. Жінка відповіла, що вона не хоче старіти, а хоче молодіти. Ще інший жінці судля каже, що вона вже не молода, а вона відповіла, що вона не стара, а середнього віку. Ще інший жінці судля каже, що вона вже стара, а вона відповіла, що вона не стара, а середнього віку. Ще інший жінці судля каже, що вона вже стара, а вона відповіла, що вона не стара, а середнього віку.

ФАРМАЗОНИ

(Повість Юрія Федьковича)

(Продовження)

Що Василь дальше робив

Другої днини взяв Василь у Складанна підводу, поїхав до міста і багато-чого привіз. І дві скрині з ще всякої всячини. А дальше робив пляни — де має бути хата, де комора, де стайня, де стодола.

Пішла про те чутка по селі, і почали люди сходитися. Новина! Вітаються з Василем та до коріми його просять, щоб пошанувати. Прийшли й коршмарі. Але Василь каже:

— Я, панове господарі і ви купці, до коршми ніколи не заходжу, бо горілки і в рот не взяв би. Треба ж великого свята, щоб я випив трошки пива або вина. Так я дотепер жив і дальше хочу так жити.

— Ну, ну! — скрикнули шинкарі, — як же так можна жити?

— А чому ж не можна? — відповідає Василь, — коли в інших сторонах селяни не п'ють, та які вони здорові і багаті! Я бачив таке на Моравії, в Чехах і в Тиролі, де я бував. І земля там не дуже добра, та які вони заможні! Аж любо глянути на такі села та ще на людські господарства.

— Ну, ну, як таке може бути, — кажуть шинкарі, — щоб чоловік, який працює, чарки горілки не випив? То не може бути!

— Але так воно є в других краях, — говорить Василь: — не п'ють, але здорові, сильні й заможні. Аж душа радується, коли на них дивитися. А все тому, що горілки не п'ють.

Не сперечалися більше шинкарі, але сказали: "Ну, ну!" і забралися. Та дорогою між собою говорили і дуже ругали розмахували. А Василь каже людям:

— Бачите? Коли б його хто поліном по плечах потягнув, то так не образиться, як коли ви скажете на горілку недобре слово. Горілка їм потрібна, бо вони з неї користають, але тому, хто горілку пє, — загибіль. І перед Богом гріх, і перед світом сміх, і тим, що п'ють, приносить вона тільки лихо. Подумайте, скільки через горілку сварок, бійок, каліцтва! Скільки сидить по криміналах через горілку! Коли б ви в неділю до мене зайшли, я розказав би вам багато, але тепер робоча днина. Мушу зайти ще й до священика, бо треба познайомитися.. Отже вступіть до мене в неділю...

Що люди говорили

Коли люди розійшлися, то село мовби хто запалив. Балачок повно та нарікань на Василя.

Що за пан такий обібрався нам і хрест цілує, як і другі люди!

— Еге! Хіба ти не знаєш, що диявол може такий туман пустити, що ти ніби бачиш Василя в церкві, а він собі вдома сидить та хрест святий ножем коле.

— Що казати - не казати, — обізвався Ґнат Сокирка, — але він якийсь несамовитий. По світі багато дечого буває, чого ми тут з вами не знаємо. Чув і я про тих фармазонів... Але нехай вже я в нього сам розуму попробую...

Так говорили люди, але Василь своє робить. Купив собі поля, докупив великий город і почав будуватися. Майстрів знайшов не якихбудь, і будинки росли як на дріжджах. Все гарне, просторе, добре розположене, що тільки дивися й дивуйся. І люди дивилися та мовчали. Хто його знає що дальше буде... А було таке, що і священик приходив та все оглядав. Таке було хіба лиш у панів, а не в простих людей.

І вже люди не знали, що говорити. Говорили одне, а виходить друге; та хто ще знає що дальше вийде. Такого в Срібнарові ще ніхто не бачив.

Та одне всім було ясно — що Василь таки не дурний. В нього, видно, є розум.

Всі дивилися й дивувалися, а Складанова Катерина навіть казала, і в деяких панів не може бути краще, як у Василя.

(Далі буде)

ЧОМУ РАБІНІ ПОЇХАЛИ ДО МОСКВИ

Три жидівські рабіни поїхали з Америки на відвідини до Москви: Давид Б. Голлянлер, Шмуль Едельман і Гершель Шахтер. Це перша візита рабінів з ЗДА в Москві від 1917 р. Рабін Голлянлер сказав: "Ми ідемо запізнатися зі станом релігійного життя наших братів і сестер у Росії та розглянути до якої міри вони можуть жити згідно з цією кодексу. Хочемо теж знати, в якій мірі можемо допомагати їм постачанням релігійних книжок та інших потрібних речей".

Панамський канал в Америці урухомлено 1915 року. При будові цього каналу було викрито велике грошеве надужиття. Тому кожну велику фінансову аферу тепер називають "панамою".

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і міцну позолочену окову з оздобами та образами. Євангелистів; величини 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

ЧОМУ ВАСИЛЬ ДОБРЕ ЖИВЕ

Що Василь добре живе, то вже всі знають. Та не всі знають, чому він так добре живе. Ось чому:

Василь не п'є горілки.

Василь не курить.

Василь не ходить до шинків.

Василь не ходить до коршми.

Василь не ходить до танців.

Василь не ходить до забави.

Василь не ходить до театру.

Василь не ходить до кіна.

Василь не ходить до концертів.

Василь не ходить до спортових імпрез.

Василь не ходить до перукарні.

Василь не ходить до лікаря.

Василь не ходить до аптеки.

Василь не ходить до крамниці.

Василь не ходить до банку.

Василь не ходить до пошти.

Василь не ходить до церкви.

Василь не ходить до школи.

Василь не ходить до бібліотеки.

Василь не ходить до читальні.

Василь не ходить до клюбу.

Василь не ходить до товариства.

Василь не ходить до сусіда.

Василь не ходить до родини.

Василь не ходить до кумів.

Василь не ходить до свояків.

Василь не ходить до приятелів.

Василь не ходить до знайомих.

Василь не ходить до ворогів.

Василь не ходить до нікого.

Василь не ходить.

Василь сидить.

Василь працює.

Василь працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює.

Василь працює, працює

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● В неділю 13-го травня ц. р. за Св Літургією Впреосв. Владика Митрополит Іларіон висвятив у священики о. дияк она, студента II курсу Богословської Академії при Колегії св. Андрея, Івана Мельника. В дияконі він був поставлений 3-го квітня ц. р.

● Деканат Богословської Академії при Колегії св. Андрея у Вінніпегу повідомляє, що навчальний рік 1956-1957 в цій школі починається в понеділок 1-го жовтня, а виклади — 2-го жовтня.

● Професорська Рада Богословської Академії при Колегії св. Андрея у Вінніпегу на засіданні 27-го квітня 1956 р. признала ступені Ліценціята Богословія таким студентам, що покінчили Академію: Юрій Гнатко, Ярослав Гомик, Іван Жівку, о. дияк он Василь Дяків, Петро Калішук і Олег Кравченко. Абсольвентові Академії Олегові Кравченкові, який був на статусі вільного слухача, але здавав усі іспити й колоквії, ступінь Ліценціята Богослові признано тільки після попереднього зложення ним матурального іспиту перед Матуральною Комісією Академії.

● „Український Вістник" (з березня 1956 р.) орган УАПЦ під годуванням Владики Богдана Шпильки в ЗДА, повідомив, що о. Остап Кропельницький назначений душпастирем церкви Пресв. Трійці в Сагінав, Мичиген, ЗДА. — В 1953-1954 навчальному році в Богословській Академії був студентом О. стап Кропельницький, в тому ж році поставлений в дияконі Впреосв. Митрополитом Іларіоном.

● Архиепископ Михаїл, екзарх Царгородської Патріярхії на Півночу й Південну Америку, зложив на руки державно-політичних і церковних провідників протест проти заслання англійцями на далекий острів на Індійському океані Митрополита Макарія III, ставрха Грецької Православної Церкви на Кипрі та провідника кипрійських греків, які хочуть примусити свій острів до материка Греції. До тих протестів приєднуються всі ті церковні провідники, що підлягають Царгородській Патріярхії в тому й УП Церква під проводом Влад. Богдана (Шпильки) в ЗДА („Укр. Вістник", березень 1956).

● Адміністратором „Української Православної Церкви на Австрію є прот. Василь Вишинан — він же є одиноким священиком православних українців у цій державі Прот. В. Вишинан регулярно відвідує православних українців у таборах й осередках: Грац, Сан Мартен Філлях, Інсбрук, Куфштайн, Зальцбург, Астен-Линц, Шпталь — Драва. Своє місце осідку з Куфштайну прот. В. Вишинан змінив на табір в Гельбрун-Зальцбург. При українських православних парафіях існують Ради і Сестринства. Найбільш дильним є Сестринство в Зальцбургу.

● В Австрії українські діти шкільного віку виховуються в чужих школах і не мають змоги набути елементарного знання про свою Батьківщину. Навіть у таких скупченнях, як Зальцбург, немає початкової недільної школи для дітей" („Новий Шлях", 22 ц. 1956).

● „Наш Голос" з травня 1956 р. — орган УАПЦ в Австралії очолює О р х и е п. Сильвестром, — помістив статтю п. н. „УАПЦ в Австралії й взаємини її з Грецьким Екзархом". В статті говориться про теплі взаємини між УАПЦ і грецьким екзархом в Австралії, хоч очолювана Архиеп. Сильвестром Церква є автокефальною, незалежною від чужих патріярхів. До речі, „Наш Голос" називає Царгородський Патріярхат не Вселенським, а національним грецькими і каже: — „Грецький Екзархат", „Грецький Патріярхат". При тому інформує, що Архиеп. Феофилак, Екзарх Царгородського патріярха та його духовенство, молилися під час святкування грецької незалежности 28 березня (1954) в Австралії. — І додамо: це цілком зрозуміло, бож Царгородська патріярхія є національною, патріотичною грецькою Церквою, незалежною від чужих, і має на серці в першу чергу долю свого народу. Бачимо це те саме з її політичної акції в користь греків на Кипрі.

● Всі українські патріоти в цьому році з великою тривогою відзначують 100-ліття з дня народження одного з найбільших синів України — Івана Франка. А большевики не проминули нагоди, щоб не подати світозагалу, що Франка в криву дзеркалі, показати того як „атеїста". Для того відомий у Галичині публіцист і суспільний діяч Денис Лукіянович видно був змушений написати книжку п. н. „Іван Франко і боротьба про релігію, церкви й Ватикану" (Київ 1955). Державне Видавництво. — В книжці найбільш говориться про сильні виступи І. Франка проти унії (греко-католицтва), католицтва й Ватикану, які ничиць словянські народи. — Але земляк Д. Лукіянович був „рад старатися" і пішов ще далі — намагаючись показати І. Франка як нібито свобожника". — Як би там Ватикан собі не поступав, то це не значить, що Бога нема. Ватикан — одна справа, а віра в Бога — друга. Такий був погляд і в Франка.

● Большевицький журнал Наука і Життя" — „щомісячний науково-популярний журнал Товариства для поширення політичних і наукових знань У к р а ї н с ь к о ї РСР", за березень 1956 р., по містив статтю кандидата філософських наук І. П. Головаха п. н. „Атеїзм Т. Г. Шевченка". Статти — це агітка, що перемальовує біле на чорне, витримана в істеричному тоні войовничу атеїзму.

● „Свобода" з 20-го червня ц. р. подає, що в Аргентині 14-го квітня відбудася конференція Українського Католицького Обединання. На голову Укр. Катол. Обединання переобрано василианина про тогуманя ЧСВВ о. Ореста Кириллюка, а на секретаря-ред. Гр. Голіяша. Попередніми секретарем УКО був М. Денисюк — відомий видавець в Аргентині, який тепер переїжджає до ЗДА. Розуміється, УКО діє в рамці Католицької Акції, як о Братство Українців Католиків (БУК) в Канаді. Одна з резолюцій конференції УКО „гостро засуджує переслідування християнських Церков окупантами України"; отже вже не національні „Українська Церква", а „християнські Церкви" в Україні. Коли усунено національність української Церкви, то ім ще залишилося усунути й слово „окупант", а просто сказати: комунізм переслідує християнство. — Хотять ти католики хромйк дощ, щоб не говорити про національну Українську Церкву, а разом з тим повязати це з фактом московської політичної окупації, і виходить „неувязка".

● З приводу недавних відвідин офіційних советських церковників у ЗДА відомі католицькі діячі — проф. М. Чубатий, проф. Добрянський т. ін. склали перед офіційними чинниками і громадськістю Америки протести, де підкреслюють, що червона Москва знищила Українську Автокефальну Православну Церкву і Українську Греко-Католицьку Церкву. — Така політика;— з одного боку проф. Чубатий старається всіма силами нападати на Українську Православну Церкву, а другий раз нібито проливає зимні сльози. — Українська Православ. Церква є основою української культури, патріотизму та політичної незалежности. На що ж її проф. Чубатий хоче р у й н у в а т и? Чи ж патріот має би руйнувати патріотичну Церкву свого народу — на приказ Риму? Але справа ось в чому: — якщо б уніятські проводирі стали тільки в обороні уніятської Церкви перед Москвою, то світ сказав би, що це тільки релігійна й церковно-політична справа Ватикану в розгрі з православною Росією, а не політична справа України. Тому Католицька Акція вважає тут за потрібне заслонитися теж Українською Православною Церквою, яку червона Москва нищить же з теологічних мотивів (бож українці й москалі є православні), а з мотивів політичних — бо Укр. Правосл. Церква є українською тому, що вона національна своєю змістом і формою (ні від кого незалежна). Не зважаючи на провідників, загал українців уніятів (греко-кат.) повинен зрозуміти, що переслідування червоною Москвою Українською Православною Церкви є для світу найголовнішим доказом змагання української народу до самостійности взагалі, а зокрема-незалежности від Москви. Але це й теж накладає вимоги український загал до всебічної підтримки Української Православної Церкви.

РІЖНІ ВІСТІ

● Іран і 12 арабських держав склали офіційне домагання, щоб справу змагання Алькиру до незалежности, яку він намагається осягнути шляхом сучасної збройної боротьби з Францією, поставити на порядок нарад Ради Безпеки Обединених Держав.

● Коли советський міністер закордонних справ, Д. Шепілов, недавно обїздив арабські країни, уряд Ізраїля запросив його до себе, але Шепілов навіть не відповів на запрошення.

● На місце Мойше Шарета, що був міністром закордонних справ Ізраїля від 1948 р. і тепер уступив, прийшла жінка — Голда Меерсон.

● Канадійський міністер торгівлі і промислу заявив, що в 1956 році за неціле півроку Канада продала більше пшениці, ніж за цілий минулий рік. Канада ще ніколи досі не продавала так багато пшениці в такому скорому темпі як тепер.

● Сен. Мек Карті і Новленд та конгресмен Пое Фіно вимагають від уряду ЗДА стягати допомогу Югославії. Репрезентант Ню Йорку, Фіно, склав проект закону про стягнення допомоги для Югославії, Єгипту й Індії, бо ці держави схиляються до Советського Союзу. Америка занепокоєна характером недавних відвідин Тіта в Москві.

● Українська Центральна Репрезентація в Аргентині підготовляє до друку історію України проф. Д. Дорошенка, в перекладі на еспаньську мову.

● На Конгресі Комітету Українців Канади в Вінніпегу в червні ц. р. було проголошено привіт від Ігора Гуделяка, в якому він виступає як українець.

● В одній з резолюцій Зїзду Союзу Українців Самостійників, що відбувся у Вінніпегу в днях 1-3 липня ц. р., стверджується неоправданим святкувати одночасно роковини С. Петлюри і Е. Коновальця, бо хоч Евген Коновалець належить до визначних історичних постатей України, але все ж нема підстав ставити його на такому самому п'єдесталі, як якому стоїть С. Петлюра. бо Петлюра був офіційним і фактичним провідником всієї нації й Української Держави, а тодж. Коновалець офіційно був провідником тільки одного угруповання.

● Делегація протестантських Національних Церков з ЗДА, відвідавши недавно СССР, поінформувала, що офіційні советські дані про кількість церков в СССР є такі: 20-тисяч православних церков, півтори тисячі католицьких, 800 лютеранських, 500 синагог і 50 будійських святинь. Більшість головніших православних храмів обернено в музей. Один з найбільших соборів, Казанський собор у Ленінграді, обернено в протирелігійний музей. — Хоч як мале число святинь, що офіційно подані як „відкриті", то все таки з певністю можна сказати, що більшевики й це число дуже перебільшили, подаючи інформації американській делегації.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

● В Советському Союзі, не зважаючи на нечувану нужду загалу повоєнолюго населення, все таки нараховується коло 930 мільйонерів. Всі ті мільйонери — це різні винахідники, партійні достойники, що дістали нагороди за зірну працю для партії та дозволі високі ці державні достойники, що за зірну службу гнобителям у Кремлі дістали грубу заплату.

● Європейські кореспонденти подають з СССР, що сини кремлівських достойників — Мікояна, Кагановіча, Малєнкова, Жукова та інших червоних сатрапів — живуть у пишних домах, мають багато служби, расових перегонових коней, елегантні автомобілі, влаштовують сучні пишні приймання і т. д. — А батьки, на кошт яких їх діти розкошують до меж розпусти, дурять населенню голови „пролетарськими" клічами.

● Д-р Акруан Лякассень, директор відділу радіом при Інституті Пастера в Парижі, сказав, що рак легенів і зрости в Європі й Америці постійно зростає. Лікар А. Ляжассень не вірить, що причиною раків є саме куріння. Таксож алькоголь та занечищення повітря курявою й газами вважають були причинами раків.

● Католицька добродійна установа „Кар'тас" в Канаді на своєму недавному зібранні в Квебеку створила, що між роками 1946-1955 до Канади прибуло 1,200,000 імігрантів. В тому було 63,6 відсотків неватоликів, а 36,4 відсотків католиків.

● Церква національна, незалежна від чужих церковних проводів у Москві, Римі і т. д., щиро признає Т. Шевченка. Н а т о м і с т ь церковна залежність від чужих завжди вела до непризнавання Шевченка. І так, група уніятських (гр.-кат.) священиків у Галичині в 1903 році звернулася до австрійської полиції, щоб вона заборонила поширювання творів Шевченка. Ці священики діяли по лінії чужого їм Риму, від якого вони були залежні і проти якого виступав Т. Шевченко.

Представник Московської Церкви, яка поневолила Українську Церкву, архимандрит Антоній зверну ся в 1911 році до московської влади, щоб вона заборонила спроби українців поставити Шевченкові памятник у Києві. — Це тільки приклади, які показують загальну лінію ворожого відношення московських і рашських церковних проводів до національного пророка України — Т. Шевченка.

● Д-р Дж. Марк Гіберт, директор американської фармацевтичної фірми „Стерлінг Драг", зробив висновок з своїх довголітніх дослідів, що пересічний вік людини скоро збільшується. Пересічний вік людини в 1909 році був 49 років, а тепер — 71 рік; в 2000 році пересічний вік людини буде 100 років, — каже д-р Гіберт. Но його думку, продовження пересічного віку людини треба зарадячувати скорому розвиткові медицини і гігієни.

● За 25 миль на північний захід від Брендону, Ман., зладається в землю фарма Джека Гарпера. В 1955 році почав западатися тільки один акер земли, але Дж. Гарпер управляв його дальше. А в цьому році земля вже западала на 20 стіп вглиб на просторі 205 ярдів довжини і 20 ярдів ширини.

● В цьому році на річному зїзді Канадійської Медичної Асоціяції в місті Квебеку лікар д-р Леванюк Дж. Бел з Вінніпегу подав до відома про свої досліди над ліком хльорпромазіною. Він сказав, що хльорпромазіна, яку досі вживали на успокоєння духових забурень, може теж лікувати сикажку, наслідки перепиття, недугу рака, пирок і деякі недомагання в органах травлення. Але цей лік („мелядикну"), тобто хльорпромазіну, не кожну з тих недуг може приписати лише лікар.

● В місцевості Атени, (Джорджія, ЗДА) корова на фарму Дж. Т. Джсона привела разом четверо телят. Професор Ветеринарної школи д-р В. Ф. Мек Лендон сказав, що такий випадок трапляється в корів тільки один раз на 14 мільйонів отелів (коровячих породів).

● Досліди виявили, що катар дістаємо не з простуди, ані з мокрих ніг, а спричиняється катару є дуже дрібний бацильвірус, одним з найменших, які досі вдалося відкрити під мікроскопом. Цей бацилль легко витримує зимно понад 100 ступенів фарентгайта нижче нуля більше як два роки. Але ці бактерії не люблять сонця, й сухого повітря. Ці бактерії переносяться найбільше через відкривання повітря, в якому вони є. На недавньому Конгресі Товариства для боротьби з катаром відомий бактеріолог д-р Вард в ЗДА заявив, що крім згаданого бацильного бацилля є ще 70 різних родів інших бацилів, які теж спричинюють катар, але вже в меншій мірі. — Раціонального антечного ліку проти катару покищо не винайдено.

● На цьогорічному зїзді лідерів у Брокнелі, Онт., канадійський міністер закордонних справ Лестер Ф. Пірсон сказав: „Мені зовсім не можна рівнятися з секретарем комуністичної партії СССР Микитою Хрущовим під оглядом особистих вимід. Я маю малу трикімнатну хатину-каледж у горах Гатіно. Приїжджаючи туди, я сам варю собі їсти. А коли запросив мене Хрущов до своєї літньої дачі в Криму, то виявилося, що ця палата в 150 кімнатами. Але він партійний комуністичний провідник, а я нівіть не є членом-таким капіталістом".

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ У ФОРТ ФРЕНСЕС, ОНТ.

В неділю 10-го червня ц. р. відбувся у Форт Френсес, Онт., Архиерейська Візитація Високопреосвященішого Влади ки Митрополита Іларіона. Ця неділя була справді великим і радісним святом для п р а в о славних українців у Форт Френсес, бо це вони вже вдруге за три роки мали змогу вітати в себе свого найвищого Ієрарха. Самий день Візитації був дуже гарний. Містечко Форт Френсес положене з такому місці, що довід до нього дуже трудний, тому позаміськові гостей було небагато ,але, незважаючи на це, церква була заповнена вірними.

В и с о к о преосвященіший Владика Митрополит з Впреп. о. С. Герусом прибули з Вінніпегу до Форт Френсес увечері в п'ятницю на суботу 9-го червня. На станції привітали їх Всеч. парох громади п. М. Бойчук, голова громади п. М. Бадюк і п. Юрій Підлубний.

В суботу звечорі Впреп. о. С. Герус відправив Всенічну. В недільно вранці о год. 9.30 прибув до церкви Впреосв. Владика Митрополит, де в тріюмфальній брамі, прикрашеній жовтоблакитними стяжками й з написом „Вітай нас Владико", привітав його хлібом і сіллю один із старших парафіян і піонерів громади п. Юрій Бадюк. Маленька Леся, донечка о. пароха, вітає Владику від усіх дітей громади з китицею живих квіток. Вона вітає словами:

Вітаємо Тебе, Владико наш,
Уся дітвора нашої громади
Прийміть щирий і палкий
І силе в стіп Твоїх квітками.

Прийми, Владико, щирий цей [привіт
Від нас малих діток,
Прийми в привіт, як вислів [вірности Тобі,
Що китицу живих квіток.

І по цьому вручає Владиці живі квіти, а всі інші діти вистелюють дорогу аж до дверей церкви також живими квітками. У дверях церкви вітає Владику настоятель громади й під спів хору „Достойно є" Владика входить до храму.

Починається велична Архиерейська Служба Божа, яка підносить молитовний настрій вірних, а зокрема, яку, після прочитання св. Євангелії о. Герусом, виголошує Владика, лучить цей настрій зо святочною урядою. Богослужіння закінчується тріюмфатним обходом навколо церкви й виголошенням Многолітства Владиці, священикам, вірним і всьому українському народові. Під час цілування хреста й миропомазання Владика роздає кожному іконки на памятку свята Архиерейської Візитації.

Після Відправи в церкві відбувся в чит. „Просвіта" святочний обід. За обідом були вручити й промови. Пообідню програму відкрив вправ ним словом і привітом настоятель громади, о. В. Бойчук, який дальший порядок свята передає господареві сня та п. Юрію Підлубному. Свої привіти передали: п. Юрій Підлубний від церковної громади, пані В. Гоголь від жіночих товариств, п. В. Библів від чит. „Просвіти" і пані Горяк від громади св. Михаїла в Вінніпегу. Відчитано також телеграму-привіт від громади в Кенорі, Онт. Громадяне також Впреп. о. Герус з Вінніпегу. На завершення всього говорив Владика, який розповів про розвиток нашої Церкви в Канаді. Коротким кінцевим словом п. господаря з співом „Христос Воскрес" закінчено пообідню програму свята.

Увечорі того самого дня відбувався ще спільна вечеря в участю Високопреосвященішого Владики, а по ній концерт під управою п. І. Пасерба — місцевого учителя середньої школи („гай сяуа"). Концерт почався піснею Бортнянського „Як же Ти Славний Боже в Сіоні", яку відспівав мішаний хор. Дальша програма складалася з слідуючих точок: оркестра відограла Марш і Чардаш, а потім гармонійний терцет — Надя Галабурда, Лені Кендзерський і Ельо Андрушко — відограв „Ой там у лісі" і „Дід і баба". Після цього слідувало сольо панни Маргарети Конюбін „Перебендя" і „Ой під гаєм, гаєм". Надя Друзик відограла гармонійне сольо, а оркестра „Українську Думку". Жіночий хор відспівав „Синя чічка" і „Ой на горі, не горі". По цьому слідував під оруддю п. М. Андрушка народний танець „Катерина". Цілою вечірною програмою проводив п. М. Андрушко.

Найголовнішою точкою у вечірній програмі був виклад

Високопреосвященнішого Владики Митрополита п. п. „Заслуги православної Церкви перед Українським Народом" кожний присутній, хоч у загалі було гарне, слухав із захопленням віддічком золотих слів свого Владики. Перед кожним розкривались слова сторінки історії Церкви Українського Народу. Владика сказав, що коли вороги бажали вбити український народ, то в першу чергу вони звертали вістря проти його Церкви. Цим вістрям були її уми, створена чорногузи, яка розділа ризу Церкви, яка вбила клин у єдність українського народу.

По закінченні викладу Владики промовив ще також коротко о. Герус. Після його промови о. В Бойчук сказав кілька слів, в якому зложив подяку Високопреосвященному Владиці за його прибуття до Форт Френсес і за його цінні промови; а також подякував Впрел. о Герусові за його участь у святі. Зложив теж подяку жінощам і всім гостям. Свято закінчено відспіванням „Достойно є" і „Ще не вмерла України".

Ще протягом слідуючого понеділка Владика був гостем у Форт Френсес, а вночі з понеділка на вівторок представники громади попрощали на станції свого дорогого Владику, який вряд з о. Герусом відїхав до Виннипегу. Ми всі у Форт Френсес можемо висловити тільки нашу велику радість з його свята, а нашому Владиці побажати ще багато кращих сил і здоровля на многі літа. **ОВБ.**

З ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ ПОДРУЖЖЯ НА „ВІСТНИК"

Петлюри. Мин Тому 45 років вибираться молода подружжя пара, Михайло і Олена Симчич, з села Березів Вишній, Коломийського повіту, Західна Україна, з трьома хлопчиками до Канади. Вони маєтку з собою не беруть, бо й не мають його, але мають інший скарб — четверо здорових рук, віру в Бога і надію на Його милосердну поміч. Пильною працею на канадійській землі приходять до добробуту, виховують своїх діток, 9 синів і 3 дочки, в любові до Бога і людей, на добрих православних християн. Тепер, в повним здоровлю, в заложенню сподіваються на своїх синів і дочок, невісток і зятів, 38 внуків і 5 правнуків. З нагоди золотого кавлею, 50-літя свого подружнього життя, замовляють кавлятки, Михайло і Олена Симчич, Службу Божу в церкві Українського Народу. Владика сказав, що коли вороги бажали вбити український народ, то в першу чергу вони звертали вістря проти його Церкви. Цим вістрям були її уми, створена чорногузи, яка розділа ризу Церкви, яка вбила клин у єдність українського народу.

По закінченні викладу Владики промовив ще також коротко о. Герус. Після його промови о. В Бойчук сказав кілька слів, в якому зложив подяку Високопреосвященному Владиці за його прибуття до Форт Френсес і за його цінні промови; а також подякував Впрел. о Герусові за його участь у святі. Зложив теж подяку жінощам і всім гостям. Свято закінчено відспіванням „Достойно є" і „Ще не вмерла України".

Пожертвували 5 доларів Михайло і Олена Симчич; по 1 долярові: Іван Мудрий, Текля Кузик, Петро Шовдра, Павло Турецький, Василь Симчич, Взяль Стадник, Стефан і Володимир Симчик, по 50 центів Антон і Іван Савчин; разом 14 доларів, з чого призначено по 5 доларів на „Вістник" і „Український Голос", 3 50 дол. за кліщу, а решту на оплачення пошти.

Жертводавцям сердечна подяка, а дорогим ювілятам — многоліття від Господа Бога.

о. І. М.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ІРИНА КОСТИНЮК

Дня 16-го лютого в шпиталі Нора-Гендерсон у Гемптоні упокоїлася в Бозі добра парафіянка й пионерка Ірина Костинюк, прожившн 69 років.

Покійна народилася в селі Валія, Буковина, в родині Лесаків, і молодою дівчиною приїхала до західної Канади 1900 року з родичами, що поселились на фармах недалеко містечка Інсінгер, Саскачеван. В 1902 році одружилася з Партемієм Костинюком, що помер 1939 р., і вдовою Ірина осталася з дочками, з якими вела господарство. Покійна була свідомою українкою і доброю християнкою.

До Гемптону прибула до своїх дочок і жила з ними останніх 3 роки. Як і в Західній Канаді, так і в Гемптоні покійна интересувалася церквою та свяглала громадським життям. На церкву давала по жертви та вишила прекрасні рушники укр вишиванки, які довго пригадуватимуть покійну Ірину як добру практикуючу православну українку, яка так дуже дорожила рідною Церквою.

Величний похорон відбувся в понеділок 20-го лютого. Службу Божу і Похоронну Відправу відслужив Впр. о. Прот В. Федак і сказав щире слово про заслуги покійної як доброї матері-пионерки і доброї українки.

Покійну оплакують дочки — Марія Січова, Анна Цибульська, Катерина Губа, Леона Лорец в Гемптоні і Домка Сущинська в Інсінгер, Сиск., з своїми чоловіками й дітьми.

Крім вищезгаданих дочок, покійну оплакують 12 внуків і 12 правнуків.

Після похорону відбувся поминальний обід в домі. А. Січового — найстаршого зятя покійної. Під час обіду промовляв о. прот. Федак і просив учасників похорону зложити дар на Невянчий Вінок; пожертвувано $53.00 Зібрюю займався пп. В. Бабюс і І. Данилюк 3 цього призначено $5.00 на „Український Голос" і $5.00 на „Вістник".

Сердечна подяка жертводавцям, а покійну сестру Ірину нехай Господь прийме в Свої небесні оселі.

Присутній.

ІВАН ГЕРМАН

Венкувер, Б. К Дня 19 травня 1956 року по довгій недузі в шпиталі помер найстарший член 20 відділу Тов. Взаимної Помочі у Венкувері Іван Герман на 66 році життя. Покійний походив з села Пещатики, повіт Борщів, Галичина. До Канади прибув з родичами малим хлопцем в 1897 році й околицю Давфин, Ман., де родичі поселялися на фармі. Там покійний Іван вирос та помагав родичам при господарстві. Були тоді тяжкі часи, тому Іван задумав навчитися якогось ремесла і вибрав собі столярство, яким він займався кілька років в Манітобі, а пізніше, десь в 1925 році, переїхався до Венкуверу, де перебував аж до смерти.

В житті йому не щастило. Кілька разів пролежав довший час в шпиталі на ріжні недуги. Рік тому помер його найстарший син і від того часу покійний Іван занепадав на здоровлю; вкінці він був змушений піти до шпиталю, де по довгій недузі помер. Був він доброї й згідливої вдачі та старався жити дружно з усіма. Коли в 1927 році зорганізовано 20 відділ Тов Взаимної Помочі, він був один з тих піонірів. Він був два рази головою 20 відділу і два рази заступником голови. Всі його діти записані в Тов. Взаимної Помочі. Був добрим членом Православної Громади і довший час членом Тов. Український Народний Дім.

Похороном займався заряд місцевого відділу Вечерок 22 травня Всеч. о. Симчич, парох нашої громади, відправив Панахиду по померлім а похорони заведено, а 23 травня перенесено тіло до церкви, де при великім числі наших громадян о Симчич відслужив Похоронну Відправу. Велика кількість вінків вкрила домовину як доказ великої пошани до покійного. Трумну несли члени Тов. Взаимної Помочі з відзнаками товариства. Похоронено тіло на цвинтарі „Форест Лавн". В смутку лишив свою дружину Варвару, малолітнього сина Володимира, замужну дочку панні Попович і дві дочки незамужні та трьох братів в Манітобі.

По похороні відбувся в тримінешній Укр. Нар. Дому обід, під час якого стопінного згадувалий добрими словами слідуючі: від Тов. Взаимної Помочі гр. П. М.; від Тов. Укр. Нар. Дім гр. І. Рябчак, від Православної Громади гр. В. Новосад. Всеч. о. Симчич говорив про значення такого обіду і закінчив подякою голові відділу гр. В. Кайгинцькому.

На заклик гр. П. М. зібрано на непевний вінець $48.10, які розділено як слідує: на пресовий фонд „Український Голос" $14 05 і „Вістника" $14 05, а решту 20 дол. на місцеву церкву. На цім місці в імени родини покійного Івана складаю щиру подяку всім тим, що чимбудь причинилися пїт час похорону. Спеціяльна подяка за вінки, зокрема за гарядні Взаимної Помочі за його велику поміч, та всім жертводавцям щире спасибі, а покійному Вічна Пам'ять!

П. Мельничук.

ПИСАНКА — 1956.

Збірка прот. Е. Горгіци.

Вайта, Ман. По 1 дол.: Василина Куличковська, Ірина Піхлик, В. Морозюк, С. Олійник, Я. Підзубний, А. Бурдений, В. Фещук, А. Фігус, Ф. Цесместрук, Н. Фіжас, В. Цесместрук, М. Фещук, М. Кадинюк, І. В. Бзюк, В. Матійчук, В. Шмігельський, Є. Подольський, Н. Стримбицький, Ф. Стефюк (Виннипег), В. Андрушко, Г. Пацьорка, І. Стримбицький, І. Нагірні, М. Боднарчук, К. Бугерів, Н. В. Бзюк, М. Зуцінен, Елена Дорош, І. Боднарчук, М. Сторожук, С. Тимчук, М. Дикун, Т. Ткачик, Г. Божик, І. Цисместрук, В. Онисько, В. М. Піхлик, І. Пацьорка, П. Боднарчук, Н. Божик, І. Бзюк, Д. Стримбицький, Е. Боднарчук, П. Подольський, А. Андрушко, Р. Йосифович, Н. Н., Н. Н. Дрібними 1.25 дол Разом 50 25 дол.

Сандавн, Ман. М. Бугера, Елена Бугера, Д. Білавчук 2 дол., Марія Білавчук, В. Білим 2 дол., В. Гунгилик, Н. Андрєєвк, І. Блюк, п-і Н. Блюк, В. Блюк, М. Халатурник, Н. Дубецк, Н. Олексюк, Н. Качуровський, Марія Соколюк, О. Білавчук, Йоган Кершфельд. Разом 19 дол.

Арбака, Св. Николая. По 1 дол.: І. Масяк, І. Дрєлвяк, Т. Стефюк, Н. Зінь, Г. Глюк, Т. Давидюк, Н. Давидюк, І. Давидюк, М. Любарський, В. Давидюк, Н. Мельничук. Разом 11 дол.

Після похорону відбувся поминальний обід в домі. А. Січового — найстаршого зятя покійної. Під час обіду промовляв о. прот. Федак і просив учасників похорону зложити дар на Невянчий Вінок; пожертвувано $53.00 Зібрюю займався пп. В. Бабюс і І. Данилюк 3 цього призначено $5.00 на „Український Голос" і $5.00 на „Вістник".

Сердечна подяка жертводавцям, а покійну сестру Ірину нехай Господь прийме в Свої небесні оселі.

Присутній.

Калмар, Арта. С. Свинський (Едмонтон) 5 дол. По 2 дол.: Н. Поповичі, С. Мригліод, С. Олєвший, І. Яремко. По 1 дол.: В. Мавчак, І. Харин, Е. Чубоха, М. Мригліод, М. Фіцович, П. Борко (Едмонтон), М. Воркун, Ф. Чобуха, В. Мадай, М. Сірока, Мих. Мригліод, Р. Гоцулик (Едм.) М. Олексий, Ю. Васюта, І. Лаба, Н. Січ (Едм.), В. Лаба, І. Осьмак, П. Гурін, С. Сікора, В. Січ, Д. Мадай, Н. Гуцулик, З. Якуш, А. Мончак, І. Когут. Дрібними 50 ц. Разом 39.60 дол.

Сіба Біч, Арта. По 1дол.: Анна Блидюк, В. Русенак, В. Баконячук, Ф. Самсонюк, П. Кранчук, П. Рудник, А. Волошко, Ф. Монець, О. Семенюк, А. Володько, С. Лящук, Н. Березнюк, Н. Вістюк, Г. Онищук, І. Савицький, Д. Давидчук, Ю. Лавриняюк, Г. Невчук, П. Лисак, А. Барний, М. Онищук, Н. Н. Дрібними 3 дол Разом 25.00 дол.

Торсбі, Арта. А. Харин 2 дол. По 1 дол.: А. Колодій, Н. Свіглик, М. Хрунюк, В. Сташко, Н. Назар, П. Фарацук, М. Фарацук, Д. Бабяк, І. Бенза, І. І. Терлецький, І. Жук (Дидсбурі), О. Хрунюк, В. Блаженко, С. Пирч, С. Ганкевич, І. Федорко, В. Галушка, М. Бенза, Я. Мельничук, Н. Н. 30 ц. дрібними. Разом 22.30 дол.

Оновей, Алта. По 1 дол.: П. Шабала, Н. Шуляк, В. Козяр, А. Венгринюк, О. Шабазе, п-і Н. Савка, Г. Венгринюк, І. Антонюк, П. Янчар, П. Шабала, Є. Шабала, Филис Козяр, П. Артимюк, Емелия Стеренчук, В. Шабала, М. Зробок, О. Козяр, Н. Янчар, М. Стеренчук. Дрібними 1.45. Разом 29.45.

Бервин, Алта. Іван Баган 5 дол. По 1 дол.: С. Шур, Н. Лаварко, Р. Шур, В. Гебура, Д. Шур, М. Свч, С. Весолоєвський, Я. Хомяк, І. Галдеревич. Дрібними 1.81 дол. Разом 15.81 дол.

Атабаска, Алта. По 1 дол.: К. Радомський, Г. Російчук, М. Тимчук, А. Васьлик, В. Масцюк, Н. Салій, Г. Російчук, В. Салій, Н. Литвинець, В Зинкевич, М. Фотій, П. Дорошенко Дрібними 50 ц. Разом 12.60 дол.

Пено, Алта. По 2 дол.: М. Скрипник, О. Токар, І. Токар 1.25. По 1 дол.: С. Биконич, Т. Рощук, І. Бущ, В. Пашко, С. Пашколяно, Ю. Вищ, Н. Скрипник. Дрібними 25 ц. Разом 12.50 дол.

Вайвуд, Алта. По 1 дол.: М. Лемішка, П. Мулик, В. Федчук, п-і Т. Чорноморець, В. Возняк, А. Пилипів, П. Лемішка, Д. Костюк, О. Пазивода, В. Лемішка Дрібними 1.50 дол. Разом 11.50 дол.

Норт Стар, Алта. 2 дол. п-во С. Р Слотюки По 1 дол.: З Горошко, Ю Прелий, А Вира, С Костюк, Н Дмитрук Дрібними 75 ц Разом 7.75 дол

Збірка о. Д. Лучака.

Лужани — Старий Прут, св. Дмитрія. В М Гупка і Т. Сідор по 2 дол. По 1 дол.: Г. Анастасюк С Маковійчук, М Дідор, М Кривинець, Л. Горгінчук, В. Бурак, І. Стобик, І. Сідор, Г. Мельничук, І. О. Мельник, К. Ковзя, Н. Е. Гунька, В. Вишгривюк, В. Бурак, Г. Фодчук. Разом 19 дол.

Кагвин, Алта. Н. Сиридяк 2 дол. По 1 дол.: В. Палагнюк, А. Мельник, Я. Матчинк, А. Андрюк, В. Басюрабовичі, І. Многолітній, Р. Демчук, П. Сопка, В. Радомський, Г. Кирейчук, П. Сиридяк, Г. Кравчук, Юстина Мельник. Разом 15 дол.

Завале, Алта. Д. В. Никифорук, І. Никифорук, Н. Єремій, Марія Воробець, І. Лакуста, О. Гунька, Г. Мойсей, Іван Г. Водначенко, Е. Водначенко, п-і М. Пилавщук Разом 10 дол

Ендрю, Алта. По 1 дол.: Н Радомський, В Фидораж, п-і П Савицька, п-ня Павліна Брацук, О Матичк, І Матичук, Емілія Лесик, Г Лакуста, С Лакуста, Анна Остапик, Г Мозкевич, Г Танасюк Дріб. 25 ц. Разом 12.25 дол.

Долактова збірка Прот. В. Апоника.

Елов Крік, Саск. По 1 дол.: Ю. Борса, Т. Бучковський, п-і М. Зін, П. Войціховський, І. Вербний, Ю. Кіндрачук, В. Савчук, В. Ласько, п-і П. Войціховська, пан О. Борса, І. Гриценюк, Г. Стельмащук, А Войціховський, пан. А. Борса, пані М Лисиця, В Войціховський, Ю. Кухта, І. Сороковський, І. Зін, В Кіндрачук, пан. п. А. Романів. Дрібними 75 ц. Разом 23 75 дол.

Квдворт, Саск. По 1 дол.: Н. Галамай, В. Ковбуз, М. Котелко, П. Грицюк, В. Табачнюк, І. Сарчук, П. Бобковий, Н. Гушник, І. О. Котелко, Ф. Грицюк, П. А. Котелко, В. Струтин, І. Івасюк, Я. Кіндрачук, В. Радзівнак, пані К. Бутник, Ф. Іванишин, І. С. Трембач, П. Трацук, С. Трацук, Ю. Котелко, В. Василик. Дрібними 1 дол. Разом 23.00 дол.

Ст. Джулієн, Саск. О. Божовський 2 дол. По 1 дол.: І. Мисора, А. Божовський, В. Жарин, І. Грицюк, І. Трацук, П. А. Олексин, С. Бокшовин, Д. І., Михайлюк, Вол. Михайлюк, М. Жук, Ф. Олексин, Ю. В. Михайлюк, В. Будзак, П. Михайлюк, Ф. Ільків, Д Олексин. В. Процюк, панна А. Михайлюк, Н. Н. Дрібними 1 дол. Разом 22 дол.

Збірка Прот. К. Квасницького.

Лашін, Кве. По 2 дол.: В. Куланець, Н Блида, О. Штинко, Н. Н. По 1 дол.: О. Зубрицько, А. Гут, М. Гут, Д. Миколюк, Н Савюк, Елена Царанюк, В. Миколаєнко, Г. Олєвич, Ф Нетнигора, М. Лучинин. Н. Гут. М. Ткаченко, В Пилип, П. Цехош, Н Комарницький, Г. Завадський, Г. Мисюк, Д. Лютак, М Романко, добр К. Квасницька. Н Гуцуляк, Г. Майковський, Я. Гаврилчук, І. Іван, Ю. Зубрицький, О. Білозерський, І. Михайлюк, А. Блида, Н. Витрук, Г. Гандзюк, С. Дымосюк, Н. Смерека, М. Кірченко, Н. Ганга, І. Клемба, Д. Якович, Н. Боросюк, Г. Товстюк, М. І Н. Ілька, В. Мисюк, Д. Чобан, Г. Нідермаер, М. Білозерська, М. Данилевич, С. Бухарчук, К. Ленчук, І. Розум, П. Кісленюк. Дрібними 4.18 Разом $60.18.

Збірка о. Іллі Шевця.

Флин Флон, Ман. По 5 дол. В. І. Пепеленюк. По 2 дол.: п-ло Ф. І Л. Кіба, В. Клос, І. Якимів. По 1 дол.: А. Доброгорський, Т. Малюта, Д. Стяба, В. Кобіван, В. Галятовський, В. Палібюк. Пан П. Сирий особисто зложив в Конспіторій 5 дол і на тацю 1 дол. разом 6 дол. Дрібними 50 ц Разом 23.50 дол.

Ендевор, Саск. І. Білавчук 2 дол. По 1 дол.: Ф. Чепелевий (Ашервуд) І. Кополюк (Ашервуд), О. Білавчук, А. Вишнюк, С. Толошук, В. Гоцульяк, Т. А. Гриба, Н. Филипюк, А. Кучас, Дрібними 1.35 дол. Разом 18.35 дол.

Бевза, Саск. Посиф Бігун (Ашервуд) 2 дол. По 1 дол.: П. Гнатів, В. Пашків, П. Бігун, І. Гевлий, А. Репчинка, Н. Дук. Д. Галик, І. Голик, С. Голик, М. Бжак. Дрібними 25 ц. Разом 11.25 дол.

Годсон Бей, Саск. По 1 дол.: І. Демків, С. Медведь, Ф. Калинчук, І. Стрілочук, Ольга Стрільківська, В. Тузак, М. Н. Бандзюк, Ю. Василович, В. Слозовський, М. Дережик, І. Кулик. Разом 11 дол.

Прейрі Ривер, Саск. По 1 дол.: В Федишин, Р. Сорока, Анна Козак, П. Рудайчук. Дрібними 2 45 дол. Разом 6.45 дол.

Збірка о. С. Гредія.

Мирнам, Алта. По 1 дол.: А. Бохон, М. Мандрусяк, В Куфлюк, М. Яремчук, П. Кандрачук, І. Артимович, Ф. Шимко, К. Новальковський, О Котинин, П. Яремчук, Я Котинин, Анна Мисичук, В Мельник, В Котинин, М. Мисичук, Ксенія Хапаска, В Яремчук, Д Митрущець, П. Мельник, М. Тарновецький, В. Топольницький, І. Клицак, С. Мотрунець, М. Стельмащук, В. Щербань, В. Чепельський, Ненсі Хранко, В. Дутка, І. Ясейко, М. Беднарський, М. Л. Яремчук, В. Лопатнюк. Дрібними 1 дол. Разом 32 дол.

Слава Полудняєва, Алта. Іван Залєжський 5 дол. По 1 дол.: Єфросина Мисюшок, Марія Пухка, М. Фодчук, М. Воєвацка, Д Залєжський. Дрібними 4.05. Разом 14.05

Мосідора, Алта. Збірка на тацу 16 дол.

Збірка Прот. Г. Криштановича

Арран, Саск. По 1 дол.: Г. Стратійчук, п. Павлишин, Ф. Стасюк, п. Іванюк, М. Горохомин, П. Савчук, С Тимрик, Я. Сас, п. Буртняк, п. Стрільчук, К. Страдчук, С. Березовський, п. Савчук. Дрібними 25 ц. Разом 13.25 дол.

Мейбрідж, Саск. Інко Гуйбч 2 дол. По 1 дол.: Ф. Сердюк, О. Медвідь, Я. Кузьмин, Мясосюк, Тодорук. І. Грушка, Прилатко, М. Прилипко, Д. Бек. Разом 11 дол.

Кобзар, Саск. В. Федчун 2 дол. По 1 дол.: Р. Грицай, Ю. Косоловський, Рипуха, Г. Федчун, О. Грицюк, Д. Максимюк, М. Мацух. Разом 9 дол.

Гавс, Саск. По 1 дол.: Ол. Кристантович, Н. Герега, С. Герега, Т. Андрусяк, К. Юрєв, М. Олійник. Дрібними 50 ц. Разом 6.50 дол.

Збірка о. С. Зузака.

Ватсон, Саск. По 2 дол.: П. Гуск. П. Прооколець, Т. Романюк. П Стрільчук, Н Мазас, П. Комоновський, Ф Якубишин. П. Никіфорчук По 1 дол І Калинчук, І Процюко, А Охітва, К. Хома, Д. Токарчук, Н. Франко. М Синтинський, М. Чиж. В. Процюко, М. Чопик, Г. Волошин, В. Мисько, Л. Поліович, П. Бокшован, Л Мамчук 1.25, Разом 31 25.

Вимер, Саск. По 1 дол: П Стінець, Н. Тутка, Н. Франко, М. Мартинюк. В Синтинський, Н. Франко, П. Жук, В. Кизищук. В. Дробот, М. Романюк, І. Токарчук, Г. Кудрик, В.

Романюк. Дрібними 1 дол. Разом 14 дол.

Рама, Саск. По 1 долл.: А. Кальницький, П. Кравець, М. Крисак, С. Котик, П. Лабиш, І. Савчук, М. Грома, К. Савчук. Дрібними 2.75 дол. Разом 12.75 дол.

Кіяр, Саск. По 1 дол.: С. Берлінек, Ф. Чорний, С. Демко, П. Чорний, Ф. Савчук, Т. Чорний, П. Підгірний, В. Чорний, Л. Братащук, П. Чорний. Разом 10 дол.

Ваділа, Саск. По 1 дол.: С. Сипко, А. Савчук, А. Вдович, Е. Дарконич, В. Козак, М. Сова, А. Панасюк. Дрібними 50ц. Разом 7.50 дол.

Збірка о. В. Сенишина.

Радвей, Алта. По 2 дол.: Д. Венгер, М. Боечко. По 1 дол.: пант Коваль, Н. Безбородка, Н. Чорний, І. Онищук, А. Крекотів, В. Потіль, В. Рожак, А. Кваціук, М. Снайчук, Н. Сирник, С. Бойко, Марія Круглик, П. Гаранюк, П. Онищук, П. Нябожинський, Д. Волянський, Катерина Діталф, Я. Бойко, Л. Мухин, О. Торончук, П. Кульчицький, Г. Возьмірський, П. Литвин, Ф. Юрєєв, Р. М. Письменний. Дрібними 2.50 Разом 31.50 дол.

Егрімонт, Алта. По 1 дол.: А. Фредрік, Г. Бугай, В. Неделко, С. Вігорай, В. Пацуник, І. Прийма, П. Гунька, М. Чижан, Я. Чижан, А. Мудрик, В. Бачинський, С. Білида, П. Павлюк, Ф. Чарнецький, І. Продаюк, В. Василика, П. Радомський, М. Лукасевич, Р. Грицун, І. Пляцик, М. Мандзюк, М. Продаюк, А. Дмитрик, Л. Гавалко, Анна Гумяк. Дрібними 1.25. Разом 26.25 дол

Торгілд, Алта. По 2 дол.: П. Волощук, Із. Горецький і Ю. Томпюк. По 1 дол.: Л. Стефанюк, В. Дідух, А. Теленка, С. Водкарчук, Ю. Доманко, Г. Домган, О. Седловський, Г. Рожак, Д. Гавалко, В. Надурак, П. Бліяк, І. Т. Рудницький, Т. Макарчук, Д. Вархола і Д. Борко. Разом 21 дол.

Восетна, Алта. По 1 дол.: А. Швець, Н. Заздерко, Н. Детодь, Г. Вірук, Г. Бойко, Д. Зінак, Р. Зінак, Н. Макаренко, Д. Котьлик, І. Зінак, Е. Леходух, Анна Леходух, А. І. Гаврилюк, П. Мулик, В. Зінак. Дрібними 1.03 дол. Разом 16.03 дол.

УВАГА! УВАГА!

МОНТРЕАЛ, ЛАШИН І ОКОЛИЦІ!

Подається до відома вірних українських православних громад міста Монтреалю, Лашин і околиці, що **в неділю 12-го серпня ц. р.,** на відпочинковій Оселі „Св. Софія" (40кт м. от. Теодор)

відправиться торжествена поїзова Соборна Служба Божа та освячення пропамятного хреста. Запрошуються українські громадяни-ство обовязково взяти участь в цьому релігійно-національним святі.

В Службі Божій приймають участь: Собор св. Софії, церква св. Покрови в Дорвалі та церква св. Юрія з Лашин. Ближчі інформації одержуйте у во. настоятелів названих церков.

Святочний Комітет.

УКРАЇНСЬКА ГР. ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА СВ. ДУХА

у Виткові, Саск.

повідомляє із приводу уших вірних і сирот та сусідних громад

прибуття на

АРХИЕРЕЙСЬКУ ВІЗИТАЦІЮ

Високопреосвященійшого Владики Митрополита ІЛАРІОНА в неділю 22-го липня 1956 р.

Програма:

8-ма год. ранку — Утреня.

9.30 — Зустріч Владики.

10-та год. — Архиєрейська Божа служба, яку відслужить Її Преосв. Митрополит Іларіон в сослужінні всіх отців — о. Гр. Метюка, о. М. Тарновського і о. пароха Ол. Хомяка.

12.30 — Братський обід. По обіді — Концертова програма із доповіддю Вересня Владики Митрополита Іларіона.

За Церковний Заряд

о. Ол. Хомяк, парох.

Николай Іванчук, голова. **Осип Войтюк,** секретар.

Порядки Богослужень:

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ

1175 Main Street

Winnipeg 4, Man.

Порядок Богослужень:

Вечірня о годині 7.30 вечора.

Утреня о годині 9.00 рано.

Служби Божої 10.00 год. рано.

(Години подані за ~~літнім~~ часом)

Вечірні відправляються напередодні Великих Свят.

Утрені в Служби Божої кожної неділі й на всі Свята.

Парох — о. М. Юрківський

Телефон — 56 5373

ПІДВИННІЦЬКИЙ ОКРУГ

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Дуфрост — Пінчербек.

29. Неділя — Кенора (храм) — Сумуєкат (храм) — Гонор.

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді.

7 Ст. Джонс авє., Вінніпег 4.

Телефон: 56-3093

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Вітязь (Архиєрейська Візитація).

28. Субота. Св. Володимира Вел. — Гефорд.

29. Неділя Редфіл (храм).

УВАГА: Проситься вірних взяти численну участь в храмовиx святах сусідніх громад, як також прибути громадою на Архиєрейську Візитацію до Вітязя — дня 22-го липня

Адреса: Box. 163, Гефорд, Саск.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Вест Брук

29. Неділя — Едмор

СЕРПЕНЬ:

2. Четвер. Пророк Ілії — Жучкани (храм)

5. Неділя — Інсінгер — місто

12. Неділя — Візитація Владики Митрополита — Тідор — місто

19. Неділя. Спаса — Вимерг

26. Неділя — „ходо Кучіга"

28. Вмт. Успіння Пр. Богородиці — Шіго, полуд. (храм)

Адреса: Шіго, Скол., Box 58, Тел. 27

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Вимерг

28. Суб. Волод. Вел. — „Льори" (Літелко)

29. Неділя — Шіго, полуд.

СЕРПЕНЬ:

5. Неділя — Шіго — місто

12. Неділя — Візитація Владики Митрополита — Тідор, місто

19. Неділя. Спаса — Фелкнт.

26. Неділя — Льорі-Літелко (храм)

28. Вмт. Успіння Пр. Богородиці — Едмор (храм)

Адреса: Шіго. Скол., Box 58, Тел. 31.

о. ПЕТРО ГЛАЖУК

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Ремоунд Парк

28. Субота. Володимира Вел — Вестлок (храм)

29. Неділя — Сіба Бч.

Адреса: 9830—73 авеню. Едмонтон Телефон 33263

о. ІВАНА МАРІЯ

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Боян

28. Субота. Владика Вел Етельберт.

29. Неділя Етельберт

СЕРПЕНЬ:

2. Четвер. Проп. Ілії — Зелена

5. Неділя — Дорбан.

12. Неділя — Ревавер.

19. Неділя Преображення — Пайн Ридж (храм).

26. Неділя — Бенйто.

28. Вихторок. Успіння Богор. — Боян (храм).

Адреса: Box 71, Етельберт, Man.

о. Е. ГОРГУН

СЕРПЕНЬ:

2. Четвер. Проп. Ілії — Сірко

5. Неділя — Вайта

12. Неділя — Арбакса (Пет. & Пол.)

19. Неділя — Вайта

20. Неділя — Сандель

28. Вихторок. Успіння Пресвятої Богор. — Арбака (Николая)

Адреса: Вайта, Man Тел. 21.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Сінкея

28. Св. Волод. Вел — Глен Елдер

26. Неділя — Мелбридж

СЕРПЕНЬ:

2. Четвер. Пророк Ілії — Сван Плейн

5. Неділя Гаес

12. Неділя — Аґран

19. Неділя — Глен Елдер

26. Неділя — Стінен

28. Вихторок. Успіння Пресвятої Богородиці — Мелбридж

Адреса: Box 111, Гаес, Саск.

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА

[redacted]

22. Неділя — Рама.

29. Неділя — Фостон.

Адреса: Ватсон, Саск.

о. Д. ЛУЧАКА

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Лужани.

29. Неділя — Кагіяні.

СЕРПЕНЬ:

2. Пророк Ілії — Борвелі.

5. Неділя — Вишнівгдон.

12. Неділя — Андрю

19. Неділя — Замлє

26. Неділя — Пено

28. Успіння Богородиці — Лужани

Адреса: Box 397, Вишнівгдон, Алта.

о. Я. РИБАЛКИ

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Ґаєн Елмо

28. Субота — Вісто

29. Неділя — Одобрн (храм)

Адреса: Онкборн, Ман. Тел. 336

о. А. ТЕТЕРЕНКА

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Брушєй,

28. Субота. Св. Володимира Вел. — Громадо (Літніч).

29. Неділя — Кадет.

Адреса: Мекфорт. Саск., тел. 2447

о. П. САЦЕВИЧА

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Стрий, о. Куліш

22. Неділя — Вільна

28. Субота. Волод. Вел. — Сімокі Лейк

29. Неділя — Спадон

Адреса: Box 309. Сімокі Лейк, Алта

о. Е. Т. ПРИСТУПІН

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Габерз.

29. Неділя — Фенвуд.

Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 37

о. ІВАНА МАГАСА

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Шортлейд

28. Субота. Володимира Вел. — Мелвіт

29. Неділя — Гамберт Плейнс (храм)

СЕРПЕНЬ:

2. Четвер. Пророк Ілії — Петлюрів

5. Неділя — Робінзон

12. Неділя — Гренфел

14. Вихторок. Хрещення України — Робінзон

19. Неділя. Преображення — Ленадо

26. Неділя — Шортлейд

28. Вихторок. Успіння Пресв. Богородиці — Гамберт Плейнс

Адреса: Box 201, Робінзон, Man.

Календар Українських Свят

ЛИПЕНЬ:

16 Пт 3 Муч. Акакія. Марка

17 В 4 Андрея архіеп. Критського

18 С 5 † Прп. Атанасія Атон.

19 Ч 6 Прп. Сисоя Схім. Печер.

20 П 7 Прп. Томи Макина

21 С 8 Вихм. Прокопія, с. Теодосії

22 Н 9 4 Н. по З. С. Теодора еп.

23 П 10 † Прп. Антонія Печер.

24 В 11 Смерть упр. кн. Ольги

25 С 12 Муч. Прокия й Іларія

26 Ч 13 Собор арх. Гарнїла

27 П 14 Ап. Акилн з 70-ти

28 С 15 Св. [redacted]имирна Велик.

29 Н 16 5 Н. по З. С. Юлії діви

30 П 17 Вмч. Мрнк. прп. Леонїди

31 В 18 Іпва І. Память затв. Печ.

СЕРПЕНЬ:

1 С 19 Прп. Макрини,

2 Ч 20 Св. Ілії Пророка

3 П 21 Прп. Онуфрія Мовчки

4 С 22 Равноап. Мари Магдалини

5 Н 23 6 Нед. Муч. Трохима

6 П 24 †Муч. Борика і Гліба

7 В 25 Успіння прав. Анни

8 С 26 Прп. Мойсея Мур. Печ.

9 Ч 27 †Вмч. Пантелеймона

10 П 28 Ап з 70: Прохора, Никанора

11 С 29 Муч. Кавлинія Кіз.

12 Н 30 7 Нед Ап з 70. Сили і ін.

13 П 31 Прав. Евдокнмн Пападок.

14 В 1 Хрещення України

15 С 2 Пер. мощ. первмч. Стеф.

о. В. АПОНЮКА

ЛИПЕНЬ

22. Неділя — Кадвот

28 Субота. Володимира Вел. — Ст. Джуелен

29 Неділя — Едор Крік

Адреса Box 4, Ваказ, Саск.

о. Л. В. ДИЧИНИ

ЛИПЕНЬ

22. Неділя — Радвуд (храм)

28. Суб. Волод. Вел. — Мавела

29. Неділя — Йорктон

СЕРПЕНЬ

2. Вихторок. Пророк Ілії — Горанц

5. Неділя — Вроктон (храм)

12. Неділя — Йорктон

19. Неділя — Йорктон (храм)

26. Неділя — Мавела

28. Вихторок. Успіння Пр. Богород. — Сторчівей

ВЕРЕСЕНЬ

2. Неділя — Йорктон

9. Неділя — Райн

11. Усіх тов. Івана Хр. — Вроктон

16. Неділя — Йорктон

21. Різдво Прес. Богор. — Калдер

23. Неділя — Горанц

27. Воздв. Чес. Хреста — Мавела

30 Неділя — Сторчівей

Адреса: 110 Вевінгтон ave. Тел. 37998 — Йорктон, Саск.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО

ЛИПЕНЬ:

29. Неділя — Ойен.

Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. С. ГРЕБЕНЮКА

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Принс Альберт

29. Неділя — Семборе

Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. ПЕТРА СТЕФЮКА

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Роза

29 Неділя — Толстой

Адреса: Толстой, Ман.

Устав Церковний

ЛИПЕНЬ:

22. Нед. 4. Гол. 3. УЄ 4 Лїт. Ап. Рим. 6: 18-23. Єван Матея 8: 5-13

28. Володимира Вел. УЄ Іакв 10: 9-16. Лїт. Ап. Галят 1: 11-19. Єван. Іоана 10: 1-9.

29. Нед. 5. Гол. 4. УЄ 5. Лїт. Ап. Рим. 10:1-10. Єв. Мк. 8: 28-34 І. Т.

[redacted]

2. Ілії. УЄ Іуди 11: 47-54. Лїт. Ап. Якова 5: 10-20. Єван Луки 4: 22-30

5 Нед 6 Гол 5 УЄ 6 Лїт Ап. Римлян 12: 6-14 Єван Матея 9, 1-8.

12. Нед. 7 Гол 6 УЄ 7 Лїт. Ап. Рим. 16: 1-7. Єван. Матея 9: 27-35.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., AUGUST 1, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го СЕРПНЯ, 1956. ЧИСЛО (1019) 15

ПРАВОСЛАВНІ МІСІЇ ДЛЯ АЗІЇ

[redacted]

В північній і Південній Америці заснувалося Грецьке Православне Свято-Хрестне Місійне Товариство, що має за ціль ширити православну віру в Азії й Африці, розумівчи потребу відновити давню провідну місійну ролю Православної Церкви в світі. Діяльність цього Товариства поблагословили патріярх Атенагорас І та Архиеп. Михаїл, який очолює Грецьку дієцезію Північної і Південної Америки. Центр Товариства міститься в Грецькій Православній Богословській Школі в м. Брукліїн (Масс.). Товариство вже збирає фонди для місійної діяльности, яку почне на Філіппінах, в Уганді (Африка) і в Кореї. На кошт Товариства в згаданій школі вчаться православні корейці, готуючись до місійної священичої праці в Кореї.

РОБЕРТ КЕНЕДІ ПРО ВОЮЮЧИЙ УРЯДОВИЙ АТЕЇЗМ В СССР

Роберт Кенеді, головний радник сенаторського підкомітету ЗДА, після відвідин Советського Союзу поділився з вільним світом своїми спостереженнями. Він сказав, що советський уряд напружує всі свої засоби для викоренення релігії в безбожництві. При тому атеїстична пропаганда явить у своїх формах є груба, вульгарна, наприклад у музеї в Ленінграді він бачив картину, на якій Бога зображено у витязді товстого капіталіста в циліндрі і з цигаром в устах, а нужденного вигляду трудящий несе для Бога хрест. — Так по-дикунськи советські вожаки уявляють собі ідею Бога. Однак таке їх спотворювання цієї ідеї не зможе прикрити перед загалом поневоленого населення того факту, що ці безбожники є на службі дивола.

СУДДЯ В. ДОГЛЕС ПРО ПЕРЕСЛІДУВАННЯ РЕЛІГІЇ В СССР

Вилим Доглес, член Верховного Суду ЗДА, відвідав Советський Союз і свою подорож описав у журналі "Лук". В університеті в місті Фрунзе ректор університету Упсаліев заявив йому, що між студентами релігійних гуртків нема — вони "зайві", бо всю освітню роботу провадить комуністична партія.

А комуністична партія, каже Доглес, починаючи з дитячого віку вмовляє в молодь, що "релігія є зло, є правдивою вірою є атеїзм".

В розбитому війною Ленінграді відбудовано всі будинки, крім церков. Великий Казанський собор обернено в "Музей еволюції релігії і діялєзму", що обвішаний написами: "Християнство прославляло рабовласників". Подібна безбожницька пропаганда провадиться в клюбах, школах, бібліотеках, книгарнях, видавництвах і в пресі, де постійно заключається до "викоріненя релігійних переживтків". — Людовідацям перешкоджає віра в Бога, що стоїть на сторожі совісти.

ПРОТ. ДМИТРО ФОТІЯ

Другий парох Громади Св. Володимира в Торонті.

Народився 30-го вересня 1912 року в Ленківцях, пов. Чернівці, на Буковині. Народню школу скінчив у рідній місцевості, гімназію в Чернівцях 1929 р., а Богословський Факультет Чернівецького Університету скінчив 1933 р. Одружився з Мілодорою Джурівською, абсольвентокою Географічно-Природничого Факультету Чернівецького Університету. В травні 1935 р. рукоположений на священика еп. Іполитом Воровкевичем у Митрополітальній каплиці в Чернівцях. Працював священиком на Буковині.

На початку другої світової війни змушений московським "нашестям" залишити рідну Буковину, протягом деякого часу працював в Українському Допомоговому Комітеті в Люблині, як референт відділу та заступав пароха Я. Костецького. В 1943 р. Впреосв. Владика Митрополит Іларіон перенїс його до Холмського Собору. Друге "нашестя" москвинів змусило знову до евакуації аж до Австрії, і в Зальцбургу був настоятелем Св.-Покровської парафії, а від 1948 р. адміністратором УАПЦ на Австрію.

В 1949 р. прибув до Канади і був призначений на парафію у Сімокі Лейк, Алта., а від 1950 р. покликаний на другого пароха громади Св. Володимира в Торонто і тут працює дотепер.

Нагородженний високим саном Протоєрея Митрополитом - Полікарпом 1948 р., а Золотим Хрестом з Оздобами Високопреосвященніших Митрополитом Іларіоном 1955 р.

Всеч. о. Дмитро є автором численних статтей; він і лагідної вдачі і повен енергії в душпастирській праці.

Перша книжка українською мовою в Галичині вийшла 1838 року, — це т. зв. "Русалка Дністрова". А до того часу в Галичині писали тільки чужою і малозрозумілою церковно-словянською "мертвою" і штучною ("книжною") мовою, якою ніхто не говорив.

ПОХВАЛА БАРУХА ПАПІ

Старий американський політик і буший дорадник президента Трумена, а тепер Айзенгавера, Бернард Барух, один з дуже визначних американських жидів, йде до Англії, щоб відвідати свого старого друга В. Черчіля. При тому Барух сказав, що Черчіль, папа ПІЙ XII і през. Айзенгавер є трьома найбільшими героями свободи й миру в сучасному світі.

На ділі одначе воно виходить тут як з лебедем, щукою і раком у байці. Пала дійсно заключає світ, щоб він розбройся з атомової бомби — в ім'я світового миру; большевики теж ширять "мирові" кличі — щоб вільний світ розброївся. Але Айзенгавер і Черчіль не послухали папи і не розброїлися з атомової бомби, бо слушно вважають, що тоді якраз була б загроза для миру з боку Советів. — Б. Барух був теж дорадником пок. през. Рузвелта, який з Черчілем і Сталіном брав участь у Ялтанській конференції, яка для большевиків випала над сподівання дуже щасливо. — Як буде про це після Нового Року, 1956, багато писано, в Америці було велике недовдоволення, що Папа закликав теж і вільний світ до припинення атомових збронь. А чому після того тієї міри вживовий в Америці політик, яким є Барух, тепер похвалив за це папу — цього він не виясни.

ПОЛІТИЧНІ ТЕРТЯ НА ЦЕРКОВНОМУ ПОЛІ В БІЛОРУСІВ

Часопис "Беларускі Голас" (Торонто, червень 1956) помістив статейку "Так звані історїк", в якій каже, що політичне середовище Абрамчика — президента Білоруського уряду в екзилі — надиває Білорусько-Православну Церкву "так званою Білоруською Церковю". — През. Абрамчик є католиком. Чи "Беларускі Голас" хоче тим сказати, що середовище Абрамчика є в руках Католицької Акції — в часописі не сказано ясно. Відомо, що православні білоруси становлять подавляючу більшість свого народу і це було б для цього нещасть, коли б їх очолював опанований Католицькою Акцією уряд.

ЗА БІЛЬШУ ПОШАНУ ДЛЯ СТАРШИХ

Секретар рільництва Езра Тефт Бенсон на зборах провідників хліборобської молоді закликав молодих, щоб вони шанували розум і досвід старших осіб взагалі, а зокрема своїх родичів, а не критикували їх. Він стверднв, що молодь має незлорозумілу нахил піддавати під сумнів розум і поради старших, досвідчених людей, замість того, щоб брати їх собі за приклад до наслідування.

Молодь тепер, бмьш ніж коли, потребує взірців для наслідування, а не критикування старших.

Він закликав молодь, щоб навчилася цінити працю та хліборобське життя на фармах, так як цінили її американські предки.

Юр. Мулик-Луцик

ПРОБЛЕМА „ТІЛЕСНОГО ПІДНЕСЕННЯ" ПР. Д. МАРІЇ В КИЇВСЬКИХ АКАФІСТАХ 1625 РОКУ

I

Вступ

Католицький єпископ Ф. Дж. Шін в ЗДА на Богослуженні за Росію в східному обряді, 5 вересня 1955 р. виголосив проповідь (текст її досліжно поданий в "Грік Католик Юніон Мессенджер", ЗДА, з 8-го вересня 1955 р. Доладний переклад проповіді поданий у "Вістнику", Вінніпег, з 1-го жовтня 1955 р.). В цій проповіді еп. Шін між іншим сказав:

"Це Богослуження відправляю в цьому самому обряді, в якому ви відправляте в своїх церквах у Росії. Свято також те саме. Згідно з Юліянським календарем, ви святкуєте це свято Assuption (Підненення на небо) Пресвятої Діви Марії, чи Успіння (Dormition), як ви часом називаєте. Assumption з давніх-давен було першим Святом Марії, яке Інш було святковане в Росії. Через три роки після свого окрещення Володимир (Великий) поклав перший камінь під іменем "Піднесення на небо" (Assumption) в Києві. З того часу головні церкви в Новгороді, Москві й Петрограді та інших містах були посвячені в честь "Піднесення на небо".

У книзі званій "Акафісти", надрукованій в Києві 1625 року, читаємо такі прекрасні стрічки про "Піднесення на небо": "Маріє, радуйся, бо Ти із землі вознесена в Царство Небесне... Радуйся, бо Тіло Твоє прославлене як і душа Твоя, бо Творець возніс тіло і душу Твою на небеса".

Звичайно, еп. Шін тут переплівав поняття, бо в Києві не було й немає церков під іменем "Тілесного Вознесення" Пр. Діви Марії, а були і є тільки церкви під іменем Успіння Пр. Богородиці.

Торонтонський журнал "Світло", виданий оо. Василіянам в чч. за жовтень 1955 р. і січень 1956 р. твердить, що віра в "Тілесне Піднесення" Пр. Діви Марії була признана всією Вселенською Церквою Христовою ще перед її поділом 1054 р., отже тим самим віра в це є не тільки встановленим римським, але й православним. Щодо Акафістів, виданих у Києві 1625 р., то "Світло" каже, що в той час була вже відновлена 1620 р. православна Ієрархія в Україні, отже, мовляв, якби ця Ієрархія вважала віру в "Тілесне Піднесення" Пр. Діви Марії за неправославну, то ця віра в Акафістах з 1625 р., виданих під православною фірмою, не була б виражена.

Безперечно, коли 1950 р. Католицька Церква проголосила "Тілесне Піднесення" Пр. Богородиці догмою, то їй належить на тому, щоб і Православна Церква прийняла ту римську догму, коли допускається в Православній Церкві віра в "Тілесне Піднесення" Пресв. Діви Марії на небо.

Тим часом одначе в Православній Церкві цієї догми нема тому, що віра в Тілесне Піднесення" Пр. Д. Марії на небо нею не визнана.

II

Ефеський Собор не визнав "Тілесного Піднесення"

Вселенський Собор в Ефесі (449 р.) окреслив відношення Вселенської Церкви до Пресв Діви Марії, — він ухвалив Теотокос в якому постановив шанувати (adoratio) Пр Д Марію, але не ухвалював віри в ні "Тілесне Піднесення на небо" (Assumptio) (Rev Samuel G. Green, D D: "A Handbook of Church History". London 1907, стор. 361—362).

Ефеський Собор не визнав "Тілесного Піднесення" Пр. Богородиці тому, що для цього не знайшов підстав ні в св. Письмі, ні в св. Передані.

Св. Письмо взагалі нічого не говорить про обставини смерти Пр. Д. Марії. Про це говорить тільки апокриф, — отже вигадування релігійний переказ, що його подаємо нижче.

З усіх кінців землі від Бог Апостолів і на ярмарок приїхає до вимираючої Пресв. Діви Марії. Ап. Фома в той час був в Індії, і Господь вітром підніс його на хмару й завіз до гробу Пресв. Богородиці. Але ап. Фома спізнився, — вона вже вмерла. Тоді ап. Фома захотів поклонитися її тілу; гріб відкрили, але тіла Пресв. Богородиці там не було. І ап. Фома так зрозумів, що Пр. Д. Марія була з тілом взята на небо.

В іншому варіянті того ж апокрифа сказано, що всі апостоли так зрозуміли, що Пресв. Богородиця була з тілом узята на небо.

В ще іншому варіянті сказано, що Апостоли не знали, куди подівся тіло Пресв. Діви Марії, і просили Бога, щоб відкрив ім цю тайну, і Бог показав їм Пресв. Д. Марію в сяйві на небі.

Є ще й такий варіянт апокрифа, в якому говориться, що Пресв. Д. Марія була взята на небо відразу живою, без попереднього вмирання. — Цей останній апокриф був признаний в римській частині Вселенської Церкви в VI столітті за канонічний, тобто за Св. Передання, одначе Церква Христова як цілість його не приймала (Green, стор. 352).

■

Католицька наука каже, що нічого не знає про обставини смерти Пр. Д. Марії

Католицька наука заявляє, що не знає, яким чином відбулося успіння Пр. Діви Марії.

Чи міг Ефеський Собор 449 р. всі знати досьогочасні інформації про відхід Пресв. Діви Марії з земного життя вважати не за апокриф, а за Св. Передання? Не міг. **Апостольським Переданням є тільки те, що було предметом віри з самого початку і що визнавано завжди, всюди і всіми (Semper, quod ubique, quod ab omnibus creditum est)** (Евгеній Семака: "Наука догматична Церкви Православної". Відень 1906).

Церква не може мати певности, що цей переказ походить з початку християнства; з тих часів, з яких Церква могла приблизно встановити походження цього переказу, Церква бачила, що він не всюди і не всіми був признаний за правду. Тому то переказ про мниме тілесне Піднесення Пр. Д. Марії на небо не відповідає всім тим передумовам, які уповажнили б його бути підтягненим під категорію Св. Передання, через те Ефеський Собор не прийняв віри в мниме Піднесення Пр. Богородиці на небо.

Не зважаючи на це, що 1950 року Католицька Церква проголосила догму про тілесне Піднесення Пр. Д. Марії, то ще недавно, бо 1913 року, католицька наука так само займала таке становище, з якого було видно, що вона не вважає переказу про мниме тілесне Піднесення Пр. Богородиці за Св. Передання. Frederick G. Holweck у статті: Assumption of the Blessed Mary" 1913 р. писав: **"Нічого не відомо про день, рік та спосіб (manner) смерти Пр. Діви Марії". "Як також не маємо жадної певности щодо початків святкування" ("Тілесного Піднесення" Пр. Д. Марії).** Цю статтю подала "The Catholic Encyclopedia", II т., Нью Йорк, 1913.

Ця сама "Католицька Енциклопедія" каже, що з східніх св. Отців Церкви справа відходу Пр. Богородиці з земного життя є насвітлена в св. Ювеналя — єпископа Єрусалимського. На бажання імператора Маркіяна і Пульхерії дістати в своє посідання тіло Пр. Богородиці, еп. Ювеналь на Соборі в Халкедоні (451 року) виправдувався, що мощ її тіла мати не можуть, бо Матір Божа вмерла в присутності всіх Апостолів, але коли на вимогу ап. Фоми гріб було відкрито, то виявилося, що гріб був порожній, і на цій підставі Апостоли **зробили висновок,** що тіло Пр. Богородиці було взяте на небо". (Отже нема згадки, що св. Апостоли бачили тіло в сяйві на небі!). — Так передав св. Дамаскин слова св. Ювеналя. Передав їх в т. зв. єрусалимській версії. Бо ще є й друга версія — ефеська. "Католицька Енциклопедія" каже: "Два міста суперничали між собою за титул місця відходу з землі Пр. Д. Марії: Єрусалим та та Ефес", — у звязку з тим були єрусалимські легенди та ефеські легенди про обставини смерти Пр. Д. Марії.

"Католицька Енциклопедія" каже, що св. Епіфаній († 403) признався, що він взагалі нічого не знає про обставини смерти Пр. Д. Марії."

Коли йдеться про святкування відходу з земного життя Пресв. Богородиці, без огляду на форму того відходу, то тут також немає певних даних, — каже "Кат. Енцикл.". На основі життя св. Феодосія († 529) можна зробити висновок, що відхід із земного життя Пр. Богородиці був святкований у Палестині перед 500 роком. Дюшен вважає, що перед VII століттям у Римі взагалі не згадували жадним святом відходу з земного життя Пр. Богородиці. Дюшен каже, що римське свято "Тілесного Піднесення" Пр. Д. Марії, про яке є згадка в Сакраментаріях Гелязія та папи Григорія І (Великого) в VI столітті — це тільки сфальшована вставка з VIII чи VII століття. (Duchesne: Origines du culte chr., стор. 282).

(Далі буде)

Першим українським письменником в Галичині, що писав українською мовою, був Маркіян Шашкевич (умер 7-го червня 1843 року).

ВИЙШЛА З ДРУКУ НОВА КНИЖКА

БОГОСЛУЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Митрат о. С. Герус

Ілюстрований підручник для Недільних Шкіл — для молоді — для старших.

На доброму книжковому папері

Ціна тільки 50 ц.

В книжці є подані докладні відомості про Богослуження Православної Церкви та символічні значення деяких церковних обрядів.

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ДВА ПАСТИРСЬКІ ЛИСТИ

Маємо перед собою текст "Пасхального Привіту Апостольського Візитатора Українців Католиків у Західній Європі, — "Високопреподобному і Всечесному Духовенству і вірним", з датою 15 квітня 1956 р. Аєп. Івана (Бучка), опублікованого в часописі "Українська Думка" (Лондон, Англія), ч. 18—19, 1956 (Великодне число 1956 р.).

В тому "Пасхальному привіті" еп. І. Бучко на першому місці присвячує багато уваги "Апостольському Листові папи Пія XII до нашої церковної Єрархії з нагоди ювілейних святкувань 1000-ліття хрещення св. Ольги", даного 20 січня 1956 р. (Папа не говорить про 1000-ліття хрещення України!)

Єп. І. Бучко з своїм "Пасхальним Привітом" каже, що згаданий Лист папи з 20. 1. 1956 р. це є "Апостольське Благословення Святішого Отця для цілого українського народу", і це є "власноручне письмо до нашої (української — р. В.) Церковної Ієрархії з приводу 1000-річчя християнства в Україні", і що "це справді дотепер небувалий документ в нашій церковній історії". "Цим найвищим історичним документом Святіший Отець Папа Пій XII схотів дати нам своє чергове свідоцтво Своєї найсильнішої батьківської любови до цілого українського народу... і ще раз хотів підкреслити те особливе історичне завдання призначене нашому народові Божим Провидінням до сповнення на Сході Європи. Завдання справді почесне бути носієм Христової правди на східньому просторі Європи, і змагати до привернення й втримання церковно-релігійної єдности втраченої там впродовж віків силою тяжких історичних обставин".

Так пише еп. Бучко про папський лист. Мабуть пише для тих, хто його не читав. А ось пригляньмося йому самі. Маємо його текст в кільох україномовних часописах. Тим разом беремо текст папського листа з 20. 1. 1956 р. з уніятського часопису "Християнський Голос" (Мюнхен), чч. 19—20, 1956 (Великдень 1956 р.).

На вступі цього листа папа Пій XII нарікає на наших предків, що "хоробре і шляхетне це плем'я, але ще не просвічене, нелегко покидало правдиві установи й обичаї, тож не легко було привести його до прийняття нової віри". (Скажемо тут папі: предідущих національних установ і звичаїв, якщо вони добрі для нас, наш народ тримався і буде триматися, а нова віра (християнська) у нас прийнялася значно легше, ніж у поганському Римі, де правда Христова була жорстоко переслідувана!)

В цьому листі папи Пія XII з 20. 1. 1956, ні разу не вжито слів "Україна", "українець", "український". Натомість видно в папи тенденцію не вживати українського національного імени, а уникати його, — тож папа вжив слів: "це плем'я", "народ", "всі ті, що повірені вашій пастирській опіці", "вони", — але ні разу не сказано: "українці".

Звідки ж еп. Бучко знає тоді, що цей лист папи був звернений виключно до українців? Папа під титулом листа назвав таких єпископів: Йосиф Сліпий — Архієпископ Львівський, Митрополит Галицький; Константин Богачевський — Архіеп. тит. Вероенський; Василь Ладика — Архіеп. тит. Мартирополітанський; Іван Бучко — Архіеп. тит. Левкадійський; Миколай Чарнецький — Архіеп. тит. Лебедійський; Павло Гойдич — Єп. Пряшівський; Ніл Саварин — Єп. тит. Ротанський; Іяидор Борецький — Єп. тит. Аматунський на Кипрі; Андрій Роборецький — Єп. тит. Танаїтанський; Гавриїл Букат — Єп. тит. Северіянський; Миколай Елко — Єп. тит. Аполлонійський; Никита Будка — Єп. тит. Патарський; Іван Лятишевський — Єп. тит. Аладенський; Амвросій Сеничин — Єп. тит. Маїнський; Василь Гомко — Єп. тит. Міділенський; Максим Германюк — Єп. тит. Синнеенський.

Майже всі єпископи, крім Й. Сліпого та Павла Гойдича, мають чужі титули, що розпускають їх національність в інтернаціональному католицькому морі.

Папа каже, "цьому народові" вложено "завдання привнести східні народи до християнської віри і до церковної єдности" з Римом.

Папа говорить про свою любов, але не особливо про свою любов "того народу", а каже: **"Ми, що, як і Попередники Наші, завжди любили всі спільноти Східньої Церкви".**

Папа каже, що уніяти (греко-католики) в Галичині вже не належать до католицької Церкви, і болію над тим, що вони "відступили від одного стада" — від Риму. Він навіть не осуджує большевиків по імені, а делікатно каже: "Сліпаємо гарячі Наші молитви немов в одні, з вашими... щоби звесь цей улюблений нарід, у якому немало було таких, що радше ізза сучасних обставин, ніж із якоїсь злої волі, **відступили нещасливо від одного стада,** щоб цей улюблений нарід щосорше, за Божим надхненням і Божою допомогою, **повернувся** до католицької єдности".

Лист Папи Пія XII з 20. 1. 1956. згадує не тільки тих уніятських єпископів, які вважають свою національність за українську, але й тих, що самі себе за українців не вважають. Ось хоч би взяти еп. Елька з москвофільської, фаворизованої Римом "Карпаторусскої Церкви", який 5 вересня 1955 року в ЗДА молився за Росію — з наказу Риму. Це ж також еп Елькові еп. Він говорив, що він "молиться за Росію", "з огляду на глибокі почування й пошану, які Церква (римська) мала й має для російського народу ,що має Віру (християнську) понад тисячу літ" ("Грік Католик Юніон Мессенджер", 8. 9. 1955). І на Богослуженні для "Лицарів Колюмба" еп. Він теж в неділю 17-го червня 1956 р. в цій "карпаторусській" церкві еп. Елька в Бруклині, величається хрестом російського царя.

Щодо еп. Чарнецького, то він ревно опікувався єдиною короткохвилевою уніятською духовною семінарією в Дубні на Волині, але вона була московська. А Гойдич і йому подібні також ніби не уповноважували еп. Бучка знати їх украшіями.

Для тих, хто Римові служить і разом з тим є Римом легковажений, небагато треба до щастя, щоб лист папи Пія XII з 20 1. 1955 р. вважати "небувалим" для українців. Але насправді цей лист є образою для всіх українців взагалі, а для уніятів української національности він є приниженням.

Єп. Бучко, обговорюючи згаданого листа папи, написав про нього в більшості не те, що сказав сам папа.

РОЗМИРИ КАНАДИ

„Будучність Канади є очевидно світліша, ніж кожної іншої країни. Наша територія — 3,695.000 квадратових (сквер) миль з 13.000 миль морського й великоозерного побережжя — є приблизно така, як континент Европи, трохи більша за ЗДАмерики, 30 разів більша за Велику Британію, 18 разів за Німеччину і два рази така, як Індія. Канада лежить на 20 степенях географічної ширини, — з такій кліматичній смузі люди доходять до найбільшої енергії ума і тіла. Є тут 300 мільйонів акрів придатної під управу землі, а фактично половина з того вже використана під хліборобство. З величезних підземних багатств заторкнено досі заледве тільки їх поверхню. За останніх 73 роки загальна вартість фабричної продукції збільшилася з кількох мільйонів доларів до поверх 5 мілярдів доларів.

Ця половина нашого століття буде свідком започаткування далеко більших змін у нашому матеріяльному оточенні, ніж у яких інших часах досі, не виключаючи і періоду започаткування Промисової Ери. Вік атомової енергії вже близько перед нами".

(З промови Геледстона Мюрея в Торонті.)

Розлука є дволика: Є розпучливе бажання бути собою, або собою не бути. Людина хоче себе зробити абсолютною, й безуслівною істотою, незалежною й самовистарчальною. Або часом вона хоче себе забутися, з своїми обмеженнями, випадковостями й ограниченнями. Обидва ці відношення виявляють вічний бунт обмеженого створіння проти Досконалого Бога.

СПОГАДИ о. П. БІЛОНА

Видавництво "До Світла" повідомляє, що вже вийшла з друку друга частина

СПОГАДІВ

Прот. Петра Білона,

в якій автор описує свій приїзд на американський континент та свої переживання в Канаді, як Священик Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Ціна з пересилкою лише $1.00.

Замовлення й гроші висилати на адресу:

Rev. P. Bilon

1206 Penn Ave., Jeannette, Pa., U.S.A

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістанете в найбільшій Укр. Складі — „ПРОВИДІННЯ"

1914 р.

Прохимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS

710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

ВІЧЕВІ КЛИЧІ

Матеріялістичний світогляд заперечує Вищу Силу. Нічого іншого у всесвіті не існує, крім матерії — це основне вчення матеріялістичного світогляду. В основі марксівського комунізму принципово лежить матеріялістичний світогляд, тому він і заперечує існування Вищої Сили — Бога. В основі націоналізму програмово не лежить заперечення Бога Одначе буваюють і такі націоналістичні рухи, що мають в теорії і в практиці безбожний характер. А при тому вони одночасно для звичайної традиції зберігають деякі зовнішні традиційні релігійні ознаки, і тим вводять в блуд людей, які вбачають суть в тих зовнішніх ознаках – гаслах і т. д. - а не вглядають у справу глибше.

Гітлер був провідником німецького націоналізму і поборював комунізм. Одначе Гітлер був атеїстом в теорії і практиці. А коли він був безбожником, то тим самим в основі він був матеріялістичного світогляду, як і комуністи. Але "для ока" це не перешкаджало йому затримати на пряжках німецьких вояків гасло "Гот міт унс" (З нами Бог). Ці слова були для нього звичайним ужитково-політичним гаслом, позбавленим релігійного змісту. Це гасло, хоч формою воно й релігійне, мало служити не релігії, не справі звязку землі з Небом, а тільки і виключно земним інтересам.

Матеріялісти, коли бачать потребу, з легким серцем віддають релігію й Церкву на послугу політики. Бачимо, наприклад, як роблять це большевики з офіційним проводом московської православної Церкви. З усіх віруючих людей чуємо оправдані протести проти того, щоб релігію й Церкву вживати як засіб політичної пропаганди, бо тим зводиться істоту релігії виключно до справ землі, а це вже означає матеріялістичний світогляд.

*

Як є з тим в некомуністичному світі, що називає себе "ідеалістичним"? В устах патріотів чуємо такі вислови: "Хрест і тризуб", "Бог і Україна", "Христос Воскрес — воскресне Україна", і т. д. З яких би шляхетних джерел ці гасла не виходили, то все ж це тільки політичні гасла, а не релігійні. Слова Бог, Хрест, Христос Воскрес дозвано лиш побічно, щоб надати повагу політичному гаслу.

На православному українському Богослуженні в Братіславі (Словаччина) 1945 року вірні почули церковну проповідь, що починалася грімкими словами і воєцьким тоном: "Горить Україна!!!" А дальше слідувала політична промова, зкінчена словом "амінь". — І це тоді, коли серед гір трупів, серед громів гарматної канонади, серед диміи і вогню вірні хоч на мить хотіли відірватися від розвойованого людства, від звободня, а в тиші душі піднятися понад землю. А тут і в церкві повівали їм той самий дим і вогонь.

В минулому році в-одній з православних церков в Німеччині на одному роковому святі була виголошена промова, де між іншим було сказано, що "з хрестом у серці і з мечем в руці ми переможемо". — І що спільного з християнством має така промова? Адже хрест є повною протилежністю меча. Коли націоналісти в 1937 році у Львові почали видавати журнал "Хрест меча" (за поетичним висловом Е. Маланюка: "Над світом сяє хрест меча"), то це також випливало з нерозуміння істоти релігії й заперечення християнства

Патріотизм природна й зрозуміла річ. Але патріотизм у релігії і Церкві — це складніша справа, ніж декому видається Патріотизм правильно домагається національної Церкви, — і національні ознаки Церкви повинні в правно-формальній незалежності й від чужих, себто щоб був її найвищий провід суверенним, не підпорядкований чужим центрам. Разом з тим в Церкві мусить бути рідна мова, національна форма — українізований християнський стиль церковного мистецтва, щоб мали там місце праведника українського народу та заслужені для рідної Церкви постаті, українські обряди, звичаї і т, д. Але національне — це не значить щодене, світське позбавлене релігійного характеру, розірване з істотою релігії.

Але змістом релігії є її суть, а саме — віра в Бога. Ця суть є загальнолюдська, а не національна. І коли національна форма стала б вищою за зміст релігії, то віра в Бога, тоді і релігія і Церква перестали б бути собою, перестали б існувати фактично, хоч формально існували б, бо вони розминулися б з своїм головним призначенням — служити спасінню людської душі.

Коли суть релігії нехтується, а понад усе підносяться тільки її зовнішні ознаки, її форма, і що форму зберігається не для релігії самої по собі, а для політичної мети; коли з релігійних слів створиться вічеві (мітінгові) гасла — то це вже знак, що тут має місце неровзуміння, нехтування релігії; а це випливає з свідомого чи несвідомого матеріялізму, що є атеїзмом.

*

Рим з давніх-давен мав більший нахил до матерії, ніж до духа. Тож і за християнських часів Рим вніс до Церкви нахил усе матеріялізувати, а не одухотворювати. Рим хоче бачити в и д и м о г о "голову" Церкви Христової — папу, бо невидимий Голова — Христос, Римові не вистарчає Дух, — йому треба тілесного голови, треба матерії. Рим дозволив у своїй Церкві на сильно зматеріялізовані, приземні, повні тілесности образи Рафаеля т. ін. Все це — сліди зматеріялізованого римського поганства, в світі якого люди мали нахил проголошувати себе... "богами".

Розуміється, релігія і Церква не можуть бути відірвані від життя. Віра в Бога виражається разом релігійним життям (чесноти людини) та релігійним переживанням (чисто особистий молитовний настрій). Віра і Церква є в людині, а люди є живими, належать до життя.

Але неорозривність віри й Церкви з життям ще не має означати матеріялізації релігії. А тим часом в римській Церкві нахил до матеріялізації духовної сфери, на жаль, є. Обмежимося парою прикладів.

Консисторія унійтського єпископа Хомишина в 1918 році видала молитовник. Не хто інший, а також один з унійтських священиків, о. І. Т. писав з приводу того молитовника таке, в "Українському Голосі" (ч. 1 — 1929. Перемишль): "Все, що типово латинське, тут дошлюбно зібране, щоби "правдиво окатоличити" нашу Церкву... Євангельське "Льогос" (Слово Боже, Син Божий), грецьке "Софія" (Премудрість Божа) мають уступити місце зматеріялізованій побожности латинської жовнярської душі... Серце Христове, кров Христова, вода з ребер Христових, тіло Христове, вервиця (пацьорки), хрестна дорога, рани Христові, гріб Христовий, серце Марії — таке (матеріяльне) стає головним предметом релігійного почитання. Маємо грецькі брилянти (удуховлення) за латинські цегли (матерію)".

Той же священик знайшов у згадному молитовнику слова: **"Нехай живе Серце Ісуса "**, і називає це "агітаційними вічевими кличами". Він каже: **"Нехай живе** Серце Ісуса нашого Царя і нашого **Отця"**. Я ще не чув, щоби в молитвах Христа називано Отцем, і щоси в молитвах було написано: **"Нехай живе** Бог, або Христос".

До прикладів о. І. Т. додаймо ще один. Газетна новинка "Марійський похід" каже, що 13 травня 1956 р. у Вінніпегу відбулися Марійські урочистості... Гаслом цього-річної релігійної маніфестації було **"Хай живе** Цариця неба і землі, Пр. Діва Марія" ("Українські Вісті". Едмонтон, 27. 5. 1956).

Не будемо тут входити в справу маніфестацій та їх завдання - з одного боку, а з другого — їх відношення до віри в Бога. Кожному відомо, що означає і яку ціль має маніфестація. До неї й добираються такі вічеві пропагандивно-мітінгові слова реклями, як римське vivat. Це vivat перейшло до польського в перекладі "нех же", а в польського до нас "хай живе" (українці знають традиційне "слава"). Римляни любили по вулицях співати (гукать "хай жие"). Вони любили паради й видовища.

Але тут справа глибша. "Хай же" відноситься тільки до всього того, що же дочасно, проминаюче, і може зараз-скоро вмерти; тому йому бажають "хай живе" — щоб довше прожило. Однак вже

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Август швидко довів своїм товаришам, що перемір трудноші. Замість того, щоб налагодувати стрільбу мякими папе-ровими кульками, набив він її двома то-ненькими стрілками, обвиненими невело-ким пряднем, щоб ровіром підходили до отвору стрільби. На одному кінці стрілки мали залізні цвяшки, добуті з двох дзиг, які зараз тут розбито на кавалки камінням. На другому кінці ці нові моделі дістали крильця з листків лози.

Мабуть я робою помилку, оповідаючи вам так докладно цю вправу, при якій я не був присутний, бо як історики описали дуже загально.

Але в кожному разі відомо, що Август станув на двадцять кроків від грубого дерева, вимірив і стрілив. Стріла зачепила дерево і пролетіла ще з десять кроків.

— Слава Августови, слава! — кричали діти, плещучи в долоні й скачучи. Але Август після хандлевої втіхи знову задумався.

— Це не все, — сказав, — треба, щоб з моєї стрільби можна було стріляти, як із справжньої рушниці, а саме, щоб можна було прицяти її до рамя й добре мірять. Крім того я мушу змірять грубину і довжину стрільби, щоб кулі летіли далі. Але пождіть! Я думаю, що досягну цього. Щож до сагайдаків та стріл, я займався ними вчора цілий день. Я зараз оповім вам, і покажу, що винайшов...

І перелягаючи по черзі кожний предмет, що прийде на думку, він показував вправи, а також оповідав свої спостереження, щоб довести слухачам, яке дерево найбільше надається для сагайдаків, задля своєї гнучкости й сили, а яке для стріл.

Ця конференція займала більше години. І коли старші вертались додому, то в розмові, до якої звикли були вставляти мудрі слова, назвали Августа геніяльною людиною.

Це не перешкодило одначе тому, що другого дня геніяльна людина знов була залишена в картері за те, що не вивчила ані одної лекції, не приготовила задач, а натомість багато обмірковувала, як то ліпше цілять зі стрільби.

— Певно, що від тебе ніколи не дочекатися пильности! — сказав учитель, карючи його.

— Перепрошую, пане, — відповів Август, — дочекаєтесь, коли буде йтися про речі, що мене цікавлять; але ваша граматика географія, і все, чого треба вчитися на память, щоб оповідати, або писати... як же ви хочете, щоб це мені подобалося?!

— Мовчи й ставай у куті на коліна! — Так закінчилась їх розмова.

Кілька тижнів пізніше учитель особисто відпроваджував маленьку геніяльну людинку до батька, якому щиро сказав, що не знає ніяких способів для того, щоб з його сина знайшло щонебудь крім ледаря.

В цю саму пору гурт родичів з околиці зібрався на нараду, щоб обдумати плян боротьби з сагайдаками і стрільцями, які встигли вже принести більше-менше значні шкоди.

На цій нараді поставили заборонити дітям товаришувати з Августом, який міг їм прицепити тільки лінивство та ненавернути на хороший шлях.

Чи не правда, як приємно було бить-кові познайомитися з тією постановою й разом во скаргою учителя?

Але він мав ще останню надію — батько й мати в своєму коханні завжди знаходять "останню надію", — отже свою останню надію покладав батько Августа на зміну окружения. Тому від-правдив його до колегії в Каені і вер-нувся додому, до Броґів, нетерпляче чекаючи на повідомлення про поведінку сина, яка мала або втішити, або оста-точно засмутити обоє родичів.

І ото прийшла перша класифікація, яка була ніби зразком для всіх дальших.

"Граматика — вля; задачі — зле; пе-реклад — задовільно; історія - - дуже зле; лекції — не вивчені; задачі — зане-дбані... і т. д."

Однак, маючи понад шіснадцять літ, він вступив в відзначеннями до політех-нічної школи. А відомо, що вступити ту-ди можна тільки по дуже трудних іспи-тах.

Скільки пильности треба виявити, щоб сісти на ті лавки, де сиділо перед тим стільки славних людей! Скільки знання треба відразу виявити!

(Далі буде)

ЗАСЛЯПЛЕНА ДУША

В одному селі жив собі багатий чолові-вік Трохим Красний. В тому селі люди не любили його тому, що він був самолюб; і хоч у церкві був старшим братом, то більше з ним було клопоту, ніж тієї по-мочі, якої церковна громада так потре-бувала. А що вже до критики, то в нього ніде й ніколи не було меж. Кожної неділі, коли тільки виходить з церкви, то вже чуть як крикливий Трохим верещить на когось.

Одної неділі; коли священик вже йшов з церкви до хати, почув як Трохим грмав на когось там, що нібито минулої ночі хтось заліз у його сад й народив йому якоїсь там шкоди. Священик зупинився на хвильку і побачив, як він верещав на хлопців, погрожуючи, що подасть їх на суд. Священик приступив ближче і тихенько шепнув до них, що то не гарно сваритись, коли тільки що вий-шли з церкви. В той час він попросив Трохима, щоб зараз по обіді зайшов до нього в дуже важній справі. По обіді Трохим несміло зайшов до священика і чекав нетерпеливо на ту важну справу, якої священик без нього нібито не мо-же вирішить.

Коли священик був повідомлений про прихід, він негайно запросив його в кухні і відразу приступив до справи.

— Трохиме, — каже він, — я бачу, що з вами щось зле. Кожної неділі ви завжди мусите щось таке знайти, щоб люди почувалися огірченими через ваші крик-ливі сварки. Чи це аж таке конечне? Підете за збори, то також мусите на-кричати на всіх і вся. Через таку вашу поведінку люди не мають вже охоти йти на ніякі збори. Опамятайтесь і не думай-те, що світ тільки й чекає, щоб ви лиш самі носили його на своїх плечах. Зрозу-мійте, що частинку несу я, другий, тре-тій і десятий, і так ми всі тримаємо світ при житті. Залишіть, ради Бога, ве-щу немилосердну критику, бо незабаром не будете мати в селі ані одної людини, яка мала б до вас пошану.

Слухав Трохим терпеливо, а нарешті зірвався й рішучо крикнув:

— Я мушу тримати порядок в грома-ді, бо інакше, ніхто уваги не зверне би. Я мушу обсварюватись і за вас, і за дяка, і за всіх.

— От тут вдасне вся біда, Трохиме, — каже священик, що ви мішаєтеся не до своїх справ. Лишіть мою справу для мене, а дякову — для дяка. Справу, яка належить до заряду, лишіть зарядові, а тоді побачите, що не буде потреби вам робити собі непотрібних ворогів у селі.

— Я не дбаю чи вони будуть моїми ворогами, — каже Трохим, — тому що я їх ласки не потребую. А там, де треба обізватись, то я мушу, бо я то так ро-зумію; і так воно мусить і бути. Мене, Трохима, — того, що його батько був вйтом, зневажати так, щоб я навіть і не обізвався до нікого? О, ні, отче! Так во-но не буде. Хто тут більше розуміє від мене?

Тут Трохим так розкричався, що тре-ба було його спинити.

Побачив священик, що не договорить-ся з ним, і встав, підійшов до вікна та приказав Трохима до себе.

— Дивіться, Трохиме у це вікно, — говорить, — і скажіть ви мені: — що ви там бачите?

Трохим поглянув на село й каже:

— Та що тут нового я маю бачити? Бачу те, що всі: — люди й дерева, цер-кву і все те, що кожного дня бачу.

— Дуже добре, — каже священик. — А тепер подивіться у це друге вікно, і скажіть, що ви тут бачите?

Трохим пригупився, поглянув на свя-щеника, а потім на шкло, й каже:

— Що це ви жарти строїте во мною, отче? Так це не вікно, а дзеркало, і ба-чу в ньому тільки себе.

— Правду ви сказали, Трохиме, що бачили тільки себе, а більше нічого, — каже священик. — А тепер сідайте, а я вам скажу, чому то я вам показував шкло в вікні і в дзеркалі. Багато людей на сві-ті мають душі подібні до того чистого шкла, і бачуть перед собою цілий світ, в повній красі його. Бачуть гарних людей і все, що гарне на світі е. Бітаго, Трохи-ме, знов-е таких, що мають з одного бо-му замазану душу так, як-те шкло, в яке ви дивились і бачили тільки самі себе. Те шкло чакрите срібною фарбою, ви-шиною з іншими хемікаліями, — щоб добре трималося і не обпало. Так і ва-ша душа, Трохиме, є замазана гордістю, багатством і всіми вашими блудними думками, що ви не можете побачити ні-чого більше, тільки себе. Тепер йдіть з Богом додому і пробуйте дивитись на світ, на людей так, як ви бачили через те чисте вікно. Просіть Бога, щоб поміг вам очистити себе від злих думок про других людей, а тоді побачите самі, що те все, що окружає нас, не е таке пога-не, як вам дотепер здавалося.

Ця наука подіяла на Трохиме так сильно, що навіть люди дивувалися, чо-му то вже більше не чуть було крикливого Квасного Трохима.

А як там у ваших громадах? Чи нема там у вас Квасних Трохимів?

о. С. Гребенюк.

Іван Франко.

ЧУМА

(Продовження)

І звертаючись до патра, немов зачу-дований сказав:

— Але ж даруйте, reverendissime, я, признатись вам, не зовсім ясно розумію, до чого се ви рів ведете.

— Зараз буду мати честь вияснити вам се, — покірно відмовив патер, — повірю прошу вислухать мене. Я хочу тілько застерегтись перед вами, що я ані на хвилиночку не позволив собі ніколи сумніватися про вашу глибоку му-дрість, докладне знання і вірне розу-міння окружаючих нас обставин. І коли я власним почином позволив собі поєзи-рати деякі відомости, і висунувати з них деякі виводи, так се зовсім не є недовір'я до вашого проводу, але радше тілько з горячої дбайливости про наше спільне святе діло.

Зачудування ар'єра перейшло в не-терпливість. Він почував якесь обридження і ненависть до того приниженого лицеміра і довотчика, що ось сидів пе-ред ним; але рівночасно не міг не ви-знати, що той в своєму разі поступав зовсім в дусі правил єзуїтського закону. Та тільком сим разом рів доторкавсь до пріора особисто, і давного чоловіка в ньому, вище верх над єзуїтом. Догадую-чись, що перед ним сидить його таємний ворог і шпіґун, він знаючись говорити з ним попросту, без звичайного фарисей-ства. „Поки що я ще тут старший, — думав він, — і мушу дати йому це почу-тя; а там нехай буде, що буде!"

— Знаєте, reverendissime, — промовив він якимсь різким і згірдним тоном, — говорить во мною попросту і отверто. Я в Римі не бував, дипломатії ніколи не вчився і завсіди думав у це дуже зрів-няється порядна порція нещирости. А я-кім же я вірчую, що ми свої люди, так і говоримож без непотрібної крутанини.

Патер Гавдентій знов усміхнувся іронічно, немов почував вдоволення із-за того, що так швидко вивів з терпцю старого пріора і заставив його так от-верто висказати свою нехіть до него.

— Щож, воля ваша, clarissime, — сказав він усе тим самим, переборще-но-смиренним голосом. — Моя душа чиста від скази нещирости, особливо перед лицем мого наставника, котрий повинен бути для мене першим по Бозі.

— До річи, reverendissime, до річи! — перервав пріор.

— Річ моя ось яка, — говорив далі патер Гавдентій з незрушимим супокоєм. — Відомо вам, clarissime, до якої мети, до якого завдання намагає в сьо-му краю наш святий закон. Заповідне слово, виголошене святійшим папою Урбаном "orientem esse convertendum", містить в собі всю нашу програму. До-рога до її виповнення все і всюди по-винна бути предметом нашої невастан-ної і не найпильнійшої дбайливости.

— А тимчасом вам здається, що ми не досить уваги звертаємо на се наше завдання? — відповів пріор з неукрит-тим невдоволенням.

— Сохрани Господи, clarissime, со-храни, Господи! Ніколи я сего не думав! А надто хто такий ті "ми"? Аджеж і я сам — часть їх, значить... Ні, ні, не до сего я веду свою річ. А ось послухай-те! Не тайна то набуть для вас (при сих словах в голосі його знов прозвучав іронічний відтінок), що в східній части сего краю живе народ, що вважає себе одноплеменним з народом по той бік Збруча. Але не в тім суть річи, а ось в чім: народ той приналежить ніби то до католицької церкви, а рівночасно вва-жає себе членом грецької, тобто пра-вославної церкви. Ся... ся двоістість релігійної свідомости помиж двома во-рожими таборами — як вам здається, clarissime, чи не мусить вона будити де-яких сумнівів і побоювань?

— Он що! — майже аж скрикнув пріор. — Ви вважаете положення уніятської церкви двоістим, вашу глибоку му-дрість, докладне знання і вірне розу-міння окружаючих нас обставин. І коли я власним почином позволив собі поєзи-рати деякі відомости, і висунувати з них деякі виводи, так се зовсім не є недовір'я до вашого проводу, але радше тілько з горячої дбайливости про наше спільне святе діло.

Зачудування ар'єра перейшло в не-терпливість. Він почував якесь обридження і ненависть до того приниженого лицеміра і довотчика, що ось сидів пе-ред ним; але рівночасно не міг не ви-знати, що той в своєму разі поступав зовсім в дусі правил єзуїтського закону. Та тільком сим разом рів доторкавсь до пріора особисто, і давного чоловіка в ньому, вище верх над єзуїтом. Догадую-чись, що перед ним сидить його таємний ворог і шпіґун, він знаючись говорити з ним попросту, без звичайного фарисей-ства. „Поки що я ще тут старший, — думав він, — і мушу дати йому це почу-тя; а там нехай буде, що буде!"

— Знаєте, reverendissime, — промовив він якимсь різким і згірдним тоном, — говорить во мною попросту і отверто. Я в Римі не бував, дипломатії ніколи не вчився і завсіди думав у це дуже зрів-няється порядна порція нещирости. А я-кім же я вірчую, що ми свої люди, так і говоримож без непотрібної крутанини.

Патер Гавдентій знов усміхнувся іронічно, немов почував вдоволення із-за того, що так швидко вивів з терпцю старого пріора і заставив його так от-верто висказати свою нехіть до него.

— Щож, воля ваша, clarissime, — сказав він усе тим самим, переборще-но-смиренним голосом. — Моя душа чиста від скази нещирости, особливо перед лицем мого наставника, котрий повинен бути для мене першим по Бозі.

— До річи, reverendissime, до річи! — перервав пріор.

— Річ моя ось яка, — говорив далі патер Гавдентій з незрушимим супокоєм. — Відомо вам, clarissime, до якої мети, до якого завдання намагає в сьо-му краю наш святий закон. Заповідне слово, виголошене святійшим папою Урбаном "orientem esse convertendum", містить в собі всю нашу програму. До-рога до її виповнення все і всюди по-винна бути предметом нашої невастан-ної і не найпильнійшої дбайливости.

— А тимчасом вам здається, що ми не досить уваги звертаємо на се наше завдання? — відповів пріор з неукрит-тим невдоволенням.

— Сохрани Господи, clarissime, со-храни, Господи! Ніколи я сего не думав! А надто хто такий ті "ми"? Аджеж і я сам — часть їх, значить... Ні, ні, не до сего я веду свою річ. А ось послухай-те! Не тайна то набуть для вас (при сих словах в голосі його знов прозвучав іронічний відтінок), що в східній части сего краю живе народ, що вважає себе одноплеменним з народом по той бік Збруча. Але не в тім суть річи, а ось в чім: народ той приналежить ніби то до католицької церкви, а рівночасно вва-жає себе членом грецької, тобто пра-вославної церкви. Ся... ся двоістість релігійної свідомости помиж двома во-рожими таборами — як вам здається, clarissime, чи не мусить вона будити де-яких сумнівів і побоювань?

— Он що! — майже аж скрикнув пріор. — Ви вважаете положення уніятської церкви двоістим, вашу глибоку му-дрість, докладне знання і вірне розу-міння окружаючих нас обставин. І коли я власним почином позволив собі поєзи-рати деякі відомости, і висунувати з них деякі виводи, так се зовсім не є недовір'я до вашого проводу, але радше тілько з горячої дбайливости про наше спільне святе діло.

Зачудування ар'єра перейшло в не-терпливість. Він почував якесь обридження і ненависть до того приниженого лицеміра і довотчика, що ось сидів пе-ред ним; але рівночасно не міг не ви-знати, що той в своєму разі поступав зовсім в дусі правил єзуїтського закону. Та тільком сим разом рів доторкавсь до пріора особисто, і давного чоловіка в ньому, вище верх над єзуїтом. Догадую-чись, що перед ним сидить його таємний ворог і шпіґун, він знаючись говорити з ним попросту, без звичайного фарисей-ства. „Поки що я ще тут старший, — думав він, — і мушу дати йому це почу-тя; а там нехай буде, що буде!"

— Знаєте, reverendissime, — промовив він якимсь різким і згірдним тоном, — говорить во мною попросту і отверто. Я в Римі не бував, дипломатії ніколи не вчився і завсіди думав у це дуже зрів-няється порядна порція нещирости. А я-кім же я вірчую, що ми свої люди, так і говоримож без непотрібної крутанини.

Патер Гавдентій знов усміхнувся іронічно, немов почував вдоволення із-за того, що так швидко вивів з терпцю старого пріора і заставив його так от-верто висказати свою нехіть до него.

— Щож, воля ваша, clarissime, — сказав він усе тим самим, переборще-но-смиренним голосом. — Моя душа чиста від скази нещирости, особливо перед лицем мого наставника, котрий повинен бути для мене першим по Бозі.

— До річи, reverendissime, до річи! — перервав пріор.

— Річ моя ось яка, — говорив далі патер Гавдентій з незрушимим супокоєм. — Відомо вам, clarissime, до якої мети, до якого завдання намагає в сьо-му краю наш святий закон. Заповідне слово, виголошене святійшим папою Урбаном "orientem esse convertendum", містить в собі всю нашу програму. До-рога до її виповнення все і всюди по-винна бути предметом нашої невастан-ної і не найпильнійшої дбайливости.

— А тимчасом вам здається, що ми не досить уваги звертаємо на се наше завдання? — відповів пріор з неукрит-тим невдоволенням.

— Сохрани Господи, clarissime, со-храни, Господи! Ніколи я сего не думав! А надто хто такий ті "ми"? Аджеж і я сам — часть їх, значить... Ні, ні, не до сего я веду свою річ. А ось послухай-те! Не тайна то набуть для вас (при сих словах в голосі його знов прозвучав

Продається книжка в англійській мові

UKRAINIANS AND THEIR CHURCH

(Українці та їх Церква)

Написав Прот. П. Бізон

Перекін на англійську мову
о. С. П. Смичич.

У зміст книжки входить коротка історія Української Православної Церкви, опис головніших обрядів та катехистичні відомости.

Особливо надається для молоді!

Ціна 75 п.

Замовлення й гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Заснування Т-ва "Просвіта" у Львові 8-го грудня 1869 року; Наукового Това-риства ім. Шевченка (НТШ) 23 грудня 1873 року; Українського Наукового Товари-ства в Києві 12-го квітня 1907 р.; Все-української Академії Наук у Києві 14-го листопада 1918 р. Заснування Товариства "Просвіта" в Ужгороді (Закарпаття) 9-го травня 1920 року.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата в Канаді — $6.00 на рік.
За границею $5.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $6.00 — Foreign — $5.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ДО ПИТАННЯ "РИСКИ"

В початках липня ц. р. відбувся ряд періодичних- крайових з'їздів різних організацій українців Канади, — Союзу Українців Самостійників та його складових організацій, Комітету Українців Канади і т. д. Такі з'їзди, звичайно, мають показати, що українці не тільки існують, але й організовано ж и в у т ь , тобто усвідомлюють собі своє існування та його ціль, і доцільно творять духові і матеріяльні вартості.

На деяких з тих з'їздів почесними гістьми були визначні урядові та суспільні представники Канади, — люди іншого етнічного походження.

Вони належно й високо оцінили українців з точки погляду їхньої праці для розбудови Канади; при тому закликали українців ще більше вливатися в канадійське життя у всіх галузях; бо українці, казали вони, там де вони вільно працюють, вносять у спільноту тієї країни великі культурні вартості. Це показує приклад в Канаді.

Українці в Канаді в своїй основі, коли йдеться про старшу імміграцію та їх потомків, вже влилися в русло канадійського життя у всіх рівних суспільних та державних ділянках: адміністративній, військовій, урядовій, господарчій, науковій, мистецькій, добродійній, економічній і т. д. і т. д

Вливаються й найновіша імміграція. Якщо вони ще щось зберігають своє чисто українське, то велика частина з них зберігає свою православну віру з її традиційними обрядами та свою національну Українську Православну Церкву, найвищий провід якої є в Канаді, а не поза Канадою, отже не є ви в чужих для Канади закордонних центрах.

Щодо українців як всієї спільноти, без огляду на релігійно-церковні орієнтації, то всі вони намагаються зберегати свою культурну спадщину та розвивати її. Процес творення канадійської нації, як нації зложеної з багатьох рівних етнічних груп, силою факту заложений на тому, що кожна етнічна група вносила б свої власні культурні вартості в спільну скарбницю Канади. Того факту не перекреслює й цьогорічне недавне ствердження міністра Пікерсгіла, що в Канаді повинеться тип канадійця, на основах британської культури, та що французькі. Які б ці основи не були — то історичний розвиток Канади, доплив різних етнічних груп та домішка їх культури, є реальним фактом, і цей факт витиске свої сліди на фізичному й духовому обличчі Канади, творячи нове явище — чисто канадійське.

Поминаючи думки тих чи інших окремих осіб, загал канадійців, різних етнічних походжень вважає, що канадійська культура з природи речі може існувати, яко канадійська, тільки як надбудова злиття культурних занозичень від різних етнічних груп.

Але щоб кожна етнічна група до спільної канадійської культурної скарбниці могла щось своє дати та бути постійним джерелом, то вона мусить свою культуру не тільки привезти з собою, але й все зберігати та розвивати ц. й. щоб що свою культуру зберігати й розвивати, то вона мусить мати свої культурні установи.

В нас вже просто в "крилаті" щоденні вислови увійшов вислів, що українці можуть давати, мають давати і дають свою пайку в культурний розвиток Канади. Але менше ставиться питання: — звідки ці все нові й нові етнічні культурні вислови увійшов вислів, що українці Адже ж культура це не мертва, не застояна річ, а явище постійного плекання й розвитку!

Отож, тут треба уникати непорозумінь, ні одна з етнічних груп хіба не зрозуміє вляття в русло канадійського життя так, що вона мала б розтопитися в культурі іншої етнічної групи; бо коли б так розуміти це "вляття", то яким же тоді способом ця поглощена етнічна група може вносити свої етнічні культурні вартості, якщо вона перестане бути собою? З такого погляду заклики "вливатися в канадійське життя, щоб принести свою культуру", було б супереч сні сами в собі.

Українці в Канаді як громадяни Канади та невідємна частина канадійської спільноти не пишуться "через риску": "українець-канадець", бо база горожанства, та всіх суспільних прав і обовязків є спільною для всіеї Канади.

Але щодо культури, то Канада — країна історично молода і щойно є мова про творення спільної канадійської культури, хоч і є дискусії на тему:— на яких засадах її творити. Отже покищо нема тут загальнього, уніформованого канадійського життя під культурним оглядом. Міністер Пікерсгил згадав, наприклад, про корені британської та французької культури, але треба додати, що в Канаді є теж корені культури інших етнічних груп. Тому то, коли існує "риска", то вона існує не в суспільно-політичному сенсі (бо тут всі ми канадійці), а тільки "риска" в сенсі співжиття культур різних етнічних груп. В Канаді покищо теперішній такий стан, що якби хотіть з етнічних груп цю "риску" усунути, то це не могло б для нег означати нічого иншого, як прийняття культури котроїсь іншої етнічної групи, і так повну резигнацію з вношення в культуру Канади своїх вартостей Тому то, хто закликає до усунення "риски" в окреслении "канадієць-українць" (а тут мусів би ще додати "канадієць-шкот", "канадієць-ірландець", "канадієць-жид" і т. д.), той повинен точно означити, в якому розумінні він про цю риску говорить: — в державно-політичному чи в культурному Хоч, до речі, хто це говорить, той знає, що в державно-політичному розумінні жадна "риска" тут не існує.

Зокрема треба підкреслити, що релігія і Церква є чисто приватною справою кожної одиниці і кожної етнічної спільноти в Канаді. Коли ж ходить про християнські віроісповідання й незалежність від чужих проводів Церкви етнічно національного характеру, то етнічно-національна культурна традиція є від них невідємна, бо ці Церкви, як ось Українська Православна Церква в Канаді, є не мітнаціональні, як, наприклад, католицтво І коли б так хто хотів тут у традиційній релігія з її рідними обрядами та національній, незалежній Церкві усунути "риску", то це ніяк не означало б вляття віри й Церкви дапої етнічної групи в канадійське русло без риски; бо вже хоч би й формального боку взявши — в Канаді не існує ні релігія, ні Церква, яка б називалася "канадійська релігія і Церква", а є тут різні віроісповідання та їх Церкви. І коли б з даної віри і Церкви з її національно-обрядовими традиціями, з рідною мовою та культурою всі ці етнічні складники усунути, то та релігія і Церква перестали б існувати.

Так воно сталося б не тільки в православних українців, але й в англікан, в німців-лютеран, особливо ж у жидів, і т. д. А коли дана етнічна група в Канаді збереже свою віру й Церкву, то тут питання про якусь "риску" годі підносити, бо ця "риска" це справа релігії й Церкви, а не державно-національної політики чи чисто суспільно-світської культури.

ЗАГАДКОВИЙ ЦЕРКОВНО-ПОЛІТИЧНИЙ ЧАСОПИС

У вільному світі є національна Церква Білоруська Автокефальна Церква, що її очолює еп. Тамашчик. Але хто тепер почав видавати в Шікаго "Беларуская Царква" — не відомо, бо в ньому не сказано це ясно У передовиці "За свою національну Церкву" сказано, що досьогочасні Церкви ділять білорусів на католиків і православних. Непідписаний автор каже: "Польща була ворожою силою, що не бажала єдности нашого народу і шляхом католицизму - "польської віри" ширила ненависть до східного слов'янського обряду і до православія".

Але часопис, що не є католицьким, не є теж мабуть і православним, коли пише ось що. "Вороги (католики) національної справи стараються відстрашити наших братів від Білоруської Церкви, кажучи, що вона не є православна, а тільки призначена для православних". А тим часом білоруський народ "мучиться в релігійній (церковно-політичній!?) неволі". Тому часопис закликає і православних і католиків білорусів обєднатися в "Білоруській Національній Церкві".

Можливо, що цей часопис видають протестанти, а може й національні, — Чим Білоруська Автокефальна Православна Церква не є національною, це вже остається таємницею цього покищо загадкового нового часописа.

ТУРЕЦЬКЕ ВІДШКОДОВАННЯ ЦАРГОРОДСЬКИЙ ПАТРІЯРХІЇ

Після турецьких погромів в Істамбулі минулого року, коли церкви та цвинтарі і майно Царгородської Патріярхії були понищені, патріярх Атенагорас негайно після погромів видав розпорядження на знак протесту припинити Богослужіння.

З Істамбулу православні кола повідомили, що уряд Туреччини має виплатити Царгородській Православній Патріярхії 35 мільйонів турецьких фунтів (коло 12,500,000 долярів) відшкодування. З того 10 мільйонів фунтів було виплачено негайно після погромів, і тоді патріярх Атенагорас знав протест і відновив Богослужіння.

ЄП. ШІН З ХРЕСТОМ МОСКОВСЬКОГО ЦАРЯ

"Нью Йорк Таймс" з 18-го червня ц. р. приніс новинку п. н. "Візантійське Богослужения Шіна. — Єпископ, з дозволу папи, служить у старовинному обряді по-словенськи й по-англійськи".

В новинці сказано, що римо-католицький єпископ Ф. Дж. Шін в неділю 17-го червня ц. р. відправив Богослужения у старовинному візантійському обряді в церкві св. Ілії, візантійського обряду, на вул. Кент ч. 142, в Бруклині, ЗДА. Богослужения відбулося з нагоди причастя Ради Вірности — Лицарів Колюмба.

Єп. Шін читав св. Літургію св Івана Хризостома по-англійськи, а до старословянської мови — "оригінальної мови Літургії" — повернувся тільки тоді, коли вимовляв слова освячення вина і хліба.

Єп. Шін був в облачині східних ієрархів — в блідо-шовковій ризі, на плечах орнаментованій обрамом Діви Марії, оведеним лілеями та в купольної форми золотій і багато озоблений дорогими каменями митрі, на її фронті зображене Розпяття, а на задній стороні вставлений образок — ангел, що тримає чашу.

Єп. Шін вживав емальйованого ручного хреста Офіційний церковний речник сказав, що цей хрест був власністю російських царів, а єп. Шінові подарував його один з приятелів (після большевицької революції).

Хор складався з 18 монахів-капуцинів - - латинського обряду, з бородами, в брунатних рясах, з манастиря Непорочної Діви Марії в Гаррісон, Н. Рі.; цей хор співав по старо-словянськи. Натомість мішаний хор при органах співав по-англійськи.

Промовляючи за сніданнім, після Св. Причастя, еп. Шін дав огляд Історії Східної (Православної) і Західної (Католицької) Церков від Апостольських часів почавши. При тому він сказав, що отримав спеціяльний дозвіл папи відправити це Богослужения не тільки в латинському, але й у візантійському обряді. Він сказав також, що для вживання англійської мови в церкві на цьому Богослуженні він також мусів постарати ся про спеціяльний дозвіл папи, тому що англійська мова є "народною мовою" (лєнгвидж оф ди піпл), в той час як старо-словянська мова була мовою найдавніших визнавців християнства у візантійському обряді серед словян. Єп. Шін сказав: **"Я сподіваюся, що прийде той день, коли й африканці будуть мати Богослужения в своїй рідній мові".**

Єп. Шін звернувся до слухачів, щоб молилися за поєднання Сходу і Заходу під зверхництво папи.

— Єп. Шін признає православний обряд, коли треба Римові старатися про позискання симпатій православних, щоб намовити їх під владу папи. Може ще й папу доведеться побачити в православному облачині, коли того вимагатиме його церковна політика. З того виходить таке: — хай православні покищо затримають собі все своє, аби тільки признати владу папи. А це значить, що Рим відірвався від православної Церкві не годовне з чисто релігійних причин, а з політичних, — він хотів бути духовно-світським володарем над усіми християнськими народами.

УЧАСТЬ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ДОПОМОЗІ АРАБСЬКИМ БЕЗДОМНИМ

У Бейруті (Ливан) відбувається конференція Християнських Церков Сходу для обговорення справи допомоги тим сотням тисяч бездомних арабів, що мусли опустити Палестину й 10 літ поневіряються без даху над головою й без засобів до життя.

Конференція почалася спільним Богослуженням у місцевій грецькій православній катедрі. Учасники конференції — це сирійський і грецький православні епископи, вірменський епископ Бейруту, а також англіканський епископ Єрусалиму і представники західних протестантських Церков на Сході.

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В РУМУНІЇ ПІД КОМУНІСТИЧНИМ ГНІТОМ

В Румунії, що є православною, церкви можна відчинити лише в неділі і свята — за дозволом комуністичної влади. Натомість в будні дні суворо заборонено відчинити церкви. Коли Похоронні Відправи чи інші випадуть на будний день, то вони мусять відбуватися тільки в приватних домах, і то лише за спеціяльним дозволом влади.

ЮДАЇЗМ І ЖЕРТВЕННІСТЬ ЖИДІВ

В Буфало, ЗДА, в одній з місцевих невеликих зал відбулося жидівське прийняття на харитативно-добродійні цілі. Присутних було тільки 120 осіб, але вони зібрали 25 тисяч долярів, себто на особу припадає щонад тисячу долярів пожертви.

Жидівська релігія, юдаїзм, має теж і ту властиву рису, що вона виробляє відданість і беззастережну жертвенність та самопожертвенність жидів для своєї спільноти, що нею вони так дивують світ.

Першу українську друкарню у Львові заснювано 1573 року. — Початки славної української православної школи, Острожської Академії (в Острозі на Волині) сягають 1580 року. — Другу подібну школу заснував український православний Митрополит, Петро Могила в квітні 1632 р. в Києві, — це Києво-Могилянська Академія.

Перше українське ремісниче товариство "Зоря" було заснование у Львові 1884 року.

КНИЖКИ!

В Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути такі книжки:

АЗОР — оповідання з часів Ісуса Христа — 48 стор. — Прот. С. В. Савчук. Ціна $ .15
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Християнства (на мімеографі), 108 стор 2.00
АПОСТОЛ — на всі неділі і свята цілого року — 232 стор. Скрадений. Ціна 5.00
АРХІЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ І ВІЗИТАЦІЯ — Митрополит Іларіон — 80 стор. Ціна 1.00
БІБЛІЙНІ ОПОВІДАННЯ СТАРОГО ЗАПОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна .75
ВЕЛИКІ РОКОВИНИ — 20-літній Ювілей УПЦК — 224 стор. Ціна .50
ВЕЛИКОСТІ СЛУЖЕННЯ — академія другге — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна 1.00
ВІФЛЕЄМ — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук — 48 стор. Ціна .20
ВІЗАНТІЯ І УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 96 стор. Ціна .25
ДЕСЯТЬ БІБЛІЙНИХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук. 63 стор. Ціна .25
ДОДАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Проскомідія, Анафора та Водохрещення — 36 стор. Ціна .25
ЗВІЗКОВІ НОТИ — Збірник Церковного Співу на Нотах — (на мімеографі): 57 стор. Ціна 3.00
ЖИТТЯ ЙОСАФАТА КУНЦЕВИЧА — Прот. Ів. Кудрик 190 стор. Ціна .50
ІКОНОБОРСТВО — Історично-догматична монографія — Митрополит Іларіон 240 стор. Ціна 1.00
ІСТОРИЧНІ МАТЕРІЯЛИ ДО СПРАВ УНІЇ — Прот. В. Кудрик — 154 стор. Ціна .50
КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР ПРИЙНЯВ ПРАВОСЛАВ'Є, а не Католицтво. — Митрово лит Іларіон — 32 стор. Ціна .10
КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Старий Заповіт) Арх. Ігор — Стор. 45. Ціна .30
КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Д. Дорошенко — 100 стор. Ціна 1.00
ЛІТУРГІКА — (Деканський Курс) — Прот. Є. Гринцина (на мімеографі) — 49 стор. Ціна 1.00
МАЛОВІДОМЕ — з історії унитської Церкви. — Прот. о. В. Кудрик — Том I — 254 стор Ціна .75
Том II — 286 стор. Ціна .75
Том III — 252 стор. Ціна .75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в чорній оправі Ціна 2.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир" в чорній оправі, червоні або золоті тиснія. Ціна 4.00
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир". в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50
МОЛИТОВНИК — „Прийдіте Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

НАПРЕСТОЛЬНА ЕВАНГЕЛІЯ — Ціна — $125.00
ОКТОІХ — або Восьмигласник видання УГ- ПЦК — 194 стор. Ціна 5.00
ПОДІЇ ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Каноничка монографія — Митр. Іларіон — 364 стор. Ціна 1.50
ПОКАЯННИЙ ВЕЛИКИЙ КАНОН св. Андрея Критського — 68 стор. Ціна 1.00
ПОМІЖНИК ПОМЕРШИХ, для родини, 96 стор. Ціна .50
ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УПЦК — 1955 — 136 стор. — Ціна 2.00
ПРОТОКОЛ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УПЦК — 1951 — 102 стор. Ціна .50
ПРОТОКОЛ СЬОМОГО СОБОРУ УПЦК — 1935 — 90 стор. Ціна .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік — стор. 240. Ціна 1.00
РІДНА НИВА — Календар — за 1954 рік. Стор. 334. Ціна .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 206 Ціна .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1952 рік. Стор. 160. Ціна .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор. 160. Ціна .25
СЛУЖБИ БОЖІ СТРАСНОГО ТИЖНЯ — (на мімеографі) — 46 стор. Ціна 2.00
СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик — 21 стор. Ціна .50
СЛУЖБА СВ. ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ — київські українському — 18 стор. Ціна 1.00
СЛУЖЕБНИК — виданий УАПЦ на еміграції — 180 стор. Ціна .75
СТАТУТ І ПРАВИЛА УПЦК — 77 стор. Ціна .50
ТРЕБНИК. Частина І., в чорній оправі з золотими тисканя, 340 стор. Ціна 3.00
ТРЕБНИК — Частина І., брошурований, 340 стор. Ціна .75
ТРИРАМЕННИЙ ХРЕСТ — Історично-археологічна студія, з 41 малюнком, Митрополита Іларіона. Стор. 100. Ціна 6.50
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH — (Українці й їх Церква — в англійській мові) — о. П. Бісюк, 42 стор. Ціна 1.00
УКРАЇНСЬКА. ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 180 стор. Ціна .75
ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для академій — на нотах Прот. В. Скорупи 13 стор. Ціна 1.00
ЧАРТЕР | СТАТУТ УПЦК — 40 стор. Ціна .50
ЧУЖА РУКА, або хто нас рубіжує (про унію) — — Прот. о. В Кудрик 208 стор. Ціна .50
ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — д-р В. Антоновіч. 110 стор. Ціна .50
ЯК ПРАВИТИ СВ. ЛІТУРГІЮ — Митрополит Іларіон — 48 стор. Ціна 2.00
ЯК ПОВОДИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 72 стор. Ціна .25
"RAVENING WOLVES!" — by Monica Farrell (Хижі Вовки — в англійській мові). Ціна .50

Гроші й замовлення слати до:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. · Winnipeg 4, Man.

ФАРМАЗОНИ

(Повість Юрія Федьковича)

(Продовження)

СТЕПАН ПРИТУЛЯК У ВАСИЛЯ

Василь лишив Запотічного в старій хаті, а сам перенісся до нової, аж тут в понеділок приходить до нього Степан Притуляк.

— Гарно побудувався, — каже Степан.

— Що то ще гарно, — говорить Василь, — коли би ти бачив як там, де я бував, господарі побудовані, то знав би як господарство має виглядати.

— Е, то може пани.

— Ні, Степане, вони такі рільники як і срібнарські, але в них є розум, а того в срібнарів нема.

— Боже мій! А ми мусимо в таких кучах поневірятися, що аж душі немило.

— А хто ж вам у тому винен?

— Та вже ж ніхто, як ми самі. За ті гроші, що пропиваємо, міг би кожний таку хату мати як ти тепер.

— Каменицю міг би мати!

— Василю, як то ми з малих хлопців товаришували, чи не сказав би ти мені одної річи, що тебе запитаю?

— Чому ні, скажу

— Люди кажуть, що ти фармазон, — чи то правда?

Василь подумав трохи, а там і каже:

— А вже ж, ніде правди діти, я фармазон, але я лиш тобі кажу, а ти тримай язик за зубами, бо з нами фармазонами жарту нема.

— Я то знаю. Але чи не можна би і нам до тих фармазонів записатися?

— Можна. Коли б вас було тридцять, тоді можна, тоді вас приймемо.

— Тридцять... Мені вже більше говорило, що готові. Але чи можна нам тоді якого гаразду сподіватися?

— Був би такий гаразд, про який ви нині не можете подумати, але найперше треба фармазонську пробу витримати.

— А яка та проба?

— Треба сім літ, сім місяців і сім неділь по фармазонських заповідях жити.

— Чи вони тяжкі?

— Ні, такі, що кожний чоловік може їх сповнити.

— А чи багато є тих заповідей?

— Є десять. Але на них треба присягу сложити.

— В кого?

— В нашої старшини.

— А де ж вона?

— Вона і сюди може прийти.

— А коли?

— Коли схочете. Навіть в неділю і то прийде.

ВЖЕ ВИЙШЛИ НОВІ

НАПРЕСТОЛЬНІ ЄВАНГЕЛІЇ

передрук з варшавського видання, за благословінням Високопреосвященішого Владики Іларіона, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади; друковані у двох кольорах на дорогім папері; оправлені у плюш і мішу позолочену окову з одобами та образами Євангелистів; величина 16x11x2½ цалів.

Ціна лише $125.00.

Замовлення висилати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

— Коли так, то поклич її, братчику, — каже Степан, — а нас буде тридцять або й більше. Нам буда вже так допекла, що хоч гинь. Та як ми можемо добудатися як воно і що?

— Воно буде так, — каже Василь, — коли мене в неділю в церкві не буде, то маєте після вечером, перед північою, до моєї хати прийти і там в тій світлиці на мене чекати. Світла там не буде, але ви нічого не бійтеся. Коли ж почуєте, що в другій кімнаті вдарило щось три рази як молотом до ковала, тоді сміло входіть, а вам волос з голови не спаде. Але ще одно важне: ніхто з вас в неділю не сміє ніякого напитку і покушати, бо то справа велика і важна і мусить по тверезу робитися.

— То, кажеш, приходити в неділю коло півночи?

— Так! Коли мене в церкві не буде.

— Певно?

— Певно!

*

Так поговоривши, пішов Притуляк в село і говорив там то з одним, то з другим. Обмірковували, радилися.

А Василь? Він також був задумався, потім щось писав, а дальше пішов до священика, незабаром священик післав за Складаном та Правдарюком і знов з ними радилися, А в неділю рано поїхав Василь до міста.

День був дуже гарний, людей в церкві було багато. Та як повиходили, то Притуляк вже такий радий, бо Василя не було в церкві, а він знав що то за знак. Він з одним то з другим перемовився, поцілував, так і було видно, що тут щось нове твориться.

Було таке, що люди вийшовши з церкви вступали до коршми, щоб чарку чи дві випити, а притім оповідали шинкареві, що священик на проповіді говорив. Якже тому доброму чоловікові не розказати? Так шинкар хоч і не був у церкві, але знав все, що в церкві діється, хоч правда — він ніколи не розказував людям що його рабін коли говорив. Та хіба людям треба це знати?

Але шинкар завважив, що багато людей до нього тепер не вступало. Правда, деякі стояли перед коршмою, але порога не переступали. Бачучи їх шинкар вийшов та:

— Гей, Тимку, чому не зайдеш? Чому не покріпишся? А ти, Федоре? А ти, Якове? А ти, Грицю? Ти ж бувало як йдеш до церкви, то вже горло помочиш! Ну!?

— Коли мені так випало, щоби я нині не пив, — каже Тимко.

— Випало? Чому випало? Ви слухаєте одного дурня, одного смаркача, що воно каже щоб не пити? Воно дурне, що воно так каже! Воно хоче собі на пана стати, — ну, ну, а ви без нього будете господарями як і були.

— А якби нас закортіло також панами бути, що з того було б? — відзивається Федір Антонік, один з найбідніших.

Господи! Як не розсердиться шинкар та як не трісне ярмуркою до землі, аж лопнуло..

— Ти пяниго! — каже. — Тобі паном бути, коли ти доброї сорочки на плечах не маєш!? Чуєте, пане війте, що воно йому каже? То все той смаркач наробив! Побаламутив людей...

— Знайте, люди, — каже тоді Федір, — що більше моя нога в коршмі не буде!!! Аж тепер я знаю, що Василь правду говорить!...

На такім зійшла ціла неділя. Люди говорили, радилися, а між ними, на диво, теж і Складан та Правдарюк. І дехто казав: "Багач хоче ще більшим багачем стати, і своєї душі не жалує".

СРІБНАРІВЦІ ЗАПИСУЮТЬСЯ В ФАРМАЗОНИ

Вже ніч була, пізнич недалеко, як до Василевої хати посходилися всі, що хотіли стати фармазонами. Світла в кімнаті не було, отже моторошно в темноті сидіти, але що діяти? Йди — куди вже наставився. Побачиться, що з того дальше вийде.

Аж тут нагло почулося: Стук! Стук! Стук! Людям здавалося, що це грім вдарив в їх голови. А Правдарюк каже:

- Люди добрі, ходімо! Що буде то буде. Гірше лиха не буде. Треба бути відважними!

От з пішли всі до тої кімнати, що Василь Притуляком назначив, а Правдарюк пішов перший. За ним вже і другим відважніше йшлося. Провідника всюди треба!

Світлиця, куди ввійшли, була обширна, гарно прибрана. Вікна позасліняні. Стоїв великий стіл, чорним суконом накритий, а сукно спадало до самої землі На столі стояв великий залізний хрест, перед хрестом велика чорна книга, на тій книзі велика залізна рука. По правій стороні поважна купка срібних грошей разом з золотом і великий пшеничний гарний хліб, а по лівім боці старецька (жебрацька) торба, кайданки і шнурок.

За столом стояв Василь, гарно вбраний, з двома медалями і золотим хрестиком на грудях та з великим пером в руках. Побіч нього двоє людей — один чорно, другий біло вбраний, у великих капелюхах, а лиця їх були страшні. В одного з них в руках серп і сніп, а в другого великі ключі. Видно, що то нечисті.

Перед столом на ослоні (стільці) стояла домовина (трумна), а на ній меч і вага.

(Далі буде)

Перша українська політична організація в Галичині — "Головна Рада" у Львові — заснована 2-го квітня 1848 року.

КОВЕРТНИ

для переведення церковної колекти

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала ковертки з відповідним написом, для ковертової системи переведення церковної колекти підчас Богослужень („на тацю").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацю в ковертках, на яких виписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й при кінці року видає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року зложив на тацю. Такою посвідкою членки можуть виказуватися при плаченню доходового податку.

Ціна ковертток така:
За тисячу (1000) ковертток—$8.50
За 500 ковертток — — — — 4.50
За 100 ковертток — — — — 1.00

Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

ДОЛЯ ОДНОГО РУКОПИСА

Написав проф. Іван Сторозум велику працю п. н. "Українська культура". Писав її взимку, коли вогонь у печі постійно палахкотів. Коли б наскочили московсько - большевицькі енкаведисти, проф. Сторозум відразу свої рукописи шпурнув би у вогонь. Одначе він таки "Українську культуру" дописав, вивіз нишком у ліс і закопав, хай лежить собі; може прийде колись свобода, то видасть. А покищо Україна волі не має, то проф. Сторозум усе зрівно як би то дістатися за кордони СССР, у вільний світ, і там видати та зберігати свою книжку, на писання якої пожертвував усе своє життя.

Довідалися були енкаведисти, що проф. Сторозум щось пише про українську культуру, але не мали певности що він пише. Пильно шукали вони за рукописами, щоб знищити їх, але рукопися "Української культури" не знайшли.

Прийшла друга світова війна. В тій воєнній завірюсі проф. Сторозумові вдалося дістатися за кордон Советського Союзу. Він опинився у вільному світі, дістався на маленькі острівці Велике Маранго на океані, і тут знайшов повну людську свободу: — політичну, суспільну, релігійну, національну. "Нарешті, — подумав, — аж тут видам друком свою "Українську культуру" і в цій свободі моя книга буде свобідно зберігатися. Пішов він до найбільшого видавця в Кікарасі столичному місті, і пропонує свою книгу. А видавець каже:

— Я, як людина культурна та громадянин вільної країни, що сам має своє рідне походження, дуже шаную вашу книжку. Вам зовсім нихто не забороняє її видавати. Ви вкладаєте свої гроші у видання — ви маєте право її видати.

— За свої гроші?! — недовезвучно промовив проф. Сторозум, перелякано глянувши на грубезну купу свого рукописа. — А хіба ви не зацікавлені в моїй книжці, щоб видати її за свої гроші?

— Для кого? Хто її буде читати?

— Як то: — хто? Мої земляки! Їх сюди приїхало багато на роботу!

— Так, ваші земляки дуже хороші, працьовиті люди. Добре в нас працюють. Коли їм тут дана людська воля, вони працюють дуже добре. Я просто дивуюся, як большевики не зрозуміли того, і не дали їм волі. Якби в Советському Союзі була свобода та краші умовини життя, то українці мали б більше фізичної сили, ініціятиви та охоти, вдесятеро краще працювали б тоді й Советський Союз мав би більшу користь і світ. Я є рішуче за тим, щоб українцям дали свободу.

— Щиро вдячний, — простодушно каже проф. Сторозум. — А щодо моєї книжки?

— Та воно, видите... — замявся видавець. — Видите, ми цінимо ваші культурні вартості; ви маєте повну волю включитися в культурне життя Великого Маранга. Основи його культури складаються з культури тубильців та голляндців. Опануйте одну з тих мов, включайтеся і працюйте...

— Але я говорю про книжку "Українська культура", — завважує проф. Сторозум.

— Ах, про книжку... — нагадує й собі видавець. Ви маєте вільну волю видати все, що хочете. В нас не забороняється. Але, видите, ми не дискримінуємо вас — у нас ви маєте повну свободу, всі ми є великого-марангійці. Але коли ми не дискримінуємо вас, бо дали вам усі горожанські права такі, як самі маємо, то виходить, що ви дискримінуєте нас...

— Як то?!... — перелякано скрикнув проф. Сторозум.

— А так, — каже видавець. — Ставте своєю мовою писати про справи свого "старого краю", і ваші тутешні співгорожани побачать, що ви видатні, ваші книжки будуть розхоплені, і ви будете матеріяльно забезпечені. Ми ж не можемо видавати книжки, що не будуть мати попиту. Ми не можемо дозволити, щоб ваша книжка, писана чужою мовою, була для нас баластом, бо ми не маємо для неї ринку. Ви самі знаєте, що ринок книжки — це ринок праці. Ми не можемо дозволити, щоб ваша книжка, писана чужою мовою, була для нас баластом, бо ми не маємо для неї ринку. Ви самі знаєте, що ринок книжки — це ринок праці.

— Значить, не видаватимеш книжки?

— Боронь Боже! У нас є свобода: - видавайте, що хочете, але не видійдіться, не робіть рижищь, входьте в великого-марангійську течію, працюйте в нації, в господарстві, на будові, де хочете, але не виділяйтеся...

Послухав проф. Сторозум, пішов до ще кількох видавців, і почув те саме:

— Пишіть книжку "Культура Великого Маранго", і ми видамо, — кажуть йому. — Ви маєте в нас повну свободу писати, що хочете і як хочете.

Положив проф. Сторозум свою "Українську культуру" на полицю, і там вона пилюкою стала припадати. За що ж він її видасть.

Переїжджає він за роботою з місця на місце, — нищиться рукопис. Став він звертатися до місцевих університетів, щоб прийняли рукопис "Української культури" на переховання. Може хтось при нагоді до нього заблудить і прочитає — про українську культуру довідається та й другому скаже.

А в університеті йому кажуть:

— Місця в нас нема. Якби ви купили полицю і заплатили за місце, то ми б може прийняли. У нас, видите, університет державний — утримується з податків наших громадян, отже не можна їм місця забирати...

І якийсь ніби громадянин, і податкі платить... — несміливо відізвався проф. Сторозум.

— Так, так... Певно! Ви ж маєте права і пону свободу культурну, національну, релігійну, але в нас замало місця на все.

І проф. Сторозум почав збирати пожертви на полицю й місце.

І досі збирає.

Назар Полин.

Один з українських молодих учених, Борис Ольхівський, коли під час 2-ої світової війни лежав на смертельному ложі на чужині, написав до свого приятеля лист; у цьому листі він пише, що найстрашніша річ, це не його смертельний стан, а це, що він залишився без жадної книжки — не має що читати. Він просив, щоб прислати йому хоч щонебудь — аби це було друковане слово, і щоб його "мозок мав що гризти", як він висловився. — Це один з доказів, що дійсно культурна людина не може жити без книжки й преси.

ПОДЯКА УПРАВІ КОНГРЕСОВОЇ БІБЛІОТЕКИ

В днях 22 –25 червня ц. р. управа Конгресової бібліотеки у Вашингтоні, під проводом свого діючого директора д-ра В. Кляпна та д-ра С. Якобсена — головою Словянського Відділу Конгресової бібліотеки відкрила виставу українських друків, що знаходяться в цій бібліотеці Між иншим є там такі цінні історичні рідкісні українські стародруки, як "Требник" Петра Могили з 1646 р., "Мир человіка з Богом" І. Гізеля з 1669 р. і багато иншіх старих видань Києво-Печерської Лаври, а також "Правда" з 1875 й дальших років, "Основа" з 1861 року, комплект "Київської старини", ранні видання творів І. Котляревського, Т. Квітки-Основяненка, Т. Шевченка т. і.

"Канадійський Фармер" з 16-го липня 1956 р. пише, що від українців на виставі була теж проф. Яр. Рудницький. "Проф. Рудницький подякував за ту честь, яку виявила управа Конгресової Бібліотеки українському друкованому слову". А те друковане українське слово в даному випадку таки достойне того, щоб йому виявити ту честь і показувати його на виставках. Там є такі цінні памятки, на які не може не звернути уваги жадна культурна людина, і кожна бібліотека вважала б собі за честь їх мати і при тому зберегти та висловити почуття поваги й вдячности до того народу, з якого ці памятки вийшли.

РОЗЛАМ В ЦЕРКОВНО-ОСВІТНІЙ РОСІЙСЬКІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ

В Торонті при російській православній церкві існує Російське Культурно-Освітне Товариство. Коли до Торонта прихав був з СССР єпископ Борис, то один з визначних почесних провідників цієї організації з великою групою членів привітав тих "представників Росії" в особах советських церковних висланців. Друга частина, вороже настроєна до большевиків, запротестувала. Внаслідок того в цій організації повстав розлам.

Правдоподібно переважно новоприбулі росіяни йдуть в переді опозиції до большевиків.

ІНФОРМАЦІЇ В КРИВОМУ ДЗЕРКАЛІ

Професор А Княжинський, повернувшись з советських тюрем і невільничих таборів на Сибірі, прибув до Риму. Там в радіо-інтервю 28 березня ц. р. розказав вільному світові правду про понуру неволю в Советському Союзі та про терпіння України.

До тих інформацій, корисних для української справи у вільному світі, проф. Княжинський, на жаль, вмішав один прикрий скрегіт. А саме: він заявив, що в Римі опинився не випадково; йому залежало на тому, щоб побачити папу — і це було б вершком його щастя, та від всіх українців передати папі поклін.

Проф. Княжинський в ролі одного з висланців мученичої і воюючої України поставив себе в ролю папського агента. До того ж ще він цілому світові говорить кричущу неправду; у вільному світі про Україну знають більше, ніж п. Княжинський думає, отже знають, що православна Україна не може по-лькайськи посилати папі вірнопідданичих поклонів. Робити це може тільки п. Княжинський особисто. Крім того, католицька інквізиція має за собою багато злочинів подібних до большевицьких.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Вже вийшла з друку у Вашінгтоні „Віра і Культура" у Вінніпегу найновіша праця Митрополита Іларіона „Книга нашого буття не чужина". Автор сягнув в до глибин тих чинників, які зберігають чи можуть зберегти наш нарід як свідомих українців поза межами України.

● Девята Конвенція Української Православної Ліги в ЗДА відбудеться в днях 25-27 травня ц. р. Президентом Ліги на ближчу каденцію вибраний д. Пиш (Карней, Па.).

● Згідно з обчисленнями протестантської місійної організації, приблизно 4 мільйони мешканців Нью Йорку не належать до жодних церков. — Це ж близько половина населення Нью Йорку!

● Фармер з Орегону, в ЗДА, Спенсер Холт з дружиною в середині ц. р. вирішив до кінця там у кліо-хроніці любчик таке нуждінне життя бездомних корейських дітей, що його американець годі собі уявити. Після того С. Холт сказав: „Ми ж вірячі християни. — і пошкода до корейських дітей у віці від 9 до 21 року. — Чи на думку пана є ви правдивим християнином, коли ви „без єдиний"?

● З нагоди посвячення пам'ятника на могилі пок. президента УНР св. п. Андрея Лівицького на цвинтарі Вальдфрідгоф у Мюнхені (Німеччина) українське православне духовенство під проводом о. прот. Падалія Дубицького відслужило по пок. президентові Панахиду.

● „Канадійський Фармер" з 16.7. 1956 р. подає, що еспаньский щоденник „Ля Пренса" в Буйнос Айрес опублікував замість таємних документів політичного секретаріяту буйного уряду (Перона; ці документи кажуть, що єзуїти займаються підривною діяльністю в Аргентині. До категорії єзуїтів ці документи включають теж унітських оо. Васильян, діяльності яких в Аргентині присвячено половину документу; оо. Васильяни там називано „єзуїтами східного обряду", бо орден оо. Васильян, сказано там, в 1880 році зреорганізували єзуїти, і тому власне Ватикан в останніх часах іменує унітських єпископів тільки з-поміж оо. Васильян. Цей таємний документ довше спиняється над діяльністю унітських єпископів Богачевського і Сенишина в ЗДА, а еп. Ладижу в Канаді називає начальником оо. Васильян в Бразилії й Аргентині. Серед уповноважених еп. Ладижа на Аргентину особливо відзначається василянин о. Де Режіс — француз, відомий в свого моральній стві.

Документ каже, що єзуїтська діяльність оо. Василян, тісно повязана з українськими організаціями в Аргентині — „Просвіта" при вул. Солер, Українським Допомоговим Комітетом при вул. Нов-мебре (там осідок Української Центральної Репрезентації) т. і. в Буйнос Айрес. — Деяки українські часописи подають ці вісті п. н. „Перон приготовляє напаску на українців". Однак це непорозуміння. — Перон мав свої порахунки з єзуїтами, а не з українцями.

● Жалібний передзвін усіх дзвонів залунав недавно в неділю в Магдебурзі (сход. Німеччина); це був знак протесту вірних проти того, що комуністична влада зірвала в повітрі церкву св. Ульріха в цьому місті, — мовляв, вона перешкоджала планам розбудови міста. Цей старовинний храм — цінна пам'ятка культури, був трохи пошкоджений війною; вірні саме робили грошову збірку на його реставрацію, коли ці обрядні не в католицькі. І коли 20 квітня ц. р. в Мадриді відбувався посвячення о. С. Зуріта на єпископа Еспаньскої Епископальної Реформованої Церкви, то, згідно з наказом еспаньскої влади, двері церкви були зачинені точно о 9 год., себто з визначеним початком Богослужіння, а відвідачі не по/його закінчення. Хто спізнився, той уже не дістався до церкви.

Через католицькі обмеження Еспаньска Єпископ. Реформована Церква досі не мала свого єпископа на протязі 20 років. — Коли ж Еспаньія, в якій серед народу панує велика нужда, потребує допомоги, то дістає її не з Ватикану, а з Америки — коштом переважно не-католицьких пожертводавців.

● Д-р А. Майснер, професор фізики в університеті в Лондоні, Англія, виголосив перед 150 учеными середніх шкіл доповідь, в якій сказав, що, на його думку, наука обіцяє, а Церква розділяючу народи, держави і раси. — Твердження д-ра М. Майснера може піти в широкий обіг. Отже тут треба додати, що тільки інтернаціональні Церкви, як оо. католицька, які з свого кардонного центру вміщуються у внутрішні справи народів і держав, спричиняються до розділювання між ними. Таємною ж „інтернаціонального" властиво ж окасовано-імперіялістичною, є й московська Церква. Натомість чисто національні Церкви, незалежні від чужих центрів, не висувають й не висувають „канонічних" аргументів з претензіями на „право" вміщуватися у внутрішні справи інших держав і народів.

● Унітська торонтонська газета „Наша Мета" (30. 6 1956) подає, що в черні ц. р. у Вінніпегу канадійська масонська ложа відбувала свій конгрес. В резолюціях конгресу масони подали свої рішення проти дальшої активізації представництва Канади при Ватикані, проти телевізійної французької радіовисильні в Торонті, проти, „надто великого впливу" католицьких фолітичних кандидатів.

● Повернувшись із Сибірського заслання, з концтабору на Воркуті, католицький священик о. Жан Николя, француз, потвердив, що унітський епископ Лахота, бувший поміч ник перемишльского епископа, помер не весень на Воркуті 1952 чи 1953-року.

● На одній з гір, що панує над долиною ріки Йордану у Палестині, археологи відкопали старовинне місто Гатсор, про яке часто згадується в Біблії не перед кораблем Соломоном. Одна на одній там нагромаджилися поверствування різних історичних культур давної Палестини. Знайдено цінні старовинні різьби й памятки з часів коло 1300 літ перед народженням Христа. Добуто решітки будівель із старшої і молодшої зон званої „бронзової доби". Виявилося, що місто Гатсор було до одним з найбільших міст світу за тих часів.

РІЗНІ ВІСТІ

● Преса подає, що на конференцію американських баптистів прибулав з чотирма цивільними делегатами з СССР Александер Карєв — секретар баптистської спільноти в СССР. Американські баптисти швидко вимірили справжню ролю А. Карєва, ствердивши в резолюції, що він є членом та йної советської поліції.

● М. Хрущов, сучасний диктатор СССР, коли був свого часу сталінським сатрапом в Україні, жорстоко розстрілював маси найсвідомших українців; в той же час це не перешкоджало йому ходити в український вишитій сорочці, щоб показуватися перед українцями, що він нібито їх „приятель". Коли Тіто відвідував Сталінград, Хрущов, що супроводив його, знову переодувався по вулицях у вишиваній сорочці.

● Вибори до федерального парламенту в Оттаві можуть відбутися ще цього року — воло 19 жовтня чи 29 листопада. Такі є здогади.

● Канадійський премієр недавно виїхав з Нью Йорку до Фейрбенс на Аляску, себто пройшов 7,000 миль дороги, протягом 275 днів, які ішов по 8.30 годин денно і робив середньо по 20 миль дороги кожного дня. Дж. Фрезві 62 роки.

● Фірма Гуд-їр Тайр енд Роббер Ко. платує на 1957 р. продукувати новий тип опон (тайрів) до авт. Ця опона буде подвійна. Коли верхня опона уношується, то під нею ще лишиться друга — непошкоджена, отже коло 100 миль можна буде ще їхати, не змінюючи опони.

ЗАЯВА

Я, Олена Єзерицька, мешканка м. Торонта 20 Beatrice Str., членкиня Укр.Греко-Православної Громади св. Володимира. Хочу подати до приладного відома, що правовласна з приїзжа вже на еміграції і вибрала собі ім'я Олена, а з роду я, донька Карла й Луїзи Протаска, була лютеранського віровизнання. Перше ім'я моє було Елеонора. Вважаю, що цього не маю чого соромитися ані таїтися, бо не вважаю цього за щось неславне; а коли не оголосила цього до цієї пори, то це тому, що не прийшло мені це на думку.

Натомість тепер, з огляду на те, що наближається час прийняття канадійського громадянства, де вимінно прибудеться складати присягу, то я хочу це вимінити, щоб уникнути формальних непорозумінь; бо якщо приходилося в житті прийти чи робити багато свідомих чи не свідомих помилок, то я в роблю зусилля направляти їх.

Народилася я 21-го квітня 1898 р. у селі Почапинцях, Кам'янець-Подільської области, в Україні.

Звичайна лише 3-класову народню школу в Почапинцях. Від осені 1913 р. по вересень 1918 р. проживала у Воронезькій обл., а 9-го січня 1919 р. вийшла заміж за українця Антона Єзерицького. Було у нас два сини й донька; 1937 р. мого чоловіка большевики арештували й вислали; 1938 р. мене повідомили, що він помер. По 1942 рік я працювала у колгоспі у Почапинцях. В липні цього ж року вінці забрали мене у Ярмолинці до праці. І я мусіла переїхати; 1943 р., коли відступали вінці, я з донькою якусь я окрестных була в православі, зайди вийхали до Німеччини. Тут зразу попали в табір; незабаром табірян розмістили по приватах, де свою щедру пожертву $1,000 і відпускна площу під будову церкви в самому місті Вайлдвуд, яку я купленно, пішло багато вищих, що почувають себе ширими українцями, шанують святість своєї прабатьківської Церкви. Бл. п. Данило Чорноморець був людиною повною ідеї, любови й пошани до Української Церкви, до Нації, до рідної Батьківщини. На жаль, вадійшов від нас за рано, й не дождав того святого дня, тієї хвалини, коли мій би склонити на цей Дім Божественної Науки, про який заходи так марно. Літом, 11-го червня 1955 р. члени приступили до будови святині. Першим фундатором остається в нашій памяті бл. п. Данило Чорноморець, він перший положив значну матеріяльну пожертву і одночасно пожертвував увесь матеріял (дошки) на будову Церкви (він мав власну тяглярку). Сьогодні дружина покійного Тетяна зі сином Володимиром не ухиляються від замірів й пожертви покійного, а стають у великій помочі при будові церкви — як фізично, так і матеріяльно. Дотепер вже вибрано 24.000 рівного матеріялу (дошок). Сьогодні наша святиня пишається в променистих сонця: — триразовий хрест на своїй висоті став символом перемоги. Слід тут згадати про нашого працьовите жіноцтво: — тая Костів в порозумінні з нашими жінками організувала вечірку „Бінго"; і за старанньої тої Костів відбулося карнавал 7-го трав'ня 1956 р., до якого вплинув великий прибуток. Велика честь і пошана нашому дбайливому жіноцтву! Найбільше драсті, стараєть та всіх зусиль при будові церкви полклав член і голова будівельного комітету Дмитрій Мулик; честь йому за це, слава й щира подяка! На цьому місці подаємо всіх фундаторів, добродіїв, прихильників, що своїм трудом, активністю і щедрими жертвами причинилися до будови церкви у Вайлдвуд.

Фундатори:

Бл. п. Данило Чорноморець $1,050; Дмитрій Мулик $259: Д-ка. Костів $895; К. Гаврилюк $33; Тарас Мулик $70; Семен і дружина Чорноморці (Едсон) $300; Р. Криванюк; К. Артинюк $45; Ож. Паливода $46; П. Шворак (Гранада) $36; Т. Чорноморець $127; М. Костюк $107; В. Вознюк $56; П. Пилипів $25; —

Добродії:

Т. Кіхтан 32 дол.; Гр. Шутяк 15 дол.; Гр. Бек (Нортвіл) 35 дол.; М. Кардаш 203 дол.; В. Федчук 5 дол. —

Прихильники:

Ол. Стрипадка (Едмонтон) 50 дол.; В. Баковець, Сіба-Бч, 500 дол.; Н. Березовик, Сіба Бч, 10 дол.; А. Черешівський, Едмонтон, 5 дол.; І. Сулима, Едмонтон, 5 дол.; М. Мулик 10 дол.; Слівченко, Едсектон, 25 дол.; д-р Яремчук, Едмонтон, 25 дол.; П. Мишів, Едмонтон, 50 дол.; д-р Верхомин, Едмонтон, 10 дол.; Стечишин, Саск., 500 дол.; Ю. Франчак, Ваєнбург, 25 дол.; В. Рудник, Сіба Бч, 10 дол.; П. Прокопюк 18 дол.; П. Августин, Гранд, 10 дол.; Кат. Олексюк 5 дол.; Гр. Жук, Гранд, 5 дол.; Катедра св. Івана, Едмонтон, 100 дол.; ін. Василик, Редвотер, 20 дол.; Гордій Миколайчук 29 дол.; Кость Тимкас 5 дол.; Д. Шаварівський 25 дол.; о. П. Блажук, Едмонтон, 5 дол.

Щастя нам Боже й Благословення нашу працю. Ми сьогодні радісно спішимо досягнення; ми свідомі того, що в недалекій майбутності за допомогою щедрих жертв людей доброї волі наша святиня буде вибудована. Ми свідомі того, що наша церква буде нашою спільною, славою і гордістю. Змагаймо до того, щоб наші діти, внуки, і правнуки в майбутньому сказали, що то ярмія рук їхніх батьків.

Тарас Мулик, секретар.

ЗВІТ МИНУЛОРІЧНОЇ ПРАЦІ РІДНОЇ ШКОЛИ В ЛОНДОНІ, ОНТАРІО.

В Лондоні, Онт. 30-го червня 1956 року відбувся випуск дітей Рідної Школи при укр. православній Свято-Троїцькій Церкві.

Ш. Б. К. зорганізував прийняття всім учням Р. Ш. для заохочення їх з наступному році до дальшої їх науки в рідних дусі, для національного і релігійного збагачення їх свідомости. На прийняття прибули діти з родичами й разом з учителями та парохом о. протт. Т. М. Кисілюком. За столи сіли 34 дітей, очікуючи дальшого розпорядження Батьківського комітету. По тім о. прот. Кисілюк закликав усіх встати до молитви. Діти самі провели молитву, а о. настоятель поблагословив столи і всі як одна родина вісли споживати приготовле

Після прийняття учительська пані Новицька проголосила вислідки іспитів за минулий рік; вислідки виявили надзвичайно гарні, — першу клясу закінчили успішно і перейшли до наступної 13 учнів. Другої кляси не було. Третю закінчили і перейшли до 4-ої 14 учнів. Четверту закінчили і перейшли до п'ятої — 4. П'ятої не було. Шосту закінчили 3. З шостої кляси за добру науку відзначено було одного учня Віктора Кощарського дарунком від Батьківського комітету. Потім попрошено о. настоятеля, щоб виголосив прощальну промову дітям, що відходять на васіль, памятати про свій національний обовязок— і не тільки не забувати того, чого їх навчено, але на наступний рік вертатися до школи ще з більшим запалом до рідної науки та ще в більшим числом учнів.

Другим промовцем був у-

Чи ви знаєте, що . . .

● На півдні Злучених Держав Америки, в частині Кий Вест, живе індіянське плем Семіноле, яке войовнуте американців, бо ще й надальше вважає себе в стані війни з білими людьми, які скольонізували Америку, яку ці індіяни вважають за виключно свою країну.

● В другій світовій війні (1939-1945 рр.) 32 мільйони поляків згинуло на фронті в боях, 25 мільйонів людей згинуло внаслідок бомбардування, 26 мільйонів замордовано в концентраційних таборах, а 22 мільйонів лишилося інвалідами, 45 мільйонів евакуованих, депортованих, інтернованих чи прогнаних з батьківщини.

● Італійська преса повідомила, що італійський премієр Сені і міністер закордонних справ Мартіно сподіваються, що Москва запросить їх до себе на відвідини, і вони радо поїхали б, щоб виясинити там й узгіднити багато справ. Італійський часопис Естрі пише, що не було б шкоди якби така візита не відбулася.

● Іджіно Джіордані, посол до італійського парламенту, видав збірку документів п. н. „Життя і смерть" — про діяльність Ватикану під час 2-ої світової війни. Збірка написана в католицького стандпункта. Автор подарував її папі з нагоди його імени. У збірці ми. сказано, що 4-го лютого 1944 року Гітлер хотів вислати папу з Ватикану до Вюрцбургу, але Ватикан запротестував — звичайно, якщо Гітлер не просив папу опустити Ватикан добровільно, а мав силувати до того, то був би й присилував, якщо б мав такий намір.

● Канадійський департамент здоровя остерігає, щоб під час „сезону дитячого паралічу", що починається коло 17-го липня кожного року, не дозволяти на вирізування дітям мигдалків та рвання зубів. Полїо в 20 разів частіше буває в тих дітей, яким вирізано мигдалки чи витягнено зубів.

● Джон Фрей недавно прийшов пішки з Нью Йорку до Фейрбенс на Аляску, себто пройшов 7,000 миль дороги, протягом 275 днів, які ішов по 8.30 годин денно і робив середньо по 20 миль дороги кожного дня. Дж. Фрезві 62 роки.

● Фірма Гуд-їр Тайр енд Роббер Ко. плянує на 1957 р. продукувати новий тип опон (тайрів) до авт. Ця опона бу-

СВІТЛІ ОСЯГИ ГРОМАДИ

Українська Гр. Православна Громада у Вайлдвуд, Альберта, це молода громада. В 1953 році були скликані перші загальні збори членів, яких тоді було 16. На зборах було вирішено, щоб в найкоротшім часі вжити силами змагати до будування церкви. За ініціятивою бл. п. Данила Чорноморця, що перший положив свою щедру пожертву $1,000 і відпускна площу під будову церкви в самому місті Вайлдвуд, яку й купленно, пішло багато вищих, що почувають себе ширими українцями, шанують святість своєї прабатьківської Церкви. Бл. п. Данило Чорноморець був людиною повною ідеї, любови й пошани до Української Церкви, до Нації, до рідної Батьківщини. На жаль, вадійшов від нас за рано, й не дождав того святого дня, тієї хвалини, коли мій би склонити на цей Дім Божественної Науки, про який заходи так марно. Літом, 11-го червня 1955 р. члени приступили до будови святині. Першим фундатором остається в нашій памяті бл. п. Данило Чорноморець, він перший положив значну матеріяльну пожертву і одночасно пожертвував увесь матеріял (дошки) на будову Церкви (він мав власну тяглярку). Сьогодні дружина покійного Тетяна зі сином Володимиром не ухиляються від замірів й пожертви покійного, а стають у великій помочі при будові церкви — як фізично, так і матеріяльно. Дотепер вже вибрано 24.000 рівного матеріялу (дошок). Сьогодні наша святиня пишається в променистих сонця: — триразовий хрест на своїй висоті став символом перемоги. Слід тут згадати про нашого працьовите жіноцтво: — тая Костів в порозумінні з нашими жінками організувала вечірку „Бінго"; і за старанньої тої Костів відбулося карнавал 7-го трав'ня 1956 р., до якого вплинув великий прибуток. Велика честь і пошана нашому дбайливому жіноцтву! Найбільше драсті, стараєть та всіх зусиль при будові церкви полклав член і голова будівельного комітету Дмитрій Мулик; честь йому за це, слава й щира подяка! На цьому місці подаємо всіх фундаторів, добродіїв, прихильників, що своїм трудом, активністю і щедрими жертвами причинилися до будови церкви у Вайлдвуд.

Фундатори:

Бл. п. Данило Чорноморець $1,050; Дмитрій Мулик $259: Д-ка. Костів $895; К. Гаврилюк $33; Тарас Мулик $70; Семен і дружина Чорноморці (Едсон) $300; Р. Криванюк; К. Артинюк $45; Ож. Паливода $46; П. Шворак (Гранада) $36; Т. Чорноморець $127; М. Костюк $107; В. Вознюк $56; П. Пилипів $25; —

Добродії:

Т. Кіхтан 32 дол.; Гр. Шутяк 15 дол.; Гр. Бек (Нортвіл) 35 дол.; М. Кардаш 203 дол.; В. Федчук 5 дол. —

Прихильники:

Ол. Стрипадка (Едмонтон) 50 дол.; В. Баковець, Сіба-Бч, 500 дол.; Н. Березовик, Сіба Бч, 10 дол.; А. Черешівський, Едмонтон, 5 дол.; І. Сулима, Едмонтон, 5 дол.; М. Мулик 10 дол.; Слівченко, Едсектон, 25 дол.; д-р Яремчук, Едмонтон, 25 дол.; П. Мишів, Едмонтон, 50 дол.; д-р Верхомин, Едмонтон, 10 дол.; Стечишин, Саск., 500 дол.; Ю. Франчак, Ваєнбург, 25 дол.; В. Рудник, Сіба Бч, 10 дол.; П. Прокопюк 18 дол.; П. Августин, Гранд, 10 дол.; Кат. Олексюк 5 дол.; Гр. Жук, Гранд, 5 дол.; Катедра св. Івана, Едмонтон, 100 дол.; ін. Василик, Редвотер, 20 дол.; Гордій Миколайчук 29 дол.; Кость Тимкас 5 дол.; Д. Шаварівський 25 дол.; о. П. Блажук, Едмонтон, 5 дол.

Щастя нам Боже й Благословення нашу працю. Ми сьогодні радісно спішимо досягнення; ми свідомі того, що в недалекій майбутності за допомогою щедрих жертв людей доброї волі наша святиня буде вибудована. Ми свідомі того, що наша церква буде нашою спільною, славою і гордістю. Змагаймо до того, щоб наші діти, внуки, і правнуки в майбутньому сказали, що то ярмія рук їхніх батьків.

Тарас Мулик, секретар.

ЗВІТ МИНУЛОРІЧНОЇ ПРАЦІ РІДНОЇ ШКОЛИ В ЛОНДОНІ, ОНТАРІО.

В Лондоні, Онт. 30-го червня 1956 року відбувся випуск дітей Рідної Школи при укр. православній Свято-Троїцькій Церкві.

Ш. Б. К. зорганізував прийняття всім учням Р. Ш. для заохочення їх з наступному році до дальшої їх науки в рідних дусі, для національного і релігійного збагачення їх свідомости. На прийняття прибули діти з родичами й разом з учителями та парохом о. протт. Т. М. Кисілюком. За столи сіли 34 дітей, очікуючи дальшого розпорядження Батьківського комітету. По тім о. прот. Кисілюк закликав усіх встати до молитви. Діти самі провели молитву, а о. настоятель поблагословив столи і всі як одна родина вісли споживати приготовле

Після прийняття учительська пані Новицька проголосила вислідки іспитів за минулий рік; вислідки виявили надзвичайно гарні, — першу клясу закінчили успішно і перейшли до наступної 13 учнів. Другої кляси не було. Третю закінчили і перейшли до 4-ої 14 учнів. Четверту закінчили і перейшли до п'ятої — 4. П'ятої не було. Шосту закінчили 3. З шостої кляси за добру науку відзначено було одного учня Віктора Кощарського дарунком від Батьківського комітету. Потім попрошено о. настоятеля, щоб виголосив прощальну промову дітям, що відходять на васіль, памятати про свій національний обовязок— і не тільки не забувати того, чого їх навчено, але на наступний рік вертатися до школи ще з більшим запалом до рідної науки та ще в більшим числом учнів.

Другим промовцем був у-

читель п. Патлань, який дуже наказував дітям, щоб вони щодня читали й писали хоч по кілька речень — щоб не забули засвоєного і щоб не вертались до того стану, з якого ми так тяжко та не тратили дарма часу, який уже ніколи не повернеться назад.

Третім промовцем від родичів був п. Підпригора; він закликав дітей до українознавства, що є одним з шляхів до визволення Батьківщини від поневолення. Дальше висловив щиру подяку всім працівникам Рідної Школи за їхню віддану працю на добро ваших дітей.

По закінченню випускного прийнятня відбувся річний Батьківські збори. На цих зборах вибрано нову шкільну управу у складі:

ЗАКІНЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО РОКУ У РІДНІЙ ШКОЛІ

Учітеся, брати мої,
Думайте, читайте —
І чужого научайтесь,
Свого не цурайтесь.
Бо то мати забуває,
Того Бог карає.
Т. Шевченко.

Великі слова нашого національного пророка Т. Шевченка. Але чи всі пам'ятаємо, чи всі знаємо про них, ми — нащадки великого Тараса, щоб гідно виконати його Заповіт? На жаль, далеко не всі, а тільки частина! Тож і дай Боже, щоб та частинка свідомих збільшилась у сто й більше разів.

17 червня 1956 р. відбулись іспити, дітвори Рідної школи в православній залі при церкві св. Юрія в Ст. Кетеринс. Іспити провадив о. Юрій Цукорник, в присутності голови Шкільного Комітету п. Мороза; голова гром. – п. Вишняк. До столу були запрошені бувші пані вчительки з минулих років та проф. Казанівський. Були присутні також родичі кількох дітей, — на жаль, не всі були тут ці родичі, що їх діти складали іспити. Були автомобіль присутні теж і бездітні, хоче б хотіли тут заступити дітьми тих родичів, які не прийшли. Бездітні особисто не мали тут своїх дітей, але їх цікавили поступи дітей рідного народу.

З початком навчального року записалось понад двадцять-еро дітей, а до іспитів приступило тільки дев'ятеро. Вони будуть знати, будуть мати поняття, що десь є Україна, і що ви не треба боротись. Вони навчилися дечого з її історії, географії й літератури. Через цілий рік вкладав це все в голівки дітей о. Юрій, і праця його не вісталася безовочевою. Діти чимало знали, давали відповіді. У тих дітей зіставеться образ України в їх серцях. Можемо надіятися, що їх не проковане кулаки, „шовня", „комінси" і т. п., — очевидно, якщо й надалі родичі будуть їх посилати до Рідної школи. А також є ще багато нашої дітвори, для якої Церква й школа є байдужі! Чи можна за це називати дітей? Ні, і ще раз ні! На превеликий жаль, винні тільки родичі. Для декого з них у серці вже не існує священний образ Батьківщини, — зелені доляри накрили все...

ПАВЛО КВАШУК

Радвей, Алта. — Родичі покійного Павла одержали сумну вістку, що їх син зігнув трагічною смертю 1-го червня 1956 р. в околиці Ділінгофен, у Німеччині, де й тепер останки спочивають.

При кінці 1955 р. вписався в ряди канадійської армії; перебувши вишкіл, був висланий до Німеччини 3-го лютого 1956 р., а 1-го червня його вже не було між живими.

Покійний прожив 34 роки, був сином п-ва Аркадія і Сафрини Квашук в Ельдорена, Алта., де й вирік, помагаючи родичам в господарстві.

Одружився 1944 р. з Маріёю Білан, і тоді залишив родичів з молодшим братом, а сам з дружиною проживав в Едмонтоні.

На просьбу родини, Поминальне й разом Похоронне Богослужения відслужив о. Сенишин в церкві св. Вознесення в Радвей 16-го червня 1956 року при великім числі приятелів і родини.

По покійному остались дружина Марія і донька Едейна. По поминальним обіді о. Сенишин сказав, що покійний сповнив свій обов'язок тим, куди покликала його нова батьківщина. Ми, щоб увіковічнити одного з тих, що стояли на сторожі нашого споконічного життя тут в Канаді, зложим пожертви на Незабутній Вінок покійного Павла. — Було зібрано $28.25, які розподілено „Українській Голос" $14.25 а ев „Вістник" $14.00.

Сердечна подяка всім учасникам за так величайним Похороннім Богослуженню і за кожертви на Незабутній Вінок.

Вічна Йому Пам'ять!

Ф. Юрків.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДНИ

ГРИГОРІЙ КАШКАВАЛ

Вінніпег, Ман. — 14-го липня 1956 р. упокоївся в Свифт Керент, Саск., Григорій Кашкавал. Покійний прожив 61 рік. Походив з с. Васловецьких. Черновці на Буковині. Осставив у смутку сина Николая в Вайкувері Б. К і двох братів. Анаєй в Торонті і Дмитра в Ерксси, Ман.

Похорон покійного відбувся в Вінніпегу, з церкви св. Михаіла, вул. Дакрасіз. Похорону відправу відслужив о. С. Герус з дяком В. Шкрібером, а тіло спочило на цвинтарі „Всіх Святих".

За відсутністю членів родини, похоронном керував п. Григорій Марінак — односельчанин покійного.

На похорон прибули крайни й односельчани покійного з м. Вінніпегу і понять з Форт Франсес.

Вони постарались і про поминкову традиційну перекуску після похорону, та склали дар на незвичний вінок.

Вічна память спочилому!

МИХАЛИНА ОРТИНСЬКА

Вирчін, Саск. — По короткій недузі в канорськім шпиталі упокоїлась в Бозі 20-го червня ц. р. Михалина Ортинська з роду Остафій, прожившна 64 роки. Повійна вона народилася в Галичин, в селі Константіі, повіт Борщів. До Канади приїхала з родичами 6-літньою дівчиною 1909 року, завівши замок за Михайла Ортинського і цілий час переживала на фарні в околиці Вирчін, Саск.

Похороном покійної зайнявся муж і численна родина. Похоронне Богослужения від правив о. Дячина в церкві с. Духа в Мазепі і там за цвинтарі спочило її тіло

При Послідним Прощанні учасники похорону, на просьбу о. пароха, зложили на Незабутній Вінець $41.00; і з того призначено на Катедру Преса. Трохи $10.00, а на Колегію св. Андрея $31.00.

По покійній залишилися муж, 3 доньки, 2 брати і 11 онучів.

Вічна їй Память!

Ф. Я.

ПИСАНКА
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Збірка о. П. Глішького.

Вест Торонто, Онт. Пані О. Шевченко 5 дол. Ф. Гейровський 4 дол. По 2 дол.: пані М. Торвяник, М. Кравецький, Р. Братків. По 1 дол.: А. Сівчевський, пані М. Гужда, С. Улян, С. Саратчук, пані Д. Кутовський, В. Гринь, В. Бойко. **Разом 24 дол.**

Збірка о. П. Стефюка.

Толстой, Ман. По 1 дол.: О. Долинчук, І. Шилдовський, В. Фостій, Н. Антонішко, М. Стефюк, А. Слободзян, А. Ткачук, М. Горбуль, М. Лучак, П. Олійник (2 дол.), П. Соломон, П. Арсеній, І. Соколівський, И. Назаревич, Д. Танчак, М. Арсеній, В. Степаненко, В. Арсеній, С. Гаврончський, І. Ткачук, А. Жуковський, П. Подольський, П. Мартин, О. П. Стефюк. Разом 25 дол.

Роза, Ман. По 1 дол.: С. Тимчак, С. Марущак, М. Сапач, С. Зарецький, В. Ковальчук, Я. Чубей, І. Чубей, П. Чубей, І. Чубей, А. Чубей, І. Когут, І. Баран, Н. Чубей, Н. Курюк, І. Зарецький, Д. Чубей. Дрібними 50 ц. Разом 15.50.

Гарденгтон, Ман. По 1 дол.: Д. Онисько, В. Онисько, В. Кріпатий, О. Бзовий, С. Сопрович. Разом 5 дол.

Збірка Прот. П. Т'ски.

Кичинер, Онт. К. Іваномов 3 дол. По 2 дол.: О. І..., М. Придаток, М. Безбах. По 1 дол.: В. Нікіфорчин, А. Скоп, В. Гончарук, А. Карповин, М. Рзелсук. Дрібними 1.10. Разом 16.10 дол.

Збірка Прот. І. Майби.

Пайн Ривер, Ман. Збірка на похороні бл. п. Гані Шемелюк її сини: Іван, Василь, Роман, Юрій і Михайло – $8.00. По 2 дол.: В. Шемелюк і С. Яцентюк. По 1 дол.: М. Толоровський, Г. Басараба, А. Соловій, Г. Яцентюк, Анна Костирська, пані П. А. Габс, Д. Бінлик, Настасія Барщевська, І. Романюк, В. Цюник, П. Арсенчук, Ф. Тимчук, Г. Бовчек, М. Дрисканюк, Анна Довбуш, Ф. Василюк. Дрібними 2.25. Разом 30.25 дол.

Етельберт, Ман. Н. і А. Григорчук 5 дол. По 1 дол.: І. Воробець, Ю. Карпяк, І. Дяканин, С. Паламар, І. Паньків, М. Федорчук, В. Сеник, Дрібними 2.15. Разом 14.15 дол.

Гарленд, Ман. По 1 дол.: І. С. Шевчук, М. Гаврилюк, А. Бушук, П. Великий, П. Франків, Й. Сломьовський, Г. Шевчук. Дрібними 1.50. Разом 8.50 дол.

Богдан, Ман. Д. Коновальчук і Марта Коновальчук по 1 дол Разом 2 дол.

Дорбен, Ман. По 1 дол.: П. Шуп, А. Ленко, М. Митран, П. Герман, П. Бобик І. Шуп, В. Полон і П. Осадчук. Разом 8 дол.

Збірка Прот. В. Апонюка.

Смітс, Саск. По 2 дол.: П. Гринів, В. Кінар, І. Кєьонлзіна. По 1 дол.: І. М. Вайда, М. Щербань, С. Щербань, Й. Щербань, пані М. Щербань, Р. Кінар, М. Любич, М. Кінар, І. Кожак, І. Щербань. Разом 16 дол.

Тернопіль, Саск. По 1 дол.: Ф. Стефанюк, В. Костюк, О. Мадонна, Д. Гнатюк, І. Сенчина, Ф. Сенчина, В. Лисиця, І. Пінчак, С. Панцш, С. Сенчина, В. Савчук, Л. Войцішовський, Ю. Пінчак, С. Дзядик. Дрібними 1.25 дол. Разом $15.25.

Альвена, Саск. По 1 дол.: М. Боднар, І. Юзик, І. Котелко, І. Стефанюк, І. Мельник, П. Сорокан, пані В. Бокшовзан, С. Гавилюк, пані В. Стефанюк, П. Сорокан, С. Струсан, Перкевсин Сороканя, М. Андрушик, О. Бобчук. Дрібними 75 ц. Разом 14.75 дол.

Ст. Джулієн, Саск. По 1 дол.: О. Чутянюк, А. Калинюк, В. Чутянюк, М. Чутянюк. Дрібними 5 дол.

Збірка о. П. Сацевича.

Церковна Громада, Смоки Пейк, Алта. $77.70
Церковна Громада, Спеден, Алта. 28.50
Церковна Громада, Стрий, Алта. 28.35
Церковна Громада, Вороніж, Алта. 11.00

Збірка о. С. П. Смачича.

Ванкувер, Б. К. Марія Дуткач 3 дол. По 2 дол.: М. Гойдра, М. Максим, І. Горудко, П. Мельничук, Ю. Бойчук, В. Вазанк, Д. Мацелюк, І. Лукач. По 1 дол.: В. Дзябінський, пан П. Клокевич, П. Дубець, В. Т. Ромоні, пані В. Гуменюк, П. Швайкасський, пані Л. Голд, Н. Биїлі, М. Статцин, пані О. Гамулка, С. Н. Синявський, Т. Гуцик, Н. Драч, пані Р. Чопей, В. Швайкасський, І. Базюк, Н. Москалик, Д. Пелех, В. Момотюк, В. Заразун, Я. Стоцький, І. Торцука, В. С. Воробець. Дрібними 2.25 дол. Разом 44.25 дол.

Збірка о. Я. Рибалки.

Сенді Лейк, Ман. М. Левандовський і 50 дол. По 1 дол.: А. Василенко, М. Кава, А. Дейчук, П. Коптушкий, О. Савінський, П. Дудар, М. Сопогинчий, В. Яковенко, С. Бисс, К. Антюк, А. Филитишин, П. Ярич, М. Лукінчук, О. Дідик, Т. Мулявка, Е. Федорків, М. Федорків, І. Федорків, Розалія Мулявка, Марія Шпаляр, О. Александра Мудра, пані Дейчук, пані Залеська. Дрібними 75 ц. Разом 25.25 дол.

Овсборн, Ман. По 1 дол.: П. Тутсалюк, Ю. Карасевич, Л. Сторожук, М. Кузь, А. Матійчук, І. Надольський, М. Бородій. В. Іванко, С. Герелюс, М. Шавлюк, П. Матіешин, І. Матвійчук пані Панчук. Разом 13 дол.

Росборн, Ман. По 1 дол.: П. Гасюк, С. Королик, Г. Осінчівський, Д. Кінг, Ф. Курчаба, Я. Ничук. О. Фостаковський. Г. Одейський. П. Лесюк, В. Стопчалка. М. Панасійчук. Дрібними 1 дол. Разом 12 дол.

Січ. Ман. По 1 дол.: І. Поонак, М. Мамчлик, С. Мамчлик, В Шпчальський, В Мамчлик, І Мамчлик Текля Стоговяк. Дрібними 25 п. Разом 7.25 дол.

Збірка Колядн і Писанки о. О. Шепбаня.

Нью Торонто, Онт. М. Чумер 10 дол. По 5 дол.: А. Орищак, А. Чуприна. І. Сергієнко. В. Гончарик 4 дол. По 3 дол.: С. Слонь М Журавель. Е. Іванюк С Коман, Н. Волощук. М. Шийчук. По 2 дол.: М. Горецький, Л. Луцик. Й. Косар, пані Козуб, К. Черевайко, П. Ткачинчук. Р. Слонь. П. Пінчак, пані К Лис М Калинчук, По 1 Вапо, С Школьний. І. Мосюк. М Гайвук. І. Ленник. М. Давій По 1 дол.: Є. Лукасевич, П. Крілъ, П. Ленник, Є. Борисевич, Ю. Витвицький, У. Козуб, І. Богун, В. Гаврищук, А. Стефанюк, Я. Литвинюк, К. Черевайко, М. Данищук, А. Данищук, І. М. Ленник, Н. Дверничук, П Крілъ, П. Лукасевич, В. Гаврищук, С. Гуцул, А. Котелко, Е. Котелко, Н. Котелко, В. Кидик, п. Мотрохов, М. Сердюк, пані Гусак, С. Довганик, пані Бутера, Ю. Ковеч. Дрібними 2 дол. Разом 110 дол.

А. Тесарівський, Вийта, Ман. $1.00

В. П. Шрайбер, Вінніпег, Ман. 1.00

Збірка о. А. М. Тетеренка.

Кадет, Саск. М. Романшук 2 дол. По 1 дол.. А. Козуль, А. Дмитерко, В. Зволадецький, В. Козуль, С. Зволадецький, А. Юдин, П. Сильвачь, Марія Зволадецька, І. Глуханюк, М. Козуль, В. Мадрига, Ю. Никорак, М. М. Козуль, Ю. Зволадецький, Марія Дмитерко, П. Мадрига, Парвин Рудей, О. Козуль, Марія Романшук, Анна Глуханюк, Олена Козуль, Анна Козуль, М. Рудей. Дрібними 1 75 Разом 26.75.

Нипавин, Саск. М. Мозорук 2 дол. По 1 дол.: І. Григор, П. Григор, Агафія Гудима, А. Дмитерко, И. Керецкий, Анна Мельничук, Д. Мельничук, М. Мисик, Ф.-Нівринський, М. Палідвор, В. Яронич, І. Яронич, І. Словінський, І. Шутер, І. Яремко. Дрібними 50 ц. Разом $17.50

Брускбі, Саск. По 1 дол.: Г. Возняк, І. Воронюк, А. Залещук, П. Ківерига, М. Клим, О. Колодінський, Ю. Наташак, І. Орзбко, В. Панчук, М. Погорецький, В. Ткачук, І. Ткачук, П. Фейюк, А. Цітвинюк, П. Цітвинюк, Д. Яремій, Г. Яремій. Дрібними 50 ц. Разом $17.50

Громлід Північна, Саск. Збірка на тацу 10.15 дол.

Додаткова збірка о. І. Шевця

С. Іванів, Д Требич. Н Кострджис, Саск. П-во Виглядал (Мелвил) 2 дол. По 1 дол.: П. Юзик. І. Басараб. В. Н. Грунчка, І. Юнацук. п-ва С. Іванів, Д. Требич, Н. Кобот, А. Ремак, М. Клубок. Т. Безкоровайний, п-во М. Токарики (Прісвіл) 2 дол. Разом 14.00 дол.

Додаткова збірка прот. К. Жезлюшкевича.

Кедрон, Алта. І. Лацук 2 дол. По 1 дол.: В. Чатурик і Ф. Олійник Разом 4 дол.

ЗБІРКА НА БУДОВУ ХРАМУ СВ. СИМОНА В ПАРИЖІ, ФРАНЦІЯ
в парафіях Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Листа ч. 1.

Збірка Протопресвітера Яковлевича:

Церковна Громада: Вестбоук, Саск. $27.60
Вестбоук Саск. 10.05
Шеро-почуиное. Саск. 9.50
Тідсо, Саск. за обіжо. 6.00
Разом: $53.40

Збірка Прот. о. М. Овчаренка:

Церковна Громада, Ніягара Фалс, Онт. По 1 дол.: С. Каськ, В. Улізко, Ф. Карпяк, Я. Король, М. Нестеренко, А. Нестеренко, Д. Островський, Д. Пізик, М. Пізик, Д. Когут, С. Когут, Б. Шебзухо, М. Борисевський, М. Юрченко, п. Тихенко, Г. Гладинюк, М. Корбань, В. Дорошенко, Н. Улізко, С. Відема, Л. Кислюк, І. Гладинюк, П. Чоботько, Г. Кичек Дрібними 2.15 дол. Разом 26.15 дол.

Церковна Громада св. Троїці, Велянд, Онт., Р. Мотолинець і С. Сокач по 3 дол По 2 дол.: П. Сокіл і М. Безотосний. По 1 дол : М. Білоус, М. Божевко, Т. Мелех, п. Коверний. Д. Балан, М. Затичний, В. Дорошенко, Е. Статник, С. Примак, П Радченко, М. Римар. М. Дмитрюк. Дрібними 1.75. Разом 23.75 дол.

Збірка Прот. о. І. Майби

З поминального Богослуження по бл. п. Івану Кушприку в Бенто, Ман. $16.50

Церковна Громада: Етельберт, Ман. 15.35
Пайн Ривер, Ман. 8.35
Гарленд, Ман. 3.45
Боян, Ман. 1.05
Разом: $44.70

Збірка о. С. Гуцуляка:

Церковна Громада Верюн, Б. К. По 2 дол.: П. Антонішин, П. Лучак, Катерина Лучак, І. Чижевський, В. Кучерський, о. С. Гуцуляк. По 1 дол.: А. Ромак, Я. Миситюк, Д. Пісецький, І. Остафійчук, О. Ярничук, п. Онуфрейчук, С. Б. Миситюк, П. Третяк, М. Михайлюк, А. Михалговський, п. Конопада, п. Адамс, Б. Хвалсак, п. Нікіфорчук, І. Павишин, А. Наїполавчук, В. Мойсюк, В. Дучак, С. Слезак, М. Лучак, І. Зварич, В. Вишничук, Марія Шостак, Марія Ярничук, Меланія Чижевська, П. Лишівський; М. Білик, І. Гаврилюк, Анна Манич, Г. Петришин, М. Кучер, Д. Козій, Ліна Кучер, І. Гожирко. По 50 центів: Параска Іванчук, Я. Антонишин, Д. Поповичі, Василина Неселяв. По 25 центів: І. Стан, Т. Брячка, п. Слівінський, Наталія Чистикук і Н. Н. (Разом зібрано 49.25 дол. Кошти збір ки 4.79 дол.). 44.46 дол.

Збірка о. А. М. Тетеренка:

Церковна Громада Гровгил, Саск. (Пінчер) $26.00
Кадет, Саск. 11.39
Нипавин, Саск. 6.57
Разом: $43.96

Прот. о. О. Новицький:

Церковна Громада св. Благовіщення Форт Вилліям, Онт. 28.50 дол., Церковна Громада св. Володимира. Вест. Форт Вилліям, Онт. 12.00 дол. Разом 40.50 дол.

о. І. Куліш:

Церковна Громада: Гифорд, Алта $14.60 Лесард-Бит Мітов Алта $10.70 Гледлон. Алта $5.40, Сенні Рендс, Алта $7.75. Разом $38.45.

ВІД ВИДАВНИЦТВА

В ПАМЯТЬ ДОВГОЛІТНЬОГО ЧИТАЧА

В доказ пошани до довголітнього голови громади бл. п. Івана Левчука п. П. Стаківський прислав 10 дол. на потреби Рідної Церкви.

о. Е. Приступа:
Церковна Громада: Гудзь, Саск $10.95. Брокстон, Саск. $10.47. Мелвил, Саск. $10.35 Фенвуд, Саск. $3.75. Айтуна, Саск. 28.00. Разом $63.52.

о. Ю. Ференсів:
Церковна Громада: Ріджайна, Саск. 14.50. Ірлейт, Саск. $13.25. Кендлк, Саск. $7.25 Разом $35.00.

о. П. Поплавський:
Церковна Громада: Ватерфорд, Онт. $14.25. Брентфорд, Онт., $12.00. Разом $26.25.

о. С. Греділь:
Церковна Громада. Топорівці, Алта $10.90. Слава Полуднева, Алта $9.85. Разом $20.75.

Церковна Громада Сергія, Онт., ярослав т. С. Губа $18.50

о. Іллі Швець:
Церковна Громада: Ервуд, Саск. $9.00. Годсон Бей, Саск. $6.61. Разом $15.61.

Прот. К. Квасницький: Церковна Громада Св. Юрія, Лідшпт, Кве. $15.09.

Прот. П. Запаринюк: Громада Пресв. Богородиці, Ошава, Онт. $12.60.

о. П. Біжук: Церковна Громада: Вестлок, Алта $7.00. Сіба Бей, Алта $7.85. Разом $14.85.

УВАГА! УВАГА!
МОНТРЕАЛЬ, ЛАШИН й ОКОЛИЦІ!

Подається до відома вірним українських православних громад міста Монтреалю, Лашин і околиці, що в неділю 12-го серпня н. р. на відпочинковій Оселі „Св. Софія" (біля м. Ст. Теодор)

відправиться торжественний подвоєв Соборна Служба Божа та освячення пропашеного хреста. Запрошуємо українське громадянство обов'язково взяти участь в цім релігійно-національнім святі.

В Службі Божій приймають участь: Собор св. Софії, церква св. Покрови в Монтреалі та церква св. Юрія в Лашин. Бликчі інформації одержуйте у оо настоятелів названих церков.

Святочний Комітет.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ у Тіодор, Саск.

відбудеться
в неділю, 12-го серпня 1956 р.

Порядок свята.
9.30 год. ранку — Зустріч Вірсеов Митрополита Іларіона.
10.00 год. ранку — Архиєрейська Служба Божа при асисті місцевого пароха о. Якобхевича й о Т. Ковальщина з Вевбурну.
Після Служби Божої — Спільний обід в Міській Залі, а вітак програма з промовами і т. д.
Запрошуємо зокольне громадянство на наше торжество!
Заряд Української Греко-Православної Церкви в Тіодор, Саск.:
Гео. Мельхан, голова,
І. Гарасимюк, секр.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
1175 Main Street
Winnipeg 4, Man.
Порядок Богослужень:
Вечірня о годині 7.30 вечора.
Утреня о годині 9.00 рано.
Служби Божої 10.00 год. рано.
(Години подані за вікліпеським часом)
Вечірні відправляються напереді довні Великих Свят.
Утреня й Служби Божої кожної неділі й на всі Свята.
Парох — о. М. Юрківський
Телефон — 56 6373

Порядки Богослужень:

ВІДДІЛ ВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
СЕРПЕНЬ:
5 Неділя — Пандар Парк — Тринідад
12 Неділя — Су Лукат — Тринідад
— Сенлейк
19 Неділя Преображення Госп. — Кенора — Транскона
26 Неділя — Дафферт (храм), — Пайнсфілд — Тонгор
28 Вапторок Успіння Пресв. Богор. — Ледяюк

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді,
7 Ст. Джонс ave., Вінніпег 4.
Телефон. 56-3093

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
СЕРПЕНЬ:
5. Неділя — Кенедо і Гетерлей
12. Неділя — Вашо, „Зелений Гай" 25-літній ювілей СУМК і Здвиг Молоді
19 Неділя Преображення Госп. — Медоволейк і Гасснер
26. Неділя — Борден (храм) і Редфілд
28. Вапторок. Успіння Пресс. Богор. — Вітнік і Гефора
Адреса: Вох. 163. Гефора, Саск.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
СЕРПЕНЬ:
2. Четвер. Пророк Ілії — Жучкани (храм)
5. Неділя — Мейнінг — місто
12. Неділя — Відвідання Владики Митрополита — Тідор, місто
19 Неділя Спаса — Вінгард
26. Неділя — Дідо Кучук
28. Вап. Успіння Пр. Богородиці — Шіко полуд (храм)
Адреса: Шіко, Саск., Box 82. Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
[redacted]
5. Неділя — Шіко — місто
12 Неділя — Відвідання Владики Митрополита — Тідор, місто
19 Неділя Спаса — Федюк
26 Неділя — Льорді-Лисенко (храм)
28. Вап. Успіння Пр. Богородиці — Елмор (храм)
Адреса: Шіко, Саск., Box 82. Тел. 21.

о. ІВАНА МАРТЯН
СЕРПЕНЬ:
2. Четвер. Проо. Ілії — Зелена
5. Неділя — Дорбін.
12. Неділя — Ренвер.
19. Неділя Преображення — Пейн Ривер (храм).
26. Неділя — Бенітo.
28. Вапторок. Успіння Богор. — Бонн (храм).
ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Зелена. (храм).
9. Неділя — Етелберт.
16. Неділя — Гарленд.
21 Пятниця Різдво Богор. — Ривер (храм).
23. Неділя — Свон Ривер.
27. Четвер. Чесн. Хреста — Пейн
30. Неділя — Етелберт.
Адреса: Вох 71. Етелберт. Ман.

о. Е. ГОРГІЦІ
СЕРПЕНЬ:
2. Четвер. Проо. Ілії — Сірко
5. Неділя — Вайта
12 Неділя — Арбака (Пет. в Пав.)
19 Неділя — Вайта
26 Неділя — Сентенг
28 Вапторок. Успіння Пресвятої Богор. — Арбака (Миколая)
Адреса: Вайта, Ман. Тел. 21.

о. П. ЛУЧАКА
СЕРПЕНЬ:
2. Проор. Ілії — Борівці.
5. Неділя — Вишнівдон.
12. Неділя — Андрю.
19. Неділя — Завале.
26 Неділя — Пенсо.
28 Успіння Богородиці — Лужани
Адреса: Box 307. Вишнівдон. Алта.

о. О. ФЛЯКА
СЕРПЕНЬ:
5 Неділя — Ерлмонт
Вечірня — Ремайдер
12 Неділя — Тогвіла
Вечірня — Необлук
19 Неділя — Ричвей
Вечірня — Восетна
26 Неділя — Ремайдер
Вечірня — Тогвіла
28. Вапторок. Успіння Пресс. Богор. — Необлук (храм)
Вечірня — год. 7 веч.
Адреса: Box 128, тел. 10. Радвей.

о. Г. КРИШТАНОВИЧА
СЕРПЕНЬ:
2. Четвер. Проор. Ілії — Свян Пайн
5 Неділя — Гавс
12. Неділя — Арран
19. Неділя — Гавк Ледер
26. Неділя — Стівен
28. Вапторок Успіння Пресвятої Богородиці — Мейфорвик
Адреса: Box 111, Гавс, Саск.

о. Л. Й. ЛЯЧИНИ
СЕРПЕНЬ:
2. Вапторок. Проор. Ілії — Горвин
5 Неділя — Брокстон (храм)
12 Неділя — Морктон
19 Неділя — Морктон (храм)
26. Неділя — Мадела
28. Вапторок. Успіння Пр. Богород — Сторновей
ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Морктон
9 Неділя — Райн
11. Усіх. гол. імена Хр — Брокстон
12 Неділя — Морктон
21. Різдво Пресс. Богор. — Кладер
28 Неділя — Горвин
27. Вокзд. Чес. Хреста — Мадела
Неділя — Сторновей
Адреса: 110 Велінгтон ave. Тел. 32996 Морктон, Саск.

о. Г. ВАСИЛЬВА
СЕРПЕНЬ:
5. Неділя — Калькер
Адреса: 10644—112 Стріт. Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
СЕРПЕНЬ:
5. Неділя — Толстой
12 Неділя — Пембіна
19 Неділя — Рода
26. Неділя — Гардентон
28 Вівторок Успіння Пресс Богор. — Гардентон (храм)
ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Толстой
9. Неділя — Пембіна
11. Вівторок. Головоськи — Толстой
16 Неділя — Рода
21. Пятниця Різд Бог — Толстой
23 Неділя — Гардентон
27 Четвер. Воздвиження — Толстой
30. Неділя Толстой
Адреса: Толстой, Ман.

о. А. ТЕТЕРЕНКА
СЕРПЕНЬ:
5 Неділя — Бінкслі
12 Неділя — Кадет
19 Неділя Преображення Госп. — Гровлід (пінзд річкою)
26. Неділя — Гровлід (над річкою)
28. Вапторок Успіння Пресс. Богор. — Нипавін (Празник)
Адреса: Мелфорт, Саск., тел. 2447

о. ІВАНА МАГАСА
СЕРПЕНЬ:
2. Четвер. Проор. Ілії — Петаюка
5. Неділя — Робінн
12. Неділя — Гардентон
14. Вапторок. Хрещення України — Робінн
19. Неділя Преображення — Ленарт
26 Неділя — Морделія
28 Вапторок. Успіння Пресв Богородиці — Гінбегт Пятбіс
Адреса: Box 201. Робінн, Ман.

о. СТЕФАНА ЧУЗАКА
СЕРПЕНЬ:
5. Неділя — Ватсон
12. Неділя — Вайна
19. Неділя. Преображення Госп. — Куба (храм)
26. Неділя — Ямвет
28. Вівторок. Успіння Пресс. Богор. — Рама
Адреса: Ватсон Саск.

о. Я. АПОНЮКА
СЕРПЕНЬ:
2. Четвер. Проо. Ілії — Терентіль
5. Неділя — Важне
12. Неділя. Пятниця Оселя над вих. сонця
19 Неділя — Елон Кчк
26. Неділя Ст. Пантелеймон
28. Вівторок Успіння Пресс Богор — Важне (храм)
Адреса: Box 4. Важне, Саск

о. С. ГОРБАЧУКА
СЕРПЕНЬ:
5. Неділя — Пойнт Аубелт
12 Неділя — Мекдональ
19 Неділя. Преображення Госп. — Гембінгт
26 Неділя Пойнт Аубелт
28. Вівторок Успіння Пресс. Богор — Семінгт
Адреса: 554-7 Ст. Е. Пойнт Аубелт

Календар Українських Свят

СЕРПЕНЬ:
1 С 19 Преп. Макарія.
2 Н 20 Св. Іллі Пророка
3 П 21 Преп. Онуфрія Великая.
4 С 22 Равноап. Марії Магдалини
5 Н 23 6 Нед. Муч. Трохима.
6 П 24 †Мч. Бориса і Гліба
7 В 25 Успіння прав. Анни
8 С 26 Преп. Моїсея чуд. Печ.
9 Н 27 †Вмч. Пантелеймона
10 П 28 Ап. з 70: Прохора, Никанора
11 С 29 Муч. Каплнна Кліт.
12 Н 30 7 Нед. Ап з 70: Сила і ін.
13 П 31 Прав. Євдокима Гвіздок.
14 В 1 Хрещення України
15 С 2 Пер. моц. первьч. Стеф.
16 Ч 3 Преп Ісаака, Далмата
17 П 4 Сім молоді, в Ефесі сначч.
18 С 5 Муч Євстигнія, Каптіліи
19 Н 6 8 Нед. Преображення Гос.
20 П 7 Жерем моц Теодосія Печ.
21 В 8 Преп Евлогія Іерод.
22 С 9 †Ап. Матея, зач. Юзіфна
23 Ч 10 Рпч. зауск. Лаврентія
24 П 11 Прач Василіск і Теодора
25 С 12 Муч. Фотія, Памфила
26 Н 13 9 Нед Тихона єп Ворон.
27 П 14 Прор Михея
28 В 15 Успіння Пресв. Богородиці
29 С 16 †Нерухтв. Образа Ісуса Хр.
30 Ч 17 Преп. Аліпія іконописця
31 П 18 Муч Флора і Лавра

о. П. САЦЕВИЧА
СЕРПЕНЬ:
5. Неділя — Сноші Лейк.
12 Неділя — Денс
12 Неділя — Вільна о Куліш
19 Неділя Преображення Господне Сноші Лейк
26. Неділя — Стрий
28. Вівторок. Успіння Пресс. Богор. — Сіедея
Адреса: Box 309. Сноші Лейк, Алта.

о. Я. РИБАЛКИ
СЕРПЕНЬ:
5. Неділя — Розборн (храм)
12 Неділя — Сенді Лейк
19 Неділя — Мелві (храм)
26. Неділя — Онсборн
28. Вівторок — Глен Елмо (храм)
ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Сенді Лейк
9. Неділя — Січ
11. Вівторок — Сенді Лейк Успін. Головн Імена Хрестителя
16 Неділя [redacted]
21. Пятниця. Різдво Богородиці — Мінні
23. Неділя — Глен Елмо
27. Четвер. Возда. Чесного Хреста — Онсборн
30. Неділя — Розборн
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Сенді Лейк
14. Неділя — Елгуєвія
21. Неділя — Мелві
28. Неділя — Онсборн
Адреса: Онсборн, Ман. Тел. 336

о. Е. Т. ПРИСТУПА
СЕРПЕНЬ:
2. Четвер. Проор. Ілії. Брокстон (фарм — храм)
5. Неділя — Айтуна
12 Неділя — Мелвил
19. Неділя — Гудзь
28 Неділя — Гібарт
28. Вапторок. Успіння Пресс. Богор. — Пошнай
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 57.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
СЕРПЕНЬ:
5. Неділя — Кінгерслей
12. Неділя — Мічам
26. Неділя — Офей
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

Устав Церковний

СЕРПЕНЬ:
2. Іллі УЄ Лукн 11:47-54. Літ. Ап. Якова 5: 10-20. Єван. Лукн 4: 22-30.
5. Нед 6 Год 3 УЄ 6 Літ. Ап. Римлян 12: 6-14. Єван Матея 9: 1-8.
12 Нед 7 Год 6 УЄ 7 Літ. Ап. Рим. 15: 1-7 Єван Матея 9: 27-35.
19. Нед. Преображення — Спаса. Год 7. УЄ Лука 9: 28-36 Літ. Ап. 2 Петра 1: 10-19 Єван Матея 17: 1-9.
26. Нед. 9 Год 8 УЄ 9. Літ Ап. 1 Кор 3:9-17. Єван Матея 14:22-34
28 Успення Богородиці УЄ Лука 1: 39-49. 56 Літ. Ап. Филипян 2: 5-11. Єван. Лукн 10. 38-42; 11 27-28 27-28.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

[redacted]
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., AUGUST 15, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го СЕРПНЯ, 1956. ЧИСЛО (1020) 16

НИЩАТЬ ЦЕРКВИ

Советська пропаганда постійно говорить про "грандіозне будівництво" в СССР — про будову житлових будинків, шкіл, лікарень і т. д. Пропаганда посунулася аж так далеко, що в останніх часах починають теж говорити про будову й відбудову... церков. А як з дійсністю? — показують факти. Наприклад, в 2-ій світовій війні большевики окупували частину Фінляндії, а в тому й місто Порккала. І совєтська пропаганда почала розписуватися, — яке то "грандіозне будівництво" большевики почали в Порккала.

Та ось сталося так, що під кінець січня ц. р. большевики повернули Фінляндії місто Порккала. І очевидці Заходу мали змогу побачити, якє "грандіозне будівництво" ва 11 років большевики тут провадили, — пригноблення огорнуло людей: — це був образ руйни!

Багато домів було в стані знищення. Де колись мешкала одна родина, там за совєтської влади тиснулося по кілька родин. Колись квітучі поля, сади й городи були запущені, стояли облогом. Огорож, брами й фіртки порозбирані на паливо. Старовинна церква, що має за собою понад 600 років історії, цілком знищена.

Це за 11 років большевицької окупації. Можна собі уявити образ знищення України за длиньо 40 років окупації! Вершком наївности було б вірити інформаціям з-поза залізної заслони про "будову й відбудову церков", хоч би ця пропаганда виходила з СССР навіть під "церковною" фірмою.

МОСКВА ШАНТАЖУЄ Г. КИТАСТОГО

Большевики пробують шантажем дістати в свої руки відомого диригента Капелі Бандуристів Г. Китастого в ЗДА. Спікерка київської радіовисильні нібито "випадково" познайомилася з Юрком — сином Г. Китастого. Юрко Китастий вчиться в київській консерваторії в великими успіхами в науці. Спікерка вляштувала з Юрком Китастим інтерв'ю перед мікрофоном київської радіовисильні. Спікерка перфідно, здавано розмірним голосом питає Юрка: "А де ж твій батько?" А Юрко дає їй таку (підкитовану большевиками) відповідь: "Як би то вам відповісти... Кажуть, що десь в Америці". Спікерка: "А чому ж він не повертається на батьківщину? Може він тепер десь чує ваш голос з радіо... Чи хочете щось батькові сказати?" Юрій відповів (силувано, під диктат большевиків): "Я хотів би повідомити батька, що я і бабуся живі і здорові, що сестричка Ада добре вчиться в школі; що тьотя (тітка) Іра перебуває в Москві, що всі тужимо за батьком" і т. д. Не міг лише сказати бідний Юрко правди: "Тату, я дуже тужу за тобою. Але тому, що я тебе люблю, і бажаю тобі волі та життя, то кажу: "Не вертайся в совєтське пекло — і то на Колиму".

ПРОТОЄРЕЙ о. П. ЗАПАРИНЮК

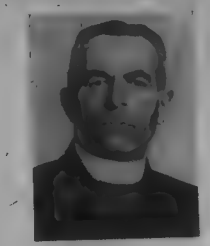

Парох Громади Пресв. Богородиці, Ошава, Онт.

Народився 8-го листопада, 1899 р. у Волчківці, пов. Снятин, Галичина. Гімназію скінчив у Рогатині в 1919 р., а Духовну Семінарію в Станіславові.

До Канади прибув в 1926- р. і 7-го листопада згаданого року був рукоположений в диякони, а чергового дня на священика ВПресов. Владикою Іоанном Теодоровичем.

На початку був призначений парохом округа Толстой, Ман. Від 1933 р. обслуговував Підвинніпегський округ, в тому ж році був призначений парохом громади в околиці Давфин, Ман., і тут працював до 1938 р. Потім працював на парафії в Ошаві та в околиці до 1945 р. Згодом був переміщений до Виндзор і тут працював до 1952 року. Від 1952 р. організував парафії в Ніягара Фалс, Четам, Лимінгтон і Сарнія, потім обслуговував Веланд, а в 1953 р. вдруге переміщений до парафії Пресв. Богородиці в Ошаві, Онт., і тут виконує свої душпастирські обовязки дотепер.

Отець Петро відзначається організаційним хистом, а особливо в ділянці фінансовій. Його наполегливій праці завдячують своє повстання дзвінка Божих Храмів у місцевостях його душпастирської обслуги.

Всеч. о. Петро ще повен сил і кожний день зустрічає своєю працею.

З ЗАЛІ КОНГРЕСУ "ОБНОВИ" УСУНУЛИ ТРИЗУБ

Часопис "За віру православну" подає, що впорядчики конгресу "Обнови" (організація українських католицьких студентів) в Лондоні в цьому році усунули в залі СБУ-у (Союза Українців у Британії), на час згаданого конгресу "Обнови" зі стіни Тризуб, який там висів, зі стіни під час засідань, яких там відбувався сотки. — Коли конгрес "Обнови" відбувався під папським омофором, то, як видно, Тризубові там уже нема місця.

ПАЛЯТЬ ХРЕСТИ

Атмосферу тихого Вашингтону називають "катедральною". Нема там теж расової сегрегації, і до всіх готелів та ресторанів допускають негрів. Та ось увечері 23 липня цей спокій був нагло порушений. Появилися групи молоді на тягарових автах і в публичних місцях поставили хрести на вісім стіп висотою, обвинені в лахи, і потім спалили їх. Це акція заборонної організації Ку Клукс Клена. Вони палять хрести на знак протесту проти толеранції негрів біким населенням. Цей нехристиянський звичай походить з півдня Америки, де "чистоту" християнської релігії тісно повязують з расовою чистотою, тому виступають проти негрів нібито в обороні... чистоти християнства. —Ку Клукс Клен, що на протязі останніх років мало давав про себе знати, знову почнає акцію; під кінець липня його членів, замаскованих традиційні білі шати, в каптурах тільки з вирізами для очей, відбули свій Зїзд в Лейкленді на Флориді — обговореному дротом та обставленому вартою місці.

АРХИЄП. ГАВЛІНА І БУЧКО

Польське "Жице", ч. 15, з Лондону в Англії, подало було новинку, що Апостольство св. Кирила і Методія, до якого входять словяни заграницею, приготовило було 15-го березня Богослужения на честь папи та з наміром навернати "еретиків" за допомогою Діви Марії і св. Кирила і Методія.

Латинську Службу Божу правив польський архиєп. Гавліна в Боргеський катіліці, в бавилці Божої Матери, і виголосив відповідну проповну. А за ним гр. кат. архиєп. Іван Бучко, "апостольський візитатор для вірних византійського обряду", відслужив "Молебень", отже коротке Богослужения, очевидно без проповіді. Співали студенти словянських колегій, — отже це було в Римі.

Архиєп. Бучко вважається з архиєп. Гавліною, — з архиєпископом поляків, що завжди були смертельними ворогами українського народу. Мабуть чогось подібного на світі серед других народів не знайшов би.

5000 ОСІБ ЗА ОПЛАТОЮ ОГЛЯНУЛИ РОЗПЯТОГО АКТОРА

На площі Пляца де Торос у місті Реіноза в Мексико 28-річний іспансько-американський актор Тагара 23 липня звелів себе розпяти на хресті, так як був розпятий Ісус Христос, — з прибитими цвяхами руками й ногами. Це видовище відвідало за оплатою 5 тисяч людей. Він оголосив, що зароблені гроші віддасть на місцеву католицьку церкву. Але поліція потім спростувала це, кажучи, що це розпяття було влаштоване актором тому, щоб заробити собі грошей. Актор висів на хресті протягом понеділка, і його зняли на приказ посадника міста. Він сказав, що міг би висіти на хресті 72 годинн.

Юр. Мудик-Луцик

ПРОБЛЕМА „ТІЛЕСНОГО ПІДНЕСЕННЯ" ПР. Д. МАРІЇ В КИЇВСЬКИХ АХАФІСТАХ 1625 РОКУ

(Продовження)

Пребст вважає, що Служба Пресв. Марії на 15 серпня, знайдена в Геліопіґнум, не є сфальшованою вставкою з VIII чи VII століття, а є таки раніщою й оригінальною Службою Преса Д. Марії; є вона оригінальною і раніщою власне тому, що **в ній нема згадки про тілесне Піднесення** (corporal Assumption) Пр. Діви Марії. -- Отож, Пребст тим самим показує свою зависть дослідни- де в Службі Пресв. Д. Марії нема згадки про її тілесне Піднесення, то тим самим ця памятка старша; і навпаки: ближче до початків Церкви згадки про тілесне піднесення не виступають. На думку Пребста, Служба Пр. Д. Марії в Сакраментарії Григорія І, така як її маємо, не є римського, а галліського походження, **бо віра в тілесне піднесення Пр. Д. Марії, під впливом апокрифічних писань в галліяїв появилася раніше, ніж в Римі"** (Probst. Sacramentarien, стор. 264 і т. д.). — Стільки "Католицька Енциклопедія" (Нью Йорк, 1913). Не тільки щодо всієї Вселенської Церкви, але й не у всій її Західній частині перед роз'єднанням Церкви 1054 р., вона нотує віру в тілесне піднесення Пресв. Д. Марії як загальну та не відносить її до початків християнства — не виводить безпосередньо від св. Апостолів, отже тим самим і не підтягає під Св. Передання.

Як уже було сказано, в Церкві на Заході (у сфері впливів Риму) до VI століття взагалі не було заноговано згадки про святкування відходу з земного життя Преса Д. Марії. Католицький єпископ Григорій Турський, з міста Tours, у Франції занотував серед народу переказ про піднесення Пр. Д. Марії, — каже Санфорд, що початки святкування цього Піднесення (Ascent) він відносить на VIII століття (F B. Sanford. "A Concise Cyclopedia of Religious Knowledge". Hartford, Conn., 1905). В цій таки Енциклопедії Санфорд каже, що Григорій Турський відзначався нахилом до прань над чудами стор. 382). Григорій Турський (540—594) - світське ім'я: Георгій Фльоренцій, — в своїх писаннях не робив різниць між признаними і непризнаними Церквою чудами, і щодо тих останніх своєю безкритичністю виявив багато наївности, ш- лидно в його праці "VII libri miraculorum" (7 книг чудес) ш- сказано в статті "Успіння Божої Матері", в Енциклопедії Брокгауза, — отже він напевно залюбки підхопив апокриф про тілесне піднесення Пр. Д. Марії на небо.

Шождо Сходу, то відомо, що на свято відходу Пр. Д. Марії з земного життя Царгородський патріярх у V столітті склав стихіру (бож це був він Ефеського Собору з його постановою про пошану до Пр. Діви Марії), що згадується в проповідях св. Андрія Критського, св. Івана Дамаскина, св. Модеста Єрусалимського т. і., так як передають їхні проповіді старі оригінальні писання Східньої Церкви.

Щодо двох канонів, складених на Сході на це це саме Свято відходу Пр. Д. Марії з цього світу, то тільки в здогадки, що один з них написав Козьма Святогравець, а другий — Іван Дамаскин, але певности щодо їх авторства немає (Енц. Брокгауза).

На Заході про відхід з земного життя Пр. Д. Марії перший згадує Григорій Турський (De gloria mart., l. IV). **Проповіді св. Єроніма і св. Августина, що ніби-то були уложені на Свято поминання відходу Пр. Д. Марії з земного життя, виявилися пофальшованими.** — Значить, немає жадних даних твердити, що ніби-то всі св. Отці Церкви щось знали і говорили про обставини розлучення з земним життя Пр. Д. Марії.

IV

Православне Успіння і католицьке "Тілесне Піднесення" — дві різні справи

На Ефеському Соборі св. Епіфаній говорив: "Хай Марія буде тільки **шанована**, натомість в Отця, Сина і Св. Духа маємо **вірувати: хай ніхто не вірує в Марію**" (як в Божество) (Green, стор. 351). Одначе, не вважаючи на це, що Ефеський Собор встановив не віру в вимисе тілесне вознесення на небо Пр. Д. Марії, а завів тільки її **пошанування** (Adoratio), то пізнише на власну руку в своїх західніх (римських) епархіях, **"пала Григорій І Великий (590—604) встановив ще свято "Тілесного Піднесення (Assumption), на 15 серпня, щоб святкувати оте вимисе піднесення Діви Марії на небо без її попередньої тілесної смерти"** (Green, стор 352). — Отже ще за часів церковної єдности між Сходом і Заходом Церква на Сході тримався постанови Ефеського Собору і тому ввела в V столітті тільки **пошану** до Пр. Діви Марії та відзначала її **перестављення** з земного життя в вічне почерез Успіння (Dormitio), натомість у Західній (Римській) частині Церкви папа Григорій І на переломі VI—VII вв. до **перестављення** П. Д. М. з землі у вічність, яке тяж затримав, додав ще **тілесне вознесення.**

І ось цей римський додаток про тілесне піднесення видно й з того, як цю справу формулює католицька наука, кажучи: **"Це Свято має подвійний предмет: 1. цьселине перестављення (departure — відхід) Марії з земного життя, і 2. підненсення її тіла на небо (assumptio)** (Кат. Енц., 1913).

Православна Церква святкувала і святкує тільки один предмет, а саме - **перестављення** Пр. Д. Марії з земного життя у вічне своїм духом почерез успіння (dormitio), а цього другого — минимого тілесного піднесення (assumptio) ніколи не встановляла, не святкувала й не святкує, — це друге ("тілесне Вознесення") є чисто римським установленням.

Згадана "Католицька Енциклопедія" каже, що те свято, яке тепер Католицька Церква святкує як "Тілесне Піднесення" Пр. Діви Марії, цебто як Assumptio, "в старих літургічних книгах мало теж і такі різні назви: Pausatio ("Перепинення" земного життя), Nativitas ("Народження" для неба), Mors (Смерть), Depositio ("Перестављення" з землі на небо), Dormitio ("Успіння").

Така кількість різних назв для того самого явища тільки віддзеркалює собою той факт, що колись були на це явище різні погляди. Але ні один термін, включаючи Assumptio, сам собою не говорить про **тілесне** прийняття Пр. Д. Марії на небо. Однак з биду часу не **вважаючи** ця етимологію слова Assumptio (**піднесення** чогось взагалі, а щодо Пр. Д. Марії — **піднесення** її духа на небо), Католицька Церква згодом специфікувала його як технічний католицький термін ,надавши йому значення "Тілесного Вознесення".

Православні щодо перестављення Пр. Д. Марії на небо мали й мають тільки один термін: **Успіння.**

В чисто філологічному підході вертаємося до відомого словника церковно-словинської мови Ф. Міклошіча ("Кратний словарь шести словянськихъ языковъ". С.-Петербург - Москва - Відень, 1885), **Там сказано: церковнословенске оустьпание** (успіння) — це серб. **умирање, смърт**; чесь. **zemrití, skonati**, польське **zgon, śmierć**; нім. **das Absterben, Entschlafen.**

Але православні предки словянських народів вживали тут не слова **смерть**, а тільки **успіння** з мотивів віри в загробне життя, отже **успіння** — це есхатологічний термін. Він виражає собою віру а це, що людська душа є основою людини; душа безсмертна, тож і в своїй основі людина безсмертна — вона не вмирає ніколи. Це, що в буденній мові називаємо "смертю", в світлі віри є тільки сном - - успінням (dormitio) тіла, під час якого відбувається відлучення душі до неба, і це розуміється само собою.

Поляки — це один з словянських народів, але вони католики, тому в них нема православно-словянського слова **Успіння** (по-польськи було б Uśpienie), а є тільки Wniebowzięcie. Тож і англ слово Assumption вони перекладають тільки як Wniebowzięcie, під яким розуміють по-католицьки "тілесне Піднесення" Пр. Д. Марії (**J Stanisławski: English-Polish and Polish-English Dictionary**" Філядельфія 1946). Натомість ні-один з словянських народів православної віри не має окремого слова на переклад католицького Assumption; якщо б ми умовно перекладали це слово як "Вне6озятія", то це була б штучна перебитка (калька) з польського Wniebowzięcie, отож це був би штучна перебитка (калька) з польського Wniebowzięcie, отож це був би **штучна**

ВІДПОВІДЬ РЕДАКТОРОВІ "ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ"-

Редактор "Голосу Спасителя" (червень 1956) пише, що він приймає за правдиві обидві догми про походження св. Духа і православну (яке є в унітів): — Св. Дух походить від Отця через Сина, і католицьку: — Св. Дух походить одночасно і від Отця, і від Сина (filioque). Редактор "Г.С." пише: **"Отож бачите, чому я можу приймати обидві формули, бо вони, хоч відмінні, висловлюють ту саму правду".**

На другому Вселенському Соборі всієї Церкви Христової (перед її формальним поділом на Східню й Західню) в Константинополі 381 р. була поставлена формула: "Вірую в Духа Святого, що **від Отця** походить". А на третьому Вселенському Соборі в Ефесі 431 р. було постановлено, що до цієї віри в таке походження (тільки від Бога Отця) св. Духа **нічого не вільно додавати.** І на цю постанову погодився також і Архиєрей Риму. І коли деякі в західніх св. Отців не дотримувалися постанови другого Вселенського Собору про походження св. Духа тільки від Отця, то Папа Римський Лев (795—816) звелів на срібних таблицях вирізьбити постанову другого Вселенського Собору, щоб ніхто в його духовенства не забувався, що Св. Дух походить тільки **від Отця.**

Не дивлячись на те, Папа Миколай I (858—867) на власну руку, всупереч постанові другого Вселенського Собору, офіційно завів таку формулу віри в походження Св. Духа, що Св. Дух походить разом і **від Отця, і від Сина (Христа).**

Східня частина нероз'єднаної тоді ще Церкви Христової, тримаючись незмінно другого Вселенського Собору, на восьмому Вселенському Соборі в Цариграді 879 року осудила додаток ("і від Сина" — filioque) Папи Лева III як єресь.

За тих часів Церква Христова ще не була роз'єднана, папи формально ще не вважали себе головами всієї Церкви Христової. І все ж таки коли тоді була якась найголовніша формальна причина незгоди між Східною і Західної частинами Церкви Христової, то це було те, що Папа Лев III порушив і змінив формулу віри в походження Св. Духа. В тому часі, як правильно кажуть Крукс і Гирст, "годовим чинником розходжень між Сходом і Заходом був чинник теологічного вчення. Спочатку і в основі це розходження було зосереджене на вченні Церкви про походження Св. Духа, — від Отця (на Сході) і від Отця та Сина (на Заході)".

Тієї самої думки тримаються й ті українські православні єпископи, що 1596 року перейшли в унію з Римом. Вони підпорядковувалися Папі, але не хотіли зломити постанови другого Вселенського Собору з 381 р., не хотіли признати визначеної Римом у 9-му столітті науки про походження Св. Духа. Вичимо це в тій умові, яку згадані єпископи поставили Римові. . . в І. артикулі Берестейської унії:

"Спочатку, оскільки між Римлянами і Греками суперечка існує про походження Св. Духа, що однаково значно шкодить, а ні з чого іншого, чого розумівти не хочемо, то просимо не змушувати нас до іншої конфесії (віри), а на тому залишатися, як у Св. Письмі, в Євангелії, таком і в писаннях св. Отців грецьких находиться, себто — що Дух Святий не з двох початків і не двома походженнями, а що з одного початку, як з джерела, від Отця через Сина походить".

Тим ці єпископи, що з православія перейшли в унію, затримали православне вчення про походження Св. Духа; вони кажуть, що ця наука (православна) вчить так, як у Св. Письмі, в Євангелії і **св. Отців грецьких"** написано. Тим самим вони кажуть, що католицька Церква про походження Св. Духа вчить не так, як у Св. Письмі написано, отже вчить еретично. Бо якби вони вважали, що католицька Церква про походження Св. Духа не вчила еретично, то вони виреклися б православної науки, а приймали б католицьку. Але вони цього не зробили.

Коли так, то й всі послідовники тих єпископів, що пішли в унію, себто й сучасні греко-католики повинні триматися цієї засади, що виражена в І артикулі берестейської унії, а коли хто цю засаду хотів би нехтувати, то тим самим — він не зовсім погоджується з греко-католицькою догматичною наукою.

Справа походження Св. Духа — це справа не традиції, де людина, коли бачить причину, може говорити, що і так добре, і так добре; справа походження Св. Духа — це справа **догми,** справа непорушних **основ** віри.

Редактор "Г. С." довільно вияснює цитати з писання ап. Павла (Гал. 4, 6), обороняючи римську догму про походження Св. Духа. Але поминаючи це, редактор "Г. С.", обороняючи римську догму, тим самим осуджує православну догму, а з тим і греко-католицьку. **Ні один теолог не може признати за однаково** добрі дві суперечні догми, бо це означало б легковаження догм взагалі. Про це говорить сама здорова логіка.

Редактор "Г. С." наводить цитати, в яких буцімто має бути авторитетна думка, що походження Св. Духа тільки від Отця чи від Отця і від Сина — це "**означає те саме**", бо в одному й другому випадку є наука "про вічне походження Св. Духа".

Певно, коли ми говоримо про "християнський світ" вдалі, то маємо на увазі і православних, і католиків, і протестантів, — бо у своїх основах всі вони признають Христа. А одначе між ними є деякі різкими і в розумінні науки Христа, в формах віри і т. п., і вони кращі є теми чинниками, що вносить теологічний поділ між Церквами, отже для Церков ці різниці є суттєвими.

Так само на широкій загальній основі — про вічне походження Св. Духа — всі Церкви погодяться: як на вихідній точці. Так, напр., на Нікейському Соборі було вставлено загальну формулу: "Вірую в Св. Духа". І кожен з християн, без огляду на віровизнання, й тепер не запечатить цього, що всі ми віруємо в Св. Духа. А коли прийдеться уточнювати це, то виявляються розходження в справі походження Св. Духа. — А це уточнювання теж є істотним для Церкви, по скільки воно є догматичним.

Не сумніваюся, що редактор "Г. С." все це добре й сам розуміє, я ж із свого боку розумію, що становище редактора "Г.С." дуже трудне: — як греко-католик — він обовязаний православною догмою про походження Св. Духа; як підлеглому римській юрисдикції—йому неврочно виступати проти римської догми; а обох цих догм знову ж погодити не можна; говорити ж, що дані дві суперечні догми є "однаково добрі", — це виходить: не надавати значення самій категорії догми як такої, а це знову йде врозріз із засадами теології.

Скажу щиро: — мені прикро, що я спрямував це делікатне питання до Всеч. о. редактора "Г.С.", знаючи його ситуацію. Це ж не його особиста вина.

А щодо справи минулого Христового "намісництва" Папи на землі, то, коли я висунув це застереження, у мене не було ні трохи надії, що дістану від редактора "Г.С." признання і пбчую відповідь, що й він не вважає папу за намісника Христового на землі. Бо як би воно виглядало, щоб в унітському журналі був виступ проти папи?

Одним скрепт, найбільш зайвий у стилі статті, це те не виправдане ставлення В. Свистуна в одному ряді з митрополитом Укр. Прав. Церкви та її священиками. — В. Свистуна анховала не православна, а католицька Церква. Яку йому дали науку, таким він і е.

Щодо Митр. Іларіона, то скажу ось що: якщо б Всеч. о. редактор "Г.С." зробив у сто раз більш якихсь помилок, ніж Митр. Іларіон, а хоч одну тисячну зробив того добра для Церкви Христової і для науки взагалі, а зокрема для України, то я все ще вважав би Всеч. о. редактора за велику людину.

П. Скиржевський.

БАТЬКІВСЬКА ПОСВЯТА

Було, давніше, що індіянин Міяго, з племени Чоктав, вбив індіянина з другого племени і втік до французів. Туди вдалася родина вбитого і домагалася щоби Міяга покарати смертю.

Міяго смерти не боявся, але журився, що покине старого батька, жінку і малі діти. Хто про них подбає?

Нараз виходить наперед його старий батько і каже:

— Мій син потрібний на світі, і його смерть буде ударом для його невинної жінки і дітей, отже я готов дати своє життя за сина.

Француєн з тим згодилися. Приятелі з старим розпрощалися і невдовзі кат відрубав йому голову.

Гідний приклад батьківської посвяти!

"Люби ближнього свого, як самого себе". (Мар. 21: 31)

Першу Катедру української мови на Буковині, в університеті в Чернівцях, засновано 1875 року

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістанете в найбільшім Укр. Складі — **„ПРОВИДІННЯ"** заснований 1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 11-та ПО ЗВЛ. СВЯТАХ

З послання ап. Павла до Коринтян виходить, що люди ставили неровзумні вимоги Апостолам. Людям могло здаватися, що Апостоли не повинні жити так, як другі люди живуть. Та говорить ап. Павло:

"Моя оборона така: "Чи не маємо власти їсти і пити? Чи не маємо власти жінку-сестру водити, як і інші Апостоли — брати Господні і Кифа? Або один и і Варнава не маємо власти цього робити?"

Апостоли трудилися сіючи духовне верно для духових потреб життя, для піднесення людської гідности, а люди думали, що Апостоли не повинні вже і тілесним життям жити як другі люди. Таким Апостол прикладом вислів з Св. Письма: "Не завязуй роти волові, коли він молотить", коли він працює. Працюючому не можна відмовляти того, що йому належиться.

Апостол розумів, що людського життя не треба в його формах, в його потребах переміняти, — але треба щоб те життя провадити розумно, примірно, гідно. Аджеж Христос був на весіллю, де люди мусіли бути веселі, могли жартувати, співати, але все те мусіло мати міру, — не було там нічого негідного.

І на сміх, і на жарт, і на спів, і на забаву є в житті потреба, але сміх може бути розумний, або нерозумний; і жарти можуть бути гарні, бездоганні, або погані, подібно і співи чи взагалі забава, чи розмова.

Отже ходить про те, щоб усяке діло чоловіка мало міру, — щоб було розумне, примірне, чесне, без осуду.

***

Людська вдача схильна до того, щоб до себе прикладати одну міру, а до других іншу. Для себе люди бувають дуже вирозумілі, вибагливі, милосердні, але супроти других бувають суворі, жорстокі, немилосердні. Чужим не хочуть прощати того, що собі прощають, але раді, щоб другі їм прощали. Відчувають свій біль, але забувають, що біль відчувають і другі, — біль тілесний чи душевний.

Христос для науки ставить нам такий приклад: багатий господар, чи князь почав зводити рахунки зі своїми слугами, чи підданими.

Один з тих слуг, чи підданих, був винен 10,000 талантів, отже поважну суму, але не міг той сумн віддати. Тоді господар рішив продати його, і його жінку і все майно, і так свій довг відібрати. Але довжник почав дуже просити, і каже: "Пожалуй мене, почекай, а я постараюся все віддати". І господар змилосердився та навіть весь довг йому подарував. І велика радість була довжникові.

Коли ж той довжник вертався додому, то побачив свого товариша, що був йому винен маленьку суму, — сто динарів, та почав домагатися віддачі. А той просить: "Почекай, я все віддам." Але просьба була даремна, і довжник опинився у вязниці.

Довідався про те господар, покликав свого довжника і каже: "Поганий чоловіче! Я тобі великий довг подарував, а ти не хотів свому товаришеві навіть почекати!" І дав немилосердного слугу в руки тим, що мали весь довг в нього стягнути.

І закінчує Христос науку словами: "Так і Отець Мій поступить з вами, коли не будете для других милосердними".

Велика цам тут наука! Коли б люди прикладували свої вчинки, свої "довги", то побачили б, що ва ними в може й більше тих довгів ніж за другими, а тоді були б для других більше вирозумілими, отже судили б других обережно.

Филип Македонський, цар, бувши п'яним, засудив невинного на кару, але засуджений запротестував, і каже: "Я не годжуся, і внесу відклик, бо я чоловік".

— До кого ж ти будеш відкликатися, — каже Филип, — коли повад мене нема нікого вищого?

А засуджений відповів:

— Мене засудив Филип п'яний, а я звернуся до Филипа тверезого.

І дійсно, Филип, коли був тверезим, того чоловіка виправдав.

Тут важне що Филип не образився, коли чоловік вверпув йому увагу на його гріх: судили мене тоді, коли перед моїми очами є на тобою гріх, — ти ж п'яний!

Такими п'яними бувають нераз люди, коли других осуджують, і не подумають, що вони ніче пяні.

НЕДІЛЯ 12-та ПО ЗВЛ. СВЯТАХ

Пригадує ап. Павло, що коли кго прийняв Євангелію, себто науку Христа, то треба не тільки вірувати, але й показувати себе такими ділами, як Христос приказує. А Христос — великий Учитель, що вмер за наші гріхи. Воскресши Він являвся Апостолам, та і другим, що їх було понад 500, — каже Апостол. А вкінці явився і Павлові. Він Той, про Якого не можна сумніватися, отже слово Його велике і вірне, і Його треба слухати.

***

В молодих людей і розум бував молодий. Вони не мають досвіду. В них забагато самопевности. Вони багато фантазують і вірять в свої фантазії як в непомильну правду.

Людське тіло скоріше росте, ніж росте розум. Тіло молодого велике, але розум ще малий і тому молодому треба ще багато вчитися.

І в дуже розумною можна назвати таку молоду людину, яка знала б, що її розум ще малий, отже їй треба від старших вчитися. Лише така людина може багато навчитися і стати дуже розумною. Та багато в між молодими таких, що того не знають.

В Євангелії читаємо, що приходить до Христа молодий чоловік за наукою. Несподівана подія! Чи багато молодих за розумом питає? А скільки ж то молодих думає, що вони мудріші від старших!

А той молодий чоловік питає Христа: "Що маю чинити, щоб мати життя вічне?" На те Христос: "Виконуй заповіді". "Які?" — питає молодець. І Христос вичислив йому ці заповіді. На те молодий чоловік:

"Все те я змалку сповняв, — але чого ще більше мені треба?" На те Христос:

"Коли хочеш бути завершеним, досконалішим, то продай своє майно, роздай гроші убогим і йди за Мною. Ставай Моїм учеником".

І молодець ві смутком відійшов, бо мав велике майно, і жаль йому було його позбутися. Говорить тоді Христос учеником: "Бачите як тяжко багатому до Царства Небесного дістатися".

Тут найперше бачимо, що Христос не вимагав від молодця чогось незвичайного, — виконуй заповіді, і Царство Небесне здобудеш. Будь звичайною гідною людиною, і того вже тобі досить.

Коли ж молодець хотів здобути більшу заслугу, то Христос згадав йому про більше, обовязків: віддай себе цілого для більшої справи.

І тут показався, як майно може чоловіка до себе привязати. І хотілось би більших заслуг перед Богом, і тяжко з майном розставатися.

Христос не каже, що саме майно є гріхом для того, хто зберігає заповіді. Він, маючи майно, може багато доброго робити, і в тім буде його заслуга. Але пригадує, що майно може чоловіка так до себе привязати, так зачіпити, що він поза майном нічого більше не бачить. Залобившись в майно, він може і Бога і людей забути; стає рабом майна. І хіба вже ані на смертній постелі він почне розглядати своє життя і тоді побачить, що він життя своє змарнував, — збирав те, чого з собою не може забрати; йде перед Бога з порожніми руками; нічого доброго, тривалого не придбав.

Так пригадував перед смертю великий войовник султан Саладин. Звелів він зависити на дручечку свою смертельну сорочку, обносити її по місті й голосити: "Ось тільки й зосталось Саладинові з усього його майна, з усіх його здобутків, з усієї праці цілого його життя! Тільки та одна сорочка!"

Так закінчують свое життя ті, що до майна занадто привязуються.

УСПЕННЯ ПРЕСВ. ДІВИ МАРІЇ

Святе Письмо каже, що перед Богом нема живих і мертвих, бо перед Богом всі живі, і тому в мові церковній померші звуться "успішими" (заснувшими), або "упокоєнними", спокійними, що позбулися земних клопотів Тому і смерть Діви Марії зветься Успенням.

Про те, як Діва Марія відійшла з цього світу, є тільки перекази, оповідання. Знаємо, що Христос вимріяючи рочі Свою Матір апостолові Іванові, щоб той дбав про неї як про рідну Матір, а все, що дальше, то вже лиш перекази.

І в тім переказі говориться, що ап. Іван брав Діву Марію всюди, де він проповідував, а вкінці, коли Діва Марія дожила поважного віку, вернувся з нею до Єрусалиму.

Говорить переказ, що вона знала, ко-

(Продовження на 9 стор.)

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир",
в чорній оправі. Ціна $2.75
Молитовник „Добрий Пастир",
в чорній оправі, червоні або
золоті тиски. Ціна 4.00
Молитовник „Добрий Пастир",
в білій золотинній оправі,
золочений. Ціна 6.50
Молитовник „Добрий Пастир",
в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей"
в полотняній корнім оправі.
Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Де ж та хвилина, коли лінивий і байдужий хлопець перемінюється в працьовитого з жадобою знання юнака? Певно, це було тоді, коли перед ним стануло галузь знання, якої спочі привабили його; це був день, коли для осягнення тих овочів йому треба було вилізти на стовбур і прокласти собі шлях між іншими галузями. В тій роботі він спробував також овочів з інших галузей, і знайшов їх собі довподоби так, що, опинившись раз на дереві, він не схотів уже з нього злізти.

Це історія Августа, як і багатьох тих, що далися так прибабити. Виламання на дерево трудне, шлях крізь галуззя повний перешкод. Заблукавши в тому хибірйті часами подібний до вівня, що тягне за собою лінщог; але хвиля відпочинку серед галуззя, покритого овочами, така солодка, а овочі так делікатні, що вони не тільки примушують забути всі труднощі, але навпаки — принеслюють любити тяжку працю, а якою треба було їх досягати.

В 1808 році — 10-річний Август скінчив політехніку з титулом інженера мостів і шляхів. Шість літ виконував він сумісно й надзвичайно уважно обовязки, звязані з своєю професією. В 1815 році політичні події примусили його зректися посади, що він зробив охоче, бо тепер міг на волі віддатися своєму смакові, або скоріше своєму генієві для пошукувань у царині фізики. Незабаром у всьому вченому світі чути було про надзвичайні відкриття молодого фізика Августа Френеля.

В 1819 році Академія оголосила конкурс з обсягу найменш тоді дослідженого питання, а саме: д і ф р а ц і я с в і т л а. Август Френель дістав першу нагороду.

Чотири роки пізніше його одноголосно обрано членом того самого науковового товариства, яке визнавало його працю зразковим екзаменатора політехніки, кореспондентом Наукового Товариства в Лондоні... А опісля кожний рік його життя відзначався якимось новим мандрівкою в царину ще незбагнену людським знанням. З тих мандрівок завжди виносив він корисні здобутки. Нарешті, працюючи довший час над теорією світла, розширив він неопрацьовану думку Біфона, яка лишалася до того часу як мертва, і приклав до морських ліхтарень сочки.

Нині вже всі морські ліхтарні мають апарат Френеля. Моряки цілого світу однодушно хвалять імя Френеля, і напевно більшість їх не думає, що так звалє маленького лінивця, якого учитель хотів позбутися зі школи і з яким родичі заборонили бавитися своїм дітям.

Але чи маємо ми стверднти, що звичайне лінивство є достаточною гарантією для блискучої будучини дитини? Без сумніву — ні! І ви можете переконатися про це на тому ж прикладі Августа Френеля, який завдячує свій успіх (між ученими, а спочатку перед товаришами), тільки пильній праці в цікавому для нього напрямі.

Однозначна школа старих часів, не звертаючи уваги на особисті прикметі дітей, хотіла підпорядкувати всі голови до одного способу виховання і зараджувала, більш ніж коли, родичів на помилки щодо їх дітей.

Ще одна історія про лінивого. Це Клавдій Желе, пізніше названий Ле Льорен, цебто Льотаринець, бо він народився в одному з замків Льотаринґії. Але не робіть з того висновку про його високе походження. Хоч він і народився в замку, але його родичі були тільки слугами.

Він передчасно осиротів. У перших роках життя його розум здавався таким обмеженим і тяжким, що в школі потрапив навчитися тільки підписувати своє прізвище. Треба зазначити, що й пізніше він також не став більш вченим у письмі.

Був в нього поганий учень, до того ж він ще старався при першій нагоді втекти зі школи й вештатися по полях.

Але не добачувано, щоб він тим, як Френель, звертав увагу на інші предмети. Його зовсім не обходили сагайдаки, стріли й стрільба та інші речі, що завжди забавять у його віці навіть найвідмінніших. Він ходив, а властиво блукав сюди й туди, дивлячись перед себе й нічого не бачучи, ніби ходив у сні — ніби справ з розплющеними очима.

Коли сідав, то на те, щоб на цілі години потонути в цілковитій нерухомості перед краєвидами випадкового складу й безмежними віддалями.

Так сидів він, упявши очі на ті образи, та водячи по них мляво, ніби дурноватим поглядом. Що тоді в ньому діялося? Які почуття переживав? Цього ніхто не знав, бо він ледве говорив, і незначна кількість слів, яких уживав, вказувала на мову туйака. Чи розумів він сам причину тієї своєї поведінки? Сумнівно!

Його віддано в науку до пекаря, але й там не виявив більше зацікавлення, ніж у школі.

Залишившись на дванадцятім році життя без батька й матері, подався він до Фрибурга в Швайцарії, де мав брата ритівника. Той взявся його вчити початків рисунків. Але Клавдієві й тут не повелося ліпше, ніж у школі, або в пекаря. І тому що брат почав з ним остро поводитися, щоб присилувати до праці, хлопець одного дня покинув його дім.

Тут історія Клавдія стає дуже темною. Відомо тільки, що він попадає до Риму. Одні кажуть, що це якийсь свояк туди його відправляв, другі запевняють, що він сам туди дістався, жебраючи по дорогах. Коли мене спитаєте, то я скажу, що пристало до останньої думки; бо чому той свояк робив би таку подорож з дурною дитиною? А покищо коли б навіть і зробив це, то невже ж прийхавши до цього міста, кинув би на вулиці бідну, відірвану від батьківщини дитину?

В кожному разі Клавдій опинився в Римі на вулиці, де його й знайшов маляр краєвидів Тассі. Йому стало жаль хлопця, що був у крайній нужді, і він узяв його до себе на службу, щоб розмішував йому фарби, готовив сніданки (очевидно, невибагливий був той маляр), пильнував коня, і займався всіми господарськими дрібницями.

Було постановлено, що маляр, крім скромної платні, буде також давати кільк'а лекцій рисунків своєму локаєві. Але найдивніше тут це, що сам маляр поставив до умову.

(Далі буде)

ВОНА НАЙКРАЩЕ СЛУХАЛА ГОЛОСУ БОГА

В одному селі жила собі побожна вдова Анна Залужна. Хатина її була вже похила, старосвітська, з одним маленьким віконцем, моя старенька бабуся з одним оком. Коло цієї хатини росла вже довгими роками стара груша, під якою можна було побачити Анну тоді, коли вона відпочивала після праці на городі. Анну поважали в селі всі, старі й молоді, за те, що вона була розумна, спокійна, й ніхто ніколи не чув від неї лихих скарг чи нарікань на нікого.

Здавалося, що не було в селі нікого такого з людей, хто не відвідав би хатинки, що в ній спокійно жила собі Анна. Люди приходили до неї на пораду і на розраду. Не раз люди розказують їй про вснні свої клопоти, журбу й смуток. А вона вислухає все спокійно та й каже:

— Мої дорогенькі, бійтеся Бога за те, що воно так сталось, як сталось, бо воно могло статись багато гірше.

Люди, вислухавши її поради, завжди виходили з її хатинки заспокоєні, піднесені на дусі, і тоді навіть скоріш забували своє горе.

Одного дня, пізно восени, її сусідка завважила, що з самого ранку ще не бачила Анни надворі, а вона щоранку звичайно завжди працювала надворі. Сусідка скоренько побігла до хатинки Анни і там застала її дуже хворою на ліжку. Не надумуючись довго, вона покликала до неї лікаря. Лікар, оглянувши її, побачив, що вона в'гарячці ,і забрав її зараз з собою до лікарні.

Тяжка недуга з простудй змусила Анну лежати кілька місяців у ліжку в лікарні. Коли по селі пішла чутка, що Анна є хвора в лікарні, не було такого дня ні вечора, щоб хтось її не відвідав.

Одного дня прийшла до неї сусідка і питається, чи не тяжко їй так лежати днями і ночами в ліжку протягом такого довгого часу.

— Ні — каже спокійно Анна: — Колись, як я була здорова, то Бог казав мені: "Йди там, Анно, і зроби те та й те". На другий день, — зроби знову щось інше. І так через ціле своє життя я робила все те, що Милосердний Бог казав мені робити. А тепер, коли я вже знеможена, то чую як Бог шепче мені: "Ти вже зробила свою частку, Анно. Тепер лежи собі спокійно і відпочивай". Так я й роблю, сусідко, і дякую Богові і за це все, чим Він мене благословив дотепер".

Хто тільки слухав її лагідної мови, то пригадував собі слова, якими Сам Господь прикрасив цю праведну людину і вибрав собі як одну з тих "щасливих убогих духом, яких є Царство Небесне".

о. С. Гребенюк.

Договір в Севр, під Парижем, 20. 8. 1920 р. признав Сх. Галичину окремою державного територією і означив її границі між Чехословаччиною, Польщею і Румунією.

Іван Франко.

ЧУМА

(Продовження)

Патер Гавдентій зупинився, щоб перевести дух. Чоло його покрилося краплями поту, а в кутках рота повиступали шматки білої піни. Пріор сидів мовчки, з виразом задуми на повному, блискучому лиці. Вкінці він сказав:

— Щож, reverendissime, думки ваші дуже цікаві, і я, розуміється, подбаю про те, щоб довести їх до відома тих, кому се належиться знати. Мені здається навіть, що сам народ зовсім не буде супротивний такому починанню. Я знаю досить добре унятську людність сего города і бачу, що вона дуже радо ходить до костьолів на латинську службу божу. Бував я нераз і на католицьких відпустах в Милятині, Кохавині, Кальварії і власними очима бачив, які маси унятського народу сходяться на ті празники. Отсе й наводить мене на думку, що сам тутешній народ прихилиться до латинського обряду може більше ніж до грецького, і не буде супротивлятися таким реформам, які ви запевне собі намітили.

— Факти, clarissime, котрі ви навели, дуже цінні і цікаві самі собою, — відповів патер, — та тілько жаль сказати, що се тілько один бік медалю. Ви покликаєтесь на латинські відпусти в Кальварії і Милятині; я вам покличусь на унятські відпусти в Гошові і Зарваниці, куди що року сходиться майже така сама сила народу, як і на ті, про котрі ви згадуєте. Значить, тут очевидячки не в обряді головна сила, а в тім, що народ любить ходити на відпусти, не дуже дбаючи про те, куди й на які. Але я вам покажу на один факт. До православного Почаева, чоло вам і за границею, мандрують що року тисячі отсих унятів, а тимчасом католицькі відпусти патрів домініканів у поблизькім Підкамені, по сей бік границі якраз напроти Почаева, ані руш не можуть дійти до такої слави. Ось вам факт, над котрим стоїть подумати!

— Але позвольте, reverendissime, як же се виясинти? — запитав зачудований пріор.

— Ось це то й важко, що виясинти сего факту майже зовсім не можна без допущення такої думки, що унія не тілько сама собою дволична, не тільки не повинна бути толерована в нинішню пору з поглядів політичних, але показалась зовсім непридатною для релігійного виховання народніх мас, насаджуючи в них рівнодушність до самих основних релігійних правд, двоєвірство або навіть цілковитий брак усякого релігійного переконання.

— Ну, се вже пересолено! — почав було сперечатися пріор.

— Ні, clarissime, — перервав йому патер Гавдентій, забуваючи про всяке пошанування для чина свого начальника. — Попереду вислухайте мене, а тоді вже судіть! Недавно тому вертаючись з Підкамення, здогонив отсе пробощ людяну і вибрав собі як одну з тих "щасливих убогих духом, яких є Царство Небесне". Завівся я з ними в розмову.

— А відки Бог провадить? — питаю їх.

— Та з прощі, — відповів мені чоловік, що йшов попереду домівських. — А куди ходили на прощу? — питаю дальше.

— Та в Почаїв.

— В Почаїв? Ну, і як же вам там сподобалось?

— Та як же би, добре, — простодушно відповів чоловік.

— Добре? Бійтеся Бога! — не міг здержатись я, щоб не скрикнуть. — Щож там такого доброго? Хібаж ви не знаєте, що там шизматицька відправа?

— Та Бог його знає, — відповів чоловік, чухаючись в потилицю, — чи шизматицька, чи не шизматицька. Не наша річ про се судити. Нам досить знати, що й там Бога хвалить. Тай це одно знаємо, — додав і оглянув мене якимсь насмішливим поглядом, — що там за сповідь менше беруть ніж у Підкамені, а до того ще змовою в церкві топлять.

Розповівши се все, патер Гавдентій для більшого ефекту замовк і сидів так кілька хвилин в розпростертими руками, з отворенім до половини ротом і витрішленими очима, немов приміряючи перестрахом і обуренєм, —

—Як же на ваш погляд, clarissime, — запитав він, перервавши мовчанку, — чи се не блискучий доказ цілковитого упадку релігійного почуття серед маси унятського народу? Аджеж можна б подумати, що тих людей досі не доторкнулось світло Христової віри!

— Так, се правда, — сумовито потвердив пріор. — Сего факту не можна так полишити. А не знаєте ви, відки се були ті люде?

— Із Товстохолоп. Я зараз же про се розвідався.

— А хто там у них священиком?

— Чимчикевич.

— Хто такий? Чимчикевич? Щось бо я досі не чував такого прозвища.

— І не дивота, бо се справді допотопний піп. Старий-престарий, і отсе вже трийцять літ пікудісенько не виїздить зі свого села. Дивогляд, а не піп. Рік тому назад я якось проїздом був у него і пізнайомився з ним.

— Ну, добре, про се ми побалакаємо пізнійше, — перервав йому пріор. — А тепер скажіть, до яких властиво заключин дійшли ви і які раяли б средства для виповнення ваших намірів?

— Я осмілююсь подати до одобрення вищих властей ось які ради. Поперед усього вливати на простий народ по селах і містечках, викорінювати поміж ним зразу двоєвірства і систематично виховувати в ним релігійний католицький дух.

— Добре, але якими способами? — запитав пріор.

— Способи звичайні. Треба устроювати по селах і містечках, а особливо поодовж границі, систематично процесії і місії з як найбільшим торжеством і відповідними проповідями. А на письменних по містах і по селах вливати при помочи відповідних до того наших видань, як се з таким воджевленєм практикується вже в західній части Галичини.

— Цілковито згожуюсь з вами, reverendissime, — сказав пріор і стиснув руку ненависного патра. — Все се розумно придумано, і мені здається, що ваші ради повинні найти повне одобренне власстей.

— Non mihi, clarissime, — смирно відповів патер, — sed ad maiorem gloriam nominis Jesu. Щож доторкається до унятського духовенства, то треба нам розділити його на дві категорії. Є між ними хитрі, котрі устами визнають унію з Римом, а душею тягнуть до православія і під видом "очищення обряду" силуються підігнати унію під православні форми, відділюючи її чимрее далі від святої римської церкви. Таких треба вважати нашими лютими ворогами і поступати з ними так, як з ворогами на війні. Треба держати ляд ними неначатний надвір, і скоро тілько вони подадуть який найменший повід, компромітувати їх перед властими і їх власною паствою. Друга категорія — се допотопними, убогі духом і добродушно наївні. Сих, розуміється, більшість, і їх треба привертати ласкою, підсобрюватн їх всякими спокійними способами і звільна переробляювати на знаряди... Рівночасно з тим треба обернути головну увагу на добір ерархії зпоміж сторонників нашого напрямку, а особливо треба пильнувати, щоб молоде покоління попів висвячувалось не инакше, як в безженстві. При всім тім само собою розуміється, що унятам мусить бути гостро заборонено ходити на православні відпусти до Почаева або навіть до Києва.

Пріор справді аж увесь прояснився і розрадувався, — таким простим, логічним і величним показався йому плян, придуманий патром Гавдентієм. Все, чого не могли доконати Йосафат Кунцевич, Велямін Рутський, Шептицький, Рилло і другі обединителі обряду, а не могли доконати именно длятого, що обединялися вершки, не сягаючи до коріння, вдоволяючись формою, а не переробляючи духа мас, — все се являлось тепер таким легким і близьким, всему указана була така проста і, здавалось би, натуральна дорога розвитку, що приходилось тільки дивуватися, як се досі ніхто не попав на таку вірні і ніяк сліди. Єзуїт і Поляк рівночасно зорукундись в душі старого пріора, бо він, хоч довгі літа провів служити законови, то всетаки зі своїх молодих літ заховав і патріотичну іскру в формі неясних мрій про велику, могучу і строго католицьку Польщу від моря до моря. Все, що відповідало будь православію і унії, по його думці само собою впаде в-продолок католицизмови і Польщі. І не можучи здержати своєї радости, він притьмом кинувся обнимати патра Гавдентія.

— Ах, reverendissime! Вислухавши ваш плян, я, старий, і то помолодшав! — скрикнув він. — Ні, се справді дуже, дуже уваги гідні замисли, і будьте певні, що я всякого труду і впливу свого долоку, щоб вони були введені в діло. А втім, здається, і ви самі маєте особисту деяку переписку з властями?...

Питання се замішене було так невинно, злегка, впливало так просто з тих відносин, які між ними витворились перед хвилею, що патер Гавдентій, упокоєний своїм торжеством і тим великим вражінєм, яке визвала у пріора його краснорічина промова, в першій хвилі не здобувся на брехню.

— Ну, так, — сказав він, — иноді, з обовязку мойого мені доводиться...

(Далі буде)

Продаються
ТРИРАМЕННІ ХРЕСТИКИ
гарно волочені
для ношенни на одежі.
Ціна 50 ц. один.
Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Двотижневик часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границю $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ТЬМА У ТЕМРЯВІ

Зачислив папа XII українців до "народів Росії", і україномовна унійська преса мовчала. Зачислив католицький єпископ Шін в ЗДА Україну до Московщини, а москалів назвав дуже гарним народом, серед якого є тільки пару відсотків комуністів, а решта — майже цілість, невинні, — і унійська преса мовчала. У ватиканському шематизмі ще й досі пишеться, що католицькі діецезії Львівська, Станиславівська, Перемишська та Луцька знаходяться в... Польщі, для Риму Західна Україна ще й досі є Польщею, і унійська преса мовчить. В Римі ще й досі офіційно не визнано назви українці для унітів, а називають їх "русинами", маючи тут спільну мову з московським патріярхом, який Московщину й Україну разом називає Руссю, — і унійська преса мовчить.

В унійській пресі нема принципових виступів проти Польщі, а навпаки є частині вияви братання унійського церковного проводу з поляками, бо поляки хоч і вороже настроєні до українців, але унійського церковного проводу не обходять політика і національні інтереси, як це Рим часто вміє говорити; для унійського церковного проводу досить того, що поляки є католиками, і того вистарчає, щоб брататися з ними. Наприклад, унійський "Християнський Голос" (Мюнхен) з 27 травня ц. р. писав, що 22 квітня 1956 р. в Шотландії три католицькі священики разом відправляли Богослужения: житовський, польський і український.

Унійський священик українець тут братався з польським священиком, бо він католик. А в той же час однокровні брати православні українці є для унійського проводу "невідомими" і унійські журнали пишуть про них "єретика уників" ("Голос Спасителя", березень 1956). У Бразилії унійський прелат о. Прийма видає наказ українцям уніятам, щоб уникати контакту з православними українцями. Це мабуть тому, що православні українці є для Риму прокляті.

—

І коли для унійського проводу близьким є польський ксьондз, бо він католик, ніж православний українець, то це доказ, що унійський провід керується своєю ворожістю чи симпатіями не з національно-політичного погляду, а з релігійного: — йому не важно якої хто національности і яка його політика, а важне те, якої хто віри; отже для унійського проводу польський ксьондз є свій і приятель, бо він католик, а православний українець є ворог — бо він не католик.

З того виходить, що й проти Москви україномовна унійська преса виступає не тому, що вона Москва — ворожа українству ,а тому, що москаль не католик. Якщо б вони стали католиками, тоді прадодонідно унійська преса нічого злого проти Москви не писала б, як не пише нічого злого проти поляків, що теж знущалися й знущаються над українцями.

З того виходить, що україномовна унійська преса всюди де лиш виступає вороже проти Москви, то вона не виступає проти них як проти москалів і ворогів України ,а виступає проти них виключно як проти не-католиків, — виступає з тих же причин, що й проти православних українців.

Світові політики мусять знати, що Римові не належить на тому, щоб вільні держави йшли та розбивали Росію як тюрму народів (бо це ж політика!), а заохочує на тому, щоб Росію навернути на католицтво.

У світлі того, коли унійський провід, чи ті, що виконують його накази, виступають проти Москви, то в світових політиків не може не постати питання: — виступають вони проти Москви через її імперіялізм, чи виступають виключно тому, що ця Москва не католицька?

Тому а світових політиків може постати думка, що справа визволення України для унійського проводу а-пад Москви є тільки шильдом, є тільки приводом для того, щоб нападати на Москву тому, що вона не католицька, і що це тільки прояв "хрестоносного походу" Риму на Схід для підбиття його Римові,а не визвольна національна політика — незалежна від справ релігії і Церкви.

Політики з унійського проводу мабуть знають, що уряди вільного світу здаються собі справу з того. І тому, щоб ці підозрення розвіять, особливо ж у не-католицьких країнах, політика унійського проводу на перше місце висувають справу знищення тими ж православними москалями Української Православної Церкви, а вже тільки на другому місці ставлять знищення "Української Греко-Католицької Церкви". Тим хотять сказати, що вони, ці політики унійського проводу, бучім то дійсно виступають проти Москви не в колонах римського "хрестоносного походу" на Схід, щоб завоювати його для Риму, а що нібито це дійсно українська національно визвольна боротьба, бо ж тут ходить про боротьбу про православної України проти православного московського окупанта.

Тільки так можна пояснити той факт, що в цьому році проф. М. Чубатий — відомий діяч з Католицької Акції — виступав проти Москви в обороні... Української Православної Церкви. Отже тут вигладає, що проф. Чубатий в потребі Українською Правосл. Церквою тільки заслоняється в ЗДА, де мають перевагу не-католики, і він щиро в чотири очі з ними справу вияснити не може. Бо ж відомо, що проф. М. Чубатий сам належить до запеклих ворогів Української Православної Церкви, і дав усі докази на це, що йому залежить, щоб Українська Православна Церква не існувала. Чому ж він вдає, що боронить Українську Православну Церкву перед Москвою? Правдоподібно тому, щоб послуговитися як аргументом в римському "хрестоносному" поході на Схід для завоювання його для Ватикану.

Коли унійському проводові хоч би для тимчасового політичного римського інтересу якось потрібна Українська Православна Церква, то хай же вони боронить її не тільки "на експорт" — для імпонування очей американським протестантським політикам, а хай теж в своєму внутрішньому середовищі накажуть Католицькій Акції та її пресі хоч тимчасово припинити наступ на Українську Православну Церкву, — бо якби її не було, то чим же вони тоді перед американцями, канадійцями, англійцями, німцями і т. д. зас тановували б римський похід на Схід?

Ще є одна — чисто внутрішня причина, задля якої вже чисто українська рація стану (якщо б вона унійський провід хоч трохи обходила!) мала б велїти унійський політиці припинити наступ на Українську Православну Церкву. Письменник і публіцист Нестор Ріпецький досі ніколи не виступав в обороні Української Православної Церкви, — він стояв і стоїть близько кругів унійського проводу, з якими він споріднений теж родинними зв'язками. Його політичні симпатії є по боці тих, що їх провід повязаний з Католицькою Акцією. Але нам не про це йдеться, бо все це — його особиста справа. Нам ходить про провідну ідею його статті п. н. "Чи стане храм св. Сімона в Парижі" (Вінніпегський "Український Голос", 18. 7. 1956). Н. Ріпецький м. ін. пише:

"Тут зокрема зарисовується завдання що стоять перед Українською Православною Церквою, в якому існування такого репрезентативного храму (в Парижі) буде би неабиякою поміччю. Роля Російської Православної Церкви в Україні, а зокрема на еміграції, відома. Ставши на службу чи то білому, чи червоному російському імперіялізмові, вона відповідально виконує свое завдання: Десятки, сотки, а може й тисячі українців (у Франції, — та чи тільки там?) мени свідомих українців, попавши під вплив тієї більше „царської", яке "Божої" інституції відчужились від свойого народу, ба — навіть під впливом воровських українську чинників свідомо чи несвідомо підмогають ворога в його боротьбі з українським народом. Факт постання репрезентативного українського православного храму в Парижі міг би стати тим присловленим **"променем у темряві"**, тим, що могло б заворушити серця і пособити їх поворотові на лоно рідного народу і власної церкви. А це справа велика і преважлива".

Так пише націоналіст і унїят Н. Ріпецький, коли особисто приглянувся справі в Парижі й по світі, а не обмежився до унійських випачених інформацій про Українську Православну Церкву, за які так п. Мих. Островерха щиро дякує унїят. журналові "Світло". Н. Ріпецький знає, що не спасе українців від винародовлення "Українська Католицька Церква". Знає, що тільки **Православна** Українська Церква має для українців притягаючу силу; знає, що **Православна** Українська Церква є патріотичною українською і тільки вона може з успіхом змагатися з православною Москвою, а не так звана "Українська" Католицька Церква".

П. Несторові Ріпецькому осталося б ще тільки звернутися до унійського проводу, як це пару літ тому зробив націоналіст проф. Євген Онацький в Аргентині, щоб вони не атакували Українську Православну Церкву і в той спосіб не підкопували грунту, на якому тримається українська справа.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

ВСЬОГО "ЗАВАЛЬСЬ"

Почали люди пакунки до Советів посилати. Давай, думаю, я й собі пошлю пакунок. Друга там я мав. Якщо, думаю, він ще не вмер, то може й живе.

Спершу напишу. Спитаю, чи потребує допомоги.

Пишу: "Дорогий Друже, коли Тобі що потрібно, я вишлю тобі — в одежі, в харчів і взагалі..."

Написав — подер. Хіба ж бідного питають, чи йому треба пару центів?

Пишу наново: "Дорогий Друже, посилаю Тобі на допомогу пакунок: одежу й харчі..."

Подумав я: — написав про "допомогу — одежу й харчі"; прочитає большевицька цензура і скаже: "То він, видно, в буржуазній Канаді знає, що в Советів нужда". І поліція прикаже мойому другові відмовитися від пакунка. Друг буде змушений написати до мене: "Не присилай нічого, бо живемо дуже заможно. В Советському Союзі є всього по горло — просто "завалісь"!

Подер я листа. Пишу іншого: "Дорогий Друже, хоч я знаю, що в Советському Союзі є всього по горло, просто "завалісь", то все таки я посилаю Тобі пакунок..."

Написав і подумав: — советська цензура скаже: "Долитрився контрреволюціонер як написати, мовляв: хоч знає, що в нас "все є", але він з Канади таки вислав пакунок. Нащо ж ти висилаєш, коли знаєш, що в нас "все є"? Значить, ти знаєш, що в Советському Союзі нічого нема, а хочеш показати, що в буржуазній Канаді все є, через те й ти висилаєш. Значить, твій пакунок — то буржуазна пропаганда..."

Отак стрвався згадати думки підозрливого советського цензора. Подер листа — пишу іншого: "Дорогий Друже, мені написали, що в Тебе там в всього багато: одежі ,харчі і взагалі... А я живу тут дуже бідно: не маю даху над головою, не маю й куска хліба — в голоді я ніг падаю. А проте я рішив послати тобі пакунок; це не підмога (бо Ти й не потребуєш!), а тільки мізерний дарунок від старого друга. Не гнівайся і пробач, що дарунок такий бідненький, дешевенький і маленький. Але дарунки посилають не там, хто потребує, а дають просто на добрий спомин від щирого серця... Прошу, приймь його, не погордуй..."

Написав, прочитав і подумав: Пишу я до друга в Советах як ніби до багача. Прочитає політичний цензор листа — і що скаже? Знає ж цензор, що мій друг в Советах не може бути нічим, як тільки нуждарем, як і всі там робітники й селяни. Коли ж я вважаю за "багача", то може знаю про якісь його таємні капітали. "Звідки ти взяв ці капітали?" — спитає його поліція. І осквирить його, що він може дістав доляри від американської контрроздвідки.

Подер я й цього листа.

Пишу тжакше: "Дорогий Друже, посилаю Тобі пакунок — щоб сплатити Тобі хоч частинку тих грошей, які Ти був позичив мені, коли я вецицонй їхав у Канаду. Досі Тобі не пощлав був, бо не мав з чого. У нас тут в Канаді велика нужда. Я й тепер нічого не маю, а посилаю тільки-те, що в мене валяється і нікому не потрібне: одяг, черевики..." — Стоп! Я перерваз і задумався: — Цензор прочитає, що колись, перед приходом большевиків, мій друг був такий багатий, що мені гроші позичав. А тепер знаю, що через большевиків він так збіднів, що я мушу висилати йому такі дахи, яких у Канаді ніхто даром не хоче... А дальше цензор з дива очі витріщить, — як же воно так: — пише, що в Канаді він нуждар, а одяг та взуття в нього валяються. Хороший "нуждар", — скажуть!

Узяв я подер того листа. — Як же його писати дальше, щоб там нехотячи свого друга не "засилати"? Ото над тим я й думаю тепер.

Назар Полин.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

(Закінчення з 5-ої сторони)

ли помре і другим про те говорила. Готовилася на смерть, як до поважного свята. І за волею Божою зібрався до Єрусалиму всі Апостоли, крім Томи.

Тоді християни в Єрусалимі було багато, і похорон був дуже величавий. Діву Марію похоронили в Гетсиманському городі в печері і вхід закрили каменем.

Третього дня прийшов ап. Тома. Коли відкрили гріб, щоб він поцілував, то тіла не було, отже Апостоли розуміли, що її тіло ангели до неба забрали.

Стільки говорить давні оповідання, чи переказ, і на тій основі заведено свято Успення Богородиці.

Та для нас не те важне, чи ті перекази точні, але те, що коли шануємо Різдво Діви Марії, чи Благовіщення, то повинні зберігати память її смерти, чи Успення і шанувати. Адже ж коли в покійного приїздимо память смерти наших ближніх, про яких деколи і не знаємо точно коли вони померли і де вони похоронені, то наскільки більше повинні ми пригадувати смерть Матері Ісуса Христа. Коли память її Успення згадуємо, то приключаємося до тих христіян, що при її смерти були і з пошанібю її похоро-

---

Північний бігун відкрив дослідник Піре в 1907 році; він дійшов до самого осередку бігуна.

Свою згоду на окупацію Зах. України Польщею дала Рада Амбасадорів Антанти, з Францією на чолі, 14. 3. 1923 р.

КНИЖКИ!

В Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути такі книжки:

АЗОР — оповідання в часів Ісуса Христа — 48 стор. — Прот. С. В. Савчук. Ціна $ .15
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Христіянства (на мімеографі), 108 стор. 2.00
АПОСТОЛ — на всі неділі і свята цілого року — 332 стор. Окремський. Ціна ... 9.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ И ВІЗИТАЦІЯ — Митрополит Іларіон — 80 стор. Ціна 1.00
БІБЛІЙНІ ОПОВІДАННЯ СТАРОГО ЗАКОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна .75
БОГОСЛУЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ — Митрот о. С. Гогус. Ціна .50
ВЕЛИКІ РОКОВИНИ — 10-літній Юбілей УПЦК — 224 стор. Ціна ... 1.50
ВЕЛИКОПОСТНІ СЛУЖЕННЯ — видання друге — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна 1.00
ВИФЛІЄМ — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук — 48 стор. Ціна .20
ВІЗАНТІЯ И УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 96 стор. Ціна .25
ДЕСЯТЬ БІБЛІЙНИХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук. 63 стор. Ціна .25
ДОДАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Проповіди, Акафіст та Величання — 36 стор. Ціна .25
ЗЛАКОВСЬКІ НОТИ — Збірник Церковного Співу на Нотах (на мімеографі). 57 стор. Ціна 3.00
ЖИТТЯ ЙОСАФАТА КУНЦЕВИЧА — Прот. Кудрик. 100 стор. Ціна 50
ЖОНОБОРСТВО — Історично-догматична монографія — Митрополит Іларіон 240 стор. Ціна 1.00
ІСТОРИЧНІ МАТЕРІЯЛИ ДО СПРАВ УНІЇ — Прот. В. Кудрик — 154 стор. Ціна .50
КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР ПРИЙНЯВ ПРАВОСЛАВЇЄ, а не Католицтво. — Митрополит Іларіон — 32 стор. Ціна .10
КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Стефан Зизовіт) Арх. Ігор. — Стор. 45. Ціна .20
КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Д. Дорошенко 100 стор. Ціна 1.00
ЛІТУРГІКА — (Дяківський Курс) — Прот. Є. Гриценко (на мімеографі) — 49 стор. Ціна 1.00
МАЛОВІДОМЕ — з історії унійської Церкви. — Прот. о. В. Кудрик — Том І — 254 стор. Ціна .75
Том ІІ — 286 стор. Ціна .75
Том ІІІ — 252 стор. Ціна .75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна 2.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир" в чорній оправі, червоні або золоті тиснь. Ціна 4.00
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, вишитий. Ціна 6.50
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50
МОЛИТОВНИК — „Приятель Дітей" в позолотній чорній оправі. Ціна 1.00
НАУВЕСТОЛЬНА ЕВАНГЕЛІЯ — Ціна ... $125.00
ОКТОІХ — або Восьмигласник видання УПЦК — 194 стор. Ціна 5.00
ПОРЯД ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Канонічна монографія — Митр. Іларіон — 364 стор. Ціна 1.50
ПОКАЯННИЙ ВЕЛИКИЙ КАНОН св. Андрея Критського — 68 стор Ціна 1.00
ПОМІЧНИК ПОМЕРШИХ, для родин, 28 стор. Ціна .50
ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УПЦК — 1935 — 136 сторін. — Ціна 2.00
ПРОТОКОЛ ДЕВЯТНАДЦЯТОГО СОБОРУ УПЦК — 1951 — 102 стор. Ціна .50
ПРОТОКОЛ СЬОМОГО СОБОРУ УПЦК — 1935 — 90 стор. Ціна .50
"RAVENING WOLVES!" — by Monica Farrell (Хижі Вовки — в англійській мові). Ціна .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік. Стор. 240. Ціна 1.00
РІДНА НИВА — Календар — за 1954 рік. Стор. 334. Ціна .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 206. Ціна .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1952 рік. Стор. 160. Ціна .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор. 160. Ціна .25
СЛУЖБИ БОЖІ СТРАСНОГО ТИЖНЯ — (на мімеографі) — 45 стор. Ціна 2.00
СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик — 21 стор. Ціна .50
СЛУЖБА СВ. ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ хрищені українському — 18 стор. Ціна .75
СЛУЖЕБНИК — видання УАПЦ на емігрантї — 189 стор. Ціна 3.00
СТАТУТ І ПРАВИЛА УПЦК — 77 стор. Ціна .50
ТРЕБНИК. Частина І, в чорній оправі з золотими тисками, 340 стор. Ціна 6.50
ТРЕБНИК — Частина І, брошурований, 340 стор. Ціна 5.00
полита Іларіона. Стор. 100. Ціна 1.00
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH — (Українці й їх Церква — в англійській мові) — о. П. Бісон, 42 стор. Ціна .75
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 160 стор. Ціна .75
ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для академій — на нотах — Прот. В. Сидор. 13 стор. Ціна 1.00
ЧАРТЕР І СТАТУТ УПЦК — 40 стор. Ціна .50
ЧУЖА РУКА, або хто нас руйнує (про унію) — Прот. о. В. Кудрик 208 стор. Ціна .50
ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — д-р Е. Антонович 110 стор. Ціна .50
ЯК ПРАВИТИ СВ. ЛІТУРГІЮ — Митрополит Іларіон — 48 стор. Ціна 2.00
ЯК ПОВОДИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 72 стор. Ціна .25

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ФАРМАЗОНИ

(Повість Юрія Федьковича)

(Продовження)

Ті тривожність, що вийшли, стояли ні живі ні мертві, дуже перелякалися, а Василь промовив до них, хоч і не зараз:

— Мир вам всім! Не бійтесь люди, тут вам і волос з голови не спаде! Будьте відважні, будьте смілі. Хто хоче великого щастя доступити, той мусить велику душу мати; мусить попереді думати, поправді робити і поправді говорити.

Василь замовк, а той що було вбраний, промовив, та так якось глухо та дивно:

— Тут чути скверну душу: Николай Пасічний пив сьогодня горілку.

— Де він Де Николай Пасічний? — запитав Василь.

Другі пхнули Пасічного наперед, а він упав на коліна і каже:

— Признаюся, що випив лиш одну чарку, і то якось неохотчи. Я думав, що того шіто не буде знать.

— Ми все знаємо, — сказав чорно вбраний, — перед нами чорне за нігтем не втаїться. Видиш ту домовину? Ми її на тебе принесли, неправеднику! Вагою зважиться і мечем зміряється кожне лукавство человіка перед Господом Богом на небесах.

— Простіть мені гріхонному! — ледви промовив Пасічний.

— Послідний тут раз прощається тобі, человіче, — говорить той, що в білому вбранні, — а вся, що тут зійшлися, памятайте, що в нас жарту нема! Вік людський короткий і ніколи в ніч жартувать, ніколи його марнувати, а про вічність треба дбати. І горе тому, хто життя своє промарнує.

— Хоч і чорт, а правду говорить і добре говорить, — подумав собі неодин з тих, що там були, а той чорний каже:

— Ви, добрі люди, прийшли записатися в фармазони, але що воно таке, того не можна вам сказати як доки не перебудете проби: сім літ, сім місяців і сім неділь. Через той час маєте десять фармазонських заповідей так точно сповняти, якби тут про життя або смерть ходило. Хто сповнить, то за сім літ, сім місяців і сім неділь буде мати більше грошей, ніж на столі бачите. Буде здоровий і веселий. Буде в нього хліб і добро. А хто тих заповідей не сповнить, то гляньте, що його чекає: торби старецькі, біда, неволя, або і шибениця. Памятайте, що в нас жарту нема. І ще памятайте, що ми вам зла не бажаємо. Ми хочемо, щоб ви стали людьми поважними, заможними, такими, що всі будуть вам завидувати та вам дивуватися. Хто вас чині за ніщо не має, той буде вам кланятися. Новий світ перед вами відкриється, гарний, ясний, широкий.

Тут заговорив ще той білий:

— Памятайте, люди добрі, що нинішний день, то щось ніби ваш "Великдень". З нинішнім днем ви маєте воскреснути до нового життя. Як дотепер були як мертві, а тепер маєте стати живими. Ваша дорога вела вас дотепер вдолину, до гіршого, а тепер нова дорога перед вами розкривається і вело підете ви вгору, до кращого, до сонця. Дотепер ви тратили, а тепер будете здобувати. І радійте, що маєте між собою такого провідника, як пан Василь, — підіть за ним! Він багато світа бачив, він багато знає, то і вас навчить. Нинішній день повинен бути для вас святом, ясним, величним. Ви зійшлися сюди вночи на те, щоб з тої ночі вийти на ясний сонячний день і більше до ночі не вертатися.

Люди дуже уважно тої бесіди слухали і вже страху нїякого не відчували. Навіть раділи, що яка величава та ясна будучність стоїть перед ними. Навіть ті, що дотепер їх ненавиділи, будуть їм кланятися, — чи думали вони коли про таке? І гроші будуть і слава. Таке їм і в сні не сиділось. І тяжко їм навіть вірити, що таке велике щастя стоїть перед ними. Але як вони хотіли б, щоб усе те здійснилося!

— А тепер, — сказав той чорний, — пан Василь (нехай буде йому довгий вік!), прочитає вам ваші фармазонські заповіді, а ви уважно їх слухайте і собі в памяти записуйте.

Василь читає фармазонські заповіді

— Слухайте уважно, люди добрі! — сказав Василь, — уйму чорну книгу, поцілував хрест, поцілував звізну руку, книгу розгорнув і почав читати:

Перша заповідь фармазонська

Кожний фармазон повинен заповіді Божі так докладно виповняти, ніби йому вже гріб виконний і домовина готова.

Кожної неділі і свята він має бути з жінкою і дітьми в церкві, а також його слуги і робітники; має пильно церковної науки слухати і всюди гідно і примірно поводитися.

— Присягніть, що так робити будете! — сказав той у чорному.

— Присягаємо! — сказали всі, а Василь читав дальше:

Друга заповідь фармазонська

Через сім літ, сім місяців і сім неділь не сміє ніхто з вас нїякого напитку покушати, крім води й молока. До корчми не сміє фармазон ногою вступить. З шинкарями не сміє в нїяку справу заходити, не порадившись перше з вашою старшиною.

— Присягніть! — сказав той в чорному.

— Присягаємо! — сказали всі.

— Так вам Боже поможи! — сказав той в білому.

— Амінь! — сказали всі, а Василь читав дальше:

Третя заповідь фармазонська

В твоїй хаті, в коморі, в стайни і на цілім твоїм дворі має завжди бути така чистота, такий лад, ніби ти якогось царя маєш у себе гостить. Бо фармазонський дух бруду і неладу не любить, — він від бруду втікає і щастя з собою забирає.

— Присягніть!

І знову всі присягнули, а Василь читав дальше:

Четверта заповідь фармазонська

Чоловік створений для праці, і праця все будує, а лінивство і недбальство є матірю всякого лиха. І тому кожен повинен щиро працювати, часу не марнувати, та думати якби собі працю найкраще повести. Земля має бути так оброблена, як царський город, ані кватник її не має дармо лежать. Це основа фармазонського ладу.

— Присягніть!

Всі присягнули, а Василь читав дальше:

П'ята заповідь фармазонська

Кожний фармазон повинен мати гарний город з усякою городиною; повинен гарне, мов Божий рай; тоді в його господарстві буде весело життя й працювати.

— Присягніть!

Всі присягнули, а Василь читав дальше:

Шоста заповідь фармазонська

Кожний фармазон повинен своє тіло гарно тримати, бо воно є мешканим Святого Духа. Має завжди гарно вимитися, розчесатися. І страва його, бо воно для тіла, повинна бути здорова, добірна. Хто щиро працює, той на добру поживу зослуговує.

— Присягніть!

Знову всі присягнули, а Василь читав дальше:

Сьома заповідь фармазонська

Кожний фармазон повинен дбати, щоб побудувати гарну простору хату, з великими вікнами для сонця. І всюди в хаті має бути чисто, як у дзеркалі. В такім домі схочеться жити. Мають бути гарні образи, велике дзеркало, добрий стіл, шафа і все інше.

Кожного року повинен щось нове придбати, додати, прибудувати, поправити. А коли будуть робітники, то і для них треба гарного приміщення, бо ж вони також люди й наші браття. І платню не треба їх кривдити, а вони будуть щиро і дбало працювати. Треба їх шанувати.

— Присягніть!

Знов всі присягнули, а Притуляк думає:

— Видно, що фармазони знають як має бути. В них є розум. Тому і Василь таке гарне собі побудував. Добре, що він між нами, то він і нас навчить. — А Василь читав дальше.

(Далі буде)

В Америці і в Канаді демократичний світогляд виражається теж і в такому популярному вислові: "уряд народу, почерез нарід і для народу". — Цей вислів походить з кінця 14-го віку. У вступі до англійського перекладу Біблії Іван Вікліф 1382 року написав: "Ця Біблія є для уряду народу, почерез нарід і для народу".

К О В Е Р Т К И

для переведення церковної колекти

Консисторія Української Грекo-Православної Церкви в Канаді видала коверткн з відповідним написом, для кожерткової системи переведення церковної колекти підчас Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в коверткн, на яких вписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й при кінці року шедше йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року вложив на тацу. Такою пересібною чітки можуть ствказуватися при чіслєненю доходового податку.

Ціна коверток така:

За тисячу (1000) коверток—$8.50
За 500 коверток — — — — 4.50
За 100 коверток — — — — 1.00

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

З історичних документів

Симон Петлюра про Українську Церкву

Надзвичні справи організації Української Церкви велике зацікавлення з погляду державного, я, оглядаючи пройдений нею шлях, приходжу до висновків, що ми не продумали до логічного кінця постаті церковного перед українського державницького питання про нашу залежність нашої Церкви. Ми бачили її в т. зв. автокефалії.

Зупинюючись над справою автокефалії Української Церкви, я гадаю, що ми повинні цілком послідовно розкрити зміст цієї форми і зробити логічні висновки з цього. Очевидна річ, що належними по

[illegible]

організію Української Церкви (в форми Соборів) — подиктовані політичними мотивами свідомі урядом 1918 року, що встановили залежність нашої Церкви від Московського патріярха, будуть скасовані. Але я, гадаю, цим скасуванням справи цілковитої автокефалії нашої Церкви ми ні грунт непохитний ще не постановимо; необхідно піти далі і надати такі форми самостійництву нашої Церкви, які б одночасно дали державним інтересам української нації і душі б логічним завершенням самої ідеї про церковну автокефалію.

Коли ієрархічні моменти останньої втілені будуть тільки в формі власних Єпископій, а на чолі єпископів стоятиме Митрополит Київський, — цього на мою думку, не достачить для того, щоб Українська Церква стала на рівні, а увідомленні з нашому і інших народів, з другими Церквами православними. При цих умовинах Церква Андрія Первозваного все буде „пасти задніх", все не буде мати того авторитету, той вплив, які їй повинні належати з мотивів державних, так і з мотивів церковної історичної традиції, як до Церкви — Первозванним Христа Апосто

[illegible]

Я передбачаю більші комплікації для нашої справи, що виплівають з такої незавершеної, мовляв би „половинчатої", церковно-організаційної структурі Української Церкви. Ця структура не дає гарантії за додержання нами церковної дисципліни найвищими достойниками нашої Церкви, одкриває можливості центробіжних стремлінь з їхнього боку, церковно-політичного авантюризму, цебто дає можливості для ренегатів в молодій Українській Церкві тих висказуючих її внутрішню силу, її однорідність, її зовнішній маєстат — явищ, що їх знає наша церковна історія. 1) від час запровадження уніят та 2) підпорядкування нашої Церкви під зверхню залежність од Церкви московської.

І як причина загублення нашої державної незалежности, поміно економічно-політичних причин, було незавершення процесу консолідації української нації під час смерти гетьмана Богдана, брак єдиної державної ідеології у його наступників, що має об'єктивну цінність для всіх класів на місці дивної Роси, т а к а У к р а ї н с ь к а Церква, як я хотів би в майбутньому недалекому її уявить, могла би так само допомогти знищенню державности, як власних вже про то зрадження, що ці дороге і для своєї сили вона може осягнути.

Висловлюючи оці мої зірки вання в такій важливій справі, я мало робило собі ілюзії з того, що вони приходять з головну серед таких несприятливих обставин. Без сумніву постанні, ми мусимо мати в'ясованими підстави нашого державного будівництва, інтергрального частинного которого є й плянове будівництво Української Церкви. Такого — точно до деталів продуманого плану ми всі маємо; і це з нього погляду та досвіду було одною з головних причин наших невдач.

Мусимо все зробити, щоби ця ідея перемогла, стала елементарно - зрозумілою, знайшла своїх активних адептів і оборонців. Я певний є, що ідея власного патріярхату, як найбільш доцільної ієрархічної форми в організації Української Автокефальної Церкви, носиться в свідомості наших церковних кругів, шукає лише умовин, щоб стати до каючи иніше стимулу для свого виявлення і кристалізації.

(З листа до Міністра іспоповідань Проф. І. Огієнка, тепершнього Вселенопресвященішого ІЛАРІОНА Митрополита Вінніпегу і всієї Канади, 19. 12. 1921 р.).

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Дня 12-го липня ц. р. минуло 30 років праці о. Адольфа Хруставки на ниві Христовій. Всеч. о. Адольф є настоятелем української греко-православної катедри св. Івана в Едмонтоні.

● В днях 3-4 липня ц. р. відбувся у Вінніпегу пятий з'їзд Українців Католиків Канади. Президентом Централі Українців Канади вибрано др-а Івана Кучерепу з Торонта, а секретарем Марійна Дзьобу. — Головою Братства Українців Католиків вибрано М. Порохняка, а секретарем Ілію Кучерепу. — Голова Ліги Українського католицького жіноцтва вибрано Катерину Краве та І. Бригідер. Згадані складові частини Католицької Акції протягом наступних двох років матимуть свою централю в Торонті.

● За попередніми протестантськими делегаціями з Заходу до СССР слідують нові. Під к інець липня 24 протестантських духовників з ЗДА дістали візи в советській амбасаді східного Берліну для 10-денної подорожі по СССР.

● „Діло Сходу", католицька місійна установа у Франції, заснована 1836 р. під протекторатом кардинала Лявіжері, 16 травня ц. р. святкувала юбілей свого сторіччя. Того дня в соборі "Богоматері (Нотр Дам) в Парижі відбувся Богослужень, яке відправляв кардинал Тапуні, патріярх Антіохії, в сослужінні 24 єпископів і священників. Були тут лідер Католицької Акції між православними кардинал Тіссеран, патріярх Вірменії Агаганіянц т. і. Автор новинки проще в „Українському Самостійнику" (ОУН-УП) каже: Юбілей „Діла Сх. " повинен звернути увагу відповідних українських чинників на потребу тіснішого контакту з цією установою"! — Цілкою „Діла Сходу" є ширити католицтво між православними й латинщити уніятів.

РІЖНІ ВІСТІ

● Едгар Гувер (керівник Еф Бі Ай, ЗДА) оказав, що К. Ворошилов, президент СССР, похвалився, що одного разу (в 1917-1918 рр.) він керував екзекуцією 11 тисяч царських офіцерів, а їхніх жінок і дітей посилав до домів розпусти для червоної армії. — Ці інформації Е. Гувер подав як доказ нещирости „усміхів" комуністичних ватажків („Фрі Прес", Вінніпег, 23. 7. 1956).

● В Індії 21 липня був землетрус — найбільший в останніх років на протязі останніх 60 років. В околиці окружного міста Анджар, від бомбово вогдонів Пакістану, на просторі 500 миль розрушив села і міста. Образ знищення велико з того, що в самому тільки місті Анджарі нараховано 800 жертв у людях, — це тільки в побіжних підрахунках, перших звідомлень.

● Дня 6-го липня на Конгресі Комітету Українців Канади Солон Лев, посол з партії Суспільного Довіря („Соціяльного Кредиту"), сказав до українців: „Хто ліи здорового глузді не буде осуджувати вас за палюче бажання допомогти країні ваших батьків (Україні) здобути державу та її народові, з якими ще утримуєте духовні зв'язки, відвоювати втрачену свободу.

● Одна англійська газета подала статистичні дані про кількість домашніх і свійських звірят, що їх в домах тримають в Англії а „призиваний" до них: 6 мільйонів псів, 6 мільйонів котів, три мільйони рижих птахів та один мільйон рижих рибок. По хатах тримають ще мільйона гадюк, двісті тисяч англійців мають орлів, медведів, левів, мавп, пантер і крокодилів. Ця газета, що подає цю статистичну, на закінчення додає від себе. „Не дивно, що нас, англійців, деякі люди вважають за трохи ненормальних" („Укр. Вісті", 23. 7. 1956).

● Кореспондент „Нью Йорк Таймсу" подає з Лондону, що в річницю трагічної смерти Симона Петлюри відбулися в Києві 25 травня ц. р. протисо-

мультичні і протимосковські демонстрації української молоді; студенти і робітництво. Такі самі демонстрації повторилися ще й 27 травня. Ці самі інформації подав також лондонський „Таймс".

● Не зважаючи на свою попередню згоду продавати Ізраїлеві певної обмеженої кількости воєнних літаків, щоб зрівноважити стан воєнного озброєння на Близькому Сході, то одначе остаточно уряд Канади рішив Ізраїлеві воєнних літаків не продавати, як не продають ЗДА і В. Британія, щоб не збільшувати небезпеки війни на Близькому Сході.

● Премієр Сен Лоран і міністер закордонних справ Пірсон заявили, що Канада не знаває комуністичного Китаю. Заява в цій справі повторювалася незабаром після нарад премієрів Британського Співдружества в Лондоні.

● На святому конгресі Комітету Українців Канади у Вінніпегу в днях 5-7 липня з'явився канадійського міністра Пола Мартина, який особисто був тоді зайнятий в ОН, відчитав його парляментарний асистент д-р Робертсон. Міністер П. Мартин сказав, що українці є працьовитими і продуктивними народом, — такими вони показали себе в Канаді при її розбудові. Він сказав, що українці в Канаді не є дискриміновані, отже не мають потреби окреслюватися через ряєву („канадець - українець"), бо вони є канадійці. І закликав вливатися в каадійське життя, щоб внести в нього свої культурні вартості, себто право. Якщо б українці на землі своїх предків в Европі мали свободу, то вони внесли б багато в дорібок спільноти европейських держав. У Советському Союзі панує невола, отже його населення стає пустившти в цьому році абсольвентів з своєї школи (Watchtower Bible School of Gilead, South Lansing, New York), заповідає свій дальший наступ на довління тих, хто несвідомий їх цілі. На серпень вони підготовляють у Вінніпегу з'їзд Свідків Єгови, що його влаштовує Товариство Біблійників Сторожевої Башти і Брошур (себто пропаганди) — Watchtower Bible and Tract Society.

● З Англії повідомляють про випадки, що уніяти обряд української княгині св. Ольги вишюють не на українському, а на польському прапорі („За Віру Православну", квітень 1956).

● Статистичні дані подають, що число прповслаених в сучасну пору сягає до 240 мільйонів.

● СУБ (Союз Українців Британії) видає часопис для молоді, — орган Спілки Учителів. Там пишуть такі речі, як називання папи римського „найбільшим приятелем української дітвори"; заклик до українських дітей молитися, щоб митр. Шептицький був проголошений святим; у Шевченківському числі цього часописа на перший сторінці — портрет папи і т. п.

Отже СУБ робить таку роботу, яка полягає його в рядах Католицької Акції, а це не є українська патріотична, незалежна й соборна діяльність.

● У неділю 3-го червня ц. р. в Катедрі св. Володимира в Торонті Архиепископ Михаїл висвятив п. Тараса Славечка на диякона. Т. Славечко народився 1918 року. Мовознавчі-літературний інститут закінчив у Никополі, а Богословську Академію в Мюнхені.

— Того ж самого дня, як було вже згадано, Впреосв. Влад. Митр. Ларом у Сяокі проводив з священиками о. диякона Євтимія Труфина. Всеч. о. Є. Труфин народився 16 вересня 1914 року на Буковині. Гімназію закінчив у Вижниці та в Чернівцях. У 1934-38 рр. вчився на Богословському Православному Факультеті Черновецького Университету. В 1938-40 рр. був учителем релігії у державних школах. З емігрантів зах. Европи до Канади любув 1952 року.

● В одному з міст в західній Англії на Шевченківській академії дослідники уніяти в творах Т. Шевченка слова „католик" і „унія" замінили словом „ях". Це так, як у Советах Шевченкове „Кохайтеся, чорнобривці, та не з москалями" замінюють на: „Кохайтеся, чорнобривці, та не з пачмчами" („За Віру Православну").

Чи ви знаєте, що . . .

● Продукцію авт в ЗДА в 1956 р. трохи послаблено тому, що в 1955 р. 400 тисяч авт не продано. І 10-літні сплати ратами не привабили покупців, бо американський ринок пересичений автами.

● На світі живе два більйони 748 мільйонів людей. В Европі живе 416 мільйонів, на південному і північному американських континентах 376 мільйонів, в Азії один більйон і 526 мільйонів, а Африці 228 мільйонів і 500 тисяч, а решта живе на островах Океанії. За час від 1937 р. по наші дні, тобто за 20 років населення світу збільшилося на 532 мільйони, отже річно приріст населення світу становив 2 мільйони і 660 тисяч осіб. — Тепер 41 мільйонів зробили Обединні Держави.

● Населення Мексико за час від 1930 року, коли там було тільки 16 мільйонів, по сьогодні піднялося до 30 мільйонів; отже за 25 років воно подвоїлося.

● Японія є найбільш переселеною країною світу. На багатьох маленьких островах тим тисячі 90 мільйонів населення. Вони не мають куди емігрувати. З усіх европейських країн найбільш переселеною є Голляндія. Від часу 2-ої світ. війни 6-го травня 1956 р. з Голляндії до Канади прибуло 120,000 імігрантів. А в той час в Голляндії значно зменшується приріст населення, отже уряд Голляндії старається припинити еміграцію.

● Фахівці протягом 5 років робили досліди в клініці Менінгера в місті Топека (Техас, ЗДА) і прийшли до переконання, що немовлята вже з першого дня після свого народження проявляють свою індивідуальну вдачу. Отже характер людини це не тільки справа впливу оточення, але й також справа вродженх задатків.

● Організований спротив вязнів у таборах невольничої праці й смерти на Воркуті, СССР, почався 22-го липня 1953 року. Перші застрайкували табори чч. 17 і 18 — за ними пішли таборі чч. 9, 25, 7 і дальше — чч. 12, 14, 24; 24-го липня спротив поширився на всі селетенські табори, себто на 85 до 100 тисяч каторжників. Спротив жорстоко здушив ген. Масленников — тодішний заступник міністра внутрішніх справ СССР, що 29-го липня наївисне прилетів літаком з Москви на Воркуту. В таборі ч. 7 спротив зломано без жертв. В таборі ч. 29 110 вязнів було убито, а 500 важко поранено. Після того всі табори піддалися, а тоді 7 тисяч арештовано і 300 розстріляно на місці без суду, тисячі переселено до інших таборів на Далекому Сході, а решті присуджено додаткові кари. — В таборі ч. 29 було така масакра тому, що коли 29-го липня прибув ген. Масленников, то напротив нього вийшло 2,500 вязнів, що, побравшись за руки, створили „живий вал", на яких пустили танки й сіяли кулемети. Серед вязнів різних національностей українці становлять великий, а може й найбільший відсоток.

● Два з половиною місяці тому старий президент на Алясці, Ерл Ґлелемен, завішав кістяк „морської потвори", розмірами: понад 100 стіп довжини, і 15 стіп ширини; розмір голови в перекрої — пять з половиною стіп; діяметр очних ям 7 до 9 цалів; відділення між очима коло 42 цалів. Туша абереглася — коли пробити, з неї витікає кров. Густа шерсть 2 цалі довжини, а зуби коло 6 цалів довжини, ширина кола кореня 6 цалів. Походження і рід ці тварини не відомі знавцям передісторичних звірів. Це цілком щось нове.

● На півдні Франції, особливо околиці Пон де-Во та Маконе, відомі з того, що там плекають свині жаби до смаження, які належать до вибагливих страв у ресторанах. Ті жаби населенню так смакують, що в згаданих околицях вже стало їх замало; місцеві ресторани змушені спроваджувати транспорти жаб від Італії й Чехословаччини.

● Сталося це 1956 р. в Мексико, — в місті Хуарез 103-літній старик Мігель Люсіо

судовою дорогою заждав розводу з своєю 78-річною дружиною. Чому?

„Вона мені завжди перешкаджає читати", — скаржився він.

● В Західній Німеччині 1956 року нараховується вже понад 50 мільйонів населення. Східна Німеччина (під советською окупацією) має 20 мільйонів населення Разом у всій Німеччині 70 мільйонів людей А за часів Гітлерівського режиму було 80 мільйонів.

● В Канаді є тепер 15 мільйонів 800 тисяч населення; з того 9 мільйонів і 800 тисяч живе в містах.

● Ще одна з незвичайностей цього року: — в англійському місті Стокпорт елвитували баль „англійсько - американської тиранії"; на баль з'явилося 600 молодих англійок, а з американців — тільки ... 6 вояків. Причина? Баль був наперед-одні виплати платні американським вояком, і вони всі гвардієй не хотіли чи не могли йти на баль до молодих англійок.

ГРОМАДА ВШАНУВАЛА СВОГО НАСТОЯТЕЛЯ

Монтреаль, Кве. — У неділю 15 липня 1956 р. в день св. Апостолів Петра й Павла по Службі Божій члени громади св. Покрови в Монтреалі подорожували свого настоятеля отця Архангельського з днем іменин, а за виданну і жертвенну працю на ниві церковній і громадський подарували Натрудний Золотий Хрест. (Відзначення Митрополитом Іларіоном, та митницю живих квітів. На прийняті за багатим столом було багато промов, поздоровлень і вітань на адресу, описів і пані-матчки, зі списом „Многая літа".

На закінк п. Степового склали і пожертву на пресфонд „Вістника", УТПЦК і „Українському Прометеї" в сумі 15 дол. Жертвували такі особи:

По 2 дол.: п. Левченко, п. Ткаченко, п. Передерій.

По 1 дол.: п. Жовтонижко, п. Степовий, п. Поліщук, о. Архангельський, п. Шийко, п-во Кисіл, п-во Крамченки, пані Дубинє, пані Ношкина.

За згодово зрисутних гроші роскподілено пропорційно дві двох цих газет.

Гість. С. А.

ВЕСІЛЛЯ П-ВА СТЕПАНА І НАСТУПНІ КРАВЦІВ

В суботу 23-го червня 1956 року справляли весілля п-во Павло і Бина Кравець, які другжили свого сина Степана з Настуною — донькою п-ва Гавріла і Марії Попович, в місцевости Плезент Вієн, Алта.

Чину Вінчання довершив священик п. Блажук у місцевій парохії Ричмонд Парк. Під час вінчання прекрасно співав місцевий хор під управою п. Ф. Хруща. Було таксож велике число гостей і вірних під час вінчання.

Наприкінці вінчання о. П. Блажук виголосив для молодої пари дуже духовну повчалоу науку.

Весільне прийняття відбулося в домі молодої Настуні — у п-ва Гавріла і Марії Поповичів. Коли засіли за стіл молода пара і всі учасники весілля, то після цього попросив до слова господар весілля, п. Головайчук, о. П. Блажука. У коротких словах о. Петро заложив від себе і всіх присутніх найщирші побажання для новоодруженої пари. Після того було відспівано Мно голітія для одруженых. Відійші парох звернувся до всіх присутних зі щирим закликом про піддержку українських газет. Збірка принесла $22.74, з чого призначено і розділено: $10.74 на „Вістник", $6.00 на „Віру й Культуру", та $6.00 на „Український Голос".

Для молодих цей день був це радісний тим, що вінчання дуже гарна погода, хоч напередодні був дощ. Свідчанні й це, що молодий тостійно належав до церковного хору, брав активну участь в ньому. Крім цього, найбільша заслуга і признання належить обом українським родинам, бо обидві вони є не лише свідомими українцями, але й щирими та жертвенними членами УГПЦеркви. У цьому дусі й виховують своїх синів і доньок, а чого повинна брати приклад кожна українська родина.

Отже треба вірити, що обоє молодяте підуть дорогою сво їх родичів, бо ж від них сподівається як Церква так і українське суспільство великої користи у церковно-громадському житті, до якого належать їх родичі.

Жертводателям найщирішa подяка, а для молодої пари — щасливого життя і многих літ; хай Господь їм у всьому допомагає.

Присутній.

НЕ ЗАБУВАЮТЬ ЗА о. В. КУДРИКА

Жіноче Т-во ім. Л. Українки в Ленінґрі і Донецкон, Мич ЗДА., прислало на Видавничий Фонд трапь о. Кудрика 10 дол. В листі мяк нашим пишуть: „Дай Боже, щоб о. Кудрик ще кілька десяток років міг працювати для свого народу".

Щира подяка Зарядові і членкиням цього Т-ва!

о. т. К.

ДОПОМОГА НАШИХ ГРОМАД НА РІЗНІ ЦІЛІ

ВПреп. Мітрат о. П. Самець, від громади св. Володимира в Торонті, Онт. на допомогу священикові в Европі $50.00

Та сама громада на допомогу сиротам в Европі 10.00

Прот. о. К. Квасницький, від громади св. Юрія, Лашін, Кве. на допомогу українським інвалідам з нагоди тридцятих роковин трагічної смерти Голівого о Отамана Симона Петлюри 35.00

Та сама громада дар для Ольги Петлюри в Парижі 15.00

Сердечна подяка всім, що жертвували, збирали й переслали.

Консисторія.

ДОПОМОГОВИЙ ФОНД НАШОЇ ЦЕРКВИ

Завданням християни є допомагати бідним в їх нещасті. Нижче містимо назви громад та імена священиків, що збирали дари на Допомоговий Фонд:

Всеч. о. С. Гредзь, збірка від громади Гленден, Алта. $6.12

Всеч. о. Ю. Ференсів: Ріджайна, Саск., 9.50, Муз Джа, Саск. 4.50 дол., Прілейт, Саск. 4.00 дол. Разом . 18.00

Всеч. о. Л. В. Дячина: Йорктон, Саск. 18.00 дол., Мазепа, Саск. 13.00 дол., Кладер, Саск. 5.00 дол. Разом. 36.00

Всеч. о. Ю. Цукорник: Ст. Кетеринс, Онт. 22.00

ВПреп. Прот. о. В. Апончюк. Вакнів, Саск. 7.50, Кадворт, Саск. 9.50 дол., Елов Крік, Саск. 5.55 дол., Ст. Джулиен, Саск. 10.45 дол. Разом 33.00

Всеч. о. П. Зубрицький: Лек Ла Біш, Алта. 6.85 дол., Бойл, Алта. 7.00 дол., Сарпіл, Алта. 1.25 дол. Разом. 16.10

Всеч. о. А. Теретенко: збірка на похорони бл. п. Ю. Фостів в Пінічному Гровіллі, Саск. 7.05

Вприп. Прот. о. О. Новицький: Форт Вилiям, Онт. 20.00 дол., Вест Форт Вилiям, Онт. 10.00 дол. Разом. 30.00

Висловлюємо всім нашу сердечну подяку.

Консисторія.

НА БУДОВУ ХРАМУ СВ. СИМОНА В ПАРИЖІ, ФРАНЦІЯ

Збірка в парафіях Української Грекo-Православної Церкви в Канаді

Листа ч. 2.

Всеч. о. О. Костюк: Громада Порт Альберні, Б. К. $30.50

Збірка на хрестинах Надії Костюк, 15.00 дол. З нагоди хрещення внучки Надії Костюк, пані Віра Хуторяк жертвувала 15.00 дол. Громада Валі, Б. К. $8.60 Разом 69.10

Прот. Б. Яковкевич: Громада Едмор, Саск. 11.16 дол. Громада Інсінгер к-Льори, Саск. 4.00 дол. Разом 15.16

о. Д. Приступа: Додаткове пригоголошення, громада Габбард, Саск. 3.45

С. Сірий, секретар громади св. Володимира, Вінідзор, Онт. 34.87

Прот. С. Гребенюк, Громада Принс Альберт, Саск. 12.60

Жертви на будову храму св. Симона в Парижі висилні безпосередньо:

о. В. Бойчук: Громада Форт Френсес, Онт. 42.00 дол. Особиста жертва о. В. Бойчука 15.00 дол. Разом 57.00

Прот. Е. Чижів: Громада Содбері, Онт. 16.00

НА ДОПОМОГУ ВИСОКИЙ БОГОСЛОВСЬКІЙ ШКОЛІ Української Грекo-Православної Церкви в Канаді.

Давній гріш на Рідні Школи
Не пропаде він ніколи. —
Зросте він маленьо зерном
У мільйонах між народом.

Всеч. о. Ю. Цукорник, Ст. Кетеринс, Онт. збірка $20.30

Всеч. о. П. Поплавський: Ватерфорд, Онт. 27.50 дол, Брентфорд, Онт. 13.90 дол. Разом 41.13

Всеч. о. В. Бойчук, Громада Форт Френсес, Онт. 56.00

Всеч. о. О. Костюк: Збірка з нагоди для народин Надії Боярчук, по 5 дол.. В. Боярчук, С. Натарас, пані Віра Вільямс 3 дол. По 2 дол.: о. О. Костюк, К. Боярчук, В. Москалюк, І. Крайчук, Д. Василовіч, В. Найдеш, Ю. Воронюк. По 1 дол.: Юлія Боярчук, Ґ. Стратійчук, В. Бонар. Разом 30.00

Прот. І. Майба: Збірка в Пайн Ривер, Ман. 20.40 дол Збірка на поминках бл. п. Марії Гнилої в Гарленд, Ман. 9.80 дол. Збірка на похороні бл.ч. Івана Козака в Сифтон, Ман. 30.75 дол. Збірка в Дафин, Ман. $9.54 Разом 70.49

Прот. Г. Крилтанович: Сван Плейн, Саск. 8.30 дол., Станеї, Саск. 7.30 дол., Арран, Саск. 3.50 дол., Гавс, Саск. 3.50. Разом. 22.60

Всеч. о. П. Гайшинський, Громада св. Андрея, Західне Торрето, Онт. 26.[illegible]

Всеч. о. І. Куліш: На потреби УТПЦК., збірка на похороні бл. п. Олени Ватрич. 10.00

Всім за їх щирі дари висловлюємо наше українське Спаси-Біг!

Консисторія.

СПРАВКА

У „Вістнику" в 1 серпня 1956 р. в дотпсі п. п. „Святі осяяні громади" (Вайлвуд, Алта) в групі фундаторів має бути: Р. Кривашюк пожертвував 16 дол.; в групі Прихильників: В. Биковчук (Сіба Біч) пожертвував 5 дол.; п. Стечишин (Саск.) — 5 дол.

За мимовільні неточності в даних з 1.7.56 перепрошуємо всіх тих, кого це торкається.

Редакція.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ФЕДІР СПІЛЬЧАК

Нипавин, Саск. — У місцевій лікарні 1 липня 1956 року помер бл. п. Федір Спільчак. Покійний народився в березні 1871 року в селі Яжинця, повіт Станіслав, у Галичині. До Канади приїхав 1930 року.

Покійний залишив у смутку свою сестру Катерину Кузик з Мітпарк, Саск. Три дочки: Олену Козуль, Анну Галібчак і Докію Савчук та синів Івана та Йосифа. Девять вну-

кіз 2 дося правнуків.

Похорон відбувся в Кадет, Саск., і тілни останки покійного поховано на цвинтарі Св. Апп. Петра й Павла в Кадет, Саск. Чин Похорону довершив парох о. А. М. Тетеренко, а дякував п. З. Моров.

На закінк о. парока присутні при похороні зложили 37.84 дол., а чого 5 дол. призначено на пресовий фонд „Вістника" та 32.84 дол. на Всеканадійську Катедру Пресвятої Трійці. Жертводавцям щира подяка, а покійному слузі Божому Федорові нехай Господь подасть Царство Небесне і створить йому Вічную Память.

М.

ПИСАНКА
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Збірка о. О. Хомяка.

Гефорд, Саск. В. Т. Лущин 5 дол. По 2 дол.: В. Гузин, Н. Вережак, М. Заячківський, Софія Трефяк. По 1 дол.: Ф. Андрущак, М. Барабаш, Г. Бартко, Д. Бознячук, Н. Бознячук, М. Бознячук, М. Богайський, Н. Боклащук, Д. Вітошник, І. Вережак, П. Возьний, Н. Гнядий, В. Гаврищ, Докія Грамяк, І. Габрищ, Т. Дяцко, Д. Дмитрук, Д. Калин, Ф. Калин, Анна Клапрущак, Параскева Кіндрачук, Параскева Котелко, О. Котелко, Е. Кощюба, І. Кіндрачук, П. Лазаровичі, В. Лозовчук, Н. Г. Лозовчук, Н. Г. Лазарович, О. Никифорук, І. Ощипюк, Марія Степанюк, В. Сивчич, В. Д. Сивчич, М. Сивчич, Ю. Сивчичі, Д. Сивчич, М. Семко, А. Токарчик, Докія Токарчик, К. Федейко, С. Яківчук, В. Яківчук, Н. Щербань. Дрібними 56 ц. Разом 57.56 дол.

Норт Бетлефорд, Саск. По 1 дол.: Н. Білик, Ю. Білик, Ф. Білик, Р. Беличко, С. Гарбуз, С. Гаргара, Анна Завальська, Ф. Земіско, О. Гоян, С. В. Друль, І. Івачуки, П. Івачучк, С. Кіндрачук, ФА. Кучірка, Т. Лазаровичі, С. Лютик, І. Новосад, Параскева Никифорук, Е. В. Майбуж, Ф. Майбуж, Ф. Підверебецький, В. Пензій, О. Ступар, Г. Тимків, Д. Ухачевський, П. Чижовський. Дрібними 50 ц. Разом 26.50 дол.

Витків, Саск. По 1 дол.: О. Войтюк, Ос. Войтюк, А. Н. Івачучк, Є. Івачучк, Д. Івачучк, Н. Івачучк, П. Івачучк, А. Кіндрачук, М. Ковальський, П. Котик, Ф. Мартинюк, Б. Ничик, В. Никифорук, Р. Олексюк, Анастасія Свистун, В. Свистун, В. І. Свистун, В. Сорока, Я. Сорока, А. Штокалко, П. Штокалко, Р. Штокалко, І. С. Свистун. Разом 24 дол. Разом 24 дол.

Редфілд, Саск. П. Малицький 2 дол. По 1 дол.: О. Заболотний, Н. Дмитрук, П. Дмитрук, Т. Ковальський, П. Котик, Я. Никифорук, П. Ковальський, В. Напастюк, Д. Никифорук, Р. Никифорук, С. Никифорук, О. Підверебецкий, С. Підверебецький, Підверебецький, М. Н. Підверебецкий, Р. Плюта, І. Томарак. Разом 19 дол.

Борден, Саск. І. Білик і Б. Шиповнк по 2 дол. По 1 дол.: В. Барабаш, Д. Барабаш, П. Біляк, Ф. Біляк, І. Бабчук, Марія Гринсвич, Д. Дирбинка, Анна Лазорко, Р. Никифорук, С. Лисяки, Д. Равлик, М. Свистак, Ч. Сметанюк, В. Хомицький, Т. Токей. Разом 19 дол.

Гетерлей, Саск. По 2 дол.: П. Васько, О. Павлівський, У. Павлівський, О. Сарничук, М. Сарничук, М. і А. Шпак. По 1 дол.: С. Гаргара, М. Круховський, С. Новосад. П. Олешко, Текля Сарничук. Дрібними 1 дол. Разом 18 дол.

Збірка о. В. Бойчука.

Форт Френсес, Онт. С. Долинний 5 дол. По 2 дол.: Т. Осадчук, В. Т. Осадчук, Ю. Бадюк, М. Олійник, І. Гура. Пані П. Татарин, 1.50 дол. По 1 дол.: А. Кобіван, М. Гушуляк, В. Бадюк, В. Бадюк с. Івана, пані Е. Гринюл, С. Бурик, Д. Ілик, В. Олійник, пань В. Соколотюк, пані В. Котик, Д. Котик, В. Кріштанович, П. Патлиниць, Т. Чорний, Анна Осадчук, І. Запорожан, В. Дикий, Ф. Вівчен, Софія Гушуляк, М. Демянів, І. Ушкало, М. Дроник, М. Пасечко, Ф. Мігейчук, Ю. Т. Гушуляк, Т. Шевчук, А. Марковський, І. Франко, пані В. Гаврилюк, пані К. Підлубна, П. Зелений, В. Кошута, Н. Наконечний, Н. Вепрук, Вероніка Шевчук, А. Буяр, Марія Табінська, Ю. Підлубний, М. Настюк, Д. Гушуляк, М. Муц, пані Ф. Мігейчук, пані Е. Вофіцк, І. Гушуляк, Д. Гогошь, пані М. Демянів, Ю. Ф. Гушуляк, І. Куцак, В. Осадчук, І. Балюк, Д. Бадюк, Дора Бадюк, І. Рогова, Настя Гушуляк, Марія Андрушко, С. Ткачук, Анна Дрогот, пані П. Кирилюк, Марія Кріпка, В. Библів, пані Ф. Андрушкевич, пані Гавалюк, С. Соколотюк, п. Пугайчук, Ф. Гушуляк, пять К. Н. Дрібними 11.68. Разом 98.18 дол.

Рейні Ривер, Онт. Юрій Трещений 5 дол. Р. Бінк 2 дол. По 1 дол.: Є. Олексюк, Ю. Гаврилюк, Марія Жучкан, В. Смолюк, Н. Петрук, Н. Стойко, Марія Мазух, В. Турещений, А. Бінк, А. Джейсон, два Н. Н. Разом 19 дол.

Атікокан, Онт. Сердун і п. Г. Гаранин по 5 дол. А. Збірка 2 дол. По 1 дол.: М. Свидалович, М. Бінк, Я. Ольховецький, І. Костеняк, В. Бінк, Р. Ольховецький, І. Мараднв. Разом 19 дол.

Збірка о. І. Куліша.

Гленденн, Алта.	$17.25
Лесард, Алта.	10.50
Сенді Репнідс, Алта.	7.00

Збірка о. О. Костюка.

Ересі, Б. К. По 1 дол.: Г. Гаврилюк, Д. Свик, Г. Равлик, О. Стефюк, А. Лупик, Я. Олексій, П. Олексій, Д. Григорчук, Д. Пилипенко, П. Горинь. Разом 10 дол.

Волей, Б. К. А. Лисяк 3 дол. В. Боярчук 2 дол. По 1 дол.: В. Москалюк, І. Кравчук, К. Бойрчук, І. Безбородько, В. Т. Ромонї, Т. Гриченко, Д. Васильович, М. Горбай С. Натарас, Ю. Воронюк, М. Макар. Дрібними 15 ц. Разом $16.15

Мишин Сити, Б. К. По 1 дол.: П. Шевчук, С. Ричкун, М. Лечочко, І. Сидор, Ф. Тимофій, М. Гаврилюк, П. Янішський, І. Гильтай. Разом 8.00 дол.

Чидивек, Б. К. Мирослав Гричічук 2 дол., а по 1 дол.: І. Сарничнис і І. Вівпак. Дрібними 50 ц. Разом 4.50.

Збірка о. О. Фляка.

Дрифтинг Ривер, Ман. Петро Лесюк 3 дол. По 1 дол.: І. Максимець, С. Лесюк, В. Росоловський, А. Павлюк, М. Робак, Т. Лесюк, С. Данилюк, В. Лесюк, І. Джаман, В. Сидор, С. Сидор. Разом 14 дол.

Збірка о. Ю. Цумаринка.

Ст. Катеранс, Онт. В. Кривоватий і п-ні М. Ткач по 2 дол. По 1 дол.: Т. Титанич, П. Цибуляк, Ф. Моров, М. Гаврилюкович, А. Федорук, М. Бублик, В. Стратійчук, О. Дікал, А. Васовнч, Д. Петрук, Л. Пиковар, С. Вереса, А. Кравчук, М. Яремій, п.Курчинський п-но Ю. Велич, Ю. Матійчук, пан Бобро, С. Перелаївська, Н. Н. Дрібними 1.25. Разом 25.25 дол.

Збірку переслав В. А. Гуцал.

Огінен, Саск. По 1 дол.: Т. Сеньків, О. Маленький, І. Корпан, І. В. Аванс, А. Різник, П. Юзик, В. А. Гуцал. Дрібними 50 ц. Разом 7.50 дол.

Збірку прислав І. Зазулин.

Саріна, Онт. Пані Серафонполос 2 дол. По 1 дол.: Галина Губа, С. Губа, І. Гавриляк, И. Гаврилюк, І. Зазулин, Марія Зазулин, М. Гайдук, Ефрозина Барбова, Марія Барбова. Кей Норс. Дрібними 11.30 дол. Разом 23.30.

Збірка о. І. Магаса.

Робліи, Ман.: Василь Лисак, 5 дол. По 1 дол.: М. Славар, Д. Тимко, І. Гаденин, І. Антонюк, А. Гаврилюк, С. Лебедович, Д. Кулик, А. Стефанів, Г. Пиць, В. Стабя, пані Боднар, С. Гаврилюк, В. Бодаврюк, П. Пиць, Г. Кулик, І. Мендро, Т. Мельник (Таго, Саск.). Дрібними 10 ц. Разом 23.10 дол.

Ленард, Ман. По 1 дол.: С. Беджин, І. Пиламарюк, В. Бульбук, В. Вулезюк, Т. Бульбук, С. Опчуленко, Н. Волчук, П. Флундра, пань Т. Бульбук, Я. Данилюк, Є. Меринюк, В. Меринюк, П. Осесий, С. Коновальський, А. Бульбук. Дрібними 1.50. Разом 16.50 дол.

Петлюра, Ман. П. Шолудя 2 дол. По 1 дол.: Г. Комаранський, П. Турецький, В. Сивчич, М. Сивчич, П. Одовійчук, М. Ксмаранський, Ф. Васюк, Текля Кузик, Марія Стадник, Олена Сивчич, Марія Сивчич, П. Кузик і В. Стадник. Дрібними 50 ц. Разом 15.50 дол.

Зелена, Ман. По 1 дол.: С. Яловицький, І. Лебедович, М. Пурич. П. Проник, С. Стаба, Д. Кулик, В. Солтис, Р. Гаврилюк, І. Сорочук, В. Капець, П. Бутера, М. Пурич. Дрібними 1.50 дол. Разом 13.50 дол.

Гилберт Плейнс, Ман. А. П. Кібелі, Вінніпег, 2 дол. По 1 дол.: В. Дучишин, В. Липка, П. Гуцуляк, А. Талпаш, Г. Гирилюк, М. Гаврилишин. Др. 50 ц. Разом 8.50 дол.

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ В ВІННІПЕГУ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Адреса:
Holy Trinity Cathedral
1175 Main St.
Winnipeg 4, Man.

На Скідну Каналу уповноважено Всеч. Прот Е. С. Уляна приймати й збирати пожертви на Будівельний Фонд Катедри. Нижче подано листу жертводавців, які зложили свої пожертви на руки Прот. Уляна:

СТ. КАТЕРИНС, ОНТ.

Почесні Братчики й Сестриці

Гейко Іван (10)	$5.00
Петрук Дмитро (10)	5.00
Стратійчук В. Ф.	10.00

Прихильники

Куник д-р М.	5.00
Наконечний Дмитро	2.00
Приймак Іван	5.00
Пуськів Олександер	5.00
Согаринівський Степан	2.00
Цвитко Марія	2.00

САРНІЯ, ОНТ.

Фундатори:

Зазулин Іван і Марія (101)	10.00

Добродії:

Кулик, Михайло	50.00
Сойко Василь і родина	(25) 5.00

Почесні Братчики й Сестриці:

Барбаза Марія	15.00
Гаврилюк Йосиф (5)	5.00
Галабурда Володимир	10.00
Губа Сергій (10)	5.00
Добровольський Михайло (5)	5.00
Куць Іван (10)	10.00
Наконечний Олександер	10.00
Новосад Теодор (15)	10.00
Прокопець Михайло (10)	10.00
Юсенко Никола (5)	5.00

Прихильники:

Барбаза Михайло (5)	2.00
Бедна Матвій	1.00
Євчин Василь	2.00
Кіровець Григорій	3.00
Левінька Юлія	4.00
Сибутіс Леся	2.00
Чарик Марія	2.00
Чайовський Михайло	2.00
Чорний Тамара	2.00

ОШАВА, ОНТ.

Фундатори:

Котелко Матей (150)	50.00

Почесні Братчики й Сестриці:

Білоус Андрій (15)	5.00
Калинка Михайло (5)	5.00
Кашуль Олекса (15)	1.00
Кирилюк Дмитро (10)	2.00
Манило Тома (10)	2.00
Мельничук Карпо (21)	2.00
Осьмак Степан	10.00
Семенця Йосип (25)	10.00
Сеник Андрій (10)	10.00
Тома Іван (10)	2.00

Прихильники:

Білоус Михайло (5)	2.00
Бегадин Андрій	2.00
Григорук Михайло	1.00
Кравченко Л.	2.00
Лебединський Павло	1.00
Мельник Антін	2.00
Налаковська Елисавета	1.00
Олексюк Степан	2.00
Опихана Марія	3.00
Ортим Дмитро	1.00
Павлечук	2.00
Підверебецький Олекса	2.00
Романюк Михайло	2.00
Синоковський Михайло	5.00
Тоні Рефрешмент Стор	5.00
Харчевський Назар	2.00
Чишмакевич Андрій	1.00
Пашкик Андрій, Вінніпег (481)	25
Паліборода Онуфрій, Вінніпег (506)	10
Павлюкевич Параско, Вінніпег 1,118)	100
Ревуцький М., Онтбенк, Ман. (477)	50
Соловон Іван Р., Вінніпег (1,413)	50
Тесарський Теофіль і Софія, Вінніпег (498)	100

Фундатори (100-500 дол.)

Бабинець О., Вінніпег (228)	20
Брик Тарас, Торонто (426)	50
Влад Никола, Вінніпег (400)	50
Влад Теодор, Ст. Джін, Ман. (145)	20
Добровольський Стефан, Гренлед, Саск. (79)	25
Кирилюк Антін, Гедок, ЗДА. (307)	25
Клим Петро, Вінніпег (260)	20
Колтек Ярослав, Вінніпег (142)	300
Левко М., Вінніпег (265)	25
Мех Петро, Сеттон, Ман. (115)	100
Монастирський О., Вінніпег (177)	100
Остряниток М., Вінніпег (101)	5
Прокічук Михайло, Вінніпег (330)	10
Сарчук Василь, Вінніпег (235)	20
Сивчич Іван В., Вінніпег (100)	100
Соловон Григорій, Вінніпег (330)	20
Тесарський Антін і Анна, Вайта, Ман. (106)	20
Юрків Іван, Вінніпег (157)	10

Добродії (50-100 дол.)

Боженич Я., Розобенк, Ман. (55)	25
Вентер пані Олена, Вікнзор, Онт. (81)	10
Завісляк Михайло, Вінніпег (73)	5
Іванчук Олександер, Вінніпег (62)	25
Котелко Никола, Варен, Ман. (82)	10
Місик Павло, Вінніпег	50

Добродії:

Міхоцька пані Д., Вінніпег (57)	5
Навренко Андрій, Робінсон, Онт.	50
Попіль пані Юлія, Вінніпег (■■)	5
Шишель Олекса, Вінніпег	50
Юзик Іван, Вінніпег (68)	25

Почесні-Братчики й Сестриці:

Бабюк пані Марія, Вінніпег (12)	20
Бичок Семен і Анна, Вінніпег (30)	10
Бойчук Йосип, Вінніпег (15)	10
Григорюк В., Торонто	10
Горлик Д., Вінніпег (3)	10
Забрецька Анастасія, Ленсінг, ЗДА. (25)	3.50
Залуцький Олександер, Вінніпег	10
Коваленко Гр., Вінніпег	25
Коваль Дмитро П., Оакборн, Ман.	11
Костенко Павло, Вінніпег (6)	20
Мога пані Ф., Вінніпег	10
Причун Стефан, Вінніпег (5)	10
Полігнло М., Вінніпег	20
Савчук Антін, Вінніпег	10
Сірий Михайло і Анна, Флін Флон, Ман. (5)	20
Таячак пань Марія, Вінніпег (32)	5
Толенчук Г., Вайта, Ман. (10)	5
Храпко Н., Торонто (20)	25
Яремко Полікарп, Вінніпег (36)	5
Ярош Михайло, Вінніпег (10)	10

Прихильники:

Корбутяк М., Брад Велі, Ман.	5
Михловська Елена, Вінніпег	5
Мордко брати, Вінніпег	5

НЕВЯНУЧИЙ ВІНОК

Пожертви й дари складаються на Будівельний Фонд Катедри Пресвятої Трійці з приводу похорону ближнього або на спомин ближнього. Імена померших записуються в Поминальну Книгу Катедри, які вичитуються в усіх Поминальних Богослужіннях в Катедрі.

Слідуючі імена дописали в Поминальний Книзі:

Бл. п. Григорій Труфан, жертви прислав о. Ю. Ференсів.

Бл. п. Анна Квасниця, жертви прислав о. Ю. Ференсів.

Бл. п. Анна Старжинська, жертвів прислав о. Ю. Ференсів.

Бл. п. Орест Олексин, жертви прислав о. Ю. Ференсів.

Бл. п. Евгінія Козак, Тарнополь, Саск., пожертвів на 21.60 дол., прислав о. Прот. В. Апонюк.

Бл. п. Февронія Клюс, Фішер Бренч, Ман., жертви на 17.73 дол. передав о. М. Юрківський.

Бл. п. Василь Горгуан, Виндзор, жертви на 10 дол. прислав Іван Ризак.

Бл. п. Василь Дутчак, Венкувер, жертви на 7.75 дол. при слав С. Скорупський.

Бл. п. Катерина Якимишин, Рома, Саск., жертви на $9.88 прислав М. Якимишин.

Бл. п. Іван Мога, Вінніпег, жертви на $9.51 передав о. М. Юрківський.

Увага! Увага!

КАНОНІЧНА ВІЗИТАЦІЯ І ПОСВЯЧЕННЯ ХРАМУ
у Верюн, Б. К.

відбудеться
в неділю 26-го серпня ц. р.
Запрошуються всіх вірних в околиці та з сусідніх громад, прибути і взяти масово участь.

Програма:

8.30 — Зустріч ВПреос. Митрополита Іларіона.
9 год. — Посвячення Храму ВПреос. Митрополитом Іларіоном.
10.30 — Архиерейська Служба Божа.

Після Служби Божої братський обід в головному громовому ВПреос. Митрополита Іларіона.

За церковний заряд:
о. Стефан Гуцуняк, парох.
Олекса Грачук, аост. гол.

ПОШУКУВАННЯ

Пань Солуху Петроня, з Хоходин коло Богуслава, просить відомостей його кузин, який його пошукує. Всіх постороннів осіб, які щось знали б про місце перебування чи про долю п. Солухи Петронї, прошено ласкаво подати інформації на адресу „Вістника". Адреса кузина п. Солухи Петронї — в редакції „Вістника".

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

Гровлид, Саск. — У місцевій укр. гр.-кат. церкві Різдва Пречистої Богородиці 21 серпня 1956 р. відбулося поминальне Богослужіння по бл. п. Ксенії Вахник в річницю її смерти.

Покійна Ксенія, з дому Бачало Вахник, народилась 5 березня 1867 року в селі Заводів, пов. Яворів, у Галичині. До Канади приїхала 1907 року разом зо своїм чоловіком Михайлом і дітьми. В родині Вахників було сім синів і дочка. Покійна багато літ а цій околиці була повитухою і старшою сестрою Померла вона 22 серпня 1956 року на вісімдесять девятому році свого трудолюбивого життя в Мелфорті, Саск.

Цього року в першу річницю її смерти в сиутку згадували її три сини: Григорій в Гровлид, Саск., Іван у Вінніпегу, Ман., Федір у Саскатуні, Саск., і дочка Анна Мруз в Гровлид, Саск., 35 внуків, 30 правнуків і одна праправнука.

Під час похорону, що його довершив місцевий парох о. А. М. Тетеренко, зібрано було на Невянучий Вінець по 7 дол. на Катедру Пресв. Трійці, „Український Голос" і „Вістник".

Під час Поминального Богослужения зібрано 6.51 дол. на „Вістник". Нехай Господь прийме душу твоєйної Ксенї та оселить її там, де всі праведні спочивають.

М.

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

Мелфорт, Саск. — В суботу 16 червня 1956 р. тут відбулося Поминальне Богослуження по бл. п. Данилові Худикові, що помер 6 квітня в місцевій лікарні. Службу Божу відслужив парох о. Андрій М. Тетеренко.

Покійний Данило Худик народився 2 лютого 1876 року в селі Старомінці в Галичині. З Галичини він виїхав до ЗДА, а 1911 до Канади та оселився в околиці Брудсбі, Саск., і тут жив аж до своєї смерти. Похований на цвинтарі в Мелфорт, Саск.

Покійний залишив у сиутку свою дружину Катерину, шість дочок, чотирьох синів, 17 внуків і двох правнуків.

Після Поминального Богослужения вдова по покійному зложила дар на пресовий фонд „Вістника" та „Українського Голосу" по 10 дол.

Покійний Данило був довголітнім передплатником „Вістника" і „Українського Голосу" і був знаний як щедрий жертводавець на наші українські й православні цілі.

Молимо Милосердного Господа, щоб прийняв його до Своїх осель і сотворив йому Вічную Память.

М.

УВАГА! УВАГА!

Українська Гр. Православна Громада Пресятої Трійці в Летбридж, Алта

повідомляє й запрошує українське громадянство міста Летбридж й околиць прибути на

ПЕРШУ КАНОНІЧНУ ВІЗИТАЦІЮ

Високопреосвященнішого Митрополита ІЛАРІОНА

в Неділю 2-го вересня 1956

Програма:

8.30 год. рано — Утреня.

9.30 — Зустріч Владики Митрополита

10.00 — Архиєрейська Служба Божа, при співслужінні о. Прот. К. Желіховського з Кедрері, Алта і о. настоятеля Ф. Легенюка.

12.30 — Спільний Братський Обід.

По обіді слідуючі програма з головною промовою Владики Митрополита.

За церковний уряд:

о. Федір Легенюк, парох,
Андрій [illegible], голова,
Василь Ганаз, секретар.

Порядки Богослужень:

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ
1175 Main Street
Winnipeg 4, Man.
Порядок Богослужень:
Вечірні о годині 7.30 вечора.
Утреня о годині 9.00 рано.
Служби Божої 10.00 год. рано.
(Години подані за міщанським часом)

Вечірні відправляються напереді додня Великих Свят.
Утрені й Служби Божої кожної неділі й на всі Свята.
Парох — о. М. Юрківський
Телефон — 56 5373

ПІДВИННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя. Преображення Госп. — Кенора — Транскона
26. Неділя — Дуфорст (храм), — Папларфілд — Гонор
28. Вівторок. Успіння Прес. Богор. — Леслі

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Кенора — Пайпар Плес — Транскона
9. Неділя — Тинідел — Седжик
16. Неділя — Кенора — Дуфорст — Транскона
23. Неділя — Сендіґна
27. Четвер. Воздвиження Чєн. Хр. Стед
30. Неділя — Папларфілд Гонор Конспторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді, 7 Ст. Джонс кат., Вінніпег 4, Телефон: 56-3093

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя. Преображення Госп. — Медовлейк і Гасленд
26. Неділя — Бордел (храм) і Редфіл
28. Вівторок. Успіння Прес. Богор. — Вітвін і Гефорд

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Нарт Бетафорд
9. Неділя — Гетерлей
16. Неділя — Кенсо
22. Неділя — Медов Лейк
27. Четвер. Воздвиження Ч. Хреста — Гасленд
30. Неділя — Вітвін

ЗАУВАГА! В усіх справах прошу телефонувати: Норт Бетафорд ч. тел. 2464

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО

СЕРПЕНЬ:
26. Неділя — Обен
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун

о. ІВАНА МАГАСА

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя — Єлов Крік
26. Неділя Ст. Джуліен
28. Вівторок. Успіння Прес. Богор. — Вавнк (храм)

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Гефорд
9. Неділя — Кройдор
16. Неділя — Редфіл
23 Неділя — Мейфер
27. Четвер. Воздвиження Чєн. Хр — Гефорд
30. Неділя — Борден (на Біликах) Адреса: Гефорд, Саск., Box 163 Тел. 55.

о. ПЕТРО БЛАЖУК

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя. Преображення Госп. — Атабаска.
26. Неділя — Вайдьяуд
28. Вівторок. Успіння Пресв. Богор. — Сібо Бік.

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Барсед
9. Неділя — Річлонд Парк
11. Вівторок. Успокоєння—Вестлак
16. Неділя — Атабаска
21. Пятниця Різдво Пресв. Богор.— Вайдьяуд
23. Неділя — Сібо Бік
27. Четвер. Воздвиження — Річлонд Парк
30. Неділя — Вестлак

ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Барсед
14. Неділя Покрова Пресв. Богор. — Вайдьяуд
21. Неділя — Атабаска
28. Неділя Вестлак
Адреса: 9650-73 евеню, Едмонтон
Телефон: 33283

о. С. ГРЕБЕНЮКА

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя. Преображення Госп. — Гонеймун
26. Неділя Принс Альберт
28. Вівторок. Успіння Прес. Богор. — Сємбург
Адреса: 554-7 Ст. Е. Принс Альберт

о. В. АПОНЮКА

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя. Преображення — Ленард
26. Неділя Шортридія
28. Вівторок. Успіння Преса. Богородиці — Гінсберт Плейнс

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Робліні
9. Неділя — Ленард
16. Неділя — Гренджо
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богор.— Зелена
23. Неділя — Петлюра
27. Четвер. Воздвиження Чєн. Хр. — Шелвелей
30. Неділя — Гінсберт Плейнс
Адреса: Box 201, Робліні, Ман.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя. Спаса — Вінярд
26. Неділя „коло Куцих"
28. Вівт. Успіння Пр. Богородиці — Шіго полуд. (храм)

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Шіго, місто
9. Неділя — Вінярд
11. Вівторок. Успокоєння — Фалаіс
16. Неділя — Тіхор, місто, храм
21. Пятниця. Різдво Пресв Богор.— Езмор
23. Неділя — Інсінгер „Гайвей"
27. Четвер. Воздвиження. — Рікз (Підор)
30. Неділя — Мелвиллчукн
Адреса: Шіго, Саск., Box 58. Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА

ВЕРЕСЕНЬ:
19. Неділя. Спаса — Федмен
26. Неділя — Льорд-Лансенко (храм)
28. Вівт. Успіння Пр. Богородиці — Езмор (храм)

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Інсінгер, місто
9. Неділя — Тафнел
11. Вівторок. Успокоєння — Жучкани
16. Неділя — Фовм Лейк
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богор.— коло Купровських (храм)
23. Неділя Вінярд (храм)
27. Четвер. Успокоєння — Шіго полуд.
30. Неділя — Вест Брук
Адреса: Шіго, Саск., Box 58. Тел. 21.

о. ІВАНА МАРІЯ

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя. Преображення — Пайн Ривер (храм).
26. Неділя — Бенітс.
28. Вівторок. Успіння Богор. — Вовк (храм).

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Зелена (храм).
9. Неділя — Етелберт.
16. Неділя — Гарленд.
21. Пятниця Різдво Богор. — Ривер (храм).
23. Неділя — Свон Ривер.
27. Четвер Чєсн. Хреста — Пайн Ривер (храм)
30. Неділя — Етелберт.
Адреса: Box 71, Етелберт, Ман.

о. Г. КРИШТАЛОВИЧА

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя — Глен Елмор
26. Неділя — Стівен
28. Вівторок. Успіння Пресвятої Богородиці — Мейбанкяк
Адреса: Box 111, Гавс, Сакс.

о. Л. В. ДЯЧИНИ

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя — Йорктон (храм)
26. Неділя — Маленз
28. Вівторок. Успіння Пр. Богород. — Сторновей

ВЕРЕСЕНЬ:
2 Неділя —
9 Неділя — Райн
11. Усік. гол. Іоан. Хр — Йоркстон
16. Неділя — Йорктон
21. Різдво Пресс. Богор. — Каддер
23. Неділя — Горлин
27. Воздв. Чес. Хреста — Манапз
30. Неділя — Сторновей
Адреса: 110 Велінгтон ave. Тел. 72998 — Йорктон, Сакс.

о. І. ВАСИЛІВА

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя. Преображення.—Торсбі
26. Неділя — Федора
28. Вівторок. Успіння Преса. Богородиці — Брудерґайм

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Оновей
9. Неділя — Торсбі
16. Неділя — Брудерґайм
21. Пятниця. Різдво Богородиці — Калмар
23. Неділя — Пено
27. Четвер. Воздвиження Чес. Хреста — Федора
30. Неділя — Торсбі
Адреса: 10644—112 Стріт. Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

о. В. Т. ПРИСТУПИ

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя — Гудь
26. Неділя — Габард
28. Вівторок. Успіння Прес. Богор. — Поншей

ВЕРЕСЕНЬ:
2 Неділя — Айтуна
9 Неділя — Мелвіл
16. Неділя — Гудь
Жучка (храм)
27 Четвер. Возвижения Чесн. Хр.
Вроктон (фарм)
30 Неділя — Габард
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 57.

о. Е. ГОРГІЦІ

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя — Вайта
26. Неділя — Сандалз
28. Вівторок. Успіння Пресвятої Богор. — Арбака (Николаєв)
Адреса: Вайта, Ман Тел. 21.

о. Л. ЛУЧАКА

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя — Зеландс
26. Неділя — Пено.
28. Успіння Богородиці — Лужанки.
Адреса: Box 307, Вілмінгтон, Алта.

о. А. ТЕТЕРЕНКА

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя. Преображення Госп — Гленлін (пізній)
26. Неділя — Гленлін (над річкою)
28. Вівторок. Успіння Прес Богор — Нипавін (Прарчик)
Адреса: Мелфорт, Саск., тел. 2447

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя. Преображення Госп. — Кнін (храм)
26. Неділя — Вімсо
28. Вівторок. Успіння Прес. Богор. — Рочз
Адреса: Ватсон, Саск

о. П. САПРИНЧА

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя. Преображення Господне
26. Неділя — Строй
28. Вівторок. Успіння Прес. Богор — Спедел

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Сконі Лейк
9 Неділя — Келсо
11. Вівторок. Успокоєння — Стрій
16. Неділя — Сконі Лейк
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богор.— Вікльов
23 Неділя — Воресайт
27 Четвер. Воздвиження Чєн. Хр. — Бойл Лейк (храм)
30 Неділя — Спедел
Адреса: Box 309. Сконі Лейк, Алта.

Календар Українських Свят

СЕРПЕНЬ:
16 Ч 3 Преп. Климп. Давнята
17 П 4 Сім мозод. в Ефесі спляч.
18 С 5 Мучч. Евсигнія, Кантидія
19 Н 6 8 Нед. Преображення Гос.
20 П 7 Мчнки. мощ. Теодосія Печ.
21 В 8 Прес. Емілія ісповн.
22 С 9 14п. Матея, зч. Юлія
23 Ч 10 Мчч. арід. Лаврентія
24 П 11 Прич. Василія і Теодора
25 С 12 Мучч. Фотія, Пафнія
26 Н 13 9 Нед. Тихона еп. Ворон.
27 П 14 Прор. Михея
28 В 15 Успіння Прес. Богородиці
29 С 16 Перекл. Образа куса Хр.
30 Ч 17 Прен. Аліпія ісповідника
31 П 18 Муч. Флора і Лавра

ВЕРЕСЕНЬ:
1 С 19 Муч. Андрея Стратилата
2 Н 20 10 Нед. Прор. Самуїла
3 П 21 Прен. Авраамія, еп. Тадея
4 В 22 Муч. Агатоніка, Зотика
5 С 23 Свяч. Ірмея еп. Лісн.
6 Ч 24 Пер. мощів Петра м. Київ.
7 П 25 Ап. Тита з 70-ти
8 С 26 Муч. Андріяна і Наталії
9 Н 27 11 Нед. Преп Пимена Печер.
10 П 28 †Знайд. мощів Ржва Поч.
11 В 29 Усіч. Голови Іоана Хрест.
12 С 30 Олександра, Іоана патр. Ц.
13 Ч 31 †Под. Пояса Богородиці
14 П 1 Симеона стовпника
15 С 2 Муч. Мамапта, Іоана пост.

о. ПЕТРА СТЕФІОКА

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя — Рока
26. Неділя — Гардентон
28. Вівторок. Успіння Прес. Богор. — Гардентон (храм)

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Толстой
9. Неділя — Пембіна
11 Вівторок. Головосіки — Толстой
16 Неділя — Роза
21. Пятниця Різд. Бог. — Толстой
23 Неділя — Гардентон
27 Четвер. Воздвиження — Толстой
30. Неділя — Толстой
Адреса: Толстой, Ман.

о. Я. РИБАЛКИ

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя — Мемлі (храм)
26. Неділя — Ошборн
28. Вівторок — Глен Елмо (храм)

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Сенкі Лейк
9. Неділя — Ош
11. Вівторок — Сенкі Лейк. Успіння Голови Іоана Хрестителя
16. Неділя — Енгусвіл
21. Пятниця. Різдво Богородиці — Мемлі
23. Неділя — Глен Елмо
27. Четвер. Возвл. Чесного Хреста — Ошборн
30. Неділя — Розборн

ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Сенкі Лейк
14. Неділя — Енгусвіл
21. Неділя — Мемлі
28. Неділя — Ошборн
Адреса: Ошборн, Ман. Тел. 336

о. О. ФЛЯКА

СЕРПЕНЬ:
19. Неділя — Радвей
Вечірня — Восетта
26. Неділя — Редвотер
Вечірня — Торчка
28. Вівторок. Успіння Прес. Богор. — Нюбпук (храм)
Вечірня — год. 7 веч.
Адреса: Box 128, тел. 10, Радвей.

Устав Церковний

СЕРПЕНЬ:
19. Нед. Преображення — Спаса. Гол. 7 УЄ Лука 9: 28-36. Літ Ап. 2 Петра 1: 10-19. Єван. Матея 17: 1-9.
26. Нед. 9. Гол 8. УЄ 8. Літ. Ап. 1 Кор. 3:9-17. Єван. Матея 14:22-34
28. Успення Богородиці. УЄ Лука 1: 39-49. 56. Літ. Ап. Филипян 2: 5-11. Єван. Луки 10: 38-42; 11:27-28 27-28.

ВЕРЕСЕНЬ:
2 Нед 10 Гол. 1. УЄ 10 Літ Ап. 1 Коринт 4:9-16. Єван. Матея 17: 14-23
9 Нед. 11. Гол. 2. УЄ 11 Літ. Ап. 1 Коринт. 9: 2-12. Єван Матея 18: 23-35.
11. Усік. гол. Іоана Хрест УЄ Матея 14: 1-13. Літ. Ап. Деяння 13: 25-32. Єван. Марка 6: 14-30.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXIII. . WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 1, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ВЕРЕСНЯ, 1956. ЧИСЛО (1021) 17

Д-Р ДЖ. ДОРІЯ ПРО ЦЕРКВУ В СССР

Д-р Джордж Дорій, модератор Злученої Церкви Канади, висловився перед кореспондентом советської пресової агенції ТАСС, що він бачить російську Православну Церкву в СССР вільною і такою, що має сприятливі умовини розвитку.

Добре хоч те, що д-р Дж. Дорій сказав це умовно: "поскільки я це бачу". Бо крізь вікно вагона та ще в окулярах пропагандивних поясень советських провідників прогулькуючі з Заходу правди про положення релігій і Церкви в СССР побачити не можуть.

Що ж відносться до російської Православної Церкви зокрема, то д-р Дж. Дорій не сказав, з якої сторони він бачить її "вільною". Пропагандивні кличі про розбросення ширити для Заходу їй вільно, і поневолювати Українську Православну Церкву вільно. Але ширити словом і ділом віру в Бога їй не вільно.

ЗАГРОЗА СУПЕРЕЧНОСТЕЙ МОДЕРНОГО ЖИТТЯ

Ген. МекАртур, бувший головнокомандуючий американськими військами на протияпонському фронті в 2. світ. війні, недавно сказав: "Якщо наш американський нарід колинебудь буде знищений, то це станеться не ізвонні, а знутра. Предсказую це без найменшого вагання... Наш нарід швидко збільшується, а разом з тим через модерний спосіб життя збільшуються суперечності, і через них повстає ця небезпека, якої найбільше боюся."

ХРУЩОВ ПРО "СВІДКІВ ЄГОВИ" В СССР

В половині серпня ц. р. у Вінніпегу відбувся конгрес секти "Свідки Єгови", в якому взяли участь 2,500 делегатів.

При цій нагоді було подано до відома ось що: — провід "Свідків Єгови" формальною дорогою запитав уряд СССР про стан згаданої секти в Советському Союзі. Хрущов відповів, що в СССР тепер нараховується 9,000 членів секти "Свідки Єгови". Ця секта, сказав він, користується в СССР такою самою свободою, як і кожна інша релігія.

Не знаємо, чи Хрущов подав правдиве число єговістів; не знаємо, чи вони мають там свободу, але знаємо, що релігія і Церква в СССР взагалі переслідується. Відомо також, що секта "Свідків Єгови" є проти всякого уряду, військової служби, плачення податків і т. д. Ясна річ, за таку свою пропаганду єговісти в СССР були б винищені що до одного; большевикам ці кличі на руку в західному світі, а не в Советському Союзі.

Якщо б "Свідки Єгови" мали в СССР свободу, то це був би доказ, що вони в упривілейованому становищі. А це було б тільки тоді, якщо б вони в СССР ширили іншу пропаганду, ніж на Заході, — якщо б були за збройними, агресією і т. д., а не Заході — проти того всього.

ПРОТОЄРЕЙ Г. О. ВАСИЛІВ

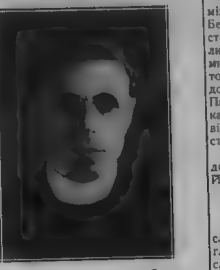

Парох Під-Едмонтонського Округа

Народився 8-го жовтня 1902 р. в Угринові Середньм, пов. Калуш, Галичина. Народню школу скінчив у своїм селі та вступив до гімназії, а з відси перейшов до вчительського семінарії. Прийавши до Канади, рішив посвятити себе праці для Рідної Церкви, отже вступив до Духовної Семінарії у Вінніпегу. Після 4-річного навчання був рукоположений на священика 4-го жовтня 1936 р. в церкві св. Вознесіння в Смокі Лейк, Алта., Високопреосвященнішим Владикою Іоаном.

Після висвяти був призначений душпастирем в окрузі Смокі Лейк, де працював аж до 1943 року. За той час він сильно розбудував той округ, головно його північно-східню частину, де в наслідок його ревної місійної праці повстав самостійний округ Лак ла Біч.

Зі Смокі Лейк о. Василів був перенесений до Радвей, Алта., а від 1945 до 1951 року виконував душпастирські обовязки в Вилмінгтоні. В 1951 р. був поновно призначений до Радвей, де пробув чотири роки, а восени 1955 року був перенесений до Під-Едмонтонського округа з осідком в місті Едмонтоні.

За його щиру місійну працю був нагороджений в 1952 році саном Протоєрея.

Отець Григорій відзначається великою пильністю та енергією в праці й сумлінним виконуванням своїх душпастирських обовязків.

"В БОЗІ НАДІЯ" — ГАСЛО АМЕРИКИ

Президент Айзенгавер підписав законопроект, силою якого мотто "В Бозі надія" (дослівно: "Покладаємось на Бога" — in God We Trust) стало державним гаслом. Це гасло і до цього часу було під американським гербом, на грошах і на президентській печатці, але утримувалося тільки вільною традицією; відтепер воно устійнене силою закону.

КАРДИНАЛ ГРИФФІН ПОМЕР

Ще недавно найвизначніша постать між католиками Вел. Британії кардинал Бернард Гриффін часто фігурував на сторінках преси, це тому, що День Молитви за переслідуваних большевиками християн він був відложив тому, бо тоді вже, 18-го квітня, приїхали були до Лондону Хрущов і Булганін, і в своїм Пастирськім Листі кардинал взивав усіх католиків у Вел. Британії, щоб в часі відвідин советських вождів вони "поступали самоопановано і гідно".

Вісткою з 19-го серпня увечорі повідомлено, що кардинал Гриффін помер. Йому було 57 років.

БАЖАЄ ЗВЯЗКІВ ІЗ ЗВЯЗАНИМИ

Англіканський архиєп. Фішер висловив побажання про ближчі звязки англіканської Церкве з російською Православною Церквою.

Годі сказати, як арх. Фішер уявляє собі сучасну істоту російської православної Церкви та можливість своїх звязків з нею.

Російська Церква є звязана контролею і наказами большевицького уряду, який використовує її як своє політичне знаряддя. Не може ж бути вільних звязків з тим, що самі є звязані, через брак свободи релігійно-церковного життя.

Крім того, в якій мірі російська Церква хотіла б чи не хотіла б у СССР бути повільним знаряддям в руках московського імперіялізму — це питання остається відкритим.

ЦЕРКВА Є СИЛОЮ СУЧАСНОЇ НІМЕЧЧИНИ

З нагоди недавнього німецько-протестантського конгресу у Франкфурті (Зах. Німеччина) канцлер д-р Конрад Аденауер сказав, що німецька протестантська Церква є тим найбільшим чинником, що відновив Німеччину та є її основною силою.

До слів канцлера Аденауера треба ще додати пояснення: — Церква є силою Німеччини не тому, що вона є протестантська, а тому, що вона національна — незалежна від чужих. А теж її форми й структура достосовані до німецького грунту — на загальних християнських засадах.

ДЕЛЕГАЦІЯ ЗЛУЧЕНОЇ ЦЕРКВИ В СССР

Делегація Злученої Церкви Канади (Юнайтед Чорч) в серпні ц. р. відвідала Советський Союз. У склад делегації входили: модератор Злуч. Церкви Джордж Доріі, секретар і голова фінансового комітету цієї Церкви. Відвідини відбувися на запрошення московського патріярха Алексія.

Такі церковні поїздки до СССР хоч порівнюючи недавно почали відбуватися з Заходу частіше, але вспіхи статяі "старою історією". Москва бачить у цьому для себе політичний інтерес.

Юр. Мулик-Луцик

ПРОБЛЕМА „ТІЛЕСНОГО ПІДНЕСЕННЯ" ПР. Д. МАРІЇ В КИТВСЬКИХ АКАФІСТАХ 1625 РОКУ

(Продовження)

V

Від історичних загань щодо "Тілесного Піднесення" до догми в Католицькій Церкві

Вже в історичних латинських назвах на факт переставання з земного життя у вірі Йр. Д. Марії бачимо суперечні погляди і вагання в підході до цієї події. Унели назву Pausatio, що означає **перерву** між земним і вічним життям Пр. Д. Марії. Дали назву Nativitas, що **означає народження** для неба по смерти на землі. Прийшла ще назва Mors — отже просто **смерть** на землі. І ще назва Depositio — **переставання** життя з землі на небо. Крім того, назва Dormitio — **успіння** тіла, під час якого невмируща душа переходить у вічність. І також, термін Assumptio — **піднесення** до неба, — звичайно, у звязку з попередніми термінами, це мало б бути тільки **піднесення душі** з мертвого тіла — з тіла, що в **успінні**, з успішого тіла, і так це в найдавніших часах розуміла Церква й на Заході, але згодом це **піднесення душі** папа Григорій І в угоду апокрифам розумів це як **"піднесення до неба душі разом з тілом!"**

Не зважаючи на папу Григорія І, Католицька Церква понад тисячу років виявляє вагання. Так, наприклад, Rituale Romanum (Рим 1864) ані разу не згадує про прийняття Пр. Богородиці з тілом на небо, а обмежується до ствердження, що вона була на небо вінесена (portata). Про тіло (corpus) не сказано ні разу. Те саме бачимо в уніятському виданні п. н. "Изборник благопотребних церковних чинов і служб", що склав о. д-р Тит Мишковський (Львів 1913 р.), з дозволу Митрополітальної Консисторії у Львові 21. І. 1909 р. і там є мова тільки про Успіння Пр. Богородиці, але нема мови про тілесне вознесення.

"Catholic Encyclopedia" (Нью Йорк, 1913), з становища католицької історично-богословської науки звязане ясно, про обставини розлуки з земним життям Пр. Д. М. вона "не знає нічого певного".

І врешті сам той факт, що Католицька Церква аж 1950 р. ввела догму про вознесення тілесне підняття Пр. Богородиці на небо, свідчить, що до 1950 р. було в неї вагання щодо віри в дійсність того "тілесного" підняття.

Одначе Католицька Церква проголосила цю догму скоріш мабуть тому, щоб бути послідовною самій з собою; бо коли папа Григорій І завів святкування "Тілесного Підняття" на небо Пр. Д. Марії, але догми не проголосив, то звідси могло випливати явище святкування "Тілесного Піднесення" без одночасної віри в цю тілесність вознесення; і, як бачимо з деяких католицьких книг, в декого і з офіційних церковних чинників віри в це не було. Правда, папа Бенедикт XIV старався запобігти цьому докорами, кажучи, що святкування "Тілесного Піднесення" на небо Пр. Д. Марії **"правдоподібно** є вже загальною **опінією**, яку заперечувати було б і непобожністю і соромом" (De Festis B. V. M., VIII, 18). Одначе таке намовлювання не могло правити за наказ, бо не було в цій справі догми.

Коли апокрифи між народом про мнюме "тілесне підняття" на небо Пр. Д. Марії поширялися раніш між народом, а не були народові накинені згори Католицькою Церквою, то тут справді мабуть папа Григорій І завів святкування "Тілесного Піднесення" на небо Пр. Д. М. під натиском опінії ширших мас народу на Заході, бо ж уяву народу живо захоплював апокрифічний уявно-змисловий образ якраз **тілесного** піднесення на небо. — Догма 1950 р. в Католицькій Церкві мала покласти край ваганням, внутрішнім спорам та суперечності між католицькою традиційною практикою (святкування "Тілесного Піднесення" на небо Пр. Д. М.) і католицькою теорією (необовязковість віри в цю тілесність піднесення).

VI

Психологічний і світоглядний ґрунт, на якому Римська Церква прийняла віру в тілесне піднесення на небо Пр. Д. Марії

Апокриф про мнюме тілесне піднесення на небо Пр. Д. Богородиці місцями був відомий і на Сході, і на Заході.

Питання: — чому ж на Заході Церква прийняла той апокриф, хоч і не знайшла до того підстав у св. Письмі і в св. Переданні, а на Сході — ні?

Коли розглядаємо певні історичні явища, треба мати на увазі три принципи І. Тена при їх досліді: епоху, середовище й расу. Греки й римляни відрізнялися своїми вдачами (національною характерологією) чи, як кажуть, етнічним темпераментом. З огляду на різницю в своїй вдачі, на одну й ту саму справу інакше дивилися греки, а інакше римляни; інакше її сприймали, інакше виясновали.

Греки відзначалися більшим, ніж у римлян, ідеалізмом, одухотвореністю, з нахилом до абстрактних, нематеріяльних речей.

Разом з тим вони були більш чутливими естетами; все грубе, вульгарне, брутальне неприємно разило їхні вимисли й почування.

Тому то не є якесь випадкове явище, що греки не любувалися в жадних брутальних видовищах — цирках і т. д., де проливалася б кров. Вони уникали цього. Навіть на сцені старого грецького театру не було прийнято грати актів убивств. Коли в драмі таке вбивство було, то про нього тільки сповіщали глядачам як про це, що розігралося десь за сценою, бо публіка не хотіла дивитися на рани, трупи, кров, пробиті ребра, пробите скривавлене серце і т. д.

Ця вдача давніх греків віддзеркалася і в початках християнських обрядів у Греції. Ми там не бачимо нахилу до згущування слів з жорстоко мученої тілесности евангельських постатей, — як: **рани** Христові, **ребра** Христові, **серце** Ісуса, **кров** Ісуса, **тіло** Господнє і т .д. Не бачимо нахилу вилюшення всіх тих мученицьких сакраменталіїв на маніфестацій на сіру щоденну вуличю, серед вівтарювань товпи, що скидьна сприймати все це як видовище, що дає емоцію.

Інакше справа представляється з римською вдачею. Римляни ще з-перед часів Христа мали нахил **(любувати**ся в цирках, у розграх тілесної сили, в брутальних боях глядіяторів, у розшарпуванні дикими звірями людей. Кривавий Circus Maximus (великий цирк) у Римі був відомий усьому світові. Особливо ж понуру славу він оставив по собі в історії Церкви, коли на його аренї хижі звірі розшарпували перших переслідуваних у Римі християн. Вдача старих римлян, особливо ж вульгарної маси, в муках жертв, у крові, в пробитих ребрах і серцях з насолодою шукала для себе грубої вульгарної емоції. Це саме бачимо й тепер в кривавому торреадорстві — боротьбі з биками в сучасній Еспанії, в жорстокостях католицької інквізації.

Часи в Римі змінилися, — на місці поганства запанувало християнство. А з ним відношення до мучення тіла змінилося: вульгарна насолода замінилася співчуттям, та це друга справа; відношення до предмета змінилося, але не змінився сам предмет: — **рани, кров, ребра, серце, тіло** і т. д. Предмет той сам: — мучене тіло; що це тіло Божества чи Святих, і що тут уже немає зловтіхи, а співчуття — це інша річ; важно це, що сам факт нахилу — мати перед собою мучену тілесність, — власне **тілесність**, залишився.

На Флорентійськім Соборі (1439) ясно виразилися в зударі дві різні вдачі і разом з тим два різні світогляди — і римський і грецький, коли йшлося про питання чистилища.

Римляни в своїй невмолимій суворості, сказати б — жорстокості, неподмінно трималися встановленої ними концепції, що християнин безпосередньо по смерти конче мусить іти до чистилища і там самому особисто витерпіти кару. Натомість греки воліли триматися думки, що цю кару він не конче мусить терпіти, що звязані з св. Евхаристією молитви живучих людей допомагають християнові по смерти у воскресінні осягнути життя вічне. (George R. Crooks, D.D. and John L. Hurst, D.D.: "Library of Biblical and Theological Literature. Vol. I. Нью Йорк 1897, стор. 539).

Вдача римлян конче вимагала мученництва, — або сама мала нахил мучити, або терпіти муки; переживати емоцію чужих мук чи співчувати мученикові. Однак факт мучення мусить у них таки виступати ,і то **тілесного** мучення. Коли й поминути справу **мучення**, як такого, то тут залишається в римському світогляді зумовленому вдачею, — нахил до **тілесности** в релігії, до **матеріялізації** в чисто духовій сфері. **Тому то "Римська Церква пішла дальше, ніж Східня, у вироблені собі такого теологічного вчення, в якому допускається губу примітивну і майже брутально матеріялістичну форму"** (Crooks і Hurst, стор. 539).

(Далі буде)

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найбільшім Укр. Складі — **„ПРОВІДІННЯ"**

1914 р.

Просимо писати по ціни і інформації до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

Склад Церковних Речей

У складі Церковних Речей при Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути всі потрібні церкові та Богослужбові речі Православного стилю, якнайкращої якости та по умірковаих цінах. Опис деяких речей подається нижче. За додатковими інформаціями писати на нижчеподану адресу:

ПАВУКИ (ПАНІКАДИЛА)

Продаємо Павуки (Панікадила) кришталеві й металеві (мосяжні), електричні та до свічок.

Кришталеві Павуки — европейського виробу, з гарного прозорого скла, постачаємо за попередніми замовленнями. Ціни від $71.00, на 6 свічок (такий як на світлині), до $4,320.00, на 120 свічок.

Металеві (мосяжні) Павуки від $68.00, на 12 свічок, вгору.

Напрестольні свічники:
Мосяжні, зі штучними свічками та пружинами, від $19.50 за пару вгору, залежно від розміру.

Деревяні свічки до руки:
Разом з пружинами, від $3.25 за одну вгору, залежно від розміру.

Скляні лямпки:
Різних кольорів, по $1.75 тузин, вгору.

ОБРАЗИ Й ОБРАЗКИ православного стилю

Маємо прекрасні образи й образки православного стилю, такі як:
Ісус Христос
Свята Богородиця
Розпяття Христове
Ісус у терновім вінку
Тайна Вечеря
Архистратиг Михаїл
Благовіщення
Св. Богородиця (Афона)
Різдво Христове
Хрещення Господне
Ап. Петро і Павло
Юрій Побідоносець
Николай Чудотворець
Великомученик Димитрій
Добрий Пастир
Христос стукає в двері
Воскресіння Христове
Пресвята Трійця
В'їзд Ісуса в Єрусалим
Вознесіння Христове
Зіслання Св. Духа
Іван Хреститель
Кн. Володимир Великий
Кн. Ольга

Образки для Недільних Шкіл:

Величина 2½×2¾ цалі
100 образків $5.50
50 образків 3.00

Величина 4¼×5½ цалі
100 образків $14.00
50 образків 7.50
25 образків 4.00

Величина 5¼×7½ цалі
100 образків $28.00
50 образків 15.00
25 образків 8.00

Ікони Празничні (на Тетрапод):

Величина 7½×10½ цалі і 8½×10½ цалі

100 ікон $8.00
50 ікон 4.25
25 ікон 2.50
1 ікона ..... .15

Стінні ікони:

Величина 13×16½ цалів
100 ікон $25.00
50 ікон 13.00
25 ікон 7.00
10 ікон 3.00
1 ікона ..... .35

ВУГІЛЛЯ І ЛАДАН

Вугілля, доброї якости, пачка $2.50

Ладан Єрусалимський, один фунт $2.00

Ладан Понтифічний, один фунт $3.50

КИВОТИ, ПРОЦЕСІЙНІ ХРЕСТИ, ПРОЦЕСІЙНІ ІКОНИ

У нас можна замовляти також Кивоти, Процесійні Хрести та Процесійні Ікони. Пишіть за цінами.

СВЯЩЕНИЧИЙ ОДЯГ (ОБЛАЧЕННЯ)

Фелони (Ризи):

Православного стилю, солідно шиті кваліфікованою кравчихою, різних кольорів та різної якости, з артистично допасованим обшиттям і френзлями. Ціни від $90.00 вгору, залежно від якости матерії.

Стихарі:
З гарної віскозної матерії (гвуон), різних кольорів та якостей, від $12.00 вгору. Пишіть за пробками.

ОФІРНИКИ ТА СВІЧНИКИ

Офірники:
Продаємо металеві (мосяжні) офірники по різних цінах, залежно від матеріялу та числа свічок або окляпок. Ціна від $25.00 вгору, залежно від числа свічок.

Звичайні Напрестольні свічники:
Мосяжні, від $3.65 за пару вгору, залежно від розміру.

СВЯЩЕННА ПОСУДА

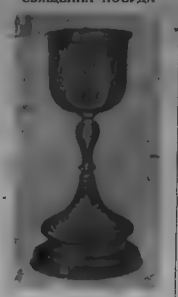

Чаші:

Всі чаші православного стилю, по дуже уміркованих цінах. Є чаші мосяжні позолочені, срібні позолочені й й золоті гравіровані (як на світлині вгорі), від $35.00 вгору, залежно від якости.

Дискоси:

Православного стилю (з підставкою), позолочені, від $12.50 вгору.

Звіздиці, Копіє і Ложечки:

Гарно виконані та позолочені, від $6.00 вгору.

Кадильниці:

Мосяжні, посріблені або й позолочені — до вибору; гарної форми, з тримаменним хрестиком та гарним міцним ланцюжком. Ціни від $18.50 вгору.

Кропильниці і Кропила:

Мосяжні; ціни залежно від

Пишіть за докладнішими описами та цінами такої священичої посуди, яка вам потрібна.

ХОРУГВИ

Поручаємо наші Хоругви — щити з гарної церковної матерії, лицем з обох сторін та з ручно-мальованими образами. Кольори на вибір. Ціни від $80.00 вгору.

ПЛАЩЕНИЦІ

Наші Плащениці гарно мальовані на добрій матерії та обшиті шовковими або золотими френзлями, і з такими ж кутасами. Ціни від $60.00 вгору, залежно від якости обшиття та від числа осіб зображених на Плащениці.

ХРЕСТИ Й ХРЕСТИКИ

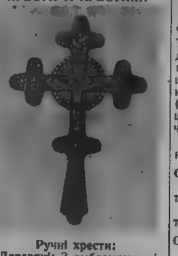

Ручні хрести:

Деревині: З емблемами, від $12.00 вгору, залежно від якости дерева, — найдорожчі з червоного дерева (по-англійськи Walnut).

Металеві: Мосяжні ручні хрести, посріблені або позолочені, від $10.00 вгору.

Золочені хрести (як на малюнку вгорі): від $60.00 вгору, залежно від величини.

Священичі нагрудні хрести:

Срібні з ланцюгом $22.50
Золоті з ланцюгом . . $32.00
З оздобами — різні ціни.

Хрестики
на ланцюжку (для ношення **ся шиї):**

Срібні, з ланцюжком, $2.50
Золочені, з ланцюжком $3.50

Тримаменні хрести для ношення на одежі, золочені, по 50 центів одна.

ЦЕРКОВНЕ СВІТЛО (СВІЧКИ)

Продаємо свічки двох фірм: **Will & Baumer та F. Ballargeon.** Тому, що перша фірма продає свої свічки на вагу, а друга комплектами (sets), їх ціни трохи різняться, бо свічки не є однакової довжини (свічки першої фірми є довші). Нижче подаємо ціни свічок фірми Will & Baumer).

(Увага: Ціни в східній Канаді трохи нижчі).

Свічки до ліхтарів і свічників:
4 на фунт — 16 цалів висоти — 24 у пачці, пачка $3.66
4 на фунт — 12 цалів висоти — 24 у пачці, пачка $3.66

Свічки до Пазука або ліхтарів:
6 на фунт — 11 цалів висоти — 36 у пачці, пачка $3.66
8 на фунт — 8 цалів висоти — 48 у пачці, пачка $3.66

Свічки до офірника:
7 цалів висоти — 250 у пачці, пачка $6.10
6 цалів висоти — 250 у пачці, пачка $4.50
5 цалів висоти — 250 у пачці, пачка $3.32

Свічки до пружин:
12 на фунт — 8 цалів висоти — 72 у пачці, пачка $3.30

Свічки до лямпок:
Горять 6 годин — 72 у пачці, 2 пачки $3.15
Горять 10 годин — 48 у пачці, 3 пачки $4.50

ЗАМОВЛЕННЯ ВИСИЛАТИ НА ТАКУ АДРЕСУ:

THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

В ЕСПАНІ НЕМА СВОБОДИ РЕЛІГІЇ

Не можна ділити зла на зло зле і зло "добре". Зло є тільки злом — де б воно не було і з яких причин не виходило б.

Єп. С. Кіллер з ЗДА сказав, що в католицькій Еспанії триває дальше релігійне переслідування; католицька Церква, що має урядову силу, не дозволяє на свободу церковних форм життя іншим релігіям.

Отже тут є подібність до большевицького переслідування, дарма що воно виходить з боку воюючого католицизму в Еспанії. Виходить, що той воюючий католицизм в деяких крайнях не дозволяє всі без винятку країни охоплювати висловом "вільний Захід".

Китайська мудрість каже: Коли маєш сто стріл, а хочеш з лука попасти до цілі, то вжинь 99 стріл, а лиш собі одну, тоді напевно попадеш. Чому? Бо коли маєш сто, то стріляєш недбало, надіючись на решту стріл; коли ж маєш одну то тільки на неї надієшся й на неї зосередячуєш свою увагу, тому й попадеш.

Так і молода людина, яка думає, що має перед собою ще сто літ життя, отже проводить його недбало, надіючись, що ще є час пізніше жити по-християньськи, а тимчасом вона всецілю віддається житейській суєті. А звідки хто певний, що йому суджено жити не сто років, а рік?

ЗАМІСТЬ РЕЛІГІЇ — СПОРТ...

Товариство Джана Гавварда в Бритиш Колюмбії вважає, що зріст злочинів серед молоді можна припинити шляхом поширювання... спорту. Згадане Товариство вважає, що молодь, яка бере живу участь у спорті, не допускається злочинів

— Це твердження помилкове. Майже вся молодь займається спортом, але злочинність зростає. Дивна річ, що це Товариство не звернуло уваги на цей правдивий факт, що тільки та молодь не вдається нахилу до злочинности, що бере живу участь у релігійно-церковному житті, бо воно є єдиним успішним чинником, який розвиває в молоді чесноти.

ЗА ЦЕРКОВНИМИ КАРАМИ

Проф. Піо Чіпротті, знавець католицького канонічного права, заявив, що на шоферів (водіїв авт), що спричинюють автомобілем випадки, можна накладати церковні кари, бо вони переступають Заповідь "Не вбивай". Ці кари — заборона входити до церкви і навіть екскомунікація (відлучення від Церкви). Хоч проф. Чіпротті поширив свою статтю в офіційному ватиканському тижневику "Ль'Осерваторе Деляя Домеиіка", то речник Ватикану заявив, що це не є голос Кат. Церкви, бо рішати про це може тільки папа.

КУТИК РОЗВАГИ.

Дехто каже, що мова є дана людині нате, щоб говорити неправду. Дехто говорить неправду свідомо й навмисне. Але є люди, які говорять неправду мимо своєї волі. Вони знають це, що мають сказати, але не вміють висловитися і тому нехотячи говорять не те, що думають. І часом мимоволі комусь роблять прикість. Про це свідчить такий випадок:

До фабрики призначили нового директора, але він незабаром умер. На похороні один з урядовців говорить прощальне слово; а при цьому він так запнувається та ліпе, що заступник директора не втерпів, прискочив до промовця й закричав:

— Пане! Що за небилиці тут плетете?!

— Пане заступнику директора, — вистогнав промовець. — Що ж я буду говорити про покійника, коли я так мало його знаю... Ось я вас знаю дуже добре, якби, наприклад, ви так тее... вмерли, то я знав би, що говорити.

Заступника директора огорнув жах, і він також не знав, що сказати.

Це тільки шефові вільно

Шеф (бос): Як ви смієте такими словами до мене відзиватися? Чи ви тут є шефом, чи я?

Урядовець: — Очевидно, що ви.

Шеф: — Ну, коли ви тут не є шефом, то не говоріть нісенітниць.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 13-ТА ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ

Ап. Павло в Посланню закликає Коринтську громаду, щоб вона старалася бути гідною, щоб утверджувала себе в Христовій науці. Також накликує поважати тих, що трудяться і помагають "святим". Тоді всі гідні християни зватися "святими", і певно така назва застановляла їх поводитися дуже гідно, і також ще Апостол: "Поздоровляють вас церкви Азії". Тоді кожна громада християн звалася церквою, отже поздоровляють вас "церкви", це по-нинішньому: "Поздоровляють вас церковні громади".

Між добрими людьми завжди були і люди вузькоглядні, лакомі, самолюбні, бесовісні. Це галапаси, які хочуть жити тим, що другі придбали. Вони не перебирають в способах, щоб чуже здобути, і байдуже їм, що їм воно не належиться.

Подає Христос таку притчу:

Був господар, очевидно князь якоїсь околиці, що насадив виноградник і все приладив до роблення вина, дав його виградарям з такою умовою, що в означенім часі мають дати йому частину доходу з виноградника. І сам кудись відбув.

Коли ж прийшла пора, послає слуг за частиною, яка йому належиться. Але виноградарі подумали, що властитель далеко, отже слуг без нічого понагняли. Таке сталося і з другими слугами, яких господар післав.

Видно, що господар був дуже терпеливий, і подумав: "Пішлю свого сина, а виноградарі будуть з ним числитися". Коли ж син прийшов, то виноградарі кажуть: "Вбиймо його, бо він наслідник батька, а тоді "виноградник буде наш". І вбили.

І питає Ісус тих, що слухали: "Що буде, коли господар вернеться?" І кажуть: "Злих погубить, а виноградник дасть іншим".

Така притча вяжеться найперше з особою Христа. "До своїх прийшов, — каже евангелист Іван, — але свої не прийняли Його" і вбили, думаючи, що рука Господаря їх не досягне. Однакож досягнула.

Але зміст притчі має і ширше значення. Всім людям дав Господь частину Свого виноградника, — дав життя, дав здоровля, дав силу, дав здібности до праці, дав можність думати, — а другим сотворінням всього того Він не дав. Але є люди, які не хочуть признати, що частина їх праці належиться Тому, який обдарував їх всім тим готовим, що для праці потрібне.

Очевидно думають вони: "Той Господар далеко, Його ніхто нас не бачить, отже можемо робити що хочемо. Він для нас не істнує". І дозволяють вони собі на всяку негідну роботу, з якої сподіваються для себе користи.

Але рука Господаря може досягнути їх на кожнім кроці і досягає там, де вони того найменше сподіваються. Коли ж не досягнула нині, то досягне завтра. Історія дає нам багато прикладів, де на виходіть прийшла несподівано велика кара Божа, коли вважали себе непереможними.

І тому треба всім памятати, що той Великий Господар дуже близько. Його око не дрімає, Його рука не ослабла. Гарну пригадку про те дає побожна пісня:

Грішнее море буря вкриває, —
Хто плив по ньому, той потопає.
Одних затопить день серед моря,
Других затопить вечірня зоря.
Де наш безбожний, — будь
осторожний,
Щоб грішна сила не побідила.

Не всі одночасно потопаються на грішнім морі, — одні рано, другі в полудень, треті вечером, а четверті опівночі. Але справедлива рука Великого Господаря всюди їх досягає.

НЕДІЛЯ 14-ТА ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ

Ап. Павло напоминає коринтян, щоб жили так гідно, щоб Він, коли зайде до них, разом з ними між тішитися. Він же посвятне себе на те, щоб до гідного життя людей приводити. Працює він не для своєї користи, але щоб радуватися разом з тими, що його науки слухають.

В Євангелії 14-ої неділі Христос дає притчу, де показує як люди, маючи малий розум, не розуміють великих річей, великих справ.

Великий, широкий розум належить до великих скарбів, однакож не всі вартість великого розуму розуміють.

В Старім Завіті є багато покликів, щоб люди шукали розуму. Говориться там, що Бог питав Соломона чого він хоче, — чи багатства, чи сили, чи слави, а Соломон сказав, що просить лише розуму. І відповів Бог, що коли він розуму просить, то Бог розум йому дасть, а розумом буде і багатство, і сила, і слава. Великий розум все здобуває.

В приповістках Соломонових читаємо, як мудрість кличе людей до себе.

Премудрість говорить по вулицях, підносить голос по майданах. Вона проповідує на головних зібраннях, при вході до міських воріт і кличе:

"Доки вам, незнайки, буде люба темнота? Доки ви, нерозумні, будете любити нерозум? Послухайте моєї ради, — а я зіллю на вас мого духа, звіщу вам слова мої... Хто послухає мене, той буде жити безпечно і спокійно, не лякаючись лиха".

Христос в притчі говорить, що цар справляв синові весілля і запросив багато гостей, але вони не прийшли. Один казав, що мусить оглянути куплене поле, другий не може зоставити свого торгу... Кожний мав причину, щоб не прийти.

Розгнівався цар і на місце запрошених покликав звичайних людей з вулиці. Вони прийшли, поздягалися в наготовлену для гостей одежу і була повна світлиця гостей. Але цар побачив одного, що лінувався вдягнутися в готову гостинну одежу, і того цар за його лінивство наказав покарав.

Чому ж перші запрошені не прийшли? Не тому, що перешкаджало купленое поле, не торговля, але тому, що в них був малий розум. Великий розум сказав би їм, що царські запросини важніші, ніж оглядник поля чи купецька справа, бо поле можна колинебудь оглянути, а царська гостина рідко бувае. Коли ж цар їх просить, то вважає їх своїми друзями і в потребі може дати їм поміч. При великім розумі вони мали б собі за велику честь бути в царя в гостині.

Малий розум знає лише матеріяльні вартості, грошеві вартості, але не знає вартостей моральних, вартостей культурних. Малий розум великого не бачить.

Був час, що європейські купці давали африканцям дзеркальця, дзвіночки, блискучі гузики і діставали від них діямянти, бо африканці вартости діямянту не розуміли. В них розум був дїточий.

Таке бувае в житті на кожнім кроці, — в справах релігійних, в справах моральних, в справах культурних і матеріяльних, і Христова притча про те говорить, додаючи, що і недбалий чоловік великого розуму не має. В іншім же місці Христос говорить: "Будьте тихі, як голуби, а розумні як змії". Розуму найперше треба.

РІЗДВО БОГОРОДИЦІ

В Назареті жило дуже побожне подружжя — Йоаким і Анна, в яких не було дітей. Дуже тим журилися і молили Бога, щоб дав їм потомство. І раз, коли Анна молилася, Ангел звістив їй, що буде мати дочку, з якої вийде спасення світові.

Так і сталося. Родичі дуже раділи, коли слова Ангела сповнилися і, дякуючи Богу, змалечку виховували дочку дуже дбало. Коли ж мала три роки, як про те широко згадується на Уведенні Богородиці, дали їй на виховення та на науку до школи, що була при єрусалимській церкві.

Тоді вже було в жидів правило, що трилітну дитину треба до школи посилати і вчити. Така постанова е в них і донині.

Коли ж нині святкуємо память народження Діви Марії, то святкуємо народження Тої, що стала помічницею і заступницею всіх християн. Стала за Матір для тих, що, як щирі християни її поважають і з щирою молитвою до неї звертаються.

ВОЗДВИЖЕННЯ ЧЕСНОГО ХРЕСТА

Слово "Воздвиження" значить — піднесення хреста, щоб люди його оглядали.

Що було з хрестом, на якім Христос помер, християни довгий час не знали. Аж царица Єлена, мати Константина Великого, почала шукати в Єрусалимі за тим хрестом і знайшла.

Коли дістка про те рознеслася, почали до Єрусалиму сходитися християни, щоб хрест Господній побачити. Тоді проголошено свято, на яке зійшлося багато християн, і патріярх Макарій, стоячи на підвищенню, підносив святий хрест на всі сторони для оглядання, а люди, оглядаючи його, співали "Господи помилуй".

Нагадуючи ту величаву подію, священик і нині на свято Воздвиження підносить в церкві хрест при співі "Господи помилуй". (Чи не добре було б, коли б священик, який має більше громад, повторив обряд піднесення хреста в усіх церквах в чергових неділях, з відповідною промовою, щоб ті, які в свято Воздвиження не були в церкві, головно ж діти і молодь, той обряд бачили і його розуміли? Воно було б "на здубування", сказавши релігійним висловом).

Хрест — це прапор первісного християнства, бо вже й ап. Павло каже, що він хрестом Христа хвалиться. А прапор — це знак великої справи, великої ідеї, хто ж прапор гідно поважае, той поважае і справу, якої прапор є знаком. Коли ж в українських церквах співається: "Хресті Твоїй поклоняємось", то поклоняємось і Тому, що на хресті помер, і тому, чого Він учив живучи на землі.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Ну й що? Ви, звичайно, думаєте, що інтелігентність відразу прокинулася у Клавдія до того ступеня, що можна було надіятися від нього чудес у такім складнім мистецтві? Ніколи у світі! Але маляр Тассі думав таким способом: що краще використати своє придбання, і виявився, що коли Клавдій трошки обтреться, то стане йому дешевим помічником. Та довго мусів чекати Тассі винагороди за свою здавану великодушність, бо верства зверхсоности й несправность, яка огортала Клавдія, була затверда до здоймання.

Нарешті й для тієї задерев'янілої душі засяло світло дня. Клавдій почав розуміти лекції учителя і навіть користати з них, коли надійшло з Неаполи кілька образів, намальованих одним з тамтешніх відомих малярів. І вони ось розбудили поклікання Клавдія.

Він зніхав з Риму, щоб просити того маляра прийняти його за свого учня.

Прийнятий Клавдій так багато й пильно працював, що за двадцять пятому році життя його ім'я була вже іменем відомого маляра.

Образи Клавдія, названого Ле Льореном, якого між аматорами найчастіше називають просто Клавдієм, — зачаровують могутнім і таємним почуттям природи, яким вони насичені. Треба думати, що він це завдячує тим довгим мріям, в яких перебував протягом усього свого дитинства.

Сонячну пору дня, прозору глибину повітря й хмар, вогкість роси на траві, спеку, при якій тремтить повітря, безмежність краєвиду — все це Клавдій умів передати на полотні своїм пензлем.

Всі образи, що він бачив і подивляв під час своєї сонливости, ніби відбиваються образи на березі. Стоячи перед полотном, Клавдієві треба було тільки викликати свої спомини й жмуритися їх виказівкам. Тоді народжувалися під його рукою чудя, в яких поезія йшла наріжні з правдою.

Тому що ви будете жити в світі, де слава вважається тільки тоді устелюною, коли відповідає кількості золота, яке ця слава приносить, то я вважаю потрібним сказати вам, що образи Льоренa належать до тих, що в продажі досягають найвищої ціни.

Я знаю одного торговця старовинною, який міг зліквідувати свою крамницю й жити з готівки після того як купив і перепродав один з образів Клавдія. Купив він його на ліцитації майна в якомусь старому замку за безцінь, а продав, здається, за пятдесят або шістдесят тисяч франків.

Мабуть він міг би був продати їх ще дорожче, бо чотири образи Клавдія, які були в царській палаті в Петербурзі, оцінюються в півмільйона франків. А ті, що ми маємо в Люврському музею, навіть і ціни не мають.

***

15 січня 1622 року народився в Парижі ще один лінивий, але вже в іншому роді.

Евген Носль, що дуже щиро склав життєпис тієї дитини, яка стала потім славною людиною, пише:

Його батько, на прізвище Покелен, був драпіяником і це ремесло переходило у Покеленів з роду в рід. Він з дружиною мешкав коло базару, на розі вулиць Вієй-Етів і Сент-Оноре, в домі прикрашеному мавпами, які перекидались яблуками. Над брамою замість шильду був рід намету з написом: "Альтанки мавп". Батько був вдоволений своїм становищем, але мавпи як восьмеро малих дітей, він жив надією, що найстарший син стане його наслідником як драпіяник короля Людовика XIII.

Отож він навчив сина читати, писати й рахувати, і посадив його догладати крамницю, а пізніше також і сидував до праці вишивання фотелів та обтягування їх новими тканинами.

Але драпіярництво зовсім не вабило розуму малого Покелена. Він позіхав, мало не корчився коло своїх бюрових книжок і виявляв нечувану несправність та байдужість до драпіярництва.

Додайте до того, що малому Іванові було десять літ, коли вмерла йому мати, а його батько незабаром зазов одружився з жінкою, яка мала таку вдачу, що хлопчик часто згадував свою рідну маму. Додайте, що мачуха мала дітей, які любила більше ніж пасерба, тоді ви зрозумієте, які сумні дні переживав хлопчик в "Альтанці мавп".

Певно що він був би дуже заклопотався, коли б йому запропонували самому вибрати собі професію; але правда також, що чим більше часу минало, тим міцніму ненависть відчував він, пишучи рахунки на меблі або взробляючи предмети, на які потім укладав ці рахунки.

Отже, тому що він до смерти зазнджувався в крамниці свого батька та що від ринку до Нового Мосту недалеко, а там у ті часи збиралося чимало всяких штукарів, які показували плюгаві комедії для ледацюшь, що товпилися по вулицях перед їх наметами. Туди то часто втікав малий Покелен з дому королівського драпіяника і дивився на акторів з захопленням.

Його батько знав, де шукати за ним, коли не бачив його за бюрком, ані в майстерні.

Як часто, коли Іван з витріщеними очима і з ясним чолом, замішаний в натовп гультаїв із Нового Мосту, подивляв кумедні рухи улюблених ціею людністю акторів, він нагло відчував якусь міцну руку, що хапала його його за вухо й звільняла його при брамі "Альтанки мавп".

Тоді їхась плакав, докоряючи сам собі й постановляючи перекорити свою відразу до драпіярництва. Бо малий Покелен любив свого батька, і хоч ще малий, але признавав рацію всім його докорам та сварам, а також розумів, що далеко в світі не зайде, якщо візьме собі приклад з тих комедіянтів Нового Мосту.

Тоді він щиро брався за перо й рахунки, або за молоток драпіяника; але його вдача мрійника й цікавий розум скоро брали верх над добрими замірами. Перо й молоток вилітали з його рук, а він тратив притомність у байдужості й нудьзі. Батько сварив його тоді ще сильніше, а мачуха, що була спочатку байдужа, стала тепер його ненавидіти.

Внаслідок цього "Альтанка мавп" здавалася хлопчикові могилою, де його замкнули живцем.

(Далі буде)

НЕ РОЗУМІЮТЬ, ПРО ЩО ГОВОРЯТЬ

Одного ранку, саме перед сходом сонця, два сусіди, Дмитро та Іван, вже щось там оглядали на своїх городах. Вони привіталися гарненько й почали розмову.

— Як видно, буде гарний день, — каже Іван.

— Так, так, буде дуже гарний, тому що, як бачите, гарні золоті промені виходять і відбиваються на небі.

— А так, дуже гарні промені! Вже ось за хвилинку і сонце зійде на небо якраз над житою Юрка Ходака.

— О ні, сусіде! Ви помиляєтесь! — каже Іван. — Воно зійде он там просто над грушкою Таньки Терпелихи.

— Іване! — каже Дмитро. — Хіба ви ще ніколи не бачили сходу сонця, чи що? Таж я вже сотні разів бачив, як воно сходило, однак не там, де ви кажете. Воно як тільки трошки підійде, то Ходаків комин якраз стоїть по середині сонця.

— О, ні, сусідо! — каже Іван. — Як видно, то ви ще ніколи не приглянулись до сходу сонця. Та і як ви могли бачити його, коли кожного дня пускете на ліжку до самого полудня.

Дмитро, слухаючи цих слів, почав ленько переганяти через пліт до Івана. Коли вже той скінчив, тоді Дмитро крикнув зо всієї сили:

— Слухай но ти, індику з перкатим носом! Ти не говори мені, що я пухну на ліжку до полудня. Я господар на все село, а ти будеш мене повеличати якимсь лінтяєм?! А все це господарство звідки тут узялося, коли я був такий лінтяй? Ти краще приложи ці слова до себе, то воно якраз будуть пасувати тобі! — кричав Дмитро.

— То ти ще будеш на мене гримати ось тут на моєму господарстві?! — гримнув Іван. — Геть звідсіля, і не хвалися, який ти великий господар, бо як мацну тебе, то ти і без спання зараз ось тут спухнеш.

Дмитро, слухаючи цієї погрози, як не зайде Іванові межи очі так, що тому відразу світ замаячіявся. Та й Іван не остався в довгах; він обтер свої очі і так заїхав Дмитрові, що той аж ногами накрився.

Повиходили їхні жінки надвір, побачили, що там діється, і забрали їх до своїх хатів. А сонечко за той час вже підійшло геть-геть високенько, і підсміхалося з них обох, бо їхні очі так повапухали, що вони обидва не бачили, де саме воно сходило.

Подібних іванів і Дмитрів ми можемо здибати дуже часто. Вони сперечаються і про політику і про релігію, а все таким же способом, щоб допекти один одному. Вони тільки терпкими словами, а то й кулаками доказують одні другим. А справа — сама ідея така далека від них, що вони її навіть не бачать, як ці два не бачили, де дійсно сходило те сонце.

о. С. Гребенюк.

Іван Франко.

ЧУМА

(Продовження)

Злобною радістю заблищали невеличкі пріорові очента. Добродушно всміхаючись і стискаючи патра за руку, він поспішно підхопив:

— Ну, так, ну, так! Я так і думав, що се ви ніколи, розуміється, зі свого обовязку, так пишете доноси на нашу братію! Щож, reverendissime, це похвально, навіть устонови наші се наказують. О, ні, не глядіть на мене з таким замішанням! Я нічогісінько. Противно, навіть дуже мене се радує. Ви такий здібний і досвідчений чоловік, і нехибно мусите пити дуже високо, а се прецінь у нас одинокий спосіб! Ваші замисли і плани я постараюсь докладно передати куди слід, а вже й ви зробіть ласку і не забувайте мене в своїх молитвах і в своїх... хе, хе, хе... рапортах!

І за сим словом, чемненько кланяючися і потуркчи без упину, пріор вказів остовпілого і збитого в пантелику патра Гавдентія на коридор, а сам перед його носом замкнув за собою на ключ двері своєї келії.

II.

Минув якраз місяць після сеї розмови. І знов патер Гавдентій у пріорової келії, з покірливим і приниженим видом, сидить насупротив отця пріора, готов слухати, пощо той велів покликати його.

Невесело минось патрові в конвенті сей місяць. Правда, ніхто не обізвався до него ні з одним докором, ніхто й одним словом не виявив йому ані ворогування, ні обурення, але попри те давнійша його сміховальна роля відразу обірвалася, всі відвернулися від него, а ті, що впереді ще так любили слухати його оповідань і жартів, тепер або мияли його мовчки, або перекидувались з ним самими конечними, короткими словами. У кожного з братії при стрічі з ним поневолі якось простягалось лице, зішнуровувались уста, і обличчя приймали пісний та набожний вираз. Весь сей місяць був для патра Гавдентія як одно нешастанне silentium, котре ставалось ще тим дошкульнійше, бо пріор ані на крок не випускав його з монастирських мурів, не посилав його, як бувало, на служби ні в міські ні в вамісцеві церкви.

Патер непохитно зносив сю загальну неприхильність до него братії, але все-таки видко було, що вона дуже живо допікала йому і що він уважав її великою для себе оскорбою. Аджеж він не робив нічогісінько противазаконного! Ад жеж хто знає, може й кождий із братії преспокійно робив те саме! А отжеж вони приязненько розмовляють один з одним, гуляючи вкупі по монастирськім саду, сміються, жартують, плещуть один одного по плечах, рвуть разом спілі вишні, а тілько його одного обминають, як заповіреного.

— Все те інтрига того сибарита, того драпіяного пріора, — як скреготав з люотости зубами патер, ходячи там і назад по своїй самотній келії. Але пожди лишень ти, — кричав він і грозив кулаками до стіни, — прийде ще й мій час! Порахуємось ми з собою!

От тим-то й не дивно, що вся злість уся ненависть патра Гавдентія громадилась над головою пріора і що кождa стріча в тим його "першим по Бозі настоятелем" була для него дуже важка, тим важчійша, що до ненависти і злоби мимоволі якось домішувалось глибоке почуття встиду і понижені людської гідности.

Пріор розумів усе те дуже добре, але розумів також, що раз відкритий як шпигун патер Гавдентій стався супроти него зовсім безсильним, і диятого всякими способами старався продовжити і загострити муки безталанного патра. І так в спільній ідальні він казав йому сідати насупротив себе; було се гонорове місце, де сідав звичайно той з братії, хто в цілім конвенті вважався першою особою після пріора. Але пріор не удостоював Гавдентія ніодного слова, розмовляв з тими, що сиділи поруч него, не переставчи тимчасом проверчувати його своїм проникливим, добродушно-насмішливим поглядом. Патер Гавдентій весь аж горів на своїм почесним місці над тими поглядами пріора, — він почув відтими поглядами пріора, — він почув відтиміся, що пріор захотів посадити його рядом, а вже й ви зробіть ласку і не вабуйте мене в своїх молитвах і в своїх... мовчки, згорбившись, з похиленим лицем, сьилкучись нікого не бачити і нічого не чути. Він ні на що не був би осмілився заговорити до свого сусіда, бо майже напевно знав, що той прикинеться, мов би не чув нічого, і відвернеться, а довкола стола пійде тихе, здиве, гадюче шушукання. І от, дякуючи тій невинній хитрости благочестивого пріора спільні обіди сталися для патра Гавдентія ненастанною тортурою; ложка стравиви не йшла йому в рот, кождий шматок хліба куса в він так, як би їв свое власне тіло, а з обіду вертав весь спітнілий, задиханий, розбитий. За той місяць він міцно похудів, очі запали в голову, і уста ще дужче витянулися та побліднли.

Але ось сталася якась незвичайна річ: пріор велів покликати Гавдентія до себе до келії. Ніщо й казати, що патер ішов туди не дуже то в побожним настрою духа. Пріор зустрів його своїм звичайним жартовливо-насмішливим поглядом, і не даючи йому сказати ані одного слова, повів свою річ:

— А як же, а як же, reverendissime, ви й вам казав!.. Сідайте, сідайте, будьте ласкаві, ось тут... Іменно, як я вам казав, так і сталось. Ось вам письмо від отця провінціяла, і дуже, навіть дуже милостиве для вас! Розуміється, се й не дивота; ви цілковито заслужили собі на таке довіре начальства!

Говорячи се, пріор розгорнув лист провінціяла і положив його перед собою на столі. Патер Гавдентій простягнув руку, щоб узяти лист.

— Ні, даруйте, reverendissime, — сміючись сказав пріор і накрив лист своєю широкою, мясистою долонею, — лист сей не до вас адресований, а поки-що ще до мене. Я тілько маю вам переповісти його зміст, а іменно те, що ваші вказівки приняті ласкаво і вам таки наказано прийняти зубами патер, ходячи там і назад по своїй самотній келії. Але пожди лишень ти, — кричав він і грозив кулаками до стіни, — прийде ще й мій час! Порахуємось ми з собою!

— Воля начальства — воля божа, — сказав пріор. — І я готов хоч зараз же приняться за діло.

— Отсе то й гарно! — сказав пріор. — Але в такім разі скажіть, який ваш плян і яку ми повинні оказати вам підмогу?

— Я хотів би устроїти першу місію в тих самих Товстохлопах, про котрі я уперед вам нагоду згадати в розмові з вами.

— Ege, пригадую, пригадую, — потвердив пріор. — Ви називали навіть тамошнього священика, — якесь таке прозвище...

— Чимчикевич, — підповів патер.

— Егеж, ege, Чимчикевич. Що се за проява така?

— Дуже цікава проява, — відповів патер, — і власне ся проява заставляє мене від Товстохлоп розпочати свою місіонерську діяльність. Подумайте лишень: дідугам пісімдесятилітній, дивачисько, освіти майже ніякої, стотисячний хдоп поміж хлопами, про догмати віри ніякісінького розуміння, — одним словом, поява допотопна. І притім предобродушний чоловік, наївний і довірливий, як дитина. Так що з одного боку місіонерська діяльність в Товстохлопах дуже потрібна, а з другого боку тут власне найлекше її розпочати, бож Чимчикевич менше ніж усякий ниший має здібности до ставлення якогось опору.

— Ну, і гарно! Боже вам помагай! Але для чого ви думаєте, що місіонерська діяльність в Товстохлопах більше потрібна ніж деиде?

— Алеж подумайте, clarissime, що сей допотопний чоловік живе там пятьдесять літ, і якіж то науки подає він своїому стаду! Поміркуйте, що проповіді говорить він усього два або три рази до року; тай які проповіді! Попросту чудасія тай годі! Сусідні попи переказували мені їх дословно, бо проповіді ті стали між ними "притчою во языцех". "Дітоньки, сьогодні Ісус Христос народився в Вифлеємі, містечку жидівськім, у стайні бідній і убогій. Так, так! А з паном комісаром податковни раджу вам не заходити собі, бо що вам з того прийде? А? Його рука, його й сила. От що. Благословеніе Господне на всіх ва-ас!..." Або ось другий образець: "Дітоньки мої, сьогодні Христос воскрес із мертвих, а завтра у нас храмовий праздник. Памятайте собі, щоби ніхто з вас завтра не був пиний ані бренерій ніяких не робив. Боже, вас сохрани! Чужі люде походяться, що би то за честь була для громади, а?... А тода громадська тодока — час би вам уже війтися і порадитися, що з нею робити... Чую, що там Жид до вас підсуджується, арендувати хоче чи що... Ге, старшина? Памятайте собі, що як тілько мені впустите Жида до села, то я й бачити вас більше не хочу! Ані чути про вас не хочу, не то що! Рцем вси от всея души, от всего помишленія нашего рцем!..."

Пріор реготався нездержимо.

(Далі буде)

Радіо

Радіо — це чудесний винахід. Він дав можливість промовляти тим людям, які не мають що сказати, — до тих людей, які не слухають.

Продаються
ТРИРАМЕННІ ХРЕСТИНИ
гарно волочені
для ношення на одежі.
Ціна 50 ц. один.
Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ЗА ПРАВИЛЬНУ АДРЕСУ ПОБАЖАНЬ

"Архиепископ Сильвестр, Владика-Зверхник Української Автокефальної Православної Церкви в Австралії і Новій Зеландії, відслужив 12 лютого ц. р. Спільне Богослужіння з Екзархом арх. Теофилактом та еп. Якобом Мальтійським — заступником Вселенської Патріярхії при Союзі Церков у Женеві. Сталося це з нагоди Всесвітнього З'їзду Союзу Церков, що відбувся в лютому ц. р. в Мельборні, в Австралії. Після Богослужіння відбувася спільна нарада всіх трьох канонічних владик у справі потреби Української Автокефальної Православної Церкви в Австралії і способів їй допомоги. Обидва грецькі Владики обіцяли ту допомогу".

Це інформація з шойорського "Українського Вістника" (березень 1956), подана тут скорочено.

В інформації не сказано нічого більше, отже остається про що сраму читати в стрічках, а не між стрічками; тобто залишається розгадатись так, як про неї написано.

З інформації видно ось що: 1. не зважаючи на те, що Владика Сильвестр є одним з ієрархів Української Автокефальної Православної Церкви, яка стала незалежною з волі власного Духовного Проводу і українського народу, а не з волі й визнання її якимись іншими Церквами, що мають на це свої нереальні й безпідставні претенсії, то одначе обидва згадані грецькі Владики поступили правильно, вважаючи Владику Сильвестра за канонічного, отже рівного їм єпископа; 2. сталося до спільного Богослужіння з Владикою Сильвестром, вони зробили це не з якоюсь умовою, що Владика Сильвестр має бн згодом підпорядкуватися Царгородській патріярхії — принаймні немає про це згадки в інформації; 3. з огляду на таке становище обох грецьких ієрархів, Владика Сильвестр не бачив ніяких причин, які не дозволили б йому стати до спільного Богослужіння з ієрархами одної з Церков-посестер як рівному з рівними собратями-ієрархами.

"Український Вістник" згадану інформацію закінчує так:

"Вітаємо сердечно Владику Сильвестра з цього приводу й бажаємо всім Владикам УАПЦ пітн за прикладом арх. Сильвестра".

"При найкращій вірі в щирі інтенції "Українського Вістника" все ж його побажання, без образи кажучи, являють собою щось в роді злому в відкриті двері. Бо ж Грецька Церква хіба не має такого занотованого випадку, щоб котрийсь з ієрархів Української Автокефальної Православної Церкви відмовився сослужити з грецьким Владикою або колинебудь було зачинено якийсь храм Укр. Прав. Автокеф. Церкви перед грецьким священником.

Коли справу брати так, як її подала інформація "Українського Вістника", то з українського становища поздоровлення треба було б скласти Владикам Теофилактові та Якову і побажати, щоб цими словами пішли всі Владики Грецької Церкви та Царгородської Патріярхії. Тільки така адреса була б правильна для згаданих побажань.

Якщо б сталося було так, що провід над Церквою українців мав би Царгород ще й досі, то в такому випадку відношення українського народу, що з давніх-давен прагнув мати свою незалежну Церкву, було б таке саме, як тепер до Москви чи до Риму. І не було б це з користю ні для українців, ні для Царгородської Патріярхії, ні для Церкви Христової взагалі.

І тільки цей фаєт автокефалії Української Церкви усуває причину позвів та відкриває можливості релігійного спасіння та відкриває можливості релігійного спасіння та відкриває можливості релігійного співжиття з тими Церквами-посестрами, проводи яких не зявляють претенсій володіти Церквою другого народу.

Для таких Церков-посестер, які приходили б в дім УАПЦ як гості, а не як мимші господарі чесної хати, — для таких Церков-посестер для релігійного співжиття двері УАПЦ завжди гостинно відкриваються автоматично — без потреби посторонніх закликів; відкриваються ці двері згідно з традиційною українською засадою: "Гість в дім — Бог у дім".

МОЛОДИЙ ТЕОЛОГ І СТАРИЙ ФІЛОСОФ

Раф Валдо Емерсон (1803—1882) був чоловіком філософського розуму і письменником. Був якийсь час священником, але опісля віддався літературній праці.

Раз Емерсон мав промову в якімсь місточку і тут перебув кілька днів. Його промову чув молодий теолог, чи молодий священик, і в неділю на проповіді почав Емерсонову промову критикувати. Коли ж у половині проповіди зауважив, що Емерсон є в церкві, то вже з тяжким трудом закінчив проповідь. Було йому ніяково.

Коли ж Емерсон відіздив, у потязі побачив того молодого проповідника і попросив його коло себе сісти. Ніяково було теологові, але Емерсон ані словом не зачепив того, що священик на проповіді говорив. Розмовляли про все, але не про те, що Емерсон чув у церкві.

Аж коли розходилися і стискали собі руки, каже Емерсон: "Я дуже радо слухав вашої проповіди".

Що тоді молодий священик подумав, можна здогадуватися. Певно думав: "Емерсон розумний чоловік, і мені треба би від нього вчитися. Не треба мені зі своїм розумом наперед вирватися. Я його критикував, а він каже, що радо слухав моєї проповіди". Може... Може був радий почути, як недосвідчений чоловік говорить...

Лише таке міг той теолог думати.

"Не бійся, бо Я з тобою; не лякайся, бо Бог твій, — Я додам тобі сили, буду помагати і піддержувати тебе вільною правицею". Іс. 61-10.

СВЯЩ. ШЕМАН РАДИТЬ ОРГАНІЗАЦІЙНО ОБЕДНАТИ ЦЕРКВУ

В серпні ц. р. відбувся в Монтреалі Собор духовенства і вірних Східньої Православної Церкви ЗДА й Канади в Монтреалі, з участю біля 3,000 делегатів. В Канаді згадана Церква має біля 20 тисяч вірних, а в ЗДА біля 180 тисяч.

На цьому Соборі священик Шеман з ЗДА сказав, що в Північній Америці є біля 40 православних єпископів різних національних груп; о. Шеман висловив віру в те, що всі ці єпископи незабаром радитимуть над обєднанням і сам о. Шеман гаряче піддавав думку всім православне обєднатися в одну спільну Православну Церкву.

В істотному ця Віра Христової розумінні, тобто в містичному, Православна Церква є одна, під одним невидимим головуванням Ісуса Христа.

Дехто вважає, що єдність містичної Церкви мусить теж потягатя за собою теж організаційну єдність Церкви. Церква як організаційне тіло органічно зросла з народом. Як довго існують окремі народи, так довго організаційна єдність Церкви з природи речі буде нереальною справою. Ідеалом тут могла б бути співпраця незалежних національних Церков, але під умовою повного пошанування одного народу другим. Наприклад, як довго москалі поневолюють Україну, так довго не може бути мова про співпрацю Української Православної Церкви з московською.

Єдність Римської Церкви — механічна й штучна. Вона сяк-так існує як наслідок бувшої примусової єдности народів Заходу в Римській Імперії та як наслідок насильного накидання католицтва (напр. українцям 1596 р.), але на базі добровільности ця єдність проби життя не витримувала і не витримає. Унійське духовенство українського роду з наказу Риму співпрацює з унійським московським і польським духовенством, але через те воно тратить серед свого народу грунт, і це Римській Церкві користи не приносить.

ЗА ПРИСТОСУВАННЯ МІСП ДО НАРОДУ

Місіонер д-р Никол виступив проти того, щоб у Біблійній Історії подавати ілюстрації в "білій" (європейській) формі, бо вони неспримліві для чорного населення Африки. Д-р Никол каже, що образи Ангелів треба неграм подавати на подобу чорних, а не білих істот. Це не було б нічого дивного і не було б новинкою в християнській місіонерській практиці, бо ж у місійній праці в Китаю це вже стало правилом, що всі біблійні постаті — Ангели, святі і т. д. — здавна подаються на подобу китайців: з косами очима і т. д., — тоді вони стають психологічно ближчими населенню, більш сприємливими.

І в легкому тяжко

— Яке положення в советській тяжкій індустрії?

— Тяжке.

— А положення в легкій індустрії?

— Ще тяжче, ніж у тяжкій.

Опінія про вас — це те, що про вас говорять люди. Ваш характер — це те, що Бог та ваші найближчі знають про вас.

"Союз Визволення України" був заснований у Львові 4. 8. 1914 р.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

РИМСЬКЕ ТАБУ

Знаєте, що таке — **табу**? Заборонені слова. Заборонені поганською вірою. Мовляв, вимовиш те слово, і тінун тобі на язик сяде. І пінуть на язиці, мов у курки, виросте: Гуцули в Карпатах бояться медведя; він пакостить їм. Гуцули вірять: вимовити слово "медвідь", і бурмило відразу появиться; відомо: "про вовка поможка, а вовк — тут". Магічною силою назви "медвідь" викликається бурмила. І гуцули не говорять: "медвідь". Вони кажуть делікатно: "вуйко". Так то воно — "чеши дідька зрідка".

Кажуть, що Рим уже не поганський. Але табу у Ватикані ще є. До табу там зараховано назву "Україна", і похідні слова: "українець", "український". Ці слова не дозволено там урядово вимовляти; таємною силою заборонено, наче б боялися, що відразу викликали б відновлення Української Держави, коли б вимовили назву "Україна".

***

"Рутени" — основна назва в Римі для нашого народу. Хто жидівське Хананан (Канаан) виводить від українського "кана", той "Рутени" міг би вивести від слова "рута", — пахуча квітка, з якою подружена. І назва "Рутени" Ватиканові пахне. Для унітів у Ватикані є тільки одна назва: "Рутені уніті" (з'єдиненні русини, — а Римом з'єднені); це католицька історично-теологічна назва. "Україні уніті" там нема. Унію з Римом (1596 р.) запили рутенські єпископи — не українські. Український народ за рутенськими єпископами не пішов.

У Ватикані для нашого народу є теж дипломатично-політичні назви; вони, мабуть, мають якийсь звязок з католицькою теологією. Для українців у всьому світі є назва **"народ княгині Ольги"** (Див. лист папи до унітського єпископату з 20-го січня 1956 р., з нагоди "Хрещення св. Ольги"). Народ княгині Ольги" в скороченні можна б назвати о л ь ж и ч і.

Папа каже світові: — нема українців, а є "народ княгині Ольги". І проф. М. Чубатий погодився з папою. Папа ж, мовляв, непомильний. Якщо б папа послуговувався назвою "українці", то міг би стягнути прикрості на наш народ. Також наше положення бездержавного народу. А папа в своїй любові до нас хотів оминдіти нам прикрощів. Таке виходить із статті проф. Чубатого ("Америка", 11-го липня 1956 р.).

***

Доля бездержавного народу незавидна; він — "мов горох при дорозі: хто йде, той скубне". І нас скубають. Щоб не скубали — треба заховатися під назву "народ княгині Ольги", повчає проф. Чубатий.

Може й тому папа назвав українців "народом Росії" (8 послання "До народів Росії" 1952 р.)? Мовляв, — москалі, не робіть прикрощів "народові княгині Ольги", бо ж вони не українці, а народ Росії, як і ви!

Пайську рецепту похвалив проф. Чубатий. Ця рецепта виправдала життям. Дійсно, хто з українців не називав себе українцем, той не мав прикрощів; навзавшись турком, москалем, ляхом — залежно від потреби, він почувався безпечно.

Згідно з теорією проф. Чубатого, для такої безпеки нашому народові папа маскує його під назву "народ княгині Ольги". Додати б: маскує теж під назви "рутенці" та "народу Росії". Все це "з любови" до нашого народу. Перед ударами світу цього хоче св. Отець національне наше ім'я заховати — глибоко заховати, — п о х о в а т и хоче нас як окремий нарід, як українців. І там, "де нема ні болю, ні журби, ні печалі", ми не мали б ніяких політичних прикрощів бездержавного народу.

А головне, папа був би звільнений від турбот своїх отцівських про нас. І він уникнув би прикрощів через нас, що хочемо жити як у к р а ї н ц і. Св. Отець тоді спокійно проходив би собі курс російської мови і психології. І мріяв би сни про "єдіную неділімую Росію", яку його епископ Шіо виводить від Київської Руси" (Рутенії), отже від "народу княгині Ольги. І коли сина би він собі ті сни про "хозяина" нашого народу, яких "хозяють", не може бути байдужною справа, — щоб з тих снів він пробудився чи не пробудився.

Назар Полин.

Пилат обмив свої руки. Якщо б він ще був обмив своє темне серце, тоді вже він був би в порядку.

КНИЖКИ!

В Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути такі книжки:

АЗОР — оповідання з часів Ісуса Христа — 48 стор. — Прот. С. Б. Савчук. Ціна $ .15
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Християнства (на мімеографі), 106 стор. 2.00
АПОСТОЛ — на всі неділі і свята цілого року — 232 стор. Оправлений. Ціна 5.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ ЇЇ ВІЗИТАЦІЯ — митрополит Іларіон — 80 стор. Ціна ..1.00
БІБЛІЯНІ ОПОВІДАННЯ СТАРОГО ЗАПОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна ..... .75
БОГОСЛУЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ — Митрот о. С. Герус. Ціна ..... .50
ВЕЛИКІ РОКОВИНИ — Дмитрій Ювачов УГПЦК — 224 стор. Ціна ..... .50
ВЕЛИКОПОСТНІ СЛУЖЕННЯ — видання друге — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна 1.00
ВИФЛІЄМ — Катехізм для дітей — Прот. П. Мельничук — 48 стор. Ціна ..... .20
ВІЗАНТІЯ Й УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 96 стор. Ціна ..... .25
ТЕСЯТЬ БІБЛІЙНИХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. Савчук. Ціна ..... .50
ДОДАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Прокимни, Аллилуя та Величання — 36 стор. Ціна .25
ДИЯКІВСЬКІ РОЛІ — Збірник Церковного Співу на Нотах — (на мімеографі). 57 стор. Ціна 3.00
ЖИТТЯ ПРОСАФАТА КУНЦЕВИЧА — Прот. І. Кудрик. 100 стор. Ціна ..... .50
ІКОНОБОГОРСТВО — історично-догматична монографія — Митрополит Іларіон — 240 стор. Ціна 3.00
ІСТОРИЧНІ МАТЕРІЯЛИ ДО СПРАВ УПЦ — Прот. І. Кудрик — 164 стор. Ціна .50
КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР ПРИЙНЯВ ПРАВОСЛАВІЄ, а не Католицтво. — Митрополит Іларіон — 32 стор. Ціна ..... .10
КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Старий Завіт) Арх. Ігор. — Стор. 45. Ціна .30
КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Д. Дорошенко — 100 стор. Ціна 1.00
ЛІТУРГІКА — (Дяківський Курс) — Прот. Є. Гришука (на мімеографі) — 40 стор. Ціна 1.00
МАЛОВІДОМЕ — з історії унітської Церкви — Прот. О. В. Кудрик — Том І — 254 стор. Ціна ..... .75
Том ІІ — 286 стор. Ціна ..... .75
Том ІІІ — 252 стор. Ціна ..... .75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир" в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 2.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в Білій полотняній оправі, золочений. Ціна 4.00
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в Білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50
МОЛИТОВНИК — Прот. О. Кудрик. 208 стор. Ціна ..... .50
МОЛИТОВНИК — „Приятель Дітей" в золотистій чорній оправі. Ціна 1.00
НАПРЕСТОЛЬНА ЕВАНГЕЛІЯ — Ціна $125.00
ОКТОІХ — або Восьмигласне видання УГПЦК — 194 стор. Ціна 5.00
ПОДІЇ ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Канонічна монографія — Митр. Іларіон — 384 стор. Ціна 1.50
ПОКАЯННИЙ ВЕЛИКИЙ КАНОН св. Андрея Критського — 68 стор. Ціна 1.00
ПОМІЧНИК ПОМЕРШИХ, для родин, 96 стор. Ціна ..... .50
ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УГПЦК — 1955 — 136 стор. — Ціна 2.00
ПРОТОКОЛ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УГПЦК — 1951 — 102 стор. Ціна ..... .50
ПРОТОКОЛ СЬОМОГО СОБОРУ УГПЦК — 1935 — 90 стор. Ціна ..... .50
"RAVENING WOLVES!" — by Monica Farrell (Жінці Вовки — в англійській мові). Ціна .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік — стор. 240. Ціна ..... .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1954 рік. Стор. 334. Ціна ..... .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 206 Ціна ..... .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1952 рік. Стор. 160. Ціна ..... .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор 160 Ціна ..... .25
СЛУЖБИ БОЖІ СТРАСНОГО ТИЖНЯ — (на мімеографі) — 46 стор. Ціна 2.00
СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик — 21 стор. Ціна 1.00
СЛУЖБА СВ. ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ князеві українському — 18 стор. Ціна .75
СЛУЖЕБНИК — видання УАПЦ на сигарній — 189 стор. Ціна 3.00
СТАТУТ І ПРАВИЛА УГПЦК — 77 стор. Ціна .30
ТРЕБНИК. Частина І., в чорній оправі з золотими тисками, 340 стор. Ціна 6.50
ТРЕБНИК — Частина І., брошурований. 340 стор. Ціна 5.00
ТРЕБНИК — Частина ІІ., брошурований. 340 стор. Ціна 5.00
УКРАЇНА І ЇЇ ЦЕРКВА — (Україні й Їх Церква — в англійській мові) — о. П. Бісон, 42 стор. Ціна 1.00
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 120 стор. Ціна ..... .75
ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для вихідніх — на нотах. Прот. В. Савзар. 13 стор. Ціна 1.00
ЧАРТЕР І СТАТУТ УГПЦК — 40 стор. Ціна .50
ЧУЖА РУКА, або хто нас рятує (про унію) — Прот. о. В. Кудрик. 208 стор. Ціна .50
ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — д-р В. Антонович 110 стор. Ціна ..... .50
ЯК ПРАВИТИ СВ. ЛІТУРГІЮ — Митрополит Іларіон — 48 стор. Ціна 2.00
ЯК ПОВОДИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 72 стор. Ціна ..... .25

Гроші й замовлення слати до:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

КАМЯНІ ГРОШІ

На острові Яп, що належить до групи Каролінських островів Тихого океану, послуговуються камяними грішми, що називаються феї їх вирубують з міцнезну вапнякової породи, — граноніту. Ці гроші мають форму млинових жорен з дірою посередині. Чим більші поверхнею і товші ці гроші, тим вони дорожчі. Діяметр (промір) тих грошей досягає часом 5 метрів.

Тому що граноніту на острові Яп нема, то за ним їздять океаном далеко — на острів Палау. Там вирубують камінь брилами по кілька тон, привозять на острів Яп і обтісують.

Вартість цих грошей дуже велика, бо їх виріб коштує багато труду.

Коли людина щось продає, то раніш іде до купця, щоб оглянути вартість (величину) його грошей; і коли ці гроші продавець дістане в заплату, то найчастіше не перевозить їх додому, бо це завелинкий труд і кошт, а зберігає свій "капітал" у чужій садибі — там де вони лежали. — Банків у мешканців острова Яп, у яких лежали б ці горе того каміння, покищо нема.

ФАРМАЗОНИ

(Повість Юрія Федьковича)

(Продовження)

Восьма заповідь фармазонська

Всі фармазони в свято чи в неділю повинні сходитися до своєї старшини, — раз до одного, другий раз до другого, і тут про щось довідаються та й самі розкажуть яка кому розумна думка є в голові. Що хто робить, про що довідався, що гідне слостеріг і якого досвіду набрався.

А дальше має старший або щось розумне говорити, або розумну книжку читати, або радити як і що треба робити. А можна й гарні пісні співати.

— Присягніть!

І знову всі присягнули, а Василь читав дальше:

Девята заповідь фармазонська

І жінка і діти і всі домашні повинні по фармазонських заповідях жить. А діти, чи хлопці, чи дівчата, повинні від шістьох років до школи ходити, а де нема школи, там повинні фармазони свою школу засувати.

— Присягніть!

Знову всі присягнули, а Притуляк думає:

— Хто ж у нас буде вчити дітей, як не Василь? Він один до того спосібний. А Василь читав дальше:

Десята заповідь фармазонська

Одежа фармазонська повинна бути добра, чиста. Коли не нова, то повинна бути добло полатана, а тоді вона добре виглядає. Весілля, хрестини чи похорони, чи празники повинні бути тверезі. Хто хоче пити, нехай іде до тих, що п'ють. Запрохай до себе тільки поважних людей. Не йди за другими, але нехай другі йдуть за тобою. Ви маєте других проводити, а не другі вас. Нехай другі від вас вчаться.

Так закінчилося читання фармазонських заповідей, а за ними ще прийшла наука фармазонської старшини.

По прочитані заповідей

Коли Василь скінчив читати, заговорив той у білій одежі:

— На все те, що ви присягали на сім літ, сім місяців і сім неділь, покладіть вашу руку на цю ось книгу. Коли той час мине, то хто схоче, може з фармазонів виступити, бо то не силувана річ.

Всі свої руки на чорну книгу покладали, а той чорний промовив:

— Уважайте! Ви записалися в фармазонську книгу, отже в книгу щастя, але коли хтось прогрішиться, то нехай щастя не сподівається. Наші заповіди не на жарт установлені! Ми на світі не для жарту живемо! Отже уважайте, і ще раз кажу: — уважайте!!!

Видно було, що фармазони зажурилися, але той в білім каже:

— Не журіться! За місяць побачите які наші заповіди легкі, — самі здивуєтесь. А щоб вам Господь допоміг, то поцілуйте святий хрест і ту залізну руку, як знак твердої волі, а Господь вам допоможе.

Тепер всі приступали, цілували хрест і залізну руку, а той чорний говорить:

— За сім літ, сім місяців і сім неділь знову нас тут побачите. А на той час назначуємо вам старшину: першого — Василя Нестерюка, другого — Івана Правдерюка, а третього — Дмитра Складана. Слухайте їх і з ними радьтеся!

— А тепер відпускаємо [illegible] з Богом, — сказав той білий, — не журіться. І нехай Бог вам помагає!

Як нові фармазони додому верталися

Тихенько і мовчки вийшли нові фармазони з Василевої хати, та ще й ідучи дорогою якийсь час мовчали. Аж вкінці каже Притуляк:

— Мене ніби хто обмінав. І гадки в мене інші і душа інша, і я вже не той, що був перше.

— І в нами таке, — потакнули другі, — але що дальше буде?

Тут почалася балачка, і вони каже каже хтось:

— Я одного не розумію... Ми записувалися чортові, а там був хрест і чорти Бога згадували. Хто мені може на те відповість? Аджеж чорт хреста боїться...

На те Правдарюк, що йшов з ними, каже:

— Може дещо поясню, хоч і сам небагато знаю. Чув я вже давно колись, що чорти є двоякі: добрі і злі. Добрі, то ті, що каються, а злі ті, що каятися не хочуть. Одні тягнуть людей до злого, а другі до доброго, отже і між самими чортами йде боротьба. Я вже там про те думав, і те, що я колись чув, пригадалося.

— А може воно таки так, — потакнув Притуляк.

— Видно, що воно таки так, — потакнуло решта.

— Видно, що воно таки так, — продовжував Правдарюк, — і ми щасливі, що з добрими чортами звязалися, і своїх душ не занапастили. Тепер ми певні, що і Бог нам допоможе. Тільки і самі мусимо себе добре в руках тримати.

Так поговоривши, всі розходилися вже здоволені, бо і великого щастя для себе сподіваються, і перед Богом не згрішили.

ЩО ДАЛЬШЕ ДІЯЛОСЯ

Другого дня, і протягом цілого тижня, було повно галасу, крику та плачу в селі. Всі жінки 30-ох фармазонів мусіли мастити, мить, чистити, білити, що аж пыль ішла, а господарі робили лад по коморах, клівах, по подвірях. Мітли не спочивали, але замітали, як вміли.

Розумніші жінки слухали чоловіків, але були такі, що слухати не хотіли, — сварилися, лаялися, плакали. Вони ж досі такого ще не робили, то якщо воно здалося тепер?

Але фармазони недармо залізну руку цілували, отже тепер і їх слово було залізне. Що сказали, що так мусіло бути. Ні крику, ні плачу не боялися.

Минуло кілька днів, минув тиждень, і вже їх господарства були не тими, що раніш були. Всюди гарний лад, всюди чисто, все на своїм місці, а що було попсоване, те поправлено. Ніби не ті люди тут живуть, що раніш жили, а якісь нові.

Ті, що в фармазони не записалися, дивилися, дивувалися, і не знали що казати. Де ж така нагла несподіванка! І що тим 30-ом прийшло в голову таке робити?

Хто з сусідів зайшов до хати фармазона, то бачить, що тут все помите, чисте, гарне. Подертих лахів не видно, бо хоч і стара одежа, але добре полатана. Стіни білі. Всюди лад...

Бо жінки мусіли кожної суботи і латати, і мити, і чистити, бо така було воля чоловіків. Вони говорили:

— У нас кожна неділя є Великоднем!

Та і самі жінки фармазонів побачили, що новий лад гарний, і вже з чоловіками не сперечалися. Самі старалися, щоб усе було ще краще. Їм також новий світ відкрився.

Та вже і в церкві можна було побачити хто фармазон, а хто ні. Фармазони стоять просто, сміло, певні себе, гарно підголені, розчесані, одежа на них чиста, а нефармазони якими були, такими і є, — пригноблені, недбалі, непевні, себе самих. Фармазони вже стали на розумнім ґрунті і це вже відбивається на їх лицях, на їх поглядні, на всіх її рухах. Вони люди, що готовляться йти вперед, до кращого. Мають для других гарним взірцем бути.

Так колись відрізнялися християни від поган і тому погани ставали християнами, щоб і самим кращими людьми бути.

(Далі буде)

Церква не потребує навіть половини тих новик членів, оскільки потребує вона направити належно своїх старих членів.

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00
Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50
Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ЗНИЖКА НА КОВЕРТКАХ
для переведення церковної колекти.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала ковертки з відповідним написом, для коверткової системи переведення церковної колекти під час Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в ковертках, на яких виписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й при кінці року видає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року зложив на тацу. Такою посвідкою членя можуть використатися при плаченню доходового податку.

Знижена ціна коверток така:
За тисячу (1000) коверток $6.00
За 500 коверток 3.25
За 100 коверток ..... .65

Замовлення і гроші слати на адресу:
ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ВЖЕ ШЕПТИЦЬКИЙ МОЛИТВИ ВИСЛУХУЄ, ЛАСКИ ЗСИЛАЄ

Коли католики заявили, що Шептицького мають проголосити святим, та вже й чуда його збирають, то воно виглядало ще жарт. За десятки літ ніхто з людей не чув про його чуда. Українці багато про нього писали, та не як про чудотворця, але як про чоловіка, що одно говорить, а друге робить, отже туманить людей; робить на шкоду українцям; де треба його праці, там він провадить "гаруо-ніяу політику". На чудотворця не виглядав, але на польського політика, Валенрода, що парадує під маскою українця.

Святий може чуда творити, а хто творить чуда, той Святий. Більше чудів, — більший Святий. Знаючи це, католики зложжкують тим, і зробили так, що за Йосафатом були цілі гори "чудів", хоч так якось сталося, що жерело Йосафатових "чудів" вже висохло і про його нинішні чуда не чути.

Тепер приходить новий "чудотворець" — Шептицький.

Та все ж ставало питання: де його обожателі наберуть для нього чудів на доказ, що він "Святий"? Коли за життя ніхто Шептицького чудів не бачив, то де їх нині взяти?

Та виходить, що хто хоче, то на все раду знайде. Від чого ж голова?

Хоч ще не було формального проголошення Шептицького Святим, але торонтонське "Свїтло" вже подає правдоподібні подяки Шептицькому за вислухані молитви і його ласки. Моляться до людини, якої Церква святим ще не визнала! Отже на папері ще не Святий, а фактично вже Святий!

В "Свїтлі", ч. 7—8, 1956, є три подяки такого змісту:

1. Найсердечнішу подяку складаю прилюдно Пресвятому Христовому Серцю, Матінці Божій, св. Терені від Дитятка Ісус та Слузі Божому Митрополитові Шептицькому за вислухані молитви й одержані ласки. На пресовий фонд "Свїтла" долучую 10.00 дол. — Д-р Іван Юзич, Торонто, Онт.

2. Всевишньому Богові, Пречистій Діві Марії і Слузі Божому Андрієві Шептицькому складаю прилюдно подяку за вислухання моїх молитов. На спляту друкарської машини... 1.00 дол. — Марія Чолій, Ньюарк, ЗДА.

3. Складаю прилюдно подяку Пречистій Діві Марії за вислухання моїх молитов за посередництвом бл. п. Митрополита Андрія Шептицького. — Миколя Душенчук, Гилберт Плейнс, Ман.

Так маємо вже живих свідків, що Шептицький вислухує молитви тих, які до нього моляться, — хоч заяви тих свідків дуже якісь замотані, незрозумілі.

Перше, — що Шептицький вислухує молитви чомусь не сам, але в компанії з другими. В першій подяці: з Христовим Серцем, Матінкою Божою і св. Теренею. В другій і третій знов з Дівою Марією.

Виглядає, що Шептицький на власну руку, без помочі других, не відважується, чи не може ще людських молитов вислухувати й обдаровувати своїми ласками. Другі мусять йому помагати, або доучувати.

Тільки ж тут дальше питання: чому ті богомольці не вдаються з молитвами до самого одного Шептицького, але відразу вжують його з Серцем Ісуса, з св. Теренею, з Дівою Марією? Чи не довіряють, що сам Шептицький може їх вислухати?

А за тим ще одно питання: звідки знають ті богомольці, що Шептицький їх молитви вислухав? Може вислухали другі, на нього цілком не оглядаючись.

Подаючи ті подяки, "Свїтло" забуло ще одно, — забуло подати точну адресу д-ра Юзича та Марії Чолій, — де саме вони жать. Назвати лише місто, то занадто голословна балачка. Імена таких богомольців можуть бути видумані. Коли б же люди знали точно де ті богомольці живуть, то знали би їх особисто, а тимсамим знали б що то за люди, які вони, що роблять і скільки можна їх словам вірити. Може д-ра Юзича цілком на світі нема, бо наразі ніхто про нього нічого зяве. Голій балачці розумні люди не хочуть вірити, коли ходить про важну справу.

Лише одного Душенчука можуть в Гилберт Плейнс знати, коли він там є, і можуть про нього щобудь сказати.

Голих імен можна багато навидумувати, з Африки, з Австралії, з Малаїв, з Камчатки, як навидумували багато "чудів" про Йосафата. Подібні заяви можуть також давати люди, яким ніхто не повірить, знаючи тих людей зблизька.

Вже те, що ті богомольці наче змовились і вяжуть Шептицького з другими небесними особами, робить цілу справу підозрілою. Коли хто василе молитву до Діви Марії, чи Отця Миколая, чи Архистратига Михаїла, то вдається до них одних, а не до групи, в якій ніби ті Святі знаходяться.

Також питання — звідки Душенчук знає, що Діва Марія вислухала його молитви за посередництвом Шептицького? Чи Душенчук дістав про те окреме повідомлення? Хіба Діва Марія не могла без посередництва Шептицького його молитов вислухати? Вона ж: "Всіх скорбящих радость і обидимих заступниця," і причому тут граф Шептицький? Це вже таки як дуже політика, та ще і дуже неделікатна.

Такі питання мусить думаючий чоловік ставити чи богомольцям чи "Свїтлові". Він не буде голословній балачці вірити.

Та вже таки чудо над чудами, що ще Рим Шептицького святим не проголосив, а вже до Шептицького молиться! Звідки людям така думка прийшла? Такого на світі ще не бувало. Виглядає, ніби за тим усім криється якесь безглуздє і безбожне політичне чиєсь нахабство... і то ще моляться до того, якого за його життя тяжко було помочі допроситися. Тут мабуть йде агітація: "Моліться люди до Шептицького!"

Пляни католицьких політиків видні, — треба поляка українським святим проголосити. Розголошуймо, що Шептицький, не чекаючи на рішення Риму, вже молитви вислухує, ласки зсилає, а тоді буде основа до проголошення Шептицького святим. Ось бачите, людоньокове, що вже сам нарід його святим проголосив!

Але який нарід? Чи кілька темних одиниць, які не знають котра рука права, а котра ліва; чи вони той "нарід", що через Шептицького дістає ласки з римської руки і готов потакувати за всім, чого Рим хоче?

Шептицького знали в Галичині десятки літ і поважні священики і визначні світські люди, і обідомий нарід, але ніяка роботу Шептицького і також його неробство осуджували. На його нарікали. Чи скаже "Свїтло", що це були негідники, брехуни? Чи давав він ломи українському народові тоді, коли поляки українців переслідували, арештували, мучили, вбивали?

Відомо, як він жорстоко осуджував Січинського, що вбив Потоцького, бо там жінка та сироти Потоцького плачуть, але байдужі були йому жінки і сироти тих українців, яких невинно поляки вбивали.

Українці і просили і домагалися, щоб не заводив целібату, а хіба він їх послухав? Ні!

Чи не забороняв священикам писати про целібат, про оборону Церкви? Заборонив! Чи не забороняв гр. кат. священикам писати навіть про світські справи? Заборонив! І це тоді, коли польські ксьондзи могли і писати, і говорити і робити на українській землі що їм забажається. Чи спинив хрунівську роботу Хомишина, Кощелького, всяких Бойчуків та целебсів? Не спинив!

Такого було багато, і бодай д-р Юзич повинен би про те знати. Він же чоловік мабуть письменний. А як письменний, то повинен сказати щось більше, ніж в "Свїтлі" написав. Таки повинен!

Цікаво мені, як до того нахабства католицьких політиків поставиться тепер українська преса. Може дехто заговорить людською мовою, але чи не знайдуться і такі, що будуть заснівати до Шептицького молитви, щоб за його посередництвом дістати більші пособія і подяяння? Щоб "подаюча" рука була більше щедрою для покірних рабів...

Так про Шептицького, і про те, що нині з ним вяжеться, мусить думати ті, що знають земну роботу Шептицького і католицьку політику. Мусять думати ті, що за життя Шептицького зазнали багато його гірких "ласк", і могли б про ті "ласки" багато сказати. І гр. кат. священики і світські. А може і скажуть. Колись в Канаді писав про католицькі "ласки" гр. кат. священик Роздольський, не даючи в пресі свого імени.

Щоб Шептицького Святим проголосити, того вимагає не українська справа, але справа поляків і Риму, та чи Рим на тім багато скористає, покаже будучність...

П. Д.

Зріст національної свідомости в Галичині серед народу сам собою провадив до повороту на доно прадідної Української Православної Церкви. — В першій половині 19 століття в Галичині найбільший вплив на зріст свідомости мав Маркіян Шашкевич. Внаслідок зросту національної свідомости почався в унітській Церкві рух за чистоту українсько-православного обряду в 2-ій половині 19 століття. Наслідок цього руху був такий, що українці в Галичині масово вертались до своєї предківської православної віри, напр. село Галичичи з священиком Іваном Наумовичем та інші. За те Рим усунув унітського митрополита Йосифа Сембратовича та зреформував василіян, які не вміли належно тримати Галичини в римській неволі.

СВЯЩЕНИКИ ПРО ПОЛІТИЧНУ АМОРАЛЬНІСТЬ

Два католицькі священики, професори Лявальського університету в Квебеку, в своїй статті сказали, що в цій провінції Канади панує політична аморальність. Шляхом застрашування, підсвинь у мінімому комунізм, демагогічні й фашистівські методи поступування, корупція і т. д. — особливо все те під час виборчої кампанії — заміняють маси населення в тварин, без можливости поправи. Такі безвідповідальні методи промощують дорогу соціялізмові.

Згадані священики атакують байдужість до цього зла з боку горожан і духовенства.

У зв'язку з цією статтею, яку авакають за сенсаційну, з боку місцевого проводу католицької Церкви і ректорату згаданого університету поки що не появилися жадні коментарі.

Квебек — це переважно католицька провінція, а провід католицької Церкви в Квебеку не писав про подібні речі.

Багато є таких проповідників, які подібні до тих лікарів, що змішують розпізнати недугу, але не вміють лікувати.

"ВЕЛИКА СВІТОВА НЕДУГА"

Щораз менше людей думає про молитву і святкування неділі. Неділі стали днями пияцтва, висиджування по кав'ярнях, роботи вдома, спання та спорту. Щораз більше організованих груп домагаються відкриття на неділі кін, більярдових локалів (пузрумів) та професійного спорту. Світ стає щораз більш байдужним до релігійних справ, — це велика світова недуга. Нашим завданням є назад обернути неділю на день молитви і спочинку. — Сказав це в серпні ц. р. албертійський премієр Ернест Манінг у своїй промові в одній з церковних установ.

ЦЕРКОВНІ ВІСТІ

● Дня 6-го серпня ц. р. на ставновище ректора інституту ім. П. Могилян в Едмонтоні запрошено Всеч. о. В. Сенишина.

● Прот. Г. Васьків в неділю вранці 29 липня відправив Службу Божу в літній оселі „Барвінок" — Педжон Лейк, з нагоди закінчення там літніх курсів молоді.

● На роковини 100-річчя з дня народження І. Франка і 40-річчя з дня його смерти, урочисто задзначені Українською Православною Церквою в Річмонд Парк, о. П. Блажук, настоятель Піделмонтонської округи, відправив Службу Божу. Хор співав під проводом свого дирижента п. Федора Хруща.

● Польову Службу Божу в дитячій оселі „Світанок" в Гусавік а неділю 26-го серпня відслужив о. М. Юрківський — парох Катедри Преєв. Трійці у Вінніпегу. Згадану літню оселю провадили українсько-православні громади Вінніпегу.

● Президент Національної Ради Церков Христових (протестантів) в ЗДА, д-р Є. К. Блейк в листі до Головної Управи УЄО сказав: „Ми звернули увагу совєтських церковних провідників, що відносини між нами не можуть бути правдиво нормальними, поки не проясниться, що переслідування спинилися. — І найвище, що вони могли б зробити для уворовнення цих відносин, буде, коли вони вилють увесь свій можливий вплив, щоб повернути додому всіх, хто потребує в увязненні".

— Знає д-р Блейк чи не знає, що такого впливу церковні провідники в СССР не мають, це не наша справа. Натомість нам відомо, що від них можна й треба вимагати цього, що вони дійсно можуть б зробити, а саме: щоб вони, перебуваючи у вільному світі на відвідинах, прилюдно й голосно заявили, що в СССР є мільйоні переслідування віри, Церкви, релігії й народів. Якщо б вони не мали „страху кадейського" чи може якихсь інших причин, а хотіли бути дійсно пастирями, тобто готовими терпіти за істини Божі, то вони це зробили б.

● На Кореї в сучасну пору є 300 тисяч християн.

● В половині серпня ц. р. на острові Суматрі в одній з церков одноразово було висвячено 42 протестантських священиків. При тому Богослужіння відправляли 100 священиків.

● Папа Пій XII створив новий екзархат у Стемфорді, Конн., ЗДА, для уніятів з Нової Англії і в стейті Нью Йорк. Ця територія досі належала до уніятського екзархату в Філядельфії. Екзархом папа назначив еп. Амвросія Сенишина, що досі був помічником архіяп. Константина Богачев сього. Досі було два уніятські екзархати в ЗДА: з осідком у Філядельфії для українців (1 архієпископ, 1 єпископ, 302 священики, 169 парафій — 323,565 вірних), а другий, з осідком у Пітсбургу, — для т. зв. „карпатарусів", мадяр, хорватів, словаків і т. д. (1 єпископ, 186 священиків, 190 парафій—317, 621 вірних).

● Папа видав Пастирського Листа до католиків Югославії. Диктатор Тіто заборонив цього Листа взагалі поширювати і читати по церквах. Він каже, що Лист папи очернює уряд, державу і народ Югославії, він свідчить, що Ватикан навязується вмішатися у внутрішні справи Югославії. — А народ Югославії має вже досить вмішування в його справи Ватикану і всякої диктатури Тіта чи якщо.

● Секта Мормонів в цьому році заключила будову своєї святині в Лос Анґелес (Каліфорнія, ЗДА). Будова тривала 4 роки; її кошт — 6 мільйонів долярів. Святиня займає 24 акри землі, має 4 поверхи, а вежею 250 стіп, з ангелом з цілого золота на верху. Оглядати церкву внутрі можна було тільки до 25 лютого ц. р., тобто до часу її посвячення. Після того вступ дозволений тільки для членів секти.

РІЗНІ ВІСТІ

● Не так давно в Канаді постав Канадійський Конгрес Праці, а метою обєднати всі робітничі профспілки (юніі). До цього Конгресу хоче приєднатися і Католицька Конфедерації Праці, що складається з робітників у Квебеку. Передумовою її приймання до Конгресу є вимога зрекися її назви „католицьких". Кажуть, що робітники Квебеку готові відступити з деяких своїх католицьких позицій та скреслити католицьку назву.

● Експорт канадійської пшениці в збіжевому 1955-1956 році збільшився на 58 мільйонів бушлів упорівнянні до минулого року.

● Совєтський часопис „Правда" (18. 6. 1956) подає, що за відвідинах у Східній Німеччині Хрущов м. і. сказав: „Ми гордимось, що ми комуністи, строгі послідовники вчення Маркса, Енгельса, Леніна. А тому, що ми комуністи, то ми й найбільш послідовні інтернаціоналісти. І ми, цим руководимось. Ми повинні допомагати своїм братам (у світі) у класовій боротьбі. Будемо твердо йти вперед до комунізму. Нехто нам не страшний. Нікто не зможе перешкодити нам у цьому побідному поході". — Це відповідь Хрущова там, хто на Заході хоче бачити „мирну" політику большевиків. Хрущов ясно заявив, що Совєти провадять московсько - большевицький наступ на ввесь світ, хоч при тому двоєлично говорять теж і про свої вібито „мирні" замірн.

● В неділю 19 липня повідомлено, що демократичні партія в ЗДА поставила своїм кандидатом на недалекі президентські вибори Стівенсона. З цієї нагоди Стівенсон виголосив свою промову, в якій зобовязався до програми: під знищити робітництвом платню найменше $1.25 на годину; виступати проти сегрегації (негрів та індіян); підтримувати дрібний бізнес і фармерів та взагалі „малу людину"; боротися з колоніялізмом та з комуністичним поневоленням половини людства; стати на становищі здорового забезпечення миру; усунути адміністрацію республіканського президента Айзенгавера від найвищих до найвищих державних установ, а замінити її демократичною. Стівенсон на адресу Айзенгавера сказав комплімент як фігурі-президентові, але висловив щодо нього свої застереження як до дровідника народу. Натомість гостро атакував Стівенсон адміністрацію през. Айзенгавера і навіть назвав її „терористичною". Стівенсон заявився за допомогою для Кипру в його боротьбі за право самовизначення і за безпеку для Ізраїля; він сказав, що треба старатися про світовий мир, але „не шляхом вбивання". Яким шляхом стрі мати московсько-большевицьку агресію — він не сказав.

● Булгакін промовляв 12 липня з нагоди святкування 12-ої річниці контролованої Совєтами Польщі і сказав, що за недавне протикомуністичне повстання польських робітників (найбільше в Познані) завинили „міжнації західної буржуазії". Перший секретар комуністичної партії в Польщі, Едвард Охаб, заперечив цьому; він сказав, що завинили тут нужденні умовини життя польських робітників і невисокодерна урядова демократія. — Чи Е. Охабовві зчинається це „насухо", покаже майбутність.

● Третя сесія федерального парляменту, що закінчилася 14-го серпня, була одною з найдовших в історії Канади, вона тривала 162 дні. (Довша сесія була в 1903 році — 155 днів). Це була бурхлива сесія у відомій справі будови американцями газопроводу в Канаді за гроші дозичені канадійськими урядом. Узвалено число законопроектів: 19 уряд дових і два приватні (хосонсейс). Останнім проектом було уховалення суми на урядові видатки в 1956-57 фіскальному році, — 4 більйони 700 мільйонів дол.

● Місячник „Фекст Форум" кожного місяця ставить народові Америки ряд питань, що мають найбільш життєвий характер. Ось деякі відповіді на питання в останньої анкети: Чи совєтські туристи повинні дістати дозвіл на відвідини ЗДА? Відповідь: так — 27%; ні — 73%. Чи раніш ми повинні накомитих інших власних індіян, поки дватимем помін затримці? Так — 90%; ні — 10%. Чи надто високе оподаткування нищить приватну ініціятиву підприємств? Так — 90%; ні — 10%. Чи Обєднане Нації є новітнім „троянським конем" (замасковано ворожа робота) в ЗДА? Так — 87%; ні — 13%. Чи народні (публічні) школи повинні навчати більше мов, а не лиш одної-англійської? Так — 62%; ні — 38%.

● Недавно на летовищі в Ліді (Палестина) оголошено ли-

сту пасажирів, що висідають з літака. І вичитали, що висідають... Гітлер і Нассер. Люди в почекальних і на площі сміючись вважали це за жарт. Але виявилося, що з літака дійсно висів жид Альберт Гітлер та жидівський рабін з Ірану — Ревбен Нассер. Влада Ізраїля радить їм змінити прізвища.

● Майже вся українська преса помістила два відкриті листи українських політичних вязнів - - один до Обединих Держав, а другий до української еміграції. Листи писані фіолетовим чорнилом на полотні.

Листи ці отримала з-нова залізної заслони Ліга Українських Політичних вязнів і передала їх до опублікування пресі та до Обединих Держав. Ліга Укр. Політ. Вязнів при своїм засновані в Нюрнчині зараз по 2 світ. війні була контрольована через ОУН Бандера, яка мала звязки з підпіллям своєї організації в Україні, отже й листи до Ліги УПВ дістався в Сибіру підпільною дорогою. Підписані вони псевдами та ініціялами політвязнів. Коли преса вважає їх за сенсацію, то це не з огляду на опис стану й причин вязнення українців, бо ці описи мають загальний і всім з преси відомий характер, — сенсацією є вони тому, що вязні самі безпосередньо, до кументарно, заговорили крізь залізну заслону до вільного світу. — Приймаючи ці листи з становища українського й людського з таким розумінням, і почуттям, з яким вязні хотіли б бачити, не можна при тому одначе, не звернути уваги на один зайвий у них момент, а саме: вязні додали, що серед окупантів України всі українські патріоти відомі під назвою „бандерівець" — отже з того мало б виходити, що Бандера став символом українського визвольного руху. Як би там большевики український визвольний рух не називали — це для еміграції не важне, бо це большевицька справа. Але з огляду на це, що у вільному світі середовищі С. Бандери теж твердить, що ім'я „бандерівець" стало символом українського визвольного руху, натомість в дійсності визвольний рух в Україні є український, а не „бандерівський", то зрядну вставку в листах до ОЛ і української еміграції треба вважати за зайву, а то й шкідливу для справи обєднання емігрантів і для української справи в демократичному світі. Треба надіятися, що в чергових листах з-поза залізної заслони вязні вони будуть б, цього уникнеться.

Лист адресований по ОЛ, за посередництвом американських контрольованих Двана Тарєса був 10 липня 1956 р. вписаний до Протоколів Конгресу ЗДА, на сторінці А 5800.

● Кандидатами на недалекі президентські вибори в ЗДА партія республіканців поставила: теперішнього президента Дваїта Айзенгавера для переобирання, а кандидатом на його заступника поставили Ніксона.

Чи ви знаєте, що . . .

● Пресова агенція Юнайтед Пресс за совєтською статистикою подає, що населення Києва під сучасну пору становить 991 тисячу мешканців. — Для порівняння в Києвом: Москва — 4 мільйони 839 тисяч; Ленінград — 3 мільйони 176 тисяч; Баку (Пілкавказзак) — 901 тисяча. Всього населення в СССР тепер — 200 мільйонів 200 тисяч (1939 р. було 170,600,000). Совєтська статистика каже, що від 1940 року число народин зменшилося.

● Японський ботанік д-р Ічіро Огта у старовинному будинку відкрив насіння квітки азалії лотос. Це насіння лежало „там" 2,000 років. Його посіяли в американські Державного Наукового Музею в Токіо, і воно проросло, а тепер ці квіти вже й зацвіли.

● Мешканець Торонта, Іван Яремій, українець, це перший мужчина, що переплив Онтарійське озеро — від Ніягара — он-ди-Лейк до Торонта, 32 милі, за 21 годину і 13 хвилин, 22 липня ц. р. Міська рада Торонта за почином посадника (мейора) Филипса дала йому $1,000 нагороди. Мерилін Бел, перша жінка, що переплила це озеро, дістала 50,000 дол. нагороди.

● Секту Мормонів 1830 року основав Йосиф Смит у стейті Нью Йорк, ЗДА. Мормони називають свою релігію до часів біблійного Соломона, кажучи: від одного з його синів походить жидівська віра, а від другого — християнська.

Вони признають хрещення і причасти як Тайну встановлену в память Христа. Мають обряди Вінчання й Похорону та мають свою форму „застуленого" хрещення на смерть. Вони вірять, що старі загинувші племена Ізраїля є предками американських індіян, серед яких нібито також проповідували в Америці Христос. Мормонів — переважно в ЗДА й Англії — зараховується тепер коло півтора мільйона. Хоч вони зараховують себе до християн, але в дійсності християнами вони не є. — Широке описав про них американ. журн. „Лайф" 1955 року.

● В маленькій державі Альбанії (на Балканах), що має тільки понад 1 мільйон населення, і від 2. світ. війни є совєтським сателітом, самих московсько - большевицьких „дорадників-спеців" є понад 3,000 осіб. А з армією, поліцією і т. д. є їх там значно більше. Така то „самостійна" Альбанія під московським чоботом. Можна собі уявити, скільки там таких займанців є у більших повоєнних кревних.

● По 2-й світовій війні посьогодні прибуло до Канади понад 1 мільйон 250 тисяч імігрантів. Пересічно це на рік виходить по 125 тисяч. Найбільше було в 1951 р., бо 194 тисяч.

— А перед 1 світ. війною: 1910 р. — 287 тисяч; 1911 р.— 331 тисяча; 1912 р. — 370 тисяч; 1913 р. — 400 тисяч.

● У зв'язку з тим, що диктатор Єгипту, Нассер, хоче забрати Суецький канал на власність Єгипту, натомість Вел. Британії, Франції й ЗДА хотять бачити його „умїжнародненим", до речі згадати про Панамський канал в Америці.

— Збудований в республіці Панама канал, ЗДА в узвоєнні з нею 1903 р. погодилися, що вони не займають цього каналу та його зона назавсіди. А це раніше, 1901 р., ЗДА й Англія підписали договір, у якому сказано, що ЗДА збудують Панамський канал і будуть контролювати його, але він буде відкритий для всіх народів на однакових умовах.

● Найбільшою в світі культурно-освітньою фундацією є фундація Форда в ЗДА. Другі місце по ній займає заснована тепер фундація в Лїбоні (Португалія). Португальський нафтовий потентат Камюсте Гульбенкіян, один з найбагатших людей світу, липня на ту цїль частину свого спадку — 840 мільйонів долярів. Фундація буде видавати по 27 мільйонів річно на цїлі освітової освіти, знання й мистецтва. Гульбенкіян помер 1955 р.

● На думку одного з американських купців, жінки мають ніяких купувати нїяких і без потреби тому, що: 1 інші жінки також купують; 2. бо їй продавець її приятелька; 3. бо прочитала оголошення в пресі; 4. бо вважає, що куплена річ буде подобатися її кревним; 5. бо прагне, щоб інші жінки її заздрили; 6. бо це „на годі" (сказав); 7. бо дану річ побачила на листві в крамниці; 8. бо подібну річ бачила в кіні; 9. бо хоче прибратися й гарно виглядати; 10. бо дана річ предмет її справді подобається.

НОВІ КНИЖКИ

Михайло Добрянський: Асоціяція проти Інституту. (Що означає участь Асоціяції незалежних совєтознавців при Інституті для вивчення СССР. В додатку — відповідь української групи в Інституті керівникам Асоціяції.). Накл. „Соборної України". Мюнхен, 1956 рік.

Belorussian Review. 3. Institute for the Study of the USSR. Мюнхен 1956. В англійській мові. Зміст подаємо в передмові. — М. Волдаїч: населення Західної Білорусі та його розселення в Польщі й СССР. Ст. Станкевич: Купала в дійсності та фікції. Янка Купала: Три поеми. Н. Нямёга: Освіта в Білоруській ССР і комуністична доктрина. Лев Гарошка: Реліґія на Білорусі в сучасну пору. С. Кабяш: Білоруська промисловість і 6-та пятирічка. Т. Давлєчин: Совєтські методи дисциплінки праці. — Хроніка білоруського життя в БССР і за кордоном.

ЛІТНІ ШКОЛИ В ОКРУЗІ ШІГО, САСК.

Вінніярд. — Від 16 до 22 липня ц. р. тут відбувась катехізація дітей. Наука провадилась в приміщенні Народного Дому, а що тривала кожного дня від 9-ої години рано до 4-ої, то діти мали змогу й час дещо засвоїти з рідної мови. Дітей навчалось 18. В суботу 21-го липня всі вони були зі Сповіді, а другого дня, в неділю — на Св. Причасті. Все закінчилось обідом, на якім були присутні не тільки діти та їх родичі, але й всі ті, що тієї неділі відвідали церкву. Успіхами дітей старші помітно були вдоволені. Залишається їм подбати, щоб на будуче їхні діти мали змогу навчатися в літнім часі не тиждень, а хоч місяць.

Едмор. — За прикладом ми нулого року відбулась в цій місцевості від 23-го липня до 4-го серпня включно Рідна Школа і наука Релігії. Діти, числом 20, зробили значний поступ в читанні і письмі, а також в знанні та розумінні нашої Служби Божої і підставі нашої ск. Віри. Вдячний Молебень у церкві Пресвятої Богородиці, з приводу закінчення навчання, був особливо урочистий і родичі, треба думати, раділи слухаючи мельодійного співу своїх дітей. Завершено все концертом. Діти співали, декламували і вигравали короткі сценки. В нагороду від родичів і присутніх отримали рясні опівсни та перекуску з солодощами.

— Фовн Лейк. — Кожної неділі протягом цілого року пані Василина Весолович провадила тут Недільну та Рідну школи. Приготовила з дітьми також Свято Шевченка і День Матері. Нехай Господь подасть їй сили для дальшої успішної праці з нашими дітьми.

Шіго. — В будинку англійської школи, по годинах, українські діти навчалися рідної мови та релігії. Наука провадилася цілий рік. Дітей було тодішно на три групи, а всіх навчалося 33.

ф. Б. Я.

З НАГОДИ ПЕРЕСЕЛЕННЯ НА „ВІСТНИК"

Роблін, Ман. — Тяжко розлучатися з добрій згідній родині, коли звідусь її чуєш здалеку, в іншій краї. Коли в церковній громаді всі живуть і працюють згідно як браття й сестри, або — коли де згода в жіночих товариствах чи добре сусідське життя, — то якось тяжко воно приходиться розлука, ко-

ли одна родина продає свій маєток і погодиться до виїзду на постійне життя в наші сторони. Тоді нагадується все пережите, стає все добре перед очима, влаштовується прощальні вечірки, відходячим бажається всього доброго на їх майбутнє . . .

Так влаштували більшість членів церковної громади, й Жіночого Товариства і СУМК-у прощальну вечірку для п. Анни Боднарз і його дружини Вероні та їх діточок — Андрія, Марійки і Михайлика, 20-го липня ц. р. в домі п-ва Пінь в Роблин, з нагоди їх переселення до Британської Колюмбії.

По смачній перекусці була промова о. І. Магаса до п-ва Боднарів і їх діточок, в якій було згадано про примірне їх життя в церкві, де на кожній Службі Божій не бракувало п-ва Боднарів з їх діточками, з котрих Андрій услужував все при Св. Престолі священикові. Згадано було про пильність їх в Недільній й Українській школах, при влаштованні чи то діточого концерту, чи діточого Свята—св. Миколая, чи Свята Матері, — вони завжди були першими.

По роздачі дарунків для п-ва Боднарів і їх діточок відспівано їм Многоліття і побажано їм всього добра на їх новій господарці в Колюмбії, аз що п. Боднар всім сердечно подякував.

На закінк о. Магаса вибрано всіх присутніми з цієї нагоди 9 долярів, з того 5 дол. на пресовий фонд „Вістника" і 3 дол., як передплату цієї газети на адресу Андрія Боднара, що має добру волю по 3-ох роках, скінчених в середній школі, стати в ряди студентів Богословської Академії св. Андрея.

Нехай Господь Бог щастить їм на їх новім місці побуту і благословить їх.

— о. І. М.

РІЧНИЦЯ 75-ЛІТТЯ КАТЕРИНИ КОЛИБАБИ

Ді-Па, Мин. — Дня 7-го червня ц. р. сердечно вшанували п. Катерину Колибабу її любимі діти, онуки й правнуки — з нагоди сповнення їй 75 років християнського, чесного, трудолюбивого життя. Ця особлива родинна урочистість, на якій були присутні теж і сусіди та приятелі, відбулася на фармі п. Дмитра Колибаби — найстаршого сина Ювілятки.

Пані К. Колибаба понад 20 років тому осталася вдовою з малими дітьми, і всі семеро вони виховалися під дбайливою опікою своєї доброї мами.

Найстарший син — Дмитро, другий — Микола, а третій — Іван; всі вони вже одружені, так як і доньки. Марія, найстарша донька, замужем за Василем Кіцолом, Анна — за Альбертом Лужним, Катерина — за Василем Мадрикою, Веронїка — за Йосифом Слуком. Майже всі вони за фармах в околиці Ді-Па.

Коли гості сіли за гарно прибрані столи, на яких пишався гарний торт („кейк") з 75-ма свічками, тоді один з присутніх проказав молитву і виспівано тост за здоровя Ювілятки та в мені всіх побажань й Многоліття.

Після того, як достойна Ювілятка пошанувала гостей обідом, п. Антін Жукевич сказав щире слово на тему цієї урочистости, поздоровивши Ювілятку з побажаними даждати ще повного 100-ліття свого життя; опісля він звернувся до гостей доброї волі за пожертвами на українську пресу, і присутні щедро на це відгукнулися, жертвуючи: Йосиф Слук $10, Альберт Лужний $2, Дмитро Колибаба $1, Катерина Мадрика $1, Іван Колибаба, Роман Грибович $1, дрібними $2.65, — разом $18.65.

На проповнцю п. Йосифа Слука що суму пожертв роздано так: на „Вістник" $5, на „Український Голос" $8, на „Український Вісті" $5, 65 ц. на поштову пересилку.

Крім того, пані К. Колибаба окремо пожертвувала $40 на церкву св. Івана Сучавського в Інгнітер, Сакс, і на укр. катол. церкву в Ді-Па $20, а в своїм кінцевім слові вона щиро подякувала всім, що вшанували її цією урочистістю, та за їх гарний дарунок їй на спомин рокових її 75-ліття.

Всім жертводавцям щира подяка, а Дорогій Ювілятці — ще „Многая Літа"!

Один з присутніх.

ДАР НА ЦЕРКВУ

Ліммінтон. — 14-го травня 1956 р. Ліммінтонська церковна громада св. Покрови мала Спільне Свячене. Під час Свяченого п. Юр. Скибенецький вложив кажаний дар на церкву в сумі $50. До Ліммінтону з Торолта, Онт., п. Ю. Скибенецький прийхав 1955 року і зараз взявся до праці, маючи організаційну здібність і глибокий релігійний дух, в громаді проявляти зорганізовав церковну громаду, ходив з колядою на церкву.

Коли б нам Бог більше таких як він послав у нашу околицю. Я вірю, що за його працю в громаді Бог його винагородить.

А. Володарчик.

ПОШТОВА СКРИНЬКА

Вп. І. С-ко, Мюнхен.

Вашої статті ми не помістили у „Вістнику" тому, що після вияснення справи ми певно й самі не бажали б цього. Ви правильно підмітили факт, що Українська Православна Церква, помиляючи деякі окремі парафії, в жадній країні не тільки минулого „1000-ліття" Хрищення України, але якось взагалі річниці цієї події не святкувала. Наявність дійсність свідчить, що Укр. Правосл. Церква поступила так не з тих причин, що Ви наводите, — ніби через „байдужність"; і тому, що в церковному календарі цієї події не зазначено. Поперше, в календарі Укр. Прав. Церкви, принайми в Канаді, є Свято Хрищення України під датою 14 серпня (календар „Рідна нива", Вінніпег 1955). Сам факт, що цю подію відзначено в календарі як Свято, свідчить теж, що память Хрищення України не є байдужою для Укр. Прав. Церкви.

Чому Українська Православна Церква не святкувала „1000-ліття" цієї події — Хрищення України? Просто тому, що ще немає 1000 років від часу Хрищення України (988 року).

Чому Укр. Прав. Церква не святкувала минулого ни цього року взагалі річниці Хрищення України — без огляду на те, котра це була б річниця? Просто тому, що минулого року річницю Хрищення України було б число 969, а цього року — число 968, що не належать до системи прийнятих чисел річниць; отож, святкування події в таку „річницю" було б чимсь штучним, випадковим, викликаним якоюсь ніби „наглою потребою", конюнктурними обставинами. А хіба ж така нагла потреба була? Розуміється, память Хрищення України Українська Православ. Церква святкує кожного року, але святкує його память не як „річницю", а як День Хрищення України, — як щорічне ретуярне календарне Свято, так як і інші Церковні Свята. А Хрищення України, розуміється, е ще й церковно-національним українсько - християнським Святом.

Як показують факти, Ваше особисте вияснювання причини святкування т. зв. „1000-ліття" Хрищення України ніби „всіми українцями" не сходиться з дійсністю.

Поперше, самі Ви кажете, що Укр. Прав. Церква цього минулого „1000-річчя" не відсвяткувала, — отже не всі українці його святкували. По-друге, почни святкувати цю „річницю" дала Католицька Акція, а не український загал; правда, з римських кругів цей почин в оригіналі має трохи іншу форму. Ось вона: — хочеть Ольга, княгиня України, приблизно 1000 років тому прийняла християнство в Православії — з Візантії, то Рим, перекрутивши правду, хоче бачити її охрещення з Риму. На основі вдомання цієї правди римські кола рішили відсвяткувати 1000-річчя охрещення св. Ольги, — для пропаганди, що вона будьщо-будь була „католичкою". Ця римська річниця 1000-ліття хрещення св. Ольги була навмисне зорганізована для пропаганди серед православних і для укріплення нетривкої унії серед загалу самих таки уніятів.

Папа Пій XII в своєму листі з 20-го січня 1956 р. до уніятського єпископату говорить не про 1000-ліття Хрищення України, а виключно про 1000-ліття охрещення св. Ольги. Коли йдеться про Хрещення всієї України, то в згаданому Листі папа сам каже, що „народ княгини Ольги" (ми тут розуміємо українців) прийняв християнство в Візантії (отже Православіе) за князя Володимира Великого (988 р.), і тим самим Ватикан говорить, що тепер ще нема 1000 літ від часу Хрещення України. Згаданий Лист папи ясно каже, що римські кола річницю 1000-ліття хрещення св. Ольги влаштували з унійною метою. І тому Католицький Акції залежало на тому, щоб в цій непрезі разом з уніятами взяли участь також і православні українці.

Католицька Акція одначе знала, що православні українці, з поданих вище мотивів, не візьмуть участи в католицькому святкуванні 1000-ліття хрещення св. Ольги, з католицького почину та разом з ними. Тому Кат. Акція рішила взятися на спосіб — фірму й мету згаданої непрези замаскувати так, щоб православні українці цього не помітили, і далися переконати. Найкраще для цієї непрези надавався б для них факт Хрещення України; це тому, що воно було православним Хрещенням, отже, мовляв, православні не будуть мати формальної причини відмовитися від непрези; і уніяти не відмовляться, бо ж унійтський провід вважає, що Хрещення України було в католицтві (хоч навіть сам Ватикан не говорить цього!).

На перешкоді тут стояло тільки це, що 1000-ліття Хрещення України припадатиме щойно 1988 року, а не тепер. Значить, треба було тут перескочити дату вперед на 33 чи 32 роки. І Катол. Акція, щоб осягнути свою мету, рішилася „натягнути" цю дату; — ій не перша ломити дати й перекручувати історичні факти.

Так ось на своїому українському відтинку наступу Католицька Акція 1000-ліття мимого католицизму св. Ольги рішила святкувати під фірмою „1000-ліття" Хрещення України.

Провести це в діло взяло на себе одне з гамен Католицької Акції в зах Європі — т. зв. „Український Християнський Рух". Цей УХРух, повязаний з деякими колами ОУН, кинув клич, що, мовляв, всі українці спільними, соборним (православні разом з уніятами) фронтом мають відсвятковати „1000-ліття" Хрещення України; і що, мовляв, ініціятива цієї непрези вийшла не з римських кругів, не з його унійної мети, а з самого таки середовища й почину гуртка українських патріотів, яке бажає „ренаціонального" ведення українців.

Як Вам відомо там на місці, в Німеччині на це „патріотичне" опакованя унійної мети Кат Акції далися зловити деякі одиниці з-поміж православних, з деякими священиками включно. Зробили це й деякі окремі православні парафії, але не ціла Укр. Прав. Церква та її провід.

Отже Катол. Акція ці нечисленні православні одиниці й групки втягнула в свою непрезу двома шляхами: 1. позитивним шляхом, тобто таким, що, мовляв, свого має мету виключно соборно-національну, тому й його повинен відсвяткувати всі українці, без огляду на зароспосібні рижни ці; 2. негативним шляхом, — коли дані одиниці чи групи православних українців знали, що згадана непреза уніятна, але вони, сподіваючись „патріотичним" кличем Кат. Акції, не бажали остатися в патріотичній позаду уніятів, і з конкуренції теж відсвятковали це свято; при тому також мали на меті заманіфестувати католикам, що дата „1000-ліття" Хрещення України є Кат. Акцією нофальшована, і вони й виправили на 968-річчя, щоб було згідно з історичними даними, і так вийшло в них от непрактиковане досі число „річниці": 968. Але сам факт, що вони святкують це не як День, а як річницю (968-му) Хрещення України, Кат. Акції два усіх хоч би в тому розумінні, що ініціятива річниці якраз у нашому часі вийшла від неї, — незалежно від того, як і яку річницю хто святкує, так і як її розуміє. Очевидно, православні одиниці й громади а зах. Европі, які Ви в листі називаете, зробили це переважно несвідомо, в добрій вірі — як православні і як українські патріоти. І тому, що це були тільки деякі одиниці та пару парафій, то Укр. Прав. Церкві жадної шкоди, а Римові користи це не принесло. Але одночасно це доказ, що в таких випадках краще йти по лінії всієї Укр. Прав. Церкви в даній справі та всякі святкування узгіднювати з Проводом своєї Церкви, а не робити цього зграйка на власну руку.

Подібно УГПЦеркви в Канаді, то всі її святкування річниць і т. п. урочистості завжди оголошуються у її органі „Вістнику". Коли ви читаете „Вістник", то там ніде не знайдете, щоб Проводом УГП Церкви було оголошене святкування річниці Хрещення України, — бо не було ще епохального числа — 1000 років; коли 1988 року це число прийде, тоді УГПЦерква в Канаді і, як Бог допоможе, у вільній Україні це дійсне 1000-ліття Хрещення України відсвяткує, і то з власного, а не з римського почину. Не під чужими сугестіями, що штучно витворили „річниці" нестарій, і ним самим дали чужі сторонам, отже своєї мети, на яку надіялися, таки не осягнули.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ІВАН МАРУЩАК

Гемілтон, Онтеріо. — В неділю 1-го липня сталося велике нещастя в гемілтонській парафії: тієї неділі згинув трагічною смертю 32-літній громадянин Іван Марущак — син Якова й Теклі Марущак і зять Василя і Катерини Баюс, широко відомих тут і в західній Канаді серед громадян та діяльних членів української православної церкви св. Володимира а м. Гемілтон, Онт.

Покійний Іван з трьома своїми друзями на моторовому човні для розваги ловив рибу на озері Ірі. Настала велика буря, і трьох друзів вирятовано, а Івана Марущака не стало між живими.

Покійний Іван народився в селі Баранів-Перетоки, повіт Сокаль, Західна Україна, 3-го липня 1923 р., а до Канади прибув з мамою 3-го березня 1930 року, бо батько очікував їх в околиці Роблин, Манітоба.

В суботу 22 вересня 1951 р. Іван одружився з Вікторією Баюс, з якою прожив нещілих 5 років. У Гемілтоні розпочав своє активне підприємство чищення одягів під назвою „Кресент Клінерс", якими керував до своєї трагічної смерти.

Хоч в юних літах відійшов з цього світу покійний Іван, та ті, що знали його, ніколи не забудуть його милої вдачі та щирого серця. Не забудуть його довголітньої праці в молодечій організації СУМК, в якій він не щадив своїх сил, працюючи як її член і пізніше як кількалітній скарбник Східної Екзекутиви СУМК. Був добрим християнином і членом-парафіянином української православної церкви св. Володимира в Гемілтоні.

Здобувши громадський досвід в організації СУМК, він мав усі дані зайняти відповідальне місце в наших організаціях, та передчасна трагічна смерть забрала його з-поміж нас.

Величавий похорон відбувся в укр. прав. церкві св. Володимира 5-го липня. Службу Божу і Похоронну Відправу відслужили Вдр. оо. Федак і Трясак. Покійний залишив у безмежному горю молоду дружину Вікторію і маленького одинадцяти-місячного синка Тарасика. Оплакують його теж передчасну смерть старенькі родичі і родичі його повидовілої дружини.

Поминки в глибокому смутку теку рідно: Сестру Марію Кравецьку в Гемілтоні, брата Петра Івания в Гемілтоні, брата Николая Івания в Брендфорді, Онт., та їх родини. Також у старому краю остались брати Григорій, Василь та Іван.

На заказик п. Богдана Радиша від час поминального обіду участники заложили на Невпучий Вінець покійному 100дол. Жертвували слідуючі:

По $5.00: Ю. Українець, пані Вікторія Марущак, Якім Марущак, Николай Іванець, пані Текля Марущак 3 дол.; по 2 дол.: П. Іванець, Р. Олесько, Анна Корній, Г. Марущак; пані Харківська 1.50 дол.

По $1.00: Н. Кравецький, В. Кравецький, Ів. Іванець, пані Стефан, пані Миронюк, Євгени Федак, пані М. Олесько, пані Цибульська, Євген Кучма, Дм. Баюцук, М. Сушко, М. Дідурик, Боб Арнот, А. Винечко, Петро Попіл, Йос. Лисий, Ілля Федак, Грейс Олійник, Мир. Клим, С. Стасюк, М. Папіш, Ів. Сопо, Д. Українець, М. Сераток, В. Сороковський, А. Погорецький, Чарлій Гарас, пані Н. Новак, п. Кузь, В. Українець, пані Анна Олексюк, пані Станішька, С. Слотюк, Р. Качур, Альбіна Кучма, п. Короствівський, П. Дацюк, Олекс. Будзан, Ів. Афінець, Д. Шувера, В. Бойчук, Маруся Шувера, Ів. Дробот, Ю. Сварчук, К. Шпитковський, С. Піняк, В. Сутчак, Гр. Горій, Настя Горій, Ів. Качур, Даниїл Українець В. Тодощук, Добр. Федак, М. Кравецька, пані Яцишин, Ів. Будзак.

По 50 ц.: п. Миронюк, п. Фінчук, п. Бандура, І. Мойсюк, О. Фастрига, пані Гудима пані Гарас, пані Благут, пані Хоростівська, пані Мимрик, пані Стешик, Леся Кравецька. За порадою родини покійного, збірку призначено на такі цілі: на „Вістник" $15.00, на „Український Голос" $15.00, на освітні цілі СУС $30.00, на Українську Прав. Церкву в Гемілтоні $40.00.

Всім жертводавцям сердечна подяка, а покійного брата Івана нехай Господь Бог прийме в Свої небесні оселі.

Учасник похорону.

МАРІЯ ТАНЦЬОВНА

Дня 5 липня, ц. р. в лікарні в Лемонт, Алберта, померла бл. п. Марія з Стромецьких Танцьовна, з Брудергайм, Алберта, прожившии 47 років.

Марія народилася в Брудергайм, Алберта, і вже 29 років прожила зо своим мужем Андрієм в околиці Ярослав. Покійна була примірною господинею, доброю мамою, а тонад це все — гарною християнкою.

Кількамісячна недуга допровадила її до передчасної смерти, бо полишила покійна дванадцятеро дітей, а найменьше має тепер шість років.

Похорони Відправи відслужив о. Г. Василів з Едмонтону; в неділю ввечорі ще відслужив Парастас в домі покійної, а в понеділок 9 липня відбулася Свята Заупокійна Служба Божа в укр. православній церкві в Ярославі; тіло покійної спочило на місцевому цвинтарі.

На похорон зійшлося багато християн, без різниці віроісповідання; всі прийшли, щоб віддати останню прислугу покійній, а тим виявити співчуття з цією родиною, яка зазнала глибокого удару, що принесла їм утрата дорогої дружини-матері, тож і майже через цілий час похорону сльози там не було стриму.

По похороні майже більша половина богомольців зійшлися до хати Андрія, де відбувся обід. Рівнож на заказик отця пароха зібрано на Невпучий Вінок $26.50, що їх розділено: $10.00 на „Український Голос", $10.00 на інститут св. Івана в Едмонтоні, а $5.30 на „Вістник".

По покійній Марії остались в смутку муж Андрій і діти — Николай, Іван, Василь, Михайло, Петро, Йосиф, Едиї і Стефан, Анна зам. Сесеркський, Катерина, Розалія і Дарія, а сестрів — Ганка, Настя і Вероніка з Новій Скошії, два брати Іван і Василь та чотири внуки.

Вічна їй Пам'ять!

Г. В.

Подяка

По втраті нашої дорогої Дружини і Мами, Марії Танцьовної, складаємо щиру подяку Отцю Протоиереєві Василеву за молитви, а так само місцевим дамам з з сусідної громади Пенно; сердечно дякуємо за віянки та всім тим, що прибули на Похорон та нас розраджували в цьому тяжкому горю і чимнебудь причинилися до увіковічнення найдорожчої нам особи.

Андрій Танцьовний з дітьми.

АНАСТАЗІЯ ПИСЬМЕННА

Радвей, Алта. — В четвер 12 липня померла трагічною смертю Анастазія Письменна з роду Крекотинь. Під час буйного громовиння порвались на подвірю була обвтя громом. Покійна народилася і виросла на фармі в околиці Радвей; прожила 36 років. Передчасна смерть була болючим ударом для мужа Івана, родини й всіх тих, що її знали. Бл. п. Анастазія була люблячої вдачі, тихою, працьовитою і доброю християнкою.

В неділю ввечорі парох о. Фляк відслужив Панахиду в хаті при великім числі людей. Величавий похорон відбувся в понеділок 16 липня. Похоронне Богослуження відслужили парох о. Фляк і о. Сацевич із Свмої Лейк.

Посібну оплакують: муж Іван, сестра Софія Капаць в Торонто, брати Антін і Олекса в Радвей і Николя в Візел Крік. Після похорону відбувся поминальний обід в залі Укр. Нар. Дому. На вакляк т. Михайла Письменного най-ближча родина зложила на Невинучий Вінок $60.00; з цього го призначено $15.00 на „Український Голос", $10.00 на „Вістник" і $25.00 на місцеву церкву. Щира подяка Живому Товариству за приготовлення обіду. Велике спасибі жертводавцям, а посібну Анастазію нехай Господь прийме в Свої Небесні Оселі.

Парафіяни.

ВАСИЛЬ ЖУЧКАН

Інсінтер, Саск. — В місцевій українській православній церкві Пресвятої Трійці, в середу 8 серпня п. р. відбувся похорон бл. п. Василя Жучкана. Покійний родом з Буковини. Років мав 77. До Канади прибув в 1907 році. Номер 4 серпня п. р. в шпиталі у Фомы Лейк. Осиротив дружину Софію та восьмеро дорослих дітей. В часі Посліднього Цілування присутні в церкві зложили $30.00 на Невинучий Вінок, з цього $25.00 на місцеву церкву, а $5.00 — на „Вістник".

Вічная память спочилому! Була це людина побожна, лагідної, вдачі, добрий батько і муж. Колись, як був здоровий, брав діяльну участь в церковнім житті, а протягом останніх кількох років мігтільки слідкувати за тим життям. Дружина й діти своєчасно подбали про останні — Св. Сповідь і Св. Причасти для свого чоловіка й тата. Земля свята легкою нехай буде для нього!

о. Б. Я.

Збірка на будову Храму Св. Симона в Парижі, Франція. Прот. Г. Метюк

Соборна Громада Св. Покрови, Вінніпег, Ман.	$32.00
Михайло Шмагой, Вінніпег, Ман.	10.00
Петро Шмагой, Вінніпег, Ман.	10.00
Разом	52.00

Писанка п. Панагалюко, Флин Флон, Ман $1.00.

Порядки Богослужень:

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
1176 Main Street
Winnipeg 4, Man.

Порядок Богослужень:
Вечірні о годині 7.30 вечора.
Утреня о годині 9.00 рано.
Служба Божі 10.00 год. рано.
(Годинки подані за вінніпезьким часом)

Вечірні відправляються напереддень Великих Свят.
Утреня й Служби Божі кожної неділі й на всі Свята.
Парох — о. М. Юрашівський
Телефон — 66 6875

ПІДВИННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Кенора — Пападар Парк — Транскона
9 Неділя — Тинлад — Селкірк
16. Неділя — Кенора — Дуфрост — Трамскена
23. Неділя — Сенделяни
27. Четвер. Воздвиження Чєн. Хр. Стед
30. Неділя — Палмерфіяд — Гонор

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді.
7 Ст Джемс сас., Вінніпег 4.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Нарт Бетафорд
9. Неділя — Гетерлей
16. Неділя — Кенко
22 Неділя — Медов Лейк
27. Четвер. Воздвиження Ч. Хреста Гаммонд
30. Неділя — Вітнів

ЗАУВАГА! В усіх справах прошу телефонувати: Норт Бетафорд ч. тел 2464

о. ПЕТРО БЛАЖУК

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Барред
9. Неділя — Ричмонд Парк
11 Вівторок. Успокоєння—Вестлак
16. Неділя — Атабаска
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богор.— Вайлдвуд
23. Неділя — Сіба Біч
27. Четвер. Воздвиження — Ричмонд Парк
30. Неділя — Вестлак

ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Барред
14. Неділя. Покрова Пресв. Богор. — Вайлдвуд
21. Неділя — Атабаска
28. Неділя Вестлак
Адреса: 9650-73 авеню, Едмонтон
Телефон: 33263

о. В. АЛОНЮКА

ВЕРЕСЕНЬ:
2 Неділя — Робінз
9 Неділя — Ленгдейл
16. Неділя — Гренфелю
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богор.— Зелена
23. Неділя — Петлюра
27. Четвер. Воздвиження Чєн. Хр. — Шелезлей
30. Неділя — Гайберт Плейнс
Адреса: Box 201, Робінз, Ман.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА

ВЕРЕСЕНЬ:
2 Неділя — Шіго, місто
9. Неділя — Вінгард
11. Вівторок. Успокоєння — Фадакін
16. Неділя — Тідор, місто, храм
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богор.— Емор
23. Неділя — Інсінтер „Гайвей"
27. Четвер. Воздвиження. — Ріка (Тідор)
30. Неділя — Мельничуки
Адреса: Шіго, Онех., Box 58, Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА

ВЕРЕСЕНЬ:
2 Неділя — Інсінтер, місто
9. Неділя — Тафнел
11. Вівторок. Успокоєння — Кіркфілд
16 Неділя — Фовз Лейк
21. Пятниця Різдво Пресв. Богор.— коло Куропатських (храм)
23 Неділя Вінніпег (храм)
27. Четвер. Успокоєння — Шіго полуд.
30. Неділя — Вест Брук
Адреса: Шіго, Онех., Box 52, Тел. 21.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Аітуна
9 Неділя — Медвей
16. Неділя — Гудзя
21. Пятниця — Жучка (храм)
27. Четвер. Воздвиження Чєсн. Хр. Вроктон (фарм)
30. Неділя — Габара
Адреса: Box 143, Аітуна, Саск.
Тел. 57.

о. ІВАНА МАГАСА

ВЕРЕСЕНЬ:
2 Неділя — Гефорд
9 Неділя — Кридор
16. Неділя — Редфід
23. Неділя — Мейфир
27. Четвер. Воздвиження Чєсн. Хр. — Гефорд
30. Неділя — Бордєн (на Бічних)
Адреса: Гефорд, Саск., Box 163
Тел. 53.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО

ВЕРЕСЕНЬ:
2 Неділя — Кантерслей
9 Неділя — Міпам
16 Неділя — Вонда
23 Неділя — Офей
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. Л. В. ДЯЧИНИ

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Вроктон
9 Неділя — Райн
11. Усіх тол. Імена Хр — Вроктон
16. Неділя — Вроктон
21. Різдво Прес Богор. — Кладер
23 Неділя — Горнич
27. Воздв. Чес. Хреста — Мавель
30. Неділя — Сторновей
Адреса: 110 Вевінгтон ave.
Тел. 32998 — Вроктон, Сесх.

о. Г. ВАСИЛІВА

ВЕРЕСЕНЬ:
2 Неділя — Оповей
9. Неділя — Торсбі
16 Неділя — Брудерфайлд
21. Пятниця. Різдво Богородиці — Кіпсіс
23. Неділя — Пенво
27. Четвер. Воздвиження Чес. Хреста — Федора
30. Неділя — Торсбі
Адреса: 10644—112 Стріт. Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

о. ІВАНА МАРІЯН

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Зелена (храм).
9. Неділя — Етелберт.
16. Неділя — Гарленд.
21. Пятниця. Різдво Богор. — Ремер (храм)
23. Неділя — Свон Ривер.
27. Четвер. Чєсн. Хреста — Пайн Ремер (храм)
30. Неділя — Етелберт.
Адреса: Box 71, Етелберт, Ман.

о. Е. ГОРТИН

2 Неділя — Сірко
9. Неділя — Арбака (Петра й Пав.)
16. Неділя — Вайта
21. Пятниця. Різдво Пр. Богородиці — Арбака (Петра й Павла)
23. Неділя — Сандаун
27. Четвер. Воздвиження Ч. Хреста — Арбака (св. Николая)
30. Неділя — Вайта
Адреса: Вайта, Ман. Тел. 21.

о. Прот. Дм. ДЕНИСЮКА

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Громніз (Пінчі)
9. Неділя — Брукбі
16 Неділя — Громніз (над річкою)
21. Пятниця. Різдво Пр. Богородиці — Громніз (пінчі)
23 Неділя — Мелфорт
27. Четвер. Воздвиження Ч. Хреста — Брукбі
30. Неділя — Громніз (Пінчі)
Адреса: Box 47, Громніз, Саск.

о. П. САЦЕВИЧА

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Смокі Лейк
9. Неділя — Белк
11. Вівторок. Успокоєння — Стрей
16. Неділя — Смокі Лейк
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богор.— Кідвін
23. Неділя — Ворспайт
27. Четвер. Воздвиження Чєн. Хр. — Бойк Лейк (храм)
30 Неділя — Сплавін
Адреса: Box 309. Смокі Лейк. Алта

о. О. ФЛЯКА

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Косетна
Вечірня в Торгіал
9 Неділя — Ерфімонт
Вечірня в Радвей
16 Неділя — Торгіал
Вечірня в Редвотер
21. Пятниця Різдво Пр. Богородиці — Радвей
23. Неділя — Косетна
Вечірня в Торгіал
27. Четвер. Воздвиження Ч. Хреста — Редвотер
30. Неділя — Ніобрук
Вечірня в Косетна

ЖОВТЕНЬ:
7 Неділя — Косетна
Вечірня в Ерфімонт
14. Неділя — Торгіал
Вечірня в Редвотер
21. Неділя — Радвей
Вечірня в Ніобрук
28 Неділя — Редвотер
Вечірня в Торгіал
Вечірні в год. 5-ій вечером.
Адреса: Box 128. Тел. 10. Радвей.

Календар Українських Свят

ВЕРЕСЕНЬ:

1	С	19 Муч. Андрея Стратилата
2	Н	20 Нед. Прор. Самуїла
3	П	21 Преп. Авраамія, ал. Тадея
4	В	22 Муч. Антонина, Зотика
5	С	23 Свяч. Іринея еп. Люн.
6	Ч	24 Пер. мощи Петра м. Кий.
7	П	25 Ап. Тита з 70-ти
8	С	26 Муч. Анархіна і Наталії
9	Н	27 Ті Нед. Преп Пімена Печер.
10	П	28 +Знайд мощи Ріжд Поч.
11	В	29 Усіч. Голови Івана Хрест.
12	С	30 Олександра, Івана патр. Ц.
13	Ч	31 Ніол Покса Богородиці
14	П	1 Симеона стовпника
15	С	2 Муч. Маманта, пост.
16	Н	3 12 Нед. Свяч. Антипа еп.
17	П	4 Преп Теодори Алексан.
18	В	5 Прав. Захарії й Елисавети
19	С	6 Чудо Арх. Михаїла в Хонех
20	Ч	7 Муч. Макарія Колнеського
21	П	8 Різдво Пресв. Богородиці
22	С	9 Богоотц. Якима й Анни
23	Н	10 13 Нед. Мч. Мітродори
24	П	11 Преп. Теодори Александр.
25	В	12 Свяч Автонома еп.
26	С	13 Корнилія сотника
27	Ч	14 Воздвиження Чесн. Хреста
28	П	15 Вяч Никити, мч Порфирія
29	С	16 Вяч Евтимії Кирилла м.
30	Н	17 14 Нед. Мч. Віри, Надії і Л.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Толстой
9 Неділя — Пембіна
11. Вівторок. Головосіки — Толстой
16. Неділя — Роза
21. Пятниця. Різд. Бог. — Толстой
23. Неділя — Гардентон
27. Четвер. Воздвиження — Толстой
30. Неділя — Толстой
Адреса: Толстой, Ман.

о. Я. [redacted]

ВЕРЕСЕНЬ:
2. Неділя — Сенкі Лейк
9 Неділя — Січ
11. Вівторок — Сенкі Лейк. Успін. Голови Івана Хрестителя
16. Неділя — Ешгусина
21. Пятниця. Різдво Богородиці — Мемі
23. Неділя — Гленн Елмо
27. Четвер. Возд. Чесного Хрест — Онкборн
30. Неділя — Розборн

ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Сенкі Лейк
14. Неділя — Ешгусина
21. Неділя — Мемі
28. Неділя — Онкборн
Адреса: Онкборн, Ман. Тел. 336

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО

ВЕРЕСЕНЬ:
2 Неділя — Гвес
9. Неділя — Сакві Лейк
11. Вівторок. Усіч. Гол. Івана Хрест. — Сгівен
16 Неділя — Арран
21. Пятниця Різдво Пр. Богородиці — Кобзар
27 Четвер Воздвиження Ч. Хреста — Мейбридж
28 Неділя — Норкалй
30 Неділя — Лайт Бій.
УВАГА! В кожній громаді по Богослужений відправляється Вечірній Молебень. По Молебні в кожній громаді короткі наради з вибором громадян та бажаючими членами.
Адреса: Box 111. Гвес, Сесх.

Устав Церковний

ВЕРЕСЕНЬ:
2 Нед. 10. Гол. 1. УЄ 10. Лїт. Ап. 1 Корин. 4:9-16. Євап. Матея 17: 14-23.
9 Нед. 11. Гол. 2. УЄ 11. Лїт. Ап. 1 Корин. 9: 2-12. Євап Матея 18: 23-35.
11. Усіч. гол. Імена Христ. УЄ Матея 14: 1-13 Лїт. Ап. Дїянии 13: 25-32. Євап. Марка 6: 14-30.
16. Нед. 12. Гол. 3. УЄ 1. Лїт. Ап. 1 Коринф. 16: 1-11. Євап. Матея 19: 16-26.
21. Різдво Богород. УЄ Луки 1: 39-49. +6 Лїт. Ап. Филип. 2: 5-11. Євап. Луки 10: 38-42 1 27-28.
23. Нед. 13. Гол. 4. УЄ 2. Лїт. Ап. 1 Коринф. 16: 13-24 Євап. Матея 21: 33-42.
27. Возд. Ч. Хреста. УЄ Галата 12: 28-36. Лїт. Ап. 1 Корин. 1: 18-24 Євап. Івана 19: 6-11, 13-20, 25-28, 30-35.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 15, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ВЕРЕСНЯ 1956. ЧИСЛО (1022) 18

30-ЛІТТЯ СВЯЩЕННОСЛУЖІННЯ О. АДМІНІСТРАТОРА ЗАХ. ЄПАРХІЇ

В цьому році сповнюється 30 років в того часу, коли Всеч. Отець Митрат Єроній Криценя, теперішній Адміністратор Західної Єпархії, почав свою душпастирську працю як Священик Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Всеч. Отцю Адміністратору Митрату Єронімові складаємо з цієї нагоди найсердечніші побажання Многоліття і такої ж дальшої плідної праці на Ниві Христовій в нашій Рідній Церкві.

ПРИЗНАЮТЬСЯ ДО ПЕРЕСЛІДУВАННЯ РЕЛІГІЇ В СССР

До советського часописа "Комсомольская Правда", що видається для комуністичної пропаганди серед молоді в СССР, молодь почала звертатися з питаннями а справі релігії та Церкви. Між іншим, були й такі питання: коли в школі влада проводить безбожницьку пропаганду, то нащо тоді існують церкви? Розуміється, - ці питання ставлені обережно та в обернюному порядку, ніж молодь хотіла б їх ставити. А молодь розуміє це так: коли більшевицька пропаганда говорить про "свободу" релігії, то чому ж вонв.примусовим способом заводить до школи атеїзм?

"Комсомольская Правда" відповіла так: "багато людей ще вірують у Бога, отже покищо для них лишили церкви, але молоде покоління має виховатися в атеїзмі, бо релігія не надається для нього.

Звичайно, коли молоді примусово накидається в школі атеїзм, то свободи релігії в СССР як не було, так і нема, і не буде її так довго, як довго пануватиме там комунізм, бо він в засаді є проти релігії.

ЯПОНСЬКА МОЛОДЬ ЛОМИТЬ ТРАДИЦІЮ

Провідники японської спільноти в Канаді тривожно заговорили про це, що молоді японки в Канаді почали виломлюватися з-під старої японської традиції, яка велить їм відкілочно триматися дому й родини, і вступають на шлях самостійного життя.

ЧИ РАПОРТ РАБІНІВ ТІЛЬКИ ДЛЯ СВОЇХ?

В половині липня ц. р. американські рабини вернулися з поїздки по країнах за залізною заслоною. З рапортом про стан жидів у СССР і в сателітних державах вони виступають перед Радою Рабінів в ЗДА, що складається з 750 членів.

КАТОЛИЦЬКИЙ СВЯЩЕНИК НА ВІДВІДИНАХ В СССР

Католицький священик з ЗДА, о. Вотер С. Яськевич під кінець липня ц. р. виїхав на одномісячну подорож до СССР. Він є одним з католицьких дослідників Советського Союзу, як директор інституту для Вивчення Сучасного СССР; до речі, о. Яськевич є москвофілом.

СВЯЩЕНИК ТАРАС СЛАВЧЕНКО

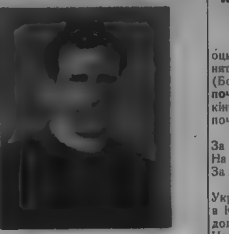

Парох Під-Едмонтонського Округа

Народився 8-го березня 1918 р. на Запоріжчині. Маючи шість років вступив до початкової школи. Семирічну школу закінчив 1931 р. Після закінчення семирічки вчиться в Педагогічному технікумі, який закінчує 1934 року. В тім же році вступав на мовно-літературний факультет Наукового Педагогічного Інституту.

В часі навчання в інституті двічі був виключений: перший раз — "як класово-ворожий елемент", другий раз — "за пітримку націоналістів і антирадянську пропаганду". Одначе, хоч і з великими клопотами, був поновлений у правах студента.

Від 1938-го року працював викладачем української мови й літератури в 5—10 класах середньої школи. Від осени 1941 року продовжує вчителювати і одночасно приймає активну участь у відродженні церковно-релігійного життя УАПЦ та починає вивчати православне богословіє, готуючись стати православним священиком, відсутність яких тоді дуже відчувалася.

Силою обставин попадає в 1944 р. в Німеччину. В роках 1946-48 закінчує Богословську освіту в Богословській Академії в Мюнхені. Від 1946-р. був іподияконом при Архиепископові Михаїлі та виконував різноманітну працю при Церковному Управлінні в Мюнхені аж до виїзду до Канади в 1948 р. В 1949 р. одружується. Бог обдарував їх одним сином.

З благословення Митрополита Іларіона рукоположений Архиепископом Михаїлом в неділю Пресв. Трійці 1956 р. в сан диякона, а 29-го липня в сан священика. Обидві хиротонії відбулися в Катедрі св. Володимира в Торонті, там же відбуває о. Тарас священну практику.

В тілі людини панує повний порядок — гармонія. Тим більше гармонії вимагає душа людини. Цю гармонію дає їй тільки чисте сумління. Без чистого сумління людина ніколи не зможе бути щасливою.

КОЛЕГІЯ СВ. АНДРЕЯ У ВІННІПЕГУ

ФАКУЛЬТЕТ ТЕОЛОГІЇ

оцим проголошує КОНКУРС на прийняття студентів на КУРС ТЕОЛОГІЇ (Богословія), на академічний рік, що починається 1-го жовтня, 1956 року, а кінчається 30-го квітня, 1957 р. Наука почнеться в понеділок 1-го жовтня.

ОПЛАТА:

За науку	$100.00 на рік
На зужитя	5.00 на рік
За харчі	50.00 на місяць

Студентам-теологам, які є членами Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а які потребують фінансової допомоги, щоб утримятися у школі, Церква дає допомогу в формі позички в сумі $210.00 на рік. Для цього студенти-теологи дають зобовязання, що, скінчивши теологію та ставши священиками, вони будуть працювати для Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

УВАГА: Колегія має приміщення для обмеженого числа студентів і студенток університету та для інших студентів, що будуть вчитися поза Колегією. Оплата за харчі й помешкання — $50.00 на місяць.

Зголошення висилати на адресу:

[redacted]
St. Andrews College in Winnipeg
259 Church Ave. Winnipeg 4, Man.

ЗАОСТРЕНО НАГЛЯД НАД ЕТНАРХОМ МАКАРІЄМ

Представники британської влади на Кіпрі повідомили з Нікосії, що вони переловили тайні документи, що відносяться до політичної діяльности Першоієрарха Грецької Кипрійської Православної Церкви Етнарха Макарія III. На основі тих документів британська влада твердить, що Етнарх Макарій особисто очолював терористичну акцію грецьких націоналістів на Кіпрі.

Негайно після того повідомлення греко-кипрійська націоналістичне підпільна організація ЕОКА розкинула летючки, в яких різучє заперечила це оскарження британської влади щодо особи Етнарха Макарія.

А покищо у звязку з висказаними вад депортованим на остріз Сейшел Етнархом Макарієм нагляд британської влади загострено.

ПРЕДСТАВНИК КОРОЛЕВИ НЕ БУВ НА ПОХОРОНІ КАРД. ГРІФФІНА

Радіовисильня СВІСІ у Вінніпегу 6-го вересня передала таку новинку: один з католицьких часописів в Англії висловив свій жаль з приводу того, що на похороні найбільшого католицького достойника в Вел. Британії, кардинала Гріффіна не було особистого представника королеви. З приводу смерти кард. Гріффіна королева вислала вислови свого співчуття.

Юр. Мулик-Луцик

ПРОБЛЕМА „ТІЛЕСНОГО ПІДНЕСЕННЯ" ПР. Д. МАРІЇ В КИТВСЬКИХ АКАФІСТАХ 1625 РОКУ

(Продовження)

За часів папи Льва X (1513—1521), що став кардиналом вавши 13 років, як видно, віра в провиді Римської Церкви так підупала, що, як кажуть історики, католицькі священики під час Причастя замість звичайної формули говорили про хліб: "Panis es et panis manebis" (ти хлібом є і хлібом останешся), а про вино: "Vinum es et vinum manebis" (ти є вино і вином залишишся). ("The Lives of the Popes", Part III London 1799, стор. 44). — Не знаємо, як там було, але так кажуть історичні документи.

Самі ці вислови одначе, хоч би вони і не були сказані, можуть служити символом, хоч може й загострено поставленим, про нахил римського духа до матеріялізацій в обсязі духа, а зокрема теж і в формах віпру релігій.

* * *

Про вдачу українців мені не доведеться тут писати ширше; вчені В. Антонович, І. Мірчук т. І. писали на цю тему. Зупинився я над цим ширше, в світлі сучасної науки (концепція конституції (форми) тіла Е. Кречмера, погляди К. Ясперса і т. д., в статті про вдачу волинян, див. Збірник "Волиняна" ч. 1, у Вінніпегу). — Українці відзначаються більшим нахилом до ідеалізму, до одухотворення, ніж до матеріялізації; вони характеризуються також чутливою вразливістю на красу, яка сильно притягає їх, і на негарні речі, що дуже відлякують. Це нормальне явище для всіх людей, одначе українці відзначаються тим, що належать до типу людей, в яких етичні й естетичні почування повязані в єдність, отже краса і добро—"гарне" і "добре" — нероздільне одно від одного, що й показано в мові: — **"гарна людина"** означає: **"добра людина"**.

Українець дуже чутливий на чуже терпіння: "Очі не бачать — серце не болить"), — причина тут в естетичній вразливості; коли "добре" є "гарне", то недобре не є гарне; де немає добра, а є зло, мучення, там немає краси. Українець має внутрішню потребу уникати всього того, що повязане з мученням. З природи речі вони воліють не мати перед очима мученого тіла та постійно називати його мучені члени: **тіло, ребра, кров, серце** і т. д.

З тих самих причин свого ідеалізму та естетизму українці не мають нахилу з своєї душі чи з призначення до того місця святощі виносити на вулицю, змішувати їх з будеяшною та з окликами **"нехай же Вища Сила"**, бо це означало б прикладання людської міри до Вищої Сили. Слово *vivat* латинян вживали колись для суспільного вжитку. Поляки перекладали його дослівно формою "niech żyje". Дехто з українців запозичує в поляків цю форму в перебитці "нехай жие", однак це латинський спольщений мовний тип, що український мові чужий. Де римляни вживали "vivat" (поляки "niech żyje"), там українці вживають своє традиційне "многая літа" — для побажання довгого віку; для прославлення взагалі вживають українського "слава!" (лат. gloria).

Українці з своєю одухотвореністю ніяк не могли б зрозуміти й допустити до того, щоб Вищій Силі, що вже сама по собі є безсмертною, складати побажання прожити ще багато літ, тому й не співають ні не співають Богові ні Святим пісні "Многая літа".

Як український вдачі з природи чужа римська вдача та й деякі витвори в релігії, які Крукс і Гірст називають майже "брутально матеріялістичные", свідчить факт, який для ілюстрації подаємо нижче.

Священик І. Т. був уніятом, отже йому напевно незручно було критикувати католицтво. Але все ж таки як українець він своєю вдачею був змушений сказати це, що написав 1929 року з приводу появи унітського Молитовника, виданого консисторією еп. Хомишина.

"Все, що типово латинське, тут доцільно (навмисне) зібране, щоб "правдиво окатоличити" нашу Церкву... Євангельське "Льогос" (Слово Боже, Вища Сила), грецьке "Софія" (Премудрість Божа) мають уступити місце змтеріялізованій побожності датинської жовнирської душі... Серце Христове, кров Христова, **вервиця** ("пацьорки"), **хрестна дорога, рани Христові**, гріб Христовий, **серце Марії**, — таке стається головним предметом релігійного почитання. Міняємо грецькі брилянти (духові) за латинські цеглю (матеріялізм). Перебудовуємо нашу Церкву на латинську".

Говорить о. І. Т., що в згаданому молитовнику є аґітаційні вічені кличі:

"Нехай же Серце Ісуса нашого Царя і нашого **Отця.** Я ще не чув, щоби в молитвах Христа названо "Отцем", і щоби в молитвах було написано: **"Нехай же Бог, або Христос"** ("Український Голос", Перемишль, ч. 1, 1929).

Увесь той **практицизм ("Нехай же** Серце Ісуса" та **матеріялізація** (нахил до тілесного) для греко-кат. свящ. І. Т. неспримиливий тому, що о. Т. українець — син того народу, що вже з своєї природи має нахил до духового, а не до матеріяльного, — в психіці ж Риму справа представляється навпаки.

На ґрунті вдачі римлян, що мала нахил до матеріялізацій, до **тілесности** в духовій сфері, цілком закономірно, з психологічної точки погляду, виробилася в римського церковного проводу спрямованість ідеї про **тілесне** взяття Пр. Д. Марії на небо та офіційне допущення до Церкви цієї апокрифічної ідеї; для римської психіки не вистарчало тут саме душевне осягнення неба Пр. Д. Марією, — тут була духова конечність уявити собі й прийняти за мнйку дійсність теж і **тілесне** її піднесення.

* * *

Цивілізований світ в своїм модерним матеріялізмом попав у протиріччя до давніх примітивних людей крайність: — він матеріялізує духову сферу. Натомість у давніх примітивних людей було навпаки: — вони одухотворювали матерію. Та все ж таки, хоч в докритичних релігіях було одухотворення матерії, то одначе факт остається фактом — в релігії таки сильно був заступлений чинник матеріялізації і змисловости. Слід цього й досьогодні остався в фольклорі. Наприклад, у польський казці (Opowiadania Janka Karały") польський селянин каже до дияволя: "Co widzem — to jest; cego nie widzem — tego nimo" (що бачу — це є; чого не бачу — того немає).

"Що бачу — це є; чого не бачу — того немає", — такий був матеріялізований світогляд і в давніх дохристиянських віруваннях: все зосереджувалося на матери, на тілесному. Не розуміючи ідеалізму (чистого одухотворення) християнства в його початках, загал і в християнстві хотів всюди бачити первень тілесности, як нібито невіддільний від духа.

Папа Григорій І (590—604) як часів свого понтифікату говорив: "Світ дальше такий самий; я хотів би, щоб памятали (без натяків на читачів цього), що треба памятати про стан релігій не тільки в західній Індії, але ближче дому (Риму) — про стан релігії в Ґранаді, в якій, не вважаючи на таке (велике) число єпископів і церков, дальше панує забобонність та ідолопоклонство" (Rev. Joseph Milner: "The History of the Church of Christ. London 1860, стор. 607).

Очевидно папа Григорій І приблизно такий самий стан релігії, як в Ірландії, — поганство, — міг бачити всюди на Заході: в Італії, Франції, Еспанії, Німеччині і т. д. Загал вірив ще по-старому, вірив у матеріяльних богів, отже у християнстві також хотів бачити матеріяльні тілесні вещіа.

До цього доходить ще одна причина, що має своє джерело в суспільній психології римлян і що виразилася в популярному кличі римських мас: Panem et circenses ("Хліба і видовищ!"). Коли папа Григорій І затвердив народню апокрифічну віру в мнимне тілесне піднесення Пр. Д. Марії на небо, то затвердив його в такій формі, що в першу чергу зайве **публичні урочистості** того свята (Green, стор. 352). Таким способом він пішов назустріч бажанням мас мати більше маніфестацій.

Та й сам папа Григорій І, як каже Мосгайм (Mosheim), **"був напричуд жавий і винахідливий у проектуванні та рекомендуванні все нових церемоній"** (Rev. Samuel W. Barnum: "Romanism as it is" An Exposition of the Roman Catholic Church. Harford, Conn., 1877, стор. 93).

Дальше, не слід нехтувати й особистого відношення до справи тіла в того, хто затвердив апокрифічну віру в мнимне тілесне піднесення Пр. Д. Марії, — тобто в папи Григорія І.

Папа Григорій І постійно недужав, і переживав постійні тілесні терпіння. Отож, треба звернути увагу на ці його "тілесні терпіння і їх відношення до тем-ных сторін того часу" (Rev. Joseph Milner, A.M.: "The History of the Church of Christ". London 1860, стор. 404).

(Далі буде)

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00

Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50

Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ТРИДЦЯТЬ ЛІТ ДУШПАСТИРСТВА

(СПОМИН)

У день св. Володимира, 28-го липня 1926 р. у саскатунській церкві дістав я овячення на диякона від Впреосв. Архиеп. І. Теодоровича. Найблизчої неділі, 1-го серпня, того ж року була Архиерейська Візитація в Гонеймун, Саск., і там у недокінченій церкві удостоївся я стати священиком Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Це був памятний рік нашої Церкви. В тім році були висвячені: прот. І. Майба — теперішний парох церковного округа в Етельберт у Манітобі, о. Мирослав Подольський — парох Оттави, прот. Петро Запарнюк — парох церкви св. Богородиці в Ошаві, Онт., прот. Т. А. Горбай з Вегревіля, Ата., — тепер уже на відпочинку, прот. Д. Д. Лещишин в ЗДА і о. Т. Д. Волохатюк, що вийшов з рядів Духовенства нашої Церкви.

У короткім часі дістав я призначення на округ Шіго в Саскачевані і вже 15-го серпня служив у церкві Пресв. Трійці в цім містечку, разом з прот. В. Слозаром, який прощав той округ, переїжджаючи до Монтреалу. З того часу я обслуговував шіговську громаду, церкву "коло Льори" й коло Половика (Вестбрук) в Тідор, Саск., громаду в Йорктоні і громаду Ярослав 16 миль на захід від Йорктону.

Два роки там я пробув. У тім часі вдалося відзискати церкву коло Жучканів (тепер Паркервю, Саск.), поставити перші кроки в містечках Інсінґер, Саск., і Тафіел, Саск., а також вибудувати нову церкву в Йорктоні, яка там є і дотепер.

З Шіго доїжджав я й підтримував громади Бруксбі і Ратнер (тепер Ґренлід), Саск., бо було мало священиків.

У серпні 1928 р. попрощав я Саскачеван, переїхав до Манітоби й обслуговував Толстой, де й був осідок священика, Ґардентон (церкву св. Михаїла — Онуґську), Вайту, Арбакку (св. Миколая), Сеньків і Розу.

У Роза церкви ще не було. Служив у школі "Бескервіл". При тім обслуговував деколи Пембіну, Н. Д., що напроти Емерсону за американською границею. На той час припали мені перші спроби душпастирства робити в Згода, Сенділендс, Сондаві і далекім Форт' Френсис в Онтеріо. В двох останніх є нині зорганізоване церковне життя. А що церкве у Вайті була стара й затісна, тоді й побудовано там нову чепурну церкву.

У жовтні 1931 р. переїхав я до Давфину. Був це просторий округ. До нього входили громади: Давфин, Рорктон, Сифтон, Богдан, Галич, Венлаз, Шортдейл-Петлюра, Роблин (на фармах), Ґарленд і Пайн Ривер.

У Давфині не було церкви. Не було церковних будинків і в Петлюра, Ґарленд, Рорктон. Одначе помічую вдалося тоді збудувати церкву в Давфині і започаткувати будову церков у Петлюра і Ґарленд. У Гіберт Плейнсі тоді щойно будувався церковне життя, і Богослужения відбувалися по хатах, на фармах. На той час припало було велике оживлення громадського життя. Людей радо було бачити в концертах, відчитах, зборах і з'їздах. Молодь і учителі були дуже активні. Заряджувано великі пікники з доброю програмою, з'їзди. Всюди були поорганізовані молодечі гурти й всюди кипіло життя. Памятаю численні з'їзди СУМК, що відбувалися літом, де збиралися маси народу. А в самім Давфині відбули ми два великі з'їзди. Один С.У.С. 1932 р., а 1938 р. Церковний З'їзд. Обидва з'їзди були добре зорганізовані й корисні для нашого громадського життя.

Незабаром, на початку листопада 1933 р., прийшлось мені перейти на працю до Едмонтону. Тут удалося мені перебути сім' літ. Працював я щиро з'цер-ковні й на всіх ділянках громадського життя. А воно було розлоге. Недільна Школа, С.У.М.К., Студентський Кружок, Інститут М. Грушевського (тепер св. Івана Хрестителя), вистави, концерти, базарі й деякі інші підприємства. Парохія у великім місті вимагає особлившого знання, такту й праці. Є великі труднощі, але й бувають моменти великого піднесення та задоволення. Не можна забути тих величавих Архиерейських Візитацій, храмовних свят, рокових свят, (Різдво, Великдень) й ін., коли дух радувався, коли серця вірних горіли святим запалюванням і були переповнені вірою, надією і любов'ю до Господа. Незабутними лишаться у свідомості численні з'їзди в салі Інституту М. Грушевського, вистави, концерти й народні свята. Сильки гарних, повчальних промов можна було вислухати при цих нагодах! Але треба відмітити, що це були часи великої кризи. Тяжко було за гріш, однак у громаді були згуртовані ідейні люди й вони дбали про те, щоб гроша не бракувало.

У тім часі приходилося мені виїздити в околицю заступати місцевих парохів. Так я познайомився з людьми чи не з усіх парохій Альберти. А й Бог поміг мені зорганізувати нову громаду в Пено. Різдвяні Богослужения обслуговували тих, що не мали щастя жити там, де були наші громади. А листи, що їх надсилали разом з грішми вдя з віддалених околиць, були дуже приємні і зворушували до сліз.

Так прийшов час прощатися в Едмонтоном. У серпні 1940 р. переїхав я до Вакав у Саскачевані. Нові люди й нові обставини. Але скоро з усім освоївся і почпнав роботя. Кожного року був З'їзд СУМК, що збирав маси молоді і старших. З фондів, що прийшли з тих з'їздів, придбано закуплено площу "Зеленій Гай".

В 1942 р. відбувся успішний З'їзд Союзу Українських Народніх Домів у Елов Крік, Саск., що дав почин Управі Української Школи, яка опісля була при Інституті ім. Петра Могили в Саскатуні. У Ст. Джуліен, Саск., відбувся в 1943 р. Церковний Окружний З'їзд, де започатковано фонд на Колегію св. Андрея у Вінніпегу, який скоро став настільки великим, що вдалося закупити теперішній будинок. На зґаданім З'їзді рішено також набути резиденцію для пароха вакавського церковного округа. І цей намір скоро здійснено, бо вже в листопаді цього ж року священик замешкав у вигідній пишній хаті. Якийсь час в Вакаву, де було багато праці, бо до цього округа були включені громади: Мічем, Кадвелт, Терноніль, Елов Крік, Ст. Джуліен, Алвіна і Сматс, — мусів я заволікувати громадою з Саскатуні. Коли ж покликано до життя Управу Української Школи і треба було директора, то першим був я. І цей уряд сповняв я аж до виїзду з Вакаву, Саск.

Сповняючи уряд директора У.У.Ш., брав я участь в організуванні Українських Літніх Курсів, що успішно відбулися в Саскатуні два рази: в 1944 і 1945 р. У багатьох оселищах урозмаїлено навчання української мови і видано виходом та фондами Управи У. Ш. читанку для українських шкіл "Маруся".

Після 6-літнього побуту у Вакаві переїхав я в серпні 1946 р. до Йорктону, Саск. Там обслуговував крім парохії в самім Йорктоні ще Горлиц, Мазепу, Донлеа, Успенську і Свидову (коло Канори), Сторновей і Каддер (короткий час), Бронстон і Радимно.

І тут удалося відзискати церкву "коло Бойчука" для обслуги, яку до того часу обслуговували інші духовники.

У Йорктоні треба було заволікуватись молоддю і дітьми. Були Українська і Недільна школи та Студентський Кружок. У громадах йшла праця досить успішно. Можна було б сподіватися більших успіхів, однак тамошні відносини на це не дозволяли.

У вересні 1948 р. переїхав я на працю в Давфині, Ман. Крім давфинської громади обслуговував я Косів, Рорктон, Ешвіл, Великий Ривер, Дрифтинг Ривер, Венлаз, Етельберт, Богдан, Ґарленд, Ворд, Драй Ривер і Сифтон. Але навесні 1949 року округ розділено. В Пайн Ривер створено осідок священика й йому виділено Богдан, Ґарленд, Етельберт, Ворд і Драй Ривер.

За короткий час двох літ треба було сконсолідувати округ і для тої цілі започаткувано "Полєві Богослужения" в більшим числом духовенства, з відповідною програмою і участю вірних цілого округа. Перший раз таке "Полєве Богослужения" було на "Виставній Площі" в Давфині. Воно було успішне. Слідуючого року було воно в Венлазі. Крім того треба було дбати про вінчування й упорядкування резиденцій. Перший раз тут зорганізовано Молодший відділ СУМК, який уміло провадила Одарка Грицина. Відновлено Відділ С.У.С., який дав про себе знати, взявши на себе часть громадської праці. Створено Координаційний Комітет, який дбав про це, щоб громадська праця гармонійно провадилася в місцевім Народнім Домі.

Прийшов "Собор У.Г.П.Ц. в 1950 р. На цім Соборі вибрано мене заступником Голови Консисторії, й я перейшов на нову працю у Вінніпегу. В серпні того ж року замешкав я в будинку Консисторії при 7 Ст. Джанс Евню.

Відбув я на початку коротку поїздку на схід Канади, а після того на ряд Окружних З'їздів у Альберті. У січні 1951 року один місяць обслуговував громаду св. Івана в Ошаві, Онт. Поза тим відвідував громади, що творили Підвінніпегський Округ. У 1951 р. відбувся Надзвичайний Собор нашої Церкви у Вінніпегу, коли вибрано Високопреосвященішого Митрополита Іларіона і Високопреос. Архиепископа Михайла Єпископами У.Г.П.Ц., прийнято новий Статут, і поклнкано нову Консисторію в більшім числі. Головою Президії Консисторії вибрано мене, й цей уряд я виконував до наступного Собору нашої Церкви, що відбувся при кінці червня 1955 р. у Вінніпегу.

Працюючи на цім високім і відповідальнім становищі нашої Церкви, не жалував я здоровля ні часу. Зразу було тяжко, але пізніше йшла праця гладше, а при кінці зовсім легко. Одночасно викладав я на Літніх Українських Курсах у

Колегії та Теольогічнім й Факультеті (Літургіку, Гомілетику і Церковний Спів), опікувався Підвиділєгським Округом, був діючим парохом Катедри Пресв. Трійці, був директором Дяківського Курсу, а ірім того виїжджав у службових справах поза Вінніпег, як теж їздив в Високопр. Митрополитом Іларіоном на Візитації і Церковні З'їзди.

У цім часі оснував нові громади в Трянсконі під Вінніпегом, у Сарто, Ман., і в Кенорі, Онтеріо.

Поза цим скільки міг брав участь у світських організаціях та імпрезах. Також зредагував Календарі "Рідна Нива" за рр. 1951—1954. Поза спеціяльними душпастирськими обовязками всюди не жалував труду ні часу, щоб помогти народній справі. У Давфині першого разу викладав українознавство для Студентського Кружка і провадив Українську Школу. В Едмонтоні викладав у Інституті М. Грушевського, і був касіром Централі С.У.С., як також фін. секретарем Комітету Карпатської України. З Вакаву доїздив до Саскатуну, щоб сповняти обовязки директора Управи Української Школи. Був у Комісії Інституту П. Могили в Саскатуні, що була вибрана на Ювілейнім З'їзді для аналізи праці його в минулому й намічення плянів на будуче. В її склад входили пп. Ф. Гаврилюк — інспектор шкіл у Саскачевані, П. Лазарович — адвокат з Едмонтону і я. Кооптовано до неї пп. Ю. Стечишина — адвоката з Саскатуну і М. Зюбрака — громадського діяча з Принс Альберт.

Згадана Комісія виготовила цінний і цікавий звіт. Висліском того була покликана Управа Української Школи, що мала особливіше завдання, і його успішно виконала. Перебрав я обовязки директора Управи У. Ш., а при тім давав виклади студентам у Інституті та й на Літніх Курсах, що там два рази відбулися. У Вакаві організував Окружний Церковний Комітет, що причинився до консолідації церковної адміністрації округа.

У Йорктоні опікувався громадським життям і організував добре навчання в Недільній Школі. Осінню 1955 р. дістав призначення на парохію в Едмонтоні і на Адміністратора У.Г.П.Ц.К.

За короткий час відбув тут Курси для учителів Недільних Шкіл, Епархіяльний Церковний З'їзд, Конференцію Духовенства Зах. Епархії У.Г.П.Ц.К. та одну окружну нараду Церковного Округа у Вегревіл, Алта. В урядових справах відвідав громаду в Келгарі, Алта., та зорганізував нову громаду у Вестлак, Алта. Не лінувався писати до "Вістника". Були періоди, що посилав туди більше матеріялів, а були, що не подавав нічого. Писав і до "Українського Голосу". При нагоді Дяківського Курсу приготовив малий підручник для вжитку дяків і учителів Недільних Шкіл.

От так побіжно списав я свою працю для Церкви за час 30-ох літ. Довгий це період часу. Й те, що вдалося мені виконати, завдячую Господу Богові та помочі, яку діставав від Проводу Церкви, і співпраці тих, з ким приходилося мені працювати. Дякую Богові за Його ласку, що кріпив мене здоровлям, давав сили і здібности виявуватися з моїх завдань. Дякую всім, що були вирозумінними й все та всюди мені помагали й заохочували в труднощах. Були й помилки, — хто ж їх не робить? Ми люди, і без помилок годі нам бути. Робив їх і я через мою немічі, але немисимо. Мав я і критиків, бо й противників. Жалкую до них не маю, бо вони не дали мені занедбувати обовязків і змушували мене до більшої праці, витривалости й терпеливости.

За свою працю удостоївся я сану Протоєрея в 1948 році. В 1952 р. одержав я Золотий Хрест з Оздобами. А 1964 р. зіставав нагороджений Мітрою, а врешті високим урядом Адміністратора Західної Епархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Мітр. Є. Гринина.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

ВІДКРИТТЯ

Світ відкритий, але не все у світі відкрите. І люди відкривають. Одні відкривають нові підприємства. Другі відкривають чужі кишені. Вчені відкрили, що на вакатрення ще нема ліку.

На протязі свого життя я був свідком великих наукових відкрить. Відкрили апостроф. Відкрили атомову бомбу. Землі вже всі на нашій планеті-Землі повідкривали. Який закуток задумаєш відкрити, — дивишся: він уже відкритий, відкритий, і картка висить на ньому: "На продаж!"

Мрівз і я колись про відкриття нової землі — такого краю, де мужчина був би мужчиною, а жінка — жінкою; де чорне було б чорним, а біле — білим; де зло було б злом, а добро — добрім; де католик був би християнином, а християнин не був би католиком; де релігія була б релігія, а політика — політикою... і так далі. Це були молодечі мрії про відкриття такої кавкової країни. Але ці мрії "як вітер життя рознесли", як каже Франко.

А одначе на старші літа мені вдалося зробити одне відкриття. Я відкрив, що чорне змішати з білим, то вийде те саме, що й біле змішати з чорним. В одному й другому випадку вийде сіре.

Умовимся тепер так: чорне — це держава, а біле — то Церква. В царській Росії не відомо було хто кого опанував — держава Церкву, чи Церква державу. Все якось було зазубле. Але в большевицькій Росії справа ясна: держава опанувала Церкву. І тут легко зробити відкриття, що з того вийшло зло. Але щоб зробити це відкриття, треба раніш відкрити собі очі.

Натомість у Квебеку — навпаки. Там католицька Церква має вплив на політику й уряд. І що ж бачимо в політиці? Тут два професори Квебекського університету зробили відкриття. "Америка-Ехо" (26 серпня, 1956) в статті "Моральність у політиці" пише, що це — сенсаційне відкриття. Навіть у США люди з дива рота повідкривали.

Професори пишуть, що під час передвиборчої кампанії в Квебеку вони побачили ось що: скорий поступ заникання християнства; доброта, правда і справедливість — ці три чесноти, що являють собою підстави християнізму, цілком потоптані партіями, що змагають до політичної побіди. Замість них панує **неправда, викривлення суміднія, нечесність**, — те саме, що стосував був Гітлер.

"Показування в фальшивому світлі поглядів противника знищення доброї опінії про них та їхнього доброго імени належить до втертих трюків виборчих. Ми були свідками, коли поважний католицький часопис поміщував величезні партійні оголошення, повні плюгавої брехні, що легко кидалася в очі кожній думаючій людині. І це "на подобу комуністичного чи гітлерівського способу... вбивають в голови масам суспільства — проти очевидної правди". "Підкупство виборчих урядників; підставлювання управників до голосування осіб неуправненим; погрози відняття ласки від тих усіх, хто буде голосувати на іншу партію; відроблювання бакотів..." "Християнський народ не можна мірять числом церков, побожними зявами політиків, очевидними впливами Церкви чи добрими відносинами [illegible] держави в релігію. Доказом християнськости народу є лошана до правди, віра в справедливість, чистота сумління і пошанування вільности." "Небезпеке є тим більшою, що загал людей ніби релігійні, а навіть і духовні, які повинні стерегти почуття моральности в суспільстві, не зворушуються того роду практикою". — Таке відкриття професорів.

* * *

Ви скажете: Овва! Хіба ж це наукове відкриття професорів Квебекського університету? Сокирку під лавкою відкрили!

Ні, не кажіть так! Ці два професори — то... католицькі священики! Іще відкриття дійсно велике, коли цього не міг відкрити сам провід католицької Церкви в Канаді, а зокрема в Квебеку. Отці-професори відкрили свої очі і зробили відкриття.

Але чого вони бажають собі від католицької Церкви в Канаді, того зрозуміти не можу. Вона осягнула в Квебеку те, що хотіла осягнути, — політичний вплив. А щодо решти — то провід католицької Церкви вже хіба краще знає, ніж ці два отці-професори. Як показують історичні факти, ідеалом Ватикану було осягнути політичний вплив — і кінець. А в Квебеку католицька Церква не тіпша за середньовічну католицьку Церкву. Навіть краща — бо нема інквізиції та мук. Ось подробували б були ці отці-професори так відізватися яких сто — сто пятдесят років тому, — побачили б!

А з другого боку, як-не-як, католицькі отці-професори таки мають щастя. Хіба ж ви не робили такого самого відкриття? Ви писали, говорили, може й кричали про це, але хто ж вам міг повірити? Ви ж не професори. А проте, як не кажіть, ви маєте морально право вважати, що в цьому відкритті професорів є теж і пайка вашої заслуги.

Назар Полин.

КАТОЛИЦЬКИЙ ЄПИСКОП ЗА СПІВЖИТТЯМ З СССР

"Л'Юніта" — центральний орган комуністичної партії в Італії — подає інтервю з католицьким Єпископом Тиальтської Епархії на Лятві (під Советами), Петром Мазелісом; цей Єпископ палко поручає згоду між Ватиканом та СССР шляхом укладення між ними конкордату. — ("Наш Клич", Буенос Айрес, 14. 6. 56). Як католицький Єпископ може вірити в співжиття з безбожним московським урядом — це вже його таємниця.

АРЕШТ ЄП. АНТІМОСА

Британська влада арештувала Єпископа Антімоса, що на Кипрі заступав депортованого Етнарха Макарія III. Арештовано його під замітом змовків з підпільним рухом грецьких націоналістів.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 15-та ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ

Говорить ап. Павло, що Бог запалив світло в наших серцях на просвічення, але те світло в глиняних посудинах, щоб ми, працюючи, на Божу поміч надіялися і собою не величалися. І тільки сила в силі Божій, а не в нас самих. І тільки надіючись на Бога та Його поміч, ми зможемо багато зробити.

В Євангелії порушується справу якому. Що таке закон? Багато є релігійних законів, та котрий з них важливий?

Закони — це правила для ведення гідного життя. Є закони точно встановлені, писані закони, але є також неписані, встановлені досвідом людського життя. Люди, живучи, бачать чого життю треба, чого треба для людського добра в родинім чи громадськім житті, отже встановляють певні правила.

Але є ще закони, які Бог записав в душі кожній людині, і голос тих законів вказує людині — що гідне, що негідне, що добре, що зле, якщо людина до голосу тих законів прислухується.

Казав св. Василій: — є люди й неписменні, отже Євангелія не лежить у них на столі, але слова Євангелії лежать в їх серцях, лежать на тих Божих законах, що Господь поклав в душу людини.

Жидівська релігія мала багато окремих законів, отже раз жидівський законоучитель питає Ісуса, котра заповідь, котра постанова в законі найважніша. У відповідь йому Ісус дуже коротко каже:

"Люби Господа всім серцем твоїм, всією душею, всією думкою твоєю, — це найбільша і перша заповідь. А друга подібна до неї така: Люби ближнього як самого себе. Всі постанови закону, вся наука пророків в тих двох заповідях міститься".

То було велике пояснення. Коли хтось щиро полюбить Бога, то ціле своє життя безпастанно ставить перед Богом. Він поручає Богу всі свої справи, він просить в Бога помочі, він ставить перед Богом всі свої труднощі, свої заміри, свої потреби, як перед своїм Отцем, отже дбає, щоб його вчинки були гідні.

Дальше говорить Христос, що є ще друга заповідь подібна до першої, — щоб відноситися до других людей так, як ми до себе відносимося.

Коли б люди ті дві заповіді гідно сповняли, то яке щасливе було б людське життя! Ніхто нікого не скривдив би, кожній кожному помагав би, — то чого ж тоді більше людям треба?

Щоб зрозуміти значення тих двох заповідей, розгляньмося по людському життю. Побачимо людей, які на ніякі закони не оглядаються, — то лихі люди. Але знайдемо людей, про яких скажемо, що в них вітлена вся доброта, вся гідність. В них є щира побожність, в них є почуття обовязків для других людей. Вони в потребі поможуть, вони порадять, вони терплячим співчувають, їх слово завжди правдиве. Про таких можна сказати, що вони щиро сповняють ті дві заповіді, про які Христос говорив.

НЕДІЛЯ 16-та ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ

Ап. Павло напоминає, щоб не брати ласки божої надармо; щоб того, що Бог нам дає, ми не марнували; щоб ми розумно і гідно орудували тим, що Бог нам дав. Коли навіть приходить труднощі, то й тоді треба бути терпеливим, вирозумінним, далекоглядним; треба переносити їх спокійно, не показуючи приголомшення, показуючи себе — "як нічого не маючі, а все посідаючі".

Христос в Євангелії дає притчу, де показує вартість праці.

Деякі люди думають, що праця є лихом для людей, і такі мріють про такий лад, де не треба б працювати; але такі люди себе дурять. Праця є одною з головніших цілей людського життя. Коли справа кличе нас до праці, то ми маємо ціль, знаємо що маємо робити, але коли б ніяка справа нас до праці не закликала, то ми стояли б як на роздорожжі.

Все, що на світі збудовано, — збудовано працею. Все, що кожна людина для себе здобуває, то працею. Хліб — це овоч людської праці.

Відомо, що колись карали злочинців тим, що не давали їм ніякої праці, — сиди собі і нічого не роби! Спочатку воно здавалося добром, а дальше ставало мукою. Людина ж для праці сотворена.

Говорить Христос таке: багатий чоловік кудись вибірався, отже поділив часть своїх грошей поміж своїх слуг, щоб вони ними орудували поки він верне ться. Одному дав 5 талантів, другому два, третому один, — кожному по його силі. Талант був колись поважною сумою грошей.

Коли ж господар вернувся, то питає, як вони його грішми орудували. Каже тоді один: "Ти дав мені 5 талантів, а я придбав ними других 5, і тепер я вже 10. Той же, що мав два таланти, придбав других два, і вже має чотири. І говорить господар: "Ви щиро працювали в меншім, отже ви гідні, щоб в більшім працювати".

Той же, що дістав один талант, каже: "Те, що ти дав мені, я закопав, і тепер віддаю тобі твоє". Розгнівався тоді господар і каже: "Лінивий чоловіче! Адже ж коли б ти був позичив мої гроші купцям, то я ними відобрав би їх з процентом. Ти лінувався й таке зробити! Візьміть же його талант і дайте тому, що має 10 талантів. А лінивого слугу люто покарайте."

Велика наука в тім криється. Бог дав людям життя, розум, силу, отже таланти, щоб люди розумно ними на користь орудували. І є такі, що тих талантів не марнують. Вони, працюючи, з маленького роблять велике. Докладають стебло до стебла, а з того за час буде сніп.

Але скільки є таких, голодно між молодшими, що йдуть слідами Блудного Сина, який промарнував те, що від батька дістав! Таки промарнують дорогий час, промарнують фізичну і розумову силу, промарнують корисну нагоду, промарнують майно, яке від родичів беруть. Своє здоровля, честь свою промарнують. Христос показує, що таким належиться.

Чоловікові дано дві сили, — фізичну (тілесну) і розумову, отже два таланти, якими треба орудувати. І хто ними дбало орудує, той багато здобуває: з бідняка стає заможною людиною; з невченого стає визначним вченим. Згадати хоч би двох, — Генрика Шлімана і Самуїла Лі, — перший був бідаком, але сам без школи навчився їйкть мов, а другий, що помагав при будові домів, навчився сам 10 мов. Обидва вони стали великими людьми. Як? Пильною працею, — найменшу вільну хвилину використовували на науку.

А скільки також між звичайними людьми знайдемо тих, що самі навчилися читати, а дальше — через пильне читання стали дуже освіченими людьми. Є і такі, що лише в звичайній школі вчилися, але дальшим читанням набули велику освіту. Такі мають славне імя "самоуків", себто дбалих працівників.

Але окільки є ніні в Канаді тих, що лінуються навчити своїх дітей своєї мови, свого письма! Скільки тих старших, що знаючи англійське письмо, навчилися б українського письма за один день, — але лінуються. Байдужі і ліниві як той слуга, що свій талан закопав. І Христос показує яка заплата таким за їх лінивство належиться.

СУПЕРЕЧНОСТІ МІЖ ДЕРЖАВНИМИ Й ЦЕРКОВНИМИ ЗАКОНАМИ В МУСУЛМАНСЬКОМУ СВІТІ

Ще донедавна у народів мусулманської (ісламської) віри становище жінки в родині й суспільстві регулювали церковні закони основані на мусулманській релігійній традиції, а ще більше на Корані — священній книзі магометан.

І так, церковні закони мусулман дозволяли мусульманинові на 4 жінки; донька була на різні невільницькі свого батька, а по виході заміж — свого чоловіка. Справи розходжень у подружжі вирішували тільки церковні закони. Жінка була позбавлена громадянських прав. Заміж віддавали її не питаючись про її думку, а свого чоловіка вона пізнавала тільки по шлюбі. Не вільно було їй вітати гостей у домі своїх родичів і свого чоловіка, і т. д.

Державні закони ступнево починають цей стан змінати. Минулого року в Пакістані жінки вплинули на уряд, що зайнялся справою скасування многоженства. Реформи подружнього права домагаються тепер жінки в Індонезії. В Тунісі тепер входить в життя закон, силою якого дівчина по сківчені 20 рр. життя сама, без дозволу родичів чи опікунів зможе вийти заміж за кого хоче. Розвід давався тільки державний суд. Так само в Єгипті жінки вступають на шлях повноправних громадянок. Звичайно, всі ці зміни відбуваються не без гострого тертя між консервативними й поступовими кругами ісламського світу.

Часи змінюються, і люди змінюються з ними. Не все в мусулман було добре в старому, отже воно мусить відпасти, не зважаючи на спротив крайніх консерватистів. Але з другого боку, хто журиться тим, щоб молоде покоління не зрозуміло поступу хибно, цебто не зломило основ, на яких одно може існувати Дім, той безперечно має рацію.

ПРОТЕСТ ДУХОБОРІВ

В кінці серпня ц. р. відбувся восьмирічна конференція духоборів Альберти. В своїх резолюціях вони осудили той невеликий гурт духоборів-фанатиків, що спричиняють клопоти канадійському урядові, і це приносить недобру славу всім духоборам. При тому одначе вони висловили гострий протест проти того, що уряд силою забирає до школи дітей тих духоборів, які не хотять їх до канадійських шкіл посилати.

Виходить, що й ці нібито поміркованні духобори також спричиняють урядові Канади клопіт, як свідчить цей протест.

Церква дає людям те, що для них необхідне; театр дає людям те, чого вони бажають.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Уявленний тілом у темній кремлиці, а душею в тій механічній роботі, Іван-Баптист зідхав до інших світів... До яких? Він того й сам не знав. Він тільки відчував, що ті верстви, в яких він мусить жити, знаходяться деінде; чекаючи, щоб це справдилося, він продовжував нудьгувати, страждати і що — цілком зрозуміле — бити байдиже.

Коли батько Покелен журився тільки лінивством сина, але не хвилювався і не зауважував навіть його страждання, то друга людина, старець, який також мав право любови до хлопчика, не зважав на його лінивство, лише турбувався його терпінням.

Цей старець — то був дід Кресс, батько матері малого Івася.

Хоч він склав собі гроші також на драпіянництві, але дідо Кресс розумів своїм старим, повним ніжности серцем, що це ремесло могло бути не до вподоби малому Івасеві. Він також не міг би сказати, де знайти кращий фах від того, що дав йому багатство; але думував усе більше, бачучи глибоку нудьгу, в якій перебувала й животіла ця ніжна ди-

Крім того, так само як Іван, що задармо відвідував виставки комедіянтів із Нового Мосту, ходив дідо Кресс часто й пильно на виставки авторів до Готелю де Бургонь. Тоді славилися там такі артисти як Бельроз, Готіє Ґергій, Гро-Ґі-йом Тірлінен... Вони, між іншими творами, грали тоді перші п'єси великого Корнелія.

Дідо Кресс не знайшов нічого кращого, щоб розважити улюбленого внука, як повести його, наскільки можна часто, на такі виставки.

Один Бог знає, чи поділяв Іван подвиги героїв, яких долю бачив на сцені, чи розважився пригодами кумедних осіб. Але батько завважив, що на другий день після того, як він побував з дідом у Готелі де Бургонь, хлопець був ще байдужнішим і несправним, ніж коли перед тим. Тому він почав противитися тим виходам. Але дідо часто ломне ці заборони. Певно, що це було зле, але сум малого Івана так журив його, а внаслідок, здавалося, так добре впливали на нього! До того ж, це був дідо, а назвіть мені одного такого, який не пестив би своїх онуків, навіть коли вони не були в такому прикрому стані, як Іван.

Отже дідо Кресс ломав заборони, а тоді тато Покелен сварив не тільки сина, але й старого.

— Коли подивитися на впертість, з якою ви провадите його до театру, можна подумати, пане Кресс, що ви хочете зробить з свого онука комедіянта, — сказав одного дня королівський драпіяник, зневажливо посміхаючись.

— Коб то Бог дав, — відповів з самоповагою дідо, — щоб мій онук став таким добрим комедіянтом, як Бельроз!

Той Бельроз був одним з найславніших акторів того часу.

Драпіяник здвигнув плечима і ще раз потвердив свою заборону Івана до театру. Та дідо не зважав на те, а Іван не думав опиратися. Він дбав тепер про те, щоб лиш не зрадити доброго дідуся.

Так виявлялася справжня війна через хлопчину, а наслідком її була спітка між Дідом й онуком, щоб покласти кінець такому положенню.

Нарешті вихід знайдено. Хто його найшов — хлопець чи старий? Певно, що перший, але це не важно, бо вони обидва погодилися довести діло до доброго висліду.

Одного разу коли обидва змучувалі нишком вертались із готелю Бургонь, і батько Покелен почав їх дуже гостро сварити, Іван твердо (але без зухвалости, бо він не забував пошани до батька) пояснив, що він не може призвичаїтися до свого ремесла і... що хоче вчитися.

Дідо Кресс, вважаючи цілком правильно, що буде дуже трудно дістати згоду батька, поспішив Іванові з допомогою.

— Так, — сказав, — він захоплений бажанням учитися і не може цього бажання заспокоїти, тому ви й бачите його без пильности й заплау. Повірте мені, Покелене, не здержуйте його...

Дідо хотів продовувати, але зять зупинив його, кажучи, що не потрібно більше боронити справу, з якою вже від перших слів він погодився.

— Як то? — крикнув хлопець. — Ви годитеся, тату?!

— Так, — відповів той, — годжуся, щоб ти навіть від завтрішнього дня ходив у колегію.

Іван, сповнений радістю, скочив і обняв за шию батька; той сприйняв ці пестощі підсміхаючись якось дивно, а потім нахилився до дідуся й сказав йому на вухо:

— Ви думаєте, що школа змінить натуру цієї дитини? Але хай вже буде й так, пане Кресс! Я зроблю по-вашому, але це для того, щоб показати, що він і далі буде такий же лінтяй, як і досі...

— Хто знає! — промовив дідо, хитаючи головою.

— Лютім, побачимо, пане Кресс; майбутність буде нас судити.

— Даю тобі на це своє слово! — урочисто сказав старий, який зичитав у близькучих очах Івана незломну постанову.

Майбутність осудила справедливо й признала рацію дідові. Лінивий помічник драпіяника показався найпрацьовитішим учнем колегії. За пять літ Іван пройшов усі гуманістичні та філософські науки. Особливо скористав він з лекцій відомого Гасендія, з яким ми ще зустрінемося.

Але, закінчивши ці студії, Іван був приневолений, через батькову хворобу, зайняти на якийсь час місце королівського драпіяника, яке ціла родина дуже бажала зберегти.

Коли королівський двір виїхав на південь, Іван поїхав також. Подорож тривала коло року.

Він вернувся до Парижа, коли молодь захоплювалася виставами, і прилучився там до одного аматорського гуртка. Членя того гурка поставали справжніми актерами і відчинили народний театр, де виставляли п'єси знаних авторів.

Вся родина Покелена була в розпуці, бачучи як їх чесне ім'я виноситься напоталу в театрі.

В той час король видав едикт, яким забороняюся ганьбити й ображати акторський стан. Але Покелени не погоджувалися з тією думкою, і всі — батько, дядьки та інші свояки знімагали, щоб Іван зрікся цього стану.

Іван змагався сам проти всіх (бо дідусь вже помер). Правда, що він мав уже двадцять літ, і думав, що може поступати згідно з своєю волею. Отже він продовжував грати в театрі.

Але тут йшлося про непереможний потяг, а не про бажання зробити приємність добрим людям, серед яких пройшли його дитячі літа. Тому син драпіяника, ставши актором, змінює ім'я Івана Баптиста Покелена на ім'я Мольєра, яке спочатку належало досить відомому авторові, а нині записане на листі найславніших письменників. Бо Мольєр спочатку грав у п'есах більш-менш відомих авторів свого часу, але це ніби тимчасово, щоб потім грати в своїх власних творах, які витворив його геній та які належать до архітворів людського духа. Ці п'єси, ці дивні читають усі і будуть читати. Кожний також може їх бачити, бо ще нині їх часто виставляють, хоч від часу, як Мольєр умер, минуло вже двісті років.

(Далі буде)

ДЛЯ ТАКОГО НІДЕ НЕМА МІСЦЯ

До одного священика зайшов одного дня якийсь захожий чоловік і сказав, що конче хотів би дещо довідатися про це село та про тих, що їх священик обслуговує.

Священик запікавився ним і запросив його до себе до хати, щоб той найперше розказав, чого він сюди зайшов і чого тут шукає.

Чоловік почав розповідати, що хоче бесістися в такому селі, де всі люди є чесні, побожні, і хотів би разом з ними належати до Церкви.

— Там де я був досі, — каже він, — не міг ані згодитися з тими людьми, ані молитися з ними в церкві. Я добре пізнав їх. Одні з них були такі, що тільки обмовляли всіх і вся. Другі мокли в горілці. Сусіди були у мене такі, що я не міг ніде нічого вартісного лишити ввечорі, бо на ранок вже нічого не знайшов там, де звечора оставив.

А тепер я шукаю таких людей, щоб були такі ж чесні, як і я. Кажу вам, отче, що я зараз бі осівся тут, якби знайшов таких людей, яких шукаю.

Священик вислухав, усміхнувся злегенька і каже до нього:

— Чоловіче добрий, на жаль, мушу признатися вам, що тут нема таких людей, яких ви шукаєте. Тут є якраз такі, яких ви досі мали в тамтому селі: є злі, є й добрі; одних, на жаль, всіх нема таких, як ви собі бажаєте.

Прощаючи його в дальшу дорогу, священик додав:

— Якщо вам і пощастить знайти таких людей, то моя щира порада для вас була б така, щоб ви до такої парафії не приставали, бо ви її самі зіпсуєте.

Чоловік вислухав поради священика, насадив капелюха на голову і скорим кроком пішов дальше.

А чи ви, людоньки добрі, ще на здолали його в своїх парафіях?

о. С. Гребенюк.

Іван Франко.

ЧУМА

(Продовження)

— Ну, замучили ви мене, reverendissime! Ха, ха, ха! Перестаньте, ради Бога! Та хіба се можливе?

— Цілковита правда, clarissime. Але нащо вам більше, досить тільки поглянути на його життя-буття, щоб переконатися, що по ньім і не такого ще можна надіятися. Живе він в бідній хлопській хатчині, старій і перекривленій; живе сам як палець, тільки в старою служницею Хвеською, гадкою на одно ухо, і в старезним слугою Прокопом, сліпим на одно око. Громада побудувала була колись Чимчикевичеви в власному почину гарну резиденцію при головній улиці, насупроти церкви; але він спершу ні за що не хотів перебиратися до нової домівки; а коли нарешті його таки присилували, прожив у ній несповна дві недіжі, ходячи по широких покоях, як сам не свій, і все жалуючись, що йому там за обширно, мов серед степу. А нарешті взяв і по-ночи перебрався назад до свого "змівівника", а в новій, обширній резиденції, як в стодолі, заложив хліб, і виставте собі скандал в селі і в цілім окрузі, коли в усіх вікон нової резиденції виднілись самі вистобурчені снопи. І ні за що в світі не може було спонукати старого діда, щоб знов перебрався туди жити. Прийшлось громаді, щоб запобігти загальному посміховищу, одно тільки зробити: чим скорше вимолотити попівський хліб, зложений в новій резиденції, і відтак повернути ту резиденцію на громадську радницю, читальню і шпихлір, а попа лишити в його старому гнізді.

— Ну, та й лепського ж вам собі вибрали противника, reverendissime! —сказав пріор, шовковою хусточкою втираючи сльози, що котились по його лиці з сміху, але всетаки не без їдкої насмішки в голосі. — З таким противником боротьба мусить бути легка і побіда певна.

— Щож, clarissime! — покірно відказав патер, — коли жито поспіє, колосоє починає хилитися під серп.

— Гарно, гарно, з Богом і на живо! А коли ж думаєте вибратись?

— Думаю, що взагалі ні пощо гаяти час. В найближчу неділю можу сказати першу проповідь в Товстохлопах.

— Гарно. Сьогодні у нас понеділок. Сьогодні ще я напишу до того вашого Чимчикевича, щоб приготовив усе, що потрібно для місії, а в суботу по службі божій ви й рушите в дорогу.

— Як ваша воля, clarissime! — відповів патер.

Оба вони встали з місць. Пріор провів патра до дверей, а на його низькі поклони відповів своїм звичайним, добродушно-насмішливим усміхом.

III.

В суботу по ранній службі божій патер Гавдентій сів на приготовану для нього монастирську бричку і весело покотив за місто. Днина була чудово гарна. По полях, куди оком кинеш, блискали серпи, бренькотіли коси, розлягалися співи, сміх і перекики робучого люду. Літня полева робота кипіла під палким сонячним промінем.

Після душного монастирського повітря патер Гавдентій подвійно любувався і розкошував тим широким, вольним простором, тим свіжим запахущим вітерцем, що потягав від далеких соснових лісів Брідщини, тою величавою, хоч і одностайною подільською картиною.

Дорога до Товстохлоп буда хоч і добра, але зовсім не близька. Була вже пообідня пора коли легка та ресорах бричка, злегка торохтячи по твердій, гладенькій дорозі, заїжджала в тісне подвіре товстохлопської резиденції.

— А, reverendissime! — закричав вгід якоїсь повітки отець Чимчикевич, здалеку побачивши патра Гавдентія, як сей вилізав з брички: — Попелом, попелом ноги посипати таким рідким гостям! Що за бурі, що за тучі загнали вас у наші сторони, га?

Патер Гавдентій нічого не відповів, лиш усміхнувся солодко, а широко розпростертими раменами підійшов до старого і сердечно обняв його.

— Просимо, просимо ближше! Не погордуйте нашим домом! — припрошував Чимчикевич, ниплюючи довкола єзуїта. — Прокопе, гей, Прокопе, — обернувся він до свого слуги і товариша, — а приладь там вівса і сіна їх коням, та поможи порозпрягати!

— А може вони зараз поїдуть, прошу єгомостя? — хінько буркнув Прокіп, вороже погладжуючи своїм одним оком на непрошеного гостя.

— Ну, ну, поїхати вони поїдуть, — добродушно сміючись відповів Чимчикевич. — На парафію до нас не приїхали, то певно. Але й не зараз поїдуть, Прокопе, не зараз. Так швидко ми їх не пустимо. Гей, Фесько, а де ти, стара?

— Я тут, єгомостику? А чого вам?

— Приладьно ти нам, бабусю, денку завсуку: розумієш?

— Загнати гуску? — запитала глуха бабуся; і Чимчикевич, не маючи охоти кричати голосніше, почав на пальцях вияснювати їй, чого йому треба.

— Ось правдивий образ цілої сеї церкви, — думав патер Гавдентій, придивляючись і прислухуючись до всього, що діялося довкола, — здитинілий пастир, а стадо його на половину глухе, а на половину сліпе.

Але отсе о. Чимчикевич, хапаючись та дріботячи ногами, кинувся проводити патра до своєї світлички, що служила йому за одним разом за спальню, їдальню і канцелярію.

— Сідайте, reverendissime! сідайте! — просив він, присуваючи простий деревяний столець, поки єзуїт обдивлюваєся по його домівці. Правду кажучи, не було там що й обдивлюватись. Світличка невеличка, чиста і попросту обставлена деревяними меблями; деревяне ліжко в куті, прикрите старосвітським ліжником сільської, але дуже красної роботи, з боку столик заваленій метрикальними книгами в міцній, шкуряній оправі, на котрій, насупір загальному сільському звичаєві, не було видно ані одної порошинки; з другім куті невеличка за склом шафка з книжками, а на стіні під старосвітським образом св. Миколи висів круглий і великий як возове колесо, вязаний вінець, переплетений гилками червоної калини. Посеред світлиці стояв великий, чотирогранний дубовий стіл, накритий мереженою скатертю, а на ньому в деревяній миски лежали тільки що вирізані, золотисто-бурштинові кружки меду і заповнювали всю світлицю сильним медовим запахом.

— Отже як знав, що гості будуть, так таки душа віщувала! — весело мовив Чимчикевич. — Немов би щось тьохнуло мене по обіді: а піди вийми меду. А славний у мене мід, reverendissime! Прошу лишень, будьте ласкаві стрібувати!

Патер все ще сидів, мов води в рот набравши. Цілковита наївність і добродушність того дідуся троха якось змішали його. Але супроти покуси запахущих медових цілінників він не міг встоятись. Присунувши свій стілець близенько до стола, він узяв гарно вирізувану деревляну ложечку, і звільна висисаючи медові цілінники, розпочав з Чимчикевичем розмову. Розуміється притім, що Чимчикевич говорив усе по своєму, по руськи, а єзуїт як найдобрішою польщиною, пильно вистерігаючись, щоб ані разу не осквернити свого язика руським словом.

— Еге ж, пан-отченьку, — в одному цирого здоволення розпухав єзуїт, — ґро се нема що й говорити, славний у вас мід, славний! Недурно про вашу пасіку слава йде по цілім окрузі. Відразу видно, що таящуе рука коло бджіл ходить.

— Пятьдесять літ, reverendissime, пятьдесять літ з бджолами зажокуся, то й як же мені не знати їх натури і звичаїв?

— Пятьдесять літ! — скрикнув патер, немов би Чимчикевич сказав йому Бог знає яку дивовижну новину. — Он воно як! Так ви вже пятьдесять літ священником?

— Е ні, попом я вже пятьдесять і пять літ — попросту відповів о. Чимчикевич. — Аджеж постійте! Святився я тоді, як Наполеона били — під Ватерльо чи де там! То кільько тому буде? Здається, в 1815 було? А? Славний час був, reverendissime! Не дай, Боже, дожити другого такого!

— Так ви гадаєте?

— Аджеж, що не як. Ну, а потім пять літ кидали мною по адміністраціях. Назнався я біди — кричі, Господи! І горів і тонув, і мера і мок, як то кажуть. І жінка покійниця у тій нужді померла; а жінка, reverendissime, у нашого брата перша і остатня. І тут я, на сьому місці, пятьдесять літ держуся. Як те боже дерево, де його Бог посадив, там і росте, доки Його свята воля. Слава Йому і поклін! Чи як ви думаєте, reverendissime, га?

— Тай сёго у вас славне, нема що й казати, — "провадив дальше єзуїт, немов би розбиваючи дальше свою попередню думку. — пробуджуеш — аж очі радуються. Поля обробкені, сади, огороди, хати нові, худобинка сита і гладка, всюди видно достаток і благодать божу...

— Щож, reverendissime, працюємо, як можемо. "В поті чола твоєго сниси хліб твій", чи як так у письмі сказано, га? І про других не забуваємо.

— Чував, пан-отченьку, чував, — підхопив єзуїт. — Пан староста вашою громадою нахвалитися не може. Чи податки сплатити, вони — каже — перші, чи порядки громадські, дорога, мость, — все у них, як Бог приказав. А коли треба складки якої, помогти там чи погорільцям, чи тим, що повінь їх зруйнувала, чи бідним — Товстохлопи чисто по панськи дають.

(Далі буде)

Продаються
ТРИРАМЕННІ ХРЕСТИКИ
гарно золочені
для носіння на одежі.
Ціна 50 ц. один.
Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ЦЕРКВА І ПОЛІТИКА

Коли кажемо, що Церква Христова є В с е л е н с ь к о ю, то маємо на увазі ось що: Головою всієї на світі Церкви є Христос. Христос є спільним, всесвітнім невидимим Головою всіх місцевих Церков, і тільки Він її містично (невидимо-духовно) поєднує в одну Церкву — в Церкву Вселенську.

Значить, тут рішає не обєднання Церков під світовим проводом одної людини з її титулом Вселенського Первоєрарха. Не рішає одна спільна світова організація Церкви; не рішає механічна, організаційно-суспільна єдність. Рішає спільне Головство Христа. Під організаційно-правним оглядом Церкви можуть і мусять бути повністю (місцеві) автокефальні (незалежні від чужих, національні), отже не поєднані під проводом одної людини, але незалежно від іх такої людської організації у вищому, містичному розумінні вони є поєднані, тобто вони становлять одну Вселенську Церкву, тому що мають спільного Голову — Христа.

В теорії розуміли це й розуміють християне від самих початків Церкви Христової. Але на практиці вже з давніх-давен почали заперечувати цю теорію. Почали витворювати собі такий погляд, що Церква Христова, щоб бути В с е с в і т н ь о ю, нібито повинна мати одного спільного людського світового первоєрарха з титулом Вселенського. Так наче б людям перестало вистарчати спільне Головство Христа. Так почали затрачувати дійсне розуміння в с е л е н с ь к о с т и Церкви Христової. В правдивій теорії вселенськість Церкви є тільки м і с т и ч н а, тобто існує вона на основі Головування Христа, що невидимо поєднує всі Церкви, щоч би вони з церковно-суспільного погляду були незалежні для кожного окремого народу.

Що так розуміє вселенськість і сам Царгородський Патріярх, свідчать той факт, що він признає російську Православну Церкву за приналежну до Вселенської Церкви, дарма що вона автокефальна — незалежна від Царгородського Патріярха, хоч він і зберігає свій історичний титул Вселенського Патріярха.

Так само й на практиці в с е л е н с ь к і с т ь Церкви може існувати не інакше, як тільки при такому розумінні, що всі Церкви поєднані тільки і виключно спільним Головуванням Христа.

Чому ж людина це містичне і єдинонравдиве поняття вселенськости згодом почала переінакувати? Тому, що тут проявився один з нахилів людини все матеріялізувати. Тому під невидиме (містичне) Головство Христа почали видиме головство людини — одного вселенського первоєрарха підкладати.

Крім того, одночасно впарі з цим йшов ще й політичний чинник. первоєрархи могутніх імперій — Візантійської та Римської — вважали, що коли їхні імперії мають політичну й військову перевагу в світі, то це дає їм реальну можливість головства над всіми Церквами. — Таким чином початкову містичну вселенськість почали зумовлювати теологічно невиправданою суспільною "вселенськістю", заявляли претензії на своє виняткове право бути "вселенськими" первоєрархами.

***

Як у свій час політичні обставини (світове політичне провідництво Візантії і Риму) сприяло витворенню церковно-суспільної інституції "вселенського" первоєрарха, так з другого боку політичні обставини тих приводять його до упадку, і доказують, що інституція вселенськости Церкви в суспільному розумінні, цебто всесвітня єдність Церкви в організаційно-правному сенсі є нереальною. Чому? Тому, що Церква в суспільному (не в містичному!) розумінні є спільнотою живих людей, які в той же час є членами своєї нації; і таку живу людину не можна живцем роздвоїти на дві незалежні половини, щоб одна половина була церковна, а друга національно-політична чи інша світська. Отож людська спільнота поєднує національні та інші життєві інтереси з церковними. Інакше бути не може.

Хоч той чи інший ієрарх може вважати себе за "вселенського", то все ж він походить з якоїсь нації, якусь одну вважає для себе за рідну, і справи його народу найбільше лежать йому на серці. А тим часом нарід, до якого "вселенський" первоєрарх належить, може виступити проти іншого народу, який цьому "вселенському" первоєрархові під церковним оглядом підлягає. По чиїй стороні стане тоді "вселенський" первоєрарх?

Ватикан був і є опанований італійцями. Італійці вважали й будуть вважати Ватикан за свій, а не за міжнародний. Тому то Папа поблагословив був фашистівські відділи "чорних сорочок" диктатора Муссоліні, що був спільником Гітлера (вісь Берлін-Рим). І коли Гітлер громив Польщу, то італійські війська, які поблагословив Папа, вважалися союзниками Гітлера. Хто був у вересні 1939 р. у Варшаві, коли німці громили її, той мав змогу чути, як поляки відгрожувалися теж і Гітлеровим спільникам — італійцям та Ватиканові, який поблагословив їх військо.

Маючи до вибору між Польщею та Україною, Ватикан вибере Польщу, бо вона католицька. Але при виборі між Польщею та Італією він вибере Італію, бо Ватикан італійський.

***

Подібно представляється справа в Царгородською Патріярхією. Фактично Царгородський Патріярхат є г р е ц ь к и м. І тому дехто зовсім правильно називає його **Грецьким Патріярхатом** ("Наш Голос", травень 1956). Тому нічого дивного, що Грецький Патріярхат словом і ділом проявляє в собі грецький патріотизм. Кожна національна Церква є патріотичною, словинна такою бути, й інакшою бути не може.

Британці депортували з Кипру грецького Етнарха Макарія III. Депортували його не з релігійних причин (бо ж британці на Кипрі Православної Віри й Церкви не переслідують), а з причин чисто політичних; не наше завдання входити в це — керував Етнарх Макарій чи не керував терористичною акцією греків на Кипрі, визначаючи кого вони мають вбивати, як подає британська влада. Фактом є, що Макарій III очолював патріотично-визвольницький рух греків на Кипрі. І коли британці його депортували, то архіеп. Михаїл, Екзарх Царгородської Патріярхії за Північну й Південну Америку, іменем Царгор. Патріярхії запротестував перед політичним і церковним світом. Коли той протест змовкнув Царгородська Патріярхія, то, розуміється, зробила вона це від усіх і тих православних вірних, що їй підлягають, хоч не всі вони греки. Укр. Прав. Церква в ЗДА, очолена Владикою Богданом Шпилюком, з рації своєї залежности від Царгородської Патріярхії цей протест підтримала, ставши в обороні Етнарха Макарія, якого британці депортували як "провідника кипрійських греків, які хочуть прилучення до материка", як пише орган УПЦеркви очоленої Владикою Богданом Шпилюком ("Український Вістник", березень 1956).

Грецький Патріярхат протестує з політичних мотивів — з грецького патріотизму. І це зрозуміло. А з яких причин мають протестувати з ним не-греки? З тих причин, що підлягають Грецькій Патріярхії, і її політичний крок вважають за "церковно-вселенський" крок.

Виходить, що коли б частина англійців була православною та це підлягала б Царгородській Патріярхії, то й вона мусіла б разом з нею протестувати в обороні кипрійських греків проти своєї батьківщини й державе — Англії. Безперечно, уряд Англії вважав би це за зраду й державну.

Канора, Саск. Оселя "Сонишна Кулішь", жертву переслав о. Боднарчук $10.00

ВЕРНОН, Б.К. З похорону бл. п. Луки Полегойка, збірку переслав о. Гуцуляк $8.75

ЕДМОНТОН, Алта. З похорону бл. п. Марії Харин, збірку переслав о. Василів $8.74

ГЛЕСЛИН, Саск. З похорону бл. Катерини Гаврилів, збірку переслав о. Хомяк $8.50

ПОРТ АЛБЕРНІ, Б.К. На обіді в п-ва Линарів, збірку переслав о. Костюк $7.50

ЛА КОРЕЙ, Алта. З нагоди 35-літнього ювілею подружнього п-ва П. Кіць, збірку переслав п. П. Галіводя .. $6.70

САСКАТУН, Саск. Пан Калина $5.00

ДИ ПА, Ман З нагоди 75-ліття роковин пані Катерини Колибаби, збірку переслав п. А. Зуєвенич $5.00

САСКАТУН, Саск. З нагоди 35-літнього ювілею подружнього п-ва М. Лубик, збірку переслав п. П. Перчишин $5.00

ГЛЕСЛИН, Саск. З похорону бл. п. Марії Рипка, збірку переслав п. М. С. Гавридів $5.00

ЄЛОВ КРІК, Саск. З прощального прийняття для Всеч. о. й родини Апокінос, збірку переслав п. Василь Савчук $5.00

ОШАВА, Онт. На обіді в п. Назарія Хащевського, збірку переслав о. Запарянюк $5.00

РОБЛИН, Ман. З прощального прийняття для родини Боднар, збірку переслав о. Магас $5.00

ІНСІНГЕР, Саск. З похорону бл. п. Василя Жучкава, збірку переслав о. Б. Яковлевич $5.00

РОБЛИН, Ман. З похорону бл. п. Николая Никіфорука, збірку переслав о. Магас $4.00

РОБЛИН, Ман. З похорону бл. п. Олександри Калачик, збірку переслав о. Магас $4.00

ВАЙТА, Ман. З похорону бл. п. Михайла Сандула, збірку переслав о. Горгіца $3.46

ЛЕНСІНГ, Міш. Пані Анастазія Забрацька $2.00

ТОРОНТО, Онт. Пані Олена Єварищук $2.00

МОНТРЕАЛ, Кве. Степан Байдак .. $1.00

ЛІМІНГТОН, Онт. А. Володарчук .. $1.00

ЛЕРОС, Саск. Іван Лисей $1.00

ГІЛБЕРТ ПЛЕЙНС, Ман. Іван Місюрик $1.00

ВЕРМОНТ, Ілл. Марія Клепаківська $1.00

Адміністрація "Вістника" щиро дякує усім жертводавця за їхні щирі пожертви, а зокрема дякуємо усім тим, які перепроваджують збірки на пресовий фонд та взагалі трудяться в користь Видавництва "Вістник".

Адміністрація "Вістника".

У світі є 900 мільйонів дітей; дві третини з них голодають, але одягнені й без лікарської опіки. — Це ствердив Конгрес Міжнародної Унії Опіки над Дітьми в Боні (Зах. Німеччина) п. р. В Конгресі взяли участь делегати в 67 країн.

НА ПРЕС. ФОНД "ВІСТНИКА"

ОШАВА, Онт. З поминального Богослужіння по бл. п. Михайла Бабія, збірку переслав п. А. Сосна $14.00

ВЕНКУВЕР, Б. К. І. Германн — переслав п. П. Мельничук $13.90

ВЕНКУВЕР, Б.К. З похорону бл. п. пані Ляховецької, збірку переслав п. П. Мельничук $12.50

ГЛЕНДОН, Алта. З прощального прийняття для Всеч. о. Й. і добродійки Кулішь, збірку переслала пані Марія Ватрик $14.00

РОБЛИН, Ман. З нагоди вінчання Мирослава й Надії Крищуків, збірку переслав п. Петро Горбай $12.85

МОНТРЕАЛ, Кве. З нагоди 25-ліття ювілею подружнього п-ва Завацьких, збірку переслав п. Й. Савчук — $10.00

РЕДВЕЙ, Алта. З похорону бл. п. Анастазії Письменної, збірку переслав п. Г. Возьміський $10.00

КАНОРА, Саск. Оселя "Сонишна Кулішь", жертву переслав о. Боднарчук $10.00

ВЕРНОН, Б.К. З похорону бл. п. Луки Полегойка, збірку переслав о. Гуцуляк $8.75

ЕДМОНТОН, Алта. З похорону бл. п. Марії Харин, збірку переслав о. Василів $8.74

ГЛЕСЛИН, Саск. З похорону бл. Катерини Гаврилів, збірку переслав о. Хомяк $8.50

ПОРТ АЛБЕРНІ, Б.К. На обіді в п-ва Линарів, збірку переслав о. Костюк $7.50

ЛА КОРЕЙ, Алта. З нагоди 35-літнього ювілею подружнього п-ва П. Кіць, збірку переслав п. П. Галіводя .. $6.70

САСКАТУН, Саск. Пан Калина $5.00

ДИ ПА, Ман З нагоди 75-ліття роковин пані Катерини Колибаби, збірку переслав п. А. Зуєвенич $5.00

САСКАТУН, Саск. З нагоди 35-літнього ювілею подружнього п-ва М. Лубик, збірку переслав п. П. Перчишин $5.00

ГЛЕСЛИН, Саск. З похорону бл. п. Марії Рипка, збірку переслав п. М. С. Гавридів $5.00

ЄЛОВ КРІК, Саск. З прощального прийняття для Всеч. о. й родини Апокінос, збірку переслав п. Василь Савчук $5.00

ОШАВА, Онт. На обіді в п. Назарія Хащевського, збірку переслав о. Запарянюк $5.00

РОБЛИН, Ман. З прощального прийняття для родини Боднар, збірку переслав о. Магас $5.00

ІНСІНГЕР, Саск. З похорону бл. п. Василя Жучкава, збірку переслав о. Б. Яковлевич $5.00

РОБЛИН, Ман. З похорону бл. п. Николая Никіфорука, збірку переслав о. Магас $4.00

РОБЛИН, Ман. З похорону бл. п. Олександри Калачик, збірку переслав о. Магас $4.00

ВАЙТА, Ман. З похорону бл. п. Михайла Сандула, збірку переслав о. Горгіца $3.46

ЛЕНСІНГ, Міш. Пані Анастазія Забрацька $2.00

ТОРОНТО, Онт. Пані Олена Єварищук $2.00

МОНТРЕАЛ, Кве. Степан Байдак .. $1.00

ЛІМІНГТОН, Онт. А. Володарчук .. $1.00

ЛЕРОС, Саск. Іван Лисей $1.00

ГІЛБЕРТ ПЛЕЙНС, Ман. Іван Місюрик $1.00

ВЕРМОНТ, Ілл. Марія Клепаківська $1.00

Адміністрація "Вістника" щиро дякує усім жертводавця за їхні щирі пожертви, а зокрема дякуємо усім тим, які перепроваджують збірки на пресовий фонд та взагалі трудяться в користь Видавництва "Вістник".

Адміністрація "Вістника".

У світі є 900 мільйонів дітей; дві третини з них голодають, але одягнені й без лікарської опіки. — Це ствердив Конгрес Міжнародної Унії Опіки над Дітьми в Боні (Зах. Німеччина) п. р. В Конгресі взяли участь делегати в 67 країн.

КНИЖКИ! КНИЖКИ!

В Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути такі книжки:

АЗОР — оповідання з часів Ісуса Христа — 68 стор. — Прот. С. В. Савчук. Ціна $ .15

АПОЛОГЕТИКА — або оборона Християнства (на мімеографі). 106 стор. 2.00

АПОСТОЛ — на всі неділі з свята цілого року. 232 стор. Оправлений. Ціна 5.00

АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ ЇЇ ВІЗИТАЦІЯ — Митрополит Іларіон — 80 стор. Ціна 1.00

БІБЛІЙНІ ОПОВІДАННЯ СТАРОГО ЗАПОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна .75

БОГОСЛУЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ — Митроп. о. С. Герус. Ціна .50

ВЕЛИКІ РОКОВИНИ — 20-літній Ювілей УПЦЦеркви — 224 стор. Ціна 2.00

ВЕЛИКОПОСТНІ СЛУЖЕННЯ — видавця другге — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна 1.00

ВИФЛІЄМ — Катехізм для дітей — Прот. П. Мельничук — 48 стор. Ціна .20

ВІЗАНТІЯ И УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 96 стор. Ціна .25

ДЕСЯТЬ БІБЛІЙНИХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук. 63 стор. Ціна .25

ДОДАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Проложки, Акафіст та Величання — 36 стор. Ціна .25

ДЯКІВСЬКІ НОТИ — Збірник Церковного Співу на Нотах — (на мімеографі.) 67 стор. Ціна 3.00

ЖИТТЯ ЙОСАФАТА КУНЦЕВИЧА — Прот. В. Кудрик. 289 стор. Ціна 1.00

ЖОНОБОГОРСТВО — історично-догматична монографія — Митрополит Іларіон — 240 стор. Ціна 1.00

ІСТОРИЧНІ МАТЕРІЯЛИ ДО СПРАВ УПЦ — Прот. В. Кудрик — 164 стор. Ціна .50

КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР ПРИЙНЯВ ПРАВОСЛАВІЄ, а не Католицтво. — Митрополит Іларіон — 32 стор. Ціна .10

КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Старий Заповіт) Арх. Ігор. — Стор. 45. Ціна .30

КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Д. Дорошенко — 100 стор. Ціна 1.00

ЛІТУРГІКА — (Дяківський Курс) — Прот. С. Гриціна (на мімеографі) — 49 стор. Ціна 1.00

МАЛОВІДОМЕ — з історії унійної Церкви. Прот. о. В. Кудрик — Том I — 254 стор. Ціна .75
Том II — 286 стор. Ціна .75
Том III — 252 стор. Ціна .75

МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна 2.75

МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир" в чорній оправі, червоні, або золоті тиски. Ціна 4.00

МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій подарунній оправі, золочений. Ціна 6.50

МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

МОЛИТОВНИК — „Приятель Дітей" в позолотяній чорній оправі. Ціна 1.00

НАГРЕСТОЛЬНА ЄВАНГЕЛЯ — Ціна $125.00

ОКТОІХ — або Восьмигласник видання УПЦ — 194 стор. Ціна 5.00

ПОДІЛ ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Каноничка монографія — Митр. Іларіон — 384 стор. Ціна 1.50

ПОКАЯННИЙ КАНОН св. Андрея Критського — 68 стор. Ціна 1.00

ПОМІНИК ПОМЕРШИХ. для родин, 26 стор. Ціна .50

ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УПЦЦеркви — 1956 — 136 стор. — Ціна 2.00

ПРОТОКОЛ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УПЦЦеркви — 1951 — 102 стор. Ціна .50

ПРОТОКОЛ ДРУГОГО СОБОРУ УПЦЦеркви — 1935 — 90 стор. Ціна .50

"RAVENING WOLVES!" — by Monsen Farrell (Хижі Вовки — в англійській мові). Ціна .50

РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік — стор. 240. Ціна 1.00

РІДНА НИВА — Календар — за 1954 рік. Стор. 334. Ціна .50

РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 206. Ціна .25

РІДНА НИВА — Календар — за 1952 рік. Стор. 190. Ціна .25

РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор. 160. Ціна .25

СЛУЖБИ БОЖІ СТРАСНОГО ТИЖНЯ — (на мімеографі) — 46 стор. Ціна 2.00

СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — — 240 стор. Ціна 1.00

СЛУЖБА СВ. ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ — князеві українському — 18 стор. Ціна .75

СЛУЖЕБНИК — видання УАПЦ на емігрантії — 189 стор. Ціна 3.00

СТАТУТ І ПРАВИЛА УПЦЦеркви — 77 стор. Ціна .50

ТРЕБНИК. Частина I., в чорній оправі з золотими тисками, 340 стор. Ціна 6.50

ТРЕБНИК — Частина I., брошурований. 340 стор. Ціна 5.00

— повита Іларіона. Стор 100. Ціна 1.00

UKRAINIANS AND THEIR CHURCH — (Українці й їх Церква — в англійській мові) — о. П. Бісюк, 42 стор. Ціна .75

УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 180 стор. Ціна .75

ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для академій — на нотах Прот. В. Смолар. 13 стор. Ціна 1.00

ЧАРТЕР і СТАТУТ УПЦЦеркви — 40 стор. Ціна .50

ЧУЖА РУКА, або хто нас рятує (про УНІЮ) — Прот. о. В. Кудрик 208 стор. Ціна .50

ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — А-р В. Антонович. 110 стор. Ціна .50

ЯК ПРАВИТИ СВ. ЛІТУРГІЮ — Митрополит Іларіон — 48 стор. Ціна .50

ЯК ПОВОДИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 72 стор. Ціна 2.00

Гроші й замовлення слати до:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

МОВЧАНКА НАД ВІЗИТОЮ В КИЇВСЬКУ МИТРОПОЛИТА

"Клівленд Нюз", ЗДА, з дня 1 ц. р. помістив ряд статтей журналістки Дороті О'Доннел з її подорожі по СССР. В церквах Києва вона бачила тільки старших людей, а з ними кількох дітей. Молоді в церквах не бачила. Відвідала вона теж Київського Митрополита, але про розмову з ним не написала нічого. — До речі, як би там большевики в студіях молодь не знеохочували, то виключена річ, щоб не знайшлася достійно ні одна молода людина, яка хотіла б відвідати церкву. Значить, молоді в СССР до церкви ходити небезпечно.

РЕЛІГІЙНЕ ВІДРОДЖЕННЯ В ТУРЕЧЧИНІ

Диктатор і реформатор Туреччини по 1. світовій війні, Кемаль Паша (народ називав його "Атя Турк" — батько турків) відділив Церкву від держави і усунув вплив релігії на суспільне життя — необовязковість навчання релігії в школі і т. д. Але тепер що далі від смерти Кемаля Паші, то ісламська релігія більше і більше знову починає ставати основою духовости турків.

ФАРМАЗОНИ

(Повість Юрія Федьковича)

(Продовження)

НОВІ ПОДИ В СЕЛІ

Люди бачили, що на щось нове в селі заводиться, аж тут пішла тривога по селі: шинкар Смок заслаб так нагло, що вже й лікаря привозили. Приходять пияки, слабого відвідують, а за ними і вій Павло Дзюб. І питає шинкаря:

— Ви слабі? Що вам таке?

— Я вже вмерло, — каже Смок.

— Ще ви не вмерли, та скажіть мені, як причина, то може я вам поможу.

— Ви питаєте, що мені, коли 30 господарів вже не пе горівки. Чи треба більше? — каже Смок.

— Ага Бог з вами! — каже війт. — Через 30 дурнів ви будете шинкарем, як і були. Не журіться!

— Ну, як мені не журитися? Чи ви знаєте, що 30 дурнів, то 3000 ринських (доларів) на рік?

— Е, воно стільки не буде! — каже війт.

— Не буде? А хіба я не вию рахувати? Але то мені той Василь такого клопоту наробив. Бодай він був згинув там, де він був!

— Не журіться, пане Смок, — говорить дальше війт. — Як я схочу, то його сліду тут не буде.

— Ви таке зробите? Коли так, то жінко, дай такої панові війтові тої доброї, нерозпущеної. Мені вже лекше стало. Ну?

— Не журіться, — повторяе війт. — Я з нашим писарем все зроблю. Буде все добре.

— Ну, я вже здоровший!... Але хто то звіхав перед вікно та ще з двома жандармами? Може то вже за ним? Ану!

До коршми входить жандарм і питає:

— Де тут війт мешкає?

— То я війт, — відповідає Павло Дзюб.

— А де писар?

— Він в канцелярії.

— Ходіть і покажіть нам! І окликайте громаду, щоб зійшлася з податковими книжками.

Війт поблід, але мусів приказу слухати. Пішли до канцелярії, куди громада сходилася. А комісар закликав одних по других, випитував, книжки переглядав, а там вийшов до громади і каже:

— За вашим війтом і писарем є великі ошуканства, і ми їх арештуємо, доки не збереться більша комісія. Тепер вашим начальником буде Іван Правдарюк, а йому до помочі назначуємо Василя Нестерюка, як чоловіка письменного. Вашу громаду треба з того лиха випровадити. Вона розпячена...

Тепер закували війта і писаря в ланцюжки і повезли, а Правдарюк каже людям:

— Робочa днина, отже йдіть до роботи, а в неділю маєте зійтися сюди по накази й на пораду. Я запрошу й паноцця. І щоб ніхто до коршми не повертав, бо буде караний.

— Біда! — казали пияниі.

— Так добре! — казали фармазони. Такого давно було треба, а з нашого села вже було б містечко.

Який лад заводить Правдарюк.

В неділю зійшлася громада коло церкви і Правдарюк почав:

— Панове громадо! Ви чули, як комісар говорив, що наша громада ледащиця, розпячена, і ми мовчали, бо хіба воно не правда? Коли так дальше піде, то всі стануть жебраками.

— Я несподівано став вашим начальником, хоч я того не хотів, але коли сталося, то буду правдивим начальником. Не буду зважати ані на брата, ані на сусіда, ані на кума, — а мене всі однаково.

— Начальник в громаді те, що господар в господарстві: він має бути рішучий і справедливий. Таким і я буду стратися бути. Ось тут вам мої приказ-ви:

Перше — кожний господар має з родиною бути в церкві. Я маю право того вимагати. Кого куди закличу, тудн він має прийти.

Друге — коршма має о 9-ій годині замикатися. Хто не схоче того слухати, того буду карати. І я вже приготовив одну хату на арешт, вікна заложив гратами, і там буде варта (сторожа). На полїцаятів ставлю Семена Нарівника та Івана Вимлика (вони були фармазони). Маєте їх слухати.

— Даю вам нині такі дві постанови, а на другу неділю скажу вам більше.

Тут ще виступив священик і каже:

— Ті приказн вашого начальника дуже всім потрібні, і ви дякуйте Богу, що такого начальника дістали. Слухайте його, а воно вам на добре вийде...

Що ж дальше в селі діялося? Згадної неділі в коршмі не було і половини того, що бувало перше. А шинкар Смок таки пожер. Не міг пережити дового ладу.

Але Правдарюк тим не журився. Коршми о 9-ій годині мусіли замикатися. Девять пяниць посадив до арешту, а трьох, що бунтувались проти Правдарюка, громада ледве випросила. Так було одного дня, бо дальше люди вже бачили, що новий лад добрий. І Правдарюка хвалили.

Другої неділі церква була повна, що не всі помістилися, і священик виголосив гарну науку, та вказував, де джерело того лиха, що присілало громаду. Тим джерелом було пияцтво, темнота і байдужість.

Згадав, що за панщини пани поширювали пияцтво, щоб люди були затуманені, не вміли нічого думати і корилися панській нагаїді. Тепер час, щоб того панщизняного лиха позбутися і бути підними людьми і рідними християнами.

Та наука людям подобалась, бо всі бачили, що вона правдива і їм на добро. Так громада почала поволі опамятоватися. Але не будь такого розумного чоловіка, як Василь Нестерюк, то громада дальше була б такою, як до того часу була. От що може розумний чоловік в громаді зробити.

Дальша робота Правдарюка

Після Богослужения другої неділі промовив Правдарюк до народу:

— Прийшло з уряду письмо, щоб конче школу запровадити. Також питають, чи маємо громадський шпихліp, а як нема, то повинен бути. А може б і позичкову касу заснувати.

(В Галичині були по селах громадські шпихлірі, що вилозичали збіжжя на насіння, коли хто не мав. А в часі голоднеч шпихлір рятував людей від голоду).

— А нам школи нащо? — крикнуло кілька голосів. Нам школи не треба. Ми не пани! Було добре без школи дотепер, то і дальше буде добре.

— Але уряд каже, що мусить бути, — пояснили Правдарюк, — і тут не можна сперечатися.

— Ну, нехай, — говорить Семко Маланюк, — але нащо нам шпихліp?

— А не дай Боже голоду, то хто тобі поможе, — питає Правдарюк, — чи шинкар?

— То правда, — потакнув Маланюк, — бо шинкар не поможе. І позичкова каса здалась би, бо шинкарі деруть з нас страшні проценти, але де на все те грошей взяти? Бо і церкву треба поправити.

Вислухав все те Правдарюк і каже:

— Коли б чоловік пропив кожної неділі 30 крейцарів (30 центів), то за рік буде 15 ринських (доларів) і 60 крейцарів. Дальше берімо свята, весілля, хрестини, похорони, празники. І жінка деколи випе. Я рахував, то мені таке вийшло, що на один дім припаде 11 ринських і 60 крейцарів. Але я певний, що дехто видасть два рази стільки або й три рази. А що в нашім селі є 378 хатн, то скільки тисяч з того вийде. А все ми дамо шинкарям за горівку. Зрештою, самі порахуйте, будуть тисячі.

Задумався Маланюк і каже:

— То правда, але я ніколи про те не думав. Коли ж так, то виходить, що ми гроші маємо, але не знаємо, що з ними робити, і даємо шинкарям. Коли ж так, то всі присягнімо, що більше пити не будемо, а тоді будемо мати гроші на все. За мною, люди!

Малюнок пішов до церкви перший, а за ним всі люди, і присягнули, що вже більше не будуть пяницями. І розходилися люди вдоволені, як не ті, що недавно були.

Що було дальше

Вже сказано, що в Срібнарові було 4 коршми, щоб людям не треба було далеко ходити.

Тиждень та другий шинкарі сиділи тихо, бо думали, що давне знов вернеться, але воно не верталось. Тоді вони барилки з горілкою в руки і пішли по хатах як ніби з колядою. Але не вдалася їм штука. Люди стали вже мудрішими.

(Далі буде)

Визначний поет Буковини, Сидір Воробкевич помер 19 вересня 1902 р.

ЗНИЖКА НА КОВЕРТКАХ

для переведення церковної колекти.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала ковертки з відповідним написом, для церковної системи переведення церковної колекти підчас Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в ковертках, на яких виписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й три місяці року видає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року зложив на тацу. Такою посвідкою члени можуть вказуватися при плаченню доходового податку.

Знижена ціна ковертох така:

За тисячу (1000) ковертох	$6.00
За 500 ковертох	3.25
За 100 ковертох	.65

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕ ЗАВЕРНУТИ КОЛІС ІСТОРІЇ

Консисторія Української Православ-даном, що є в юрисдикції Царгородської Церкви в ЗДА, очоленої Влад Богоської Патріярхи, на своім річнім засіданні в Нію Йорку 8-го лютого ц. р. винесла рад постанов, а між ними й таку:

"УПЦерква поставила собі. "ціллю – привести всі наші церковні відгалузі в Одну Православну Церкву в родині Вселенської Церкви. Така УПЦерква **має бути визнана в першу чергу Вселенською Царгородською Патріярхією** (других Вселенських Патріярхів немає!), **яка стала Церквою-Матірю Української Церкви.** Ще не перевелися в нас церковники і миряни, які хотіли б установити нові форми нашого церковного життя, мовляв, нам не треба ніякого признання, а вже саме визнавання православної науки й дотримування православних канонів вводить нас тим самим фактом в родину Вселенської Церкви. Таким порядком не повстала ні одна Помістна Церква, а завжди мала признання своєї Церкви-Матері. Нові спроби є чужі нашій церковній традиції". ("Український Вістник", Нію Йорк, ч. 1, 1956).

Якщо в згаданій резолюції є щось принципово нове, то це зміна аргументу — у вислові: "Нові спроби є чужі нашій церковній традиції". Отї "нові спроби" — це встановлення незалежности Рідної Церкви без згоди чужих церковних центрів. "Український Вісник" засуджує ці "нові спроби" тому, що вони **"чужі нашій церковній традиції".**

Тим сказано, що не канони, а тільки наша **традиція** нібито велить нам шукати визнання незалежности Рідної Церкви в Царгородській Патріярхії.

Автори резолюції, змінивши аргумент з канонів на традицію, зберегли прикайману повагу тієї категорії, що називається словом "канон". Хто ж поступає інакше, тобто хоче канонами умотивувати такий несправедливий факт, як церковне володіння одного народу над другим, той нечесно здобиває канонами, отже виявляє брак поваги до них.

Натомість такий аргумент як традиція являє собою єдинодравильний грунт, на якому можна безпомильно вирішувати справу залежности чи незалежности Церкви одного народу від другого.

Дійсно, традиція і тільки традиція, а нїщо інше, є підставою для тих, які вважають, що Українська Церква нібито мусить мати для своєї незалежности визнання Царгородської Патріярхії На їх думку, коли в традиції є, що Українська Церква від початків свого існування, з деякими перервами, по близько кінець 17. віку була залежна від Царгородської Патріярхії і приймала від неї християнство, то українці повинні тієї традиційної залежности надальше триматися, бо ж, мовляв, традицію треба шанувати.

Однак такий аргумент може бути переконливим тільки для тих, хто шанує абсолютну традицію, тобто всяку традицію, однаково як добру, так і злу, — бо ж усе це традиція.

Дохристиянська релігія з її ідолами (поганство) – це традиція. Близько 300-річне поневолювання більшости Української Церкви Москвою, а понад 300-річне поневолювання частини Укр. Церкви Римом, — це традиція, і т. д. Але чи хтось із чесних та розумних людей міг би радити українцям тримятися цієї традиції?

Прийняття Україною християнства з Царгороду — це світла традиція, і Україна з пошаною памятає це Але бувша церковно-адміністративна залежність Української Церкви від Царгороду, ота залежність як факт сам по собі, до світлих традицій зараховуватися не може. Царгородська Церква вважала, що канони дають їй право розпоряджатися Українською Церквою, як своєю власністю, і Україиці переважно годилися на таку постановку справи. Царгородська Патріярхія вважала себе на основі канонів управненою розпоряджатися Укр. Церквою як так далеко, що в результаті вона своє "канонічне право" на Українську Церкву 1686 року відпродала Москві, і з того часу Москва вважає, що навіки має це "канонічне право" на Українську Церкву.

Продавши Українську Церкву Москві, Царгород тим самим "канонічно" раз на завжди зрікся її, зрікся свого "канонічного права" на неї, відштовхнув від себе, коли йому це тоді оплачувалося. І після того Українську Церкву канонічно нічого з Царгородом не вяже і вязати не може.

А щодо Москви, то вона, купивши від Царгороду "канонічне право" на Українську Церкву, по суті цього права не набула, тому що канони забороняють торг канонами і Церквою.

Таким чином Царгород свого "канонічного права" на Українську Церкву відзбувся 1686 року за оплатою, а Москва цього права не набула, бо канони це право купувати забороняють.

Таким чином 1686 року Українська Церква автоматично осталася канонічно незалежною і від Царгороду, і від Москви, і з канонами все тут в порядку з її боку; не в порядку тільки з ними з боку Москви й Царгороду, які заторгували собі канонами.

Така традиція бувшої залежности Української Церкви від Царгородської Патріярхії, що 1686 року продала в неволю Москві Українську Церкву, — така традиція жахлива; нею не тільки дітей лякати, а не триматися її. І така кошмарна традиція ніяк не може зобовязувати Української Церкви знов підпорядковуватися Царгородові.

Україна прийняла християнство з Царгороду. З того приводу дехто називає Царгородську Церкву "Церквою-Матірю" Української Церкви; однак таке окреслення ("Церква-Матір") є тільки історично-етичне і має чисто поетично-стилістичний, а не правний характер. Україна прийняла християнство з Царгороду, а Рим і царгород приймали його з Палестини. Отже Православна Церква в Палестині являє собою для Риму і Царгороду Церкву-Матір. А чи з цієї рації Рим і Царгород підлягають Єрусалимові?

Спроби ж мати Рідну Церкву незалежною, не оглядаючись на чужі центри, не є чужими української церковній традиції Ці спроби є в дуже глибокій українській традиції, в першому столітті християнства в Україні — за митрополитів Іларіона й Климa Смолятича, які уневажнили Українську Церкву, не оглядаючись на визнання чи невизнання її іншими Церквами. Є ці спроби і в середній добі (за митрополитів Д. Балагана і Р. Тукальського).

І врешті з волі всього українського народу актом уряду Української Народньої Республики 1919 року і з волі всього українського Духовенства з його Проводом 1921 року остаточно і раз назавжди історичними актами закріплено незалежність Української Церкви. — І ця світла традиція українців зобовязує і морально, і правно. Тут уже годі комунебудь своїми груповими резолюціями, всупереч волі всієї України, завернути назад колеса історії.

ПАПА ВИЛОЖИВ СВІЙ ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ СПІВІСНУВАННЯ З КОМУНІСТИЧНИМ СВІТОМ

В неділю 2 вересня Папа Пій XII промовляв по радію до 800,000 німецьких католиків зібраних в Кольонії. Остерігаючи перед совєтськими спробами фальшивого "співжиття" з вільним світом, Папа заявив, що Католицька Церква ще ніколи досі так не терпіла, як під Совєтами. Свободу Папа окреслив як "волю жити свобідно в державі — в згоді з церковним устроєм та Церковним Правом, що давало б опіку над її вірою та свободу голосити Істини Христові". А тим часом в СССР ця свобода заборонена.

Папа говорив тільки про переслідування Католицької Церкви в СССР, кажучи, що Кат. Церква ще ніколи досі не була так переслідувана, як за залізною заслоною.

Слово Папи не було б втратило на цьому, якби він був стверднв правду, що в СССР переслідується не тільки ця Церква, що підпорядкована Римові, але переслідується р е л і г і я взагалі та всі ці Церкви, які словом і ділом йдуть за Істинами Христовими.

ОБИДВА БІГУНИ ЗИМНІ.

Є два бігуни: південний та північний. Той, хто не знає географії, міг би подумати, що південний, бігун теплий, а північний — холодний, тому що перший має „тепду" назву, а другий — „зимну". Але різниця тут в назвах, а не в температурі; то в дійсності обидва ці бігуни зимні.

Подібну думку висловив пол. Блеиардо по відношенні не до двох протилежних бігунів земті, а до двох протилежних напрямів: католицизму та комунізму. А саме, Пол Блешард, написав дві книжки: „Американська свобода і католицька сила" та „Комунізм, демократія і католицька сила"; в обох цих книжках проводить одну й ту саму думку, що „Кремель і Ватикан — це два посварені брати, кожний з яких намагається підпорядкувати собі цілого під тоталітарну владу. Комунізм — це одно ЗЛО, а римський католицизм до нього подібний своїми методами та посяганнями." На думку автора, католицька Церква, — це Церква — держава, що утримується не тільки завдяки особистій вірі кожної одиниці, але й також завдяки використовуванні духовенством підвладних та покірних у своїй темноті мас". Він доказує, що „на протязі століть католицька Церква часто йшла рука – в — руку з протидемократичними угрупуваннями та єднялася з „сильними цього світу", закриваючи очі на їхній гвалт над поневоленими".

Пол Блешард — це протестантський діяч, що в 1952 р. на вічі протестантів у ЗДА поставив був голосну резолюцію проти дипльоматичних звязків ЗДА з Ватиканом.

Найбільше щастя полягає в тому, щоб других ущасливлювати.

ЦЕРКОВНІ ВІСТІ

● Намагання Риму, тим разом взяти через деякі особи з грецьких урядових кол, довести до „взаємин" Грецької Православної Церкви з Католицькою покінчили черговим неуспіхом Риму, як і тре ба було сподіватися. Видно це з недавнього комунікату Архиепископа Атен.

● Австрійська преса подала, що під час недавніх протибольшевицьких завороженть робітників у Познані комуністична поліція арештувала 7 священиків, які роздавали господарям робітників поживу і закликали людей молитися за робітників у церквах.

● Повернувшись 12 липня з поїздки по СССР, жидівські рабини з ЗДА заявили, що юдаїзм в Советах загрожений. Нема ні одної жидівської духовної семінарії, ані іншої релігійної школи. Державна Рада Релігійних Культів СССР заявила їм, що такі школи заборонені. В Москві є тільки одна божниця (синагога) для 300-тисячної жидівської громади. В Ленінграді, де живе 200,000 жидів, є також тільки одна божниця, а колись було їх 16. Заборонено продавати кошерне мясо. Рабіни не відділяють юдаїзму від жидівської національности, стверджують, що вороже відношення большевиків до жидівської релігії є вже саме собою нетерпимим відношенням до жидів. Жидів у СССР нараховують три мільйони.

● В суботу 1 вересня помер у своїй садибі у Вінніпегу 72-літній український Манітобський Архиепископ Василь Болодимир Лядика. Хиротонізований в Єпископи 14 липня 1929 р., він був тіднесений до сану Архиепископа 1948 р. Народився в Галичині. До Чину ОО. Василіян вступив 1903 р. До Канади прибув 1909 р. і закінчив Велику Семінарію в Монтреалі. Рукоположений в Священики Епископом С. Ортинським у Філядельфії 1912 р., протягом 10 років трудився місіонером у західній Канаді. Від 1922 по 1929 р. був Ігуменом ОО Василіян і Настоятелем храму Св. Йосафата в Едмонтоні. В 1931 і 1937 рр. їздив у Галичину заохочувати священиків до унійської місійної праці в Канаді. З ініціятиви Архиеп. Ладики основано „Українські Вісті" в Едмонтоні. Він зорганізував такі клітини Католицької Акції: Братство України Католицької, Українську Католицьку Лігу Жінок, Українську Католицьку Молодь, Місійне Братство Св. Йосафата, і т. д. Похорон відбувся 6-го вересня з Катедри св. Володимира й Ольги у Вінніпегу.

● В середмісті Нью Йорку неділю спричинили підложжя до вогонь у своїх церквах, намагаючись їх спалити. Вони зложили для цього свічок і паперу.

● Славний американський письменник Ернест Гемінгвей оказів отримав сьітов) нагороду Нобеля за повість з життя рибаків на Кубі п. н. „Стара людина й море". Свою Нобелівську медалю він подарував церкві Пречистого Дива з Кобри — Сапкуних острова Куба, 8-го вересня.

● Сара Таль — „Міс Ізраїль" — відмовилася від пропозиції сфотографуватися разом з 19-річною німкою Марією Орщель — „Міс Німеччина" — в Каліфорні. Жидівка Сара Таль сказала, що вона піде на приязду до Ізраїля не мо гла б глянути в вічі своїй матері, якій у Польщі німці замордували всю родину. — Польський часопис „Америка-Ехо", ЗДА, з 16-го вересня з цієї нагоди пише, що в жидів є несхибленого силою. Одначе, зауперечує Федеральному законові, Міські Ради вимагають тілесної кари забороняють. У Саскачевані потягнено до судової відповідальности вчителя, що, перегнувши через коліно, вдарив кілька разів 10-літню дівчинку, яка відмовилася настави тися, щоб дістати від учителя легкий удар лінійкою.

● На конференції в Лондоні 15 держав винесли постанову про конечність уміжнародніти Суєзький Канал, — пробуючи перед тим впливнути на Єгипет, щоб він погодився на це; але диктатор Єгипту ген. Нассер заявив, що він погодиться на все, щоб не допустити до переходу цього каналу під міжнародню контролю.

● Генеральний секретар Об'єднаних Держав, Даг Гамерш шельд, побував у Палестині, де мав довірочну розмову з прем'єром Ізраїля, Давидом Бен Гуріоном. Розмова тривала два з половиною години, але про це не подано жадного комунікату — про що говорено. Одначе опісля Бен Гуріон і Гамершшельд коли людина дуже терпить, а знилкувати її вже не можна. Більшість із 700 учасників з 35 країн поставилися до цієї пропозиції холодно, а голова конференції заявив, що цього року над тим висновом вже не будуть голосувати. — В цій справі належиться голос Церкві.

● Уніятна „Св. Конгрегація для Східної Церкви" при Ватикані від свого секретаря Кардинала Євгена Тіссерана й Асесора Акакія Коросе 30 червня ц. р. прислала спеціяльне благословення на руки Ватиканського Екзарха для унітів ЗДА Архиеп. Константина Богачевського з нагоди Свята Тілесного Піднесення на Небо Пресв. Діви Марії. Очевидно, для уніятської акції, вимагає Кардинал Тіссеран, це Свято становить „релігійну маніфестацію Віри „(католицької), яка приносе багато добрих плодів", — себто може лібато служити якнайбільш мостом між католиками й православними. Не даром для цього Ватикан прислав уніятам як спеціяльне благословення. Це, видно, не будь-яка подяка за „усмішки".

● Острів Кипр це важлива для В. Британії стратегічна база для военних операцій на Близькому Сході. Острів Мальта — також. Тим часом Кипр хотів би позбутися британців. Визначену поставу суперти Британії починає займати й місцевий автономний уряд Мальти.

● Грецькі націоналісти на Кипрі недавно готові були до переговорів з британцями в справі замирення. Але в цих ленях несподівано заявили, що будуть продовжувати боротьбу. Мають хотять використати конфлікт Британії з арабським світом.

● Советська армія відбуває велетеські военні маневри на простості від Каунас у Зах Україні і в Польщі та Чехословаччині аж по лінію Ельбу у Сх. Німеччині. Маневри мають характер справ у наступі, а не в оборонні. Напомість військової сили Заходу — НАТО — настроєні тільки до оборони. Це ще один доказ, що Советів готовляться до наступу. З приводу цих маневрів Жуков заявив, що майбутню війну виграє той, хто буде наступати. Він мав на думці Советів. Говорить це той, що дивльоматично „усміхається" та говорить про „мир".

● Ірландський часопис „Санделей Прес" в Дублині подає, що приблизно в половині червня в Києві три полки советської армії зборобно вистуили проти московсько-большевицької влади. Семих старшин у боях згинуло 600. Не тільки в центральній Україні, але на Закарпатті большевицька влада проголосила військовий стан. Революцію здушили великі частини МВД. Більшість революційних вояків пішли в партизанку.

● Закон про обов'язкову військову службу в Зах. Німеччині вже ухвалений. Він примусові служби зобов'язані мужчинів від 18 до 45 років життя.

● Новий уряд ісландії очолив премієр Герман Йогасон. Першим своїм завданням вважає усунуть американські військові бази з Ісландії.

● Хоч майже всі арабські держави підтримують Єгипет у його конфлікті з Заходом у справі Суєзького Каналу, то одначе несподівано на Середньому Сході почала діяти якась таємна радіовитильня, що в арабській мові закликає до знищення єгипетського президента Гамаля Абдель Нассера як шкідника арабського світу. — Ходить тут про це, що Нассер рішив забрати Суєзький Канал на власність Єгипту і під його контролю. Чи ця таємна радіовисильня діє в рамени якихось арабських заговорів проти Нассера, чи може діє хто інший — не відомо.

● З Югославії, що стоїне під комуністичною диктатурою Тіта, в останніх часах щораз то збільшується число втікачів у вільний світ.

● Забравши під свою контролю Суєзький Канал, Єгипет не має потрібної скількости кваліфікованих, що переводили б кораблі через канал, тому змушив працювати там попередніх пільотів Англії і Франції. Але ці пільоти, хоч їх платив єгипет щомісяця найменше 20 ятсяч доларів річно, почали демонструвати в цій правусової служби. Тому Нассер спровадив советських пільотів, і перші їх транспорти вже прибули. Оце і є советська „допомога" Єгипетові, коли додати до того, що Совети не перестають висилати до Єгипту тарнспорти зброї, амуніції, а навіть тракторів (з Харкова!). Советів погрожено заявили Заходові, що його збройна акція проти Єгипту була б визиковною. — Справа ясна: советська рука діє в Єгипті.

● „Михайловський Комітет" (під проводом ген. Михайлова у східному Берліні) ширить пропаганду за поворотом „на родину" і видає орган п. н. „За возвращение на родину". З 7-го числа цього органу видно ясно, що всіх збалансучених поворотців з Аргентине до СССР висилають не додому, а на каторжні роботи до Казахстану.

● Війська комуністичного Китаю вмішали до сусідньої держави — Бурми. Таким чином червоний Китай видлаленний від Індії що лиш нещодавно державами Лясом і Камбоджою. З другого боку СССР окружує Індію своїми впливами від сторони Близького і Середнього Сходу (тут і справа Суєзького Каналу). Так большевики беруть Індію в кліщі. А політичний змисл Гандита Неру — провідника Індії — спить. Він вірить в советські „усмішки".

● Острів Кипр це важлива для В. Британії стратегічна база для военних операцій на Близькому Сході. Острів Мальта — також. Тим часом Кипр хотів би позбутися британців. Визначену поставу суперти Британії починає займати й місцевий автономний уряд Мальти.

● Грецькі націоналісти на Кипрі недавно готові були до переговорів з британцями в справі замирення. Але в цих ленях несподівано заявили, що будуть продовжувати боротьбу. Мають хотять використати конфлікт Британії з арабським світом.

● Советська армія відбуває велетеські военні маневри на простості від Каунас у Зах Україні і в Польщі та Чехословаччині аж по лінію Ельбу у Сх. Німеччині. Маневри мають характер справ у наступі, а не в оборонні. Напомість військової сили Заходу — НАТО — настроєні тільки до оборони. Це ще один доказ, що Советів готовляться до наступу. З приводу цих маневрів Жуков заявив, що майбутню війну виграє той, хто буде наступати. Він мав на думці Советів. Говорить це той, що дивльоматично „усміхається" та говорить про „мир".

● Ірландський часопис „Санделей Прес" в Дублині подає, що приблизно в половині червня в Києві три полки советської армії зборобно вистуили проти московсько-большевицької влади. Семих старшин у боях згинуло 600. Не тільки в центральній Україні, але на Закарпатті большевицька влада проголосила військовий стан. Революцію здушили великі частини МВД. Більшість революційних вояків пішли в партизанку.

● Закон про обов'язкову військову службу в Зах. Німеччині вже ухвалений. Він примусові служби зобов'язані мужчинів від 18 до 45 років життя.

● Новий уряд ісландії очолив премієр Герман Йогасон. Першим своїм завданням вважає усунуть американські військові бази з Ісландії.

● Хоч майже всі арабські держави підтримують Єгипет у його конфлікті з Заходом у справі Суєзького Каналу, то одначе несподівано на Середньому Сході почала діяти якась таємна радіовитильня, що в арабській мові закликає до знищення єгипетського президента Гамаля Абдель Нассера як шкідника арабського світу. — Ходить тут про це, що Нассер рішив забрати Суєзький Канал на власність Єгипту і під його контролю. Чи ця таємна радіовисильня діє в рамени якихось арабських заговорів проти Нассера, чи може діє хто інший — не відомо.

● З Югославії, що стоїне під комуністичною диктатурою Тіта, в останніх часах щораз то збільшується число втікачів у вільний світ.

● Забравши під свою контролю Суєзький Канал, Єгипет не має потрібної скількости кваліфікованих, що переводили б кораблі через канал, тому змушив працювати там попередніх пільотів Англії і Франції. Але ці пільоти, хоч їх платив єгипет щомісяця найменше 20 ятсяч доларів річно, почали демонструвати в цій правусової служби. Тому Нассер спровадив советських пільотів, і перші їх транспорти вже прибули. Оце і є советська „допомога" Єгипетові, коли додати до того, що Совети не перестають висилати до Єгипту тарнспорти зброї, амуніції, а навіть тракторів (з Харкова!). Советів погрожено заявили Заходові, що його збройна акція проти Єгипту була б визиковною. — Справа ясна: советська рука діє в Єгипті.

● „Михайловський Комітет" (під проводом ген. Михайлова у східному Берліні) ширить пропаганду за поворотом „на родину" і видає орган п. н. „За возвращение на родину". З 7-го числа цього органу видно ясно, що всіх збалансучених поворотців з Аргентине до СССР висилають не додому, а на каторжні роботи до Казахстану.

● Війська комуністичного Китаю вмішали до сусідньої держави — Бурми. Таким чином червоний Китай видлаленний від Індії що лиш нещодавно державами Лясом і Камбоджою. З другого боку СССР окружує Індію своїми впливами від сторони Близького і Середнього Сходу (тут і справа Суєзького Каналу). Так большевики беруть Індію в кліщі. А політичний змисл Гандита Неру — провідника Індії — спить. Він ві-

РІЖНІ ВІСТІ

● Д-р Андрю Мур, що протягом довгих років був інспектором середніх шкіл у Вінніпегу, помістив статтю в Манітобському Шкільному Журналі, в якій ставить питання: чи дозволено законом стосувати кару биттям у школі? Він каже, що Федеральний закон дозволяє вчителям стосувати таку кару, коли вона конечна і стосується помірковано та за згодою управителів школи. Одначе, зауперечує Федеральному законові, Міські Ради вимагають тілесної кари забороняють. У Саскачевані потягнено до судової відповідальности вчителя, що, перегнувши через коліно, вдарив кілька разів 10-літню дівчинку, яка відмовилася настави тися, щоб дістати від учителя легкий удар лінійкою.

● На конференції в Лондоні 15 держав винесли постанову про конечність уміжнародніти Суєзький Канал, — пробуючи перед тим впливнути на Єгипет, щоб він погодився на це; але диктатор Єгипту ген. Нассер заявив, що він погодиться на все, щоб не допустити до переходу цього каналу під міжнародню контролю.

● Генеральний секретар Об'єднаних Держав, Даг Гамершшельд, побував у Палестині, де мав довірочну розмову з прем'єром Ізраїля, Давидом Бен Гуріоном. Розмова тривала два з половиною години, але про це не подано жадного комунікату — про що говорено. Одначе опісля Бен Гуріон і Гамершшельд коли людина дуже терпить, а знилкувати її вже не можна. Більшість із 700 учасників з 35 країн поставилися до цієї пропозиції холодно, а голова конференції заявив, що цього року над тим висновом вже не будуть голосувати. — В цій справі належиться голос Церкві.

● Уніятна „Св. Конгрегація для Східної Церкви" при Ватикані від свого секретаря Кардинала Євгена Тіссерана й Асесора Акакія Коросе 30 червня ц. р. прислала спеціяльне благословення на руки Ватиканського Екзарха для унітів ЗДА Архиеп. Константина Богачевського з нагоди Свята Тілесного Піднесення на Небо Пресв. Діви Марії. Очевидно, для уніятської акції, вимагає Кардинал Тіссеран, це Свято становить „релігійну маніфестацію Віри „(католицької), яка приносе багато добрих плодів", — себто може лібато служити якнайбільш мостом між католиками й православними. Не даром для цього Ватикан прислав уніятам як спеціяльне благословення. Це, видно, не будь-яка подяка за „усмішки".

● Острів Кипр це важлива для В. Британії стратегічна база для военних операцій на Близькому Сході. Острів Мальта — також. Тим часом Кипр хотів би позбутися британців. Визначену поставу суперти Британії починає займати й місцевий автономний уряд Мальти.

● Грецькі націоналісти на Кипрі недавно готові були до переговорів з британцями в справі замирення. Але в цих ленях несподівано заявили, що будуть продовжувати боротьбу. Мають хотять використати конфлікт Британії з арабським світом.

● Советська армія відбуває велетеські военні маневри на простості від Каунас у Зах Україні і в Польщі та Чехословаччині аж по лінію Ельбу у Сх. Німеччині. Маневри мають характер справ у наступі, а не в оборонні. Напомість військової сили Заходу — НАТО — настроєні тільки до оборони. Це ще один доказ, що Советів готовляться до наступу. З приводу цих маневрів Жуков заявив, що майбутню війну виграє той, хто буде наступати. Він мав на думці Советів. Говорить це той, що дивльоматично „усміхається" та говорить про „мир".

● Ірландський часопис „Санделей Прес" в Дублині подає, що приблизно в половині червня в Києві три полки советської армії зборобно вистуили проти московсько-большевицької влади. Семих старшин у боях згинуло 600. Не тільки в центральній Україні, але на Закарпатті большевицька влада проголосила військовий стан. Революцію здушили великі частини МВД. Більшість революційних вояків пішли в партизанку.

● Закон про обов'язкову військову службу в Зах. Німеччині вже ухвалений. Він примусові служби зобов'язані мужчинів від 18 до 45 років життя.

● Новий уряд ісландії очолив премієр Герман Йогасон. Першим своїм завданням вважає усунуть американські військові бази з Ісландії.

● Хоч майже всі арабські держави підтримують Єгипет у його конфлікті з Заходом у справі Суєзького Каналу, то одначе несподівано на Середньому Сході почала діяти якась таємна радіовитильня, що в арабській мові закликає до знищення єгипетського президента Гамаля Абдель Нассера як шкідника арабського світу. — Ходить тут про це, що Нассер рішив забрати Суєзький Канал на власність Єгипту і під його контролю. Чи ця таємна радіовисильня діє в рамени якихось арабських заговорів проти Нассера, чи може діє хто інший — не відомо.

● З Югославії, що стоїне під комуністичною диктатурою Тіта, в останніх часах щораз то збільшується число втікачів у вільний світ.

● Забравши під свою контролю Суєзький Канал, Єгипет не має потрібної скількости кваліфікованих, що переводили б кораблі через канал, тому змушив працювати там попередніх пільотів Англії і Франції. Але ці пільоти, хоч їх платив єгипет щомісяця найменше 20 ятсяч доларів річно, почали демонструвати в цій правусової служби. Тому Нассер спровадив советських пільотів, і перші їх транспорти вже прибули. Оце і є советська „допомога" Єгипетові, коли додати до того, що Совети не перестають висилати до Єгипту тарнспорти зброї, амуніції, а навіть тракторів (з Харкова!). Советів погрожено заявили Заходові, що його збройна акція проти Єгипту була б визиковною. — Справа ясна: советська рука діє в Єгипті.

● „Михайловський Комітет" (під проводом ген. Михайлова у східному Берліні) ширить пропаганду за поворотом „на родину" і видає орган п. н. „За возвращение на родину". З 7-го числа цього органу видно ясно, що всіх збалансучених поворотців з Аргентине до СССР висилають не додому, а на каторжні роботи до Казахстану.

● Війська комуністичного Китаю вмішали до сусідньої держави — Бурми. Таким чином червоний Китай видлаленний від Індії що лиш нещодавно державами Лясом і Камбоджою. З другого боку СССР окружує Індію своїми впливами від сторони Близького і Середнього Сходу (тут і справа Суєзького Каналу). Так большевики беруть Індію в кліщі. А політичний змисл Гандита Неру — провідника Індії — спить. Він ві-

ВІЗИТАЦІЯ ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШОГО ВЛАДИКИ МИТРОПОЛИТА ІЛАРІОНА В ТІДОР, САСК.

Українська Пра в о славна Громада в Тідорі входить у склад округи ШКо. Протягом довшого часу ця Громада не мала своєї церкви, але Господь допомігг, і вже від кількох років відбуваються тут у нас регулярно Відправи у власним церковнім будинку.

Цього року, на неділю 12 серпня, на запрошення Громади, завітав до Тідору Високопреосвященний Владика Митрополит Іларіон. Це була одночасно Візитація парафії і посвячення нашої церкви на честь Різдва Пресвятої Богородиці. Прийняв Владика Митрополит в суботу 11-го серпня рано, в супроводі о. Томи Ковалишина. На станції його зустрічали о. Б. Яковишенч і представники від Тідорської Громади: голова — Георгій Мінкев та секретар — Іван Гарасимюк. Перебування Достойних Гостей під час візити в Тідорі в домі п. Івана Короля.

До приїзду свого Владики громада в Тідорі довго і старанно приготовлялася. Особливо гарно вимазалося зі своїх звичаїв місцеве Жіноче Товариство. Пова тим була ще одна жертва — погода, але Бог дав що й з цим все було гаразд.

В неділю рано, точно о годині 9.30, відбулась урочистість Зустрічі Владики біля церкви. Зустрічали — Всеч. о. Т. Ковалишин і пять Іподияконів. При вході, до церкви привітав Владику традиційним хлібом-сіллю голова церковного Заряду Г. Мінкев. Геня Гарасимюк, вітаючи Владику від дітей, вручила квітицю вінків. В самій церкві зустрічав нашого Первоієрарха Всеч. о. Б. Яковишенч. Далі, під. величний спів Архиерейського „Достойно е'' Владика молиться, його облачають і починається Служба Божа. Любить православні українці Відправи в своїй рідній мові, але ця урочиста Архиерейська Служба Божа, цей прекрасний спів мішаного хору з Шіго під дирігентурою Всеч. о. Т. Ковалишина зробили, на силу переповнену твардом церкву незабутне враження. Проповідь Владики про значення та вагу Віри слухали з затертим віддихом. Завершенням усього був Молебень з Обходом навколо церкви і Мировання перед церковю.

Святочний обід відбувся в просторій місцевій залі. В три черги сідали присутні за довжелезні чотири столи. Десь як по четвертій годині стало можливим розпочати тіслезобідню програму, головною точкою якої була доповідь Митрополита про Українську Православну Церкву взагалі, а в Канаді — зокрема.

Сердечна дяка за все Його Високопреосвященству Владиці Іларіонові та Всечесним Отцям — Тягу Яковишеччу, Томі Ковалишику і Борису Яковишеччу. Рівнож незабуто відвічна наша Громада хорові з Шіго, який збільшив нашу урочистість своїм прегарним співом. Дякуємо і всім учасникам Свята, що прибуте до нас з ближчих і дальших околиць. Так у нас православних українців і позвано бути. Всі ми повинні підтримувати одні одних і морально і матеріяльно, бо ж всі ми діти — сини й доньки одного Українського Народу, одної Матері нашої Святої Української Православної Церкви.

Зоря Української Православної Церкви Різдва Пресвятої Богородиці в Тідор, Саск.

РАДІСНЕ СВЯТО В САРТО

В неділю, 12-го серпня ц. р. відбулося в громаді Сарто велике свято. Правилась перша Служба Божа в новозбудованій церкві, в новозорганізованій громаді. Це не було це посвячення церкви, бо треба було брамує деяких речей, які конче потрібні при Посвячени, але ця перша Службова Божа у власними силами збудований церкві, це довгождана подія, були великим і урочистим Святом в житті цієї громади й остануться ними спомином для неї на довший час.

Службу Божу правив о. Горгіца й диак п. І. Дреженк з Калвенто, за яким співала вся церква. При кінці Служби Божої отець Парох сказав гарну проповідь, яка своїм добре обдуманим змістом як раз відповідала цій урочистій хвилині й глибоко порушила серця всіх присутніх, а саратівським громадянам, що збудували цю церкву, здавалось що Господь Бог саме в цій хвилині благословляє їх добре й гарне діло, якого вони спільним трудом доконали.

По Службі Божій відбулося ще посвячення гарного Кивота, що його постарався для цієї церкви п. Михайло Романюк з Вінніпегу. Потім всі присутні радо перейшли до Народного Дому, де відбувся спільний обід, бо саратівське жіноцтво вже добре знане своїми багатими обідами, своєю звичливістю та гостинністю.

По обіді почалися промови. Говорили наступні особи: п. М. Романюк з Вінніпегу, п. Матійчук з Толстой, п. Бугера з Дуфрост, п. і пані Білич з Сандавн, з Сторожук з Вайта, п. Дреженк з Калвіто, п. Ярема з Вінніпегу та голова місцевої Церковної Громади п. Никифорук. Всі промовці обговорювали, як це й годиться в урочистий день, свої найголовніші справи з життя православних громад, висказували саратівським парафіянам свое признання за їх велику виконану працю та бажали, щоб вони якнайскорше довіконали свою церкву.

Пані Білим подякувала жінкам за такий смачний обід, вказала на те, як багато можуть зробити жінки спільною працею для української справи взагалі, а зокрема для нашої Церкви, і звязала, щоб і жінки в Сарто стали в ряди організованого українського жіноцтва в Канаді та осягали й в себе місцеву організацію С.У.К.

При кінці о. Горгіца подякував всім промовцям за їх гарні й так річеві промови, назвав саратівських парафіян і дальше так дружно працювати для добра своєї громади в своєї Церкви, та побажав, щоб всі присутні вже в скорім часі могли прибути до Сарто на Посвячення церкви.

Новозбудована православна церква в Сарто просторна гарна й як вірити не хочеться, що ця молода Громада могла так скоро побудувати таку гарну церкву. Положена вона при головнім шляху, що йде через Сарто, на схід від Народного Дому. Її бані, критті блякою, видно на кілька миль далеко, й побачили їх, то й серцем радієш, що ще й сьогодні не бракує добрих і побожних людей!

Українська Пра в о славна Громада в Сарто недавно зорганізувалася й належить до найменших православних громад у Канаді. Прийшла, кілька родин вже кількаднадцять років тому вернулися до своєї рідної Православної Церкви, але їх було замало, щоб основати церковну громаду. Та кілька років тому сталося в громаді Сарто подія, після якої ще яких двадцять родин вернулися на лоно своєї рідної Церкви. При кінці 1954 року вони запросили о. Митр. Грицину з Вінніпегу, щоб від правив ім Службу Божу, і він їх тоді заохотив, щоб вони основали в себе Українську Православну Громаду. Вони послухали слів о. Митрата і скоро зорганізувалися під проводом бувшого учителя п. Никифорука. Сусідні православні громади по-братньому відносилися до гарного й великого діла старців і дали їм велику моральну поміч. Особливо гарно відносилася до них громада Вайта, зладки два рази хор приїжджав на свій кошт. Православні парафіяни в Сарто щиро взялися до праць й травні минулого року посвячено площу під церкву, а сьогодні вже пишається на ній гарна церква.

Честь і слава Вам, саратівські парафіяни, за Вашу щирість працю й гарне діло! Стуайте мужньо вперед, ми всі з Вами й сам Бог з Вами! Підть за голосом Рідної Церкви — Церкви діда-прадідів Вашних і знайдете в Ній те, чого не змогли знайти в чужій Церкві!

Першим фундатором церкви в Сарто став п. М. Романюк з Вінніпегу. Він пожертвував тисячу доларів, куплив Кивот за двісті доларів і ще має намір постаратися про інші цінні речі. Також пожертвував п. Ярема з Вінніпегу сто доларів. Буде ще й інші менші пожертви.

Хай Господь нагородить всіх створатної До побічення на Посвячення Церкви!

Присутній.

ХРАМОВЕ СВЯТО У ВЕСТЛОК

Приглядаючись розвиткові світових подій та неспокоєві, що неподільно запанував над світом, часто приходять до невідрадних висновків. Нам здається, що людство вже цілковито забуло про вищі вартості свого життя і стрімголов летить у прірву матеріялізму, що неминуче приведе до повного занепаду, до знехтування і втрати всіх культурних надбань попередніх поколінь, до повного здичавіння. І так статися мусить, якщо забракне добрих провідників, що стали б на чолі всіх без винятку організацій та настановили б, видно на кілька миль далеко, й побачили їх, то й серцем радіеш, що ще й сьогодні не бракує добрих і побожних людей!

Українська Пра в о славна Громада в Сарто недавно зорганізувалася й належить до найменших православних громад у Канаді. Прийшла, кілька родин вже кількаднадцять років тому вернулися до своєї рідної Православної Церкви, але їх було замало, щоб основати церковну громаду. Та кілька років тому сталося в громаді Сарто подія, після якої ще яких двадцять родин вернулися на лоно своєї рідної Церкви. При кінці 1954 року вони запросили о. Митр. Грицину з Вінніпегу, щоб від правив ім Службу Божу, і він їх тоді заохотив, щоб вони основали в себе Українську Православну Громаду. Вони послухали слів о. Митрата і скоро зорганізувалися під проводом бувшого учителя п. Никифорука. Сусідні православні громади по-братньому відносилися до гарного й великого діла старців і дали їм велику моральну поміч. Особливо гарно відносилася до них громада Вайта, зладки два рази хор приїжджав на свій кошт. Православні парафіяни в Сарто щиро взялися до праць й травні минулого року посвячено площу під церкву, а сьогодні вже пишається на ній гарна церква.

Честь і слава Вам, саратівські парафіяни, за Вашу щирість працю й гарне діло! Стуайте мужньо вперед, ми всі з Вами й сам Бог з Вами! Підть за голосом Рідної Церкви — Церкви діда-прадідів Вашних і знайдете в Ній те, чого не змогли знайти в чужій Церкві!

Першим фундатором церкви в Сарто став п. М. Романюк з Вінніпегу. Він пожертвував тисячу доларів, куплив Кивот за двісті доларів і ще має намір постаратися про інші цінні речі. Також пожертвував п. Ярема з Вінніпегу сто доларів. Буде ще й інші менші пожертви.

Хай Господь нагородить всіх створатної До побічення на Посвячення Церкви!

Присутній.

ених з кінчачи парламентами та головами держав.

Але втікаймо від песимізму. Розглядаючися навколо, вже в найближчому оточенні натрапимо на явища наскрізь конструктивні, будуючі, бо завжди знайдеться Божий пилігрим, що присвятить цілє своє життя на служіння народові. Це новий пророки, що ми зайдуємо кожночасне наше відродження.

Єпромяє Храмове Свято Громада св. Володимира у Вестлок в неділю 26-го липня і є одним із таких відрадних явищ нашого життя.

Святочний день почався урочистою Утренею і Службою Божою, що їх відправив Всеч. о. Петро Блажук. Православні українці того містечка це не мають своєї церкви, а тому Відправа бібдувалася в гостинній англіканській церкві, що була заповнена вірними з Атабаски, Кіндл, Сіба Бич, Джарві, Едмонтону та околиці.

Побожний настрій збільшував піднесений сумом присутніх. Милим Водосвятним закінчилася Відправа, і вірні зайшли до залі на храмовий обід, що Всеч. о. Блажук розпочав його відспіванням „Отче наш".

По обіді голова Громади п. Юрій Сеник щиро привітав гостей, що прибули на це Свято, і познайомив присутніх із плянами праці для всіх членів як самої Громади у Вестлок, так рівнож і інших громад Вестлокського округу. Тому що Громада Вестлок починає будову нової церкви, він заклікає всіх втмсуватися в члени громади і разом попрацювати, щоб на другий рік відбути Храмове Свято у своїй церкві. Далі згадав, що громада вже купила площу на цвинтар і просить членів і прихильників помогти своїми жертвами якнайскорше заплатити за площу. А що о. Парох цього округа має би перебувати у Вестлок, згадав також і про потребу нової резиденції та що для цього вже знайшли й відповідне місце. Хоч і великий обов'язок взяли ми на себе, каже п. Сеник, але ми вірить, що з кооперацією всього членства праця буде успішно проведена.

Далі, запрошено до слова п. Андрія Мельничука, голову Провінційної Екзекутиви СУМК на Альберту. Згадавши, що Бог створив чоловіка для певної суспільної функції на землі, п. Мельничук сказав, що та функція буде частково сповнена, коли поодинокий член Громади щиро відгукнеться на заклик голови Громади — причиняється до будови нової святині для кількох поколінь. Ціль велика і свята, і спільною працею з о. Парохом і Зарядом вона легко буде [illegible]

Пан І. Рудик з Едмонтону передав свої побажання і просив звернути пильну увагу на молодь, бо на ній лежить наша будучність.

Пан Н. Ткач з Джарві зверпув увагу присутніх, що Громада має доброго і щирого о. Пароха. Треба його шанувати, з ним співпрацювати, і усіх нас буде заповнений. А щоб полегшити працю свого о. Пароха, Громада мусить купити йому авто.

Пан С. Магуза із Кіайд, голова Окружної Ради, сказав, що ніхто не повинен шадіти зазвяття і праці, щоб причинитися до будови нової церкви, бо тільки Церква зєднує нас в одну велику родину.

Промовляли й передали свої побажання п.п. Капедстинка з Едмонтону, Березинюк з Сіба Бич, Божик і Мельник з Вестлок, і Ткач з Джарві.

На закінчення покликано до слова Всеч. о. Блажука У своїй глибоко обдуманій промові о. Парох подав короткий перебіг прийняття св. Володимиром Християнства для України. Присутніх з найбільшим зацікавленням вислухали що промову і в неї багато скористали.

Програму закінчено співом „Де згода в родині" і „Достойно є".

Храмове Свято у Вестлок було проявом великої любови й пошани до своєї Православної Церкви та, зокрема, до свого Пароха Всеч. о. Блажука. Присутні прийняли на себе великий обов'язок і відійшли з твердим намиром його виконати.,

Щастя Вам, Боже!

Присутній.

Чи ви знаєте, що . . .

● На Демократичний Номінаційний Конвенції в Шікаго (де демократи вибрали свого кандидата на президента) безпеки й порядку пильнували 900 поліцистів і таїних поліцийних агентів.

● Одне з рамен Католицької Акції в Італії має назву „Рух Італійських Католицьких Телекгуаїдів". Дивна збіжність назв з т. з. „Укр. Християнським Рухом", що теж є одним з рамен Кат. Акції.

● Французька преса подала за советськими інформаціями, що українець Морозов у Полтаві так удосконалив телевізійний апарат, що без труду довпть в анього всі європейські перегани. Досі можно було бачити телевізійні передачі найдалі з віддалі 200-300 кільометрів.

● Остріи, на якому стоїть Статуя Свободи, в нюйоркському порті, досі називався Бедло Айленд. Відтепер він буде називатися Ліберті Айленд (Острів Свободи). Статую Свободи в минулому столітті Америнці подарувала Франція.

● Після повалення диктатури Бенїто Муссоліні в Італії та його смерти від кулі лечоватичний уряд скопіїскував його майно. Але в принсуді про цю конфіскату було сказано, що коли діти Муссоліні опиняться в нужді, то уряд визначить їм пенсію і тепер ці діти дістають її: 29-літній Романо Муссоліні дістає 200 дол. а 26-літня донька Марія 100 долярів місячно. Чи в Совєтах подібна справедливість була б до подумання?

НЕ ЗАБУЛИ ЗА „ВІСТНИК"

Оттава, Онт. В неділю, 26-го серпня, п. Назарій Хащецький, член нашої Церковної Громади Різдва Пр. Богородиці, по Богослуженні, запросив кількох своїх односельчан до себе на обід. А це на той спомин, що в його рідпім селі в Рерапчу на Буковині на першу Богородицю був Празник.

На Празник сходилися приятелі й родина з других сіл на спільний обід, весело розмовляли і перебували той день як одна родина. Так і тут рік-річно п. Назарій придержується цього традиційного Свята, хоч і далеко від рідних зацікавленим висилали що промову і в неї багато скористали.

Програму закінчено співом „Де згода в родині" і „Достойно є".

Храмове Свято у Вестлок було проявом великої любови й пошани до своєї Православної Церкви та, зокрема, до свого Пароха Всеч. о. Блажука. Присутні прийняли на себе великий обов'язок і відійшли з твердим намиром його виконати.,

Щастя Вам, Боже!

Присутній.

Чи ви знаєте, що . . .

● На Демократичний Номінаційний Конвенції в Шікаго (де демократи вибрали свого кандидата на президента) безпеки й порядку пильнували 900 поліцистів і таїних поліцийних агентів.

● Одне з рамен Католицької Акції в Італії має назву „Рух Італійських Католицьких Телекгуаїдів". Дивна збіжність назв з т. з. „Укр. Християнським Рухом", що теж є одним з рамен Кат. Акції.

● Французька преса подала за советськими інформаціями, що українець Морозов у Полтаві так удосконалив телевізійний апарат, що без труду довпть в анього всі європейські перегани. Досі можно було бачити телевізійні передачі найдалі з віддалі 200-300 кільометрів.

● Остріи, на якому стоїть Статуя Свободи, в нюйоркському порті, досі називався Бедло Айленд. Відтепер він буде називатися Ліберті Айленд (Острів Свободи). Статую Свободи в минулому столітті Америнці подарувала Франція.

● Після повалення диктатури Бенїто Муссоліні в Італії та його смерти від кулі лечоватичний уряд скопіїскував його майно. Але в принсуді про цю конфіскату було сказано, що коли діти Муссоліні опинялися в нужді, то уряд визначить їм пенсію і тепер ці діти дістають її: 29-літній Романо Муссоліні дістає 200 дол. а 26-літня донька Марія 100 долярів місячно. Чи в Совєтах подібна справедливість була б до подумання?

НЕ ЗАБУЛИ ЗА „ВІСТНИК"

Оттава, Онт. В неділю, 26-го серпня, п. Назарій Хащецький, член нашої Церковної Громади Різдва Пр. Богородиці, по Богослуженні, запросив кількох своїх односельчан до себе на обід. А це на той спомин, що в його рідпім селі в Рерапчу на Буковині на першу Богородицю був Празник.

На Празник сходилися приятелі й родина з других сіл на спільний обід, весело розмовляли і перебували той день як одна родина. Так і тут рік-річно п. Назарій придержується цього традиційного Свята, хоч і далеко від рідних і рідного села. Отже й цього року він попросив своїх господарів, у яких перебував час, а також п-ва Семена і Юхтимпо Павлепчуків, щоб приготували для його гостей обід. По Богослуженні в церкві зійшовся малий гурток приятелів на обід, а по обіді п. Олексея Кашуя попросив присутніх, щоб у цей день не забули і про наш „Вістник" так зібрано $5.00, на пресовий фонд. Опісля відспівано Многая Літа п. Хащецькому і дружно розмовляли про справи домовині й церковні.

Щире спасибі жертводавцям, а Многая Літа п. Хащецькому.

Присутній.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ЛУКА ПОЛЕГОЙКО

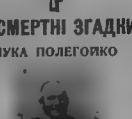

Верпон. — В суботу, 28 липня ц. р., в день св. Володимира, рідні та знайомі останній раз прощали покійного Луку Полегойка в Церкві Успіння Пресвятої Богородиці у Верпон, Б. К.

Після Заупокійної Служби Божої відбувся Похорон і від провадження тіла покійного на цвинтар.

Покійний Лука народився 1-го грудня 1893 р., в селі Стібно, повіт Перемишль, Галичина. До Канади приїхав з батьками 1903 року і замешкав у Дейсленд, Алта. 1917 р. одружився з Юлією Жак, з якою прожив майже 39 років. 2 роки покійний перебував в нашому місті Верпон, де щиро і віддано помагав і працював, разом з синами, при будові нашої церкви. Після того повертається назад до Дейсленд. 19-го червня ц. р. перенісся на сталий побут до Верпону, але 24-го липня нагло помирає на удар серця.

З його смертю наша громада тратить щирого бувшого і майбутнього члена, бо покійний хоч уже хворий, був християнином добрим та жертвенним.

Покійний Лука залишив у смутку свою дружину Юлію, 4-ох синів, одну доньку, 2-ох братів, 5 сестер і 8 онуків.

Після Похорону відбувся поминальний обід у залі нашої церкви у Верпон, під час якого рідні та знайомі покійного склали $47.80, з чого призначено на Українську Православпу Церкву у Верпон $25.00, на „Віру й Культуру" — Вінніпег $5.00, на „Вістник" — Вінніпег $8.75, на „Український Голос" — Вінніпег $8.75.

Імена жертводавців: по $5 зложили: Полегойко Іван, Кузьма Юлія, Полегойко Юлія; по $2 Меняик, В., Полетко Л., (пань); по $1.25 Попільчак С.; по $1 Іричук Олекса, Цісцький Д, Бричка Т., Приходка Катерина, Кучерський В., Мойсюк В., Красульський Н., Василик Петро, Лучак Михай ло і Агафія, Николайчук Андрій, Третяк П., Пайш, Петриники Г., Дучак Василь, Середа Олена, Кучер Іван, Дедюк Г., Полегойко Григорій, Меняк К., Чижевський Іван, Полегойко Л., Полегойко Нестор. По 50 центів: Копан І., Андрусів О., Гаюан Василь, Василик (пан), Нікіфорук (пань), Ромпк Анна. Дрібними, безіменно, $2.25. Разом $47.80. З чого 30 центів пішло на пошти, решта поштових видатків.

Посійному Вічная Память, а жертводавцям щире спасибі!

о. С. Г.

МИХАЙЛО МОЛОФЕЙ

Едмонтон, Алта. — Дня 20-го липня 1956 року по довгій недузі в лікарні помер старший піонер Михайло Молофей. Покійний прожив 88 років і десять місяців. Михайло Молофей народився 10-го вересня 1867 року в селі Долгда, Сентянського повіту, Галичина.

До Канади приїхав з родиною в 1914 році й поселився на фарні недалеко містечка Атабаска, Альберта Там він, як трудолюбивий працівник, віддався господарській праці й утримано своєї родини, здобуваючи хліб насущний. Покійний був дуже лагідної і спокійної вдачі; його любили не лише близькі, але й дальші сусіди. Він мав повагу не тільки серед своїх, але і чужі його шанували, як щирого і праведного християнина й пільгера.

Дружина його померла ще 1929 року, і тому він мусів ще більшу і подвійну відповідальність взяти на свої плечі і з утриманні і виховапні сво їх дев'ятеро дітей; з яних одна донька померла ще 1921 року. А лишилося шість синів і дві доньок.

Покійний Михайло був щирим і відданим членом У.Г.П. Церкви; від початку був членом Громади в Атабасці і цей благородний приклад дав своїм дітям. І тут велика його заслуга не лише перед дітьми, але й перед Церквою.

Від 1944 року він замешкав в Едмонтоні в своєї доньки Марії, яка вивезе час його доглядала зі своєю онучкою.

У неділю вечером 22-го липня у похоронім заведенні відправлено Панахиду свящ. П. Блажук, а 23-го липня тіло покійного було перевезено до місцевої церкви в Атабаска. При великому числі родини і вірних свящ. П. Блажук відслужив Похоронну Від правду з участю місцевого хору під управою дирнгента п. Ф. Хруща.

Чудові вінки, які оточили домовину своїми розкішними кольорами, були свідоцтвом великого опівчуття до покійного. Горем засмучених залишив покійний своїх синів і доньок: Семена, Гринька, Михайла, Миколу, які перебувають в Едмонтоні. І дві дочки: Марія й Анна, та 2-ох синів, що перебувають в місточку Атабаска: Юрко й Іван. Як рівнож покійний дочекався 18 онуків і 11 правнуків.

Похоронено тіло покійного на його власне бажання біля його дружини на місцевому цвинтарі коло Атабаски.

Не забули присутні також зложити на Невинучий Вінок $30.81, з чого призначено $25.81 на добудову місцевої церкви, а $5.00 на „Вістник". Пожертвували на добудову місцевої церкви в Атабаска: родина покійного Молофея $25.00, Іван і Анна Молофей $10.00, Мирослав і Ольга Федчук $5.00.

По Похороні відбувся обід, який влаштувала родина покійного. Родина складає сердечну подяку всім тим, що брали участь в цьому Похороні. Зокрема вислоплое подяку свящ. П. Блажуку, дирнгентові п. Ф. Хрущу з дружиною, співакам і Церковному Зарядові; як також і всім присутнім; родина також сердечно дякує за вінки всім тим, що їх офірували.

Жертводавцям шира подяка, а покійному Царство Небесне!

Присутній.

РОЗАЛІЯ ЛЕХОВЕЦЬКА

Венкувер. — Дня 23 червня ц. р. померла по довгій недузі на 65 році життя пані Розалія Леховецька, членкиня 20 відділу Тов. Взаїмної Помочі, до якого вона належала від 1930 року. Покійна походила з села Борівці, Буковина, з роду Королюків. На другім році життя померла її мати. 14 рокурілінше забрав її брат до Канади. В році 1906, на сімнадцятім році свого життя, вона вийшла заміж за Кулієвича, в якім прожила 6 літ і повдовіла з 3 діточками. Рік опісніе вийшла заміж за Кароля Леховецького в місцевості Лужани, Алта., де вони фармували. В році 1929 приїхала з мужем і родиною до Венкувер і тут жила аж до смерти. Перед смертю обїхала з мужем Зєдинені Держави Америки, а повернувши, почала занемагати на здоровію. Покійна була лагідної і зразковобожної вдачі і належала до всіх наших організацій, що гуртуються при громаді. В році 1934 від час побуту Всеч. о. Семена у Венкувері, вона причинялася до того, що о. Самець осягнув 9 дітей в околиці і на фармах.

Дня 26 червня Всеч. о. Симчич відслужив Панахиду в похоронним заведенні при великій числі інших парохіян, а в середу 27 червня перенесено її тіло до церкви, де нащ о. Мельник відслужив Похоронну Відправу при найбільшім числі вірних та виголосив змістовну проповідь по українськи і в части по англійськи, бо між присутніми було поважне число громадян іншої народности. Була це одна з найбільших похоронів в громаді і примірно впорядкованій.

Покійна лишила в смутку свого мужа Кароля, 4 дочки, 11 внуків і 2 правнуки. Трумну парох о. Симчич при асисті несли з відзначами Тов. Взаїмної Помочі Бернард Гавкп, Вилиям Шемко, Вилиям Демко, Григорій Мудрий і Ларрі Бойкович. Похоронено її на цвинтарі Форест Лон. Понад 36 авт з людьми відпровадило покійну на кладовище. Багато вінків від родини, приятелів і організацій окрасили її домовину. Надгробну промову виголосив гр. П. М.

По похороні відбувся поминальний обід в примішенні Народного Дому. Господарем був гр. В. Книгницький. Під час обіду згадували доброти словами покійну: д-р Л. Гредяк суспд і сват; гр-т. Рибчак, голова Народного Дому; пан Ясенчук як одна з найближчих сприятелів; В. Ільчук; о. Мельник і о. Симчич говорили про значення таких обїдів. Гр. Йосиф Ясенчук, колишній сплавник у примпщі гр. Леховецького в Белйс, Алта., відчитав заву гр. Лехонецького, що замість збірки на Невинучий Вінець, він в цім часі жертвує на добродійні цілі повну суму $400.00, які йому належуться як посмертне від Тов. Взаїмної Помочі, і розділює як слідує: $200.00 для 10 українців, що хорувють на невиліковні хвороби по таборах в Европі, по $20.00 на кожного; $25.00 на КУК, у Вінніпегу; $25.00 на Катедру Пресв. Трійці у Вінніпегу; $25.00 на Катедру в Едмонтоні; $25.00 на Колегію св. Андрея в Вінніпегу; $25.00 на Червоний Хрест у Венкувері; $25.00 на „Кенцер Інститут" у Венкувері; $12.50 на пресовий фонд „Українського Голосу"; $12.50 на пресовий фонд „Вістника" і $5.00 на пресовий фонд „Разка" у Вінніпегу. Решту в сумі $20.00 на оплату і доручення повищих заяв, а що остане, піде на дитячий шпиталь калік у Венкувері.

По відчитанні повищих заяв п. Леховецький склав подяку головно пані В. Стефюк і жіночту за їх труд у приготовленні обіду; господарсві Київницькому, панні Крупка, і пані Говоллі, опікунам, за їх дуже часті відвідини в хвилині нашого горя і чимбудь причинялися до злегшення нашого тягару", — сказав п. Леховецький — „Хай Всевишній благословить ваші добрі діла".

З огляду на заяву п. Леховецького ми прпсо дякуємо йому за жертвенність та можливо Господь, щоб покійній Розалії канадійську землю була вожій легенька. Вічна Їй Память!

П. Мельничук.

РЕЦЕНЗІЇ

„МОЇ ЖИТТЄВІ СТУДІЇ"

Так називаються Спомини Олександра С. Брика, що недавно надруковані в Вінніпегу і вже продаються на книжковім ринку. Не назвав автор своєї книжки „Спомини", але „Мої Життєві Студії", і може дуже влучно, бо це разом і Студії і Спомини. Автор описує не тільки про те, що він з дня на день переживав і бачив, але також і те, чого він сам дошукувався, над чим задумувався, які спроби робив він в житті серед рижних обставин і які були його очоч тих спроб.

Його інтересували не тільки світські справи, але й церковні. Нинішнє він поріжнює з минулим, отже тим поставав він свої спомини на широкій грунт.

Окремо описує він свої рідні сторони, де він виростав, що там бачив, що там заслуговує на спомин, які були обставини, які люди.

Дальше оповідає що довелося переживати під большевиком упродовж від 1917 до 1926 року. Ті переживання ясирало описані, вони показують людей, в якпм доводилося авторові жити та мати діло; показують обставини, труднощі і способи, щоб ті труднощі пере- [illegible]

Дальше приходить побут автора в Канаді. Прибувши сюди з порожніми кишенями, автор познайомлюється з тутешніми обставинами і можливостями, береться до самостійної праці і згодом стає заможним чоловіком. Починаючи о найменшого, доходить до великого. Багато цікавих можна читати тих споминів знайти тут для себе і своїх дітей. Автор наявно вказує тут шлях, яким відважний і думаючий чоловік може дуже багато здобути. Сам опис праці, як й автор книжки представляє, має окреме значення для кожного. Це ж говорить досвідчена людина.

Окремо зарисовує він багато уваги з церковним справам — сучасним і давнішнім. Це вже належить до „студій", а не до особистих спомипів. Згадує ними і вимовує Церкви і Дає свої погляди та оцінки.

Торговельну справу обговорює широко, бо ж він сам торговець, отже тут практична наука для тих, хто зі справою торгівлі не зовнайомлений.

Про відносини під большевиками широко оповідає, подає статистичні таблички, перечислює передовпх большевиків в большевицьких уста- [illegible]

Книжка гарно видана і має багато фотографічних знимок. А що дає й сирому вартість, то гарна, більшого розміру мапа України.

Познайомившись з тією книжкою, можу смішо сказати, що хто її собі придбає, той буде здоволений. Багато цікавого довідається і практичного навчиться.

В. О. К.

НОВІ КНИЖКИ

Ном. Сава Зеркаль: Національні і релігійні відносини на Закарпатті

Бібліотека „Українського Громадського Слова", ч. 4. Нью Йорк 1956. Зміст: 1. Замість вступу. 2. Простір. 3. Русини-Українці Закарпаття є автохтони? 4. Завершення народнього й культурнього життя Русинів-Українців на Закарпатті. 5. Наслідки унії з фальшивих результати перепису населення. 6. Фальшивість перепису з цифрами на землі Закарпатській. 7. Чи є унією словаки, мадяри й інші? 8. Пряшівська область. 9. Кошицька область. 10. Література. 11. Показник Імен. 12. Прилоги: графікони й мапи. — 38 стор.

Ближче познайомлення читачів з цією документарною та актуальною для українців книжкою буде подане в наступному числі „Вістника".

Порядки Богослужень:

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
1176 Main Street
Winnipeg 4, Man.
Порядок Богослужень:
Вечірні о годині 7.30 вечора.
Утреня о годині 9.00 рано.
Служби Божі 10.00 год. рано.
(Години подані за американським часом)

Вечірні відправляються напереді доднї Великих Свят.
Утреня й Служби Божі кожної неділі й на всі Свята.
Парох — о. М. Юрійський
Телефон — 55 5873

ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Кенора — Дуфрост — Транскона
23. Неділя — Сандгіка
27. Четвер. Воздвиження Чєн. Хр. Стед
30. Неділя — Паллярфіда — Гонор
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Поплар Парк — Транскона
14. Неділя — Тімбал — Леднін —
21. Неділя — Транскона — Селкірк — Дуфрост
28. Неділя — Поплярфіда — Гонор

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді,
7 St. James ave., Winnipeg 4.

о. Г. ВАСЬКІВА
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Брудерхайм
21. Пятниця. Різдво Богородиці — Калмар
23. Неділя — Пенко
27. Четвер. Воздвиження Чес. Хреста — Федора
30. Неділя — Торсбі
Адреса: 10644—112 Стріт. Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Роза
21. Пятниця. Різд. Бог. — Толстой
23. Неділя — Гвоздепорт
27. Четвер. Воздвиження — Толстой
30. Неділя — Толстой
Адреса: Толстой, Ман.

о. В. АЛОНЮКА
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Гренлєно
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богор.— Зелена
23. Неділя — Петлюра
27. Четвер. Воздвиження Чєн. Хр. — Шелвелей
30. Неділя — Гемберт Плейнс
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Робзи
14 Неділя — Ленард
21. Неділя — Шортдейл
28. Неділя — Гемберт Плейнс
Адреса: Вох 201, Робзин, Ман.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Кенора
22. Неділя — Медов Лейк
27. Четвер. Воздвиження Ч. Хреста — Гаслєни
30 Неділя — Витків
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Порт Бетфорд
14 Неділя Покрова — Гаслєни
21. Неділя — Витків
28 Неділя — Медов Лейк
Злуками і місяцем жовтнем почнуться недільні та рідні школи по всіх громадах. Проситься посилати дітей на навчання.
2 й 3 жнив. 18 і 19 жовтня У.Г.П.Ц. в Порт Бетфорді плянтують „Карнавал" дохід з якого призначений на церкву. Запрошуємо всіх членів та прихильників із наших сусідніх громад взяти численну участь.
Головна розпорядка, коридори та забави забезпечуся 19 жовтня.
З Громада Порт Бетфорд зараджує осінню вечірні сходини — получені з реферетами для старших та молодших.
СУМК
ЗАУВАГА! В усіх справах просиму телефонувати: Порт Бетфорд ч. тел. 2464

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Вакав
21. Пятниця. Різдво Пр. Богородиці — Кадвор
23. Неділя — Термонтінь
27. Четвер. Воздвиження Чєн. Хр. Єлов Крік
30. Неділя — Вакав
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Кадвор
14 Неділя Покрова — Ст. Джулієн (храм)
21. Неділя — Єлов Крік
28. Неділя — Вакав
Адреса: Вох 4. Тел 45. Вакав, Саск.

о. ПЕТРО БЛАЖУК
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Атабаска
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богор.—
23. Неділя — Сіба Біч
27. Четвер. Воздвиження — Річмонд Парк
30. Неділя — Вестлак
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Баргед
14. Неділя. Покрова Пресв. Богор. — Райдлдуа
21. Неділя — Атабаска
28. Неділя Вестлак
Адреса: 9650-73 евеню, Едмонтон
Телефон: 33263

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Тілор місто (храм)
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богор.— Емор
23. Неділя — Інспітор „Гайвей"
27. Четвер. Воздвиження. — Ріка Пікор)
30. Неділя — Мельничуки
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Шіго, місто Соборне Богослужєння і день подяки; співаття місцевий хор, під диригентурою о Т Яковкевича Зароблюється громада з околиць.
14. Неділя Покрова — Тідор місто
21. Неділя — Шіго, полуд. — Соборне Богослужєння, з нагоди 50-ліпього ювілею заснования церкви.
28. Неділя — Виноід
Адреса: Шіго, Саск., Вох 52. Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Фоми Лейк
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богор.— коло Куперовських (храм)
23. Неділя Виноід (храм)
27. Четвер. Успіновення — Шіго покуп.
30. Неділя — Вест Брук
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Шіго, місто. По Богослужєнні відбудеться з Народні Дом. для всіх присутніх, обід.
14. Неділя. Покрова — Тифнея
21. Неділя — Шіго, полуд. Соборне Богослужєння, з нагоди 50-ліпього ювілею існування церкви. Запрошуються окольчні громади.
28. Неділя — Фоми Лейк
Адреса: Шіго, Саск., Вох 52. Тел. 21.

о. Л. В. ДЯЧИНИ
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Проктон
21. Різдво Пресв. Богор. — Каллер
23. Неділя — Горлнд
27. Воздв. Чес. Хреста — Мавела
30. Неділя — Стормонвей
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Проктон
14. Неділя — Проктон
21. Неділя — Проктон
28. Неділя — Мавела
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Проктон
8 Четвер. Покрови — Стормонвей
11 Неділя — Рейн
18 Неділя — Проктон
21. Середа. Арх. Михаїла—Мавела
25. Неділя — Каллер
Адреса: 110 Велінгтон ave.
Тел. 32998 — Проктон, Саск.

о. ІВАНА МАГАСА
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Редфід
23. Неділя — Мейфер
27. Четвер. Воздвиження Чєн. Хр. — Гефорд
30. Неділя — Борден (на Біляках)
Адреса: Гефорд, Саск., Вох 163
Тел. 55.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Гулів
21. Пятниця — Жучка (храм)
27. Четвер. Воздвиження Чєсн. Хр. Брокстон (фарма)
30. Неділя — Габрід
Адреса: Вох 143. Айтука, Саск.
Тел. 57

о. ІВАНА МАЙЇВ
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Гарленд.
21 Пятниця. Різдво Богор. — Ремер (храм).
23. Неділя — Свон Ривер.
27. Четвер. Чесн. Хреста — Пайн Ривер (храм)
30. Неділя — Стенберт
Адреса: Вох 71. Етельберт, Ман.

о. Е. ГОРГІЧІ
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Вайта
21. Пятниця. Різдво Пр. Богородиці — Арбака (Петра й Павла)
23. Неділя — Сандаван
27. Четвер. Воздвиження Ч. Хреста — Арбака (Св. Миколи)
30. Неділя — Вайта
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Арбака (Петр. й Павло)
14 Неділя. Покрова — Сірки
21 Неділя — Сандаван
28. Неділя — Вайта
Адреса: Вайта, Ман. Тел. 21.

о. Прот. Дм. ДЕНИСЮКА
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Гронлид (над річкою)
21. Пятниця. Різдво Пр. Богородиці — Гронлид (підвіт)
23 Неділя — Мелфорт
27. Четвер. Воздвиження Ч. Хреста — Брутфєлд
30. Неділя — Гронлид (Шанґ)
Адреса: Вох 47, Гронлид, Саск.

о. П. САЦЕВИЧА
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Сьомі Лейк
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богор.— Вільна
23 Неділя — Ворспайт
27. Четвер. Воздвиження Чєн. Хр. — Бойл Лейк (храм)
30 Неділя — Сандаун
Адреса: Вох 309. Сьомі Лейк. Алта.

о. О. ФЛЯКА
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Торгід
Вечірня в Редвотер
21. Пятниця. Різдво Пр. Богородиці — Радвей
23 Неділя — Восетка
Вечірня в Торгіді
27. Четвер Воздвиження Ч. Хреста — Редвотер
30. Неділя — Нюбурк
Вечірня в Восетці
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Восетка
Вечірня в Етабаскі
14 Неділя — Торгід
Вечірня в Редвотер
21. Неділя — Радвей
Вечірня в Нюбурк
28. Неділя — Редвотер
Вечірня в Торгіді
Вечірні в год. 3-ій вечером.
Адреса: Вох 128. Тел. 10, Радвей.

Календар Українських Свят

ВЕРЕСЕНЬ
16 Н 12 Нед. Свяч. Антипа еп.
17 П 4 Преп. Теодори Александ.
18 В 5 Преп. Трим. Захарії й Елисавети
19 С 6 Чудо Арх. Михаїла в Хонех
20 Ч 7 Муч. Мирдори Кампського
21 П 8 Різдво Пресв. Богородиці
22 С 9 Богооотц. Якима й Анни
23 Н 10 13 Нед. Мч. Митрофор
24 П 11 Преп. Теодори Александр.
25 В 12 Свяч. Антонома еп.
26 С 13 Корнилія сотника
27 Ч 14 Воздвиження Чесн. Хреста
28 П 15 Вмяч. Никити, уч Порфирія
29 С 16 Вмяч Евтихії, Кирилина м.
30 Н 17 14 Нед. Мч. Віри, Надії і Л.
ЖОВТЕНЬ
1 П 18 Преп. Евмения епископа
2 В 19 Муч. Трохима, Савватія
3 С 20 Вмяч. Евстафія Плакиди
4 Ч 21 Ап. Кондрата в 70-ти
5 П 22 Преп. Отців з печ. Антонія
6 С 23 Мч. Андрея і Компанії
7 Н 24 15 Нед. Перач Текли
8 П 25 Преп Ефросинії
9 В 26 +Вдяа Богослова, мч. Хари
10 С 27 Мучч. Каллстрата і 49 воїн.
11 Ч 28 †Преп. Харитона Іспов
12 П 29 Преп. Кирика етніц.
13 С 30 Михаїла І-го митр. Київ
14 Н 1 16 Нед. Покров Пр. Богор.
15 П 2 Андрея Хреста рали юрод.

о. В. РИБАЛКИ
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Енгусвик
21. Пятниця. Різдво Восородиці — Мелвіл
23. Неділя — Глен Елмо
27. Четвер. Водза. Чєсного Хрест — Оквбори
30 Неділя — Розбори
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Семі Лейк
14 Неділя — Енгусвик
21. Неділя — Мелвіл
28 Неділя — Оквбори
Адреса: Оквбори, Ман. Тел. 336

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ВЕРЕСЕНЬ:
16 Неділя — Вонда
23 Неділя — Ойен
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Арран
21. Пятниця. Різдво Пр. Богородиці — Кобзар
27. Четвер. Воздвиження Ч. Хреста — Мейфрикс
28. Неділя — Норквей
30. Неділя — Вайт Бич.
УВАГА: В кожній громаді по Богослужєнні відправляться Вячєрні Молебень. По Молебні в кожній громаді коротні наради з вирядом громади та бажаючими членами
Адреса: Вох 111. Гаес, Саск.

о. Л. ЛУЧАКА
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Борлані
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богор.— Пруг
23. Неділя — Зевала
30. Неділя — Дуглен
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Вилмінгтон
14. Покрова — Борлані (храм)
21 Неділя — Андрю
28 Неділя — Каґані
Адреса: Вох 307 Вилмінгтон, Алта.

Устав Церковний

ВЕРЕСЕНЬ:
16. Нед. 12. Гол. 3. УЄ 1. Лїт. Ап 1 Корин. 15: 1-11 Єван. Матея 19: 16-26.
21. Різдво Богород. УЄ Луки 1: 39-49, 56 Лїт. Ап. Филип. 2: 5-11. Єван. Луки 10: 38-42 і 27-28.
23. Нед. 13. Гол. 4. УЄ 2. Лїт. Ап. 1 Корин. 16: 13-24. Єван. Матея 21: 33-42.
27. Воздв. Ч. Хреста. УЄ Івана 12: 28-36. Лїт. Ап. 1 Корин. 1: 18-24. Єван Іоана 19: 6-11, 13-20, 25-28, 30-35.
30. Нед. 14. Гол. 5. УЄ 3. Лїт. Ап. 2 Кор 1: 21, 2-4. Єв. Мат. 22: 1-14.
ЖОВТЕНЬ:
7 Нед. 15. Гол 6. УЄ 4. Лїт. Ап. 2 Кор 4: 6-15 Єван. Матея 22: 35-46.
14 Покров Пресв. Богор Нед. 16. Гол 7 УЄ Луки 1: 39-49 56. Лїт Ап. 2 Кол 6: 1-9 Єван Матея 25: 14-30
21 Луки 10:38-42 і 11:27-28.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., OCTOBER 1, 1956. • ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЖОВТНЯ, 1956. ЧИСЛО (1023) 19

У СПРАВІ ХРАМУ СВ. СИМОНА В ПАРИЖІ

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді отримала від Комітету Будови Храму св. Симона в Парижі, Франція, лист такого змісту:

"Цим маємо честь повідомити Вас, що ми одержали переслані Вами $716.80 на будову УАПЦ Храму Святого Симона в Парижі й приносимо Вам, Хвальній Консисторії, отцям настоятелям і всім вірним нашої Святої Церкви нашу глибоку подяку, нашу спільну віддяність православній вірі українській, та наші братські почуття.

З праведною повагою, пошаною, подякою й християнським привітом.

Петро Плевако,
Голова Будівельного Комітету.

Микола Гмиря,
Секретар Будівельного Комітету.

З ХРЕСТОМ ПРОТИ ХРИСТИЯНСТВА

Закаптурені в білі шати, а капюшонами на голови, з вирізами для очей — так появляються таємні постаті відомої в Америці організації Ку Клукс Клян. Символом її є вогнистий хрест. Мають вони ніби пильнувати строгої "християнської" моральности в пуританському дусі, але розуміють її так, що вона не тільки на ділі, але й на словах є рішуче протихристиянською, коли вони переслідують негрів, а також виступають проти всіх тих, кого не можна підтягнути під таку категорію: "білий, протестант, уроджений американець"; — таким мусить бути кожен член цієї організації. Про це недавно повідомив її провід в Люізіяні, після дежої реорганізації цієї мафії.

КАТОЛИЦЬКИЙ СВЯЩЕНИК БАЧИТЬ В СССР ТІЛЬКИ РОСІЯН

Промовляючи по радіо в програмі "Християнин в акції", в ЗДА, католик. священик Джордж Біссоннетт сказав, що вже сам факт переслідування релігії в СССР большевиками свідчить там про глибоку живучість релігії в душах населення. Крім того, о. Біссоннетт знає це з особистого досвіду, бо він ще донедавна був душпастирем дипломатичного персоналу ЗДА в СССР.

Одначе щодо політичної сторони, то о. Біссоннетт здобув замало досвіду з побуту в СССР, чи може скоріш бачить його для католицької Церкви вигідним, коли все населення СССР вважає за росіян, кажучи: "Релігія ганьбою вросла в серця росіян", тому що Господь посилає Свою благодать Своїм дітям" (росіянам). — Ось так видна фігура з Католицької Акції говорить про православних-росіян, якось не добачивши в СССР й українців. Що ж, москалі "синзматики", але вони фаворизовані Римом росіяни, тому й Рим бачить над ними благодать Божу. А православним українцям погрожують карою в пеклі за "нез'єдиненість", бо це українці...

СВЯЩ. ІВАН МАГАС

Парох округа Геффорд, Саск

Народився 19-го червня 1887 року в селі Кичера, Чернівецького повіту, на Буковині. Народню школу скінчив в рідній селі, гімназію в Чернівцях, а Богословський Факультет Чернівецького університету скінчив у 1918 році. Одружився з учительською Марією Данилюк і був рукоположений того самого року, 23-го листопада, на священика Митрополитом Буковинської Архідієцезії Д-ром Володимиром Рептюк в Митрополичій каплиці в Чернівцях. Працював 22 роки священиком на Буковині, 10 років виїхав з рідного краю на східньому. В Німеччині спочатку тимчасово працював як книговод у фабрикації, а згодом сповняв душпастирську працю в таборах збіглих північної французької зони, в складі У'кр. Автох. Церкви під бл. п. Митроп. Полікарпом. Року 1952 виїхав з Німеччини і почерез ЗДА переїхав до Канади і тут був душпастирем в окрузі Етельберт — Пайн Ривер, Ман., Гленлом, Алта., Вервон, Б. К. та Роблін, Ман., а тепер призначений до Геффорд, Саск.

СПРАВКА

У "Вістнику" ч. 18, 1956, з 15-го вересня, в біографії о. Тараса Славченка при його імені було поставлено: "Парох Підєдмонтонського Округа", а має бути без цього. — За це мимовільне неузгіднення, що механічно прокинло при переписуванні, перепрошуємо Всеч. о. Тараса Славченка і всіх тих, кого в тих чи інших мотивів зайтересований.

КОМУНІСТИ ПРОТИ РОБІТНИЧИХ КАПЕЛЯНІВ

В Італії серед фабричних робітників виконують душпастирську працю католицькі священики в ролі спеціяльних "робітничих капеляній". Комуністи розпочали проти них боротьбу, щоб усунути їх з робітничого середовища.

Так званий "червоний пояс" навколо Риму збільшується, ширше і глибше затискаючись кругом Ватикану, — сумне, але правдиве.

ПЕТРО Г. ВОЙЦЕНКО — ПОКІЙНИК

Вночі в 14-го на 15-го вересня помер у Вінніпегу один з дуже заслужених піонерів на українській ниві Петро Г. Войценко, проживши 74 роки. Народився 22 січня, 1882 р. в селі Замаля, пов. Снятин, в Галичині. До Канади прибув 1898 р. з родичами, що поселилися в Альберті. Вчився у Вінніпегу, потім учителював, а з початком 1913 року став управителем "Українського Голосу" і був ним майже до кінця свого життя, поминаючи час, коли слабуючи мусів залишати працю. Отже так працював повнад 40 літ.

Його праця була і дуже важна і дуже важка, і хто знає, чи хто другий був би на його місці так довго здержався. То не було для заробку, але самопожертва для української справи.

Окремо треба згадати, що коли "Український Голос" ціді літа боровся з фінансовими труднощами, то 1924 року Видавництво взяло на себе обовязок видавати ще й церковний орган — "Православний Вістник" (пізніше "Вістник"), що спричинювало "Укр. Голосові", отже якраз його управителеві, ще більші труднощі. Але церковну справу нині покійний уважав важною справою і не жалував для неї додаткового труду. Без допомоги "Укр. Голосу" "Вістник" ледви чи міг би був видавався.

Покійний ширшому загалові менше відомий, бо вдача його була тихого працівника, що мало говорить, але багато робить. Більше знають тих, що виступають з промовами, а покійний з промовами ніколи не виступав.

В понеділок вечером, 17-го вересня, в Катедрі Пресв. Трійці був Парастас, а Похорон у вівторок 18-го вересня. Службу Божу і Похорон правили священики — С. В. Савчук, М. Юрківський і Б. Кудрик. Народу зібралося поважне число, хоч день був робочий. Похований на цвинтарі Елмвуд. Зостався його дружина Ольга, з роду Гавриснишин, а в Альберті — його брат та сестра.

Покійному слушно належаться слова Св. Письма: "Память праведного є похвалами", бо його праця була дійсно працею праведника, і він при тій праці стоїв до кінця свого життя.

Нехай по ним залишиться приклад для дальших працівників, і вічний спомин — ВІЧНАЯ ПАМЯТЬ!

ВЖЕ ВИЙШЛА 4-та КНИЖКА "МАЛОВІДОМОГО" о. ВАСИЛЯ КУДРИКА

Невідомі, маловідомі й призабуті джерела, що говорять про уніятство з тієї сторони, що мало кому відома.

Книжка має 256 сторінок. Ціна тільки 75 центів. Адреса замовлень:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
або
The Herald,
7 St. John's Ave., Winnipeg 4, Man.

Читайте про цю книжку в цьому числі "Вістника".

Юр. Мудик-Луцик

ПРОБЛЕМА „ТІЛЕСНОГО ПІДНЕСЕННЯ" ПР. Д. МАРІЇ В КИТВСЬКИХ АКАФИСТАХ 1625 РОКУ

(Продовження)

Папа Григорій І так висловлював у недузі свої тілесні терпіння:

"Я не можу нічого іншого оказати про себе, як тільки те, що саме за кару через мої гріхи я на цілі місяці прикований до ліжка". (Migne, стор. 404). — Тут бачимо світогляд папи Григорія. І: яка святість духа дяної істоти, така ж і святість її тіла.

Отже, коли папа Григорій І апокрифічну віру в Церкві на Заході офіційно затвердив, то одною з причин був також його особистий світогляд, що між тілом і духом є нерозривний зв'язок (старий римський погляд: "in corpore sano — mens sana" (В здоровому тілі — здорова душа).

В цій статті присвячено трохи більше місця розглядові того грунту, на якому Римська Церква прийняла віру в тілесне прийняття Пр. Д. М. з тілом на небо. Присвячено цій справі більше місця тому, бож фактом є, що ідеї виходять з душі людини, народу та людства, отже й початків тих ідей треба шукати власне на ґрунті духовности того чи іншого народу та одиниці — як в сучасному, так і в минулому.

Проблема "тілесного" прийняття Пресв. Богородиці на небо в світлі методи пізнання.

VII.

Св. Августин (354—430), Отець Вселенської Церкви в її західній (латинській) частині писав: Розум є здібний (capabilis) зрозуміти Бога. Розуме є оком душі. Мудрість є найвищою Правдою, до якої ми змагаємо. Тому то правдива релігія (Augustinus: De vera religione). Чому мав би Бог зневажати Розум, яким є Його Первородний Син, — отой Розум (Софія — Премудрість), що ним е сам Бог!

Дальше св. Августин каже, щоб пізнати — треба раніш повірити в це, що ми хочемо пізнати (credo ut intelligam).

Були і є такі люди, що мають нахил хибно розуміти таку думку, що її висловив св. Августин: щоб пізнати, треба раніш повірити. Їм уявляється це так, що нібито можна повірити абсолютно без усякого попереднього пізнання. Тож вони готові говорити; — хоч розумом не знаємо, чи Пресв. Богородиця була взята з тілом на небо, але це не важне, що говорить тут розумове пізнання, — нам треба вірити, що Вона була взята з тілом на небо, бо такі таємні в Бозі справи належать до віри.

Одначе таке розумування було б заперечennям принципу обявления Богом усього того, в що релігійна людина вірить. Це Боже обявления власне й дає людині пізнання, і тільки після отримання від Бога цього пізнання людина вірить. Бо інакше яким же чином людина могла б знати в що, як і на якій підставі вірувати? Думку св. Августина, — "раніш повірити, а потім пізнати", — не можна розуміти хибно. Коли віруюча людина має тексти св. Письма, про які Церква навчає, що св. Письмо є через Пророків і Апостолів обявлене людям Богом, то людина раніш приймає на віру, що св. Письмо обявлене Богом, а вже після того почитає ці обявлені істини Божі пізнавати розумом, щоб правильно, згідно з волею Божою, здійснювати їх на практиці. Отож, ця думка, що треба раніш повірити, говорить, що треба раніш повірити, що це пізнання, яке людина має в св. Письмі й Апостольському Переданні, - е дійсно від Бога. Але все ж тут перше йде факт пізнавания (шляхом обявлення).

Віруюча людина догматично признає, що Бог е всемогучий, і це справа віри. Але й ця віра не е абстрактом, а дана вона людині Богом шляхом обявлення — почерез св. Письмо, а також і життєвим досвідом людства і людини, — на матеріялі пізнання світу. Віра у всемогучість Бога не повстала з нічого, а навпаки — вона повстала логічним шляхом індукції, тобто: людина наперед устійнила доводовий матеріял (обявления і досвід), і через нього прийшла до висновку-твердження, — до віри в Бога, з Його прикметою (атрибутом) всемогучости. Але сам факт віри у всемогучість Божу ще не означає, що людина має вірити теж і в це, що завдяки всемогучості Божій могло статися, але людина не має доказів, чи воно в дійсності сталося.

Одначе дехто вважає, що людина може довільно своєю уявою творити всякі переказів про певні надприродні речі, і вірити в них на цій підставі, що Бог всемогучий, отже в цій Його всемогучості Його воля може призволити ці надприродні речі. — Це невиправданий спосіб розумування. Для віруючої людини дискусії бути не може, що воля Божа у всемогучості Божій може призволити на надприродні явища; натомість може бути дискусія над тим, чи в даному конкретному випадку має місце факт, що дійсно довершення волею Божою в Його всемогучості, чи може це тільки витвір людської уяви, — отже людина й повинна це перевірити, щоб знайти докази для відрізнення всього дійсного від вифантазуваного. Де Церква має шукати доказів? - Найперше — у св. Письмі. А коли немає доказів там, то з Апостольському Переданні. А коли немає доказів там, — то де? І чи має тоді в дійсність даного предмета вірити? Як далеко тоді віруюча людина зайшла б, коли б у вірі виходила собі довільно на безмежні поля припущень, поза межами церковного вчення?

Віруюча людина признає всемогучість Божу, отже й признає, що Пророк Ілля був Богом взятий на небо живим, з тілом. Але щодо Пророка Ілії, як конкретного факту, то віра в це випливає не на самій тільки принциповій основі віри у всемогучість Божу, але й на пізнанні шляхом доказу, — цей доказ віруюча людина знаходить у св. Письмі Старого Заповіту, де сказано, що Пророк Ілля був Богом взятий на небо з тілом, живим. У віруючої людини немає сумніву, що й Пресв. Богородиця, хоч вона людина, з волі божої в Його всемогучості могла б бути так само взята на небо з тілом, як і Ілля. Але щодо такого евентуального випадку, віруюча людина не може не ставити перед питанням: а чи дійсно Господь призволив, щоб Пресв. Діва Марія була взята з тілом на небо? Щодо Пророка Ілії, то на це є доказ у св. Письмі; а щодо такої евентуальної можливості і а Пресв. Богородицею, — то де є на це доказ? У св. Письмі його немає. Перекази про це під поняття Апостольського Передання, так як означує його Церква, підтягнути не можна. Де ж тоді шукати доказу, де шукати відповіді на питання: згідний чи не згідний з дійсністю переказ про "тілесне" прийняття Пресв. Богородиці на небо з тілом?

Чи сам факт віри людини має виключати в неї факт навіть тієї доказовости, що її на своїм матеріялі вожає Церква? Адже ж така людина принципово виступила б проти теології! Бож теологія вважає за властиве давати доказ и (отже розумове пізнання) навіть там, де існує догма; наприклад, гумілістика дає навіть докази існування Бога.

Чи ж було б тоді це якоюсь непослідовністю у віруючої людини, коли вона шукала б у вчені Церкви теж і доказів у справі "тілесного" прийняття на небо Пресв. Богородиці? А це тим більше, що догми в цій справі Православна Церква не має. А коли так, то справа обставин відходу з земного життя автоматично стає церковно-історичною проблемою, і як така вона може підлягати історичним дослідам, не входячи в жадну суперечність з вірою.

Все, що сказане вище, відноситься до справи взаємовідношення між вірою і наукою. Ця справа дуже важлива і для віри, і для науки; і що дальше, то більш вона ставатиме важливою.

Протягом історичного розвитку людської мисли бачимо два напрямки: 1. е люди, які вважають що між правдивою вірою і правдивою наукою розходження немає і бути не може (це думка св. Августина); 2. е теж і такі люди, які вважають, що наука як така (кожна наука) в принципі виключає віру, а віра виключає всяку науку, — бо, мовляв, наука — це розумова діяльність, а віра — це явище позарозумове.

Ці люди, які твердять, що віра й наука взаємно виключаються, діляться на дві протилежні групи: а) атеїсти, — вони твердять це тому, щоб повалити віру й Церкву та їхній престіж; б) але й серед віруючих з давніх-давен був і досі е певний відлам, який також твердить, що віра й наука взаємно виключаються, — твердять це тому, бо вважають, що тільки так можна скріпити віру й Церкву, — Як бачимо, хоч атеїстів та в згадаиого відламу віруючих е протилежна мета, то методи їх мисления однакова.

(Докінчення на стор. 5-й)

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДШ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00
Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, волоченій. Ціна 6.50
Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, волоченій. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Митрополит Іларіон.

ПРЕПОДОБНИЙ ІОВ ПОЧАТВСЬКИЙ.

1.

ЧАС ЖИТТЯ Й ПРАЦІ ПРЕПОДОБНОГО ІОВА.

Під час страшної загрози самому існуванню українського народу, як окремої нації, під час жорстокої унії загорівся в Україні ще один блискучий світильник невгасимий, який тоді ясно горів і світив на всю Західню Україну, — це був Преподобний Іов Желізо. Жив і працював він у страшний і жорстокий час гонінь на український народ від католиків та їхніх помічників уніятів, і він твердо й безбоязно боронив Православну Віру проти всяких наскоків уніятів, і цим прославився на всю Україну, а особливо на всю Волинь і Галичину. Усе своє довге життя (1551—1651) Іов горів і світив, як блискуча невгасима лямпада Православія всього українського народу.

Іов — це головно ревний молитвеник за ввесь український народ, щоб Господь зберіг йому цінним його найбільший скарб — Віру Українську, Віру Православну, а підступну унію показав людям в її правдивій чорній істоті — і знищив. Акафіст Преподобному Іову правдиво зве його "адамантом Православія", — він берів його чистоту, боронив його усе довге життя своє (жив сто літ) сміло й відкрито.

Преподобний Іов був у близьких стосунках зо скалою Української Віри, Святого Православія, з князем Костянтином Острозьким і Дубенським. Коли року 1596-го ввесь Берестейський Собор, за почином князя Костянтина, голосно крикнув на всю Україну: "Протестуймо проти несправедливої унії! Даємо обіт Віри, совісти й чести, за себе й за наших потомків, не слухатися цих засуджених соборним приговором відступників-уніятів!" то цей крик ясно почув Преподобний Іов (йому було тоді 45 літ), сприйняв його, як непорушну присягу своєї совісти й чести", сприйняв усією чистою душею своєю, і все життя належно виконував цю присягу, і передав її і потомкам своїм, а в тому й нам, — як заповідь Господню.

Був це ревний молитвеник, ґорливий оборонець Української Віри батьків своїх; був це чесночитий чернець, який вірно й самовідданно служив Господеві. Афанасій Берестейський, як ми пишемо в другому місці, боровся проти уніятів усією своєю істотою, боровся нервово, забуваючи про все. Іов же, навпаки, був мовчальник, показував непорушну велич Православної Віри самим чесночтим життям своїм, та поступованням, — він світив таким сильним Православієм, що унія гасла перед ним, як гасне темрява перед світлом.

2.

ІОВ — ЧЕРНЕЦЬ УГОРНИЦЬКОГО МАНАСТИРЯ.

Іван Желізо народився в Галичині на Покутті, десь біля 1551-го року.[1] Народився на Станіславщині в православній родині, яка свято берегла свою батьківську Віру св. князя Володимира, Віру Православну. Маленький Іван зростав у чесночтому оточенні, у пошані до Господа і Віри Віри Православної. З малих літ у дитини помічався нахил до релігійного життя.

Дитина, певне, не раз бувала на процах у своїм поблизькім манастирі, і рано бачила тишину радість православних манастирів і їх небесну красу служення Богові. І дитина рано залрагала віддатися Господеві цілком, і вступити в манастир.

Тільки десять років мала дитина, коли вступила в Угорницький манастир послушником, і його там прийняли з любов'ю. Чому так рано дитина вступила до манастиря, нема відомостей, — можливо, що батьки його разом померли, а може їх татари захопили в полон або вбили, що тоді було чересчур часто. Це був десь 1561-ий рік. Це Господь захотів, щоб Іов Желізо віддався на службу Йому ще з дитячих років. Вернім це на увагу, стане ясним, чому малий монашок вибрав собі ім'я Іова многострадального.[2]

Угорницький Спаський манастир, здається, тоді тільки повстав,[3] але можливо, що він існував уже й до того. Манастир був Товмацького повіту біля Отинії, десь над Дністром, у Карпатах. Не виключено, що тут недалеко було й рідне село Івана Желізо, яке він так рано покинув. У цьому манастирі малий Іван бував, певне, не раз зо своїми батьками.

Малого хлопця віддали в науку до екклесіярха (монаха ключаря, що відав порядком Богослужб), і під ним він був два роки. Молоденький монашок був тихий і пильний, дуже добре вчився, та все мовчав і мовчав. І все пильнував усім послужити й усім догодити.

А в 12 літ, десь року 1563-го, молодий послушник Іван став проситися постригти його в монахи. Бажання небуденне для малого, але його сповнили, і Іван став Іовом.[4] Чому власне назвали Іовом? Це слово староєврейське, і Словник 1627 р. Памви Беринди виясноє його так (ст. 283): "тверд, любий Бога, або болючий, або вздихаючий, терпячий непрядуні". Можливо, що молодий монашок уже перед тим багато натерпівся, пізнав горе, тому й назвали його Іовом. У всякому разі Іов усе життя своє не забував значення цього глибокого слова, і був справді твердий у своїй Православній Вірі та любив Бога. Ніколи не забував він і свого многострадального біблійного праотця Іова, що твердо берів Віру в Бога, не зважаючи ні на жодні терпіння.

Іов був дуже чесночтим монахом, був "як Ангол", каже його життєписець. Монашні обов'язки виконував пильно, — був слухняний, смиренний і повний мовчальних. Усі його любили, бо Іов усім сиренно корився. І ревно навчався Святого Письма, і читав книжки, які міг дістати.

Коли Іов досяг повноліття, то його висвятили в Диякони, а пізніше і в Ієреї, і він став Іеромонахом. Тепер священчі обов'язки та сам священчий сан ще більше споважнили Іова, — він пильнує життя чистим монашим життям. І слава про молодого чесночтого монаха стала ширитися по Галичині.

Іов від юнацьких літ був аскетом: суворо постив і любив багато молитися. А тепер віддавався цьому ввесь. Бути справді з Господом стало ціллю життя Іова.

А десь року 1581-го, коли Іову сповнилось 30 літ, він постригся в "великий Ангольський образ", — прийняв т. зв. схиму, став схимонахом. При прийнятті схими знов кончє міняється ім'я, і Іов став Іоаном, як звався він до монашества. Це рідкий випадок, щоб молодий монах відважився стати схимонахом чи ієросхимонахом, бо такий без крайньої потреби не може кидати свого помешкання, — обов'язаний не виходити з келії

Схиму прийняв Іов на пам'ять Івана Предтечі, тому пильнував і наслідував йому в усьому, — суворо постив, просто одягався, любив самотність і довгу молитву. Може схиму прийняв він 24-го червня, на день Івана Предтечі.

Прийнявши "великий Серафимський образ" (схиму), ієросхимонах Іван ще побільшив свої христичські й аскетичні подвиги та поглибив своє чесночтне життя. І чутки про суворе чесночтне життя Іоана покотилися по всіх Карпатах, по всій Галичині.

Угорницький манастир спочатку розвивався дуже помалу, але трохи пізніше він добре розрісся, а це тому, що Ігуменом його став знаменитий Іов Княгинецький (†1621). Дідич Адам Балабан сильно просив Княгинецького: "Єсть у моїй маєтності церковця мала святого Архистратига Михаїла. Я тебе задоволяю всім, що потрібне, тільки спасайся й моли Бога за нас. А коли захочеш приймати й братів однодушних, то й з дружиною своєю дамо вам потрібне, бо хочу мати в своїй маєтності богомольця й манастир"... І Іов Княгиницький пішов до Угорник, "і почав там жити скитським життям, а незабаром стали приходити до нього багато-хто з монахів та світських, хто хотів з ним жити та спасати душу свою."[5]

Безумовно, чесночтий схимонах, ґрунти пізніше основник славного Скиту Манявського, іов був недалеко від Угорник, це застав Іова Желізо в Угорниках, і Іов мав змогу виховуватися в високоосвіченого ігумена Княгиницького. Сюди ж, до Угорник, приходив з Афону і славний борець проти унії, Іван Вишенський, приятель Княгинецького. І ці три великі мужі, завзяті борці проти унії, мали

[1] Деякі дослідники, — за Пом'яником, що зберігається в Печарі, — подають, що батько Іова звався Іоан, а мати Агафія, що жили вони подалеко від Коломиї. Родина була панонська й шляхетна, див. *С. Антоновіч*, ст. 19. Життя Іова, написане його учнем Досифеєм, подає тільки: "Родом бі от преділ Покутських, в земли Галицкой, от родителей православних і христолюбивих".

У той час прості селяни звичайно прізвищ не мали, а мали їх тільки шляхетні. Батьки Іова прізвище мали, Желізо, а це підказ думки, що вони були шляхетні.

[2] Проф. *о. А. Хойнацький*: Почаевская Успенская Лавра, 1897 р. ст. 49, содне, ніби малий Іван Желізо також втік від батьків у манастир. Джерела про це не свідчать.

[3] Проф. *Іс. Крип'якевич* у своїй праці: "Середньовічні манастирі в Галичині" на ст. 103 подає, що Угорницький манастир згадується від початку XVII в. Це не так, — він уже був року 1560-го. Австрія забрала цього монастиря 1783-го року. Див. "Записки ЧВВ", Жовква, 1926, т. II вип. 1—3.

[4] При постриженні в монахи міняється ім'я, — зостається тільки початкова буква во світського імени.

[5] *С. Голубєв*: Кіевскій Митрополитъ Петръ Могила, т. I., додатки, ст. 228, Київ, 1883 р. Див. що *М. Грушевський*, т. V, ст. 267. *П. Житецького*: Вознь. 1888 р., ст. 148. — Життя о. Княгинецького написав о. Ігнатій з Любарова, і в кіоку (уривок з нього тут) кажe, що як прочитав дідича Адама Балабана це о. Княгинецький заступав Угорницького манастиря. Коли б це приймати, тоді треба буде б прийняти, що Іов жив не сто літ, а значно менше, і тоді б Іов вступив до манастиря пізніше, коли там був уже о. Княгинецький.

нагоду обмірковувати способи боротьби проти неї.

Праця Преподобного Іова в Угринському манастирі коротко, але виразно оцінена в Акафісті йому: "Радуйся, обитель (манастирю) Угринцького твоїм життєм просвітливши!" (Ікос 1).

(Далі буде)

ДЕ ПАТРІОТИЗМ?

Патріотизм — то слово, що означає любов до батьківщини; любов не тільки до землі й живого народу, але й любов до рідної культури, до рідної традиції, а вже найбільше любов до Віри своїх предків та рідної Церкви. Рідна Віра й Церква — то душа народу, отже вона не може бути відірвана від батьківщини та любови до неї.

Патріотизм — то річ природна. Патріотизм - то одна з найшляхетніших властивостей людини. Правдивий патріотизм означає щиру любов до всього свого рідного, але він не мусить давати поштовху посягати по чуже; він не виключає християнської любови до людини взагалі.

Не було й нема такої істоти, що була б людиною взагалі — без приналежности до жадного народу; нема такої людини, яка говорила б зроду якоюсь "всесвітньою" мовою, а не мовою даного народу. Не було й нема такої людини, яка виховувалася б на якійсь такій культурі, що не була б культурою даного народу, а якоюсь нічиєю. — І тому що так воно вже у світі влаштовано, то існування патріотизму основане на законах конечности. Без цього ми не могли б уявити собі людини.

Однак у світі є такі чинники, що не рахуються з тим і штучно виступають проти патріотизму. Таким чином вони розбивають родину й народи. Руйнують їх культуру й традицію. Усувають їм з-під ніг природний, Богом даний грунт духового існування. — Загал говорить тільки про один з таких міжнародних чинників, а то — комунізм. Він виступає проти патріотизму.

Але історія і сучасність показують, що католицтво так само виступає проти патріотизму, — свідчать про це слова й дла Ватикану. Ватикан вимагає від католиків усіх національностей, щоб вони були віддані йому, а не своєму народові. — Україна зна про це. За Берестейської унії 1596 року Ватикан перекупив на свою сторону українських єпископів. Вони виреклися своєї Віри й Церкви, а тим самим виреклися рідної культури й рідної традиції, — виреклися д у ш і свого народу, отже відцуралися свого народу, зрадили його, щоб служити Ватиканові. Так вони завдали своєму народові тяжку рану в його нутрі, і ця рана ятриться по нинішній день. Ватикан вимагає, щоб для його світових інтересів кожен католик був готов без жалю потоптати все своє рідне і в потребі виступати проти своєї батьківщини, свого народу, рідної культури, ба — навіть проти рідного брата, якщо він не католик.

Тому й наші єпископи-перекиньчики з часів Берестейської унії та їхні послідовники вязалися з польським панством, що хмарою насувало на Україну, жорстоко поневолюючи наш нещасний нарід; ці перекиньчики, Каїни нашого народу, воліли поляків, бо вони католики, а стали ненавидіти свій нарід.

Унїятський митрополит граф Андрей Шептицький (як каже автор споґляду в "Українських Вістях") плакав, коли в "Українських Вістях") плакав, коли чув, що один з духовників на Балканах покинув унію з її папством та повернувся до Віри своїх предків. Але ніде не було згадки, щоб митр. граф Шептицький колинебудь плакав після того, як католицька спілка Польщі і Франції насильно загарбала Західню Україну з її близько 7 мильйонами населення (наполовину православного й унїятського) — Галичина, Волинь, Полісся, Підляшшя, Холмщина; коли тюрми й тяжкі табори мук були українцями переповнені, а українські школи не відчинені; жадний спомин не пише, щоб тоді плакав митр. гр Шептицький Не зважаючи на всі зусилля Ватикану вивітрити з душі унїятського низового духовенства любов до свого народу, все таки це духовенство в своїй більшості не пішло слідами політики своїх ієрархів, і воліло добро свого народу, ніж міжнародні інтереси Ватикану. І таких священиків зараз по ІІ світ війні поляки арештували 498 осіб. І немає згадки в спогадах, щоб тоді митр. гр. Шептицький плакав, або цапа протестував.

Були в митр. гр. Шептицького величезні родові, приватні, маєтки. Кому він мав їх передати? Один з його братів був монахом-ігуменом, отже не мав нащадків. Значить, його маєтки мали перейти шляхом спадку на другого його брата — поляка Янчуа Шептицького, польського генерала. Митр. Шептицький не зробив тестаменту, яким передав би свої маєтки на українську справу.

Поляк забрав би ці землі, що належать до українського народу. І так воно було зо всіми тими магнатами, що зрадили свій народ через прийняття унії, — їхні маєтки пішли в польські руки.

А хіба ж це український патріотизм, коли організація укр. студ. католиків "Обнова" на час своїх засідань у Лондоні п о д о м і в Союзу Українців у Британії, зняла з стіни Тризуб? Католики воліють папський герб, а не герб свого народу! А чи у Вінніпегу одної темної ночі (щоб ніхто не бачив!) не ячала пила, що потаємно зрізувала Тризимений Хрест бо він в українському стилі? А чи знаєте було з викиданням Іконостасів з унїятських церков? Ватикан відмовив унїятську гадзьку від усього українського дерева — від 15 мильйонів православних українців. - і куди ж він веде гр Шептицький. - і куди ж він веде гр Вічимо, як унїяти пік-нічю парадують по вулицях канадійських та американських міст разом з франшузами, айришами й поляками, а весь свій український нарід мають вважати за "проклятих" з наказу Ватикану! Мають свій нарід називати "нез'єдиненими". в самих унїятів Ватикан веде до "з'єднання" з чужинцями

Не зважаючи на сильний спротив нашого народу на Рідних Землях Ватикан провадив цю ж протиукраїнську політику насамперед бючи в самі основи української культури й українського духа За моїх памяти в Галичині, де тільки являлося, заводили до церкви органи, масово усували традиційний виголос "І всіх нас п о л я к о с л а в н и х христіян". Влаштовували релігійні святкування-маніфестації разом з поляками.

Народ обурювався, пробував протестувати, та не сила була, — римська Церква в Австро-Угорщині (як і потім у Польщі) була державна, отже протест проти римської політики вважався б за виступ проти держави, і відповідно був караний.

Загалів наш народ гірку образу в душі навіки. Вирвавшись не тільки з тяжкої матеріяльної нужди, але й з римського поневолення, шляхом еміграції на вільну землю Канади, ці наші люди, в яких довговічна неволя ще не вбила почуття людської і національної гідности, відновила свою рідну, предківську Українську Православну Церкву, — Українську головно тому, що вона незалежна від чужих Це треба підкреслити особливо. Ні ніхто з чужого церковного проводу не дає протиукраїнських наказів, бо вона чужим проводам не підлягає. Наші святині, що будуються за гроші й працю українців, є українською власністю, а не чужою, як це в унїятів — римською власністю Ми не діти, щоб дехто з папістів таки ніби нашого роду баламутив нас, що тільки залежність від московської Церкви є нам на шкоду, а всяка інша залежність, і залежність від Риму, є нам буцімто на добро. Бо в дійсності річ не в тому, від кого є та залежність, а в тому річ, що всяка залежність Церкви, від кого б там вона не була, це одна й та сама з а л е ж н і с т ь.

Увесь український нарід змагає не до того, щоб московське ярмо змінити на римське, а щоб нарешті скинути з своєї шиї всяке ярмо. Тим часом православна Україна боролася й бореться за церковну незалежність від Москви. Але в свою чергу православна Україна вимагає, щоб уніяти так само скинули з себе залежність від Риму. А це залежить від широкого загалу унїятів — від тих робітників, фармерів, професіоналістів. Куди підуть вони, туди за ними підуть і їхні священики. Без того тяжко запрацьованого цента, що його наші люди праці складають для Ватикану, вся ота ніби "магічна" сила Риму розвіється як дим.

Олександер С. Брик.

НАДІЯ НА ЗМІЦНЕННЯ РЕЛІГІЇ НЕ ВТИХАЄ

Американка Дорис О'Доннел опублікувала в "Клівленд Нюз" репортаж із своєї подорожі по СССР У своїх враженнях з Києва вона між іншим пише: "Величезний Володимирський Собор у столиці України був майже виповнений парафіянами в неділю, коли я була присутня на Богослуженні в неділю о 10 годині Вірні — це були старі жінки в чистій одежі й старші мужчини. Молоді не було видно. Лише малі діти були з своїми дідами чи бабусями. Було кількоро мужчин і жінок віком тридцяти чи сорока років".

Ця американка відвідала й катедру св. Софії, що її большевики перейняли на музей. На узгір'ях над Дніпром вона з решткою американських туристів зустрінула на прогульці "ректора давньої православної семінарії", і він сказав, що "проте надія на зміцнення релігії не втихає".

РОЗВОДИ — НАЙБІЛЬШИЙ ВОРОГ АМЕРИКИ

Д-р Дж. Дж. Кейн, професор суспільних наук в ЗДА, каже, що розводи — це ворог число один внутрішнього життя Америки. Злочини серед молоді в значній мірі є наслідком розбиття родин через розвід.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 17-та ПО ЗЕДЕНИХ СВЯТАХ

Ап. Павло пригадує коринтський християнський громаді, що: "Ви є Церквою Бога живого". Бо Господь же сказав про праведних людей: "Поселюся в них і буду їх Богом, а вони будуть Моїм народом". І ще: "Я прийму вас і буду вам Отцем, а ви будете мені синами і донъками".

В Євангелії Христос знов пригадує силу віри, в якій виявляється здоровий розсудок.

Коли Христос прийшов у сторони Тиру і Сидону, то підійшла до Нього жінка хананейка, поганка, і просила, щоб Христос оздоровив її дочку. Коли ж Христос на те мовчав, то жінка не переставала просити. Вкінці каже Ісус: "Я прийшов до ізраїльтян, а не до поган, щоб їм помагати". Але жінка не відходила і дальше просила. Тоді каже Ісус: "Не годиться брати хліб від дітей і кидати собакам".

Такі слова могли жінку зневірити, але вона не зневірилася і каже: "Так! Тільки ж і собаки їдять крихти, що падають зі стола їх господаря". Говорить тоді Христос:

"Жінко, велика віра твоя, і нехай станеться як ти хочеш". І зараз дочка її одужала.

Велика Віра — це тут сильне віруванн у Бога.

Але є ще слово "віра", яке беруть у ширшім розумінні: то сильна постанова добитися того, що вважається добри. Віру тут вяжеться зі здоровим розумом, який заставляє вперто добиватися того, що потрібне і слушне. Писаний закон міг казати: "Чужим не помагайте", але життя має свої закони, перед якими всі люди однакові, і їм треба помагати в потребі, не зважаючи, чи вони належать до нашої громади, чи ні. А не поможемо їм, то і вони нам не поможуть.

Тут Христос поставив закон життя вище над писані людські закони. Показав, що вимоги життя і здоровий розум можуть мати більшу силу, ніж писані людські постанови.

Ще одно тут бачимо, — що Христос не тільки не дорікає жінці, що вона поганка, не каже, щоб вона свою поганську віру лишала, але ще й підносить її Віру та її розсудок, як велику вартість, якої не можуть мати і ті, що хваляться правдивою Вірою.

НЕДІЛЯ 18-та ПО ЗЕЛЕНИХ СВЯТАХ

Пригадує ап. Павло коринтянам, що всюди треба бути щедрим, а та щедрість прижиє щедрі овочі. Каже він: "Хто скупо посіє, той буде скупо жати, а щедрого дателя любить Бог". Дальше говорить він, що кожне добре діло, кожна щира праця збагатить того, хто щиро дає і працює, бо Господь любить гідних людей і Його рука є щедрою для тих, які щиро працюють.

Христова наука не готовила людей на багачів, але на гідних людей. Хтось може бути великим багачем, але разом з тим недоброю і безвартістною людиною. Коли ж хтось буде гідним чоловіком, то він буде вартісним і без великого багатства; до нього люди будуть мати довіря, будуть його поважати.

Один з давніх мислителів сказав: "Я найперше виховую своїх дітей на гідних людей, а вони, будучи гідними, здобудуть собі все для життя потрібне".

В Євангелії говориться, що Христос навчав людей в човна, а коли скінчив, то каже ученикам: "Відпливіть на глибину і закиньте сіти". На те каже Симон: "Даремна праця, бо ми цілу ніч трудилися, але нічого не зловили. Та все ж я Твого слова послухаю".

Коли ж зробили, як Христос казав, то зловили стільки риби, що два човни наповнили. Це настрашило Симона, і він каже Ісусові: "Відійди від мене, бо я чоловік грішний". На те Ісус: "Не бійся! Відтепер будеш людей довити".

І зараз Симон та Яків і Іван, що з Симоном рибу довили, доставили човни і пішли за Ісусом.

Певна річ, що Симонові і двом другим Ісус був вже знайомий. Вони вже знали Його, як великого Учителя, чули Його науку, а все ж до свого ремесла вертались. Може ще Його чудів не бачили. Коли ж тепер побачили окремо силу Його Слова, то вже стало їм ясно, що Він більший від звичайних, хоч і великих учителів, і тому пішли за Ним, щоб Він приготовив їх на учителів і провідників народів.

В тих часах бути учителем народу вважалося чимсь дуже великим. Це не тепер, що нині шкільний учитель, який працює за означену платню і йде до того, хто більше заплатить.

Учителями народу були Пророки. Їх ніхто з людей на становище пророків не ставив, ніхто не обіцював їм платні за їх працю. Це були люди великої цільности, великої моральної сили; це були щирі Божі слуги і великі патріоти свого народу. Нема згадки, що вони були багаті, але говорили, що вони були сильні духом, що вони були великої розумом. Вони жертвували себе, свою працю, своє життя для поширювання й оборони того, що святе, що гідне, що справедливе. Тим вони стояли вище багатих і пануючих.

І Христос Апостолів на таких виховував, — на таких, що вміли б людей за собою вести, даючи їм науку про гідне життя.

І яку велику силу давала Христова наука Апостолам та християнам взагалі! Їх праведне життя притягало поган до християнства. Державна поганська сила не могла християнської моральної сили перемогти. От яку силу і яку велику вартість має моральна сила, коли її хто має!

ЗАГРОЗА ПОРОЖНЕЧІ — ЗАГАЛЬНЕ НЕЩАСТЯ

На Похороні бл. п. П. Г. Войцеха 18. 9. 1956 р. у Вінніпегу з своїм слові прот. д-р С. В. Савчук м. і. висказав такі знамениі слова: "Я не знаю чи ми повинні жалувати більше за Покійним, чи більше за тим, що його місце лишається опорожненим, бо нема кому з молодих людей заступити його". — "Канадійський Фармер" з 24 вересня ц. р., навязуючи до цих слів, у редакційній статті стверджує, що так воно є на всіх ділянках нашого життя Де причина цього? "Перше старші люди, вибрані на місця проводу в організаціях, хочуть остатися на них якнайдовше, не думаючи про те, що треба приготовляти когось з молодших на своє місце... Друге — треба молодих зацікавлювати громадською працею", — каже редактор "К. Ф."

Прот. д-р С. В. Савчук стверднв сумний факт, назвав його по імени, а його стверження з конкретним випадком повязане тільки як з прикладом. В дійсності ж говорив він принципово в загальному розумінні. І дійсно, загроза того, що опорожнених старшим поколінням місць може не бути кому заняти, - повисла над всіми ділянками життя не тільких всіх українців, але й інших етнічних груп. Голос "Канад. Фармера" про це, як запобігти цьому, можна б трактувати порядком дискусії, але це також значить, що громадянство словом і ділом повинно шукати виходу з цього положення. Зазорожувати себе міражами чисел статистики членів, інституцій, капіталів, видань, будівель і т .д. — це піддаватися снам ілюзій і самообману. Треба конче глянути правді у вічі, подивитися на дійсність: скільки є людей при щоденній праці на відповідальних і "сірих" постах, які живі наслідки їх праці серед широкого загалу?

ПРОБЛЕМА ТІЛЕСНОГО ПІДНЕСЕННЯ

(Докінчення зі стор. 2-ої)

Митр Іларіон ще явище, — принципове поборювання науки, стверджує в історії Церкви, серед певного відламу людей, навіть духовенства, а особливо серед монахів, і називе їх "обскурантами" (Митрополит Іларіон: "Поділ Єдиної Христової Церкви і перші спроби її поєднання". Вінніпег 1953, стор. 107, 96, 97 і д.).

Безперечно, такі люди ("обскуранти") неправильно розумніть категорії звані в і р о ю й н а у к о ю, і тому вони не тільки науку, але й віру виводять на безгрунтя, а також несвідомо підривають довіря до Церкви та її престіжу.

Як свідчить історія, цього типу люди, до того ще займаючи відповідальні становища в Церкві, вносили чимало такого, чим Церкву й теологію ставили в прикре положення. Позалишали по собі багато таких речей, що спричинили нащадкам чималу турботу і непорозумінь. До речі, це почерез них особисто проникнув до Церкви переказ про "тілесне" прийняття на небо Пресв. Богородиці, — проникнув недегально, поза рамками вчення Вселенської Церкви. І вже годі дискутувати, коли в одній частині Церкви Христової, тобто в Католицькій, він так закоренився, що Римська Церква шукала для себе виходу в тому, що врешті, 1950 р., мусіла проголосити його догмою. Але треба мати на увазі, що хоч Вселенська Церква, рішень якої у справах в і р и незмінно тримається Православна Церква, не проголосила жадної такої постанови, в якій було б вираження вчення, що "тілесне" прийняття на небо подавала б за предмет віри, то одначе в Православній Церкві були і є окремі одиниці, які приватно віру в це особисто виражають, — більше того, в якійсь неясній формі хотять сугерувати думку, що це ніби згідне з ученням Православної Церкви. - Це наслідки нехтування ними принципу п і з н а н н я.

(Далі буде)

Кожна людина може мати якісь вроджені риси, що властиві для всієї її родини Якби дружились своїми, то ці риси в їх потомках виступали б ще сильніше Крім того, взагалі сполука родових подібностей веде до виродження (дегенерації).

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Кілька літ тому поставлено на цвинтарі Пер Лашез у Парижі нагробний памятник Іванові Батистові Покеленові. Замість усяких написів, на мармурі вирізьблено кілька букв: Мольер, — і ніхто не дивується, що до цього імени не додано ані титулу, ані квалфікацій, бо слава того, хто ним назвався, є всесвітня.

Ще один лінтяй, це Гонорій Бальзак, який одного дня виробив собі визначне місце серед письменників нашої епохи.

Отже послухайте, що говорить сестра Гонорія-в малій книжечці, де вона оповідає про перші роки цього письменника, який себе буквально забив працею.

— На сьомому році віддано його до школи у Вандомі. Щороку на Великдень і при роздачі свідоцтв їздили ми його відвідувати, але маючи мало відзначень, він діставав більше докорів, ніж похвали.

Сім літ пробув він у тій школі, де його вважали за лінивого учня. Кожного дня сидів у карцері. З причини тяжкої хвороби вернувся додому. По одужанні складав іспити приватно у Турській колегії. Він також виявляв мало послуху; його родичі, як і учителі, вбачали в ньому дуже звичайного хлопця, якого треба було примушувати, щоб робив латинські та грецькі задачі. Його вважали навіть за такого неразвиненого, що коли випадково висловлював будьякі розумні думки, його мати казали йому: "Ти, звичайно, не розумієш, що говориш, Гонеріо!"

В Парижі його віддавали по черзі до кількох закладів, і там він не визначився більше, ніж у Вандомі чи в Турі.

В сімнадцятім році життя виявив він певне замилування до класичних наук і тоді його поступ здивував своєю швидкістю. Але не зважаючи на те, один другородини вирішив, навіть після закінчення Гонорієм науки, що той може бути тільки експедитором, бо має досить гарне письмо. Ставши славним, Гонорій "помстився" на тому чоловікові, який так судив про нього, присвятивши йому один з своїх найкращих творів.

Спочатку хотіли зробити з Гонорія нотаря. Тому він був примушений учитися права й жити замкнено, пишучи штемпльовані папери. Але в нього вже збудилися любов до слави; він мріяв здобути собі ім'я в літературі. Родичі не спротивлялися рішуче, але їх згода була подібна до згоди батька Покелена, цебто мала за собою іншу думку. Гонорієві дали помешкання в маленькій кімнатці на горищі, хоч його родина була заможна. Місячне утримання визначили таке, що вистачало тільки на найпильніші потреби. Думали, що нужда примусить його скорітися. Але поза тим визначили йому тільки два роки, щоб він міг виявити свій талант.

Гонорій бадьоро й весело зносив нужду і працював, наскільки сил вистачало, щоб показати, що його постанова мала певні підстави.

По пятнадцятьох місяцях прийшов він до батька в пятнактовою трагедією — у віршах. Він її тільки закінчив і прочитав родині. Не треба додавати, що той друг родини, який так гостро про нього висловлювався, був також запрошений на це читання, і Гонорій надіявся, що тим разом він змінить свою думку.

Але даремно, бо по закінченні пєси друг знову повторив свою думку, а родичі Гонорія, що не були також захоплені трагедією, готові були погодитися з тією безнадійною опінією.

Гонорій заждав компетентнішого судді; знайшли одного старенького, дуже освіченого знавця літератури, який погодився прочитати п'єсу.

Він запевнив на своє сумління, що автор може робити все, що хоче, тільки не займатися письменством.

Гонорій ще не признав себе побитим і тільки Бог тут свідком, чи він добре зробив.

— Трагедії не для мене, — сказав, але буду пробувати чогось іншого.

І він почав писати прозою. Йому дозволили, бо два роки терміну ще не проминуло. Його навіть не відіслали на горище, де він мешкав, і дозволили працювати під родинним дахом.

В кожному разі, він не мав досить грошей, щоб купити собі всі потрібні книжки. На щастя Гонорій мав бабусю, яка любила його так само, як дідо Кресе любив свого онука Івана Баптиста. І знаєте, який спосіб знайшла ця добра жінка для збагачення Гонорія, щоб батько Бальзак не гнівався? Кожного вечора вона кликала Гонорія пограти з нею в карти і тоді, через помилку або недогляд, програвала йому значні суми.

Минули визначені два роки, а Гонорій ще не виявив виразно свого таланту. Але разом з тим він виявив стійкість діяльности, витревалости й віри в будучину, що родичі не наважилися більше перешкоджувати його покликанню. На протязі пяти літ написав він понад сорок томів, яких ніколи не видано, або видано не під його іменем, бо Гонорій був дуже гострим суддею для своїх творів. Почуваючи себе ще не на висоті таланту, він не хотів підписатися під творами, які не були бездоганними.

Сорок пробних томів! Такі були плоди літературної праці недавнього лінюха.

Наші молоді письменники, такі скорі до слави й швидкі до розчарування, не повинні б ніколи забувати того прикладу.

Нарешті успіх довволи Гонорієві підписуватися під творами. На протязі двадцяти років своєї праці він написав девятдесят сім творів, і тільки Бог знає, скільки він ще обмірковував і видав би, коли б не смерть, яка заскочила його за працею на пятдесятім році життя.

Ще один лінтяй! Це голяндець Дідіе Еразм. Його віддали до хору в катедрі в Утрехті. Але його відіслано назад до матері як надзвичайно тупого й лінивого.

В другій школі (де напевно зуміли краще розвинути його здібності) його учитель, захоплений одною його вадачею, пророкував "що одного дня буде він великим чоловіком".

Це пророцтво здійснилося — бо ім'я Дідіера Еразма, поета, ученого, сатирика, теолога — є одно в найславніших у 16сімадцятім столітті.

Другий лінивий — швед Карло Лінней, що... але вже пізно. Ми вернемось до лінивих іншим разом, бо їх листа ще далеко не вичерпана...

РОЗМОВА З ПІШОВ ДО СВОЄЇ КІМНАТИ

Яке ж було моє здивування, коли за дверима я зустрів Юрка, який чекав на мене, щоб подякувати за гарні оповідання.

— То ти чув їх?

— Так! Бо мама, нічого не кажучи татові, дозволила мені, стануги під дверми.

(Далі буде)

ЙОМУ ЦІКАВО, ЩО ДІДУСЬ СКАЖЕ

Маленький Івась завжди любив заходити до дідуся, навіть по кілька разів на день, бо дідусь мав звичай розказувати йому гарні казки про козаків і про різних звірят. Одної ночі зірвалася буря і повалила на землю дикий виноград, що вився перед хатою дідуся. Дідусь узяв у кишеню молоток і кілька цвяшків та й почав підносити цей виноград, прибиваючи його до стіни, щоб добре держався. Якраз надбіг Івась і став дуже пильно приглядатися до роботи дідуся. Дідусь завважив, що Івась так пильно приглядається до роботи дідуся, і запитав, чого то Івась так зацікавився його працею, і навіть нічим не бавиться.

Івась, сівши на траві ближче дідуся, сказав:

— Я ще буду бавитися, але потім. А тепер я хочу знати, що то ви скажете тоді, як ударите собе молотком по пальцях.

Будьмо дуже уважні тоді, коли коло нас є діти. Уважаймо, що робимо і як робимо. Вони також дуже люблять прислухитися до нас, як ми говоримо про себе як про інших людей. Памятаймо, що душа людини — то дзеркало, в якому відбивається все — добре і зле.

ВОНА БАЧИЛА СЕБЕ В МАМИНОМУ СЕРЦІ

Маленька Наталя видрапалася до мами на коліна й почала їй приглядатися та пригладжувати її зо всіх боків. Коли вже скінчила свої пестощі, обняла маму за шию й питає:

— Мамо, чи я можу бачити ваше серце?

Мама усміхнулася, поцілувала її щиренько й каже:

— Погляньї, Наталю, в мої очі, а там може й побачиш його.

Наталя почала з великим зацікавленням зазирати в мамині очі, й нагло сплеснувши руками, скрикнула:

— Мабо, я бачу його! І бачу там якусь маленьку дівчинку!

А приглядаючись ще ближче, аж підскочила з радости, і каже:

— Мамо, то я там є! То я там є!

Мама притиснула її до своїх грудей і каже:

— Памятай, Наталю, що ти там є завжди. Ти там є навіть тоді, коли бавишся на дворі, чи тоді, коли спиш; ти там є завжди, завжди.

— А чому то, мамо, я завжди там є? — питає Наталя.

— А тому, — каже мама, — що Бог нате дав мамі серце, щоб вона в ньому зберігала своїх дітей.

о. С. Гребенюк.

Іван Франко.

ЧУМА

(Продовження)

— По людськи, reverendissime, по людськи, не по панськи. Пани на такі речі не дуже то щедрі. А ми так, як Христос учив: що царське, то цареви, а що Боже — Богу. Чи так я говорю, а?

— Так то так, — процідив патер, крихітку похитавши головою на бік. — Проте, що людське, а що царське, я з вами не буду перечитись. Тут ваші Товстохлопи можуть бути приміром для всякої другої громади; і певно, що не за чим приводом, як за вашим. Се кождий мусить признати. Але що доторкається божого, духовного...

Патер не договорив, немов оминаючись пускувати таке делікатне питання. Але Чимчикевич очевидячки і не підозрівав тут нічого делікатного, і відразу запитав:

— Шож, маєте мені з того погляду дещо закинути? Говоріть, говоріть, я радо вислухаю.

— Н-ну, закинути! — живо, немов обрушившись, підхопив патер. — Яке право має бн я закидати вам щонебудь? Сохрани, Господи! Я тільки так... тее... от приміром хотьби й те! Окружний шкільний інспектор надизуватися не може. Що се за диво, — каже, — таке село богате, порядне, дбайливе, і отсе вже пять літ мучуся, прошу, напоминаю, і ніяким світом не можу добитися, щоб школу у себе завело.

— От що! — живо скрикнув о. Чимчикевич. — Так се інспектор вам жалувався! А може й прислав вас сюди на те, щоб ви уговорювали нас школу завести?...

— Ні, ні, пан-отче, де там! Я до такої служби зовсім не підхожий!

— Так я й думав, — успокоїшись сказав о. Чимчикевич. — А пан інспектор, не кажучи йому лихого слова, дурень тай годі. Раз йому сказали, що доки він у нас інспектором, доти школи не заложимо, то чогоб йому ще морочити? Я сам, бачиться, доволі ясно сказав се йому.

— Так йому й сказали? Ну, се цікаве діло!

— Ні, reverendissime, зовсім не цікаве. Не сподобався пан інспектор нашим людям, і не хочуть мати його за начальника над своєю школею. А чому не хочуть, се їх діло. "Розвідували ми — кажуть — по сусідських селах, які він там порядки заводить, як з учителями поводиться і як їм з дітьми велить поводитись, і бачимо, що миб у себе такого не стерпіли. То ліпше нехай у нас не буде ніякої школи, ніж маємо раз-ураз дертися з інспектором та кари приймати Бог зна защо!

Патер Гавдентій аж руками розвів.

— Ну, признаюся вам, се зовсім не раціє. Прості хлопські вимурти! Ще чого не ставало, щоб кождий урядник старався подобатись своїм підданим! Сього таки за богато! Ну, а щож ви на те, пан-отче? Невже мовчали? Думаю, що ваш обовязок був виясинити їм, що таке вимаганне, вибачайте, і дурне і безпідставне. Аджеж таким робом, через свою примху, вони позбавляють освіти ціле підростаюче покоління!

— Шож, reverendissime, з рукою на серці, я не міг їм того сказати.

— Не могли? А то чому?

— Раз тому, що їх правда, бо інспектор для людей, а не люде для нього. А подруге — нікого се не позбавило освіти, бо в нашім селі весь народ освічений, всі діти вміють читати і писати далеко краще ніж по сусідніх селах, де є школи.

— Всі діти вміють читати й писати! — з правдивим перестрахом скрикнув патер. — А школи в селі нема? Як же се сталося?

— Проста річ. Кождий батько й мати самі вчать своїх дітей.

— А вони відки вміють?

— Я їх навчив. Від трийцяти літ у мене така установа, що неписьменному парубкови і непісьменній дівці з сего села шлюбу не дам.

Патер Гавдентій широко витріщеними очима дивився на о. Чимчикевича, як на яке заморське чудовище. А заморське чудовище й собіж поглипувало гздупкувато на патра, немов не розумієчи, чого тут дивуватися.

Помовчавши таким робом кілька хвилин, о. Чимчикевич висунув ізпід стола низенький стільчик, виїс із сінеї кіш повний-верховатий капустяного листя, і сів на стільчику. В тій же хвилині немов на даний знак, із підхилених дверей сусідньої комірки рвонулись до світлиці цілі десятки кріликів і в радісних підскоках кинулись до свого господаря. Струя якогось неприємного, звіриного запаху вірвалась разом з ними в світлицю, але о. Чимчикевич не запримічав сего. Крілики вкрили дідуся, мов куна пушистого, ріжномастного моху. Одні повискакували йому на коліна, инші на плечі, на голову, на руки, а прочі кинулись до коша і почали хрупати свіже листе, махаючи своїми довгими вушками і витріщивши десятки круглих очинят на незнайомого гостя.

— А пприруся! — ласкаво скрикнув о. Чимчикевич, отрясаючись із мягкопушистих своїх улюбленців і викидаючи їм листе на долівку. Крілики всі разом позіскакували з його плечей і колін і кинулись хрупати, але деякі зупинилися перед своїм господарем, поставали на задніх лапках і дивились йому просто в очі, немов благали, щоб не прогонював їх.

— От бачите, reverendissime, — всміхаючись перервав мовчанку о. Чимчикевич, — твар безсловесна, як кажуть, а також деякого може навчитися і дрибничок набратися. Треба тілько, щоб чоловік доложив старанку до всього, що робить, — щоб душу свою вложив у діло: тоді й діло буде з душею, — живе. Он як! А хто душі своєї в діло не вложить, той і не найде її; чи як ви думаєте, га?

Не знати, чи запах кріликів, чи се раз-ураз повторюване питание, чи може розбуркане в душі патра підозріние, що Чимчикевич не такий дурний, як видається, чи наконець се все разом довело патра до якогось нервового роздразнення. Він стах чогось непокоїтися і поклав собі скорійше покінчити сю розмову та прямо приступити до діла.

— Зовсім з вами згожуюсь, пан-отчику, — сказав він цілком ніщим, гострим і повним докору голосом. — Де священик не додасть своєму стаду духа правдивої набожности, там його й шукати дарма.

О. Чимчикевич при сих словах зірвався зо стільця, мов укушений гадюкою.

— Се..., се...се... ви як, reverendissime?.— запитав він дрожачим голосом, неначе в середині у него щось кипіло і клубилося. — Се ви проти мене?

— Проти вас — не проти вас, а взагалі, — виминаючи відповіь сзуїт.

— Значить ніби, що я старий дурень, — з бджолами та кріликами плямкаюсь, а своїх парафіян побожности не навчаю, ні?

— Алеж, пан-отче! Хто вам се каже? — крикнув єзуїт.

— Знаю, reverendissime, знаю, хто се каже! І ви тілько що се сказали! Шож, може воно й справді так! Може дійсно я дурень, ні до чого непригідний! Аджеж двайцять літ уже всякі добрі приятелі пишуть тай пишуть на мене доноси до консисторії, що мовляв я неук, непотріб, казань у церкві не говорю і Бог зна що що виробляю. І все се "в добрій думці", як кажуть. Тілько що певно ніхто з них і не подумав, як то мені старому слухати такі закиди. Аджеж майте милосерде до мене! Бачите, я вже одною ногою в могилі; не нині, то завтра перед Богом на рахунок стану! Позвольтеж мені спокійно вмерти! Не затроюйте мені тих кілька остатніх хвиль! Хібаж я тому винен, що Господь десь там забув про мене і не бере мене до себе?

Голос старця урвався від зворушення, і дві грубі сльози покотилися по його зівялих, поморщених щоках. Єзуїт сидів мовчки, понуривши очі і силкуючись не глядіти на о. Чимчикевича.

— Знаю я добре, — знов почав трохи спокійнійше Чимчикевич, — що тепер пастирям треба більше знати і вміти; але я вже за старий, щоб учитися. От хочби й ся св. догматика! Ще в семинарії мало я знав її; тай як там нас тоді вчили! А опісля й усе до решти забув. Ну, й якеж я казанне скажу своїм мужикам? Почну говорити про догми: боюсь, щоб ще єресі якої не напдутати. Ну, тодіб певно на мене посипалось тілько жалоб і доносів, що й у десятьох, водах не обмився. Читати з казальниці те, що инші понаписували і понадрукували, при знаюсь нам, і стидно і очі не служать; і все той клопіт, що й їх я богато не розумію. А говорити так, що на язик навернеться, і стидно і совісно. Й знаю, що бесідник я не мудрий. Заснуть мої парафіяне, їй Богу, заснуть, коли почну їм говорити про те, що не вяжеться безпосередно з їх життем. Не маю того дару — говорити плавно і до ладу про такі речі, що'не торкаються вблизька до їх життя. Ну, і скажіть тепер, reverendissime, що мені робити! Дайте пораду! Чи гнівити Бога, всуе призиваючи Його святе імя? Краще мовчати і накликати на себе гнів консисторії.

(Далі буде)

ТІЛЬКИ 5 ВІДСОТКІВ УРОДЖЕНЦІВ АМЕРИКИ В ПАРАФІЯЛЬНІЙ ШКОЛІ

Католицький щоденник "Америка" (ч. 149, 1956) подає, що в унійській катедральній парохіяльній школі у Філядельфії навчається коло 500 дітей, а з цього "95 відсотків новоприбулих". З того виходить, що там урожденців Америки навчається тільки... 25 осіб! І стільки їх там було б, як би не новоприбули. А чи є аж 475 новоприбулих?

Продаються
ТРИКАМЕННІ ХРЕСТИКИ
гарно вложені
для вішання на одежі.
Ціна 50 ц. один.
Замовлення і гроші слати на адресу
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає —
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата, в Канаді — $4.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ЗА ЗАСЛОНОЮ МРІЯ

Сучасні події на ґрунті змагання великодержав за політичні й господарські впливи в-світі відвертають увагу пересічної людини від іншого, рішнобіжного змагання на міжнародньому ґрунті, а саме змагання за церковно-політичні впливи та всього того, що з ними повязане.

Від ранніх віків християнської Церкви, що спочатку й під організаційним оглядом була вселенською (ніби "світовою"), бачимо ці змагання за територіяльні впливи Церков Сходу й Заходу, в згодом почали свою експансію місцеві національні Церкви, як ось московська, німецька (лютеранська), чеська (гуситська), англіканська і т. д.

В наших часах ця явище не переривається. До таких змагів на міжнародню скалю належить змагання між протестантською і католицькою Церквами за опанування сходу Европи, де тепер розташована тюрма людини й народів — СССР. Опанувати своїми впливами цю пяту частину земської кулі — це мрія тих Церков.

Католицька Церква готовиться до походу на Схід тільки після розвалу большевизму, тому що за большевицької системи, як вона правильно думає, про її похід не може бути й думки. Тож покищо Ватикан тільки готовиться. В пляні цієї підготови бачимо його політику познискування собі симпатій москалів. І для того Ватикан продовжує свою історичну політику, з якої видно, що він не признає українців як окремого від москалів народу. Таким чином Ватикан хоче здобути собі прихильність москалів — найчисленішого і найбільш панівного народу в СССР. Тим Ватикан хоче сказати, що коли б його впливи були допущені москалями на Схід, то він не буде провадити політики проти московської ідеї "єдиної, неділімої Росії".

Протестантські Церкви не бачать такої причини спору, з урядом СССР, як Ватикан. Поперше, Ватикан за залізною заслоною стратив значно більше, ніж протестантизм. Подруге, большевики рішуче виключають факт підпорядкування вірних закордонному Центрові, — а таким є Ватикан. Натомість протестанти не настоюють на тому, щоб їхні вірні в СССР мусіли організаційно підпорядковуватися закордонному протестантському проводові; цей провід готов обмежитися тільки до моральних впливів на своїх вірних в межах СССР. Хоч, до речі, цей моральний вплив — це фактичне підпорядкування.

З тих саме причин протестантські Церкви вважають, що навіть при большевицькій системі вже можна подекуди починати свою експансію на Схід, і таким чином випередити Ватикан.

Цим пояснюється той факт, що провід протестантських Церков, подібно як і Ватикан, легковажить, а то й зовсім неприхильно відноситься до справи окремішности, самоозначення й визволення українського народу з-під московського панування; це тому, щоб позискати собі симпатії москалів. Цим теж пояснюються часті поїздки чільних провідників протестантських Церков до СССР. І врешті, цим також повснюється, що після тих поїздок ці провідники переважно говорять про мнимо "свободу" релігії і Церкви в СССР. При тому вони свідомо не приймають до відома спростувань з боку тих, хто ім звертає увагу на неправдивість їхньої опінії про положення релігій в СССР.

Коли з українських кол звернули на це увагу делегати до СССР, яку очолював о. Дорі — модератор Злученої Церкви, то з проводу цієї Церкви їхні спростування назвали "неделікатними".

Безперечно, тут ходить про дуже делікатну справу, про справу змагань за запляновані впливи на цих територіях, що охоплені тепер державними межами СССР.

Чи осягнуть там коли свої впливи протестантські Церкви, чи евентуально Ватикан, це покищо проблема, що має характер мрій. Ці мрії в одних нерідко стають тим муром, що заслоняє їм очі на большевицьку дійсність, де релігія й Церква не тільки не мають свободи в насильному сенсі, але й активно переслідуються.

Щодо українців зокрема, то ці міжнародні мрії-пляни протестантів і католиків стають тим муром, що в значній мірі відгороджує українську справу від свідомости загалу у вільному світі; відгороджує й таким чином, що для позискання собі симпатій московського народу свідомо притемнюють українську справу.

ГОЛОС ВАТИКАНУ В СПРАВІ ВТРАТИ ЙОГО СТАНУ ПОСІДАННЯ В ГАЛИЧИНІ

Дня 29 червня 1956 р. папа видав Апостольського Листа до Єпископів, Духовенства і вірних за залізною заслоною. Лист виданий у 500-ліття бісурменської загрози. Адресований він виключно до католиків і їх Єпископату й Духовенства Албанії, Болгарії, Чехословаччини, Угорщини, Югославії, Польщі, Румунії і Східної Німеччини, а також "до інших народів Европи, що терплять переслідування, і що втішаються миром та єдністю з Апостольською Столицею".

До тих "інших народів Европи" мабуть зараховано й бувших унитів у Галичині. Але їх не названо, — може тому, що їх треба було б назвати по імени — українцями, а Ватикан принципово не визнає назви "Україна", "українці". Ще раз і ще раз та сама історія. Тим разом не говорив навіть про "один з народів Росії" чи "народ княгині Ольги" або "русенців". А може няк не згадав їх, вважаючи, що вже нема до кого звертатися, коли каже про унитів у Галичині: "Католицькі дієцезії східного обряду також безогляднo знищено, а їх духовенство й вірних приневолювано всякими хитрощами до схизми". — Цікава річ: папа не каже, що змушено фізичною силою, а тільки "всякими хитрощами". Виходить, що просто якось хитро підманути унитів, щоб відірвалися від Риму, чи як? Видно папа не вірить, що можна когось силою відірвати від вірности Римові, коли не співчуване тим, що "захиталися", а осуджує їх, кажучи: "Якщо там є деякі, що, будучи слабими й заблуканими, доводять до того, що й інші стають подібними, то хай душпастирі Церкви пригадають їм ту торжественну обіцянку Бога Спасителя: "Небо й земля проминуть, слова ж мої не проминуться". (Мт. 24, 35).

З папського Листа виходить, що большевики переслідують тільки тих, хто підпягає Ватиканові, а православної віри не переслідують, а ще й нібито самі проповідують її унитам, — чи як? Загальніше кажучи, папа говорить, що в принципі большевики нібито не переслідують релігії, а тільки переслідують панство. Який же висновок з того може зробити вільний Захід? А ось який: в Еспанії упривілейованою Церквою є тільки католицька, а інші Церкви переслідуються. А все таки Захід не робить з того висновку, що релігія в Еспанії переслідується в принципі. Лист папи дає підставу думати, що Ватикан подібну ситуацію бачить і в СССР, але в користь православної Віри.

Одначе факти показують, що в СССР переслідується релігія як така, без огляду на віровизнання. Що православні мають свої церкви, і то змушені до залежности від Московської Патріярхії, то це тільки тому, що основна маса населення СССР рижних національностей є православною, і большевикам не можливо їх Віру знищити, бо Віра глибоко закорінена в серцях тих народів, як свідчить теж і католицький священик Біссонієтт. — Тон мови Ватикану тут показується делікатнішим від адресову уряду СССР, ніж під адресою бувших унитів у Галичині.

ЩЕ ОДИН ДОКАЗ КАТОЛИЦЬКОЇ "ТОЛЕРАНЦІЇ"

Один з католицьких органів "Шлях", ЗДА, на питання читача: за чиєю релігією мають іти діти в мішаних подружжях? відповів, що, згідно з законами католицької Церкви, діти мають бути у вірі батька. Як той закон погодити з традиційним законом католицької Церкви, що для Риму всі не-католики є "прокляті", отже взагалі вийняти з-під релігійних законів Ватикану, годі сказати. Але справа стає ясною з ось якого прикладу: Лига Католицьких Жінок Альберти у вересні ц. р. на своїй 9-ій річній конвенції винесла ряд резолюцій, а між ними й таку: — щоб усі мішані подружжя брали шлюб у католицьких церквах і щоб усі діти з мішаних подруж були виховувані в католицькій вірі.

— — —

ЧИ КАРАТИ РОДИЧІВ ЗА ЗЛОЧИНИ

В Америці був випадок, що за злочини дітей суддя віддав їх до поправного дому, а їх батька звелів замкнути на місяць до вязниці. В другому випадку за провини 12-літньої доньки батька засудили на шість місяців вязниці. По виході з вязниці батько не міг дістати праці як "криміналіст". Він розпився й покинув дім. А його нелітня донька пішла на вулицю.

Такі знавці справи як психіятр Віоля Бернард, С. Рубін, видатний педагог з Філядельфії Роберт С. Тенбор т. і. твердять, що батьки не повинні бути карані за провини дітей. На цю тему в Америці провадиться дискусія.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

"ЩО ТВОЄ — ТО МОЄ, ЩО МОЄ — НЕ ТВОЄ"
(З правдивої події)

Зустрілися ми з сусідом. Він, кажуть, з унітів. Показує церкву в своїй парохії:

— Бачите, яку гарну церковцю збудували? Цеглинку по цеглинці зносили, як працьовиті мурашки. Цент до цента складали на церковцю. І прекрасна церковця вийшла. Тяжкий той цент, сказати б. Потом і кровю политий. Але погляньеш на церковцю — серце радується. То наша церковця, — як кажуть: у к р а ї н с ь к а.

— Голубе синій, — кажу, — то не ваша церковця, то римська. Для Ватикану ви збудували церковцю. І земелька під нею ,і церковця, і все що в церковці, не ваше. Власник її далеко, в Італії...

— Та що ви таке говорите? — обурився сусід. — Здається, ви розумна людина, а таке немудре говорите! Та ж це в Советах ми живемо, що мало б бути не наше все те, що ми будуємо.

— Кажу вам, що не ваше.

— Ну, побачимо!

— Побачимо!

І розійшлися.

⁂

Стрінулися ми знову з сусідом.

— Нову церковцю побудували, а з старою що будете робити? — питаю.

Та що? Хотіли громадську залю на тім місці і з того матеріялу будувати, — каже.

— І будуете?

— Та де! Панотець кажуть, що та заля мусить бути записана на Рим, а громада не хоче ,і панотець кажуть, що коли не запишемо на Рим, то не можемо будувати залі. Бо, кажуть панотець, що та земля і та стара церковця — то не наше, а власність католицької Церкви, отже Риму.

— Але ж ви будували колись ту стару церковцю?

— А хто ж би нам мав її купити? Знаєте ж ви: нашому братові ніхто не скаже: "на", а тільки: "дай". Цент по центові складали, і землю під будову купили. Кусок по куску дерево стягали, і церковцю збудували на славу Божу. Тішилися всі: н а ш е буде! А тепер он воно як... Коли нашу працю, кривавицю рук наших хочемо взяти собі на громадську залю, то нам кажуть: не руште — то не ваше! — І сусіда стали на очах сльози.

— Файний, кажу, — бизнес робите.

— Такий, як бачите...

І що? Не можна б якось того змінити?

— Та що ви? Наша релігія не дозволяє! Законн нашої релігії так кажуть: що в Церкві ваше, то воно є Римове; а що є Римове, то воно не ваше.

— І так треба вірити?

— А як же?

— А коли хто не хоче?

— То такий, бачите, не є католик, — значить, грішна людина...

— Через те, що не хоче Римові праці своїх рук віддати?

— Ніби через те...

— Цікава теологія, — кажу.

— Така, як бачите...

— І що ж ви думаєте робити?

— Так що ж робити?... Нема виходу! Така вже наша доля... Видно, що нам на роду написано, щоб нам усі казали: "що твоє — то моє, а що моє — то не твоє". Треба згнути голову й терпіти... Ех, нема то як у православних українців! Вони, я чув, що придбають, то їхне власне. Каже наша громада: коби то в нас так було, як у православних!

А чому ж би не могло так бути й у нас?

— А хіба ж я знаю? Так воно, видно, вже на роду написано, щоб нам терпіти...

Назар Полин.

НАУКА ДЛЯ ВСІХ

Під таким наголовком Гю Нютон, редактор "Канадійської Сцени", подав коментар до відомого виступу двох професорів католицького університету в м. Квебеку, які одночасно є католицькими священиками. При цьому він навів навіть слова цих священиків-професорів під адресою католицької Церкви, — що вона "завиділує важливість правди й справедливости". Він навів також такий їх вислів: "Християнськість якось краяни проявляється не так у числі церков, побожних заявах політиків, наглядному святському й політичному впливі Церкви чи добрих "взаєминах" між Церквою і державою, але передусім у поширі до правди, у вірі в справедливість, в чистоті совісти і в пошані до свободи". — Все це сказали вони в докір католицькій Церкві.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ ОСЕЛІ "ЗЕЛЕНИЙ ГАЙ"

в Вакаві, Саск.,
відбудуться

в неділю, 7 жовтня ц. р. о год. 3 попол.,

в церковній салі в Вакаві, Саск.,
на які просимо заряди всіх доокольчних українських організацій, а саме заряди Українських Православних Громад, Жіночих Організацій, Товариств Українців Самостійників, Союзу Української Молоді і всіх заінтересованих родичів.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Звіти уступаючої Управи Оселі.
2. Дискусія над дальшою розбудовою Оселі "Зелений Гай".
3. Вибір нової Управи.
4. Внески і запити.

За Управу Оселі "Зелений Гай":
В. Гаук, голова. **В. Романович**, секр.

КНИЖКИ! КНИЖКИ!

В Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути такі книжки:

АЗОР — оповідання з часів Ісуса Христа — 48 стор. — Прот. С. В. Савчук. Ціна $ .15
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Християнства (на мімеографі), 108 стор. 2.00
АПОСТОЛ — на всі неділі і свята цілого року — 282 стор. Церковний. Ціна 5.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ И ИЗЛАГАЦІЯ — Митрополит Іларіон — 86 стор. Ціна 1.00
БІБЛІЯ ОПОВІДАЛИЯ СТАРОГО ЗАКОНУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна .75
БОГОСЛУЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ — Митрот о. С. Герус. Ціна .50
ВІЙНА РОКОВИНИ — 20-літній Ювілей УПЦ — 224 стор. Ціна .50
ВЕЛИКОПОСТНІ СЛУЖЕННЯ — видання друге — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна 1.00
ВИФЛІЄМ — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук — 46 стор. Ціна .20
ВІЗАНТІЯ И УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 96 стор. Ціна .25
ВІЗИТЬ БІБЛІЙНИХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук. 63 стор. Ціна .25
ДОДАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Проскомидія, Азимуа та Величання — 36 стор. Ціна .25
ДЖКІВСЬКІ НОТИ — Збірник Церковного Співу на Нотах — (на мімеографі). 67 стор. Ціна 3.00
ЖИТТЯ ЙОСАФАТА КУНЦЕВИЧА — Прот. В. Кудрик 190 стор. Ціна .50
ІКОНОБОРСТВО — Історично-догматична монографія — Митрополит Іларіон — 240 стор. Ціна 1.00
ІСТОРИЧНІ МАТЕРІЯЛИ ДО СПРАВ УНІЇ — Прот. В. Кудрик — 154 стор. Ціна .50
КИРИЛЛ ВОЛОДИМИР ПРИНЯВ ПРАВКА СЛАВІЇ, а не Католицтво. — Митрополит Іларіон — 32 стор. Ціна .10
КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Старий Заповіт) Арх. Ігор — Стор. 45. Ціна .30
КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Д. Дорошенко — 100 стор. Ціна 1.00
ЛІТУРГІКА — (Джмівський Курс) — Прот. Є. І ридина (на мімеографі) — 49 стор. Ціна 1.00
МАЛОВІДОМЕ — з історії унитської Церкви — Прот. о. В. Кудрик — Том І — 254 стор. Ціна .75
Том ІІ — 286 стор. Ціна .75
Том ІІІ — 252 стор. Ціна .75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна 2.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир" в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій подарунній оправі, золочений. Ціна 6.50
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50
МОЛИТОВНИК — „Приятель Дітей" в подарунній чорній оправі. Ціна 1.00
НАЙРЕСТОЛЬНА ЕВАНГЕЛІЯ — Ціна $125.00
ОКТОІХ — або Восьмигласний виданий УГ-ПЦА — 194 стор. Ціна 5.00
ПОДІЇ ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Канонічна монографія — Митр. Іларіон — 384 стор. Ціна 1.50
ПОКАЯННИЙ ВЕЛИКИЙ КАНОН св. Андрея Критського — 68 стор. Ціна 1.00
ПОМИНИК ПОМЕРШИХ, для родин, 28 стор. Ціна .50
ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УПЦІКВ — 1955 — 136 стор. — Ціна 2.00
ПРОТОКОЛ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УПЦІК — 1951 — 102 стор. Ціна .50
ПРОТОКОЛ СЬОМОГО СОБОРУ УПЦІК — 1935 — 90 стор. Ціна .50
"R" WINNING WOLVES!" — by Monica Farrell (Нові Вовки — в англійській мові). Ціна .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік — стор. 240. Ціна 1.00
РІДНА НИВА — Календар — за 1954 рік. Стор. 234. Ціна .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 206. Ціна .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1952 рік. Стор. 160. Ціна .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор. 160. Ціна .25
СЛУЖБИ БОЖІ СВЯТОГО ТИЖНЯ — (на мімеографі) — 46 стор. Ціна 2.00
СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик — 21 стор. Ціна 1.00
СЛУЖБА СВ ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ князеві українському — 18 стор. Ціна .75
СЛУЖЕБНИК — виданий УАПЦ на еміграції — 189 стор. Ціна 3.00
СТАТУТ І ПРАВИЛА УПЦІК — 77 стор. Ціна .50
ТРЕБНИК. Частина І., в чорній оправі з золотими тисками, 340 стор. Ціна 6.50
ТРЕБНИК — Частина І., брошурований. 340 стор. Ціна 5.00
ТРЕБНИК — Частина ІІ., брошурований. Стор 100. Ціна 1.00
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH — (Українці й їх Церква — в англійській мові) — о. П. Бісон, 42 стор. Ціна .75
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 180 стор. Ціна .75
ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для академій — на хор. Прот. В. Слюзар. 13 стор. Ціна 1.00
ЧАРТЕР І СТАТУТ УПЦІК — 40 стор. Ціна .50
ЧУЖА РУКА, або хто нас рубає (про унію) — Прот. о. В. Кудрик 208 стор. Ціна .50
ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — д-р В. Антонович. 110 стор. Ціна .50
ЯК ПРАВИТИ СВ ЛІТУРГІЮ — Митрополит Іларіон — 48 стор. Ціна 2.00
ЯК ПОВОДИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 72 стор. Ціна .25

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ФАРМАЗОНИ

(Повість Юрія Федьковича)

(Докінчення)

Жінка Грицця Пшеничного гомоніла їх коромеслом, другі гомоніли вінниками та чим попало. І шинкарі подалися зараз до Правдарюка.

— Пане війте, — кажуть, — вони хочуть нас повбивати.

— Де, в коршмі? — питає Праддарюк.

— Ні, по домах. Ми пішли до них з горілкою, щоб їх пошанувати, а вони до нас з вінниками та коромеслами такими великими, як той журавель на вашій криниці. Кажіть їм що!

— А що я можу їм казати, — говорить Правдарюк, — коли вони в своїх хатах господарі. Вони вас не просять, то чого ви до них лізете?

— Вони нам багато грошей винні.

— Коли так, то спишіть мені, скільки вони вам винні, а я про те подумаю. Зрештою, нехай суд рішає.

Багато було з тим клопоту. Шинкарі вносили скарги і на людей, і на Правдарюка, але багато не скористали. А люди перестали цілком до коршем ходити.

Щож до фармазонів, то ті зберуться в неділю чи свято до Василя (він вже був оженився з Катериною Силадановою), він їм щось оповідає, читає, або співають і побожні пісні, і світські, і веселі та жартівливі, — не знати, коли той час минає. Василь до співу і приграває, бо вмів грати.

Поки ж школи не було, то Василь дітей вчив, і дуже любили його діти.

Знов дівчата приходять до Катерини, а вона вчить їх вишивати та ще дечого, бо розумна була молодиця, і всі її так само дуже любили.

Щождо фармазонів, то було їх вже не 30, але 500. Геть усі в фармазони записувалися.

ВІЙНА ПОЧАЛАСЯ

Коршем у Срібнарові скоро не стало, бо шинкарі забралися чи то до міста, чи до тих сіл, де люди були ще дуже темні.

Коли одної неділі перші фармазони зібралися до Василя, каже він:

— Чи знаєте, що відтині за тиждень буде сім літ, як ви до фармазонів записалися?

— Та невже ж? — всі дивуються. — А нам здавалося, що то рік або два.

— Так, так, — потакнув Василь ще раз. — І всі ви маєте знов до мене зібратися, а тоді буде тут вся наша старшина. І кожний має принести рахунок: скільки він грошей має та скільки варте все його майно. І готові гроші має показати, — який маєток має давно, а який тепер має.

Прийшла друга неділя і всі знов зібралися вночі, точно так як колись. І тепер почувся стукіт, а коли звійшли, то в кімнаті було все те, що колись, тільки домовина стояла вже на землі, а не на ослоні. І промовив той білий:

— Мир вам браття! За сім літ ми знов з вами, щоб ви сказали нам, чи ми вас дурили чи ні. Степане Притуляку, подай но сюди свою книжку!

І почав той білий читати: — чотири моргя поля, хата варта 400 ринських, пара добрих волів, дві корови, паска, сад, в громадській скриньці 150 ринських, вдома 200 ринських. А все те було б в шинкаря. Думаю, що в усіх вас подібне.

— А вжеж! — всі потакнули.

—Отже чи ви щасливі?

— Такі щасливі, як люди на землі можуть щасливими бути.

— Не дурная ми вас, правда?

— Свята правда!

— А тепер ми вам покажемо хто ми такі.

Тут білий і чорний поскидали свої маски і люди побачили, що то їх священик та урядник з міста — щирий українець. І як фармазони засоромилися, але й зраділи! Тоді каже священик:

— Вірте мені, що тяжко було в маску збиратися та перед вами комедію показувати, але що було з вами робити? В церкві ви мене не слухали, а нашої комедії послухали. Та і те на добро вам вийшло.

Тут обзивається Миколай Пасічний:

— Скажіть мені, панотче, як ви знали, що я тої днини пив горівку?

— Про се вже мене питай, — каже Складан, — бо то я довідався і панотцеві сказав.

— Але скажіть мені для кого тепер та домовина? — питає Пасічний. — На те відповів Василь:

— В тій домовині спочиває сріблярська біда, і ми її цеї ночи похоронемо. А коли хочете, то гляньте, як вона виглядає. — Тут Маланюк:

— Хочу її хоч мертву побачити.

Коли ж відкрив домовину, а там повно склянок, кватирок, всяких мірок, а одна скляна ще з горілкою.

Аж відскочив Маланюк та й каже:

— Я їх добре пізнаю, бо хіба раз мав я їх в руках? Добре пізнаю! Та як ти їх, Василю, роздобув?

— Або то штука? — каже Василь. — Коли шинкарі забиралися, то я все те поскуповував, щоб вам тепер показати.

Ще поговорили, винесли ту домовину в садок, де був виконаний для неї гріб, і поховали. На краю садка, коло самої межі, бо не годиться її на поважнім місці ховати.

І знов фармазони мали про що між собою говорити та жартувати.

А вже найбільше величали Василя, бо коли б не він, то Срібнарів був би дальше спав в коршмі під лавою, як дехто казав.

Тепер зрозуміли вони, яку вартість має розумний чоловік в громаді. Він розум громади, він її совість; він світло, що освічує темряву і веде людей вперед, до кращого, з манівців — на просту дорогу.

Коли ж Василь сріблярів освідомив, то всі сусідні села те завважили і почали сріблярів звати сріблоробами.

Чи ж ця повість не може всім людям в кожнім місці і в усіх часах придатися? Може, і тому треба її знати.

ПІШОВ ЗА ВІТРОМ З АМЕРИКИ

У південних стейтах ЗДА шаліє расова ненависть білих до негрів. Тінь цього расизму місцями падає з Америки й на Канаду. Клиффорд Миллер, мурманського походження, в Гамільтоні недавно отримав анонімного листа з далекойдучими погрозами, що коли надалше посягатиме своїй дітей до школи разом з білими, то йому грозять понурі наслідки.

Цією справою зацікавилося місцеве духовенство та громадські чинники, а поліція робить зусилля викрити автора цього листа.

ЧИСЛО ЖЕРТВ СЕКТАНСТВА ЗРОСТАЄ

Вона називається Катерина Стефанюк. Її чоловік — католик, а його вся родина — православна. Деякі члени родини Катерини належали до секти "Свідків Єгови", і її туди намовляли. Катерина лишила свого чоловіка у Вінніпегу й переїхала до своїх у Келгарі. Там тяжко занедужала на внутрішню кровотечу. Лікарі заявили, що її може врятувати тільки трансфузія крови. Але наука єговістів заборонне перелиття крови; вони виясняють це на своїм неправильнім толкуванні Біблії. Відмовившись від переливу крови, 26-літня Катерина Стефанюк померла. Лікар сказав, що в цьому самому шпиталі в Келгарі протягом останніх 8 місяців померли дві інші єговістки, що відмовилися від переливу крови. Рікрічно таких жертв у світі є багато, а їх число зростатиме мірою того, як зростав би єговізм. — Це свого роду самогубство.

СМІХ КРІЗЬ СЛЬОЗИ

Поясним

Подаємо тут не жарт, а правдиву подію, що трапилася 22 вересня ц. р. в одному з міст Канади.

Батько з 4-літнім синочком прийшов на большевицький похорон свого сусіда. Покійник, бувший червоний, лежав не в церкві і не в каплиці, а в залі. Батько вклякнув там, зговорив молитву і чекає разом з другими. А в той час приходять все нові "товариші", — кожний підійде до покійника, погляне на нього й відступає, але не вклякає, не хреститься, не молиться.

Дивиться на це той 4-літній синочок, а врешті нахилився до батька й питає:

— Тату, а чому ті люди не моляться, так як ти?

Усміхнувся батько сумно й каже:

— Вони, сину, ніби "моляться", але по-худобячому...

— Як "по-худобячому"? — питає хлопчина.

— А так: підійде до домовини, тільки вздихне по-худобячому і відійде...

Маестат смерти не дозволяє вказувати ни імена осіб, однак той сумний, але правдивий факт не затаїться й так, тому що про нього зне більше людей. Врешті, чи ж то перший й останній випадок?

ЗНИЖКА НА КОВЕРТКАХ

для переведення церковної колекти.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала ковертки з відповідним написом, для коверткової системи переведення церковної колекти підчас Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в ковертках, на яких вписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й при кінці року видає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року зложив на тацу. Такою посвідкою члени можуть вимагатися при плаченню доходового податку.

Знижена ціна коверток така:

За тисячу (1000) коверток	$6.00
За 500 коверток	3.25
За 100 коверток	.65

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA

7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Прот. С. Герус.

ПРО "СВІДКІВ ЄГОВИ"

Серед численних протестантських сект почала сильно себе виявляти секта "Свідків Єгови".

Члени цієї секти проявляють велику активність. Проповідники масового поширюють свою літературу всюди, де тільки доведеться. А в містах на вулицях ідуть її до рук перехожих або підкидають поліз двері домів. До дальших місцевостей і на фарми посилають спеціяльні "місії", які гарними автами розїжджають по широких просторах Канади, возячи людям найновішу віру й "найцінніщу" духову літературу.

Єговісти найбільш атакують українців. Вони часто нахабно вриваються до українських домів або мешкань, і навязують їм свою науку, а коли ні, то хоч з літературою своєї щось залишить.

Коли взяти під увагу, що всяке друковане діло і кожна книжка, яка б вона не була, річ коштовна, а'яе до цього додати ще видатки на роз'їзди проповідників цієї секти по широких просторах Канади, то стане ясно, що "Свідки Єгови" володіють величезними грошевими засобами. Нас не обходить таємниця їхнього багатства. Нас цікавить історична й духовна сторона цієї секти, про що я хочеться сказати кілька слів, щоб наперед познайомити наших читачів з цими непрошеними гістьми, якщо вони до когось прийдуть.

Секта "Свідків Єгови" постала, або вірніше, є продовженням секти "Дослідників Біблії".

Основником і головним провідником цієї секти, що від 1910 р. назвала себе "Міжнародне Т-во дослідників Біблії", був Карло Росель, родом з Пітсбурга в З.Д.А. (1852—1916), по фаху купець. Спочатку він належав до реформованих протестантів, а потім пристав до адвентистів суботників, які вже тоді проповідували, що ось-ось незабаром настане кінець світа і вдруге прийде Христос.

Тому що пророкування адвентистів не збувались, то незадоволений Росель взявся сам обчислити, коли саме все те станеться. По тім він став проповідувати, що йому вдалось розкрити "правдиво-точний план Божий відносно світа", і, для поширення своїх пророчих звань, він став видавати журнал "Вартова Башня", та писати деякі книжки, чим роздобув собі послідовників і створив секту під згаданою назвою "Міжнародне Т-во дослідників Біблії". Звали її також "Расселітами".

Росель заперечував Божество Ісуса Христа. Він вчив, що Ісус Христос — то властиво, Архангел Михаїл, який прилшов на землю у людській тілі. Святе Письмо пояснював на свій лад, надаючи йому таке значення, якого сам хотів, — бо ж він "пророк Божий"!...

Росель і його наслідник Рутерфорд вчили, що всяка влада на світі постала від дияволя, і тому "Дослідники Біблії" зустрічають перешкоди з проповідуванні народові "щирої правди". Але стається так, що знищиться всяка влада на землі і жили будуть першим народом, і будуть панувати над всім людством.

Подають, що Рутерфорд був засуджений в 1918 р. за підбурювання до військового повстання в Америці на 20 літ в'язниці. По році його помилували й випустили на волю.

Рутерфорд назвав себе "головним свідком Єгови", і як такий, завзято виступає проти всіх християнських Церков. Державну владу назвав "орудням сатани". Він став сильно поширювати свої книжки, що в них подавав перекручені на свій лад пояснення Біблії.

Божество Ісуса Христа він відкидає, заперечуває Воскресення, а також безсмертя людської душі.

Рутерфорд виступав проти всякої релігії. На його думку, кожна релігія — то діло сатани. На тій підставі "Свідки Єгови" не мають ніякого релігійного чину. Все, що від них вимагається, то помагати й розповсюджувати їхні книжки та всяку літературу, а де можливо, то награвати на грамофонні рекорди Рутерфорда та теперішніх проповідників.

Як бачимо, "Свідки Єгови" ціною тримаються цієї дороги. Посилена агітація, та жвава діяльність єговістів, підсичувана релігійним фанатизмом, а може ще завдяки якимсь чинникам, знаходять собі послідовників.

В рядах єговістів не бракує й українських душ. Вони старанно сповняють свої обов'язки в новій вірі. Можна бачити, як мужньо й терпеливо вистоюють вони свою "варту" на вулицях і перехрестях міста В. з "Вартовою Баштою" або журналом "Пробудись". Іноді поважно спацерують по містах, старанно приподслені табличками. Звісно, українці — бездержавники, свого не мають, то треба людям дорбим помогти!

Тішаться сердешні, що бодай на старості літ пощастило їм знайти найправдивішу віру, без позагробового життя, — то значить "без пекла і без раю".

Цікаво прослідити, як ставляться до "Свідків Єгови" інші протестантські угрупування.

З протестантської літератури ("Канадійський Ранок" і "Християнський Вісник") видно, що вони побоюються цю секту, яка, на їх думку, не є християнською. Кажуть, що свавільне обчислення Роселем пори другого пришестя Христового явно перечить словам Христа: "Про день же й годину ніхто не знає..." (Мф. 23, 26).

Наука різних "дослідників Біблії" та "Свідків Єгови", кажуть вони, суперечить науці Євангелії, бо вони беруть з Євангелії не всю науку, а тільки те, що їм підходить, те, що їм догідне. Все ж інше або промовчують, або пояснюють по лінії своїх поглядів.

Православне Богословіе йде в цьому ще дальше. Воно, перш за все, а дивом застановляється перед самою назвою цієї секти. Чому і звідки така назва? Чому б послідовник Христа мав називатись не християнином, а "Свідком Єгови"? В Новому Заповіті, який головно зобов'язує християн, нема найменшої вказівки до цього. Спинімося на слові "Єгова".

Єгова — одна з Старозавітніх назв Бога. В Старому Заповіті можна нарахувати коло сотні різних назв Бога. Ось деякі з них: Ягве (Єгова), Елогім, Адонаї, Ел Шадлай, Бог Отців, Меч Ізраїля, Суддя, Творець, Владика, Вічний та багато, багато інших.

Що визначають такі численні найменування Бога, що їх подає Біблія? Бог постійно діяв і діє в світі. Біблія, оповідаючи про різнородні дії Божі, висловлює (передає) їх якоюсь властивістю, що відповідає тій дії Божій. Скажемо: Бог створив Всесвіт, звідси Він — Творець.

Єгова, інакше Ягве, це слово означає "Суций", іншими словами — "Котрий є" (2 Тим. 3, 14 та 4, 3-4).

Православна Церква догматично визнає всі властивості Божі, якими Він Себе виявив і виявляє в сотворенні й проводі світу, і свято шанує ті найменування, як імена Божі. Коли говоримо "Вседержитель", чи "Творець", то знаємо, що це відносить до Бога. Про Бога говоримо цими словами.

Щождо найменування Христових послідовників, то для них існує така давня назва, як давніми є само християнство. В книзі Дій Апостольські так написано: "...ті, що увірували в Христа, цілий рік збиралось у церкві і навчали багато народу, і в Антіохії найперш названо учнів християнами" (Дії 11, 26).

Чого ще треба? Послідовники Христа мають свою одвічну назву: "християни". При чому тут свідки Єгови, як то йде про християнство?

Але про християнство тут іде найменше, бо, як ми вже бачили, назвіть баптиста враз з іншими протестантами заперечують їхню християнськість.

Так само дивно виглядає їхня попередня назва "Дослідники Біблії". Відомі нам всілякі дослідники. Досліджують морські простори, нутро землі, досліджують і небесні простори. Все досліджують. У всіх ділянках науки існують дослідн, бо вони конечні. Можна досліджувати й Біблію, чому ні. Відомо нам багато різних дослідників Біблії. Найбільше таких дослідників прийшло в 17 столітті, в наслідок протестантства. Тоді Ришар Симон і Реймар поставили були під сумнів історичну проблему Ісуса Христа. Потім виступив був новий дослідник Дюпуї у 18 столітті, а за ним у 1844 році Бруно Бауер, які теж твердили, що Ісуса Христа зовсім не було. Згадані особи, а таких було більше, були дослідниками Святого Письма. А чи були вони християнами?

Відомо нам, що провідник "Воюючого безбожництва" в СССР Ярославський теж студіював і досліджував Біблію, щоб зручно було йому і його агітатам боротись з Вірою. Чи був він християнином?

Хтось цікавиться Кораном і стане його читати та досліджувати. Чи через це такий стане магометанином, коли він з цікавости, або з якої іншої причини прочитає магометанську релігійну книжку? Досліджувати якусь віру, перевіряти її віроначвання, це одне, а бути віруючим, — то інше поняття. Між цими поняттями є велика різниця, бо досліджується щось за допомогою розуму, а вірується серцем. Апостол Павло виразно про це говорить: "БО СЕРЦЕМ ВІРУЄМО ДЛЯ ПРАВЕДНОСТИ, А УСТАМИ ВИЗНАЄМО ДЛЯ СПАСІННЯ" (Рим. 10. 10).

Із сказаного стає ясним, що для послідовників Христа існує єдина назва "ХРИСТИЯНИН".

Християнство найчистішої форми зветься ПРАВОСЛАВІЄМ. Воно зберігає й ісповідує апостольське християнство, нічого штучного до нього не додає і не відкидає.

Про будучих сектантів говорить Апостол Павло в Посланні до Тимофея: "Настане бо час, коли здорової науки не будуть держатись, але за своїми пожаданливостями виберуть собі вчителів, щоб вони улегшували їхні уші. Вони слух свій від правди відвертають та до байок нахиляються... А ти в тім перебувай, чого тебе навчено і що тобі звірено, від кого навчився був ти". (2 Тим. 3, 14 та 4, 3-4).

ЦЕРКОВНІ ВІСТІ

● Церковна Громада в м. Виткові, Саск., поставила великого Хреста, на камінному фундаменті, на якому дала напис: "На память Канонічної Візитації Митрополита Іларіона. 22. 7. 1956".

●Впреосв. Митрополит у неділю 22 серпня ц. р. в Тюдорській церкві нагородив Протоєрея Бориса Яковенчика Хрестом з Оздобами, під час Канонічної Візитації в Тюдорі, де Владика Митрополит відправив Св. Службу Божу в сослуженні о. Т. Ковалишина з Консисторії УГПЦК.

● Підручники для Недільної Школи УГПЦ виготовлено такі: о. Т. Ковалишин: Наука релігії — на листках, по 40 аркуш на рік. З кольоровими ілюстраціями; о. С. Герус: Богослужіння Православної Церкви; о. Е. Горгіца: Старий Завіт; о. Г. Метюк: Православна Віра. Катехизис; о. С. Смичинич: Методика навчання в Недільній школі. — Решта підручників у підготові.

● В неділю 23-го вересня в Катедрі Пресв. Трійці у Вінніпегу відбулися виписи дітей до Недільної школи. Настоятель о. М. Юрківський відправив Молебень — співали всі вірні. Описів о. Настоятель сказав до дітей душпастирське слово. Навчання в Недільній школі при Катедрі почалося 30 вересня в Колегії св. Андрея.

● Безбожницька агітація в СССР не припиняється. В київському театрі ім. І. Франка поставлено було п'єсу М. Горкого "Егор Буличов". Там є така сцена: Буличов-б'є в лице ігуменю, — вона в монаших шатах, з хрестом. Тепер ню сцену подано як ілюстрацію на обкладинці 3-ої книги київського двомісячника ("Мистецтво". Несмачна, брутальна сцена варварства 20-го століття!

● Московський патріярх Алексій висвятив на єпископа Кременецького (Західня Волинь, тепер — Тернопільська область) архимандрита Дорофея, що походить з Закарпаття і закінчив Духовну Академію в Ленінграді. Значить, для московського патріярха він, видно, "свій чоловік".

● Д-р Ветелев, відомий хірург, що свого часу був відзначений премією за свої медичні твори, став духовним, і тепер він — архиєпископ Лука, в Симферополі. Дня 14-го травня 1955 р. на урочистості в цьому місті він був нагороджений званням почесного члена Московської Духовної Академії за свої богословські твори й пастирську працю. Безперечно, з людського погляду, це велика мужність в умовах переслідування релігії, але з другого боку, все таки ни його місці (він, як видно, москаль) українець був би знищений.

● Ціна біблії — Старий і Новий Заповіти, — що її в Москві видано тиражем 25 тисяч (в СССР 220 мільйонів населення) контує 10 доларів, тоді як Біблійні Товариства продають по 3 доляра. Сорок днів музеїв би працювати в Советах кріпак-колхозник, щоб купити Біблію.

● В південній Африці біле населення з своїм урядом у всіх галузях життя пересідує місцеве населення — негрів. Місцевий англіканський єпископ Амвросій Ріве рішуче запротестував, коли влада наказала, щоб 100 тисяч негрів дпустили свої предківські осілі в Йоганесбургу.

● Медіоланський архиєпископ Джіованні Баттіста Монтіні в Медіоланському Інституті Політичних Наук виголосив доповідь "Гія XII та міжнародне життя". Цей католицький єпископ сказав, що папа Пій XII виявляє "виразно прихильне становище "до пляну об'єднання Европи, і папа "в минулому це робив чи може робить" краще, ніж якийсь інший світовий провідник. А вони ж вдвоє з більшості й мають місце там, де сильніший нарід тоневолює слабшого.

● Український Християнський Рух започаткований у Зах. Европі, головно в Мюнхені (Зах. Німеччина), по ліквідації завдань Католицької Акції. Кличем нібито "національної соборности" на "християнських засадах взагалі" прилучено до нього й деякого з православних одиниць, які або не розуміють, або з певних причин не хотять розуміти очевидного закуплісся справи. Так дипломатично створено "православну вітку" і "католицьку вітку" УХРуху. На чолі "православної вітки" стоїть інж. Є. Гловінський — діяч з УНРади.

● Дня 7-го липня ц. р. католицька вітка" УХР відбула в Мюнхені свій крайовий з'їзд, в участю інж. Гловінського в почесній президії. З'їзд вислав телеграму-побажання еп. Іванові Бучкові з нагоди його іменин і в подяку за його благословення для з'їзду, а також лист до папи з нагоди 1000-ліття хрещення св. Ольги. — Як відомо, в тому горезвісному листі папа ухилявсь назвати українців по імені, а назвав їх "народом княгині Ольги", їх написав його з метою шкодження уній серед православних народів. — Такий то "Український Християнський Рух".

● У Києві закінчують відбудову Софійського Собору (з 1037 року), стараючись зберегти його давній оригінальний вигляд. Одначе під большевиками він має залишитися тільки як музей "чудовий памятник древньоруського мистецтва", як подає большевицька преса.

● Паризький "Українець-Час" (орган ОУН Бандери) в ч. 21, 1956, атакує проф. Романа Смаль-Стоцького, професора Маркетського католицького університету, за його статтю в американський "Свобода" ч. 66, 1956, п. з. "Ukrainian Thoughts on Jewish Passover 1956" (Думки українця про жидівську Пасху 1956 р.). У цій статті проф. Р. Смаль-Стоцький перечислює факти з минулого, коли то українці не були шовністами, і на визначні пости в своїм житті запрошували жидів. Між іншим, проф. Смаль-Стоцький пише теж: "дя моя глибоко католицька і жидівська пасха, їх ідеї сформували мій світогляд — на ціле життя". А жидівська пасха "надихала жидів великою місією в світі".

● Наприкінці цього року папа Пій XII відзначив оо. Редемптористів таким чином, що відпустив для них у Римі базиліку Santa Maria Maggiore, в якій є чудотворна ікона "Спасіння Римського Народу" (кажуть — з 352 р.). Цю ікону 1866 року оо. Редемптористам поручив папа Пій IX в доказ великої ласки і сказав: "Вчиніть, щоб усюди знали ві як Матір Неустанної Помочі!" — Отже, як виходить, "спасіння римського народу" — це має бути важливі справа для оо. Редемптористів.

ЗІ СВІТУ

● В склад Української Національної Ради (уряд України в екзилі) входять 8 партій, але при кермі лишилися тільки три партії: УРДП, УСП і УНДО, при тому ці дві останні партії не являють собою поважної сили, бо їх значіння є нечисленність. Перебуваючи недавно в Европі, проф. Ветухів, президент УВАН, нараджувався з політичними провідниками УНР та опозиції, щоб запобігти кризі в УНР (С. — "Свобода").

● Ця група ОУН, що рішила не підлягати проводові С. Бандери, і яку бандерівці називають "двійкарями" (два найчільніші провідники: Ребет і Матвя), останньо перефомувала свою назву так: ОУНз (Організація Українських Націоналістів за кордоном). Її орган — "Український Самостійник" у Мюнхені, Зах. Німеччина.

● Канадійський уряд заявив, що Ізраїль може купувати в Канаді джетові літаки. Єгипет може купувати їх в Канаді на таких самих умовах, що й Ізраїль.

● Єгипет заявив про свій намір набути в Канаді більшу кількість пшениці і пшеничні муки.

● В жовтні в Лондоні має відбутися конференція 18 держав, що зацікавлені в переїзді своїх кораблів крізь Суецький канал. Англія і Франція хотять з цих держав вибрати комісію, що мала б над каналом контролю. Диктатор Єгипту Нассер не годить ся на жадні умови, — він хоче, щоб канал оставався абсолютно єгипетським — без жадної чужої контролі. У противному разі Єгипет рішений збройно захищати суверенність кожного кавалка своєї землі. Премієр Англії, мін. Іден, заявив, що коли Єгипет не піде на уступки, то буде змушений до того силою. Англія і Франція згромадили на Кипрі значні військові сили, готові до атаки на Єгипет у випадку потреби.

● Про обставини, в яких умер Сталін, говорилося багато, і були суперечні інформації. Французький часопис "Діманш" ("Неділя") теперь додав до них ще одну. Сталінів шварґер Каганович, з походження жид, скликав політбюро, щоб Сталін виявив перед ним, чому він робить серед жидів "чистки" і депортує їх на Сибір. У відповідь Сталін покликав свою охорону і сам вхопив за револьвер, але з поднервованим раптом дістав серцевеу атаку і вмер. Про його смерть повідомлено 4 дні пізніше. — Чи ця інформація правдива — не відомо.

● Уряд Франції повідомив, що згідно з недавно підписаною французько-німецькою умовою область Саари, найбагатша частина Німеччини, з днем 1-го січня 1957 р. буде включена до Захід. Німецької Федеративної Республики, але до 1960 року включно економічно вона ще підлягатиме Франції. Саару Франція окупувала після розбиття Німеччини в 2-ій світ. війні. Населення Саари шляхом плебісциту зайвидося за приналежністю до Німеччини.

● Уряд Індії заводить у своїй країні прогібицію (заборона алькоголевих напитків), так як свого часу була в ЗДА (на основі закону Volstead'a). Буде дозволене тільки вино й пиво, а горілка заборонена як отрув.

● Джавагарлал Пандіт Неру, премієр Індії, заатакував англо-американсько - французький план контролі Суезу (Users Association), яку мають створити на конференції в Лондоні в жовтні. Неру каже, що такий плян може довести до війни.

● Рада Безпеки в Бразилії, під проводи президента Ю. Кубічека, перекинула умову з 1948 р. „на основі якої Америка вважалася упривілейованою державою (favored nation) при закупі уранію в Бразилії на виріб атомової енергії.

● Диктатор Єгипту Нассер каже, що він відмовився від пропонованої Єгиптові Советами фінансової допомоги в формі позички. Натомість хотів дістати таку позичку від західніх держав (Англія, ЗДА), але вони відмовили йому. Це спонукало його перебрати Суецький канал, що лежить на єгипетській території, щоб мати з нього дохід і так рятувати Єгипет від господарчої катастрофи.

● До ЗДА прибула з Бонн (Зах. Німеччина) делегація з фрідом фон Твардовським на чолі, щоб закупити зброю для німецької армії, на основі американсько-німецької умови.

● Британська влада на Кипрі оголосила нагороди за головн 35 найбільш пошукуваних нею провідників грецької підпільної організації ЕОКА. Нагорода за одну голову становить 10 тисяч фунтів штерлінгів. Хто з греків видав би когось з пошукуваних, то дістав би безплатний проїзд до кожної в світі країни, щоб заховатися перед пімстою членів ЕОКА. У відповідь на це ЕОКА збільшила число своїх атентатів на британців.

● Турки на Кипрі становлять коло четвертинк всього населення (грецького). Їх часопис "Кіпріс Сесі" домагається від англійців, щоб вони проголосили на Кипрі военний стан для більшого побірювання грецького вивольнього руху. Турки мають свої претенсії до Кипру, що свого часу був окупований Туреччиною.

● Хоч загально думають, що в країнах комуністичної диктатури наступила якась "відлига", то в дійсності справа представляється нація — терор посувається до якихсь безконечних меж. В червоному Китаю міністер внутрішніх справ Ло Джуї Чінг, званий "китайським Берією", недавно заявив: "Ми постановили завдати смертельний удар контрреволюційним елементам". Тим часом там майже ввесь нарід є проти комунізму, як і в СССР та в Югославії.

● Диктатор Югославії, Тіто, звернувся до Америки, щоб допомогла Югославії пшеницею. През. Айзенгавер відповів, що дасть відповідь тоді, коли переконається, чи Тіто залежний від Москви. Негайно після того Москва запропонувала Тітові 300,000 т. зв. Сліпкою Каналу (Users Association), яку мають створити на конференції в Лондоні в жовтні. Неру каже, що такий плян може довести до війни.

● Рада Безпеки в Бразилії, під проводи президента Ю. Кубічека, перекинула умову з 1948 р. „на основі якої Америка вважалася упривілейованою державою (favored nation) при закупі уранію в Бразилії на виріб атомової енергії.

● Диктатор Єгипту Нассер каже, що він відмовився від пропонованої Єгиптові Советами фінансової допомоги в формі позички. Натомість хотів дістати таку позичку від західніх держав (Англія, ЗДА), але вони відмовили йому. Це спонукало його перебрати Суецький канал, що лежить на єгипетській території, щоб мати з нього дохід і

Чи ви знаєте, що . . .

● Поштовий департамент ЗДА видав серію нових поштових марок для відзначення „Дня праці" (Лейбор Дей). Випущено їх 120 мільйонів (менше, ніж населення в ЗДА). Перша продаж марок відбудеться в Кемден, Н. Д. — в Кемді, де находиться основоположник цього свята — Пітер Дж. МекГвер.

● Почесний кардинал Інніцер, Архиєпископ Відня в 1950 р. в своїй промові до Міжнародного Конгресу Католиків-Репатріянтів сказав: „Значення добродійну фолю латинської мови, обмежуючу літургійну мову Католицької Церкви. Так Есперанто повинно бути вжите як практична мова взаємного порозуміння, як помість помиж народами і між людьми, головно на услугах побудови дійсного світового миру. Нехай же ця мова більше й більше ширяться між католиками всіх країн". — Латинська мова, як мертва й незрозуміла для загалу вірних, обмежує всіх в оружжу римського міжнародного порозуміння. А щодо Есперанте, яке створив у Варшаві д-р Заменгоф (польський жид), то це штучна мова Хоч свого часу вона була на Заході підтримуваня комуністами, масонами та іншими інтернаціоналами, але успіху вона не мала. Це тому, що ця мова штучна: ніхто нею не думає, отже вона мертва, і не може розвиватися. Римські бажання інтернаціоналізації чинності всяких способів здійснити себе, але вони так само штучні. Як довго існують окремі нації, так довго окремої національної духовости Римові „у міжнародництві" не вдасться.

● Так звана Священе Конгрегація для Східної Церкви в Римі — 1 березня 1929 р. в декреті „Cum data fuerit" видала таку заборону для вірних „Східної Церкви" (унятів): „Заслуговують на похвалу ті вірні, які вступають до товариств засновених чи приймають поручених церковним авторитетом, а остерігаються їх пред тайними, засудженими, бунтарськими, сумнівними товариствами, і такими, що обминають нагляд церковного авторитету". — Отже Ватикан засуджує всі ці організації, де є католики що він їх не може контролювати. Коли ж не осуджує, то значить контролює їх.

● Канадійський парлямент прийняв законопроект про видатки на оборону в сумі 1,775,000,000 доларів. Найбільше призначено на летунство — 872,000,000 дол. На армію — 477,000,000 дол. На фльоту — 325,000,000 дол.

● В Ірані відкрили джерела нафти нечувань досі розмірів. Її тиснення таке велике, що ії струм вилітає на 150 стіп висоти, а денно джерело дає 80 тисяч бочок нафти. Завідуючим уже не англійська, а іранська спілка. Вона ж запросила закордонних знавців, але вже в першу чергу американських, хоч і англійських у дальшому плані не помянула.

● Торонтонський щоденник "Телеґрем" в редакційній статті поінформував, що найбільше нових імігрантів приїжджає до Торонта. Німців там вже є понад 50 тисяч; італійців було 30 тисяч, а протягом 6 років їх число піднеслося до 70 тисяч. Українців у Торонті останньо також уже стало більше, ніж у Вінніпегу, і тим самим "Вінніпег уже виелімінований як осередок українського життя в Канаді", пише "Телеґрем". — Додаймо: не треба забувати, що Оттава також має менше населення, ніж Торонто, а Вашінґтон — менше, ніж Нью Йорк.

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО Добродійного Братства св. Михаїла (старших) у Вінніпегу

Українське Добродійне Братство Св. Михаїла старших святкувало в неділю, 16 вересня, свій Срібний Ювілей.

Ювілейне свято розпочалось Службою Божою в церкві Св. Архистратига Михаїла, при вул. Дізралі, в Панахиді за померлих членів і членкинь Братства.

Соборну Службу Божу і Панахиду відправив о. Парох прот. С. Герус в участю Впреп. о. прот. В. Кудрика, який за Службою Божою виголосив гарну проповідь. Співав церковний хор під проводом л-ни О. Дмитрів.

По церковній Відправі наступив спільний обід. Церковну залю заповнили гості й делегати українських організацій м. Вінніпегу. Прибув також радник міської Ради (алдерман) п. С. Ребчук, шкільний трост і делегат Виборчого Комітету Північного Вінніпегу п-ні Загарайчук, та кандидат на алдермана до Міської Ради адвокат Парахін.

В теплій братській атмосфері пройшов братський обід, старанно приготований місцевим Сестринством Пресвятої Богородиці, і наступила пообідня програма.

Пообідню програму відкрив голова Братства п. Вининчук. Він закликав присутніх вшанувати спочилих членів хвилиною мовчанкою. Далі було удекоровано квітами бувших голів Братства та піонерів, яких назвав п-н Вининчук, а удекоровувала п-ні Моррис — голова Сестрицтва.

По тій церемонії делегати стали складати свої привіти.

Від Церковної Громади Св. Михаїла привіт склав п. Г. Марієн — почесний член Заряду.

Від Сестрицтва Пресв. Богородиці — п-ні Р. Бурдейна.

Від Виборчого Комітету Північного Вінніпегу — п. Загарайчук, а по ньому представився присутнім і привіт склав кандидат до Міської Ради п. Парахін.

Від Братства Св. Михаїла молодших — п. Кузьмич.

Від Братства Св. Івана Сучавського (старших) — п. Петрацук.

Від Братства Св. Івана Сучавського (молодших) — п. В. Гринчук.

Від Допоможого Канадійського Т-ва — п. С. Палагнюк.

Від Школи ім. Шашкевича — п. Підгірний.

Від Жіночого Т-ва ім. О. Кобилянської — голова п-ні Горик.

Алдерман Ребчук виголосив довшу промову, в якій порушив одну важливу справу наших недоліків. Він вказав на випадки, що вимирають люди, які в самотньому житті не думають про кінець життя. Свої грошеві збереження тримають приховованими дебудь поміж шматями й барахлом, замість того, щоб доручити їх добродійній організації, яка мала б займатись похороном тоді, як того буде треба.

В дійсності ж таких хоронить місто як жебраків, звичайно без релігійних церемоній, а все майно їхне забирає Трост-Компанія. Так не повинно бути! — закінчив промовець.

Гарно й змістовно промовляв про пагубу загальної організаційного життя Всеч. о. Кудрик.

На закінчення промовляв о. Парох, який побажав успіху Братству та його Проводові, і виголосив ім Многоліття.

Сучасний стан Братства представляється так:

Заряд: Т. Вининчук — голова, Н. Мелень — секретар рек., В. Шкрайбер — секретар фін., Г. Молдован — касіер.

Членства — 280.

На протязі 25 літ похоронено коштом Братства 96 членів.

Учасник.

РЕЦЕНЗІЯ "МАЛОВІДОМЕ" — ЧЕТВЕРТА КНИЖКА

Хто читав попередні три книжки "Маловідомого" (автор о. В. Кудрик), той певно чекав на 4-ту книжку "Маловідомого", та ось вона вже появилася і продається. Вважніше в ній таке:

1. Справа Лемківщини, — де папа і поляки ставили еліс копами москвофілів, людей крайньо безхарактерних і польських прислужників.

2. Інтересне з роботи Шептицького; як він назертав жидів на калицизм, впровадив Редемптористів, Велеградські З'їзди і т. п.

3. **Закарпаття** — до чого там Гр.Кат. начальство вело греко-католиків.

4. Якими були г. кат. духовні в 18-ім столітті.

5. Страшні події за Сокальським Кордоном.

6. Як виглядали чуда Кунцевича.

7. "Дорога до неба? — чи куди? — Інтересний моментом

8. Справа митр. Ісидора. — Чи можна на нього покликатися.

9. Шептицький проти української держави.

10. Інквізіція і Ніч Вартоломея . . .

Автор влучно назвав свої книжки "Маловідомими" ("Маловідоме з Історії Греко-Католицької Церкви"), хоч можна було подекуди назвати й "Невідомими", бо події в них подані як 90 процент, або й більше, загалові не відомі.

А повинні їх знати всі українці, — і православні і греко-католики. Це ж факти історичні · Хто не вірив би, що деякі з тих фактів дійсно були, нехай окремо дошукується, а тоді запевниться, чи авторова праця совісна, і нехай напише, що він про "Маловідоме" думає.

"Маловідоме" повинно бути найперше в домі кожного

читача "Вістника", а дальше — в кожного православного українця.

Окремо ж воно повинно бути в домі кожного греко-католика, — він же повинен знати, що про його греко-католицьку Церкву і католицизм пишеться. Його обов'язок про те знати! Це ж його справа!

До того ж ціна книжки незвичайно низька, бо 75 центів за одну книжку, коли нині книжки багато дорожчі. Замовляти можна в Консисторії Української Православної Церкви в Вінніпегу, або в "Вістнику", адресуючи: The Herald, 7 St. John's Ave., Winnipeg 4, Man.

К. П.

"НАЦІОНАЛЬНІ І РЕЛІГІЙНІ ВІДНОСИНИ НА ЗАКАРПАТТІ"

Видання Бібліотеки "Українського Громадського Слова", ч. 4, 1956. Стор. 37. До книжки додана гарна обширна мапа Закарпаття. Автор інж. Сава Зеркаль. Книжка видана в Ню Йорку, на мімеографі, на добрім папері і дуже гарно представляється. Ціна її $1.00. Адреса Видавництва:

Ukrainian Community Word,
Post Office Box 103,
Brooklyn 25, N. Y. U. S. A.

Багато праці вложив автор, щоб зібрати статистичні факти про закарпатських українців, простір Закарпаття, їх релігійну приналежність. Подає він статистичні таблиці, де показує, як мадяри, чехи та словаки фальшували в переписах число закарпатських українців, щоб показати їх в найменшім числі. Показує він як статистичні викази з різних часів самі собі заперечують, викривляючи правду.

Окремо показує, як чужі політики факти про Закарпаття перекручували і все старалися на свою користь, а на шкоду Закарпаття.

Згадує і давніші часи, як при заведенні унії на Закарпатті обіцювано уніятам зрівнання їх з римо-католиками, але на ділі зрівняння не було. Каже автор: "Унія відкрила Закарпаття мав тільки одиниці, що не зрадили свого народу і переживали радість (якої так було мало) і сумні роки поневолення національного й соціяльного".

Статистичні дані для порівнання бере автор ще з 1880 р. і веде їх дальше аж до недавніх часів, окремо спиняючись на Пряшівщині, і показує як мадяри, чехи чи словаки статистичні викази фальшували в свою користь, не вважаючи Пряшівщини українською землею. Але тепер, хоч і під панованням большевиків, українська свідомість на Закарпатті не припиняється шириться. Тепер Пряшівщина є свідомо українською, і керівним її українським органом є "Українська Народна Рада" в Пряшеві, і — "вже ніхто не в силі здержати ширення національної свідомости ..."

Ціла та розвідка цінна найперше для тих, що більше Закарпаттям інтересуються, але більше для самих таких закарпатців. Тут виведено на світ те, що мало, або цілком не було відоме навіть тим, які хотіли б такий матеріял в руках мати, а тепер він може їм дуже придатися.

В.

ПРОЩАННЯ о. ПАРОХА

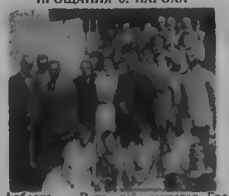

Глендон, Алберта. — В неділю 19-того серпня парафіяни з Глендону, Гіфорду і Лесарду влаштували прощання для свого Пароха Всеч. о. І. Куліша з нагоди його відїзду на іншу парафію.

Жінки подбали про перекуску для численно зібраних гостей, п. Василь Гудима, з Грент Центер, вручив цінний дарунок від Громади Лесард, а голова Церковної Громади в Глендон, п. Андрій Кіндракевич, передав гроші й дар від Громад Глендон і Гіфорд.

З черги промовляли п. І. Чубей, голова Громади в Лесард, п. А Кіндракевич, голова Громади в Глендон, п. Морій, секретар Громади в Гіфорд, п. Д. Мицак і п. Г. Стасюк.

Всеч. о. Парох і Добродійка висловили щиру подяку для всіх за любе зворушення, зі сльозами в очах, прощали своїх парафіян. При відході всі прияві особисто стискали руки Всеч. о І. Куліна та Добродійки, бажаючи їм багато успіхів на новій парафії.

На цьому п. Д. Мицака переведено збірку на пресу Жертвували по $5.00 п-во В. і С. ... динки, з Грент Центер. По $1.00: о. І. Куліш, Д. Мицак, Т. Українець, І. Чубей, С. Філіпчук, В. Волянський, Дж. Ватрич, Н. Костинюк, Н. Філіпчук, А. Кіндракевич, В. Воронюк, І. Клячук, Т. Гишка, А Візнюк. Разом $19.00, з чого призначено на „Вістник"— $11.00 і на „Український Голос" — $8.00.

Всеч. Отцю І. Кулишу та Пані Добродійці на новій парафії — щасти Боже, а жертводавцям щира подяка.

Присутній.

ЮВІЛЕЙ 35-ЛІТТЯ ПОДРУЖЖЯ П-ВА КІЦІВ

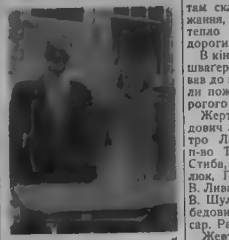

Ля Корі, Алта. — Дня 23 червня ц. р. діти й ближчі та дальші знайомі в тяжкім числі прибули на родинну урочистість Ювілею 35-ліття подружного життя п-ва Кіців Старостою був п. Іван Чубій, дружбою п-ні Марія Чубій, а дружбою п. Іван Шевчук.

Коли п-во Ювіляти зайняли почесне місце за столом, дружба привітала їх щирими словами від імени всіх їхніх дітей та гостей і розповіла про початки життя Ювілятів у Канаді. Опісля всі присутні заспівали Ювілятам „Многі літа"; і дружба вручив їм памятковий дарунок від їх дітей, а другий дарунок від усіх гостей.

Ювіляти Іван Кіця склав їм усім щиру подяку за гарні дарунки і за це, що так громадно зібралися привітати його з родинним святом.

Після того п-во Ювіляти пошанували гостей щедрим прийняттям, яке продовжилося сердечною гутіркою і веселою забавою.

П-во Кіці походять з села Білич, Володимир-Волинського повіту, зах. Волинь, Західна Україна. Пан Кіця є диригентом ще з України. В Канаді є він членом УГПЦеркви в Сенді Рейкс, Алберта, і завдяки йому тут і на фармах гарно співали церковні хори.

Під час гостини, що відбувалася в рядісному настрої, п. Прокіп Палівода попросив гостей скласти свої пожертви на українську пресу. І пожертвували — по 1 дол.: І. Кіця, Н. Олійницький, С. Стецюк, Н Болотнюк, І. Чубій, П. Палівода, І. Воробій, Ф. Беньо, П. Парій, К. Кіця, Н Брощький, В. Іжовський, М. Олійницький, П. Сарьованський, Ч. Клачук, М Франчук, В. Карасюк, С. Клачук, Т. Ткачук. Разом $13.75. Цю суму роздалено: $6.70 на „Вістник" і $6.70 на „Український Голос".

Всім жертводавцям щира подяка, а Дорогим Ювілятам на здоровля і багато літ прожити!

Присутній.

ЮВІЛЕЙ 50-ЛІТТЯ ПОДРУЖЖЯ
в Роблин, Ман.

В неділю 22-го липня ц. р. з'їхалася велика родина звеличати день 50-ліття подружнього життя п-ва Івана й Олени Лебедовичів. Ювілятам складали сердечні побажання, були щирі промови, тепло і всебічно присвячені дорогим Ювілятам.

В кінці п. Михаїл Слюсар — швагер Ювілятів — звернувся до присутніх, щоб зложили пожертви для нашого дорогого "Вістника".

Жертводавці: п. із. Лебедович $2.00; по $1.00 пп. Петро Лебедович, М. Мідзян, п-во Танас Мідзян, п-во П. Стибь, В. Солтис, Р. Гаврилюк, П. Проник, В. Проник, В. Ливак, С. Ливак, П. Солтис, В. Шульга, Із. Мідзян, С. Лебедович, Ст. Проник, М. Слюсар. Разом $18.00.

Жертводавцям щира подяка, а дорогим Ювілятам — Многі Літа!

М. С.

СРІБНЕ ВЕСІЛЛЯ П-ва ІВАНА І КАРОЛІ ЧИМЕРА

Калмар, Алта. — Срібне Весілля п-ва Івана і Кароліни Чимера, Калмар, Алберта, відбулося в суботу вечірої 12 вересня ц. р. в Народнім Домі. Господарем цієї урочистости був Франко Гальва, а дружбами п. Григорий Чимера, брат Ювілята, Ф. Гальва та пані Ганка Зарубна й Катерина Підгірна.

У своїй промові п. Василь Павлік привітав Ювілятів з нагоди їх 25-літнього подружнього життя, а опісля промовляли п. Володимир Лопушинський і п. Николай Січ з Едмонтону — голова Укр. Прав. Громади в Калмар.

Наприкінці п. Стефан Олексий звернувся до присутніх з просьбою не забувати нашого церковного часопису "Вістника", який що два тижні несе для нас православних духовий корм, — і гості щиро відповіли до його заклику, складавши $15.06, що їх переслано на адресу. На кінець зложив всім подяку сам Ювіляят п. Кароль Чимера, а вже ноза півночі всі ради розходилися додому.

Всім щирим жертводавцям спасибі, а панству Чимерам — дочекати ще Золотого Ювілею!

Гість.

ПОДЯКА

Едмонтон, Алта. — Почуваємося до приємного обовязку зложити ось цією дорогою якнайсердечнішу подяку Зарядові і членам Церковної Громади Святого Володимира в Калгарі, Алта., як рівнож і Жіночому Товариству при згадаїй Церкві, за приємну Несподіванку для нас на нашім переселенні до Едмонтону, як також за цінні дарунки для нас; це гарна памятка, — коли погляднемо на ці дарунки, то споминаємо наших добрих і щирих приятелів.

Просимо приймість щиру подяку від нас! Бажаємо добрих успіхів у Вашій Парафії — дай Боже, щоб Ваша Парафія ще до року зросла вдесятеро.

Степан і Марія Копоть.

ПОДЯКА

Почуваємося до милого обовязку скласти сердечну подяку слідуючим: у Вакав — Церковній Громаді, Жіночому Товариству, СУМК, хорові, Українській і Недільній школам та поодиноким особам; у Єлов Крік — Церковній Громаді, Жіночому Товариству, СУМК, Сестрицтву й Жіночому Домові; у Ст. Джулиен — Церковній Громаді й Жіночому Товариству, а також Церковним Громадам у Кадворті й Алвені.

Всім їм щиро дякуємо за прощальні прийняття для нас, за щирі слова промов і за цінні пропамятні дарунки, — все це зістанеться в наших серцях на все наше життя.

Хай Господь Бог нагороджує Вас Своєю ласкою!

Свящ. Василь, Добродійка Анна, Орест і Наталя Апонюк.

ПОДЯКА

Почуваємось до милого обовязку зложити сердечну подяку Громадам в Брендоні й Портедж Ля Прері, Ман., як і тим членам, які занялися влаштуванням прощень з приводу нашого переїзду до іншої округи, та вручениям цінних дарунків.

Одночасно сердечно дякуємо поодиноким родинам в Брендоні, які особисто попрощали нас, не спотад про спільну працю, вручили гарні дарунки. Всім тим, які у себе вдома влаштовували прощальні прийняття, як і тим, які в день нашого виїзду прийшли нас попрощати в далеку дорогу, складаємо свою подяку. Ваша прихильність і гарне ставлення до свого священика і його родини нехай буде прикладом для всіх інших. Нехай Всемилостивий Господь всім Вам щирим і релігійним бувшим моїм парафіянам подасть щастя, здоровя, а найбільше любови один до одного, та збереже на многії літа!

Свящ. і Добр. Туржанські.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

МАРІЯ З ТЕРЛЕЦЬКИХ ХАРИШ

Дня 15-го серпня ц. р. в лікарні в Едмонтоні упокоїлася бл. п. Марія з роду Терлецьких Харищ.

Народилася вона в Бюорд, Алберта, 50 літ тому, там виростала, там і в 1922 році вийшла заміж за Стефана Харища.

Господь благословив їх гарною родиною — сином Павлом і трьома дочками: Емілією, Лизією та Амілією, і всі вони вже подружені.

Марія Хариш

Здавалося б, що вже прийшов час, коли можна було б зажити трохи легше, — та ні, бо саме в той час недуга прикувала в не так це похилому віці Марію до ліжка, і хоч муж та діти старалися про найздібніших лікарів, однак вони не могли вже врятувати життя дорогої мами й дружини.

Тіло покійної Марії лежало в похоронному заведенні Парк Меморял в Едмонтоні, де о. Парох Підедмонтонської округи, Всеч. о. Василів, в неділю 19-го серпня відправив Парастас, при участи дяка швагра покійної, п. Сташка з Торсбі, та родини і знайомих едмонтонців.

В понеділок рано відбулася Заупокійна Служба Божа й Похоронні Відправи в укр. прав. церкві в Торебі, при великій участі парохіян і сусідів, — тлінні останки похоронено на місцевому православному цвинтарі біля родичів; місцевому дяконі п. М. Хруникові допомагали дяки з сусідної громади Калмар, — п. Олекший і п. Мригдод.

При Останньому Цілуванні о. Парох попросив вірних про пожертви на добрі цілі, і вірні склали $38.72, що їх розділено на "Укр. Голос" та на Інститут св. Івана в Едмонтоні по $15.00, а решту на "Вістник".

Бл. п. Марія, крім дорогого мужа й дітей, зіставила в смутку 11 онуків, трьох братів — Івана, Павла й Артура, та три сестри — Анну Сташко, Параску Блаженко й Катерину Яремко, і всі вони оплакують смерть своєї Найближчої. — Вічна їй Память!

Г. Б.

КАТЕРИНА КУШНІРИК

Вакав, Саск. — Дня 22 серпня ц. р. померла в місцевій міській лікарні Катерина Кушнірик, прожившя 95 років. Покійна народилася в селі Веренчанка на Буковині і там тяжко проживала до 1902 р. В цьому році разом зо своїм чоловіком і діточками покійна Катерина переїздить до Канади і тут поселюється біля містечка Вакав. По смерти свого чоловіка Степана в 1935 р. покійна доживала свойого віку на фармі сина Дмитра.

Покійна Катерина була доброю християнкою та примірною матір'ю і з самих початків належала до Церковної Громади Св. Арх. Михаїла б. Вакав. Своєю привітною і гідною вдачею покійна протягом довгого свого віку приєднала собі багато приятелів та останяла по собі добру славу.

Похоронне Б'о г о служення відслужив о. Ю. Ференсів 25-го серпня ц. р. в місцевій церкві Св. Арх. Михаїла. При Покійному Цілуванні учасники Похорону на заклик о. Пароха склали 18 дол. на Неяничний Вінець і в цій сумі переслано на прес. фонд Вістника" 10 дол., а 8 дол. на Катедру Преся. Трійці у Вінніпегу.

По покійній залишилися 4 сини та 2 донъки.

ВІЧНА ЇЙ ПАМЯТЬ!

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Адреса:
Holy Trinity Cathedral
1175 Main St. — Winnipeg 4, Man.

Понижче проголошується чергову листу жертводавців, які склали пожертви на Будівельний Фонд Катедри на руки Всеч. Прот. Е. С. Уляна. Всеч. Прот. Е. С. Улян уповноважений приймати і збирати пожертви на Катедру в Східній Канаді. Управа Катедри оцим складає щиру подяку Всеч. Прот. Уляновi за його труд і працю, а жертводавцям щира подяка за їхні пожертви.

КТИТОРИ

С. Крепякевич, Торонто (250) 250.00

ФУНДАТОРИ

Теодор Гумеюк, Торонто (350) 25.00

ДОБРОДІЇ

Іван Яремко, Торонто (70) 10.00
Мих. Старчевський, Ошава, Онт (50) 10.00

ПОЧЕСНІ БРАТЧИКИ І СЕСТРИЦІ

Д-р І. Грабовський, Ст. Катеринс, Онт. 10.00
Семен Самець, Наягара Фалс, Онт. (10) 5.00
Дм. Шувера, Гримзбі, Онт. (20) 5.00
Ст. Цибуляк, Гримзбі, Онт. (10) 5.00
Мих. Бартків, Гримзбі, Онт. (10) 10.00
Іван Марченко, Гримзбі, Онт. (5) 5.00
Н. Андрухів, Моя, Онт (5) 5.00
Е. Михасів, Торонто 10.00
Михайло Гладун, Торонто, Онт. (10) 20.00
Павло Охітва, Торонто, Онт. (25) 10.00
Йосип Квас, Торонто, Онт. (10) 5.00
Петро Петрик, Торонто, Онт. (5) 5.00
Д-р Т. М. Раваговський, Торонто, Онт. 10.00
Орест Гарасимюк, Торонто, Онт. (10) 5.00
Фючер Лейкері, Торонто, Онт. 10.00
Е. Думен, Торонто, .. 25.00
Катерина й Славко Чередрик, Ошава, Онт. (10) 5.00
Павло Пілішка, Ошава, Онт. (10) 5.00
Григорій Цимбалюк, Ошава, Онт (20) 10.00
Василь Голик, Ошава, Онт. (5) 5.00
Володимир Куць, Ошава, Онт. (25) 2.00
Іван Тимошко, Ошава, Онт. (30) 5.00
Семен Павленчук, Ошава, Онт. (20) 2.00

ПРИХИЛЬНИКИ

Іван Курій, Ошава, Онт. (5) ..... 2.[illegible]
Николя Лисий, Ошава 2.00
Марія Бобовиц, Ошава 5.00
Павло Гринів, Ошава 2.00
Михайло Дутчак, Ошава, Онт. 2.00
Михайло Ящула, Ошава, Онт. (5) 2.00
Іван Скварчевський, Ошава, Онт. 2.00
Николя Мізьярольський, Наягара Фалс, Онт. 5.00
Джанс Есо Сервис, Наягра Фалс, Онт. 5.00
Павло Казьківський, Ст. Катеринс, Онт. 3.00
Петро Болеславський, Вінніпег, Ман. 2.00
Ф. Дяковський, Гримзбі, Онт. (5) 2.00
Василь Бойчук, Гримзбі, Онт. 5.00
Степан Патешев, Гримзбі, Онт. 2.00
Василь Василенко, Гримзбі, Онт. 5.00
Федір Прокопенко, Бімзавил, Онт. 5.00
Юрій Половнч, Бленгфм, Онт. 2.00
М. Дутківич, Моя, Онт. 2.00
Керелюк, Четем, Онт. 2.00
Юрій Ковач, Лонг Бренч, Онт. (5) 2.00
Іван Богун, Лейк Вю, Онт. 2.00
Семен Олійник, Торонто, Онт 5.00
Д-р І. Василенко, Торонто, Онт. 2.00
Алфа Форнечер Фірма, Торонто, Онт. .....
Никола Гарас, Торонто 1.00

Пожертви які прислано або доручено на Катедру Пресвятої Трійці:

[illegible]
Іван Соломон, Вінніпег (1463) 25.00
Павло Німчук, Анола, Ман. (625) 25.00

ФУНДАТОРИ

Андрій Назаренко, Робинсон, Онт. (50) 50.00
Пані Катерина Худик, Гронлид, Саск. (75) 50.00

ДОБРОДІЙ

Семен і Анна Вичок, Вінніпег, Ман. (40) 10.00

ПОЧЕСНІ БРАТЧИКИ І СЕСТРИЦІ

Василь і Оля Мазяр, , ЗДА (10) 10.00

ПОДЯКА ЗА ПОМІЧ ПРОТ. УДЯНОВІ

Михайло Калинка й Славко Чередарик, обидва з Ошави, Онт., тим допомогли Вінніпегській Парафії Пресвятої Трійці, що пожертвували свої авта і свій час для представника Катедри. Тим самим вони прибажчилися для Катедри Пресвятої Трійці. Від Управи Катедри пп. Калинкові й Чередарикові оцим складається щира подяка.

Невинучий Вінок

На Будівельний Фонд прислано пожертви "Невинучого Вінка" за померших наших вірних.

Бл. п. Михайло Ортинський — пожертву в сумі 10 дол. прислав Федь Ясінько з Міладо, Саск.

бл. п. Григорій Бугера і бл. п. Палагія Гугера — пожертву на Молитовний Сломин зложили Василь і Оля Мазяр.

бл. п. Федір Спіцьчак — пожертву в сумі $32 84 переслав Всеч. о. А. Тетеренко з Гронлид, Саск.

Нові Ктитори Катедри

В ряди Ктиторів Катедри вписано **Степана і Ольгу Крепякевичів** з Торонто, Онт. Пан Степан Крепякевич зложив пожертву в сумі 250 долярів на руки Прот. Удяна, а попередньо були пожертвували 250 долярів.

Нові Фундатори Катедри

Андрій Назаренко з Робинсон, Онт., відвідуючи Катедру Пресвятої Трійці на Свята Різдва Христового, згодосився свою жертву в сумі 100 долярів, які зложив двома ратами по 50 долярів. Остання його пожертва оголошується повище.

Пані Катерина Худик з Гронлид, Саск., передала пожертву з сумі 50 долярів, які доручив Всеч. о. А. Тетеренко. Оцею пожертвою пані Худик заслужила на звання Фундаторки Катедри Пресвятої Трійці.

Порядки Богослужень:

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ
1175 Main Street
Winnipeg 4, Man.
Порядок Богослужень:
Вечірні о годині 7.30 вечора.
Утреня о годині 9.00 рано.
Служби Божі 10.00 год. рано.
(Годинки подані за вінніпегським часом)
Вечірні відправляються напередодні Великих Свят.
Утреня й Служби Божі кожної неділі й на всі Свята.
Парох — о. М. Юрківський
Телефон — 56 5573

ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Поплар Парк — Транскона
14. Неділя — Тендаль — Ледюк — Кенора
21. Неділя — Транскона — Селькірк — Дуфорст
28. Неділя — Поплар Філдс — Гонор

Комісторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді,
7 St. James ave., Winnipeg 4.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Порт Бетафорд
14. Неділя. Покрова — Глесвин
21. Неділя — Витіль
28. Неділя — Мідоз Лейк

Зауваги: З місцем жовтнем почнуться недільні та різні школи по всіх громадах. Проситься посилати дітей на навчання.

2. В днях 18 і 19 жовтня У.Г.П.Ц. в Порт Бетафорді влаштовує „Карнавал" — доход з якого призначений на церкву. Запрошуємо всіх членів та прихильників із наших сусідніх громад взяти численну участь. Годовий розпродаж, коронація та забави відбудуться 19 жовтня.

3. Громада Порт Бетафорд зарядже осінню вечірні сходини — получені з рефератами для старших та молоді СУМК.

ЗАУВАГА! В усіх справах просиму телефонувати: Порт Бетафорд ч. тел. 2464

о. В. АПОНЮКА
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Робін
14. Неділя — Ленкова
21. Неділя — Шордейл
28. Неділя — Гемберт Плейнс
Адреса: Box 201, Робінн, Ман.

о. Л. В. ДЯЧИНИ
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Йорктон
14. Неділя — Йорктон
21. Неділя — Йорктон
28. Неділя — Матегда
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Йорктон
8. Четвер. Димитрія — Сторновей
11. Неділя — Райн
18. Неділя — Йорктон
21. Середа. Арх. Михаїла—Матегда
25. Неділя — Каллер
Адреса: 110 Веллінгтон ave.
Тел. 12966 — Йорктон, Саск.

о. ПЕТРО БЛАЖУК
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Бергей
14. Неділя. Покрова. Преєв. Богор. — Найлавуд
21. Неділя — Атабаска
28. Неділя Вестлок
Адреса: 9650-73 евеню, Едмонтон
Телефон: 33263

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Шіго, місто. По Богослужені відбудеться в Парафіяльнім Домі, для всіх присутніх, обід.
14. Неділя. Покрова — Тафнел
21. Неділя — Шіго, похуд. Соборне Богослужіння, з нагоди 50-літнього ювілею існування церкви. Запрошуються окольиці громади.
28. Неділя — Фовм Лейк
Адреса: Шіго, Саск., Box 89, Тел. 21.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Шіго, місто Соборне Богослужіння і день подяки; спитальне місячний хор, під дириґентурою о. Т. Яковкевича. Запрошуються громади з околиць.
14. Неділя. Покрова — Тідор, місто
21. Неділя — Шіго, похуд. — Соборне Богослужіння, з нагоди 50-літнього ювілею заснування церкви.
28. Неділя — Вимерд
Адреса: Шіго, Саск., Box 89, Тел. 21

о. Е. ГОРГІЦЬ
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Арбаєк (Шеп. в Пакьєв)
14. Неділя. Покрова — Сірко
21. Неділя — Сандаєн
28. Неділя — Вайта
Адреса: Вайта, Ман, Тел. 21.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Кальворт
14. Неділя. Покрова — Ст. Джуліан (храм)
21. Неділя — Єлоя Крік
28. Неділя — Вакаа
Адреса: Box 4. Тел. 45. Вакаа, Саск.

о. О. ФЛЯКА
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Восетта
Вечірня в Ерфлєнт
14. Неділя — Торгіда
Вечірня в Редвотер
21. Неділя — Радвей
Вечірня в Нюбурґ
28. Неділя — Редвотер
Вечірня в Торгіда
Вечірні в год. 5-ій вечером.
Адреса: Box 428. Тел. 10, Радвей.

о. Я. РИБАЛКИ
ВЕРЕСЕНЬ:
16. Неділя — Вегуськи
21. Пятниця. — Радво Богородиці — Мемі
23. Неділя — Ґаен Ейвю
27. Четвер Возза. Чесного Хреста — Онкборн
30. Неділя — Розборн
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Сенді Лейк
14. Неділя — Евгуськи
21. Неділя — Мемі
28. Неділя — Онкборн
Адреса: Онкборн, Ман. Тел. 336

о. Д. ЛУЧАКА
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Вилмінгтон
14. Покрова — Боріщі (храм)
21. Неділя — Андрю
28. Неділя — Кагаві
Адреса: Box 307, Вилмінгтон, Алта.

о. МИХАЙЛА ФЛЯКА
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Принс Альберт
14. Неділя — Принс Альберт
21. Неділя — Принс Альберт
28. Неділя — Гонівчи
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Принс Альберт
8. Четвер. Велики. Димитрія — Принс Альберт
11. Неділя — Принс Альберт
18. Неділя — Принс Альберт
21. Середа. Архистр. Михаїла — Принс Альберт.
25. Неділя — Гонівчи

Наука Недільної Школи починається 23 вересня о годині 10-ій рано і буде відбуватися кожної неділі в тому часі в залі під церквою. Проситься ВШановних Батьків посилати своїх дітей на навчання.

Адреса: 633—4 Евеню Ест.
Тел. 3785 Принс Альберт,Саск.

о. В. МЕЛЬНИЧУКА
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Ватсон
14. Неділя — Вадіна
21. Неділя — Кінр
28. Неділя — Вимерд
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Фостон
11. Неділя — Вадіна
18. Неділя — Коїв
21. Собор Архстр. Михаїла — Ватсон (храм)
25. Неділя — Вимерд
Адреса: Ватсон, Саск

о. ІВАНА КУЛИНА
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Дорфан
14. Неділя — Ґленбегт
21. Неділя — Пайн Ривер
28. Неділя — Лонґ Ривер
4. Неділя — Пайн Ривер
11. Неділя — Ґленбегт
Адреса: Box 71. Ґленбегт, Ман.

о. ПЕТРА СТРОЮКА
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Толстой
14. Неділя — Пембіна
21. Неділя — Роза
28. Неділя — Гардентон
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Толстой
8. Четвер. Димитрія — Толстой
11. Неділя — Пембіна
18. Неділя — Роза
21. Середа. Архистр. Михаїла — храм Онутської церкви в Гардентон.
25. Неділя — Гардентон
Адреса: Толстой, Ман.

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ:

1	П	18	Преп Евменій єпископ
2	В	19	Муч. Трохима, Савватія
3	С	20	Вмчн. Євстафія Плакиди
4	Н	21	Ап. Кондрата в 70-тя
5	П	22	Преп. Отців з печ. Антонія
6	С	23	Мч Андрея і Ксенгіпи
7	Н	24	15 Нед. Перич. Текли
8	П	25	Преп. Евфросинії
9	В	26	Івана Богослова, мч. Хари
10	С	27	Муч. Каллістрата і 49 воїн.
11	Ч	28	†Преп. Харитона Іспов.
12	П	29	Преп. Кирїяка отшел.
13	С	30	Михаїла 1-го митр. Київ.
14	Н	1	16 Нед. Покров Пр. Богор.
15	П	2	Андрея Христа ради юрод.
16	В	3	Преп. Діонісія затвор. Печ.
17	С	4	Свяч. Еротея, Володимира
18	Ч	5	Муч. Харитини свят. Петра
19	П	6	Ап. Томи в 70-тя
20	С	7	Муч Сергія і Вакха
21	Н	8	17 Нед. Преп. Пелагії
22	П	9	†Ап. Якова Алфеєвого
23	В	10	Муч Ераклія й Евлампії
24	С	11	Ап Филипа з 70-ти
25	Ч	12	Мч. Прова. Тараха
26	П	13	Муч. Карпа, преп. Миниги
27	С	14	Преп Параскеви Серб.
28	Н	15	18 Нед Преп Евтимія
29	П	16	Муч. Лонгина сотника
30	В	17	Память Отців 7 Всел. Соб.
31	С	18	†Ап. Лупи з 70-ти

о. С. ВАСИЛЬВА
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Лемарт -(Перше Богослужіння)
14. Неділя. Покрова — Калмар
21. Неділя — Торсбі
28. Неділя — Пево
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Фезора
8. Св Димитрія — Брудергайм (храм)
11. Неділя — Торсбі.
Адреса: 10844—112 Стріт. Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Відейл
14. Неділя — Кізет
21. Неділя — Шпимен
28. Неділя — Сембурґ
Адреса: Ватсон, Саск.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ЖОВТЕНЬ:
7 Неділя — Аятуна
14. Неділя. Покрова Богородиці— Мелвил (храм)
21 Неділя — Гудз
28. Неділя — Поінтвіл
Адреса: Box 143. Аятуна, Саск.
Тел 57

о. ІВАНА МАГАСА
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Гефорд
14. Неділя. Покрова — Крикор
21. Неділя — Редфілд
28. Неділя — Гейворд
Адреса: Гефорд, Саск., Box 163
Тел. 55.

о. П. ЗУКРИЦЬКОГО
ЖОВТЕНЬ:
7 Неділя — Гаєс
14. Неділя — Арран
21. Неділя — Стевін
28. Неділя — Свян Плейн

УВАГА: Жовтень є місяцем по славі Богу на землі взагалі. Тому в кожній громаді відбудеться День Подяки по Службі Божій. Пожертвість земні плоди на посвячення.

Адреса: Box 111. Гаєс, Саск.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ЖОВТЕНЬ:
7. Неділя — Кадерлей
14. Неділя. Покрова — Вовпе (храм)
21. Неділя — Мічам
28. Неділя — Оґіма, Алта.
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

Устав Церковний

ЖОВТЕНЬ:
7. Нед. 15. Год. 8. УЄ 4. Літ. Ап. 2 Кор. 4: 6-15 Євап. Матея 22: 35-46.
14. Покров Пресв Богор. Нед. 16. Год. 7 УЄ Пук 1: 39-49 Зб. Літ. Ап. 2 Корин. 6: 16—18 Євап Матея 1 Лукн 10:38-42 § 11:27-28
21 Нед. 17. Год. 8. УЄ 6. Літ. Ап. Галат. 1: 11-19. Євап. Луки 8: 5-15
28 Нед. 18. Год. 1. УЄ 7. Літ. Ап. 2 Корин. 9: 6-11. Євап. Луки 5: 1-11.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., OCTOBER 15, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ЖОВТНЯ, 1956. ЧИСЛО (1024) 20

КАТОЛИЦЬКА АТАКА НА НАЦІОНАЛЬНІ ЦЕРКВИ

Католицький єпископ Дж. Дж. Райт у своїй промові 4 серпня ц. р. до студентів університету в Торонто гостро атакував національні Церкви, вважаючи їх за "найбільшу ересь".

Виходить, що еп. Райт призабув історію Церкви Христової: Апостол Іван основував Церкву в Греції, інші Апостоли основували Церкви в інших місцевостях — Антіохії і т. д. Римська Церква, як частина Вселенської Церкви Христової, була основана значно пізніше — бо аж у IV ст., і то основав її поганський імператор.

Римська Церква, в її сучасному розумінні, тобто як окрема, повстала щойно в 1054 році; повстала вона шляхом самовільного відірвання від звязку з Вселенською Церквою Христовою, і попала під клятву з боку Вселенської Церкви. Римська Церква відірвалася від Вселенської Церкви головно тому, що хотіла бути незалежною від чужих церковних проводів, отже хотіла бути дійсно р о м с ь к о ю, тобто н а ц і о н а л ь н о ю італійською Церквою, і з Риму накинути свою церковну владу всім християнам світу.

СПРОБИ ПРОТЕСТАНТСЬКОГО РУХУ ЗА ЗАЛІЗНОЮ ЗАСЛОНОЮ

Протестанти роблять всі можливі, а часом і неможливі, зусилля провадити свій організований рух у комуністичних країнах. Протестантський єпископ Дібеліус із Східної Німеччини плянує в цій справі подорож до червоного Китаю, щоб пізнати стан лютеранства в цій країні. Пресвітерська Церква недавно влаштувала конґрес у Чехословаччині, присвячений спробам відновлення пресвітерської Церкви в згаданій країні, а також у Польщі. В ЗДА 1957 р. в цій справі відбудеться наступний конґрес.

СПІВІСНУВАННЯ ПІД ПОКРОВОМ ЦЕРКВИ

Протестантські Церкви знають справжнє ставовище та ролю проводу Православної Церкви в СССР. Їм відомо, що в минулому, за царських часів, провід цієї Церкви мав під своїм впливом державний уряд Росії, і використовував це для церковно-політичного поневолення Української Православної Церкви. Тепер — навпаки: московсько-большевицький уряд сильно підкорив під свій вплив провід цієї Церкви, щоб використати його як свое політичне знаряддя внутрі СССР і в світі. Одначе протестантські Церкви останніми часами все частіше обмінюються делеґаціями з московською Церквою. Не зважаючи на остереження з боку православних національних Церков у вільному світі, провід протестантських Церков не змінив своєї лінії. Протестантська Рада Церков у ЗДА в початках жовтня ц. р. рішила надальше продовжувати звязки з Російською Православною Церквою в СССР.

ПРОТОЄРЕЙ МИХ. ТАРНОВЕЦЬКИЙ

Душпастир Під-Саскатунського Округа

О. Михайло народився 3-го лютого, 1891 року в Крещатику, пов. Чернівці на Буковині. Після закінчення народньої та середніх шкіл вступив на Богословський Факультет Чернівецького університету, який закінчив у 1918 році. Рукоположений на Священика Єпископом Іполитом Воробкевичем у Чернівцях 1920 року.

До 1940 року був пароxом у містечку Застава на Буковині. Московська окупація Зах. України змусила його лишити рідні землі й шукати на захід. Був душпастирем у Кракові. Друга окупація Зах. Україна москвинами змусила його виїхати ще дальше на чужину.

В 1947 р. померла в Німеччині його дружина Євгенія, похована на цвинтарі Вальдфрідгоф у Мюнхені. Опісля був Священиком-помічником та законовчителем в українській гімназії у таборі в Байройті. В 1948 р. перенесений до Бельгії. В 1950 р. прибув до Канади, і призначений до бувшого округа Ґтонія; в 1951 р. переміщений до округа Гефорд, а від 1954 р. обслуговує Під-Саскатунський округ, де працю й донині.

Нагороджений саном Протоєрея, а в 1956 р. Високопреосвященнійший Митрополит Іларіон нагородив його Епітоном (Пальцею).

— — —

РОСІЙСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ — І ПРОТЕСТАНТАМИ

В днях 12 —16 листопада в Кичинер, Канада, відбудуться наради Канадійської Ради Церков (протестантських). Радіовисильня СІВіСі 7 жовтня поінформувала, що в цих нарадах візьме також участь і Російська Православна Церква в Канаді. — Отож, протестанти шукають зближення і з тією Російською Православною Церквою, що у вільному світі. Про котру саме Церкву йдеться, — про т. зв. "зарубежну", що відмовилася підлягати московському патріярхові, з причини його залежности від большевиків, чи про цю Церкву, що визнає патріярха — в інформ-

КАТОЛИЦЬКІ СВЯЩЕНИКИ СКЛАЛИ ПРИСЯГУ КОМУНІСТИЧНОМУ УРЯДОВІ

Мадярська радіовисильня повідомляє, що 100 нововисвячених католицьких священиків мусіли скласти "присягу льояльности" комуно-мадярському режимові. На цій церемонії був також католицький архиєпископ Йосиф Ґрос, засуджений комуністами у 1951 році на 15 років вязниці і випущений на волю в травні цього року.

МОЛИТВА А. Е. СТІВЕНСОНА НА РОШ ГАШАНА

Аллай Е. Стівенсон, кандидат демократичної партії на президента Америки, вислав до преси, що друкується мовою "ідіш", привіт жидівському народові з нагоди цьогорічного жидівського Нового року (від 5 вересня), званого "Рош Гашана". У своїм привітанні він заявив, що разом з американськими жидами він буде молитися за добро жидівського народу по всьому світі.

ХРУЩОВ МАЄ ВІДВІДАТИ ВАТИКАН?

Римська агенція "Діес" оголосила 9 серпня ц. р. — начебто на основі відомостей з дипломатичних кол — Хрущов висловив побажання відвідати наступного 1957 року Ватикан, і що про це ведуться ватикансько-советські переговори в Парижі. Зовнішньо-політичні чинники самого Ватикану, у відповідь на це, зперечили компетентність тієї агенції, але не подали офіційного спростування. (Мюнхенський "Шлях Перемоги", 19. 9. 1956).

ВЖЕ ВИЙШЛИ И ПРОДАЮТЬСЯ

ЛИСТКОВІ ЛЕКЦІЇ ДЛЯ НЕДІЛЬНИХ ШКІЛ

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала цього року, за благословенням Високопреосвященнішого Владики Митрополита Іларіона, листкові лекції для Недільних Шкіл.

Лекції прикрашені гарними образками (малюнками) з Старого й Нового Заповітів, відповідно до змісту даної лекції, та видані на гарнім коштовнім папері.

Хоч лекції призначені в першій мірі для Недільних Шкіл, то вони також прекрасно надаються ДЛЯ ДОМАШНЬОГО ВЖИТКУ. Мамочи ці лекції, родичі знайдуть багато легше давати своїм дітям домашнє релігійне виховання.

Дотепер лекції вийшли для двох перших кляс навчання, — Кляса І і Кляса ІІ, — кожна кляса по 40 лекцій.

Ціна за 40 лекцій першої чи другої кляси ТІЛЬКИ 85 ЦЕНТІВ.

Замовляння посилайте на таку адресу:

The Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

Юр. Мулик-Луцик

ПРОБЛЕМА „ТІЛЕСНОГО ПІДНЕСЕННЯ" ПР. Д. МАРІЇ В КИЇВСЬКИХ АКАФИСТАХ 1625 РОКУ

(Продовження)

У початках християнства, не зважаючи на переслідування християн, їхні місіонери в деякому відношенні мали менші труднощі, ніж християнські місіонери в модерному світі. В початках християнства майже не було мови про атеїстів — про людей, які не вірять у жадну Вищу Силу. Хоч християнство тільки що починало ширитися, то одначе людство глибоко вірило в існування Вищої Сили, хоч і уявляло собі її по-своєму, не по-християнськи, а, як кажуть, по-поганськи. Важливе одначе тут це, що сама субстанція Віри була серед людства загальною, і про брак Віри взагалі не було й мови, хіба що десь-не-десь попадалося цього роду рідкісна одиниця між вищою верствою, особливо ж у Греції чи в Римі і то були це не такі абсолютні атеїсти, як у модерному світі.

Отож, християнський місіонер не мусів турбуватися найважливішим, а саме — він не мусів турбуватися самою справою взагалі віри у Вищу Силу, бо субстанція Віри була всюди від непамятних часів. Йому залишався менш трудна річ: доказ християнської субстанції Віри, яку він застававав завжди і всюди готовою, надавати християнську форму.

Тому в своєму проповідництві (Гомілетиці) він не мусів говорити про потребу віри у Вищу Силу взагалі, бо ця Віра була всюди і для всіх самозрозумілою та загальноіснуючою. Місіонерові оставалося тільки говорити про Бога у християнському розумінні. Тому то й оправдала річ, що історичні зразки Гомілетики само собою не включали доказовости існування Бога, бо з практичної точки погляду це не було актуальне, не було в тому життевої потреби, коли йшлося про широкі маси людства, глибоко віруючого з давніх-давен.

Натомість серед вищої, освіченої верстви того часу вже показувалися в окремих одиниць прояви сумніву в існуванні Вищої Сили як такої, тобто показувалися прояви занікання самої субстанції Віри, не зважаючи на рід релігії, обряду і т. п. Для таких заіснував вищий рід християнських місіонерів — церковних мислителів, філософів, що не обмежувалися до подавання Віри як догми, а ставали оборонцями самої субстанції Віри у Вищу Силу, тобто ставали її апологетами. Вони поклали основи під один з предметів Теології — під предмет Апологетики, яка дає докази існування Бога, і так творить це логічне підгрунтя, що з одного боку скріпляє Віру в тих, хто вірить, а з другого боку підготовляє грунт для тих, хто ще чи вже не вірить, щоб на цьому грунті доказовости засіяти Віру, прищепити догму.

Щодо наших часів, то прояви атеїзму помічаються вже не тільки серед окремих одиниць вищих суспільних верств, але й також серед ширших верств людства. І погрожують появками масовости. Тому вже не тільки Апологетика — призначена колись для духовної еліти, але й проповідництво (Гомілетика), як було сказано вище, дає, чи точніше сказавши, повинна б давати свої логічні докази існування Бога. На жаль, щодо сучасного проповідництва, то воно по традиції стоїть за такому становищі, нібито серед загалу людей віра в Бога є самозрозумілою річчю, і що свідома субстанція самої Віри існує в кожної людини, отже на цей готовий грунт можна сміло подавати догми, каєони і т. п. А тим часом дійсність показує, що в модерному світі треба перш за все пильнувати основ, отже найперше звертати увагу на це, чи взагалі в якійсь формі існує віра у Вищу Силу. А коли не існує, — то як зацепити її чи точніше — розбудити? Сам традиційний закляк до віри словом проповідника: "віруйте!" в модерному світі, як виявив досвід, не виставрає. Проповідництво мусить давати докази існування Бога і разом з тим життєвої конечности існування релігії. Отож, у модерному світі начальною метою проповідництва є розбудження і збереження самої Віри, а тоді вже на її грунт подавати все інше, що з Вірою повязане. Значить, проповідництво повинно мати апологетичний характер. Воно не може не відзиватися й до почувань, але не може також нехтувати доказами, не може не будувати логічного підгрунтя під Віру.

Одначе, сучасне "проповідництво у нас зберігає старі зразки, що були добрі колись, а тепер уже не зовсім можуть виконати своє місійне завдання. Покійний кардинал з Австрії, Інніцер, на питання: "Де стоїть наша сучасна проповідь?" відповів: "Краще мовчімо про це..." Незадовільним розумінням сучасних знимг проповідництва ширше займається Ф. Швайсенберг в одній з своїх капітальних праць — Stimmliche Ausdrucksgestaltung im Dienste der Kirche. 1946.

Все це треба мати на увазі тим, хто хотів би подати за один з предметів Віри перказ про "тілесне" прийняття Пресв. Богородиці на небо. Коли в св. Письмі згадки про це немає, то треба давати докази не тільки для ружевого кола богословів, але й давати їх у проповіді широким масам віруючих, щоб вони знали, на якій підставі вони мають вірити, дарма що св. Письмо про це не говорить. Якщо б проповідник так не чинив, а прийшов відразу з догмою про це та з вимогою, щоб цю догму вірні прийняли, то це було б надуживанням довіря людей до проповідника. Хто думав би, що в рамах субстанції Віри людини може поміститися й сприйнятися абсолютно все без розбору, що хочеться подати, не оглядаючись на св. Письмо, на логіку і т. д., то ледве чи він знає істоту людини й віри. Людський дух не подільний — його не можна механічно поділити на дві окремі, незалежні одна від одної частини: розумову та вірующу. Розум і віра — це тільки дві різні означи одного й неподільного духа. Між ними є конечний психологічний звязок. Розум не діє без віри, а віра не діє без розуму.

Можна дискутувати над тим, хто в модерному світі більш успішно протиставиться атеїзмові: офіційне церковне проповідництво, таке яким воно є сьогодні, чи світська ідеалістична філософія — т. зв. християнський екзистенціялізм сучасного мислителя Карла Ясперса в Німеччині. Але при тому треба мати на увазі, що субстанція Віри в Ясперса не є без грунту, а побудована на логіці, точніше — на т. зв. філософській логіці (Philosophische Logik).

Атеїсти твердять, що віра й розум одне одному суперечать. Атеїсти признають тільки розум, тому їх називали раціоналістами. Але це не значить, що силою відштовху й дійсні ідеалісти, тобто віруючі, мають попасти в протилежну скрайність й осуджувати все це, що повязане з розумом, бо, мовляв, це "грубий раціоналізм". Так можна дійти до заперечення всякого розуму, потребів освіти і т. д. і т. д., а вже найбільше осуджуючи всяку наукову працю в ділянці Богословія, включно в переглядом тих джерел, що повязані з переказом про "тілесне" прийняття на небо Пресв. Богородиці. (Далі буде)

НЕКАТОЛИЦЬКІ ЦЕРКВИ В ЕСПАНІЇ ПОЗА ЗАКОНОМ

В звідомленнях про Еспанію Г. Л. Метью в "Дн Ню Йорк Таймс" в 19. 9, 1956 пише, що протестанти в Еспанії "не мають законного статусу і тому їм заборонено мати церковну власність та свої школи. Протестантам в Еспанії відмовляється прав навіть по смерти. Там є лише кілька екстериторіяльних цвинтарів, де вільно хоронити протестантів, але й то лише чужоземних, але не еспанських. Там є тільки дві форми похоронення: одна для католиків — на посвяченому цвинтарі, а друга (на окремому місці) для цивільних, кримінялістів, душегубців, безбожників і протестантів". — Очевидно, що між них включають і православних, якщо такий там був би. — Метью пише, що коли він був в Еспанії, то саме тоді Єзуїти провадили гостру атаку на тих чужинців, що допомагають грішми протестантам в Еспанії. — Безперечно, така сама атака була б і на православних.

Метью пише, що вся влада Еспанії знаходиться в руках католицької Церкви. Таким чином всі некатолицькі Церкви там поставлено поза законом. — В Совєтському Союзі з його атеїстичною владою переслідується кожна релігія й Церква. В Еспанії з її католицькою владою переслідуються лише ці релігії і Церкви, що не є католицькі.

ПРИКЛАД ДО НАСЛІДУВАННЯ

В Норвегії 150 учнів рижих шкіл в одній з провінцій будуть в біжучому році очищувати 5 тисяч гектарів лісу, а зароблені гроші ($1,500) пожертвують на Церкву, щоб допомогти їй поширити працю серед молоді. Таку кампанію Норвезький студентський Християнський Рух провадить вже другий рік.

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00

Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50

Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Митрополит Іларіон.

ПРЕПОДОБНИЙ ІОВ ПОЧАЇВСЬКИЙ.

3.

ІОВ СТАЄ ІГУМЕНОМ ДУБЕНСЬКОГО МАНАСТИРЯ.

Слава про гарячого молитвеника та твердого православного о. Іова докотилася й до князя Острізького й Дубенського Костянтина. У його Дубні, у Дубенськім Хрестовоздвиженськім манастирі на острові дуже потрібний був освічений провідник, який сильніше попровадив би братію Христовою дорогою.

І князь Костянтин звернувся до Ігумена Угоричського манастиря відпустити до Дубна Іова[9] для керівництва манастирем, "щоб знаходячи зразок моїхних подвигів братії Дубенського манастиря серед життя, повного попсування звичаїв через вплави папістів", цебто унітів. Угоричицький Ігумен спершу не погоджувався відпустити високо освіченого Іова, вказуючи, що він і в Угоричках дуже потрібний. Але вкінці таки погодився, і поблагословив Іову відійти на нове місце служби.

І десь року 1584-го Іов був обраний Ігуменом Дубенського манастиря, — перед ним стелилося широке поле для більшої праці на Божій ниві, бо цей манастир був одним з великих манастирів. І 20 літ Іов правив Дубенським манастирем,[10] навчаючи братію своєю чесностною спільножитного монашого життя, і собою показуючи їм найвищі приклади до православного подвигу. Ігумен сильно вплився на всіх, і Дубенський манастир духово високо виріс, і став міцною фортецею Православія. А Польща своє переслідування Православія все збільшувала та ширила на всю Україну.

Дубенський Чеснохресний манастир на острові знаходився під пильним доглядом свого патрона й фундатора князя Костянтина Острозького. Ще року 1647-го князь щедро наділяв свій манастир, а за часу Ігуменства Іова завжди не забував про нього. Так, 15 червня 1598-го року князь Костянтин дав Дубенському манастиреві села Горбачин та Пантелеймонт-Климент "з грунтами, ріллями й горбдами, що лежать на сіножатях коло болот Горбчинських і річки Вижанки, на яких лежить Вижанка й ін."

Час Великого Посту князь Острозький звичайно перебував у Дубенському манастирі. Скидав з себе світську одежу, а зодягав монашу, і цілий піст жив з монахами. Звичайно, цього часу князь давав манастиреві щедрі пожертви.[11] Духовником його був Преподобний Іов."

Ігуменування в Дубні було тяжке, бо й час був такий, але праця полегшувалась постійним заступством кн. Острозького.

Прийшов страшний 1596-ий рік з його ще страшнішою нечуваною зрадою, — Берестейською унією. На всю Україну програмів голос Православного Собору і всіх кращих синів України з князем Костянтином Острозьким на чолі: "Не визнаємо унії, не визнаємо тепер і на віки вічні, бо це зрада України"... Уся Україна, усі українські православні манастирі серцем і душею сприйняли наказ свого Собору, і при унії була тьмяки купка відступників.

І Іов перетворився в праведне Железо Православія, і став ревно навчати, як берегти й боронити Православну Віру. Він виголошував проповіді та слова, і скрізь і завжди він кликав "берегти свою совість та честь", і відкидати підступну унію, не чинити України зрада, бо вона й без того знеможена від поляків...

Як розповідає біограф о. Досифей, Преподобний Іов Железо "більше 20 років добре керував ченцями в Неба данним йому розумом, скромністю та частим навчанням, а найбільше своїм власним добрим прикладом подвигів та праці". Єзуїти з унітами зо всіх сторін нападали на Дубенського манастиря, о. Железо вмів відбиватися.

Але ті, хто творив унію: фанатик коронь Сигизмунд III, польська влада, єзуїти та ксьондзи разом з панами-дідичами, манастирі, як фортеці Православія, та укусі разом накинулися найперше на українську культуру, щоб їх захолити й передати унітам. Робити це гвалтом не все було зручно, тому пішли в рух єзуїти та їхня розкладова тактика, щоб помалу всіх загнати в унію, а потім у католицтво, а вкінці — усіх поробити поляками. І тоді кінець Руси!

І пішла настирлива єзуїтська праця, в всім православним українцям не було життя. Україна стогнала від католицько-унітських переслідувань...

А Іов Железо з Дубенським манастирем стояв як залізо, і всім світив, як провідний світильник. Тобда унітів не знала меж, — вони врівалися в Дубенський манастир зо всіх сторін, але ще живий був[12] князь Костянтин Острожський зо своїм численним ковальським військом, якого боялися навіть польський король, а тому Дубенського манастиря унітам захопити ніяк не могли.

А слава про звізного оборонця Української Віри проти унії все росла та росла, і ширилась не тільки по всій Волині, але й по всій Україні. І всі раділи, що Милосердний Господь послав Україні стовпа й скелю Православної Віри, в унітів кипіли злобою. До Дубенського манастиря приходили й приїздили православні зо всіх сторін порадитися, як боронитися проти зрадливої унії, приїздили часом з найдальших країв. І здавна монашу, і цілий піст жив з монахами. Звичайно, цього часу князь давав манастиреві щедрі пожертви.[13] Духовником його був Преподобний Іов."

Преподобний Іов добре розумів, що для корисної боротьби з латинниками та унітами найбільше потрібна належна освіта. І він, бувши ігуменом Дубенського манастиря, завжди пильнував, щоб у манастирі були потрібні книжки. А того часу їх можна було мати тільки рукописні.

І ось Ігумен Іов заклав у манастирі гуртка письменних ченців і дав їм потребні, але й для поширення по інших манастирях. Для свого часу це була велика культурна робота.

Іов Железо, як Ігумен Дубенський, багато зробив для свого манастиря, і манастир аріс на силах. Акафист на честь Преподобному Іову каже про це: Іов "прославив Дубенського манастиря своїм великими трудами" (Ікос 1), і що він "у Дубенському манастирі був ім відігнання еретичних затій" (Кондак 2), цебто затій унітських.

Ігумен Іов Железо близько знався з князем Костянтином Острозьким, був його духовником, і мав його собі плечима, на нього спирався в своїй праці, як на непоборну скелю. Князь Острізький добре бачив Церкву Православну "отовсюду враги противящимися попираему і нещадними волки без милосердія пожираему",[14] і допомагав Українській Церкві всім, чим міг. Та 13-го лютого 1608-го року, у першу суботу Великого Посту благочестивий князь упокоївся в Бозі, а Дубенський манастир повостався сиротою...

Бідна Віро Українська, — хто тепер тебе боронитиме?

Зараз по смерті князя Костянтина Острозького настало пекло на Волині. Славний історик Православної Церкви Архиепископ Филарет Гумилевський подав: "Поки жив був князь Костянтин Острозький, він, скільки міг, боронив Православію навіть за межами своїх володінь. Але року 1608-го він помер. Унітет Єп. Потій, перше Єпископ Володимирський, потім унітський Митрополит, поводився з православними як кат. Єзуїти, його наставники, поводилися ще більш жорстоко. За їхньою наукою недостойний, напівбожевільний син великого батька, князь Януш Острозький став фанатиком папізму: року 1615-го — за наказою єзуїтів — він позбавив наслідства своїх племінників, князів Костянтина й Івана, за те, що вони не погоджувалися прийняти католицтво. І ось так місто Дубно попало в пазурі єзуїтів"...[15] А по цьому унія силою захопили в Дубенського православного манастиря.

І з бігом часу становище православних усе гіршало. Українська шляхта покинула свій народ, — відцурався його Православної Віри й прийняла католицтво та приставала до поляків. Ці "поляки"-перекинчики гнали український народ в унію ще сильніше, як правдиві поляки. Часто бувало, що коли наші селяни не хотіли приймати унії, то їхню церкву передавали в аренду жидам, а ті податками таки змушували його до унії.

На Волині, ховаючись від унітів, повставала навіть таємна підземна православна церква, бо відкрито молитись православному не було де...

Через тяжкі утиски католиків та унітів Іов Железо змушений був відійти з Дубенського манастиря. Життєписець Досифей подає, ніби о. Железо пішов з Дубенського манастиря, нікому нічого не сказавши. Це твердження неясне. Костянтин Острозький ще з 1592-го року одержав від короля Сигизмунда III право патронату на Волині, знав манастирі добре, і може це він піддав думку о. Железіу дати належний устрій і новозаснованому Почаївському монастиреві. Сам же о. Іов хотів перейти до нього манастиря, як спокійнішого.

Наступником Ігумена Іова в Дубні став Єромонах Віталій.[16]

Можна прилускати, що Анна Гойська, фундаторка Почаївського манастиря, а

---

[9] Будемо звати далі його також Іовом, хоч він, як сказано, завсеки звав Іоаном. Але й Церква дає йому назви Іоан. Літературна мова приймає форму Іов, а не Иоа.— Подано скрізь так, як підписувався сам Іов: Железо (Желѣзо), а не Залізо.

[10] *Д. Хойнацький* подає роки 1585—1604 (ден. ст. 302), але ці роки тільки приблизні.

[11] *М. Максимович*: Сочиненія, Кіев, т. I., ст. 33-4.

[12] *Д. Хойнацький*, ст. 58.

[13] Слова взяті в передмові до Біблії 1581 року.

[14] Життя Святих, кн. X, ст. 274, 1900 рік.

[15] Див. "Історія Русів", Нью-Йорк. 1956 р., ст. 59.

[16] *Д. Хойнацький*, ст. 50.

з нею може й князь К. Острожський вговорили о. Іова Желізо перейти на Ігуменство до нового Почаївського монастиря. Ігумен погодився, і десь незабаром по році 1597 перейшов до Почаєва,[13] і став першим його Ігуменом. У всякому разі історія не знає жодного іншого Ігумена в Почаєві перед Іовом.

Іова, певне, здавна вже тягнув до себе монастир Почаївський, де він міг мовитися спокійніше, бо там були навіть вечери для самітного життя.

А Почаївський монастир тоді вже скрізь був відомий, а особливо через свою Чудотворну Ікону Божої Матері, що принесена до нього 1597-го року, від якої розпочалися славні чуда.

Дубенський монастир позостався без свого довголітнього Ігумена. Але монастир набрався від Іова сталевого порядку, і напади вовків належно відбивав.[14]

[13] Дослідники подають часом роком переходу Іова до Почаєва 1602, 1604 і інші.

[14] Але десь з другій половині XVII віку, коли по смерті Іова Желізо, таки був затятований в гумно. Див. про дальшу долю цього монастиря далі ч. IV. 7. 2.

(Далі буде)

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

"ПЕРЕКОНАВ"

Трохим Рябина з "старого краю" приїхав до Канади рівно 30 років тому. Якби йому добре жилося було в "старому краю", то він би не мусів був сюди приїжджати. Що ж він з собою привіз? Азбуки в голові не привіз, бо не вмів ні читати, ні писати. За його дитячих років школи в його селі не було. Сам вдома не навчився, бо тато казали: "Я книжки хліба їсти не будеш". І запасового грошва на чорну годину не привіз. І сили в руках не привіз, — у голоді вродився, мізерний був, "зачухлий". Чи привіз з собою розум — трудно сказати...

Але він привіз з собою одне велике бажання: заробити грошей, вернутися до свого маленького села і там відкупити від польського дідича Слюсарського його фільварочок — 100 моргів землі, сад, палацик, сіварку, косарку й бричку з "чугунки" кіньми. Коли буде їхати, то люди будуть вибігати за ворота й питатися: "А що то за такий великий пан поїхав?" А другі скажуть: "Хіба не знаєте? Та ж то Трохим Рябина, що колись в пана Слюсарського череду пас!" А тамті скажуть: "Не може бути! Він зовсім не подібний до Трохима Рябини!" А їм скажуть "Він з Канади приїхав!" А тамті: "Ааа!... З Канади! Так і кажіть..."

Тридцять битих років тяжко гарював у Канаді Трохим рябина. І через страшну депресію якось перепхався — та ще й із заробітком: бизнесом тоді дохтирався займатися та ще й державну допомогу брав. Щедна і людям і сам собі, не женився, з сам вибивався — працював і вдень і ще трохи по вечорах. А коли вже сил не вистарчало, він пригадував собі свою мрію: "А що то за пан великий бричкою поїхав?" "Та то ж то Трохим Рябина, чуєте!!!" "Трохим Рябина?!!! Не може бути!!! Зовсім не подібний до Трохима Рябини!!!" "Та ж він з Канади приїхав!!!" "Ааа!... Так і кажіть, що з Канади..."

Ці слова своєї мрії мов крізь сон чув Трохим, і вони додавали йому надлюдської сили. — Нині він "стоїть на 60 тисяч доларів". Він уже не Рябина, а "мистер Робин".

Приходить до свого сусіда і каже:

— Ти недавно з "старого краю" (Він на всіх каже "ти", бо думає, що так англійці говорять. "Англійське you, каже, то по-нашому: "ти"). Як ти думаєш: міг би й тепер за готові гроші, за 60 тисяч зелених, викупити фільварок пана Слюсарського?

— Могли б, — каже сусід: — Легко могли б!

— Ну, то поїду і куплю! Люди роти з дива пороздявляють...

— Шкода очима клопать, мистер Робин... Большевики забрали фільварочок пана Слюсарського...

— Забрали? Може відкупили, а не забрали! А я відкуплю від советського "губернатора". Шкода, що я спізнився. Я хотів просто від пана Слюсарського відкупити і в очі йому сказати: "Гуд бай! Гевалт з фільварку, мистер Слюсарський!!!"

— Не шкодуйте, мистер Робин. Якби ви були відкупили від пана Слюсарського, то прийшли б були большевики і відібрали б від вас фільварок.

— Як то відібрали б? Отак без залата відібрали б?!

— Без заплати, і більш певно, що й на Сибір погнали б "буржуя".

— Я не буржуй — я робочий! А ти, здається, розумий і в школі бував і під школою, а таке глупе говориш! Де ж би хто дармо відбирав від кого землю? Та ще й уряд! Та ж то розбій! Грабіж! І ти віриш тому? Я не вірю! Забий мене — не повірю!

— Але я сам бачив!

— Бачив, не бачив, — не повірю, кажу! І ти ані вір!

***

Минув місяць, — десь днів тридцять чи тридцять один; рівно місяць. Приходить до сусіда Трохим Рябина. Лист дістав з старого краю. Від брата. Брат пише, що з останньої війни інвалідом вийшов з "красної" армії: одна рука відбита, а друга контужена — тільки дрома пальцями володіє. Сестра замужем на другому селі. Тато й мама повмирали. "Може за іншого часу були б ще трохи пожили..." Він, инвалід, у хаті сам один, у холоді, в голоді... Заробити не може... Бальок у старій хатині зломився, на голову падає, а нового купити нема за що... Позвони усе добре: він герой советської армії, і має на грудях медалі. Не має їх на чому носити, бо одежа подерта... "Пришли, брате, на зиму. хоч якісь приношені штани й одну рукавицю на ту трохи оцілілу руку; другої рукавиці не треба, бо нема руки... Зима йде, вбратися нема в що..."

— Чи ти віриш? Инвалід і герой "красної" армії дістав медалі, і не має до чого їх почепити, бо голий?! Я не вірю!

Сусід почав йому виясновати, доказувати: Я там був, бачив...

— Ти зле бачив! Тебе намовили вороги советської влади! І в мого брата фашисти виовили, що він голий і голодний. А він свого розуму не має, і вірить фашистам... Я не вірю!

По цілому Вінніпегу ходив Трохим Рябина і реготався всюди:

— Має медалі, пише, і до голого тіла не може їх причепити! Хто б розумний повірив? Отто намовили брата фашисти проти советської власті — а, бодай же його!! Недармо в темноті за панської Польщі був вихований! І виовили там в дурного, що він небо голий і голодний... Ото то розум!!! І як така темна, забита людина може на світі Божому жити!

Щотижня приходив він до сусіда Сусід виясновав йому, переконував, присягався. А Трохим Рябина знай своє: "Не вірю!!!" Так минув рік. А коли не стало Сталіна, і Хрущов почав "розвінчувати" його по смерти, Трохим Рябина трохи призадумався.

— А нечистий їх там не розбере! — Може той Сталін і був босяк. Фашисти могли і його намовити, щоб народ душив. Вже ж той Хрущов дармо не говорить. А він же за народом стоїть! Чекай но, я щось подумаю... Може те й правду говорив, — каже до сусіда.

А сусід зрадів. Думає: може хоч трохи вкаменув сусіда.

Півроку минуло. Знов появився Трохим у сусіда. Від брата лист дістав. Брат пише до Трохима: "Хто тобі так набрехав на радянську власть? Не вір нікому! Може сестра Яринка що писала? Не вір їй! Ти напиши, хто тобі від нас що написав! Конче напиши!!! Не вір нікому! А листів пожидо до мене не пиши. Ми живемо добре, всього маємо по шию і по горло. — Хто і відмучиться! Але конче дай мені знати, хто тобі що писав."

Сусідові волосся на голові дубом стало. — Мистер Робин, ви ще щось писали до свого брата? — спитав Трохима.

— Певно, що написав!

— А що ж ви написали? — льодоватим голосом спитав сусід.

— Як то що? Те, що ти мені казав! — говорить Трохим. — Я написав до брата так: "Брате Трохиме, хоч я в буржуазній Канаді є визискуваним робітником, то проте за свої бідненькі гроші я міг би за готівку купити фільварок пана Слюсарського. А на виплат міг би взяти фільварок графа Земойського. У нас була страшна депресія, а проте в нас ніхто не голодував. Як то воно так: земля у вас така велика й багата, і власть у вас якась, кажуть, ніби робітнича, і працюєте ви всі до зарізу, а всі ви робочі — жебраки! Як то воно так? Скажи мені!"

— Мистер Робин, ви це все написали? — задзеленькотів зубами сусід?

— А що ж мав написати? Я ж повірив був у все те, що ти мені говорив, і що другі кажуть. Мусів же братові сказати правду в очі, що я про большевиків думаю.

— Мистер Робин, ви свого брата вже може загнали на Сибір. А може й під кулю, — бесконо вишептав сусід.

— Не повірю! — твердо сказав Трохим Рябина.

— Бачите, який брат у листі переляканий?

— Не повірю! Де ж той переляк? Брат пише, що йому добре живеться!

Його змусили так написати!

— Не повірю — і Трохим Рябина вийшов з хати.

— Ото називається: "переконав"! — проимирив сам до себе сусід. Його огорнули думи темні, як та чорна хмара.

Назар Полин.

ТАКЕ БУВАЄ В МАГОМЕТАН

В арабському королівстві Емен в одній місцевості вибухнув пожар і знищив будинок податкового уряду; там зігоріли всі податкові акти: списки майна, податкових задовжень, списки податковців і т. д. Другого дня все населення згаданої місцевости пішло до святині-мошеї на Богослужения, щоб подякувати Аллахові за його ласку для них — що податковий уряд згорів!

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 19-та ПО ЗЕЛЕНИХ СВЯТАХ

Бувають самолюби, які бажають, щоб люди їх величали. Такі люди нещирі й нерозумні. Вони вважають себе маловартніми, і їм здається, що чужі похвали їх піднесуть. Але вони себе ошукують.

Св. Іван Золотоустий уважав ап. Павла найбільшим з Апостолів, однакож у Павла не було навіть тіни славолюбства. Згадує ап. Павло двох людей, яким було відкрилось небо і рай, — ними він може хвалитися, а собою ні, бо в нього лише немочі. Каже він, що нехай про нього люди так говорять, яким його бачать, нехай судять по його словах, а чогось незвичайного в нього нема. Сам він не знав, що він великий між Апостолами.

В нинішній Євангелії говорить Христос: "Як хочете, щоб люди вам робили, так і ви їм робіть". Значить: ви перші будьте завжди готові робити другим добро, не чекаючи, щоб хтось перший свою добру волю вам показав.

Подібно говорить Христос з іншім місці: "Нехай заяснє світло ваше перед людьми, а тоді люди будуть прославляти Отця, що на небі". Значить: ви перші будьте світлом, не чекаючи щоб хтось був світлом для вас.

Світло світить не тому, що хтось його похвалить, але тому, що воно світло. Воно хоче всім світити і в тім його заслуга й заплата. Такою повинна бути людська щирість. Вона не повинна питати: "А чи мені хтось за цю щирість заплатить?"

Гляньмо на людей кругом себе. Бувають самолюби, замкнені в собі; в таких нема світла ні тепла; там лише холод, темнот і мертвота. Другі, щирі, співчувають іншим людям, — і ті є світлом і теплом для всіх. З ними хочеться бути, близько з ними жити. В нещасті вони поможуть, в смутку потішать, в потребі порадять. Відчуваєте, що ви з ними не пропадете. Вони вам близькі.

Де світло, там і тепло, — чи воно явчайне огняне світло, чи душевне. Де воно є, там все росте, все цвіте, там повітря здорове. До тих людей, в яких є дійсне душевне світло, люди приходять за поміччю, за потіхою, до них приносять свою журбу, свої болі, свої смутки, щоб дістати полегшу. Приходять знеірені, і дістають заохоту. Навіть саме слово тих людей ясне й тепле.

Один визначний письменник оповідає, що раз на вулиці зверпувся до нього каліка за поміччю. "Та перешукав я всі кешені, — говорить той письменник, — і не знайшов ані малого гроша, отже кажу каліці:

— Вибачай, брате, не маю нічого, що міг би тобі дати. Дам тобі другим разом. Глянув тоді каліка й каже:

— Я тобі щиро дякую, бо ти дав мені дуже багато, більше ніж другі дають.

— Що ж я тобі дав? — питає письменник.

— Ти дав мені те, що назвав мене братом, — говорить каліка, — а мене братом ще ніхто не назвав.

Тут саме щире слово було великим дарунком каліці, було світлом, було теплом, було потіхою. Воно запевняло каліку, що той добрий чоловік рад його чимсь обдарувати, а коли зможе, то обдарує.

Відомий інший приклад, де старий чоловік оповідає про одну родину: "Коли зайду до них, то відчуваю, що в їх домі Бог пробуває". В тім домі було те світло, та добра воля, про яку Христос говорив.

Він же Сам був тим Великим Світилом і Теплом для всіх, тому народ кругом Нього збирався, щоб від Нього світла й тепла набратися.

НЕДІЛЯ 20-та ПО ЗЕЛЕНИХ СВЯТАХ

В Посланні до Галат ап. Павло згадує, що він переслідував християн ще ревніше, ніж хто другий з жидів, але ставсь. Христос покликав його до апостольської праці, і він став оборонцем того, що перше переслідував. Також каже, що з усіх Апостолів він бачив лише Петра і Якова.

В Євангелії маємо лише оповідання про одну подію:

Христос ішов до міста, що звалося Наїн, а з Ним ішло багато народу. Коли ж наблизився до брами міста, то побачив, що виносять тіло сина вдовиці вдови, її одинака. І багато народу провожало помершого.

Жаль стало Христові бідної вдови. Син був для неї одинокою потіхою, одиноким помічником, а тепер вона лишається сама одинока.

І Христос зупиняє похід та говорить вдові: "Не плач". Дальше звертається до похідників і каже: "Молодче, тобі кажу: — встань!" І померший встав та почав говорити, а матері була редість велика. Народ же казав, що з'явився великий Пророк, і Бог відвідав людей Своїх.

Лише одна подія, але яка важна. Словами Христос не передав народові Своєї науки, але велику науку дав Своїм вчинком! Бо слова багато вчать, а ще більше вчать добрі вчинки, добрі приміри.

Для Христа було досить того, що Він побачив великий смуток бідної матері. Він не чекав, що може вона впаде перед Ним на коліна і буде просити, щоб воскресив Її сина, ні, — Він Сам спинив похід, щоб бідній матері помогти.

Бідна жінка може й не знала, що тут дійсно проходить Христос. А коли побачила сина живим, то може й забула подякувати Христові, а поки пригадала, що треба подякувати, то може Христа вже не було, — Він пішов дальше. Бо Христові не ходило про подяку, але про те, щоб добре діло зробити. Добрий вчинок сам дякує тому, хто був творцем того вчинку.

Наука тут зрозуміла. Коли бачимо, що хтось опинився в нещасті і йому треба помочі, то хіба нам треба чекати, щоб він звернувся до нас за поміччю? Тут не його обовязок нас просити, але наш обовязок простягнути руку і йому помогти.

Треба також памятати, що бувають люди, які не мають відваги помочі просити. Волюють терпіти, а за поміччю не звернуться. Але тут саме їх положення закликає нас до помочі.

Можуть бути й такі людські клопоти, які найперше потребують людського порозуміння, бо прячиною клопоту можуть бути той, хто попав у клопіт. Такі не мають відваги за поміччю звертатися, і нашим треба помогати мовчки, без докору. Христос багатьом помагав, але не робив докору нікому. Помагаючи, Він лише казав: "Не гріши більше", а більше про нічо не згадував. Він знав, що хто зле зробив, то він і без людського докору про свій вчинок знає. І тут людська мовчанка застягнть чоловіка ще більше над собою застановитися.

Ось таку науку дає нам Христос в нинішній Євангелії.

В ЕСПАНІЇ БЕЗ ЗМІН

Герберт Л. Метью друкує в "Дай Ню Йорк Таймс" свої "Рапорти про Еспанію". В цьому часописі з 19 вересня ц. р. він помістив "Рапорт про Еспанію — ПР". Між іншим, він пише ось що: "Рімо-католицька Церква завжди відогравала велику ролю в історії Еспанії. А тепер вона відограє найбільшу (ролю), тому що вона досі ще не мала такої великої нади, як за режиму генерапіссімуса Франціш-ка Франка".

Тут можна б з Г. Л. Метью трохи дискутувати. Бо в історії Еспанії католицька Церква і колись мала не меншу владу, як тепер, а до того ж ще жорстоко мучила і карала смертю всіх тих, кого запідозрила в якійсь нелояльності до Ватикану. Маємо на увазі католицьку Инквізицію, про яку, зрештою, вгадує сам Метью, що вона в Еспанії була ще жорстокіша, ніж у інших католицьких країнах.

Г. Л. Метью пише, як тепер еспанський народ дивиться на католицьку церкву в Еспанії: "Церква Еспанії (католицька) в розумінні селян і робітників покривається з їхніми гнобителями: з монархією, армією, великими власниками землі та з промисловцями. В очах студентів та освіченої верстви вона (католицька Церква) покривається з темрявою, цілковитою котролею освіти, з цензурою друкованого слова, з часописами включно. Вона має великі земельні посілості і промислові підприємства і це дістає великі грошеві субсидії від уряду Франка".

Населення цим доведене до крайности. Метью каже, що коли б режим Франка впав, то там було б страшні зриви проти "клерикалізму" (католицького). Говорять про це переважно самі таки еспанці. Дехто з рядових священників хоче запобігти цій передбачуваній страшній будучині, тому стараються тримать з народом. Таке було в провінції Басків — баски — не еспанці, вони зовсім окремий народ, з окремою мовою, і поневолений Еспанією. Пару років тому в Лондоні на конгресі PEN — клюбу представники басків скаржилися, що Еспанія переслідує їхню рідну мову). — Отже, під час недавного страйку робітників у Баскії багато баскійських священників приключилося до робітників. (Можливо, що тут була теж і патріотична баскійська солідарність проти еспанських займанців). В наслідок того епископ переніс 200 баскійських священників з їхніх парохій. — Провідною фігурою еспанського відділу Світової Католицької Акції є міністер закордонних справ Еспанії Альберто Мартін Артайо. — З того легко можна зробити висновок, у чиїх руках знаходяться україномовні радіеві передачі з Еспанії.

КОШТОВНИЙ ВИСТУП ПРОПОВІДНИКА Б. ГРЕГЕМА

Відомий протестантський проповідник Біллі Грегем в 1957 році, в травні й червні буде проповідувати в Ню Йорку в "Медісон Сквер Гарден". Кошти його проповіднництва будуть становити коло мільйона доларів; за винайнення приміщення в "Медісон Сквер Гарден" треба платити 6 тисяч доларів за добу.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

— Погано! — подумав я, міркуючи над шкідливими впливами, які могли мати мої оповідання на розум цієї дитини.

— Але не турбуйся — сказав він, ніби вгадав мої думки, — ти побачиш, що татко не буде гніватися завтра; бо якщо я робію йому прикрості, то це мимоволі, як малий Покелен.

— Подумай, коли ти не дотримаєш слова, твій тато, повідомлений про те, що я нині оповідав, може мені докоряти так само, як батько Покелен докоряв дідові Крессе.

— Не турбуйся! — повторив Юрко.

— Добре! Але скажи, чи твої брати й сестра знали, що ти стоїш за дверми?

— А певно! Бо це ж була ідея Марійки. Але не кажи нічого татусеві, бо він би сварив матусю!

— Не турбуйся! — сказав я йому і поцілував його на прощання.

Нарешті я мав розрадку. Мені приємно було побачити хибність своїх підозрінь, і що де я добачував брак любови, там навпаки — знайшов найвищі й найніжніше братне кохання.

ШОСТИЙ ВЕЧІР

Гассенді — Гайди — Метастасіо — Донічеті — Бенікорі — Паганіні — Стоні — Рафет — Ролен — Седен.

Ще вдосвіта Юрко пильно взявся за роботу; до першого снідання всі лекції були готові й задачі зроблені. Кілька годин вистарчило йому на виконання цієї праці, якій навіть найздібнішому з його братів треба було б присвятити цілий день.

Тому саме батько, звільняючи його від усіх кар, не міг не зважити, що мав повну рацію, караючи його за лінивство і неувагу. Та вкінці настала згода і звичайна веселість знову розяснила маленькі обличчя мешканців Клярзегу.

Коли прийшла пора наших вечірніх зборів, де вже був присутній Юрко, я сказав:

— Минулого разу я обіцяв вернутися до нашої попередньої розмови; але пропоную відкласти це на дальше. Треба ж урізноманітнювати наші гутірки, а крім того, чи не думаєте ви, що мусимо чимсь відзначити ту добру волю Юрка, яку він виявив цього ранку?

Юрко мовчав, але всі діти одноголосно погодилися зо мною.

— Отож, сьогодні, — продовжував я, — ми зверімо раніш у бік, що зовсім протилежний до цього, про який говорили вчора; а саме, по змозі, будемо говорити про таких дітей, які завжди виявляли надзвичайну працьовитість і слухняність, і ви побачите, що це найпевніший шлях до осягнення бажаної мети.

Петро Гассенді народився 1592 р. в селі Шамптеріє, в Провансії. Його родичі, — скромні, але й не бідні хлібороби — призначили сина також до рільництва; про всякий випадок одначе перед тим постановили навчити його читати й писати.

У тому селі не було школи, отже кількох дітей шкільного віку початків науки даром учив місцевий священик.

Цей добрий чоловік обмежувався до такої незначної програми не тому, що йому самому бракувало знання; навпаки, він мав значно ширшу освіту ніж більшість сільських священиків того часу. Але родичі самі так обмежували час перебування дітей в науці, що священик мусів пристосовуватися до того.

У більшості неписьменні селяни були вдоволені, коли виводили своїх дітей з тієї повної темряви. З другого боку й діти охоче закінчували науку — з тим, щоб незабаром усе позабувати.

Родичі Петра, виключаючи його доньотів, зробили це, мабуть, тільки для заспокоєння свого сумління; іншими словами, — щоб ніхто не міг їм докоряти цим, чим, по своїй несвідомості, вони ніколи не докорялн б собі самі.

Але коли Петрові родичі, тільки йшли за загальною течією і поділяли думку інших селян, то сам той малий Петро показав із самого початку, що він зовсім відрізняється від своїх шкільних товаришів.

(Далі буде)

ТАЇНА СТАРЕНЬКОЇ ШАПКИ СИРІТКИ

До одного сиротинця привели 7-літнього хлопчину-сироту, що дрижав від зимна. З того часу, як він стратив своїх родичів, сирота не мав де подітися. Часом, коли хто змилосердився над ним, то він погрівся в теплій хаті і з'їв дещо. А коли ні, то він, бідний, скитався вулицями, і де тільки міг притулитися поміж будинками, там і заснув.

Так сталося й тепер. Поліцай того міста побачив його слячого під сходами одної крамниці. Але поки прийняли його до сиротинця, то завели його до купальні, щоб він скупався, і принесли йому всю нову одіж, черевики та шапку. Коли хлопчина скупався й одягнувся в нову одіж, то служба сиротинця забрала від нього все те старе, що він з собою приніс. Хлопчина радів, що перший раз в житті побачив на собі нову одіж. Однак він ніяк не годився віддати своєї старенької шапчини і не хотів прийняти нової. Всі пробували переконати його, що він мусить віддати її, бо так мусить бути. Однак хлопчина так ревно розплакався, що вони всі на деякий час мусіли лишити його в спокою.

За кілька днів, коли хлопчина вже освоївся, директор сиротинця взяв його з собою на прохід і показував йому всі дерева й квіти. Коли наблизилися до одної лавки, директор попросив хлопчину, щоб той сів з ним на хвилину, бо він хоче з ним про дещо поговорити. Директорові було цікаво знати, що за тайна криється в тій його старенькій шапці, що він ніяк не хоче з нею розставатися. Та як тільки директор взгадав про ту шапку, хлопчина в ту мить встав і з плачем побіг до своєї кімнати. Поки директор вернувся в будинок, то робітниця сиротинця знову пробувала взяти від хлопчини ту стареньку шапку. Хоч як він намагався затримати її при собі, то нарешті зрозумів, що він таки буде змушений колись позбутися її. Заливаючись сльозами, вхопив ту стареньку шапчину, видер з неї підшивку, вложив її тарненько, закрив собі нею завдякані очі, а тоді шапку віддав прислузі. Всі присутні, між якими стояв і директор сиротинця, були дуже здивовані, німо поглядаючи одні на одних. Директор дав знак, щоб усі вийшли, а сам остався в кімнаті хлопчини.

Коли хлопчина вже успокоївся від плачу, директор пробував переконати його, що з них ніхто навіть і не думав зробити йому якоїсь кривди: — Однак сказав він, нам усім дивне те, що ти спокійно віддав своє шмаття, черевики, і не ставив ніякого опору. А чому ти ніяк не хотів віддати своєї шапки, того ніхто з нас не знав.

Та перед хвилиною ти нам показав, що тобі ходило не про шапку, а про що підшивку, яку ти видер з середини шапки. Скажи мені: чому ти так дорожиш нею?

Хлопчина обтер собі сльози тією підшивкою, віднув тяжко і почав дрожачим голосом говорити:

— Минулої зими, — каже він, — як мої тато померли, я мусів помагати мамі носити воду, рубати дрова і помагав у хаті, де треба було, бо мої мама були дуже слабенькі, і тільки лежали в ліжку. Одного дуже зимного ранку я пішов по воду аж на другу вулицю, бо ближче в нас води не було. Коли я вернувся з водою, мама заважили, що я був змерз у голову в цій моїй шапці. Вони скоренько вдерли кавалок своєї суконки і пришили її там, щоб мені було тепло . . .

Хлопчина, промовивши останні слова, заллявся сльозами так, що вже не міг більше виповити й слова. Директор бачучи ревні сльози сиротки, як то він цінить той шматок маминої суконки, сам не міг стримати своїх сліз. Він устав, поплескав хлопчину по плечі й оставив його в спокою.

Дорогі Діти! Я вірю, що коли скінчите читати це оповідання, то не з одному з вас один з вас стануть сльози в очах. Але як тільки обітрете їх, то запитайте себе: як то ви самі ціните своїх родичів? Ніколи не забувайте того, що людина належно не цінить ані людини, ані речі тоді, коли вона є з ними. Людина оцінює тільки тоді, коли вона її стратить. Багато дітей не дошукувалися ціни своїм родичам тоді, коли вони разом з ними жили. Вони зрозуміли ціну своїм родичам тільки тоді, коли вже їх стратили навіки.

А скільки то є таких дітей, що з того часу, відколи поховали своїх родичів, навіть не відвідали їхніх могил! Багато з тих могил позападалися, позаростали терном, хрести на них поломані і часом навіть тяжко й дошукатися, де та могила . . . Хіба для тих дітей, що такі недбалі, родичі не лишили нічого вартісного, щоб про них хоч час від часу згадати? Що сталося б з вами всіми, якби ви були остались такими сиротками, як ось цей хлопчина? Для нього той шматок маминої суконки остався найцінніщою памяткою на все його життя.

"Шануйте, діти, своїх родичів та любіть їх, а будете довго жити на землі" — бо так промовляє до вас Сам Господь Бог.

о. С. Гребенюк.

Іван Франко.

ЧУМА

(Продовження)

— Певна річ, — відповів згодливо чись патер, — що більший гріх гнівити Бога ніж моністорію. Але чим же ви прогнівите Бога, коли всяку неділю будете казначати своїх парафіян святої віри і християнського життя?

— Тим прогнівлю: під час мого казання всі заснуть, а до того ще я й сам єресів напхлету; он що! Вже я себе знаю добре і не пориваюсь на те, чого мені Бог не дав. А пригадатися, лукавити душею, вчити людей того, чого сам не знаю, на те я, reverendissime, за старий, — сумлінне не позволяє.

— Мій Боже! — загомонів патер Гавдентій, —значить, ваші парафіяне так такі й живуть без науки святої віри?

— Так таки й живуть, — відповів о. Чимчикевич, звісивши голову на груди. — Правда, правда, читають усі і катехизис на память уміють, але більше нічого не знають; бо й я сам більше нічого не знаю, а навіть і в катехизисі не все розумію. Бувало дуже зимного ранку я пішов по воду аж на другу вулицю, бо ближче в нас води не було. Коли я вернувся з водою, мама заважили, що я був змерз у голову в цій моїй шапці. Вони скоренько вдерли кавалок своєї суконки і пришили її там, щоб мені було тепло . . .

Хлопчина, промовивши останні слова, заллявся сльозами так, що вже не міг більше виповити й слова. Директор бачучи ревні сльози сиротки, як то він цінить той шматок маминої суконки, сам не міг стримати своїх сліз. Він устав, поплескав хлопчину по плечі й оставив його в спокою.

Дорогі Діти! Я вірю, що коли скінчите читати це оповідання, то не з одному з вас один з вас стануть сльози в очах. Але як тільки обітрете їх, то запитайте себе: як то ви самі ціните своїх родичів? Ніколи не забувайте того, що людина належно не цінить ані людини, ані речі тоді, коли вона є з ними. Людина оцінює тільки тоді, коли вона її стратить. Багато дітей не дошукувалися ціни своїм родичам тоді, коли вони разом з ними жили. Вони зрозуміли ціну своїм родичам тільки тоді, коли вже їх стратили навіки.

А скільки то є таких дітей, що з того часу, відколи поховали своїх родичів, навіть не відвідали їхніх могил! Багато з тих могил позападалися, позаростали терном, хрести на них поломані і часом навіть тяжко й дошукатися, де та могила . . . Хіба для тих дітей, що такі недбалі, родичі не лишили нічого вартісного, щоб про них хоч час від часу згадати? Що сталося б з вами всіми, якби ви були остались такими сиротками, як ось цей хлопчина? Для нього той шматок маминої суконки остався найцінніщою памяткою на все його життя.

"Шануйте, діти, своїх родичів та любіть їх, а будете довго жити на землі" — бо так промовляє до вас Сам Господь Бог.

о. С. Гребенюк.

ЧУМА

(Продовження)

— Певна річ, — відповів згодливо чись патер, — що більший гріх гнівити Бога ніж моністорію. Але чим же ви прогнівите Бога, коли всяку неділю будете казначати своїх парафіяне святої віри і християнського життя?

— Тим прогнівлю: під час мого казання всі заснуть, а до того ще я й сам єресів напхлету; он що! Вже я себе знаю добре і не пориваюсь на те, чого мені Бог не дав. А пригадатися, лукавити душею, вчити людей того, чого сам не знаю, на те я, reverendissime, за старий, — сумлінне не позволяє.

— Мій Боже! — загомонів патер Гавдентій, —значить, ваші парафіяне так такі й живуть без науки святої віри?

— Так таки й живуть, — відповів о. Чимчикевич, звісивши голову на груди. — Правда, правда, читають усі і катехизис на память уміють, але більше нічого не знають; бо й я сам більше нічого не знаю, а навіть і в катехизисі не все розумію. Бувало дуже зимного ранку я пішов по воду аж на другу вулицю, бо ближче в нас води не було. Коли я вернувся з водою, мама заважили, що я був змерз у голову в цій моїй шапці. Вони скоренько вдерли кавалок своєї суконки і пришили її там, щоб мені було тепло . . .

Хлопчина, промовивши останні слова, заллявся сльозами так, що вже не міг більше виповити й слова. Директор бачучи ревні сльози сиротки, як то він цінить той шматок маминої суконки, сам не міг стримати своїх сліз. Він устав, поплескав хлопчину по плечі й оставив його в спокою.

Дорогі Діти! Я вірю, що коли скінчите читати це оповідання, то не з одному з вас один з вас стануть сльози в очах. Але як тільки обітрете їх, то запитайте себе: як то ви самі ціните своїх родичів? Ніколи не забувайте того, що людина належно не цінить ані людини, ані речі тоді, коли вона є з ними. Людина оцінює тільки тоді, коли вона її стратить. Багато дітей не дошукувалися ціни своїм родичам тоді, коли вони разом з ними жили. Вони зрозуміли ціну своїм родичам тільки тоді, коли вже їх стратили навіки.

А скільки то є таких дітей, що з того часу, відколи поховали своїх родичів, навіть не відвідали їхніх могил! Багато з тих могил позападалися, позаростали терном, хрести на них поломані і часом навіть тяжко й дошукатися, де та могила . . . Хіба для тих дітей, що такі недбалі, родичі не лишили нічого вартісного, щоб про них хоч час від часу згадати? Що сталося б з вами всіми, якби ви були остались такими сиротками, як ось цей хлопчина? Для нього той шматок маминої суконки остався найцінніщою памяткою на все його життя.

"Шануйте, діти, своїх родичів та любіть їх, а будете довго жити на землі" — бо так промовляє до вас Сам Господь Бог.

о. С. Гребенюк.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ТАК БУЛО, ТАК Є І ТАК БУДЕ

Недавно ширшому загалові стали відомими імена двох католицьких священиків: о. Жерар Діон є головою промислового відділу факультету суспільних наук Квебекського університету; о. ігумен Людвик О'Нейл — душпастир відділу Католицької Акції у згаданому університеті.

Хоч вони обидва в листі ц. р. видали були свою статтю на мімеографі (цикльостилі), то одначе не могли вони не передбачувати , що цей їхній скромний своєю формою виступ стане голосним. Можливо, що в їхньому намірі було зробити все в тому напрямі, щоб запобігти розголосові.

Преса з свого боку зробила все можливе, щоб показати, що до цієї справи відноситься дуже делікатно, так наче б хотіла сказати, що тут порушено такі речі, про які не говориться". Одні часописи відвели увагу читача на точку "немораль них виборчих способів" у Квебеку. Бо, мовляв, це ж і була основна тема згаданих священиків. Інші часописи рішили представити читачам по змозі повніший образ справи, але рішили дати етикетку з застереженим: "Неофіційний коментар". Так, наприклад, поступив часопис "Монтріол Стар" з 8-го серпня. Другий вислів делікатности — це наголовок статті в згаданому часописі: "Політична мовчанка провідників Церкви у справі скарг на виборчу немо ральність". Таким чином тут делікатну справу прислоняється звуженим до справи виборчої агітації в Квебеку.

Одначе між стрічками, де темою ніби є тільки справа неморальних виборчих способів у Квебеку, є в коментарі такі вислови: "Два католицькі священики нарікають, що Католицька Церква в Квебеку сама не спромоглася на визначення й обстоювання моральних норм у публичних справах, затомість вона забагато віддається ігитації, непогамованості й богозневазі". "Ми бачили офіційні католицькі часописи, що містять виразно брехливі й неморальні оголошення" (пропагандивні).

"Ніколи досі релігійний занепад тут вдома (у Квебеку) не був так ясно очевидний", як під час цих виборів. "Християнська моральність, що шанує заєдно чесноті, вимагає милосердя, правди і справедливости — отих підставових засад суспільного життя". А тим часом це така "християнська країна (провінція Квебек), в якій обрікування є системою, країна, в якій релігійний змисл побороється, бож християнська релігія — це в основному — п р а в д а". На основі досвіду з виборів у Квебеку згадані священики прийшли до висновку про "деморалізацію і занепад християнства". В цій католицькій провінції вони побачили, що "не в першу чергу кількість церков, не побожні заняти політиків, не очевидний світський чи політичний вплив Церкви чи "добрі відносини" між церквою і державою" (як все це в Квебеку) — не все те чинить країну християнською. Бо на першому місці має стояти пошана до правди, культ справедливости, свідомість чесноти, пошана до свободи". В цьому "наші англомовні співгромадяни (отже в більшості не-католики) дають нам приклад".

Згадані католицькі священики закликають до створення "ліги справжньої суспільної моральности", але, кажуть вони, таку лігу мають проводити... не духовні!— Звичайно, вонц мають на увазі католицьких духовних.

Коли тепер, так би мовити на "позиція" пресового ващикавлення цією справою, спокійно розважити виступ згаданих католицьких священиків, то стає ясно, що їхня ніби основна тема — справа виборчої агітації в Квебеку, видається дуже малою в порівнянні з тим станом Католицької Церкви — таким, як представили його автори з Квебеку. Після того починає здаватися, що дав авторів статті справа виборів у Квебеку була тільки біжучою нагодою для того, щоб Католицькій Церкві сказати правду в о-чі; спочатку, як видно, вони може хотіли сказати її правду тільки "в чотири очі", коли був у них намір призначити свою брошуру тільки "для духовенства" католицького.

Нема жадних підстав думати, що згадані священики в принциповими противниками Католицької Церкви як такої; навпаки, є більше підстав думати, що своєю осторогою вони хотять уздоровляти її і таким способом рятувати її перед самознищенням. Але одночасно католицькі священики проявили велику цивільну мужність. У середньовіччі було б це з їхнього боку правдоподібно й фізична відвага.

Кінець-кінцем, згадані священики не сказали нічого нового про Католицьку Церкву. Якщо вже хто конче хотів би дошукуватися тут якоїсь сенсації, то вже скорше був би нею той факт, що це ніхто інший, а саме католицькі священики сказали правду про Католицьку Церкву.

Безпосередньо після виступу згаданих священиків, на що тему було багато голосного відгомону в пресі. І на тлі цього відгомону глибока мовчанка канцелярії католицького архиепископа в Квебеку, Роя, видавалася ще тихішою; і саме ця мовчанка проводу сказала про справу більш, ніж могла б сказати словами. Так, канцелярія архиеп. Роя відмовилася давати в цій справі будь-які коментарі. І може правильно, — бо ж провід Католицької Церкви правдоподібно вже не міг би сказати чогось такого, чого б він у подібних випадках уже не говорив. Та що з того? Важні тут факти, а не слова.

А втім, і щодо слів, то виходить, що для внутрішнього вжитку вони є інші, ніж на експорт. Ці священики кажуть: "Ми зустрічали духовних (католицьких), які вважали, що така (неморальна) пропаганда (католицько-політична) є розумна", і вони не дуже їй противилися, як довго вона "сприяла добру", — отже, політичним вигодам Католицької Церкви.

Коли спитаете декого з католиків, чому Ватикан наставлений голово на здобуття панівного становища серед народів, то почуєте приблизно таку відповідь: - раніш треба забезпечити собі "демократичну свободу" релігії і Церкви (звичайно, тільки католицької) та здобути вплив на суспільство й людину, а тоді вже прийде пора почати християнізацію. Питання: коли ж ця пора прийде? А від початків християнства минає вже близько дві тисячі років.

Католицька Церква в демократичній Канаді має свободу; в Квебеку ця Церква, так як показали ці згадані священики, має вплив на уряд. Але, як виходить зо статті цих священиків, християнізації нема; боротьбою за політичний вплив все починається й провадиться, а здобуттям політичної переваги кінчається.

І якщо цей стан не зміниться, то ясно, що воно остається по-старому, як було, так є, так буде.

НАВЧАННЯ РЕЛІГІЇ

Наступив шкільний рік.

Діти шкільного віку підуть до школи, де під покровом добрих учителів будуть учитися світської мудрости, щоб бути добрими людьми й такими горожанами краю нашого.

Де наші діти навчаться релігії?

На це будь-хто відповість, що релігії, закону Божого можна навчитися в церкві. Це правда, але тільки часткова. Діти, які ходять до церкви, можуть навчитися лише одробину релігії — навіть тоді, коли в даній парохії навчання релігії стоїть взірцево. А що говорити про таку парохію, де те навчання є звичайно таке, на яке позволяють обставини!

Одначе, діти можуть набути повне знання релігії, коли частину його набудуть у церкві, а решту доповнять дома їхні родичі. Отже, родичі мають великий і святий обовязок учити своїх дітей релігії дома.

Родичі найперше мають учити дітей молитов.

Діти люблять коли родичі вчать їх хреститися (робити на собі знак святого хреста); люблять, коли родичі їм показують "Отче наш...", "Богородице Дво...", "Вірую...", "Достойно е..." і т. д.

Дальше, треба дітей учити всього, що є в Катехизмі, в Біблійній Історії Старого і Нового Завітів, в Історії Церкви і взагалі в виданнях нашої Церкви, які можна набути в Консисторії.

Учити дітей треба кожного дня по трошки, а за цілий рік вони таки багато навчаться

Дуже побажанним є учити релігії в неділі. Недільний настрій поможе дітям засвоїти собі легко найбільшої й найбільше потрібної мудрости, якою є релігія.

ОЕГ.

З ЧУЖИХ ДУМОК

Основним старанням людини є бути святим або грішником. Це значить, що вона стоїть перед конечністю вибору (альтернативи) двох можливостей: людина може спинатися вгору до вершка вічности, або зсуватися назад у провалля розпуки й безнадії. Все ж є і такі люди, що думають, що є ще одна можливість, а саме — байдужість (индиферентність).

Вони думають, що так як медведі засипляють на зиму, так і вони можуть спати собі спокійно, не стаючи на сторону Бога чи проти Нього. Однак зима скінчиться, і людина мусить робити рішення...

ІСТОРІЯ СУЕЗЬКОГО КАНАЛУ

Суезький канал — це штучний водний шлях, що сполучує Червоне море з Середземним. Довжиною 105 миль, він проходить через три озера: Балат, Тімсах та Гірке озеро.

Проект будови цього каналу — дуже старий: ще давні єгипетські фараони Сетос І і Рамзес ІІ на тому самому шляху провели були водне сполучення, але його скоро занесло муром. Після них, фараон Нехо (7 вік перед Христ.) почав працю над каналом, і тоді згинуло 120 тисяч робітників; однак праці не докінчено, бо жерці-ворожбити запевнювали, що канал однаково дістався б в руки чужинців. І тільки Дарій докінчив роботу Неха. Але за цариці Клеопатри муг і цей засок знову загатили цей водний шлях. В 7 столітті по народж. Христа добре відновив канал вождь Амр — один з полководців халіфа Омара, і тоді каналом ішли до Єгипту транспорти збіжжя. Але пустиня знову завалила канал.

Під час своєї єгипетської кампанії французький імператор Наполеон І. доручив інженерові Леперові зробити потрібні обчислення, щоб прокопати канал. Обчислення виявилися різниця між поземами Червоного і Середземного моря, — так французи занехали свій замір.

Пізніше, 1841 р., виявилося, що інж. Лепер зробив був у своїх обчисленнях помилку щодо мнимої різниці в поземах обох морів. Тоді за будову каналу взявся французький інженер Фердинанд де Лесепс. В Парижі 1846 р. заснувалася спілка, що й капітал складався передовсім з французьких уділів, але теж і з англійських та австрійських. Ця спілка 1854 р. підписала з інж. Ф. Де Лессепс (Ferd. de Lesseps) контракт на будову каналу. Однак працю розпочали аж по кількох роках, коли єгипетський паша Саід дав на це свою концесію.

Знову почалися довгі пертрактації І врешті 1858 року повстала акційна спілка, половина акцій якої дісталася Франції, четвертина Єгипті, а Вел. Британія отримала дуже маленьку пайку уділу.

Ця спілка на 99 років стала власничкою смуги землі положеної по обох берегах каналу, але без права їх продажу.

Паша Саід 1875 року опинився у фінансовій скруті, і уряд Англії відкупив у нього єгипетські акції (172,602 штуки) за 20 мільйонів доларів.

Прокопувати канал почали 25 квітня 1859 року, і рішили закінчити до 1864 року, коштом 30 мільйонів доларів. Однак праця тривала довше — до 1869 року, а кошти становили 148 з половиною мільйонів доларів. Одначасно збудовано ще й іригаційний канал для постачання солодкої води з Нілю в зону Суезького каналу, щоб уможливити життя поселенням в цій пустині.

Дякуючи проїздові каналом шлях між Лондоном і Бомбеєм, довжиною 11,220 миль, скоротився на 6,332 мили.

Ширина каналу 510 стіп, глибина 46 стіп. Термін оренди (піднайму) кінчається 1968 року, бо спілка мала передати Єгиптові орендований нею канал по 99 роках, почавши з 1869 року, коли канал відкрито для плавби.

Тепер в англійських руках є 44 процентів всіх акцій спілки — власнички каналу; ці 44 процентів акцій становлять 800 тисяч штук акцій. Вартість каналу становить 800 мільйонів доларів.

Отже, питання — чи вбогий Єгипет взагалі колинебудь був би спроможний сплатити спілці таку суму грошей, якщо б згідно з умовою, легальною дорогою хотів 1968 року перебрати в свої руки канал.

Кожного року каналом переходить коло 15 тисяч кораблів, разом 415 мільйонів тон, перевезено пистерн з нафтою. Отже для забезпечення нормальної плавби треба дуже великої кількости фахівців.

ДАНСЬКІ ПРОТЕСТАНТИ ДИВЛЯТЬСЯ НА СХІД

Хоч уже світовий провід усіх протестантських Церков шукає екуменічного контакту з Російською Православною Церквою, то ще деякі місцеві протестантські Церкви роблять те саме що й на власну руку. І так, провід Церкви Данії запросив до себе на відвідини представників Російської Православної Церкви що є за залізною заслоною. — Виключена річ, щоб протестанти не могли не знати, що в релігійно-церковних справах провід Російської Православної Церкви не має свободи діяння. Все, що на таких відвідинах він буде говорити, то говоритиме не від себе.

ЯКИЙ ПОХОРОН В ОДЕСІ БАЧИВ ФРАНЦУЗ

Паризький часопис "Фігаро" вмістив репортаж Жоржа Равона, одного з групи французьких журналістів, що недавно відвідали Україну. Ж. Равон між іншим бачив в Одесі таке:

"Похорони". Ховають дитину. Домовина положена на дошки тягарового авта, оточена паперовими квітами й лентами з написами. Шість осіб ідуть за нею на цвинтар, — без жадної релігійної чи світської церемонії. Цілковита байдужість юрби".

"ЧЕРВОНИЙ ДЕКАН" ЗА ЗАЛІЗНОЮ ЗАСЛОНОЮ

Відомий в своїх симпатіях до большевиків о. д-р Г. Джексон, англіканський декан з Кентербері, прозваний як "Червоний декан", разом з своєю родиною виїхав у подорож до СССР. Звідти він піде до червоного Китаю і до Північної Азії. — Як кажуть: "Свій до свого"!

Людина має до вибору або земську любов, що виключає любов Божу, або може вибрати Божу любов, що включає в себе здорову, священну, земську любов.

КНИЖКИ!

В Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути такі книжки:

АЗОР — оповідання з часів Ісуса Христа. 48 стор. — Прот. С. В. Савчук. Ціна $ .15	
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Християнства (на мімеографі), 108 стор.	2.00
АПОСТОЛ — на всі неділі і свята цілого року — 232 стор. Справжній. Ціна	3.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ И ВІЗИТАЦІЯ — Митрополит Іларіон — 80 стор. Ціна	1.00
БІБЛІЯНІ ОПОВІДАННЯ СТАРОГО ЗАПОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна	.75
БОГОСЛУЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ — Митрот о. С. Герус. Ціна	.50
ВИЛКІ РОКОВИНИ — 20-річчя Юнійї УПЦК — 224 стор. Ціна	.50
ВЕЛИКОПОСТНІ СЛУЖЕННЯ — видавництві друге — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна	1.00
ВИФЛІЄМ — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук — 46 стор. Ціна	.25
ВІЗАНТІЯ И УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 96 стор. Ціна	.25
ТЕСТЯ БІБЛІЙНИХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук. 53 стор. Ціна	.25
ДОДАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Проложня, Аллилуя та Величання — 36 стор. Ціна	.25
ЖИВСЬКІ НОТИ — Збірник Церковної музики — Спільу на Нотах — (на мімеографі). 67 стор.	3.00
ЖИТТЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ — Прот. В. Кудрик. 100 стор. Ціна	.50
ЖОНОБОГОБОРСТВО — Історично-догматична монографія — Митрополит Іларіон — 240 стор. Ціна	1.00
ІСТОРИЧНІ МАТЕРІЯЛИ ДО СПРАВ УНІЇ — Прот. В. Кудрик — 154 стор. Ціна	.50
КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР ПРИРІВНІЙ ПРАВОСЛАВІЄ, а не Католицтво. — Митрополит Іларіон — 32 стор. Ціна	.10
КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Старий Запоит) Арх. Ігор. — Стор. 45. Ціна	.50
КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Д. Дорошенко 100 стор. Ціна	1.00
ЛІТУРГІКА — (Дяківський Курс) — Прот. Г. Гриценко (на мімеографі) — 49 стор. Ціна	1.00
МАЛОВІДОМЕ — з історії уявтської Церкви — Прот. о. В. Кудрик — Том І — 254 стор. Ціна	.75
Том ІІ — 286 стор. Ціна	.75
Том ІІІ — 252 стор. Ціна	.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна	2.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир" в коричневій оправі. Ціна	4.00
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золоченні. Ціна	6.50
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золоченні. Ціна	7.50
МОЛИТОВНИК — „Приятель Дітей" в волинянній чорній оправі. Ціна	1.00
НАЙРЕСТОЛЬНА ЕВАНГЕЛІЯ — Ціна	$125.00
ОКТОІХ — або Восьмигласна видання УГ-ПЦК — 194 стор. Ціна	5.00
ПОДІЇ ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Католична монографія — Митр. Іларіон — 384 стор. Ціна	1.50
ПОКАЯННИЙ ВЕЛИКИЙ КАНОН св. Андрея Критського 68 стор. Ціна	1.00
ПОМІЧНИК ПОМЕРШИХ, для родин. 28 стор. Ціна	.50
ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УПЦКИ — 1955 — 136 сторін. — Ціна	2.00
ПРОТОКОЛ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УПЦК — 1951 — 102 стор. Ціна	.50
ПРОТОКОЛ СЬОМОГО СОБОРУ УПЦК — 1935 — 90 стор. Ціна	.50
"RAVENING WOLVES!" — by Monica Furrell (Хижі Вовки — в англійській мові). Ціна	.50
РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік — стор. 240. Ціна	1.00
РІДНА НИВА — Календар — за 1954 рік. Стор. 334. Ціна	.50
РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 208. Ціна	.25
РІДНА НИВА — Календар — за 1932 рік. Стор. 160. Ціна	.25
РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор. 160. Ціна	.25
СЛУЖБИ БОЖІ СТРАСНОГО ТИЖНЯ — (на мімеографі) — 46 стор. Ціна	2.00
СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — Прот. Б. Кудрик — 21 стор. Ціна	1.00
СЛУЖБА СВ. ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ князеві українському — 18 стор. Ціна	.75
СЛУЖЕБНИК — виданя УАПЦ на еміграції 180 стор. Ціна	3.00
СТАТУТ І ПРАВИЛА УПЦК — 77 стор. Ціна	.50
ТРЕБНИК. Частина І, в чорній оправі з золотими тисканя, 340 стор. Ціна	6.50
ТРЕБНИК — Частина І, брошурований. 340 стор. Ціна	5.00
ТРЕБНИК — Частина ІІ, брошурований. 340 стор. Ціна	5.00
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 180 стор. Ціна	.75
ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для академій — на нотах Прот. В. Слюзар 13 стор. Ціна	1.00
ЧАРТЕР І СТАТУТ УПЦК — 40 стор. Ціна	.50
ЧУЖА РУКА, або хто має рубіжок (про умлю) — Прот. о. В. Кудрик. 206 стор. Ціна	.50
ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — д-р В. Антоновин. 110 стор. Ціна	.50
ЯК ПРАВИТИ СВ. ЛІТУРГІЮ — Митрополит Іларіон — 48 стор. Ціна	2.00
ЯК ПОВОДИТИСЯ В ДОМУ БОЖОМУ — Митрополит Іларіон — 72 стор. Ціна	.25

Гроші й замовлення слати до:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НА УВАГУ ГРЕКО-КАТОЛИКАМ

І.

В Канаді українці належать до двох Церков, — частина до Української Православної Церкви, що від нікого з чужих незалежна, а частина до греко-кат. Церкви, себто уніятської, що залежна від Риму та взагалі від чужих.

Факти показують, що Рим був призначив унітів (греко-католиків) на злитнення від самих початків, як вони почали до Канади прибувати, і латинізаційна робота йшла цілі літа і йде дотепер. Чимало змін вже поробleно в напрямі латинізації, а щоб латинізаційна робота йшла успішніше, то відгороджують греко-католиків в окреме "гето" і наказують, щоб поза межі того гета не виходили. Сиди, з православними не сходися, бо "душа пропаде", і слухай лише нас одних. Також і поляків можеш слухати, тільки не православних українців. Вони "безбожники", вони "твої вороги"...

Римські місіонарі дбають, щоб греко-католики не довідалися хто і нащо дав їх під власть чужого Риму, хто заводив унію і якими способами. Дбають, щоб грекo-католики не знали своєї Української історії.

А нарід, що своєї історії не знає, є народом темним, є матеріялом для чужих. Темний йде за чужим проводом, бо своїх очей не має.

Свою історію нарід повинен знати. От що говорить Шевченко про конечність знання своєї історії:

Подивіться лишень добре,
Прочитайте знову
Тую славу, та читайте
Од слова до слова.
Не лишайте ані титла,
Ніже тії коми,
Все розберіть та спитайте
Тоді себе: Що ми?
Чиї діти? Яких батьків?
Ким за що закут?...

Згадуючи колишню славу, — "діла незабуті дідів наших", він ще раз завзиває до читання, до дошукування, та кличе:

Оттак і ви прочитайте, —
Щоб не сонни снялись
Всі неправди; щоб розкрились
Високі могили
Перед вашиий очима;
Щоб ви розпитали
Мучеників: кого, коли
За що розпинали.
(До "Живих і мертвих").

Ці слова Шевченка до всіх українців відносяться, але в Канаді відносяться найперше до греко-католиків. Чому ж? А тому, що греко-католики української історію найменше знають. Деякі не знають її цілком та і не хочуть знати, щоб душі не занапастити. Думають, що незнанням своєї історії Богу прислужаться. Темнотою Богу подобаються. Такий погляд виробляють в них чужі агенти. Вони греко-католикам голосять:

"Не сходись з православними українцями, не читай їх газет, їх книжок, не слухай що вони говорять, що вони думають... Зате можеш сходитися з поляками, бо вони католики як і ти. Вони ближчі тобі, ніж православні українці, вони твої рідні брати, і ти разом з поляками заслужиш місце в раю. Сходися з ними, ходи до їх костелів, слухай їх, бо вони тобі добра бажають і на землі і по смерти".

Хто ж не знає історії українського народу, той може легко повірити масним словам чужих агентів. Він же не знає, що поляки були завжди найбільшими ворогами українського народу, і вони навіть про своє спасіння не дбали, а-не тільки про спасіння українців.

***

Коли давно було на світі невільництво, то властителі невільників пильно дбали, щоб невільники були крайньо темні, бо темного можна легко в руках тримати.

На Україні були колись школи в кожнім селі, але коли москалі взяли Україну в руки, то "бо школи позакривали, або їх змосков..ли, щоб нарід вчився лише того, що москалям потрібно; щоб був несвідомим.

За панщини в Галичині (до 1848 р.) коли хтось в дяка читати навчився, то забирали до війська, бо письменний може панщинників проти пана бунтувати; казали: **"Хлоп народився до ціпа, до плуга, до суховия** (рід деревяних "граблей", форків), **до гною, а не до книжки".** А щоб нарід нічого не думав, то розпиячували. Пияк під панськими буками буде працювати на пана, але думати не буде. Він свою недолю буде заливати горівкою.

І знов про все те говорить подрібно історія.

Панщина провадилася буками, застрашуванням, мукамь. Не скочеш пана (польського!) слухати, то набереш буків, або й життя позбудешся. Але ті пани були католиками, і Рим уважав їх добрими християнами. А знов панщинники були греко-католиками, отже також католиками, але Римові було байдуже, що пани католики поневолюють хлопів католиків. Байдуже, що пан католик має хлопа католика за худобу. Про те багато оповідає історія.

***

Але коли заводжено унію, то поляки та їх агенти підходили до українців не тільки з буками, але й з хрестами в руках, з солодкими словами, з побожними піснями, з балачками про спасіння. На всі боки хитрували. Польські єзуїти виховували дітей українських багатих родин так "побожно", що ті виховники ставали поляками і воротами українського народу.

Коли заводили унію, то священникам і людям, які стали уніятами, давали полегші, дарунки, хвалили їх, але коли взяли їх добре в руки, то давай їм буки, зневаги, погорду, а навіть священників переміняли на панщинників. Дарма, що вони уніяти.

Шевченко знав добре історію, тому закликав українців до знання української історії, а вона розкриє їм всю неправду, всі хитрощі, всю обдуду ворогів.

Розумні люди все читають, нічого не бояться, а читаючи, все обмірковують, і так їх розум розвивається і поширюється. Вони стають розумними людьми. Такого треба нині греко-католикам. Їм треба розвивати свій власний розум, а не вдоволятися тим, що дають їм чужі агенти.

П. К.

Для атеїста можливе "богом" може бути якась інша особа, не конче вартісна з-за своїх заслуг для людства, але як предмет розпусти. А розпуста це бунт тіла проти духа, бунт людини проти Бога.

КРОВ НА ФІГУРІ ХРИСТА

До Ніцци, у Франції, приїхав з недалекого села Турет парох і привіз з собою вирізьблену залізну фігуру Христа. На руках і на терновій короні фігури є ніби плями крови. Різьбяр цю фігуру в Турет сільський коваль-різьбар, ім. ле Каер, який каже про себе, що він "не вірить ні в Бога, ні в чорта". Цей коваль сказав людям, що коли він різьбив цю фігуру, то раптом з рук та з терновоі корони залізної фігури бризнула кров. Мешканці села оглянули фігуру, і справді побачили за ній кров. Селяни спочатку думали, що може коваль скалічився і з його пальців потекла кров на фігуру. Але різьбар Каер показав їм свої пальці, і селяни переконалися, що вони не були скалічені. Після того парох села Турет узяв фігуру і привіз її до міста Ніцци, щоб там зробили хемічний дослід тих кривавих плям на фігурі Христа.

СОВЕТСЬКИЙ ДИПЛОМАТ НА ОФІЦІЯЛЬНІЙ ВІЗИТІ У ВАТИКАНІ

Паризьке "Українське Слово" з дня 9-го вересня цього року подає, що папський нунцій при італійському уряді прийняв на офіційній авдієнції советського шарже д'аффер в Італії. Советський дипльомат передав нунцієві політичні документи советського уряду, з метою знайти з Ватиканом спільну точку погляду на деякі міжнародні справи: загальне роззброєння, справа Суезького каналу і т. п. — Як відомо, в червні ц. р. Хрущов несподівано заявив, що папа є за миром і загальним роззброєнням та що співпраця з ним можлива. Часопис "Люнта" — центральний орган комуністичної партії з Італи недавно помістив на першій сторінці фотографію папи.

СЛІДАМИ ТІТА

Комуністичний диктатор Югославії недавно несподівано відвідав СССР з довшою візитою. Ще він не встів вернутися звідтіля, як повідомлено, що провід Сербської Православної Церкви в жовтні відвідає московського партіярха.

Атеїсти (безбожники) попадають у гріх гордости, коли то людина вдає, що вона є тим, чим вона не є: а саме — "богом".

ЗНИЖКА НА КОВЕРТНАХ

для переведення церковної колекти.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала коверткн з відповідним написом, для коверткової системи переведення церковної колекти під час Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в коверткax, на яких вписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й при кінці року видає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року зложив на тацу. Такою посвідкою члени можуть визначуватися при плаченню доходового податку.

Знижена ціна коверток така:

За тисячу (1000) коверток	$6.00
За 500 коверток	3.25
За 100 коверток	.65

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ДЕЩО ПРО МОЛИТВУ

Багато висловів про молитву можна знайти в писаних людей, які релігійними справами пильно цікавляться. Тут наведемо кілька прикладів:

— Молитва — то шнурок привязаний до дзвона в небі. Коли за той шнурок потягнемо, то він в небі дає про нас знати.

— Молитва є нашою розмовою з Богом. Коли Божу книжку читаємо, то Бог до нас говорить; коли молимось, то ми з Богом говоримо.

— Є випадок про одного священика, який відвідував недужу жінку. В розмові вона просила його, щоб при ній помолився за її дочку. Але священик, мабуть ,не зважаючи, що ця жінка мала на думці дочку, і почав молитися за сина. Коли скінчив, то жінка сказала, що вона мала на думці дочку, і тоді священик говорить:

— Може я помилився, але Бог не помиляється. Коли ти мала на думці дочку, то Господь знав твою думку, і Він приймає мою молитву так, як ти хотіла. Ми можемо молитися за когось як за живого, не знаючи що він помер, та хіба Господь нашу молитву відкине? Він, знаючи нашу добру волю, почислить, що ми за помершого помолилися.

— Як ми кожного дня накручуємо годинники, щоб не спинилися, так кожного дня ми повинні відложити хвилину часу, щоб молитвою розбудити нашу душу і пригадати ій той вищий світ, що є поза нашою будсенщиною.

— Перикль, великий державний муж старої Греції, завжди молився до богів, коли мав розпочинати промову. — Корнелій Сціпіо, визначний римський генерал, коли мав розпочинати якусь важну справу, то найперше йшов до святині Юпітера на молитву. — Визначний грецький давній філософ Плятон говорив: "Найкраще і найвеличніше діло, яке ний чоловік може виконати, це діло, яке гідний чоловік може виконати, це діло, яке причиниться до його успіху, є молитва, якою він постійно повинен бути звязаний з богами. І ясне повинен мінше діло він повинен попередити молитвою."

Тут бачимо, що навіть погани розуміли велике значення молитви, і певно молитва давала їм силу ставати великими і визначними людьми. А що вони молилися не до одного Бога, як ми нині Бога розумємо, але до богів, то справа менше важна, бо все ж їх молитва була звернена до Божества. А Бог дивиться не на форму молитви, але на серце, з якого молитва випливає.

— Щоби людина гідно виконувала свою працю, їй треба не тільки тілесної сили, але й сили душевної. Де тілесна сила замала, там її доповнює душевна сила, яка передається щирою молитвою.

— Був випадок, коли дівчина чула, як хтось так молився: "Господи, дай здорового розуму та розсудку нашим молодим хлопцям і дівчатам". Вона дивувалася, а потім подумала: "Він і за мене молиться, а я не молюся сама за себе". І з того часу вона молитви не занедбувала.

— Шевченко, той великий українець, багато про молитву згадує, як він сам молився, та закликає і других до молитви . Каже він: "Свою Україну любіть... за неї Господа моліть".

— Приятель Шевченка, Костомарів, часто відчитував в своїм домі Вечірню та Утреню.

— Микола Лисенко, великий український композитор, перед виступами на сцену, звик був молитися.

Так бачимо, що молитва була великою справою для великих людей.

ІЗРАЇЛЬ РЕКЛЯМУЄ ПАМЯТКИ БІБЛІЙНИХ ЧАСІВ

Ізраїльський уряд виставив 300 таблиць біля історично-біблійних місць у Палестині. Кожна таблиця має 6 стіп висоти і 2 стопи ширини, на таблицях жидівською та англійською мовами описані біблійні події, що звязані з даним місцем. Такі таблиці поставлені над Мертвим озером, де стояла Содома, а також там, де Давид убив Голіята і т. д. Ізраїльський уряд сподівається, що мало є таких осіб, які не хотіли б сфотографуватися на котромусь з тих біблійних місць, поруч таблиці, а це збільшить туристичний рух до Ізраїля і збільшить його прибутки.

ТАЄМНИЧИЙ ДОНОС НА БІЛОРУСЬКОГО ДУХОВНИКА

У вільному світі на вигнанні перебуває один з визначних духовних Білоруської Православної Церкви — Архимандрит Володимир Фінковський. Православні білоруси в Канаді й ЗДА запросили його, щоб він відвідав їх у цих країнах. А тим часом хтось зробив на нього провокативний донос до уряду ЗДА, з метою унеможливити йому приїзд. Обурені православні білоруси кажуть, що "провокатор-доносчик свідомо чи несвідомо виконав роботу комуністичного агента", бож Москва бажає знищення Білоруської Православної Церкви.

З яких кол був донос — православні білоруси не говорять. На чолі з Білоруську-Американським Обединенням всі православні білоруси у вільнім світі організовано й голосно запротестували проти таких негідних засобів наступу на Білоруську Православну Церкву.

СИРІЯ ПІДПИСАЛА ДОГОВІР САМОГУБСТВА

Сирійський міністер освіти Абдул Хумед і советський віцеміністер освіти Сергей Кафтанов підписали в Дамаску договір, на підставі якого встановлено тісну співпрацю у всіх справах виховання й освіти. Совети прийшлють у Сирію своїх "спеців" виховання молоді. — Мало того, що неїде химара шкигунів, бо советські інструктори будуть виховувати сирійську молодь в атеїзмі.

Як большевики зневажають релігію в очах молоді, про це свідчить недавня заява "Комсомольської Правди", органу комсомолу, яка на запити молодих читачів відповідала ось так: У советській системі "молоде покоління виховалось так, що для нього забобони й пересуди є чужі". А новий советсько-російський словник говорить про св. Письмо так зневажливо, що пошляв до читачів не дозволяє цих висловів повторяти.

Дня 19 жовтня 1876 р. народився Сергій Єфремов — визначний український історик літератури та літературний критик. — Замучений большевиками.

ЦЕРКОВНІ ВІСТІ

● Урочисте відкриття академічного року Теологічного Факультету Колегії св. Андрея у Вінніпегу відбулося в 6-го жовтня. В Капличі Колегії о год. 8:30 вечора почалося вечірнею Молебнем, що його відслужив Владика Митрополит Іларіон в сослужінні о. Протопресв. Григорія Метюка. Співав хор студентів богословів. Після Молебня Владика Митрополит сказав доповідь на тему „Сабатейство в Україні". Тема доповіді мало кому глибше відома навіть в-поміж історичків Церкви. Владика Митрополит виголосив її с. глибоким знанням предмета і вміло показав її настільки живою, що вона зародила багато світла на чимало загадкових питань і в сучасному світі та нині-шно існувала слухачів — не тільки теологів, але й усіх інших професій: правників, лікарів, педагогів, агрономів, економістів і т. д., що були серед численної авдиторій.

Вінці відбулося прийняття гостей. — Окремо треба відзначити, що серед чимало-го гурту українських науковців, уроджених канадійців та прибулих, було теж помітно деякого з знаменитих греко-католиків, що займають видні наукові становища в Канаді. Вони разом помолилися з православними в капличі і бували на цій надзвичайно цікавій доповіді Владики Митрополита.

● В неділю 22-го вересня Українська Православна Громада Ріддля Пресс. Богородиці в Ошава, Онт., мала подвійну урочистість: Храмове Свято й Архиерейська Візитація Високопреосвященішого Владики Митрополита Іларіона — Допис з цієї нагоди буде в наступному числі „Вістника".

● Протестантський Екуменічний Інститут в Шато де Босей біля Женеви, у Швайцарії, проведить рівна науковеі курси, на які приїжджають запікавлені з усіх частин світу. Навесні ц. р. відбувся там курс для душпастирів, на якому розглядали питання участи мирян (світських членів Церкви) в їх церковній праці — в ролі допоміжних сил для священиків В ролі інформатора був між УАПЦ в справах. Європі висланий туди о. прот. М. Тальтайчук Він розяснював учасникам інших віроісповідань також певні числа магометан, зобовязані впровадити декілька магометанської (ісламської, мусулманської) релігії. Більшість християнських Церков рівних віроісповідань уже підпорядкувалися цьому законові. Деякі Церкви, а між ними й католицька, ще не рішилися.

● Чехословацький міністер освіти й культури прийняв на авдієнції представників усіх Церков у цій державі. Конгрес комуністичної партії Чехословаччини рішив передати церковні справи міністерству освіти.

● Українська Православна Громада в Едмонтоні, а також вірні околиці, 23-го вересня урочисто привітали о. Митрата Єроніма Гриндюку — Адміністратора Західної Єпархії УГПЦК, з нагоди 30-ліття його душпастирства. Одночасно привітали теж о. Прот. М. Фінка з нагоди його призначення на пароха Настоятеля Катедри св. Івана в Едмонтоні.

● Серед цьогорічних кандидатів на студентів Теологічного Факультету Колегії св. Андрея у Вінніпегу від ряду останніх літ вперше переважає кількість зголошень від уроджених американського континенту.

● Українська Православна Парафія св. Покрови в Монреалі робить зусилля отримати свою церкву в цьому будинку, в якому вона існує від свого початку — в 1945 р. З німець-

ких кол актрожує відібрання будинка.

● Президент ЗДА день 12 вересня проголосив „Крайовим Днем Молитви" в ЗДА. Один день в рощ, але не в неділю, всі американці „на своїх місцях праці і дома мають молитвою просити Бога, щоб продовжував опіку над нами в нашій щоденній праці та в нашим керуванні державними справами".

РІЗНІ ВІСТІ

● Диктатор Єгипту заявив, що готов допустити заінтересовані державиз до справ Суецького каналу, але тільки в моральному характері — поради щодо вибору пільотів тощо. Але він і надальше рішився тримати канал в єгипетській посідині й керуватиме — без огляду на все. Береги каналу він обсадив військом. Жидівських пароплавів одначе і надальше не буде пропускати через канал, бо вважає, що Ізраіль є на воєнній стопі з Єгиптом.

● Несподівана візита Хрущова в Югославії та його відлет до СССР разом з Тітом бу ли загадкові. Але Тіто ще все вспіє повернутися з Москви, чи так з гостини в Ялті, як пре са заговорила, що Хрущову не вдалося впливнути на Тіта, щоб він формально приступив до блоку комуністичних держав. Більше того, кажуть, що Тіто вимагав від Советів повного звільнення сателітних держав (Польщі, Болгарії, Румунії, Чехословаччини і т. д.) від їх задежности від Москви. А тим часом кажуть, що деякі визначні партійці в СССР натискають на Хрущова, щоб він припинив усування культу Сталіна, бо це, кажуть вони, послабове становище СССР за залізною заслоною та комунізму в світі. І дехто пророкує, що Хрущов може впадатися, — тим більше, що він же продовжує політику Сталіна, і сам хоче бути другим Сталіном.

● У звязку з готовою спорудовою Суецького каналу, час від часу починають згадувати панамський канал, що лежить на території держави Панами, але є в посіданні ЗДА. Третя точка договору з 1903 року між Панамою та ЗДА у справі каналу каже, що „З'єднані Держави Америки мають (до цього каналу) всі такі права, які вони мали б тоді, коли б були суверенном (каналу). Коли державний секретар Дж. Ф. Доллес недавно заявляє цю точку, то міністер закордонних справ Панами, Альберто Бойд, запротестував, кажучи, що Панамський канал є власністю Панами, а ЗДА мають тільки деякі права щодо користування

● Українці в межах польської держави, після першого приголомшення комуністичним терором, коли то їх за ягодою СССР полякі виселяли в українські землі Забужжя і ● Посадник (мейор) Монтреалю після недавнього повороту з відвідин у Франції заявив по телевізій, що неправдою є, ніби то в Парижі він мав заявити про скорий розпад французів у Канаді, що вестиме їх до переваги. Посадник назвав це пресовими видумками.

● До всіх болючих проблем Австрії долучилася ще одна — політичні втікачі. Втікачів з опанованих комуністами країн — головно з суседніх: Мадярщини, Югославії і т. д. — прибуває щораз більше. Вони поселюються в тих австрійських провінціях, що були колись словянськими. Австрія журиться, що вони збільшать у цих провінціях словянський елемент, що його австрійці ще не зовсім успіли згермянізувати.

● Єгипет передав був справу Суецького каналу на обговорення в Раді Безпеки Обединих Держав. В Раді Безпеки ця справа пожвавилася тим, що Єгипет виключив пропозицію зладати канал під міжнародною контролю.

Чи ви знаєте, що . . .

● В давніх, дохристиянських релігіях був так званий політеізм (багато божків). Старовинні греки мали коло 30 тисяч різних божків, — звичайно, не у всіх місцевостях вони були ті самі, але головні божки були опільні для всіх греків.

● Компартія (комуністична партія) в СССР нараховує тепер 7 мільйонів 215 тисяч й 505 членів та 419 тисяч 609 кандидатів на членів. Отже разом не цілих вісім мільйонів партійців і кандидатів поневолюють 220 мільйонів населення на просторі пятої частини земської кулі. До того ж ще поневолюють сателітні держави.

● Японський пошукувач перел, Юджі Гама, повідомив, що він на морі Арафура виловив перлу, що важить 70 каратів. До цього часу в посіданні людей найбільшою була 65-каратова перла.

● Кількість населення в Києві 991 тисяча; у Харкові 877 тисяч; у Сталіно (Юзівка) 625 тисяч; в Одесі 607 тисяч; в Дніпропетровську 576 тисяч; у Львові 388 тисяч; у Запоріжжі 381 тисяча, з Кривому Розі 322 тисячі; в Макеївці 311 тисяч; у Жданові (Маріуполі) 273 тисячі; в Чернівцях 142 тисячі. — Це дані з 1939 року.

ТРЕБА Й ТАКЕ ЗНАТИ
(Летбридж, Алта.)

Не можна обминути подій, що сталася в Летбриджі 2-го вересня. Подія ніби мала, але й велика.

Чи то складом обставин, чи заходами „добрих людей", але сталося таке: коли Українська Православна Громада готовилася до зустрічі ВПреосв. Митрополита Іларіона, уміяти готовились до зустрічі відомого учителя танців і кінооператора п. Авраменка. Де було можна, то пороздягали і повиставляли оголошення, що відбудеться під гр.-кат. церковою вистава, чи демонстрація українських фільмів, отже запрошувалося всіх українців без уваги на церковну приналежність.

Перед показом фільмів п. Авраменко почав говорити про значення української культури, музики, кінотеатру і т. п., але тут почав несподівано другу „демонстрацію", і почав від Митрополита Іларіона, що мовляв, і такий то він, і такий.

А треба згадати, що тут зіб ралися й православні українці, та й жертвували вони на „Український Фонд Культури", що спочиває в руках Авраменка, — отже для них несподіванкою було, що Авраменко виключився на Українську Православну Церкву та її провідників. Для прикладу, взяти хоч би таке з агітації Авраменка: Митр. Іларіон, їздивши по Канаді, агітує проти католиків, натравляючи брата на брата, щоб різались, коли нам тих потрібно злуки сня . . . Чому не виступати проти Москви?. Він називає Церкву Українською Православною, але ж відомо, що українці ніколи не мали своєї православної Церкви, бо то Москва накинула нам Церкву. Правдиве православіє на Україні заводив аж Митр. Липавський. В Канаді нема українського православія, воно московське . . . Я готовий пити на муки за правду . . ."

З наведеного можна згадувати як ціла його промова виглядала і кому вона могла бути потрібна.

Але знаємо, що Авраменко анітеолог, ані історик. Його фах на театральній сцені. Коли б він знав історію, то знав би, що в Православній Церкві не було інквізиції, але в Католицькій вона була, як є й „Кат. Акція", а вони українцям не вищуе добра, як не принесла і другим народам.

В Летбриджі Авраменко міг говорити що до голови прийшло, але коли б хотів йому на іспит, то сказав би: „Не питайте мене, бо я на тім не розумію ся". Але тут явраз він стіяв ненависть між українцями. Та цікаве — за чиїм поводом? Хто його до того заставив? А хтось такий мусіє бути. Авраменко відомий, то треба нам послухитися!

Чи воно багато комусь поможе, то друга справа, але навіть Авраменкові треба таки дивуватися. Бо хоч він говорив у програмі свого „мінотеатру", але ж воно вважать до таємніз та ізіотеатру не видасться.

Микола Гайдар.

ВШАНУВАЛИ НОВОГО О. ПАРОХА

В неділю 9 вересня парафія церкви св. Івана в Ошаві зібралась пообідньої пори до парафіяльної залі для гостинн влаштованої своєму новому Пароху Всеч. О. Костянтину Желішкевичу.

Отець Костянтин — це ж відомий по багатьох місцях Канади один з найвизначніших будівничих нашої Церкви в Канаді, його знають багато вірних як доброго Душпастиря, а також як здібного журналіста.

Рішенням Консисторії УГП. ЦК О. Костянтин дістав призначення на Пароха в громади св. Івана в Ошаві на місце покликаного до Едмонтону Всеч. О. Михайла Фика.

На загальне бажання вірних заряд громади постановив вшанувати О. Пароха спеціяльно призначеною для цього гостиною, щоб у зручному колі ближче пізнати взаємного один одного. Після оповістки приготованого сестрицями господа голова громади п. Іван Стезик від імени заряду та всіх вірних привітав О. Костянтина та Пані Добродійку і запевнив їх, що заряд та вірні зроблять все для належної допомоги О. Пароху в його праці на Христовій Ниві серед рідного народу.

Опісля промовив п. Л. Недошитко, який так само вітав О. Пароха та гаряче зазичкав усіх братів і сестер дати якнайбільшу підтримку новому О. Настоятелю і виявити до нього повне довіря, бо тільки при такій можливості моглиме належно розвиватися наше церковне й національне життя.

Вкінці, покликаний до слова О. Парох сердечно дякував присутнім за прийняття та запевнив, що прикладе всіх зусиль, щоб громада св. Івана в Ошаві була й надалі одною з кращих, щоб праця в ній на Славу Божу й на доброго свого народу не тільки не послабла, але й значно пішла вперед.

Сестриці вітали словом дарунком Пані Добродійку, зорганізовали її до співпраці в Сестринстві, за що Пані Добродійка їм щиро подякувала й запевнила сестриць в свій готовості заспівітність з ними співпрацювати.

При цій нагоді не забули згадати й про українську пресу, на що була переведена збірка, яка дала $14, з того половина призначена на „Вістник", а друга половина на „Український Голос".

Жертводавці по 61: І. Стезик, п. Гоголь, М. Шадлей, В. Кучь, В. Дрозвік, С. Скіров, І. Гар, І. Стецьків, Гринцай, Ф. Кірчик, Мисевич, С. Задорожній, В. Корицун, о. К. Желішкевич.

Кореспондент.

З ХРЕСТИН НА УКРАЇНС'КУ ПРЕСУ Й НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ

Гленедон, Алта. — Дня 16-го вересня ц. р., панство Єлисавета і Василь Лупул з фармерської оселі Лесгард, Алта, хрестили свого сина, і дано йому ім'я Леонід Аксентій Іван. Св. Тайну Хрещення довершив о. Е. Труфин у мешкальній чепурненькій укр. гр.-кат. церкві св. Івана Хрестителя в Лесгард, Алта. Хрестили батьками були: пані Агнеса Годинська, Марія Кіця, Елізабета Васькевич, і панове: Василь Сливка, Онуфрій Москалюк і Василь Гудима.

На прийнятті улаштованому з цієї нагоди в домі п-ді Марії й Івана Чубей, родичів пані Єлисавети Лупул, гості зложили дар для української преси й Укр. Вина. Фонду в сумі $18.00, що їх розділено як слідує: $6.00 для „Українського Голосу", $6.00 для „Вістника", $6.00 на Укр. Вина. Фонд через часописи „Голос України", Торонто, Онт.

З цим слід відмітить, що така маленька громадка, що уявляє проводом п. Івана Чубея, являється дуже ідеальною і жертвенною. Нехай це послужить гарним прикладом для деяких других церковних громад.

Нижче подано спис жертводавців: п-во Николай Остроцюки $1.50, п-во Михайло Дмитерко $1.50, п-во Василь Гудими $2.00; по $1.00: пан Онуфрій Москалюк, пан Володимир Гудима, п. Олекса Вирстюк, п-во М. а і. Чубей, п. І. Довар, п-во Є. і В. Лупул, п. Василь Сливка, п. Михайло Улянівський, п. С. Годинський, п. Іван Улянівський, і пані Наталія Улянівська (прибійка новохрещеного); о. Е. Труфин $2.00.

Зібрано забавились танове Онуфрій Москалюк і Михайло Дмитерко. Це забавася п. Николай Огородюк зібрано на поживлян для похрестника, і це дало також немалу суму дару.

Ціна подяка жертводавцям, а малий Леонід Аксентій Іван за Божим благословенням нехай росте на потіху родичам, хрестным батькам, дідусеві й бабусі й прабабусі, а нашій Рідній Церкві й нашому народові на славу! На Многі Літа!

Гість.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ

Монтреаль. — У суботу 8 вересня 1956 р. відбулося Вінчання молодого подружжя Сумківців. П-во Йосиф і Марія Сумківців. Пан Йосиф є членом Українського Робітничого Клюбу — одинокою доньою п-ва Юліяна і Ольги Пасіків. Чину Вінчання довершив Всеч. о. Митрат В. Слозар у Свято-Софійській церкві, з участю великого числа гостей.

Поопівдані в залі св. Михаїла відбувався весільна забава. Господарем весіляя, був п. Володимир Вікарчук. Гості весело забавлялися при звуках доброї музики, а згодом ві. В. Вікарчук попросив присутніх на традиційний Перший та на побажання для новоподружених молодят. По вечері, при веселім гомоні, гості не забули і про місцеву укр. православну церкву, пробиває будови якої тепер якраз провадиться. На прохання головки збіркового комітету (рідних і господаря весіляя), пана Водзд Вікарчука, переведено збірку на будову нової святині, і це принесло суму $130.00. З того передано $120.00 на фонд будови, $5.00 на „Укр. Голос", і $6.00 на „Вістник".

Тут слід зазначити, що обидві згадані родини є щирими і жертвенними працівниками нашої Громади, чим і заслужили собі на пошану всієї громади і зокрема своїх приятелів.

Пан Савчук — це бувший голова Братства, а пан Пасіка — бувший заступник голови нашої Громади, і за їх урядування набуто площу під нову будову церкви.

Пані Пасіка є довголітнього членкиню Жіночого Товариства і вже протягом кількох років виконує працю як скарбничка того ж Товариства.

Всім весільним гостям, які причинилися до збірки на нашу Церкву, щира подяка, а Молодий Парі, на Вінчанні якнайвищ таке гарно започаткованого збіркy, що досі у нас чомусь на весіллях не практикувалося — щасти Їм Господи; пошли їм Многих Літ! А п-ству Савчукам бажаємо, щоб другого сина дружали вже в нашій Катедрі.

Гість.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ
Вінчання п-ва Дроздюків

Ошава, Онт. — Дня 1-го вересня ц. р., відбулось вінчання пана Василя Дроздюка з панною Іриною Малашук.

Вінчанню молодят відбулося в укр. гр.-прав. церкві св. Івана в Ошаві. Чину Вінчання довершили два священики — Прот. Кость Желішкевич місцевий о. Парох, і Прот. П. Запарнюк — о. Парох церкви Різдва Пресв. Богородиці.

В часі Вінчання церква була заповнена рідною і знайомими обидвох молодят; гарно співав тарафіяльний хор. По Вінчанні обидва священики вложили побажання молодятам.

Молодий Василь Дроздюк народився в Канорщині, Саскачевань, і малим хлопчиком приїхав до Ошави. Василь виховався з релігійному окруженні, що знайшло у церкві при служуваная священикові кого Престола, а тепер сповнене це само.

Весільним старостою був п. Ів. Стезик, і взірцево провадив весільную забавою, яка відбулась у парохіяльній залі.

Після спільної вечері промовляв Прот. К. Желішкевич, і склав побажання Молодим на щастя і на здоровя на їхній новій дорозі життя.

Промовляв староста п. Іван Стезик, і в імені своєї родини попросив присутніх заложити пожертву на місцеву церкву. Зо збірки відділено на „Вістник" 4 дол. і на „Український Голос" 4 долярн. Жертводавцям щира подяка, а молодій парі бажаємо щастя, здоровя і многих літ прожитя.

Гість.

З ІМЕНИН НА ПРЕСУ

У неділю 23 вересня 1956 р. після Св. Божої, що відбувався в церкви св. Петра і Павла у Сіба Бич, був відправлений урочистий Молебень за здоровя шанованих іменинників — п-ва Василя і Мокрини Русиків, який відслужив о. П. Блажук.

По Богослуженні п. В. Русиак з дружиною запросили до себе членів і членкиню на братський обід, який вино приготовила дружина пані В Русиака зі своїми невістками — панями Ольгою, Ніною і Надією Володько.

Після обіду були коротенькі промови з привітами і побажаннями для Шанованих іменинників, що їх 70-річчя 1-60-річчя уродин припадало ви цей день.

Найперше до слова було за прошено о. П. Блажука. Духовний Отець у своїх скромних словах згадав, що Шановні Ювіляти були і є вистинними і жертвенними членами обох Українських Церков. Громад, — вони постійно навідують до Катедральної Громади св. Івана в Едмонтоні й одночасно сповнюють свої чесноті обовязки як щира й вистинні члени в громаді Сіба Бічу. Вони мають велику пошану серед нашого українського громадянства, як також є жертвенними меценатами нашої Церкви і Інституту св. Івана в Едмонтоні.

Побажав о. Парох для Іменинників. Бокого благословення і ще много літ прожитя.

Слід згадати що п-во Василь і Мокрина Русиаки пожертвували на Катедру св. Івана в Едмонтоні $1.000.00, на Інститут св. Івана в Едмонтоні $65.00, як також на Церкву в Сіба Біч $165.00, і на резиденцію свящ. Вестоцької округи $50.00.

Промовляли також в щирим чутим тонове: К. Онищук і І. Германюк; у своїх щирих словах промовці бажали Іменинникам найкращих успіхів; п. І. Германюк в своїх словах також відмітив велику заслугу шанов. п-ва В. Русиаків перед нашою Церквою і побажав, щоб більше таких українських родин могли йти слідами шанованих Іменинників. На закінчення п. І. Германюк згадав про потребу і підтримку нашої української національної й духовної преси. І щиро заохочав присутніх про поперти згаданої ціли.

Жертвували слідуючі особи по 61: П. П. І. Германюк, П. Мицкан, В. Закліка, С. Лящук, В. Русиак, А. Кутний, Х. Онищук, І. Мойзик, В. Володько, А. Володько, М. Березянюк, О. Володько, М Русиак о. П. Блажук; Г. Онищук 75 ц.; по 50 ц.: В. Баволюк, Ю. Лавренюк, Я. Мицкан.

Збірка принесла $17.25, що її розділено так: $7.25 на „Вістник", $5.00 на „Віру й Культуру", $5.00 на „Український Голос".

Жертводавцям найщирішa подяка, а Іменинникам Многих Літ!

Присутний.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ

Редвотер, Алта. - Дня 30 липня 1956 р. п-во Василь і Евдокія Школьні вінчали свою дочку Олю з І. В. Макдоналдом з Едмонтону Тайну Вінчання довершив о. А. Хрусталєв в Катедрі св. Івана в Едмонтоні.

Весільна гостина відбулась у залі УНО. Господарем весільної гостини був п. Дм. Поліль; він сказав оказійне слово в українській та англійській мовах і підніс тост за Молодят, побажавши здоровля, щастя і многоліття в їх подружньому житті.

Другого дня по весілі п-во Школьні запросили своїх рідню, знайомих і сусідів на Поздравини до свого дому в Редвотер і при тій нагоді не забуто і за свою пресу. Слад тут згадати що п-во Школьні є активними членами Укр. Прав. Церкви і Нар. Дому в Редвотер; вони ніколи не відмовлять, коли є яка збірка на добрі цілі. Так само і їх дочка Оля, пані Макдоналд, завжди жертвенна, і тому то було влаштовано збірку, що принесла $25.50. На бажання жертводавця й розділено так: на інститут св. Івана в Едмонтоні $10.00, на „Укр. Голос" $10 і на „Вістник" $5.75, на пересилку 25 ц.

Щира подяка всім жертводавцям, а Новопоспішеним і їх родичам — Многих Літ!

Гість.

ПОДЯКА

Цим почуваємося до милого обовязку подякувати Громадам округи Лак Ла Біч, Алта, які я обслуговував на протязі чотирьох років, як і тим членам, які займалися влаштуванням прощань з приводу нашого відїзду до іншої округи.

У Громаді Лак Ла Біч, щира подяка всім Членам та Прихильникам, а зокрема Сестрицтву при Парохії, за щиру несподіванку, яка відбулась в парафіяльній хаті 5-го серпня по Службі Божій, та за їх цінний дарунок.

У Громаді Крайгенд щира подяка всім тим Членам і Прихильникам, що взяли участь в прощальній вечері, яка відбулася в домі п. П. Салагуба 9-го серпня у звязку з нашим відїздом, та щира подяка за цінний дарунок. Щира подяка також тим поодиноким Членам, що від себе нас прощали та склали дарунки.

У Громаді Норел, щира подяка всім тим, що зайшлися на прощальний вечір, який відбувся із згадкой нагоди в будинку п. Івана Пилипика, сердечна подяка за цінний дарунок і за теплі слова Вовк сказані у звязку з нашим відїздом.

У Громаді Гендлінг щира подяка всім Членам і Прихильникам, які нас прощали в домі парафіяльного хористичного — п. Федора Яковичка; сердечна подяка за дарунок, якими Вас нагородили; з усієї душі дякуємо за щирі слова та побажання, якими Ви нас прощали. Ще хочу подякувати п. Дмитру Семенюку і його Родині за цінний дарунок, яким нас обдарували ці родини.

У Громаді Сарепта щира подяка всім Членам Парафії та Прихильникам що були прощати нас в домі приємних християн п-во Данила Шевця; щира подяка всім Вам за дарунок та теплі слова, якими Ви нас про щали.

У Громаді Бойл сердечна подяка всім Членам Парафії та Прихильникам що були прощати нас, який відбувся в домі п-ва Івана Гуменного; щиро дякуємо за Ваш дарунок який малого буде нам пригадувати про Вас, любі мої. Та щиро дякуємо за Вашу співпрацю за мило на протязі чотирьох років!

У Громаді Фондерлет Ривер щира подяка родині Миколи Гавриляка за влаштування так сердечної гостини в його домі у звязку з нашим відїздом; щира подяка всім тим, що прибули на цю гостину з Атабаски, Френс та Крайгенду, ця мя ла гостина надовго зостанеться в нашій памяті.

Всім Вам, любі мої Парафіяни, з якими я працював на Ниві Христовій протягом чотирьох років, щира подяка за Вашу співпрацю, за теплі прощання, за щирі слова, за цінні дарунки. Хоч я тепер від Вас далеко, але про Вас не забуваю і молю Господа Бога, щоб всіх Вас, любі мої, винагороджував всім тим, чого потрібно вам у Вашому житті, а найбільше — любовю братерською та здоровєм.

Щасти Вам Боже повсякчас!
З любовю у Христі.
о. Петро Зубрицький,
Добродійка та донечка.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

НА СПОМИН БЛ. П. СТЕПАНА ЗДРІЛЯ

Дня 24-го серпня вночі несподівано помер довголітній дяк Української Православної Громади св. Івана в Едмонті — Степан Здрїль. Покійний Степан відзначають небуденним талантом в своїм фаху, і як знаменитий співак брав завжди активну участь в імпрезах, що відбувались в Едмонтоні — чи то в концертах, що відбувались у залях, чи радіо-програмах, що передавались з рамени Церковної Громади й інституту.

У вівторок вечером у переповненій вірними Катедрі відправлено Парастас при участи Всеч. отців: Хрусталєва, Трубфана й Васьвена. Співав Катедральний хор під управою п. Вафимчука. В середу, від годині 10-тої рано, урочисто відправив в Катедрі Заупокійну Службу Божу о. Адміністратор Мітрат Є. Грицина, в асисті згадених Отців. По Службі Божій товерх сотні винт відпровадили тлінні останки покійного на цвинтар Бічмаунт. Прощальне Слово над могилою виголосив о. А. Хрусталєв, і від 15-го відділу Вз. Помочі — директор на Альберту п. В. Бойцун, а його товариші по зброї відстінняли традиційне „Вєчний, Брат ній". Могилу зарито вінками від Церковної Громади, 15-го відділу Вз. Помочі, синів, доччине та других. Під час поминального обіду, що його приготовило з його память Жін. Т-во при Катедрі, промовляли о. протт. Гр. Василів, голова Жін. Т-ва пані А. Мельник, голова Громади др. Ф. Говда, та сини Василь і Степан.

На закінчення п. П. Малик прилучав заслуги покійного та його активність у збірках на нашу пресу, і попросив при сутніх із пошани до покійного зложите свої пожертви на прес. фонд „Українського Голосу" і „Вістника". Зложено $41.00, які розподілено як слідує: „Укр. Голос" $20.50, і на прес. фонд „Вістника" $20.50. Жертводавцям щира подяка. — Заслуженому Полїному громадянинові Вічная Память!

Учасник.

ЯКІВ МІСЬКІВ

Вернон, Б. К. — В середу 29-го серпня п. р. помер після довшої хвороби в шпиталі Траянія коло Кемлупс, Б. К., наш довголітній член б. п. Яків Міськів.

Похорон відбувся 30 серпня п. р. з української православної церкви у Вернон, Б. К. Службу Божу та Похорон відправили о. о. парох укр. прав. церкви у Вайкуверї, о. С. П. Симчич, і місцевий парох о. Степан Гуцуляк.

Покійний Яків Міськів народився в селі Велико Глуша, повіт Кам'янь-Коширськ, Волинь, Україна, 8-го жовтня 1879 року. Військову повинність відслужив у Петербурзі — тодішній столиці російської імперії.

Приїхавши до Канади, проживав спочатку в Вінніпегу; 1910 р. разом з Христиною Міськів переселилися до Едмонтону, а 1915 року перекочували та збагачувати Її. Треба згадати, що покійний подарував багато церковних речей нашій місцевій церкві.

Після Похорону відбувся обід в церковній залі, де зібрано $19.40.

З зібрки грошей передано місцевій церкві $8.00, на „Вістник" $8.00, для „Вірш я Культура" $3.00; решту 40 ц. на покриття коштів.

Імена жертводавців: по $2: Олекса Ірчук, Дмитро Мазій; по $1: Петро Третяк, Лучак, Василь Дучак, В. Майстер, Юзик, Богдан Хаиасик, Смілія Хаиасик, І. Корпан (Ванкувер) і П. Кучер. По 50 ц.: Андрусів, Миколи Малиш, Стеф. Мазій, Родич, Гавалюк, Куприк і Гавриш. Решту $2.90 дрібними.

Жертводавцям щира подяка. — Покійному хай земля канадійська буде легкою. Вічная Память!

о. С. Г.

ІВАН КОТИК

У Плезент Вієн, Алта, 6 вересня ц. р. упокоївся Іван Котик. Покійний народився в 1898 році на Буковині, село Стовчани пов. Чернівці.

До Канади прибув в 1928 році, рочком пізніше сторожив дяка свою дружину з двома дітьми. Спочатку оселився в Смокі Лейк, Алта, де прожив 8 років. Звідтіля переселився до Плезент Вієн (Ричмонд Парк) і там жив на фармі 20 років.

Він був тихої вдачі, примірний християнин. Належав до Укр. Греко-Православної Церкви, не жалів гроша на народно-церковні цілі. Був національно свідомий, бож багато читав української літератури.

Після довшої серцевої недуги, — останнім часом був постійно під доглядом лікаря, — судилось на 58 році покійному розлучитись з родиною.

Чин Похорону довершив о П. Блакук; в неділю вранці 9 вересня була відправлена Літія в домі спочилого, опісля перевезено було тіло до місцевої церкви в Ричмонд Парк. Була відправлена Сл. Божа, на якій було дуже багато людей з довколишніх місцевостей. У молитовному, зворушливому духовному настрої тривало співав хор під управою дириґента п. Ф. Хруща. По закінченні Сл. Божої відбувся Парастас. При Послідньому Цілуванні присутні зложили на Навіячний Вінок $17.15. З цього призначено: $7.00 на „Вістник", $5.15 на „Український Голос", $6.00 на „Вірую й Культуру".

Тіло покійного похоронено на місцевому цвинтарі в Ричмонд Парк. Він залишив горем прибиту у смутку: дружину Софію, найстаршу дочку Марію, одруженну з Гавриком Половничем, і трьох синів: Петра, Степана і Юрія, та дев'ять онучів.

Після Похорону родина покійного влаштувала обід для всіх учасників Похорону.

Нехай Господь Бог подасть покійному слузі Божому Івану Царство Небесне, і прийме його туди де всі праведники спочивають. Вічная Память!

Учасник Похорону.

П о д я к а

Після сумної і болючої втрати нашого дорогого Тата, мужа Софії Котик, складаємо нашу найщирішу подяку священику П. Блакуку за його молитви і довершення Похорону, як рівнож і дириґентові п. Ф. Хрущові та всім хористам за молитовний і гарний спів. Найщирішу подяка також всім сусідам — ближчим і дальшим. Дякуємо всім тим, що допомагали нам, коли ми були безрадні в часі Похорону.

Нехай Вам всім Милосердний Господь заплатить за це сторицею!

Софія Котик з дітьми.

ВАСИЛЬ БУГЕРА

Вайт Бія, Сесх. — В неділю рано 2-го вересня 1956 р. тут у своїм домі упокоївся Василь Бугера на 63 р життя. Покійний народився в селі Кричка, повіт Борщів, у Галичині, 10-го червня 1893 р. Маючи 7 років залишив Рідний Край і з своїми родичами приїхав до Канади 1900 р. Спочатку замешкали в Манітобі, а по короткому часі перехали в околицю Паплер Більоф, Сесх., опісля ж — до Вайт Бія, Сесх. В 1915 р. покійний одружився з Доцюсю з дому Фицук. Те не довго довелося йому прожити з першою дружиною, бо на четвертому році їх спільного життя померла його перша дружина, зостявши його з одним сином.

Самому було важко жити на фармі, та ще з малим сином, тому покійний одружується вдруге 1922 р. з Настею Герек, яка тепер попрощала його у вічність. Покійний у своїм житті не мав доброго здоровя, а важка праця ще більш його підривала. Одначе він не звертав на це уваги, і, як добрий чоловік і батько своєї родини, завжди працював, — дітям на фармі, а зимою в лісі, щоби мати змогу добрі здоровя, утримання своїй родині та дати своєму вчитися добрій дітьми. Покійний у черзі ц. р. вирвав 7 зубів, і з того дня почув себе зле на здоровї та майже свідомо зіскакував пробувати лікарських, але не витримав хвороби, і відійшов у вічність.

Покійний був добрим і примірним татом для своїх дітей, бож четверо дітей скінчили середню школу — син та дві доньки е професорами, а один син вчиться в Америці на доктора та християнського місіонера. Тільки найстарший син фармерує. Покійний був добрим православним християнином; любив і помагав своїй рідній церкві у Вайт Бія, якої був членом. З усіми жив у добрій згоді та всі його поважали, а доказом того було, що хоч це була тора жнива, але на Похорон було прибуло багато присутніх. Покійний залишив у смутку дружину, три сини, дві доньки, два зяті, одну невістку, 5 онучів, дальшу родину та приятелів і друзїв. Похоронний обряд виконали новопризначений Парох сюру га Аррап-Глес о. П. Зубрицький, а диякон п. Марценюк з Аполо — приятель покійного.

Дня 3-го вересня був відправлений Парастас, а 4-го вересня Літія в домі покійного Василя, і тоді востаннє його прощали з його дому родина та друзї; покійника опісля перевезено до церкви і відправлено Похорон зо Сл. Божою.

Під час Сл. Божої о. Парох оповів про життя покійного, звернув увагу його родині та дочкам, що покійний був добрим християнином та примірним членом У. Г. П. Церкви у Вайт Бія і додав, що найлїпший дар покійному вони дадуть таким чином, коли вічний будуть числіткати поміжного свого батька й дочка, тобто бичать добрими членами церковних громад і товариствами. А до дітей покійного звернувся о. Парох, щоб наслідували свого тата в поточнім житті та, щоб не забували своєї мами, яка зостала під тяжко опікою.

В кінці Похорону, коли о. Парох зложив покійного в церкві, він запросив присутніх, щоб склали в його память на Незабутний Вінок. І приспіли складки $36.50, що їх розділено так: на місцеву громаду $17.00, на потребуючу сюрчу $15.00, на „Вістник" $4.50.

Всім жертводавцям щире спасибі!

Тлінні останки покійного Василя спочивають на місцевому цвинтарі У. Г. П. Ц. у

Вайт Бія, Сесх. — Вічна Память Тобі, Дорогий Муже, Тату та Брате в Христі й Отче нарові. Нехай Тобі буде легкою канадійська [illegible] яку ти любив та [illegible] сили свої й віддав!

о. П. З.

ВИПРАВЛЕННЯ

В Посмертній Згадці по Бл. П. Розалії Леховецькій, помещеній у „Вістнику" з 15-го вересня 1956 р., зайшла неточність: — через непадіння рядка по останній коректі, з допису виходить, що Похорону Відправу відслужив тільки Всеч. о. Мельник, а має бути: „Парох о. Смичич в асисті о. Мельника".

У згадкому числі „Вістника", в рубриці „На прес. фонд" сказано, що суму $12.50 як пожертву прислано зі „збірки" на Похорон Бл. П. Розалії Леховецької, а має бути: «Особиста пожертва суми Повійної — п. Кароля Леховецького.

За поміщ у п. Кароля Леховецького та всіх тих, хто зайтересований, п р о х а ємо пробачення.

Редакція й Адміністрація.

НА ДОПОМОГУ ВИСОКІЙ БОГОСЛОВСЬКІЙ ШКОЛІ Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Тільки ті народи, що вміють жертвувати на церковні й народні справи, займають належне місце серед культурних народів світу.

Багатство — річ проминальна; воно може служити для нашого особистого життя в першу чергу, а на другому місці мають бути церковні та громадські справи.

Тут містимо імена осіб, громад і Священиків, що зложили свої дари чи працю для нашої Богословської Школи.

Всеч. о. І. Мигас: Збірка в громаді Роблин, Ман. $18.94

Жертва т. Василя Лисака, Роблин, Ман. $5.00

Громада Гренфелл, Ман. $9.75

Громада Шілвелей, Ман. $7.50

Громада Роблин - Зелена, Ман. $4.66

Громада Гилберт Плейнс, Ман. $6.56

Прот. І. Майба: Громада Венлаз, Ман. $20.26

Громада Дорбен, Ман. $11.05

Прот. В. Антонюк: Громада Ст. Джуліен, Сесх. $25.00

Громада Кадворт, Сесх. $20.30

Громада Вакаш, Сесх. $11.70

Громада Елов Крік, Сесх. $6.10

Всеч. о. М. Боднарчук: Громада Кемсек, Сесх. $17.10

Громада Біоконен, Сесх. $15.80

Громада Кеворд, Сесх. (Св. Усгіяни). $13.90

Громада Довдел, Сесх. (Св. Преображення) $6.80

Всеч. о. О. Ковпак, збірка на похорові бл. п. Катерини Гавриляк. $10.00

Прот. О. Новицький: Форт Вилям, Онт. $26.00

Вест Форт Вилям, $13.00

Прот. І. Майба: Громада Драй Ривер, Ман. $65.65

Громада Богдан (Бовп), Ман. $3.20

Всеч. о. С. Зуяк: Збірка на прийняті в честь п-ва П. і М. Ніжборуда. $6.00

Збірка на весілі п-ва П. і М. Малецьких, Фостов, Сесх. $9.00

Всеч. о. Ю. Ференціз: Громада Кендлік, Сесх. $27.00

Громада Прідетт, Сесх. $20.00

Громада Рідкліфф, Сесх. $16.00

Громада Лепшн, Сесх. $15.00

Прот. о. С. Герус: Громада Св. Михаіла, Вінніпег, Ман. $25.00

З особливою подякою відзначуємо збірку ВПреп. Прот. о. Е. Горгіци та громад округа Вайта, Ман.

Вайта, Ман. Церковна Громада $40.00

Церковне Сестрицтво $10.00

Жіноче Т-во ім. О. Кобилянської $10.00

По 5 дол.: Прот. Е. Горгіца, М. Сторожук, Марія Миколюк, $15.00

Менші суми зложило 43 особи. $46.00

Разом. $121.00

Церковна Громада, Сондаєн, Ман.: Володимир Ілюк і Жіноче Т-во по 5 дол. $10.00

Менші суми 31 особи $33.55

Разом $43.55

Громада Сірко, Ман. $25.25

Громада Арбаска, Св. Петра й Павла $16.60

Громада Арбаска Св. Миколая. $12.10

Маловідоме! Маловідоме!

Хто не читав „Маловідомого", нехай запитає тих, що його читали, а довідається, чи варта його читати і в своїй хаті мати. Тоді певно і ви „Маловідоме" собі купить та сторадить другим, щоб собі журнал. А ціна, як на тепершній час, невисока, — одна копійка

лише 70 центів.

Тепер продається 4-та книжка „Маловідомого", і є там, між іншим, такі справи:

Що діялося на Лемківщині, — воно відоме хіба тільки закарпатцям.

Описані страшні насильства поляків на Волині

Дуже цікаве, як були ґрунтовані священики у 18-ім віку.—

Яке виховання дістали українські теольоги в Ізюбурку.

Пояснення про митр. Ізидора, на якого католики тяжко ображуються.

Дітвацьке „чудо" Кунцевича і багато другого.

Речей, які тільки „Маловідоме", в других історіях не знайдете, а його треба знати і православним і греко-католикам. Воно на кожному кроці придається. Якого побіжного з малодоступних книг матеріяла.

Замовляйте в Редакції „Вістника", або в Консисторії, адресуючи:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church
7 St. Johns Ave.,
Winnipeg 4, Man.

Склад Церковних Речей

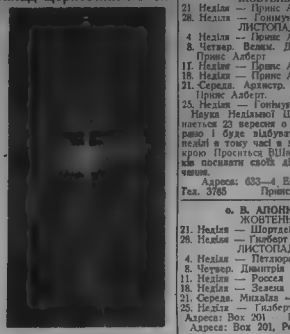

У складі церковних речей три Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути всі потрібні церковні та Богослужбові речі Православного стилю, найкращої якости та по умірковаих цінах.

Пишіть за каталогом на адресу:

Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

Порядки Богослужень:

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ
1175 Main Street
Winnipeg 4, Man.

Порядок Богослужень:
Вечірні о годині 7.30 вечора.
Утреня о годині 9.00 рано.
Служби Божі 10.00 год. рано.
(Годину подані за миттєвим часом)

Вечірні відправляються напереді додні Великих Свят.
Утреня й Служби Божі кожної неділі й на всі Свята.

Парох — о. М. Юрківський
Телефон — 56 5373

ПІДВИННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Транскона — Селькірк
28. Неділя — Поплярфілд — Гонор
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Кенора — Поплар Парк — Транскона
11. Неділя — Сенґіґа — Ледяна
18. Неділя — Дуфрост — Транскона
25. Неділя — Поплярфілд — Гонор

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді,
7 Ст. Джонс авє., Вінніпег 4.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Вітків
28. Неділя — Медова Лейк.

В днях 18 і 19 жовтня У.Г.П.Ц. в Норт Бетафорді влаштовує „Конвокавал" — доїзд з якою призначений на першого. Запрошуємо всіх членів та прихильників із наших сусідніх громад взяти численну участь. Головна розіграшка, коронація та забави відбудуться 19 жовтня.

3. Громада Норт Бетафорд заряджує осінню вечірні сходини — получені з рефератами для старших та молоді СУМК.

ЗАУВАГА! В усіх справах прошу телефонувати: Норт Бетафорд **т. зв. 2464**

о. ПЕТРО БЛАЖУК

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Атабаска
28. Неділя Вестлок
Адреса: 9850-73 авеню, Едмонтон
Телефон: 33263

о. МИХАЙЛА ФЛЯКА

ЖОВТЕНЬ:
21 Неділя — Принс Альберт
28. Неділя — Гонімун
ЛИСТОПАД:
4 Неділя — Принс Альберт
8. Четвер. Вспм. Димитрія — Принс Альберт
11. Неділя — Принс Альберт
18. Неділя — Принс Альберт
21. Середа. Архистр. Михаїла — Принс Альберт.
25. Неділя — Гонімун

Наука Недільної Школи починається 23 вересня о годині 10-ій рано і буде відбуватися кожної неділі в тому часі в залі під церквою. Проситься ВШановних Батьків посилати своїх дітей на научання.

Адреса: 633—4 Авеню ість.
Тел. 3765 Принс Альберт,Саск.

о. В. АЛОНЮКА

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Шорткліфф
28. Неділя — Гилберт Плейнс
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Петлюра
8. Четвер. Димитрія — Роблин
11. Неділя — Россел
18. Неділя — Зелена
21. Середа. Михаїла — Ленард
25. Неділя — Гилберт Плейнс
Адреса: Box 201 Роблин Ман.
Адреса: Box 201, Роблин, Ман.

о. ПЕТРА СТЕФОКА

ЖОВТЕНЬ:
21 Неділя — Рова
28. Неділя — Гандентон
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Толстой
8. Четвер. Димитрія — Толстой
11. Неділя — Пембіна
18. Неділя — Рова
21. Середа. Архистр. Михаїла — храм Опутської церкви в Гарденгов.
25. Неділя — Гандентон
Адреса: Толстой, Ман.

о. ІВАНА КУЛИША

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Пайн Ривер
28. Неділя — Драй Ривер
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Пайн Ривер
11. Неділя — Етельберт
Адреса: Box 71, Етельберт, Ман.

о. В. МЕЛЬНИЧУКА

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Кеар
28. Неділя — Вимер
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Фокскол
11. Неділя — Вайна
18. Неділя — Київ
21. Собор Архістр. Михаїла — Ватсон (храм)
Рама (храм)
25. Неділя — Вимер
Адреса: Ватсон, Саск.

о. В. ГОРПЮК

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Сандаєн
28. Неділя — Вайта
Адреса: Вайта, Ман. Тел. 21.

о. Л. В. ЛЯЧИНИ

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Йорктон
28. Неділя — Мазепа
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Йорктон
8. Четвер. Димитрія — Сторітовей
11. Неділя — Рейт
18. Неділя — Йорктон
21. Середа. Арх. Михаїла—Мазепа
25. Неділя — Кандер
Адреса: 110 Велінгтон авє.
Тел. 72998 — Йорктон, Сасх.

о. Я. РИБАЛКИ

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Менсі
28. Неділя — Оквборн
Адреса: Оквборн, Ман. Тел. 336

о. Г. ВАСИЛЬВА

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Торсбі
28. Неділя — Пено
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Федора
8. Четвер. Димитрія — Брудерхайм (храм)
11. Неділя — Торсбі
18. Неділя — Пено
21. Середа Михаїла — Оповей
25. Неділя — Кандер
Адреса: 10644—112 Стріт. Тел. 44721
Едмонтон, Алта.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Стенлі
28. Неділя — Свян Плейн
УВАГА: Жовтень в місяцем по ЛИСТОПАД:
3. Субота — Гаєс — Заупокійна Служба Божа
4. Неділя — Гаєс
8. Четвер. Димитрія — Сріпсн (храм)
11 Неділя — Аррам
18. Неділя — Норквей
18. Неділя — Гаєс Едерр. (Вечірня і катехизм)
21. Середа. Михаїла — Свян Плейн
23. Неділя — Майбридж
УВАГА! В кожній парафії по Св Божій відбуватиметься наука дітей Катехизису. Тому прошу всіх родичів присилати своїх дітей до церкви.
Адреса: Box 111. Гаєс, Сасх.

о. Д. ЛУЧАКА

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Андрю
28. Неділя — Кагіян
Адреса: Box 307, Вилнгдон, Алта.

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Шго, полуд. Соборне Богослужения, з нагоди 50-літнього ювілею існування церкви. Запрошується окодичні громади.
28. Неділя — Фовм Лейк
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Інсінгер, місто
8. Четвер. Дмитрія — Федаки
11. Неділя — Інсінгер „Гайвей"
18. Неділя — Виноря
21. Середа. Михаїла — Вишарт
25. Неділя — Тінор, місто
Адреса: Шго, Сасх. Box 52, Тел. 21.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Шго, полуд. — Соборне Богослужения, з нагоди 50-літнього ювілею заснування
28. Неділя — Виноря
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Шго, місто
8. Четвер. Димитрія — м. Кучах
11. Неділя — Вест Брук
18. Неділя — Емвор
21. Середа. Михаїла — Мельничук
25. Неділя — Фовм Лейк
Адреса: Шго, Сасх. Box 52, Тел. 21

о. Д. ДЕНИСЮКА

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Брускеї
28. Неділя — Гронланд (північ)
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Мелфорт
8. Четвер. Димитрія — Гронланд (північ. Річні Загальні Збори)
11. Неділя — Брускеї
18. Неділя — Гронланд (північ.)
21. Середа. Михаїла — Гронланд (над річкою)
25. Неділя — Брускеї
Адреса: Box 47, Гронланд, Сасх.

о. Е. ТРУФИНА

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя. Покрова Пресв. Богородиці — Сенді Рейнс
21. Неділя — Лессард, Алта.

Після кожного Богослужения відбудеться катехизація молоді в двох місцевостях. З цим просяться дітей взяти як найчисленнішу участь.

20. Субота — Вонневіл-Лессерд — перед полуднем Рівна Школа.
28. Неділя — в Окрузі Сисокі Лейк.
Адреса: Box 194, Глендон, Алта.

о. ЮРІЯ ТУРКАНСЬКОГО

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Елов Крік
28. Неділя — Вегем
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Смітс
8. Четвер. Димитрія — Тернопіль
11. Неділя — Елов Крік
18. Неділя — Калворт
21. Середа. Михаїла — Вакав
25. Неділя — Адвенс
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Ст. Джулієн
4. Вівторок. Введення — Елов Крік
9. Неділя — Тернопіль
16. Неділя — Вакав
19. Середа. Миколая — Калворт
22. Субота. Зачаття — Смітс
23. Неділя — Адвенс
30. Неділя — Ст. Джулієн
Адреса: Box 4. Тел. 45 Вакав, Сасх.

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ:
16 В 3 Преп. Діонисія автор. Печ.
17 С 4 Свят. Еротея, Володимира
18 Ч 5 Муч. Харитини свят. Петра
19 П 6 Ап. Томи з 70-ти
20 С 7 Муч. Сергія і Каяха
21 Н 8 17 Нед. Преп. Пелагії
22 П 9 †Ап. Якова Алфеевого
23 В 10 Муч. Елазмія в Елазмії
24 С 11 Ап. Филипа з 70-ти
25 Ч 12 Мч. Прова, Тарахв
26 П 13 Муч Карпа, преп. Минити
27 С 14 Преп. Параскеви Серб.
28 Н 15 18 Нед Преп. Евтимія
29 П 16 Муч. Лонгина сотника
30 В 17 Память Отців 7 Всел. Соб.
31 С 18 †Ап. Луки з 70-ти
ЛИСТОПАД:
1 Ч Безм. Кисопатри і Іванна
2 П Вонч. Артемія, мч. Єлора
3 С 21 Преп. Іавріона Печер.
4 Н 22 19 Нед. Рівнооп. Аверкія
5 П 23 Ап. Якова брата Господ.
6 В 24 Преп. Арети, Сисов
7 С 25 Муч. Марчіяна і Мартирія
8 Ч 26 Димитрія Великомученика
9 П 27 †Преп Нестора укр Літоп.
10 С 28 Муч. Терентія й Неонили
11 Н 29 20 Нед. Прич. Анастасії
12 П 30 Муч. Зиновія і Зиновії
13 В 31 Преп. Спиридона Печер.
14 С 1 Косми і Даміяна та матері
15 Ч 2 Муч. Ахиндина, Пигасія

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Шимсон
28 Неділя — Сембург
Адреса: Ватсон, Сасх.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Гудів
28. Неділя — Повічай
Адреса: Box 143, Айтука, Сасх.
Тел. 57.

о. ІВАНА МАГАСА

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Редфіля
28 Неділя — Гефорд
Адреса: Гефорд, Сасх., Box 163
Тел. 53.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Мічим
28 Неділя — Олен, Алта.
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. О. Ф[illegible]

ЖОВТЕНЬ:
21. Неділя — Радвей
Вечірня в Ніюрук
28. Неділя — Редвотер
Вечірня в Торгілд
Вечірні в год. 8-ій вечером
ЛИСТОПАД:
4 Неділя — Радвей.
Вечірня в Восетна
8. Четвер. Димитрія — Ніюрук
11. Неділя — Торгилд.
Вечірня в Радвей
18. Неділя — Редвотер.
Вечірня в Егримонт
21. Середа. Михаїла — Радвей (Базар)
25. Неділя — Егримонт,
Вечірня в Редвотер
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Радвей
4. Вівторок. Введенні — Ніюрук (храм і річні збори)
9. Неділя — Торгилд
16. Неділя — Восетна (Річні Збори)
19. Середа. Миколая — Торгилд
22. Субота. Зачатта — Радвей (Річні збори)
23. Неділя Редвотер (Річні збори)
30. Неділя — Егримонт (Річні збори)
Вечірні о 4-ій годині по полудні.
Адреса: Box 128. Тел. 10, Радвей.

Устав Церковний

ЖОВТЕНЬ:
21. Нед. 17. Гол. 8. УЄ 6. Літ. Ап. 2 Корин. 6: 16—7: 1. Євам. Матея 15: 21-28.
28. Нед. 18. Гол. 1 УЄ 7. Літ. Ап. 2 Корин 9: 6-11 Євам. Лухи 5: 1-11.
ЛИСТОПАД:
4. Нед. 19. Гол. 2. УЄ 8 Літ. Ап. 2 Кол. 11:31-32 і 12:1-9. Євам Лухи 6:31-36.
8. Димитрія. УЄ Матея 10: 16-22. Літ. Ап. 2 Тим. 2: 1-10. Євам Іванна 15: 17-27 і 16: 1-2.
11. Нед. 20. Гол. 3. УЄ 9 Літ. Ап. Галят 1: 11-19. Євам. Лухи 7: 11-16.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 1, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЛИСТОПАДА, 1956. ЧИСЛО (1025) 21

ІМЯ МИТР. МАКАРІЯ НА ШИРШІЙ ПОЛІТИЧНІЙ АРЕНІ

Грецький острів Кипр — то важлива мілітарна британська база. В потребі вона найкраще надавалася б за місце випаду проти арабського світу. Тому нічого дивного, що тепер, коли греки на Кипрі почали боротьбу за звільнення Кипру з-під британської влади, то греків та арабів зблизив спільний політичний інтерес. Як повідомляє преса, внаслідок висилання британцями Митрополита Макарія, Первоєрарха Кипрійської Православної Церкви, викликало широкий відгомін в арабському світі.

МОЛИТЬСЯ ЗА ЛЬВІВ

Індонезійський президент Сукарно 12 вересня перебував з Москви до Югославії зупинився у Львові. Коли представники влади міста оказали йому, що Львів цього року святкує своє 700-річчя, президент Сукарно з цієї нагоди виписав у пропам'ятній книзі міста Львова такі слова: "Коли місто святкує 700-річчя свого існування, то це означає, що його населення володіє витривалим духом. Я передаю привіт населенню Львова і молюсь за те, щоб Львів стояв ще віки, процвітав і жив у мирі і спокої. Большевикам належно не під смак релігійний дух цих слів в урядовій книзі.

"ОКО ЗА ОКО" В СУЧАСНІЙ ПРАКТИЦІ

Канадійський генерал Бирис, голова комісії Обєднаних Держав для справ перемир'я в Палестині, сказав, що Ізраіль досі вбив чотирьох арабів з пімсти за кожного вбитого жида.

УЖЕ ВИЙШОВ І ПРОДАЄТЬСЯ
книжковий Календар
"РІДНА НИВА" НА 1957 РІК

Календар має 224 сторінки друку і дуже багатий своїм змістом.

Крім календарної частини та Церковного Уставу на 1957 рік, календар містить 196 статтів на ріжні інтересні та повчаючі теми, як наприклад: . незалежність (автокефалія) Української Православної Церкви в перших віках християнства в Україні; з таємниці релігійних вірувань Далекого Сходу; відома поетка Оксана Лятуринська про о. В. Кудрика; історії Церковних Громад УГПЦК і т. д.

Ціна календаря з пересилкою тільки 85 центів.

Вірні Церкви можуть набути Календар у своїх Отців Парохів, або можуть замовляти в Консисторії на нижче подану адресу.

Надад невеликий, отже хто бажав Календар набути, повинен негайно його замовити.

Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. John's Ave., Winnipeg 4, Man.

ВСЕЧ. о. ПЕТРО АРХАНГЕЛЬСЬКИЙ

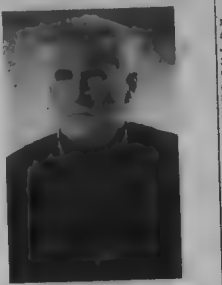

Настоятель Парафії Св. Покрови в Монтреалі.

Народився 16-го березня 1888 р. в м. Полтаві на Україні. Батько його був інспектором Полтавської Духовної Семінарії, отже змалку навчав сина любити свою Церкву та народ. Гімназію закінчив в Луганських 1907 р., а після того Імператорський Лісовий Інститут у Петрограді в 1912 р., одержавши академічний ступінь інженера лісництва. Відтоді працював за фахом, займаючи також ріжні громадські пости. Має багато надрукованих наукових праць на теми лісництва. Кілька разів був арештований московською владою, в 1936 р. у Харкові відбувся над ним "специальный суд", і як до приходу німців в 1941 р. був під постійним наглядом поліції.

За час німецької окупації працював за фахом і брав участь у церковному й громадському житті. На еміграції в Німеччині був членом Парафіяльної Ради Катедри Св. Покрови у Мюнхені. В 1948 р. виїхав до Бельгії й тут видавав церковний орган "Православний Голос".

В 1951 р. рукоположений в сан Священика ВПреосв. Архіеп. Михаїлом. До Канади прибув в 1952 р. і зорганізував парафію Св. Покрови в Монтреалі, і в ній є настоятелем донині.

ТІТО УСУВАЄ КАТОЛИЦЬКІ НАЗВИ

В Югославії останньо пішла урядова вигінка на назви тих сіл, що мають назви повязані з католицизмом — католицьких Святих, означень, подій і т. д. Ці села перейменовують на назви комуністичних провідників. — З одного боку Тіто — комуніст, і ворог усякої релігії. Він переслідує і Православну Церкву в Югославії. А з другого боку в православних Югославії навіки залишаться пошура пам'ять про жахливі тортури і масові вбивства православних католиками під час II світової війни. — Дійсно, • трагічний "трикутник смерти".

НАСЛІДКИ ДЛЯ КАТОЛ. ОО. ПРОФЕСОРІВ ЗА СЛОВО ПРАВДИ

Ще недавно в пресі багато писали про відомий виступ двох католицьких священиків, професорів університету Лявала в м. Квебек, о. Ж. Дюна (французького походження) і о. О'Ніла (чи, як читають українці, О'Нейла) — ірландського походення. У публікації "Ад Узум Сацердотум" вони писали, що заборів в Квебеку в червні ц. р. супроводжав хвиля "аморальности й глупоти". А при тому зробили закид в сторону католицької Церкви в тій провінції, що вона, щоб здобути політичні впливи, послуговується тактикою, що не згідна з християнством. Католицька Церква в Квебеку не подала в цій справі жадних вияснень, але отцям професорам не минулося це без наслідків: — о. О'Ніл дістав від ароводу кат. Церкви "рекомендацію" отримати від писання до пресв і від виголошування прилюдних промов; о. Ж. Діона усунули зо становища професора філософії моралі, — за те, що він осуджив неморальність!

З ПОЛІТИЧНОЇ АКЦІЇ СІОНІСТІВ

Американські жиди, зорганізовані в дуже впливовій і могучій Сіоністичній Організації Америки, вашингтонській у Вашингтоні своєю 59-ту конференцію, яка тривала чотири дні. Д-ра Еммануїла Нюмана, обрали головою цієї організації. Конґрес американських жидів-сіоністів звернувся з закликом до американського уряду — доставляти Ізраїлеві зброю для оборони від арабів.

ВЖЕ ВИЙШЛИ І ПРОДАЮТЬСЯ
ЛИСТКОВІ ЛЕКЦІЇ
ДЛЯ
НЕДІЛЬНИХ ШКІЛ

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала цього року, за благословенням Високопреосвященішого Владики Митрополита Іларіона, листкові лекції для Недільних Шкіл.

Лекції прикрашені гарними образками (малюнками) з Старого й Нового Заповітів, відповідно до змісту даної лекції, та видані на гарнім кольоровім папері.

Хоч лекції призначені в першій мірі для Недільних Шкіл, то вони також прекрасно надаються ДЛЯ ДОМАШНЬОГО ВЖИТКУ. Маючи ці лекції, родичі зможуть багато легше давати своїм дітям домашнє релігійне виховання.

Дотепер лекції вийшли для двох перших кляс навчання, — Кляса І і Кляса II, — кожна кляса по 40 лекцій.

Ціна за 40 лекцій першої чи другої кляси ТІЛЬКИ 85 ЦЕНТІВ.

Замовлення посилайте на таку адресу:

The Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

Юр. Мулик-Луцик

ПРОБЛЕМА „ТІЛЕСНОГО ПІДНЕСЕННЯ" ПР. Д. МАРІЇ В КИЇВСЬКИХ АКАФІСТАХ 1625 РОКУ

(Продовження)

VII.

Незгідність між переказами про "тілесне" прийняття на небо Пресв. Богородиці на небо

Перекази про "тілесне" прийняття на небо Пресв. Богородиці в своїй істоті характеризуються двома головними ознаками: 1 говорять про надприродне явище — взяття на небо тіла Пресв. Діви Марії, і 2. говорять про це, про що не подає свого свідчення св. Письмо.

Коли до цих ознак підходити принципово, то у віруючої людини факт можливости надприродного не викликає сумніву.

Дискусійним натомість може бути питання щодо д ж е р е л а, яке говорить про це надприродне явище, коли воно історичне, а не сучасне, тобто не наглядне. В даному випадку тим джерелом е п е р е к а з, а не св. Письмо. Безперечно, писані свідчення, не мігши охопити собою всіх історичних фактів, можуть протягом якогось часу передаватися усним шляхом, поки їх запишуть. Але все ж таки, тому що ці джерела е тільки п е р е к а з а м и, то історики піддають їх перевірці.

Православна Церква в принципі приймає перекази біблійної теми, однак приймає їх не як абсолютний, а тільки за умовний основи при їх виборі; тобто Церква приймає не кожен переказ, що має характер біблійного мотиву, а приймає тільки ці перекази, що витримують критику Церкви, тобто ці, що їх Церква вважає за правдиві, і такі для неї є Апостольським Переданням Православна Церква має той принцип верифікації переказів, щоб вирішити питання: можна чи не можна вважати даний переказ за канонічне джерело? В цій статті вже було подане означення (дефініція) Апостольського Передання, так як подає його Догматична Наука Православної Церкви. Зокрема трохи ширше говорить про це саме св. Іриней, єпископ Лионський: "Необхідно, щоб уся Церква, тобто вірні, що всюди знаходяться, годилися з нею (з Церквою), яка зберегла Апостольське Передання відносно всього, що відоме віруючим по всіх усюдах".

Справа ясна: св. Отці Вселенської Церкви за Апостольське Передання вважали тільки ці усні свідчення, про які мали певність, що вони походять з апостольських часів, а при тому коли вони були відомі всій Церкві та, розуміється, прийняті нею за правдиві.

Такий методологічний принцип підходу Церкви до біблійних переказів уповноважує до питання: чи можна вважати переказ про "тілесне" прийняття на небо Пресв. Богородиці за Апостольське Передання, тобто — чи відомо воно було всій Церкві від апостольських часів і чи при тому вся Церква вважала його за згідне з дійсністю, тобто за правдиве?

Історики мають більше фактів, які говорять, що ні. Покищо тут для прикладу досить сказати ось що: Отець Вселенської Церкви, в її східній частині, св. Епіфаній Кипрійський (315—402 чи 403) сказав, що йому нічого не відомо про обставини відходу з земного життя Пресв. Богородиці (The Catholic Encyclopedia, New York, 1913).

Коли про щось не сказано у св. Письмі, натомість сказано в переказі; цей переказ тільки один; при тому нема інших таких джерел, які потверджували б правдивість цього переказу, але й нема тих таких свідчень, які заперечували б йому, тоді наука не могла б про нього сказати так або ні. В такій ситуації він міг би бути виключно предметом в і р е н н я чи невіреня. А наукова дискусія з методологічного боку не мала б основ.

Однак у випадку переказів про "тілесне" прийняття на небо справа представляється інакше: — на цю саму тему е не один, а більше переказів, і вони суперечать самі собі непослідовністю свого свідчення. А при тому кожен з них має претензі вважати себе за "найстарший і найдостовірніший".

В такому випадку навіть найбільш віруюча людина не може ухилитися від питання: котрий з тих суперечних переказів узяти собі за предмет вірення? Бо якщо б хто хотів приймати за однаково "правдиві" всі ці перекази разом, не зважаючи на їхну взаємосуперечність, то тим самим він знеславив би принцип правди.

Взаємосуперечностей між цими переказами е багато. Тут, тільки для прикладу, досить буде навести деякі з них.

"Малостівський Пролог" XVI віку, під днем 15-го серпня, містить писання п. н. "Всечесное і пресланое успеніе владичица нашея Богородица і присно Діви Марії"'). Тут Успіння Пресв. Богородиці описано так:

Христос сказав: "Час прийняти Матір мою до Себе. Але не належить цим смутитися, тож з радістю прийми (це) слово, тому що приходить у безсмертне життя". Пресв. Богородиця, помолившись на Оливній Горі, повернулась додому й стала готовитися "к погребению" (до Похорону). До Неї зібралося багато народу. Пресв. Діва Марія "знімае обидві ризи (шати) свої, оставляючи по одній шаті вбогим вдовам". Несподівано вона почула великий шум, — це на хмарах прибуло багато Херувимів та Апостолів, а між ними: Дионисій Ареопагіт, Єрофій і Тимофій. Невидимо там перебуває Ісус Христос, і Пресв. Діва Марія "в руці Сина й Бога свого дух віддасть" (упокоїлася на руках Христа).

Апостоли положили Її тіло в гробі в селі Гетсиманій Там воно лежало три дні, слухаючи ангельських піснопінь". "Один Ученик (Апостол) не був на Похороні" і тому він дуже жалів та смутився, що не сподобився того, чого сподобилися всі Апостоли (не був під час Успіння Пресв. Богородиці). Тому він пішов до Її гробу поклонитися Її тілу. Коли ж гріб відкрили, то всі задрижали: — в гробі Бога риза, але тіла не було, отже це було для Апостолів "правдиве свідчество переселення" (тілесного на небо).

Текст цього апокрифа, з якого подано тут цитати, поміщений в праці А. Попова: "Чтенія въ Обществѣ исторіи и древностей 1800 г., і також — А. Поповъ: Библіографическіе матеріалы II—VII. Москва 1880, стор. 40—65. Передрукував його також Порфірієв та інші.

Текст цього апокрифа е скороченими і переробкою (головно ж про Ап. Фому) Слова Івана Солунського (це Слово Івана Солунського походить з VII віку і е переробкою з попереднього зразки Сло-

---

[1]) Великі й малі букви подані тут так, як і в оригінальні.

ва, — Др. Іван Франко: "Апокріфи і легенди. З українських рукописів". Том. II. Львів 1896, стор. 383).

Як бачимо, в цій редакції апокрифа не сказано, який Апостол не був присутній під час Успіння Пресв. Богородиці. Сказано, що один з Апостолів, що його імені не згадано, при Її Успінні не був, — спізнився, і коли потім хотів поклонитися Її тілу, то побачив, що його в гробі не було, отже Апостоли взяли це за доказ, що тіло Пресв Богородиця прийняте на небо.

(Далі буде)

НАВКОЛО СПРАВИ АРХИМАНДРИТА ВОЛОДИМИРА ФІНКОВСЬКОГО

Білоруський православний архимандрит у Парижі, о. Володимир Фінковський, походить з ради духовенства Автокефальної Православної Церкви з-перед ІІ світової війни. В травні ц.'р. його запросила до себе торонтонська парохія св. Єфросинії Полоцької; ця парохія належить до Церкви, що має назву: Білоруська Православна Канонічна Церква, яка знаходиться під юрисдикцією Царгородської Патріярхії. Архим. Володимир, лишивши часову візу в американському консулаті в Парижі, 7-го липня купив білет на пароплав, що відходив до Нью Йорку. День перед відїздом його покликали до консульства ЗДА, де йому заявили, що його віза уневажнена. — Причина, на нього з ЗДА прийшов донос з обвинуваченням під замітом політичного підозрення - З кол згаданої Церкви інформують, що коли три роки тому ця Церква рішила підпорядкуватися Царгородській Патріярхії, то місцеві червоні москвофіли хотіли цьому перешкодити; відгомін цієї справи відбився аж у Москві, і митрополит Пітірим з Білорусе вислав спеціяльне послання, закликаючи православних білорусів підпорядкуватися Московській Патріярхії, але не мав успіху. Отже тепер комуністам на руку, що на відвідини цієї Церкви в Канаді уряд ЗДА не допустив її духовника архим. Володимира.

У білорусів у вільному світі е також Білоруська Автокефальна Церква, яку очолює Влад. Тамашик. Як видно з полеміки, між обома Церквами загострені відносини.

Мале знання віддаляє від Бога, а велике (знання) повертає до Нього. — (Філософ Бекон).

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00
Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50
Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:
Молитовник „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

Митрополит Іларіон.

ПРЕПОДОБНИЙ ІОВ ПОЧАЇВСЬКИЙ.

4.
ІОВ ЖЕЛІЗО В ПОЧАЇВСЬКІМ МАНАСТИРІ.

Іов мріяв пожити в Почаївськім манастирі хоч спочатку спокійно, згадати затишний Угорницький манастир і цілком віддатися молитвам до Господа. Ще з 1597-го року він мріяв про Почаївського манастиря, уже тоді "світлістю чудес преногих сіяющого", коли туди була принесена Чудотворна Ікона Божої Матері. Іов оселився на Почаївській горі, вибравши собі відповідну печеру. Тут можна було молитися на самоті. Усі Іова добре вже знали, і прийняли його в Почаєві з радістю.

Та недовго міг Іов Желізо зажити спокою в своїй печері на Горі, яку він уже полюбив, — братія обрали його незабаром на свого Ігумена, а Анна Гойська сильно його про це просила. І хоч як відмовлявся Іов, а проте вкінці змушений був погодитися, — і став Ігуменом Почаївським, де сяяв Своїми чудами Божа Мати. І відтепер Іов віддався їй всією душею, як найрідшій Матері своїй.

Хто були Ігуменами до о Іова Желізо, не знаємо. І чи були вони, трудно про це твердити Думаю, що до Іова монахи в Почаєві жили "скитськими", цебто самотнім життям, і ще манастир упорядкованим не був. І власне завданням о. Іова й було запровадити в Почаївському манастирі "спільножитний" монашний Устав У фундації Анни Гойської 1597-го року ясно говориться, що вона засновує н о в и й манастир," а значить — до Іова Ігумена не було взагалі.

І вже позостався Іов у Почаєві все дальше своє життя, аж до смерти (†1651 р.). Пробув Желізо у цьому манастирі майже 50 літ, і зробив тут надзвичайно багато, — це ви поставив цього манастиря на тверді ноги, це він його вже належно зорганізував за спільножитним Уставом. Іов запровадив у Почаєві правдиве спільножитне монаше життя, і Почаївський манастир став сяяти на всю Волинь своїм чесночтим життям, а Іов заслужив собі правдиву назву — Почаївський.

А праця була велика й тяжка, і що далі, то ставала все тяжчою. Манастир кругом був оточений католиками, які все намагалися затягнути його в унію. Католики й уніяти безперестань заїзжали на Почаївський манастир, і все чинили йому прикрощі та підступи, а то й здобрило нападали на нього та на його маєтки. Але Почаївський Ігумен Желізо сильно й мужньо боронив свого манастиря та Віру України, Віру Православну. І що сильніше й жорстокіше уніяти нападали, то твердіше стояв на сторожі манастиря Іов Желізо.

На цей час повмирали вже всі православні Єпископи, а вибрати нових польська влада, що силою творила унію, не дозволяла: приймайте унію, й будете мати Єпископів. Тоді славний гетьман Петро Конашевич-Сагайдачний упросив Патріярха Єрусалимського Феофана, що переїздив через Україну, висвятити Українських Митрополита та п'ятьох Єпископів. І Патріярх зробив це 1620-го року, і Українська Церква ожила. Поляки й уніяти горіли злобою, але нічого вдіяти не змогли, бо тоді ж козаки присягнули зброєю боронити свою Віру проти наскоків уніятів.

Року 1628-го нововисвячений Митрополит Іов Борецький скликав до Києва чергового Всеукраїнського Собора на 15 серпня. З'їхалася вся Україна, і всі одноголосно осудили уніятів, як відступників і зрадників і Віри, і України, і всі постановили: "Твердо стояти в Православній Східній Вірі, і не думати про відступлення в унію, і під присягою клянемося не відступати від Православія, і закликаємо до того ввесь православний народ!"... На цьому Соборі був і Почаївський Ігумен ,і під звершенням 16 серпня 1628-го року до всієї України підписався "Іеромонахъ Іоаннъ Желѣзо, Игуменъ Почаевскій, власною рукою".[14]

Київський Всеукраїнський Собор сильно підняв духа всієї України: міцно стояти при Українській Вірі, Вірі Православній, а унію поборювати, як зраду й відступство.

А вороги й уніяти лютували. Року 1623-го 19 червня сусід манастиря, польський пан Андрій Фірлей, каштелян Белзський, сам лютеранин (перекітчик з православних), з намови єзуїта, наїхав на

луй нас!" Часто це була його відповідь там, де треба було дати іншу.

Іов був щедрий і многомилостивий, і допомагав кожному, хто до нього про що звертався. А бідоти було тоді багато, і Іов заспокоював, кого міг і чим міг.

(Далі буде)

"НЕ ПОЖАДАЙ НІЧОГО ТОГО, ЩО Є БЛИЖНЬОГО ТВОГО!"

Живемо в часах, коли не дочитаємо своє віри й мови та захоплюємося всім, що чуже, не наше, не рідне. Хто піддається цим настроям, той падає жертвою й гірко покутує свої промахи:

Осінню летіли дикі качки у вирій. Летіли понад подвір'я фармера, де були домашні качки та приємно, безжурно з ними проживала.

Минула зима. З весною дикі качки з полудня летіли на північ, на озера у приємний світ. Летіли понад подвір'я того фармера, де були домашні качки і з ними дика качка. Вона хотіла також злетіти та з своїми посестрами жити на волі, в радощах, утіхах, які дає їм Господь. Але, вона була засита, і не могла піднестися. Ой, жалувала вона, що мусіла з освоєними качками жити на тісному подвір'ї на кінці перед часом стати поживою для людей.

Подібні до тої дикої качки, що погордила своїм, а забажала чужого є всі, хто занехає своє рідне, а перейме чуже. Хто цурається своєї мови, віри, релігії, а перейме чужу мову, чужу віру, чужу релігію.

На початку все чуже виглядає гарне, миле, приємне. Однак це так буває до певного часу. Прийде опамятання. Прийде момент, коли своя мова, віра, релігія, своє окружения стане для людини чимсь найкращим, наймилішим, найсвятішим.

І людина тоді забажає вернутися на своє старе місце, жити життям рідним, говорити рідною мовою, бути в своїй рідній Церкві, молитися, співати, переживати приємності, як колись... Та на перешкоді стануть їй непоборимі труднощі, і вона мусить остатися там, куди несподівано, легкодушно, без застанови попалася.

Любім свою віру, мову, свій нарід, його мову, звичаї й культуру. Нехай не манить нас чуже, хочби воно яке принадне, приємне нам виглядало.

Найкраще почуваємося між своїми, де гомонить своя мова, де віра захоплює нашу душу і серце полонить, де ми як дома.

Нині є велике число таких, що переступили десяту Божу Заповідь. Вони нещасні. Але вони повинні бути для нашої пересторогою — не легковажити тої Божої Заповіді.

Бо може бути каяття, та вороття не буде!

ОЄГ.

СЕЛО У СТАНИСЛАВІЩИНІ ТЕПЕР

Один поляк, що колись жив на Станиславіщині, а тепер живе в Польщі, поїхав відвідати місце свого попереднього замешкання. Про це, що він там побачив, написав у листі за кордон, і лист попав до польського часописа "Звйонзковец", звідки передрукувало його "Вільне Слово", а дальше, в скороченні, "Шлях". Автор листа пише: "...10 липня я вернувся з Східної Америки (так з гумором він називає Советський Союз) і звідти привожу Тобі поздоровлення від моєї родини і всіх колгоспників нашого села. В селі почуваєся й нанеть добре, хоч, їдучи туди, мав я трохи страху... Одначе... до села прибув я на самий український Великдень. Чекала мене вся громада. Я думав, що це кінець світу, бо казали мені пити самогон до самого ранку. Самогону цього не бракує, бо виробляє його кожна друга хата.

Село годі пізнати. Мури пороз'бивані, дерева вирубані, хати розвалені, і село виглядає як ото нераз на ілюстрації бачите мурииську оселю. Люди дякують Богу, що Сталін помер та що пропав культ особи, бо годі було видержати... битого людей, арештованих за Сталіна, вернулося з тюрем..., а село просто засипують пачками рідних з Америки й Канади..." — Певна річ, що про арештованих за Хрущова та про культ більшевицької партії писати ім не вільно. А є ще й такі листи з Краю, що з Сибіру й визвіль вертається мало-хто, більшість не лишилася в живих. А ті, що вертаються, вже довго пожити не можуть...

Душа, що є байдужою, не рішає. Бог її відкидає. Талант, що його не вживано, був віднятий; св. Письмо говорить: "А що ти байдужий, і ні гарячий ані холодний, то видалю тебе з Моїх уст". (Об'явлення. 3:16).

Велика Випродаж Книжок

по знижених цінах!

НА ПРОТЯЗІ МІСЯЦІВ — ЛИСТОПАД І ГРУДЕНЬ, 1956.

Хто на протязі цього часу замовить книжок за $6.00, той заплатить тільки $5.20 з пересилкою.

Хто замовить за $9.00, платить тільки $7.55 з пересилкою.
За $12.00 — платить тільки $10.00 з пересилкою.
За $15.00 — платить тільки $12.60 з пересилкою.
За $20.00 — платить тільки $16.80 з пересилкою.
За $25.00 — платить тільки $21.00 з пересилкою.

АЗОР — оповідання з часів Ісуса Христа — 48 стор. — Прот. С. В. Савчук. Ціна $ .15
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Христианства (на мімеографі), 108 стор. 2.00
АПОСТОЛ — на всі недилі і свята цілого року — 232 стор. Оправлений. Ціна 5.00
АРХИЕРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ И ВІЗИТАЦІЯ — Митрополит Іларіон — 80 стор. Ціна 1.00
БІБЛІЙНЕ ОПОВІДАННЯ СТАРОГО ЗАПОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна .75
БОГОСЛУЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ — Митрот. о. С. Герус. Ціна .50
ВЕЛИКІ РОКОВИНИ — 20-літній Юбілей УГПЦК — 224 стор. Ціна 5.00
ВЕЛИКОПОСТНІ СЛУЖЕННЯ — виданий другі — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна 1.00
ВИХОВАЄМ — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук — 48 стор. Ціна .20
ВІЗАНТІЯ И УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 96 стор. Ціна .25
ДЕСЯТЬ БІБЛІЙНИХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук. 63 стор. Ціна .25
ДОДАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Проложик. Алилуя та Величання — 36 стор. Ціна .25
ЗВІЯКІВСЬКІ НОТИ — Збірник Церковного Співу на Нотах — (на мімеографі). 57 стор. Ціна 3.00
ЖИТТЯ ЙОСАФАТА КУНЦЕВИЧА — Прот. В. Кудрик. 100 стор. Ціна .50
ІКОНОСЛОВСТВО — історично-догматична монографія — Митрополит Іларіон — 240 стор. Ціна 1.00
ІСТОРИЧНІ МАТЕРІЯЛИ ДО СПРАВ УНІ — Прот. В. Кудрик — 154 стор. Ціна .50
КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР ПРИЙНЯВ ПРАВОСЛАВІЄ, а не Католицтво — Митрополит Іларіон — 32 стор. Ціна .10
КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Старий Заповіт) Арх. Ігор. — Стор. 45. Ціна .30
КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Д. Дорошенко — 100 стор. Ціна 1.00
ЛІТУРГІКА — (Дяківський Курс) — Прот. Є. Гриціна (на мімеографі) — 49 стор. Ціна 1.00
МАЛОВДОМЕ — з історії унійської Церкви. — Прот. о. В. Кудрик — Том І — 254 стор. Ціна .75
Том ІІ — 286 стор. Ціна .75
Том ІІІ — 252 стор. Ціна .75
Том IV — 256 стор. Ціна .75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна 2.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир" в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00
МОЛИТОВНИК — „Приятель Дітей" в поготовний чорній оправі. Ціна 1.00
ОКТОІХ — або Восьмигласник виданий УГПЦК — 194 стор. Ціна 5.00
ЛЮДИ ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Канонічна монографія — Митр. Іларіон — 384 стор. Ціна 1.50
ПОКАЯННИЙ ВЕЛИКИЙ КАНОН св. Андрея Критського — 68 стор. Ціна 1.00
ПОМІНИК ПОМЕРШИХ, для родин, 28 стор. Ціна .50
ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УГПЦК — 1955 — 136 стор. Ціна 2.00
ПРОТОКОЛ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УГПЦК — 1951 — 102 стор. Ціна .50
ПРОТОКОЛ СЬОМОГО СОБОРУ УГПЦК — 1935 — 90 стор. Ціна .50
"RAVENING WOLVES!" — by Monica Hartell (Хижі Вовки — в англійській мові). Ціна .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік — стор. 240. Ціна 1.00
РІДНА НИВА — Календар — за 1954 рік. Стор. 334. Ціна .50
РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 208. Ціна .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1952 рік. Стор. 160. Ціна .25
РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор. 160. Ціна .25
СЛУЖБИ БОЖІ СТРАСНОГО ТИЖНЯ — (на мімеографі) — 46 стор. Ціна 2.00
СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик — 21 стор. Ціна 1.00
СЛУЖБА СВ. ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ князеві українському — 18 стор. Ціна .75
СЛУЖЕБНИК — виданий УАПЦ на еміграції — 189 стор. Ціна 3.00
СТАТУТ І ПРАВИЛА УГПЦК — 77 стор. Ціна .50
ТРЕБНИК. Частина І, в чорній оправі з золотими тисками. 340 стор. Ціна 6.50
— поміта Іларіона. Стор. 100. Ціна 1.00
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH — (Українці й їх Церква — в англійській мові) — о. П. Бакон. 42 стор. Ціна .75
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 180 стор. Ціна .75
ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для академій — на нотах. Прот. В. Скляно. 13 стор. Ціна 1.00
ЧАРТЕР І СТАТУТ УГПЦК — 40 стор. Ціна .50
ЧУЖА РУКА, або хто нас руйнує (про унію) — Прот. о. В. Кудрик. 206 стор. Ціна .50
ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — д-р В. Антоновин 110 стор. Ціна .50
ЯК ПРАВИТИ СВ. ЛІТУРГІЮ — Митрополит Іларіон — 48 стор. Ціна 2.00
ЯК ПОВОДИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 72 стор. Ціна .25

Гроші й замовлення слати до:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 21-ша ПО ЗЕЛЕНИХ СВЯТАХ

Добрий будівничий мусить добре знати матеріял, з якого буде, а також грунт, на якім будинок ставить. Подібно і добрий господар повинен знати, чи здорове те зерно, яке він буде сіяти, і повинен знати якість землі, бо не всяка земля надається до засіву, і не на кожній землі можна все сіяти.

Так само хто працює між народом, той мусить добре знати нарід, — його життя повинен знати до самих основ. Тут не досить йому шкільних наук, — він повинен ще перейти школу життя, живучи з народом і між народом. Людське життя — то широка нива, і земля на ній дуже різнорідна.

Христос був великим працівником на ниві життя, був сіячем, отже показує і пригадує те, що кожний сіяч повинен наперед знати і памятати.

Каже Христос, що вийшов сіяч сіяти, і коли зерно розкидав, то одно впало на дорогу, де люди його топтали і пташки визбирували. Друге впало там, де землі було мало, і зараз під нею був камінь, тут воно почало рости, але скоро всохло, бо не було куди коріння пустити. Третє впало між бурян, між терниву і терниння його заглушила. А четверте впало на добру землю, і тут з одного зерна виросло сто зерен, так що вони заплатили за ті зерна, які пропали.

Тут велика наука для тих сіячів, що працюють на ниві людського життя. Вони повинні памятати, що не кожне їх зерно принесе плід; багато зерен пропаде, однакож те зерно, що плід принесе, винагородить страту тих зерен, що пропали.

Що Христос був великим Сіячем, показує нам один з прикладів. Заходить Він до двох сестер, Марти і Марії, і коли Марта готовить страву, щоб Христа погостити, то Марія сідає коло ніг Христа і слухає Його науки. А Христос не зважає, що перед Ним лише одна слухачка, — Він говорить до неї так, як говорив би до тисячі народу. Він знає, що та мала-на гадочка, на якій Він тут сіє, може принести більше здорового плоду, ніж часом цілий городець.

Та гляньмо як у житті буває. Коли промовець побачить, що є мало слухачів, то або відмовляється говорити, або нарікає, що говорити нема до кого, і говорить недбало, без запалу, без життя. Коли учитель дітей, чи молоді, побачить, що мало має учнів, то відсилає їх додому. Не знають вони, що те мале число може належить до найбільше плодовитої землі, а що на ній засіється, те принесе сто разів більше, ніж засіяно. Добре виховайте і навчіть одну особу, пять, десять, а вони колись зроблять добра за тисячі.

Христос виховав лише гурток Апостолів, але якими сильними працівниками вони були! І Він казав їм: "Не бійся, мале стадо, бо Господь призначив вам Царство". Подібне пригадував Він в притчі про зерно гірчиці.

***

Опісля Христос виясняє Ученикам значення того сіяння, кажучи:

— Насіння - Слово Боже, рілля — люди. Одні люди твердосерді як дорога, — тут усяке зерно пропаде. Другі, почувши добру науку, зацікавляться нею, але за хвилю її забудуть. Треті радо її приймуть, але вони мають стільки всяких других справ, що не мають часу вжити доброї науки в своє життя. А четверті ті, що щирим серцем приймають добру науку, обдумують її і до життя прикладають, і тут засіяне зерно приносить плід сто разів більший, ніж засіяно.

Але з того є ще дальша наука. Люди є рілляю і люди є також сіячами. Перші з них - то батько й мати, — вони сіячі, а їх діти є рілляю. Вони є учителями дітей, отже повинні вміло і дбало засівати в їх серцях добре зерно. Всі старші для молодших також є такими сіячами, отже повинні сіяти добре зерно і словом і ділом у своїм щоденнім житті, вірячи, що їх посів також і на плодовиту землю впаде.

А знов молоді, а то й старші, повинні себе питати, якою вони є землею: чи затоптаною, як дорога, чи каменистою, чи заростою бур'янами, чи доброю, гарною нивою.

Ось така широка наука випливає з годяного тут Христового слова.

НЕДІЛЯ 22-га ПО ЗЕЛЕНИХ СВЯТАХ

В Апостолі ап. Павло говорить, що не досить того, щоб сповнити якийсь призначений обряд, але треба переродитися в нове сотворіння, щоб стати цілою доброю людиною.

В Св. Євангелії пригадується Христова притча про багача і Лазаря. Багач жив розкішно, вдоволено, не мав недостатків. А коло його воріт лежав бідний Лазар, увесь в струпах. Лазар голодував, а багач не дбав, щоб його накормити.

Та прийшов час, і Лазар помер й Ангели занесли його душу до раю. Умер незабаром і багач, і опинився там, де караються грішники. Тут підвів багач очі, побачив Лазаря в щасливім місці і закликав: "Отче Аврааме, прошу тебе, пішли Лазаря, щоб замочив у воді пальець й охолодив мій язик!" І каже Авраам: "Згадай, що ти в житті тішився, а Лазар терпів; тепер він тішиться, а ти терпиш. Маєш те, на що заслужив. І дороги від нас до тебе нема".

Тоді знов багач: "Я маю пятьох братів, отже нехай Лазар піде і навчить їх, щоб інакше жили, ніж я, і не дісталися сюди, де я знаходжуся". І відповів Авраам: "Вони мають Закон, і нехай його слухають". Тоді знов Лазар: "Закону вони не послухають, але коли б прийшов хто з мертвих, то певно послухали б". На те Авраам: "Коли науки Мойсея і Пророків не слухають, то коли б хто з померших їм говорив, вони також не повірять".

Христос вказує на людську вузьколобість і короткозорість. Привязавшись до своїх справ, вигод, зисків, люди забувають Божий Закон. Байдуже їм, що завтра прийде смерть, і вони всі здобутки мусять лишити, і на Суд Божий стануть з порожніми руками. Не памятають того, що в побожній пісні говориться:

З чим же я там явлюся,
Чим Богу прислужуся?
Ні світила, ні кадила, —
Все те смерть розпорошила.

Бути на світі багатим, а перед Богом приходить бідняками, за якими є багато довгів і провин. Аж там вони бачать, що не так вони жили, як повинні були жити, — але тепер вже нема для них вороття. Що посіяли, те мусять збирати.

Така людська байдужість і короткозорість. Таке людське самолюбство. Дбають про дочасне, хвилеве, а забувають за вічне. Забувають, що вони лише гості на землі, — ніщо сюди прийшли, а завтра мусять вернутися до Того, що їх на землю післав.

Казав хтось з великих мудреців: "Я в молодості старався гідно жити, а на старості гідно вмирати", і про таких Святе Письмо говорить, — що "память праведного з похвалами". Про своє життя згадує й ап. Павло: "Я Віру зберіг, я дорогу життя гідно перейшов, отже я певний, що Господь видасть мені по заслузі".

З АМЕРИКАНСЬКОГО МОСКВОФІЛЬСТВА

В Америці недавно вийшла читанка російської мови, а в ній читанці написано таке (подаємо в українському перекладі): "Малороси — це найщасливіша місцевість Європейської Росії... Малороси — то рідні брати великоросів, але вони мають свої особливості. Малорос повільний у своїх рухах. У нього густе темне волосся і смагляве обличчя.. Головне заняття малоросів — хліборобство. Малорос не любить займатися торгівлею, тому вона знаходиться в руках великоросів та жидів. Мандрівні крамарі ходять від села до села й продають свій товар". - Таке написано про Україну й українців у підручнику російської мови, призначеному для американських шкіл — тих, де російську мову вивчають. Підручник написав Джордж Патрік, професор Каліфорнійського університету. - Нема найменшого сумніву, що правду про Україну він знає дуже добре, але москвофільські апліки веліли йому заперечити правду.

МОСКВОФІЛИ ЛИШАЮТЬСЯ БЕЗ МОЛОДІ

Орган т. зв. "Русского Православного (Кафолическаго) Общества", тижневик "Свет", в ЗДА, 13. 9. 1956 р. помістив редакційну статтю про "кризу в русских братских организациях". Там м. т. сказано: "Наши молоді люди і діти не знають і не хотять знати про наші "русскі" православні допоміжні організації і братства... Ось чому наше "Русское Православное Общество Взаемопомощі" тепер переживає гостру кризу: постарші члени вимирають, а молодої зміни нема..." Молоде покоління москвофілів каже: "Ми не "русскі", але американці... На наші "русскі" організації не для нас — нас ще будуть вважати большевиками". — В дійсності ж вони не москалі, а частина несвідомих українців з Галичини, Буковини й Закарпаття, що прибули до Америки перед першою світовою війною. Така сама історія і унятською віткою російської Церкви, що походить з Карпатської України, але через несвідомість вважають себе за "русскіх" і Рим підтримує для них окрему галузь Церкви, щоте підлягає тим унятським епископам, які признаються до свого українського походження.

ВИНАРОДОВЛЮЮТЬСЯ ДОБРОВІЛЬНО

На Формозі, що є під владою націоналістичного китайського уряду, є американська школа, в якій навчаються діти китайців. Родичі неводовольні тією школою, бо в ній китайські діти забувають свою мову, а переймають англійську. А потім їм тяжко студіювати в китайському університеті. — Мабуть тут справа не тільки мови, але й традицій, звичаїв і т. д.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

З першого таки дня, коли панотець показав йому книжку, хлопчик тільки й мріяв про читання. З першої хвилини, коли промінь знання осяйливе його дитячий розум, то після того вже не було іншого світла, до якого б він так жадібно горнався.

Отже достойний учитель ще далеко перед терміном, коли учень мав закінчити науку, побачив, що мусить розширити поле своїх звичайних лекцій. Обдарований цікавістю і надзвичайно бистрим розумом, Петро особливо прагнув зрозуміння всіх явищ природи.

Щоденні лекції й збагачення речей, які вияснювано йому, були для нього іграшкою; але хід зірок на небі, зміна пір року, принципи життя й руху живих істот, плодородність землі, бір води, і хмар, рев та страшні наслідки бурі... все знаю що ще? Це цікавило його і в тому заглиблювалась його душа під час довгої задуми.

Він засипав доброго священика питаннями, а той, дивуючись незвичайній цікавости, старався задовольнити бажання дитини. Але, звичайно, багато точок лишалося темними, або траплялося, що, не знаходячи готової відповіді в своїй пам'яті, учитель брав книжку, де була ця відповідь, і давав її Петрові.

Та щоб роздумувати над таємними питаннями або перевіряти правдивість теорій, про які він тільки довідався, або просто вбирати в книжні книжки — деяких годин було замало. Тому Петро почав працювати ще й у ґрк годинах, які тільки міг відірвати від непереможного сну.

Коли світив місяць, Петро читав при його срібному сяйві; коли ніч була темна, він старався, щоб його випадково замкнули в сільській капличці, де з книжкою в руці ставав під лямпою престола. Коли ж ці два Божі світильники бували недосяжні, він вилазив на шпиль скелі або на вершок високого дерева.

Сидячи там з очима задивленими в темний всіяний золотими зорями небесний шлях, він блукав по ньому своїм захопленим розумом, пошукуючи законів, що кермують світом, або подивляв безмежний всесвіт.

Певно, що в тому фанатизмі до спостережень і науки він мусів боротися з усякими перешкодами.

Родичі, яким священик, очевидно, говорив про можливі в майбутньому наслідки надзвичайних здібностів їхнього сина, постановили не суперечити тій блискучій долі, яка нібито була йому призначена; але через це мусіли вони також боятися, щоб надмірна праця не відбивалася на його здоров'ї. І вони старалися примусити сина до відпочинку та спокою. Вночі замикали його в темній кімнаті, на високім поверсі, щоб він не міг утекти. Але Петро користав зі своїх простинів та покривал, наче з драбини, і коли родичі вважали, що він міцно спить під родинним дахом, Петро ширяв уже далеко й подивляв красу небозводу.

Удень брав його панотець із собою в поле, — не на роботу, а на розвагу. А в полях паросток збіжжя, що відноситься повад сірою ріллею, або румянок, що світить у траві своїм срібним кошичком із золотим дном, спів пташечки, що доносить легіт вітру, скеля така сумна на зеленому мосі... — небагато потребував Петро для того, щоб почати глибоку розумову працю.

Де ж тут, спитаю вас, родичі, яких ми вже бачили і які вишукували різні способи, щоб перемогти лінивство дітей? Бачимо, що Петрові родичі, в цілком протилежним становищі, даремно стараючись перемогти працьовитість сина, були не менше стурбовані, ніж перші... На землі так воно вже ведеться, що протилежності часто зустрічаються.

Одного дня (Петро мав тоді вже понад 10 років) в селі Шамптерсіе помітно було велике хвилювання. Всю пільну роботу припинено, а єдиний дзвін у церкві дзвонив голосно; все населення в святкових одягах, під проводом настоятеля вийшло з процесією на границю парафії, щоб аустріти владику Антонія Будьонського, єпископа з Дінь, який відзитував єпархію. Зайво я говорити, що Петро Гассенді брав участь у хорі дітей, які творили почот священика.

(Далі буде)

ПІМСТА

Багато людей на світі, коли хтось їх чимсь скривдить, мають бажання пімститись таким же злом, або ще й більшим ніж те, що хтось їм заподіяв.

Найкращий спосіб "пімсти" над нашими ворогами, передав нам Апостол Павло в своїм листі до Римлян 20: 20: "Коли твій ворог голодний, дай йому їсти; коли прагне пити, дай йому пити; бо, роблячи це, ти згортаєш розпалене вугілля йому на голову."

Щоб Вам, діти були ці слова більше зрозумілі, то я тут у цьому оповіданні хочу навести приклад. Вірю, що коли Ви уважно прочитаєте його, тоді легко зрозумієте, що саме Апостол Павло тут радить нам робити і чому.

В одному містечку мешкали собі в сусідстві два хлопці — Івась і Даниляко. Івась був сином бідних родичів. Він був дуже тихої вдачі і завжди був веселий. Можна було бачити на його обличчі, що він завжди був вдоволений тим, що має. Даниляко хоч і мав у себе дома все, чого тільки забажав (бо його родичі були багаті), однак він постійно був насуплений і любив забагати собі того, що хтось другий має. Хоч вони обидва ходили разом до школи, то однак не дуже товаришували один з одним.

Одного дня, Івась прийшовши зо школи, поклав книжки на траві, а сам почав бавитись зо своїм любим Брискном. В тій хвилині він побачив, що хтось став великим вантажним автом ("троком") коло воріт. Чоловік злів із авта, здійняв з нього якийсь великий пакунок і приніс його під Івасеву хату. Івасева мати скоренько днйшла надвір і забрала цей пакунок до хати. Івасеві було дуже цікаво знати, що там є в тому пакунку. Він швиденько прибіг до хати і побачив перед собою гарне забавкове авто, яке купив йому дідусь на його іменини, що припадали якраз того дня.

— Чие це авто, мамо, і нащо він тут лишився його? — запитав Івась.

— Та ж це твое, Івасю, — сказала мама усміхаючись. — Сьогодні твої іменини, і дідусь тобі купили такий гарний дарунок. Ти йди, скоро вмийся і переодягнися в чисту білизну, бо тато зараз прийде на вечерю, та й і дідусь також прийдуть подивитись, як то ти будеш їхати цим автом.

Івась, чуючи це, аж присів до землі з радости.

— Це авто мое, кажете?

— Так, Івасю. Дідусь вже давно згадували, що мусять купити тобі щось таке, що всі діти будуть тобі завидувати. Ось і маєш! А вважай, Івасю, щоб ти гарненько подякував дідусеві за нього! —

Івась скоренько побіг переодягатись, а мама дальше приготовляла вечерю. Коли вже все було готове на столі, тоді мама покликала Івася. Родичі й дідусь вже чекали на нього. Івась, побачивши дідуся, прибіг і кинувсь йому в обійми та й почав його цілувати щиренько.

— Дякую дуже, дуже, дідусю!

Дідусь поцілував Івася в личко, побажав йому всього найкращого і почалась вечеря.

По вечері Івась виніс своє авто надвір і почав їздити ним, попихаючи ногами, і керував колесом в ріжні боки. За хвилину збігся гурт дітей, а між ними і його заздрісний сусід Данилко. Ох, як він хотів сісти в це авто, хоч на хвилинку! Але Івась обіцяв дідусеві, що не дасть нікому навіть порухати автом.

Коли вже почало смеркати, родичі сховали Івасеве авто до стодоли, і всі пішли спокійно спати. Пішли також і Данилкові родичі спати, однак Даниляко не міг ніяк заснути. Він увесь час дивився де буде сховане Івасеве авто. Він вийшов тихенько надвір і попрямував просто до стодоли, де було сховане авто. Тихо витягнув його надвір, опісля на вулицю і поїхав ним аж на кінець села. Тому що він це не вмів добре керувати, то, їдучи скоро, скрутив нагло на розі вулиці і гримнувся ним об стовп, на якому світила електрична лямпа. Даниляко вже не мав чим їхати назад, бо колеса позагинались у всі боки, а те колесо, що ним керував, осталось відірване йому в руках. На силу Данилко притягнув Івасеве авто назад туди, де воно було перед тим, а сам скоро зник з подвіря.

По солодкому сні Івась збудився раненько, і перша річ, що була в нього на думці, то було його любе авто. Він скоренько зібрався і хотів, ще поки родичі встануть, хоч хвилинку проїхатись ним. Та ось, горе! Він як поглянув на нього, так і заллявся сльозами: — його любого авта й не впізнаєш! Він у розпуці закрив свої очі руками, почав плакати голосно так, що родичі зараз почули. Вони вибігли надвір і почали розпитувати його: — що сколось? Але Івась уже не міг промовити й слова. Однак родичі напоїгали, отже він нарешті на силу вимовив: "Мое... мое... авто..." Поглянули родичі на те авто, і аж їм сльози на очах стали... Однак вони старались заспокоїти Івася тим, що, коли не вдасться полагодити це авто, він дістане друге, нове.

(Кінець буде)

о. С. Гребенюк.

Іван Франко.

ЧУМА

(Продовження)

І о. Чимчикевич подав патрови зімяте, засмальцьоване письмо пріора. Той поглянув на него, сам не знаючи, що про се думати, і тільки охнув: письмо було писане по латині, котру Чимчикевич іще перед пятьдесятьма роками вспів забути всю до нащадку!

— От проклятий піпі! — воркотів він собі під носом, дожидаючи, поки запряжуть його бричку. — Замучив мене вовсім! Здається — ніби глупий мов пень, а тимчасом він тугий-як лико. Алеж бо і я собі ніякому мудрий, тілько часу збавив даремнісінько! Чорт би його взяв з тим дозволом! Найшов, що видумати! І як то мені упоратися сьогодні?...

— А що, прошу егомости? Чи я не говорив, що вони скоро поїдуть? промовив усміхаючись Прокіп до Чимчикевича, запираючи ворота по відїзді гостей.

— Так то, так, Прокопе, — сумовито сказав о. Чимчикевич, — поїхали то вони, поїхали, але не сьогодні, так завтра вернуться знов.

— А най Бог боронить! — крикнув Прокіп. — А чого їм від нас треба, прошу егомости?

— Чого? — повторив о. Чимчикевич. — Чого? питаєш. Слухай же, Прокопе! Ти мене давно знаєш. Як ти гадаєш: дбав я про громадян? учив їх добру? давав їм добрий приклад? Був я для вас добрим попом?

— Падлюка був би той, хтоб инакше говорив! — крикнув Прокіп. — Не попом, а батьком рідним! От чим ви були для нас!

— Ну, не говори так, Прокопе. Знаю я свої хиби. Але того, що мені сказав сей єзуїт, я до нинішнього дня не знав і не думав.

— То се єзуїт? А щож він сказав вам?

— Сказав, що мої парафіяне Бога не знають, в двох Богів вірять, а то тому, що і тут і до Почаєва до церкви ходять, а в Почаєві, мовляв, уже не той Бог, що тутечки. Чуєш, небоже? І за се, грозив, не мине нас кара божа.

— От що він вам крякав! А кряками би над ним ворони!

— Не клени, Прокопе! І дятого, говорив, треба нас усіх просвіщати, наверпути на правдиву єзуїтську віру; і він се зробить.

— Він? А не діждав би! А як же він нас навертатиме?

— Буде вам що неділі казання говорити.

— Тілько всього? Ну, чували ми їх казаній! Се ще не великий страх! Нехай собі говорить. Я думав, що може зо сторона наказ прийде, а старостно жандармам накаже. От тоді справді був би клопіт, бо не стілько би наверпули, скілько здерлиб. А казання — н-ну!

І махнувши рукою, Прокіп побрів на обійсте до свого діла. А о. Чимчикевич довго ще сидів на ганку своєї старої хати, під тінею густо обвитої розцвілої фасолі, сидів і думав про нежданну візиту єзуїта, про розмову з ним і його дивний замір.

— Ой, не проста, не припадкова то річ, — думав він. — Не на мене одного гострять зуби ті єзуїти; тілько здається, що мене першого хочуть прокоптити. Щож? Божа воля! Просив я Господа, щоб дозволив мені вмерти супокійно; та здається, що за мої гріхи не вислухав мене Бог. Прийдеться мабуть власними старими очима побачити що початок нової боротьби, а може і свої старі кости в ній зложити. Його святя воля! А люта буде боротьба, страшна! І хто то в ній переможе? Находить на нас чорна хмара з заходу, гріхом, узброєна просвітою, хитрощами, інтригою, протестіями і всякими мудрими штуками; а щож ми поставимо насупротив неї? Находить велика пошесть, страшна чума, котра може змести нас з лиця землі, як вода злизує мул. А як жеж ми охоронимось від неї, де найдемо не неї ліки?...

І о. Чимчикевич узяв старий молитвенник в деревяній, полотном обшитій оправі, писаний грубим, хорошим почерком на старім, грубім папері. Се була єдина вартна річ, яку посідав він і цінив вище всього на світі. Старець розвернув книгу і почав поволі, голосно і виразно читати. Молитва успокоїла його; важке вражіннє, викликане єзуїтом, розвіялося. Якось мимоволі очі Чимчикевича зупинилися на останіх листах молитвенника, де він сам після старих записок, документів і оповідань старих людей списав більше чим трьохсотлітню літопись села Товстохлоп. Одна сторінка тої літописі звернула на себе його особливу увагу. Перечитавши її, він тихо захихикав. Якась нова думка блиснула в його голові. Він іще раз перечитав тую сторінку і ще раз усміхнувся.

(Далі буде)

НЕТОЧНІСТЬ У СВІДЧЕННЯХ СЕНАТОРА

"Канадійський Фармер" (22. 10. 1956) подає з Йорктону, Саск.: "Дня 30-го вересня відсвятковано тут врочисто 50-ліття основання віцепровінції української вітки Чину оо. Редемптористів у Канаді. На програму святкування зложилися Архієрейська Служба Божа, яку відправив Преосв. Кир. Максим Германюк, з Вінніпегу. Бесідником на концерті був сенатор В. М. Валл, який підкреслив у своїй промові, що українські католики від 1919 р. перші безуспішно остерігали західній світ перед безбожним комунізмом. Він (сенатор Валл) висловив надію, що ці ж самі українці (значить: українські католики?) причиняться до знищення комунізму". — Дяк пане сенатора Валла, як видно з цих слів, не український нарід як такий (а він майже в цілості православний!), а тільки його поріжнюче маленька умістова вітка остерігала світ перед комунізмом, а вмесь православний нарід, з православним його Провідником Синодом Петлюрою ніби і не боровся проти комунізму і Москви?! І пан сенатор українського роду такі неправильні і шкідливі для українського народу інформації подає ще й перед визначними закордонними гістьми. Є він сенатором з-помьож українців взагалі, без огляду на віровизнання, чи тільки сенатором від католиків?

Продаються
ТРИРАМЕННІ ХРЕСТИКИ
гарно волочені
для вношення на одежі.
Ціна 50 п. один.
Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Грано-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $3.00 на рік.
За границею $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
in Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

16-ЛІТТЯ АРХІЄРЕЙСЬКОГО СЛУЖІННЯ ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШОГО МИТР. ІЛАРІОНА

Найбільша Служба — то Служба Народу,
Бо Служба Народу — то Служба Богу!
("Народження людини" - Митрополит Іларіон.)

1. Історичне значення хиротонії Митрополита Іларіона

20 жовтня 1956 року минає 16 років від дня хиротонії, в 3. XI. ц. р від дня інтронізації на Архиепископську Катедру (в Холмі) Митрополита Іларіона, і з цієї нагоди, а також з нагоди дня Його Ангола (3. XI.) ми всі найсердечніше вітаємо Його Високодостойну Особу з цими важливими роковинами в його житті і молимо Милосердного Господа Бога послати йому сил та міцного здоров'я на многі літа.

Як рівнож вітаємо і Українську Православну Церкву в Канаді з великою річницею служіння їй і окормлювання її духовою таким заслуженим і досвідченим Архипастирем, як Митрополит Іларіон. Бажаємо тій Церкві всього найкращого та ще більшого розвитку в її майбутньому.

Дата хиротонії Митрополита Іларіона (20. X. 1940) має історичне значення в житті українського Народу й Церкви, — бо ж цією датою зв'язано започаткування нами (Ювілятом) відродження давньої Православної Церкви, яка довгі віки була на наших землях з об'єднувала увесь наш український народ.

Усі ті 16 років Його Архіпастирської діяльности, а особливо на початках, не були легкими для нього, бож приходилось йому працювати в дуже тяжких і прикрих умовинах та нести свій важкий Хрест. Але його надзвичайна енергія, терпіння і невсипуща праця перебороли всі труднощі й повсякчасні перешкоди, і він з правдивого шляху не зійшов, голови вир перед неправдою не схилив, а безупинно йшов дорогою служіння Богові та своєму народові. І наслідки від усього того є величні, а заслуги безперечні. Своїми заслугами він здобув собі одне з головних місць в історії нашого народу й Церкви. А вже ім'я Митрополита Іларіона стало відомим у широкому світі не лише серед українців, але й серед культурних чужинців, як ім'я одного з найбільших вчених світового значення в нашому столітті.

2. Діяльність Митрополита Іларіона перед його хиротонією

Правда, що ім'я Митрополита Іларіона (проф. І. Огієнко) було вже відоме перед його Архипастирською діяльністю, як довголітнього громадсько-політичного й церковного діяча, й як видатного науковця. Його знали як найкращого нашого мовознавця, як професора й ректора Вищих Шкіл і, зокрема, Богословської Академії, як доброго вихователя молоді, як державного мужа в посталі міністра і Головноуповноваженого У.Н.Р., як перекладача св. Письма на українську мову, як автора багатьох наукових праць і т. п. І взагалі, як високосвідченого та висококультурного чоловіка, що був і є великим українським патріотом і чесно завжди служив своїому народові та збільшував його національну духову культуру. В той час він об'єднував український народ одною літературною мовою згідно його гасла: "один народ — одна літературна мова, одни правописи і вимова".

3. Служба Богові і Народові

А одночасно з тим він відчув своєю душею і зрозумів, що життя нашого народу повинно спиратись не лише на мови, але на ще більше тривкій основ, що могла б перетривати всі життєві бурі. І такою основою є його споконвічна Православна Церква з її творчою силою Віри й Любви Божої та християнської моралі й етики, що наближують людину до вічности, до Бога. І служіння Правді нашого Слова привело Ювілята до служіння Правді Вічного Слова. Відчи за покликанням свого серця й розуму, він прийняв високий духовний сан і присвятив себе цілковито служінню Церкві й своїому Народові, бож "служити Народові — то служити Богові".

У цьому його покликанні треба вбачати лише "Перст Божий", — бож на ниві українського церковного життя у вільному світі виступав в особі нашого Ювілята такий сильний духом і непохитний борець за Св. Правду, за Православну Віру і долю нашого народу, якого український народ давно потребував в той час, коли на наших рідних землях Москва почала силою насаджувати комунізм з його матеріялістичною ідеологією та атеїзмом і всіляко намагається зруйнувати нашу Православну Віру й Церкву, приєднуючись своєю конституцією, в якій обманом голоситься про нібито "волю віри", а в дійсності переслідується й руйнується Православна Віра, яко "опіюм для народу".

4. Оборона Православної Віри

У зв'язку з цим наш Ювілят з особливою завзятістю прикладає всіх зусиль, щоб свої духовим впливом на свій народ протидіяти тій надзвичай шкідливій большевицькій акції в насадженні безбожія в нашому народі та в зламанні його споконвічного українського національно-православного духа, і в своїх зверненнях до народу словом і письмом Ювілят стреміть затримати в нашому народі його віковічну Православну Віру з Церквою та, відродивши її стародавні ознаки, вести за собою наш народ згідно з давнішньою українською традицією, — дорогою Божої Правди, дорогою нашої віковічної Православної Церкви.

Він глибоко простудіював та переглумав історію української Церкви та історію свого народу, і чаїв у минулих ти сторіччях він шукає й знаходить загублені наші духові скарби з нашої оригінальної духової культури А в процесі формування нашої національної духовости він спостеріг і з'ясував, що наша Православна Віра віддавна дуже тісно пов'язана зо всіма нашими традиціями і звичаями, як і з основою національної свідомости й окремішности української нації. А тому він так гаряче заклинає наш народ берегти усе своє рідне й одночасно з тим спішить надхнути йому з'єднуючого українського національного духа та викресати в ньому віру в нашу національну ідею, щоб перетворити його в свідому українську націю

Він дуже береже нашу Православну Віру з Церквою та дбає про її чистоту, і, не покладаючи своїх рук, працює в напрямі християнізації нашого народу та в розвої й зміцненні його Православної Церкви. Він так переєжимутий своєю ідеєю об'єднання всього українського народу навколо Православної Церкви, в якій він вбачає лише все його спасіння, і він стільки віддає своєї творчої праці для здійснення тієї ідеї, а як рівнож і для здійснення інших ідеалів українського народу, що й не помічає того, що він не живе таким спокійним, тихим і розміреним життям, як живуть багато інших вчених.

А згідно зо своєю вдачею він так глибоко захоплюється своїми ідеями та справами з глибокою вірою в свою Правду, і горіючи внутрішньо, дає таким бурхливим полум'ям всієї своєї енергії при тому, що про свій спокій і про свої мінімальні життєві вигоди він забуває і цілком не дбає, залишаючи себе на останнє місце.

І своїми смілівими виступами він неразо обороняв життєві інтереси нашого народу й Церкви при дуже тяжких і прикрих обставинах з наруженням власного життя на небезпеку, що викликало подив та пошану навіть у ворогів своєю неустрашимістю та цивільною відвагою. Вузькі рамки цієї статті не дозволяють описати хоч би один з таких фактів, але деякі з них вже були описані рікними особами, як, наприклад, о. С Смерекою в його статті "Борець за Св. Церкву", виданому в ювілейному збірнику "Людина Праці", і т. п.

А вже щодо наукових та публіцистичних праць Ювілята, то йому дуже часто приходиться спростовувати й виснювати різні історичні факти з довголітньої історії нашого народу й Церкви, які вони були в дійсності, а не так, як винесноють вороги наші, перекручуючи й фальшуючи ті історичні факти в свою користь. Як, наприклад, своєю монографією про історичну поему XII віку "Слово про Ігорів похід" Ювілят, проаналізувавши її докладно, висвітлив, що цей історичний документ світової слави належить до українського народу, а не до московського, як про це трубять москалі Як рівнож він з'ясував, що українська Церква ідеологічно у великій мірі вплівала на Церкву московську, а не навпаки, як твердять католики, москалі і т. п.

Отже своїми такими цінними науковими розвідками по вияненню деяких окремих наших національних проблем, він пробиває українському народові все довший і ширший шлях у світі та у світовій культурі і, розкриваючи перед світом всю правду про наш народ та Церкву, він домагається свобідного місця під сонцем для свого народу і людських прав для нього, звертаючи при тому увагу на те насилля большевиків над його душею, що намагаються всіма способами державного примусу вирвати з нашого народу Віру в Бога і заступити її своєю матеріялістично-безбожницькою ідеєю, яка приводить лише до духової руїни та до страшної деморалізації наш народ.

Щоб та високоцінна рятункова акція

Ювілята була ще більше плідною, він видає власним засобом та редагує (по черзі) от уже 20 літ такі глибоко-змістовні й на високому рівні науково-релігійні журнали як: "Слово Істини", "Наша Культура" й "Віра й Культура", в яких широко обговорюється Правду про Україну, про український народ та про його досягнення й змагання, про нашу споконвічну Православну Церкву й т. ін. В тих журналах перше місце займають статті пера нашого Ювілята, які характеризуються особливою пильністю та змістовністю.

А до того ж він писав і видав велику кількість своїх наукових праць книжкою на релігійні та загально-національні теми, в яких він виясное те чи інше наше національне питання або освідомлює вірующих з історією та ідеологією християнства, а зокрема з нашою Православною Церковою.

Вся його культурна й місіонерська праця дає необхідну духову поживу віряним, розкиданим по цілому світі, і у великій мірі освіжує й проясное їх розум, впливаючи на піднесення їх релігійности та причиняється до спрямування їх на шлях національної свідомости й до зміцнення в них українського національного духа. А крім того наш Ювілят, як ніхто інший з наших церковних провідників, надзвичай відважно й рішуче обороняє нашу Православну Віру від різного роду нападів й очорнювань її ворогами, виясноючи при тому істотну ідеологію Православлія та велике значення Православної Церкви в житті в розвої українського Народу.

5. Патріотична діяльність Митрополита Іларіона

Уся та ідейно-творча діяльність Ювілята разом з тим є й високопатріотична. Він впродовж свого життя своєю винятковою й рідко коли зустрічаємою у людей начитанністю набув так багато знання з різних ділянок світової науки й культури, і так переробив своїм розумом набуті відомості в глибоку мудрість, достосовуючись до наших національних потреб, і має такий високий рівень загально-людського, а до того й гуманного думання, що своєю духовою культурою він значно перевищує українську масу, і з тієї своєї духової висоти він бачить значно глибше й ширше все наше минуле і нашу майбутність. А рівночасно з поглибленням свого знання та з удосконаленням свого власного духа він усе більше наближується до свого Творця та краще пізнає Його.

Будучи тісно зв'язаним зо своїм народом та крокуючи в такт з життям, він забирає голос майже у всіх найбільших важливих і актуальних біжучих наших національних справах, даючи нам свої вияснення, чи то поради, чи наставлення, завше щиро й любовно з властивою йому вичерпуючою аргументацією та піднесячи наш народ на дусі.

А до того він виявляє свою надзвичайну, як на його роки (75), рухливість, подорожуючи по православлених парафіях цієї Канади; це відбувається не лише в молитвах та проповідях по церквах, але й обов'язково з його публічними відчитами, в яких він пошириює серед вірних богословську науку та утверджує їх Віру в нашу національну ідею.

Знаючи тяжкий стан свого народу та причини того, він невтомно працює над тим, щоб допомогти йому, а для того він найперше будить у ньому його національну свідомість, виясноючи йому повсякчасно його минуле й сучасне становище, навчає любити свою Батьківщину — Україну, та один одного, і всіма силами стремить до того, щоб піднести його на вищий щабель культури.

А при тому одночасно з'ясовує, що український народ ніскими не є "меншевартісним", ніж інші народи, та як він має свою власну Батьківщину (Україну), яка славна своїми природними багатствами та силою свого народу. І до того ж наш народ має свою славну історію і свою стару духову культуру, яка не є гіршою від культур інших народів, а дечим і перевищує чужі культури. Лише наш народ повинен добре пізнати й не зрікатись або цуратись її, а берегти й боронити усе своє рідне.

Про всі ці постуляти, що з'єднують наш народ і впливають позитивно на здійснення української Правди, Ювілят постійно пригадує нам і широко все те обговорює особливо в своїй "Книзі нашого буття на чужині" , і там же він докладно обгрунтовує свою тезу, що "спасіння українського народа е тільки в його національній Православній Церкві", в якій всі ми повинні еднатись і "злитись з нею всією своєю істотою", щоб змогли досягнути справжніх успіхів у наших соборницьких змаганнях.

6. Митрополит Іларіон як Провідник Народу

Ювілят має глибоку Віру й велику надію в щасливе майбутне свого народу, і він усе своє життя працює і змагається за його кращу долю, бож праця на користь своїому народові — це ціль його життя. У нього Правда Божа тісно пов'язана з Правдою національною, і в собі поєднав дух Апостола з духом високотворчого вченого. А його творча праця високо піднесить прапора нашої Правди, з якою нерозривно зв'язане безсмертя української нації, і вона кладе свою відбитку на сучасну добу буття нашого народу та проходить ясноюниткою в історії відродження нашого народу й Церкви.

Його постать як провідника народу надзвичай видатна, своєрідна й притягаюча. Пережиши в р.р. 1917—1920 буйні часи великого змагу за волю, славу і честь свого народу, і не зраженний невдачами, він і до цього часу продовжує те змагання, лише іншими засобами та в іншій формі, віддаючи всі свої сили і все своє життя для українського народу та стає символом нашої віри в краще наше майбутнє.

І ми більше ніж певні того, що своєю патріотичною й високотворчою працею він у великій мірі причиняється до того, що наш народ і Церква таки будуть мати волю на своїх рідних землях з нашою стародавньою столицею Києвом над Дніпром-Славутою.

Ту роботу, що він тепер виконує, сучасники не є в стані належно збагнути й оцінити, а оцінять її лише майбутні покоління. І тоді перед нашими нащадками стане у всій своїй величі його грандіозна постать, як великого народнього діяча й невтомного борця за українську Правду, як великого вченого і як християнина-страдника, що все своє многотрудне життя присвятив і віддав Україні з великою для неї користю, пройшовши при тому досить довгу й терписту життєву дорогу з наруженням свого життя та безліч небезпек. І наші нащадки напевно дійдуть до того переконання, що без творчої праці й сили духа нашого Ювілята Україна і не змогла б обійтись, і признавши його одним з найбільших синів України, вони поставлять його ім'я поміж найбільшими історичними її постатями.

Ювілят цілком свідомий свого тяжкого завдання Провідника Народу, і як справжній носій та оборонець української Правди, він ніколи не зражується тим, що його найбільші патріотичні інтенції сучасники дуже часто не розуміють або через злу волю дехто і не хоче розуміти, а особливо ті, що живуть лише сучасним моментом і не вглиблюються в духові процеси і в загальну еволюцію нашого народу.

І все ж, не дивлячись на всі ті прикрі хоч і малочисленні випадки, а я певний того, що цьогорічні його роковини на 75 році (Його) життя знайдуть особливо широкий відгомін та зрозуміння серед всього українського народу, розсіяного по всій земній кулі і одними устами й одним серцем наш народ буде молити Всевишнього, щоб Він послав нашому Ювілятові доброго здоров'я й сил на довгий, довгий час, і щоб він якнайдовше був при виконуванні Провидінням Божим призначеної йому місії та ще більше піднісся догори прапора нашої Правди і продовжував духовно опікуватись нашим народом, а особливо тією його частиною, що знаходиться поза межами нашої Батьківщини — Україне у вільному світі, і в переважаючій більшості є вигнанцями за нашу національну Правду та страдниками за ідеали людства.

Висловлюючи свою глибоку пошану та своє гаряче признання й подяку Ювілятові за його таку ціннну, безкорисну й вартісну працю для добра нашого народу й Церкви, одночасно не можна не зазначити, що кожний з нас молить Господа Бога, щоб Він нарешті вислухався над нашим многостраждальним народом і послав йому волю, і щоб наш народ став господарем своєї землі від Карпат до Кавказу та зайняв належне йому місце серед вільних націй, у щоб тоді дорогий наш Ювілят вернувся на свій Київський Владичний Престол і став на чолі Української Православної Церкви Св. Апостола Андрія Первозванного та Св. Князя Володимира Великого на рідних землях, — де наш Ювілят був канонічно обраний в 1941 році представниками нашого народу і лише німецькі націонал-соціялістичні загарбники не допустили його туди силою.

На закінчення хочу ще додати, що такими постатями, як наш Ювілят, українська нація за остинню добу високо підвелась угору в очах світу, а її творча праця містить в собі такі тривкі й вічні вартості, що з них повними пригорщами будуть черпати наступні наші покоління, і, взоруючись на жертовному їх прикладі, наші нащадки будуть дальше промощувати українській Правді шлях у світ аж до остаточної її перемоги.

Ось тому вся та духова творчість Ювілята є такою важливою й цінною для нас, і вона є великим нашим народнім скарбом, а його світла Постать з його шляхетною настановою любити ближнього та боронити покривдженого завжди буде викликати в нашому народі почуття глибокої пошани та національної гордости, що з'країна видала такого великого сина, як наш Ювілят — Митрополит Іларіон.

Інж. А. Нестеренко.
Давенпорт, З.ША.

ВАТИКАН І КРЕМЛЬ

Мюнхенський українськи "Християнський Голос" (30. 9. 1956) під поданим наголовком пише:

"Ще по сьогоднішній день є деякі легковіри, які не можуть погодитися з думкою, що надія на упорядкування відносин між Ватиканом не може бути здійснена. Вони ще й далі думають, що воно є так, як це малює їм їхня буйна фантазія. Щоб розвіяти їхні думки, ватиканський офіціоз "Оссерваторе Романо" ще раз заявив у цій справі становище й ствердив: "відвідини большевицького вповноченика в апостольського Нунція в якщо якие, як маневр, що мав би послужити до ще більшого поширення комунізму в Італії. Коли Москва говорить з представником Папи, складає чемності: вітає (очевидно, в газ-стрічці), то дорогі люди чудяться вловити на цей тріс. А з тому, советський представник вклав візиту представникові Папи не як Голові Церкви. Апостольський Нунцій прийняв його як представник Голови ватиканської держави". — Дійсно штука магічна: папа як голова Католицької Церкви поборює большевизм, а як голова ватиканської держави накладає з советськими дипльоматами. Значить, тут Пій XII як папа стає проти Пія XII як голови ватиканської держави, чи як?

ХТО З КИМ ШУКАЄ ЗБЛИЖЕННЯ?

Паризьке "Українське Слово" (2. 9. 1956) подає: "Після десятків літ безперервної ненависти на Святий Престіл, після глузливих заяв Сталіна про папу, напр., у стилі "Папа? Хто це такий? Скільки в нього дивізій війська?", Кремль викликав нову сенсацію: Радіо Москва передало, що Совети "вперше від жовтневої революції встановили офіційний контакт з Ватиканом". Зроблено це за посередництвом советського шарше д'аффер у Римі. Пожидання, який передав папському нунцієві при Квіринялі, монсіньорові Фіетта, звернення верховного Совета СССР до всіх урядів світу у справі роззброєння. — Несподіване дипломатичне потягнення хрущовського уряду викликало велику хвилю коментарів не тільки в католицьких, але й у політичних колах". — Чого ж тут дивуватися? Хто большевицьких дипломатів не приймає, до того вони не йдуть.

ЗНИЖКА НА КОВЕРТНАХ

для переведення церковної колекти.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала ковертки з відповідним написом, для ковертової системи переведень церковної колекти підчас Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в ковертках, на яких вписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожерта кожного члена й при кінці року видає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року вложив на тацу. Такою посвідкою члени можуть виказуватися при плаченню доходового податку.

Знижена ціна ковертов така:

За тисячу (1000) ковертов	$6.00
За 500 ковертов	3.25
За 100 ковертов	.65

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

КИМ ПОЧУВАЛИСЯ ХОЛМЩАНИ?

У мюнхенській "Сучасній Україні" (12. 8. 1956 р.) є стаття п. н. "Ще про українців у Польщі". Там м. і. сказано: "Як відомо, процес полонізації Холмщини інтенсивно проходив щойно в останні десятиріччя, і після останньої війни вже можна було зустріти села, в яких старі люди говорили лише по-українськи, а люди середнього віку і молодші — по-польськи. Чи вони почувалися поляками чи українцями — об'єктивно сказати тяжко". — Для того, хто там не був і не питав, ким вони почуваються, сказати не то що тяжко, а взагалі не можливо. А справа представляється так: на питання — хто вони є, вони відповідали по-польськи: "руські (українці) або: "православні". "Русін" (українець) і православний — це для них одне й те саме. Про це пишеться у споминах очевидця-вчителя в Календарі "Рідна Нива" на 1957 р.

АНГЛІЯЦІ ДАЛЬШЕ ОСКАРЖУЮТЬ АРХІЄП. МАКАРІЯ

Англійці кажуть, що вони захопили книжку полковника Гріваса, проводника грецьких революціонерів націоналістів ЕОКА на Кіпрі. Англійці кажуть, що в цій книжці полк. Георг Грівас написав таке до архіеп. Макарія: "Я не складу зброї, поки Ви мені скажете це зробити". — З того англійці роблять висновок, що це архіеп. Макарій ніби є провідником підпільного руху, з терором включно. — ЕОКА заперечила правдивість тих записок. А тим часом англійці вже проголошують другу їх частину.

БІБЛІЇ ТІЛЬКИ НА ЕКСПОРТ

Від 1917 року тепер перший раз советський уряд дав дозвіл на друк Біблії в обмеженому накладі. Видружували їх тільки коло 25 тисяч примірників — на коло 220 мільйонів населення СССР. І тепер ці Біблії висилають на експорт у вільний світ — по 10 дол. за примірник. Виходить, що з тих Біблій нічого в СССР не лишиться. Під такою, мабуть, умовою большевицький уряд і дав свою згоду на друк Біблії: зробити собі рекламу — мовляв, у нас "свобода релігії", і ще й доларів собі придбати.

РУЙНУЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ЦВИНТАРІ

Український часопис "Наше Слово", що виходить у Варшаві, опублікував листа одного з читачів, де сказано: "Мій Перемишлем і селом Пикуличами в полі є кладовище, де спочили вічним сном українські стрільці, що померли на тяф у таборі (польському) в Пикуличах ще в роках 1918—1919. Коштом українських громадян та українських установ могили ці впорядковано, а кладовище обведено залізним парканом. Такий стан заховався до цього (1956) року. В цьому році хтось невідомий розібрав залізний паркан і вивіз. — Чи е це можливе, щоб паркан цей розібрано без відома Президії Міської Ради Народової в Перемишлі? На інтервенції громадянина Чубинського в міській раді відповіли, що розшукують винних, але до цього часу немає ні винних, ні паркану. — Українці міста Перемишля й околиці обурені цим вандальством".

Спеціяльна Оферта

для передплатників „Вістника"

На протязі двох місяців від 1-го листопада 1956 до 31-го грудня, 1956.

1. Хто відновить свою передплату на два роки або більше і прішле до Адміністрації „Вістника", то тоді дістане знижку, як зазначено нижче:

Наперед	В Канаді	Заграницею	Ви заощаджуєте
2 роки	$5.25	$ 6.25	$ .75
3 роки	7.50	9.00	1.50
4 роки	9.50	11.50	2.50

Передплата „Вістника" на один рік — в Канаді — $3.00
— для заграниці — $3.50

2. Хто в передплатників, що не заохає зі своєю власною передплатою, прішле одну передплату за себе, другу або більше передплат в дарунку для когось іншого, той платить за кожну передплату тільки по $2.50, замість по $3.00 (в Америці по 3.00 замість по 3.50).

До Адміністрації „Вістника",
Winnipeg, Man.

При цьому надсилаю $.....
на відновлення передплати на
..... роки.

Моє ім'я й прізвище: .....
.....

Моя адреса: .....
.....

До Адміністрації „Вістника",
Winnipeg, Man.

При цьому надсилаю $.....
як подарункові передплати на „Вістник" для слідуючих осіб:
(Ім'я і прізвище того, хто має одержувати „Вістник":
.....
Його адреса: .....
.....
(Коли маєте більше імен, можете дописати на окремій картці паперу)

Моє ім'я й прізвище: .....
.....

Моя адреса: .....
.....

THE HERALD
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

СОВЄТСЬКИЙ ЦЕНЗОР

Семен Микитович Кирикач — цензор при одній з філій Державного Видавництва. Йому принесли ряд творів, щоб він вибрав їх для перевидання. Він не має часу призадумуватися над змістом тих творів — котрі знає, а котрих не знає. Він дивиться на наголовки, — наголовок, мов дзеркало, відбиває у собі провідну думку твору. — А тут важна річ така: щоб не пропустити в передруку якогось контрреволюційного твору, як це недавно було сталося. Тож бере в руки твір за твором і придивляється до наголовків.

"Борислав сміється" І. Франка. Подумав собі: читач може сказати, що за буржуазної Австро-Угорщини робітникам добре жилося, коли вони сміялися. І змінив наголовок на "Борислав плаче". І знов подумав: а може хтось не прочитає книжки, і подумає, що Борислав тепер під Совєтами плаче?

Подумав, подумав Семен Микитович, і відложив книжку до вирішення.

Друга книжечка — "Тіні забутих предків" М. Коцюбинського. Подумав собі: якщо ті предки були буржуазно-націоналістичні, то й добре, що вони забуті, а коли ні? Значить, треба присісти й прочитати це оповідання.

Дальше, "Фата Моргана", М. Коцюбинського. Гм... Фата моргана! Це надія на якісь ідеали, що не здійснилися... Ще готові подумати, що тут натяк на комунізм, що золоті гори обіцював селянам і робітникам, а з того вийшла фіга, — одне слово: фата моргана. Цензор подумав і змінив на "фата моргала", — мовляв, хай це буде ніби друкарська помилка.

З черги, "На уходах" А. Чайковського. Гм... Тут уже виразний натяк на у х о д и, на втечу з Советського Союзу контрреволюціонерів: уходять хто тільки може і то побільше... Семен Микитович подумав і змінив: "На сходах", — хай це буде ніби друкарська помилка.

Збірка віршів І. Франка: "З вершин і низин". Тут виразно підкреслює не тільки низинам, але й в е р ш и н а м, отже заперечується засаді класової рівности і Семен Микитович змінив наголовок на такий: "З рівнин і долин".

Опісля, твори Т. Шевченка. Семен Микитович завжди має з ними мороки майже стільки, що й з творами І. Франка. Ось узяти б Шевченкове послання "До мертвих, живих і ненароджених", — "орють лихом, правдою торгують, людей запрягають в тяжкі ярма..."! Чи не виразний натяк на советську владу? І він також говорить до живих та тих, що мають народитися? Гм... Семен Микитович окреслив "живих і ненароджених", а лишив тільки: "До мертвих". Цих уже не настроїть проти советської влади!

Дальше, вірш "Реве та стогне Дніпр широкий"... Ці слова завжди оздоравили Семена Микитовича якоюсь особливою тривогою. І чого ж той Дніпр у Шевченка так р е в е? А чи не проти Москви він так по-націоналістичному р е в е? Ще те с т о г н е може бути — хай собі стогне, але — р е в е... Семен Микитович призадумався. Гм... чи не краще б сказати: щ е б о ч е? Ні, це таємний заговір проти влади. А тому б не сказати: не р е в е, а колишеться.

Семен Микитович поставив над цим знак питання і закінчив на цей день свою роботу.

Назар Полин.

ЗА ВИЯСНЕННЯ ПОНЯТЬ

"Канадійський Фармер" з 22 жовтня п. р. помістив оголошення української православної парафії церкви св. Ап. Андрія Первозваного в Торонті — за підписом двох священиків, в якому сказано, що згадана церква "знаходиться в канонічному єднанні з Вселенською Патріярхією і є в складі Української Автокефальної Православної Церкви в екзилі". — Подаємо тут заввагу не для застережень чи полеміки, а просто тому, що в оголошенні має місце неясність — може через коротку форму в зредагуванні. **Українська Автокефальна Церква** ніде не є в канонічному єднанні з Царгородською Патріярхією, тому що згадана Патріярхія волїла б бачити Українську Церкву підпорядковану їй. Натомість в межах польської держави перед II світ. війною була Церква, до якої головно входило коло трьох мільйонів православних українців Західної України, а дальше — білоруси, — була автокефальною і в канонічному єднанні з Царгородською Патріярхією. Але ця Церква ліквідувалася не Українською, а тільки **Автокефальною Православною Церквою в Польщі.** Окреслення **Українська** не признав ні Царгород, ні Польща. Хто у вільному світі з цієї Церкви і походить і разом з тим стає уживати термін **Українська Автокефальна** Церква, той тим самим зриває зв'язок з передвоєнною Автокефальною Православною Церквою в Польщі і стає на шлях української автокефалії, а не польської, а тим уже й порушує канонічний зв'язок з Царгородською Патріярхією, яка української автокефалії не признає. А коли стверджує свій канонічний зв'язок з Царгородською Патріярхією, то тим самим де юре не є вона Українською **Автокефальною** Церквою, а тільки частиною передвоєнної Автокефальної Православної церкви в **Польщі.** Безперечно, через переважаючу більшість своїх членів ця Автокефальна Церква є Українською, але тільки фактично, а не формально-правно. А оживання офіційної назви мусить бути оперте на формально-правній основі. — У формально-правному сенсі дійсно Українською Автокефальною Православною церквою в екзилі є Церква, яку донедавна очолював бл. п. Митр. Полікарп Сікорський, а тепер очолює його наступник Митр. Ніканор Абрамович.

ПОЛІТИКА — БЕЗ ГАСЕЛ ЛЮДЯНОСТИ

Під час відвідин Труманом Европи в Римі запитались журналісти, чи то правда, що він колись дуже любив Сталіна. Труман на це відповів: "Так, це правда, але я любив його різнобічно до того, як він систематично порушував наші договори щораз менше і менше". — Це признання Трумена варто було б запамятати нашим горе-політикам, які завжди очікують, що хтось буде розпинатися за нашу справу в ім'я гуманітарних (людяних) гасел. Якби Сталін був не порушував (американсько-московських) договорів, то Труман любив би його "дуже" й досьогодні. (Мюнхенський "Шлях перемоги", 12. 8. 56). — Додаймо: все це одначе не перешкаджало папі дуже щиро прийняти тоді ж у Римі Трумена та вилучувати його відзначенням-медалею... Значить, і у Ватикані, коли ходить про політику, не беруть під увагу гуманітарних гасел.

ПРАВДА ПРО ІСЛЯМ В СССР

Недавно 20 ісламських паломників з СССР відбули свою традиційну подорож до Мекки — святого місця, до якого сходяться магометанські паломники з усього світу. Вони сказали, що всі ці советські радіеві передачі пишно влаштованих ісламських святкувань в СССР — це звичайний большевицький обман, зроблений тільки про людське око вільного світу. В СССР нібито відкрито коло 15 мечетів, але сталося це від 1956 року, і то нема про це певних даних. Відомо тільки, що мечет у Москві відкрито під час II світової війни, а до того часу він служив большевикам залею для танців. Відкриває також мечет у Ленінграді, де збудували його були ці татари, що їх Москва силою вивезла за царя Петра І на болотах будувати Петербург, куди масово вивозили теж були українських козаків. В Петербурзі ще й досі є могила тих кільометрів, в якій поховані татари — жертви смертельних робіт при будові Петербурга. Цей мечет відкрито 1955 року в наслідок приїзду муфтія (магометанського духовника, що приблизно відповідає ступеневі Єпископа) Хакедіна з Уфи.

З ДОКУМЕНТІВ ПРО СУЧАСНЕ МУЧЕНИЦТВО

Буша німецька комуністка Еліжер Ліппер, повернувшись з 11-літніх ув'язнень у советських тюрмах і таборах, видала свої спомини п. н. "Одинадцять років у советських концтаборах" (Париж 1950). Між іншим там сказано, що в роках 1944-45 на Колиму масово посилали з Західної України дівчат у віці 17 до 21 років. Згідно з артикулом 52, параграф 1, їх засуджено за "зраду", обвинувативши в українському націоналізмі.

Авторка каже: "Їх зловлено й покарано. Але чому советські офіцери лами ключиці 17-літнім дівчатам на допитах, даміни ребра чобітьми так, що ці дівчата плювали кровю в щипталях для вязнів на Колимі?" Вони померли в медальйонами Божої Матері на розтравлених грудях, з очима повними ненависти". "Потім прибули 1946 року жінки й дівчата, яких німці вивезли були з України... і які вслід за потяг до СССР, ради що повертаються додому", а большевики вивезли їх на каторги.

Гордість — це надмірне самолюбство, виникнувення себе до уроєної "досконалости". Вона прагне обмеженості надати божественности. Вона вбиває свідомість й унеможливлює Божу поміч людині. Обмежене знання слабенького розуму вважається остаточним і абсолютним. У зустрічі з іншими інтелектами вона пускається на дві дороги: або вдає, що все знає, і стверджує інших переконати як мало вони знають; або вдає, що нічого не знає, і тоді переконує інших як мало вони знають.

Хто грішить гордістю, той признає свою слабість; він нишком страхається всякої компетиції й боїться всіх суперників (конкурентів).

Рідко гордість можна вилікувати, коли людина здорова й заможна, але легше вилікувається в неї людина ємічна тілом й розчарована. Тому потрібно аж катастрофи, щоб горду людину привернути назад до Бога і до спасіння власної душі.

ЦЕРКОВНА ХРОНИКА

● Кампанські Візитацій Високопреосвященнішого Митрополита Іларіона відбулися: 25-30 серпня у Вернон, Б. К., а в днях 1-2 вересня в Летбридж.

● Будівельний Комітет УАПЦ храму св. Симона в Парижі, з палкими головою Петра Пелеко і секретарем Миколи Гаврилюком, 6-го вересня 1956 р. прислав на руки Вітреосвященнішого Митрополита Іларіона свою подяку Владиці, Консисторії, Духовенству і всім українським православним парафіянам Канади за високу Конкисторією УГПЦК суму 716 80 дол., з благословенням Вприосв. Митрополита Іларіона на збірану суму серед наших вірних у Канаді, на будову згаданого храму в Парижі для увіковічнення памяти С. Петлюри.

Владика Іларіон у здітковій 11-го вересня вислав Будівельному Комітетові своє благословення з запевненням своїх постійних молитов до Господа, щоб мав під Своєю опікою Комітет й у його праці над здвигненням у ук р а їнського православного храму в Парижі.

● В и с о копреосвященніший Владика Митрополит Іларіон 1-го жовтня з нагоди 30-ліття Української Православної Громади в Торонті, Онт., вислав Громаді своє Архипастирське благословення. Одночасно своє Архипастирське благословення Владика вислав Українській Православній Громаді в Гемілтоні, Онт., також з нагоди її 30-ліття.

● ВПреп. о. Прот. М. Фляк на свою парафію в Принс Альберт, Саск., прибув з родинною 30-го серпня. В неділю 2-го вересня відправив свою в цій парафії першу Службу Божу. Вірні власноручно поміли будувати новий дім для Священика.

● Дня 1-го вересня Українська Грекко-Православна Церква в Канаді відкрила новий Округ — Норт Бетлфорд, що доручено духовній опіці Всеп. о. Оо. Хомяка. Округ складається з шістьох Громад: Вигкув, Глезлин, Медовлейк, Норт Бетлфорд, Кендо і Гетерлей. У Норт Бетлфорд Громада будує велику, модерну резиденцію для Священика. Громада в Медовлейк має приступити до будови своєї церкви. Гетерлей - це нова наша Громада; вона вже існує другий рік, і має свою власну церкву. В Округві, де тільки було можливо, почалося навчання в Неділяних Школах.

● До Української Грекко-Православної Церкви в Канаді з російської Церкви вступив ВПреп. Прот. Дмитро Денисюк, родом з Волині, бувший Настоятель Катедри в місті Ковлі на Волині.

ЦЕРКОВНО-РЕЛІГІЙНІ ВІСТІ

● Нові підземні будинки при Дахауерштрассе ч. 9 у Мюнхені, Зах. Німеччина, мотивуючи потребами своєї фірми, почали процес з УАПЦ парафією св. Покрова, щоб усунути и церкву, що яке 10 років містяться на першому поверсі цього будинку. Суд виніс такий вирок: день 30-го червня ц. р. є кінцевим терміном користування церквою з цього будинку, а на дальшення тримищення призначено день 1-го листопада. Парафіяльна Рада внесла відмінк до Апеляційного суду в Мюнхен. Так ця Парафія, що відограла таку визначну ролю в церковно-релігійному й національному житті українців у столиці Баварії, опинилася в скрутному положенні, ми позволяємо „Рід на Церква" — орган УАПЦ в Зах. Європі — Домів для УАПЦ користуватися згадани приміщенням особистим старанням і коштом у Головному Мешканевому Уряді Баварії дістав д-р Юр. Мулик-Луцик; він же почерез директора УНРРА здобув в американській окупаційній адміністрації дозвіл на перезід і осідок ВПреосв. Владики Михайла в Мюнхен. Владика Михайло в Мюнхен вже і тепер має резиденцію для нього.

● Протестантська Рада Християнських Церков інформує, що в ЗДА число вірующих перевищує 100 мільйонів (на кожні 169 мільйонів усього населення). В тому 58,500,000 вірующих протестантів, 34,000 000 католиків, 5,500,000 жидів і 2,386,945 православних. Від 1954 року число православних побільшилося в Америці на 361 тисячу. Протестанти мають коло 258 різних відділів, що не погоджуються один з одним.

● Американська преса повідомляє, що китайські комуністи в Тибеті порушували багато манастирів.

● Протестантський журнал „Крищіян Геральд" у статті свого редактора Д. Полівга каже: „Це неправда, що Кремль дав релігії волю. Проти цього свідчить те, що кільки богословських семінарій, що їх комуністи насилу терпіють, цілком знаходяться в руках комуністів. До кожної Духовної Семінарії призначають двох наглядачів: один „священик миря", а другий ідейний комуніст. Такий большевицький „догляд" над Духовними Семінаріями всіх європейських держав.

● Преса подає, що советський уряд призначив 30 мільйонів рублів на відбудову Києво-Печерської Лаври, яку самі та ни большевики порушували під час II світової війни. Розуміється, вони її відбудовують не як святиню, а тому, щоб мати там музей, в якій вони обернули згадану Лавру.

● В суботу 20 жовтня о год. 9 ранку у Вінніпегу при вул. Кінгед згорїла унїятська церква — в той час, коли нова церква, яку будує парафія, ще не докончена. Парохом там є о. Пушк. Шкоди обчислюють на 50 тисяч долярів. Кошти нової церкви 200 тисяч дол.

● В католицькій країні Кекспико, в місті Мехіко, лютеранська Церква закладає свою Духовну Семінарію, яку мають відкрити в лютому 1957 р.

● Папа виступив проти праці жінок з відомтрій.

● Школяра й Англіканська Церкви у Вел Британії наступного року відбудуть офіційні розмови в справі обєднання В розмовах лише у часть і пресвітерська Церква.

● Голова недавного національного конгресу Злученої Церкви в Канаді, о. Томсон, сказав, що релігійність у Канаді відродиться. На конгресі було вирішено послати місії в Нову Гвінеї, Альжирій, Корей і т. д.

● Протестантська Церква в Східній Німеччині заявила офіційний протест, що уряд не дозволяє священикам провадити серед воїнів релігійної праці, в той час як уряд в армії проводить атеїстичну пропаганду.

● Д-р Вандерсон, генеральний секретар МСА, в половині цього р. р., промовляючи до Національної Федерації Студентів в Монтреалі, Кве., сказав, що росіяне є глибоко релігійним народом, і що російська Православна Церква є дуже сильною, — це видно з того, що росіяни твердо протиставляться переслідуванню й атеїстичній пропаганді большевиків. — Д-р Томсон, видно й українців затаковує до москалів, хоч сумнівно, чи він дійсно не знає, що українці є окремий від москалів нарід.

● Лютеранський єпископ Кордас на Мадагаскарі за сталінського періоду і протягом деякого часу після нього був засуджений за спротив комунізмі. А тепер повідомляється, що йому знову дозволили виконувати пастирські обовязки.

● Не зважаючи на всі протизаходи католицької Церкви в Зах. Німеччині, мішані подружжя таки дальше у великій мірі лишають католицьку Церкву. Радіо 21 жовтня передало, що недавно чотири мішані подружжя, з католиків і протестантів, майже одночасно лишили католицьку Церкву.

● Дня 21 жовтня Сі Бі Сі у Вінніпегу повідомляла, що з ЗДА новоприбулий від 1953 до 1956 р. зорганізувала двадцять нових українських православних парафій.

● Католицька преса подає, що 72-літній єпископ Никита Будка повернув у советському таборі невільничі країні в Карпатах. Єп. Н. Будка був першим уніятським епископом у Канаді, прибувши сюди з Галичини як кільька років до І світової війни. Повернувшись назад до Галичини, він був генеральним вікарієм уніятської Метрополії в Галичині. За першої московсько-большевицької навали на Західну Україну він був 1941 року арештований і вивезений на каторгу, де й помер.

● Жіноче Товариство ім. Кн. Ольги у Принс Альберт, Саск., взяло на себе обовязок фінансувати листкові лекції для навчання дітей у Неділяній Школі при місцевій церкви, що видала Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

● Уславла Зарядку цього Товариства гідна наслідування в цілій Канаді.

ВІДКРИТТЯ АКАДЕМІЧНОГО РОКУ НА ТЕОЛЬОГІЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ ПРИ КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВІННІПЕГУ

День 5 жовтня ц. р. зазначиться довго в памяті всіх студентів-богословів і прихожан, присутніх богослужінню і прийсутніх гостей, тому що цього дня, о год. 8.30 вечора, в Колегії св. Андрея відбулося урочисте відкриття академічного 1956-57 року на Теольогічному Факультеті при цій же Колегії.

Це подія важлива також ще тому, що знаходиться постійним старанням нашого дорогого Владики Митрополита Іларіона, який є одночасно і Деканом згаданого Теольогічного Факультету, та завдяки постійній дотаційні та опіці Консисторії УГПЦ на чолі з митр. прот. д-ром С. В. Савчуком, наша Духовна Академія постійно розвивається і являє собою одинокого того роду фортецю нашої Св. Православної Віри у вільному світі взагалі, а в Канаді зокрема.

Відкриття святочатковано урочистим Молебнем, якого від служив Високопреосвященний Митрополит Іларіон в асистенції протопресв. І. Метюка. На Молебні були також присутні: голова Президії Консисторії УГПЦ митроф. прот. С. В. Савчук з добродійкою, прот. В. Кудрик, митр. прот. С. Герус з добродійкою, о. ігумен Іов Скавальський, професори Академії д-р Ю. Мулик-Луцик і д-р П. Тенянко, як також значна кількість запрошених на це свято гостей. Під час Молебня співав хор студента-богословів.

По закінченні Молебня і короткого слова Високопреосвященнішого Владики Іларіона до студентів всі присутні перейшли до колегійної бібліотеки, де приміщена Колегії. прот. Д. Стратійчук привітав усіх присутніх і попросив до слова Високопреосвященнішого Митрополита Іларіона, який виголосив дуже цікаву з історичного погляду доповідь на тему: „Саббатианство в Україні".

Загальну інавгураційну доповідь Владики Іларіона всі присутні слухали з великою увагою, тому що в ній наш Первоєрарх розповів детально про ролю жидівства в Україні з найдавніших часів. Він зазначував при цьому, що вільне жиди, до Люблінської уні в 1569 року, допомагали польським панам запроваджувати свати панщину в Україні, в наслідок чого українське населення почало вороже ставитися до жидів як до таких, які завжди допомагали польському панству закріпачувати українське населення. Та народ цьому терпляво прийшов кінець тоді, коли в 1648 р. вибухло всенародне повстання, на чолі якого став гетьман Б. Хмельницький. В цьому повстанні український народ виявив все своє вилите в ненависть обурення проти чужих гнобителів, в тому числі і до жидів, які, тлумачи небезпеку, почали в Україні втікати до татар, пізніше й до Туреччини.

Приблизно в той час мож жидами була сильна віра в те, що незабаром до них прийде Месія, який у скорому часі й зявиться між—месія. Цим т. зв. „месією" був Саббатей Севій, уроджений з міста Смирни, який по довгій підготовці в студіях Талмуду й по довгих вигнаннях та блуканні (до Солуня, Костянтинополя, Єрусалиму і Каїра), при допомозі значної кількости своїх однодумців, -оголосив себе року 1666-го, в місті Смирні, Месією.

В цьому допомагав йому Натан Леві — великий учений, оратор і відомий як вибранець Господній, який жив у Каїрі, та який вовів на себе роль воскресшого Іллі.

Але в огляду на те, що Саббатей Севій почав все більше впливати на тих, які його слухали, та одночасно взяв дивне всякі реформи, його підозривали як політично небезпечного, і тому султан турецький почав Саббатея Севія намовляти, щоб той прийняв мусульманство, що Саббатей Севій і зробив. Але, не виконуючи своїх релігійних обовязків як мусульманин, Саббатей Севій викликав знову підозрення в султана, який остаточно заслав його до Альбанії, де Саббатей Севій 1676 року й помер.

В цей саме час й в Україні почався саббатеянський рух. Севіни почали творити ріжні фантастичні звуження, в наслідок чого пробували летіти з комина до Єрусалиму, до Саббатея Севія, або взимі скакали в ополонку, щоб у цей спосіб якнайбільше потоваришувати, бо вірили, що за цим прийде скоре визволення.

Цей рух перейшов згодом в хасидизм. Хасидизм — це по-слідовники Саббатея Севія, які вірили, що він не помер а вознісся на небо.

Згодом повстав ще один рух, що звався франкізмом. Започаткував цей рух український жид — Яків Франко. Цей рух був дуже поширений на Волині, так що як навіть Церква змушена була спонукало нашого славного вченого Рівнянія Галятовського написати книжку під назвою: „Месія Праведний", в якій писав про ці рухи. Але помимо того саббатеянство не пропадало, воно до найновіших часів держалося, і жиди в Україні вірили, що Месія скоро прийде. Підгрунтя до саббатеянства дала взяття Хмельничина.

По цьому цікавому виступі прот. Д. Стратійчук подякував Владиці Іларіонові в імени всіх присутніх за його цікаву доповідь і одночасно попросив всіх присутніх на чайне пригощення.

І так погуторивши ще трохи, присутні почали розходитись з студентами, бажаючи їм якнайкращих успіхів у студіях, як також витривалости і сили в приготуванні стати непохитними оборонцями та ісповідниками нашої Св. Православної Віри. **Іван Стус.**

З ПРЕСИ

Ди Геральд, Монтреаль, 23 липня 1956 р. — В неділю 23 липня ц. р. в Монтреалі відбувся відомий католицька церковна манифестація з нагоди Свята Медонни (Пресв. Богородиці).

Католики ще „лоза тіньчі, коли тюрма заслонила вулиці, танцювали і видячали урочистість свята „Мадонни", і в той час, в глибоку ніч, в одній з протестантських церков, а саме — в пресвітерській церкві св. Катерини на вул. Амерст ч. 1460 вікна задзвеніли й посипалися в кавалки під ударами якихсь вандалів. Підзайше під такими ж ударами посипалися вікна в ресторані „Міляно". Виявилося, що влас ник ресторану „Міляно", Данте Каліезі, відмовився святкувати з вуличниками".

Коли поліція почала акцію пригнобнення їх нещасних виступів, то виявилося, що це більша юрба молодиць, узброєних сокирами й ножами. На поліцію в темряві дітьми порожні пляшки й ножі. Коли поліція вступила з ними в боротьбу, в темряві розлялись істеричні крики жінок, що перешкоджали поліції в акції. Поліція була змушена усувати жінок з поля акції, щоб вони не перешкоджали у виконанні поліцією слізного газу проти розбишацької банди. Коло 20 цих поганій них загонів узяло участь в акції. Врешті озброєна товпа розгромилася, а частина, коло 12 осіб, забарикадувалася в одному домі і відбивалася від поліції протягом двох годин, кажучи, що поліція не має права до нього входити в цім. Вони навіть повикликали свого адвоката, але він поінформував їх, що поліція це право має. Після того частина, коло 6 осіб, втекла через дах чи комин, а декого арештовано. Провід Котролі — 26 років, Вайлфред Люссіє — 41, Поль Льорен — 24, Реймонд Сюттон — 31, Поль Трамблей — 33 роки. „Всі заїдозрені в розрухах особи заявили, що вони є католиками".

Цікавий факт, що коли поліція оточила частину нападників, тоді появився Еді Соваго з фотографом (напіо йому було фотографувати „поле бою на Свято Мадонни?) і хотів „мирити" поліцію з ворохобниками. А цей Е. Соваго, як виявляється, то провокатель тих злочинних типів.

РІЖНІ ВІСТІ

● Польський соціялістичний діяч Гомулка, що за сталінського часу за тіґоїзм просидів 7 років у вязниці і заледуже на сухоти, був випущений на волю недавно. Радіо 20 жовтня повідомило, що колишнього вязня політичний

ноїм братам українцям зєдинитися і створити сильну нову церковну округу в Лємонт, Альберта. Православний.

НА БУДОВУ ХРАМУ СВ. СИМОНА В ПАРИЖІ, ФРАНЦІЯ.

ВПреп. Мітрат о. є. Л. Гринцяк, збірка в Катедрі св. Івана в Едмонтоні, Алта. $85.67

Всім жертводавцям щира подяка.

Громада Пресв Трійці в Лондон, Онт. 30 00

Консисторія.

ГЕФОРД, САСК.

Прощали пароха.

Серед будніх тихим був один сонячний день, що надовго залишиться в нашій пам'яті. Цей день — 28 серпня, коли парафіяни з Гефорду, Кріндору й Блейк Лейку прощали Всеч. о. О. Хомяка — священика в цих місцевостях. До церковної залі прибуло коло 150 осіб не приготовлено членкинями Союзу Українок Канади святочну вечерю. Молитву провів о. О. Хомяк.

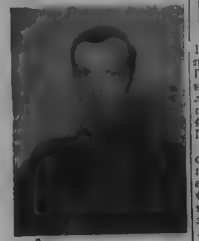

Після смачної вечері були промови; п. Дмитро Семко, головне громадян в Гефорді мав пригарну промову, що її всі присутні вислухали з найбільшою увагою, і передав отцеві грошовий дар від гефордської громади. Пані Айвен Коцюба від Жін. Товариства вручила дарунок добродійці Хомяк, дякуючи їй за працю в Т-ві. Добродійка, глибоко зворушена, дякувала і прощала всіх. П. Юрій Сивчич, провідник СУМК вручив о. О. Хомякові памятку за працю між молоддю. Сумівці, які там були, відтуманучись сумівським кличем. П. Федь Андрусяк, голова, подякував о. Хомякові за його працю як капелянові провінціяльного СУМК.

П. Петро Ощипок, секретар СУС, подякував отцеві за його вклади українську працю, бажаючи йому успіхів в новій парафії, в Норт Бетлфорді.

П. Михайло Цьона від громади в Кріндорі доручив о. О. Хомякові й добродійці дарунок і грошовий ...

На закінк предсідника, Никонки Вережака, присутні щиро склали на фонд „Українського Голосу" $10.00, на „Вістник" $21.00 і на Катедру Пресвятої Трійці у Вінніпегу $15.00.

Київське слово виголосив сам о. О. Хомяк, дякуючи всім за участь у цих проводах. Бажав щиро успіху парафіянам та продовження праці серед українського народу.

Цей день був доказом щирої любови та одичности парафіян для свого доброго о. Пароха.

Н. Р. В.

ЮВІЛЕЙ 10-ЛІТТЯ ПРАЦІ

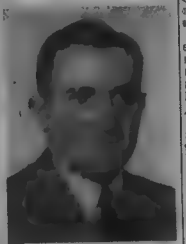

Ошава, Онт. — В неділю 16-го вересня ц. р. ялене й прихильники Української Гр.-Православної Церкви св. Івана в Ошаві, Онт., влаштували п. Іванові Стезикові з нагоди його уродин й 10-ліття його головування в Церковній Громаді урочистий ювілей.

Церковне Життєпис в історії церковній залі все пригтовано, столи прилагоджено до вечері. Всі чекають приїзду Ювілята. Аж несподівано привозить п. Івана Стезина і його шановну дружину Анну. Присутні гості відспівали „На много літа". Пан І. Стезик на знить знеруховів з несподіванки, — не знав, що це має бути.

Програмою проводив п. Мих. Дутчак; у своїй вступній промові він повністю обґрунтував значення нашого зібрання: — наша Церковна Громада сьогодні вшановує свого Голову з нагоди дня його народження і 10-ліття невпинної праці у проводі нашої Церк. Громади.

Прот. К. Желішкевич, о. Пахрох, зложив побажання пану Ів. Стезикові і подяку за його працю для Рідної Церкви.

Голова Сестрицтва пані Юлія Підверебельць зложила побажання і вручила дарунок від себе; також пан Петро Підверебельцький зложив побажання й дарунок. Дальше зложили побажання: пані Анна Гриціай, т. Дм. Гуменюк з Торонта, п. Виктор Стезик і п. Павло Вибиранєй. Пані Анна Стезик, дружина Ювілята, зложила подяку за вшанування її мужа.

Наприкінці промовляв Ювілят пан Іван Стезик; він сердечно дякував присутним за вшанування йому честь. Він сказав, що 10 років тому він тішив громаду: коли його запросили стати членом Рідної Церкви, він почув слова „Пізнай правду, а правда тебе освободить" — цей голос св. Євангелій глибоко вросів у його серці, і він гордий цим, що він стоїть у Соборноправній Українській Православній Церкві. І тому йому Господь Бог дозволіг працювати 10 років — бути у проводі місцевої Укр. Прав. Громади.

Треба згадати, що в тих роках під проводом п. Ів. Стезина побудовано величаву мурованну церкву, яка є і окрасою міста Ошави, і гордістю православних українців у цьому місті.

Величний Божий ключ „Пізнай Правду" поміг всім в церкві і другим українцям, щоб вони пішли за прикладом п. Івана Стезика. Бо служити Богові, — то служити Народові.

На закінчення відкрилась заголівка, а на сцені стоїть гарний дарунок для Ювілята від Церковної Громади. Пан І. Стезик сердечно дякував за дарунок й сказав: „Це незабудь залишиться в моїй пам'яті". Присутні відспівали „На много літа".

При цій нагоді зібрано 58 доларів; з того призначено 50 дол. на місцеву церкву, 4 дол. на „Укр. Голос" і 4 дол. на „Вістник".

Сердечна подяка належиться тим, що потрудилися для влаштування Ювілейної урочистости, а саме: пані Юлії Підверебельцій, пані Гриціай, пані Ользі — сестрі пані Стезик, пану й пані С. Сайро і др. Вони понесли багато труду в зорганізованні цього Ювілею. Щира їм подяка, а пану Іванові Стезикові бажаємо здоров'я, щастя й Многих Літ!

Пість.

ПОДЯКА

Почуваємося до дуже милого обовязку подякувати Громаді Св. Івана Хрестителя в Ошаві за щире прощання та дарунки, якими нас обдарували у звязку з нашим переїздом в Ошаву до Едмонтону.

Дякуємо всім Сестрицям, що так гарно приготовили прощальний обід і за побажання та дарунки. Особливу подяку складаємо обом Зарядам, що протягом нашого побуту в Ошаві щиро ділилися з родинами з нами.

Дякуємо Зарядові Недільної Школи, учителькам і дітям за дарунки. Ми разом пережили дуже радісні моменти, які остануться з нами навіки. Дякуємо всім там особам, що так щиро відносилися до нас і які часом матеріяльно нам помагали. Цих осіб ніколи не забудемо.

Хай Всемогутній Господь обдарить їх щастям і здоровям.

Свящ. Михайло Фик і родина.

ПОДЯКА

У звязку з переселенням мене з Дамфінського Округу, на нове місце священичої праці покликано до мене обовязку зложити від себе і моєї родини нашу найщирішу подяку Зарядові і всім членам Громади Пресв. Трійці в Дамфіні і Зарядові та всім членам Сестрицтва Покрови Божої Матері в Дамфіні і Зарядові та всім членам Церковної Громади в Рорктон за жите й щире прощання нас і за подарки, що їх ми одержали.

Мою найщирішу подяку приношу теж Церковному Окружному Комітетові на чолі з п. Петром Кардаєрсом за близьку і щиру співпрацю та за турботи про мене.

Хай Всемогутній Господь кріпить Вас усіх силою для щирої і відданої праці Богові, Рідній Церкві й нашому народові, а спомин про всіх Вас останеться назавжди в наших серцях.

о. Остап Фик з родиною.

ПОДЯКА

З обмитним Радвейського Округа, Алта. було влаштовано в серпні п. р. дні мене і моєї родини прийняття й обкормлено нас дарунками.

Цією дорогою висловлюємо Зарядам і всім членам Громад Радвей, Редвятер, Торгіал, Егремонт, Весетка і Нюбурк нашу найщирішу подяку за дуже милу гостину, за щире та сердечне відношення до нас і за дарунки в готівці.

Глибоко вірю, що таке саме щире і сердечне відношення до нас буде й надалі, а тоді всі ми разом зможемо попрацювати з Господнього Виноградника для слави Бога, Його Святої Православної Церкви й для добра рідного народу.

Хай Милість Господня буде над усіми Вами й збереже Вас від всякого зла.

о. Остап Фик з родиною.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ВАСИЛИНА БОЙКО

У середу, 5 вересня, в Едмонтонському Роял Александра шпиталі, на 50 році життя, несподівано відійшла у вічність бл. п. Василина Бойко, в дорузі Луцьків, а одружена була з Федором Бойко.

По одруженні вони фарме рували в Сирнит Крік, тіжніше 14 років в Вегленд, а ще пізніше — протягом останніх 15 років у Вінтерборн, недалеко Едмонтону.

Покійна була глибоко релігійна, національно свідома; вона любила свою Українську Православну Церкву й була активна в українському громадському житті. Від 1930 до 1940 року належала до Жіночого Т-ва в Вегленд і декілька разів обиралась головою цього Т-ва. Пізніше, протягом 15

років належала до Жіночого Т-ва св. Івана в Едмонтоні.

Дітей своїх покійна виховувала в релігійному й національному дусі. Взагалі родина Бойків є завжди жертвенна на церковний чи українські цілі і ця родина є добре знана; а до того й примірна в Українській Православній Громаді св. Івана в Едмонтоні.

У великому смутку покійна лишила чотирі замужні доньки, онуків, шість ще неодружених синів, старенькну рідну маму, шість сестер, двох братів і свого подругя — дорогого мужа Федора Бойка.

В неділю, 9 вересня, по Службі Божій о. Мітрат Є. Гринцяк і Прот. М. Фик тад. спів интеврального хору відправили Панахиду, а в понеділок Похоронну Службу Божу з Похороном на Бічмонд цинтарі.

По Похороні відбулося в залі Катедри поминальний обід, що його приготували членкині Жіночого Т-ва св. Івана.

В час Похорону зібрано на Невинучий Вінок близько $70.00, а до того родина Бойків сплатила грошевий дар на „Укр. Голос" $26.00 і на „Вістник" $25.00.

Покійній Вічна Память, а жертводавцям щире українське спасибі.

Учасник.

ПОДЯКА

При цій нагоді муж, діти, внуки, старенька мама, брати і сестри Покійної складають щиру подяку особи Священикам Катедри св. Івана, Жіночому Т-ву і всім тим, що розділили наше велике горе й віддали останню тошшу Покійній.

Сия дорога Бл. Пам. Василино — нехай земля Тобі буде легкою, а ми вічно зберігатимемо найсвітлішу память про Тебе.

Муж, діти, внуки, мати, брати й сестри.

МАРІЯ ВУСАТА

Паллар Парк, Ман. — У понеділок, 15-го жовтня ц. р., тут відбувся Похорон бл. п. Марії Вусатої, з дому Худяк. Покійна народилася у місті Радехів, Галичина; прожила 82 роки і 2 місяці. До Канади прибула в 1910 році зі своїм мужем Тобою, який упокоївся 1945 р.

Покійна полишила чотирьох одружених синів — Михайла, Дмитра, Мартина й Григорія, та 13 внуків і 4 правнуків. В старому краю ще живе її молодша сестра Катерина.

Увесь час свого побуту в Канаді Покійна провела в Паллар Парк і належала до місцевої української грекоправославної церкви Пресв. Трійці.

Похоронну Відправу відслужив Вправ. о. д-р С. В. Савчук з Вінніпегу. На Похороні було велике число людей, бо Покійна була добре знана в тій місцевості й тішилася великою пошаною. Під час Последнього Цілування учасники Похорону зложили на Невинучий Вінок для Покійної $23.26, які були призначені на Стипендійний Фонд Української Грекo-Православної Церкви в Канаді.

Жертводавцям щира подяка, а Покійній Вічная Память.

Сусід.

ГРИГОРІЙ БАНЯС

Габард, Саск. — Дня 7 жовтня 1956 р. відійшов у вічність піонер Григорій Биняс, у 60 році життя, походив з села Воля, повіт Стрий.

Лишив в смутку дружину Марію, 4 сини, і 1 доньку. 9 жовтня увечорі в домі покійного Всеч. о. Е. Т. Проступа в Айтувн відслужив Парастас, а 10-го відбулося Похорон з Службою Божою; покійного похоронено на цвинтарі при Укр. Пр. Церкві св. Прор. Ілії.

На закінк Всеч. о. Пароха присутні зложили на Невинучий Вінок $13.00, і в тогр розподілено $5. на Церкву св. Миколая в Габард, $5. на стипендійний фонд нашої Церкви, а $3. на пресовий фонд „Вістника".

Хай покійному Григорію земля прибраної батьківщини буде легкою, а всім жертводавцям сердечна подяка.

Присутній.

МИХАЙЛО БАБІЙ

Ошава, Онт. — Громада св. Івана

Пан Дмитро Бабій одержав з краю лист, яким його повідомили близькі, що його батько Михайло Бабій упокоївся в Бозі в 1953 р.

В звязку з такою сумною вісткою панство Дмитро і Стефа Бабій з усією родинною новоприбраних батьків з боку жінки панство Гринцеві найняли Службу Божу і Панахиду, яку відправив о. М. Фик за спокій душі покійного Михайла Бабія.

Після Богослужения всіх присутніх в церкві панство Бабій запросили до своєї господи на поминальний обід.

Під час обіду присутні обмінялися спогадами про Рідний Край та про страждання наших братів і сестер під тяжкою большевицькою займанщиною.

За звяском п. Василя Гриндея присутні склали пожертву на наш православний часопис „Вістник" в сумі $14.00. Жертводавцям щира подяка, а Покійному Царство Небесне!

А. Сосна.

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД БОГОСЛОВСЬКОЇ ШКОЛИ

Української Грекo-Православної Церкви в Канаді.

Богословська Школа, — це основа нашої Церкви. Постійна моральна й матеріяльна допомога Школі, забезпечує нашу Церкву новими священиками.

ВПреп. Мітрат о. Є. Гринцяк, збірка в громаді св. Івана Едмонтон, Алта. $271.24

Прпресв. о. Т. Яковкевич, збірка в громадах:

Жучкани	14.30
Шіго-мото	13.25
Шіго к/ Мельничук	11.20
Тафнел	9.50
Інсінгер-місто	8.15
Вест-Бруч	8.04
Тідор за Рікою	2.05
Інсінгер к/ Кущир	6.00

Прот. о. Б. Яковлевич, збірки в громадах:

Вінкард	25.75
Вінкарт	23.61
Інсінгер к/ Кущик	6.00
Шіго к/ Фединів	13.10
Фом Лейк	10.00
Інсінгер к/ Льори	9.00
Едмор	5.25
Тідор к. Раси	7.00

о. М. Боднарчук, збірка в громаді св. Трійці, Кінворс, Саск. 15.06

Прот. о. К. Кмєлєвський, збірка в громаді Лєшин, Кве, 21.15

Всеч. о. С. Греділь, збірка в громадах:

Мармам	15.20
Слава Полудньова	10.31
Мосідора	8.75
Бросо	7.93
Слава Північна	7.00
Товтрівці	1.60

ВПреп. Прот. о. Е. Чмєлєв, збірка в громаді, Содборі, Онт. 35.00

Всеч. о. Я. Рибалка, збірка в громадах:

Сенді Лейк	24.00
Росборне	13.00
Оквборн	12.85
Січ	8.75
Енгусвіля	7.76

Щира подяка всім, що жертвували, збирали і пересилали.

Консисторія УГПЦК.

о. д-р С. В. Савчук.

ШИРИЯ ДАР НА ФОНД ВИДАННЯ ЛЕКЦІЙ НЕД. ШК.

Знаний громадський і церковний діяч п. вдв. П. Лаврович з Едмонтону зложив дар $100.00 на фонд видання лекцій Недільної Школи.

Консисторія складає сердечну подяку за цей дар, бо він багато допоможе у виданні лекцій для навчання Слова Божого наших найменших — православних дітей.

Консисторія.

СПРАВКА:

У „Вістнику" з 15-го жовтня ц. р. у звязці збірки на Допомогу Богословській Школі Української Грекo-Православної Церкви в Канаді було оголошено, що Прот. С. Герус передав від Громади св. Михаїла в Вінніпегу $25.00, а мало бути: $25.00 від Громади, а $24.24 збірка в Церкві, отже разом $49.24. — За помилку просимо вибачити.

Церковні лавки на продаж

Української Грекo-Православної Громади св. Духа в Саскатун, Саск. має на продаж десять (10) церковних лавок у добрім стані. Хто подасть найвищу ціну, той купить.

Заінтересовані хай пишуть до секретаря Громади на таку адресу:

M. J. Kindrachuk
1220 College Dr.,
Saskatoon, Sask.

Склад Церковних Речей

У складі церковних речей при Консисторії Української Грекo-Православної Церкви в Канаді можна набувати всі потрібні церковні та Богослужебні речі Православного стилю, якнайвищої якости та по уміркованих цінах.

Пишіть за каталогом на адресу:

Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church

7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

Маловідоме! Маловідоме!

Хто не читав „Маловідомого", певкий запитає тих, що його читали, а довідається, чи варта його читати і в своїй хаті мати. Тоді чемно і він „Маловідоме" собі купить та посадить дручни, щоб собі купили. А ціна, як на теперішній час, невелика, — одна книжка

лише 75 центів.

Тепер продається 4-та книжка „Маловідомого", і в тім, мов книжці, такі справи:

Що діялося на Лемківщині, — воно відоме хіба тільки закарпатцям.

Описані страшні насильства поляків на Волині.

Дуже цікаве, які були тр.кат. священики у 18-ім віку.

Яке виховання дістали українські теольоги в Інсбруку.

Пояснення про митр. Іларіона, на якого католики тяжко кусаються.

Литвацьке „чудо" Кунцевича і багато другого.

Речей, які тодає „Маловідоме", в других історіях не знайдете, а його треба знати і православним і греко-католикам. Воно на кожному кроці пригодиться. Його позбирано з малодоступних нині матеріялів.

Замовляйте в Редакції „Вістника", або в Консисторії, адресуючи:

Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church
7 St. Johns Ave.,
Winnipeg 4, Man.

Храмове Свято

Українська Православна Громада в Лонг Бренч, Онт. (Ніа Торонто)
звертається
всіх українців в Торонта і доокольичних Громад — як: Оквіль, Гемілтоном, Гриквіді, Ватерфорд, Ст. Катеринс, Ніягара Фолс і інших на
АРХИЕРЕЙСЬКУ ВІЗИТАЦІЮ
Вправосл. Архиепископа Михаїла, яка відбудеться в церкві
св. Димитрія
в НЕДІЛЮ 4-го ЛИСТОПАДА 1956
при вулиці 1240 Лейкшор Рд.

Святочна програма:
Год. 9-та ранку — Утреня,
10-та — Зустріч Владики,
10.15 — Архиерейська Служба Божа в співучасті Духовенства м. Торонта і доокольичних парохій.
Год. 1-ша дня — Спільний братський обід, на якому промовлятимуть Впрасосл. Архиєп. Михаїл, Всеч. Отці, Делегати і Гості.
За Заряд Громади:
о. Ф. Легемюк, настоятель.
П. Пінчук, голова. І. Богун, секретар.

Порядки Богослужень:

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ
1175 Main Street
Winnipeg 4, Man.
Порядок Богослужень
Вечірні о годині 7.30 вечора.
Утреня о годині 9.00 рано.
Служби Божі 10.00 год. рано.
(Годинки подані за звичайнісіньким часом)
Вечірні відправляються щоденно перед Великих Свят.
Утреня й Служби Божі кожної неділі й на всі Свята.
Парох — о. М. Юрківський
Телефон — 56 5373

ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Кенора — Папзар
Парк — Транскона
11. Неділя — Сенкіґгся — Ледвин
18. Неділя — Дуфрост — Трансконя
25. Неділя — Пайнфілд — Гонор

Конституція Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді.
7 Ст. Джанс ave., Winnipeg 4.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Норт Бетафорд. По Службі відбудеться чин Водосвяття і Благословення парафіяльного Дому. Запрошуємо усіх членів із окружних громад численно прибути
8. Четвер Димитрія Гетерлей
11. Неділя — Гледлін
18. Неділя — Кендо (храм)
21. Середа. Михаїла — Вітклін
25. Неділя — Медов Лейк
Звуваги: Прошу приносити дітей до Недільної та Рідної Школи.
В усіх справах прошу телефонувати: Норт Бетафорд ч тел 2464

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Кендерслей
11. Неділя — Вонда
18. Неділя — Мічвн
25. Неділя — Одея, Алта.
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. Е. ГОРТЦИН
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Синьків
8. Четвер Димитрія — Сірко
11. Неділя — Вайта
18. Неділя — Самзаки
21. Середа. Михаїла — Вайтв
25. Неділя — Арбалка (св. Николая)
Адреса: Вайта, Ман. тел. 21.

о. Л. В. ДЯЧИНИН
ЛИСТОПАД:
25. Неділя — Кадвер
4. Неділя — Йорктон
8. Четвер. Димитрія — Сторновей
11. Неділя — Райн
18. Неділя — Йорктон
21. Середа. Арх. Михаїла—Менсене
Адреса: 110 Веллінгтон ave.
Тел. 32908 — Йорктон, Саск.

о. В. АПОНЮКА
ЛИСТОПАД:
4 Неділя — Петлюра
8. Четвер. Димитрія — Робінс
11. Неділя — Россея
18 Неділя — Зелена
21. Середа Михаїла — Ленард
25. Неділя — Гнідберт Пілейнс
Адреса. Box 201 — Робінс, Ман.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Толстой
8. Четвер. Димитрія — Толстой
11. Неділя — Пембіна
18 Неділя — Роза
21. Середа Архистр. Михаїла — храм Онутсъкої церкви в Гарденток.
25 Неділя — Гарденток
Адреса: Толстой, Ман.

о. Г. ВАСИЛИНА
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Федора
8. Четвер Димитрія — Брудерґайм (храм)
11. Неділя — Торсбі
18 Неділя — Пело
21. Середа Михаїла — Оповей
25. Неділя — Камар
Адреса: 10644—112 Стріт. Тел. 44721 Едмонтон, Алта.

о. МИХАЙЛА ФЛЯКА
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Принс Альберт
8. Четвер Вежи Димитрія — Принс Альберт
11 Неділя — Принс Альберт
18. Неділя — Принс Альберт
21. Середа. Архистр. Михаїла — Принс Альберт
25 Неділя — Гонбуїн
Наука Недільної Школи починається 23 вересня о годині 10-18 рано і буде відбуватися кожної неділі в тому часі. З уваг під церквою. Проситься Вільнонимог Батьків посилати своїх дітей на навчання
Адреса: 633—4 Евеню Ість
Тел. 3785 Принс Альберт.Саск

о. В. МЕЛЬНИЧУКА
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Фостой
11. Неділя — Вадіна
18. Неділя — Київ
21. Собор Архістр. Михаїла — Ватсон (храм)
Рама (храм)
25. Неділя — Вимер
Адреса Ватсон, Саск.

о. Д. ДЕНИСЮКА
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Мелфорт
8. Четвер Димитрія — Гронлянд (пімнік — Річні Загальні Збори)
11. Неділя — Брусебі
18. Неділя — Гронлянд (пімнік.)
21. Середа Михаїла — Гронлянд (на і річною)
25 Неділя — Борегард
Адреса Box 47. Гронлянд, Саск.

о. ІВАНА КУЛПША
ЛИСТОПАД:
4 Неділя — Пайн Ривер
11 Неділя — Етелберт
18. Неділя — Гарденя
21 Середа Михаїла — Вемлав (храм)
25 Неділя — Боян
Увага: По всіх парафіях катехизація дітей відбувається вкрив після Служби Божої Прошу батьків привозити дітей до церкви
Адреса: Box 71, Етелберт, Ман.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Шіро, місто
8. Четвер Димитрія — к. Кущах
11 Неділя — Вест Брук
18 Неділя — Елмор
21. Середа. Михаїла — Мельничуки
25. Неділя — Фови Лейк
Адреса: Шіро Саск Box 53. Тел. 21

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ЛИСТОПАД:
4 Неділя — Інспігер, місто
8. Четвер. Димитрія — Федюк
11 Неділя — Інспігер „Гайвей"
18 Неділя — Вінварт
21. Середа Михаїла — Вінварт
25. Неділя — Тізор, місто
Адреса: Шіро, Саск., Box 53, Тел. 21.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
ЛИСТОПАД:
4 Неділя — Смітс
8. Четвер Димитрія — Терионіль
11 Неділя — Єлов Крік
18 Неділя — Кедворт
21. Середа Михаїла — Вакав
25 Неділя — Азавеа
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Ст. Джуаіен
4. Вівторок Введення — Єлов Крік
9 Неділя — Терионіль
16. Неділя — Вакав
19 Середа. Миколая — Кадворт
22 Субота Зачатя — Смітс
23. Неділя — Азавеа
30. Неділя — Ст. Джуаіен
Адреса Box 4 Тел. 45 Вакав, Саск.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
ЛИСТОПАД:
3. Субота. Гаес — Заулокіїна Служба Божа
4. Неділя — Гаес
8. Четвер. Димитрія — Стінен (храм)
11. Неділя — Арран
18. Неділя — Норшей
16. Неділя — Глен Ендер .(Вечірня і катехизм)
21. Середа Михаїла — Сван Плейн
25. Неділя — Мейбрідж
УВАГА! В кожній парафії по Св Божій відбувається наука дітей Катехизм). Тому прошу всіх родичів привозьте своїх дітей до церкви.
Адреса: Box 111. Гаес, Саск.

о. Я. РИБАЛКИ
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Вікта
8. Четвер. Димитрія — Січ
11. Неділя — Глен Елмо
18. Неділя — Менгі
21. Середа. Михаїла - Сенді Лейк
25. Неділя — Онкборн
Адреса: Онкборн, Ман Тел. 336

о. А. М. ТЕТЕРЕНКА
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Принстрі Ривер
8. Четвер. Димитрія - Крейгелл
11. Неділя — Норад
18. Неділя — Вайлдерінг Ривер
21. Середа. Михаїла — Лак ла Біш
25. Неділя — Бойз
Адреса: Box 216. Лак ла Біш, Алта.

о. ІВАНА МАГАСА
ЛИСТОПАД:
4 Неділя — Гефорд
8. Четвер. Димитрія — Кридор
11. Неділя — Мейфер
18 Неділя — Борден (на Білякак)
21 Середа Михаїла — Редфілд
25. Неділя — Гефорд
Кожної неділі і свята відправляється Вечірня в церкві Гефорд, о год 7-ій вечером
Адреса: Гефорд, Саск, Box 163 Тел. 55

о. ПЕТРО БЛАЖУК
ЛИСТОПАД:
3. Субота-Зад. — Римонд Парк
4 Неділя — Боргед
8. Четвер. Димитрія — Атабаска
11. Неділя — Вайлдвуд
18 Неділя — Сібя Біч
21. Середа. Михаїла — Вестлок
25. Неділя — Боргед
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Атабаска
9 Неділя — Римонд Парк
16 Неділя — Вайлдвуд
19 Середа Миколая — Боргед
23 Неділя — Вестлок
30 Неділя — Атабаска
Адреса: Box 551, Вестлок, Алта.
Телефон: 317

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
ЛИСТОПАД
4. Неділя — Віргедл (4 і 5 Базар та коронація королеви)
8. Четвер. Димитрія — Сенбурґ
11. Неділя — Кадет (7 год. веч. — Листопадовий концерт)
18. Неділя — Керот Ривер
18 Неділя — вечером о год. 7-ій Листопадовий концерт в Нипавіні
21. Середа. Михаїла — Нипавін
25 Неділя — Шимен
Увага! Українська Школа в Нипавіни провадиться кожної п'ятниці о год. 7 веч. в Народнім Домі. — Лекції Недільної Школи провадяться в Нипавіні кожної неділі від год. 10.30 до 11.30 в Народньому Домі Просяться українських родичів при силати своїх дітей.
Адреса: Box 994. Нипавін. тел. 2160

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД:
1 Ч 19 Вмчк. Клеопатри і Іляна
2 П 20 Вдмч. Артемія, мч. Єврра
3 С 21 Преп. Іларіона Печер.
4 Н 22 19 Нед. Римлян. Аверкія
5 П 23 Ап. Якова брата Господн.
6 В 24 Преп. Арсеп. Сисов
7 С 25 Муч. Маркіяна і Мартирія
8 Ч 26 Димитрія Великомученика
9 П 27 +Преп. Нестора укр. Літоп.
10 С 28 Муч. Терентія й Неонілли
11 Н 29 20 Нед. Прич. Анастасії
12 П 30 Муч. Зиновія і Зиновії
13 В 31 Преп Спиридона Печер.
14 С 1 Косми і Дамяна та матері
15 Ч 2 Муч. Акиндина, Пигасія
16 П 3 Муч. Анемпна еппс.
17 С 4 Преп. Різдвяних Велик.
18 Н 5 21 Нед. Муч Галактіони
19 П 6 Павла архіеп. Цареград.
20 В 7 Св 33 муч. в Мелітині
21 С 8 Собор Архістр. Михаїла
22 Ч 9 Описіфора іспов. Печер.
23 П 10 Ап. з 70 Ераста Родіона
24. С 11 Муч Мини, преп Теодора
25 Н 12 22 Нед. Св Іоанна Милост.
26 П 13 Іпвана Золотоустого
27 В 14 †Ап. Филипа і 12-ти
28 С 15 Муч Гурія, Самона й Авіва
29 Ч 16 †Ап. і Евап. Мт. Левія 12-ти
30 П 17 Григорія еп. і чуд. Неокс.

о. Е. ТРУФИНА
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Гледлон, День Подяки
8. Четвер Димитрія — Гледлон (Річний Базар і 9 листопада)
11. Неділя — Стрий (Округ Смокі Лейк)
18 Неділя — Сенді Репідс
21. Арх Михаїла — Тріен (храм)
25. Неділя — Спеден
24. Субота — Бовнвіль-Лесард перед полудням Рідна Школа Після кожного Богослужіння відбувається катехизація молоді в даних місцевостях і з цим просяться дітей взяти участь.
Адреса Box 194, Гледлон, Алта.

о. П. САШЕВИЧА
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Смокі Лейк
8. Четвер. Димитрія — Вільна (храм)
11 Неділя — Белс
11. Неділя — Стрий (о. Е. Труфин)
18 Неділя — Смокі Лейк
21. Середа Михаїла — Бойн Лейк
25. Неділя — Спеден
Адреса: Box 309 Смокі Лейк, Алта. Тел. 32

о. О. ФЛЯКА
ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Радвей.
Вечірня в Восетка
8. Четвер Димитрія — Інсбрук
11 Неділя — Торгенд,
Вечірня в Радвей
18 Неділя — Редвотер,
Вечірня в Егрімонт
21. Середа Михаїла — Радвей (Базар)
25 Неділя — Егрімонт.
Вечірня в Редвотер
Адреса: Box 128. Тел. 10. Радвей.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ЛИСТОПАД:
4 Неділя — Айтуна
8. Четвер Димитрія — Жучке
11 Неділя — Мелвил
18 Неділя — Гуайн
21. Середа. Михаїла — Габард
25 Неділя — Фенвуд
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 57

Устав Церковний

ЛИСТОПАД:
4. Нед. 19. Гов. 2. УЄ 8 Літ. Ап. 2 Кор 11-31-32 і 12:1-9 Єванг. Луки 6:31-36
8. Димитрія. УЄ Матея 10: 16-22. Літ Ап. 2 Тим 2: 1-10. Єванг. Івана 15: 17-27 і 16: 1-2.
11. Нед. 20 Гов. 3. УЄ 9. Літ. Ап. Галят 1: 11-19 Єванг. Лучк 7: 11-16.
18. Нед. 21. Гол. 4. УЄ 10. Літ. Ап. Галят 2: 16-20. Єванг. Луки: 8: 5-15.
21. Архистр. Михаїла. УЄ Матея 13: 24-30. 36-43 Літ. Ап. Жидів 2: 2-10. Єванг Луки 10: 16-21
25. Нед. 22. Гов. 5. УЄ 11. Літ. Ап Галят 6: 11-18. Єванг. Луки 16: 19-31.

Український релігійний
дво-тижневик
в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 15, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 15 ЛИСТОПАДА, 1956. ЧИСЛО (1026) 22

РАДІОПЕРЕДАЧІ ЗАХІДНЬОЇ ЄПАРХІЇ УГПЦК

З благословення Високопреосвященнішого Владики Митрополита Іларіона, Західна Єпархія Української Греко-Православної Церкви в Канаді з 11-го листопада ц. р. розпочала свої півтодинні українські радіопередачі по радіостанції CKUA, на хвилі 580.

Слідуча радіопередача відбудеться в неділю 25-го листопада о год. 4.30, а дальші радіопередачі відбуватимуться що другої неділі о год. 4.30.

На зміст цих радіопередсилань складаються релігійні, історичні, загально-громадські та інші актуальні теми.

Впреп. Адміністратор Західної Єпархії о Митр. Грицина звернувся до отців духовних та до вірних Західної Єпархії УГПЦК з проханням, в Едмонтоні і в околиці, по церквах і на зборах та в приватних розмовах широко повідомляти наш загал про ці радіопередачі та заохотити до їх слухання якнайширші кола українського громадянства.

ЯК ТРИВОГА, ТО — ДО БОГА

Польський католицький часопис "Глос Конфедерації", ч. 19/1956, помістив статтю п. н. "О реалізм хшесьціяньскі", в якій каже, що польські католики повинні нарешті дивитися на політичні справи з точки погляду християнського реалізму, і, признати, що де є більшість українців чи білорусів, там є Україна чи Білорусь, а не Польща. "Будьмо католиками не тільки з імени" — пише часопис. "Мало того, ми мусимо перепросити за те, що ми права, визнаганого для себе самих на Заході, до цього часу не визнавали у відношенні до братніх народів" (українців і білорусів).—Так пише теперішні з польських католицьких органів, коли Польща знову опинилася в московській неволі. Цей часопис пише про сумну правду. Коли перед першою світовою Польща була в неволі, то українці чули від них такі самі гарні слова: "За вашон і нашон вольносьць". А коли здобули незалежність, то все забули, і топили Україну в крові.

АЛЬЖИРСЬКІ ПАРТИЗАНИ ВБИВАЮТЬ КАТОЛИЦЬКИХ ДУХОВНИХ

Альжирські партизани схопили дві католицькі монахині ордену Білих Сестер. Одну з них, Дороту, французьким воякам вдалося звмінити, а тіло другої, Марії, знайшли пробите багатьма кулями. Це жахливе явище, мабуть, виплинає в того, що альжирські араби вважають католицькі місії за носіїв французького пвнування в Альжирії.

В ТУНЕЗІЇ СКАСОВАНО МНОГОЖЕНСТВО

Габіб Бургіба, премієр Тунезії, оголосив, що з початком 1957 р. уряд Тунезії касує многоженство; на основі Корану, священної книги магометан, кожний тунезієць міг мати навіть чотири жінки, а тепер, вступерч Коранові, уряд дозволяє тільки на одну жінку.

ПРОТОЄРЕЙ о. І. МАЙБА

Настоятель парафії Св. Духа, Брендон, Ман.

Народився 9-го жовтня 1896 р. в Кривичах, пов. Перемишляни в Галичині. Вже з молодих років свого життя виявляв великий нахил до священичого стану. Після закінчення вищих кляс Академічної Гімназії у Львові й Новіціяту в Крехові, матеріяльні умови того часу стали на перешкоді осягнути намічену мету, отже рішився виїхати до Канади. В 1925 р. вступив на курс Духовної Семінарії в Ріджайні й по зложенні належних іспитів був висвячений ВПреосв. Архиепископом Іоанном Теодоровичем, 12-го липня 1926 р. у Саскатуні, на священика.

Цього року минуло 30 літ його священичої праці. Душпастирював у Давфині, Вегревіл, Смокі Лейк, Вакаа, Гефорд, Мирнам, Гримзбі, Етелберт, а тепер е настоятелем громади Св Духа в Брендон, Ман.

Завдяки його жертвенній праці було зорганізовано багато церковних громад та місій.

У 30-ліття його священичої праці Редакція "Вістника" висловлює признання за його дотеперішні осяги і бажає багато сил та витривалости для дальшої праці.

СІЯМСЬКИЙ ЦІСАР ДУХІВНИКОМ

Сіямський цісар Фумифон Адульбетрінни виконувати обовязки буддійського духівника, але тільки протягом двох тижнів. Для того він мусів погодися, щоб йому обгололили голову. Буддійський духівник під час паломництва несе миску, в яку вірні скидають для нього рис. Однак цісар відступив тут від цієї традиції, бо, каже, йому насидіти би б стільки рижу, що він не зміг би з'їсти. Протягом тих двох тижнів королівські функції буде виконувати його дружина. Цісар має 28 років і дуже любить американський... джез.

РОКОВИНИ ТРАГЕДІЇ

Дня 1-го жовтня ц. р. в Римі було дане "Слово Високопреосвященішого Апостольського Візитатора до Українських Паломників до чудотворної місцевості Альтетінг в Баварії з нагоди 360-річчя Берестейського З'єднання", підписане Архиепископом Іваном Бучком.

В згаданому Слові сказано, між іншим, ось що: "Зокрема мило було довідатись, що українські скитальці в Німеччині й Австрії хочуть при цій нагоді відсвяткувати торжественно велику й радісну 360 річницю Об'єднання української Церкви з Святим Апостольським Престолом" (Римом). "... щоби благати нашу Небесну Неньку про милосердя для нашого народу так, щоби вже скоро і цілий наш нарід в єдности й любові на своїй вільній землі міг святкувати чергову річницю Берестейського З'єднання".

Дійсно ввесь український нарід гнівається Берестейську унію з 1596 року, але памятає її як понуру дяту в історії України, бо ця унія тоді поділила чаші народ і довела до братоненависництва і братовбивства. А теперішні часи це для українського народу вже не тільки справа релігійної толерантности чи нетолерантности, а щось инше: Церква є невідділимо від нації, і тому незалежність нації ніколи не є повною, коли Церква залежна від чужого проводу. Українська Церква майже від самих початків Християнства в Україні змагала до незалежности від чужих. Українська Церква остаточно раз назавжди проголосила свою автокефалію (самостійність) - незалежність від Царгороду й Москви. Всупереч волі всього українського народу прав українське бажає перекреслити цей осяг багатовікового змагання до самостійности, і піддати нашу Церкву Римові.

В принциповому розумінні самостійности український нарід є рішуче проти всякої залежности від чужих, будь це Москва, Царгород чи Рим. Український нарід стоїть на становищі не заміни гіршої неволі на кращу" неволю, а е проти всякої неволі. Залізне московське ярмо чи "золоте" римське — це тільки ярмо, і так його бачить увесь український нарід.

МОСКОВСЬКИЙ НАТИСК НА МУСУЛМАН

У вересні ц. р в Ташкенті відбулася конференція советських професорів, з участю мусуманських, на якій обговорювали справу навчання російської мови. Американські кореспонденти повідомляють з СССР, що Москва починає тепер більше натискати на мусулман в СССР, щоб вони тісніше повязували себе з москалями й з московською культурою. Уряд видав розпорядження, силою якого кожен мусулманин зобовязаний умітти говорити, читати й писати по-російськи.

Душа людини є з природи християнська (Тертуліян — церковний мислитель, 160—230).

Юр. Муляк-Луцик

ПРОБЛЕМА „ТІЛЕСНОГО ПІДНЕСЕННЯ" ПР. Д. МАРІЇ В КИЇВСЬКИХ АКАФІСТАХ 1625 РОКУ

(Продовження)

Рукопис Якова Казиницького з XVIII віку на стор. 116—122 містить "Успеніе Пресвятия славныя Владичиця нашея Богородица і прісно Діви Маріи", в якому сказано, що під час Успіння Пресв. Богородиці не було Ап. Фоми, — він спізнився. Коли ж прибув по трьох днях і бажав поклонитися тілу Пресв. Богородиці, то не знайшов його в гробі. — "Після Похорону (Пресв. Богородиці) протягом трьох днів було чути при її гробі ангельські піснопіння. Коли ж відкрили гріб, щоб він поклонився (усопшій Пр. Богородиці), він не знайшов там пречистого тіла її... І хвалу воздавши, всі Апостоли увірували, що (Пресв. Богородиця) дійсно й достовірно взята на Небо, щоб царствувати там разом з Сином і Богом своїм, вище над звичайну істоту — була переселена (з тілом) на віки безконечні".

Іван Франко каже, що джерелом, в якого взята згадка про це, що Ап Фома не був при самому Успінні Пресв. Богородиці, і прийшов запізно, по трьох днях по її Успінні, до гробу, в якому вже не знайшов її пречистого тіла, є Слово Івана Солунського з VII віку (І. Франко, цит. праця, стор. 386). Отож, досі не відомі дослідникам на Сході старші писані джерела, в яких була б згадка про це запізнення Ап. Фоми, — крім згадки про це в Св. Івана Солунського.

Перемиський Пролог з XVI віку на стор. 45—68 містить "Родословіе святия Богородица прісно Діви Марія, списано іже в святих отцем нашим Епіфанієм, епископом Кипрським, слово о житії і рождестві святия Богородиця". Там сказано: "Про звісну й правдиву Богородицю і Пречисту Діву Марію багато сповістили нам давні Учителі й Пророки... Не один з них життя її (про її літа, вихованія і кончину її) правильно і мило представив.". Але деякі говорили про це неправильно ("никая ізрекше не іспрашша"), і тим способом самі собі суперечили. Такими є Яків Жидовин та Афродосій Просенин і ще дехто, — вони говорили тільки про її народження, але промовчали про її успіння. Іван Селунський (Солунський) створив (про Успіння Пресв. Богородиці) многорідальне Слово, і то неймовірне ("сам себе ужасни"). Другий же Іван, який прославився як Богослов, але неправильне свідоцтво (про Успіння Пр. Д. Мі) дав. Андрей Критський натомість мало (про Пр. Д.-М.) сказав та (мало) "виправив" (недокладностей). — Згаданий текст говорить дальше: "Ми тут натомість, багатого (неправильного) пропустивши та вибравши найбільш відомі, шановні й правдиві (свідчення) з церковних джерел та Євсевія званого Памфіла та від інших Учителів і письменників, простим викладом подаємо доступно тим, хто бажає про Неї почути відоме" (правдиве).

В цьому тексті про відхід з земного життя Пресв. Богородиці сказано ось що:

Успіння Пресв. Богородиці відбулося в домі Апостола Івана Богослова, і з дому цього Апостола відбулося її "споване вознесении на небеса" Звичайно, Вознесения Пресв Діви Марії на Небо — це було тільки вознесення її Душі, а не тіла Бож пречисте тіло її Апостоли вынесли з дому Апостола Івана-Богослова і похоронили Тіло ея в Гетсимании ("і по отпиій устроище тая і положившие тіло ея в гроб в Гетсимаиій"). І на цьому Успіння скінчилося, — про вознесення пречистого тіла Пресв. Богородиці немає мови. Тоді "по успенії свития Богородици всі апостоли розийдоша ся".

Старожитська Учительна Євангелія з XVII віку на стор. 198—200 про Успіння Пресв. Богородиці розповідає так:

Коли Пресв. Богородиця упокоїлася, тоді "Свиті Апостоли приторкнулися й поцілували ноги Її-а святе її тіло возложили на ложе й понесли (до гробу). Коли Апостоли несли ложе з усопшою Пресв. Богородицею, нагло Сили відняли (від Св. Апостолів) Богородицю з тілом і занесли її в незаходимі місця в Райські Оселі".

Це скорочене перерібка з Слова на Успіння Пресв Богородиці, яке в апокрифах приписується Св. Іванові Богословові.

Писаний уривок української копії цього апокрифа відомий ще з XII століття (И. И. Срезневський: "Свѣдѣнія и замѣтки о малоизвѣстныхъ и незвѣстныхъ памятникахъ". Спб. 1867.

Рукописи й друки, в яких утривалено ці перекази з їхніми розбіжностями, походять від церковних авторів. Якщо б було одне безсумнівне джерело, на основі якого можна було б непомильно відрізнити достовірні свідчення від недостовірних; то Церква напевно була б це зробила, щоб усунути суперечності.

Католицька Церква ще в VI столітті за папи Григорія І з-поміж усіх тих взаємосуперечних переказів вибрала тільки один, а саме той, який говорить, що Христос узяв Пресв. Богородицю на небо разом з жив им її тілом. Таким чином Католицька Церква не признала за правдиві всі інші в цій справі перекази, які суперечать прийнятому нею переказові.

Отож, коли хто хотів би твердити, що нібито й Православна Церква визнала переказ про "тілесне" прийняття Пресв. Богородиці на небо, той мусів би виключити можливість визнання нею всіх взаємосуперечних переказів разом і мусів би відповісти на питання: — коли і якими способом уся Вселенська Церква, як котрась із помісних Православних Церков, визнала за Апостольське Передання і хотяй саме з усіх цих суперечних переказів вона визнала за єдиноправильний?

Як довго ані вся Православна Церква, ані навіть хтось з богословів індивідуально, шляхом особистої опінії, на це питання не відповів, так довго він не має методологічних підстав твердити, що Православна Церква нібито приймала віру в "тілесне" прийняття Пресв. Богородиці на небо:

■

Перекази про "тілесне" прийняття Пресв. Богородиці на небо і тлумачі

Память відходу з земного життя Пресв. Богородиці місцями народ і духовенство святкували вже давніше, але офіційно Вселенська Церква увела ся Імператора Маврикія — 582 року (Епіфаній Кіпрський), а пота Григорій Великий (Печерний) додав ще до того Свято Тілесного Прийняття Пресв. Богородиці на небо з тілом живою" (Green, 326). — Отож, папа Григорій І в VI столітті увів тільки свято Тілесного Прийняття на Небо Діви Марії, але не проголосив його предметом віри — це було свято без офіційного підґрунтя віри.

Згідно з нашим сучасним способом розумування, така річ не можлива, натомість згадно з настановленими давніх людей — можлива.

Людини має природній нахил святкувати, — це конечна потреба свята душі і хвилин душевного відновлення; це вроджена риса людини взагалі, без огляду на час і простір.

А одначе між давньою та сучасною людиною є різниця відношень між нахилом святкувати та предметом святкувань. Давня людина на перше місце ставила безпредметово душевну потребу святкувати, — вона шукала нагоди святкувати, а вже потім — предмет святкування. Сучасна людина натомість причиною є сам предмет святкування, а наслідком його є свято.

Давні люди мали старий переказ про "тілесне" прийняття Пресв. Богородиці на небо, мали релігійний культ її, і цього для них вистачало, щоб святкувати. А яке відношення цього свята до вчення Церкви, до теології, в це вони не вникали.

Бачивши це вдавному, св. Іван Золотоустий ствердив цей факт так: "Багатохто зберігає свята, і знають назви їх не знає, і причини, задля якої вони встановлені, він також не знає" (Св. Ів. Золотоустий: Слово XXIV на Богоявлення).

Святкували, бо була така традиція, — таке було виправдання. Свято могло існувати не на основі формальної віри, а на основі самої традиції. Отож, з формального боку це було ніби "свято без віри", воскільки Церква офіційно не проголосила його предметом Віри.

(Далі буде)

Життя стає безвартним, без цілі, коли людина зайнята Перфектне Життя, Правду і Любов, що є Богом.

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті фіски. Ціна 4.00
Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золочений. Ціна 6.50
Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золочений. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

Митрополит Іларіон.

ПРЕПОДОБНИЙ ІОВ ПОЧАЇВСЬКИЙ.

(Продовження)

Родина дідича Жабокрицьких не раз допомагала Почаївському манастиреві. Але в 40-х роках XVII століття Жабокрицькі зовсім збідніли, і Ігумен Іов прийняв їх з трьома дітьми до Почаївського манастиря.[10]

Одного разу довго й гаряче молився Іов Почаївський. Але встав з молитви, щоб пройтися помік манастирського будинку, й зайшов до келії зо збіжжям. Аж бачить, якийсь чоловік незграбно вовтузиться з великим міщком пшениці, усе ніяк не може взяти собі на плечі. Бо затяжкий був.

Іов підійшов, і тихо допомік злодієві, щоб легче взяти міщка на плечі:

— Бери вручніше, брате, бо не донесеш... Я підам тобі...

— Як треба, то бери собі, брате... Але пам'ятай про Господа...

І більше нічого, і Іов мовчить...

І злодій не витримав: кинув міщка, а сам повалився в ноги Преподобному, і просив вибачити за зрадник, на яку його пхнув нечистий...

А Іов тихо пішов у свою печеру, і молився далі, просячи Пречисту рятувати всіх і допомагати бідним.

І печера була улюбленим місцем Святого, — тут він завжди молився, тут він душевно відпочивав, і тут він покладався і на свій вічний спочинок, — у ній його нетлінні Мощі лежать і тепер. І Іовова печера — це Святиня всеукраїнська.

За своє глибоке чеснотне життя Іов удостоївся мавіть того, що йому одного разу явилася Божа Мати. Життєписець і учень Досифей розповідає, що він сам бачив оце. "Одного разу, — пише він, — Преподобний Іов молився в своїй печері. Аж раптом осяяло його Світло Божої Благодати, яке сяяло дві години безперестанно. А я, побачивши це, у великім страху впав на землю, переможений таким чудесним видінням". І певне не раз бувало таке чудесне явління.

Повстання Богдана Хмельницького стало року 1648-го всенародним, і всі чекали великих змін. Але наступив 1651-ий рік, коли Преподобному Іову довелося багато перетерпіти й пережити душевно.

Берестечко знаходиться недалеко від Почаєва, над річкою Стиром, і тут у неділю 22-го червня 1651-го року сталася велика трагедія України: в боротьбі за Віру Православну проти унії полягло від полякі 30,0000 козацтва... В архиерейський мантій, у Митрі, в Євангелією в одній руці, а з осяяним мечем у другій Корифейський Митрополит Йосаф носився на полі, підбадьорюючи козацтво стояти за Віру Православну проти унії, але Митрополита перейшов польський шляхтич на коні, і прошив його мечем..."

Це прошило душу і Преподобному Іову, бо Митрополит Йосаф напевне спинявся в Почаївськім манастирі. І сеагалі Берестецькі бої сильно вплинули на манастиря, бо він був часто українським і Вірою, й своєю ідеологією. Столітній Ігумен Іов нічим не міг допомогти козакам, коли як своєю гарячою молитвою Думаю, що свого часу славний гетьман Богдан Хмельницький побував у Почаївськім манастирі, і Іов приймав його, як оборонця Православної Віри, як рятителя смертоносної унії, що була причиною всього злого в Україні", як говорив сам Великий Богдан.

Козаки втікали з-під Берестечка, і певне багато було їх і в Почаївськім манастирі, і вона запевняли всіх, що це не кінець, що Провидіння таки переможе, і козаки відмстять за зрадливу унію. І Іов Желізо глибоко в це вірив, і гаряче молився за Україну.

У Акафісті Преподобному Іову ясно змальоване все чеснотне життя Його. Подаємо кілька уривків[11] з нього: "Ти полюбив єси зачинення в печері, де проводив дні і ночі в молитві І З. Почаївські брати чули безперестанно Ісусову Молитву, яку твої уста вимовляли, Отче Іове, і бачили сльози, що текли з твоїх очей, настановляючи бесідою твою, навчилися пригнобом життя твого й виголошували: Радуйся, молитвенику наш найдобрший, Радуйся, учителю наш Дамаскину, і тим знеславидиав всю єресь тячину гординю, а в Православній затверзу-вали свої душі, і проказували: Радуйся, доброго подвига вождю... І 5. Ти тіло своє за життя свого постом і зрудними перемагав єси І 6. Ти навчав нас дбати про свое спасіння" І 11. І багато такого іншого.

ІОВ ЖЕЛІЗО, ЯК ПИСЬМЕННИК.

Преподобний Іов набув собі широку богословську освіту, позавину для свого часу. Ще в Угорницькім манастирі він багато й постійно навчався, і набуве собі все, що потрібне монахові. Можливо, що він навчався і від славного о. Іова Кизатинського. Час був такий, що треба було багато знати, щоб належно боротися з ворогами Православної Церкви, які до всіх сторін сікалися до неї.

У Дубенськім манастирі, де Іов пробув 20 літ, о. Желізо написав кілька творів проти католиків, унітів та протестантів, які всі разом видалися тоді на Українську Віру, Віру Православну. Але ближче цих творів не знаємо, — вони зберігалися в Дубенськім манастирі та видані не були.

Історик С. Соловйов розповідає в своїй "Історії Росії" т. X, що Ігумен Іов Желізо займався в Дубенськім манастирі перекладом писань Св. Отців, а також списуванням їх. Життєписець Досифей підкреслює, як чеснотність Іова, його довге списування потрібних книжок, чим він здобув собі пошану та розголос.

Деякі автори, пишучи про Іова, завважають, ніби він заклав у Дубенськім манастирі друкарню, — це не відповідає дійсности, бо в Дубні взагалі друкарні не було.

Так само не було друкарні і в Почаєві, — року 1618-го о. Ставровецький мав свою походню друкарню, в якій і видав своє "Зерцало богослов'я". І того ж року Ставровецький виїхав у Рахманів зо своєю друкарнею." А "Зерцало Богослов'я" Київський Собор заборонив, як неправославне.

Певне, коли з своїх праць о. Іов Желізо забрав з собою, відходячи в Почаївський манастир. Тут, у Почаєві, о. Желізо так само писав проповіді, науки, писав полемічні статті проти ворогів Православної Церкви. Писання Іова, — з широко задуманим планом та зо знанням справи." Зо всього видно, що о. Желізо був добрим богословом.

Одна книга Іова довго берегласа в Архіві Почаївського манастиря, вона звалася: "Книга блаженного Іова Желізо, Ігумена Почаєвського, власною рукою его писана." Довго цієї книжки ніхто не друкував, і тільки року 1865-го її видано у Почаєві проф. Київської Духовної Академії Н. Ів. Петров під назвою: "Пчела Почаєвская", видав у перекладі, а не в оригіналі. У цій книзі Ігумен Іов дав уривки з творів Св. Отців про Православну Віру, а також десять наук своїх проти латинян, унітів та протестантів, разом до 80 творів. Проф. Н. Петров уважає, що ці "проповіді Ігумена Желізо, хоч і не цілком самостійні, проте займають почесне місце серед полемічної літератури кінця XVI і першої половини XVII століття".[14]

Ця "Книга" довгі роки зберігалася в Почаївськім архіві (№ 127), але року 1832-го забрана була до митрополичого дому в Варшаву, і там загинула."

Писав о. Іов Желізо тодішньою українською літературною мовою, з домішкою церковних слів. Писав просто й зрозуміло, місцями ілюструючи описання його сучасника, Івана Вишенського. На жаль, твори о. Желізо не видані в оригіналі ,але з сильно виправленою на церковне мовою. Це змінює о. Іова, бо він був чистий українець, і писав українською мовою.

Взагалі ж о. Желізо належить до найбільше освіченого монашого кліра свого часу, до якого належали: Іван Вишенський, Іов Княгинницький, Захарій Копистенський і інші. О. Княгинницький, з Угорницького манастиря, засновував Скит Манявський, і це в'яже з чим і о. Желізо.

(Далі буде)

Тому, що є люди, які надуживають себелюбство і любов особи чи майна, Церква закликує людей до послуху, невинности і убожества, щоб направити тих, які мають собі за "богів" власну опінію, власне тіло і свої гроші.

Продаються
ТРИРАМЕННІ ХРЕСТИНИ
гарно золочені
для ношення на одежі.
Ціна 50 ц. один.
Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

---

[10] Д. Ходаковский, ст. 84.

[11] Н. Костомаровъ: Богдан Хмельницкий, 1870 р., т. II, ст. 858.

[12] Скорочення: І — як Іоов д. котрий сама, це означено цифрою.

[13] Прот. Б. Кордовський у "Духовній Сірі", 1980 р., ст. 280.

[14] І. Огієнко: Історія українського друкарства, Львів. 1925 р., ст. 198—207.

[15] М. Возняк: Історія української літератури, Львів. 1921 р., т. II, ст. 35.

[16] С. Аистовъ: Почаїв. Лавра, ст. 84. А. Добрянский, ст. 53.

[17] Ігуман Іоаникій: "Православний Вісник", 1951 р., ч. 1, ст. 26, Львів.

ЧУДО В НАСЛІДОК МОЛИТВИ

Агенція АП подала новинку про подію, що мала місце пару тижнів тому. — В останніх тижнях Рю де Жанейро мало дуже обмежений доплив води. До вулиці Гомец Карнейро вода зовсім не долинала. На закличі одного з мешканців тієї вулиці всі її мешканці рішили перевести спільну молитву, і о 10 годині перед полуднем вода почала пливти до тієї вулиці ("Америка", 27. 10. 56).

Любов себе самого, любов особи і любов ґрупи своїх ґрупі є любов ґрупі своїх ґрупі, коли вони сами між собою є остаточною метою людського життя, коли вони відірвані від дійсного призначення — провадити нас до Бога.

НА ПРЕС. ФОНД "ВІСТНИКА"

ЕДМОНТОН, Алта. З похорону бл. п. Василини Бойко, збірку переслав п. К. Тедичко $25.00

ГЕФОРД, Саск. З прощального принятя для Всеч. о. й добродійки Хомяків, збірку переслав п. Р. Н. Верешак 21.00

ЕДМОНТОН, Алта. З похорону бл. п. Степана Здрія, збірку переслав п. П. А. Паун 20.50

РОБЛИН, Ман. З нагоди 50-літнього ювілею подружного п-ва Івана й Олени Лебедовичів, збірку переслав п. М. Союзар 18.00

КАЛМАР, Алта. З нагоди 25-літнього ювілею подружнього п-ва Івана й Каролі Чумер, збірку переслав о. Г. Василів 15.06

ВАКАВ, Саск. З похорону бл. п. Катерини Кушнірик, збірку переслав о. Ю. Ференців 10.00

ВЕРНОН, Б. К. З похорону бл. п. Якова Міськів, збірку переслав о. С. Гуцуляк 8.00

ОШАВА, Онт. З нагоди 25-літнього Ювілею подружнього п-ва Михайла й Варвари Мурин, збірку переслав о. М. Фик 7.50

СІБА БРЧ, Алта. З нагоди іменин п-ва Василя й Мокрини Русинак, збірку переслав о. П. Блажук 7.25

ГЛЕЗЕНТ ВЮ, Алта. З похорону бл. п. Івана Котика, збірку переслав о. П. Блажук 7.00

ОШАВА, Онт. З принятя для Всеч. о. й Добродійки Желішкевичів, збірку переслав п. А. Сеник 7.00

ВІМЕР, Саск. З прощального принятя для п-ва П. і М. Никіфоруків, збірку переслав о. С. Зузак 6.00

ЛЕСАРД, Алта. З нагоди хрещення Леоніда Аксентія Івана — сина Василя й Єлисавети Лупул, збірку переслав о. Труфин 6.00

РЕДВОТЕР, Алта. З нагоди вінчання Ольги Школьної з п. І. В. МекДоналд з Едмонтону, збірку переслав п. Ів. Василик 5.20

ФОСТОН, Саск. З нагоди вінчання П. і М. Мелешаків, збірку переслав о. Зузак 5.00

СІРКО, Ман. З похорону бл. п. Василя Костинюка, збірку переслав о. Горгіна 5.00

ГРИМЗБІ, Онт. З нагоди хрещення Александра Володимира, сина Дмитра й Стефанії Шпитковських, збірку переслав о. Цукорник 5.00

ТОРОНТО, Онт. З нагоди вінчання Володимира й Віталі Тобовських, збірку переслав п. В. Григоряк 5.00

МОНТРЕАЛ, Кве. З нагоди вінчання дітей п-ва Йос. й Марії Савчуків і п-ва Юлияна й Юлії Пасіків, збірку переслав п. Мих. Ших 5.00

ГВАРТБІ, Саск. З похорону бл. п. Василя Бугери, збірку переслав о. Зубрицький 4.50

РЕДВЕРІ, Алта. Збірка п. Дмитра Венгера з Редвей і п. Н. Савчука з Едсоріна, збірку переслав п. Ф. Юрків 4.00

ОШАВА, Онт. З нагоди вінчання п-ва Дроздюків, збірку переслав о. Желішкевич 4.00

ОШАВА, Онт. З нагоди ювілею подружнього п-ва Стеників, збірку переслав о. Желішкевич 4.00

ГАБАРД, Саск. З похорону бл. п. Григорія Банаса, збірку переслав о. Приступа 3.00

КЕНОРА, Онт. Дмитро Забитовський, гроші передав о. Скакальський .. 2.00

ЧІКАҐО, Ілл. Николай Гудз 2.00

ЛЕТБРИЖД, Алта. І. Новодворський 2.00

По 1.00 дол.: Петро Стрілець — Ватсон, Саск., Пані І. Чересюк — Форт Вилліям, Онт., М. Карпів — Монтреал, Кве., П. Кокор — Ніягара Фалс, Онт., І. Симчич — Вінніпег, Ман., М. Єячин — Форт Франціс, Онт., К. Гонзьона — Бюкенен, Саск.

По 50 цен.: Пані О. Веньгер, Віндзор, Онт.

Адміністрація "Вістника" щиро дякує всім жертводавцям за їхні щирі пожертви, а зокрема дякуємо усім тим, які перепроваджують збірки на пресовий фонд та взагалі трудяться в користь Видавництва "Вістника".

Адміністрація "Вістника".

Велика Випродаж Книжок

по знижених цінах

НА ПРОТЯЗІ МІСЯЦІВ — ЛИСТОПАД і ГРУДЕНЬ, 1956.

Хто на протязі цього часу замовить книжок за $6.00, той заплатить тільки $5.20 з пересилкою.

Хто замовить за $9.00, платить тільки $7.55 з пересилкою.
За $12.00 — платить тільки $10.00 з пересилкою.
За $15.00 — платить тільки $12.60 з пересилкою.
За $20.00 — платить тільки $16.80 з пересилкою.
За $25.00 — платить тільки $21.00 з пересилкою.

АЗОР — оповідання з часів Ісуса Христа — 48 стор. — Прот. С. В. Савчук. Ціна	$ .15
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Християнства (на мімеографі). 108 стор.	2.00
АПОСТОЛ — на всі неділі і свята цілого року — 232 стор. Оправлений. Ціна	5.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ ті ВІЗИТАЦІЯ — Митрополит Іларіон — 80 стор. Ціна	1.00
БІБЛІЙНІ ОПОВІДАННЯ СТАРОГО ЗАПОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна	.75
БОГОСЛУЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ — Митрот О. С. Гарус. Ціна	.50
ВЕЛИКІ РОКОВИНИ — 25-літній Ювілей УГПЦК — 224 стор. Ціна	.50
ВЕЛИКОПОСТНІ СЛУЖЕННЯ — видання друге — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна	1.00
ВИФЛІЄМ — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук — 48 стор. Ціна	.20
ВІЗАНТІЯ Ї УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 96 стор. Ціна	.25
ДЕСЯТЬ БІБЛІЙНИХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук. 63 стор. Ціна	.25
ДОДАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Прокимен, Аллилуя та Величання — 56 стор. Ціна	.25
ЗВІЯНСЬКІ НОТИ — Збірник Церковного Співу на Нотах — (на мімеографі) 57 стор. Ціна	.25
ЖИТТЯ ЙОСАФАТА КУНЦЕВИЧА — Прот. В. Кудрик. 190 стор. Ціна	.50
ЖОНОБОГОРСТВО — історично-догматична монографія — Митрополит Іларіон — 240 стор. Ціна	1.00
ІСТОРИЧНІ МАТЕРІЯЛИ ДО СПРАВ УПЦ — Прот. В. Кудрик — 154 стор. Ціна	.50
КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР ПРИЙНЯВ ПРАВОСЛАВІЄ, а не Католицтво — Митрополит Іларіон — 32 стор. Ціна	.10
КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Старий Заповіт) Арх. Іоф. — Стор. 48. Ціна	.30
КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Д. Дорошенко — 100 стор. Ціна	1.00
ЛІТУРГІКА — (Дяківський Курс) — Прот. С. Гришаєв (на мімеографі) — 49 стор. Ціна	1.00
МАЛОВІДОМЕ — з історії унійської Церкви. Прот. о. В. Кудрик — Том І — вид.	.75
254 стор. Ціна	.75
Том II — 286 стор. Ціна	.75
Том III — 252 стор. Ціна —	.75
Том IV — 256 стор. Ціна —	.75
МОЛИТОВНИК — "Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна	2.75
МОЛИТОВНИК — "Добрий Пастир" в чорній оправі, червоні або золоті тиснь. Ціна	4.00

Гроші й замовлення слати до:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

МОЛИТОВНИК — "Приятель Дітей" в вотканій чорній оправі. Ціна	1.00
ОКТОІХ — або Восьмигласник видання УГ: ПЦК — 194 стор. Ціна	5.00
ПОДІЇ ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Канонічна монографія — Митр. Іларіон — 384 стор. Ціна	1.50
ПОКАЯННИЙ ВЕЛИКИЙ КАНОН — св. Андрея Критського — 68 стор. Ціна	1.00
ПОМІЧНИК ПОМЕРШИХ, для родини, 28 стор. Ціна	.50
ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УГПЦК — 1955 — 136 стор. — Ціна	2.00
ПРОТОКОЛ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УГПЦК — 1951 — 102 стор. Ціна	.50
ПРОТОКОЛ СЬОМОГО СОБОРУ УГПЦК — 1935 — 90 стор. Ціна	.50
"RAVENING WOLVES!" — by Monsor Rattrai (Хижі Вовки — в англійській мові). Ціна	.50
РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік — стор. 240. Ціна	1.00
РІДНА НИВА — Календар — за 1954 рік. Стор. 334. Ціна	.50
РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 208. Ціна	.25
РІДНА НИВА — Календар — за 1952 рік. Стор. 160. Ціна	.25
РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор. 192. Ціна	.25
СЛУЖБИ БОЖІ СТРАСНОГО ТИЖНЯ — (на мімеографі) — 46 стор. Ціна	2.00
СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — Прот В. Кудрик — 21 стор. Ціна	1.00
СЛУЖБА СВ. ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ князеві українському — 18 стор. Ціна	.75
СЛУЖЕБНИК — видання УАПЦ на еміграції — 189 стор. Ціна	3.00
СТАТУТ І ПРАВИЛА УГПЦК — 77 стор. Ціна	.50
ТРЕБНИК Частина І, в чорній оправі з золотими тисками, 340 стор. Ціна	6.50
— полотя Іларіона. Стор 106. Ціна	1.00
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH — (Українці й їх Церква — в англійській мові) — о. П. Біскп. 42 стор. Ціна	.75
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 180 стор. Ціна	.75
ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для академій — на голос тих. Прот. В. Скізар. 13 стор. Ціна	1.00
ЧАРТЕР І СТАТУТ УГПЦК — 40 стор. Ціна	.50
ЧУЖА РУКА, або хто вас рубає (про унію) — Прот о. В. Кудрик. 208 стор. Ціна	.50
ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — д-р В. Антоновин. 110 стор. Ціна	.50
ЯК ПОВОДИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 48 стор. Ціна	2.00
ЯК ПОВОДИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 72 стор. Ціна	.25

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 23-ТА ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ.

В Євангелії часто говориться про опанованих злими духами, і колись могли люди розуміти, що кожний великий злочинець злим духом опанований. Так і нині можна розуміти. Яким же духом злочинець опанований?

В нинішній Євангелії говориться, що до Христа підійшов чоловік "злим духом опанований і каже: "Чому Ти мене мучиш? Яке Тобі діло до мене?"

Здавалось би, що Христос того чоловіка ніяк не мучив, але мукою для чоловіка була сама зустріч з Христом. Терзання не любить світла. Дальше довідуємось, що чоловіка опанувало багато злих духів, отже виходило б, що чоловік був опанований багатьома заплутаними пристрастями.

Христос розумів того чоловіка, отже приказав злим духам вийти в Нього й увійти в стадо свиней, що там паслися. Коли ж злі духи туди увійшли, то свині побігли ґуртом до озера й потопилися. Вони, німі сотворіння, не могли стерпіти того зла, яке було опанувало чоловіка.

Ціле те оповідання має ширше значення.

Як той біснуватий не жив зі здоровими людьми, як він не хотів Христа бачити, так і всі злі люди не хочуть товариства добрих людей і не хочуть про Христа чути.

Коли б можна заглянути в душу злого чоловіка, то яку темряву ми б там побачили! Стало б видно, як душу того чоловіка обмотали злі пристрасти, злочинні заміри, й орудують ним по своїй волі. Отже такому чоловікові ніяково між добрими людьми бути, бо через його очі люди бачать його темну душу; через риси його лиця бачать його погану вдачу. Світло дня їх разить, і вони ховаються в тьму ночі.

І коли б такі зустрічи нині Христа, то певно, подумали б: "Чому Він нас пересідує? Чому нас мучить?"

До недобрих людей належав колись Звихей. Для нього Христос не мав значення, і він не йшов Його слухати, поки проста цікавість не заставила його йти Христа подивитися. Цікаво йому було знати, як Христос виглядає. І він почав приглядатися.

Та мабуть вже саме лагідне лице Христа його зворушило; коли ж Христос до нього заговорив, він вже цілком переміняється, — лиха сила його опустило. І він кається, та обіцяє, що вже буде кращим чоловіком. Лихо заподіяне людям він винагородить.

Євангельська наука ставить перед нами дві ґрупи людей, — одних, що йдуть за Христом, і других, які не хочуть мати Христа близько себе. Одних, що шукають світла, і других, які себе з своїми вчинками ховають в темряві.

Добрий чоловік скаже: "Судіть мене, люди, по моїх вчинках", а лихий чоловік свої вчинки закриває.

Та нехай би нині злий чоловік запитав себе: "До яких я належу? Чи до опанованих злими духами, чи до тих, яких душа вільна від лихої сили? — то певно зрозумів би, що він такий, звернувся б до Христа, як колись слабі звертались, і став би здоровим чоловіком.

НЕДІЛЯ 24-ТА ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ.

В Посланні до Ефесян ап. Павло пригадує тим, які увірували в Христа, що вони вже не чужі Царству Божому, але співгорожани святих і домашні Божі, — збудовані на підвалині Апостолів і Пророків, де основним каменем є сам Ісус Христос.

В часі коли ап. Павло писав ті слова, Христос не був з тілом видимий на землі, але Павло розумів, що Христос є вічно на землі присутній, бо ж Він є вічною підвалиною, на якій Християнська Церква збудована. Хіба ж підвалина може зникнути, коли будівля стоїть? Тому Павло не згадує, що має бути на землі якийсь заступник Христа в людей, бо нащо заступника Тому, Хто Сам живий, та і другим життя дає!?

Ісус же знов в цій Своїй науці звертав увагу на те, що людям в усім потрібна велика віра, велика постанова, велика витривалість. Люди, в яких віра ні змина, ні тепла, є людьми слабосилими.

В Євангелії говориться, що коли Ісус йшов до народом, священик Яір просив, щоб Він зайшов до його дому й оздоровив дочку. А між народом була жінка, що дванадцять літ слабувала. І подумала вона: "Діткнуся одежі Христа, і певно стану здорова". Коли ж діткнулася, то нараз здоровою стала.

Тоді каже Христос: "Хтось Мене діткнувся, — хто він такий?" І кажуть Апостоли: "Нараду багато, то хтобудь може діткнутися". На те Христос: "Хтось омремо, з розмислом діткнувся, бо Я чув, що сила з Мене вийшла". Чуючи таке, жінка призналася, що то вона діткнулася. І говорить тоді Христос: "Дочко, віра твоя спасла тебе. Іди в мирі".

Тут ясно показано що значить мати велику віру. Може багато Христа доторкалися, але не вважали того чимсь важним, а для жінки дотик до Христової одежі був чимсь великим. Так вона той дотик розуміла, і тому той дотик принісіх благословення. Вона вважала Христа більшим, ніж другі, і тому вона дістала від Нього поміч, якої сподівалася.

Та подія показує, якою повинна бути віра християн; — велика, сильна, безсумнівна, а тоді й помічі Христа для них буде певна.

Дальше в Євангелії говориться, що Христос пішов до дому Яіра й оздоровив його дочку. Видно, що й віра Яіра була велика в очах Христа, отже Він вволила просьбу Яіра по його заслузі.

Коли цар прибув до Солуня, то старався відвести Димитрія від християнства, але не вдалося, і тоді він звелів посадити Димитрія до вязниці.

Цар переслідував християн, отже привіз до Солуня силача Лія для боротьби з християнами. Лій висміював християн і викликав їх, щоб з ним боролися, і казав, "Боріться зо мною і покажіть, що ваш Бог вам поможе".

Тоді молодий християнин Нестор задумав боротися з Лієм, та найперше пішов до вязниці і просив у Димитрія благословення. Коли ж оповіля вийшов до боротьби, то Лія переміг, і Лій згинув. Він кинув його на копії, що були кругом настромлені.

Розлютився тоді цар і приказав зараз втяти Несторові голову, а також засуднв на смерть і Димитрія.

Кати прийшли до вязниці, коли тільки заворіло, і застали Димитрія на молитві, і так при молитві закололи його копіями (списами). Вірні взяли його тіло і поховали та пізніше поставили над гробом церковцю.

Сюди заїжав з дальшої сторони вельможа Леонтій, що мав незначну слабість, і тут він на гробі Димитрія став здоровим. З вдячности побудував він тут велику церкву і до неї перенесли мощі мученика. Коли розкопували гріб, тіло Димитрія було як свіже і з нього витікав пахучий олійок-миро, і від того називають св. Димитрія "мироточивим". Таке оповідає історія. Св. Димитрій замінчив життя 288 року.

В 1927 р. статистика подавала, що на світі було 570 мільйонів буддистів, 300 мільйонів католиків, 260 мільйонів магометан, 235 міль. браман,-230 міль. протестантів, 150 міль. православних, 92 міль. поган, 13 міль. Мойсеової релігії, 15 міль. безконфесійних (без релігії).

Кількість католиків до наших часів зросла на 50 відсотків (тепер коло 450 міль.), а православних — в два рази (коло 240 міль.).

Усі люди мають голод Бога (Гомер — старогрецький автор твору "Одисея")

Гарна мова перешкоджає відрізнити злих людей від добрих (Конфуцій).

ЗНИЖКА НА КОВЕРТНАХ

для переведення церковної колекти.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала ковертки з відповідним написом, для ковертковоі системи переведення церковної колекти підчас Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в ковертках, на яких вписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й при кінці року видає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року зложив на тацу. Такою посвідкою часом можуть вказуватися при плаченню доходового податку.

Знижена ціна ковертok така:

За тисячу (1000) ковертok	$6.00
За 500 ковертok	3.25
За 100 ковертok	.65

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Коли єпископ висів з карити, смирний вікарій із Шамптерсіе вважав своїм обовязком висловити в кількох словах, перейнятих пошанню, почуття радощів та поважання, які у всіх парафіян викликав приїзд владики.

Коли настоятель скінчив промову, ці парафіяни, що могли зрозуміти її (бо священик говорив звичайною мовою), своїми окликами потвердили, що їхній пастир правильно передав почування свого стада.

Єпископ відповів так, як належалось, і після того обміну привітами збирався зайняти своє місце по середині процесії, що мала запровадити його до церкви. В ту мить зовсім несподівано виступив хлопчик в хору, підійшов до владики і почав вітати його по-своєму, — але не в звичайній мові, якою промовляв панотець, але латиною, — мовою уживаною виключно в ученому світі.

Тільки єпископ і два духовні з його почету та настоятель могли зрозуміти цю ґромову; але вправ Іхніх лиць так добре віддавав зчудованим красномовність, жвавість й щирість маленького промовця, що їх захопленим опанувало і всю юрбу.

Коли дитина скінчила, єпископ скрикнув:

"Але ж це не вивчена напамять промова! Це не може бути"! Бо він зрозумів, що учень не міг би викласти в промову стільки душі, якщо б текст промови був назначений йому.

— Ваше Преосвященство не помиляються, — відповів священик. — Ця дитина приготовила цю несподіванку потай від усіх.

—В такому випадку я не боюся пророкувати, що цей хлопець буде колись чудом цього століття! – продовжував єпископ.

Пророцтво справдилося. Петро (бо ви вже зрозуміли, що автором промови був не хто інший, а він), вступивши до колегії в Діжь, став предметом подиву загалу. Не думайте також, що він був пильним тільки у стисках науках і високих міркуваннях. Він знаходив також час укладати комедії — дуже цікаві й веселі, що їх виставляв разом з товаришами у вільних хвилинах і сам з успіхом грав головні ролі.

На шіснадцятому році життя дістав він титул професора реторики. На двадцятому році вже викладає філософію й теологію в Е. Згодом приймає духовний стан, що обезпечив його матеріяльно й дав змогу залишити професорську діяльність та зайнятися виключно науковими дослідами і філософськими студіями. Це було початком його пізнішої світової слави.

Петро Гассенд — або Гассенді — бо, підписуючи свої твори, він додавав до свого прізвища ще букву і, та під цим прізвищем він і досі відомий, — отже, Петро Гассенді, як каже один з його життєписців, був філософом, природником, дослідником старовини, істориком, фізиком, астрономом, геометром, анатомом, проповідником, знавцем грецки, біографом, знавцем мов, письменником; він охопив майже ввесь круг науки й мистецтва.

Між цим, мусимо признати йому ще одне славне діло, а саме — він виховав розум, а також і серце Мольєра. Учитель та учень назавжди остались друзями, а перший прожив так довго, що був свідком успіхів другого. Це надавало йому, з успіхом говорив він, що він також творив і грав комедії — які, мабуть, не мали б такої вартости, як Покеленівські (Мольєрівські).

* * *

Коло 1740 р. жив у Роравї, (село над Літавою в Австрії) бідний стельмах, який іноді вечерами, щоб відпочити після тяжкої денної праці, акомпаніював на незугарній арфі співам своєї дружини. Вона співала селянські пісні. До того родинного концерту звичайно прилучувався ще й третій музикант. Якщо він не впливав на покращання гри, яка часто терпіла від розбіжностей "мистців", то в кожному разі не погіршував її, бо тільки вдавав грача, водячи одним кавалком дерева по другому, ніби грав на скрипці.

Треба признати, що рухи того дивного "мистця" викликали надзвичайну правильність слуху, і що він був переповнений глибокою радістю під час концерту. Траплялось іноді, що він не задовольнявся тільки грою на своїй скрипці, але й приєднував свій голос до співачки. Його звуки були дуже приємні і надзвичайно чисті.

ПІМСТА

(Докінчення)

Знав Івась, як і його родичі знали, хто зробив цього збитків. Вони завважили, який Данилко був лютий тоді, коли Івась не дав йому навіть на хвилинку поїздити на своєму авті. Івась того дня не був у школі, бо аж заслаб із жалю. Він усе ще сидів і сумовито споглядав на своє знищене авто. Надійшов і дідусь Івася і відразу зрозумів, що щось зле сталося з його онуком, що тепер навіть не бачить його. Він чомусь сидить мов мертвий і навіть не ворухнеться, а все дивиться на щось. Коли дідусь приступив ближче і поглянув на Івасеве авто, то тільки руками сплеснув: — Що це сталось, Івасю? Хто це зробив, дитино?

Івась зірвався, закрив лице руками і став говорити крізь плач:

— Я... я знаю хто це зробив. Я... я йому відплачуся за це!..

Промовивши це, Івась скоро побіг до хати; дідусь, постоявши хвилинку, поглянув ще раз на той дарунок, що купив був Івасеві, пошкандибав і собі за Івасем до хати. Мати й дідусь запевняли Івася, що все буде гаразд. А побивається за тим, що вже не вернеться, то шкода енергії.

— Скажи мені, Івасю, — питає дідусь, — що ти мав на думці, коли сказав був надворі: "я йому відплачуся!" Івась відповів, що він відплатиться Данилкові подібним збитком.

— Що твій ворог заслужив собі на кару, я годжусь з цим, Івасю, — каже дідусь. — Однак ця кара, яку ти задумав, цілком замала для нього. Я пораджу покарати його так, щоб він тієї кари ніколи не забув.

Івась, почувши ці слова, запитав:

— А яка це кара, дідусю? Я зараз зроблю те, що скажете!

— Моя порада, — каже дідусь, — буде така: ти згорни йому розпалене вугілля на голову... Ось чого йому треба!

— А як це зробити, дідусю? Я хотів би зробити так, щоб те вугілля завжди пекло його!

Дідусь злегка капельнув і сказав:

— Коли твій ворог голодний, ти дай йому їсти. Коли він прагне пити, ти дай йому, і коли ти йому це в робиш, то таким способом розпалене вугілля положиш на голову його.

Івась, вислухавши ці слова, скрикнув:

— Е, то не буде ніяка кара для нього. То за те, що він зробив мені кривду, я маю ще давати йому їсти й пити?! Я тут не бачу нічого розпаленого вугілля на його голові!

Дідусь шепнув йому ще раз:

— Ти тільки спробуй один раз, я дбачиш, що йому буде багато тяжче перенести цю кару, ніж ту, що ти задумав.

Івась встав, пішов собі до своєї кімнати, сів на крісло і став думати над тим, що дідусь йому порадив. — Цікаво, — подумав він. — Може б і справді спробувати і зробити так, як дідусь казали?

Ану ж спробую, чи буде вугілля горіти на його голові!

Другого дня Івась сидів на траві і грався з Бриськом. У той час вулицею йшов Данилко. Івась привітав його гарненько і запитав, чи той любить читати книжки.

— Так, люблю, — каже Данилко, — однак не маю вже таких книжок дома, бо всі прочитав.

- Коли так, то я тобі позичу своїх, у мене є їх багато, — каже Івась. — Та поки я тобі знайду їх, ти прийди до мене завтра і поможеш найперше поладити мені авто. Потім ми трохи поїздимо і будемо читати книжки. -Добре, Данилку?

Данилко як почув ці слова, то його голова склонилась низенько, аж на груди. Він так почервонів з сорому, що не знав, що з собою діяти і що казати. А бачучи, що не подолає тієї муки, він відразу з сльозами на очах сказав:

— Ох, Івасю, признаюсь тобі, що то я це зробив. Я не знаю навіть як тобі сказати свій жаль, що я таке зробив...

Він пробував ще щось сказати, та йому горло щось здавило так, що не міг більше й слова промовити. Його личко було червоне, розгорівся вогонь на ньому. Він розплакався і скоро побіг додому. Івась, дивлячись ще за Данилком, помахав головою і подумав: — "Ах тепер я розумію, яке то розпалене вугілля" казав дідусь висипати на голову Данилка. Воно горить і без сірника, і без вогню..."

Данилко був змушений сказати своїм родичам, що він зробив з Івасевим автом. Він пішов з своїми родичами до Івася і перепросив його та й всіх, що зробив їм таку шкоду. А Данилкові родичі поповнили всі кошти за Івасеве авто, і тепер вони обидва мають нові авта та їздять собі весело разом.

Чи не гарна порада Апостола Павла, дітки? Ану ж спробуйте і ви висипати цього "розпаленого вугілля" на голови своїм ворогам, а побачите, як воно буде гарно горіти.

о. С. Гребенюк.

Іван Франко.

ЧУМА

(Продовження)

IV.

Була неділя. Прехорошій літній день. На небі не видно ні однісінької хмарки. Темною густою зеленю вкривали вікові жили старі, але ще добре удержану церкви з її червоною банею, що була покрита бляхою; з позолоченим хрестом на вершку. Побіч церкви близько, аж горів, новий, мідяний дах на невеликій присадкуватій дзвінниці. З церкви розлягався голосний, на цілі село протяглий спів літургії; у церкві співали всі, хто лиць міг: чоловіки, жінки, хлопці і дівчата гармонійним хором. Здавалося, що величезна хвиля тих голосів розпирає стіни старої церковці і підносить її на собі вгору. З боку коло крилоса стоїв високий і чорний патер Гавдентій, з якимсь не то набожним, не то похмурим лицем, і ждав, поки скінчиться служба божа. Богато він натерпівся вчора: пізно в ночи приїхав у містечко і якось переночував у лихій жидівській коршмі. Ранком набігався немало, зим розбудив і отримав від нього позволення промовити на публичнім місці. Та встаки він поставив на своїм і вернувся на час. Зразу він дуже боявся, щоб о. Чимчикевич не втяв йому штуки і не уповаєся з службою вчасніше, так, що він, прибувши, застане лиш заперті двері і вже нікого в церкві. Але ні. О. Чимчикевич поступив собі зовсім лояльно, а по утрені ждав аж годину на його приїзд. Се потрохи помирило патра з Чимчикевичем, хоть дотепер не міг він йому простити вчорашнього занепокоєння.

Ось о. Чимчикевич дрожачим голосом прочитав евангеліє. Патер подумав, чи не почне він сам тепер проповідь, але ні: панотець править службу божу дальше. Ось і служба божа кінчиться. По причастію патер виїшов з церкви. Недалеко дзвінниці між двома величезними липами лежала велика, чотирокутна, на два лікті висока плита, якийсь старий надгробний камінь. Патер станув на ній, то буде його амвоном. Вийняв з хустини кожаку і натягнув її поверх сутани. Стоячи високо на плиті і розискуючи на сонці, гладко виголеним тімечем (берет він забув узяти з собою), здавався він високим як придорожній стовп і грізним мов мара. Сонце доходило вже до полудня і пекло немилосерно. В тіни лип цвірінькали горобці. Маса червоних великих блощиць лазила по гробах і наповняла всі отвори і тіпністі щілини в деревляній загороді. Ані вітрець не подув, щоби відсвіжити повітря. Листе не рухалось зовсім, мов замерло. Патер стояв якраз на такім місці, де за цілий південь не було тіни. На його чолі, щоках і руках почав виступати пїт дрібними блискучими краплинами; він нетерпеливо прислухувався співові, котрий потоком вилївався з церкви. Вже почитано благословенне, коли нараз патер з тіни мало-що в голос не закляв — з церкви розлягалось: Радуйся, Николае, великий чудотворче!

— З розуму зійшов пів, чи що? Захотілось йому сегодня читати акафист!

Але гнів на нїщо не придався, треба було ждати кінця акафисту. А о. Чимчикевич немов би навмисно кожде слово виголошував протягло, поволі, мов би догадувавсь, якої муки завдає патер Гавдентій! Доброї пів години тягнувсь акафист; а як вимучився за той час патер на своїй камяній амвоні на сонічнім скварі, того ні пером описати, ні в казці розказати. Радо би був злїз він з плити і сів у холодку під дзвінницею, колиб не громада дітей і старших дівчат, котрі повиходили з бабинця і поставали під церковю, заєдно хрестячись і споглядаючи на него.

При них злізати якось нескладно. Патер разів з двайцять посилав їх до чорта, але се небогато помагало. Дрібні крапельки поту давно вже переминялися на ручайки, що тихо спливали долі щоками, по плечах і грудях. Сорочка була на нім зовсім мокра і прилипала до тіла. Кров била сильно в лице, голова горїла, в ушах шуміло, в горлі пересохло, патер став напрямду побоюватись сонічного удару або якої небудь нагальної слабости.

Ну, слава Богу! вже скінчився і акафист! Він зітхнув свобідніше. Але щож се? В церкві спин зятих, щось говорять. Можеж то бути? О. Чимчикевич почав проповідь! Патер іронічно усміхнувся, пригадавши собі оповідання про його проповіді. Мабуть вона не буде довга, подумав він. А всеетаки шкода, що я не в церкві. Було би цікаво послухати!

Дійсно варта було почути ту проповідь.

— Дітоньки мої, — промовив о. Чимчикевич, — вичитав я отсе в старих паперах, що нині якраз сто літ минає... еге, сто літ, як один день — як у нашому селї Товстохлопах вибухла страшна пошесть. Пів села вимерло за один тиждень. Триста вісімдесять душ без сповіди і причасти святого. Нехай нас усіх Бог боронить від такого, небожата. А як гадаєте, дітоньки мої, чи не годилось би нам як небудь відсвяткувати столїтню памятку такого великого нещастя?

Народ стоявся, хрестився набожно і зітхав із глибини душі.

— Так слухайтеж, як я про се думаю, дітоньки! — продовжав о. Чимчикевич. — Відправмо молебень з колїнопреклоненнем за ті померші душеньки, а опісля виберіть собі кільканайцять парубків що дужчих, розумієте? І нехай вони за чергою до самого вечера дзвонять не вгаваючи. Нехай ті голоси ідуть до всевидющого Бога і сповістять тих наших небіщиків, що ми і по сто літах не забули про них. Нехай се буде Богу на хвалу, щоб Він змилувався над нами і відвернув від нас усяке лихо, усяку чуму тілесну і духову. Амінь.

По тих словах задзвонили маленькі церковні дзвінки, відтак обізвалась тонка сигнатурка у церковній копулї, а за нею загуділи грімкі голоси з дзвінниці. Народ упав на коліна і почалася панахида. Патер глядів здивований, не розуміючи, в чім діло, не знаючи, чи йому стоятти, чи також упасти на коліна. Вкінці і він приклякнув на своїй плиті.

Скінчилася панахида, скінчилася служба божа, та дзвони як гуділи, так гудять. Хрестячись почав народ виходити з церкви; дівчата в білих сорочках і рїжнобарвних стяжках пестрїють як мак; за ними показались жінки в білих намітках, засрїли мужики в темних свитках; діти купками розбігалися по кладовищі. Патер стояв на камени обілитий сонічним блиском і перехрестився. Народ цікаво зґромадився круг нього — а дзвони гудуть не втихаючи. З злобою слизою усмішкою тиснуться парубки до дзвінниці, вистукують тяжкими чобітьми, спинаючися вгору по крутих сходках, а ті, що вже вилізли, повихилялися головами зо всіх вікон і отворів і з немепшою цікавістю глядять на єзуїта. Крізь гучний голос дзвонів чути їх регіт.

Зібралась ще більша юрба народу, патер перехрестився ще раз, потім здивований глянув на дзвінницю, мов би питав очима, коли вже раз перестануть там дзвонити? А дзвони і не думають переставати, гудуть що сили. А хороші і голосні ті дзвони на товстохлопській дзвінниці! Розповідають, що вилито їх з колишніх козацьких гармат, що тут були затоплені в болотах по якійсь битві. І північніше відлиїйшим їх мужикам. Хороші, голосні дзвони! Як усі сім задзвонять разом, то при дзвінниці свого власного голосу не вчуєш, а гомін їх чути в сімох сусідніх селах.

Патер перехрестився третій раз.

— Во імя Отця і Сина, — почав він грімким голосом — та куди там! За дзвонами нічого не чути.

— А що, не перестануть вони там дзвонити? — крикнув він що сили до зібраної вколо него юрби.

— Га, що, які? — вакричали йому в відповідь люде.

— Не перестануть дзвонити? — ревнув що сили патер.

— Перестануть.

— Коли?

— У вечір.

— Як то у вечір? А чомуж се?

— Чуму проганяємо.

— Яку чуму?

— Сто літ тому! Чума була! Триста душ без сповіді! За померші душі! Чуму проганяємо! — Такі уривані фрази розібрав патер зпосеред змішаного крику народу. Зараз догадався він, що се нова видумка Чимчикевича. Очі його заблискали гнівом, і він зіскочив з каменя на землю.

— І вам маю говорити проповідь, — промовив він ласкаво до народу.

- То говоріть! — роздалось голосно з купи.

— Як же мені говорити, коли дзвонять? Скажіть, щоб перестали!

— Ні, не можна!

— Але мені сам староста позволив говорити!

— То говоріть.

Зпосереди юрби роздавався чимраз частїйший сміх. Дзвінниця була переповнена молодіжю, серед котрої кождий рух і слова патра розбуджували непогамований сміх і радість. А дзвони не переставали гомоніти ні на мінуту. Патер побачив, що труд його даремний, противно, чим більше він буде лютитись, тим смішнійше буде його положеннє. І він роздумав, що лїпше уступити сим разом, в надії, що другим разом тим певнїйше осягне побіду. Сердито усміхаючись, він промовив:

— Ну, дзвоніть собі, дзвоніть, я приїду на другу неділю. Бог з вами!,

Але сідаючи на бричку, що тут таки за церковною огорожею ждала на него, він стисненим кулаком погрозив в сторону попівства і злісливо проворкотів:

— Почекай, ти старе шизматнику, я тебе науче!

(Кінець)

Сподівання звичайно приємне, веселе; здійснення розчаровує.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців. — Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата в Канаді — $3.00 на рік.
За границю $3.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $3.00 — Foreign — $3.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

„ДЯДЬКИ ОТЕЧЕСТВА ЧУЖОГО"

У своєму наступі на православних Католицька Акція має між собою поділені ролі — відповідно до її завдань на тому чи іншому відтинку. На відтинку намагань підпорядкувати Римові москалів Католицька Акція має московофільську тактику. Щоб догодити москалям і позискати їх симпатії для справи унії, Рим старається догоджати їм, тому принципово не признає українців як окремої нації, отже стоїть за "єдиною і неділимою Росією." На українському відтинку наступу Католицька Акція не може виступати цілком явно з москвофільською тактикою. Тому вона виступає замаскована: надягає нібито український шатн та буцімто веде наступ на москалів, щоб на українському патріотизмі зробити свій міжнародній римський інтерес, якому взагалі чужі справи патріотизму й інтереси окремих націй, а вже найменше — української нації.

Ця частина преси міжнародної Католицької Акції, що видається українською мовою, постійно живе між "московське православіе" Для наївного і довіряючого читача ці слова мають такий сенс: тут, мовляв, виступають не проти українського православія, а тільки проти московського. Так хотів би розуміти для себе ці слова дехто з українських патріотів, і на це Католицька Акція розраховує. В одійсності ж Католицька Акція слова "московське православіе" вживає не в тому сенсі, що московське православіе є для неї інше, ніж українське — інше, а грецьке — знову інше. Католицька Акція ці слова вживає виключно в одному сенсі: православіе взагалі, як таке, де б воно не було, хитро й двоязично вважає нібн за московське; тому тим самим і православіе всієї України вважає за "московське". Слово "московське" Католицька Акція тут вживає демагогічно, щоб впровадити в буд українських патріотів і запрягти їх у віз міжнародньої Католицької Акції, яку в дійсності не обходить ні московська, ні українська справа; не обходить боротьба українського народу проти Москви, що поневолює Україну, а обходить її виключно міжнародній інтерес Ватикану, який все старається здобути для себе більшого, щоб зробити його своїм знаряддям, і тому ставив та ставить свою "унійну ставку на Москву, отже тактично догоджав та буде й догоджатк, а для цієї тактики Ватикан на міжнародньому форумі українців не признає і тим завдає Україні величезні удари. Міжнародні чинники не читають і не звертають уваги на видавані українською мовою агітки Католицької Акції, якими Ватикан дав тактичне розгрішення послуговуватися словом "московське", нібито з українського патріотизму Міжнародні чинники більш зацікавлені в тому, як стоіть у самому Ватикані політика що відносно до боротьби України проти Москви. І вони бачать, що Ватикан Україна не признає, а москалів ще ласкає.

Одним з яскравих прикладів згаданої демагогії Католицької Акції на протиукраїнському відтинку бачимо в редакційній статті філядельфійської "Америки" (6.19.1956) п. н. "Монгольські шляхи московського православія". Щоб "пустити пыль в очі", автор згаданої статті в наголовку дав слова "московське православіе", нібито він, автор, український патріот, і виступає проти Москви та окремого її роду православія, а проти українського православія не виступає. А в дійсності у цій статті автор проти москалів робить випади дуже умовні, гнучкі, такі дипльоматичні, щоб з одного боку втримати москвофільську лінію Ватикану, а з другого — щоб використати для Католицької Акції український патріотизм. Наприклад, царську Москву, що протягом віків існувала до часів большевицької революції, автор згаданої статті виразно не називає ні самодержавнейшіх володарях." — Значить, для автора статті царська Московщина з її монархістичним урядом та народом була "крухом двадцять пять", бо вона не дуже дозволяла на експансію московської православної Церкви на католицьку Церкву. А це, що та царська Москва поневолила була українську козацьку державу і народ з його культурою та Українську Православну Церкву — все це, розуміється, автора Церкву — все це, розуміється, автора згаданої статті не обходить. Його обходить тільки і виключно справа відновлять тільки по другій світовій війні багатор тільки по другій світовій війні багатор чить Московщину імперіялістичною, то значить, він оскаржує тільки большевизм, а не Москву як таку, І при тому каже, що тільки большевизм дав московській Церкві найбільші права до експансії. Отож, автор виступає не проти Москви, як такої, а проти московської православної Церкви, і большевизму. При тому повязує московську православну Церкву з большевизмом.

Що провід московської Церкви повязаний з московсько-большевицьким урядом, це ясно, і цитати українського автора тут в порядку. Одначе цьому авторові не ходить про провід сучасної московської Церкви, а про Православну Віру взагалі, де б вона не була. Отож він пише: "Тепер служить московська церква хижацтву не чужої, але власної держави, тому й царгородського патріярхові припадає разом з "автокефальними" церквами лиш допоміжна роля в поході московського імперіялізму". Тепер ясно, куди автор ціляє — в православіе взагалі, включаючи й Царгородський Патріярхат та національні (автокефальні) Церкви! Біжу Москву, як таку, виправдує католицький автор в угоду Ватиканові, хоч вона знищила була Українську Православну Церкву. Червона Москва також знищила Українську Автокефальну Православну Церкву. А тим часом унійний автор злочинно кидає на всі національні (автокефальні) Церкви (отже й на УАПЦ) тінь... москвофільства, щоб заслонити дійсне католицьке москвофільство, — "дові злодія", кричить злодій. А все це з того так виходить тому, що тут йому в нього так виходить тому, що тут йому ходить не про порожність до імперіялістичної Москви, і не яро добро України, а про інтерес Риму і про ненависть до православія як такого, а вже набуть найбільше до національних Церков, незалежних від чужих зверхників. Та засада незалежности від чужих найбільш загрозлива для Ватикану, який існує тільки на опановуванні інших народів почерез опанування їх Церков. Провід Московської православної Церкви має мету і тактику подібну до ватиканських.

Автор згаданої статті пише, що Москва і Візянтія підтримували католиків проти католицького світу. Тому що й Українська Православна Церква підлягала Царгородському Партріярхатові, то тим самим автор каже, що й православна Україна підтримувала монголів проти католицького Заходу. А властиво він розуміє, що православіе як таке підтримувало монголів проти католицьких держав.

Твердження унійського автора неправдиві й самосуперечні.

Адже він сам в іншому місці пише: "Знаємо, що староукраїнська державa, під проводом короля Данила, взяла геройську та успішну участь в обороні західнього світу перед монгольською навалою".

Спитаємо: А чи ж король Данило не був православний? А чи ж староукраїнська держава не була православною? Але воник, як православні, одначе "взяли участь в обороні західнього світу перед монгольською навалою". Та й тут унійний автор применшує заслуги короля Данила й староукраїнської держави. Бо з ким розм "уязла участь" староукраїнська держава з королем Данилом на чолі? Ні з ким! Коли монгольська орда напала на православну Україну, щоб її розбити і йти дальше на католицький Захід, то папа і Захід допомоги Україні не дали. Вони спокійно приглядалися, нерівній боротьбі Україні з монгольською навалою. Та й не від часів короля Данила, а з самих своїх початків православна староукраїнська держава живим муром своїх грудей стримувала Азію від наступу на Европу. Стримувала печенігів, половців, хозар і татар ще над Калкою — з Київськими князями на чолі. Православний старокраїнський автор славного Слова про похід Ігоря на азіятів-половців у 12-му столітті пише, що Україна боронила християнський світ від потуг; православна Україна єдина наставила груди в обороні Европи, не рахуючись з тим, що Захід тоді був увесь католицький, бож, мовляв, католики також християни. І православні козаки так думали, коли в середній добі були єдиною силою, що обороняла перед монголами Европу. Якщо б православні українські козаки не обороняли були перед турками Відня, то Рим був би взятий турками і після того може раз назавжди перестав би був існувати папський Ватикан з його Католицькою Акцією. Але українські козаки вважали, що католики все ж таки "християни", отже їх треба обороняти. І козаки обороняли Польщу, Австрію, Рим та взагалі ввесь Захід. — Мовчить про це все унійський автор статті в "Америці"! Коли католицький Захід боровся проти монголів? Т. зв. "хрестоносні походи" папської озброєної юрби? Ця юрба перш за все руйнувала православну Візянтію, яка стримувала монголів та ісламізм. Розбивши Візянтію і її Православну Церкву, Ватикан уможливив туркам запанувати на її територіях і зайняти Царгород по наші дні.

За плечима православної України з її княжими воями та ковацькими лицарями та її козків в 1918-21 рр. Захід сповільно розвивав свою культуру й цивілізацію. А за те Україна діставала від Заходу такий же ніж у плечі, як від Москви — ніж у груди.

Унійський автор думає так, що Захід — католицький, а Схід — православний. Коли Україна належить до західної культури, то й вона, мовляв, фактично належить, чи повинна належати, до католицького світу, а точніше — до "середземноморської культури", поближче Риму, бож автор знає, що не ввесь Захід католицький. Значить, поближче Італі, Франції, Еспанії, Польщі, і т. д.! Швеція, Норвегія, більшість Німеччини — вже, мабуть, ні, бо хоч це Захід, але не дуже, відколи він відпав від католицтва.

Вимахувати, як фокусник, ключем самоокреслення по боці Сходу чи Заходу — це струхлявілий, витягнений з могили історій аргумент тих людей, які все мусять на когось орієнтуватися, до кого-сь причепитися. Україна думала і хоче думати п о - у к р а ї н с ь к о м у, а не "по-східному" чи "по-західному".

Де історія знає політичну межу між Сходом і Заходом? Католицька Польща злигалася з своїми східними союзниками татарами, щоб під Берестечком зрадливо розбити українців під проводом Богдана Хмельницького. Католицька Польща з своїм східним союзником Москвою поділилася Козацькою Україною. Свій свого часу навіть Рим розвязав був загоністих езуїтів, то цей "по сій західної культури", езуїти, знайшли захист на Сході — в Московщині. Західна католицька Франція в першій світовій війні стала вірним союзником Східної Москви проти західної Австрії. Ця ж сама католицька Франція під кінець І. світової війни стала проти незалежности Галичини, заселеної українцями унітами, щоб віддати її Польщі. А Польща визнала свого східного суєдка — червону Москву, і поділилася з нею Україною. Прикладів безліч. Де ж є якась стала політична межа між Сходом і Заходом? Західний німецький нацизм австрійця Гітлєра знайшов собі був вірного політично-військово союзника далеко на Сході — в Японії, а раювою з тим у католицькій латинській Італії, — Муссоліні.

Де є історична культурна межа між Сходом і Заходом? Де є різниця між їх моралію? Хто виправдав християнство практично? Що означає і до чого зобовязує християнство? Християнство Схід і Захід, Південь і Північ Европи прийняли власне зо Сходу — з Близького Сходу, з Палестини, а не з Заходу. Европи чи точніше — середземноморської культури. І Схід і Захід Европи однаково випачили християнство. А Захід ще й на перше місце поставив свою т. з. "Святу Інквізіцію", яка жахливо мордувала християн в ім'я влади папства. І подібно мордує тепер людей влада червоної Москви на Сході Европи — в ім'я влади комуністичної партії. Маркс та Енгельс, теоретики комунізму, — вихованці Заходу. А москаль Ленін прийняв їх науку на Сході. Мільйони французів та італійців з католицько-латинської середземноморської культури підтримують комунізм, а в той час майори-монголи бються проти червоної московсько-большевицької і поповні зі Сходу. А далекосхідня Японія, як на її неймовірно тяжкі економічні обставини, найщиріше витримує атаки комунізму, і то дякуючи своїй національній культурі, яка не є середземноморською чи пак католицькою. І Ватикан радо переговорює з представниками магометанського світу, якби то стримати комунізм. А серед магометан найбільшу силу мають турки-монголи.

Україна, як і кожна нація, творила і творить свою власну національну культуру, а не має світити повиченим світлом східної Москви чи західного латинського Риму або, як замаскована каже автор статті, — "серед земноморської", куди він Україну притьма пхає, щоб Україна була "дядьком отечества чужого", як казав Т. Шевченко. Україна творить власну культуру, власну форму Православної, тобто правдивої Віри Християнської, власну Церкву незалежну ні від Сходу, ні від Заходу. І тільки творячи все своє власне, національне, оригінальне, а не повичене, Україна зможе дати від себе світові щось нового, неповторного. А голос згаданої статті в "Америці" — це тільки мертвий відгомін тіней "дядьків отечества чужого", що закликають Україну до національно-культурного, а з тим і до політичного самогубства.

НЕПОРОЗУМІННЯ ЧИ СВІДОМО?

"День 7-го жовтня 1956 р. Згаданого дня українці католики парохії: Бет, Едмайра, Лител Фоалс, Оборн, Ром, Сиракюзия, Ст. Джансвил і Ютика спільно відсвяткували торжественно 1000-ні роковини хрещення володарки України св. Ольги... Понад 1500 людей привітали Їх ексселенцію, Апостольського Екзарха, Кир. Амвросія. Зорганізовано виступили Братерства св. імени, Апостольства Молитви, Марійської Дружини, Золотого Хреста, Пласту, СУМА, шкільної дітворн..." ("Шлях", 20. 10. 1056).

Мабуть ні дня кого не є таємницею, який комплекс Католицька Акція вкладає в святкування рік-річ назвами "1000-ліття хрещення св. Ольги" чи "1000-ліття хрещення України" і яку ціль вона має. Справжня її ціль доказувати, всупереч історичній правді, що Україна прийнала християнство нібито в залежності від Риму. Якби не така ціль, Католицька Акція, була б не організувала тих святкувань, не святкувала б 1000-ліття Православної Віри в Україні (до речі, повного тисячолиття ще нема). — Звертає на себе увагу факт, що в цій католицькій імпрезі організовано беруть участь СУМ, Пласт і Золотий Хрест. Коли хто з тих організацій є унітом, то це зрозуміла річ, коли він бере особисту участь у таких випрезах, але участь їх як соборних організацій не виправдана, — тим більш, що ці організації включають і православних членів.

Журба й розчарування звежди наступають там, де стремління серця звернені на що інше, а не на Бога; бо всі земські, світові приємності, що їх ставимо як мету нашого життя, перемінюються в протине до того, чого ми надіємося.

УЖЕ ВИЙШОВ І ПРОДАЄТЬСЯ
книжковий Календар
„РІДНА НИВА" НА 1957 РІК

Календар має 224 сторінки друку і дуже багатий своїм змістом.

Крім календарної частини та Церковного Уставу на 1957 рік, календар містить 196 статтів на ріжні інтересті та повчаючі теми, як наприклад: незалежність (автокефалія) Української Православної Церкви в перших віках християнства в Україні; з таємниці релігійних вірувань Далекого Сходу; окрема поетка Оксана Литурянська про о. В. Кудрика; істрії Церковних Громад УГПЦК і т. д.

Ціна календаря з пересилкою тільки 85 центів.

Вірні Церкви можуть набути Календар у своїх Отців Парохів, або можуть замовляти в Консисторії на нижче подану адресу.

Наклад невеликий, отже хто бажає Календар набути, повинен негайно його замовити.

Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. John's Ave., Winnipeg 4, Man.

ВАСИЛЬ ТАСКИЙ — ПОКІЙНИЙ

У-Віннінегу 16-го жовтня помер Василь Таский — вірний УГПЦК, провідний парафіянин церкви св. Михайла при вул. Дірдслі, визначний член СУС і член його екзекутиви, б. голова ради тростів ч. 141 Українсько-Канадійського Легіону Ветеранів, член товариства лібералів північного Віннінегу та інших організацій. Василь Таский, ветеран І світової війни, прибув до Канади 1910 р. У Віннінегу працював як учитель в Уряді Праці (Нейшонал Емплойменг Сервис), де виділяв велику прислугу багатьом новоприбулим по 2 світовій війні українцям у пошукуванні для них праці.

Похорон відбувся в церкви св. Михайла на Дірдслі 20 жовтня при великому здвизі учасників. — В.Р.П.!

ВЖЕ ВИЙШЛИ І ПРОДАЮТЬСЯ
ЛИСТКОВІ ЛЕКЦІЇ
ДЛЯ
НЕДІЛЬНИХ ШКІЛ
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала цьогорічна, листкові лекції для Недільних Шкіл.

Лекції прикрашені гарними образками (малюнками) з Старого й Нового Заповітів, відповідно до змісту даної лекції, та видані на гарнім коштовнім папері.

Хоч лекції призначені в першій мірі для Недільних Шкіл, то вони також прекрасно надаються ДЛЯ ДОМАШНЬОГО ВЖИТКУ. Маючи ці лекції, родичі зможуть багато легше давати своїм дітям домашнє релігійне виховання.

Дотепер лекції вийшли для двох перших кляс навчання, — Класа І і Класа ІІ, — кожна класа по 40 лекцій.

Ціна за 40 лекцій першої чи другої класи ТІЛЬКИ 85 ЦЕНТІВ.

Замовлення посилайте на таку адресу:

The Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

ПОЛІТИЧНИЙ СПОМИН

Зелене, висить на стіні й пищить. Що це таке? Не вгадаєте, — це оселедець. Спитаєте: чому він висить на стіні? Бо його повісили. Чому він зелений? Бо його помалювали. А чому він пищить? Щоб трудно вгадати було, що це оселедець.

Ось вам і образок усієї політики: думати одне, говорити друге, робити третє.

Думають про свій інтерес, говорять про мир, а самі нападають на другі народи, або й пальцем не кивнуть, коли інший нападає.

Червона Москва масакрує майже безборонних мадярів, Ізраїль напав на Єгипет, Англія й Франція почали на Середньому Сході поліційну акцію, вдарившись на Єгипет. Обидвоє Націй рішились на поліційну акцію на Середньому Сході. Проти Советського Союзу — ні, статут ніби не дозволяє.

Написав був я на цю тему багато, але вже через годину мусів усе перекреслити. Радіо подає щораз інші вісті, і все обертається шкереберть. Годі щось наперед писати. Треба ждати кінця.

А той час використаємо на історичний спомин. — Бачите, політики кажуть, що коли армія йде в збройну акцію, то це ще не конче означає війну; це може бути звичайна поліційна акція. Є ще й більше політичних виправдань війни, окупації, агресії; подають навіть такі причини, як у Байці Гліба. — вовк каже до ягнят: "Я тебе мушу їсти, бо ти мені воду в річці каламутиш".

Між поважними причина збройної агресії є "несення культури й цивілізації" слабшому народові. Це щось в роді колишніх католицьких "хрестоносних походів": на вістрі меча несли... християнство.

Це було тоді, як Муссоліні напав на Абисинію. Ми були студентами, отже й думали по-студентському. Був між нами студент В. Г., що вправлявся в журналістиці. Ми вважали його за поважну політичну силу. Правда, покищо він писав тільки дрібні дописи до місцевого подільського часопису, що його редагував відомий Цеге-Маєвський. Дехто сумнівався в політичних здібностях нашого товариша. "Про що ж він пише? — сміялися. — Пес перебіжить пану старості дорогу, ось він і новинку пише". Інші сперечалися: "Від смішного до великого — тільки один крок".

Більшість з нас думало так: "Ворог нашого ворога є нашим приятелем".

Муссоліні був ворогом нашого ворога, отже більшість членів нашого студентського гуртка вважали його за нашого приятеля, хоч ніхто про це Муссоліні не питав, а Муссоліні не говорив.

Вийшов наш колега В. Г. на середину клубової залі, став при карті, де правдиве було позначений італійсько-абісинський фронт, узяв паличку в одну руку, а другу сховав у кишеню. І почав:

"Як вам відомо, Абисинія — дика; в неї ні культури, ні цивілізації. Вона сама не свідома своєї дикости, і вважає, що їй і так добре. Панове! Коли малий хлопчина не хоче датися, щоб йому обстригли ковтуни та змило пархи, то чи це злочин, коли мати силою обстриже його й обкупає? Так Муссоліні стриже й охоплює дикі абісинців. Культуру християнську їм несе, цивілізацію. Квітучий город з Абісинії зробить! Історія виправдає його!"

Більшість з нас гукали: "Славно! Славно!" Опісля почалася дискусія. Дискусія в нас за тих часів, коли Муссоліні й Гітлер серед наших хлопців були в моді, відбувалися так: промовець говорить, а всі решта потакують. Дискутант встає і має промовця підхвалювати. А хто не хоче, той "національний зрадник".

Отож, хто мав охоту, по черзі вставав до "дискусії" — підхвалювати промовця — студента В. Г. Були й застереження: "Колега В. Г. сказав, що абісинці дики. Я не погоджуюся. Вони не дики, а дуже дики". Другий додавав: "Вони нічого не внесли в світову культуру, а все в своїм гетті товчуться". Третій додав, що їх взагалі треба стерти з лиця землі, — шкода заходів цивілізувати їх". Хтось додав, що абісинці розносять по всьому континенті бактерії заразливих недуг, а коли їдять, то голосно сьорбають. Студент В. Г. просто світився гордістю, що йому так вдалася доповідь. На згадку про сьорбання дехто непомітно підсміхнувся, але на загал був бравo. Тоді виступив ще один дискутант і сказав, що абісинці потаємно ісповідують сатану. Дехто не стримався, й зареготався, але студ. В. Г. прийняв це за "добру монету". А втім, регіт покрило гримке браво. Тоді встав поважний старший студент А. Т. і заявив, що він має спинкодендю абісинознавства. Вже третій рік студіює справи Абісиній. І, між іншим, довідався, що абісинці кормляться сирим мясом. І не просто собі кормляться, а підходять до корови, живцем вгризуть з неї разом з шкурою кусок мяса, запють свіжою кров'ю і вдоволені. — Тут уже браво не било, а гримкий регіт покрив слова промовця. Вже браво тільки головний доповідач студ. В. Г., з признання потискаючи руку студ. А. Т. — вчителю Абісиній.

Весело ми закінчили наш вечір, але не було жадних суперечок на тему Абісиній. Вертаючись додому, я радів, що маю честь належати до нашої великої нації з її тисячолітньою культурою.

Мешкав я в подільській родині. Підходжу під двері і чую, як там згадують мій народ і регочуться. Під нашою адресою падають слова "гайдамаки, опришки, схизматики, варвари". "Польща, — кажуть, — культуру їм несе на свої "кресы" (окраїні землі), а вони, звісно, бунтуються". А потім почали дотепувати так, що мені дух в грудях забило. Вони говорять про нас подібно, як ми говоримо про Абісинію.

З ВИБРАНИХ ДУМОК

Для невіруючого "богом" можуть бути речі, при помочі яких він хоче направити власний змисл безвартости. Дехто хоче це виправити майном, яке дає фальшиве поняття сили. Поверховною виставністю стараються закрити порожнечу їх власної душі. Перешкода майна веде до тиранії й несправедливости взагалом інших і з цього родиться скупість.

Намагання до виставности свідчить про внутрішню, духову убогість.

Спеціяльна Оферта

для передплатників „Вістника"

На протязі двох місяців від 1-го листопада 1956 до 31-го грудня, 1956.

1. Хто відновить своє передплату на два роки або більше і прийде до Адміністрації „Вістника", то тоді дістане знижку, як зазначено нижче:

	В Канаді	Заграницею	Ви заощадимете
Наперед	$5.25	$ 6.25	$ .75
2 роки	7.50	9.00	1.50
3 роки	9.50	11.50	2.50
4 роки			

Передплата „Вістника" на один рік — в Канаді — $3.00
— для заграниці — $3.50

2. Хто з передплатників, що не вилгає зі своєю власною передплатою, прийде одну передплату за себе, а другу або більше передплат в дарунку для когось іншого, той платить за кожну передплату тільки по $2.50, замість по $3.00 (в Америці по 3.00 замість по 3.50).

До Адміністрації „Вістника",
Вінніпег, Ман.

При цьому надсилаю $.....
на відновлення передплати на
..... роки.

Моє імя й прізвище: .....
.....
Моя адреса: .....
.....

До Адміністрації „Вістника",
Вінніпег, Ман.

При цьому надсилаю $.....
як подарункові передплати на „Вістник" для слідуючих осіб:
Імя і прізвище того, хто має одержувати „Вістник":
.....
Його адреса: .....
.....
(Коли мають більше імен, можете дописати на окремій картці паперу)
Моє імя й прізвище: .....
.....
Моя адреса: .....
.....

THE HERALD
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КАТЕДРА СВ. ВОЛОДИМИРА В ТОРОНТІ

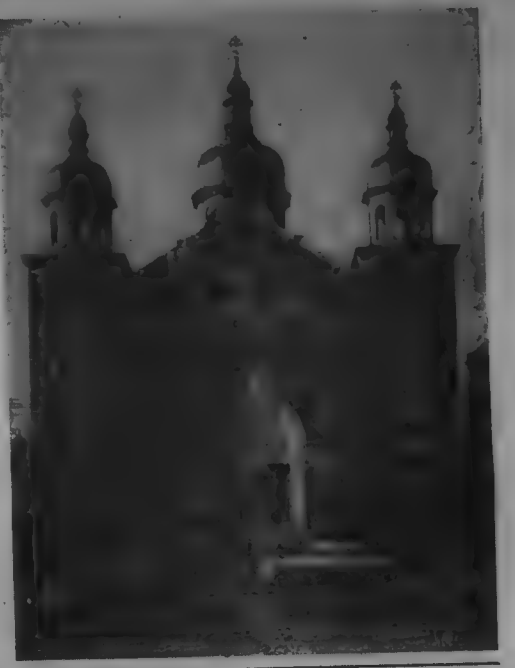

З Божою допомогою, наша Церковна Громада в Торонті дійшла, в липні 1956 році, 30-ої річниці свого існування.

За благословенням Високопреосвященних Владик Митрополита Іларіона і Архиепископа Михаїла, за ухвалою Єпархіяльної Ради на Східну Канаду та за стараннем Управи Катедри рішено відбути

УРОЧИСТИЯ 30-ий ЮВІЛЕЙ
існування нашої Громади в днях
17 і 18 листопада ц. р.

В суботу, 17 листопада, о год. 6.30 по-полудні відслужиться, при співучасти Архиерейського Катедрального Хору, Вечірня і Молебень Подяки в Катедрі. О год. 8-ій вечора в церковній залі відбудеться Святочна Сесія присвячена основоположникам парафії Всвр. Митрополит привітає і поблагословить відкриття Сесії. Головним промовцем буде Митроф. Прот. П. Самець. Піонери церковного життя будуть покликані до слова.

В неділю, 18 листопада, о год. 9.30 ранку зустріч Владик перед Катедрою і Соборна Архиерейська Служба Божа з проповіддю Всвр. Митрополита Іларіона. Після Служби Божої Многоліття основоположникам і спільний обід в залі під Катедрою. Головну доповідь має Всвр. Владика Михаїл. Будуть вислухані привіти від парафій і організацій.

В неділю вечором — Вечірня о год. 6.30 і концерт о год. 7.30. Перша частина концерту складається із виступу Архиерейського Хору, вокального та інструментального соль, деклямацій і доповіді Митроф. Прот. о. Вол. Сюсаря. У другій частині буде відіграно п'есу Л. Українки: **"НА ПОЛІ КРОВИ".**

Катедра Св. Володимира є **Катедрою всієї Східньої Єпархії. В Ювілей** є зразком Святом всієї Єпархії. Тому запрошуємо всіх наших вірних і українське громадянство м. Торонта й околиць взяти участь у Святкуванні, щоб **гідно відзначити 30-ий Ювілей Катедри.**

Отці Настоятелі і Управа Катедри.

ЦЕРКОВНИЙ УРЯД ГРОМАДИ

Церква — установа Божа. Вона — видиме товариство людей, яке людей виконує, щоб вони були добрими, праведними і святими тут на землі, а по смерти осягнули блаженство (щастя) в небі.

Вона розтягається на більші простори, що ними управляють єпископи; а є менші одиниці, що звуться громадами, парохіями, й ними керують уряди (заряди, управи).

Уряди вибирають члени парохії на своїх зборах.

Звичайно при кінці року члени збираються на Річні Збори. Тоді вирішують вони там багато справ і вибирають уряд, який урядує до слідуючих Річних Зборів.

Є парохії, що їх уважають сильними, славними, визначними, бо в проводі їх є добрий уряд. Добрий уряд повинен бути на чолі, в проводі кожної громади. Обовязком членів громади є вибрати добрий уряд, а обовязком добрих, свідомих, розумних людей приймати пост у уряді їхньої громади.

В уряді церковної громади повинні бути люди найкращих прикмет. Вони мають відзначатися вірою, побожністю, праведним життям, любовю Христової Церкви й громади, на чолі якої вони стоять.

Члени уряду повинні бути взором усім іншим членам даної громади. Вони виконують кожен раз на Богослужені; приходять до церкви на час. Їхні діти є з ними в церкві.

Церкви й релігійні повинности вони виконують перші. Жертви на цілі парохії складають перші й більші від інших громадян.

Працю для громади виконують охотно, совісно, чесно.

Шанують священників і помагають їм на кожнім кроці виконувати духовні обовязки найлегше й найуспішніше.

Бути в уряді громади це велика честь і достойне. Тому обовязки уряду треба сповнити найкраще, ніде й ніколи не нарікати, не жалуватися, а радше тішитися, що Господь сподобив нас послужити.

ОЕГ.

Добрий промовець — це добра людина (Цицерон).

Аж коли Адам і Єва упали в гріх, тоді вони замітали, що вони нагі; коли їхні душі були багаті оригінальною праведністю, тоді їхні тіла були так непомінені й відблеском, що вони не потребували одежі.

КНИЖКИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

В книгарні при Консисторії можна набути між іншими такі книжки в англійській мові:

AMERICAN FREEDOM AND CATHOLIC POWER, by Paul Blanchard $3.95
COMMUNISM, DEMOCRACY, AND CATHOLIC POWER, by Paul Blanchard $3.95
THE CHAOS OF CULTS, a study in present-Day Isms, by Jan Karel Van Baalen $3.00
HERESIES EXPOSED, A brief Critical Examination in the Light of the Holy Scriptures of some of the Prevailing Heresies and False Teachings of Today — compiled by Wm. Irvine. Paper bound $1.00. Cloth bound $2.00
CHRISTIAN ANSWERS to Jehovah's Witnesses, by William Harding Kneedler ..... .10
JEHOVAH'S WITNESSES — Who they are and what they teach, by Wilton Nelson ..... .05
JEHOVAH'S WITNESSES EXPOSED, by Herbert Lockyer ..... .25
WHAT'S WRONG WITH JEHOVAH'S WITNESSES?, by Louis T. Talbot ..... .25

Гроші й замовлення слати до:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● Громада Пресв. Трійці в Прінс Альберт ще цієї осени почала будувати новий парафіяльний дім (резиденцію) для священика, щоб виконати його в перших днях листопада. Членки Громади жертвували багато години дарової праці і таким способом заощадили Громаді кілька тисяч доларів.

Громади в обсязі створеного Церковного Округа Норт Бетлфорд також розпочали будувати власний парафіяльний дім для священика в м. Норт Бетафорд, заразі бльк церкви. Дім уже виновується і 4-го листопада відбудеться його посвячення.

Віцеєгзархом Гр о маєм Комісторія вислала Листа Признання за їх осяги й жертвенність.

● „Православна Нива" — орган Генерального Церковного Управління УАПЦ в Бразилії — за вересень ц. р. помістила постанови засідання ГЦУ УАПЦ в Бразилії, що відбулося 15-го серпня ц. р. Між іншим, ГЦУ прийняло до відома заяву о. В. Постоляка про його уступлення з становища заступника голови ГЦУ. Головою ГЦУ є о. Адміністратор протопр. Ф. Кудлачівський, що був священиком УТПЦ в Канаді. — В третій точці постанов сказано: „Г. ц. Учан стверджує, що часті зміни на становищах оо. Настоятелів парафій уємно впливають на церковне життя в парафіях. Тому в планах Г. ц. Учання не передбачується в найближчім часі (до чергового З'їзду) зміни на становищах о. о. Настоятелів, хіба тільки у виняткових випадках на бажання й згоднии порозуміння о. о. Настоятелів про переселення їх одного на місце другого".

● УАПЦ в Австралії скликає Звичайний Собор у Мельборні на 25-го грудня 1956 ре по 1-го січня 1957 р.

● В Мельборн, Австралія, появилося перше число „Бюлетеня" (за травень 1956 р.) Крайової Ради УАПЦ, керованої Єп. Доната.

● Митр. прот. Іван Федина, священик УПЦ оголошений Владикою Богданом Шпильком, уповноївся в Ню Йорку 10. — 1956. (Прот. Корнило Кирстюк, священик в УАПЦ Архиєп. Григорія, помер в Шікаго.

● Створення Ватиканом університетського Стемпфордського Екзархату супроводилося великими заходженнями унятської преси, що подавала цю подію за новий доказ особливої „уваги" Ватикану до українців. Одначе це пізнавання проявилося в тому, що Ватикан виділив частину діецезії Архиєп. Богачевського і створив з неї Екзархат на чолі з Єп. Сеннишином, який таким чином перестав бути помічником Арх. Богачевського, а став підлягати безпосередньо папській нунціяті в ЗДА. Таким чином діецезію Архиєп. Богачевського Ватикан обкорнав, а-на помічника дав йому не Єпископа, а священика о. Шмондюка – уродженця Америки. „Дали й цапуй" — старе арабське прислів'я. Так послабляє ся вплив Риму. Так послабляє ся позиції Архиєп. Богачевського. Кажуть, що й Єп. Сеннишин дістане помічника — уродженця Америки, а точніше - більш виховного у дусі Америки, а точніше - більш виховного у дусі Америки, а точніше - більш виховного у дусі

дженим згаданого допису-ча, що я, мовляв, накинувся в своїй промові на Українську Православну Церкву та її провідників. Натомість я провадою, що я активно борюся за ту Церкву під час з'їзду своєї вдови в Києві поруч з такими широко відомими українськими діячами, як Володимир Чехівський, о. Шпичецький, Полькари Сікорський і професор Огієнко, а від часу заснування Української Автокефальної Православної Церкви був безперервно її дописним членом. Тут я позволю собі згадати, що водночас я є рішучим противником всякої релігійної боротьби помж сходовими українцями тому, що вона підриває наші і так слабі сили й є волою на млини наших відвічних ворогів. Це я часто згадую в своїх промовах.

Нарешті вершком злобної видумки являється наведений у згаданому дописі Миколи Байдара побито цитат з моєї промови, де автор приписує мені таке: безглуздо твердження, як, наприклад, що українці ніколи не мали своєї Православної Церкви, або, — що в Канаді нема українського православія, лише московське! Я рішуче протестую проти такого перекручування правди, моєї українського громадянина і діяча української культури і можу спричинити мені повагний моральні і матеріяльні страти в мойй майбутній праці!

Остаюсь з виразом моєї правдивої пошани.

Василь Авраменко.

Йорктон, Саск., 25, X. 1956.

ЗУСТРІЧАЛИ СВЯЩЕНИКА

Прот. Е. С. Улян і Добродійка

У неділю 30-го вересня цього року в Парафії Пр. Трійці а м. Сарнія, Онт., по відправі Утрені та вінцю Нес. Хреста, відбулася Служба Божа при надзвичайній кількості вірючих, де п. І. Куць як заступник голови Громади, а також виконуючий обовязки дяка, відзначився своєю працею як вдала людина своїй Православній Церкви. Зараз після Служби Божої всі присутні та ще прибулі гості зайшли за столами, які були перепоєні смачними харчами та квітами, що було притоплено Сестрицями цієї Парафії.

Під час обіду голова Громади п. С. Губа проголосив значення цього обіду та привітав Всеч. о. Протоєрея Уляна і п-ні Добродійку в Божім прибутті до нашої Парафії.

А також просив парафіян, щоб ця зустріч затримала при нашій Парафії на довший час Всеч. о. Протоєрея Улян, бо часті зміни священиків не дають належної користи.

Запрошений до слова Всеч. о. Протоєрей Улян з своїй промові щиро дякував за влаштовану для них зустріч та запрошував вірних до єдности й любови в Парафії.

Після короткої промови голова Сестрицтва п-ні М. Заузулин вручила квіти нашому Пароховь о. Протоєрею Улянові і Добродійці. Також Добродійки Уляновій в своїх слов вам щиро дякувала за зустріч та заключила молодь до праці на релігійно-національній ниві.

Після переведення збірки голова Парафії щиро подякувала Сестрицям за приготування обіду та взагалі за їх невпинну працю, також щиро дякувала присутнім, які так численно прибули, та допомогів заспівати Всеч. о. Протоєрею Уляну і Добродійці Миогая Літа, а о. Протоєрей Улян попросив прощавати Многая Літа Завідові Парафії і всім присутнім. Із зібраних грошей було виділено на нашу рідну часопис „Вістник" $10.00.

Присутній.

ПАРАФІЯЛЬНІ ШКОЛИ УГП ГРОМАДИ В ОШАВІ, ОНТ.

Рідна і Недільна школи при парафії Різдва Пресвятої Богородиці в Ошаві, Онт.

При нашій парафії вже від протягом двох років існують Рідна й Недільна школи. Навчу проводить наш о. Пароx двічі проводить наш о. Пароx двічі щосуботи від 11-ої год. ранку до 1-ої по полудні, а у вказаний час через ясний день.

Діти вчаться рідної мови і співу; вони поділені на дві класи. Діти протягом року вдосконалюють три діточки виставили з концертом, а саме. Свята в честь нашого поета Тараса Шевченка, День Матері і Свято Николая Таюкож навчаються українських танків, що їх уклала пані Людка Силорченко. В школі навчаються 18 діточок. Недільна школа відбувається щонеділи від 2 до 3 год. по полудні; провадить її о. Пароx; вже учить молитов та висвітлює фільмів з Старого та Нового Заповітів. Діти Недільної школи самі набули собі фільмовий апарат. В Недільній школі навчаються 30 дітей. На зимній мож діточками о. пароx прот. Петро Запарничок. Звинка тут не повна, бо зроблена під час вакацій, і дехто з дітей виїхали з родичами на „голидей" та не змогли ще фотографуватися. В жовтні знову почнеться навчання і діточки не будуть марнувати часу, а дещо навчаться в Рідній і Недільній школах.

Кореспондент.

З ХРЕСТИН НА ЦЕРКВУ І ПРЕСУ

Гримсбі, Онт. — В неділю 14 жовтня, 1956 р. на Свято Покрови Богородиці відбувалися в місцевій укр. грекo-правосл. церкві св. Хрещення сини Дмитра і Стефанії Шпитковських з Вінсенд, Онт.; чину св. Тайни Хрещення довершив пароx, Всеч. о. Юрій Цуйкорінюк при співі дияка п. Ф. Вірмійкова, куми та вірники хрещеня Громади і численної родини.

Під час прийняття в домі п-ва Шпитковських господарського подружого сина, а п. Кирило Шпитковський, стрийко новонохрещеного, Всеч. о. Цукорінюк побажав словити страви, а опісля — словити Отець Пароx, привітавши велике число присутніх гостей, на їх бажання виявив значення і Чин Св. Хрещення в Обряді Прав Церкви та побажав Божого благословення, щастя, здоровля та прожити „Многих Літ" новохрещеному Олександрові Володимировій, рідним і хресним батькам, та дідусеві і бабусі, по батькові п-ву Р Шпитковським і по матері, дідусеві і бабусі, п-ву Я Михайлюкам, і попросив зложити пожертви на свою рідну пресу.

Жертвували. По $2.00: Дм. Шпитковський, п. Мельник. По $1.00: Р Шпитковський, Кир. Шпитковський, Б. Гриньків, п. Вірмійка, С. Стасюк, В. Бойчук Л. Кохарук, В. Василенко, Я. Михайлюк, С. Шиян, П Резнер, А. Іванечко, Мар. Шуверa, п. Гудима з Монтреалу, Дм. Шувера, куми і п-ка Ірони Короташ, куми. Зібрано $20.00, а чого призначено жертводавцями $10 на місцеву праві. церкву св. Юрія, а по $5 на прес. фонд „Українського Голосу" і „Вістника". Щирі побажання синкови п-ва Шпитковських складали: дириґент п Гр. Вірмійків, п. Ром. Шпитковський, довголітній голова Громади, і піонер-основник Парохії п. Гудима, молодий Дм. Шувера — хум та активний Сумісник, і кума п-на Бронї Короташ, як також родичі дитини, які дякували гостям за прибуття на їх родинне свято та за дарунок їх синовеві. Щира подяка жертводавцям, а новохрещеного Олександра-Володимира хай Всемилий наділить Божими добродійствами, щоб він вирос родичам на втіху, а Україні на славу.

Гість.

З ХРЕСТИН НА „ВІСТНИК"

Альсена, Саск. — Дня 30-го вересня ц. р. тут відбулися примірні хрестини, що їх п-во Мирослав і Ольга Стефаніюки справляли своєму синові.

Чину Хрещення довершив о. Юрій Туржанський з Вамав. Обід відбувся у їх родичів Івана і Анни Стефаніюків в Альсена, Саск. Запрошені були їх рідні й сусіди, які були й при Хрещені в церкві. При обіді, як звичайно бувае, розмовляли про рідні справи, та й згадувалось і про справи народні, а це тому, що тут були і старші, які пережили тяжкі часи. А були ще й такі старі, що цей хрещенний є вже правнуком, а то й праправнуком, бо його прабабка має 96 років, нею є тещ Анна Михайлюк. Цей новонароджений є й праправнуком. Отже при такій історичній нагоді на закликах п Миколи Юзика голости зложили на прес. фонд „Вістника" $13.00. Жертвували слідуючі особи:

По $1.00: Семен Михайлюк, Іван Михайлюк, Стефан Михайлюк, Євген Михайлюк, Микола Юзик, Петро Юзик, Семен Гаврилюк, Михайло Гаврилюк, Василь Оришин, Мар. Оришин, Мирослав Стефанюк, Іван Стефанюк, Іван Луцюк.

На цім закінчився обід та побажанням народженому, родичам і гостям Многих літ і подяка за збірку на „Вістник".

Семен Михайлюк.

НЕ ЗАБУЛИ ЗА „ВІСТНИК"

Ошава, Онт. — В неділю 21-го жовтня ц. р. громадяни Юрій І. Наталка Семеноки хрестили свою доньочку Дарусю Марусю. Чину Хрещення довершив свящ. П. Запарничок. Хресними батьками були Микола Семенюк і Анна Долишна. По вечері присутні обдарували малеську Марусю Дарусю і так само відділили 2 дол. на прес. фонд „Вістника". Щира подяка жертводавцям, а Многая Літа Дарусі Марусі.

Присутній.

ГОЛОСИ СВЯЩЕНИКІВ ПРО ЛЕКЦІЇ НЕДІЛЬНИХ ШКІЛ

„Лекції дуже гарно виголошують. Чудові образки та й в приємних кольорах. Дуже додатним є те, що є контрольні питання і зразки випробування, як і що писати в українських реченнях. Нарешті великий здобуток нашої Церкви".

Прот. Д. Фотій, Торонто.

„Молитовники і лекції з релігії для Недільних Шкіл одержав Дякую. Лекції зовнішньо видані дуже гарно. Переучити їх ще не мав часу, але перші, які я переглянув, теж гарні й змістом. Це є великі досягнення нашої Церкви. Незабаром ще вийшлу значну скількість, як остаточно уявлено кількість діток в Рідній Школі. Сьогодні їх є вже поняття кількість, понад 30".

Свящ. П. Архангельський, Монтреаль.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ВАСИЛЬ СЕНИК

Мелвіл, Саск. 1-го листопада відійшов у вічність бл. п. Василь Сеник; народився 7-го січня 1886 р. в селі Кобильниця Руська, повіт Яворів. До Канади прийхав 1911 року й поселився в Мелвіл, працюо одержав в К. Н. З. майстерні (С. Н. Р.) Одружився 1926 р. з Михайлиною Пилат шов після смерти прожили разом 30 років та виховали 5 гарних і чесних дітей, — два хлопці і три доньки. Покійний Василь був членом і удільовим Укр. Кооперативи, членом Н. Дому, був вірним У.-Г. П. Ц. і по своїй можності підтримував свою Церкву.

3-го листопада в Похоронним Заведенні звечері Всеч. о. Е. Т. Приступив в Айтуні відслужив Панахиду, а 4-го листопада по полудні відбувся Похорон.

Бл. п. Василь, лишив у смутку свою дружинку, дітей і два сестра.

На заклик о. Пароха, на Невінчуний Вінок пристутні зложили $46-85 на Стипендійний Фонд нашої Церкви.

Хай Господь прийме пок. Василя там де нема ні смутку, ні болю, а всім жертводавцям — сердечна подяка.

Присутній.

МАРІЯ ПОПОВИЧ

Дня 4 жовтня 1956 року упокоїлась Марія Попович. По кійна народилась в селі Лукінці на Буковині. До Канади приїхала в 1909 році, спочатку поселилася в околиці Сно кі Лейк, Алта, і там замешкувала до 1943 р. А звідти переселилась з родиною до Плезент Вієв, Алта., на фарму.

Марія Попович була досить релігійною і побожною членкинею У. Г. П. Церкви. Вона вже в останніх часі свого життя відчувала, що надійде скоріше прийняти Св Причастя Син і невістка щиро пильнувалися мамою і запросили священиків о. П. Блажчук, щоб вона сповідувалася, прийняла Св. Тайни; священик виконав ці святі Тайни дні Марії.

По кількох тижнях після того Марія відлала Богові душу, проживши 84 роки.

Похорон відбувся 7 жовтня в Ричмонд Парк Священник П. Блажчук відслужив Літню в Плезент Вієв, а дякував п. Ф. Хрущ Похорон відбувся в місцевій церкві в Ричмонд Парк, з участю дириґента п. Ф. Хруща з хором. Після цього тіло покійної було похоронено на цвинтарі в Ричмонд Парк.

Покійна полишила у смутку: 3 синів і 1 доньку, а також 23 онучки і 15 правнуків.

Присутні зложили на Невінчуний Вінок $8.00, що їх призначено на „Вістник". Жертводавцям щира подяка. Покійній Марії Царство Небесне!

Присутній.

ПАРАСКЕВА САРНОВСЬКА

Вакаґ, Саск. — У понеділок 22 жовтня 1956 р. в своїй хаті по довгій тяжкій недузі спочила в Бозі ся 70 році життя Параскева Сарновська. Покійна, народившись в селі Репужинці, повіт Заставна, на Буковині. У 1906 році одру жилась з Георгієм Сарновським. Господарювали в Мелвіл, працюо одержав в К. Н. З. майстерні (С. Н. Р.) Одружився 1926 р. з Михайлиною Пилат шов після смерти прожили разом 30 років та виховали 5 гарних і чесних дітей, — два хлопці і три доньки. Покійний Василь був членом і удільовим Укр. Кооперативи, членом Н. Дому, був вірним У.-Г. П. Ц. і по своїй можності підтримував свою Церкву.

3-го листопада в Похоронним Заведенні звечері Всеч. о. Е. Т. Приступив в Айтуні відслужив Панахиду, а 4-го листопада по полудні відбувся Похорон.

Бл. п. Василь, лишив у смутку свою дружинку, дітей і два сестра.

На заклик о. Пароха, на Невінчуний Вінок пристутні зложили $46-85 на Стипендійний Фонд нашої Церкви.

Хай Господь прийме пок. Василя там де нема ні смутку, ні болю, а всім жертводавцям — сердечна подяка.

Присутній.

МАРІЯ ПОПОВИЧ

Дня 4 жовтня 1956 року упокоїлась Марія Попович. По кійна народилась в селі Лукінці на Буковині. До Канади приїхала в 1909 році, спочатку поселилася в околиці Сно кі Лейк, Алта, і там замешкувала до 1943 р. А звідти переселилась з родиною до Плезент Вієв, Алта., на фарму.

Марія Попович була досить релігійною і побожною членкинею У. Г. П. Церкви. Вона вже в останніх часі свого життя відчувала, що надійде скоріше прийняти Св Причастя Син і невістка щиро пильнувалися мамою і запросили священиків о. П. Блажчук, щоб вона сповідувалася, прийняла Св. Тайни; священик виконав ці святі Тайни дні Марії.

По кількох тижнях після того Марія відлала Богові душу, проживши 84 роки.

Похорон відбувся 7 жовтня в Ричмонд Парк Священник П. Блажчук відслужив Літню в Плезент Вієв, а дякував п. Ф. Хрущ Похорон відбувся в місцевій церкві в Ричмонд Парк, з участю дириґента п. Ф. Хруща з хором. Після цього тіло покійної було похоронено на цвинтарі в Ричмонд Парк.

Покійна полишила у смутку: 3 синів і 1 доньку, а також 23 онучки і 15 правнуків.

Присутні зложили на Невінчуний Вінок $8.00, що їх призначено на „Вістник". Жертводавцям щира подяка. Покійній Марії Царство Небесне!

Присутній.

Подяка

Пожувшися до великого обовязку подякувати Громаді св. Юрія в Ст. Катеринс за влаштування прощальної вечірки, на якій одночасно відбулося привітання нового пароха Всеч. о. Юрія Красевича. Щиро дякую Голові Громади п. Дм. Виндяюкові і Голові Рідної Школи п. Морозові за подарунки, Жіні Т-ву і Сестрицтву за приготовання вечері та усім промовцям, які мене тропали від СУС, СУМК, ОДУМ, СУКЕРО, Рідної і Недільної шкіл та від хору.

Одночасно складаю сердечну подяку Громаді св. Юрія в Гримсбі, яка влаштувала в мою честь прощальну вечірку, та за побажання, які мені склали Заряд Громади, СУС, СУМК, ТУС, Рідної школи, Комітет Р. Школи і п. інж. Гаврусевич від учасників Вивольних Змагань. Приємно було мені знову, по літах, зустрічати старих піонерів цієї Громади, які допомагали мені й в 1943 р. організувати, а ця Громада запросила мене знову трудитися в них на душпастирський і культ.-освітній ниві. Хай Всемилостивий Господь всіх вас благословить і обдарить якнайкращим здоровям та щастям.

Свящ. Юрій Я. Цукорінюк.

Подяка

Ощи хочу висловити мою сердечну подяку Громадам Гронлідського округа за тісну кооперацію й поміч у церковній праці під час мойого побуту там як пароха округа.

Також дякуємо всім Громадам за те, що вони так гарно мене з родиною потрошили й обдарували щедрими й щирими дарунками. Громадам Гронлідо-ньким, Гронлід — над рікою, Брукобі, Мелфорт Кадет, Нипавін і Відлі-лові СУМК в Кадет.

Сильною працею, взаємною пошаною та обопільними силами ми будуємо кращу будучність для наших дітей, на користь нашому народові й на Славу Божу.

Нехай Господь Бог вислухає наші молитви й благословить працю нас усіх.

о. Андрій М. Тетеренко з родиною.

Подяка

З нагоди 35-ліття мойого священнослужіння та 35-ліття нашого подружнього життя 30 вересня ц. р., нам влаштовано міжу несподіванку та обдаровано нас цінними подаруками.

Почуваємось до приємного обовязку скласти найсердечнішу подяку Зарядові Громади, Сестрицтву, хорові, Рідній школі, членам Громади та приязнілюдям, як і сиречні сторонам особам, які потрудилися для організації та переведення цього Ювілейного свята Теплі привітання, гарні побажання та цінні подарунки прикрашено сказаловали нас.

Цей день признання й відзначення залишиться в нашій памяті назавсіди. Він зобов'язує нас і надалі працювати на Славу Божу та добро українського народу скільки вистарчить сил.

Хай Милосердний Господь стократно обдарує ласкою Своєю тих, хто, з любови до Нього, зичив це нам.

Окрему подяку складаємо Голові Зариду п. О. Добровольському за надіслання зі цитатало глибоко змістовного й теплого привітання. Молимось, щоб Господь уділив його.

Протоєрей Еліфалій Чижів та Стефанія Чижів.

17. X. 56.

Маловідоме! Маловідоме!

Хто не читав „Маловідомого", нехай залитре тих, що його читали, а довідається, чи варта його читати і в своїй хаті мати. Тоді певно і він „Маловідоме" собі купить та порадить другим, щоб собі купили. А ціна, як на теперішній час, невелика, — одна книжка

лише 75 центів.

Тепер продається 4-та книжка „Маловідомого", і є там, між іншим, такі справи:

Що діялося на Лемківщині, — воно відоме хіба тільки закарпатцям.

Описані страшні насильства поляків на Волині.

Дуже цікаве, які були пр.-кат. священики у 18-ім віку.

Яке виховання дістали українські теольоги в Інсбруку.

Пояснення про митр. Кіндрата, на якого католики тяжко кпляться.

Дитяцьке „чудо" Кунцевича і багато другого.

Речей, які подає „Маловідоме", в другім історіях не знайдете, а його треба знати і православному і греко-католикам. Воно на кожному кроці придасться. Його пособірано з малодоступних нині матеріялів.

Замовляйте в Редакції „Вістника", або в Консисторії, адресуючи:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church
7 St. John's Ave.,
Winnipeg 4, Man.

Церковні лавки на продаж

Українська Греко-Православна Громада св. Духа в Саскатун, Саск. має на продаж десять (10) церковних лавок у добрім стані. Хто подасть найвищу ціну, той купить.

Завітреговані хай пишуть до секретаря Громади на тану адресу:

M. J. Kindrachuk
1220 College Dr.,
Saskatoon, Sask.

Склад Церковних Речей

У складі церковних речей при Конкисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді можна набути ес. потрібні церковні та Богослужбові речі Православного стилю, виняйвищої якости та по умірковинних цінах.

Пишіть за каталогом на адресу:

Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

Порядки Богослужень:

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
1175 Main Street
— Winnipeg 4, Man.

Порядок Богослужень:
Вечірні о годині 8.00 вечора.
Утреня о годині 9.30 рано
Служби Божі 10.30 рано,
(Годинки подані за вінніпегським часом)

Вечірні відправляються напереді дому Великих Свят.
Утреня в Службн Божі кожної неділі й на всі Свята.
Парох — о. М. Юрківський
Телефон — 56 5873

ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ

ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Д. фост — Травіскова
25. Неділя — Пальмерфіда — Гомор

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Поплар Парк — Травіскова
9. Неділя — Тінцал
16. Неділя — Травіскова — Кенора
19. Середа. Миколая Чуд. — Говор (храм)
23. Неділя — Сенджиз
30. Неділя — Пальмерфіда — Гомор

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді.
7 St. Джонс ave., Winnipeg 4.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Норквей
18. Неділя — Гант Лейер. (Вечірня і катехизм)
21. Середа. Михаїла — Сван Плейн
25. Неділя — Мейбридж

УВАГА! В кожній парафії по Св. Божій відбуваються науки дітей Катехизму. Тому прошу всіх розумія привозити своїх дітей до церкви.
Арєса: Box 111. Гавс, Сасх.

о. Я. РИБАЛКИ
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Мемі
21. Середа. Михаїла — Сенді Лейк
25. Неділя — Оквборн
Адреса: Оквборн. Мян. Тел. 336

о. ПЕТРА СТРАЮКА
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Роза
21. Середа. Архістр. Михаїла — храм Онучської церкви в Гарлентон.
25. Неділя — Гарлентон
Адреса: Толстой. Мян.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ЛИСТОПАД
18. Неділя — Кендо (храм)
21. Середа. Михаїла — Вітклз
25. Неділя — Медов Лейк
Зауважа: Прошу приховати дітей до Недільної та Рідної Школи.
В усіх справах прошу телефону вати: Порт Белфорд ч. тел 2464

о. Юрія ТУРКАНСЬКОГО
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Кадвортр
21. Середа. Михаїла — Вакав
25. Неділя — Аквесе

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Ст. Джуліен
4. Вівторок. Введення — Ексн Крік
9. Неділя — Терновіль
16. Неділя — Вакав
19. Середа. Миколая — Кадворт
22. Субота. Зачатія — Сметс
23. Неділя — Аквесе
30. Неділя — Ст. Джуліен
Адреса: Box 4. Тел. 65 Векаль, Сашк.

о. ІВАНА МАГАСА
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Борден (на Білінгам)
21. Середа Михаїла — Редфілд
25. Неділя — Гефорд
Кожної неділі і свята відправляється Вечірня в церкві Гефорд, о год. 7-18 вечором.
Адреса: Гефорд. Сасх., Box 163 Тел. 55.

о. ПЕТРО БЛАЖУК
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Сібз Бій
21. Середа. Михаїла — Вестаск
25. Неділя — Бергед

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Атабаска
4. Вівторок. Введення — Сібз Віч
9. Неділя - Річмонд Парк
16. Неділя — Вайкнуд
19. Середа. Миколая — Бергед
23. Неділя — Вістлок
30. Неділя — Атабаска
Адреса: Box 551. Вестлок, Алта. Телефон: 317

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
ЛИСТОПАД:
16. Неділя — Керот Ривер
18. Неділя — вечером о год. 7-18 Листопадовий концерт в Нипавіні
21. Середа. Михаїла — Нипавін
25. Неділя — Нипавін
Увага! Українська Школа в Нипавіні провадиться кожної п'ятниці о год 7 веч. в Народнім Домі. — Лекції Недільної Школи провадяться в Нипавіні кожної неділі від год. 10.30 до 11.30 в Народньому Домі. Просимо українських розчів прилати своїх дітей.
Адреса: Box 994. Нипавін, тел. 2160

о. Е. ТРУФИНА
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Сенкі Рендс
21 Ара. Михаїла — Тіріен (храм)
25 Неділя — Спелен
24. Субота — Вонивілль-Лесарія передодолуднем Рідна Школа. Після кожного Богослужения відбуваєтся катехизація молоді в двох місцевостях. І з цим проситься дітей взяти участь.
Адреса: Box 194, Гленфон, Алта.

о. МИХ. ТАРНОВЕЦЬКОГО
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Мінвс
25. Неділя — Обен, Алта.
Адреса: 401 Мейн стр., Саскатун.

о. Л. В. ЛЕЧИНИ
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Монктон
21. Середа Арх. Михаїла—Мангета
25. Неділя — Кадвер
Адреса: 110 Кеннінтон вав. Тел. 72598 — Монктон, Сасх.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ЛИСТОПАД:
19. Неділя — Гудзь
21. Середа. Михаїла — Габард
25. Неділя — Фенвуд
Адреса: Box 143 Айтуна, Сасх. Тел. 57

о. О. ФЛЯКА
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Реквотед. Вечірня в Егремонт
21. Середа. Михаїла — Радвей (Галл)
25. Неділя — Егремонт. Вечірня в Редвотер
Адреса: Box 128. Тел. 10, Радвей.

о. Д. ДЕНИСЮКА
ЛИСТОПАД.
18. Неділя — Громлід (храм)
21. Середа. Михаїла — Громадз (під річкою)
25. Неділя — Брукслі
Адреса Box 47, Громлід, Сасх.

о. Е. ГОРГІЦИ
18. Неділя — Сакдвен
21. Середа. Михаїла — Вайте
25. Неділя — Арбака (св Николая)
Адреса: Вайта. Мян., тел 21.

о. П. САЦЕВИЧА
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Смокі Лейк
21 Середа. Михаїла — Бойн Лейк
25 Неділя — Споден

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Смокі Лейк (Річні Збори)
4. Вівторок. Введення — Белйс (Річні збори)
9. Неділя — Вільна (Річні збори)
16. Неділя — Смокі Лейк
19. Середа. Миколая — Данінг
23 Неділя — Стрий (Річні збори)
30 Неділя — Спеден (Річні збори)
Адреса: Box 309 Смокі Лейк, Алта. Тел. 32

о. Г. ВАСИЛЬВА
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Пено
21. Середа. Михаїла — Оновей
25. Неділя — Калмар

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Брудерґейм (Річні Збори)
4. Вівторок. Введення — Торсбі
9. Неділя — Федора (Річні Збори)
16. Неділя — Калмар
19. Николая — Пено (Річні Збори)
23. Неділя — Торсбі (Річні Збори)
30. Неділя — Оновей (Річні Збори)
Адреса: К710—112 Ave Тел.: 756056 Едмонтон, Алта.

о. В. МЕЛЬНИЧУКА
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Київ
21. Собор Архістр. Михаїла — Ватсон (храм)
Рама (храм)
25. Неділя — Вимер.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Ватсон
9. Неділя — Вадіна
16. Неділя — Рада
23. Неділя — Вимер
30. Неділя — Кімр
Адреса: Ватсон. Сасх.

о. ТИТА ЮЗКОВИЧА
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Кімр
21 Середа. Михаїла — Мельничук
25. Неділя — Фемус Лейк

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Інсінгер, місто
4. Вівторок. Введення — Інсінгер-Лісовз
9. Неділя — Інсінгер „Гайвей"
16. Неділя — Вимер
19 Середа. Миколая — Шпго, пол.
23. Неділя — Тіпор, місто
30. Неділя — Вест Бруз
Адреса: Шпго Сасх. Box 69 Тел 91

о. БОРИСА ЯКОВИЧИНА
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Вимер
21 Середа. Михаїла — Вишарт
25. Неділя — Тіпор місто

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Шпго, місто
4. Вівторок. Введення — коло Китовоєського
9 Неділя — Тіпор „за рікою"
16. Неділя — „коло Купих"
19 Середа Миколая — Жучкани
23. Неділя — Фовм Лейк
30. Неділя — Едмор
Адреса: Шпго Сасх. Box 69 Тел 91

о. М. АПОНЮКА
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Зелена
21 Середа. Михаїла — Левапя
25. Неділя — Гемберт Плейнс

ГРУДЕНЬ:
2 Неділя — Робзин
4 Вівторок. Введення — Петмора
9 Неділя — Левапя
16 Неділя — Шел Велі
19 Середа Миколая — Мт Нат
23. Субота. Зачатія — Шорлейф
23. Неділя — Гренд Рю
30 Неділя — Гемберт Плейнс
Адреса: Box 201. Робзин, Мян.

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД.
16 П 3 Муч. Акепсима еписк.
17 С 4 Преп. Йоаникія Велик.
18 Н 5 21 Нед. Муч. Галактіона
19 П 6 Пам'ять архіст. Царгородз.
20 В 7 Св. 33 муч. в Малетині
21 С 8 Собор Архістр. Михаїла
22 Ч 9 Онисифора еспов. Печер.
26 П 10 Ап з 70: Ераста Родіона
24 С 11 Муч. Мини, преп Теодора
25 Н 12 32 Нед. Св. Івана Милост.
26 П 13 Нама Золотоустого
27 В 14 †Ап Филипа з 12-ти
28 С 15 Муч. Гурія, Самона й Авива
29 Ч 16 †Ап і Євані Мт. Левія 12-ти
30 П 17 Григорія еп. і чуд. Неокс.

ГРУДЕНЬ:
1 С 18 Муч Платона, Романа
2 Н 19 25 Нед. Преп Варлаама К.
3 П 20 Преп. Григорія Декаполита
4 В 21 Введення в Храм П. Богор.
5 С 22 Ап. Филипова і Архипа
6 Ч 23 Анфілохія еп. Іконійського
7 П 24 Вмч. Катерини, Порфіра
8С 25 Канівська ен. Раїсу
9 Н 26 24 Нед. Преп. Якова пуст.
10 П 27 Вмч. Якова Перського
11 В 28 Пачч Стефана Нового
12 С 29 Муч Парамона і 370 з ним
13 Ч 30 †Св. ап. Андрея Первозв.
14 П 1 Прор Наума, Фесвореа
15 С 2 Прор. Авакума, пр. Атанасія

о. ІВАНА КУЛИША
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Гарленд
21. Середа. Михаїла — Вендем (храм)
25. Неділя — Боян
Увага: По всіх парафіях катехизація дітей відбувається зараз після Служби Божої Прошу батьків приносити дітей до церкви.
Адреса: Box 71, Етелберт, Мян.

о. МИХАЙЛА ФЛЯКА
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Принс Альберт
21. Середа. Архістр. Михаїла — Принс Альберт
25. Неділя — Гоймун

ГРУДЕНЬ:
2 Неділя — Принс Альберт
4. Вівторок. Введення — Принс Альберт
9. Неділя — Принс Альберт
16. Неділя — Принс Альберт
19 Середа. Миколая—Принс Альберт
23 Неділя — Гоймун
30 Неділя — Принс Альберт
Наука Недільної й Української Школи відбувається в Принс Альберт кожної суботи о годині 10-ій перед полуднем в церковній залі, а в Гоймун по Богослужень. Проситься Вишанених Батьків посилати своїх дітей до навчання.
Адреса: 305 - 6 Стрїт І 3 Ейвю Ісt, Принс Альберт, Сасх. Тел. 3785.

о. А. М. ТЕТЕРЕНКА
ЛИСТОПАД:
18. Неділя — Вандерлінг Ривер
21. Середа. Михаїла — Лак де Бвіз
25. Неділя — Бойл

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Сарепя
4 Вівторок. Введення — Грендлед
9 Неділя — Крейфенд
16. Неділя — Норвал
19 Вівторок Миколая Вандерлінг Ривер
22. Субота. Зачатія — Бойл
23. Неділя — Лак де Бвіз
30. Неділя — Сарепя
Адреса: Box 210, Лак де Бвіз, Алта.

Устав Церковний

ЛИСТОПАД:
Галят 1: 11-19. Євап. Луки 7: 11-16.
18. Нед. 21 Гол. 4. УЄ 10. Лїт. Ап. Галят 2: 16-20. Євап Луки 8: 5-15.
21. Архистр Михаїла. УЄ Матея 13: 24-30, 36-43. Лїт. Ап. Жидів 2: 2-10. Євап Луки 10: 16-21.
25. Нед 22. Гол. 5 УЄ 11. Лїт. Ап Галят 6: 11-18. Євап. Луки 16: 19-31

2 Нед 23. Гол 6. УЄ 1. Лїт Ап. Ефесян 2: 4-10. Євап. Луки 8: 26-39.
4 Введення УЄ Луки 1: 39-49 І 56. Лїт Ап. Жидів 9: 1-7. Євап Луки 10: 38-42 І 11: 27-28.
9 Нед Гол 7 УЄ 2. Лїт Ап Ефес. 2: 14-22 Євап Луки 8: 41-56
16 Нед. 26 Гол. 8 УЄ 3. Лїт Ап Ефес. 4: 1-6. Євап. Луки 10: 25-37.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

WINNIPEG, MAN., DECEMBER 1, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ГРУДНЯ, 1956. ЧИСЛО (1027) 23

ТРЕТІ РОКОВИНИ УПОКОЄННЯ МИТРОПОЛИТА ПОЛІКАРПА

Цього року, 22-го жовтня, минуло три роки з дня упокоєння Бл. П. Митрополита Полікарпа Сікорського. Ці роковини відзначає майже вся українська преса у вільному світі.

Кожному православному українцеві і кожному українському патріотові взагалі відома велика праця і щира відданість Митрополита Полікарпа для українського народу та Української Церкви. Коли ж розглядати окремі факти з його діяльности, то, мабуть, найбільшою його заслугою є це, що завдяки його старанням 1942 р. був відновлений український Єпископат. Владика не погодився підпорядкуватися Московському Патріярхові, і провід Російської Православної Церкви осудив його нібито за "залишання канонів", бо в XVII столітті Царгород, якому тоді підлягала Церква в Україні від своїх початків, нібито "канонічно" передав Українську Церкву Москві, дарма що такі торги Церквою забороняються канонами. — І так, за невизнавання московської зверхности, за принцип незалежности Української Церкви від усяких чужоземних зверхників, провід Російської Церкви осудив Владику Полікарпа, як московська Церква викликала чимало інших українських великих патріотів, — від гетьмана Івана Мазепи до Митрополита Василя Липківського. Однак це осудження ворогами України тим більше підкреслило світлість постаті покійного Митрополита, і таким він навіки останеться в історії України та Української Церкви.

КАРДИНАЛ ЗАКЛИКАЄ ПІДТРИМУВАТИ КОМУНІСТИЧНИЙ УРЯД

Випущений у Польщі на волю кардинал Вишинський виголосив промову, в якій закликав усіх католиків Польщі підтримувати комуністичний уряд, що йому тепер очолює комуніст Гомулка (Скрентонська "Народня Воля", 6. 11. 56). — Як відомо, після випущення кардинала Вишинського на волю, йому дозволено переїхати до Варшави і там він дістав відносну "свободу" виконувати свої церковні обовязки. Як видно з вищеподаної інформації, кардинал Вишинський мусів заплатити за це співпрацею з комуністичним урядом і до цього самого закликав усіх католиків у Польщі.

Як відомо, подібно поступив провід Російської Православної Церкви в СССР. Дехто збаламучений думає, що за залізною заслоною настала тепер "відлига", і наступила "полегша" для Віри й Церкви. А тим часом ця "полегша" така, як свідчать найновіші факти: хто не хоче співпрацювати з комуністами, той мусить втікати — як кардинал Міндсенті, а хто не хоче втікати ,ані гинути, той мусить з комуністами співпрацювати та своїх вірних закликати до цієї співпраці — як кардинал Вишинський.

ВПРЕП. ГУМЕН о. ОЛ. ЩЕРБАНЬ

Настоятель Парафії Св. Тройці, Летбридж, Алта.

Народився 11-го вересня 1922 р. на Полтавщині. Середню школу скінчив у Полтаві. В другій світовій війні дістав себе посвятити в службу Церкві; скінчив Полтавські Пастирські Курси, а на еміграції студіював Богословіє в Українській Православній Богословській Академії в Мюнхені, Німеччина.

Посвячений в Іеромонаха 15 серпня 1943 р. в Полтавськім Преображенськім Катедральнім Соборі й був призначений до Свято-Успенського Собору в Полтаві. На еміграції в Німеччині пастирював у Дінгольфінґ, Михельсдорфі, а потім був настоятелем Катедрального Собору Св. Покрови, в Мюнхені. В сан Ігумена возведений 12-го вересня 1950 року.

До Канади прибув в 1951 р., як контрактовий робітник. У 1952 р. прийтий в склад Духовенства Української Греко-Православної Церкви в Канаді і призначений на парафію Фрімен, Онт. Потім був настоятелем громади Св. Андрея в Західнім Торонті, а в 1954 р. почав обслуговувати громаду Св. Дімитрія в Торонті.

Цього року, в часі загальних переміщень Священиків, був перенесений до Летбридж, Алта., де почав свою душпастирську працю 16-го жовтня.

Впреп. о. Олександер відзначується лагідною вдачею і працьовитістю. На новім місці бажаємо йому успіхів.

ПОСТУП РЕЛІГІЙНОЇ ТОЛЕРАНЦІЇ

Швеція протестантська. Католиків там є тільки коло 20 тисяч. До цього часу законн Швеції не признавали за легальні шведські подружжя, що були заключені в католицькій церкві. В цьому році, недавно, цей закон скасовано.

До Бога є стільки доріг, скільки є людей (Т. Л. Сімер).

ПРОЦЕС З РЕЛІГІЙНИМ ПІДКЛАДОМ

В селі Ламорендьє, Квебек, в католицькій школи усунули двоє дітей за те, що вони відмовлялися ходити на лекції католицької релігії, бо їхні родичі є членами секти Свідки Єгови. Верховний суд Квебеку одобрив цей крок католицької шкільної влади. Л. Трамбле, представник вторині-дженерала Дюплесі, заявив таке становище, що некатолики в таких випадках не можуть мати свободи релігійного вірісповідання в Квебеку; це значить, що там, де нема протестантської чи іншої школи, і тому дитяна змушена ходити до школи католицької, то вона мусить обовязково в класах навчатися католицизму, або буде усунена зі школи. Трамбле заявив, що уряд провінції Квебек має право встановляти закони для "приборкання" релігійної "свободи". Справа опинилася в апеляційному суді.

КАРДИНАЛ МІНДСЕНТІ РЯТУВАВСЯ

Мадярські протибольшевицькі повстанці вивволяли з тюрем вязнів, що їх туди запроторіна буа комуністичний режим. Між ними звільнений був і кардинал Міндсенті. Після його вивволення ходили серед мадяр поголоски про його кандидатуру на політичного провідника Мадярщини.

Комуністи, дорешти згноблюючи повстанський рух, видали по радіо заклик, щоб ті бувші вязні знову повертялися до своїх тюрем, і за те обіцюють подарувати одну третину кари. Коли ж хто не послухає, то після зловлення його кару ще збільшать. Комуністична преса, а зокрема східно-німецька, повела на кардинала Міндсенті гострі атаки, називаючи його "реакціонером" і "фашистом". Бачучи таку загрозу для себе, а до того ж ще попередньо зазнавши мученництва з боку большевиків, кардинал Міндсенті тепер остаточно зробив усю небезпеку оставатися під большевиками та боротися за Віру й Церкву з безбожним режимом, тому рішив рятуватися втечею, і, як кажуть останні інформації, заховався в американській амбасаді. Подають, що комуністи остаточно дозволили кардиналові вибхати до—Австрії.

"ЧЕРВОНИЙ ДЕКАН" ВИПРАВДУЄ БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ ТЕРОР У МАДЯРЩИНІ

Англіканський священик, д-р Г. Джансов прославний "червоним деканом" за свою прихильність до большевиків та особисті контакти з провідниками комунізму, — в СССР, Китаю, Англії і т. д., — заявив, що він волію виправдувати большевицьку акцію в Мадярщині, ніж акцію своєї батьківщини, Англії, в Єгипті. Він сказав: "Як-не-як, москалів покликав у Мадярщину мадярський уряд, а не, англійців, ніхто не кликав до Єгипту". — Так говорить д. Джансон, замість, як належить духовному, сказати, що зло є тільки злом, де б воно не дівлося.

Юр. Мудрик-Луцик

ПРОБЛЕМА „ТІЛЕСНОГО ПІДНЕСЕННЯ" ПР. Д. МАРІЇ В КИЇВСЬКИХ АКАФИСТАХ 1625 РОКУ

(Продовження)

Католицька Церква це підтрунтя шляхом проголошення догми дала не відразу; спочатку вона пішла компромісової форми, щоб на практиці це була в і р а, а в теорії щоб не було догми. Віра без догми мала основуватися на тому, що католицькі предки з давніх-давен мали звичай святкувати "Тілесне Прийняття на Небо Пресв. Богородиці", отже нащадкам просто не г о д я т ь с я ломитись цю традицію, не знаючи на те, а яких причин предки започаткували цю традицію, умотивовано чи ні — це не грає ролі. Рад це католицька церковна традиція, то вже цього досить, щоб і надальше практикувати її.

Час минав, свято "Тілесного Прийняття на Небо" святкували, і традиція цього свята ставала щорав гнибшою. Вона має за собою понад тисячу років. І врешті повага до такого довгого часу причинилася до того, що на основі самої тільки т р а д и ц і ї ступенево і в теорії будувався принцип віри. Власне, не на Св. Письмі, не на історичних джерелах взагалі, а тільки на самій традиції, бо вона — стара. А чи ж правильним основ цю традицію католицькі предки в проводі Церкви започаткували — це тут стало неважне. І хоч згодом переказ про "тілесне" прийняття на небо ще надальше повазувати не в вірою, а з традицією, то проте вже вміщали цю науку в загальних рамах вчення Католицької Церкви. Наприклад, у книжці John O'Brien: The Faith of Millions, Hungton, Ind., U.S.A. 1938. (Офіційне видання Католицької Церкви) написано: "А в четвертій таємниці (містерії), Прийняття на небо Пресв. Діви, називаємо цю подію, яка не згадана в св. Письмі, але з а - с в і д ч е н а а в т е н т и ч н о к в т о л и ц ь к о ю т р а д и ц і є ю про взяття ангелами тіла Пресв. Діви по її смерти на Небо" (стор 452). Отож, тут за аргумент Католицька Церква бере тільки самі т р а д и ц і ю, а на якій основі побудована традиція, які аргументи має вона — не сказано, бо доказів для цього немає ні в Св. Письмі, ні в історичних документах, і немає доказів, чи перекази в цій справі згідні з дійсністю, тим більш що тих "найстарших і найдостовірніших" переказів є не один, а більше, і то в суперечних одна одній версіях.

І коли вже остається оспувати на самій тільки т р а д и ц і ї, — на тому що тільки, що це тривало протягом д о в г о г о ч а с у, ні на чому більше, то треба мати на увазі ось що: церковна традиція, яка не визнає переказів про "тілесне" прийняття Пресв. Богородиці на небо, це старша, ніж католицька традиція визнавання цих переказів. Коли народні перекази про "тілесне" прийняття Пресв. Богородиці десь від четвертого століття дехто почав записувати і намагався увести їх до Церкви, то вже століття пятого Єпископ Римський, **папа Гелязій** (494) ці перекази **осудив**, — формально в одності осудила один з Єпископів тоді ще організаційно Єдиної Вселенської Церкви (Ante-Nicene Fathers, Vol. VII, ц. п. ст. 359), і вся Церква Христова не спротивлялася тому осудженню. Відома Messa Gelasiana, яку в пятому столітті папа Гелязій уложив на свято 15-го серпня (на Успіння Пресв. Богородиці) не згадує про "тілесне" прийняття Пресв. Богородиці на небо (The Catholic Encyclopedia, H. Y., 1913). Це доказ, що в V столітті Римський Єпископ, так як і вся Вселенська Церква, свідомо не вводив у Богослужения переказу про "тілесне" прийняття на небо Пресв. Богородиці, бо не було для цього жадних підстав.

Одначе під впливом народніх переказів народні маси, особливо в Галії (сучасна Франція) і під впливом еп. Григорія Турського, латинського Єпископа у Франції у VI столітті, який любив перекази, але не перевіряв їхніх джерел, папа Григорій І пішов на уступки народні масам, які хотіли мати собі свято "Тілесного прийняття Пресв. Богородиці на Небо". Папа Григорій І затвердив це с в я т о, але не проголосив догмою в і р и в цій справі. Отож, це свято існувало було тільки на основі самої т р а д и ц і ї.

Одначе час виявив, що свято "Тілесного Прийняття на Небо Пресв. Богородиці" має не такий предмет, що його можна б утримувати на самій тільки традиції. Вірні Католицької Церкви не могли врешті уникнути такого питання: Ми святкуємо це, але чи в дійсності Пресв. Богородиця була з тілом узята на небо? Якщо Церква знає, що була, то хай формально проголосить Віру в це, а коли не була, тоді нема причин дальше зберігати це свято.

І видно, що такі питання мусіли винрати настирливо, коли Ватикан мусів успокоювати публичну опінію. І так, папа Бенедикт XIV писав, що справа "тілесного" прийняття на небо "правдоподібно є погляд, (однак) його заперечують вважалося б за річ неподобну та негарну ("De Festis B. V. M.I."). Отож, папа Бенедикт XIV з одного боку не бачив підстав проголошувати в цій справі Віру, і хотів утримати це свято на основі самої традиції, однак кінець-кінцем Ватиканові це не вдалося. Треба було або скасувати це свято, або офіційно дати йому підтрунтя шляхом проголошення догми. Ватикан 1950 р. вибрав це друге. Мабуть уважав, що товаидція свята "Тілесного" Прийняття Пресв. Богородиці на Небо, яка випадково без теологічної основи, проникла до Римської Церкви в VI столітті, зайшла так далеко, що після 13 з половиною століть її існування врешті виконувати її — це може була б революція, на я серіозна операція, що в деякій мірі потрясла б Католицькою Церковою; вірні могли б запитати: — на якій підставі Ватикан затвердив був колись це свято, коли тепер касує його?

Слово "традиція" має свою повагу, але приймати його в абсолютому сенсі не можна, бо не можна практикувати всяку без винятку традицію.

***

Традиція, що здоду, від народу, проникає до Церкви, бувае трояка: І. така, що погоджується з наукою Церкви, — наприклад, стара українська дохристиянська гостинність, культ матері і т.д.; 2. така, що по відношенні до християнства є невтральною, тобто не підтримує християнства, але й не заперечує його, — наприклад, традиція гагілок, дохристиянських колядок, де інколи зовсім немає християнських мотивів; 3. і врешті така традиція, що суперечна вченню Церкви. Саме цьому третьому родові традиції треба присвятити більше уваги.

Якщо б без формальної богословської освіти можна б було добре знати всі засади Віри в їх подробицях, то тоді треба було б уважати, що богословську школи — зайві. Але так воно не є. Фахово вишколений мовознавець часом міг би стати перед питання: — як неписьменна людина може вживати мови, коли вона не знає граматики? Значить, народ неправильною мовою говорить. Богослов міг би стати перед питанням: — чи може правильно вірувати народ, коли він не вчився теології, — він не знає історії Церкви, її догматичного вчення, каионів і т. д., а коли не знає, то й мимоволі постійно переступає їх, бо не знає того всього, що Церква дозволяє чи не дозволяє. А одначе народ віруючий і побожний. І ледве чи хто сказав би, що через незнання теології ніхто з народу не осягне спасіння душі. Так само ніхто не скаже, що без знання граматики мова в народі не виконує свого завдання, як форма думання та як засіб суспільного порозуміння.

Все ж таки це факт, що брак теологічного знання в народі доводить до того, що народ уводить до Церкви дещо таке, що не згідне з наукою Церкви. І чинить це понад верх проводу Церкви. Правда, декоди можна б тут сказати словами Митрополита Петра Могили: "воно не шкодить спасінню душі", але все ж таки суперечить науці Церкви.

(Далі буде)

Чим менше Божої ласки в душі, тим більше мусить бути прикрас на тілі.

Вже вийшла з друку і продається книжка

„ОПОВІДАННЯ З ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА"

(другий наклад)

написана о. С. В. Савчуком і благословена Високопреосвященнішим Василієм Митрополитом Іларіоном для православних українців.

Книжка має 92 сторінки друку, видана на добрій книжковій папері та містить 24 гарних ілюстрацій (образків).

Особливо надається для Недільних Шкіл та рекомендується для релігійного читання і навчання дітей релігії.

Ціна з пересилкою ..... 50 центів.

Замовлення та гроші висилати на адресу:

CONSISTORY OF U.O.C.C.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man., Canada

МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ СТАРШИХ І МОЛОДІ:

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна $2.75
Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна 4.00
Молитовник „Добрий Пастир", в білій полотняній оправі, золоченій. Ціна 6.50
Молитовник „Добрий Пастир", в білій шкіряній оправі, золоченій. Ціна 7.50

Для дітей:

Молитовник „Помічник Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна 1.00

Гроші й замовлення слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Митрополит Іларіон.

ПРЕПОДОБНИЙ ІОВ ПОЧАЇВСЬКИЙ.

(Продовження)

7.

БЛАЖЕННЕ УПОКОЄННЯ ПРЕПОДОБНОГО ІОВА.

Наближався кінець життя й праці Преподобного Іова, наближався скорим кроком. Мав уже сто років, бачив страшне Берестечко, але глибоко вірив, що уяві прийшов кінець... Бодай на козацькій землі...

За тиждень до смерти, ще 21 жовтня 1651-го року Іов сказав, коли саме він помре. Та ось наступив і передбачений вівторок 28-го жовтня. Преподобний Ігумен побожно відслужив свою останню Святу Літургію, причастився Христових Тайн, і по Службі став любовно прощатися зо всією братією монастиря, кожному низько вклоняючись, і в кожного смиренно просячи прощення. А по цьому тихо пішов у свою бідну келію, спокійно поклався, — і: "Господи, Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй мене!"...

І непомітно відійшов у вічність, щоб там упасти на коліна і ревно молитися перед Самим Господом благалыною молитвою всієї збідованої України:

— Господи, спаси Благочестивих і вислухай нас![25]

Преподобного Іова поховали в монастирській садку, якого він насадив і плекав своїми руками. Це той садок, що на південь від монастиря.

Слава про чеснотне життя Почаївського Ігумена давно вже котилася по всій Волині, і всі його вважали ще за життя за людину Святу. Вістка про вполкоення Іова покотилася скрізь, і на його Похорон зібралося безліч народу, — народ хоронив свого улюбленого народнього Святого, свого міцного оборонця проти уній, свого щирого богомольця, і всі ревно плакали...

І багато людей вже тоді сподобилися бачити, як сяяло світло з могили Святого.

Ще за два роки перед своєю смертю Преподобний Іов вказав свого заступника на Ігуменстві, — Іеромонаха Самуїла Добрянського. Братія по смерті Іова обрали собі Ігуменом справді о. Добрянського, і він керував монастирем до 1659-го року.

8.

КАНОНІЗАЦІЯ ПРЕПОДОБНОГО ІОВА ПОЧАТВСЬКОГО.

Життя Преподобного Іова склав його вірний учень, Іеромонах Досифей. Довгі роки Досифей виховувався під проводом Іова, бачив на власні очі життя Його, бо жив з ним. Цей опис його життя вийшов друком у Почаеві 1791-го року: "Житіе Преподобного Іова Желізо".[26]

Ще коли 1651-го року ховали тіло Преподобного Іова, то, — як я вище казав, — багато з присутних сподобилося бачити блискуче сяйво, яке виходило з могили його. І пізніше люди бачили не раз це сильне сяйво, яке було з могили Преподобного. На могилу приходило багато народу, і почалися чудесні зцілення, і чутки про них поневслися по всій Волині.

Сім літ і 10 місяців пролежало тіло Преподобного Іова, закопане в монастирському садку. Чуда не могли відбуватися ясно, і було їх багато. Народ великими юрбами відвідував улюблену могилу.

ПРЕПОДОБНИЙ ІОВ ПОЧАЇВСЬКИЙ
Ціле життя своє присвятив обороні Православної Віри.
† 28. X. 1651-го року.

Цього часу, року 1659-го сталося нове чудо: Ігумен Іов явився у сні Київському Митрополитові Діонисієві Балабану й сказав: "Повідомляю твоє Преосвященство, що Бог призволяє, щоб ти відкрив кості мої"... Митрополит був здивований, але нічого не робив. Тоді видіння повторилося, вимагаючи того самого. Митрополит не знав, що почати... По цьому сталося третє видіння, і Преподобний Іов нагадав про кару за бездіяльність.

Тоді Митрополит Балабан пізнав, що це не простий сон, а Божий наказ. Він узяв з собою Овруцького Архимандрита Феофана Креховецького, що був тоді в Києві, і поспішив з ним до Почаева. А в Почаеві Митрополит тихо доглядів справу, і виявилося, що ще від дня упокоення Іова при гробі чиняться чудесні зцілення, і що місцевий народ уже почитає Іова за Святого. Усі оповідання про чуда були пильно перевірені свідками. Ігуменом Почаївського монастиря був тоді учень Іова, Іеросхимонах Досифей.

По всьому цьому, докладно все перевіривши, 28-го серпня того ж 1659-го року, у присутності Митрополита й численного Духовенства, гріб Ігумена Іова відкопали й відкрили, — тіло було нетлінне.

На час відкриття гробу зібралося безліч народу, і вони були свідками всього, що тоді відбувалося. Як тільки відкрили гроба, приємні пахощі почулися кругом... І багато недужих одержали зцілення того ж таки дня.

Во славний Господь у Святих Своїх!

Нетлінні Мощі Іова перенесли в саду в новий Собор, і поставили їх там у притворі. І чутки про відбуті чуда пішли по всій Україні. А, святкування пам'яті Преподобного Іова Митрополит поблагословив чинити 28-го жовтня, у день смерти, щорічно, що й виконується аж до сьогодні.

9.

ІОВ ПРАВИТЬ СЛУЖБУ З АНГОЛАМИ.

Незабаром по цьому сталося нове чудо, яке докладно записав о. Досифей. Напередодні Свята Воздвиження Чесного Хреста, 13-го вересня того ж 1659-го року, прибула в Почаевський монастир фундаторка Троїцького Собору Єва Домашевська, і їй відвели помешкання. При ній була служниця її Анна, дівчина неспотного характеру Ігуменом цього часу був Іеромонах Досифей, який тоді тежав смертельно хворий, про що всі знали.

І ось опівночі на 14-те вересня Єва Домашевська почула прекрасний спів, який доносився з нового Собору Пресвятої Троїці, якого вона була фундаторкою. Побачила вона і сильне незвичайне світло, що сяяло в церкві. Подумала вона, що це почалося нічне Богослужения, і послала свою Анну розвідати, що то робиться.

Прийшовши до церкви, Анна побачила, що двері відчинені, а вся церква переповнена незвичайним світлом. А посеред церкви стояв Преподобний Іов у блискучім чресвітлім облаченні, і читав молитву. По боках його стояли два блискучі Анголи...

Анна перестрашилася й не могла рухнутися з місця. Але Преподобний Іов сказав їй ласкаво: "Нехай Бог буде з тобою, дівчино, — не лякайся! Підди но, і поклич сюди Ігумена, Іеросхимонаха Досифея".

— Та Ігумен лежать тяжко хворі, і лікар не чекає, що вони одужають, — відповіла дівчина.

Але Преподобний ще раз повторив те саме, і дав дівчині для о. Досифея шовкову хусточку, омочивши її-в елей, — щоб недужий Ігумен помазався ним.

Дівчина негайно виконала все, що їй було наказано. І як тільки смертельно хворий Ігумен Досифей помазав своє боляще тіло приданою хусточкою з елеєм, то відразу почув, що эиздужав... Перестрашений Ігумен зараз кинувся до церкви, але вона була замкнена на замок, і о. Ключар (Екклесіярх) якраз відмикав її... Ключар сильно здивувався, побачивши при дверях зовсім здорового свого Ігумена, і той розповів йому, що сталося. Ігумен Досифей увійшов у церкву, і ревно помолився перед гробницею Преподобного Іова, що зцілив його від смертельної недуги.

Велике й корисне заступство Святих перед Господом!

(Далі буде)

Продаються
ТРИРАМЕННІ ХРЕСТИКИ
гарно золочені
для ношення на одежі.
Ціна 50 ц. один.

Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

[25] Благочестивий — це православний. Це молитва вапровадив до Церкви Митрополит Петро Могила проти унітів.

[26] Книжечка військового розміру, на 16 листків. Див. Опис Ізюмського, Домонівського під ч. 105.

УКРАЇНСЬКІ ЦЕРКВИ ПЕРЕСВЯЧУЮТЬ НА КОСТЬОЛИ

У вересні ц. р. часопис "Українське Слово", що від певного часу став виходити у Варшаві, для українців, помістив статтю Миколи Сивицького під заголовком "Час покінчити з винищенням пам'яток української культури. (Про "діяч'ів культури" на Рівнощині)". — Автор наводить приклади, як на Рівнощині окупований Польщею, поляки нищать українські церкви — православні й уніятські. Ось один з численних прикладів: "В одній з них моляться цигани, які звідкись там взялися, кілька інших перевірено на костьоли. Решту віддано під опіку повітовим референтам до справ вигнань. Можна б сказати — до обов'язків цього уряду належить ліквідація пам'яток старовини. Так регулярно, за справою "вигнаньових референтів" зникає з поверхні землі щораз то інша церковця". —! Дальше автор описує, як поляки українські церкви розбирають на паливо, — палять навіть образи, іконостаси і т. д. — Якщо б польська влада допускалася цього варварства з тих самих причин, що безбожний большевики в СССР, то вона не щадила б і польсько-католицьких костьолів. Одначе поляки руйнують тільки українські православні та уніятські церкви, а латинських не рукають. Напевно, вони ще збільшують кількість латинських, коли пересвячують на костьоли православні й уніятські церкви. А якже — навіть уніятські треба "пересвятити", щоб вони могли стати дійсно католицькими, то що вже й говорити про православні! — Крім розпучливих голосів патріотичних одиниць, нема кому боронити українських православних храмів, бо вірні сторожовані. Але дивно, в обороні уніятських церков не став Ватикан!

ПОЛЯКИ РУЙНУЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ЦЕРКВИ

Американська "Свобода" в 3-го листопада переповіла опис сучасної Лемківщини, що його в "Карпатський Русі", ЗДА, подав Іван Фуджик — земляк виселений поляками на Вроцлавщину. Іван Фуджак, між іншим пише: "Найбільш прикрим ударом для наших віруючих людей є знищення деяких церков, уніятської і православної віри. Треба сказати правду, що реферати в справах віри при повітових радах народових, замість заопікуватися тими храмами, як пам'ятниками старовинної архітектури, що було їх обов'язком, просто продали на будівельний матеріял деяку кількість церков. Найбільше знищено церков в повіті Лісько. Наприклад, з матеріялів із церкви в Ломні, Перемиського повіту, побудовано в селі Вірче стайню..."

Так виглядає уроєна Католицькою Акцією "експансія Православія з Росії" на сателітів коштом переслідування католицької Церкви Факти говорять про щось інше: українські православні церкви поляки як нищили, так і нищать. І ми чіле загадки, щоб червоний польський уряд нищив римо-католицькі церкви.

БРАК СВЯЩЕНИКІВ

Протестантські Церкви потребують 25.0000 священиків, щоб обсадити незобсаджені місця на парохіях.—Кожне відповідання стоїть перед проблемою недостатньої кількости кандидатів на священиків.

ПОЛОЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

Московська "Литературная газета" з вересня ц. р. опублікувала інтервю з українським письменником Прокіпчаком, з Пряшівщини, де урядова статистика нарахувує 120 тисяч українців, а в усій Чехословаччині — 150 тисяч. Прокіпчак, між іншим, оказав, що Православна Церква в Чехословаччині "охоплює своїм впливом населення". Органом тієї Церкви є "Голос Православя", що виходить у трьох виданнях: чеському, словацькому та російському з українським відділом. В Пряшеві існує також від 1950 р. Православний Богословський факультет Празького університету. Годовою Православної Церкви в Чехословаччині стан у цьому році Єпископ Климент — з титулом заступника Митрополита Празького і всієї Чехословаччини. Єп Климент (світське ім'я — Микола Келлій), бувший настоятель в Петрові, Бардіївського округа, в східній Словаччині, був висвячений на Єпископа 1954 року. — Спроби русифікації та повна залежність "автокефальної" Православної Церкви в Чехословаччині від Москви тут ясні. Натиск урядового атеїзму на Церкву в Чехословаччині великий. Преса всіми способами очорнює Церкву. Журнал "Дружно вперед" містить грубі й провокативні паплівні на духовенство типу "Святий владико, возьмися за лико" (автор Ю. Березняк), і то під фірмою буцім "народного оповідання з Пряшівщини". — Таке положення Православної Церкви в Чехословаччині.

Велика Випродаж Книжок

по знижених цінах

НА ПРОТЯЗІ МІСЯЦІВ — ЛИСТОПАД і ГРУДЕНЬ, 1956.

Хто на протязі цього часу замовить книжок за $6.00, той заплатить тільки $5.20 з пересилкою.

Хто замовить за $9.00, платить тільки $7.55 з пересилкою.
За $12.00 — платить тільки $10.00 з пересилкою.
За $15.00 — платить тільки $12.60 з пересилкою.
За $20.00 — платить тільки $16.90 з пересилкою.
За $25.00 — платить тільки $21.00 з пересилкою.

АЗОР — оповідання з часів Ісуса Христа — 48 стор. — Прот. С. В. Савчук. Ціна	$ .15
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Християнства (на мімеографі), 106 стор.	2.00
АПОСТОЛ — на всі неділі і свята цілого року — 232 стор. Справжній. Ціна	5.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ ЇЇ ВІЗИТАЦІЯ — Митрополит Іларіон — 80 стор. Ціна	1.00
БІБЛІЯ ОПОВІДАННЯ СТАРОГО ЗАПОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна	.75
БОГОСЛУЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕР.-КВИ — Митрот о. С. Герус. Ціна	.50
ВЕЛИКІ РОКОВИНИ — 20-літній Юбілей УГПЦК — 224 стор. Ціна ?	.50
ВЕЛИКОПОСТНІ СЛУЖЕННЯ — видання друге — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна	1.00
ВИРІЙЛЕМ — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук — 48 стор. Ціна	.20
ВІЗАНТІЯ И УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 96 стор. Ціна	.25
ДЕСЯТЬ БІБЛІЙНИХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук. 63 стор. Ціна	.25
ДОДАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Прокимни, Аллилуя та Величання — 36 стор. Ціна	.25
ЗВІЯКІВСЬКІ НОТИ — Збірник Церковного співу на Нотах — (на мімеографі). 57 Сторінок. Ціна	3.00
ЖИТТЯ ЙОСАФАТА КУНЦЕВИЧА — Прот. В Кудрик 100 стор. Ціна	.50
ЖОВКІВСЬКЕ БРАТСТВО — Історично-догматична монографія — Митрополит Іларіон — 240 стор. Ціна	1.00
ІСТОРИЧНІ МАТЕРІЯЛИ ДО СПРАВ УПЦ — Прот. В. Кудрик — 154 стор. Ціна	.75
КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР ПРИЙНЯВ ПРАВОСЛАВ'Є, а не Католицтво — Митрополит Іларіон — 32 стор. Ціна	.50
КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Старий Завіт) Арх. Ігор. — Стор. 45. Ціна	.10
КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Д. Дорошенко — 100 стор. Ціна	.30
ЛІТУРГІКА — (Деніївський Курс) — Прот. Є. Гришка (на мімеографі) — 49 стор. Ціна	1.00
МАЛОВДОМЕ — в історії уніятської Церкви. — Прот о. В. Кудрик — Том I — 254 стор. Ціна	.75
Том II — 288 стор. Ціна	.75
Том III — 252 стор. Ціна	.75
Том IV — 256 стор. Ціна	.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в чорній оправі Ціна	2.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир" в чорній оправі, червоні або золоті тиски. Ціна	4.00
МОЛИТОВНИК — „Приятель Дітей" в полотняній чорній оправі. Ціна	1.00
ОКТОЇХ — або Восьмигласник видання УГПЦК — 194 стор. Ціна	5.00
ПОДІЛ ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Канонічна монографія — Митр. Іларіон — 384 стор. Ціна	1.50
ПОКАЯННИЙ ВЕЛИКИЙ КАНОН св. Андрея Критського — 68 стор. Ціна	1.00
ПОМІЖНИК ПОМЕРШИХ, для родин, 28 стор. Ціна	.50
ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УГПЦК — 1948 — 136 сторін. — Ціна	2.00
ПРОТОКОЛ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УГПЦК — 1951 — 102 стор. Ціна	.50
ПРОТОКОЛ СЬОМОГО СОБОРУ УГПЦК — 1935 — 90 стор. Ціна	.50
"RAVENING WOLVES!" — by Monica Farrell (Хижі Вовки — в англійській мові). Ціна	.50
РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік — стор. 240. Ціна	1.00
РІДНА НИВА — Календар — за 1954 рік. Стор 334. Ціна	.50
РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 206. Ціна	.25
РІДНА НИВА — Календар — за 1952 рік. Стор. 160. Ціна	.25
РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор 160. Ціна	.25
СЛУЖБИ БОЖІ СТРАСНОГО ТИЖНЯ — (на мімеографі) — 46 стор. Ціна	2.00
СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — Прот В Кудрик — 21 стор. Ціна	1.00
СЛУЖБА СВ ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ князеві українському — 16 стор. Ціна	.75
СЛУЖЕБНИК — видання УАПЦ на еміграції — 159 стор. Ціна	3.00
СТАТУТ І ПРАВИЛА УГПЦК — 77 стор. Ціна	.50
ТРЕБНИК. Частина І., в чорній оправі з золотими тисками, 340 стор. Ціна	6.50
подяка Іларіона Стор. 160. Ціна	1.00
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH — (Українці й їх Церква — в англійській мові) — о. П. Біком, 42 стор. Ціна	.75
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 180 стор. Ціна	.75
ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для академій — на нотах. Прот. В. Саюзар 13 стор Ціна	1.00
ЧАРТЕР І СТАТУТ УГПЦК — 40 стор Ціна	.50
ЧУЖА РУКА, або хто нас рубіжує (про унію) — Прот о. В. Кудрик. 208 стор. Ціна	.50
ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — д-р В. Антоновичі 110 стор. Ціна	.50
ЯК ПРАВИТИ СВ. ЛІТУРГІЮ — Митрополит Іларіон — 48 стор. Ціна	2.00
ЯК ПОВОДИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 72 стор. Ціна	.25

Гроші й замовлення слати до:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 25-та ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ.

Ап. Павло накликає християн в Ефесі, щоб старалися жити гідно, — з покорою і лагідністю; щоб були терпеливі і вирозуміли один для другого, а так буде між ними єдність і згода. Будуть вони тоді одним громадським тілом, в якім буде один дух, одна думка, одна добра воля.

Знов же в Євангелії Христос приміром показує як треба розуміти ближнього.

Слово "ближній" люди різно собі пояснювали. Звичайно, толкують так, що кожний видінь є ближнім, хоч він і ворог наш лютий, однакож саме слово "ближній" вказує, що лише "близький" є ближнім. Ближній той, хто до нас щиро відноситься; а ми ближні людям, коли до них відносимося щиро.

Раз запитав Ісуса законовчитель, чим можна заслужити життя вічне, і на те каже Христос: "А що написано в Законі?" І відповів законовчитель: "Люби Бога всім серцем, а ближнього як себе самого". "Добре говориш, каже Ісус, і ти так роби". "Та хто ж мій ближній?, запитав ще законовчитель, на що Христос дав такий примір:

З Єрусалиму до Єрихону йшов жид, на жидо напали розбійники й обдерли його та побили. Незабаром переходив тудою священик, то він не звернув на побитого уваги, і пішов дальше; йшов тудою левит (служитель церкви), але і той побитому не поміг.

Коли ж тудою переїздив самарянин на ослі, то, побачивши побитого, обвязав його рани, посадив на осла, завіз до гостинниці, заплатив господареві гостинниці і каже: "Доглядай його, а як вернусь, то доплачу, що буде треба".

І питає тоді Христос законовчителя: "Як ти думаєш: хто з тих трьох показав себе ближнім для побитого, — священик, левит, чи самарянин?" І відповів законовчитель: "Та певне той, що над побитим змилосердився і дав йому помічі". На те каже Ісус: "Іди й роби так само".

З того ясна наука. Щоб ми були комусь ближніми, то мусимо до других відноситися як ближні; а щоб другі були ближніми нам, то й вони повинні до нас як ближні відноситися. Коли ж ми відносимося до других байдуже, а вони до нас так само, то чи ми одні другим є ближніми?

Коли ворог нападе на нас, щоб грабувати і вбивати, то хіба ж можна сказати, що на нас ближні напали? Ні! Як і ті, що напали на чоловіка на дорозі, не були його ближніми. Одинокими, що показав себе ближнім, був самарянин, бо він ділом показав, що він ближній.

Жиди вважали самарян поганами, отже їх не любили і зневажали, але самарянин бачив, що недоля побитого така велика, що треба зневаги забути і нещасному помогти. І помітє, чим певно він здобув для себе того побитого. Побитий, ставши здоровим, мусів вже мати іншу думку про самарян. Він самарянина вже додому запросив би, гостив би, як свого добродія. Вони один для другого були вже ближніми.

З того виходить, що і ми можемо ближніх здобувати. Зробимо комусь добро, він побачить нашу добру волю, побачить, що ми йому близькі, отже й собі буде старатися для нас бути близьким.

Так близькість між людьми будується!

НЕДІЛЯ 26-та ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ.

Під світлом ми розуміємо сонця, світло вогню, а світло просвічує нашим оці й огріває наше тіло. І воно дає можливість росту всьому живому.

Але є ще інше світло, про яке говорить ап. Павло в своїм Посланні. Каже ап. Павло: "Брати, поводьтеся як сини світла, бо овоч світла лежить у всякій доброті і справедливості, і правді". Отже й доброта, коли вона є в людях, і справедливість і правда, коли нею люди живуть, то вони є світлом для цілого людського життя. Вони є теплом, і розрадою, і втіхою, і силою для життя.

Де ж нема в житті доброти і правди, там темнота серед біжого дня, і її кожний відчуває, бо темноти, яка є в людських душах, ніхто не закриє. Вона виявляється в людських рухах, в людській мові, в людських вчинках, і навіть в погляді людських очей. Тому кличе Апостол: "Встань, котрий спиш, і воскресни з мертвих, а просвітить тебе Христос".

В Євангелії Христос показує чоловіка, який жив серед темряви душевної отже бачив лише себе самого, а широкого світа не бачив. Всю увагу звертав лише на себе самого як одинокому важну на світі справу. Майно було для нього всім, що заповняло його увагу. Оповідає Христос:

Одному багатому чоловікові зародили поля більше, ніж попередніх літ. Дуже він тим втішився і говорить до себе:

"Замалі мої будинки, отже зроблю я так: старі будинки розберу і нові построю, великі і широкі, а туди зберу будую, великі і широкі, а туди зберу туди все моє добро і скажу: "Тепер, душе моя, маєш усього додостатком. Журитися не треба. Їж, пий і веселися, спочивай, бо маєш, чого забагнеш, на довгі і довгі літа".

Але тут же Господь сказав: "Нерозумний чоловіче! Назбирав ти багато і тішишся, а не знаєш, що ще в надходячу ніч душу твою заберуть від тебе, отже яка тобі користь з твого добра? Хіба воно твоє буде?" І каже Христос: "Таке є з тим, хто лише собі збирає, а не в Бога багатіє".

В тій притчі є велика осторога людям перед самолюбством. В одній побожній пісні говориться:

Дай твою силу на добру справу,
На щастя людям, на Божу славу.
Що лише маєш — все те від Бога,
І знов до Нього тобі дорога.
Золото ясне, — й воно дочасне,
І його в гробі не треба тобі.

І колись Соломон, роздумуючи над життям, сказав: "Суєта сует, — все суєта!" Марність марностей, — все марність!

Але люди часто забувають, що їм самим для щастя не треба багато. Щастя не в найбільших маєтках. Дитина тішиться і дрібною річчю, — вона щасливa. Коли убогий чоловік справить собі нову одіж, то який він радий! Любо йому на неї подивитися, шанує її. А коли сироту візьмуть добрі люди і пригорнуть як рідну, чи не чується вона щасливою?

Майно є вартістю лише тоді, коли чоловік вживає його на добро громади, на добро народу. Скільки кругом є важних справ, де треба помочі, але скупар тих справ не бачить. Він лише збирає, не думаючи, що кожної хвилини може вмерти, і яка тоді йому з його майна користь буде? Ані перед Богом нема заслуги, ані гідної згадки в людей.

Якраз Христос у Своїй науці все те пригадує.

"Є ЩЕ ТАКІ ЛЮДИ"

Свєтофільський часопис "Українське Життя" помістив в 10 листопада ц. р. репортаж Софії Романко-Мущак п. н. "Що я бачила на Україні?" З Перегінська на Прикарпатті вона подає такі інформації: "В селі також є церква, є священик. з яким я розмовляла, є повна свобода релігії. Є ще й такі люди, які йдуть до церкви, моляться Богу (в оригіналі — з малої букви. Ред. Ві.), і ніхто не заборонює їм цього. Тому всякі заяви про те, що на Україні не існує свободи релігії, є ніщо інше, як перекручення дійсності. Зовсім очевидно, що ці заяви є бажанням викликати серед чесних канадських українців і канадського народу взагалі ненависть і ворожнечу до Радянської України..."

Авторка має рацію, коли признається, що переслідування релігії і Церкви в СССР обурює всіх чесних канадійських українців, бо вони є за релігією і Церквою. Але авторка цілком неагідно з правдою твердить, що ввесь український народ в Україні є нібито "інший", ніж чесні українці в Канаді. Авторка, кажучи: "є ще й такі люди, які йдуть до церкви", виразно хоче сказати, що в Україні до церкви ходять тільки нечисленні одиниці, а загал "не хоче" ходити. Питання: чому "не хоче"? Авторка натякає, що вони безбожниками "перевихований". У це неєгідне з правдою. Протягом 20 років більшевики пропагандою і терором старалися стримати українців від Церкви, але коли під час другої світової війни більшевики були змушені уступити з України, населення масово почало горнутися до Церкви. — Значить, тільки терор, страх перед страшними наслідками стримує людей від ходження до церкви. Але, не зважаючи на переслідування, є ще такі люди, які готові терпіти за Віру, і таки відкрито ісповідують Христа, і таких є дуже багато.

ЗНИЖКА НА КОВЕРТКАХ

для переведення церковної колекти.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала коверткиз відповідним написом, для церковної системи переведення церковної колекти підчас Богослужень („на тацу").

Ця система полягає в тому, що вірні складають свої пожертви на тацу в ковертках, на яких виписують свої імена й суму жертви. Церковний заряд тримає точний рекорд пожертв кожного члена й при кінці року видає йому посвідку на повну суму, яку він на протязі року зложив на тацу. Такою посвідкою члени можуть вимахуватися при плаченню доходового податку.

Знижена ціна коверток така:

За тисячу (1000) коверток	$6.00
За 500 коверток	3.25
За 100 коверток	.65

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

Відділ Молоді

МАЙСТЕР СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Цьому музикантові могло бути з вісім років; він був сином стельмаха і звали його Семерьк, що є пестливою формою імени Йосиф.

Один учитель, що одночасно був церковним органістом та диригентом хору в шкільній каплиці в Гайнсбургу — сусідньому містечку, одного разу був присутній на такім концерті в домі убогого ремісника. Вражений гарним голосом Семерька, він попросив батька віддати йому його під претекстом науки, але в дійсності — щоб збагатити свій хор таким легким способом.

Батько згодився. Хлопчик, втішений самою змогою вчитися музики, в якій просто божевільно любувався, покірно пішов до Гайнсбурга і три роки пробув між співаками й музикантами каплиці.

До цього часу займався він музикою весело, співав, наче пташечка в лісі, і кожний його маленький поступ у гармонії викликав усмішки й пестощі родичів, які, не зважаючи на свою бідність, дбали про нього. Але в хорі в Гайнсбургу — яка різниця! Там на протязі багатьох годин треба було повторювати ті самі гами; а коли це не була та сама гама або нота, то треба було розібратися в мішанині чорних точок і гачечків, щоб знайти потрібне діденя, якого вимагав даний розмір. А до цього треба було автоматично достосувати свій голос, ще й рахувати рукою. І все це на очах гострого учителя, який не вірив у втому; який ніколи не хвалив, коли все йшло добре, бо не признавав, щоб можна було робити все; який давав стусани, іритуючись з приводу найменшої похибки або недогляду, і який не лишав бідним, відданим у його розпорядження невільникам іншого відпочинку, як тільки на час посту. Бо обов'язаний кормити їх, так само як і вчити, він виявляв себе настільки скупим щодо порцій, наскільки щедрим на стусани. А крім того всі кари, які він накладав, вводилися головним чином до змешування учням харчевих пайків.

Коли бувало прийняття у місцевого владики, то малий Йосиф після того, як відспівав у хорі, мусів ще грати на цимбалах у святочній оркестрі. "В ці дні, — оповідав він пізніше у своїх споминах — хоча б я й найкраще виконував мою партію, все ж міг бути певним, що буду вибитий".

Проте, коли стельмах з дружиною приїжджали відвідати сина і питали, як він почувається в учителя, син ніколи не скаржився, і мовчав про щоденні пості, несправедливі лайки та побої, а говорив тільки про свій поступ у музиці. Бо музика була для нього тим найголовнішим, що примушувало його забувати всі кари, труди й несправедливості.

Може несвідомо повторював він слова одного бідного італійця, що звався Каетан Майорано, які той говорив кілька років перед тим.

Цей другий хлопець був мукою для свого батька. Перший стрічний мандрівний музикант приваблював його на цілісінькі дні; ніколи не опускав він церкви, коли там грали органи, і старався прилучити свій голос до співаків.

Один з музикантів тієї церкви завважив нильність, з якою хлопчик ходив на Богослужіння, та увагу до музичних твірів. Він підійшов до нього і запитав.

— Очевидно ти дуже любиш слухати співи?

— О, пане! — відповів хлопчик, складаючи руки як до молитви. — Життя хоч би й без хліба, але з музикою!

Музикант далі вже не питав. Він став учителем малого Майорана, який прославився потім як знаменитий співак під іменем Кафарелі.

"Без хліба — але з музикою" — мусіло стати, як усе нам докаже, кличем і для малого Йосифа. Дозаймо до того, що він мав найщасливішу вдачу: завжди веселий, готовий до жартівливої відповіді, він був правдивою розрадою для своїх товаришів, засуджених долею на таку саму роботу, кари й голодування, як і він.

Одного разу Йосифа покликали до учителя, коли той обідав.

(Далі буде)

Вимовка „колись" приносить велику шкоду людині

В одній місцевості жив собі чоловік, який про нищо не дбав, тільки з дня на день клопотався своїм господарством. Ніхто його не бачив ні в церкві, ні в Народнім Домі. Не раз до нього заходили сусіди та інші люди, що працювали в організаціях, і питали: "Кому то ви, Дмитре, не іпшестесь хоч у члени нашої парафії"? Його відповідь завжди була одна і та сама: "Я ще маю час, людоньки добрі. Колись я це зроблю".

Одної ночі йому приснився дуже дивний сон. Сниться йому, що він десь тільки почав робити щось там на полі, як зірвалась страшна буря і понесла його в незнані світи. Коли вже якась невидима сила кинула ним об землю, він опинився в якійсь широкій пустині, де не було видно ані одної живої душі. Він розглянувся на всі сторони, і сам не знав, куди йому йти. Сонце вже зайшло і почало темніти. Треба було спішитися, щоб хоч довідатись, де він е і як додому вернутись. По одній стороні він побачив далеко на горбку якийсь клаптик дерев, і почав прямувати туди. Коли прийшов ближче до тих дерев, то побачив у глибині лісу маленьку хатину. "Слава Тобі Господи", подумав, — тут я вже розвідаю, де я е, і розвідаю, кудою мені дорога додому".

Коли підійшов до дверей і застукав, то повинився перед ним злий дух, і чемненько запросив його до хати. В хаті він побачив їх ще кількоро. Всі вони тільки кивнули головами до нього і щось там говорили між собою. Його посадили в кутку біля гарячої печі і він почав думати, що тепер з ним буде. Думав різно. Може вони радяться, щоб узяти і вкинути його в пекло? І як тут визволитися від них? Просити Бога, щоб поміг йому втекти? Бога . . . Якого Бога? Та ж досі я Його не хотів знати, і як мені тепер просити в Нього помочі?

Так поринувши в думки, бачив, що він остався безрадним. В ту хвилину явився в кімнаті один з провідних злих духів і почав докоряти їм всім, що вони залінені і мало-кого заманили до себе. "Сьогодні, сказав він, ми мусимо вибрати жвавіших до цієї роботи".

— Пустіть мене, — обізвався один з них. — Я скажу людям, що то неправда, що Христос е Богом.

— Ні, ні! — скрикнули всі. — Ми вже пробували доказати це людям, та надармо!

Тоді підвівся один з них, кривий, і оржикнув: — "Пустіть мене, а я скажу їм, що нема ні Бога, ні неба, ані пекла.

— Ні, ні! — скрикнули знову всі. — Ми це вже пробували також, та люди нам не повірили!

Тоді встав один з них, найстарший, і сказав: — Здається, що всі ви мало думаючі. На цей раз прийдеться йти мені самому і сказати їм щось таке, чого ви досі ще не сказали.

Ці слова зацікавили їх усіх, і вони закричали разом: — Скажи нам, що це таке, чого ми ще не казали людям?

Старий відкашлявся і гордо промовив: — Я скажу їм, що є Бог, е небо і пекло. Однак я додам ще одно, що найважніше, і це приведе їх до нас легенько, без ніякого труду.

— Що, що таке ти скажеш, говори?! — крикнули здивовані.

Я бачу, — каже він, — що ви зацікавились, що таке я від себе додам. Я ще скажу їм, щоб не спішились вступати в члени ані церкви, ані ніякої організації. Нехай так роблять, як робив оцей ніщ несподіваний гість. Він досі завжди говорив, що ще має час, і тільки колись зробить це. Як бачите, його життя вже коротке. Він вже стоїть одною ногою там, де ми хочемо. Він вже наш.

— Славно, славно! — закричали всі. Вони взяли його на руки і цосили кричали йому "слава". Цей крик збудив чоловіка з того сну. Він увесь дрижав зо страху. І що більше він думав про цей сон, то все більше думка підганяла його: "Йди до Божого Храму і бери там участь, поки ще маєш час покаятися і надолужити те, що досі ти легковажив".

Слідуючої неділі Дмитро вже був на Богослуженні. Він також передав Управі Церковної Громади свою членську вкладку і почав ходити на збори.

Це оповідання має в собі велику науку. Скільки то вже повмирало тих людей, що постійно казали: "колись". А скільки таких е ще нині, що не бачать світу дальше від свого плота. Вони просто відрікаються тих обовязків, для яких їх Господь послав. Але досі бачать було таких випадків, що недбалі родичі повмирали, а діти журяться, де б то їх поховати. Вони ходять від церкви до церкви, щоб хоч по смерти їх десь коло людей притулити. Та що вже їм ті похоронні паради поможуть, коли вони за життя не журились долею своєї душі! Нехай подумають всі ті, що сьогодні мають таку вимовку, яку мав цей чоловік, і побачать, що вони виконують якраз те, що той старий злий дух їм радить. Вони будуть відкладати на колись, і так, прожившти тих пару десятків років, не будуть мати ніякого признання ні від Бога, ні від людей.

о. С. Гребенюк.

ІВАН ФРАНКО І ЙОГО ЗБІРКА "АПОКРИФИ"

Є загальний погляд, що з зміст Франкових творів, суспільні справи, і про науково-світські; дальше, його поезії та оповідання. Але е одна велика праця, про яку майже не згадується, а то збірка релігійних оповідань, т. зв. "Апокрифів і легенд", з яких переважно складалася давно на Україні релігійна література.

Франко зібрав ті давні оповідання з різних рукописів, і Наукове Товариство імени Шевченка у Львові видало їх в 4-ох томах п. з. "Апокрифи і легенди з українських рукописів". Четвертий том вадання 1906 року.

То велика праця, бо всі 4 томи, разом з Франковими поясненнями числять 1952 сторінки, отже майже 2000. Всі апокрифи і легенди подані точно так, як вони були в рукописах, — такою ж мовою, в якій е багато скорочених слів (слів з титлами), таким же правописом, якого кожний переписувач колись вживав. Така праця вимагала незвичайно багато часу і труду. Коли б готове, що е в тих 4-ох томах, хотів нині хтось переписати, то багато часу воно забрало б; скільки часу треба було, щоб все те повнішукувати і докупи зібрати!

Пізна річ, що ті "Апокрифи і легенди", над якими Франко мусів довго працювати, невідомі, або мало відомі тим, що нині, в 100-літню його річницю про Франка пишуть. А він же для збірання і впорядкування тих "Апокрифів і легенд" мусів дати багато часу і пильної праці. І ті "Апокрифи і легенди" е одинокими таким поважним твором в українській літературі. Коли б тих апокрифів і легенд не був Франко зібрав, то може ніхто другий їх не зібрав би. І вже та одна праця показує, яким великим працівником, яким витривалим робітником був Франко.

"Апокриф" походить з грецького слова "апокрифос" — то значить: захований, невідомий.

В церковно-історичному сенсі слово апокриф означає такий твір на біблійну тему з Старого чи Нового Заповіту, в якому говориться про те, що не відоме з Св. Письма, бо в Св. Письмі про те не написано; при тому нема таких доказів, які потверджували б, що такі оповідання дійсно перекazують дійсність з минулого; а часом е більше чи менше ясні познаки, що народ сам собі такі оповідання складав, щоб заспокоїти свою цікавість щодо тих речей, про які в Св. Письмі не згадано, а народ хоче про них знати.

Легенди — то також релігійні оповідання, створені народом, але вони менше, ніж апокрифи, повязані з темами Біблії або й зовсім не повязані. Апокрифи і легенди — то твори повні чудес і своєю формою і змістом. Їх мистецька форма похоронні паради поможуть, коли вони за життя не журились долею своєї душі! Нехай подумають всі ті, що сьогодні мають таку вимовку, яку мав цей чоловік, і побачать, що вони виконують якраз те, що той старий злий дух їм радить. Вони будуть відкладати на колись, і так, прожившти тих пару десятків років, не будуть мати ніякого признання ні від Бога, ні від людей.

З таким правильним зрозумінням правдивої вчені до апокрифів і легенд підходять; підходять до них з засадою: "не ненавидіти, не висміхатися, але пізнавати" — пізнавати те, що колись було і пізнавати ті причини, задля яких воно повстало; підходить з таким розумінням і вирозумінням, що для своїх часів ті оповідання були явищем натуральним, конечним, оправданим; протягом якогось часу вони давали пізнання про минуле, по-своїому заспокоювали цікавість своїм чудесним уявним матерія лом, поки не було іншого, правдивішого; але щодо побожного виховання, — то апокрифи і легенди, як релігійно-мистецька література, (добре виконували своє завдання, і власне тут їх історична заслуга.

Повжний науковець не забуває, що на кожну історичну річ треба дивитися в точки погляду не сучасного, а з минулого позвору досягнень й духа та уявлень життя. Поважний науковець не забуває, що якби він жив у старих часах, то приймав би апокрифи і легенди так самоа за історичну правду, як приймали їх його предки. Правдивий науковець знає, що жадне знання не повстало відразу в готовій формі, а повстає воно шляхом поволі розвитку: починається з вигадок уяви, яка потребу знання заспокоює, а потім ступнево і щораз більше дошукується, щоб пізнати, як воно було чи е в дійсності.

Колись не було дружу, отже Св. Письмо не було поширене так, як тепер, і тому давні люди не могли точно знати, як про таку то й таку справу говорить Св. Письмо. Колись люди не мали науковців підручників історії Церкви, як ми маємо тепер, отже й не мали звідки черпати правдивого знання. А тим часом потребу знання мусіли чимсь задовольнити, мусіли чимсь вищим жити. — Тут і причина повстання апокрифів і легенд.

Такий дійсно науковий підхід до справи бачимо і в Івана Франка. На апокрифи і легенди він дивиться спокійними очима дослідника, як на самозрозумілу й виправдану для давніх часів річ; а з сучасної точки погляду дивиться на них як на цінні памятки одного з цікавих розвитку форм людського вічно релігійного духа. А зокрема на українському ґрунті, він подав ці староукраїські рукописи як цінні релігійно-літературні історичні памятки; тут менш важно, як колись наш народ думав і переживав, а більш важно, що наш народ від прадавніх часів мав своє духове життя, яке за собою довгу історію духа, і не е "уродження сьогодні". А про це свідчать його писані й усні давні памятки, що до них належать теж апокрифи й легенди. На основі апокрифів і легенд в Італії поет Данте написав безсмертний твір "Божественна комедія". І в Україні апокрифи і легенди дали багато чудесного матеріялу для літературних творів, — але це вже окрема тема.

Отже, в роковини 100-ліття з дня народження Івана Франка, що його велику й цінну працю "Апокрифи і легенди", що так мало відома або й зовсім невідома для ширшого загалу, треба згадати як важний додаток до всього того, що з нагоди цих роковин досі про працю Франка вже було сказано й

НАВЧАННЯ РЕЛІГІЇ КОРИСНЕ ДЛЯ ДІТЕЙ І ДЛЯ СТАРШИХ

Учителі мусять самі вчитися й передумувати все те, чого хочуть інших навчити; таким чином за якийсь час вони зробляться в своїм фаху більш досконалими, перфектними.

Так само родичі, які хочуть учити своїх дітей релігії, самі мусять собі її пригадати, дечого підучитися й над цим подумати. Це для них буде корисним, бо знання релігії дуже помагає кожній людині.

Так то родичі, навчаючи дітей релігії дома, будуть мати подвійну користь. Самі поглиблять і поширять власне знання релігії та й дітей своїх її навчать. Навчання дітей релігійної мудрости піде їм дуже легко. Не треба підкреслювати, що діти охоче будуть учитися релігії від своїх дорогих родичів, бо вони своїми молоденькими душами відчують релігійність батьків і матерів, і самі забажають бути релігійними, віруючими.

Те, що родичі люблять, цінять і шанують, подобається й дітям. Вони, наслідуючи любих родичів, будуть те саме любити, цінити й шанувати.

Відомо, що нема нічого кращого над релігійну й віруючу людину!

Вона знає пошанувати Бога, родичів, старших. Вона совісно виконує свої обовязки родинні, громадські, державні; вона для всіх приязна й пожиточна. Така людина — родичам слава. А родичі мають найбільше вдоволення, коли їхні діти добре виховані, і знають те, що їм потрібне для дальшого життя.

Родичі учіть своїх дітей релігії! Купіть їм Молитовник, Катехизм або якусь іншу релігійну книжечку, заохотьте їх ці книжечки прочитати, розкажіть їм щось з Біблійної історії, моліться разом з ними дома й у церкві, з пошаною говоріть про Бога, Церкву і святі справи. Виявляйте бажання сином, що Ви хотіли б їх бачити священиками нашої Церкви.

Від цього залежить світла будучність усіх нас!

ОЕГ.

КНИЖКИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

В книгарні при Консисторії можна набути зовсім цікавих такі книжки в англійській мові:

AMERICAN FREEDOM AND CATHOLIC POWER, by Paul Blanchard $3.95
COMMUNISM, DEMOCRACY, AND CATHOLIC POWER, by Paul Blanchard $3.95
THE CHAOS OF OCULTS, a study in present-Day Isms, by Jan Karel Van Baalen $3.00
HERESIES EXPOSED, A brief Critical Examination in the Light of the Holy Scriptures of some of the Prevailing Heresies and False Teachings of Today — compiled by Wm. Irvine. Paper bound $1.00. Cloth bound $2.00
CHRISTIAN ANSWERS to Jehovah's Witnesses, by William Harding Kneedler ..... .10
JEHOVAH'S WITNESSES — Who they are and what they teach, by Wilton Nelson ..... .05
bert Lockyer ..... .35
WHAT'S WRONG WITH JEHOVAH'S WITNESSES?, by Louis T. Talbot ..... .35
JEHOVAH'S WITNESSES EXPOSED, by Her-

Гроші й замовлення слати до:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата в Канаді — $5.00 на рік.
За границею $6.50 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $5.00 — Foreign — $6.50

Адресуйте:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

РОКОВИНИ СВІДЧАТЬ

Цього року сповнилося 35-ліття повстання того українського Єпископату, що перший раз в історії України ввесь без винятку в теорії й практиці став на становищі автокефалії, тобто незалежности Української Церкви від чужих проводів.

Традиція Православної Церкви каже, що в Єпископи можуть ставити кандидата тільки Єпископи. Вся Україна гаряче бажала зберегти цю традицію, і звертався до інших Єпископів, щоб вони висвятили Єпископат для Української Церкви. Але до 1921 р. в Україні Єпископами були чужинці та опановані ними місцеві однодумці. Вони відмовлялися висвятити українцям Єпископат, щоб таким чином, за допомого традиції, перешкодити незалежности Української Церкви.

Український народ та його низове духовенство в такому положенні не мали іншого виходу, як тільки діяти власними силами під опікою Вічного Архиєрея — Христа, і так Всеукраїнський Собор 1921 р. без чужих Єпископів висвятив український Єпископат, що його очолив Митрополит Василь Липківський.

Це було не тільки конкретне визволення Рідної Церкви з-під неволі московського Церковного Проводу, але й принципове визволення Української Церкви взагалі від у с я к о г о ч у ж о г о Церковного Проводу. Про це свідчить той факт, що Українська Церква, визволившись з-під неволі московської, не піддалася в іншу чужу залежність — Царгородську, Римську чи іншу, а твердо рішила бути н е з а л е ж н о ю від кого б то не було. Свідчить про це і той факт, що не тільки Москва, але й Царгород був проти незалежности Української Церкви, і відмовився висвятити Єпископат для Української Православної Церкви.

Українці шанували й шанують добру традицію Церкви Христової, але вони пам'ятають, що одну з традицій чужі церковні Проводи свідомо використали для того, щоб не допустити до унезалежнення Української Церкви. Якщо б хто хотів посудити ввесь український народ у зломанні традиції, то український народ має це виправдання, що чужинці надужили традицію для того, щоб поневоліювати Українську Церкву.

Акт 1921 р. — висвячення українських Проводів, Єпископату — це в основному тільки практичне завершення акту з 1919 р. Один з документів говорить ось що:

"Світлий Уряд Української Народньої Республіки ще законом 1-го січня 1919 року визнав необхідним проголосити Автокефалію Української Православної Церкви. Увесь православний український народ і велика частина духовенства визнала Українську Церкву автокефальною і неподлегдою московському патриярхови" (Проф. Іван Огієнко, Прохання до Патріярха Царгородського благословити Автокефальну Українську Церкву. Інструкція ч. 1 Уряду УНР. Тарнів 1921).

❦

Цього року маємо ще одні роковини, але вже понурі, — це 360-ліття страшної Берестейської унії з 1596 року, коли Польща і Рим силою відірвали від української нації живу частину його Рідної Церкви, підпорядкувавши її Польщі й Римові. Так роздвоєно тіло й душу нашого народу, вкинено між нього ворожнечу по наші часи. При помочі католицької Польщі, Австрії і Мадярщини Ватикан так сильно прикоркав поневоленому ним частину Української Церкви, що вона ще 1919 року не могла опам'ятатися та 1-го січня 1919 року через своїх представників у Києві заявити, що й вони, уніяти, тіло з тіла, душа з душі українці, разом з усім українським народом скидають з себе чуже римське ярмо, як решта народу скинула московське. Світли постаті українців з-поміж уніятів памятали й памятають, що унія — це тавро польського й римського насильства над частиною українського народу. Але ширший загал, менше свідомий, за сотні років вже призвабув, чіми руками, яким насильством і з якою метою ця унія запроваджувалася. І тільки поступово зростаюча свідомість серед ширшого загалу почала відкривати йому очі на цю страшну дійсність.

Знаємо, що загал уніятів завжди дивився з одобреням і пошаною на акти 1919 і 1921 років, коли то раз назавжди ввесь український нарід, його законний Уряд і Духовенство стали на становищі н е з а л е ж н о с т и У к р а ї н с ь к о ї Церкви від у с я к о г о ч у ж о г о Церковного Проводу. Тож знаємо, що й нині вони поставляють собі питання: "А чому ж то ми не йдемо разом з усім українським народом, а далі двигаємо на собі залежність від чужих — від Риму?"

❦

Москва, тим разом уже червона, фізично поневолила незалежну Українську Церкву, але для всього українського народу однодушна воля і закон його Уряду з 1919 року та практичне здійснення цього Закону в 1921 році остаються важними й незминними на віки вічні.

Трохи пізніше — 1946 р. Москва силою підпорядкувала собі цю частину Української Церкви, що її за Берестейської унії силою відірвала Польща для себе й Ватикану. Цього року припадає 10-річчя Львівського Собору, яким римське поневолення замінено московським поневоленням Української Церкви в Галичині.

Року 1596 Польща з Римом силою відірвали від Української Православної Церкви одну її частину, і з неї повстала уніятська Церква, тобто опанована Римом. Пізніше, через 350 років, що частину Москва відперла від Риму й опанувала сама,—з одної неволі в другу; від насильства в Бересті 1596 р. до насильства у Львові 1946 р.! Ватикан і Москва знаються між собою, щоб опанувати Українську Церкву, її душу й тіло, її культуру та майно. Український нарід не вибирає між двома поневоленнями — між Москвою і Римом, бо вважає, що в принципі нема й бути не може неволі гіршої та "кращої", а є тільки н е в о л я я, яка б вона не була.

І коли Москва та Ватикан змагаються між собою за опанування Української Церкви, то український народ — жертва тих змагань між двома поневоленнями, не слухав і не слухає їх голосів, а сам підніс свій голос, бо він, тільки під опікою Господа, сам вирішує про свою Рідну Церкву, а до чужих Церков він не вмішувався і не вмішується, - не вмішується до московської Церкви, до грецької, до італійської з проводом у Ватикані і т. д.

Український народ у Галичині від часів прийняття Україною Християнства, і після поворот Берестейської унії 1596 року твердо захищав українську форму й дух своєї Рідної Церкви св. Володимира; у безперестанній боротьбі захищав свою Рідну Віру з її рідними звичаями й обрядами перед латинським загарбником з Риму та польським займанцем. Це саме однодушно захищали українці на центральних і східних своїх землях перед московським загарбником. На сході, в центрі й на заході України в усього українського народу спокон віку була, є і буде одна Українська Віра; розділила їх не Віра, а тільки ч у ж и й п о л і т и ч н и й ч и н н и к: на сході і в центрі Українську Церкву поневолила Москва, а частину на заході поневолив Рим. Тут і там була одна Соборна Українська Віра, - - Віра Православна, але там був московський провід, а тут — римський.

У Бересті 1596 року польсько-римське насильство не змогло знищити Української Віри ні на одному клаптику Української Землі, отже вороги мусіли обмежитися тільки до накинення церковно-політичної зверхности, до накинення владди Ватикану, що в Галичині була 350 років.

Говоритиме, що на Львівському Соборі 1946 року відбулася зміна Віри українців у Галичині, не можна тому, що українці в Галичині фактично трималися постійно Української Православної Віри, а тільки мали над собою чужий Церковний Провід у Римі — провід іншої Віри — латинської. На Львівському Соборі змінено тільки одну-єдину річ, а саме Найвищий Провід Церкви, тобто римський Провід, що був 1596 р. накинений силою в Бересті; і його так само силою 1946 року заступлено московським проводом. І так один нарід, одної Соборної Української Віри після 1946 р. опинився вже під одним чужим проводом — московським, накиненим шляхом насильства. Але український нарід свідомий того, що Берестейська унія з 1596 р. була заведена в нас насильно, нелегально, і вона не обовязує українців. Коли Царгородський Патріярх Діонисій, надуживши вираженої в канонах традиції, продав Українську Церкву Московському Церковному Проводові 1688 року, то український нарід уважає це насильство за нелегальне й не необовязуюче Україну. Коли московський Церковний Провід на сході і в центральних землях України фізично поневолив Українську Церкву, унезалежнену актами з 1919 і 1921 років, то ввесь український нарід уважає це насильство за нелегальне і необовязуюче.

Коли московський Церковний Провід силою перебрав частину Української Церкви, в Галичині, від іншого чужого, римського проводу, також накиненого силою 1596 р., — перебрав на Львівському Соборі 1946 р., то ввесь український нарід уважає цей крок за нелегальний необовязуючий; український нарід уважає так не тому, що це було відорвання від Риму, а тому, що це було підпорядкування Москві. Український нарід за єдино легальний акт уважає рішення уряду Української Держави з 1919 р., з волі народу й духовенства, та практичне завершення цього в 1921 році, — тобто акт повної церковної незалежности українського народу від чужих церковних зверхностей. У принципі цей історичний Закон зобовязує в в е с ь український нарід, з Галичиною включно, тому що вона в основі ніколи не розірвала спільности Української Віри з усім українським народом.

Про все це свідчать усі вищезгадані роковини. Вони кажуть, що воля всього українського народу мати свою Соборну Рідну Церкву на всіх землях України незалежною від у с і х ч у ж и х Церковних Проводів буда, е і буде непохитною. Хто думає инакше, той заминає очі перед дійсністю; хто думає инакше, той відривається від життя та його вічних Законів, установлених Творцем; хто думає инакше, колеса історії, що йдуть вперед без вороття, неблагально перейдуть по його нереальних замірах; хто думає инакше, той думає чужими думками, а не думками всього українського народу, той думає несоборно, той чинить гріх, коли хибно думає, що нібито службу Богові чинить, виступаючи проти священних бажань, прав і добра свого народу.

В ПОЛЬЩІ Є ВІЙСЬКОВІ КАПЕЛЯНИ

В Польщі легально існує організація Пакс, що окреслює себе як "прогресивна" католицька акція. До неї належать також 5 послів до польського сойму (парляменту). В наслідок їх інтервенції, очолюваний Гомулкою комуністичний уряд (ніби "тітоїстський") звільнив з вязниці кардинала Степана Вишинського, який від 1953 р. сидів у манастирі в Сяноці "під домашним арештом". Варшавський уряд також дозволив вернутися до своєї дієцезії 80-літньому католицькому епископові Станіславові Адамському. Вторівень до всіх сателітних держав, не говорячи вже про сам Советський Союз, у Польщі релігійне переслідування було ще відносно може найменше; про це свідчить хоч би той факт, що за залізною куртиною тільки в Польщі є дозволені у війську капеляни.

МАТИ З ХАТИ — ЗЛОЧИН ДО ХАТИ

Рапорт парляменту провінції Вікторії, Австралія, каже, що найбільшою перешкодою у виховании дитини є брак матері дома, коли вона мусить іти до праці і так втрачає одну з своїх найважніших функцій, а саме — бути господинею хати і виховницею своїх дітей. Рапорт у висновку стверджує, що коли мати виходить з хати, то злочин вступає в хату; це значить: матері нема дома, нема кому виховувати дітей у чесноті.

Я не бажаю бути рабовласником, як не бажаю бути рабом. (Абрагам Лінкольн).

СТАНОВИЩЕ ПРАВОСЛАВНИХ І КАТОЛИЦЬКИХ ХРАМІВ В УКРАЇНІ

Варшавська "Нова культура" з 7-го жовтня 1956 р принесла обширний репортаж Ришарда Матушевського з його відвідин України, під наголовком "У Львові". Як член польської делегації, яка прибула на святкування 100-ліття з дня народження І. Франка, він побував у Києві та у Львові.

Між иншим, він пише, що у Львові "е чотири чи пять костьолів (на 12—15 тисяч поляків у Львові), між иншим сяйво відновлена катедра. Заходжу до неї в неділю рано. Велика святиня майже повна: польська проповідь, польські співи, польські молитовники. Вражає в очі характеристичне порівнання з Києвом, де ми оглядали переданий православним монахам куток славної Печерської Лаври в день свята Матері Божої. Прибувши туди товпа прочан складалася виключно з старих селянських жінок, а щодо скількости вона не могла б конкурувати з тим, що в кожний звичайний день можна побачити, напр.кладів у нашій Ченстохові".

Як бачимо, в тоні Матушевського помітна нотка гордости за поляків. Годі дискутувати над тим, скільки православних українців відвідують свої святині в Києві, а скільки поляків — свої католицькі костьоли у Львові, а тим більше в Ченстохові. Якщо б поляки побули близько сорока років під московсько-большевицькою безбожною владою, а іх Церква зазнала такого знищення й мученництва з боку большевиків, як зазнала Українська Автокефальна Православна Церква, тоді тільки можна було б робити правильні висновки з того порівнання.

Для нас тут важливий такий факт, католицької катедри поляками у Львові влада не зачинила, а Києво-Печерську Лавру православними українцям зачинила. У католицьких костелах у Львові лунає польська мова, а православним українцям іх рідна мова в Церкві заборонена. Польський тижневик, що видається в Польщі, "По просту" з 16-го вересня ц. р., де помістив репортаж Ришарда Турського, що недавно відвідав Львів, пише: "Третьою інституцією (крім польських шкіл та видавництв), де применше польське життя у Львові, є католицькі костьоли". А тимчасом навіть найменші прояви українського духа в Православній Церкві Москва жорстоко переслідує.

ДОЛЯ ЄП. ОРДАСА НЕВІДОМА

Мадярські комуністи, коли в 1948 р. судили лютеранського Єпископа Ордаса, то фабрикували проти нього подібні "вакиди", що й проти кардинала Міндсентія: оскаржували в "спекуляціях на чорному ринку, колябораці з нацистами" і т .п. В часі хвилевої нібито "відлиги" мадярський суд уневажнив виданий у 1948 р. вирок і звільнив Єпископа з вязниці, а з ним випустив на волю двох иншых вищих лютеранських духівників. Кажуть, що Єп. Ордас після повстання у Мадярщині не рятувався втечею за кордон, і побоюються, що його доля може бути непевна. Як відомо, протестантська Церква у вільному світі, особливо ж на американському континенті, одна з перших поспішила з добродійною допомогою жертвам повстання у Мадярщині.

Краще бути котом, ніж львом з ослячою натурою. (Григорій Сковорода)

УЖЕ ВИЙШОВ І ПРОДАЄТЬСЯ
книжковий Календар
"РІДНА НИВА" НА 1957 РІК

Календар має 224 сторінки друку і дуже багатий своїм змістом.

Крім календарної частини та Церковного Уставу на 1957 рік, календар містить 196 статтів на ріжні інтереси та повчаючі теми, як-наприклад: незалежність (автокефалія) Української Православною Церкви в перших віках християнства в Україні; з таємниць релігійних вірувань Далекого Сходу; відома поетка Оксана Лятуринська про о. В. Кудрика; історія Церковних Громад УГПЦК і т. д.

Ціна календаря з пересилкою тільки 85 центів.

Вірні Церкви можуть набути Календар у своїх Отців Парохів, або можуть замовляти в Консисторії на нижче подану адресу.

Накład невеликий, отже хто бажає Календар набути, повинен негайно його замовити.

Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. John's Ave., Winnipeg 4, Man.

МОСКАЛІ ПОСИГАЮТЬ ПО ТРИЗУБ

Московські білогвардійці вже по першій світовій війні присвоювали собі український національний герб тризуб, наприклад, московська еміграція в Сербії. А по другій світовій війні це приєднування набирає ширших розмірів. Одна з найбільших російських організацій "НТС" (Національно-Трудовой Союз) ставить тризуб на своїх програмах і транспарентах під час публічних маніфестацій, і ці факти нотуються чужомовною пресою. В московській емігрантській газеті "Грядущее" (Майбутне") постійно фігурує тризуб. — Москалі вже присвоїли собі стару назву України — Русь, - тепер посягають по знак князя св. Володимира — по герб України.

ВЖЕ ВИЙШЛИ І ПРОДАЮТЬСЯ
ЛИСТКОВІ ЛЕКЦІЇ
ДЛЯ
НЕДІЛЬНИХ ШКІЛ

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала цього року, за благословенням Високопреосвященнішого Владики Митрополита Іларіона, листкові лекції для Недільних Шкіл.

Лекції прикрашені гарними образками (малюнками) з Старого й Нового Заповітів, відповідно до змісту даної лекції, та видані на гарнім коштовнім папері.

Хоч лекції призначені в першій мірі для Недільних Шкіл, то вони також прекрасно надаються ДЛЯ ДОМАШНЬОГО ВЖИТКУ. Маючи ці лекції, родичі зможуть багато легше давати своїм дітям домашнє релігійне виховання.

Дотепер лекції вийшли для двох перших кляс навчання, — Класа І і Класа ІІ, — кожна класа по 40 лекцій.

Ціна за 40 лекцій першої чи другої класи ТІЛЬКИ 85 ЦЕНТІВ.

Замовлення посилайте на таку адресу:

The Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ.

НЕРВИ...

— Обидва ми з Іваном Макухом — бувші советські політвязні, — каже Семен Гарпун. — Він "західняк", а я — "східняк". Почалося повстання у Мадярщині. Мадяри в нашому місті зорганізували протестаційний похід. Бігу до Івана Макуха. "Нам треба, кажу, прилучитися до мадярського походу. Тисячі, десятки тисяч мадяр мордує червона Москва".

Іван Макух просто гаркнув на мене:

— А мадяри протестували, коли Москва голодом вимордна наших в України сім мільйонів? А обідрані Нації протестували? Ти йди, як хочеш, а я не піду!

— І ти християнин? Не шкода тобі невинних жертв у Мадярщині: поморджених жінок, діточок? Ти ж прилгадай собі, як сотні тисяч українських дітобійчок безпомічно конали в штучному голоді, підготованому московськими червоними хижаками... І мадярські діточки так конають. Не жаль тобі?

— Жаль, — каже Іван, — але не піду. Наших в Україні сотнями тисяч вивозять у Казахстан, а віхто не протестує.

— Іване, чи ж вині ті мадярські жертви, що ніхто за нас не протестує?

— Невинні!

— От і бачиш!

— Нічого я не бачу! Не піду, і годі! Кажу тобі: з мадярами не піду!

— Голубе, не з мадярах справа. Тут справа ширша, більш засаднича. Ми йдемо не з оборони мадяр, а в наступ на большевиків — в оборону нашого народу. Ніхто не згадує про наші великі жертви, то може хоч серед мадяр нас побачать і згадають, що й ми жертви червоного московського терору...

— Мадяр згадають, але не нас. Найбільше можуть сказати, що ми маніфестуємо своє бажання бути під мадярською державою, — панpuro каже Іван. — Знаю я політиків... Наша справа на міжнародньому форумі така, як доля того хліба: коли впаде, то все маслом у пісок. Чим є польські заворушення в Познані або німецькі в східному Берліні — впорівень до Української Повстанчої Армії? А тим часом Познань і Берлін сколихнули світом, а про УПА ані вода в рот набрали. Мало того, Українська Повстанча Армія недавно провела бої в околиця Станиславова, а міжнародні політики пишуть, що це... мадяри в Західній Україні виступили проти большевиків. Цигани, турки, татари — хто хочете, аби не ми... Ех, і доля ж наша щербата така! Всіх ми боронили б, а нас усі в ложці води втопили б. Недарма кажуть: "Мама всім рада, а мамі й чорт не рад". Так і з нами!

— Іване, — кажу, — воно так зле не є, як не кажи. Правда, ти маєш багато рації, але то ще один доказ, що нам треба діяти, не піддаватися! Сумнів, звіяра через гіркий досвід пережерли твоє серце, як іржа заліза... А я тобі кажу: ти думаєш нервами, не головою. Політика не знає почувань і нервів. Політика вимагає сильних нервів і холодного розуму. Дипломатові часом в лице, з перепрошенням, плюють, а він мило посміхається і дякує, коли цього вимагає політика. От це так дипломат!

Якось намовив Івана Макуха, і ми пішли з мадярами на маніфестацію. Ідемо. Вітер дує в очі, Іван змерзає, закриває долонями вуха. Повз наші ряди йде впорядчик — таки тутешній мадяр, уроджений в Канаді. Добрящка, видно, людина. Підходить до Івана.

— Змерзли у вуха? — питає сердечно.

— На каторгі советській відморозив, — понуро відповів Іван.

— І прикульгуєте ви трохи на одну ногу, — співчуває Іванові мадяр.

— То мадяри шомполами побили мені ногу, коли я боровся за визволення Закарпатської України з-під мадярської корнизи.

—Іване... — неспокійно шепнув я йому на вухо. — Мовчи!

— А мадяри, як окупували Закарпатську Україну дико здомівши опір її героїських, майже неозброєних оборонців, навіть дітей, то почали нас так мордувати...

— Іване, — сіпнув я його за полу.

— І мене мадяри були б повісили, як мого батька й дядьків на масових шибеницях у "Талергофському пеклі", але Господь допоміг утекти...

— Іване!!!

Де там! Іван розійшовся і пішов, пішов... Я поклав йому долоню на уста, а він — гризь, мов собака мусив мене за пальець, і пішов...

— Чи це може бути? Мені дуже прикро... Я так був слабо поінформований в европейських справах... — признався мадяр-впорядчик добродушно, винувато, та й відійшов.

— Іване, — кажу, чи тобі треба було те говорити?!

— Або ж я неправду сказав? — відтяв Іван.

— Правду. Але треба мадярам простити!

— Я прощаю, але забути не можу...

— То не забувай, але треба знати, що, де й коли говорити.

— Не вчи тата, як кіжки тесати... Кому не болить, тому й не догарає! — він вовком подивився на мене і відійшов.

От такий то "політик" Іван Макух! Все діло попсував... Забути він не може! Нервів втримати не може! За нашу й вашу свободу в бій ніти не може, бо всюди ворога бачить... Одне щастя, що він — звичайна собі сіра людина; бо, не допусти Боже з його якогось міністра, він отут таки на місці провалив би нашу справу на сотні років, — закінчив Семен Гарпун. — Ех, нерви, нерви!...

Назар Полин.

ВИСТУПИ ІНДУСІВ ПРОТИ ХРИСТИЯНСТВА

В Індії християн небагато. Як відомо, провідник індії Неру поставився неприхильно до християнських місій. Серед яких обставин доводиться працювати християнським місіям в Індії — свідчать прикляди. Недавно під час Богослужень в Пуоні в католицьких церквах, Непорочного Зачаття та Св. Франца Ксаверія, група фанатичних індусів напала на ці церкви ,щоб забрати звідти окрещених індуських дітей. Напасників викинула з церкви індуська поліція.

Спеціяльна Оферта

для передплатників „Вістника"

На протязі двох місяців від 1-го листопада 1956 до 31-го грудня, 1956.

1. Хто відновить свою передплату на два роки або більше і прийде до Адміністрації „Вістника", то тоді дістане знижку, як зазначено нижче:

Наперед	В Канаді	Заграницею	Ви заощаджуєте
2 роки	$5.25	$ 6.25	$ .75
3 роки	7.50	9.00	1.50
4 роки	9.50	11.50	2.50

Передплата „Вістника" на один рік — в Канаді — $3.00
— для заграниці — $3.50

2. Хто з передплатників, що не вплатає зі своєю власною передплатою, прийде одну передплату за себе, а другу або більше передплат в дарунку для когось іншого, той платить за кожну передплату тільки по $2.50, замість по $3.00 (в Америці по 3.00 замість по 3.50).

До Адміністрації „Вістника",
Winnipeg, Man.

При цьому надсилаю $.....
на відновлення передплати на
..... роки.

Моє імя й прізвище: .....
.....
Моя адреса: .....
.....

До Адміністрації „Вістника",
Winnipeg, Man.

При цьому надсилаю $.....
на подарункові передплати на „Вістник" для слідуючих осіб:
Імя і прізвище того, хто має одержувати „Вістник":
.....
Його адреса: .....
.....
(Коли має більше імен, можете дописати на окремій картці паперу)
Моє імя й прізвище: .....
.....
Моя адреса: .....
.....

THE HERALD
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НАД ТИМ ПОВИННІ І ГРЕКО-КАТОЛИКИ ЗАСТАНОВИТИСЯ

В едмонтонський гр.-кат. парафії св. Юрія видаються листки, чи картки в порядком Богослужень і науками для парафіян.

На таким листку ч. 18, за серпень 1956, в наука п. з. "Любім свій український обряд", де найбільше наводиться зі статті редемпториста Шудла, яку він помістив в катол. журналі "Логос". Там він "наводить докази поцани до українського обряду з боку чужинців, і звертає увагу, що часто самі ми не любимо свого рідного. Це сувне, але правдиве. Стараймось, щоб поміж нас не зайшла ця "мода" легковажити своє рідне..."

Але від кого та пошана, від яких чужинців? Зачимо від найповажнішого чужинця — від Риму. В гр.-кат. пресі нераз писалося, що Рим не вважає греко-католиків навіть дійсними католиками тому, що вони не римо-католики. В гр.-кат. "Ниві" з 1928 р. оповідається: в Америці зайшов гр.-кат. священик до латинського епископа, і той не хотів признати його священником. Опісля показав йому лист з Риму, з Пропаганди, де говорилося: **"Коли б до тебе зайшов гр.-кат священик з Галичини, викинь його геть".** Лист підписав префект Пропаганди — кардинал Сімеоні. Отже дуже гр. кат. чужі шанують. За поріг викидають.

Опісля ж тому священикові говорив папський легат Сатолі:

"Ви Русини вже давно повинні зрозуміти, що не лиш повинна бути одна віра, але й один обряд. Докім у вас Русинів співають "Господи помилуй", доти ви еще сизимою пахнете".

Так ті чужинці, що є начальством для греко-католиків, "шанують" український обряд.

Шанують і чужинці-поляки, називаючи церкви синагогами, гр.-кат. віру собачою, священиків каналіями, нарід мудями, хамами... Було таке, чи не було? "Шанують", як пан похожає!

Картка наводить такі слова Шудла:

"Обрядове занечищення відчужує нас від східних. Велика вдячність належиться Кард. Тіссеранові за видання наших літургійних книжок коштом Конгрегації, у 1940 році!".

Питання: Хто занечистив гр.-кат. обряд як не Рим через своїх агентів? Ще на Замойськім Соборі 1720 р., де був папський нунцій, Гріммальді, рішено викидати з церков іконостаси, заведено "тишу" Службу Божу. А дальше викинено "всіх вас православних", нищено тримамені хрести, священичі ряси прикрою на латинський лад, заведено "пацьорки", монстранцію, "серця" Ісуса і Богородиці, целібат і др. Рим вже силувався відобрати священикам право миропомазання при хрещенню, відобрав священикам право женитися.

Якраз чужинці, до яких унія привязала українців, занечищували церкву щоби її знищити і завести костел.

Що ж до Тіссерана, то він надрукував церковні книжки для римської політики. Коли б Рим посилав своїх місіонарів на Україну навертати православних до папства, то треба буде книжок, от що! Рим наперед готовиться. А грошей він має. За продаж полякам українських православних церков на Холмщині 1938 р. він дістав від поляків 2,500,000 золотих, себто півмільйона долярів. За продаж чужого.

***

Дальше говорить Шудло:

"Східні наші брати мають стати католиками, а не латинниками. Така воля Святішої Римської Столиці.

"Унійні змагання не мали досить успіху, бо... нарід не хоче навіть чути про унію через метод, а якому вона тепер поширюється. Вежа латинізаторунійної праці..." — (Підкр. Вісн.).

Цікаво, як можна нині говорити, що "східні брати" мають стати католиками? Що буде, коли вони не схочуть, бож вони ніколи католицизму не хотіли! А вони ніколи нині чейже памятають ті насильні вони чейже памятають ті насильства, які виконувало на них католики, та ще і за понукою Риму. Памятають католицьку Інквізицію.

***

"Унійні змагання не мали успіху", каже Шудло, та чи диво? Унію заводили способами Інквізиції, насильством, розбоями. Православні церкви грабунком забирали, священників вигиняли, або мучили в кайданах, в ями кидали, і нарід мучили та по кількасот буків давали, або і на смерть забивали.

Тут один приклад. **Побожний старець, Данило Кушнір, не хотів стати уніятом, отже: обмотали його руки пряжівом, обляли смолою і запалили. Потім втяли голову, тіло спалили, а голову прибили на палі на пострах там, що не стають уніятами.** Було таке, чи не було? Шудли повинні про те знати. Пеодеш про те згадує.

Унія мала Торквемад і в Европі і під Польщею. Тут були Кунцевичі, Володковичі, Мокрицькі, Гданицькі... Вони провадили ті "змагання", що не цілком вдалися, отже тепер треба тактику змінити. Очевидно — тепер інквізитори походять вже не явище і підуть з хрестами, з побожними піснями, з балачками про пятіх, як "Христових заступників", про гріхи, небо, пекло, — а може такі способи будуть успішніші. Підуть з хрестами в руках, а в душах з чим? Мабуть з думками інквізиторів.

***

Згадати, що **папи приказували інквізиторські способи.** Папа Климент 13-ий в своїм **"Бреве Апостолікум"** в 16-го вересня, 1766 р., наказує польському епископам: нехай стараються, щоб польський сойм не признав православним нияких прав, бо признати їм права, то — **"впускати паршиві вівці в Христову вівчарню".** Було таке "Бреве", чи не було?

То був наказ інквізитора, — відобрати православним права на їх землі, а тоді можна їх обрабовувати, мучити, вбивати і так приводити їх до унії. Чи такому роботу можна назвати християнською? Або бодай людиною, культурною?

Коли ж таке робилося, то треба людей без розуму, щоби ставали католиками і піддавалися папі. Здоровий розум говорить, що навіть ті, які є нині в папським підвладстві, повинні того підданства позбутися і стати вільними людьми, вільними християнами, членами своєї власної Церкви.

ІВАН ФРАНКО ПРО РЕЛІГІЮ І ЦЕРКВУ

Ще бувши радикалом, І. Франко писав так: "Радикали ніколи не виступають і не виступали ані проти віри в Бога, ані проти жадної основи правдивої релігійности. Противно, до всіх людей щиро релігійних, а затим чесних і не фарисеїв, радикали мають глибоке пошанування, тим більше, що таких людей у наших часах небагато. Так само не виступали й не виступають радикали проти головних установ церковних, проти церковних тайн і обрядів... Ми вздяли війну на смерть темноті й підмальованню. Але ми твердо переконані, що розум і освіта не суперечать релігії в правдивій релігійности, але противно, мусять бути їх головною основою. Темний, дурний і тупий чоловік не може бути правдиво релігійний" (І. Франко: "Релігія і радикали", 1898).

Очевидно, що не всі радикали були однакові у своїм відношенні до релігії. Але, наприклад, радикал М. Павлик (до речі, перекладач книжки "Боротьба віри з наукою" Дрейпера), в "Народі" закидав І. Франкові "попофільство" за його того роду погляди, що наведені вище, і тому подібні.

ПОМЕР ФАКТИЧНИЙ КЕРІВНИК РОСІЙСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Советські часописи "Правда" та "Ізвестія" повідомили про смерть Івана Васильовича Полянського — голови Ради релігійних культів при Раді міністрів СССР. — Рада для справ "Русской Православної Церкви" і Рада релігійних культів при Раді міністрів СССР — це щось подібне до царсько-московського Святішого Правительствуючого Синоду, створеного Петром І. та очоловленого обер-прокурором, якого назначував цар. Однак обер-прокуророві підлягала тільки Православна Церква в Росії, а голові Ради релігійних культів підлягають усі віровизнання. Отож І. В. Полянський був справжнім советським церковним диктатором. За свою відданість владі на своїм становищі голови Ради релігійних культів, створеної ще за Сталіна ,він перебував від 1944 р. і тут за свою відданість владі одержав ордени Леніна, Красного Знамени, Знак Почету та інші відзначення. В роках 1918—21 він воював у советських партизанах і брав участь у Кронштадській масакрі. Ні освітою, ні переконаннями нічого спільного з релігією він не мав. Біжеги комуніста й єнкавеедиста уможливили йому дістати становище найвищого советського жандарма над релігією і Церквами в СССР.

ЧИ ПОРУШАТЬ СПРАВУ АРХІЄП. МАКАРІЯ В ОН?

Грецький уряд заявив, що хоче передати справу Кипру на обговорення в Обединих Націях. Так заходить можливість, що імя депортованого з Кипру й засланого на малий острів на океані Первоєрарха Греко-Кипрійської Православної Церкви, Архиєп. Макарія, може знову виринути на широкій політичній арені.

О. ЛЯТУРИНСЬКА ПРО ПОК. ПЕТРА ВОЙЦЕНКА

В американському щоденнику "Свобода" з 8-го листопада ц. р. визначна сучасна українська поетка і художниця Оксана Лятуринська помістила довшу згадку про пок. Петра Войценка.

ЦЕРКОВНА ХРОНІКА

● В суботу 17 листопада відбулися загальні річні збори Колеґії Св. Андрея у Вінніпеґу. Доповідь на тему стану Колеґії та плянів на найближче майбутнє сказав голова Президії Консисторії прот. д-р С. В. Савчук. Отець принципал прот. Стратійчук поінформував про стан Колеґії в моральному відношенні. На з'їзді доповнено склад Дирекції Колеґії та винесено ряд постанов. В неділю 10 листопада відбулася в Катедрі Пресв. Трійці Водохреща, а на Панахиді помянули покійних членів Колеґії.

● Високопреосвященний Владика Митрополит Іларіон і В и с о копреосвященний Владика Архиєпископ Михаїл удостоїли своєю особистою участю святкування 30-ліття української православної Катедри Св. Володимира в Торонті в днях 17 і 18 листопада.

● Третій Собор Української Православної Церкви в США відбувся в Шікаго в днях від 11 до 14 жовтня. В соборі під проводом Митрополита Полікарпа Теодоровича взяли участь три Єпископи і 139 делеґатів від 73 повноправних громад, з того 75 священиків і 64 світських. При звітах стверджено здоровий фінансовий стан УПЦ в США і видавничі успіхи. Обрано нові керівні органи на наступних 5 років, — половина світських, а половина з духовних. Президент Айзенгавер прислав Собор телеграмою, на яку вислано йому подяку, з пожеланнями національних потреб в окупованій Україні. Одночасно відсвятковано 33-ліття архиєпископства Митрополита Йоана. Попередні Собори УПЦ в США відбувалися в 1950 і 1953 рр.

● Згідно з статутом УАПЦ в Австралії, правлячий Єпископ Звичайний Собор скликає що три роки. Перший Собор відбувся 1953 р., а другий Собор Передсоборна Комісія вирішила скликати до Мельборну в днях від 29 грудня 1956 р. по 1 січня 1957 року.

● Впереєсв. Владика Нисанор (Абрамовича), М и т рополит УАПЦ на еміґрації в зах. Европі, подарував для св. Престолу Церкви — Патріярха в Осередку в Бонді Бруну, Н. Дж., США, св. Ревелію з Київської Св. Софії. Цей подарунок — то маленький срібний ковчежець (корабляк), який був Митрополитом П. Могилою положений під Престіл катедри св. Софії в Києві. Ковчежець має анчарбовані написи на собі, — вверху: „Осягнем є сей Божественний Престол Преосвященим Кир Петром Могилою, Митрополитом Київським, Галицьким і всеї Росії року 1633 місяця липня 3". На стінках: „Мощи святих Пантелеймона, Артемія, Атанасія Пересвіяна, Григорія Акраганського, Андрея Критського, Димитрія Мироточивого". Зруйнування Св. Престіл Св. Софії, більшевики Св. Мощі забрали, а ковчежець віддали були до музею („Укр. Прав. Слово", жовтень 1956).

● Тасманія — це острів, що положений на південному сході від Австралії. Православних українців, що доля їх туди закинула, перший раз відвідав священик УАПЦ прот. Гр. Фомічевський, а цього року навесні він відвідав їх другий раз. Осередком українського православного життя в Тасманії є місто Гобарта. Є надія, що ця укр. прав. громада матиме свого постійного священика.

● В половині липня ц. р. з характерні Надзвичайного Посла до уряду Венецуелі при був Високопреосвященній Ілія Карам — Митрополит Православної Церкви Ливану. Візитуючи православних ливанців у Венецуелі, Митр. Ілія Карам подякував президентові Венецуелі ген. Перец-Хіменецові за толеративне відношення до Православної Церкви та нагородив його двома високими відзначеннями держави Ливану. На офіційного державного достойника Ливану, уряд Венецуели прибрав Митр. Ілію з усіма почестями. Від православних українців склали йому візиту митроф. прот. Ол. Довгань та инк. Ол. Євтухів. Владика живо цікавився долею Української Православної Церкви та подарував для її храму в Каракасі частинку каміня в Гробу Господнього.

● В днях від 10 по 20 липня ц. р в Екуменічному Інституті в Боссе біля Женеви, Швайцарія, відбувся закацій-ний християнський курс для мирян. Курс організований протестантами. В характері інформаторів про Православ'є було там сім православних. Від православних проф. Екзархос, грек, інформував про православні церковні канони — Тріод, Октоїх, Мінеї і т. д. Між іншим, він сказав: „Храм у нас є святинею, і ця святиня є зображенням Церкви як цілости. По відношенні до Заходу можна зробити закид, що він Церкву організаційно-зв'язав, позбавив її чару, містичности".

● У Св. Біблії в книзі Ісуса Навина (розд. IX, ст. 3) згадується місто Гаваон (Габеон). Американська Археологічна комісія під керівництвом проф. Пріттарда в Каліфорнії недавно відкрила решти цього міста. Тепер там стоїть арабське село Ель-Жиб (900 душ населення), 8 миль від Єрусалиму. Згадане місто в Біблії має назву „Місто царів" та „Велике місто". Археологи знайшли там конюшню з написом — назвою цього міста і відкопали велику стіну, що оточувала місто, та великий басейн на воду, який, на думку археологів, був збудований за 1200 років до Христа.

● Найновіша статистика, зроблена Християнських Церков, оголосила такі дані: до релігійних громад в США належить 100,162,629 осіб. Отже, за рік прибуло 2 мільйони. Це значить, коли за рік населення США збільшилося лише на 1,8 відсотка, то число вірних зріслося на 2,8 відсотка, себто до Церкви прилучився один відсоток тих, що раніш стояли осторонь Церкви. Найбільший приріст зареєстрували протестантські Церкви, що мають 58,5 мільйонів вірних. Католиків в США є 33,4 мільйони. Жидівські громади — 5,5 мільйони. Православних статистика подає на 2,4 мільйони зорганізованих у Церкві вірних. Старо-католиків і вірних польської національної католицької Церкви („Польські Косьцюл Народовы") — 370,000 осіб. Буддистів 63,000 і мусульман між 10 і 20 тисяч.

● В совєтських концентраційних таборах померли євреї-раввини Єпископ Никита Будка і Архимандрит Климентій Шептицький — брат покн. Митр. Андрея Шептицького.

● Папа найменував унїятського Єпископа в Канаді Максима Германюка Митрополитом. Це перший унїятський Митрополит у Канаді.

● Дня 8 листопада ц. р. Папа Пій XII унїятського священика Йосипа Шмондюка (народж. 1912 р. у Валл, Пенсильванія, США) найменував Єпископом-номінатом — титулярним Єпископом Зегин та Єпископом-помічником для Архиєпископа Константина Богачевського — Філядельфійського Екзарха.

● У ч. 2 (19) 1956 р. „Вістника Інституту по вивченню СССР", Мюнхен, проф. Б. Жук поместив статтю п. н. „Пожежі в Києві 1941 р.". Проф. Б. Жук, як свідок тих подій, подає документарні факти, що Києво-Печерську Лавру перед приходом німців до Києва під минували большевики, а після приходу німців мінне в Лаврі вибухи.

РІЗНІ ВІСТІ

● Героїчне, в рази і трагічне повстання на Мадярщині Москва этнобліла, висилаючи туди понад 15 дивізій війська — переважно монголів (за царських часів т. зв. „дикі дивізії"). Ляльковий уряд, з наказу Москви, в Мадярщині оволює Кадор.

● Польщу оточили понад 40 совєтських дивізій, а 8 дивізій є внутрі Польщі.

● Військові частини ОН, що недавно прибуле до Єгипту, не можуть виконати свого завдання: втримувати спокій, бо тому перешкоджає присутність військ Ізраїля, Франції та Англії в Єгипті, а це створює напруження між арабами.

● Південно-корейський (національний) уряд повідомляє, що на центральному кордоні між Північною Кореєю (комуністичною) та Південною знову доходить до більших збройних сутичок. Комуністи виступають вчайно. Південна Корея загострала свою військову чуйність.

● Після приходу до влади Гомулки в Польщі, совєтського маршала Константина Рокосовського, сталінця, усунено з Польщі. Він дістав пост заступника коменданта військ „Варшавського д о г о вору", (щось ніби НАТО на Заході), що складається з видатних частин совєтського війська і частин сателітних держав. Головна квартира Рокосовського у Львові. Він командує 14 дивізіями.

● Полк. Нассер, диктатор Єгипту, заявив: Він завдяки, щоб Ізраїль, Англія і Франція безумовно вийшли з Єгипту, себто, щоб ці держави не ставили Єгиптові жадних умов, як побідникому. А там часом ці держави кажуть, що опустять Єгипет тільки тоді, коли ОН дасть формальну гарантію, що Суезький канал стане умжнародненим, а не буде виключно під контролею Єгипту.

● Індія формально домагається, щоб комуністичний Китай був прийнятий в члени Обєднаних Націй. Індія мотивує це так: 30 держав, що є членами ОН, вже визнали ком. Китай. Між ними визнала його два члени Ради Безпеки ОН, а це СССР і Вел. Британія.

● Колишній шеф штабу канадійської армії ген. Гю Сімонс каже, що тільки повстання в Східній Німеччині проти Москви могло б викликати світову війну.

● Американський тижневик „Ньюсвік" подає, що в околицях Станіславова вибухло мадярське повстання. Тут, ма буть, ходить про повстанчі загони українців.

● Англійські джерела кажуть, що до вибуху збройного конфлікту з Єгипта було 1,000 совєтських летунських експертів і на 405,000,000 дол. совєтського военного матеріялу.

● Канада дала 100,000 дол. втікачам з Угорщини.

● 10 арабських країн, Ливан, Сирія і т. д., вже зробили динаміт англійські збірники бензини. Суезький Канал, через який перевозили з арабських країн бензину, можна буде прочистити за тополових кораблів, що забло-кували його, не раніше, як за пів року. В Англії критичне положення з бензиною.

● Британський премьер Іден на знимку лікарів мусів виїхати на лікування. Його обовязки тимчасово виконує Батлер.

● Сенатор МекКарті зробив Обединим Націям такий заклад: ОН блискавично поробили заходи, щоб оборонити совєтського полковника Насера, коли Єгипет опинився в загрозі перед Англією, Францією та Ізраїлем. А коли Москва зробила масакру в Мадярщині, то ОН не стали в обороні мадярів. Він вимагає, щоб ОДА на знак протесту виступила з ОН.

● Ген. А. М. Ґрунтера, бувшого команданта військ НАТО вибрали президентом Американського Червоного Хреста.

● В телевізійній програмі „Дис Вік", Канада, 25 листопада виступав очевидець мадярської трагедії — мадяр в Канади; він сказав, що мадяри під час повстання проти росіян надіялися на помічу Заходу, і все виглядали її. Мадярський літак над Мадярщиною. А коли допомоги з Заходу не прийшло, то ці мадяри чуда такі розпучливі слова з уст мадярських повстанців. „Господь покарав Захід за те, що ніяк залишив нас без допомоги в нашій трагедії".

● Французька й німецька преса пише, що американський пропагандивна радіостанція в Европі — „Либерейшон" (Визволення) звозхочує населення Совєтської Москви народи до повстань, тому то й мадяри почали повстання, надіючись на поміч Америки. — Радіостанція „Либерейшон" відповіла, що вона до повстань зіколи не закликала. Прес. Агенґтство Юнайтед Пресс сказав, що ЗДА ніколи не закликали до повстань, а обмежуються тільки до втримання духа волі в опанованих большевиками країнах.

● Імре Надь, мадярський націонал - комуніст („titoiст"), що очолював м а дярський уряд під час повстання, після здушення цього зриву захо-вався в югославський амбасаді. Звідти москалі вимагали його, і не хочуть до того приязнитися, — кажуть, що він утік до Румунії. Значить, напевно приготовили йому п о т а є м н у смерть.

● СССР випустив поштову марку з нагоди 160-ліття смерти шотландського (шкот-ського) поета Роберта Бернса, що був ушівцем волі Шотляндії. Це перша в історії поштова марка з портретом Бернса. Дехто каже, що большевики тостіпнулися з випуском цієї марки тому, що директор британської пошти заступник комендата військ Ізраїля, Франції та Англії в Єгипті, а це створює напруження між арабами.

● Південно-корейський (національний) уряд повідомляє, що на центральному кордоні між Північною Кореєю (комуністичною) та Південною знову доходить до більших збройних сутичок. Комуністи виступають вчайно. Південна Корея загострала свою військову чуйність.

● Після приходу до влади Гомулки в Польщі, совєтського маршала Константина Рокосовського, сталінця, усунено з Польщі. Він дістав пост заступника комендата військ „Варшавського д о г о вору", (щось ніби НАТО на Заході), що складається з видатних частин совєтського війська і частин сателітних держав. Головна квартира Рокосовського у Львові. Він командує 14 дивізіями.

● Полк. Нассер, диктатор Єгипту, заявив: Він завдяки, щоб Ізраїль, Англія і Франція безумовно вийшли з Єгипту, себто, щоб ці держави не ставили Єгиптові жадних умов, як побідникому. А там часом ці держави кажуть, що опустять Єгипет тільки тоді, коли ОН дасть формальну гарантію, що Суезький канал стане умжнародненим, а не буде виключно під контролею Єгипту.

● Індія формально домагається, щоб комуністичний Китай був прийнятий в члени Обєднаних Націй. Індія мотивує це так: 30 держав, що є членами ОН, вже визнали ком. Китай. Між ними визнала його два члени Ради Безпеки ОН, а це СССР і Вел. Британія.

● Колишній шеф штабу канадійської армії ген. Гю Сімонс каже, що тільки повстання в Східній Німеччині проти Москви могло б викликати світову війну.

● Американський тижневик „Ньюсвік" подає, що в околицях Станіславова вибухло мадярське повстання. Тут, ма буть, ходить про повстанчі загони українців.

● Англійські джерела кажуть, що до вибуху збройного конфлікту з Єгипта було 1,000 совєтських летунських експертів і на 405,000,000 дол. совєтського военного матеріялу.

● Канада дала 100,000 дол. втікачам з Угорщини.

● 10 арабських країн, Ливан, Сирія і т. д., вже зробили динаміт англійські збірники бензини. Суезький Канал, через який перевозили з арабських країн бензину, можна буде прочистити за тополових кораблів, що забло-кували його, не раніше, як за пів року. В Англії критичне положення з бензиною.

● Британський премьер Іден на знимку лікарів мусів виїхати на лікування. Його обовязки тимчасово виконує Батлер.

● Сенатор МекКарті зробив Обединим Націям такий заклад: ОН блискавично поробили заходи, щоб оборонити совєтського полковника Насера, коли Єгипет опинився в загрозі перед Англією, Францією та Ізраїлем. А коли Москва зробила масакру в Мадярщині, то ОН не стали в обороні мадярів. Він вимагає, щоб ОДА на знак протесту виступила з ОН.

Повне затьмінння місяця, 7 листопада, буде помітне в Канаді, крім її східньої частини, якого буде тривати від год. 7.43 до 11.10 рано. — Інформаційний про це завдяки вінніпеґ, вже після дружу нашого календаря, тому подаємо це як додаток до календаря.

● На досвідній фармі в Брендон, Ман., виводять породу нову породу — мінімал. Його „Паркленд". Він відпорний на іржу. Уряд має його 200 тисяч бушлів. З того 20 тисяч бушлів розділить між фармерів, по 10 бушлів кожному, для посіву в 1957 році. Досліди над тим ячменем тривали 20 літ.

● Населення Канади нараховує коло 16 мільйонів осіб. З приростом від 1951 р. м е т р о полії (більші міста з передмістями) Канади мають таку кількість населення: Монтреал — 1,595,327, Торонто — 1,347,905; Ванкувер — 658,813; Вінніпеґ — 409,687; Оттава — 335, 289; Гемілтон — 325,238; Квебек — 301,108; Едмонтон — 248, 943; Келгарі — 196,152; Виндзор — 184, 045; Галіфакс — 159,678; Лондон — 153, 491; Вікторія — 123,033; Себйт Джан, Н. Б. — 85,121; Ст. Джанс, Нфлд. — 77,553.

● В Японії по 2-ій світовій війні сильно почала зростати злочинність серед молоді. Родичі й педагоги приписують вину американським кримінальним фільмам. Для молодих злочинців японія вже створили терміни — „тайоозоку" тобто „американське сонце". Родичі й школа почали проти злочинности серед молоді сильну кампанію.

● У здушенні мадярського повстання взяли участь понад 5,000 совєтських танків. Число мадярських втікачів через Австрію на Захід по 25 листопада перевищило 86 тисяч.

● СССР випустив поштову марку з нагоди 160-ліття смерти шотландського (шкотського) поета Роберта Бернса, що був ушівцем волі Шотляндії. Це перша в історії поштова марка з портретом Бернса. Дехто каже, що большевики тостіпнулися з випуском цієї марки тому, що директор британської пошти заступник комендата військ Ізраїля, Франції та Англії в Єгипті, а це створює напруження між арабами.

● Південно-корейський (національний) уряд повідомляє, що на центральному кордоні між Північною Кореєю (комуністичною) та Південною знову доходить до більших збройних сутичок. Комуністи виступають вчайно. Південна Корея загострала свою військову чуйність.

● Після приходу до влади Гомулки в Польщі, совєтського маршала Константина Рокосовського, сталінця, усунено з Польщі. Він дістав пост заступника комендата військ „Варшавського д о г о вору", (щось ніби НАТО на Заході), що складається з видатних частин совєтського війська і частин сателітних держав. Головна квартира Рокосовського у Львові. Він командує 14 дивізіями.

● Полк. Нассер, диктатор Єгипту, заявив: Він завдяки, щоб Ізраїль, Англія і Франція безумовно вийшли з Єгипту, себто, щоб ці держави не ставили Єгиптові жадних умов, як побідникому. А там часом ці держави кажуть, що опустять Єгипет тільки тоді, коли ОН дасть формальну гарантію, що Суезький канал стане умжнародненим, а не буде виключно під контролею Єгипту.

● Індія формально домагається, щоб комуністичний Китай був прийнятий в члени Обєднаних Націй. Індія мотивує це так: 30 держав, що є членами ОН, вже визнали ком. Китай. Між ними визнала його два члени Ради Безпеки ОН, а це СССР і Вел. Британія.

● Колишній шеф штабу канадійської армії ген. Гю Сімонс каже, що тільки повстання в Східній Німеччині проти Москви могло б викликати світову війну.

● Американський тижневик „Ньюсвік" подає, що в околицях Станіславова вибухло мадярське повстання. Тут, ма буть, ходить про повстанчі загони українців.

● Англійські джерела кажуть, що до вибуху збройного конфлікту з Єгипта було 1,000 совєтських летунських експертів і на 405,000,000 дол. совєтського военного матеріялу.

● Канада дала 100,000 дол. втікачам з Угорщини.

● 10 арабських країн, Ливан, Сирія і т. д., вже зробили динаміт англійські збірники бензини. Суезький Канал, через який перевозили з арабських країн бензину, можна буде прочистити за тополових кораблів, що забло-кували його, не раніше, як за пів року. В Англії критичне положення з бензиною.

● Британський премьер Іден на знимку лікарів мусів виїхати на лікування. Його обовязки тимчасово виконує Батлер.

● Сенатор МекКарті зробив Обединим Націям такий заклад: ОН блискавично поробили заходи, щоб оборонити совєтського полковника Насера, коли Єгипет опинився в загрозі перед Англією, Францією та Ізраїлем. А коли Москва зробила масакру в Мадярщині, то ОН не стали в обороні мадярів. Він вимагає, щоб ОДА на знак протесту виступила з ОН.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО . . .

● Частинне затьмінння сонця в 1957 р. буде 29 квітня — помітне з західній Канаді; воно починається вмісце в тому часі, коли сонце заходить, — коло Порт Артур і Форт Вилліям. Початок затьмінння буде на західнім побережі біля 5 год. Р. В. Т. і буде тривати вмісце 1 годину. — Повне затьмінння місяця, 13 травня, помітне в східній Канаді. Початок о год. 3.45 по полудні, до год. 7.17 вечора. — Повне затьмінння сонця, 23 жовтня, в Канаді не дасться бачити.

ОГЛЯД ВИДАНЬ

● При Академії Наук СССР існує так звана „Науково-атеїстична бібліотека". В 1956 році вона ще збільшила свою видавничу атеїстичну діяльність, публікуючи ряд атеїстичних книг, між ними на сотнях сторінок. А в обороні релігії писати заборонено.

● В Мадриді, Еспанія, вже 6-ий рік виходить „Orienta Christiano" — місячник пропаганди унії на Сході Европи. Останнє число — з правдивими есуїтів на обкладинці — на передостанній сторінці подає список есуїтських закладів. Там написано: з Польщі в місті Дубні (Волинь) є семінарія-новіціят для східнообрядових (унітів). — Як відомо, опікування цим семінаром унїятський єпископ Чернецький — із „землячків". Рим наказав той семінар тримати в москов-ському дусі. — Повідомлюють це, звичайно, що для есуїтів в Еспанії час став і все стоїть на 1939 році: для них Волинь є дальше . . . в Польщі, а у воїнських Дубні для них існує далеко більше есуїтський унїятський, москвофільський, протеґований Польщею семінар. Отже то вірогідність католицьких інформацій, даних, статистик . . .

● Шпа наука Католицької Церкви в коротких проповідях, пристосованих для вірних Східнього В і з а н т ійського Обряду. Зложив о. Йосафат Ананевич, місіонар чину францисканів. Нью Йорк, 1955 р., 400 стор. — Зараз таки в першій проповіді так „христи-ськими архітурґами, товарзтвами" проповідей мають місце такі францисканські слівця: „кривославні" — так називає православних; „відступство до так званих „національних церков", — отже франціщинському патріотові очі коле ве-залежність від чужих Української Православної Церкви. А дальше вже в безличній спосіб посуджує всіх українських патріотів у симпатіях до боль-шевиків, кажучи: „А коли хилих большевику перший раз залила наш рідний край, хто з наших „патріотів" на симпатизував з большевика-ми? І вони майже без спротиву зайняли всі наші землі." (Підкр. В.). — Значить, франціщинами о. Ол. Ананевич хоче доказати світові, що Україна „добровільно" віддала-ся в руки большевизму, чи як?! Файна францішканська пропаганда для України — що й казати! А дальше він пише: „Ми бачимо як часом і тепер ще до наших католиків підходить нещасні апостат (відступники) та хотять народ піддурити українською Видправою . . ." — Хто по со-бі мірить, той другому не вірить! Мабуть тільки й живе „ойцец франціщанин" думкою про відступників, коли в інших хоче бачити це саме. Певно, що йому більше пахне латинська мова, ніж українська. І це пише він: „Ми є католики і з ніякими некатолика-ками не можемо і не хочемо м і я к о г о д і л а . . ." — Чи так? То хай же „ойцец франціщанин" перестане некатоли-ками шкавитися!

● Записки Наукового Товариства ім. Шевченка. Том 164. 1955 р. 80 стор На обкладинці цієї публікації НТШ уже стоїть не Париж-Мюнхен, а Р и м Париж-Мюнхен. Видавець тут Папський, бо цей том Записок НТШ видало Видавництво „Записки Чину Св. Василія Великого", отже видали василіяни. Шість авторів у цьо-му томі — всі унїятські ду-ховники. Вони зовсім відкри-то ведуть унїйну агітацію че-рез НТШ. — Колись казали: „На чийому возі іде, того й пісню співає". А тут воно вий-шло так: раніш чужу пісню почали співати, щоб на його вигідний ваз прокісти. Як же воно буде у вільному світі ві свободою й непідфальшова-ністю української науки? Мос-ква фальшує по-своїому, а Рим по-своїому.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ І ХРАМОВЕ СВЯТО

в Громаді Різдва Пресвятої Богородиці в Ошаві, Онт.

'Наша парафія Різдва Пр. Богородиці цього року дуже урочисто святкувала свій Храм. Цей день пригадав першим вірним членам нашої парафії, які прийхали тому 55 літ до Канади. Празник в їх рідним селі на зеленій Буковині, де з околичних сіл сходилися вірні на урочисте Бо-гослужения послухати Боголужби, проповіди, а заразом здибатись з рідними й знайомими та засісти до багато прибраних столів рідними стравами і поговорити про рідні справи господарські.

Цього року наш Храм і Архиєрейська Візитація Владики Михаїла були відзначені від других років. Про це свідчить так багато приїжан, бо прийшли в цей день не тільки о-бидві парафії в Ошаві, але й Громада зі своїм Пароxом з Нію-Торонто, Лонґ Бренч, та члени Катедрального Громади з о. мітратом П. Самцем.

В суботу 22-го вересня вечером о. прот. Кость Желішкевич і о. Пароx відправили Вісячну. В неділю 23-го ве-ресня, хоч день був хмарний то нічим дощі, вже о 9 год. рано вірні з обох наших церков в Ошаві почали сходи-тись, як старі, так молодші, й діточки, — та неторопитові-ці й торопитові, щоб зустріти свого Владику при вході до святого храму та звеличати Празник нашої громади. Перед церковою гарно прибра-на брама з написом „Вітаємо Вас Владико".

О 10 год. рано в супроводі двох найстарших віком членів, — Олекси Кашуби й Ка-зарин Хащеваського, — під-ходить Владика до брами. Незупрів вийшли серед зву-кового дзвонів процесія, духо-венство, вірні та 10 подиякон-ів. Коло брами від Громади вітає Владику секретар Гро-мади п. І Сидоренко хлібом і сіллю і просить Владику зайти в храм Божий та помоли-тись за нас і наш народ. Владика широ дякує, а дальше вітає від Рідної і Неділь-ної шкіл при парафії дівчинки Ліоня Козуб і просить Вла-дичого благословення для діточок та вручає великий бу-кет квітів, у дверях вітає св. хрестом о. Пароx. При звуках дзвонів входить наш Влади-ка в святий храм, а хор з

Ню. Торонта під проводом п. Л. Білошицького чудово співає „Достойно". Маленькі дівчатка стелять китайки дорогу Владиці до святого Престолу. По молитві і по обдаруванні Владики на Богослужбу починається Архиєрейська Служба Божа. Чудово співає хор; вірних не може церква вмістити, отже багато з них надворі; проповідь Владики захоплює вірних, а це — про Виноград-ник Христовий та про святий Празник нашого святого храму. У Відправі з Владикою сослужать чотирі священики: о. мітрат П. Самець, о. прот. Желішкевич, о. ігумен А. Щербань-та наш парох о. прот. Петро Затарнюк.

По закінчени Богослужения всі переходять до парафіяльної зали на братський обід. Столи гарно прибрані, наставлені смачні страви, що приготовило наше дороге Сестриц-тво св. Авви, яке не перестає працювати понад 30 літ для своєї Церкви. Коли всі сіли за столи, на гучне „Многая Літа" вийшов до залі Архиєрей зі священиками. — Свято відкрив голова Церковної Громади п. Мих. Каликa і попросив Владику благословити столи; хор заспівав „Отче Наш", Владика поблагословив столи. Понад 250 осіб засіли за столи — як одна родина, як одна сім'я, та смачно обідали й дружньо гуторили про давне минуле та про те, що в Ошаві ще такого не бувало, як це зробили буковинці цього року.

По обіді почалась друга частина, а це привіти й промови. Секретар нашої Громади п. І. Сідоренко сказав вступне слово, про Празники на рідній землі, та подякував усім за таку велику участь, що прийшли звеличати наше Храмове Свято, та передав дальший порядок ведення Свята п. Йосифові Михалов-ському як господареві. Господар дійсно дуже гарно виконав свою функцію, отчево відповідав і дякував промовцям, які промовляли — склали грамоти Громаді, Зарядові та о. Пароховi за такі великі здобутки нашої парафії. Першим промовцем був о. П. Савець, потім о. К. Желішкевич, о. ігумен А. Щербань, адвокат Орищак, п. Мих. Старчевський — дом. посол, п. Григ. Удод, теольог, п. Г. Цимбалюк від Громади св. Івана, п. С. Сівець від Громади св. Димитрія Ню Торонто, п. В. Гусак від Катедри св. Вол. Торонто; (о. П. Гліщинський з добродійкою, Захід-не Торонто, і о. Д. Фотій з добродійкою приїхали пізніше обіду, тому що відправляли в своїх церквах Богослужения), п. Л. Білошицький, — диригент хору в Ню Торонто, п. Лисяк від відділу СУЖЕРО в Ошаві, пані Юхтимів Павлечук — заступниця голови св. Авви Сестриц-тва, і звичайна Владика.

Промова Владики була про збереження своїх звичаїв; це дуже цінне Пастирське Слово, — про що свідчить те, що присутні всі чекали до кінця, а потім довго не втихали оплески. При кінці о. Парох подякував Владиці, священи-кам гостям та всім присутнім та парохіяни за таку велику участь в нашім Празнику. — Відспівано Многоліття Про-водом нашої Церкви в Канаді: Владиці Митрополитові Іларіонові, Владиці Архиєпископові, Владиці Михаїлові, Консисторії, Отцям, гостям, Сестрицтву та всім гостям. Свято закінчено молитвою, яку прокazав Владика і попросив усіх взяти участь у Посвячени парафіяльної хати, яку Громада тепер збудувала. Владика в со-служении 6-ох священиків посвятив хату і склав подяку. Зарядові та Будівельному Ко-мітетові — в особах пп. О-лексеи Кашула, Семена Па-леничука та Дмитра Бражника й о. Парохові, за таку щиру працю в Громаді.

Цей день останеться довго і довго в памяті нашої Гро-мади, а Вам, Владико, ще многих літ працювати з нами в Христовім Виноградникy на Славу Божу!

Кореспондент.

ХРАМОВЕ СВЯТО ПАРАФІЇ СВ. МИХАЇЛА У ВІННІПЕГУ

У неділю, 11 листопада, па-рафія Св Михаїла у Вінніпегу урочисто відсвяткувала своє Храмове Свято Це бу-до тридцять восьме Храмове Свято цієї парафії.

Свято пройшло дуже уро-чисто Святочну Службу Бо-жу відправив Високопреосвя-щенний Владика Іларіон, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, який прибув до цер-кви о год. 10 раню і був уро-чисто зустрінутий Духовен-ством.

Владиці Митрополитові со-служили: парох о. С. Герус, член Консисторії о. Т. Кова-лишин і настоятель Колегії Св Андрея о Д. Стратійчук. Прислуговували при Богослу-женні студенти Богослов-ської Колегії Св. Андрея, — вподині-кон І. Стус, П. Дорош та М. Яроцлинський. Гарно співав місцевий церковний хор, під-силений студентами богосло-вами, під проводом п. О Дмит-рів.

За Службою Божою В.п. Митрополит виголосив прекрасну проповідь на тему: „Домашня Церква". В ній Вла-дика розвинув науку, на під-ставі Слова Божого, про обовязок родичів приготов-ляти своїх дітей до членства в Соборній Церкві.

По Службі Божій відбувся спільний братський обід. За-ля була переповнена. Числен-ні гості, делегати від церков-них громад і організацій зай-няли місця при столах. В друж-ній братській атмосфері спо-жили обід, стараню приготовлений місцевим Сестриц-твом і Жіночим Т-вом ім. О. Кобилянської.

По Службі Божій розпочалась святочна програма. Вступне слово до святочної про-програми виголосив голова цер-ковної громади і господар Свя-та п. П. Кравчук, а головну промову змістовно й поетично, та багато ілюстрова-но картинками-прикладами з бажчого життя й свято-отець-кої літератури, виголосив Владика Митрополит.

В дальшій порядку програ-ми слідували привіти. Прото-пресвітер о. Г. Метюк привіт-ав громаду Св. Михаїла від Собору Св Покрови, а від со-борної громади — п. Кирилюк.

Від Катедри Преев. Трійці привіт склав голова катедраль-ної громади Г. Соломон.

Щиро привітав громаду Св. Михаїла і о. Д. Стратійчук — принціпал Колегії Св. Андрея. Голова Жін Т-ва пані В Горак, в своїй промові під-креслила корисну працю ор-ганізованого жіноцтва на ко-ристь канадійської держави і свого народу, та закликала до більшого зацікавлення громадською роботою наших людей.

Господар Свята, п Кравчук, представив гостям всіх при-сутніх делегатів Серед го-стей привітну був на Святі Mr Frank A. de Vine Hunt, Lt. Commander, особистий пред-ставник п. Чорчиля, який при-був до Канади з Англії щоб ближче пізнати українців і їхне життя. Його представив гостям о. Юрківський.

На закінчення Свята парох о С. Герус склав подяку Найпреосвященнішому Владиці Митрополитові за святочне Архиєрейське Богослужения, за цінну проповідь і промову, а також подякував Духовен-ству за участь у Святі, та всім присутнім делегатам і гостям, і всім побажав многих літ.

Дружним співом Многоліт-та закінчилось урочисте тридні-ять восьме Храмове Свято парафії Св Михаїла у Вінні-пегу.

Учасник Свята.

ВІДЗНАЧИЛИ 35-ЛІТТЯ СВЯ-ЩЕНСТВА ПРОТОЄРЕЯ Є. ЧИЖІВА

Содбері, Онт - У неділю 30 вересня місцева Громада Св Воєтолимпа влаштувала в парафіяльній залі прийнят-тя отцеві й добродійці Чижів з нагоди 35-ліття священства протоєрея Чижіва та 35-ліття їхнього подружнього життя Поклонилі на залю ніби на на-ходи, вони застали своїх па-рафіян за святочно застелени-ми столами з ювілейним тортом у формі церковні

У вході до залі учениця Рідної Школи Галя Бірак, привітавши Ювілятів, вручи-ла їм чудову китицю живих рож. Тут же застумник голов-ни Громади п. М. Тихомчук привітав їх від Громади та при сутніх. Юн вінетівав Много-ліття О. Чижів прокazав мо-литву й проблагословив сто-ли.

Промови й привітання поз-почав заступник голови Зара ду п. М. Тихомчук, який по-вечав присутнім, для чого во-ни сьогодні зібрались, та ще раз витав о. Чижіва з добро-дійкою. Разом з диригентом п. Мельником він вручив їм цінну телевізію та дві лямпи. Після того п. Тихомчук від-читав привітального листа від голови Зарядy п. О. Добров-ського, який довший час пе-ребуває в лікарні. У своєму листі п. Добровський підкре-слив заслуги о. Чижіва в роз-будові Громади, як також за-певнив про дальшу співпрацю для й розросту.

Дальші привітання склали: п. Кухарук, бувший парафія-нин о. Чижіва в Бельмі, п. Ів. Базар, відомий бізнесмен, д-р Ю. Токарик, Мельничук, ди-ригент церковного хору; М. Макаренко від Сестриц-тва та п. Н. Жовкевич. Всі промовці надзвичайно виддавність та по-вагу о Чижіва з добродійкою, дякували їм за невсипущу працю на користь нашої Св. Церкви й українського народу та висловлювали най-кращі побажання. І головним промовцем був теольог п. П. Калищук. Він виголосив дов-шу промову на слова Христа Спасителя „Побудую я Цер-кву Свою и сили адова не пе-ремогуть її" повязавши їх з ювілеєм прот. Є. Чижіва, як живого свідка непереможно-сти Церкви Христової в дні гоніння від безбожників.

У свою промові о. Чижів дякував усім присутнім і від-супим за організацію прий-няття та за цінний подару-нок. При цьому пригадав де-кілька цікавих подій зі свого життя та закликав до єдности, згоди й любови, до міцної ві-ри в Бога Промислителя. Тут же було зроблено кілька світлин, які передавались че-рез місцеву телевізійну стан-цію одночасно з вісткою про ювілей.

На закли пані Ніни Жовкевич переведено збірку на будову місцевої церкви, яка принесла 90 дол. Отець Чижів від себе подарував на бу-дову церкви $50 та пожертву-вав на „Український Голос" і на „Вістник" по $5.00.

Дай, Боже, Вправ. Отцю Протоєрею Чижіву з п. Добро-дійкою ще багато років про-жити та працювати на добро Української Православної Церкви та українського на-роду. Содборцям же якнай-скорше виключити свій пре-красний храм Св. Володими-ра!

Присутній.

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ П-ВА МИ-ХАЙЛА І ВАРВАРИ МУРИН

Ошава, Онт. — Срібний ювілей панства Михайла і Варвари Мурин відбувався в Громаді Св. Івана в липні в церковній залі. Панство Му-рини є прихильними членами Православної Громади від давнього часу.

Михайло прибув до Канади 1925 року з села Суродиці, повіт Сянок. Варвара прибу-ла до Канади 1926 року з се-ла Хмільова, повіт Залішки. Вони мають одну дочку Ірину, яка вийшла заміж за Ми-хайла Новика. На Срібнім Ве-сіллі були присутні старенькі родичі пані Мурин.

Господарем вечора був Па-рох Громади о. Михайло Фик. Він сказав коротку промову про значення таких ювілеїв і, між іншим, розповів про жит-тя Ювілятів. Він сказав, що п. Мурин є активним членом і помагає Громаді прінци, а пані Мурин є старшою Сестри-цею. Господар попросив від-співати Ювілятам Многая Літа. Можна було побачити сльози на очах Ювілятів, ко-ли їм співали.

Після смачної вечері, що приготовили Сестриці, були покликані до привітів слідую-чі особи Василь Курицький з Монтреалу, Анастазія Тиньо з Торонта, пані Фучила з То-ронта, Мих. Юрчак з Гемп-тону, Іван Стезик — голова Громади Св. Івана, Федір Дубчак з Ошави, Анна Стезик від Сестриц-тва Св. Покрови, Антонина Шадий від жінок, що збирали на дарунки, Ірина Новик — дочка, Михайло Новик — зять.

На кінці говорили шановні Ювілятам щиро подякували всім, що причинилися до цієї урочистости. Вони бу-ли обдаровані гарними дару-ками як від родини, так і від приятелів.

Опісля господар зробив за-клик до збірки на Церкву. З забраної суми призначено $7.50 на „Вістник" і $7.50 на „Український Голос". Свящ-М. Фик подякував всім при-сутним, а вже після того почалася забава. Оркестра гарно приграваля і всі весело забавлялися до пізної ночі.

Нехай Господь дарує Ювіля-тям щастя і здоров'я на Многії Літа.

Кореспондент.

ЮВІЛЕЙ 25-ЛІТТЯ ПОДРУ-ЖНЬОГО ЖИТТЯ

Андрія й Геленн Лойко, Ошава, Онт.

В суботу 27-го жовтня приятелі, знайомі й діти гром. Андрія і Гелени Лойко відзна-нювали їх Ювілей 25-ліття подружнього життя. Для цьо-го свята дуже багато потру-дились громадяни Йосиф і Марія Михаловські, п. Лія Дверничук, пані Тимочко, па-ні П. Грегорі і діточки Ювілятів. Коло 7:30 год. вечора до залі при парафії Р. Пр. Бо-городиці зійшлось коло 300 осіб вшанувати та привітати з цим родинним святом, — столи гарно прибрані квітами, зала гарно удекорована, а всі нетерпеливо очікують Ювіля-тів. Кільки хвилин по 8 год. вето привезло Ювілятів і п. Михаловського, ніби на несподіваку уродин п. Михаловського. Коли вони ввійшли до залі, а тут для громадян Лойків несподіванка: діти зі-тають їх колядками, музика для них грає марша, а всі присутні співають Многая Лі-та з нагоди їх 25-ліття по-дружнього життя. Справді це була для них несподіванка, бо обоє Ювілятів були так схвильовані, що не могли ні-чого промовити, і тоді тівіри-ли, що це влаштовано для них, бо побачили своїх зна-йомих з Торонта та Ню То-ронта.

Господарем вечора був Па-рох Громади о. Михайло Фик. Він сказав коротку промову про значення таких ювілеїв і, між іншим, розповів про жит-тя Ювілятів. Він сказав, що п. Мурин є активним членом і помагає Громаді прінци, а пані Мурин є старшою Сестри-цею. Господар попросив від-співати Ювілятам Многая Лі-та. Можна було побачити сльози на очах Ювілятів, ко-ли їм співали.

Після смачної вечері, що приготовили Сестриці, були покликані до привітів слідую-чі особи Василь Курицький з Монтреалу, Анастазія Тиньо з Торонта, пані Фучила з То-ронта, Мих. Юрчак з Гемп-тону, Іван Стезик — голова Громади Св. Івана, Федір Дубчак з Ошави, Анна Стезик від Сестриц-тва Св. Покрови, Антонина Шадий від жінок, що збирали на дарунки, Ірина Новик — дочка, Михайло Новик — зять.

На кінці говорили шановні Ювілятам щиро подякували всім, що причинилися до цієї урочистости. Вони бу-ли обдаровані гарними дару-ками як від родини, так і від приятелів.

Опісля господар зробив за-клик до збірки на Церкву. З забраної суми призначено $7.50 на „Вістник" і $7.50 на „Український Голос". Свящ-М. Фик подякував всім при-сутним, а вже після того почалася забава. Оркестра гарно приграваля і всі весело забавлялися до пізної ночі.

Нехай Господь дарує Ювіля-тям щастя і здоров'я на Многії Літа.

Кореспондент.

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД БОГОСЛОВСЬКОЇ ШКОЛИ

Кожна сильна Церква має свої Богословські школи. Церква без школи — як тіло без душі. Тому ми щільно дбаймо за Високу Богослов-ську Школу, бо вона дає нам нові сили духовних працівників у нашій Церкві.

ВПреп. о. д-р С. В. Савчук, збірка на похороні бл. п. Мар'ї Бусатої в Поп-лер Парк, Ман. $23.25

Всеч. о. Е. Приступа, збір-ка на похороні бл. п. Г. Банізс, Рабблд, Саск. 5.00

ВП. п. С. Рябоштан, від громади Лондон, Онт. 10.00

Всеч. о. П. Архангель-ський, від громади Св. Покрови, Монтреал, Кве. 23.21

Всеч. о. Е. Приступа, збір-ка на похороні бл. п. Василя Плата в Мед-вед, Саск. 28.00

З похорону бл. п. В. Се-ника в Мелвіл 46.85

Всеч. о. О. Костюк, збір-ка на срібному Ювілеї п-ва Йосифа і Олени Парасів 5.50

Всеч. о. С. Гуцуляк, збір-ка від громади Вернон, Б. К. 35.61

Всім щира подяка за їх жертви і труди.

о. Д-р С. В. Савчук, голова Президії Консисторії.

РІЗДВЯНІ ДАРУНКИ

Зближаються Різдвяні Свята, в часі яких рідні та прия-телі обмінюються дарунками. Нераз тяжко рішити, який кому дарунок купити, бо ходить про те, щоби він був і гарний, і довготривалий, і належно висловлював наші по-чування до тих, кого обдаровуємо. — Якщо маєте труд-ність у виборі цьогорічних Різдвяних дарунків, радимо вам взяти під увагу такі речі:

НАШИЙНІ ХРЕСТИКИ ДЛЯ ЖІНОК, ДІВЧАТ І ДІТЕЙ.

Ці хрестики надаються о-собливо для хресних батьків, які хочуть нагородити своїх похресників, та взагалі для подарунків.

Хрестики з десять-карато-вого золота, з лан-цюжком $16.50

Позолочені срібні хре-стики („стерлінг сил-вер"), з ланцюжком 3.50

Срібні хрестики („стер-лінг сильвер"), з ланцюжком 2.50

ІКОНИ СПАСИТЕЛЯ І БОЖОЇ МАТЕРІ.

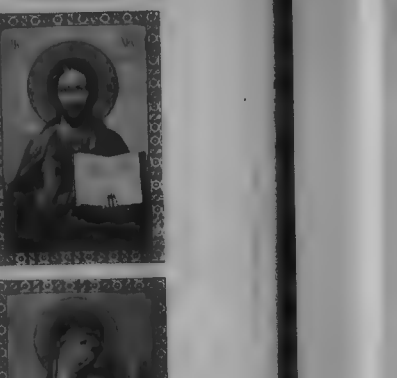

Ці ікони, оправлені в рамки, дуже надаються для Різдвя-них подарунків, як для роди-ни, так і для поодиноких осіб.

Ціни (без рамок):

Ікони величини 10½x8¼ цалів, одна .... 15 центів

Ікони величини 16½/x 13 цалів, одна ..... 35 центів

МОЛИТОВНИКИ

Молитовник „Добрий Пастир", в дорогій білій оправі з золоченими краями й тисками $6.50

Молитовник „Добрий Пастир", в гарній чорній оправі, з черапними або золоченими тисками 4.00

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі 2.75

Молитовник „Приятель Дітей", в чорній оправі 1.00

Замовлення й гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

● В липні ц. р. на прощу до Мекки, святого місця магометан, зібралося 600 тисяч магометанських паломників з усього світу. Серед них було лише 20 осіб є СССР. Другий раз так уже мулла (священик у магометан) з мечету в Москві, Імам Салихов; але від 1917 року до Мекки не вирушила ще ні одного мусульманина з України. Мусульманські колонії є на Донбасі, в Харкові, в Херсоні, в Одесі і т. д. На Донбасі мусульмани мали свій орган „Ешчі" („Робітник").

● Коли б хто хотів минати Суецький канал, щоб бойкотувати його, як це пропонувала Америка, то кошт їзди би окружною дорогою становив би 85 відсотків більше, ніж скороченим шляхом через Суецький канал.

Порядки Богослужень:

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
1175 Main Street
Winnipeg 4, Man.
Порядок Богослужень:
Вечірні о годині 8.00 вечора.
Утреня о годині 9.30 рано.
Служби Божі 10.30 рано.
(Години подані за вінніпегським часом)
Вечірні відправляються напереддень Великих Свят.
Утреня й Служби Божі кожної неділі й на всі Свята.
Парох — о. М. Юрійський
Телефон — 56 5373

ПІДВИННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Поділ. Парк — Транскона
9. Неділя — Тишлід
16. Неділя — Транскона — Кенора — Гонор (храм)
23. Неділя — Сенактик
30. Неділя — Сенактик
30. Неділя — „Пилгрімідж — Гонор
Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді.
7 Ст. Джонс ave., Вінніпег 4.

о. Я. РИБАЛКИ
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Сенкі Лейк
4. Вівторок. Введення — Менкі
9. Неділя — Розбурн
16. Неділя — Вінгусвіл
19. Середа Миколая Чуд. — Вінста
22. Субота. Зачиття — Гіден Емпо
23. Неділя — Січ
30. Неділя — Оквібоун
Адреса: Оквібоун, Ман. Тел. 338

о. ЮРІЯ ТУРКАНСЬКОГО
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Ст. Джуайен
4. Вівторок. Введення — Елов Крік
9. Неділя — Термоніїв
16. Неділя — Вавон
19. Середа. Миколая — Калворт
22. Субота. Зачиття — Сметс
26. Неділя — Авсем
30. Неділя — Ст. Джуайен
Адреса: Вох 4. Тел. 45 Вакш, Саск.

о. ПЕТРО ВЛАСЮК
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Атабеска
4. Вівторок. Введення — Сіба Біч
9. Неділя — Ричмонд Парк
16. Неділя — Вайлдвуд
19. Середа. Миколая — Берґед
23. Неділя — Вестаск
30. Неділя — Атабеска
Адреса: Вох 551, Вестаск. Алта.
Телефон: 317

о. Е. ГОРІЦІЦ
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Сірко.
4. Вівторок. Введення — Арбека (Св. Петра й Павла)
9. Неділя — Вайта
16. Неділя — Сакевия
19. Середа. Миколая — Арбека
22. Субота. Зачиття — Онікьйо
30. Неділя — Сірко
Адреса: Вайта, Ман., тел. 21.

о. ОЛЕКСАНДРА ХОМЯКА
ГРУДЕНЬ:
2 Неділя — Норт Бетлфорд
Год. 7 вечора — Концерт — Листопадове свято
4 Вівторок. Введення — Кендо
9. Неділя — Готерлей. Річні збори
9. Неділя — Норт Бетафорд — Молебний год. 7 веч. і Заг. збори
16. Неділя — Вітнес (заг. збори)
19. Середа. Миколая — Гвезвин
22. Субота. Зачиття — Норт Бета.
23 Неділя — Кендо
30. Неділя — Медов
Адреса: 972 Джеймс Стр. Норт Бетафорд, тел. 3280

о. О. ФЛЯКА
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Радвей
4. Вівторок. Введення — Нюбрук (храм і Річні збори)
9. Неділя — Торгіад
16. Неділя — Восетна (Річні збори)
19. Середа Миколая — Торгіад
22. Субота. Зачиття — Радвей (Річні збори)
23. Неділя Редактор (Річні збори)
30. Неділя — Ерґемонт (Річні збори)
Вечірні о 4-ій годині по полудні
Адреса: Вох 128 Тел. 10. Радвей.

о. П. САЦЕВИЧА
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Смокі Лейк (Річні Збори)
4. Вівторок. Введення — Белкс (Річні збори)
9 Неділя — Вільна (Річні збори)
16. Неділя — Смокі Лейк
16. Неділя — Бойл (о Е. Труфин)
19 Середа. Миколая — Дамфер
23 Неділя — Стрий (Річні збори)
30. Неділя — Спеден (Річні збори)
Адреса: Вох 309. Смокі Лейк, Алта.
Тел. 32

о. Г. ВАСИЛІВА
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Брудерґейм (Річні Збори)
4. Вівторок. Введення — Торсбі
9. Неділя — "Федора (Річні Збори)
16. Неділя — Кламар
19. Миколая — Пено (Річні Збори)
23. Неділя — Торсбі (Річні Збори)
30. Неділя — Оволей (Річні Збори)
Адреса: 8710—112 Ave. Тел.: 760066
Едмонтон, Алта.

о. ТИТА ЯКОВКЕВИЧА
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Інсінґер, місто
4. Вівторок. Введення — Інсінґер „Льора"
9. Неділя — Інсінґер „Гайвей"
16. Неділя — Вінніпі
19. Середа. Миколая — Шіго, пол.
23. Неділя — Тідор, місто
30. Неділя — Вест Брук
Адреса: Шіго. Онт., Вох 89. Тел. 91

о. БОРИСА ЯКОВКЕВИЧА
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Шіго, місто
4. Вівторок. Введення — коло Котровських
9. Неділя — Тідор „за рікою"
16. Неділя — коло Кущів"
19 Середа Миколая — Жучкани
23. Неділя — Фовм Лейк
30. Неділя — Едмор
Адреса: Шіго. Онт., Вох 82. Тел. 21.

о. В. АПОНЮКА
ГРУДЕНЬ:
2 Неділя — Робліи
4. Вівторок. Введення — Петлюра
9. Неділя — Ленора
16. Неділя — Шел Вел
19. Середа. Миколая — МіНіат
22. Субота. Зачиття — Шортделя
23. Неділя — Гренд Во
30 Неділя — Гінбвет Плейнс
Адреса: Вох 201. Робліи. Ман

о. МИХАЙЛА ФЛЯКА
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Принс Альберт
4. Вівторок. Введення — Принс Альберт
9. Неділя — Принс Альберт
16. Неділя — Принс Альберт
19. Середа. Миколая—Принс Альберт
23. Неділя — Гонбурн
30 Неділя — Принс Альберт
Наука Релігійної й Української Школи відбувається в Принс Альберт кожної суботи о одній 10-ій перед полуднем в великій залі, а в Гонбурн по Богослужениях. Просимо батьків посилати своїх дітей на навчання.
Адреса: 305 - 6 Стріт І.З Ешлі Ість, Принс Альберт, Сяск. Тел. 3765.

о. ІВАНА КУЛША
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Етельберт
4. Вівторок. Введення—Пайн Ривер
9. Неділя — Гарленд
16. Неділя — Дрей Ривер
19 Середа. Миколая — Етельберт
23. Неділя — Вейлав
30. Неділя — Зелена
Адреса: Вох 71, Етельберт, Ман.

о. А. М. ТЕТЕРЕНКА
ГРУДЕНЬ:
Неділя — Сарепа
4. Вівторок. Введення — Гресленд
Неділя — Крайгленд
16. Неділя — Норвей
19. Середа. Миколая — Вандерінг Манор
Субота. Зачиття — Бойл
Неділя — Лак ла Біш
30. Неділя — Сарепа
Адреса: Вох 216, Лак ла Біш, Алта.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Толстой
4. Вівторок.Введення — Толстой
9. Неділя — Пембіна
16. Неділя — Роза
19. Середа. Миколая — Толстой
22. Субота. Зачиття — Толстой
23. Неділя — Гардентон
30. Неділя — Толстой
Адреса: Толстой, Ман.

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Нипавін
4. Вівторок. Введення — Кадет
о год. 7 вечора Річні збори.
9 Неділя — Сембурґ
16. Неділя — Кадет
19. Середа. Миколая — Вірдейл
23. Неділя — Нипавін
30. Неділя — Шантеєн
Адреса: Вох 994, Нипавін, тел. 2160

о. Я. ЛУЧАКА
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Вакгтлоп
4. Вівторок. Введення — Боріщі
9. Неділя — Андрю
16. Неділя — Лужкин
19. Середа. Миколая — Прут
22. Субота. Зачиття — Завале
23. Неділя — Когтни
Адреса: Вох 307, Вилкінден, Алта.

о. П.
2 Неділя — Гасс
Вечірня — Норвей
4. Вівторок. Введення — Вайт Біч
9. Неділя — Аррен
Вечірня — Мейфлавк
16. Неділя — Сани Пайн
Вечірня — Гасс
19. Середа. Миколая — Кобзар
23. Неділя — Гасс Ендер
Вечірня — Аррен
30. Неділя — Норвей
Вечірня — Гіден Ендер
Увага: Вечірні відправлятимуться о 7-ій год. вечора, а по Відправі катехизи з дітьми. Прихожіть на Вечірні та приводіть своїх дітей.
Адреса: Вох 111. Гасс, Саск.

о. Д. ДЕНИСЮКА
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Громяна шви.
4. Вівторок. Введення — Громяна над рікою
9 Неділя — Бокусбі
16. Неділя — Мелфорт
19. Середа. Миколая — Громяна (Річні).
23. Неділя — Бокусбі
30. Неділя — Громяна (Річні)
Адреса: Вох 47. Громяна, Саск.

о. ІВАНА МАГАСА
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Ретфіля
4. Вівторок. Введення — Гефорд
9. Неділя — Кридор
13. Четвер. Ап. Андрея — Гефорд
16. Неділя — Гефорд
19. Неділя — Гефорд
19 Середа. Миколая — Мейфер
22. Субота. Зачиття — Ретфіля
23. Неділя — Боски (на Біпкех)
30. Неділя — Гефорд
Увага! По кожній Службі Божій Катехизація дітей. Як на 18 грудня не можна буде дістатися до Мейфер, то Служба Божа відбудеться в Кридор, то саме відносяться до Богостояння в Вечірні на 25 грудня в ранці зимової дороги Служба Божа відбудеться в Гефорд.
Адреса: Гефорд, Саск., Вох 163 Тел. 55.

Календар Українських Свят

ГРУДЕНЬ:
1 С Муч. Платона, Романа
2 Н 19 23 Нед. Пред Вармлаам Ж.
3 П 20 Преп. Григорія Декаполита
4 В 21 Введення в Храм П. Богор.
5 С 22 Ап. Филимона і Архипа
6 Ч 23 Амфілоха еп. Іконійського
7 П 24 Вмуч. Катерини, Порфіра
8С 25 Клавдії ст. Риму
9 Н 26 24 Нед. Пред Якова пуст.
10 П 27 Вмуч. Якова Перського
11 В 28 Прмч Стефана Нового
12 С 29 Муч. Парамоня і 370 з ним
13 Ч 30 †Св. ап. Андрея Первозв.
14 П 1 Прор. Наума. Фесвитя
15 С 2 Прор. Авакума, пр. Атанасія
16 Н 3 25 Нед. Прор. Софонії
17 П 4 Вмуч. Варвари і Юлівиї
18 В 5 †Преп. Сави Освящен.
19 С 6 Миколая Мир-Лиційс. чуд.
20 Ч 7 Амвросія еп. Медіолан.
21 П 8 Преп. Потапія
22 С 9 Зачиття Пресв. Богородиці
23 Н 10 26 Нед. Муч. Мини
24 П 11 Муч. Севастіна і воїнів
25 В 12 Прп. Спиридона еп. Трим.
26 С 13 Муч. Авксентія, Евстратія
27 Ч 14 Муч. Тирса Левкія
28 П 15 Свят. Елевтерія і матері
29 С 16 Прор. Аггея, муч Маркіяна
30 Н 17 27 Нед. Прор. Даниїла
31 В 18 Муч. Севастіяна

о. Е. Т. ПРИСТАЙН
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Айтуна
4. Вівторок. Введення — Фелвуд
9. Неділя — Мелвил
16. Неділя — Гудів
19. Середа. Миколая — Габард
22. Субота. Зачиття — Айтуна
23. Неділя — Брокстон
30. Неділя — Жучка (Храм)
Увага: В кожній парафії по Сл. Божій відбувається наука дітей Катехизму. Тому проситься всіх родичів приводити дітей до церкви. В Айтуні у вівторок і четвер відбувається Дяківський курс.
Адреса: Вох 143, Айтуна, Саск.
Тел. 57.

о. В. МЕЛЬНИЧУКА
ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Вятсон
9. Неділя — Ведіна
16. Неділя — Рама
23. Неділя — Вимер
30. Неділя — Кимер
Адреса: Вятсон, Саск.

о. Е. ТРУФИНА
ГРУДЕНЬ:
2 Неділя — Рек Пойнт. Алта.
4 Вівторок. Введення — Глендон (Храм)
9 Неділя — Гібборн
16. Неділя — Бойл Лейк (Окр. Смокі Лейк)
19. Середа. Миколая — Гленкон
23. Неділя — Сент Регнідс
30. Неділя Легвуд
20. Субота — Лесседе — Рідна Школа перед полуднем.
В Гленкон відбувається Рідна Школа кожної суботи перед полуднем, а Недільна Школа кожної неділі о год. 10-ій перед полуднем. В інших місцевостях відбувається Недільна Школа після Богослужень.
З нами проситься всіх розчув посилати своїх дітей на навчання
Адреса: Вох 194, Гленкон, Алта.

Катедра Православний Собор
ГРУДЕНЬ:
2 Нед 23 Тов. 8. УЄ 1. Літ. Ап. Римлян 9: 1-19 Єван Луки 8: 26-39
4 Введення УЄ Луки 1: 39-49 ? 96 Літ Ап Жнець 9: 1-7. Єван Луки 10: 38-42 ! 11: 27-28
9 Нед 24 Тов 7 УЄ 2 Літ Ап. Филип 2: 14-22 Єван Луки 8: 41-56
16. Нед 96 Тов 8 УЄ 3 Літ Ап Филип 4: 1-9 Єван Луки 10: 25-37
19 Миколая Чуд УЄ Із 10: 5-15. Літ Ап Жнец. 13: 17-21 Єван. Луки 6: 17-23
22 Зачиття Пр. Богор. УЄ Луки 1: 39-49 56 Літ Ап. Галят 4: 22-31. Єван Луки 8: 16-21.
23 Нед 96 Тов. 1. УЄ 4 Літ. Ап. Филип. 4: 8-19 Єван. Луки 12: 16-21
30 Нед. 97. Пімат Тов 9 УЄ 5 Літ. Ап Колосян 3: 4-11. Єван. Луки 14: 16-24.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
7 St. Johns Ave.
Winnipeg 4, Man.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXXIII. WINNIPEG, MAN., DECEMBER 1, 1956. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ГРУДНЯ, 1956. ЧИСЛО (1028) 24

У КАРДИНАЛІВ СУПЕРЕЧНІ ПОГЛЯДИ НА ПОЛІТИКУ

У Вашингтоні в листопаді відбувся річний з'їзд католицьких Єпископів Америки. Президент Айзенгавер при цій нагоді запросив до себе на розмову трьох кардиналів: Френціса Спелмана з Ню Йорку, Едварда Муні з Дітройту і Джейм са Френціса МекІнтайра з Лос Енджелес. Кардинал Муні заявив журналістам, що, на його думку, Айзенгавер займав дуже добре становище в сучасній закордонній кризі.

Це кардинал Муні такої думки в Америці. Але, мабуть, інші думки про це кардинал Мінденті, який під час мадярського повстання говорив, що мадярам треба від Заходу не слів, а діл, і то негайно. І цих діл, на жаль, не діждався він, крім азилю в американській амбасаді в Будапешті.

КИР МАКСИМ ГЕРМАНЮК — ПРОВІНЦІЯЛЬНИМ МИТРОПОЛИТОМ

Під кінець листопада ц. р. папський легат в Оттаві, Архиєп. Джованні Паніко подає до відома, що Папа "одобрив утворення одної "церковної провінції" для українців католиків у Канаді. У склад провінції входять Екзархати: Вінніпегський, Едмонтонський, Саскатунський і Торонтонський. Архиепископом і Митрополитом цієї укр. католицької провінції Папа іменував Кир Максима Германюка (Чину Редемптористів), що 1951 р. був висвячений на Єпископа.

У ватиканських колах говорять про скору можливість доповнити число кардиналів іменуванням нових.

Але поки там італійці, французи, поляки і всі інші (крім, розуміється, українців уніятів!) діскають нових кардиналів, то наші уніяти вже дістали провінціяльного Митрополита і їхня преса пише, що цю ласку Ватикану "всі українці католики Канади приймуть з вдячною радістю".

Ф. А. МЕККАРТІ ПРО НАСЛІДКИ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ РЕЛІГІЇ В СССР

Фрэнк А. МекКарті, член ілліноїської легіслятури, ЗДА, - - людина віруюча, — тож під час цьогорічних своїх відвідин він, як каже, уважно приглядався положенню релігії в СССР. І він прийшов до такого висновку: якщо в СССР потривае дальше таке саме переслідування релігії, то загибель християнства там неминуча.

Який час він під цим розуміє, Ф. М. МекКарті не сказав. — Очевидно, при довгому переслідуванні спустошення у Вірі буде велике, однак навіть і при найдовшому наступі на неї, думаємо, нема підстав передбачувати, щоб минулося там Слово Боже взагалі. Колись християнства не було взагалі, а проте воно почалося. Тож годі пророкувати його знищення, навіть за найгірших умов, коли воно вже є. Доля релігії є не тільки в людських руках, але й у Божих.

ВСЕЧ. о. АМВРОЗІЙ ХРУСТАВКА

Парох Громади св. Володимира в Келгарі, Алта.

Народився 21-го грудня 1901 р. в селі Ягольниця Стара, повіт Чортків, Галичина. Перший рік гімназії закінчив у Чорткові, а потім вийхав до Канади, при бувши сюди в грудні 1914 р. Середню школу (11 грейд гай-скул) закінчив у Колегії св. Йосифа в Йорктоні. Пізніше пройшов заочний Пастирський курс під проводом православних священиків, і 29-го червня 1926 р. здав іспит перед Митрополитом Теофілом, пізнішим головою Російської Православної Місії в Америці. Того ж року, 12-го липня, був рукоположений Митрополитом Теофілом на священика. Будо це в катедральній церкві св. Петра й Павла в Шікаго, Ілл., ЗДА.

Від 1926 р. до кінця серпня 1941 р. обслуговував громади в округзі Шепинщі, Алта., які входили до складу Російської Православної Місії. Дня 2-го вересня 1941 р. був прийнятий у склад Духовенства Української Греко-Православної Церкви. Разом з ним приєднався до Української Греко-Православної Церкви в Канаді декілька громад, які він до того часу обслуговував.

У січні 1943 р. був призначений парохом Вегревільського округа, а в липні 1949 року був перенесений до Громади св. Івана в Едмонтоні, яку обслуговував до кінця серпня ц. р. Від вересня ц. р. виконує обовязки пароха Громади св. Володимира в Келгарі, Алта.

За час його душпастирства Громада св. Івана в Едмонтоні стала одною з найсильніших наших громад у Західній Канаді та побудувала прекрасний храм — Катедру св. Івана.

За своєю працю Всеч. о. А. Хруставка був нагороджений Золотим Хрестом у 1954 році.

Бажаємо йому якнайкращих успіхів на новій парафії.

Апостол Андрій сказав:
"Хрест привітав Русь-Україну" (Україну)!

— Лаврентіївий Літопис..

В ПОЛЬЩІ ВИСВЯТИЛИ ЄПИСКОПІВ

Як подає часопис "Польска Верна" ("Вірна Польща"), що недавно в Польщі висвячено трьох нових католицьких Єпископів: Комінека, Бенша і Новицького, всіх трьох іменовано апостольськими адміністраторами Вроцлава, Гданська і Гожове. Ще кардинал Гльонд 1946 р. всіх їх, тоді як священиків, назначив був на ці становища, але 1951 р. польський комуністичний режим прогнав їх' з тих постів. Тепер вони повернулися, і то в сані Єпископів. — Видно, що заклик кардинала Вишинського до всіх католиків Польщі співпрацювати з польським комуністичним режимом може на якийсь час принести деяку полегшу католицькій Церкві в Польщі.

НЕ ЗНАЮТЬ, ДЕ ГОРА СИНАЙ

Війська Ізраїля ввійшли на територію Єгипту й зайняли Синайський півострів. З цієї нагоди багато жидів хотіли б піти на цей півострів, щоб помолитися на святій Горі Синай, на якій Бог дав Мойсеєві Десять Заповідів Божих. Однак жиди не знають, котра з гір на цьому півострові є горою Синай. Над цим питанням тепер почалася дискусія між жидівськими рабинами й археологами. Більшість жидівських знавців, а також християнських і мусульманських думають, що гора Синай знаходиться в південній частині Синайського півострова, у кряжі голих скель, на південь від пустині Паран.

Коли римляни в перших віках переслідували християнство, християни скривалися на верхах цих гір і збудували там монастир св. Катерини, що мабуть найстарший у світі.

СВЯЩЕНИК ПРО АЛЬКОГОЛІКІВ

На конференції Канадійської Церковної Ради протестантський священик Дж. Р. Мачмор сказав, що кількість алькоголіків сильно зростає. В самому тільки Торонті є 35 тисяч налогових алькоголіків. Серед них є не тільки волоцюги, але й люди з "порядних" родин.

ПІД УВАГУ ШАНОВНИМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ "ВІСТНИКА"

Багато наших передплатників питають, що були б відновили передплату скорше, але або не були довший час у місті, або не мали під руками конверти чи паперу, або просто не люблять писати листів, і тому відкладали цей вечірний обовязок з тижня на тиждень.

Цим звертаємо увагу Шановним Передплатникам, що вони можуть ощадити собі труду й клопоту, а також й коштів пересилки грошей, складаючи передплату на руки свого о. Пароха, бо всі українські православні Священики є уповноважені приймати нову і заległу передплату на "Вістник" та відають видавати передплатникам офіційну посвідку. Просимо Шановних Передплатників користати з цієї обслуги та вирівнювати свою передплату своєчасно.

АДМІНІСТРАЦІЯ "ВІСТНИКА".

Юр. Мулик-Луцик

ПРОБЛЕМА „ТІЛЕСНОГО ПІДНЕСЕННЯ" ПР. Д. МАРІЇ В КИТВСЬКИХ АКАФИСТАХ 1625 РОКУ

(Продовження)

Для ілюстрації подано тут пару прикладів, пильнуючи вибрати найменш драстичні. — Народ, не знаючи докладно св. Письма, свої недостачі знання надолужував виявною увагою. Видно це в тих образах, що їх народ малював на біблійні теми. Манхайл Возняк каже: "В мозаїці вибудованої в XI віку катедри св. Софії в Київі бачимо мотиви християнської апокрифічної легенди" — Благовіщення: Пресв. Діва Марія з тканиною в руках (шие), а в другому місці: Діва Марія біля криниці з глечиком в руках (М. Возняк: Історія української літератури. Т. І. Львів 1920, стор. 106-107). До речі, письменниця Наталена Королева свого часу писала у львівському журналі "Вісник", що, бувши студенткою у відомого маляра Репіна, на цей мотив (Діва Марія біля криниці з глечиком в руках) намалювала була на конкурс образ Благовіщення, і російська православна церковна ієрархія була так обурена неканонічністю цього мотиву, що домагалася усунення Н. Королевої з Академії. Але Репинові образ дуже сподобався, і він заступився за неї.

Митрополит Іларіон каже: "В Україні... відомі образи на тему: "Взиграся младенець во чреві ея" (Лук. 1, 41): намальована Єлисавета, а в животі її грає на скрипочку дитинка" (Іларіон Огієнко, Архієпископ Холмський і Підляський: Українська Церква. Т. II. Прага 1942, стор. 95).

Священик Никанор Абрамович, теперішній Митрополит УАПЦ в Зах. Европі, свого часу в одній із статтів писав про церковне малярство народньо-побутового типу. Серед ряду цікавих того роду образів, що він бачив по церквах в Україні, описує ще й такий: "Авраам приймає під дубом Маврийських подорожніх: на столі перед гістьми на таці накраяне сало, хліб і гранчаста пляшка оковитої". Подібно як Митрополит Іларіон говорить у цій справі у згаданім своїм творі, так само й каже про це свящ. Н. Абрамович: "Не сміх, ні, — вимальовані ці образи: це наївність місцевого "генія-маляра" котрий по чистоті свого серця уявив собі картину біблейського змісту в суто українському оточенню. І цею наївністю був деякий час просякнутий наскрізь весь наш побожний добрячий нарід" (о. Н. Абрамович: In hoc signo vinces. — Самотні думки всім відомі і для нікого необвязкові. Журн. "Релігійно-науковий вістник", чч. 7-8, 1923 Ціннборно (Польща).

Були ці образи, суперечні з наукою Церкви, по церквах, і провід Православної Церкви знав про них, а проте не завжди і не всі усували їх, бо трактував їх не як вираз науки Церкви, а як церковне мистецтво, отже вони висіли по церквах і ступнево набирали собі сили традиції. А мірою цього в народі могла зродитуватися думка, що коли Церква це толеруе, то вони, мовляв, згідні з її наукою. І згодом могло дійти до того, що під натиском народу провід Церкви, всупереч власному переконанню чи й під сугестією традиції, міг би дещо з того проголосити за "науку" Церкви. — Отож, коли ще є час, коли заділеко не зайшло, то цього роду протицерковну традицію треба з Церкви усунути, і о. Абрамович каже, що з погляду традиції (культурної) ці образи це дуже цінні памятки, одначе з церкви їх треба забрати до музею, бо "їм місце в музеї, а не в церкві".

Колядки також належать до традиції, а не до вчення Церкви. Коляду "Ой, видить Бог" співають у церквах; в цій колядці співається: "Пішов Ірод аж до аду з Люципером на пораду". Чи тому тільки, що ці вільна народньо-релігійна творчість на правах релігійної поезії, також основаної на народніх переказах, має місце в Церкві, то чи на цій підставі Церква мала б учити, що король Ірод дійсно сходив до пекла на пораду до Люципера, і назад з пекла вертався на землю? Треба мати на увазі, що так само на правах релігійної поезії в Богослуженню проникнув був у деяких місцях Церкви переказ про "тілесне" прийняття Пресв. Богородиці на небо; проникнув у формі релігійної поезії, бо був уведений до Акафиста (Успіння), що є релігійним панегіриком (звеличанням) Пресв. Богородиці.

Як це було з латинським додатком "і від Сина", так само й культ та віра в "тілесне" прийняття Пресв. Богородиці на небо йшов не зверху, а навпаки — низу до верху ,тобто від народу до церковного проводу Римської Церкви.

Дослідник Пробст (Sacramentarien, 264 і д.) каже, що в Римі ще не було віднині, коли Церква це толеруе, то вони, мовляв, згідні з її наукою. І згодом могло дійти до того, що під натиском народу провід Церкви, всупереч власному переконанню чи й під сугестією традиції, міг би дещо з того проголосити за "науку" Церкви. — Отож, коли ще є час, коли заділеко не зайшло, то цього роду протицерковну традицію треба з Церкви усунути, і о. Абрамович каже, що з погляду традиції (культурної) ці образи це дуже цінні памятки, одначе з церкви їх треба забрати до музею, бо "їм місце в музеї, а не в церкві".

Колядки також належать до традиції, а не до вчення Церкви. Коляду "Ой, видить Бог" співають у церквах; в цій колядці співається: "Пішов Ірод аж до аду з Люципером на пораду". Чи тому тільки, що ці вільна народньо-релігійна творчість на правах релігійної поезії, також основаної на народніх переказах, має місце в Церкві, то чи на цій підставі Церква мала б учити, що король Ірод дійсно сходив до пекла на пораду до Люципера, і назад з пекла вертався на землю? Треба мати на увазі, що так само на правах релігійної поезії в Богослуженню проникнув був у деяких місцях Церкви переказ про "тілесне" прийняття Пресв. Богородиці на небо (вище вже згадано), що

ПРЕСОВИЙ ФОНД "ВІСТНИКА"

Брукс6ї, Саск. З нагоди Ювілею 25-ліття подружжя п-ва Юрія і Ангелі Натушак, збірку переслав о. Денисюк 22.90
ШІГО, Саск. Пожертва від Сестринства Громади УГПЦ Успення Пресвятої Богородиці 15.00
ВАРТА, Ман. З Похорону бл. п. Йосипа Кулачковського, збірку прислав о. Горгіца 15.00
АЛВІНА, Саск. З нагоди Хрестин в п-ва Мирослава й Ольги Стфеанюк, збірку прислав п. С. Михайлюк 13.00
ГЛЕСЛИН, Саск. З Похорону бл. п. Олександера Дуба, збірку прислав о. Хомяк 12.50
ФОРТ ВИЛЛІЯМ, Онт. З Похорону бл. п. Др. П. Венгера, збірку прислав п. Михайлишин 12.00
ВАНКУВЕР, Б. К. З нагоди Ювілею 50-ліття подружжя п-ва Івана й Марії Гриценко, збірку прислав п. Гузик 10.25
ВИТКІВ, Саск. З нагоди Вінчання Миропа й Евгенії Новосад, збірку прислав о. Хомяк 10.00
МОНТРЕАЛ, Кве. З нагоди Роковин Галини Федоровів, збірку прислав п. Степовий 10.00
ЕДМОНТОН, Алта. З Похорону бл. п. Стефана Невчаса, збірку прислав п. Теличко 10.00
САРНІЯ, Онт. З Прийняття дня Отця і Добр. Уляни, збірку прислав п. Губа 10.00
СІБА БІЧ, Алта. З Поминального обіду в п-ва Баковчук, збірку прислав В. Рудник 9.50
ГЛЕСЛИН, Саск. З нагоди Вінчання Ярослава й Єлисавети Чуй, збірку прислав о. Хомяк 9.00
СЕНДІ РЕПИДЗ, Алта. З нагоди Вінчання Петра й Павлини Федчук, збірку прислав п. Галівода 9.00
ФОРТ ВИЛЛІЯМ, Онт. З Похорону бл. п. О. Козло, збірку прислав п. С. Пуляк 8.15
ГЛЕСЛИН, Саск. З Похорону бл. п. Анни Федуняк, збірку прислав о. Хомяк 8.00
ВЕНКУВЕР, Б. К. З Ювілею п-ва Богдан, збірку прислав п. Мельничук 15.00
РІЧМОНД ПАРК, Алта. З Похорону бл. п Марії Попович, збірку прислав о. Блажук 8.00
ОШАВА, Онт. З нагоди Посвячення дому п-ва П. і М. Семченко 7.50
ТОРСБІ, Алта. З Похорону бл. п. Григорія Юрія Медицького, збірку прислав о. Василів 7.20
БАРГЕД, Алта. Збірка з ювілею, прислав п. Савчук 7.00
СІРКО, Ман. З Похорону бл. п. Олексія Соколюка, збірку прислав о. Горгіца 7.00
СОДБУРІ, Онт. З нагоди Вінчання п-ва М. Боднар, збірку прислав п. Євчук 6.50
ОШАВА, Онт. З нагоди Роковин в п-ва Бориса й Ірини Фоменко, збірку прислав п. Семченко 6.00
ГАДСОН БЕЙ, Саск. З Похорону бл. п Ф. Румака, збірку прислав о. Швець 6.00
СИМКО, Онт. З Похорону бл. п. Івана Колука, збірку прислав п. Ів. Данилевич 6.00
КЕРІЛЕНД, Алта. З Похорону бл. п. Стефана Люка, збірку прислав о. Криштанович 5.60
СЕНДІ РЕПИДЗ, Алта. З нагоди Хрещення Богдана Кенета, сина Михайла й Анни Гурина, збірку прислав о. Труфин 5.50
ВАКАВ, Саск. З нагоди Ювілею 40-ліття подружжя п-ва Іліґ й Василини Ріпак, збірку прислав о. Туржанський 5.00
ДЖАСТИС, Ман. З нагоди Хрещення Катерини, дочки Миколи й Стефанії Мазяр, збірку прислав о. Майба .. 5.00
ГЛЕСЛИН, Саск. З Похорону бл. п. Анни Павлишин, збірку прислав о. Хомяк 5.00
ВАКАВ, Саск. З Похорону бл. п. Параскевії Сарновської, збірку прислав о. Туржанський 5.00
СОДБУРІ, Онт. З нагоди Ювілею 35-ліття подружжя Отця і Добродійки Чижів та 35-ліття Священства 5.00
ВЕГРЕВІЛ, Алта. З нагоди процального прийняття дня п-ва Стрежожець, збірку прислав о. Щербань 5.00
ВІННЯРД, Саск. З нагоди отворення аптики п-ва Нестора й Зофії Шевчук, збірку прислав о. Б. Яковкевич .. 5.00
ВАКАВ, Саск. З Похорону бл. п. Ів. Бойко, збірку прислав о. Туржанський 4.00
РЕДЖАЙНА, Саск. З нагоди 79 роковин пані Анклевич, збірку прислав п. М. Грегорі 4.00
ЛЕТБРИДЖ, Алта. З прощального прийняття для пані П. Згурської, збірку прислав п. Новодворський 2.00
ОВК БЕНК, Ман. М. Редуцький ... 2.00
ТОРОНТО, Онт. Петро Перепелиця 2.00
ОШАВА, Онт. З нагоди Хрещення доньочки п-ва Юрія й Наталі Семенюк, збірку прислав о. Запаринюк ... 2.00
ЄЛОВ КРІК, Саск. Михайло Вербиній, — пожертву передав о. Туржанський 1.00
ФЮРКТОН, Саск. М. Моргоч ..... .90
ВІРДЕН, Ман. Ґ. Дзьопко, пожертву передав о. Юрківський ..... .65
ЛОНДОН, Онт. М. Кудловський .... .50
ЕДМОНТОН, Алта. Пані Марія Русак ..... .50
ЕДМОНТОН, Алта. Андрій Мокрецький 50

Велика Випродаж Книжок

по знижених цінах

НА ПРОТЯЗІ МІСЯЦІВ — ЛИСТОПАД і ГРУДЕНЬ, 1956.

Хто на протязі цього часу замовить книжок за $6.00, той заплатить тільки $5.20 з пересилкою.

Хто замовить за $9.00, платить тільки $7.55 з пересилкою.
За $12.00 — платить тільки $10.00 з пересилкою.
За $15.00 — платить тільки $12.60 з пересилкою.
За $20.00 — платить тільки $16.80 з пересилкою.
За $25.00 — платить тільки $21.00 з пересилкою.

АЗОР — оповідання з часів Ісуса Христа — 96 стор. — Прот. С. В. Савчук. Ціна	$ .15
АПОЛОГЕТИКА — або оборона Християнства (на мімеографі), 108 стор.	2.00
АПОСТОЛ — на всі неділі і свята цілого року — 232 стор. Оправлений. Ціна	5.00
АРХИЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ Й ВІЗИТАЦІЯ — Митрополит Іларіон — 87 стор. Ціна	1.00
БІБЛІЙНІ ОПОВІДАННЯ СТАРОГО ЗАПОВІТУ — Прот. П. Мельничук — 171 стор. Ціна	.75
БОГОСЛУЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ — Митрот о. С. Герус. Ціна	.50
ВЕЛИКІ РОКОВИНИ — 20-ліття Юбілейної УГПЦ — 224 стор. Ціна	.50
ВЕЛИКОПОСТНІ СЛУЖЕННЯ — видання другє — Митрополит Іларіон — 68 стор. Ціна	1.00
ВИФЛІЄМ — Катехизм для дітей — Прот. П. Мельничук — 48 стор. Ціна	.20
ВІЗАНТІЯ Й УКРАЇНА — Митрополит Іларіон — 96 стор. Ціна	.25
ТЕСЯТЬ БІБЛІЙНИХ ОПОВІДАНЬ — Прот. С. В. Савчук. 61 стор. Ціна	.25
ТОЛАТОК ДО СЛУЖЕБНИКА — Прокимни, Аллилуя та Величання — 36 стор. Ціна	.25
ЯКІВСЬКІ НОТИ — Збірник Церковного співу на Нотах — (на мімеографі). 87 стор. Ціна	3.00
ЖИТТЯ ПОСАФАТА КУНЦЕВИЧА — Прот. В. Кудрик 190 стор. Ціна	.50
ІКОНОБОРСТВО — Історично-догматична монографія — Митрополит Іларіон — 240 стор. Ціна	1.00
ІСТОРИЧНІ МАТЕРІЯЛИ ДО СПРАВ УПЦ — Прот Й. Кедрин — 154 стор. Ціна	.50
КАЛЕНДАР РІДНА НИВА на 1957 р.	0.85
КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР ПРИЙНЯВ ПРАВОСЛАВІЄ, а не Католицтво — Митрополит Іларіон — 32 стор. Ціна	.10
КОРОТКА НАУКА ЗАКОНУ БОЖОГО (Старий Запорізький) Арх. Ігор — Стор. 45. Ціна	.30
КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ — Проф. Д. Дорошенко — 100 стор. Ціна	1.00
ЛІТУРГІКА — (Дяківський Курс) — Прот. Є. Гомаїка (на мімеографі) — 49 стор. Ціна	1.00
МАЛОВІДОМЕ — з історії унїятської Церкви. — Прот. о. В. Кудрик — Том I — 254 стор. Ціна	.75
Том II — 288 стор. Ціна	.75
Том III — 252 стор. Ціна	.75
Том IV — 256 стор Ціна	.75
МОЛИТОВНИК — „Добрий Пастир", в чорній оправі. Ціна	2.75
МОЛИТОВНИК — „Приятель Дітей" в золотяній чорній оправі. Ціна	1.00
ОКТОІХ — або Восьмигласник видання УГПЦ — 194 стор. Ціна	5.00
ПОДІЛ ЄДИНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОЇ — Канонічна монографія — Митр. Іларіон — 384 стор. Ціна	1.50
ПОКАЯННИЙ ВЕЛИКИЙ КАНОН св. Андрея Критського — 68 стор. Ціна	1.00
ПОМІНИК ПОМЕРШИХ, для родин, 26 стор. Ціна	.50
ПРОТОКОЛ ОДИНАДЦЯТОГО СОБОРУ УГПЦИК — 1938 — 136 стор. — Ціна	2.00
ПРОТОКОЛ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УГПЦИК — 1951 — 102 стор. Ціна	.50
ПРОТОКОЛ СЬОМОГО СОБОРУ УГПЦИК — 1935 — 90 стор. Ціна	.50
"RAVENING WOLVES!" — by Monica Farrell (Хижі Вовки — в англійській мові). Ціна	.50
РІДНА НИВА — Календар — за 1956 рік — стор 240. Ціна	1.00
РІДНА НИВА — Календар — за 1954 рік. Стор 334. Ціна	.50
РІДНА НИВА — Календар — за 1953 рік. Стор. 206. Ціна	.25
РІДНА НИВА — Календар — за 1952 рік. Стор 160. Ціна	.25
РІДНА НИВА — Календар — за 1950 рік. Стор 160. Ціна	.25
СЛУЖБА БОЖА на 2 голоси, на нотах — Прот. В. Кудрик — 21 стор. Ціна	1.00
СЛУЖБА СВ. ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ — нинішній український — 18 стор. Ціна	.75
СЛУЖЕБНИК — видання УАПЦ на еміграції — 189 стор. Ціна	3.00
СТАТУТ І ПРАВИЛА УГПЦИК — 77 стор. Ціна	.50
ТРЕБНИК. Частина І., в чорній оправі в золотяні тисканки, 340 стор. Ціна	6.50
— почтя Іларіона Стор. 100 Ціна	1.00
UKRAINIANS AND THEIR CHURCH — (Українці й їх Церква — в англійській мові) — о. П. Білон. 42 стор. Ціна	.75
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА за Богдана Хмельницького — Митрополит Іларіон. 180 стор. Ціна	.75
ЦЕРКОВНІ ПІСНІ для академій — на нотах Прот. В. Скильо. 13 стор. Ціна	1.00
ЧАРТЕР І СТАТУТ УГПЦИК — 40 стор. Ціна	.50
ЧУЖА РУКА, або хто нас руйнує (про унію) — Прот о В. Кудрик. 208 стор. Ціна	.50
ЩО ПРИНЕСЛА УКРАЇНІ УНІЯ — д-р В. Антонович 110 стор. Ціна	.50
ЯК ПРАВИТИ СВ. ЛІТУРГІЮ — Митрополит Іларіон — 48 стор. Ціна	2.00
ЯК ПОВОЛИТИСЯ В БОЖОМУ ХРАМІ — Митрополит Іларіон — 72 стор. Ціна	.25

Гроші й замовлення слати до:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg 4, Man.

НЕДІЛЬНІ НАУКИ

НЕДІЛЯ 27 ПО ЗЕЛЕНИХ СВЯТАХ — СВ. ПРАОТЦІВ.

Наближається Свято Різдва Христового. Всюди бачимо святочні приготовання. В родинах і домах, у торгівлі, а навіть у пресі, — всюди згадки про цей будучий святочний день, як напімнення, щоб кожна особа й кожна родина могла належно заздалегідь приготовитись і це Свято провести.

З християнського боку такі людські приготовання, що виявляються лише в турботах про святочні потреби, є річчю природною, але неповною. З цього приводу ап. Павло так навчає: "Прославте Бога в тілі своїому та в духі своїому, бо вони Божі" (І Кор. 6.20).

Турботи про потреби нашого тіла мають йти в парі з потребами нашого духа, тому Церква наша, як духовна мати, в цьому випадку бере на себе обовязок духовно підготовити своїх духовних дітей до Свята Різдва Христового, і нинішню неділю присвячує памяті св. Праотців.

Церква приводить нам із Св. Письма обітниці Божі про пришестя Спасителя, дані на початку світа. Вона вказує, як на протязі довгих тисячоліть кращі люди народу Божого жили тими обітницями Божими, глибоко вірили у здійснення їх, та, сходячи в могилу, переказували їх своїм нащадкам. А ті, в свою чергу, живучи тією самою вірою, й надію, що їх батьки жили, поступали так само. І народ у своїй вірі й надії на пришестя Христове не заломився, хоч на цю величну подію довелось чекати тисячоліття.

Батьки синам, а матері дочкам, відходячи з цього життя, заповідали тримати нехибно Святу, Богом дану Віру і її закон, та жити сподіваннями, які та Віра голосить. Так було до Різдва Христового.

У призначений час світ дочекався свого Спасителя. Він (Спаситель) сповнив на землі Своє призначення і назавсіди перебуває духовно, невидимо, поміж християнами. Він заснував на землі Своє духовне Царство, яке носить назву Церкви Христової, і всіх кличе до Свого Царства.

Сила віри Старозавітніх Праведників кличе нас, новозавітніх дітей Божих, їх наслідувати. Не заломлюймось і ми в своїй святій Вірі. Дотримуймось заповітів наших побожних праотців, прадідів і отців, та вчення Церкви. Вони вмирали за Православну Віру, але не зрадживали її. Берегли її, як найбільшу святість, а, сходячи в могилу, передали її нам.

Сьогодні Церква це пригадує нам, бо вона хоче, щоб ми вглибились своїм розумом у ціль пришестя Христового на землю, та належно зрозуміли всю велич цього величного Свята Різдва Христового, яке незабаром прийде, і були достойні нашого християнського звання, як цього учить нас Апастол. (Єф. 4, І).

НЕДІЛЯ СВ. ОТЦІВ. СВЯТ-ВЕЧІР

Неділя Св. Отців є останньою неділею перед Різдвом Христовим. Цього року вона припадає на Свят-Вечір.

Свят-Вечір у нашому релігійному житті має велике значення. Він дає нам не тільки релігійне виховання, яке необхідне в нашому християнському становищі, а більше того, — він одягає наше Свято в наш національний український одяг. Разом із Словом Божим, наші віками освячені традиції і звичаї надають Святу Різдва Христового повну картину цілість українського Різдва.

Сама назва "Свят-Вечір" вказує на особливу святість цього вечора у свідомості нашого народу. І треба сказати, що ця назва наша, українська. Увесь цей день напередодні Різдва Хр. завершує наші приготування до Свята. І чим більше ми вглиблюємось в саму подію Народження Господа, тим більш пожиточним і корисним буде це Свято для нашої душі. В нашій релігійній уяві і в символічних обставинах цього дня пред ставляється Вифлеєм і Народження в ньому.

Народженим у Вифлеємі є Той, Кого обіцяв світові Бог, і Кого за тисячі літ наперед провістили пророки.

Святе Письмо навчає нас, що Той, що народини його ми готовимось святкувати, є Син Божий, Богочоловік, Спаситель людства. Він мав дати людям нове розуміння волі Божої і таємниць людського життя. Він мав бути прикладом святого й чистого життя до переходу у вічність. А найголовніше — Він понесе на Собі гріхи усього світу, віддасть Себе у жертву Божої справедливости, та жертвою Своєї любови поведе оправданої народи до Вічного Отця у блаженне Царство Його.

До спомину такої великої події ми готовимось сьогодні, і вже цей Святий Вечір, що прийде, є початком тієї великої події.

Євангелія нинішня приводить родовід Ісуса Христа, який доводить, що І. Х. справді походить з року Давидового, як про те було провіщено через пророків Вона теж подає і короткий опис самого Народження Христового.

Слухаючи Євангелію ту, ми уявно бачимо Вифлеємські ясла з сіном, Дитину, на тому сіні положену, та Пречисту Матір і Йосифа Опікуна. Тому і в свої хати ми приносимо сіно, та кладемо його попід стіл, або під обрус, де споживаємо Святу Вечерю.

Доцінюймо ж належно це велике Свято Різдва Христового, і шануймо наші одвічні звичаї святкування його. Нехай в наших домах рік-річно буде кутя на столі, сіно, а де можливо, то й "дідух". Нехай Свят-Вечір буде для нас і для наших дітей незабутнім і святим. Достойно приготовано себе до цього радісного моменту світа спогадів, бо для нас народився Спаситель, щоби бути в нас і з нами вічно.

о. С. Г.

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО - ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ МОЛИТЬСЯ ЗА ВИЗВОЛЕННЯ МУЧЕНИКІВ В СССР

На міжнародній політичній арені в СССР протягом останніх років заіснувала якась імлиста думка "коекзистенції" (співжиття) вільного, демократичного світу з Советським Союзом. Безперечно, людство, як таке, бажало й бажає миру. Бажання миру у вільному світі перед провідних політиків, а то й деяких урядів, привело до цього, що від деякого часу вони почали вбачати в зовнішній політиці СССР якусь ніби полегшу, якусь "відлигу", але як і треба було сподівати, ці поглядки у вільному світі були породжені тільки його власним добрим бажанням, він у СССР бачив це, що хотів би бачити, а чого там немає в дійсності

Щораз новіші факти, що продираються у вільний світ крізь залізну заслону, свідчать, що в СССР нічого не змінилось, советське неліо на землі, а його найпотворнішій формі існує далі. Дальше існує масове людовбивство й поневолення. Дальше існують мільйонові табори мученичої смерти на диких пустирях Сибіру. Про все це, між іншим, свідчать такі факти, як масове роздавлення українських жінок-каторжниць на Сибірі; як взиманя соток тисяч українських мучеників з Сибіру до вільного світу про рятунок; як московсько-большевицька масова масакра народу, з жінками й дітьми включно, в Східньому Берлині, в Познані, а найбільше в Угорщині. Всі ці страшні факти, що сталися ближче кордонів Заходу, стали більш видними, отже й переконливими для вільного світу. Тепер є більше даних сподіватися, що вільний світ повірить, прийме до відома й поробить належні висновки з того, що безбожна Москва ще в 1917 1922 роках почала грабувати й нищити українські церкви, а 1930 року заборонила існування Української Автокефальної Православної Церкви, поголовно замучивши звесь її Єпископат 32 Єпископи з Митрополитом Липківським на чолі та понад дві тисячі священиків, а решту позбавивши релігійної свободи. Голодом і розстрілами Москва в 1921-22 рр. знищила сотні тисяч українців, а в 1932-33 роках червона Москва штучно і навмисне створеним голодом знищила коло 7 мільйонів українців. Це масове людовбивство й висилювання українця з їхніх рідних земель, це нечуване переслідування Віри не припинюється. Що діється у т. з. сателітних державах — це тільки частинний відблиск цього пекла, що від початків існування большевизму не припиняється в окупованій Україні.

Маючи постійну скорботу на серці за тих мучеників, Українська Православна Церква так само й у неділю 16 грудня по всіх своїх святинях у Канаді присвятить свої гарячі молитви до Господа Бога за те, щоб він Милосердний допоміг усім нашим ближнім, усім братам у Христі, і нашому многостраждальному народові визволитися з поневолення людськоособистого, релігійного, національного.

Всюди там, де наші соборно-світські організації влаштовують протестаційні манифестації, як це має місце у Вінніпегу 16 грудня, з почину КУК, вірні нашої Церкви приймають у них масову участь.

КАРДИНАЛ МІНДСЕНТІ НАПИШЕ ІСТОРІЮ СВОГО УВЯЗНЕННЯ

Американська преса подає, що угорський кардинал Миндсендті погодився написати для американського журналу історію свого увязнення большевиками; журнал запропонував йому за це чверть мільйонів долярів гонорару.

Що червона Москва винищує українців ще більше, ніж це робила колись царська Москва, показують такі цифри: в 1897 р. в Україні було 76,4 відсотків українців, а москалів 10,5 відсотків. А в 1920 р. українців було тільки 72,5 відсотків, а москалів 15,4 відсотків. По наші дні відсоток українців упав ще нижче, а москалів підвищився.

Першим проповідував Віру Христову в Україні Апостол Андрій.

Відділ Молоді

МОЛОДІСТЬ СКЛОВИХ ЛЮДЕЙ

(Продовження)

Він увійшов до ідальні і побачив музику в товаристві якогось чужинця перед накритим столом, по середині якого пишалася гора вишень, — така чудова, червона й принадна для дитячого зору!

Тому Йосиф, як тільки увійшов до кімнати, впявив очі в ці овочі і почав ковтати слину. Ах, коли б то його очі мали зуби — що тоді лишилося б з тієї гори? Скажемо для його виправдання, що він, мабуть, не їв вишень від самого виїзду з Гайнсбурґа, — він, що так любив вишні, а їв їх так часто у себе в Роравії!

Як би там не було, але Йосиф їв очима вишні, і чужинець карпаті це помітив.

— Еге, малий, ти здається любиш вишні? — сказав йому.

— О, так! — сміливо відповів Йосиф, не відводячи очей від стола.

— В таком разу заспівай но мені дещо, і я дам тобі їх повну жменю.

— Що заспівати?

— Щонебудь із Святого Письма*).

— То я заспіваю. — І Йосиф, не зводячи очей з вишень та в стані певного піднесення, спричиненого обіцянкою, проспівав так, як ніколи досі ще не співав, тобто чудово!

— Дуже добре, — сказав чужинець і розвалив вишневу гору, щоб передати значну її частину Йосифові. — А тепер кажи, чи хочеш залишити Гайнсбурґ, щоби поїхати до Відня?

— До Відня? — спитав хлопчик з повними устами вишень, — і це для того, щоб там співати?

— Так, у великій церкві.

— Але ж добре! Я згоден їхати туди.

— В такому разі, — сказав учитель, — ідіть, посхладай усі свої речі і сьогодні ввечорі поїдеш з паном Райтером.

Дитина радісно побігла, ковтаючи по дорозі вишні.

Райтер був диригентом хору в церкві святого Стефана, яка для Відня є тим самим, що Нотр-Дам для Парижа. Музика з Гайнсбурґа відступав йому свого найкращого учня, мабуть, тому, щоб внедяти собі прихильність вишневого товариша.

Ось як малий Йосиф перейшов без найменшого жалю з Гайнсбургського хору до хору церкви св. Стефана.

На цім новім місці він мусів ще невпинно працювати, та учитель Райтер не тільки не бив своїх учнів, але навпаки — від часу до часу звертався до них з добрим словом і навіть не силував постити.

В таких умовинах праця не була Йосифові тяжкою.

Його учитель, бувши добрим музикою, навчав за певною методою, за допомогою якої пильні учні робили помітний поступ. Йосиф працював з усієї сили, і незабаром у крузі віденських аматорів музики багато говорилося про маленького співака з церкви св. Стефана.

Чудовий голос, виразна вимова, глибоке музикальне почуття — дитина поєднувала в собі всі ці прикмети. За один рік хлопчик став маленьким чудом. Але хоч він радів своїм успіхом, проте ж не задовольнявся ним. Досі грав і співав твори, а згодом з'явилась у нього думка творити самому.

Ото сидить він і шкрябає аркуш за аркушем під диктат своєї буйної хлопячої уяви, сам захоплюючись тими чудесами, які написав. "Я тоді думав, — оповідав він на старість, — що чим чорніший ставав папір, тим музика мусіла бути гарніша". І тільки Бог знає, скільки ми написав він у тих початках творчости.

Спочатку він робив це вишком; бо коли перший мент захоплення минав, то свідомість відкривала йому очі на слабість творів.

Однак одного дня, закінчивши твір, який довший час задовольняв його, Йосиф рішився показати його учителеві Райтерові. Той змірив свого учня насмішкувато очима і крикнув:

— Го, го! Ти хочеш компонувати?

— Пробую... — промимрив Йосиф.

— Пробувати не заборонено, але пробувати це не значить досягти.

— Колись треба почати.

—'О, на це маєш час, але в кожному разі подивимось!

Учитель, переглянувши зшиток, зверхнув його, кажучи: "Взагалі але, а крім того скрізь гармонічні помилки. Вчися, хлопче, ти будеш компонувати, коди навчишся всього, що треба знати".

Йосиф не заломився через такий рішучий осуд. Навпаки, він почав ще пильніше вчитися, щоб краще пізнати закони музики. Багато разів він пробував також примінити їх на практиці.

Минуло шість місяців, і протягом того часу багато паперових аркушів покрилося нотами, але пан Райтер не бачив ні одного. При кінці цього терміну молодий композитор зробив нову спробу.

— Деякий поступ помітний, але це ще далеке до того, що ми називаємо твором! — сказав тепер суддя. — Вчися, Йосифе, учися!

Після тієї оцінки, що не була вже такою безнадійною, Йосиф вернувся до праці ще з більшим завзяттям.

Місяць пізніше ще новий твір був представлений панові Райтерові, але на цей раз він уже не заходив у довгі розмови, тільки знову сказав. "Деякий поступ є, але це ще далеке до того, що ми називаємо твором. Учися, Йосифе, вчися!"

І що там далі говорити... Два роки Йосиф радився з паном Райтером, і кожного місяця він повторював: "Деякий поступ є, але..."

І завжди Йосиф не падав духом, — він учився і творив, бо вірив, що всі ті — "деякі поступи", зложені разом, дадуть у сумі талант, якого треба було досягти, щоб аж тоді мати право сказати: "Я написав твір".

І його студії та твори все більше відкривали йому таємницю музики, і успіх співака в церкви св. Стефана посувався вперед.

(Далі буде)

*) В Німеччині певні витяги Святого Письма підкладано під музику і такі уступи називалися "моте".

ОСТАННЯ ПОРАДА БАТЬКА

Один батько, доживши глибокого віку, коли почувався вже близько смерти, покликав до себе свого сина одинака і сказав:

— Сину мій, я знаю, що вже довго жити не буду. Але поки мене несподівано заскочить смерть, хочу оставити тобі щось у спадщині.

Як сам знаєш, нема у мене ні грошей, ні поля. Оця хатина, в якій ми досі жили, остається тобі захистом від зимна і дощу. Коли ж у тебе буде бажання здобути щось більше від того що я мав, маєш вільну руку шукати свого щастя у світі. Однак поки оставляю тебе самого, хочу сказати тобі, що своїм життям я був зовсім вдоволений. Найбільшим скарбом, що я мав у душі, було власне це, що я завжди почувався щасливим. Думаю, що такого скарбу і ти шукаєш. Та щоб ти його вповні міг дістати у спадщині по мені, мусиш прийняти від мене три цінні поради.

Перша така: коли щось робиш, не оглядайся на людську критику і не слухай, що хто каже. Людській критиці нема границі. Зробиш так, як один тобі порадить, то знов другий буде тебе критикувати. Йди сміло вперед і завжди старайся всіма твоїми силами доконати щось таке, що має вийти на добро тобі і людям.

Друга порада: не назбируй собі багато таких речей, що будуть без розумного вжитку. Вони згодом стануть власниками тебе самого і звяжуть тобі руки, душу, і ти сам станеш їхнім рабом. Я ніколи не мав їх, і почувався вільним від усяких непотрібних клопотів. А не маючи ніяких клопотів, я завжди почувався щасливим.

Третя порада: якщо тобі в житті в чомусь не поведеться або тоді як зробиш помилку, смійся з себе самого. Не згадуй нічого про це людям, бо багато з них будуть готові сміятися з тебе навіть тоді, коли тобі треба буде плакати. Не забувай, що ти одинокий будеш паном своєї власної долі. Коли ти сам направиш свої помилки і не будеш їх більше повторяти, будь певний, що знайдеш те щастя, яке я мав у моїм житті. Йди сміло вперед, вчися на своїх помилках і сам смійся з них, а такий спосіб життя стане тобі сильним сталевим панцирем, об який буде оббиватися вся чужа критика і чужий сміх.

Сину, я сам так чинив протягом усього мого життя, і все це виходило мені на добро. Коли воно вийшло на добро мені, то я певний, що стане доброю і тобі.

По якімсь часі добрий батько помер. А син, проводячи свого батька на вічний спочинок, ще й тепер чув тихенький голос в душі, як батько передавав йому свої три поради. Над гробом співали батькові Вічну память, а син, прощаючи батька востанне, шептав у душі своїй: "Дякую, батьку, за скарб, який лишив ти мені, і приріжаю, що буду берегти слова твої через ціле моє життя".

о. С. Гребенюк.

КРІЗЬ ПАЛЬЦІ

НАУКОВА ДОПОВІДЬ

Кажуть, що професор буде промовляти. Треба цінти. Я ще ніколи не чув промови професора. А я ж так люблю, як професор промовляє! Чоловік багато дечого нового навчитися може, а саме головне — нічого не коштує.

І я пішов.

Прийшов я. Сів собі в задніх рядах. Чого маю наперед пхатися? Випхаєшся наперед, більше знайомих здибаєш, і спокою тобі не дають: "Може з тисячу долярів позичите?", хтось залитає.

Професор почав промову:

"Високоповажані пані й панове! В універсі улюкована наша планета. На нашому глькові компактною масою улюковані нації, — всі в перманентному прогресі, гальванізованому вітальними імпульсами..."

— Я, здається, трохи зле чую... — заклопотано сказав мій сусід, і пересівся на два ряди лавок ближче до професора. Я також перенісся. Професор продовжував:

"Стагнація атрофує вітальну енергію! Інертність нейтралізує біольогічний еліксір. Це нам треба зафіксувати собі в ментальності так у нашій митрополії, як і в діяспорі...

— Ще трохи ніби недочуваю, — почав бідкатися сусід, і пересівся на самий передопередній ряд лавок. Я сів поруч нього. А професор продовжував:

"Еволюційні, революційні, спонтанні процеси в макрокосмосі є в казальній реляції до нашого спіритуального мікрокосмосу..."

— От нещастя, і ще зле чути! — нарікає сусід. — Як ви думаєте: в першому ряді сидять просто люди, чи професора? Може б я до них пересівся?! — І він сів у першому ряді. Я за ним. А професор продовжував:

"Діялектика раціональної інтерпретації екзистенції характеризується антиномізмом, — софістика глькобального маштабу..."

— Чи ви добре чуете? — неспокійно питає мене сусід. — Шкода, така прекрасна промова, а я майже нічого не чую. — Він раптом устав і заявив голові засідання, що він зле чує, бо в нього несподівано щось в вухами сталося, і попросив дозволу сісти за столом, на трибуні, біля самого професора. Дозвіл професора на кілька хвилин перервали, президія зробила коротку нараду, і сусідові винятково дозволили сісти біля професора, — мовляв, каліка, зле чує... А професор продовжував:

"Теольогія екзистенсії — це містерія над містерії Креатора. В резонуванні гомінкулоса і філістра секундарна телеольогія є псевдо-абсолютною. Пані й панове! Це ментальний дальтонізм! Абсолютна телеольогія — це трансцедента проблема — генеральна для космосу...

У залі була смертельна тиша. Люди слухали... Більшість із них — мої знайомі: Пилип Вільховий, торговець салдибами; — людина поважна, вдумчива. Петро Малиш, робітник з цегельні, — хлопець справжній освіти. Тарас Холод, продавець з харчевої крамниці, — він не минав ні одного відчиту. Моя старенька сусідка з швальні, — гудзики там пришиває. Два проїжді фармери — постійні передплатники часописів. І так далі, і тому подібні. Всі вони люди розумні, чесні, шанують науку у професорів. А професор продовжував:

"Дефінітивна конклюзія з поданих премісів, утилізуючи для кращого розуміння популярні слова, — така: "вітя сіне доктріна кваві мортіс імаго ест".

Професор закінчив. Ми голосно заплескали браво. Професор подякував і сів. Голова засідання запитав, чи хтось має до професора питання у зв'язку з відчитом. Може щось комунебудь неясне?...

У залі була смертельна тиша. Врешті встав Андрій Кліпак — торговець старим залізом, і каже:

— Та що ж тут неясно? Все ясно! Пане голово, я хотів запитати, власне у звязку з відчитом пана професора, як він дивиться на ту "польку" на Середньому Сході?

— Будь ласка! — озвався голова. — Ваше питання не відноситься до теми!

— Як то ніби: "не відноситься до теми"? — образився пан Кліпак, людина загально шанована з-за своєї прандомовности. — Може пан професор трохи відходив від теми, але я питаю цілком до теми!... — Сказавши це, він вийшов з залі. Професор був прикро збентежений. Голова закрив засідання. Ми йшли додому. По дорозі я зустрів свого друга — Максима Карася, залізничника.

— Ну і як? — питаю.

— Ніби що?

— Професорова доповідь...

— Чудова! Надзвичайно глибока! І просто жаль бере, що я, людина мало освічена, не зрозумів її. Мушу...частіше ходити на такі доповіді, — певен, що значно доповню свою освіту.

— Щастя вам Боже! — кажу щиро.

Ізидор Полин.

ВЖЕ ВИЙШЛИ Й ПРОДАЮТЬСЯ

ЛИСТКОВІ ЛЕКЦІЇ

ДЛЯ

НЕДІЛЬНИХ ШКІЛ

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді видала цього року, за благословенням Високопреосвященнішого Владики Митрополита Іларіона, листкові лекції для Недільних Шкіл.

Лекції прикрашені гарними образками (малюнками) з Старого й Нового Заповітів, відповідно до змісту даної лекції, та видані на гарнім монтованім папері.

Хоч лекції призначені в першій мірі для Недільних Шкіл, то вони також прекрасно надаються ДЛЯ ДОМАШНЬОГО ЖИТКУ. Маючи ці лекції, родичі зможуть багато легше давати своїм дітям домашнє релігійне виховання.

Дотепер лекції вийшли для двох перших кляс навчання, — Кляса І і Кляса ІІ, — кожна кляса по 40 лекцій.

Ціна за 40 лекцій першої чи другої кляси ТІЛЬКИ 65 ЦЕНТІВ.

Замовлення посилайте на таку адресу:

The Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

Спеціяльна Оферта

для передплатників „Вістника"

На протязі двох місяців від 1-го листопада 1956 до 31-го грудня, 1956.

1: Хто відновить свою передплату на два роки або більше і прішле до Адміністрації „Вістника", то тоді дістане знижку, як зазначено нижче:

Наперед	В Канаді	Заграницею	Ви заощаджуєте
2 роки	$5.25	$ 6.25	$ .75
3 роки	7.50	9.00	1.50
4 роки	9.50	11.50	2.50

Передплата „Вістника" на один рік — в Канаді — $3.00
— для заграниці — $3.50

2. Хто з передплатників, що не залягає зі своєю власною передплатою, прішле одну передплату за себе, а другу або більше передплат в дарунку для когось иншого, той платить за кожну передплату тільки по $2.50, замість по $3.00 (в Америці по 3.00 замість по 3.50).

До Адміністрації „Вістника",
Winnipeg, Man.

При цьому надсилаю $..... на відновлення передплати на ..... роки.

Моє імя й прізвище: .....

.....

Моя адреса: .....

.....

До Адміністрації „Вістника",
Winnipeg, Man.

При цьому надсилаю $..... як подарункові передплати на „Вістник" для слідуючих осіб:

Імя і прізвище того, хто має одержувати „Вістник":

.....

Його адреса: .....

.....

(Коли маєте більше імен, можете дописати на окремій картці паперу)

Моє імя й прізвище: .....

.....

Моя адреса: .....

.....

THE HERALD
7 St. John's Ave. Winnipeg 4, Man.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Видає
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $3.00 на рік.

THE HERALD
Published Semimonthly by the
The Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $3.50

Адресувати:
The HERALD, 7 St. Johns Ave., Winnipeg 4, Man.

ПРИНЕСІМО СВЯТУ ВЕЧЕРЮ

Є в нас прадавній звичай на Різдво носити Святу Вечерю до наших найближчих. Вечерю носять одружені й віддалені діти до родичів, брат до брата, сестра до сестри, онуки до діда й баби, похресники до хресних батьків, друзі до друзів.

Чудовий і глибокий український предківський звичай! Яким зворушливим теплом від нього повіяє! Яким сяйвом променіє! У велике Свято, у Свято Різдва Господнього, про нас не забули ваші найближчі, — вони прийшли до вас і принесли Святу Вечерю; ви приймаєте її, і чуєте на ній тепло! сліди їх щирих і щедрих рук; чуєте щирість і теплоту їх доброго серця.

Священний звичай наших добрих предків...

***

Чи на Різдво Христове в обездоленій Україні відчиняться в кожну хатину двері, чи почується щире урочисте привітання: "Поздоровляю Вас з Різдвом Христовим — Христос Рождається. Тато й мама прислали мене до Вас з Святою Вечерею"?

Читаємо в листах з України, що в темній, холодній хатині сидить старенька бабуся з сиріткою онукою, — самітні, голодні, опущені. Це ж Свята Ніч Різдва Христового, — згадали, і котяться тихі сльози. Давно вже не бачили хліба... Тільки на Різдво дістали шматок чорного хлібця, і це нечуване щастя! Хто ж дасть, коли ніхто сам не має! У мого ж просити, коли всі стали жебраками!... Один одного тихо поздоровить: — Христос Рождається! — але ніхто нікому не принесе Святої Вечері, як звичай велить, бо ніхто сам не має, — духи предків це бачать...

***

А скільки то на вигнанні — в Німеччині, Австрії, Франції — наших близьких, що на Різдво Христове ніхто не прийде до них з Святою Вечерею. Скільки то недужих по лікарнях! Скільки немічних старців по вбогих притулках чи й без даху! Скільки з прозоро-блідими личками голодних діточок, що ласом без здоровя, сиріток, без вигляду на майбутнє, без надії в серці, — люди ,що в руках Божих!...

Це ж наші ближні! Це наші найближчі — брати по крові; брати по Вірі й Церкві; брати по думці, слову й ділу...

Коли ми тут, у багатій Канаді й США — в найбагатших країнах усього світу, сядемо за наших священними предківським звичаєм до Святої Вечері, то чи зможемо ми в Бозі радіти й веселитися, коли згадаємо, що в той час по другий бік океану є наші брати і сестри по нації, Вірі й Церкві, що в холоді й голоді коватають тихі сльози? Чорний, холодний одчай безнадії, мов бездонна пропасть, огортає їхні душі: — чому про них забули їхні брати, яким живеться краще? Забули брати, в яких на Різдво Христове у хаті повно тепла, світла і страв на столі! І вони забули про братів і сестер своїх, забули про гнаних і голодних земляків та одновірців; забули ж про хворих, немічних, бездомних, про інвалідів, вдів, сиріток, старців...

Дорогі Брати і Сестри! Наближається Різдво Христове; — вишліть Святу Вечерю своїм найближчим, які очікували її від нас і вже може й очікувати перестали; але в душах жевріє ще "надія проти надії", — а може... Може на Різдво Христове хтось неочікуваний постукає в двері, — поштар, і принесе посилку з-за океану від когось, кого може й не знають особисто...

Дорогі Брати і Сестри! Ви можете дістати особисті адреси тих, що крайньо потребують Вашої допомоги. Ви можете вислати їм особисто, знаючи, що і кому й коли висилаєте. Вишліть їм Святу Вечерю — до Німеччини, Австрії, Франції, і всюди, де вам відомо, що на Вашу допомогу чекає несміло простягнена дружача рука... Вишліть Святу Вечерю хоч раз, хоч одній особі, хоч одній родині! Тільки таким способом Ви засвідчите найбільшу любов до свого народу, до своєї Віри й Церкви. Господь, який бачить це, поблагословить Вас думкою й рукою тих, яким Ви з очей обітрете сльози горя.

Брати і Сестри, від нас вимагає цього наука Христа, — віра без добрих діл — мертва! Від нас вимагає цього наш національний пророк Т. Шевченко:

Обніміте, брати мої,
Найменшого брата, —
Нехай мати усміхнеться,
Заплакана мати!...

Допоможімо тим нашим братам, що стали "найменшими" під ягідом своєї недолі; допоможімо, щоб усміхнулася мати — Україна з радости, що між дітьми її є справжня любов, — любов у ділах. — Вишлімо ближнім нашим Святу Вечерю!

КНИЖКА ПРО КАТОРГУ В БУВШОМУ МАНАСТИРІ

В. Макар, Береза Картузька, спомини, Вид. Ліга Визволення України, Торонто 1956, стор. 204. В тексті — Ілюстрації і мапки. Ціна $2.00. Адреса замовлень: LVU, 140 Bathurst St., Toronto, Ont., Canada.

Автор написав спомини про Березу Картузьку — польський концтабір з 1934-39 рр., в якому сам мучився як політвязень. Що являли собою жахливі гітлерівсько-німецькі кацети — про це написано багато. А чим була польська Береза Картузька — бачимо з таких слів автора: "А втім дехто, кому довелося побувати в 1934-39 рр. у Березі Картузькій, а опісля в 1941-1945 рр. в німецьких кацетах, в тому числі і в лихої слави Аушвіці, стверджує, що умови життя в Березі Картузькій були навіть тяжчі, як пережиття в німецькому концтаборі". — Береза Картузька, це єдиний цього роду концмаргій концтабір у Польщі. Він був створений поляками на окупованій українській землі (в прилісках Полісся) і головно для катування українців.

Як відомо, католицька Церква в Польщі сильно підтримувала "вождя" Ридза-Сьміглього. Це за його влади католицька Церква пробувала усунути тіло попереднього "вождя" маршала Ю. Пілсудського з Вавельського мавзолею, в-поміж королів і заслужених мужів, тому що Пілсудський не хотів бути знаряддям в руках Католицької Акції. Таким знаряддям став Ридз-Сьмігли. За його влади почалося переслідування Православної Віри українців та нищення їх церков.

Маючи все це на увазі, ми краще зрозуміємо ось таке твердження В. Макара в його споминах: "Відношення уряду (польського — П. С.) до православної Церкви є в моїх очах тисячу, а то й мільйон разів більшим проступком, як Береза (стор. 180).

Ми вже сказали вище, що уряд Ридза-Сьміглього був католицько-клерикальний. Тому то, між іншим, за часів німецької окупації Ридз-Сьмігли потаємно жив і помер у Варшаві, під вигідом "професора", майже виключно під опікою католицького духовенства, а між ними проф. д-р о. Ж., одного з лідерів Католицької Акції.

Все таки у створеному Пилсудським концтаборі в Березі Картузькій... переслідувано Віру. Просто неймовірним видається нам таке свідчення В. Макара: "(В Березі Картузькій) не вільно було молитися, мати образок на шиї, перехреститися, — за це все було биття" (стор. 180). Ось що чинив польсько-католицький уряд!

Правда, що людське око в неділю відбувалося для вязнів урядове Богослужения — за поліційним наказом. Цей наказ звучав так: "На завтрішню Службу Божу, яку відправить римо-католицький священик, підуть всі арештовані, крім жидів. Жодних переконань тут ніхто не сміє мати. Переконання тут мають тільки я. Я командант і це вам наказую. Цей наказ мусите бути виконаний так само, як мусять виконувати накази в'язні під час праці з лопатою чи джгальном. На команду треба зробити все. Хто наважиться не виконати наказу, того зумію змусити фізичною силою".

І-так змусили ходити на римо-католицьке польське Богослужения українців унітів і православних, а навіть і комуністів. А при тому "скільки палиць і прокльонів впало під час мшстри в ті недільні ранки на голови" вязнів, коли їх, усіх віровизнань і комуністів, примусово гнали на це урядове польске римо-католицьке Богослужения (стор. 64).

Автор каже, що "більшість в'язнів українців-націоналістів — це були щиро і глибоко віруючі люди і-практикуючі- християни, — як католики (греко-кавз. П. С.), так і православні" (стор. 64). Одначе українці, унітні і православні, не хотіли йти до Сповіді в польського католицького священика. "З українців щойно пізніше почали йти до сповіді до польського священика кількох "угодовців", які попали були до Берези через якесь непорозуміння, і які в той спосіб хотіли задемонструвати свое "морально-політичне алібі" (стор. 64). — Значить, польсько-латинське католицтво означало льояльність до всього польського.

Згодом для унітів таки почали присилати священика, о. д-р Осипа Кладочного для Сповіді й Причастя, а православним не присилали їхнього священика, коли назвише деякого з греко-католицьких священиків, співпрацюючих на терені Берези з ОУН. Дехто в них живе в Україні, — один, наприклад, як подають вісті, недавно повернувся з сибірської каторги. Не зважаючи на це, що книжка таким чином багато тратить на своїй документарності, то все таки авторам статтів і творів з недавноминулого чи сучасного треба більше вистерігатися називання цих осіб, які ще живуть у поневоленій Україні чи евентуально могли б ще жити. До речі, про священика, що його маю на думці, роками ходили вперті чутки, що його вже немає в живих, і може це трохи збило автора. А втім, це тільки один випадок і він не зазначений автором аж так дуже виразно.

Спогади В. Макара мають що загальну вартість, що вони побільшують нашу спогадову літературу, яка належить, мабуть, до найбідніших числено літертур культурних народів. Спогади мають що вартість, що вони подають правдиві життьові факти. Сучасна людина прагне тільки, так би мовити, "наукової правди", — отже фактів і ще раз фактів, а не фантазій. Але якщо це правда, що "дійсність більш фантастична за саму фантазію", то власне така дійсність показана в спомнках В. Макара. Стаєш здуміло, мов перед страшними привидами і питаєш себе мов у сні: Чи це можливе в XX. столітті, в цивілізованій християнській державі, що присвоює собі історичний шильд: "Польска — пшедмуже жєсьцияньства"?

А одначе все це — жахлива, неймовірна дійсність!

У наших часах не тільки в Україні московські большевики, але й у вільному світі, в нашому розсіянні, деякі українського роду науковці, їхні групи, а то й цілі іституції, несвідомо, а більшість навмисне перекручують історію України, як це, напри., бачимо в Енциклопедії Українознавства НТШ щодо Української Православної Церкви та щодо ролі Польщі в наступі на Україну за допомогою католицтва. В угоду міжнародньому католицтву, Католицька Акція має тенденцію штучно вибілювати всі католицькі держави й народи. Звідси до чисто політичного дукавства тільки один крок, — і дійсно з кол Католицької Акції та її свідомих чи несвідомих симпатиків починають щораз сміливіше підноситися голоси, що Польща, мовляв, як цілість нібито "не була" ворогом України; тут, кажуть, винні тільки окремі політичні кола... А дальше почуємо, що ці кола, ворожі Україні, власне не були "добрими католиками", а вся щиро католицька Польща, всі "добрі католики" не нищили Україну, а ще... рятували її! Таке можемо почути, бо вже багато дечого подібного останніми часами чуємо.

Тому то спомнин В. Макара, який показує нагу правду про цілу Польщу в її постійній ненависті до українців та винищування їх, має історичну обективну вартість.

Не зважаючи на нервову тему, автор затримав повний спокій упродовж усієї книжки. Показує він у ній не тільки українця-патріота (власне, авторові треба було б більш вживати це слово, а не організаційне "націоналіст"), а й українця-людину, якщо так можна це поділити. При тому він пише доступною мо-

ка ніколи, хоч згодом їх звільнено від примусової участи в католицьких Богослуженнях. Звільнено й комуністів (стор. 66). Але звільнено на це, щоб у той час, у неділю вранці, запрягти їх до каторжної роботи. — Розділ (18), в якому автор це описує, називається "Молитва під багнетами". Поруч розділу 8. п. з. "Ту нема Бога, тилько Я" (слова одного з польських командантів), — розділ 18 ("Молитва під багнетами") найбільш поражаючий для кожної віруючої людини.

Автор нотовані факти ілюструє також поетичними творами українських поетів-політвязнів. Ось, наприклад, уривок з псалма В. Янева, створеного в Березі:

Молитись в свято в таборі не можу:
Гаядку: крісн, багнети і сторожа, —
Густий кільчастий дріт і огорожа,
— Чужинний капелян та Служба Божа,
Святі слова, а мова нам ворожа!
Молитись хочу і проте не можу!
Усіх зігнали без різниці разом:
Одні горять в захопленні екстази,
Обадуні фарисеї шепчуть фрази,
— Вкінці безбожні в почуті відрази.

"Дзвенить дзвінок, — порушені наказом
Мов на шнурку чола схилили разом...

Як глибоко схоплена тут уся "свобода Віри" в католицько-клерикальній Польщі, — урядовий примус, облуда, фарисейство, нещирість, примус. Відчув це особисто, безпосередньо як правду В. Янів, і записав навіки в хвилях одчаю, в муках. І це осталося як вислів щирости поета, а не політика. А проте, хто знає, чи Католицька Акція колись не стане промовчувати цього псалма В. Янева або — чи не натякне на якийсь "атеїзм", як натякає щодо подібних фрейдових творів, писаних з подібних причин релігійних, національних, психологічних. — Кожному відомо, що католицька Церква завжди молилася за свого покровителя і сяйне знаряддя — диктатора Ридза-Сьміглього. І некатолицькі Церкви змушував уряд молитися за нього. А тим часом у Березі, створеній з волі того таки Ридза-Сьміглього та його уряду, переслідувано Віру Христову. В. Макар розповідає, що в Березі польські коменданти з криком "Тутай нема Бога!" відбирали від увязнених уніятських, православних і протестантських священиків священичі молитовники і кидали їх у вогонь (стор. 188).

І мов на глум над Вірою Христовою, моя символ, виступає той факт, що ця катівня християн містилася в цьому будинку, який був колись монастирем польських католицьких монахів, що їх під охороною польських багнетів наслав був на Україну Ватикан... Звичайно, ці польсько-католицькі монахи в своїй уніяній місії серед православних, на поневолених українських землях, напевно не були такі "смирні",.як у своїй Славній "Думі про Березу Картузьку" в поетичному настрою бачить Дмитро Штикало (стор. 153).

В. Макар у своїй книжці тримається загального погляду українського народу, що це не випадково чи винятково окремі уряди чи впливові круги мордували українців, а вважає, що Польща як цілість, як держава й нація, дідна на винищення України; дані для стверджения цієї правди "наверстувалися в українській душі впродовж довгих сотоклітніх історичних взаємин цих двох слов'янських народів" (стор. 200). Поет Олесь Бабій у "призабутій", як каже автор, поемі "Гуцульський Курінь" з 1918 р. вложив в уста українських воїнів оці слова "ненависти й розпуки": "Польщо, одвічний демоне України!" (стор. 200).

Автор починає свої спомнин так: "Людська пам'ять має ту добру прикметту, що є схильна радше затирати і затінь відсувати неприємні спомнин про важкі і прикрі переживання в минулому, накидаючи на них серпанок потіднюю мелянхолій, а то й іронічного гумору. Так воно є і в випадках спомнинів про страхіття Берези Картузької, що почали все частіше появлятися в пресі у зв'язку з 20-літтям заіснування того "моцарствового" вичину Польщі" з її таборами інтернованих українських воїнів і патріотів, з її тюрмами, пацифікаціями, шибеницями, Березами, і злочинними планами на повне знищення українського народу, — були справді гідним поляків продовженням їхнього тисячилітнього сну про "моцарствовсьць" чужим коштом. І хоч загал українців, в обличчі куди грізнішої небезпеки і найлютішого ворога — Москви, навчився розглядати відтінок боротьби з поляками як свій другорядний фронт, — ніхому з нас ніколи не прийде на думку (Католицькій Акції і її симпатикам приходить! — П. С.) занехати цей побічний відтінок та залишити полякам вільну руку в загарбуванні землі українського народу політою кров'ю наших предків, що протягом віків її боронили своїми грудьми. Наші західні сусіди мають респект тільки перед фізичною і моральною перевагою і цю нашу перевагу ми ще не раз будемо мусіти їм показати, аж доки вони не стануть нарешті добрими (тобто без фізичної сили бути злими! — П. С.) сусідами.

Такий висновок насувають нам спомини з п'ятирічної історії табору в Березі Картузькій (стор. 201)." — В цій Березі Картузькій, про яку один з її польських комендантів сам сказав, вижжалюючи з неї: "Прощайте Березу, в порівнянні з якою царський Сибір був курортом..." (стор. 117). Хоч автор свідомий цього, що большевицько-московські табори смерти ще жахливіші за Березу, то одначе це не значить, що Березу вже треба забути. "Все таки — Картузької Берези українці полякам не можуть ніколи забути, ні простити. Створений ними концтабір у Березі це тільки одна ланка у довжезному ланцюзі всіх історичних злочинів і насильств нашого західнього сусіда по відношенні до України і українців. Було б зайвим перераховувати тут ще раз всі ці польські злочини. Вони всі відомі нам з історії" (стор. 200).

Автор в основному подає особи з середовища Організації Українських Націоналістів. Одначе він не забуває, що метою Берези було стерорізування "в першу чергу українського народу під Польщею". (стор. 131). Для повноти, щоб читач не був під суггестією "групової вости", добре було б авторові показати випуклішіе і цих політвязнів у Березі, що хоч і не належали до ОУН, але були свідомими діяльними українськими патріотами, і це вже вистарчало за причину їхнього увязнення. А такі були! На нашу думку, автор може трохи необережно поступив, забувшись, коли

Digitized by the Internet Archive in 2023 with funding from University of Toronto

вою, всюди показує глибоке знання жит, літератури, і вміє гарно оповідати.

На мою думку, спомини В. Макара належать у нас до числа тих рідкісно добрих споминів. І тим більше жаль, що автор обмежив їх виключно до сфери ОУН, а не показав на базі українського патріотизму взагалі, включаючи туди й сфери УНР і т. д., з безпартійними та з неорганізованими включно. Це ніким не применшило б ОУН, не суперечило б правді, але сам твір з чвертини побільшило б та авторитетніше б і цілість.

П. С.

ОПІРІ МИНУЛОГО В СУЧАСНОСТІ

У торонтоському тижневику "Вільне Слово" з 9 листопада ц. р. о. Семен Гаюк, приналежний до православного духовенства в ЗДА, у статті "Шкідлива книжка" осудив книжку Сидора Запорожця "Соціяльно-побутові проблеми" (Торонто 1956).

Мені йдеться не про книжку С. Запорожця, а про рішення в поглядах С. Запорожця та о. С. Гаюка на цей текст, що С. Запорожець у своїй книжці подав його під назвою "присяги Лицарів Коломба".

С. Запорожець, пише о. Гаюк, "бажаючи досадити християнам-католикам, він без надуми використовує не менш сумнівної вартости т. з. текст присяги Лицарів Колюмба. Текст цієї присяги застарілої протестантської публікації ще з 1913 року... Годі привести цілий текст цієї "присяги", але наведемо хоч частицю з того, що особливо припало до смаку п. Запорожця". І о. Гаюк наводить цю частинку тексту:

"Я (ім'я кандидата) тепер, у присутности Всемогучого Бога, Пречистої Діви Марії (і так далі)... обіцяю і зазначаю, що коли надійде нагода, вестиму затяжну війну, таємно чи явно, проти єретиків, протестантів і масонів, так як мені буде наказано, щоб вмести їх з лиця землі. При чому не щадитиму ані віку, ані полу, ані звання, і що я буду вішати, палити, нищити, варити, здирати шкіру, душити і закопувати живих тих нещасних єретиків. Розрізувати животи, вирізувати утроби жінок, розторощувати об мури голови їхніх немовлят, щоб таким способом винищити їх мерзенний рід. А коли б цього не можна було виконувати явно, — я таємно вживатиму затруєного посуду, душливого шнура, сталевого стилета, олов'яної кулі і без огляду на честь, посаду, гідність чи авторитет осіб, хоч би яке було їхне становище: громадське чи приватне. Діятиму відповідно до кожночасної директиви агента папського чи настоятеля Братства Святішого Отця — Товариства Ісусового".

Оце, поданий в реценяї о. Гаюка в деякими пропущеннями, той текст з книжки Запорожця.

Правдивий чи неправдивий той текст — це не належить до моєї теми. Мене тут більш цікавить метода критики в о. Гаюка. І так, о. Гаюк каже: "Але п. Запорожець, на жаль, сам в можливість такого терору християн супроти християн — вірить та ще й іншим це "проповідує". Ми сильні допустити, що текст вищезгаданої "присяги" п. Запорожець заповнчив навіть не з якого протестантського видання, а скорше з публікацій "Воюючого Безбожника" в Москві. Кому ж бо, як не Москві, залежить на розатруванні міжконфесійної ворожнечі серед християн?"

Одначе, як було сказано попередньо, о. Гаюк бачить, що цей текст уязвий не з більшевицького джерела; як сам о. Гаюк інформує, цей текст С. Запорожець узяв не з "Воюючого Безбожника", а з "застарілої протестантської публікації ще з 1913 року". — Чому й о. Гаюк називає "застарілою" — годі згадати. Якщо вона подає правдиві документи, то тим самим ніколи не може стати застарілою, бож правда не старіється ніколи. Якщо ця протестантська публікація подає неправду, то й ця неправда не може бути застарілою, бо й неправда не старіється, — вона вічно є неправдою.

Дальше, о. Гаюк не каже прямо, що може ця протестантська публікація подає неправдивий текст присяги Лицарів Колюмба, а сам вагається, коли називає цей текст так: "сумнівної вартости т. з. текст присяги Лицарів Колюмба". А сумнів у о. Гаюка ще не означає різучого заперечення. Як відомо, С. Запорожець у своїй книжці подає, що згаданий текст він узяв з протестантських джерел.

На стор. 298 своєї книжки С. Запорожець подає такі джерела, з яких він узяв згаданий текст: "Лєтючка п. н. "Рак на живому тілі національно-духовному українського народу", або присяга четвертого ступеня Лицарів Колюмба" (Згідно з протоколом Конгресу США, витяг з виборів Євгена К. Бонівела против Т. С. Бутлера, як це занотовано в конгресових протоколах, Гавз 15 лютого 1913 р., на стор. 325 і дальших наказано занотувати "бай юнанімос консент" — за одноду шною згодою, долучено і видрукувано на стор. 3216, а наведену присягу відписано з Гавз Бил 1523"). Друге — книжка евангелиста Гаррі Гампель "The Heresies of Rome", Колорадо, 164 Давенпт стріт, стор. 104-107."

Не знаю, правдивий чи неправдивий той текст. Але, на мою думку, коли о. Гаюк сумнівається в їхній правдивості, то йому, поки він уявся осуджувати С. Запорожця за передрук цього тексту, треба було раніше перевірити — правдиво чи неправдиво цей текст подали вищезгадані протестантські джерела, якими користувався С. Запорожець, — посередньо чи безпосередньо, це справа менш важна. На місці о. Гаюка я ще перевірив би також, як вареагували Лицарі Колюмба на ці протестантські свідчення, — коли взяти до уваги факт, що свідчення одинак і дальше публікується.. Цим я не маю заміру твердити про ексгуальну правдивість чи неправдивість цього тексту. Поминаючи справу текстів, як таких, я хотів загально звернути увагу на це, що сумнів без доказу не являє собою логічного аргументу, в якій би це справі не було.

Навівши текст, поданий у Запорожця як "присягу Лицарів Колюмба", о. Гаюк дає до нього таку свою завагу: "Хто ж з нормальних людей повірить у можливість чогось подібного тепер, у XX столітті?! Та ж часи середньовіччя вже давно проминули і щось подібне неможливе ані в одній цивілізованій державі". — Коли над текстом т. з. присяги Лицарів Колюмба я не беруся дискутувати, за чи проти, бо ближче про це нічого не знаю, то над завагами о. Гаюка про цей текст таки сміло беруся дискутувати.

Отож, у даному випадку ходить мені вже не про текст т. з. присяги Лицарів Колюмба, а про таке питання: можливий чи неможливий тепер, у XX столітті, в цивілізованих державах такий католицький терор?

Факти кажуть, що такий терор цілком можливий. Маю під руками документарну книжечку "Heaveing Wolves" by Monica Farrell. This is the Work of "Catholic Action" in 1942. It could happen in Canada in 197?" На кінці книжечки поданий видавець та адреса: Canada Protestant League. Winnipeg, Box 233, Man. Head Office Armdale, Halifax 260, N. B. — На обкладинці свідчина православного, Тесліча, жахливо змасакрованого католиками. Видавці кажуть, що книжка написана на основі "документів і рапортів узовновленого Обединих Націй та свідків-очевидців і видавних Дієцезію Сербської Східної Православної Церкви для Задненених Держав Америки й Канади". Там сказано, що 1942 року Католицька Акція в Хорватії так мордувала православних: розстрілювала, душила, різала, топила, заривала, голівки діточок об мури розбивала, нелітніх дівчаток насилувала і вбивала, голодних матерів мясом їхніх діточок годувала, жінкам утроби вирізувала і т. д. і т. д. Православні церкви осквернювала, руйнувала, на католицькі храми перемінювала. Православне духовенство, з ієрархами включно, масово мучила й мордувала. Таким способом, подають документи, 1,700,000 православних було замордовано Католицькою Акцією в Хорватії в роках 1941-1945.

Розуміється, масакра в Хорватії не має спільности зо справою т. з. присяги Лицарів Колюмба, і зе служить доказом про правдивість чи неправдивість цієї присяги. Натомість я привів докази на це, що жахливий терор і масові тортури з боку Католицької Акції у XX століті, в цивілізованій державі, таки можливі, і вони недавно були. Очевидно, допустившися їх не Лицарі Колюмба — передовики Католицької Акції в Америці, а тільки Католицька Акція в Хорватії.

Про насильне навертання православних на католицтво в Польщі трохи згадує й сам о. Гаюк у своїй брошурі "Від церковного Престола до Берези за дроти". Але о. Гаюк хіба знає, що цю акцію провадили польські католицькі ксьондзи, і під проводом ксьондза в містечку Лановець у с. Гриньках начорно були "копняки" (приграничні воїнки), щоб навернути їх на католицтво. Якщо б Ватикан був проти таких насильств, то напевно був би католицьким ксьондзам у Польщі заборонив таке знущання над християнами.

А втім, всякі присяги, здогади про них та очевидні факти звуцають над іновірцями в боку середньовічної "Св. Інквізиції" та новітньої Католицької Акції — все це тільки наслідки певної причини, а саме — ідеології боротьби католицької Церкви т. зв. в о ю ю ч о ї.

Як відомо, Цвята Інквізація почалася з 3-го Літеранського Собору Католицької Церкви, 1179 р. Вона каже, що "єретиків" (всіх некатоликів) судять католицькі Єпископи, а тілесну екзекуцію передається світським католицьким чинникам, що служать католицькій Церкві.

Оправдання для Інквізиції написав католицький святий — Тома Аквінський (1225-1274). У творі Summa Theologica, ii артикул — "Чи єретики мають бути толеровані?" він дав такі інструкції: "Я відповідаю, що по відношенні до єретиків треба памятати два мотиви: (1) що відносяться до них, (2) що відносяться до Церкви" (католицької).

(1). "Є такий гріх, через який (єретики) заслуговують не тільки на відлучення від Церкви шляхом екскомуніки (відлучення від Св. Причастя), але й також мають бути відлучені від світу шляхом с м е р т и. Тому що багато поважнішою справою є перекручувати Віру (католицьку), з якої походить (вічне) життя душі, ніж фальшування грошей, які підтримують проминальне життя (на землі). Отож, тому що фальшівник грошей чи інші злочинці прямим шляхом правильно засуджуються світськими володарями на смерть, то тим більше справедливо може бути єретик, негайно після засудження його, бути в б и т и й".

(2). "Але з боку Церкви (католицької) є ласка, в тому розумінні переконування їх (єретиків), що вони помиляються, і тому Церква (католицька) не засуджує відразу, а після першого й другого остереження, як навчає Апостол (Тит. III-10). Після того, якщо він вивиться дальше впертим, Церква (католицька) резигнує з надії на його навернення, і з думкою, щоб інші були забезпечені (не піддалися впливові єретика), відлучує його від Церкви шляхом екскомуніки; а дальше передає його світському судові, щоб він відучив від світу шляхом с м е р т и". — На вступі до цих інструкцій св. Тома Аквінський подає такі місця з Св. Письма, на яких він хоче основувати свою ідеологію смертної кари для "єретиків": 2. Тим. II. 24; I. Кор. XI. 19; Мат. XIII, 30; Тит. III. 10, 11.

Мені не відомо, щоб Ватикан за такі інструкції осудив та усунув з Церкви св. Тому Аквінського. Натомість відомо, що св. Тома Аквінський був постійно святим та найголовнішим ідеологом католицької Церкви і таким він остався й досі. Мені відомо, що не тільки в середньовіччі, як думає о. Гаюк, але й у нових часах Інквізиція діяла офіційно, під своїм власним іменем, — 1841 року, отже 115 років тому, Інквізиція формально виконала присуд і спалила живцем 298 "єретиків" у Севілі (Еспанія).

Мені відомо, що папа Гній IX 1849 р. видав енцикліку проти конституційного ладу, який саме тоді заводився в Европі, і побажляв папу світської влади в державах поза Ватиканом, а тим самим позбавив права мучити і вбивати "єретиків". Все таки 5 лютого 1849 року папу позбавлено світської влади поза межами Ватикану, і він уже безпосередньо не міг видавати наказу урядам, щоб вони вбивали "єретиків" на основі його засуду. Значить, він міг переслідувати "єретиків" тільки там, де мав на уряд вплив побічно католицьку Церкву в даній країні, як ось у Польщі між двома світовими війнами, а тепер в Еспанії і т. п.

Коли мені відомо, що Тома Аквінський у католицькій церкві остається надальше святим і найбільшим ідеологом, то при тому мені не відомо, в якій мірі і яким способом його інструкції не виконуються, а які виконуються. Мені не відомо, щоб католицька Церква колинебудь осудила Тому Аквінського і проголосила його єретиком за те, що він незгідно з духом християнства поучував цитатами Св. Письма для того, щоб виправдувати вбивання католицькою Церквою "єретиків" — іновірців.

Наука св. Томи Аквінського була католицькою Церквою, польською світою, а Україні за часів Йосафата Кунцевича вповні, масово здійснювала суспроти православної України. Католицька Акція в Хорватії в 1941-2 рр. виконала й перевиконала інструкції Томи Аквінського, — перевиконала тим, що вбивала навіть тих, яким обіцяла подарувати життя після прийняття католицизму, — насильного прийняття. Отож, Католицька Акція в Польщі між двома світовими війнами, переслідуючи православних українців, і в Хорватії в 1941-42 рр. довела, що її робота точно така, як була робота Інквізиції, що мала назву "святої"!

У своїй статті о. Гаюк висловив таку думку, що говорення про деякі нехристиянські діла Ватикану призводить до розколу в християнському світі. Відповім на це так: церковний розкол серед християн власне й існує через деякі нехристиянські діла Ватикану. Нас о. Гаюк ніяк не переконає до такого думання, що деякі нехристиянські діла Ватикану існують, мовляв, тому, що ми про них говоримо, і так буцімто викликаємо їх "з повітря". Навпаки: ми говоримо про ці його нехристиянські діла тільки тому, що вони існують. Чи сховати голову в пісок, мов струсь перед небезпекою, і вмовляти в себе, що небезпеки нібито нема, — то чи таким способом зло саме собою щезне?

З боку о. Гаюка по-християнськи і шляхетно прагнути міжконфесійної згоди серед християн. Ми всі її прагнемо, але не прагне цього Ватикан, що свою Церкву католицьку називає в о ю ю ч о ю, що православних християн називає "єретиків" і вони у Ватикані дальше під офіційним п р о к л я т т я м. А чи можна в о ю в а н н я м проти "єретиків", що в Римі означає всіх некатоликів, осягнути міжконфесійну згоду серед християн? Ватикан не хоче розуміти й приймати м і ж к о н ф е с і й н о ї згоди; він згоду серед християн розуміє виключно по-своєму: щоб усі християни "єдинялися" під проводом папи. Отож, для Ватикану "згода серед християн" означає конечність усім християнам стати католиками, а в противному випадку — Ватикан воює проти них. І проти наступу Ватикану християни некатолики о б о р о н я ю т ь с я. Чи ж о. Гаюк має би пропонувати, щоб некатолики не оборонялися перед наступом Ватикану? Має би пропонувати толстойівське "непротивлення злу"? Щоб Ватикан проконтинув християн некатоликів безборонними, і тоді наступив би "мир", бо вже всі були б католиками!

У своїй статті о. Гаюк поставив справу так, що перед лицем нехристиянських засобів католицької Церкви він хоче сказати: не може бути! Справді це дивний підхід до справи. Щось подібне бачимо в цигана, який став перед слоном, побачив його довгий хобот, дивується його довготі, руками обмацує, а проте ні очам, ні рукам не вірить, і каже: "Не може бути!" Одинак про цигана оповідають тільки в жарті, але подібно ставити справу в вамірений на поважну статті щодо певних незаперечних фактів про деякі діла католицької Церкви в минулому й сучасному — це вже жарт, що набирає трагічного характеру.

Т. Кононенко.

СЕРБСЬКИЙ ПАТРІЯРХ У КИЄВІ

Патріярх Сербської Православної Церкви Вікентій відвідав СССР. З Ленінграду 25 жовтня він прибув до Києва. При цьому був його "телохранітель" Мілое Дилпарич — секретар Комісії Вироспоїдань Виконавчого Віча Югославії. На київському двірці їх зустрічали Владики: Гурій — Архиєпископ Дніпропетровський, Андрей — Архиєп. Чернігівський, Нестор — Єпископ Переяслав-Хмельницький і Віккарій Київський, і також протоєрей М. Скоропостижний — настоятель Володимирського собору, а з ними був виконуючий обовязки уповноваженого Ради у справах російської Православної Церкви при Раді міністрів СССР по УССР Т. Катунін.

У Києві сербський Патріярх відвідав Києво-Печерську Лавру, оглядав визначні місця, історичні й архітектурні памятки Києва, був у студії мистецьких фільмів, дивався на фільми "300 років тому..." ("возедмання"!) і "Співає Україна..." — Чи бачив він, як Україна плаче, — про це, звичайно, не пишуть. Звичайно, щоб побачити дійсну історичну колиску Православія на сході Европи, відвідувачі мусять їхати в Україну, до Києва, бо в Московщині її нема. Поїхав був до Москви Тіто — і поїхав і сербський Патріярх. Ледве чи його відвідини мали церковний характер.

В дікарському світі досі було переконання, що за третьою серцевою атакою людина неминуче мусить померти. Недавно серед лікарів почали підноситися авторитетні голоси, що таке твердження не згідне з правдою. Людина може витримати третю серцеву атаку й жити дальше.

УЖЕ ВИЙШОВ І ПРОДАЄТЬСЯ книжковий Календар
"РІДНА НИВА" НА 1957 РІК

Календар має 224 сторінки друку і дуже багатий своїм змістом.

Крім календарної частини та Церковного Уставу на 1957 рік, календар містить 196 статтів на різні інтересі та поучаючі теми, як наприклад: —незалежність (автокефалія) Української Православної Церкви в перших віках християнства в Україні; з таємниці релігійних вірувань Далекого Сходу; відома поетка Оксана Лятуринська про о. В. Кудрика; історій Церковних Громад УГПЦК і т. д.

Ціна календаря з пересилкою тільки 85 центів.

Вірні Церкви можуть набути Календар у своїх Отців Парохів, або можуть замовляти в Консисторій на нижче подану адресу.

Наклад невеликий, отже хто бажає Календар набути, повинен негайно його замовити.

Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. John's Ave., Winnipeg 4, Man.

З ПРЕСИ

„Вільне Слово", з 9. 11. 56., доклістьо статтю о. Семена Гаюка п. н. „Шкідлива книжка", як рецензію на книжку Сидора Запорожця „Соціально-побутові проблеми".

Нам тут ядеться не про книжку С. Запорожця, а про те, що на матеріялі рецензії на неї о. С. Гаюк висловив деякі свої погляди, що викликають зацікавлення самі собою, незалежно від справи книжки С. Запорожця. І так, о. Гаюк пише про книжку С. Запорожця, між іншим, і таке: „Або візьмім його далеко нехристиянське відношення до одного з сусідніх народів (поляків — В.) і його віри (католицької — В.). Формулювання одного з заголовків у його книжці говорить само за себе: „Жахливий бандитизм релігійної католицької Польщі". Наш народ, — пише о. Гаюк, — багато зазнав лиха від польської держави, витерпів на собі несамовитий національний і релігійний гніт, що його форсували ці чи ті політично-адміністративні кола у загальній державі, але пробачив у ще й годі знайдати на цілий нарід". (Підкр. В.)

Спочатку о. Гаюк сказав, що українців переслідувала польська держава, отже тим самим сказав, що переслідував польський нарід як цілість, а тільки деякі „політично-адміністративні кола", отже виключив, що й польський уряд, як такий, не переслідував.

Коли брати справу принципово, узагальнюючи на всі випадки насильства інших народів над Україною, то вільно зробити такий висновок: о. Гаюк у принципі ані ці насильства чинить відповідальними не ввесь татарський нарід, а деяких татарських мурзів чи беїв (назвіть не хочу); не московський нарід і не царів, Керенського, Леніна, Сталіна, Хрущова, а тільки деякі московські політично-адміністративні кола; не німецький нарід, а в крайньому випадку — Гітлера, якщо також не тільки деякі „кола". Одначе у міжнародньому праві є так, що коли держава-агресор програє війну, то ввесь відшкодування платить по-датками ввесь нарід, а не тільки ті провідні кола, що почали війну. Виходить, що о. Гаюк не погоджується і з тим міжнародним правом. Значить, в о. Гаюка виходить так, що в відношенні до України всі вони, як народи, як цілість, хороші — і татари, і москалі, і поляки і німці, а тільки деякі їхні політично-адміністративні кола, хоч вони й невеликі, зуміли підбити і знущатися над десятками мільйонів українців! І звідки стільки сили взялося в тих невеликих гуртків-кол, що можуть опанувати ввесь український нарід!

Питання: коли польський нарід, як цілість, протестував проти чинення кривди Україні деякими політично-адміністративними колами? Якщо хто протестував, то це власне й були тільки окремі кола, а навіть точніш — одиниці, і то дуже рідкісні, а не ввесь польський нарід.

У своїй статті о. Гаюк нарозяз виступає проти згадування про деякі нехристиянські поступування католицької Церкви супроти некатоликів. Це особиста справа о. Гаюка — треба промовчувати чи може говорити про зло, коли воно де е. Але при тому треба зважити, що як добро, так і зло є неподільне, — де б воно не було, то всюди воно однакове, і всюди його треба побороняти. Як відомо, позаминулого року о. Гаюк уже був виступив проти „Віри й Культури", — справедливо чи ні, хай судять читачі. Тепер виступив з цією самою метою і таким самим способом проти тих розділів книжки С. Запорожця, де говориться про католиків. Правильний чи не правильний виступ о. Гаюка, — хай судять читачі."— Щож до нас, то ми тільки тоді будемо переконані, що о. Гаюк дійсно виступає проти зла, де б воно не було, коли так само й по католицькому боці побачить гріхи супроти правди й справедливости, — ось, наприклад, осудить Енциклопедію Українознавства НТШ, де явним Католицької Церкви в Польщі переслідувала Віру й Церкву українців, а певні політично-адміністративні кола, як виразниче їх терпеть усього польського народу, тільки через обмежість спільної мети співпрацювали з Католицькою Акцією.

Кінець-кінцем, а якій би вже там мірі о. Гаюк не ставав собі тільки по одній стороні, в справах Віри й Церкви, то все таки є підставу вважати, що о. Гаюк пішов тут задалеко і відійшов від самого предмета, — релігійно-церковного предмета, — коли переступив у політику, проречивши слово в оборону Польщі, як цілости, мовляв, українці на неї воювали, бідну, невинно нападають... Можна дискутувати над книжкою С. Запорожця, над її окремими розділами й заголовками, — все в порядку. Можна й треба бакати міжконфесійної згоди серед усіх християн, — це свяге діло, але при цьому вважати, що Польща як цілість не українцям Україну — в тяжку думкою годі погодитися. Що Польща — католицька, це ще не значить, що вона не поневолювала нашого народу.

З ДІЯЛЬНОСТИ ТЕОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Колегії Св. Андрея у Вінніпегу

● Дня 3 листопада, у день Св. Іларіона, делегація студентів-богословів відправила Високопреосвященнішого Митрополита Іларіона з днем Його імени. Вітаючи нашого дорогого Первоієрарха, згадана делегація висловила Йому щирі побажання, як також бажала Йому найкращих успіхів та витривалости в Його так великій праці на славу Богові та свойому народові. З цієї нагоди ми, студенти-богослови, ще раз вітаємо Вас, Дорогий Владико, з Днем Вашого Ангела і молимо Господа, щоб Він ще довгі роки зберіг Вас для нас, та щоб Ви ще довго могли навчати своїх вірних Слова Божої Правди. Хай Господь Бог збереже Вас на довгі літа і стократно побагословить Ваш труд, який Ви, як добрий Пастир, віддаєте його в особі Св. Православної Віри.

● Дня 11. листопада ц. р. церква Св. Архистратига Михаїла при вул. Дівлеві у Вінніпегу, святкувала своє Храмове Свято. В цьому Святі приймав участь і Вікреоса. Митрополит Іларіон, і відправив Св. Літургію в сослуженні отців: прот. С. Геруса — пароха згаданої Громади, прот. Д. Стратійчука — принципала Колегії Св. Андрея та о. Т. Ковалишина — члена Консисторії УГПЦК. Іподиконували студенти-богослови. Співав хор під дир. пп. Дмитрія.

В суботу 10 листопада прот. С. Герус відправив в цій же церкві Всенічну, під час якої співали студенти-богословія.

● З нагоди ювілею 80-ліття Катедральної Громади Св. Володимира в Торонті Управа Теологічного Товариства висилала згадній Громаді щирий привіт, бажаючи їй найкращих успіхів у праці для Рідної Православної Церкви. Студенти-богослови радіють разом з усіми вірними нашої Церкви-тими успіхами, які ще втішаються наші громади в наслідок їхньої відданої праці і самопосвяти.

● Також з нагоди Дня Ангела Вікреоса. Владики Михаїла — Архиепископа Торонта і Східньої Канади, Управа Теологічного Товариства висилала Йому сердечний привіт та якнайкращі побажання. Цією дорогою всі студенти-богослови висловлюють Вам ще раз, Високопреосвященний Владико, найвищирший привіт і бажають Вам здоровя та витривалости в праці в Божому Виноградництві. Хай Всемилосердний Господь збереже Вас, Дорогий Владико, ще довго — на многії літа!

● В рамках викладів з Історії Української Православної Церкви, яку на Теологічному Факультеті викладає Вікреоса. Іларіон, продовжується семінар, на якому були прочитані дальші чотири наступні реферати на тему: Студ. М. Стецейко — „Що принесла Україні Берестейська Унія 1596-го року", студ. Гр. Удод — „Приєднання Церкви Української до Московської 1686-го року", студ. Б. Горгіца — „Українське духовенство XV-XVIII віків", і студ. Б. Деевецький — „Флорентійська унія 1439-го року".

З огляду на те, що ці реферати стоять на високому рівні й солідно науково опрацьовані, за порадою Вікреоса. Митрополита Іларіона було рішено, щоб згадані реферати видати окремо, тобто видати збірник рефератів, який появиться це перед закінченням бікучого академічного року.

● Треба також зазначити, що студенти - богослови помагають в навчанні Недільної Школи при наших місцевих громадах. Так, напр., цього року в Недільній Школі при Соборі Св. Покрови у Вінніпегу навчають дітей три студенти Теологічного Факультету: пп. М. Бова, Б. Горгіца і Гр. Удод.

Іван Стус.

ТРЕТЯ РІЧНИЦЯ ВІДКРИТЯ ХРАМУ БОЖОГО СВ. ЮРІЯ У ФЛІН ФЛОН.

У неділю 21-го вересня Громада У.Г.П.Ц. у Флін Флон святкувала Третю Річницю Відкриття Св. Храму Божого.

Довгі роки вснували в цій Громаді, при муравлиній праці, в організаційній ділянці, а також і при побудові храму Божого, який от-от стоїть на вишіченні. І так, при Божій помочі, поволі й ступінчато зростало число членів, а також і та конечність, щоби мати свою власну церкву та домівку на культурно-освітні потреби Громади.

Обслуга духовна не була стала, бо лише від часу до часу доїздили священики, і треба було по чужих приміщеннях гудитися та переноситися з місця на місце.

При спільних зусиллях та невсипущій праці виросла церква, ставуя хрем Божий своєю красою на все місто у Флін Флон. Після того ще доповнювано та удосконалювано все необхідне для сталого Служіння. І так цього року Управа Громади постановила мати постійного Пароха на місці, а тим самим відкрити ся. храм на постійні Богослужби і всі релігійні потреби, а також і для виховування та навчання підростаючої молоді.

По остаточному вирішенні, Управа Громади звернулася з проханням до Їх Високопреосвященства Владики Митрополита Іларіона та до Всеч. о. Прот. Савчука призначити постійного священика. Вирешено також за згодою нашого Церковного Проводу. Дискумо Богові та Церковному Проводові, що послав нам такого Священика в особі Всеч. о. С. Столярчука з Добродійкою.

Господи Боже допомоги і благослови нам у цьому.

Присутній.

Зараз по прибутті, в неділю 26 серпня о. С. Столярчук відслужив Св. Літургію, в то Св. Літургії відбулося велике прийняття нового Пароха, приготоване Управою Громади та Жіночим Товариством Громади.

І ось за короткий час після того наспіла Річниця Відкриття Храму Божого. Для цієї Річниці Відкриття Св. Юрія, яка виглядала дуже урочисто і дуже святочно. В день річниці 21-го вересня о 10-й год. ранку почалася Св. Літургія; о. Парох виголосив дуже гарну та змістовну проповідь. По Св. Літургії відслужено Молебень за здоровя, а на закінчення о. Парох виголосив Многоліття нашому Виреосв. Владині Митрополиту, і то через усіх. Дуже гарно звеличав усе Богослужіння своїм співом наш місцевий хор під управою п. І. Доброгорського. По молитовнім зверненні всі перейшли в залю, де відбувся святковий обід-прийняття, що його приготовили пані з Жіночого Товариства. Коли спожили смачно приготовлений обід, голова І. Клевчук розпочав програму своїм вступним словом, якими привітав усіх присутніх та коротенько закреслив перебіг праці побудови нашого св. храму та розвитку Громади як то сьогодні.

По вступі, а першу чергу ми ступили з привітами п. І. Якимів з Де-Пасс і пп. Приймачук, заст. гол. Жін. Тов., п. Клевчук, п. С. Одійчик від Тов. Самостійність, пп. П. Сірий, В. Перепелюк, А. Доброгорський Пані Добр. З. Столярчук. Кінцеве слово виголосив о. Парох, і на закінчення відспівано Гимну.

Опісля Річниці Відкриття зачинилося, але праця дальше йде вперед. Управа приступає до пового зимінення церкви. У цьому напрямі вже зроблено певні заходи, вибрано Будівельний Комітет, який очолює п. Ф. Кіба.

Не можна поминути також і школи. Є шкільний комітет, який складається із слідуючих осіб: Пані Л. Кіба, пані Е. Гоздій, пані тов. Жін. Тов. Клевчук, п. П. Сірий, п. Матвиченко, пані Добр. З. Столярчук та о. Пароx — голова шкільного комітету.

Постійно відбувається навчання Р та Нед. школи під управою Всеч. о. Пароха та п. Добоод. З Столярчук. Школу відвідує постійно записаних 30 дітей різного віку.

Все розвивається, як на початок відкриття, дуже гарно, та стутнево в належному порядку посувається вперед. І підставі надіятися, що в короткому часі будуть осягнені наміченні завдання.

Молимо Господа, щоб нам у всьому допоміг, та щоб усе увінчалося успіхом. Молимось також за здоровя нашого Церковного Проводу. Дискумо Богові та Церковному Проводові, що послав нам такого Священика в особі Всеч. о. С. Столярчука з Добродійкою.

Треба думати, що згадане Посланя появилось у наслідок спостережень і запитань Владики, виявлених при Архиерейських Візитаціях парафій Канади. І саме тому воно дуже потрібне й ціннє, бо дає повне вияснення всіх питань, які повстають у праці Священників, вказує обов'язки Священика, крім прямого душпастирства, та приводить до „спільного знаменника" українське православне Духовенство Канади, яке, як відомо, має не однакову пастирську практику, бо походить з різних земель України й Канади.

А для студентів-богословів воно являється прекрасним підручником Практичного Пастирства.

Радісно вітаємо **Послання** нашого Архипастиря й глибоко цінимо його.

Прот. о. С. Герус.

ЛЮБОВ ДІТЕЙ ЗБЛИЗИЛА БАТЬКІВ

27 вересня 1956 року вповійся у Вайрдейл, Саск., Василь Костинюк, проживши 82 роки. Покійний походив з села Михалче, повіт Чернівці, Буковина. До Канади приїхав з своєю дружиною Анною 1903 року й по якімсь часі купив собі ферму в околиці Сірко, Ман. Був він дуже робітящий і дуже твердий в своїх постановах, — завжди любив довіжчити раз почате діло. Багато лиха прийшлось пережити цій родині, коли обидвоє Костинюки були дуже рухливі, й єдина тяжка праця не відстрашувала їх. Однак доля мачуха не переставала їх переслідувати. Їх фарми, що вони їх кілька разів міняли, часто вода заливала й з року на рік ницила їхню працю. Господь поблагословив їх дев'ятеромa дітьми. Старші вже повиростали, і було з кім працювати, але й то ж, коли вона була проти них!

Покійний Костинюк огірчений тяжкими невдачами, остав родину в Сірко, а сам пішов шукати щастя в західній Канаді. По довгім часі вдалось йому набути фарму в Вайрдейл, Саск. Втішний і повний надії на краще життя, вертався покійний Василь до Сірко, щоб забрати звідти жінку й дітей. Не знав він бідний, що лиха доля вже знищила його гарні тілини. Хоч у Сірко була ні біда, але його жінка так привикла до місця в Сірко, навіть з його бідою, так дуже вже з тим зжилася, що ніяк не хотіла розстатися; отже покійний Василь пішов на свою фарму в Вайрдейл, де прожив сам повних 37 років. Під кінець свого життя записав він своє фарму своїй онуці, замужній Кудак, і при них довелось старенький Костинюк своєго віку.

Здавалося, що діти, які стільки часу жили без батька, й тільки зрідка його відвідували, холодно відносяться, коли прийшла вістка про його нагду смерть. Однак на здивування всіх, діти відносились з найбільшою пошаною до свого батька. І ось так сказав син Іван з Атікокен ва-гісіх: „Хоч тато не жили з нами, але вони наші тато і ми їх дуже любили та шанували, і ніяких коштів не пожалуємо, а привеземо їх тіло до Сірко, щоб хоч по смерти спочивали вони між нами й близько нами".

Так любов добрих дітей також звела родичів докупи, хоч вже й по смерти батька. Діти привезли тіло свого дорогого батька до Сірко, справили гарний Похорон, попамяли, помолились і розійшлися в спокійною совістю, що могила батька, який жив довгий час так далеко від них, коло них близенько...

По покійнікові осталася дружина Анна, що є старшим сестрицею в українській церкві в Сірко, приходить до церкви. Завжди в гарнім народнім строю; вона любить читати і є передплатницею „Українського Голосу" та „Вістника". Остались діти: Елена Мелешка в Сірко, Домка Свідруй в Торонто, Николай в Сірко, Іван в Атікокен, Михайло у Ванкувері, Евфросина Сарнюк в Сірко, Вісцька Сафрюк в Сірко й Юстина Подольська в Сірко.

На Невинучий Вінок зібрали $19.20 і розділили так: „Вістник" 5 дол., „Український Голос" 5 дол., Катедра Пресв. Трійці 5 дол., „Віра й Культура" 3.69 дол., а пересилка 51 ц.

Жертводавцям щире спасибі, а покійнику Вічна Память.

Крамин.

З РОКОВИН НА РІДНУ ПРЕСУ

ОШАВА, Онт. — В суботу 27-го жовтня 1956 р. п-во Борис і Ірена Фоменко зготовили в своєму новому домі прийняття з нагоди роковин свого сина Миколая. На заклик одного з гостей до жертви на пресовий фонд „Вістника" складено пожертву в сумі $6.00.

Гість.

ПРОЩАЛЬНИЙ ВЕЧІР

В неділю 5-го листопада заходами Сестрицтва Української Православної Громади в Летбридж був влаштований у церковній залі Прощальний Вечір для п-ні П. Згурської, яка від'їжджала на довший час через недугу, за приписом лікарів до Каліфорні. Треба підкреслити, що п-ні Згурська є дуже активною членкинею нашої Громади, і й відсутність у Громаді буде дуже помітна.

Вечір вдався в дуже приємній атмосфері, всі присутні висловлювали п-ні Згурській свій жаль і глибоке співчуття з приводу її хвороби і від щирого серця бажали якнайскорішого видужання та повернення знову до нашої громади. На закінчення вечора п-ні Г. Ткаченко проголосила збірку на добру ціль. Збірка винесла $19.50, з яких п-ні Згурська пожертвувала $10.00. З зібраної суми призначили на рідну пресу: „Вістник" $2, „Український Голос" #2, а $15 на потреби церкви.

Всім жертводавцям велике спасібі!

Присутня.

ПОШТОВА СКРИНЬКА

Вп. І. С., Шікаго. — У деяких часописях я читаю такі слова й вислови: заряд, касієр, покликати до слова, председінк, 25-літній ювілей, Церква, священик провів молитву. Чи Ви вважаєте ці слова й вислови за українські, чи за згідні з духом української мови?

В.: Ні. Заряд — це живцем узяте з польського „зажонд". Між двома Світовими війнами в Україні, а зокрема у Львові, не знаємо ні одної української організації чи установи очолюваної „зарядом", — там були у п р а в и, а не „заряди"; були "у п р а в и т е л і", а не „зарядці" (польське „жонда", „зажондца"). Касієр — це п ольська форма „касєр", а по - українськи: скарбник або касир. „Покликати до слова" — могло б бути й по-українськи, однак ця форма незвичлива; кликати когось — це ніби гукати до нього, силувати до слова. Звичлива форма: запросити до слова. Проводити молитву — вислів незгідний з духом української мови; ми кажемо: хтось пішов додому, а ми ведемо водимо його. Правильно по-українськи: проказати молитву. Председінк — це застарілє словянське слово. У москалів воно існує у формі „председатель". Українці тут вживають слова „голова", — голова організації, голова збору. — „25-літній ювілей", це вислів, що не в дусі української мови, а точний переклад (перобітка) з англійської. Українець розуміє це так, що сам цей ювілей є дуже старий має — 25 літ, отже 25-літній, тим часом як його оце тільки вперше влаштовують. Треба вживати таку форму: ювілей 25-ліття подружнього життя і т. п. Між іншим, при цьому ми кажемо не „річниця" (польське: рочніца), а роковини. У звязку з цим, правильна урочиста форма: рокове свято, а не річне свято; можуть бути затямість річні збори.

— Церква з великої букви має ширше значення, напр. Церква Христова, Українська Церква і т. д. З малої букви — церква — це храм, святиня (будинок).

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ЙОСИФ КУЛАЧКОВСЬКИЙ

В неділю 4 листопада ц. р. помер у лікарні у Вайті на 70-тім році свого життя, по довгій і тяжкій недузі, довголітній мешканець Вайти Йосиф Кулачковський. Громада у Вайті втратила в його особі одного з найсвідоміших своїх громадян.

Покійник прибув до Канади 1897 року 10-літнім хлопцем з своїми родичами з села Синьків, повіт Заліщики, Західня Україна. Родичі взяли „гомстед" в Арбаці й тут довелось малому Йосифові переживати всі ті „принади", що їх мусіли переживати в Канаді наші перші поселенці. Поборювши перші труднощі й недостатки, родина Кулачковських була настільки щаслива, що дочекалась своїх власних корів, своєї хлоби, а мабуть і Йосиф свого першого гиляшки пасти удобу.

Їхня фарма не вистарчала їм для прожитку родини, і батько ходив далеко на заробітки. Вертаючись одного разу додому, привіз батько Йосифові Біблію, щоб він був тільки чемний та добре дограндав худоба. І багато разів прочитав він ту Біблію, а хоч і мало тоді й розумів, але все таки багато скористав, — він навчився плавно й скоро читати. Це мало вирішальний вплив на все його життя. Коли Йосиф вирс, пішов до школи й вивчився на вчителя. Першу учительську посаду дістав у Вайті.

Йосиф Кулачковський був першим учителем у Вайті. Будучи учителем, він не обмежувався тільки до навчання шкільної дітвори, а старався осьвідомити також і старших, що сходилися до нього вечорами, і багато читав їм при слабім світлі-звичайної ліхтарні та багато причинився тим до просвіти населення у Вайті.

Одружився Йосиф з своєю односельчанкою Василиною Саранчук у 1907- року в самє в день Похорону, 7-го листопада, вони мали святкувати 49-ту річницю свого подружжя. Покійний був зразковим чловіком своєї дружини і можно й дружино несли вони тягарі свого щоденного життя.

Кулачковський був царюм і відданим батьком для своїх пятерох дітей. Він доложив усіх своїх старань і трудів, щоб їх добре виховати, що йому назагал і вдалося.

Покійник брав живу й діяльну участь у кожній ділянці громадського життя. Він був муніципальним урядником і членом муніципалу Стюартборн; був довший час місцевим суддею та шкільним трустом.

В своїм особистім житті займався він різною працею. Протягом якогось часу трудився як фармер у Вайті, потім мав тут свою кравницю мішаних товарів. Вийші був він довший час, аж до своєї смерти, управителем почти у Вайті.

Поруч свого особистого зайняття Покійний займався щиро й вірдано культурно-осьвітою працею у Вайті. Він був одним з тих, що заложили тут читальню ім. М. Павлика та Ачатоський Гурток тої ній. Пізніше став членом основоположником Українського Народного Дому.

Покійний Ку л а ч к о в с ь к и й був також щирим сином своєї рідної Матері-Церкви. Отличений мачушним поведінком чужих, він був одним з тих перших, що вернулися до Віри своїх батьків, до своєї рідної Української Православної Віри, і став у ряди перших організаторів і основоположників Української Православної Церкви у Вайті. На її грунті стояв він мужньо й непохитно аж до своєї смерти, наче той дуб, що йому сильні бурі гиляки обломали, але його самого таки не зломили. Так і його не зломили ворожі сили і пилявиці, хоч може й вигорнили деякі його чисто приватні перекощання.

За цю його всебічну й відданну працю для свого народу й своєї Церкви всі його товариші, не тільки у Вайті, але й у цій околиці.

Тіло Покійника поставили, як члена-основоположника, в Народнім Домі, де напередодні Похорону місцевий о. Парох відправив Павахиду, в якій взяли участь повнад 200 осіб. Другого дня рано при Панахиді прощала Покійника, як першого учителя Віри, вся шкільна молодь. Там таки попрощали його також від Народнього Дому та від Взаїмної Помочи.

Не зважаючи на сильно несприятливу погоду, велике число народу взяло участь у Поминальнім Богослуженні в Церкві. Було багато людей з околиці та з Вінніпегу, як посол Соломон, адвокат Буряк та інші.

На Невянучий Вінок для Покійного зібрали 32.00 дол., з того на „Вістник" 15 дол., на „Український Голос" 5 дол. на Катедру Пресв. Трійці 6.28 долярів і на „Віру й Культуру" 5 дол.; решта 0.72 дол. на поштову оплату.

По бл. п. Йосифові Кулачковському осталася дружина Василина та діти: Мирослав в Доміній-Сіті, Галя Вахна у Видзорі, Марія Олмстед в Гемістоні, Євген в Манеаполіс та Олеся Смук у Вайті.

Спи, Брате Йосифе, спокійним сном, а канадійська земля нехай буде Тобі пером!

Сусіл.

СТЕФАН ІЛЮК

Дня 3 листопада відійшов у вічність піонер канадійської землі Стефан Ілюк на 69 році життя. Перед смертю покійний причастився Святими Тайнами. Походив покійний з зеленої Буковини. Залишив у смутку свою дружину, сина, дочок, онуків і правнуків. В листопаді увечорі в Гері Гол у залі, при численній участі вірних, відправив о. Прот. Криптанович Панахиду та читано Псалтир, а 6 листопада відбувся Похорон при Св. Покрові. Похорон відправив о. Кобленда. На закінч. о. Прот. Г. Кривітанович присутні зложили на Невянучий Вінець $11.40, з того розділено на пресовий фонд „Вістника" $5.60, і на пресовий фонд „Віри й Культури" $5.60.

Хай по тій нашій Стефанові земля приєднає батьківщини буде легкою, а всім жертводавцям щира подяка.

Присутний.

НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ ІНВАЛІДАМ

Як минулого року, так і цього року Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді зарядила збірку на допомогу українським інвалідам. Збірка була переведена по наших Громадах в місяці листопаді й була передана Консисторією до Фонду Допомоги Україні в Канаді для розподілу між потребуючими.

Нижче містимо імена Священників, Громад та зборів, які до збірки причинилися.

Громада Св. Івана, Едмонтон, Алта. $195.15

Громада Св. Володимира, Торонто, Онт. 163.00

Всеч. о. А. Хруставка, Громада Св. Володимира, Келгарі, Алта. 30.00

п. С. Губа, Громада Св. Трійці, Сарнія, Онт. .. 11.55

Прот. Г. Кришталович, Громада Св. Трійці, Ту Гилс, Алта. 11.25

Прот. К. Желішкевич, Громада Св. Івана, Ошава, Онт. 30.20

Всеч. о. П. Гайцький, Громада Св. Андрея, Вест. Торонто, Онт. 5.35

Всеч. о. Ю. Туржанський: Громада Св. Духа, Сматс, Саск. 9.28

Громада Св. Трійці, Регінпіль, Саск. 12.35

Громада Св. Апп. Петра й Павла Елов Крік, Саск. .. 8.25

Громада Св. Трійці, Кадворт, Саск. 12.15

Громада Св. Успіння, Вакав, Саск. 12.50

Всеч. о. П. Блажук: Громада Річмонд Парк, Алта. .. 6.30

Громада Всіх Святих, Шол Крік, Алта. 8.50

Громада Вайлвуд, Алта. 12.46

Громада Св. Володимира, Вестлок, Алта. 15.25

п. І. Пелешок, від Жіночого Т-ва ім. Л. Українки, Мензі, Ман. 5.00

Всеч. о. О. Фляк, збірки: в Громаді Св. Вознесення, Радвей, Алта.

По 5 дол.: Михайло Боечко і Дмитро Венгер.

По 2 дол.: Антон Клекотка.

По 1 дол.: о. О. Фляк, Ф. Юрків, П. Онищук, М. Коваль, п. Капець, М. Чорний, пп.: Набожинський, Возьмірський, Кващук, І. Попіль, Венгер, Снай чук, Мартин, А. Юрків, С. Боечко, Д. Волянський, І. Письменний, В. Пилявів, П. Литвин, Н. Н., Н. Н., Н. Н.

Разом $34.00

Громада Св. Апп. Петра й Павла, Торгнзд, Алта.

По 1 дол.: А. Кшичук, Д. Гавалко, Із. Горецький, І. Мигкітей, Л. Стефанюк, Г. Рожак, В. Бачинський, М. Клебак, Ю. Доменко, С. Русенко, М. Бенчарський, А. Бетолф, В. Надурак, А. Колодинський, П. Фицулик, П. Волощук, Д. Лопушинський, С. Бодварчук, П. Радомський, І. Вишнічук, Марія Волощук, Параскева Стефанюк, Марія Надурак, Анна Радомська, Марта Кшичук, п-і Макарчук, Ю. Томашок, Х. Рожак, п-ні Е. Микитей, Ольга Фецук.

По 50 центів: О. Седлоцький, п-і М. Якимець, п-і Л. Якимець. Дрібними 1.50 дол. Разом. $33.00

Громада Св. Духа, Редвater, Алта. Іван Василик $2.00.

По 1 дол.: Ф. Герман, М. Піхота, Н. Сірник, І. Вінтоняк, О. Меленка, І. Мирун, Д. Сележан, М. Іващків, п. Кирлик, П. Лис, М. Сірик, С. Попіль, М. Музика, В. Школьний, п-і Школьний, Анна Мельник, п-і Всеч. о. Е. Труфин, збірка на Листопадовому святі в громаді Бонніярл-Леесарп, Алта. $14.10

Прот. Б. Яковкевич, збірка в Громаді Св. Апп. Петра й Павла Інсінгер (Гайвей), Саск. 11.50

Громада Тідор, Саск. 6.34

Лешін, Кве.:

п. Гр. І. Лишик, заст. семр. Громади Св. Юрія, Лешін, Квебек: Збірка під час Академії, 18-го листопада ц. р. 2 дол. М. Мищенко.

По 1 дол.: Е. Клемба, Наталка Каліщук, Рі. Пантчишин, Г. Завадський, С. Демосюк, П. Сіренко, Г. Мисліюк, М. Матаїв, І. Ковінський, В. Демчук, М. Максимович, М. Данилевич, Г. Гандзюк, Д. Чабан, П. Кисленко, Ю. Зубчинський, П. Рудич, О. Садовський, І. Іван, п. Миногодзий, М. Люцишин, О. Білозерський, п-і Білозерська. Г. Борсук 70 центів.

По 50 ц.: І. Головко, І. Розум, С. Демосюк, М. Гайлук; І. Маліцький 35 ц.; по 25 ц.: Добр. К. Квасніцька, В. Мислюк. 28.60

Збірка на листу ч. 51. По 1 дол.: В. Луговий, Прот. К. Квасницький, Г. Гандзюк, М. Данилович, І. Іван, М. Люцишин, О. Штикло, М. Генга, М. Кира, В. Гавчук, Б. Гинда, П. Цехош, М. Гарис, С. Гринчий, П. Сіренко, І. Василенко, В. Левченко, І. Маліцький, Г. Лишик, І. Розум; М. Дубик 50 ц. і С. Пардуч; а п. В. Коваль-ський 1.50 дол. 22.50

Усім складаємо сердечну подяку.

КОНСИСТОРІЯ УГПЦК.
о. д-р С. В. Савчук, гол.
(Продовження буде).

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД БОГОСЛОВСЬКОЇ ШКОЛИ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Жертводавці Катедральної Громади Пресвятої Трійці у Вінніпегу.

Діста ч. 1.

По 10.00 дол.:

Андрій Назаренко, Михайло Ревуцький.

По 5.00 дол.:

Іван Павлюк, д-р Е. Колісниченко, О. С. Брик, Савелія Якимишак, Гавриїл Соболта, Михайло Жук, Іван Юзик, Антін Цюпик, Олексій Тофан, В. Гаврищ, Іван Вахник, Іван Р. Соломон, Наталка Стратійчук, пані Ю. Лісова.

По 3.00 дол.:

Василь Богонос, Семен Стакурський.

По 2.00 дол.:

Дмитро Данилюк, Михайло Остріжнюк, д-р Павло Закус, Никола Котелко, Павло Німчук, Йосиф Назаренич, Стефан Саницук, Семен Соломон, Йосиф Якимишак, Мирослав Кремецький, Іван Антонійчук, пані А. Данильчук, К. Щербінюк, д-р Петро Кондра, Андрій Школьний, Володимир Іщенко.

По 1.00 дол.:

Григорій Мануїла, Петро Клим, Полікарп Яремко, пані Ірина Крайчук, Василь Касіян, Олекса Шевель, Стах Кізь, Михайло Король, А. Роговський, Василь Арсеній, Іван Кость, Микола Влад, Т. Тесарський, Мирослав Карпяк, Семен Биччок, Михайло Процишчук, В. Венгров, пані М. Танчак, Іван Прокінчук О, Паліброда, Григорій Соломон, Максим Бойко.

По .50 центів
Михайло Мойсей.

МІСІЙНИЙ ОКРУГ ПІС РИВЕР

Цим повідомляється православних українців у північній Альберті, що Українська Греко-Православна Церква створила цієї осені новий церковний округ п. н. ПІС РИВЕР, АЛТА., і призначила для його обслуги сталого пароха-місіонара в особі Всеч. о. Івана Мельника, з осідком у Ройкрофт, Алта.

Українські Православні Громади, місії та поодинокі вірні цього округа повинні звертатися до о. Мельника у всіх церковно-релігійних справах на таку адресу:

Rev. J. MELNYK
Rycroft, Alta.

Порядки Богослужень:

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
1176 Main Street
Winnipeg 4, Man.
Порядки Богослужень:
Вечірні о годині 8.00 вечора.
Утрені о годині 9.30 рано.
Служби Божі 10.30 рано.
(Години подані за вінніпегськими часом)
Вечірні відправляються напереді доні Великих Свят.
Утрені й Служби Божі кожної неділі й на всі Свята.
Парох — о. М. Юрійський
Телефон — 56 5373

ПІДВІННІПЕГСЬКИЙ ОКРУГ ГРУДЕНЬ:

16. Неділя — Транспіґура — Кенора — Гонор (храм)
23. Неділя — Сендгіка
30. Неділя — Сендгіка
30. Неділя — Пенкарфіл — Гонор

СІЧЕНЬ, 1957

6. Неділя. Святий Вечір — Кенора — Транспіґура
7. Понеділок. Різдво Ісуса Христа — Кенора — Гонор — Дуфрост — Поплар Парк
8. Вівторок. Собор Пресв. Богор. — Стед.
13. Неділя — Тицдал
19. Субота. Йордань — Кенора — Гонор — Тицдал
20. Неділя — Кенора — Транспіґура
27. Неділя — Пенкарфіл — Гонор

Консисторія Укр. Гр. Прав. Церкви в Канаді,
7 Ст. Джонс ave., Вінніпег 4.

о. ПЕТРО БЛАЖУК

ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Вайклауд
19. Середа. Миколая — Вабред
23. Неділя — Вестлок
30. Неділя — Атабаска
Адреса: Box 331, Вестлок, Алта.
Телефон: 317

о. Ф. ЛЯКА

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя — Востена (Річні збори)
19. Середа. Миколая — Торгнзд
22. Субота. Зачатя — Радвей (Річні збори)
23. Неділя Редактор (Річні збори)
30. Неділя — Ермонт (Річні збори)
— Вечірні о 4-ій годині по полудні.
Адреса: Box 128. Тел. 10, Радвей.

о. Г. ВАСИЛИВА

ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Камсо
19. Николая — Пено (Річні Збори)
23. Неділя — Торсбі (Річні Збори)
30. Неділя — Оканей (Річні Збори)
Адреса: 8710—112 Ave. Тел.: 786066 Едмонтон, Алта.

РІЗДВЯНІ ДАРУНКИ

Традиційним Різдвяні Свята, в часі яких рідні та приятелі обмінюються дарунками. Нераз тяжко рішити, який кому дарунок купити, бо ходить про те, щоби він був і гарний, і довготривалий, і належно висловлював наші почування до тих, кого обдаровуємо. — Якщо маєте труднощі у виборі цьогорічних Різдвяних дарунків, радимо вам взяти під увагу такі речі:

НАШИЙНІ ХРЕСТИКИ ДЛЯ ЖІНОК, ДІВЧАТ І ДІТЕЙ.

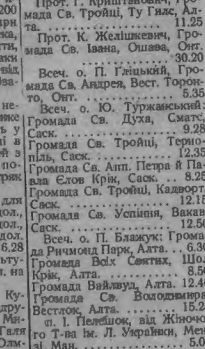

Ці хрестики надаються особливо для хресних батьків, які хочуть нагородити своїх похресників, та взагалі для подарунків.

Хрестики з десять-каратового золота, з ланцюжком $16.50

Позолочені срібні хрестики („стерлінг сильвер"), з ланцюжком 3.50

Срібні хрестики („стерлінг сильвер"), з ланцюжком 2.50

ІКОНИ СПАСИТЕЛЯ І БОЖОЇ МАТЕРІ.

Ці ікони, оправлені в рамки, дуже надаються для Різдвяних подарунків, як для родини, так і для поодиноких осіб.

Ікони (без рамок):
Ікони величини 10½x8¼ цалів, одна ..... 15 центів
Ікони величини 16½ x 13 цалів, одна ..... 35 центів

МОЛИТОВНИКИ

Молитовник „Добрий Пастир", в дорогій білій оправі з золоченими зрізами й тисками $6.50

Молитовник „Добрий Пастир", в чорній оправі 2.75

Молитовник „Приятель Дітей", в чорній оправі 1.00

Замовлення й гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX
7 St. Johns Ave. — Winnipeg 4, Man.

о. МИХАЙЛА ФЛЯКА
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Прпмс Альберт
19. Середа. Миколая—Прпмс Альберт
23. Неділя — Гомінун
30. Неділя — Прпмс Альберт

Наука Недільної в Українській Школи відбувається в Прпнс Альберт кожної суботи о одній 10-ій перед полуднем в церковній залі, а в Гомінун по Богослуженні. Проситься Пільвсюнок Батьки посилати своїх дітей на навчання.
Адреса: 305 - 6 Сурт і 3 Авню Ісг. Прпнс Альберт, Сакс. Тел. 3785.

о. А. М. ТЕТЕРЕНКА
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Норал
19. Середа. Миколая — Ванкеріиг Ривер
22. Субота. Зачяття — Бойл
23. Неділя — Лак за Биш
30. Неділя — Сарсйл
Адреса: Box 216, Лак за Биш, Алта.

о. СТЕФАНА ЗУЗАКА
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Кавет
19. Середа. Миколая — Вірдейл
23. Неділя — Нпнпвин
30. Неділя — Шпрмен
Адреса: Box 994, Нпнпвин, тел. 2160

о. Д. ЛУЧАКА
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Лужпни
19. Середа. Миколая — Прут
22. Субота. Зачяття — Завале
23 Неділя — Кагвин
Адреса: Box 307, Вилмпгдон, Алта.

о. Е. Т. ПРИСТУПИ
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Гуділ
19. Середа. Миколая — Габард
22. Субота. Зачяття — Айтуна
23. Неділя — Брокстон
30. Неділя — Жучка (Хрпм)

Увага: В кожній парафії по Св. Божій відбувається наука дітей Катехизму. Тому проситься всіх родпнів приводити дітей до церкви. В Айтуні у вівторок і четвер відбувається Дпсбпський курс.
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск. Тел. 57.

о. В. МЕЛЬНИЧУКА
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Рмя
23. Неділя — Вимер
30. Неділя — Клер
Адреса: Ватсон, Саск.

о. Е. ТРУФИНА
16. Неділя — Бойл Лейк (Окр. Смокі Лейк)
19. Середа. Миколая — Гленсдон
23. Неділя — Сендз Ремпдс
29. Субота — Лессард — Різдва
30. Неділя Лессард

Школа перед полуднем.
В Гленсдоні відбувається Різдв. Школа кожної зботи перед полуднем, а Недільна Школа кожної неділі о од. 10-ій перед полуднем. В інших місцевостях відбувається Недільна Школа після Богослужения. З цим проситься всіх родпнів посилати своїх дітей на навчання.
Адреса: Box 194, Гленсдон, Алта.

о. Е. ГОРГІЦІ
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Сандавн
19. Середа. Миколая — Арбака
22. Субота. Зачяття — Синькін
23. Неділя — Вайта
30. Неділя — Сірко

СІЧЕНЬ:
6. Неділя — Сандавн
7. Понеділок. Різдво — Вайта
8. Вівторок. Собор Богородиці — Утреня Сандавн; Св. Божа — Сірко
9. Середа. Первом. Стефана —
13. Неділя — Синькін
Арбаке (Св. Петра й Павла)
14. Понеділок. Новий Рік — Арбака (Св. Миколая)
18. Пятниця. Водосвятя — Вайта о 10-ій год. Водосвятя в інших громадах по торозумінні з їх зарядами.
19. Субота. Йордан — Сандавн.—Відслужання в свяч. воспне
20. Неділя — Вайта. Відслужання вірних з свячепою водою
27. Неділя — Сірко
Адреса: Вайта, Ман., тел. 21.

о. ОЛЕКСАНДРА КОМЯКА
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Вигнів (заг. збори)
19. Середа. Миколая — Гленелин
22. Субота. Зачяття — Норт Бета.
23. Неділя — Кемпо
30. Неділя — Медов Лейк
Адреса: 972 Джеймс Стр. Норт Бетафорд, тел. 7690

о. Я. РИБАЛКИ
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Енгузвпд
19. Середа Миколая Чуд. — Впста
22. Субота. Зачяття — Глен Елмо
23. Неділя — Сн
30. Неділя — Окнбори
Адреса: Окнбори, Ман. Тел. 336.

о. П. САЦЕВИЧА
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Смокі Лейк
16. Неділя — Бойл (о. Е. Труфин)
19. Середа. Миколая — Дамінг
19. Середа. — Стрий (Річні збори)
30. Неділя — Спеден (Річні збори)

СІЧЕНЬ:
6. Неділя — Воросшйт
7. Понеділок. Різдво — Смокі Лейк 7-ма година рапку.
Вечірня — 7 год. веч. — Спеден
8. Вівторок. Собор Богородиці — Белік. Вечірня 7 год. — Вільна
9. Середа. Первом. Стефана — Дамінг

13. Неділя — Бойл Лейк
13. Неділя — Стрий (о. Е. Труфин)
14. Понеділок. Новий Рік — Гемлпк
18. Пятниця. — Освячення Води: 12 год. Смокі Лейк, 2 год. Белік, 4 год. Стрий, 6 год. Дамінг, 8 год. Спеден
19. Субота. Йордан — Вільна
20. Неділя — Смокі Лейк
27. Неділя — Спеден
Адреса: Box 309. Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

о. ЮРІЯ ТУРЖАНСЬКОГО
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Вакна
19. Середа. Миколая — Кадворт
22. Субота.-Зачяття — Смптс
23. Неділя — Алкеса
30. Неділя — Ст. Джулпен

СІЧЕНЬ:
6. Неділя. Св. Вечір — Вакна Год 8-ма вечір — Вакна
7. Понеділок. Різдво—Єлов Крік
8. Вівторок. Собор Богородиці — Тарнопіль
9. Середа. Первом. Стефана — Кадворт
13. Неділя — Алкеса
14. Понеділок. Новий Рік — Ст. Джулпен
19. Субота. Йордан — Смптс
20.Неділя — Вакна
27. Неділя — Кадворт.
Адреса: Box 4. Тел. 45 Вакна, Сакс.

о. Д. ДЕНИСЮКА
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Мелфорт
19. Середа. Миколая — Гронлпд північ.
23. Неділя — Брускбі
30. Неділя — Гронлпд північ.

СІЧЕНЬ:
6. Неділя — Гронлпд півн.
7. Понед. Різдво Ісуса Христа
8. Вівторок. Собор Богородиці — Гронлпд. над рікою
9. Середа. Первич. Стефана — Брускбі
13. Неділя — Мелфорт
14. Понеділок. Новий Рік — Гронлпд північ.
19. Субота. Йордань — Брускбі
20. Неділя — Гронлпд, північ.
27. Неділя — Гронлпд над рікою
Адреса: Box 47, Гронлпд, Сакс.

о. ІВАНА КУЛПША
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Драй Ривер
19. Середа. Миколая — Етелберт
23. Неділя — Венлаш
30. Неділя — Зелена

СІЧЕНЬ:
6. Неділя — Драй Ривер
7. Понед. Різдво — Етелберт
8. Вівторок. Собор Богородиці — Пайн Ривер
9. Середа. Первом. Стеф.—Венлаш
13. Неділя — Етелберт
14. Понеділок. Новий Рік — Дорбан
18. Пятниця. Свят Вечір — Етелберт
19. Субота. Йордан — Гарлекд
20. Неділя — Боян
27. Неділя — Пайн Ривер
Адреса: Box 71, Етелберт, Ман.

о. ІВАНА МАГАСА
ГРУДЕНЬ:
13. Четвер. Ап. Андрея — Гефорд
16. Неділя — Гефорд
19. Середа. Миколая — Мейфер
22. Субота. Зачяття — Редфілд
23. Неділя — Борден (на Бпнпках)
30. Неділя — Гефорд.

Увага! По кожній Службі Божій Катехизація дітей. Як на 19 грудня не можна буде дістатися до Мейфер, то Служба Божа відправиться в Кридор, то саме відноспться до Богослужения в Борден на 23 грудня — вранці звичної дороги Служба Божа відбудеться в Гефорд.
Адреса: Гефорд, Сакс., Box 163 Тел. 85.

о. П. ЗУБРИЦЬКОГО
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Свян Плейн
Вечірня — Гаес
19. Середа. Миколая — Кобзар
23. Неділя — Глен Елдер
Вечірня — Арран
30. Неділя — Норнвей
Вечірня — Глен Елдер

СІЧЕНЬ:
6. Неділя. Свят Вечір — Свян Плейн
Вечірня год. 7 веч. —Стінен
7. Понеділок. Різдво — 12 год. ночі — Гаес
10 год. рона Сл. Божа — Арран
8. Вівторок. Собор Богородиці — Мейбридж
9. Середа. Первнч. Стефана — Кобзар
13. Неділя — Гаес
Вечірня в год. 7-ій — Норнвей
14. Понеділок. Новий Рік — Глен Елдер
19. Субота. Йордан Велике Освячення Води — Стінен
Вечірня і Осв. Води о год. 7-ій вечора — Арран.
20. Неділя по Йордані — Освячення Йордан. Води — Вайт Бн
27. Неділя — Норнвей
Вечірня о 7-ій год. веч. — Гаес
Адреса: Box 111. Гаес, Сакс.

о. В. АПОНЮКА
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Шеа Велі
19. Середа. Миколая — МкНат
22. Субота. Зачяття — Шортлейл
23. Неділя — Гренд Вю
30. Неділя — Гемберт Плейнс

СІЧЕНЬ:
6. Неділя — Робпн
7. Понеділок. Різдво — Зелена
8. Вівторок. Собор Богородиці — — Ленгард
9. Середа. Первнч. Стефана — Шеа Велі
13. Неділя — Петмора
14. Понеділок. Новий Рік — Гемберт Плейнс
19. Субота. Богоявлення — Гренд Вю
20. Неділя — Шорт Дейл
27. Неділя — МекНат
Адреса: Box 201. Робпнн, Ман. Тел. 214. Ринг 2.

о. ТИТА ОМОВКЕВИЧА
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Винтра
19. Середа. Миколая — Шго, пол.
23. Неділя — Тпндр місто
30. Неділя — Вест Брук

СІЧЕНЬ:
6. Неділя — Інсніпг, місто
7. Понед. Різдво — Шго місто
8. Вівтовок. Собор Богородиці — „за рікою"
13. Неділя — Жучкани
14. Пон. Новий Рік — к. Кущах
19. Суб. Йордань — Шго полудн.
20. Неділя — Тпндр місто
27. Неділя — Фовм Лейк
Адреса: Шго Сакс., Box 59. Тел. 21

о. БОРИСА ОМОВКЕВИЧА
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — „коло Кущів"
19. Середа. Миколая — Жучкани
23. Неділя — Фовм Лейк
30. Неділя — Гелмо

СІЧЕНЬ:
6. Нед. Св. Вечір — Мельничуки
7. Понеділок. Різдво — Інсніпгер „Гайнеп"
8. Вівторок. Собор Богородиці — коло „Купровського"
13. Неділя — коло „Льова"
14. Понеділок. Новий Рік — Фелкпз
19. Субота. Йордань — Едмор
20. Неділя — Винтра
27. Неділя — Вест Брук
Адреса: Шго, Сакс., Box 59. Тел. 21.

Календар Українських Свят

ГРУДЕНЬ:
16 Н 3 25 Нед. Прор. Софонії
17 П 4 Вмч. Варвари і Юліянії
18 В 5 Прп. Сави Освящен.
19 С 6 Миколая Мир-Лпкійс. чуд.
20 Ч 7 Амвросія еп. Медіолан.
21 П 8 Прп. Потапія
22 С 9 Зачяття Пресв. Богородиці
23 Н 10 26 Нед. Муч. Мини
24 П 11 Муч. Севастіана і воїнів
25 В 12 Прп. Спиридона еп. Трим.
26 С 13 Муч. Аквсентія, Евстратія
27 Ч 14 Муч. Тирса, Левкія
28 П 15 Свмч. Екатерпна і матері
29 С 16 Прор. Аггея, муч. Марпнпа
30 Н 17 27 Нед. Прор. Даиплла
31 П 18 Муч. Севастіана

СІЧЕНЬ:
1 В 19 Прп. Ілії та Ігнатія Печ.
2 С 20 Свмч. Ігнатія Богоносця
3 Ч 21 Мч. Юліяни Никомид.
4 П 22 Вмч. Анастасії, Теодотії
5 С 23 10 муч. в Криті
6 Н 24 Нед. св. Отців. Свят-Вечір
7 П 25 РІЗДВО ІСУСА ХРИСТА
8 В 26 СОБОР ПРЕСВ. БОГОР.
9 С 27 Стефана Первомученика
10 Ч 28 Св. 20.000 муч. в Никомидії
11 П 29 14.000 дітей убитих іродом
12 С 30 Мч. Анисії дїви
13 Н 31 Нед. по Різдві. Прп. Гелясія
14 П 1 НОВИЙ РІК—ОБРІЗАННЯ
15 В 2 Прп. Сильвестра Печер.

о. ПЕТРА СТЕФЮКА
ГРУДЕНЬ:
16. Неділя — Роза
19. Середа. Миколая — Толстой
22. Субота. Зачяття — Толстой
23. Неділя — Гарденгон
30. Неділя — Толстой

СІЧЕНЬ:
6. Неділя. Свят Вечір — Толстой
7. Понеділок. Різдво — Гарденгон год. 7 рано; год. 10 — Пембіна
8. Вівторок. Собор Богородиці — 7 год. Толстой; 10 год. — Роза
9. Середа. Первнч. Стефана — Сарто
13. Неділя — Пембіна
14. Понеділок. Новий Рік 7 год. Гарденгон; 10 год. Толстой
18. Пятниця. Шерний Вечір 7 год. Водосвятя: Толстой; 10 година Гарденгон
19. Субота. Йордан — 9 год. — Толстой
20. Неділя — Роза
27. Неділя — Гарденгон
Адреса: Толстой, Ман.

Устав Церковний
ГРУДЕНЬ:
16. Нед. 25. Год. 8. УЄ 3. Літ. Ап. Ефес. 4: 1-6. Єван. Луки 10: 25-37.
19. Миколая Чуд. УЄ Ів. 10: 9-16. Літ. Ап. Жид. 13: 17-21. Єван. Луки 6: 17-23.
22. Зачяття. Пр. Богор. УЄ Луки 1: 39-49, 56. Літ. Ап. Галат 4: 22-31. Єван. Луки 8: 16-21.
23. Нед. 26. Год. 1. Уе 4. Літ. Ап. Ефес. 5: 9-19 Єван. Луки 12: 16-21.
30. Нед. 27. Праот. Год. 2. УЄ 5. Літ. Ап. Колосян 3: 4-11. Єван. Луки 14: 16-24.

СІЧЕНЬ:
4. Пятниця. Царські Години перед Різдвом Христовим.
6. Нед. св. Отців Свят-Вечір. — Голос 3. УЄ 6. Літ. Івана Золот. Ап. Жид. 11: 9-10, 17-23, 32-40. Єван. Мат. 1: 1-25.
7. Понед. Різдво Христове. Вел. Повечер'я. Утреня Єван. Мат. 1: 18-25. Літ. Василія Вел. Антифони Свята. Замість „Святий Боже" — „Усі ті, що в Христа.." Ап. Галат 4: 4-7. Єван. Мат. 2: 1-12.
8. Вівт. Собор Пр. Богород. Літ. Ап. Жид. 2: 11-18. Єван. Мат. 2: 13-23.
9. Сер. Св. Петросмуч. Стефана. Літ. Ап. ДІ 6: 8-15, 7: 1-5 і 47-59. Єван. Мат. 21: 33-42.
13. Нед. по Різдві. Год. 4. УЄ 7. Літ. Ап. Галат 1: 11-19. Єван. Мал 2: 13-23.
14. Понед. Новий Рік. УЄ Іван 10: 9-16. Літ. Василія Вел. Ап. Кол 2: 8-12 і Жид. 7: 26-28. Ів. 1-2. Єван. Луки 2: 20-21. 40-52 і Луки 6: 17-23.